

Holy Bible

Aionian Edition®

पवित्र बाइबल

Nepali Bible

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

पवित्र बाइबल

Nepali Bible

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2022

Source text: eBible.org

Source version: 1/29/2022

Source copyright: Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0

Door43 World Missions Community, 2019

Formatted by Speedata Publisher version 4.9.4 on 5/13/2022

100% Free to Copy and Print

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

नेपाली at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

OLD TESTAMENT

उत्पत्ति	11
प्रस्थान	40
लेवीहरू	63
गन्ती	81
व्यवस्था	105
यहोशू	127
न्यायकर्त्ताहरू	141
रूथ	156
१ शमूएल	158
२ शमूएल	177
१ राजाहरू	193
२ राजाहरू	211
१ इतिहास	229
२ इतिहास	245
एज्रा	266
नहेम्याह	272
एस्तर	280
अय्यूब	285
भजनसंग्रह	302
हितोपदेश	340
उपदेशक	353
श्रेष्ठगीत	358
यशैया	361
यर्मिया	390
विलाप	424
इजकिएल	427
दानिएल	457
होशे	467
योएल	472
आमोस	474
ओबदिया	478
योना	479
मिका	481
नहूम	484
हबकूक	486
सपन्याह	488
हागै	490
जकरिया	491
मलाकी	496

NEW TESTAMENT

मत्ती	501
मर्कूस	521
लुका	534
यूहन्ना	555
प्रेरित	571
रोमी	591
१ कोरिन्थी	600
२ कोरिन्थी	608
गलाती	614
एफिसि	617
फिलिप्पी	620
कलस्सी	623
१ थेसलोनिकी	625
२ थेसलोनिकी	627
१ तिमोथी	628
२ तिमोथी	630
तीतस	632
फिलेमोन	633
हिब्रू	634
याकूब	641
१ पत्रुस	644
२ पत्रुस	647
१ यूहन्ना	649
२ यूहन्ना	652
३ यूहन्ना	653
यहूदा	654
प्रकाश	655

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

परमेश्वरले मानिसलाई बग्न्याबाट निकालिदिनुभएपछि जीवनको रुखतर्फको मार्गमा पहरा दिन उहाँले अदनको बग्न्याको पूर्वमा
करूबहरू र चारौदिशातर्फ घुमिरहने ज्वालामय तरवार राखिदिनुभयो ।

उत्पत्ति 3:24

उत्पत्ति

1 आदिमा परमेश्वरले आकाशमण्डल र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो । 2 पृथ्वी निराकार र शून्य थियो । समुद्रको सतहमाथि अन्धकार थियो । परमेश्वरका आत्मा सारा समुद्रमाथि परिभ्रमण गर्दै हुनुहुथ्यो । 3 परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्जालो होस्” २ त्यहाँ उज्जालो भयो । 4 परमेश्वरले उज्जालोलाई देर्हुभयो, र त्यो असल थियो । उहाँले उज्जालोलाई अन्धकारबाट छुट्टियाउनुभयो । 5 परमेश्वरले उज्जालोलाई “दिन”, र अन्धकारलाई “रात” भन्नुभयो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - पहिलो दिन । 6 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीको विचमा एउटा क्षेत्र होस्, र त्यसले पानीलाई दुर्भ भागमा विभाजन गरोस्” । 7 परमेश्वरले त्यो क्षेत्र बनाएर त्यसमुनि र माथिको पानीलाई विभाजन गर्नुभयो । तब त्यस्तै भयो । 8 परमेश्वरले त्यस क्षेत्रलाई “आकाश” भन्नुभयो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - दोस्रो दिन । 9 परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशपुनिको जम्मै पानी एक ठाउँमा जम्मा होस्, र ओभानो जमिन देखा परोस्” । तब त्यस्तै भयो । 10 परमेश्वरले ओभानो जमिनलाई “पृथ्वी” भन्नुभयो, र जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” भन्नुभयो । उहाँले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 11 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले आ-आप्नो प्रजातिअनुसारको बनस्पति, बिउ हुने बोट-बिरुवाहरु र फलभित्र बिउ हुने फल-फलाउने रुखहरु उमारोस्” । तब त्यस्तै भयो । 12 पृथ्वीले वनस्पति, आ-आप्नो प्रजातिअनुसारका बिउ हुने बोट-बिरुवाहरु र आप्ने फलभित्र बिउ हुने फल-फलाउने रुखहरु उमायो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 13 साँझ पन्यो र बिहान भयो - तेस्रो दिन । 14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “दिनलाई रातबाट अलग गर्नको निमित्त आकाशमा ज्योतिहरू होऊन् र तिनीहरू ऋतुहरू, दिनहरू र वर्षहरूका निमित्त चिन्हहरू होऊन्” । 15 पृथ्वीमाथि उज्जालो दिनलाई ती आकाशमा ज्योतिहरू होऊन् । तब त्यस्तै भयो । 16 परमेश्वरले दुर्विवटा विशाल ज्योति बनाउनुभयो, ढुलो ज्योतिचाहाँ दिनमाथि प्रभुत्व गर्न, र सानोचाहाँ रातमाथि प्रभुत्व गर्न । उहाँले ताराहरू पनि बनाउनुभयो । 17 पृथ्वीमाथि उज्जालो दिन, दिन र रातमाथि प्रभुत्व गर्न, र उज्जालोलाई अन्धकारबाट अलग गर्न । 18 परमेश्वरले ती आकाशमा राख्नुभयो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 19 साँझ पन्यो र बिहान भयो - चौथो दिन । 20 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी ढुलो सङ्ख्यामा जीवित प्राणीहरूले भरिऊन्, र पृथ्वीमाथि आकाशमा पक्षीहरू उड्न्” । 21 परमेश्वरले विशाल जलवरहरू, र आ-आप्नो प्रजातिअनुसारको सबै जीवित प्राणी, चलहल गर्ने र पूरे पानीलाई भर्ने प्राणीहरू, र आ-आप्नो प्रजातिअनुसारको पखेटा भएका सबै पक्षीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 22 परमेश्वरले तिनीहरूलाई यसो भनेर आशिष् दिनुभयो, “फल्दै-फुर्दै र वृद्धि हुँदै जाओ, र समुद्रमा भरिंदै जाओ । पृथ्वीमा पक्षीहरू वृद्धि होऊन्” । 23 साँझ पन्यो र बिहान भयो - पाँचौं दिन । 24 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले आ-आप्नो प्रजातिअनुसारको जीवित प्राणीहरू, पालतु पशुहरू, घस्ने जन्तुहरू, र पृथ्वीका जङ्गली जनावरहरू उत्पन्न गरोस्” । तब त्यस्तै भयो । 25 परमेश्वरले पृथ्वीका जङ्गली जनावरहरू, पालतु पशुहरू, जमिनमा घस्ने सबै जन्तुहरूलाई तिनीहरूके आ-आपै प्रजातिअनुसार बनाउनुभयो । उहाँले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 26 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसलाई हाप्रो स्वरूपमा, हाप्रो प्रतिरूपमा बनाऊँ । तिनीहरूसे समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू, पालतु पशुहरू, सारा पृथ्वी, र पृथ्वीमा घस्ने सबै जन्तुहरूमाथि अधिकार गर्नु” । 27 परमेश्वरले मानिसलाई आपै प्रतिरूपमा सृष्टि गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई आपै प्रतिरूपमा सृष्टि गर्नुभयो । नर र नारी गरी उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो । 28 परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो र भन्नुभयो, “फल्दै-फुर्दै र वृद्धि हुँदै जाओ । पृथ्वीमा भरिंदै जाओ, र त्यसलाई आप्नो वशमा राख । समुद्रका माछाहरू, आकाशका

पक्षीहरू, र पृथ्वीमा चलहल गर्ने सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर ।” 29 परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, मैले पृथ्वीका बिउ हुने हरेक बोट-बिरुवाहरू, र फलभित्रै बिउ हुने हरेक फल-फलाउने रुखहरू तिमीहरूलाई दिएको छु । ती तिमीहरूका निमित्त आहारा हुनेछन । 30 पृथ्वीका हरेक जङ्गली जनावरहरू, आकाशका हरेक पक्षीहरू, र सबै घस्ने जन्तुहरू, र जीवन भएका हरेक प्राणीलाई मैले आहाराको निमित्त सबै हरिया बोट-बिरुवाहरू दिएको छु ।” तब त्यस्तै भयो । 31 परमेश्वरले आफूले बनाउनुभएका सबै कुरा हेर्नुभयो । त्यो ज्यादै असल थियो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - छैटौं दिन ।

2 सारा आकाशमण्डल र पृथ्वी, र तिनमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूको सृष्टि पुरा भयो । 2 साताँ दिनसम्मा परमेश्वरले आफूले गर्नुभएको कामलाई पुरा गर्नुभयो । यसेकारण उहाँले साताँ दिनमा सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो । 3 परमेश्वरले साताँ दिनलाई आशिष् दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो, किनभने आपनो सृष्टिमा गर्नुभएका सबै कामबाट यसै दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो । 4 परमप्रभु परमेश्वरले आकाश र पृथ्वीलाई सृष्टि गर्नुभएको समयमा भएका घटनाक्रमहरूको वृत्तान्त यही थियो । 5 पृथ्वीको भूमिमा अझौं कुनै वनस्पति थिएन, र कुनै बिरुवा पनि उभेको थिएन, किनभने परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमा पानी वर्साउनुभएको थिएन, र भूमिमा खेती गर्नको निमित्त त्यहाँ कुनै मानिस थिएन । 6 तर पृथ्वीबाट माथि आएको कुइरोले जम्मै भूमिको सतहलाई भिजाउने गर्यो । 7 परमप्रभु परमेश्वरले भूमिको माटोबाट मानिस बनाउनुभयो, र त्यसको नाखबाट जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस जीवित प्राणी भयो । 8 परमप्रभु परमेश्वरले अदनको पूर्वीर एउटा बाँचाला लागाउनुभयो, र उहाँले बनाउनुभएको मानिसलाई त्यहाँ राख्नुभयो । 9 हेर्मा राप्रो र खानको निमित्त असल फल भएको सबै रुखहरू परमप्रभु परमेश्वरले भूमिबाट उमानुभयो । बाँचालो बिचमा भएको जीवनको रुख, अनि असल र खराबको ज्ञान दिने रुख पनि उहाँले उमानुभयो । 10 बाँचालाई भिजाउन अदनबाट एउटा नदी निस्केको थियो । त्यहाँबाट त्यो छुट्टिएर चारवटा नदी बेको थिए । 11 पहिलो नदीको नाम पीशोन हो । यो त्यही नदी हो जुन हवीलाको सारा भूमिमा बगदछ, जहाँ सुन पाइँछ । 12 त्यस भूमिको सुन असल छ । त्यहाँ खोटो र अनिक्स पत्थर पनि उहाँले उमानुभयो । 13 दोस्रो नदीको नाम गीहोन हो । योचाहिं कूशको सारा भूमिमा बगदछ । 14 तेसो नदीको नाम टाइग्रिस हो, जुन अशूरको पूर्वबाट बगदछ । चौथो नदी यूफ्रेटिस हो । 15 परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई अदनको बाँचालामा लगी त्यहाँ खेतीपाती गर्न र त्यसको हेराचाह गर्न राख्नुभयो । 16 परमप्रभु परमेश्वरले यसो भनी आज्ञा गर्नुभयो, “बाँचालो सबै रुखबाट खान तालाई स्वतन्त्रता छ । 17 तर असल र खराबको ज्ञान दिने रुखबाट तैले नखानू, किनभने जुन दिन तैले त्यो फल खान्छस, त निश्चय नै मनेछस् ।” 18 त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिस एकलो रहन असल छैन । म त्यसको लागि एउटा सुहाउने सहयोगी बनाउँदू” । 19 परमप्रभु परमेश्वरले भूमिबाट सबै पशुहरू र आकाशका सबै पक्षीहरू बनाउनुभयो । त्यसपछि मानिसले ती सबैलाई के नामले बोलाउँदो रहेछ भनेर उहाँले ती त्यसको अगि ल्याउनुभयो । हरेक जीवित प्राणीलाई मानिसले जे-जे नामले बोलायो, त्यहाँ-त्यहाँ नै हेरेको नाम भयो । 20 मानिसले सबै पालतु पशु, आकाशका सबै पक्षीहरू, र सबै जङ्गली जनावरहरूलाई नाम दियो । तर मानिसको निमित्त त्यहाँ कुनै सुहाउँदो सहयोगी पाइँएन । 21 परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई गरिहो निद्रामा पार्नुभयो, यसेकारण मानिस निदयो । परमप्रभु परमेश्वरले त्यसका करडहरूमध्ये एउटा डिक्नुभयो र करड डिकेको ठारेमा मासु भरिदिनुभयो । 22 परमप्रभु परमेश्वरले मानिसबाट डिक्नुभएको करडबाट एउटी स्त्री बनाउनुभयो र तिनलाई राख्नुभयो । 23 मानिसले भन्यो, “यिनी त मेरा हाडहरूको हाड र मासुको मासु हुन् । यिनलाई ‘नारी’ भनिनेछ, किनभने यिनी नरबाट डिकेकी थिएन्

।” 24 त्यसैकारण मानिसले आफ्ना बुबा र आमालाई छोड्नेछ, त्यो आफ्नी पत्तीसँग एक हुनेछ, र तिनीहरू एउटै शरीर हुनेछन् । 25 मानिस र त्यसकी पत्ती दुवै नाड्गै थिए, तर तिनीहरू लजाउँदैन थिए ।

3 परमप्रभु परमेश्वरले बनाउनुभएका सबै जड्गली पशुहस्त्ये सर्पचाहि
बढी धूर्त थियो । त्यसले स्त्रीलाई भन्यो, “के परमेश्वरले साँच्यै नै तिमीहरूलाई बाँचाको कुनै रुखको फल नखानू भनी भन्नुभएको छ? ” 2 स्त्रीले सर्पलाई भनिन्, “हामीले बाँचाका रुखहस्ता क सबै फल खान सकछौं, 3 तर बाँचाको बिचमा भएको रुखको फलको विषयमा भने, परमेश्वरले भन्नुभएको छ, “तिमीहरूले त्यो नखानू न त तिमीहरूले त्यो छुटू, नत्रात तिमीहरू मर्नेछौ ।” 4 सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, “निश्चय नै तिमीहरू मर्नेछौन । 5 किनभने परमेश्वर जानुहुन्छ, कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छी तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको जान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौ ।” 6 जब स्त्रीले त्यो रुखको फल खानामा असल, र रेर्हिमा रहलाग्दै, अनि बुद्धि प्राप्त गर्नलाई त्यसको चाह गर्नुपर्ने रहेछ भनेर देखिन्, तिनले त्यसका केही फलहरू टिप्पिन् र खाइन् । त्यसपछि तिनले केही आफूसँगै भएका आफ्ना पतिलाई पनि दिनन्, र उनले पनि त्यो खाए । 7 तब तिनीहरू दुवैका आँखा खुले, र तिनीहरू नाड्गै रहेछन् भनेर थाहा पाए । तिनीहरूले अज्जीरका पाताहरू गाँसेर आफ्ना निमित्त वस्त्र बनाए । 8 अनि साँझापख जब तिनीहरूले परमप्रभु परमेश्वर बाँचामा हिँडिरहनुभएको आवाज सुने, तब मानिस र उनकी पत्ती बाँचाका रुखहरूबिच्च परमप्रभु परमेश्वरको नजरबाट लुके । 9 परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई बोलाउनुभयो, “ताँ कहाँ छस्? ” 10 मानिसले भन्यो, “मैले बाँचामा तपाईंको आवाज सुँ, र म डराएँ किनकि म नाड्गै थिएँ । यसैकारण म लुकै ।” 11 परमेश्वरले भन्नुभयो, “ताँ नाड्गै थिइस् भनेर ताँलाई कसले भन्यो? के मैले ताँलाई नखानू भनेर आज्ञा गरेको रुखको फल ताँले खाइस्? ” 12 मानिसले भन्यो, “तपाईंले मसँगै रहनलाई दिनुभएको स्त्रीले मलाई त्यस रुखको फल दिई, र मैले त्यो खाएँ ।” 13 परमप्रभु परमेश्वरले स्त्रीलाई भन्नुभयो, “ताँले यो के गरिस्? ” स्त्रीले भनिन्, “सर्पले मलाई छल गयो, र मैले खाएँ ।” 14 परमप्रभु परमेश्वरले सर्पलाई भन्नुभयो, “ताँले यसो गरेको हुनाले सबै पाल्तु पशुहरू र जड्गली जनावरहरूमा केवल ताँ श्रापित हुनेछस् । ताँ तेरो पेटद्वारा हिँडेछस्, र तेरो जीवनभरि नै ताँले माटो खानेछस् ।” 15 तेरो र स्त्रीबिच, अनि तेरो सन्तान र स्त्रीको सन्तानबिच म दुर्मनी हालिदिनेछु । त्यसले तेरो शिर कुलचेन्छ, र ताँले त्यसको कुर्कच्चा डस्नेछस् ।” 16 उहाँले स्त्रीलाई भन्नुभयो, “म तेरो प्रसव-वेदना ज्यादै बढाइदिनेछु, ताँले पीडामा नै बालक जन्माउनेछस् ।” तेरो इच्छा तेरो पतिको लागि हुनेछ, तर त्यसले ताँलाई आफ्नो अधीनमा राखेछ ।” 17 आदमलाई उहाँले भन्नुभयो, “ताँले तेरी पनीको कुरा सुनेको, र मैले ताँलाई नखानू भनेको रुखको फल ताँले खाएको हुनाले, तेरो कारण यो भूमि श्रापित भएको छ । तेरो जीवनभरि नै ताँले यस भूमिसाथि कडा परिश्रम गरेर खानेछस् ।” 18 त्यसले तेरो निमित्त काँढा र सिउँडीहरू उमार्नेछ, र ताँले खेतका बिरुवाहरू खानेछस् । 19 ताँ माटोमा नफर्कुन्जेल, ताँले आफ्नो परिश्रमको पसिना बगाएर भोजन खानेछस्, किनकि ताँ माटैबाट निकालिएको थिइस् । “ताँ माटै होस्, र माटोमा नै फर्किजानेछस् ।” 20 मानिसले आफ्नी पत्तीको नाम हब्बा राख्यो किनकि तिनी सबै जीवित प्राणीकी आमा हुन् । 21 परमप्रभु परमेश्वरले आदम र उनकी पत्तीको निमित्त छालाका लुगा बानाई तिनीहरूलाई पहिराइदिनुभयो । 22 परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “असल र खरबको जान पाएर मानिस हामीजस्तै भएको छ । यसैकारण अब त्यसलाई आफ्नो हात पसारेर जीवनको रुखको फल खान दिनुहुँदैन नत्रात त्यो सधैँभरि जीवित रहला ।” 23 त्यसैकारण जुन भूमिबाट त्यो निकालिएको थियो त्यही भूमिमा खेतीपाती गर्न परमप्रभु परमेश्वरले त्यसलाई अदनको बाँचाबाट निकालिदिनुभयो । 24 परमेश्वरले मानिसलाई बाँचाबाट निकालिदिनुभएपछि

जीवनको रुखतर्फको मार्गमा पहरा दिन उहाँले अदनको बाँचाको पूर्वमा करूहरू र चारैदिशार्थ घुमिरहेजे ज्वालामय तरवार राखिदिनुभयो ।

4 मानिसले आफ्नी पत्तीसित सहवास गरे । अनि तिनी गर्भवती भइन् र कथिनलाई जन्माइन् । तिनले भनिन्, “मैले परमप्रभुको सहायताले एक पुरुष जन्माएँ ।” 2 अनि तिनले तिनको भाइ हाबिललाई जन्माइन् । हाबिल गोठालो भए, तर कथिन खेती गर्ने भए । 3 समय बित्तै जाँदा कथिनले तिनको जमिनको उभज्नीबाट केही परमप्रभुकहाँ भेटीको रूपमा ल्याए । 4 हाबिलको हक्कमा तिनले बगालका पहिले जन्मेकाहरू र केही बोसे भगहरू ल्याए । परमप्रभुले हाबिल र तिनका भेटीलाई ग्रहण गर्नुभयो, 5 तर कथिन र तिनका भेटीहरूलाई उहाँले ग्रहण गर्नुभएन । यसैले कथिन साहै रिसाए र तिनले रिस देखाए । 6 परमप्रभुले कथिनलाई भन्नुभयो, “ताँ किन रिसाउँछस् र ताँले किन रिस देखाउँछस्? ” 7 यदि ताँले जे ठीक छ सो गरिस भने, के ताँलाई ग्रहण गरिनेछन? तर यदि ताँले जे ठीक छ सो गर्दैनस भने त पाप तेरो ढोकैमा ढुक्छ र ताँलाई अधिन गर्न इच्छा गर्ने, तर ताँले अधिन गर्नेपर्छ? ” 8 कथिनले आफ्ना भाइ हाबिललाई भने । अनि तिनीहरू खेतमा हूँदा कथिनले आफ्ना भाइ हाबिलमाथि आक्रमण गरे र तिनलाई मारे । 9 अनि परमप्रभुले कथिनलाई भन्नुभयो, “तेरो भाइ हाबिल कहाँ है? ” तिनले भने, “मलाई थाहा छैन । के मेरो भाइको गोठालो हुँ रु? ” 10 परमप्रभुले भन्नुभयो, “ताँले यो के गरिस? तेरो भाइको रगतरो जमिनबाट मलाई पुकारिरहेको छ । 11 अब ताँ जमिबाट श्रापित हुँच्छस् जसले तेरो हातबाट बगेको तेरो भाइको रगत ग्रहण गर्न मुख उघारेको छ । 12 आज उप्रान्त ताँले खेती गर्दा यसले यसको सामर्थ्य (फल) दिनेछैन । ताँ भगुवा र आवारा हुनेछस् ।” 13 कथिनले परमप्रभुलाई भने, “मेरो ढण्ड मैले सहन सक्नेभन्दा धेरै भयो । 14 वास्तवमा, आज तपाईंले मलाई यस जग्गाबाट धपाउनुभएको छ र म तपाईंको नजरबाट लुकेन्नु । म पृथ्वीमा भगुवा र आवारा हुनेछु र जसले भेटाउँच त्यसले मलाई मार्नेछ ।” 15 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले कथिनलाई मार्छ भने, त्यसमाथि सात गुणा बदला लिँदैछ ।” अनि परमप्रभुले कथिनमाथि चिन्ह लगाउनुभयो, ताकि तिनलाई जसले भेटाए पनि आक्रमण नगरोस । 16 यसैले कथिन परमप्रभुको उपरिथिबाट गए र अदनको पूर्वीत नोदको मुलुकमा बसोवास गरे । 17 कथिनले आफ्नी पत्तीसँग सहवास गरे, र तिनो गर्भवती भइन् । तिनले होकोलाई जन्माइन् । तिनले एउटा सहर बनाए, र यसको नाउँ आफ्नो छोराकै नाउँमा राख्ये । 18 हनोकबाट ईराद जन्मिए । ईराद महूयाएलका पिता बने । महूयाएल मतुशाएलका पिता बने । मतुशाएल लेमेखाका पिता बने । 19 लेमेखाले दुङ्ग जना पत्तीहरू ल्याए । एउटाको नाउँ आदा र अर्कीको नाउँ सिल्ला थियो । 20 आदाले याबाललाई जन्माइन् । तिनी पालमा बसेनेहरू र पशु पालन गर्नेहरूका पिता बने । 21 तिनको भाइको नाउँ युबाल थियो । तिनी वीणा र बाँसुरी बजाउनेहरूका पिता बने । 22 सिल्लाको हक्कमा, तिनले तुबल-कथिन अर्थात् काँसो र फलामका काम गर्नेहरूलाई जन्माइन् । तुबल-कथिनकी बहिनी नामा थिइन् । लेमेखाले तिनको पत्तीहरूलाई भने, “ 23 लेमेखाका पत्तीहरू आदा र सिल्ला मेरो कुरा सुन; मैले जे भन्नु सो सुन । मलाई चोट पुऱ्याउने मनिसलाई अर्थात् मलाई धायल बनाउने जवालाई मैले मारेको छु । 24 यदि कथिनको बदला सात गुणा लिँन्छ भने लेमेखाको बदला सतहतर गुणा लिँनेछ ।” 25 आदमले तिनको पत्तीसँग फेरि सहवास गरे र तिनले अर्को छोरा जन्माइन् । तिनले त्यसको नाउँ शेत राखिन् र भनिन्, “कथिनले मारेका हाबिलको सट्टामा परमेश्वरले मलाई अर्को छोरा दिनुभएको छ ।” 26 शेतको एउटा छोरा भयो तिनले तिनको नाउँ एनोरो राख्ये । त्यस बेलादेखि मानसिहरूले परमेश्वरको नाउँ पुकार्न सुरु गरे ।

5 आदमका सन्तानहरूका विवरण यही हो । परमेश्वरले मानिसलाई सृष्टि

गर्नुहुँदै उहाँले तिनलाई आपनै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो । 2 उहाँले तिनीहरूलाई नर र नारी सृष्टि गर्नुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नु हुँदा, तिनीहरूलाई आशिष दिनुभयो र तिनीहरूलाई मानवजाति नाँ दिनुभयो । 3 आदम १३० वर्षको हुँदा तिनी आपनै स्वरूपमा जन्मेका छोरोको बुबा भए, र तिनले उनको नाँ शेत राखे । 4 आदम शेतको बुबा भएपछि, तिनी आठ सय वर्ष बाँचे । तिनी अझ असु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 5 आदम ९३० वर्ष बाँचे अनि तिनी मरे । 6 शेत १०५ वर्षको हुँदा तिनी एनोशको बुबा भए । 7 तिनी एनोशको बुबा भएपछि, तिनी ८०० वर्ष बाँचे र असु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 8 शेत ९१२ वर्ष बाँचे र तिनी मरे । 9 एनोश ९० वर्षको हुँदा, तिनी केनानका बुबा भए । 10 तिनी केनानको बुबा भएपछि, एनोश ८१५ वर्ष बाँचे । तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 11 एनोश ९०५ वर्ष बाँचे र तिनी मरे । 12 केनान ७० वर्षको हुँदा, तिनी महलालेलको बुबा भए । 13 तिनी महलालेलको बुबा भएपछि, केनान ४८० वर्ष बाँचे । तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 14 केनान ९० वर्ष बाँचे र तिनी मरे । 15 महलालेल ६५ वर्षको हुँदा, तिनी येरेदको बुबा भए । 16 तिनी येरेदका बुबा भएपछि, तिनी ८३० वर्ष बाँचे । तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 17 महलालेल ८१५ वर्ष बाँचे र तिनी मरे । 18 येरेद १६२ वर्षको हुँदा, तिनी हनोकको बुबा भए । 19 तिनी हनोकको बुबा भएपछि येरेद ८०० वर्ष बाँचे । तिनी असु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 20 येरेद १६२ वर्ष बाँचे र तिनी मरे । 21 हनोक ६५ वर्षको हुँदा, तिनी मतूरेशोलको बुबा भए । 22 हनोक मतूरेशोलको बुबा भएपछि तिनी ३०० वर्षसम्म परमेश्वरसँगै हिँडे । 23 तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 24 हनोक परमेश्वरसँगै हिँडे, र तिनी गए, किनकि परमेश्वरले तिनलाई लानुभयो । 25 मतूरेशोल १८७ वर्षको हुँदा, तिनी लेमेकको बुबा भए । 26 तिनी लेमेकको बुबा भएपछि, मतूरेशोल ७८२ वर्ष बाँचे । तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 27 मतूरेशोल ९६९ वर्ष बाँचे अनि तिनी मरे । 28 लेमेक १८२ वर्षको हुँदा, तिनी एउटा छोरोको बुबा भए । 29 तिनले उनलाई यसो भद्दै नोआ नाँ शेत राखे, “यसले हामीलाई हाम्रा काम र हाम्रा हातका पिडादायी श्रमबाट विश्राम दिनेछ, जुन परमप्रभुले जमिनलाई सराप दिनुपाएको कारण हामीले गर्नेपर्छ ।” 30 लेमेक नोआको बुबा भएपछि ५९५ वर्ष बाँचे । तिनी अरु थेरै छोराहरू र छोरीहरूका बुबा भए । 31 लेमेक ७७७ वर्ष बाँचे, अनि तिनी मरे । 32 नोआ ५०० वर्ष बाँचेपछि, तिनी शेम, हाम र येपेतका बुबा भए ।

6 मानिसहरूको संख्या पृथ्वीमा वृद्धि हुँदैजाँदा र तिनीहरूका छोरीहरू जन्मे ।

2 परमेश्वरका छोराहरूले मानव-जातिका छोरीहरूलाई आकर्षक (राम्री) देखे । तिनीहरूले तिनीहरूमध्ये कसैलाई आफैले चुनेको पत्नी ल्याए । 3 परमप्रभुले भन्नुभयो, “येरो आत्मा मानव-जातिमा सदासर्वदा रहेन्छैन, किनभने तिनीहरू शरीर हनु । तिनीहरू १२० वर्ष बाँचेन् ।” 4 ती दिनहरूमा र पछि पनि पृथ्वीमा ठुला कदका मानिसहरू (राक्षस) थिए । जब परमेश्वरका छोराहरूले मानिसका छोरीहरूसँग विवाह गरे, तिनीहरूका छोराछोरीहरू जन्मे । यिनीहरू उहाँलेका शक्तिशाली अर्थात् प्रख्यात मानिसहरू थिए । 5 पृथ्वीका मानिसहरूको दुष्टा बढी भएको र तिनीहरूका हृदयका विचारको हेरेक भावाना निरन्तर खराबै मात्र भएको परमप्रभुले देखुभयो । 6 पृथ्वीमा मानव-जातिलाई बनाउनभएकोमा परमप्रभुले पछुतो मान्नुभयो, र यसले उहाँलाई दुखित तुल्यायो । 7 यसले परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले सृष्टि गरेका मानव-जातिलाई पृथ्वीको सतहबाट नामेछु; मानव-जाति र ठुला-ठुला जनावरहरू, घस्ने जन्तुहरू र आकाशमा उड्ने पक्षीहरू सबैलाई नमोट पानेछु, किनकि तिनीहरूलाई बनाएकोमा म दुखित छु ।” 8 तर नोआले परमप्रभुको निगाह पाए । 9 यिनीहरू नोआ बारेका घटनाहरू थिए ।

नोआ तिनका समयमा मानिसहरूमा धर्मी र दोषरहित मानिस थिए । नोआ परमेश्वरसँग हिँडे । 10 नोआ शेम, हाम र येपेत तिन छोराहरूको बुबा भए । 11 परमेश्वरको दृष्टिमा पृथ्वी भ्रष्ट भएको र हिंसाले भरिएको थियो । 12 परमेश्वरले पृथ्वीलाई देखुभयो, हेर, यो त भ्रष्ट थियो, किनकि पृथ्वीका सबै मानिसहरूका मार्ग भ्रष्ट भएका थिए । 13 परमेश्वरले नोआलाई भन्नुभयो, “यो सबै प्राणीको अन्त गर्ने समय आएको म देख्न सक्छु, किनभने पृथ्वी तिनीहरूको हिंसाले भरिएको छ । वास्तवमा, मैले तिनीहरूलाई पृथ्वीसँगै नष्ट पार्नेछु । 14 ताँते आफ्नो निम्नि गोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु । जहाजभित्र कोठाहरू बनाउनु र त्यसलाई भित्र-बाह्र अलकत्र लगाउनु । 15 ताँले यसलाई यसरी बनाउनु: यसको लब्बाइ एक सय चालिस मिटर, चौडाइ तेईस मिटर र यसको उच्चाइ चौथी मिटरको होसँ । 16 जहाजको छानो बनाउनु र यसलाई टुप्पोमा एक पट्टी एक हात छोडेर सिद्धायाउनु । जहाजको एकपट्टी ढोका राख्न र पहिलो, दोस्रो र तेस्रो तला बनाउनु । 17 सुन, जीवनको सास हुने आकाशमुनिका सबै प्राणीलाई सर्वनाश पार्न मैले पृथ्वीमा जलप्रलय ल्याउन लागेको छु । पृथ्वीमा भएको सबै प्राणी मर्नेछन् । 18 तर ताँसँग म मेरो करार स्थापित गर्नेछु । ताँ, तेरा छोराहरू, तेरी पल्ती र तेरा छोराहरूका पर्नीहरू जहाजभित्र आउनेछी । 19 हेरेक जीवित प्राणीमध्ये तुला जनावरहरू र 20 पृथ्वीमाथि घस्ने जन्तुहरूलाई जीवित राख्न भाले र पोथी गरी दुङ्ग-दुङ्ग वटा जहाजभित्र ल्याउनु । 21 खानलाई र भण्डरण गर्नलाई सबै किसिमका खानेकुराहरू जम्मा गर्नु जुन तेरो र तिनीहरूका निम्नि आहारा हुनेछ ।” 22 यसैले नोआले यो गरे । तिनले परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएबासेजिम गरे ।

7 परमप्रभुले नोआलाई भन्नुभयो, “ताँ र तेरा सबै जहाज जहाजभित्र आओ

। किनकि मेरो सामु यो पुस्तामा मैले ताँलाई धर्मी देखेको छु । 2 हेरेक जातका शुद्ध पशुबाट ताँले आफूसित सात भाले र सात पोथी ल्याउनु । अशुद्ध पशुहरूबाट चाहिँ ताँले दुइवटा अर्थात् भाले र पोथी ल्याउनु । 3 अनि आकाशका पक्षीहरूबाट तिनीहरूको जातिलाई पृथ्वीको सतहमा जीवित राख्न सात जोडी भाले र पोथी ल्याउनु । 4 किनकि अबको सात दिनमा म चालिस दिन र चालिस रात पृथ्वीमा पानी बसाउनेछु । मैले बनाएको हेरेक जीवित प्राणीलाई म पृथ्वीको सतहबाट नष्ट गर्नेछु ।” 5 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गी नोआले सबै गरे । 6 पृथ्वीमा जलप्रलय हुँदा नोआ छ सय वर्षका थिए । 7 जलप्रलयको पानीको कारणले नोआ, तिनका छोराहरू, तिनकी पत्नी र तिनका बुढाहरूहरू सँगसँगै जहाजभित्र प्रवेश गरे । 8 शुद्ध र अशुद्ध पशुहरू, पक्षीहरू र भुँम्हा घस्ने हेरेक प्राणी, परमेश्वरले नोआलाई आज्ञा गर्नुभएङ्गी 9 भाले र पोथी गरी जोडी-जोडी नोआकहाँ आए र जहाजभित्र प्रवेश गरे । 10 सात दिनपछि पृथ्वीमा जलप्रलयको पानी पर्न लायो । 11 नोआको जीवनको छ सय वर्षको दोस्रो महिनाको सत्राँ दिनमा विशाल अगाधका मूलहरू फुटे र आकाशका इयालहरू खुले । 12 चालिस दिन र चालिस रातसम्म पृथ्वीमा पानी परिरस्तो । 13 त्यही दिनमा नोआ, तिनका छोराहरू शेम, हाम र येपेत अनि तिनकी पत्नी र तिनका तिन जना बुहारी जहाजभित्र प्रवेश गरे । 14 हेरेक जडालाई जनावरको जात-जातअनुसार, हेरेक पालतु पशुको जात-जातअनुसार, भुँम्हा घस्ने हेरेक प्राणी, परमेश्वरले नोआलाई आज्ञा गर्नुभएङ्गी 9 भाले र पोथी गरी जोडी-जोडी नोआकहाँ आए र जहाजभित्र प्रवेश गरे । 15 त्यही दिनपछि पृथ्वीमा जलप्रलयको पानी पर्न लायो । 16 भित्र प्रवेश गरेको प्राणीहरू सबैका भाले र पोथी थिए । परमेश्वरले आज्ञा दिनुभएङ्गी तिनीहरू भित्र प्रवेश गरे । 17 त्यसपछि परमप्रभुले ढोका बन्द मरिदिनुभयो । अनि पृथ्वीमा चालिस दिनसम्म जलप्रलय भयो र पानीले जहाजलाई जमिनबाट माथि उचाल्यो । 18 पानीले सारा पृथ्वीलाई पूर्ण रूपमा ढाक्यो अनि जहाज पानीको सतहमाथि तैरियो । 19 आकाशमुनिका सबै अग्ला-अग्ला पर्वतहरूलाई ढाक्ने गरी पृथ्वीमा पानी चौपट्टै भरियो । 20 पानी पर्वतहरूको टुप्पोमा सात

मिटर माथिसम्म आयो । 21 पक्षीहरू, पालिने पशुहरू, जड़गली जनावरहरू, जमिनमा ठुलो सङ्ख्यामा बसोबास गर्ने सबै प्राणी र सबै मानव-जाति जो पृथ्वीमा चलहल गर्ने, ती सबै मरे । 22 जमिनमा बस्ने सबै जीवित प्राणी जसले आ-आप्ना नाकबाट जीवनको सास फेर्ने, ती सबै मरे । 23 यसरी, मानव-जातिदेखि ठुला जनावरहरू र घसने जन्तुसम्प मृथ्युको सतहमा भएको हरेक प्राणीसाथै आकाशका चराचुरुझाहरू मासिए । तिनीहरू सबै नै पृथ्वीबाट नष्ट गरिए । नोआ र तिनीसित जहाजमा हुनेहरू मात्र बाँचे । 24 एक सय पचास दिनसम्म पृथ्वीमा पानी धटेन ।

8 परमेश्वरले नोआ, तिनीसित जहाजमा भएका सबै जड़गली पशुहरू र सबै पालिने पशुहरूलाई सम्झनुभयो । परमेश्वरले पृथ्वीमा बतास चलाइदिनुभयो, र पानी घट्न थाल्यो । 2 अगाधका मूलहरू र स्वर्गका इयालहरू बन्द गरिए, अनि पानी पर्न रोकियो । 3 जलप्रलयको पानी पृथ्वीमा बिस्तारै घट्टो, र एक सय पचास दिनपछि पानी निकै घट्टो । 4 साताँ महिनाको सत्राँ दिनमा जहाज आरारातका पर्वतहरूमा अडियो । 5 दसाँ महिनासम्म पानी निस्तर घटिरह्यो । त्यही महिनाको पहिलो दिनमा पर्वतहरूका टाकुराहरू देखा परे । 6 चालिस दिनपछि नोआले आफूले बनाएको जहाजको इयाल खोले । 7 तिनले एउटा कागलाई उडाइदिए र जमिनको पानी नसुक्ज्जेलसम्प त्यो यताताउ उडिरह्यो । 8 त्यसपछि जमिनको सतहबाट पानी घटेको छ कि छैन भेरे हेर्न तिनले एउटा ढुकुरलाई पठाए । 9 तर ढुकुरेले आप्नो खुटा राख्ने ठाँउ करी पाएन, र त्यो जहाजमा नै तिनीकहाँ फक्यो किनकि पानीले अझौं पनि पुरे जमिनलाई ढाकिरहेको थियो । तिनले आप्नो हात पसारेर त्यसलाई समाती जहाजभित्र ल्याए । 10 अरु सात दिन पर्खेर तिनले फेरि जहाजबाट त्यस ढुकुरलाई पठाइदिए । 11 साँझामा त्यो ढुकुर तिनीकहाँ फक्यो । हेरि! त्यसको चुच्चोमा भखौरे टिपिएको ताजा भद्राक्षको पात थियो । त्यसैले, पानी जमिनबाट घेटेछ भनी नोआले थाहा पाए । 12 अरु सात दिन पर्खेर तिनले फेरि त्यस ढुकुरलाई पठाइदिए । त्यो फेरि फर्केर तिनीकहाँ आएन । 13 नोआको छ सय एक वर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा जमिनबाट पानी सुक्यो । नोआले जहाजको छत खोलेर बाहिर हेरे र तिनको सुक्खा भूमि देखे । 14 दोप्तो महिनाको सत्ताइसाँ दिनमा जमिन सुक्खा भयो । 15 परमेश्वरले नोआलाई भन्नुभयो, 16 “तैं, तेरी पन्ती, तेरा छोराहरू र तेरा बुहारीहरू जहाजबाट निस्क्रिय आओ । 17 ताँसित भएका सबै जीवित प्राणीहरू अर्थात् पक्षीहरू, पशुहरू, पृथ्वीको सतहमा हरेक घसने प्राणीलाई ताँसेंगे बाहिर लिएर आइज ताकि तिनीहरू पृथ्वीमा पश्चस्त मात्रामा फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै र भरिदै जाऊन् ।” 18 त्यसैले नोआ आप्ना छोराहरू, आप्नी पन्ती र आप्ना बुहारीहरूसँगे बाहिर निस्के । 19 हरेक जीवित प्राणी, हरेक घसने जन्तु, हरेक पक्षी र पृथ्वीमा चलहल गर्ने हरेक प्राणी तिनीहरूका आ-आप्ना जात-जातअनुसार जहाजबाट बाहिर निस्के । 20 नोआले परमप्रभुको निमित एउटा वेदी बनाए । तिनले शुद्ध पशुहरू र शुद्ध पक्षीहरूमध्ये केहीलाई लिई वेदीमा होमबलि चढाए । 21 परमप्रभुले यसको सुगन्ध लिनुभएपछि आप्नो मनमा भन्नुभयो, “मानव-जातिको हृदयको मनसाय बाल्यावस्थादेखि नै दुष्ट हुने भए तपानि म उसको कारणले गर्दा फेरि भूमिलाई श्राप दिएरहेन, न त मैले अहिले गरेजस्ते फेरि हरेक जीवित प्राणीलाई सर्वनाश गर्नेछु । 22 पृथ्वी रुहुज्जेलसम्प बिउ छर्ने र कटनी गर्ने समय, जाडो र गर्मी, ग्रीष्म र हिँडं अनि दिन र रातको अन्त्य हुँदैन ।

9 त्यसपछि परमेश्वरले नोआ र तिनका छोराहरूलाई आशिष दिनुभयो र भन्नुभयो, “फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै र पृथ्वीमा भरिदै जाओ । 2 जमिनमा चलहल गर्ने हरेक जीवित प्राणी, आकाशका हरेक पक्षी, जमिनमा घसने हरेक जन्तु र समुद्रका सबै माछामाथि तिमीहरूको डर र त्रास रहेछ । ती तिमीहरूका हातमा सुम्पिएका छन् । 3 हरेक चलहल गर्ने प्राणी तिमीहरूका

निमित भोजन हुनेछन् । मैले तिमीहरूलाई हरिया वनस्पतिहरू दिएजस्तै अब म तिमीहरूलाई सबै थोक दिन्छु । 4 तर तिमीहरूले मासु त्यसको प्राण दिने रगतसमेत नखाओ । 5 तर तिमीहरूको प्राण दिने रगतको साटो म लेखा लिनेछु । हरेक पशुबाट म प्राणको साटो लिनेछु । आफ्नो भाइको हत्या गर्ने हरेक मानिसको हातबाट म त्यस मानिसको प्राणको साटो लिनेछु । 6 जसले मानिसको रगत बगाउँडै मानिसद्वारा नै त्यसको रगत बगाइनेछ, किनकि परमेश्वरले मानिसलाई आपनी स्वरूपमा बनाउनुभयो । 7 तिमीहरूचाहिँ पृथ्वीमा फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै, फैल्दै जाओ ।” 8 त्यसपछि परमेश्वरले नोआ र तिनका छोराहरूलाई यसो भन्नुभयो, 9 “मेरो कुरा सुन! तिमीहरू र तिमीहरूपछि आउने तिमीहरूका सन्तानहरू, तिमीहरूसँग भएका हरेक जीवित प्राणी अर्थात् 10 पक्षीहरू, पालिने पशुहरू र जहाजबाट बाहिर आउनेदेखि पृथ्वीमा भएका हरेक जीवित प्राणीसित म मेरो करार स्थापित गर्दै छु । 11 जलप्रलयको पानीद्वारा फेरि सबै प्राणी नष्ट गरिनेछैन भनी म मेरो करार तिमीहरूसित स्थापित गर्दछु । पृथ्वीलाई सर्वनाश गर्ने जलप्रलय फेरि कहिल्यै आउनेछैन । 12 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पुस्ताँको निमित मेरो र तिमीहरूसाथै हरेक जीवित प्राणीसित मैले जुन करार बाँध्दै छु, त्यसको चिन्ह यही हुँछ । 13 कि मैले बादलमा इन्द्रीयी राखेको छु, र यो मेरो र पृथ्वीको बिचमा करारको चिन्ह हुनेछ । 14 मैले पृथ्वीमाथि बादल फिँजाउँदा जब इन्द्रेणी देखा पर्छ । 15 तब म मेरो करारलाई सम्झनेछु जुन करार मेरो र तिमीहरूसाथै हरेक जीवित प्राणीको बिचमा बाँधिएको छ । जलप्रलयले फेरि कहिल्यै सबै प्राणीलाई सर्वनाश गर्नेछैन । 16 परमेश्वर र पृथ्वीमा रहेका सबै जीवित प्राणीबिच बाँधिएको नित्य रहिरहने कराको समझाना गर्नालाई म बादलमा देखा पर्ने इन्द्रेणीलाई हेर्नेछु ।” 17 तब परमेश्वरले नोआलाई भन्नुभयो, “मेरो र पृथ्वीमा भएका सबै जीवित प्राणीको बिचमा मैले स्थापित गरेको करारको चिन्ह यही हो ।” 18 जहाजबाट बाहिर निस्केर आएका नोआका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए । हाम कनानका पिता थिए । 19 यी तिन जना नोआका छोराहरू थिए, र यिनीहरूबाट नै समस्त पृथ्वी भरियो । 20 नोआ किसान हुन लागे, र तिनले दाख्खबारी लागाए । 21 दाख्खबाय पिएर तिनी मातिए । तिनी आप्नो पालमा नाड्गो पलिटरहेका थिए । 22 तब कनानका पिता हामले आप्ना पिताको नाड्गोपन देखे र बाहिर आएर दुवै दाजुलाई बताइदिए । 23 त्यसैले, शेम र येपेतते एउटा लेबदा लिएर त्यसलाई काँधमा हाले अनि पछिल्तर सर्दै गएर तिनीहरूका पिताको नाड्गोपन ढाकिदिए । तिनीहरूको अनुहार अर्कोपटि फर्केकाले तिनीहरूले आप्ना पिताको नाड्गोपन देखेनन् । 24 नोआ आप्नो मध्यको लतबाट उठेपछि तिनका कानाछा छोराले तिनालाई के गोका थिए भनी तिनालाई थाहा भयो । 25 त्यसैले तिनले भने, “श्रापित होस् कनान । त्यो आप्ना दाजुहरूका कमाराहरूका पनि कमारा होस् ।” 26 तिनले यसो पनि भने, “श्रेमका परमेश्वर यहोवै धन्यका होऊन्, र कनान त्यसको कमारो होस् ।” 27 परमेश्वरले येपेतको क्षेत्र वृद्धि गर्नुभएको होस् र त्यसले श्रेमका पालहरूमा बास गर्नु । कनान त्यसका कमारा होस् ।” 28 जलप्रलयपछि नोआ तिन सय पचास वर्ष बाँचे । 29 नोआको जम्मा उमेर नै सय पचास वर्ष भयो, अनि तिनी मरे

10 यिनीहरू नोआका सन्तानहरू थिए, अर्थात्, शेम, हाम, र येपेत । जलप्रलयपछि तिनीहरूका छोराहरू जन्मे । 2 गोमेर, मागोग, मादे, यावान, तुबल, मेशेक र तीरास येपेतका छोराहरू थिए । 3 अशकनज, रीपत र तोगर्मा गोमेरका छोराहरू थिए । 4 लेलीशाह, तर्शीश, कित्तीम र रोदानीम यावानका छोराहरू थिए । 5 यिनीहरूबाट नै समुद्रतटवासी छुट्टिएर र तिनीहरू आप्नो जातिअनुरूप आ-आप्नो भाषाअनुसार तिनीहरूको भूमितिर गए । 6 कूश, मिश्राइम, पूत र कनान हामका छोराहरू थिए । 7 सेवा, हवीला, सब्ता, रामाह र सब्ताका कूशका छोराहरू थिए । 8 शेवा र ददान रामाहका छोराहरू थिए । 9 यिनीहरूका हातमा सुम्पिएका छन् ।

थिए । 9 तिनी परमप्रभुको सामु शक्तिशाली शिकारी बने । त्यसैले यसो भनियो, “परमप्रभुको सामु निप्रोदजस्तै शक्तिशाली सिकारी ।” 10 तिनका राज्यहरूका सुरुका केन्द्रहरू शिनाराको मुलुकका बाबेल, अक्कद र कल्नेह थिए । 11 तिनी त्यो भूमिबाट बाहिर अश्वरुतिगए, र निनवे, रहोबोत-इर, कालह, 12 र निनवे र कालह बिचमा पर्ने रेसेन निर्माण गरे । यो एउटा ठुलो सहर थियो । 13 मिश्रिम लूदी, अनामी, लाहाबी, नप्तूही 14 पत्रुसी, कस्लूही (जसबाट पलिश्तीहरू आए) र कप्तोरीहरूका पुर्खा बने । 15 कनान सीदोन अर्थात् तिनका जेठो छोरो, हिती, 16 यवूसी, एमोरी, 17 गिराशी, हिव्वी, अरकी, सिनी, 18 अवर्दी, समारी र हमातीहरूका पुर्खा भए । त्यसपछि कनानीहरूका वंशहरू फैलिए । 19 कनानीहरूको सिमाना सीदोनदेखि गरार जाने बाटोतिर गाजासम्म, र सदोम, गमोरा, अदमा र सबोयीम जाने बाटोतिर भएर लाशासम्म नै थियो । 20 तिनीहरूका वंशहरू र भाषाहरूअनुसार तिनीहरूको भूमि र देशमा हामाका छोराहरू यिनीहरू नै थिए । 21 येपेतका दाजु शेमका पनि छोराहरू भए । शेम एबेरका सबै सन्तानहरूका पुर्खा थिए । 22 एलाम, अशूर, अर्पक्षद, लूद र अराम शेमका छोराहरू थिए । 23 ऊज, हुल, गेतेर र मेशेक अरामका छोराहरू थिए । 24 अर्पक्षद शेलहका पिता बने र शेलह एबेरका पिता बने । 25 एबेरका दुई जना छोरा भए । एक जना छोराको नाउँ पेतेगा थियो, किनभने तिनको समयमा पृथ्वी विभाजित थ्यो । तिनको भाइको नाउँ योक्तान थियो । 26 योक्तान अल्मोदद, शेलेप, हस्मर्मित, येरह, 27 हदोरम, ऊजाल, दिक्ला, 28 ओबाल, अबमाएल, शेबा, 29 ओपीर, हवीला योबाबका पिता बने । 30 तिनीहरूका क्षेत्र मेशादेखि सपरा जाने बाटो, पूर्वका पहाडसम्म थियो । 31 तिनीहरूका वंशहरू र भाषाहरूअनुसार तिनीहरूका मुलुकहरू, जातिहरूअनुसार शेमका छोराहरू यिनीहरू नै थिए । 32 तिनीहरूका वंशावलीहरू र जातिहरूअनुसार नोआका छोराहरूका वंशहरू यिनै थिए । यी जातिहरूबाट नै जातिहरू छुट्टिए र जलप्रलयपछि पृथ्वीभरि गए ।

11 अहिले सारा पृत्वीमा एउटै भाषा थियो र शब्दहरू पनि उही थिए ।

2 तिनीहरू पूर्वतिर जाँदा, तिनीहरूले शिनाराको भूमिमा एउटा मैदान भेट्टाए र तिनीहरू त्यही बसे । 3 तिनीहरूले आपसमा भने, “आओ, ईंटहरू बनाऊँ र तिनीहरूलाई रास्त्री पल्टौं ।” तिनीहरूसँग दुड्गाको सदृष्टा ईंट थियो र हिलोको सदृष्टा अलकता थियो । 4 तिनीहरूले भने, “आओ, हाप्तो मिन्दिए एउटा सहर बनाऊँ र आकाश नै छुने एउटा धरहरा निर्माण गर्न्याँ अनि नाउँ कमाऊँ । यदि हामीले यसो गरन्नै भने हामी सारा पृथ्वीभरि छरपट्ट हुनेछाँ ।” 5 यसैले परमप्रभु पर्सेश्वर आदमका सन्तानहरूले निर्माण गरेका त्यो सहर र धरहरा हर्न तल आउनुभयो । 6 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, तिनीहरू एउटे भाषामा एउट मानिसझ्नै छन् अनि तिनीहरूले यसो गर्न सुरु गरिरहेका छन् । तिनीहरूले गर्न चाहेको कुनै पनि कुरा तिनीहरूको निर्मित असभ्व बनेछैन । 7 आओ, हामी तल जाऊँ र तिनीहरूका भाषा खलबलाइ दिँदौ, ताकि तिनीहरू एउटाले भनेको अर्काले बुझन सक्नूँ ।” 8 यसैले परमप्रभुले तिनीहरूलाई सारा पृथ्वीभरि छरपट्ट पार्नुभयो र तिनीहरूले त्यो सहर निर्माण गर्न छोडे । 9 यसकारण, यसको नाउँ बाबेल राखियो, किनभै परमप्रभुले त्यहाँ सारा पृथ्वीको भाषा खलबलाउनुभयो अनि त्यहाँबाट नै परमप्रभुले तिनीहरूलाई सारा पृथ्वीभरि छरपट्ट पार्नुभयो । 10 यिनीहरू शेमका सन्तानहरू थिए । जलप्रलयको दुई वर्षपछि शेम सय वर्षको हुँदा तिनी अर्पक्षदका पिता बने । 11 शेम अर्पक्षदका पिता भएपछि तिनी पाँच सय वर्षसम्म बाँचे । तिनका अरू छोराहरू र छोरीहरू पनि भए । 12 अर्पक्षद पैतीस वर्षको हुँदा तिनी शेलहका पिता बने । 13 अर्पक्षद शेलहका पिता भएपछो तिनी ४०३ वर्ष बाँचे । तिनका अरू छोराहरू र छोरीहरू पनि भए । 14 शेलह तीस वर्षको हुँदा तिनी एबेरला पिता बने । 15 शेलह एबेरका पिता भएपछि तिनी ४०३ वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 16 एबेर तीस

वर्षको हुँदा तिनी पेलेगका पिता बने । 17 पेलेगका पिता भएपछि एबेर ४३० वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 18 पेलेग तीस वर्षको हुँदा तिनी रुक्का पिता बने । 19 रुक्का पिता भएपछि पेलेग २०९ वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 20 रुक्का बत्तीस वर्षको हुँदा तिनी सरूगका पिता भए । 21 सरूगका पिता भएपछि रुक्का २०७ वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 22 सरूग तीस वर्षको हुँदा तिनी नाहोरका पिता बने । 23 नाहोरका पिता भएपछि सरूग दुई सय वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 24 नाहोर उनन्तीस वर्षको हुँदा तिनी तेरहका पिता बने । 25 तेरहको पिता बनेपछि नाहोर १९१ वर्ष बाँचे । तिनी अरू छोराहरू र छोरीहरूका पिता पनि भए । 26 तेरह सत्तरी वर्षको हुँदा तिनी अब्राम, नाहोर र हारानका पिता बने । 27 तेरहका सन्तानहरू यिनीहरू थिए । तेरहस अब्राम, नाहोर र हारानका पिता भए अनि हारान लोतका पिता बने । 28 हारान तिनको पिता तेरहसको सामु नै तिनको जन्म थ्लो अर्थात् कल्दीहरूको ऊरमा मरे । 29 अब्राम र नाहोरले विवाह गरे र पत्नि ल्प्याए । अब्रामकी पतिको नाउँ साराई थियो र नाहोरकी पतिको नाउँ मिल्का थियो, तिनी हारानको छोरी थिइन् अनि हारान मिल्का र यिस्काका पिता थिए । 30 सारा बाँझी थिइन्, तिनको कुनै बालबच्याहरू थिएनन् । 31 तेरहले तिनका छोरो अब्राम, हारानाका छोरो लोत र तिनकी बुहारी साराई अर्थात् तिनका छोरो अब्रामको पतिलाई लिए र कनानतिर जान तिनीहरू कल्दीहरूको ऊरतिर गए । तर तिनीहरू हारानमा आए र त्यहाँ नै बसे । 32 तेरह २०५ वर्ष बाँचे र तिनी हारानमा नै मरे ।

12 परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तेरो देश, तेरा नातेदारहरू र तेरो

पिताको धरानाबाट मैले ताँलाई देखाउने मुलुकतिर जा । 2 म ताँलाई उलो जाति बनाउनेछु, म ताँलाई आशिष् दिनेछु, तेरो नाउँ महान् हुनेछ र तँ आशिष् हुनेछस् । 3 ताँलाई आशिष् दिनेलाई म आशिष् दिनेछु, तर ताँलाई अनादर गर्नेलाई म सराप दिनेछु । ताँद्वारा नै पृथ्वीका सबै परिवारहरूले आशिष् पाउनेलन् । 4 यसैले परमप्रभुले भन्नुभाष्मोजिम अब्राम गए र लोत पनि तिनीसँगै गए । हारान छोडेर जाँदा अब्राम पचहतर वर्षका थिए । 5 अब्रामले तिनको पत्नी साराई, तिनका भतिजा लोत, तिनीहरूले हारानमा जम्मा गरेका सम्पत्ति र प्राप्त गरेका मानिसहरू सबै लगे । तिनीहरू कनानको भूमिमा जानलाई हिँदि र कनानको भूमिमा आझुगे । 6 अब्राम त्यो भूमि हुँदै शकेममा भएको मोरेको फलाँटको सुखसम्म गए । त्यस बेला त्यो भूमिमा कनानीहरू बस्थे । 7 परमप्रभु अब्रामकहाँ देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, “यो भूमि म तेरा सन्तानहरूलाई दिनेछु ।” यसैले अब्रामले तिनीकहाँ देखा पर्नुहोने परमप्रभुको निम्निएउटा वेदी बनाए । 8 त्यहाँबाट तिनी बेथेलको पूर्वतिरको देशातिर गए, जहाँ तिनले बेथेलाई परिचमतिर र ऐलाई पूर्वतिर पारेर तिनको पाल टाँगे । त्यहाँ तिनले एउटा वेदी बनाए र परमप्रभुको नाउँको पुकारा गए । 9 अनि अब्राम यात्रा गर्दै नेगेवतिर गए । 10 त्यो भूमिमा अनिकाल लागेको थियो, यसैले अब्राम बस्नेलाई मिश्तिर झारे (गए), किनकि त्यो भूमिमा निकै अनिकाल लागेको थियो । 11 तिनी मिश्र प्रवेश गर्न लाग्दा, तिनले आफ्नी पत्नी साराईलाई भने, “हेर, तिमी कति सुन्दरी स्त्री छौ भनी म जान्दछु । 12 मिश्रीहरूले तिमीलाई देख्या “यो यसकी पत्नी हो” भन्ने छन् र तिनीहरूले मलाई मार्ने छन्, तर तिनीहरूले तिमीलाईयाहिं जीवित राखेलेन् । 13 यसैले तिमी मेरी बहिनी हो भनी तिमीले भन, ताकि तिम्रो खातिर मेरो भला होस र तिम्रो खातिर मेरो जीवन बाँचेस । 14 मिश्र प्रवेश गर्न लग्दा साराई अति सुन्दरी थिइन् भनी मिश्रीहरूले देखे । 15 फारोका अधिकारीहरूले तिनलाई देखे र फारोको सामु तिनको प्रशंसा गरे र ती स्त्रीलाई फारोको धरानामा लगियो । 16 फारोले तिनको खातिर अब्रामलाई राप्रो व्यवहार गरे र तिनलाई गोरु, गधाहरू, नोकरीहरू, गर्धैनीहरू र ऊँटहरू दिए । 17 अनि परमप्रभुले अब्रामकी पत्नी साराईको कारण फारो र तिनको परिवारमाथि ठुलो विपत्ति

त्याउनभयो । 18 फारोले अन्नमलाई बोलाए र भने, “तिमीले मलाई यो के गरेको? तिनी तिग्रो पत्ती थिइन् भनी मलाई किन बताएनौ? 19 तिनी मेरी बहिनी हुँ” भनी तिमीले किन मलाई भन्नौ? त्यसीते मैले तिनलाई मेरी पत्ती बनाउन मैले लाँग । यसकारण, तिग्रो पत्ती यहाँ छिन् । तिनलाई लेऊ र आफ्नो बाटो लाग । 20 अनि फारोले तिनको बारेमा आफ्ना मानिसहरूलाई आदेश दिए र तिनीहरूले तिनलाई तिनकी पत्ती र तिनीसँग भएका सबै थोकसहित पठाए ।

13 अब्राम, तिनकी पत्नी र तिनीसँग भएका सबै थोक लिएर मिश्रबाट पाखि तेहेनिरा पाए । ज्वेल परि दिएरीपै याए । ३ अन्तापा पाश्वादा

माथि नेगेवतिर गए । लोत पनि तिनीसंगै गए । 2 अब्राम पशुहूऱ, चाँदी र सुनमा धेरै धनाढ्य थिए । 3 तिनी नेगेवाट बेथेतिर गझरहे, जहाँ पहिले तिनको पाल थियो, त्यो बेथेल र ऐको बिचमा थियो । 4 तिनी आफूले पहिले नै बनाएका वेदी भएको ठाउँमा गए । यहाँ तिनले परमप्रभुको नाँको पुकारा गरे । 5 अब्रामसंगै यात्रा गरिरहेका लोतका पनि भेडाबाख्ना र गाईवस्तुहरूका बथान र पालहरू थिए । 6 तिनीहरू दुवै नजिकै रहनलाई जमिनल धान्न सकेन, किनभने तिनीहरूका सम्पत्ति अत्यधिक थियो, यसैले तिनीहरू संगै बस्न सकेन । 7 अब्राम र लोतका गाईवस्तुहरू र भेडाबाख्नाका गोठालाहस्विच झङ्गाडा भयो । त्यस बेला त्यहाँ कनानीहरू र परिज्जीहरू बसदेय । 8 यसैले अब्रामले लोतलाई भने, “तिम्रो र मेरा गोठालाहस्विच झङ्गाडा नहोस, आखिर हामी त परिवार नै हाँ । 9 के सारा भूमि तिम्रो साम्न नै छैन र? तिमी जाऊ र मबाट अलग होऊ । यदि तिमी बायाँतरि गयौ भने म दायाँति जानेछु । वा यदि तिमी दाहिनेतिर गयौ भनौ म देवेतिर जानेछु ।” 10 यसैले, लोतले वरिपरि हेरे, र यद्दनको बैसीचाहिँ परमप्रभुको बैग्नाचाजस्त, मिश्रदेशजस्त सोअरसम्म नै सबैतिर पानीले राप्रीरा भिजेको थियो । यो परमप्रभुले सदोम र गमोरा सर्वनाश गर्न अधिको कुरा थियो । 11 यसैले लोतले आफ्नो निमित्त यर्द्दनको बैसी चुने र पूर्वीतर लागे अनि नातेदारहरू आपसमा छुटे । 12 अब्राम कानानको भूमिमा नै बसे, र लोत मैदानका सहरहरूमा बसे । तिनले आफ्ना पालहरू सदोमसम्म नै टाँगेर बसे । 13 सदोमका मानिसहरू परमप्रभु विस्त्रितमा दुष्ट पापीहरू थिए । 14 लोत तिनीबाट अलग भएपछि परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तै उभएको ठाँडेखि उत्तर, दक्षिण, पूर्व र पश्चिमतिर हैरू । 15 तैले देखेका यी सबै भूमि, म तर्ताई र तेरा सन्तानहरूलाई सदाको निमित्त दिनेछु । 16 म तेरा सन्तानहरूलाई पृथ्वीको धुलो जात्तिकै प्रशस्त बनाउनेछु, यसैले कसैले पृथ्वीको धूलोलाई गन्न सक्छ भने मात्र तेरा सन्तानहरूलाई गन्न सक्नेछ । 17 उठ, भूमिको चारैतिर हिँदू, किनकि यो म तर्ताई दिनेछु ।” 18 यसैले अब्रामले आफ्नो पाल उठाए र मन्त्रेको फलाँटका रूखहरू नजिकै बसोबास गरे, जुन हेत्रान थियो र त्यहाँ परमप्रभुको निमित्त एउटा वेदी निर्माण गरे ।

14 यो अम्रापेल, एल्लासारका राजा अर्योक्त र एलाममा राजा कदोर्लाओमेर न देखिए तर विवाहे आयाए असावे दिल्ले । ३ दिर्हमे

र गोयीमका राजा तिदालको समयमा भएको थियो । २ तिनीहरूले सदोमका राजा बेरा, गमोराका राजा विर्शा, अदमाका राजा शिनाब, सबोयिमका राजा शेमेवेर र बेला (अर्थात् सोअरका) विरुद्ध युद्ध गरे । ३ यी पछिलां पाँच जना राजाहरू सिद्धीम अर्थात् मृत सामग्रको बँसीमा भेला भए । ४ तिनीहरूले बाह वर्षसम्म कदलांओमेरको सेवा गरे तर तेहों वर्षमा तिनीहरूले विद्रोह गरे । ५ अनि चौथों वर्षमा, कदोलांओमेर र तिनीसित भएका राजाहरू आए र अस्तेरोत-केंगेमा रपाईहरूलाई, हाममा जूजीहरूलाई, शावेकिर्यातिमा एपीहरूलाई, ६ र होरीहरूलाई सेहको पहाडी देशमा मरुभूमि निजिक रहेको एल-पारानसम्म आक्रमण गरे । ७ त्यपछि तिनीहरू फर्के र एन-मिश्यातमा (अर्थात् कादेशमा) आए अनि अमालेकीहरूका सबै देशहरू र हासेसोन-तामारमा बस्ने एमोरीहरूलाई पराजीत गरे । ८ त्यसपछि सदोमका राजा, गमोराका राजा, अदमाका राजा, सबोयिमका राजा र बेला (अर्थात् सोअरका) राजा निस्के अनि सिद्धीमको बँसीमा युद्धको निम्ति तयार भए । ९ एलामका

राजा कदोर्लाओमेर, गोयीमका राजा तिदाल, शिनारका राजा अग्रप्रेल, एल्लासारका राजा अर्योक; पाँच राजाका विरिद्ध चार राजा । 10 सिद्धीमको बैंसी अलकत्राको धापले भरिएको थियो, र सदोम र गमोराका राजाहरू भागे, तिनीहरू त्यसमा खसे। वाँकी रहेकाहरू पहाडितर भागे । 11 यसैले राजाहरू सदोम र गमोराका सबै मालसामानहरू, तिनीहरूका रासनहरू लगे र आप्नो बाटो लागे । 12 जब तिनीहरू गए, तिनीहरूले अद्भामका भाइका छारा लोतालाई पनि तिनका सबै मालसामानसँग लगे, जो सदोममा बसोबास गरिरहेका थिए । 13 उन्केर आएका एक जानले हिन्दू अद्भामलाई भने । तिनी एश्कोल र अनेकरा भाइ मन्त्रेका फलाँटका रुखहरू नजिक बसिरहेका थिए, तिनीहरू सबै अद्भामका मित्रहरू थिए । 14 जब अद्भामले तिनका नातेदारलाई शत्रुहरूले कब्जा गरेको कुरा सुने, तिनले आप्ना घरमा नै जन्मेका तालिम प्राप्त ३१५ जना मानिसहरू लिएर तिनले तिनीहरूलाई दानसम्म नै खेदे । 15 तिनले आप्ना मानिसहरूलाई राती तिनीहरू विरुद्ध समूह-समूहमा विभाजन गरे र तिनीहरूलाई आक्रमण गरे अनि तिनीहरूलाई होबासम्म खेदे, जुन दमस्कस्को उत्तर पर्छ । 16 तिनले आप्ना सबै सम्पत्तिहरू पनि फिर्ता ल्याए र तिनका नातेदार र तिनका मालसामानहरू साथै महिलाहरू र अन्य मानिसहरू पनि ल्याए । 17 अद्भामले कदोर्लाओमेर र तिनीसँग भएका राजाहरूलाई पराजित गरेर फर्केपछि, सदोमका राजा तिनलाई भेटन शावेको (अर्थात् राजाको उपत्यका) उपत्यकामा गए । 18 शालेमका राजा मल्कीसेदेकले रोटी र दाखमध्य लिएर आए । तिनी सर्वोच्चका पूजाहारी थिए । 19 तिनले उनलाई यसो भन्दै अशोशूदिए, “स्वर्ग र पृथ्वी सृष्टि गर्नु हुने परमेश्वरले अद्भामलाई आशिश दिनुभएको होस् । 20 सर्वोच्च परमेश्वर धन्यको होऊन, जसले तिप्राश शत्रुहरूलाई तिप्राहातमा सुम्पनुभएको छ ।” तब अद्भामले तिनका सबै थोकको दशांश उनलाई दिए । 21 सदोमका राजाले अद्भामलाई भने, “मानिसहरू मलाई देऊ र सबै मालसामानहरू आफैले लैजाऊ । 22 अद्भामले सदोमका राजालाई भने, “मैले सर्वोच्च परमेश्वर, स्वर्ग र पृथ्वीका सृष्टिकर्ता परमप्रभुमा शपथ खाएको छु, 23 मैले तपाईंबाट एउटा धागोम जुताको फित्ता वा कुनै पनि कुरा लिनेछैन, ताकि ‘मैले अद्भामलाई धनी बनाएको छु’ भनी तपाईंले कहिल्यै भन्न सक्नुहोस्नैन । 24 मैले जवान मानिसहरूले खाएका र मसँग गएका मानिसहरूका भाग बाहेक कुनै कुरा लिनेछैन । आवेर एश्कोल र ममेले आप्ना भाग लेउन ।

15 यी सबै कुराहू भएपछि दर्शनमा अब्रामकहाँ यसो भन्ने परमप्रभुको

वचन आगे, “अब्राम, डराक। १ मै नै तेरो ढाल तेरो धेरै माहान् इनाम हुँ ।” २ अब्रामले भने, “हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई के दिनहुँच्छ र?, किनभने म सन्तानविहीन रहिवेहो को छु र मेरो गरको उत्तराधिकार दमस्कसको एलीएजर हुँच्छ ।” ३ अब्रामले भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंले मलाई कुनै पनि सन्तान नदिनुभएको हुनाले मेरो घरको भण्डारे नै मेरो उत्तराधिकार हुँच्छ ।” ४ हेर्नुहोस्, त्यसपछि यसो भन्ने परमप्रभुको वचन तिनीकहाँ आयो, “यो मानिस तेरो उत्तराधिकार हुँचेहन्; तर तेरे शरीरबाट जन्मिनै नै तेरो उत्तराधिकारी हुँचेहन् ।” ५ अनि उहाँले तिनलाई बाहिर ल्याउनुभयो र भन्नुभयो, “आकाशातिर हेरै र ताराहरूलाई गन्, यदि तैले तिनीहरूलाई गन्न सकछस् भने ।” अनि उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरा सन्तानहरू पनि यस्तै हुँचेन् ।” ६ तिनले परमप्रभुमा विश्वास गरे र उहाँले यसलाई तिनको धार्मिकताको रूपमा गन्नुभयो ।” ७ उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ, जसले यो भूमि तालाई दिन कल्दीहरूका ऊबाट निकालेर ल्यायो ।” ८ तिनले उहाँलाई भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर, मैले यो प्राप्त गर्नेछ भनी मैले कसरी थाहा पाउने नि?” ९ तब उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई तिन वर्षको एउटा कोलारी, तिन वर्षको बाख्याको एउटा पाठी, तिन वर्षको एउटा थुमा, एउटा ढुकुर र एउटा परेवा लेको ।” १० तिनले ती सबै उहाँकहाँ ल्याए र तिनीहरूलाई दुई-दुई प्याकाक गरेर काटे अनि हरेक प्याकालाई आमनेसामने गरी राखे, तर पक्षीहरूलाईचाहिँ

तिनले दुई फ्याक पारेन् । 11 शिकारी चराहरु सिनोहरुमाथि झामिट्टा
अब्रामले तिनीहरुलाई धपाए । 12 घाम डुब्ल लागदा अब्राम अब्राम मस्न
निद्रामा परे र हेर, तिनलाई गाडा र डरलागदो अन्धकारले छोय्यो । 13 त्यपछि
परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरा सन्तानहरु तिनीहरुको आफ्नो नभएको
(अर्काको) मुलुकमा प्रवासी हुनेछन् र तिनीहरुलाई चार सय वर्षसम्म दास
बनाइनेछन् र अत्याचार गरिनेछन् । 14 तिनीहरुले सेवा गरेको देशको मैले
न्यान गरेन्छु र त्यसपछि तिनीहरु प्रशस्त धन-सम्पत्तिहरुसहित निरक्षेर
आउनेछन् । 15 तर तँचाहिं तेरा पिता-पूर्खाहरुकहाँ शान्तिमा जानेछस र
तँलाई वृद्धवस्थामा दफन गरिनेछ । 16 तिनीहरु चौथो पुस्तामा फेरि यहाँ
आउनेछन्, किनकि एमोरीहरुको अधर्मको सिमा अझ्याँ पुगेको छैन ।” 17 सूर्य
अस्ताउँदा र साँझा पर्दा, हेर, धूवाँ आइरहेको मकल र बलिरहेको आगोको
ज्वाला ती फ्याकहरुका बिच भएर गयो । 18 त्यसै दिन परमप्रभुले यसो भनेर
अब्रामसँग करार बाँध्युभयो, “म तेरा सन्तानहरुलाई यसैद्वारा यो भूमि दिन्नु,
जुन मिश्रादेखि महानदी अर्थात् युफेटिससम्म छ- 19 केनीहरु, कनजीहरु,
कदोनीहरु, 20 हितीहरु, परिजीहरु, रपाईहरु, 21 एमोरीहरु, कनानीहरु,
गिर्गारीहरु र यबूरीहरुलाई दिन्छु ।

16 अब अब्रामकी पत्ती साराईले तिनको निमित्त कुनै सन्तान जन्माएकी
थिइनन्, तर तिनकी हागार नाम गरेकी एउटी मिश्री कमारी थिई ।
2 त्यसैले साराईले अब्रामलाई भनिन्, “हेर्हुलीसु, परमप्रभुले मलाई कुनै
सन्तान दिनुभएको छैन । जानुनोस् मेरी कमारीसँग सुन्नुहोस् । सायद
त्यसद्वारा मैले सन्तान प्राप्त गरेन्छु” अब्रामले साराईको कुरा माने । 3 अब्राम
कनानमा बसेको दश वर्षपछि साराईले आफ्नी मिश्री कमारी हागारलाई
अब्रामकी पत्ती हुनलाई दिइन् । 4 त्यसैले अब्रामले हागारसँग सम्बन्ध
राख्ये र त्यो गर्भवती भई । जब त्यसले आफू गर्भवती भएको थाहा पाई,
त्यसले आफ्नी मालिकीलाई अपमानको दृष्टिले हेर्न थाली । 5 त्यसपछि
साराईले अब्रामलाई भनिन्, “ममाथि भएको यो खराबी तपाईंको कारणले हो
। मैले मेरी कमारी तपाईंको अङ्गालोमा दिएँ, अनि जब त्यसले आफू गर्भवती
भएको चाल पाई, त्यसको दृष्टिमा म तुच्छ भएँ । परमेश्वरले तपाईं र मेरो
बिचमा इन्साफ गर्न् ।” 6 तर अब्राहमले साराईलाई भने, “हेर, तिनी कमारी
तिम्रै शक्तिमा छे, तिमीलाई जे उत्तम लाग्छ त्यही गर ।” त्यसैले साराईले
त्यससँग कठोर व्यवहार गरिन्, अनि त्यो तिनीदेखि भागी । 7 परमप्रभुका
दूतले त्यसलाई मरुभूमिमा भएको पानीको मूल नजिकी खेटाए । त्यो मूल
शूरतिर जाने बाटोमा पर्छ । 8 तिनले सोधे, “साराईकी कमारी हागार, तै
कठाँबाट आइस र कहाँ जाँदै छेसु?” त्यसले जावाप दिई, “म मेरी मालिकी
साराईदेखि भाटै छु ।” 9 परमप्रभुका दूतले त्यसलाई भने, “फक्केर तेरी
मालिकीकाहाँ जा र तिनको अधिकारमा समर्पित भएर बसु ।” 10 त्यसपछि
परमप्रभुका दूतले त्यसलाई भने, “म तेरा सन्तानहरुलाई औधी बढाउनेछु,
कि तिनीहरु गन्न नै नसकिने गरी धेरै हुनेछन् ।” 11 परमेश्वरका दूतले यो
पनि भने, “हेर, तं गर्भवती भएकी छेस् र एउटा छोरो जमाउदेचेस्, र तैले
त्यसको नाम इश्माएल राखेचेस् किनकि परमप्रभुले तेरो दुःख सुन्नुभएको छ
। मानिसहरुमा त्यो एउटा जङ्गलीगाथाङ्गी हुनेछ । 12 त्यो हेरेक मानिसको
विरुद्धमा खडा हुनेछ, र हेरेक मानिस त्यसको विरुद्धमा लाग्नेछ, र आफ्ना
सबै दाजुभाइहरुबाट अलग बस्नेछ ।” 13 त्यसपछि त्यसले आफूसँग बात
गर्नुहुने परमेश्वरका दूतलाई यो नाउँ दिई, “तपाईं मलाई देख्नुहुने परमप्रभु
हुनुहुन्छ,” किनकि त्यसले भनी, “के उहाँले मलाई देखिसकपछि पनि म
उहाँलाई साँच्चै देखिरहन्छु?” 14 त्यसैले त्यस इनारको नाउँ बेर-लहै-रोइ
राखियो, जुन कादेश र बेरेदको बिचमा पर्छ । 15 हागारले अब्रामको छोरो
जन्माई, अनि हागारले जन्माएको छोरोको नाम अब्रामले इश्माएल राख्ये । 16
हागारले अब्रामको निमित्त छोरो जन्माउँदा अब्राम छ्यासी वर्षका थिए ।

17 अब्राम उनान्सय वर्षको हुँदा परमप्रभु तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो र
तिनलाई भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हुँ । मेरो सामु
आज्ञाकारी भएर हिँडु, र निर्दोष हो । 2 त्यसपछि मेरो र तेरो बिचको आफ्नो
करार म पक्का गर्नेछु, र तँलाई अत्यन्तै वृद्धि गराउनेछु ।” 3 अब्राम घोप्टो
परे अनि परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, 4 “निश्चय नै मेरो करार ताँसँगै छ ।
तँ धेरै जातिहरुका पिता बन्नेछस् ।” 5 तेरो नाम अब्राम हुनेछै, तर अब्राहाम
हुनेछ । किनकि म तँलाई धेरै जातिका पिता हुनलाई नियुक्त गर्नु । 6 म
तँलाई अत्यन्तै फल्दो-फुल्दो तुल्याउनेछु, र तँबाट धेरै जातिहरु बनाउनेछु ।
तँबाट राजाहरु उत्पन्न हुनेछन् । 7 तँ र तँपछिका तेरा सन्तानका परमेश्वर
हुनलाई तेरो र मेरो र तँपछिका तेरा सन्तानको बिचमा नित्य रहिरहने करार म
स्थापित गर्नेछु । 8 तँ बसेको देश अर्थात् सारा कनान तँ र तँपछि आउने
तेरा सन्तानलाई सर्वेको निमित्त अधिकारको रूपमा दिनेछु, र म तिनीहरुका
परमेश्वर हुनेछु ।” 9 त्यसपछि परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “तैलेचाहिं
मेरो करार पालन गर्नुपर्छ, तँ र तँपछिका तेरा सन्तानहरुले तिनीहरुका
पुस्तासम्म । 10 यो मेरो र तेरो र तँपछि आउने तेरा सन्तानहरुका बिचमा
भएको तिमीहरुले पालन गर्नुपर्ने मेरो करार हो: तिमीहरुका बिचमा भएका
हेरेक पुरुषको खतना हुनुपर्छ । 11 तिमीहरुको खलडीको खतना हुनुपर्छ
। मेरो र तिमीहरुको बिचको करारको चिन्ह यही हुनेछ । 12 तिमीहरुका
पुस्तासम्म तिमीहरुमा आठ दिन पुगेका हेरेक पुरुषको खतना गरिनुपर्छ ।
यसमा तेरो घरमा जन्मेका र तेरो सन्तान नभए पनि विदेशीबाट दाम हालेर
किनेका सबैको खतना हुनुपर्छ । यसरी मेरो करार तिमीहरुको शरीरमा नित्य रहिरहने
करार हुनेछ । 14 खलडीको खतना नगरिएको पुरुष उसका मानिसहरुबाट
बहिष्कार गरिनेछ । त्यसले मेरो करार भड्गा गरेको छ ।” 15 परमेश्वरले
अब्राहामलाई भन्नुभयो, “तेरी पत्ती साराईलाई चाहिं अबदेखि साराई भनेर
नबोलाउन् । तर त्यसको नाउँ सारा हुनेछ । 16 म त्यसलाई आशिष दिनेछु,
र त्यसद्वारा म तँलाई एउटा छोरो दिनेछु । म त्यसलाई आशिष दिनेछु, र
त्यो जाति-जातिहरुकी आमा हुनेछे । जाति-जातिहरुका राजाहरु त्यसबाट
उत्पन्न हुनेछन् ।” 17 त्यसपछि अब्राहाम घोप्टो परेर हाँसे, अनि मनमनै यसो
भने, “के सय वर्षको मानिसबाट सन्तान जन्मन सक्छ र? नब्बे वर्ष पुगेकी
साराले कसरी सन्तान जन्माउन सक्छन् र?” 18 अब्राहामले परमेश्वरलाई
भने, “इश्माएल नै तपाईंको आशिषँमा बाँचिरहे त हुन्छ!” 19 परमेश्वरले
भन्नुभयो, “होइन, तर तेरी पत्ती साराले तेरो तिमित एउटा छोरो जन्माउनेछे, र
तैले त्यसको नाउँ इसहाक राख्नु । नित्य रहिरहने करारको रूपमा म त्यससित
र त्यसपछि आउने त्यसका सन्तानसित मेरो करार स्थापित गर्नेछु । 20
इश्माएको विषयमा मैले तेरो बिन्ति सुनेँ । हेरु, म त्यसलाई आशिष दिनेछु, र
त्यसलाई फल्दो-फुल्दो बनाएर प्रशस्त गरी त्यसको वृद्धि गर्नेछु । त्यो बाह
जातिका अगुवाहरुका पिता हुनेछ, र त्यसलाई म ठुलो जाति बनाउनेछु । 21
तर मेरो करार त म इसहाकसँग स्थापित गर्नेछु, जसलाई साराले अर्को वर्ष
यही समयमा तँबाट जन्माउनेछे ।” 22 तिनीसँग कुरा गरिसक्नुभएपछि
परमेश्वर अब्राहामदेखि छुट्टिनुभयो । 23 त्यसपछि अब्राहामले आफ्नो छोरो
इश्माएल, र आफ्नो घरमा जन्मेका, र दाम हालेर किनेका सबै, परमेश्वरले
भन्नुभएबमोजिम त्यसै दिन आफ्नो घरका सबै पुरुषहरुको खलडीको खतना
गरे । 24 तिनको खलडीको खतना गर्दा अब्राहाम उनान्सय वर्षका थिए ।
25 तिनको छोरो इश्माएलको खतना एकै दिनमा भयो । 26 अब्राहाम र इश्माएलको
खतना सम्मानै भयो । 27 तिनको घरमा जन्मेका र विदेशीबाट किनिएका
सबै पुरुषहरुको खतना तिनको घरमा जन्माउनेछ ।

18 दिँसोको गर्मीमा मन्त्रेका फलाँटका रुखहरुछेउमा भएको आफ्नो
पालको ढोकामा अब्राहाम बसेको बेला परमप्रभु तिनीकहाँ देखा

पर्नभयो । 2 तिनले आफ्ना आँखा उठाएर हेरे, र तिनले आफ्नो सामु तिन जना मानिस उभिरहेका देखे । उनीहरूलाई देखेपछि तिनी पालको ढोकाबाट भेट गर्नलाई ढौडेर गए, र भुइँसम्म निहुरेर दण्डवत गरे । 3 तिनले भने, “प्रभु, यदि तपाईंको नजरमा मैले निगाह पाएको छु भने, आफ्नो दासलाई छोडेर नजानुहोस् । 4 केही पानी त्याउन दिनुहोस्, र तपाईंहरू आफ्ना गोडा धुनुहोस्, र यही रुखमुनि आराम गर्नुहोस् । 5 मलाई केही रोटी ल्याउन दिनुहोस्, ताकि तपाईंहरूको थकाइ मरोस् । त्यसपछि तपाईंहरू आफ्नो बाटो जान सक्नुहुन्छ, किनभने तपाईंहरू आफ्नो दासकहाँ आउनुभएको छ ।” उनीहरूले भने, “तिमीले भेदभनुसार गर ।” 6 तब अब्राहाम तुरन्तै पालमा साराकहाँ गए भने, “चाँडौ पाँच पाशी मरिनो पिठो त्याई मुँछेर रोटी बानाऊ ।” 7 अब्राहाम बथानतिर ढौडेर गए, र एउटा कलिलो र असल बाढो लिएर नोकरलाई दिए, र त्यसलाई हतारमा तयार गर्न लागे । 8 तिनले दीरी, दूध र त्यो तयार गरिएको बाछाको सामु लगेर उनीहरूका सामु ट्रक्याए । उनीहरूले खाँदा तिनी उनीहरूके नजिक रुखमुनि उभिए । 9 उनीहरूले तिनलाई सोधे, “तेरी पत्नी सारा कहाँ छे?” तिनले जवाफ दिए, “त्यहाँ पालमा छिन् ।” 10 परमप्रभुले भन्नुभयो, “आउँदो साल यही समयमा म निश्चय नै तैकहाँ फर्किआउनेछु, र हेरु, तेरी पत्नी साराले एक जना छोरो जमाउनेछे ।” साराले चाहाँ उहाँको पछिल्तर भएको ढोकाबाट यो कुरो सुनिरहेकी थिइन् । 11 अब्राहाम र सारा वृद्ध थिए र तिनीहरूको उमेर ढलिक्सकेको थियो । साराको बच्चा जन्माउन उमेर वितिसकेको थियो । 12 यसकारण सारा मनमनै यसी भन्नै हाँसिन्, “म वृद्ध भइसकेकी छु, र मेरा स्वामी पनि वृद्ध भइसक्नुभएको छ, के मैले सुख पाउँछु र?” 13 तब परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “बुद्धेसकालमा मैले छोराछोरी पाउँछु र भनेर सारा किन हाँसी?” 14 परमप्रभुको निमित्त कुनै कुरो कठिन छ र? अर्को साल मैले तोकेको समयमा म तैकहाँ फर्किआउनेछु । अर्को वर्ष यही समयमा साराको एक जना छोरा हुनेछ ।” 15 त्यसपछि साराले इन्कार गर्दै यसो भनिन्, “म हाँसिन् ।” किनभने तिनी डराइन् । तर उहाँले जवाफ दिनुभयो, “होइन, तँ हाँसैको होस् ।” 16 तब ती पुरुषहरू उठे र सदोमातिर तल हेरे । अब्राहाम अलि परसम्म उनीहरूलाई बिदा गर्न गए । 17 तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले गर्न लागेको काम के अब्राहामबाट लुकाएर राख्नूँ ।” 18 अब्राहामबाट एउटा ठुलो र शक्तिशाली जाति बन्नेछ, र त्यसद्वारा नै पृथ्वीका सबै जातिहरूले आशिष् पाउनेछन् । 19 किनभने मैले त्यसलाई आफ्ना छोराछोरीहरू र धरनालाई धर्म र न्याय गरेर परमप्रभुको मार्ग पालन गर्नलाई आज्ञा देओस् भनेर छानेको छु, ताकि परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभएको कुरा पुरा गर्नुभएको होस् ।” 20 तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “सदोम र गर्मोराको विरुद्धमा उठेको आवाज धेरै ठुलो, र तिनीहरूका पाप साहै गम्भीर भएको कारण 21 मकहाँ आएको त्यसको विरुद्धको आवाजअनुसार तिनीहरूले गरेका छन् कि छैन भन्ने कुरा हेर्नलाई म तल जानेछु । होइन रहेछ भने मलाई थाहा हुनेछ ।” 22 यसकारण ती पुरुषहरू त्यहाँबाट सदोमतिर गए, तर अब्राहामचाहिं परमप्रभुको सामु उभिहे । 23 तब अब्राहामले नजिक गएर भने, “के तपाईंले धर्मीहरूलाई पनि दुष्टहरूसँग नष्ट गर्नुहोनेछ? 24 सायद त्यस सहरमा पचास धर्मी जन छन् होला । के त्यसमा भएका पचास धर्मी जनका निमित्त त्यस सहरलाई नजोगाएर नष्ट पार्नुहोनेछ? 25 धर्मीलाई पनि दुष्टलाई जस्तै व्यवहार गरेर दुष्टका साथमा धर्मी जनलाई मार्ने काम तपाईंबाट टाढा रहेस् । यस्तो कुरा तपाईंबाट टाढा रहेस्! सारा पृथ्वीका न्यायकर्ताले न्यायोचित काम गर्नुहोन्न र? 26 परमप्रभुले भन्नुभयो, “सदोम सहरभित्र पचास धर्मी जन पाँच भने म तिनीहरूका खातिर सारा सहरलाई छोडिदिनेछु ।” 27 अब्राहामले जवाफ दिएर भने, “हेरुहोस्, म केवल माटो र खरानी मात्र भएर पनि परमप्रभुसँग कुरा गर्न आँट गरेको छु । 28 यदि त्यहाँ पाँच कम पचास जना धर्मी जन रहेछन् भने? केवल पाँच मात्र घटी भएको कारण तपाईं सारा सहरलाई नै नाश गर्नुहोनेछ?” त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, “यदि मैले त्यहाँ पैतालीस पाएँ

भने म त्यो नाश गर्नेछैन ।” 29 तिनले फेरि उहाँसँग बोल्दै भने, “यदि त्यहाँ चालीस रहेछन् भने?” उहाँले भन्नुभयो, “चालीस जनाका खातिर पनि म त्यसो गर्नेछैन ।” 30 तिनले भने, “परमप्रभु रिसानी नहोस् ताकि म अझै बोल्न सकूँ । यदि त्यहाँ तिस जना पाइए भने?” उहाँले भन्नुभयो, “त्यहाँ तिस जना नै पाएँ भने पनि म त्यसो गर्नेछैन ।” 31 तिनले भने, “हेरुहोस्, मैले परमप्रभुसँग कुरा गर्ने आँट गरेको छु । बिस जना पाइए भने?” उहाँले भन्नुभयो, “बिस जनाका खातिर पनि म त्यसलाई नाश गर्नेछैन ।” 32 तिनले भने, “परमप्रभु रिसानी नहोस् । अब अन्तिम एक पल्ट बोल्नेछु । सायद त्यहाँ दस जना पाइन्छन् होला?” उहाँले भन्नुभयो, “दश जनाका खातिर पनि म त्यो नाश गर्नेछैन ।” 33 अब्राहामसित कुरा गरिसक्ने बित्तिक परमप्रभु गइहाल्नुभयो, र अब्राहामचाहिं आफ्नो घर फर्के ।

19 साँझमा लोत सदोमको मूल ढोकामा बसिरहेका बेला दुई स्वर्गदूतहरू

सदोममा आए । उनीहरूलाई देखेपछि लोत भेट गर्न उठे, र आफ्नो मुहारलाई भुइँसमै निहुराएर दण्डवत गरे । 2 तिनले भने “मेरा मालिक, म बिन्नी गर्दछु, कि आफ्नो दासको घरभित्र आउनुहोस्, आजको रात यहाँ बिताउनुहोस्, र आफ्ना पाठ धुनुहोस् । त्यसपछि बिहान सबैरे उठेर तपाईंहरू आफ्नो बाटो लाग्न सक्नुहुन्छ ।” उनीहरूले जेवाफ दिए, “होइन, हामी सहरको चोकमा नै रात बिताउनेछौं । 3 तर तिनले उनीहरूलाई ज्यादै आग्रह गरे, त्यसैकारण उनीहरू तिनीसँगी घरभित्र प्रवेश गरे । तिनले भोजनमा खिर नराखेको रोटी तयार गरे, र उनीहरूले खाए । 4 तर उनीहरू सुन्नतिगी सदोम सहरका सबै युवा र जवान, र सहरका सबै भागबाट सबै मानिसहरू आएर त्यस घरलाई धेरे । 5 तिनीहरूले लोतलाई बोलाएर भने, “साँझ तिमीकहाँ आएका मानिसहरू कहाँ छन्? उनीहरूलाई बाहिर हामीकहाँ ल्याउ, ताकि हामी तिनीहरूसँग सुन्न सकाँ ।” 6 यसेकारण लोत ढोकाबाट बाहिर मानिसहरूकहाँ निस्के र आफु निस्केपछि ढोका थुनिदिए । 7 तिनले भने, “मेरा भाइहरू, म बिन्नी गर्दछु, यस्तो दुष्ट काम नगार्नुहोस् । 8 हेरुहोस्, मेरा दुई छोरी छन् जो कुनै मानिससँग सुतेका छैनन् । म बिन्नी गर्दछु, मेरा छोरीहरूलाई तपाईंहरूकहाँ ल्याउन दिनुहोस्, र तपाईंहरूको नजरमा जे असल लाग्छ तिनीहरूसँग त्यही गर्नुहोस् । केवल यी मानिसहरूलाई कीने नगर्नुहोस्, किनभने उनीहरू मेरो छतको छायामुनि आएका पाहुना हुन् ।” 9 तिनीहरूले भने, “पछि हट्टा!” तिनीहरूले यसो पनि भने, “यो यहाँ परदेशी भएर बस्न आएको थियो, र अहिले हाम्रो न्यायकर्ता भएको छ! अब हामी तिनीहरूलाई भन्दा तेलाई नराप्रो व्यवहार गर्नेछौं ।” तिनीहरूले ती मानिसहरू र लोतको विरुद्धमा दबाव दिए, र ढोका भक्ताउनको निमित्त नजिक आए । 10 तर ती मानिसहरूले आफ्ना हात निकालेर लोतलाई तिनीहरूसँग घरभित्र ताने र ढोका बन्द गरिदिए । 11 त्यसपछि लोतका पाहुनाहरूले घरको ढोकाबाट बाहिर भएका मानिसहरू, जवान र वृद्ध दुवैलाई प्रहार गरी अन्धा बनाइदिए, र तिनीहरू ढोका खोने प्रयास गर्दै-गर्दै थाके । 12 त्यसपछि ती मानिसहरूले लोतलाई भने, “के तिमीकहाँ अूँ कोही छन्? जुवाँइ, छोराहरू, छोरीहरू, र यस सहरमा तिग्रा जो कोही छन्, सबैलाई यस सहरबाट बाहिर लैजाऊ । 13 किनभने हामीले यो ठाउलाई नष्ट गर्न लागेका छौं, किनभने परमप्रभुको अग्नि यस सहरको विरुद्धमा दोषहरू यति तुला भएका छन्, कि उहाँले हामीलाई यस सहरलाई नष्ट पार्न घाटाउनेको छ ।” 14 लोत बाहिर गए, र तिनले आफ्ना छोरीहरूलाई विवाह गर्न प्रतिज्ञा गरेका जुवाँहरूसँग यसो भने, “छिट्टै, यस ठाउलाई निस्किहाल, किनभने परमप्रभुले यस सहरलाई नष्ट पार्न लाग्नुभएको छ ।” तर तिनका जुवाँहरूलाई तिनले तट्टा गरेड्दै लाग्यो । 15 जब जिसमिसे बिहान भयो, ती स्वर्गदूतहरूले लोतलाई यसो भने, “जाऊ, यहाँ भएका तिमी पत्नी र तिग्रा छोरीहरूलाई लैजाऊ, र यस सहरको दण्डमा तिमी नष्ट हुनेछैनो ।” 16 तर तिनले अलमल गर्न थाले । त्यसैकारण ती मानिसहरूले लोत, तिनकी पत्नी, र तिनका दुई छोरीका हातहरू समाते,

किनभने परमप्रभु तिनीप्रति दयालु हुन्हुन्थ्यो । उनीहरूले तिनीहरू सबैलाई बाहिर निकाले, र सहरबाहिर पठाए । 17 जब उनीहरूले तिनीहरूलाई बाहिर निकाले, ती मानिसहस्रमध्ये एकजनाले भने, “आफ्नो प्राण बचाउनको निमित्त भाग! पछाडि फर्की नहेर, वा कतै समतल ठाउँमा नबस । पहाडहरूतिर भाग र तिमीहरू नष्ट हुनेछैनो ।” 18 लोतले तिनीहरूलाई भने, “होइन, मेरा मालिकहरू! 19 तपाईंको दृष्टिमा तपाईंको दासले कृपा पाएको छ, र मेरो प्राण बचाउनको निमित्त ममाथि तपाईंहरूले तुलो दया देखाउनुभएको छ, तर म पहाडहरूतिर भागन सकिन्दै, किनभने ममाथि विपति आइलानेछ र म मर्नेछु । 20 हेर्नुहोस, त्यहाँको सहर भागनको निमित्त नजिक छ, र त्यो सानो पनि छ । कृपया, मलाई त्यहाँ भागन दिनुहोस् (के त्यो सानोचाहिं होइन र?), र मेरो जीवन बच्नेछ ।” 21 उनले तिनलाई भने, “ठिक छ, म तिन्हो यो अनुरोध पनि पुरा गर्नेछु र तिमीले उल्लेख गरेको त्यस सहर म नष्ट गर्दिन । 22 छिटो गर! त्यहाँ भाग, किनभने तिमी त्यहाँ नपुग्नेसम्म म केही गर्न सकिन्दै ।” यसैकारण त्यस सहरलाई सोर भनियो । 23 लोत सोहर पुदा घाम उदाइसकेको थियो । 24 त्यसपछि परमप्रभुले सदोम र गमोरामाथि आकाशबाट गन्धक र आगो बर्साउनुभयो । 25 उहाँले ती सहरहरू, सबै समतल भूमि, र ती सहरहरूका बासिन्दाहरू, र भूमिमा उडेको सबै बिस्तावहरूलाई नष्ट पार्नुभयो । 26 तर लोतकी पल्तीले पछाडि फर्केर हेरिन्, जो तिनको पछि-पछि थिन्दू, र तिनी नुनको ढिक्का बनिन् । 27 अब्राहाम विहान सबैरे उठे र तिनी परमप्रभुको सामु उभिएको ठाउँमा गए । 28 उनले सदोम र गमोरातफ र सबै समतल भूमिमा हेरे । उनले त्यस भूमिबाट भट्टीको धुवाँझौ माथितिर धुवाँ आइरहेको देखे । 29 परमेश्वरले समतल भूमिका सहरहरूलाई नष्ट गर्नुभएपछि, उहाँले अब्राहामलाई सम्झनुभयो । उहाँले लोतले बसोबास गरेका सहरहरूलाई नष्ट गर्नुहुँदा, लोतलाई त्यस विनाशको माझिबाट बाहिर निकाल्नुभयो । 30 तर लोत आफ्ना दुई छोरीसँग सोअरबाट पहाडहरूमा बसोबास गर्न गए, किनभने तिनी सोअरमा बस्न डराए । यसैकारण, तिनी र तिनका दुई छोरीहरू एउटा गुफामा बसे । 31 जेठीले कांच्छीलाई भनिन्, “हाम्रा बुबा वृद्ध भएका छन्, र सारा संसारको रितिअनुसार हामीसँग सुन्ने कहीं पनि कोही मानिस छैन । 32 आऊ, हाम्रो बुबालाई मध्य पिउन लगाउँ, अनि हाम्रो बुबाको वंशलाई विस्तार गर्न हामी उहाँसँग सुतै ।” 33 यसैकारण त्यस रात तिनीहरूले आफ्ना बुबालाई मध्य पिउन लगाए, र कान्छीचाहिं गएर उनीसँग सुतिन् । तिनी कहिले सुतिन् र कहिले उठिन् भन्ने उनलाई पत्तो नै भएन । 34 अको दिन जेठीले कान्छीलाई भनिन्, “सुन, गएको रात म मेरो बुबासँग सुतै । आजको रातमा पनि उहाँलाई मध्य पिउन लगाउँ, र हाम्रो बुबाको वंश विस्तार गर्नको निमित्त तिमी गएर उहाँसँग सुत ।” 35 यसैकारण, तिनीहरूले आफ्ना बुबालाई त्यस रात पनि मध्य पिउन लगाए, र कान्छीचाहिं गएर उनीसँग सुतिन् । तिनी कहिले सुतिन् र कहिले उठिन् भन्ने उनलाई पत्तो नै भएन । 36 यसरी लोतका दुवै छोरीहरू आफ्ना बुबाबाट गर्भवती भइन् । 37 जेठीले एउटा छोरो जन्माइन्, र त्यसको नाउँ मोआब राखिन् । वर्तमान समयका मोआबीहरूका पुर्खा उनी नै हुन् । 38 कान्छी छोरीले पनि एउटा छोरा जन्माइन्, र त्यसको नाउँ बेन-अमी राखिन् । वर्तमान समयका अमोनीहरूका पुर्खा उनी नै हुन् ।

20 अब्राहाम त्यहाँबाट नेगेवको भूमितर्फ गए, र कादेश र शूरुको बिचमा बसे । उनी गरारमा बसोबास गर्ने एक परदेशी थिए । 2 अब्राहामले आफ्नो पत्ती साराको बोरेमा यस्तो भोकेका थिए, “यिनी मेरी बहिनी हुन् ।” यसैकारण गरारका राजा अबीमेलेकले सारालाई मानिसहरू पठाई आफूकहाँ ल्याए । 3 तर परमप्रभु राती अबीमेलेको सपनामा आउनुभयो, र तिनलाई भन्नुभयो, “सुन, तैले आफ्नो साथमा ल्याएको स्त्रीको कारण तँ श्रापित भएको छस्, किनभने त्यो अरू कसैकी पत्ती हो ।” 4 अबीमेलेको तिनको नजिक गएका थिएन् र उनले भने, “परमप्रभु के तपाईंले थार्मिक जातिलाई

पनि मार्नुहुन्छ र? 5 के त्यो आफैले मलाई ‘यिनी मेरी बहिनी हुन्’ भनेर भनेको थिएन र? त्यस स्त्रीले पनि, ‘तिनी मेरा दाजु हुन्’ भनेर भनेकी थिए । मेरो हृदयको इमान्दारी र मेरा निर्दोष हातद्वारा मैले यो गरेको हुँ ।” 6 त्यसपछि परमप्रभुले तिनलाई सपनामा भन्नुभयो, “हो, यो मलाई पनि थाहा छ, कि तैले आफ्नो हृदयको इमान्दारीमा यो गरिसू, र मैले नै ताँलाई मेरो विरुद्ध पाप गर्नाबाट बचाए । यसैकारण मैले ताँलाई त्यस स्त्रीलाई छुन दिनँ । 7 यसैकारण, त्यस मानिसकी पल्तीलाई फक्काइदै, किनभने त्यो एउटा अगमकत्ता हो । त्यसले तेरो निमित्त प्रार्थना गर्नेछ, र तँ बाँच्नेछस् । तर यदि तैले त्यसलाई फक्काइनसु भने, यो थाहा गर, कि तँ र तेरा सबै निश्चय नै मर्नेछन् ।” 8 अबीमेलेको बिहानै उठे र आफ्ना सबै नोकरहरूलाई बोलाए । तिनले यी सबै कुरा ती मानिसहरूलाई बताए, र तिनीहरू थेरै डराए । 9 त्यसपछि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाए भने, “तिमीले यो हामीलाई के गयौ? मैले तिन्हो विरुद्धमा के पाप गरेको थिएँ जसको कारण तिमीले ममाथि र मेरो राज्यमाथि यथि यति तुलो पाप ल्यायो? तिमीले मसित गर्न नहुने काम गयौ ।” 10 अबीमेलेकले अब्राहामलाई भने, “कि कुराले तिमीलाई यस्तो काम गर्न लागायो?” 11 अब्राहामले भने, “किनभने यस ठाउँमा निश्चय नै परमप्रभुको कुनै भय छैन र तिनीहरूले मलाई मेरी पत्तीको कारणले मार्नेछन् भनी मैले विचार गरै । 12 हुन त यिनी मेरो बुबाकी छोरी मेरी बहिनी हुन्, तर यिनी मेरी आमाकी छोरी होइन्न, र यिनी मेरी पत्ती भड्न् । 13 जब परमप्रभुले मलाई मेरो बुबाको घर त्यागेर एक ठाउँदेखि अको ठाउँ यात्रा गर्न लगाउनुभयो, मैले तिनलाई भनै, “तिमी मेरी पत्ती भएकी कारणले हामी जाने हरेक ठाउँमा, मेरो विषयमा “उनी मेरा दाजु हुन्” भन्ने बताएर तिमीले मेरो निमित्त विश्वसनीयता देखाउनू ।” 14 त्यसपछि अबीमेलेकले अब्राहामलाई भेडाहरू, गोरुहरू, र कमारा-कमारीहरू दिए । तिनले अब्राहामकी पत्ती सारालाई पनि उमीकहाँ फक्काइदै । 15 अबीमेलेकले भने, “हेर, मेरो भूमि तिमै अगि छ । जहाँ तिमीलाई मनपर्छ त्यहाँ बस ।” 16 सारालाई तिनले भने, “हेर, मैले तिन्हो दाजुलाई चाँदीका हजार सिक्काहरू दिएको छु । तिमीसँग भएका सबैका आँखामा तिन्हो विरुद्धमा भएका सबै दोष ढाक्न मैले यो गरेको हुँ, र सबैको अगि तिमीलाई पूर्ण रूपमा सही ठहराएको छु ।” 17 त्यसपछि अब्राहामले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे, र उहाँले अबीमेलेक, तिनकी पत्ती, र तिनका कमारीहरूलाई निको पार्नुभयो र तिनीहरूले छोरीछोरी जन्माउन सके । 18 किनभने अब्राहामकी पत्ती साराको कारण अबीमेलेकको घरनाका सबै स्त्रीलाई परमप्रभुले बाँझी बनाउनुभएको थियो ।

21 आफूले भन्नुभएअनुसार परमप्रभुले सारालाई ध्यान दिनुभयो, र आफूले प्रतिसा गर्नुभएङ्गै उहाँले साराको निमित्त गर्नुभयो । 2 सारा गर्भती भइन् र अब्राहामको वृद्ध अवस्थामा परमप्रभुले उनलाई भन्नुभएके समयमा उनको निमित्त एउटा छोरो जन्माइन् । 3 आफू र साराबाट जन्मेको आफ्नो छोरोको नाउँ अब्राहामले इसहाक राखे । 4 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै आफ्नो छोरो आठ दिनको हुँदा अब्राहामले तिनको खतना गरिरदिए । 5 आफ्नो छोरो जन्मिँदा अब्राहाम सय वर्षका थिए । 6 साराले भनिन्, “परमप्रभुले मलाई हाँसो दिनुभएको छ; सुन्नेहरू हरेक मसँगै हाँस्नेछन् ।” 7 तिनले केरि भनिन्, “साराले छोराछोरी हेरचाह गर्नेछे भनेर अब्राहामलाई कसले भन्नेथियो, र तर उनको वृद्ध अवस्थामा मैले उनको निमित्त एउटा छोरो जन्माएको छु ।” 8 त्यो बालक बढ्दै गयो र त्यसले दूध खान छोड्यो, र इसहाकले दूध खान छोडेको दिन अब्राहामले एउटा ठुलो भोजको आयोजना गरे । 9 मिश्री हामारले अब्राहामबाट जन्माएकी छोरोले ठट्टा गरिरहेको साराले देखिन् । 10 त्यसैकारण तिनले अब्राहामलाई भनिन्, “त्यस कमारी स्त्री र त्यसको छोरोलाई बाहिर निकालिदिनुभोस, किनकि त्यस कमारी स्त्रीको छोरो मेरो छोरो छोरोलाई उत्तराधिकारी बन्नेछैन ।” 11 आफ्नो छोरोको कारण यो कुरा अब्राहामको निमित्त थेरै दुःखदायी थियो । 12 तर

परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “त्यो केटो र तेरी कमारी स्त्रीको निम्ति दुःख नमान् । यस विषयमा साराले ताँलाई भनेको सबै कुराहरू ताँले सुन्, किनकि इसहाकद्वारा नै तेरा वंशहरूको नाम रहनेछ । 13 त्यस कमारी स्त्रीको छोरोबाट पनि म एउटा जाति तयार गर्नेछु किनकि त्यो तेरै वंश हो ।” 14 अब्राहाम सबै उठे, अनि रोटी र पानीको एउटा मशक लिएर हागारको काँधमा राखिएदि । उनले बालकलाई तिनकै साथमा दिएर पठाए । तिनी त्यहाँबाट गइन् र बेर्शबाटको उजाड-स्थानमा भौतारिन् । 15 जब मशकको पानी सविकयो, तिनले बालकलाई एउटा पोशामुनि छोडिन् । 16 त्यसपछि तिनी त्यस बालकबाट केही दुरी (करिब एउटा काँडले पार गर्ने दुरी) मा गएर बासिन् र भनिन्, “मैले यस बालकको मृत्यु हेर्न नपरेस् ।” त्यस बालकबाट केही दुरीमा बसेर तिनले आफ्नो सोर उचालिन् र रोइन् । 17 परमप्रभुले त्यस बालकको सोर सुन्नुभयो, र स्वर्गबाट परमप्रभुको एउटा द्रूतले हागारलाई बोलाएर भने, “हागार, तिमीलाई के कुराले सताइरहेको छ? नडराऊ, किनकि त्यस बालक भएको ठाउँबाट त्यसको सोर परमप्रभुले सुन्नुभएको छ । 18 उठ, त्यस बालकलाई उठाऊ, र त्यसलाई उत्साहित गराऊ, किनभने म त्यसबाट एउटा महान् जाति खडा गर्नेछु ।” 19 त्यसपछि परमप्रभुले तिनका अँखा खोलिदिन्नुभयो, र तिनले पानीको एउटा कुवा देखिन् । तिनी गएर त्यस मशकमा पानी भरिन्, अनि बालकलाई पानी दिङ्न् । 20 परमप्रभु त्यस बालकसँग हुनुहुन्न्यो, र ऊ बढ़दै गयो । ऊ उजाड-स्थानमै बस्थ्यो र एउटा धनुर्थरी बन्यो । 21 ऊ पारानको उजाड-स्थानमा बस्दा, उसकी आमाले उसको निम्ति मिश्रबाट एउटा पत्नी ल्याइदिङ्न् । 22 त्यस समय अबीमेलेक र तिनका सेनापति पीकोलते अब्राहामलाई यसो भने, “तिमीले गर्ने सबै कुरामा परमप्रभु तिमीसँगै हुनुहुन्छ ।” 23 यसैकारण अब मसँग यहाँ परमप्रभुको सामु प्रतिज्ञा गर, कि तिमीले म, मेरा सन्तति र मेरा उत्तराधिकारीहरूसँग कुनै छल गर्नेछैन । मैले तिमीलाई प्रतिज्ञामा जस्तो विश्वसनीयता देखाएँ तिमीले पनि त्यस्तै विश्वसनीयता म, र तिमी बसोबास गर्दै आएको यस भूमिप्रति देखाउन् ।” 24 अब्राहामले भने, “म प्रतिज्ञा गर्दछु ।” 25 अब्राहामले अबीमेलेकसँग तिनका नोकरहरूले उनीबाट खोसेका पानीको कुवाको विषयमा पनि गुनासो गरे । 26 अबीमेलेकले भने, “यो काम कसले गन्यो मलाई थाहा भएन । तिमीले यस विषयमा मलाई पहिले नै भेनैन, र मैले यसबाबेर आजसम्म केही सुनेको छैन ।” 27 यसैकारण अब्राहामले भेडाहरू र गाई-गोहरू अबीमेलेकलाई दिए, र तिनीहरूले प्रतिज्ञा गरे । 28 त्यसपछि आफ्नो बगालबाट अब्राहामले सातवटा पाठी छुट्ट्याए । 29 अबीमेलेकले अब्राहामलाई भने, “तिमीले छुट्ट्याएर राखेको यी सात पाठीको अर्थ के हो?” 30 तिनले जवाफ दिए, “यो कुवा मैले खेनेको तुँ भनी साक्षी होस् भने यी सात पाठी तपाईंले मेरा हातबाट प्राप्त गर्नुहोस्छ ।” 31 यसैकारण उनले त्यस ठाउँलाई बेर्शबा भने किनभने तिनीहरू दुवैले प्रतिज्ञा गरेका थिए । 32 तिनीहरूले बेर्शबामा प्रतिज्ञा गरे, र त्यसपछि अबीमेलेक र सेनापति पीकोल पलिश्तीहरूको भूमिमा फर्क । 33 अब्राहामले बेर्शबामा एउटा इयातको बोट रोपे । त्यसपछि उनले अनन्तका परमेश्वरको आराधना गरे । 34 अब्राहाम धैरै दिन पलिश्तीहरूको भूमिमा परदेशी भएर नै रहे ।

22 यी कुराहरूपछि परमेश्वरले अब्राहामको जाँच गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “ए अब्राहाम!” अब्राहामले भने, “म यहाँ छु ।” 2 त्यसपछि परमेश्वरले भन्नुभयो, “ताँले माया गर्ने तेरो छोरो इसहाकलाई लिएर मोरीयाहको देशमा जा । त्यहाँको कुनै एक डाँडामा त्यसलाई होमबलि गर, जुन म ताँलाई बताउनेछु ।” 3 त्यसले अब्राहाम बिहाने उठेर गथमा काठी कसे, अनि आफ्ना दुई जवान मानिसहरू र आफ्नो छोरो इसहाकलाई साथमा लिए । उनले होमबलिको निम्ति दाउरा चिरे, त्यसपछि परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभएको ठाउर्तर्फ यात्रा सुरु गरे । 4 तेसो दिन अब्राहामले माथि हेरे र टाढा त्यो ठाँ देखे । 5 अब्राहामले आफ्ना जवान मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरू

गधासँग यहाँ बस, अनि म र यो केटो त्यहाँ जानेछौं । हामी पूजा गर्नेछौं र तिमीहरूकहाँ फेरि फर्केर आउनेछौं ।” 6 त्यसपछि अब्राहामले होमबलिको निम्ति दाउरा लिए र आफ्नो छोरो इसहाकलाई बोकाए । उनले आगो र छुरी आफ्नो हातमा लिए अनि ती दुवै जना सँगसँगै गए । 7 इसहाकले आफ्ना पिता अब्राहामलाई भने, “बुबा,” अनि तिनले भने, “म यहाँ छु, मेरो छोरा ।” त्यसले भयो, “आगो र दाउरा त यहाँ छु, तर होमबलिको लागि थुमाचाहिँ खोइ?” 8 अब्राहामले भने, “मेरो छोरा, परमेश्वरले नै होमबलिको निम्ति थुमा जुटाइदिनुहोनेछ ।” अनि ती दुवै सँगसँगै गए । 9 परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभएको ठाउँमा पुगेपछि अब्राहामले त्यहाँ एउटा वेदी बनाएर दाउरा राखे । त्यसपछि तिनले आफ्नो छोरो इसहाकलाई बैधैर वेदीमा दाउरामाथि राखे । 10 अब्राहामले आफ्नो छोरालाई मार्न छुरी उठाए । 11 त्यसपछि परमप्रभुका एक जना दूतले स्वर्गबाट तिनलाई भने, “ए अब्राहाम, अब्राहाम!” तिनले भने, “म यहाँ छु ।” 12 उनले भने, “तेरो हात त्यस केतामाथि नउठा, न त त्यसलाई केही गर, आफ्नो एक मात्र छोरालाई पनि मबाट तैले रोकेर राखिनस् भन्ने देखेर तैले परमेश्वरको भय मान्द्नेहोहेस् भनी मैले अब थाहा पाएँ 13 ।” अब्राहामले माथितिर हेरे र एउटा भेडा झाडीमा सीडी अलझीर फसेको देखे । अब्राहामले गएर त्यस भेडालाई ल्याए, र तिनका छोराको सद्वामा त्यसलाई होमबलि चढाए । 14 यसकारण अब्राहामले त्यस ठाउँको नाउँ “परमप्रभुले जुटाउनुहुन्छ” राखे, र “परमप्रभुको डाँडामा जुटाइनेछ” भनी आजसम्म पनि भनिन्छ । 15 परमप्रभुको दूतले दोसो पल्ट स्वर्गबाट अब्राहामलाई बोलाएर भने, 16 यो परमप्रभुको धोषणा हो, “मैले आफ्नै नाउँमा शपथ खाएको छु, कि तैले यो काम गरेकोले र तेरो छोरो, अर्थात् तेरो एउटै छोरालाई पनि मबाट नरोकेकोले 17 म निश्चय नै ताँलाई आशिष् दिनेछु र म तेरा सन्तानको बृद्धि गरेर आकाशका तारा र समुद्र किनारका बालुवासहर तुल्याउनेछु । तेरा सन्तानले आफ्ना शत्रुहरूका ढोकाहरू पार गर्नेछन् । 18 तेरा सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै जातिहरू आशिषित् हुनेछन्, किनकि तैले मेरो वचन पालन गरिस् ।” 19 त्यसैले अब्राहाम आफ्ना जवान मानिसहरूको फर्केर आए, र तिनीहरू बेर्शबासम्पाल सँगसँगै गए, अनि उनी बेर्शबामा बसोबास गरे । 20 यी कुराहरू भएको केही समयपछि “मिल्काले पनि तपाईंका भाइ नाहोरबाट छोराहरू जन्माइन्” भन्ने कुरा अब्राहामले सुने । 21 तिनीहरू जेठो ऊ, त्यसको भाइ बूज, र आरामका पिता कम्पूल, 22 र केसेद, हजो, पिलदाश, यिदलाप र बतूएल थिए । 23 बूतूएल रिबेकाका पिता भए । अब्राहामका भाइ नाहोरबाट मिल्काले जन्माएका आठ छोराहरू यी नै थिए । 24 यीबाहेक रूमा नाउँ भएकी तिनकी भित्रिनीले पनि तेबह, गहम, तहस र माकालाई जन्माई ।

23 सारा एक सय सत्ताइस वर्ष बाँचिन् । साराका जीवनमा वर्षहरू यी नै थिए । 2 सारा कनान देशको किर्यत-अर्बा अर्थात् हेत्रोनमा मरिन् । अब्राहामले साराको निम्ति शोक र विलाप गरे । 3 त्यसपछि अब्राहाम आफ्नी पत्नीको लाश भएको ठाउँबाट उठे, र हेतका छोराहरूलाई यसो भने, 4 “म तपाईंहरूका बिचमा एक प्रवासी हुँ । मसँग भएको लाशलाई गाडन चिहानको लागि तपाईंहरूसँग भएको कुनै जमिन मलाई दिनुहोस् ।” 5 हेतका छोराहरूले अब्राहामलाई भने, 6 “मालिक, हामा कुरा सुन्नुहोस् ।” । तपाईं हाम्रो बिचमा परमेश्वरका राजकुमार हुनुहुन्छ । हाम्रा चिहानमध्ये सबैभन्दा असलचाहिँ छानेर लाश गाइनुहोस् । तपाईंले लाशलाई गाइनुहोस्, हामीमध्ये कसैले पनि आफ्नो चिहान तपाईंहरूलाई दिन इन्कार गर्नेछैन ।” 7 तब अब्राहामले उठेर त्यस देशका मानिसहरू अर्थात् हेतका छोराहरूका अगि निहुरेर दण्डत गरे । 8 तिनले तिनीहरूलाई यसो भने, “यदि मैले यो लाश गाडन तपाईंहरूलाई मन्जुर छ भने मेरो कुरो सुन्नुहोस् र सोहोरका छोरा एप्रानासित मेरो निम्ति बिन्ती गरिदिनुहोस् ।” 9 उनका खेतको छेउमा भएको आफ्नो मक्खेलाको ओडार मलाई बेच्न भनिदिनुहोस् । उनले त्यो जमिन पुरा

दाममा गाड़ने ठाँउको निम्नि सार्वजनिक रूपमा मलाई बेचून ।” 10 त्यस बेला एप्रोन हेतका छोराहरूका माद्दामा बसिरहेका थिए, र जति जना उनका सहरको प्रेवेशद्वाराको अगाडि आएका थिए, ती सबैसे सुने गरी हरीता एप्रोनले अब्राहामलाई भने, 11 “होइन, मेरा प्रभु, मेरो कुरा सुन्होहोस् । म तपाईंलाई त्यो खेत र त्यसमा भएको ओडार पनि दिन्छु । मेरा मानिसहरूका छोराहरूकै सामुन्ने म त्यो तपाईंलाई दिन्छु । म तपाईंलाई लाश गाइनको निम्नि त्यो दिन्छु ।” 12 अब्राहामले फेरि त्यस देशका मानिसहरूलाई दाढवत गरे । 13 अनि तिनले त्यस ठाँउका मानिसहरूले सुने गरी एप्रोनलाई भने, “तर यदि तपाईंको मन्जुरी भए मेरो कुरा सुन्होहोस् । म त्यस जग्गाको मोल तिर्नेछु । म बाट पैसा लिन्होहोस्, र म त्यहाँ लाश गाइनेछु ।” 14 एप्रोनले अब्राहामलाई भने, 15 “हे मेरा प्रभु, मेरो कुरा सुन्होहोस् । जग्गाको मोल चाँदीका चार सय सिक्का हो, तर मेरो र तपाईंको बीचमा त्यो के हो र? लाशाई गाइन्होस् ।” 16 अब्राहामले एप्रोनको कुरा माने र तिनले एप्रोनलाई हेतका छोराहरूका सामुन्ने उनले भने जस्तै व्यापारीहरूमा प्रचलित तौलबमोजिम चाँदीका चार सय सिक्का जोखेर उनलाई दिए । 17 यसरी मक्केलामा मम्मेनेको एप्रोनको खेत र त्यसभित्र भएका ओडार र रुखहरूसमेत एप्रोनले 18 त्यस सहरका ढोकाको अगाडि आएकाहरू हेतका छोराहरू सबैका सामु अब्राहामको अधिकारमा दिए । 19 त्यसपछि अब्राहामले आफ्नी पत्नी सारालाई कनान देशमा मम्मेनेको, अर्थात् हेत्रोनमा भएको मक्केलाक खेतको ओडारमा गाडे । 20 यसरी त्यो खेत र त्यसमा भएको ओडारसमेत हर्तीहरूका तर्फबाट विहानको रूपमा अब्राहामको अधिकारमा भयो ।

24 अब्राहाम दिन धेरै खाएर बुढा भइसकेका थिए र परमप्रभुले तिनलाई सबै कुरामा आशिष दिनुभएको थियो । 2 अब्राहामले आफ्नो घरको सबै भन्दा पुरानो र तिनीसँग भएका सबै कुराहरूका अस्तियार गर्ने प्रमुख नोकरलाई भने, “तेरो हात मेरो तिप्रामुनि राख्य । 3 अनि तैले अहिले म बसेको ठाँउका कन्नानीका छोरीहरूमध्ये कसैलाई पाने मेरो छोरोकी पत्नीको रूपमा ल्याइन्दै छैनस् भनी म ताँलाई स्वर्ण र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरको यो शपथ खान लाउँछु । 4 तर तैले मेरो देशमा मैरै कुटुम्बकहाँ गएर मेरो छोरा इस्हाकको लागि एउटी पत्नी ल्याउनेछस् ।” 5 त्यस नोकरले तिनलाई भन्यो, “यदि त्यो स्त्री मेरो पछि लागेर यस देशमा आउने इच्छा गरिन भने मैले के गर्ने? के मैले तपाईंका छोरालाई जुन देशबाट तपाईं आउनुभयो त्यहाँ नै लैजाने?” 6 अब्राहामले त्यसलाई भने, “तैले मेरो छोरालाई त्यहाँ फर्काएर नलानू ।” 7 मलाई मेरा पिताको घर र मेरो जन्मभूमिबाट यहाँ त्याउनुनै स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु परमेश्वरले शपथ खाई मसँग यसो भनेर प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, ‘तेरा सन्तानलाई म यो देश दिनेछु’, उहाँले नै आफ्ना दूत तेरो अगिअगि पठाउनुहोनेछ, र तैले मेरो छोराको लागि त्यहाँबाट एउटी पत्नी ल्याउनेछस् । 8 त्यो केटी तेरो पछि आउन इच्छा गरिन भने त तै मेरो यो शपथबाट मुक्त हुनेछस् । केवल तैले मेरो छोरालाई चाहिँ त्यहाँ फर्काएर नलैजानू ।” 9 त्यसले त्यस नोकरले आफ्ना मालिक अब्राहामको तिप्रामुनि हात राखेर यस विषयमा तिनीसित शपथ खायो । 10 आफ्ना मालिकका दशशबाट ऊँट लिएर त्यो नोकर बिदा भयो । त्यसले आफ्ना मालिकबाट सबै किसिमका सौगात पनि लिएर गयो । ऊ बिदा भएर अराम-नाहारैमतिर नाहोरको सहरमा गयो । 11 त्यसले ऊँटहरूलाई सहरको बाहिर इसाराको नजिकी धुँडा टेकन लगायो । त्यो सँझप्याख स्त्रीहरू पानी भर्न आउने बेला थियो । 12 अनि त्यसले प्रार्थना गयो, “हे परमप्रभु मेरा मालिक अब्राहामलाई आफ्नो दया देखाउनुहोस् । 13 हेन्होहोस्, म यो इनारनेर उभिरहेको छु, र सहरका मानिसहरूका छोरीहरू पानी भर्नालाई आँदै छन् । 14 यसले यसो होस्: जुन कन्यालाई म ‘तिप्रो गाप्रो मतिर पानी पिउनलाई ढल्काइदेउ’ भन्नुला, र जसले मलाई ‘खानुहोस्, म तपाईंका ऊँटहरूलाई पनि खुवाइदिन्छु’ भन्निछन्,

तिनलाई नै तपाईंले आफ्ना दास इसहाकको निमित रोजुभएको होस् । तपाईंले मेरा मालिकलाई करारको दया देखाउनुभएको रहेछ भने म त्यसैबाट थाहा पाउनेछु ।” 15 त्यसले यो भनिसकेको पनि थिएन, रिबेका काँथमा गाप्रो राखेर आइन् । तिनी अब्राहामका भाइ नाहोरकी पत्नी मिल्काको छोरो बतूरूलिकी छोरी थिइन् । 16 ती जवान स्त्री अत्यन्त सुन्दरी र कुमारी थिइन् । तिनको कुनै मानिससित पनि सहवास भएको थिएन । इनारमा ओलेर तिनले गाप्रोमा पानी भरिन र उक्लेर आइन् । 17 तब त्यो नोकर तिनलाई भेट गर्न दमुन्यो र भन्यो, “कृपया तिप्रो गाप्रोबाट मलाई अलिकता पानी पिउन देउ ।” 18 तिनले “हैजूर, पिउनहोस्” भनेर तुरन्तै गाप्रो झारिन, र आफ्नो हातमा गाप्रो राखेर त्यसलाई पानी पियाइन् । 19 त्यसलाई पिउन दिइसकेपछि तिनले भनिन्, “तपाईंका ऊँटहरूका निष्ठि पनि तिनीहरूले पिई नसकुञ्जेल म पानी उधाएर दिनेछु ।” 20 तब तिनले झाँट्टे आफ्नो गाप्रोको पानी डुङ्गमा खन्याएर फेरि पानी उधाउन दौडेर गइन, र तिनले सबै ऊँटहरूका निष्ठि पनि पानी उधाइदिन् । 21 त्यो मानिसचाहैं परमप्रभुले आफ्नो यात्रा सफल गरिदिनुभएको हो कि होइन भनी थाहा पाउनलाई चुप लागेर तिनलाई हेरिरह्यो । 22 ऊँटहरूले पानी खाइसकेपछि त्यस मानिसले छ ग्राम तौलका सुनको एउटा नथ र एक सय ग्राम जति तौलका सुनका बालाहरू द्विकेर 23 भन्यो, “तिमी कसकी छोरी हो? कृपया मलाई भन, के तिप्रा बुबाको घरमा रात गुजार्नको निमित हाप्रो निमित ठाँउ छ?” 24 तिनले त्यसलाई भनिन्, “म नाहोरबाट मिल्काले जन्माएका बतूरूलिकी छोरी हुँ ।” 25 तिनले त्यसलाई अझै भनिन्, “हामीसँग दाना र पराल प्रशस्त छन्, र रात गुजार्नलाई कोठा पनि छन् ।” 26 तब त्यस मानिसले आफ्नो शिर निहाराएर परमप्रभुको आराधना गयो । 27 त्यसले भन्यो, “परमप्रभु, मेरा मालिक अब्राहामका परमेश्वर धन्यका हुनुहुँच, जसले मेरा मालिकप्रतिको करारको दया र विश्वस्तता त्याग्नुभएको छैन । परमप्रभुले नै मलाई ऊँच्याएर मेरा मालिकका कुटुम्बको घरमा ल्याइदिनुभएको छ ।” 28 तब ती कन्या गइन् र आफ्नी आमाका परिवारलाई सबै कुरा बताइन् । 29 रिबेकाका लाबान नाउँ भएका एक जना दाजु थिए । लाबान दौडेर बाहिर बाटोमा इनारनेर भएका त्यस मानिसतिर गए । 30 जब उनले आफ्नी बहिनीको नाकमा नथ र हातमा बाला देखे र “त्यस मानिसले मलाई यसो भन्नो” भनेर कुरा आफ्नी बहिनीबाट सुने, तब उनी त्यस मानिसकहाँ गए, त्यो मानिस इनारको छेउमा ऊँटहरूका नजिक उभिरहेको थियो । 31 त्यसपछि लाबानले भने, “हे परमप्रभुका आशीर्वादी जन, आउनुहोस् । किन बाहिर उभिरहुनुहुँच? मैले तपाईंको निमित घर र ऊँटहरूका लागि ठाँउ तयार परिवार्येको छु ।” 32 तब त्यो मानिस घरमा गयो र ऊँटहरूका भारीहरू झाँच्यो । ऊँटहरूलाई पराल र दाना दिड्यो, अनि त्यस मानिस र त्यससित हुने मानिसहरूका निमित खुद्दा धुने पानी पनि दिड्यो । 33 तिनीहरूले त्यसको सामु खनेकुरा पनि राखिदिए, तर त्यसले भन्यो, “जबसम्म मेरो समाचार म भन्दिनै तबसम्म केर्ही खान्नै ।” तब लाबानले भने, “ल, भन्नुहोस् ।” 34 त्यसले भन्यो, “म अब्राहामकी एक नोकर हुँ ।” 35 परमप्रभुले मेरा मालिकलाई धेरै आशिष दिनुभएको छ र तिनी एक तुला मानिस भएका छन् । उहाँले तिनलाई बगालहरू र बथानहरू, सुन्चाँदी, दास-दासी, ऊँटहरू र गथाहरू दिनुभएको छ । 36 मेरा मालिककी पत्नी साराले बुठेसकालमा तिनको निष्ठि एक जना छोरो जन्माइन, र उनेलाई तिनले आफ्ना सबै कुरा दिएका छन् । 37 मेरो मालिकले मलाई यसो भनेर शपथ खान लाएका छन्, ‘तैले मेरो छोराको लागि म अहिले बसेको देशका कनानीहरूका छोरीहरूमध्ये कुनै पानि विवाह गर्नलाई नल्याउनू ।’ 38 बरु, तैले मेरा पिताको परिवार र मेरा कुटुम्बहरूकहाँ गएर मेरो छोराको निष्ठि पत्नी ल्याउनु ।” 39 मैले मेरो मालिकलाई भनेँ, “सायद त्यो स्त्री मेरो साथमा आउन माद्दिन होला?” 40 तिनले मलाई भनेँ, ‘जुन परमप्रभुको सामुन्ने म हिँड्छु, उहाँले नै आफ्ना दूत तैसित पठाउनुहोनेछ, र तेरो कार्य सफल हुनेछ, ताकि तैले मेरो कुटुम्ब र मेरा पिताको घरबाट मेरो

छोराको लागि एउटी पत्नी ल्याउनेछस् । 41 तर तँ मेरो कुटुम्बकहाँ पुगिस् र तिनीहरूले तिनलाई दिएन् भने तँ मेरो यस शपथबाट छुट्नेछस् । 42 यसैले आज इनारमा आइयुगेर मैले यसो भनें, “हे परमप्रभु, मेरा मालिक अब्राहामका परमेश्वर, मेरो यात्रा सफल गराइदिने तपाईंको इच्छा भए, 43 म इनारको छेउमा उभिरेछु, पानी भर्नलाई आउने स्त्रीलाई मैले ‘पित्रो गाग्रोबाट मलाई अलिकता पानी पिउन देऊ’ भद्दा 44 तिनले मलाई “खानुहोस्, र म तपाईंको ऊँठहरूलाई पनि पानी उधाइदिनेछु,” भनिन् भने, मेरा मालिकका छोराको लागि परमप्रभुले ठहराउनुभएको स्त्री त्यही होस् । 45 “मैले यी कुरा मनमनै भनिसक्न अगि नै, हेनुहोस्, रिबेका काँधमा आफ्नो गाग्रो बोकेर आइन्, र इनारमा ओलेर पानी उधाइन् । मैले तिनलाई भनें, ‘कृपया मलाई पानी पिउन देऊ’ । 46 “तिनले तुरुन्तै आफ्नो काँधबाट गाग्रो छारेर भनिन्, ‘पिउनुहोस् र म तपाईंको ऊँठहरूलाई निमित पनि पानी पिउन दिनेछु ।’ तब मैले पानी पिँँ, र तिनले मेरा ऊँठहरूलाई पनि पानी पिउन दिन्न । 47 “मैले तिनलाई ‘तिमी कसकी छोरी होै?’ भनी सोधै । “तिनले भनिन्, ‘नाहोर र मिल्काका छोरा बतूपूलकी छोरी हुँ ।’ तब मैले तिनको नाकमा नत्थ र हातमा बालाहू लगाइदिँ । 48 अनि मैले आफ्नो शिर निहुराएर परमप्रभुको आरथाना गरै, र मेरा मालिक अब्राहामका परमप्रभु परमेश्वरलाई धन्यको भनें, जसले मेरा मालिककै भाइको नातिनी तिनका छोराको निमित पत्ता लगाउन मलाई ठिक बाटोमा डोयाउनुभएको थियो । 49 अब तपाईंहरू मेरा मालिकसँग करारको विश्वासयोग्यता र भरोसायोग्य व्यवहार गर्नुहुँ भने मलाई भन्नुहोस् । होइन भने पनि मलाई भन्नुहोस्, र म दाहिने देव्रे जता हुँच लाग्नुलाई । 50 तब लाबान र बतूपूलले जवाफ दिए, “यो कुरा परमप्रभुबाट नै हुन आएको हो । हामी तपाईंलाई खराब अथवा असल कही भन्न सक्दैनै । 51 हेनुसँ, रिबेका तपाईंको सामुन्ने छे । त्यसलाई लिएर जानुसँ, र परमप्रभुले भन्नुभएजस्तै गरी त्यो तपाईंका मालिकका छोराको पत्ती होस् ।” 52 तिनीहरूका कुरा सुनेपछि अब्राहामको नोकरले भूँझ्मा निहुरे परमप्रभुलाई दण्डवत् गयो । 53 तब त्यसले सुन र चाँदीका गहनाहरू र लुगाहरू ल्याएर रिबेकालाई दियो । त्यसले तिनका दाजु र आमालाई पनि मूल्यवान् उपहारहरू दियो । 54 तब त्यो र त्यसका साथमा भएका मानिसहरूले खाए र पिए । तिनीहरूले त्यो रात त्यहीं बिताए अनि बिहान उठेपछि त्यसले भन्न्यो, “मेरा मालिककहाँ जान अब मलाई बिदा दिनुहोस् ।” 55 रिबेकाका दाजु र आमाले भने, “कन्यालाई कमीमा पनि दस दिन यहीं हामीसँग रहन दिनुहोस् । त्यसपछि तिनी गए हुँच ।” 56 तर त्यसले तिनीहरूलाई भन्न्यो, “परमप्रभुले मेरो यात्रा सफल गराउनुभएको हुनाले मलाई नअलमल्याउनुहोस् । मलाई जान दिनुहोस्, र म मेरा मालिककहाँ जानेछु ।” 57 तिनीहरूले भने, “हामी कन्यालाई बोलाउँछौं र तिनलाई सोध्नौं ।” 58 अनि तिनीहरूले रिबेकालाई डाकेर सोधे, “के तिमी यस मानिसको साथमा जान्छ्यौ? तिनले भनिन्, “म जान्छु ।” 59 यसैकारण तिनीहरूले आफ्नी बहिनी रिबेकालाई तिनकी सेविकासँगी अब्राहामको नोकर र त्यसका मानिसहरूका साथमा पठाइदिए । 60 तिनीहरूले रिबेकालाई आशिष् दिएर भने, “हे हाम्री बहिनी, तिमी हजारी हजारका आमा होज, र तिमा सन्तानले तिनीहरूसँ दुश्मनी गर्नेहरूका सहरका प्रवेशद्वारहरू कब्जा गर्नु ।” 61 तब रिबेका उठिन् र तिनका सहेलीहरूसँग ऊँठहरूमा चढेर त्यस मानिसको पछि लाग्निन् । यसरी रिबेकालाई लिएर त्यो नोकर आफ्नो बाटो लाग्यो । 62 अब इसहाक नेवेमा बसोबास गरिरहेका थिए, उनी बेअर-लहै-रोइबाट भर्खरै आएका थिए । 63 इसहाक साँझपर्ख एकाग्रताका निमित बाहिर निस्केका थिए । उनले आँखा उठाएर हेर्दा ऊँठहरू आइहेका देखे । 64 रिबेकाले पनि आँखा उठाएर हेर्दा इसहाकलाई देखिन्, र ऊँठबाट ओर्लिन् । 65 तिनले नोकरलाई भनिन्, “हामीलाई भेटन बाहिर हिँदै आउने मानिस को हुन्? त्यस नोकरले भयो, “उनी त मेरा मालिक हुन् ।” तब रिबेकाले धुम्टो हालेर आफ्नो अनुहार छोपिन् । 66 त्यसपछि आफूले गरेका सबै काम त्यस

नोकरले इसहाकलाई बतायो । 67 इसहाकले रिबेकालाई आफ्नी आमा साराको पालमा लगे, र विवाह गरे । अनि तिनी उनकी पत्नी भइन्, र उनले तिनलाई प्रेम गरे । यसरी आफ्नी आमाको मृत्युपछि इसहाकले सान्त्वना पाए ।

25 अब्राहामले अर्की एउटी पत्नी विवाह गरे । 2 तिनको नाउँ कतूरा थियो

। तिनले अब्राहामबाट जिमान, योक्षान, मदान, मिदान, यिशबाक र शूहलाई जन्माइन् । 3 योक्षान शेवा र ददानका पिता भए । अश्शूरी, लतूशी र लज्जमीहरू ददानका सन्तान थिए । 4 मिदानका छोराहरूचाहिँ एपा, एपेर, हानोक, अबीदा र एल्दा थिए । यी सबै कतूराका सन्तान थिए । 5 अब्राहामले आफूसँग भएका सबै थोक इसहाकलाई दिए । 6 तर आफू जीवित छैदै तिनका उपत्याकपटिका छोराहरूलाई पूर्व देशतिर पठाए । 7 अब्राहाम जम्मा एक सय पचहत्तर वर्षसम्म बाँचै । 8 अब्राहाम पुरा जीवन जिएर बुडेसकालमा मरे, र आफ्ना मरेका पिता-पुर्खाहरूसँग मिल्न गए । 9 तिनका छोराहरू इसहाक र इश्माएलले तिनलाई हिती सोहोरको छोरा एप्रेनको खेतमा भएको मध्रेनजिकको मक्पेलाको ओडारामा गाडे । 10 त्यो खेत अब्राहामले हेतका छोराहरूबाट किनेका थिए । अब्राहाम आफ्नी पत्नी सारासित त्यहीं नै गाडिए । 11 अब्राहामको मृत्युपछि परमेश्वरले तिनका छोरा इसहाकलाई आशिष् दिनुभयो, र इसहाक बेअर-लहै-रोइ नजिके बसोबास गरे । 12 साराकी कमारी मिश्री हाणगरपटिबाट जन्मेको अब्राहामको छोरो इश्माएलका सन्तान यनै थिए । 13 जन्म क्रमको सूचीअनुसार इश्माएलका छोराहरूका नाउँ यी नै थिए । 14 इश्माएलको जेठो छोरो नबायोत, केदार, अदबेल, 14 मिक्साम, मिश्मा, दुमा, मस्सा, 15 हदद, तेमा, यतूर, नारीश र केदमा । 16 इश्माएलका छोराहरू यी नै थिए । तिनीहरूका बस्ती र छाउनीहरूअनुसार ती बाहु कुलनायकका नाउँ यी नै थिए । 17 इश्माएलको जम्मा उमेर एक सय सैन्तस वर्ष हुँदा तिनको मृत्यु भयो र तिनी आफ्ना पिता-पुर्खाहरूसँगै मिल्न गए । 18 तिनीहरूको बसोबास मिश्रको सिमानानजिक भएको अश्शूर देशतिर पर्ने हवीलादेखि शूरसम्म थियो । तिनीहरू एक-अकार्को शत्रुतामा बसे । 19 अब्राहामका छोरा इसहाकको वृत्तान्त यही हो । अब्राहाम इसहाकका पिता भए । 20 पद्धन-आरामका अरामी बतूपूलकी छोरी अरामी लाबानकी बहिनी रिबेकासँग विवाह गर्दा इसहाक जम्मा चालिस वर्षका थिए । 21 तिनी बाँझी भएकी हुनाले इसहाकले आफ्नी पत्नीको निमित परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे । परमप्रभुले तिनको प्रार्थना सुन्नुभयो, र तिनकी पत्नी रिबेका गर्भती भइन् । 22 तिनको गर्भमा भएका बालकहरू एक-अकार्सिंग लडन लगे, र तिनले भनिन् “मलाई किन यस्तो भयो?” तिनले यसको बारेमा परमप्रभुसँग सोधिन् । 23 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरो कोख्मा दुई जाति छन्, तेरो गर्भदिखि तै दुई जाति छुट्टिनेछन् । एक जाति अर्कोभन्दा बलवान् हुनेछ, र जेठाले कान्छाको सेवा गर्नेछ ।” 24 तिनको सुक्लेरी हुने बेला आँदा तिनको कोख्मा जुम्लाहा थिए । 25 जेठोचाहिँ शरीरभरि रोकी लुगा लगाएजस्तै रातो वर्षको जन्म्यो । तिनीहरूले त्यसको नाउँ एसाव राख्ये । 26 त्यसपछि त्यसको भाइ बाहिर निस्क्यो । त्यसको हातले एसावको कुर्कुच्चा समातिरहेको थियो । त्यसको नाउँ याकूब राखियो । इसहाककी पत्नीले तिनीहरूलाई जन्माउँदा तिनी साठी वर्ष पुरोका थिए । 27 बालकहरू बढे, र एसावचाहिँ सिपालु सिकारी र मैदानमा डुलिहिँडेने मानिस भए, र याकूबचाहिँ पालमा बसिरहने शान्त स्वभावका मानिस भए । 28 इसहाकले एसावलाई माया गर्ने, किनभने उनले शिकार गरेर ल्याएको मासु तिनले खान पाउँथे । तर रिबेकाले चाहिँ याकूबलाई माया गर्निन् । 29 याकूबले सुर्वा पकाए । एसाव मैदानबाट आए, र उनी भोकले कमजोर भएका थिए । 30 एसावले याकूबलाई भने, “कृपया, मलाई त्यो रातो सुर्वा खान देऊ, म थकिए छु ।” यसैकारण उनलाई एदोम भनियो । 31 याकूबले भने, “पहिले

तपाईंको ज्येष्ठ-अधिकार मलाई बेच्नुहोस् ।” 32 एसावले भने, “हेर, म त मर्नै अँटिको छु । मलाई त्यो ज्येष्ठ-अधिकारको के काम?” 33 याकूबले भने, “पहिले मसँग शथप खानुहोस् ।” तब एसावले शथप खाए, र यसरी उनले आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकार याकूबलाई बेचे । 34 याकूबले एसावलाई रोटी र दालको सुरुवा दिए । एसावले खानपान गरे अनि उठेर आफ्नो बाटो लागे । यसरी एसावले आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकारलाई लत्याए ।

26 अब्राहामको समयमा परेको पहिलो अनिकालबाहेक त्यस देशमा अको अनिकाल पनि पत्यो । इसहाक पलिश्तीहस्का राजा अबीमेलेककहाँ गरार देशमा गए । 2 तिनीहाँदेखा परेर परमप्रभुले भन्नुभयो, “तल मिश्रमा नजा, मैले तैलाई बरोबास गर् भनेकै ठाउँमा बस ।” 3 यही ठाउँमा बरोबास गर्, र म तसँग रहनेछु, र तैलाई अशिष दिनेछु, किनकि म यी देशहरू त र तेरा सन्तानलाई दिनेछु, अनि तेरो बुबा अब्राहामसँग मैले शथप खाएर दिएको प्रतिया म पुरा गर्नेछु । 4 तेरा सन्तानलाई आकाशका ताराहरूँ बढाउनेछु, र तिनीहाँलाई यी सबै देश दिनेछु । संसारका सबै जातिहरूले तेरे सन्तानहरूद्वारा अशिष पाउनेछन् । 5 अब्राहामले मेरो वचन पालन गरेको र मैले दिएका आदेशहरू, मेरा आज्ञाहरू, मेरा नियमहरू र मेरा विधिविधानहरूको पालन गरेको हुनाले म यो गर्नेछु ।” 6 यसैकारण इसहाक गरारमा नै बसे । 7 त्यस ठाँडका मानिसहरूले तिनकी पत्नीको विषयमा सोधुपछ गर्दा तिनले “तिनी मेरो बहिनी हुन्” भने । किनकि तिनले यस्तो सोचे, “रिबेकालाई प्राप्त गर्नको लागि यस ठाँडका मानिसहरूले मलाई मार्नेछन्, किनकी तिनी धैरे सुन्दरी छिन् ।” 8 इसहाक त्यहाँ बसेको धैरे दिनपछि पलिश्तीहरूका राजा अबीमेलेकले इयालबाट हेर्न पुरो । इसहाक आफ्नी पत्नी रिबेकासँग प्रेम-क्रिडा गरिरहेका थिए । 9 अबीमेलेकले इसहाकलाई आफूकहाँ बोलाएर भने, “हेर, तिनी पत्नको पनि तिर्प्री पत्नी हुन् । किन तिमीले “तिनी मेरो बहिनी हुन्” भन्न्यै?” इसहाकले उनलाई भने, “किन भने तिनलाई प्राप्त गर्नको निमित्त कसैले मार्नान् भने मैले सोर्चे ।” 10 अबीमेलेकले भने, “तिमीले हार्मीसँग यो के गरेको? कुनै मानिसले तिमी पत्नीसित सजिलै नैराप्तो कर्म गर्न थियो, र तिमीले हार्मीमाथि दोष ल्याउने थियौ ।” 11 यसकारण अबीमेलेकले सबै मानिसहरूलाई चेताउनी दिएर भने, “यी मानिस अथवा यिनकी पत्नीलाई छुने जुनसुकै मानिसलाई पनि निश्चय नै मृत्युदण्ड हुनेछ ।” 12 इसहाकले त्यस देशमा बालीनाली लगाए, र त्यहाँ साल सय गुणा कट्टी गरे । किनभने परमेश्वरले तिनलाई आशिष दिनुभयो । 13 तिनी धनी भए, र अत्यन्त धनाढ्य नहुँजेलसम्म झनझन बढेर गए । 14 तिनका धैरे भेदाबाधा, गाईवस्तु र ठुलो परिवार भयो । यसैकारण पलिश्तीहरूले तिनको डाह गरे । 15 तिनका पिता अब्राहामको पालोमा उनका नोकरहरूले खेनेका सबै इनारहरू पलिश्तीहरूले ढुङ्गा-माटोले पुरेर रोकिए । 16 त्यसपछि अबीमेलेकले इसहाकलाई भने, “हार्मीहरूबाट अब तिमी गङ्गाहाल, किनभने तिमी हार्मीभन्दा ज्यादै शक्तिशाली छो ।” 17 त्यसैले इसहाक त्यहाँबाट निरक्षेर गए अनि गरारको ढेसीमा आफ्नो पाल टाँगेर बसोबास गरे । 18 तिनले आफ्ना पिताका पालोमा तिनीहरूले खेनेका इनारहरू फेरेर खने । अब्राहामको मृत्युपछि पलिश्तीहरूले ती रोकिदिएका थिए । अनि तिनले ती इनारहरूलाई आफ्ना पिताले राखेको नाउँ राखिए । 19 इसहाकका नोकरहरूले ढेसीमा खन्दा बगिरहेको पानीको मूल भेटाए । 20 तर गरारका गोठालाहरूले इसहाकका गोठालाहरूसँग झगडा गरे भने “यो पानी हाप्रो हो ।” यसकारण इसहाकले त्यस इनारको नाउँ एसेको राखे, किनभने तिनीहरूले उनीसँग झगडा गरे । 21 तब तिनीहरूले अर्को इनार खने, र त्यसमा पनि तिनीहरूले झगडा गरे । यसकारण तिनले त्यसको नाउँ सिल्ना राखे । 22 तिनी त्यो ठाउँ छोडेर गए अनि तिनले अर्को इनार खने, तर तिनीहरूले त्यसमा चाहिं झगडा गरेनन । यसकारण तिनले त्यसको नाउँ रहोबाट राखेर यसो भने, “अब परमप्रभुले हार्मी निमित्त बस्ने ठाउँ दिनुभएको छ, र हार्मी यस ठाउँमा फल्दो-फुल्दो हुनेछौं

।” 23 त्यसपछि इसहाक बेर्शेबामा गए । 24 परमप्रभु त्यही रात तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “म तेरो पिता अब्राहामका परमेश्वर हुँ । नडरा, किनभने म तसँग छु र म तैलाई आशिष दिनेछु । अनि मेरो दास अब्राहामको खातिर म तेरा सन्तानको वृद्धि गराइजेछु ।” 25 इसहाकले त्यहाँ उटाटा वेदी बनाएर परमप्रभुका नाउँको पुकारा गरे । तिनले आफ्नो पाल त्यहाँ नै टाँगे, र तिनका नोकरहरूले त्यहाँ उटाटा इनार ख्ने । 26 एक दिन अबीमेलेक आफ्ना मित्र अहुज्जत र आफ्नो फौजका सेनापति पीकोललाई साथमा लिएर गरारबाट तिनीहरूलाई भने, “घणा गरेर तपाईंहरूले आफ्नो बिचार मलाई निकाल्नुभयो, अनि तपाईंहरू अहिले किन मकहाँ आउँदै 28 हुनुहुँ?” त्यसपछि तिनीहरूले भने, “हार्मीले प्रस्तै देख्याँ कि परमप्रभु तपाईंसँग हुनुहुँ ।” यसैले हाम्रा बिचमा, अर्थात् तपाईं र हाम्रा बिचमा उटाटा सम्झौता होस् भन्ने हार्मीले निर्णय गच्छौं, 29 ताकि जसरी हार्मीले तपाईंको कुनै हानी गरेनाँ र तपाईंसँग राप्रो व्यवहार गच्छौं अनि तपाईंलाई शान्तिमा पठायाँ । त्यसरी नै तपाईंले पनि हाप्रो कुनै हानि गर्नुहोनेछन । तपाईं साँचै नै परमप्रभुबाट आशिषित हुनुहुँ ।” 30 त्यसैले इसहाकले तिनीहरूका निमित्त भोज तयार गरे, र तिनीहरूले खाए र पिए । 31 तिनीहरू बिहान सबैरे उठे र आपसमा शथप खाए । अनि इसहाकले तिनीहरूलाई बिदा दिए, र तिनीहरूले उनलाई शान्तिमा छाउरेर गए । 32 त्यही दिन इसहाकका नोकरहरू आएर तिनीहरूले खेनेका इनारको विषयमा तिनलाई बताए । तिनीहरूले भने, “हार्मीले पानी भेटाएका छाँ ।” 33 तिनले त्यस इनारको नाउँ शिबा राखे, यसकारण त्यस सहरको नाउँ आजसम्म पनि बेर्शेबा नै छ । 34 चालिस वर्षको हुँदा एसावले हिती बेरीकी छोरी यहूदीत र हिती एलोनकी छोरी बासमतलाई विवाह गरी ल्याए । 35 तिनीहरूले इसहाक र रिबेकाको जीवनमा दुःख ल्याए ।

27 जब इसहाक वृद्ध भए र तिनका आँखा कमजोर भएर देख नसक्ने भए, तब तिनले आफ्ना जेठा छोरा एसावलाई बोलाएर भने, “ए मेरो छोरो ।” उनले तिनलाई जवाफ दिए, “हजुर, म यहाँ छु ।” 2 तिनले भने, “हेर, म वृद्ध भए । मेरो मर्ने दिनको बारेमा मलाई थाहा छैन । 3 अब तेरा हातियारहरू, अर्थात् तेरो ठोक्रो र धनु लिएर मैदानमा जा, र मेरो निमित्त सिकार गर ।” 4 मलाई मनपर्ने स्वादिष्ठ तरकारी बनाई मकहाँ ले ताकि यो खाएर मेरो मृत्युअगि म ताँताई आशिष दिँज ।” 5 इसहाकले आफ्नो छोरो एसावसँग कुरा गरेको रिबेकाले सुन्निन । एसाव शिकार मारेर ल्याउन मैदानमा गए । 6 रिबेकाले आफ्ना छोरो याकूबलाई भनिन्, “हेर, तेरा पिताले तेरो दाजु एसावसँग यसो भनेर कुरा गरेको मैले सुर्चै ।” 7 सिकार मारेर मकहाँ ले र मलाई मनपर्ने स्वादिष्ठ तरकारी बना ताकि यो खाएर मेरो मृत्युअगि परमप्रभुको सामुन्ने ताँलाई आशिष देउन ।” 11 याकूबले आफ्नी आमा रिबेकालाई भने, “हेर्नुहोस्, मेरा दाजु एसाव राँ नै राँ भएका मानिस हुन्, र मचाहिँ राँ नभएको छु ।” 12 सायद मेरा पिताले मलाई छाम्नुनेछु, र उहाँको सामु म छली देखिनेछु । मैले ममाथि आशिष होइन, सराप ल्याउनेछु ।” 13 तिनकी आमाले तिनलाई भनिन्, “हेरे मेरो छोरो, जुनसुकै सराप भए पनि त्यो ममाथि नै परोस ।” 1 केवल मेरो कुरा मान्, र गएर ती मकहाँ ले ।” 14 तब तिनी गएर ती पाठा ल्याए र आमालाई दिए, र तिनकी आमाले याकूबका बुबालाई मनपर्ने स्वादिष्ठ तरकारी तयार गरिन् । 15 रिबेकाले घरमा भएका आफ्ना कान्छा छोरो याकूबलाई लागाइदिन । 16 बाख्ताका पाठाका छालाहरू तिनले याकूबका हात र घाँटीका राँ नभएका भागमा लगाइदिन, 17 अनि आफूले तयार

परेका स्वादिष्ठ तरकारी र रोटी आफ्ना छोरा याकूबका हातमा दिन् । 18 याकूबले आफ्ना पिताकहाँ गएर भने, “बुबा ।” इसहाकले भने, “हैं, तैं को होस्?” 19 याकूबले आफ्ना पितालाई भने, “म तपाईंको जेठो छोरो एसाव हूँ । तपाईंले मलाई भनेभोजिम मैले गरेको छु । अब उठे बस्नुहोस्, र मैले ल्याएको सिकारको मासु खानुहोस्, र मलाई आशिष दिनुहोस् ।” 20 इसहाकले आफ्ना छोरालाई भने, “मेरो छोरो, कसरी तैले यति चाँडै त्यो भेटाउन सकिस्?” तिनले भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले यसलाई मकहाँ ल्याउनुभयो ।” 21 इसहाकले याकूबलाई भने, “मेरो छोरो, नजिकै आइज, तैं मेरो छोरो एसाव होस् कि होइनस् म छामेर थाहा पाउन सँक् ।” 22 याकूब आफ्ना पिताको नजिकै गए, र इसहाकले तिनलाई छामेह भने, “सोर त याकूबको हो, तर हातहुँ त एसावके हुन् ।” 23 तिनका हातहरू तिनका दाजु एसावके हातजस्ता रौं नै रौं भएका हुनाले इसहाकले तिनलाई चिनेन, त्यसैले इसहाकले तिनलाई आशिष दिए । 24 इसहाकले सोधे, “के तैं साँच्चै मेरो छोरो एसाव नै होस्?” याकूबले जवाफ दिए, “म एसाव नै हुँ ।” 25 तब इसहाकले भने, “तैले शिकार गरेको मासु यस्याँ ले, र म खानेछु, र तैलाई आशिष दिँँ ।” याकूबले त्यो मासु आफ्ना पिताकहाँ ल्याए । उनले खाए र याकूबले दाखमध्य पनि लगिदिए, र उनले पिए । 26 तब तिनका पिता इसहाकले तिनलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो नजिकै आएर मलाई मलाई चुम्बन गर् ।” 27 याकूब नजिक गएर आफ्ना पितालाई चुम्बन गरे । अनि इसहाकले तिनका लुगाहरूको गन्ध सुँधेर यसो भनी आशिष दिए, “हेर, मेरो छोराको बास्ना, परमप्रभुले आशिष दिनुभएको खेतको बास्नाजस्तै छ ।” 28 परमेश्वरले तैलाई आकाशको शीत र पृथ्वीको प्रचुरता अनि धेरै दाखमध्य र अन्न देउन् । 29 मानिसहरूले तेरो सेवा गर्नू र जाति-जातिहरूले तैलाई दण्डवत् गर्नू । तेरा दाजुभाइहरूको मालिक बन्, र तेरी आमाको छोराहरूले तैलाई दण्डवत् गर्नू । तैलाई सरानेहरू सबै श्रापित होउन्, र तैलाई आशिष दिनेहरू सबैले आशिष पाऊन् ।” 30 इसहाकले आशिष दिसक्ने वित्कै याकूब आफ्ना पिता इसहाकको उपस्थितिबाट निस्करे गएका मात्र थिए, उनका उनका दाजु एसाव शिकार खेलेर आडुगे । 31 उनले पनि स्वादिष्ठ तरकारी तयार गरेर आफ्ना पिताकहाँ ल्याए । उनले आफ्नो पितालाई भने, “बुबा, उठेर आफ्नो छोराले ल्याएको सिकार खानुहोस्, र मलाई आशिष दिनुहोस् ।” 32 उनका पिता इसहाकले उनलाई सोधे, “तैं को होस्?” उनले उत्तर दिए, “म तपाईंको जेठो छोरो एसाव हूँ ।” 33 इसहाक बेसरी कामे र भने, “त्यसो भए सिकार मारेर यहाँ मकहाँ ल्याउने त्यो को थियो? तैं आउन अगि नै मैले त्यो सबै खाएर त्यसलाई आशिष दिसकै । वास्तवमा, त्योचाहि आशीर्वादी हुँदैछ ।” 34 जब एसावले आफ्ना पिता इसहाकका कुरा सुने तब उनी अत्यन्तै विहल भई चर्को सोल्ले रोए र आफ्ना पितालाई भने, “हे मेरा बुबा, मलाई पनि आशिष दिनुहोस् ।” 35 इसहाकले भने, “तेरो भाइ छल गरेर आयो, र तैले पाउने आशिष लायो ।” 36 एसावले भने, “त्यसको नाउं याकूब राखिएको के ठिकै होइन? किनभने त्यसले मलाई दुर्क पलट ठग्यो । त्यसले मेरो ज्येष्ठ-अधिकार ह्यो, र अहिले मैले पाउने आशिष पनि लग्यो ।” उनले फेरि भने, “के तपाईंले मेरो निमित एउटे आशिष पनि जेगेडा राख्युभएको छैन?” 37 इसहाकले एसावलाई जवाफ दिए, “हेर, मैले त्यसलाई तेरो मालिकक तुल्याइसकै । र त्यसका सबै दाजुभाइहरूलाई मैले त्यसका दास तुल्याएँ । अन्न र दाखमध्यले मैले त्यसलाई तृप्त परेको छु । अब तेरो निमित म के गर्न सक्छु र, छोरो?” 38 एसावले आफ्ना पितालाई भने, “तपाईंसित मेरो निमित एउटै मात्र आशिष छैन र मेरा बुबा? मलाई पनि त आशिष दिनुहोस् ।” एसाव डाँको छोडेर रोए । 39 उनका पिता इसहाकले जवाफ दिएर भने, “हेर, तैं बस्ने जमिन पृथ्वीको प्रशस्तताबाट बाहिरी हुनेछ, आकाशको शीतबाट बाहिर ।” 40 तैले आफ्नो तरवारको बलले जीविका चलाउनेछस् र तैले तेरो भाइको सेवा गर्नेछस् । तर जब तैले विद्रोह गर्नेछस्, तब त्यसको जुवा तेरो काँधबाट हल्लाएर फ्याँक्नेछस् ।” 41 आफ्ना पिताले

याकूबलाई दिएको त्यस आशिषले गर्दा एसावले तिनलाई धृणा गर्न लागे । एसावले हृदयमा भने, “मेरा पिताको शोकको बेला नजिकै छ । त्यसपछि म मेरो भाइ याकूबलाई मार्नेछु ।” 42 तिनका जेठा छोरा एसावको यो कुरा रिबेकालाई सुनाइयो । यसकारण रिबेकाले आफ्ना कान्छा छोरा याकूबलाई बोलाएर भनिन्, “हेर, तेरो दाजु एसावले तैलाई मार्ने विचार गरेर आफ्नो चित बुझाएको छ । 43 यसकारण मेरो छोरो, मैले भेनेको कुरा मान् र हरानमा मेरा दाजु लाबानकहाँ भागेर जा ।” 44 ताँप्रति तेरो दाजुको रिस नमरुज्जेल केही दिन त्यहाँ उनीसँग बस र 45 तैले त्यसमाथि गरेको काम बिर्सन्छ । त्यसपछि म तैलाई त्यहाँबाट लिन पठाउनेछु । मैले एकै दिनमा तिमीहरू दुवै जनालाई किन गुमाउने?” 46 रिबेकाले इसहाकलाई भनिन्, “यहाँका हिती स्त्रीहरूको कारण मेरो जीवनै हैरान भइसक्यो । यदि याकूबले यस देशका स्त्रीहरूसँस्तै हितीका छोरीहरूमध्ये एउटीलाई विवाह गर्न्यो भने मेरो लागि मेरो जीवनको के फाइदा हुन्छ र?”

28 इसहाकले याकूबलाई बोलाएर आशीर्वाद दिए, र यसो भनेर आज्ञा गरे, “तैले कनानी स्त्रीहरूबाट आफ्नो निमित पत्नी नलिनू ।” 2 पद्धन-आराममा तेरी आमाका बुबा बत्तौलको घरमा गएर त्यहाँबाट तेरा मामा लाबानका छोरीहरूमध्ये एउटीलाई विवाह गर । 3 सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले तैलाई आशिष देउन्; तैलाई फल्दो-फल्दो गराएर तेरो वृद्धि गराउन्, ताकि तै मानिसहरूको एक समूह बन्न सक्नेछस् । 4 उहाँले तैलाई र तैं पछिका तेरा सन्तानहरूलाई अब्राहामपाले पाएको आशिष देउन्, ताकि परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनुभएको तैं बसेको देशमा तेरै अधिकार होस् ।” 5 यसरी इसहाकले याकूबलाई पठाए । तिनी पद्धन-आराममा एसाव र याकूबकी आमा रिबेकाका दाजु अरामी बत्तौलका छोरा लाबानकहाँ गए । 6 अब इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिएर पत्नी ल्याउन त्यहाँबाट पद्धन-आराममा पठाएको देखे । याकूबले तिनलाई आशीर्वाद दिएर यस्तो आज्ञा दिएको पनि उनले देखे “तैले कनानी स्त्रीहरूबाट आफ्नो निमित पत्नी नलिनू ।” 7 याकूबले आफ्ना बाबुआमाको आज्ञा मानेर पद्धन-आरामतर्फ गएको पनि एसावले देखे । 8 कनानी स्त्रीहरू आफ्ना बुबालाई मनपद्दैन रहेछ भने एसावले थाहा पाए । 9 तब एसाव इश्माएलकहाँ गए, र उनका आफ्ना पत्नीहरूबाटेक अब्राहामका छोरा इश्माएलकी छोरी र नबायोतकी बहिनी महलतलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्याए । 10 याकूब बैरेबा छोडेर हारानतिर लागे । 11 कुनै एउटा ठाउँमा पुगेपछि सूर्य अस्ताएको हुनाले तिनी त्यस रात त्यहाँ बास बसे । त्यस ठाउँमा भएका दुङ्गाहरूमध्येबाट एउटा लिएर आफ्नो सिरान बनाई त्यही ठाउँमा सुन्तलाई पल्ले । 12 तिनले पृथ्वीमा खडा गरिएको एउटा भन्याडको सपना देखे । त्यसको टुप्पाचाहिं आकाशसम्मै पुगेको रहेछ र परमेश्वरका दूतहरू त्यसमा उक्लने र ओलनि गर्दा रहेछन् । 13 परमप्रभुले त्यसमाथि उभिएर याकूबलाई भन्नुभयो, “म परमप्रभु, तेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर र इसहाकाका परमेश्वर तुँ । जुनू भूमिमा तैं ढालिकरेको छस् तसु त्यो म तैलाई र तेरा सन्तानहरूलाई दिएछु ।” 14 तेरा सन्तान पृथ्वीको धुलोसरह हुनेछन् । तैं पश्चिम, पूर्व, उत्तर र दक्षिणितर फैलिएर जानेछस् । तै र तेरा सन्तानहरूद्वारा नै पृथ्वीका सबै मानिसहरू आशिषित् हुनेछन् । 15 हेरै, म ताँसँग छु र तै जहासुके गए तापनि म तेरो रक्षा गर्नेछु । म फेरै तैलाई यस ठाउँमा फकार्नाएर त्याउनेछु । किनकि मैले तैलाई यस ठाउँमा फकार्नाएर त्याउनेछु । 16 तब याकूबले निद्राबाट ब्युँझेर भने, “निश्चय नै परमप्रभु यस ठाउँमा हुन्दूँदैरहेछ, र मलाई यो थाहा थिएन ।” 17 तिनले डाराएर भने, “यो ठाउँ कस्तो भययोर्य रहेछ । यो त परमेश्वरको घरबाटेक अरू केही होइन । यो त स्वर्गको ढोका हो ।” 18 याकूब विहान सबरै उठे, र आफूले सिरान बनाएको ढुङ्गा लिए । त्यसलाई खामोजस्तै गरी खडा गरेर त्यसको टुप्पामा तेल खन्न्याए । 19 तिनले त्यस ठाउँको नाउँ बैथेल राखे । पाहिले त्यस ठाउँको नाउँ लूज थियो । 20 तब याकूबले यसो भनेर भाकल गरे, “यदि

परमेश्वर मेरो साथमा रहनुभयो, मेरो यात्रामा मलाई रक्षा गर्नुभयो, मलाई खानलाई रोटी र लाउनलाई वस्त्र दिनुभयो । 21 भने म कुशलपूर्वक फेरि मेरा बुवाको घरमा फर्कन्छ, अनि परमप्रभु नै मेरा परमेश्वर हुनुहोनेछ । 22 त्यसपछि मैले खामो बनाएको यो ढुङ्गाचाहाँ पवित्र ढुङ्गा हुनेछ । तपाईंले मलाई दिनुभए जति सबै थोकको दशांश म तपाईंलाई अवश्य चढाउनेछु ।”

29 तब याकूब आफ्नो बाटो लागे र पूर्वक मानिसहरूको देशमा पुगे

। 2 तिनले हेर्दा मैदानमा एउटा इनार देख्ये, र त्यसको नजिक भेडाका तिनवटा बगाल बसिरहेका थिए । किनकि त्यही इनारबाट तिनीहरूले बगाललाई पानी खुवाउँथे, र इनारको मुख ढाक्ने ढुङ्गा तुलु थियो । 3 सबै बगालहरू त्यहाँ जम्मा भएपछि गोठालाहरूले इनारको मुखबाट ढुङ्गा गुडाएर भेडाहरूलाई पानी खान दिन्थे । त्यसपछि तिनीहरूले त्यो ढुङ्गालाई इनारको मुखमा फेरि पहिलेको ठाउँमा राखिदिन्थे । 4 याकूबले तिनीहरूलाई भने, “हे मेरा भाइ हो, तिमीहरू कहाँका हो?” तिनीहरूले भने, “हामी हारानका हाँ ।” 5 उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू नाहोरका छोरा लाबानलाई चिन्छौ?” तिनीहरूले भने, “हामी तिनलाई चिन्छौ ।” 6 उनले तिनीहरूलाई सोधे, “के उहाँ सन्चै हुनुहुन्छ?” तिनीहरूले भने, “उहाँ सन्चै हुनुहुन्छ, र हेर्तुलेसु, उहाँकी छोरा राहेल भेडाहरू लिएर आउँदै छिन् ।” 7 याकूबले भने, “हेर, मध्य दिन भएको छ । भेडा-बाखाहरूलाई जम्मा गर्ने बेला भएको छैन । भेडाहरूलाई पानी खुवाएर जाओ र तिनीहरूलाई चर्न देओ ।” 8 तिनीहरूले भने, “सबै बगालहरू जम्मा नभई हामी तिनीहरूलाई पानी खुवाउन सक्नदैनौ । त्यसपछि यी मानिसहरूले इनारको मुखको ढुङ्गो हाटाउनेछन्, अनि हामी भेडाहरूलाई पानी खुवाउनेछौ ।” 9 याकूब तिनीहरूसँग कुरा गरिरहेकै बेला, राहेल अपाना बुवाका भेडाहरू लिएर त्यहाँ आइपुगिन्, किनकि तिनले भेडाहरू चराउँदै थिइन् । 10 जब याकूबले आफ्ना मामा लाबानकी छोरी राहेल र लाबानका भेडाहरू देख्ये, याकूबले नजिक आएर इनारको मुखको ढुङ्गा गुडाए, अनि आफ्ना मामा लाबानका भेडाहरूलाई पानी खुवाए । 11 तब याकूबले राहेललाई चुम्बन गरे र डाको छोडेर रोए । 12 याकूबले राहेललाई आफू तिनका बाबुको नातेदार र रिवेकाको छोरा भएको कुरा बताए । तब राहेल दीडेर गङ्गान् र आफ्ना बाबुलाई यो कुरा बताइन् । 13 आफ्ना भानिज याकूब आएको समाचार पाउने वितिके लाबान तिनलाई भेडानलाई दौडेर गएर तिनलाई अँगालो हालेर चुम्बन गरे, अनि तिनलाई आफ्नो घरमा ल्याए । याकूबले लाबानलाई सबै कुरा बताइदिए । 14 लाबानले तिनलाई भने, “वास्तवमा तिमी मेरो हाड र मासु हो ।” त्यसपछि याकूब तिनीसँग करिब एक महिना बसे । 15 त्यसपछि लाबानले याकूबलाई भने, “मेरा नातेदार हुँदैमा तिमीले सिर्तामा मेरो सेवा गर्नुपर्छ र? तिम्रो ज्याला कति हो मलाई भन ।” 16 लाबानका दुई जना छोरी थिए । जेठीको नाउँ लेआ र कान्छीको नाउँ राहेल थियो । 17 लेआका आँखा धमिला थिए, तर राहेलवाहिं शारीरिक रुपमा सुडौल र हेर्मा सुन्दरी थिइन् । 18 याकूबले राहेललाई प्रेम गरे, त्यसैले तिनले भने, “तपाईंकी कान्छी छोरी राहेलको निमित्त म सात वर्षसम्म तपाईंको सेवा गर्नेछु ।” 19 लाबानले भने, “त्यसलाई अर्को मानिसलाई दिनुभन्दा त तिमीलाई दिनु नै असल हो । म सँगै बस ।” 20 यसकारण याकूबले राहेलको निमित्त सात वर्षसम्म सेवा गरे । राहेलप्रति तिनको प्रेमको कारण तिनलाई त्यो समय तिनलाई थोरै दिनजस्तो लाग्यो । 21 त्यसपछि याकूबले लाबानलाई भने, “मैले सेवा गर्ने दिनहरू पुरा भएको हुनाले मलाई मेरी पत्नी दिनुहोस् ताकि म तिनीसँग विवाह गर्न सक्छु ।” 22 तब लाबानले त्यस ठाउँका सबै मानिसहरू जम्मा गरेर भोज दिए । 23 साँझामा उनले आफ्नी छोरी लेआलाई याकूबकहाँ ल्पाइदिए, र याकूबले तिनीसँग सहावास गरे । 24 लाबानले आफ्नी कमारी जिल्पालाई आफ्नी छोरी लेआकी कमारी हुनलाई दिए । 25 याकूबले बिहान देर्दा त लेआ पो रहिछन् । तिनले लाबानलाई भने, “तपाईंले मप्रति यो के गर्नुभएको? मैले

राहेलको निमित्त सेवा गरेको होइन र? त्यसो भए तपाईंले किन मसित छल गर्नुभयो?” 26 लाबानले भने, “जेठीको भन्दा कान्छीको विवाह अगि गर्ने रीति हामीकाहाँ छैन ।” 27 यो छोरीसँग एक साता पुरा गर, र अर्को सात वर्ष मेरो सेवाको सट्टामा म तिमीलाई अर्को पनि दिनेछु ।” 28 याकूबले त्यसैरे गरे, र लेआसँग एक साता पुरा गरे । तब लाबानले आफ्नी छोरी राहेललाई पनि याकूबकी पत्नीको रूपमा दिए । 29 लाबानले आफ्नी कमारी बिल्लालाई आफ्नी छोरी राहेलकी कमारी हुनलाई दिए । 30 त्यसैले याकूबले राहेलसँग पनि सहावास गरे, तर तिनले लेआलाई भन्दा राहेललाई बढी प्रेम गर्थे । यसकारण याकूबले थप सात साल लाबानको सेवा गरे । 31 लेआलाई प्रेम नगरिएको परमप्रभुले देख्युभयो, त्यसैले उहाँले तिनको कोख खोलिदिनुभयो । तर राहेलका सन्तान भएका थिएनन् । 32 लेआले गर्भवती भएर एक छोरो जन्माइन्, र तिनले यसो भनेर त्यसको नाम रुबेन राखिन् । “साँच्ची नै परमप्रभुले मेरो दुःख देख्युभएको छ, अब त मेरा पतिले निश्चय नै मलाई प्रेम गर्नुहोनेछु ।” 33 तिनी फेरि गर्भवती भइन् र अर्को छोरा जन्माइन् । तिनले भनिन्, “म प्रेमविहीन छु भनी परमेश्वरले सुन्नुभएको हुनाले उहाँले मलाई यो छोरा पनि दिनुभयो,” र तिनले त्यसको नाउँ शिमियोन राखिन् । 34 तिनी फेरि गर्भवती भइन् र एक जना छोरो जन्माइन् । तिनले भनिन्, “अब त मेरा पति मप्रति आकर्षित हुनुहोनेछ, किनभने मैले उहाँको निमित्त तिन जना छोरा पाइसकै ।” यसकारण त्यसको नाउँ लेवी राखियो । 35 तिनी फेरि गर्भवती भएर छोरो पाइन् र भनिन्, “यस पाली त म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु ।” यसैले त्यसको नाउँ यहूदा राखियो । त्यसपछि तिनले जन्माउन छोडिन् ।

30 आफूले याकूबबाट कुनै सन्तान नजन्माएको देखेर राहेलले आफ्नी दिदीको डाह गरिन् ।

उनले याकूबलाई भनिन्, “मलाई सन्तान दिनुहोस्, नजन्मेम म मर्नेछु ।” 2 राहेलमाथि याकूबको क्रोध दन्कियो । तिनले भने, “के तिमीलाई सन्तान दिनबाट रोक्नु हुने म परमेश्वरको स्थानमा छु र? 3 उनले भनिन्, “हेनूहोसु, मेरी कमारी बिल्हा यहाँ छे । त्योसित सहावास गर्नुहोस् ताकि त्यसले मेरो निमित्त सन्तान जन्माउन सकोसु, र त्यसद्वारा मसित सन्तान हुनेछ ।” 4 त्यसैले उनले आफ्नी कमारी बिल्हा याकूबकी पत्नी हुनलाई दिइन्, र याकूब त्यससित सुते । 5 बिल्हा गर्भवती भई र त्यसले याकूबको निमित्त एउटा छोरो जन्माई । 6 त्यसैले उनले आफ्नी कमारी कमारी बिल्हा याकूबकी दिदीको डाह गरिन् । 7 राहेलकी कमारी बिल्हा याकूबको पत्नी हुनलाई दिइन्, 8 राहेलले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो पक्षक्षमा न्याय गर्नुभएको छ ।” उहाँले मेरो ग्रार्थना सुन्नुभई मलाई एउटा छोरो दिनुभएको छ ।” त्यसैले उनले त्यसको नाउँ दान राखिन् । 9 राहेलकी कमारी बिल्हा याकूबको पत्नी हुनलाई दिइन्, 10 लेआकी कमारी जिल्पाले याकूबको निमित्त एउटा छोरो जन्माई । 11 लेआले भनिन्, “भायायामी!” त्यसैले उनले त्यसको नाउँ गाद राखिन् । 12 त्यसपछि लेआकी कमारी जिल्पाले दोस्रो छोरो जन्माई । 13 लेआले भनिन्, “म सुखी छु ।” किनकि स्त्रीहरूले मलाई सुखी भन्ने छन् ।” 14 गँडौ कट्टी गर्ने समयमा रुबेन खेतमा गए, र तिनले विशाखमूलहरू भेट्टाएर ती आफ्नी आमा लेआकाहाँ लिएर आए । त्यसपछि राहेलले लेआलाई भनिन्, “तिम्रो छोराका केही विशाखमूलहरू मलाई देऊ ।” 15 लेआले उनलाई भनिन्, “के तिमीले मेरा पति मबाट लैजानु सामान्य विषय हो १ अब तिमी मेरो छोराका विशाखमूलहरू पनि लिन चाहन्छौ? राहेलले भनिन्, “त्यसो भए, तिम्रो छोराका विशाखमूलहरूको सट्टामा आज राति तिमीसितै सुन्नेछन् ।” 16 साँझामा याकूब खेतबाट आए । लेआ तिनलाई भेट्टन गङ्गान् र भनिन्, “आज राती तपाईं मसित सुलुपर्छ किनकि मैले तपाईंलाई मेरो छोराका विशाखमूलहरू दिएको छु ।” त्यसैले त्यस रात याकूब

उनीसित सुते । 17 परमेश्वरले लेआको पुकारा सुन्नुभयो, र उनी गर्भवती भएर याकूबको निमिति पाँचौं छोरो जन्माइन् । 18 लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो ज्याता दिनुभएको छ किनभने मैले मेरी कमारी मेरा पतिलाई दिएँ ।” उनले त्यसको नाउँ इस्साखार राखिन् । 19 लेआ फेरि गर्भवती भइन् र उनले याकूबको निमिति छैटौं छोरो जन्माइन् । 20 लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई अनमोल उपहार दिनुभएको छ । अब मेरा पतिले मलाई इज्जत गर्दुनेछ किनभने मैले उहाँका निमिति छवटा छोरा जन्माएँ ।” उनले त्यसको नाउँ जबूलून राखिन् । 21 त्यसपछि उनले एउटौं छोरी जन्माइन् र त्यसको नाउँ दीना राखिन् । 22 परमेश्वरले राहेलाई याद गर्नुभयो र उनको पुकारा सुन्नुभयो । उहाँले उनको गर्भ खोलिदिनुभयो । 23 उनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन् । उनले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो लाज हटाइदिनुभएको छ ।” 24 उनले यसी भद्रै त्यसको नाउँ योसेफ राखिन्, “परमप्रभुले मलाई अर्को छोरो दिनुभएको छ ।” 25 राहेलाले योसेफलाई जन्माएपछि याकूबले लाबानलाई भने, “मलाई बिदा दिनुहोस्, ताकि म मेरो आफ्नै घर र मेरो देशमा जान सँकू ।” 26 मलाई मेरा पत्नीहरू र मेरा छोराछोरीहरू दिनुहोस् जसको निमिति मैले तपाईंको सेवा गरेको छु । मलाई जान दिनुहोस् किनकि मैले तपाईंको सेवा गरेको त तपाईंलाई थाहै छ ।” 27 लाबानले तिनलाई भने, “मैले तिम्रो दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने पर्ख, किनभने पूर्वलक्षणको प्रयोगद्वारा मैले थाहा पाएको छु, कि तिम्रो कारणले गर्दा परमप्रभुले मलाई आशिष् दिनुभएको छ ।” 28 त्यसपछि तिनले भने, “तिम्रो ज्याला कति भयो, मलाई भन । म तिरिदिनेछु ।” 29 याकूबले लाबानलाई भने, “मैले तपाईंको कस्तो सेवा गरेको छु र तपाईंका गाईबस्तु कसरी सप्रेका छन् भनी तपाईं जान्नुहन्छ ।” 30 म आउनुअगी तपाईंसित थेरै मात्र थियो तर अहिले प्रचुर मात्रामा वृद्धि भएका छन् । मैले जहाँसुकै काम गरे तापनि परमप्रभुले तपाईंलाई आशिष् दिनुभएको छ । अब मेरो आपनै धरानाको निमित्ताहिनि मैले कहिले बन्दोवस्त गर्ने?” 31 त्यसैले लाबानले भने, “म तिमीलाई के दिँकँ?” याकूबले भने, “तपाईंले मलाई कही पनि दिनुपर्देन । तपाईंले मलाई केही दिनुभयो भने मैले फेरि तपाईंको बगाललाई खुवाउपुनेहुँ छ र यसको हेरचाह गर्नुपर्नेहुँ ।” 32 आज मलाई तपाईंको बगालबाट थुमाहरूका बिचमा हरेक थोप्ले, हरेक पेटारे र हरेक कालो अनि बाख्खाहरूका बिचमा पनि हरेक थोप्ले र पेटारे छुट्ट्याउन दिनुहोस् । यी मेरा ज्याला हुनेछन् । 33 तपाईं मेरा ज्यालाको हिसाब गर्न आउनुहुँदा पछि मेरो सत्यनिष्ठले नै मेरो गवाही दिनेछ । बाख्खाहरूका बिचमा थोप्ले र पेटारे नभएको अनि थुमाहरूका बिचमा कालो नभएको मध्ये कुनै फेला पारियो भने ती मैले चोरेको ठहरिनेछ ।” 34 लाबानले भने, “हुँच । तिम्रो वचनअनुसार नै होस् ।” 35 त्यस दिन लाबानले थोप्ले र पेटारे बाख्खाहरू अनि सेतो दाग भएका सबै थोप्ले र पेटारे बाख्खाहरू अनि थुमाहरूका बिचमा भएका सबै काला थुमाहरू छुट्ट्याए र ती आफ्ना छोराहरूलाई दिए । 36 लाबानले तिनी र याकूबको बिचमा तिन दिनको यात्राको अन्तर पनि राखे । त्यसैले याकूबले लाबानका बाँकी बगालहरू चराइहे । 37 याकूबले ताजा लहरे-पीपल, हाडे बदाम र चिनाराका रुख्का भर्खी काटिएका हाँगाहरू लिए, र तिनमा सेतो धर्का बनाउनलाई बोक्राहरू ताछे । 38 त्यसपछि तिनले बगालहरूको सामु रहेका ती ताछिएका हाँगाहरू पानी पिउन आउने ढूँडको सामु राखे । पानी पिउन आउँदा तिनीहरू गर्भवती भए । 39 ती बगालहरू हाँगाहरूका सामुने मिसिने भएकाले तिनीहरूले पाठापाठी पनि त्यस्तै छिकेमिके, पेटारे र थोप्ले ब्याए । 40 याकूबले यी थुमाहरूलाई छुट्ट्याए, तर बाँकी बगाललाई चाहिँ छिकेमिके जनावरहरूतिर फर्काएर राखे अनि सबै काला थुमालाई चाहिँ लाबानको बगालमा राखिदिए । त्यसपछि तिनले आफ्नो बगाललाई चाहिँ अलग गरे र लाबानको बगालसित मिसाएनु । 41 बलिया भेडाहरू मिसिंदा याकूबले बगालहरूका सामुने ढूँडमा ती हाँगाहरू राखिदिन्थे ताकि तिनीहरू हाँगाहरूके बिचमा गर्भवती होऊन् । 42 तर बगालमा भएका कमजोर जनावरहरू आउँदा

तिनले तिनीहरूको सामु हाँगाहरू राख्दैनथ्ये । यसरी कमजोर जनावरहरू लाबानका भए र बलियाहरू याकूबका भए । 43 याकूबले ज्यादै उन्नति गरे । तिनका तुला-तुला बगालहरू, नोकर-चाकरहरू ऊँठहरू र गथाहरू थिए ।

31 याकूबले लाबानका छोराहरूले यसो भनेका सुने, “हाम्रा पिताका सबै थोक याकूबले लिएका छन्, र हाम्रा पिताका सम्पत्तिबाट नै तिनले यी सबै सम्पति पाएका हुन् ।” 2 याकूबले लाबानको व्यवहार देखे । याकूबप्रति लाबानको मनसाय परिवर्तन भइसकेको याकूबले देखे । 3 तब परमप्रभुले याकूबलाई भन्नुभयो, “तेरा पुर्याहरू र तेरा आफन्तहरूको देशमा फर्केर जा, र म ताँसित हुनेछु ।” 4 याकूबले राहेल र लेआलाई आप्नो बगालको खेतमा बोलाउन पठाए, 5 र तिनीहरूलाई भने, “मप्रतिको तिमीहरूका पिताको मनसाय परिवर्तन भएको म देख्छु, तर मेरा पिताका परमेश्वर मसित हुनुभएको छ । 6 मेरो सारा शक्ति लगाएर मैले तिमीहरूका पिताको सेवा गरेको कुरा त तिमीहरूलाई थाहै छ ।” 7 तिमीहरूका पिताले मलाई ठोका छन्, र मेरो ज्याला दस पटक बद्लकाला छन्, तर परमेश्वरले तिनलाई मेरो हानि गर्न दिनुभएको छैन । 8 ‘थोप्ले जनावरहरू तिम्रो ज्याला हुनेछा’ भनी तिनले भन्दा सबै बगालले थोप्ले पाठा-पाठी नै जन्माए । ‘पेटारिहरू तिम्रो ज्याला हुनेछा’ भनी तिनले भन्दा सारा बगालले पेटारे पाठा-पाठीहरू नै जन्माए । 9 यसरी परमेश्वरले तिमीहरूका पिताका गाईबस्तु मलाई दिनुभएको छ । 10 एक पटक बगाल मिसिने समयमा मैले सपनामा बोकाहरू बगालमा सँगसँगै भएको देखें । बोकाहरू छिकेमिके, पेटारे र थोप्ले थिए । 11 सपनामा परमेश्वरका दूतले मलाई भने, “हे याकूब!” मैले जवाफ दिएँ, “हजुर, म यहाँ छु ।” 12 उहाँले भन्नुभयो, “तेरा आँखा उठाएर सबै बोका बगालमाथि चढिरेको होरे ।” तिनीहरू छिकेमिके, पेटारे र थोप्ले छन् किनकि लाबानले तीलाई गरेको होरेक कुरा मैले देखेको छु । 13 म बैथेलको परमेश्वर हुँ जहाँ तैले खामोलाई अभिषेक गरिस् र मसित भाकल गरिस् । अब उठर र यस देश छाडेर तेरो जन्मभूमिमा फर्कि ।” 14 राहेल र लेआले तिनलाई जवाफ दिएर भने, “के हाम्रा पिताको घरमा हाम्रा निमिति हक्को कुनै भाग छ र? के उहाँले हामीलाई विदेशीहरूलाई जस्तै व्यवहार गर्नुभएको छैन र? 15 किनकि उहाँले हामीलाई बेनुभएको छ, र हाम्रो सपियाँ-पैसा पूर्ण रूपमा सखाप पार्नुभएको छ । 16 हाम्रा पिताबाट परमेश्वरले लैजानुभएका सबै सम्पति अब हाम्रा र हाम्रा छोराछोरीहरूका भएका छन् । त्यसो भए, अब परमेश्वरले तपाईंलाई जे भन्नुभएको छ, सो गर्नुहोस् ।” 17 त्यसपछि याकूब उठे, र तिनले आफ्ना छोराहरू र पत्नीहरूलाई ऊँठहरूमाथि राख्ये । 18 तिनले पद्मन-आराममा आफूले प्राप्त गरेका आफ्ना सबै गाईबस्तु र सबै सम्पत्तिलाई आप्नो अग्निअगी पठाए । त्यसपछि तिनी कनान देशमा आफ्ना पिता इसहाककहाँ जान निस्के । 19 लाबान आफ्ना भेडाहरूको ऊन कत्रन जाँदा राहेलले आफ्ना पिताका घर देवताहरू चोरिन् । 20 आरामी लाबानलाई थाहा निर्दिई र थाडेकाले याकूबले तिनलाई पनि छल गरे । 21 आपूसित भएका सबै थोक लिएर तिनी भागे, र छिटै महानदी पार गरेर गिलादको पहाडी देशतर्फ अगाडि बढे । 22 याकूब भागेको कुरा लाबानलाई तेसो दिनमा बताइयो । 23 त्यसैले तिनले आपूसित आप्ना आफन्तहरूलाई सात दिनसम्म तिनको पिछा गरे । लाबानले गिलादको पहाडी देशमा तिनलाई भेट्टाए । 24 राती सपनामा परमेश्वर अरामी लाबानकहाँ देखा पर्नुभई तिनलाई भन्नुभयो, “तैले याकूबसित असल वा खराब कुनै कुरो नभन होसियार हो ।” 25 लाबानले याकूबलाई भेट्टाउँदा याकूब त्यस पहाडी देशमा पाल टाँगेर बसेका थिए । गिलादको पहाडी देशमा लाबान पनि आफ्ना आफन्तहरूसँग पाल टाँगेर बसे । 26 लाबानले याकूबलाई भने, “तिमीले मेरा छोराहरूलाई युद्धका कैदीहरूलाई जस्तै गरी लगेर मलाई छल गरी यो के गेरेको? 27 किन तिमीले मलाई नबताईकन सुट्कक भागेर थोका दियो? गीत गाउँदै वीणा र खैंजडी बजाउँदै उत्सवको साथमा मैले तिमीलाई बिदा गर्न थिए

। 28 तिमीले मेरा नातिहरू र छोरीहरूलाई बिदाइको चुम्बन गर्ने अनुमति पनि दिएन्नै । तिमीले मूर्खतापूर्वक काम गर्न्यौ । 29 तिमीलाई हानि गर्ने शक्ति मसित छ, तर तिम्रा परमेश्वर गत रात मसित यसो भन्दै बोल्नुभयो, ‘तैले याकूबसित असल वा खराब कुनै कुरो नन्हान होसियाह हो ।’ 30 अब तिमीले आफ्ना पिताको भरमा फर्क्ने चाहना गरेकाले तिमी आइसकेका छौ । तर तिमीले मेरो घर-देवताहरू किन चोरी गर्यौ? 31 याकूबले लाबानलाई जवाप दिई भने, ‘तपाईंले आफ्ना छोरीहरू मबाट जबरजस्ती खोसेर लैजानुने थियो भनी मैले ठानेकाले म डराएको थिए ।’ त्यसैले म सुटुक भागें । 32 तपाईंका घर-देवताहरू जोसूकैले चोरेको भए तापनि अबदेखि त्यो बाँचेछैन । हाम्रा आफक्तहरूको उपास्थितिमा तपाईंसित भएको कुनै थोक मसित छ भने चिनेर लैजानुहोस् ।’ राहेलाले ती चोरेकी थिइन् भनी याकूबलाई थाहा थिएन । 33 लाबान याकूब र लेआको पालसाथी दुर्भ जना कमारीका पालभित्र गए, तर तिनले ती घर-देवताहरू पाएनन् । तिनी लेआको पालबाट बाहिर आई राहेलको पालभित्र पसे । 34 राहेलाले ती घर-देवताहरू ल्याएकी थिइन् र तिनलाई ऊँटको काठीमा लुकाएकी थिइन् । उनी तीमाथि बसेकी थिइन् । लाबानले पुरै पालमा खोजी गरे तापनि ती पाएनन् । 35 उनले आफ्ना पितालाई भनिन्, ‘हाजु मसित नरिसाउहोला । म महिनावरी भएकीले म तपाईंको सामु उठ्न सकिदैन ।’ त्यसैले तिनले खोजी गरे तापनि ती घर-देवताहरू भेद्भाइएनन् । 36 याकूब रिसाए र तिनले लाबानलाई हक्काए, ‘मेरो दोष के हो? मेरो पाप के हो जसको लागि तपाईंले मेरो यसरी पिछा गर्नुभयो? 37 तपाईंले मेरा सबै मालसामानको खोजी गरिसक्नुभयो । के तपाईंले कुनै आफ्ना धेरेलु सामानहरू फेला पार्नुभयो? पाउनुभएको छ भने ती हाम्रा आफक्तहरूको सामु राखिदिनुहोस् ताकि तिनीहरूलाई हामी दुर्दिको बिचमा न्याय गर्न । 38 बिस वर्षसम्म म तपाईंसँै थिए । तपाईंका भेडीहरू र बाढीहरूका गर्भ कहिल्यै तुहिएन, न त मैले तपाईंका बगालबाट भेडाहरू खाएँ । 39 जङ्गली जनावरहरूले फहराएकाहरूलाई मैले तपाईंकहाँ ल्याउन्नथै । बरु, मैले त्यसको क्षतिपूर्ति तिर्थे । दिनमा चोरी भएर होस् वा रातमा चोरी भएर होस्, तपाईंले मलाई सँस्तै हराएको हरेक पशुको मोल तिराउनुभयो । 40 मेरो हालत यस्तो थियो, कि दिँसो गर्मीले मलाई पोल्यो भने राती चिसोले ठिचाउँथ्यो । मलाई निद्रा लाग्दैनयथो । 41 यी बिस वर्ष म तपाईंको भरमा रहें । तपाईंको दुर्भ छोरीका लागि मैले चौथ वर्ष तपाईंको सेवा गरें, र बगालको लागि छ वर्ष सेवा गरें । तपाईंले दस पटक मेरो ज्याला बदल्नुभएको छ । 42 मेरा पिताका परमेश्वर जो अब्राहामका परमेश्वर र इसहाकका भय हुनुहुन्छ, उहाँ मसित नहुनुभएको भए निश्चय नै तपाईंले मलाई रित्तै हात पठाउदुन्ने थियो । परमेश्वरले मामाथिको चिचोमिचो र मैले गरेको कडा परिश्रम देख्नुभएको छ । त्यसैले उहाँले गत रात तपाईंलाई हक्काउनुभयो ।’ 43 लाबानले याकूबलाई जवाप दिई भने, ‘यी छोरीहरू मैरे छोरीहरू हुन् । यी नातिनातिनाहरू मैरे नातिनातिनाहरू हुन् । र यी बगालहरू मैरे बगालहरू हुन् । तिमीले देखेका यी सबै मैरै हुन् । तर आज यी मेरा छोरीहरू र तिनीहरूले जन्माएका छोराछोरीहरूलाई म के नै गर्न सक्नु र? 44 त्यसैले अब तिमी र मेरो बिचमा एउटा करार बाँध्यै अनि यही करार तिमी र मेरो बिचको गवाही होस् ।’ 45 त्यसकारण याकूबले एउटा ढुङ्गो लिएर त्यसलाई खामोको रूपमा खडा गरे । 46 याकूबले आफ्ना आफन्तहरूलाई भने, ‘दुङ्गाहरू जम्मा गर ।’ तिनीहरूले ढुङ्गाहरूको थुपो लगाए । त्यसपछि तिनीहरूले त्यही थुपोनेर खानपान गरे । 47 लाबानले त्यसको नाउं यगर-सहदृता राख्ये, तर याकूबले त्यसलाई गलेद भने । 48 लाबानले भने, ‘आज यो थुपो तिमी र मेरो बिचमा गवाहीको रूपमा खडा छ ।’ त्यसकारण यसको नाउं गलेद राखियो । 49 यसलाई मिस्पा पनि भनिन्छ किनभने लाबानले यसो भनेका थिए, ‘हामी एक-अकार्को दृष्टिबाट अलग हुँदा परमप्रभुले तिमी र मेरो हेरचाह गर्न । 50 तिमीले मेरा छोरीहरूलाई दुर्व्यवहार गर्यौ वा तिमीले मेरा छोरीहरूबाहेक अन्य पल्नीहरू ल्यायौ भने हामीसित कोही नभए तापनि

परमेश्वर तिम्रो र मेरो बिचमा गवाही हुनुहुन्छ ।’ 51 लाबानले याकूबलाई भने, ‘तिम्रो र मेरो बिचमा मैले खडा गरेको यो थुपो र यो खामोलाई हेर । 52 तिम्रो हानि गर्नलाई म यो पार गरेर तिमीहाँ आउनेछैन र मेरो हानि गर्नलाई तिमी यो पार गरेर मकहाँ आउनेछैनो भन्नाका लागि यो थुपो र यो खामो गवाहीको रूपमा खडा छन् । 53 अब्राहामका परमेश्वर, नाहोरका परमेश्वर र तिनीहरूले उपासिताका परमेश्वरले हाम्रो बिचमा न्याय गर्न । याकूबले आफ्ना पिता इसहाकको भयलाई साक्षी मानी शपथ खाए । 54 याकूबले त्यस पहाडमा बलिदान चढाए र आफ्ना आफन्तहरूलाई खानपानको लागि बोलाए । तिनीहरूले खानपान गरे, अनि पुरै रात त्यही पहाडमा बिताए । 55 लाबान बिहान सबैरै उठे । तिनले आफ्ना नातिहरू, आफ्ना छोरीहरूलाई चुम्बन गरी आशिष दिए । त्यसपछि लाबान बिदा भई घर फक्ते ।

32 याकूब पनि आफ्नो बाटो लागे, र परमेश्वरका दूतहरूले तिनीसित भेट गरे । 2 याकूबले तिनीहरूलाई देखेपछि तिनले भने, ‘यो त परमेश्वरको शिविर हो ।’ त्यसैले तिनले त्यस ठाउँको नाउं महोनम राख्ये । 3 याकूबले एदोमको क्षेत्रमा पर्ने सेइ देशमा आफ्ना दाजु एसावकहाँ आफुभन्दा अगिअगि सन्देशवाहकहरू पठाए । 4 तिनले तिनीहरूलाई यसो भनी आज्ञा दिए, ‘तिमीहरूले मेरा मालिक एसावालाई यसो भन्नेछै: तपाईंका दास याकूब यसो भन्छन्, ‘म लाबानसित बस्दै आएकोले अहिलेसम्म आउन ढिलो भएको हो ।’ 5 मेरा गोरुहरू, गधाहरू, बगालहरू, कमारा-कमारीहरू छन् । तपाईंको दृष्टिमा मैले निगाह पाउन सकूँ भनी मैले मेरा मालिकलाई यो खबर पठाएको क्छु ।’ 6 याकूबकहाँ फर्की सन्देशवाहकहरूले यसो भने, ‘हामी तपाईंका दाजु एसावकहाँ गयाँ । उहाँ चार सय जना मानिसहित तपाईंलाई भेद्भाइ आउंदै हुनुहुन्छ ।’ 7 तब याकूब ज्यादै भयभीत भए र आतिए । त्यसैले तिनले आफुसित भएका मानिसहरू, बगालहरू, बथानहरू र ऊँटहरूलाई दल-दल गरी दुर्भ भागमा विभाजन गरे । 8 तिनले भने, ‘एसावले आपर एउटा दललाई अोङकमांग गरे भने बाँकी रहेको दल भानेछ । 9 याकूबले भने, ‘मेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर, मेरा पिता इसहाकका परमेश्वर यहोवेले मलाई भन्नुभयो, ‘तेरो देश र तेरो कुटुम्बकहाँ फर्केर जा, म तेरो उन्नति गराउनेछु ।’ 10 तपाईंका दासको निम्नि तपाईंले गर्नुभएका करारको विश्वासायोगता र भरोसाका सबै कार्यको निम्नि म योग्यको छैन । किनकि यही लौरो लिएर मात्र मैले यर्दन तरै, र अहिले मेरा दुर्दिवा दल छन् । 11 कृपया, मलाई मेरा दाजु एसावको हातबाट छुटकारा दिनुहोस् किनकि तिनी आएर मलगायत मेरी पल्नीहरू र छोराछोरीहरूलाई आक्रमण गर्नेन् कि भनेर म तिनीदेखि डराएको क्छु । 12 तर तपाईंले भन्नुभयो, ‘निश्चय नै, म तेरो उन्नति गराउनेछु ।’ म तेरा सन्तानहरूलाई गन्ने नसकिने गरी समुद्रको बालुवासरह तुल्याउनेछु ।’ 13 त्यस रात याकूब त्यहाँ बसे । आफ्ना दाजु एसावालाई उपहारस्वरूप दिनलाई तिनले आफुसित भएका केही थोकहरू अलग गरे जुन यिनै थिए: 14 दुइ सयवटा बाल्डी, बिसवटा बोका, 15 तिसवटा दुथ दिने ऊँट र तिनीहरूका बच्चा, चालिसवटा गाई र दसवटा साँढै, बिसवटा गधैनी र दसवटा गधा । 16 तिनले बथान-बथान गरी यी सबै आफ्ना कमाराहरूको जिम्मा लगाइदिए । तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘मेरो अगिअगि जाओ र हरेक बथानको बिचमा खाली ठाउँ राख ।’ 17 तिनले पहिलो कमारोलाई यसो भन्दै निर्देशन दिए, ‘मेरा दाजु एसावते ताल्लाई भेटेर ‘तँ कसको होस? तँ कहाँ जाँदै छस? तेरो अगिअगि आएका यी पशुहरू कसका हुन्? भनेर सोधे भने 18 तैले यसो भन्दू, ‘यी तपाईंका दास याकूबका हुन् । यी मेरा मालिक याकूबलाई उपहारस्वरूप पठाइएका हुन् । हेरुहास, उहाँ पनि हाम्रो पछिपछि आँदै हुनुहुन्छ ।’ 19 दोस्रो दल, तेसो दल अनि बगालहरूको पछिपछि लाग्ने सबै मानिसलाई पनि याकूबले निर्देशन दिए । तिनले भने, ‘तिमीहरूले एसावालाई भेट्दा उही कुरो भन्नु । 20 तिमीहरूले यसो पनि भन्नु, ‘तपाईंका दास याकूब हाम्रो पछिपछि आँदै हुनुहुन्छ ।’

किनकि तिनले यस्तो सोचे, “मैले मेरो अगिअगि पठाएका उपहारहरूले म तिनलाई खुसी पानेछु । त्यसपछि मैले तिनलाई भेट्दा सायद तिनले मलाई स्वीकार गर्नेछन् ।” 21 त्यसैले उपहारहरू तिनको अगिअगि पठाइए । तिनी आफैचाहिं त्यस रात शिविरमा नै बसे । 22 रातमा याकूब निद्राबाट ब्युँझे । आफ्ना दुई पत्नी, तिनीहरूका कमरीहरू र एधार जना छोरा लिएर तिनी प्रस्थान गरे । तिनले तिनीहरूलाई यब्जोक खोला पारि पठाए । 23 यसरी तिनले आफ्ना सबै सम्पत्ति खोला पारि पठाए । 24 याकूब एकलै रहे, र एक जना मानिसले तिनीसित सूर्योदय नभएसम्म कुस्ती खेले । 25 ती मानिसले याकूबलाई जिल नसक्ने देखेपछि तिनले याकूबको कम्मरको खोक्रो भागमा प्रहार गरे । याकूब तिनीसित कुस्ती खेल्दा तिनको कम्मरको गेडी फुस्क्यो । 26 ती मानिसले भने, “मलाई जान देक किनकि उज्यालो हुँदै छ ।” याकूबले भने, “तपाईंले मलाई आशिष नदिउज्जेलसम्म म तपाईलाई जान दिन्नै ।” 27 ती मानिसले तिनलाई भने, “तिन्नो नाउँ के हो? याकूबले जावाफ दिए, “याकूब ।” 28 ती मानिसले भने, “अबदेखि उसो तिन्नो नाउँ याकूब नभई इसाएल हुनेछ । किनकि तिमीले परमेश्वर र मानिसहरूसित कुस्ती खेली जित हासिल गरेका छौ ।” 29 याकूबले तिनलाई सोधे, “कृपया, मलाई तपाईंको नाउँ बताइदियुहोस् ।” तिनले भने, “किन तिमी मेरो नाउँ सोध्यौ? ।” त्यसपछि त्यहाँ तिनले याकूबलाई आशिष दिए । 30 याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ पनीएल राखे किनकि तिनले भने, “मैले परमेश्वरलाई आमेन-सामाने देखेर पनि मेरो ज्यान जोगिएको छ ।” 31 याकूबले पनीएल पार गर्दा सूर्योदय भइसको थियो । तिनको कम्मरको कारणले गर्दा तिनी खोच्याएर हिँडै थिए । 32 यसैकारण आजको दिनसम्म इसाएलका मानिसहरूले कम्मरको नसा खाउँदैन किनकि ती मानिसले याकूबको कम्मरको गेडी फुस्काउँदा ती नसाहरूमा चोट पुऱ्याएका थिए ।

33 याकूबले माथि हेर्दा एसाव आउँदै थिए, र तिनीसित चार सय मानिस थिए । तिनले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई लेआ, राहेल र दुई जना कमराको बिचमा विभाजन गरे । 2 तब तिनले कमारीहरू र तिनीहरूका छोराछोरीहरूलाई अग्रपङ्किता राखे; त्यसपछि लेआ र उनका छोराछोरीहरू अनि अन्त्यमा राहेल र योसेफलाई राखे । 3 तिनी आफैचाहिं तिनीहरूबन्दा अगिअगि गए । तिनी आप्ना दाजुको नजिक नआउज्जेलसम्म तिनले सात पटक भुँड्मा शिनहुँचाउँदै गए । 4 एसाव याकूबलाई भेट्न दौडिए; अड्गालो हाले; अड्गकमाल गरे र चुम्बन गरे । त्यसपछि तिनीहरू रोए । 5 एसावले हेर्दा तिनले स्त्रीहरू र केटाकेटीहरूलाई देखे । तिनले भने, “तिमीसँग आएका यी मानिसहरू को हुन्? ।” याकूबले भने, “तपाईंका दासलाई परमेश्वरले अनुग्रहसाथ दिनुभएका छोराछोरीहरू हुन् ।” 6 त्यसपछि आ-आफ्ना छोराछोरीहरू लिएर कमारीहरू आएर एसावलाई ढोग गरे । 7 अनि लेआ र उनका छोराछोरीहरू आएर ढोग गरे । अन्त्यमा योसेफ र राहेल आएर ढोग गरे । 8 एसावले भने, “मैले भेटेका यी सबै दलको अर्थ के हो?” याकूबले जावाफ दिए, “मेरो मालिकको दृष्टिमा निगाह प्राप्त गर्नलाई हो ।” 9 एसावले भने, “मेरा भाइ, मसित प्रश्नस्त छ । तिन्नो जे हो, ती आफैसित राख ।” 10 याकूबले भने, “त्यसो होइन । मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने मेरो हातबाट उपहार ग्रहण गर्नुहोस् ।” किनभने मैले तपाईंको मुहार देखेको छु, र यो परमेश्वरको मुहार देखेजस्तै भएको छ र तपाईंले मलाई ग्रहण गर्नुभएको छ । 11 कृपया, तपाईंको लागि ल्याइएको यो उपहारलाई ग्रहण गर्नुहोस् किनभने परमेश्वरले मसित अनुग्रहसाथ व्यवहार गर्नुभएको छ, र मसित प्रश्नस्त छ ।” यसरी याकूबले बिन्नी गरेपछि एसावले त्यसलाई स्वीकार गरे । 12 तब एसावले भने, “हामी आफ्नो बाटो लाग्नाँ । म तिन्नो अगिअगि जानेछु ।” 13 याकूबले तिनलाई भने, “मेरा मालिकलाई थाहै छ, कि यी केटाकेटीहरू सानै छन् र यी गाईबस्तुहरूले दुध चुसाउँदै छन् । तिनीहरूलाई एकै दिन मात्र बेसरी धापाइयो भने ती सबै मर्नेछन् ।” 14

यसैले मेरा मालिक आफ्ना दासभन्दा अगिअगि जानुहोस् भनी म बिन्नी गर्दछु । सेइरमा मेरा मालिककहाँ नआहुपुगुज्जेलसम्म म गाईबस्तुको चाल र केटाकेटीहरूको चालमा निकै बिस्तारै हिँडेनेछु । 15 एसावले भने, “म तिनीसित भएका केही मानिसहरूसित मेरा केही मानिसहरू छाडिदिन्छु ।” तर याकूबले भने, “किन त्यसो गर्ने?” मेरा मालिकको दृष्टिमा मैले निगाह पाए त भद्राहल्यो नि ।” 16 त्यसैले त्यहाँ दिन एसाव सेइरतर्फ फर्कन आफ्नो बाटो लागे । 17 याकूब सुकृतीतर्फ लागे । त्यहाँ तिनले डेरा हाले र आफ्ना गाईबस्तुहरूका निम्नि छाप्रा हाले । त्यसकारण त्यस ठाउँको नाउँ सुककोत राखियो । 18 याकूब पद्मन-आरामाबाट आउँदा तिनी शकेमको सहरमा सुरक्षितसाथ आहुपुगे जुन ठाउँ कनान देशमा पर्छ । तिनले सहरनजैकै पाल टाँगै । 19 त्यसपछि तिनले एक सय चाँदीका सिक्कामा शकेमका पिता हमोरका छोराहरूबाट एउटा जग्गा किने र त्यहाँ नै आफ्नो पाल टाँगै । 20 त्यहाँ तिनले एउटा वेदी बनाए र त्यसको नाउँ एल-एलोह-एसाएल राखे ।

34 अब लेआले याकूबको निम्नि जन्माएकी छोरी दीना त्यस देशका

युवतीहरूसित भेट गर्न गइन् । 2 त्यस देशका रजौटा हिँडवी हमोरको छोरा शकेमले उनलाई देखी उनलाई प्रक्रेत लागे र उनीसित सहवास गरे । 3 तिनी याकूबको छोरी दीनासित मोहित भएका थिए । तिनले यी युवतीलाई प्रेम गरी स्नेहपूर्वक बोले । 4 शकेमले आफ्ना पिता हमोरलाई यसो भने, “मेरी पत्नी हुनलाई ती युवती मलाई ल्याइदिनुहोस् ।” 5 अब याकूबले आफ्नी छोरी दीनालाई शकेमले अथुदू पारेको कुरा सुने । तिनका छोराहरू खेतमा गाईबस्तु चराउन गएका थिए । त्यसैले तिनीहरू नफर्कुञ्जले याकूब चुप लागे बसे । 6 शकेमका पिता हमोर याकूबसित कुराकानी गर्न गए । 7 याकूबका छोराहरू खेतबाट फकर्दा तिनीहरूस्ते यस विषयबाटे सुने । तिनीहरूलाई चोट पुगेको थियो । याकूबकी छोरीमाथि जबरजस्ती सहवास गरेर तिनले इसाएलको बेइज्जत गरेकाले तिनीहरू ज्यादै रिसाए । किनकि यस्तो कुरो गरिन्दैनयो । 8 हमोरले तिनीहरूलाई भने, “मेरो छोरो शकेमले तपाईंकी छोरी दीनालाई माया गर्छन् । कृपया, उनलाई तिनकी पत्नी हुन दिनुहोस् ।” 9 हामीसित अन्तरजातीय विवाह गर्नुहोस् । तपाईंका छोरीहरू हामीलाई दिनुहोस् र हाम्री छोरीहरू तपाईहरूले लैजानुहोस् । 10 तपाईहरू हामीसितै बस्नुहोस् । तपाईहरूलाई बसोबास गरी व्यापार गर्न र सम्पत्ति आर्जन गर्न यो देश खुला हुनेछ ।” 11 शकेमले उनका पिता र उनका दाजुहरूलाई भने, “मलाई तपाईहरूले निगाह गर्नुहोस्, र तपाईहरूले मलाई जे भन्नुहुँच, म त्यही दिनेछु ।” 12 तपाईहरूलाई इच्छा लागेमुताबिक जतिसुकै दाइज्जो र उपहार मान्नुहोस् म ती दिनेछु, तर मलाई यी युवती पत्नी तुल्याउनलाई दिनुहोस् ।” 13 शकेमले दीनालाई अथुदू तुल्याएकाले याकूबका छोराहरूले शकेम र तिनका पिता हमोरलाई छलपूर्वक जवाफ दिए । 14 तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “हामी यस्तो कुरा गर्न सकदैन । खतना नगरेको कुनै पनि व्यक्तिलाई हामी हाम्री बहिनी दिन सकदैन ।” किनकि त्यसी गर्दा हाम्रो बेइज्जत हुन्छ । 15 यो सर्तमा मात्रै हामी तपाईहरूसित सहमत हुनेछै: हामीजस्तै तपाईहरूको हरेक पुरुषको खतना हुन्पर्छ । 16 तब हामी हाम्रा छोरीहरू तपाईहरूलाई दिनेछौं र तपाईहरूका छोरीहरू हामी लिनेछौं अनि हामी तपाईहरूसित बरी एउटै जाति हुनेछौं । 17 तर तपाईहरूले हाम्रो कुरा सुनेर खतना गर्नुभएन भने हामी हाम्री बहिनी लिएर जानेछौं ।” 18 तिनीहरूको कुराले हमोर र तिनका छोरा शकेमलाई खुसी तुल्यायो । 19 यिनीहरूले भनेका कुरा गर्न ती युवकले ढिला गरेन्न किनकि तिनी याकूबकी छोरीसित मोहित भएका थिए, र तिनी आफ्ना पिताको घरानामा सबैभन्दा इज्जतदार व्यक्ति थिए । 20 हमोर र तिनका छोरा शकेम तिनीहरूको सहरको द्वारमा गएर सहरका मानिसहरूलाई भने, 21 “यी मानिसहरू शान्तिप्रिय छन् । त्यसैले यिनीहरू हामीसितै बसोबास गरी व्यापार गर्नुन् किनकि वास्तवमा हाम्रो देश तिनीहरूका लागि पनि ज्यादै ठुलो छ । तिनीहरूका छोरीहरूलाई

पत्ती बनाउनलाई लिअँ र तिनीहरूलाई हाम्रा छोरीहरू दिअँ । 22 यो सर्तमा मात्रै ती मानिसहरू हामीसित बसी एउटै जाति हुन सहमत छन्: तिनीहरूस्तै हाम्रो हरेक पुरुषको खताना हुन्पर्छ । 23 के तिनीहरूका सबै गाईबस्तु र सम्पत्ति अर्थात् जनावरहरू हाम्रा हुनेछैन् र? त्यसैले तिनीहरूसित सहमत होअँ र तिनीहरू हामीसित बसून् ।” 24 सहरका सबै मानिसले हमोर र तिनाका छोरा शकेमको कुरा माने, अनि होरेक पुरुषको खताना गरियो । 25 तेसो दिनमा तिनीहरू अझौ दर्दमा हुँदा याकूबका दुई जना छोरा शिमियोन र लेवी (दीनाका दाजुहरू) ले आ-आफ्नो तरवार लिई आफ्नो सुरक्षामा ढुक्क करेको सहरमाथि आक्रमण गरी सबै पुरुषलाई मारे । 26 तिनीहरूले तरवारले हमोर र तिनाका छोरा शकेमलाई मारे । तिनीहरूले दीनालाई शकेमको घरबाट लिएर गए । 27 याकूबका अन्य छोराहरू मरेकाहरूकहाँ आई सहरलाई लुटे किनकि ती मानिसहरूले तिनीहरूकी बहिनीलाई अशुद्ध बनाएका थिए । 28 तिनीहरूले उनीहरूका बगालहरू, बथानहरू, गधाहरू, सबै सम्पत्ति र सहरमा भएको होरेक थोक लिएर गए । 29 तिनीहरूका सबै केटाकेटी र पल्नीहरूलाई तिनीहरूले कैद गरे । घरहरूभित्र भएको होरेक थोक पनि तिनीहरूले कब्जा गरे । 30 याकूबले शिमियोन र लेवीलाई भने, “यस देशका बासिन्दाहरू अर्थात् कनामीहरू र परिजीहरूका सामु मलाई अप्रिय तुल्याएर तिनीहरूले ममाथि सङ्कष्ट त्याएका छौ । मेरा मानिसहरू थोरै छन् तिनीहरू एक ठाउंमा जम्मा भई ममाथि आक्रमण गरे भने म र मेरो घराना नट्ट हुनेछौ । 31 तर शिमियोन र लेवीले भने, “के शकेमले हाम्री बहिनीलाई वेश्यालाई जस्तै व्यवहार गर्नुह्न्छ?”

35 परमेश्वरले याकूबलाई भन्नुभयो, “उठेर बेथेलमा जा, र त्यहाँ बस् । त तेरा दाजु एसावाट भाग्दा तँकहाँ देखा पर्नुपै यसप्रेश्वरको निमित्त एउटा वेदी बना ।” 2 त्यसपछि याकूबले तिनको घराना र तिनीसित भएका सबैलाई भने, “तिनीहरूका बिचमा भएका विदेशी देवताहरू हटाइदेओ, र आफू-आफूलाई शुद्ध पारेर लुगाहरू फेर । 3 अनि हामी यहाँबाट प्रस्थान गरी माथि बेश्वरमा जाऊँ । त्यहाँ म परमेश्वरको लागि एउटा वेदी बनाउनेत्रु जसले मेरो दुःखमा मलाई जवाफ दिनुभयो र म जहाँ गए पनि उहाँ मसित हुन्नुभएको छ ।” 4 त्यसैले तिनीहरूले आ-आफ्ना हातमा भएका सबै विदेशी देवता र तिनीहरूका कानमा लागएका कुण्डलहरू याकूबलाई दिए । याकूबले 5 तिनलाई शकेमको नजिके रहेको फलाँटको रुख्मुनि गाडे । तिनीहरू यात्रा गर्दै अगाडि बढापा परमेश्वरले तिनीहरूका वरिपरिका सहरहरूमा त्रास फैलाइदियुभयो । त्यसैले ती मानिसहरूले याकूबका छोराहरूलाई लेखेनेन । 6 याकूब तिनीसित भएका सबै मानिससित लूज अर्थात् बेथेलमा आइपुगे जुन कनान देशमा पर्छ । 7 त्यहाँ तिनले एउटा वेदी बनाए, र त्यसको नाउँ एल-बेथेल राखे किनकि तिनी आफ्ना दाजुबाट भाग्दा त्यहाँ परमेश्वरले आफैलाई तिनीकहाँ प्रकट गराउनुभएको थियो । 8 त्यहाँ रिवेकाकी थाई दबोरा मरी । त्यसलाई बेथेलनेरको फलाँटको रुख्मुनि गाडियो । त्यसैले यसको नाउँ अल्लोन-बकुत राखियो । 9 याकूब पद्म-आरामबाट आउँदा परमेश्वर फेरि तिनीकहाँ प्रकट हुन्नुभई तिनलाई आशिष् दिनुभयो । 10 परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरो नाउँ याकूब हो, तर अबदेखि तेरो नाउँ याकूब भनिनेछैन । तेरो नाउँ इसाएल हुनेछैन् ।” त्यसैले परमेश्वरले तिनको नाउँ इसाएल राखिदिनुभयो । 11 परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हुँ । फल्दै-फुल्दै वृद्धि हुँदै जा । तँबाट एउटा जाति र जाति-जातिहरूको सम्भु उदय हुनेछ, अनि तेरा सन्तानहरूका बिचमा राजाहरू हुनेछन् ।” 12 मैले अब्राहाम र इसहाकलाई दिएको देश म तँलाई दिनेछु । तँपछि उदय हुने तेरा सन्तानहरूलाई पनि म यो देश दिनेछै ।” 13 तिनीसित कुराकानी गर्नुभएको ठाउंबाट परमेश्वर जानुभयो । 14 परमेश्वर तिनीसित कुराकानी गर्नुभएको ठाउंमा याकूबले ढुङ्गाको एउटा वेदी खडा गरे । तिनले त्यसमाथि अर्ध-बलि चढाएर तेल खन्याए । 15 परमेश्वर तिनीसित

बोल्नुभएको त्यस ठाउंलाई याकूबले बेथेल नाउँ दिए । 16 तिनीहरू बेथेलबाट प्रस्थान गरे । तिनीहरू एप्रात आइपुन अलिकित दुरी बाँकी छँदा नै राहेललाई सुकेरी व्यथा लाग्यो । उनलाई ज्यादै पीडा भएको थियो । 17 उनी अत्यधिक पीडामा हुँदा सुडैनीले उनलाई भनी, “भयभीत नहुन्होस् किनकि अब तपाईंले अर्को छोरो जन्माउनेछै ।” 18 उनको प्राण जाने बेलामा उनी चिच्चाउँदै गर्दा उनले त्यसको नाउँ बेन-ओनी राखिन्, तर त्यसका पिताले त्यसलाई बेन्यामीन नाउँ दिए । 19 राहेल मरिन् र एप्रात (अर्थात् बेथेलहेम) जाने बाटोमा उनलाई गाडियो । 20 याकूबले उनको चिहानमा एउटा खामो खडा गरे । आजको दिनसम्म यो राहेलको चिहानको चिन्हको रूपमा खडा छ । 21 इसाएल अगि बोले र तिनले बागालको घरहराभन्दा पर आफ्नो पाल टाँगे । 22 इसाएल त्यस देशमा बसिरहँदा रुबेन आफ्ना पिताकी भित्रिनी बिल्हासित सुते, र इसाएलले यस विषयमा सुने । याकूबका बान्ह जना छोरा थिए । 23 याकूबले लेआबाट जन्माएका छोराहरू यिनै थिए: जेठो रुबेन, त्यसपछि शिमियोन, लेवी, यहूद, इसाखार र जबूलून । 24 राहेलर्फाका छोराहरू यिनै थिए: योसेफ र बेन्यामीन । 25 राहेलकी कमारी बिल्हासितर्फका छोराहरू यिनै थिए: दान र नपालाली । 26 लेआकी कमारी जिल्पातर्फका छोराहरू यिनै थिए: गाद र अशेर । यी सबै याकूबले पद्म-आराममा जन्माएका छोराहरू थिए । 27 याकूब किर्त-अर्बा (जुन हेब्रोन हो) मा आफ्ना पिता इसहाककहाँ आए जहाँ अब्राहाम र इसहाक बसोबास गरेका थिए । 28 इसहाक एक सय असी वर्षसम्म बाँचे । 29 इसहाकले आफ्नो अनितम सास फेरे र तिनको मृत्यु भयो अनि तिनी आफ्ना पुख्तहरूसित मिल्न गए । तिनी पुरा बुद्धेकालासम्म बाँचेका थिए । तिनका छोराहरू एसाव र याकूबले तिनलाई गाडे ।

36 एसाव (जसलाई एदोम पनि भनिन्थ्यो) का वंशहरू यसप्रकार थिए । 1 एसावले कनानीहरूबाट आफ्ना पल्नीहरू ल्याए । उनका पल्नीहरू यसप्रकार थिए: हिनी एलोनकी छोरी आदा; हिव्वी सिवोनकी नातिनी र अनाकी छोरी ओहोलीबामा; 3 र इश्माएलकी छोरी नवायोतकी बहिनी बासमत । 4 आदाले एसावाट एलीपजलाई जन्माइन्, र बासमतले रुलेलाई जन्माइन् । 5 ओहोलीबामाले येझश, यालाम र कोरहलाई जन्माइन् । कनान देशमा जन्मेका एसावका छोराहरू यी नै थिए । 6 एसावले आफ्ना पल्नीहरू, छोराछोरीहरू, र आफ्ना घरानाका सबै सदस्यहरू, आफ्ना पाल्तु पशुहरू, अनि कनान देशमा उनले प्राप्त गरेका सबै सम्पत्तिहरू लिएर आफ्नो भाइ याकूबाट अलगै अर्को देशमा गए । 7 तिनीहरू सँगै बस्नको निमित्त तिनीहरूका सम्पत्ति ज्यादै धेरै भएकाले उनले यसो गरे । तिनीहरूका पाल्तु पशुहरूका कारण तिनीहरू बसिरहेका ठाँडेले तिनीहरूलाई धान्न सकेन । 8 यसकारण एसाव (जसलाई एदोम पनि भनिन्छ) सेइरको पहाडी देशमा बसोबास गरे । 9 सेइरको पहाडी देशमा एदोमीहरूका पूर्वज अर्थात् एसावका वंशहरू यसप्रकार थिए । 10 एसावका छोराहरूका नाम यिनै थिए: एसावकी पल्नी आदाका छोरा एलीपज; एसावकी पल्नी बासमतका छोरा रुएल । 11 एलीपजका छोराहरू तेमान, ओमार, सपो, गाताम, र कनज थिए । 12 एसावका छोरा एलीपजका उपपत्नी तीम्ले अमालेकलाई जन्माइन् । एसावकी पल्नी आदाका नातिहरू यी नै थिए । 13 रुएलका छोराहरू यसप्रकार थिए: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा । एसावकी पल्नी बासमतका छोरा रुएल । 14 एसावकी पल्नी, अनाकी छोरी र सिवोनकी नातिनी ओहोलीबामाका छोराहरू यी नै थिए । 15 एसावका वंशहरूमा नजिकका घरानाहरू यिनै थिए: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा । 16 एसावकी पल्नी बासमतका घरानाहरू यिनै थिए: एसावका जेठा छोरा एलीपजका छोराहरू: तेमान, ओमार, सपो, कनज, 16 कोरह, गाताम र अमालेक । एदोम देशमा एलीपजबाट जन्मेका नजिकका घरानाहरू यिनै थिए: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा । एदोम देशमा रुएलबाट जन्मेका नजिकका घरानाहरू यी नै थिए । 17 एसावका छोरा रुएलका नजिकका घरानाहरू यिनै थिए: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा । एसावकी पल्नी बासमतका

नातिहरू थिए । 18 एसावकी पत्नी ओहोलीबामाबाट जन्मेका नजिकका घरानाहरू यी नै थिएः येत्र, यालाम र कोरह । अनाकी छोरी एसावकी पत्नी ओहोलीबामाबाट जन्मेका नजिकका घरानाहरू यी नै हुन् । 19 एसावका छोराहरू यी नै थिए, र तिनीहरूका नजिकका घरानाहरू यी नै हुन् । 20 होरी सेइरका छोराहरू यी नै थिएः लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, 21 दीशोन, एसेर र दीशान जो त्यस देशका बासिन्दाहरू थिए । एदोमोको देशमा सेइरबाट जन्मेका बासिन्दा होरीहरूका नजिकका घरानाहरू यी नै थिए । 22 लोतानका छोराहरू होरी र हेमान थिए, र तीन्म लोतानकी बहिनी थिन् । 23 शोबालका छोराहरू यिनै थिएः अल्बान, मानहत, एबाल, शपो र ओनाम । 24 सिबोनका छोराहरू यिनै थिएः अर्या र अना । आफ्ना बुबा सिबोनका गधाहरू चाराउँदै गर्दा मरुभूमिमा तातो पानीको मूल भेटाउने अना यिनी नै हुन् । 25 अनाका छोराछोरीहरू यी थिएः दीशोन र अनाकी छोरी ओहोलीबामा । 26 दीशोनका छोराहरू यी थिएः हेमान, एशबान, यित्रान र करान । 27 एसेरका छोराहरू यी थिएः बिल्हान, जावान र अकान । 28 दीशानका छोराहरू यी थिएः ऊज र आरान । 29 होरीहरूका नजिकका घरानाहरू यी थिएः लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, 30 दीशोन, एसेर र दीशान । सेइर देशमा तिनीहरूका नजिकका घरानाहरूको सूचीअनुसारका होरीहरूका नजिकका घरानाहरू यी नै थिए । 31 इसाएलीहरूमाथि कुनै राजाले शासन गर्नुअगि एदोम देशमा राज्य गर्ने राजाहरू यी नै थिए । 32 बोरेका छोरा बेलाले एदोममा राज्य गरे, र उनको सहरको नाम दिन्हावा थियो । 33 बेलाको मृत्युपछि बोग्रामा बसोबास गर्ने जेरहका छोरा योबाबले उनको स्थानमा राज्य गरे । 34 योबाबको मृत्युपछि तेमानीहरूको देशमा बसोबास गर्ने हुशामले उनको स्थानमा राज्य गरे । 35 हुशामको मृत्युपछि बददका छोरा हददले उनको स्थानमा राज्य गरे जसले मोआब देशमा मिदानीहरूलाई परास्त गरेरका थिए । उनको सहरको नाम अवीत थियो । 36 हददको मृत्युपछि मसेकामा बसोबास गर्ने सम्लाले उनको स्थानमा राज्य गरे । 37 सम्लाको मृत्युपछि यूफ्रेटिस नदीको किनारमा रहेको रहोबोतमा बसोबास गर्ने शैलले उनको स्थानमा राज्य गरे । 38 शैलको मृत्युपछि, अक्वोरका छोरा बाल-हानानले उनको स्थानमा राज्य गरे । 39 अक्वोरका छोरा बाल-हानानको मृत्युपछि हदरले उनको स्थानमा राज्य गरे । उनको सहरको नाम पाठ थियो । उनकी पत्नीको नाम महेतबल थियो । तिनी मनेदकी छोरी र मे-जाहाबकी नातिनी थिन् । 40 एसावका वंशहरूबाट तिनीहरूका नजिकका घराना र क्षेत्रहरू, र तिनीहरूका नामहरूअनुसार नजिकका घरानाहरूका मुखियाहरूका नाम यी थिएः तीन्म, अल्वा, यतेत, 41 ओहोलीबामा, एलाह, पीनोन, 42 कनज, तेमान, मिक्सार, 43 मार्दीएल र ईराम । तिनीहरूका देशमा तिनीहरूका बसोबासअनुसारका एदोमका नजिकका घरानाका मुखियाहरू यी नै थिए । एदोमीहरूका पिता एसाव यिनी नै थिए ।

37 याकूब आफ्ना बुबा बसोबास गर्दै आएका कनान देशमा बस्दथे ।

2 याकूबका विषयमा भएका घटनाहरूसँग भेडाबाखाहरूका बगाल हेँदै थिए । सत्र वर्षका जावान योसेफ आफ्ना दाजुहरूसँग भेडाबाखाहरूका बगाल हेँदै थिए । उनी आफ्ना बुबाका उपपत्नीहरू बिल्हा र जिल्पाका छोराहरूसँग थिए । योसेफले आफ्ना बुबाकाहाँ तिनीहरूका विषयमा खराब खबर ल्याए । 3 इसाएलाले आफ्ना सबै छोराहरूमध्ये योसेफलाई धैये माया गर्दथे किनभने उनी तिनका बुद्धेसकालका छोरा थिए । तिनले उनको निम्ति एउटा सुन्दर वस्त्र बनाइदिए । 4 उनका दाजुहरूले तिनीहरूका बुबाले उनलाई सबै दाजुभाइहरूभन्दा धैये माया गरेरका देखे । तिनीहरूले योसेफलाई धृणा गर्थे र उनीसँग राम्री बोल्दैनथे । 5 योसेफले एउटा सपना देखे जसको विषयमा उनले आफ्ना दाजुहरूलाई बताए । त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई झाँने धैरै धृणा गरे । 6 उनले तिनीहरूलाई भने, “कृपया मैले देखेको सपनालाई सुन्नुहोस् । 7 हामी खेतमा अन्नका बिटाहरू बाँधिरहेका थियाँ अनि मेरो

बिटाचाहिँ ठाडो भई उठ्यो, र तपाईंहरूका बिटाहरू मेरो बिटाको वरिपरि आई त्यसलाई दण्डवत् गरे ।” 8 उनका दाजुहरूले उनलाई भने, “के तैले साँच्यै हामीमाथि शासन गर्नेछस्? के साँच्यै हामीमाथि तैले अधिकार गर्नेछस्?” उनका सपना र उनले भेनेका कुराहरूका कारण तिनीहरूले उनलाई झाँने धैरै धृणा गरे । 9 उनले अर्को एउटा सपना देखे जसको विषयमा उनले आफ्ना दाजुहरूलाई बताए । उनले भने, “हेर्नुहोस्, मैले अर्को सपना देखेँः सूर्य, चन्द्र र एधारवटा ताराले मललाई दण्डवत् गरे ।” 10 आफ्ना दाजुहरूलाई झाँ उनले यो कुरा आफ्ना बुबालाई पनि बताए, तर उनका बुबाले उनलाई हप्काए । तिनले उनलाई भने, “तिमीले देखेको यो सपना को हो? के तिम्री आमा र म अनि तिप्रा सबै दाजुहरूले साँच्यै तिप्रोअगि भुँस्समै झुकेर दण्डवत् गर्नेछन्?” 11 उनका दाजुहरूले उनको ईर्ष्या गर्न लागे, तर उनका बुबाले यो विषयलाई आफ्नो मनमा नै राखे । 12 उनका दाजुहरू आफ्ना बुबाका भेडाबाखाहरूका बगाललाई चराउन शकेमामा गएका थिए । 13 इसाएलाले योसेफलाई भने, “के तिप्रा दाजुहरूसँग भेडाबाखाहरूका बगाल चराइहरेका छैनन् र? आज, र म तिमीलाई तिनीहरूकाहाँ पठाउनेछु ।” योसेफले तिनलाई भने, “म तयार छु ।” 14 तिनले उनलाई भने, “अहिले नै जाऊ र तिप्रा दाजुहरू र बगाल ठिकै छन् कि छैनन् हेर, र मकहाँ खबर ल्याऊ ।” यसैकारण याकूबले उनलाई हेब्रोनको बैंसीबाट बाहिर शकेमामा पठाए, अनि उनी त्यहाँ गए । 15 एक जना मानिसले योसेफलाई भेटाए । योसेफ खेतमा डुलिरहेका थिए । त्यस मानिसले उनलाई सोधे, “तिमी के खोजिरहेका छै?” 16 योसेफले भने, “म मेरा दाजुहरूलाई खोजिरहेको छु । उहाँहरूले बगाल कहाँ चाराउँदै हुन्हुच्छ कृपया मलाई बताउनुहोस् ।” 17 त्यस मानिसले भने, “तिनीहरू यस ठाउँबाट गाइसके, तर मैले तिनीहरूले यसो भेनेका सुनेको थिएँ, ‘हामी दोतानिर जाऊँ ।’” योसेफ आप्ना दाजुहरूका पछिपछि गए र तिनीहरूलाई दोतानमा भेट्टाए । 18 तिनीहरूले उनलाई टाढैबाट आइहेको देखे, र उनी तिनीहरूका नजिक आइयुग्नअगि नै तिनीहरूले उनलाई मार्ने मतो गरे । 19 उनका दाजुहरूले एक-अर्कासँग भने, “हेर, त्यो स्वप्न-दर्शी अउदै छ । 20 अब, हामी त्यसलाई भारौं र त्यसलाई धीयो खालहरूमध्ये एउटामा फालिदिँत्ताँ । हामी यस्तो भनिदिँत्ताँ, ‘कुनै जङ्गली जानावरले त्यसलाई खाएछ ।’ अनि त्यसको सपनाहरू के हुनेछन् भनेर हामी हेँनेछौं ।” 21 स्वेनले यो सुने र उनलाई तिनीहरूका हातबाट बचाए । उनले भने, “हामी त्यसको प्राण नलिअँ ।” 22 तिनीहरूका हातबाट बचाई आफ्ना बुबाकाहाँ ल्याउने योजना राखी रुबेनले तिनीहरूलाई भने, “रात नबगाउँ । मरुभूमिको खाडलमा त्यसलाई फ्याँकिदेओ, तर त्यसमाथि हात नउठाओ ।” 23 जब योसेफ दाजुहरूकहाँ आइयुगे, तिनीहरूले उनको त्यो सुन्दर वस्त्र च्यातिदिए । 24 तिनीहरूले उनलाई पक्रे खाडलमा फ्याँकिदिए । त्यो खाडलमा पानी थिएन र त्यो सुक्खा थियो । 25 तिनीहरू भोजन गर्न बसे । तिनीहरूले आफ्ना आँखा उठाएर हेरे, र गिलादाबाट ऊँठरूमा मसलाहरू, लेप र मुर्झ लिएर आइहेको इश्माएलीहरूको एउटा यात्री दललाई देखे । तिनीहरू ती सरसामान लिएर मिश्रतर्फ यात्रा गर्ने थिए । 26 यहूदाले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, “हामीले आफ्नो भाइलाई मारेर त्यसको सगत लुकाएर हामीलाई के फाइदा? 27 आओ, त्यसलाई यी इश्माएलीहरूलाई बेचिदिँत्ताँ र त्यसमाथि हात नउठाउँ । किनकि त्यो हाम्रै रागत, हाम्रै भाइ हो ।” उनका दाजुभाइहरूले उनको कुरा सुने । 28 मिदानी व्यापारीहरू त्यहाँबाट भाएर गए । योसेफका दाजुहरूले उनलाई माथि उठाए र त्यस खाडलमा बाहिर निकाले । तिनीहरूले योसेफलाई इश्माएलीहरूका हातमा चाँदीका बिस सिक्कामा बेचिदिए । ती इश्माएलीहरूले योसेफलाई मिश्रमा लगे । 29 पछि स्वेन त्यस खाडलमा फक्रेर गए, तर योसेफ भने खाडलमा थिएनन् । उनले आफ्ना लुगाहरू च्याते । 30 उनी आफ्ना दाजुभाइहरूहाँ फर्केर र भने, “त्यो केटो त त्यहाँ छैन! अब म कहाँ जाऊँ?” 31 तिनीहरूले एउटा बोका मारे अनि त्यसपछि योसेफको वस्त्र लिएर त्यसलाई रागतमा चोपे । 32 त्यस वस्त्रलाई

तिनीहरूले आपना बुबाकहाँ ल्याएर भने, “हामीले यो भेट्यायाँ। कृपया यो तपाईंको छोराको लुगा हो कि होइन हेर्होस्।” 33 याकूबले आपना छोराको लुगा चिने र भने, “यो त मेरो छोराको लुगा हो। उसलाई झडगली जनावरले खाएछ। योसेफलाई पक्कै पनि त्यसले दुक्रा-दुक्रा पाच्यो होला।” 34 याकूबले आपना वस्त्र च्याते र आप्नो कम्परमा भाद्ग्रा लगाए। तिनले आपना छोराको निम्नि धेरै दिनसम्म शोक गरे। 35 तिनका सबै छोराछोरीहरू तिनलाई सान्त्वना दिन तिनको नजिक आए, तर तिनले त्यो इन्कार गरे। तिनले भने, “म मेरो छोराको निम्नि शोक गर्दै चिहानमा पुनेछु।” उनका बुबा उनको निम्नि रोए। (Sheol h7585) 36 मिदानीहरूले उनलाई मिश्रमा फारोका एक अधिकृत अर्थात् अङ्गरक्षकहरूका कप्तान पोतीफरका हातमा बेचिदिए।

38 त्यस समयमा यहूदा आपना दाजुभाइहरूलाई छोडेर हीरा नाउँ भएको

कुनै एउटा अदुल्लामवासीकहाँ बस्त्यै। 2 त्यहाँ उनले एउटा कनानी मानिसकी छोरीलाई भेटे जसको नाम शूआ थियो। उनले तिनीसँग विवाह गरे र सहवास गरे। 3 तिनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। त्यसको नाउँ एर राखियो। 4 तिनी फेरि गर्भवती भड्न र अर्को छोरो जन्माइन्। तिनले त्यसको नाउँ ओनान राखिन्। 5 तिनले फेरि अर्को छोरो जन्माइन् र त्यसको नाउँ शेलह राखिन्। 6 यहूदाले आप्नो जेठो छोरा एक्को निम्नि एउटी पत्नी ल्याइदिए। तिनको नाउँ तामार थियो। 7 तर यहूदाको जेठो छोरो एर परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट थियो। यसैकारण परमप्रभुले त्यसको प्राण लिनुभयो। 8 यहूदाले ओनानलाई भने, “ताँ आप्नो दाजुकी पत्नीसँग सहवास गर्। आप्नी भाउजूप्रति देवरको कर्तव्य पूरा गर्, र आप्नो दाजुको निम्नि एउटा बालक हुर्का।” 9 त्यो बालक आप्नो हुनेछेन भनेर ओनानलाई थाहा थियो। आप्नो दाजुकी पत्नीसँग सहवास गर्दा दाजुको कुनै सन्तान नहोस् भनेर उसले आप्नो वीर्ध भुँडा पतन गर्थ्यो। 10 उसले जे गय्यो त्यो परमप्रभुको दृष्टिमा खराब थियो। परमप्रभुले त्यसको पनि प्राण लिनुभयो। 11 त्यसपछि यहूदाले आप्नी बुहारी तामारलाई भने, “मेरो छोरो शेलह ठुलो नभएसम्म तिप्रा बुबाकै घरमा विधवा नै भएर बस।” किनभने अरू दाजुदुर्दृङ शेलह पनि मर्छ कि भनेर उनी डराए। त्यसैकारण तामार तिनका बुबाकै घरमा बसिन्। 12 त्यसको धेरै समयपछि शूआकी छोरी यहूदाकी पत्नीको मृत्यु भयो। यहूदाले शोक गरिसकेपछि उनी र उनका मित्र अदुल्लामवासी हीराका साथ आप्ना भेडा कत्रनेहरूकहाँ तिमामा गए। 13 तामारलाई यसो भनियो, “हेर, तिप्रा ससुरा आप्ना भेडा कत्रन तिमा जाँदै हुनुहुन्छ।” 14 तिनले विधवाको वस्त्र फुकालिन्, घुटोले आप्नो टाउको र अनुहार ढाकिन र अस्फुरुले तिनलाई नचिनून भनेर आफैलाई कपडाले ढाकिन्। तिनी तिमामो बाटोमा रहेको एपैमको द्वारमा बसिन्। किनकि शेलह ठुलो भिसकेका तर तिनलाई उनकी पत्नी हुनलाई नदिएप्रको तिनले देखिन्। 15 जब यहूदाले तिनलाई देखे तिनले आप्नो अनुहार ढाकेकी हुनाले तिनलाई एउटा वेश्या ठाने। 16 तिनी आप्नी बुहारी हुन भने थाहा न भएर उनी तिनीकहाँ सडकको किनारमा गए र भने, “आऊ, मलाई तिमीसँग सुल देऊ” अनि तिनले भनिन्, “तपाईं मसँग सुलका लागि मलाई के दिनुहुन्छ?” 17 उनले भने, “म तिप्रो निम्नि बगालाबाट एउटा पाठो दिनेछु।” तिनले भनिन्, “के तपाईले त्यो मकहाँ न पठाउन्जेल केही बन्धक राख्नुहोनेछ?” 18 उनले भने, “म तिमीलाई बन्धकको रूपमा के दिँक्कै?” तिनले जवाफ दिन्, “तपाईको छाप, त्यसको डोरी, र तपाईको हातमा भएको त्यो लौरो।” उनले ती सबै तिनलाई दिए र तिनीसँग सुते, अनि तिनी उनीद्वारा गर्भवती भइन्। 19 त्यसपछि तिनी उठेर गइहालिन्। तिनले आप्नो घुम्टो हटाएर विधवाको वस्त्र लगाइन्। 20 यहूदाले ती स्त्रीका हातबाट बन्धकमा रहेका सामान प्राप्त गर्न आप्ना मित्र अदुल्लामवासीसँग एउटा पाठो पठाए, तर उनले तिनलाई भेटाएनन्। 21 त्यसपछि त्यस अदुल्लामवासीले त्यहाँका मानिसहरूलाई सोधे, “मन्दिरमा

सेवा गर्न त्यो वेश्या कहाँ गई जो सडक नजिक एनैममा थिर्दै?” तिनीहरूले भने, “मन्दिरमा सेवा गर्ने कोही वेश्या यहाँ छैन।” 22 उनी यहूदाकहाँ फर्के र भने, “मैले त्यसलाई भेटाइनँ।” १ त्यस ठाउँका मानिसहरूले पनि भने, “मन्दिरमा सेवा गर्ने कोही वेश्या यहाँ छैन।” 23 यहूदाले भने, “त्यसलाई मकहाँ त्याओ र त्यसलाई जलाइयोस्।” 25 जब तिनलाई ल्याइँदै थियो, तिनले आप्नो सुसुरालाई एउटा सन्देश पठाए, “यी सामानहरू जसका हुन् म त्यही मानिसद्वारा गर्भवती भएकी हुँ।” तिनले भनियो, “यो छाप, त्यसको डोरी र यो लौरो कसका हुन् कृपया पत्ता लगाइदिनुहोस्।” 26 यहूदाले ती सामानहरू विने र भने, “मैले यिनलाई मेरो छोरो शेलहको पत्ती हुन नदिएको हुनाले यिनी मध्नदा पनि धेरै धर्मी छिन्।” १ त्यसपछि उनी कहिल्यै तिनीसँग सुतेनन्। २७ तिनको बच्चा जन्माउने समय भयो। तिनको गर्भमा जुम्लाह्या थियो। २८ तिनले बच्चा जन्माइरहँदा एउटाले आप्नो हात बाहिर निकाल्यो, र सुँडीनीले एउटा गाढा रातो धागो लिएर त्यसको हातमा बाँधिएर भनी, “योबाहिं पहिले बाहिर आयो।” २९ तर त्यसपछि त्यसले आप्नो हात भित्र लायो, र त्यसको भाइ पहिला बाहिर निस्कियो। सुँडीनी अचम्म मानेर भनी, “यो कसरी पहिला बाहिर आयो!” यसैकारण त्यसको नाउँ फारेस राखियो। ३० त्यसपछि हातमा गाढा रातो धागो भएको त्यसको दाजु बाहिर आयो, र त्यसको नाउँ जेतह राखियो।

39 योसेफलाई मिश्रमा लागियो। अङ्गरक्षकहरूका एक मिश्री कप्तान

फारोका अधिकारी पोतीफरले उनलाई इश्माएलीहरूबाट किने। २ परमप्रभु योसेफसँग हुनुहुन्यो र उनी एक समुद्र मानिस भए। उनी आप्ना मिश्री मालिकका घरमा बस्ये। ३ परमप्रभु उत्तीसँग हुनुहुन्छ र उनले गर्ने सबै काममा उनलाई समृद्धि मिल्छ भन्ने कुरा उनको मालिकले देखे। ४ योसेफले तिनको कृपादृष्टि पाए। उनले पोतीफरको सेवा गरे। पोतीफरले योसेफलाई आप्नो घर र तिनको स्वामित्वमा रहेका सबै कुरामाथि अधिकार दिए, र ती उनको जिम्मामा लगाए। ५ तिनको घर र तिनको स्वामित्वमा रहेका सबै कुरामाथि योसेफलाई अधिकार दिएपछि योसेफको कारण परमप्रभुले त्यस मिश्रीको घरलाई आशिष्टि गर्नुभयो। पोतीफरको घर र खेतमा भएका सबै कुरामाथि परमप्रभुको आशिष रह्यो। ६ पोतीफरले आप्ना सबै कुरा योसेफको जिम्मामा दिए। तिनले आफूले खाने भोजनबाहेक अरू कुनै कुराको विषयमा पनि चिन्ता लिनु पर्देन्यथ्यो। योसेफ सुन्दर र आकर्षक थिए। ७ योसेफका मालिककी पत्तीले उनीप्रति चाहना राखिन्। तिनले भनिन्, “मसँग सुत।” ८ उनले इन्कार गरेर आप्ना मालिककी पत्तीलाई यसो भने, “हेरुहोस्, मेरा मालिकले यस घरमा म के गर्दै भन्ने कुराप्रति कुनै चिन्ता गर्नुहुन्छ, र उहाँका सबै कुरा उहाँले मेरो जिम्मामा दिनुभएको छ।” ९ मध्नदा ठुलो यस घरमा कोही छैन। उहाँले तपाईँबाहेक सबै कुरा मलाई दिनुभएको छ, किनभने तपाईँ उहाँकी पत्तीले कुनै हुनुहुन्छ। यसैकारण मैले कसरी यस्तो दुष्ट काम गरी परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्न सक्छु? १० तिनले योसेफसँग दिनुहुन्छ कुरा गरिन, तर उनी तिनीसँग सुल ता तिनको नजिक जान इन्कार गरे। ११ एक दिन उनी आप्ना काम गर्न घरभित्र प्रवेश गरे। घरभित्र कोही पनि मानिस थिएन। १२ तिनले उनको लुगा समातिन् र भनिन्, “मसँग सुत।” उनले आप्ना लुगा तिनको हातमा छोडेर बाहिर भागेका तिनले देखिन्, १४ तिनले आप्ना घरमा मानिसहरूलाई बोलाएर भनिन्, “हेर, पोतीफरले हाम्रो बैज्जत गर्न आप्ना मित्र हिब्रूलाई ल्याइनुभएको छ। त्यो मकहाँ सुल भनेर आयो, अनि म चिच्याएँ। १५ जब त्यसले म चिच्याएको सुन्नो, त्यसले आप्ना लुगा मकहाँ छोडेर बाहिर भाग्यो।” १६ तिनको मालिक घर नआउन्जेलसम्म तिनले त्यो लुगा

आपनै साथमा राखिन् । 17 तिनले उनलाई यसरी वर्णन गरिन्, “तपाईंले हाम्रो निमित ल्याउनुभएको त्यो हिनू नोकर मेरो बैडज्जत गर्न मकहाँ आयो । 18 जब म चिच्याएँ, त्यसले आफ्ना लुगा मकहाँ छोडेर बाटिर भायायो ।” 19 आप्नो नोकरले आफ्नी पल्लीलाई गरेको व्यवहार आफ्नी पल्लीबाट सुनेपछि तिनी रिसले चुर भए । 20 योसेफका मालिकले उनलाई इयालखानामा राखे जहाँ राजाका कैटीहरू राखिन्थे । उनी त्यही इयालखानामा थिए । 21 तर परमप्रभु योसेफसँग हुनुहुन्थ्यो र आफ्ना करारप्रति उहाँ भरोसायोग्य रहनुभयो । इयालखानाका हाकिमको नजरमा उहाँले उनलाई कृपादित दिनुभयो । 22 इयालखानाका हाकिमले इयालखानाका सबै कैटीहरू योसेफको जिम्मामा दिए । तिनीहरूले गर्ने कममाथि योसेफकै निगरानी हुन्थ्यो । 23 उनको जिम्मामा भएका कुनै कुरामा त्यस इयालखानाका हाकिम चिन्तित हुन्दैन थिए, किनभने परमप्रभु उनीसँग हुनुहुन्थ्यो । उनले जे गर्थे, परमप्रभुले समृद्धि प्रदान गर्नुहुन्थ्यो ।

40 मिश्रका राजाका पियाउने र पकाउनेले आप्ना मालिकको विरुद्ध काम गरे । 2 आफ्ना यी दुई अधिकार प्राप्त मुख्य पियाउने र पकाउनेसँग फारो क्रोधित भए । 3 उनले तिनीहरूलाई अडगरक्षकहरूका कप्तानको घरमा कैदमा राखे, जहाँ योसेफलाई तिनीहरूको सेवा गर्ने जिम्मा दिए । 4 अडगरक्षकहरूका कप्तानले योसेफलाई तिनीहरूको सेवा गर्ने जिम्मा दिए । तिनीहरू त्यस इयालखानामा केही समयसम्म रहे । 5 ती इयालखानामा भएका मिश्रका राजाका पकाउने र पियाउने दुवैले एकै रात आ-आफ्नै सपना देखे, र ती दुवै सपनाका आ-आफ्नै अर्थ थिए । 6 योसेफ बिहान तिनीहरूकहाँ आए र तिनीहरूलाई उदास देखे । 7 उनले आप्ना मालिकका घरमा भएको इयालखानामा उनीसँग भएका फारोका अधिकारीहरूलाई भने, “तपाईंहरू आज किन यति धेरै उदास देखिनुहोळ?” 8 तिनीहरूले उनलाई भने, “हामी दुवैले एउटा सपना देखेका छाँ॰ र कसैले पनि त्यसको अर्थ खोल्न सकेको छैन ।” योसेफले तिनीहरूलाई भने, “के सबै अर्थहरू परमेश्वरका नै होइनन्? कृपया, मलाई ती बताउनुहोस् ।” 9 मुख्य पियाउनेले योसेफलाई आप्नो सपना भने । तिनले उनलाई भने, “मेरो सपनामा मेरोअग्नि एउटा दाखको बोट थियो । 10 त्यस दाखको बोटमा तिनवटा हाँगा थिए । जब त्यसमा दुसा पलायो, त्यसमा फूलहरू निस्किए र दाखका झुप्पाहरू पाके । 11 फारोको कबौरा मेरो हातमा थियो । मैले ती दाख लिएर र फारोको कबौरामा निर्चरै, र त्यस कबौरालाई फारोका हातमा टक्क्याएँ ।” 12 योसेफले तिनलाई भने, “यसको अर्थ यस्तो छ । तिनवटा हाँगा भनेको तिन दिन हो । 13 तिन दिनभित्र फारोले तपाईंको शिर उच्च पार्नुहोनेछ र तपाईंलाई तपाईंको काममा पुनर्स्थापित गर्नुहोनेछ । तपाईं फारोको पियाउने हुन्हुदाङ्जस्तै तपाईंले फारोको कबौरालाई उहाँका हातमा टक्क्याउनुहोनेछ । 14 तर तपाईंको भलो हुँदा मलाई सम्झनुहोस्, र कृपया ममाथि दया देखाउनुहोस् । मेरो विषयमा फारोलाई बताएर मलाई यस इयालखानाबाट बाहिर निकालिनुहोस् । 15 किनकि मलाई वास्तवमा हिब्रूहरूका देशबाट अपहरण गरी ल्याइको थियो । यहाँ पनि यस इयालखानामा राखिनुपर्ने कुनै काम मैले गरेको छैन ।” 16 जब मुख्य पकाउनेले सपनाको अर्थ असल भएको देखे, उनले योसेफलाई भने, “मैले पनि एउटा सपना देखेको थिएँ । रोटीका तिनवटा टोकीरी मेरो टाउकोमाथि थिए । 17 सबैभन्दा माथिको टोकीरीमा फारोका निमित सबै किसिमका पकाइएका खाने कुरा थिए, तर चारहरूले तपाईंको मासु खानेछन् ।” 20 त्यसपछिको तेसो दिन फारोको जन्म दिन थियो । तिनले आप्ना सबै नोकरहरूका निमित भोजको आयोजना गरे । आप्ना नोकरहरूका माझमा तिनले मुख्य पियाउने र मुख्य पकाउनेलाई उभ्याए । 21 तिनले मुख्य

पियाउनेलाई उनको जिम्मेवारीमा पुनर्स्थापित गरिदिए, र उनले फेरि फारोका हातमा जचौरा टक्क्याए । 22 तर योसेफले तिनीहरूलाई अर्थ बताएँदैँ फारोले मुख्य पकाउनेलाई झाउङ्गयाइदिए । 23 मुख्य पियाउनेले भने योसेफलाई सञ्चेनन्, तर उनलाई बिर्सिहाले ।

41 दुई वर्षको अन्त्यमा फारोले एउटा सपना देखे । तिनी नील नदीको किनारमा उभिए । 2 नील नदीबाट सातवटा सप्रेका र मोटा-मोटा गाई निस्केर आए, अनि तिनीहरू नर्कटको झाडीमा चरे । 3 नील नदीबाट अरू सातवटा नसप्रेका र दुब्ला-दुब्ला गाई निस्केर आए । तिनीहरू नदीको किनारमा उभिरहेका पहिलेका गाईहरूसँग उभिए । 4 त्यसपछि नसप्रेका र दुब्ला-दुब्ला गाईहरूले सातवटा सप्रेका र मोटा-मोटा गाईलाई खाइदिए । अनि फारो ब्युँझे । 5 तिनी फेरि सुते र अर्को सपना देखे । सातवटा भरिला र असल अनाजका बाला एउटै डाँठमा उभ्रे । 6 त्यसपछि सप्रेका र पूर्वीय बतासद्वारा ओइलाइएका अरू सातवटा अन्का बाला तिनीहरू पछि पलाए । 7 सेप्रा बालाहरूले ती सातवटा भरिला र असल बालालाई खाइदिए । फारो ब्युँझे, र यो त सपना पो रहेछ भनी तिनलाई थाहा भयो । 8 बिहान तिनको आस्म बेचैन भयो । तिनले मिश्रका सबै जादुरार र बुद्धिमान् मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए । फारोले तिनीहरूलाई आप्ना सपनाहारू बताए, तर फारोलाई सपनाहरूको अर्थ खोल्न सक्ने त्यहाँ कोही भएन । 9 त्यसपछि मुख्य पियाउनेले फारोलाई भने, “आज म मेरो दोषको बारेमा सोच्दै छु ।” 10 फारो आप्ना नोकरहरूसित रिसाउनु भई मलाई र मुख्य पकाउनेलाई अडगरक्षकहरूका कप्तानको कैदखानामा राख्नुभयो । 11 तिनी र मैले एउटै रात सपना देख्याँ । हामीले आ-आफ्नै अर्थ भएका सपना देख्याँ । 12 त्यहाँ हामीसित एक जना जवान हिनू मानिस थियो जो अडगरक्षकका कप्तानको नोकर थियो । हामीले त्यसलाई हाम्रा सपनाहारू बताएपछि त्यसले अर्थ खोलिदियो । त्यसले हामीलाई आ-आफ्ना सपनाअनुसार अर्थ खोलिदियो । 13 त्यसले हामीलाई अर्थ खोलिदिएअनुसार नै हुन आयो । फारोले मलाई मेरो पदमा पुनर्स्थापिना गरिदिनुभयो, तर अर्को मानिसलाई झाउङ्गयाइदो ।” 14 त्यसपछि फारोले योसेफलाई डाक्न पठाए । तिनीहरूले तिनलाई चाँडै नै इयालखानाबाट निकालेत्र त्याए । तिनले दारी खौरेपछि लुगाहरू बदलेर फारोकहाँ आए । 15 फारोले योसेफलाई भने, “मैले एउटा सपना देखें, तर यसको अर्थ खोल्ने कोही भएन ।” तर तिमीले सपना सुन्न्यौ भने यसको अर्थ खोल्न सक्छाँ भनी मैले तिम्रो बारेमा सुनेको छु ।” 16 योसेफले फारोलाई जावाफ दिए, “ममा यस्तो खुबी त हैन, तर परमेश्वरले फारोलाई निगाहसाथ जावाफ दिनुहोलेछ ।” 17 फारोले योसेफलाई बताए, “मेरो सपनामा म नील नदीको किनारमा उभिए । 18 नील नदीबाट सातवटा सप्रेका र मोटा-मोटा गाई निस्केर आए, अनि तिनीहरू नर्कटको झाडीमा चरे । 19 नील नदीबाट अरू सातवटा कमजोर, नसप्रेका र दुब्ला-दुब्ला गाई निस्केर आए । मैले पूरे विश्रभति तीजस्ता नसप्रेका गाईहरू कहिल्यै देखेको छैन । 20 त्यसपछि नसप्रेका र दुब्ला-दुब्ला गाईहरूले सातवटा मोटा-मोटा गाईलाई खाइदिए । 21 तिनीहरूले ती गाईहरूलाई खाइसकेपछि तिनीहरू खाएका जस्ता देखिन्दैनथे किनकि तिनीहरू पहिलेजस्तै अझै पनि नसप्रेका देखिन्थ्ये । त्यसपछि मेरो निद्रा खुल्यो । 22 मेरो अर्को सपनामा मैले सातवटा भरिला र असल अनाजका बाला एउटै डाँठमा उभ्रिहेका देखें । 23 त्यसपछि सुकेका, सेप्रा र पूर्वीय बतासद्वारा ओइलाइएका अरू सातवटा अन्का बाला तिनीहरू पछि पलाउन थाले । 24 सेप्रा बालाहरूले ती सातवटा भरिला र असल बालालाई खाइदिए । मैले जादुराहरूलाई यी सपनाहारू ताप्तै, तर मलाई तिनको अर्थ खोलिदिने कोही भएन ।” 25 योसेफले फारोलाई भने, “फारोका सपनाहारू एउटै हुन् । परमेश्वरले गर्न लाग्नुभएको कुरा उहाँले फारोलाई प्रकट गराउनुभएको छ । 26 सातवटा असल गाई र सातवटा असल बाला सात वर्ष हुन् । सपनाहारू एउटै हुन् ।” 27

तीपछि आएका सातवटा दुब्ला-दुब्ला र नसप्रेका गाई सात वर्ष हुन्, र पूर्वीय बतासद्वारा ओइल्याइएका सातवटा बाला अनिकालका सात वर्ष हुन् । 28 मैले फारोलाई बताएको कुरा यही नै हो । परमेश्वरले गर्न लाग्नुभएको कुरा उहाँले फारोलाई प्रकट गराउनुभएको छ । 29 नेहुन्होसु, मिश्रदेशभरि तुलो सहकालको सात वर्ष हुनेछ । 30 त्यसपछि सात वर्षको अनिकाल पर्नेछ, र मिश्रभरि त्यस सात वर्षको सहकालको समझना हुनेछैन, अनि अनिकाले देशलाई सखाया पार्नेछ । 31 देशमा पछि आउने अनिकालको कारणले गदा सहकाललाई समझनेछैन किनकि यो अति नै भयानक हुनेछ । 32 फारोलाई सपना दोहोच्याइनुको कारणलाईहिं यही हो, कि परमेश्वरले यो विषयलाई पक्का गर्नुभएको छ, र उहाँले चाँडै यसो गर्नुहोनेछ । 33 अब फारोले कुशल र बुद्धिमान् मानिसको खोजी गरी तिनलाई मिश्र देशको जिम्मेवारी दिनुहोसु । 34 फारोले देशमाथि अधिकारीहरू नियुक्त गर्नुभएको होसु र तिनीहरूले सहकालका सात वर्षमा मिश्रका अनाजहरूको पाँचौं हिस्सा उठाउन् । 35 सहरहरूमा खानाका लागि तिनीहरूले आउँदै गरेका यी असल वर्षहरूका सबै अनाज जम्मा गर्नु । तिनीहरूले यसको सञ्चय गर्नुपर्छ । 36 मिश्रमा आउने सात वर्षको अनिकालको अवधिमा यी अनाज वितरण गरिनुपर्छ । यसरी अनिकालद्वारा देश सखाप हुनेछैन ।” 37 फारो र तिनका सबै कामदारको दृष्टिमा यो सल्लाह राप्रो थियो । 38 फारोले आफ्ना कामदारहरूलाई भने, “यिनीहरूपैर परमेश्वरको आत्मा भएको अर्को कुनवाहिं मानिस हामी पाउन सक्छाँ र?” 39 त्यसैले फारोले योसेफलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई यी सबै देखाउनुभएकोले तिमीजस्तै कुशल र बुद्धिमान् अरु कोही छैन । 40 तिमी नै मेरो घरको अधिकारी हुनेछौ र तिप्रो वचनअनुसार नै मेरा सबै मानिस चल्नेछून् । सिंहासनमा मात्रै म तिमीभन्दा तुलो हुनेछु ।” 41 फारोले योसेफलाई भने, “हेर, मैले तिमीलाई मिश्र देशभरिको अधिकारी तुल्याएको छु ।” 42 फारोले आफ्नो औलाबाट छाप-जाँठी फुकाली योसेफको औलामा लगाइदिए । तिनले योसेफलाई सुन्दर मलमलको लुमा पहिराइदिए र तिनको गलामा सुन्नको सिक्री लगाइदिए । 43 फारोले तिनलाई आफूसित भएको दोसो दर्जाको रथमा सवार गराए । मानिसहरू यसो भन्दै तिनको सामु चिच्छाया, “सुँडा टेकेर द्युक ।” फारोले तिनलाई सारा मिश्रको अधिकारी तुल्याए । 44 फारोले योसेफलाई भने, “म फारो हुँ, र तिमीबाहक अरु कसैले मिश्र देशमा आफ्नो इच्छाअनुसार कुनै काम गर्न पाउनेछैन ।” 45 फारोले योसेफको नाउं “सापनत-पानेह” राखिदिए । तिनले योसेफलाई पुजारी पोतीपेराकी छोरी आसनतसित विवाह गराइदिए । योसेफ मिश्र देशभरि जान्थ्ये । 46 मिश्रका राष्ट्रप्रमुख फारोको सामु उभिदा योसेफ तिस वर्षका थिए । योसेफ फारोको उपस्थितिबाट गई सारा मिश्र देशभरि चाहार्थे । 47 सहकालका सात वर्षमा जमिनले प्रचुर मात्रामा उब्जनी गयो । 48 तिनले सात वर्षमा मिश्र देशका सबै अनाज सङ्कलन गरी त्यसलाई सहरहरूमा राखे । तिनले होके सहरमा वरिपरिका खेतहरूबाट अनाज थन्क्याएर राखे । 49 योसेफले अन्नको भण्डारण सम्प्रदायको बालुवासरह गरे । अनन्य यति थैरे थियो कि तिनले हिसाब राख्य छाडिदिए । 50 अनिकालका वर्षहरू सुरु हुन्वन्दा अगि योसेफले ओनका पुजारी पोतीपेराकी छोरी आसनतबाट दुई जना छोरा जन्माइसकेका थिए । 51 योसेफले आफ्नो जेठो छोरोलाई मनश्शे नाउं दिएका थिए किनकि तिनले भने, “परमेश्वरले मेरा र मेरा पिताका धरानाका सबै कष्ट बिस्त लगाउनुभएको छ ।” 52 तिनले दोसो छोरोको नाउं एफ्राइम राखे किनकि तिनले भने, “परमेश्वरले मेरो कष्टलको देशमा मेरो फलिफाप गराउनुभएको छ ।” 53 मिश्र देशको सात वर्षको सहकालको अन्त्य भयो । 54 योसेफले भनेजस्तै गरी सात वर्षको अनिकालको थालनी भयो । सबै देशहरूमा अनिकाल परेको थियो तर मिश्र देशमा भने अनाज थियो । 55 सारा मिश्र अनिकालले तडाँडिंजा जनताहरूले अनाजको लागि फारोलाई पुकारे । फारोले सबै मिश्रीहरूलाई भने, “योसेफको हाँ जाओ र तिनले भनेद्धाँ गर ।” 56 अनिकालले पुरै देशलाई ढाकेको थियो । योसेफले सबै भण्डारहरू खुला

गरी मिश्रीहरूलाई अनाज बेचे । मिश्र देशमा अनिकाल अति भयानक थियो । 57 सारा संसारमा भयानक अनिकाल परेकोले सबै देशका मानिसहरू योसेफबाट अनाज बेचन भिन्नमा आँदै थिए ।

42 अब मिश्रमा अनाज पाँडाहरेहेछ भनी याकूबलाई थाहा भयो । तिनले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “तिमीहरू किन एक-अर्कालाई हेछौं?” 2 तिनले भने, “मिश्रमा अनाज छ भनी मैले सुनेको छु । हामी जीवित रहनको लागि तल गएर हाप्रो लागि अनाज किन ।” 3 योसेफका दस जना दाजु मिश्रमा अनाज किन्नका लागि गए । 4 तर याकूबले योसेफका भाड बेन्नामीनलाई तिनका दाजुहरूसँग पठाएन्न किनकि तिनीमाथि कुनै हानि आइपर्ता कि भनी तिनी डराए । 5 किन आउनेहरूमध्ये इसाएलिका छोराहरू पनि थिए किनकि कनान देशमा पनि अनिकाल परेको थियो । 6 योसेफ मिश्रका अधिपति थिए । तिनले देशका सबै मानिसलाई अनाज बेच्ये । योसेफका दाजुहरू आए, र तिनीहरूले भुइँसामै निहेर तिनलाई ढोग गरे । 7 योसेफले आफ्ना दाजुहरूलाई देखेर चिने, तर तिनले नचिनेका जस्ते गरी तिनीहरूसित कडासँग बोले । तिनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू कहाँबाट आएका हौ?” तिनीहरूले भने, “अनाज किन्नका लागि कनान देशबाट आएका हौं ।” 8 योसेफले आफ्ना दाजुहरूलाई चिने, तर तिनीहरूले भने तिनलाई चिनेन्न । 9 त्यसपछि योसेफले तिनीहरूको बारेमा आफूले देखेका सपनाहरू समझे र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू जासुस हौ । तिमीहरू यो देशका असुरक्षित भागहरू हेर्न आएका हौ ।” 10 तिनीहरूले तिनलाई भने, “त्यसो होइन, हजुर । तपाईंका दासहरू अनाज किन्न आएका हुन् । हामी सबै एउटै मानिसका छोराहरू हौं । 11 हामी इमानदार मानिसहरू हौं । हामी तपाईंका दासहरू जासुस होइन्न ।” 12 तिनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू यो देशका असुरक्षित भागहरू हेर्न आएका हौ ।” 13 तिनीहरूले भने, “हामी तपाईंका दासहरू बाह्न जना दाजुभाइ छौं र हामी कनान देशका एउटै मानिसका छोराहरू हौं । हेहुहोस, कान्छीचाहिं अहिले हाप्रा पितासित छैन र एक जना भाइचाहिं अब जिँदूरो छैन्न ।” 14 योसेफले तिनीहरूलाई भने, “त्यसैले मैले तिमीहरूलाई भनै कि तिमीहरू जासुस हौ ।” 15 यसैदैरा तिमीहरूको जाँच हुनेछ । फारोको शपथ खाएर म भन्दूकु कि तिमीहरूका कान्छा भाड यहाँ न आउँजेलसम्म तिमीहरू यहाँबाट जान पाउनेछैनी । 16 तिमीहरूमध्ये कोही एक जना गएर तिनलाई लिएर आऊ । तिमीहरूको वचन सत्य छ कि छैन भने जाँच गर्नको लागि तिमीहरू इयालखानामा हालिन्छौ ।” 17 तिनले तिनीहरू सबैलाई तिनीहरूलाई भने, “यसो गर, र तिमीहरू बाँचेछौ किनकि म परमेश्वरदेखि डराउँछु ।” 18 तेसो दिनमा याकूबले तिनीहरूलाई भने, “यसो गर, र तिमीहरू बाँचेछौ किनकि म परमेश्वरदेखि डराउँछु ।” 19 तिमीहरू इमानदार मानिस हौ भने एक जनलाई यही इयालखानामा छोड, र तिमीहरूस्थानी जाओ । 20 तिमीहरूका परिवारहरूका लागि आफूसित अनाज पनि लिएर जाओ । 20 तिमीहरूका कान्छा भाड मकहाँ लिएर आओ र तिमीहरूको कुरा साँच्यो ठाहरिनेछ अनि तिमीहरू मनेछैनी ।” 21 त्यसैले तिनीहरूले त्यसै गरे । 21 तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, “हामा भाइको सम्बन्धमा हामी साँच्यौ दोषी छौं किनकि तिनले हामीसित बिन्नी गर्दा तिनको व्याकुलता हामीले देख्यौ तापनि हामीले तिनको कुरा सुनेनौ । त्यसैले यो व्याकुलता हामीमाथि आइपरेको हो ।” 22 रूबनले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “त्यस केटोको विरुद्धमा पाप नगर ।” भनेर के मैले तिमीहरूलाई भनेको थिएनै? तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनै । अब हामीले त्यसको रगतको बदला भोग्नुपर्छ । 23 योसेफले तिनीहरूका कुरा बुझे भनी तिनीहरूले थाहा पाएन्न किनकि तिनीहरूका बिचमा अर्थ खोल्न्य व्यक्ति थियो । 24 तिनी तिनीहरूलाई एकातिर गई रोए । तिनीहरूकहाँ फर्केर आई तिनले तिनीहरूसित कुराकानी गरे । तिनले तिनीहरूका बिचबाट रिमियोनलाई लिएर तिनीहरूलाई बाँधै । 25 त्यसपछि योसेफले आफ्ना दाजुहरूका झोलाहरू अनाजले भरी हरेको रुपियाँ-पैसा

उसके बोराभित्र हाल्न र यात्राको लागि सरसामानको बन्दोवस्त गरिदिन आफ्ना नोकहरूलाई आज्ञा गरे । 26 आफ्ना गथाहरूमा अनाज लादेर तिनका दाजुहरू त्यहाँबाट प्रस्थान गरे । 27 विश्राम स्थलमा आफ्नो गथालाई दाना दिनलाई बोरा खोल्दा एक जनाले आफ्नो रुपियाँ-पैसा देखे । यो तिनको बोराको मुखैमा थियो । 28 तिनले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, “मेरो रुपियाँ-पैसा त फिर्ता गरिएको रहेछ । हेर त, यो त मैरे बोराभित्र छ ।” तिनीहरूको हंसले ठाउँ छाड्यो । तिनीहरू डरले काम्दै यसो भने, “परम्श्वरले यो हामीलाई के गर्नुभएको?” 29 तिनीहरू कनानमा आफ्ना पिता याकूबकहाँ फर्केर तिनीहरूमधि आइपरेका सबै कुरा बताइदिए । तिनीहरूले भने, 30 “त्यस देशका मालिकले हामीसित कठोरतापूर्वक बोले र हामी त्यहाँ जासुस भएर गएका थियाँ भनी ठाने । 31 हामीले तिनलाई भन्न्यै, “हामी इमानदार मानिसहरू हाँ । हामी जासुस होइन्नै । 32 हामी बाह्न जना दाजुभाइ छौं, र एउटै पिताको छोराहरू हाँ । एक जना अब जीवित छैन र कान्छीचाहिँ अहिले कनानमा हाम्रा पितासित छन् ।” 33 त्यस देशका मालिकले हामीलाई भने, “यसैद्वारा तिमीहरू इमानदार मानिस है कि होइन्नी भनेर म थाहा पाउनेछु । तिमीहरूमध्ये एक जना यहाँ बस, अनिकालको कारणले गर्दा तिमीहरूका परिवारहरूका लागि अनाज लिएर आफ्नो बाटो लाग । 34 तिमीहरूका कान्छो भाइ मकहाँ लिएर आओ । तब तिमीहरू जासुस नभई इमानदार मानिस रहेछो भनी मैले थाहा पाउनेछु । त्यसपछि म तिमीहरूका दाजुलाई छाडिदिनेछु र तिमीहरू यस देशमा व्यापार गरेर बस ।” 35 तिनीहरूले आफ्ना बोराहरू खोल्दा हरेको बोराभित्र चाँदीको पोको रहेछ । तिनीहरू र तिनीहरूका पिताले चाँदीको पोको देखेपछि तिनीहरू डराए । तिनीहरूका पिता 36 याकूबले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले मबाट मेरा सन्तानहरू खोसेर मलाई शोकित तुल्याएका छौ । योसेफ अब जीवित छैन, शिमियोन पनि छैन र तिमीहरूले बेन्यामीन पनि मबाट लैजानेछौ । यी सबै कुरा मेरो विरुद्धामा छन् ।” 37 रूबनले आफ्ना पितालाई यसो भने, “मैले बेन्यामीन तपाईंकहाँ फर्काएर ल्याइन भने तपाईंले मेरा दुई छोरालाई मार्न सक्नुहुन्छ । तिनलाई मेरो जिमामा सुमिपदिनुस, र म तिनलाई फेरि तपाईंहाँ ल्याउनेछु ।” 38 याकूबले भने, “मेरो छोरो तिमीहरूसितै तल जानेछैन । किनकि तिनका दाजु मरिसके र तिनी एकले छन् । तिमीहरू जाने बाटोमा तिनीमधि कुनै खतरा आइप्यो भने तिमीहरूले मेरो फुलेको कपाललाई शोकसँगै पातालमा पुऱ्याउनेछौ ।” (Sheol h7585)

ल्याइन भेने म सदाको लागि त्यसको दोषी हुनेछु । 10 किनकि हामीले ढिला नगरेका भए निश्चय नै अहिलेसम्म त हामी दासो पटक यहाँ फर्किसकेका हुने थिएँ । 11 तिनीहरूका पिता इसाएले तिनीहरूलाई भेने, “त्यसो हो भेने, अब यसो गर । तिमीहरूका झोलाहरूमा यस देशमा सैवेभद्रा उत्तम उब्जीहरू हाल । ती मानिसलाई यी उपहारहरू लिएर जाओः सुगम्यित लेप, मह, मसला र मूर्ख, पेस्ता र हाडे-बदाम । 12 तिमीहरूले दुई गुणा रुपियाँ-पैसा पनि लिएर जाओँ । तिमीहरूका बोरा खोल्दा मुखमा फेला परेका रुपियाँ-पैसा पनि सँगै लिएर जाओ । सायद त्यो भुल थियो । 13 तिमीहरूका भाइलाई पनि सँगै लैजाओँ । उठेरे केरि ती मानिसकहाँ जाओ । 14 सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले ती मानिसको सामु तिमीहरूलाई कृपा देखाउन् ताकि तिनले तिमीहरूका अर्का दाजु र बेन्यामीनलाई छुटकारा दिउन् । मेरा सन्तानहरूको कारणले म शोकित हुनेपछ भेने म हुँला ।” 15 ती मानिसहरूले उपहार, दुई गुणा रुपियाँ-पैसा र बेन्यामीनलाई लिए, र तिनीहरू उठेरे मिश्रतर्फ डारे, अनि योसेफको सामु हाजिर भए । 16 योसेफले तिनीहरूसँगै बेन्यामीनलाई देखेपछि तिनले आफ्नो घरको भण्डरेलाई भेने, “ती मानिसहरूलाई घरभित्र ल्याओ, र एउटा पशु काटेर भोज तथार पार किनकि दिउँसो यी मानिसहरूले मसीं खोलेछन् ।” 17 त्यस भण्डारले योसेफले भनेजस्ते गयो । त्यसले ती मानिसहरूलाई योसेफको घरभित्र ल्यायो । 18 ती मानिसहरू योसेफको घरमा लगिएकाले तिनीहरू डराए । तिनीहरूले भेने, “पहिलो पटक हाम्रा बोराहरूमा फक्जाईएको रुपियाँ-पैसाको कारण हामीलाई यहाँ ल्याइएको हो । तिनले हाम्रो विस्तुदमा मौका खोजेका हुन सक्छन । तिनले हामीलाई गिरफतार गरी दास बनाउन सक्छन्, हाम्रा गथाहरू लैजान सक्छन ।” 19 तिनीहरू योसेफको घरको भण्डरेकहाँ गए, र घरको ढोकामा तिनीहरूले उसलाई भेने, 20 “हजुर, हामी पहिलो पटक अन्न किन्न आयो । 21 हामी विश्राम स्थलमा पुर्यो, अनि बोराहरू खोल्दा हरेको रुपियाँ-पैसा हरेकको बोराको मुख्यमा थियो । त्यहाँ हाम्रा सबै रुपियाँ-पैसा थिए । हामीले ती हामीसँगै ल्याएका छौँ । अन्न किन्नलाई हामीले थाप रुपियाँ-पैसा पनि ल्याएका छौँ । 22 हाम्रा रुपियाँ-पैसा हाम्रा बोराहरूमा कसले राखिदियो भनी हामीलाई थाहा छैन ।” 23 भण्डारेले भन्यो, “तपाईंहरूलाई शान्ति होस् । नडराउनुहोस् । तपाईंका परमेश्वर र तपाईंका पिताका परमेश्वरले नै तपाईंका बोराहरूमा तपाईंहरूको रुपियाँ-पैसा हातिदिएको हुनुपर्छ । मैले तपाईंहरूको रुपियाँ-पैसा त पाएकै थिएँ ।” त्यसपछि भण्डारेले शिमियोनलाई तिनीहरूकहाँ ल्यायो । 24 भण्डारेले ती मानिसहरूलाई योसेफको घरभित्र ल्यायो । त्यसले पानी दियो, र तिनीहरूले आ-आफ्ना गोडा थोए । त्यसले तिनीहरूका गथाहरूलाई पनि दानापानी दियो । 25 तिनीहरूले दिउँसो योसेफको आगमनको लागि उपहारहरू तथार पारिराख्ये, किनकि तिनीहरूले त्यहाँ सँगसँगै खाने थिए भनी तिनीहरूले सुनेका थिए । 26 योसेफ घरमा आँदा तिनीहरूले आफ्ना हातम भएका उपहारहरू घरभित्र ल्याए, र भुइँसमै निहुरेर तिनलाई ढोग गरे । 27 तिनले तिनीहरूको भलाकुसारीको बारेमा सोधपुछ गरे, “तपाईंहरूले बताउनुभएका तपाईंहरूका बढू पिता सञ्चय हुनुहुन्छ? के तिनी अझौ जीवितै छन्?” 28 तिनीहरूले भेने, “तपाईंका दास हाम्रा पिता सञ्चै हुनुहुन्छ । उहाँ अझौ जीवितै हुनुहुन्छ ।” तिनीहरू भुइँमा लमतन्न परेर तिनलाई ढोग गरे । 29 तिनले आफ्ना आँखा उठाउँदा तिनले आफ्नी आमाका छोरा आफ्ना भाइ बेन्यामीनलाई देखेपछि तिनले भेने, “तिमीहरूले मलाई बाटाएको तिमीहरूका कान्छा भाइ यिनै हुन्?” त्यसपछि तिनले भेने, “मेरा छोरा, तिमीमाथि परमेश्वर अनुग्रही हुनुभएको होस् ।” 30 योसेफ कोठाबाट बाहिर जान हताहिए किनकि तिनी आफ्ना भाइको बारेमा स्वेहो भरिएका थिए । तिनले रुने ठाउँ खोजे । तिनी आफ्नो कोठाभित्र पर्सी रोए । 31 आफ्नो मुख थोर्दै तिनी बाहिर आए । आफूलाई नियन्त्रण गर्दै तिनले भेने, “खाना ल्याओ ।” 32 नोकरहरूले योसेफको लागि क्लृप्तै र तिनका दाजुहरूका लागि क्लृप्तै खाना पस्के । मिश्रीहरूले क्लृप्तै खाना खाए किनकि तिनीहरूले हिक्रहरूसित खान सक्दैनयै । त्यसो गर्नु मिश्रीहरूका लागि

उत्पत्ति

अत्यन्तै धृणित कुरो थियो । 33 दाजुहरू योसेफका सामु बसे । तिनीहरू जेठादेखि कान्छासम्म मिलेर बसेका थिए । तिनीहरू सबै सँगसँगै छक्क परेका थिए । 34 आफ्नो सामु पुस्तिएको खानाको केही भाग योसेफले तिनीहरूकाहाँ पठाए । तर बेन्यामीनको भागचाहाँ अरु कुनै दाजुहरूको भन्दा पाँच गुणा बेसी थियो । तिनीहरूले पिए र तिनीहरू तिनीसँगै खुसी भए ।

44 योसेफले तिनको घरको भण्डारेलाई आज्ञा दिए, “ती मानिसहरूले तेजान सक्नेजति अनाज तिनीहरूको बोराहरूमा भरिदेउ, र हरेकको बोराको मुख्या हरेकको रसियाँ-पैसा पनि हालिदेऊ । 2 कान्छोको बोराको मुख्या मेरो चाँदीको कचौरा र तिनले अनाजको लागि त्याएको रुपियाँ-पैसा पनि हालिदेऊ ।” भण्डारेले योसेफले भनेदैँ गयो । 3 बिहान भएपछि ती मानिसहरू आ-आफ्ना गाधाहरूसँगै पठाइए । 4 तिनीहरू सहरबाट केही पर पुग्दा योसेफले आफ्नो भण्डारेलाई भने, “उठ, र ती मानिसहरूको पिला गर । तिनीहरूलाई भेटाएपछि यसो भन्नू, ‘किन तिमीहरूले भलाइको सट्टा खराबी गयौ? 5 के यो त्यही कचौरा होइन जसबाट मेरा मालिकले पिउनुहुँच्छ र शकून-अपशकूनको लागि प्रयोग गर्नुहुँच्छ? तपाईंहरूले जे गर्नुभएको छ त्यो खराब छ’ ।” 6 भण्डारेले तिनीहरूलाई भेटायो, र तिनहरूलाई ती वचनहरू भन्यो । 7 तिनीहरूले त्यसलाई भेटायो, र तिनहरूलाई ती वचनहरू भन्यो । 8 हामीले हामा बोराहरूका मुख्यमा फेला पारेका रुपियाँ-पैसा त हामीले कनान देशबाट फेरि तपाईंको फर्काएर त्यार्याँ । तब कसरी हामीले हामा मालिकको घरबाट चाँदी वा सुन चोर्न सक्छौ? 9 तपाईंको कुनै पनि दाससित त्यो कचौरा फेला पारियो भने त्यो मारियोस, र हामी आफै पनि तपाईंका दास हुनेछौ ।” 10 भण्डारेले भन्यो, “अब तपाईंहरूकै वचनअनुसार नै होस । जसासित त्यो कचौरा पाइँछ, त्यो मेरो दास बनोस, र अरुहरू निर्दोहिं हुनेछन् ।” 11 त्यसपछि हरेक मानिसले हतार-हतारमा आ-आफ्नो बोरा भुङ्गामा दारी तिनीहरूले आ-आफ्ना बोरा खोल्यो । 12 भण्डारेले खोजी गयो । त्यसले जेठोबाट सुरु गरेर कान्छोमा टुड्यायायो, अनि त्यो कचौरा बेन्यामीनको बोरामा फेला पारियो । 13 त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना लुगा च्याते । हरेकले आ-आफ्नो गधा लादेर तिनीहरू सहर फर्के । 14 यहूदा र तिनका दाजुभाइहरू योसेफको घरमा फर्के । तिनी अझौ पनि त्यहीं नै थिए र तिनीहरूले भुइँसमै निहुरेर तिनलाई ढोग गरे । 15 योसेफले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यो के गरेको? मजस्तो मानिसले शकून-अपशकून गर्छ भनी के तिमीहरूलाई थाहा छैन?” 16 यहूदाले भने, “मेरा मालिकलाई हामी के भन्नै? हामी के बोलै? वा हामीले आफूलाई कसरी सफाई दिईँ? परमेश्वरले तपाईंका दासहरूको अपराध पत्ता लगाउनुभएको छ । हेन्हुरोस, हामी मेरा मालिकहरूका दास हुन्छौं- हामी र त्यो व्यक्ति जसको हातमा त्यो कचौरा फेला पारियो, त्यो मात्रै मेरो दास हुनेछ । तर तिमीहरूचाहिं शान्तिसित आफ्ना पिताकहाँ जाओ ।” 18 त्यसपछि यहूदा योसेफको नजिक आएर भने, “मेरा मालिक, बिन्ती छ, कि हजुरको दासलाई एउटा वचन बोल्न दिनुहोस, किनकि तपाईं फारोसमान हुनुहुँच्छ । 19 मेरा मालिकले आफ्ना दासहरूलाई यसो भनी सोधुन्नयो, ‘के तिमीहरूका पिता वा भाइ छ?’ 20 हामीले हजुरलाई भन्यौ, “हाम्रा वृद्ध पिता हुनुहुँच्छ, र उहाले बुढेसकालमा जन्माउनुभएको उहाको एउटा छोरो पनि छ । तर तिनका दाजु मरिसके, र तिनकी आमापट्टिबाट तिनी मात्रै बाँकी छन्, र तिनका पिताले तिनलाई माया गर्नुहुँच्छ ।” 21 त्यसपछि तपाईंले आफ्ना दासहरूलाई भन्नुभयो, “तिनलाई लिएर आओ ताकि मैले तिनलाई देख्न सकूँ ।” 22 त्यसपछि हामीले हजुरलाई भन्यौ, “ठिठोले आफ्ना पितालाई छाडन सक्नेन ।” किनकि तिनले आफ्ना पितालाई छाइनुपयो भने तिनका पिता मर्नेछन् ।” 23 तब तपाईंले आफ्ना दासहरूलाई भन्नुभयो, तिमीहरूको कान्छो छोरो तिमीहरूसँगै

नआएसम्म तिमीहरूले मेरो अनुहार हेनेछैनौ ।” 24 त्यसपछि हामी तपाईंका दास मेरा पिताकहाँ जाँदा हामीले उहालाई तपाईंका वचनहरू सुनायाँ । 25 हाम्रा पिताले भन्नुभयो, ‘फेरि गएर हाम्रा लागि अनाज किन ।’ 26 त्यसपछि हामीले भन्यौ, “हामी तल जान सक्दैनै । हाम्रो कान्छे भाइ हामीसित गयो भने मात्र हामी तल जान सक्छौं किनकि कान्छो भाइ हामीसित नगएसम्म हामीले ती मानिसको अनुहार हेनेसक्दैनै ।” 27 तपाईंका दास मेरा पिताले हामीलाई भन्नुभयो, ‘मेरी पल्तीले मेरा लागि दुई जना छोरा जन्माएकी कुरा त तिमीहरूलाई थाहै छ । 28 एउटाले मलाई छाडेर गइसकेपछि मैले भनै, ‘निश्चय नै, त्यसलाई धुजाधुज पारिएको छ, र त्यस बेलादेखि मैले त्यसलाई देखेको छैन ।’ 29 अब तिमीहरूले यसलाई धुन मबाट लिएर गयौ र यसमाथि कुनै हानि आइप्यो भने तिमीहरूले मेरो फुलेको कपाललाई शोकमै पातालमा पुऱ्याउनेछै ।’ (Sheol h7585) 30 त्यसकारण म हजुरका दास मेरा पिताकहाँ पुऱ्याउनेछै । (Sheol h7585) 32 किनकि तपाईंका दास मेरा पिताको अगि म ती ठिटाको जामानी बरेको कु, र भनेको कु, र मैले तिनलाई तपाईंकाहाँ ल्याइन भने म मेरा पिताको सामु सदाको लागि दोषी ठारिनेछु ।’ 33 त्यसकारण ती ठिटाको साटोमा तपाईंका दासलाई नै हजुरको दासको रूपमा बस्न दिनुहोस, र ती ठिटालाई तिनका दाजुहरूसँगै जान दिनुहोस । 34 किनकि ठिटालाई नलिइकन म कसरी मेरा पिताकहाँ जान सक्छु र? मेरा पितामाथि आइप्यो खराबी हेनेदेखि म डराएको छु ।”

45 त्यसपछि आफूने उभिएका सबै दासहरूका सामुन्ने योसेफले आफूलाई नियन्त्रण गर्न सकेनन् । तिनले उच्च सौरमा भने, “हरेक व्यक्ति यहाँबाट जाऊ ।” त्यसैले योसेफले आफैलाई आफ्ना दाजुहरूकहाँ चिनाउंदा योसेफको नजिकै कोही उभिएको थिएन । 2 तिनी यति तुलो सोर निकालेर रोए कि मिश्रीहरूले मात्र नभई फारोको परिवारले पनि सुने । 3 योसेफले आफ्ना दाजुहरूलाई भने, “म योसेफ हुँ । के मेरा पिता अझौ जीवितै हुनुहुँच्छ?” तिनका दाजुहरूले तिनलाई जवाफ दिन सकेनन् । किनकि तिनीहरू तिनको उपरिथितमा स्तब्ध भएका थिए । 4 त्यसपछि योसेफले आफ्ना दाजुहरूलाई भने, “बिन्ती छ, मेरो नजिक आओ ।” तिनीहरू नजिक आए । तिनले भने, “म तिमीहरूका भाइ योसेफ हुँ जसलाई तिमीहरूले मिश्रामा बेचेका थियो । 5 तिमीहरूले मलाई बेचेकोमा अपसोस नमान वा आफैमाथि रिस नगर किनकि जीवन बचाउन परमेश्वरले मलाई तिमीहरूभन्दा पहिले यहाँ पठाउनुभयो । 6 यी दुई वर्ष यो देशमा अनिकाल परिसकेको छ, र अझौ पाँच वर्ष न हलो जोतिनेछ न कटनी गरिनेछ । 7 पृथ्वीमा एउटा बाँकी भागको रूपमा राखी ठुलो छुटकाराद्वारा तिमीहरूको जीवन बचाउन परमेश्वरले मलाई तिमीहरूभन्दा पहिले यहाँ पठाउनुभयो । 8 त्यसैले तिमीहरूले नभई परमेश्वरले नै मलाई यहाँ पठाउनुभएको हो, र उहाले मलाई फारोको पिता, तिनका सबै धरानाका मालिक र सारा मिश्र देशका शासक तुल्याउनुभएको छ । 9 हतार-हतार मेरा पिताकहाँ गएर उहालाई यसो भन, “तपाईंका छोरा योसेफ यसो भन्नेछन्, ‘परमेश्वरले मलाई सारा मिश्रको मालिक बनाउनुभएको छ । मकहाँ आउन विलास नगर्नुहोस ।’ 10 तपाईं गोशेन प्रदेशमा बस्नुहोनेछ, र तपाईं, तपाईंका छोराछोरीरह, तपाईंका नातिनातिनाहरू, तपाईंका बगालहरू, तपाईंका बथानहरू र तपाईंसित भएका सबै मेरो नजिकै हुनुहोनेछ । 11 म त्यहाँ तपाईंको बन्दोवस्त मर्नेछु किनकि अनिकालका पाँच वर्ष अझौ बाँकी छन्, नत्रता तपाईं, तपाईंको धराना र तपाईंसित भएका सबै दरिद्रतामा जानेछन् ।” 12 तिमीहरूसित बोल्ने म योसेफ तै हुँ भनी तिमीहरूको अँखाले देखेका छौ र मेरा भाइ बेन्यामीनले पनि देखेका छन् । 13 मैले मिश्रामा हासिल गरेको इज्जत र मैले प्राप्त गरेका

सबै थोकको विषयमा तिमीहरूले मेरा पितालाई बताउनु । हतारसँग गएर मेरा पितालाई ल्याओ ।” 14 तिनी आफ्ना भाइ बैन्यामीनसित अङ्गाला हालेर रोए, अनि बैन्यामीन पनि अङ्गालो हालेर रोए । 15 तिनले आफ्ना सबै दाजुहरूलाई चुम्बन गरे र तिनीहरूसँगे रोए । त्यसपछि तिनका दाजुहरूले तिनीसित कुराकानी गरे । 16 “योसेफका दाजुहरू आएका छन्” भने खबर फारोको घरमा पुयो । यसले फारो र तिनका कामदारहरूलाई निकै खुसी पान्यो । 17 फारोले योसेफलाई भने, “तिन्ना दाजुहरूलाई यसो गर्न भन, ‘आ-आफ्ना पशुदुरु लदाएर कनान देशमा जाओ । 18 तिमीहरूका पिता र घरानाहरूलाई लिएर मकहाँ आओ । म तिमीहरूलाई मिश्रको असल ठाउँ दिनेछु, र तिमीहरूले यस देशका स्वादिष्ट मासु खानेछौ । 19 अब तिमीहरूलाई आज्ञा दिएको छ । तिमीहरूलाई यसो भन्ने आज्ञा पनि दिएको छ, ‘तिमीहरूका छोराछोरी र तिमीहरूका पत्नीहरूला लागि मिश्र देशका गाडाहरू लिएर जाओ । तिमीहरूका पितालाई लिएर आओ । 20 तिमीहरूका धन-सम्पत्तिको बारेमा चिन्ता नमान किनकि मिश्र देशका सबै असल-असल थोकहरू तिमीहरूको हुन् ।” 21 इसाएलका छोराहरूले त्यसै गरे । फारोको आज्ञामुताबिक योसेफले तिनीहरूलाई गाडाहरूसाथै यात्राका लागि मालसामानहरू दिए । 22 तिनले तिमीहरू सबैलाई नयाँ लुगाहरू पनि दिए, तर बैन्यामीनलाई भने तिनले तिन सय चाँदीका टुक्रा र पाँच जोर लुगा दिए । 23 आफ्ना पिताका लागि तिनले यी थोकहरू पठाएः मिश्रका असल-अलस थोकहरू लादिएका दसवटा गधा; अनाज, रोटी र आफ्ना पिताको यात्राका लागि आवश्यक खाद्यपदार्थहरूले लादिएका दसवटा गधैनी । 24 तिनले आफ्ना दाजुहरूलाई पठाए र तिनीहरू त्यहाँबाट प्रस्थान गरे । तिनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू बाटोमा झगडा नगर ।” 25 तिनीहरू मिश्रबाट यात्रा गरी कनान देशमा आफ्ना पिताकहाँ आए । 26 तिनीहरूले तिनलाई भने, “योसेफ अझौ जीवितै छन्, र तिनी सारा मिश्र देशभरिको शासक भएका छन् ।” योसेफको बारेमा तिनीहरूले भनेका कुरा विश्वास गर्न नसकेर तिनी बेहोस भए । 27 योसेफले तिनीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिनले याकूबलाई बताइदिए । याकूबले आफूलाई लैजान योसेफले पठाएका गाडाहरू देखेपछि तिनीहरूका पिता याकूबको होस फर्क्यो । 28 इसाएलले भने, “अब पुग्यो । मेरो छोरो योसेफ अझौ जीवित छ । म मर्नुअगि गएर त्यसलाई हेनेचु ।”

46 इसाएल आफूसँग भएका सबै थोक लिएर हिँडे र बेश्वा गए । त्यहाँ तिनले आफ्ना बुबा इसहाकका परमेश्वरको निमित्त बलिदान चढाए । 1 2 राती दर्शनमा परमेश्वर इसाएलसँग यसो भन्नै बोल्नुभयो “याकूब, याकूब ।” तिनले भने, “म यहाँ छु ।” 3 उहाँसे भन्नुभयो, “म परमेश्वर हुँ, तेरा बुबाका परमेश्वर । मिश्रमा जान नडार, किनकि त्यहाँ म तँबाट एउटा ठुलो जाति बनाउनेछु ।” 4 म तँसँग मिश्रमा जानेछु, र म तँलाई निश्चय नै केरि फक्टिल्याउनेछु, अनि योसेफको हालाते तेरा आँखा छोपिदिनेछ ।” 5 त्यसपछि याकूब बेर्शबाबाट हिँडे । इसाएलका छोराहरूले आफ्ना बुबा याकूब, आफ्ना बालबच्चा र आफ्ना परिवारहरूलाई फारोले तिनलाई ल्याउन पठाएका गाडाहरूमा चढाएर लगे । 6 तिनीहरूले आफ्ना गाईबस्तु र कनान देशमा जामा गरेका मालसामानहरूसँगी लगे । याकूब र तिनका जम्मे सन्तान मिश्रमा गए । 7 याकूबले आफ्ना छोराहरू, नातिहरू, छोरीहरू र नातिनीहरू, तिनका सबै सन्तानलाई आफूसँगी मिश्रमा लगे । 8 मिश्रमा जाने इसाएलका छोराहरू, अर्थात् याकूब र तिनका सन्तानहरूला नाँ यी नै थिएः याकूबका जेता छोरा रुबेन । 9 रुबेनका छोराहरूः हानोक, पल्लु, हेसोन र कर्मी; 10 शिमियोनका छोराहरूः यमूराल, यामीन, ओहद, याकीन, सोहोर र कनानी पत्नीतर्फका छोरा शील; 11 लेवीका छोराहरूः गेर्शेन, कहात र मरारी । 12 यहूदाका छोराहरूः एर, ओनान, शेलह, फारेस र जेरह (तर एर र ओनानचाहिँ कनान देशमै मरे) । फारेसका छोराहरू हेसोन र हामूल थिए । 13 इसाखारका छोराहरू तोला, पुवा, याश्वर र शिप्रोन थिए । 14 जबूलूनका

छोराहरू सेरेद, एलोन र यहलेल थिए । 15 यिनीहरूचाहिँ याकूबबाट लेआले पहन-आरामा जन्माएका छोराहरू, तिनकी छोरी दीनासमेत हुन् । लेआबाट याकूबका छोराछोरी जम्मा तेतिस जना थिए । 16 गादका छोराहरू सेफोन, हाम्पी, शूरी, यसबोन, एरी, अरोदी र अरेली थिए । 17 आशेरका छोराहरू यिम्मा, यिश्वा, यिश्वी र बरीआ थिए । तिनीहरूकी बहिनी सेरह थिन् । बरीआका छोराहरू हेवेर र मस्कीएल थिए । 18 लाबानले आफ्नी छोरी लेआलाई दिएकी कमारी जिल्पापटिका याकूबका छोराछोरी यी नै थिए । तिनले याकूबको निमित्त जम्मा सोह जना छोरा जन्माइन् । 19 याकूबकी पत्नी राहेलका छोराहरू योसेफ र बैन्यामीन थिए । 20 आोनका पुजारी पोतीपेराकी छोरी आसनतर्फबाट मिश्रमा जन्मेका योसेफका छोराहरू मनश्शेर र एकाइम थिए । 21 बैन्यामीनका छोराहरू बेला, बेकर, अश्वेल, गेरा, नामान, एही, रोश, मुपीम, हुपीम र आर्द थिए । 22 राहेलबाट जन्मेका याकूबका छोराहरू यी नै थिए । यिनीहरू जम्मा चौध जना थिए । 23 दानका छोरा हुशीम थिए । 24 नपालीका छोराहरू यहसेल, गुनी, येसेर, र शिल्लेम थिए । 25 लाबानले आफ्नी छोरी राहेलाई दिएको कमारी बिल्हाले याकूबबाट जन्माएका सात जना छोरा यी नै थिए । 26 याकूबका साथमा मिश्रमा गएका तिनका बुहारीहरूबाटेका आफ्ना सन्तान जम्मा छ्यसस्टी जना थिए । 27 मिश्रमा जन्मेका योसेफका दुई जना छोरासमेत गरेर मिश्रमा जाने याकूबका परिवारका सदस्यहरू जम्मा सन्तरी जना थिए । 28 गोशेनमा तिनलाई भेटन आइदेउन् भनी याकूबले यहूदालाई योसेफकहाँ खबर दिएर आफ्नो अगि पठाए । 29 योसेफले आफ्नो रथ तयार गर्न लगाए र गोशेनसम्म आफ्ना बुबा इसाएललाई भेट गर्न आए । योसेफले आफ्ना बुबालाई देखे, र बुबालाई अङ्गालो हालेर धेरै बेरसम्म रोए । 30 इसाएलले योसेफलाई भने, “अब मलाई मन देओ, किनकि मैले तेरो मुख देख्वै र तँ जीवितै रहेछस् ।” 31 योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाका परिवारहरूलाई भने, “अब म गएर फारोलाई यसो भनेर खबर दिनेछु, ‘कनान देशका मेरा दाजुभाइहरू र मेरा बुबाका घरानाहरू मकहाँ आएका छन् ।’ 32 उनीहरू सबै गाईबस्तु पाल्ने भएकाले गोठाल हुन् । उनीहरूले आफ्ना सबै बाल, बथान, र उनीहरूसँग भएका सबै थोक लिएर आएका छन् ।” 33 जब फारोले तपाईंहरूले बोलाएर तिमीहरूका कामधन्दा के हो? भनी सोध्नु, 34 तब तपाईंहरूले यसो भन्नुपर्छ, “हजुरका दासहरू हामी बाबु-छोराहरू हाम्रा युवावस्थादेखि अहिलेसम्म गाईबस्तु पाल्दै आएका छौं ।” तपाईंहरूले यसो गर्नुभयो भने तपाईंहरूले गोशेनमा बसोबास गर्न पाउनुहोनेछ, किनभने हरेक गोठालोचाहिँ मिश्रीहरूको लागि घृणाको पात्र हो ।”

47 तब भित्र गएर योसेफले फारोलाई भने, “मेरा बुबा र दाजुभाइहरू, उनका बगाल र बथानहरू र उनीहरूका सबै थोक लिएर कनानबाट आएका छन् । हेनीहोस्, अहिले उनीहरू गोशेन प्रदेशमा छन् ।” 2 तिनले आफ्ना दाजुहरूमध्येबाट पाँच जनालाई लिएर फारोलाई चिनाइदिए । 3 फारोले तिनका दाजुभाइहरूलाई सोधे, “तिमीहरूको कामधन्दा के हो?” उनीहरूले फारोलाई भने, “हामी हजुरका दासहरू हाम्रा पिता-पुख्दिखि नै गोठाला हाँ ।” 4 त्यसपछि उनीहरूले फारोलाई भने, “हामी यस देशमा अस्थायी बसोबास गर्न आएका छौं ।” कनान देशमा घोर अनिकाल परेको हुनाले हजुरका दासहरूका बगालहरूको निमित्त चरन छैन । त्यसैले अब बिन्नी छ, हामी हजुरका दासहरूलाई गोशेन प्रदेशमा बसोबास गर्ने अनुमति दिनुहोस ।” 5 त्यसपछि फारोले योसेफलाई भने, “तिन्ना बुबा र तिन्ना दाजुभाइहरू तिमीहरू आएका छन् ।” 6 मिश्रदेश तिन्नी अगि छ । देशको सबैभन्दा असल ठाउँ गोशेन प्रदेशमा नै तिन्ना बुबा र तिन्ना दाजुभाइहरूलाई बरने बन्दोबस्त गर । उनीहरूमध्ये सक्षम मानिसहरूलाई गाईबस्तुहरूको जिम्मा देउ ।” 7 तब योसेफले आफ्ना बुबा याकूबलाई पालि फारोकहाँ हाजिर गराए । याकूबले फारोलाई आशीर्वाद दिए । 8 फारोले याकूबलाई

सोधे, “तपाईंको उमेर कति भयो?” 9 याकूबले फारोलाई भने, “मेरो प्रवासी जीवनको उमेर एक सय तिस वर्ष भयो । मेरो यस जीवनका वर्षहरू थेरै र दुःखमय भएका छन् । मेरो उमेर मेरा पिता-पुर्खाहरूस्का जित पुर्नेकै छैन ।” 10 त्यसपछि याकूबले फारोलाई आशीर्वाद दिए, र तिनको उपरिथिताबाट निस्केर गए । 11 तब योसेफले आफ्ना बुबा र दाजुभाइहरूलाई बसोबास गराए । फारोको हुक्मअनुसार तिनले मिश्रमा भएको सबैभन्दा असल ठाँउ, अर्थात् रामसेस भन्ने इलाकाको एउटा क्षेत्र उनीहरूलाई दिए । 12 योसेफले आफ्ना बुबा, दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाका परिवारका सबैलाई उनीहरूका आसित परिवारको सङ्ख्याअनुसार खानेकुरा उपलब्ध गराए । 13 धोर अनिकालको कारण पुरै देशमा कुनै खानेकुरा थिएन । अनिकालद्वारा मिश्र र कनान दुवै देश कमजोर भए । 14 मिश्र र कनान देशका बासिन्दाहरूलाई बेचेका अन्नबाट प्राप्त सबै रुपियाँ योसेफले जम्मा गरे । त्यसपछि योसेफले त्यो रुपियाँ फारोको महलमा ल्याए । 15 जब मिश्र र कनानमा भएका सबै आफ्ना रुपियाँ-पैसा खर्च भयो, सबै मिश्रीहरू यसो भन्दै योसेफकहाँ आए, “हामीलाई अन्न दिनुहोस् । हाम्रो रुपियाँ-पैसा सकिएको कारण तपाईंका आँखाको सामुने हामी किन मरै?” 16 योसेफले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरूका रुपियाँ-पैसा सिद्धिए भने गाईबस्तु ल्याओ र तिमीहरूका गाईबस्तुका सङ्घामा म तिमीहरूलाई अन्न दिनेछु ।” 17 यसकारण तिनीहरूले आफ्ना गाईबस्तुहरू योसेफकहाँ ल्याए । योसेफले तिनीहरूका घोडा, भेडाबाल्का, गाईबस्तु, गधाका सङ्घामा तिनीहरूलाई खानेकुरा दिए । त्यस साल गाईबस्तुका सङ्घामा तिनीहरूलाई तिनले अन्न खुवाए । 18 त्यो साल चितपछि अर्को साल आएर तिनीहरूले योसेफलाई भने, “हामी हाम्रा मालिकदेखि केही कुरा पनि लुकाउदैनै कि हाम्रा रुपियाँ-पैसा सबै सकिए र गाईबस्तुका बथान पनि सबै मालिककै भएका छन् । अब हजुरो को आँखाको सामुने हामीसँग हाम्रै जिउ र जग्गाजमिनबाहेक असै कही छैन । 19 हामी र हाम्रा जमिन हजूरका आँखाको सामुने किन नष्ट हुने? अन्नको साटोमा हामी र हाम्रो जमिनलाई किन्नुहोस्, र हामी आफ्ना जग्गाजमिनसमेत फारोका कमारा-कमारी हुनेछौं । हामीलाई बिउ दिनुहोस्, ताकि हामी जीवित हुन सकाँ र हाम्रा जग्गाजमिन पनि उजाड नहोऊन् ।” 20 यसरी योसेफले मिश्रका सबै जग्गाजमिन फारोको निर्मित किने । अनिकाल थेरै भएको हुनाले हरेक मिश्रीले आफ्ना जग्गाजमिन बेच्यो । यसरी जग्गाजमिन फारोको भयो । 21 मिश्रको एक छेउदेखि अर्को छेउसम्मका सबै मानिसहरूलाई तिनले कमारा बनाए । 22 पुजारीहरूका जग्गाजमिन मात्र तिनले किनेनु, किनभने पुजारीहरूलाई फारोबाट भत्ता दिइएको थियो । फारोले दिएकै हिस्साबाट तिनीहरूले खान्नै । त्यसकारण तिनीहरूले चाहिँ आफ्ना जग्गाजमिन बेवेन । 23 योसेफले जनताहरूलाई भने, “हेर, आज मैले फारोको निर्मित तिमीहरूका जग्गाजमिन र तिमीहरूलाई पनि किनेको छु । अब तिमीहरूका निर्मित बिउ यहाँ छ, र तिमीहरूले जमिनमा बिउ छर । 24 तर फसलको बेलामा उज्जनीको पाँचाँ हिस्सा तिमीहरूले फारोलाई दिनुपर्छ । चार हिस्साचाहाँ खेतीलाई बिउको निर्मित र तिमीहरू, तिमीहरूका परिवार र तिमीहरूका बालबच्चाको खानाको निर्मित तिमीहरूको आफ्नै हुनेछ ।” 25 तिनीहरूले भने, “हजूले हाम्रो प्राण बचाइदिनुभएको छ । हजुरो निगाह हामीमाथि रहोस् । हामी फारोका कमारा हुनेछौं ।” 26 यसैले मिश्र देशमा योसेफले उज्जनीको पाँचाँ हिस्सा फारोको हुन्छ भन्ने कुरा समेटिएको जग्गाजमिनको विषयमा एउटा ऐन बनाए, जुन आजसम्म प्रचलित छ । पुजारीहरूका जग्गाजमिन मात्र फारोको भएन । 27 त्यसैले इसाएल मिश्रको गोशेनमा बसोबास गरे । तिनका मानिसहरूले त्यहाँका जग्गाजमिन आफ्नो अधिकारमा लिए । तिनीहरूको फलिफाप भएर सङ्ख्या अत्यन्तै वृद्धि भयो । 28 याकूब मिश्रमा सबै वर्ष बसे । यसरी याकूबको जम्मा उमेर एक सय सतवालिस वर्ष भयो । 29 जब इसाएलको मर्मे बेला आयो, तिनले आफ्ना छोरा योसेफलाई बोलाएर भने, “यदि मैले तेरो निगाह पाएको छु भने तेरो हात मेरो तिग्रामुनि राख्नेर मप्रति तेरो विश्वासयोग्यता

र भरोसा देखा । कृपा गरेर मलाई मिश्रदेशमा नगाइ । 30 म मेरा पिता-पुर्खाहरूसँग सुत्ता मलाई मिश्रबाट बोकेर लगी उनीहरूके चिह्नमा गाडिए ।” योसेफले भने, “तपाईंले भन्नुभएबमाजिम म गर्नेछु ।” 31 इसाएलले भने, “मसँग शपथ खा ।” अनि योसेफले शपथ खाए । तब इसाएल आफ्नो पलड्गाको सिरानमा घोषो परे ।

48 यी कुराहरू भएको केही समयपछि “हेरुहोस्, हजुरका पिता बिरामी हुनुहुन्छ” भनेर कसैले योसेफलाई खबर दियो । यसकारण तिनले आफ्ना दुई छोरा मनश्शे र एफ्राइमलाई आफ्नो साथमा ल्याए । 2 जब “हेरुहोस्, तपाईंका छोरा योसेफ तपाईंलाई भेट गर्न आएका छन्” भन्ने खबर कसैले याकूबलाई सुनायो, इसाएल आफै बल गरेर पलड्गामा बसे । 3 याकूबले योसेफलाई भने, “सर्वशक्तिमान् परमेश्वर कनान देशको लूजमा मकहाँ देखा पर्नुभयो । उहाँले मलाई आशीर्वाद दिनुभयो 4 र भन्नुभयो, ‘हेर, म ताँलाई फल्दो-फुल्दो बनाउनेछु, र तेरो वृद्धि गराउनेछु । ताँबाट म जातिहरूको समूह उत्पन्न गर्नेछु ।’ म यो देश अनन्त अधिकारको रूपमा तेरा यी दुई जना छोराहरू मैरे हुन् । रुबेन र शिमियोनझैं एफ्राइम र मनश्शे मैरै हुनेछन् । 6 तिनीहरूभन्दा पछि जन्मेका सन्तानहरूचाहिँ तेरा हुनेछन् । यिनीहरूका नाम पनि यिनका दाजुभाइहरूले पाउने हकमा सूचीबद्ध गरिनेछ । 7 म पद्मन-आरामबाट आँद्या एप्रातामा पुगन अझै केही टाटा छैदै कनान देशमा राहेल मरिन् । मैले तिनलाई एप्रात अर्थात् बेथेलहेम जाने बाटोमा गाडै ।” 8 योसेफका छोराहरूलाई देखेर इसाएलले भने, “यिनीहरू को हुन्?” 9 योसेफले आफ्ना बुबालाई भने, “यिनीहरू परमेश्वरले मलाई यहाँ दिनुभएका मेरा छोराहरू हुन् ।” इसाएलले भने, “तिनीहरूलाई मकहाँ ले, ताकि म तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँऊ ।” 10 त्यस बेला तिनको उमेरले गर्दा इसाएलका आँखा धमिला भइसकेका थिए, त्यसैले तिनले देख सकेन् । यसकारण योसेफले तिनीहरूलाई तिनको नजिक लगिएदिए, अनि तिनले तिनीहरूलाई म्वाँ खाएर अँगालो हाले । 11 इसाएलले योसेफलाई भने, “मैले त तेरो मुख फेरि देख पाउँ भनी ठानैकै थिइनै, तर मलाई परमेश्वरले तेरा सन्तान पनि देख दिनुभयो ।” 12 तब योसेफले तिनीहरूलाई इसाएलका झुँडाको बिचबाट हटाए, र तिनले झुँझुँ योटेर दण्डवत् गरे । 13 योसेफले ती दुवैलाई लिएर एफ्राइमलाई आफ्नो देब्रेपटि र इसाएलको देब्रेपटि, र मनश्शेलाई आफ्नो देब्रेपटि र इसाएलको दाहिनेपटि र इसाएलको दाहिनेपटि, र मनश्शेलाई आफ्नो दाहिनेपटि पर्ने गरी इसाएलको नजिक ल्याए । 14 इसाएलले आफ्नो दाहिने हात पसारेर कान्छा एफ्राइमको टाउकोमा र आफ्नो देब्रे हात मनश्शेको टाउकोमा राखे । मनश्शे जेठा भएकाले तिनले आफ्नो एउटा हात अर्का हातमधि खप्ट्याए । 15 इसाएलले योसेफलाई आशीर्वाद दिए भने, “जुन परमेश्वरको सामान्ने मेरा पिता अब्राहाम र इसहाक हिँडि, जुन परमेश्वरले मेरो जीवनभरि आजसम्म मेरो वास्ता गर्भभापको छ, 16 ती स्वर्गदूत, जसले मलाई सबै खराबीबाट जोगाउनुभएको छ, उहाँले नै यी बालकहरूलाई आशीर्वाद देऊन् । मेरो र मेरा पिता अब्राहाम र इसहाकका नाउँ यिनीहरूमा बोलाइयोस । पृथ्वीमा यिनीहरू अधिक सङ्ख्यामा बढून् ।” 17 जब योसेफले तिनका बुबाको दाहिने हात पसारेर कान्छा एफ्राइमको टाउकोमा राखेको देखे, यो उनलाई मन परेस । तिनले एफ्राइमको टाउकोबाट मनश्शेको टाउकोमा राख्न भनी तिनका बुबाको हात उठाए । 18 योसेफले आफ्ना बुबालाई भने, “हेर मेरा बुबा, यसो होइन, किनकि जेठोचाहिँ यो हो । तपाईंको दाहिने हात यसको शिरमधि राख्न्यिदुहोस् ।” 19 तर तिनका बुबाले अस्तीकार गरी भने, “मलाई थाहा छ, मेरो छोरो, मलाई थाहा छ । यसको पनि एउटा वंश हुनेछ, र यो पनि महान् हुनेछ । तापनि यसको भाइहार्छिं योभन्दा महान् हुनेछ, र त्यसका सन्तान जाति-जातिहरूको एक समूह हुनेछ ।” 20 इसाएलले तिनीहरूलाई त्यस दिन यसो भनेर आशीर्वाद दिए, “इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूका नाउँ लिएर यस्तो

आशीर्वाद दिनेछन्, 'परमेश्वरले तँलाई एफाइम र मनशेजस्तै बनाऊन्।' यसरी तिनले मनशेभन्दा एफाइमलाई नै अगाडि राखे । 21 इसाएलले योसेफलाई भने, 'हेर, म मर्न लागेको छु, तर परमेश्वर तिमीहरूका साथमा हुनुहोनेछ, र तिमीहरूलाई केरि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको देशमा फर्काएर लैजानुहोनेछ । 22 त्यसबाहेक तेरा दाजुभाइहरूमन्दा ताँमाथि भएकोले मैले आफ्नो तरवार र धनुको बलले एमोरीहरूबाट लिएको पहाडको पाखा म तँलाई दिन्छु ।'

49 तब याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई बोलाएर भने: "तिमीहरू यहाँ जम्मा होओ, ताकि भविष्यमा तिमीहरूमाथि के आइपर्नेछ सो म तिमीहरूलाई भन्नु । 2 हे याकूबका छोरा हो, जम्मा भएर सुन, तिमीहरूका बुबा इसाएलका कुरा सुन । 3 रुबेन, तँ मेरो जेठो छोरो होस्, मेरो शक्ति र मेरो बलको सुरु, गोरव र शक्तिमा उत्कृष्ट । 4 बग्ने पानीजस्तो चञ्चल, तेरो प्रतिष्ठार हरेनेछन, किमधने तँ तेरा बुबाको ओछ्यानमा चढिस् । अनि त्यसलाई अशुद्ध पारिसँ; तँ मेरो पलङ्गमा चढिस् । 5 शिमियोन र लेवी दाजुभाइ हुन् । हिंसाका हतियार नै तिनीहरूका तरवार हुन् । 6 ए मेरो प्राण, तिनीहरूको सभामा नआइज, तिनीहरूको बैठकमा नबस् किनकि मेरो हृदयमा त्यसको निमित्त अत्यन्ते श्रद्धाछ । किनकि तिनीहरूले आफ्नो रिसमा मानिसहरूलाई मारे । तिनीहरूले आफ्नो आनन्दको निमित्त गोरुहरूका ढोडनसा काटेका छन् । 7 तिनीहरूको रिस शापित होस्, किनभने त्यो भयानक छ, र तिनीहरूको क्रोध पनि शापित होस् किनकि त्यो निष्ठुर छ । तिनीहरूलाई म याकूबमा विभाजन गरेन्छु, इसाएलमा तितरवितर पानेछु । 8 ए यहूदा, तेरा दाजुभाइहरूले तेरो प्रसंसा गरेन्छन् । तेरा हात तेरा शायुहरूका गर्ननमा हुनेछन् । तेरा बुबाका छोराहरू तेरो सामुन्ने निहरिनेछन् । 9 यहूदा सिंहको डमरु हो । ए मेरो छोरो, तँ तेरो शिकारभन्दा उच्च भएको छस् । त्यो निहुरियो, सिंह र सिंहनीझौं झुक्यो । कसले त्यसलाई उठाउने आँट गर्छ? 10 यहूदाको हातबाट राजदण्ड हरेनेछन, न त राज्य चलाउनेको लाठी त्यसका खुट्काका बिचाट हट्नेछ, जबसम्म त्यसका मालिक आउँदैन । जातिहरूले उहाँको आज्ञा मानेन्छन् । 11 त्यसको गधालाई दाखको बोटमा, र गधाको बछेडोलाई चाहें उत्तम जातको हाँगामा बाँधेर त्यसले आफ्ना लुगाहरू दाख्यमध्यमा, आफ्ना पोशाक अङ्गुरको रसमा धुनेछ । 12 त्यसका आँखा दाख्यमध्यस्तै गाढा, र त्यसका दाँत दुधजस्ता सेता हुनेछन् । 13 जबलून समुद्रको किनारमा बस्नेछ । जहाजहरूका निमित्त त्यो बन्दरगाह हुनेछ, र त्यसको सिमाना सीदोनेसम्म हुनेछ । 14 इसाखार दुर्द भारीहरूका बिचमा लेटिर्हने बलियो गधा हो । 15 जसले असल विश्रामको ठाउँ असल र रमाइलो देश देख्छ । त्यसले भारी बोक्नलाई आफ्नो काँध झुकाउनेछ, र काम गर्ने नोकर बन्नेछ । 16 इसाएलका कुलमध्यै एउटा कुल भएर दानले आफ्ना मानिसहरूको न्याय गरेन्छ । 17 दान बाटोको छेउमा भएको एउटा सर्प, अर्थात घोडाको कुर्कुच्चा डस्ने विषाला सर्प हुनेछ र त्यसको घोडचढी पछिलित लोट्छ । 18 हे परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको प्रतीक्षा गर्छ । 19 गादमाथि आक्रमण गर्नेले त्यसलाई आक्रमण गरेन्छ, तर त्यसले तिनीहरूको कुर्कुच्चामा आक्रमण गरेन्छ । 20 आशेरोको अनाज प्रशस्त हुनेछ, र त्यसले राजकीय खाना उपलब्ध गराउनेछ । 21 नपाली सुन्दर पाठापाठी पाउने फुकाइएकी मुडुली-मृग हो । 22 योसेफ एउटा फलवन्त लहरा हो, पानीको मूलनेर भएको फल दिने लहरा, जसका हाँगाहरू पर्खालिमाथि फैलिन्छन् । 23 धनुर्धीरहरूले त्यसलाई आक्रमण गरेन्छन् र त्यसमाथि काँड चलाउनेछन्, र त्यसलाई सताउनेछन् । 24 तापनि त्यसको धनु रिश्वर रहनेछ, र याकूबका शक्तिशाली परमेश्वरका हातको कारण र ती गोठाला अर्थात इसाएलको चट्टानद्वारा त्यसका हातहरू सिपालु हुनेछन्, ती गोठाला, इसाएलको चट्टानद्वारा । 25 तेरा बुबाका परमेश्वरले तैलाई सहायता गर्नुहुन्छ, र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले माथि स्वर्किंगा आशिष्पूरु, तल अगाधका आशिष्हरू, अनि स्तन र गर्भका आशिष्हरूले आशिष्ट् तुल्याउनुहोनेछ ।

26 तेरा बुबाका आशीर्वादहरू प्राचीन पहाडहरूका आशीर्वादभन्दा महान् छन् वा प्राचीन डाँडाहरूका वाञ्छनीय कुरा हुन्छन् । ती सबै योसेफको शिरमा होउन्, त्यसका दाजुभाइहरूमध्येका प्रधानको शिरमा पनि । 27 बेन्यामीन एउटा भोको बाँसो हो । बिहान त्यसले शिकार खाल्छ, र बेलुकीचाहाँ हेत्यसले लुट बाँछ । 28 यी इसाएलका बाह कुल हुन् । आफ्ना बुबाले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिंदा भनेका कुरा यसी हो । प्रत्येकलाई तिनले सुहाउँदो आशीर्वाद दिए । 29 तब तिनले तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिएर यसो भने "म त मेरा मानिसहरूकहाँ मिल्न जान लागेको छु । हित्ती एप्रोनको खेतमा भएको ओडारमा मेरा पिता-पुर्खाहरूका साथमा मलाई गाड, 30 अर्थात् कनान देशमा मध्रेनेरको मक्पेलाको खेतमा भएको ओडार, जुन अब्राहामले हित्ती एप्रोनको हातबाट खेतसमेत विहान बनाउनलाई किनेका थिए । 31 उनीहरूले अब्राहाम र तिनकी पत्नी सारालाई त्यर्हाँ गाडे । त्यर्हाँ नै उनीहरूले इसहाक र तिनकी पत्नी रिबेकालाई पनि गाडे । त्यर्हाँ नै मैते लेआलाई गाडै । 32 त्यो खेत र त्यहाँ भएको ओडार हित्तीहरूको हातबाट किनिएको थियो ।" 33 छोराहरूलाई यो आज्ञा दिसकेपछि याकूबले आफ्ना खुट्टा ओछ्यानमा पसारेर आफ्नो प्राण त्यागे, र आफ्ना पिता-पुर्खाहरूसँग मिल्न गए ।

50 तब योसेफ यति व्याकुल भए कि तिनी आफ्ना बुबाको अनुहारमाथि घोटो परेर रोए, र तिनलाई चुम्बन गरे । 2 तब योसेफले आफ्नो सेवामा हुने वैद्यहरूलाई आफ्ना पिताको लाशमा सुगन्धित लेप दल्ल लगाए । यसकारण ती वैद्यहरूले इसाएलको लाशमा सुगन्धित लेप लगाउँदा लाग्ने पुरा समय यति नै थियो । तिनको निमित्त मिश्रीहरूले सत्तरी दिन शोक मनाए । 4 शोक मनाउने दिन बितेपछि योसेफले फारोका भारदारहरूसँग यसरी कुरा गरे, "यदि माथि तपाईंहरूको निगाह छ भने कृपा गरी यो मेरो कुरा फारोकहाँ लगिदिनुहोस । 5 मेरा बुबाले मलाई यसो भनेर शपथ खान लाउनुभयो: 'म मर्न लागेको छु । कनान देशमा म आफैले खनेर ब्याएको मेरो चिह्नामा मलाई गाइन । तैले मलाई त्यर्हाँ गाइनेछस् ।' यसकारण गएर मेरा बुबालाई त्यर्हाँ गाइन दिनुहोस, र त्यसपछि म फर्केर आउनेछु ।" 6 फारोले जावाफ दिए, "तिनीहरू उनले शपथ खान लाएबमोजिम गएर तिग्रा बुबालाई गाड ।" 7 योसेफ आफ्ना बुबालाई गाइन गए । तिनका साथमा फारोका सारा अधिकारीहरू, उनका भारदारहरू र मिश्रिका सबै त्रुम्य मानिसहरू, साथै 8 योसेफका परिवारका सबै र तिनका दाजुभाइहरू र तिनका बुबाका परिवारका सबै गए । 9 तर तिनीहरूका बालबच्चा, तिनीहरूका बगाल र बथानहरू गोरेन प्रदेशमा नै छोडिए । 9 तिनका साथमा रथहरू र घोडचढीहरू पनि गए । त्यो एउटा ठुलो मानिसहरूको समूह थियो । 10 जब तिनीहरू यर्दननेरको आताद्वारा खलामा आइपुगे, तब तिनीहरूले साहै अफसोस गरेर रुवाबासी गरे । अनि त्यहाँ योसेफले सात दिनसम्म आफ्ना बुबाको निमित्त शोक गरे । 11 त्यस देशका बासिन्दा कनानीहरूले आताद्वारा खलामा आइपुगे, तब तिनीहरूले साहै अफसोस गरेर रुवाबासी गरे । 11 त्यसकारण यर्दननेरको त्यस ठाउँको नाँउ हाविल-मिश्रीझ राखियो । त्यो यर्दन पारिपट्छ । 12 यसरी याकूबले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेबमोजिम छोराहरूले गरे । 13 तिनका छोराहरूले तिनलाई कनानसम्म पुचाया, र हित्ती एप्रोनसँग खेतसहित अब्राहामले विहान बनाउनलाई किनेको ओडार, अर्थात् मध्रेनेरको मक्पेलाको खेतमा भएको ओडारमा तिनलाई गाडे । 14 आफ्ना बुबालाई गाइसकेपछि आफ्ना दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबालाई गाइन तिनीसँग गएका सबैका साथमा योसेफ मिश्रिमा फर्के । 15 बुबाको मृत्यु भएको देखेर योसेफका दाजुभाइहरूले आपसमा भने, "शायद अब योसेफले हामीसँग दुर्घटनी गरेर हामीले तिनलाई गरेरका सबै खराबीको बदला लिए भने?" 16 यसकारण उनीहरूले यसो भनेर योसेफकहाँ खबर पठाए, "मनुभन्दा अगि तपाईंका बुबाले यस्तो आज्ञा दिनुभएको थियो । 17 तिनीहरूले योसेफलाई यसो

भन, कृपा गरी तिग्रा दाजुहरूले तिमीसँग खराबी गरेकामा तिग्रा दाजुहरूका अपराध क्षमा गर” ।” “अब बिन्ती छ, कृपा गरी तपाईंका बुबाका परमेश्वरका दासहरूलाई क्षमा गर्नुदोस् ।” उनीहरूले यति भनेपछि योसेफ रोए । 18 तिनका दाजुहरू पनि आएर तिनका सामुन्ने घोप्टो परे । तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, हामी तपाईंका दास हाँ ।” 19 तर योसेफले उनीहरूलाई भने, “नडराउनुदोस् । के म परमेश्वरको स्थानमा छु र? 20 तपाईंहरूले मेरो विरुद्धमा हानि गर्ने विचार गर्नुभयो, तर परमेश्वरले त्यसैद्वारा भलाइ गर्ने विचार गर्नुभयो, थेरै मानिसहरूलाई बचाउनको निम्ति, जुन तपाईंहरूले आज देख्नुहुन्छ । 21 यसकारण नडराउनुहोस्, तपाईंहरू र तपाईंहरूका बालबच्चालाई चाहिने कुराको बद्दोबस्त म गर्नुकु ” यसरी तिनले उनीहरूलाई ढाडस दिए र तिनीहरूसँग विनग्रतासँग बोले । 22 योसेफ तिनका बुबाका परिवारहरूसँग मिश्रमा बर्से । तिनी एक सय दस वर्ष बाँचे । 23 योसेफले एफ्राइमको पनातिसम्म पनि देखे । तिनले मनश्शेका छोरा माकीरका भर्खर जन्मेका बालबच्चा पनि देखे, र तिनीहरू योसेफकै धुँडामा राखिए । 24 तब योसेफले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई भने, “मेरो मर्ने बेला भयो, तर परमेश्वर अवश्यनै तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछ, र उहाँले अंग्राहाम, इसहाक र याकूबसित शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा यस देशबाट तिमीहरूलाई निकालेर लैजानुहुनेछ ।” 25 अनि योसेफले इसाएलका मानिसहरूलाई शपथ खान लगाए । उनले भने, “परमेश्वर अवश्यनै तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछ । त्यो बेला तिमीहरूले मेरा अस्थिहरू यहाँबाट लैजानू ।” 26 यसरी योसेफ एक सय दस वर्षको भएर मरे, र उनीहरूले तिनको लाश सुगन्धित लेप दलेर बाकसमा हालेर मिश्रमा नै राखे ।

प्रस्थान

1 याकूबसंगै मिश्रमा आउने इसाएलका छोराहरूका नाउँ यी नै हुन्: 2 रुबेन, शिमियोन, लेवी र यहूदा, 3 इस्साखार, जबूलून, र बेन्यामीन, 4 दान, नपताली, गाद र आशोर। 5 याकूबका जम्मा सन्तानको सङ्ख्या सतरी जना थियो। योसेप पाहिले नै मिश्रमा थिए। 6 त्यसपछि योसेप, तिनका सबै दाजुहरू र त्यो सबै पुस्ता मरे। 7 इसाएलीहरू फल्दै-फुल्दै र सङ्ख्यामा अत्यधिक बढौदै गए, अनि तिनीहरू शक्तिशाली भए र तिनीहरूद्वारा देश भरियो। 8 त्यसपछि योसेफो बरेमा थाहा नपाउने नायाँ राजाले शासन गर्न थाले। 9 तिनले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “हेर, इसाएलीहरू सङ्ख्यामा हामीभन्दा बढी भएका छन् र तिनीहरू हामीभन्दा शक्तिशाली भएका छन्। 10 आओ, तिनीहरूसित बुद्धिमानीपूर्वक काम गर्ने नभने तिनीहरूको सङ्ख्या बढौदै भइरहेछ। युद्ध भयो भने तिनीहरू हाम्रा शत्रुहरूसित मिल्न गई हाम्रै विरुद्धमा लडेनेछन् र देश छाडेर जानेछन्।” 11 त्यसैले तिनीहरूलाई कठोर काम लगाएर तिनीहरूमाथि थिचोमिचो गर्न तिनीहरूले नाइकेहरू खटाए। इसाएलीहरूले पिताम र रामसेस नामक भण्डारका सहरहरू बनाए। 12 तर जति मिश्रीहरूले इसाएलीहरूमाथि थिचोमिचो गरे त्यति नै तिनीहरूको सङ्ख्या बढौदै गएर तिनीहरू कैफैन थाले। त्यसैले मिश्रीहरू इसाएलीहरूसित डराउन थाले। 13 मिश्रीहरूले इसाएलीहरूलाई निर्देयतापूर्वक काममा लगाए। 14 मिश्रीहरूले मसला र इङ्को कामसाथै खेतका कठिन काममहरू गर्न लगाएर तिनीहरूका जीवने खल्लो बनाइदिए। तिनीहरूले लगाएका काममहरू कठिन थिए। 15 तब मिश्रका राजाले शिप्रा र पूरा नाम गरेका हिन्दू सुँडिनीहरूलाई भने, 16 “हिन्दू स्त्रीहरूले बच्चा जन्माउने बेलामा तिमीहरूले तिनीहरूको हेरचाह गर्दा अवलोकन गर। छोरो रहेछ भने तिमीहरूले त्यसलाई मार। 17 तर छोरी रहेछ भने त्यसलाई जीवितै राख।” तर सुँडिनीहरू परेमश्वरदेखि डराउँथे। त्यसैले तिनीहरूले मिश्रका राजाले आज्ञा दिएबमोजिम गरेनन्, बस तिनीहरूले छोराहरूलाई पनि जीवितै राखे। 18 मिश्रका राजाले तिनीहरूलाई बोलाएर भने, “तिमीहरूले किन यसो गरेर छोराहरूलाई पनि जीवितै राखेका छ्यौ?” 19 ती सुँडिनीहरूले फारोलाई जवाप दिए, “हिन्दू स्त्रीहरू मिश्री स्त्रीहरूजस्ता छैनन्। तिनीहरू हड्काट्टा छन् र सुँडिनी पुनुभन्दा पहिले नै तिनीहरूले बच्चा जन्माइसकेका हुन्छन्। 20 परमेश्वरले यी सुँडिनीहरूलाई जोगाउनुभयो। इसाएलीहरू सङ्ख्यामा बढौदै गए र तिनीहरू शक्तिशाली भए। 21 सुँडिनीहरू परमेश्वरदेखि डराएकाले उहाँले तिनीहरूलाई परिवार दिनुभयो। 22 फारोले आफ्ना सबै मानिसलाई आज्ञा दिए, “जन्मको होके छारोलाई तिनीहरूले नदीमा फ्याँक्नू तर छोरीलाई भने जीवितै राखू।”

2 अब लेवीको कुलका एक जना पुरुषले लेवीकै कुलकी एक जना स्त्रीसित विवाह गरे। 2 ती स्त्री गर्भवती भइन् र एउटा छोरो जन्माइन्। तिनी स्वस्थ बालक भएको देखेर उनले तिनलाई तिन महिनासम्म लुकाइन्। 3 तर उनले लुकाउन नसकेपछि उनले कुशको एउटा टोकरी बनाएर त्यसलाई तारपीन र अलककाले लिपिन्। त्यसपछि उनले बच्चालाई त्यसभित्र राखिन् र नदीको किनारनेर नर्कटको झाडीमा भएको पानीमा राखिदिन्। 4 बालकलाई के हुनीथियो भनी हेर्न तिनकी दिदीचाहिँ अलि टाढामा उभिन्। फारोकी छोरी नदीमा नुहाउन ओर्लिन्। 5 उनका सहेलीहरूचाहिँ नदीतटमा ठहल्न लागे। उनले नर्कटहरूका बिचमा एउटा टोकरी देखिन् र आफ्नी एक जना सहेलीलाई त्यो लिन पठाइन्। 6 उनले त्यसलाई खोलेर हेर्दा बच्चा देखिन्। बच्चा रँदै थियो। उनमा बच्चाप्रति दया जाग्यो र उनले भनिन्, “यो पक्कै पनि हिन्दूहरूको बच्चा हुनुपर्छ।” 7 तब बालककी दिदीले फारोकी छोरीलाई भनिन्, “बच्चालाई दूध खुवाउन तपाईंको लागि म गएर एक हिन्दू स्त्रीलाई फेला पारेर ल्याउँ?” 8 फारोकी छोरीले उनलाई भनिन्, “जाऊ।” त्यसैले ती युवती गएर आमालाई बोलाएर ल्याइन्। 9 फारोकी छोरीले

बच्चाकी आमालाई भनिन्, “यो बच्चालाई लिएर जाऊ र मेरो खातिर दूध खुवाऊ र म तिग्रो ज्याला दिनेछु।” त्यसैले आमाले बच्चालाई लिएर दूध खुवाउने गरिन्। 10 बालक तुर्कैदै गएपछि उनले तिनलाई फारोकी छोरीकहाँ ल्याइन् र तिनी उनको छोरा भए। उनले तिनलाई मोशा नाउँ राखे र भने, “किनकि मैले यिनलाई पानीबाट निकालौं।” 11 जब मोशा हुर्के तिनी आफ्नो जातिकहाँ गए र तिनीहरूको कठिन कामलाई अवलोकन गरे। मोशाको आफ्नै जातिको कुनै एउटा मानिसलाई एउटा मिश्रीले हिकाइरहेको तिनले देखे। 12 तिनले दायाँबायाँ हेरे र कोही नदेखेपछि त्यस मिश्रीलाई मारेर त्यसको लाशलाई बालुवामुनि पुरादिए। 13 अर्को दिन पनि तिनी बाहिर निस्के र दुई जना हिन्दू एक-अर्कामा झाङडा गरिरहेका देखे। तिनले गल्ती गर्नेचाहिलाई भने, “तिमी आफ्नै साथीलाई किन हिकिंदै छौं?” 14 तर त्यस मानिसले भन्नो, “कसले तिमीलाई हाम्रो अगुवा र न्यायकर्ता बनायो? त्यस मिश्रीलाई मारेरजस्तै के तिमी मलाई पनि मार्न खोन्दै छौं?” तब मोशा डराएर भने, “निश्चय नै, मैले गरेको कुरा अस्फुलूले थाहा पाउन लागेछन्।” 15 फारोले यस विषयमा सुनेपछि तिनले मोशालाई मार्न खोजे। तर मोशा फारोदेखि भागेर मिद्यान देशमा गए र त्यहाँ तिनी कुवानेर बसे। 16 अब मिद्यानका पूजाहारीका सात छोरी थिए। तिनीहरू आएर पानी भयेर तिनीहरूका पिताका भेडा-बाखालाई पानी खुवाउन डुङ्ग भरे। 17 गोठालाहरू आएर तिनीहरूलाई धपाउन खोज्दा मोशाले ती युवतीहरूको मदत गरे। त्यसपछि तिनले तिनीहरूका भेडा-बाखालाहरूलाई पनि पानी खुवाइदिए। 18 जब यी केटीहरू आफ्ना पिता रूपेलकहाँ गए तब तिनले सोधे, “आज तिमीहरू किन यति चाँडै घर आएका छौं?” 19 तिनीहरूले भने, “एक जना मिश्रीले हामीलाई गोठालाहरूबाट छुटकारा दिए। तिनले हाम्रो निम्नि पानी तानुका साथै भेडा-बाखालाहरूलाई पनि पानी खुवाइदिए।” 20 तिनले आफ्ना छोरीहरूलाई भने, “त्यसो भए, तिनी कहाँ छन् त? किन तिमीहरूले ती मानिसलाई छाड्यौ?” तिनलाई डाक ताकि तिनले हामीसितै खाना खान सकून।” 21 मोशा ती मानिससित बस्न राजी भए जसले तिनलाई आफ्नी छोरी सिप्पोरा विवाहको लागि दिए। 22 उन्ले एउटा छोरो जन्माइन् र मोशाले त्यसको नाउँ गेशोम राखे। तिनले भने, “म विदेशी भूमिमा प्रवासी भएको छु।” 23 थेरै समय वितेपछि मिश्रका राजा मरे। इसाएलीहरूले दासत्वको कठिनाइको कारणले चित्कार गरे। तिनीहरूले मदतको लागि पुकारा गरे र तिनीहरूको दासत्वको कारणले चित्कार गरे। तिनीहरूले मदतको लागि पुकारा गरे र तिनीहरूको दासत्वको कारण तिनीहरूको पुकारा परमेश्वरकहाँ पुयो। 24 परमेश्वरले तिनीहरूको कन्दन सुन्नुभएपछि उहाँले अब्राहाम, इस्हाक र याकूबसित बाँधुभएको करार सम्झानुभयो। 25 परमेश्वरले इसाएलीहरूलाई देख्नुभयो, र तिनीहरूको अवस्था बुझ्नुभयो।

3 अब मोशा अझै पनि आफ्ना सुसुरा मिद्यानका पूजाहारी यित्रोका भेडा-बाखा चाराउँदै थिए। तिनले भेडा-बाखालाई उजाड-स्थानको परसम्म लाई परमेश्वरको पर्वत होरेबसम्म लगे। 2 त्यहाँ परमप्रभुका दूत जलिरहेको पोशामा तिनीकहाँ देखा परे। मोशाले हेर्दा त्यो पोशा जलिरहेको थियो तर भस्म भएको थिएन। 3 मोशाले भने, “म एकातिर गएर यो गजबको दृश्य किन भस्म भएको रहेनछ भनी हेरेन्छु।” 4 जब तिनी हेर्लाई एकातिर गएको परमप्रभुले देख्नुभयो तब उहाँले पोशाबाट तिनलाई भन्नुभयो, “मोशा, ए मोशा।” तिनले भने, “म यहाँ छु।” 5 परमेश्वरले भन्नुभयो, “अझै नजिक नआइज। तेरो खुट्टाबाट तेरो जुता फुकालै किनकि ताँ उभएको भूमि मेरो लागि अलग गरिएको छ।” 6 उहाँले थप्नुभयो, “म तेरा पिता अब्राहाम, इस्हाक र याकूबका परमेश्वर हुँ।” त्यसपछि मोशाले आफ्नो अनुहार ढाके किनकि तिनी परमेश्वरलाई हेर्न डराएका थिए। 7 परमप्रभुले भन्नुभयो, “निश्चय नै मिश्रमा भएका मेरा मानिसहरूको दुःखकाट मैले देखेको छु।” तिनीहरूको नाइकेहरूको कारणले तिनीहरूको रुवाइ मैले सुनेको छु किनकि मलाई तिनीहरूको दुःखकाट थाहा छ। 8 तिनीहरूलाई

मिश्रीहरूको शक्तिबाट छुटकारा दिलाई असल, विशाल अनि दूध र मह बने देशमा लैजान म औलिआएको छु । त्यो कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिच्ची र यबूसीहरूको देखा हो । 9 अब इसाएलका मानिसहरूको रुवाइ मकहाँ आइयोगेको छ । यसको अतिरिक्त, मिश्रीहरूद्वारा तिनीहरूमाथि गरिएको थिचोमिचोलाई पनि मैले देखेको छु । 10 अब म तँलाई फारोकेहाँ पठाउनेछु ताकि तैले मेरा मानिस इसाएलीहरूलाई मिश्रिबाट निकालेर लैजान सक् ।” 11 तर मोशाले परमेश्वरलाई भने, “फारोकेहाँ गई मिश्रिबाट इसाएलीहरूलाई निकालेर ल्याउने म को हुँ र?” 12 परमेश्वरले जवाफ दिनुभयो, “निश्चय नै म तांसित हुनेछु । मैले तँलाई पठाएको हुँ भन्नाका लागि चिन्हचाहिँ यो हुनेछ । तैले ती मानिसहरूलाई मिश्रिबाट बाहिर ल्याएपछि तैले यही पर्वतमा मेरो आराधना गर्नेछू ।” 13 मोशाले परमेश्वरलाई भने, “म इसाएलीहरूकहाँ गई तिमीहरूका पिता-पुरुखिका परमेश्वरले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको छ” भन्दा तिनीहरूले “उहाँको नाउँ के हो” भनी सोधे भने मैले तिनीहरूलाई के जवाफ दिने? 14 परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “म हुँ जो म हुँ” उहाँले भन्नुभयो, “तैले इसाएलीहरूलाई यसो भन्नू, ‘म हुँ भन्नेले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको छ’ ।” 15 परमेश्वरले मोशालाई यसो पनि भन्नुभयो, “तैले इसाएलीहरूलाई यसो भन्नैपछि, तिमीहरूका पिता-पुरुखिका परमेश्वर, इसहाका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वरले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको हो । मेरो नाउँ सदसावदिको लागि यही हो र यही नाउँद्वारा पुस्ताँसम्म मेरो सम्झाना गरिनेछ ।” 16 गएर इसाएलका धर्म-गुरुहरूलाई भेला गए । तिनीहरूलाई यसो भन्नू “तिमीहरूका पिता-पुरुखिका परमेश्वर अर्थात् अब्राहामका परमेश्वर, इसहाक र याकूबका परमेश्वर मकहाँ देखा परी भन्नुभयो, “मैले वास्तवमै तिमीहरूलाई अवलोकन गरेको छु र तिमीहरूलाई मिश्रिमा के गरिएको छ भनी देखेको छु ।” 17 तिमीहरूले मिश्रिमा भोगेको थिचोमिचोबाट मुक गरी दूध र मह बने देख अर्थात् कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिच्ची र यबूसीहरूको देशमा लैजाने मैले प्रतिज्ञा गरेको छु ।” 18 तिनीहरूले तेरो कुरा सुन्नेछन् । ताँ र इसाएलका धर्म-गुरुहरू मिश्रिका राजाकहाँ गई त्यसलाई यसो भन्नू “हिन्हूरुहरूका परमप्रभुले हामीलाई भेट्नुभएको छ । अब हामी तिन दिनको यात्रा गरी उजाड-स्थानमा जाँतै ताकि हाम्रा परमप्रभु भु परमेश्वरलाई हामीले बलिदान चढाउन सकाँ ।” 19 तर राजा बाध्य नपारिएसम्म त्यसले तिमीहरूलाई जान दिनेछै भनी मलाई थाहा छ । 20 म मेरो हात फैलाई मैले मिश्रीहरूका बिचमा गर्ने सबै आश्चर्यकमले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नेछु । त्यसपछि त्यसले तिमीहरूलाई जान दिनेछै । 21 म यस जातिमाथि मिश्रहरूलाई निगाह गर्न लगाउनेछु ताकि तिमीहरू जाँदा रितो हात जान नपरेस । 22 हेरेक स्त्रीले आ-आफ्ना मिश्री छिमेकीहरू र तिनीहरूका घरहरूमा बस्ने कुनै पनि स्त्रीहरूबाट सुन र चाँदीका गरगाहनाहरूसाथै लता कपडाहरू मानेछ । तिमीहरूले ती आ-आफ्ना छोराछोरीहरूलाई लगाइदिनेछौ । यसरी तिमीहरूले मिश्रीहरूलाई लुट्नेछौ ।”

4 मोशाले जवाफ दिए, “तर तिनीहरूले विश्वास गरेनन् वा मेरो कुरा नसुनी ‘परमप्रभु तिमीकहाँ देखा पर्नुभएको होइन’ भनेमा के गर्न नि?” 2 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरो हातमा के छ?” मोशाले भने, “लटी॑ ।” 3 परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यसलाई भुँड्मा फाल॑ ।” मोशाले त्यसलाई भुँड्मा फाले र त्यो सार्प भयो । मोशा दोडेर भागे । 4 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तेरो हात पसारेर त्यसको पुच्छर समात् ।” त्यसैले तिनले आफ्नो हात पसारेर त्यस सर्पलाई समाते । त्यो फेरि तिनको हातमा लटी भयो । 5 “तिनीहरूका पिता-पुरुखिका परमप्रभु भु परमेश्वर अर्थात् अब्राहामका परमेश्वर, इसहाका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर तँकहाँ देखा पर्नुभएको थियो भनी तिनीहरूले विश्वास गस्नू भन्नाका लागि यो चिन्ह हुनेछ ।” 6 परमप्रभुले तिनलाई यसो पनि भन्नुभयो, “अब तेरो हात आफ्नो खास्टोभित्र राख् ।” त्यसैले मोशाले आफ्नो हात खास्टोभित्र राखे । तिनले बाहिर निकाल्दा

तिनको हातमा हुँजस्तै सेतो कुष्ठरोग लागेको थियो । 7 परमप्रभुले भन्नुभयो, “फेरि तेरो हात खास्टोभित्र राख् ।” त्यसैले मोशाले आफ्नो हात खास्टोभित्र राखे र तिनले हात बाहिर निकाल्दा त्यो तिनको शरीरको अरु मासुजस्तै स्वस्थ भएको थियो । 8 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिनीहरूले मेरो शक्तिको पहिलो चिन्हलाई ध्यान दिएनन् वा विश्वास गरेनन् भने तिनीहरूले दोस्रो चिन्हलाई विश्वास गर्नेछन् ।” 9 तिनीहरूले मेरो शक्तिका यी दुईवटै चिन्हलाई पनि विश्वास गरेनन् वा तेरो कुरा सुनेनन् भने नदीबाट थोरै पानी लिएर जा र त्यसलाई सुक्खा भूमिमा खन्या । तैले लिएर जाने पानी सुक्खा भूमिमा राग बनेछ ।” 10 तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “हे प्रभु, म बोल्नमा सिपालु छैन, न पहिले थिएँ न त तपाईं आप्ना दाससित बोल्नुभएपछि नै । म बोल्न र जित्रो चलाउनमा सुस्त छु ।” 11 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “मानिसको मुख बनाउने को हो? मानिसलाई युँगो वा बैरो वा दृष्टिविहीन बनाउने को हो? के म परमप्रभुले नै होइनँ र? 12 त्यसैले अब जा र म तेरो मुखमा भएर के भन्ने भनी तैलाई सिकाउनेछु ।” 13 तर मोशाले भने, “हे प्रभु, तपाईले इच्छा गर्नुभएको अरु कसैलाई पठाउनुहोस् ।” 14 तब परमप्रभु मोशासित रिसाउनुभयो र भन्नुभयो, “तेरो दाजू लेली हारून छैन र? त्यसले राग्री बोल्न सक्छ भनी मलाई थाहा छ । यसको अतिरिक्त, त्यो तँलाई भेट्न आउँ छ र त्यसले तँलाई देख्दा त्यो ह्रदयमा खुसी हुनेछ । 15 ताँ त्योसित कुरा गर् र त्यसले भन्नुपर्ने कुरा त्यसलाई बतादे । म तिमीहरू दुवैसित हुनेछु र के गर्ने भनी म तिमीहरू दुवैलाई देखाउनेछु । 16 त्यसले तेरो लागि मानिसहरूसित बोल्नेछ । त्यो तेरो प्रवक्ता हुनेछ र ताँ त्यसको लागि मजस्तै परमेश्वर हुनेछस् । 17 तैले तेरो हातमा यो लटी लैजा । यसले तैले चिन्हहरू गर्नेछस् ।” 18 त्यसैले मोशा आप्ना ससुरा यित्रोकहाँ गई तिनलाई भने, “मलाई मिश्रिमा भएका मेरा आफन्त्तरु हीवितै छन् कि छैनन् भनी हेर्न फर्केर जान दिनुहोस् ।” यित्रोले मोशालाई भने, “शान्तिसित जाऊ ।” 19 परमप्रभुले मिद्यानमा मोशालाई भन्नुभयो, “फर्केर मिश्रिमा जा किनकि तेरो जीवन लिन खोजेहरू सबै मरिसकेका छन् ।” 20 आप्नी पत्नी र आप्ना छोराहरू ग्राहम ग्राहमा चढाएर मोशा बाटो लागे । तिनी मिश्रिदेशमा फर्केर र तिनले परमेश्वरको लटी आफूसँगै लगेको थिए । 21 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “ताँ मिश्रिमा फर्केर जाँदा मैले तेरो शक्तिमा राखिदिएका सबै अचम्काका कामहरू तैले फारोको सामु गरेर देखा । तर म त्यसको ह्रदय कठोर पार्नेछु र त्यसले मानिसहरूलाई जान दिनेछै । 22 तैले फारोलाई यसो भन्नू “परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, ‘इसाएल मेरो जेठो छोरो हो, 23 र म तँलाई भन्दछु, ‘मेरो छोरोलाई जान दे ताकि त्यसले मेरो आराधना गरेस् ।’ तर तैले त्यसलाई जान दिन इकाकार गरेकोले निश्चय नै म तेरो जेठो छोरोलाई मार्नेछु ।” 24 अब बाटोमा बास बस्ने ठाउँमा तिनीहरू रोकिंदा परमप्रभुले मोशालाई भेटी तिनलाई मार्न खोज्नुभयो । 25 त्यसपछि सिप्पोराले चकमके कर्द लिई आफ्नो छोरोको खलडी काटिर त्यसलाई मोशाको खुट्टामा छुवाइन् । 26 तब उनले भनिन, “निश्चय नै तपाईं गराहरू भेरे दुलाहा हुनुहुँच ।” त्यसैले परमप्रभुले तिनलाई एकले छाडिदिनुभयो । यो खतनाको कारणाले “तपाईं मेरो दुलाहा हुनुहुँच” भनी उनले भनिन् । 27 परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “उजाड-स्थानमा मोशालाई भेट्न जा ।” हारून गएर र तिनले मोशालाई परमेश्वरको पर्वतमा भेटी चुम्बन गरे । 28 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएका सबै कुरा हास्तालाई बताए । 29 तब मोशा र हारून गएर इसाएलीहरूका सबै धर्म-गुरुलाई भेला गराए । 30 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएका सबै कुरा हास्तालाई बताए । 31 मानिसहरूले विश्वास गरे । परमप्रभुले इसाएलीहरूको वास्ता गर्नुहुँच र उहाँले तिनीहरूमाथि गरिएको थिचोमिचो देख्नुभएको छ भनी जब तिनीहरूले सुने, तिनीहरूले आ-आफ्ना शिर झुकाई उहाँको आराधना गरे ।

5 यी कुराहरूपछि मोशा र हारून फारोकहाँ गएर भने, “इसाएलका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘उजाड-स्थानमा चाड मनाउनलाई मेरा मानिसहरूलाई जान दे’।” 2 फारोले भने, “परमप्रभु को हुनुहुन्छ? उहाँको कुरा सुनेर मैले इसाएलालाई किन जान दिने? म परमप्रभुलाई चिनिन, र म इसाएलालाई जान दिन्न।” 3 तिनीहरूले भने, “हिब्रूहरूका परमेश्वरले हामीलाई भेट्नुभएको छ। तिन दिनको यात्रा गरी उजाड-स्थानमा गई परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको निमित्त बलिदान चढाउन दिनुहोस ताकि उहाँले हामीलाई विपति वा तरवारले नाश नगर्नुभएको होस्।” 4 तर मिश्रका राजाले तिनीहरूलाई भने, “ए मोशा र हारून हो, तिमीहरू मानिसहरूका काममा किन अवरोध गर्छै? तिमीहरूका काममा जाओ।” 5 तिनले यसो पनि भने, “अहिले हाम्रो देशमा धेरै मानिस छन्, र तिमीहरू तिनीहरूलाई काम गर्नबाट रोकेद्दौ।” 6 त्यही दिन फारोले मानिसका नाइकहरू र मजदुरहरूलाई यस्तो हुकुम दिए, 7 “पहिलेङ्गै तिमीहरूले मानिसहरूलाई इँट बनाउन पराल नदेओ।” तिनीहरू आफै गएर तिनीहरूका निमित्त पराल जम्मा गर्नु। 8 तर पनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई पहिले जस्ति को इँटको सङ्ख्या माग्नु। त्योभन्दा कम स्वीकार नगर किनकि तिनीहरू अल्ले भएका छन्। त्यसैले तिनीहरू यसो भन्दै कराउँछन्, ‘हाम्रा परमेश्वरकहाँ गएर बलिदान चढाउन हामीलाई अनुमति दिनुहोस्।’ 9 यी मानिसहरूलाई कामको बोझ बढाइदेओ ताकि तिनीहरू यसमा लागिराखेर छली चवनहरूफ थ्यान नदिउन्।” 10 त्यसैले मानिसका नाइकहरू र मजदुरहरू बाहिर गई तिनीहरूले मानिसहरूलाई भने, “फारो यसो भन्नुहुन्छ, ‘अबदेखि उसो म तिमीहरूलाई पराल दिन्न।’ 11 जहाँ-जहाँ पराल पाइन्छ तिमीहरू आफै ल्याओ, तर तिमीहरूको कामको बोझ भने घटाइनेछैन।” 12 त्यसैले मानिसहरू परालका टुक्राटाक्री बटुल्न मिश्रभारि छारिए। 13 नाइकेहरूले तिनीहरूलाई यसो भनिन्हे, “तिमीहरूलाई पराल दिदा जस्तै गरी तिमीहरूको काम सक।” 14 फारोका नाइकेहरूले इसाएली नाइकेहरूलाई पिटे। यी तिनै मानिसहरू थिए जसलाई कामदारहरूको रेखदेखि गर्न राखिएको थियो। नाइकेहरूले यसो भनेर सोधिरहे, “तिमीहरूले यिगतमा गरेङ्गै हिजोआज किन चाहेजति इँटहरू बनाइरहेका छैननै?” 15 त्यसैले इसाएली नाइकेहरू फारोकहाँ आएर बिन्ती गरे, “तपाईंले हजुरका दासहरूलाई किन यस्तो व्यवहार गर्दै हुनुहुन्छ? 16 हजुरका दासहरूलाई पराल नदिएको भए तापनि तिनीहरू हामीलाई यसो भन्दै छन्, इँटहरू बनाओ।” अब हामी हजुरका दासहरूलाई पिटिन पनि थालिएको छ। तर यो त हजुरका आपनै मानिसहरूको दोष हो।” 17 तर फारोले भने, “तिमीहरू अल्ले छौ। तिमीहरू अल्ले छौ। तिमीहरू भन्नौ, ‘परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन हामीलाई जान अनुमति दिनुहोस्।’” 18 त्यसैले काममा फर्केर जाओ। तिमीहरूलाई अब उसो पराल दिइनेछैन, तरै पनि तिमीहरूले उही सङ्ख्यामा इँटहरू बनाउनुपर्छ।” 19 “तिमीहरूले दैनिक उत्पादन गर्न इँटहरूको सङ्ख्या कम हुनुहुन्दैन” भनी इसाएली नाइकेहरूलाई बताइँदा तिनीहरू कष्टमा भएको तिनीहरूले देखे। 20 तिनीहरूले फारोकहाँबाट फर्कपछि मोशा र हास्नलाई भेटे जो दरबारबाहिर उभिरहेका थिए। 21 तिनीहरूले मोशा र हास्नलाई भने, “परमप्रभुले तपाईंहरूलाई हेरी दण्ड दिनुभएको होस् किनकि तपाईंहरूले हामीलाई फारो र उहाँका दासहरूको दृष्टिमा विस्कृत तुल्याउनुभएको छ। हामीलाई मार्न तपाईंहरूले तिनीहरूका हातमा तरवार थमाइदिनुभएको छ।” 22 मोशा परमप्रभुकहाँ गई भने, “हे प्रभु, तपाईंले किन यो जातिमा कष्ट ल्याउनुभएको? तपाईंले पहिले मलाई किन दरबारमा पठाउनुभयो? 23 तपाईंको नाउँमा म फारोसित बोल्न आएदेखि तिनले यस जातिलाई कष्ट ल्याएका छन्, र तपाईंले अझै पनि आफ्नो जातिलाई मुक्त गर्नुभएको छैन।”

6 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अब म फारोलाई जे गर्नेछु, त्यो तैले देखेछस्। मेरो शक्तिशाली हातको कारणले गर्दा त्यसले तिनीहरूलाई जान दिएको तैले देखेछस्। मेरो शक्तिशाली हातको कारणले गर्दा त्यसले तिनीहरूलाई

तिनीहरूलाई आफ्नो देशबाट बाहिर निकाल्नेछ।” 2 परमेश्वर मोशासित बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ।” 3 म सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको रूपमा अब्राहाम, इसाहाक र याकूबकहाँ देखा पाएँ। तर मेरो नाउँ परमप्रभुको रूपमा म तिनीहरूकहाँ चिनाएको थिएन। 4 तिनीहरूलाई कनान देश दिनलाई मैले तिनीहरूसित मेरो करार पनि बाँधै। यो त्यही देश हो जाहाँ तिनीहरू प्रवासी भएर यताउना चाहारे। 5 अनि मिश्रीहरूले दासत्वमा राखेका इसाएलीहरूको क्रन्दनलाई मैले सुनेको छु, र मैले मेरो करारको सम्झना गरेको छु। 6 त्यसकारण, इसाएलीहरूलाई यसो भन्, ‘म परमप्रभु हुँ।’ म तिमीहरूलाई मिश्रीहरूको दासत्वबाट निकाली शक्तिबाट मुक्त गराउनेछु। मेरो शक्ति देखाएर र इन्साफका शक्तिशाली कमहरू गरेर म तिमीहरूलाई छुटकारा दिनेछु। 7 म तिमीहरूलाई मैरै जाति हुनलाई ग्रहण गर्नेछु, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु। तिनीहरूलाई मिश्रीहरूको दासत्वबाट निकालेर ल्याउने म तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौ। 8 मैले अब्राहाम, इसाहाक र याकूबलाई दिने प्रतिज्ञा गरेको देशमा म तिमीहरूलाई ल्याउनेछु। म यो तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनेछु। म परमप्रभु हुँ।” 9 मोशाले इसाएलीहरूलाई यो कुरा बताउँदा तिनीहरूको ठिठोर दासत्वको कारणले उजेको तिनीहरूको निरुत्साहले गर्दा तिनमको कुरा सुनेन्। 10 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 11 “इसाएलका मानिसहरूलाई त्यसको देशबाट जान दे भनी मिश्रका राजा फारोलाई बताउदे।” 12 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “इसाएलीहरूले त मेरो कुरा सुनेका छैनन् भने फारोले किन सुने किनकि म बोल्नमा सिपालु छैनन्?” 13 परमप्रभु मोशा र हास्नसित बोल्नुभयो। इसाएलीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउन उहाँले मिश्रका राजा फारोलाई बताउन भनी तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो। 14 तिनीहरूका पिताका परिवारहरूका मुख्य-मुख्य मानिसहरू यिनै थिए: इसाएलका जेठो छोरो रुबेनका छोराहरू हानोक, पल्लु, हेसोन र कर्मी थिए। रुबेनका वंशहरू यिनै थिए। 15 शिमियोनका छोराहरू यमूल, यामीन, ओहद, याकीन, सोहोर र कनानी स्त्रीका छोरा शौल थिए। 16 लेवीका छोराहरूका नाउँ तिनका पुस्तानुसार निम लिखित छ: तिनीहरू गेश्न, कहात र मरारी थिए। लेवी १३७ वर्षसम्म बाँचै। 17 गेर्शोनका छोराहरू लिन्नी र शिमी थिए। 18 कहातका छोराहरू अप्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जील थिए। कहात १३३ वर्षसम्म बाँचै। 19 मरारीका छोराहरू महली र मूरी थिए। लेवीका वंशहरू तिनीहरूका पुस्तानुसार यिनै थिए। 20 अप्रामले आफ्नी फुप्यो केबेदलाई विवाह गरे। उनले मोशा र हास्नलाई जन्माइन्। अप्राम १३७ वर्षसम्म बाँचै र त्यसपछि तिनी मेरे। 21 यिसहारका छोराहरू कोरह, नेपेग र जिक्री थिए। 22 उज्जीलका छोराहरू मीशाएल, एलसाफान र सिश्री थिए। 23 हास्नने अम्मीनादाबकी छोरी नहशोनकी बहिनी एलीशेबालाई विवाह गरे। तिनीबाट उनले नादाब, अबीह, एलाजार र ईतामारालाई जन्माइन्। 24 कोरहका छोराहरू अस्सीर, एल्काना र अविआसाप थिए। कोरहका वंशहरू यी नै थिए। 25 हास्नका छोरा एलाजारले पतुएलकी छोरीहरूसम्यथे एक जनासित विवाह गरे। तिनीबाट उनले पीनहासलाई जन्माइन्। लेवीहरूका परिवारका मुख्य-मुख्य मानिसहरू तिनीहरूका वंशहरूअनुसार यी नै थिए। 26 यी दुई तिनै हास्न र मोशा थिए जसलाई परमप्रभुले भन्नुभयो, “इसाएलीहरूका योद्धाहरूको दल-दलद्वारा तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु।” 27 इसाएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउन अनुमति दिइयोस् भनी हास्न र मोशाले मिश्रका राजा फारोलाई भने। यी तिनै मोशा र हास्न थिए। 28 परमप्रभु मिश्र देशमा मोशासित बोल्नुहुँदा 29 उहाँले भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ। मैले तैलाई भन्ने हरेक कुरो मिश्रका राजा फारोलाई भन्नू।” 30 तर मोशाले भने, “म बोल्नमा सिपालु नभएकोले फारोले किन मेरो कुरा सुन्नान् र?”

7 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हेरू, मैले तँलाई फारोको निमित्त ईश्वरजस्तै बनाएको छु । तेरो दाजु हारून तेरो अगमवक्ता हुनेछ । 2 मैले तँलाई आज्ञा गरेको हरेक कुरो तैले भन्नू । फारोको देशबाट इसाएलका मानिसहरूलाई जान दियोसे भन्नाका लागि तेरो दाजु हारूनले फारोसित बोल्नेछ । 3 तर म फारोको हृदय कठोर पार्नेछु, र मिश्र देशमा मेरो शक्तिमा धैरे चिन्हहरू, अचम्पका कामहरू देखाउनेछु । 4 तर म फारोले तेरो कुरा सुनेछन् । त्यसैले म मेरो हात मिश्रामाथि पसारी तुला-तुला दण्डका क्रियाकलापहरूद्वारा मेरा योद्धाहरू, मेरो जाति र इसाएलका सन्तानहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनेछु । 5 मैले मिश्रामाथि मेरो हात पसारेर इसाएलीहरूलाई तिनीहरूका बिचबाट ल्याएपछि मै परमप्रभु हुँ भनी मिश्रीहरूले जानेछन् ।” 6 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै मोशा र हारूनले गरे । 7 फारोसित कुरा गर्दा मोशा असी वर्षका थिए भने हारून त्रियासी वर्षका थिए । 8 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, 9 “फारोले तिनीहरूलाई ‘आश्चर्यकम ग’ भन्दा तैले हारूनलाई भन्नू, ‘तपाईंको लट्टी लिएर त्यसलाई फारोको सामुन्ने फ्याँक्नुहोस अनि त्यो सर्प बन्नेछ’ ।” 10 तब मोशा र हारून फारोकहाँ गए, र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै तिनीहरूले गरे । हारूनले फारो र तिनका अधिकारीहरूका सामु आफाले लट्टी फ्याँके र त्यो सर्प भयो । 11 तब फारोले आफ्ना चुदिमारी मानिस र टुनामुना गर्नेहरूलाई डाके । तिनीहरूले पनि उहाँ कुरो गरे । 12 हरेक मानिसले आ-आफ्नो लट्टी फ्याँके र ती लट्टीहरू सर्प बने । तर हास्नको लट्टीले तिनीहरूका सर्पहरूलाई निलिदियो । 13 फारोको हृदय कठोर पारियो, र परमप्रभुले पहिले भन्नुभएङ्गै तिनले उनीहरूका कुरा सुनेनन् । 14 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारोको हृदय कठोर छ, त्यसैले मानिसहरूलाई जान दिन इन्कार गर्छ ।” 15 फारो नदीतिर जाने बेलामा बिहानै त्यसकहाँ जा । त्यसलाई भेटन नदीको तटमा उभेर बस्त्र र सर्प बनेको लट्टी तेरो हातमा लिएर जा । 16 त्यसलाई भन्नु, “हिङ्ग्रुस्का परमेश्वर परमप्रभुले मलाई तपाईंकहाँ यसो भनेर पठाउनुभएको छ, ‘मेरो जातिलाई जान दे ताकि तिनीहरू उजाड-स्थानमा गएर मेरो आराधना गर्न सक्नन् । तैले अहिलेसम्म मानेको छैनसन् ।” 17 परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, “यसद्वारा म परमप्रभु हुँ भनी तैले थाधा पाउनेछस् । मेरो हातमा भएको यस लट्टीले म नील नदीको पानीलाई प्रहार गर्नेछु र नदी रगतमा परिणत हुनेछ । 18 नदीमा भएका माछाहरू मर्नेनन्, र नदी गन्हाउनेछ । मिश्रीहरूले नदीबाट पानी पिउन सक्नेछन् ।” 19 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनलाई भन्नु, तेरो लट्टी लिई मिश्रका पानी, नदीहरू, खोलाहरू, तालहरू र पोखरीहरूमा तेरो हात पसारेर र ती पानी रगत बन्नेछन् । यसो गर ताकि मिश्र देशभरि जतातै रगत होस, यहाँसम्म कि काठ र डुङ्गाहरूका भाँडाकुँडाहरूमा पानि रगत होस ।” 20 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै मोशा र हारूनले गरे । हारूनले लट्टी उठाएर फारो र तिनका अधिकारीहरूका सामुन्ने त्यसलाई नदीमा पसारे । सबै पानी रगतमा परिणत भए । 21 नदीका माछाहरू मरे र पानी गन्हाउन थाल्यो । मिश्रीहरूले नदीको पानी पिउन सकेनन्, र मिश्र देशभरि जतातै रगती-रगत थियो । 22 तर मिश्रका जादुगरहरूले पनि आफ्नो जादुद्वारा त्यसै गरे । त्यसकारण परमप्रभुले भन्नुभएङ्गै फारोको हृदय कठोर भयो र तिनले मोशा र हारूनको कुरा सुनेनन् । 23 तब फारो फक्केर आफ्नो घर गए । तिनले यसमा ध्यान पनि दिएनन् । 24 सबै मिश्रीले पिउने पानीको लागि नदीको वरिपरि खने, तर तिनीहरूले नदीकै पानी भने पिउन सकेनन् । 25 परमप्रभुले नदीमा आक्रण गर्नुभएको सात दिन भएको थियो ।

8 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारोकहाँ गएर त्यसलाई भन्नु, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: मेरो आराधना गर्नलाई मेरा मानिसहरूलाई जान दे । 2 तैले तिनीहरूलाई जान दिन इन्कार गरिस् भने म तेरो सारा देशलाई भ्यागुताले सताउनेछु । 3 नदी भ्यागुताहरूले भरिनेछ । तिनीहरू तेरो घर, सुने कोठा र तेरो ओछाचानमा आउनेछन् । तिनीहरू तेरा मानिसहरू, तेरा चुलाहरू र

पिठो मुछने आहीहरूमा आउनेछन् । 4 भ्यागुताहरूले तँलाई, तेरा मानिसहरू र तेरा सबै अधिकारीलाई आक्रमण गर्नेछन् ।” 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनलाई भन्नु, ‘तपाईंको लट्टी लिएर नदीहरू, खोलाहरू र तालहरूमा तपाईंको हात पसारी मिश्र देशमा भ्यागुताहरू ल्याउनुहोस् ।” 6 हारूनले मिश्रका पानीमा आफ्नो हात पसारेर र भ्यागुताहरू आपाएर मिश्र देशलाई डाके । 7 तर जादुगरहरूले पनि त्यसै गरे । तिनीहरूले पनि मिश्र देशभरि भ्यागुताहरू ल्याए । 8 तब फारोले मोशा र हारूनलाई बोलाउन पठाए र भने, “म र मेरा मानिसहरूबाट भ्यागुताहरू लैजाऊन भनी परमप्रभुलाई बिन्नी चढाओ । तब म उहाँलाई बलिदान चढाउन तेरा मानिसहरूलाई जान दिनेछु ।” 9 मोशाले फारोलाई भन्ने, “तपाईं, तपाईंका अधिकारीहरू र तपाईंका मानिसहरूका लागि मैले कहिले बिन्नी गर्ने भनी तपाईंले मलाई आज्ञा दिन सक्नुहुँच ताकि तपाईं र तपाईंका घरहरूबाट भ्यागुताहरूलाई हटाई ती नदीमा मात्र हुन सक्नन् ।” 10 फारोले भन्ने, “भोति ।” मोशाले भन्ने, “तपाईंले भन्नुभएङ्गै होस् अनि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरजस्तै कोही रहेनछ भनी तपाईंले थाहा पाउनुभएको होस् । 11 भ्यागुताहरू तपाईं, तपाईंका घरहरू, तपाईंका अधिकारीहरू र तपाईंका मानिसहरूबाट जानेछन् । ती नदीमा मात्र बस्नेछन् ।” 12 मोशा र हारून फारोकहाँबाट गए । तब परमप्रभुले फारोकहाँ ल्याउनुभएका भ्यागुताहरूको बारेमा मोशाले उहाँलाई पुकारा गरे । 13 मोशाले बिन्नी गरेजस्तै परमप्रभुले गर्नुभयो अर्थात् भ्यागुताहरू घरहरू, चोकहरू र खेतहरूमा मरे । 14 मानिसहरूले तिनलाई जम्मा गरी थुप्रो लगाए र ती गन्हाउन लागे । 15 तर शान्त भएको देखेपछि परमप्रभुले भन्नुभएङ्गै फारोले आफ्नो हृदय कठोर पारे अनि मोशा र हारूनको कुरा सुनेनन् । 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनलाई भन्नु, ‘तपाईंको लट्टी पसरेर जमिनको धुलोमा प्रहार गर्नुहोस ताकि यो मिश्र देशभरि भुसुना बनोस ।” 17 तिनीहरूले त्यसै गरे । हारूनले लट्टी लिएर आफ्नो हात पसारे । तिनले जमिनको धुलोमा प्रहार गरे । भुसुनाहरू मानिस र पशुहरूमा आए । सारा मिश्र देशभरि जमिनको धुलो भुसुने-भुसुना भए । 18 जादुगरहरूले पनि तिनीहरूका जादुद्वारा भुसुनाहरू ल्याउन खोजे तर तिनीहरूले सकेनन् । मानिस र पशुहरूमा भुसुनाहरू थिए । 19 तब जादुगरहरूले फारोलाई भन्ने, “यसमा परमेश्वरको हात छ ।” तर फारोको हृदय कठोर भयो र तिनले तिनीहरूका कुरा सुनेनन् । परमप्रभुले भन्नुभएङ्गै भयो । 20 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “बिहान सबैर उठेर फारो नदीतिर जान लाग्दा त्यसको अगि खडा भएर भन्नु, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: मलाई आराधना चढाउनलाई मेरा मानिसहरूलाई जान दे ।” 21 तैले मेरा मानिसहरूले भन्नुभएङ्गै भयो । 21 तैले मेरा मानिसहरूले भन्ने म तै, तेरा अधिकारीहरू, तेरा मानिसहरू र तेरा घरहरूमा हुलका हुल झिँगाहरू पठाउनेछु । मिश्रीहरूका घरहरू मात्र नभएर तिनीहरू खडा हुने जमिन पनि झिँगाहरूले भरिनेछन् । 22 तर त्यस दिन म मेरा मानिसहरू बसिरहेको गोशेन प्रदेशलाई चाहिँ फरक तरिकाले व्यवहार गर्नेछु ताकि त्यहाँ झिँगाहरू नहोउन् । यो देशमा म परमप्रभु हुँ भनी तैले जानोस भनी यसो हुनेछ । 23 मेरा मानिसहरू र तेरा मानिसहरूका बिचमा म भिन्नता ल्याउनेछ । भोलि मेरो शक्तिको यो चिन्ह हुनेछ ।” 24 परमप्रभुले त्यसै गर्नुभयो । फारोको घरहरू र तिनका अधिकारीहरूका घरहरूमा हुलका हुल झिँगाहरू आए । मिश्र देशभरि झिँगाहरूले देशलाई सखाप पारे । 25 फारोले मोशा र हारूनलाई बोलाउन पठाए र भने, “हाम्रो आफ्नै देशमा गएर तिनीहरूका परमेश्वरलाई बलिदान चढाउन जाओ ।” 26 मोशाले भन्ने, “हामीलाई त्यसो गर्न ठिक हुँदै किनकि हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई चढाउने बलिदान मिश्रीहरूको भन्ना बैले हुनेछ । हामीले मिश्रीहरूलाई धिनलाग्ने बलि तिनीहरूको आँखाखाको सामुन्ने चढायाँ भने के तिनीहरूले हामीमाथि दुङ्गा बसाउदैनन् ।” 27 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई आज्ञा दिनुभएङ्गै उहाँलाई बलिदान गर्न हामी तिन दिनको यात्रा गरी उजाड-स्थानमा जानैपर्छ ।” 28 फारोले भन्ने, “परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई उजाड-स्थानमा बलिदान जान

दिन म अनुमति दिनेछु । तिमीहरू थेरै टाढा भने जानुहूँदैन । मेरो लागि प्रार्थना चढाऊ ।” 29 मोशाले भने, “म यहाँबाट जानेवितिकै हजुर फारो र हजुरका अधिकारीहरूसाथै मानिसहरूबाट झिंगाका हुलहरू भोति नै हटून् भनी बिन्नी गर्नेछु । तर परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन जान नदिई हाप्रा मानिसहरूलाई तपाईंले छल गर्नुहैन । 30 मोशा फारोकहाँबाट गए र परमप्रभुलाई बिन्नी चढाए । 31 मोशाले अनुग्रह गरे अनुसार परमप्रभुले गर्नुभयो, र उहाँले फारो, तिनका अधिकारीहरू र तिनका मानिसहरूबाट झिंगाका हुलहरूलाई हटाइदिनुभयो । एउटै पनि बाँकी रहेन । 32 तर फारोले यस पटक पनि आफ्नो हृदय कठोर पारे र तिनले मानिसहरूलाई जान दिएनन् ।

9 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारोकहाँ गए भन, ‘हिबूहरूका

परमप्रभु यसो भन्नुहुँच्छ: मेरो आराधना गर्नलाई मेरो मानिसहरूलाई जान दे । 2 तैले तिनीहरूलाई जान दिन इन्कार गरिस र तिनीहरूलाई अझै पनि रोकिस भने 3 परमप्रभुको हात खेतहरू, घोडाहरू, गधाहरू, ऊँटहरू, गाईवस्तुहरू र भेडा-बाघाहरूमाथि पर्नेछ र यसले डरलागदो रोग उत्पन्न गराउनेछ । 4 परमप्रभुले इसाएलका गाईवस्तु र मिश्रका गाईवस्तु छुट्ट्याउनेहुनेछ र इसाएलीहरूको कुनै पनि गाईवस्तु मर्नेछैन । 5 परमप्रभुले समय निधि गरिसक्नुभएको छ । उहाँले भन्नुभएको छ, “भोलि यस देशमा म यो काम गर्नेछु ।” 6 परमप्रभुले अर्को दिन त्यही गर्नुभयो । मिश्रका सबै गाईवस्तु मरे, तर इसाएलीहरूका पशुहरू भने जीवितै रहे, एउटै पनि मरेन । 7 फारोले अनुसन्धान गर्दा इसाएलीहरूका एउटै पनि पशु नमेरोको पाए । तर तिनको हृदय हठी भयो, त्यसैले तिनले मानिसहरूलाई जान दिएनन् । 8 तब परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “भट्टीबाट मुट्ठीभर खरानी लेओ । तै मोशाले फारोले हेरिहरैदा त्यस खरानीलाई आकाशमा पफ्याँक्नू । 9 ती मिश्र देशभारि मसिनो धुलो बन्नेछन् । तिनले मिश्र देशका सबै मानिस र पशुहरूमा फोको र खटिरा ल्याउनेछन् ।” 10 त्यसैले मोशा र हारूनले भट्टीबाट खरानी लिएर फारोको सामुन्ने खडा भए । त्यसपछि मोशाले खरानीलाई हावामा पफ्याँक । खरानीले मानिस र पशुहरूमा फोका र खटिरा ल्याए । 11 फोकाको कारणले जादुगरहरूले मोशाको विरोध गर्न सकेनन । किनकि फोका सबै मिश्रीमाथि आइपरेको थियो । 12 परमप्रभुले फारोको हृदय कठोर पारिदिनुभयो । त्यसैले फारोले मोशा र हारूनको कुरा सुनेनन् । फारोले मोशाको कुरा सुन्नेथिएन भनी परमप्रभुले भन्नुभएँझै भयो । 13 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “विहान सबैरै उठेर फारोको सामुन्ने खडा हो र त्यसलाई भन, ‘हिबूहरूका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छ: मेरो आराधना गर्न मेरा मानिसहरूलाई जान दे । 14 किनकि यो पटक तै, तेरा अधिकारीहरू र तेरा मानिसहरूमाथि म मेरा सबै विपत्ति ल्याउनेछु । सारा पृथीमा मजस्तो कोही रहेन्न भनी तैले जान भनी म यसो गर्नेछु । 15 यति बेलासम्म त मैले मेरो हात पसारेर तै र तेरा मानिसहरूलाई रोगले आक्रमण गरेको भए तै यस धरतीबाट मनिनेहिस् । 16 मेरो नाउ सारा पृथीभर घोषणा हुन कोसू भरेन मेरो शक्ति देखाउनलाई मैले ताँलाई जीवित रहने अनुमति दिएँ । 17 मेरा मानिसहरूलाई जान नदिएर तैले अझै पनि आफूलाई उचालिएको छस् । 18 सुन्! भोलि यसै बेलातिर म निकै शक्तिशाली असिना बर्साउनेछु जुन मिश्र सुरु भएदेखि आजको दिनसम्म बर्सिएको छैन । 19 अब मानिसहरू पठाएर तेरा खेतहरूमा भएका तेरा गाईवस्तु र हेरेक जे-जति छन् तिनलाई सुरक्षित स्थानमा जम्मा गर । खेतमा भएका र घरमा नत्पालाईका हेरेक मानिस र पशुमाथि असिना बसनेछ र तिनीहरू मर्नेछन् ।” 20 परमप्रभुको सन्देशमा विश्वास गर्ने फारोका अधिकारीहरूले दासदासीहरू र गाईवस्तुहरूलाई घरहरूमा हुल्न हतार गरे । 21 तर परमप्रभुको सन्देशलाई गम्भीरतापूर्वक नलिनेहरूले तिनीहरूका दासदासीहरू र गाईवस्तुहरूलाई खेतहरूमा छाडिए । 22 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तेरो हात आकाशमाथि पसार ताकि मिश्र देशमा

असिना बर्सेस् । ती मिश्र देशभरिका मानिसहरू, पशुहरू खेतमा भएका सबै बोट-बिरुवामा बर्सून् ।” 23 मोशाले आफ्नो लट्ठी आकाशतिर पसारेर परमप्रभुले जमिनमा गर्जन, असिना र बिजुली पठाइदिनुभयो । उहाँले मिश्र देशमा असिना बर्साइदिनुभयो । बिजुलीसँगै असिना मिसिएर आएको थियो । 24 यो यति डरलाग्दो थियो कि मिश्र राज्य भएदेखि त्यस देशमा यस्तो कहिल्यै भएको थिएन । 25 मिश्र देशभारि असिनाले खेतमा भएका हेरेक कुरासाथै मानिस र पशुहरू दुवैलाई प्रहार गर्यो । यसले खेतहरूमा भएको हेरेक बोट-बिरुवालाई प्रहार गर्नुका साथै हेरेक रुख भाँचिदियो । 26 इसाएलीहरू बसेको गोशेन प्रदेशमा मात्र असिना परेको थिएन । 27 त्यसपछि फारोले मोशा र हारूनलाई बोलाउन मानिसहरू पठाए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “यस पटक मैले पाप गरेको छु । परमप्रभु धर्मी हुन्नुन्छ अनि म र मेरा मानिसहरू दुष्ट छौं । 28 परमप्रभुलाई बिन्नी चढाऊ किनकि शक्तिशाली गर्जन र असिना अति भएका छन् । म तिमीहरूलाई जान दिनेछु र अब उसो तिमीहरू यहाँ बस्नुपैछेन ।” 29 मोशाले तिनलाई भने, “मैलै सहर छाड्ने बित्तिकै म मेरो हात परमप्रभुतिर फैलाउनेछु । गर्जन रोकिनेछ र अब उसो असिना पर्नेछैन । यसरी पृथी परमप्रभुको हो रहेछ भनी तपाईंले थाहा पाउनुनेछ । 30 तर तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरूको सवालमा तपाईंहरूले वास्तवमा परमप्रभुलाई आदर गर्नुहन्न भनी म जान्दछु ।” 31 अब सनपाट र जौ नष्ट भए किनकि जौमा बाला लागेको थियो र सनपाटचाहिं फुलिसकेको थियो । 32 तर गाँहूँ र कठियागहुँलाई हानि भएन किनकि ती पछि पाक्छन् । 33 जब मोशाले फारो र सहरलाई छाडे तिनले आपना हात परमप्रभुतिर फैलाए । गर्जन र असिना रोकिए अनि पानी पर्न छाड्यो । 34 वर्षा, असिना र गर्जन रोकिएको देखेपछि फारोले फेरि पाप गरेर र तिनले आफ्नो हृदय कठोर पारेर र तिनको अधिकारीहरूले पनि त्यसै गरे । 35 फारोको हृदय कठोर भयो । त्यसैले तिनले इसाएलका मानिसहरूलाई जान दिएनन् । फारोले यसै गर्नेथै भनी परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएको थियो ।

10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारोकहाँ जा किनकि मैलै त्यसको

र त्यसका अधिकारीहरूका हृदय कठोर बनाइदिएको छु । तिनीहरूका बिचमा मेरो शक्तिका यी चिन्हहरू देखाउनलाई मैलै यसो गरेको हुँ । 2 मैलै गरेका कुराहरू, मैलै मिश्रलाई कसरी कठोरतापूर्वक व्यवहार गरें र तिनीहरूका बिचमा मेरो शक्तिका विभिन्न चिन्हहरू कसरी देखाएँ भनी तैले तेरा छोराछोरीहरू र नातिनातिनाहरूलाई बताउनेछस भनेर पनि मैलै यसो गरेको हुँ । यसरी म परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछेस् ।” 3 त्यसैले मोशा र हारून फारोकहाँ गए र भने, “हिबूहरूका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छ: मेरो सामु आफैलाई विनारापन कहिलेसम्म अस्वीकार गर्छेस्? मेरो आराधना गर्न मेरा मानिसहरूलाई जान दे । 4 तैले मेरा मानिसहरूलाई जान दिन इन्कार गरिस र भन सुन्, भोलि म तेरो देशमा सलहरू ल्याउनेछु । 5 कसैले जमिनलाई देख्न नसक्ने गरी तिनीहरूले भुङ्गाई ढाकेनेछन् । असिनाबाट बचेर रहेका कुनै पनि चिज तिनीहरूले खाइदिनेछन् । खेतमा उप्रने हेरेक रुखलाई पनि तिनीहरूले खाइदिनेछन् । 6 तिनीहरू तेरा, तेरा सबै अधिकारीसाथै सबै मिश्रीका घरहरूमा भरिनेछन् । यस्तो तिमीहरूका बुबा र हजुर बुबाहरूले पृथीको स्थापना भएदेखि आजको दिसम्म कहिलै देखेका छैनन् ।” त्यसपछि मोशा फारोकहाँबाट निस्केर गए । 7 फारोका अधिकारीहरूले तिनलाई भने, “कहिलेसम्म यो मानिसले हामीलाई धम्की दिने? तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई आराधना गर्न इसाएलीहरूलाई जान दिहुहोस् । मिश्र नष्ट भएको के हजुरले देख्नुभएको छैन र?” 8 मोशा र हारून फेरि पनि फारोकहाँ ल्याइए । फारोले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको आराधना गर्न जाओ । तर जानेहरूचाहिं को-को हुनेछन्?” 9 मोशाले भने, “हामी हाम्रा छोराछोरीहरू, बुढानुढीहरू लिएर जानेछौं । हामीले हाप्रा गाईवस्तु र भेडा-बाघाहरू लिएर जानेछौं किनकि हामीले परमप्रभुको

निमित्त चाड मनाउनुपर्छ ।” 10 फारोले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरू र तिमीहरूको सन्तानहरूलाई जान दिएँ भने वास्तवमा परमप्रभु तिमीहरूसँग होऊन् । हेर, तिमीहरूको मनमा कुनै दुष्टता छ । 11 तिमीहरूमा बिचमा भएका पुरुषहरू मात्र गएर परमप्रभुको आराधना गर्नु किनकि तिमीहरूले चाहेको यही नै हो ।” त्यसपछि माशा र हारूलाई फारोले उपस्थितिबाट हटाइयो । 12 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “सलहरू मिश्र देशमा आउन् भनी तेरो हात पसार । असिनाको आक्रमणबाट बाँकी रहेका तिमीहरूले आक्रमण गर्न् ।” 13 मोशाले आफ्नो लट्टी मिश्र देशमाथि पसारे अनि परमप्रभुले दिनरात समस्त देशमा पूर्वीय बतास चलाइदिनुभयो । बिहान हुँदा पूर्वीय बतासले सलहरू ल्याएको थियो । 14 सलहरू मिश्र देशभरि गए र यसका सबै भू-भागमा हुल-हुल भएर बसे । त्यस देशमा सलहरूको यस्तो हुल कहिल्यै देखा परेको थिएन र यसपछि पनि यस्तो कहिल्यै हुनेछैन । 15 पूरे अन्धकार हुने गरी तिनीहरूले पूरे देशको सतहलाई ढाके । असिनाले नष्ट गरेर छाडेका रुखहरूका सबै फल र खेतका सबै बोट-बिरुवा तिनीहरूले खाइदिए । मिश्र देशभरि कुनै जीवित हरियो बिरुवा बाँकी रहेन न त खेतमा नै कुनै रुख-बिरुवा बाँकी रह्यो । 16 त्यसपछि फारोले झाँडै मोशा र हारूलाई डाक्न पठाए र भने, “मैले तिमीहरूका परमेश्वर र तिमीहरूको विरुद्धमा पाप गरेको छु । 17 अब यस पल्ट मेरो पाप क्षमा गरिदेउ र मबाट यस मृत्युलाई लगियोस भनी तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरसित बिन्ती चढाइदेओ ।” 18 त्यसैले मोशा फारोकोहाँबाट गए र परमप्रभुलाई बिन्ती चढाए । 19 परमप्रभुले निकै शक्तिशाली पश्चिमी बतास चलाइदिनुभयो जसले सलहरूलाई उडाई लाल समुद्रमा लायो । मिश्रका इलाकाभित्र एउटै पनि सलहर रहेन । 20 तर परमप्रभुले फारोको हृदय कठोर बनाइदिनुभयो र तिनले इसाएलीहरूलाई जान दिएनन् । 21 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “आकाशितर तेरो हात पसार । अनि मिश्र देशभरि महसुस गर्न सकिने अन्धकार होस् ।” 22 मोशाले आफ्नो हात आकाशितर पसारे र मिश्र देशभरि तिन दिनसम्म निस्पृष्ट अन्धकार छायो । 23 कैसैले कैसैलाई देख्न सक्दैनथो । तिन दिनसम्म कोही पनि आफ्नो घरबाहिर निस्केन । तर सबै इसाएली बसेको ठाउँमा भने उज्जालै थियो । 24 फारोले मोशालाई बोलाउन पठाए र भने, “गएर परमप्रभुको आराधना गर । तिमीहरूका परिवाहरू पनि तिमीहरूसँग जान सक्नेछन्, तर तिमीहरूका गाईवस्तु र भेडा-बाखाहरूलाई भने यहीं छाड ।” 25 तर मोशाले भने, “हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरलाई बलिदान चढाउन तपाईंले हामीलाई बलिदान र होमबलिको निमित्त पशुहरू पनि दिनुपर्छ । 26 हाम्रा गाईवस्तु पनि हामीसिते जानुपर्छ । तिमीहरूका खुर पनि छोडिनुपर्सैन किनकि हामी त्वाँहाँ नुगेसम्म हामीले परमप्रभुलाई के-के चढाएर आराधना गर्ने भनी हामीलाई थाहा हुँदैन ।” 27 तर परमप्रभुले फारोको हृदय कठोर पारिदिनुभयो र तिनले तिनीहरूलाई जान दिएनन् । 28 फारोले मोशालाई भने, “मबाट जाऊ । एउटा कुराको बारेमा होसियार होइ । अबदेखि मेरो सामु देख नपर किनकि मेरो अनुहार देखेको दिनमा तिमी मर्नेछै ।” 29 मोशाले भने, “तपाईंले भन्नुहाइँ होस् । म फेरि तपाईंको अनुहार हर्नेछैँ ।”

11 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारो र मिश्रमा मैले ल्याउने यहाँबाट जान दिनेछ । अन्त्यमा त्यसले तिमीहरूलाई जान दिंदा त्यसले तिमीहरूलाई पूर्ण रूपमा निकालिदिनेछ । 2 होके पुरुष र स्त्रीले तिनीहरूका छिमेकीहरूबाट चाँदी र सरसामानहरू माग्न तिनीहरूलाई निर्देशन दे ।” 3 अब परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई इसाएलीहरूलाई खुसी तुल्याउन उत्सुक बनाइदिनुभयो । यसको अतिरिक्त, यी मानिस मोशा फारोका अधिकारीहरू र मिश्रका मानिसहरूका दृष्टिमा प्रभावशाली बने । 4 मोशाले भने, “परमप्रभु

यसो भन्नुहान्छ: मध्यरातिरि म मिश्र भएर जानेछु । 5 मिश्र देशमा सिंहासनमा बस्ने फारोको जेठो छोरोदेखि लिएर जाँतो पिंधे दासीको जेठो छोरोसम्म र गाईवस्तुका सबै पहिले जन्मेकाहारू मर्नेछन् । 6 त्यसपछि मिश्र देशमा पहिले कहिल्यै नसुनिएको र फेरि पछि कहिल्यै नसुनिने तुलो रुखावासी हुनेछ । 7 तर इसाएलका मानिस र पशुको विरुद्धमा भने एउटा कुकुर पनि भुक्नेछैन । यसरी मैले मिश्रीहरू र इसाएलीहरूलाई फरक तरिकाले व्यवहार गर्दै छु भनी तैल जानेछस् । 8 फारोका सबै अधिकारी मकहाँ आँइ मेरो सामु निहिरेनेछन् । तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘तपाईंको पछि लाग्ने सबै मानिस जाऊन् ।’ त्यसपछि म जानेछु ।” तब तिनी फारोकहाँबाट अति क्रोधित भएर गए । 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “फारोले तेरो कुरा सुनेछैन । मैले मिश्र देशमा धेरै अचम्का का माहरू गर्न सँकू भनेर यसो भएको हो ।” 10 मोशा र हारूले फारोको सामु यी सबै अचम्का काम गरे । तर परमप्रभुले फारोको हृदय कठोर पारिदिनुभयो र तिनले आफ्नो देशबाट इसाएलका मानिसहरूलाई जान दिएनन् ।

12 परमप्रभु मिश्र देशमा मोशा र हारूसित बोल्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, 2 “तिमीहरूका लागि यो महिनाहरूको सुरु हुनेछ । यो महिना तिमीहरूका लागि वर्षको पहिलो महिन हुनेछ । 3 इसाएलको समुदायलाई भन्, ‘यो महिनाको दसौँ दिनमा हरेक परिवारले हरेक घरानाको लागि एउटा-एउटा पाठो ल्याउनुपर्छ । 4 एउटा पाठोको लागि घराना ज्यादै सानो भएमा त्यो घराना र नजिकैको छिमेकी मिलेर एउटा थुमा वा पाठो ल्याउनुपर्छ जुन ती मानिसहरूको सङ्ख्याको लागि पर्याप्त हुनेछ । हेरेकलाई खानको लागि यो पर्याप्त हुनेछ । 5 त्यसैले सबैलाई खुवाउन तिनीहरूले पर्याप्त मासु तयार गर्नुपर्छ । तिमीहरूको थुमा वा पाठो खोटारहित हुनुपर्छ र यो एक वर्षको हुनुपर्छ । तिमीहरूले भेडा वा बाखाहरूबाट त्यो लिनू । 6 तिमीहरूले यसलाई त्यो महिनाको चौर्थै दिनसम्म राख्नुपर्छ । त्यसपछि इसाएलको सारा समुदायले यी पशुहरूलाई साँझामा मार्न् । 7 जुन-जुन घरमा त्यो मासु खाइन्छ, त्यहाँ तिमीहरूले केही रात लिई घरको ढोकाको चौकोसका दुर्पटिका खम्बाहरू र माथिल्लो भागमा लगाऊन् । 8 त्यस रात तिमीहरूले आगोमा पोलेर त्यो मासु खानू । तितो सागसित खमिर नहालेको रोटीसितै तिमीहरूले त्यो खानू । 9 काँचो वा पानीमा उमालेर नखाओ । बस, यसको टाउको, यसका खुट्टा र भित्री भागहरूसमेत आगोमा पोलेर खाओ । 10 बिहानसम्ममा कुनै पनि भाग नउबारू । बिहानसम्म केही उब्रियो भने त्यसलाई जलाइदिनू । 11 पटुका करेर, खुट्टामा जुता लगाएर र हातमा लट्टी बोकेर तिमीहरूले खानू । तिमीहरूले हतारसँग खानुपर्छ । यो परमप्रभुको निस्तार-चाड हो । 12 परमप्रभु भन्नुहान्छ: म त्यस रात मिश्र देश भएर जानेछु र मिश्र देशका मानिस र गाईवस्तुका सबै पहिले जन्मेकाहारूलाई आक्रमण गर्नेछु । म मिश्रका सबै देवी-देवतालाई दण्ड दिनेछु । म परमप्रभु हुँ । 13 म तिमीहरूको हाँ आँदा रागत तिमीहरूको घरमा चिन्ह हुनेछ । मैले रागत देखेपछि मैले मिश्र देशमा आक्रमण गर्दा तिमीहरूलाई छाडिदिनेछु । यो विपत्तिले तिमीहरूलाई नाश गर्नेछैन । 14 यो दिन तिमीहरूका लागि सम्झानाको दिन हुनेछ र यसलाई तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त चाडको रूपमा मानू । तिमीहरूको पुस्तैसम्म रहिरहने विधिको रूपमा यसलाई तिमीहरूले सर्वै मानू । 15 सात दिनसम्म तिमीहरूले खमिर नहालेको रोटी खानू । पहिलो दिनमा तिमीहरूले आ-आफ्ना घरहरूबाट खमिर हटाउन । पहिलो दिनदेखि सातौँ दिनसम्म खमिर हालेको रोटी खाने मान्छे जोसुकैलाई पनि तिमीहरूले इसाएलबाट बहिष्कार गर्न् । 16 पहिलो दिनमा मेरो लागि अलग गरिएको समुदाय भेला होस र सातौँ दिनमा पनि यस्त भेला होस् । यी दिनमा कुनै पनि काम गरिनेछैन । तिमीहरूले केवल खानको लागि पकाउने काम गर्नू । तिमीहरूले गर्न सक्ने काम यही मात्र हुनेछ । 17 तिमीहरूले यो अखमिरी रोटीको चाड मान्छैपर्छ विनकि यही दिनमा नै मैले तिमीहरूका सशर्त मानिसहरूलाई दल-दल गरी मिश्र

देशबाट ल्याएको हुनेछु । 18 तिमीहरूले यसलाई पुस्तौसम्म मान्नू । यो तिमीहरूका निम्नि सर्वै एउटा विधि हुनेछ । वर्षको पहिलो महिनाको चौथौ दिनको साँझादेखि त्यस महिनाको एकाइसाँझे दिनको साँझासम्म तिमीहरूले अख्यामिरा रोटी खानू । 19 यी सात दिनमा तिमीहरूका घरहस्मा कुनै खामिर पाडनुहोदैन । खामिर हालेको रोटी खाने जोसुकै इसाएलको समुदायबाट बाहिरकृत हुनेछ, चाहे त्यो व्यक्ति विदेशी होस् या तिमीहरूके देशमा जन्मेको होस् । 20 खामिरबाट बनेको कुनै पनि थोक तिमीहरूले नखानू । तिमीहरू जहाँ बसे तापनि तिमीहरूले खामिर नहालेको रोटी मात्र खानू ।” 21 तब मोशाले इसाएलका सबै धर्म-गुरुलाई बोलाउन पठाएर भने, “गएर आ-आफ्नो परिवरको लागि पर्याप्त हुने गरी थुमा वा पाठो छनौट गरेर त्यसलाई निस्तार-चाडको लागि मार । 22 त्यसपछि हिसपको झुप्पा लिई भाँडैभित्र भएको रगतमा चोप । ढोकाको माथिल्लो भाग र दुईवटै चौकोसमा त्यसलाई छचापू । विहान नभएसम्म कोही पनि आफ्नो घरको ढोकाबाहिर नजानू । 23 किनकि मिश्रीहरूलाई प्रहार गर्न परमप्रभुयो देश भएर जानुहोनेछ । जब उहाँले ढोकाको माथिल्लो भाग र दुईवटै चौकोसमा रात देख्नुहोनेछ तब उहाँले तिमीहरूको ढोकालाई छाडिदिनुहोनेछ र विनाश गर्नेलाई तिमीहरूलाई प्रहार गर्न तिमीहरूका घरहस्मा आउन अनुमति दिनुनेछैन । 24 तिमीहरूले यस घटनालाई मान्नुपर्छ । यो तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानको लागि सदाको निम्नि एउटा विधि हुनेछ । 25 परमप्रभुले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएङ्गै उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहोने देशमा तिमीहरू प्रवेश गर्दा तिमीहरूले यो आराधनाको कामलाई मान्नू । 26 तिमीहरूस्का छोराछोरीहरूले ‘यो आराधनाको कामको अर्थ के हो?’ भनी सोधा 27 तिमीहरूले जवाफ दिनू, “यो परमप्रभुको निस्तार-चाडको बलिदान हो किनकि परमप्रभुले मिश्रमा मिश्रीहरूलाई प्रहार गर्नुहुँदू इसाएलीहरूका घरलाई छाडिदिनुभएको थियो । उहाँले हाप्रा धरानाहरूलाई मुक्त गरिदिनुभयो ।” त्यसपछि मानिसहरूले शिर निहुराई परमप्रभुको आराधना गरे । 28 इसाएलीहरू गए र परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई आज्ञा गर्नुभएङ्गै तिमीहरूले गरे । 29 मध्यरातमा परमप्रभुले मिश्र देशमा सिंहासनमा बने फारोको जेठो छोरोदेखि लिएर इयालखानामा बन्ने व्यक्तिको जेठो छोरोसम्म र गाईवस्तुका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई प्रहार गर्नुभयो । 30 फारो, तिनका सबै अधिकारी र सबै मिश्रीहरू रातमा उठे । मिश्रमा ठुलो रुवाबासी भएको थियो किनकि मान्छे नमेरको कुनै घर थिएन । 31 रातमा फारोले मोशा र हारूनलाई बोलाउन पठाए र भने, “उठ, तिमी र इसाएलीहरू मेरा मानिसहरूका विचाबाट निस्केर जाओ । तिमीहरूले चाहेजस्तै गएर परमप्रभुको आराधना चढाओ । 32 तिमीहरूले भनेजस्तै तिमीहरूका गाईवस्तु र भेडा-बाखाहरू लिएर जाओ र मलाई पनि आशिष देओ ।” 33 तिनीहरूलाई बाहिर पठाउन मिश्रीहरू निकै हतारामा थिए किनकि तिनीहरूले भने, “हामी सबै मर्नेछौं ।” 34 त्यसैले मानिसहरूले खामिर नमिसाइएको मुछेको पिठोको डल्लो लिए । तिनीहरूका मुछेने आहीहरू पहिले तिनीहरूका लुगा र तिनीहरूका कुम्मा बाँधेका थिए । 35 अब इसाएलका मानिसहरूले मोशाले भनेङ्गै गरे । तिनीहरूले मिश्रीहरूबाट चाँदी सुनका वस्तुहरूसाथै लुगाहरू मागे । 36 परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई इसाएलीहरूलाई खुसी तुल्याउन उत्सक तुल्यादिनुभएको थियो । त्यसैले इसाएलीहरूले जे मागे तापनि मिश्रीहरूले दिए । यसरी इसाएलीहरूले मिश्रीहरूलाई लुटे । 37 इसाएलीहरूले रामसेसबाट सुककोतमा यात्रा गरे । स्त्री र केटाकेटीहरूबाहेक पैदल हिँड्ने तिनीहरूको सङ्ख्या करिब ६,००,००० थियो । 38 तिनीहरूका साथमा अन्य धैरै मानिस अनि गार्डवरतु र भेडा-बाखा पनि थिए । 39 तिनीहरूले मिश्रबाट ल्याएका पिठोको डल्लोबाट अख्यामिरा रोटी बनाए । यो खामिरविनाको थियो किनकि तिनीहरू मिश्रबाट धापाइएका थिए र खाना तायार गर्न तिनीहरूको लागि समय थिएन । 40 इसाएलीहरू मिश्रमा ४३० वर्षसम्म बसेका थिए । 41 ४३० वर्षको अन्तिम दिनमा परमप्रभुका सबै संस्त्र दलहरू मिश्र देशबाट बाहिरिए । 42 यो जागा रहनुपर्ने रात थियो किनकि परमप्रभुले

तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट रातमा बाहिर निकालेर ल्याउनुभएको थियो । यो इसाएलीहरूको पुस्तौसम्म तिनीहरूले पालन गर्नुपर्ने परमप्रभुको रात थियो । 43 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “निस्तार-चाडको नियम यस्तो छ: यसमा कुनै पनि परदेशीले भाग नलिओस् । 44 तर दाम तिरर किनकि हरेक इसाएली दासको खतना गरिएपछि त्यसले यो खाना सक्छ । 45 विदेशीहरू र भाडामा लिएका नोकरहरूले यो खानाको कुनै पनि भाग नखानू । 46 एउटै घरमा यसलाई खाइनुपर्छ । तिनीहरूले घरबाट कुनै पनि खाना बाहिर नलैजानू र यसको कुनै पनि हड्डी नभाँच्नू । 47 इसाएलका सारा समुदायले यसको पालन गर्नु । 48 कुनै परदेशी तिमीहरूका बिचमा बसेको छ र त्यसले परमप्रभुको निम्नि निस्तार-चाड मान्न चाहन्छ भने त्यसका सबै पुरुष नातेदारहरूको खतना गरिनुपर्छ । त्यसपछि मात्र त्यसले यो चाड मान्न पाउँछ । त्यो देशमै जन्मेका मानिसहरूस्तै एक हुनेछ । तर बेखतने व्यक्तिले यसबाट खान पाउनेछैन । 49 स्वदेशी र तिमीहरूका बिचमा बसोबास गर्ने परदेशी दुवैलाई उहाँ नियम लागु हुनेछ ।” 50 त्यसैले परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई आज्ञा गर्नुभएङ्गै सबै इसाएलीले त्यसै गरे । 51 ठिक त्यही दिन परमप्रभुले तिनीहरूका संस्त्र दलहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर निकालेर ल्याउनुभएको थियो ।

13 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 2 “इसाएलीहरूमध्येका मानिस र पशुहरू दुवैबाट पहिले जन्मेका सबै नरलाई मेरो निम्नि अलग गर । पहिले जन्मेकाहरू मेरा हुन ।” 3 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “आजको दिन सम्झना राख । आजकै दिन परमप्रभुको शक्तिशाली हातद्वारा तिमीहरू मिश्रको दासत्वबाट यस ठाउँमा ल्याइएका छै । खामिर हालेको कुनै पनि रोटी खाइनेछैन । 4 तिमीहरू आबीब महिनाको आजकै दिनमा मिश्रबाट बाहिर जाउँदै छै । 5 परमप्रभुले तिमीहरूलाई कनानी, हिती, एमोरी, हिक्की र यबूसीहरूको दूध र मह बग्ने देशमा लैजानुहुँदौ तिमीहरूले यही महिनामा आराधनाको यो चाड मान्नू । 6 सात दिनसम्म तिमीहरूले खामिर नहालेको रोटी खानू । सातौं दिनमा परमप्रभुको निम्नि चाड हुनेछ । 7 सात दिनसम्म खामिर नहालेको रोटी खानू । खामिर हालेको रोटी तिमीहरूका बिचमा नदेखियोस् । 8 त्यस दिन तिमीहरूले आ-आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भन्नू, ‘म मिश्रबाट बाहिर आउँदा परमप्रभुले मेरो निम्नि जे गर्नुभएको थियो, त्यसैको खातिर मैले यसो गरेको हुँ ।’ 9 यो तिमीहरूका निम्नि हातमा र तिमीहरूको निधारमा सम्झना गराउने कुरो हुनेछ । परमप्रभुको शक्तिशाली हातले तिमीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएकोले तिमीहरूको मुख्यामा यो उहाँको विधि हुनेछ । 10 त्यसकारण वर्षैपिच्छे तिमीहरूले तोकिएको समयमा यो विधिको पालन गर्नु । 11 परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित शपथ खानुभएङ्गै उहाँले तिमीहरूलाई कनानीहरूको देशमा पुर्याई त्यो देश तिमीहरूलाई दिनहुँदा 12 तिमीहरूले हरेकको गर्भको पहिले फल परमप्रभुको निम्नि अलग गर्नु । 13 गधाको होरेक पहिलो फललाई एउटा पाठोद्वारा छुटाउनु । त्यो छुटाएपैनै भने त्यसको धाँटी निमोठिदिनू । तर तिमीहरूका सबै छोराका बिचमा पहिलो फललाई तिमीहरूले छुटाउनपर्छ । 14 ‘यसको मतलब के हो?’ भनी पछि तिमीहरूको छोरोले सोधादा तिमीहरूले यसो भन्नू ‘परमप्रभुले शक्तिशाली हातद्वारा हामीलाई मिश्रको दासत्वबाट निकालेर ल्याउनुभयो । 15 हाँ भएर फारोले हामीलाई जान दिन इन्कार गर्दा परमप्रभुले मिश्र देशमा मानिस र पशु दुवैका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई मार्नुभयो । त्यसको मतलब के हो?’ भनी पछि तिमीहरूको नरलाई परमप्रभुको निम्नि बलिदान चढाउँछ, र मेरा छोराहरूमध्ये जेठोलाई छुटाउँछ ।’ 16 यो तिमीहरूको हात र तिमीहरूको निधारमा सम्झना दिलाउने कुरो हुनेछ किनकि परमप्रभुको शक्तिशाली हातद्वारा उहाँले हामीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभएको थियो ।’ 17 फारोले मानिसहरूलाई जान दिएपछि परमेश्वरले तिमीहरूलाई पलिश्तीको देशको बाटो नजिके भए तापनि त्यहाँबाट भएर

अगुवाइ गर्नुभएन । किनकि उहाँले भन्नुभयो, “तिनीहरूले लडाइँ देखेर तिनीहरूको मन बद्दली तिनीहरू मिश्रमा नै फर्केर जान सक्छन् ।” 18 त्यसैले परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई उजाड-स्थानको बाटो भएर लाल समुद्रतिर लैजानुभयो । इसाएलीहरू युद्धको लागि सशस्त्र भई मिश्र देशबाट अगि बढे । 19 मोशाले योसेफको अस्थि आफूसितै लगे किनकि योसेफले इसाएलीहरूलाई यसीरी गम्भीरतापूर्वक शपथ खान लगाएका थिए, “निश्चय नै परमेश्वरले तिमीहरूलाई छुटकारा दिनुनेछ र तिमीहरूले मेरो अस्थि आफूसितै लैजानु ।” 20 इसाएलीहरू सुककोतबाट यात्रा गरी उजाड-स्थानको नजिकै एथामामा आइपुगे र त्यहाँ तिनीहरूले पाल टाँगे । 21 परमप्रभु दिनमा बादलको खाँबो बनी तिनीहरूलाई ज्योति दिनुहुँथ्यो । यसरी तिनीहरू दिन र रातमा यात्रा गर्न सक्थे । 22 परमप्रभुले दिनमा बादलको खाँबो र रातमा आगोको खाँबो बनी उहाँले तिनीहरूलाई ज्योति दिनुहुँथ्यो । रातमा आगोको खाँबो बनी उहाँले तिनीहरूलाई ज्योति दिनुहुँथ्यो । यसरी तिनीहरू दिन र रातमा यात्रा गर्न सक्थे ।

14 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 2 “इसाएलीहरू फर्केर

मिद्दोल र समुद्रको बिचमा बाल-सेफोनको अगाडि पी-हीरोतका सामु पाल टाँगेर बस्न् । तिमीहरूले पी-हीरोतोका सामुने समुद्रनेर पाल टाँगुपर्छ । 3 फारोले इसाएलीहरूको बारेमा भन्नेछन्, “तिनीहरू देशमा भौतिरहिरहेका छन् । उजाड-स्थानले तिनीहरूलाई थुनिरिएको छ ।” 4 म फारोको हृदय कठोर बनाउनेछु र त्यसैले तिमीहरूको पिछा गर्नेछ । फारो र त्यसका सबै सेनाको कारणले गर्दै मैले आदर पाउनेछु । म नै परमप्रभु हुँ भनी मिश्रीहरूले जानेछन् ।” इसाएलीहरूलाई आज्ञा गरिएँदै तिनीहरूले पाल टाँगे । 5 इसाएलीहरू भागे भनी जब मिश्रका राजालाई बताइयो फारो र तिनका अधिकारीहरूको मन इसाएलीहरूको विरुद्धमा फर्कियो । तिनीहरूले भने, “हामीले के गर्याँ? हामीले इसाएललाई हाम्रो सेवा गर्नबाट छाडिदिएँछौं ।” 6 तब फारोले आफ्ना रथहरू तयार पारे र आफ्नो सेना लिएर अगाडि बढे । 7 तिनेले छ सयवटा रोजाइका रथसाथै मिश्रका अन्य सबै रथहरू र तीमाथि अधिकृतहरूलाई लिएर गए । 8 परमप्रभुले मिश्रका राजा फारोको हृदय कठोर पारिदिनुभएको थियो । त्यसैले राजाले इसाएलीहरूको पिछा गरे । इसाएलीहरू विजयका साथ गइसकेका थिए । 9 तर मिश्रीहरूले आफ्ना सबै घोडा, रथ, घोडचढी र सेना लिएर तिनीहरूको पिछा गरे । तिनीहरूले इसाएलीहरूलाई बाल-सेफोनको अगाडि पी-हीरोतोका पाल टाँगेर बसिरेहेको भेट्टाए । 10 जब फारो नजिक आइपुगे इसाएलीहरूले माथि हेरे र तिनीहरू छक्क परे । मिश्रीहरू तिनीहरूको पिछा गर्दै अगाडि बढाइ थिए । इसाएलीहरू अत्यन्तै ढारा । तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारे । 11 तिनीहरूले मोशालाई भने, “के मिश्रमा चिह्नान मनभएकोले तपाईंले हामीलाई यस उजाड-स्थानमा मर्न ल्याएनुभएको हो? मिश्रबाट बाहिर निकाली किन तपाईंले हामीसित यसरी व्यवहार गर्नुभएको? 12 के मिश्रमा छाँदा नै हामीले यसको भनेका थिएराँ? हामीले तपाईंलाई भव्याँ, मिश्रीहरूका निम्नि काम गर्न हामीलाई एकलै छाडिदिनुहोस ।” उजाड-स्थानमा मर्नुभन्दा त तिनीहरूके निम्नि काम गर्नु असल हुनेथियो ।” 13 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “नडराओ । स्थिर रहा, र आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुनेछु छुटकारालाई हेर । किनकि आज तिमीहरूले देखेका यी मिश्रीहरूलाई तिमीहरूले फेरि कहल्यै देखेलेहो ।” 14 परमप्रभु तिमीहरूका पक्षमा लडाउनेछ । तिमीहरू केवल स्थिर भएर बस ।” 15 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “ए मोशा, किन त तै मेरो पुकार गर्दै छस? इसाएलीहरूलाई अगाडि बढ्न आज्ञा दे । 16 तेरो लट्टै उठाएर तेरो हात समुद्रतिर पसार-र यसलाई दुई भागमा विभाजन गर् ताकि इसाएलका मानिसहरू सुख्खा भूमिबाट हिँडेर जान सक्न् । 17 मिश्रीहरू तिमीहरूका पिछा गर्नु भनेर म तिनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनेछु भने कुरामा सचेत हो । फारो र त्यसका सबै सेना, त्यसका रथहरू र त्यसका घोडचढीहरूको कारणले मैले आदर पाउनेछु । 18 तब फारो र त्यसका

सबै सेना, त्यसका रथहरू र त्यसका घोडचढीहरूको कारणले मैले आदर पाउँदा म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।” 19 इसाएलीहरूको अगिअगि गएका परमेश्वरका दूत त्यहाँबाट तिनीहरूका पछिल्तर सरे । मिश्रको छाउने र इसाएलको छाउनीको बिचमा बादल आएर बस्यो । 20 यो मिश्रीहरूको लागि अन्धकार बादल थियो जब कि यसले इसाएलीहरूलाई रातमा प्रकाश दिन्थ्यो । तिनीहरू रातभरि एक-अकाको नजिक आएनन् । 21 मोशाले समुद्रतिर आफ्नो हात पसारे । परमप्रभुले रातभरि सबैभन्दा शक्तिशाली पूर्वी बतास चलाइदिनुभयो र समुद्रलाई सुख्खा भूमिमा परिणत गराइदिनुभयो । 22 इसाएलीहरू समुद्रको बिचबाट आबानो भूमिबाट गए । पानीले तिनीहरूको दायाँ र बायाँ खम्बाको रूपमा काम गयो । 23 मिश्रीहरूले तिनीहरूको पिछा गरिरहे । फारोका सबै घोडा, रथ र घोडचढीहरू समुद्रको बिचमा तिनीहरूको पछिपछि लागे । 24 तर बिहानी पख्तिर परमप्रभुले आगो र बादलको खाँबोबाट मिश्री सेनालाई हेर्नुभयो । उहाँले मिश्रीहरूको बिचमा अलमल गराइदिनुभयो । 25 तिनीहरूका रथका पाडग्राहरू फुकाइदिनुभयो र घोडचढीहरूलाई अगाडि बढ्न मुश्किल भयो । त्यसैले मिश्रीहरूले भने, “हामी इसाएलबाट भागौं कि नकिंकि परमप्रभु नै तिनीहरूको पक्षमा रही हामो विरुद्धमा लडाई हुनुहुँच ।” 26 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “पानी मिश्रीहरू, तिनीहरूका रथहरू र तिनीहरूका घोडचढीहरूमाथि आओस् भनेर तेरो हात समुद्रमाथि पसार ।” 27 त्यसैले मोशाले आफ्नो हात समुद्रमाथि पसारे र बिहान हुँदा यो आफ्नो सामान्य मार्गमा आयो । मिश्रीहरू समुद्रमा भागे, र परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई समुद्रको बिचमा पर्याकिंदिनुभयो । 28 पानी फर्केर आयो र इसाएलीहरूको पिछा गर्ने फारोका रथ, घोडचढी र तिनका पुरै सेनालाई पानीले ढाकिदियो । कोही पनि बाँचेन । 29 तर इसाएलीहरू समुद्रको बिचमा आबानो भूमिबाट हिँडेर गए । पानी तिनीहरूको दायाँ र बायाँ पख्तालिको रूपमा खडा रह्यो । 30 यसरी त्यस दिन परमप्रभुले इसाएललाई मिश्रीहरूको हातबाट बचाउनुभयो, र इसाएलले समुन्नी तटमा मिश्रीहरूका लाशहरू देखे । 31 परमप्रभुले मिश्रीहरूको विरुद्धमा प्रयोग गर्नुभएको महान् शक्तिलाई जब इसाएलले देख्यो मानिसहरूले परमप्रभुको आदर गरे, र तिनीहरूले परमप्रभु र उहाँको दास मोशामाथि भरोसा गरे ।

15 तब मोशा र इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको निम्नि यो गीत गाए

। तिनीहरूले भने, “म परमप्रभुको निम्नि गाउनेछु किनकि उहाँले महिमामा विजय हासिल गर्नुभएको छ । घोडा र यसको सवारलाई उहाँले समुद्रमा फालिदिनुभएको छ । 2 परमप्रभु मेरो शक्ति र गीत हुनुहुँच, र उहाँ भेरा उङ्गार हुनुभएको छ । उहाँ भेरा परमेश्वर हुनुहुँच, र म उहाँलाई उचाल्छु । 3 परमप्रभु मेरो योद्धा हुनुहुँच, उहाँको नाउं परमप्रभु हो । 4 उहाँले फारोका रथहरू र सेनालाई समुद्रमा फालिदिनुभएको छ । फारोका छानिएका अधिकृतहरू लाल समुद्रमा ढुबे । 5 गहिराइले तिनीहरूलाई छोप्यो । तिनीहरू पत्थरजस्तै गहिराइमा ढुबे । 6 हे परमप्रभु, तपाईंको दाहिने बाहुली शक्तिमा महिमित छ । हे परमप्रभु, तपाईंको दाहिने बाहुलीले शत्रुलाई चकनाचुर पारिदिनेको छ । 7 महान् गौरवमा तपाईंले तपाईंको विरुद्धमा उठेहरूलाई तल झाराइदिनुभयो । तपाईंले आफ्नो क्रोध पठाउनुभयो । यसले तिनीहरूलाई ठोसालाई झाँ भस्म पाच्यो । 8 तपाईंको नाकको सासले पानीको थुप्रै लाग्यो । बगिरहेको पानी स्थिर भई उभियो । गहिरो पानी समुद्रको मुटुमा जम्यो । 9 शत्रुले भन्यो, ‘म पिछा गर्नेछु; म जितेछु; म लुटका मालहरू बाँडेनेछु । मेरो इच्छा तिनमा तृप्त हुनेछ । म मेरो तरवार थुनेछु । मेरा हातले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछन् ।’ 10 तर तपाईंले आफ्नो बतास चलाइदिनुभयो, र समुद्रले तिनलाई ढाक्यो । तिनीहरू उर्लदो भेलमा सिसाजस्तै ढुबे । 11 हे परमप्रभु, देवहरूका बिचमा तपाईंजस्तो को छ र? पवित्रतामा तपाईं वैभवशाली, प्रशंसामा आदरणीय, आश्चर्यकम गर्नुहोने

तपाईंजस्तै को छ र? 12 तपाईंले आफ्नो दाहिले बाहुली पसानुभयो, र पृथ्वीले तिनीहरूलाई निल्प्यो । 13 तपाईंको करारको बफादारीमा तपाईंले आफूले छुटकारा दिनुभएका मानिसहरूलाई डो-च्याउनुभएको छ । तपाईंको शक्तिमा तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको पवित्र वासस्थानमा डोच्याउनुभएको छ । 14 जाति-जातिहरूले सुनेछन्, र तिनीहरू थरथर काँपेछन् । त्रासले पलिश्तीहरूका बासिन्दाहरूलाई पक्नेछ । 15 तब एदोमका मुखियाहरू डराउनेछन् । मोआबका सिपाहीहरू हल्लिनेछन् । कनानका सबै बासिन्दा पग्लेनेछन् । 16 आतङ्क र त्रास उनीहरूमाथि पर्नेछन् । हे परमप्रभु, तपाईंका मानिसहरू पार नहोउज्जेल तपाईंको पाखुरोको शक्तिको कारणले तिनीहरू पथर्थर्नु अचल रहनेछन् । 17 तपाईंले तिनीहरूलाई ल्याउनुहोनेछ, र तिनीहरूलाई तपाईंको उत्तराधिकारको पर्वतमा रोपनुहोनेछ । हे परमप्रभु, यो त्यो ठाउँ हो जहाँ तपाईंले आफ्नो बासस्थान बनाउनुभयो, हे हात्रा प्रभु जुन पवित्रस्थानलाई तपाईंका हातले बनाएका छन् । 18 परमप्रभुले सदासर्वदा शासन गर्नुहोनेछ ।¹⁷ 19 किनकि फारोका घोडाहरू तिनीहरूका रथहरू र घोडचढीहरूसँगी समुद्रमा पुगे । परमप्रभुले तिनीहरूमाथि फेरि समुद्रको पानी फर्काएर ल्याउनुभयो । तर इसाएलीहरू समुद्रको बिचमा ओबानो भूमिकाट हिँडेर गए । 20 हारूनकी दिदी अगमवादिनी मिरियमले खैंजडी लिँडन्, र सबै स्त्रीले पनि खैंजडी लिँदै उनीसँग नाचे । 21 मिरियमले तिनीहरूका निमित्त गाइन्, “परमप्रभुको निमित्त गाओ ओकिनकि उहाँले महिमामा विजय हासिल गर्नुभएको छ । घोडा र यसको सवारलाई उहाँले समुद्रमा फालिदिनुभएको छ ।” 22 तब मोशाले इसाएलाई लाल समुद्रबाट अगाडि लगे । तिनीहरू शूरको उजाड-स्थानमा लागे । तिन दिनसम्म तिनीहरूले उजाड-स्थानमा यात्रा गरे र पानी पाएनन् । 23 त्यसपछि तिनीहरू मारा भन्ने ठाउँमा आइपुगे, तर त्यहाँको पानी तितो भएकोले तिनीहरूले पिउन सकेनन् । त्यसैले तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ मारा राखे । 24 त्यसकाराण मानिसहरूले “हामीले को पिउने?” भनी मोशालाई गनगन गरे । 25 मोशाले परमप्रभुलाई पुकारा गए, र उहाँले तिनलाई एउटा बिरुदा देखाइदिनुभयो । मोशाले त्यसलाई पानीमा हाल्दा पानी पिउनलाई मिठो भयो । त्यहाँ नै परमप्रभुले तिनीहरूलाई कडा विधि दिनुभयो, त्यहाँ नै उहाँले तिनीहरूको जाँच गर्नुभयो । 26 उहाँले भन्नुभयो, “तिनीहरूले तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको आवाजलाई होसियारीपूर्वक सुन्न्यो, र उहाँको दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गय्यो, र तिनीहरूले उहाँका आजाहरूमा ध्यान दियौ र उहाँका विधिहरू पालन गय्यो भने मैले मिश्रीहरूमाथि ल्याएको कुनै पनि विपत्ति तिनीहरूमाथि ल्याउनेछैन् किनकि म चडाइ गर्ने परमेश्वर हुँ ।” 27 तब मानिसहरू एलीममा आइपुगे जहाँ पानीका बाह्वटा मुल र सत्तरीवटा खजुरका रुख थिए । तिनीहरूले पानी नजिकै पाल टाँगे ।

16 मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा थाले र मिश्र देशबाट प्रस्थान गरेरो
दोस्रो महिनाको पन्थाँ दिनमा इसाएलीहरूका सारा समुदाय एलीम र सीनै पर्वतको बिचमा पर्ने सीनको उजाड-स्थानमा आइपुगे । 2 उजाड-स्थानमा इसाएलीहरूका सारा समुदायले मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगन गरे । 3 इसाएलीहरूले तिनीहरूलाई भने, “हामी मासुको भाँडानेर बसेर अचाउज्जेल रोटी खाइरहँदा मिश्र देशमा नै परमप्रभुको हातद्वारा मरेको भए हुनेथियो । किनकि तपाईंहरूले हाम्पो पुरै समुदायलाई भोकाले मार्न आहालाई उजाड-स्थानमा ल्याउनुभएको छ ।”¹⁸ 4 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तिनीहरूका निमित्त स्वर्वाहाट रोटी बर्सानेछु । तिनीहरू मेरो विधि मान्छन् वा मान्दैनन् भनी जाँच गर्न हरेक दिन एक दिनको भाग जम्मा गर्न मानिसहरू बाहिर जानेछन् । 5 छैटौं दिनमा तिनीहरूले पहिले हरेक दिनमा बटुल्ने भन्दा दुई गुणा बटुल्नेछन्, र तिनीहरूले त्यसलाई भित्र ल्याएर पकाउनेछन् ।”¹⁹ 6 तब मोशा र हारूनले इसाएलका सबै मानिसहरूलाई भने, “मिश्र देशबाट तिनीहरूलाई निकालेर ल्याउनुहोने परमप्रभु नै हुनुहुन्छ भनी साँझमा तिनीहरूले

थाहा पाउनेछौ । 7 बिहान तिमीहरूले परमप्रभुको महिमा देखेछौ किनकि तिमीहरूले उहाँको विरुद्धमा गरेको गनगन उहाँले सुन्नुभएको छ । हात्रा परमप्रभुको विरुद्धमा गनगन गर्ने तिमीहरूका लागि हामी को हाँ र? 8 मोशाले यसो पनि भने, “तिमीहरूले उहाँको विरुद्धमा गरेको गनगन उहाँले सुन्नुभएकोले उहाँले तिनीहरूलाई साँझमा मासु र बिहान रोटी अधाउज्जेल दिनुहुँदा तिमीहरूले यो जानेछौ । हारून र म को हाँ र? तिमीहरूको गनगन हात्रा विरुद्धमा नभई परमप्रभुको विरुद्धमा हो ।”²⁰ 9 मोशाले हारूनलाई भने, “इसाएलका सारा समुदायलाई भन्नुहोस, ‘परमप्रभुको नजिक आओ किनकि उहाँले तिमीहरूको गनगन सुन्नुभएको छ’ ।”²¹ 10 हारून इसाएलको सारा समुदायसित बोल्दा तिनीहरूले उजाड-स्थानतर होे र परमप्रभुको महिमा बादलमा देखियो । 11 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 12 “मैले इसाएलका मानिसहरूको गनगन सुनेको छु । तिनीहरूलाई भन, ‘साँझमा तिमीहरूले मासु खानेछौ, र बिहानचाहिँ तिमीहरूले अधाउज्जेल रोटी खानेछौ । तब म नै तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी तिमीहरूले जान्नेछौ ।”²² 13 साँझमा बटुर्ई चराहरू आएर तिनीहरूको छाउनी नै ढाकिदिए । बिहान छाउनीको वरिपरि शीत परेको थियो । 14 शीत सुकेपछि जमिनमा देखा परेको तुसारोँझौ स-साना डल्लाहरू उजाड-स्थानको सतहमा थिए । 15 इसाएलका मानिसहरूले यसलाई देखेपछि तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, “यो के हो?” यो के थियो भनी तिनीहरूलाई थाहा थिएन । मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यो परमप्रभुले तिमीहरूलाई खानलाई दिनुभएको रोटी हो ।”²³ 16 परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा यस्तो छ: तिमीहरू हरेकले आफूलाई चाहिने बुल अर्थात् तिमीहरूका मानिसहरूको सङ्ख्याअनुसार हरेकलाई एक-एक आमेर बटुल । तिमीहरूको पालमा बस्ने हरेक व्यक्तिकालाई पर्याप्त हुने गरी बटुल²⁴ ।”²⁴ 17 इसाएलका मानिसहरूले त्यसैले तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, “यो के हो?” यो के थियो भनी तिनीहरूलाई आज्ञा यस्तो । 18 तिनीहरूले ओमेरले नापाद थेरै बटुल्नेहरूको बढाता भएन र कम बटुल्नेहरूलाई पनि अपुग भएन । हरेक व्यक्तिले आफ्नो आवश्यकताअनुसार बटुल्यो । 19 तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “बिहानसम्म तिमीहरू कसैले पनि यसबाट नउबार ।”²⁵ 20 तर तिनीहरूले मोशाले कुरा मानेनन् । कसैले थेरै बटुल भने कसैले थेरै । 21 तिनीहरूले ओमेरले नापाद थेरै बटुल्नेहरूको बढाता भएन र कम बटुल्नेहरूलाई पनि अपुग भएन । हरेक व्यक्तिले आवश्यकताअनुसार बटुल्यो । 22 तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “बिहानसम्म तिमीहरू कसैले पनि यसबाट नउबार ।”²⁶ 23 तिनीहरूले बिहानैपचिछे बढुल्थे । हरेकले त्यस दिनलाई दुई पुने बढुल्थ्यो । घाम चक्केपछि त्यो पगलन्थ्यो । 22 छैटौं दिनमा तिनीहरूले दुई गुणा रोटी बटुले अर्थात् हरेकको लागि दुई ओमेर बटुले । समुदायका सारा धर्म-गुरुहरू आएर मोशालाई यो कुरा बताए । 23 तिनले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुले यसो भन्नुभएको छ: भोलि विश्रामको दिन हो अर्थात् परमप्रभुको दृष्टिमा पवित्र शबाथ हो ।”²⁷ तिमीहरू जे पकाउन चाहाँछौ, सो पकाओ र जे उमाल्न चाहाँछौ, सो उमाल । उडेको जति सबै बिहानसम्म आफ्नो लागि राख्नू²⁸ ।”²⁸ 24 त्यसैले तिनीहरूले मोशाले निर्देशन दिएजस्तै यसलाई बिहानसम्म राख्ने । 25 मोशाले भने, “त्यो खाना आज खाओ तिनकि आजको दिन परमप्रभुको निमित्त अलगा गरिएको शबाथ हो । आज तिमीहरूले यो खाना जमिनमा पाउनेछौनी ।”²⁹ 26 छ दिनसम्म तिमीहरूले यो बटुल्नेछौ, तर सातौं दिनचाहिँ शबाथ हो । 27 सातौं दिनमा त्यहाँ मन्न हुनेछैन ।”³⁰ सातौं दिनमा पनि केही मानिसहरू मन्न बटुल्न गए, तर तिनीहरूले केही पाउनेनन् । 28 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “कहिलेसम्म तिमीहरू मेरा आज्ञा र विधिहरू मान्नलाई इकारागाहौ? ”³¹ 29 परमप्रभुले तिमीहरूलाई शबाथ दिनुभएको छ । त्यसैले छैटौं दिनमा उहाँले तिमीहरूलाई दुई दिनको लागि रोटी दिँदै हुनुहुन्छ । हरेक आ-आफ्नै ठाउँमा बस्न् । सातौं दिनमा कोही पनि आफ्नो ठाउँबाट बाहिर नजानू³² ।”³³ 30 त्यसैले मानिसहरूले सातौं दिनमा विश्राम गरे । 31 इसाएलका मानिसहरूले त्यस खानालाई “मन्न” भने । यो धनियाँको गेडाजस्तो सेतो थियो र यसको स्वाद महमा बनाइएको बाबरजस्तो थियो । 32 मोशाले भने, “परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा यही हो: एक ओमेर मन्न तिमीहरूको पुस्तौंसम्मको लागि राख्न ताकि तिमीहरूका सन्तानहरूले मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट निकालेर

ल्याएपछि उजाड-स्थानमा खुवाएको यो रोटी देखन सकून'।" 33 मोशाले हारूनलाई भने, "एउटा भाँडौभित्र एक ओमेर मन्न हाल्तुहोस्। पुस्ताँसम्म यसलाई परमप्रभुको सामु सुरक्षित राख्नुहोस्।" 34 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएङ्गाहारूनले यसलाई करारको सन्दर्भको छेउमा राखे। 35 इसाएलीहरू मानिसहरू बोसावास गरेको भूमिमा नाआउज्जेलसम्म तिनीहरूले चालिस वर्षसम्म मन्न खाइरहे। तिनीहरू कनान देशका सिमानाहरूमा नाआउज्जेलम्म यो खाइरहे। 36 एक ओमेर आधा पाथी हुन्छ।

17 परमप्रभुको निर्देशन मानी इसाएलीहरूको सारा समुदाय सीनको उजाड-स्थानबाट यात्रा गरे। तिनीहरूले रपीदीमामा छाउनी हाले, तर त्यहाँ मानिसहरूलाई पिउन पानी थिएन। 2 त्यसैले मानिसहरूले तिनीहरूको अवस्थाको निम्ति मोशालाई दोष लगाए र भने, "हामीलाई पिउन पानी दिनुहोस्।" मोशाले भने, "तिमीहरू किन मसित झगडा गर्छौ?" तिमीहरू किन परमप्रभुको जाँच गर्छौ?" 3 मानिसहरू तिख्याएका थिए। त्यसैले तिनीहरूले मोशाको विरुद्धमा गनगन गरे। तिनीहरूले भने, "तपाईंले हामीलाई मिश्रबाट किन निकालेर ल्याउनुभएको? हामी, हामा छोराछोरी र हाम्रा गाईवस्तुलाई तिर्खाले मार्नालाई?" 4 तब मोशाले परमप्रभुलाई पुकारा गरे, "यी मानिसहरूलाई मैले के गर्ने? तिनीहरू मलाई ढुङ्गा हान झाप्नै तयार छन्।" 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "मानिसहरूभन्दा अगाडि जा, र इसाएलका केही धर्म-गुरुहरूलाई पिउन आफूसँगै लैजा। तैसे नदीमा प्रहार गरेको लट्टी पनि सँगै लिएजा। 6 म होरेब पर्वतमा चट्टानमा तेरो सामु खडा हुनेछु, र तैसे चट्टानलाई हिर्का। मानिसहरूलाई पिउन चट्टानबाट पानी निस्केर आउनेछ।" तब मोशाले इसाएलका धर्म-गुरुहरूको दृष्टिमा त्यसै गरे। 7 इसाएलीहरूको गणगन र "परमप्रभु हाम्रा बिचमा हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न?" भनी तिनीहरूले प्रभुको जाँच गरेकाले तिनले त्यस ठाउँको नाउँ मस्साह र मेरीबा राखे। 8 तब रपीदीमामा अमालोक जातिका सेना आएर इसाएलाई आक्रमण गरे। 9 त्यसैले मोशाले यहोशूलाई भने, "केही मानिसहरू छानेर जाऊ र अमालेकीहरूसित युद्ध गर। भोलि म परमेश्वरको लट्टी मेरो हातमा लिएर पर्वतको टुप्पोमा उभिनेछु।" 10 त्यसैले मोशाको आज्ञामुताबिक यहोशू अमालेकीहरूको विरुद्धमा लडे जब कि मोशा, हारून र हूरचाहिं पर्वतको टुप्पोमा उक्ले। 11 मोशाले आफ्ना हात माथि उठाउँदा इसाएलले जित्यो भने तिनले आफ्ना हात तल लाई अमालेकीहरूले जित्न थाल्थे। 12 मोशाला हात थाक्दा हारून र हूरले एउटा ढुङ्गा ल्याएर तीमुनि राखिदिथे। त्यसै बेला हारून एकापटि र हूर अर्कोपटि बसेर तिनका हात माथि उठाउँथे। सूर्यास्त नहोउज्जेलसम्म मोशाका हात थामिए। 13 अनि यहोशूले अमालेकीहरूलाई तरवारले पराजित गरे। 14 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "यो कुरा एउटा पुस्तकमा लेख र त्यो यहोशूलाई बताइदै किनकि म अमालेकीहरूको स्मृति आकाशमुनिबाट पूर्ण रूपमा नामेर पारिदिनेछु।" 15 तब मोशाले त्यहाँ एउटा वेदी बनाए र त्यसको नाउँ "परमप्रभु मेरो छुप्पा द्वारा हुनुहुन्छ" राखे। 16 तिनले भने, "पुस्तादेखि पुस्तासम्म परमप्रभु नै अमालेकीहरूसित लड्नुभएको होस् भनेर उहाँको सिंहासनतिर हात उचालिएको थियो।"

18 मिद्यानका पुजारी मोशाका ससुरा यित्रोले मोशा र तिनको जाति इसाएलाई परमेश्वरले गर्नुभएका सबै कुरा सुने। परमप्रभुले इसाएलाई मिश्रबाट ल्याउनुभएको थियो भनी तिनले सुने। 2 मोशाले आफ्नी पत्तीलाई माइठ पठाएपछि तिनका ससुरा यित्रोले सिप्पोरा 3 र उनका दुई जना छोरालाई लिए। पहिलो छोरोको नाउँ गेशोंम थियो किनकि मोशाले भने, "म परदेशी भूमिमा परदेशी भएर बसेको थिएँ।" 4 अर्को छोरोको नाउँ एलीएजर थियो किनकि मोशाले भनेका थिए, "मेरा पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर मेरो सहयोग हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मालाई फारोको तरवारबाट छुटकारा दिनुभयो।" 5 मोशाका ससुरा यित्रो मोशाका छोराहरू र मोशाका पत्ती लिएर उजाड-स्थानमा मोशाकहाँ आए जहाँ तिनले परमेश्वरको पर्वतमा

छाउनी हालेका थिए। 6 तिनले मोशालाई भने, "तिमी पत्ती र तिम्रा दुई छोरा लिएर म तिम्रो ससुरा यित्रो आउँदै छु।" 7 मोशा आफ्ना ससुरालाई भेटन गए अनि ढोगेर तिनलाई चुम्बन गरे। तिनीहरूले एक-अर्काका हालखबर सोधपुछ गरे अनि पालभित्र प्रवेश गरे। 8 परमप्रभुले इसाएलको खातिर फारो र मिश्रीहरूलाई गर्नुभएको सबै कुरा अनि बाटोमा तिनीहरूले ढोलेका सबै कठिनाइको बाबजुत पनि परमप्रभुले कसरी तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभयो भने विषयमा आफ्ना ससुरा यित्रोलाई बताए। 9 परमप्रभुले इसाएलको निम्ति गर्नुभएका सबै असल कुरा सुनेर यित्रो रमाए किनकि उहाँले तिनीहरूलाई मिश्रीहरूको हातबाट छुटकारा दिनुभएको थियो। 10 यित्रोले भने, "परमप्रभुको स्तुति होस् किनकि उहाँले तिनीहरूलाई फारो र मिश्रीहरूको हातबाट छुटकारा दिनुभएको छ, र मिश्रीहरूको हातबाट उद्धार गर्नुभएको छ। 11 अब मलाई थाहा भयो कि परमप्रभु अरु सबै देवभन्दा महान् हुनुहुदैहेछ किनकि मिश्रीहरूले इसाएलीहरूलाई अभिमानपूर्क व्यवहार गर्दा परमेश्वरले आफ्नो जातिलाई छुटकारा दिनुभयो।" 12 मोशाका ससुरा यित्रोले परमेश्वरको लागि होमबलि र बलिदानहरू ल्याए। हारून र इसाएलका सबै धर्म-गुरुमोशाका ससुरासित भोजन खान परमेश्वरको अगि उपस्थित भए। 13 अर्को दिन मोशा मानिसहरूको इन्साफ गर्न बसे। मानिसहरू बिहानदेखि बेलुकासम्म तिनको वरिपरि खडा भए। 14 मोशाले आफ्ना मानिसहरूका निम्ति गरेका सबै कुरा तिनका ससुराले देखेपछि तिनले भने, "तिमीले मानिसहरूसित गरिरहेको यो के हो? किन तिमी एकलै बस्छौ? किन मानिसहरू बिहानदेखि बेलुकासम्म तिनको वरिपरि झुम्मिन्छन्?" 15 मोशाले आप्ना ससुरालाई भने, "परमेश्वरको निर्देशन खोज्न मानिसहरू मकहाँ आँछन्।" 16 तिनीहरूका बिचमा न्याय गरिदिन्छु अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरका नियम र विधिहरू सिकाइदिन्छु।" 17 मोशाका ससुराले तिनलाई भने, "तिमीले गरिरहेको काम त्यति राशो होइन।" 18 निश्चय नै तिमी र तिमीसित भएको तिम्रा मानिसहरू थाक्नेछन्। यो तिमीले बोक्नै नसक्नै बोझा हो। तिमी आफैले मात्र यो गर्न सक्नैन्दै। 19 मेरो कुरा सुन। म तिमीलाई सल्लाह दिनेछु, र परमेश्वरले तिमीसित हुनुभएको होस् किनकि तिमी परमेश्वरको निम्ति मानिसहरूका प्रतिनिधि होर र तिमीले नै तिनीहरूका झगाडाहरूलाई उहाँकहाँ लैजान्छौ। 20 तिमीले तिनीहरूलाई उहाँका विधि-विधानहरू सिकाउनू। कसरी हिँड्ने र के गर्ने भनी तिमीले तिनीहरूलाई देखाउनू। 21 त्यस बाहक, मानिसहरूका बिचबाट तिमीले योग्य मानिसहरूलाई छान जो परमेश्वरलाई आदर गर्ने, अन्यायलाई धृणा गर्ने सत्य मानिसहरू होइन्। तिमीले तिनीहरूलाई हजार, सय, पचास र दसको समूहको रेखदेख गर्ने मानिसहरूको रूपमा जिम्मा दिनू। 22 तिनीहरूले हर समय मानिसहरूका मुद्दाहरूका न्याय गर्नेछन्, तर कठिन मुद्दाहरूचाहिं तिनीहरूले तिमीकहाँ ल्याउनेछन्। स-साना मुद्दाहरू तिनीहरू आफैले न्याय गर्न सक्छन्। यसरी तिमीलाई सजिलो हुनेछ र तिनीहरूले तिम्रो बोझा बोक्नेछन्। 23 तिमीले यसी गच्छे र परमेश्वरले तिमीलाई यसै गर्न आज्ञा दिनुभयो भने तिमीले सहन सक्नेछौ र पुरै समुदाय सन्तुष्ट भएर आ-आफ्ना घर जान सक्नेछन्।" 24 त्यसैले मोशाले आप्ना ससुराका कुरा माने र तिनले भने अनुसार गरे। 25 मोशाले सबै इसाएलबाट योग्य मानिसहरू छाने र तिनीहरूलाई हजार, सय, पचास र दसको समूहमा नाइकेहरू बनाए। 26 सामान्य परिस्थितिहरूलाई तिनीहरूले न्याय गर्ने। कठिन मुद्दाहरूचाहिं तिनीहरूले मोशाकहाँ ल्याउनेहो। तर स-साना मुद्दाहरूलाई भने तिनीहरूले न्याय गर्ने। 27 तब मोशाले आप्ना ससुरालाई बिदाइ गरे र यित्रो आप्नै देशमा फर्के।

19 इसाएलका मानिसहरू मिश्र देशबाट निस्केको तिन महिना वितेपछि ठिक त्यही दिनमा तिनीहरू सीनैको उजाड-स्थानमा आइपुगे। 2 तिनीहरू रपीदीमबाट सीनैको उजाड-स्थानमा आइपुगेपछि तिनीहरूले पर्वतको

सामुन्ने उजाड़-स्थानमा छाउनी हाले । 3 मोशा परमेश्वरकहाँ माथि उक्लेर गए । परमप्रभुले पर्वतबाट तिनलाई भन्नुभयो, “तैले याकूबको घराना अर्थात् इसाएलका मानिसहरूलाई यसी भन्नूः 4 मैले मिश्रीहरूलाई के गर्एँ, र मैले कसरी तिमीहरूलाई गरुडको पखेटामा बोकेर मकहाँ ल्याएँ भनी तिमीहरूले देखेका छाँ । 5 अब तिमीहरूले आजाकारितापूर्वक मेरो कुरा सुन्न्या र मेरो करार पालन गय्यो भने सबै जातिमध्ये तिमीहरूचाहिँ मेरो विशेष सम्पत्ति हुनेछो किनकि सबै पृथ्वी मेरो हुन् । 6 तिमीहरू मेरा लागि पुजारीहरूका राज्य र पवित्र जाति हुनेछौ । तैले यी वचनहरू इसाएलका मानिसहरूलाई बताउनूँ ।” 7 मोशा ओलेर आई मानिसहरूका धर्म-गुरुहरूलाई बोलाउन पठाए । परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभएका सबै वचन तिनले तिमीहरूका सामु राखे । 8 सबै मानिसले सँगसँगी जवाफ दिए, “परमप्रभुले भन्नुभएका सबै कुरा हामी गर्नेछौ ।” तब मानिसहरूका वचन परमप्रभुलाई भन्न मोशा आए । 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तैसित बोल्दा तालाई मानिसहरूले सदाको लागि विश्वास गर्नु भन्ने हुतुले म बाकलो बादलमा ताँकहाँ आउनेछु ।” तब मोशाले मानिसहरूका वचन परमप्रभुलाई बताए । 10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसहरूका वचन अलग गर्नु भन्नुभयो ।” 11 तेसो दिनमा तयार भएर बस् किनकि तेसो दिनमा परमप्रभु सीनै पर्वतमा ओर्लिआउनुनेछ । 12 तैले मानिसहरूका लागि पर्वतको वरिपरि सिमाना लगाउनूँ । तिनीहरूलाई भन्नूः “तिमीहरू पर्वतमा उक्लेर नजाओ वा यसको सिमानालाई नछोओ । जसले पर्वतलाई छुन्छ त्यो निश्चय नै मारिनेछ ।” 13 यस्तो व्यक्तिलाई कसैको हातले छुन्हुदैन । बरु, उसलाई निश्चय नै ढुङ्गाले वा काँडले हानेर मारिनुपर्छ । चाहे त्यो मानिस होस् वा पशु त्यसलाई मारिनेपर्छ । जब तुरही लामो समयसम्म बज्छ तिनीहरू पर्वतको फेदीमा आउनुपर्छ ।” 14 तब मोशा पर्वतबाट झारेर मानिसहरूकहाँ गए । तिनले मानिसहरूलाई परमप्रभुको निम्नि अलग गरेर र तिनीहरूले आ-आफ्ना लुगाहरू धोए । 15 तिनले मानिसहरूलाई भने, “तेसो दिनमा तयार होओ । सहवास नगर ।” 16 तेसो दिनमा जब विहान भयो गर्जन सुनियो र बिजुली चम्क्यो अनि पर्वतमा एउटा बाकलो बादल देखा पन्यो र तुरहीको ठुलो आवाज आयो । छाउनीमा भएका सबै मानिस थरथर काँपे । 17 परमेश्वरलाई भेटन मोशाले मानिसहरूलाई छाउनी बाहिर ल्याए, र तिनीहरू पर्वतको फेदीमा खडा भए । 18 सीनै पर्वत पुरे धुवाँले भरिएको थियो किनकि परमप्रभु आगो र धुवाँमा यसमा ओर्लनुभएको थियो । भट्टीको धुवाँजस्तै गरी धुवाँ माथि गयो, र पुरे पर्वत बेस्सीरी हल्लियो । 19 जब तुरहीको आवाज झानझान चर्को छुँदै गयो मोशा बोल्न लागे र परमप्रभुले तिनलाई सुने गरी जवाफ दिनुभयो । 20 परमप्रभु सीनै पर्वतको टुप्पोमा ओर्लनुभयो, र उहाँले मोशालाई टुप्पोमा बोलाउनुभयो । त्यसैले मोशा माथि उक्ले । 21 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तल ओलेर गएर मानिसहरूलाई होसियार गरा नत्रता तिनीहरूले सिमाना नाथामा धेरै जना नष्ट हुनेछन् ।” 22 मेरो नजिक आउने पुजारीहरूसे पनि आ-आफूलाई शुदू तुल्याऊन्, मेरो आगमनको लागि तिनीहरू तयार रहनु ताकि मैले तिनीहरूलाई प्रहार गर्न नपोसु ।” 23 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “मानिसहरू सीनै पर्वतमा आउन सक्दैनैन किनकि तपाईंले हामीलाई यसरी आज्ञा दिनुभएको छः पर्वतको वरिपरि सिमाना लगाउनु र त्यो परमप्रभुको लागि अलग गर्नू ।” 24 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “जा, त तै आफै पर्वतबाट तल ओलेर जा, तसँगै हारूलाई मकहाँ लिएर आइज । तर मकहाँ आउन पुजारीहरू र मानिसहरूले सिमाना ननाधून नत्रता मैले तिनीहरूलाई प्रहार गर्नेछु ।” 25 त्यसैले मोशा मानिसहरूकहाँ तल ओलेर गई तिनीहरूलाई यी कुरा बताइदिए ।

20 परमेश्वरले यी सबै वचन बोल्नुभयो: 2 “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देश अर्थात् दासत्वको घरबाट

निकालेर ल्याएँ । 3 मेरो अगि अरू कुनै देवी-देवता नमान्नू । 4 आफ्नो निम्नि खोपेर माथि स्वर्गमा वा तल पृथ्वीमा वा पानीमुनि भएको कुनै पनि थोकको प्रतिमूर्ति बनाउनू । 5 तिनीहरूको अगि निनहरूना वा तिनीहरूको पूजा नगर्नु किनकि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर डाही परमेश्वर हुँ । म मलाई धृणा गर्ने पिता-पुर्खाहरूको दुष्टाको दण्ड तिनीहरूका सन्तानहरूको तेसो र चौथौ पुस्तासम्म दिनेछु । 6 तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आजाहरू पालन गर्ने हजारौं पुस्तासम्म म मेरो करारको विश्वसनीयता देखाउनेछु । 7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा नलिनू किनकि मेरो नाउँ व्यर्थमा लिने जोसुकैलाई पनि म निरपराध छोड्नेछैन । 8 मेरो लागि शबाथ अलग गर्नुपर्छ भनी याद राख्नू । 9 तिमीहरूले छ दिनसम्म परिश्रम गर्नुपर्छ र काम गर्नुपर्छ । 10 तर साताँचाहिँ दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको शबाथ हो । यस दिनमा तिमीहरूले, तिमीहरूका छोराछोरी वा तिमीहरूका कमारा-कमारी वा तिमीहरूका गाईवस्तु वा तिमीहरूको द्वारभित्र भएका परदेशीले कुनै काम नगरोस । 11 किनकि छ दिनमा परमप्रभुले स्वर्ग र पृथ्वी, समुद्र र तिनमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो अनि साताँ दिनमा चाहिँ उहाँले विश्राम लिनुभयो । त्यसकारण परमप्रभुले शबाथ-दिनलाई आशिष दिनुभयो र यसलाई पवित्र तुन्धाउनुभयो । 12 आफ्ना बुवा र आमालाई आदर गर्नु ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको देशमा तिमीहरूको आयु लामो होस् । 13 कसैको होत्या नगर्नू । 14 कसैसित व्यभिचार नगर्नू । 15 कसैबाट कही नहोर्नू । 16 आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा द्युटो गवाही नदिनू । 17 आफ्नो छिमेकीको घरको लालच नगर्नू: आफ्नो छिमेकीको पलीको लालच नगर्नू: आफ्नो छिमेकीको कमारा, कमारी, गोरु, गथा वा कुनै पनि थोकको लालच नगर्नू ।” 18 सबै मानिसले गर्जनको आवाज सुने र बिजुली चम्केको देखे अनि तुरहीको आवाज सुने र पर्वतबाट धुवा उठिरहेको देखे । मानिसहरूले यो देख्दा तिनीहरू थरथर काँपे र टाढै बर्से । 19 तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामीसित कुरा गर्नुहोस् र हामी तपाईंको कुरा सुन्नेछौ । तर परमेश्वर हामीसित नबोल्नुभएको होस् नत्रता हामी मर्नेछौ ।” 20 मोशाले मानिसहरूलाई भने, “नडराओ किनकि तिमीहरूमा उहाँको डर होस् र तिमीहरूले पाप नगर्नू: भनी तिमीहरूलाई जाँच गर्न परमेश्वर ओलेरुभएको छ ।” 21 त्यसैले मानिसहरू टाढै खडा रहे, अनि मोशा परमेश्वर हुँप्राएको बाकलो बादलको नजिक गए । 22 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तैले इसाएलीहरूलाई यसो भन्नू: मैले स्वर्गबाट तिमीहरूसित कुराकानी गरेको तिमीहरू आफैले देखेका छाँ । 23 तिमीहरूले मबाहेक सुन वा चाँदीको कुनै पनि देवी-देवता नबनाउनू । 24 मेरो निम्नि माटोको वेदी बनाउनू, र त्यहाँ तिमीहरूले होमबलि, मेलबलि, भेडा र गोरुहरू बलिदान गर्नू । मेरो नाउँको आदर गरिने हेरक ठाउँमा म तिमीहरूकहाँ आएर तिमीहरूलाई आशिष दिनेछु । 25 तिमीहरूले मेरो निम्नि ढुङ्गाको वेदी बनायो भने तिमीहरूले कुँदेको ढुङ्गाबाट नबनाउनू किनकि तिमीहरूले त्यसमा सामग्रीहरूको प्रयोग गर्दा तिमीहरूले यसलाई अशुदू तुल्याउनेछौ । 26 तिमीहरूको नगनता नदेखियोस् भनेर खुट्किलाह्रू बनाएर मेरो वेदीमा नउक्लनू ।

21 “अब तैले तिमीहरूका सामु राख्ने आदेशहरू यी नै हुन्: 2 तिमीहरूले दिन एकले वर्षसम्म सेवा गर्नुपर्छ, र साताँ वर्षमा केही नतिरी त्यो मुक्त हुनेछ । 3 त्यो एकले आएको हो भने त्यो एकले जाओस । त्यो विवाहित हो भने त्यो आफ्नी पलीसँग जाओस । 4 त्यसका मालिकले त्यसलाई पली दिएका भए र त्यसले पतिको निम्नि छोराछोरीहरू जन्माएको भए पली र त्यसका छोराछोरीहरू मालिकको हुनेछन्, तर पतिचाहिँ मुक्त हुनेछ । 5 तर कमाराले सफासँग “म मेरा मालिक, मेरी पली र मेरा छोराछोरीलाई प्रेम गर्दूः म मुक्त भएर जान्नँ” 6 भन्यो भने त्यसका मालिकले त्यसलाई ढोकाको सङ्घारमा ल्याई त्यसको कान मालिकले त्यसलाई ढोकाको सङ्घारमा ल्याई त्यसको कान

सुतारोले छेडिदिनुपर्छ । तब त्यस कमाराले जीवनभर मालिकको सेवा गर्नेछ । 7 कुनै मानिसले आफ्नी छोरीलाई कमारीको रूपमा बेच्यो भने कमाराहरुजस्तै त्यो मुक्त भएर जानुहुँदैन । 8 त्यसले आफ्ना मालिकलाई खुसी पारिन भने त्यसलाई मोल तिरेर छुटाइयेस् । त्यसलाई परदेशीकहाँ बेच्ने अधिकार मालिकलाई हुँदैन । मालिकले त्यसलाई छलपूर्वक व्यवहार गरेकोले त्योसित त्यस्तो अधिकार हुँदैन । 9 मालिकले त्यसलाई आफ्नो छोरोकी पत्नी हुन दियो भने त्यसलाई आफ्नी छोरीलाई जस्तै व्यवहार गरोस् । 10 त्यसले आफ्नो लागि अर्को पत्नी त्यायो भने त्यसले खानेकुरा, लुगाफाटा वा त्यसका वैवाहिक अधिकारहरु पुरा गर्नबाट नचुकोस् । 11 तर त्यसले पत्नीलाई यी तिनवटा कुरा उपलब्ध गराएन भने दाम नातिरीकै त्यो मुक्त भएर जान सक्छे । 12 कसैले कुनै मानिसलाई मर्ने गरी हिकार्यो भने त्यसलाई निश्चय नै मारिनेपर्छ । 13 त्यसले जानाजानी यसो नगरी भवितव्य पर्न गएको रहेछ भने म त्यो भागेर जान सक्ने ठाँउ तोकिदेन्हु । 14 कुनै मानिसले जानाजानी आफ्नो छिमेकीलाई आक्रमण गरी धूत योजानामुताविक मायो भने त्यो परमेश्वरको वेदीमा भए तापन त्यसलाई मार्नलाई लगियोस् । 15 आफ्नो बुबा वा आमालाई हिकार्तुने जोसुकै पनि निश्चय नै मारिनेपर्छ । 16 जसले कुनै व्यक्तिलाई अपहरण गरी त्यसले उसलाई बेच्यो वा पक्रिंदा त्यसकै हातमा फेला पय्यो भने अपहरणकारीलाई मारिनेपर्छ । 17 आफ्नो बुबा वा आमालाई सराप्ने जोसुकै पनि निश्चय नै मारिनेपर्छ । 18 मानिसहरु एक-अर्कासित झङ्गाडा गर्दा एउटाले अर्कोलाई दुङ्गाले वा मुक्काले हिकार्यो र त्यो व्यक्ति नमरी ओछायान पन्यो । 19 र त्यो फेरि उठेर आफ्नो लट्टीको सहायताले यताता हिँडन सक्यो भने हिकार्तुनेले त्यसको समयको हर्जाना तिर्नुपर्छ । त्यसले ऊ पूर्ण निको नभएसम्म सबै खर्च पनि दिनुपर्छ । तर त्यो मानिस हत्याको दोषी भने हुँदैन । 20 कुनै मानिसले आफ्नो कमारा वा कमारीलाई लट्टीले हिकार्तिंदा मुक्का लागेर मन्यो भने त्यस मानिसलाई निश्चय नै दण दिनुपर्छ । 21 तर त्यो एक-दुई दिनसम्म बाँच्यो भने मालिकलाई दण दिनुहुँदैन किनकि उसले नोकरको क्षति भोनेछ । 22 मानिसहरु रँगसँगै झङ्गाडा गर्दा गर्भवती महिलालाई हानि पुगी त्यसको बच्चा तुहियो तर त्यो आफैलाई कुनै चोट लागेन भने त्यस स्त्रीको पतिले मागेबमोजिम दोषी मानिसलाई हर्जाना तिराइनुपर्छ, र न्यायकर्ताहरूले तोकेबमोजिम त्यसले तिर्नुपर्छ । 23 तर गम्भीर चोट लागेको रहेछ भने त्यस मानिसलाई प्राणको सट्टा प्राण 24 आँखाको सट्टा आँखा, दाँतको सट्टा दाँत, हातको सट्टा हात, खुटाको सट्टा खुटा 25 डामको सट्टा डाम, चोटको सट्टा चोट र कुटाइको सट्टा कुटाइ मिलोस् । 26 कुनै मानिसले आफ्नो कमारा वा कमारीको अंखामा हिकार्एर त्यसलाई नाट गरिदियो भने उसले आँखाको साटो त्यसलाई स्वतन्त्र भएर जान दिओस् । 27 उसले आफ्नो कमारा वा कमारीको दाँत निकालिदियो भने उसले दाँतको साटो त्यसलाई स्वतन्त्र भएर जान दिओस् । 28 कुनै गोरुले पुरुष वा स्त्रीलाई सिडल हानेर मायो भने त्यसलाई दुङ्गाले हानेर मारिनेपर्छ, र त्यसको मालिकचाहिँ निर्देश होस् । तर गोरुको विगतमा हाने बानी थियो र त्यसको मालिकलाई यसबाटे चेताउनी दिंदा पनि उसले बाँधेर राखेको रहेन्छ र गोरुले पुरुष वा महिलालाई मायो भने त्यसलाई दुङ्गाले हानेर मारिनेपर्छ र त्यसको मालिकलाई पनि मारिनेपर्छ । 30 त्यसको जीवनको लागि कुनै मूल्य माग गरिएको छ भने मागेजित मालिकले दिनुपर्छ । 31 गोरुले कुनै मानिसको छोरो वा छोरीलाई हानेको छ भने त्यसको मालिकले नियमअनुसार तिर्नुपर्छ हुँच । 32 गोरुले कमारा वा कमारीलाई हान्यो भने त्यसको मालिकले चाँदीको तिस सिक्का देओस् र गोरुलाई चाहिँ दुङ्गाले हानेर मारियोस् । 33 कुनै मानिसले खाडललाई उदाङ्गी राख्यो वा त्यसले खाडल खनेले हर्जाना तिर्नुपर्छ । त्यसले मृत पशुको मालिकलाई रुपायाँ तिर्नुपर्छ र त्यो मरेको पशु त्यसको हुनेछ । 35 एउटा मान्छेको गोरुले अर्को

मान्छेको गोरुलाई चोट पुऱ्याएर त्यो मन्यो भने त्यसले जिउँदो गोरुलाई बेची तिनीहरूले त्यसको मूल्य बाँडफाँड गर्नुपर्छ र तिनीहरूले मरेको गोरुलाई पनि बाँडफाँड गर्नुपर्छ । 36 तर त्यस गोरुको विगतमा पनि हाने बानी रहेछ र त्यसको मालिकले त्यसलाई बाँधेर राखेको रहेन्छ भनी थाहा हुन आयो उसले गोरुको सट्टा गोरु तिर्नुपर्छ अनि मरेको पशु त्यसको मालिकको हुनेछ ।

22 कुनै मानिसले गोरु वा भेडा चोरेर त्यसलाई मायो वा बेच्यो भने त्यसले एउटा गोरुको सट्टा पाँचवटा गोरु र एउटा भेडाको सट्टा चारवटा भेडा देओस् । 2 घर फोर्डेर्न गर्दा चोरलाई भेटाइयो र त्यसलाई प्रहार गर्दा त्यो मन्यो भने त्यसलाई हिकार्तुने हत्याको दोषी होँदैन । 3 तर त्यसले घर फोर्नुआगी घाम झुल्किसकेको रहेछ भने त्यसलाई मार्ने व्यक्तिलाई हत्याको दोष लागेनेछ । चोरले नोकसानी भरिदिनुपर्छ । त्योसँग कही छैन भने त्यसको चोरीको लागि त्यसलाई बैचिनुपर्छ । 4 चोरिएको पशु अर्थात् चाहे त्यो गोरु होस् वा गधा होस् वा भेडा होस्, त्योसँग जिउँदै पाइयो भने त्यसले दुई गुणा फिर्ता दिनुपर्छ । 5 कुनै मानिसले खेत वा दाखबारीमा आफ्ना गाईस्तु चराउँदा त्यसले बाँधेन र पशु अर्को मानिसको खेतमा चर्च पुग्यो भने त्यसले आफ्नो सबैभन्दा असल खेत वा दाखबारीबाट नोकसानी तिर्नुपर्छ । 6 आगलागी भई काँडामा फैलन पुरी त्यसले अन्नको बिटा वा माकैको बिटा वा खेतलाई भस्म पायो भने आगो लगाउनेले क्षतिपूर्ति तिरिदिनुपर्छ । 7 कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई सुरक्षाको खातिर रुपायाँ-पैसा वा सामान राख दिँदा त्यस मानिसको घरबाट त्यो चोरी भयो र चोर फेला पारियो भने चोरले दुई गुणा तिर्नुपर्छ । 8 तर चोरलाई फेला पारिएन भने घरको मालिकको छिमेकीको सम्पत्तिमाथि उसकै हात छ या छैन भनी जाँच गर्न त्यो न्यायकर्ताहरूको सामु आउनुपर्छ । 9 कुनै पनि विवादको बारेमा अथवा गोरु, गधा, भेडा, लुगाफाटा वा कुनै पानि हराएको वस्तुको विधयमा कसैले “यो मेरो हो” भन्यो भने दुवै पक्षका दाखीलाई न्यायकर्ताहरूको सामु ल्याइनुपर्छ । न्यायकर्ताहरूले जसलाई दोषी पाउँछन् त्यसले आफ्नो छिमेकीलाई दुई गुणा तिरोस् । 10 कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई गधा, गोरु, भेडा वा कुनै पशु राखलाई दिँदा त्यो मन्यो वा त्यसलाई चोट लायो वा कसैले नदेखीकन त्यसलाई भगाइयो भने 11 आफ्नो छिमेकीको सम्पत्तिमा आफ्नो हात छैन भनी दुवै जनाले परमप्रभुको सामु शपथ खानुपर्छ । सम्पत्तिको मालिकले यसलाई स्वीकार गर्नेपर्छ र अर्कोतै क्षतिपूर्ति तिर्नुदैन । 12 तर त्यसबाट यो चोरी भएको हो भने त्यसले यसको लागि मालिकलाई क्षतिपूर्ति तिर्नुपर्छ । 13 पशुलाई उट्राकुट्राका पारिएको छ भने अर्को मानिसले साक्षीको रूपमा त्यो पशु ल्याओस् । उट्राकुट्राका पारिएको कारण त्यसले क्षतिपूर्ति दिनुपर्दैन । 14 कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीबाट पशु पैचो तिंदा मालिकको उपस्थितिविना त्यसलाई चोट लायो वा त्यो मन्यो भने अर्को मानिसले तिर्नुपर्दैन । 15 तर मालिक पनि उपस्थित थियो भने अर्को मानिसले तिर्नुपर्दैन । पशुलाई भाडामा लिइएको थियो भने ज्यालाको लागि लाने रकमले क्षतिपूर्ति तिरिनेछ । 16 कुनै पुरुषले मागान नभएकी कन्या केटीलाई फकाएर त्यससित सुन्न्यो भने त्यसले दुलहीको रकम दिएर त्यसलाई आफ्नी पती नाटुनुपर्छ । 17 केटीको बुबाले केटी त्यसलाई दिन पूर्ण रुपमा अस्वीकार गयो भने त्यसले कन्या केटीहरूको दुलहीको सम्पत्ति बारबरको रकम तिर्नुपर्छ । 18 तिमीहरूले दुनामुना गर्नेलाई जीवित नराख्नु । 19 पशुसित सुन्ने जोसुकै पनि मारिनेपर्छ । 20 परमप्रभुबाहेक अन्य कुनै देवी-देवतालाई बलिदान चढाउनेलाई पूर्ण रुपमा नष्ट गरिनुपर्छ । 21 तिमीहरूले पदेशीको बिगार गर्नुहुँदैन वा त्यसलाई थिचोमिचो गर्नुहुँदैन किनकि तिमीहरू पनि मिश्र देशमा परदेशीहरू थियौ । 22 विधवा वा अनाथलाई दुर्व्यवहार नगर्न । 23 तिनीहरूलाई सतायाँ र तिनीहरूले मेरो पुकारा गरे भने म निश्चय नै तिनीहरूको पुकारा सुनेनेछ । 24 मेरो क्रोध दन्कनेछ र म तिमीहरूलाई तरवारले मार्नेछु । तिमीहरूका पल्नीहरू विधवा बन्नेछन्, र तिमीहरूका छोराछोरीहरू अनाथ बन्नेछन् । 25

मेरा मानिसहरूका बिचमा भएका गरिबहरूलाई तिमीहरूले ऋण दियौ भने तिमीहरू उसको लागि साहुकारजस्ता नहोओ वा त्यसबाट ब्याज असुल नगर । 26 तिमीहरूले छिमेकीको खास्टो बन्धकी राख्यौ भने सूर्यास्तअग्नि नै तिमीहरूले त्यो फिर्ता गरिदिनुपर्छ । 27 किनकि त्यसको आङ्डैने त्यही मात्र हो । यो त्यसको शरीरको लागि त्यसको खास्टो हो । योबाहेक त्यो केमा सुन्न सक्छ र? त्यसले मेरो पुकारा गर्दा म सुन्नेछु किनकि म दयालु छु । 28 परमेश्वरको विश्वमा ईश्वर-निन्दा नगर न त तिमीहरूका मानिसहरूको शासकलाई सराप । 29 तिमीहरूको कटनी वा दाखबारीबाट भेटी चढाउन विलम्ब नगर । तिमीहरूका छोराहरूका जेठोचाहिं मलाई दिनुपर्छ । 30 त्यस्तै गरी तिमीहरूका गोरु र भेडाहरूलाई पान यसै गर । सात दिनासिम्म तिनीहरू आ-आफ्ना माउसित बस्न सक्छन् तर आठाँ दिनमा चाहिं तिमीहरूले ती मलाई देओ । 31 तिमीहरू मेरा लागि अलग गरिएका जाति हो । त्यसैले खेतमा पश्चिमाना फहराएको मासु तिमीहरूले खानानु । बरु, त्यो कुकुरहरूलाई फालिदिनू ।

23 कसैको बारेमा झुटा गवाही नदेओ । बेइमानी गवाही दिने दुष्ट मानिससित नमिल । 2 खराबी गर्न भिडको पछि नलाग, न त न्यायलाई बड्गयाउन भिडको पक्ष लेओ । 3 गरिब मानिसको मुदामा उसको पक्षपात नगर । 4 आफ्नो शत्रुको गोरु वा गाथा बिच्छेर जाँदै गरेको देख्याँ भने त्यसलाई फकाएर त्यसकहाँ ल्याइदेओ । 5 तिमीहरूलाई धृणा गर्ने कुनै व्यक्तिको गधा भारिले थिएर भुँडाल लडेको देख्याँ भने त्यसलाई त्यत्कै नछोड । गधासँगै मदत गर । 6 मुदा मामिलामा गरिबहरूको न्याय हरण नगर । 7 झुटा गवाही दिन अस्त्रहरूसित नमिल, र निर्दोष वा धर्मीहरूलाई नमार किनकि म दुष्टहरूलाई कहिलै निर्दोष ठहराउनेछैन । 8 कहिल्यै घुस नलेओ किनकि घुसले देखेहरूलाई अथो तुल्यादिधिरु र इमानदार मानिसहरूका वचनलाई बड्गयाइदिछ । 9 परदेशीलाई थिचोमिचो नगर किनकि तिमीहरू मिश्र देशमा परदेशी भएर बाँचैकाले परदेशीको जीवन कस्तो हुन्छ भनी तिमीहरू जान्दछौ । 10 छ वर्षसम्म तिमीहरूले आ-आफ्ना जमिनमा बिउ रोपी फसल जम्मा गर । 11 तर साताँ वर्षमा चाहिं हलो नजोती त्यसलाई बाँझै छाडिएओ ताकि तिमीहरूका बिचमा भएका गरिब मानिसहरूले खान सकून् । तिनीहरूले छाडेका जङ्गली जनावरहरूले खानेछैन । तिमीहरूका दाखबारी र भद्राक्षबारीलाई पनि त्यसै गर । 12 छ दिनासिम्म आफ्नो काम गर, तर साताँ दिनमा चाहिं विश्राम गर । तिमीहरूका गोरु र गधाले पनि विश्राम पाउन सकून् भनेर यसो गर अनि तिमीहरूका कमारीको छोरो र परदेशीले पनि ताजा महसुस गर्न सकून् भनेर यस गर । 13 मैले तिमीहरूलाई भनेका हरेक कुरामा ध्यान देओ । असू देवी-देवताहरूको चर्चा नगर, न त तिमीहरूका मुखबाट तिनीहरूको नाँवै नै सुनियोस् । 14 मेरो निमित्त चाड मान्न हरेक वर्ष तिन पटक यात्रा गर । 15 तिमीहरूले अख्यमिरी रोटीको चाड मान्नु । मैले आज्ञा गरेझैं तिमीहरूले सात दिनासिम्म अख्यमिरी रोटी खानानु । त्यस बेला तिमीहरू आबीब महिनामा मेरो सामु देखा पर्नु जुन यही उद्देश्यको लागि तयार पारिएको हो । तिमीहरू यही महिनामा मिश्रबाट बाहिर निर्स्कर आयो । तर तिमीहरू खाली हात मेरो सामु देखा नपर्नु । 16 तिमीहरूले आफ्ना खेतहरूमा बिउ छर्दा तिमीहरूको परिश्रमको अगाउटे फलको समझानामा कटनीको चाड मान्नु । खेतहरूबाट तिमीहरूले अन बटुल्दा वर्षको अन्त्यमा तिमीहरूले अन्न भित्राउने चाड मनाओ । 17 तिमीहरूका सबै पुरुष हरेक वर्ष तिन पटक परमप्रभुको सामु देखा पर्नु । 18 मलाई चढाउने बलिको रगत खमिर हालेको रोटीसित नचढाओ । मेरा चाडहरूमा चढाइने बलिदानहरूको बोसो रातभरि रहेर बिहानसम्म रहनुहोनै । 19 तिमीहरूले मेरो घर अर्थात् परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको घरमा अगाउटे फलहरूमध्ये सबैभन्दा असलताहिं ल्याउनु । बाख्याको पाठी त्यसको माउको दूधमा नपकाओ । 20 बाटोमा तिमीहरूको सुरक्षा दिन र मैले तिमीहरूका निमित्त तयार पारिराखेको ठाउँमा

तिमीहरूलाई ल्याउन म तिमीहरूका अगिअगि एउटा दूत पठाउनेछु । 21 तिनको कुरा सुनी तिनको आज्ञा पालन गर । तिनलाई नचिन्दाओ किनकि तिनले तिमीहरूका अपराधहरू क्षमा दिनेछैनन् । तिनैमा मेरो नाँवै छ । 22 तिमीहरूले वास्तवमै तिनका आज्ञा मान्यौ र मैले भेनेका हरेक कुरा गम्यौ भने म तिमीहरूका शत्रुहरूले शत्रु हुनेछु र तिमीहरूका वैरीहरूका वैरी हुनेछु । 23 मेरा दूत तिमीहरूका अगिअगि जानेछैन र तिनले तिमीहरूलाई एमरी, हिती, परिज्जी, कनानी, हिच्ची र यबूमीहरूकहाँ ल्याउनेछैन । म तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछु । 24 तिमीहरू तिनीहरूका देवी-देवताहरूको सामु ननिहरूनु तिनीहरूको पूजा नगर्नु न त तिनीहरूले गरेजस्तै गर्नु । बरु तिमीहरूले तिनीहरूलाई बिलकुलै नाश गरिदिनू र तिनीहरूका दुङ्गाका मूर्तिहरूलाई टुकाटुका पारिदिनू । 25 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना गर्नु, अनि उहाँले तिमीहरूका अन्न र पानीमा आशिष दिनुनेछ । म तिमीहरूका विचबाट रोग हाटाइनेछु । 26 तिमीहरूको देशमा कुनै पनि स्त्री बाँझी हुनेछैन न त कसैको गर्भ तुहिनेछ । 27 म तिमीहरूलाई दीर्घायु दिनेछु । तिमीहरू अगाडि बढ्द्दे देशमा म मेरो डर अगिअगि पठाउनेछु । म तिमीहरूले भेट्ने सबै मानिसलाई मानेछु । म तिमीहरूका सबै शत्रुलाई तिमीहरूको डरको कारणले भागउनेछु । 28 म तिमीहरूका अगिअगि अरिङ्गालहरू पठाउनेछु जसले हिच्ची, कनानी र हितीहरूलाई तिमीहरूभन्दा अगाडि नै ध्याउनेछैन । 29 म तिनीहरूलाई एकै वर्षमा तिमीहरूको सामुन्नेबाट धापाउनेछैन, नत्रता देश उजाड हुनेछ र जङ्गली जनावरहरू तिमीहरूका निमित्त अत्यधिक हुनेछैन । 30 बरु, तिमीहरूको बुद्धि भई तिमीहरू देशमा नभरिएसम्म म तिनीहरूलाई तिमीहरूके सामु अलिअलि गरेर धापाउनेछु । 31 नर्कटहरूको समुद्रदेखि पालिशितहरूको समुद्रसम्म र उजाड-स्थानदेखि यूरोपिट्स नदीसम्म म तिमीहरूका सिमाना तोकिदिनेछु । त्यस देशका बासिन्दाहरूमाथि म तिमीहरूलाई जिय्य दिनेछु । तिमीहरूले तिमीहरूको सामु तिनीहरूलाई धापाउनेछौ । 32 तिनीहरू तिमीहरूको देशमा बस्नुहोन नत्रता तिनीहरूले तिमीहरूलाई मेरो विश्वमा पाप गर्न लगाउनेछैन । तिमीहरूले तिनीहरूको देवी-देवताहरूलाई पुजा गम्यौ भने निश्चय नै यो तिमीहरूका लागि पासो हुनेछ ।

24 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तौं, हारून, नादाब, अबीहू र इसाएलका सत्तरी जना धर्म-गुरु मकहाँ उक्तरेर आओ र केही दूरी राखेर मेरो आराधना गर । 2 मोशा मात्र मेरो नजिक आउन सक्छ । अरुहरू मेरो नजिक नआउनु न त मानिसहरू नै तिनीहरूसित आउनु ।” 3 मोशा गएर परमप्रभुका वचनहरू र विधिविधानहरू मानिसहरूलाई सुनाइदिए । सबै मानिसले एकै सोरामा भने, “परमप्रभुले भन्नुभएका सबै वचन हामी पालन गर्नेछौ ।” 4 तब मोशाले परमप्रभुका सबै वचन लेखे । बिहान सबैरै उठेर मोशाले पर्वतको फेदीमा एउटा वेदी बनाए र इसाएलका बाहु कुलको प्रतिनिधित्व हुने गरी बाहुवटा ढुङ्गाका वेदी बनाए । 5 तिनले परमप्रभुका निमित्त केही इसाएली जावानहरूलाई गोरुको होमबलि र मेलबलि चढाउन पठाए । 6 मोशाले आधा रात लिएर त्यसलाई क्योरामा हाले । तिनले बाँकी आधा रात भने वेदीमा छर्के । 7 तिनले करारको पुस्तक लिएर मानिसहरूले सुन्ने गरी चर्को सोरामा पढे । तिनीहरूले भने, “परमप्रभुले भन्नुभएका सबै कुरा हामी पालन गर्नेछौ । हामी आज्ञाकारी बन्नेछौ ।” 8 तब मोशाले रात लिएर त्यसलाई मानिसहरूमाथि छर्के । 9 तिनले वेदीमा दिएर यो परमप्रभुले तिमीहरूसित बाँध्नुभएको करारको रगत हो ।” 10 तब मोशा, हारून, नादाब, अबीहू र इसाएलका सत्तरी जना धर्म-गुरु पर्वतमाथि उक्तरेर गए । 11 तिनीहरूले इसाएली अगुवाहरूमाथि आफ्नो हात उठाउनभएन । तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखे अनि तिनीहरूले खाए र पिए । 12 परमप्रभुले

मोशालाई भन्नुभयो, “माथि पर्वतमा मकहाँ उक्लेर आइज र यहाँ बस् । म तैलाई व्यवस्था र आज्ञाहरू लेखिएका शिला-पाटीहरू दिनेछु अनि तैले तिनीहरूलाई सिका ।” 13 त्यसैले मोशा आफ्ना सहयोगी यहोशूसँगै परमेश्वरको पर्वतमा उक्लेर गए । 14 मोशाले धर्म-गुरुहरूलाई भनेका थिए, “यहाँ बस्नुहोस् र हामी तपाईहरूकहाँ नाउँजेलसम्प पर्चेर बस्नुहोस् । हास्न र हरू तपाईहरूस्तै छन् । कसौको केही वादिविवाद भाष्या तिनीहरूकहाँ जानू ।” 15 त्यसैले मोशा पर्वतमा उक्लेर गए, अनि बादलले पर्वतलाई ढाक्यो । 16 परमप्रभुको महिमा सीनै पर्वतमा आएर बस्यो, र बादलले छ दिनसम्म यसलाई ढाक्यो । साताँ दिनमा उहाँले बादलभित्रबाट मोशालाई डाक्नुभयो । 17 इसाएलाईहरूको दृष्टिमा पर्वतको टुप्पोमा परमप्रभुको महिमाको प्रकटीकरण भस्म गर्ने आगोङ्गै देखा पय्यो । 18 मोशा बादलभित्र प्रवेश गरी पर्वतमा उक्ले । तिनी चालिस दिन चालिस रातसम्म पर्वतमा रहे ।

25 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “राजीखुसीबाट प्रेरित भई हेरक व्यक्तिले मेरो लागि भेटी ल्याओस भस्म इसाएलीहरूलाई भन् । तैले यी भेटीहरू मेरो लागि ग्रहण गर्नुपर्छ । 3 तैले तिनीहरूलाई प्राप्त गर्नुपर्ने भेटीहरू यिनै हुः सुन, चाँदी, र कैसा 4 निलो, बैजनी र रातो ऊन, मलमलको कपडा, बाल्काको भुत्ता । 5 रातो रडले रङ्गाएका भेडाका छाला र सीलका छालाहरू, बबुल काठ, 6 यवित्रस्थानका बत्तीहरूका निम्नि तेल, अभिषेक गर्नका लागि मसला र सुगन्धित धूप, एपोद र छाती-पातामा जड्नका लागि 7 आनिक्स र अय बहुमूल्य रत्नहरू । 8 म तिनीहरूका बिचमा बस्न सँकू भनेर तिनीहरूले मेरो निम्नि एउटा पवित्रस्थान बनाउन् । 9 मैले तैलाई देखाउने नमुनामुताबिक तैले पवित्र वासस्थान र यसका सबै सामानहरू बनाउन् । 10 तिनीहरूले बबुल काठको सन्दुक बनाउन् । यसको तमाइ सँदै दुई हात, चौडाइ सँदै एक हात र उचाइ सँदै एक हातको होस् । 11 यसको निम्नि सुनका चारवटा मुन्द्राङ्गचाउनु । 12 एकापटि दुर्विटा र अर्कोपटि दुर्विटा गरी तिनलाई सन्दुकको चारवटा खुदामा लगाउन् । 13 तैले बबुल काठको डन्डाहरू बनाएर तिनलाई सुनले मोहर्नु । 14 सन्दुकलाई बोक्नलाई त्यसको दुवैपटिका किनारामा भएका मुन्द्राहरूमा ती डन्डाहरू घुसाउन् । 15 डन्डाहरू सन्दुकका मुन्द्राहरूमा रहनुपर्छ । तिनलाई त्यसबाट झिकिनुहोवैन । 16 तैले सन्दुकभित्र मैले तैलाई दिने करारका विधिविधानहरू राख्नु । 17 तैले निखर सुनको एउटा प्रायशिवतको ढक्कनी बनाउन् । यसको लमाइ सँदै दुई हात र चौडाइ सँदै एक हातको होस् । 18 तैले प्रायशिवतको ढक्कनीको दुई किनारामा राख्न पिटिएको सुनका दुर्विटा करूब बनाउन् । 19 प्रायशिवतको ढक्कनीको एउटा किनारामा एउटा करूब र अर्को किनारामा अर्को करूब राख्नु । ती दुर्विटा करूब र प्रायशिवतको ढक्कनी एउटै सुनको टुक्राबाट बनाइयोस् । 20 करूबहरूले आ-आफ्ना पखेटा मास्तिर फैलाऊन् र प्रायशिवतको ढक्कनीलाई छाया पार्नु । करूबहरू एक-अर्काको आमनेसामने होउन् र तिनीहरूले प्रायशिवतको ढक्कनीतर्फ हेर्न । 21 तैले प्रायशिवतको ढक्कनीलाई सन्दुकको माथिपटि राख्नु र मैले तैलाई दिने करारका विधिविधानहरू सन्दुकभित्र राख्नु । 22 यही सन्दुकमा म तैसित भेट्नेछु । प्रायशिवतको ढक्कनीमाथिवाट म तैसित बोल्नेछु । गवाहीको सन्दुकको माथि भएका दुर्विटा करूबको बिचबाट मैले इसाएलीहरूलाई दिने सबै आज्ञा तैलाई दिनेछु । 23 तैले बबुल काठको एउटा टेबुल बनाउन् । यसको लमाइ दुई हात, चौडाइ एक हात र उचाइ सँदै एक हातको होस् । 24 तैले यसलाई निखर सुनले मोहर्नु र यसको चारितर सुनको बिट लगाउन् । 25 त्यसको चारैतर चार अड्गुल चौडा भएको धेरो बनाउन् र धेरोको वरिपरि सुनको बिट लगाउन् । 26 टेबुलको लागि सुनका चारवटा मुन्द्रा बनाउन् र ती मुन्द्राहरूलाई चार खुट्टा भएका चारवटै कुनामा लगाउन् । 27 टेबुललाई बोक्नलाई डन्डाहरूका लागि ठाँ छुन ती मुन्द्राहरू धेरोको छेउमा होउन् । 28 टेबुललाई तीसींगी बोक्न सकियोस् भनी बबुल काठबाट डन्डाहरू बनाउन् । 29 तिनलाई सुनले मोहर्नु अर्धबलिहरू छढाउन

प्रयोग हुने थाल, चम्चा, करुवा र कचौराहरू बनाउन् । तैले ती सबै निखुरु सुनको बनाउन् । 30 तैले टेबुलमा मेरो सामु नियमित रूपमा उपस्थितिको रोटी राख्नु । 31 पिटेको निखुरु सुनबाट एउटा सामदान बनाउन् । आधार र बिंडसहित यसलाई बनाउन् । यसका कचौराहरू कोपिला र फुलहरू सबै नै एउटै टुक्राबाट बनाइनुपर्छ । 32 यसको एकापटिबाट तिनवटा हाँगा र अर्कोपटिबाट तिनवटा हाँगा गरी जम्मा छवटा हाँगा बाहिरितर निस्केका होउन् । 33 पहिलो हाँगामा हाडेबादामका फुलजस्ता तिनवटा कचौरासाथै कोपिला र फुल होउन् । त्यसै अर्को हाँगामा पनि हाडेबादामका फुलजस्ता तिनवटा कचौरासाथै कोपिला र फुल होउन् । सामदानबाट बाहिर निस्कने सबै छवटा हाँगामा उत्तरै होउन् । 34 सामदान र बिचको बिंडमा हाडेबादामका फुलजस्ता चारवटा कचौरा आ-आफ्नै कोपिला र फूलसमेत होउन् । 35 एउटै टुक्राको रूपमा पहिलो जोडी हाँगामुनि एउटा कोपिला होस् । त्यसै गरी, एउटै टुक्राको रूपमा तेसो जोडी हाँगामुनि एउटा कोपिला होस् । सामदानबाट बाहिर निस्केका सबै छवटै हाँगा उत्तरै होस् । 36 तिनीहरूका कोपिला र हाँगाहरू सबै पिटेको निखुरु सुनको एउटा टुक्राबाट बनेका होउन् । 37 तैले सामदान र यसका सातवटा बर्ती बनाउन् र यसबाट उज्यालो दिन ती बत्तीहरू बालिराख्नु । 38 चिम्टा र तिनीहरूका मोसोदानीहरू निखुरु सुनबाट बनाइनुपर्छ । 39 सामदान र यसका सबै पात्र बनाउन करिब चैतिस किलोग्राम निखुरु सुनको प्रयोग गर्नु । 40 तैलाई पर्वतमा देखाएको नमुनाबामोजिम ती बनाउन नभुल्नु ।

26 तैले मसिनो सुती कपडा, निलो, बैजनी र रातो ऊन करूबहरूको रचनासहित दसवटा पर्दा भएको पवित्र वासस्थान बनाउन् । यो ज्यादै सिपाल शिल्पकारको काम हुेछ । 2 हेरक पर्दाको लमाइ अट्टाइस हात र चौडाइ चार हातको होस् । सबै पर्दा उही आकारको हुनुपर्छ । 3 पाँचवटा पर्दालाई एक-अकारसित गँस्नू र अन्य पाँचवटा पर्दालाई एक-अकारसित गँस्नू । 4 पहिलो गाँसिएको भागको बाहिरी छेउमा निलो सुकाउनी बनाउन् । त्यसै गरी, दोसो गाँसिएको भागको बाहिरी छेउमा पनि निलो सुकाउनी बनाउन् । 5 पहिलो पर्दामा पचासवटा सुकाउनी बनाउन् र दोसो गाँसिएको भागको पर्दामा पनि पचासवटा सुकाउनी बनाउन् । ती सुकाउनीहरू आमनेसामने हुने गरी बनाउन् । 6 सुनका पचासवटा अड्कुसे बनाई पवित्र वासस्थान एउटै हुने गरी ती पर्वहरूलाई अड्कुसेहरूसित जोड्नु । 7 पवित्र वासस्थानमाथि राखिने पालको निम्नि बाख्नाका भुलाका पर्दाहरू बनाउन् । एधारवटा यस्ता पर्दा बनाउन् । 8 हेरक पर्दाको लमाइ तिस हात र चौडाइ चार हातको होस् । एधारवटै पर्दाको नाप उही होस् । 9 पाँचवटा पर्दालाई एक-अकारमा जोड्नु र बाँकी छवटालाई एक-अकारमा जोड्नु । छैटौं पर्दालाई चाहिँ पालको अगाडिपटि दोब्बर गर्नु । 10 पहिलो गाँसिएको भागको एकापटिको छेउमा पचासवटा सुकाउनी बनाउन् र दोसो गाँसिएको भागको एकापटिको छेउमा पचासवटा सुकाउनी बनाउन् । 11 पचासवटा काँसाका अड्कुसे बनाई तिनलाई सुकाउनीहरूमा लगाउन् । त्यसपछि एउटै बनाउन पाललाई सँगसँगै जोड्नु । 12 पालको बाँकी छेको आधा भाग अर्थात् पालको पर्दाहरूबाट झुण्डिरहको आधा भागलाई पवित्र वासस्थानको पछिल्तर झुण्ड्याउन् । 13 एकापटि एक हात लामो र अर्कोपटि एक हात लामो पर्दा हुनुपर्छ । पवित्र वासस्थानलाई ढाक्न त्यसको दुवैपटि पालका पर्दाहरूको बाँकी भाग झुण्डिरहन् । 14 रातो रडले रङ्गाएका भेडाका छालाबाट पवित्र वासस्थानलाई ढाक्न बनाउन् र त्यसको माथि मसिनो छालाको ढक्कनी होस् । 15 पवित्र वासस्थानको लागि बबुल काठबाट ठाडा फल्याकहरू बनाउन् । 16 हेरक फल्याकको लमाइ दस हात र चौडाइ सँदै एक हातको होस् । 17 फल्याकहरूलाई एक-अकारसित जोड्न हेरक फल्याकमा दुईवटा काठबाट ठाडा चोसा होउन् । पवित्र वासस्थानका सबै फल्याक यसरी नै बनाउन् । 18 पवित्र वासस्थानको लागि फल्याकहरू बनाउँदा दक्षिणपटिको लागि

बिसवटा फल्याक बनाउन् । 19 ती बिसवटा फल्याकको मुनितर राख्न चाँदीका चालिसवटा आधार बनाउन् । पहिलो फल्याकको मुनितर दुईवटा आधार र अन्य फल्याकहरूको मुनितर पनि दुई-दुईवटा आधार बनाउन् । 20 पवित्र वासस्थानको दोसो भाग अर्थात् उत्तरपट्टिको लागि बिसवटा फल्याक 21 र तिनका चालिसवटा आधार बनाउन् । पहिलो फल्याकको मुनितर दुईवटा आधार अनि दोसोको मुनितर दुईवटा आधार र बाँकीको निमित्त पनि यसरी नै बनाउन् । 22 पवित्र वासस्थानको पछाडिपट्टि अर्थात् परिचमपट्टि छवटा फल्याक बनाउन् । 23 पवित्र वासस्थानको पछाडिका कुनाहरूमा दुईवटा फल्याक बनाउन् । 24 यी फल्याकहरू तल छुट्टिएका होऊन् तर माथि भने जोडिएका होऊन् । दुवै कुनाका लागि यही किसिमले बनाउन् । 25 चाँदीका आधारहरू भएका आठवटा फल्याक बनाउन् । पहिलो फल्याकमुनि दुईवटा आधार, अर्को फल्याकमुनि दुईवटा आधार एवम् रितले जम्माजम्मी सोहवटा आधार होऊन् । 26 तैले बबुल काठका बारहरू बनाउन् । पवित्र वासस्थानका एकापट्टिका फल्याकहरूका निमित्त पाँचवटा बार, 27 पवित्र वासस्थानका अर्कोपट्टिका फल्याकहरूका निमित्त पाँचवटा बार र पवित्र वासस्थानको परिचमपट्टिका फल्याकहरूका निमित्त पाँचवटा बार बनाउन् । 28 फल्याकहरूका बिचमा भएको चारचार्हि एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म पुगोस् । 29 तैले फल्याकहरूलाई सुनले मोहोर्न् । बारहरूलाई अल्झाउन सुनका मुन्द्राहरू बनाउन्, र बारहरूलाई पनि सुनले मोहोर्न् । 30 तालाई पर्वतमा देखाइएको नमुनाबमोजिम पवित्र वासस्थान खडा गर्न् । 31 निलो, बैजनी, रातो ऊन र मसिनो सुती कपडाबाट करूहरूको रचनासमेत भएको एउटा पर्दा बनाउन् । यो सिपालु शिल्कारको काम होस् । 32 सुनले मोहोरिएको बबुल काठको चारवटा खम्बाया यस पर्दालाई शुण्डियाउन् । यी खम्बाहरूमा सुनका अड्कुसेहरू हुनुपर्छ जसमा चारवटा चाँदीका आधार राखिएका होऊन् । 33 पर्दालाई अड्कुसेमुनि शुण्डियाउन् र गवाहीको सन्दुकलाई यसभित्र ल्याउन् । यो पर्दाले पवित्रस्थानलाई महा-पवित्रस्थानबाट अलग गर्नुपर्छ । 34 प्रायशिच्चतको ढक्नीलाई गवाहीको सन्दुकमाथि राख्नु जसलाई महा-पवित्रस्थानमा राखिन्छ । 35 पर्दाबाहिर टेबुललाई उत्तरपट्टि राख्न् । पवित्र वासस्थानको दक्षिणपट्टि टेबुलको सामुने सामदान राख्न् । 36 पालको प्रवेशद्वारमा एउटा पर्दा बनाउन् । यो निलो, बैजनी, रातो सामग्री, मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा र बुट्टा भर्नेको काम भएको होस् । 37 यस पर्दाको लागि बबुल काठको पाँचवटा खम्बा बनाई तिनलाई सुनले मोहोर्न् । तिनका अड्कुसेसुनका होऊन् र तिनका लागि काँसाका पाँचवटा आधार होऊन् ।

27 तैले पाँच हात लामो र पाँच हात चौडा भएको बबुल काठको एउटा वेदी बनाउन् । वेदी वांगाकार हुनुपर्छ र यसको उचाइ तिन हातको हुनुपर्छ । 2 त्यसका चारवटै कुनामा गोरुको सिडजस्तो आकार बनाउन् । वेदी र त्यसका सिडहरू एउटै टुक्राबाट बनाउन् र तिनलाई काँसाले मोहोर्न् । 3 वेदीको लागि तैले यी सामग्रीहरू बनाउन्: खरानी उठाउने भाँडाहरू, बेल्चाहरू, बाटाहरू, मासु उठाउने काँठाहरू र आगो राख्ने पात्रहरू । यी सबै भाँडाङुडा काँसाको बनाउन् । 4 वेदीको लागि काँसाको जालीको एउटा छिँजा बनाउन् । जालीमाथि 5 चारै कुनामा काँसाका चारवटा मुन्द्रा लगाउन् । जाली वेदीको बिचसम्म पुने गरी यसलाई वेदीको मुनिपटिको बिटमुनि राख्न् । 6 वेदीको लागि बबुल काठका डन्डाहरू बनाउन्, र तिनलाई काँसाले मोहोर्न् । 7 डन्डाहरूलाई मुन्द्रामा हाल्न् र त्यसलाई उठाउँदा ती डन्डा वेदीका दुवैतिर होऊन् । 8 फल्याकबाट निर्मित वेदी खोक्रो बनाउन् । तालाई पर्वतमा देखाइएबमोजिम तैले यसलाई बनाउन् । 9 पवित्र वासस्थानको लागि चोक्को दक्षिणपट्टि मसिनो गरी बाटेको सुती कपडाका पर्दाहरू राख्नु जसका लामाइ एक सय हात होऊन् । 10 तिनका खम्बाहरू बिसवटा र आधार पनि बिसवटै काँसाका होऊन् । खम्बामा अड्कुसेहरू र चाँदीका फित्ताहरू होऊन् । 11 त्यसै गरी, उत्तरपट्टि एक सय हात लामो पर्दाहरू

होऊन्, अनि तिनका खम्बाहरू बिसवटा र आधारहरू पनि बिसवटा काँसाका होऊन् अनि अड्कुसेहरू चाँदीका फित्ताहरू पनि गाँसिङ्गन् । 12 चोकको परिचमपट्टि पचास हात लामो पर्दा राख्नु । दसवटा खम्बा र दसवटा आधार राख्नु । 13 चोकको पूर्वपट्टि पचास हात होस् । 14 प्रवेशद्वारको एकापट्टिको निमित्त पन्थ हातका पर्दाहरू होऊन् । तिनका तिनवटा खम्बा र तिनवटै आधार होऊन् । 15 अर्कोपट्टि पनि पन्थ हातका पर्दाहरू होऊन् । तिनका पनि तिनवटा खम्बा र तिनवटै आधार होऊन् । 16 चोकको द्वारमा राखिन्दे पर्दा बिस हातको होस् । यो पर्दा निलो, बैजनी, रातो धागो र मसिनो गरी बाटेको सुती कपडाको होस् र यो बुट्टा हाल्नेको काम होस् । यसका चारवटा खम्बा र चारवटा आधार होऊन् । 17 चोकका सबै खम्बाका लागि चाँदीका फित्ता, चाँदीकै अड्कुसे र काँसाका आधारहरू होऊन् । 18 चोकको लमाइ एक सय हात र चौडाइ पचास हातको होस् । यसका पर्दाहरूको उचाइ पाँच हातको होस् । ती पर्दाहरू मसिनो गरी बाटेको सुती कपडाका होऊन् र तिनका आधारहरूचाहिं काँसाका होऊन् । 19 पवित्र वासस्थानमा प्रयोग गरिने सबै सामग्रीसाथै पाल र चोकका सबै किलाहरू काँसाबाट बनेका होऊन् । 20 तैले इसाएलका मानिसहरूलाई दियाको निमित्त पेलिएको भ्राद्रक्षको शुदू तेल ल्याउन आज्ञा दे ताकि दियाहरू निरन्तर बलिरहन् । 21 भेट हुने पालमा गवाहीको सन्दुक राखिन्दे पवित्र वासस्थानको पर्दाको अगाडिपट्टि हारून र तिनका छोराहरूले परमप्रभुको सामु साँझेदेखि बिहानसम्म दियाहरू बालिरहन् । इसाएलका मानिसहरूका पुस्तर्साम्म यो रहिहीने विधि होस् ।

28 इसाएलीहरूमध्ये तेरा दाजु हारून र तिनका छोराहरू नादाब, अबीहू, एलाजार र ईतामारले पुजारी भएर मेरो सेवा गर्नलाई तिनीहरूलाई तँकहाँ बोलाएर ले । 2 तैले तेरा दाजु हारूनको निमित्त मेरो लागि अलग गरिएका पोशाकहरू लगाउन् । यी पोशाकहरू तिनको गौरव र शोभाको निमित्त हुनेछन् । 3 मैले बुद्धिको आत्माले भरिपूर्ण पारेका सबै बुद्धिमान् मानिसहरूलाई तैले भन्नु किं तिनीहरूले हारूनका निमित्त पोशाकहरू बनाउन् जसले तिनलाई मेरो पुजारी भएर सेवा गर्न अलग गर्नु । 4 तिनीहरूले बनाउनुपर्ने पोशाकहरू छाती-पाता, एपोद, अलखा, बुनेको लवेदा, फेटा र पटुका हुन् । तिनीहरूले यी पोशाकहरू बनाउन् जसले तेरा दाजु हारून र त्यसका छोराहरूलाई मेरो निमित्त अलग गर्नु ताकि तिनीहरूले पुजारी भएर मेरो सेवा गर्न सक्नु । 5 शिल्पकारहरूले सुती कपडा, सुन, निलो, बैजनी र रातो धागो प्रयोग गर्नु । 6 तिनीहरूले सुन, निलो, बैजनी र रातो ऊन अनि मसिनो गरी बाटेको सुती कपडाबाट एपोद बनाउन् । यो सिपालु शिल्पकारको काम होस् । 7 यो गाँस्नलाई त्यसको दुवै छेउमा गाँसेका दुईवटा काँधे-बन्धन होऊन् । 8 यसको निकै रास्रोसाँग बुनिएको कमरपेटी एपोदजस्तै हुनुपर्छ । मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा, सुन, निलो, बैजनी र रातो धागोबाट एपोदकै दुकाबाट यसलाई बनाइनुपर्छ । 9 दुईवटा आनिक्स परथरलाई लिएर तिनमा इसाएलका बाह जगा छोराका नाउं खोप्नु । 10 छोराहरूको जन्मअनुसार एउटा परथरमा छ जनाका नाउं र अर्को परथरमा छ जनाका नाउं खोप्नु । 11 छापामा खोप्ने शिल्पकारले झाँ तैले यो दुईवटा परथरमा इसाएलका बाह जगा छोराका नाउं खोप्नु । ती परथर सुनका रत्न जडिने मणिधरमा जडन लगाउन् । 12 परमप्रभुलाई इसाएलका छोराहरूको सम्झिना दिलाउन ती दुईवटा परथरलाई एपोदका काँधे-बन्धनमा लगाउनु । उहाँलाई सम्झिना दिलाउन हारूनले परमप्रभुको सामु तिनीहरूका नाउंलाई बोकेर लैजानेछन् । 13 तैले सुनका मणिधरहरू 14 र डोरेजस्ता बाटेका निखुर सुनका दुईवटा सिक्री बनाउन् र ती सिक्रीहरूलाई मणिधरहरूमा लगाउनु । 15 निर्णय गर्नलाई एउटा छाती-पाता बनाउन् । एपोदको बनावटजस्तै यो पनि सिपालु शिल्पकारको काम होस् । सुन, निलो, बैजनी र रातो ऊन र सुतीको कपडाबाट यसलाई बनाउन् । 16 यो वर्गाकार र दोब्बर पट्ट्याइएको हुनुपर्छ । यसको लमाइ र चौडाइ एक-एक बिच्चाको होस् । 17 तैले यसमा बहुमूल्य परथरका चारवटा

लहर गरी मणीहरू राखू । पहिलो लहरमा मानिक, पुष्पराज र बेस्ज राखू । 18 दोस्रो लहरमा फिरोजा, नीर र पन्ना राखू । 19 तेस्रो लहरमा नीलमणि, हाकिक र केटेला राखू । 20 चौथी लहरमा पीतमणि, आनिक्स र बिल्लौर राखू । ती सुनका मणिधरहरूमा जडिङ्गन् । 21 ती मणीहरू इसाएलका बाह छोराका नाउँअनुसार क्रमैसँग होउन । छाप-आँठीमा खोपेजस्तै हरेक नाउँले बाह कुलका हरेक कुलको प्रतिनिधित्व गरोस् । 22 छाती-पातामा डोरीजस्तो बाटेको निखुर सुनका सिक्रीहरू बनाउनु । 23 छाती-पाताको लागि सुनका दुईवटा मुन्द्री बनाउनु र तिनलाई छाती-पाताका दुईवटै किनारामा लगाउनु । 24 सुनका दुईवटा सिक्रीलाई छाती-पाताका किनाराहरूमा लगाउनु । 25 बाटेका दुईवटा सिक्रीका अर्का दुईवटा छेउलाई उन्है मणिधरमा जोड्नु । त्यसपछि ती दुईवटालाई एपोदको काँधे-बन्धनको आगाडिपटि लगाउनु । 26 सुनका दुईवटा मुन्द्री बनाउनु र भित्रपट्टिको बिटको छेउमा तिनलाई छाती-पाताका अर्का दुईवटा कुनामा लगाउनु । 27 तैनै थप दुईवटा सुनका मुन्द्री बनाउनु र तिनलाई एपोदको आगाडिपटि उन्है काँधे-बन्धनका मुनिबाट र एपोदको निके राप्री बुनेको कमरपेटीमाथिको सिउनीनेर लगाउनु । 28 छाती-पाता त्यसका मुन्द्रीहरूद्वारा एपोदाका मुन्द्रीहरूमा निलो फिताले कमरपेटीमा बाँधु ताकि त्यो बुनिएको एपोदेदेखि सर्स नपाओस् । 29 हास्न यवित्रस्थानमा जाँदा त्यसले परमप्रभुको सामु निरन्तर सम्झनाको निमित आफ्नो छातीमा निर्णय गर्न राखिने छाती-पातामा इसाएलका मानिसहरूका नाउँ बोकोस् । 30 निर्णय गर्नलाई छाती-पातामा ऊरीम र तुम्मीम राखू ताकि हास्न परमप्रभुको सामु जाँदा ती त्यसको छातीमा होस् । यसरी हास्नले इसाएलका मानिसहरूका लागि निर्णय गर्ने माध्यमलाई परमप्रभुको सामु सर्दै आफूसितै बोकोस् । 31 तैले एपोदको अलखा पूर्ण रूपमा निलो कपडाको बनाउनु । 32 यसको बिचमा टाउको छिराउने प्वाल बनाउनु । नच्यातियोस् भन्नाका लागि कठालोको प्वालजस्तै बुनेको बिट होस् । यो जुलाहाको काम होस् । 33 तलको फेरोको चारैतर निलो, बैजनी र रातो धागोका दारिमहू बनाउनु । 34 तिनको वरिपरि बिच-बिचमा सुनका घण्टीहरू बनाउनु । अलखाको फेरोको चारैतर सुनका धाटीहरू र दारिमहू होउन् । 35 हास्नले सेवा गर्दा त्यसले अलखा लगा औस् ताकि त्यो यवित्रस्थानमा परमप्रभुको सामु जाँदा र त्यहाँबाट आउँदा यसको आवाज सुनियोस् । त्यो नमरोस् भन्नाका लागि यसो गरिएको हो । 36 तैले निखुर सुनको एउटा पाता बनाउनु र यसमा छापमा खोपेजस्तै गरी “परमप्रभुको निमित पवित्र” भनी खोनु । 37 यस पातालाई निलो फिताले फेटाको आगाडिपटि बाँधू । 38 यसलाई हास्नको निधारमा राखू । इसाएलीहरूले परमप्रभुको निमित अलग गर्ने यवित्र उपहारका भेटीहरूको दोष हास्नले सर्दै बोकोस् । परमप्रभुले तिनीहरूका उपहारहरू ग्रहण गर्न भन्नाका लागि फेटा सर्दै त्यसको निधारमा होस् । 39 तैले मसिनो सुती कपडाबाट लबेदा बनाउनु र फेटा पनि सुती कपडाबाट नै बनाउनु । पटुकाचाहिँ बुटा हाल्लेद्वारा बनाइयोस् । 40 हास्नका छोराहरूका गौरव र शोभाका लागि लबेदा, पटुका र फेटाहरू बनाउनु । 41 तैले तेरा दाजु हास्न र त्यसका छोराहरूलाई यी पोशाकहरू पहिराइदिनु । पुजारी भारे मेरो सेवा गर्नु भनेर तैले तिनीहरूलाई अभिषेक गर्नु, नियुक्त गर्नु र मेरो निमित अलग गर्नु । 42 तिनीहरूका नगनाता ढाक्मलाई सुतीका भित्री पोशाकहरू बनाउनु जसले तिनीहरूको कम्मरदेखि जाँधसम्म ढाक्नु । 43 हास्न र त्यसका छोराहरू पवित्रस्थानमा सेवा गर्नका लागि वेदीमा जाँदा वा भेट हुने पालमा प्रवेश गर्दा तिनीहरूले यी पोशाकहरू लगाउन । तिनीहरू दोषी ठाहरिएर नमरून भन्नाका लागि तिनीहरूले यी लगाउनपैर्छ । हास्न र त्यसपछि त्यसका सन्तानहरूका लागि यो स्थायी विधि हो ।

29 तिनीहरूले पुजारी भएर मेरो सेवा गर्नु भनेर तिनीहरूलाई मेरो लागि अलग गर्न तैले गर्नुपर्ने काम यही हो । एउटा बाछा र दुईवटा निष्खोट भेडा लिएर आइज । 2 अखमिरी रोटी र खमिर नहाली तेलमा

मुछेको फुरौला अनि तेल दलेको खमिरविनाको बाबर पनि लिएर आइज । 3 बाबरहरू मसिनो गहुँको पिठोको प्रयोग गरी बनाउनु । तिनीहरूलाई एउटा टोकीरीमा हालेर साँडै र दुईवटा भेडासँगै ती ल्याउनु । 4 तैले भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा हारून र त्यसका छोराहरूलाई उपरिथ गरा । हारून र त्यसका छोराहरूलाई लबेदा, एपोदको अलखा, एपोद, छाती-पाता अनि राप्री बुनेको एपोदको कमरपेटी लगाइदिनु । 5 आफूसित पोशाकहरू लैजा र हारूनलाई लबेदा, एपोदको अलखा, एपोद, छाती-पाता अनि राप्री बुनेको एपोदको कमरपेटी लगाइदिनु । 6 त्यसको शिरमा फेटा लगाइदिनु र फेटामाथि पवित्र मुकुट पहिराइदिनु । 7 त्यसपछि अभिषेक गर्ने तेल लिएर जा अनि त्यसको शिरमा खन्याइदिएर त्यसलाई अभिषेक गर । 8 त्यसका छोराहरूलाई ल्याएर तिनीहरूलाई लबेदाहरू लगाइदिनु । 9 हारून र त्यसका छोराहरूलाई पटुका र फेटाहरू लगाइदिनु । पुजारी पद तिनीहरूका लागि सदाको विधि हो । यसरी तैले हारून र त्यसका छोराहरूलाई मेरो सेवा गर्न अभिषेक गर्नु । 10 तीमीहरू सबैते भेट हुने पालको सामु बाछो ल्याउनु अनि हारून र त्यसका छोराहरूले त्यसको टाउकोमाथि हात राखेन । 11 तैले भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा परमप्रभुको सामु त्यस बाछोलाई मार्नु । 12 बाछोको थैरै र गत लिएर तेरो आँलाले वेदीका सिङ्हरूमा छर्की, अनि बाँकी रगत वेदीको आधारमा खन्याइदिनु । 13 आन्द्राखूँडी ढाक्ने सबै बोसो र कलेजो ढाक्ने मासु अनि दुईवटा वेदीमा जलाइदिनु । 14 तर बाछोको मासु, यसको छाला र गोबरचाहिँ छाउनीबाहिर लगेर जलाइदिनु । यो पापबलि हो । 15 तैले एउटा भेडा पनि लिनु अनि हारून र त्यसका छोराहरूले त्यसको टाउकोमाथि आ-आफ्ना हात राखूनु । 16 भेडालाई मारेर त्यसको रगत वेदीका चारैतर लर्कनु । 17 त्यस भेडालाई टुक्रा-टुक्रा पारेर त्यसका आन्द्राखूँडी र खुडाहरूलाई धून अनि ती आन्द्राखूँडी, त्यसका तुक्राहरू र टाउकोसमेत 18 वेदीमा राखिदिनु । त्यसपछि खुटो भेडालाई जलाउनु । यो परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाइने मिठो बास्ना भएको होम्बलि हो । 19 त्यसपछि तैले अर्को भेडा लिनु अनि हारून र त्यसका छोराहरूले त्यसको टाउकोमाथि आ-आफ्ना हात राखूनु । 20 अनि तैले भेडालाई मारेर त्यसको थैरै रगत लिएर हास्नको दाहिने कान, त्यसका छोराहरूका दाहिने कानहरू, तिनीहरूका दाहिने हातका बुढी आँला र तिनीहरूका खुटाका बुढी आँलामा लगाइदिनु । त्यसपछि रगत वेदीको हरेक किनाराको वरिपरि छार्किनु । 21 तैले वेदीमा भएको थैरै रगत र थैरै अभिषेक गर्ने तेल लिएर त्यसलाई हारून र त्यसका पोशाकहरू अनि त्यसका छोराहरू र तिनीहरूका पोशाकहरूमा छर्किन्दे । तब हारून र त्यसका पोशाकहरू, त्यसका छोराहरूसाथै त्यसका छोराहरूका पोशाकहरू मेरो लागि अलग गरिनेछन् । 22 तैले भेडाको बोसो, बोसे पुच्छ, आन्द्राखूँडी ढाक्ने बोसो, कलेजोको मासु, दुईवटा मिर्गोला र तिनमा भएको बोसो अनि दाहिने साँप्रो लिनु लिनको यो भेडा मेरो लागि पुजारीको अर्पणको लागि हो । 23 परमप्रभुको सामु भएको खमिर नहालोको रोटीको टोकीरीबाट एउटा रोटी, तेलमा पोलेको एउटा फुरौला र एउटा बाबर लिनु । 24 तैले यी सबै हास्नका हात र त्यसका छोराहरूका हातमा राखिदिनु अनि परमप्रभुको सामु डोलाइने बलिको लागि मेरो सामु डोलाउनु । 25 त्यसपछि तिनीहरूका हातबाट खाना लिएर होम्बलिसँगै वेदीमा तिनलाई जलाइदिनु । यसले मलाई मिठो बास्ना दिनेछ । यो मेरो लागि आगोद्वारा चढाइने बलिको लागि अनन्तको विधि हुनेछ । 26 हास्नको अर्पणको भेडाको ह्याकुलो लिएर यसलाई परमप्रभुको सामु डोलाइने बलिको रूपमा डोलाउनु र योचाहिँ तेरो भाग हुनेछ । 27 तैले हास्न र त्यसका छोराहरूका निमित दिइएको डोलाइने बलिको ह्याकुलो र साँप्रो मेरो लागि अलग गर । 28 यो हास्न र त्यसका छोराहरूका लागि अनन्तको विधि हुनेछ । इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूका मेलबलिवाट परमप्रभुलाई दिनुपर्ने भाग यही हो । 29 हास्नपछि त्यसका पवित्र पोशाकहरू त्यसका छोराहरूका लागि सुरक्षित राखू । तिनीहरू तिनमा अभिषेक गरिएर तिनीहरूलाई मेरो निमित नियुक्त गर्नु । 30 हास्नपछि त्यसका छोराहरूस्थै पुजारी हुनेचाहिँ पवित्रस्थानमा

मेरो सेवा गर्न भेट हुने पालमा आउँदा त्यसले सात दिनसम्म ती पोशाकहरू लगाओस् । 31 मेरो निमित्त पुजारीहस्को नियुक्ति गर्दा तैले भेडा लिई त्यसको मासुलाई पवित्रस्थानमा उमाल्लू । 32 हारून र त्यसका छोराहरूले भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा भेडाको मासु र टोकीरीमा भएको रोटी खाउन । 33 मेरो निमित्त अलग गर्नका निमित्त तिनीहरूलाई प्रायशित्त गर्न र नियुक्त गर्न तिनीहरूलाई दिइएका मासु, रोटी तिनीहरूले खाउन । त्यो खाना कसैले नखाओस् किनकि त्यो मेरो निमित्त अर्पण गरिएको र मलाई छुट्ट्याइएको खाना हो । 34 अर्पण बलिको कुनै पनि खाना वा रोटी भोलिपल्ट बिहानसम्म रह्यो भने त्यसलाई जलाइदिनू । यो मेरो लागि अलग गरिएकोले यसलाई खानुहैन । 35 यसरी मैले तैलाई आज्ञा गेरेका सबै कुरानमोजिम हारून र त्यसका छोराहरूलाई गर्नु । तैले सात दिन लगाएर तिनीहरूलाई तयार पार्नु । 36 हेरेक दिन प्रायशित्तको लागि तैले एउटा बाढो पापबलिको रूपमा चढाउन् । वेदीको लागि प्रायशित्त गरेस तैले यसलाई शुद्ध पार्नु र यसलाई मेरो लागि अलग गर्न यसलाई अभिषेक गर्नु । 37 सात दिन लगाएर वेदीको लागि प्रायशित्त गर्नु अनि त्यसलाई परमप्रभुको निमित्त अलग गर्नु । तब वेदी मेरो लागि पूर्ण रूपमा पवित्र हुनेछ । वेदीलाई छुने जुनसुकै कुरो परमप्रभुको लागि पवित्र हुनेछ । 38 तैले हेरेक दिन वेदीमा नियमित रूपमा एक-वर्ष दुर्वटा थुमा चढाउनू । 39 एउटा थुमा बिहान चढाइनुपर्छ भने अर्को बेलुका । 40 पहिलो थुमासँगै एक लिटर पेलेको भद्राक्षको तेलमा मुँछेको आधा पाथी मसिनो पिठो र अर्घबलिको रूपमा एक लिटर दाख्यम चढाउनू । 41 तैले दोस्रो थुमा बेलुकी चढाउनू । बिहानजस्तै अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाउनू । यी कुराहरूले मेरो लागि मिठो बास्ना ल्याउनेछन् । यो मेरो लागि आगोद्वारा चढाइने बलि हो । 42 मैले तिमीहरूसित बातचित गर्ने परमप्रभुको सामु भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा तिमीहरूका पुस्ता-पुस्तासम्म यी नियमित होमबलिहरू होउन् । 43 म इसाएलीहरूसित त्यहीं नै भेट गर्नेछु । मेरो महिमाद्वारा पाल मेरो लागि अलग गरिनेछ । 44 म भेट हुने पाल र मेरो लागि मात्र प्रयोग हुने वेदीलाई पवित्र पार्नेछु । पुजारी भएर मेरो सेवा गर्नका निमित्त हारून र त्यसका छोराहरूलाई पनि म पवित्र पार्नेछु । 45 म इसाएलीहरूका बिचमा बस्तेछु र तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु । 46 म तिनीहरूका बिचमा बस्तै भनेर तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् । म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ ।

30 तैले धूप बाल्नलाई बबल काठबाट एउटा वेदी बनाउनू । 2 यसको लमाइ एक हात र चौडाइ एक हातको होस् । यो वर्गाकार हुनुपर्छ र यसको उचाइ दुई हातको हुनुपर्छ । यसका सिडहरू त्यही एउटै दुक्रा काठबाट बनाइएका होउन् । 3 धूप वेदीको माथिल्लो भाग, यसका किनाराहरू र सिडहरू सबै नै निखर सुन्नले मोहरिउन् । यसको चारैतर सुन्नको बिट लगाउनू । 4 यसको विटमुनि वेदीका दुवै पाटामा सुन्नका दुर्वटा मुन्द्रा बनाएर त्यसका दुवैतर लगाउनू र बोक्ने डाढाहरूका लागि ती मुन्द्राचाँहीं घर होउन् । 5 डन्डाहरू बबल काठबाट बनाएर तिनलाई सुन्नले मोहर्नू । 6 तैले धूपको वेदीलाई गवाहीको सन्दुकनेर भएको पर्दाको सामुने राख्नु । यो मैले तैलाई भेट्ने गवाहीको सन्दुकमाथि राखिएको प्रायशित्तको ढक्कनीको सामु हुनेछ । 7 हास्नले हेरेक बिहान सुगान्थित धूप बाल्नू । त्यसले दियाहरूको रेखेदेख गर्दा यसलाई बाल्नू । 8 पुस्ता-पुस्तासम्म परमप्रभुको सामु नियमित रूपमा धूप बलिरहोस् भनेर हारूनले हेरेक सँझामा दियाहरू बाल्नू । 9 तर त्यस धूपको वेदीमा तैले असु किसिमका धूप नबाल्नू न त कुनै होमबलि वा अन्नबलि चढाउनू । यसमाथि कुनै अर्घबलि नचाडाउनू । 10 वर्षको एक चोटि हारूनले यसका सिडहरूमा प्रायशित्त गरेस् । पापबलिको सगतले पुस्ता-पुस्तासम्म त्यसले वर्षको एक चोटि प्रायशित्त गर्नेछ । यो परमप्रभुको निमित्त अति पवित्र छ । 11 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 12 तैले इसाएलीहरूको जनगणना लिँदा हेरेक व्यक्तिले परमप्रभुको निमित्त आफ्नो जीवनको मोल

तिरोस् । तैले तिनीहरूको गणना गरिसकेपछि यसो गर्नु ताकि जनगणना गर्दा तिनीहरूका बिचमा कुनै विपत्ति न आओस् । 13 जनगणनामा गन्ती भएको हेरेकले पवित्रस्थानको शेकेलको नापअनुसार चाँदीको आधा शेकेल तिरोस् (एक शेकेल बराबर बिस गेरा हुन्छ) । यो आधा शेकेल परमप्रभुको निमित्त भेटी हुनेछ । 14 बिस वर्षभद्रा माथिको गन्ती हुने हेरेकले मलाई यो भेटी दिउपर्छ । 15 मानिसहरूले आ-आफ्ना जीवनको प्रायशित्तको लागि मलाई यो भेटी दिँदा धनीहरूले आधा शेकेलभन्दा बढी नदेउन् न त गरिबहरूले कम देउन् । 16 तैले इसाएलीहरूबाट यो प्रायशित्तको पैसा लिएर यसलाई भेट हुने पालको कामको लागि छुट्ट्याउनुपर्छ । यो इसाएलीहरूका जीवनको निमित्त प्रायशित्त गर्न मेरो सामु तिनीहरूको सम्झाना होस् ।” 17 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 18 “तैले धुनलाई काँसाको एउटा तुलो बाटा बना । यो भेट हुने पाल र वेदीको बिचमा होस् र यसमा पानी राख्नू । 19 हारून र त्यसका छोराहरूले यो पानीले तिनीहरूका हात र खुट्टा धोउन् । 20 तिनीहरू आगोद्वारा चढाइने बलि लिएर मेरो सेवा गर्न भेट हुने पालमा जाँदा वा वेदीको नजिक जाँदा तिनीहरू नमरून् भनेर तिनीहरूले पानीले धनुपर्छ । 21 तिनीहरू नमरून् भनेर तिनीहरूले आ-आफ्ना हातोगाडा धोउन् । हारून र त्यसका मानिसहरूका पुस्ता-पुस्ताका लागि यो एउटा स्थायी विधि हो ।” 22 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 23 “तैले यी असल-असल मसलाहरू अर्थात् ५०० शेकेल तरल मर्सूर, २५० शेकेल बास्ना आउने दालचिनी, २५० शेकेल बास्ना आउने बोझो, २५०० शेकेल तेजपात-सबैको नाप पवित्रस्थानको हिसाबले- र एक हीन भद्राक्षको तेल लिनु । 25 तैले यी सामग्रीहरूबाट अभिषेक गर्ने पवित्र तेल अर्थात् सुगन्थित मसला बनाउनू । यो मेरो लागि सुराक्षित अभिषेक गर्ने पवित्र तेल हुनेछ । 26 तैले यस तेलले भेट हुने पालसाथै गवाहीको सन्दुक, 27 टेबुल र यसका सबै भाँडाकुँडा, सामदान र यसका सामान, धूपको वेदी, 28 होमबलि चढाउने वेदीलगायत यसका सबै सामान र धुनलाई प्रयोग गरिने बाटालाई अभिषेक गर्नु । 29 ती मेरो लागि पवित्र होउन् भनेर तिनलाई मेरो लागि अलग गर्नु । तिनलाई छुने कुनै पनि कुरो पनि पवित्र हुनेछ । 30 हास्न र त्यसका छोराहरूले पुजारी भएर मेरो सेवा गर्नु भनेर तैले तिनीहरूलाई भन्नु, “तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ता-पुस्तासम्म यो परमप्रभुको निमित्त अलग गरिएको अभिषेक गर्ने तेल होस् । 32 यसलाई मानिसको छालामा दल्नुहैन, न त उही सुत्र प्रयोग गरेर यस्तो तेल बनाउनुहूँच किनकि यो परमप्रभुको निमित्त अलग गर । 31 तैले इसाएलीहरूलाई भन्नु, “तिमीहरूका मानिसहरूका जातिबाट बहिष्कृत हुनेछ ।” 34 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “बराबरी परिमाणमा शुद्ध सेतो-धूपसहित खोटो, सेखलेट र हिंडजस्तै चोपजस्ता सुगन्थित मसलाहरू लिनु । 35 नुन मिसिएको शुद्ध र पवित्र हुने गरी धूपको रूपमा अतर बनाउनेले जस्तै गरी त्यसलाई बनाउनू । 36 तैले यसलाई मसिनो गरी पिस्नू । यसको थोरै भागलाई मैले तैसित भेट गर्ने भेट हुने पालमा राखिने गवाहीको सन्दुकको सामुने राख्नु । तैले यसलाई मेरो लागि अति पवित्र ठान् । 37 तैले बानाउने यो धूपजस्तै उही सुत्र प्रयोग गरेर आफ्नो लागि अर्को कुनै धूप नबनाउनू । यो मेरो लागि अति पवित्र होस् । 38 अत्तरको रूपमा प्रयोग गर्न जसले योजस्तै कुनै धूप बनाउँछ, त्यो आफ्नो जातिबाट बहिष्कृत हुनेछ ।”

31 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “हेरु, मैले यहूदाको कुलबाट हुरूको नाति, ऊरीको छोरो बजलेललाई डाकेको छु । 3 सबै किसिमका कारीगरीको काम गर्नको लागि त्यसलाई बुद्धि, समझशक्ति, ज्ञान दिन मेरा आत्माले भरिपूर्ण पारेको छु । 4 त्यसले सुन, चाँदी, काँसाका कलापूर्ण रचनाहरू बनाउनेछ । 5 सबै किसिमका कारीगरीका काम गर्न त्यसले

पथर काट्ने, जड्ने र काठ खोपे गर्छ । ६ त्योबाहेक मैले दानको कुलबाट अहीसामाको छोरो ओहोलीआबलाई नियुक्त गरेको छु । मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेमुताबिक तिनीहरूले बनाउन सकून भनेर सबै बुद्धिमानीहरूका हृदयमा मैले सिपे हातिदिएको छु । तिनीहरूले बनाउने सामग्रीहरू यिनै हुन्: ७ भेट हुने पाल, गवाहीको सन्दुक, सन्दुकमाथि राखिने प्रायश्चित्तको ढक्कनी, पालका सबै सरसामान अर्थात् ८ टेबुल र यसका भाँडाकुँडाहरू, शुद्ध सामदानसहित यसका सबै सामान, धूपको वेदी, ९ होमबलिको लागि वेदीसहित यसका सबै सामान र आधार भएको तुलो बाटा । १० यसमा राम्रारी बुनेको पोशाकहरू अर्थात् हारून पुजारी र त्यसका छोराहरूका निमित्त पवित्र पोशाकहरू पनि पर्छन् । पुजारी भएप भेरो सेवा गर्नु भनेर तिनीहरू मेरो लागि अलग गरिएका हुन् । ११ पवित्रस्थानको लागि अभिषेक गर्ने तेल र सुगन्धित धूप पनि यसमा पर्छन् । मैले ताँलै आज्ञा गरेमोजिम यी कारीगारहरूले यी सबै थोक बनाऊन् ।” १२ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १३ “इसाएलीहरूलाई भन्, ‘तिमीहरूले निश्चय नै परमप्रभुको शबाथ-दिन मानू किनकि तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ता-पुस्तासम्म यो तिमीहरू र मेरो बिचमा एउटा चिन्ह हुनेछ ताकि तिमीहरूलाई भनेको लागि अलग गर्ने परमप्रभु म नै तूँ भनी तिमीहरूले जानेछौ ।” १४ त्यसैले तिमीहरूले शबाथ मानू किनभने यो मेरो लागि अलग गरिएको तिमीहरूद्वारा मानूपर्ने पवित्र दिन हो । यसलाई अशुद्ध गर्ने कैन पनि व्यक्ति निश्चय नै मारिनेछ । जसले शबाथमा काम गर्छ, त्यो व्यक्ति निश्चय नै आफ्नो जातिबाट बहिष्कृत हुनेछ । १५ छ दिनसम्म काम गर्नु तर साताँचाहिं दिन परमप्रभुको सामु पूर्ण विश्रामको पवित्र शबाथ हुनेछ । शबाथ-दिनमा काम गर्ने जोसूकै पनि निश्चय मारिनेछ । १६ त्यसकारण, इसाएलीहरूले शबाथलाई मानूपर्छ । एउटा स्थायी विधिको रूपमा तिनीहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्म तिनीहरूले यसको पालना गर्नुपर्छ । १७ शबाथ सर्थै म परमप्रभु र इसाएलीहरूका बिचमा एउटा चिन्ह हुनेछ किनकि छ दिनमा परमप्रभुले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो अनि साताँ दिनमा चाहिं उहाँले कामबाट विश्राम लिनुभयो ।” १८ सिनै पर्वतमा परमप्रभु मोशासित बोलिसहन्नुभएपछि उहाँले तिनलाई आफ्नै हातले लेखेका करारका दुर्विवरा शिला-पाटी लिए पर्वतबाट तल ओर्ले । शिला-पाटीहरूका अगाडि र पछाडि दुवैपटि लेखिएका थिए । १९ ती शिला-पाटीहरू परमेश्वरका आपनै काम थिए, र त्यो उहाँले नै खोपेर लेख्नुभएको थियो । २० यहोशूने मानिसहरू चिच्याइरहेको आवाज सुनेपछि तिनले मोशालाई भने, “छाउनीमा त लडाइँको आवाज पै सुनिँदै छ त ।” २१ तर मोशाले भने, “यो विजेताको आवाज होइन, न त पराजितहरूको आवाज हो, तर म त गीत गाइरहेको आवाज सुन्दै छु ।” २२ जब मोशा छाउनी नजिक आइपुगे तिनले बाछी र मानिसहरू नाचिरहेका देख्ये । तिनी बेसरी रिसाए । तिनले आफ्ना हातबाट ती शिला-पाटीहरू फालिदिए, पर्वतको फेदीमा नै फुटाइदिए । २३ तिनले मानिसहरूले बनाएका त्यस बाछोलाई लिएर जलाइदिए अनि धुलोपिठो बनाएर पानीमा छारिदिए, अनि तिनले इसाएलका मानिसहरूलाई त्यो पिउन लगाए । २४ तब मोशाले हारूनलाई भने, “यी मानिसहरूले तपाईलाई के गरे जसले गर्दा तपाईंते तिनीहरूमाथि यति तुलो पाप ल्याउनुभयो?” २५ हारूनले भने, “मेरो मालिक, ममाथि हजुरको क्रोध नदाकियोस् । तपाईं त यी मानिसहरूलाई जान्नुहुँछ कि तिनीहरू खारबी गर्न उद्यत छन् ।” २६ तिनीहरूले मलाई भने, “हाम्रो अगिअगि जाने एउटा देव बनाउ । हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने मोशालाई के भयो हामी जान्दैनौ ।” २७ तब मैले तिनीहरूलाई भनें, ‘जो-जोसँग सुन छ, तिनीहरूले फुकालून ।’ तिनीहरूले मलाई सुन दिए र मैले त्यसलाई आगोमा फाल्दा यही बाछो बनेर आयो ।” २८ मानिसहरू छाडा भइसकेका थिए भनी मोशाले देखे (किनकि हारूनले तिनीहरूका शत्रुहरूका सामु हाँसोको पात्र हुन दिएर तिनीहरूलाई अनियन्त्रित हुन छारिदिएका थिए) । २९ तब मोशा छाउनीको प्रवेशद्वारमा खडा भएर भने, “जो-जो परमप्रभुपटि छन्, तिनीहरू मकहाँ आओ ।” सबै लेवी तिनको वरिपरि भेला भए । ३० तिनले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँछ, ‘हेरेको ले आ-आफ्नो तरवार भिरेर छाउनीको एक छेष्विकी अर्को छेउसम्म ढोका-ढोकासम्म गएर हेरकले आफ्ना भाइ, आफ्ना मित्र र छिमेकीलाई मार’ ।” ३१ मोशाले आज्ञा गरेमुताबिक लेवीहरूले गरे । त्यस दिन करिब तिन हजार मानिस मेरे । ३२ मोशाले लेवीहरूलाई भने, “आज तिमीहरू परमप्रभुको सेवामा राखिएका छौ किनकि आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष देउन् भनेर तिमीहरू हेरकले आ-आफ्ना छोरा र भाइको विरुद्धमा कारबाही गरेका छौ ।” ३३ भोलिपल्ट मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले भयडकर तुलो पाप गरेका छौ । अब म परमप्रभुकहाँ उक्लेर जानेछु । सायद मैले तिमीहरूको पापको लागि प्रायश्चित्त गर्न सक्छु कि ।” ३४ मोशा परमप्रभुकहाँ फर्केर आए र भने, “हाय! यी मानिसहरूले तुलो पाप गरेका छन् र तिनीहरूले सुनको मूर्ति बनाएका छन् ।” ३५ तब अब तिनीहरूका पाप क्षमा गरिन्दुहोस् । क्षमा गर्नुहुन्न भनेता तपाईले लेख्नुभएको पुस्तकबाट मेरो नाउँ मैटिदिनुहोस् ।” ३६ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “जसले मेरो विरुद्धमा पाप गरेको छ, तिनीहरूले जाति बनाउनेछु ।”

३२ जब मानिसहरूले मोशा पर्वतबाट आउन ढिलाइ गरेको देखे तिनीहरू हारूनको चरिपि भेला भई तिनलाई भने, “हाचो अगिअगि जाने एउटा मूर्ति बनाऊँ । हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने मोशालाई के भयो हामी जान्दैनौ ।” २ त्यसैले हास्नले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका पल्तीहरू र छोरालीरीहरूका कानमा भएका सुनका कुण्डलहरू फुकाली मकहाँ लेअो ।” ३ सबै मानिसले तिनीहरूका कानमा लगाएका कुण्डलहरू फुकाली हारूनकहाँ ल्याए । ४ तिनले तिनीहरूबाट पाएको सुनलाई हातियारले खोपेर बाछाको एउटा मूर्ति बनाए । तब मानिसहरूले भने, “हे इसाएल हो, मिश्रबाट तिमीहरूलाई बाहिर निकालेर ल्याउने देव यिनै हुन् ।” ५ हारूनले यो देखेपछि तिनले बाछाको सामु एउटा वेदी बनाए र यस्तो धोषणा गरे, “भोलि परमप्रभुको आदरको लागि एउटा चाड हुनेछ ।” ६ भोलिपल्ट मानिसहरू सबैर उठे र तिनीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाए । तब तिनीहरू खान र पिउनलाई बसे अनि मोजमा डुब्न लागो । ७ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “चाँडै तल ओर्ली, किनकि तैले मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने देव यिनै हुन् ।” ८ तब आज्ञा गरेको मार्गाबाट तिनीहरू चाँडै नै विचलित भएका छन् । तिनीहरूले आफ्ना लागि गाईङ्को मूर्ति बनाएर यसको पूजा गरेका छन् र बलिदान चढाएका छन् । तिनीहरूले भनेका छन् “हे इसाएल हो, मिश्र देशबाट तिमीहरूलाई बाहिर ल्याउने देव यिनै हुन् ।” ९ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मैले यो जातिलाई देखेको छु । हेरु, तिनीहरू हठी मानिसहरू हुन् ।” १० अब मलाई रोक्ने कोसिस नगर । मेरो क्रोध तिनीहरूको विरुद्धमा दन्कनेछ । त्यसैले म

तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछु । तब म तँबाट नै एउटा ठुलो जाति बनाउनेछु ।” ११ तर मोशाले परमप्रभु तिनका परमेश्वरलाई शान्त पार्न खोजे । तिनले भने, “हेरु परमप्रभु, आफ्नो ठुलो सामर्थ्य र शक्तिशाली हातले मिश्र देशबाट तपाईले बाहिर ल्याउनुभएका यी मानिसहरूको विरुद्ध तपाईंको क्रोध किन दम्किने? १२ मिश्रीहरूले किन यसो भन्ने, “तिनीहरूलाई पर्वतमा लगेर मार्न र पृथ्वीको सतहबाट नष्ट गर्न उहाँले तिनीहरूलाई दुष्ट मनसाय लिएर बाहिर निकाल्नुभयो?” आफ्नो क्रोधलाई शान्त पानुहोस् र यो जातिलाई दण्ड दिनबाट मन बदलनुहोस् । १३ तपाईंका दासहरू अब्राहाम, इसहाक र इसाएललाई समझनुहोस् जसलाई तपाईंले आप्नै खातिर यसो भनेर शपथ खानुभएको थियो, ‘म तिमीहरूका सन्तानहरूलाई आकाशको ताराजातिकै बढाउनेकू र मैले तिमीहरूका सन्तानहरूलाई दिनेछु ।’ १४ तब आफ्नो जातिलाई हानि गर्न दिएर बाहिर ल्याउनुभयो । १५ तब मोशा फर्केर आफ्ना हातमा करारका दुर्विवरा शिला-पाटी लिएर पर्वतबाट तल ओर्ले । शिला-पाटीहरूका अगाडि र पछाडि दुवैपटि लेखिएका थिए । १६ ती शिला-पाटीहरू परमेश्वरका आपनै काम थिए, र त्यो उहाँले नै खोपेर लेख्नुभएको थियो । १७ यहोशूने मानिसहरू चिच्याइरहेको आवाज सुनेपछि तिनले मोशालाई भने, “छाउनीमा त लडाइँको आवाज पै सुनिँदै छ त ।” १८ तर मोशाले भने, “यो विजेताको आवाज होइन, न त पराजितहरूको आवाज हो, तर म त गीत गाइरहेको आवाज सुन्दै छु ।” १९ जब मोशा छाउनी नजिक आइपुगे तिनले बाछी र मानिसहरू नाचिरहेका देख्ये । तिनी बेसरी रिसाए । तिनले आफ्ना हातबाट ती शिला-पाटीहरू फालिदिए, पर्वतको फेदीमा नै फुटाइदिए । २० तिनले मानिसहरूले बनाएका त्यस बाछोलाई लिएर जलाइदिए अनि धुलोपिठो बनाएर पानीमा छारिदिए, अनि तिनले इसाएलका मानिसहरूलाई त्यो पिउन लगाए । २१ तब मोशाले हारूनलाई भने, “यी मानिसहरूले तपाईलाई के गरे जसले गर्दा तपाईंते तिनीहरूमाथि यति तुलो पाप ल्याउनुभयो?” २२ हारूनले भने, “मेरो मालिक, ममाथि हजुरको क्रोध नदाकियोस् । तपाईं त यी मानिसहरूलाई जान्नुहुँछ कि तिनीहरू खारबी गर्न उद्यत छन् ।” २३ तिनीहरूले मलाई भने, “हाम्रो अगिअगि जाने एउटा देव बनाउ । हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने मोशालाई के भयो हामी जान्दैनौ ।” २४ तब मैले तिनीहरूलाई भनें, ‘जो-जोसँग सुन छ, तिनीहरूले फुकालून ।’ तिनीहरूले मलाई सुन दिए र मैले त्यसलाई आगोमा फाल्दा यही बाछो बनेर आयो ।” २५ मानिसहरू छाडा भइसकेका थिए भनी मोशाले देखे (किनकि हारूनले तिनीहरूका शत्रुहरूका सामु हाँसोको पात्र हुन दिएर तिनीहरूलाई अनियन्त्रित हुन छारिदिएका थिए) । २६ तब मोशा छाउनीको प्रवेशद्वारमा खडा भएर भने, “जो-जो परमप्रभुपटि छन्, तिनीहरू मकहाँ आओ ।” सबै लेवी तिनको वरिपरि भेला भए । २७ तिनले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँछ, ‘हेरेको ले आ-आफ्नो तरवार भिरेर छाउनीको एक छेष्विकी अर्को छेउसम्म ढोका-ढोकासम्म गएर हेरेकले आफ्ना भाइ, आफ्ना मित्र र छिमेकीलाई मार’ ।” २८ मोशाले आज्ञा गरेमुताबिक लेवीहरूले गरे । त्यस दिन करिब तिन हजार मानिस मेरे । २९ मोशाले लेवीहरूलाई भने, “आज तिमीहरू परमप्रभुको सेवामा राखिएका छौ किनकि आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष देउन् भनेर तिमीहरू हेरेकले आ-आफ्ना छोरा र भाइको विरुद्धमा कारबाही गरेका छौ ।” ३० भोलिपल्ट मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले भयडकर तुलो पाप गरेका छौ । अब म परमप्रभुकहाँ उक्लेर जानेछु । सायद मैले तिमीहरूको पापको लागि प्रायश्चित्त गर्न सक्छु कि ।” ३१ मोशा परमप्रभुकहाँ फर्केर आए र भने, “हाय! यी मानिसहरूले ठुलो पाप गरेका छन् र तिनीहरूले सुनको मूर्ति बनाएका छन् ।” ३२ तर अब तिनीहरूका पाप क्षमा गरिन्दुहोस् । क्षमा गर्नुहुन्न भनेता तपाईले लेख्नुभएको पुस्तकबाट मेरो नाउँ मैटिदिनुहोस् ।” ३३ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “जसले मेरो विरुद्धमा पाप गरेको छ, तिनीहरूले जाति बनाउनेछु ।”

म मेरो पुस्तकबाट त्यसकै नाउँ मेटिदिनेछु । 34 अब, गएर मैले तँलाई भनेको स्थानमा यी मानिसहरूलाई अगुवाइ गरेर लैजा । हेरु, मेरा दूत तेरो अगिअगि जानेछन् । तर त्यस दिन तिनीहरूका पापका लागि म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु ।” 35 हास्नले बनाएको बाछोको कारण परमप्रभुले मानिसहरूमाथि विपर्ति ल्याउनुभयो ।

33 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

“मिश्र देशबाट तैले त्याएका मानिसहरूसँग यहाँबाट जा । त्यो देशमा जा जसको विषयमा ‘म तेरा सन्तानहरूलाई यो दिनेछु’ भनी अब्राहाम, इसहाक, र याकूबसित मैले शथप खाएको थिए । 2 म तेरो अगिअगि एउटा दूत पठाउनेछु, र कनानी, एमोरी, हिती, परिज्जी, हिक्की र यबूसीहरूलाई म त्यहाँबाट धापाउनेछु । 3 दूध र मह बग्ने त्यस देशमा जा तर मचाहिं तिमीहरूसँग जानेछैन किनकि तिमीहरू हठी मानिसहरू हाँ । मैले तिमीहरूलाई बाटोमा नाश गर्न पनि सक्छु ।” 4 जब मानिसहरूले यी भयभीत तुल्याउने बचनहरू सुने तिनीहरूले विलाप गरे र कसैले पनि गरगहाना लगाएन । 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इसाएलीहरूलाई भनु, तिमीहरू हठी मानिसहरू हाँ । म तिमीहरूका बिचमा एकै क्षण मात्र गाँँ भने पनि मैले तिमीहरूलाई नष्ट गर्न सक्छु ।” त्यसैले, तिमीहरूले आ-आफ्ना गरगहाना फुकाल ताकि तिमीहरूलाई के गर्ने भनी मैले नियो गर्न सक्ँू ।” 6 त्यसैले होरेब पर्वतदेखि इसाएलीहरूले गरगहाना लगाएन । 7 मोशाले पाल लिएर छाउनीभन्दा अलि पर त्यसलाई टाँगै । तिनले यसलाई भेट हुने पाल भने । परमप्रभुलाई कुनै पनि थोकको लागि बिन्ती चढाउन चाहने होरेक व्यक्ति छाउनीबाहिर यही भेट हुने पालमा जान्थ्यो । 8 मोशा पालमा जाँदा सबै मानिस तिनीहरूको पालको प्रवेशद्वारामा खडा हुन्थे र मोशा भित्र प्रवेश नगरुज्जेलसम्म तिनलाई हेर्ने गर्थ । 9 मोशा पालाभित्र प्रवेश गर्दा बादलको खाँबो तल झारी पालको प्रवेशद्वारामा अडिन्थ्यो, अनि परमप्रभु मोशासित बोल्नुहुन्थ्यो । 10 कुनै पनि बेला पालको प्रवेशद्वारामा सबै मानिसले बादलको खाँबो देख्दा होरेक व्यक्ति आ-आफ्नो पालको प्रवेशद्वारामा खडा भई त्यसले उहाँको आराधना गर्थ्यो । 11 एउटा मानिस आफ्नो साथीसित बोलेस्तरै परमप्रभु आमनेसामने मोशासित बोल्नुहुन्थ्यो । तब मोशा छाउनीमा फर्कन्थे तर तिनका जावान दास अर्थात् नूनका छोरा यहोश्चूचाहिं पालमै बस्थे । 12 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईँ मलाई भदौ हुन्हुच्छ, यी मानिसहरूलाई यात्रामा लिएर जा;” तर तपाईँले मसँगै कसलाई पठाउनुहोले भनी बताउनुभएको छैन । तपाईँले भन्नुभएको छ, ‘म तँलाई नामधारै चिन्छु, र तैले मेरो दृष्टिमा निगाह पाएको छस् ।’ 13 अब मैले तपाईँको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने मलाई तपाईँका मार्गहरू देखाउनुहोस् ताकि तपाईँलाई जान्न सँझू र तपाईँको दृष्टिमा निगाह पाइरहन सँझू । यो जाति तपाईँका मानिसहरू हुन् भनी याद गर्नुहोस् ।” 14 परमप्रभुले जावाक दिनुभयो, “मेरो आफ्नै उपस्थिति तँसँग जानेछ, र म तँलाई विश्राम दिनेछु ।” 15 मोशाले उहाँलाई भने, “तपाईँको उपस्थिति मसँगै जाँदैन भने हामीलाई यहाँबाट नलैजानुहोस् ।” 16 किनकि नत्रात म र मेरा मानिसहरूले तपाईँको दृष्टिमा निगाह पाएका छाँ भनी हामीते कसरी थाहा पाउने? पूर्थीको सतहमा भएका सबै जातिभन्दा तपाईँको जाति र म अलग छु भन्नर थाहा पाउने कुरो भनेको तपाईँ हामीसँग गएर मात्र हुने होइन र? ।” 17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तैले अनुरोध गरेको यस कुरालाई पनि म मान्नेछु किनकि तैले मेरो दृष्टिमा निगाह पाएको छस्, र म तँलाई नामले नै चिन्छु ।” 18 मोशाले भने, “कृपया, मलाई तपाईँको महिमा देखाइदिनुहोस् ।” 19 परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तेरै सामु मेरा सबै भलाई देखाउनेछु, र तेरै सामु मेरो नाओ ‘परमप्रभु’ हो भनी घोषणा गर्नेछु । जससित म अनुग्रही हुन चाहन्छु, त्यससित म अनुग्रही हुनेछु, र जसलाई म कृपा देखाउन चाहन्छु, म त्यसलाई कृपा देखाउनेछु ।” 20 तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “तैले मेरो अनुहार देखन सक्दैनस् किनकि मेरो अनुहार देखेर कोही

पनि जीवित रहन सक्दैन ।” 21 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेरु, मेरो छेउमा एउटा ठाँउ छ । त यो चट्टानमा खडा हो ।” 22 मेरो महिमा त्यहाँबाट भएर जाँदा म तँलाई चट्टानको थाँदोमा राखेलु र म त्यहाँबाट नगएसम्म तँलाई मेरा हातले ढाकिराखेले । 23 त्यसपछि म मेरो हात निकालेछु, र तैले मेरो पिठिँ देखेलेस्, तर मेरो अनुहारचाहाँ देखेलेनस् ।”

34 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

“पहिलेका जस्तै दुङ्गाका दुईवटा पाटी काटेर ले । तैले फुटाएका पहिलेका पाटीहरूमा मैले लेखेका बचनहरू म यी शिला-पाटीहरूमा लेखेलु । 2 बिहानसम्म तयार हो, र सीनै पर्वतमा उक्लेर आइज र पर्वतको टाकुरमा मेरो सामु देखा पर । 3 तँसँग अरु कोही नआओस् । पर्वतको कुनै पनि भागमा कोही पनि नदेखियोस् । पर्वतको सामु कुनै भेडा-बाचावा गा गाईवस्तु नचरोस् ।” 4 त्यसैले मोशाले पहिलेजस्तै दुङ्गाका दुईवटा पाटी काटे, र तिनी बिहानै उठेर सीनै पर्वतमा उक्ले जस्तो परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा 5 गर्नुभएको थियो । मोशाले शिला-पाटीहरू आफ्ना हातमा लिएर गए । परमप्रभु बादलमा ओर्लनुभयो, र त्यहाँ मोशासित खडा हुनुभयो अनि उहाँले “परमप्रभु” नाउँको घोषणा गर्नुभयो । 6 परमप्रभु तिनको सामु भएर जानुभयो र घोषणा गर्नुभयो, “परमप्रभु, परमप्रभु, परमेश्वर करुणामय र अनुग्रही, रिस गर्नमा ढिलो अनि करारको विश्वसनीयतामा प्रचुर र भरासायोग्य हुनुहुच्छ ।” 7 उहाँले हजारौं पुस्तासम्म आफ्नो करार राख्नुहुच्छ, अर्धम, अपराध र पापको क्षमा दिनुहुच्छ । तर उहाँले दोषीलाई कुनै किसिमले छाइनुहोनेहैन । उहाँले पिता-पुर्खाहरूका दण्ड तिनीहरूका छोराछोरीहरू र नातिनातिनाहरू अनि तेसो र चौथो पुस्तासम्म दिनुहुच्छ ।” 8 मोशाले झाँटै भुइँतिर आफ्नो शिर झुकाएर आराधना गरे । 9 तब तिनले भने, “हे प्रभु, अब मैले तपाईँको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने हाम्रा बिचमा भएर जानुहोस् किनकि यो जाति हठी छ । हाम्रा पाप र अर्धम क्षमा गरिदिनुहोस् र हामीलाई तपाईँको उत्तराधिकारको रूपमा स्वीकार गर्नुहोस् ।” 10 परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेरु, मैले करार बाँध लागेको छु । तेरा सबै मानिसका सामु म यस्ता आश्चर्यका कामहरू गर्नेछु जुन सारा पृथ्वीमा कुनै पनि जातिमा गरिएको छैन । तिमीहरूका बिचमा भएका सबै मानिसले मेरा कार्यहरू देखेलेन किनकि तैसित मैले गर्न खोजिरहेको कुरो डरलागादो छ । 11 आज मैले आज्ञा गरेको कुरा पालन गर । तेरो सामु मैले एमोरी, कनानी, हिती, परिज्जी, हिक्की र यबूसीहरूलाई धपाउन लादै छु । 12 त गइहेको देशका बासिन्दाहरूसित कुनै किसिमको करार नबाँध्न राख्नादो छ । 11 आज मैले आज्ञा गरेको कुरा पालन गर । तेरो सामु मैले एमोरी, कनानी, हिती, परिज्जी, हिक्की र यबूसीहरूलाई धपाउन लादै छु । 12 तपाईँको देशका बासिन्दाहरूसित कुनै किसिमको करार नबाँध्न सावधन बस् नत्रता तिनीहरूले तिमीहरूका बिचमा पासो बन्नेछैन । 13 बरू, तैले तिनीहरूका देवीहरू भत्काइदिनु तिनीहरूका दुङ्गाका खम्बाहरू टुकाटुका पारिदिनु र तिनीहरूका अंशोरा देवीका मूर्तिहरूलाई काटेर ढालिदिनु । 14 किनकि तिमीहरूले म परमप्रभुहाकेको कुनै देवी-देवतालाई नपुज्नु । म डाह गर्ने परमेश्वर हुँ । 15 त्यसैले त्यस देशका बासिन्दाहरूसित करार नबाँध्न होसियार हो किनकि तिनीहरूका देवी-देवताहरूका लागि तिनीहरूले वेश्यावृति गर्छन् र तिनीहरूले बलि गर्छन् । तब तिनीहरूस्यै एउटाले तिनीहरूलाई निमन्त्रणा गर्नेछ अनि तिमीहरूले त्यसको बलिदान खानेछै, अनि तिनीहरूका केही छोरीहरू आफ्ना छोराहरूका लागि ल्याउनेछै । 16 अनि तिनीहरूका छोरीहरूले तिनीहरूका देवीका देवी-देवताहरूका निमिति आफैलाई देवया-वृत्तिमा लगाउनेछैन अनि तिनीहरूले तिमीहरूका छोराहरूलाई पनि तिनीहरूका देवी-देवताहरूका निमिति वेश्या-वृत्तिमा लैजानेछैन । 17 तिनीहरूले आफ्ना ढलौटे मूर्तिहरू नबनाउनु । 18 तिमीहरूले अखमिरी रोटीको चाड मानू । मैले तिमीहरूलाई आज्ञा दिएप्रभोजिम आबीब महिमाको तोकेको समयमा सात दिनसम्म खमिर नहालेको रोटी खानू किनकि आबीब महिमामै तिमीहरू मिश्रबाट बाहिर आयो । 19 सबै पहिला जन्मेकाहरू मेरा हुन् । तिमीहरूका गाईवस्तु, गोर, भेडाका हरैक नर मेरा हुन् । 20 गधाको पहिलो जन्मेको बछेलोलाई थुमा दिएर छुटाउनू, तर त्यसलाई छुटाएनौ भने त्यसको धाँटी

भाँचिदिन् । तिमीहरूका सबै जेठा छोराहरूलाई केही दिएर छुटाउन् । कोही पनि मेरो सामु रितो हात नआओस् । 21 तिमीहरूले छ दिनसम्म काम गर्न सकछौं, तर साताँ दिनमा चाहिं विश्राम गर्नु । हलो जोले र कट्टी गर्ने समयमा पनि विश्राम गर्नु । 22 गहुङ्को फसलको पहिलो उज्जनीसँगै साताहरूको चाड मान्नू, र वर्षको अन्त्यमा अन्न भित्ताउने चाड मान्नू । 23 वर्षको तिन पटक तिमीहरूका सबै पुरुष परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको सामु देखा पर्नु । 24 किनकि म तिमीहरूका सामु जाति-जातिहरूलाई धपाउनेछु र तिमीहरूका सिमाना बढाइदिनेछु । तिमीहरू वर्षमा तिन पटक परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु देखा पर्न जाँदा कसैले पनि आफ्नो अधिकारको रूपमा तिमीहरूको देश कब्जा गर्ने इच्छा गर्नेछैन । 25 खामिरसाहित मेरो बलिदानको रगत नचाडाउन्नु न त निस्तार-चाडमा चढाइने बलिको कुनै भाग बिहानसम्म उत्त्रोस् । 26 तिमीहरूले आ-आफ्ना खेतहरूबाट सबैभन्दा असल अगोटे फलहरू मेरो घरमा ल्याउन् । बाख्ताको पाठो त्यसको माउको द्रूधमा नपकाओ ।” 27 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी कुराहरू लेख्य किनकि यी वचनअनुसार नै मैले तँ र इसाएलसित करार बाँधको छु ।” 28 मोशा परमप्रभुसित त्यहाँ चालिस दिन र चालिस रातसम्म बसे । तिनले न कुनै खाना खाए न पानी पिए । तिनले करारका वचनहरू अर्थात् दस आज्ञा शिला-पाटीहरूमा लेखे । 29 मोशा आफ्ना हातमा करारका आज्ञाहरू लिखित दुर्घटवा शिला-पाटी लिएर पर्वतबाट तल ओर्लादा र तिनी परमेश्वरसित बोल्दा तिनको अनुहारको छाला चम्कँदै थियो भनी तिनलाई थाए भएन । 30 जब हारून र इसाएलीहरूले मोशालाई देखे तिनको अनुहार चम्कँदै थियो, र तिनीहरू तिनको नजिक आउन डराए । 31 तर मोशाले तिनीहरूलाई डाके, अनि हारूनसाथै समुदायका सबै अगुवा तिनीकहाँ आए । तब मोशा तिनीहरूसित बोले । 32 यसपछि इसाएलका सबै मानिस मोशाकहाँ आए, अनि परमप्रभुले सीनै पर्वतमा तिनलाई बताउनुभएका सबै आज्ञा तिनले मानिसहरूलाई बताए । 33 तिनीहरूसित बोलिसकेपछि मोशाले आफ्नो अनुहारमा धुम्टो हाले । 34 मोशा परमप्रभुको सामु उहाँसित बोल्न जाँदा तिनी बाहिर नआउज्जेलसम्म तिनले धुम्टो उथाए । तिनी बाहिर आउदा तिनलाई बताउन आज्ञा गरिएको कुरा तिनले इसाएलीहरूलाई बताउथे । 35 इसाएलीहरूले मोशाको अनुहार चम्किरहेको देख्दा तिनी परमप्रभुसित बोल्नलाई भित्र नगएसम्म तिनले फेरि आफ्नो अनुहारमा धुम्टो हाल्ये ।

35 मोशाले इसाएलका सारा समुदायलाई भेला गरी तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई गर्न भनी आज्ञा दिनुभएका कुराहरू यी नै हुन् । 2 छ दिनसम्म काम गर्न सकिन्छ, तर साताँचाहिं दिन तिमीहरूका लागि पवित्र दिन हो । यो परमप्रभुको निष्ठि पूर्ण विश्राम गर्ने शबाथ-दिन हो । त्यस दिन जसले काम गर्छ, त्यो मारियोस् । 3 शबाथ-दिनमा तिमीहरूका घरमा आगो नबलोस् ।” 4 मोशाले इसाएलीहरूका सारा समुदायलाई यसो भने, “परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको कुरा यही नै हो । 5 इच्छुक हृदय भएका सबैले परमप्रभुको निष्ठि यी भेटीहरू ल्याउन्: सुन, चाँदी, काँसा, 6 निलो, बैजनी र रातो ऊन अनि मसिनो सुती कपडा, बाख्ताको भुल्ला, 7 रातो रङ्गाइको भेडाको छाला र सीलको छाला, बबुल काठ, 8 पवित्रस्थानका दियाहरूका लागि तेल, अभिषेक गर्ने तेलका लागि मसला र सुगन्धित धूप, एपोद र छाती-पाताको लागि 9 आनिकसाथै अन्य बहुमूल्य रत्नहरू । 10 तिमीहरूका बिचमा भएका हरेक सिपालु व्यक्ति आएर परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएका हरेक कुरा बनाओसः: 11 पवित्रस्थान र यसको पाल, यसको छत, यसका अड्कुसेहरू, फल्याकहरू, बारहरू, खम्बाहरू 12 र आधारहरू, सन्दुक र यसका डन्डाहरू, प्रायश्चित्तको ढक्कनी र यसलाई ढाक्ने पर्दा । 13 तिनीहरूले टेबुल र यसका डन्डाहरू, यसका सबै भाँडाकुँडाहरू र उपस्थितिको रेटी, 14 बतीका निष्ठि सामदान, यसका सामग्रीहरू, दियाहरू र दियाका लागि तेल, 15 धूपको वेदी र यसका डन्डाहरू, अभिषेक गर्ने तेल र

सुगन्धित धूप, पवित्र वासस्थानको प्रवेशद्वारको पर्दा, 16 होमबलिको वेदी र यसका काँसाका जालीसाथै डन्डाहरू अनि भाँडाकुँडाहरू, आधार भएको ठुलो बाटा बनाऊन् । 17 तिनीहरूले चोकको लागि पर्दा र यसका डन्डासाथै आधारहरू अनि चोकको प्रवेशद्वारको लागि पर्दा, 18 र पवित्र वासस्थान र चोकको लागि पालका किलाहरूसाथै तिनीहरूका डोरीहरू ल्याए । 19 तिनीहरूले पवित्रस्थानमा सेवा गर्ने राम्री बुनेका पोशाकहरू, हास्त उपजारी र तिनका छोराहरूले पुजारी भएर सेवा गर्दा लगाउने पवित्र पोशाकहरू ल्याए । 20 तब इसाएलका सबै कुल मोशाको उपस्थितिबाट बिदा भएर गए । 21 जस-जसका हृदय प्रेरणाले भएर र आत्माद्वारा इच्छुक भए तिनीहरू आएर पवित्र वासस्थानको रचना, यसमा प्रयोग हुने सेवाका सबै सामग्री र पवित्र पोशाकहरूको लागि परमप्रभुको निष्ठि भेटी ल्याए । 22 इच्छुक हृदय भएका पुरुष र स्त्रीहरू सबै जना आए । तिनीहरूले पीन, कुण्डल, झौंठी र सिङ्गारका सरसामानहरूसाथै सबै किसिमका सुनका गरगाहनाहरू ल्याए । 23 तिनीहरू सबैले परमप्रभुको लागि डोलाइने बलिको रूपमा सुनका भेटीहरू टक्रयाए । जो-जोसँग निलो, बैजनी वा रातो ऊन, मसिनो सुती कपडा, बाख्ताको भुल्ला, रातो रङ्गाइको भेडाको छाला वा सीलका छालाहरू थिए, तिनीहरूले ती ल्याए । 24 चाँदी वा काँसाको भेटी ल्याउने हरेकले परमप्रभुको लागि भेटी ल्यायो र काममा प्रयोग हुन सक्ने कुनै किसिमको बबुल काठ भएकोले त्यसलाई ल्यायो । 25 हरेक सिपालु स्त्रीले आफ्ना हातले ऊन कातेर आफूले कातेको निलो, बैजनी वा रातो ऊन वा मसिनो सुती कपडा ल्याई । 26 जो-जो स्त्रीका हृदय प्रेरणाले भएर र जससित सिप थियो, तिनीहरूले बाख्ताका भुल्ला काते । 27 एपोद र छाती-पातामा जडनका लागि अगुवाहरूले आनिकसाथै अन्य बहुमूल्य रत्नहरू ल्याए । 28 तिनीहरूले मसला र बतीहरूका लागि तेल, अभिषेक गर्ने तेल अनि सुगन्धित धूप ल्याए । 29 इसाएलीहरूले परमप्रभुको निष्ठि स्वैच्छिक भेटी ल्याए । हरेक स्त्री र पुरुष जस-जसको हृदय इच्छुक थियो, तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएका सबै सरसामान ल्याए । 30 मोशाले इसाएलीहरूलाई भने, “हर, परमप्रभुले यहाँदोको कुलबाट हूरका नाति, ऊरीका छोरा बजलेलाई डाक्नुभएको छ । 31 उहाँले सबै किसिमका कारीगरीको काम गर्नका लागि त्यसलाई बुद्धि, समझाक्ति, ज्ञान दिन उहाँका आत्माले भरपूर्ण पार्नुभएको छ । 32 तिनले सुन, चाँदी, काँसाका कलापूर्ण रखनाहरू बनाउनेछन् । 33 सबै किसिमका कारीगरीका काम गर्न तिनले पत्थर काट्ने, जड्ने र काठ खोप्ने गर्छन् । 34 तिनले र दानको कुलका अहीसामाकका छोरा ओहोलीआबले अरूहरूलाई सिकाऊन् भनेर उहाँले यो तिनको हृदयमा राखिदिनुभएको छ । 35 तिनीहरूले सबै किसिमका शिल्पकारी, खोजे, चित्र बनाउने काम, निलो, बैजनी, रातो ऊन र मसिनो सुती कपडा र जुलहाको काम गर्नु भनेर उहाँले तिनीहरूलाई सिपले भरपूर्ण पार्नुभएको छ । सबै किसिमका काममा तिनीहरू शिल्पकारी र कलापूर्ण रखनाकारहरू हुन् ।

36 यसैले बजलेल, ओहोलीआब र परमप्रभुले पवित्रस्थान बनाउने काम गर्न ज्ञान र दक्षता दिनुभएको हारेक सिपालु व्यक्तित्वे उहाँको आज्ञामुताबिक काम गर्नु ।” 2 मोशाले बजलेल, ओहोलीआब र हरेक सिपालु व्यक्ति जसको मनमा उहाँको काम गर्न परमप्रभुले सिप दिनुभएको थियो र जसको हृदयमा उहाँले प्रेरणा दिनुभएको थियो, ती सबैलाई बोलाए । 3 पवित्रस्थान निर्माणको लागि इसाएलीहरूले ल्याएका सबै भेटी तिनीहरूले मोशाबाट प्राप्त गरे । मानिसहरूले झौंडै पनि राजीखुसीले हरेक बिहान भेटीहरू ल्याउदै थिए । 4 त्यसैले पवित्रस्थानमा काम गरिरहेका सबै निपुण मानिस काम छाडेर आए । 5 शिल्पकारहरूले मोशालाई भने, “परमप्रभुले हामीलाई गर्न भनी आज्ञा गर्नुभएको कामको लागि मानिसहरूले चाहिएभन्दा पनि बढता ल्याउदै छन् ।” 6 त्यसैले पवित्रस्थानको निर्माणको लागि कसैले पनि अरु भेटीहरू नल्याउनु भनी मोशाले छाउनीमा आज्ञा दिए । तब

मानिहरुले यी भेटीहरू ल्याउन छाडे । 7 सबै कामको लागि तिनीहरूसित चाहिएनन्दा बढी सामग्रीहरू थिए । 8 त्यसैले तिनीहरूका बिचमा भएका सबै शिल्पकारले मसिनो सुती कपडा अनि निलो, बैजनी, रातो ऊनबाट दसवटा पर्दा भएको करूहरूको रचनासहित पवित्र वासस्थानको निर्माण गरे । यो ज्यादै निपुण शिल्पकार बजलेलको काम थियो । 9 हरेक पर्दाको लमाइ अट्ठाइस हात र चौडाइ चार हातको थियो । सबै पर्दा उही आकारका थिए । 10 बजलेले पाँचवटा पर्दा एक-अकार्मा गाँसे र बाँकी पाँचवटालाई पनि एक-अकार्मा गाँसे । 11 पहिले गाँसिएको पर्दाको पल्लो पर्दाको छेउमा तिनले निलो सुरक्तिनी बनाए, र दोसो गाँसिएको पर्दाको छेउमा पनि तिनले त्यसै गरे । 12 तिनले पहिले पर्दामा पचासवटा सुरक्तिनी बनाए, र अर्को गाँसिएको भागको पल्लो पर्दामा पनि पचासवटा सुरक्तिनी बनाए । ती सुरक्तिनीहरू एक-अकार्का आमनेसामने थिए । 13 तिनले पवित्र वासस्थान एउटै होस्त भनेर सुनका पचासवटा अड्कुसेहरू बनाए, र तिनलाई पर्दाको दुई भाग एक-अकासित जोडे । 14 पवित्र वासस्थान ढाक्ने पालको निम्ति बजलेलले बाट्टाका भुत्ताका पर्दाहरू बनाए । तिनले यस्ता खालका पर्दाहरू एधारवटा बनाए । 15 हेके पर्दाको लमाइ तिस हात र चौडाइ चार हातको थियो । सबै एधारवटे पर्दाको आकार उही थियो । 16 तिनले पाँचवटा पर्दा एक-अकासित जोडे र बाँकी छवटा पर्दा एक-अकासित जोडे । 17 तिनले पहिले गाँसिएको भागको पल्लो पर्दाको छेउमा पचासवटा सुरक्तिनी बनाए, र दोसो गाँसिएको भागको पल्लो पर्दाको छेउमा पनि पचासवटा सुरक्तिनी बनाए । 18 पालालाई जोडेर एउटै बनाउन बजलेलाले काँस्का पचासवटा अड्कुसेहरू बनाए । 19 तिनले पवित्र वासस्थानलाई ढाक्न रातो रडले रङ्गयाएका भेडाका छालाहरूको एउटा छत बनाए, र त्यसमाथि राख्न मसिनो छालाको अर्को छत बनाए । 20 बजलेले पवित्र वासस्थानको निम्ति बबुल काठबाट ठाडा-ठाडा फल्याकहरू बनाए । 21 हरेक फल्याकको लमाइ दस हात र चौडाइ साँदे एक हातको थियो । 22 फल्याकहरूलाई एक-अकासित जोडन हरेकमा दुई-दुईवटा काठका चोसा थिए । तिनले पवित्र वासस्थानका सबै फल्याकमा यसै गरे । 23 तिनले पवित्र वासस्थानको लागि यसरी नै सबै फल्याक बनाए । तिनले दक्षिणपट्टिको लागि बिसवटा फल्याक बनाए । 24 बजलेलाले ती बिसवटा फल्याकको मुनिपट्टि राख्न चाँदीका चालिसवटा आधार बनाए । फल्याकहरूलाई सँगै जोडन हरेक फल्याकको मुनितर दुईवटा आधार थिए, अरु सबै फल्याकको मुनितर पनि दुई-दुईवटा आधार थिए । 25 पवित्र वासस्थानको दोसोपट्टि अर्थात् उत्तरपट्टि तिनले बिसवटा फल्याक र तिनको लागि 26 चाँदीका चालिसवटा आधार बनाए । पहिले फल्याकको मुनिपट्टि दुईवटा आधार थिए, अनि अर्को फल्याकको मुनिपट्टि दुईवटा आधार थिए । 27 पवित्र वासस्थानको पछाडि अर्थात् पश्चिमपट्टि बजलेलाले छवटा फल्याक बनाए । 28 पवित्र वासस्थानको पछाडिका कुनाहरूमा तिनले दुईवटा फल्याक बनाए । 29 ती दुर्कु कुनाका फल्याकहरू तल छुट्टिएका थिए भने माथि दोब्बर खटिएका थिए । तिनले दुईवटा कुनाका लागि दुर्कुवटा फल्याक यसरी नै बनाए । 30 चाँदीका आधारसहित जम्माजम्मी आठबटा फल्याक थिए । जम्माजम्मी सोहबटा आधार थिए । एउटा फल्याकको मुनिपट्टि दुईवटा आधार, अर्को फल्याकको मुनिपट्टि दुईवटा आधार, एवम् रितले हरेक फल्याक मुनिपट्टि दुई-दुईवटा आधार थिए । 31 बजलेलाले बबुल काठका बारहरू बनाए । तिनले पवित्र वासस्थानको एकापट्टिका फल्याकहरूका लागि पाँचवटा, 32 र अर्कोपट्टिका फल्याकहरूका लागि पाँचवटा अनि पवित्र वासस्थानको पछाडिपट्टि अर्थात् पश्चिमपट्टिको लागि पाँचवटा बार बनाए । 33 तिनले फल्याकहरूका बिचमा हुने बारचाहाहिं एक छेउबाट अर्को छेउसम्पुने गरी बनाए । 34 तिनले फल्याकहरूलाई सुनले मोहोरे । तिनले बारहरू प्रक्रनका निम्ति सुनका मुन्द्राहरू बनाए, र बारहरूलाई सुनले मोहोरे । 35 बजलेलाले निलो, बैजनी र रातो ऊन अनि मसिनो सुती कपडाबाट

करूहरूको रचनामा पर्दाहरू बनाए । यो निपुण शिल्पकारको काम थियो । 36 तिनले पर्दाहरूका लागि बबुल काठका चारवटा खम्बा बनाए, र तिनलाई सुनले मोहोरे । तिनले खम्बाहरूका लागि अड्कुसेहरू पनि बनाए, र तिनका निम्ति चाँदीका चारवटा आधार बनाए । 37 तिनले पालको प्रवेशद्वारको लागि एउटा पर्दा बनाए । यो निलो, बैजनी, रातो ऊन, मसिनो सुती कपडाबाट बनाइएका थियो । यो बुद्धा भर्नेको काम थियो । 38 तिनले पर्दाको पाँचवटा खम्बा तिनका अड्कुसेहरूसमेत बनाए । तिनले तिनीहरूका टुप्पा र फित्ता सुनले मोहोर । तिनीहरूका पाँचवटा आधारचाहिं काँसाका थिए ।

37 बजलेले बबुल काठबाट सन्दुक बनाए । यसको लमाइ साँदे दुई हात र चौडाइ साँदे एक हातको थियो । 2 तिनले यसलाई भित्र र बाहिर निखुर सुनले मोहोरे अनि यसको चारैतिर सुनको बिट लगाए । 3 तिनले दुईवटा मुन्द्रा एकातिर र दुईवटा मुन्द्रा अर्कोतिर गरी त्यसको चारवटा खुट्टामा चारवटा मुन्द्रा हाले । 4 तिनले बबुलका डन्डाहरू बनाएर तिनलाई सुनले मोहोरे । 5 तिनले सन्दुकलाई बोक्न ती डन्डाहरू त्यसका दुवैतिर भएका मुन्द्राहरूमा हाले । 6 तिनले निखुर सुनबाट प्रायशिच्छतको ढकनी बनाए । यसको लमाइ साँदे दुई हात र चौडाइ साँदे एक हातको थियो । 7 बजलेले प्रायशिच्छतको ढकनीको दुवै छेउका लागि पिटेको सुनका दुईवटा करूब बनाए । 8 एउटा करूब प्रायशिच्छतको ढकनीको एउटा छेउमा अर्को करूब अर्को छेउको लागि थिए । ती करूबहरू प्रायशिच्छतको ढकनीको टुक्राबाट बनाइएका थिए । 9 करूबहरूले आ-आफ्ना परेटाहरू माथितिर फैलाएका थिए, र प्रायशिच्छतको ढकनीलाई छाया पारेका थिए । करूबहरू आमनेसामने थिए, र तिनीहरूले प्रायशिच्छतको ढकनीतर्फ हेरेका थिए । 10 बजलेलाले बबुल काठबाट टेबुल बनाए । यसको लमाइ दुई हात, चौडाइ एक हात र उचाइ साँदे एक हात थियो । 11 तिनले यसलाई निखुर सुनले मोहोरे र यसको चारैतिर सुनको बिट लगाए । 12 तिनले यसको चारैतिर चार अड्कुल चौडा भएको एउटा धेरो बनाए, र यसको चारैतिर सुनको बिट लगाए । 13 तिनले टेबुलको निम्ति ढालेर चारवटा मुन्द्रा बनाए, र ती मुन्द्राहरूलाई चारवटा खुट्टाका चारवटा कुनामा लगाए । 14 टेबुललाई बोक्न ती मुन्द्राहरू डन्डाहरूका लागि ठाउँ हुनलाई धेरोको छेउमा थिए । 15 तिनले टेबुल बोक्नलाई बबुल काठबाट डन्डाहरू बनाए, र तिनलाई सुनले मोहोरे । 16 तिनले भेटीहरू चढाउन प्रयोग हुने टेबुलमा राखिने थाल, चम्चा, कचौरा र करूबहरूजस्ता सामग्रीहरू बनाए । 17 तिनले यी सबै निखुर सुनले बनाए । तिनले पिटेको निखुर सुनबाट सामदान बनाए । तिनले यसको आधार र डन्डा हुने गरी सामदानलाई बनाए । यसका कचौरा, कोपिला र फुलहरू सबै एउटै टुक्राबाट बनाइएका थिए । 18 यसको एकापट्टिबाट तिनवटा हाँगा र अर्कोपट्टिबाट तिनवटा हाँगा र अर्कोपट्टि थिए । 19 पहिलो हाँगामा हाडे-बदामका फुलजस्ता तिनवटा कचौरा, कोपिला र फुलहरू थिए, अनि अर्को हाँगामा पनि हाडे-बदामका फुलजस्ता तिनवटा कचौरा, कोपिला र फुलहरू थिए । सामदानबाट बाहिरतिर निस्केका छेउटै हाँगा उस्तै थिए । 20 सामदानको बिचको डन्डामा हाडे-बदाममा चारवटा कचौरा, आ-आफ्ना कोपिला र फुलहरू थिए । 21 सामदानबाट निस्केका छेउटै हाँगामथ्ये पहिलो जोडी हाँगामुनि पहिलो दोसो जोडी हाँगामुनि दोसो कोपिला र तेसो जोडी हाँगामुनि तेसो कोपिला थियो । सामदानबाट बाहिरतिर निस्केका सबै छेउटै हाँगामा उस्तै थिए । 22 तिनीहरूका कोपिला र हाँगाहरू सबै एउटै निखुर सुनको टुक्रा पिटेर बनाइएका थिए । 23 बजलेलाले सामदान, यसका सातवटा दिया, यसको चिम्टा र मोसोदानी निखुर सुनबाट बनाए । 24 तिनले सामदान र यसका सबै सामान करिब चौतिस किलोग्राम सुनबाट बनाए । 25 बजलेलाले बबुल काठबाट धूपको वेदी बनाए । यसको लमाइ एक हात र चौडाइ एक हातको थियो । यो वर्गाकार थियो र यसको चौडाइ दुई हातको थियो । यसका सिडहरू एउटै टुक्राबाट बनाइएका थिए । 26 तिनले धूपको

वेदी, यसको माथिल्लो भाग, यसका किनाराहरू र सिडहरूलाई निखुर सुनले मोहोरे । तिनले यसको चारैतर निखुर सुनको बिट पनि लगाए । 27 बोक्ने डन्डाहरूका लागि घर हुनलाई तिनले त्यसको बिटमुनि वेदीका दुर्वैषष्टि सुनका दुर्विटा मुन्द्रा बनाएर त्यसका दुर्विटर लगाए । 28 तिनले बुलु काठका डन्डाहरू बनाएर तिनलाई सुनले मोहोरे । 29 तिनले अभिषेक गर्ने पवित्र तेल अतर बनाउनेले जस्तै सुगन्धित शुद्ध धूप बनाए ।

38 बजलेलाले होमबलिको लागि बुलु काठबाट वेदी बनाए । यसको लमाइ पाँच हात र चौडाइ पाँच हातको थियो । यो वर्वाकार थियो र यसको उचाइ तिन हातको थियो । 2 तिनले यसका चारवटा कुनाबाट गोरुका जस्तै सिडहरू बाहिर निकाले । ती सिडहरू र वेदी एउटै टुक्राबाट बनाइएका थिए र तिनले यसलाई काँसाले मोहोरे । 3 तिनले वेदीका लागि चाहिने सबै सामग्री अर्थात् खानी उठाउने भाँडाकुँडाहरू, बेल्चाहरू, बाटाहरू, मासु तान्ने काँटाहरू आगो राख्ने पात्रहरू बनाए । तिनले यी सबै सामग्री काँसाबाट बनाए । 4 तिनले वेदीको निमित्त त्यसको मुनितर चारैपटि बिटमुनि त्यसको बिचसम्म पुने काँसाका जालीको एउटा झिँजा बनाए । 5 तिनले काँसाको झिँजाको चारवटा कुनामा डन्डाहरूको घर हुनलाई चारवटा मुद्रा ढाले । 6 बजलेलाले बुलु काठका डन्डाहरू बनाए र तिनलाई काँसाले मोहोरे । 7 यसलाई बोक्नलाई तिनले ती डन्डाहरू वेदीका किनाराका मुद्राहरूमा हाले । तिनले ती फल्प्याकहरूबाट खोग्नो बनाए । 8 बजलेलाले काँसाको ढुलो बाटा र काँसाको खुटा बनाए । भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा सेवा गर्ने स्त्रीहरूका ऐनाबाट तिनले बाटा बनाएका थिए । 9 तिनले चोक पनि बनाए । चोकको दक्षिणपट्टिका पर्दाहरू मसिनो सुर्ती कपडाका थिए जुन एक सय हातका थिए । 10 तिनका खम्बाहरू बिसवटा र आधारहरू पनि काँसाका बिसवटै थिए । खम्बाका अङ्कुसेहरू र तिनका फित्ताहरूचाहिँ चाँदीका थिए । 11 त्यसै गरी, उत्तरपटि सय हात लामा पर्दाहरू थिए । तिनका खम्बाहरू बिसवटा र तिनका आधारहरू पनि बिसवटै थिए र ती काँसाका थिए । तर खम्बाहरूका अङ्कुसेहरू र फित्ताहरूचाहिँ चाँदीका थिए । 12 पश्चिमपट्टिका पर्दाहरू पचास हात लामा थिए । तिनका दसवटा खम्बा र आधार थिए । 13 तिनका अङ्कुसेहरू र फित्ताहरूचाहिँ चाँदीका थिए । चोकको पूर्वपट्टिको लमाइ पचास हात थियो । 14 प्रवेशद्वारको एकापट्टिका लागि पन्थ हात लामा पर्दाहरू थिए । तिनका तिनवटा खम्बा र तिनवटा आधार थिए । 15 चोकको प्रवेशद्वारको अर्कोपट्टि पनि पन्थ हात लामा पर्दाहरू थिए र तिनका तिनवटा खम्बा र तिनवटा आधार थिए । 16 चोकको वरिपरिका सबै पर्दा मसिनो सुर्ती कपडाका थिए । 17 खम्बाहरूका आधारहरू काँसाका थिए । अङ्कुसेहरू र फित्ताहरूचाहिँ चाँदीका थिए । चोकका सबै फित्ता चाँदीले मोहोरिएका थिए । 18 चोकको मुल ढोकाको पर्दा बिस हात लामो थियो । पर्दा निलो, बैजनी र रातो सुर्ती कपडा, मसिनो गरी बाटेको सुर्ती कपडाबाट बनाइएको थियो र यसको लमाइ बिस हात थियो । चोकका पर्दाहरूजस्तै यसको लमाइ बिस हात र चौडाइ पाँच हातको थियो । 19 यसका चारवटा काँसाका आधार र चाँदीका अङ्कुसेहरू थिए । तिनका दुप्पाका ढक्कनी र फित्ताहरू चाँदीका थिए । 20 पवित्र वासस्थान र चोकका लागि पालका सबै किला काँसाका थिए । 21 यो पवित्र वासस्थानको मण्डप अर्थात् करारका आदेशहरूको पवित्र वासस्थान थियो जसलाई मोशाको आज्ञामुताबिक बनाइएको थियो । यो हारून पुजारीका छोरा ईतामारको निर्वेशनअनुसार लेवीहरूको काम थियो । 22 यहूदीको कुलबाट हुर्का नाति, ऊरीका छोरा बजलेलाले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार हरेक थोक बनाए । 23 दानको कुलबाट अहीसामाकाका छोरा ओहोलीआबले खोने र सिपालु शिल्पकारले जस्तै अनि बुट्टा भर्नेले जस्तै निलो, बैजनी, रातो ऊनसाथै मसिनो सुर्ती कपडामा बजलेलसँगै काम गरे । 24 पवित्रस्थानसित सम्बन्धित सबै काममा यस

परियोजनाको लागि प्रयोग भएका सबै सुन डोलाइने बलिबाट जम्मा भएका पवित्र वासस्थानको शेकेलको नापबमीजिम २९ तोडा र ७३० शेकेल थियो । 25 समुदायले दिएको चाँदी पवित्र वासस्थानको शेकेलअनुसार १०० तोडा र १,७७४ शेकेल थियो । 26 यो भनेको पवित्र वासस्थानको शेकेलअनुसार एक जना मान्छे बराबर एक बेका अर्थात् आधा शेकेल थियो । जनगणनामा गनिएका बिस वर्षभन्दा माथिका मानियहरूको जम्मा सङ्ख्या ६,०३,५५० थियो र यसेको आधारमा हरेक व्यक्तिको तथ्याइक निकालिएको थियो । 27 हरेक आधारको निमित्त एक तोडा ढालेर पवित्र वासस्थानको आधारहरू र पर्दाका आधारहरूका लागि एक सय चाँदी तोडा ढालिएको थियो । 28 बाँकी रेहेको १,७७५ शेकेल चाँदीले बजलेले भाँडाकुँडाहरूका लागि अङ्कुसेहरू बनाई तिनका दुप्पाहरूलाई मोहोरेर तिनका निमित्त फित्ताहरू बनाए । 29 डोलाइने बलिबाट आएको काँसा सत्तरी तोडा र २,४०० शेकेल थियो । 30 तिनले यसबाट भेट हुने पालको प्रवेशद्वारका आधारहरू, काँसाको वेदी, यसको लागि काँसाको झिँजा र वेदीका लागि आवश्यक सबै सामग्री, ३१ चोकका लागि आधारहरू, चोक प्रवेशको निमित्त आधारहरू, पवित्र वासस्थान र चोकका लागि सबै पालका किलाहरू बनाए ।

39 तिनीहरूले निलो, बैजनी र रातो ऊनबाट पवित्रस्थानमा सेवा गर्नका लागि राम्री बुनेका पोशाकहरू बनाए । परप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभएअनुसार तिनीहरूले पवित्रस्थानको लागि हारूनका पोशाकहरू बनाए । 2 बजलेलाले सुन, निलो, बैजनी, रातो ऊन र मसिनो गरी बाटेको सुर्ती कपडाबाट एपोद बनाए । 3 तिनीहरूले सुन पिटेर पातला पाताहरू काटेर तारहरू बनाए । ती निलो, बैजनी, रातो ऊन र मसिनो सुर्ती कपडामा लगाउनलाई थिए र यो निपुण शिल्पकारको काम थियो । 4 तिनीहरूले एपोदको लागि दुर्दु छेउमा गाँसेका काँधे-बन्धनहरू बनाए । 5 यसको राम्री बुनेको कमरपेटी एपोदजस्तै थियो । यसलाई एपोदकै टुक्राबाट बनाइएको थियो र यो मसिनो गरी बाटेको सुर्ती कपडा, सुन, निलो, बैजनी र रातो ऊनबाट बनाइएको थियो, जस्तो परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभएको थियो । 6 तिनीहरूले सुनका मणिधरहरूमा आनिक्स रलहरू जडे, र छापमा खोपिएजस्तै तिनीहरूले इसाएलका बाहू छोराका नाउँ खोपे । 7 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएङ्गे बजलेलाले तिनलाई एपोदको काँधे-बन्धनहरूमा इसाएलका बाहू छोराका निमित्त समझानाको रल हुनलाई ती लगाए । 8 तिनले एपोदजस्तै छाती-पाता बनाए जुन सिपालु शिल्पकारको काम थियो । तिनले यसलाई सुनका मणिधरहरूमा आनिक्स रलहरू जडे, र छापमा खोपिएजस्तै तिनीहरूले इसाएलका बाहू छोराका नाउँ खोपे । 9 यो वर्वाकार थियो । तिनीहरूले यसलाई दोब्र पट्ट्याए । 10 तिनीहरूले यसलाई चार लहर गरी मणिहरू जडे । पहिलो लहर मानिक, पुष्पराज र बेल्जोको थियो । 11 दोस्रो लहर फिरोजा, नीर र पन्नाको थियो । 12 तेस्रो लहर नीलमणि, हाकिक र कटेलाको थियो । 13 चौथो लहर पीतमणि, आनिक्स र बिल्लौरको थियो । ती सुनका मणिधरहरूमा जडिएका थिए । 14 ती मणिहरू इसाएलका बाहू छोराका नाउँअनुसार क्रमैसँग राखिएका थिए । छाप-आँठीमा खोपेजस्तै हरेक नाउँले बाहू कुलका हरेक कुलको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो । 15 तिनीहरूले छाती-पातामा डोरीजस्तै बाटेको निखुर सुनका सिक्रीहरू बनाए । 16 तिनीहरूले छाती-पाताको लागि सुनका दुर्विटा मुद्री बनाए र तिनलाई छाती-पाताका दुर्विटै किनारामा लगाए । 17 तिनीहरूले सुनका दुर्विटा सिक्रीलाई छाती-पाताका किनारामा लगाए । 18 तिनीहरूले बाटेका दुर्विटा सिक्रीका अर्का दुर्विटा छेउलाई दुर्वे मणिधरमा जोडे । त्यसपछि तिनीहरूले ती दुर्विटालाई एपोदको काँधे-बन्धनको अगाडिपटि लगाए । 19 तिनीहरूले सुनका दुर्विटा र भिप्रपटिको बिंडको छेउमा तिनलाई छाती-पाताका अर्का दुर्विटा कुनामा लगाए । 20 तिनीहरूले थप दुर्विटा सुनका मुन्द्री बनाए, र तिनलाई एपोदको अगाडिपटि दुर्वै काँधे-बन्धनका मुनिबाट र एपोदको निके

राम्ररी बुनेको कमरपेटीमाथिको सिउनीनेर लगाए । 21 तिनीहरूले छाती-पाता त्यसका मुन्द्रीहरूद्वारा एपोदका मुन्द्रीहरूमा निलो फित्ताले कमरपेटीमा बाँधे ताकि त्यो बुनेको एपोदेदिखि सर्न नापोस् । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएबमेजिम तिनीहरूले बनाए । 22 बजलेलाई एपोदको अलखा पूर्ण रूपमा निलो रडको बुनेको कपडाबाट बनाए । यो जुलाहाको काम थियो । 23 यसको बिचमा टाउको छिराउने प्वाल थियो । नव्यातियोस् भन्नाका लागि यसमा कठालोको प्वालजस्तै बुनेको बिट थियो । 24 तिनीहरूले तलको फेरोको चारैतिर निलो, बैजनी, रातो थागो र मसिनो सुती कपडाका दारिमहरू बनाए । 25 तिनीहरूले निखुर सुनका घण्टीहरू बनाए, र तलको फेरोमा वरिपरि दारिमका बिच-बिचमा तिनीहरूले ती लगाए । 26 तिनीहरूले हारूनले भित्र सेवा गर्दा लगाउने अलखाको छेउ-छेउमा एउटा घण्टी र एउटा दारिम अनि एउटा घण्टी र एउटा दारिम लगाए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले गरे । 27 तिनीहरूले हारून र तिनका छोराहरूका लागि मसिनो सुती कपडाका लबेदाहरू बनाए । 28 तिनीहरूले मसिनो सुती कपडाको फेटा, सुती कपडाका अन्य फेटाहरू, सुती कपडाका भित्री वस्त्रहरू, 29 सुती कपडा र निलो, बैजनी, रातो थागोको पुटका बनाए । यो बुटा खर्चको काम थियो । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले गरे । 30 तिनीहरूले निखुर सुनको पवित्र मुकुटको पाता बनाए । 31 तिनीहरूले यसलाई छाप-अँठिमा झाँ “परमप्रभुको निनित पवित्र” भनेर खोपे । तिनीहरूले फेटाको माथिपट्टि निलो फित्ता बाँधे । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले गरे । 32 यसरी पवित्र वासस्थान अर्थात् भेट हुने पालको काम सकियो । इसाएलका मानिसहरूले सबै कुरा गरे । परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएका सबै आज्ञालाई तिनीहरूले पछायाए । 33 तिनीहरूले पवित्र वासस्थान, पाल र यसका सबै सरसामान अर्थात् यसका अड्कुसेहरू, फल्याकहरू, बारहरू, खम्बाहरू र आधारहरू, रातो 34 रडले रङ्गयाइएका भेडाका छालाहरूको छत, सीलको छालाको छत र ढाक्ने पर्दा, 35 गवाहीको सन्दुकसाथै डन्डाहरू र प्रायशिचत्तको ढक्नी ल्याए । 36 तिनीहरूले टेबुल, यसका सबै भाँडाकुँडा र उपस्थितिको रोटी, 37 निखुर सुनको सामदान र लहरै राखिने यसका दियाहरू, यसका सबै सामान र दियाहरूका लागि तेल, 38 सुनको वेदी, अभिषेक गर्न तेल र सुगन्धित धूप, पवित्र वासस्थानको प्रवेशद्वारको पर्दा, 39 काँसाको वेदी र काँसाको झिँजा र यसका डन्डाहरू र भाँडाकुँडा र ठुलो बाटा र यसको बुटा ल्याए । 40 तिनीहरूले चोकका लागि यसका खम्बाहरू र आधारहरू अनि चोकको प्रवेशद्वारको लागि पर्दा, यसका डोरीहरू र पालका किलाहरू अनि पवित्र वासस्थान अर्थात् भेट हुने पालको सेवाको लागि सबै सरसामान ल्याए । 41 तिनीहरूले पवित्रस्थानमा सेवा गर्नको लागि बुनेका मसिनो सुती कपडाका पोशाकहरू, पुजारी भाएर सेवा गर्न हारून र तिनका छोराहरूका लागि पवित्र पोशाकहरू ल्याए । 42 यसरी इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभएमुताबिक सबै काम गरे । 43 मोशाले सबै कामको जाँच गर्दा तिनीहरूले गरेका पाए । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले गरे । तब मोशाले तिनीहरूलाई आशिष दिए ।

40 तब परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 2 “नयाँ वर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा तैले पवित्र वासस्थान अर्थात् भेट हुने पाल खडा गर्नु । 3 तैले यसभित्र गवाहीको सन्दुक राख्नू र यसलाई पर्दाले छेक्न । 4 तैले टेबुललाई भित्र ल्याएर यसमाथि राखिने थोकहरू मिलाएर राख्नू । त्यसपछि तैले सामदान भित्र ल्याएर दियाहरू मिलाउन् । 5 तैले गवाहीको सन्दुकको सामुने सुनको धूपको वेदी राख्नू र पवित्र वासस्थानको प्रवेशद्वारमा पर्दा राख्नू । 6 तैले पवित्र वासस्थान अर्थात् भेट हुने पालको प्रवेशद्वारको सामुने होमबलिको लागि वेदी राख्नू । 7 तैले भेट हुने पाल र वेदीको बिचमा ठुलो बाटा राख्नू र त्यसभित्र पानी हाल्नू । 8 चोकको वरिपरि

घेरा हाली यसको प्रवेशद्वारमा पर्दा झुण्डयाउन् । तैले अभिषेक गर्ने तेल लिई पवित्र वासस्थान र यसभित्र भएको होके थोकलाई अभिषेक गर्नु । 9 तैले यसलाई र यसका सबै सरसामान मेरो लागि अलग गर्नु । तब यो पवित्र हुनेछ । 10 तैले होमबलिको निमित वेदी र यसका सबै भाँडाकुँडालाई अभिषेक गर्नु । तैले वेदी मेरो निमित अलग गर्नु र त्यो मेरो लागि अति पवित्र हुनेछ । 11 तैले काँसाको बाटा र यसको बुटा अभिषेक गरेर यसलाई मेरो लागि अलग गर्नु । 12 तैले हारून र यसका छोराहरूलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याई तिनीहरूलाई पानीले नुहाइदिनुपर्छ । 13 मेरो लागि अलग गरिएका पोशाकहरू तैले हारूनलाई लगाइदिनु र त्यसले पुजारी बनेर मेरो सेवा गरोस् भनेर त्यसलाई अभिषेक गरी मेरो निमित अलग गर्नु । 14 त्यसका छोराहरूलाई ल्याई तिनीहरूलाई लबेदा पहिराइदिनु । 15 पुजारी बनेर तिनीहरूले मेरो सेवा गरून भनेर तैले तिनीहरूका पितालाई जस्तै तिनीहरूलाई अभिषेक गर्नु । तिनीहरूको अभिषेकले पुस्ता-पुस्तासम्म तिनीहरूलाई स्थायी पुजारीको पद प्रदान गर्छ ।” 16 मोशाले त्यसै गरे । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले गरे । तिनले यी सबै गरे । 17 यसरी दोस्रो वर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा पवित्र वासस्थान खडा भयो । 18 मोशाले पवित्र वासस्थान खडा गरे, यसका आधारहरू ठाउँमा राख्ने, यसका फल्याकहरू खडा गरे, यसका बारहरू जोडे र यसका डन्डाहरू र खम्बाहरू खडा गरे । 19 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले पवित्र वासस्थानमाथि पाल फिँजाएर त्यसमाथि छत राख्ने । 20 तिनले करारका आज्ञाहरूलाई लिई तिनले सन्दुकभित्र हाले । तिनले 21 सन्दुकमा डन्डाहरू हालेर त्यसमाथि प्रायशिचत्तको ढक्नी राख्ने । तिनले सन्दुकलाई पवित्र वासस्थानमा ल्याए । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले गवाहीको सन्दुकलाई छेक्ने पर्दा टाँगै । 22 तिनले पर्दाको बाहिरपट्टि भेट हुने पाल अर्थात् पवित्र वासस्थानको उत्तरपटि टेबुल राख्ने । 23 परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले परमप्रभुको सामु टेबुलमा रोटी मिलाएर राख्ने । 24 तिनले भेट हुने पाल अर्थात् पवित्र वासस्थानको दक्षिणपट्टि टेबुलको सामु सामदान राख्ने । 25 परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले परमप्रभुको सामु दियाहरू बाले । 26 तिनले भेट हुने पालभित्र पर्दाको सामुने सुनको धूपको वेदी राख्ने । 27 परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले यसमाथि सुगन्धित धूप बाले । 28 तिनले पवित्र वासस्थानको प्रवेशद्वारमा पर्दा झुण्डयाए । 29 तिनले भेट हुने पाल अर्थात् पवित्र वासस्थानको प्रवेशद्वारमा होमबलिको वेदी राख्ने । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनले यहाँ नै होमबलि र अन्वलिं चढाए । 30 तिनले भेट हुने पाल र यस वेदीको बिचमा बाटा राख्नी त्यसमा धुनताई पानी राख्ने । 31 मोशा, हारून र तिनका छोराहरूले बाटाको वेदी राख्ने । 32 तिनीहरू भेट हुने पालभित्र प्रवेश गर्दा र वेदीमा जाँदा तिनीहरूले धुने गर्थे । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले आ-आफूलाई धुने गर्थे । 33 मोशाले पवित्र वासस्थान र वेदीको प्रविपरि चोक खडा गरे । तिनले चोकको प्रवेशद्वारमा पर्दा राख्ने । यसरी मोशाले काम पुरा गरे । 34 तब बादलले भेट हुने पाललाई ढाक्यो, अनि परमप्रभुको महिमाले पवित्र वासस्थान भरियो । 35 भेट हुने पालमाथि बादल आएर बसेकोले र परमप्रभुको महिमाले पवित्र वासस्थान भरिएकोले मोशा यसभित्र प्रवेश गर्न सकेनन् । 36 पवित्र वासस्थानबाट बादल उठाइँदा इसाएलका मानिसहरू आफ्नो बाटो लाग्थे । 37 तर पवित्र वासस्थानबाट बादल नउठादा मानिसहरूले यात्रा गर्दैनथे । बादल नउठेसम्म तिनीहरू बसिरह्ये । 38 किनकि इसाएलका मानिसहरूका सबै यात्राभारि तिनीहरूले देखे गरी दिनमा परमप्रभुको बादल र रातमा उहाँको आगो पवित्र वासस्थानमाथि हुन्थ्यो ।

लेवीहरू

1 परमप्रभुले मोशालाई भेट हुने पालबाट बोलाएर यसो भन्नुभयो, २

“इसाएलका मानिसहरूलाई यस्तो भन्नू तिमीहरूका बिचबाट कसैले परमप्रभुको निमित्त बलि ल्याउँदा गाई-गोरुको बथान वा भेडा-बाखाका बगालबाट पशु ल्याउन् । ३ यदि त्यसको बलि गाई-गोरुको होमबलि हो भने, त्यसले निष्ठ्योट गोरु ल्याओस् । परमप्रभुको अगि ग्रहणयोग्य होस् भनेर त्यसले त्यो भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा चढाओस् । ४ त्यसले आफ्नो हात त्यस होमबलिको टाउकोमाथि राखोस्, र त्यसपछि त्यसको खातिर त्यो प्रायश्चित्तको रूपमा ग्रहण हुने छ । ५ त्यसपछि त्यसले त्यो गोरुलाई परमप्रभुको अगि मारोस् । हारूनका छोराहरू अर्थात् पुजारीहरूले त्यसको रगत भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा रहेको वेदीमा चढाई छर्कून् । ६ तब त्यसले त्यो होमबलिको छाला काढेर त्यसलाई दुक्रा-दुक्रा गरी काटोस् । ७ अनि पुजारी हारूनका छोराहरूले वेदीमाथि आगे लगाउन् र त्यस आगोमा दाउराहरू राख्नून् । ८ हारूनका छोराहरू, अर्थात् पुजारीहरूले वेदीको दाउरामाथिको आगोमा ती टुक्राहरू, टाउको र बोसो मिलाएर राख्नून् । ९ तर त्यसका भित्री भागहरू र खुट्टाहरूलाई त्यसले पानीले धोओस् । त्यसपछि पुजारीले वेदीमा भएका सबै कुराहरूलाई होमबलिको रूपमा जलाउन् । त्यसले मेरो निमित्त मिठो सुगन्ध निकाल्ने छ; त्यो मेरो निमित्त चढाइएको होमबलि हुने छ । १० यदि त्यसको होमबलि भेडाहरू वा बायाहरूमध्येवाट हो भने, त्यसले एउटा निष्ठ्योट भाले चढाओस् । ११ त्यसले त्यो परमप्रभुको अगि वेदीको उत्तर पट्टिको भागमा मारोस् । हारूनका छोराहरू, अर्थात् पुजारीहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि छर्कून् । १२ त्यसपछि त्यसले त्यो दुक्रा-दुक्रा गरी काटोस्, र पुजारीले त्यसको टाउको र बोसोलाई वेदीको दाउरामाथिको आगोमा मिलाएर राख्नौस्, १३ तर त्यसका आन्द्राभुँडी र खुट्टाहरूलाई भने त्यसले पानीले धोओस् । त्यसपछि पुजारीले ती सबै चढाओस्, र वेदीमा जलाओस् । यो होमबलि हो, र त्यसले परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिने छ; यो उहाँलाई चढाइएको होमबलि हो । १४ यदि परमप्रभुको निमित्त त्यसको बलि पक्षीहरूको होमबलि हो भने, त्यसले एउटा दुकुर वा परेवाको बचेरा ल्याओस् । १५ पुजारीले त्यो वेदीमा ल्याओस्, त्यसको टाउको निमोरेर चुंडाओस्, र त्यसलाई वेदीमा जलाओस् । त्यसपछि त्यसको रगत वेदीको छेउमा बहाइयोस् । १६ त्यसले त्यसका आन्द्राभुँडीलाई त्यसका मलसहित बाहिर निकाले वेदीको पूर्वपटित खरानी राखिने ठाउंमा पफ्यांकोस् । १७ त्यसले परेवाकाट त्यसलाई च्यातोस्, तर त्यसले त्यसलाई दुई दुक्रा नगरोस् । त्यसपछि पुजारीले त्यो वेदीको दाउरामाथिको आगोमा जलाओस् । यो एउटा होमबलि हुने छ, र त्यसले परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिने छ; यो नै आगोबाट चढाइएको बलि हुने छ ।

2 कसैले परमप्रभुको निमित्त अन्नबलि ल्याउँदा, त्यसको बलि मसिनो पिठोको होस्, र त्यसले त्यसमा तेल खन्याओस् र त्यसमा धूप हालोस् ।

२ त्यसले त्यो भेटी हारूनका छोराहरू, अर्थात् पुजारीहरूकहाँ लागोस्, र त्यहाँ तेल र धूपसहित त्यस मसिनो पिठोबाट पुजारीले एक मुट्ठी निकालोस् । त्यसपछि बलिको रूपमा पुजारीले त्यसलाई जलाओस् । त्यसले परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिने छ; यो उहाँको निमित्त आगोद्वारा गरिएको बलि हुने छ । ३ अन्नबलिबाट जे बाँकी रहन्छ त्यो हारून र तिनका छोराहरूको हुने छ । परमप्रभुको निमित्त आगोबाट गरिएको बलिहरूमध्ये यो अति पावित्र हुने छ । ४ चुलोमा पकाइएको अखमिरी अन्नबलि चढाउँदा, त्यो तेल मिसाइएको मसिनो पिठोको नरम रोटी होस्, वा त्यो तेल लगाइएको अखमिरी कडा रोटी होस् । ५ यदि तिमीहरूको अन्नबलि च्याप्टो फलामको तावामा पकाइएको हो भने, त्यो तेल मिसाइएको अखमिरी मसिनो पिठोको होस् । ६ त्यसलाई दुक्रा-दुक्रा पार्न र त्यसमा तेल खन्याउनून् । यो अन्नबलि हो । ७ यदि तिमीहरूको

अन्नबलि तावामा पकाइएको हो भने, त्यो मसिनो पिठो र तेलबाट बनाउन् । ८ यी कुराहरूले बनाइएको अन्नबलि तिमीहरूले परमप्रभुकहाँ ल्याउनू, र त्यो पुजारीकहाँ लगियोस्, अनि त्यसले त्यो वेदीमा लैजाओस् । ९ त्यसपछि पुजारीले त्यस अन्नबलिबाट केही झिकेर वेदीमा जलाओस् । यो आगोद्वारा गरिएको बलि हुने छ, र यसले परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिने छ । १० अन्नबलिबाट बाँकी रहेका सबै हारून र त्यसका छोराहरूको हुने छ । आगोद्वारा परमप्रभुलाई चढाइएका बलिहरूमध्ये यो परमप्रभुको निमित्त अति पवित्र हुने छ । ११ तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउने कुनै पनि अन्नबलि खमिरद्वारा बनाइहुन्दैन, किनभने परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा गरिएको बलिमा खमिर वा मह नजलाउन् । १२ तिमीहरूले ती परमप्रभुलाई पहिलो फलहरूको भेटीको रूपमा चढाउनू, तर वेदीमा मिठो सुगन्ध दिनलाई ती प्रयोग नहोउन् । १३ तिमीहरूले आफ्ना सबै अन्नबलिहरूमा नून मिसाउन् । आफ्नो अन्नबलिमा आफ्ना परमेश्वरको प्रतिज्ञाको नून कहिल्यै नछाउनू । आफ्ना सबै भेटीहरूमा तिमीहरूले नून चढाउनू । १४ परमप्रभुलाई पहिलो फलहरूको अन्नबलि चढाउँदा, आगोमा सेकाइएको र पिसिएको ताजा अन्न चढाउनू । १५ त्यसपछि त्यसमा तेल र धूप राख्नू । यो अन्नबलि हो । १६ त्यसपछि पुजारीले पिसिएको अन्न, तेल र धूपबाट केही जलाओस् । यो परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा गरिएको बलि हो ।

3 यदि कसैले गाई-गोरुको बथानबाट कुनै पशुको मेलबलिको भेटी चढाउनू ।

भने, त्यसले परमप्रभुको अगि निष्ठ्योट साँदे वा गाई चढाओस् । २ त्यसले बलिको टाउकोमा आफ्नो हात राखोस् र त्यसलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा नै मारोस् । त्यसपछि हारूनका छोराहरू अर्थात् पुजारीहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि छर्कून् । ३ त्यस मानिसले परमप्रभुको अगि आगोद्वारा मेलबलि चढाओस् । भित्री भागहरू र दुर्वटा मृगलालाई ढाक्ने वा तीसँगी जोडिएको, ४ र कम्मरसँगै भएको बोसो, र कलेजोको भागलाई मृगलालासमेत त्यसले निकालोस् । ५ हारूनका छोराहरूले त्यो वेदीको दाउरामाथिको आगोमा होलबलिसँगै जलाओस् । यसले परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध निकाल्ने छ; यो उहाँको निमित्त आगोद्वारा गरिएको बलि हुने छ । ६ यदि परमप्रभुको निमित्त कुनै मानिसको मेलबलि भेडा-बाखाको बगालबाट हो भने, त्यसले निष्ठ्योट भाले वा पोथी चढाओस् । ७ यदि त्यसले बलिको निमित्त थुमा चढाउँछ भने, त्यसले त्यो परमप्रभुको अगि चढाओस् । ८ त्यसले बलिको टाउकोमाथि आफ्नो हात राख्नौस् र भेट हुने पालको सामु मारोस् । त्यसपछि हारूनका छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि छर्कून् । ९ त्यस मानिसले मेलबलिलाई परमप्रभुको निमित्त होमबलिङ्गै चढाओस् । मेरुदण्डको तल्लो भागको सम्पूर्ण बोसो र आन्द्राभुँडीलाई ढाक्ने र तीसँगै भएको जम्मै बोसो, १० र दुर्वटा मृगूला र कम्मरसँगै भएको बोसो, र कलेजोको भागलाई मृगूलाहरूसँगै त्यसले निकालोस् । ११ त्यसपछि पुजारीले परमप्रभुको निमित्त भोजनको होमबलिङ्गै वेदीमा ती सबै जलाओस् । १२ यदि कुनै मानिसको बलि बाख्या हो भने, त्यसले त्यो परमप्रभुकहाँ चढाओस् । १३ त्यसले आफ्नो हात त्यस बाख्याको टाउकोमाथि राखोस् र भेट हुने पालको सामु मारोस् । त्यसपछि हारूनका छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि छर्कून् । १४ त्यस मानिसले आगोद्वारा चढाइएको आफ्नो बलिलाई परमप्रभुकहाँ ल्याओस् । त्यसले भित्री भागहरूलाई ढाक्ने र तीसँगै भएको बोसोलाई निकालोस् । १५ त्यसले दुर्वटा मृगूला, तीसँगै भएको बोसो र कम्मरसँगै भएको बोसोलाई कलेजोको भागसँगै निकालोस् । १६ पुजारीले भोजनको होमबलिङ्गै ती सबै वेदीमा मिठो सुगन्ध निकाल्नको निमित्त जलाओस् । सबै बोसोचाहिं परमप्रभुको हो । १७ तैले आफ्नो घर बनाउने हरेक ठाउंमा र तेरा मानिसहरूको पुस्तौ-पुस्तामा यो सदाको निमित्त एउटा विधि होस्, र तैले बोसो र रगत नखानू ।”

4 परमप्रभु मोशासँग यसो भनेर बोल्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई

यस्तो भन्नू, यदि परमप्रभुले नगर्नु भनी आज्ञा गर्नुभएका कार्यहरू गरेर कसैले अजानमा पाप गर्दै, र यदि त्यसले निषेध गरिएको कुनै काम गर्दै भने, तल भनिएँदै गर्नु । 3 यदि मानिसहरूमा दोष त्याउने गरी मुख्य पुजारीले पाप गर्दछ भने, आफूले गरेको पापको निष्ठि त्यसले परमप्रभुको अगि पापबलिको रूपमा एउटा निष्खोट साँडै ल्याओस् । 4 त्यसले त्यो साँडैलाई परमप्रभुको अगि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा ल्याओस्, त्यसको टाउकोमाथि आफ्नो हात राखोस्, र त्यस साँडैलाई परमप्रभुको अगि मारोस् । 5 अभिविक्त पुजारीले त्यस साँडैको रगत लिएर भेट हुने पालमा लगोस् । 6 त्यस पुजारीले आफ्नो आँलालाई रातमा चोपेर परमप्रभुको अगि सबैभन्दा पवित्र स्थानको पर्दाङगाडि सात पटक छक्कोस् । 7 त्यसपछि पुजारीले परमप्रभुको अगि सुगन्धित धूपको वेदीमा भएका सिडहरूमा केही रगत लगाओस्, र त्यसले साँडैको बाँकी रगत भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा भएको वेदीको मुनि होमबलिको निष्ठि खन्याओस् । 8 पापबलिको साँडैको जम्मै बोसो, र भित्री भागहरूलाई ढाक्ने र तीसँगी जोडिएको बोसो त्यसले छिकोस्, 9 दुईवटा मृगौला र त्यसमा भएको बोसो, कम्मरमा भएको बोसो, र कलेजोको भागलाई त्यसले छिकोस् । 10 मेलबलिको बलिदानको साँडैबाट झौँ त्यसले त्यो सबै छिकोस् । त्यसपछि पुजारीले होमबलिको निष्ठि यी सबै भागलाई वेदीमा जलाओस् । 11 साँडैको छाला र बाँकी मासु, त्यसको टाउको, खुट्टाहरू, भित्री भागहरू र त्यसको गोबर, 12 र साँडैका अस बाँकी सबै भागहरूलाई त्यसले छाउनीभन्दा बाहिरको ठाउँमा लगोस् जुन ठाउँ तिनीहरूले मेरो निष्ठि शुद्ध बनाएका छन् र जहाँ तिनीहरूले खरानी खन्याउँछन्; ती भागहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ दाउरामा जलाउन । तिनीहरूले जहाँ खरानी ख्याउँछन्, त्यहाँ नै ती भागहरू जलाउन । 13 यदि इसाएलको जम्मै समुदायले पाप गर्न नचाहैदा-नचाहैदै पाप गर्दछ भने, र तिनीहरूले पाप गरेका छन् र परमप्रभुले नगर्नु भनी आज्ञा गर्नुभएका कुनै कार्यहरू तिनीहरूले गरेका छन् भने विषयमा त्यो समुदाय अजान छ, र तिनीहरू दोषी छन् भने, 14 तिनीहरूले गरेका पाप प्रकट भएपछि त्यस समुदायले पापबलिको निष्ठि एउटा साँडै चढाओस् र त्यसलाई भेट हुने पालको अगाडि ल्याओस् । 15 त्यस समुदायका एल्डरहरूले परमप्रभुको अगि त्यस साँडैको टाउकोमाथि आफ्ना हातहरू राख्नु, र त्यसलाई परमप्रभुको अगि मारन् । 16 अभिविक्त पुजारीले साँडैको केही रगत भेट हुने पालमा ल्याओस्, 17 र पुजारीले आफ्नो आँला त्यस रातमा चोपेर परमप्रभुको अगि पर्दाको सामु सात पटक छक्कोस् । 18 परमप्रभुको सामु रहेको भेट हुने पालको वेदीमा त्यसले केही रगत खन्याओस्, र सबै रात त्यसले भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा रहेको वेदीमनि होमबलिको निष्ठि खन्याओस् । 19 त्यसले त्यसबाट सबै बोसो छिकोस् र त्यसलाई वेदीमा जलाओस् । 20 त्यसले त्यस साँडैलाई गर्नुर्नै यस्तै नै हो । पापबलिको साँडैलाई झौँ त्यसले जे गरेको थियो, यस साँडैलाई पनि त्यसतै गरोस्, र पुजारीले मानिसहरूका निष्ठि प्रायशित्त गर्ने छ, र तिनीहरूलाई क्षमा हुने छ । 21 त्यसले साँडैलाई छाउनीको बाहिर लगोस् र पहिलो साँडैलाई झौँ त्यसले त्यो जलाओस् । यो नै समुदायको निष्ठि पापबलि हो । 22 शासन गर्ने कोहीले उसका परमप्रभु परमेश्वरले नगर्नु भनी आज्ञा गर्नुभएका कुराहस्मध्ये कुनै गरी अजानमा पाप गर्दछ, र त्यो दोषी ठहरियो भने, 23 त्यसले गरेको पाप उसलाई प्रकट गरिदा, त्यसले बलिको निष्ठि निष्खोट बोको ल्याओस् । 24 त्यसले त्यस बोकोको टाउकोमाथि आफ्नो हात राखोस् र परमप्रभुको अगि होमबलिलाई माने स्थानमा त्यसलाई मारोस् । यो पापबलि हो । 25 पुजारीले आफ्नो आँलाले पापबलिको रात लिएर होमबलिको वेदीका सिडहरूमा लगाओस्, र होमबलिको वेदीको फेदमा त्यसले त्यसको रगत खन्याओस् । 26 मेलबलिको बोसोझौँ त्यसले जम्मै बोसो वेदीमा जलाओस् । त्यस शासकको पापको निष्ठि पुजारीले प्रायशित्त गर्ने छ, र त्यस शासकलाई क्षमा हुने छ । 27 यदि आम मानिसमध्ये कसैले

परमप्रभुले उसलाई नगर्नु भनी आज्ञा गर्नुभएका कुराहस्मध्ये कुनै गरी अजानमा पाप गर्दछ, 28 र त्यसले गरेको पाप उसलाई प्रकट गरिदा त्यसले आफ्नो दोष स्वीकार्छ भने, त्यसले आफूले गरेको पापको निष्ठि एउटा निष्खोट बाँझी बलिको लागि ल्याओस् । 29 त्यसले त्यस पापबलिको टाउकोमाथि आफ्नो हात राखोस् र होमबलिको स्थानमा त्यस पापबलिलाई मारोस् । 30 पुजारीले केही रगत आफ्नो आँलामा लिएर होमबलिको वेदीका सिडहरूमा लगाओस् । बाँकी रगतचाहिँ त्यसले वेदीको फेदमा खन्याओस् । 31 मेलबलिलाई झौँ त्यसले जम्मै बोसोलाई काटी छिकोस् । परमप्रभुको निष्ठि मिठो सुगन्ध दिनको निष्ठि पुजारीले त्यो वेदीमा जलाओस् । पुजारीले त्यस मानिसको निष्ठि प्रायशित्त गर्ने छ, र उसलाई क्षमा हुने छ । 32 यदि त्यस मानिसले पापबलिको निष्ठि भेडाको बच्चा ल्याउँछ भने, त्यसले एउटा निष्खोट पाठी ल्याओस् । 33 त्यसले आफ्नो हात त्यस पापबलिको टाउकोमाथि राखोस् र होमबलिलाई मार्ने स्थानमा त्यसलाई पापबलिको निष्ठि मारोस् । 34 पुजारीले पापबलिको केही रगत आफ्नो आँलामा लिएर होमबलिको वेदीका सिडहरूमा लगाओस्, र त्यसको जम्मै रगत त्यसले वेदीको फेदमा खन्याओस् । 35 मेलबलिको निष्ठि चाडाएको भेडाको बच्चाको बोसोझौँ त्यसले जम्मै बोसो काटी छिकोस्, र पुजारीले परमप्रभुको वेदीमाथिको होमबलिमा त्यो जलाओस् । पुजारीले त्यस मानिसले गरेको पापको निष्ठि प्रायशित्त गर्ने छ, र त्यस मानिसलाई क्षमा हुने छ ।

5 यदि कसैले आफूले देखेको वा सुनेको कुनै कुराको साक्षी भएर पनि त्यस कुराको गवाही दिनुपर्ने अवस्थामा गवाही नदिएको कारणले पाप गर्दछ भने, त्यो दोषी हुने छ । 2 वा परमेश्वरले अशुद्ध ठहराउनुभएको कुनै कुरा कसैले छोयो भने, चाहे त्यो कुनै अशुद्ध वन-पशु, पालतु पशु वा घसने पशुको मृत शरीर होस्, त्यसले त्यो अजानमा छोपेको भए तापानि त्यो अशुद्ध दोषी हुने छ । 3 वा त्यसले कसैको अशुद्धता छोयो भने, चाहे त्यो अशुद्धता जेसुको होस्, र त्यसबाटे त्यो अजान छ भने, त्यसबाटे त्यसलाई थाहा भएपछि त्यो दोषी हुने छ । 4 वा कसैले खराब वा असल गर्न आफ्नो मुखबाट विचार नगरेर किरिया हाल्छ भने, त्यसले जेसुकैको किरिया हालेको भए तापानि, यदि त्यसबाटे त्यो अजान छ भने, त्यसबाटे त्यसलाई थाहा भएपछि त्यो यी सबै कुराहरूमा दोषी हुने छ । 5 यी कुराहरूमा कोही दोषी ठहरिएपछि त्यसले जेसुकै पाप गरेको भए तापानि त्यसले त्यो स्वीकार गर्नुपर्छ । 6 त्यसपछि त्यसले आफूले गरेको पापको निष्ठि परमप्रभुकहाँ दोषबलिको रूपमा बगालबाट पोथी पशु, पाठी वा बाँझी पापबलिको निष्ठि ल्याओस्, र त्यसको पापको निष्ठि पुजारीले प्रायशित्त गर्ने छ । 7 यदि त्यससँग पाठी किन्ने औकात छैन भने, त्यसले आफ्नो पापको निष्ठि परमप्रभुकहाँ दोषबलिको रूपमा दुईवटा दुर्कुर वा दुईवटा पेरेवाका बच्चा ल्याओस्, एउटाचाहिँ पापबलिको निष्ठि र अर्को होमबलिको निष्ठि । 8 त्यसले त्यो पुजारीकाहाँ ल्याओस्, जसले पहिला एउटालाई पापबलिको निष्ठि अर्पण गर्ने छ । त्यसले त्यसको घाँटीबाट त्यसको टाउको निमोठास्, तर त्यसको शरीरबाट त्यसलाई पूर्ण रूपमा नहुताओस् । 9 त्यसपछि त्यसले पापबलिको केही रगत वेदीको वरिपरि छक्कोस्, र बाँकी रगतचाहिँ वेदीको फेदमा खन्याओस् । यो चाहिँ पापबलि हो । 10 त्यसपछि निर्देशनहरूमा वर्णन गरिएनुसार त्यसले दोसो चोरोलाई होमबलिको रूपमा अर्पण गरोस्, र त्यसले गरेको पापको निष्ठि पुजारीले प्रायशित्त गर्ने छ, र त्यस मानिसलाई क्षमा हुने छ । 11 तर यदि त्यससँग दुई दुर्कुर वा दुईवटा पेरेवाका बच्चा किन्ने औकात छैन भने, त्यसले आफ्नो पापको निष्ठि बलिको रूपमा आधा पाठी मसिनो पिठोको पापबलि ल्याओस् । त्यो पापबलि भएको कारण त्यसले त्यसमा तेल वा धूप नराखोस् । 12 त्यसले त्यो पुजारीकाहाँ ल्याओस्, र पुजारीले त्यसबाट एक मुट्ठी चिन्हको रूपमा लिएर परमप्रभुको निष्ठि वेदीमा आगोको बलिमाथि जलाओस् । यो पापबलि हो । 13 त्यस मानिसले गरेको

सबै पापको निमित्त पुजारीले प्रायश्चित्त गर्ने छ, र त्यस मानिसलाई क्षमा हुने छ । अन्नबलिमा झाँ भेटीबाट बाँकी रहेको जति सबै पुजारीको हुने छ ।” १४ अनि परमप्रभु मोशासँग यसो भनेर बोल्नुभयो, १५ “यदि कसैले अजानमा परमप्रभुका कुराहरूको सम्बन्धमा पाप गर्दछ र अविश्वासपूर्वक काम गर्दछ भने, त्यसले परमप्रभुकहाँ आफ्नो दोषबलि ल्याओस् । यो बलिहाँ दोषबलिको रूपमा बगालको निष्ठोट भेडा होस्: जसको मूल्य पवित्रस्थानको चाँदीको शेकेल बराबरको हुनुपर्छ । १६ जे पवित्र छ त्यसको विरुद्ध गरेको पापको कारण त्यसले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउनुपर्छ, र त्यसमा पाँचौं भाग थपेर पुजारीलाई दिनुपर्छ । त्यसपछि दोषबलिको त्वे भेडा लिएर पुजारीले त्यस मानिसको निमित्त प्रायश्चित्त गर्ने छ, र त्यसलाई क्षमा हुने छ । १७ परमप्रभुले नर्गू भनी आज्ञा गर्नुभएको कुनै कुरा कसैले गर्दछ भने, त्यसबाटे त्यो अजान भए तापनि, त्यो दोषी हुने छ र आफ्नो दोषको भार त्यसले आफै बोक्नुपर्छ । १८ त्यसले बगालबाट प्रचलित मूल्य बराबरको एउटा निष्ठोट भेडा पुजारीकहाँ दोषबलिको रूपमा ल्याओस् । त्यसले अजानमा गरेको पापको निमित्त पुजारीले प्रायश्चित्त गर्ने छ, र त्यसलाई क्षमा हुने छ । १९ यो दोषबलि हो, र त्यो निश्चय नै परमप्रभुको अगि दोषी छ ।”

६ परमप्रभु यसो भनेर मोशासँग बोल्नुभयो, २ “यदि कसैले विश्वासमा कायम भएको कुनै कुरा, वा वास्ता गर्नका निमित्त भनेर उसलाई राख्न दिइएको वा चोरी भएको कुनै कुराको विषयमा परमप्रभुको विरुद्ध पाप गर्दछ र विश्वासहीन कार्य गर्दछ, वा आफ्नो छिमेकीमाथि त्यसले अत्याचार गर्दछ भने, ३ वा आफ्नो छिमेकीको कुनै हराएको कुरा त्यसले पाएर त्यसबाटे झुटो बोल्छ, वा झुटो किरिया हाल्छ, वा मानिसहरूले पाप गर्ने यी कार्यहरूजस्तो कुनै गर्दछ भने, ४ र यदि त्यसले पाप गरेको छ र त्यो दोषी ठहरियो भने, त्यसले चोरी गरेर वा अत्याचार गरेर लिएको, वा त्यसको जिम्मामा भएको, वा हराएर त्यसले पाएको सबै फिर्ता गरोस् । ५ साथै, त्यसले कुनै विषयमा झुटो किरिया हालेको भए, त्यो दोषी ठहरिएको दिनमा त्यसले त्यो पूर्ण रूपमा फिर्ता गरोस्, र त्यसको मूल्यको पाँचौं भाग थपेर त्यसको मालिकलाई दिओस् । ६ त्यसपछि त्यसले परमप्रभुको अगि बगालबाट प्रचलित मूल्य बराबरको एउटा निष्ठोट भेडा दोषबलि ल्याओस् र पुजारीलाई दिओस् । ७ पुजारीले परमप्रभुको अगि त्यसको निमित्त प्रायश्चित्त गर्ने छ, र त्यसले जेसुकै गरेर दोषी भएको भए तापनि त्यसलाई क्षमा हुने छ ।” ८ अनि परमप्रभु यसो भनेर मोशासँग बोल्नुभयो, ९ “हास्न र त्यसका छोराहरूलाई यसो भनेर आज्ञा गर्नु ‘होमबलिको विधि यस्तो रहेको छ: होमबलि रात भर र विहानसमै वेदीको चुल्होमाथि रहोस्, र वेदीको आगो बलिरहोस् । १० पुजारीले आफ्ना सूतीका पोशाकहरू र भित्री वस्त्रहरू पहिरिने छ । होमबलि पूर्ण रूपमा आगोमा जलिसकेपछि त्यसबाट निस्केको खरानी त्यसले लिने छ, र त्यस खरानीलाई वेदीको छेउमा राख्ने छ । ११ त्यसले आफ्ना वस्त्रहरू फुकाल्ने छ र छाउनीभन्दा बाहिर शुद्ध स्थानमा खरानी लैजानको निमित्त अर्को वस्त्र पहिरिने छ । १२ वेदीको आगोलाई भने बालिराख्नु । त्यो ननिभोस्, र पुजारीले हरेक बिहान त्यसमा दाउरा बालोस् । त्यसले आवश्यक भएअनुसार त्यसमा होमबलिलाई मिलाएर राख्ने छ, र मेलबलिको बोसोलाई त्यसमा जलाउने छ । १३ वेदीमा आगो निरन्तर बालिराख्नु । त्यो ननिभोस् । १४ अन्नबलिको विधि यस्तो रहेको छ । परमप्रभुको अगि वेदीको सामु हाल्नका छोराहरूले त्यो अर्पण गर्नु । १५ अन्नबलिको पिठो, तेल र धूपबाट पुजारीले एक मुटी चिन्हको रूपमा लिएर मिठो सुगन्ध दिनको निमित्त वेदीमा जलाउने छ । १६ हाल्न र उसका छोराहरूले त्यस भेटीबाट बाँकी रहेका सबै खाउन् । त्यो सबै खमिर नराखीकन कुनै एउटा पवित्र स्थानमा खाइनुपर्छ । तिनीहरूले त्यो भेट हुने पालको चोकमा खाउन् । १७ त्यो खमिर राखेर पकाउनुहोस् । १८ आगोद्वारा गरिने मेरा बलिहरूबाट तिनीहरूको भाग हुनलाई मैले त्यो दिएको

छु । पापबलि र दोषबलिलाई यो अति पवित्र छ । १८ तेरा मानिसहरूको पुस्तामा सधै, हारूनको वंशबाटको कुनै पुरुषले आगोबाट परमप्रभुको निमित्त चढाइएको बलिबाट आफ्नो हिस्साको रूपमा त्यो खान सक्ने छ । जसले ती छुन्छ त्यो पवित्र हुने छ ।” १९ यसैकारण परमप्रभु मोशासँग यसो भनेर फेरि बोल्नुभयो, २० “हारून र त्यसका छोराहरूले हरेक छोराको अभिषेक गर्ने दिनमा परमप्रभुलाई अर्पण गर्ने बलि यस प्रकार रहेको छ: नियमित अन्नबलिलाई आधा पाथी मसिनो पिठो, आधाचाहाँ बिहान र आधा साँझ । २१ त्यसलाई पकाउने भाँडामा तेलसँग मिसाएर बनाइयोस् । त्यो भिजेपछि भित्र ल्याउन् । त्यो पाकेपछि अन्नबलिलाई टुक्रा गरी परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिनको निमित्त अर्पण गरियोस् । २२ प्रथम पुजारीका छोराहरूमध्ये हुनेवाला प्रथान पुजारीले त्यो अर्पण गरोस् । सधै आज्ञा गरिएँहाँ ती सबै परमप्रभुको निमित्त जलाइयोस् । २३ पुजारीका सबै अन्नबलि पूर्ण रूपमा जलाइयोस् । त्यो खानुहूँदैन ।” २४ परमप्रभु मोशासँग यसो भनेर फेरि बोल्नुभयो, २५ “हारून र त्यसका छोराहरूलाई यसो भनु, ‘पापबलिको विधि यस्तो रहेको छ: परमप्रभुको अगि होमबलिलाई जुन ठाउँमा मरिन्छ पापबलिलाई पनि त्यहाँ मार्नु । यो अति पवित्र हो । २६ पापको निमित्त अर्पण गर्ने पुजारीले नै त्यो खायोस् । भेट हुने पालको चोकको कुनै एउटा पवित्र स्थानमा त्यो खाइनुपर्छ । २७ त्यसको मासु छुने सबै कुरा पवित्र हुने छ, र यदि कुनै वस्त्रमा सातको छिट्का लागेको भए त्यस छिट्का लागेको ठाउँलाई पवित्र स्थानमा धुन् । २८ तर त्यो उमाल्न प्रयोग गरिएको माटोको भाँडालाई भने फुटाउनु । यदि त्यो कास्साको भाँडामा उमालिएको भए, त्यसलाई माँझौर सफा पानीले धुन् । २९ पुजारीहरूमध्ये जुनसुकै पुरुषले त्यसबाट खान सक्छ किनभने त्यो अति पवित्र हो । ३० तर पवित्र स्थानमा प्रायश्चित्त गर्नको निमित्त भेट हुने पालभित्र ल्याइएको कुनै पनि पापबलिको रगत भने नखानु । त्यो जलाइनुपर्छ ।

७ दोषबलिको विधि यस्तो रहेको छ । यो अति पवित्र हो । २ दोषबलिलाई मार्ने स्थानमा नै तिनीहरूले त्यो मासून, र वेदी वरिपरिको सबै ठाउँमा त्यसको रगत छर्कून् । ३ त्यसभित्र भएका सबै बोसो अर्पण गरिने छ: अर्थात बोसे पुच्छर, भित्री अङ्गहरू ढाक्ने बोसो, ४ दुवै मूरीला र तिनलाई ढाक्ने बोसो, कम्मरनेरेको बोसो, र मृगालासँग कलेजोलाई ढाक्ने बोसो सबै झिक्नु । ५ पुजारीले आगोद्वारा चढाइने बलिका रूपमा यी सबै भागहरूलाई वेदीमा जलाओस् । यो दोषबलि हो । ६ पुजारीहरूमध्ये सबै पुरुषले यस बलिबाट केही भाग खान सक्छन् । यो कुनै पवित्र ठाउँमा खानु किनभने यो अति पवित्र हो । ७ पापबलि पनि दोषबलिजस्तै हो । यी दुवैका एउटै विधि छन् । तिनीहरूका निमित्त प्रायश्चित्त गर्ने पुजारीकै ती हुने छन् । ८ अरूको होमबलिलाई अर्पण गर्ने पुजारीले त्यस होमबलिको छाला आफ्नो निमित्त राख्न सक्छ । ९ चुलोमा बनाइएका सबै अन्नबलि र ताइताप्के वा ताउमा पकाइएका सबै बलि अर्पण गर्ने पुजारीकै हुने छ । १० सुक्खा वा तेलसँग मिसाइएका सबै अन्नबलि समान रूपमा हारूनका वंशको हुने छ । ११ परमप्रभुलाई मानिसहरूले अर्पण गर्ने मेलबलिको भेटीको विधि यस्तो रहेको छ । १२ यदि कसैले त्यो धन्यवाद दिनको निमित्त अर्पण गर्दछ भने, त्यसले त्यो खमिर नराखी तेलमा मिसाएर बनाइएको रोटी, खमिर नराखी माथिबाट तेल लगाइएको रोटी, र मसिनो पिठोलाई तेलमा मिसाएर बनाइएको रोटीको भेटीद्वारा अर्पण गरोस् । १३ साथै, धन्यवाद दिनको निमित्त, आफ्नो मेलबलिसित त्यसले खमिर राखेर बनाइएको रोटी पनि अर्पण गरोस् । १४ परमप्रभुको निमित्त अर्पण गरिएको भेटीस्वरूप यी बलिहरूका हरेक प्रकारबाट एउटा-एउटा त्यसले अर्पण गरोस् । यो भेटी मेलबलिको रगतलाई वेदीमा छर्कने पुजारीकै हुने छ । १५ धन्यवाद दिनको निमित्त मेलबलि अर्पण गर्ने मानिसले आफ्नो बलिदानको मासु बलिकै दिनमा खानु । त्यसबाट कति पनि अर्को बिहानीको निमित्त त्यसले नछोडोस् । १६ तर यदि त्यसको

भेटी प्रतिज्ञाको निम्नि बलिदान भएमा, त्यसले बलिदानलाई अर्पण गर्ने दिनमा नै त्यो खाइयोस्, तर त्यसबाट बाँकी रहेको जित अर्को दिन खान सकिने छ । 17 तर तेसी दिनसम्म बलिदानको जे जित मासु बाँकी रहन्छ, त्योचाहिं जलाइयोस् । 18 यदि कर्तृको मेलबलिको मासु तेसो दिनमा खाइयो भने, त्यो स्वीकारिने छैन, न त त्यो अर्पण गर्नेको निम्नि अर्पण गरिएको गनिने छ । यो अति धृणित कुरो हो, र यो खाने मानिसले आफ्नो पापको दोष बिकरिहने छ । 19 कुनै पनि अशुद्ध कुरा छोएको मासु न खानू । त्यो जलाइयोस् । अरु मासुचाहिं जुन शुद्ध छ, त्यसले खाओस् । 20 तर यदि परमप्रभुको मेलबलिको भेटीबाट कुनै अशुद्ध मानिसले खान्छ भने, त्यो व्यक्ति आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरियोस् । 21 यदि कसैले कुनै अशुद्ध कुरा जस्तै कुनै मानिस वा अशुद्ध पशु, वा कुनै अशुद्ध र तुच्छ वस्तुको अशुद्धतालाई छोएर परमप्रभुको मेलबलिको भेटीको मासु खायो भने, त्यो व्यक्ति आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरियोस् ।¹ 22 अनि परमप्रभु यसो भनेर मोशासँग बोल्नुभयो, 23 “इसाएलका मानिसहरूलाई यस्तो भनु, तिमीहरूले कुनै गोस्, वा भेडा वा बोकोको बोसो न खानू । 24 बलिको रूपमा अर्पण नगरी मरेको पशुको बोसो, वा वन-पशुहरूले मरेको पशुको बोसो अरु कामको निम्नि प्रयोग गर्न मिल्छ, तर निश्चय नै त्यो न खानू । 25 परमप्रभुको निम्नि आगोद्वारा चढाइने बलिको निम्नि मानिसहरूद्वारा अर्पण गर्न बाँकी पशुको बोसो जसले खान्छ, त्यो व्यक्ति आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरियोस् ।² 26 तिमीहरूका घरहरूमा कुनै पक्षी वा पशुको रगत न खानू । 27 जसले रगत खान्छ, त्यो आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरियोस् ।³ 28 परमप्रभु मोशासँग यसरी बोल्नुभयो, 29 “इसाएलका मानिसहरूलाई यस्तो भनु, ‘परमप्रभुलाई मेलबलिको भेटी अर्पण गर्ने मानिसले आफ्नो बलिदानको भाग परमप्रभुकहाँ ल्याओस् । 30 आगोद्वारा परमप्रभुलाई अर्पण गरिने बलिदानचाहिं त्यस मानिसको आपनै हातबाट ल्याइयोस् । त्यसले बलिको छातीसित त्यसको बोसो पनि ल्याओस्, र छातीचाहिं परमप्रभुको अगि डोलाइने बलिको रूपमा डोलाइयोस् । 31 पुजारीले बोसोलाई वेदीमा जलाओस्, तर छातीचाहिं हारून र त्यसका वंशको हुने छ । 32 तैले पुजारीलाई तेरा मेलबलिहरूबाट बलिदानको रूपमा दाहिने फिला भेटी दिनु । 33 हारूनका सन्तानहरूमध्ये मेलबलिहरूको रगत र बोसोलाई अर्पण गर्ने पुजारीले बलिदानबाट दाहिने फिला हिस्साको रूपमा लिअोस् । 34 किनभने मैले इसाएलका मानिसहरूबाट डोलाइने बलिको छाती र योगदानको रूपमा फिला लिएको छ, र ती पुजारी हारून र त्यसका छोराहरूलाई सदाको निम्नि हिस्सास्वरूप दिइएको छ । 35 पुजारीको कार्यमा परमप्रभुको निम्नि सेवा पुःयाउनलाई हारून र त्यसका सन्तानलाई मोशाले अर्पण गरेको दिनमा परमप्रभुको निम्नि आगोद्वारा चढाइएको बलिदानबाट तिनीहरूका निम्नि हिस्सा यही नै हो । 36 परमप्रभुले पुजारीहरूलाई अभिषेक गर्नुभएको दिनमा इसाएलका मानिसहरूबाट तिनीहरूलाई दिनको निम्नि उहालै आज्ञा गर्नुभएको हिस्सा यही नै हो । सबै पुस्ताहरूमा यो तिनीहरूके हिस्सा हुने छ । 37 होमबलि, अन्नबलि, पापबलि, दोषबलि, अभिषेकको बलि र मेलबलिका विधि यी नै हुन्, 38 जुन परमप्रभुले सीनैको मरुभूमिमा इसाएलका मानिसहरूलाई आफ्ना बलिदानहरू परमप्रभुलाई अर्पण गर्नु भनी आज्ञा दिनुभएको दिनमा सीनै पर्वतमा मोशालाई आज्ञा गर्नुभयो⁴ ।”

8 परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 2 “हारून र त्यसका छोराहरूलाई वस्त्रहरू र अभिषेक गर्ने तेल, पापबलिको साँडि, दुईवटा भेडा र अखमिरी रोटीको डालोसाहित ल्याउनु । 3 भेट हुने पालाको प्रवेशद्वारामा सबै समुदायलाई भेला गर्नु ।⁵ 4 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएँ उन्ले गरे, र सबै समुदाय भेट हुने पालाको प्रवेशद्वारामा भेला भए । 5 अनि मोशाले समुदायलाई भने, “परमप्रभुले गर्नु भनेर आज्ञा गर्नुभएको यही नै हो ।”⁶ 6 मोशाले हारून र तिनका छोराहरूलाई ल्याएर पानीले धोए । 7 उनले हारूनलाई

दौरा लगाइदिए र तिनको कम्मरमा फिता लगाइदिए, अनि तिनलाई लबेदा पहिराइदिए एपोद लगाइदिए, र असल प्रकारले बुनिएको पटुकाले एपोद कसे अनि बाँधिदिए । 8 उनले तिनलाई छाती-पाता लगाइदिए, र छाती-पातामा ऊरीम र तुम्मीम राखिदिए । 9 उनले तिनको शिरमा फेटा लगाइदिए, र परमप्रभुले उन्लाई आज्ञा गर्नुभएँ त्यस फेटाको अगाडिपट्टि सुनको पाता, अर्थात पवित्र मुकुट लगाइदिए । 10 मोशाले अभिषेक गर्ने तेल लिएर पवित्र वास्थान र त्यसमा भएका सबै कुरालाई अभिषेक गरे र परमप्रभुको निम्नि ती अलग गरे । 11 उनले सात पटक वेदीमा तेल छर्के, अनि वेदी र त्यसका सबै भाँडाङुङ्डाहरू, धुने बाटा र त्यसको फेदसमेत परमप्रभुको निम्नि अलग गर्नलाई अभिषेक गरे । 12 उनले केही अभिषेक गर्ने तेल हारूनको शिरमा खन्न्याए र तिनलाई पनि परमप्रभुको निम्नि अलग गर्नलाई अभिषेक गरे । 13 मोशाले हारूनका छोराहरूलाई ल्याएर दौरा पहिराइदिए । परमप्रभुले उन्लाई आज्ञा गर्नुभएनुसार उनले तिनीहरूका कम्मरमा फिता लगाइदिए र तिनीहरूका शिरमा सुतीको कपडाको फेटा बेरिदिए । 14 मोशाले पापबलिको साँडि ल्याए, अनि हारून र तिनका छोराहरूले आफ्ना हात त्यस पापबलिको साँडि को टाउकोमाथि राखे । 15 उनले त्यो मारे, र रगत लिएर आफ्नो अँलाले वेदीको सिडहरूमा लगाए, अनि वेदीलाई पवित्र गराएर वेदीको फेदमा रगत खन्न्याए, र त्यसको निम्नि प्रायशिच्छ गर्नलाई वेदीलाई परमप्रभुको निम्नि अलग गरे । 16 मोशाले भित्री भागहरूमा भएका सबै बोसो, कलेजोलाई ढाक्ने भाग, दुवै मृगौला र तिनका बोसो लिए र ती सबै वेदीमा जलाए । 17 तर परमप्रभुले उन्लाई आज्ञा गर्नुभएँ उन्ले त्यो साँडि, त्यसको छाला, त्यसको मासु, र गोबरलाई छाउनीबाहिर जलाए । 18 मोशाले होमबलिको निम्नि भेडालाई अर्पण गरे, अनि हारून र तिनका छोराहरूले आफ्ना हात त्यस भेडाको शिरमा राखे । 19 उनले त्यो मारे र त्यसको रगतलाई वेदीको सबैतिर छर्के । 20 उनले त्यस भेडालाई ढुकान्तुक्रागी काटे र त्यसको टाउको, ती ढुकाहरू र बोसोलाई जलाए । 21 उनले त्यसका भित्री भागहरू र खुट्टाहरूलाई पानीले पखाले, र पुरै भेडालाई वेदीमा जलाए । त्यो होमबलि थियो र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएँ त्यसले परमप्रभुको निम्नि आगोद्वारा चढाइने बलिदानस्वरूप मिठो सुगन्ध दियो । 22 अनि मोशाले अर्को भेडा, अर्थात पवित्रीकरणको भेडा पनि अर्पण गरे, अनि हारून र तिनका छोराहरूले आफ्ना हात त्यस भेडाको शिरमा राखे । 23 हारूनले त्यो मारे, र मोशाले त्यसको केही रगत लिएर हारूनको दाहिने कानको टुप्पो, दाहिने हातको बुढी अँला, र दाहिने खुट्टाको बुढी अँलामा लगाइदिए । 24 उनले हारूनका छोराहरूलाई ल्याए, र तिनीहरूका दाहिने कानको टुप्पो, दाहिने हातको बुढी अँला र दाहिने खुट्टाको बुढी अँलामा केही रगत लगाइदिए । 25 उनले बोसो, बोसे-पच्छर, भित्री भागहरूमा भएका सबै बोसो, कलेजोलाई ढाक्ने भाग, दुवै मृगौला र त्यसको बोसो, र दाहिने फिला लिए । 26 परमप्रभुको सामु भएको अखमिरी रोटीको डालोबाट उनले एउटा अखमिरी रोटी, एउटा तेल मिसाइएको रोटी र एउटा पापड लिएर बोसो र दाहिने फिलामा राखे । 27 उनले ती सबै हारून र तिनका छोराहरूका हातमा राखे र डोलाइने बलिस्वरूप परमप्रभुको अगि डोलाए । 28 त्यसपछि मोशाले ती सबै तिनीहरूका हातबाट लिए र होमबलिको निम्नि वेदीमा जलाए । मिठो सुगन्ध दिने अभिषेकको बलि यही थियो । 29 मोशाले रोटी लिए र परमप्रभुको निम्नि डोलाइने बलिको रूपमा डोलाए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएँ पुजारी-अर्पणको भेडा मोशाकै भाग थियो । 30 मोशाले वेदीमा भएको केही अभिषेक गर्ने तेल र रगत लिए, अनि हारून, तिनका वस्त्र, तिनका छोराहरू र तिनीसँगै तिनका छोराहरूका वस्त्रमा छर्किदिए । यसरी उनले हारून र तिनका वस्त्र, र तिनका छोराहरू र तिनीहरूका वस्त्र सबै परमप्रभुको निम्नि अलग गरे । 31 यसैकारण मोशाले हारून र तिनका छोराहरूलाई भने, “भेट हुने पालाको प्रवेशद्वारामा मासुलाई उमाल्नू, र मैले

‘हारून र तिनका छोराहरूले खाऊँ’ भनेर आज्ञा गरेद्दैं अभिषेकको डालोमा भएको रोटीसहित त्यसलाई त्यहीं खाओ । 32 मासु र रोटीबाट जे बाँकी हुच्छ त्यसलाई जलाउन् । 33 तिमीहरूको अर्पणको काम पुरा नभएसम्म अर्थात् सात दिनसम्म भेट हुने पालको प्रवेशद्वारभन्दा बाहिर नजान् । किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई सात दिनसम्म अभिषेक गर्नुहुने छ । 34 आजको दिनमा जे गरियो, त्यो तिमीहरूको प्रायशिच्छतको निमित्त परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको हो । 35 तिमीहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा सात दिनसम्म दिन र रात बस्नू, र परमप्रभुको आज्ञा मान्नू अनि तिमीहरू मर्ने छैनौ, किनभने मलाई यस्तै आज्ञा भएको छ ।” 36 यसैकारण हारून र तिनका छोराहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको सबै कुरा गरे ।

9 आठौं दिनमा मोशाले हारून, तिनका छोराहरू र इसाएलका धर्म-

गुरुहरूलाई बोलाए । 2 उनले हारूनलाई भने, “पापबलिको निमित्त बगालबाट एउटा बालो, र होमबलिको निमित्त एउटा निष्क्षोट भेडा लिएर परमप्रभुको अगि अर्पण गर्न । 3 इसाएलका मानिसहरूलाई यसो भन्नू, ‘पापबलिको निमित्त एउटा बोको र होमबलिको निमित्त एक-एक वर्षको निष्क्षोट बालो र भेडाको बच्चा लिनू, 4 र परमप्रभुको अगि बलिदानको निमित्त मेलबलिस्वरूप एउटा साँदै र एउटा भेडा, र तेल मिसाइएको अन्नबलि लिनू, किनभने आज परमप्रभु तिमीहरूको देखा पर्नुहो छ ।” 5 यसैकारण मोशाले भनेअनुसार तिनीहरूले सबै कुरा भेट हुने पालमा ल्याए, र इसाएलका सबै समुदाय परमप्रभुको सामु आई खडा भए । 6 अनि मोशाले भने, “परमप्रभुको महिमा तिमीहरूको सामु प्रकट होस् भनेर उहाँले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएको कुरा यी नै हुन् ।” 7 मोशाले हारूनलाई भने, “परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएद्दै वेदीको नजिक आऊ र आप्नो पापबलि र होमबलि अर्पण गर, र आफ्नै निमित्त र मानिसहरूका निमित्त प्रायशिच्छत गर, र मानिसहरूका निमित्त प्रायशिच्छतस्वरूप बलिदानलाई अर्पण गर ।” 8 यसैकारण हारून वेदीको नजिक गए अनि आफ्नै निमित्त पापबलिको बालो मारे । 9 हारूनका छोराहरूले तिनको सामु रात टक्क्याए, अनि तिनले आफ्नो आँलालाई रातमा चोपेर वेदीका सिङ्गरूमा लगाए, र त्यसपछि तिनले रगतलाई वेदीको फेदमा खन्न्याए । 10 तर परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएद्दै तिनले बोसो, मूँगीलाहरू, र कलेजोलाई ढाक्ने भागलाई पापबलिस्वरूप वेदीमा जलाए । 11 मासु र छाला भने छाउनीभन्दा बाहिर जलाइयोस । 12 हारूनले होमबलिलाई जलाए, र तिनका छोराहरूले तिनलाई रगत दिए र तिनले त्यो रगतलाई वेदीको सबैतिर छर्के । 13 तिनीहरूले होमबलिलाई टुक्का-टुका गरी टाउकोसमेत तिनलाई दिए र तिनले ती सबै वेदीमा जलाए । 14 तिनले भित्री भागहरू र खुट्टाहरूलाई थोए र ती सबैलाई वेदीको होमबलिमाथि जलाए । 15 हारूनले मानिसहरूका बलिदानको भेटीस्वरूप एउटा बोको अर्पण गरे, र तिनीहरूका पापको निमित्त बलिदानको रूपमा त्यसलाई लिएर मारे; तिनले पहिलो बोकोलाई गरेद्दै यसलाई पनि पापको निमित्त बलिदान गरे । 16 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएद्दै तिनले होमबलिलाई अर्पण गरे । 17 तिनले अन्नबलि अर्पण गरेपछि त्यसबाट एक मुट्ठी लिए अनि त्यही बिहानीको होमबलिसँग त्यसलाई वेदीमा जलाए । 18 तिनले त्यो साँदै र मानिसहरूका निमित्त चढाइने मेलबलिको भेटालाई पनि मारे । हारूनका छोराहरूले तिनलाई रगत दिए, र तिनले त्यो वेदीको सबैतिर छर्के । 19 तर तिनीहरूले त्यस साँदै र भेडाको बोसो, बोसे-पुच्छर, भित्री भागहरूलाई ढाक्ने बोसो, मूँगीलाहरू, र कलेजोलाई ढाक्ने भागलाई काटी निकारे । 20 आफूले काटेन निकालेका भागलाई लिएर तिनीहरूले छातीमा राखे, अनि हारूनले बोसोलाई वेदीमा जलाए । 21 मोशाले आज्ञा गरेद्दै हारूनले छाती र दाहिने फिलाइ र परमप्रभुको अगि ढोलाइने बलिङ्गै ढोलाए । 22 त्यसपछि हारूनले आफ्ना हात मानिसहरूर्त उठाएर तिनीहरूलाई आशिष दिए, अनि पापबलि, होमबलि र मेलबलि अर्पण गर्न स्थानबाट तिनी तल झेर । 23 मोशा र हारून

भेट हुने पालभित्र पसेर बाहिर आए अनि मानिसहरूलाई आशिष दिए, अनि परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरूको सामु प्रकट भयो । 24 परमप्रभुबाट आगो बाहिर निस्कियो र वेदीको होमबलि र बोसोलाई भस्म पारिदियो । जब सारा मानिसहरूले यो देखे, तिनीहरू उच्च सोरमा कराए र आफ्नो शिर निहुए।

10 हारूनका छोराहरू नादाब र अबीहू दुवैले हारूनको धुपैरो लिए र त्यसमा

आगो र धूप राखे । अनि तिनीहरूले परमप्रभुले आज्ञा नगर्नुभएको आगो उहाँको सामु अर्पण गरे । 2 यसैकारण परमप्रभुको सामुबाट आगो निस्कियो र तिनीहरूलाई भस्म गरिदियो, र तिनीहरू परमप्रभुको सामु मरे । 3 अनि मोशाले हारूनलाई भने, “परमप्रभुले भन्नुभएको कुरा यही हो, ‘मेरो नजिक आउनेहरू सबैलाई म मेरो पवित्रता प्रकट गर्ने छु । म सबै मानिसहरूका सामु महिमित हुने छु ।’” हारूनले केही बोलेनन् । 4 मोशाले हारूनका काका उज्जीएलका छोराहरू मीशाएल र एलसाफानलाई बोलाएर भने, “यहाँ आओ र पवित्र वासस्थानबाट आफ्ना भाइहरूलाई निकालेर छाउनीभन्दा बाहिर लैजाओ ।” 5 यसैकारण मोशाले आज्ञा गरेद्दै तिनीहरू पुजारीकै दौरा लगाएर नजिक आए र तिनीहरूलाई छाउनीबाट बाहिर लगे । 6 त्यसपछि मोशाले हारून र तिनका छोराहरू एलाजार र ईतामारलाई यसो भने, “तिमीहरूको शिरको केश नफुकाल, र आफ्ना वस्त्रहरू नच्यात, अनि तिमीहरू मर्ने छैनौ, र परमप्रभु सबै समुदायसँग क्रोधित हुनुहुने छैन । तर आफ्ना नातेदाहरू अर्थात् समर्त इसाएलको धरानलाई परमप्रभुको आगोले भस्म गरेकाहरूका निमित्त विलाप गर्न देओ ।” 7 तिमीहरूमाथि परमप्रभुका अभिषेकको तेल भएको हुनाले तिमीहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारभन्दा बाहिर नजानू, नत्रात तिमीहरू मर्ने छै ।” यसैकारण मोशाले आज्ञा गरेद्दै तिनीहरूले गरे । 8 परमप्रभु यसो भनेर हारूनसँग बोल्नुभयो, 9 “तँ र तँसँगी भएका तेरा छोराहरू भेट हुने पालभित्र जाँदा मदिरा वा कुनै कडा मध्य नपिउनू, नत्रात तिमीहरू मर्ने छै ।” पवित्र र साधारण, अनि अशुद्ध र शुद्धविच भेद गराउनको निमित्त, 10 तिमीहरूका सारा वंशमा यो सदाको निमित्त एउटा विधि होस, 11 ताकि मोशाद्वारा परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै विधिविधानहरू तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई सिकाउन सक ।” 12 मोशाले हारून र तिनका बाँकी छोराहरू एलाजार र ईतामारलाई भने, “परमप्रभुको सामु आगोद्वारा गरिएको बलिदानबाट बाँकी अन्नबलि लिएर वेदीको छेउमा खमिर नराखी खाओ, किनभने यो अति पवित्र छ ।” 13 तिमीहरूले त्यो पवित्र स्थानमा खाओ, किनभने परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाइएका बलिदानहरूबाट यो तेरो र तेरा छोराहरूको भाग हो, किनकि तिमीहरूलाई यो कुरा बताउन मलाई आज्ञा भएको छ । 14 ढोलाइएको छाती र परमप्रभुलाई अर्पण गरिएको फिला परमप्रभुलाई ग्रहणयोग्य हुने शुद्ध ठाउँत्मा तिमीहरूले खानू । ती भागहरू तँ र तेरा छोराछोरीहरूले खानू, किनकि इसाएलका मानिसहरूका मेलबलिका भेटीहरूबाट ती तँ र तेरा छोराहरूको भागमा दिइएका छन् । 15 तिमीहरूले अर्पण गरिएको फिला र ढोलाइएको छाती, आगोद्वारा चढाइने बोसोको बलिसँगै परमप्रभुको सामु ढोलाइनको निमित्त ल्याउन् । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएद्दै ती सादाको निमित्त तेरो र तेरा छोराहरूको भाग हुने छन् ।” 16 त्यसपछि मोशाले पापबलिको बोकोको बारेमा सोधे, र त्यो जलाइएको रहेछ भनेर उनले थाहा पाए । यसैकारण हारूनका बाँकी रहेका छोराहरू एलाजार र ईतामारसँग उनी रिसाएर यसो भने, 17 “तिमीहरूले त्यो पापबलिलाई पवित्र वासस्थानको क्षेत्रमा किन खाएनौ, किनकि त्यो अति पवित्र हो, र समुदायको पाप हटाउन र उहाँको सामु तिमीहरूको निमित्त प्रायशिच्छत गर्नका लाग्ने परमप्रभुले त्यो तिमीहरूलाई दिनुभएको होइन र? 18 हेर, त्यसको सात यस पवित्र वासस्थानमा ल्याइएको थिएन, यसैकारण मैते आज्ञा गरेद्दै तिमीहरूले निश्चय नै त्यो पवित्र वासस्थानको क्षेत्रमा खानुपर्ने थियो ।” 19 त्यसपछि हारूनले मोशालाई जवाफ दिए, “हेर्नुहोस, तिनीहरूले आज

परमप्रभुको अगि पापबलि र होमबलि अर्पण गरे, अनि आज मलाई यस्तो हुन आयो । यदि मैले त्यो पापबलि खाएको भए, के त्यो परमप्रभुलाई मनपदो हुने थियो?” 20 जब मोशाले यो सुने, उनी सन्तुष्ट भए ।

11 परमप्रभु मोशा र हारूनसँग यसरी बोल्नुभयो, 2 “इसाएलका

मानिसहरूलाई यसो भन्नू, पृथ्वीमा भएका सबै पशुहरूमध्ये तिमीहरूले खान मिल्ने जीवित प्राणीहरू यो नै हुन् । 3 चिरिएको खुर भएको र उग्राएर चबाउने सबै पशु तिमीहरूले खान मिल्छ । 4 तर, उग्राएर चबाउने वा चिरिएको खुर मात्र भएको पशुचाहिं तिमीहरूले नखानू, जस्तै ऊँट, किनभने त्यसले उग्राएर चबाउँछ तर त्यसको खुर चिरिएको हुँदैन । यसकारण त्यो तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हो । 5 अनि शापन किनभने त्यसले उग्राएर चबाउँछ तर त्यसको खुर चिरिएको हुँदैन । त्यो तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हो । 6 अनि खरायो तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हो किनभने त्यसले उग्राएर चबाउँछ तर त्यसको खुर चिरिएको हुँदैन । 7 अनि सुँगुरो खुर चिरिएको भए तापनि त्यसले उग्राएर चबाउँदैन । यसैकारण त्यो तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हो । 8 तिमीहरूले यी कुनै पशुको मासु नखानू, न त तिमीहरूको सिनु छुनू । यी तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुन् । 9 पानीमा पाइने प्राणीहरूमा सागर वा नदीहरूमा पाइने पखेटा र कल्ता भएका सबै तिमीहरूले खान मिल्छ । 10 तर सागर वा नदीहरूका सबै जीवित प्राणीहरू र पानीमा हिँड्ने र पानीमा पाइने सबै जीवित प्राणीहरू जसका पखेटा र कल्ता हुँदैनहुँ, ती तिमीहरूले धृणा गर्न । 11 ती धृणित भएका हुनाले, तिमीहरूले तिनका मासु नखानू, र तिनका सिनुलाई पनि धृणा गर्न । 12 पानीमा पाइने प्राणी जसका पखेटा र कल्ता हुँदैनहुँ, ती तिमीहरूद्वारा धृणित होस् । 13 तिमीहरूले धृणा गर्नुपर्ने र खान नहुने पक्षीहरू यी हुन्: गरुड, गिर्द, 14 चील, सबै प्रकारका बेसारो, 15 सबै प्रकारका काग, 16 सुरुसुरी र हुचील, समुद्रीचारो, र सबै प्रकारका बाज । 17 तिमीहरूले यी पक्षीहरूलाई पनि धृणा गर्नु, सानो र ठुलो लाटोकीसेरो, जलकाग, 18 राजहंस र धनेसा, माछा खाने चील, 19 सारस, सबै प्रकारका बकुल्ला, फारेचरो र चमेरो । 20 चार खुटाले हिँड्ने पखेटा भएका सबै किराहरू तिमीहरूका निम्ति धृणित हुन् । 21 तर उड्ने किराहरूमा चार खुटाले हिँड्ने र जमिनमा उफनको निम्ति खुटामा जोरीहरू भएकाहरूचाहिं तिमीहरूले खान मिल्छ । 22 तिमीहरूले कुनै पनि प्रकारका सलह, खुल्ले-सलह, किंश्री, वा फटेड्यो पनि खान मिल्छ । 23 तर चार खुटाला भएका सबै उड्ने किराहरूचाहिं तिमीहरूद्वारा धृणित होस् । 24 यदि तिमीहरूले यीमध्ये कुनैको सिनुलाई छोयो भने तिमीहरू साँझसम्म अशुद्ध हुने छै । 25 जसले तीमध्ये कसैको सिनु बोक्छ, उसले आफ्ना लुगा थोओस् र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 26 हरेक पशु जसको खुर पूरी चिरिएको छैन वा जसले उग्राएर चबाउँदैन, त्यो तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुन्छ । ती छुने सबै अशुद्ध हुने छन् । 27 चार खुटाले हिँड्ने पशुहरूमध्ये आफ्ना पञ्जाले हिँड्नेचाहिं तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुन्छन् । त्यस्तो सिनु छुने जो कोही साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 28 त्यस्तो सिनु बोक्ने जो कोहीले आफ्ना लुगाहरू थोओस् र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहोस् । यी पशुहरू तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुने छन् । 29 जमिनमा घसने पशुहरूमा यी प्राणीहरू तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुने छन्: न्यारारमूसो, मूसो, सबै थरीका ठुलो छेपारो, 30 गोहोरो, सालक, भालेमुदुरो, बालुगाको छेपारो, र रुग्ग बदल्ये छेपारो । 31 घसने पशुहरूमा यी सबै तिमीहरूका निम्ति अशुद्ध हुने छन् । 32 तिमीहरूमध्ये कोही मरेके कही कुरामाथि पर्यो भने, त्यो वस्तु काठ, कपडा, छाला, वा भाड्डो, जे सुक्काट बनेको भए तापनि त्यो अशुद्ध हुने छ । त्यो जे भए तापनि र त्यो जे सुक्कोको निम्ति प्रयोग हुने भए तापनि, त्यो पानीमा दुबाइनुपर्छ, र त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । त्यसपछि त्यो शुद्ध हुने छ । 33 यदि कुनै माटोको भाँडोमा कुनै अशुद्ध प्राणी पर्यो भने, त्यस भाँडामा भएको जेसुकै अशुद्ध हुने छ, र तिमीहरूले त्यो भाँडोलाई नष्ट

गर्न । 34 कुनै खान मिल्ने कुरामा त्यस्तो भाँडोको पानी पर्यो भने त्यो अशुद्ध हुन्छ । त्यस भाँडोको कुनै पनि पिउने तरल पदार्थ अशुद्ध हुन्छ । 35 जुन कुरामाथि तिनीहरूको सिनु खस्छ, त्यो वस्तु भद्रटी वा सानो चुलो जे भए तापनि त्यसलाई दुक्का-दुक्का गरिनुपर्छ । ती अशुद्ध हुन र तिमीहरूका निम्ति ती अशुद्ध रहन् । 36 जरुवा वा दहको पानी शुद्ध रहने छ; तर तिनीहरूको सिनु छुने सबै अशुद्ध हुन्छन् । 37 यदि तिनीहरूको सिनुको कुनै भाग छिरने बिउमा पर्यो भने, ती बिउरू भने शुद्ध नै हरन्हन् । 38 तर यदि बिउमा पानी राखिएको भए, र तिनीहरूको सिनुको कुनै भाग तीमाथि पर्यो भने, ती तिमीहरूले खाने गरेका कुनै पशु मयो भने, त्यसको सिनु छुने कोही पनि साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 40 त्यस्तो सिनु खाने जो कोहीले आफ्ना लुगाहरू धुनुपर्छ र त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । त्यस्तो सिनुबाट कही लिने जो कोहीले आफ्ना लुगाहरू थोओस् र त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । 41 जमिनमा घसने सबै प्राणी धृणित हुनुपर्छ । ती नखानू । 42 आफ्नो पेटले हिँड्ने, वा सबै चार खुटाटा प्रयोग गरी हिँड्ने, वा धेरै खुटाटा भएका जुनसुकै जमिनमा घस्तर हिँड्ने प्राणी तिमीहरूले नखानू, किनकि ती धृणित हुनुपर्छ । 43 कुनै पनि घस्तने प्राणीबाट तिमीहरू अशुद्ध नहुँ: आफूलाई अपवित्र बनाउने गरी तीबाट तिमीहरू अशुद्ध नहुन् । 44 किनभने म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । म पवित्र भएको कारण तिमीहरूले आफैलाई पवित्र राख्नुपर्छ, र यसैकारण तिमीहरू पवित्र होओ । जमिनमा घसने कुनै पनि प्राणीबाट तिमीहरूले आफैलाई अपवित्र नबनाओ । 45 किनभने तिमीहरूका परमेश्वर हुनलाई तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने परमप्रभु म नै हुँ । यसैकारण म पवित्र भएको हुनाले तिमीहरू पवित्र होओ । 46 सबै पशु, पक्षी, पानीमा चलहल गर्ने सबै जीवित प्राणी, र जमिनमा घसने सबै प्राणीसम्बन्धी विधि यी नै हुन् । 47 जसका बिचमा अशुद्ध र शुद्ध, र खान मिल्ने र नमिल्ने प्राणीहरू भनेर छुट्ट्याउन जस्ती छ” ।

12 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई यसो

भन्नू, यदि कुनै स्त्री गर्भवती भएर त्यसले छोरो जन्माई भने, त्यसको रजस्वलाका दिनहरूङ्गै त्यो सात दिनसम्म अशुद्ध रहने छे । 3 आठौं दिनमा चाहिं त्यस बालकको खलडीको खतना गरिनुपर्छ । 4 त्यसपछि त्यस स्त्रीको रक्तसावाको शुद्धिकरण तेचिस दिनसम्म जारी रहने छ । त्यसको शुद्धिकरणको समय पुरा नभएसम्म त्यसले कुनै पवित्र कुरा छुनुहुँदैन वा पवित्र स्थानमा आउनुहुँदैन । 5 तर यदि त्यसले छोरो जन्माई भने, त्यसको रजस्वलाको समयमा झाँ त्यो दुई हप्तासम्म अशुद्ध रहने छे । त्यसपछि त्यसको शुद्धिकरणको समय पुरा भएपछि छोराको निम्ति होस् वा छोरीको निम्ति होस्, त्यसले पुजारीकाहाँ भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा होमबलिको निम्ति एउटा एक वर्षे भेडाको बच्चा, र पाप बलिको निम्ति एउटा परेवाको बच्चे वा दुकुर ल्याओस् । 7 त्यसपछि पुजारीले त्यो परमप्रभुको अगि चाडाएर त्यस स्त्रीको निम्ति प्रायश्चित्त गर्ने छ, र त्यो आफ्नो रक्तसावाकाट शुद्ध हुने छे । छोरो वा छोरी जन्माउने स्त्रीको निम्ति विधि यही नै हो । 8 यदि त्यस स्त्रीको भेडाको बच्चा ल्याउने क्षमता छैन भने, त्यसले होमबलिको निम्ति एउटा र पापबलिको निम्ति एउटा गरेर दुईवटा दुकुर वा परेवाका दुईवटा बच्चे ल्याओस्, र पुजारीले त्यसको निम्ति प्रायश्चित्त गर्ने छ अनि त्यो शुद्ध हुने छे ।”

13 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई यसो भन्नुभयो, 2 “यदि कसैको

शरीरको छाला सुनिएर फुल्यो वा त्यसमा खटिरा वा उज्ज्वल दाग आयो, र त्यो सङ्क्रमित भएर त्यसको शरीरमा छालाको रोग आयो भने, त्यसलाई प्रधान पुजारी अर्थात् हारून वा त्यसका पुजारी छोराहस्कहाँ ल्याइनुपर्छ । 3 त्यसपछि पुजारीले त्यसको शरीरमा आएको छालाको रोगको जाँच गर्ने छ । यदि रोग लागेको ठाउँको रीं सेतो भएको छ, र त्यो रोग

छालामा गहिरो भएको छ भने, त्यो सरुवा रोग हो । पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध भनेर घोषणा गर्ने छ । 4 यदि त्यसको छालामा भएको उज्ज्वल दाग सेतो छ, र त्यो छालामा गहिरो देखाएन, र त्यो रोग लागेको ठाउँको रौं सेतो भएको छैन भने, रोग लागेको मानिसलाई पुजारीले सात दिनसम्म अलग्गै राखेस् । 5 साताँ दिनमा पुजारीले त्यो रोग खराब भएको छ वा छैन र छालामा फैलिएको छ वा छैन भनेर जाँच्ने छ । यदि फैलिएको छैन भने पुजारीले त्यसलाई अझौं सात दिनसम्म अलग्गै राखेस् । 6 पुजारीले फेरि साताँ दिनमा त्यो रोगमा केही सुधार भएको छ वा छैन र छालामा पर-परसम्म फैलिएको छ वा छैन भनेर त्यसको जाँच गर्ने छ । यदि फैलिएको छैन भने पुजारीले त्यसलाई शुद्ध घोषणा गर्ने छ । त्यो एउटा डाबर मात्र हो । त्यसले आफ्ना लुगाहरू थोओस्, अनि त्यो शुद्ध हुने छ । 7 तर त्यसले आफैलाई पुजारीकहाँ देखाइसकेपछि यदि त्यो डाबर छालामा फैलियो भने, त्यसले फेरि आफूलाई पुजारीकहाँ देखाओस् । 8 त्यो डाबर छालामा अझौं परसम्म फैलिएको छ वा छैन भनेर पुजारीले जाँच गर्ने छ । यदि त्यो फैलिएको छ भने, पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गर्ने छ । त्यो सरुवा रोग हो । 9 यदि कसैलाई सरुवा रोग लागेको छ भने, त्यसलाई पुजारीकहाँ लगिनुपर्छ । 10 पुजारीले छालामा कुनै भाग सेतो भएर फुलेको छ वा छैन, रौं सेतो भएको छ वा छैन, वा फुलेको ठाउँमा कुनै आलो मासु पलाएको छ वा छैन भनेर त्यसको जाँच गर्ने छ । 11 यदि छ भने, त्यो थेरै पुरानो छालाको रोग हो, र पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो पहिले नै अशुद्ध भएको कारणले पुजारीले त्यसलाई अलग्गै राख्ने छैन । 12 यदि पुजारीले हेर्दा त्यसको रोग छालाभरि फैलिएर त्यसको शिरदेखि पाउसम्म पुोको रहेछ भने, 13 त्यो रोगले त्यसका सबै शरीर ढाकेको छ वा छैन भनेर उसले त्यसलाई जाँचोस् । यदि छ भने, त्यो रोग भएको मानिसलाई पुजारीले शुद्ध घोषणा गरोस् । यदि त्यो पुरै सेतो भएको छ भने, त्यो शुद्ध हुने छ । 14 तर यदि त्यसमा आलो मासु देखा पन्यो भने, त्यो अशुद्ध हुने छ । 15 पुजारीले त्यो आलो मासुलाई हेरेर त्यस मानिसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् किनभने आलो मासु अशुद्ध हो । त्यो एउटा सरुवा रोग हो । 16 तर आलो मासु फेरि सेतो भयो भने, त्यो मानिस पुजारीकहाँ जाओस् । 17 छाला सेतो भएको छ वा छैन भनेर पुजारीले त्यसको जाँच गर्ने छ । यदि छ भने पुजारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध भनी घोषणा गर्ने छ । 18 यदि कसैको छालामा कुनै फोका आयो र त्यो निको भयो, 19 र त्यस फोकाको ठाउँमा सुनिएर त्यो सेतो भयो वा त्यहाँ रातो-सेतो उज्ज्वल दाग आयो भने, त्यो पुजारीलाई देखाइनुपर्छ । 20 त्यो छालामा गहिरो छ वा छैन र त्यसको रौं सेतो भएको छ वा छैन भनेर पुजारीले त्यसको जाँच गर्ने छ । यदि त्यस्तो भएको छ भने पुजारीले त्यस मानिसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । फोका भएको ठाउँमा नै त्यो आएको हो भने त्यो एउटा सरुवा रोग हो । 21 तर पुजारीले जाँच गर्दा त्यसमा कुनै सेतो रौं छैन भने, र त्यो छालामा गहिरो छैन तर बिलाउँदे गएको छ भने, पुजारीले त्यस मानिसलाई सात दिनसम्म अलग्गै राख्नेस् । 22 यदि त्यो छालामा पर-पर फैलियो भने, पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो एउटा सरुवा रोग हो । 23 तर यदि त्यो सेतो दाग आपनै ठाउँमा रह्यो र त्यो फैलिएन भने, त्यो त्यस फोकाको दाग मात्र हो, र पुजारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध घोषणा गरोस् । 24 यदि छालामा पोलेर घाउ भयो र त्यसको आलो मासुमा रातो-सेतो वा सेतो दाग भयो भने, 25 पुजारीले त्यस दागमा पलाएको रौं सेतो भएको छ वा छैन, र त्यो छालामा गहिरो भएको छ वा छैन भनेर जाँच गर्ने छ । यदि त्यो पोलेको घाउ फुटेको छ भने, पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो एउटा सरुवा रोग हो । 26 तर पुजारीले त्यो जाँच गर्दा त्यस दाग भएको ठाउँमा कुनै सेतो रौं नभएको, र त्यो छालामा नफैलिएको तर बिलाउँदे गएको पायो भने, पुजारीले त्यसलाई सात दिनसम्म अलग्गै राख्नेस् । 27 साताँ दिनमा पुजारीले त्यसको जाँच गरोस् । यदि त्यो छालामा पर-परसम्म फैलिएको छ भने पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो एउटा सरुवा

रोग हो । 28 तर यदि त्यो दाग आपनै ठाउँमा रह्यो र छालामा त्यो फैलिएको छैन र बिलाउँदे गएको छ भने, त्यो पोलेको घाउ फुलेको मात्र हो, र पुजारीले त्यसलाई शुद्ध घोषणा गरोस्, किनभने त्यो पोलेको घाउको मात्र हो । 29 यदि कुनै पुरुष वा स्त्रीको टाउको वा चिउँडोमा सरुवा रोग लागेको छ भने, 30 पुजारीले त्यो रोग छालामा गहिरो भएको छ वा छैन, र त्यसमा कुनै पहेलो, मसिनो रौं छ वा छैन भनेर त्यस रोगको जाँच गर्ने छ । यदि त्यहाँ छ भने, पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो टाउको वा चिउँडोको चिलाउने सरुवा रोग हो । 31 पुजारीले त्यो चिलाउने रोगको जाँच गर्दा त्यो छालामा गहिरो भएको, र त्यसमा कालो रौं नपलाएको देख्यो भने, पुजारीले त्यो चिलाउने रोग लागेको मानिसलाई पुजारीले अर्को सात दिनसम्म अलग्गै राख्नेस् । 32 साताँ दिनमा पुजारीले त्यो रोग फैलिएको छ वा छैन भनेर जाँच गर्ने छ । यदि त्यहाँ पहेलो रौं छैन, र त्यो रोग छालाभन्दा गहिरो छैन भने, 33 त्यो रोग लागेको ठाउँलाई छोडेर त्यसको रौं खारियोस्, र त्यो चिलाउने रोग लागेको मानिसलाई पुजारीले अर्को सात दिनसम्म अलग्गै राख्नेस् । 34 साताँ दिनमा पुजारीले त्यो रोग छालामा फैलिन रोकिएको छ वा छैन भनेर जाँच गर्ने छ । यदि त्यो छालाभन्दा गहिरो भएको छैन भने पुजारीले त्यसलाई शुद्ध घोषणा गरोस् । त्यो मानिसले आफ्ना लुगाहरू थुने छ, अनि त्यो शुद्ध हुने छ । 35 तर पुजारीले त्यसलाई शुद्ध घोषणा गरिसेकेपछि त्यो चिलाउने रोग छालामा पर-परसम्म फैलियो भने, 36 पुजारीले फेरि त्यसको जाँच गर्नुपर्छ । यदि त्यो रोग छालामा फैलिएको छ भने, पुजारीले पहेलो रौं छ वा छैन भनेर हेर्नुपर्दैन । त्यो मानिस अशुद्ध हुन्छ । 37 तर यदि त्यो चिलाउने रोग फैलिन रोकिएको र त्यस ठाउँमा कालो रौं पलाएको पुजारीले देख्यो भने, त्यो रोग निको भएको हो । त्यो मानिस शुद्ध हुन्छ, र पुजारीले त्यसलाई शुद्ध घोषणा गरोस् । 38 यदि कुनै पुरुष वा स्त्रीको शरीरमा सेता दागहरू छन् भने, 39 पुजारीले ती दागहरू फिक्का सेता छन् वा छैनन् भनेर त्यस मानिसको जाँच गरोस्, जुन छालामा निकेका डाबर मात्र हुन् । त्यो मानिस शुद्ध छ । 40 यदि कुनै मानिसको केश झारेको छ, र त्यो तालु खुइले भएको छ भने पनि त्यो शुद्ध रह्ने छ । 41 यदि त्यसको शिरको अग्लिलो भागको केश झारेको छ, र यदि त्यसको निधार खुइलेको छ भने, त्यो शुद्ध रह्ने छ । 42 तर यदि त्यसको खुइलेको शिर वा निधारमा रातो-सेतो खटिरा आएको छ भने, त्यो फुटेर निस्केको सरुवा रोग हो । 43 त्यसपछि पुजारीले त्यस मानिसको खुइलेको शिर वा निधारको सुनिएर फुलेको ठाउँलाई छालाको सरुवा रोगझ्याँ छ कि छैन भनेर जाँच गर्ने छ । 44 यदि त्यो त्यस्तो भएको छ भने, त्यसलाई सरुवा रोग लागेको छ, र त्यो अशुद्ध हुने छ । त्यसको शिरमा रोग भएको कारण पुजारीले त्यसलाई अशुद्ध घोषणा गरोस् । 45 सरुवा रोग लागेको मानिसले द्युग्रो लुगा आओस्, त्यसले आफ्ना कपाल खुला छुलोस्, र आफ्नो अनुहारलाई नाकसम्म ढाकेर त्यसले सोर निकालेर अशुद्ध, अशुद्ध' भनोस् । 46 त्यसमा त्यो सरुवा रोग भइज्जलसम्म त्यो अशुद्ध रह्ने छ । फैलिन सक्ने रोगद्वारा त्यो अशुद्ध भएको कारण, त्यो एकत्र बस्नुपर्छ । त्यो छाउनीभन्दा बाहिर बस्नुपर्छ । 47 यदि कुनै लुगामा दुर्सी परेको छ भने, चाहे त्यो ऊनी होस वा सुती, 48 वा बुनिएको वा ऊनी वा सुती, वा छाला र छालाबाट बनेको कुनै कुराद्वारा बुनिएको होस्, 49 यदि त्यो लुगा, छाला, बुनिएको वा सिलाइएको वस्तु, छालाद्वारा बनेको कुनै वस्तुमा हरियो वा रातो दाग छ भने त्यो फैलिने दुर्सी हो, र त्यो पुजारीलाई देखाइनुपर्छ । 50 पुजारीले त्यो दुर्सी भएको वस्तुलाई जाँचोस्, र दुर्सी भएको जुनसुकै वस्तुलाई सात दिनसम्म अलग्गै राख्नेस् । 51 पुजारीले साताँ दिनमा त्यो दुर्सीलाई फेरि जाँचोस् । यदि त्यो त्यस लुगामा, वा ऊनी वा सुतीबाट बुनिएको वा सिलाइएको कुनै वस्तुमा, वा छाला वा छाला प्रयोग गरिएको कुनै वस्तुमा फैलिएको छ भने, त्यो हानि गर्ने दुर्सी हो, र त्यो वस्तु अशुद्ध हो । 52 त्यसले त्यो लुगा, ऊनी वा सुतीबाट बुनिएको वा सिलाइएको, वा छाला वा छालाबाट बनाइएको कुनै वस्तु, वा हानि गर्ने दुर्सी भेटिएको जुनसुकै वस्तुलाई जलाओस्, किनभने त्यसले

रोग लाग्न सक्छ । त्यो वस्तु पूर्ण रूपमा जलाइनुपर्छ । 53 पुजारीले त्यो वस्तुलाई जाँच्दा त्यो लुगा वा ऊनी वा सुतीबाट बुनिएको वा सिलाइएको वस्तु, वा छालाको वस्तुहरूमा दुसी फैलिएको छैन भने, 54 त्यो दुसी फेला परेको वस्तुलाई पुजारीले धनु भनी आज्ञा गर्ने छ, र उसले त्यो अझौ सात दिनसम्म अलगै राखे छ । 55 दुसी लागेको वस्तुलाई थोडाकेपछि पुजारीले त्यसको जाँच गर्ने छ । त्यो दुसी नफैलिएको भए तापानि त्यसले आफ्ऊो रङ्ग परिवर्तन गरेन भने, त्यो अशुद्ध हुने छ । दुसी वस्तुको जुन ठाउँमा लागेको भए तापानि तैले त्यसलाई जलाउन् । 56 पुजारीले त्यो वस्तुको जाँच गर्दा त्यसलाई थोडाएपछि यदि दुसी फिका भयो भने, तैले दुसी लागेको भागलाई लुगा वा छाला, वा बुनिएको वा सिलाइएको वस्तुबाट च्यात्नू । 57 यदि त्यो लुगामा, चाहे त्यो बुनिएको वा सिलाइएको वा छालाबाट बनेको वस्तु होस, अझौ पनि दुसी देखियो र त्यो फैलेछ छ भने, दुसी भएको जुनसैको वस्तुलाई तैले जलाउन् । 58 त्यो लुगा वा ऊनी वा सुतीबाट बुनिएको वा सिलाइएको जुनसैको वस्तु, वा छाला वा छालाबाट बनेको कुनै वस्तुलाई थोडापछि यदि दुसी हरायो भने, त्यो वस्तुलाई अर्को एक पटक धनु, र त्यो शुद्ध हुने छ । 59 कुनै ऊनी वा सुतीको लुगा, ऊनी वा सुतीबाट बुनिएको कुनै वस्तु, वा छाला वा छालाबाट बनेको कुनै वस्तुको दुसीसम्बन्धी विधि यी नै हुन्, जसअनुसार तिमीहरूले त्यसलाई शुद्ध वा अशुद्ध भनी घोषणा गर्न सक्छा ।”

14 परमप्रभु मोशसाँग यसरी बोल्नुभयो, 2 “रोग लागेको मानिसको

शुद्धिकरणको दिनको निम्ति विधि यी नै हुन् । त्यसलाई पुजारीकाँहाँ लगिनुपर्छ । 3 छालाको सरुवा रोग निको भएको छ वा छैन भनेर हेरेर त्यस मानिसलाई जाँचको निम्ति पुजारी छाउनीभन्दा बाहिर जाने छ । 4 त्यसपछि कोही शुद्ध हुनको निम्ति दुई जीवित, शुद्ध चराहरू, देवदारुको काठ, सिन्दुरे रङ्गको धागो, र हिसप ल्याउनू भनी पुजारीले आज्ञा गर्ने छ । 5 पुजारीले माटोको भाँडामा भएको ताजा पानीमाथि दुई चराहरूमध्ये एउटालाई मार्नू भनी आज्ञा गर्ने छ । 6 पुजारीले त्यसपछि जीवित चरा र देवदारुको काठ, र सिन्दुरे रङ्गको धागो र हिसप लिने छ, र यी सबैलाई ताजा पानीमाथि मारिएको चराको सगतमा चोने छ । 7 त्यसपछि पुजारीले यस पानीलाई रोगबाट शुद्धिकरण गरिनुपर्ने मानिसमाथि सात पटक छर्कने छ, र त्यसलाई शुद्ध घोषणा गर्ने छ । त्यसपछि पुजारीले जीवित चरालाई भने खुला ठाउँमा छोडिदिने छ । 8 शुद्धिकरण भइरहेको मानिसले आफ्ना लुगाहरू धनु छ, आफ्नो सबै कपाल खोरीने छ, र पानीले नुहाउने छ, र त्यो शुद्ध हुने छ । त्यसपछि त्यो छाउनीभित्र आजोस्, तर त्यो सात दिनसम्म आफ्नो पालभन्दा बाहिरै बसोस् । 9 साताँ दिनमा त्यसले आफ्नो शिरको कपाल, र आफ्नो दाही र आँखीभुइँ खौरोस् । त्यसले आफ्नो सबै कपाल खोरोस्, र आफ्ना लुगाहरू धोओस् र पानीले नुहाओस्, अनि त्यो शुद्ध हुने छ । 10 आठाँ दिनमा त्यसले दुईवटा निष्ठोट भेडाका पाठा, एउटा निष्ठोट एक वर्षे भेडाको पाठी, र अन्नबलिको निम्ति तेलराँगा मुछिएको डेढ पाथी मसिनो पिठो, र आधा माना तेल ल्याओस् । 11 शुद्ध गर्ने पुजारीले शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसलाई ती सर-सामानहरूसँग परमप्रभुको अगि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा खडा गराोस् । 12 पुजारीले दुईवटा भेडाका पाठामध्ये एउटा लिने छ र आधा माना तेलसँग दोषबलि अर्पण गर्ने छ, र परमप्रभुको अगि डोलाइने बलिको रूपमा उसले त्यो डोलाउने छ । 13 उसले त्यो भेडाको पाठोलाई पवित्रस्थानमा पापबलिहरू र होमबलिहरू मारिने ठाउँमा मारोस, किनभने पापबलि र दोषबलि पुजारीको भागको हो, कारण त्यो अति पवित्र हो । 14 पुजारीले दोषबलिको कही रगत लिने छ र शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको दाहिने कानको टुप्पीमा, दाहिने हातको बुढी आँलामा, र दाहिने खुटटाको बुढी आँलामा लगाउने छ । 15 पुजारीले मानाबाट तेल लिएर आफ्नै देब्रे हातको हत्केलामा खन्याउने छ र 16 र आफ्नो देब्रे हातमा भएको तेलमा आफ्नो दाहिने आँला चोपेर परमप्रभुको अगि कही तेल सात पल्ट छर्कने छ । 17 पुजारीले आफ्नो

हातमा बाँकी रहेको तेललाई शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको दाहिने कानको टुप्पो, दाहिने हातको बुढी आँला, र दाहिने खुटटाको बुढी आँलामा लगाउने छ । 18 अनि पुजारीले आफ्नो हातमा बाँकी रहेको तेलचाहिं शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको शिरमा खन्याउने छ, र पुजारीले परमप्रभुको अगि त्यो मानिसको निम्ति प्रायश्चित्त गर्ने छ, र पछि उसले होमबलिलाई मार्ने छ । 19 अनि पुजारीले पापबलिलाई अर्पण गर्ने छ र आफ्नो अशुद्धताको कारण शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको निम्ति प्रायश्चित्त गर्ने छ, र यी बलिदानहरू ल्याउने त्यसको औंकात छैन भने, त्यसले एउटा भेडाको पाठोलाई डोलाइनको निम्ति दोषबलिको रूपमा आफ्नै निम्ति प्रायश्चित्त गर्नलाई ल्याओस्, र अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछिएको आधा पाथी मसिनो पिठो, र आधा माना तेल, 22 र आफूले ल्याउन सक्ने जिति दुईवटा दुक्कर वा परेवाका दुई बचेरा ल्याओस् । एउटा चराचाहिं पापबलि हुने छ र अर्कोचाहिं होमबलि हुने छ । 23 आठाँ दिनमा त्यसले यी सबै आफ्नो शुद्धिकरणको निम्ति पुजारीकाँहाँ परमप्रभुको अगि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा ल्याओस् । 24 पुजारीले बलिदानको निम्ति भेडाको बच्चा लिने छ, र त्यससँगै उसले आधा माना जैतूनको तेल लिने छ, र उसले ती माथि उठाएर परमप्रभुको अगि अर्पण गर्ने छ । 25 उसले दोषबलिको निम्ति भेडाको बच्चालाई मार्ने छ, र दोषबलिको कही रगत लिएर शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको दाहिने कानको टुप्पो, दाहिने हातको बुढी आँला, र दाहिने खुटटाको बुढी आँलामा लगाउने छ । 26 त्यसपछि पुजारीले कही तेल आफ्नो देब्रे हातको हत्केलामा खन्याउने छ, 27 र उसले आफ्नो दाहिने हातको आँलाले आफ्नो देब्रे हातमा भएको तेलबाट कही परमप्रभुको अगि सात पटकसम्म छर्कने छ । 28 त्यसपछि पुजारीले आफ्नो हातमा भएको तेलबाट कही लिएर दोषबलिको रगत जहाँ-जहाँ लगाएको थियो अर्थात शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको दाहिने कानको टुप्पो, दाहिने हातको बुढी आँला, र दाहिने खुटटाको बुढी आँलामा लगाउने छ । 29 परमप्रभुको अगि शुद्ध गरिनुपर्ने मानिसको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नलाई उसले आफ्नो हातमा भएको बाँकी तेल त्यस मानिसको शिरमा लगाइदिने छ । 30 उसले दुकुरहरूमध्ये वा परेवाका बचेराहरूमध्ये एउटालाई आफ्नो क्षमताअनुसार अर्पण गरोस्- 31 अन्नबलिसँगै उसले एउटाचाहिं पापबलि र अर्को होमबलिको निम्ति अर्पण गरोस्- 32 छालामा सरुवा रोग भएको मानिस जसले आफ्नो शुद्धिकरणको निम्ति आवश्यक बलि ल्याउन सक्दैन, त्यसको निम्ति विधि यी नै हुन् ।” 33 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई यसो भनुभयो, 34 “मैले तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिएको कानाम देशमा पुणोपछि तिमीहरूको अधिकार हुने त्यस देशमा यदि मैले तिमीहरूका घरमा फैलिने दुसी पठाएँ भने, 35 घरको मालिकले आएर पुजारीलाई त्यसबाटे बताओस् । त्यसले भनोस ‘मैले मेरो घरमा दुसीजस्तै कही देखेको छु ।’ 36 त्यसपछि पुजारीले त्यहाँ गएर दुसी छ वा छैन भनेर हेनुभन्दा अगि तिमीहरूले त्यो घर खाली गर्न भनेर उसले आज्ञा गर्ने छ, ता कि घरमा भएको कुनै पनि कुरा अशुद्ध नहोस् । 37 घरका पर्खालहरूमा दुसी आएको छ वा छैन र त्यसले पर्खालिका सतहरूमा हरियो वा रातो रेखाहरू बनाएको छ वा छैन भनेर उसले जाँच गर्ने छ । 38 यदि घरमा दुसी आएको छ भने, पुजारी रघबाट बाहिर जाने छ र घरको ढोका सात दिनसम्म बन्द गरिदिने छ । 39 साताँ दिनमा पुजारी फर्कने छ र घरका पर्खालहरूमा दुसी फैलिएको छ वा छैन भनेर जाँच गर्ने छ । 40 यदि फैलिएको छ भने, पुजारीले दुसी देखा परेका ढुङ्गाहरूलाई ढिकेर सहरभन्दा बाहिर कुनै एउटा अशुद्ध स्थानमा प्याँकुपर्छ । 41 घरका सबै भित्री पर्खालहरू खुक्नुपर्ने, र खुक्निएर निकालिएको फोहोर वस्तुलाई सहरबाट बाहिर लगेर कुनै अशुद्ध स्थानमा प्याँकुपर्छ । 42 तिमीहरूले अरू ढुङ्गाहरू लिएर ती ढिकिएका ढुङ्गाहरूका स्थानमा राख्नु र घरका पर्खालहरू पोत्तको निम्ति नयाँ माटो प्रयोग गर्न । 43 ढुङ्गाहरू

निकालिएको र पर्खाल खुर्किएर पोतिएको घरमा फेरि दुसी देखा पन्यो र त्यो फैलियो भने, 44 पुजारी आएर घरमा दुसी फैलिएको छ वा छैन भनेर जाँच गर्ने छ । यदि त्यो फैलिएको छ भने, त्यो हानि गर्ने दुसी हो र त्यो घर अशुद्ध हुन्छ । 45 त्यो घर भक्ताइयोस् । त्यस घरका छुग्गाहरू, काठठरू र पोतिएको माटो सबै सहरभन्दा बाहिर कुनै अशुद्ध स्थानमा लगियोस् । 46 साई, त्यो घर बन्द गरिएको बेला त्यहाँ प्रवेश गर्ने मानिस साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 47 त्यस घरमा सुतेका वा खाएका जोसुकैले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गन् । 48 घरलाई पोतिसकेपछि त्यहाँ दुसी फैलिएको छ वा छैन भनेर पुजारी त्यस घरभित्र जाँचको निमित्त जाँदा यदि दुसी बिलाइसकेको रहेछ भने, उसले त्यो घरलाई शुद्ध धोषणा गर्ने छ । 49 त्यसपछि पुजारीले घरलाई शुद्ध गर्नको निमित्त दुईवटा चरा, देवदार्स्को काठ, सिन्दुरे रङ्गको धागो र हिसप लिओस् । 50 उसले माटोको भाँडाको ताजा पानीमाथि एउटा चरालाई मार्ने छ । 51 उसले देवदार्स्को काठ, हिसप, सिन्दुरे रङ्गको धागो, र जीवित चरा लिएर ती सबैलाई मारिएको चराको रगत र ताजा पानीमा चोजे छ र घरमा सात पटक छक्केरे छ । 52 उसले त्यो घरलाई चराको रगत र ताजा पनि, जीवित चरा, देवदार्स्को काठ, हिसप र सिन्दुरे रङ्गको धागोले शुद्ध गर्ने छ । 53 तर उसले जीवित चरालाई भने सहरबाट बाहिर खुला मैदानहरूमा जान दिने छ । यसरी उसले त्यो घरको निमित्त प्रायश्चित्त गरोस्, र त्यो शुद्ध हुने छ । 54 सबै प्रकारका सरुवा रोगहरू र त्यस्ता रोग ल्याउने वस्तुहरू र चिलाउने रोग, 55 लुगा र घरभित्रको दुसी, 56 सुनिएर फुलेको ठाँड, डाबर, र उज्ज्वल दागलाई, 57 ती कुन बेला अशुद्ध छन् र कुन बेला शुद्ध छन् भनेर निर्धारण गर्नको निमित्त विधि यी नै हुन् । छालाका सरुवा रोगहरू र दुसीको निमित्त विधि यी नै हुन् ।”

15 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई यसो भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई यस्तो भन्नू ‘कुनै मानिसको शरीरबाट सङ्क्रमित तरल पदार्थ बगदछ भने, त्यो अशुद्ध हुन्छ । 3 त्यसको अशुद्धता त्यो सङ्क्रमित तरलको कारणले हो । त्यसको शरीरबाट तरल बन्ने भए तापनि वा त्यो बग्न बन्द भए तापनि, त्यो अशुद्ध हो । 4 त्यो पलिट्ने सबै ओछ्यान अशुद्ध हुने छ, र त्यो बर्ने हरेक कुरा अशुद्ध हुने छ । 5 त्यसको ओछ्यानलाई छुने जो कोहीले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 6 सङ्क्रमित तरल बन्ने रोग लागेको मानिस बरेको कुनै कुरामा कोही बस्दछ भने, त्यो मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 7 सङ्क्रमित तरल बन्ने रोग लागेको मानिसको शरीर छुने मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 8 यस्तो सङ्क्रमित तरल बन्ने रोग लागेको मानिसले कुनै शुद्ध मानिसलाई थुक्यो भने, त्यो मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 9 त्यस्तो रोग लागेको मानिस बस्ने काठी अशुद्ध हुने छ । 10 त्यस मानिसको मुनि भएको कुनै कुरा छुने जो कोही साँझसम्म अशुद्ध हुने छ, र ती कुराहरू बोक्ने जो कोहीले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 11 त्यस्तो रोग लागेको मानिसले आफ्ना हात पानीरे नपखालिकन कसैलाई छुन्छ भने, त्यसरी छोड्एको मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, र साँझसम्म त्यो अशुद्ध रहने छ । 12 त्यो रोग लागेको मानिसले छोएका सबै माटाका भाँडा फुटाइयोस्, र काठका भाँडा पानीले पर्खालियोस् । 13 त्यस्तो रोग लागेको मानिस रोगबाट शुद्ध भएपछि आफ्नो शुद्धताको निमित्त त्यसले सात दिन गोनेस्; त्यसपछि त्यसले आफ्ना लुगा थोङ्गोस् र आफ्नो शरीर बगिरहेको पानीले नुहाओस् । त्यसपछि त्यो शुद्ध हुने छ । 14 आठौं दिनमा त्यसले दुईवटा दुकुर वा परेवाका दुई बचेहरू लिओस् र परमप्रभुको अगि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा आओस् । त्यहाँ त्यसले ती चराहरू पुजारीलाई दिओस् । 15 पुजारीले तीमध्ये एउटा पापबलि र अर्को होमबलिको रूपमा अर्पण गर्ने छ, र त्यसको रोगको निमित्त परमप्रभुको अगि

प्रायश्चित्त गर्ने छ । 16 यदि कुनै मानिसको वीर्यपात भयो भने, त्यसले आफ्नो पूरे शरीर पानीले नुहाओस्, र त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । 17 वीर्य भएको सबै लुगा वा छाला पानीले थोङ्गायोस्, र त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । 18 यदि कुनै पुरुष र स्त्री सँगी सुते र त्यस स्त्रीभित्र वीर्य स्खलन भयो भने, तिनीहरू दुवै पानीले नुहाउन र तिनीहरू साँझसम्म अशुद्ध रहने छन् । 19 कुनै स्त्रीको महिनावारी भयो भने, त्यसको अशुद्धता सात दिनसम्म रहने छ, र त्यस स्त्रीलाई छुने मानिस साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 20 त्यसको महिनावारीको समयमा त्यो पलिट्ने सबै कुरा अशुद्ध हुने छ, र त्यो बस्ने सबै कुरा अशुद्ध हुने छ । 21 त्यसको ओछ्यान छुने मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस्, पानीले नुहाओस् र त्यो मानिस साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । 22 त्यो बस्ने जुनसुके कुरा छुने मानिसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस्, पानीले नुहाओस् र त्यो मानिस साँझसम्म अशुद्ध रहने छ । 23 चाहे त्यो त्यस स्त्रीको ओछ्यान होस वा त्यो बस्ने कुनै कुरा, यदि कुनै मानिसले त्यो छुन्छ भने, त्यो साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 24 यदि कुनै मानिस त्यस स्त्रीसँग सुतो, र त्यसपाट बहेन अशुद्ध कुरोले त्यसलाई छोयो भने, त्यो सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छ । 25 यदि कुनै स्त्रीको आफ्नो रजस्वलाको समयभन्दा फरक समयमा थेरै दिनसम्म रात बग्न भने, वा त्यसको रजस्वलाको समयभन्दा लामो समयसम्म रात बग्न भने, त्यसको अशुद्धता बगिरहने यी सबै दिनमा त्यो आफ्नो महिनावारीको समयसरह नै हुने छे । त्यो अशुद्ध हुने छे । 26 सात बग्ने समयमा त्यो पलिट्ने सबै ओछ्यान त्यसको निमित्त रजस्वलाको बेलालाई हुने छ, र त्यो बस्ने सबै कुरा रजस्वलाको अशुद्धताङ्गै अशुद्ध हुने छ । 27 यी कुराहरूमध्ये कुनैलाई छुने जो कोही अशुद्ध हुने छ । त्यसले आफ्ना लुगाहरू थोङ्गोस् र पानीले नुहाओस्, अनि त्यो साँझसम्म अशुद्ध हुने छ । 28 तर यदि त्यो स्त्री आफ्नो रात बग्नाइबाट शुद्ध भई भने, त्यसले सात दिन गोनेस् र त्यसपछि त्यो शुद्ध हुने छे । 29 आठौं दिनमा त्यसले आफुसँग दुईवटा दुकुर र परेवाका दुईवटा बचेरा लिएर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा पुजारीकाहाँ ल्याओस् । 30 पुजारीले एउटा चरोराई धापबलिङ्गै र अर्कोलाई होमबलिङ्गै अर्पण गर्ने छ, र त्यसको अशुद्ध रात बग्नाइको निमित्त परमप्रभुको अगि प्रायश्चित्त गर्ने छ । 31 यसरी तिमीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका अशुद्धताबाट अलग गर्नू ताकि म तिनीहरूका माझामा बन्ने पवित्र स्थानलाई तिनीहरूले अपवित्र गरेर तिनीहरू नमस्नू । 32 तरल बग्ने समस्या भएको जो कोही, वीर्यातको समस्या भएर अशुद्ध भएको पुरुष, 33 रजस्वलाको महिनावारी भएकी स्त्री, तरल बग्ने समस्या भएको पुरुष वा स्त्री, र अशुद्ध स्त्रीसँग सुन्ने पुरुष सबैका निमित्त विधिविधान यी नै हुन् ।”

16 हास्नका दुई छोरा परमप्रभुको अगि गएका कारण तिनीहरूको मृत्यु भएपछि परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो । 2 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तेरा दाजु हास्नलाई मनपरी समयमा सन्दूकमाथिको प्रायश्चित्त-आसनको अगि पर्दीभित्रको महा-पवित्र स्थानमा नआओस् भन् । त्यसले त्यस्तो गरे त्यो मर्ने छ, किनभने प्रायश्चित्त-आसनमाथि बादलमा म प्रकट हुने छु । 3 यसेकारण हास्न महा-पवित्र स्थानभित्र यसरी प्रवेश गरोस् । त्यसले पापबलिको रूपमा एउटा साँडे र होमबलिको रूपमा दुईवटा भेडा लेओस् । 4 त्यसले सूतीको पवित्र दौरा, र सूतीको भित्री वस्त्र पहिरेस्, र सूतीको पटुका र सूतीको फेटा लगाओस् । यी पवित्र पोशाक हुन् । त्यसले आफ्नो शरीर पानीले नुहाएर यी पोशाक लगाओस् । 5 त्यसले इस्त्राएलका मानिसहरूको समुदायबाट आपबलिको रूपमा दुईवटा बोका र होमबलिको रूपमा एउटा भेडा लेओस् । 6 अनि हास्नले साँडेलाई पापबलिको रूपमा अर्पण गरोस्, जुन त्यो आफै र आफ्नो परिवारको लागि प्रायश्चित्त गर्नका निमित्त हुने छ । 7 त्यसपछि त्यसले दुईवटा बोका लिएर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा परमप्रभुको अगि तायार गरोस् । 8 अनि हास्नले

ती दुई बोकाका निमित्त चिट्ठा हालोस्, एउटा चिट्ठाचाहिं परमप्रभुको निमित्त अर्पण गर्नलाई, र अर्कोचाहिं छोडिने बोकाको निमित्त । 9 चिट्ठामा परमप्रभुको भागमा परेको बोकालाई हारूनले पापबलिको निमित्त अर्पण गरोस् । 10 तर छोडिनको निमित्त चिट्ठा परेको बोकालाईचाहिं उजाड-स्थानमा छोडेर प्रायश्चित्त गर्नको निमित्त परमप्रभुको अगि जीतै ल्याइयोस् । 11 त्यसपछि हारूनले आफ्नो निमित्त साँडिलाई पापबलिको रूपमा अर्पण गरोस् । त्यसले आफ्नो र आफ्नो परिवारको निमित्त प्रायश्चित्त गरोस्, र यसैकारण आपनै निमित्त पापबलिको रूपमा त्यसले साँडिलाई मारोस् । 12 हारूनले वेदीबाट आगोका फिलिङ्गाहरूले भरिएको एउटा धुपारै र आफ्ना हातमा मसिनो गरी पिसिएको सुगन्धित धुप लिएर पर्दाभित्र परमप्रभुको सामु ल्याओस् । 13 त्यहाँ त्यसले परमप्रभुको सामु भएको आगोमा धुप राखोस् ताकि करारको सन्दुकमाथिको प्रायश्चित्त-आसनलाई त्यस धुपबाट निरेकोको बादलले ढाकोस् । त्यो नमरोस् भनेर त्यसले यो गरोस् । 14 अनि त्यसले साँडिको केही रात लिएर प्रायश्चित्त-आसनको सामु आफ्नो आँलाले छर्कोस् । त्यसले प्रायश्चित्त-आसनको सामु आँलाले सात पटक रगत छर्कोस् । 15 त्यसपछि त्यसले मानिसहरूको निमित्त पापबलिको बोकालाई मारोस् र त्यसको रात पर्दाभित्र ल्याओस् । त्यसले त्यहाँ साँडिको रातलाई जे गरेको थियो, बोकाको रगतलाई पनि त्यसै गरोस्, अर्थात् त्यसले त्यो रगत प्रायश्चित्त-आसनमाथि र त्यसपछि प्रायश्चित्त-आसनको सामु छर्कोस् । 16 इसाएलका मानिसहरूका अशुद्ध कामहरू, तिनीहरूको विद्रोह र तिनीहरूका सारा पापको कारण पवित्रस्थानको निमित्त त्यसले प्रायश्चित्त गरोस् । त्यसले यो भेट हुने पालको निमित्त पनि गरोस्, जहाँ तिनीहरूका अशुद्ध कामहरूका बिचमा परमप्रभु तिनीहरू माझामा बास गर्नुहोन्छ । 17 हास्न महा-पवित्र स्थानमा प्रायश्चित्त गर्नको निमित्त प्रवेश गरेपछि त्यसले आफ्नो, आफ्नो परिवार र इसाएलका सबै समुदायको निमित्त प्रायश्चित्त गर्न सकेर बाहिर नआएसम्म कोही पनि भेट हुने पालभित्र नपसोस् । 18 परमप्रभुको सामु भएको वेदीको नजिक त्यो जाओस् र त्यसको निमित्त प्रायश्चित्त गरोस्, र साँडे र बोकाको केही रगत लिएर त्यसले वेदीका सिङ्हरूपका चौरीत लगाओस् । 19 त्यसले त्यसलाई शुद्ध गर्न र इसाएलका मानिसहरूका अशुद्ध कामहरूबाट टाढा गरी परमप्रभुको निमित्त अलगा गर्नलाई त्यसमाथि आफ्नो आँलाले केही रगत सात पटक छर्कोस् । 20 त्यसले महा-पवित्र स्थान, भेट हुने पाल र वेदीको निमित्त प्रायश्चित्त गरेर सक्काएपछि त्यसको जिँदू बोका अर्पण गरोस् । 21 हारूनले आफ्ना दुवै हात त्यस जिँदू बोकाको शिरमा राखोस् र त्यसमाथि इसाएलका मानिसहरूका सबै दुष्टता, तिनीहरूको सबै विद्रोह, र सबै पापलाई मानिलोआस् । त्यसपछि त्यसले त्यस बोकाको शिरमाथि त्यो पाप राखोस् र त्यस बोकालाई उजाड-स्थानतर्फ ढोन्याउन तयार भएको मानिसको जिम्मामा दिओस् । 22 त्यस बोकाले मानिसहरूका सबै दुष्टतालाई आफूमाथि बोकी एउटा एकान्त ठाउँमा जाओस् । उता उजाड-स्थानमा त्यस मानिसले त्यो बोकालाई छोडिदिओस् । 23 त्यसपछि हारून फक्कर भेट हुने पालमा जाओस् र महा-पवित्र स्थानमा जानुअगि त्यसले लगाएका सूतीका लुगाहरू फुकालोस्, र ती लुगाहरूलाई त्वर्दौ नै छोडोस् । 24 त्यसले कुनै पवित्र स्थानमा आफ्नो शरीर पानीले नुहाओस्, र आफ्ना साधारण लुगा लगाओस्, र त्यसपछि त्यो गएर आफ्ना मानिसहरूका निमित्त होमबलि अर्पण गरोस् अनि यसरी आफ्नो र मानिसहरूका निमित्त प्रायश्चित्त गरोस् । 25 त्यसले वेदीमा पापबलिको बोसोलाई जलाओस् । 26 छोडिने बोकालाई जान दिने मानिसले आफ्ना लुगाहरू र आफ्नो शरीर पानीले धोओस्, र त्यसपछि त्यो छाउनीभित्र फर्कन सक्छ । 27 पापबलिको निमित्त साँडे र बोका, जसको रगत पवित्र स्थानमा प्रायश्चित्त गर्नका निमित्त ल्याइएको थियो, ती दुवैलाई छाउनीभन्दा बाहिर लगिओस् । त्यहाँ तिनीहरूले त्यसका छाला, मासु र गोबर जलाउने छन् । 28 ती भागहरू जलाउने मानिसले आफ्ना लुगाहरू धोओस् र आफ्नो शरीर पानीले नुहाओस्, र त्यसपछि त्यो छाउनीभित्र आउन मिल्छ ।

29 यो तिमीहरूका निमित्त सधै एउटा विधि बनोस्, कि साताँ महिनाको दसौ दिनमा, तिमीहरूका बिचमा जन्मेको वा तिमीहरूका बिचमा बास गर्ने परदेशी सबैले आफैलाई नग्र बनाओस् र कुनै काम नगरोस् । 30 किनभने तिमीहरूका सबै पापबाट तिमीहरूलाई शुद्ध गर्नका निमित्त यस दिनमा तिमीहरूका खातिर प्रायश्चित्त गरिने छ, यसैकारण तिमीहरू परमप्रभुको अगि शुद्ध हुने छै । 31 यो तिमीहरूका निमित्त विश्वामिको विथिपूर्ण शबाथ हो, र तिमीहरूले आफैलाई नग्र बनाउनुपर्छ र कुनै काम गर्नुहोन्दैन । यो तिमीहरूका बिचमा सधै एउटा विधि हुने छ । 32 आफ्नो पिताको स्थानमा प्रधान पुजारी हुनको निमित्त अभिषेक भएको र नियुक्त भएको प्रधान पुजारीले यसैरी प्रायश्चित्त गरोस्, र पवित्र लुगाहरू, अर्थात् सूतीका लुगाहरू लागाओस् । 33 त्यसले महा-पवित्र स्थान, भेट हुने पाल, वेदी, पुजारीहरू र समुदायका सबै मानिसहरूका सधै पापका कारण यो सधैका लागि तिमीहरूले तिनीहरूका निमित्त वर्षमा एक पटक प्रायश्चित्त गर्ने विधि होस् ।” परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार नै यो भयो ।

17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “हारून, त्यसका छोराहरू र इसाएलका सारा मानिसहरूलाई परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका कुराहरू भन् । 3 ‘यदि इसाएलको कुनै मानिसले बलिदानको निमित्त भनेर छाउनीभित्र वा बाहिर साँडे, भेडाको बच्या वा बोका मार्दछ, 4 तर यदि त्यसले त्यो भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा परमप्रभुको पवित्र स्थानअगि बलिदानको रूपमा अर्पण गर्न ल्याउँदैन भने, त्यस रूपपातको कारण त्यो दोषी हुने छ । त्यसले रगत बगाएको छ र त्यो मानिस आफ्ना मानिसहरूका बिचबाट बहिष्कृत होस् । 5 इसाएलका मानिसहरूले आप्ना बलिदानहरूलाई बाहिर खुला ठाउँमा नभएर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा परमप्रभुकहाँ ल्याऊन्, र परमप्रभुको निमित्त मेलबलिको सूतमा अर्पण गरिनको निमित्त तिनीहरूले त्यो पुजारीकहाँ ल्याउन् भनेर यो आज्ञा दिइएको हो । 6 भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा पुजारीले परमप्रभुको बेदीमा रगत छर्क्नेछ, र परमप्रभुको निमित्त मिठो सुनान्ध दिनको निमित्त उसले बोसो जलाउने छ । 7 अबद्यत्वे तिनीहरूले बालुका मूर्तिहरूलाई आफ्ना बलिदानहरू अर्पण नगरून्, जसका निमित्त तिनीहरू वेश्याहरूद्वारा व्यवहार गर्दछन् । तिनीहरूका मानिसहरूको समस्त पुस्तामा यो सधैको निमित्त विधि हुने छ । 8 ताँले तिनीहरूलाई भन्नू, ‘इसाएलको कुनै मानिस वा तिनीहरूका माझामा बसोबास गर्ने कोही परदेशी, जसले होमबलि वा कुनै बलिदान अर्पण गर्दछ, 9 र त्यसलाई परमप्रभुकहाँ अर्पण गरिनलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा ल्याउँदैन भने, त्यो मानिस आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कृत होस् । 10 यदि इसाएलका घरानाको कुनै मानिस, वा तिनीहरूका माझामा बसोबास गर्ने कोही परदेशीले रगत खाने मानिसको विरुद्ध हुने छु र म त्यसलाई त्यसका मानिसहरूबाट बहिष्कृत गर्ने हु । 11 किनभने हरेक जीवधारीको प्राण त्यसको रगतमा हुन्छ । तिमीहरूले आप्ना प्राणको निमित्त प्रायश्चित्त गर्नलाई मैले त्यसको रगत तिमीहरूलाई दिएको छु, किनभने रगतले नै जीवनको प्रायश्चित्त गर्दछ । 12 त्यसैकारण इसाएलका मानिसहरू वा तिनीहरूका माझामा बसोबास गर्ने कोही परदेशीले पनि रगत नखाऊन् भनेर मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेको हु । 13 इसाएलको कुनै मानिस, वा तिनीहरूका माझामा बसोबास गर्ने कोही परदेशीले कुनै खान मिल्ने पशु वा पक्षीको शिकार गरी त्यसलाई मार्दछ भने, त्यो मानिसले त्यसको रगत निखाऊन् भनेर मैले तिनीहरूलाई आप्ना गरेको हु । 14 किनभने हरेक जीवधारीको प्राण त्यसको रगतमा हुन्छ । त्यसैकारण मैले इसाएलका मानिसहरूलाई भन्नू, ‘कुनै पनि प्राणीको रगत तिमीहरूले खान्नू, किनभने हरेक प्राणीको जीवन त्यसको रगतमा हुन्छ । जसले त्यो खान्छ, त्यो मानिस स्थानीय वा तिमीहरूका माझामा बसोबास गर्ने परदेशी जीवन त्यसको रगतमा हुन्छ । त्यसैकारण मैले इसाएलका मानिसहरूलाई भन्नू, ‘कुनै पनि प्राणीको रगत तिमीहरूले खान्नू, किनभने हरेक प्राणीको जीवन त्यसको रगतमा हुन्छ ।’ 15 कुनै मानिस जसले मरिसकेको वा जडगली जनावरले फेरहाएको पशु खान्छ, त्यो मानिस स्थानीय वा तिमीहरूका माझामा बसोबास गर्ने परदेशी जीव भए तापनि, त्यसले आप्ना लुगाहरू थोओस् र पानीले नुहाओस्, र त्यो

साँझासम्म अशुद्ध हुने छ । त्यसपछि त्यो शुद्ध हुने छ । 16 तर यदि त्यसले आफ्ना लुगाहरू धुदैन वा आफ्नो शरीर नुहाउँदैन भने, त्यसले आफ्नो दोष बोकिरहोस् ।”

18 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई

यसो भनु, ‘म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 3 तिमीहरू पहिले बसोबास गर्ने मिश्रका मानिसहरूले त्यहाँ जे गर्थै ती तिमीहरूले नगर्नु । मैले तिमीहरूलाई लैजान लागेको देश अर्थात् कनानका मानिसहरूले त्यहाँ जे गर्थै ती तिमीहरूले नगर्नु । तिमीहरूले तिमीहरूका रीतिरिवाजहरू नपछ्याउनु । 4 मेरो व्यवस्था तिमीहरूले पालन गर्नु, र मेरा आज्ञाहरू मान्न, र तीनुसार तिमीहरू हिँदून, किनभने म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 5 यसैकारण तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू मान्न र मेरा व्यवस्था पालन गर्नु । ती पालन गर्ने मानिस तीद्वारा नै बाँच्छ । म परमप्रभु हुँ । 6 आफ्नो नजिकको नातेदासँग सुतेर कस्तैले पनि आफ्नो नगर्ना नदेखाओस् । म परमप्रभु हुँ । 7 आफ्नी आमासँग सुतेर आफ्ना बुबाको अनादार नगर्नु । त्यो तेरी आमा हो! तैले त्यसलाई अनादार नगर । 8 आफ्ना बुबाकी कुनै पत्नीसँग पनि नसुत् । त्यस्तो काम गरेर आफ्ना बुबाको अनादार नगर । 9 आफ्नी कुनै दिदी-बहिनीसँग नसुत्, चाहे त्यो तेरो बुबाकी छोरी वा आमाकी छोरी होस, चाहे त्यो तेरो घरमा वा घरबाट टाटा हुकाइएकी होस् । आफ्नी दिदी-बहिनीसँग नसुत् । 10 आफ्नो छोरा वा छोरीको छोरीसँग नसुत् । त्यो तेरो निम्ति शर्मको कुरा हो । 11 आफ्ना बुबाको पत्नीकी छोरीसँग नसुत्, जो तेरो बुबाबाट जन्मेकी थिई । त्यो तेरो बहिनी हो, र तँ त्योसँग नसुत् । 12 आफ्ना बुबाको दिदी-बहिनीसँग नसुत् । त्यो तेरो बुबाको नजिकको नातेदार हो । 13 आफ्नी आमाकी दिदी-बहिनीसँग नसुत् । त्यो तेरी आमाको नजिकको नातेदार हो । 14 आफ्ना बुबाको दाजु वा भाइकी पत्नीसँग सुतेर त्यसको अनादार नगर । त्यस्तो कामको निम्ति त्यसको नजिक नजा, त्यो तेरी काकी हो । 15 आफ्नी बुहारीसँग नसुत् । त्यो तेरो छोरोकी पत्नी हो, त्योसँग नसुत् । 16 आफ्नो दाजु वा भाइकी पत्नीसँग नसुत् । यस्तो काम गरेर त्यसको अनादार नगर । 17 कुनै स्त्री र त्यसकी छोरी दुवैसँग नसुत्, वा त्यसको छोराकी छोरीसँग वा त्यसकी छोरीकी छोरीसँग नसुत् । तिनीहरू त्यस स्त्रीका नजिकका नातेदार हुन् र तिनीहरूसँग सुन्तु दुष्टता हो । 18 आफ्नी पत्नीकी दिदी वा बहिनीलाई विवाह नगर । र आफ्नो पहिलेकी पत्नी जीवितै हुँदासम्म त्यसकी दिदी वा बहिनीसँग नसुत् । 19 कुनै स्त्रीको रजस्वलाको समयमा त्योसँग सहवास नगर । त्यो समयमा त्यो अशुद्ध हुन्छे । 20 आफ्नो छिमेकीकी पत्नीसँग नसुत् र यसरी आफैलाई अशुद्ध नबना । 21 आफ्ना छोराछोरीहरूलाई मोलोखिको निम्ति बलि गर्नलाई तिनीहरूले यसो गरेर आफ्ना परमेश्वरको नाउँलाई अपवित्र नबनाउनु । म परमप्रभु हुँ । 22 स्त्रीसँगझौं गरी अरु पुरुषहरूसँग नसुन्नु । यो दुष्टता हो । 23 कुनै पशुसँग सहवास गरेर आफैलाई अशुद्ध नबनाउनु । कुनै पनि स्त्री कुनै पशुसँग नसुन्नु । यो अस्वाभाविक दुग्धरण हो । 24 यस्ता कामहरू गरेर आफैलाई अपवित्र नबनाउनु, किनभने जुन जातिहरूलाई मैले तिमीहरूले सामुवाट निकाल्दै छु ती यी सबै कारणले अपवित्र भएका छन् । 25 तिनीहरूको भूमि अपवित्र भयो, र यसैकारण मैले तिमीहरूका पापको दण्ड दिईँ, र त्यस भूमिले त्यसका बासिन्दाहरूलाई उकेले निकालिदियो । 26 यसैकारण, तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू र विधिहरू पालन गर्नु, र इसाएलका स्वदेशी वा तिमीहरूका बिचमा बसोबास गर्ने परदेशी जोकोहाले कुनै पनि यस्ता धृणास्पद काम नगर्नु । 27 तिमीहरूभन्दा अगि यस भूमिमा बसोबास गर्ने मानिसहरूले यस्ते दुष्ट काम गरे, र यसैकारण सारा देश नै अपवित्र भयो । 28 तिमीहरूका अपवित्रताका कारण तिमीहरूभन्दा अगिका मानिसहरूलाई झौँ त्यस भूमिले तिमीहरूलाई पनि उकेले बाहिर ननिकालोस् । 29 तिमीहरूमध्ये जो कोहाले यस्ता धृणास्पद कामहरू गर्दछन् भने, तिनीहरू आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कृत हुने

छन् । 30 तिमीहरूभन्दा अगि यहाँ अभ्यास हुने गरेका कुनै यस्ता धृणास्पद रीतिरिवाजहरूलाई तिमीहरूले अभ्यास नगरेर मेरो आज्ञा पालन गर्नु अनि यसरी तिमीहरूले यस्ता कामले आफैलाई अपवित्र बनाउने छैनो । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।”

19 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूको सबै

समुदायलाई भनु, ‘म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर पवित्र भएको कारण तिमीहरू हाँ । 3 हरेकले आफ्ना आमा र बुबालाई आदर गर्नु, र मेरो शबाथ पालन गर्नु । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 4 मूल्यहीन मूर्तिहरूलाई नपछ्याओ । न त आफ्ने निम्ति धातुका ईर्शवरहरू बनाओ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 5 तिमीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि अर्पण गर्दा तिमीहरू स्वीकारिनको निम्ति त्यो अर्पण गर । 6 तिमीहरूले अर्पण गर्ने दिनमा वा अर्को दिनमा नै त्यो खाइयोस् । तेसो दिनसम्म केही बाँकी रस्यो भने, त्यो आगोद्वारा जलाइयोस् । 7 यदि त्यो तेसो दिनमा खाइयो भने, त्यो मासु अशुद्ध हो; त्यसलाई ग्रहण गरिनुहुँदैन, 8 र त्यो जसले खान्छ त्यसले आफ्नो दोष बोकिरहेछ किनभने परमप्रभुको निम्ति जे पवित्र छ त्यो त्यसले अशुद्ध गरेको छ, र त्यो मानिस आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कृत होस् । 9 तिमीहरूले आफ्ना जमिनको कटनी गर्दा पूर्ण रूपमा आफ्ना जमिनको कुना-कुनाहरूमा कटनी गर्नु, न त आफ्ना फसल सबै बढुल्नु । 10 आफ्नो दाखबारीबाट सबै दाख तिमीहरूले नबढुल्नु, न त आफ्ना दाखबारीमा खसेका दाख बढुल्नु । तिमीहरूले ती गरिब र परदेशीहरूका निम्ति छोडिनु । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 11 चोरी गर्नु । झुटो नबोल्नु । एक-अकालिए धोका नदिनु । 12 मेरो नामको झुटो शपथ खाएर तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँलाई अशुद्ध नतुल्याउनु । म परमप्रभु हुँ । 13 आफ्नो छिमेकीमाथि दमन नगर्न वा उसलाई नलुद्नु । ज्यालामा काम गर्ने नोकरको पारिश्रमिक रातभर र बिहानसम्म तिमीहरूसँग नहोस् । 14 बहिरोलाई सराप नदिनू वा अन्धाको अगाडि ठेस लाने कुरो नराञ्जु । बरु, तिमीहरूले आफ्ना परमेश्वरको भय मान्नु । म परमप्रभु हुँ । 15 झुटो न्याय नगर्नु । कोही गरिब भएको कारण र कोही महत्वपूर्ण भएको कारण तिमीहरूले कसैप्रति पक्षपात नगर्नु । बरु, आफ्नो छिमेकीको सही न्याय गर्नु । 16 आफ्ना मानिसहरूका बिचमा निन्दा फैलाउँ नहिँनु, तर आफ्नो छिमेकीको प्राण बचाउने कोसिस गर्नु । म परमप्रभु हुँ । 17 आफ्नो हृदयमा आफ्नो भाइको निम्ति धृणा नराञ्जु । आफ्नो छिमेकीसँग पाप नगर्नको निम्ति उसलाई इमानदार भएर हप्काउनु । 18 बदला नलिनू वा आफ्ना मानिसहरूका विरुद्धमा कुनै दख नराञ्जु, बरु आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई झौँ प्रेम गर्नु । म परमप्रभु हुँ । 19 तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू मान्नु । आफ्नो पशुहरूलाई अर्के प्रजातिका पशुसँग मिलन नगराओ । आफ्नो खेतमा दुई प्रकारका बिउहरू नछर । दुई प्रकारको सामग्री मिसेसिएको कपडा नलगाओ । 20 मानी भएको तर मोल नतिरिएको वा स्वतन्त्र नगराइएको कमारी श्वीसँग सुन्तेलाई दण्ड दियोस् । तिनीहरूलाई मृत्युदण्ड नदिनु किनभने त्यो मुक्त थिई । 21 त्यस मानिसले भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा परमप्रभुकहाँ एउटा भेडा दोषबलिको रूपमा ल्याओस् । 22 त्यसपछि पुजारिले त्यस मानिसको लागि त्यसले गरेको पापको खातिर परमप्रभुको अगि दोषबलिको निम्ति त्यस भेडाद्वारा प्रायशित्त गर्ने छ । अनि त्यसले गरेको पाप क्षमा हुने छ । 23 तिमीहरूले जमिनमा हर प्रकारका रुखहरूलाई फलको निम्ति लगाएपछि तिनीहरूले उत्पादन गरेका फललाई खानको निम्ति मनाही गरिएको मान्नु । ती फल तेरो निम्ति खानालाई तिन वर्षसम्म मनाही हुने छ । त्यो न खानानु । 24 तर चौथो वर्षमा सबै फल परमप्रभुको निम्ति प्रशंसाको बलिदानझौँ परिव्रत हुने छ । 25 पाँचौं वर्षमा रुखहरूले अझौ बढी उत्पादन गर्नु भनेर पार्खिसकेपछि तिमीहरू फल खान सक्छाँ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 26 कुनै मासुमा रात बाँकी छ भने त्यो न खानानु ।

भविष्यवारे जान्न आत्माहरूसँग सल्लाह नलिनू, र अरुहरूलाई अलौकिक शक्तिहरूद्वारा नियन्त्रण गर्ने प्रयास नगर्नु । 27 तिमीहरूका कन्चेटो कपाल नखुक्कनू वा दाहीका कुना-कुना नकाट्नु । 28 मरेको मानिसको निमित्त आफ्नो शरीर नकाट्नू वा आफ्नो शरीरमा खोपेर कुनै छाप नबनाउनु । म परमप्रभु हुँ । 29 आफ्नी छोरालाई वेश्या बनाएर त्यसको अपमान नगर्नु, नत्रता सारा देश वेश्यागमनतिर लाग्ना र देश दुष्टताले भरिने छ । 30 तिमीहरूले मेरो शबाथ मान्नू र मेरो पवित्र स्थानको आदर गर्नु । म परमप्रभु हुँ । 31 मरेकाहरू वा आत्माहरूसँग बोल्नेहरूलाई नपछायाओ । तिनीहरूको खोजी नगर, नत्रता तिनीहरूले तिमीहरूलाई अशुद्ध पार्ने छन् । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 32 फुलेको केश भएकाहरूका उपस्थितिमा खडा होओ र वृद्ध मानिसको उपस्थितिलाई आदर गर । तिमीहरूका परमेश्वरको भय मान । म परमप्रभु हुँ । 33 तिमीहरूको देशमा कुनै परदेशी बस्दछ भने, त्यसलाई कुनै हानि नगर्नु । 34 तिमीहरूसँग बसोबास गर्ने परदेशी तिमीहरूका निमित्त तिमीहरूसँगै बसोबास गर्ने इसाएलमै जन्मेको मानिसझाँ होस, र त्यसलाई आफैलाई झाँ प्रेम गर्नु, किनभने तिमीहरू पनि मिश्र देशमा परदेशी नै थियौ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 35 लम्बाइ, तौल र सङ्ख्या नादा छल नगर्नु । 36 तिनीहरूले ठिक-ठिक तराजु र ढक, र ठिक-ठिक नाप र तौलहरू प्रयोग गर्नु । तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउने म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 37 तिमीहरूले मेरा सबै आज्ञाहरू र मेरा सबै विधिविधानहरू मान्नू र तीनुसार चल्नु । म परमप्रभु हुँ ।”

20 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, ‘इसाएलका मानिसहरू, वा इसाएलमा बसोबास गर्ने परदेशीहरूमध्ये कसैले आफ्ना छोराछोरी मोलोखालाई चढाउँछ भने, त्यो मारिनुपर्छ । त्यहाँका मानिसहरूले त्यसलाई ढुङ्गाले हानून । 3 त्यसले आफ्नो बालक मोलोखालाई दिएर मेरो पवित्र ताउं र पवित्र नाउं अशुद्ध बनाएको हुनाले म त्यसको विरुद्ध खडा हुने छु र त्यसका मानिसहरूका बिचबाट त्यसलाई बहिष्कार गर्ने छु । 4 यदि त्यो मानिसले आफ्ना छोराछोरीमध्ये कोही मोलोखालाई चढाउँदा त्यस भूमिका मानिसहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरे, र त्यसलाई मृत्युदण्ड दिएनन् भने, 5 त्यस मानिस र त्यसको वंशको विरुद्ध म आफै खडा हुने छु, र त्यसलाई र मोलोखालाई वेश्यागमन गर्ने सबैलाई बहिष्कृत गर्ने छु । 6 मेरेकाहरू वा आत्माहरूसँग बोलेर आफैलाई वेश्यासरहरू तुच्छाउनेहरूलाई पछ्याउने मानिसको विरुद्ध म खडा हुने छु र त्यसका मानिसहरूका बिचबाट त्यसलाई बहिष्कार गर्ने छु । 7 त्यसैले आफैलाई अर्पण गर र पवित्र होओ, किनभने म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 8 तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू मानेर ती पालन गर्नु । तिमीहरूलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु म नै हुँ । 9 आफ्नी आमा वा आफ्नो बुवालाई सराप दिने सबै मारिनुपर्छ । त्यसले आफ्नो बुबा वा आफ्नी आमालाई सरापेको हुनाले त्यो दोषी हुन्छ र त्यो मर्न योग्योको हुन्छ । 10 अर्के पुरुषको पत्नीसँग व्यभिचार गर्ने त्यो व्यभिचारी मानिस, र व्याभिचारिणी दुवैलाई मारिनुपर्छ । 11 आफ्नो बुबाको पत्नीसँग सुन्ने मानिसले आफ्नो बुबाको नग्नतालाई प्रकट गर्दछ । त्यो छोरा र त्यसको बुबाको पत्नी दुवै मारिनुपर्छ । तिनीहरूको सात तिनीहरू आफैमाथि पर्ने छ । 12 यदि कोही मानिस आफ्नी बुहारीसँग सुत्यो भने, तिनीहरू दुवै आरामिनुपर्छ । तिनीहरूले दुराचरण गरेका हुनाले तिनीहरू दोषी हुन्छन् र तिनीहरू मर्न योग्यका हुन्छन् । 13 कोही पुरुष स्त्रीसँग झाँ गरी अर्को पुरुषसँग सुत्यो भने, तिनीहरू दुवैले धृणास्पद काम गरेका छन् । तिनीहरू मारिनेपर्छ । तिनीहरू दोषी हुन्छन् र तिनीहरू मर्न योग्यका हुन्छन् । 14 कोही पुरुषले कुनै स्त्री र त्यसकी आमा दुवैलाई विवाह गयो भने, यो दुष्टता हो । त्यो पुरुष र ती दुवै स्त्री जलाईनुपर्छ ताकि तिमीहरूका बिचमा कुनै दुष्टता नहोस । 15 कोही पुरुषले पशुसँग सहवास गरेमा त्यो मारिनेपर्छ, र तिमीहरूले त्यो पशुलाई

पनि मार्न । 16 कोही स्त्री पशुसँग सहवास गर्नलाई त्यसको नजिक गर्दै भने, तिमीहरूले त्यस स्त्री र पशु दुवैलाई मार्न । तिनीहरू निश्चय नै मारिनेपर्छ । तिनीहरू दोषी हुन्छन् र मर्न योग्यका हुन्छन् । 17 कोही पुरुषले आफ्नी दिदी-बहिनी, वा आफ्नो बुबा वा आमाको छोरीसँग सुतेर त्यसको नग्नता प्रकट गर्दछ, र त्यसले त्यस पुरुषको नग्नता देख्दछे भने, यो शर्मको कुरा हो । त्यो आफ्नी दिदी-बहिनीसँग सुतेको कारण तिनीहरू आफ्ना मानिसहरूको उपस्थितिबाट बहिष्कृत गरिनुपर्छ । त्यसले आफ्नो दोष बोकिरहने छ । 18 कोही पुरुष स्त्रीको रजस्वलाको समयमा त्योसँग सुत्यो भने, त्यसले त्यसको रातको मूल देखाउँदछ । ती पुरुष र स्त्री दुवै आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कृत गरिनुपर्छ । 19 आफ्नो बुबा वा आमाकी दिदी-बहिनीसँग नसुत, किनभने तैले त्यसो गरेर आफ्नो नजिकको नाताको अपमान गर्ने छस् । तैले आफ्नो दोष आफै बोकेछ छस् । 20 कोही पुरुष आफ्नी काकीसँग सुत्यो भने, त्यसले आफ्नो काकाको अपमान गर्दछ । तिनीहरूले आ-आफ्नो पापको भार उठाउने छन्, र तिनीहरू निसन्तान नै मर्ने छन् । 21 कोही मानिसले आफ्नो दाजु वा भाइ जीवितै हुँदा त्यसकी पत्नीलाई बिहे गयो भने, त्यो अपमानजनक हो । त्यसले आफ्नो दाजु वा भाइलाई अनादर गर्दछ, र तिनीहरूले आफ्ना आमाबुबुबाट उत्तराधिकारको रूपमा प्राप्त गरेका सबै सम्पत्ति तिनीहरूका छोराछोरीबाट म खोसिदिने छु । 22 त्यसैकारण तिमीहरूले मेरा सबै विधिविधानहरू र आज्ञाहरू पालन गर्नु । यी तिमीहरूले पालन गर्नु ताकि तिमीहरूलाई बसोबास गर्नको निमित्त मैले लैजान लागेको भूमिले तिमीहरूलाई नउकेलोस् । 23 तिमीहरूका सामुबाट मैले निष्कासन गरेका जातिहरूको रीतिरिवाजहरूमा तिमीहरू नहाँदून्, किनभने तिनीहरूले यी सबै कुरा गरे, र मैले तिनीहरूलाई धृणा गरै । 24 मैले तिमीहरूलाई भनें, “तिमीहरूले तिनीहरूका भूमि उत्तराधिकारमा पाउनेछौ । ठूं र मह बगिरहने देश म तिमीहरूको अधिकारमा दिने छु । अरू मानिसहरूबाट तिमीहरूलाई अलग गर्ने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर म नै हुँ । 25 यसैकारण तिमीहरूले शुद्ध र अशुद्ध पशु, अनि शुद्ध र अशुद्ध पक्षीविच भेद राख्नु । मैले तिमीहरूका निमित्त अशुद्ध भनें छुट्ट्याएको अशुद्ध पशु वा पक्षी वा जिम्नामा धस्ने प्राणीद्वारा आफैलाई अशुद्ध नबनाउनु । 26 तिमीहरू पवित्र होओ, किनभने म परमप्रभु पवित्र छु, र मैले तिमीहरूलाई अरू मानिसहरूबाट अलग गरेको छु, किनभने तिमीहरू मेरा हो । 27 मरेकाहरू वा आत्माहरूसँग बोल्ने पुरुष वा स्त्री मारिनुपर्छ । मानिसहरूले तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हानून् । तिनीहरू दोषी छन् र मर्न योग्यका छन् ।” 20:7 धेरै वर्तमान संस्करणमा यस्तो छ: ... किनभने म, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर पवित्र छु ।

21 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “पुजारीहरू अर्थात् हारूनका छोराहरूलाई यसो भन्, ‘आफ्ना मानिसहरूका बिचमा मर्नेहरूका निमित्त तिमीहरूमध्ये कोहीले पनि आफूलाई अशुद्ध नबनाउनु, 2 तर त्यसका नजिकका नातेदारहरू अर्थात् त्यसकी आमा, त्यसको बुबा, छोरा, त्यसकी छोरी, त्यसको दाजु वा भाइ, 3 वा त्यसमा आश्रित त्यसकी कन्या दिदी वा बहिनी जसको पति छैन, यी सरैका निमित्त त्यसले आफैलाई अशुद्ध बनाउन सक्छ । 4 तर त्यसले आफ्ना अरू नातेदारहरूका निमित्त आफैलाई अशुद्ध नबनाओस् र आफैलाई अपवित्र नबनाओस् । 5 पुजारीहरूले आफ्नो शिर नखरून् वा तिनीहरूका दाहीका कुना-कुना नकाट्नु, न त तिनीहरूले आफ्ना शरीरहरू काट्नु । 6 तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरका निमित्त पवित्र रहन्, र तिनीहरूका परमेश्वरका नाउँको अपमान नगरून्, किनभने पुजारीहरूले परमप्रभुका भोजनको बलिदान अर्थात् तिनीहरूका परमेश्वरको भोजन अर्पण गर्दछन् । यसैकारण पुजारीहरू पवित्र रहन् । 7 तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरका निमित्त अलग राख्न जो एउटी वेश्या हो र जो अपवित्र छे, र तिनीहरूले आफ्नो पतिबाट विच्छेद भएकी स्त्रीलाई विवाह नगरून् । 8 तैले त्यसलाई अलग राख्नु,

किनभने परमप्रभुलाई रोटी चढाउने त्यो नै हो । त्यो तेरो निमिति पवित्र हुनुपर्छ, किनभने, तँलाई पवित्र तुल्याउने म परमप्रभु पवित्र छु । 9 पुजारीको लोरी जो वेश्या भएर आफैलाई अपवित्र बनाउछे, त्यसले आफ्नो बुबाको अपमान गर्छे । त्यो जलाइयोस् । 10 आफ्ना दाजुभाइहरूका बिचमा प्रधान पुजारी भएको मानिस जसको शिरमा अभिषेकको तेल खन्नाइएको छ, र प्रधान पुजारीको विरेष पोशाक लगाउनको निमिति अर्पण गरी पवित्र गरिएको छ, त्यसले आफ्नो केश खुला नछोडोस् वा आफ्ना लुगाहरू नच्यातोस् । 11 आफ्नो बुबा वा आफ्नी आमा जो भए तापनि लाश भएको ठाउँमा त्यो नजाओस् र आफैलाई अपवित्र बनाओस् । 12 त्यो प्रधान पुजारी पवित्र स्थानबाट बाहिर ननिस्कोस् र त्यसले आफ्नो परमेश्वरको पवित्र स्थानलाई अशुद्ध नबनाओस्, किनभने त्यो आफ्नो परमेश्वरको अभिषेक गर्ने तेलद्वारा प्रधान पुजारीको रूपमा अर्पण गरिएको छ । म परमप्रभु हुँ । 13 प्रधान पुजारीले आफ्नी पतीको रूपमा कन्या केटी बिहे गरोस् । 14 त्यसले विधवा, विच्छेद भएकी स्त्री, वा वेश्या बिहे नगरोस् । यस्ता स्त्रीहरूलाई त्यसले बिहे नगरोस् । त्यसले आफ्नै मानिसहरूबाट एउटा कन्या केटी नै बिहे गरोस् । 15 ताकि त्यसले आफ्ना मानिसहरूका बिचमा आफ्ना छोराछोरीहरूलाई अशुद्ध नबनाओस्, किनभने त्यसलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु म नै हुँ ।” 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 17 “हारूनलाई यसो भन्, ‘तेरा सारा वंशहरूभित्र तेरा उत्तराधिकारीहरूमा कुनै शारीरिक खोट छ भने, त्यसले आफ्नो परमेश्वरलाई भोजन अर्पण गर्न नजिक नआओस् । 18 शारीरिक खोट भएको मानिस परमप्रभुको नजिक नआओस्, जस्तै दृष्टिविहीन वा हिँडन नसक्ने मानिस, विरुपित वा आकार विकृत भएको मानिस, 19 हात वा खुट्टा बाँड्गिएको मानिस, 20 पछाडि ढाक्का मासुको डल्ला पलाएको मानिस, वा धैरै पातालो वा होचो मानिस, वा आँखामा खोट भएको मानिस, वा रोग लागेको, घाउ भएको, चर्मरोग लागेको, वा अन्डाकोष पिसिएको मानिस । 21 पुजारी हारूनका उत्तराधिकारीहरूका बिचबाट शारीरिक खोट भएको कोही मानिस पनि परमप्रभुको निमिति होमबलि अर्पण गर्नलाई नजिक नआओस् । शारीरिक खोट भएको मानिस आफ्नो परमप्रभुको रोटी अर्पण गर्न नजिक नआओस् । 22 परमेश्वरको अति पवित्र वा पवित्र भोजनबाट त्यसले खान मिल्छ । 23 तर, त्यो पर्दाभित्र प्रवेश नगरोस्, न त वेदीको नजिक आओस्, किनभने त्यसमा शारीरिक खोट छ, र त्यसले मेरो पवित्र स्थानलाई अशुद्ध नबनाओस्, किनभने तिमीहरूलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु मैं हुँ ।” 24 यसैले मोशाले यी वचनहरू हारून, तिनका छोराहरू र इसाएलका सारा मानिसहरूलाई सुनाए ।

22 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “हारून र त्यसका छोराहरूलाई भन् कि इसाएलका मानिसहरूले मेरो निमिति अलग गरेका पवित्र कुराहरूबाट तिमीहरू टाढा रहन् । तिमीहरूले मेरो पवित्र नामलाई अपवित्र नबनाऊन् । म परमप्रभु हुँ । 3 तिमीहरूलाई भन्, ‘तिमीहरूका सारा वंशहरूभित्र तिमीहरूका कुनै उत्तराधिकारीहरूमध्ये कोही अशुद्ध भएको बेला परमप्रभुको निमिति इसाएलका मानिसहरूले अलग गरेका पवित्र कुराहरूको नजिक गयो भने, त्यो मेरो नजिकबाट बहिष्कृत होस् । म परमप्रभु हुँ । 4 हारूनका उत्तराधिकारीहरूमध्ये जसलाई छालाको सरुवा रोग लागेको छ, वा जसको शरीरबाट कुनै सङ्क्रामक कुरा बगिरहेको छ भने, त्यो शुद्ध नभएसम्म त्यसले परमप्रभुकाहाँ अर्पण गरिएको बलिदानबाट केही पनि खानहुँदैन । मेरेको मानिस, वा वीर्यपात भइहरैको मानिसजस्तो अशुद्ध कुरालाई छुने, 5 वा अशुद्ध बनाउने घस्ने पशु, वा अशुद्ध बनाउने कुनै मानिसलाई छुने, त्यो जस्तो किसिमको अशुद्धता भए तापनि, 6 र कुनै अशुद्ध कुरालाई छुने पुजारी साङ्गसम्म अशुद्ध हुँछ । त्यसले आफ्नो शरीर पानीले नुनाएसम्म कुनै पवित्र कुरा नखाओस् । 7 घाम अस्ताएपछि त्यो शुद्ध हुने छ । घाम अस्ताएपछि त्यसले पवित्र कुराहरूबाट खान मिल्छ, किनभने त्यो त्यसकै भोजन हो । 8

मेरको वा वन पशुद्वारा मारिएको कुनै कुरा त्यसले नखाओस् । त्यसबाट त्यो अशुद्ध हुँछ । म परमप्रभु हुँ । 9 पुजारीहरूले मेरा निर्देशनहरू पालन गर्नु, नन्त्रात तिनीहरू पापको दोषी हुने छन् र मलाई अपवित्र तुल्याएको कारण तिनीहरू मर्न सक्छन् । तिनीहरूलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु मैं नै हुँ । 10 पुजारीको परिवारमा कुनै बाहिरको मान्छे, पुजारीका पाहुनाहरू वा त्यसका ज्यालामा काम गर्ने नोकरहरू कसैले पनि पवित्र कुरा नखाऊन् । 11 तर पुजारीले आप्नै पैसाले किनेको दासले परमप्रभुका निमिति अलग गरिएका कुराहरूबाट खान सक्छ । 12 यदि पुजारीकी छोरीले पुजारीसँग बिहे नारेर कोही अरुसँग बिहे गयो भने त्यसले अर्पण गरिएका पवित्र बलिदानहरूबाट नखाओस् । 13 तर पुजारीकी छोरी विधवा, वा विच्छेद भएकी स्त्री हो, र त्यसको बालबच्चा छैन, र त्यो आफ्नो जवानीमा द्वाँ आफै बुबाको भरमा बसोबास गर्न फर्की भने, त्यसले आफ्नो बुबाको भोजनबाट खान सक्छे । तर पुजारीको परिवारको सदस्य नभएको कसैले पनि पुजारीको भोजनबाट नखाओस् । 14 यदि कुनै मानिसले थाहा नपाई पवित्र भोजनबाट खायो भने, त्यसले त्यसको निमिति पुजारीलाई दाम तिरेस्, त्यसले त्यसमा पाँचौं भाग थारेपुर पुजारीलाई फिर्ता गरोस् । 15 डोलाएर परमप्रभुलाई अर्पण गरिएका पवित्र कुराहरूलाई इसाएलका मानिसहरूले अपवित्र नगरन्, 16 नन्त्रात तिनीहरूले पाप बोक्ने छन् र पवित्र भोजन खाएको कारण तिमीहरू दोषी हुने छन्, किनभने तिमीहरूलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु मैं नै हुँ ।” 17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 18 “हारून र त्यसका छोराहरू, र इसाएलका सारा मानिसहरूलाई यसो भन्, ‘कुनै इसाएली, वा इसाएलमा बसोबास गर्ने परदेशीले बलिदान अर्पण गर्दा चाहे त्यो कुनै भाकल पुरा गर्न होस्, वा त्यो स्वेच्छा भेटी होस्, वा तिमीहरूले परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्दा, 19 तिमीहरूले गाई-गोरे, भेडा, वा बाल्याहरूमध्ये निष्खोट भाले अर्पण गरोस्, अनि त्यो स्वीकारिने छ । 20 तर खोट भएको कुनै कुरा पानि अर्पण नगर्नु । म त्यो तिमीहरूबाट स्वीकार्ने छैन । 21 कसैले आफ्नो भाकल पुरा गर्न, वा स्वेच्छा भेटीस्वरूप बथान वा बगालबाट परमप्रभुको निमिति मेलबलि चढाउँछ भने, त्यो निष्खोट होस्, अनि त्यो स्वीकारिने छ । त्यो पशुमा कुनै पनि खोट हुनुहुँदैन । 22 अन्था, चोट भएका, अङ्गभड्ग भएका, मूसा वा पाकेको घाउ भएका, वा चिलाउने रोग भएका पशु तिमीहरूले अर्पण नगर्नु । तिमीहरूले परमप्रभुको निमिति वेदीमा होमबलिद्वारा यी अर्पण नगर्नु । 23 अङ्गभड्ग भएको वा सानो साँडि वा भेडाचाहाँहिं तिमीहरूले स्वेच्छा भेटीस्वरूप अर्पण गर्न सक्छै, तर भाकलको निमिति त्यसको भेटी ग्रहण हुने छैन । 24 चोट लागेका, कुच्चायाइएका, चिरिएका, वा काटिएका अण्डकोष भएका पशु परमप्रभुलाई अर्पण नगर्नु । तिमीहरूको देशैभरि त्यस्तो नगर्नु । 25 परदेशीको हातबाट तिमीहरूका परमेश्वरको भोजन अर्पण नगर्नु । अङ्गभड्ग भएको वा खोट भएका पशुहरू, तिमीहरूका निमिति ग्रहण हुने छैन् ।” 26 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 27 “बाला वा भेडा वा बाल्या जम्मिँदा त्यो त्यसको माउसँग सात दिन रहोस् । आठाँ दिनबाट परमप्रभुको निमिति होमबलि अर्पण गर्नलाई त्यो स्वीकारिने छ । 28 गाई वा भेडीलाई एकै दिनमा त्यसको बच्चासमेत नमार्नु । 29 तिमीहरूले परमप्रभुलाई धन्वादाको बलि अर्पण गर्दा तिमीहरूले त्यो स्वीकारयोग्य तरिकामा बलि गर्नु । 30 त्यसलाई त्यो बलि गरिएकै दिनमा खानू । अर्को बिहानीसम्म त्यसको केही भाग पनि नछोड्नू । म परमप्रभु हुँ । 31 यसैकारण तिमीहरूले मेरा आज्ञा मानू र तीअनुसार हिँड्नू । म परमप्रभु हुँ । 32 तिमीहरूले मेरो पवित्र नाउँलाई अपवित्र नतुल्याउनु । इसाएलका मानिसहरूले म पवित्र छु भन्ने कुरा स्वीकार्न । तिमीहरूलाई पवित्र बनाउने परमप्रभु मैं नै हुँ, 33 र मैले नै तिमीहरूका परमेश्वर दुनको निमिति तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर त्याँहै । म परमप्रभु हुँ ।

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, परमप्रभुको निमित्त तोकिएका चाडहरू यी नै हुन्, जसलाई तिमीहरूले पवित्र सभाको रूपमा योषणा गर्नु । यी मेरा नियमित चाडहरू हुन् । 3 तिमीहरू छ दिनसम्म काम गर्न सक्छै, तर साताँ दिनचाहाँ पूर्ण विश्रामको शबाथ अर्थात् पवित्र सभा हो । तिमीहरू बसोबास गर्ने कुनै पनि ठाउँमा काम नगर्नु किनभने त्यो परमप्रभुको निमित्त शबाथ हो । 4 परमप्रभुको निमित्त तोकिएका चाडहरू यी नै हुन्, पवित्र सभाहरू जसलाई तिमीहरूले तिमीहरूका तोकिएका समयमा योषणा गर्नु । 5 पहिलो महिनाको चौथाँ दिनको साँझ परमप्रभुको निस्तार-चाड हो । 6 सोही महिनाको पन्थाँ दिन परमप्रभुको निमित्त अखमिरी रोटीको चाड हो । सात दिनसम्म तिमीहरूले अखमिरी रोटी खानु । 7 पहिलो दिनलाई तिमीहरूले भेला हुनको निमित्त छुट्टियाउनु, र त्यस दिन तिमीहरूका कुनै पनि दैनिक काम नगर्नु । 8 तिमीहरूले सात दिनसम्म परमप्रभुको निमित्त भोजनको भेटी अर्पण गर्ने छौ । साताँ दिनचाहाँ परमप्रभुको निमित्त अलग गरिएको सभाको दिन हो, र त्यस दिन तिमीहरूले आफ्ना कुनै पनि दैनिक काम नगर्नु ।” 9 परमप्रभु मोशासँग यसरी बोल्नुभयो, 10 “इसाएलका मानिसहरूलाई यसो भन्, “मैले तिमीहरूलाई दिन लागेको देशमा तिमीहरू पुगेर त्यहाँ फसलको कटनी गरेपछि तिमीहरूले बालीको पहिलो फलको एक बिटा पुजारीकहाँ ल्याउनु । 11 त्यसले त्यो बालीको बिटालाई परमप्रभुको अगि डोलाउने छ र तिमीहरूका निमित्त त्यो स्वीकारियोस् भनेर त्यसले त्यो उहाँलाई अर्पण गर्ने छ । शबाथपछिको दिनमा पुजारीले त्यो डोलाएर मलाई अर्पण गर्ने छ । 12 बालीको बिटालाई डोलाएर मलाई अर्पण गर्ने दिनमा एक वर्षको निष्प्रवाह थुमा होमबलिको रूपमा परमप्रभुलाई चढाउनु । 13 अन्नबलिचाहाँ परमप्रभुको निमित्त मिठो सुगन्ध दिनको निमित्त होमबलिको रूपमा तेलसँग मुछिएको एक पाथी मसिनो पिठो होस्, र अर्धबलिचाहाँ एक लिटर दाखमय होस् । 14 यो बलि तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरकहाँ नल्याउने दिनसम्म तिमीहरूले रोटी, भुटेको अन्न वा हरियो अनाज केही नखानु । तिमीहरू बसोबास गर्ने हरेक ठाउँमा तिमीहरूका मानिसहरूका सबै वंशमा यो सदाको निमित्त विधि होस् । 15 शबाथ दिन अर्थात् डोलाउने बलिको रूपमा तिमीहरूले बालीको बिटा ल्याएको दिनपछि पुरे सात हप्ता गर्नु । 16 साताँ शबाथको पचास दिन तिमीहरूले गर्नु । त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ अन्नको बलि चढाउनु । 17 तिमीहरूका घरहरूबाट एक पाथी पिठोबाट बनेका दुर्विटा रोटी ल्याउनु । त्यो मसिनो पिठो खमिर राखेर बनाइयोस् । ती परमप्रभुको निमित्त पहिलो फलको डोलाइने बलि हुने छन् । 18 रोटीसँगै तिमीहरूले एक वर्ष निष्प्रवाह सातवटा थुमा, एउटा साँढिको बच्चा, र दुर्विटा भेडा अर्पण गर्नु । तिमीहरूको अन्नबलि र अर्धबलिसँगै ती परमप्रभुको निमित्त एउटा बोका, र मेलबलिको निमित्त एक वर्ष दुर्विटा थुमा बलिदानको निमित्त अर्पण गर्नु । 20 पहिलो फलको रोटीसँगै परमप्रभुको निमित्त पुजारीले ती डोलाओस्, र दुर्विटा थुमासँगै ती बलिदानसरूप अर्पण गरोस् । ती पुजारीको निमित्त परमप्रभुलाई अर्पण गरिएको पवित्र बलिदान हुने छन् । 21 त्यही दिन तिमीहरूले योषणा गर्नु । त्यहाँ पवित्र सभा हुने छ, र तिमीहरूले गर्ने दैनिक काम नगर्न । तिमीहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँमा तिमीहरूको वंशमा यो सदाको निमित्त विधि हुने छ । 22 तिमीहरूले आफ्नो भूमिको फसल कटनी गर्दा आफ्ना भूमिको कुना-कुनामा कटनी नगर्नु, र आफ्नो फसलको शिलाबाला नबद्दल्नु । ती तिमीहरूले गरिब र परदेशीका निमित्त छोडिदैनु । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।” 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 24 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, ‘साताँ महिनाको पहिलो दिन तिमीहरूका निमित्त पवित्र विश्रामको दिन हुने छ, र त्यो दिन तुरही फुकेर सम्झना गरिने छ र पवित्र सभा हुने छ । 25 तिमीहरूले आफ्ना दैनिक काम नगर्नु, र तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा बलि अर्पण गर्नु ।” 26 अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 27 “साताँ महिनाको दसौँ दिन प्रायश्चित्तको दिन हो

। त्यस बेला एउटा पवित्र सभा होस्, र तिमीहरूले आफैलाई नम्र बनाएर परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा बलि अर्पण गर्नु । 28 त्यस दिन तिमीहरूले काम नगर्नु, किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अगि आपनै निमित्त प्रायश्चित्त गर्नलाई त्यो दिन प्रायश्चित्तको दिन हो । 29 त्यस दिन आफैलाई नम्र बनाउने मानिस आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कृत होस् । 30 त्यस दिन कुनै पनि काम गर्ने मानिसलाई म परमप्रभुले नै त्यसका मानिसहरूका विचमा नष्ट गर्ने छु । 31 तिमीहरूले त्यस दिन कुनै पनि प्रकारको काम नगर्नु । तिमीहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँमा तिमीहरूका मानिसहरूका सबै वंशमा सदाको निमित्त यो विधि बनोस् । 32 यो दिन तिमीहरूका निमित्त पवित्र विश्रामको शबाथ होस्, र त्यस महिनाको नवाँ दिनको साँझ तिमीहरूले आफैलाई नम्र बनाउनु । अबो दिनको साँझसम्म तिमीहरूले शबाथ मान्नु ।” 33 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 34 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, ‘साताँ महिनाको पन्थाँ दिन परमप्रभुको निमित्त छाप्रो-बासको चाड हुने छ । त्यो सात दिनसम्म रहने छ । 35 पहिलो दिनमा पवित्र सभा होस् । तिमीहरूले आफ्ना दैनिक काम नगर्नु । 36 सात दिनसम्म परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलिदान अर्पण गर्नु । आठाँ दिनमा पवित्र सभा होस्, र तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा बलिदान अर्पण गर्नु । 37 यो परमप्रभुका निमित्त तोकिएका चाडहरू हुन्, जसलाई तिमीहरूले आगोद्वारा गरिने बलिदान, होमबलि र अन्नबलि, बलिदानहरू र अर्धबलिहरू आ-आपनै दिनमा अर्पण गर्नको निमित्त पवित्र सभाहरू भनेर योषणा गर्नुपर्छ । 38 परमप्रभुका निमित्त शबाथ, र तिमीहरूले परमप्रभुलाई दिने तिमीहरूका उपहारहरू, तिमीहरूका भाकलहरू, र तिमीहरूले सबै स्वेच्छा भेटीहरू बाहेक यी चाडहरू हुने छन् । 39 छाप्रो-बासको चाडको सम्बन्धमा, साताँ महिनाको पन्थाँ दिनमा तिमीहरूले भूमिबाट फसल बटुलिसकपछि तिमीहरूले परमप्रभुको यो चाडलाई सात दिनसम्म मान्नु । पहिले दिन पवित्र विश्राम हुने छ, र आठाँ दिन पनि पवित्र विश्राम हुने छ । 40 पहिलो दिनमा तिमीहरूले रुखहरूबाट उत्तम फल, खजुरका हाँगाहरू, र धैरै पात भाएका हाँगाहरू, र लहरै-पीपलका हाँगाहरू लिनु, र सात दिनसम्म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु आनन्द मनाउनु । 41 हरेक वर्ष सात दिनसम्म तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त यो चाड मनाउनु । तिमीहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँमा तिमीहरूका मानिसहरूका सबै वंशमा सदाको निमित्त यो एउटा विधि होस् । 42 तिमीहरू सात दिनसम्म स-साना छाप्रोमा बस्नु । इसाएलमा जन्मेका सबै जना सात दिनसम्म स-साना छाप्रोमा बस्नु, 43 ताकि तिमीहरूका वंशले पुस्ताँ-पुस्तासम्म यो जानून्, कि मैले इसाएलका मानिसहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउँदा तिमीहरूलाई कर्तारी यी स-साना छाप्राहरूमा बसन लगाएँ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।” 44 यसरी मोशाले परमप्रभुका निमित्त तोकिएका चाडहरूबाटे इसाएलका मानिसहरूलाई योषणा गरे ।

24 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई बत्तीमा प्रयोग गरिनको निमित्त जैतूलाई पिसेर शुद्ध तेल ल्याउनु भनेर भन्, ताकि बत्ती निरन्तर बलिरहोस् । 3 भेट हुने पालमा गवाही पदादिखि बाहिर परमप्रभुको सामु हास्नले साँझदेखि बिहासम्म त्यो बत्ती बालिराखोस् । तिमीहरूका मानिसहरूले आपातका सारा वंशमा सदाको निमित्त यो एउटा विधि बनोस् । 4 प्रथान पुजारीले शुद्ध सुनको पानसमा भएका बत्तीहरू बालिराखोस् । 5 तैले मसिनो पिठो लिएर बाहवटा रोटी बनाउनु । हरेक रोटीमा एक पाथी पिठो होस् । 6 त्यसपछि परमप्रभुको अगि शुद्ध सुनको टेबुलामधि छ-छवटा गरी ती दुई ताँतीमा राख्नु । 7 रोटीहरूका दुवै ताँतीमा सम्झनाको भेटीस्वरूप शुद्ध धूप राख्नु । यसी धूप परमप्रभुको निमित्त होमबलि हुने छ । 8 हरेक शबाथ दिनमा अनन्तको करारको विहास्वरूप इसाएलका मानिसहरूको खातिर प्रथान पुजारीले परमप्रभुको अगि त्यो रोटी राखोस् । 9 यो भेटी हास्न

र त्यसका छोराहरूका निमित्त हुने छ, र तिनीहरूले त्यो कुनै पवित्र ठाउँमा खाउन्, किनभने त्यो परमप्रभुका निमित्त होमबलिको भेटीको भाग हो ।” १० एउटी इसाएली स्त्रीको छोरा जसको बुवा एक मिश्री थियो, त्यो इसाएलका मनिसहरूका बिचमा गयो । छाउनीमा त्यस इसाएली स्त्रीको छोरा एउटा इसाएली पुरुषसँग झागडा गयो । ११ इसाएली स्त्रीको छोराले परमप्रभुको नाउँको निन्दा गयो र परमेश्वरलाई सरायो । यसैकारण मनिसहरूले त्यसलाई मोशाकहाँ ल्याए । त्यसकी आमाको नाम शलोमीमात थियो जो दानका कुलको दिनीकी छोरी थिई । १२ परमप्रभु आफैले तिनीहरूलाई आफ्नो इच्छा नबताउनुभएसम्म तिनीहरूले त्यसलाई बन्दी बनाए राखे । १३ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १४ “परमेश्वरलाई सरापेको मानिसलाई छाउनीबाट बाहिर निकाल । त्यसको कुरा सुनेका सबैले आफ्ना हात त्यसको टाउकोमाथि राख्नु, र त्यसपछि जम्मी समुदायले त्यसलाई ढुङ्गाले हानून । १५ इसाएलका मानिसहरूलाई ताँलै यसरी सम्झाउनु ‘आफ्ना परमेश्वरलाई सरापेले आफ्नो दोष आफै बोकेसु । १६ परमप्रभुको नाउँको निन्दा गर्ने मानिस मारियोस् । त्यो इसाएलमा जन्मेको स्वदेशी वा परदेशी जो भए तापनि जम्मी समुदायले त्यसलाई ढुङ्गाले हानून । परमप्रभुको नाउँको निन्दा गर्ने मानिस निश्चय नै मारियोस् । १७ यदि कसैले कोही अर्को मानिसलाई हिकाएर मात्यो भने, त्यो निश्चय नै मारियोस् । १८ यदि कसैले अर्काको पश्चलाई हानेर मात्यो भने, त्यसले प्राणको साटो प्राप्न नै भर्ना दिओस् । १९ यदि कसैले आफ्नो छिमेकीलाई घाडाइ बनायो भने, त्यसले आफ्नो देशमा सुरक्षित भई जिउने छौ । २० यसैले साटो चोट, आँखाको साटो आँखा, दाँतको साटो दाँत । त्यसले अर्को मानिसलाई घाडाइ बनाएको कारण त्यसलाई पनि त्यस्तै गरियोस् । २१ जसले कुनै पश्चुलाई मार्छ त्यसले त्यसको भर्ना तिरोसु, र जसले अर्को मानिसलाई मार्छ त्यो मारियोस् । २२ परदेशी र स्वदेशी जन्मिएको इसाएली दुवैका निमित्त नियम एउटै होसु, किनभने म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ ।” २३ यसैकारण मोशाले इसाएलका मानिसहरूलाई यी कुरा बताए, र ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई सरापेको मानिसलाई छाउनीबाट बाहिर निकाले । तिनीहरूले त्यसलाई ढुङ्गाले हाने । इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञाको पालन गरे ।

25 परमप्रभुले मोशालाई सीनै पर्वतमा भन्नुभयो, २ “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, ‘मैले तिनीहरूलाई दिने देशमा पुगोपछि परमप्रभुको निमित्त भूमिले पनि शबाथ मानोस् । ३ तिनीहरूले छ वर्षसम्म आफ्नो भूमिमा बाली लगाउनु, र छ वर्षसम्म आफ्नो दाखबारी छिंवल्नु र फसल बढ्नु । ४ तर साताँ वर्षमा परमप्रभुको निमित्त भूमिले पनि पवित्र शबाथ मानोस् । आफ्नो भूमिमा बाली नलगाउनु वा आफ्नो दाखबारी नछिंवल्नु । ५ आफै उप्रेको फसल वा नछिंवलेको बोटबाट दाखको कटनी गर्नु । योचाहिं भूमिको निमित्त एक वर्षका लागि पवित्र विश्राम होस । ६ शबाथको वर्षमा खन्जोत नगरिएको भूमिले जे उज्बाउँ त्यो नै तिनीहरूका निमित्त भोजन हुने छ । तिनीहरू, तिनीहरूका कमारा-कमाराहरू, तिनीहरूले ज्यालामा काममा लगाएका नोकरहरू र तिनीहरूसँग बसोबास गर्ने परदेशीहरूले ती भोजन बढ्नुल सक्छन्, ७ र तिनीहरूका गाईवस्तु, र जङ्गाली पशुहरूले पनि भूमिले जे उज्बाउँ त्यही खाने छन् । ८ तिनीहरूले आफ्नो लागि सात शबाथका वर्षहरू अर्थात् सात गुणा सात वर्ष गरी उन्नचास वर्ष गन्नु । ९ त्यसपछि साताँ महिनाको दसाँ दिनमा तिनीहरूले सबै ठाउँमा ठुलो आवाजमा तुरही बजाउन् । प्रायरिच्छतको दिनमा तिनीहरूले आफ्ना सारा भूमिभरि तुरही बजाउन् । १० तिनीहरूले पचासाँ वर्ष परमप्रभुका निमित्त अलग गर्नु र सारा भूमिमा सबै बासिन्दाहरूबिच स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नु । यो तिनीहरूका निमित्त पुनर्स्थापनाको वर्ष होसु, जुन वर्ष सम्पत्ति र दास तिनीहरूका परिवारहरूमा फिर्ता गरिने छन् । ११ पचासाँ वर्ष तिनीहरूका निमित्त पुनर्स्थापनाको वर्ष

हुने छ । तिनीहरूले बाली नलगाउनु र कटनी पनि नगर्नु । आफै उप्रेका, र नछिंवलेका बोटहरूका दाखहरू तिनीहरूले खानू । १२ यो पुनर्स्थापनाको वर्ष भएको हुनाले यो तिनीहरूका निमित्त पवित्र हुने छ । भूमिमा आफै उप्रेका कुराहरू तिनीहरूले खानू । १३ पुनर्स्थापनाको वर्षमा सबैलाई आफै जग्गाजमिनमा फर्काउनु । १४ तिनीहरूले आफ्नो छिमेकीलाई आफ्नो जग्गा बेच्दा वा आफ्नो छिमेकीबाट जग्गा किन्दा तिनीहरूले एक-अर्कालाई धोका नदिनु । १५ आफ्नो छिमेकीबाट जग्गा किन्दा अर्को पुनर्स्थापनाको वर्षसम्ममा कटनी गर्न सकिने वर्षहरू र बालीहरूलाई ध्यानमा राख्नु । जग्गा बेच्द लागेका तिनीहरूका छिमेकीले पनि यो कुरा ध्यानमा राखोसु । १६ अर्को पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म जति थेरै वर्ष बाँकी रहन्छ त्यति नै जग्गाको मूल्य बढी हुने छ, र अर्को उपर्याप्ताको वर्षसम्म जति थेरै वर्ष बाँकी रहन्छ त्यति नै जग्गाको मूल्य कम हुने छ, किनभने नर्ताँ मालिकको निमित्त कटनीको सङ्ख्या अर्को पुनर्स्थापनाको वर्ष आउन बाँकी वर्षहरूमा आधारित हन्छ । १७ तिनीहरूले एक-अर्कालाई धोका नदिनु, बरु तिनीहरूले आफ्ना परमेश्वरको मान गर्नु, किनभने म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ । १८ यसैले तिनीहरूले मेरा आज्ञाहरू मान्नु, मेरा नियमहरू पालन गर्नु र तीअनुसार चल्नु । अनि तिनीहरू आफ्नो देशमा सुरक्षित भई जिउने छौ । १९ भूमिले आफ्नो उज्ज्वली दिने छ, र तिनीहरूले प्रशस्त मात्रामा खाने छौ र त्यहाँ सुरक्षित भएर जिउने छौ । २० तिनीहरूले भनौला, “साताँ वर्षमा हामीले के खाने छौ? हेर्नुहोस, हामीले न त बाली लगाउन सक्छौ, न फसल कटनी गर्न सक्छौ ।” २१ छैटै वर्षमा तिनीहरूमाथि म मेरो आशिष बर्साउने छु, र भूमिले तिन वर्षसम्म पुने फसल उज्ज्वले छ । २२ आठाँ वर्षमा तिनीहरूले बाली लगाउने छौ र तिनीहरूले अगिल्लो वर्षको उज्ज्वली र भण्डार गरिएको उज्ज्वलीबाट नै खानू । नवाँ वर्षको कटनी गरिएको फसल नजाउँदासम्म अगिल्ला वर्षहरूमा भण्डार गरिएको उज्ज्वलीहरूले तिनीहरूले खान सक्ने छौ । २३ कोही नर्ताँ स्थायी मालिकलाई भूमि नबेच्नु, किनभने त्यो भूमि मेरो हो । तिनीहरू सबै पद्देशीहरू हो १ र मेरो भूमिका अस्थायी बासिन्दाहरू हो । २४ तिनीहरूले हासिल गरेका सबै जग्गाको निमित्त छुटकाराको अधिकार दिनु; तिनीहरूले जुन परिवारबाट जग्गा किन्नौ त्यही परिवारलाई त्यो जग्गा किन्नै मौका दिनु । २५ यदि तिनीहरूको कोही सङ्ख्याएँ देशमा सम्पत्ति बेच्यो भने, त्यसको सबैभन्दा नजिकको नातेदार आएर त्यसले तिनीहरूलाई बेचेको सम्पत्ति पुनः किन्नै सक्ने छ । २६ यदि त्यो सम्पत्तिलाई फुकाउनको निमित्त त्यसको कुनै नातेदार छैन, तर त्यो फेरि धनाढ्य भयो र त्यो फुकाउने क्षमता त्योसँग भयो भने, २७ त्यसले त्यो जग्गा बेचेको थियो त्यसलाई बाँकी रकम तिरोसु । त्यसपछि त्यो आफ्नै जग्गाजमिनमा फर्कन सक्छ । २८ तर यदि त्यसले आफ्नो लागि त्यो जग्गा फिर्ता लिन सकेन भने, त्यसले बेचेको जग्गा पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म जग्गा किन्नै मानिसको स्वामित्वमा हुने छ । पुनर्स्थापनाको वर्षको अन्त्यमा जग्गा बेच्ने मानिसकहाँ नै त्यो जग्गा फर्काइन्छ, र त्यसको जग्गाधीनी आफै जग्गाजमिनमा फर्कने छ । २९ यदि कुनै मानिसले पर्खाल लगाएको सहरभित्र घर बेच्द भने, त्यसले त्यो बेचेको एक वर्षभित्र त्यो फेरि किन्नै सक्ने छ । एक वर्षसम्म त्योसँग छुटकाराको अधिकार हुने छ । ३० यदि एक वर्षसम्म त्यसले त्यो घर फुकाउन सकेन भने, पर्खाल लगाएको सहरभित्रको घर, खरिद गर्ने मानिस र त्यसको वंशको स्थायी सम्पत्ति हुने छ । त्यो पुनर्स्थापनाको वर्षमा फिर्ता गर्नुपर्दैन । ३१ तर गाउँका घरहरू जसका वारिपरि कुनै पर्खाल छैन, त्यसलाई जग्गासरह मानिने छ । ती फुकाउन सकिने छ, र पुनर्स्थापनाको वर्षमा ती फिर्ता गर्नुपर्ने छ । ३२ तथापि, लेवीहरूले आफ्ना सहरहरूमा आफ्नो अधिकार गरेका घरहरू भने जुनसुकै समयमा पनि फुकाउन सकिने छ । ३३ यदि लेवीहरूसँद्यो बेचेको घर फुकाउन भने, सहरमा बेचिएको घर पुनर्स्थापनाको वर्षमा फिर्ता गरिनुपर्ने छ,

किनभने इसाएलका मानिसहरूमध्ये लेवीहस्का सहरहरूभित्र भएका घरहरू तिनीहस्को सम्पत्ति हो । 34 तर तिनीहस्का सहरहरू वरिपरि भएका भूमिहरू नबेच्यु किनभने ती लेवीहस्का स्थायी सम्पत्ति हुन् । 35 यदि तिमीहस्का सङ्गी-नागरिक गरिब भएर आफ्नो हेरचाह गर्न सकेन भने, तिमीहस्को जसरी कुनै परदेशीलाई वा तिमीहस्का बिचमा कर्तृ बाहिरबाट आएर बसोबास गरेका मानिसहरूलाई सहयोग गर्छौं, त्यसरी नै त्यसलाई सहयोग गर्नु । 36 त्यसलाई व्याज नलगाउन वा त्यसबाट कुनै किसिमोको फाइदा नलिन् आफ्ना परमेश्वरको आदर गर्नु ताकि तेरो भाइ तासँगी बसोबास गर्न सकोस । 37 तिमीहस्को त्यसलाई व्याजमा ऋण नदिन् न त नाफा कमाउनको निमित्त आफ्नो भोजन त्यसलाई बेच्यु । 38 तिमीहस्को त्यसलाई कनान देश दिन र तिमीहस्को परमेश्वर हुनको निमित्त तिमीहस्को मिश्र देशबाट निकालेर ल्याउने परमप्रभु तिमीहस्को परमेश्वर को आदर म नै हुँ । 39 यदि तिमीहस्को सङ्गी-नागरिक गरिब भयो र त्यसले आफैलाई तिमीहस्कहाँ बेच्यो भने, त्यसलाई दासलाई झाँकामान नलगाउनु । 40 त्यसलाई ज्यालामा राखिएको नोकरझाँ व्यवहार गर्नु । तिमीहस्का बिचमा अस्थायी रूपमा बसोबास गर्ने मानिसझाँ त्यो हुने छ । पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म त्यसले तिमीहस्को सेवा गर्ने छ । 41 त्यसपछि त्यो र त्यसका छोराछोरीहस्का तिमीहस्काट पर आफै परिवार र आफै पिताको सम्पत्तिमा फर्किजाने छन् । 42 किनभने तिनीहस्को मेरा नोकरहरू हुन् जसलाई मैले मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ । तिनीहस्को दासहरूझाँ बेचिने छैनन् । 43 तिमीहस्को त्यसमाथि कठोर रूपमा शासन नगर्नु तर तिमीहस्को आफ्नो परमेश्वरको मान गर्नु । 44 तिमीहस्को वरिपरि बसोबास गर्ने जातिहस्काट दास-दासीहरू तिमीहस्को प्राप्त गर्न सक्यो भने, तिमीहस्को तिनीहस्काट दासहस्को परिवारहस्काट, र तिमीहस्को भूमिका जन्मेका तिनीहस्का छोराछोरीहस्काट पनि तिमीहस्को दासहस्को किन्न सक्छौ । तिनीहस्को सम्पत्ति बन्न सक्छन् । 46 तिमीहस्को त्यस्ता दासहरूलाई आफ्ना छोराछोरीहस्काको निमित्त तिमीहस्को प्राप्तिको रूपमा प्राप्त गर्न र सारा जीवनभर तिनीहस्कालाई दास बनाउन उत्तराधिकारको रूपमा दिन सक्छौ, तर इसाएलका मानिसहरूका बिचमा आफ्ना भाइहस्कालाई तिमीहस्को कठोर रूपमा शासन नगर्नु । 47 यदि कुनै परदेशी वा तिमीहस्का बिचमा अस्थायी रूपमा बसोबास गर्ने मानिस धनी भयो, र तिमीहस्मधेको कुनै एउटा सङ्गी-इसाएली गरिब भएर त्यसले आफैलाई त्यो परदेशी वा त्यस परदेशीको परिवारमा कसैकहाँ आफैलाई बेच्यो भने, 48 तिमीहस्को सङ्गी-इसाएली किनिसकेपछि त्यसलाई पुनः किनेर फुकाउन सकिने छ । परिवारमा कसैले त्यसलाई छुटकारा दिन सक्छ । 49 त्यस मानिसको काका, वा काकाको छोरा, वा त्यसको परिवारको कोही नजिकको नातेदारले त्यसलाई छुटाउन सक्ने छ । वा त्यो धनाढ्य भएको छ भने, त्यसले आफैलाई छुटाउन सक्ने छ । 50 त्यसलाई किनेको मानिससँग त्यसले मोल-तोल गरोस्, र त्यसले आफैलाई त्यो खरिद गर्ने मानिसकहाँ बेचेको वर्षदिखि पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म कर्ति वर्ष हुने रहेह भनेर तिनीहस्को गन्नन् । त्यसलाई किन्ने मानिसकहाँ त्यसले जति वर्ष काम गरिरहने छ, ती वर्षहस्का निमित्त कुनै ज्यालामा राखिने नोकरलाई तिरिने दरलाई ध्यानमा राखी त्यसको छुटकाराको मोल तय गरियोस् । 51 पुनर्स्थापनाको वर्ष आउन अझौ धेरै वर्ष बाँकी छ भने, ती वर्षहस्का आधारमा आफ्नो छुटकाराको रकम तिरोस् । 52 यदि पुनर्स्थापनाको वर्ष आउन थोरै मात्र समय रहेको छ भने, पुनर्स्थापनाको वर्ष आउन अग बाँकी रहेका वर्षहरू त्यसलाई खरिद गर्नेसँग त्यसले मोल-तोल गरोस्, र ती वर्षहस्का आधारमा आफ्नो छुटकाराको रकम तिरोस् । 53 वर्ष-वर्षको निमित्त ज्यालामा लगाइएको मानिसझाँ त्यससँग व्यवहार गर्नु । त्यसलाई कठोरतासाथ व्यवहार नगर्नु । 54 यी तरिकाहस्काट त्यसको छुटकारा हुन सकेन भने, त्यो र त्यसका छोराछोरीहस्को पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म सेवा गर्नन् । 55 मेरो निमित्त इसाएलका मानिसहरू नोकरहरू हुन् ।

यिनीहस्को मेरा नोकरहरू हुन् जसलाई मैले मिश्र देशबाट बाहिर निकालेर ल्याएँ । म परमप्रभु तिमीहस्को परमेश्वर हुँ ।”

26 “तिमीहस्को मूर्तिहस्क नबनाउनु, र आफ्नो निमित्त कुनै खोपिएको

प्रतिमूर्ति बनाएर त्यसलाई दण्डवत नगर्नु किनभने म परमप्रभु तिमीहस्को परमेश्वर हुँ । 2 तिमीहस्को मेरो शबाथ मान्नू र मेरो पवित्रस्थानको आदर गर्नु । म परमप्रभु हुँ । 3 यदि तिमीहस्को मेरा नियमहरूअनुसार हिँड्यौ र मेरा आजाह्रू पालन गरेर तीअनुसार चल्यौ भने, 4 म तिमीहस्कालाई ठिक मौसममा झारी दिने छु, र भूमिले आफ्नो उज्जनी दिने छ, र भूमिका रुखहरूले आफ्ना फल दिने छन् । 5 दाख बटुल्ले समयसम्मै तिमीहस्को दाँइ गर्ने छौ, र रोपाङ्को समयसम्मै दाख बटुल्ले छौ । तिमीहस्को भरपेट रोटी खाने छौ र भूमिमा तिमीहस्को जहाँ आफ्नो घर बसाल्छौ त्यहाँ सुरक्षितसाथ जिउने छौ ।

6 म देशमा शान्ति ल्याउने छु, र तिमीहस्को कुनै डरविना नै निदाउने छौ । म तिमीहस्को देशबाट हिंसक पशुदस्ताई हटाइदिने छु, र तिमीहस्को देशमा तरवार प्रहार हुने छैन । 7 तिमीहस्को आफ्ना दुश्मनहरूलाई लखेट्ने छौ, र तिमीहस्को तरवारको प्रहारले तिमीहस्कै अगि तिनीहस्क लड्ने छन् । 8 तिमीहस्का पाँच जनाले सलाई, र सयले हजार जनालाई लखेट्ने छन्, र तिमीहस्को तरवारको प्रहारले तिमीहस्का दुश्मनहरूलाई तिमीहस्कै अगि लड्ने छन् । 9 म तिमीहस्कमाथि कृपादृष्टि लगाउने छु र तिमीहस्कालाई फलवन्त बनाएर तिमीहस्को सङ्ख्या वृद्धि गर्ने छु । म मेरो करार तिमीहस्काग्यांग स्थाना गर्ने छु । 10 तिमीहस्को लामो समयसम्म भण्डार गरेको खाने कुरा खाने छौ । तिमीहस्को भण्डार गरेको खाने कुरा बाहिर निकालेर नर्याँ फसलको निमित्त ठाउँ तयार गर्ने छौ । 11 म मेरो वेदी तिमीहस्कै बिचमा राख्ने छु, र म तिमीहस्कालाई धृणा गर्ने छैन । 12 म तिमीहस्को बिचमा हिँडुल गर्ने छु, र म तिमीहस्को परमेश्वर हुने छु, र तिमीहस्को मेरा मानिसहरू हुने छौ । 13 तिमीहस्को मिश्रमा दास भझनरहास् भनेर त्यस देशबाट तिमीहस्कालाई निकालेर बाहिर ल्याउने परमप्रभु तिमीहस्को परमेश्वर म नै हुँ । मैले तिमीहस्को जुवाका काठहरू भक्ताइदिएको छु र तिमीहस्कालाई ठाडो भएर हिँड्ने तुल्याएको छु । 14 तर तिमीहस्को मेरा कुरा सुनेनौ, र मेरा यी सबै आजाह्रू मानेनौ, 15 र मेरा विधि र नियमहरूलाई धृणा गरेर इकाकार गयौ, र मेरा सबै आजाह्रू पालन नगरेर मेरो करारलाई तोड्यो भने, 16 म तिमीहस्को बिचमा आताङ्क फैलाउने छु, आँखालाई नष्ट गर्ने र प्राणलाई शिथिल गराउने रोगहरू र ज्वरोहरू पठाउने छु । तिमीहस्को छेरेका बिउ व्यर्थ हुने छन्, किनभने तिमीहस्को शत्रुहरूले त्यसको उज्जनी खाने छन् । 17 म मेरो मुहार तिमीहस्काट फर्काउन छु, र तिमीहस्को शत्रुले तिमीहस्कालाई पराजय गर्ने छन् । तिमीहस्कालाई धृणा गर्ने मानिसहरूले तिमीहस्कमाथि शासन गर्ने छन्, र कसैले तिमीहस्कालाई नखेदे तापनि तिमीहस्क भाने छौ । 18 यी सबैपछि पनि तिमीहस्को मेरो कुरा सुनेनौ भने, म तिमीहस्कका पापभन्दा सात गुणा बढी सजाय तिमीहस्कालाई दिने छु । 19 आफ्नो शक्तिमाथिको आकाशलाई फलामझाँ र तिमीहस्को भूमिलाई काँसाङ्गै बनाउने छु । 20 तिमीहस्को मैनहन व्यर्थ हुने छ, किनभने तिमीहस्को भूमिले आफ्नो फसल दिने छैन, र तिमीहस्को भूमिका रुखहरूले आफ्ना उज्जनी दिने छैनन् । 21 यदि तिमीहस्को मेरो विरुद्ध भयो र मेरो कुरा सुनेनौ भने, तिमीहस्को पापहरूको बदलामा म सात गुणा बिउति त्याउने छु । 22 म तिमीहस्कालाई डंड डाउने छु, र तिमीहस्को छोराछोरीहस्क चोरी लैजाउने छु, र तिमीहस्को गाईवस्तुलाई नष्ट गर्ने छन्, र तिमीहस्को सङ्ख्यामा कमि ल्याउने छन् । यसरी तिमीहस्को मार्गहरू विराना हुने छन् । 23 यी कुराहरू हुँयाउने भने, 24 म तिमीहस्को विरुद्ध हुने छु, र तिमीहस्को पापका कारण म तिमीहस्कालाई सात गुणा दण्ड दिने छु । 25 म तिमीहस्कमाथि तरवार

प्रहार गर्ने छु र तिमीहरूले करार भड्ग गरेको कारण त्यस तरवारले बदला लिने छ। तिमीहरू आफ्ना सहरहरूमा भेला गराइने छौ, र तिमीहरूका बिचमा मैले एउटा रोग पठाउने छु, र तिमीहरूका दुश्मनका हातमा तिमीहरूलाई सुप्पने छु। 26 जब म तिमीहरूका भोजनको आपूर्ति रोकिदिने छु, दस जना स्त्रीले एउटै भाँडोमा तिमीहरूका निम्नि रोटी बनाउने छन्, र वजनअनुसार तिनीहरूले तिमीहरूका रोटी वितरण गर्ने छन्। तिमीहरूले खाने त छौ, तर तृप्त हुने छैनौ। 27 यी कुराहरू हुँदाहुँदै पनि तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेतौ र मेरो विरुद्ध हिँडिरह्यौ भने, 28 म त्रोधित हुने छु र तिमीहरूको विरुद्ध हुने छु, र तिमीहरूका पापभन्दा सात गुणा बढी दण्ड म दिने छु। 29 तिमीहरूले आफ्ना छोरालोरीहरूका मासु खाने छौ। 30 म तिमीहरूका डाँडाका थानहरू नाश गर्ने छु, तिमीहरूका धूपाका वेदीहरू भक्तादिने छु, र तिमीहरूका लाशहरू तिमीहरूका मृत मूर्तिहरूमाथि फालिदिने छु, र म तिमीहरूलाई तिरस्कार गर्ने छु। 31 म तिमीहरूका सहरहरूलाई भग्नावशेषमा परिणत गरिदिने छु र तिमीहरूका पवित्र स्थलहरू नष्ट गरिदिने छु। म तिमीहरूका बलिदानहरूका सुगन्धबाट प्रसन्न हुने छैनौ। 32 म तिमीहरूका देशलाई ध्वस्त पारिदिने छु। त्यहाँ बस्ने तिमीहरूका दुश्मनहरूले त्यस्तो विनाश देखेर आश्चर्यचकित हुने छन्। 33 म तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूका बिचमा तितरबितर पारिदिने छु, र मेरो तरवार निकालेर तिमीहरूको पछि लाने छु। तिमीहरूको देश त्यागिने छ र तिमीहरूका सहरहरू विनाश हुने छन्। 34 त्यो देश जबसम्म त्यागिएको हुन्छ र जबसम्म तिमीहरू दुश्मनको भूमिमा हुन्छौ, तबसम्म त्यो देशले शबाथ मनाउने छ। 35 त्यो जबसम्म त्यागिएको हुन्छ, त्यो विश्राममा हुन्छ। तिमीहरू त्यहाँ बसेबास गर्दा तिमीहरूका शबाथसँगै त्यस्तो विश्राम पाएको थिएन। 36 तिमीहरूका दुश्मनका देशमा छोडिपकाहरूका हृदयहरूमा यस्तो डर हालिदिने छु, कि हावाले पात हल्लाउँदा आउने आवाजले तिमीहरूलाई झस्काउने छ, र तिमीहरू तरवारबाट टाढा भागेझौं दौडने छौ। । कसैले तिमीहरूलाई नखेदेको भए पनि तिमीहरू लडने छौ। 37 कसैले नखेदेको भए तापानि तिमीहरू तरवारबाट टाढा भागेझौं भाने छौ र एक-अर्कासँग ठोकिने छौ। तिमीहरूसँग आफ्ना दुश्मनहरूको अगाडि उभिने तागत हुने छैन। 38 तिमीहरू जाति-जातिहरूका बिचमा नष्ट हुने छौ, र तिमीहरूका दुश्मनको भूमिले तिमीहरूलाई निन्ने छ। 39 तिमीहरूमध्ये बाँकी रहेकाहरू तिमीहरूका दुश्मनको देशमा आफ्ना पाप र आफ्ना पुर्खाहरूको पापका कारण खतम हुने छन्। 40 तर यदि तिनीहरूले आफ्ना र आफ्ना पुर्खाहरूको पाप, मप्रति विश्वासहीन भएर गरेका विद्रोह, र मेरो विरुद्धो हिँडाइलाई स्वीकारे भने- 41 जसले गर्दा म तिमीहरूको विरुद्ध भर्ए र तिमीहरूलाई मैले तिनीहरूका दुश्मनको देशमा ल्याएँ- र यदि तिनीहरूका कठोर कठोर हृदय नम्र भए, अनि तिनीहरूले आफ्ना पापका कारण दण्डहरू स्वीकारे भने, 42 मैले याकूब, इस्हाक र अब्राहामसँग गरेको मेरो करारको सम्झना गर्ने छु, र त्यो देशलाई पनि सम्झने छु। 43 त्यो देश तिनीहरूद्वारा त्यागिने छ, र यसैकारण त्यो त्यागिएको समयमा त्यस्तो शबाथ मनाउने छ। तिनीहरू आफैले मेरा आज्ञाहरू इन्कार गरेका र मेरा नियमहरूलाई धृणा गरेका हुनाले तिनीहरूले आफ्ना पापको दण्ड पाउने छन्। 44 यी सबै कुरा हुँदाहुँदै पनि तिनीहरू आफ्ना दुश्मनको भूमिमा हुँदा म तिनीहरूलाई इकार गर्ने छैनौ, न त तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गर्न र तिनीहरूसँगको मेरो करारबाट टाढा हुनको निम्नि तिनीहरूलाई धृणा गर्ने छु, किनभने म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ। 45 तर तिनीहरूका खातिर मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूसँग बाँधेको करारको सम्झना म गर्ने छु, जुन पुर्खाहरूलाई म तिनीहरूका परमेश्वर हुन सकू भनेर मैले मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएँ। म परमप्रभु हुँ।” 46 परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशाद्वारा उहाँ र इसाएलका मानिसहरूका बिचमा दिनुभएका आज्ञाहरू, विधिहरू र नियमहरू यी नै हुन्।

27 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, यदि कसैले परमप्रभुलाई विशेष प्रतिज्ञा गर्दछ भने, त्यसको मूल्य यसरी निर्धारण गर्नु। 3 बिसदेखि साठी वर्षसम्मको पुरुषको लागि पवित्रस्थानका शेकेलबोमाजिम चाँदीका पचास शेकेल मूल्य तोकिदिनू। 4 सोही उमेरको स्त्रीको निम्नि भने मूल्य तिस शेकेल होस्। 5 पाँच वर्षदेखि बिस वर्षसम्मको पुरुषको लागि मूल्य बिस शेकेल र स्त्रीको लागि दस शेकेल निर्धारण गर्नु। 6 एक महिनादेखि पाँच वर्षसम्मको पुरुषको लागि मूल्य पाँच शेकेल र स्त्रीको लागि तिस शेकेल निर्धारण गर्नु। 7 साठी वर्षमाथिको पुरुषको लागि मूल्य पन्थ शेकेल र स्त्रीको लागि दस शेकेल निर्धारण गर्नु। 8 तर प्रतिज्ञा गर्ने मानिसले तोकिएको मूल्य तिर्न सकेन भने, त्यो मानिस पुजारीकाहाँ प्रकट गरियोस्, र पुजारीले भाकल गर्ने मानिसको क्षमताअनुसार मूल्य निर्धारण गरिदिने छ। 9 यदि कसैले परमप्रभुको निम्नि कुनै पशु बलिदान गर्न चाहन्छ, र यदि उहाँले त्यो स्वीकार्नुभयो भने, त्यो पशु त्यसको निम्नि छुटाइने छ। 10 त्यो मानिसले त्यस पशुलाई नसाटोस्, असललाई खराबको निम्नि र खराबलाई असलको निम्नि। यदि त्यसले एउटालाई अर्कोको निम्नि साटेमा त्यो र जसको निम्नि त्यो साटिएको थियो, दुवै यै पवित्र हुने छन्। 11 तथापि, यदि त्यस मानिसले परमप्रभुलाई दिल्लु भनी प्रतिज्ञा गरेको पशु अशुद्ध छ र परमप्रभुले त्यो स्वीकार्नुभएन भने, त्यस मानिसले पशुलाई पुजारीकाहाँ ल्याओस्। 12 पुजारीले बजार-मूल्यअनुसार त्यसको मूल्य निर्धारण गरोस्। पुजारीले त्यस पशुको मूल्य जति निर्धारण गर्दछ, त्यो नै त्यसको मूल्य हुन्ने छ। 13 यदि त्यसको मालिकले त्यसलाई छुटाउन चाट्यो भने, त्यसले त्यसको छुटकाराको मूल्यमा पाँचौं भाग थपोस्। 14 जब कुनै मानिसले आफ्नो घर परमप्रभुको निम्नि पवित्र उपहारको रूपमा अलग गर्दछ भने, पुजारीले त्यो असल छ वा छैन भनेर हेरी त्यसको मूल्य निर्धारण गरोस्। पुजारीले त्यसको मूल्य जति निर्धारण गर्दछ, त्यति नै त्यसको मूल्य हुने छ। 15 तर आफ्नो घरलाई परमप्रभुको निम्नि अलग गर्ने मालिकले त्यो छुटाउन चाहेमा त्यसले त्यसको छुटकाराको मूल्यमा पाँचौं भाग थपोस् र त्यो त्यसको हुने छ। 16 यदि कुनै मानिसले आफ्नो केही जमिन परमप्रभुको निम्नि अलग गर्दछ भने, त्यो जमिनमा छर्न सकिने बिउको परिमाणअनुसार त्यसको मूल्य निर्धारण हुन्छ। एक मुरी जोको मूल्य चाँदीका बिस शेकेल बराबर हुने छ। 17 यदि त्यसले त्यो जमिन पुनर्स्थापनाको वर्षमा अलग गर्दछ भने, त्यसको मूल्य तोकिएबमोजिम हुने छ। 18 तर त्यसले आफ्नो जमिन पुनर्स्थापनाको वर्षपछि अलग गर्दछ भने, त्यो जमिनमा छर्न सकिने बिउको परिमाण अनुसार त्यसको मूल्य निर्धारण हुन्छ। एक मुरी जोको मूल्य चाँदीका बिस शेकेल बराबर हुने छ। 19 यदि त्यो जमिन अलग गर्ने मानिसले त्यो छुटाउन चाहेमा त्यसले त्यसको मूल्यमा पाँचौं भाग थपोस्, र त्यो त्यसको हुने छ। 20 तर यदि त्यसले त्यो जमिनलाई छुटाएन, वा त्यसले त्यो जमिन कुनै अर्को मानिसलाई बेचेको भए, त्यो अब फेरि छुटाउन मिल्दैन। 21 त्यो भूमि पुनर्स्थापनाको वर्षमा स्वतन्त्र हुँदा परमप्रभुको निम्नि पूर्ण रूपमा दिइएको जमिनझौं त्यो परमप्रभुको निम्नि पवित्र उपहार हुने छ। त्यो पुजारीको हुने छ। 22 यदि कुनै मानिसले आफूले किनेको जमिन परमप्रभुको निम्नि अलग गर्दछ, तर त्यो जमिन त्यसको परिवारको जमिनको भाग होइन भने, 23 पुजारीले पुनर्स्थापनाको वर्षसम्म त्यसको मूल्य कति हुन्छ त्यो निर्धारण गरोस्, र त्यो मानिसले त्यस दिन परमप्रभुको निम्नि पवित्र उपहारको रूपमा त्यसको मूल्य तिरोस्। 24 पुनर्स्थापनाको वर्षमा त्यो जमिन जसबाट किनिएको थियो अर्थात् त्यस जमिनको मालिककहाँ नै फिर्ता जाने छ। 25 सबै मूल्याङ्कन पवित्रस्थानको शेकेलको वजनको आधारमा गरियोस्। बिस गेरा एक शेकेल बराबर हुने छ। 26 पशुरूस्मा पहिलो जन्मलाई कसैरै पनि अलग नगर्नु किनभने पहिलो जन्मने पहिलैबाट परमप्रभुको हो। चाहे त्यो साँड होस् वा भेडा, त्यो परमप्रभुको हो। 27 यदि त्यो अशुद्ध पशु हो भने, त्यसको मूल्यमा

पाँचाँ भाग थपेर त्यसको मालिकले त्यो किन्न सक्ने छ । यदि त्यो पशुको छुटकारा भएन भने, तोकिएको मूल्यमा त्यो बेचियोस् । 28 तर कुनै मानिसले आफूसँग भएका सबै सम्पतिबाट परमप्रभुलाई अर्पण गरेको कुरा, चाहे त्यो मानिस वा पशु, वा आफ्नो पारिवारिक जमिन जेसुकै भए पनि त्यो बेचिनु वा छुटाउनुहैन । अर्पण गरिएको सबै कुरा परमप्रभुको निम्नित पवित्र हुन्छ । 29 नाशको निम्नित अर्पण गरिएको मानिसको निम्नित कुनै मोल नतिर्नु । त्यो मानिस मारिनुपर्छ । 30 भूमिको सबै दशांश, चाहे भूमिमा उब्जेका अन्न वा रुखहरूका फल जे भए पनि त्यो परमप्रभुकै हो । त्यो परमप्रभुको निम्नित पवित्र हुन्छ । 31 यदि कसैले आप्नो दशांश छुटाउँछ भने, त्यसले त्यसको मूल्यमा पाँचाँ भाग थपेस् । 32 बथान वा बागला, वा गोठालोको लौरोमुनिबाट जाने हरेक पशुको दस भागमा एक भाग परमप्रभुको निम्नित अलग गरिनुपर्छ । 33 गोठालोले असल वा खराब पशु नछुटाओस्, र त्यसले एउटाको निम्नित अर्को नबद्लोस् । यदि त्यसले त्यो परिवर्तन गरेमा त्यो र जसको निम्नित त्यो बद्लिएको थियो, दुवै नै पवित्र हुने छन् । त्यो छुटाउन सकिने छैन” ।” 34 परमप्रभुले सीनै पर्वतमा इस्पालका मानिसहरूका निम्नित दिनुभएका आजाहरू यी नै हुन् ।

गन्ती

1 सीनैको मरुभूमिमा भेट हुने पालमा परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो ।

यो इसाएलका मानिसहरू मिश्र देशबाट निस्की आएका दोस्रो वर्षको दोस्रो महिनाको पहिलो दिनमा भएको थियो । परमप्रभुले भन्नुभयो । 2 “इसाएलको हरेक कुलको सबै पुर्खाहरूको तिनीहरूका पुर्खाहरूका परिवार-परिवारअनुसार जनगणना गर् । तिनीहरूका नाउँअनुसार गन् । हरेक पुरुषको गणना गर्, 3 जो बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका छन् । इसाएलको निस्ति सिपाहीको रूपमा लडान सक्ने सबैलाई गन् । तैले र हारूनले तिनीहरूका सशस्त्र समूह-समूहअनुसार पुरुषहरूको सङ्ख्याको अभिलेख राख्युपर्छ । 4 हरेक कुलको एक जना पुरुषले अर्थात् वंशको मुखियाले आफ्नो वंशको अगुवाको रूपमा तिमीहरूसँग सेवा गर्नुपर्छ । 5 हरेक अगुवाले तिनको वंशको निस्ति लडाने पुरुषहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिमीहरूसँगै रहेट लडाने अगुवाहरूका नाउँहरू यिनै हनुः रुवेनको कुलबाट श्देऊरको छोरो एलीसूर, शिमियोनको 6 कुलबाट सुरीश्चैको छोरो शलूमीएल । 7 यहूदाको कुलबाट अमीनादावबाको छोरो नहशोन; 8 इसाखाराको कुलबाट सूअराको छोरो नतनेल; 9 जबूलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब; 10 योसेफको छोरो एफ्राइमको कुलबाट अमीन्दूदको छोरो एलीशाम; मनश्शेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिएल; 11 बेन्यामीनको कुलबाट गिदेओनीको छोरो अबीदान; 12 दानको कुलबाट अमीन्सहैको छोरो अहिएजेर; 13 आशेरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पीपीएल; 14 गातको कुलबाट दूएलको छोरो एल्यासाप; 15 नपतालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा ।” 16 मानिसहरूलाई चुनिएका पुरुषहरूका कुलको नेतृत्व गरे । तिनीहरू इसाएलका कुलहरूका अगुवाहरू थिए । 17 नाउँअनुसार अभिलेख राखिएका यी पुरुषहरूलाई मोशा र हारूनले लिए, ८ 18 यी मानिसहरूसँग एसाएलका सबै मानिस दोस्रो महिनाको पहिलो दिनमा भेला भए । 19 त्यसपछि बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषले आ-आफ्ना पुर्ख्याली पहिचान गरे । तिनीहरूले आफू जन्मिएको कुल र परिवारहरूको नाउँ उल्लेख गर्नुपर्थ्यो । त्यसपछि मोशले सीनैको मरुभूमिमा परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूका सङ्ख्याहरूको अभिलेख राख्ये । 20 इसाएलका जेठा छोरो रुबेनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूका अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 21 रुबेनको कुलबाट तिनीहरू ४६,५०० पुरुष थिए । 22 शिमियोनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूका अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 23 शिमियोनका कुलबाट तिनीहरू ५९,३०० पुरुष थिए । 24 गादका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 25 गादको कुलबाट तिनीहरू ४५,६५० पुरुष थिए । 26 यहूदाका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 27 यहूदाको कुलबाट तिनीहरू ७४,६०० पुरुष थिए । 28 इसाखाराका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 29 इसाखाराको कुलबाट ५४,४०० पुरुष थिए । 30 जबूलूनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 31 जबूलूनको कुलबाट तिनीहरू ५७,४०० पुरुष थिए । 32 योसेफको छोरो एफ्राइमका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको

अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 33 एफ्राइमको कुलबाट तिनीहरू ४०,५०० पुरुष थिए । 34 मनश्शेको सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 35 मनश्शेको कुलबाट तिनीहरू ३२,२०० पुरुष थिए । 36 बेन्यामीनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 37 बेन्यामीनको कुलबाट तिनीहरू ३५,४०० पुरुष थिए । 38 दानका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 39 दानको कुलबाट तिनीहरू ६२,७०० पुरुष थिए । 40 आशेरका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 41 आशेरको कुलबाट तिनीहरू ४१,५०० पुरुष थिए । 42 नपतालीका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए । 43 नपतालीको कुलबाट तिनीहरू ५३,४०० पुरुष थिए । 44 मोशा र हारूनले यी पुरुषहरूलाई इसाएलका बाह कुललाई नेतृत्व गर्ने बाह पुरुषसँग गन्ती गरे । 45 यसैले लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका इसाएलका सबै पुरुषहरूको हरेको आ-आफ्ना परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गरियो । 46 तिनीहरू ६,०३,५५० पुरुष थिए । 47 तर लेवीका सन्तानहरूको गन्ती ४८ गरिएन, किनभने परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ४९ “तैले लेवीको कुललाई नानान् वा इसाएलका कुल मानिसहरूमा नगाभ्नू । ५० बरु, लेवीहरूलाई पवित्र वासस्थानको करारका विधिहरूको हेरचाह गर्न र पवित्र वासस्थानका सबै सरसामान र यसमा भएका सबै कुराको हेरचाह गर्न नियुक्त गर्नु । ५१ पवित्र वासस्थान अर्को ठाउँमा सार्नुपर्दा यसलाई लेवीहरूले उठाउनुपर्छ । पवित्र वासस्थान खडा गर्नुपर्दा लेवीहरूले नै खडा गर्नुपर्छ । पवित्र वासस्थानको नजिक आउने कुनै पनि अपरिचित व्यक्तिलाई मार्नु । ५२ इसाएलका मानिसहरूले आ-आफ्ना पालहरू टाँग्गा हेरकरे तिनीहरूका सशस्त्र समुहोको झाण्डाको नजिकै टाँग्नु । ५३ तथापि, लेवीहरूले तिनीहरूका पाल करारका विधिका पवित्र वासस्थान वरिपरि टाँग्नुपर्छ, ताकि इसाएलका मानिसहरूमधि मेरो रिस नपरोसै । लेवीहरूले करारका विधिहरूको पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्नुपर्छ । ५४ इसाएलका मानिसहरूले यी सबै कुरा गरे । परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको सबै थोक तिनीहरूले गरे ।

2 परमप्रभु फेरि पनि मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २ “हरेक इसाएली आ-आफ्ना पुर्खाहरूको घरानाअनुसार आ-आफ्नो झान्डाको वरिपरि छाउनी लगाउनू । ३ तिनीहरूले भेट हुने पालको वरिपरि छाउनी लगाउनू । भेट हुने पालको पूर्वीतर अर्थात् धाम झुल्कनेतिर छाउनी लगाउनेहरू यहूदाको दल होस् र तिनीहरूले आफ्नो झान्डामुनि छाउनी लगाउनू । अमीनादावबाको छोरो नहशोन यहूदाका मानिसको अगुवा होस् । ४ यहूदाका मानिसहरूको सङ्ख्या ७४,६०० छ । ५ इसाखाराको कुलले यहूदाको पूरुषहरूलाई छाउनी लगाउनू । हेलोनका छोरो एलीआबले ज्यालूनको फौजको नेतृत्व गर्नुपर्छ । ६ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५४,४०० पुरुष छन् । ७ ज्यबूलूनको कुलले इसाखारपछि छाउनी लगाउनू । हेलोनका छोरो एलीआबले ज्यालूनको फौजको नेतृत्व गर्नुपर्छ । ८ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५७,४०० छ । ९ यहूदाको छाउनीको कुल सङ्ख्या १,८६,४०० छ । १० तिनीहरू अग्रस्थानमा छिँडेछन् । दक्षिणपट्टि रुबेनको छाउनी तिनीहरूको झान्डामुनि हुनेछ । रुबेनको छाउनीको अगुवा श्देऊरका छोरो एलीसूर होस् । ११

तिनको दलमा हुनेको सङ्ख्या ४६,५०० छ । १२ शिमियोनले स्केनपछि छाउनी लगाओस् । शिमियोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशदैका छोरा शल्मीएल होस् । १३ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ५९,३०० छ । १४ त्यसपछि गादको कुल हुन्छ । गादका मानिसहरूको अगुवा दूप्रैका छोरा एल्यासाप होस् । १५ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ४५,६५० छ । १६ आ-आफ्नो दलअनुसार खटाइएका रूबेनको छाउनीका सबै मानिसहरू १,५१,४५० छन् । तिनीहरू दोस्रो लशकरमा हिँड्नेछन् । १७ त्यसपछि सबै छाउनीका बिचमा लेवीहरूसँगे छाउनीबाट भेट हुने पाल जानुपर्छ । तिनीहरू छाउनीबाट गएबमोजिम नै छाउनीमा आउनुपर्छ । हरेक मानिस आफ्नो झन्डामुनि आन्म स्थानमा हुनुपर्छ । १८ एफ्राइमको छाउनीका दलहरू आफ्ने झन्डामुनि हुन्छन् । एफ्राइमको मानिसहरूको अगुवा अमीहूदका छोरा एलीशामा होस् । १९ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ४०,५०० छ । २० तिनीहरूपछि मनश्शेको कुल हुन्छ । मनश्शेको अगुवा पदासुरका छोरा गमलिएल होस् । २१ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ३२,२०० छ । २२ त्यपछि बेन्यामीनको कुल हुनेछ । बेन्यामीनको अगुवा गिदेओनीका छोरा अबीदान होस् । २३ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ३५,४०० छ । २४ एफ्राइमको छाउनीका गन्ती गरिएका सबैको सङ्ख्या १,०८,१०० छ । तिनीहरू तेसो लशकरमा हिँड्नेछन् । २५ उत्तरमा दानको छाउनीको दल हुनेछ । दानका मानिसहरूका अगुवा अमीशाईका छोरा अहीएर होस् । २६ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ६२,७०० छ । २७ दानको छाउनीपछि आशेरको कुलका मानिसहरू हुनेछन् । आशेरको अगुवा ओक्रानको छोरा परीएल होस् । २८ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ४१,५०० छ । त्यपछि नप्तालीको कुल हुनेछ । नप्तालीको अगुवा एनानका छोरा अहीरा होस् । २९ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५३,४०० छन् । ३० दानको छाउनीमा हुनेहरूका सबै सङ्ख्या १,५७,६०० छ । ३१ तिनीहरू छाउनीबाट तिनीहरूको झन्डामुनि अन्तिममा जानेछन् ।* ३२ आ-आफ्नो परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गरिएका इसाएलीहरू यिनै हुन् । आ-आफ्नो दलअनुसार तिनीहरूको छाउनीमा गणना गरिएकाहरू ६,०३,५५० छन् । ३३ तर मोशा र हास्नले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूमा गन्ती गरेनन् । ३४ यो परमप्रभुले आज्ञा गन्तुभएबमोजिम गरिएको थियो । इसाएलीका मानिसहरूले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा गरे । तिनीहरूले आ-आफ्नो झन्डाअनुसार छाउनी लगाए । तिनीहरू आ-आफ्ना पुर्खाहरूको परिवार-परिवारअनुसार आ-आफ्नो छाउनीबाट निस्कन्थे ।

३ यो परमप्रभु सीनै पर्वतमाथि मोशासँग बोल्नुहुँदा हास्न र मोशाका सन्तानहरूको इतिहास हो । २ हास्नका छोराका नाउँहरू यिनै हुन्: जेठा नादाब, अबीहु, एलाजार र ईतामार थिए । ३ हास्न पुजारीका छोराहरूका नाउँहरू यिनै हुन् जसलाई पुजारीको रूपमा अभिषेक गरिएको थियो र पुजारीको रूपमा सेवा गर्न नियुक्त गरिएका थिए । ४ तर नादाब र अबीहुले सीनै पर्वतमा अस्तीकार्य आगो परमप्रभुलाई चढाउँदा तिनीहरू उहाँको सामु मरे । नादाब र अबीहुको कुनै छोराछोरी थिएन । यसैले एलाजार र ईतामारले तिनीहरूका बुवा हास्नसँग पुजारीको रूपमा सेवा गरे । ५ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६ “लेवीको कुललाई ले र तिनीहरूले पुजारी हास्नलाई सहायता गर्नको निमित तिनीहरूलाई तिनीकहाँ प्रस्तुत गर । ७ तिनीहरूले भेट हुने पालको सामु हास्न र सारा समुदयको तर्फबाट दायित्वहरू पुरा गर्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नुपर्छ । ८ तिनीहरूले भेट हुने पालका सबै सरसमानको हेरचाह गर्नुपर्छ र तिनीहरूले पवित्र वासस्थानको सेवा वहन गर्न इसाएलका कुलहरूलाई सहायता गर्नुपर्छ । ९ तैले लेवीहरू हास्न र तिनका छोराहरूलाई दिनुपर्छ । इसाएलका मानिसहरूलाई सेवा गर्न तिनलाई सहायता गर्न तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा सुमिप्तिएका छन् । १० तैले हास्न र तिनका छोराहरूलाई पुजारीको रूपमा नियुक्त गर्नुपर्छ र नजिक आउने कुनै

पनि मानिसलाई मार्नुपर्छ ।” ११ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२ “हेरू, मैले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट लिएको छु । मैले यो इसाएलका मानिसहरूको जेठा छोराहरूको सट्टा लिएको छु । लेवीहरू मेरा हुन् । १३ पहिले जन्मेका सबै मेरा हुन् । मैले मिश्र देशमा पहिले जन्मेकाहरूलाई आक्रमण गरेको दिन नै इसाएलका मानिस र पशुहरू दुकेको पहिले जन्मेका सबैलाई मेरो निमित अलग गरे । तिनीहरू मेरा हुन् । म परमप्रभुहुँ हुँ ।” १४ परमप्रभुले सीनैको मरुभूमिमा मोशालाई भन्नुभयो, १५ “लेवीका हेरेक कुल र परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गर । एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषको गन्ती गर । १६ मोशाले परमप्रभुको वचनअनुसार उहाँले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनीहरूको गन्ती गरे । १७ लेवीका छोराहरूको नाउँहरू गेर्शोन, कहात र मरारी थिए । १८ गेर्शोनका छोराहरूबाटका वंशहरू लिङ्गी र शिमी थिए । १९ कहातका छोराहरूबाटका वंशहरू अम्राम, यिसहार, हिंब्रेन र उज्जीएल थिए । २० मरारीका छोराहरूबाटका वंशहरू महली र मूली थिए । कुल-कुलअनुसारका लेवीका कुलहरू यिनै हुन् । २१ लिब्नी र शिमीका कुलहरू गेर्शोनबाट आउँछ । गेर्शोनीहरूका कुलहरू यिनै हुन् । २२ एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गनिएका सबै पुरुष जम्मा ७,५०० थिए । २३ गेर्शोनीहरूका कुलहरूले पवित्र वासस्थानको परिचयमध्ये छाउनी लगाउन् । २४ लाएलका छोरा एल्यासापले गेर्शोनीहरूका कुलहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । २५ गेर्शोनको परिवारले पवित्र वासस्थानलगायत भेट हुने पालको हेरचाह गर्नुपर्छ । तिनीहरूले भेट हुने पाल र यसमा भएका सबै थोकको देखेरेख गर्नुपर्छ । २६ तिनीहरूले चोकका पर्दाहरू अनि पवित्र वासस्थान र वेदी वरिपरिका पर्दाहरूको देखेरेख गर्नुपर्छ । २७ यिनीहरू कहातका कुलहरू हुन्: अम्रामीहरूका कुल, इस्हारीहरूका कुल, हेब्रोनीहरूका कुल र उज्जीएलीहरूका कुल । यिनीहरू कहाती कुलका हुन् । २८ परमप्रभुका सरसामानहरूको देखेरेख गर्न एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गन्ती गरिएका पुरुषहरू ८,६०० थिए । २९ कहातका कुलहरूले पवित्र वासस्थानको दक्षिणातिर छाउनी लगाउन् । ३० उज्जीएलका छोरा एलीजापानले कहातीहरूका कुलहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । ३१ तिनीहरूले सन्नूक, टेबुल, सामदान, वेदीहरू, तिनीहरूका सेवामा प्रयोग गरिने पवित्र थोकहरू, पर्दा र यससम्बन्धी सबै कामको देखेरेख गर्नुपर्छ । ३२ पुजारी हास्नका छोरा एलाजारले लेवीहरूको नेतृत्व गर्ने पुरुषहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिनले पवित्र स्थानको देखेरेख गर्ने पुरुषहरूको पर्यवेक्षण गर्नुपर्छ । ३३ मरारीबाट दुखवटा कुल आएका छन्: महलीहरूका कुल र मूलीहरूका कुल । यी कुलहरू मरारीबाट आएका हुन् । ३४ एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गनिएका पुरुषहरू ६,२०० थिए । ३५ अबीहेलका छोरा सूरीएलले मरारी कुलको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानको उत्तरतिर छाउनी लाउनुपर्छ । ३६ मरारीका सन्तानहरूले पवित्र वासस्थानका फल्याकहरू, बारहरू, खामाहरू, आधारहरू, सबै सरसमान र तिनीहरूसँग सम्बन्धित सबै थोक, साथै ३७ चोकका वरिपरिका खामाहरू, आधारहरू, किलाहरू र सोरीहरूको देखेरेख गर्नुपर्छ । ३८ मोशा, हास्न र तिनका छोराहरूले पवित्र वासस्थानको पूर्वीतर अर्थात धाम द्व्युल्कनेतिर छाउनी लगाउनुर्छ । तिनीहरू पवित्र स्थानको कर्तव्यहरू र इसाएलका मानिसहरूका कर्तव्यहरू पुरा गर्न उत्तरदायी छन् । यसको नजिक आउने अन्य कुनै पनि व्यक्तिमारियोस् । ३९ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्ग मोशा र हास्नले लेवीका कुल एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषको गन्ती गरे । तिनीहरूले बाइस हजार पुरुषहरू गन्ती गरे । ४० परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “एक महिना र त्यसभन्दा माथिका इसाएलका मानिसहरूका सबै पहिले जन्मेका पुरुषहरूको गन्ती गर । तिनीहरूका नाउँको सूची बना । ४१ म परमप्रभुहुँ हुँ, तैले मेरो निमित लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूको पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा र इसाएलका सन्तानहरूका गाईवस्तुहरूका पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा

लेवीहरूका गाईवस्तुहरूलाई लिनुपर्छ ।” 42 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार मोशाले इसाएलका सबै जेठा-जेठाको गन्ती गरे । 43 तिनले एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै जेठा छोराहरूको गन्ती गरे । 44 तिनले गन्ती गरेका पुरुषको सङ्ख्या २२,७३ थियो । फेरि, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 45 “इसाएलका मानिसहरूका पहिले जन्मेकाहरूको सटामा लेवीहरूलाई ले र मानिसहरूका गाईवस्तुहरूका सटामा लेवीहरूका गाईवस्तुहरूलाई ले । 46 म परमप्रभु हुँ लेवीहरू मेरा हुन् । लेवीहरूको सङ्ख्याभन्दा बढी भएका २७३ जना पहिले जन्मेकाहरूका हरेकको निम्नि तैले पाँच-पाँच शेकेल लिनुपर्छ । 47 तैले तेरो मापदण्डको रूपमा पवित्र स्थानको शेकेल नै प्रयोग गर्नुपर्छ । एक शकेलको बिस गेरा हुन्छ । 48 त्यो छुटकाराको मूल्य तैले हास्न र तिनका छोराहरूलाई दिनुपर्छ ।” 49 यसैले लेवीहरूद्वारा छुटकारा पाएका सङ्ख्याभन्दा थैयै भएकाहरूबाट मोशाले छुटकाराको मूल्य जम्मा गरे । 50 मोशाले इसाएलको पहिले जन्मेकाहरूबाट पैसा उठाए । तिनले पवित्र स्थानको शेकेलअनुसार १,३६५ शेकेल उठाए । 51 मोशाले त्यो छुटकाराको मूल्य हास्न र तिनका छोराहरूलाई दिए । परमप्रभुले उहाँको बचनद्वारा आज्ञा गर्नुभएबयोजिम मोशाले सबै थोक गरे ।

4 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो, 2 “लेवीहरूबाट कहातका पुरुष सन्तानहरूको आ-आफ्ना वंशहरू र परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गर् । 3 तिसदेखि पचास वर्षसम्मका पुरुषहरूको गन्ती गर । यी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्ने दलमा सहभागी हुनुपर्छ । 4 कहातका सन्तानहरूले भेट हुने पालको निम्नि मेरो निम्नि राखिएका अति पवित्र थोकहरूको देखरेख गर्नुपर्छ । 5 छाउनी सार्न तयारी हुँदा हास्न र तिनका छोराहरू भित्र जानुपर्छ, अति पवित्र स्थानलाई पवित्र स्थानबाट छुट्ट्याउने पर्व झिक्कुपर्छ र गवाहीको सन्दूकलाई त्यसैले ढाक्कुपर्छ । 6 तिनीहरूले सन्दूकलाई सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ । तिनीहरूले यसमाथि निलो कपडाले ढाक्कुपर्छ । तिनीहरूले यसलाई बोक्न डन्डीहरू हाल्नुपर्छ । 7 तिनीहरूले उपस्थितिको रोटीको टेबुलालाई उत्ता निलो कपडाले ढाक्कुपर्छ । यसमाथि तिनीहरूले थालहरू, धुपौराहरू, बाटाहरू र अर्घ-बलिका क्यावौराहरू राख्नुपर्छ । टेबुलमाथि रोटी सदैव हुनुपर्छ । 8 तिनीहरूले यिनीहरूलाई रातो रडको कपडाले र फेरि सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ । टेबुलालाई बोक्न डन्डीहरू हाल्नुपर्छ । 9 तिनीहरूले सामादानसाथै यसका बतीहरू, चिम्टाहरू, मोसोदानीहरू र बत्तीका निम्नि तेलका सबै भौँडालाई निलो कपडाले ढाक्कुपर्छ । 10 तिनीहरूले सामादान र यसका सबै सरसामानलाई सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ र तिनीहरूले यसलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ । 11 तिनीहरूले सुनको वेदीलाई निलो कपडाले ढाक्कुपर्छ । 12 तिनीहरूले यसलाई सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ र बोक्नाई डन्डीहरू हाल्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र स्थानका सबै कामका सामानहरूलाई तिएर निलो कपडाले वर्नुपर्छ । तिनीहरूले यसलाई सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ र सामानहरूलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ । 13 तिनीहरूले वेदीबाट खरानी हाताउनुपर्छ र वेदीलाई बैजनी रडको कपडाले ढाक्कुपर्छ । 14 तिनीहरूले वेदीको सेवामा प्रयोग गर्ने सबै सामानलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ । यिनीहरू आगो राख्ने पात्रहरू, काँठाहरू, बेल्चाहरू, बाटाहरू र वेदीका अन्य सबै सामान हुन् । तिनीहरूले वेदीलाई सीलको छालाले ढाक्कुपर्छ अनि बोक्नलाई डन्डीहरू हाल्नुपर्छ । 15 जब हास्न र तिनका छोराहरूले पवित्र स्थान र यसका सबै सामानलाई ढाकी सक्छन अनि छाउनी अगाडि बढ्छ त्यसपछि कहातका सन्तानहरू पवित्र स्थान बोक्न आदनुपर्छ । यदि तिनीहरूले पवित्र सामानहरू छोए भने तिनीहरू मारिउन् । भेट हुने पालका सामानहरू बोक्ने काम कहातका सन्तानहरूको हो । 16 पुजारी हास्नका छोरा एलाजारले बत्तीको लागि तेल, सुगान्धित धूप, नियमित अन्नबलि, आभिषेक गर्ने तेलको देखरेख गर्नु । तिनले सारा पवित्र वासस्थान र यसमा भएका सबै थोक अर्थात् पवित्र स्थान र यसका

सामानाहरूको देखरेख गर्नु ।” 17 परमप्रभुले मोशा र हास्नलाई भन्नुभयो, 18 “कहाती वंशलाई लेवीहरूबाट बहिस्कृत हुन नदेओ । 19 तिनीहरूको सुरक्षा गर ताकि तिनीहरूले यसो गर्दा तिनीहरू नमस्तु । तिनीहरू अति पवित्र स्थानको नजिक जाँदा 20 तिनीहरू पवित्र स्थान हरेन एक क्षणको निम्नि पनि जानुबैद्धन नत्रता तिनीहरू मारिनेछन् । हास्न र तिनका छोराहरूले हरेक कहातीलाई त्यसको काम अर्थात् त्यसको विशेष कामहरू तोक्नुपर्छ ।” 21 परमप्रभु फेरि मोशासँग बोल्नुभयो, 22 “येर्शेनका सन्तानहरूको आ-आफ्ना कुल र पुर्खाका परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गर् । 23 तिसदेखि पचास वर्ष भएकाहरूको गन्ती गर । भेट हुने पालको सेवा गर्न सहभागी हुन सक्ने दलको गन्ती गर । 24 गेर्शेनीहरूले सेवा गर्दा र तिनीहरूले बोक्दा यो काम गेर्शेनी कुलको काम हो । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानका पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छत, यसमाथिको सीलको छालाको छत र भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारका पर्दाहरू बोक्नुपर्छ । 25 तिनीहरूले चोकका पर्दाहरू, पवित्र वासस्थान र वेदी नजिक भएका चोकको प्रवेश-द्वारका पर्दाहरू, 26 तिनीहरूको डोरीहरू र तिनीहरूका सेवाको निम्नि सबै सामान बोक्नुपर्छ । यिनीहरूसँग सम्बन्धित सबै थोक तिनीहरूले गर्नुपर्छ । हास्न 27 र तिनका छोराहरूले गेर्शेनका सन्तानहरूले ओसाएपसार गदा र तिनीहरूका सबै सेवामा निर्देशन दिनुपर्छ । तैले तिनीहरूका सबै दायित्व निर्धारण गर् । 28 यो भेट हुने पालको निम्नि गेर्शेनका सन्तानहरूको कुलहरूको काम हो । पुजारी हास्नका छोरा ईतामारले तिनीहरूको कामको नेतृत्व गर्नुपर्छ । 29 तैले आ-आफ्ना कुलअनुसार मरारीका सन्तानहरूको गन्ती गर, २ र तिनीहरूलाई आ-आफ्ना परिवार-परिवारअनुसार, 30 तिस वर्षदेखि पचास वर्षसम्मकालाई मिला । भेट हुने पालको सेवा गर्ने र त्यस दलमा सहभागी हुने सबैको गन्ती गर । 31 यो भेट हुने पालको निम्नि तिनीहरूका सबै दायित्व र तिनीहरूका सेवाका काम हो । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानका फल्याकहरू, 32 यसका बारहरू, खामाहरू र आधारहरू, साथै पवित्र वासस्थान वरिपरिका चोकका खामाहरू, तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू तिनका सबै सरसामानको देखरेख गर्नुपर्छ । 33 तिनीहरूले बोक्नुपर्ने सामानहरूको नाउँसहित सूची बना । मरारीका सन्तानहरूले पुजारी हास्नका छोरा ईतामारको निर्देशनमा भेट हुने पालको निम्नि तिनीहरूले गर्नुपर्ने काम यही हो ।” 34 मोशा, हास्न र समुदायका अगुवाहरूले कहातीहरूका सन्तानहरूको पुर्खाका आ-आफ्ना परिवारअनुसार गन्ती गरे । 35 तिनीहरूले तिस वर्षदेखि पचास वर्षसम्म पुगेकाहरूको गन्ती गरे । तिनीहरूले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने दलमा सहभागी हुने सबैको गन्ती गरे । 36 तिनीहरूले तिनीहरूका कुलअनुसार २,७५० जना पुरुषको गन्ती गरे । 37 मोशा र हास्नले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने कहातीहरूका कुल-कुल र परिवार-परिवारअनुसार सबै पुरुषको गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे । 38 गेर्शेनका सन्तानहरूलाई आ-आफ्ना कुल र पुर्खाका परिवारअनुसार, भेट हुने पालको सेवा गर्न दलमा सहभागी हुन सक्ने 39 तिसदेखि पचास वर्षसम्मका सबैको गन्ती गरे । 40 आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुरुषाका परिवारअनुसार गन्ती गरेका पुरुषहरूको सङ्ख्या २,६३९ थियो । 41 मोशा र हास्नले गेर्शेनका सन्तानहरूको गन्ती गरे, जसले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे । 42 मरारीका सन्तानहरूलाई आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका परिवारअनुसार गन्ती गरेका पुरुषहरूको सङ्ख्या ३,२०० थियो । 43 मोशा र हास्नले गेर्शेनका सन्तानहरूको गन्ती गरे, जसले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने । 44 आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका परिवारअनुसार गन्ती गरिएका पुरुषहरूको सङ्ख्या २,६३९ थियो । 45 मोशा र हास्नले मरारीका सन्तानहरूको गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे । 46 यसैले मोशा, हास्न र इसाएलका अगुवाले सबै लेवीहरूलाई आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका 47 परिवारअनुसार तिस वर्षदेखि

पचास वर्ष पुगेकाहरूको गन्ती गरे । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्ने र भेट हुने पालका सामानहरूको देखरेख गर्ने र बोक्न सक्ने सबैको गन्ती गरे । 48 तिनीहरूले ८,५८० पुरुषको गन्ती गरे । 49 परमप्रभुको आज्ञामा मोशाले सबै पुरुषलाई त्यसलाई खटाइएको कामको किसिमअनुसार गन्ती गरे । तिनले हरेक पुरुषलाई तिनले वहन गर्ने दायित्वको किसिमअनुसार गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे ।

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “छालाको सरुवा रोग भएका सबै, धातुको रोग भएका सबै, लास छोएर अशुद्ध भएका सबैलाई छाउनी बाहिर पठाउन इसाएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दे । 3 पुरुष होस् वा महिला, तैले तिनीहरूलाई छाउनी बाहिर पठाउनुपर्छ । तिनीहरूले छाउनीलाई अशुद्ध तुल्याउनुहुँदैन, किनभने मे यसमा बास गर्नु ।” 4 इसाएलका मानिसहरूले यसे गरे । परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाउनी बाहिर पठाए । फेरि ५ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 6 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । जब पुरुष वा महिलाले मानिसहरूले आपसमा गर्ने यस्ता कुनै पाप गर्नेहरून् र मप्रति बेइमान हुँच, त्यो व्यक्तित दोषी हुँच ।” 7 त्यसपछि त्यसले आफूले गरेको पाप स्वीकार गर्नुपर्छ । त्यसले आफू चुक्केको मूल्य चुक्ता गर्नुपर्छ र पाँचौ हिस्सा थप्नुपर्छ । यो त्यसले आघात पुर्याएको व्यक्तिकहाँ त्याउनुपर्छ । 8 तर यदि अपमानमा परेको व्यक्तिको कुनै नजिकको नातेदार छैन भने, त्यसले आफ्नो प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा थुमासँगै त्यसको दोषको निम्ति पुजारीद्वारा मूल्य मलाई तिर्नुपर्छ । 9 इसाएलका मानिसहरूका सबै भेटी र इसाएलका मानिसहरूले पुजारीलाई ल्याएका र अलग गरेका थोकहरू त्यसको हुँचे । 10 हरेक व्यक्तिका भेटीहरू पुजारीको निम्ति हुँचेछ, यदि कसैले पुजारीलाई कुनै थोक दिन्छ भने, यो त्यसको हुँचे ।” 11 फेरि, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 12 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् ।” कुनै मानिसकी पत्नी बहकिन्छे र आफ्नो पतिको विश्वदू पाप गर्ने । 13 त्यसपछि अर्को पुरुष त्यससँग सुँचे । त्यस अवस्थामा त्यो अशुद्ध हुँचे । 14 त्यसका पतिले यो नदेखे तापनि वा थाहा नै नपाए तापनि र त्यो कार्य गर्दा कसैले नपके तापनि र त्यसको विश्वदू कोही नभए तापनि, त्यसकी पत्नी अशुद्ध भएकी छे भन्ने डाहको आत्माले थाहा देला । तथापि पत्नी अशुद्ध नभएको हुँया पनि डाहको गलत विचार आउन सक्ला । 15 यस अवस्थामा त्यो मानिसले आफ्नी पत्नीलाई पुजारीकहाँ त्याउनुपर्छ । पतिले त्यसको तर्फाबाट आवश्यक पर्ने बलिदान अर्थात् आधा पाथी जौको पिठो ल्याउनुपर्छ । उसले यसमा तेल हाल्नुहुँदैन र कुनै सुग्रस्त मसला हाल्नुहुँदैन, किनभने यो डाहको अन्वलि अर्थात् अपराध याद दिलाउनेको चढाइएको अन्वलि हो । 16 पुजारीले त्यस स्त्रीलाई नजिक त्याउनुपर्छ र त्यसलाई परमप्रभुको सामु राख्नुपर्छ । 17 पुजारीले पवित्र पानीको भाँडो लिनुपर्छ र पवित्र वासस्थानको भुङ्गाबाट धूलो लिनुपर्छ । त्यसले त्यो धूलोलाई त्यो पानीमा हाल्नुपर्छ । 18 पुजारीले त्यो महिलालाई परमप्रभुको सामु खडा गर्नेछ र त्यसले त्यो महिलाका कपाल फुलाइदिनेछ । त्यसले त्यो समझानाको अन्वलिलाई त्यसको हातमा राखेले, जुन सन्देहको अन्वलि हो । 19 पुजारीले श्राप ल्याउन सक्ने तितो पानीलाई त्यसको हातमा राखेछ । पुजारीले त्यस महिलालाई शपथ खान लगाओस् र त्यसलाई यसो भनोस्, “यदि असु कुनै पुरुषले तसँग यौन सम्बन्ध राखेको छैन भने र यदि तैं बरालिएर गएको छैनस् र अपराध गरेको छैन भने, तैं श्राप ल्याउने यो तितो पानीबाट मुक्त हुनेछस् । 20 तर यदि पतिको अधीनमा भएकी तैं बरालिएको छस्, यदि तैं अशुद्ध भएकी छस् र यदि असु कुनै पुरुष तसँग सुरोको छ भने, 21 (पुजारीले त्यो महिलामाथि श्राप ल्याउन सक्ने शपथ खान लगाउनुपर्छ र त्यसले महिलालाई भनिरहोस्) “परमप्रभुले तेलाई श्रापित तुल्याउनुभएको होस् जुन तेरा मानिसहरूलाई देखाइनेछ । यदि परमप्रभुले तेरो

जाँघ सुन्ने तुल्याउनुभयो र तेरो पेट सुनिने तुल्याउनुभयो भने, यसै होस् । 22 श्राप ल्याउने यो पानी तेरो पेटभित्र जानेछ र तेरो पेट सुनिनेछ र तेरो जाँघ सुन्ने छ । त्यो महिलाले ‘हो, म दोषी छु भने यसै होस्’ भनी जवाप दिनुपर्छ । 23 पुजारीले यो श्रापहरूलाई मुद्दोमा लेख्नुपर्छ, र ती लेख्नेएका श्रापहरूलाई त्यो तितो पानीमा धनुपर्छ । 24 पुजारीले श्राप ल्याउने त्यो तितो पानी यो महिलालाई पिउन लगाउनुपर्छ । त्यो पानी त्यसभित्र जाने छ र तितो तुल्याउनेछ । 25 पुजारीले महिलाको हातबाट डाहको अन्वलि लिनुपर्छ । उसले परमप्रभुको सामु अन्वलिलाई डोलाउनुपर्छ र यसलाई वेदीमा ल्याउनुपर्छ । 26 पुजारीले अन्वलिलाई एक मुट्ठी लिएर यसलाई वेदीमा जलाउनुपर्छ । त्यसपछि त्यसले महिलालाई त्यो तितो पानी पिउन दिनुपर्छ । 27 त्यसले त्यसलाई पानी पिउन दिंदा त्यसले आफ्नो पति विश्वदू पाप गरेकोले यदि त्यो अशुद्ध भएकी छे भने, त्यो श्राप ल्याउने पानी त्यसभित्र जानेछ र तितो तुल्याउनेछ । त्यसको पेट फुलिनेछ र त्यसको जाँघ सुक्नेछ । त्यो महिला आप्ना मानिसहरूबिच श्रापित हुनेछ । 28 तर यदि महिला अशुद्ध भएकी छैन भने र त्यो शुद्ध छे भने, त्यो स्वतन्त्र हुने छे । त्यसले बालक जन्माउन सक्ने छे । 29 डाहको नियम यही हो । आफ्नो पतिबाट बरालिने र अशुद्ध हुने महिलाको नियम यही हो । 30 आफ्नी पतीप्रति डाली हुँया डाहको आत्मा भएको पुरुषको निम्ति नियम यही हो । 31 उसले महिलालाई परमप्रभुको सामु ल्याउनुपर्छ र पुजारी डाहको व्यवस्थाले वर्णन गरेका सबै थोक गर्नुपर्छ । 31 पुरुष आफ्नी पत्नीलाई पुजारीकहाँ ल्याएको दोषबाट मुक्त हुनेछ । महिलाले त्यसको कुनै पनि दोष भोग्नुपर्छ ।”

6 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । “जब कुनै पुरुष वा महिलाले आफूलाई परमप्रभुको निम्ति नजिरीको विशेष भाकलले अलग गर्दै, 3 त्यसले आफूलाई दाखमध्य र कडा मध्यबाट अलग राख्नुपर्छ । त्यसले दाखमध्य वा कडा मध्यबाट बनाइएको सिर्का पिउनहुँदैन । त्यसले कुनै किसिमको दाखरस पिउनहुँदैन अथवा ताजा वा सुकाएको दाख खानुहुँदैन । 4 त्यसले आफूलाई मेरो निम्ति अलग गरेका सबै दिनमा त्यसले दाखको बोक्राबाट बनाइएका सबै थोकलगायत दाखबाट बनाइएका कुनै पनि कुरा खानुहुँदैन । 5 अलग हुने त्यसको समय अवधिभर परमप्रभुपति अलग रहने त्यसको भाकल पुरा नभएसम्म त्यसको शिरमा कुनै किसिमको छुरा प्रयोग गर्नुहुँदैन । त्यो परमप्रभुको निम्ति अलग हुनुपर्छ । त्यसले कपाललाई आफ्नो शिरमा लामो हुन दिनुपर्छ । 6 त्यसले आफूलाई परमप्रभुको निम्ति अलग राखेको पुरै समयभरि त्यो मुर्दाको नजिक आउनहुँदैन । 7 आपनै बुबा, आमा, दाजुभाइ, दिदीहिनी मेर भने पनि त्यसले तिनीहरूको निम्ति पनि आफूलाई अशुद्ध पार्नुहुँदैन । सबैले त्यसको कपाल देख सक्नेजस्तै यो त्यसले आफूलाई परमेश्वरप्रति अलग गरेको कारणले हो । 8 त्यो अलग रहेको पुरै समयभरि त्यो पवित्र अर्थात् परमप्रभुको निम्ति आरक्षित हुँच । 9 यदि कोही त्यसको सामु अचानक मर्छ र त्यसले अर्पण गरेको शिरलाई अशुद्ध बनायो भने, त्यसपछि त्यसले शुद्धिकरणको दिनमा आफ्नो कपाल खोरनुपर्छ, त्यसले यसलाई साँतौ दिनमा खोरनुपर्छ । 10 त्यसले आठाँ दिनमा दुर्वटबा परेवा वा दुर्वटबा परेवाका बचेरा भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारामा पुजारीकहाँ ल्याउनुपर्छ । 11 पुजारीले एउटा चरालाई पापबलिको रूपमा र अर्कोलाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । यिनीहरूले त्यसको पापको प्रायश्चित्त गर्ने छन्, किनभने मुर्दाको नजिक पेरे त्यसले पाप गच्छ । 12 त्यसले आफ्नो शुद्धिकरणको दिनको निम्ति परमप्रभुको निम्ति आफूलाई अलग गर्नुपर्छ । त्यसले एक वर्षे थुमालाई दोषबलिको रूपमा ल्याउनुपर्छ । त्यसले आफूलाई अशुद्ध पारेको दिनहरू गन्नुहुँदैन, किनभने त्यसले अशुद्ध पार्न्यो । 13 नाजिरीको अलग हुने समय पुरा हुनेको निम्ति नजिरीको नियम यही हो । त्यसलाई भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारा

ल्याउनुपर्छ । 14 त्यसले आफ्नो बलि परमप्रभुलाई चढाउनुपर्छ । त्यसले एक वर्षको खोटरहित एउटा थुमालाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । त्यसले एक वर्षको खोटरहित पाठीलाई पापबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 15 त्यसले एउटा खोटरहित थुमालाई मेलबलिको रूपमा ल्याउनुपर्छ । 16 त्यसले तिनीहरूका अन्नबलि र अर्धबलिसँगै एक डालो अखमिरी रोटी, तेलले मिसाएको फुलौलाहरू, तेल दलेको अखमिरी बाबरहरू ल्याउनुपर्छ । 17 पुजारीले तिनीहरूलाई परप्रभुको सामु चढाउनुपर्छ । त्यसले आफ्नो पापबलि र होमबलि चढाउनुपर्छ । 18 अखमिरी रोटीको डालोसँगै त्यसले थुमालाई बलि अर्थात् मेलबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । पुजारीले अन्नबलि र अर्धबलि पनि चढाउनुपर्छ । 19 नाजिरीले आफू अलग रेहेको सङ्केत गर्न भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारामा आफ्नो शिर खाँस्नुपर्छ । त्यसले आफ्नो शिरको कपाल लिएर मेल बलिको आगोमा जलाउनुपर्छ । 20 पुजारीले थुमाको उमालेको कुम, अखमिरी रोटीको डालोबाट एउटा रोटी र अखमिरी बाबर लिनुपर्छ । त्यसले तिनीहरूलाई आफू अलग रेहेको सङ्केत गर्ने कपाल खारिको नाजिरीका हातमा राख्नुपर्छ । 21 पुजारीले तिनीहरूलाई डोलाइएको ह्याकुलो र पुजारीलाई दिइएको साप्रोसँग पुजारीको निमित्पवित्र हिस्सा परमप्रभुको सामु बलिको रूपमा डोलाउनुपर्छ । त्यसपछि नाजिरीले दाखमध्य पिउन सक्छ । 22 नाजिरीको निमित्पनियम यही हो जसले आफू अलग हुनको निमित्परमप्रभुको निमित्पआफ्नो बलिदानको भाकल गर्छ । त्यसले आर्जे दिन पनि, त्यसले भाकल गरेका कर्तव्यहरू अर्थात् नाजिरीको निमित्पनियमद्वारा दर्शाइएको प्रतिज्ञा पालन गर्नुपर्छ । 23 फेरि परमप्रभुले मोशालाई बोल्नुभयो, 24 “हारू र त्यसका छोराहरूलाई भन् । तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई यसरी आशिष दिनुपर्छ । तिमीहरूले तिनीहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 25 परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष दिनुभएको होस् र रक्षा गर्नुभएको होस् । 26 परमप्रभुले तिमीहरूलाई चम्काउनुभएको होस् र तिमीहरूप्रति कृपालु हुनुभएको होस् । 27 परमप्रभुले तिमीहरूलाई शान्ति दिनुभएको होस् ।” 28 तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई मेरो नाँउ यसरी दिनुपर्छ । अनि मतिनीहरूलाई आशिष दिनेछु ।

7 मोशाले पवित्र वासस्थान पुरा गरेका दिन तिनले यसलाई यसका

सबै सरसामानसँगै परमप्रभुको निमित्प अलग गरे । तिनले यसका भाँडाकुँडाहरूलाई पनि त्यसै गरे । तिनले तिनीहरूलाई पनि अभिषेक गरे र परप्रभुको निमित्प अर्पण गरे । 2 त्यस दिन इसाएलका अगुवाहरू, तिनीहरूका आ-आफ्ना पुर्खाहरूका परिवारका मुखियाहरूले बलिदानहरू चढाए । यी मानिसहरू कुलको प्रमुखहरू थिए । तिनीहरूले पुरुषहरूको जनगणनाको देखरेख गरेका थिए । 3 तिनीहरूले आफ्ना बलिदानहरू परमप्रभुको सामु ल्याए । तिनीहरूले छोपिएका छवटा गाडा र बाह्वटा गोरु ल्याए । तिनीहरूले दुई-दुई जना अगुवाको निमित्प एउटा गाडा र हरेक अगुवाले एउटा-एउटा गोरु ल्याए । तिनीहरूले यी थोकहरूलाई पवित्र वासस्थानको सामु चढाए । 4 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 5 “तिनीहरूले चढाएका बलिहरू स्वीकार गर् र तिनीहरूलाई भेट हुने पालको कामको निमित्प्रयोग गर् ।” 6 मोशाले गाडाहरू र गोरुहरू लिएर तिनले ती लेवीहरूलाई दिए । 7 तिनले दुईवटा गाडा र चारवटा गोरु तिनीहरूका कामलाई आवश्यक पर्ने हुनाले गेशर्णेका सन्तानहरूलाई दिए । 8 तिनले चारवटा गाडा र आठवटा गोरु पुजारी हास्नका छोरा ईतामारको देखरेखमा भएका मरारीहरूका सन्तानहरूलाई दिए । यो तिनीहरूका कामलाई आवश्यक पर्ने भएकोले तिनले यसो गरे । 9 तर तिनले कहातका सन्तानहरूलाई ती कुनै पनि कुरा दिएनन, किनभने तिनीहरूका कामहरू परमप्रभुसँग सम्बन्धित थियो जसलाई तिनीहरूले आ-आफ्ना काँधहरूमध्य बोक्नुपर्थ्यो । 10 मोशाले वेदीलाई अभिषेक गरेका दिन अगुवाहरूले वेदीको अर्पणको निमित्प आ-

आफ्ना सामानहरू चढाए । अगुवाहरूले वेदीको सामु भेटीहरू चढाए । 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हरेक अगुवाले वेदीको समर्पणको निमित्प आ-आफ्नो दिनमा आ-आफ्नो भेटीहरू चढाउनुपर्छ ।” 12 पहिलो दिनमा, यहूदाको कुलका अम्मीनादाबाका छोरा नहशोनले आफ्नो भेटी चढाए । 13 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्प तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 14 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 15 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 16 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए । 17 तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीनादाबाका छोरा नहशोनको भेटी थियो । 18 दोसो दिनमा इस्साखारका अगुवा सूआरका छोरा नतनेलाले आफ्नो भेटी चढाए । 19 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्प तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 20 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 21 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 22 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए । 23 तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो सूआरका छोरा नतनेलालको भेटी थियो । 24 तेसो दिनमा जबूलूनका सन्तानहरूका अगुवा हेलोनका छोरा एलीआबले आफ्नो भेटी चढाए । 25 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्प तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 26 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 27 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 28 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए । 29 तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो हेलोनका छोरा एलीआबको भेटी थियो । 30 चौथो दिनमा, रुवेनका सन्तानहरूका अगुवा शेदेऊरका छोरा एलीसूरले आफ्नो भेटी चढाए । 31 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्प तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 32 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 33 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 34 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए । 35 तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो शेदेऊरका छोरा एलीसूरको भेटी थियो । 36 पाँचौ दिनमा, शिमियोनका सन्तानहरूका अगुवा सूरीशदैका छोरा शल्मीएलले आफ्नो भेटी चढाए । 37 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्प तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 38 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 39 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 40 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए । 41 तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो सूरीशदैका छोरा शल्मीएलको भेटी थियो । 42 छैंदैँ दिनमा गादका सन्तानहरूका अगुवा दूलाएका छोरा एल्यासापले आफ्नो भेटी चढाए । 43 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको

बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 44 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 45 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 46 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 47 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्खा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो दूलकाका छोरा एल्यासापको भेटी थियो । 48 साताँ दिनमा एफ्राइमका सन्तानहरूका अगुवा अम्मीहूदका छोरा एलीशामाले आफ्नो भेटी चढाए । 49 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 50 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 51 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 52 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 53 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्खा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीहूदका छोरा एलीशामाको भेटी थियो । 54 आठाँ दिनमा मनेश्वरका सन्तानहरूका अगुवा पदासूरका छोरा गमलिएलाले आफ्नो भेटी चढाए । 55 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 56 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 57 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 58 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 59 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्खा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो पदासूरका छोरा गमलिएलको भेटी थियो । 60 नवाँ दिनमा बेन्यामीनका सन्तानहरूका अगुवा गिदेओनीका छोरा अबीदानले आफ्नो भेटी चढाए । चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 61 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 62 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 63 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 64 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्खा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । 65 यो गिदेओनीका छोरा अबीदानको भेटी थियो । 66 दसाँ दिनमा दानका सन्तानहरूको अगुवा अम्मीश्वैद्विका छोरा अहीएजेरले आफ्नो भेटी चढाए । 67 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 68 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 69 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 70 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 71 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाज्ञा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीश्वैद्विका छोरा अहीएजेरको भेटी थियो । 72 एधाँ दिनमा आशेरका सन्तानहरूका अगुवा ओक्रानका छोरा पगीएलाले आफ्नो भेटी चढाए । 73 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 74 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 75 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 76 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 77 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाज्ञा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीनादाबका छोरा नहशोनको भेटी थियो । 78 बाहाँ दिनमा

नपालीका सन्तानहरूका अगुवा एनानका छोरा अहीराले आफ्नो भेटी चढाए । 79 तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निमित्त तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए । 80 तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए । 81 तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए । 82 तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाज्ञा दिए । 83 तिनले दुर्विटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाज्ञा र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो इनानका छोरा अहीराको भेटी थियो । 84 मोशाले वेदी अभिषेक गरेका दिन इसाएलका अगुवाहरूले यी सबै थोक चढाए । तिनीहरूले बाहवटा चाँदीका थाल, बाहवटा बाटा बाहवटा सुनका धूपौरा चढाए । 85 हरेक चाँदीको थाल एक सय तिस शेकेल तौलको र हरेक बाटा सत्तरी शेकेल तौलको थियो । चाँदीका सबै भाँडाकुँडाको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौलको मापदण्डअनुसार २,४०० शेकेल थियो । 86 धूपले भरिएका हरेक सुनका धूपौराहरूको तौल पवित्र स्थानको मापदण्डअनुसार दस शेकेलको थियो । सबै सुनका धूपौराहरूको तौल एक सय विस शेकेल थियो । ती सबै जनावरहरू अर्थात् बाहवटा गोरु, बाहवटा भेडा, बाहवटा एक वर्षे थुमालाई होमबलिको निमित्त अलग गरियो । 87 तिनीहरूले आ-आफ्ना अन्नबलि चढाए । तिनीहरूले पापबलिको रूपमा बाहवटा बाज्ञा दिए । 88 तिनीहरूका सबै गाईवस्तुबाट तिनीहरूले चैविसवटा साँदि, साठीवटा भेडा, साठीवटा बाख्खा, साठीवटा एक वर्षे थुमालाई मेलबलिको निमित्त अलग गरियो । 89 जब मोशा परमप्रभुसँग कुरा गर्न भेट हुने पालभित्र गए, तिनले उहाँको बलिहरेको आवाज सुने । परमप्रभु दुर्विटा करूबको बिचबाट गवाहीको सन्दूकमाथि रहेको कृपा-आसनमाथिवाट तिनीसित बोल्नुभयो ।

8 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ “हास्नलाई भन् ।” तैले सातवटा बत्ती बाल्दा तिनीहरूले सामदानको अधिलित्र प्रकाश दिनुपर्छ । ३ हास्नले यसै गरे । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएँडै हास्नले सामदान अधिलित्र प्रकाश दिनलाई बत्तीहरू बाले । ४ सामदान यस किसिमले बनाइएको थियो र परमप्रभुले मोशालाई यसको निमित्त नमुना देखाउनुभयो । यो आधारदेखि तुप्पोसम्म फूलजस्ता कचौरालाई पिटेको सुनको हुपुपर्थो । ५ फेरे परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६ “लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट ले र तिनीहरूलाई शुद्ध पार । ७ तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न यसो गः० तिनीहरूमाथि प्रायश्चित्तको पानी छार्किदे । तिनीहरूको पौरै शरीर, तिनीहरूको लुगा धुन लगा र यसरी तिनीहरूलाई शुद्ध पार । ८ त्यसपछि तिनीहरूलाई एउटा बाछो र तेलले मुछेको मसिनो पिठोको अन्नबलि अल्लाह त्याउन लगा । तिनीहरूले पापबलिको रूपमा अर्को एउटा बाछो पनि ल्याउन् । ९ तैले लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अधि ल्याउन्सूर र इसाएलका मानिसहरूको सारा समुदाय भेला हुनेछन् । १० तैले लेवीहरूलाई परमप्रभुको सामु ले र तिनीहरूलाई डोलाइने बलिको रूपमा चाढाउनुपर्छ । ११ हास्नले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूले आफ्नो हात लेवीहरूमाथि राख्नुपर्छ । १२ तिनीहरूलाई डोलाइने बलिको रूपमा चाढाउनुपर्छ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको सेवाको काम गर्नु । १३ लेवीहरूले साँदैहस्माथि तिनीहरूका हात राख्नुपर्छ । १४ तैले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट यसरी अलग गर । लेवीहरू मेरा हुन् । १५ त्यसपछि लेवीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न जानुपर्छ । तैले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुपर्छ । १६ यसो गर, किनभने तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूबाट पूर्ण रूपमा मेरा हुन् । तिनीहरूले गर्भ खोल्ने इसाएलका सबै सन्तानका पहिले

जन्मेका हरेक पुरुष बालकको स्थान लिनेछन् । मैले लेवीहरूलाई आपनै निमित्त लिएको छु । 17 इसाएलका मानिसहरूको पश्च र मानिस दुवैबाट पहिले जन्मेकाहरूलाई लिएको दिन नै मैले मिश्र देशमा तिनीहरूका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई लिएको दिन नै मैले लेवीहरूलाई आपनै निमित्त अलग गरें । 18 मैले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट सबै पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा लिएको छु । 19 मैले लेवीहरूलाई हारून र त्यसका छोराहरूलाई उपहारको रूपमा दिएको छु । मैले तिनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट भेट हुने पालमा इसाएलका मानिसहरूको काम गर्नलाई लिएको छु । मैले तिनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूका निमित्त प्रायशिच्छत गर्नलाई दिएको छु, ताकि तिनीहरू पवित्र स्थानको नाजिक आँदू मानिसहरूमाथि कुनै विपत्ति नआओस् । 20 मोशा, हारून र इसाएलका मानिसहरूका सारा समुदायले लेवीसँगी यो गरे । परमप्रभुले लेवीबारे मोशालाई आज्ञा दिनुभएभमोजिम तिनीहरूले सबै थोक गरे । इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूसँग यसै गरे । 21 लेवीहरूले आफैलाई शुद्ध पारे र आ-आपना लुगाहरू थोए, अनि हारूनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको निमित्त डोलाइने बलिको रूपमा चढाए र तिनले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न तिनीहरूको निमित्त प्रायशिच्छत गरे । 22 त्यसपछि लेवीहरू हारून र तिनका छोराहरूको अधीनमा रहेर तिनीहरूको काम गर्न भेट हुने पालभित्र गए । यो परमप्रभुले लेवीहरूको बारेमा मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार थियो । तिनीहरूले सबै लेवीलाई यसो गरे । 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 24 “यो सबै पचिच्च वर्ष र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूका निमित्त हो । तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न दलमा सहभागी हुनुपर्छ । 25 तिनीहरू पचास वर्षको भएपछि यसरी सेवा गर्न छोडूनुपर्छ । त्यस उमेरमा तिनीहरूले सेवा गर्नहुँदैन । 26 तिनीहरूले भेट हुने पालमा सेवा गरिरहे तिनीहरूका भाइहरूलाई सहायता गर्न सक्छन्, तर तिनीहरूले सेवा गर्नहुँदैन । तैले लेवीहरूलाई यी कुराहरूमा निर्देशन दिनुपर्छ ।”

9 तिनीहरू मिश्र देशबाट आएका दोसो वर्षको पहिलो महिनामा सीनै
मरूभूमिमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूले निस्तार-चाड यसको निर्धारित समयमा नै मानून् । 3 यो महिनाको चौथाँ दिनको साँझ, तिमीहरूले निस्तार-चाडलाई यसको निर्धारित समयमा नै मानून् । तिमीहरूले यसलाई पालन गर्नुपर्छ, यससँग सम्बन्धित सबै आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ र सबै नियमहरू अनुसारण गर्नुपर्छ ।” 4 यसैले मोशाले इसाएलका मानिसहरूले निस्तार-चाडलाई मान्नुपर्छ भनी तिनीहरूलाई बताए । 5 तिनीहरूले सीनैको मरूभूमिमा पहिलो महिनाको चौथाँ दिनको साँझमा निस्तार-चाड मनाए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा इसाएलका मानिसहरूले पालन गरे । 6 मुर्दा छोएको कारण केही मानिसहरू अशुद्ध भएका थिए । तिनीहरूले त्यस दिन निस्तार-चाड मान्न सकेनन् । तिनीहरू त्यसै दिन मोशा र हारूनकहाँ गए । 7 ती मनिसहरूले मोशालाई भने, “हामी पुरु छोएको कारण अशुद्ध भएका छौं । इसाएलका मानिसहरूमाझ निर्धारित समयमा नै परमप्रभुलाई बलिदान चढाउनबाट हामीलाई किन विचित गर्नुहुँच्छ?” 8 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “पर्ख, परमप्रभुले तिमीहरूबाटे के भन्नुहुँच्छ, म सुन्छु ।” 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 10 “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । यदि तिमीहरूमयी कोही मुर्दा छोएको कारण अशुद्ध छ वा लामो यात्रामा छ भने, त्यसले परमप्रभुको निस्तार-चाड अझौ मान्न सक्छ ।” 11 तिनीहरूले दोसो महिनाको चौथाँ दिनको साँझ निस्तार-चाड मानेछन् । तिनीहरूले निस्तार-चाडको थुमालाई अख्यमिरी रोटी र तितो सागसँग खानुपर्छ । 12 तिनीहरूले यसलाई बिहानसम्म राख्नुहुँदैन वा यसका हाडहरू भाँच्नुहुँदैन । तिनीहरूले निस्तार-चाडका सबै नियम पालन गर्नुपर्छ । 13 तर कुनै व्यक्ति शुद्ध छ र यात्रामा छैन, अनि निस्तार-चाड मान्दैन भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको निर्धारित समयमा त्यसले बलिदान नचढाएकोले त्यसलाई त्यसका मानिसहरूबाट बहिक्षारा

गर्नुपर्छ । त्यस मानिसले आफ्नो पाप भोग्नुपर्छ । 14 यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसँग बसोबास गर्छ र परमप्रभुको आदरमा निस्तार-चाड मान्छ भने, त्यसले यसलाई पालन गर्नुपर्छ र निस्तार-चाडका सबै नियम पालन गरेर उहाँले आज्ञा गर्नुभएका सबै थोक गर्नुपर्छ र यसको निमित्त सबै नियम पालन गर्नुपर्छ । विदेशी र स्वदेशी सबैको निमित्त उही नियम हुनुपर्छ ।” 15 पवित्र वासस्थान खडा गरेको दिन पवित्र वासस्थान अर्थात् करारको आदेशको पाललाई बादलले ढाक्यो । साँझमा बादल पवित्र वासस्थानमाथि थियो । यो बिहानसम्म आगोजस्तो देखियो । 16 यो यसरी नै रहिरह्यो । बादलले पवित्र वासस्थान ढाक्यो र राती आगोजस्तो देखा पर्थ्यो । 17 जब-जब बादल पालबाट हट्यो, इसाएलका मानिसहरू आफ्नो यात्राको निमित्त अधि बढ्दथे । जहाँ-जहाँ बादल रोकिन्थ्यो, त्यहाँ मानिसहरूले छाउनी लगाउँथे । 18 इसाएलका मानिसहरू परमप्रभुको आज्ञामा नै यात्रा गर्थे र उहाँको आज्ञामा छाउनी लगाउँथे । 19 बादल पवित्र वासस्थानमाथि रह्यां तिनीहरूसँग यसै गरे । 20 लेवीहरूले आफैलाई शुद्ध पारे र आ-आपना लुगाहरू थोए, अनि हारूनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको निमित्त डोलाइने बलिको रूपमा चढाए र तिनले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न तिनीहरूको निमित्त प्रायशिच्छत गरे । 22 त्यसपछि लेवीहरू हारून र तिनका छोराहरूको अधीनमा रहेर तिनीहरूको काम गर्न भेट हुने पालभित्र गए । यो परमप्रभुले लेवीहरूको बारेमा मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार थियो । तिनीहरूले सबै लेवीलाई यसो गरे । 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 24 “यो सबै पचिच्च वर्ष र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूका निमित्त हो । तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न दलमा सहभागी हुनुपर्छ । 25 तिनीहरू पचास वर्षको भएपछि यसरी सेवा गर्न छोडूनुपर्छ । त्यस उमेरमा तिनीहरूले सेवा गर्नहुँदैन । 26 तिनीहरूले भेट हुने पालमा सेवा गरिरहे तिनीहरूका भाइहरूलाई सहायता गर्न सक्छन्, तर तिनीहरूले सेवा गर्नहुँदैन । तैले लेवीहरूलाई यी कुराहरूमा निर्देशन दिनुपर्छ ।”

10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “चाँदीका दुईवटा तुरही बना
। चाँदीलाई पिटेर तिनीहरूलाई बना । तैले तुरहीलाई समुदायलाई भेला हुन बोलाउन र तिनीहरूका छाउनी सार्न समुदायलाई बोलाउन प्रयोग गर्नुपर्छ । 3 भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा तेरो अधि भेला हुन समुदायलाई बोलाउन पुजारीले तुरहीलू फुक्नुपर्छ । 4 यदि पुजारीले एउटा मात्र तुरही फुक्यो भने, अगुवाहरू अर्थात् इसाएलका कुलका प्रमुखहरू तँकहाँ आउनुपर्छ । 5 तैले तुलो आवाजमा सङ्केत दिँदा पूर्वतिरका छाउनीहरूले आफ्नो यात्रा सुरु गर्नुपर्छ । 6 दोसो पटक तुलो आवाजमा सङ्केत गर्दा दक्षिणतिरका छाउनीहरूले तिनीहरूको यात्रा सुरु गर्नुपर्छ । तिनीहरूका यात्राको निमित्त तिनीहरूले तुलो आवाजमा सङ्केत दिनुपर्छ । 7 समुदाय सँगी भेला हुँदा तुरही फुक, तर तुलो आवाजमा होइन । 8 हारूनका छोराहरू अर्थात् पुजारीहरूले तुरही फुक्नुपर्छ । यो तिनीहरूलाई मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्म स्टैटेवको निमित्त नियम हुनेछ । 9 तिनीहरूलाई अत्याचार गर्ने शत्रुको विरुद्ध आफ्नो मुलुकमा तिमीहरू युद्ध गर्न जाँदा, तिमीहरूले तुरहीसँगी जनाउँ-ध्वनि दिनुपर्छ । म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले सम्झाने छु र तिनीहरूलाई तिमीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउने छु । 10 साथै नियमित चाड र महिनाको सुरुवात दुवै किसिमको उत्सवको समयमा, तिमीहरूले आफ्नो होमबलि र मेलबलि चढाउदा तुरही बजाउनुपर्छ । यिनीहरूले म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले याद दिलाउने छन् । म तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ ।” दोसो वर्षको 11 दोसो महिनाको बिसाँ दिनमा करारका आदेशहरूका पवित्र वासस्थानबाट हट्यो । 12 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरू सीनैको मरूभूमिमा रोकियो । मोशाद्वारा दिइएको परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर तिनीहरूले पहिलो यात्रा गरे । यहूदाका सन्तानहरूका झन्डामुनिका छाउनीले

आ-आपना फौज लिएर पहिलो लक्षकरमा हिंडि । 14 यहूदियों को फौजको नेतृत्व अमीनादाबका छोरा नहशोनले गए । 15 इस्साखारका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व सूरारका छोरा नतमेले गए । 16 जबूलूनका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व हेलोनका छोरा एलीआबले गए । 17 पवित्र वासस्थानको देखरेख खें गेर्शेन र मरारीका सन्तानहरूले पवित्र वासस्थान उठाए र आप्नो यात्रामा हिंडि । 18 फेरि, रुबेनको छाउनीको झन्डामुनिका फौजले यात्रा सुरु गए । रुबेनको फौजको नेतृत्व शदेंडरका छोरा एलीसूरले गए । 19 शिमोयोनका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व सूरीशदैका छोरा शलूमीएलले गए । 20 गादका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व दूलका छोरा एल्यासापले गए । 21 कहातीहरू हिंडि । तिनीहरूले पवित्र स्थानका पवित्र सामानहरू बोके । अस्फरुले कहातीहरू अर्को छाउनीमा नआइपुढै पवित्र वासस्थान खडा गर्थे । त्यसपछि एफ्राइमका सन्तानहरूका झन्डामुनिका फौज हिंडि । 22 एफ्राइमको फौजको नेतृत्व अमीनहरूका छोरा एलीशामा गए । 23 मनश्शेका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व पदासूरका छोरा गमतिएलले गए । 24 बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व गिदेओनीका छोरा अबीदानले गए । 25 दानको सन्तानहरूका झन्डामुनि छाउनी लगाएका फौज अनिमामा हिंडि । दानको फौजको नेतृत्व अमीशदैका छोरा अहीएजेरले गए । 26 आशेरका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व ओक्रानका छोरा पग्गीएलले गए । 27 नप्तालीका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व एनानका छोरा अहीराले गए । 28 इस्साएलका मानिसहरूका फौजले यसरी आप्नो यात्रा सुरु गयो । मोशाले मिधानी रुलेका छोरा होबाबसँग कुरा गए । 29 रुले मोशाका सस्रुता थिए । मोशाले होबाबसँग कुरा गेरे र भने, “हामी परमप्रभुले भन्नुभएको ठाउंतिर यात्रा गरिरहेका छौं । परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘म यो तिमीहरूलाई दिने छु ।’ हामीसँग आउनुहोस् र हामीले तपाईंलाई असल गर्ने छौं । परमप्रभुले इस्साएलको निमित असल गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।” 30 तर होबाबले मोशालाई भने, “म तिमीहरूसँग जाँदिनँ । म मेरो आप्नै मुलुकतिर र मेरा आप्नै मानिसहरूहाँ जाने छु ।” 31 त्यसपछि मोशाले जवाप दिए, “कृपया, हामीलाई नछोड्नुहोस् । मरुभूमिमा कसरी छाउनी लगाउने भनी तपाईंलाई थाहा छ । तपाईंले हाम्रो रेहचाह गर्नुपर्छ । 32 यदि तपाईं हामीसँग जानुभयो भने परमप्रभुले हामीलाई असल गर्नुभएङ्गौँ हामी तपाईंको निमित असल नै गर्नेछौं ।” 32 तिनीहरूले परमप्रभुको पर्वतबाट तिन दिनसम्म यात्रा गेरे । 33 तिनीहरूको निमित विश्राम गर्ने ठाँँ पत्ता लगाउन परमप्रभुको करास्को सन्दूक तिन दिनसम्म तिनीहरूको अधि-अधि लगियो । 34 तिनीहरूले यात्रा गर्दा परमप्रभुको बादल दिनमा तिनीहरूसँग थियो । 35 जब-जब सन्दूक उठाइय्यो मोशाले यसो भन्थे, “हे परमप्रभु, उठनुहोस् । तपाईंलाई धूणा गर्नेहरूलाई तपाईंदियि भाग्न लगाउनुहोस् ।” 36 जब-जब सन्दूक रोकिन्य्यो, मोशाले यसो भन्थे, “हे परमप्रभु, हजारौं हजार इस्साएलतिर फर्कनुहोस् ।”

11 यस बेला परमप्रभुले सुन्ने गरी मानिसहरूले तिनीहरूका कष्टबाटे गनगन गए । परमप्रभुले मानिसहरूकी गनगन सुन्नुभयो र रिसाउनुभयो । परमप्रभुवाट आगो दनिक्यो र यसका किनाराका केही छाउनीहरू जले । 2 अनि मानिसहरूले मोशासँग बिन्नी गेरे । यसैले मोशाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गेरे, र आगो रोकियो । 3 त्यस ठाउँको नाउँ तबेरा राखियो, किनभने परमप्रभुको आगो मानिसहरूमाझा दनिक्यो । 4 केही विदेशीहरू इस्साएलका सन्तानहरूसँग छाउनीमा बस्न थाले । तिनीहरूले मिठो खानेकुरा खाने इच्छा गेरे । अनि इस्साएलका मानिसहरू रुन थाले र भने, “हामीलाई कसले मासु खान दिन्छ ।” 5 हामीले मिश्रमा खुलमखुला खाएका माछा, काँक्रा, खरबूजा, कन्दहरू, प्याज र लसन समाझन्याँ । 6 अहिले हाम्रो भोक नै हराइसकेको छ, किनभने हामी देखो जति सबै थोक मन्न मात्र हो ।” 7 मन्न धनियाँको बिउजस्तो थियो । यो हेर्द खोटोजस्तो देखिन्थ्यो । 8 मानिसहरू रपरिय जान्थे

र यसलाई बटुल्थे । तिनीहरूले यसलाई पिंधथे, ओखलीमा कुट्थे, भाँडामा उमालथे र यसलाई फुरौला बनाउथे । यो ताजा जैतूनको तेलको स्वादको थियो । 9 छाउनीमा राती शीत पर्दा मन्न पनि झर्थ्यो । 10 मानिसहरू आ-आप्ना परिवारमा रोएको मोशाले सुने र सबै मानिस आ-आप्ना पालको ढोका थिए । परमप्रभु साहै कोधित हुनुभयो र तिनीहरूको गनगन मोशाको दृष्टिमा गलत थियो । 11 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंको दासलाई किन यति नराप्रा व्यावहार गर्नुभएको? तपाईं किन मसँग खुसी हुनुन्न? तपाईंले मलाई यी सबै मानिसको बोझ बोकाउनुहुँच । 12 के यी मानिसहरूलाई मैले गर्भधारण गरेको थैँ? के तिनीहरूलाई भैले जन्माएको थैँ अनि ‘तिनीहरूलाई बुबाले बालकलाई आप्नो छाउनीमा टाँसेर बोकेझाँ बोकै भन्नुहुँच? के मैले तिनीहरूलाई तपाईंले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिन्छ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको मुलुक दिन त्यहाँसम्म नै बोक्नुपर्ने? 13 यी सबै मानिसहरूलाई खुबाउन मैले मासु कहाँ पाउन सक्छु? तिनीहरू ‘हामीलाई मासु खान दिनुहोस्’ भन्दै मेरो सामु रोद्रहेका छन् । 14 यी सबै मानिसहरूलाई म एकले बोक्न सकिदैन । तिनीहरू मेरो निमित अति धेरै भएका छन् । 15 तपाईंले मसँग यस्तो व्यवहार गरिरहनुभएको हुनाले यदि मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने मलाई अहिले नै मार्नुपौस, मैले मेरो बिजोग देखु नपोरेस् ।” 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इसाएलका सत्तरी जना धर्म-गुरु मकहाँ ले । तिनीहरू सबै धर्म-गुरु र मानिसहरूका अधिकृतहरू होऊन्न । तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा ताँसैँग खडा हुनलाई ले । 17 म ओरीं आउनेछु र ताँसैँग कुरा गर्नेछु । ताँसैँग भएको केही आत्मा लिएर यसलाई म तिनीहरूमाथि राखेछु । तिनीहरूले मानिसहरूका बोझ ताँसैँग बहन गर्नेछन् । यसलाई ताँ एकलैले बोक्नुपौर्छैन । 18 मानिसहरूलाई भन्, “भोलिको निमित आफैलाई शुद्ध पार र तिमीहरूले साँचै मासु खानेछौ, किनकि तिमीहरू रोएका छौ र परमप्रभुले सुन्नुभएको छ । तिमीहरूले भन्न्यै, “हामीलाई कसले मासु खान दिन्छ? हामीलाई मिश्र देश नै असल थियो ।” यसकारण, परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेह र तिमीहरूले यसलाई खानेछौ । 19 तिमीहरूले मासु एक दिन, दुर्द दिन, पाँच दिन, दस दिन वा बिस दिन मात्र खानेछौ, 20 तर तिमीहरूले तिमीहरूको नाक लागूज्जेलसम्प पुरे महिनाभरि नै मासु खानेछौ । यो तिमीहरूलाई दिग्मिश दुनेछ, किनभने तिमीहरूले परमप्रभुलाई इन्कार गरेका छौ, जो तिमीहरू माझा हुनुहुँच । तिमीहरू उहाँको सामु रोएका छौ । तिमीहरूले भन्न्यै, “हामीले मिश्र देश किन छाड्याँ? 21 त्यसपछि मोशाले भने, “म छ लाख मानिससँग छु, र तपाईंले भन्नुभएको छ, ‘मैले तिनीहरूलाई पुरे एक महिना मासु खान दिनेछु ।’ 22 के तिनीहरूलाई तृप्त पार्न हामीले भेडा-बाल्काहरू र गाईवस्तुहरू काट्नु त? के तिनीहरूलाई तृप्त पार्न हामीले सम्मुद्रका सबै माछाहरू पक्रनेछु ।” 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “के मेरो बहुली छाँटो भएको छ? मेरो वचन सत्य हो वा होइन भनी अब तैलै देखेछस् ।” 24 मोशा बाहिर गए र परमप्रभुको वचन बोले । तिनले मानिसका सत्तरी जना धर्म-गुरुलाई भेला गरे र तिनीहरूलाई पालको वरिपरि राखे । 25 परमप्रभु बादलमा तल आउनुभयो र मोशासँग बोल्नुभयो । परमप्रभुले मोशासँग भएको केही आत्मा लिनुभयो र यसलाई सत्तरी जना धर्म-गुरुमाथि राखिदिनुभयो । तिनीहरूमाथि आमा आउनुभएपछि तिनीहरूले अगमवाणी गेरे, तर त्यस बेला मात्र र फेरि अगमवाणी गरेन्न । 26 एल्दाद र मेदाद नाउँ गेरेका दुई जना छाउनीमा नै बसे । आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आउनुभयो । सूचीमा तिनीहरूका नाउँ पनि उल्लेख गरिएको थियो, तर तिनीहरू पालमा गएको थिएन्न । तथापि तिनीहरूले छाउनीमा नै अगमवाणी गेरे । 27 छाउनीमा भएका एक जना जवान दौडेर गएर मोशालाई भने, “एल्दाद र मेदाद देले छाउनीमा नै अगमवाणी गरिरहेका छन् ।” 28 मोशाका सहायक, तिनका चुनिएका एक जना अर्थात् नुकाछोरा यहोस्तैले मोशालाई भने, “मालिक, तिनीहरूलाई रोक्नुहोस् ।” 29 मोशाले तिनलाई भने, “के तिमी मेरो खातिर डाही हुन्छौ? परमप्रभुले उहाँको सबै मानिसमाथि उहाँको

आत्मा राखेर तिनीहरू अगमवक्ताहरू भए कति राप्रो हुन्थ्यो!” 30 मोशा र इसाएलका धर्म-गुरुहरू छाउनीमा फर्केर गए। 31 त्यसपछि परमप्रभुबाट बतास आयो र समुद्रबाट बटाई चराहरू ल्यायो। तिनीहरू छाउनी नजिक वरिपरि एक दिनको बाटोभरि झारे। बटाई चराहरूले लगभग एक मिटर जति बाक्लो हुने गरी जमिनलाई नै ढाके। 32 मानिसहरू त्यस दिनभरि, रातभरि र अर्को दिनभरि बटाई चराहरू बटुल्मा व्यस्त भए। कसैले पनि पच्चिस मुरीभन्दा कम बुलेन। तिनीहरूले छाउनीभरि बटाई चराहरू फिँजाए। 33 मासु तिनीहरूको मुखमा हुँदा नै, तिनीहरूले यसलाई चपाइहाँदा नै, परमप्रभु तिनीहरूसँग क्रोधित हुनुभयो। उडाँले मानिसहरूलाई भयडकर रोगले प्रहार गर्नुभयो। 34 त्यस ठाउँको नाउँ किंबोथ-हत्तावा राखियो, किनभने मासुको लालसा गर्नै मानिसहरूलाई तिनीहरूले त्वाहँ गाडे। 35 किंबोथ-हत्तावाबाट मानिसहरू हसेरोतिरि गए, जहाँ तिनीहरू बसे।

12 मोशाले विवाह गरेका कूशी महिलाको कारण हास्न र मिरियम

मोशाको विरुद्धमा बोले। 2 तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशासँग मात्र बोल्नुभएको छ र? के उहाँ हामीसँगाहाँ बोल्नुभएको छैन र?” तिनीहरूले भनेका कुरा परमप्रभुले सुन्नुभयो। 3 मोशा साहै नम्र मानिस थिए, तिनी संसारका सबैभन्दा नम्र थिए। 4 त्यसै बेला परमप्रभु मोशा, हास्न र मिरियमसित बोल्नुभयो, “तिमीहरू तिनै जना भेट हुने पालमा आओ।” त्यसैले तिनै जना बाहिर आए। 5 अनि परमप्रभु बादलको खामोमा ओलेर आउनुभयो। उहाँ पालको प्रवेश-द्वारमा खडा हुनुभयो अनि हास्न र मिरियमलाई बोलाउनुभयो। तिनीहरू दुवै अगि आए। 6 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरो चचन सुन। मेरो अगमवक्ता तिमीहरूसँग हुँदा म आफैलाई त्यससँग दर्शनमा प्रकट गर्नेछु र त्यससँग सपनामा कुरा गर्दू। 7 मेरो दास मोशा त्यस्तो होइन। त्यो मेरा सबै धरानामा विश्वासायग्य छ। 8 म मोशासँग दर्शन वा अड्कोमा होइन प्रत्यक्ष रूपमा बोल्छु। त्यसले मेरो रूप देख्छ। यसैले तिमीहरूलाई मेरो दास मोशा विरुद्ध बोल्न किन डर लागेन?” 9 परमप्रभुको क्रोध तिनीहरू विरुद्ध दन्कियो, र उहाँ तिनीहरूबाट जानुभयो। 10 बादल पालमाथिबाट हट्टो र मिरियम अचानक कुछरोगी भइन्। तिनी हिँडङ्स्टै सेतो भइन्। हास्न मिरियमतिर फर्कदा तिनले तिनलाई कुछ रोग लागेको देखे। 11 हास्नले मोशालाई भने, “हे मेरा मालिक, बिन्ती छ यो पाप हाम्रो विरुद्ध पलिनुहोस्। हामीले मूर्खतापूर्वक बोलेका छौं र हामीले पाप गरेका छौं। 12 बिन्ती छ, तिनी आफ्नो आमाको गर्भबाट निस्कदा नै आधा मासु कुहेको मृत जन्मेकोजस्तो नहोइन्।” 13 यसैले मोशाले परमप्रभुलाई पुकारे, “हे परमेश्वर, बिन्ती छ, उनलाई निको पारिदिहुहोस्।” 14 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यदि त्यसको बुबाले त्यसलाई अनुहारमा थुकेको भए, त्यो सात दिनसम्म अपमानित हुन्थ्यो। त्यसलाई छाउनी बाहिर लगेर थुन। त्यसपछि त्यसलाई फेरि ले।” 15 यसैले मिरियमलाई छाउनीबाहिर सात दिनसम्म थुनियो। तिनी छाउनीमा नफर्केसम्म मानिसहरूले यात्रा गरेनन्। 16 त्यसपछि, मानिसहरू हसेरोतबाट यात्रा गरेर पारानको मरुभूमिमा छाउनी लगाए।

13 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “कही मानिसहरूलाई दिएको छु। तिनीहरूका पुरुखाको हरेक कुलबाट एक-एक जना पठा।

ती हरेक तिनीहरूका अगुवा हुनुपछ।” 3 मोशाले तिनीहरूलाई पारानको मरुभूमिबाट पठाए, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न्। तिनीहरू सबै इसाएलका मानिसहरूका अगुवाहरू थिए। 4 तिनीहरूका नाउँ यिनै हुन्: रङ्गेनको कुलबाट जक्कूरका छोरा शम्मूऽ; 5 शिमियोनका कुलबाट हरोका छोरा शाफात; 6 यहाँदाको कुलबाट यपुनेका छोरा कालेब; 7 इस्साखारको कुलबाट योसेफका छोरा यिगाल; 8 एफाइमको कुलबाट, नूनका छोरा होशिया; 9 बेन्यामीनको कुलबाट, रफूका छोरा पलती; 10

जबूलनको कुलबाट सोदीका छोरा गहीएल; 11 योसेफको कुलबाट (अर्थात् मनेश्शैको कुलबाट) सूसीका छोरा गेदी; 12 दानको कुलबाट गमल्लीका छोरा अम्मीएल; 13 आशेरको कुलबाट मिखाएलका छोरा सतूर; 14 नपातालीको कुलबाट वोफ्सीका छोरा नहबी 15 गादको कुलबाट माकीका छोरा गूएल। 16 मोशाले भूमिको जाँच गर्न पठाएका मानिसहरूका नाउँ यिनै थिए। मोशाले नूनका छोरा होशियालाई यहेशु नाउँ राखे। 17 मोशाले तिनीहरूलाई कनानको भूमि जाँचबुझ गर्न पठाए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “नेगेवाट प्रवेश गर र पहाडी मुलुकतिर जाओ। 18 यो कस्तो छ भनी भूमिको जाँचबुझ गर। 19 त्याहाँ बस्ने मानिसहरूलाई हेर, तिनीहरू बलिया वा कमजोर छन् वा तिनीहरू थेरै छन् वा थोरै छन्। 20 तिनीहरू बसाबास गरेका भूमि कस्तो छ, हेर। यो असल वा खराब छ? सहरहरू कस्ता छन्? तिनीहरू छाउनी वा किल्ला भएको सहरहरूमा छन्? भूमि कस्तो छ। अन्न उमार्न असल छ वा छैन, रुखहरू छन् वा छैनन्। साहसी होओ र त्यो भूमिको उत्पादनको नमुना लिएर आओ।” त्यस बेला पहिलो दाख वापने समय थियो। 21 यसैले ती मानिसहरू गए र जीनको मरुभूमिदेखि लेबो-हमात नजिकको रेहोबसम्को भूमिको जाँचबुझ गरे। 22 तिनीहरू नेगेवाट उक्लेर हेत्रोनमा आइयुगे। त्यहाँ अनाकका सन्तानहरू अहीमान, रीरी र तल्लै थिए। होत्रोन मिश्रको सोअनभन्दा सात वर्ष पहिले निर्माण गरिएको थियो। 23 जब तिनीहरू एश्कोलको बैसीमा पुगे, तिनीहरूले दाखको झुप्पासहितको हाँगा काटे। तिनीहरूले यसलाई धोचामा राखेर दुई जनाले बोके। तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए। 24 इसाएलका मानिसहरूले त्यहाँ दाखको झुप्पा काटेकाले त्यस ठाउँलाई एश्कोलको बैसी नाउँ राखियो। 25 चालिस दिनपछि तिनीहरू भूमिको जाँचबुझ गरेर फर्के। 26 तिनीहरू मोशा, हास्न र इसाएलका सारा समुदायकहाँ पारानको मरुभूमिमा भएको कादेशमा फर्केर आए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई र सारा समुदायलाई खबर ल्याए र भूमिको उत्पादन तिनीहरूलाई देखाए। 27 तिनीहरूले मोशालाई भने, “तपाईंले पठाउनुभएको मुलुकमा हामी पुग्याँ। यसमा साँचै दुध र मह बदोरेहे। यसका केही उत्पादनहरू यहाँ छन्।” 28 तथापि, त्यहाँ बसोबास गर्ने मानिसहरू बलिया छन्। सहरमा किल्ला हालिएका छन् र ती धेरै ठुला छन्। हामीले अनाकका सन्तानहरूलाई यसलाई निश्चय पनि जिलेछौं। 29 नेगेवमा अमालेकीहुरू बसोसबास गर्न्छन्। हिती, यबूसी, र एमेरी पहाडी मुलुकमा बस्न्छन्। कनानीहरू समुद्र किनारा र यर्दन नदीको तीरमा बस्न्छन्।” 30 अनि यहेशुले मोशाको सामु मानिसहरूलाई चुपचाप बनाए र भने, “जाँओ र भूमिलाई कब्जा गरौं, किनभने हामीले यसलाई निश्चय पनि जिलेछौं। 31 तर तिमीसँग गएका अरू मानिसहरूले भने, “हामीले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न सक्दैनौ, किनभने तिनीहरू हामीभन्दा बलिया छन्।” 32 यसैले तिनीहरूले जाँचबुझ गरेका मुलुकबाटे इसाएलका मानिसहरू माझ निरुत्साहित पार्ने खबर फिजाए। तिनीहरूले भने, “हामीले हेरैका मुलकले त आप्ना बासिन्दाहरूलाई निल्दयोहेछ। 33 हामीले त्यहाँ दैत्यहरू अर्थात् अनाकका सन्तानहरू देख्याँ जो दैत्यहरूबाट आएका थिए। तिनीहरूसँग तुलना गर्दा हामी हाम्रो नजरमा फट्याङ्गाजस्ता थियाँ।”

14 त्यस रात सारा समुदाय ठुलो आवाज निकालेर रोए। 2 इसाएलका

सबै मानिसले मोशा र हास्नको आलोचना गरे। सारा समुदायले तिनीहरूलाई भने, “हामी मिश्र देशमा नै मरेको भए पनि हुन्थ्यो अथवा यही मरुभूमिमा नै मरेको भए नि हुन्थ्यो। 3 तरवारद्वारा मर्नलाई परमप्रभुले हामीलाई किन यो भूमिमा त्याउनुभयो? हाम्रा पत्नीहरू र साना छोराछोरीहरू हताहत हुनेछन्। के हामी मिश्रमा मर्नु नै असल हुँदैनथ्यो? 4 तिनीहरूले आपसमा भने, “अर्को अगुवा चुनौं र मिश्रितर फर्कौं।” 5 अनि मोशा र हास्न इसाएलका मानिसहरूका समुदायका सबै भेलाको सामु धोप्टो

परे । 6 त्यो भूमिको जाँचबुझ गर्न पठाइएकामध्ये केहीमा नूकाछोरा यहोशु र यसुनेका छोरा कालेबले आप्नो लुगा च्याते । 7 तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूका सबै समुदायलाई भने, “हामीले धुमेका र जाँचबुझ गरेका मुलुक धैरै राप्रो छ । 8 यदि परमप्रभु हामीसँग प्रसन्न हुनुहुँच भने, उहाँले हामीलाई यो भूमिमा लानुहोनेछ र यो हामीलाई दिनुहोनेछ । भूमिमा दूध र मह बग्छ । 9 तर परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह नगर्नुसो, र त्यो भूमिका मानिसहरूसँग नडारउनुहासु, किनभने तिनीहरू हाम्रा रोटी हुन् । तिनीहरूका सुरक्षा तिनीहरूबाट हटाइनेछ, किनभने परमप्रभु हामीसँग हुनुहुँच । तिनीहरूसँग नडाराओ ।” 10 अनि सारा समुदायले तिनीहरूलाई डुगालाले हाने मतो गरे । तर भेट हुने पालमा इसाएलका सबै मानिसकहाँ परमप्रभुको महिमा देखा पन्थ्यो । 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले मलाई कहिलेसम्म तिरस्कार गरेन्? मैले तिनीहरूका माझ गरेका मेरो शक्तिका चिन्हहरूका बाबजुद पनि तिनीहरू कहिलेसम्म ममा भरोसा गर्न चुक्छन्? 12 म तिनीहरूलाई विपत्तिले प्रहार गर्नेछ र विनाश गर्नेछ अनि तेरो आफ्नै कुलबाट एउटा जाति बनाउनेछु जुन तिनीहरूभन्दा महान् र शक्तिशाली होनेछ ।” 13 मोशाले परमप्रभुलाई भने, “यदि तपाईंले यसो गर्नुभयो भने, मिश्रीहरूले यसबाटे सुनेछन्, किनभने तपाईंले यिनीहरूलाई तिनीहरूको शक्तिबाट छुकारादिनुभयो । 14 तिनीहरूले यो भूमिका मानिसहरूलाई भन्नेछन् । तपाईं परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुँच भन्ने तिनीहरूले सुनेका छन्, किनभने तपाईंलाई आमनेसामने देखिएको छ । तपाईंको बालद हाम्रा मानिसहरूमध्य खडा छ । तपाईं दिनमा बाललको खामो भएर र रातमा आगोको खामो भएर तिनीहरूको अधिअधि जानुहुँच । 15 यदि तपाईंले यी मानिसहरूलाई एक जना मानिसलाई झाँ मानुभयो भने, तपाईंको प्रसिद्धि सुने जातिहरू बोल्नेछन् र भन्नेछन्, 16 “परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको मुलुकमा यी मानिसहरूलाई लान नसक्नुभएको हुनाले उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा नै मानुभयो ।” 17 म बिन्नी गर्छु, कि तपाईंको महाशक्ति प्रयोग गर्नुहोस् । किनभने तपाईंले भन्नुभएको छ, 18 “परमप्रभु रिसाउनमा थिमा र विश्वनीयताको करारमा प्रशस्त हुनुहुँच । उहाँले तिनीहरूका सन्तानहरूमध्य तेसो र चौथो पुस्तासम्प पुर्खाहरूका दण्ड ल्याउनुह्या उहाँले दोषीहरूलाई कुनै पनि हालतमा साक पार्नुहुँच ।” 19 म तपाईंसँग बिन्नी गर्छु, कि तपाईंले यी मानिसहरूलाई तिनीहरू मिश्रामा हुँदैदेखि अहिलेसम्म सदैव क्षमा गर्नुभएँ पूँथी तपाईंको करारको विश्वसनीयताको महान्ताको कारण यी मानिसहरूका पाप क्षमा गर्नुहोस् ।” 20 परप्रभुले भन्नुभयो, “मैले तिनीहरूलाई तेरो बिन्तीअनुसार क्षमा गरेको छु, 21 तर जस्तो म जीवित छु र पृथ्वी मेरो महिमाले ढाकिनेछ, मेरो महिमा र 22 शक्तिका चिन्हहरू देखो ती सबै मानिस जसलाई मैले मिश्र देश र मरुभूमिमा गरौ, तिनीहरूले मलाई दस पटकसम्प परीक्षा गरेका छन् र मेरो आवाज सुनेका छैन् । 23 यसैले तिनीहरूले निश्चय नै त्यो भूमि देखेछैन् जसबाट मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूसित शथपथ खाएँ । तिनीहरूमध्ये मलाई धृणा गर्न कसैले पनि यो देखेछैन, 24 मेरो दास कालेबबाहेक, किनभने ऊसँग अर्कै आत्मा थियो । त्यसले मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरान गरेको छ; म त्यसलाई त्यो जाँचबुझ गर्न गएको भूमिमा ल्याउनेछु । त्यसका सन्तानहरूले अधिकार गर्नेछन् । 25 (त्यस बेला बैसीमा अमालेकीहरू र कनानीहरू बस्थे ।) भोलि फर्की र नक्टको समुद्र (लाल समुद्र) को बाटो हुँदै मरुभूमितिर जा ।” 26 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, 27 “मेरो आलोचना गर्न यो दुष्ट समुदायलाई मैले कहिलेसम्म सहने? इसाएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध गरेका गनगन मैले सुनेको छु । 28 तिनीहरूलाई भनु, “जस्तो म जीवित छु,” परमप्रभु भन्नुहुँच, “जस्तो तिमीहरूले मैले सुने गरी भनेका छौ, मैले तिनीहरूलाई त्यसै गर्नेछु: 29 मेरो विरुद्ध गनगन गर्न तिमीहरू सबै, जनगणनामा गन्ती गरिएका तिमीहरू, बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका मानिसहरू पूरे तिनीहरूका

मृत शतीरहरू मरुभूमिमा पड़नेछन् । 30 यपुनेका छोरा लालेब र नूनका छोरा यहोशूबाहेक तिमीहरू कोही पनि निश्चय नै तिमीहरूको वासस्थान बनाउने प्रतिज्ञा गरेको मुलुकमा जानेछौंनो । 31 हातहात हुन्छन् भनेका तिमीहरूका स-साना बालबच्चाहरूलाई ऐसै त्यो भूमिमा लागेछु । तिमीहरूले तिरस्कार गरेका भूमि तिनीहरूले उपभोग गर्नेछन् । 32 तिमीहरूको सवालमा तिमीहरूका मृत शरीरहरू यही मरुभूमिमा पडिरहनेछन् । 33 तिमीहरूका सन्तानहरू मरुभूमिमा चालिस वर्षसम्म गोठालाहरू हुनेछन् । मरुभूमिमा तिमीहरूका लाशहरू अन्त नभएसम्म तिनीहरूले तिमीहरूका विद्रोहका कायेहरूका नतिजाहरू भोग्नुपर्छ । 34 तिमीहरूले त्यो भूमिको जाँचबुझ गर्न लगाएका दिनहरूको सङख्या अर्थात् चालिस दिनजस्तै, तिमीहरूले आफ्नो पापको नतिजाहरू चालिस वर्षसम्म अर्थात् एक दिनको एक वर्ष भोग्नुपर्छ र मेरो विरोध गर्नु कस्तो हुन्छ भनी तिमीहरूले थाहा पाउनुपर्छ । 35 म परमप्रभुले बोलेको हुँ । मेरो विरुद्ध खडा हुने यो सबै दुष्ट समुदायामधि म निश्चय नै यो गर्नेछु । तिनीहरू पूर्ण रूपमा नष्ट हुनेछन् र तिनीहरू यहाँ मर्नेछन् । 36 यसैले मोशाले भूमिको जासूस गर्न पठाएकाहरू जो फर्के र जसले भूमिकारे खराब खबर फैलाएर मोशा विरुद्ध सारा समुदायलाई गनगन गर्न लगाउने मानिसहरू थिए अर्थात् 37 भूमिकारे खराब खबर त्याउने यी मानिसहरूलाई इ प्रहार गरियो र तिनीहरू परमप्रभुको सामु महामारीले मेरो । 38 भूमिको जासूस गर्न गएकाहस्मध्ये नूनका छोरा यहोशूर र यपुनेका छोरा कालेब मात्र जीवित रहे । 39 जब मोशाले इसाएलका मानिसलाई यी कुराहू बताए, तिनीहरूले गम्भीर रूपमा विलाप गरे । 40 तिनीहरू बिहान सबैरे उठे र पहाडको चुचुरोमा गए, र भने, “हेर, हामी यहाँ छौं, र हामी परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको ठाउंतिर जानेछौं, किनभने हामीले पाप गरेका छौं ।” 41 तर मोशाले भने, “तिमीहरू परमप्रभुको आज्ञा किन तोड्छौ? तिमीहरू सफल हुनेछेनो । 42 नजाओ, किनभने तिमीहरूलाई तिमीहरूका शत्रुहस्तावत पराजित हुनलाई बचाउन परमप्रभु तिमीहस्तसंग हुनुहुन्न । 43 त्यहाँ अमालेकीहरू र कनानीहरू छन्, र तिमीहरू तरवारद्वारा मर्नेछौ, किनभने तिमीहरू परमप्रभुलाई अनुसरण गर्नबाट तर्किएका छौ । यसैले उहाँ तिमीहरूसँग हुनुहुनेछैन ।” 44 तर तिनीहरूले पहाडी देशतिर जाने दम्भ गरे; तथापि, न त मोशो न त परमप्रभुको सन्दूकले छाउनी छोडे । 45 त्यसपछि अमालेकीहरू ओरेत्र आए, र कनानीहरू पनि जो ती पहाडहरूमा बस्थे । तिनीहरूले इसाएलीहरूलाई आक्रमण गरे र तिमीहरूलाई होर्मासम्म नै खेदेर पराजित गरे ।

15 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ “इसाएलका मानिसहरूलाई भन, ‘जब तिमीहरूले परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहो भूमिमा बस्न जानेछौ, कि होमबलि कि भाकल पुरा गर्ने स्वैच्छा बलि कि ३ तिमीहरूको चाडमा बलिदान गाईवस्तु वा भेडा-बाखुबाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रसन्न पार्ने सुगन्धित बास्नाको निम्ति तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिदान तयार पार्नुपर्छ । ४ तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति एक लिटर तेलमा मुछेको आधा पार्थी पिठोको अन्नबलिसाथै होमबलि चढाउनुपर्छ । ५ तिमीहरूले होमबलि वा बलिदानको निम्ति हरूक थुमाको निम्ति एक लिटर दाखमधय पनि चढाउनुपर्छ । ६ यदि तिमीहरूले थुमा चढाइरहको छौ भने, तिमीहरूले डेढ लिटर तेलमा मुछेको आधा पार्थी पिठोलाई अन्नबलिको रूपमा तयार पार्नुपर्छ । ७ अर्धबलिको निम्ति तिमीहरूले डेढ लिटर दाखमधय तयार पार्नुपर्छ । यसले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्ना दिनेछ । ८ जब तिमीहरूले होमबलि वा भाकल पुरा गर्न बलिदानको रूपमा वा परमप्रभुको निम्ति मेलबलिको रूपमा सँढै तयार पार्थी, ९ तिमीहरूले सँढैसँगी दुर्द लिटर तेलमा मुछेको डेढ पार्थी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । १० तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिको रूपमा दुर्द लिटर दाखमधयको अर्धबलि चढाउनुपर्छ । ११ हरूक सँढै, थुमा र भेडा वा बाखुको निम्ति यसो गर्नुपर्छ । १२ तिमीहरूले तयार पार्ने र चढाउने बलिदान

यहाँ उल्लेख गरेजस्तै गर्नुपर्छ । 13 कसैले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउने सुगन्धिको निम्निति आगोद्वारा चढाइने बलिदान ल्याउंदा स्वदेशी इसाएलीहरू सबैले यी कुराहरू यसबामेजिम गर्नुपर्छ । 14 यदि विदेशी तिमीहरूसँग बसोबास गरेको छ भने वा तिमीहरूका मानिसहरूको पुस्ताँसम्म तिमीहरूसँग बसोबास गर्न सक्छ, त्यसले परमप्रभुको निम्निति सुगन्धित बासानोको निम्निति आगोद्वारा चढाइने बलिदान चढाउनुपर्छ । त्यसले पनि तिमीहरूले गरेडूँ नै गर्नुपर्छ । 15 समुदायको निम्निति र तिमीहरूसँग बस्ने परदेशीको निम्निति एउटै नियम हुनुपर्छ, तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्मको स्थायी नियम हुनुपर्छ । तिमीहरूमाझ बस्ने परदेशी पनि तिमीहरूजस्तै हुनुपर्छ । परमप्रभुको सामु त्यसले तिमीहरूले जस्तै गर्नुपर्छ । 16 तिमीहरू र तिमीहरूमाझ बस्ने परदेशीलाई एउटै नियम र आदेश लाग्नु हुनुपर्छ । 17 फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्, ‘जब तिमीहरू मैले लैजाने भूमिमा आउँछौ, 19 जब तिमीहरूले त्यस भूमिमा उत्पादन भएको खेनेकुरा खान्छाह, तिमीहरूले बलिदान चढाउनुपर्छ र मेरो निम्निति यसलाई चढाउनुपर्छ । 20 आफ्नो मुछेको पहिलो पिठोबाट खलाबाट नै उठाइएको बलिदानको रूपमा यसलाई उठाउन एउटा रोटी चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले यसलाई यसरी उठाउनुपर्छ । 21 तिमीहरूले तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्म पहिले आफ्नो मुछेको पिठोबाट उठाइएको बलिदानको रूपमा मलाई चढाउनुपर्छ । 22 मैले मोशासँग बोलेका यी सबै आज्ञा तिमीहरूले पालन नगर्न तिमीहरूले कहिले काहीं नचाहेर पनि पाप गर्नेछौ । 23 मैले तिमीहरूलाई आज्ञाहस दिन सुरु गरेको दिनदेखि नै र तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्म मोशाद्वारा मैले आज्ञा गरेका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नु । 24 समुदायले थाथा नपाई अजानामा गरेको पापको सवालमा परमप्रभुको निम्निति सुगन्धित बासानोको निम्निति समुदायले एउटा साँढै होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । यहीरैसाँगी आज्ञा गरेजस्तै अन्नबलि र अर्धबलिसाथै पापबलिको रूपमा बाख्नालाई पनि चढाउनुपर्छ । 25 पुजारीले सारा समुदायको निम्निति प्रायश्चित्त गर्नुपर्छ । तिनीहरूलाई क्षमा दिइनेछ, किनभने पाप गरिएको थिए । तिनीहरूले तिमीहरूको बलिदान अर्थात् आगोद्वारा चढाइने बलिदान ल्याएका छन् । तिनीहरूले आफ्नो गलितको निम्निति पापबलि ल्याएका छन् । 26 अनि इसाएलका मानिसहरूका सबै समुदायलाई क्षमा दिइनेछ र तिनीहरूसँग बस्ने परदेशीलाई पनि क्षमा दिइनेछ, किनभने सबै मानिसहरूले अजानामा नै पाप गरे । 27 यदि कुनै मानिसले अजानामा पाप गर्छ भने, त्यसले एक वर्षे बाख्नीलाई पापबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 28 अजानामा पाप गर्ने व्यक्तिको निम्निति पुजारीले प्रायश्चित्त गर्नुपर्छ । प्रायश्चित्त गरेपछि त्यस मानिसलाई क्षमा गरिनेछ । 29 अजानामा पाप गर्ने स्वदेशी इसाएली मानिस र तिमीहरूमाझ बसोबास गरेको परदेशीको निम्निति एउटै नियम हुनुपर्छ । 30 तर अजानामा कुनै पनि कुरा गर्ने व्यक्तित्व स्वदेशी भए पनि परदेशी भए पनि त्यसले मेरो ईश्वर-निन्दा गर्छ । त्यसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ । 31 किनभने त्यसले मेरो वचनलाई धृणा गरेको छ, त्यो व्यक्तित्वलाई पूर्ण रूपमा बिलकूलै बहिष्कार गर्नुपर्छ । 32 त्यसको पाप त्यसैमाथि पर्नेछ ।” इसाएलका मानिसहरू मस्रूभूमिमा हुँदा तिनीहरूले शबाथ दिनमा दाउरा बुलिरहेको मानिस भेट्टाए । 33 त्यसलाई भेट्टाउनहरूले त्यसलाई मोशा, हारून र सारा समुदायकहाँ ल्याए । 34 तिनीहरूले त्यसलाई थुनामा राख्ने, किनभने त्यसलाई के गर्नुपर्छ भनी निधो गरिएको थिएन । 35 परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, “त्यो मानिस निश्चय नै मर्नुपर्छ । सबै समुदायले त्यसलाई छाउनी बाहिर लगेर ढुङ्गाले हानुपर्छ ।” 36 यसैले सबै समुदायले त्यसलाई छाउनी बाहिर ल्याए र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभए अनुसार ढुङ्गाले हानेर मारे । 37 फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इसाएलका सन्तानहरूलाई भन् र आफ्नो लुगाको किनाराहरूमा झुन्डाउन र तिनीहरू सबैलाई निलो धागोले किनारामा झुन्डाउन झुम्का बनाउन तिनीहरूलाई आज्ञा गर् । 39 तिनीहरूले यो तिनीहरूका

मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्म गर्नुपर्छ । यो तिमीहरूले यसलाई हेर्दा बहन गर्नुपर्ने मेरा सबै आज्ञा याद दिलाउने विशेष कुरा हुने छ, ताकि तिमीहरूले आफैनै हृदय र आपनै आँखामा हेरेक आफैलाई भ्रष्ट नहुल्याओ । 40 यसो ग्र ताकि तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू याद गर्नेछौ र पालन गर्नेछौ अनि तिमीहरू पवित्र अर्थात् तिमीहरूका परमेश्वर मेरो निम्निति आरक्षित हुनेछौ । 41 म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूका परमेश्वर हुनलाई मिश्र देशबाट ल्याएँ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।”

16 लेवीका पनाति, कहातका नाति, यिसहारका छोरा कोरहसथै रूबेनका कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेथका छोराले केही मानिसहरू भेला गरे । 2 तिनीहरू, इसाएलका मानिसहरूका अन्य मानिसहरूसँग दुई सय पचास समुदायका अगुवाहरू जो नाम चलेका सदस्यहरू थिए, मोशाको विरुद्धा खडा भए । 3 तिनीहरू मोशा र हारूनको सामाना गर्न आफे भेला भए । तिनीहरूले उमीहरूलाई भने, “तपाईंहरूले अति गर्नुभयो! सबै समुदाय, तिनीहरूमध्ये हेरेकलाई भने अलग गरिएको छ र परमप्रभु तिनीहरूसँग छन् । किन आफैलाई परमप्रभुको समुदायभन्दा माथि उठाउहुन्छन्?” 4 जब मोशाले त्यो सुने, तिनी होप्टो परे । 5 तिनले कोरहर उनका साथमा भएकाहरूलाई भने, “को उहाँका हुन् र कसलाई उहाँको निम्निति अलग गरिएको छ भनी परमप्रभुले बिहान देखाउनुहोने छ । त्यस व्यक्तिलाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनुहोने छ । उहाँले चुन्नुभएकोलाई आफैले आफ्नो नजिक ल्याउनुहोने छ । 6 कोरह र तिग्रा सबै सूम्लूले यो गर । धुपीराहरू लेओ । 7 भोलि त्यसमा परमप्रभुको सामु धूप र आगो राख । परमप्रभुले चुन्नुने मानिसलाई उहाँको निम्निति अलग गरिनेछ । तिमी लेवीका सन्तानहरू अति धेरै भएका छौ ।” 8 फेरि मोशाले कोरहलाई भने, “सुन, तिमी लेवीका सन्तानहरू, 9 के परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा काम गर्न र समुदायको सेवा गर्न तिनीहरूको सामु खडा हुन इसाएलको समुदायबाट तिमीहरूलाई छुट्ट्याएको तिमीहरूको निम्निति सानो कुरा हो । 10 उहाँले तिमीहरू र तिमीहरूका सबै दाजुभाइ, लेवीका सन्तानहरूलाई तिमीहरूसँगी नजिक ल्याउनुभएको छ, अझै तिमीहरूले पुजारी पद पनि खोजिरहेका छौ! 11 यसैले तिमी र तिमीहरूका सबै सूम्लू सँगसँगी भेला भएका छौ । त्यसैले तिमीहरूले किन हारूनको बारेमा गनगन गरिरहेका छौ, जसले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्छन्? 12 त्यसपछि मोशाले दातान र अबीराम, एलीआबका छोराहरूलाई बोलाए । तर तिनीहरूले भने, “हामी आउँदैनौ । 13 के हामीलाई दूध र मह बने मुलुकबाट यो मरुभूमिमा मार्नलाई ल्याउनु मामुलि कुरा हो? अब तपाईं आफै हाप्रो शासक हुन चाहन्छ! 14 यसको अतिरिक्त, तपाईंले हामीलाई दूध र मह बने मुलुकमा ल्याउनुभएको छैन अथवा हामीलाई खेत र दाखबरीहरू उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभएको छैन । के अब हामीलाई खोक्रो प्रतिज्ञाले अन्धा बनाउन चाहनुहोन्छ? हामी तपाईंकहाँ आउँदैनौ ।” 15 मोशा साहै रिसाए र परमप्रभुलाई भने, “तिनीहरूको भेटीको कदर नगर्नुहोस् । मैले तिनीहरूबाट एउटा गाथा पनि लिएको छैन, र मैले तिनीहरू कसैलाई पनि हानि पुऱ्याएको छैन । 16 मोशाले कोरहलाई भने, “भोलि तिमी र तिग्रा सबै दल अर्थात् तिमी, तिनीहरू र हारून परमप्रभुको सामु जानुपर्छ । तिमीहरू हेरेकले आ-आफ्ना धुपौरा लिनुपर्छ र यसमा धूप राख्नुपर्छ । 17 अनि हेरेकले आ-आफ्ना दुई सय पचासवटा धुपौरा परमप्रभुको सामु ल्याउनुपर्छ । तिमी र हारूनले पनि आ-आफ्ना दुई सय पचासवटा धुपौरा ल्याउनुपर्छ ।” 18 यसैले हेरेकले आ-आफ्ना धुपौरा लिए, यसमा आगो राख्ने, यसमा धूप राख्ने र मोशा र हारूनसँगी भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारामा खडा भए । 19 कोरहले सारा समुदायलाई आमोशा र हारूनको विरुद्धमा भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारामा भेट पालने र परमप्रभुको महिमा सारा समुदायकहाँ देखा पर्यो । 20 परमप्रभु मोशा र हारूनसँग बोल्नुभयो, 21 “यस समुदायबाट अलग होओ, ताकि म तिनीहरूलाई तत्कालै विनाश गर्न सकाँ ।” 22 मोशा र हारून होप्टो परे र भने, “हे परमेश्वर, सारा

मानव-जातिको आत्माका परमेश्वर, एक जनाले पाप गर्दा, के तपाईं सबै समुदायसँग रिसाउनुहुन्छ?" 23 परमप्रभुले मोशालाई जवाप दिनुभयो, 24 "समुदायलाई भन् । 'कोरह, दातान र अबीरामको पालहरूबाट पर जाओ' भन् ।" 25 अनि मोशा खडा भए र दातान र अबीरामको पालमा गए; इसाएलका धर्म-गुरुहरू तिनिको पछि-पछि गए । 26 तिनले समुदायलाई यसो भने, "यी दुष्टहरूका पालहरूबाट हट र तिनीहरूको कुनै पनि कुरा नछोओ नन्त्रा तिनीहरूका सबै पापद्वारा नष्ट हुनेछौ ।" 27 यसैले कोरह, दातान र अबीरामको पाल वरिपरिका समुदायले तिनीहरूलाई छोडे । दातान र अबीराम तिनीहरूका पत्नीहरू, छोराहरू र स-साना बालबालिकाहरूसहित तिनीहरूका पालको प्रवेश-द्वारामा खडा भए । 28 मोशाले भने, "यसैद्वारा यी सबै थोक गर्न मलाई परमप्रभुले पठाउनुभएको छ भने तिमीहरूले जानेछौ, किनभने मैले तिनीहरू मेरो आपनी इच्छामा गरेको छैन ।" 29 यदि यी मानिसहरू सामान्य रूपमा हुने स्वाभाविक मृत्युद्वारा मर्जन भने, मलाई परमप्रभुले पठाउनुभएको होइन । 30 तर यदि परमप्रभुले कुनै नयाँ कुरा सृजना गर्नुहुन्छ, धर्तीले आपनो मुख उधार्छ र तिनीहरूसाथै तिनीहरूका सबै थोकलाई निल्छ, र तिनीहरू जिउँदै विहानभित्र जान्छन् भने, यी मानिसहरूले परमप्रभुलाई तिरस्कार गरेका छन् भनी तिमीहरूले बुझ्नुपर्छ ।" (Sheol h7585) 31 मोशाले यी कुराहरू भनी सिद्धार्थाने वित्तिको ती मानिसहरूमुनिको जमिन फाट्यो । 32 धर्तीले यसको मुख उधार्यो अनि तिनीहरूका परिवाहरू र कोरहसँग भएका सबै मानिसहरूसाथै तिनीहरूका सबै थोकलाई निल्यो । 33 यसैले तिनीहरू र तिनीहरूसँग भएका सबै थोक जिउँदै विहानभित्र लगेण । धर्ती तिनीहरूमाथि बन्द भयो, र तिनीहरू समुदायबाट नष्ट भए । (Sheol h7585) 34 तिनीहरूका वरिपरि भएका इसाएलीहरू चिच्चाउँदै भयो । तिनीहरू, "धर्तीले हामीलाई पनि निल्ने भो!" भन्दै चिच्चाए । 35 अनि परमप्रभुबाट आगोको ज्ञाला निस्क्यो र धूप बालेका २५० जना मानिसलाई नष्ट गय्यो । 36 फेरि परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, 37 "युजारी हारूनका छोरा एलाजारलाई भन् र त्यसले धूपौराहरूलाई आगोबाट निकालोस्, किनभने धूपौराहरू मेरा निम्नि अलग गरिएका छन् । त्यसले बलिरहेका आगोको फिलुद्गाहरूलाई छोरोस् ।" 38 आपनो पापको कारण जीवन गुमाउनेहरूको धूपौराहरू ले । तिनीहरूलाई पिटेर वेदीलाई मोर्नें पाताहरू बनाइयोस् । ती मानिसहरूले तिनीहरूलाई मेरो निम्नि अर्पण गरे । यसैले तिनीहरूलाई मेरो निम्नि अलग गर । तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूका निम्नि मेरो उपस्थितिको चिन्ह हुने छन् । 39 पुजारी एलाजारले आगोले नष्ट भएका मानिसहरूले प्रयोग गरेका काँसाका धूपौराहरू लिए र 40 इसाएलका मानिसहरूलाई याद दिलाउने कुरा हुनालाई तिनीहरूलाई पिटेर वेदी मोर्नें बनाइयो, परमप्रभुको सामु धूप बाल्न ताकि हारूनका सन्तान बाहिर कोही पनि नआओस् र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएँ तिनीहरू कोरह र तिनका समूहजस्ता नहोऊन् । 41 तर अर्को विहान इसाएलका सबै मानिसको समुदायले मोशा र हारून विरुद्ध गनगन गरे । तिनीहरूले भने, "तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मारेका छौ ।" 42 समुदाय मोशा र हारूनको विरुद्ध भेला हुँदा तिनीहरूले भेट हुने पालतिर हेरे अनि हेर । यसलाई बादलले ढाकिहेको थियो । परमप्रभुका महिमा देखा पर्यो, 43 र मोशा र हारून भेट हुने पालको अधि आए । 44 अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 45 "यो समुदायबाट गङ्गाहाल् ताकि मैले तिनीहरूलाई अहिलै नष्ट पार्न सकौ ।" अनि मोशा र हारून जमिनमा धोप्टो परे । 46 मोशाले हारूनलाई भने, "धूपौरा लिनुहोस्, वेदीबाट यसमा आगो हाल्नुहोस्, यसमा धूप हाल्नुहोस्, यसलाई समुदायकहाँ छिटो लानुहोस र तिनीहरूका निम्नि प्रायशित्त गर्नुहोस्, किनभने परमप्रभुको क्रोध आइरहेको छ । विपति सुरु भएको छ । 47 यसैले हाल्ने मोशाले अहाएबमोजिम गरे । तिनी समुदायको बिचमा दौडेर गए । विपति मानिसहरूस्विच फैलिन थालेको थियो, यसैले तिनले धूप राखे र मानिसहरूका निम्नि प्रायशित्त गरे । 48 हारून जीवित र मृतकहरूका बिचमा खडा भए । यसरी विपति रोकियो ।

49 कोरहको विषयमा पनि मरेका अतिरिक्त विपत्तिमा मर्नेहरूको सङ्ख्या १४,७०० थियो । ५० हारून भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारामा मोशाकहाँ फर्केर आए र विपति रोकियो ।

17 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ "इसाएलका मानिसहरूलाई भन्

ले । हरेक मानिसको लुहोरोमा आ-आफ्नो नाउँ लेख्य । ३ लैंवीको लुहोरोमा तैले हास्नको नाउँ लेख्नुपर्छ । आ-आफ्नो कुलबाट हरेक अगुवाको निम्नि एउटा लहुरो हुनुपर्छ । ४ तैले ती लहुरोहरूलाई करारको गवाही-पाटीको सामु भेट हुने पालमा राख्नुपर्छ, जहाँ मैले ताँलाई भेट्छु । ५ मैले चुनेको मानिसको लहुरो दुसाउनेछ । म इसाएलका मानिसको गनगन बन्द गराउनेछ, जुन तेरो विरुद्ध भइरहेको छ ।" ६ यसैले मोशाले मानिसहरूलाई भने । सबै कुलनायकले हरेक अगुवाको निम्नि एउटा लहुरो दिए । कुलहरूबाट छानेर बाहवटा लहुरो तिनलाई दिइयो । तिनीहरूका माझमा हास्नको लहुरो पनि थियो । ७ त्यसपछि मोशाले लहुरोहरूलाई गवाही-पाटीको पालमा परमप्रभुको सामु राख्ये । ८ अर्को दिन मोशा गवाही-पाटी भएको पालमा गए, हेरे! लैंवी कुलका हारूनको लुहोरोमा कोपिला लागेको रहेछ । यसमा कोपिला लगेको थियो, फूल फुलेको थियो र हाडे-बदाम पाकेको थियो! ९ मोशाले ती सबै लहुरोहरू इसाएलका मानिसको सामु ल्याए र सबैले आ-आफ्नो लहुरो लिए । १० परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हास्नको लहुरो गवाही-पाटीको सामु राख्य । यसलाई विद्रोह गर्ने मानिसहरूको विरुद्ध दोषको चिन्हको रूपमा राख्य । यसरी तैले मेरो विरुद्ध तिनीहरूको गनगन अन्त गर्नेहरू नन्त्रा तिनीहरू मर्नेछन् ।" ११ मोशाले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । १२ इसाएलका मानिसहरूले मोशालाई भने, "यहाँ हामी मर्नेभयाँ! हामी सबै नष्ट हुनेभयो । १३ परमप्रभुको पवित्र वासस्थान नजिक आउने हरेक मर्ने छ । के हामी पनि मर्नुपर्छ?"

18 परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, "तैं तेरा छोराहरू र तेरा वंशकाहरू

पवित्र स्थान विरुद्ध गरिने सबै पापका निम्नि जिम्मेवार हुनेछौ । तर पुजारीको पदमा कसैले गरेको सबै पापको निम्नि तैं र तेरा छोराहरू मात्र जिम्मेवार हुनेछौ । २ लैंवी कुलका अर्थात् तेरा पुरुखाका वंशका तेरा सङ्गी सदस्यहरूको सवालमा, तिनीहरूलाई ताँसँगै ले अनि तैं र तेरा छोराहरूले गवाही-पाटीको पालको सम्मुख सेवा गर्दा तिनीहरू सहभागी होऊन् र तिनीहरूलाई सहायता गर्नु । ३ तिनीहरूले तेरो र सारा पालको सेवा गर्नुपर्छ । ४ तथापि, तिनीहरू पवित्र स्थान वा वेदीसँग सम्बन्धित कुनै थोकको नजिक आउनुदैन नन्त्रा तिनीहरू र तैं मर्नेछौ । तिनीहरू पालसँग सम्बन्धित सबै किसिमका कामकाजको निम्नि तिमीहरूसँग सहभागी हुनुपर्छ र भेट हुने पालको देखेख गर्नुपर्छ । कुनै पनि परदेशी तिमीहरूको नजिक आउनुदैन । ५ पवित्र स्थान र वेदीको निम्नि तैले जिम्मा लिनुपर्छ, ताकि इसाएलका मानिसहरूमाथि मेरो क्रोध फेरि नआओस् । ६ हेरे, लैंवीहरूका तेरा सङ्गी सदस्यहरूलाई इसाएलका सन्तानहरूबाट म आफैले चुनेको छु । तिनीहरू भेट हुने पालसँग सम्बन्धित काम गर्न मलाई दिइएका तेरो निम्नि उपहार हुन् । ७ तर वेदी र पदार्थित्र भएका सबै थोकसिति सम्बन्धि पुजारीको काम तैं र तेरा छोराहरूले मात्र सक्छस् । ती दायित्वत्वहरू तैं आफैले पुरा गर्नुपर्छ । पुजारीको पद मैले ताँलाई उपहारको रूपमा दिइरहेको छु । नजिक आउने कुनै पनि परदेशी तिमीहरूको नजिक आउनुदैन । ८ परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, "हेरे, मलाई चढाइने बलिदानहरू र इसाएलका मानिसहरूले मलाई दिने पवित्र भटीहरू सम्भाल्ने जिम्मा मैले ताँलाई दिइएको छु । ९ मैले यी बलिहरू ताँलाई र तेरा छोराहरूलाई अनवरत हिस्साको रूपमा दिइएको छु । आगोमा जलाउनबाट बचेका यी थोकहरू तेरा हुने छन् । हेरेक अन्नबलि, पापबलि र दोषबलिजस्ता तिमीहरूका हरेक बलिहरू ताँलाई र तेरा छोराहरूलाई अलग गरिएका हुन् । १० यी बलिहरू अति पवित्र छन् ।

हरेक पुरुषले यो खानुपर्छ, किनभने तिनीहरू तिमीहरूका निम्नि पवित्र छन् ।

11 इसाएलका मानिसहरूका डोलाइने बलिको रूपमा तिनीहरूका सबै उपहारबाट अलग गरिएका थी सबै बलि तेरा हुने छन् । मैले ती तँलाई, तेरा छोराहरू र तेरा छोरीहरूका निम्नि तिमीहरूको सदाको निम्नि अंशको रूपमा दिइएको छु । तेरा परिवारका विधिवत् रूपमा शुद्ध हुने सबैले यी बलिहरूबाट खान सक्छन् । 12 मानिसहरूले मलाई दिने तेल, नयाँ दाखमध्य र अनन्को

उत्तम भाग, पहिलो फल यी सबै मैले तँलाई दिइएको छु । 13 तिनीहरूले मकहाँ ल्याउने तिनीहरूका भूमिको पहिलो पाकेको फल तेरो हुने छ । तेरा परिवारका शुद्ध हुने सबैले यी थोकहरूबाट खान सक्छन् । 14 इसाएलमा अर्पण गरिएका सबै थोक तेरा हुने छन् । 15 मानिसहरूले परमप्रभुलाई अर्पण गर्ने मानिस र पशु दुवैका गर्भ खोल्ने पहिलो जन्मेकाहरू सबै तेरे हुने छन् । तथापि, मानिसहरूले जेठा छोरालाई किनेर फिर्ता लिनुपर्छ र तिनीहरूले अशुद्ध पशुहरूका पहिलो जन्मेकाहरूलाई किनेर फिर्ता गर्नुपर्छ ।

16 मानिसहरूले किनेर फिर्ता लिनुपर्छहरूलाई एक महिनाको भाएप्लाई किनेर फिर्ता गर्नुपर्छ । त्यसपछि मानिसहरूले पवित्र स्थानको शेकेलको तौलिको मापदण्डअनुसार पाँच शेकेल तिरेर फिर्ता लिन सक्छन् । बिस गेराको एक शेकेल हुँछ । 17 तर गाईको पहिले जन्मेको बाडो वा भेडा वा बाखाको पहिले जन्मेको पाठोलाई तिनीहरूले किनेर फिर्ता लिनुहुँदैन; ती मेरो निम्नि अलग गरिएका छन् । तिनीहरूका रागत वेदीमाथि छर्कनुपर्छ र तिनीहरूका बोसो आगोद्वारा चढाइएको परमप्रभुलाई मनपर्ने सुगम्भित बलिको जलाउनुपर्छ ।

18 तिनीहरूका मासु तेरो हुने छ । डोलाइएको ह्याकुलो र दाहिने साँप्रेढ्या तिनीहरूका मासु तेरो हुने छ । 19 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई चढाइएका सबै पवित्र बलि निरन्तरको अंशको रूपमा मैले तँलाई, तेरा छोराहरू र छोरीहरूलाई दिइएको छु । यो तेरो र तेरा सन्तानहरू दुवैको पहिले निम्नि परमप्रभुको सामु अनन्तको बाध्यकारी करार अर्थात् नूनको अनन्त करार हो । 20

परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको जग्गा-जग्मिनमा तेरो कुनै उत्तराधिकार हुनेछैन, न त मानिसहरूको सम्पत्तिमा कुनै हिस्सा हुने छ । इसाएलका मानिसहरूमा म नै तेरो हिस्सा र उत्तराधिकार हुँ । 21 हेरु, लेवीका सन्तानहरूले भेट हुने पालमा काम गरे बापत मैले तिनीहरूलाई इसाएलका दशांश सेवाको सट्टामा दिइएको छु । 22 आज उप्रान्त इसाएलका मानिसहरू भेट हुने पालको नजिक आउनुहुँदैन, नत्रता तिनीहरू यो पापको निम्नि जिम्मेवार हुने छन् र मर्नेछन् । 23 लेवीहरूले भेट हुने पालसँग सम्बन्धित कामहरू गर्नुपर्छ । यससँग सम्बन्धित कुनै पापको जिम्मेवार तिनीहरू हुने छन् । यो तिमीहरूका मानिसहरूको पुस्तौं-पुस्तासम्मको स्थायी नियम हुने छ ।

इसाएलका मानिसहरूका माझ तिनीहरूको कुनै उत्तराधिकार हुनुहुँदैन । 24 मेरो निम्नि योगदानको रूपमा तिनीहरूले चढाइएका इसाएलका मानिसहरूको दशांश मैले लेवीहरूलाई तिनीहरूको उत्तराधिकारको रूपमा दिइएको छु । यसैले मैले तिनीहरूलाई यसो भर्नै, ‘इसाएलका मानिसहरूमाझा तिनीहरूको कुनै उत्तराधिकार हुनुहुँदैन ।’ 25 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 26

“तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूबाट दशांश प्राप्त गर्दा जुन मैले तिमीहरूको उत्तराधिकार हनको निम्नि दिइएको छु, तिमीहरूले यसबाट दशांशको दशांश परमप्रभुलाई दिनेछौ” भनी तैले लेवीहरूलाई भन्नुपर्छ ।” 27 तिनीहरूका हिस्सालाई खलाबाट ल्याइएको अन्न वा कोलबाट ल्याइएको दाखमध्यको रूपमा लिनुपर्छ । 28 यसैले तिमीहरूले पनि इसाएलका मानिसहरूबाट प्राप्त गरेका दशांशहरूबाट परमप्रभुको निम्नि योग दिनुपर्छ । तिमीहरूले त्यसबाट पुजारी हारूनलाई त्यसको हिस्सा दिनुपर्छ । 29 तिमीहरूले प्राप्त गरेका सबै उपहारबाट तिमीहरूले परमप्रभुलाई हरेक हिस्सा दिनुपर्छ । यो तिमीहरूलाई दिइएको उत्तम र अति पवित्र थोकहरूबाट दिनुपर्छ ।” 30 यसकारण, ‘जब तिमीहरूले यसको उत्तम हिस्सा दिन्छौ, लेवीहरूको निम्नि यो खलाबाट ल्याइएको अन्न र कोलबाट ल्याइएको दाखमध्यको रूपमा गानिन्छ’ भनी तैले

कुनै पनि ठाउँमा खान सक्छौ, किनभने यो भेट हुने पालमा तिमीहरूको कामको सट्टामा दिइएको ज्याला हो । 32 यदि तिमीहरूले प्राप्त गरेका थोकहरूबाट यसको उत्तम हिस्सा परमप्रभुलाई चढाएका छौ भने, यो खाएर र पिएर तिमीहरूमाथि कुनै दोष आइपर्नेछैन । तर तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूका पवित्र बलिहरूलाई अपवित्र तुल्याउनुहुँदैन नत्रता तिमीहरू मर्नेछौ ।”

19 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, 2 “मैले तिमीहरूलाई आज्ञा

गरिरहेको नियम, विधि यही हो: इसाएलका मानिसहरूले निष्क्रोट वा दाखरहित रातो कोरली ल्याउनुपर्छ भनी तिनीहरूलाई भन् जसको काँधमा कहिलै जुवा परेको हुनुहुन । 3 त्यो कोरली पुजारी एलाजारलाई दिनू । त्यसले यसलाई छाउनीबाहिर ल्याउनुपर्छ र कसैले यसलाई त्यसको सामु मार्नुपर्छ । 4 पुजारी एलाजारले यसको केही राग त्यसको आँलाले लिएर भेट हुने पालको अधिल्लिर सात पटक छर्कनू । 5 अर्को पुजारीले उसको सामु त्यो कोरलीलाई जनाउनुपर्छ । त्यसले यसको छाला, मासु, रगत र गोबरलाई जलाउनुपर्छ । 6 पुजारीले देवदारुको काठ, हिस्पर र गाढा रातो रडको ऊन लिनुपर्छ र यी सबैलाई जलिरहेको कोरलीमाथि फालनुपर्छ । 7 त्यसपछि त्यसले आफ्नो लुगा धनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । अनि त्यो छाउनीभित्र आउन सक्छ, जहाँ त्यो साँझासम्म अशुद्ध रहनेछ । 8 कोरली जलाउने व्यक्तित्वे आफ्नो लुगा पानीले धनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । त्यो साँझासम्म अशुद्ध रहनेछ । 9 कोही शुद्ध मानिसले त्यो कोरलीको खरानीलाई उठाउनुपर्छ र त्यसलाई छाउनीबाहिर शुद्ध ठाँमा राख्नुपर्छ । यो खरानी इसाएलका मानिसको सामुदायको निम्नि राख्नुपर्छ । तिनीहरूले त्यो खरानीलाई तिनीहरूको पापबाट शुद्धिकरणको निम्नि पानीमा मिसाउनेछन्, किनभने त्यो खरानी पापबलिबाट लिइएको थियो । 10 त्यो कोरलीको खरानी बढुल्ने व्यक्तित्वे आफ्नो लुगा धनुपर्छ । त्यो साँझासम्म अशुद्ध रहनेछ । यो इसाएलका मानिस र तिनीहरूसँग बोसावास गर्ने परदेशीको निम्नि स्थायी नियम हुने छ । 11 कुनै पनि मृत शरीर छुने व्यक्ति सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छ । 12 यस्तो व्यक्तित्वे तसो र सातौं दिनमा आफूलाई शुद्धिकरण गर्नुपर्छ । अनि त्यो शुद्ध हुने छ । तर यदि त्यसले आफैलाई तसो दिनमा शुद्ध पार्दैन भने, त्यो सातौं दिनमा शुद्ध हुनेछैन । 13 जसले मरेको व्यक्ति छुन्छ अर्थात् मरेको मानिसको शरीर छुँछ, र आफूलाई शुद्ध पार्दैन, त्यो व्यक्तित्वे परमप्रभुको पवित्र वासस्थान अवित्र तुल्याउँछ । त्यो व्यक्तित्वलाई इसाएलबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ, किनभने अशुद्धताको पानी त्यसमाथि छकिएको थिएन । त्यो अशुद्ध रहनेछ; त्यसको अशुद्धता त्यसमाथि रहनेछ । 14 यो मानिस पालमा मर्दाको निम्नि नियम हो । पालभित्र पस्ने सबै र पहिले नै पालभित्र रहेका सबै सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छन् । 15 नछोपिएका सबै भाँडा अशुद्ध हुने छन् । 16 त्यसै गरी, पालबाटहिर तरवारले मारिएको, कुनै अरू मृत शरीर, मानिसको हड्डी वा चिहान छुने मानिस सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छ । 17 अशुद्ध व्यक्तित्वो निम्नि यसो गर्नु: जलाइएको पापबलिबाट केही खरानी लिनू र ताजा पानीसँग भाँडामा मिसाउन । 18 कोही शुद्ध मानिसले हिस्प प लिनुपर्छ, यसलाई पानीमा दुबाउनुपर्छ र हड्डी, मारिएको व्यक्ति, मृत व्यक्ति वा चिहान छुने व्यक्तित्व, पालभित्र भएका भाँडाहरूमाथि छकिएको छ । 19 तेसै र सातौं दिनमा शुद्ध व्यक्तित्वे अशुद्ध व्यक्तिमाथि छकिएको छ । अशुद्ध व्यक्तित्वे सातौं दिनमा आफैलाई शुद्ध पार्दैन । त्यसले आफ्नो लुगा धनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । त्यो साँझामा शुद्ध हुने छ । 20 तर आफूलाई शुद्धिकरण गर्न इन्कार गर्ने, अशुद्ध रहने व्यक्तित्वलाई समुदायबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ, किनभने त्यसले परमप्रभुको पवित्र स्थानलाई अशुद्ध तुल्यायो । अशुद्धताको निम्नि पानी त्यसमाथि छकिएको छैन; त्यो अशुद्ध रहनेछ । 21 यो यी परिस्थितिसम्बन्धी निरन्तरको नियम हुने छ । 22 अशुद्धताको निम्नि पानी छर्कने व्यक्तित्वे आफ्नो लुगा धनुपर्छ । अशुद्धताको निम्नि पानी छुने व्यक्ति साँझासम्म अशुद्ध हुने छ ।

। 22 अशुद्ध व्यक्तिले छोएको सबै कुरा अशुद्ध हुने छन् । यसलाई छुने व्यक्ति पनि साँझासम्म अशुद्ध हुने छ ।

20 यसैले इस्राएलका सारा समुदाय पहिलो महिनामा जीनको मरुभूमिमा

गए; तिनीहरू कादेशमा बसे। २ त्यहाँ मिरियम मरिन् र तिनलाई त्यहाँ गाडियो । समुदायको निम्ति त्यहाँ पानी थिएन, त्यसैले तिनीहरू मोशा र हारूनको विरुद्ध भेला भए । ३ मानिसहरूले मोशा विरुद्ध गनगन गरे । तिनीहरूले भने, “हाम्रा सङ्गी इसाएलाई हरू परमप्रभुको सामु मर्दी हामी पनि मरेका भए राम्रो हुन्थ्यो । ४ परमप्रभुको समुदाय, हामी र हाम्रा पशुरू मर्नलाई किन यहाँ ल्याउनुभएको? ५ यो डरलाग्दो ठाँड़मा ल्याउन हामीलाई किन मिश्रबाट आउन लगाउनुभयो? यहाँ बित, नेभारा, दाख वा अनार केही पनि छैन र पिउने पानी पनि छैन ।” ६ यसैले मोशा र हारून समुदायको सामु गए । तिनीहरू भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा गए र धोप्टो परे । त्यहाँ परमप्रभुको उज्ज्वल महिमा देखा पन्थो । ७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ८ “लहुरो ले र समुदाय, तं र तेरा दाजु हारूनलाई भेला गर । तिनीहरूको नजरकै सामुन्ने चट्टानलाई भन र पानी निकाल्न यसलाई आज्ञा दे । तैले त्यो चट्टानबाट तिनीहरूका निम्ति पानी निकाल्ने छस् र तैलै यो तिनीहरूलाई र तिनीहरूका गाईवस्तुहरूलाई दिनु ।” ९ परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएजस्तै मोशाले परमप्रभुको सामुवाट लहुरो लिए । १० अनि मोशा र हारूनले चट्टानको सामु मानिसहरू भेला पारे । मोशाले तिनीहरूलाई भने, “अब हे बागीहरू हो, सुन । के हामीले तिमीहरूलाई यो चट्टानबाट पानी निकाल्नपर्छ? ११ अनि मोशाले आफ्नो हात उठाएर चट्टानलाई दुई पटक हिकाए, र पानी निस्क्यो । समुदाय र तिनीहरूका गाईवस्तुहरूले पानी पिए । १२ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूको नजरमा मलाई पवित्र जनको रूपमा आदर नागरेकाले वा मलाई भरोसा नागरेकाले तिमीहरूले यो समुदायलाई मैले तिनीहरूलाई दिन्छु भेनेको भूमिमा ल्याउनेछैनौ ।” १३ यो ठाउलाई मेरीबाको पानी भनियो, किनभने इसाएलका मानिसहरूले त्यहाँ परमप्रभुसँग झागडा गरेका थिए, र उहाँले आफैलाई पवित्र जनको रूपमा प्रकट गर्नुभएको थिए । १४ मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकाहाँ समाचारहाकहरू पठाएः तपाईंको भाइ इसाएले भन्छ, “हामीमाथि आइप्रेरेका सबै कठिनाई तपाईं जान्नुन्छ । १५ हाम्रा पुर्खाहरू मिश्रमा गए र मिश्रमा नै लामो समयसम्म बसेको तपाईलाई थाहा छ । मिश्रीहरूले हामी र हाम्रा पुर्खाहरूलाई रुखो व्यवहार गरे । १६ जब हामीले परमप्रभुलाई पुकार्याउ, उहाँले हाम्रो आवाज सुन्नुभयो, र एउटा स्वर्गदूत पठाउनुभयो अनि हामीलाई मिश्रबाट ल्याउनुभयो । हेनुहोस्, हामी तपाईंको देशको सिमानामा पर्ने सहर कादेशमा छौं । १७ हामीलाई तपाईंको भूमिको बाटो भएर जान दिवूसू भरी म बिन्ती गर्दछु । हामी खेत वा दाखबारीतिर पस्दैनौ, न त हामी तपाईंका ईनारहरूको पानी पिउँछौ । हामीले तपाईंको देशको सिमाना नकाटेसम्म दायाँ वा बायाँ लाग्ने छैनौ ।” १८ तर एदोमको राजाले तिनलाई जवाफ दिए, “तिमीहरू यो मुलुक भएर जान सक्दैनो । तिमीहरू आयो भने, म तरवार लिएर आक्रमण गर्न आउने छु ।” १९ अनि इसाएलका मानिसहरूले तिनलाई भने, “हामी राजमर्म भएर मात्र जाने छौं । यदि हामी र हाम्रा गाईवस्तुहरूले पानी पिए भने हामी यसको मूल्य तिर्ने छौं । कुनै कुरा नगरी हामीलाई पैदल जान मात्र दिनुहोस् ।” २० तर एदोमको राजाले जवाफ दिए, “तिमीहरू जान सक्दैनो ।” यसैले एदोमको राजा तुलो फौजसहित इसाएलको विरुद्ध लडन आए । २१ एदोमको राजाले इसाएललाई आफ्नो सिमाना भएर जान दिन इन्कार गरे । यसैले इसाएल एदोमको भूमिबाट तर्किएर गए । २२ मानिसहरू कादेशबाट हिँडे । इसाएलका मानिसहरू अर्थात् सारा समुदाय होर पर्वतमा आए । २३ एदोमको सिमानामा पर्ने होर पर्वतमा परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २४ “हारून आफ्ना मानिसहरूकहाँ जानुपछ, किनभने मैले इसाएललाई दिएको

भूमिमा त्यो प्रवेश गर्ने छैन । यो तिमीहरू दुवैले मेरीबाको पानीमा मेरो विरुद्ध विद्रोह गरेकाले गर्दा हो । 25 हास्न र त्यसका छोरा एलाजारलाई होर पर्वतमाथि ले । 26 हास्नको पुजारीको पोशाक फुकाल र त्यो एलाजारलाई लगाएदे । हास्न मर्युपर्छ र आफ्ना मानिसहरूसँग मिल्युपर्छ ।” 27 मोशाले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । तिनीहरू सारा समुदायको सामुबाट होर पर्वतमाथि गए । 28 मोशाले हास्नको पुजारीको पोशाक फुकाले र त्यो तिनका छोरा एलाजारलाई लगाइदिए । पर्वतको चुचुरोमाथि हास्न मरे । अनि मोशा र एलाजार तल ओर्ले । 29 जब हास्न मरेका सारा समुदायले देखे, तब सारा जाति हास्नको निमित्त तिस दिनसम्म रोए ।

21 जब नेगेवमा बस्ने आरादका कानानी राजाले इसाएल अटारीमको बाटो भएर यात्रा गरिरहेको थियो भन्ने सुने, तिनले इसाएलसँग लडाइँ लडे र केहीलाई बन्दी बनाए । 2 इसाएलले परमप्रभुमाँ भाकल गरेर भने, “यदि तपाईंले हामीलाई यी मानिसहरूमाथि बजय दिनुभयो भने, हामी तिनीहरूका सहरहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्ने छौं ।” 3 परमप्रभुले इसाएलको आवाज सुन्नुभयो र उहाँले कनानीहरूमाथि विजय दिनुभयो । 4 तिनीहरूले तिनीहरूलाई र तिनीहरूका सहरलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गरे । त्यस ठाँको नाउँ होमा राखियो । तिनीहरूले एदोमको भूमिलाई फेरो मारेर नर्कटको समुद्रको बाटो बुँदै होर पर्वतबाट गए । बाटोमा मानिसहरू अति निरुत्साहित भए । 5 मानिसहरू परमेश्वर र मोसा विश्वदू बोले, “मरुभूमिमा मर्न तपाईंले हामीलाई मिश्रबाट बिन ल्याउनुभयो? यहाँ रोटी छैन, पानी पान ढैन अनि यो धृणास्पद खाना हामी धृणा गर्छौं ।” 6 परमप्रभुले मानिसहरू माझ विषालु सर्पहरू पठाइदिनुभयो । सर्पहरूले मानिसहरूलाई डसे, र धैने मानिसहरू मरे । 7 मानिसहरू मोशाकहाँ आएर भने, “हामीले पाप गरेका छौं, किनभने हामीले परमप्रभु र तपाईंको विश्वदू बोलेका छौं ।” सर्पहरूलाई हामीबाट हटाउनलाई उहाँसँग बिन्ती गर्नुहोस् ।” यसैले मोशाले मानिसहरूका निनित प्रार्थना गरे । 8 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “एउटा सर्प बना र यसलाई खामामा झुण्ड्याए । सर्पले डसेकाहुरू ज-जसले यसलाई हेह्न तिनीहरू सबै बाँच्ने छन् ।” 9 यसैले मोशाले काँसाको एउटा सर्प बनाए र त्यसलाई खामामा झुण्ड्याए । जब सर्पले कसैलाई डस्थ्यो, त्यसले काँसाको सर्पमा हेरेमा त्यो बाँच्यो । 10 त्यसपछि मानिसहरूले यात्रा गरे र ओबोतमा छाउनी लगाए । 11 तिनीहरू ओबोतबाट गए र मोआबको पूर्वतिर पर्ने इये-अबारीमको मरुभूमिमा छाउनी लगाए । 12 तिनीहरू त्यहाँबाट यात्रा गरे र जेरेदको बैसीमा छाउनी लगाए । 13 तिनीहरूले त्यहाँबाट यात्रा गरे र अर्नोन खोलाको पारिपट्टि छाउनी लगाए, जुन मरुभूमिमा छ र एमोरीहरूको सिमानसम्म नै फैलिएको छ । अर्नोन खोलाले मोआब र एमोरीहरूबिच सिमानाको काम गर्छ । 14 त्यसैले परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यस्तो लेखिएको छ, “सूपाको वाहेब र अर्नोनका बैसीहरू, 15 बैसीका ओहालाहरू, जो आरको सहरतर लाग्नन् र मोआबको सिमानसम्म पुण्छन् ।” 16 तिनीहरूले त्यहाँबाट बेओरसम्म यात्रा गरे । त्यो इनारमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई भेला गएर र म तिनीहरूलाई पानी दिन्छु ।” 17 त्यसपछि इसाएलले यो गीत गायो, “इनारको मूल फुटेर निस्क्यायो! यसको गीत गाओ, 18 हाम्रा अगुवाहरूले खेनेका इनारबाटे मानिसहरूका भारदारहरूले खेनेका इनार, राजदण्ड र लहुराले खेनेका इनार ।” 19 अनि तिनीहरू मरुभूमिबाट मत्तानातिर यात्रा गरे । मत्तानाबाट तिनीहरूले नहलीएलतिर यात्रा गरे र नहलीएलबाट बमोततिर, 20 र बमोतबाट मोआबको मैदानको बेसीतिर यात्रा गरे । त्यहाँबाट नै पिसगा पर्वतको चुयोको फेदीमा मरुभूमी देखिन्छ । 21 त्यसपछि इसाएलले एमोरी राजा सीहोनकहाँ यसो भन्नै समाचावाहक पठाए, 22 “हामीलाई तपाईंको मुलुक भएर जान दिनुहोस् । हामी खेत वा दाखबारी कैत पन्ने छैनौं । हामी तपाईंका इनाहरूबाट पानी पिउने छैनौं । हामी तपाईंको सिमाना पार नगरेसम्म राजमार्ग भएर मात्र यात्रा गर्छौं ।” 23 तर राजा सीहोनले तिनीहरूको सिमाना

भएर जान इसाएललाई अनुमति दिएनन् । बरु, सीहोनले तिनका सबै फौज जम्मा गरे र इसाएललाई मरुभूमिमा आक्रमण गरे । तिनी यहाँसम्म आए, जहाँ तिनले इसाएलसँग युद्ध गरे । 24 इसाएलले सीहोनको फौजलाई तरवारले आक्रमण गरे र अर्नोनदेखि यब्बोक नदीसम्म साथै अम्मोनका मानिसहरूको भूमिसम्म कब्जा गरे । अम्मोनका मानिसहरूको सिमाना किल्लाबद्दी गरिएको थियो । 25 इसाएलले हेश्बोन र यसका सबै गाउँसहित एमोरी सहरहरू कब्जा गरे र तिनीहरू सबैमा बसोबास गरे । 26 हेश्बोन एमोरी राजा सीहोनको सहर थियो, जसले मोआबका पहलेको राजासँग युद्ध गरेका थिए । सीहोनले अर्नोन नदीसम्म उनको देश कब्जा गरेका थिए । 27 यसकारण यसो भनिछ, “हेश्बोनमा आओ । सीहोनको सहरको पुनर्निर्माण गरियोस् र फेरि स्थापित होस् । 28 हेश्बोनबाट आगोको ज्वाला दन्क्यो, सीहोनको सहरबाट एउटा आगोको ज्वाला जसले मोआबको आरलाई र अर्नोनको उच्च स्थलहरूलाई भस्म पाय्यो । 29 हे मोआब, तलाई धिक्कार छ! हे कमोशको प्रजा, त नष्ट भएको छस् । त्यसले आपना छोराहरूलाई भगुवाहरू बनायो र त्यसका छोरीहरूलाई एमोरीहरूका राजा सीहोनको कैदी बनायो । 30 तर हामीले सीहोनलाई जितेका छाँ । हेश्बोन दीबोनसम्म नै नष्ट भएको छ । हामीले तिनीहरूलाई मेदवासम्म पुग्ने नोपासम्म नै पाराजित गरेका छाँ । 31 त्यसैले इसाएल एमोरीहरूका मुलुकमा बस्न थाल्यो । 32 अनि मोशाले याजेरको भेद लिन मानिसहरू पठाए । तिनीहरूले यसका गाउँहरू कब्जा गरे र त्यहाँ भएका एमोरीहरूलाई धापाए । 33 त्यसपछि तिनीहरू फेरे र बाशानको बाटोतिर उक्से । बाशानका राजा ओग तिनीहरू विरुद्ध निर्स्के, तिनी र तिनका फौजले एद्दमाति तिनीहरूसँग लडे । 34 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यसँग नदरा, किनभने मैले त्यसलाई, त्यसका सबै फौज र त्यसको भूमि तालाई दिएको छु । त्यसलाई पनि हेश्बोनमा बस्ने एमोरी राजा सीहोनलाई गरेझाँ ग्र ।” 35 त्यसैले तिनीहरूले कुनै पनि मानिस जीवित नरहज्जेल उनी, उनका छोराहरू र उनका सबै फौजलाई मारे । अनि तिनीहरूले उनको भूमि कब्जा गरे ।

22 इसाएलका मानिसहरूले यर्दन नदीको पारिपटि यरीहो नजिक मोआबको मैदानमा छाउनी नलगाएसम्म यात्रा गरे । 2 सिप्पोरका छोरा बालाकले इसाएलले एमोरीहरूलाई के गरेका थिए सो देखेका थिए । 3 मोआब ती मानिसहरूसँग साहै डराएका थिए, किनभने तिनीहरू धैर्य थिए र मोआब इसाएलका मानिसहरूका ज्वासमा थियो । 4 मोआबका राजाले मिद्यानका धर्म-गुरुहरूलाई भन्ने, “यो भिडेले गोरुले मैदानको धाँस खाएजस्तै हाप्रो वरिपरि भएका सबै थोक खाइदिए छन् ।” यस बेला सिप्पोरका छोरा बालाक मोआबका राजा थिए । 5 तिनले यूफ्रेटिस नदी नजिकै पतोरमा आफ्नै जाति र मानिसहरूसँग बसेका बाओरका छोरा बालामकहाँ समाचारावाहकहरूलाई पठाए । तिनले उनलाई निमन्त्रणा दिए र भने, “हेर्नुहोस्, मिश्रबाट एउटा जाति आएको छ । तिनीहरूले धर्थी नै ढाकेका छन् र अहिले तिनीहरू मेरो छेवैमा छन् । 6 त्यसैले तपाईं आउनुहोस् र मेरो निम्नि यस जातिलाई सराप दिनुहुन्छ, किनभने तिनीहरू मेरो निम्नि ज्यादै बलिया भएका छन् । सायद त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न र मेरो भूमिबाट लखेटन सकछु । तपाईंले जसलाई आशिष् दिनुहुन्छ, त्यो आशिषित् हुन्ने छ र तपाईंले जसलाई सराप दिनुहुन्छ, त्यो श्रापित हुन्ने छ ।” 7 त्यसैले मोआब र मिद्यानका धर्म-गुरुहरू जोखनाको निम्नि दक्षिणा लिएर गए । तिनीहरू बालामकहाँ आए र बालाकको खबर उनलाई भने । 8 बालामले तिनीहरूलाई भन्ने, “आज राती यहाँ बस्नुहोस् । परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ सो तपाईंलाई बातउने छु ।” त्यसैले मोआबका अगुवाहरू त्यस रात बालामसँगी बसे । 9 परमेश्वर बालामकहाँ आउनुभयो र भन्नुभयो, “तँकहाँ आउने यी मानिसहरू को हुन्?” 10 बालामले परमेश्वरलाई ज्वाफ दिए, “सिप्पोरका छोरा मोआबका राजा बालाकले तिनीहरूलाई मकहाँ पठाएका

छन् । तिनले भने, 11 “हेर्नुहोस्, मिश्रबाट आएका मानिसहरूले मेरो भूमि ढाकेका छन् । अब आउनुहोस् र तिनीहरूलाई सराप दिनुहोस् । सायद म तिनीहरूसँग लडन सकछु र तिनीहरूलाई लखेटन सकछु ।” 12 परमेश्वरले बालामलाई ज्वाफ दिनुभयो, “तँ तिनीहरूसँग जानुहैदैन । तैले इसाएलका मानिसहरूलाई सराप दिनुहैदैन, किनभने तिनीहरू आशिषित् भएका छन् ।” 13 बालाम बिहाने उठेर बालाकका अगुवाहरूलाई भने, “तपाईंको देशमा नै फेर्केर जानुहोस्, किनभने परमप्रभुले मलाई तपाईंहरूसँग जान दिन इन्कार गम्नुभएको छ ।” 14 त्यसैले मोआबका अगुवाहरू त्यहाँबाट हिँडे र बालाकहाँ फेर्केर गए । तिनीहरूले भने, “बालामले हामीसँग आउन इन्कार गरे ।” 15 बालामले पहिलेका सम्मूका भन्दा धैर्य प्रतिष्ठित अगुवाहरूलाई फेरि पठाए । 16 तिनीहरू बालामकहाँ आए र तिनलाई भने, “सिप्पोरका छोरा बालाक भन्नुहुन्छ, ‘बिन्ती छ, तपाईंलाई मकहाँ आउन कुनै कुराले नरोकोस, 17 किनभने मैले तपाईंलाई अत्यधिक राप्रो दक्षिणा दिनेछ र तुलो इज्जत गर्नेछु र तपाईंले जे नैन भन्नुहुन्छ सो म गर्नेछु । त्यसैले आउनुहोस् र यी मानिसहरूलाई सराप दिनुहोस् ।” 18 बालामले ज्वाफ दिए र बालाकका मानिसहरूलाई भने, “बालाकले ज्वाला धैर्य प्रभुले भरिएको तिनको दर्शाव नै दिए पनि म परमप्रभु मेरा परमेश्वरको वचनभद्रा बाहिर जान सकिदैन अनि उहाँले भन्नुभएको भन्दा कम वा बढी गर्न सकिदैन । 19 कृपया आज राती पनि यहाँ पर्सनुहोस्, ताकि परमप्रभुले मलाई के भन्नुहुन्छ सो म जान सकूँ ।” 20 परमेश्वर राती बालामकहाँ आउनुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरू ताँलाई डाक्न आएका हुनाले उठेर र तैनीहरूसँग जा । तर मैले भनेको कुरा मात्र गरे ।” 21 बालम बिहान उठे र तिनका गधामा काठी कसे र मोआबका अगुवाहरूसँग गए । 22 तर तिनी गएकाले परमेश्वरको क्रोध दन्क्यो । परमप्रभुका स्वर्वात्मूले गधामा सवार बालामप्रति कोही वैरीको रूपमा बाटोमा प्रस्तुत भए । बालामका दुई जना नोकर तिनीसँग थिए । 23 गधाले तरवार थुतेर हातमा लिई बाटोमा उभिहेका स्वर्गदृष्ट देख्यो । गधा बाटोबाट तर्किएर खेतिर लायो । बालामले गधालाई बाटोमा ल्याउन त्यसलाई कुटे । 24 त्यसपछि परमप्रभुको दूत दाहिने र देवेपिछि पर्खाल भएको दाखबारी बिचको बटोको साँधुरो ठाउँमा गएर उभिए । 25 गधाले फेरि पनि परमप्रभुको दूतलाई देख्यो । त्यो पर्खालमा सेपिदै गयो र बालामको खुट्टालाई पर्खालामा चेपिदियो । बालामले त्यसलाई फेरि पनि पिटे । 26 त्यसपछि परमप्रभुका दूत अझै अगाडि साँधुरो ठाउँमा गएर उभिए, जहाँ यताउता कर्तृ फर्क्ने ठाउँ थिएन । 27 गधाले परमप्रभुको दूतलाई देख्यो र त्यो बालामको मुनि थर्चक्क बस्यो । बालाम रिसले आगो भए र तिनले गधालाई आफ्नो लहुरोले पिटे । 28 त्यसपछि परमप्रभुले गधामी मुख खोलिदिनुभयो, त्यसैले त्यो बोल्न सक्यो । त्यसले बालामलाई भन्न्यो, “मैले तपाईंलाई के गरेको छु र तपाईंले मलाई तिन पटक पिट्नुभएको?” 29 बालामले गधालाई भने, “तैले मसँग यति मूर्खतापूर्ण व्यवहार गरिस् । मेरो हातमा तरवार भएको भए हुन्थ्यो । यदि मेरो हातमा तरवार भएको भए, मैले ताँलाई मारिसक्ने थिएँ ।” 30 गधाले बालामलाई भन्न्यो, “के म तपाईंले आजको दिनसम्म र आफ्नो जीवनकालभरि चढ्नुभएको गधा होइन र? के यसअघि कहिल्यै तपाईंसँग यसो गर्ने मेरो बानी थियो र?” बालामले ज्वाफ दिए, “थिएन ।” 31 तब परमप्रभुले बालामको आँखा खोलिदिनुभयो र तिनले परमप्रभुको दूत तरवार थुतेर हातमा लिएर उभिएरहेका देखे । बालामले आफ्नो शिर निहुगाए र मुख अँध्यारो बनाए । 32 परमप्रभुको दूतले तिनलाई भने, “तैले तेरो गधालाई किन तिन-तिन पटकसम्म कुटिस? हेरु, म तेरो शत्रुको रूपमा आएको छु, किनभने तेरा कार्यहरू मेरो नजरमा दुष्ट भएका छन् । 33 गधाले मलाई देखेर तिन-तिन पटकसम्म मबाट तरक्को । यदि त्यो मबाट नतकेको भए, निश्चय नै मैले ताँलाई मार्नेथिएँ र त्यसलाई छोड्नेथिएँ ।” 34 बालामले परमप्रभुका दूतलाई भने, “मैले पाप गरेको छु । तपाईंबाटोमा मेरो विरुद्ध खडा हुनुभएको छ भन्ने मैले थाहा पाइनँ । त्यसैले यदि तपाईंलाई मन पर्दैन भने, म फर्क्ने छु

।” 35 तर परमप्रभुका दूतले बालामलाई भने, “यी मानिसहरूसँग जा । तर तैले म जे भन्नु सो मात्र भन्नुपर्छ ।” त्यसैले बालाम बालाकका अगुवाहरूसँग गए । 36 जब बालाम आएका थिए भने बालाकले सुने, उनी तिनलाई भेटन मोआबको सहर अर्नेनमा भेट्न गए, जुन सिमाना पर्छ । 37 बालाकले बालामलाई भने, “के मैले तपाईंलाई डाक्न मानिसहरू तपाईंकहाँ पठाइन्नै? तपाईं मकहाँ किन आउनुभएन? के म तपाईंलाई आदर गर्न सक्षम छैन र?” 38 त्यसपछि बालामले बालाकलाई जवाफ दिए, “हेर्नुहोस्, म तपाईंकहाँ आएको छु । के मसँग कुनै कुरा भने शक्ति छ र? मैले त परमेश्वरले मेरो मुख्मा जे हालिदिनुहुन्छ त्यही मात्र भन्न सक्छु ।” 39 बालाम बालाकसँग गए र तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आइयुगे । 40 त्यसपछि बालाकले गोरहरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि तिनले केही मासु बालाम र तिनीसँग भएका अगुवाहरूलाई दिए । 41 विहान बालाकले बालामलाई बालाको उच्च स्थानमा लगे । त्यहाँबाट बालामले इसाएलीहरूलाई तिनीहरूको छाउनीमा थोरै मात्र देख्न सक्थे ।

23 बालामले बालाकलाई भने, “यहाँ मेरो निमित्त सातवटा वेदी निर्माण गर्नुहोस्, र सातवटा साँढै र सातवटा भेडा तयार पार्नुहोस् । 2 बालाकले बालामले भनेस्तै गरे । अनि बालाक र बालामले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढै र भेडा बलि चढाए । 3 अनि बालामले बालाकलाई भने, “तपाईं आफ्नो बलिदानको छेउमा खडा हुनुहोस् र म जाने छु । सायद परमप्रभु मलाई भेट्न आउनुहो छ । उहाँले मलाई जे देखाउनुहुन्छ, सो म गर्ने छु ।” त्यसैले तिनी कुनै रुख नभएको पहडाको चुयोरेतर गए । 4 तिनी पाहाडको दुप्पोमा हुँया परमेश्वरले तिनलाई भेट्नुभयो र बालामले उहाँलाई भने, “मैले सातवटा वेदी बनाएको छु र मैले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढै र भेडा बलि चढाएको छु ।” 5 परमप्रभुले बालामको मुख्मा वचन हालिदिनुभयो र भन्नुभयो, “बालाककहाँ फर्केर जा र त्यसलाई भन् ।” 6 त्यसैले बालाम बालाककहाँ फर्के, जो आफ्नो बलिदानको छेउमा उभिरेहका थिए र मोआबका सबै अगुवा तिनीसँग थिए । 7 बालामले अगमवाणी कहन थाले र भने, “मोआबका राजा बालाकले मलाई पूर्वका पहाडहरूबाट अर्थात अरामबाट ल्याएका छन् । तिनले भने, ‘आउनुहोस् मेरो निमित्त याकूबलाई सराप दिनुहोस् ।’ ‘आउनुहोस्, इसाएलाई धक्की दिनुहोस् ।’ 8 परमेश्वरले नै सराप नदिनुभएकालाई मैले कसरी विरोध गर्न सक्छु? 9 म तिनलाई पहाडको चुचुरोबाट देख्छु; म तिनलाई पहाडबाट हेर्छु । हेन्नुहोस्, एकलै बस्ने मानिसहरू र आफूलाई साथारण जातिको रूपमा ठान्नेन । 10 याकूबको धूलोलाई वा इसाएलको एक चौथाइलाई मात्र पनि कसले गन्न सक्छ? मेरो मरण धार्मिक व्यक्तिको जस्तो होस् र मेरो जीवन त्यसको जस्तै होस् ।” 11 बालाकले बालामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नुभएको? मेरा शत्रुहरूलाई सराप दिनुहोस् भनी मैले तपाईंलाई ल्याएँ, तर हेर्नुहोस्, तपाईंले त तिनीहरूलाई आशिष दिनुभयो ।” 12 बालामले जवाफ दिए र भने, “के परमप्रभुले मेरो मुख्मा जे हालुहुन्छ सो मात्र भन्न म सावधान हुन्पदैन र?” 13 बालाकले तिनलाई भने, “कृपया मसँग अर्को ठाउमा आउनुहोस् जहाँबाट तपाईंले तिनीहरूलाई देखा सक्नुहुन्छ ।” 14 त्यसैले तिनले बालामलाई नजिकको मात्र देख्नुहो छ, तर तिनीहरू सबैलाई देख्नुहो छैन । तपाईंले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट सराप दिनुहो छ ।” 15 त्यसैले तिनले बालामलाई सोफिमको मैदानमा भएको पिसगाको टाकुरामा लगे, र अरू सातवटा वेदी बनाए । तिनले हरेकमा एउटा-एउटा साँढै र भेडा बलि चढाए । 15 त्यसपछि बालामले बालाकलाई भने, “यहाँ नै तपाईंको बलिदानको छेउमा उभिनुहोस्, म परमप्रभुलाई भेट्न जान्छु ।” 16 त्यसैले परमप्रभुले बालामलाई भेट्नुभयो र तिनको मुख्मा सन्देश हालिदिनुभयो । तिनले भने, “बालाककहाँ जा र तिनलाई मेरो सन्देश दे ।” 17 बालाम तिनीकहाँ फर्केर आए र तिनी आफ्नो होमबलिको छेउमा उभिरेहका

थिए र मोआबका अगुवाहरू तिनीसँग थिए । अनि बालाकले तिनलाई भने, “परमप्रभुले के भन्नुभयो? ।” 18 बालामले अगमवाणी गर्न थाले, “उठ बालाक र सुन् । हे सिपोरोका छोरा मेरो कुरा सुन् ।” 19 परमेश्वर मानिस वा मानव हुनुहन्न कि उहाँले ढाँचनुपरेस, उहाँले आफ्नो मन बदल्नुपरेस । के उहाँले पुरा नगर्ने गरी कुनै कुरा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ? के उहाँले कुनै गर्छु भनेर पुरा गर्नुभएको छैन र? 20 हेन्नुहोस्, आशिष दिने आजा मलाई दिइएको छ । परमेश्वरले आशिष दिनुभएको छ र म यसलाई उल्टाउन सकिदैन । 21 उहाँले याकूबसँग कुनै कठिनाई वा इसाएलमा कुनै कष्ट देख्नुभएको छैन । परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ र तिनीहरूका राजाको जयध्वनि तिनीहरूमाझा छ । 22 परमेश्वरले तिनीहरूलाई जडुगाली गोरुको जस्तै शक्तिले मिश्रबाट ल्याउनुभयो । 23 याकूब विरुद्ध कुनै जोखनाले हानि पुच्याउँदैन । बरु, याकूब र इसाएलबाटे यसो भन्नुपर्छ, हेर, परमेश्वरले के गर्नुभएको छा! 24 हेर, मानिसहरू सिंहीजस्तै उठ्छन्, सिंहजस्तै उठ्छन् र आक्रमण गर्न्छन् । त्यो आफ्नो सिकारालाई नखाएसम्म र त्यसले मारेको सिकारको रात न पिएसम्म आराम गर्दैन ।” 25 त्यसपछि बालाकले बालामलाई भने, “तिनीहरूलाई सराप नदिनुहोस् वा आशिष पनि नदिनुहोस् ।” 26 तर बालामले जवाफ दिए र भने, “के परमप्रभुले भन्नलाई बताउनुभएको कुरा मात्र मैले भन्नुपर्छ भनी मैले भनेको थिइन्नै? 27 त्यसैले बालाकले बालामलाई जावाफ दिए, “अब आउनुहोस्, म तपाईंलाई अर्को ठाउमा लैजान्छु । सायद त्यहाँबाट मेरो निमित्त तिनीहरूलाई सराप दिन परमेश्वरले दिछा गर्नुहो छ ।” 28 त्यसैले बालाकले बालामलाई पोरको टाकुरामा लगे, जहाँबाट तल मरभूमि देखिन्छ । 29 बालामले बालाकलाई भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाउनुहोस् अनि सातवटा साँढै र भेडा तयार पार्नुहोस् ।” 30 बालाकले बालामले भनेबमोजिम गरे; तिनले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढै र भेडा बलि चढाए ।

24 परमप्रभुले इसाएललाई आशिष दिन नै रुचाउनुहुन्छ भने जब बालामले देखे, तिनी अरू बेलाईँ टुनामुना गर्नलाई गएनन् । बरु, तिनले मरभूमितर हेरे । 2 तिनले आँखा खोलेर इसाएल कुल-कुल गरी आ-आफ्नो छाउनीमा देखे र परमेश्वरका आत्मा तिनीमाथि आयो । 3 तिनले यो अगमवाणी पाए र भने, “बाओरका छोरा बालाम बोल्न लाग्दै छ, जुन मानिसका आँखा खुला छन्, त्यसका वाणी । 4 तिनले परमप्रभुको वचन सुन्छ र बोल्छ । त्यसले सर्वशक्तिमान्बाट दर्शन प्राप्त गर्छ, जसको सामु त्यसले आँखा खुला राखेर दण्डवत गर्छ । 5 हे याकूब, तिन्ना पालहरू र तिमी बस्ने ठाँक कति सुन्दर छन्! 6 तिनीहरू उपत्यकाङ्गै, नदी किनारको बर्गेचाईँ, परमप्रभुले रोप्नुभएको एलवाहरूजस्तै र पानी छेउका देवदारुस्तै फैलिएका छन् । 7 तिनीहरूका गाग्राहरूबाट पानी बग्छ र तिनीहरूका बिउहरू सुसिंचित छन् । तिनीहरूका राजा अगामभन्दा उच्च छन् र तिनीहरूका राज्यलाई आदर गरिए छ । 8 परमेश्वरले तिनलाई मिश्रबाट जडुगाली साँढिको जस्तै सामर्थ्यमा ल्याउनुहुन्छ । तिनले त्यसको विरुद्ध लड्ने जातिहरूलाई निल्छन् । तिनले तिनीहरूका हङ्गीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्ने छन् । तिनले तिनीहरूलाई आफ्ना वाणहरूले हान्छन् । 9 तिनले सिंह, सिंहीनी छुक्छन् । तिनलाई उठाउने कसको आँट छ? तिनलाई आशिष दिने सबै आशिषित् होऊन् ।” 10 बालाकको क्रोध बालामप्रति उल्लियो र तिनले आफ्ना हात ठाटाए । बालाकले बालामलाई भने, “मैले मेरा शत्रुहरूलाई सराप दिन तपाईंलाई बोलाएँ, तर तपाईंले तपाईंलाई बोलाएँ ।” 11 त्यसैले अहिले नै गङ्गाल्युहोस् । मैले तपाईंलाई आशिष दिनुभयो । 12 त्यसैले तिनलाई भेट्नुभएको थिए, तर परमप्रभुले तपाईंलाई इनाम पाउनबाट वज्रित गर्नुभएको छ । 12 त्यसपछि बालामले बालाकलाई जवाफ दिए, “तपाईंले मकहाँ पठाउनुभएको सन्देशवाहकहरूलाई भने, “बालाककहाँ जा र तिनलाई मेरो सन्देश दे ।” 13 बालाम तिनीकहाँ फर्केर आए र तिनी आफ्नो होमबलिको छेउमा उभिरेहका

मैले चाहेको असल वा खराब कुनै पनि कुरा गर्न सकिदैन । म परमप्रभुले मलाई भन्नुहुने कुरा मात्र बताउन सक्छु । के मैले तिनीहरूलाई यो कुरा भनेको थिएन र? 14 त्यसैले अब म मेरा मानिसहरूकहाँ फैकर जाने छु । तर यी मानिसहरूले तपाईंका मानिसहरूलाई आगामी दिनहरूमा के गर्ने छन् पहिले तपाईंलाई चेताउनी दिन दिनुहोस् ।” 15 बालामले अगमवाणी गर्न थाले, “बाओरका छोरा बालाम भन्छ, त्यो मानिस जसको आँख खुला छन् त्यसको वाणी । 16 यो परमेश्वरको वचन सुनेको व्यक्तिको अगमवाणी हो, जससँग सर्वोच्चको ज्ञान छ, जससँग सर्वशक्तिमानबाट आएको दर्शन छ, जसले उहाँको सामु खुला आँखाले दण्डत गर्छ । 17 म उहाँलाई देख्छु, तर उहाँ अहिले यहाँ हुनुहुन । म उहाँलाई हुन्ने, तर उहाँ नाजिक हुनुहुन । याकूबबाट एउटा तारा निस्की आउने छ र इसाएलबाट राजदण्डको उदय हुने छ । तिनले मोआबका अगुवाहरूलाई चक्कनाउर पार्ने छन् र शेषका सबै सन्तानलाई नष्ट पार्नेछन् । 18 त्यसपछि एदोम इसाएलको सम्पत्ति बन्ने छ र सेत्र इसाएलको अधीनमा हुने छ इसाएलका शत्रुहरू जसलाई इसाएलले बलले जित्तेछ । 19 याकूबबाट एउटा राजा आउने छ जसले शासन गर्ने छ र तिनले तिनीहरूका सहरहरूका बाँचेकाहरूलाई नष्ट पार्ने छन् ।” 20 त्यसपछि बालामले अमालेकतिर हेरे र अगमवाणी गर्न थाले, “अमालेक एक पटक जातिहरूमध्ये सबैभन्दा ठुलो थियो, तर त्यसको अन्त विनाश हुने छ ।” 21 अनि बालामले केनीहरूतिर हेरे र अगमवाणी गर्न थाले, “तिमीहरू बस्ने ठाउँ बलियो छ र तिमीहरूका गुँड चटान हुने छ । 22 तथापि अश्शूरले तिमीहरूलाई कैद गरेर लाँदा तिमीहरू आगोले नष्ट हुने छो । 23 बालामले तिनको अन्तिम अगमवाणी भने, “धिक्कार! परमेश्वरले यसो गर्नुहुँदा कोरायहि बाँच्छ? 24 किरीमको समुद्री तटबाट जहाजहरू आउने छन्; तिनीहरूले अश्शूरलाई आक्रमण गर्नेछन् र एवेरमधिविजय हासिल गर्ने छन् तर तिनीहरू अन्त पनि विनाशमा नै हुने छन् । 25 त्यसपछि बालाम उठे र हिँडे । तिनी आफै घरतिर फर्के र बालाक पनि गए ।

25 इसाएल स्तितीमम बसे र पुरुषहरूले मोआबका स्त्रीहरूसँग व्यभिचार
गर्न थाले, 2 किनभने मोआबीहरूले उनीहरूका देवताहरूलाई बलिदान चढाउन मानिसहरूलाई बोलाएका थिए । 3 इसाएलका मानिसहरूले पोरको बालालाई पुज्न थाले, र परमप्रभुको क्रोध इसाएल विरुद्ध दन्कियो । 4 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसहरूका अगुवा सबैलाई मार्द तिनीहरूलाई चर्को धाममा मेरो सामु झुन्डा, ताकि मेरो भयडकर क्रोध इसाएलबाट हेरेर जाओस् । 5 त्यसैले मोशाले इसाएलका अगुवाहरूलाई भने, “पोरको बालाको पूजामा सहभागी हुने सबैलाई मार्पुर्छु ।” 6 अनि इसाएलका मानिसहरूमध्ये एक जना आयो र मिद्यानी महिलालाई त्यसको परिवारका सदस्यहरू माझ त्यायो । यो घटना मोशा र इसाएलका सबै समुदाय भेट हुने पालको सामु रोहरहँदा भएको थियो । 7 जब पुजारी हारूका नाति एलाजारका छोरा पीनहासले त्पो देख्ये, तिनी समुदायको बिच्छाबाट उठेर गए अनि हातमा भाला लिए । 8 तिनी त्पो इसाएली पुरुषको पछि-पछि पालभित्र गए र तिनीहरूले इसाएली पुरुष र महिला दुवैलाई भालाले रोपे । त्यसैले परमेश्वरले इसाएलका मानिसहरूमधिविठाउनुभएको विपत्ति रोकियो । 9 त्यो विपत्तिद्वारा मर्नेहरूको सङ्ख्या चौबिस हजार थियो । 10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 11 “पुजारी हारूका नाति एलाजारका छोरा पीनहासले इसाएलका मानिसहरूबाट मेरो क्रोधिलाई टारिको छ, किनभने तिनीहरू माझ मेरो जोसले जोसिला भएका थिए । त्यसैले मैले इसाएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधमा विनाश गरिनँ । 12 यसकारण परमप्रभु भन्नुहुँच, “म मेरो शान्तिको करार पीनहासलाई दिँदै छु । 13 त्यो र त्यसपछिका त्यसका सन्तानहरूका निमित पुजारीको पद अन्ततको करार हुने छ, किनभने त्यो मेरो अर्थात् त्यसको परमेश्वरको निमित जोसिलो भयो । मिद्यानी महिलासँग मारिएको 14 इसाएली पुरुषको नाउँ शिमियोनको कुलका

अगुवा सालूका छोरा जिम्री थियो । 15 त्यो मारिएको मिद्यानी महिलाको नाउँ सूरक्षी छोरी कोजबी थियो । 16 त्यसैले परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 17 “मिद्यानीहरूलाई शत्रुहरूलाई झाँ व्यवहार गर् र तिनीहरूलाई आक्रमण गर, 18 किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका छलद्वारा शत्रुहरूलाई झाँ व्यवहार गरे । तिनीहरूले पोरको र पोरको विषयमा आएको विपत्तिको दिनमा मारिएकी तिनीहरूकी बहिनी कोजबीको सन्दर्भमा तिमीहरूलाई दुष्टतातिर लगे ।

26 विपत्तिपछि परमप्रभुले मोशा र पुजारी हारूका छोरा एलाजारलाई भन्नुभयो, 2 “इसाएलका सारा समुदायलाई तिनीहरूका पुर्खाहरूका कुल-कुलभुन्सार बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका इसाएलका निमित युद्धमा जान सबने सबैको गन्ती गर ।” 3 त्यसैले मोशा र पुजारी एलाजारले यद्दन नजिकैको मोआबको मैदान यरीहोमा तिनीहरूलाई भने, 4 “परमप्रभुले मोशा र इसाएलका मानिसहरूलाई आजा गर्नुभए अनुसार बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका मिश्रबाट आएका मानिसहरूको गन्ती गर ।” 5 रुबन इसाएलका जेठा छोरा थिए । तिनको छोरा हानोकबाट हानोकीहरूको वंश आयो । पल्लुबाट पल्लुईहरूको वंश आयो । 6 हेसीनबाट हेसीनीहरूको वंश आयो । कर्मीबाट कर्मीहरूको वंश आयो । 7 यिनीहरू रुबेनका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४३,७३० थियो । 8 एलीआब पल्लुबाट छोरा थिए । 9 एलीआबका छोराहरू नमूरैल, दातान र अबीराम थिए । मोशा र हास्नलाई चुनीती दिँदा अनि परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्दा कोरहको पछि लाने दातान र अबीराम यिनै थिए । 10 कोरहलाई पछ्याउने सबै मर्दा पृथ्वीले मुख बायो र तिनीहरूलाई निल्च्यो । त्यस बेला २५० जना आगोल भस्म भए, जो चेताउनीका सङ्केत भए । 11 तर कोरहका वंश मरेनँ । 12 शिमियोनका सन्तानहरू यिनै थिए: नमूरैलबाट नमूलीहरूको वंश, यामीनबाट यामिनीहरूको वंश, याकीनबाट याकीनीहरूको वंश, 13 जेरहबाट जेरहातीहरूको वंश, शैलबाट शैलीहरूको वंश भए । 14 यिनीहरू शिमियोनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या २२,२०० थियो । यिनीहरू 15 दानका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४०,५०० थियो । 16 एरू र ओनान यहूदाका छोराहरू थिए, तर यिनीहरू कनानको भूमिमा नै मरे । 20 यहूदाका अन्य सन्तानहरूका कुलहरू यिनै थिए: शेरलहबाट शेरलानीहरूको वंश, फारेसबाट फारेसीहरूको वंश, जेरहबाट जेरहातीहरूको वंश भए । 21 फारेसका सन्तानहरू यिनै थिए: हेसोनबाट हेसोनीहरूको वंश, हामूलबाट हामूलीहरूको वंश भए । 22 यिनीहरू यहूदाका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ७६,५०० थियो । 23 यिनीहरू इसासाखारका सन्तानहरूका कुलहरू यिनै: तोलाबाट तोलानीहरूको वंश, पुवाबाट पुवातीहरूको वंश, 24 याशूबाट याशूबीहरूको वंश, शिप्रोनबाट शिप्रीनीहरूको वंश भए । 25 यिनीहरू इसासाखारका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ६४,३०० थियो । 26 यिनीहरू जबूलूनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: सेरेदबाट सेरेदीहरूको वंश, एलोनबाट एलोनीहरूको वंश, यहलेलबाट यहलेलीहरूको वंश भए । 27 यिनीहरू जबूलूनका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ६०,५०० थियो । 28 योसेफका सन्तानहरूका कुलहरू मनशो र एक्राइम थिए । 29 यिनीहरू मनशेका सन्तानहरू थिए: माकीराबाट माकीरीहरूको वंश (माकीर गिलादका बुबा थिए), 30 गिलादबाट गिलादीहरूका वंश भए । यिनीहरू गिलादका सन्तानहरू थिए: ईएजेरबाट ईएजेरीहरूका वंश, हेलेकबाट हेलेकीहरूका वंश, 31 असीएलबाट असीलीहरूका वंश, शकेमबाट शकेमीहरूका वंश, 32 शमीदबाट शमीदीहरूका वंश, हेपेरबाट हेपेरहरूका वंश भए । 33 हेपेरका छोरा सलोफादका छोराहरू थिएनन्, तर छोरीहरू मात्र थिए ।

तिनका छोरीहरूका नाँू महला, नोआह, होगला, मिल्का र तिर्सा थिए । 34 यिनीहरू मनश्शेका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ५२,७०० थियो । 35 यिनीहरू एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: शुतेलहबाट शूतेलहरूका वंश, बेकेरबाट बेकेरीहरूका वंश, तहनबाट तहनीहरूका वंश भए । 36 शूतेलहका सन्तानहरू, एरनबाट एरनीहरू थिए । 37 यिनीहरू एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ३२,५०० थियो । यिनीहरू आ-आफ्ना कुलअनुसार गन्ती गरिएका योसेफका सन्तानहरू थिए । 38 यिनीहरू बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: बेलाबाट बेलाहीहरूका वंश, अश्वेलबाट अश्वेलीहरूका वंश, अहीरामबाट अहीरामीहरूका वंश, 39 शूपामबाट शूपामीहरूको वंश, हूपामबाट हूपामीहरूका वंश भए । आदृ र नामान 40 बेलाका छोराहरू थिए । आर्द्दबाट आर्द्दीहरूका वंश, नामानबाट नामानीहरूका वंश भए । 41 यिनीहरू बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए । तिनीहरूको सङ्ख्या ४५,६०० थियो । 42 शूहामबाट आएका शूहामीहरूका वंश नै दानाका सन्तानहरूका कुलहरू थिए । यिनीहरू दानाका सन्तानका कुलहरू थिए । 43 शूहामीहरूका सबै कुलको सङ्ख्या ६४,४०० थियो । 44 आशेरका सन्तानहरूका कुलहरू यिनै थिए: यिम्नाबाट यिम्नीहरूका वंश, यिश्वीबाट यिश्वीहरूका वंश, बरीआबाट बरीआतीहरूका वंश भए । 45 बरीआका सन्तानहरू यिनै थिए: हेवेबाट हेवेरीहरूका वंश, मल्कीएलबाट मल्कीएलीहरूका वंश भए । 46 आशेरकी छोरीको नाँू सेरह थियो । 47 यिनीहरू आशेरका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ५३,४०० थियो । 48 यिनीहरू नपतालीका सन्तानहरूका वंशहरू थिए: यहसीलाबाट यहसीलीहरूका वंश, गुनीबाट गुनीहरूका वंश, 49 येसेरबाट येसेरीहरूका वंश, शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरूको वंश भए । 50 यिनीहरू नपतालीका सन्तानहरूका वंशहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४५,४०० थियो । 51 इस्याएलका मानिसहरूका गनिएका पुरुषहरूका पुगा सङ्ख्या ६,०१,७३० थियो । 52 परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, 53 “यो भूमि तिनीहरूका आ-आफ्ना नाउँको सङ्ख्याअनुसार यी मानिसहरू माझा उत्तराधिकारको रूपमा बाँडुपूर्छ । 54 ठुलो कुललाई ठुलो अंश दिनुपूर्छ र सानो कुललाई सानो अंश दिनुपूर्छ । हरेक कुललाई गनिएका पुरुषहरूको सङ्ख्याअनुसार एक-एक अंश दिनुपूर्छ । 55 तथापि, भूमिलाई चिट्ठा हालेर बाँडुनुपूर्छ । 56 आ-आफ्ना कुललाई बाँडिएअनुसार तिनीहरूले भूमि पाउनुपूर्छ । तिनीहरूलाई चिट्ठाद्वारा बाँडिएअनुसार तुला र साना कुलहरूलाई आ-आफ्ना अंश भाग लगाउनुपूर्छ ।” 57 वंश-वंशअनुसार गन्ती गरिएका लेवीका वंश यिनै थिए: गेर्शेनबाट गेशेनीहरूका वंश, कहातबाट कहातीहरूका वंश, मरारीबाट मरारीहरूका वंश भए । 58 यिनीहरू लेवीका वंशहरू थिए: लिजीहरूका वंश, हेब्रोनीहरूका वंश, महतीहरूका वंश, मूशीहरूका वंश, कोरहीहरूका वंश । कहात अग्रामका पूर्खा थिए । 59 लेवी कुलका सन्तान अग्रामकी पत्तीको नाउँ योकेबेद थियो, जो मिश्रामा लेवी कुलमा जन्मेकी थिन् । तिनीबाट अग्रामका छोराछोरीहरू हारून, मोशा र तिनीहरूका दिदी मिरियम जन्मे । 60 हारूनबाट नादाब र अबीहु, एलाजार र ईतामार जन्मे । 61 नादाब र अबीहुले परमप्रभुको सामु अस्वीकार्य आगो चढाउँदा तिनीहरू मरे । 62 तिनीहरू माझा एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गन्ती गरिएका पुरुषहरूको सङ्ख्या तेहस हजार थियो । तर तिनीहरूलाई इस्याएलका सन्तानहरूमाझा गन्ती गरिएन, किनभने तिनीहरूलाई इस्याएलका मानिसहरूमाझा कुनै अंश दिइएको थिएन । 63 मोशा र पुजारी एलाजारले गन्ती गरेकाहरू यिनीहरू नै थिए । तिनीहरूले इस्याएलका मानिसहरूलाई यरीहोपारि यर्दन निजैको मोआबको मैदानमा गन्ती गरे । 64 तर यिनीहरूमा मोशा र पुजारी हास्नले सीनैको मरुभूमिमा गन्ती गरेका इस्याएलका सन्तानहरू कुनै पनि थिएन । 65 किनभने ती मानिसहरू सबै मरुभूमीमा नै मर्नेथिए भनी परमप्रभुले भन्नुभएको थियो । तिनीहरूमा युपुन्नेका छोरा कालेब र नूनका छोरा यहोशूबाहेक कोही पनि बाँकी रहेनन् ।

27 योसेफका छोरा मनश्शेका कुलका, मनश्शेका छोरा माकीर, माकीरका छोरा गिलेट, गिलेदका छोरा हेपेर, हेपेरका छोरा सलोफादका छोरीहरू मोशाकहाँ आए । तिनका छोरीहरूका नाँू यिनै थिए: महला, नोआह, होगला, मिल्का र तिर्सा । 2 तिनीहरू भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा मोशा, पुजारी एलाजार, अगुवाहरू र सारा समुदायको सामु खडा भए । 3 तिनीहरूले भने, “हाम्रा बुबा मरुभूमिमा मरे । तिनी परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने कोरहको दलमा थिएनन् । तिनी आपनै पापको कारण मरे र तिनका कुनै छोराहरू छैनन् । 4 तिनका छोराहरू नभएकै कारण हाम्रा बुबाको नाँू तिनका कुलका सदस्यहरूको बिचबाट किन निर्मल गर्ने? हामीहरूलाई हाम्रा बुबाका नातेदारहरूमाझा जग्गा दिनुहोस् ।” 5 त्यसैले मोशाले तिनीहरूको विषयलाई परमप्रभुकहाँ ल्याए । 6 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 7 “सलोफादका छोरीहरूले ठिकै भनिरहेका छन् । तैलै तिनीहरूलाई तिनीहरूका बुबाका नातेदारहरूमाझा उत्तराधिकारको रूपमा अंश दिनुपूर्छ र तिनीहरूका बुबाको उत्तराधिकार तिनीहरूकै स्वामित्वमा रहोस् भनी तैलै निश्चय गर्नुपूर्छ । 8 तैलै इस्याएलका मानिसहरूलाई भन्, “यदि कुनै मानिस मर्छ र त्यसको छोरा छैन भने, तिमीहरूले त्यसको सम्पत्ति त्यसकी छोरीलाई दिनुपूर्छ । 9 यदि त्यसकी छोरी छैन भने, तिमीहरूले त्यसको अंश त्यसको आप्नो भाइलाई दिनुपूर्छ । 10 यदि त्यसको भाइ छैन भने, तिमीहरूले त्यसको अंश त्यसको बुबाका भाइहरूलाई दिनुपूर्छ । 11 यदि त्यसका बुबाका भाइहरू छैनन् भने, तिमीहरूले त्यसको कुलको सबैभन्दा नजिकको नातेदारलाई दिनुपूर्छ । त्यसले त्यो आपनो निमिति ग्रहण गर्नुपूर्छ । यो परमप्रभुले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार इस्याएलका मानिसहरूका निमिति आदेशद्वारा स्थापित गरिएको नियम हुने छ” । 12 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अबारीम पर्वतमाथि जा र मैले इस्याएलका मानिसहरूलाई दिएको भूमिलाई हेरे । 13 तैलै यसलाई हेरेपछि तै पनि तेरा दाजु हारूनजस्तै तेरा मानिसहरूकहाँ जानुपूर्छ । 14 तिमीहरू दुवै जनाले सीनको मरुभूमिमा मेरो आज्ञा विरुद्ध विद्रोह गरेको हुनाले यस्तो हुने छ । त्यहाँ चट्टानबाट पानी बोर निसक्कै तिमीहरूका रिसमा तिमीहरूले सारा समुदायको नजरमा पावित्र जनको रूपमा मलाई आदर गर्न चुक्को ।” यो घटना सीनको मरुभूमिको कादेशको मेरीबाको पानीमा भएको थियो । 15 त्यसपछि मोशाले परमप्रभुलाई भने, 16 “हे सबै मानव-जातिका आत्माका परमप्रभु परमेश्वर, समुदायमाथि एक जना मानिस नियुक्त गर्नुहोस्, 17 एउटा यस्तो मानिस जो तिनीहरूको अधिअधि बाहिर जाओस् र भित्र आजोस् अनि तिनीहरूलाई बाहिर जाँदा र भित्र आउँदा नेतृत्व गरेसू, ताकि तपाईंका समुदाय गोठालोविनाका भेडाहरूजस्ता नहोऊन ।” 18 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “नूनका छोरा यहोशूलाई ले, एउटा मानिस जसमा मेरो आत्मा छ र त्यसमाथि तेरो हात राख्य । 19 त्यसलाई पुजारी एलाजार र सबै समुदाय सामु राख्य । तिनीहरूको सामुन्ने नै तिनीहरूलाई नेतृत्व गर्न त्यसलाई आज्ञा दे । 20 तैलै तेरो केही अधिकार त्यसलाई दिनुपूर्छ, ताकि इस्याएलका मानिसहरूका सबै समुदायले तिनको आज्ञा पालन गर्न । 21 त्यो ऊरीमोको निर्णयद्वारा आप्नो निमिति मेरो इच्छा खोज्न पुजारी एलाजारको सामु जाने छ । त्यो र इस्याएलका सबै मानिस अर्थात् सारा समुदाय त्यसको आज्ञामा नै बाहिर जाने छन् र भित्र आउने छन् ।” 22 त्यसैले मोशाले परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । तिनले यहोशूलाई लिए र पुजारी एलाजार र सारा समुदायको सामु राख्य । 23 तिनले उनीमाथि आप्ना हात राखे र परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएङ्ग नेतृत्व गर्न उनलाई आज्ञा दिए ।

28 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “इस्याएलका मानिसहरूलाई आज्ञा गर् र तिनीहरूलाई भन्, ‘तिमीहरूले मेरो निमिति समानिधि तास्ता दिने आगोद्वारा चढाइने बलिहरू तोकिएको समयमा मलाई चढाउनुपूर्छ ।’ 3 तैलै तिनीहरूलाई भन्नुपूर्छ, ‘तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाउने बलिदान

याही हो: नियमित होमबलिको रूपमा एक वर्षे निष्खोट थुमाहरू हरेक दिन दुई-दुईवटा । 4 तिमीहरूले एउटा थुमालाई बिहान चढाउनुपर्छ र अबोको थुमालाई साँझामा चढाउनुपर्छ । 5 तिमीहरूले एक लिटर कुटेको भ्राद्रक्षको तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठोलाई थोमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 6 यो परमप्रभुलाई सुगन्धित बास्नाको नियमित आगोद्वारा चढाइन नियमित होमबलि थियो, जुन सीनै पर्वतमा आज्ञा गरिएको थियो । यसैसँगको अर्धबलि एउटा थुमाको नियमित एक लिटर मध्य होस् । 7 तिमीहरूले परमप्रभुलाई कडा मध्यको अर्धबलि पवित्र स्थानमा ख्याउनुपर्छ । 8 तिमीहरूले अर्को थुमालाई बिहान चढाइएको एउटा थुमालाई झाँ साँझामा अन्नबलिसँग चढाउनुपर्छ । 9 शाथाथको दिन तिमीहरूले निष्खोट एक वर्षे दुईवटा थुमा, तेलमा मुछेको एक पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ र यससँग अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 10 यो नियमित होमबलि र यससँगको अन्नबलिको अतिरिक्त हरेक शाथाथको नियमित होमबलि हुनुपर्छ । 11 हरेक महिनाको सुरुमा तिमीहरूले परमप्रभुलाई अन्नबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले दुईवटा साँदै, एउटा भेडा र एक वर्षे निष्खोट सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ । 12 तिमीहरूले हरेक साँदैको नियमित तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा र एउटा भेडाको नियमित तेलमा मुछेको एक पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 13 तिमीहरूले हरेक भेडाको नियमित तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो चढाउनुपर्छ । यो परमप्रभुलाई सुगन्धित बास्न दिने आगोद्वारा चढाइने बलि अर्थात् होमबलि हुनुपर्छ । 14 मानिसहरूका अर्धबलि साँदैको नियमित दुई लिटर दाखमध्य, भेडाको नियमित डेढ लिटर दाखमध्य, थुमाको नियमित एक लिटर दाखमध्य हुनुपर्छ । यो वर्षभरि हरेक महिनाको नियमित होमबलि हुनुपर्छ । 15 एउटा बोका परमप्रभुको नियमित पापबलिको रूपमा अर्पण गर्नुपर्छ । यो नियमित होमबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त हुने छ । 16 पहिलो महिनाको चौथैं दिनमा परमप्रभुको नियमित सुस्तार-चाड आउँछ । 17 यो महिनाको पन्थैं दिनमा एउटा उत्त्व भनाउनुपर्छ । सात दिनसम्म अख्यामीरी रोटी खानुपर्छ । 18 पहिलो दिन परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा हुनुपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन । 19 तथापि, तिमीहरूले आगोद्वारा चढाइने अर्थात् होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले निष्खोट दुईवटा साँदै, एउटा भेडा र एक वर्षे सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ । 20 साँदैसँग तिमीहरूले अन्नबलिको नियमित तेलमा मुछेको डेढ पाथी मुछेको मसिनो पिठो र भेडासँग एक पाथी चढाउनुपर्छ । 21 सातवटा हरेक थुमासँग तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो चढाउनुपर्छ, 22 र आफ्नो प्रायश्चित्तको नियमित पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 23 तिमीहरूले यिनीहरूलाई हरेक बिहान आवश्यक पर्ने होमबलिको अतिरिक्त चढाउनुपर्छ । 24 यहाँ उल्लेख गरिएँ तिमीहरूले यी दैनिक बलिदानहरू नियमित आवश्यक चाडाको सात दिनसम्म परमप्रभुको नियमित सुगन्धित बास्नाको नियमित आगोद्वारा चढाइने बलिको भोजन चढाउनुपर्छ । यो नियमित होमबलि र योसँग चढाइने अर्धबलि अतिरिक्त चढाउनुपर्छ । 25 तिमीहरूले सातौं दिनमा परमप्रभुको सम्मानमा पवित्र सभा राख्नुपर्छ र तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन । 26 अगोटे फलको दिनमा तिमीहरूले साताहरूका चाडमा नायौं अन्नबलि चढाउनुपर्छ, तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा पवित्र सभा राख्नुपर्छ, र तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन । 27 परमप्रभुको नियमित सुगन्धित बास्नाको नियमित होमबलि चढाउनुहुँदैन । तिमीहरूले दुईवटा साँदै, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमा चढाउनुपर्छ । 28 तिमीहरूसँग अन्नबलि पनि चढाउन्: हरेक साँदैको नियमित तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो र एउटा भेडाको नियमित एक पाथी मसिनो पिठो चढाउन् । 29 हरेक सातवटा थुमाको नियमित तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो, 30 र आफ्नो नियमित प्रायश्चित्तको नियमित एउटा बोका चढाउन् । 31 जब तिमीहरूले तिनीहरूका अर्धबलिसँगै ती निष्खोट पशुहरू बलि चढाउँछौ, यो नियमित होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हन्पर्छ ।

29 "साताँ महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुको सम्मानमा तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा राख्युपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहोदैन । यो तिमीहरूले तुरही पुक्ते दिन हुने छ । 2 तिमीहरूले परमप्रभुको लागि सुगन्धित बास्नाको निमित्त होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले निष्ठोट एउटा साँढि, एउटा भेडा र एक वर्षे सातवटा थुमा बलि चढाउनुपर्छ । 3 तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका अन्नबलिसँग साँढेको निमित्त तेलमा मुछेको ढेड पाथी मसिनो पिठो, भेडाको निमित्त एक पाथी, 4 र हरेक सातवटा थुमाको निमित्त आधा पाथी चढाउनुपर्छ । 5 तिमीहरूले अपानो प्रायशिचत्तको निमित्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका बलि चढाउनुपर्छ । 6 यी बलिहरू तिमीहरूले हरेक महिनाको पहिलो दिनमा चढाउने बलिदानहरूका अतिरिक्त साताँ महिनामा चढाउनुः विशेष होमबलि र यससँगै अन्नबलि चढाउनु । यिनीहरू नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र यसको अर्धबलिको अतिरिक्त हुनुपर्छ । तिमीहरूले यी बलिहरू चढाउँदा तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाइने सुगन्धित बास्नाको निमित्त आज्ञा गरेको कुरा पालन गर्ने छौ । 7 साताँ महिनाको दस्तै दिनमा तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा राख्युपर्छ । 8 तिमीहरूले कुनै काम नगरी आफैलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ । तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त सुगन्धित बास्नाको निमित्त होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले हरेक पापबलिको रूपमा बलि चढाउनुपर्छ । 9 तिमीहरूले साँढेको निमित्त तेलमा मुछेको ढेड पाथी मसिनो पिठो, एउटा भेडाको निमित्त एक पाथी, 10 र सातवटा थुमा हरेकको निमित्त आधा पाथी चढाउनुपर्छ । 11 तिमीहरूले एउटा बोकालाई पापबलिको रूपमा बलि चढाउनुपर्छ । यो नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त हुने छ । 12 साताँ महिनाको पन्थी दिनमा तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा राख्युपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहोदैन, र तिमीहरूले उहाँको निमित्त सात दिनसम्म चाड मनाउनुपर्छ । 13 तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त सुगन्धित बास्नाको निमित्त आगोद्वारा चढाइएको बलिदान अर्थात होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले तेहवटा साँढि, दुईवटा भेडा र चौथवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । तिमीहरूले 14 तिनीहरूसँगै हरेक साँढेको निमित्त तेलमा मुछेको ढेड पाथी मसिनो पिठो, दुईवटा भेडाको निमित्त एक पाथी, 15 र चौथवटा हरेक थुमाको निमित्त आधा पाथी अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 16 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 17 सभाको दोस्रो दिनमा तिमीहरूले बाह्रवटा साँढि, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 18 तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजिति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 19 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 20 सभाको तेसो दिनमा तिमीहरूले एधारवटा साँढि, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 21 तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजिति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 22 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 23 सभाको चौथो दिनमा तिमीहरूले दसवटा साँढि, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 24 तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजिति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 25 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 26 सभाको पाँचौ दिनमा तिमीहरूले नौवटा साँढि, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 27 तिमीहरूले

तिनीहरूसँग सौंठहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 28 तिमीहरूसे नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 29 सभाको छाँठैं दिनमा तिमीहरूले आठवटा साँढै, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 30 तिमीहरूले तिनीहरूसँग सौंठहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 31 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 32 सभाको साठौं दिनमा तिमीहरूले सातवटा साँढै, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौथवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 33 तिमीहरूसे तिनीहरूसँग सौंठहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 34 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । 35 आठाँ दिनमा तिमीहरूले अर्को गम्भीर सभा राख्नुपर्छ । तिमीहरूले कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन । 36 तिमीहरूले परमप्रभुको निमित्त सुगम्थित बास्नाको निमित्त आगोद्वारा चढाइने अर्थात् होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले एउटा साँढै, एउटा भेडा र सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्ठोट हुनुपर्छ । 37 तिमीहरूले तिनीहरूसँग सौंठहरूका निमित्त, भेडाहरूका निमित्त र थुमाहरूका निमित्त आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ । 38 तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । तिमीहरूका तोकिएको चाडहरूमा तिमीहरूले यी परमप्रभुलाई चढाउनुपर्छ । 39 यी तिमीहरूका भाकल र स्वेच्छा बलिहरूको अतिरिक्त हुनुपर्छ । तिमीहरूले यिनीहरूलाई तिमीहरूका होमबलि, अन्नबलि, अर्धबलि र मेलबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । 40 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा मोशाले इसाएलका मानिसहरूलाई भने ।

30 मोशाले इसाएलका मानिसहरूका कुलका अगुवाहरूलाई भने

“परमप्रभुले यो आज्ञा गर्नुभएको छ । 2 जब कसैले परमप्रभुसँग भाकल गर्छ वा प्रतिज्ञासँग आफैलाई शपथले बाँधे काम गर्छ, त्यसले आप्नो वचन तोड्नुहोनै । त्यसले त्यसको मुखबाट निस्केका सबै कुरा पुरा गर्न त्यसको प्रतिज्ञा पालन गर्नुपर्छ । 3 आप्नो बुवाको घरमा बस्ने जवान नारीले परमप्रभुको निमित्त भाकल गर्दा र आफैलाई प्रतिज्ञाद्वारा बाँध्दा, 4 यदि त्यसको बुवाले त्यसले आफूलाई बाँधेको भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न, यदि त्यसले त्यसको प्रतिज्ञालाई उल्टाउन कुनै कुरा भन्दैन भने, त्यसका सबै भाकल रहने छन् । त्यसले आफैलाई बाँधेकी हरेक प्रतिज्ञा सबल रहने छ । 5 तर यदि त्यसका बुवाले त्यसको भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न र यदि त्यसले त्यसलाई केही भन्दैन भने, त्यसले आप्नो भाकल र प्रतिज्ञा रोक्छ भने, ती भाकलहरू रहने छन् । 6 तथापि, यदि त्यसका बुवाको त्यसले आफैलाई बाँधेकी र गरेकी सबै भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न र त्यसले त्यसै दिन रद्द गर्छ भने, ती रहने छैनन । परमप्रभुले त्यसलाई क्षमा गर्नुहोने छ, किनभने त्यसका पिताले त्यसको विरोध गरेकी थिए । 7 यदि त्यो भाकल गरेकी बेला त्यसले कुनै पुरुषसँग विवाह गर्दै वा त्यसले आफैलाई बाध्य पार्ने सोच-विचार नै नगरी प्रतिज्ञा गर्दै भने, ती भाकलहरू रहने छन् । 8 तर यदि त्यसका पिताले सुनेको दिन नै त्यसलाई रोक्छ भने, त्यसले गरेकी भाकलहरू अर्थात् त्यसले आफैलाई बाँधेकी सोचविचार नगरी गरेकी त्यसको मुख्को बोलीलाई त्यस रद्द गर्दै । परमप्रभुले त्यसलाई मुक्त गर्नुहोने छ । 9 तर विधवा र पतिसँग छुटिएकाको निमित्त, त्यसले आफैलाई बाँधेकी सबै कुरा त्यो विरुद्ध रहिरहने छ । 10 यदि महिलाले आप्नो पिताको घरमा भाकल गर्दै वा शपथ खाएर आफैलाई बाध्य बनाउँछे भने, 11 र त्यसको पिताले यो सुन्यो, तर त्यसले त्यसलाई केही भन्दैन र त्यसको विरोध

गर्दैन भने, त्यसका सबै भाकल रहनुपर्छ र त्यसका वाचाबन्धनहरू रहनुपर्छ । 12 तर यदि त्यसका पिताले तिनीहरूको बारेमा सुनेको दिनमा नै तिनीहरूलाई रद्द गम्यो भने, त्यसको मुखबाट निस्केका भाकलहरू वा प्रतिज्ञाहरू जे भए पनि रहने छैनन् । त्यसका पिताले तिनीहरूलाई रद्द गरेको छ । परमप्रभुले त्यसलाई मुक्त गर्नुहोने छ । 13 कुनै महिलाले कुनै कुरा इन्कार गर्न आफैलाई बाँधेकी शपथ वा भाकललाई त्यसको पिताले पक्का गर्न वा रद्द गर्न सक्छ । 14 तर यदि त्यसले त्यसलाई दिन-दिवै केही भन्दैन भने, त्यसले गरेकी सबै भाकल र बाध्यात्मक प्रतिज्ञाहरूलाई त्यसले पक्का गर्छ । त्यसले तिनीहरूलाई पक्का गरेको छ, किनभने त्यसले तिनीहरूको बारेमा सुनेको समयमा त्यसले त्यसलाई केही पान भनेन । 15 यदि त्यसको पिताले सुनेको लामो समयपछि त्यसकी पत्नीको भाकललाई रद्द गर्ने कोसिस गम्यो भने त्यसको पापको निमित्त त्यो जिम्मेवार हुने छ ।” 16 पुरुष र त्यसकी पत्नी, जवान हुँदा आप्नो बुवाको परिवारमा रसँदा, बुवा र त्यसकी छोरी बिचको नियमहरू परमप्रभुले घोषणा गर्न मोशालाई आज्ञा गर्नुभएका सबै नियम यिनै नै हुन् ।

31 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 2 “मिद्यानीहरूले इसाएलीहरूलाई

जे गरेका थिए, त्यसको निमित्त बदला ले । त्यो काम गरेपछि ताँ मर्ने छस् र तेरा मानिसहरूसँग मिल्न जाने छस् ।” 3 त्यसैले मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तिनीहरूको भाकललाई केही मानिसहरूलाई सुसज्जित पार । 4 तिनीहरू मिद्यानीहरूको विरुद्ध युद्ध लइन जाउन् र यसमाथि परमप्रभुको बदला लिउन् । इसाएलका हरेक कुलले युद्धको निमित्त एक हजार सिपाही पठाउनुपर्छ ।” 5 त्यसैले इसाएलका हजारौं पुरुषमा हरेक कुलबाट एक हजार जना अर्थात् युद्धको निमित्त बाहू हजार रसास्त्र मानिस दिइयो । 6 त्यसपछि मोशाले तिनीहरूलाई पुजारी एलाजारका छोरा पीनहासको साथमा पवित्र स्थानका केही सरसामानहरू र सङ्कुकेत दिनलाई तिनिको स्वामित्वमा तुरहीहरूसहित हरेक कुलबाट एक-एक हजार जना मानिसहरूलाई युद्ध गर्न पठाए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएङ्ग 7 तिनीहरूले मिद्यानीहरूसँग लडे । 8 तिनीहरूले सबै मानिसलाई मारे । तिनीहरूले बाँकी मृतकहरूसहित मिद्यानका पाँच जना राजा एवी, रेकेम, सूर, ह्रू, र रेवालाई मारे । 9 इसाएलका फौजले मिद्यानका महिलाहरू, तिनीहरूका बालबच्चाहरू, तिनीहरूका सबै गाईवस्तु, तिनीहरूका सबै भेडाबालु र तिनीहरूका सबै मालसामान लागे । तिनीहरूले यिनीहरूलाई लुटको रूपमा लिए । 10 तिनीहरूले उनीहरूका सबै भाकलहरूलाई तिनीहरूले उनीहरूका सहर जलाइदिए, जहाँ उनीहरू बसेका थिए र उनीहरूका छाउनीहरू थिए । 11 तिनीहरूले मानिसहरू र पशुहरू दुवैलो मालहरू र कैदीको रूपमा लिए । 12 तिनीहरूले कैदीहरूलाई, लुटको मालहरू र कब्जा गरेका सामानहरू मोशा, पुजारी एलाजार र इसाएलका मानिसहरूका समुदायकहाँ ल्याए । 13 मोशा, पुजारी एलाजार र समुदायका सबै अगुवा तिनीहरूलाई भेटन छाउनी बाहिर गए । 14 तर मोशा लडाइँबाट आएका फौजका अधिकतरहू, हजार जनाको सेनापति र सय जनाको कपतानहरूसँग रिसाए । 15 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “के तिनीहरूले यी सबै महिलालाई जीवित राखेको? 16 हेर, यिनै महिलाहरूले परमप्रभुका समुदायमाझा विपत्ति फैलिंदा बालामको सल्लाहमा पोरको विषयमा परमप्रभु विरुद्ध पाप गर्न लगाएका थिए । 17 अब सबै स-साना पुरुषहरूलाई मारू र पुरुषसँग सहवास गरेका सबै महिलालाई पनि मार । 18 तर पुरुषसँग सहवास नगरेका सबै जवान महिलालाई आप्नो निमित्त लेअ । 19 तिनीहरू सात दिनसम्म इसाएलको छाउनीबाहिर छाउनीमा बस्नुपर्छ । कसैलाई मारेका र मुर्दलाई छोएका तिनीहरू सबैले तिनीहरू र तिनीहरूका कैदीहरूसहित तेस्रो र सातौं दिनमा आफैलाई शुद्ध पार्नुपर्छ । 20 तिनीहरूले हरेक पोशाक र पशुका छाला, बाख्खाको रौं र काठले बनेका सबै मालसामानलाई शुद्ध पार्नुपर्छ

” 21 पुजारी एलाजारले युद्धमा गएका सिपाहीहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको धर्म-विधि यही हो: 22 सुन, चाँदी, कैंसा, फलाम, टिन र सिसा, 23 र आगोले नजल्ने सबै थोकलाई तिमीहरूले आगोमा पोल्युर्ड र यो शुद्ध हुने छ । त्यसपछि तिमीहरूले यिनीहरूलाई शुद्ध पार्ने पानीले शुद्ध पार्नुपर्छ । जुन कुरालाई आगोमा जलाउन मिल्दैन, त्यसलाई तिमीहरूले पानीले शुद्ध पार्नुपर्छ । 24 तिमीहरूले सार्ताँ दिनमा तिमीहरूका लुगा धनुपर्छ र तिमीहरू शुद्ध हुने छौ । त्यसपछि तिमीहरू इसाएलको छाउनीभित्र आउन सक्छौ । 25 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 26 “मानिस र पशुहरू दुवै लुटका मालहरूको रूपमा गन्ती गर । तै, पुजारी एलाजार र समुदायका कुल-कुलका अगुवाहरूले लुटका मालहरूलाई 27 दुर्द भग गन्पर्छ । यसलाई लडाइँमा जाने सिपाहीहरू र सबै बाँकी समुदायविच बाँड । 28 त्यसपछि लडाइँमा गएका सिपाहीहरूबाट मेरो निम्नित कर लिन् । यो कर मानिस, गाईवस्तु, गधा, भेडा वा बाघाहरू जे भए पनि हरेक पाँच सयमा एउटा हुनुपर्छ । 29 यो कर तिनीहरूका आधा अंशबाट लिनू र यसलाई मेरो निम्नित चढाउन पुजारी एलाजारलाई दिनू । 30 साथै, इसाएलका मानिसहरूका आधा भागबाट, मानिस, गाईवस्तु, गधा, भेडा र बाघाबाट तैले हरेक पचास वटामा एउटा लिनू । यिनीहरूलाई मेरो पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्ने लेवीहरूलाई दिनू ।” 31 त्यसैले मोशा र पुजारी एलाजारले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । 32 सिपाहीहरूले लिएका लुटबाट बाँकी रहेका ६,७५,००० भेडा, 33 सतरी हजार गोरु, 34 एकसद्वी हजार गधा, 35 र पुरुषसंग कहिल्लै सहवास नगरेका तिस हजार महिला थिए । 36 सिपाहीहरूका निम्नित राखिएका भेडाहरू ३,३७, ००० थियो । भेडाहरूबाट 37 परमप्रभुको भाग ६७५ थियो । 38 गोरुहरू छत्तिस हजार थिए, जसबाट परमप्रभुको भागमा बहतरवटा थिए । 39 गधाहरू ३०,५०० थिए, जसबाट परमप्रभुको भाग एकसटीवटा थिए । 40 सोहौ हजार महिला थिए, जसबाट परमप्रभुको भाग बत्तिस जना थिए । 41 परमप्रभुलाई चढाउन बलि हुनुपर्ने कर मोशाले लिए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएको तिनले यसलाई पुजारी एलाजारलाई दिए । 42 युद्धमा गएका सिपाहीहरूबाट मोशाले इसाएलका मानिसहरूका आधा भागको सन्दर्भमा 43 समुदायको आधा भाग ३,३७,५०० भेडा, 44 तिस हजार गोरु, 45 ३०,५०० गधा, 46 र सोहौ हजार महिला थिए । 47 इसाएलका मानिसहरूका आधा भागबाट मोशाले पशु र मानिस दुवैबाट हरेक पचास वटाबाट एउटा लिए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्ने लेवीहरूलाई दिए । 48 फौजका अधिकृतहरू, हजारका सेनापतिहरू र पचास जनाका कपानहरू मोशाकहाँ आए । 49 तिनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईंका दासहरूले हाम्रो स्वामित्वमा भएका सिपाहीहरूको गन्ती गरेका छन् र एक जना पनि हराएको छैन । 50 हामी हरेकले पाएका सुनका गहनाहरू, बाजू, बाला, छाप औँठी, कुण्डल र सिक्रीहरू परमप्रभुको सामु हाम्रो प्रायरिच्छ गर्नको निम्नित परमप्रभुको भेटी ल्याएका छौं ।” 51 मोशा र पुजारी एलाजारले सुन र सबै कलात्मक सरसामान तिनीहरूबाट ग्रहण गरे । 52 तिनीहरूले परमप्रभुलाई दिएका, हजारका सेनापतिहरू र सय जनाका कपानहरूबाट आएका सुनका भेटीहरूको तौल एक सय नब्बे किलोग्राम थियो । 53 हरेक सिपाहीले आ-आफ्नो निम्नित लुटका माल लिएका थिए । 54 मोशा र पुजारी एलाजारले हजारका सेनापतिहरू र सयका कपानहरूबाट सुन लिए । तिनीहरूले यसलाई परमप्रभुको निम्नित इसाएलका मानिसहरूको याद दिलाउन चिनोको रूपमा भेट हुने पालभित्र लगे ।

32 रुबेन र गादाका सन्तानहरूका गाईवस्तुहरू थेरै थिए । जब तिनीहरूले

याजेर र गिलादको भूमी देखे, त्यो भूमी गाईवस्तुहरूको निम्नित असाथै राम्रो थियो । 2 त्यसैले गाद र रुबेनका सन्तानहरू आए अनि मोशा, पुजारी एलाजार र समुदायका अगुवाहरूसँग कुरा गरे । तिनीहरूले भने, 3 “हामीले

सर्वेक्षण गरेका ठाउँहरूका सूची यही हो: आतारोत, दीबोन, याजेर, निम्रा, हेश्बोन, एलाले, सबाम, नेबो र बोन । 4 यी ठाउँहरूलाई परमप्रभुले इसाएलका समुदायको सामु आक्रमण गर्नुभयो र तिनीहरू गाईवस्तुहरूका निम्नित रामा ठाउँहरू छन् । हामी तपाईंका दासहरूका गाईवस्तुहरू थेरै छन् ।” 5 तिनीहरूले भने, “यदि हामीले तपाईंको नजरमा कृपा पाएका छौं भने, यो भूमि तपाईंका दासहरू हामीलाई हाम्रो स्वामित्वमा दियोस । हामीलाई यदन पारि नलैजानुहोस् ।” 6 मोशाले गाद र रुबेनका सन्तानहरूलाई जवाफ दिए, “के तिमीहरू बसोबास गर्दा तिमीहरूले दाजुभाइहरूचाहाँ लडाइँमा जाने? 7 परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूलाई दिनुभएको भूमिमा जानबाट तिनीहरूलाई किन निरुत्पाहित पार्ने? मैले कादेश-बर्नेबाट तिमीहरूका बुबाहरूलाई भूमिको जाँचबुझ गर्न पठाउँदा तिनीहरूले त्यही गरे । 8 तिनीहरू एक्कोलाको बैसीमा गए । 9 तिनीहरूले भूमिलाई देखे र इसाएलका मानिसहरूका मनलाई निरुत्पाहित बनाए, ताकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिनुभएको भूमिमा प्रवेश गर्न तिनीहरूले इन्कार गरन् । 10 परमप्रभुको क्रोध दम्कियो । उहाँले शपथ खानुभयो र भन्नुभयो, 11 मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई प्रतिज्ञा गरेका भूमिलाई मिश्रबाट आएका विस वर्षभन्दा माथिका करैले देखो छैनम्, किनभने 12 यपुनेका छोरा कालेब र तूम्का छोरा यहोशूले बाहेक तिनीहरूले मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरण गरेका छैनम् । कालेब र यहोशूले मात्र मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरण गरेका छन् ।” 13 त्यसैले परमप्रभुको क्रोध इसाएल विरुद्ध दम्कियो । उहाँको नजरमा दुष्टता गर्ने सबै पुस्ता विनाश नभएसम्म उहाँले तिनीहरूलाई मर्सभूमिमा याताउता भौतारिन लगाउनुभयो । 14 हेर, तिमीहरू आप्ना बुबाहरूको स्थानमा अझ थेरै पापी मानिसहरूचाहाँ इसाएलको विस्तुदमा परमप्रभुको क्रोध उराल खडा भएका छौ । 15 यदि तिमीहरू उहाँलाई पछ्याउनबाट तर्कीयो भने, उहाँले इसाएललाई फेरि पनि मर्सभूमिमा नै छोड्नुपुने छ र तिमीहरूले यी सबै मानिसलाई नष्ट पार्ने छौ । 16 त्यसैले तिनीहरू मोशाको नजिक आए र भने, “यहाँ हाम्रा गाईवस्तुहरूका निम्नित खोर र हाम्रा परिवारहरूका निम्नित सहर बनाउन अनुमति दिनुहोस् ।” 17 तथापि, हामी आफैचाहिं तिनीहरूलाई आ-आफ्नो ठाउँमा नलेगेसम्म हामी हतियारसहित इसाएलको फौजसँग जान्छौ । तर अझै यस भूमिमा रहेका अन्य मानिसहरूका कारण हाम्रा परिवारहरूचाहिं किल्लाबाट्नी गरिएका सहरहरूमा बस्ने छन् । 18 इसाएलका हरेक मानिसले आ-आफ्नो उत्तराधिक नपाएसम्म हामी हाम्रो घरतिर फर्कने छैनौ । 19 हामीले तिनीहरूसँग यदन पारिपट्टि अंश पाउनेछै नै, किनभने हाम्रो अंश यहाँ यदनको पूर्णपट्टि नै छ । 20 त्यसैले मोशाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “यदि तिमीहरूले आफूले भनेबमोजिम गर्दौ, तिमीहरू हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु युद्ध गर्न जान्छौ भने, 21 परमप्रभुले उहाँको शत्रुहरूलाई उहाँको सामुबाट नथापाउनुभएसम्म र 22 उहाँको सामु भूमिलाई कब्जा नगरेसम्म तिनीहरू सबै हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु यदन पारि तर्पुपर्छ । त्यसपछि तिमीहरू फर्कन सक्छौ । तिमीहरू परमप्रभु र इसाएलका सामु दोषरहित हुने छौ । यो भूमि परमप्रभुको सामु तिमीहरूको सम्पत्ति हुने छौ । 23 तर यदि तिमीहरूले यसो गरेनो भने, हेर, तिमीहरूले परमप्रभु विरुद्ध पाप गरेका हुने छौ । तिमीहरूका पापले अवश्य नै फेरा पार्ने छौ । 24 तिमीहरूका परिवारहरूका निम्नित सहरहरू र भेडाबाघाहरूका निम्नित खोर बनाओ; तिमीहरूले जे भनेका छौ सो गर ।” 25 गाद र रुबेनका सन्तानहरूले मोशालाई भने, “तपाईंका दासहरूले हाम्रो मालिकले आज्ञा गरेअनुसार गर्ने छन् । 26 हाम्रा बालबच्चाहरू, हाम्रा पत्नीहरू, हाम्रा गाईवस्तुहरू र हाम्रा सबै भेडाबाघाखिलाद्वारा सहरहरूमा रहने छन् । 27 तथापि, हामी तपाईंका दासहरू हाम्रा मालिकले भन्नुभएबमोजिम नै लडाइँको निम्नित हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु पारि जाने छन् ।” 28 त्यसैले मोशाले तिनीहरूको बारेमा पुजारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू र इसाएलका मानिसहरूका कुल-कुलका अगुवाहरूसँग कुरा गरे । तिनीहरूले भने, 29 तिमीहरूलाई निर्देशन दिए । 29

मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रुबेनका सन्तानहरू परमप्रभुको सामु लड्न हातहतियारसहित तिमीहरूसँग यर्दन पारि जाने छन्, र यदि भूमिलाई तिमीहरूको सामु कब्जा गरियो भने, तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि अंशको रूपमा दिन् । 30 तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसँग हातहतियारसहित पारि गएन् भने, तिनीहरूले पनि कनानको मुलुकमा नै तिमीहरूमाझा अंश प्राप्त गर्ने छन् ।” 31 त्यसैले गाद र रुबेनका सन्तानहरूले जवाफ दिए, “परमप्रभुले हामी तपाईंका दासहरूलाई भन्नुभएबमोजिम हामीले यसै गर्ने छौं । 32 हामी परमप्रभुको सामु हातहतियारसहित कनानको भूमिमा पारि जानेछौं, तर हाम्रो स्वामित्वमा रहेको अंश यर्दन वारि हामीसँग रहेने छ ।” 33 त्यसैले मोशाले एमोरी राजा सिहोन र बाशनका राजा ओगको राज्य गाद र रुबेनका सन्तानहरूसाथै योसेफका छोरा मनश्को आधा कुललाई दिए । तिनले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिए र यसका सिमानासहित सबै सहरहरू, त्यस वरिएरिका भूमिमा भएका सहरहरू भाग लगाए । 34 गादका सन्तानहरूले दीबोन, अतारेत, अगोप, 35 अत्रोत-शोपान, याजेर, योगबहा, 36 बेथ-निप्रा, बेथ-हारान सहरहरूलाई पर्खालिले धेरेर भेडाबाख्वाहस्का निमित्त खोरहरू बनाए । 37 रुबेनका सन्तानहरूले हेश्वेन, एलाले, किर्यातीयम, 38 नेबो, बालमोन, यिनीहरूका नाउं पछि फेरियो र शिव्या बनाए । तिनीहरूले पुनर्निर्माण गरेका सहरहरू नाउं अरू नै राखे । 39 मनश्को छोरा माकीरिका सन्तानहरू गिलादमा गए र त्यहाँ बसोबास गर्ने एमोरीहरूबाट यसलाई कब्जा गरे । 40 त्यसपछि मोशाले मनश्को छोरा माकीरलाई गिलाद दिए, र तिनका मानिसहरू त्यहाँ बसोबास गरे । 41 मनश्को छोरा याईर गए र यसका नगरहरू कब्जा गरे र तिनीहरूको नाउं हब्बात-याईर राखे । 42 नोबाह गए र केनात र यसका गाउँहरू कब्जा गरे अनि तिनले यसको नाउं आपनै नाउँमा नोबह राखे ।

33 मोशा र हारूनको नेतृत्वमा इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूका हातहतियारसहितका समूहले मिश्रको भूमि छोडेपछि तिनीहरूको यात्रा विवरण यही हो । 2 परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनीहरू कहाँबाट कहाँ गए भनी मोशाले लेखे । तिनीहरूका यात्राहरूको नालीबेली यिनै थिए । 3 तिनीहरूले पहिलो महिनाको पन्थाँ दिनमा रामसेसबाट यात्रा गरे । निस्तार-चाडपछिको बिहान इसाएलका मानिसहरूले मिश्रीहरूको सामु नै खुलमखुला मिश्र छोडे । 4 मिश्रीहरूले तिनीहरूका जेठा छोराहरूको दफन गरिरहँदा यो भएको थियो, जसलाई परमप्रभुले मानुभएको थियो, किनभने उहाँले तिनीहरूका देवतालाई पनि दण्ड दिन्दुभएको थियो । 5 इसाएलका मानिसहरू रामसेसबाट निस्के र सुककोतमा छाउनी लगाए । 6 तिनीहरू सुककोतबाट हिँडे र मस्तुभूमिको छेउमा भएको एथाममा छाउनी हाले । 7 तिनीहरू एथामबाट हिँडे र पी-हरीहोतेरिटर फर्के, जुन बाल-सेफोनको पारिपट्टि पर्छ, जहाँ तिनीहरूले मादोलोको पारिपट्टि छाउनी हाले । 8 त्यसपछि तिनीहरू पी-हरीहोतबाट हिँडे र समुद्रको बिचाराट हुँदै मस्तुभूमितर लागे । तिनीहरूले एथामको मस्तुभूमिमा तिन दिनसम्म यात्रा गरे र मारामा छाउनी हाले । 9 तिनीहरू माराबाट हिँडे र एलीममा आइपुँगो । एलीममा बाहवटा पानीका मूल र सतरीवटा खजूरका रुख थिए । तिनीहरूले त्यहाँ नै छाउनी हाले । 10 तिनीहरू एलीमबाट हिँडे र लाल समुद्रको किनारमा छाउनी हाले । 11 तिनीहरू लाल समुद्रबाट हिँडे र सीनको मस्तुभूमिमा छाउनी हाले । 12 तिनीहरू सीनको मस्तुभूमिबाट हिँडे र दोफकाका छाउनी हाले । 13 तिनीहरू दोफकाबाट हिँडे र आत्मशमा छाउनी हाले । 14 तिनीहरू आलूशबाट हिँडे र रपीदीममा छाउनी हाले, जहाँ मानिसहरूलाई पिउनलाई पानी थिएन । 15 तिनीहरू रपीदीमबाट हिँडे र सीनेको मस्तुभूमिमा छाउनी हाले । 16 तिनीहरू सीनेको मस्तुभूमिबाट हिँडे र किब्रीथ-हत्तावाबाट हिँडे र दोफकाका छाउनी हाले । 17 तिनीहरू किब्रीथ-हत्तावाबाट हिँडे र हसेरोतमा छाउनी हाले । 18 तिनीहरू हसेरोतबाट हिँडे र रित्मामा छाउनी हाले । 19 तिनीहरू रित्माबाट हिँडे र

रिम्मोन-फारेसमा छाउनी हाले । 20 तिनीहरू रिम्मोन-फारेसबाट हिँडे र लिब्नामा छाउनी हाले । 21 तिनीहरू लिब्नाबाट हिँडे र रिस्सामा छाउनी हाले । 22 तिनीहरू रिस्साबाट हिँडे र केहेलातामा छाउनी हाले । 23 तिनीहरू केहेलातामा छाउनी हाले । 24 तिनीहरू शेपेर पर्वतबाट हिँडे र हरादामा छाउनी हाले । 25 तिनीहरू हरादामाबाट हिँडे र मखेलोतमा छाउनी हाले । 26 तिनीहरू मखेलोपबाट हिँडे र तहतमा छाउनी हाले । 27 तिनीहरू तहतबाट हिँडे र तेरहमा छाउनी हाले । 28 तिनीहरू तेरहबाट हिँडे र मित्कामा छाउनी हाले । 29 तिनीहरू मित्काबाट हिँडे र हशमोनामा छाउनी हाले । 30 तिनीहरू हशमोनाबाट हिँडे र मोसेरोतमा छाउनी हाले । 31 तिनीहरू मोसेरोतबाट हिँडे र बनेयाकानमा छाउनी हाले । 32 तिनीहरू बनेयाकानबाट हिँडे र होर-हगिदगादमा छाउनी हाले । 33 तिनीहरू होर-हगिदगादबाट हिँडे र योतबातामा छाउनी हाले । 34 तिनीहरू योतबाताबाट हिँडे र अब्रोनामा छाउनी हाले । 35 तिनीहरू अब्रोनाबाट हिँडे र एस्योन-गेवेरमा छाउनी हाले । 36 तिनीहरू एस्योन-गेवेरबाट हिँडे र कादेशमा भएको सीनको मस्तुभूमिमा छाउनी हाले । 37 तिनीहरू कादेशबाट हिँडे र एदोमको सिमानामा पर्ने होर पर्वतमा छाउनी हाले । 38 हारून परमप्रभुको आज्ञामा होर पर्वतमाथि गए र इसाएलका मानिसहरू मिश्रबाट आएका चालिसौं वर्षको पाँचौं महिनाको पहिलो दिनमा त्यहाँ तिनको मृत्यु भयो । 39 हारूनको मृत्यु हुँदा तिनी १२३ वर्षका थिए । 40 कनानको भूमिको दक्षिणी मस्तुभूमिमा बस्ने अरादका कनानी राजाले इसाएलका मानिसहरू आइरेको छन् भन्ने सुने । 41 तिनीहरू होर पर्वतबाट हिँडे र सलामोनामा छाउनी हाले । 42 तिनीहरू सलामोनाबाट हिँडे र पूनोनेमा छाउनी हाले । 43 तिनीहरू पूनोनेबाट हिँडे र ओबोतामा छाउनी हाले । 44 तिनीहरू ओबोतबाट हिँडे र मोआबको सिमानामा पर्ने इयेबारीमामा छाउनी हाले । 45 तिनीहरू इयेबारीमबाट हिँडे र दीबोनगादमा छाउनी हाले । 46 तिनीहरू दीबोनगादबाट हिँडे र अल्मोन-दिल्लातैमा छाउनी हाले । 47 तिनीहरू अल्मोन-दिल्लातैमबाट हिँडे र नेबोको अगिल्तर अबारीम पर्वतमा छाउनी हाले । 48 तिनीहरू अबारीमबाट हिँडे र यरीहोमा यर्दन निजिकैको मोआबको मैदानमा छाउनी हाले । 49 तिनीहरूले यर्दनको किनारमा मोआबको मैदानमा बेथ-यशीमोतदेखि हाबिल-शितिमसम्म छाउनी हाले । 50 परमप्रभु यरीहोमा यर्दन नदीको किनारमा मोआबको मैदानमा मोशासँग बोल्नुभयो, 51 “इसाएलका मानिसहरूलाई कुरा गर् र तिनीहरूलाई भन्, ‘जब तिमीहरू यर्दन तेरे कनानको मुलुकमा जान्छौ, तिमीहरूले तिमीहरून्दा अधि बस्ने सबै बासिन्दालाई धापाउनुपर्छ । 52 तिनीहरूले तिनीहरूका उच्च स्थानहरू नष्ट गर्नुपर्छ । तिनीहरूले तिनीहरूका ढाँटे मूर्तिहरू र तिनीहरूका उच्च स्थानहरू नष्ट गर्नुपर्छ । 53 तिनीहरूले भूमिलाई कब्जा गर्नुपर्छ र यसमा बसोबास गर्नुपर्छ, किनभने मैले तिनीहरूलाई त्यो भूमि तिनीहरूको स्वामित्वमा दिएको छु । 54 तिनीहरूले भूमिलाई चिट्ठा हालेर कुल-कुलअनुसार अंश बाँड्नुपर्छ । ठुलो कुललाई भूमिको ठुलो अंश दिनुपर्छ र सानो कुललाई भूमिको सानै अंश दिनुपर्छ । कुल-कुलअनुसारको चिट्ठा जहाँ पर्छ, त्यो त्यहाँ कुलको हुने छ । तिनीहरूले भूमिलाई आ-आप्नो कुलअनुसार बाँड्ने छौ 55 तर यदि तिनीहरूले तिमीहरून्दा अधिका बासिन्दाहरूलाई धपापायो भने, तिनीहरूले बस्न दिएका मानिसहरू तिमीहरूका आँखाका कसिङ्गरहरू र जीउमा बिझेको काँढाहरूजस्ता हुने छन् । तिनीहरूले तिमीहरू बसोबास गर्ने भूमिलाई कठिन बनाउने छन् । 56 त्यसपछि मैले ती मानिसहरूलाई जे गर्ने अभिप्राय राखेको छु सो म तिनीहरूलाई पानि गर्ने छु ।

34 परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, 2 “इसाएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दे । र तिनीहरूलाई भन्, ‘जब तिमीहरू कनान देशमा प्रवेश गर्ने, त्यो देश अर्थात् कनानको भूमि र यसका सिमानाहरू तिमीहरूको स्वामित्वमा हुने छ, 3 तिमीहरूको दक्षिणी सिमाना सीनको मस्तुभूमिदेखि एदोमको सिमानासम्म

हुने छ । पूर्वीतर दक्षिणी सिमानाको अन्त मृत सागरको दक्षिणी किनारासम्म हुने छ । 4 तिमीहरूको सिमाना दक्षिणबाट अक्रबीमिको डाँडा र सीनक मरुभूमि हुँदै जाने छ । त्यहाँबाट यो कादेश-बर्नेतिर रहसर-अद्वर र अज्मोनतिर अघि बढ्दोछ । 5 त्यहाँबाट सिमाना अज्जोनबाट मिश्रिको खोलातर्फ लाग्ने छ र समुद्रमा अन्त हुने छ । 6 पश्चिमी सिमाना भूमध्य सागरको तट हुने छ । यो तिमीहरूको पश्चिमी सिमाना हुने छ । 7 तिमीहरूका उत्तरी सिमाना भूमध्य सागरदेखि होर पर्वतिर जाने छ, 8 त्यसपछि होर पर्वतबाट लेवी-हमातसम अनि सदादसम्म हुने छ । 9 अनि सिमाना सिप्रोनतिर अघि बढ्ने छ र हसर-एनानमा टुङ्गिनेछ । यो तिमीहरूको उत्तरी सिमाना हुने छ । 10 तिमीहरूले तिमीहरूको पूर्वी सिमाना हसर-एनानदेखि दक्षिणमा सपामसम्म चिनो लागाउनुपर्छ । 11 पूर्वीतरको सिमाना सपामदेखि तल झारेर ऐनको पूर्वीतर पर्ने रिब्लासम्म जाने छ । 12 यो सिमाना किन्नरेत समुद्रको पूर्व किनारासम्म अघि बढ्ने छ । त्यो सिमाना यर्दन नदी हुँदै मृत सागरासम्म र मृत सागरको पूर्वी किनाराबाट तल झार्ने छ । चारीतरिका सिमानासहितको यो तिमीहरूको देश हुने छ । 13 मोशाले इस्याएलका मानिसहरूलाई आज्ञा गरे र भने, “तिमीहरूले चिट्ठाद्वारा पाउने मुलुक यही हो, जसलाई साँझै नौ कुललाई दिन परमप्रभुले आज्ञा दियुभएको छ । 14 रुबेनका सन्तानहरूका कुलले तिमीहरूको कुलअनुसारको सम्पत्तिको अंश, गादका सन्तानहरूका कुलले तिमीहरूका कुलअनुसारको सम्पत्तिको अंश र मनशेशका आधा कुलले तिमीहरूको भूमि पाएका छन् । 15 अढाइ कुलले तिमीहरूको हिस्सा यरीहोमा यर्दनपारि पूर्वीतर अर्थात् सूर्योदय हुने दिशामा पाएका छन् । 16 परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, 17 “तिमीहरूको अंशको निमित्त भूमिको भाग लगाउनेहरूका नाउँ यिनै हुन्: पुजारी एलाजार र नूनका छोरा यहोशू । 18 तिमीहरूको वंशको निमित्त भूमि भाग लगाउन तिमीहरूले हरेक कुलबाट एक-एक जना अगुवा छान्नुपर्छ । 19 ती मानिसहरूका नाउँ यिनै हुन्: 20 यहूदाको कुलबाट यपूनेका छोरो कालेब । 21 शिमियोनको सन्तानहरूको कुलबाट अम्मीहुदका छोरो शेमुएल, 22 बेन्यामीनको कुलबाट किसलोनका छोरो एलीदाव, दानको सन्तानहरूको कुलबाट एक जना अगुवा योगलीका छोरो बुककी, 23 योसेफका सन्तानहरू मनशेशका सन्तानसक्का कुलको एक जना अगुवा एपोदका छोरो हन्नीएल, 24 एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा शिपातनको छोरो कम्पुराल, 25 जब्लूनका सन्तानकहरूका कुलबाट एक जना अगुवा पर्नाको छोरो एलीजायान, 26 इस्साकारका सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा अजानको छोरो पल्लिएल, 27 आशेरको सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा शलोमीको छोरो अहीहूद, 28 नपाटालीको सन्तानहरूको कुलबाट एक जना अगुवा अम्मीहूदका छोरो पदहेल ।” 29 परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई कनानको भूमि भाग लगाउन र इस्याएलका कुल-कुललाई तिमीहरूको अंश दिन आज्ञा दिनुभयो ।

35 परमप्रभु यरीहोमा यर्दन नजिकिको मोआबको मैदानमा मोशासँग बोल्नुभयो, 2 “इस्याएलका मानिसहरूलाई तिमीहरूका आ-आफ्नो भूमिको हिस्साबाट लेवीहरूलाई केही दिन आज्ञा दे । तिमीहरूले उनीहरूलाई बस्नको निमित्त सहरहरू र त्यसको वरिपरि खर्क दिनुपर्छ । 3 लेवीहरूले बस्नलाई यी सहरहरू पाउने छन् । तिमीहरूका गाईवस्तुहरू, भेडा-बाखारहरू र तिमीहरूका सबै जनावरका निमित्त खर्क हुने छ । 4 तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहर वरिपरिका खर्कहरू सहरका पर्खालहरूदेखि बाहिर वरिपरि सबैतिर एक-एक हजार हातसम्म फैलाएको हुने छ । 5 तिमीहरूले सहरको बाहिरबाट पूर्वपटि दुई हजार हात, दक्षिणपटि दुई हजार हात, परिचमपटि दुई हजार हात र उत्तरपटि दुई हजार हात नापुर्छ । यो तिमीहरूको निमित्त खर्कहरू हुने छ । सहरचाहिं बिचमा हुने छ । 6 तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहरहरूमध्ये छ वटाले शरण-नगरहरूको काम गर्नुपर्छ । तिमीहरूले दिएका यी ठाउँहरूले कुनै मानिसलाई मार्ने व्यक्ति भाग्न सक्ने ठाउँ हुनुपर्छ । ब्यालिसवटा सहर पनि

दिन । 7 तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहरहरू जम्मा अठचालिसवटा हुने छ । तिमीहरूले तिमीहरूलाई तिमीहरूका खर्कहरूसहित दिनुपर्छ । 8 इस्याएलका मानिसहरूको ठुलो कुलसँग थैरै भूमि हुने भएकोले थैरै सहरहरू दिनुपर्छ । साना कुलहरूले कम सहरहरू दिनुपर्छ । हरेक कुलले आफूले प्राप्त गरेको हिस्साअनुसार लेवीहरूको निमित्त दिनुपर्छ । 9 त्यसपछि परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, 10 “इस्याएलका मानिसहरूलाई कुरा गर र तिमीहरूलाई भन ‘जब तिमीहरू यद्यन तरेर कनानको भूमिमा प्रवेश गर्छौ, 11 तिमीहरूले तिमीहरूको निमित्त शरण-नगरको काम गर्ने सहरहरू चुन्नुपर्छ, जसमा कसैलाई अजानमा मारेको व्यक्ति त्यो ठाउँमा भागेर जान सक्छ । 12 यी सहरहरू बदला लिने व्यक्तिबाट बाँच्ने तिमीहरूको शरण-नगर हुनुपर्छ, ताकि दोष लगाइएको व्यक्ति समुदायको सामु न्यायको लागि खडा हुनअगि नमारियोस् । 13 तिमीहरूले छवटा सहरलाई शरण-नगरको रूपमा छान्नुपर्छ । 14 तिमीहरूले यद्यनपारि तिनवटा सहर र कनानको भूमिमा तिनवटा सहर दिनुपर्छ । ती शरण-नगर हुने छन् । 15 यी छवटा सहरले इस्याएलका मानिसहरूका निमित्त, परदेशीहरूका निमित्त र तिमीहरूमाझा बसोबास गर्ने जो कोहीको निमित्त उटा शरणको काम गर्नेछ, जसमा कसैलाई अजानमा मार्ने व्यक्ति भागेर जान सक्छ । 16 तर यदि दोष लागाइएको मानिसले पीडितलाई फलामको हत्यारले प्रहार गरेको छ भने, र यदि त्यसले आक्रमण गरेको व्यक्ति मय्यो भने, दोष लगाइएको व्यक्ति हत्यारा नै हो । त्यसलाई मार्नुपर्छ । 17 यदि दोष लगाइएको मानिसले कसैलाई आप्नो हातमा भएको ढुङ्गाले कसैलाई मर्न गरी प्रहार गरेको छ भने, र यदि त्यो व्यक्ति मय्यो भने, त्यो दोष लगाइएको व्यक्तिले हत्यारालाई मार्न सक्छ । त्यसले त्यसलाई भेटदा, रगतको बदला लिने व्यक्तिले त्यसलाई मार्नुपर्छ । 18 यदि त्यसले त्यसलाई ढुकेर बसी कसैलाई प्रहार गर्छ वा धृणा गरेर केही कुराले आक्रमण गर्छ भने र आक्रमण गरिएको व्यक्ति मर्छ भने, 21 वा यदि त्यसले धृणा गरेको व्यक्तिलाई आप्नै हातले प्रहार गर्छ अनि त्यो आक्रमणमा परेको व्यक्ति मर्छ भने, त्यसलाई प्रहार गरेको दोष लगाइएको व्यक्तिलाई मार्नुपर्छ । त्यो हत्यारा हो । रगतको बदला लिने व्यक्तिले त्यसलाई भेटदा मार्न सक्छ । 22 तर यदि दोष लगाइएको व्यक्तिले पूर्वधृणाविना अचानक कुनै कुरा फ्याँक्दा ढुकेर नबसी नै आक्रमणमा परेको व्यक्तिलाई लाग्यो भने, 23 वा यदि त्यसले आक्रमणमा परेको व्यक्तिलाई नदेखी ढुङ्गा फ्याँक्दा लाग्छ र मर्छ, अनि आक्रमणमा परेको व्यक्ति दोष लगाइएको व्यक्तिको शत्रु होइन भने; त्यसले त्यसलाई चोट पुर्याउन खोजिरहेको थिएन । तर आक्रमणमा परेको व्यक्ति मर्छ भने यसो गर्नुपर्छ । 24 त्यस अवस्थामा समुदायले दोष लगाइएको व्यक्ति र रगतको बदला लिनेबिच यी नियमहरूको आधारमा न्याय गर्नुपर्छ । 25 समुदायले दोष लगाइएको व्यक्तिलाई रगतको बदला लिने व्यक्तिको शक्तिबाट छुट्कारा दिनुपर्छ । समुदायले त्यो दोष लगाइएको व्यक्ति पहिले भागेर गएको शरण-नगरमा नै त्यसलाई फर्काउनुपर्छ । त्यो त्यस बेलाको प्रधान पुजारीको मृत्यु न भएसम्म त्यहाँ नै बस्नुपर्छ, जसलाई पवित्र तेलाको अभिषेक गरिएको थिए । 26 तर यदि दोष लगाइएको व्यक्ति कुनै बखत त्यो भागेर गएको सहरको सिमानाबाहिर जान्छ, 27 र यदि रगतको बदला लिनेते त्यसलाई शरण-नगरको सिमानाबाहिर फेला पार्छ, र यदि त्यसले त्यो दोष लगाइएको व्यक्तिलाई मार्छ भने, रगतको बदला लिने व्यक्ति हत्याको दोषी हुने छैन । 28 किनभने त्यो दोष लागेको व्यक्ति प्रधान पुजारीको मृत्यु न भएसम्म त्यसको शरण-नगरभित्र नै बस्नु पर्थ्यो । प्रधान पुजारीको मृत्युपछि त्यो दोष लागेको व्यक्ति आप्नो सम्पत्ति भएको ठाउँमा फर्केर जान सक्छ । 29 यी नियमहरू तिमीहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँमा तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्ताँ-पुस्तासम्मको विधिविधान हुनुपर्छ । 30 कुनै

मानिसलाई मार्ने हत्यारालाई साक्षीहरूले दिएको प्रमाणअनुसार मार्नुपर्छ । तर एक जना मात्र साक्षीको प्रमाणमा कुनै पनि व्यक्तिलाई मार्नु हुँदैन । 31 साथै हत्याराको दोषीको निम्ति तिमीहरूले कुनै किसिको छुटकाराको मूल्य स्वीकार गर्नुहुँदैन । त्यसलाई अवश्य नै मार्नुपर्छ । 32 शरण-नगरमा भागेर गएको व्यक्तिको निम्ति तिमीहरूले छुटकाराको मूल्य स्वीकार गर्नुहुँदैन । यसरी प्रधान पुजारीको मृत्यु नभएसम्म तिमीहरूले त्यसलाई आफ्नो जायदाद भएको ठाउँमा बसोबास गर्न दिनुहुँदैन । 33 तिमीहरू बसोबास गरेको भूमिलाई यसरी दृष्टित नपार, किनभने हत्याराबाटको रगतते भूमिलाई दृष्टित पार्छ । भूमिम सात बगाएपछि यसको निम्ति सात बगाउने व्यक्तिको रगतले बाहेक कुनै किसिमको प्रायश्चित्त गर्न सकिंदैन । 34 त्यसैले तिमीहरू बसोबास गर्ने भूमिलाई तिमीहरूले अशुद्ध पार्नुहुँदैन, किनभने म यसमा बास गर्नु । म परमप्रभु इस्याएलका मानिसहरूमाझ बास गर्नु ।

36 त्यसपछि योसेफका सन्तानहरूका कुलका माकीरका (जो मनश्शेषो क्षेत्र थिए) छोरा गिलादको कुलका पुर्खाहरूका अगुवाहरू आए अनि 2 मोशा र इस्याएलका मानिसहरूका पुर्खाहरूका परिवारहरूको प्रमुखहरूको सामु भने, “परमप्रभुले हाम्रा मालिक तपाईंलाई इस्याएलका मानिसहरूलाई चिट्ठाद्वारा भूमिको हिस्सा दिने आज्ञा दिनुपर्यो । हाम्रो भाइ सलोफादको हिस्सा तिनका छोरीहरूले इस्याएलका मानिसहरूको अन्य कुलका पुरुषसँग विवाह गरे भने, भूमिको तिनीहरूको हिस्सा हाम्रा पुर्खाहरूको हिस्साबाट हट्ने छ । यो तिनीहरू सहभागी हुने कुलको हिस्सामा थपिने छ । 4 यस अवस्थामा यो हाम्रो अंशको तोकिएको हिस्साबाट हट्ने छ । त्यस अवस्थामा इस्याएलका मानिसहरूको पुनर्स्थापनाको वर्ष आउँदा तिनीहरूको हिस्सा तिनीहरू जोडिने कुलमा नै गाभिने छ । यसरी तिनीहरूको हिस्सा हाम्रो पुर्खाको कुलको हिस्साबाट लगिने छ ।” 5 त्यसैले मोशाले परमप्रभुको वचनमा इस्याएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, “योसेफका सन्तानहरूका कुलते भनेको कुरा सही हो । 6 सलोफादका छोरीको बारेमा परमप्रभुले यो आज्ञा दिनुहुँच, ‘तिनीहरू आफूलाई उत्तम लाग्ने मानिससँग विवाह गर्नु, तर तिनीहरूले आप्ना पिताको परिवारभित्र मात्र विवाह गर्नुपर्छ ।’ 7 इस्याएलका मानिसहरूको कुनै पनि अंश एउटा कुलबाट अर्कोमा बदली गर्नुहुँदैन । इस्याएलका मानिसहरूको होक कुलते आ-आफ्नो पुर्खाको कुलको अंशलाई निरन्तरता दिनुपर्छ । 8 आफ्नो कुलमा अंश पाउने हेरक महिलाले आफ्नो पिताको कुलको परिवारभित्र मात्र विवाह गर्नुपर्छ, ताकि इस्याएलका मानिस होकेले आ-आफ्नो पुर्खाहरूबाटको अंश पाओस् । 9 कुनै पनि हिस्सा एउटा कुलबाट अर्कोमा बदली गर्नुहुँदैन । इस्याएलका मानिसको कुलको होकले आ-आफ्नो अंश सुरक्षित राख्नुपर्छ ।” 10 त्यसैले सलोफादका छोरीहरूले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । 11 सलोफादका छोरी महला, तिर्सा, होगला, मिल्का र नोआहले मनश्शेषो का सन्तानहरूसँग विवाह गरे । यसरी तिनीहरूको हिस्सा तिनीहरूको पिताको कुलभित्र नै रह्यो । 13 परमप्रभुले मोशाद्वारा यरीहोमा यर्दन नजिक मोआबको मैदानमा इस्याएलका मानिसहरूलाई दिनुभएका आज्ञाहरू र नियमहरू थिनै हुन् ।

व्यवस्था

१ यदन नदीको बैंसीको मैदानमा सुपको सामुन्ने अराबामा पारान, तोफेल, लाबान, हस्सेरीत र दीसाहाबका बिचमा यदनपारिको उजाड-स्थानमा मोशाले सबै इसाएलीलाई दिएका वचन यिनै हुन् । २ होरेबदेखि सेदेर पर्वतको बाटो भएर कादेश-बर्नेसम्म पुन एचार दिन लाग्छ । ३ चालिसौं वर्षको एधारौं महिनाको पहिलो दिनमा मोशाले इसाएलका सबै मानिसलाई परमप्रभुले तिमीहरूको बारेमा मोशालाई आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा तिनले तिमीहरूलाई बताइदिए । ४ हेश्वेनोमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सीहोन र एद्र्डिको अस्तारोतमा बस्ने बाशानका राजा ओगलाई परमप्रभुले आक्रमण गर्नुभएपछि यो भएको थियो । ५ यदनपारि मोआब देशमा मोशाले यी निर्देशनहरू दिन थाले, ६ “परमप्रभु हाप्रा परमेश्वर यसो भन्दै होरेबामा हामीसित बोल्नुपयोग, ‘तिमीहरू यस डाउलामा बसेको धेरै भइसकेको छ । ७ आफ्नो यात्रा सुरु गरी एमोरीहरूको पहाडी देश र त्यसका छेउछाउका सबै ठाउं अर्थात् यदन नदीको बैंसीको मैदान, पहाडी देश, तराई, नेगेव र समुद्रीतटमा क्नानीहरूको देश र लेबनान र महानदी यूफ्रेटिससम्म जाओ । ८ हेर, मैले यो देश तिमीहरूको सामु राखिदिएको छु । परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अर्थात् अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा गएर यसलाई कब्जा गर । ९ त्यस बेला मैले तिमीहरूलाई यसो भनें, ‘म एकलै तिमीहरूलाई अगुवाइ गर्न सकिन्दैन । १० परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको बृद्धि गराउनुभएको छ, अब हेर आज तिमीहरू आकाशका तारापुञ्जजस्तै धेरै भएका छौ । ११ परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वरले आफूले प्रतिज्ञा गरेअनुसार तिमीहरूलाई हजारौं गुणा वृद्धि गरी तिमीहरूलाई अशिष्ट दिनुभएको होस । १२ तर म आफैले मात्र कसरी तिमीहरूका भार, तिमीहरूका बोज्जा र तिमीहरूका झाङडाहरू बोक्न सक्छु? १३ हेरेक कुलबाट बुद्धिमान् मानिसहरू, समझशक्ति भएकाहरू र असल नाम चलेकाहरूलाई छान र म तिमीहरूलाई तिमीहरूका नायक नियुक्त गर्ने छु । १४ तिमीहरूले जवाफ दिई मलाई भन्न्यौ, ‘तपाईंले भन्नुभएको कुरो हाप्रो निमित असल छ ।’ १५ त्यसैले मैले तिमीहरूका कुलहरूबाट मुख्य मानिसहरू, बुद्धिमान् मानिसहरू, असल नाउं चलेकाहरूलाई छानी तिमीहरूलाई तिमीहरूका नायक बनाएँ ताकि तिमीहरूले कुल-कुलअनुसार हजार, सय, पचास र दसको रेखदेख गरून । १६ त्यस बेला मैले तिमीहरूका न्यायकर्त्तहरूलाई यसो भनी आज्ञा दिएँ, ‘तिमीहरूका दाजुभाइहरूका बिचमा भएको झाङडालाई सुनी कुनै मानिस, भाइ र तिमीहरूका परदीशीको बिचमा धार्मिकतापूर्वक न्याय गर । १७ झाङडा हुँदा कसैको पक्षपात नगर । साना-ठुला दुवैको कुरामा समान रूपमा ध्यान देओ । मानिसको अनुहारेदेखि नडाराओ किनकि न्याय परमेश्वरको हो । तिमीहरूले मिलाउन नसक्ने झाङडा मकहाँ ल्याओ र म त्यो सुन्ने छु । १८ तिमीहरूले गर्नुपर्ने सबै कुरा मैले त्यस बेला नै तिमीहरूलाई आज्ञा गरेको थिएँ । १९ हामी होरेबाट यात्रा गरी परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिमीहरूले देखेका विशाल र डरलाग्दो उजाड-स्थानबाट भएर एमोरीहरूको पहाडी देशतर्फ जाने बाटो लाग्याँ अनि हामी कादेश-बर्ने आइपुयाँ । २० मैले तिमीहरूलाई भनें, ‘तिमीहरू एमोरीहरूको पहाडी देशमा आइपुगेका छौ जुन देश परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले हामीलाई दिई हुन्हुन्छ । २१ हेर, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यो देश तिमीहरूका सामु राखिदिनुभएको छ । तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार माथि उक्नेर यसको अधिकार गर । नडाराओ, न त निरस्ताहित होओ ।’ २२ तिमीहरू हेरेक मकहाँ आएर भन्न्यौ, ‘हामीभन्दा अग्निअग्नि मानिसहरू पठाउँ ताकि तिमीहरूले हाप्रो निमित त्यस देशको भेद लिई हामीले त्यस देशलाई कसरी आक्रमण गर्नुपर्छ र हामी कुन्-

कुन सहरमा आइपुग्नुपर्ने हो भन्ने बारेमा तिमीहरूले बताऊन् ।’ २३ त्यो सल्लाहले मलाई ज्यादै खुसी पाय्यो । मैले तिमीहरूमध्यै हेरेक कुलबाट एक-एक गरी बाहू जना मानिस छानें । २४ तिमीहरू पहाडी देशमा गए । तिमीहरू एश्कोलको बैंसीमा पुरी यसको जासुसी गरे । २५ तिमीहरूले आ-आप्ना हातमा त्यस देशका केही उत्पादनहरू हामीकहाँ ल्याए । तिमीहरूले हामीकहाँ यस्तो समाचार पनि ल्याए, ‘परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले हामीलाई दिन लाग्नुभएको यो देश असल छ ।’ २६ तर तिमीहरूले आक्रमण गर्न इन्कार गरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाको विरुद्धमा गयौ । २७ तिमीहरूका पालहरूमा गनगन गर्दै तिमीहरूले भन्न्यौ, ‘परमप्रभुले हामीलाई घृणा गर्नुभएपछो छ । त्यसैले, एमोरीहरूको हातमा सुम्पी हामीलाई नष्ट गर्न उहाँले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनुभएको छ । २८ अब हामी कहाँ जाने? हाप्रा दाजुभाइहरूले यसो भनी हामीलाई निराश बनाएका छन्, ‘ती मानिसहरू हामीभन्दा तुला र अगला छन् । तिमीहरूका सहरहरू विशाल छन् र आकाशसम्म पर्खाल लगाइएका छन् । त्यस बाहेक, त्यहाँ हामीले अनाकीहरूका सन्तानहरूलाई पनि देखेका छौं ।’ २९ तब मैले तिमीहरूलाई भैं, ‘भयभीत नहोओ, न त तिमीहरूदेखि डराओ । ३० तिमीहरूका अग्निअग्नि जानुपर्ने तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर नै तिमीहरूका पक्षमा लड्नुहुने छ जस्तो तिमीहरूके आँखाका सामुन्ने मिश्रमा तिमीहरूका निमित उहाँले गर्नुभएको थियो । ३१ तिमीहरू यस ठाउँमा नाइपुग्नुजेलसम्म बुबाले आफ्नो छोरीलाई बोकेजस्तै उजाड-स्थानसाथै हेरेक ठाउँमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोक्नुभएको तिमीहरूले देखेकै छो ।’ ३२ यस वचनका बाबजुत पनि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा विश्वास गरेन्नै ३३ जो रातमा आगो र दिनमा बादल बनेर तिमीहरूलाई छाउनी बनाउने ठाउँ पत्ता लगाउन तिमीहरूका अग्निअग्नि जानुभयो । ३४ परमप्रभुले तिमीहरूको आवाज सुन्नुभयो र उहाँले रिसाउनुभयो । उहाँले शपथ खाएर भन्नुभयो, ३५ ‘निश्चय नै यो दुष्ट पुस्ताको एउटै मान्छेले पनि मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिन्छु भनेको असल देश देख्ने छैन । ३६ तर यपुनेका छोरा कालेबले यो देश देखेछ । त्यसैले पूर्ण रूपमा परमप्रभुलाई पछाएकोले म त्यसलाई र त्यसका सन्तानहरूलाई त्यसैले पाइला टेकेको यो देश दिने छु ।’ ३७ तिमीहरूका कारणले परमप्रभु मसित पनि रिसाउनुभयो, ‘तँ पनि त्यहाँ जाने छैनस । ३८ मेरो सामु खाडा हुने दूनका छोरा योहोशू त्यहाँ जाने छ । त्यसलाई उत्साह दे किनकि त्यसैले यस देशको कब्जा गर्न इसाएललाई अगुवाइ गर्नेछ । ३९ यस बाहेक, तेरा स-साना बालबालिकाहरू जसको विषयमा तैलै तिमीहरूसिकार हुने छन् भनी बताएको थिइस, जससित आज असल र खराबको जान छैन, तिमीहरू नै त्यहाँ जाने छन् । तिमीहरूलाई म यो देश दिने छु र तिमीहरूले यसको अधिकार गर्ने छन् । ४० तर तिमीहरू भने फर्केर उजाड-स्थानको बाटो हुँदै नक्टहरूको समुद्रको दिशातर्फ जाओ ।’ ४१ तब तिमीहरूले मलाई जावाफ दियो, ‘हामीले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेका छौं । हामी माथि उक्नेले लडाई गर्ने छौं, र परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले हामीलाई गर्नु भनी आज्ञा दिनुभएका संभै कुरा हामी गर्नेछौं । तिमीहरूका बिचमा भएका हेरेक पुरुषले आ-आफ्नो हतियार उठाएर त्यस पहाडी देशलाई आक्रमण गर्न तयार भयो । ४२ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई भनु, “आक्रमण नगदै; लडाई नगदै किनकि म तिमीहरूसँग हुने छैन, र तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूद्वारा पराजित हुने छौं ।’ ४३ मैले तिमीहरूलाई यसरी नै भनें, तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनो । तिमीहरूको परमप्रभुको आज्ञाको विरुद्धमा गयौ । तिमीहरू हठी भयौ र त्यस पहाडी देशलाई आक्रमण गर्न गयौ । ४४ तर त्यस पहाडी देशमा बस्ने एमोरीहरू तिमीहरूको विरुद्धमा आएर तिमीहरूलाई मौरीलाई झाँ लखेटे अनि सेइरदेखि होमार्सिसमै तिमीहरूलाई प्रहार गरे । ४५ तिमीहरू फर्केर परमप्रभुको सामु रोयौ । तर परमप्रभुले तिमीहरूको रुवाइ सुन्नुभएन, न त उहाँले तिमीहरूलाई ध्यानै दिनुभयो । ४६ त्यसैले तिमीहरू भएर दिनसम्म बस्यौ । तिमीहरूले त्यहाँ पैरे दिनहरू बितायौ ।

2 तब हामी परमप्रभुले मलाई भन्नुभएङ्गै नक्टहरूको समुद्रको दिशातर्फ उजाड-स्थानमा यात्रा गर्याँ । हामीले थेरै दिनसम्म सेइर पर्वतको फन्को मार्याँ । 2 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, ' 3 तिमीहरू थेरै दिनसम्म यस पर्वतको वरपरि धुम्है छौ । अब उत्तरतिर फर्क । 4 मानिसहरूलाई यसो भनी आज्ञा दे, 'तिमीहरू सेइरमा बस्ने एसावका सन्तानहरू अर्थात तिमीहरूका दाजुभाइहरूको सिमाना पार गरेर जानुपर्छ । तिनीहरू तिमीहरूदेखि डगउने छन् । त्यसकारण सावधान होओ । 5 तिनीहरूसँग लडाई नगर्नु किनकि म तिनीहरूको कुनै पनि देश तिमीहरूलाई दिने छैन । पैतलाले टेक्ने जत्रो ठाउं पनि म तिमीहरूलाई दिने छैन । किनकि मैले सेइर पर्वत एसावको अधिकारमा दिएको छु । 6 तिमीहरूले खानका लागि पैसा तिरेर तिमीहरूबाट खाना किन्नू । तिमीहरूले पिउनका लागि पैसा तिरेर तिमीहरूबाट पानी पनि किन्नू । 7 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूका हातका सबै काममा तिमीहरूलाई आशिष दिन्नुभएको छ । यो ठुलो उजाड-स्थानको यात्राभर उहाँले तिमीहरूको हेरेचाह गर्नुभएको छ । यी चालिस वर्ष परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित हुन्नुभएको छ, र तिमीहरूलाई कुनै कुरोको कमी भएको 'ठैन' । 8 त्यसैले हामी सेइरमा बस्ने एसावका सन्तानहरू अर्थात हाम्रा दाजुभाइहरूका सिमानाहरू भएर गर्याँ । यो ठाउं एलात र एस्योन-गेबेर अनि अराबाट पर पर्छ । तब हामी फर्केर मोआबको उजाड-स्थानको बाटो लाग्याँ । 9 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'मोआबलाई दुःख नदे, र तिनीहरूसित लडाई नगर । म त्यसको देश तिमीहरूको आफ्नो अधिकार हुनलाई दिन्नै किनभने मैले आर सहरलाई लोतका सन्तानहरूको अधिकार हुनलाई दिएको छु ।' 10 (पहिले त्यहाँ एमीहरू बस्थे जुन जाति पराक्रमी, असङ्ख्य र अनाकीहरूस्तै अम्ला-अग्ला थिए । 11 अनाकीहरूङ्गै यी मानिसहरू पनि रपाईहरू हुन् भनी ठानिन्छ, तर मोआबीहरूले तिनीहरूलाई एमी भन्थ्य । 12 सेइरमा पहिले होरीहरू पनि बस्थे, तर एसावका सन्तानहरूले तिनीहरूलाई धधाए । तिनीहरूले होरीहरूलाई त्यहाँबाट निकाली तिनीहरूको ठाउंमा बसोबास गरे जस्तो परमप्रभुले इसाएलाई तिनीहरूको अधिकारको रूपमा यो देश दिन्नुभएको थियो ।) 13 अब उठेर जेरेद खोला पारि जाओ । त्यसैले हामी जेरेद खोला पारि गर्याँ । 14 कादेश-बर्नेबाट जेरेद खोला पारिसम्म आउन हामीलाई अठितिस दिन लाग्यो । त्यस बेलासम्म परमप्रभुले शथप खानुभएङ्गै लडाइङ्को लागि योग्य सबै मानिसको त्यो पुस्ता नष्ट भइसकेको थियो । 15 त्यस बाहेक, तिनीहरूलाई नष्ट नपारूजेल परमप्रभुको हात त्यो पुस्ताको विरुद्धमा थियो । 16 जब मानिसहरूका विचबाट लडाइङ्को लागि योग्य सबै मानिस मरेर गए, 17 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, 18 'आज तिनीहरूले मोआबको सिमाना आर सहरलाई पार गर्नुपर्छ । 19 तिमीहरू अम्मोनका मानिसहरूको सिमानामा आइपुदा तिनीहरूलाई दुःख नदेओ वा तिनीहरूसित लडाई नगर । अम्मोनीहरूको कुनै पनि भूमि म तिमीहरूको अधिकारको रूपमा दिन्नै । किनकि मैले यो देश लोतका सन्तानहरूलाई अधिकारको रूपमा दिएको छु ।' 20 (त्यसलाई पनि रपाईहरूको देश तानिन्थ्यो । त्यहाँ पहिले रपाईहरू बस्थे, तर अम्मोनीहरूले तिनीहरूलाई जमजुमीहरू भन्दथे । 21 तिनीहरू पराक्रमी, असङ्ख्य र अनाकीहरूङ्गै अग्ला-अग्ला थिए । तर परमप्रभुले अम्मोनीहरूको सामुन्ने तिनीहरूलाई नष्ट गरिदिनुभयो र तिनीहरूले यिनीहरूलाई धधाएर तिनीहरू यिनीहरूको ठाउंमा बसे । 22 परमप्रभुले सेइरमा बस्ने एसावका सन्तानहरूके सामुन्ने होरीहरूलाई नष्ट गरी तिनीहरूको ठाउंमा यिनीहरूलाई राख्नुहुँदा यिनीहरूका लागि पनि यसै गर्नुभयो । यिनीहरू आजसम्म यहाँ बसोबास गर्दै छन् । 23 गाजासम्म टाढा गाउँहरूमा बस्ने अच्छीहरूलाई कप्तोराबाट आएका कप्तोरीहरूले नष्ट पारी तिनीहरूको ठाउंमा बसोबास गरे ।) 24 'अब उठेर आफ्ना यात्रा थाल अनि अर्नानको बैंसी पार गर । हेर, मैले हेश्बोनका राजा एमोरी सीहोन र त्यसको देश तिमीहरूलाई दिएको छु । यसलाई कब्जा गर्न थाल र त्योसित लडाई गर । 25 पुरै आकाशमुनि भएका

जाति-जातिहरूमा म तिमीहरूको डर र त्रास हाल्न सुरु गर्ने छु । तिनीहरूले तिमीहरूको बारेमा भएको खबर सुनेर थरथर काम्ने छन् अनि तिमीहरूको कारणले विचलित हुने छन् ।' 26 मैले कदेमोताको उजाड-स्थानबाट हेश्बोनका राजा सीहोनलाई शान्तिका वचनहरूसहित सन्देशवाकहरू पठाए, 27 'मलाई तपाईंको देश भएर जान दिनुहोस । म लोकमार्ग भएर जानेछु । म दाहिने र देव्रे लाने छैन । 28 खानाको लागि तपाईंले मलाई पैसामा खाना बेन्हुन्हो छ र पिउनको लागि पैसामा पानी दिनुहुन्हो छ । केवल मलाई तपाईंको देश भएर जान दिनुहोस । 29 जसरी सेइरमा बस्ने एसावका सन्तानहरू र आर सहरमा बस्ने मोआबीहरूले मेरो निमित गरेरथ त्यसै गरी मैले यर्दन पार गरी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनुहुन्हो देशमा नपुसेसम्म त्यसै गर्नुहोस ।' 30 तर हेश्बोनका राजा सीहोनले हाम्रो कुरा सुनेनन र हामीलाई तिनको बाटो भएर जान दिएनन । किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिनको मन कठोर बनाइदिनुभएको थियो र तिनको हृदय हठी बनाइदिनुभएको थियो ताकि तिमीहरूको शक्तिद्वारा उहाँले तिनलाई पराजित गर्नुभएको होस । जस्तो उहाँले आजको दिनसम्म गर्नुभएको छ । 31 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'हेरु, मैले तैरे सामुने सीहोने र त्यसको देश ताँलाई दिन थालेको छु । यस देशमाथि तेरो अधिकार होस भनेर यसलाई कब्जा गर्न थाल ।' 32 तब सीहोन आफ्ना सबै मानिस लिएर यहसा भन्ने ठाउंमा हाम्रो विरुद्धमा लडन आए । 33 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तिनलाई हाम्रो हातमा सुम्पिदिनुभयो र हामीले तिनी, तिनका छोराहरू र तिनका सबै मानिसलाई पराजित गर्याँ । 34 त्यस बेला हामीले तिनका सबै सहर कब्जा गरी हेरेर सहर, पुरुष र स्त्रीहरू अनि बालबच्चाहरूलाई पूर्ण रूपले नष्ट पार्याँ । एउटै पनि बाँचेन । 35 आफ्ना निमित लुटोको मालको रूपमा लगेका गाईवस्तु र सहरबाट लुटिएका मालहरू मात्र हामीले लियाँ । 36 अर्नोन बैंसीको छेउमा भएको अरोएरदेखि र बैंसीमा भएको सहरदेखि गिलादसम्म हामीले कब्जा गर्न नसक्ने कुनै सहर थिएन । परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले ती हाम्रा हातमा दिनुभयो । 37 केवल अम्मोनका सन्तानहरूको देशसाथै यब्बोक नदीका सबै किनाराका जग्गा अनि पहाडी देशका सहरहरू जहाँ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले जान हामीलाई निषेध गर्नुभयो थियो, त्यहाँ तिमीहरू गएनौ ।

3 तब हामी फर्केर बाशानको बाटोतर्फ लाग्याँ । बाशानका राजा ओग र तिनका मानिसहरू एद्दैमा हामीलाई आक्रमण गर्न आए । 2 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'त्यसदेखि नडार । किनकि मैले ताँलाई त्यसमाथि विजय दिएको छु, र तेरा सबै मानिस र त्यसको भूमि तेरो नियन्त्रणमा राखिदिएको छु । ताँले हेश्बोनमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई गरेजस्तै त्यसलाई गर्ने छस ।' 3 त्यसैले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई बाशानका राजा ओग र तिनका सबै मानिसमाथि विजय दिनुहाई हाम्रो नियन्त्रणमा दिनुभयो । हामीले एउटै पनि नछाडि तिनका मानिसहरूलाई मार्याँ । 4 त्यस बेला हामीले तिनका सबै सहर कब्जा गर्याँ । हामीले बाशानमा अर्नोबको राज्यसाथै ओगको राज्य गरी एउटै पनि नछाडि सबै साठीवटा सहरलाई कब्जा गर्याँ । 5 यी सबै सहर अग्ला-अग्ला पर्खालिले थेरिएका, प्रवेशद्वार र बारहरू भएका सहरहरू थिए । यीबाहेक पर्खाल नलगाइएका थेरै सहरहरू पनि थिए । 6 हामीले हेश्बोनका राजालाई गरेजस्तै तिनीहरूका पुरुष र स्त्रीहस्साथै स-साना बालबच्चालाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्याँ । 7 तर सबै गाईवस्तु र सहरका धनमाल भने लुटको मालको रूपमा हामीले लियाँ । 8 त्यस बेला हामीले एमोरीहरूका दुई राजाका हातबाट यर्दन पारिको अर्नोनको बैंसीदेखि हेम्नन डाँडासम्मको देश कब्जा गर्याँ । 9 (हेम्नोनलाई सीदेमीहरूले सिरिओन र एमोरीहरूले सेनरी भन्दछन्) । 10 हामीले तराईका सबै सहर, सबै गिलाद, सबै बाशान, सलका र एद्रीसम्मका इलाकाहरू अनि बाशानमा भएका ओग राज्यका सबै सहर कब्जा गर्याँ । 11 (रपाईहरूमा केवल बाशानका राजा जीवित रहे । तिनको पलड्ग फलामको थियो । मानिसहरूको व्यवस्था

नापअनुसार यो नौ हात लामो र चार हात चौडा थियो । के अम्मोनका सन्तानहरू रब्बामा नै बस्थेन् र? । 12 त्यस बेला हामीले अधिकारको रूपमा लिएको देश अर्थात् अर्नोनको बैंसीनेर अरोएदेखि गिलादको पहाडी देशको आधा भाग र यसका सहरहरू मैले रुलेनीहरू र गादीहरूलाई दिएँ । 13 गिलादको बाँकी भाग र सम्पूर्ण बाशान अर्थात् ओगको राज्य (अर्गोवको सम्पूर्ण राज्य र सम्पूर्ण बाशान) मैले मनशेशको आधा कुललाई दिएँ । (उही क्षेत्रलाई रपाईहरूको देश भनिन्छ । 14 मनशेशका सन्तान याईरले गंधश्री र माकातीहरूको सिमानासम्म अर्गोवको सारा राज्य कब्जा गरे । तिनले त्यस क्षेत्र र बाशानलाई आफ्नै नाँद्वारा हब्बात-याईर नाउँ दिए जसलाई आजसम्म उही नामले चिनिन्छ ।) 15 मैले गिलादचाहा माकीरालाई दिएँ । 16 स्वेच्छाहरू र गादीहरूलाई मैले गिलादेखि अर्नोन बैंसीसम्म (बैंसीको मध्य भाग त्यस इलाकाको सिमाना थियो) र यब्बोक नदी (जुन अम्मोनीहरूको सिमाना थियो) दिएँ । 17 यसको अर्को सिमाना किन्नरेतेखि पिसगा टापुको पूर्वपट्टि रहेको भीरमुनि अराबा समुद्र (अर्थात् खारा समुद्र) सम्म अर्थात् यर्दन नदीको बैंसीको मैदान थियो । 18 त्यस बेला मैले तिमीहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिएँ, 'परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यो देश अधिकार गर्न दिनुभएको छ । सबै योद्वाहरू इसाएलका मानिसहरू अर्थात् तिमीहरूका दाजुभाइहरूका सामु हतियार भिरेर जानुपर्छ । 19 तर तिमीहरूका पल्लीहरू, तिमीहरूका बालबच्चाहरू र तिमीहरूका गाईवस्तु (तिमीहरूसित थुप्रै गाईवस्तु छन् भनी मलाई थाहा छ) मैले तिमीहरूलाई दिएका सहरहरूमा बस्ने छन् । 20 परमप्रभुले तिमीहरूलाई झाँ तिमीहरूका दाजुभाइहरूलाई विश्राम नदिनुभएसम्म र परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहुने यर्दनपारिको भूमि तिमीहरूलाई अधिकार गर्न नदिनुभएसम्म तिमीहरूले यसो गर्नु । तब मैले तिमीहरूलाई अधिकारामा दिएको देशमा तिमीहरू हरेक फक्केर आउने छै । 21 त्यस बेला मैले यहोशुलाई यसो भनेर आज्ञा दिएँ, 'परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी दुई राजालाई गर्नुभएका सबै कुरा तिप्री आफ्नै आँखाले देखेका छन् । अब तिमीहरू पारि जाँदा सबै राज्यलाई पनि परमप्रभुले उही गर्नुहोने छ । 22 तिनीहरूदेखि नडराओ किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै तिमीहरूको पक्षमा लडनुहोने छ । 23 त्यस बेला मैले परमप्रभुलाई यसो भनेर बिन्ती चढाएँ, 24 हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना दासलाई तपाईंको महानता र तपाईंको शक्तिशाली हात देखाउन थाल्नुभएको छ किनकि स्वर्ग र पृथ्वीमा त्यस्तो कुनचाहिँ देव छ जसले तापाईंले गर्नुभएका शक्तिशाली कार्यहरू गर्न सक्छ? 25 म बिन्ती गर्दछु, कि मलाई आपि गएर यर्दनपारिको त्यो देश, असल पहाडी देश र लेबनान पनि देख दिनुहोस् । 26 तर तिमीहरूका कारणले परमप्रभु मसित रिसाउनुभयो । उहाँले मेरो कुरा सुन्नुभएन । परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'तेरो लागि यति नै पैर्याप्त होस् । अब देखि उसो यस विषयमा मसित नबोल् । 27 पिसगाको टाकुरामा उक्केर तेरा आँखाले हेर् किनकि त यर्दनपारि जान पाउने छैनस् । 28 बरु, यहोशुलाई निर्देशन दिनू र त्यसलाई उत्साह दिएर बलियो पार्नु किनकि त्यो यो जातिको अगिअगि पारि जाने छ, र त्यसले नै ताँल देखेको यो देश तिनीहरूलाई अधिकार गर्न लाउने छ । 29 त्यसैले हामी बेथ-पोरको सामुन्नेको बैंसीमा बस्याँ ।

4 अब हे इसाएली हो, मैले तिमीहरूलाई सिकाउनै लागेका विधिविधानहरूलाई सुन् । तिनको पालन गरी तिमीहरू जीवित होइ र परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाको परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाम्नुभएको देशमा गएर त्यसलाई अधिकार गर । 2 मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका वचनहरूमा नथानु न त तीवाट घटाउनू ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाम्नुभएका आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गर्न सक । 3 बाल-पोरको कारणले परमप्रभुले के गर्नुभयो, त्यो तिमीहरूका आँखाले देखेका छन् । पोरको बाल देवतालाई पछ्याउने सबै मानिसलाई परमप्रभु

तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूकै बिचबाट नष्ट पारिदिनुभयो । 4 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित टाँसिनेहरूमध्ये हरेक आज जीवित छ । 5 हेर, परमप्रभु मेरा परमेश्वरले मलाई आज्ञा गर्नुभएँझै मैले तिमीहरूलाई विधिविधानहरू सिकाएको छु, कि तिमीहरूले अधिकार गर्न लागिरहेको देशमा तिमीहरू प्रवेश गर्दा तिमीहरूले ती पालन गर्नुपर्छ । 6 त्यसकारण ती मान र पालन गर । किनकि जाति-जातिहरूको दृष्टिमा यो तिमीहरूको बुद्धि र समझशक्ति हुने छ जसले यी सबै विधिविधानको बरिमा सुनेर यसो भन्ने छन्, 'निश्चय नै, यो महान् जाति बुद्धिमानी र समझशक्ति भएको जाति रहेछ ।' 7 किनकि हामीले जालिसेकु पुकारा गर्दा हाम्रा परमप्रभु परमेश्वर जाति नजिक हुनुहुँछ, त्यात अर्को कुन जातिको ईश्वर नाजिक छ? 8 आज मैले तिमीहरूका सामु राखिरहेको यो व्यवस्थाजस्तै धार्मिक विधिविधान भएको कुनचाहिँ अर्को महान् जाति छ? 9 केवल ध्यान देओ र आ-आफूलाई होसियारीपूर्वक पहरा देओ ताकि तिमीहरूका आँखाले देखेका कुराहरू तिमीहरूले नविस र तिमीहरूका जीवनभरि ती तिमीहरूका हृदयबाट नजाउन् । बरु, ती तिमीहरूका छोराछोरीहरू र नातिनातिहरूलाई सिकाओ । 10 होरेबामा तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु उभिएको दिनमा परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, 'मानिसहरूलाई जम्मा गर र म तिमीहरूलाई मेरा वचन सुन्ने बनाउने छु ताकि यस पृथ्वीमा तिनीहरू बाचुङ्जेलसम्म तिनीहरूले मेरो भय मान्न सिक्नू र तिनीहरूका छोराछोरीहरूलाई सिकाउन सकून् ।' 11 तिमीहरू पर्वतको फेदको नजिक आएर उभियौ । पर्वतमा आगो दक्केर आकाशको बिचसम्म पुग्यो, अनि बाक्तो अन्धकार र बादल आयो । 12 आगोको बिचबाट परमप्रभु तिमीहरूसित बोल्नुभयो । तिमीहरूले बोलिएको वचनको आवाज सुन्न्यौ तर त्यहाँ तिमीहरूले कुनै स्वरूप देखेनै । तिमीहरूले आवाज मात्रै सुन्न्यौ । 13 उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूले पालन गर्नुपर्न उहाँको करार अर्थात् दस आज्ञाको धोषणा गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई दुईवटा शिला-पाटीमा लेख्नुभयो । 14 तिमीहरूलाई विधिविधानहरू सिकाउन त्यस बेला परमप्रभुले मलाई आज्ञा दिनुभयो ताकि पारि गएर तिमीहरूले अधिकार गर्न लागिरहेको देशमा ती पालन गर्न सक । 15 त्यसैले तिमीहरूले अधिकार गर्न आपारिहेको देशमा ती पालन गर्न सक । 15 त्यसैले तिमीहरूले अधिकार गर्न आपालाई ध्यान देओ किनकि त्यस दिन होरेबामा परमप्रभु आगोको बिचबाट तिमीहरूसित बोल्नुहुँदा तिमीहरूले कुनै स्वरूप देखेनै । 16 कुनै पुरुष वा स्त्रीको स्वरूपमा वा खोपेर कुनै पनि प्रतिमा बनाएर वा 17 पृथ्वीमा कुनै पशुको स्वरूप वा आकाशमा उड्ने कुनै चाराचुरुडी वा 18 भूझ्मा घस्ने कुनै पनि प्राणी वा पृथ्वीमुनि पानीमा भएको कुनै पनि माछाको प्रतिमा बनाएर तिमीहरूले आपालाई भ्रष्ट नपार । 19 पुरे आकाशमुनि सबै जातिलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुभएका सूर्य, चन्द्रमा वा ताराहरूसाथै सबै आकाशीय पिण्डहरू देखेर तिनको पुजा आराधना गर्न आपना आँखा माथि नउठाओ । 20 तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको आपनै निज सम्पत्ति (जस्तो आज तिमीहरू छौ) बनाउन आगोको भट्टी अर्थात् तिमिलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुभएको देशमा जान नपाउने गरी उहाँले शथप खानुभयो । 22 बरु, म यस देशमै मर्नुपर्छ । म यर्दनपारि जान पाउने छैन । तर तिमीहरू त्यस असल देशमा गएर त्यसको अधिकार गर्ने छै । 23 सावधान बस ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित बाँध्नुभएको करार तिमीहरूले नभुल र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई निषेध गर्नुभएको कुनै पनि कुराको प्रतिमूर्ति नबनाओ । 24 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर भस्म पार्ने आगो र डाही परमेश्वर हुनुहुँच । 25 तिमीहरूले छोराछोरीहरू र नातिनातिहरू जन्माइसकेपछि तिमीहरू लामो समयसम्म त्यस देशमा बस्दा तिमीहरूले आपालाई भ्रष्ट पारि खोपेर कुनै पनि कुराको प्रतिमूर्ति बनाएर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको दृष्टिमा दुष्ट काम गरी उहाँलाई चिन्द्यायौ भने म आज स्वर्ग र पृथ्वीलाई

तिमीहरूका विरुद्धमा साक्षी राख्दूछु, 26 कि जुन देश अधिकार गर्न तिमीहरू यर्दनपारि जाँदै छौं त्यस देशबाट तिमीहरू चाँडै नै पूर्ण रूपमा नष्ट हुने छौं । त्यहाँ तिमीहरू लामो समयसम्म बाँच्ने छैननै, तर तिमीहरू पूर्ण रूपमा नष्ट हुने छौं । 27 परमप्रभुले तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूका बिचमा तितर-बितर पारिदिनुहोने छ, र उहाँले तिमीहरूलाई धपाउनुभएका जातिहरूका बिचमा तिमीहरूका सङ्ख्या थेरै हुने छ । 28 त्यहाँ तिमीहरूले मानिसहरूका हातले बनाइएका काठ र ढुगाका अन्य देवताहरूको सेवा गर्ने छौं जसले न देख्छन् न सु-छन् न खान्छन्, न त सुँछन् । 29 तर त्यहाँबाट नै तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको खोजी गर्ने छौं र तिमीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले उहाँको खोजी गर्दा तिमीहरूले उहाँलाई भेटाउने छौं । 30 ती पछिल्ला दिनमा तिमीहरू सङ्कटमा हुँदा र यी सबै कुरा तिमीहरूमा आइपर्दा तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा फर्की उहाँको आवाज सुन्ने छौं । 31 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कुपालु हुनुहूच्छ । उहाँले तिमीहरूलाई त्यागनुहोने छैन न त नष्ट गर्नुहोने छ न तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित बाँध्नुभएको करारलाई भुल्नुहोने छ । 32 अब के पहिले कहिल्यै यस्तो महान् घटना भएको थियो वा यस्तो कहिल्यै सुनिएको थियो? तिमीहरूभद्र अगि बितेका दिनहरू अर्थात् परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिस सङ्जनुभएको दिनको बारेमा सोधपुछ गर । आकाशको एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म सोधपुछ गर । 33 तिमीहरूले सुनेजस्त आगोको बिचबाट परमेश्वर बोल्नुभएको सुनेर के कुनै जाति कहिल्यै जीवित भएको छ? 34 वा मिश्रमा तिमीहरूका आँखाकै सामुन्ने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले गर्नुभएङ्गी परीक्षा, चिन्ह, आश्चार्य, लडाँ, शक्तिशाली हात, पसारिएको पाखुरा र महान् त्रासहरूद्वारा अर्को जातिको बिचबाट आप्नो लागि एउटा जातिलाई लिएर आउन के परमेश्वरले कहिल्यै कोसिस गर्नुभएको छ? 35 तिमीहरूलाई नै यी कुराहरू देखाइ ताकि तिमीहरूले परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहूच्छ र उहाँबाहेक अरु कोही ईश्वर छैन भनी तिमीहरूले जान्न सक । 36 तिमीहरूलाई निर्देशन दिन उहाँले स्वर्गबाट आप्नो आवाज तिमीहरूलाई दिनुभयो । पृथ्वीमा उहाँले आप्नो दन्कने आगो तिमीहरूलाई देखाउनुभयो । तिमीहरूले आगोको बिचबाट उहाँका वचन सुन्न्यो । 37 उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रेम गर्नुभएकाले उहाँले तिमीहरूका सन्तानहरूलाई चुन्नुभयो अनि उहाँको उपस्थिति र महाशक्तिसहित तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनुभयो । 38 उहाँले तिमीहरूकै सामु तिमीहरूभन्दा शक्तिशाली र महान् जातिलाई धपाइदिनुभयो ताकि तिमीहरूलाई भित्र लाई सम्पत्तिको रूपमा तिमीहरूको देश दिन सङ्कू-जस्तो आज उहाँले गर्नुभएको छ । 39 त्यसकारण आज यो जान र हृदयमा राख कि परमप्रभु नै माथि स्वर्ग र तल पृथ्वीमा परमेश्वर हुनुहूच्छ र अहु कोही छैन । 40 आज मैले तिमीहरूलाई दिएका विधिविधानहरू तिमीहरूले पालन गर ताकि तिमीहरू र तिमीहरू पछि आउने तिमीहरूको लोरालोरीहरूको भलो होस् अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले सदाको निर्मित तिमीहरूलाई दिनभएको देशमा तिमीहरूको आयु लामो होस् । 41 तब मोशाले यर्दनको पूर्वपट्टि तिनवटा सहर छाने 42 ताकि कुनै पनि व्यक्तिले पहिले दुश्मनी नभएका अर्को व्यक्तिलाई अजान अवस्थामा मारेको खण्डमा त्यहाँ भागेर जान सकोस् । यी सहरमध्ये कुनै एउटामा भागेर त्यसले आप्नो ज्यान बचाउन सक्यो । 43 यी सहरहरू पिनै थिएः रूबेनीहरूका लागि उजाड-स्थानमा मैदानको बेसर, गादीहरूका लागि गिलादको रामोत र मनश्शेका सन्तानहरूका लागि बाशानको गोलान । 44 मोशाले इसाएलका मानिसहरूका सामु राखिदिएको व्यवस्था यही हो । 45 इसाएलीहरू मिश्रबाट आउदा तिनले तिनीहरूलाई दिएका करारका आजाहरू, व्यवस्थाहरू र अन्य आजाहरू यी नै हुन् । 46 तिनीहरू हेश्बोनमा बस्ने एपोरीहरूका राजा सीहेननको देश बेथ-पोरको सामुन्ने यर्दनको पूर्वपट्टि छाँडा मोशाले यी आजाहरू दिएका थिए । मोशा र इसाएलीहरू मिश्रबाट आउदा तिनले यी राजालाई हराएका थिए । 47 तिनीहरूले तिनको देश र बाशानका राजा ओगको देशमाथि अधिकार गरे ।

यी एमोरीहरूका दुई राजा थिए जो यर्दनपारि पूर्वपट्टि बस्थे । 48 यो क्षेत्र अर्नोनको बैंसीको छेउमा रहेको अर्नोनदेखि सियोन पर्वत (अर्थात् हेर्मोन पर्वत) सम्म 49 र यर्दनपारि पूर्वपट्टि यर्दन नदीको बैंसीको मैदानका सबै भूभागदेखि अराबाको समुद्रसम्म र पिसागा टापुको भिरसम्म पर्थ्यो ।

5 मोशाले सारा इसाएलीलाई बोलाएर भने, “हे इसाएल हो, आज मैले तिमीहरूलाई दिने विधिविधानहरू सुन ताकि तिनलाई जानेर तिमीहरू आज्ञाकारी बन्न सक । 2 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले होरेमा हामीसित करार बाँध्नुभयो । 3 परमप्रभुले यो करार हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित बाँध्नुभएन, आज हामी बाँचकाहरू सबैसित बाँध्नुभयो । 4 पर्वतमा परमप्रभु आगोको बिचबाट तिमीहरूसित आमनेसामने बोल्नुभयो । 5 त्यस बेला उहाँको वचन प्रकट गर्न म परमप्रभु र तिमीहरूका बिचमा उभाइँ किनकि आगोको कारणले गर्दा तिमीहरू डराएका थियौ, र तिमीहरू पर्वतमा उक्लेर गएनौ । परमप्रभुले भन्नुभयो, 6 तिमीहरूलाई मिश्रदेश अर्थात् दासत्वको देशबाट ल्याउने म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । 7 तिमीहरूले मेरो सामु अन्य कुनै देवी-देवता मान्नू । 8 आप्नो निर्मित खोपेर माथि स्वर्गमा वा तल पृथ्वीमा वा पानीमूनि भएको कुनै पनि थोकको प्रतिमूर्ति नबनाउनू । 9 तिनीहरूका सामु ननिहरूनू न त तिनीहरूको सेवा गर्नु किनकि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर डाही परमेश्वर हुँ । 10 मलाई धृणा गर्ने पिता-पुर्खाहरूको दुष्टात्मको दण्ड तिमीहरूका सन्तानहरूको तेसो र चौथो पुस्तासम्म दिने छु । 11 तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरो आजाहरू पालन गर्ने हजारौं पुस्तासम्म म मेरो करारको विश्वसनीयता देखाउने छु । 12 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा नलिनू किनकि मेरो नाउँ व्यर्थमा लिने जोसुकैलाई पनि म निरपराध छोड्ने छैनै । 13 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आज्ञा दिनुभएमुताबिक शबाथ-दिन पवित्र राखन याद राख्नू । 13 तिमीहरूले छ दिनसम्म परिश्रम गर्नुपर्छ र तिमीहरूका सबै काम गर्नुपर्छ । 14 तर सातोचाहिँ दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको शबाथ हो । यस दिनमा तिमीहरूले, तिमीहरूका लोरालोरी वा तिमीहरूका कमारा-कमारी वा तिमीहरूका गोरु, वा तिमीहरूका गाथा वा तिमीहरूका कुनै पनि गाईवस्तु वा तिमीहरूको सहभित्र भएका परदेशीले कुनै काम नगरोस् । तिमीहरूका कमारा-कमारिले पनि तिमीहरूसँग विश्राम गर्नू । 15 तिमीहरू मिश्र देशमा कमारा थियौ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले शक्तिशाली हात र फैलिएको पाखुराद्वारा तिमीहरूलाई त्यहाँबाट ल्याउनुभयो भनी याद राख्नू । त्यसकारण, शबाथ-दिन मान्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएङ्गी आप्ना बुबा र आमालाई आदर गर्न ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको देशमा तिमीहरूको आयु लामो होस् र तिमीहरूको भलो होस् । 17 हत्या नगर्नू । 18 व्यभिचार नगर्नू । 19 चोरी नगर्नू । 20 आप्नो छिमेकीको विरुद्धमा झूटो गवाही नदिनू । 21 आप्नो छिमेकीको पनीको लालच नगर्नूँ आप्नो छिमेकीको घरको लालच नगर्नूँ, त्यसको खेत, कमारा, कमारी, गोरु, गथा वा कुनै पनि थोकको लालच नगर्नूँ । 22 परमप्रभुले यी वचनहरू पर्वतमा आगोको बिचबाट घोर अन्धकारमा बादलबाट तिमीहरूका सारा समुद्रयलाई ठुलो सोरमा भन्नुभयो । उहाँले अरु कुनै पनि वचन थपनुभएन । उहाँले दुर्घटा शिला-पाटीमा ती लेख्नुभयो र मलाई दिनुभयो । 23 पर्वत जलिरहँदा अन्धकारको बिचबाट तिमीहरूले आवाज सुन्दा तिमीहरूका सबै धर्म-गुरु र तिमीहरूका कुलहरूका नायकहरू मकहाँ आयो । 24 तिमीहरूले भन्न्यौ, ‘हेर, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई उहाँको महिमा र उहाँको महान्ता देखाउनुभएको छ, र आगोको बिचबाट हामीले उहाँको आवाज सुनेका छौं । परमेश्वर मानिसहरूसित बोल्नुहूँदा पनि तिमीहरू जीवितै रहन सक्छन भनी आज हामीले देखेका छौं । 25 तर हामी किन मर्नै? किनकि यो महाअग्निले हामीलाई भस्म पार्नै छ । हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आवाज अझै

सुन्याँ भने हामी मर्ने छाँ । 26 किनकि आगोको बिचाट जीवित परमेश्वरको वचन सुनेर पनि हामीजस्तै बाँच्ने कुनचाहिं प्राणी होला? 27 जानुहोस् र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले भन्नुहुने हरेक कुरो सुन्नुहोस् । परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तपाईलाई भन्नुने हरेक कुरो हामीलाई दोहोच्याउनुहोस् । हामी यसलाई सुने छाँ र पालन गर्ने छाँ । 28 तिमीहरू मसित बोल्दा परमप्रभुले तिमीहरूका वचन सुन्नुभयो । उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'यी मानिसहरूले तैलाई भनेका वचनहरू मैले सुनेको छु । तिनीहरूले भनेका कुरा असल थिए । 29 मेरो आदर गर्ने र सधै मेरा सबै आज्ञा मान्ने हृदय तिनीहरूमा भइदिए त तिनीहरू र तिनीहरूका छोराछोरीहरूको सदासर्वदा भलो हुनेथियो । 30 गएर तिनीहरूलाई भन्, 'तिमीहरूका पालहरूमा फर्क' । 31 तर ताँचाहिं मेरो नजिक खडा हो, र म ताँलाई सबै आज्ञा र विधिविधान दिने छु जुन तैले तिनीहरूलाई सिकाउने छस् ताकि मैले तिनीहरूलाई अधिकारको लागि दिने देशमा तिनीहरूले यी पालन गर्नु । 32 त्यसकारण, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएका आज्ञाहरू पालन गर । 33 तिमीहरू दायाँ र बायाँ नलाग । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आज्ञा दिनुभएका सबै मार्गमा हिँड ताकि तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा तिमीहरू बाँम सक, र तिमीहरूको भलो होस् अनि तिमीहरूको आयु लामो होस् ।

6 अब यर्दन पारि गई तिमीहरूले अधिकार गर्न लागेको देशमा तिमीहरूले पालन गर्नु भनी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिकाउन भनी मलाई दिनुभएका आदेश र विधिविधानहरू यिनै हुन् । 2 तिमीहरूको आयु लामो होस् भनेर तिमीहरू, तिमीहरूका छोराछोरीहरू, तिमीहरूका नातिनातिनाहरूले जीवनभरि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आदर गर्नु र उहाँका सबै विधान र आज्ञा मान्नु । 3 त्यसकारण, हे इसाएल हो, तिनलाई सुन र पालन गर ताकि परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको दूध र मह बाने देशमा तिमीहरूको भलो होस् र तिमीहरू गुणात्मक रूपमा वृद्धि हुन सक । 4 हे इसाएल हो, सुनः परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटे हुन्नुच्छ । 5 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आप्नो सारा हृदय, सारा प्राण र सारा शक्तिले प्रेम गर्नु । 6 आज मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका यी वचनहरू तिमीहरूका हृदयमा राख । 7 अनि तिमीहरूले आप्ना छोराछोरीहरूलाई ती मेहनतसाथ सिकाउनु । तिमीहरू आप्ना धरमा बस्दा, बाटोमा रिँडिदा सुन्दा र उद्दा तिमीहरूले तिनके चर्चा गर्नु । 8 तिमीहरूले चिन्हको रूपमा तिनलाई हातमा बाँध्नु र तिमीहरूका आँखाका बिचमा तिनले पट्टको काम गर्नु । 9 तिमीहरूले तिमीहरूका धरका चौकोस र ढोकाहरूमा ती लेख्नु । 10 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अर्थात् अन्नाहाम, इस्हाहाक र याकूबसित तिमीहरूलाई दिन्दु भनी शपथ खानुभएको तिमीहरूले नबनाएका अनि तुला 11 र ज्यादै रामारामा सहरहरू भएको देशमा ल्याउन्हाँदा जहाँ तिमीहरूले नबनाएका सबै किसिमका असल थोकहरूले घरहरू भरिपूर्ण हुने छन्, तिमीहरूले नखनेका इनारहरू हुने छन् र तिमीहरूले नरोपेका दाखबारी र जैतूनका रुखहरू हुने छन्, ती तिमीहरूले खाने छौ र तृप्त हुने छौ, 12 तब तिमीहरूलाई मिश्र देश अर्थात् दासत्वको देशबाट ल्याउन्हुने परमप्रभुलाई नविर्सन होसियार होआ । 13 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आदर गर्नुः उहाँको मात्र आराधना गर्नु र उहाँको नाउँमा शपथ खानु । 14 तिमीहरूका वरिपरि भएका जाति-जातिहरूका देवी-देवताहरूस्को पछि नलान्न, 15 किनकि तिमीहरूका बिचमा रहनुने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर डाही परमेश्वर हुन्नुच्छ । तिमीहरूले त्यसो गय्यौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको क्रोध तिमीहरूका विरुद्धमा दन्क्ने छ र उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीको धूलोबाट दन्ष्ट पार्नुहुने छ । 16 मस्साहमा परीक्षा गरेझौं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको परीक्षा नगर्नु । 17 तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरू, उहाँका गम्भीर आदेशहरू र उहाँका विधिहरू दत्तचित्तसाथ पालन

गर्नु । 18 तिमीहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक र असल छ, त्यही गर्नु ताकि तिमीहरूको भलो होस् र परमप्रभुले तिमीहरूका पुर्खाहरूसित शपथ खानुभएको देशमा गएर यसको अधिकार गर्न सक, 19 अनि परमप्रभुले भन्नुभएँ तिमीहरूले तिमीहरूका सबै शत्रुहरूलाई धपाउन सक । 20 भावी दिनमा तिमीहरूले तिमीहरूका छोरालाई, 'परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तपाईलाई दिनुभएका करारका आदेशहरू, विधिविधानहरू के-के हुन?' भनी सोध्या 21 तिमीले आफ्नो छोरालाई भन्नू 'हामी मिश्रमा फारोका कमाराहरू थियो । परमप्रभुले हामीलाई शक्तिशाली हातद्वारा मिश्रबाट ल्याउनुभयो, 22 र उहाँले हाम्रा आँखाकै सामु मिश्रमा फारो र तिनका सबै घरानामाथि महान् र डरलाम्दा चिन्हसाथ आशच्यरहरू देखाउनुभयो । 23 उहाँले हामीलाई त्याहाँबाट बाहिर ल्याउनुभयो ताकि हाम्रा पुर्खाहरूसित शपथ खानुभएको देशभित्र उहाँले हामीलाई ल्याउन सक्नुभएको होस् । 24 परमप्रभुले सधै यी सबै विधिविधान मान्न, हाम्रो भलाइको लागि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको भय मान्न हामीलाई आज्ञा दिनुभएको छ ताकि आजस्तै उहाँले हामीलाई जीवित राख्नुभएको होस् । 25 हामीले उहाँले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएँ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु यी सबै आज्ञा मान्याँ भने यो हाम्रो धार्मिकता हुने छ ।'

7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले अधिकार

गर्ने देशमा ल्याउन्हाँदा उहाँले तिमीहरूके सामु तिमीहरूभन्दा महान् र शक्तिशाली सात ताति हतिही, गिराशी, एमोरी, कनानी, परिज्जी, हिव्वी र यबूसीहरूलाई धपाउनुहुने छ । 2 तिमीहरूले तिनीहरूलाई पराजित गर्दा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले नै तिनीहरूलाई तिमीहरूकहाँ सुम्पिदिन्हुने छ र तिमीहरूले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गर्नु । तिनीहरूसित कुनै करार नवाँध्नू र तिनीहरूलाई कृपा नदेखाउनु । 3 तिनीहरूसित विवाहको कुनै बन्दोवस्त नमिलाउनु । तिमीहरूले आप्ना छोराहरू तिनीहरूका छोराहरूलाई नदिन्नु र आप्ना छोराहरूका निम्ति तिनीहरूका छोरीहरू नलिनू । 4 किनकि तिनीहरूले तिमीहरूका छोराहरूले अरु देवी-देवताहरूलाई पुज्नु भनेर मलाई पछाउन्दबाट तिनीहरूलाई तर्काउने छन् । त्यसैले परमप्रभुको क्रोध तिमीहरूको विरुद्धमा दन्क्ने छ, र उहाँले तत्काल तिमीहरूलाई नष्ट गर्नुहुने छ । 5 तिनीहरूसित यसरी व्यवहार गर्नुः तिनीहरूका वेदीहरू भत्काइदिन्नूः तिनीहरूका ढुङ्गाका खम्बाहरू टुकाटुका पारिदिन्नूः तिनीहरूका अशोरा देवीका खम्बाहरू कारोर ढालिदिन्नू र तिनीहरूका मूर्तिहरू आगमो जलाइदिन्नू । 6 किनकि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका निम्ति अलग गरिएका जाति है । उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीको धरातलमा भएका अन्य कुनै पनि जातिहरून्दा उहाँको जातिको रूपमा अधिकार हुन चुन्नुभएको छ । 7 अरु जातिहरून्दा तिमीहरू सङ्ख्यामा धेरै भएकाले परमप्रभुले तिमीहरूलाई प्रेम देखाउनुभएको होइन वा चुन्नुभएको होइन किनकि तिमीहरू सबै जातिहरून्दा सङ्ख्यामा थोरै छौ । 8 तर उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुने भएकोले र उहाँले तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूसित खानुभएको धरातलमा भएका अन्य कुनै पनि जातिहरून्दा उहाँको जातिको रूपमा अधिकार हुन चुन्नुभएको छ । 7 अरु जातिहरून्दा तिमीहरू सङ्ख्यामा धेरै भएकाले परमप्रभुले तिमीहरूलाई प्रेम देखाउनुभएको होइन वा चुन्नुभएको होइन किनकि तिमीहरू सबै जातिहरून्दा तिमीहरूलाई चुन्नुभएको हो । 9 त्यसकारण, परमप्रभुले तिमीहरूलाई शक्तिशाली हातले बाहिर ल्याउनुभएको छ, र दासत्वको घर अर्थात् दासत्वको देशबाट ल्याउन्हुने परमप्रभुलाई नविर्सन होसियार होआ । 10 तर उहाँको अवहेलना गर्नुहुन्छ उहाँले बदला लिनुहुने छ वा तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुने छ । उहाँको अवहेलना गर्नेहरू जोकसैप्रति पनि उहाँ सहनशील हुन्नुहुन्न । उहाँले त्यसको बदला लिनुहुने छ । 11 त्यसकारण मैले तिमीहरूलाई दिएका आज्ञा र विधिविधानहरू पालन गर र मान । 12 तिमीहरूले यी विधिविधानहरू सुनेर पालन गय्यौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित बाँध्नुभएको करार र विश्वसनियता उहाँले पुरा गर्नुहुने छ । 13

उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुने छ; आशिष दिनुहुने छ र गुणात्मक रूपमा वृद्धि गराउनुहुने छ । तिमीहरूलाई दिन्छ भनी तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा उहाँले तिमीहरूको शरीरको फल, भूमिको फल, तिमीहरूको अन्न, तिमीहरूको नयाँ दाखमध्य, तिमीहरूको तेल, तिमीहरूको गाईवस्तु र तिमीहरूको बगालालाई वृद्धि गरी आशिष दिनुहुने छ । 14 अरु सबै जातिभन्दा तिमीहरू सुखि हुने छौ । तिमीहरूको बिचमा कोही पनि निसन्तान हुने छैन, र तिमीहरूको गाईवस्तुमध्ये एउटे पनि बैला हुने छैन । 15 परमप्रभुले तिमीहरूबाट सबै रोग लैजानुहुने छ । तिमीहरूले जानेका मिश्रका कुनै पनि खराब रोगहरू तिमीहरूमाथि आउने छैनन, तर तिमीहरूलाई धृणा गर्नेहरूमाथि उहाँले ती ल्याउनुहुने छ । 16 परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुने सबै जातिलाई नष्ट गर्नु, र तिमीहरूलाई दया नदेखाउनु । तिमीहरूको देवी-देवताको पुजा नगर्नु किनकि त्यो तिमीहरूका निमित्त पासो हुने छ । 17 'थी जातिहरू सङ्ख्यामा हामीभन्दा थेरै भएकाले हामीले कसरी धापाउन सकौला' भनी तिमीहरूले आफ्ना हृदयमा सोच्यौ भने पनि 18 तिमीहरूदेखि नडाराओ । परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले फारो र सबै मिश्रीलाई के गर्नुभयो भनी तिमीहरूले याद राख्नु । 19 भयानक दुःखकट्ट, विन्ह, आश्चर्य, शक्तिशाली हात र फैलिएको पाखुगा जसद्वारा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई ल्याउनुभयो, सो तिमीहरूका आँखाले देख्यौ । तिमीहरू डराएका ती सबै जातिलाई पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यसै गर्नुहुने छ । 20 यसबाहेक, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू बाँकी रहुञ्जेलसम्म र तिमीहरूको उपस्थितिबाट नष्ट नहोस भनी तिमीहरू लुकेसम्म तिमीहरूको बिचमा अरिङ्गाल पठाउनुहुने छ । 21 तिमीहरूदेखि नडाराओ किनकि परमप्रभु परमेश्वर तिमीहरूको बिचमा हुनुहुन्छ जो महान् र भययोग्य हुनुहुन्छ । 22 परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूको सामुने तिमीहरूलाई अलिलिम गरेर धापाउनुहुने छ । तिमीहरूले तिमीहरूलाई एके चोटी पराजित गर्ने छैन न नत्रा जङ्गली जनावरहरू तिमीहरूको बिचमा थेरै हुने छन् । 23 तर तिमीहरू तिमीहरूसित युद्ध गर्न जाँदा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूमाथि तिमीहरूलाई विजयी तुल्याउनुहुने छ । 24 उहाँले तिमीहरूका राजाहरूलाई तिमीहरूको शक्तिमुनि ल्याउनुहुने छ र तिमीहरूले आकाशमुनि तिमीहरूका नाउँ मेरिदिने छौ । तिमीहरूलाई नष्ट नगरुञ्जेलसम्म कोही पनि तिमीहरूका सामु खडा हुन सक्दैन । 25 खोपेर बनाइएका तिमीहरूका देवी-देवताहरूको प्रतिमूर्तीहरू जलाइदिनु । तिलाई ढाक्ने सुनचाँदीको लोभ गरेर ती आप्नो निमित्त नराख्नु । तिमीहरूले त्यसो गय्यौ भने तिमीहरू त्यसद्वारा पासोमा पर्ने छौ किनकि यो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निमित्त धृणित कुरो हो । 26 तिमीहरूका धरमा कुनै पनि धृणित वस्तु ल्याएर त्यसको पुजा गर्न नथाल्नु । त्यसलाई पूर्ण रूपमा धृणा गर्नु र तिरस्कार गर्नु किनकि यो विनाशको निमित्त अलग गरिएको हो ।

8 आज मैले तिमीहरूलाई दिने सबै आज्ञा मान्नू ताकि तिमीहरू बाँच सक र वृद्धि हुन सक अनि परमप्रभुले तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा गएर त्यसलाई अधिकार गर्न सक । 2 तिमीहरूलाई विनम्र पार्न र तिमीहरूसे उहाँका आज्ञाहरू मान्छाँ कि मान्दैनै भनेर तिमीहरूका हृदयमा भएको कुरा जाँच गर्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी चालिस वर्षसम्म तिमीहरूलाई उजाड-स्थानमा डोल्याउनुभएका उहाँका सबै मार्गलाई समझ्नू । 3 उहाँले तिमीहरूलाई विनम्र तुल्याउनुभयो; भोकले पीडित तुल्याउनुभयो र मन्न खुवाउनुभयो जसलाई तिमीहरूले विनेका थिएना न त तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले विनेका थिए । मानिस रोटीले मात्र नभई परमप्रभुको मुखबाट निस्केको हेरेक कुराले बाँच्छ भनी तिमीहरूलाई बुझाउन उहाँले यसो गर्नुभयो । 4 ती चालिस वर्षसम्म तिमीहरूका लुगा च्यातिएर जिरेन न त तिमीहरूको गोडा सुनियो । 5 बुबाले आफ्नो छोरोलाई अनुशासनमा राखेउँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अनुशासनमा राख्नुहुन्छ

भनी तिमीहरूले आफ्नो हृदयमा ख्याल राख्नू । 6 उहाँका मार्गहरूमा हिँडी उहाँलाई आदर गर्न सक्नू भनेर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा मान्नू । 7 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई बेसीं र पर्वतहरू हुँदै खोलानाला र मुल भएको असल देशमा ल्याउँदै हुनुहुन्छ । 8 यो गहुँ र जौ अनि दाख र जैतून अनि अनार र जैतून रुखहरूसाथै मह पाउने देश हो । 9 यो त्यही देश हो जहाँ तिमीहरूलाई अन्नको अभाव हुने छैन र त्यहाँ कुनै थोकको कमी हुने छैन । यस देशका दुङ्गाहरू फलामका छन् र त्यहाँका पहाडहरूबाट तिमीहरूले तामा निकाल्ने छौ । 10 तिमीहरू खाएर अघाउने छौ, अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अन्नको असल देशको लागि तिमीहरूले उहाँलाई धन्यवाद भन्ने छौ । 11 आज मैले तिमीहरूलाई दिएका उहाँका आज्ञाहरू, उहाँका विधिविधानहरूलाई बैवास्ता नगर्न र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नभुल्न होसियार होओ । 12 नत्रा तिमीहरूले अघाउज्जेल खाँदा र तिमीहरूले घरहरू बनाई तिनमा बस्दा तिमीहरूको हृदय घमण्डले फुल्ने छ । 13 तिमीहरूका गाईवस्तु र भेडा-बाँखाहरू गुणात्मक रूपमा वृद्धि हुँदा र तिमीहरूका सुन र चाँदीको वृद्धि हुँदा र तिमीहरूसित भएको सबै थोकको वृद्धि हुँदा 14 तिमीहरूको हृदय घमण्डले फुली मिश्र देश अर्थात् दासत्वको देशबाट तिमीहरूलाई ल्याउनुहुने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई तिमीहरूले नभुल्नाई होसियार बस । 15 उहाँलाई नविर्स जसले तिमीहरूलाई विषालु सर्प र बिच्छीहरू भएको पानी नपाइने विशाल र डरलागादौ उजाड-स्थानबाट ल्याउनुभयो, जसले तिमीहरूका निमित्त चट्टानबाट पानी निकाल्नुभयो । 16 तिमीहरूलाई नम्र बनाउन र तिमीहरूको जाँच गरी अन्त्यम तिमीहरूको भलाइ गर्न उहाँले तिमीहरूलाई उजाड-स्थानमा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले कहिल्यै नजानेका मन्न खुवाउनुभयो । 17 तर तिमीहरूले हृदयमा सोचाउ, 'मेरो शक्ति र मेरो शक्तिशाली हातले मैले यी सबै सम्पति थुपराको हुँ ।' 18 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई याद गर्नु किनकि उहाँले नै तिमीहरूलाई शुपर्न शक्ति शुपर्न शक्ति दिनुहुन्छ । उहाँले नै तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित बाँध्नुभएको करार स्थापित गर्नुहुन्छ जुन आजको दिनसम्म छ । 19 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई विर्सी अन्य देवी-देवताहरूको पछि लागेर तिमीहरूको पुजा गय्यौ र तिमीहरूको आराधना गय्यौ भने तिमीहरू निश्चय नै मर्ने छौ भनी म आज तिमीहरूको विरुद्धमा गवाही दिन्छु । 20 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आवाजलाई ध्यान दिएना भने तिमीहरूके सामु परमप्रभुले नष्ट गर्नुभएका जातिहरूजस्तै तिमीहरू नष्ट हुने छौ ।

9 हे इसाएल हो, सुन । तिमीहरूभन्दा महान् र शक्तिशाली जातिहरू अनि आकाशी छुने पर्खालि लगाएका ठुला-ठुला सहरहरूमाथि अधिकार गर्न आज तिमीहरूले यर्दन पार गर्ने लागेका छौ । 2 तिमीहरू महान् र अगला छन् जो अनाकाका छोराहरू हुन् जसको बारेमा तिमीहरूलाई थाई छ र 'अनाकाका छोराहरूको सामु को खडा हुन सक्छ?' भनी तिमीहरूले सुनेको छौ । 3 त्यसकारण, आज यो जानिराख कि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै भस्म गर्न आगोजस्तै तिमीहरूभन्दा अग्निअगि जानुहुन्छ । उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट पार्नुहुने छ, र तिमीहरूको अधीनमा ल्याउनुहुने छ । त्यसैले परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्युभाइँ तिमीहरूले तिमीहरूलाई ध्यापाउँदै, र तिमीहरूलाई चाँडै नै नष्ट पार्ने छौ । 4 तिमीहरूको सामु परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई निकाल्नुभएपछि आफ्नो हृदयमा यसो नभन, 'मेरो धार्मिकताको कारणले गर्दा परमप्रभुले मलाई यो देश अधिकार गर्न ल्याउनुभएको छ ।' बरु यी जातिहरूको दुष्टताको कारणले गर्दा तिमीहरूले तिमीहरूको हृदयमा ध्यापाउँदै हुनुहुन्छ । 5 तिमीहरूको धार्मिकता वा तिमीहरूको हृदयमा सोझोपनको कारणले गर्दा तिमीहरूले तिमीहरूको देश अधिकार गर्न लागेका होइनौ, तर यी जातिहरूको दुष्टताको कारणले गर्दा तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूको सामुन्ने तिमीहरूलाई ध्यापाउँदै हुनुहुन्छ ।

पुर्खाहरु अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित शपथ खानुभएको वचनलाई सत्य सावित गर्न सक्नु । 6 त्यसकारण यो जानिराख, कि तिमीहरुको धार्मिकताको कारणले परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरले यो असल देश तिमीहरुलाई अधिकारको लागि दिन लानुभएको होइन किनकि तिमीहरु त हठी मानिसहरू हो । 7 उजाड-स्थानमा तिमीहरुले परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरलाई कसरी क्रोधित तुल्यायो भनी याद राख । तिमीहरुले मिश्र देश छाडेदेखि तिमीहरु यस ठाउँमा नआउजेलसम्म तिमीहरु परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोही बनेका छौ । 8 साथै, हेब्रोनमा तिमीहरुले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायो, र तिमीहरुलाई नाश पार्ने गरी उहाँ कुट्टु हुनुभयो । 9 परमप्रभुले तिमीहरुसित बाँध्नुभएका करारका शिला-पाटीहरु लिन म पर्वतमा उक्तेँदा म चालिस दिन चालिस रातसम्म पर्वतमा बर्सै । मैले न रोटी खाएँ, न पानी पिएँ । 10 परमप्रभुले मलाई आफ्नै औलाले लेख्नुभएका दुईवटा शिला-पाटी दिनुभयो । सभाको दिनमा आगोको बिचाबाट परमप्रभुले पर्वतमा बोल्नुभएका सबै वचन तिनमा लेखिएका थिए । 11 ती चालिस दिन र चालिस रातको अन्त्यमा परमप्रभुले मलाई करारका दुईवटा शिला-पाटी दिनुभयो । 12 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'उठेर छिटो गरी यहाँबाट तल जा किनकि तैले मिश्रबाट ल्याएका तेरा मानिसहरुले आफेलाई भ्रष्ट परेका छन् । मैले तिनीहरुलाई आज्ञा गरेको मार्गबाट तिनीहरु चाँडै नै तर्केर गएका छन् । तिनीहरुले आफ्नो निम्नि ढलौटे मूर्ति बनाएका छन् ।' 13 यसबाहेक, परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'मैले यी मानिसहरुलाई देखेको छु र तिनीहरु हठी छन् । 14 मलाई एकले छोडिदै ताकि मैले तिनीहरुलाई नष्ट गर्नु सँसूँ र स्वर्गमूलिनाबाट तिनीहरुको नाँ मेटाइदिन सकूँ र तँबाट नै तिनीहरुभन्दा महान र शक्तिशाली जाति बनाउन सकूँ ।' 15 त्यसैले म फर्केर पर्वतबाट तल ओलै, अनि पर्वत जलिरहेको थियो । करारका दुईवटा शिला-पाटी मेरा हातमा थिए । 16 मैले हेरेँ र तिमीहरुले परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेका थियो । तिमीहरुले आफ्नो निम्नि बालाको ढलौटे मूर्ति बनाएका थियो । परमप्रभुले तिमीहरुलाई आज्ञा गर्नुभएको मार्गबाट तिमीहरु चाँडै नै तर्केर गएका थिए । 17 मैले ती दुईवटा शिला-पाटीलाई लिएर मेरा हातबाट फालिदिएँ । मैले तिमीहरुके सामु तिनलाई टुक्रा-टुक्रा पारिदिएँ । 18 फेरि, मैले न रोटी खाएँ न पानी पिएँ । परमप्रभुको वृष्टिमा दुष्ट काम गरेर उहाँलाई चिढ्याई तिमीहरुका सबै पापको कारणले गर्दा चालिस दिन र चालिस रातसम्म म परमप्रभुको सामु लम्पसार परेँ । 19 किनकि तिमीहरुलाई नाश पार्ने गरी तिमीहरुको विरुद्धमा भएको परमप्रभुको रिस र कडा बेखुसीको कारणले म भयभीत भाँए । तर त्यस बेला पनि परमप्रभुले मेरो कुरा सुनुभयो । 20 हाल्नलाई नष्ट गर्ने गरी उहाँ तिनीसित ज्यादै रिसाउनुभयो । त्यस बेला मैले हारूनको लागि पनि प्रार्थना गरेँ । 21 मैले तिमीहरुको पाप अर्थात् तिमीहरुले बनाएको बाले लिएर त्यसलाई जलाइदिएँ अनि त्यसलाई चक्कनाचुर परेर धूलोपिठो पारिदिएँ । मैले त्यस धूलोलाई पर्वतबाट आउने खोलामा फालिदिएँ । 22 तबेरा, मस्साह र किब्रीथ-हतावामा तिमीहरुले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायौ । 23 परमप्रभुले तिमीहरुलाई कादेश-बर्नोमा यसो भनी पठाउनुहुँदा, 'मैले तिमीहरुलाई दिएको देशमा गएर त्यसलाई अधिकार गर' तिमीहरुले तिमीहरुको परमेश्वरको आज्ञाको विरुद्धमा विद्रोह गय्यो, अनि उहाँको कुरा मानेनौ वा सुनेनौ । 24 मैले तिमीहरुलाई चिनेको दिनदेखि नै तिमीहरु परमप्रभुको विरुद्धमा बाणी भएका छौ । 25 परमप्रभुले तिमीहरुलाई नष्ट गर्नुभेथियो भनी उहाँले भन्नुभएकोले म चालिस रातसम्म उहाँको सामु लम्पसार परेँ । 26 मैले परमप्रभुलाई यसो भनी प्रार्थना चाँडैँ, 'हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना मानिसहरु अर्थात् तपाईंको सम्पत्तिलाई नष्ट नगर्नुहोस् जसलाई तपाईंले आफ्नो महान्ताद्वारा छुटकारा दिनुभएको छ र आफ्नो शक्तिशाली हातले मिश्रबाट ल्याउनुभएको छ । 27 तपाईंका दासहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई सम्झनुहोस् । यो जातिको हठलाई नहर्नुहोस् न त तिनीहरुका

दुष्टता र पापलाई नै हेर्नुहोस् । 28 नत्रता तपाईंले हामीलाई जुन देशबाट ल्याउनुभयो त्यसले भन्ना, 'परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा उहाँले तिनीहरुलाई लैजान नसक्नुभएकोले र उहाँले तिनीहरुलाई धृणा गर्नुभएकोले तिनीहरुलाई उजाड-स्थानमा मार्न उहाँले तिनीहरुलाई बाहिर ल्याउनुभएको छ ।' 29 तथापि तिनीहरु तपाईंका मानिसहरू र तपाईंको सम्पत्ति हन् जसलाई तपाईंले आफ्नो महाशक्ति र तपाईंको शक्तिको प्रदर्शनीद्वारा बाहिर ल्याउनुभयो ।'

10 त्यस बेला परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'पहिलेजस्तै ढुङ्गाका दुईवटा पाटी काटू, र पर्वतमा मकहाँ उक्तेर आइज अनि काठको एउटा सन्दूक बना । 2 तैले फुटाएका पहिलेका पाटीहरुमा भएका वचनहरु म यी पाटीहरुहरुमा लेख्ने छु, र तैले तिनलाई सन्दुकमा राख्नु ।' 3 त्यसैले मैले बबुल काठको एउटा सन्दुक बनाएँ, र पहिलेजस्तै ढुङ्गाका दुईवटा पाटी काटै अनि मेरो हातमा ती दुईवटा पाटी लिएर पर्वतमा उक्तैँ । 4 पर्वतमा सभाको दिनमा आगोको बिचाबाट परमप्रभुले तिमीहरुलाई बोल्नुभएका दस आज्ञा उहाँले पहिलेजस्तै ती पाटीहरुमा लेख्नुभयो र मलाई दिनुभयो । 5 म फर्केर पर्वतबाट तल ओलै, र मैले बनाएका सन्दुकमा ती पाटीहरु राख्नै । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएँझौं ती त्यहाँ थिए ।' 6 (इस्याएलाईहरु बिरोध-बने-याकानबाट हिँडेर मोसेरोमा आए । त्यहाँ हारून मेरे, र त्यहाँ गाडिए । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा एलाजारले पुजारीको पद सम्हाले । 7 त्यहाँबाट तिनीहरु गुदगुदासम्प हिँडेर गुदगुदाबाट खोलाहरू भएको योतबातामा आए । 8 त्यस बेला परमप्रभुको नाउँमा मानिसहरुलाई आशिष् दिन र उहाँको सेवाको लागि उहाँको सामु खडा हुनका लागि परमप्रभुको करार बोक्न उहाँले लेवी कुललाई छान्नुभयो जस्तो आजसम्म चलिआएको छ । 9 त्यसकारण, आफ्ना दाजुभाइहरुसँगै लेवीसित जमिनको कुनै हिस्सा वा सम्पत्ति हुन्दैन । परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभएँझौं परमप्रभु नै तिनको सम्पत्ति हुनुनुँच्छ । 10 पहिलेजस्तै म चालिस दिन र चालिस रातसम्म पर्वतमा बर्सै । त्यस बेला पनि परमप्रभुले मेरो कुरा सुन्नुभयो । 11 परमप्रभुले मलाई मार्ने दिछ्छा गर्नुभएन । परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'उदू र मानिसहरुलाई यात्रामा अगुवाइ गर्न तिनीहरुको अगि जा । मैले तिनीहरुका पिता-पुर्खाहरुलाई दिने छु भनी प्रतिज्ञा गरेको देशमा तिनीहरु जाने छन् र त्यसको अधिकार गर्न छन् ।' 12 अब हे इस्याएली हो, परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरले तिमीहरुबाट चाहनुभएका कुराहरू यैन हुन्: परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरको भय मान; उहाँका सबै मार्गमा हिँड; उहाँलाई प्रेम गर; परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदय र सारा प्राणले आराधना गर; 13 परमप्रभुको आज्ञा र विधिविधानहरू पालन गर जुन तिमीहरुका भलाइको निम्नि आज मैले तिमीहरुलाई दिँदै छु । 14 देर, आकाश, आकाशमण्डलहरू, पृथ्वी र तिनमा भएका सबै परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरकै हुन् । 15 परमप्रभुले तिमीहरुका पिता-पुर्खाहरुलाई प्रेम गर्नमा उहाँ खुसी हुनुभयो र उहाँले तिमीहरु, तिमीहरुका सन्तानहरू र त्यसपछि आउनेहरुलाई चुनुभयो जस्तो तिमीहरु देख्छौ । 16 त्यसकारण, तिमीहरुका हृदयको खतना गर, र अबदेखि उसो हीनी नहोओ । 17 किनकि परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वर नै देहरुका परमेश्वर र प्रभुहरुका प्रभु, महान् परमेश्वर, शक्तिशाली र भययोग्य हुनुनुँच्छ जसले कसैको पक्षपात गर्नुहुन्न र धुस लिनुहुन्न । 18 उहाँले अनाथ र विधाहरुको पक्षमा न्याय गर्नुनुँच्छ, र परदेशीलाई भोजन र वस्त्र दिएर प्रेम देखाउनुहुँच्छ । 19 त्यसकारण परदेशीलाई प्रेम गर । किनकि तिमीहरु पनि मिश्र देशमा परदेशी नै थियो । 20 परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरको भय मान । उहाँको आराधना गर । उहाँमै टाँसिरो, र उहाँको नाउँमा मात्र शपथ खाओ । 21 उहाँ तिमीहरुको प्रशंसास हुनुनुँच्छ, उहाँ तिमीहरुका परमेश्वर हुनुनुँच्छ जसले तिमीहरुका आँखाले देखो गरी यी महान् र भययोग्य कुराहरू गर्नुभएको छ । 22 तिमीहरुका सत्तरी जना पिता-पुर्खा मिश्रमा गएका

थिए । अहिले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आकाशका ताराहरूजितकै असङ्ख्य बनाउनुभएको छ ।

11 त्यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु, र उहाँका निर्देशन, उहाँका विधिविधानहरू र उहाँका आजाहरू सर्वे पालन गर्नु ।

2 ख्याल गर, कि म तिमीहरूका छोराछोरीहरूसित बोलिरहेको छैन जसले परमप्रभु परमेश्वरलाई चिनेका छैनन, न त उहाँको दण्ड, उहाँको महान्ता, उहाँको शक्तिशाली हात वा फैलिएको पाखुरा, ३ चिन्हहरू र कार्यहरू देखेका छैन जुन उहाँले मिश्रमा त्यहाँका राजा फारो र तिनका सबै देशमा गर्नुभयो । ४ उहाँले मिश्रका सेना, तिमीहरूका धोडाहरू वा तिमीहरूका रथहरू र तिमीहरूले तिमीहरूलाई खेद्दा कसरी नक्टको समुद्रको पानीले तिमीहरूलाई डुबायो र आजको दिनसम्म कसरी परमप्रभुले तिमीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो ५ वा तिमीहरू यस ठाउँसम्म नआधुपुग्जेलसम्म उहाँले तिमीहरूलाई उजाड-स्थानमा के गर्नुभयो भनी तिमीहरूले देखेनन् । ६ रुबनवर्शी एलिआवाका छोराहरू दातान र अबीरामालाई सारा इसालेको बिचमा परमप्रभुले के गर्नुभयो र कसरी धर्तीते आफ्नो मुख बाएर तिमीहरू, तिमीहरूका धरानाहरू, तिमीहरूका पालहरू र तिमीहरूको पछि लाग्ने हरेक जीवित वस्तुलाई निल्यो भनी तिमीहरूले देखेनन् । ७ तर परमप्रभुले गर्नुभएका सबै महान् कामहरू तिमीहरूका आँखाले देखेका छन् । ८ त्यसकारण आज मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आजा पालन गर ताकि तिमीहरू बलिया भई तिमीहरूले पारि गई अधिकार गर्न देशलाई अधिकार गर्न सक, ९ र परमप्रभुले तिमीहरू तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका सत्तानहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको दूध र मह बहने देशमा तिमीहरूको आयु लामो हुन सकोस् । १० किनकि तिमीहरू अधिकार गर्न जान लागेको देश मिश्र देशजस्तो होइन जहाँबाट तिमीहरू आयो, जहाँ तिमीहरूले बित रोप्या र बारीमा झाँ खुटाले पानी हाल्यौ । ११ तर तिमीहरू अधिकार गर्न जाने देश पहाड र बँसीहरू भएको देश हो जहाँ आकाशका पानीले जमिन भिजाउँछ । १२ यो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले देखेखरू गर्नुनु देश हो । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आँखा वर्षको सुरुदेखि अन्त्यसम्म सदैव यसमाथि हुन्छ । १३ तिमीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न र उहाँको सेवा गर्न आज मैले तिमीहरूलाई दिएका आजाहरू तिमीहरूले दत्तचित्तसाथ पालन गर्यो भने १४ म तोकिएको ऋतुमा तिमीहरूको देशमा अगिल्लो वृष्टि र पछिल्लो वृष्टि पठाउने छु, ताकि तिमीहरूले तिमीहरूको अन्न, नवाँ मध्य र तेल जम्मा गर्न सक । १५ म तिमीहरूका गाईस्तुहरूका लागि खर्कमा घाँस दिने छु, र तिमीहरू खाएर तपत हुने छै । १६ ध्यान देओ, नक्रता तिमीहरू ठिगिने छौ र अन्तैतर लागेर अन्य देवताहरूको पुजा गर्ने छौ र तिमीहरूको सामु निहुने छै । १७ अनि परमप्रभुको ब्रोध तिमीहरूको विरुद्धमा दन्कने छ, र उहाँले आकाशलाई बन्द गरिरदिनुहोने छ अनि वृष्टि रोकिने छ र जमिनले फसल उत्पादन गर्ने छैन र परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहोने असल देशबाट तिमीहरू चाँडै नै नष्ट हुने छै । १८ त्यसकारण, मेरा यी वचनहरू तिमीहरूका हृदय र मनमा भण्डारण गर; तिमीहरूका हातमा चिन्हको रूपमा बाँध र ती तिमीहरूका आँखाका बिचमा केटा होइन । १९ ती आफ्ना छोराछोरीहरूलाई सिकाओ र तिमीहरू घरमा बस्दा, बाटोमा हिँदा र सुत्ता अनि उढा तिनको चर्चा गर । २० तिमीहरूको घरको ढोकाको चौकोसमा र सहरका द्वारहरूमा तिनलाई लेख, २१ ताकि सर्वा माथि भरेसम्म र पृथ्वी तल रहेसम्म परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा तिमीहरूका आयु र तिमीहरूका छोराछोरीहरूका आयु लम्बिन सकोस् । २२ किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, उहाँका सबै मार्गमा हिँडन र उहाँमा टाँसिन मैले तिमीहरूलाई दिएका आजाहरू तिमीहरूले दत्तचित्तसाथ पालन गर्यो भने, २३ परमप्रभुले तिमीहरूकै सामु यी सबै जातिलाई धापाइदिनुहोने छ, र तिमीहरूले तिमीहरूभन्दा महान् र शक्तिशाली

जातिहरूलाई पराजित गर्ने छै । २४ तिमीहरूका खुट्टाका पैतलाले टेकेको हरेक भूमि तिमीहरूको हुने छ- उजाड-स्थानदेखि लेबनानसम्म, यूफ्रेटिस नदीदेखि परिचम समुद्रसम्म तिमीहरूको सिमान दुने छ । २५ कुनै मानिस तिमीहरूको सामु खडा हुन सक्दैन । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले भन्नभएँ तिमीहरूले कुल्चने सारा भूमिमा उहाँले तिमीहरूको डर र त्रास हालिदिनुहोने छ । २६ हेर, आज म तिमीहरूका सामु आशिष् र श्राप राख्छु । २७ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आजाहरू पालन गयौ भने तिमीहरूले आशिष् पाउने छै, २८ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आजाहरू पालन नगरी आज मैले दिएको आजाहारू तर्केर तिमीहरूले नचिनेका अन्य देवताहरूको पछि लाग्यौ भने तिमीहरूले सराप पाउने छै । २९ जब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा ल्याउनुहुँच तब तिमीहरूले आशिष्चाहिँ गीरीजीजी डाँडामा र शापचाहिँ एबाल डाँडामा घोषणा गर्नु । ३० के यी डाँडाहरू पर्ननपारि, पश्चिमी सडकको पश्चिमपट्टि, अराबामा बरने कनानीहरूको देशमा गिलगालको नजिक मोरेका फँलाटाका रुखहरूको छेउमा छैनन् र? ३१ किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको देशलाई अधिकार गर्न तिमीहरू यर्दन पारि जाएर्छ र यसलाई अधिकार गरी तिमीहरू त्यहाँ बस्ने छै । ३२ आज मैले तिमीहरूका सामु राखिदिएका सबै विधिविधान पालन गर्नु ।

12 परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिन्नुभएको देशमा तिमीहरू बाँचुञ्जेलसम्म तिमीहरूले मान्यपर्ने विधिविधानहरू यनै हुन् । १ जुन जातिहरूलाई तिमीहरूले पराजित गल्छौ तिमीहरूले अगला पर्वतहरू, डाँडाहरू र हरेक हरियो रुखमुनि पुजा गर्ने तिमीहरूका देवताहरूलाई निश्चय नै नष्ट पारिदिनु । ३ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाका मूर्तिहरूलाई ट्रुक्ट्रुका पारिदिनु र तिमीहरूका अशेरा देवीका खम्बाहरू जलाइदिनु । खोपेर बनाइएका तिमीहरूका देवताका मूर्तिहरू काटिदिनू र त्यस ठाउँबाट तिमीहरूका नाउँ मेटिदिनु । ४ तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई त्यसरी आगाधना नगर्नु । ५ तर जुन ठाउँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो नाउँ राख्न तिमीहरूका सबै कुलबाट चुन्नुहुँच त्यही नै त्यो ठाउँ हुने छ जहाँ तिमीहरू बस्छौ र त्यही नै तिमीहरू जाने छै । ६ त्यही नै तिमीहरूले आप्ना होमबलि, भेटी, दशांश, तिमीहरूका हातका भेटी, भाकलका भेटी, स्वैच्छिक भेटी र तिमीहरूका गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छै । ७ त्यही नै तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु खाने छै र तिमीहरू र तिमीहरूका धरानाहरूले हात लगाएका हरेक कुराको बारेमा आनन्द मनाउने छै जहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष् दिनुभएको छ । ८ आज यहाँ हामीले गरिरहेका कुनै पनि कुरा नगर्नु । अहिले हरेकलाई अफ्नो दृष्टिमा जे ठिक लाग्छ, त्यसले त्यही गरिरहेको छ । ९ किनकि तिमीहरू अझौं पनि विश्राम अर्थात् परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आप्नो दिनुहोने उत्तराधिकारमा आएका छैनौ । १० तर जब तिमीहरू यर्दन पारी जान्छौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनुहोने देशमा बस्छौ तब उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूका चैरीतर भएका सबै शत्रुबाट विश्राम दिनुहोने छ ताकि तिमीहरू सुरक्षितसाथ बस्न सक । ११ अनि जुन ठाउँमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आप्नो नाउँ राख्न छान्नुहुँच त्यही नै मैले तिमीहरूलाई आजा दिने हरेक थोक ल्याओ अर्थात् तिमीहरूका होमबलि, भेटी, दशांश र तिमीहरूका हातका भेटी, परमप्रभुको निष्ठि तिमीहरूले चढाउने भाकलका सबै स्वैच्छिक भेटी ल्याओ । १२ तिमीहरू, तिमीहरूका छोराहरू, तिमीहरूका छोरीहरू, तिमीहरूका कमारा-कमारीहरू र तिमीहरूका सहरभित्र हुने लेवीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु रुमा उमाउने छै । १३ तिमीहरूका होमबलिहरू तिमीहरूले देखेको हिस्सा वा सम्पत्ति हुँदैन । १४ तिमीहरूका खुट्टाका पैतलाले टेकेको हरेक भूमि तिमीहरूको हुने छ- उजाड-स्थानदेखि लेबनानसम्म, यूफ्रेटिस नदीदेखि परिचम समुद्रसम्म तिमीहरूको सामु खडा हुन सक्दैन । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले भन्नभएँ तिमीहरूले कुल्चने सारा भूमिमा उहाँले तिमीहरूको डर र त्रास हालिदिनुहोने छ । १५ हेर, आज म तिमीहरूका सामु आशिष् र श्राप राख्छु । १६ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आजाहरू पालन गयौ भने तिमीहरूले अधिकार गर्न तिमीहरूले निश्चय नै नष्ट पारिदिनु । १७ तिमीहरूका देवताहरूलाई तिमीहरूले अगला पर्वतहरू, डाँडाहरू र हरेक हरियो रुखमुनि पुजा गर्ने तिमीहरूले देवताहरूलाई निश्चय नै नष्ट पारिदिनु । १८ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । १९ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २० तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २१ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २२ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २३ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २४ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २५ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २६ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २७ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २८ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । २९ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३० तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३१ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३२ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३३ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३४ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३५ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३६ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३७ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३८ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ३९ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४० तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४१ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४२ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४३ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४४ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४५ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४६ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४७ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४८ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ४९ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५० तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५१ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५२ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५३ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५४ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५५ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५६ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५७ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५८ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ५९ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ६० तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहरूलाई ल्याउने छ । ६१ तिमीहरूका वेदीहरू भत्काइदिनु र तिमीहरूका ढुग्गाको गाईवस्तु र भेडा-बाग्नाको पाहिले जन्मेकाहर

ठाँउमा नचढाउन होसियार बस । 14 तर परमप्रभुले तिमीहरूका कुलबाट छानुहुने एउटा ठाँउमा तिमीहरूले आफ्ना होमबलिहरू चढाउनु र त्यहीं नै मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका हरेक कुरा गर्नु । 15 तथापि, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको आशिष्पलाई स्वीकार गरी तिमीहरूलाई इच्छा लागेअनुसार तिमीहरूका सहरहरूभित्र तिमीहरूले पशु मारेर खान सक्छौ । हरिण र मृगाजस्ता प्राणीका मासुहरू शुद्ध र अशुद्ध दुवै थरीका मानिसहरूले खान सक्छन् । 16 तर तिमीहरूले रगतचाहीं नखाओ । यसलाई पानीझौं भुझाए पोखाइदेओ । 17 तिमीहरूको अन्न, नयाँ मद्य, तेल, गाईवस्तु वा भेडा-बाख्वाका पहिले जन्मेकाहारको दशांश तिमीहरूले सहरहरूभित्र खानुनुहेन । तिमीहरूले गर्ने भाकलसँगै चढाउने कुनै पनि बलिदानको मासु नखाओ न त स्वैच्छिक भेटी वा तिमीहरूका हातले चढाउने भेटीबाट खाओ । 18 बरु, तिमी, तिम्रा छोराछोरी, तिम्रा कमारा-कमारी र तिप्रा सहरहरूभित्र बस्ने लेवीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छन्नुहुने ठाँउमा तिनलाई खान् । तिमीहरूले हात लगाउने हरेक कुराको बारेमा तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु रसाउने छौ । 19 तिमीहरू आफ्नो देशमा बसुज्जेलसम्म लेवीहरूलाई नभुल्नामा ध्यान देओ । 20 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएमोजिम उहाँले तिमीहरूले 'म मासु खाने छु' भद्दा तिमीहरूले इच्छा लागेअनुसार खान सक्छौ । 21 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो नाँउ राख्न छानुहुने ठाँउ तिमीहरूबाट ज्यादै टाढा भयो भने मैले तिमीहरूलाई आज्ञा दिएअनुसार परमप्रभुले तिमीहरूलाई गाईवस्तु र भेडा-बाख्वाबाट केहीलाई मार्नु र तिमीहरूको मनले इच्छा गरेअनुसार तिमीहरूले आफ्ना सहरहरूभित्र तिनलाई खान सक्छौ । 22 तिमीहरूले हरिण र मृगलाई खाएँदै तिनीहरूलाई खान सक्छौ । अशुद्ध र शुद्ध मानिसहरूले समान रूपमा खान सक्छन् । 23 केवल रगत नखाने कुरामा निश्चित होआजि किनकि रगत जीवन हो । मासुसँगै जीवन नखाओ । 24 तिमीहरूले रगत नखाओ । यसलाई पानीलाई झौं भुझाए खन्याइदिनू । 25 तिमीहरूले रगत नखाओ । तिमीहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ त्यो गच्छौ भने तिमीहरू र तिमीहरूका छोराछोरीहरूको भलो हुने छ । 26 तर तिमीहरूसित भएका थोकहरू र भाकलका भेटीहरू जुन परमप्रभुका हुन्, ती लिएपर परमप्रभुले छानुहुने ठाँउमा जाओ । 27 त्यहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीमा तिमीहरूले होमबलिसाथै मासु र रगत चढाओ । तिमीहरूका बलिदानको रगत परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीमा खन्याऊ र मासुचाहीं तिमीहरूले खाओ । 28 मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका यी सबै वचनलाई ध्यान दिए पालन गर ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले जे ठिक र असल छ त्यही गर्दा तिमीहरू र तिमीहरूको छोराछोरीहरूको सदैव भलो होस् । 29 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका सामु ती जातिहरूलाई निष्कासन गर्नुहाँ तिमीहरू त्यहाँ गई तिनीहरूलाई पराजित गर्ने छौं र तिनीहरूको देशमा बस्ने छौ । 30 होसियार बस, कि तिमीहरूका सामु तिनीहरू नष्ट गरिएपछि तिनीहरूलाई पछ्याउने पासोमा नपर्नु । 'यी जातिहरूले कसरी तिनीहरूका देवताहरूको पुजा गर्नेन् म पनि त्यस्तै गर्ने छु' भन्दै तिनीहरूका देवताहरूको चासो लिने पासोमा नपर्नु । 31 तिमीहरूले त्यसरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना नगर्नु किनकि तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूलाई परमप्रभुको दृष्टिमा धृणित हरेक कुरा र उहाँले धृणा गर्ने कुराहरू गरेका छन् । तिनीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरू आफ्ना देवताहरूका निमित आगोमा होम दिच्छन् । 32 मैले जे-जे आज्ञा दिन्छु, त्यसको पालन गर । यसमा नथप न त यसबाट हटाउने काम गर ।

13 तिमीहरूका बिचमा कुनै अगमवक्ता वा स्वप्न-दर्शी देखा परी त्यसले तिमीहरूलाई कुनै चिन्ह वा चमत्कार देखाउन खोज्यो भने २ र त्यसले

तिमीहरूलाई भनेको चिन्ह वा चमत्कार घटेपछि 'तिमीहरूले नजानेका अरू देवताहरूलाई पछ्याएर तिनीहरूको पुजा गर्नै भन्यो भने ३ त्यस अगमवक्ता वा स्वप्न-दर्शीको कुरा नसुन्नु । किनकि परमप्रभु तिमीहरूलाई सारा हृदय र सारा प्राणले उहाँलाई प्रेम गर्दै कि गर्दैनै भनी तिमीहरूको जाँच गर्दै हुनुहाँच । ४ तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको पछि लाग्नु: उहाँको आदर गर्नै उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नू र उहाँको कुरा सुन्नू र उहाँको आराधना गर्नू अनि उहामा टाँसिन् । ५ त्यस अगमवक्ता वा स्वप्न-दर्शीलाई मृत्युदण्ड दिनू किनकि त्यसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याउनुहो र दासत्वको घरबाट छुटकारा दिनुहो एर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा बोलेको छ । त्यस अगमवक्ताले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई हिँडन लगाउनुभएको मार्गबाट तिमीहरूलाई तर्काउन चाहाँच । त्यसैले तिमीहरूका बिचबाट दुष्टतालाई मिल्काइदेओ । ६ मानौ, तिप्रो आपनै दामुभाइ, वा तिप्रो छोरा वा छोरी वा तिप्री प्यारी पत्नी वा तिप्रो घनिष्ठ साथील तिमीहरूलाई गोप्य रूपमा फकाएर यसो भन्यो, 'जाँझौं र तिमीहरू वा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले नचिनेका अन्य देवताहरूको पुजा गर्नै ७ अर्थात् तिमीहरूका वरिपरि, तिमीहरूको नजिक वा टाढा वा पृथ्वीको एउटा कुनादेखि अर्को कुनासम्म भएका जातिहरूको कुनै देवताको पुजा गर्नै ।' ८ त्यस बेला तिमीहरूले त्यसको कुरा नसुन्नू त्यसलाई दया देखाउन आफ्ना आँखालाई अनुमति नदिनू, र त्यसलाई नजोगाउन वा नलुकाउनू । ९ बरु, त्यसलाई निश्चय नै मारिदिनू । त्यसलाई मार्नेमा तेरो हात पहिलो होस् र त्यसपछि अरूहरू तम्सून् । १० तिमीहरूले त्यसलाई दुङ्गाले हानेर मार्नू किनकि त्यसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरबाट तर्काउन खोजेको छ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देश अर्थात् दासत्वको घरबाट निकालेर ल्याउनुभयो । ११ सारा इसाएली यो सुनेर डराउने छन् र तिमीहरूका बिचमा कसैले पनि यस्तो दुष्टता गर्न छैन । १२ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई बस्न दिनुहो कुनै पनि सहरमा १३ केही दुष्ट मित्रहरू तिमीहरूबाट तर्केर गई तिमीहरूको सहरका बासिन्दाहरूलाई 'तिमीहरूले नचिनेका अन्य देवताहरूको पुजा गर्नै' भनेको तिमीहरूले सुन्नै भने १४ तिमीहरूले गम्भीर रूपमा साक्षीको जाँच गर्नू: अनुसन्धान गर्नू अनि केरकार गर्नू । तिमीहरूका बिचमा यस्तो धृणित कुरो भएको रहेछ भनी तिमीहरूले पक्का गच्छौ भने तिमीहरूले कारवाही अगाडि बढाउनू । १५ तिमीहरूले तरवारले त्यस सहरका बासिन्दाहरूलाई आक्रमण गरी त्यसलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गरिदिनू अनि त्यहाँ भएका सबै मानिसलगायत तिनीहरूका गाईवस्तु सबैलाई तरवारले नष्ट पार्नू । १६ तिमीहरूले लुटका सबै माल सडकको बिचमा जम्मा गरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु ती मालसमेत सहरलाई जलाइदिनू । त्यो सहर सदाको लागि भग्नावशेषको थुप्रो हुने छ । यसलाई फेरि कहिल्यै पुनर्निर्माण नगरियोस् । १७ विनाशको लागि अलग गरिएको कुनै पनि थोक तिमीहरूको हातमा नहोस् ताकि परमप्रभुको क्रोध शान्त होस् जसले तिमीहरूलाई दया देखाउनुहाँच, तिमीहरूलाई ठिठाउनुहाँच र तिमीहरूलाई पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएमुताबिक सङ्ख्यामा वृद्धि गराउनुहाँच । १८ आज मैले तिमीहरूलाई दिएका उहाँका सबै आज्ञा पालन गर्न र परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गर्न तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आवाज सुनेकाले उहाँले यसो गर्नुहुने छ ।

14 तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका मानिसहरू हौ । मृतकहरूका लागि तिमीहरूले आफ्नो शरीरमा चोट नपुऱ्याउनु न त आफ्नो शिरको अगाडिको भाग खाउरून् । २ किनकि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि अलग गरिएका जाति होै, र परमप्रभुले पृथ्वीको सतहमा बसोबास गर्ने सबै जातिभन्दा उहाँको आफ्ने निज अस्पति हुन तिमीहरूलाई छानुभएको छ । ३ तिमीहरूले कुनै धृणित खानेकुरो नखाओ । ४ तिमीहरूले खान हुने प्राणीहरू यिनै हुन्: गोरु, भेडा र बोका, ५ मृग, हरिण, बराँठ, जङ्गली बोका,

चित्तल र पहाडी भेडा । 6 दुई भागमा खुर चिरिएका र उग्रने कुनै पनि पशु तिमीहरूले खान सक्छौ । 7 तथापि, दुई भागमा खुर चिरिएका र उग्रने यी प्राणीहरूचाहिं नखानूँ ऊँट, खरायो, शापान, किनभने तिमीहरूले उग्रन्छन् तर तिमीहरूको खुर चिरिएको हुँदैन । त्यसैले ती तिमीहरूका निमित अशुद्ध हुन् । 8 सुँगुर पनि तिमीहरूका लागि अशुद्ध हो किनकि त्यसको खुर चिरिएको हुँच तर त्यसले उग्रैदैन । त्यो तिमीहरूका निमित अशुद्ध हो । सुँगुरको मासु नखानूँ र तिमीहरूका सिन न छनून । 9 पानीमा बस्ने यी जलजन्तुहरूमध्ये पखेटा र कल्ला भएका तिमीहरूले खान सक्छौ । 10 तर पखेटा र कल्ला नभएकाहरूचाहिं तिमीहरूले खान नखानूँ । ती तिमीहरूका लागि अशुद्ध हुन् । 11 तिमीहरूले सबै शुद्ध पक्षी खान सक्छौ । 12 तर तिमीहरूले यी पक्षीहरूचाहिं नखानूँ गरू, गिद्द, कालो गिद्द, 13 सबै थरीका रातो चील, कालो चील । 14 तिमीहरूले कुनै पनि किसिमको काग, 15 र अस्ट्रिच, ठुलो लाटोकोसेरो, समृद्धी चरो, सबै थरीका बाज, 16 सानो लाटोकोसेरो, ठुलो लाटोकोसेरो, सेतो लाटोकोसेरो, मरुभूमिको लाटोकोसेरो, 17 माछा मार्ने चील र जल कौवा खानुहुँदैन । 18 तिमीहरूले सारस, कुनै पनि किसिमको बकुलला, फाफे चरो र चमेरो खानुहुँदैन । 19 बथान-बथानमा उड्ने सबै किरा तिमीहरूका लागि अशुद्ध हुन् । तिमीहरूले ती खानुहुँसम । 20 तर पखेटा भएका सबै शुद्ध प्राणी तिमीहरूले खान सक्छौ । 21 आफै मरेको कुनै पनि थोक नखानूँ । तिमीहरूका सहरहरूभित्र बस्ने परदेशीलाई त्यो दिन सक्छौ र त्यसले खान सक्छ वा यो परदेशीलाई बेच सक्छौ । किनकि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि अलग गरिएका जाति हौ । बाख्याको पाठो माउको दूधमा नपकाउनु । 22 वर्षपिच्छे तिमीहरूको खेतबाट आउने सबै उज्जनीबाट निश्चय नै दशांश छुह्रायाउनु । 23 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले जुन ठाउँलाई आफ्नो पवित्र वासस्थानको रूपमा चुनुहुँच, त्यही ठाउँमा उहाँको सामु तिमीहरूको अन्न, नयाँ मध्य, तेल र तिमीहरूका गाईवस्तुमाथै भेडा-बाख्याको पहिले जन्मेकाहरूको दशांश खानू । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई सर्थै आदर गर्न सिक्नु । 24 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिव्यभूषणिछ उहाँको पवित्र स्थानको रूपमा छानुहुने ठाउँमा दशांश लिएर जान तिमीहरूलाई निकै टाढा भयो र तिमीहरूले त्यहाँसमूँ मध्य दशांश लैजान सकेनी भने, 25 तिमीहरूले त्यसलाई बेचेर पैसा आफ्नो हातमा लिन सक्छौ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छानुहुने ठाउँमा जान सक्छौ । 26 त्यहाँ तिमीहरूले इच्छा लागेअनुसार खर्च गर्न सक्छौ: गोरुको लागि वा भेडाको लागि वा दाखमध्यको लागि वा कडा दाखमध्यको लागि वा तिमीहरूको इच्छाअनुसार अन्य जुनसुकै थोकको लागि । त्यहाँ तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका सामु खाने छौ अनि तिमीहरू र तिमीहरूको घराना सामाने छौ । 27 तिमीहरूका सहरहरूभित्र भएको लेवीलाई नत्याग किनकि त्योसित तिमीहरूसँग ईँ कुनै हिस्सा वा सम्पत्ति छैन । 28 तिमीहरूले हरेक तिन वर्षको अन्त्यमा वर्ष-वर्षको उज्जनीको सबै दशांश ल्याउनु, र त्यसलाई तिमीहरूका सहरभित्र भण्डारण गर्नु । 29 लेवीसित तिमीहरूसँग कुनै हिस्सा वा सम्पत्ति न भएकोले लेवीसाथै तिमीहरूका सहरहरूभित्र भएका परदेशी, अनाथसाथै विधावा आएर ती खाउन अनि तृप्त होउन् । यसो गर ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले गर्ने सबै कुरामा तिमीहरूलाई आशिष देउन् ।

15 हेरेक सात वर्षको अन्त्यमा कर्जाहरू रद्द गरिदिनु । 2 त्यो काम यसरी गरिने छ: हेरेक ऋणदाताले आफ्नो छिमेकी वा भाइबाट ऋणको माग गर्दैन किनकि परमप्रभुको कर्जामाफीको घोषणा गरिएको छ । 3 तिमीहरूले परदेशीबाट चाहिं यसको माग गर्न सक्छौ, तर तिम्रो भाइको ऋणचाहिं फुक्का गरिएओ । 4 तथापि, तिमीहरूका बिचमा कोही गरिब हुँदैन दिनुहुने

देशमा तिमीहरूलाई निश्चय नै आशिष दिनुहुने छ) । 5 तर यसको लागि तिमीहरूले आज मैले तिमीहरूलाई दिएका यी सबै आजा पालन गर्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आवाज होसियारीसाथ सुन्नुपर्छ । 6 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएँडै उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुने छ । तिमीहरूले थेरै जातिहरूलाई ऋण दिने छौ, तर तिमीहरूले तिमीहरूमाथि शासन गर्ने छैनन् । 7 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लामाउभएको देशको कुनै पनि सहभित्र तिमीहरूका बिचमा कुनै पनि भाइ गरिब भयो भने तिमीहरूको गरिब भाइप्रति तिमीहरूले आफ्नो हृदय कठोर पार्नुहुँदैन न त मुझी बाँधुनुहुँच । 8 तर तिमीहरूले उसलाई निश्चय नै आफ्नो हात खुला गर्नु, र उसको खाँयोको लागि पर्याप्त मात्रामा ऋण दिनु । 9 'सार्ताँ वर्ष अर्थात् छुटकाराको वर्ष नजिके छ' भनी आफ्नो मनमा दुष्ट विचार नमनिम्ताउन होसियार होओ ताकि तिमीहरूका बिचमा भएको गरिब भाइप्रति लोभी नभएर तिमीहरूले उसलाई दिन सक । तिमीहरू लोभी भयो भने त्यो पाप हुँच । 10 निश्चय नै तिमीहरूले उसलाई दिनु, र तिमीहरूले उसलाई दिंदा हृदयमा दुःख नमानू किनकि यसको साटो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका सबै काम र तिमीहरूले हात हाल्ने सबै थोकमा आशिष दिनुहुने छ । 11 किनकि देशमा गरिबहरूको कहिलै अन्त्य हुने छैन । त्यसकारण म तिमीहरूलाई आज्ञा दिन्छु, 'तिमीहरूको देशमा खाँयोमा परेको तिमीहरूका भाइ र गरिबको लागि तिमीहरूले आफ्नो हात खुला राख्नु' । 12 तिमीहरूका हिन्मू भाइ या बहिनी तिमीहरूलाई बेचिएको छ र त्यसले छ वर्षसम्म सेवा गरेको छ भने साठाँ वर्षमा तिमीहरूले त्यसलाई स्वतन्त्र भएर जान दिनु । 13 तिमीहरूले त्यसलाई स्वतन्त्र भएर जान दिंदा त्यसलाई रितो हात नपठाओ । 14 तिमीहरूका भेडा-बाख्या, खला र दाखको कोलबाट त्यसलाई प्रशस्त मात्रामा लिएर जान देओ । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनुभएमुताबिक त्यसलाई दिनु । 15 तिमीहरू मिश्र देशमा कमारा थियो र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई छुटकारा दिनुभएको थियो भनी तिमीहरूले याद गर्नु । त्यसकारण आज मैले तिमीहरूलाई यो आज्ञा दिनै छु । 16 त्यसले तिमीहरू र तिमीहरूको घरलाई माया गरेकोले र तिमीहरूसित राम्ररी बसेकोले 'म तपाईँहरूको हाँबाट जान्न' भन्यो भने 17 एउटा सुतारो लिएर त्यसको कानको लोती ढोकामा लगाएर छेँदू, र त्यो जीवनभरि तिमीहरूको कमारो हुने छ । तिमीहरूका कमारीलाई पनि यसै गर्नु । 18 त्यसलाई फुक्का भएर जान दिन अप्चारो नमानू किनकि त्यसले छ वर्षसम्म तिमीहरूको सेवा गरेको छ र ज्यालादारी व्यक्तिले गर्न दोबार काम गरेको छ । तिमीहरूले गर्ने सबै काममा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुने छ । 19 तिमीहरूका गाईवस्तु र भेडा-बाख्याका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि अलग गर्नु । गाईवस्तुबाट पहिले जन्मेकाहरूलाई कुनै काम नगराउन न त भेडा-बाख्याबाट उनको कत्रनु । 20 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आन्नुहुने ठाउँमा वर्षैपिच्छे उहाँको सामु तिमीहरू र तिमीहरूको घरानाले पहिले जन्मेकोलाई खानू । 21 त्यो लड्गाडा वा अन्धा वा त्यसमा कुनै किसिमको खोट छ भने तिमीहरूले त्यो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु नचाडाउनु । 22 त्यसलाई तिमीहरूको सहरभित्र खानू । हरिण वा मृगको मासु खाएँझै शुद्ध र अशुद्ध व्यक्तिहरूले समान रूपमा खानू । 23 केवल तिमीहरूले यसको रगतचाहिं नखानू । पानीझै गरी यसलाई भुँडाँमा पोखाइदिनै ।

16 आबीब महिनाको समझाना राखेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु निस्तार-चाड मानू किनकि आबीब महिनामा नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई रातमा मिश्रबाट त्याउनुभयो । 2 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो पवित्र वासस्थानको रूपमा छानुहुने

ठाँउमा गाईवस्तु र भेडा-बाख्खाबाट उहाँको सामु निस्तार-चाडको बलि चढाउन् । ३ योसंगे खमिर हालेको रोटी खानू। किनकि तिमीहरू हतारमा मिश्र देशबाट निस्केर आयौ । तिमीहरू मिश्र देशबाट निस्केर आएको दिनलाई याद राखन तिमीहरूका जीवनभर यसको पालन गर्न् । ४ सात दिनसम्म तिमीहरूका सबै सिमानाभित्र कुनै पनि खमिर देखिनुहोदैन । पहिलो दिनको साँझामा तिमीहरूले चढाउने बलिको कुनै पनि मासु भोलि बिहानसम्म रहनुहोदैन । ५ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुहोने जुनसुकै सहरमा तिमीहरूले निस्तार-चाडको बलि नचढाउन् । ६ बरु, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो पवित्र स्थानको रूपमा छानुहोने ठाँउमा त्यो चढाउन् । तिमीहरू मिश्रबाट निस्केर आएको वर्षको समय पारेर सूर्योदयको बेला साँझामा निस्तार-चाडको बलि चढाउन् । ७ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छानुहोने ठाँउमा त्यसलाई पोलेर खानू । तिमीहरू बिहान फर्केर आ-आफ्ना पालमा जानू । ८ छ दिनसम्म तिमीहरूले अख्यमिरी रोटी खानू । सातौं दिनमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु पवित्र सभा हुने छ । त्यस दिन तिमीहरूले कुनै काम नगर्न् । ९ तिमीहरूले आफ्ना लागि सात दिन गन्नू । पाकेको बाली काढन सुरु गर्ने समयदेखि तिमीहरूले सात दिन गन्नू । १० परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको आशिषमुताबिक तिमीहरूले दिने स्वैच्छिक बलिको योगदानसहित परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका लागि साताहरूको चाड मान्नू । ११ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले पवित्र वासस्थानको रूपमा छानुहोने ठाँउमा तिमीहरू, तिमीहरूका छोराछोरी, तिमीहरूका कमारा-कमारी, सहरभित्र भएको लेवी र परदेशीसाथै तिमीहरूका बिचमा भएका अनाथ र विधवाले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु अनन्द मनाओ । १२ तिमीहरू मिश्रमा कमारा थियो भनी तिमीहरूले याद गर्नू । तिमीहरूले यी विधिहरू मानूर र पालन गर्नू । १३ तिमीहरूका खला र दाखको कोलबाट सबै फसल जम्मा गरिसकेपछि तिमीहरूले सात दिनसम्म छाप्रो-वासको चाड मान्नू । १४ तिमीहरू, तिमीहरूका छोराछोरी, तिमीहरूका कमारा-कमारी, लेवी र परदेशीसाथै तिमीहरूका सहरभित्र भएका अनाथ र विधवाले चाड अवधिमा अनन्द मनाओ । १५ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छानुहोने ठाँउमा उहाँको लागि सात दिनसम्म यो चाड मान्नू किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका सबै फसल र तिमीहरूका हातका सबै काममा आशिष दिनुहो छ र तिमीहरू पूर्ण रूपमा आनन्दित हुने छौ । १६ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छानुहोने ठाँउमा वर्षको तिन पटक तिमीहरूका सबै पुरुष उहाँको सामु खडा होओः अख्यमिरी रोटीको चाडमा, साताहरूको चाडमा र छाप्रो-वासको चाडमा । परमप्रभुको सामु कोही पनि रित्तो हात नजानू । १७ बरु, आफूले सकेजति हरेकले दिनू ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको आशिषलाई तिमीहरूले जान्न सक । १८ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहो तिमीहरूका सबै सहरमा न्यायकर्ता र अधिकारीहरू नियुक्त गर्नू । तिमीहरूका हरेक कुलबाट तिमीहरूलाई छानू, र तिमीहरूले मानिसहरूको निष्पक्ष न्याय गर्नु । १९ तिमीहरूले जबरजस्ती न्याय हरण नगर । पक्षपात नगर न त धुस लेओ किनकि धुसले बुद्धिमानीहरूको अँखालाई अच्यो तुल्याई धर्मीहरूका वचनलाई बड्याइदिन्छ । २० न्यायको मात्र पछि लाग ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले दिनुहो देशलाई अधिकार गरी त्यहाँ तिमीहरू बस्न सक्ने छौ । २१ तिमीहरूले आफ्ना लागि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीको छेउमा अशेरा देवीको निमित्त कुनै पनि खम्बा खडा नगर्नू । २२ तिमीहरूले आफ्ना लागि कुनै चोखा ढुङ्गा खडा नगर्नू जसलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले धृणा गर्नुन्छ ।

१७ तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि कुनै पनि खोट लागेको वा खराब भएको बलि नचढाउनू किनकि त्यो परमप्रभु

तिमीहरूका परमेश्वरको लागि धृणित कुरो हुने छ । २ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहोने कुनै पनि सहरमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको दृष्टिमा तिमीहरूका बिचमा कुनै पुरुष वा स्त्रीले दुष्ट काम गयो भने वा उहाँको करार भडग गयो भने वा ३ मैते आज्ञा नारेको अन्य देवताहरूको पछि लागेर तिमीहरूको पुजा गयो भने वा सूर्य, चन्द्रमा वा कुनै पनि आकाशीय पिण्डलाई ढोगयो भने, ४ र यस बारेमा तिमीहरूलाई बताइयो भने वा तिमीहरूले यस बारेमा सुन्नी भने तिमीहरूले होसियारीसाथ अनुसन्धान गर्नू । इसाएलमा त्यस्तो धृणित कुरो गरिएको साँचौं र निश्चित ठहरियो भने तिमीहरूले गर्नुपर्ने कुरो यही हो । ५ यस्तो दुष्ट काम गर्ने त्यो पुरुष वा स्त्रीलाई तिमीहरूले सहरको प्रवेशद्वारमा ल्याएर हरेक पुरुष, स्त्री र तिमीहरूले दुङ्गाले हानेर मार्नू । ६ दुर्द वा तिन जना साक्षीको आधारमा त्यसलाई मारिने छ । तर एक जना मात्र साक्षीको आधारमा त्यसलाई मारिनुहोदैन । तिनीहरूलाई मार्न ७ ती साक्षीहरूले पहिले आ-आफ्ना हात उठाउन् त्यसपछि अरु सबै मानिसले आ-आफ्ना हात उठाउन् । यसरी तिमीहरूले आफ्ना बिचबाट दुष्टतालाई हाताउने छौ । ८ हत्या वा दुर्घटनाबाट भएको मृत्यु वा एउटा वा अर्को व्यक्तिको अधिकार वा एउटा किसिमको हानि वा अर्को किसिमको विषय वा तिमीहरूका बिचमा भएका कुनै पनि वादविवाद मिलाउन तिमीहरूलाई गाहो भयो भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो पवित्र वासस्थानको रूपमा छानुहोने ठाँउमा जानू । ९ तिमीहरू लेवीका सन्तानहरू अर्थात् त्यस बेला न्यायको लागि सेवा गर्ने पुजारीहरूकहाँ जानू । तिनीहरूका सल्लाह लिनू र तिनीहरूले निर्णय सुनाउने छन् । १० परमप्रभु आफ्नो पवित्र वासस्थानको रूपमा छानुहोने ठाँउमा तिमीहरूलाई दिएको व्यवस्थालाई तिमीहरूले मानू । ११ तिनीहरूले गर्न भनी तिमीहरूलाई निर्देशन दिने हरेक कुरो मान्न तिमीहरू होसियार होओ । तिनीहरूले सिकाउने नियमलाई पछाउनू र तिनीहरूले दिएको निर्णय अनुसार गर्नू । तिनीहरूले बताउने कुराबाट दायाँ वा बायाँतिर नतर्कनू । १२ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु सेवा गर्न खडा हुने पुजारी वा न्यायकर्ताको कुरा अहङ्कारी भएर नसुने व्यक्ति मारिने छ । तिमीहरूले इसाएलबाट दुष्टाता हाताओ । १३ सबै मानिस यो सुनेर डराउने छन् अनि अब उसो अहङ्कारी हुने छैनन् । १४ तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहो देशमा आइपुगेर यसको अधिकार गरेपछि र यसमा बसेबास गर्न थालेपछि तिमीहरूले 'हाप्रा वरिपरि भएका सबै जातिले जस्तै हाप्रो शासन गर्न राजा चुन्ने छौं' भन्न्यो भने १५ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले चुनुहो व्यक्तिलाई तिमीहरूले निश्चय नै राजाको रूपमा चुनू । तिमीहरूका दाजुभाइका बिचबाट नै तिमीहरूले आफ्ना लागि राजा चुनू । कुनै पनि परदेशीलाई आफ्नो राजा नबनाओ । १६ तर ती राजाले आफ्नो धोडाहरूको वृद्धि नगर्नू न त धोडाहरूको वृद्धिको लागि मानिसहरूलाई मिश्रमा फर्किन लगाउन् किनकि 'तिमीहरू त्यसरी फेरि कहिल्यै नजाओ' भनी परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नुभएको छ । १७ तिनले आफ्ना लागि धैरै पत्तीहरू नल्याउन् न नत्रता तिनको हृदय बरालिने छ । तिनले सुन र चाँदीको थुप्रो नलगाउन । १८ तिनी आफ्नो राज्यको सिंहासनमा बस्दा तिनले पुजारीहरू अर्थात् लेवीहरूको सामु राखिएको व्यवस्थाको प्रतिबाट आफ्नो लागि एक प्रति मुटामा उतास्न् । १९ त्यो मुट्टा तिनीसिरै हुनुपर्छ । यसरी तिनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आदर गर्न सकून् अनि यस व्यवस्थाको सबै बचन र विधिविधान पालन गर्न सकून् । २० तिनले आफैलाई आप्ना दाजुभाइहरूभन्दा श्रेष्ठ नठाउनू र यी आज्ञाहरूबाट तेकर दायाँ वा बायाँ नलगाउन भनेर तिनले यसो गर्नुपर्छ किनकि आफ्नो राज्यमा तिनी र तिनका सन्तानहरूले इसाएलमा लामो समयसम्म शासन गर्नुपर्ने हुच्छ ।

18 पुजारीहरू अर्थात् लेवीहरू र सबै लेवी कुलको इसाएलीहरूसित कुनै हिस्सा वा अंश हुने छैन । तिनीहरूले आफ्नो अंशको रूपमा आगोद्वारा चढाइएका परमप्रभुको बलिहरू खाउन् । 2 आफ्ना दाजुभाइहरूका बिचमा तिनीहरूको कुनै अंश नहोस् । तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएअनुसार परमप्रभु नै तिनीहरूका अंश हुनुहुन्छ । 3 गोरा वा भेडा बलिदान गर्ने मानिसहरूबाट पुजारीहरूले पाउने भाग यही हो: कुम, दुईवटा गाला र अन्द्रा-भुँडी । 4 तिमीहरूको अन्न, नयाँ मध्य, तेलको पहिलो फलसाथै तिमीहरूको भेडाको पहिलो ऊन तिमीहरूले पुजारीलाई दिनु । 5 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले परमप्रभुको नाउंमा सेवा गर्न त्यो र त्यसका छोराहरूलाई सदाको लागि चुनुभएको छ । 6 इसाएलाको कुनै पाणि सहरमा बेसको कुनै ऐउटा लेवीले आफ्नो सारा हृदयले इच्छा गरेर परमप्रभुले छानुहुने ढाउंमा आयो भने 7 परमप्रभुको सामु खडा हुने त्यसका सबै लेवी दाजुभाइले जस्तै गरी त्यसले परमप्रभु त्यसको परमेश्वरको नाउंमा सेवा गरोस् । 8 त्यसको आफ्नो परिवारको सम्पतिको बिक्रीबाट आएको अतिरिक्त त्यसले पनि खानाको लागि समान हिस्सा पाउनुपर्छ । 9 जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको देशमा उआउँछ तब तिमीहरूले जी जातिहरूका घणित कुराहरूको देखासिकी गर्न नसिक्नु । 10 तिमीहरूका बिचमा आफ्नो छोरा या छोरीलाई आगोमा बलि गर्ने, शकून-अपशकून बताउने, जोखना हेर्ने, वा गिलासमा भएको चिन्हहरू पढ्ने वा टुनामुना गर्ने, 11 मोहनी लगाउने, आत्मासित सल्लाह लिने वा भाग्य बताउने वा मरेकाहरूका आत्मासित कुरा गर्ने कोही पनि नपाइयोस् । 12 किनकि जसले यी कुराहरू गर्न्छ, त्यो परमप्रभुको दृष्टिमा घृणित हुन्छ । यी घृणित कामहरूको कारणले गर्दा नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसै सामु तिनीहरूलाई धपाउँदै हुनुहुन्छ । 13 तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु निष्प्रेष्ट हुनुपर्छ । 14 किनकि तिमीहरूले हराउने जातिहरूले जादुराई, शकून-अपशकूनको अभ्यास गर्नेहरूको कुरा सु-छन् । तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यसो गर्न अनुमति दिनुभएको छैन । 15 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका दाजुभाइबाट मजस्तै एक जना अगमवक्ता खड गर्नुहुने छ । तिनको कुरा सुन्नु । 16 होरेबमा सभाको दिनमा तिमीहरूले यसी भद्रै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई बिन्ती चढायाँ, 'हामीले फेरि परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको आवाज सुन्न नपरोस न त उहाँको यो डरलाग्दो आगो देख्न परासे० नत्रता हामी मर्ने छौं ।' 17 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'तिनीहरूले भनेका कुरा ठिक छ । 18 म तिनीहरूके दाजुभाइहरूका बिचबाट तंजस्तै एक जना अगमवक्ता खडा गर्ने छु । म त्यसको मुख्यमा मेरा वचन हालिदिए छु र त्यसले मैले ताँलाई आज्ञा गरिका सबै वचन बोल्ने छ । 19 त्यसले मेरो नाउंमा बोल्ने मेरा वचन नसुने कोही पनि मारिने छ । 20 तर मेरो नाउंमा अहङ्कारी भएर मैले आज्ञा नगरेको वचन बोल्ने वा अन्य देवताहरूको नाउंमा बोल्ने अगमवक्ता मारिनैपर्छ ।' 21 तिमीहरूले आ-आफ्ना हृदयमा सोधीला, 'परमप्रभुले बोल्नुभएको वचन होइन भनेर हामीले कसरी थाहा पाउने?' 22 परमप्रभुको नाउंमा बोल्ने अगमवक्ताले बोल्दा तिमीहरूले परमप्रभुको सन्देश थाहा पाउने छौ ।

19 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती जातिहरूलाई नष्ट गरी तिनीहरूको देश तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिनुहुँदा तिनीहरूपछि तिमीहरू तिनीहरूका सहर र घरहरूमा आएर बस्ने छौ । 2 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिन लाग्नुभएको देशको बिचमा आफ्नो लागि तिनवटा सहर रोजू । 3 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिन लाग्नुभएको देशलाई तिन भागमा विभाजन गरी ती सहरहरूमा जाने सिमाना निधरण गर्नु ताकि ज्यानमारा त्यहाँ भागेर जान सकोस् । 4 जसले आफ्नो छिमेकीलाई पहिले धूणा गर्दैनथ्यो र त्यसले अजानमा उसलाई मात्यो भने मारेर त्यहाँ बस्न जाने व्यक्तिको विषयमा

भएको व्यवस्था यही हो । 5 उदाहरणको लागि, कुनै मानिस आफ्नो छिमेकीसँगै दाउरा काट्न जड्गलमा जान्छ र सुख ढाल्नाई बज्चरो चलाउँदा बज्चरो बाँडबाट फुर्केर छिमेकीलाई लागेर त्यो मत्यो भने त्यो मान्छे यीमध्ये कुनै ऐउटा सहरमा भागेर आफ्नो ज्यान बचाउन सकछ । 6 नत्रता बाटो लामो छ भने बदला लिने व्यक्ति त्यो ज्यान मर्नेको पछि गई त्यसको तातो रिसमा त्यसलाई उठिनी त्यसलाई प्रहार गरेर मार्न सकछ यद्यपि त्यो मानिस मारिने योग्यको भने थिएन किनकि विगतमा त्यसले आफ्नो छिमेकीलाई धूणा गरेको थिएन । 7 त्यसकारण, तिमीहरूले आफ्ना लागि तिनवटा सहर अलग गर्न भनी म आज्ञा दिन्छु । 8 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गन्नुभएनुसार उहाँले तिमीहरूका सिमाना बढाइदिनुभयो र तिमीहरूलाई पिता-पुर्खाहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएका सबै देश दिनुभयो भने 9 र आज मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका यी सबै आज्ञा अर्थात् परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र सधै उहाँका मार्गहरूमा हिँड्ने आजाहरू तिमीहरूले पालन गय्यो भने तिमीहरूले यी तिनवटा सहरका अतिरिक्त अन्य तिनवटा पनि थन्नुपर्छ । 10 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुनु देशमा निर्दोष रगत नवगाइयोस् र त्यसको दोष तिमीहरूमाथि ललागोस् भन्नाका लागि यसो गर । 11 तर कसलै आफ्नो छिमेकीलाई धूणा गर्छ र ढुकेर बसी त्यसको विरुद्धमा उठेर त्यसलाई र्हमें गरी हिँड्नु र त्यो यी तिनवटा सहरमध्ये ऐउटामा भाग्छ भने 12 त्यसको सहरका धर्म-गुरुहरूले मान्छे पठाई त्यसलाई त्यहाँबाट ल्याउनुपर्छ र जिम्मेवार नातेदारको हातमा सुम्पनुपर्छ अनि त्यसको रगतको बदला लिइयोस् । 13 तिमीहरूका आँखाले त्यसलाई दिया देखाउनुहुँदैन । बरू, तिमीहरूले इसाएलाबाट निर्दोषको हत्याको दोषलाई निर्मूलन गर्नुपर्छ ताकि तिमीहरूको भलो हुन सकोस् । 14 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई निज सम्पत्तिको रूपमा अधिकार गर्न दिन लाग्नुभएको देशमा लामो समयदेखि राखिएको आफ्नो छिमेकीको सिमानाको दुइगो नहटाओ । 15 कुनै पनि विषयमा कुनै पनि अपराध वा पापको लागि एउटै मात्र साक्षी खडा नहोस् । दुई वा तिन जानको साक्षीको आधारमा त्यस विषयको पुष्ट होस् । 16 कसैले गलत काम गरेको छ भनी अर्थर्मा मानिस खडा हुन सकछ । 17 कुरा नमिलेको दुवै जना व्यक्ति परमप्रभु, पुर्जारीहरू र ती दिनमा सेवा गर्ने न्यायकर्ताहरूको सामु खडा होऊँन् । 18 न्यायकर्ताहरूले दत्तवित्साथ जाँचुद्वा गर्नु । हेर, साक्षी झुटो रहेछ र त्यसले आफ्नो भाइको विरुद्धमा झुटो गवाही दिएको रहेछ भने 19 त्यसले आफ्नो भाइलाई जे गर्ने सोध बनाएको थियो, त्यसलाई त्यसै गर्नु । यसरी तिमीहरूले आफ्ना बिचबाट दुष्टता हटाउन् । 20 तब बाँकी हुनेहरू यी सुनेडराने छन्, अनि त्यसपछि कसैले पनि तिमीहरूका बिचमा यस्तो दुष्टता गर्ने छैन । 21 तिमीहरूले देख्न ज्यानको सदृश्या ज्यान, आँखाको सदृश्या दाँत, दाँतको सदृश्या दाँत, हातको सदृश्या हात र गोडाको सदृश्या गोडा हुने छैन ।

20 तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्धमा जाँदा तिमीहरूले तिनीहरूको भन्दा थेरै थोडा, रथ र मानिसहरू देख्नाई भने तिनीहरूदेखि नडराओ । किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसितै हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट निकालेर ल्याउनुभयो । 2 तिमीहरू युद्धमा जाने लाग्दा पुजारी नजिक आएर मानिसहरूलाई उसले यसो भन्नुपर्छ, 3 'हे इसाएली हो, सुन । तिमीहरू आफ्ना शत्रुको विरुद्धमा युद्धमा जान लागेका छौ । तिमीहरूका हृदय विचलत नहोऊँन् । नडराओ, नकाम । तिमीहरूदेखि भयभीत नहोओ । 4 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै तिमीहरूका शत्रुहरूको विरुद्धमा लडी तिमीहरूलाई बचाउन तिमीहरूको अगिअगि जाँदै हुनुहुन्छ ।' 5 अधिकारीहरूले मानिसहरूलाई यसो भनून, 'के घर निर्माण गरेर त्यसलाई अर्पण गर्न नपाएको यहाँ कोही छ? त्यो आफ्नो घरमा फर्केर जाओस् ताकि त्यो युद्धमा मर्नु नपरोस र अकोले त्यसको घर अर्पण नगरोस्

। 6 के दाखबारी लगाएर यसको फल खान नपाउने यहाँ कोही छ? त्यो घरमा जाओस् र युद्धमा मर्न नपरोस् अनि अर्कोले त्यसलाई उपभोग गर्न नपाओस् । 7 के मग्नी भाएर बिहे नभएको यहाँ कोही मानिस छ? त्यो घरमा जाओस् ताकि त्यो युद्धमा मर्न नपरोस् र त्यसलाई अर्कोले बिहे गर्न नपाओस् । 8 यसबाहेक अधिकारीहरूले मानिसहरूलाई यसो भनून्, 'के यहाँ कोही डरपोक र काटर छ? त्यो फर्केर आफ्नो घरमा जाओस् ताकि त्यसको भाइको हृदय त्यसको झँग शिथिल नहोस् ।' 9 अधिकारीहरूले मानिसहरूसित बोलिसकेपछि तिनीहरूले उनीहरूमाथि सेनानायकहरू नियुक्त गर्नु । 10 कुनै सहरलाई आक्रमण गर्न तिमीहरू नजिक पुग्दा ती मानिसहरूसित शान्तिको प्रस्ताव राख्नु । 11 तिनीहरूले तिमीहरूको प्रस्तावलाई स्वीकार गरी तिमीहरूलाई सहरमा स्वागत गरे भने त्यस सहरमा भएका सबै मानिसलाई बेगर काममा लगाउनु र तिनीहरूले तिमीहरूको सेवा गर्नु । 12 तर तिनीहरूले तिमीहरूसित कुनै शान्ति समझौता गर्नुको साटो तिमीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए भने तब तिमीहरूले सहरलाई देरा हाल्नु, 13 र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विजय दिई तिमीहरूको नियन्त्रणमा ल्याउदुङ्दा तिमीहरूले त्यस सहरको हेरेक व्यक्तिलाई मार्नु । 14 तर स्त्री, बालबच्चा, गर्ईवस्तु र सहरमा भएका हेरेक थोक लुटको मालको रूपमा आफ्नो लागि लैजानु । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले उपभोग गर्नु । 15 तिमीहरूबाट टाढा भएका सबै सहरलाई मात्र तिमीहरूले यसो गर्नु तिमीहरूले यी जातिहरूका सहरहरूलाई भने त्यसो नगर्नु । 16 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनुहुने यी जातिहरूको सहरहरूमा भने तिमीहरूले सास फेर्ने कसैलाई जीवित नराख्नु । 17 बरु, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई जाञ्चा गर्नुभएँ हिँडौ तिमीहरूले हिँच्ची, एमोरी, कनानी, परिज्जी, हिँच्ची र यबूनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गरिदिनु । 18 तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूसित गरेका तिनीहरूका धृणित मार्गहरू तिनीहरूले तिमीहरूलाई नसिकाउन् भन्नाका लागि यसो गर्नु । तिनीहरूको मार्ग पछ्यायौ भने तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका विरुद्धमा पाप गर्ने छ । 19 कुनै सहरलाई कब्जा गर्न तिमीहरूले त्यसलाई लामो समयसम्म घेर्दा तिमीहरूले बज्चरोले यसका रुखहरू नकाट्नु । किनकि तिमीहरूले तीवाटा खान सक्छौ । त्यसैरै, तिनलाई नकाट । किनकि के जडागलका स्खहरू जाति हुन् जसलाई तिमीहरू देरा हाल्छौ? 20 फल दिने रुखहरू होइनन भनी तिमीहरूले चिनेका रुखहरूलाई मात्र तिमीहरूले काटेर नष्ट गर्नु । तिमीहरूसित युद्ध गर्ने सहर पराजित नभएसम्म धेरा हाल्ने काममा ती प्रयोग गर्न सक्छौ ।

21 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वररो तिमीहरूलाई अधिकार गर्न दिन
लाग्नुभएको देशको कुनै मैदानमा कोही मारिएको पाइयो र यसको हृत्याराको निधो भएन भने, 2 तिमीहरूका धर्म-गुरुहरू र न्यायकर्ताहरू गएर लाशेद्विनी नजिक भएका सहरहरू पत्ता लगाउन् । 3 त्यसपछि लाशको निकटम सहरका धर्म-गुरुहरूले गाईवस्तुबाट काममा नलगाएको र जुवा नहालेको एउटा कोरली लिउन् । 4 अनि तिनीहरूले त्यस कोररीलाई नजोतिएको र बिउ नछरिएको खोला भएको उपत्यकामा लैजाउन्, र त्यहाँ तिनीहरूले त्यसको धाँटी भाँचीदिउन् । 5 पुजारीहरू अर्थात लेवीका सन्तानहरू अगाडि आउन् किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई उहाँको सेवा गर्न र परमप्रभुको नाउंमा आशिष् दिन अनि हेरेक वादविवामा मिलाइदिन छानुभएको छ । 6 मारिएको मानिसको निकटम सहरका सबै धर्म-गुरुले उपत्यकामा धाँटी निमोठिएको कोरलीमाथि आ-आफ्ना हात धोइन् । 7 अनि तिनीहरूले त्यस मामलालाई जवाप दिई यसो भनून्, 'हाम्रा हातले यो खात बगाएका होइनन्, न त हाम्रा आँखाले यसलाई देखेका छन् ।' 8 हे परमप्रभु इसाएललाई क्षमा दिनुहोस् जसलाई तपाईंसे छुटकारा दिनुभएको छ, र तपाईंको जाति इसाएलको बिचमा यो निर्दोषको हृत्याको दोष नलगाउनुहोस्

।' तब हृत्याको दोषलाई क्षमा हुने छ । 9 यसरी तिमीहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गरेकाले तिमीहरूले विचाबाट निर्दोषको हृत्याको दोषलाई हटाउने छौ । 10 जब तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न जान्छौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विजय दिई तिनीहरूलाई तिमीहरूको वशमा ल्याउनुहुन्छ अनि जब तिमीहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाई ल्याउँछौ, 11 तब तिमीहरूले बन्दीहरूका बिचमा सुन्दरी स्त्री देख्चौ र त्यसलाई आफ्नी पत्ती बनाउने इच्छा गर्ची भने 12 त्यसलाई आफ्नो घरमा लैजानु । त्यसले आफ्नो कपाल खाउरचे र नडु काट्छे । 13 त्यसपछि त्यसले निर्वासनमा छँदा आफूले लगाएको लुगा फुकाल्ले र त्यो तिप्रो घरमा बसी आफ्ना बुबाआमाको लागि एक वर्वासम्म शोक गर्छे । त्यसपछि तिमी त्योसित सुन्न सक्छौ र त्यसको पति हुन सक्छौ र त्यो तिप्री पत्ती हुँच्छे । 14 तर तिमीले त्यसमा रुचि देखाएनै भने त्यसलाई इच्छा लागेको ठाउंमा जान दिनु । तथापि तिमीले त्यसलाई पैसामा नेचेत्तु त्यसलाई कमारीलाई जस्तै व्यवहार गर्नु किनकि तिमीले त्यसको सतीत्व नष्ट गरेका छौ । 15 कुनै मानिसको दुई पत्ती छन् र त्यसले एउटालाई माया गर्छे र अर्कीलाई धृणा गर्छे अनि दुवै जनाले सन्तान जन्माएको छन् भने अनि धृणा गरिनेले चाहिँ जेठो छोरो जन्माएको छ भने 16 अंशबन्दा गर्दा माया गर्नेको छोरो भने माया नगर्नेको खास जेठो छोरोलाई उछिनेर पिताले कान्छोलाई अधिकार दिन मिल्दैन । 17 बरु, त्यसले धृणा गरिएको पत्तीको छोरोलाई नै आफ्ना सबै सम्पत्तिको दोब्बर भाग दिएर जेठो हो भनी मान्यता देओस् । किनकि त्यो छोरो नै त्यसको शक्तिको सुरु हो । जेठोको हक्क त्यसको नै हो । 18 कुनै मानिसको हीरी र विर्दोही छोरो छ जसले आफ्ना बुबा वा आमाको कुरा मान्दैन वा र तिनीहरूले त्यसलाई सुधार्दा पनि त्यो सुध्रेदैन भने 19 त्यसका बुबाआमाले त्यसलाई समातेर सहरका धर्म-गुरुहरूकहाँ सहरका ढोकाहरूमा ल्याउन् । 20 तिनीहरूले धर्म-गुरुहरूलाई यसो भनून्, 'यो हाम्रो छोरो हठी र विर्दोही छ । यसले हाम्रो कुरा मान्दैन । यो लफड्हुगो र मतवाला हो ।' 21 तब सहरका सबै मानिसले त्यसलाई दुड्हगाले हानेर मास्न् । यसरी तिमीहरूले तिमीहरूका बिचाबाट दुष्टातालाई हटाउने छौ । सारा इसाएली यो सुनेर डराउने छन् । 22 कुनै मानिसले मृत्यु योग्यको पाप गरेको छ र त्यसलाई मृत्युदण्ड दिंदा त्यसलाई रुखमा झूङ्ड्यायी भने 23 त्यसको लाश रातभरि रुखमा नरहोस् । बरु, त्यसलाई त्यही दिनमा नै गाडिदिनु । किनकि जो झूङ्ड्याइन्छ त्यो परमप्रभुभाउत्र आपात हुन्छ । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनुहुने देशलाई तिमीहरूले बिटुलो नपार भनेर यो आज्ञा पालन गर ।

22 आफ्नो इसाएली छिमेकीको गोरा वा भेडा तर्केगएको देख्दा त्यसलाई नदेखेको जस्तो गर्नु । तिमीले त्यसलाई फर्काएर त्यसकहाँ ल्याइदैनु । 2 तिप्रो इसाएली छिमेकी तिप्रो नजिक छैन भने वा तिमीले त्यसलाई चिन्दैनी भने तिमीले त्यो पशु आफ्नो घरमा ल्याउन र छिमेकीले नखोजेसम्म त्यो तिप्रो घरमा हुने छ । तब यो तिमीले त्यसलाई दिनु । 3 त्यसको गथाको मामलामा पनि यसै गर्नु; त्यसको लुगाको सवालमा पनि यसै गर्नु । तिप्रो इसाएली छिमेकीको हराएको कुनै पनि कुरा पाइएको खण्डमा यसै गर्नु । तिमीले आफ्नै लागि नलुकाउनु । 4 तिप्रो इसाएली छिमेकीको गोरा वा गोरु बाटोमा लोटेको देख्चौ भने नदेखेको जस्तो गर्नु । त्यसलाई उठाउन मदत गर्नु । 5 पुरुषले लगाउने वस्त्र स्त्रीले लगाउनुहैदैन न त स्त्रीले लगाउने वस्त्र पुरुषले लगाउनुहुन्छ । किनकि यी कुरा गर्ने जोसुकै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका लाग्न धृणित हुने छ । 6 कुनै बाटो वा रुख वा भुङ्मा बचेरो वा फुलमा मात बसिरेहेको देख्चौ भने माउलाई बचेरोसँगै नलैजानु । 7 माउलाई जान दिएर बचेरोलाई लैजान सक्छौ । यो आज्ञालाई पालन गर ताकि तिमीहरूको भलो हुन सकोस्, र तिमीहरूको आयु लामो होस् । 8 तिमीहरूले नयाँ घर बनाउँदा छतको चारैतर बार लगाउनु ताकि त्यहाँबाट

कोही लड़को भने त्यसको दोष तिमीहरूको घरलाई नलागोस् । 9 तिमीहरूले दाखबारीमा दुई किसिमका बिउ नलागाउनु । नत्रा तिमीहरूले त्यसो गय्यो भने तिमीहरूले लगाएको बिउ मात्र नभई दाखबारीसमेत अपवित्र हुने छ । 10 गोरु र गधा सँगसँगै नारेर नजोन्तु । 11 ऊन र सुती मिसाएर बनाइएको लुगा नलागाउनु । 12 तिमीहरूले लगाउने लुपाको चारै कुनामा झुम्का लगाउनु । 13 मानाँ, कसैले विवाह गेरे पल्नीसित सुतिसकेपछि त्यसलाई धृणा गर्छ र 14 र बदनाम गराउने नियतले पल्नीलाई यसो भन्छ, 'मैले यो स्त्रीलाई ल्याएँ, तर म त्योसित सुन्न जाँदा त्यो कन्या केटी भएको पाइनँ ।' 15 तब त्यस केटीका बुबाआमाले सहरको मूल ढोकामा धर्म-गुरुहरूकहाँ त्यसको कुमारीत्वको प्रमाण ल्याउपर्छ । 16 केटीका बुबाले धर्म-गुरुहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 'मैले यो मानिसलाई मेरी छोरी त्यसकी पत्नी हुनलाई दिएँ र त्यसले यसलाई धृणा गर्छ । 17 हेर, त्यसले यसलाई धृणा गरी लाजमर्दी अभियोग लगाएको छ, 'मैले तिमी छोरीमा कुमारीत्वको प्रमाण पाइनँ ।' तर मेरी छोरीको कुमारीत्वको प्रमाण यहाँ छ ।' तब तिमीहरूले सहरका धर्म-गुरुहरूको सामु त्यो लुगा फिँजाओस् । 18 त्यस सहरका धर्म-गुरुहरूले त्यस पुरुषलाई समातेर दण्ड दिइन् । 19 अनि तिमीहरूले त्यसलाई चाँदीको एक सय सिक्काको जरिबाना तिराई त्यो केटी र केटीका पितालाई दिइन् किनकि त्यस मानिसले इसाएलको कुमारीत्वको बारेमा कलड़क लगाएको छ । त्यो केटी त्यसके पत्नी हुनुपर्छ । त्यसले जीवनभर त्यस केटीलाई त्याग्न पाउँदैन । 20 तर केटीमा कुमारीत्वको प्रमाण नपाइएको कुरो साँचो रहेछ भने 21 तिमीहरूले केटीलाई त्यसका बुबाको घरको ढोकामा ल्याउन, र सहरका मानिसहरूले त्यसलाई दुङ्गागाले हानेर मार्नु किनकि त्यसले इसाएलमा आफ्नो पिताको घरमा बेश्यावत्तिको कार्य गरी लाजमर्दी काम गरेको छ । यसरी तिमीहरूले तिमीहरूका बिचबाट दुष्टता हटाउनु । 22 कुनै पुरुषले अकाकी पल्नीसित सहवास गरिरहेको फेला पच्यो भने सहवास गर्ने पुरुष र स्त्री दुवै जना मारिउन । यसरी तिमीहरूले तिमीहरूका बिचबाट दुष्टता हटाउनु । 23 कुनै कन्या केटीको कुनै पुरुषसित मगनी भएको छ र अर्को पुरुषले सहरमा त्योसित सहवास गय्यो भने 24 दुवै जनालाई सहरको मूल ढोकामा ल्याई दुङ्गागाले हानेर मार्नु । सहरभित्र भएर पनि केटी निच्छ्याएकीले त्यसलाई दुङ्गागाले हानेर मार्नु । आफ्नो छिमेकीकी पल्नीको सतीत्व नष्ट गरेकोले पुरुषलाई दुङ्गागाले हानेर मार्नु । यसरी तिमीहरूले तिमीहरूका बिचबाट दुष्टता हटाउनु । 25 तर कुनै पुरुषले मगनी भएको केटीलाई खेतमा फेला पारी त्योसित जबरजस्ती सहवास गरेको रहेछ भने पुरुष मात्र मारियोस् । 26 तर केटीलाई चाहिँ कही नगर्नु । केटीले मृत्युदण्ड पाउने कुनै काम गरेकी छैन । यो कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई आक्रमण गरी मारेको जस्तै सबाल हो । 27 किनकि पुरुषले स्त्रीलाई खेतमा फेला पारेको थियो र मगनी भएकी केटी चिच्छ्याइकी थिई, तर त्यसलाई बचाउन त्यहाँ कोही थिएन । 28 कुनै पुरुषले मगनी नभएकी केटीलाई फेला पारी त्यससित जबरजस्ती सहवास गय्यो र त्यो कुरो प्रकाशमा आयो भने 29 त्यस पुरुषले केटीका बुबालाई चाँदीका पचास सिक्का देओस्, र त्यो केटी त्यसकी पत्नी होस किनकि त्यसले केटीलाई अपमान गरेको छ । त्यसको जीवनभर त्यसले केटीलाई त्याग्न पाउँदैन । 30 कुनै मानिसले आफ्नो बुबाकी पत्नीलाई आफ्नी पत्नी नतुल्याओस् । त्यसले आफ्ना बुबाको वैवाहिक अधिकारलाई हरण गर्नुहुँदैन ।

23 लिङ्ग किचिएको वा काटिएको मानिसलाई परमप्रभुको सभामा प्रवेश गर्नुहुँदैन । त्यसको दस पुस्तासम्म त्यसको कोही सन्तान पनि परमप्रभुको सभामा प्रवेश गर्नुहुँदैन । 3 अम्मोनी वा मोआबी परमप्रभुको सभामा प्रवेश गर्नुहुँदैन । त्यसको दस पुस्तासम्म त्यसको कोही सन्तान पनि परमप्रभुको सभामा प्रवेश गर्नुहुँदैन । 4 किनकि तिमीहरू मिश्रबाट आउँदा बाटोमा

तिमीहरूले रोटी र पानी लिएर तिमीहरूलाई भेट्न आएका थिएनन्, र तिमीहरूको विस्तुदमा श्राप दिएर तिमीहरूले बस्ने बाओरका छोरा बालामालाई भाडामा लिएका थिए । 5 तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बालामको कुरा सुन्न भएन । बस, तिमीहरूका परमेश्वरले श्रापलाई आशिषमा परिणत गरिदिनभयो किनकि तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुह्येयो । 6 तिमीहरूका जीवनभर तिमीहरूले तिनीहरूका शान्ति वा उन्नतिको खोजी नगर्नु । 7 तिमीहरूले कुनै एदोमीलाई तिरस्कार नगर्नु । कुनै मिश्रीलाई धृणा नगर्नु किनकि तिमीहरू त्यसको देशमा परदेशी थियो । 8 तिमीहरूबाट जन्मेका तेसो पुस्ताका सन्तानहरू परमप्रभुको सभामा पस्न सक्छन् । 9 तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूको विस्तुदमा युद्धमा जाँदा तिमीहरूले आ-आफूलाई दुष्ट कुराहरूबाट अलग राख । 10 तिमीहरूका बिचमा रातम कुनै पुरुष स्वप्न-दोषको कारणले गर्दा अशुद्ध भएको छ भने त्यो सेनाको छाउनीबाट बाहिर जाओस् र छाउनीमा फर्केर न आओस् । 11 सँझ परेपछि त्यसले पानीले नुहाओस् । सूर्य अस्ताएपछि त्यो छाउनीमा आओस् । 12 छाउनीबाहिर तिमीहरूका लागि एउटा ठाउँ हुनुपर्छ । 13 खन्नका लागि तिमीहरूसित सामग्रीहरू हुनुपर्छ । दिसा बसिसकेपछि खाल्दो खनेर दिसा पुरिदिन । 14 किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विजय दिन र तिमीहरूका शत्रुहरूलाई तिमीहरूका हातमा दिन उहाँ तिमीहरूको छाउनीको बिचमा हिँडुल गर्नुह्येन् । त्यसकारण, तिमीहरूको छाउनी पवित्र हुनुपर्छ ताकि तिमीहरूका बिचमा कुनै अशुद्ध कुरा देखेर उहाँ तिमीहरूका बिचबाट तर्केर नजानुभाएको होस् । 15 आफ्नो मालिकबाट भागेर आएको कमारालाई त्यसको मालिककहाँ नफर्काउनु । 16 त्यसले जुनसँकै सहर छाने तापनि त्यसलाई तिमीहरूसँगै बस्न दिनु । त्यसलाई थिचोमियो नगर्नु । 17 इसाएलीका छोरीहरू र छोराहरूका बिचमा कसैले पनि मन्दिरको वेश्यावृत्तिमा काम नगरोस् । 18 तिमीहरूले कुनै भाकलको निमित्त वेश्यावृत्तिको ज्याला वा कुकुरको ज्याला परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भवनमा नल्याउनु । किनकि यी दुवै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका लागि धृणित कुराहरू हुन् । 19 व्याज प्राप्त गर्न सकिने रापियाँ-पैसा, भोजन वा अन्य कुनै पनि कुरो आप्नो इसाएली भाइलाई र छोराहरूका बिचमा कसैले पनि मन्दिरको वेश्यावृत्तिमा काम नगरोस् । 20 परदेशीबाट भने तिमीहरूले व्याज लिन सक्छौ । तर आप्नो इसाएली भाइबाट भने तिमीहरूले व्याज लिनुहुँदैन । यसरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूले अधिकार गर्न लागेको देशमा तिमीहरूको हात परेको होरक थोकमा आशिष दिनभएको होस् । 21 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई भाकल गर्दा यसलाई पुरा गर्न विलम्ब नगर किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले अधिकार गर्न लागेको देशमा तिमीहरूको हात परेको होरक थोकमा आशिष दिनभएको होस् । 22 तर भाकल गरेका छैनो भने यो तिमीहरूका लागि पाप हुँदैन । 23 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले भाकल गरे अनुसार तिमीहरूका मुखेले स्वैच्छापूर्वक प्रतिज्ञा गरे अनुसार तिमीहरूका मुखबाट निस्केको कुरा पुरा गर्नुपर्छ । 24 तिमीहरू आफ्नो छिमेकीको दाखबारीमा जाँदा इच्छा लागेअनुसार चाहेजित दाख खान सक्छौ, तर आप्नो टोकीरीमा भने नहाल । 25 तिमीहरू आफ्नो छिमेकीको अन्न पाकेको खेतमा जाँदा तिमीहरूले आफ्ना हातले अन्कका बाला टिप्प सक्छौ, तर पाकेको बालीमा हँसिया नलगाओ ।

24 आफूले बिहे गरेर ल्याएकी पत्नीमा कुनै खोट पाएकोले पुरुषले त्यसलाई त्याग्न चाह्नो भने त्यसले त्यागपत्र लेखेर उसको हातमा थमाइदिएर उसलाई आफ्नो घरबाट पठाओस् । 2 त्यो आप्नो घरबाट गड्सकेपछि त्यो कसेकी पत्नी हुन सक्छे । 3 दोसो पतिले पनि त्यसलाई धृणा गरी त्यागपत्र लेखी त्यसको हातमा थमाइदिएर उसलाई घरबाट पठाइदियो वा दोसो पतिलो पनि मृत्यु भयो भने 4 त्यसको पहिलेको पाति अर्थात उसलाई घरबाट पठाउने पतिले त्यस स्त्री अशुद्ध भएपछि त्यसलाई आफ्नी पत्नी

हुनलाई नलिन पनि सक्छ । किनकि त्यसो गर्नु परमप्रभुको लागि धृणित कुरो हो । तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिन लाम्नुभएको देशलाई दोषी नबनाओ । ५ भखरै बिहै गरेको पुरुष सेनासँगी युद्धमा नजाओस् । न त जबरजस्ती उसलाई कुनै जिम्मेवारी दिइयोस् । त्यो एक वर्षसम्म घरमा रही त्यसले भखरै ल्यापकी पलीसित रमाओस् । ६ कसैले थितोको रूपमा जाँतो वा जाँतोको माथिल्लो ढुङ्गा नलिओस् किनकि त्यसो गर्नु भनेको त्यस व्यक्तिको जीवन लिनु बाराबर हो । ७ इसाएलीहरूका बिचबाट कसैले आफ्नो दाजुभाइमध्ये एउटालाई अपहरण गरी त्यसलाई नोकरसरह व्यवहार गरी बोचिदिएको छ भने त्यो अपहरणकरी मारिनैपर्छ । यसरी तिमीहरूले तिमीहरूका बिचबाट दुष्टालाई हटाउने छो । ८ कुछरोगको विपत्तिको बारेमा तिमीहरूले ध्यान देओ ताकि पुजारीहरू अर्थात् लेवीहरूले तिमीहरूलाई सिकाएका हरेक निर्देशनलाई तिमीहरूले होसियारीसाथ पछाई लापन गर्न सक । मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेमुताबिक तिमीहरूले गर्नु । ९ तिमीहरू मिश्रबाट आइहँदा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मिश्रयमलाई के गर्नुभयो, सो समझ । १० तिमीले आफ्नो छिमेकीलाई कुनै किसिमको ऋण दिदा धरौटी लिन उसको धरभित्र प्रवेश नगर । ११ तिमी बाहैरै पर्ख, र तिमीले ऋण दिएको व्यक्ति धरौटी लिएर बाहिरै आओस् । १२ त्यो गरिब रहेछ भने त्यसको आफ्नो सम्पत्ति ठानी धरौटीसित नसुल्नु । १३ सूर्य अस्ताउनुअगि तिमीले त्यसको धरौटी फिर्ता गरिदिनू ताकि त्यो आफ्नो ओढनेमा सुन्न सकोस् र तिमीलाई आशिष दिन सकोस् । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु यो तिप्री निमित धार्मिकता हुने छ । १४ तिमीहरूले गरिब र दरिद्र ज्यालादारी नोकरलाई थिचोमिचो नगर, चाहे त्यो तिमीहरूके सहरभित्र तिमीहरूको देशमा भएको इसाएली भाइ होस् वा परदेशी होस् । १५ तिमीहरूले हरेक दिन त्यसलाई त्यसको ज्याला दिनु । सूर्य अस्ताउनुअगि यो विषय सुल्झोस् किनकि त्यो गरिब हो र यसमा नै भर पर्छ । यसो गर्नु ताकि त्यसले परमप्रभुको सामु पुकार नगरोस्, र यो तिमीहरूले गरेका पाप नबनोस् । १६ छोराडोरीका कारणले बुबाआमालाई नमार्नु न त बुबाआमाको कारणले छोराडोरीलाई मार्नु । बरु, हरेक मानिस आफ्नै पापको निम्तो मरोस् । १७ परदेशी वा अनाथले पाउने न्याय हरण गर्न दमन नगर । विधवाको ओढ्ने धरोटीको रूपमा नराख । १८ बरु, तिमीहरू मिश्रमा कमारा थियौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यहाँबाट छुटकारा दिनुभयो भनी याद गर्नु । त्यसकारण, यो आज्ञा पालन गर्न मैले तिमीहरूलाई निर्देशन दिएको छु । १९ तिमीहरूले आफ्नो खेतमा फसलको कटनी गर्दा अन्नको एक बिटा बिर्सेको छौ भने त्यसलाई लिन फर्केर नजाओ । यो परदेशी, अनाथ वा विधवाको लागि होस् ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका सबै काममा आशिष दिनुभएको होस् । २० तिमीहरूले भद्राक्षको रुखलाई हल्लाउंदा तिमीहरू फेरि हाँगाहरूमा नजाओ । यो परदेशी, अनाथ वा विधवाको लागि होस् । २१ तिमीहरूले आफ्नो दाख्बारीबाट दाख बटुल्दा तिमीहरूले फेरि सोहोरसाहर नगर्नु । छाडिएको चाहिँ परदेशी, अनाथ वा विधवाको लागि हुने छ । २२ तिमीहरू मिश्रमा कमारा थियौ भनी याद राख्नु । त्यसकारण, मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेको यो निर्देशन मानू ।

२५ मानिसहरूका बिचमा झौङ्गगाडा भयो र तिमीहरू अदालतमा गए भने न्यायकर्ताहरूले तिमीहरूको न्याय गर्नु अनि धर्मलाई छाडिएर दुष्टलाई दोषी ठहराउन् । २ दोषी मानिसले पिटाइ खानुपर्छ भने न्यायकर्ताले त्यसलाई लम्पसार पर्न लगाएर न्यायकर्ताको उपस्थितिमा त्यसको अपराधअनुसार त्यसलाई कोरा हानोस् । ३ न्यायकर्ताले त्यसलाई चालिस कोरा लगाउन सक्छ, तर त्यसभन्दा बढीचाहिँ होइन । किनकि त्यसभन्दा बढी कोरा लगाए तिमीहरूको इसाएली भाइ तिमीहरूको दृष्टिमा अपमानित हुने छ । ४ दाइँ गर्दा गोरुलाई महला नलागाओ । ५ सँगसँगी बसेका दाजुभाइमध्ये

कुनै छोरो नजम्नाई एउटाको मृत्यु भयो भने मरेको मानिसकी पत्नीलाई परिवारभन्दा बाहिर विवाहको लागि नदिइयोस् । बरु, मर्नेको दाजु वा भाइले त्यसलाई आफ्नी पत्नी तुल्याओस्, र मृत लोगानेको दाजु वा भाइले आफ्नो कर्तव्य पुरा गरेस् । ६ स्त्रीले जन्माउने पहिलो छोरोलाई मरेको व्यक्तिको नाउँ दिइयोस् ताकि त्यसको नाउँ इसाएलबाट नमेटियोस् । ७ तब देवरले आफ्नी भाउजुलाई राख्ने इच्छा गरेन भने मुल ढोकामा गई भाउजुले धर्म-गुरुहरूलाई यसो भनोस्, 'मेरो देवरले इसाएलमा त्यसको दाजुको नाउँ राख इन्कार गर्छ । त्यसले मसित देवरले गर्नुपर्ने कर्तव्य गर्दैन ।' ८ तब त्यसको सहरका धर्म-गुरुहरूले त्यसलाई बोलाएर त्यससित कुराकानी गर्नु । तर त्यसले 'म भाउजुलाई राख्न चाहाउँ' भनी जिद्दी गयो भने ९ भाउजु धर्म-गुरुहरूको उपस्थितिमा देवरकहै आई उसले त्यसको खुट्टाबाट जुता फुकालेर त्यसको मुखमा थुकिदेओस् । भाउजुले यसो भनोस्, 'आफ्नो दाजुको घर निर्माण नगर्ने मानिसलाई यसै गरिन्छ ।' १० इसाएलमा त्यसको नाउँलाई 'जुता फुकालिएको घर' भनिने छ । ११ मानिसहरू एक-अकासित झागदा गर्दा एक जनाकी पत्नी आएर आफ्नो पतिलाई बचाउन विरेधीको गुप्ताङ्ग अँठ्याई भने १२ त्यसको हात काटिदिनु । त्यसलाई नटिठ्याउनु । १३ तिमीहरूले आफ्नो झोलामा एउटै तीलको लागि कम र ज्यादा ओजन भएका ढकहरू नराख्नु । १४ तिमीहरूको घरमा पनि एउटै नापाको लागि फरक किसिमका माना-पाथी नहोज्नु । १५ तिमीहरूसित सिद्ध र ठिक तौलका ढकसाहै माना-पाथीहरू हुनुपर्छ ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुने देशमा तिमीहरूका आयु लामो होस् । १६ किनकि यस्ता कुराहरू गर्ने अर्थात् बेइमानीपूर्कका काम गर्ने सैन्य परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको लागि धृणित हुन् । १७ तिमीहरू मिश्रबाट आउँदा बाटोमा अमालोकीहरूले गरेको कुरो याद राख्नु । १८ तिमीहरूले तिमीहरूलाई बाटोमा भेटे र थाकेर हैरान भापकाहरू सबैलाई तिमीहरूले आक्रमण गरे । तिमीहरूले परमेश्वरको आदर गरेनन् । १९ त्यसकारण, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा ल्याउनहुँदा तिमीहरूका वरिपरि भएका तिमीहरूका सबै शत्रुबाट तिमीहरूलाई विश्राम दिनुभएपालि आकाशमुनि अमालेकीहरूको नाउँनिशानै मैटिदिन नभुल्नु ।

२६ जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनुहुने देशमा आई यसको अधिकार गरेर वसोवास गर्छौ, २ तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुने देशमा भूमिको सबै उज्जनीको पहिलो फल लिनु । त्यसलाई एउटा डालोमा हालेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो पतिव्रत वासस्थानको रूपमा छान्नुहुने ठाउँमा त्यसलाई लिएर जानु । ३ ती दिनमा सेवा गर्ने पुजारीकाहाँ गएर यसो भन्नु 'परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले हामीलाई दिन्छु भनी हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा म आइपुगोको छु भनी म उहाँको अगि स्वीकार गर्दछु ।' ४ पुजारीले तिमीहरूका हातबाट डालोलाई लिई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको देशीको सामु राख्नु । ५ तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु भन्नु, 'मेरा पुर्ख फिर्न्ने अरामी थिए । तिनी मिश्रमा गई त्यहाँ बसोबास गरे, र तिनका मानिसहरू सङ्ख्यामा थोरै थिए । त्यहाँ तिनीबाट एक महान् शक्तिशाली र असङ्ख्यामा जाति बन्न्यो । ६ मिश्रीहरूले हामीलाई निष्ठुरातापूर्वक व्यवहार गरी हामीलाई दुःख दिए । तिमीहरूले हामीलाई कमाराहरूले गर्ने काम गर्न लगाए । ७ हामीले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर परमप्रभुलाई पुकार्याँ, र उहाँले हाम्रो क्रन्दन, हाम्रो पीडा, हाम्रो श्रम र हाम्रो थिचोमिचो सुन्नुभयो । ८ परमप्रभुले हामीलाई शक्तिशाली हात, फैलिएको पाखुरा, तुलो आतडक, चिन्ह र आश्चर्यहरूद्वारा मिश्रबाट ल्याउनुभयो । ९ अनि उहाँले हामीलाई यो ठाउँमा ल्याउनुभएको छ र हामीलाई दूध र मह बने यो देश दिनुभएको छ । १० अब हेर्नुहोस्, परमप्रभुले मलाई दिनुभएको यस देशको उज्जनीको पहिलो फल मैले

तपाईंकहाँ ल्याएको छु ।' तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु त्यस डालोलाई राखेर उहाँको आराधना गर्नु । 11 अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू, तिमीहरूका विचामा भएका लेवीसाथै परदेशीका निम्ति उहाँले गर्नुभएका सम्पूर्ण भलाइको कारणले आनन्द मनाओ । 12 दशांश दिने वर्ष अर्थात तेसो वर्षमा तिमीहरूको उज्जनीको सबै दशांश अलग गरिसकेपछि तिमीहरूले त्यो परदेशी, अनाथ र विधवालाई दिन ताकि तिमीहरूका सहरभित्र तिमीहरूले खाएर तपू होउन । 13 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु यसो भन्नु 'तपाईंले मलाई दिनुभएका सबै आज्ञामुताबिक जुन थोकहरू परमप्रभुका हुन् ती मैले मेरो घबाट ल्याएर लेवी, परदेशी, अनाथ र विधवालाई दिएको छु । मैले तपाईंका कुनै पनि आज्ञा उल्लङ्घन गरेको छैनै न त त्यसलाई विर्सेको छु । 14 मेरो शोकको घडीमा मैले त्यो खाएको छैनै, न म अशुद्ध हुँदू मैले त्यसलाई कतै राखेको छु, न त मृतकहरूको आदरमा मैले त्यो दिएको छु । मैले परमप्रभु मेरा परमेश्वरको आवाज सुनेको छु । तपाईंले मलाई दिनुभएको हरेक आज्ञा मैले पालन गरेको छु । 15 पवित्रस्थानबाट हर्नुहोस् जहाँ तपाईं बस्नुहन्छ जुन स्वर्ग हो । तपाईंको जाति इसाएल, तपाईंले हाम्रा पिता-पुर्खहरूसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको दूध र मह बने देश अर्थात् हामीलाई दिनुभएको देशलाई आशिष दिनुहोस् ।' 16 आज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी विधिविधानहरू पालन गर्न तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दै हुनुहन्छ । त्यसकारण, तिमीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले तिनिको पालन गर र तिनलाई मान । 17 आज तिमीहरूले घोषणा गरेका छौ, कि परमप्रभु नै तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहन्छ, र तिमीहरू उहाँका मार्गहरूमा हिँडी उहाँका विधिविधानहरू, आज्ञाहरू मान्ने छौ र उहाँको कुरा सुन्ने छौ । 18 आज परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएको छ, कि तिमीहरू एउटा जाति हो जै उहाँको प्रतिज्ञामुताबिक उहाँको आपनै निज सम्पत्ति हो, र तिमीहरूले उहाँका सबै आज्ञा मान्ने छौ । 19 अनि उहाँले सृजना गर्नुभएका सबै जातिभन्दा तिमीहरूलाई उच्चमा राख्यु हुनेछ, र तिमीहरूले प्रशंसा, ख्याति र आदर पाउने छौ । तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले भन्नुभएँ उहाँको निम्ति अलग गरिएका जाति हुने छौ ।'

27 मोशा र इसाएलका धर्म-गुरुहरूले मानिसहरूलाई यसो भनी आज्ञा

दिए, "आज मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आज्ञा पालन गर । 2 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुने देशमा जान जब तिमीहरूले यर्दन नदी पार गर्ने छौ तब त्यस दिन तिमीहरूले ठुला-ठुला ढुङ्गाहरू खडा गरेर तिनलाई करेरोले पोत्नु । 3 तिमीहरूले पार गरिसकेपछि परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुने देशमा त्यसको अधिकार गर्दा यो व्यवस्थाका सबै वचन तिनमा लेख्नु । 4 तिमीहरूले यर्दन पार गरिसकेपछि एबाल डाँडामा यी ढुङ्गाहरू खडा गर्नु जसमा मैले आज तिमीहरूलाई दिने यी आज्ञाहरू करेरोले पोत्नु । 5 त्यहाँ तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका निम्ति ढुङ्गाहरूको एउटा वेदी बनाउन, तर तिनमा कुनै फलामे हतिहार प्रयोग नार्नु । 6 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदी प्रयोगमा न आएको ढुङ्गाहरूको बनाउन । त्यसमा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई होमबलि चढाउनु । 7 त्यसमा तिमीहरूले मेलबलि र स्वैच्छिक बलि पनि चढाउनु । तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु आनन्द मनाओ । 8 तिमीहरूले यी ढुङ्गाहरूमा यस व्यवस्थाका सबै वचन ज्यादै प्रस्टसँगी लेख्नु । 9 मोशा र पुजारी अर्थात् लेवीहरूले सारा इसाएलीलाई भने, "हे इसाएली हो, मौन भएर सुन । आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको जाति भएको छौ । 10 त्यसकारण, आज मैले तिमीहरूलाई दिएका आज्ञा र विधिहरूसाथै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा पालन गर ।" 11 त्यहाँ दिन मोशाले मानिसहरूलाई आज्ञा दिई भने, 12 "तिमीहरूले यर्दन नदी पार गरेपछि मानिसहरूलाई आशिष-

दिन यी कुलहरू गीरीज्जीम डाँडामा खडा होउन्: शिमियोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, योसेफ र बैन्यामीन । 13 शापको घोषणा गर्न यी कुलहरूचाहीं एबाल डाँडामा खडा होउन्: रुबेन, गाद, आशेर, जबूतून, दान र नपताली । 14 ठुलो सोरमा लेवीहरूले इसाएलीहरूलाई यसो भनेर जवाप दिउन्: 15 'कारीगरको हातले बनाएको जस्त खोपेर वा ढालेर परमप्रभुको लापि घृणित मूर्ति गुप्तमा बनाउने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 16 'आफ्ना बुबा आमालाई श्राप दिने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 17 'आफ्नो छिमेकीको साँधसिमानाको ढुङ्गो हटाउने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 18 'दृष्टिविनालाई उल्टो बाटो देखाइदिने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 19 'परदेशी, दुहुर वा विधवाले पाउनुपर्ने न्याय हरण गर्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 20 'आफ्नो पिताको अधिकार हरण गरी पिताकी पत्नीसँग सहवास गर्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 21 'कुनै पनि किसिमको पशुसँग साम्भोग गर्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 22 'आफ्ना बुबा वा आमाकी लोरी अर्थात् आफ्नै बहिनीसँग सहवास गर्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 23 'आफ्नी सासुसँग सहवास गर्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 24 'आफ्नो छिमेकीलाई गुप्तमा मार्ने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।' 25 'निर्दोष व्यक्तिलाई मार्न धुस लिने मानिस श्रापित होस् ।' तब सबै मानिसले भनून, 'आमेन ।'

28 आज मैले तिमीहरूलाई दिएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै

सबै आज्ञा पालन गर्न उहाँको कुरा होसियारीपूर्वक सुन्न्या भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई पूर्वीका सबै जातिभन्दा उच्च बनाउनुहोस् । 2 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा सुन्न्या भने यी सबै आशिष तिमीहरूमा आउने छन् । 3 तिमीहरू सहरमा आशिषित हुने छौ र खेतमा आशिषित हुने छौ । 4 तिमीहरूका सन्तान, तिमीहरूको भूमिको उज्जनी, तिमीहरूका पशु, तिमीहरूका गाईस्तुसुसाथै तिमीहरूका बाढाबाढीमाथि 5 आशिष पर्ने छौ । 6 तिमीहरूको डालो र पिठा मुछेन आरीमा आशिष पर्ने छौ । 7 तिमीहरू भित्र आउँदा र बाहिर जाँदा तिमीहरूले आशिष पाउने छौ । 7 तिमीहरूको विरुद्धमा खडा हुने तिमीहरूका शत्रुहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूकै सामु पराजित गर्नुहोस् । 7 तिमीहरू तिमीहरूको विरुद्धमा एउटा बाटो भएर आउने छन्, तर तिमीहरूकै सामु सातवटा बाटो भएर भाने छन् । 8 परमप्रभुले तिमीहरूका धनसार र तिमीहरूले हात लगाउने होएक थोकमा आशिष ल्याउदुने छौ । उहाँले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको देशमा उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहोस् । 9 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गरी उहाँका मार्गहरूमा हिँचौ भन उहाँले प्रतिज्ञा गरेनुसार परमप्रभुले तिमीहरूलाई आफ्नो लागि अलग गर्नुभएको जातिको रूपमा स्थापित गर्नुहोस् । 10 तिमीहरू परमप्रभुको नाउँद्रारा डाकिएका छौ भनी पृथ्वीका सबै जातिले थाहा पाउने छन्, र तिमीहरू तिमीहरूदेखि डराउने छन् । 11 परमप्रभुले तिमीहरूका सन्तान, तिमीहरूका गाईवस्तु, तिमीहरूको भूमिको उज्जनी र तिमीहरूलाई दिन्छ भनी तिमीहरूका पिता-पुर्खहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा तिमीहरूको उन्नति गराउनुहोस् । 12 ठिक समयमा वृष्टि दिन र तिमीहरूको देशको सबै काममा आशिष दिन परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति आकाशमा भएको आफ्नो भण्डारण खुला गर्नुहोस् । 13 परमप्रभुले तिमीहरूलाई शिर तुल्याउनुहोस् । 13 परमप्रभुले तिमीहरूलाई हात लाग्नुहोस् । 14 तिमीहरू केवल माथि हुने छौ, तल होइन । आज मैले तिमीहरूलाई

आज्ञा गरेका यी वचनहरू पालन गर्न र मान्न तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा सुन्न्यौ भने, 14 र आज मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका वचनहरूबाट दायाँ र बायाँ गएर अरु देवताहरूको सेवा गर्न तिमीहरूको पछि लागेनै भने तिमीहरूले आशिष् पाउने छौ । 15 तर आज मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आजासारै विधिहरू पालन गर्न तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा सुनेनै भने यी सबै श्राप तिमीहरूमाथि आइर्ने छन् । 16 तिमीहरूको सहर र तिमीहरूको खेतमा श्राप पर्ने छ । 17 तिमीहरूको डालो र पिठो मुच्छे आरामा श्राप पर्ने छ । 18 तिमीहरूको सन्तान, तिमीहरूको भूमिको उज्जनी, तिमीहरूको गाईवस्तु र बाछा-बाछीहरूमा श्राप पर्ने छ । 19 तिमीहरू भित्र आउँदा र बाहिर जाँदा श्राप पर्ने छ । 20 तिमीहरूले दुष्ट काम गरी मलाई त्यागकाले तिमीहरू चाँडै नष्ट नभएसम्म तिमीहरूले हात लगाउने हरेक थोकमा परमप्रभुले तिमीहरूमाथि श्राप, भ्रम र हप्की पठाउनुहोने छ । 21 तिमीहरूले अधिकार गर्न जान लागेको देशमा तिमीहरूको नाउँनिशानै नमेउज्जेलसम्म परमप्रभुले तिमीहरूमाथि विपत्ति ल्याउनुहोने छ । 22 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सङ्क्रामक रोग, ज्वरो, सूजू, खट्टरी, प्रचण्ड ताप, चिलाउने बतास र ढुसीले आक्रमण गन्हुने छ । तिमीहरू नष्ट नभएसम्म यी आइरहने छन् । 23 तिमीहरूको शिरमाथि भएको आकाश काँसो र तिमीहरूमुनिको पृथ्वी फलाम हुने छ । 24 परमप्रभुले तिमीहरूको देशको वृष्टिलाई धूलोपिठामा बदलनुहोने छ । तिमीहरू विनाश नभएसम्म यो आकाशबाट आइरहने छ । 25 परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शरुहरूको सामु परास्त गर्नुहोने छ । तिमीहरू तिमीहरूको विरुद्धमा एउटा बाटो जाने छौ, तर तिमीहरूबाट सातवटा बाटा भएर भाग्ने छौ । तिमीहरू पृथ्वीका सबै राज्यमा धापाइने छौ । 26 तिमीहरूका लाश आकाशका चराचुरुहरूहरू र पृथ्वीका पशुहरूका लागि भोजन हुने छन् । तिमीहरूलाई त्रसित पार्ने कोही हुने छैन । 27 परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रका फोका, मिर्खा, पिला, चिलाउने रोगले आक्रमण गर्नुहोने छ जसबाट तिमीहरू निको हुन सक्दैनै । 28 परमप्रभुले तिमीहरूलाई पागलपन, अन्योपन र मानसिक गोलमालले आक्रमण गर्नुहोने छ । 29 अन्योले अन्यथाकरामा छामछाम-छुम्छुम गरेर हिँडेस्तै तिमीहरू मध्यदिनमा हिँ्दैने छौ, तिमीहरूले आफ्ना मार्गमा उन्नति गर्ने छैनै । तिमीहरू सर्वै थिचोमिचोमा पर्ने छो र लुटिने छौ अनि तिमीहरूलाई बचाउने कोही हुने छैन । 30 तिम्रो मार्गी भएकी केटीलाई अर्को पुरुल्ये लगेर बल्कतार गर्ने छ । तिमीहरूले घर बानाउने छौ, तर त्यसमा बस्न पाउने छैनै । 31 तिमीहरूले दाखबारी लगाउने छौ, तर यसको फल खान पाउने छैनै । तिमीहरूको अँखाको अगि तिमीहरूको गोरोलाई मारिने छ, तर तिमीहरूले त्यसको मासु खान पाउने छैनै । तिमीहरूको अँखाको अगि तिमीहरूको गधालाई जबरजस्ती लगिने छ, र तिमीहरूले किर्ता पाउने छैनै । तिमीहरूको भेडा तिमीहरूका शत्रुहरूलाई दिइने छ, र तिमीहरूलाई सहायता गर्ने कोही हुने छैन । 32 तिमीहरूका छोराछोरीहरू अरु जातिहरूलाई दिइने छन् । तिमीहरूले पूरे दिन तिमीहरूको बाटो हेर्ने छौ, तर तिमीहरूलाई देख्ने छैनै । तिमीहरूका हातमा कुनै शक्ति हुने छैन । 33 तिमीहरूको देशको उज्जनी र तिमीहरूको परिश्रमको फल तिमीहरूले नचिनेको जातिले खाइदिने छ । तिमीहरू सर्वै थिचोमिचोमा पर्ने छौ र पेलिने छौ । 34 यसरी तिमीहरू तिमीहरूले देख्न परेको दृश्यद्वारा बौलाहा हुने छौ । 35 परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शिरदेखि पैतालासम्म अनि चुंडा र खुटामा फोकाले आक्रमण गर्नुहोने छ जसबाट तिमीहरू निको हुने सक्दैनै । 36 परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूले आफ्नो लागि रोजेका राजालाई तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुखाहरूले नचिनेको जातिकहाँ धापाउनुहोने छ । त्यहाँ तिमीहरूले काठ र ढुङ्गाले बनेका देवताहरूलाई पुज्ने छौ । 37 परमप्रभुले तिमीहरूलाई सबै जातिको बिचमा धापाउनुहोने छ जहाँ तिमीहरू हेला, तिरस्कार र गिल्लाका पात्र बन्ने छौ । 38 तिमीहरूले खेतमा धेरै बित लगाउने छौ, तर थेरै मात्र कटनी गर्ने छौ । 39 तिमीहरूले दाखबारी लगाई

त्यसको कटनी गर्ने छौ, तर तिमीहरूले दाखरस पिउन पाउने छैनै, न त दाख नै जम्मा गर्न पाउने छौ किनकि किराहरूले ती खाइदिने छन् । 40 तिमीहरूका इलाकाभरि तिमीहरूले भद्राक्षका रुखहरू लगाउने छौ, तर तिमीहरूले तेल निकाल्न पाउने छैनै, किनकि तिमीहरूका भद्राक्षका रुखहरूको फल झर्ने छन् । 41 तिमीहरूले छोराछोरीहरू जन्माउने छौ, तर तिमीहरू तिमीहरूका हुने छैनै किनकि तिमीहरू दासत्वमा लगिने छन् । 42 तिमीहरूका सबै रुख र तिमीहरूको भूमिको फललाई सलहरूले नष्ट गरिदिने छन् । 43 तिमीहरूको बिचमा बास गर्ने परदेशी तिमीहरूभन्दा माथि-माथि उठ्ने छ । तर तिमीहरूचाहिँ तल-तल झर्ने छौ । 44 त्यसले तिमीहरूलाई ऋण दिने छ, तर तिमीहरूले त्यसलाई ऋण दिने छैनै । त्यो शिर हुने छ भने तिमीहरू पुच्छर हुने छौ । 45 यी सबै श्राप तिमीहरूमाथि आइपर्ने छन् र तिमीहरू नष्ट नभएसम्म तिनले तिमीहरूको पिछा गर्ने छन् । उहाँले तिमीहरूलाई उहाँका आज्ञा र निर्वशनहरू पालन गर्न तिमीहरूले उहाँको कुरा नसुनेकाले यो हुने छ । 46 चिन्ह र आश्चर्यको रूपमा यी श्रापहरू तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूमाथि सदाको निमित आइपर्ने छन् । 47 तिमीहरूको उन्नति हुँदा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई हृदयबाट खुसीसाथ र आनन्दसाथ उहाँको आराधना नगरेकाले 48 परमप्रभुले तिमीहरूका विरुद्धमा पठाउनुहोने शत्रुहरूको तिमीहरूले सेवा गर्ने छौ । तिमीहरूले भोक, तिर्खा, नगनता र गरिबीमा तिमीहरूको सेवा गर्ने छौ । उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट नगरूज्जेलसम्म उहाँले तिमीहरूको काँधमा जुवा हालिदिनुहोने छ । 49 परमप्रभुले धेरै टादाबाट अर्थात् पृथ्वीको छेउबाट आफ्नो सिकाकरको लागि झाम्टने गर्सँझौँ तिमीहरूको विरुद्धमा एउटा जातिलाई ल्याउनुहोने छ जसको भाषा तिमीहरू बुझ्दैनै । 50 यो एउटा कुरु रूप भएको जाति हुने छ जसले पाकाहरूलाई आदर गर्दैन र युवाहरूलाई स्नेह देख्याउँदैन । 51 तिमीहरू नष्ट नभएसम्म तिमीहरूले तिमीहरूका बाढा-बाढी र तिमीहरूको देशको फल खने छन् । तिमीहरूलाई नष्ट नगरूज्जेलसम्म तिमीहरूले तिमीहरूका लागि कुनै अन्न, नयाँ मया वा तेल वा बाढा-बाढी वा भेडा-बाखा छाड्ने छैनै । 52 तिमीहरूले भोरासा गरेका सहरहरूका अला र मजबुत पर्खालहरू नदालेसम्म तिमीहरूले तिमीहरूका सहरहरूलाई धेराबन्दी गर्ने छन् । परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको तिमीहरूको देशको फल खने छन् । 53 तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूमाथि कष्ट ल्याएको समयमा र तिमीहरूलाई धेराबन्दी गर्दा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएका तिमीहरूका आफ्नै सन्तान अर्थात् छोराछोरीका मासु खाने छौ । 54 तिमीहरूका बिचमा भएको कोमल र भद्र मानिसले पनि आपानै भाइ, आफ्नी प्यारी पत्नी र आफ्ना बाँकी रहेका बालबच्चालाई टिच्चाउने छैन । 55 तिमीहरूको शत्रुले तिमीहरूका गर्दा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएका तिमीहरूका शत्रुले थिए, त्यसी स्त्रीले पनि आफ्ना पतिसाथै आपानै छोराछोरी, 57 अनि आपाले भखरै जन्माएको छोरोसाथै आपानै बालबच्चाको मासु खने छे । तिमीहरूको शत्रुले तिमीहरूको सहरलाई धेराबन्दी गरी कर्टमा ल्याउँदा त्यसले केही खान नपाएकीले गर्दा गुप्तमा त्यसले त्यो मासु खने छे । 58 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको महिमित र भययोग्य नाँलाई आदर गर्न यस पुस्तकमा लेखिएका व्यवस्थाका सबै वचन पालन गरेनै भने 59 परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानमाथि डरलाग्दा विपत्तिहरू ल्याउनुहोने छ । ती लामो समयसम्म आउने भयानक डरलाग्दा र प्रचण्ड विपत्तिहरू हुने छन् । 60 मिश्रमा जुन विपत्तिहरैदेखि तिमीहरू डराएका थियौ, उहाँले तिनै विपत्तिहरू तिमीहरूमाथि ल्याउनुहोने छ । 61 ती तिमीहरूमा टाँसिने छन् । यसको अतिरिक्त, तिमीहरू नष्ट नभएसम्म परमप्रभुले व्यवस्थाको

यस पुस्तकमा नलेखिएका हरेक रोग र विपत्ति पनि तिमीहरूमाथि ल्याउनुहो छ । 62 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा नमानेकाले तिमीहरू आकाशका ताराहरूजस्तैकै सङ्ख्यामा थेरै भए तापनि तिमीहरूको सङ्ख्या थेरै हुने छ । 63 तिमीहरूको भलो गर्न र तिमीहरूलाई गुणात्मक रूपमा वृद्धि गराउनमा परमप्रभु एक पटक जसरी रमाउनुभयो, त्यसै गरी तिमीहरूलाई नष्ट गरी विनाश गर्नमा उहाँ रमाउनुहो छ । तिमीहरूले अधिकार गर्न लागेको देशबाट तिमीहरू धापाइने छौ । 64 परमप्रभुले तिमीहरूलाई पृथ्वीको एउटा कुनाबाट अर्को कुनासम्म सबै जातिका बिचमा तितर-बितर पारिदिनुहो छ । त्यहाँ तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले नचिनेका काठ र ढुङ्गाले बनेका देवताहरूको पुजा गर्ने छौ । 65 यी जातिहरूका बिचमा तिमीहरूले चैन पाउने छैनो, र तिमीहरूका खुट्टाका पैतालाको लागि विसाउने ठाउँ हुने छैन । बरु, त्यहाँ परमप्रभुले तिमीहरूलाई थरथर काँचै हृदय, थाक्ने आँखा र शोक गर्ने प्राण दिनुहो छ । 66 तिमीहरूका जीवन तिमीहरूकै सामु आशड्कमा झुणिज्ने छ । तिमीहरू हरेक दिन र रात डराउने छौ अनि तिमीहरूको जीवनभर कुनै निश्चयता हुने छैन । 67 तिमीहरूका हृदयमा हुने डर र तिमीहरूका आँखाले देख्नुपर्ने कुराहरूको कारणले विहान तिमीहरूले 'राति भइदिए हुँस्यो!' भन्ने छौ । 68 परमप्रभुले तिमीहरूलाई फेरि जहाजहरूद्वारा तिमीहरू जुन बाटो भएर आएका थियै त्यही बाटो भएर तिमीहरूलाई मिश्र देशमा फर्काएर लैजाउनुहो छ जुन बाटोको बारेमा उहाँले भन्नुभएको थियो, 'तिमीहरूले फेरि मिश्र देखि छैनौ ।' त्यहाँ तिमीहरूले आफैलाई कमारा-कमारीको रूपमा आफ्ना शत्रुहरूको हातमा बेचे छौ, तर कसैले तिमीहरूलाई किन्ने छैन ।

29 होरेमा परमप्रभुले इसाएलीहरूसित बाँध्नुभएको करारबाहेक मोआब देशमा परमप्रभुले मोशाराफ्ट इसाएलीहरूलाई दिनुभएका वचनहरू यी नै हुन् । 2 मोशाले सारा इसाएलीलाई डाकेर भने, 'मिश्र देशमा फारो, तिनका सबै अधिकारी र तिनका सबै देशमा परमप्रभुले तिमीहरूका सामु गर्नुभएको हरेक कुरा तिमीहरूले देखेका छौ । 3 तिमीहरूका आँखाले डरलाग्दो दुःखकाट, चिन्ह र आश्चर्यहरू देख्नौ । 4 तर आजाको दिनसम्म परमप्रभुले तिमीहरूलाई जाने हृदय, देखे आँखा वा सुने कान दिनुभएको छैन । 5 मैले तिमीहरूलाई चालिस वर्षसम्म उजाड-स्थानमा अगुवाइ गरेको छु । तिमीहरूका लुगा फाटिएन, न त तिमीहरूका जुता च्यातिए । 6 तिमीहरूले अरु कुनै रोटी खाएनौ, न त तिमीहरूले कुनै अरु मध्य पियो ताकि म नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ भनी तिमीहरूले जान्न सक । 7 तिमीहरू यस ठाउँमा आउँदा हेश्वेनका राजा सीहीन र बाशानका राजा ओंग तिमीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए र हामीले तिमीहरूलाई परास्त गर्याँ । 8 हामीले तिमीहरूको देश कब्जा गरी रुबेनीहरू, गादीहरू र मनेशेषको आधा कुललाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दियौ । 9 त्यसकाराण, तिमीहरूले गर्ने हरेक कुरामा तिमीहरूको उन्नति होस् भनेर यस करारका वचनहरू पालग गर र मान । 10 आज तिमीहरूका नायक, कुल, धर्म-गुरु, अधिकृत र इसाएलका सबै मानिस परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु खडा छौ । 11 तिमीहरूका छोराछोरीहरू, पत्नीहरू, तिमीहरूको छाउरीमा भएका परदेशी, दाउरे र पनरे सबै उहाँको सामु खडा छौ । 12 आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करारभिरि प्रवेश गर्न र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित खान लाग्नुभएको शपथभिरि प्रवेश गर्दै छौ । 13 ताकि आज उहाँले तिमीहरूलाई आफ्नै जाति बनाउनभएको होस र उहाँले भन्नुभएँ उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम, इस्हाक र याकूबसित प्रतिस्ता गर्नुभएनुसार उहाँ तिमीहरूका परमेश्वर होइन् । 14 किनकि मैले यो करार र यो शपथ आज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु । 15 यहाँ उमिनेहरूसित मात्र नभएर आज हामीसित यहाँ नहुनेहरूसित पनि बाँध्दै छु । 16 हामी मिश्रमा कसरी बस्यौं र जाति-जातिहरूका बिचाबाट हामी कसरी

आयाँ भनी तिमीहरू जान्दछौ । 17 तिमीहरूका बिचमा भएका काठ र ढुङ्गा, चाँदी र सुनले बनेका धिनलाग्दा मूर्तिहरूलाई तिमीहरूले देखेका छौ । 18 तिमीहरूका बिचमा भएका कुनै पुरुष, स्त्री, घराना, कुलको हृदय परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरबाट तर्केर गई ती जातिहरूका देवताहरूको पुजा गर्न पछि नलागोस भने कुरामा निश्चित होओ । तिमीहरूका बिचमा यस्तो तितो विष उत्पन्न गर्ने कोही नहोस । 19 त्यस्तो व्यक्तिले यो आपका वचनहरू सुन्दा त्यसले आफैलाई आशिष दिई आफ्नो हृदयमा यसो भन्छ, 'म मेरो हृदयको हठीपानामा हिंडे तापनि मसित शान्ति हुने छ ।' यसले सुक्खा जमिनसँगै भिजेको जमिनलाई पनि नष्ट गर्ने छ । 20 परमप्रभुले त्यसलाई क्षमा दिनुहो छैन, बरु परमप्रभुको क्रोध र उहाँको डाह त्यो मानिसको विरुद्धमा दक्कने छ अनि यस पुस्तकमा लेखिएका सबै श्राप त्यसमाथि आउने छन् । यसरी परमप्रभुले आकाशमुनिबाट त्यसको नाउँ मैतिदिनुहो छ । 21 व्यवस्थाको यस पुस्तकमा लेखिएका करारका सबै श्रापअनुसार परमप्रभुले त्यसलाई इसाएलका सबै कुलबाट विनाशको निम्नि अलग गर्नुहो छ । 22 तिमीहरूपछि आउने पुस्ता अर्थात् तिमीहरूका सन्तान र सुदूर देशबाट आउने पद्देशीले यस देशमा आइपरेका विपत्तिहरू र परमप्रभुले ल्याउनुभएका विपत्तिहरू देख्न तिमीहरूले यस बारिमा भन्ने छन् । 23 परमप्रभुले आफ्नो रिस र क्रोधमा सदोम र गमोरा, अदमा र सबोयीमलाई नष्ट पर्नुभएँ देशमा गन्धक र नून जलेको खाक मात्र हुने छ । 24 अन्य जातिहरूसँगै तिमीहरूले भन्ने छन्, 'किन परमप्रभुले यस देशलाई यसो गर्नुभएको? यो डरलाग्दो रिसको मतलब के हो?' 25 मानिसहरूले भन्ने छन्, 'तिमीहरूले मिश्रबाट ल्याउनुहो नै परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित बाँध्नुभएको करार त्यागेकाले गर्दा यसो भएको हो । 26 तिमीहरू आफूले नचिनेका र उहाँले तिमीहरूलाई नदिनुभएको अन्य देवताहरूको पछि लागी तिमीहरूको सेवा गरेकाले र तिमीहरूका सामु निहरेकाले गर्दा यसो भएको हो । 27 त्यसकाराण, यस पुस्तकमा लेखिएका सबै श्राप आउने गरी परमप्रभुको रिस यस देशको विरुद्धमा दक्किएको हो । 28 परमप्रभुले आफ्नो रिस, क्रोध र भयानक कोपमा तिमीहरूलाई तिमीहरूको देशबाट जैदेखि उखेली अर्को देशमा फ्याँक्नुभएको छ, जस्तो आज छ ।' 29 गुप्त कुराहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका मात्र हुन् । तर प्रकट भएका कुराहरू सदाको निम्नि हाम्रा र हाम्रा सन्तानहरूका हुन् ताकि हामीले यस व्यवस्थाका सबै वचन पालन गर्न सँक् ।

30 जब मैले तिमीहरूका सामु राखिदिएका यी सबै आशिष र श्राप तिमीहरूमाथि आइपर्ने छन्, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई अन्य जातिहरूका बिचमा धापाउनुभएपछि जब तिमीहरूले यी सम्झने छौ, 2 र तिमीहरूका सारा हृदय र ब्राह्मणले आज मैले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानलाई आज्ञा गरेका यी सबै वचनलाई पालन गरेर तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ फर्काएर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निर्वासनलाई उल्टायादिनुहो छ र तिमीहरूलाई टिकाउनुहो छ । 3 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तितर-बितर पानुभएका सबै जातिबाट तिमीहरूलाई एकत्रित गर्नुहो छ । 4 तिमीहरूको कुनै पनि मानिस निर्वासित भएर आकाशमुनिको सबैभन्दा टाढा लागि तापनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई जमा गरी ल्याउनुहो छ । 5 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले अधिकार गर्ने देशमा तिमीहरूलाई ल्याउनुहो छ । 6 उहाँले तिमीहरूको भलो गर्नुहो छ र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले अधिकार गर्नुभएको र तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा तिमीहरूलाई ल्याउनुहो छ । 7 उहाँले तिमीहरूको खेदो गर्ने देशमा तिमीहरूलाई घृणा गर्ने र तिमीहरूको शत्रुहरूमाथि यी सबै श्राप

ल्याउनुहुने छ । 8 तिमीहरू फर्केर परमप्रभुको आवाज सुन्ने छौ, र आज मैले तिमीहरूलाई दिएका उहाँका सबै आज्ञा पालन गर्ने छौ । 9 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको देशका सबै काम, तिमीहरूका सन्तान, तिमीहरूका बाला-बाली, तिमीहरूको भूमिको फलमा प्रचुर मात्रामा उन्नति गराइदिनुहुने छ । किनकि परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूमा आनन्द मनाउनुभाइँ तिमीहरूको उन्नतिमा पनि आनन्द मनाउनुहुने छ । 10 तिमीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा फर्की व्यवस्थाको यस पुस्तकमा लेखिएका उहाँका आज्ञाहरू र निर्देशनहरू पालन गर्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको कुरा मान्यौ भने उहाँले यसो गर्नुहुने छ । 11 किनकि आज मैले तिमीहरूलाई दिएको यो आज्ञा तिमीहरूका निमित्त कठिन छैन, न त प्राप्तै गर्न नसक्ने गरी ताढा छ । 12 'हामीले पालन गर्न सकूँ भनेर हाप्रो निमित्त स्वर्गमा गई यसलाई तल ल्याएर हामीलाई बताउने को छ?' भनी तिमीहरूले भन्नुपर्ने गरी यो स्वर्गमा छैन । 13 'हामीले पालन गर्न सकूँ भनेर हाप्रो निमित्त सागर पार गरी यसलाई ल्याएर हामीलाई बताउने को छ?' भनी तिमीहरूले भन्नुपर्ने गरी यो समुदापारि छैन । 14 तर तिमीहरूले पालन गर्न सक्ने गरी वचन तिमीहरूको नजिकी छ अर्थात् तिमीहरूको मुख र हृदयमा छ । 15 हेर, आज मैले तिमीहरूका सामु जीवन र भलाइ, मृत्यु र दृष्ट्याई राखिएको छु । 16 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, उहाँका मार्गाहरूमा हिंडन र उहाँका आज्ञाहरूसाथै उहाँका निर्देशनहरू, विधिविधानहरू पालन गर्न आज मैले तिमीहरूलाई दिएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका अदेशहरू पालन गच्छौ भने तिमीहरू बाँच्ने छौ र तिमीहरूको वृद्धि हुने छ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू प्रवेश गर्न लागेका देशमा तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुने छ । 17 तर तिमीहरूका हृदय बरालिएर अटेरी भयो र अरु देवताहरूप्रति आकर्षित भएर तिमीहरूको सामु निहुरी तिमीहरूको पुजा गच्छौ भने 18 तिमीहरू पक्के नष्ट हुने छौ भनी आज म घोषणा गर्दछु । यर्दनपारि गएर तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा तिमीहरूको आयु लामो हुने छैन । 19 तिमीहरूको सामु मैले जीवन र मृत्यु अनि आशिष र श्राप राखिएको छु भनी तिमीहरूको विरुद्धमा गवाही दिन आज मैले स्वर्ग र पृथ्वीलाई साक्षी राखेको छु । त्यसकारण, तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरू बाँच्न सक्नूँ भनी जीवन रोज । 20 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, उहाँको कुरा पालन गर्न र उहाँमा टाँसिनका लागि यसलाई मान्नू । किनकि उहाँ नै तिमीहरूको जीवन र तिमीहरूको दीर्घायु हुनुहुच्छ । परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अंत्राहाम, इसहाक, याकूबसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको यो देशमा तिमीहरू बाँच सक भन्नलाई यो आज्ञा मान्नू ।

31 मोशा गएर सारा इसाएलीलाई यी वचन भने, 2 "म अहिले एक सय बिस वर्ष पुगेँ । अब म भित्र बाहिर गर्न सकिन्दैन् । परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभएको छ, ताँ यर्दनपारि जाने छैनस् ।" 3 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूभन्दा अगिअगि त्याँ हानुहुने छ । उहाँले तिमीहरूके सामु यी जातिहरूलाई नष्ट पार्नुहुने छ, र तिमीहरूले तिमीहरूलाई ध्याउने छौ । परमप्रभुले भन्नुभएँ यहोशु तिमीहरूभन्दा अगि त्याँ जाने छन् । 4 परमप्रभुले एमोरीहरूका राजा सीहोन र ओग अनि तिनहरूका देशलाई नष्ट पार्नुभाइँ तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहुने छ । 5 तिमीहरूले तिनीहरूसित युद्धमा जम्काभेट गर्दा परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिनीहरूमाथि जिज्य दिनुहुने छ, र मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आज्ञामुताबिक तिनीहरूलाई गर्नू । 6 बलियो र खुवै साहसी होओ । नडराओ र तिनीहरूदेखि भयभीत होओ । किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसँगे जानुहुने छ । उहाँले तिमीहरूलाई छाडनुहुने छैन, न त त्याग्नुहुने छ ।" 7 मोशाले यहोशुलाई बोलाई सारा इसाएलको सामुन्ने भने, "बलियो र खुबै साहसी होऊ, किनकि यी मानिसहरूलाई दिन्छु भनी परमप्रभुले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित

प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा तिमी यिनीहरूसँगै जाऊ । तिमीहरूले तिनीहरूलाई यसको अधिकार गर्न दिने छौ । 8 परमप्रभु तिप्रो अगिअगि जानुहुने छ । उहाँ तिमीसँगै हुनुहुने छ । उहाँले तिमीलाई छाडनुहुने छैन, न त त्याग्नुहुने छ । नडराओ, निरुत्साहित नहोऊ ।" 9 मोशाले यो व्यवस्था लेखेर लेवीका छोराहरू अर्थात् पुजारीहरूलाई दिए जसले परमप्रभुले करारको सन्दुक बोक्थे । तिनले इसाएलका सारा धर्म-गुरुलाई पनि यसका प्रतिहरू दिए । 10 मोशाले तिनीहरूलाई यसो भनी आज्ञा दिए, "हेरेक सात वर्षको अन्त्यमा अर्थात् ऋणहरू रह गरिदिने समयमा, छाप्रो-वासको चाडमा, 11 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उहाँको पवित्र वासस्थानको लागि उहाँले छानुहुने ठाउँमा सारा इसाएलीको सामु देखा पर्दा तिनीहरूले सुन्ने गरी सारा इसाएलीको सामु तिमीहरूले यो व्यवस्थाका वचन पढ्नू । 12 पुरुष र स्त्रीहरू, बालबच्चाहरू, तिमीहरूका सहरभित्र बस्ने परदेशीलाग्यायत सबै मानिसलाई भेला गराउनू ताकि तिनीहरूले सुनेर सिक्कम सक्नून र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्न सक्नून अनि यस व्यवस्थाका वचनहरू पालन गर्न सकूँ भनेर हाप्रो निमित्त सागर पार गरी यसलाई ल्याएर हामीलाई बताउने को छ?" भनी तिमीहरूले भन्नुपर्ने गरी यो स्वर्गमा छैन । 13 'हामीले पालन गर्न सकूँ भनेर हाप्रो निमित्त सागर पार गरी यसलाई ल्याएर हामीलाई बताउने को छ?' भनी तिमीहरूले भन्नुपर्ने गरी यो स्वर्गमा हैन । 14 तर तिमीहरूले पालन गर्न सक्ने गरी वचन तिमीहरूको नजिकी छ अर्थात् तिमीहरूको मुख र हृदयमा छ । 15 हेर, आज मैले तिमीहरूका सामु जीवन र भलाइ, मृत्यु र दृष्ट्याई राखिएको छु । 16 तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, उहाँका मार्गाहरूमा हिंडन र उहाँका आज्ञाहरूसाथै उहाँका निर्देशनहरू, विधिविधानहरू पालन गर्न आज मैले तिमीहरूलाई दिएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका अदेशहरू पालन गच्छौ भने तिमीहरू बाँच्ने छौ र तिमीहरूको वृद्धि हुने छ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वृद्धि दिनुहुने छ । 17 तर तिमीहरूका हृदय बरालिएर अटेरी भयो र अरु देवताहरूप्रति आकर्षित भएर तिमीहरूको सामु निहुरी तिमीहरूको पुजा गच्छौ भने 18 तिमीहरू पक्के नष्ट हुने छौ भनी आज म घोषणा गर्दछु । यर्दनपारि गएर तिमीहरूले अधिकार गर्ने देशमा तिमीहरूको आयु लामो हुने छैन । 19 तिमीहरूको सामु मैले जीवन र मृत्यु अनि आशिष र श्राप राखिएको छु भनी तिमीहरूको विरुद्धमा गवाही दिन आज मैले स्वर्ग र पृथ्वीलाई साक्षी राखेको छु । बाललाको खाँबो पालमा देखा पर्नुपर्याप्तियो । बाललाको खाँबो पालमाको ढोकामाथि अडियो । 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, ताँ मर्ने दिन आउँदै छ । यहोशुलाई डाकेर भेट हुने पालमा तेरो उपस्थितिमा ले ताकि म त्यसलाई आज्ञा दिन सकूँ ।" 17 मोशार यहोशु भेट हुने पालमा गएर आफैलाई उपस्थित गराए । 15 परमप्रभु बादलको खाँबोमा पालमा देखा पर्नुपर्याप्तियो । बादलको खाँबो पालमाको ढोकामाथि अडियो । 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, ताँ तेरा देवताहरूसित सुन्ने छस् । जुन देशमा यी मानिसहरू जाँदै छन्, त्याहाँ तिनीहरूले पनि यसेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भय मान्न सिक्नू ।" 14 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, ताँ मर्ने दिन आउँदै छ । यहोशुलाई डाकेर भेट हुने पालमा तेरो उपस्थितिमा ले ताकि म त्यसलाई आज्ञा दिन सकूँ ।" मोशार यहोशु भेट हुने पालमा गएर आफैलाई उपस्थित गराए । 15 परमप्रभु बादलको खाँबोमा पालमा देखा पर्नुपर्याप्तियो । बादलको खाँबो पालमाको ढोकामाथि अडियो । 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "हेर, ताँ तेरा देवताहरूसित सुन्ने छस् । जुन देशमा यी मानिसहरू जाँदै छन्, त्याहाँ तिनीहरूले अनौठा देवताहरूको पछि लागि आत्मिक व्यभिचार गर्ने छन् । तिनीहरूले मलाई त्याग्ने छन् र मैले तिनीहरूसित बाँधको मेरो करार भड्ग गर्ने छन् । 17 तब त्यस दिन मेरो क्रोध तिनीहरूको विरुद्धमा दन्कने छ र म तिनीहरूलाई त्यागिदिने छु । म तिनीहरूबाट मेरो मुहार लुकाउने छु, र तिनीहरू नष्ट हुने छन् । 18 तिनीहरूले भन्ने छन्, 'के हाप्रो परमेश्वर हाप्रा बिचमा नहुनुभएकोले यी विपत्तिहरू हामीमाथि आइपरका होइनन् र ।' 18 तिनीहरू अन्य देवताहरूकहाँ फर्की तिनीहरूले गर्ने तिनीहरूका सबै दुस्त्याइँको कारणले त्यस दिन म निश्चय नै तिनीहरूबाट मेरो मुहार लुकाउने छु । 19 अब त्यसकारण तिमीहरूले आप्नो निमित्त यो गीत लेखेर इसाएलीहरूलाई सिकाओ । यसलाई कण्ठस्थ पार ताकि यो गीत इसाएलीहरूको विरुद्धमा मेरो साक्षी होस् । 20 किनकि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिन्छु भनी मैले प्रतिज्ञा गरेको दूध र मह बग्ने देशमा जब मैले तिनीहरूलाई ल्याएको हुने छु, र तिनीहरू खाएर तुप्त भएर मोटाएका हुने छन्, तब तिनीहरू अन्य देवताहरूकहाँ लागि तिनीहरूको सेवा गर्ने छन् र तिनीहरूले मेरो करार भड्ग गर्ने छन् । 21 जब यस जातिमधि धेरै खारबी र सङ्काष्ट आइपर्ने छन्, यो गीतले तिनीहरूको सामु साक्षीको रूपमा गवाही दिने छ (किनकि यो तिनीहरूका सन्तानका मुखबाट विसिनि छैन) । मैले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गरेको देशमा तिनीहरूलाई ल्याउन्नभदा आगावै तिनीहरूले आज रचेका योजनाहरू मलाई थाहा छ ।" 22 त्यसले त्याही दिन मोशाले यो गीत लेखी इसाएलीहरूलाई सिकाए । 23 परमप्रभुले नूनका छोरा यहोशुलाई यस्तो आज्ञा दिई भन्नुभयो, "बलियो र खुबै साहसी होऊ ।" किनकि मैले इसाएलीहरूलाई प्रतिज्ञा गरेको देशमा तैले तिनीहरूलाई ल्याउने छस्, र म तौसित हुने छु ।" 24 मोशाले यस व्यवस्थाका वचनहरू लेखिसँद्योग्यपछि 25 परमप्रभुको करारको सन्दूक बोक्ने लेवीहरूलाई तिनले आज्ञा दिए, 26 "व्यवस्थाको यस पुस्तकलाई लिएर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करारको सन्दूकको छेउमा राख ताकि यो तिमीहरूको विरुद्धमा साक्षीको रूपमा रहोस् ।" 27 किनकि म तिमीहरूको विद्रोह र हठ जान्दछु । हेर, आज म तिमीहरूसित जीवित छँदा नै

तिमीहरू परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोही भएका छौं । मेरो मृत्युपछि झन् कति धेरै विद्रोही हुन्छौं? 28 तिमीहरूका कुलका सबै धर्म-गुरुहरू र तिमीहरूका अधिकारीहरूलाई भेला गर ताकि तिनीहरूले सुने गरी मैले यी वचनहरू तिनीहरूलाई बोल्न सकूँ र तिनीहरूको विरुद्धमा सर्वग्र र पृथ्वीलाई साक्षी राख्न सकूँ । 29 किनकि म जान्दछु, कि मेरो मृत्युपछि तिमीहरू पूर्ण रूपमा भ्रष्ट भई मैले तिमीहरूलाई दिएको मार्गबाट बरालिने छौं । आगामी दिनहरूमा तिमीहरूमाथि विपत्तिहरू आइपर्न छन् । तिमीहरूका हातका कामहरूले तिमीहरूले परमप्रभुलाई चिन्द्र्याई उहाँको दृष्टिमा दुष्ट कामहरू गर्ने भएकोले यसो हुने छ ।” 30 मोशाले यस गीतका शब्दहरू सुरुदेखि अन्त्यसम्म इस्पालीहरूका सारा समुदायलाई सुनाए ।

32 हे आकाश, सुन्, र मलाई बोल दे । पृथ्वीले मेरा मुखका वचन सुनोस् । 2 मेरो शिक्षा झारीको थोपाङ्गौँ खसोस्, मेरो बोली शीतङ्गौँ झरोस्, कलिलो थाँसमाथि सिमसिमे पानीङ्गौँ, र बिरुवाहरूमाथि झारीङ्गौँ बर्सोस् । 3 किनकि म परमप्रभुको नाउंको घोषणा गर्ने छु, र हाम्रा परमेश्वरको महानन्ता वर्णन गर्ने छु । 4 उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ, उहाँको काम सिदू छ । किनकि उहाँका सबै मार्ग न्यायोचित छन् । उहाँ अधर्म नभएको विश्वासयोग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँ न्यायी र सत्य हुनुहुन्छ । 5 तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा भ्रष्टात्पूर्वक काम गरेका छन् । तिनीहरू उहाँको छोराछोरी होइनन् । यो तिमीहरूको अपमान हो । तिनीहरू बाङ्गो र टेटो पुस्ता हुन् । 6 हे मूर्ख र बुद्धि नभएका मानिसहरू हो, के तिमीहरूले यसरी नै परमेश्वरलाई कृतज्ञता देखाउँछाँ? के उहाँ नै तिमीहरूलाई सृजनहुन्ने तिमीहरूका पिता हुनुहुन्न र? उहाँले नै तिमीहरूलाई बनाउनुभयो, र स्थापित गर्नुभयो । 7 प्राचीन समयलाई समझ, धेरै पहिलेका वर्षहरूको बोरेमा सोच । तिमीहरूका पितालाई बिन्नी चढाउं र उहाँले तिमीहरूलाई देखाउनुनु छ, तिमीहरूका धर्म-गुरुहरूलाई उहाँले बताउनुनु छ । 8 जब सर्वोच्चले जाति-जातिहरूलाई तिनीहरूका अंश दिनुभयो, जब उहाँले सबै मानव-जातिलाई विभाजन गर्नुभयो, र जाति-जातिहरूका सिमाना छुट्याउदिनुभयो, उहाँले तिनीहरूका देवताहरूका सङ्ख्या पनि तोकिदिनुभयो । 9 किनकि परमप्रभुको हिस्सा नै उहाँका जाति हुन् । याकूब उहाँको अलग गरिएको अंश हो । 10 उहाँले तिनलाई मम्भूमिमा फेला पार्नुभयो, र निर्जन-स्थान र गजनि उजाड-स्थानमा । उहाँले तिनको रक्षा गर्नुभयो, र तिनको वास्ता गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई आँखाको नारीङ्गौँ सुरक्षा दिनुभयो । 11 आप्नो गुँडलाई रक्षा गर्ने र आप्ना बचेराहरूमाथि पर्खेटा फटफटाउने गरुडले झौँ परमप्रभुले आप्ना पर्खेटा फैलाई तिनीहरूलाई थानुभयो र तिनीहरूलाई आप्ना प्वाँखमा बोक्नुभयो । 12 परमप्रभुले मात्रै तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्नुभयो । कुनै विदेशी देवता उहाँसित थिएन । 13 उहाँले तिनलाई पृथ्वीका अग्ला-अग्ला ठाउँहरूमा सवार गराउनुभयो, र बारीको फल खुवाउनुभयो । उहाँले तिनलाई चट्टानबाट निस्केको महर र दर्शन-बुङ्गाको भीरको तेलते पालन-पोषण गर्नुभयो । 14 तिनले गाई-गोरको बथान र भेडा-बाख्याको बथानाबाट दूध र दही अनि मोटा-मोटा थुमा अनि बाशानका भेडाहरू र बाख्याहरूको बोसोसाथै सर्वोत्तम गहूँ खाए । तिमीहरूले फिँज उठेको दाखरस पियौ । 15 तर मोटाएर यथूरुनले लात हान्यो । तिमी अति धेरै मोटापौरै र भरपेट खायो । तिनले आफैलाई सृजनहुन्ने परमेश्वरलाई त्यागे, र आप्नो उद्धारको चट्टानलाई इन्कार गरे । 16 तिनीहरूले आप्ना अनीठा देवताहरूद्वारा परमप्रभुलाई डाही तुल्याए । 17 तिनीहरूका घणित कामहरूले तिनीहरूले उहाँलाई क्रोधित तुल्याए । तिनीहरूले भूतात्माहरूलाई बलि चढाए जो देव होइनन्, जसलाई तिनीहरूले चिनेका थिएनन्, जो खस्तै देख्या परेका थिए, जोदेखि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू डाराउँदैनथ्ये । 18 तिमीहरूले ती चट्टानलाई त्याग्यो जो तिमीहरूका पिता बन्नुभयो, र तिनीहरूलाई जन्म दिने परमेश्वरलाई भुल्यो । 19 परमप्रभुले यो देख्युभयो र तिनीहरूलाई इन्कार गर्नुभयो किनकि उहाँका छोराछोरीहरूले उहाँलाई चिन्द्याए । उहाँले भन्नुभयो,

20 “म तिनीहरूबाट मेरो मुहार लुकाउने छु, र तिनीहरूको अन्त्य कस्तो हुने छ भनी हेर्ने छु किनकि तिनीहरू भ्रष्ट पुस्ता हुन्, अविश्वासयोग्य सन्तान हुन् । 21 जे ईश्वर होइन, त्यसको कारण तिनीहरूले मालाई डाही तुल्याएका छन्, र तिनीहरूका बेकमा कामहरूद्वारा मलाई रिस उठाएका छन् । जो जाति नै होइनन्, तिनीहरूद्वारा म तिनीहरूलाई डाही तुल्याउने छु । 22 किनकि मेरो रिसद्वारा आगो सल्केको छ र त्यसले तल्लो पातालसम्मै जलाउँछ । यसले पृथ्वी र यसको फसललाई भस्म पार्दै छ । यसले पहाडहरूका जगमा आगो लगाउँदै छ । (Sheol h7585) 23 म तिनीहरूमाथि विपत्तिको थ्रो ल्याउने छु । 24 तिनीहरू भोकले नष्ट हुने छन्, र प्रचण्ड ताप र डरलागदो विनाशले भस्म हुने छन् । भुद्धां घस्ते जन्तुहरूको विषसहित म तिनीहरूका हाँ जडाली जनावरहरूको दाहा, पठाउने छु । 25 बाहिर तरवारले तिनीहरूलाई मार्ने छ, र सुन्ने कोठाभित्र त्रासले तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने छ । यसले युवा र कन्या दुवै अनि दूधे-बालक र कपाल फुलेको चृद्धलाई नष्ट पार्ने छ । 26 म तिनीहरूलाई टाढा-टाढासम्म तितर-बितर पारिदिने छु र मानव-जातिको बिचार तिनीहरूको सम्झाना मैटिदिने छु भनी मैले भैन् । 27 म शत्रुको खिसीदेखि डराउन्, र तिनीहरूका शत्रुहरूले गली गरेर भन्नालान्, ‘हाम्रो हात माथि उचालिएको छ ।’ मैले यी सबै गरेको भए सक्तै । 28 किनकि इसाएल बुद्धि नभएको जाति हो, र तिनीहरूमा कुनै समझाशक्ति छैन । 29 ओहो, तिनीहरू बुद्धिमानी भए तिनीहरूले यो बुझिका भए त तिनीहरूले तिनीहरूको अन्तलाई विचार गर्नेथिए । 30 तिनीहरूका चट्टानले तिनीहरूलाई नबेचेको भए र परमप्रभुले तिनीहरूलाई नत्यानुभएको भए कसरी एक जानाले एक हजारलाई वा दुई जानाले दस हजारलाई खेदून सक्त्यो । 31 किनकि हाम्रा शत्रुहरूका चट्टान हाम्रो चट्टानजस्तो छैन जुन कुरा हाम्री शत्रुहरूले पनि स्वीकार गर्नन् । 32 किनकि तिनीहरूको अड्गुको लहरा सदोमबाट र गमोराका बारीहरूबाट आएको हो । 33 तिनीहरूका दाखहरू विषालु दाखहरू हुन् । तिनीहरूका झूपाहरू तिता छन् । तिनीहरूको दाखमध्य सर्पहरूको विष हो र कडा गोमनको विष हो । 34 के यो मैले साँचेर राखेको र मेरो भेण्डारणमा छाप लगाएर राखेको योजना होइन र? 35 बदला लिने काम मेरो हो र तिनीहरूको खुटा चिप्लिएको ठिक समयमा म नै प्रतिरोध लिने छु । 36 किनकि तिनीहरूको लागि विपत्तिको दिन नजिकी छ, र तिनीहरूमाथि आइपने कुराहरू हतारामा आउने छन् ।” किनकि परमप्रभुले उहाँको जातिलाई न्याय दिनहुने छ, र उहाँले आप्ना सेवकहरूमा दया देखाउनुहुने छ । तिनीहरूको शक्ति गएको छ, र कमारा वा फुक्का कोही बाँकी छैन भनी उहाँले देख्युनु छ । 37 तब उहाँले भन्नुहो छ, “तिनीहरूका देवताहरू कहाँ छन्? तिनीहरूले शरण लिने चट्टान कहाँ छ? 38 तिनीहरूका बलिहरूको बोसो खाने र तिनीहरूका अर्धबलि पिउने देवताहरू खोई? ती उठेर तिनीहरूको मदत गर्नून् । तिनीहरू नै तिनीहरूको सुरक्षा होउन् । 39 अब हेर, म नै परमेश्वर हुँ, र मबाहेक अर्को कुनै ईश्वर छैन । म नै मार्हु, र जीवित पार्षु । म नै चोट पुन्याङ्गुँ, र निको पार्षु । तिनीहरूलाई मेरो शक्तिबाट बचाउने कोही छैन । 40 किनकि मेरो हात स्वर्गात्फ उठाई म भन्छु, ‘जस्तो म सदा जीवित रह्नुहो, त्यसरी नै म काम गर्ने छु । 41 जब म मेरो चम्कने तरवारामा शान लगाउँछु, र जब मेरा हातले न्याय ल्याउन सुरु गर्छ, तब म मेरा शत्रुहरूमाथि प्रतिशोध ल्याउने छु, र मलाई अवहेलाना गर्नीहरूलाई म बदला लिने छु । 42 म मेरा काँडहरूलाई रगतले मत्याउने छु, र मेरो तरवारले मारिएकाहरू र निर्वासितहरूको रातासितै मासु र शत्रुहरूका शिर खाने छ ।” 43 हे जातिहरू हो, परमेश्वरका मानिसहरूसँग आनन्द मनाओ, किनकि उहाँले आप्ना दासहरूको सगतको बदला लिनहुने छ । उहाँले आप्ना शत्रुहरूमाथि प्रतिशोध लिनहुने छ, र उहाँले आप्नो देशसाथै आप्नो जातिको निस्ति प्रायश्चित्त गर्नुहुने छ । 44 मोशा र नूनका छोरा योहोशु आएर यस गीतका सबै शब्द मानिसहरूले सुन्ने गरी पाठ गरे । 45 तब मोशाले यी सबै शब्द सारा

इसाएलीहूलाई भनी सिद्ध्याए । 46 तिनले मानिसहरूलाई भने, “आज मैले तिमीहरूलाई साक्षी दिएका सबै वचन मनमा राख ताकि तिमीहरूका आपना छोराहोरीहरूलाई यो व्यवस्थाका सबै वचन पालन गर्न आज्ञा दिन सक । 47 यो तिमीहरूको जीवन भएकोले र यसद्वारा नै तिमीहरूले यस्तापारि अधिकार गर्न लागेको देशमा तिमीहरूको आयु लम्बिने भएकोले यो तिमीहरूका लागि व्यर्थको विषय होइन ।” 48 त्यही दिन परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो, 49 “यरीहोको सामु योआव देशमा भएको अबारीम पहाडको नेवो डाँडामाथि उक्लेर जा । मैले इसाएलीहरूलाई तिनीहरूको अधिकारस्वरूप दिन लागेको कनान देशलाई हेर । 50 जसरी तेरो दाजु हारून होर पर्वतमा मरेर आपना मानिसहरूसित मिल्ल गए त्यसरी नै तै उक्लेर गएको डाँडामा ताँ मैरे छस्, र ताँ तेरा मानिसहरूसित मिल्ल जाने छस् । 51 जीनको उजाड-स्थानको कादेशमा मेरीबाको पानीमा इसाएलीहरूका बिचमा ताँ मेरो सामु अविश्वासयोग्य भएकोले र इसाएलीहरूका बिचमा ताँले मलाई आदर र इज्जत नगरेकोले ताँमधि यो आइपने छ । 52 तेरो सामु भएको देशलाई ताँ देखे छस्, तर मैले इसाएलीहरूलाई दिने लागेको देशभित्र ताँ प्रवेश गर्ने छैनस् ।”

33 यो आपनो मृत्युअगि परमेश्वरका मानिस मोशाले इसाएलीहरूलाई

दिएको आशिष हो । 2 तिनले भने: “परमप्रभु मीनैबाट आउनुभयो, र तिनीहरूमाथि सेइरबाट उदय हुनुभयो । उहाँ पारान पर्वतबाट चम्क्नुभयो, र उहाँ दसौं हजार पवित्र जनसित आउनुभयो । उहाँको दाहिने हातमा बिजुलीको प्रकाश थियो । 3 वास्तवमा उहाँले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ । उहाँको सबै पवित्र जन उहाँको हातमा छन्, र तिनीहरूले तपाईंको पाउमा शिर निहुराउँछन् । तिनीहरूले तपाईंका वचनहरू प्राप्त गरे । 4 मोशाले हामीलाई व्यवस्था दिए, जुन याकूबको समुदायको सम्पत्ति हो । 5 तब मानिसका अगुवाहरू र इसाएलका सबै कुल एक ठाउँमा जम्मा हुँदै यथूरूनमा राजा हुनुहुँथ्यो । 6 रुबेन बाँचून्, र नमरून, तर तिनका मानिसहरू थारै होइन् । 7 यो यहुदाको निम्नि आशिष् हो । मोशाले भने: हे परमप्रभु यहुदाको सोर सुन्नुहोस्, र तिनलाई फेरि आपना मानिसहरूका हाँ ल्याउनुहोस् । तिनको पक्षमा लड्नुहोस् । तिनका शत्रुहरूको विश्वदमा सहायता बन्नुहोस् । 8 लेवीको विषयमा मोशाले भने: तपाईंको तुम्मीम र तपाईंको ऊरीम तपाईंले मेरीबाको पानीमा झाङ्गागर्नुभयो । 9 तिनले आपना बुबा र आमाको विषयमा भने, “मैले उहाँहरूलाई देखेको छैन ।” न तिनले आपना दाजुभाइहरूलाई स्वीकार गरे, न त तिनले आपनै सन्तानको वास्ता गरे । किनकि तिनले तपाईंको वचनको रख्खाली गरे, र तपाईंको सन्दूकलाई सुरक्षा दिए । 10 तिनले याकूबलाई तपाईंका विधिहरू र इसाएलाई तपाईंको व्यवस्था सिकाउँछन् । तिनले तपाईंको सामु धूप बाल्नु, र तपाईंको वेदीमा सबै होमबलि चढाउँछन् । 11 हे परमप्रभु, तिनका सबै सम्पत्तिमा आशिष् दिनुहोस्, र तिनका हातका काम स्वीकार गर्नुहोस् । तिनको विश्वदमा खडा हुनेरहरू र तिनलाई धृण गर्नेहरूका कम्मरमा हिर्काउनुहोस् ताकि तिनीहरू फेरि उठन नसकून् । 12 बेन्यामीनको विषयमा मोशाले भने: परमप्रभुका प्रिय उहाँको छेउमा सुरक्षित रहन् । परमप्रभुले तिनको जीवनभर रक्षा गर्नुहुन्छ, र तिनी परमप्रभुको पाखुराको बिचमा बस्तून् । 13 योसेफको विषयमा मोशाले भने: माथि आकाशबाट झार्ने अनमोल शीत र तल गहिराइको पानीले तिनको देश परमप्रभुद्वारा आशिषित होस् । 14 तिनको देश सूर्यको ताप र महिनैपिच्छेको उज्ज्वलीका अनमोल कुराहरूले आशिषित होस् । 15 साथै, प्राचीन पर्वतहरूका उत्तम कुराहरू, र अनन्तका पर्वतहरूका अनमोल कुराहरूले आशिषित होस् । 16 तिनको देश पृथ्वीका अनमोल कुराहरू र यसको प्रचुरता अनि जलिरहेको पौधारामा बस्तुलोकी निगाहले आशिषित होस् । योसेफको शिरमा आशिष् आओस । 17 ऐश्वर्यमा तिनी पहिले वियाएका बाछोइँ छन्, र तिनका सिङ अर्नाका सिड

हुन् । तीद्वारा नै तिनले सबै मानिसलाई पृथ्वीको पल्लो छेउसम्म हाने छन् । यी एफाइमका दसौं हजार हुन् र मनश्शेका हजारौं हुन् । 18 जबूलूनको विषयमा मोशाले भने: ए जबूलून तिमी बाहिर जाँदा र ए इस्साखार तिमी आपना पालहरूमा बस्दा आनन्दित होओ । 19 तिनीहरूले मानिसहरूलाई पर्वतमा बोलाउने छन् । त्यहाँ तिनीहरूले धार्मिकताका बलिदानहरू चढाउने छन् । किनकि तिनीहरूले समुद्रको प्रचुरता र समुद्रीतटको बालुको सम्पत्ति उपभोग गर्ने छन् । 20 गादको विषयमा मोशाले भने: गादलाई वृद्धि गर्ने धन्यका हुन् । त्यहाँ तिनी सिहिनीझौं बन्ने छन्, र तिनले मुख्याको पाखुरा लुछिदिने छन् । 21 तिनले आपनो निम्नि सबैभन्दा उत्तम जग्गा छाने, किनकि नायकको हिस्सा तिनको निम्नि अलग गरिएको थियो । तिनी मानिसहरूका अगुवाहरूसँगै आए । तिनले इसाएलसितै परमप्रभुको न्याय र उहाँका विधिहरू पुरा गरे । 22 दानको विषयमा मोशाले भने: दान बाशानबाट हामफाल्दै आउने सिहो डमस्त हो । 23 नपालीको विषयमा मोशाले भने: नपाली परमप्रभुको आशिष्को भरिपूर्णता र स्नेहद्वारा सन्तुष्ट भएका छन् । तिनले परिचम र दक्षिणको देश अधिकार गर्ने छन् । 24 आशेरको विषयमा मोशाले भने: आशेर अन्य छोराहरूमध्ये सबैभन्दा बढी आशिषित होइन् । तिनी आपना दाजुभाइहरूकहाँ स्वीकारयोग्य होइन्, र तिनले आपनो खुट्टा जैतूनको तेलमा घोडन् । 25 तिनको सहरका बारहरू फलाम र काँसाका होइन् । तिमी बाँचूज्जसम्म तिप्रो सुरक्षा हुने छ । 26 यशूरूनमा परमेश्वरजस्तो कोही छैन । उहाँ सत्य हुनुहुन्छ जो तिप्रो सहायताको लागि आपनो प्रतापमा बादलमाथि स्वर्गबाट सवार भएर आउनुहुन्छ । 27 अनन्त परमेश्वर शरणस्थान हुनुहुन्छ, र मुनितिरचाहीं अनन्त पाखुरा छन् । उहाँले तिमीहरूका सामुन्नेबाट शत्रुलाई ध्याउनुहुन्छ, र उहाँले भन्नुभयो, “नाश पारा ।” 28 इसाएल सुरक्षामा बस्यो । अन्न र नयाँ मध्यको देशमा याकूबको सन्तान सुरक्षित थियो । वास्तवमा तिनको आकाशले तिनमाथि शीत झारून् । 29 ए इसाएल, तिप्रो आशिष्हरू अनगिन्ती छन् । परमप्रभुद्वारा बचाइएको जाति तिमीजस्तै को छ र? उहाँ तिप्रो सहायताको ढाल हुनुहुन्छ, र तिप्रो प्रतापको तरवार हुनुहुन्छ । तिप्रो शत्रुहरू काँचै तिमीकहाँ आँउँछन् । तिमीले तिनीहरूका अग्ला-अग्ला ठाँउहरूमा कुल्चने छौं ।

34 मोशा मोआबको मैदानबाट याहीरो सामुन्ने नेवो डाँडामा पिसागाको

टाकुरामा उक्ले । त्यहाँ परमप्रभुले तिनलाई गिलाददेखि दानसम्म, 2 र सबै नपाली, एफाइम र मनश्शेका सबै देश अनि यहुदाका सबै देशदेखि पश्चिम समुद्रसम्म, 3 र नेगेव, र यरीहोको उपत्यकाको मैदान, खुजुरको सहरदेखि सांअरसम्म देखाउनुभयो । 4 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “म यो देश तेरा सन्तानहरूलाई दिन्नु” भनी मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित प्रतिज्ञा गरेको देश यही हो । मैले ताँलाई तेरा आँखाले हेर्न अनुमति दिएको छु, तर ताँ त्यहाँ जान पाउने छैनस् ।” 5 त्यसैले परमप्रभुको वचनको प्रतिज्ञाउनुसार परमप्रभुका दास मोशा मोआब देशमा मेरे । 6 परमप्रभुले तिनलाई बेथ-पोरको सामुन्ने मोआब देशको उपत्यकाको बैसीमा गाइनुभयो, तर तिनको चिहान कहाँ छ भनी आजको दिनसम्म कसैलाई थाहा छैन । 7 मोशाको मृत्यु हुँदा तिनी एक सय बिस वर्षका थिए । तिनको आँखा धमिला भएका थिएन् । न त तिनको स्वाभाविक बल घटेको थियो । 8 मोआबको मैदानमा इसाएलीहरूले मोशाको निम्न चालिस दिनसम्म शोक गरेपछि तिनको शोकको समय सकियो । 9 नूनका छोरा यहोशु बुद्धिका आत्माले भरिएका थिए किनकि मोशाले तिनीमाथि आपनो हात राखेका थिए । इसाएलीहरूले तिनको कुरा सुन्न्ये, र तिनले परमप्रभुले मोशालाई प्राज्ञा गर्नुभएअनुसार गर्ने । 10 इसाएलमा मोशाजस्तै अगमवक्ता कोही खडा भएन जसलाई परमप्रभुले आमने-सामने चिन्हुन्छ्यो । 11 मिश्र देश, फारो र तिनका सबै अधिकारीसाथै तिनका समस्त देशमा तिनीद्वारा सबै चिन्ह र आशर्चय गर्न परमप्रभुद्वारा पठाइएका कुनै पनि अगमवक्ता तिनीजस्तो छैन ।

१२ सारा इस्साएलीको दृष्टिमा मोशाले गरेजस्तै महान् र भयानक कामहरू कुनै
पनि अगमवर्काले कहिल्यै गरेको छैन ।

यहोशू

1 परमप्रभुका दास मोशाको मृत्युपछि परमप्रभु मोशाका मुख्य सहायक नूनका छोरा यहोशूसँग यसरी बोल्नुभयो, २ “मेरो दास मोशाको मृत्यु भएको छ । यसकारण, उठ, तँ र यी मानिसहरू यर्दन नदी तरेव मैले तिनीहरू अर्थात् इसाएलका मानिसहरूलाई दिएको भूमिमा जाओ । तेरो खुद्दाको पैतालाले टेकेका सबै ठाँउ म तँलाई दिने छु । ३ मैले मोशालाई प्रतिज्ञा गरेद्दैँ यो मैले तँलाई दिएको छु । ४ त्यो मरुभूमि र लेबनानदेखि महानदी यूफ्रेटिससम्म, हितीहरूका सबै भूमि र धाम अस्ताउने भूम्यथ सागरसम्म हुने छ । ५ तेरो सारा जीवनभारि तेरो सामु कोही पनि खाडा हुन सक्ने छैन । जसरी म मोशासँग थिएँ, त्यसरी नै तँसँग हुने छु । म तँलाई त्यामे छैन वा छोड्ने छैन । ६ बलियो र साहसी हो । तैले यो मानिसहरूलाई मैले तिनीहरूलाई दिन्दू भनी तिनीहरूका पिता-पुर्खहरूलाई प्रतिज्ञा गरेको भूमि अधिकार गराउने छस् । ७ बलियो हो र खुबै साहसी हो । मेरा दास मोशारे पालन गर्न तँलाई आज्ञा गरेका सबै व्यवस्था सावधानीसाथ पालन गर् । यसबाट दाहिनेतिर वा देवेतिर नलाग्, ताकि तं जहाँ गए तापनि सफल हुन सक्ने छस् । ८ तैले व्यवस्थाको यो पुस्तकबाटे सदैव चर्चा गर्ने छस् । तैले यसलाई दिनरात मनन गर्ने छस्, ताकि तैले लेखेका सबै कुरा पालन गर्न सक्ने छस् । अनि तेरो फलिकाप दिने छ र तँ सफल हुने छस् । ९ कै मैले तँलाई आज्ञा गरेको होइनँ? र बलियो र साहसी हो । नडारा । निराश नहो । तं जहाँ गए पनि परमप्रभु परमेश्वर तँसँग हुनुह्न्छ । १० अनि यहोशूले मानिसहरूका अगुवाहरूलाई आज्ञा गरे, ११ “छाउनीभरि जाओ र मानिसहरूलाई आज्ञा गर, ‘तिमीहरूका निमित्त खानेकुराहरू तयार पार । तिमीहरू तिन दिनमा यर्दन नदी तरेव पारि जाने छौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको भूमि अधिकार गर्ने छौ’ ।” १२ यहोशूले रुबेनीहरू, गादीहरू र मनश्वरेका आधा कुलहरूलाई भने, १३ “परमप्रभुका दास मोशाले तिमीहरूलाई दिनुभएको भूमि अधिकार गर्ने छौ” । १४ यहोशूले रुबेनीहरू, गादीहरू र मनश्वरेका आधा कुलहरूलाई भने, १५ तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई विश्राम दिइरहुभएको छ र उहाँले तिमीहरूलाई यो भूमि दिँदै हुनुह्न्छ ।” १६ तिमीहरूका पत्तीहरू, तिमीहरूका स-साना बालबच्चाहरू र तिमीहरूका गाईस्तुहरू मोशाले दिएका यर्दन वारिको भूमिमा नै रहने छन् । १५ तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई पनि तिमीहरूलाई द्वै विश्राम नदिनुभएसम्म तिमीहरूका योद्धाहरू तिमीहरूका भाइहरूसँग पारि जाने छन् र तिनीहरूलाई सहायता गर्ने छन् । १६ त्यसपछि तिनीहरूले पनि परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहने भूमि अधिकार गर्ने छन् । त्यसपछि तिमीहरू परमप्रभुका दास मोशाले यर्दन वारि धाम द्युक्कनेतिर दिएका तिमीहरूका आपने भूमिमा फर्केणे छौ र यसलाई अधिकार गर्ने छौ ।” १७ तिनीहरूले यहोशूलाई जवाफ दिए, “तपाईले हामीलाई आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा हामी गर्ने छौ, र तपाईले हामीलाई जहाँ पठाउनुह्न्छ हामी उते जाने छौ । हामीले मोशाको आज्ञा पालन गरेद्दैँ हामी तपाईंको आज्ञा पनि पालन गर्ने छौ । परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर मोशासँग रहनुभएद्दैँ तपाईसँग रहनुभएको होस् । १८ तपाईंका आज्ञाहरू विरुद्ध विद्रोह गर्ने र तपाईंका वचनहरूको अवज्ञा गर्ने जोसुकैलाई मार्नुपर्छ । मात्र बलियो र साहसी हुनुहोस् ।”

2 नूनका छोरा यहोशूले शितीमबाट दुई जना मानिसलाई जासुसको रूपमा पठाए । तिनले भने, “जाओ, त्यो भूमिलाई हेर, विशेष गरी यीरोलाई हेर ।” तिनीहरू गए र राहब नाउँ गरेकी वेश्याकहाँ आए र तिनीहरू त्यहीं बास बसे । २ यीरीहोका राजालाई यसो भनियो, “हेर्तीहोस्, यस भूमिको भेद पत्ता लगाउन इसाएलका मानिसहरू यहाँ आएका छन् ।” ३ यीरीहोका राजाले राहबकहाँ खबर पठाए र भने, “तिमीकहाँ आउने ती मानिसहरूलाई बाहिर लेउ, जो तिम्रो घरमा प्रवेश गरेका थिए, किनभने तिनीहरू सारा भूमिको भेद पत्ता लगाउन आएका छन् ।” ४ तर ती महिलाले ती दुई जना मानिसलाई लगेर

लुकाएकी थिइन् । तिनले भनिन्, “हो, मानिसहरू मकहाँ आएका थिए, तर तिनीहरू कहाँबाट आएका थिए, मलाई थाहा भाग्न । ५ तिनीहरू सहरको प्रवेशद्वार बन्द गर्ने समय हुँदा साँझपख गए । तिनीहरू कता गए मलाई थाहा भएन । तपाईंहरू छिटो-छिटो जानुभयो भने सम्भवतः तपाईंहरूले तिनीहरूलाई भेद्याउन हुनेछ ।” ६ तर तिनले तिनीहरूलाई कौसीमा लगेकी थिइन् र तिनले कौसीमाथि थुपरेकी सनको ढाँठहरूमुनि लुकाएकी थिइन् । ७ त्यसैले ती मानिसहरू यद्यनको जाँधरहस्तिर जाने बाटो हुँदै तिनीहरूको पिछा गरे । ती पिछा गर्नेहरू जाने बित्तिकै प्रवेशद्वार बन्द गरियो । ८ ती मानिसहरू राति सुत्तुअग्नि नै तिनी कौसीमाथि तिनीहरूकहाँ आइन् । ९ तिनले भनिन्, “मलाई थाहा छ, परमप्रभुले यो भूमि तपाईंहरूलाई दिनुभएको छ र तपाईंहरूको डर हामीमाथि आइपरेको छ । यो भूमिमा बस्ने सबै मानिस तपाईंहरूको सामु शिथिल हुने छन् । १० तपाईंहरू मिश्वाट आउनुहुँदा परमप्रभुले लाल समुद्रको पानी कसरी सुकाउनुभयो भनी हामीले सुनेका छौ । तपाईंहरूले यर्दन पारिका दुई जना एमोरी राजाहरू सीहोन र ओगलाई के गर्नुभयो भनेर पनि हामीले सुनेका छौ । ११ हामीले यो सुन्ने बित्तिकै हाम्रा हृदय शिथिल भए, कसैसँग पनि साहस रहेन, किनभने परमप्रभु तपाईंहरूका परमेश्वर नै मधिथ स्वर्वामा र तल पृथ्वीमा परमेश्वर हुनुह्न्छ । १२ बिन्नी छ, मैले जसरी तपाईंहरूलाई दया गरेको छु त्यसरी नै तपाईंहरूले पनि मेरो पिताको घरानालाई दयापूर्वक व्यवहार गर्नुहुने छ भनी परमप्रभुको नाडँमा शपथ खानुहोस् । मलाई एउटा चिन्ह दिनुहोस्, १३ कि तपाईंहरूले मेरा बुवा, आमा, दाजुभाइहरू, दिदी-बहिनीहरू र तिनीहरूका सबै परिवारको जीवन बचाउनुहुने छ र तपाईंहरूले हामीलाई मृत्युवाट जोगाउनुहुने छ । १४ ती मानिसहरूले तिनलाई भने, “मृत्युसम्म नै तिमीहरूको जीवनको सट्टामा हाम्रो जीवन । यदि तिमीले हाम्रो कामबारे बताएनौ भने, जब परमप्रभुले यो भूमि हामीलाई दिनुहुने छ हामी तिमीसँग दयालु र विश्वासयोग्य हुने छौ ।” १५ त्यसैले तिनले डोरीको सहायताले तिनीहरूलाई इयालबाट तल झारे । तिनी बसोवास गर्ने घर सहरको पर्खालभित्र नै बनाइएको थियो । १६ तिनले तिनीहरूलाई भने, “पहाडितर जानुहोस् र लुक्नुहोस्, नत्र पिछा गर्नेहरूले तपाईंहरूलाई भेद्याउने छन् । पिछा गर्नेहरू नफकेसम्म तिन दिनसम्म त्यहीं लुक्नुहोस् । अनि आफ्नो बाटो लाग्नुहोस् ।” १७ ती मानिसहरूले तिनलाई भने, “यदि तिमीले यो कुरा गरेन्ने भने हामीले तिमीलाई गरेका प्रतिज्ञाहरू लागु हुने छैनन् । १८ हामी यो भूमिमा आउँदा तिमीले हामी जुन इयालबाट झारेका थियो त्यहीं नै यो रातो डोरी बाँध्नुपर्छ र तिमीले तिम्रा बुवाका सबै घरानालाई घरभित्र ल्याउनुपर्छ । १९ तिम्रो घरबाटिर बाटोतिर जानेहरूको रात तिनीहरूको शिरमाथि पर्ने छ र हामी दोषरहित हुने छौ । तर घरमा तिमीसँग रहने कुनै माथि हात लगाइयो भने, त्यसको रात हाम्रो शिरमा पर्ने छ । २० तर यदि तिमीले हाम्रा कामहरूबाटे बतायौ भने, तिमीले हामीलाई खान लगाएको शपथबाट हामी मुक्त हुने छौ । २१ राहबले जवाफ दिए, “तपाईंहरूले भन्नुभएबोमोजिम नै होस् ।” तिनले तिनीहरूलाई पठाए र तिनीहरू गए । अनि तिनले इयालमा त्यो रातो डोरी बाँधिन । २२ तिनीहरू गए र पहाडितर गए अनि तिनीहरूको पिछा गर्नेहरू नफकेसम्म तिनीहरू तिन दिनसम्म त्यहीं नै बसे । पिछा गर्नेहरूले बाटोमा सबैतर खोजे र केही पनि भेद्याएनन् । २३ ती दुई जना मानिस फक्ते र नूनका छोरा यहोशूकहाँ आए र तिनीहरूले तिनीहरूमाथि आइपरेका सबै कुरा तिनलाई बताए । २४ तिनीहरूले यहोशूलाई भने, “साँचै, यो भूमि परमप्रभुले हामीलाई दिनुभएको छ । त्यो भूमिका सबै बासिन्दा हाम्रो कारणाले शिथिल भइहेका छन् ।”

3 यहोशू बिहान सबैरै उठे र तिनीहरू शितीमबाट हिँडे । तिनीहरू यर्दनमा आए अनि, तिनी र इसाएलका सबै मानिसले पारि जानअग्नि त्यहीं नै छाउनी हाले । २ तिन दिनपछि अधिकृतहरू छाउनीको बिच-बिचतिर गए; ३

तिनीहरूले मानिसहरूलाई आज्ञा गरे, “जब तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करारको सन्दुक र लेवी कुलका पुजारीहरूले यसलाई बोकिरहेका देख्छौ, तिमीहरूले यो ठाउँलाई छोइनुपर्छ र यसको पछि-पछि जानुपर्छ । 4 तिमीहरू र यसको बिचमा एक हजार मिटर फरक हुनुपर्छ । यसको नजिक नआओ, ताकि कुन बाटो जानुपर्ने हो, सो तिमीहरूले देख सक्ने छौ, किनभने तिमीहरू यो बाटोमा यसअगी हिँडिका छैनो ।” 5 यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “भौलिको निम्ति आ-आफूलाई शुद्ध पार, किनभने परमप्रभुले तिमीहरूमाझ अचम्मका कामहरू गर्नुहुने छ ।” 6 योहोशूले पुजारीहरूलाई भने, “करारको सन्दुक लेओ र मानिसहरूको अगिअगि जाओ ।” त्यसैले तिनीहरूले करारको सन्दुक उठाए र मानिसहरूको अगिअगि गए । 7 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “आज म तालाई इसाएलका मानिसहरूको नजरमा महान व्यक्ति बनाउने छु । म जसरी मोशासँग थिएँ, त्यसै गरी म तासँग पनि छु भनी तिनीहरूले जान्ने छन् । 8 तालै करारको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरूलाई आज्ञा दिने छस्, ‘जब तिमीहरू यर्दनको पानीको छेउमा पुँछौ, तिमीहरू यर्दन नदीमा नै उभिरहनुपर्छ ।’” 9 अनि यहोशूले इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “यहाँ आओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वचन सुन । 10 परमेश्वर तिमीहरूमाझ हुनुहुन्छ र कनामीहरू, हितीहरू, हिक्कीहरू, परिज्जीहरू, गिर्गशीहरू, एमोरीहरू र यबूसीहरूलाई तिमीहरूको अगिबाट धपाउन हुनेछ भनी तिमीहरूले थाहा पाउने छौ । 11 हेर, सारा पृथ्वीका परमप्रभुको करारको सन्दुक यर्दन नदीमा तिमीहरूको अगिअगि जाने छ । 12 अब इसाएलका हेरेक कुलबाट एक-एक जना गरी बाह जना मानिस छान । 13 जब सारा पृथ्वीका प्रभुहरूका परमप्रभुको करारको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरूको खुट्टाले यर्दन नदीको पानी छुन्छ यर्दनको पानी रोकिने छ र माथिबाट तल बढै गरेको पानी पनि बग्न छोड्ने छ र त्यो एक थुप्रो भएर रहने छ । 14 त्यसैले जब मानिसहरू यर्दन पारि जानलाई हिँडि, पुजारीहरूले करारको सन्दुकलाई बोकेर मानिसहरूको अगिअगि गए । 15 ती करारको सन्दुक बोक्नेहरू यर्दन नदीमा आउने र तिनीहरूका खुट्टाले पानी छुने बित्कैको (कट्नीको समयभरि नै यर्दन नदीको पानी यसको किनारासम्म पुँछ) 16 माथिबाट तलतिर बग्दै गरेको पानी एक थुप्रो भई रोकियो । 17 पानी निकै माथिदेखि नै बग्न छोड्यो । पानी सार्तन नजिकैको आदम नाम गरेको सहरबाट नेगेको समुद्र अर्थात् मृत सागरसम्म नै बग्न छोड्यो । मानिसहरू यरीहो नजिकै पारि तरे । इसाएलका मानिसहरूले सुक्खा भूमिमा पार नगरेसम्म परमप्रभुको करारको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरू यर्दन नदीको बिचमा सुक्खा जमिनमा उभिए ।

4 जब सबै मानिस यर्दन तरे, परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, 2 “मानिसहरूबाट एक जना अर्थात् हेके कुलबाट एक-एक जना गरी बाह जना मानिस छान् । 3 तिनीहरूलाई यस्तो आज्ञा दे, “यर्दन नदीको बिचबाट बाहवटा दुङ्गा लेओ जस्तो पुजारीहरू सुक्खा जमिनमा उभिरहेका हुन्छन्, तिनीहरूलाई तिमीहरूसँगै लेओ र तिनीहरूलाई आज रात बिताउने ठाउँमा राख्य ।” 4 त्यसपछि यहोशूले बाह जना मानिसहरूलाई बोलाए जसलाई तिनले इसाएलका कुलहरूबाट अर्थात् हेरेक कुलबाट एक-एक जना चुनेका थिए । 5 यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको सन्दुकअगि यर्दनको बिचमा जाओ । तिमीहरू हरेकले इसाएलका मानिसहरूका कुलहरूको सङ्ख्याअनुसार आ-आफ्नो काँधमा एउटा-एउटा दुङ्गा लिनु । 6 आउने दिनहरूमा तिमीहरूका सन्तानहरूले, ‘यी दुङ्गाहरूको अर्थ के हो?’ भनी सोध्या तिमीहरूका निम्ति यो एउटा चिन्ह हुने छ । 7 अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई यसो भन्ने छौ, ‘परमप्रभु परमेश्वरको सन्दुक सामु यर्दन नदीको पानी रोकिएको थियो । त्यसैले यी दुङ्गाहरू इसाएलका मानिसहरूका निम्ति स्मारक हुने छन् ।’” 8 इसाएलका मानिसहरूले यहोशूले आज्ञा गरेमुताबिक गरे र तिनीहरूले परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभएअनुसार

यर्दनको बिचबाट बाहवटा दुङ्गा टिपे । तिनीहरूले दुङ्गाहरूलाई इसाएलका मानिसहरूका सङ्ख्याअनुसार खडा गरे । तिनीहरूले दुङ्गाहरूलाई छाउनी हालेको ठाउँमा लगे र तिनीहरूलाई त्यहीं खडा गरे । 9 यहोशूले करारको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरूको खुट्टाले टेकेका ठाँ अर्थात् यर्दनको बिचबाट ल्याएका बाहवटा दुङ्गा खडा गरे । त्यो स्मारक आज पनि त्यहीं छ । 10 मोशाले यहोशूलाई आदेश दिएबमोजिम परमप्रभुले मानिसहरूलाई बताउनु भनी आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा पुरा नभएसम्म सन्दुक बोक्ने पुजारीहरू यर्दनको बिचमा नै खडा भए । मानिसहरू छिटो-छिटो गरी तरे । 11 जब सबै मानिस तरी सके परमप्रभुको सन्दुक लेओ र मानिसहरूको अगिअगि तरे । 12 स्केनको कुल, गादको कुल र मनशैको आधा कुल मोशाले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेअनुसार एउटा फौजको रूपमा इसाएलका मानिसहरूका अगिअगि गए । 13 झाँपै चालिस हजार सशस्त्र मानिस परमप्रभुको सामु यरीहोको मैदानमा युद्धको निम्ति गए । 14 त्यस दिन परमप्रभुले यहोशूलाई सबै इसाएलको दृष्टिमा महान् बनाउनुभयो । तिनीहरूले मोशालाई आदर गरेद्यै तिनको सारा जीवनभरि तिनलाई पनि आदर गरे । 15 परमप्रभु यहोशूलांग बोल्नुभयो, 16 “गवाहीको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरूलाई यर्दनबाट बाहिर आउनलाई आज्ञा दे ।” 17 त्यसैले, यहोशूले पुजारीहरूलाई आज्ञा दिए, “यर्दनबाट बाहिर आओ ।” 18 जब परमप्रभुको करारको सन्दुक बोक्ने पुजारीहरू यर्दनको बिचबाट आए र तिनीहरूका खुट्टाका पैताला सुक्खा जमिनबाट उठाइए, यर्दनको पानी आफ्नो स्थानमा फकर्यै र त्यो चार दिन पहिलेको जस्तै यसको किनारासम्म बग्न लाय्यो । 19 मानिसहरू पहिलो महिनाको दसौँ दिनमा यर्दनबाट बाहिर आए । तिनीहरू यर्दनको पूर्वीतर गिलगालमा बसे । 20 तिनीहरूले यर्दनबाट बाहिर ल्याएका ती बाहवटा दुङ्गालाई यहोशूले गिलगालमा खडा गरे । 21 तिनले इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूका सन्तानहरूले ‘यी दुङ्गाहरू के हुन्?’ भनी सोध्यन, ‘इसाएलले यहाँबाट यर्दन नदीमा सुक्खा जमिनमा तरेको थियो’ भनी 22 तिमीहरूका सन्तानहरूलाई बताउनु ।” 23 जसरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले लाल समुद्रलाई सुक्खा बनाउनुभएको थियो त्यसैरी नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू पार नगरेसम्म यर्दनको पानी तिमीहरूको निम्ति सुक्खाउनुभयो । 24 यसरी परमप्रभुको बाहुली शक्तिशाली छ भनी पृथ्वीका सबै मानिसले जानून र तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सदासर्वदा आदर गर ।”

5 यर्दनको पश्चिमतिरका एमोरी राजाहरू र भूमध्य सागरको तटतिर कनानी राजाहरू इसाएलका मानिसहरूले यर्दन नतरेसम्म यर्दनको पानी सुकाउनुभएको थियो भने सुने बित्कैको तिनीहरूको हृदय शिथिल भयो र इसाएलका मानिसहरूको कारण तिनीहरूमा कुनै आँट आएन । 2 त्यस बेला परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “दुङ्गाका कर्दहरू बना र इसाएलका सबै पुरुषको फेरि एक पटक खत्ना गर ।” 3 त्यसपछि यहोशू आफैले दुङ्गाका कर्दहरू बनाए र तिनले इसाएलका सबै पुरुषको गिबियथ-हाअरालोथमा खत्ना गरे । 4 यहोशूले तिनीहरूलाई खत्ना गर्ने कारण थियो: युद्ध गर्ने पुरुषहरूलगायत्र मिश्रबाट आएका सबै पुरुषको मरभूमिका यात्रामा मरेका थिए । 5 तथापि मिश्रबाट आएका सबै पुरुषको खत्ना भएको थियो, र मिश्रबाट आँटामा मरभूमिमा जम्मेका कुनै पनि पुरुषको खत्ना भएको थिएन । 6 मिश्रबाट निस्कैरे आएका सबै पुरुष अर्थात् युद्ध गर्ने सबै पुरुष नमरेसम्म इसाएलका मानिसहरू मरभूमिमा हिँडिरेको, किनकि तिनीहरूले परमप्रभुको आवाज पालन गरेन् । परमप्रभुले तिनीहरूको पिता-पुर्खालाई हामीलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको भूमि अर्थात् दूध र मह बने भूमि उहाँले तिनीहरूलाई देखा दिनुहुन्थ्यो भनी शपथ खानुभएको थियो । 7 यहोशूले खत्ना गरेका मानिसहरूले परमप्रभुले तिनीहरूको सद्वामा उठाउनुभएका तिनीहरूका छोराछोरीहरू थिए, किनभने तिनीहरूको त्यस

किसिमले खतना भएको थिएन । 8 जब तिनीहरू सबैको खतना भयो, तिनीहरू निको नभएसम्म तिनीहरू त्यहाँ नै रहे । 9 त्यसपछि परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “आजको दिन मैले मिश्रको अपमान तिमीहरूबाट हटाएको छु ।” त्यसैले, त्यस ठाउँको नाउं वर्तमानसम्म पनि गिलगाल राखिएको छ । 10 इसाएलका मानिसहरूले गिलगालमा छाउनी हाले । तिनीहरूले त्यही महिनाको चौथाँ दिनको साँझ यरीहोको मैदानमा निस्तार-चाड मनाए । 11 निस्तार-चाडपछि त्यसै दिन तिनीहरूले त्यो भूमिको कही उज्जनीबाट अखिमिरी रोटी र भुटेको अन्न खाए । 12 तिनीहरूले त्यस भूमिको उज्जनीबाट खाएपछि त्यही दिन मन्न रोकियो । इसाएलका मानिसहरूका निमित्त कुनै मन्न थिएन, तर तिनीहरूले त्यस वर्ष कनानको भूमिको उज्जनीबाट खाए । 13 यहोशूले यरीहोको नजिक हुँदा तिनले माथि हेहे र हेर, एउटा मानिस तिनको सामु उभिरहका थिए । तिनको हातमा नाङ्गो तरवार थियो । यहोशूले तिनीहाँ गएर सोधे, “तपाईं हाम्रो वा हाम्रा शत्रुको पक्षमा हुनुहुन्छ?” 14 तिनले भने, “कुनै पक्षको होइन । किनभने म परमप्रभुको फौजको सेनापति हुँ । अहिले म आएको छु ।” अनि यहोशूले जमिनमा घोप्टो परेर आराधना गरे र तिनलाई भने, “मेरा मालिकले उहाँको दासलाई के भनुहुन्छ?” 15 परमप्रभुको फौजका सेनापतिये यहोशूलाई भने, “तेरो खुटाको जुता फुकाल, किनभने तँ उभिरहेको ठाउँ पवित्र छ ।” यहोशूले त्यसै गरे ।

6 इसाएलका फौजका कारण यरीहोतिरका सबै प्रवेशद्वारहरू बन्द थिए

1 कोही पनि बाहिर आउँदैनयो र भित्र पस्दैनयो । 2 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “हेरू, मैले यरीहोलाई यसको राजा र यसका तालिम प्राप्त सिपाहीहरूसहित तेरो हातमा सुम्पेको छु ।” 3 तिमीहरूले सहरको फेरो मार्नुपर्छ, लडाइँजा जाने सबै मानिसले सहरलाई एक फेरो मार्नुपर्छ । तिमीहरूले छ दिनसम्म यसै गर्नु । 4 सात जना पुजारीले सन्दुकको अगि सातवटा भेडाका सिडका सातवटा तुरही बोक्नुपर्छ । सातौं दिनमा तिमीहरूले सहरलाई सात फेरो मार्नु र पुजारीहरूले तुरही फुक्नु । 5 त्यसपछि तिनीहरूले भेडाको सिडको साँगे लागो समयसम्म बजाउनुपर्छ र जब तिमीहरूले त्यो आवाज सुन्छै सबै मानिस तुलो स्वरमा कराउनुपर्छ, र सहरको पर्खाल जगसम्म नै ढन्ने छ । हेरेक सिपाही सोझौ अगि बढेर आक्रमण गर्नुपर्छ ।” 6 अनि नूनका छोरा यहोशूले पुजारीहरूलाई बोलाएर तिनीहरूलाई भने, “करारको सन्दुक बोक, र सात जना पुजारीले परमप्रभुको सन्दुक अगि अगि भेडाका सातवटा सिडका तुरहीहरू बोक्नू ।” 7 तिनले मानिसहरूलाई भने, “जाओ र सहरको फन्को मार, अनि सशस्त्र मानिसहरू परमप्रभुको सन्दुकअगि जाने छन् ।” 8 यहोशूले मानिसहरूलाई भनेजस्तै सात जना पुजारीले परमप्रभुको सामु भेडाका सिडहरूको सातवटा तुरही बोके । तिनीहरू अगि बढादा तिनीहरूले तुरहीहरू फुके । परमप्रभुको राकराको सन्दुक तिनीहरूको पछिपछि थियो । 9 सशस्त्र मानिसहरू पुजारीहरूको अगि अगि हिउ र तिनीहरूले तिनीहरूका तुरहीहरू फुके, तर पछाडिका सुरक्षाकर्मीहरू सन्दुकको पछिपछि हिउ र पुजारीहरूले तिनीहरूको तुरही निरन्तर रूपमा फुकिरहे । 10 तर यहोशूले यस्तो भन्दै मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, “नकराओ । मैले कराउन नू भनेसम्म तिमीहरूको मुखबाट कुनै आवाज ननिस्कोस् । त्यसपछि मात्र कराओ ।” 11 त्यसैले तिनले परमप्रभुको सन्दुकलाई त्यस दिन सहरको वरिपरि एक पटक जान लगाए । अनि तिनीहरू छाउनी प्रवेश गरे र राति छाउनीमा नै बसे । 12 यहोशूले बिहान सबैरै उठे र पुजारीहरूले परमप्रभुको सन्दुक बोके । 13 परमप्रभुको सन्दुकको भेडाको सिडको सातवटा तुरही बोक्ने सात जना पुजारी लगातार हिँडिरहे र तुरही फुकिरहे । सशस्त्र सिपाहीहरू तिनीहरूको अगि हिँडिहेका थिए । तर पछिल्तिरका सुरक्षाकर्मीहरू परमप्रभुको सन्दुकको पछिपछि हिउ । त्यसपछि तुरही लगातार बजाइयो । 14 तिनीहरूले दोसो दिन पनि सहरलाई एक फेरो लगाए र बिहानै छाउनीमा फर्के । तिनीहरूले छ दिनसम्म यसै गरे । 15

सातौं दिनमा तिनीहरू बिहान सबैरै उठे र तिनीहरूले त्यस दिन पनि सहरको फेरो मारे । त्यस दिन तिनीहरूले सहर वरिपरि सात फन्को मारे । 16 जब सातौं दिनमा पुजारीहरूले तुरही फुके यहोशूले मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, “कराओ! किनभने परमप्रभुले यो सहर तिमीहरूलाई दिनुभएको छ ।” 17 यो सहर र यसमा भएका सबै थोक विनाशको निमित्त परमप्रभुको लागि अलग गरिएको छ । राहाब र तिनको घरमा तिनीसँग भएकाहाँ लाग्न बाँच्ने छन्, किनभने तिनले हामीले पठाएका मानिसहरूलाई लुकाएकी थिएन् । 18 तर तिमीहरूचाहिँ विनाशको निमित्त अलग गरिएका थोकहरू लिने कुरामा सावधान होओ, ताकि तिमीहरूले तिनीहरूलाई विनाशको निमित्त चिनो लगाओ, र तिमीहरूले तिनीहरूमध्ये कुनै पनि नलेओ । यदि तिमीहरूले यसो गरेन्नी भने, तिमीहरूले इसाएलको छाउनीलाई विनाश गरिनु पर्ने थोकजस्तै तुल्याउने छो र तिमीहरूले यसमाथि कष्ट ल्याउने छो । 19 सबै चाँदी, सुन, र काँसाबाट बनेका थोकहरू अनि फलामलाई परमप्रभुको निमित्त अलग गरिएको छ । ती सबै परमप्रभुको घरमा जानुपर्छ ।” 20 जब तिनीहरूले तुरही फुके, मानिसहरू ठुलो स्वरमा कराए अनि पर्खाल जगसम्मै ढल्यो । त्यसैले हेरेक मानिस सोझौ अगि बढ्यो र सहर कब्जा गरियो । 21 तिनीहरूले सहरमा भएका पुरुष र महिला, जवान र वृद्ध, गोरे, भेडा र गथाहरूलाई तरवारले विनाश पारे । 22 त्यसपछि भूमिका भेद लिने दुई जना मानिसलाई भने, “ती वेश्याको घरभित्र जाओ । ती महिला र तिनीसँग भएका सबैलाई भेद लिने जवानहरू गए र राहाबलाई बाहिर ल्याए ।” 23 त्यसैले त्यो भूमिको भेद लिने जवानहरू गए र राहाबलाई बाहिर ल्याए । तिनीहरूले तिनका बुबा, आमा, दाजुभाइहरू र तिनीसँग भएका सबै नतेदारलाई ल्याए । तिनीहरूले उनीहरूलाई इसाएलको छाउनी भएको ठाउँमा ल्याए । 24 तिनीहरूले सहर र यसमा भएका सबै थोकलाई जलाए । चाँदी, सुन, काँसामा भाँडाहरू र फलामलाई मात्र परमप्रभुको घरमा राखियो । 25 तर यहोशूले राहाब वेश्या, उनको बुबाको घराना र तिनीसँग भएका सबैलाई जीवितै राखे । उनी आजसम्म पनि इसाएलमा नै बसिछन्, किनभने उनले यहोशूले यरीहोको जासुस गर्न पठाएका मानिसहरूलाई लुकाइन् । 26 त्यसपछि यहोशूले तिनीहरूलाई त्यस बेला शपथ खान लगाएर यसो भन्दै आज्ञा दिए, “यो यरीहो सहरको पुनर्निर्माण गर्ने मानिस श्रापित होस् । त्यसको जेठो छोरोको मूल्यमा जग बसालिने छ, र त्यसको कान्छो छोरोको मूल्यमा यसका प्रवेशद्वारहरू खडा गरिने छ ।” 27 परमप्रभु यहोशूसँग हुनुहुन्यो, र तिनको कीर्ति सारा मुलुकभरि फैलियो ।

7 तर इसाएलका मानिसहरूले विनाशको निमित्त अलग गरिएका थोकहरूको बारेमा बेइमानीपूर्वक काम गरे । यहूदा कुलका जेरहको छोरो जब्दीको छोरो कर्मको छोरो आकानले विनाशको निमित्त अलग गरिएका केही थोकहरू लिए, र परमप्रभुको क्रोध इसाएलविरुद्ध दनिक्यो । 2 यहोशूले यरीहोबाट मानिसहरूलाई ऐतर पठाए, जुन बेथेलको पूर्वीतर बेथ-आवनको नजिक थियो । तिनले तिनीहरूलाई भने, “जाओ र त्यस भूमिको भेद लेओ ।” त्यसैले तिनीहरू ऐको जासुस गर्नलाई गए । 3 जब तिनीहरू यहोशूकहाँ फर्केर आए, तिनीहरूले तिनलाई भने, “ऐको निमित्त सबै मानिसलाई नपठाउनुहोस् । ऐमा गएर आक्रमण गर्नलाई दुई वा तिन हजार मानिसलाई मात्र पठाउनुहोस् । सबै मानिसलाई लडाइँ गर्न भएका मानिसहरूलाई नदिनुहोस्, किनभने तिनीहरू सङ्ख्यामा थोरै छन् । 4 त्यसैले फौजबाट झाँडै तिन हजार मानिस मात्र गए, र तर यिनीहरू ऐको मानिसहरूको सामु पराजित भए । 5 ऐका मानिसहरूले सहरको प्रवेशद्वारदेखि ढुङ्गाको थुप्रोसम्म लखेट्दा छत्तिस जना मारे, र उनीहरूले तिनीहरूलाई फाहडको ओहालोमा झारिहँदा मारे । मानिसहरूको हृदय शिथिल भयो र पानीजस्तै भयो । 6 तब यहोशूले आफ्नो लुगा च्याते । तिनी र इसाएलका धर्म-गुरुहरूले आ-आपनो शिर्या धूलो हाले र साँझासम्म नै परमप्रभुको सन्दुकको सामु भुँड्मा घोप्टो परेर लम्पसार परिहरे । 7 त्यसपछि

यहोशूले भने, “हाय! हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले यी मानिसहरूलाई किन यर्दन तारेर ल्याउनुभयो? के हामीलाई एमोरीहरूका हातमा दिएर नष्ट पार्नलाई हो? हामीले अर्कै निर्णय गरेर हामी त यर्दन पारी नै बसेको भए पनि हुनेथियो । 8 हे परमप्रभु, इसाएलीहरूले आफ्ना शत्रुहरूका सामु पीठ फर्काएपछि म के भन्न सक्छु? 9 कनानीहरू र यस भूमिका बस्नेहरूले यो कुरा सुन्ने छन् । तिनीहरूले हामीलाई धेरै छन् र पृथ्वीका मानिहरूलाई हाम्रो नाउँ बिस्न लगाउने छन् । अनि तपाईंको महान् नाउँको निर्मित तपाईं के गर्नुहुन्छ? 10 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उठ । तँ तिन घोटो परेर लम्पसार परिहन्छस? 11 इसाएलले पाप गरेको छ । मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेका मेरो करार तिनीहरूले तोडेका छन् । तिनीहरूले अलग गरेका केही थोकहरू चोरेका छन्, र तिनीहरूले आफ्नै सरसामानहरू माझा राखेर तिनीहरूका पाप ढाकेका छन् । 12 परिणामस्वरूप, इसाएलका मानिसहरू तिनीहरूका शत्रुहरूका सामु खडा हुन सक्दैनन् । तिनीहरूले आफ्ना शत्रु सामु तिनीहरूका पीठ फर्काएका छन् किनभने तिनीहरू स्वयम्लाई नै विनाशको निर्मित अलग गरिएका छन् । तिमीहरूमाझा अझै रहेको ती विनाश पारिनुपर्ने थोकहरू नष्ट नपारेसम्म म तिमीहरूसँग हुने छैन । 13 उठ । मानिसहरूलाई मेरो निर्मित शुद्ध पार । तिनीहरूलाई भन, ‘आ-आफूलाई भोलिको निर्मित शुद्ध पार । किनभने इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू इसाएलकामाझा नष्ट पारिनुपर्ने थोकहरू अझै छन् । नष्ट पारिनलाई अलग गरिका थोकहरूलाई तिमीहरूका माझाबाट नहाएसम्म तिमीहरू तिमीहरूका शत्रुहरूका सामु खडा हुन सक्दैनै ।’ 14 बिहान तिमीहरू कुल-कुलअनुसार हाजिर हुनुपर्छ । परमप्रभुले चुन्नुहुने कुल आ-आफ्नो कुलअनुसार उहाँको नजिक आउने छ । परमप्रभुले चुन्नुहुने कुल तिनीहरूको घराना-घरानाअनुसार नजिक आउनुपर्छ । परमप्रभुले चुन्नुहुने घराना एक-एक गरी आउनुपर्छ । 15 जोसँग विनाशको निर्मित चुनिएका थोकहरू छन् त्यसलाई चुनिने छ, त्यसलाई र त्यससँग भएका सबै थोक जलाइने छन्, किनभने त्यसले परमप्रभुको करार तोडेको छ र त्यसले इसाएलमा अपमानजनक काम गरेको छ ।’ 16 त्यसैले, यहोशू बिहान सबैरे उत्रेर इसाएललाई कुल-कुल गरेर नाजिक ल्याए र यहूदाको कुललाई चुनियो । 17 यहोशूले यहूदाको सन्तानलाई नजिक ल्याए, र जेरहको सन्तानलाई चुनियो । 18 तिनले जेरहको घरानालाई एक-एक गर्दै नजिक ल्याए र जब्दीको घरानालाई चुनियो । तिनले जब्दीको घरानालाई एक-एक गरी ल्याए र यहूदा कुलका जेरहका छोरा जब्दीका छोरा कर्माका छोरा आकानलाई चुनियो । 19 त्यसपछि यहोशूले आकानलाई भने, “हे मेरो छोरो, इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको सामु सत्य कुरा बता र उहाँलाई तेरो स्वीकारोक्ति दे । तैले के गरेको छ्या, कृपया मलाई बता । मसँग यो कुरा नलुका ।” 20 आकानले जवाफ दिए, “साँच्छै, मैले इसाएलको परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेको छु । मैले गरेको पाप यही हो: 21 जब मैले लूटोको मालहरूमा बैलिनोनबाट ल्याइएको सुन्दर ओढाने, दुई सय शोकेलको चाँदी र पचास शेकेल तौल भएको सुनको डण्डा देवै, मैले तिनीहरूलाई चाह गरै र लिए । तिनीहरूलाई मेरो पालको बिचमा जमिनमुनि लुकाएको छु र चाँदीचाहिं यसको मुनि छ ।” 22 यहोशूले समाचारवाहकहरूलाई पठाए, जो पालमा गए र ती थोकहरू त्याहाँ थिए । तिनीहरूले हेर्दा तिनीहरूलाई तिनकै पालमा लुकाइएका भेटे र चाँदी तिनीहरूको मुनि थियो । 23 तिनीहरूले ती थोकहरूलाई पालको माझाबाट लिए अनि यहोशू र इसाएलका मानिसहरूकहाँ ल्याए । तिनीहरूले त्यसलाई परमप्रभुको सामु खन्याए । 24 त्यसपछि यहोशू र सारा इसाएलले जेरहका छोरा आकान, चाँदी, ओढाने, सुनको डण्डा, त्यसका छोरालोरीहरू, त्यसका गाथाहरू, त्यसका गोरुहरू, त्यसका भेडाहरू, त्यसको पाल र त्यससँग भएका सबै थोकलाई लिए अनि तिनीहरूले उनीहरूलाई आकोरको बैसीमा ल्याए । 25 यहोशूले भने, “तैले हामीमाथि किन कष्ट ल्याइस? परमप्रभुले तामाथि पनि कष्ट ल्याउनुहोने छ ।” सबै इसाएलले दुङ्गाले हाने । त्यसपछि बाँकी सबैलाई पनि दुङ्गाले हानेर मारे र

तिनीहरूलाई आगोले जलाइदिए । 26 तिनीहरूले त्यसमाथि दुङ्गाको ठुलो थुपो लगाए, जुन आजसम्म पनि छ । परमप्रभुको ब्रोह हट्टो । यसकारण, आजको दिनसम्म पनि त्यस ठाँडको नाउँ आकोरको बैसी रहेको छ ।

8 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “नडरा; निरुत्साहित नहो । युद्ध गर्ने

सबै मानिसलाई ताँसँग लैजा । ऐमा जा । हेरु, मैले ऐका राजा, त्यसका मानिसहरू, त्यसको सहर र त्यसको भूमिलाई तेरो हातमा दिएको छु । 2 तैले ऐ र त्यसको राजालाई यरीहो र त्यसका राजालाई गरेदैङ्ग गर्ने छस्, त्यसबाहेक, तैले आफ्नो निर्मित लूटका मालहरू र गाईवस्तुहरू लिने छस् । सहरको पछाडिबाट ढुकेर बस्नु । 3 त्यसैले यहोशू उठे र तिनीसँग भएका युद्ध गर्ने सबै मानिसलाई लिए । त्यसपछि यहोशूले बलियो र सहासी तिस हजार मानिस चुनी तिनीहरूलाई राति नै पठाए । 4 तिनले तिनीहरूलाई आज्ञा गरे, “हेर, तिमीहरू यसको पछाडि सहरको विरुद्ध ढुकेर बस्ने छै । सहरभन्दा धेरै टाढा नजाओ, तर तिमीहरू सबै त्यार होओ । 5 म र मसँग भएका सबै मानिस सहरको नजिक जाने छौं, र जब उनीहरू हामीलाई आक्रमण गर्न आउँछन् हामी पहिलेदैङ्ग उनीहरूबाट भाग्ने छौं । 6 हामीले उनीहरूलाई सहरबाहिर नखिँवेसम्म उनीहरू हाप्रो पछिपछि आउने छन् । उनीहरूले भन्ने छन्, ‘तिनीहरू पहिलेदैङ्ग हामीबाट भागिरहेका छन् ।’ त्यसैले हामी उनीहरूबाट भाग्ने छौं । 7 त्यसपछि तिमीहरू आ-आफ्नो लुक्ने ठाँडबाट निस्केर आउने छौ, र तिमीहरूले सहरलाई कब्जा गर्ने छौ । परमप्रभुको तिमीहरूका परमेश्वरले यसलाई तिमीहरूको हातमा दिनुन्ने छ । 8 जब तिमीहरूले सहर कब्जा गाँडौ, तिमीहरूले यसलाई आगोले जलाइदिनु । परमप्रभुको वचनमा दिइएको आज्ञा पालन गरेर तिमीहरूले यो गर्ने छौ । हेर, मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेको छु । 9 यहोशूले तिनीहरूलाई पठाए, र तिनीहरू लुक्ने ठाउँतिर गएर तिनीहरू ऐको पश्चिमपटि बेथेल र ऐको बिचमा लुके । 10 यहोशू बिहान सबैरे उठे र तिनका सिपाहीहरूलाई त्याहाँ थार पारे । योहोशू र इसाएलका थर्म-गुरुहरूले ऐका मानिसहरूलाई आक्रमण गरे । 11 तिनीसँग भएका लड्ने मानिसहरू गए र सहरको नजिक पुगे । तिनीहरू सहरको नजिक आडपुगे र ऐको उत्तरतिर छाउनी हाले । ऐ र तिनीहरू बिचमा एउटा बैसी थियो । 12 तिनले झाउँदे पाँच हजार जाना मानिस लिए र सहरको पश्चिमपटि बेथेल र ऐको बिचमा लुक्न पठाए । 13 तिनीहरूले मुख्य फौजलाई सहरको उत्तरतिर र पछाडितिरको सुरक्षाकर्मीहरूलाई पश्चिमपटि गरी सबै सिपाहीलाई तैनाथ गरे । त्यस रात यहोशूले तिनीहरूलाई चुनियो । 14 जब ऐका राजाले यो देखे, तिनी र तिनका फौज बिहान सबैरे उठे र माथिबाट यर्दन नदीलाई देख्ने ठाउँमा इसाएललाई आक्रमण गर्न निस्के । लुकेका मानिसहरूले सहरलाई पछाडिबाट आक्रमण गर्न पर्खिरहेका छन् भन्ने तिनलाई थारा थिएन । 15 यहोशू र सबै इसाएलले तिनीहरू सामु आफूलाई पराजित हुन दिए र तिनीहरू मरुभूमितिर भागे । 16 सहरमा भएका सबै मानिसलाई तिनीहरूको पिछा गर्नलाई आहान गरियो र तिनीहरू यहोशूको पछिपछि गए अनि तिनीहरूलाई सहरबाट बाहिर निकालियो । 17 इसाएललाई लखेद्दन नजाने ऐ र बेथेलमा एक जना पनि मानिस बाँकी रहेन । तिनीहरूले इसाएलको पिछा गर्दा सहरलाई त्यागे र यसलाई खुला नै छोडे । 18 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “तेरो हातमा भएका भालालाई ऐतिर परसार, किनभने म ऐलाई तेरो हातम दिने छु ।” यहोशूले तिनको हातमा भएको भाला सहरतिर पसारे । 19 तिनले आफ्नो हातको भाला पसार्दा लुकेर बसेका सिपाहीहरू आ-आफ्नो ठाँडबाट हतार-हतार निस्के । तिनीहरू दौडे र सहरभित्र पसी यसलाई कब्जा गरे । 20 ऐका मानिसहरू फर्के र पछाडि हेरे । तिनीहरूले सहरबाट आकाशतिर धूवाँ गइरहेको देखे र तिनीहरू यता-उता करै पनि उम्कन सकेनन् । किनभने मरुभूमितिर भागेका इसाएली सिपाहीहरू तिनीहरूको पिछा गर्नेहरूको सामना गर्न फर्केका थिए । 21 जब यहोशू र सारा इसाएलले दुङ्गाले हाने । त्यसपछि बाँकी सबैलाई धूवाँको मुस्लोसँगी सहर कब्जा गरेको देखे, तिनीहरू

फर्के र ऐका मानिसहरूलाई मारे । 22 सहरभित्र गएका अरू सिपाहीहरू पनि तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न बाहिर निस्के । त्यसैले ऐका मानिसहरू यतापट्टि र उतापट्टिका इसाएलका फौजिको बिचमा फसे । इसाएलले ऐका मानिसहरूलाई आक्रमण गय्यो; तिनीहरू कोही पनि बचेन वा उकेनन । 23 तिनीहरूले ऐका राजालाई सुरक्षित राखे, जसलाई तिनीहरूले जीवित समातेका थिए र तिनीहरूले तिनालाई यहोशूक्हाहौं ल्पाए । 24 जब इसाएलले मरभूमि नजिकैको मैदानमा ऐका बासिन्दाहरू सबैलाई मारिसिद्धयाए, जहाँ उनीहरूले तिनीहरूको पिछा गरेका थिए र तिनीहरू सबै तरवारद्वारा मारिए, तब सबै इसाएल ऐतिर फर्के । तिनीहरूले यसलाई तरवारले आक्रमण गरे । 25 त्यस दिन मरको पुरुष र महिला बाह हजार जना थिए । ऐका सबै मानिस यस त्रै थिए । 26 यहोशूले ऐका मानिसहरू सबैलाई पूर्ण रूपमा नष्ट नपरेसम्म भाला समाइरहेका तिनको हात पछाडि फर्काएनन् । 27 परमप्रभुले यहोशूलाई आज्ञा गर्नुभएमुत्तिक तिनीहरूले सहरबाट गाईवस्तुहरू र लुटका मालहरू मात्र लिए । 28 यहोशूले ऐलाई जलाए र यसलाई भग्नावशषको थुप्रोमा परिणत गरिदिए । यो आजको दिनसम्म पनि त्यागिएको ठाउँ भएको छ । 29 तिनले ऐका राजालाई साँझसम्म रुखमा झाउँड्याए । जब सूर्य अस्ताउँदै थियो, यहोशूले आज्ञा दिए र तिनीहरूले राजाको शीररलाई रुखबाट निकाले र यसलाई सहरको प्रवेशद्वारअगाँ प्याँकै । तिनीहरूले यसमाथि ढग्गाको ढुलो थुप्रो लगाए । त्यहाँ त्पो थुप्रो आजसम्म पनि छ । 30 त्यसपछि यहोशूले परमप्रभुका दास मोशाले इसाएलका मानिसहरूलाई 31 आज्ञा गरेअनुसार परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको निस्त एबाल डाँडामाथि एउटा वेदी बनाए, जस्तो मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको छ: “नकाटेका ढुङ्गाहरूबाट बनाइएको एउटा वेदी, जसमाथि कसैले पनि फलामको हतियार चलाएको छैन ।” तिनले वेदीमाथि परमप्रभुको होमबलि चढाए र तिनीहरूले मेलबलि चढाए । 32 त्यहाँ तिनले इसाएलका मानिसहरूको सामु मोशाको व्यवस्थाको प्रतिलिपि ढुङ्गाहरूमा लेखे । 33 स्वदेशी र विदेशी सारा इसाएल, तिनीहरूका धर्म-गुरुहरू, अधिकृतहरू र तिनीहरूका न्यायकर्ताहरू परमप्रभुको सन्दुक बोक्ने लेवीहरू र पुजारीको सामु सन्दुकको दुवैतर खडा भए । तिनीहरूको आधा भाग गोरीज्जीम डाँडाको अगि र अर्को आधा भागचाहाँ एबाल डाँडाको अगि खडा भए । परमप्रभुका दास मोशाले तिनीहरूलाई पहिले आज्ञा गरेइँ तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई आशिष्ट दिए । 34 त्यसपछि यहोशूले व्यवस्थाका वचनहरू अर्थात् आशिष्टहरू र सरापहरू सबै पढे, जस्तो तिनीहरूलाई व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको थियो । 35 इसाएलको भेला अर्थात् महिला, स-साना छोराछोरीहरू र तिनीहरूमाझा बसोबास गरेका परदेशीहरूको सामु मोशाले यहोशूलाई आज्ञा गरेका वचन तिनले नपढेका कुनै पनि थिएनन् ।

9 त्यसपछि यर्दन पारिको पहाडी देशहरू र लेबनानपट्टि महासमुद्रको किनाराका मैदानहरूमा हितीहरू, एमोरीहरू, कनानीहरू, परिज्जीहरू, हिक्कीहरू र यबूसीहरू बस्थे । 2 यिनीहरू यहोशू र इसाएलविरुद्ध युद्ध गर्न एउटै समूहमा सहभागी भए । 3 जब गिबोनका बासिन्दाहरूले यहोशूले यरीहो र एलाई गरेका कुरा सुने, 4 उनीहरूले धूर्त योजना बनाएर काम गरे । उनीहरू समाचारवाहकको रूपमा गए । उनीहरूले फाटिसकेको बोराहरू लिए र उनीहरूका गधामाथि राखे । उनीहरूले पुरानो, फाटोकी र मरम्मत गरिएका मशकहरू पनि लिए । 5 उनीहरूले खुदामा पुरानो र टालेका जुताहरू अनि लुगा पनि पुरानो फाटोको नै लगाए । उनीहरूले खानलाई लगेका सबै रोटी सुकिसकेका र ढुसी परेका थिए । 6 उनीहरू गिलगालमा यहोशूको छाउनीमा गए र तिनालाई र इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “हामी थेरै टाढाको देशबाट आएका हाँ, त्यसैले अहिले हामीसँग सन्धि गर्नुहोस् । 7 इसाएलका मानिसहरूले हिक्कीहरूलाई भने, “सायद तिनीहरू हाप्रो नजैकै बस्छौ । हामीले तिनीहरूसँग कसरी सन्धि गर्नु?” 8 उनीहरूले भने, “हामी

तपाईंहरूका दासहरू हाँ ।” यहोशूले उनीहरूलाई भने, “तिनीहरू को हाँ? तिनीहरू कहाँबाट आएका हाँ?” 9 उनीहरूले तिनालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको नाउँको कारण तपाईंका दासहरू टाढा देशबाट यहाँ आएका छन् । उहाँको बेरेमा र उहाँते मिश्रमा गर्नुभएका सबै कुरा, 10 र यर्दन पारिका एमोरी राजाहरू अर्थात् हेश्वेनोका राजा सीहोन, अस्तारोतामा बस्ने बाशनाका राजा ओगलाई उहाँले गर्नुभएका सबै कुरा हामीले सुनेका छौं । 11 हामी धर्म-गुरुहरू र हामी देशका बासिन्दाहरूले हामीलाई भने, ‘यात्राको निस्त खनेकुरा हरू लैजाओ । तिनीहरूलाई भेटन जाओ र तिनीहरूलाई भन, ‘हामी तपाईंका दासहरू हाँ । हामीसँग सन्धि गर्नुहोस् ।’ 12 हामी तपाईंहरूकहाँ आउनालाई हाप्रो देशबाट यात्रा सुरु गरेको दिन यो रोटी तातै थिए । तर अहिले हेर्नुहोस्, यो सुकिसकेको र ढुसी परेको छ । 13 २३ हामीले मशकहरू भर्दा यिनीहरू नयाँ नै थिए र हेर्नुहोस्, अहिले यी चुहिरहेका छन् । थेरै लामो यात्राको कारण हाप्रो लुगा र जुताहरू फाटिसकेका छन् ।” 14 त्यसैले इसाएलीहरूले उनीहरूका केही खनेकुरा लिए, तर उनीहरूले परमप्रभुको निर्देशनको खोजी गरेनन् । 15 यहोशूले उनीहरूसँग शान्ति समझौता गरे, उनीहरूसँग सन्धि गरे र उनीहरूलाई जीवित रहन दिए । मानिसहरूका अगुवाहरूले पनि उनीहरूसँग शपथ खाए । 16 इसाएलीहरूले उनीहरूसँग यो सन्धि गरेको तिन दिनपछि उनीहरू छिमेकी रहेछन् र उनीहरू नजिकै बस्दा रहेछन् भनी तिनीहरूले थाहा पाए । 17 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरू निस्तके र तेसो दिनमा सहरमा आए । उनीहरूका सहरहरू गिबोन, कपीरा, बरोत, किर्यात-यारीम थिए । 18 इसाएलका मानिसहरूले उनीहरूलाई आक्रमण गरेनन्, किनभने तिनीहरूका अगुवाहरूले परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको सामु उपीहरूबाट शपथ खाएका थिए । सबै इसाएलीले तिनीहरूका अगुवाहरूविरुद्ध गनगन गरे । 19 तर सबै अगुवाले मानिसहरूलाई भने, “हामीले उनीहरूको बारेमा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरद्वारा शपथ खाएका छौं र अहिले हामी उनीहरूको हानि गर्न सक्दैनै । 20 हामी उनीहरूलाई यसो गर्ने छौं: हामीले उनीहरूसँग शपथ खाएका कारण हामीमाथि आइपर्ने क्रोधबाट बच्न हामी उनीहरूलाई बाँच्न दिने छौं ।” 21 अगुवाहरूले तिनीहरूका मानिसहरूलाई भने, “उनीहरूलाई बाँच्न देओ ।” त्यसैले अगुवाहरूले तिनीहरूलाई भने झै गिबोनीहरू सबै इसाएलीका निस्त पानी बोक्ने र दाउरा काट्ने मानिसहरू भए । 22 यहोशूले उनीहरूलाई बोलाए र भने, “हामी टाढाबाट आएका हाँ भनी तिनीहरूले हामीसँग किन छल गयौ, जब कि तिनीहरू हाप्रै माझामा बस्दा रहेछौ? 23 अब यसैकारण तिनीहरू श्रापित भएका छौं र तिनीहरूमध्ये केही सधैंको निस्त मेरा परमेश्वरको भवनमा दाउरा काट्ने र पानी तान्ने दासहरू तुने छौं ।” 24 उनीहरूले यहोशूलाई जवाफ दिए र भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले उहाँका दास मोशालाई सबै भूमि दिन र तपाईंसामु भएका भूमिका सबै बासिन्दालाई नष्ट पार्नालाई आज्ञा दिनुभएको तपाईंका दासहरूलाई बताइएको हुनाले तपाईंहरूको कारण हामी हाप्रो जीवनको निस्त साहै भयभीत भएका थियौं । यसैले हामीले यसो गयौ । 25 अब हेर्नुहोस्, हामीलाई तपाईंको शक्तिमा राख्नुहोस् । तपाईंको नजरमा हामीलाई जे गर्न असल र उचित लाग्छ, त्यही गर्नुहोस् ।” 26 त्यसैले यहोशूले उनीहरूका निस्त यसो गरे: तिनले उनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूको नियन्त्रणबाट छुटकारा दिए । त्यसैले इसाएलीहरूले उनीहरूलाई मारेनन् । 27 त्यस दिन यहोशूले गिबोनीहरूलाई समुदायको निस्त र परमप्रभुले चुन्नुभएको ठाउँको निस्त दाउरा काट्ने र पानी बोक्नेहरू बनाए ।

10 यरूसलेमका राजा अदोनिसेकेले यहोशूले ऐलाई कब्जा गरेका र यसलाई (तिनले यरीहो र यसका राजालाई गरेद्दै) पूर्ण रूपमा नष्ट गरेका परमेश्वरको भवनमा दाउरा काट्ने, अनि गिबोनका मानिसहरूले इसाएलसँग कसरी शान्ति समझौता गरे र तिनीहरूका माझा बस्तून भन्ने पनि सुने । 2 यरूसलेमका मानिसहरू साहै भयभीत भए, किनभने गिबोन राजकीय सहरहरूमध्ये

एकजस्तै ठुलो सहर थियो । यो ऐभन्दा ठुलो र यसका सबै मानिस शक्तिशाली योद्धाहरू थिए । 3 त्यसैले यस्थलैमका राजा अदोनिसेदेकले हेब्रोनका राजा होमाम, यर्मूतका राजा पिराम, लाकीशका राजा यापी र एग्लोनका राजा दबीरलाई एउटा सन्देश पठाए, 4 “मकहाँ आउनुहोस् र गिबोनलाई आक्रमण गर्न मलाई सहायता गर्नुहोस् किनभने तिनीहरूले यहोशू र इसाएलका मानिसहरूसँग शान्ति सझाउता गरेका छन् ।” 5 पाँच एमोरी राजा अर्थात् हेब्रोनका राजा, यर्मूतका राजा, लाकीशका राजा र एग्लोनका राजा, उनीहरू र उनीहरूका सबै फौजले गिबोनविरुद्ध मोर्चा बाँधे र उनीहरूले यसलाई आक्रमण गरे । 6 गिबोनका मानिसहरूले यहोशू र गिलगालमा भएका फौजलाई समाचार पठाए । उनीहरूले भने, “चाँडौ गर्नुहोस्! तपाईंका दासहरूबाट आप्ना हातहरू न खिँच्नुहोस् । हामीकहाँ चाँडौ गरी आउनुहोस् र हामीलाई बचाउनुहोस् । हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, किनभने पहाडी देशहरूमा बस्ने सबै एमोरी राजा हामीलाई आक्रमण गर्न भेला भएका छन् ।” 7 यहोशू तिनी र तिनीसँग भएका युद्ध गर्ने सबै अनि लड्ने सबै मानिस गिलगालबाट गए । 8 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उनीहरूसँग नडरा । मैले उनीहरूलाई तेरो हातमा दिएको छु । उनीहरू कसैले पनि तेरो आक्रमणलाई रोक्ना सक्ने छैनन् ।” 9 यहोशू रातभरि यात्रा गरेर उनीहरूमाथि अचानक जाइलगे । 10 परमप्रभुले इसाएलका सामु शत्रुहरूलाई अन्योलमा पार्नुभयो, र इसाएलले गिबोनमा ठुलो संहारको साथ उनीहरूलाई मारे अनि उनीहरूलाई बैथ-होरोनसम्मै छेदे । तिनीहरूले आजेका र मक्केदाको बाटोसम्मी उनीहरूलाई मारे । 11 जब तिनीहरू इसाएलबाट बैथ-होरोनको डाँडाको ओरालोमा झारे, परमप्रभुले वर्गबाट ठुला-ठुला असिनाहरू बर्साउनुभयो र उनीहरू मरे । इसाएलका मानिसहरूले तरवारले मारेका भन्दा असिनाको कारण मरेकाहरू थैरे थिए । त्यस दिन परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूलाई एमोरीहरूमाथि विजय दिनुभयो, 12 अनि यहोशू परमप्रभुसँग बोले । यहोशूले इसाएलको सामु परमप्रभुलाई यसो भने, “ए सूर्य, गिबोनमाथि र ए चन्द्र अच्यालोनको बँसीमा अडिरह ।” जातिले तिनीहरूका शत्रुहरूमाथि बदला नालिएसम्म सूर्य अडियो र चन्द्र रोकियो । के यो याशारको युसुक्तमा लेखिएको छैन र? 13 सूर्य आकाशको विचमा रहिरह्यो; यो झाण्डै पूरे दिनभरि नै अस्ताएन । 14 परमप्रभुले मानव-जातिको कुरा सुन्नुभयो, यसअगि र यसपछि कहिल्यै पनि यस्तो भएको छैन । किनभने परमप्रभुले इसाएलको तर्फबाट युद्ध लडिरहनुभएको थियो । 15 यहोशू र तिनीसँग भएका सबै इसाएली गिलगालको छाउनीमा फर्के । 16 अब पाँच जना राजा उन्केका र आफै मक्केदाको गुफामा लुकेका थिए । 17 यहोशूलाई यसो भनियो, “पाँच जना राजा मवकेदाको गुफामा लुकेको भेट्टाइद ।” 18 यहोशूले भने, “गुफाको मुखमा ठुला-ठुला ढुङ्गाहरू गुडाएर राख्य र उनीहरूको सुरक्षाको निमित्त सिपाहीहरू खाटाओ ।” 19 तिनीहरूकाहिं नबस । तिनीहरूका शत्रुहरूको पिछा गर र पछाडिबाट आक्रमण गर । उनीहरूको सहरमा पस्न नदेओ किनभने परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले उनीहरूलाई तिनीहरूका हातमा दिनुभएको छ ।” 20 उनीहरू झाण्डै पूर्ण रूपमा नष्ट नभएसम्म नै यहोशू र इसाएलका सन्तानहरूले उनीहरूलाई ठुलो संहारको साथ संहार गरिसिद्धायाएका थिए; केही बचेकाहरू मात्र उम्केर किल्ला भएको सहरमा पुगे । 21 त्यसपछि सबै फौज मक्केदाको छाउनीमा यहोशूकहाँ शान्तिसँग फर्के । इसाएलका मानिसहरूका विरुद्ध कसैले एक शब्द पनि बोल्ने आँट गरेन । 22 यहोशूले भने, “गुफाको मुख खोल । गुफाबाट यी राजाहरूलाई लिएर आओ ।” 23 तिनीहरूले तिनले भनेझाँ गरे । तिनीहरूले यस्थलैमका राजा, हेब्रोनका राजा, यर्मूतका राजा, लाकीशका राजा र एग्लोनका राजा अर्थात् यी पाँच जना राजालाई गुफाबाट बाहिर ल्याए । 24 जब तिनीहरूले राजाहरूलाई यहोशूकहाँ ल्याए, तिनले इसाएलका सबै मानिसहरूलाई बोलाए । तिनले तिनीसँग युद्धमा जने सेनाहरूका सेनापतिहरूलाई भने, “उनीहरूको गर्दनमा तिनीहरूको खुट्टाले

टेक ।” त्यसैले तिनीहरू आए र उनीहरूका गर्दनमाथि तिनीहरूका खुट्टाले टेके । 25 अनि तिनले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ, र निराश नहोआौ । बलियो र साहसी होओ । तिनीहरूले लडन गझरहेका तिनीहरूका शत्रुहरूलाई परमप्रभुले यसै गर्नुहुन्छ ।” 26 अनि यहोशूले आक्रमण गरी राजाहरूलाई मारे । तिनले उनीहरूलाई पाँचवटा रुखमा ढुङ्गड्याए । तिनीहरूले उनीहरूलाई सँझासम्म ढुङ्गड्याए । 27 घाम अस्ताँदाँडा यहोशूले आजा दिए र तिनीहरूले उनीहरूलाई रुखबाट तल झारे अनि उनीहरू लुकेका गुफाप्रित्र नै उनीहरूलाई प्याँकिदिए । तिनीहरूले गुफाको मुखमा ठुला-ठुला ढुङ्गाहरू राखे । ती ढुङ्गाहरू आजसम्म पनि छन् । 28 यसरी, यहोशूले त्यस दिन मक्केदा कब्जा गरे र यसका राजासहित त्यहाँ भएका सबैलाई तरवारले मारे । तिनले यसमा भएका सबैलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । तिनले कसैलाई पनि जीवित छाडेनन् । तिनले मक्केदाका राजालाई यरीहोका राजालाई झाँ गरे । 29 यहोशू र सारा इसाएल मक्केदाबाट लिब्नातिर गए । तिनले लिब्नाविरुद्ध लडे । 30 परमप्रभुले यसलाई उनीहरूका राजासहित इसाएलको हातमा दिनुभयो । यहोशूले यसलाई र यसमा भएका सबैलाई तरवारले प्रहर गरे । तिनले यसमा कसैलाई जीवित छाडेनन् । तिनले यसका राजालाई यरीहोका राजालाई झाँ गरे । 31 यहोशू र तिनीसँग भएका सबै इसाएल लिब्नाबाट लाकीशतिर अगि बढे । तिनले यसको नजिकै छाउनी हाले र यसविरुद्ध लडे । 32 परमप्रभुले लाकीशलाई इसाएलको हातमा दिनुभयो । यहोशूले यसलाई दोस्रो दिनमा कब्जा गरे र तिनले लिब्नालाई गरेजस्तै यसलाई र यसमा भएका सबैलाई तरवारले प्रहर गरे । 33 त्यसपछि गेजेरका राजा होराम लाकीशलाई सहायता गर्न आए । यहोशूले उनलाई र उनीसँग भएका फौजलाई एक जना पनि जीवित नराखी आक्रमण गरे । 34 त्यसपछि यहोशू र सारा इसाएल लाकीशबाट एग्लोनतिर अगि बढे । तिनीहरूले यसको नजिकै छाउनी हाले र यसविरुद्ध युद्ध गरे, 35 र त्यसै दिन यसलाई कब्जा गरे । तिनीहरूले यसलाई तरवारले प्रहर गरे र यहोशूले लाकीशलाई गरे झाँ यसमा भएका सबैलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । 36 त्यसपछि यहोशू र सारा इसाएल एग्लोनबाट हेब्रोनतिर अगि बढे । तिनीहरूले यसविरुद्ध युद्ध गरे । 37 तिनीहरूले यसलाई, यसका राजा, यसका गाउँहरू र यसमा भएका सबैलाई तरवारले प्रहर गरे । तिनीहरूले यसलाई तरवारले प्रहर गरे र यहोशूले लिब्नालाई जीवित छाडेनन् । तिनीहरूले एग्लोनलाई जे गरेका थिए, तिनीहरूले यसलाई र यसमा भएका हरेकलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । 38 त्यसपछि यहोशू र तिनीसँग भएका सबै फौज कर्के र तिनीहरू दबीरतिर लागे र यसविरुद्ध युद्ध गरे । 39 तिनीहरूले यसलाई, यसका राजा र यस नजिकका सबै गाउँलाई कब्जा गरे । तिनीहरूले उनीहरूलाई तरवारले प्रहर गरे र यसमा भएका हरेकलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । तिनीहरूले कसैलाई पनि जीवित छाडेनन् । तिनीहरूले लिब्नालाई र यसका राजालाई र हेब्रोनलाई गरेझाँ दबीरलाई पनि गरे । 40 यहोशूले पहाडी देश, नेगेव, समथर भूमि र पहाडहरूका सबै भूमिमाथि विजय हासिल गरे । उनीहरूका कुनै पनि राजा जीवित रहेनन् । परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएजस्तै तिनले सबै थोकलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । 41 यहोशूले कोदेश-बनेदेखि गाजासम्म र गोशेनदेखि गोबोनेसम्म सबै देशलाई प्रहर गरे । 42 यहोशूले यी सबै राजा र उनीहरूका भूमिलाई एक पटकमा कब्जा गरे, किनभने परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर इसाएलको पक्षमा युद्ध गर्नुभयो । 43 त्यसपछि यहोशू र तिनीसँग भएका सबै इसाएल गिलगालको छाउनीमा फर्के ।

11 जब हासोरका राजा याबीनले यो सुने, उनले मादोनका राजा रोबाब, शिश्रोनका राजा र आक्षापका राजालाई समाचार पठाए । 2 उनले उत्तरी पहाडी देशमा, किन्नरेतको दक्षिणतिरको यदन बँसीमा, तराईमा र परिचमतिरको नपेत डोरमा बस्ने राजाहरूलाई पनि समाचार पठाए । 3 उनले पूर्व र पश्चिमका कनानीहरू, एमोरीहरू, हितीहरू, परिजीहरू, पहाडी देशका यबूसीहरू मिस्पाको मैदान नजिकका हेर्मोन डाँडा छेउछाउका हिव्वीहरूलाई

पनि समाचार पठाए । 4 उनीहरूका सबै फौज उनीहरूसँगै समुद्र किनारको बालुवाका कण जत्तिकै ठुलो सङ्ख्यामा आए । उनीहरूसँगै कैयाँ घोदा र रथहरू थिए । 5 यी सबै राजा तोकिएको समयमा भेटे र उनीहरू इसाएलिवरुद्ध लङ्गलाई भेरोमको पानी नजिकै छाउनी हाले । 6 परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उनीहरूको उपस्थितिमा नडरा किनभने म भोली यसै समयमा उनीहरू सबैलाई इसाएलको हातमा मृत मानिसहरूको रूपमा दिँदै छु । तैले उनीहरूका घोडाहरूको ढोड नसा काटिदिन र उनीहरूका रथहरू जलाइदिन ।” 7 यहोशू र सबै योद्धा आए । तिनीहरू भेरोमको पानीमा अचानक आए र शत्रुहरूलाई आक्रमण गरे । 8 परमप्रभुले शत्रुहरूलाई इसाएलको हातमा दिँदूभयो र तिनीहरूले उनीहरूलाई प्रहार गरे अनि उनीहरूलाई सीदोनेसम्म, मिस्पोटै-मैसम्पै र पूर्वितर मिस्पाको बैंसीसम्म खेदे । तिनीहरूले उनीहरूमा कोही पनि जीवित नरहेसम्म नै उनीहरूलाई प्रहार गरे । 9 यहोशूले उनीहरूलाई परमप्रभुले भन्नुभएमुत्तिविक गरे । तिनले योघोडाहरूको ढोड नसाहरू काटे र रथहरू जलाए । 10 त्यस बेला यहोशू फर्के र हासोस कब्जा गरे । तिनले यसका राजालाई तरवारले प्रहार गरे । (हासोर यी सबै राज्यका शिर थियो ।) 11 तिनीहरूले त्यहाँ भएका सबै जीवित थोकहरूलाई तरवारले प्रहार गरे र नष्ट पार्नलाई अलग गरे । त्यसैले त्यहाँ कोही पनि जीवित रहेन । अनि तिनले हासोरलाई आगो लगाए । 12 यहोशूले यी राजाहरूका सबै सहर कब्जा गरे । तिनले उनीहरूका सबै राजालाई कब्जा गरे र उनीहरूलाई तरवारले प्रहार गरे । परमप्रभुका दास मोशाले भेन्दैँ तिनले उनीहरूलाई तरवारले पूर्ण रूपमा नष्ट पारे । 13 इसाएलको डाँडामाथि निर्मित सहरहरू हासोरबाहेक अरू कुनैलाई पनि जलाएन । यहोशूले यसलाई मात्र जलाए । 14 इसाएलको फौजले यी सहरहरूबाट गार्डवर्टुहरूसहित सबै लूटका माल लिए । तिनीहरूले सबै मानिस नरमेसम्म सबै मानिसलाई तरवारले मारे । तिनीहरूले सास फेर्ने कुनै प्राणीलाई जीवित छाडेनन् । 15 परमप्रभुले जसरी मोशालाई आज्ञा गर्नुभयो, त्यसरी नै मोशाले यहोशूलाई आज्ञा गरे र यहोशूले त्यसै गरे । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएको कुनै पनि कुलालाई यहोशूले अपूरा छोडेनन् । 16 यहोशूले पहाडी देश, सबै नेगेव, गोशेनका सबै भूमि, पहाडहरू, यर्दन नदीको बैंसी, इसाएको पहाडी देश र तराईको सबै भूमिलाई लिए । 17 तिनले एदोम नजिकको हालाक डाँडादेखि उत्तरतिर हेमोन डाँडाको मुनि लेबनान नजिकको बैंसीमा पर्ने बाल-गादसम्म उनीहरूका सबै राजाहरूलाई कब्जा गरे र उनीहरूलाई मारे । 18 यहोशूले सबै राजासँग लामो समयसम्म युद्ध गरे । 19 गिबोनमा बस्ने हिवीहरूबाहेक कुनै पनि सहरले इसाएलको फौजसँग शान्ति सम्झौता गरेनन् । इसाएलले सबै बाँकी सहरलाई कब्जा गरे । 20 किनभने उनीहरूका हृदय कठोर बनाउनुने परमप्रभु नै हुन्हुँथ्यो, त्यसैले उनीहरूले इसाएलिवरुद्ध लडाउँ गर्ने, ताकि उहाँले मोशालाई अहाउनुभएँ उहाँले उनीहरूलाई दयाविना नै पूर्ण रूपमा नष्ट पार्नुभएको होस । 21 त्यसपछि यहोशू आए र तिनले अनाकीलाई नष्ट पारे । तिनले यो पहाडी देश, हेब्रोन, दवीर, अनाब, यहूदाका सबै पहाडी देश र इसाएलका सबै पहाडी देशमा यसो गरे । 22 गाजा, गात र अश्दोदमा बस्ने बाहेक अनाकीहरू इसाएलको भूमिमा कोही पनि रहेनन् । 23 त्यसैले परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएनुसार यहोशूले सारा भूमि कब्जा गरे । यहोशूले यसलाई इसाएललाई उत्तराधिकारको रूपमा दिए अर्थात् उनीहरूका हेरेक कुलालाई भाग लगाइदिए । त्यसपछि मुलुकले युद्धबाट विश्राम लियो ।

12 इसाएलका मानिसहरूले पराजित गरेका त्यस भूमिका राजाहरू यिनै हुन् । इसाएलीहरूले यर्दनको पूर्वतिरका अर्नोनको बैंसीदेखि हेमोन डाँडासम्म अनि पूर्वतिरका सबै अराबाका भूमिलाई कब्जा गरे । 2 एमेरी राजा सीहोन हेश्वेनमा बस्थे । तिनले अरोएरसम्म शासन गर्थे जुन बैंसीको माझामा पर्ने अर्नोनको छेउमा र अम्मोनीहरूको सिमानामा पर्ने गिलादको आधा भाग हो । 3 सीहोनका राजाले अराबादेखि किन्नरेतको समुद्रसम्म,

पूर्वतिर अराबाको समुद्रसम्म (मृत सागर), बेथ-यशीमोनतिर सबैतिर र पिसगाको ओरालोका पहाडहरूसम्म शासन गर्थे । 4 रपाइहरूमा बाँकी रहेका एक जना बाशानका राजा ओग अस्तारोत र एद्रीमा बस्थे । 5 तिनले हेमोन डाँडा, सलका, पूरै बाशानदेखि गशुरका मानिसहरू, माकाती गिलेदको आधा भागदेखि हेश्वेनका राजा सीहोनको सिमानासम्म शासन गर्थे । 6 परमप्रभुका दास मोशा र इसाएलका मानिसहरूले उनीहरूलाई प्राप्तित गरे अनि परमप्रभुका दास मोशाले त्यो भूमिलाई रुबेनी, गादी र मनशेशका आधा कुलको उत्तराधिकारको रूपमा दिए । 7 त्यस भूमिका राजाहरू यिनै हुन् जसलाई यहोशू र इसाएलका मानिसहरूले लेबनान नजिकको बाल-गाददेखि एदोमको छेउको हालाक डाँडासम्म यर्दनको पश्चिमपटी प्राप्तित गरेका थिए । यहोशूले त्यो भूमि अधीन गर्न इसाएलका कुलहरूलाई दिए । 8 तिनले तिनीहरूलाई हितीहरू, एमेरीहरू, कनानीहरू, परजिजीहरू, हिवीहरू र यद्बीसीहरूको भूमि पमाहाडी देशहरू, तराईहरू, अराबा, पहाडका पाटाहरू र नेगेव दिए । 9 राजाहरूमा यरीहोका राजा, एका राजा जुन बेथेलको छेउमा छ, 10 यरुशलेमका राजा, एनझमका राजा, 11 यार्मूतका राजा, लाकिशका राजा, 12 एग्लोनका राजा, गेजेरका राजा, 13 दबीरका राजा, गेदेरका राजा, 14 होमार्का राजा, आरादका राजा, 15 लिब्नाका राजा, अदुल्लामका राजा, 16 मक्केदाका राजा, बेथेलका राजा, 17 तप्पूहका राजा, हेपेरका राजा, 18 अपेक्का राजा, लश्शारेनका राजा, 19 मादेनका राजा, हासोरका राजा, 20 शिप्रोनका राजा, अक्षापका राजा, 21 तानाकका राजा, मगीदोका राजा, 22 कादेशका राजा, कर्मेलको योक्नामाका राजा, 23 नापोत डोरका राजा, गिलगालको गयीमाका राजा, 24 र तिर्सका राजा पर्छन् । सबै राजाको सङ्ख्या एकत्रिस जना थियो ।

13 परमप्रभुले यहोशूलाई यसो भन्नुहुँदा तिनी थेरै वृद्ध भएका थिए, “त्यं धैरै वृद्ध भइस, तर कब्जा गर्न बाँकी अझी थेरै भूमि छन् । 2 अझी बाँकी रहेका भूमि यिनै हुन्: पलिश्तीहरू र गशूरीहरूका सबै, मिश्रको पूर्वतिर पर्ने 3 शिहपरदेखि उत्तरतिर एक्रोनको सिमानासम्म, जसलाई कनानीहरूको सम्पत्ति ठानिन्छ; गाजा, अश्दोद, अश्कलोन, गात र एक्रोनका पाँच जना पलिलित शासकहरू र अव्वीहरूका क्षेत्र । 4 दक्षिणमा (अव्वीहरूका क्षेत्र); कनानीहरूका सबै भूमि, सीदोनीहरूको अधीनमा भएका आरादेखि मोरिहरूको सिमानामा भएको अपेक्सम; 5 गवालीहरूको भूमि, पूर्वतिरका सबै लेबनान, हेमोन डाँडामुनि बाल-गाददेखि लेबो-हमातसम्म । 6 साथै, लेबनानदेखि पहाडी देशका सबै बासिन्दादेखि सीदोनका सबै मानिसलागायत मिस्पोतमैसम्म । म उनीहरूलाई इसाएलको फौजको सामा धथाउने छु । मैले तालाई आज्ञा गरेबोजिम इसाएललाई त्यो भूमि उत्तराधिकारको रूपमा बाँडिदे । 7 यो भूमिलाई नौ कुल र मनशेशको आधा कुलको निम्ति उत्तराधिकारको रूपमा बाँडी दे ।” 8 मनशेशको आधा कुल, रुबेनीहरू र गादीहरूले तिनीहरूको उत्तराधिकार प्राप्त गरेका छन् जुन मोशाले तिनीहरूलाई दिएका यर्दनको पूर्वतिर, अर्नोन नदीको धाँटीको किनारामा भएको 9 अरोएरदेखि (धाँटीको माझामा भएको सहरलागायत), दीबोनसम्मका मेदबाको टार; 10 सीहोनका सबै सहर, एमेरीहरूका राजा, जसले हेश्वेनमा शासन गरे, अम्मोनीहरूको सिमानासम्म; 11 गिलाद, गशूरीहरू र माकातीहरूको प्रदेश, सबै हेमोन डाँडा, सलकाकासम्मका सबै बाशान; 12 बाशानको ओगका सबै अधिराज्य, जसले अस्तारोत र अद्रीमा शासन गरे, मोशाले उनीहरूलाई प्रहार गरी धपाउँदा बाँकी रहेकाहरू यिनीहरू नै हुन् । 13 तर इसाएलका मानिसहरूले गशूरीहरू र माकातीहरूलाई धपाएन् । बरु, गशूर र माकात आजको दिनसम्म पनि इसाएलको माझामा बसोबास गर्छन् । 14 मोशालाई लेबोका कुललाई मात्र उत्तराधिकार दिएनन् । परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरका बलिदानहरू, आगोद्वारा चढाइएका बलिदानहरू परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभएँ तिनीहरूको उत्तराधिकार हुन् । 15 मोशाले रुबेनको

कुललाई कुल-कुलअनुसार उत्तराधिकार दिए । 16 तिनीहरूको भाग अर्नोन नदीको धाटीको किनारमा पर्ने अरोएर र उपत्यकाको माझामा पर्ने सहरदेखि मेदबासमको सबै समथल भू-भाग थियो । 17 रुबेनले हेश्वेन र समथल भू-भागमा रहेका यसका सबै सहर, दीबोन र बमोत-बाल, र बेथ-बाल-मोन, 18 रयहासा, लदेमोत, मेपात, 19 र किर्यार्ति, सिब्बा, उपत्याकको डाँडा रहेको सेनेथेहार पनि प्राप्त गरे । 20 रुबेनले यी पनि प्राप्त गरे: बेथ-पोर, पिसागाको भीरालो भू-भाग, बेथ-यसीमोत, 21 समथर भू-भागका सबै सहर, र एमोरीहरूको राजा सीहोनका सबै अधिराज्य, जसले हेश्वोनमा शासन गरेका थिए, जसलाई मोशाले मिद्यानका अगुवाहरू, एवी, रेकेम, सूर, हूर र रेबाका अगुवाहरूसँै हराएका थिए, सीहोनका शासकहरू जो त्यो भू-भागमा बस्थे । 22 इसाएलका मानिसहरूले मारेकाहरूमध्ये टुनामुना गर्ने बोरका छोरा बालामलाई पनि मारे । 23 रुबेनको कुलको सिमाना यर्दन नदी हो । यो तिनीहरूको सिमाना हो । यो रुबेनका वंशलाई तिनीहरूका कुल-कुलअनुसार तिनीहरूका सहरहरू र गाउँहरूसहित दिइएको उत्तराधिकार थियो । 24 मोशाले गादका कुललाई कुल-कुलअनुसार यी दिए: 25 तिनीहरूको क्षेत्र याजेर, गिलादका सबै सहर र अम्मोनीहरूको आधा भू-भाग, रब्बाको पूर्वितरिको अरोएर, 26 हेश्वेनदेखि रामतमस्पा र बेतोमीसम्म, महोनेमदेखि दबीरको क्षेत्रसम्म । 27 उपत्यका, मोशाले तिनीहरूलाई बेथ-हाराम, बेथ-निम्रा सुक्कोत, सापोन, होशेवोनका राजा सीहोनका बाँकी राज्य, साथै यर्दनलाई सिमानाको रूपमा, किन्नरेत समुद्रको तल्लो भागहरू, यर्दनभन्दा पर पूर्वितरिका भू-भाग दिए । 28 यो गादको कुलको कुल-कुलअनुसारको तिनीहरूका सहरहरू र गाउँहरूसहित उत्तराधिकार हो । 29 मोशाले मनशेका आधा कुललाई उत्तराधिकार दिए । यो मनशेका कुललाई कुल-कुलअनुसार दिइएको थियो । 30 तिनीहरूका क्षेत्र महोनेमदेखि, बाशानसम्म, बाशानका राजा ओगका सम्पूर्ण राज्य, याईरका सबै नगर, जुन बाशानमा छन्, साठीवटा सहर; 31 गिलादको आधा भाग, र अस्तारोत र एद्री (बाशानमा ओगका राजकीय सहरहरू)। यिनीहरू माकीरको कुल-कुलअनुसार मनशेका छोरा माकीरको कुललाई दिइएको थियो । 32 यो मोशाले तिनीहरूलाई यर्दनपारि पूर्वितर दिएको उत्तराधिकार हो । 33 मोशाले लेवीहरूलाई उत्तराधिकार दिएनन् । परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले भन्नुभएँझै उहाँ नै तिनीहरूका उत्तराधिकार हुन्हुन्छ ।

14 कनानको भू-भागमा इसाएलका मानिसहरूले उत्तराधिकारको रूपमा प्राप्त गरेका क्षेत्र यी नै हुन्, जसलाई पुजारा एलाजार, नूनका छोरा यहोशू र कुलनायकहरूले तिनीहरूलाई बाँडिएँ । 2 जसरी परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको थियो, त्यसरी नै साँढौ नौ कुललाई तिनीहरूको उत्तराधिकार चिह्नाद्वारा चुनिएको थियो । 3 किनभने साँढौ दुर्दु कुललाई यर्दनपारि नै उत्तराधिकार दिइएको थियो, तर तिनले लेवीलाई कुनै उत्तराधिकार दिएनन् । 4 वास्तवमा योसेफको कुल मनशेर र एफ्राइम गरी दुई कुल थिए । लेवीहरूलाई त्यो भू-भागमा कुनै उत्तराधिकार दिइएन, तर तिनीहरूका गाईवस्तुहरूको निम्नि चरन र तिनीहरूका भौतिक सरसामानहरूको निम्नि केही सहरहरू मात्र दिइ । 5 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएमुताबिक गरे, त्यसैले तिनीहरूले भू-भाग बाँडे । 6 त्यसपछि यहूदाको कुल गिलालमा यहोशूकहाँ आए । कनज्जी यपूनेका छोरा कालेबले तिनलाई भने, “तपाईँ र मेरो बारेमा परमप्रभुले कादेश-बर्नेमा के भन्नुभएको थियो भभी तपाईलाई थाहा छ । 7 परमप्रभुका दास मोशाले यो भूमिको भेद लिन पठाउँदा मा चालिस वर्षको थिए । मैले तिनलाई मेरो हृदयमा भएअनुसारको प्रतिवेदन ल्याएर दिइ । 8 तर मस्सै गएका मेरा दाजुभाइहरूले मानिसहरूको हृदय डरले शिथिल बनाइदिए । तर मैले मेरा परमप्रभु परमेश्वरलाई पूर्ण रूपमा पछ्याएँ । 9 त्यस दिन मोशाले यसो भने, “निश्चय नै, तिप्रा खुट्टाले टेकेका भू-भाग तिप्रो र तिप्रा सन्तानहरूको

एउटा अंश हुने छ, किनभने तिमीले परमप्रभु मेरा परमेश्वरलाई पूर्ण रूपमा पछ्याएका छो ।” 10 अब, हेर्नुटोस, इसाएलीहरू मरुभूमिमा हिँडा परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभएको समयदेखि उहाँले भन्नुभएमुताबिक नै यी चालिस वर्षसम्म उहाँतै मलाई जीवितै राख्युभएको छ । अब, हेर्नुटोस, म पचासी वर्षको भएको छु । 11 म अझै आजको दिनमा पनि मोशाले मलाई पठाउनभएको दिनको जित्कै बलियो छु । युद्धोको निम्नि अनि बाहिर भित्र गर्नको निम्नि मेरो सामर्थ्य अहिले पनि त्यस बेलाको जित्कै छ । 12 यसकारण, परमप्रभुले त्यस दिन प्रतिज्ञा गर्नुभएको यो पहाडी देश मलाई दिनुहोस । किनभने तपाईंले त्यस दिन सुन्नुभयो, कि त्यहाँ अनाकीहरू ठुलाठुला किल्ला भएको सहरहरूमा थिए । सायद परमप्रभुले भन्नुभएँझै उहाँ मसँग रहनुहोस छ र मैले उतीहरूलाई धथाउने छु ।” 13 त्यसपछि यहोशूले तिनलाई आशिष दिए र यपूनेका छोरा कालेबलाई हेब्रोन उत्तराधिकारको रूपमा दिए । 14 यसकारण, हेब्रोन आजको दिनसम्म पनि यपूनेका छोरा कालेबको उत्तराधिकार भएको छ, किनभने तिनले इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई पूर्ण रूपमा पछ्याए । 15 हेब्रोनको पहिलेको नाउँ किर्यत-अर्बा थियो । (अर्बा अनाकीमहरूमध्ये महान् मानिस थिए ।) त्यसपछि त्यो मुलुकले युद्धबाट विश्राम पायो ।

15 यहूदाका मानिसहरूको कुलको निम्नि कुल-कुलअनुसार भू-भागको भाग सूदूर दक्षिणतिरको चोसो हुँदै जीनको मरुभूमिसँग एदोमको सिमानाको दक्षिणसम्म थियो । 2 दक्षिणतिरको सिमाना खारा समुद्रदेखि दक्षिणी मोहाडाको खाडीसम्म जान्छ । 3 तिनीहरूको सिमाना अक्रब्बीमको डाँडाको दक्षिण हुँदै जीनतिर जान्थ्यो, र कादेश-बर्नेको दक्षिणतिर हेसानसँगी अद्वारसम्म जान्थ्यो, जहाँ यो कार्कारित धुमेको थियो । 4 यो अज्जोन हुँदै मिश्रको खोलासम्म र समुद्रको अन्तसम्म आयो । यो तिनीहरूको दक्षिणी सिमाना थियो । 5 पूर्वी सिमाना यर्दनको मुख्यमा खारा समुद्र थियो । उत्तरतिरको सिमाना यर्दनको मुख्यमा भएको समुद्रको खाडीबाट जान्थ्यो । 6 यो बेथ-अराबालाई छिच्लेर बेथेहोलातिर गयो । त्यसपछि यो रुबेनका छोरा बोहनको दुङ्गातिर माथि जान्थ्यो । 7 त्यसपछि सिमाना आकोरको बैंसीबाट दबीरतिर माथि लाग्यो, र यस्तै उत्तरतिर, गिलालतिर मोडिएर, जुन अदुमीमीको डाँडाको सामुन्ने छ, जुन बैंसीको दक्षिणपटि छ । त्यो सिमाना एम-शेमेशको पानीका मूलहरू हुँदै एन-रिगेलतिर गयो । 8 अनि त्यो सिमाना याबूसी (त्यो भनेको यरूशलेम हो) सहरको दक्षिणतिरको बेन-हिन्नोमको बैंसीतिर माथि निस्क्यो । यो हिन्नोमको बैंसीमाथि पर्ने डाँडाको टुप्पोसम्म निस्क्यो, पश्यिममा, जुन रपाईको बैंसीको उत्तरतिरको छेउमा छ । 9 त्यसपछि सिमाना नेपोहोको पानीको मुहानतिरको डाँडाको चुचुरोदेखि, र त्यहाँबाट एप्रेन पहाडका सहरहरू निस्क्यो । 10 सिमाना बाला (किर्यत-यारीम हो) तिर मोडिन्छ । त्यसपछि सिमानाबालाको पश्यिमबाट सेइर पहाडसम्म धेरा लाग्यो, र उत्तरतिर यारीम पहाडको (यसलाई कसालोन भनिन्छ) छेउ हुँदै बेथ-शेमेशतिर ओरालो झारेर तिम्मा पार गयो । 11 सिमाना एक्नोको उत्तरी डाँडाको किनारा निस्क्यो र यो शिक्करोनतिर मोडिन्छ अनि बाला पहाड हुँदै, यो त्यहाँबाट यब्लेलतिर गयो । त्यो सिमाना समुद्रमा दुड्गियो । 12 पश्यिमी सिमाना महासमुद्र र यसको किनारा थियो । यो यहूदा वंशको कुल-कुलअनुसारको सिमाना हो । 13 परमप्रभुले यहोशूले यपूनेका छोरा कालेबलाई किर्यत-अर्बाइ दिएँ । 14 कालेबले त्यहाँबाट तिन जना अनाकका छोरालाई धपाएः शेशै, अहीमान र तलमै जो अनाकका सन्तानहरू थिए । 15 त्यहाँबाट तिनी दबीरका सन्तानहरूलाई (दबीरालाई किर्यत-सेपेर भनिन्थ्यो) आक्रमण गर्न गए । 16 कालेबले भने, “जुन मानिसले किर्यत-सेपेर आक्रमण गर्छ र यसलाई कब्जा गर्छ, त्यसलाई ग मेरो छोरा अक्सलाई पत्नीको रूपमा

दिने छु ।” 17 जब कालेबका भाइ कनजका छोरा ओत्निएलले यसलाई कब्जा गरे, कालेबले तिनलाई तिनकी छोरी अक्सा पत्नीको रूपमा दिए । 18 त्यपछि चाँड अक्सा ओत्निएलकहाँ आइन् र उनले तिनलाई आफ्नो बुबासँग खेत माग्न आग्रह गरिन् । जब तिनी आफ्नो गाधाबाट ओलिर्न, कालेबले तिनलाई भने, “तिमी के चाहन्छ्यौ? 19 अक्साले जवाप दिइन्, “मलाई विशेष कृपा गर्नुहोस्, किनभने तपाईंले मलाई नेगेवको भू-भाग दिनुभएको छ, मलाई पानीका मुहानहरू पनि दिनुहोस् ।” अनि कालेबले तिनलाई पानीका माथिल्लो र तल्लो मुहानहरू दिए । 20 कुल-कुलअनुसार यहूदा वंशका उत्तराधिकार यही थियो । 21 यहूदा कुलको अधीनमा रहेका सुरू दाशिणका सहरहरू एदोमको सिमानातिर यी नै थिएः क्षेत्र, एदर, यागूर, 22 कीना, दीमोना, अदाद, 23 केदेश, हासोर, यित्तान, 24 जीप, तेलेम, बालोत, 25 हासोरहादता, किर्तात-हेसोन (जुन हासोर हो), 26 अमाम, शेमा, मोलादा, 27 हसर-गदा, हेस्मोन, बेथ-पालेत, 28 हसर-शूआल, वेर्शबा, विज्ञोत्या । 29 बाल, ईम, एसेम, 30 एल्लोलद, कसील, होर्मा, 31 सिक्लग, मद्मन्न, सन्सन्ना, 32 लबाओत, शिल्हीम, ऐन, रिमोन । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहितका सब उनन्तिस सहर थिए । 33 परिचमतिरको तल्लो पहाडी देशमा, एश्तोल, सोरा, अश्ना, 34 जानोह, एनगनीम, तप्पूह, एनाम, 35 यर्मूत, अद्वलाम, सोको, आजेका, 36 शरैम, अदीतैम, र गदेरा (अर्थात् दगेरोतेम) । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहित चौथ सहर थिए । 37 सनान, हदाशा, मिंगदलाद, 38 दिलान, मिस्पा, योकतेल, 39 लाकीश, बोस्कत, एग्लोन, 40 कोब्बन, लहमास, कितलीश, 41 गदेरोत, बेथ-दगोन, नामा, मककेदा । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहित सोहबटा थिए । 42 लिब्ना, एतेर, आशान, 43 यिपाता, अश्ना, नसीब, 44 कीलाह, अक्जीब, मरेशा । यिनीहरूका गाउँहरूसहित नौबटा सहर थिए । 45 यसका वरिपरिका नगरहरू र गाउँहरूसहित एक्रोन; 46 एक्रोनदेखि महासमुद्रसम्म, तिनीहरूका गाउँहरूसहित अश्वोद नजिकका सबै बस्ती । 47 अश्वोद, यसका वरिपरिका तिनीहरूका गाउँहरूसहित नगरहरू, गाजा, यसका वरिपरिका तिनीहरूका गाउँहरूसहित नगरहरू; मिश्रको खोलासम्म, र यसको किनारासँग महासमुद्रसम्म । 48 पहाडी देशमा, शामीर, यत्तीर, सोको, 49 दन्ना, किर्यत-सन्ना (अर्थात् दवीर), 50 अनाब, एश्तमोह, अनीम, 51 गोशेन, होलोन, गीलोह । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहितका एधार सहर थिए । 52 अरब, दुमा, एशान, 53 यानूम, बेथ-तप्पूह, अपेका, 54 हुम्ता, किर्यत-अर्बा (अर्थात् हेब्रोन), र सीओर । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहितका नौबटा नगर हुन् । 55 माओन, कर्मेल, जीप, युक्ता, 56 यिजरेल, योकदाम, जानोह, 57 कैन, गिबा र तिमा । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहित दसवटा सहर थिए । 58 हलहूल, बेथ-सर, गदोर, 59 मारात, बेथ-अनोत र एल्तकोन । यिनीहरू तिनीहरूका गाउँहरूसहित छवटा सहर थिए । 60 किर्यत-बाल (अर्थात् किर्यत-यारीम), र रब्बा । यिनीहरू तिनीहरूका सहरहरूसहित दुर्घटवटा सहर थिए । 61 मरुभूमिमा त्यहाँ बेथ-अराबा, मिदीन, सकाका, 62 निब्बान, नूनको सहर र एन-गदी थिए । यिनीहरू तिनीहरूका सहरहरूसहित छवटा सहर थिए । 63 तर यबूसीहरू अर्थात् यस्तालेमका बासिन्दाहरूको सवालमा यहूदाका कुलले तिनीहरूलाई धापाउन सकेनन्, त्यसैले आजको दिनसम्म पनि यबूसीहरू यहूदाको कुलको माझमा बस्छन् ।

16 योसेफको कुलको भू-भागको अंश यरीहोमा यर्दनबाट यरीहोको पानीका मुहानहरूको पूर्वतिर, मरुभूमितिर, बेथेलको पहाडी देश हुँदै यरीहोबाट माथि जान्छ । 2 त्यसपछि यो बेथेलबाट लूजतिर, अरकीको क्षेत्रतिर गयो । 3 त्यसपछि यो तल्लो बेथ-होरोनको क्षेत्रसम्म यल्पेतीको क्षेत्रसम्म परिचमतिर झाँच्यो र गेजेरतिर गयो; यो सुम्द्रमा दुड्गियो । 4 योसेफका कुल मनश्वी र एफ्राइमले तिनीहरूका उत्तराधिकार यसरी प्राप्त गरे । 5 कुल-कुलअनुसार एफ्राइमको कुलको क्षेत्रः तिनीहरूको भागको

पूर्वतिरको सिमाना अतारोत-द्वारबाट माथिल्लो बेथ-होरोनसम्म निस्क्यो, 6 र यो त्यहाँबाट समसुद्रसम्म पुग्यो । मिकमतातबाट उत्तरतिर यो पूर्वतर्फ तानत-शीलोतिर मोडियो र यसभन्दा उता पूर्वतिर यानोहो निस्क्यो । 7 त्यसपछि यो यानोहबाट अतारोतिर तल झाँच्यो, र यरीहो पुगेर यर्दनमा अन्त भयो । 8 तप्पूहबाट परिचमतिर कना खोलातिर समुद्रमा दुड्गियो । यो कुल-कुलअनुसार एफ्राइमको कुलको भाग, 9 मनश्वीको कुलको उत्तराधिकारभित्र एफ्राइमको कुललाई चुनिएका सहरहरूसँगै तिनीहरूका गाउँहरूसहित सबै सहर थिए । 10 तिनीहरूले गेजेरमा बस्ने कनानीहरूलाई धपाएन, त्यसैले आजको दिनसम्म पनि एफ्राइमभित्र कनानीहरू बस्छन्, तर यी मानिसहरूलाई बेगारी काम गर्न लगाइएको थियो ।

17 यो मनश्वेको (जो योसेफका जेठा छोरा थिए) कुलको भूमिको भाग थियो, माकीरका निम्ति, जो जेठा छोरा थिए र तिनी गिलादका पिता थिए । माकीरका सन्नामहरूलाई गिलाद र बाशानको भू-भाग दिड्गो, किनभने माकीर योद्धा थिए । 2 यो भू-भागलाई मनश्वेका बाँकी कुल अबीएजेर, हेलेक, असीएल, शकेम, हेपेर, शमीदालाई तिनीहरूका कुलअनुसार दिड्गो । 3 मनश्वेका छोरा माकीरका छोरा गिलादला छोरा हेपेरका छोरा सलोफादको कुनै छोरा थिएन, तर छोरीहरू मात्र थिए । तिनकी छोरीहरूका नाउँ महला, नोआह, होम्ला, मिल्का र तिरास थिए । 4 तिनीहरू पुजारी एलाजार, यहोशु र अगुवाहरूकहाँ आए र भने, “परमप्रभु परमेश्वरले हाम्रा दाजुभाइहरूसम्मै उत्तराधिकार दिनू भनी आसा गर्नुभएको थियो ।” त्यसैले, परमप्रभुको आज्ञाअनुसार, तिनले ती महिलाहरूलाई तिनीहरूका बुवाका दाजुभाइहरूसम्मै उत्तराधिकार दिनू भनी आसा गर्नुभएको थियो । 5 गिलाद र बाशानमा मनश्वेलाई दस भाग जमिन दिड्गो, जुन यर्दन पारिपटि छ, 6 किनभने मनश्वेका छोरीहरूले आपना दाजुभाइहरूसँगै उत्तराधिकार पाए । गिलादको भू-भाग मनश्वेका बाँकी कुललाई दिड्गो । 7 मनश्वेको क्षेत्र आसेरबाट मिकमतातसम्म पुग्यो, जुन शकेमको पूर्वमा छ । त्यसको सिमाना तप्पूहको पानीको मुहान नजिक बसोबास गर्नुहरूकहाँसम्म दक्षिणतिर निस्क्यो । 8 (तप्पूहको भू-भाग मनश्वेको थियो, तर मनश्वेको सिमानामा पर्ने तप्पूहको नगर एफ्राइम कुलको थियो ।) 9 त्यो सिमाना कनाको खोलासम्मै तल गएर निस्क्यो । मनश्वेका नगरहरू माझका खोलाको दक्षिणतिरका यी सहरहरू एफ्राइमका थिए । मनश्वेको सिमाना खोलाको उत्तरतिर थियो र यो समुद्रमा दुड्गियोको थियो । 10 दक्षिणतिरको भू-भाग एफ्राइमको थियो, र उत्तरतिरको भू-भाग मनश्वेको थियो; यसको सिमाना समुद्र थियो । उत्तरतिर आशेरसम्म र पूर्वतिर इस्साखारसम्म पुगेको थियो । 11 इस्साखार र आशेरमा पनि मनश्वेले बेथ-शान र यसका गाउँहरू, योबालाम र यसका गाउँहरू, डोरका बासिन्दाहरू र यसका गाउँहरू, एन्दोर र यसका गाउँहरू, तानाका बासिन्दाहरू र यसका गाउँहरू, मगिद्वाको बासिन्दाहरू र यसका गाउँहरू (र तेसो सहरवाहिं नपेत हो) । 12 तैपनि मनश्वेको कुलले ती सहरहरू अधिकार गर्न सकेनन्, किनभने यस भू-भागमा कनानीहरू निरन्तर बस्दै रहे । 13 जब इस्साएलका मानिसहरू वृद्धि भए, तिनीहरूले कनानीहरूलाई बेगारी काममा लगाए, तर तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा धपाएनन् । 14 त्यसपछि योसेफका सन्तानहरूले यहोशुलाई यसो भने, “तपाईंले हामीलाई किन जमिन एक भग्न र उत्तराधिकारको निम्ति एक अंश मात्र दिनभाइको, किनभने हामी धेरै सङ्क्षयामा भएको आनिसहरू हाँहै र परमप्रभुले हामीलाई पर्याप्त आशिष् दिनुभएको छ?” 15 यहोशुले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिनीहरू धेरै सङ्क्षयामा छौ भने, तिनीहरू जड्गलतिर जाओ र परिजीहरू र रपाईहरूको भू-भागमा आप्नो निम्ति फॅड्नी गर । यसो गर, किनभने एफ्राइमको पहाडी देश तिनीहरूको निम्ति साहै सानो छ ।” 16 योसेफका सन्तानहरूले भने, “पहाडी देश हामीलाई पर्याप्त हूँदैन । तर बेथ-शान र यसका गाउँहरू अनि यिजरेलको बैसी दुवैमा बस्ने कनानीहरूसँग फलामका रथहरू छन् । 17 त्यपछि यहोशुले

योसेफका घराना एफ्राइम र मनशेलाई भने, “तिमीहरू थेरै सङ्ख्यामा भएका मानिसहरू हो र तिमीहरूसँग थेरै शक्ति छ । तिमीहरूसँग एक भाग मात्र हुनुपर्दैन । 18 पहाडी देश पनि तिमीहरूको नै हुने छ । तथापि यो जङ्गल हो, तिमीहरूले यसलाई फँडानी गरे र यसलाई र यसका टाढा-टाढाको सिमानासम्म अधीन गर । तिमीहरूले कानानीहरूलाई धपाउने छौ, तथापि तिनीहरूसँग फलामका रथहरू छन् र तिनीहरू बलिया छन् ।”

18 त्यसपछि इसाएलका मानिसको सारा सभा शीलोमा जम्मा भयो

1 तिनीहरूले त्यहाँ भेट हुने पाल खडा गरे र त्यो भूमि तिनीहरूको अधीनमा थियो । 2 इसाएलका मानिसहरूमाझा अद्यु पनि सात कुल थिए जसलाई तिनीहरूका उत्तराधिकार दिइएको थिएन । 3 यहोशूले इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु तिमीहरूका पुर्खाले तिमीहरूलाई दिनुभएको भू-भागमा जान तिमीहरूले कहिलेसम्म पछि सारिरहन्छै? 4 हरेक कुलको निम्नि तिन-तिन जना मानिस चुन र म तिनीहरूलाई पठाउने छु । तिनीहरूले गाएर भू-भागहरूको सबै कुराको सर्वेक्षण गर्ने छन् । तिनीहरूले यसको विवरण तिनीहरूका उत्तराधिकारको दृष्टिकोणबाट तयार पार्न छन् र त्यसपछि तिनीहरू मकहाँ फर्केर आउने छन् । 5 तिनीहरूले यसलाई सात खण्डमा विभाजन गर्ने छन् । यहूदाको कुल दक्षिणातिर तिनीहरूकै क्षेत्रमा रहने छन् र योसेफको परिवार उत्तरातिर तिनीहरूकै क्षेत्रमा रहने छन् । 6 तिनीहरूले भूमिलाई सातवटा खण्डमा वर्णन गर्ने छौ र मकहाँ ल्याउने छौ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको साम्पुने यहाँ चिट्ठा हाल्ने छु । 7 तिनीहरूका माझामा लेवीहरूको कुनै उत्तराधिकार छैन किनभने परमप्रभुको पुजारीको काम नै तिनीहरूको उत्तराधिकार हो । गाद, रुबेन र मनशेको आधा कुलले यर्दनपारि नै आप्नो हिस्सा पाइसकेका छन् । यो उत्तराधिकार परमप्रभुका दास मोशाले नै तिनीहरूलाई दिइएका हुन् ।” 8 त्यसैले मानिसहरू उठे र गए । भू-भागको विवरण लेख जाने मानिसहरूलाई यहोशूले यसो भन्दै आज्ञा दिए, “भूमिको सबैतर जाओ, यसको विवरण लेख र मकहाँ आओ । म परमप्रभुको सामु यहाँ शीलोमा तिमीहरूको निम्नि चिट्ठा हाल्ने छु ।” 9 मानिसहरू उठे र भूमिको सबैतर गएर हेके भागमा सहरहरूको सूची बनाएर सातैवटै खण्डमा यसका सहरहरूको मुट्ठामा विवरण लेखे । अनि तिनीहरू शीलोमा यहोशूकहाँ छाउनीमा फर्के । 10 त्यसपछि यहोशूले परमप्रभुको सामु शीलोमा तिनीहरूका निम्नि चिट्ठा हाले । यहोशूले इसाएलका मानिसहरूलाई यहाँ नै बाँडफाँड गेरे र हरेकलाई आ-आप्नो भाग दिइयो । 11 कुल-कुलअनुसार बेन्यामीनको कुलको निम्नि भूमिको भाग । तिनीहरूलाई दिइएको क्षेत्र यहूदाको सन्तानहरू र योसेफका सन्तानहरूको बिच अवस्थित थियो । 12 उत्तरातिर तिनीहरूको सिमाना यर्दनमा सुरु भयो । त्यो सिमाना यर्होको उत्तरातिरको पर्वतशूखला हुँदै माथि पश्चिमी पहाडी देशतिर लाग्यो । यो बेथ-आवनको मरुभूमिसम्म पुगेको थियो । 13 त्यहाँबाट सिमाना लूजको (अर्थात् बेथेल) दिशामा दक्षिणातिर लाग्यो । त्यसपछि सिमाना बेथ-होरेनको दक्षिणातिरको पहाडा हुँदै अतारोत-अद्वारातिर झाँच्यो । 14 त्यसपछि सिमाना अर्कै दिशातिर मोडियो: पश्चिमपटि यो बेथ-होरेनबाट सामुन्नेतिरका पहाडितर मोडियो । यो यहूदाको कुलको अधीनमा रहेको एउटा सहर किर्यत-बाल (अर्थात् किर्यत-यारीम) मा दुड्गियो । यसले पश्चिमी सिमाना निर्माण गयो । 15 दक्षिणातिरको सिमाना किर्यत-यारीमको बाहिरबाट सुरु भयो । यो त्यहाँबाट एफ्रोनतिर, नेपोहको पानीका मुहानहरूतिर निस्क्यो । 16 त्यसपछि सिमाना पहाडको सिमातिर तल झाँच्यो, जुन बेनहिनोमको सामुन्ने थियो, जुन रपाईको बैसीको उत्तरी किनारामा थियो । यो त्यसपछि हिनोमको बैसीतिर, यबूसीहरूको भिरको दक्षिण र एन-रोगेलतिर तल निरन्तर झाँच्यो । 17 यो शेमशतिर गएर उत्तरातिर मोडियो, र त्यहाँबाट यो गलीलोततिर निस्क्यो, जुन अदुमीमको उकालोको सामुन्ने थियो । त्यसपछि यो रुबेनको बोहनको दुङ्गातिर झाँच्यो । 18 यो बेथ-अराबाको काँधतिर उत्तरातिर र अराबातिर तल आयो । 19 सिमाना बेथ-

होम्लाको उत्तरातिर छिचोल्प्यो । त्यो सिमाना खारा समुद्रको उत्तरी खाडीमा, यर्दनको दक्षिणी किनारामा दुड्गियो । यो दक्षिणातिरको सिमाना थियो । 20 पूर्वीतरको यसको सिमाना यर्दन नै भयो । यो बेन्यामीन कुलको उत्तराधिकार थियो, र यो कुल-कुलअनुसार, सिमाना-सिमाना गेरे वरिपरि दिइएको थियो । 21 बेन्यामीन कुलको कुल-कुलअनुसारका सहरहरू यी नै थिए: यरीहो, बेथ-होगला, एमेक-कसीस, 22 बेथ-अराबा, समारैम, बेथेल, 23 अब्बीम, पारा, ओप्रा, 24 कपर अमोनी, ओप्पी, र गेबा । तिनीहरूका सहरहरूसहित त्यहाँ बाहवटा सहर थिए । 25 त्यहाँ गिबोन, रामा, बेरोतका सहरहरू पनि थिए । 26 मिस्पा, कपीरा, मोशा, 27 रेकेम, विर्पल, तरला, 28 सेलाह, एलेप, यबूस (यरूशलेमजस्तै), गिबा, र किर्यत । तिनीहरूका सहरहरूसहित त्यहाँ चौधवटा सहर थिए । यो बेन्यामीनको कुलको निम्नि तिनीहरूको उत्तराधिकार थियो ।

19 दोसो चिट्ठा कुल-कुलअनुसार शिमियोनको कुललाई पन्यो ।

तिनीहरूको भाग यहूदाको कुलको अधीन रहेको भागको बिचमा थियो । 2 तिनीहरूको उत्तराधिकारमा यी ठाउँहरू थिए: बेशेबा, शेबा, मोलादा, 3 हसर-शुआल, बाला, एसेम, 4 एल्लोलद, बतूल र होर्मा । 5 शिमियनको भागमा यी पनि थिए: सिक्लाम, बेथ-मर्काबीथ, हसर-सूसा, 6 बेथ-लबाओत, शास्हेन । 7 शिमियोनका यी पनि थिए: एन, रिमोन, एतेर र आशान । यीनीहरू तिनीहरूका सहरहरूसहित चारवटा सहर थिए । 8 बालात-बेअस्म (अर्थात् नेगेवो रामा) यी सहरहरू वरिपरिका तिनीहरूका गाउँहरूलगायत रहेंगे थिए । यो कुल-कुलअनुसार शिमियोनको कुलको उत्तराधिकार थियो । 9 शिमियोनको कुलको उत्तराधिकारले यहूदाको कुलको क्षेत्रको भाग निर्धारण गयो । किनभने यहूदाको कुललाई दिइएको भाग तिनीहरूका निम्नि थेरै तुलो भय । शिमियोनको कुलले तिनीहरूका भागको बिचबाट तिनीहरूका उत्तराधिकार पायो । 10 कुल-कुलअनुसार तेस्रो चिट्ठा जबूलूनको कुललाई पन्यो । तिनीहरूको उत्तराधिकारको सिमाना सारीदमा सुरु भयो । 11 तिनीहरूको सिमाना पश्चिमातिर मरलासम्म र दब्बेशतलाई छोयो; त्यसपछि यो योक्नामाको सामुन्नेको खोलासम्म फैलिएको थियो । 12 सारीदबाट सिमाना पूर्वीतर मोडियो र किस्लोथात्वोरको सिमानासम्म छोयो । त्यहाँबाट दावरतसम्म र यापीसम्म छोयो । 13 त्यहाँबाट यो पूर्वितर छिचोलेर गात-हेपेर र इथ-कसीनसम्म पुग्यो; त्यसपछि यो रिमोनसम्म पुग्यो र नेआतिर मोडियो । 14 सिमानाले हन्तानेतिर उत्तरातिर मोड लियो र यित्याहएलको बैसीमा दुड्गियो । 15 यो प्रदेशमा यी सहरहरू परे: काथाथ, नहलल, शिप्रोन, इदलाह र बेथेलेहम । तिनीहरूका गाउँहरूसहित बाहवटा सहर थिए । 16 यी सहरहरूलगायत तिनीहरूका गाउँहरूसहित कुल-कुलअनुसार यो जबूलूनको कुलको उत्तराधिकार थियो । 17 चौथो चिट्ठा कुल-कुलअनुसार इसाखाराको कुलको पन्यो । 18 तिनीहरूका क्षेत्रमा यी परे: यिजरेल, कसुल्लोत, शूनेम, 19 हपरैम, शीओन र अनाहारत । 20 यसमा रब्बीत, किश्यान, एवेस, 21 रेमेथ, एन-गानीम, एन-हद्दा र बेथ-परेस पर्छ । 22 तिनीहरूका सिमानाले तबोर, शहसूमा र बेथ-शेमेश छोयो र यर्दनमा अन्त भयो । तिनीहरूका गाउँहरूसहित सोहबटा सहर थिए । 23 तिनीहरूका गाउँहरूसहित तिनीहरूको कुलअनुसार यो इसाखाराको उत्तराधिकार थियो । 24 पाँयौ चिट्ठा कुल-कुलअनुसार आशेरको कुलमा पन्यो । 25 तिनीहरूको सिमानामा हेल्कत, हली, बेतेन, अक्षाप, 26 अल्लम्मेलेक, अमाद र मिशाल पर्थे । पश्चिमतिरको सिमाना कार्मेल र शीहोरलिब्नातसम्म फैलिएको थियो । 27 त्यसपछि यो पूर्वितर बेथ-दगोनतिर र जबूलूनतिर लाग्यो र यित्पाह-एलको बैसीसम्म, उत्तरातिर बेथ-एमेक र नीएलसम्म पुग्यो । यो उत्तरातिर काबूलसम्म गयो । 28 यो एब्रोन, रहोब, हम्मोन र कनासाथै महा-सीदोनसम्म पुग्यो । 29 सिमाना रामातिर र दुरोसको किल्ला भएको सहरतिर मोडियो । त्यसपछि सिमाना होसातिर मोडियो र अक्कीबको प्रदेशमा, 30 उम्मा, अपेक र रहोब समुद्रमा दुड्गियो । तिनीहरूका गाउँहरूसहित बाइसवटा सहर

थिए । 31 तिनीहरूको गाउँलगायत सहरहरू यो कुल-कुलअनुसार आशेरको कुलको उत्तराधिकार थियो । 32 छैठौं चिट्ठा कुल-कुलअनुसार नपतालीको कुललाई पन्यो । 33 तिनीहरूको सिमाना हेतैपबाट, सानन्नीमको अग्राठको रुखबाट अदामी-नेकेब, याब्ले र लक्कूमसम्म पुयो; यो यर्दनमा अन्त थियो । 34 सिमाना पश्चिमपट्टि अज्ञोथ-तबोरतिर मोडियो र हक्कोकतिर लायो; यसले दक्षिणमा जबूलनलाई छोयो र पश्चिममा आशेरलाई र पूर्वमा यहूदालाई यर्दन नदीमा भेट्यायो । 35 यिनीहरू किल्ला भएका सहरहरू थिए: सिद्धीम, सेर, हम्मत, रक्कत, किन्नरेत, 36 अदामा, रामा, हासोर, 37 केदेश, एर्द्द, एन-हासोर । 38 यिरेन, मिम्दलएल, होरेम, बेथ-अनात बेथ-शेमेश थिए । तिनीहरूका गाउँहरूसहित उनाइसवटा सहर थिए । 39 तिनीहरूका गाउँहरूसहित सहरहरू यो कुल-कुलअनुसार यो नपतालीको उत्तराधिकार थियो । 40 साताँ चिट्ठा कुल-कुलअनुसार दानको कुललाई पन्यो । 41 यसको उत्तराधिकारको क्षेत्रमा सोरा, एश्तोल, इर-शेमेश, 42 शालवीन, अच्यालोन, इत्ता पर्थे । 43 यसमा एलोन, तिम्मा, एक्रोन, 44 एल्तके, शिब्तीन, बालात, 45 यहूद, बने-बरक, गात-रिम्मोन, 46 मे-यरकोन र योप्पापरिको क्षेत्रसँगै रक्ककोन पर्थ्यो । 47 जब दानको कुल आफैमा हरायो, दानले लेशेमलाई आक्रमण गयो, यसविरुद्ध लड्यो, र तरवाले प्रहार गरेर यसलाई कब्जा गयो; यसलाई अधीन गरेर यसमा बसोबास गयो । तिनीहरूले लेशेमलाई आप्मो पुर्खाको नाउँअनुसार यसको नाउँ राखे । 48 कुल-कुलअनुसार तिनीहरूको गाउँहरूसहितको सहरहरू यो दानको कुलको उत्तराधिकारको थियो । 49 जब इस्पाएलका मानिसहरूले भूमिको बाँडफॉड गर्न सिद्धायायो, तिनीहरूले नूनका छोरा यहोश्लाई तिनीहरू माझ्मा एउटा भाग दिए । 50 परमप्रभुको आज्ञाद्वारा तिनले मागोका, तिनीहरूले तिनलाई एफ्राइमको पहाडी देशको तिम्नथ-सेरह दिए । तिनले त्यो सहरको पुनर्निर्माण गरे र त्यहाँ बरे । 51 भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा पुजारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू र इस्पाएलका मानिसहरूको कुलहरूको अगुवाहरूले शीलोमा परमप्रभुको सामु चिट्ठा हालेर बाँडका उत्तराधिकार यिनीहरू नै हुन् । यसरी तिनीहरूले भू-भाग बाँडन सिद्धाया ।

20 त्यसपछि परमप्रभुले यहोश्लाई भन्नुभयो, 2 “इस्पाएलका मानिसहरूलाई यसो भन्, ‘मैले मोशाद्वारा तिमीहरूलाई अनजानमा मार्छै त्यो व्यक्ति त्यहाँ जान सक्छ । यी सहरहरू मारिएको व्यक्तिको सगतको बदला लिन खोजेबाट शरण-स्थान हुने छ । 4 त्यो ती सहरहरूमध्ये एउटामा भागेर जाने छ, सहरको प्रवेशद्वारामा खडा हुने छ र त्यस सहरका धर्म-गुरुहरूलाई त्यसका सबै कुरा बताउने छ । त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई सहरहरूत्रिलाई तिनीहरूमाझ बस्नलाई ठाँउ दिने छन् । 5 यदि कोही मारिएको व्यक्तिको बदला लिन आउँछ भने, त्यस सहरका मानिसहरूले मार्ने व्यक्तिलाई अधिकरीहरूको हातमा सुप्पन्हुँदैन । तिनीहरूले यसो गर्नुहुँदैन, किनभने त्यसले आफ्नो छिमेकीलाई अनजानमा मायो, र विगतमा तिनको उनीसँग कुनै दुश्मनी थिएन । 6 सहरमा न्यायको सभाको सामु खडा न भएसम्म ती दिनमा प्रधान पुजारीको सेवा गरिरहेका व्यक्तिको मृत्यु न भएसम्म त्यो व्यक्ति त्यस सहरमा रहनुपर्छ । त्यसपछि दुर्घटनावश मानिसलाई मार्ने व्यक्ति आफ्नो घर र आफ्नो सहरमा फर्कन सक्छ, जहाँबाट त्यो भागेको थियो ।” 7 त्यसले इस्पाएलीहरूले नपतालीको पहाडी देशमा गालीलोको केदेश, एफ्राइमको पहाडी देशमा शकेम, र यहूदाको पहाडी देशमा किर्यत-अर्बा (जुन हेब्रोन हो) छाने । 8 यर्दनको पूर्वपट्टि, तिनीहरूले रुबेनको कुलबाट उच्च-स्थानमाथिको मरुभूमिमा बेरेर; गादको कुलबाट रामो गिलाद; र मनशेको कुलबाट बाशाको गोलान चुने । 9 इस्पाएलका मानिसहरू र तिनीहरूमाझ बसोबास गरेका परदेशीहरूको निमित्त चुनेका सहरहरू यिनै हुन्, ताकि अनजानमा मानिसलाई मार्ने व्यक्ति सुरक्षाको निमित्त त्यहाँ भागेस् ।

यो व्यक्ति सभाको सामु पहिले न्यायको निमित्त खडा न भई त्यो व्यक्ति बगाइएको रागतको बदला लिन चाहनेको हातबाट नमरोस् ।

21 त्यसपछि लेवी कुलका कुलनायकहरू पुजारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू र इस्पाएलका मानिसहरूभित्रका तिनीहरूका पुर्खाहरूको परिवारहरूका अगुवाहरूकहाँ आए । 2 तिनीहरूले कनानको भूमिमा शीलोमा तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशाद्वारा हाप्रा गाईवस्तुहरूका निमित्त खर्कसहितका बसोबास गर्न हामीलाई सहरहरू दिन आज्ञा गर्नुभएको थियो ।” 3 त्यसले इस्पाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञाद्वारा लेवीहरूलाई तिनीहरूका खर्कहरूसहित तिनीहरूको उत्तराधिकारबाट निम्न सहरहरू दिए । 4 कहाँहरूका निमित्त हालेको चिट्ठाको परिणाम यस्तो आयो: लेवीबाट जन्मेका हारूनका सन्तानहरू, पुजारीहरूले यहूदाको कुलबाट, शिमियोनका कुलबाट र बेन्यामीनको कुलबाट दिइका तेहवटा सहर पाए । 5 बाँकी कहाँहरूलाई एफ्राइम, दान र मनशेको आधा कुलबाट दश सहर दियो । 6 त्यसपछि गेशेनबाट जन्मेका मानिसहरूलाई चिट्ठाद्वारा इस्साखार, आशेर, नपतली र बाशानमा मनशेको आधा कुलबाट तेहवटा सहर दियो । 7 मरारीका सन्तानहरूका कुल-कुलअनुसार रुबेन, गाद र जबूलनको कुलबाट बाहवटा सहर पाए । 8 त्यसले इस्पाएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा दिनभएमुखिक लेवीहरूलाई यी सहरहरू (तिनीहरूका खर्कहरूसहित) चिट्ठा हालेर दिए । 9 यहूदा र शिमियोनका कुलहरूबाट तिनीहरूले यहाँ नाउँद्वारा सूची बनाए अनुसार दिए । 10 यी सहरहरू हारूनका सन्तानहरूलाई दियो, जो कहाँती कुलका थिए र लेवी वंशबाटका थिए । किनभने पहिले हालेको चिट्ठा तिनीहरूलाई पन्यो । 11 इस्पाएलीहरूलाई किर्यत-अर्बा (अर्बा अनाका पिता थिए) अर्थात् जुन हेब्रोन हो यहूदाको पहाडी देशमा यसका खर्कहरूसहित तिनीहरूलाई दिए । 12 तर तिनीहरूका गाउँहरूसहित सहरका खेतहरू यपुनेका छोरा कालेबाई रहिले नै तिनको अधिकारको रूपमा दिइएको थियो । 13 तिनीहरूले पुजारी हारूनका सन्तानहरूलाई यसका खर्कहरूसहित हेब्रोन, जुन अर्कलाई अनजानमा मार्ने मानिसको निमित्त शरण-नगर थियो, र यसको खर्कसहित एल्बा, 14 यसको खर्कसहित यत्तीर, र यसको खर्कसहित एश्तमो दिए । 15 तिनीहरूले यसको खर्कसहित होलोन, यसको खर्कसहित दबीर, 16 यसको खर्कसहित एन, यसको खर्कसहित युता र यसको खर्कसहित बेथ-शेमेश दिए । यी दुर्द कुलबाट दिइका नोवटा सहर थिए । 17 बेन्यामीनको कुलबाट यसको खर्कसहित गिबोन, यसको खर्कसहित गेबा, 18 यसको खर्कसहित अनातोत, र यसको खर्कसहित चारवटा सहर दियो । 19 हारूनका सन्तानहरू, पुजारीहरूलाई दिइका सहरहरू तिनीहरूका खर्कहरूसहित तेहवटा थिए । 20 बाँकी कहाँहरूलाई जो लेवी कुलको कहाँती थिए, तिनीहरूले चिट्ठा हालेर एफ्राइमको कुलबाट तिनीहरूलाई दिइका थिए । 21 तिनीहरू कस्लैलाई अनजानमा मानिस मार्ने व्यक्तिको निमित्त शरण-नगरको निम्न एफ्राइमको पहाडी देशमा यसको खर्कसहित शेकेम, गेजेर, 22 यसको खर्कसहित किब्सैम र यसको खर्कसहित बेथ-होरेन गरी चाटवटा सहर दियो । 23 दानको कुलबाट कहाँतको कुललाई यसको खर्कसहित एल्तके, यसको खर्कसहित गिब्तोन, 24 यसको खर्कसहित अच्यालोन र यसको खर्कसहित गात-रिम्मोन गरी चाटवटा सहर दियो । 25 मनशेको कुलबाट कहाँतको कुललाई यसको खर्कसहित तानाक र यसको खर्कसहित गात-रिम्मोन गरी दुर्घटना सहर दियो । 26 तिनीहरूका खर्कसहित बाँकी कहाँती कुलका निमित्त दस्वटा सहर थिए । 27 मनशेको आधा कुलबाट अन्य लेवी कुल अर्थात् गेशेनको कुललाई तिनीहरूले यसको खर्कसहित गोलान अनजानमा मानिसलाई मार्ने व्यक्तिको निमित्त शरण-नगर हुनलाई साथै यसको खर्कसहित बे-एश्तरा गरी दुर्घटना दिए । 28 गेशेनको कुललाई तिनीहरूले इस्साखारको कुलबाट यसको खर्कसहित किश्योन, यसको खर्कसहित दाबरत, 29 यसको खर्कसहित

यर्मूर र यसको खर्कसहित एन-गन्नीम गरी चारवटा सहर दिए । 30 आशेरको कुलबाट तिनीहरूले यसको खर्कसहित मिशाल, यसको खर्कसहित अब्देन, 31 यसको खर्कसहित हल्केत र यसको खर्कसहित रहोब गरी चारवटा सहर दिए । 32 नप्तलाईको कुलबाट, तिनीहरूले गेर्शेनको कुललाई यसको खर्कसहित गालीलामा केदेश, कस्तैलाई अनजानमा मार्ने व्यक्तिको निमित्त शरण-नगरको रूपमा; यसको खर्कसहित हम्मोत-डोर र यसको खर्कसहित कर्तन गरी जम्मा तिनवटा सहर दिए । 33 गेर्पाँनको कुलबाट तिनीहरूका खर्कसहित जम्मा तेहवटा सहर थिए । 34 बाँकी लेवीहरू माकीरको कुललाई जबलुनको कुलबाट यी सहरहरू दिइयो: यसको खर्कसहित योकानाम, यसको खर्कसहित कर्तह, 35 यसको खर्कसहित दिन्मा र यसको खर्कसहित नहलल गरी जम्मा चारवटा सहर दिइयो । 36 मरारीको कुललाई यी सहरहरू दिइयो: यसको खर्कसहित बेसेर, 37 यसको खर्कसहित यहसा, यसको खर्कसहित कदेमोत, र यसको खर्कसहित मेपात गरी चारवटा सहर । 38 गादको कुलबाट तिनीहरूले यसको खर्कसहित गिलादमा रामोतलाई अरुलाई अनजानमा मार्ने व्यक्तिको निमित्त शरण-नगरको रूपमा, र यसको खर्कसहित मह्नोम दिए । 39 मरारीका कुललाई यसको खर्कसहित हेश्वेन र यसको खर्कसहित याजेर पनि दिइयो । यी चारवटा सहर थिए । 40 यी सबै सहर मरारी कुलका थिए जो लेवी कुलबाटका थिए, तिनीहरूलाई चिट्ठा हालेर बाहवटा सहर दिइयो । 41 लेवीका सहरहरू इसाएलका मानिसहरूको अधीनमा रहेको भू-भागको बिचबाट लिइएका सहरहरू तिनीहरूका खर्कसहित अठायालिसवटा थिए । 42 यी हरेक सहरको आ-आप्नै खक्हरू थिए । सबै सहरको यस्ते नै थियो । 43 यसरी परमप्रभुले इसाएलका पुर्खाहरूलाई दिन्नु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको सबै भू-भाग दिनुभयो । इसाएलीहरूले यो कब्जा गरे र तथ्याँ बसोबास गरे । 44 त्यसपछि परमप्रभु तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएबमोजिम नै तिनीहरूलाई चारैतिर विश्राम दिनुभयो । तिनीहरूका एक जना शत्रुले पनि तिनीहरूलाई पराजित गर्न सकेन । परमप्रभुले तिनीहरूका सबै शत्रुलाई तिनीहरूका हातमा सुमिप्दिनुभयो । 45 परमप्रभुले इसाएलको घरानालाई भन्नुभएका सबै असल प्रतिज्ञाहरूमध्ये एउटा पनि सत्य हुन आउनबाट चुकेन । ती सबै नै पुरा हुन आए ।

22 त्यस बेला यहोशूले रूबेनीहरू, गादीहरू र मनशेशो को आधा कुललाई बोलाए । 2 तिले तिनीहरूलाई भने, “तिनीहरूले परमप्रभु परमेश्वरका दास मोशाले आज्ञा गरेका सबै गरेका छौ । 1 तिनीहरूले मैलै आज्ञा गरेका सबै कुरामा मेरो आज्ञा पालन गरेका छौ । 3 तिनीहरूले वर्तमानसम्य यति धेरै दिनसम्म पनि आफ्ना दाजुभाइहरूलाई छाडेका छैनी, र तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको आज्ञाअनुसार आवश्यक कर्तव्यहरू पुरा गरेका छौ । 4 अहिले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएँ तिनीहरूका दाजुभाइहरूलाई विश्राम दिनुभएको छ । यसकारण, फर्क र तिनीहरूको आप्नै भूमिमा जाओ, जुन परमप्रभुका दास मोशाले यर्द्दन पारिपट्टि तिनीहरूलाई दिएका छन् । 5 परमप्रभुका दास मोशाले तिनीहरूलाई दिएका आज्ञाहरू र व्यवस्था पालन गर्न, परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, उहाँका सबै मार्गमा हिँड्न, उहाँका सबै आज्ञा पालन गर्न, उहाँमै नै रीहरन र तिनीहरूका सारा हदय र सारा प्राणले उहाँको आराधना गर्नमा होसियार होओ ।” 6 त्यसैले यहोशूले तिनीहरूलाई आशिष दिएर पठाए, र तिनीहरू आफ्ना पालहरूतिर गए । 7 मनशेशो को आधा कुललाई मोशाले बाशनमा नै उत्तराधिकार दिएका थिए, तर बाँकी आधा कुललाई तिनीहरूका दाजुभाइको छेउमा यर्दनको पश्चिमपट्टि दिए । यहोशूले तिनीहरूलाई आ-आप्ना पालहरूमा पठाए; तिनले तिनीहरूलाई आशिष दिए । 8 र तिनीहरूलाई भने, “धेरै रुपियाँपैसा र सुन, चाँदी, कासा र फलामसहित धेरै लताकपडासहित तिनीहरूका पालहरूमा फर्क । तिनीहरूका शत्रुहरूबाट लिएका लूटका मालहरू तिनीहरूका दाजुभाइहरूसँग बाँड । 9 त्यसैले

रुबेनका सन्तानहरू, गादका सन्तानहरू र मनशेशो को आधा कुल इसाएलका मानिसहरूलाई शीलोमा छोडेर घरतिर फर्के, जुन कनानको भूमि हो । तिनीहरू आफ्नै भू-भाग गिलादको प्रदेशमा जानलाई हिँडे, जुन तिनीहरूले मोशाद्वारा परमप्रभुको आज्ञा पालनमा आफै स्वामित्वमा लिएका थिए । 10 जब तिनीहरू कनानको भूमि यर्दनमा आए, रुबेनीहरू, गादीहरू र मनशेशो को आधा कुलहरूले यर्दन नजिकै निकै ठुलो र सजिलै देखिने वेदी बनाए । 11 इसाएलका मानिसहरूले यो सुने र भने, “हेर, रुबेन, गाद र मनशेशो को आधा कुलका मानिसहरूले इसाएलका मानिसहरूको अधीनमा पर्ने यर्दन नजिकको प्रदेशको गिलिलोथको कनानको भूमिको सामुने वेदी निर्माण गरेका छन् ।” 12 जब इसाएलका मानिसहरूले यो कुरा सुने, इसाएलका मानिसको सारा भेला तिनीहरू विरुद्ध युद्ध गर्न जान शीलोमा जान सँगै भेला भए । 13 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरूले गिलादको भूमिमा रुबेनीहरू, गादीहरू र मनशेशो को आधा कुलकाहाँ सामाचारवाहकरू पठाए । तिनीहरूले एलाजारका लोरा पुजारी पीनहास, 14 र इसाएलको हरेक कुलबाट एक-एक जना गरी दस जना अगुवालाई तिनीहरूसँग पठाए र तिनीहरू सबै इसाएलको कुलका परिवारको प्रमुख थिए । 15 तिनीहरू गिलादको मुलुकमा रुबेन, गाद र मनशेशो को आधा कुलकाहाँ आए र तिनीहरूले तिनीहरूलाई भने, 16 “परमप्रभुका सारा समुदाय यसो भन्छ, ‘परमप्रभुको विरुद्धमा आजको दिन आफ्नो निमित्त वेदी निर्माण गरेर परमप्रभुलाई पछ्याउनबाट तर्किएर इसाएलका परमेश्वरको विरुद्ध तिनीहरूले कस्तो बेइमानी गरेको? 17 के पोरको हाम्रो पाप पर्याप्त थिएन? तैपनि हामीले आफूलाई यसबाट अझौ शुद्ध पारेका छैनाँ । त्यो पापको निमित्त परमप्रभुको समुदायमा विपत्ति आइप्यो । 18 के तिनीहरू पनि अहिले नै परमप्रभुलाई पछ्याउनबाट तर्किनुपर्छ? यदि तिनीहरूले आज उहाँको विरुद्ध विद्रोह गय्यो भने, उहाँ भोलि हामी इसाएलको सबै समुदायरङ्ग रिसाउनुहोने छ । 19 यदि तिनीहरूको अधीनमा भएको भूमि अशुद्ध छ भने, तिनीहरू परमप्रभुको पवित्र वासस्थान खडा भएको भूमिमा नै तरेर आउनुपर्छ र हाम्रो मादामा नै भाग लिन आउनुपर्छ । परमप्रभुको विरुद्ध विद्रोह विरुद्धमा विद्रोह गर । 20 के परमेश्वरलाई सुप्तेका थोकहरूको विषयमा जेरहको छोरी आकानले विश्वास तोडेनन्? के सबै इसाएलका मानिसमाथि क्रोध परेन? त्यसको पापको निमित्त आफू मात्रै मरेन ।” 21 त्यसपछि रुबेन, गाद, र मनशेशो को आधा कुलले इसाएलका कुलका प्रमुखहरूलाई जवाक दिए, 22 “हे सर्वशक्तिमान्, परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान्, हे परमप्रभु परमेश्वर! उहाँ जानुहोन्छ, इसाएलले जानोस्! यदि यो विद्रोह वा विश्वास तोडेनालाई परमप्रभुको विरुद्धमा थियो भने, 23 परमप्रभुलाई पछ्याउनबाट आफै तर्कन यो वेदी बनाएका हाँ भने आज हामीलाई छोड्नुहोस । 24 यदि हामीले यो वेदी होमबलि, अन्नबलि वा मेलबलि चढाउनलाई निर्माण गरेका हाँ भने, परमप्रभुले हामीलाई यसको निमित्त मूल्य चुकाउन लगाउनुभएको होस । होइन! हामीले आउँदो दिनमा तिनीहरूका सन्तानहरूले हाम्रा सन्तानहरूलाई यसो भन्नालाई डरले हामीले यसो गय्यो, ‘परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरसँग तिनीहरूको के सरोकार? 25 किनभने परमप्रभुले तिनीहरू र हामीबिच यर्दनलाई सिमान बनाउनुभएको छ । तिनीहरू सुबै र गादका मानिसहरू, तिनीहरूको परमप्रभुसँग कुनै सरोकार छैन ।’ 26 त्यसैले तिनीहरूका सन्तानहरूले हाम्रा सन्तानहरूलाई परमप्रभुको आराधना गर्न छोडुन लगाउन सक्छन् । त्यसैले हामीले भन्यो, ‘एउटा वेदी बनाउँ, न त कुनै होमबलि न त कुनै बलिदानको निमित्त, 27 तर हामीपालिका हाम्रा पुस्ताहरूका निमित्त हामीहरू र तिनीहरूबिच साक्षी हुनलाई, ताकि हामीले हाम्रा होमबलिहरू र हाम्रा मेलबलिसहित हामीले परमप्रभुको सेवा गर्न सक्छै, ताकि तिनीहरूका सन्तानहरूले हाम्रा सन्तानहरूलाई, ‘परमप्रभुमा तिनीहरूको कुनै हिस्सा छैन’ भनी आउँदो समयमा कहिल्यै नभनून् ।’ 28 त्यसैले हामीले भन्यो, ‘यदि भविष्यमा हामीलाई वा हाम्रा सन्तानहरूलाई यसो

भनिएमा, हामीले भन्नेथियाँ, “हेर, यो वेदीको प्रतिरूप, जुन हाम्रा पुर्खाहरूले न त होमबलि, न त बलिदानहरूको निमिति, तर हामीहरू र तिमीहरू विच गवाही हुनको निमित्त बनाए ।” 29 हामी आज परमप्रभुको पवित्र वासस्थान सामु रहेको हाम्रो परमप्रभु परमेश्वरको वेदीभन्दा अर्को वेदी होमबलि वा अन्नबलि वा बलिदानको निमित्त निर्माण गरेर उहाँलाई पछायाउन छोडेर परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने कुरा हामीबाट दूर होसँ ।” 30 जब पुजारी पीनहास र मानिसहरूका अगुवाहरू अर्थात् तिनीसँग भएका इसाएलका कुलहरूका प्रमुखहरूले र्हेन, गाद र मनश्वेका मानिसहरूको कुरा सुने । यो तिनीहरूलाई नजरमा असल लाग्यो । 31 एलाजारका छोरा पुजारी पीनहासले र्स्वेन, गाद र मनश्वेका मानिसहरूलाई भने, “आज परमप्रभु हाम्रा माझामा हुनुहुन्छ भनी हामीले थाहा पायाँ, किनभने तिमीहरूले यो उहाँको विरुद्धमा विश्वासलाई तोडेका छैनन् । अहिले तिमीहरूले इसाएलका मानिसरूलाई परमप्रभुको हातबाट छुटकारा दिएका छौ ।” 32 त्यसपछि एलाजारका छोरा पीनहास र अगुवाहरू रुबेनीहरू, गादीहरूको गिलादको मुलुकबाट कनानको भू-भागमा इसाएलका मानिसहरूहाँ फर्के र तिनीहरूलाई यो समाचार ल्याए । तिनीहरूको प्रतिवेदन इसाएलका मानिसहरूको नजरमा असल थियो । 33 इसाएलका मानिसहरूले परमेश्वरको प्रश्नसा गरे र रुबेनी र गादीहरूलाई तिनीहरू बसोबास गरेका ठाउँबाट नष्ट पार्नलाई तिनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्नेबाटे कुनै कुरा गरेनन् । 34 रुबेनीहरू र गादीहरूले त्पो वेदीलाई “साक्षी” नाउँ राख्ये, किनभने तिनीहरूले भने, “यो हामी र परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने विच साक्षी छ ।”

23 परमप्रभुले तिनीहरूको वरिपरि भएका तिनीहरूका सबै शत्रुबाट विश्राम दिनुभएको थेरै समयपछि यहोशू वृद्ध भइसकेका थिए । 2 यहोशूले इसाएलका धर्म-गुरुहरू, अगुवाहरू, न्यायकर्ताहरू सबैलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “म निकै वृद्ध भइसकेको छु । 3 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका खातिर यी सबै जातिलाई गर्नुभएका सबै कुरा तिमीहरूले देखेका छौ, किनभने तिमीहरूका निमित्त लइनुने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै हुनुहुन्छ । 4 हेर, मैले तिमीहरूलाई पश्चिममा यर्ददेखि महासमुद्रसम्म पहिले नै नष्ट पारेका जातिहरूका साथै तिमीहरूका कुलहरूका निमित्त उत्तराधिकारको रूपमा हुन विजय हासिल गर्न बाँकी रहेका जातिहरू तिमीहरूलाई दिएको छु । 5 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई धपाउनुहुने छ । उहाँले तिनीहरूलाई तिमीहरूका खातिर पर्याङ्कनुहोने छ । उहाँले तिनीहरूको भू-भाग कब्जा गर्नुहोने छ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएँ तिमीहरूले तिनीहरूको भूमि अधीन गर्ने छौ । 6 त्यसैले निकै बलियो होओ, ताकि मोशाको व्यवस्थाबाट न त दहिने न त देवेतिर नलागी सबै पालन गर । 7 त्यसैले तिमीहरू तिमीहरूका माझामा रहेका जातिहरूसँग निपिसिओ वा तिनीहरूका देवताहरूको नाउँ उच्चारण नगर, तिनीहरूको शपथ नखाओ, तिनीहरूको आराधना नगर वा तिनीहरूलाई दण्डवत् न नगर । 8 बस, तिमीहरूले आजको दिनसम्म गरेहँ तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरमा नै रहिरहो । 9 किनभने परमप्रभुले तुलो र बलियो जातिहरूलाई तिमीहरूको सामु धपाउनुभएको छ, आजको दिनसम्म कोही तिमीहरूको सामु खडा हुन सकेको छैन । 10 तिमीहरूमध्ये एक जनाले हजार जनालाई भगाउनेछ, किनभने तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएँ उहाँ तिमीहरूका निमित्त लइनुहुने छ । 11 विशेष ध्यान देउ, ताकि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर 12 तर यदि तिमीहरू तिमीहरूमाझ बाँकी रहेका यी जातिहरूसँग लाग्यौ र पछि हट्टौ भने वा यदि तिमीहरूले तिनीहरूसँग अन्तर-जातीय विवाह गय्यौ भने वा यदि तिमीहरू उनीहरूसँग आयो र उनीहरू तिमीहरूसँग सबै आए भने, 13 यो जान कि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू माझाबाट यी जातिहरूलाई धपाउनुहुने छैन ।

बरू, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको यो असल भूमिबाट तिमीहरू नष्ट नभएसम्म उनीहरू तिमीहरूका निमित्त पासो र जाल अनि तिमीहरूका पीठामा कोर्च, तिमीहरूका आँखाका कसिङ्गर हुने छन् । 14 म सबै पृथ्वीको मार्गामा जाँदै छु, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको बारेमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुनै पनि असल कुरा सत्य साबित हुन एक शब्द पनि चुकेको छैन भनी तिमीहरूले आफ्नो सारा हाद्यर र आफ्नो सारा प्राणले जान्दछौ । यी सबै कुरा तिमीहरूका निमित्त पुरा भएका छन् । तिनमा एउटै पनि चुकेको छैन । 15 तर जसरी परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएका सबै वचन पुरा भएको छ, त्यसरी नै परमप्रभु तिमीहरूलाई परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको यो असल भूमिबाट तिमीहरूलाई नष्ट नगरेसम्म परमप्रभुले तिमीहरूमधिथ सबै खराबी ल्याउनुहुने छ । 16 यदि तिमीहरूले पालन गर्न तिमीहरूलाई उहाँले आज्ञा गर्नुभएको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करार तोडौ भने, उहाँले यो गर्नुहुने छ । यदि तिमीहरू जान्छौ र अरु देवताहरूको आराधना गर्छौ र दण्डवत् गङ्गा भने, परमप्रभुको क्रोध तिमीहरूविरुद्ध दन्किने छ र उहाँले तिमीहरूलाई दिनुभएको असल भूमिबाट तिमीहरू चाँडै नष्ट हुने छौ ।”

24 त्यसपछि यहोशूले इसाएलका सबै कुललाई शकेममा भेला गरे र तिनीहरूका धर्म-गुरुहरू, तिनीहरूका अगुवाहरू, तिनीहरूका न्यायकर्ताहरू र तिनीहरूका अधिकृतहरूलाई बोलाए, र तिनीहरूले आफेलाई परमेश्वरको सामु प्रस्तुत गरे । 2 यहोशूले सबै मानिसलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, तिमीहरूका पुर्खा अब्राहम र नाहोरका पिता तेरह लामो समयअगि यूफ्रेटिस नदीपारि बरथे र तिनीहरूले देवताहरू पुज्दथे । 3 तर मैले तिमीहरूका पितालाई यूफ्रेटिस पारिवाट कनानको भूमिमा ल्याए र त्यसलाई त्यसको छोरा इसाहाकद्वारा धेरै सन्तानहरू दिए । 4 त्यसपछि मैले इसाहाकलाई याकूब र एसाव दिए । मैले पैहाडी देश एसावको अधीनमा दिए, तर याकूब र तिनका सन्तानहरू मिश्र देशतिर तल गए । 5 मैले मोशा र हास्त्नालाई पठाएँ, र मैले मिश्रीहरूमधिथ विपत्ति ल्याएँ । त्यसपछि मैले तिमीहरूलाई ल्याएँ । 6 मैले तिमीहरूले लाल समुद्रसम्म नै रथहरू र घोडाहरूसहित तिमीहरूको पिछा गरे । 7 जब तिमीहरूका पुर्खाहरूले परमप्रभुको पुकारा गरे, उहाँले तिमीहरू र मिश्रीहरूमधिथ अन्धकार राख्नुभयो । उहाँले समुद्रलाई तिमीहरूमधिथ ल्याउनुभयो र तिनीहरूलाई ढाक्नुभयो । मैले मिश्रीहरूलाई गरेको कुरा तिमीहरूले देख्यौ । त्यसपछि तिमीहरू मलभूमिमा लामो समयसम्म बस्यौ । 8 मैले तिमीहरूलाई एमोरीहरूको भूमिमा ल्याएँ, जो यर्दनपारि बरथे । उनीहरू तिमीहरूसँग लडे र मैले तिनीहरूलाई तिमीहरूको हातमा दिए । तिमीहरूले तिनीहरूको भूमि अधीन गयौ र मैले तिनीहरूलाई तिमीहरूको सामु नष्ट गर्ने । 9 त्यसपछि मोआबका राजा सिपोराको छोरा बालाक उठे र इसाएललाई आक्रमण गरे । तिनले तिमीहरूलाई सराप दिन बओरका छोरा बालामालाई बोलाए । 10 तर मैले बालामको कुरा सुनिन । वास्तवमा, तिनले तिमीहरूलाई आशिष् दिए । त्यसैले मैले तिमीहरूलाई त्यसको हातबाट छुटकारा दिए । 11 तिमीहरूले यर्दन तच्यौ र यरीहोमा आयो । यरीहोका अगुवाहरूले एमोरीहरू, परिज्ञीहरू, कनानीहरू, हितीहरू, गिरांशीहरू, हितीहरू, हिक्वीहरू र यबूसीहरूसँग तिमीहरूसँग लडे । मैले तिमीहरूलाई तिनीहरूमधिथ विजय दिएँ र तिमीहरूको नियत्रणमारा राख्यौ । 12 मैले तिमीहरूका अग्निअगि अरिङ्गालहरू पठाएँ, जसले उनीहरूलाई र दुई जना एमोरी राजालाई धपाए । यो तिमीहरूको तरवार वा थानुवाणले भएको थिएन । 13 मैले तिमीहरूले तिमीहरूले श्रम नगरेको भूमि, तिमीहरूले निर्माण नगरेका सहरहरू दिएँ, र तिमीहरू तिनमा बस्तौ । तिमीहरूले नरोपेको दाखबारी र जैनूनको बर्म्माको फल तिमीहरूले खान्छौ ।” 14 परमप्रभुको भय मान र सारा इमानदारी र विश्वनीयतामा उहाँको आराधना गर; तिमीहरूका

पुर्खाहरूले यूफ्रेटिसपारि पुजेका देवताहरूबाट अलग रहो र परमप्रभुको आराधना गर । 15 यदि परमप्रभुको आराधना गर्न तिमीहरूको दृष्टिमा गलत देखिन्छ भने, तिमीहरूले कसको सेवा गर्ने तिमीहरूका पुर्खाहरूले यूफ्रेटिसपारि पुजेका देवताहरूको वा एमोरीहरूका देवताहरू जसको भूमिमा तिमीहरूले बसोबास गरेका छौ । तर म र मेरो घरानाले चाहिं परमप्रभुको आराधना गर्छौ । 16 मानिसहरूले जवाप दिए र भने, “अरु देवताहरूको सेवा गर्न हामी परमप्रभुलाई कहिल्लै त्याग्ने छैनौ, 17 किनभने हामीलाई र हाम्रा पुर्खाहरूलाई मिश्र अर्थात् दासत्वको घरबाट ल्याउनुने परमप्रभु नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र उहाँले हाम्रो दृष्टिमा तुला-तुला चिन्हका कामहरू गर्नुभयो, हामी हिंडका सबै मार्गमा र हामीले पार गरेका सबै जातिमाझ हामीलाई सुरक्षा दिनुभयो । 18 त्यसपछि त्यो भूमिमा बसोबास गर्ने एमोरीहरूलगायत सबै मानिसलाई हाम्रो सामु धापाउनुभयो । त्यसैले हामी पनि परमप्रभुको सेवा गर्छौ किनकि उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ । 19 तर यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले परमप्रभुको सेवा गर्न सक्दैनौ, किनभने उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँ डाही परमेश्वर हुनुहुन्छ; उहाँले तिमीहरूका पाप र अपराधलाई क्षमा गर्नुहुने छैन । 20 यदि तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्यौ र विदेशी देवताहरू पुज्यौ भने उहाँ फर्क्किन्दुन्ने छ र तिमीहरूलाई हानि गर्नुहुने छ । उहाँले तिमीहरूलाई असल गर्नुभएपछि तिमीहरूलाई नष्ट पार्नुहुने छ ।” 21 तर मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “होइन, हामी परमप्रभुको आराधना गर्ने छौ । 22 त्यसपछि यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले परमप्रभुको आराधना गर्ने छौ भनी आफैले चुनेका छौ भनी तिमीहरूको विरुद्धमा तिमीहरू आफे साक्षीहरू हौ । तिनीहरूले भने, “हामी साक्षी छौं ।” 23 “अहिले तिमीहरूसँग भएका विदेशी देवताहरू पर्याँक, र तिमीहरूका हृदय परमप्रभु इसाएलतिर फर्काओ ।” 24 मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको नै आराधना गर्ने छौं । हामी उहाँको सोर सुन्ने छौं । 25 यहोशूले त्यस दिन मानिसहरूसँग करार बाँधे । तिनले त्यस दिन आदेशहरू र व्यवस्थाहरू दिए । 26 यहोशूले यी वचनहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखे । तिनले तुलो दुड्गा लिए र यसलाई परमप्रभुको नजिकको पावित्र वासस्थान नजिके रुखमुनि खडा गरे । 27 यहोशूले सबै मानिसलाई भने, “हेरे, यो दुड्गा तिमीहरूको विरुद्धमा गवाही हुने छ । परमप्रभुले हामीलाई भन्नुभएका सबै कुरा यसले सुनेको छ । त्यसैले तिमीहरूले तिमीहरूका परमेश्वरलाई त्याग्यौ भने, यो तिमीहरूको विरुद्ध गवाही हुने छ । 28 यहोशूले मानिसहरूलाई हरेकको आ-आफ्ना उत्तराधिकारमा पठाए । 29 यी सबै कुरा भएपछि नूनका छोरा यहोशू ११० वर्षको उमेरमा मरे । 30 तिनीहरूले तिनलाई आफ्नै अंशको सिमानाभित्र अर्थात् तिम्नथ-सेरामा तै गाडे, जुनचाहिं एफ्राइमको पहाडी देश, गास पर्वत हो । 31 इसाएलले यहोशू र तिनीभन्दा पछिसम्म बाँचेका धर्म-गुरुहरूको जीवनकालभरि परमप्रभुको आराधना गरे, जसले परमप्रभुले इसाएलका निर्मित गर्नुभएका सबै कुराको अनुभव गरेका थिए । 32 इसाएलका मानिसहरूले मिश्रबाट ल्याएका योसेफका हड्डीहरूलाई तिनीहरूले शकेममा गाडे, त्यो याकूबले शकेमका पिता हमोरेका छोराहरूबाट किनेका थिए । तिनले यो एक सय चाँटीका टुक्रामा किने र यो योसेफका सन्तानहरूको उत्तराधिकार बन्यो । 33 हारूनका छोरा एलाजार पनि मरे । तिनीहरूले तिनलाई गिबा अर्थात् तिनका छोरा पीनहासको सहरमा गाडे, जुन तिनलाई दिइएको थियो । यो एफ्राइमको पहाडी देशमा थियो ।

न्यायकर्त्ताहरू

१ यहोशूको मृत्युपछि, इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई यसो भनेर

सोधे, “हाप्रा निमित्त कनानीहरूका विश्वदमा युद्ध लडनलाई तिनीहरूलाई पहिला कसले आक्रमण गर्नुपर्छ?” २ परमप्रभुले भन्नुभयो, “यहूदाले आक्रमण गर्नेछ । हेर, मैले तिनीहरूलाई यस देशमाथि अधिकार दिको छु ।” ३ यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना दाजुभाइ शिमियोनीहरूलाई यसो भने, “हामीलाई दिइएको इलाकामा हामीसँग आओ, यसरी कनानीहरूका विश्वदू हामीले एकसाथ युद्ध लडन सक्छौं । त्यसरी नै हामी पनि तिनीहरूलाई दिइएको इलाकामा तिमीहरूसँग जानेछौं ।” यसैले शिमियोनी कुल तिनीहरूसँग गए । ४ यहूदाका मानिसहरूले आक्रमण गरे, र परमप्रभुले तिनीहरूलाई कनानीहरू र परिज्जीहरूमाथि विजय दिनुभयो । तिनीहरूले बेजेकमा तिनीहरूका दश हजार जनालाई मारे । ५ तिनीहरूले बेजेकमा अदोनी-बेजेकलाई भेट्टाए, र उनको विरुद्ध तिनीहरू लडे, अनि कनानीहरू र परिज्जीहरूलाई परास्त गरे । ६ तर अदोनी-बेजेक भागे, र तिनीहरूले उनलाई लख्येरे र समाए, र तिनीहरूले उनका हात र खुट्टाका बुढी औंला काटिएदिए । ७ अदोनी-बेजेकले भने, “हात र खुट्टाका बुढी औंला काटिएका सतरी जना राजाले मेरो टेविलको मुनिबाट आफ्नो निमित्त भोजन बाटुल्ये ।” मैले जस्तो गरेको थिएँ, परमेश्वरले मलाई त्यस्तै गर्नुभएको छ ।” तिनीहरूले उनलाई यस्तशेमा त्याए, र उनी त्यही मरे । ८ यहूदाका मानिसहरू यस्तलेम सहरको विश्वदमा युद्ध गरे र त्यसलाई कब्जामा लिए । तिनीहरूले त्यो सहरलाई तरवारको धाराले आक्रमण गरे र त्यसमा आगो लगाइदिए । ९ त्यसपछि, यहूदाका मानिसहरू पहाडी देश, नेगेव र पश्चिमी पहाडका फेदीहरूमा बसोबास गर्ने कनानीहरूकहाँ युद्ध गर्न गए । १० यहूदा हेब्रोनमा बस्ने (हेब्रोनको नाँच पहिला किर्यत-अर्बाथियो) कनानीहरूतर्फ अगाडि बढे, र तिनीहरूले शेशै, अहीमन, र तल्मैलाई परास्त गरे । ११ त्यहाँबाट यहूदाका मानिसहरू दबीरका बासिन्दाहरूतर्फ अगि बढे (पहिला दबीरको नाँच किर्यत-सेपेर थियो) । १२ कालेबले भने, “जसले किर्यत-सेपेरलाई आक्रमण गर्छ र त्यसलाई लिन्छ, त्यसको पत्ती हुनलाई मेरी छोरी अक्सालाई म दिनेछु ।” १३ कालेबका भाइ कनजका छोरा, औल्निएल दबीरमाथि कब्जा गरे, यसैले कालेबले आफ्नी छोरी अक्सा तिनकी पत्ती हुनलाई दिए । १४ चाँडै नै अक्सा औल्निएलकहाँ आइन, र आफ्ना बुबासँग तिनको निमित्त एउटा जमिन मागिदिनलाई बिन्नी गरिन । तिनी आफ्नो गधाबाट तल झाँट्टे गर्दा, कालेबले तिनलाई सोधे, “तिप्रो निमित्त म के गर्न सक्छु?” १५ तिनले उनलाई भनिन्, “मलाई एउटा आशिष दिनुहोस् । तपाईंले मलाई नेगेवको भूमि दिनुभएको छ, मलाई पानीका मूलहरू पनि दिनुहोस् ।” यसैले कालेबले तिनलाई माथिल्लो र तल्लो पानीका मूलहरू दिए । १६ मोशाका सुसुराका वंश, कनीहरू खजूराका रुख्हरूको सहरबाट आरादको नजिक यहूदाको उजाड-स्थानमा त्यहाँका मानिसहरूसँग बस्न गए, जुन नेगेवमा पर्छ । १७ यहूदाका मानिसहरू आफ्ना दाजुभाइ शिमियोनका मानिसहरूसँग गए र तिनीहरूले सपतमा बसोबास गर्ने कनानीहरूलाई आक्रमण गरे र त्यसलाई पूर्ण रूपमा नाश गरे । त्यस सहरको नाँच होर्मा थियो । १८ यहूदाका मानिसहरूले गाज र त्यसको आसपासको क्षेत्र, अश्कलोन र त्यसको आसपासको क्षेत्र, अनि एकोन र त्यसको आसपासको क्षेत्र पनि कब्जा गरे । १९ परमप्रभु यहूदाका मानिसहरूसँग हुनुहुन्थ्यो र तिनीहरूले पहाडी देशमाथि अधिकार गरे, तर तिनीहरूले मैदानका बासिन्दाहरूलाई बाहिर निकाल्न सकेनन, किनभने तिनीहरूसँग फलामका रथहरू थिए । २० कालेबलाई हेब्रोन दियो (मोशाले भनेझौं), र तिनले त्यहाँबाट अनाकका तिन जना छोरालाई बाहिर निकाले । २१ तर बेन्यामीनका मानिसहरूले यस्तशेमा बसोबास गर्ने यबूसीहरूलाई बाहिर निकालेनन् । यसैले यस्तशेमा आजको दिनसम्म यबूसीहरू बेन्यामीनका

मानिसहरूसँग बसोबास गर्दै आएका छन् । २२ योसेफका धरानाले बेथेलाई आक्रमण गर्नको निमित्त तयारी गरे, र परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो । २३ तिनीहरूले बेथेलमा जासुसी गर्न मानिसहरू पठाए (त्यो सहरलाई पहिला लूज भनिन्थ्यो) । २४ ती जासुसहरूले सहरबाट एक जना मानिस बाहिर निस्कैदै गरेको देखे, र तिनीहरूले त्यसलाई भने, “सहरभित्र कसरी प्रवेश गर्ने भनेर कृपया हामीलाई देखाउनुहोस, र तपाईंप्रति हामी दयालु हुनेछौं ।” २५ उसले तिनीहरूलाई त्यो सहरभित्र जाने बाटो देखायो, र यसैले तिनीहरूले त्यो सहरलाई तरवारको धाराले आक्रमण गरे, तर तिनीहरूले त्यस मानिस र उसका जम्मै परिवरताई जान दिए । २६ तब त्यो मानिस हितीहरूको देशमा गयो र एउटा सहर निर्माण गयो अनि त्यसलाई लूज नाँच दियो, र आजसम्म त्यसको नाँच हो । २७ मनश्शेका मानिसहरूले बेथ-शान, तानाक, ढोर, यिबलाम, र मगीद्वी र ती सबैका गाउँहरूमा बसोबास गर्ने हरूलाई बाहिर निकालेनन, किनभने कनानीहरूले ती ठाउँहरूमा बन्ने पक्का गरेका थिए । २८ जब इसाएल शक्तिशाली भए, तिनीहरूले कनानीहरूलाई आफ्नो निमित्त कडा परिश्रमले सेवा गर्न लगाए, तर तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि पूर्ण रूपमा बाहिर निकालेनन् । २९ एफ्राइमले गेजेरमा बसोबास गर्ने कनानीहरूलाई बाहिर निकालेनन्, यसैले कनानीहरू गेजेरमा तिनीहरूका माझमा नै बसोबास गरे । ३० जबूलनले कित्रेन वा नहलोलमा बसोबास गर्ने मानिसहरूलाई बाहिर निकालेनन्, र यसैले कनानीहरू तिनीहरूका माझमा नै बसोबास गरे, तर जबूलनले कनानीहरूलाई कडा परिश्रमसँग तिनीहरूहरूको सेवा गर्न लगाए । ३१ आशेरले अक्को, सीदोन, अहलाब, अक्जीब, हेलवा, अपेक, र रहोबमा बसोबास गर्ने मानिसहरूलाई बाहिर निकालेनन् । ३२ यसैकारण आशेरको कुल कनानीहरूसँग (जो त्यस देशमा बसोबास गर्यो) बसोबास गरे, किनभने तिनीहरूले उनीहरूलाई बाहिर निकालेनन् । ३३ नपतालीका कुलले बेथ-रेमेश र बेथ-अनातमा बसोबास गर्ने हरूलाई बाहिर निकालेनन् । ३४ यसैले कनानीहरूको ती मानिसहरू जो त्यस देशमा बसोबास गर्यो बिचमा बसोबास गरे । तथापि बेथ-रेमेश र बेथ-अनातमा बासिन्दाहरूलाई नपतालीको निमित्त कडा परिश्रम गर्न लगाइयो । ३५ एमोरीहरूले दानका कुललाई पहाडी देशमा बसोबास गर्न बाध्ये पारे, र तिनीहरूलाई तल मैदान आउन दिएनन् । ३५ यसैले एमोरीहरू हेरेस पवत, अच्यालोन, र शाल्वीमा बसोबास गरे, तर योसेफका धरानाको सैन्य शक्तिले तिनीहरूलाई परास्त गयो, र तिनीहरूलाई कडा परिश्रमले उनीहरूको सेवा गर्न लगाइयो । ३६ एमोरीहरूको सिमाना अक्रबीमोका उकालोदेखि पहाडी देश सेलादेखि माथिसम्म पर्थ्यो ।

२ परमप्रभुका दूत गिलगालबाट माथि बोकीममा गए, र भने, “मैले तिनीहरूलाई मिश्रेदेशबाट ल्याएँ, र तिनीहरूका पुरुखहरूलाई दिन्छु भनी मैले प्रतिज्ञा गरेको देशमा ल्याएँ ।” मैले भने, “तिनीहरूसँगको मेरो करारलाई म कहिल्यै तोडेनेछौं ।” २ यस देशमा बस्नेहरूसँग तिनीहरूले कुनै करार गर्नुहोन्दैन । तिनीहरूले तिनीहरूका वेदीहरू भक्तकानुपर्छ ।” तर तिनीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेका छैनै । तिनीहरूले यो के गरेका छौ? ३ यसैले म अब भन्नु, ‘तिनीहरूको अग्रिबाट म कनानीहरूलाई बाहिर निकालेछैँ, तर तिनीहरू तिनीहरूका वरिपरिका काँढाहरू हुनेछैन, र तिनीहरूका देवताहरू तिनीहरूका निमित्त पासो बन्नेछैन ।’ ४ जब परमप्रभुका दूतले यी बचन इसाएलका सबै मानिसहरूलाई भने, तब मानिसहरू चिच्चाए र रोए । ५ तिनीहरूले त्यस ताउँलाई बोकीम नाँचें दिए । त्यहाँ तिनीहरूले परमप्रभुको निमित्त बलिदान चढाए । ६ अब यहोशूले मानिसहरूलाई आ-आफ्नो बाटोमा पठाएका थिए, इसाएलका मानिसहरू आ-आफ्नो जमिनमाथि अधिकार गर्ने ताउँहरूमा गए । ७ योशू र तिनीपछि पनि बाँचको धर्म-गुरुहरू जसले परमप्रभुले इसाएलको निमित्त गर्नुभएका सबै महान् कामलाई देखेका थिए, तिनीहरूले आफ्नो जीवनकालभित्रै पैरमप्रभुको सेवा गरे । ८ परमप्रभुका सेवक नूनका छोरा यहोशूको ११० वर्षको उमेरमा मृत्यु भयो । ९ तिनीहरूले उनलाई

गाश पर्वतको उत्तरपट्टि, एफ्राइमको पहाडी देश, तिम्नथ-हेरेसमा उनको अधिकारमा दिइएको जमिनको सिमानाभित्र गाडे । 10 त्यस पुस्ताका सबै जना आफ्ना पुर्खाहरूसँग मिले । तिनीहरू पछि परमप्रभुले र उहाँले इसाएलको निस्ति गर्नुभएका कामको बोरेमा जानकारी नभएका अर्को पुस्ता खडा भयो । 11 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरा दुष्ट थियो त्यही गरे र तिनीहरूले बाल देवताको सेवा गरे । 12 तिनीहरूलाई मिश्रदेवशबाट बाहिर निकालेर ल्याउन्दुने तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरसँग तिनीहरूले सम्बन्ध तोडे । तिनीहरूले अन्य देवताहरू, तिनीहरूका वरिपरिभएका मानिसहरूका देवताहरूलाई उनीहरूलाई ढोगे । तिनीहरूले परमप्रभुलाई क्रोधित बनाए किनभने, 13 तिनीहरू परमप्रभुबाट टाढा भए, र बाल तथा अश्तरेत देवताको पुजा गरे । 14 परमप्रभुको क्रोध इसाएलको विश्वद्वामा दन्कियो, र उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूका धन-सम्पत्ति लुट्ने लुट्राहरूकहाँ सुम्पनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई दासहरूलाई बेचिन्दिनुभयो र तिनीहरू वरिपरिबाट शत्रुहरूले धेरिए, यसरी तिनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट आफैलाई बचाउन सकेनन् । 15 जहाँ-जहाँ इसाएल युद्धको निस्ति गए, परमप्रभुले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएँदै तिनीहरूलाई परास्त गर्नको निस्ति उहाँको हात तिनीहरूको विश्व थियो, र तिनीहरू अत्यन्त सक्समा पेरे । 16 त्यसपछि परमप्रभुले न्यायकर्ताहरू खडा गर्नुभयो, जसले तिनीहरूका धन-सम्पत्ति लुट्नेहरूका हातबाट तिनीहरूलाई बचाए । 17 तापनि तिनीहरूले आफ्ना न्यायकर्ताहरूका कुरा सुनेनन् । तिनीहरू परमप्रभुप्रति विश्वासीहीन भए र आफूलाई वेश्याहरूलाई अन्य देवताहरूकहाँ सुम्पे र तिनीहरूको पुजा गरे । परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर्ने तिनीहरूका पुर्खाहरूले जिएका मार्गबाट तिनीहरू चाँडै नै तर्केर गए र आफ्ना पुर्खाहरूले छैं तिनीहरूले गरेनन् । 18 जब परमप्रभुले तिनीहरूका निस्ति न्यायकर्ताहरू खडा गर्नुभयो, ती न्यायकर्ताहरू बाँचुन्जेल परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुभयो र तिनीहरूका शत्रुहरूका हातबाट तिनीहरूलाई बचाउनुभयो । तिनीहरूलाई अत्याचार गर्ने र कष्ट दिनेहरूका कारणले तिनीहरूले चित्कार गर्दा परमप्रभुले तिनीहरूमाथि दया देखाउनुभयो । 19 तर न्यायकर्ता मरेपछि, तिनीहरू खराब बाटोतेफ लाथे र तिनीहरूका पुर्खाहरूले गरेकाभन्दा पनि भ्रष्ट कामहरू गर्थे । तिनीहरू अन्य देवताहरूको सेवा गर्न र तिनीहरूको पुजा गर्न तिनीहरूको पछि लाथे । तिनीहरूले आफ्ना कुनै पनि दुष्ट काम वा तिनीहरूका हठी चालहरूलाई त्याग्न इन्कार गरे । 20 परमप्रभुको क्रोध इसाएलको विश्वद्वामा दन्कियो । उहाँले भन्नुभयो, “यस जातिले मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिइएको मेरा करारका शर्तहरूलाई तोडेका हुनाले र तिनीहरूले मेरा जाना पालन नगरेका हुनाले, 21 योशू मृदू हुँय, त्यसले चाँकी छोडेका सबै जातिलाई म अबदेखि उसो तिनीहरूका सामुबाट धापाउनेछैन । 22 इसाएलका मानिसहरू आफ्ना पुर्खाहरूले छैं परमप्रभुको मार्गलाई पछ्याएर ती मार्गमा हिँड्नेछन् या छैन भनेर जाँचको निस्ति म यसो गर्नेछु ।” 23 यसकारण परमप्रभुले ती जातिहरूलाई छोडिदिनुभयो र तिनीहरूलाई तुरन्तै धापाउनुभएन र यहोशूको हातमा सुम्पनुभएन ।

३ यति बेला इसाएलको अर्थात् कनानमा लडिएका कुनै पनि युद्धको

अनुभव नभएका इसाएलका होके व्यक्तिको जाँच गर्नालाई परमप्रभुले यी जातिहरूलाई छोडिदिनुभयो । २ (युद्धको विषयमा पहिले जानकारी नभएका इसाएलीहरूका नयाँ पुस्तालाई त्यसबाटे सिकाउन उहाँले यसो गर्नुभयो ।) ३ ती जातिहरू यी यै हुन्: पलिश्तीहरूका पाँच राजाहरू, सबै कनानीहरू, सीदानीहरू, र लेबनानका पर्वतहरूमा बाल-हर्मोनदेखि हामात-पाससम्म बढ्ने हिव्वीहरू । ४ इसाएलको जाँच गर्न, अनि परमप्रभुले मोशाद्वारा तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिनुभएका आज्ञाहरू तिनीहरूले पालन गर्नेन् कि गर्दैनन् भनेर निश्चित रूपमा थाहा पाउनलाई यी जातिहरूलाई छोडिएको थियो । ५ यसले इसाएलका मानिसहरू कनानीहरू, हितीहरू, एमोरीहरू, परिजीहरू,

हिव्वीहरू, र यबूसीहरूसँगै बसोबास गरे । ६ तिनीहरूका छोरीहरूलाई उनीहरूले आफ्ना पत्नीहरू बनाएर ल्याए, र उनीहरूका आप्ना छोरीहरू तिनीहरूका छोराहरूलाई दिइ र तिनीहरूका उनीहरूका देवताहरूका सेवा गरे । ७ परमप्रभुको नजरमा जे कुरा दुष्ट थियो, इसाएलका मानिसहरूले त्यही गरे र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिर्से । तिनीहरूले बाल देवताहरू र अशोरा देवीहरूका पुजा गरे । ८ यसकारण इसाएलको विश्व धरमप्रभुको क्रोध आगोङ्गां दन्कियो, र उहाँले तिनीहरूलाई अराम नाहारैमाका राजा कूशन-रिशातैमको हातमा बेविदिनुभयो । इसाएलका मानिसहरूले आठ वर्षसम्म कूशन-रिशातैमको सेवा गरे । ९ जब इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुकारे, इसाएलका मानिसहरूलाई सहायता गर्ने र तिनीहरूलाई बचाउने कोही एक जनालाई परमप्रभुले खडा गर्नुभयो: उनी कनाजका छोरा ओलिनेल (कालेबका भाइ) थिए । १० परमप्रभुको आत्मालाई शक्ति दिनुभयो, र उनले इसाएलको न्याय गरे र उनी युद्धमा गए । परमप्रभुले उनलाई अरामका राजा कूशन-रिशातैमाथि विजय दिनुभयो । ओलिनेलका हातले नै कूशन-रिशातैमलाई परास्त गरे । ११ देशमा चालिस वर्षसम्म शान्ति भयो । त्यसपछि कनजका छोरा ओलिनेलको मृत्यु भयो । १२ त्यसपछि, इसाएलीहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरा खराब थियो, फेरि त्यही गरे, र परमप्रभुले मोआबका राजा एग्लोनलाई इसाएलीहरूमाथि अधिकार गर्न दिनुभयो । १३ एग्लोन अम्मोनीहरू र अमालेकीहरूसँग मिले र तिनीहरू गए र इसाएललाई हराए, अनि खज्वारका रूखहरूको सहरमाथि अधिकार गरे । १४ इसाएलका मानिसहरूले अठार वर्षसम्म मोआबका राजा एग्लोनको सेवा गरे । १५ जब इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको पुकारा गरे, तिनीहरूलाई सहायता गर्नालाई परमप्रभुले कोही एक जना बेन्यामिनी गेराका छोरा देवै हात चलाउने मानिस एहुदलाई खडा गर्नुभयो । इसाएलका मानिसहरूले उनको साथमा मोआबका राजा एग्लोनकहाँ कर पठाए । १६ एहुदले आफ्नो निस्ति एक हात लामो दुर्द थारे तरवार बनाए । त्यो तिनले आफ्नो दाहिने जाँधमा आफ्नो लुगाभित्र बाँधे । १७ तिनले मोआबका राजा एग्लोनलाई त्यो कर तिरे । (एग्लोन धेरै मोटो मानिस थिए ।) १८ एहुदले कर तिरिसकेपछि, ती ल्याउनेहरूसँगै उनी फर्के । १९ गिलगालको नजिक कुँदेर बनाएका मुर्तिहरूको ठाउंमा जसै एहुद पुगे, उनी फर्के र किर्ति गए, र भने, “मेरा राजा, तपाईंको निस्ति मसँग एउटा गुप्त सन्देश छ ।” एग्लोनले भने, “शान्त होओ!” यसले उनको सेवा गर्ने सबैले त्यो कोठा छोडेर बाहिर गए । २० एहुद तिनीकहाँ आए । राजाचाहि माथिल्लो शीतल कक्षमा एकलै बसिरहेका थिए । एहुदले भने, “मसँग तपाईंको निस्ति परमेश्वरको एउटा सन्देश छ ।” राजा आफ्नो ठाउंबाट उठे । २१ एहुदले आफ्नो देवै हातले आफ्नो दाहिने जाँधबाट तरवार छिकेके, र त्यो तिनले राजाको शरीरमा रोपिएदिए । २२ त्यो तरवार बींडिसितै छियो । उनको पछिल्लिबाट त्यो तरवारको टुप्पो निस्कियो र बोसोले त्यसलाई ढाक्यो, अनि एहुदले उनको पेटबाट त्यो तरवार छिकेनन् । २३ त्यसपछि एहुद कौसीमा निस्के र माथिल्लो कक्षका आफू पछाडिका ढोकाहरू थुनिदिए र ताल्पा लगाइदिए । २४ एहुद गइसकेपछि, राजाका सेवकहरू आए । तिनीहरूले माथिल्लो कक्षका ढोकाहरूमा ताल्चा लागेको देखे । यसले तिनीहरूले विचार गरे, “पक्कै पनि उहाँ माथिल्लो शीतल कक्षमा दिसा गरिरहनुभएको होला ।” २५ राजाले माथिल्लो कक्षका ढोकाहरू खोले, र आफ्ना जिम्मेवारी पुरा नगरेकोझौं तिनीहरूलाई महसुस भएको हुनाले तिनीहरूलाई चिन्ता भयो । यसले तिनीहरूले साँचो लिए र ढोकाहरू खोले, र आफ्ना मालिकलाई भुझ्मा मृत अवस्थामा ढलेको देखे । २६ अब के गर्ने भनेर सेवकहरू कुरिरहेका बेला, एहुद भागेर कुँदेर बनाइएका मुर्तिहरू भएको ठाउंभन्दा पर पुगे, र उनी सीरामा भागे । २७ जब उनी आइपुगे, उनले एफ्राइमको पहाडी देशमा तुरही फुके । त्यसपछि इसाएलका मानिसहरू उनीसँगै पहाडहरूबाट तल आले, र उनले तिनीहरूलाई नेतृत्व गरे । २८ उनले तिनीहरूलाई भने, “मेरो पछि लाग, किनकि परमप्रभुले तिमीहरूका शत्रु

मोआबीहरूलाई परास्त गर्न लाग्नुभएको छ ।” तिनीहरू उनको पछि लागे र तिनीहरूले मोआबीहरूबाट यर्दनका जँधारहरू लिए, र तिनीहरूले कसैलाई पनि त्यो नदी तर्न दिएन् । 29 त्यस बेला तिनीहरूले मोआबका दश हजार मानिसहरूलाई मरे, र तिनीहरू सबै बलिया र सक्षम मानिसहरू थिए । एउटा पनि उकेन । 30 यसैले त्यस दिन मोआब इसाएलको शासनको अधीनमा आयो, र देशमा असी वर्षसम्म शान्ति भयो । 31 एहूदपछि अनातका छोरा शमगर अर्का न्यायकर्ता भए जसले पाल्पु पशु धापाउने लौरोले पलिशीहरूका छ सय मानिसहरूलाई मरे । उनले इसाएललाई खतराबाट पनि छुटकारा दिए ।

4 एहूद मरेपछि, परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरा खराब थियो, इसाएलका मानिसहरूले फेरि त्यही गरे । 2 परमप्रभुले तिनीहरूलाई कनानका राजा याबीनको हातमा बेचिदिनुभयो जसले हासोरमा राज्य गर्थे । तिनको सेनाका कमाण्डरको नाउँ सीसरा थियो, र उनी हरोशेत हग्मोयिममा बस्थे । 3 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्नि पुकारे, किनभने सीसरासँग नौ सय फलामका रथहरू थिए र तिनले इसाएलका मानिसलाई बिस वर्षसम्म बलपुर्वक अत्याचार गरे । 4 त्यस समय इसाएलमा एक अगमवादीनी, दबोरा (लप्पिदोतकी पत्नी) नेतृत्व गर्ने न्यायकर्ताको थिएन् । 5 तिनी एफ्राइमको पोहाडी देशमा रामा र बेथेलको विचामा दबोराको खजुरको रुखमनि बस्ने गर्थिन्, र इसाएलका मानिसहरू आफ्ना विवादहरू मिलाउन तिनीकहाँ आउँथे । 6 तिनले नापालीको केदेशबाट अबीनोअमका छोरा बाराकलाई बोलाइन् र तिनलाई भनिन्, “परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वरले तिमीलाई यस्तो आज्ञा गर्नुह्न्छ, तबोर डाँडामा जाऊ, र नापाली र जबूलूबाट तिमीसँग दश हजार मानिसहरू ल्याऊ ।” 7 याबीनका सेनाका कमाण्डर सीसरालाई त्यसका रथहरू र त्यसका सेनाका साथमा कीशोन खोलामा तिमीसित भेटन्नलाई म ल्याउनेछु, र तिमीलाई म त्यसमाधि विजयी बनाउनेछु ।” 8 बाराकले तिनलाई भने, “तपाईँ मसँग जानुभयो भने म जान्छु, तर तपाईँ मसँग जानुभएन भने म जान्नै ।” 9 तिनले भनिन्, “निश्चित रूपमा म तिमीसँग जानेछु । तर जुन बाटो तिमी जाँदैछौ त्यसले तिमीलाई सम्मान दिनेछैन, किनकि परमप्रभुले सीसरालाई एउटी स्त्रीको हातमा बेचिदिनुभेनेछ ।” त्यसपछि दबोरा खडा भइन् र बाराकसँग केदेशमा गइन् । 10 बाराकले जबूलून र नापालीका मानिसहरूलाई उनीसँगै केदेशमा जानको निम्नि बोलाए । दश हजार जना मानिसहरू तिनको पछि आए र दबोरा पनि तिनीसँगै गइन् । 11 यति बेला केनीहरू, अर्थात् होबाबका (मोशाका सुसुराका) सन्तानबाट हेबेरले (केनीले) आफूलाई अलम्यएका, र आफ्नो पालालाई केदेश नजिकैको सानानीमामा फलाँटको रुखको छेउमा टाँगेका थिए । 12 अबीनोअमका छोरा बाराक तबोर डाँडामा गएका थिए भन्ने कुरा जब तिनीहरूले सीसरालाई भने, 13 तब सीसराले आफ्ना सबै रथहरू, नौ सय फलामका रथहरू, र हरोशेत हग्मोयिमदेखि कीशोन खोलासम आफूसँग भएका सबै सेनालाई बोलाए । 14 दबोराले बाराकलाई भनिन्, “जाऊ! किनकि परमप्रभुले तिमीलाई अगुवाइ गर्नुभएको छैन र?” यसैले आफ्नो पछि लागेका दश हजार मानिसलाई साथमा लिए बाराक तबोर डाँडाबाट तल गए । 15 सीसरा र उनका सबै रथहरू र उनका सबै सेनालाई तरवारको धाराले परमप्रभुले अलमल पारिदिनुभयो । अनि सीसरा आफ्नो रथबाट तल झारे र पैदल नै भागे । 16 तर बाराकले रथहरू र सेनालाई हरोशेत हग्मोयिमसम्म लखेटे, र सीसराका सम्पुर्ण सेना तरवारको धाराले मरिए, र एक जना मानिस पनि बाँचेन । 17 तर सीसरा केनी हेवेरकी पत्नी याएलको पालमा भागेर गए, किनकि हासोरका राजा याबीन र केनी हेवेरको परिवारका बिचमा मिलाप थियो । 18 याएल सीसरालाई भेट्न बाहिर गइन् र भनिन्, “मेरा मालिक यता फर्कनुहोस् र नदराउनुहोस् ।” यसैले उनी तिनीतिर फर्के र तिनको पालभित्र

पसे, र तिनले उनलाई एउटा कम्बल ओढाइदिइन् । 19 उनले तिनलाई भने, “मलाई अलिकाता पानी पिउन देउ, किनकि मलाई तिर्था लागेको छ ।” तिनले दूध हातिएको मशक खोलिन् र तिनलाई पिउन दिइन्, र तिनले उनलाई फेरि ओढाइदिइन् । 20 उनले तिनलाई भने, “पालको ढोकामा खडा बस । कोही आएर यहाँ कोही छ भनी तिमीलाई सोधोयो भने, ‘छैन’ भनू ।” 21 त्यसपछि याएल (हेवेरकी पत्नी) पालको एउटा कीला र मुद्ग्रो आफ्नो हातमा लिइन् र विस्तारै उनको नजिक गइन्, किनकि उनी मस्त निद्रामा थिए र उनको कन्चटबाट त्यो पालको कीलालाई भुइँमा नछेडिदासम्म तिनले ठोकिदिइन् र उनी मरे । 22 बाराकले सीसरालाई खोजै गर्दा, याएल उनलाई भेट्न बाहिर गइन् र तिनलाई भनिन्, “आउनुहोस्, तपाईंहै खोजिरहनुभएको मानिस म तपाईंलाई देखाउनेछु ।” यसैले उनी तिनीसँग भित्र गए, र सीसराको कन्चटमा पालको कीला गाडिएर उत्यहाँ मरेर ढलेको थियो । 23 यसरी त्यस दिन परमेश्वरले कनानका राजा याबीनलाई इसाएलका मानिसहरूका सामु परास्त गर्नुभयो । 24 इसाएलका मानिसहरूले कनानका राजा याबीनलाई नष्ट नगरेसम्म उनको विरुद्ध तिनीहरूको सामर्थ बढाई गयो ।

5 त्यो दिन दबोरा र अबीनोअमका छोरा बाराकले यो गीत गाएः 2 “जब अगुवाहरूले इसाएललाई नेतृत्व गर्दैन, जब मानिसहरू युद्धको निम्ति स्वइच्छाले राजी हुन्छन्, तब हामी परमप्रभुको प्रशंसा गर्छौं । 3 ए राजाहरू, सुन! ए अगुवाहरू थ्यान देओ! म परमप्रभुको निम्ति गाउनेछु । म इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गाउनेछु । 4 हे परमप्रभु, जब तपाईँ सेइरवाट बाहिर निस्कनुभयो, जब तपाईँ एदोमबाट हिङ्नुभयो, तब पृथ्वी काँच्यो, र आकाश पनि थरथर डरायो । अनि बादलहरूले पानी झारे । 5 परमप्रभुको मुहारको सामु पहाडहरू थरथर डराए । इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको मुहारको सामु सुन्ने पर्वत पनि थरथर काँच्यो । 6 शमगर (अनातका छोरा) को समयमा, याएलको समयमा, मुल बाटोहरू त्यागिएका थिए, अनि पदयात्रीहरूले घुमाउरा बाटोहरू मात्र प्रयोग गरे । 7 म, दबोरा, इसाएलकी आमाको रूपमा खडा नभएसम्म, इसाएलका गाउँहरूमा थेरै मानिसहरू मात्र थिए! 8 जब तिनीहरूले नयाँ देवताहरू चुने, तब त्यहाँ सहरका मुल ढोकाहरूमा युद्धहरू र पनि त्यहाँ इसाएलमा भएका चालिस हजार जनासँग कुनै ढाल वा भालाहरू देखिएन । 9 मेरो हृदय इसाएलका कमाण्डरहरू र स्वइच्छाले सेवा गर्ने मानिसहरूप्रति छ । तिनीहरूका निम्ति हामी परमप्रभुको प्रशंसा गर्छौं! 10 ए सेता गथाहरूमा बसेर सवार हुनेहरू, पिंच्युङ्को राईहरूमा बर्स्नेहरू र सडकमा हिँडेहरू हो, यसको बारेमा विचार गर । 11 पैंथेराहरूमा गीत गाउनेहरूका सोर सुन । त्यहाँ तिनीहरू केरि पनि परमप्रभुका धार्मिक कामहरू, र इसाएलमा उहाँका योद्धाहरूका धार्मिक कामहरूका बारेमा बताउँछन् । अनि परमप्रभुका मानिसहरू सहरका प्रवेशद्वारहरूति लागे । 12 उठ, उठ दबोरा! उठ, उठ, एउटा गीत गाऊ! ए बाराक, ए अबीनोअमका छोरा, उठ, र आफ्ना कैदीहरूलाई समाऊ । 13 तब बाँचाकाहरू कुलिनहरूकहाँ आए । परमप्रभुका मानिसहरू योद्धाहरूसँग मकहाँ तल आए । 14 तिनीहरू एफ्राइमबाट आए, जसको जग अमालेकमा छ । बेन्यामीनका मानिसहरू तिमीहरूको पछि आए । माकीरबाट कमाण्डरहरू, र जबूलूबाट अधिकारीका लोरो लिनेहरू तल आए । 15 इस्साखारका मेरा राजकुमारहरू दबोरासित थिए । र इस्साखार बाराकसित थिए उनको पछि-पछि उनको कमाण्डमा तिनीहरू बेसीमा गए । रुबेनका कुलहरूका माझामा हृदय खोज्ने काम थेरै भयो । 16 गोठालाहरूले आफ्ना बगालको निम्ति बाँसुरी बजाएको सुन्नै, तिमीहरू किन आगोका वरिपरि बस्यौ? रुबेनका कुलहरूका बारेमा हृदय खोज्ने काम थेरै भयो । 17 गिलाद यर्दनको पारिपरिटै नै बस्यो । अनि दान, ऊ जहाजहरूमा किन घुमिरट्यो? आशेर समुद्र किनारमा नै रथ्यो र आफ्ना बन्दरगाहहरूको नजिक बस्यो । 18 जबूलून यस्तो कुल थियो जसले मृत्युको सामु आफ्नो प्राण जोखिममा पार्थ्यो, र नप्तालीले पनि युद्धको मैदानमा

त्यसै गयो । 19 राजाहरू आए, तिनीहरू युद्ध लडे । कनानका राजाहरू मणिदीका खोलाहरू नजिक तानाकमा युद्ध लडे । तर तिनीहरूले लुटको रूपमा कुनै चाँदी लगेन् । 20 आकाशबाट ताराहरू युद्ध लडे, आकाशमा तिनीहरूका मार्गहरूबाट तिनीहरू सीसराको विरुद्धमा युद्ध लडे । 21 कीशेन खोलाले तिनीहरूलाई बगायो, त्यो पुरानो खोला, कीशेन खोला । ए मेरो प्राण, निरन्तर हिँड, शाहसी हो । 22 तब घोडाहरूका टापहरूका आवाज, त्यसका शक्तिशालीहरू कुदेको आवाज आयो । 23 परमप्रभुका दूले भन्छन्, ‘भेरोजलाई सराप’! ‘त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई निश्चय नै सराप! किनभने शक्तिशाली योद्धाहरूसँगको युद्धमा, तिनीहरू परमप्रभुलाई सहायता गर्न आएनन् ।’ 24 सबै स्त्रीहरूमा याएल धैरेआशिषित छिन्, याएल (केनी हैबेरेकी पत्नी), पालहरूमा बस्ने सबै स्त्रीहरूमा तिनी धैरेआशिषित छिन् । 25 त्यो मानिसले तिनीसँग पानी मार्यो, र तिनले उसलाई दूध दिईन् । तिनले त्यसको निमित राजकुमारहरूलाई सुहाउद्दो मक्खन राखिएको भोजन ल्याइन् । 26 तिनले आप्नो हात पालको कीलामा राखिन्, र आप्नो दाहिने हात मुङ्ग्रोमा राखिन् । त्यही मुङ्ग्रोले तिनले सीसरालाई हिर्काइन्, तिनले त्यसको शिर कुचाइन् । त्यसको कन्चनलाई छेडेर तिनले त्यसको खपरलाई दुक्रा-दुक्रा पारिन् । 27 तिनका पाउनेर त्यो मर्यो, त्यो त्यही ढल्यो, र त्यहीं ढलिरह्यो । तिनका पाउका विचमा त्यो ढल्यो । जहाँ त्यो ढल्यो, त्यहीं कुरतासित मारियो । 28 सीसराकी आमाले इयालबाट हेरिन् र पीडामा चिच्याएर तिनले भनिन्, ‘उसको रथ आउनलाई किन यति दिलो भयो? उसका रथहरू तान्ने घोडाहरूको खुट्टा बजेको आवाज किन आएन?’ 29 तिनका राजकुमारीमध्ये सैन्यभन्दा बुद्धिमान्ले जवाफ दिइन्, र तिनले आफैलाई उही जवाफ दिइन् । 30 कै तिनीहरूले लुटका सामान पाएर आपसमा बाँडेका छैनन्? हेरेक मानिसको निमित एउटा कोख, वा दुर्वटा कोख । सीसराको निमित रडगाइएका कपडाहरू, र बुटा भएका रडगाइएका कपडाहरूका लुटहरू, लुटेराहरूका निमित दुईवटा बुटा भएका रडगाइएका कपडाहरू? 31 यसैले, हे परमप्रभु, तपाईंका सबै शत्रुहरू नाश होइन् । तर तपाईंका मित्रहरू आफ्नो शक्तिमा उदाप्को सुर्याङ्गै होइन् ।’ त्यसपछि देशमा चालिस वर्षसम्म शान्ति भयो ।

6 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो इसाएलीहरूले त्यही गरे, र उहाँले तिनीहरूलाई सात वर्षसम्म मिद्यानीका हातमा सुभिपिदिनुभयो । 2 मिद्यानीको शक्तिले इसाएललाई अत्याचार गयो । मिद्यानीका कारणले इसाएलका मानिसहरूले पहाडका ओडारहरू, गुफाहरू, र किल्लाहरू बस्न लागे । 3 यस्तो भयो, जिति बेला इसाएलीहरूले आफ्ना बालीहरू लगाउँथे, त्यति बेला मिद्यानीहरू र अमालेकीहरू र पूर्वका मानिसहरूले इसाएलीहरूलाई आक्रमण गर्थे । 4 तिनीहरूले देशमा आफ्ना सेना तायर गर्थे, र गाजासमै सबै बालीहरू नष्ट गर्थे । तिनीहरूले इसाएलमा भोजन, भेडाहरू, गाइवस्तु वा गधाहरू केही पनि छोडैनये । 5 तिनीहरूले आफ्ना पालतु वस्तुहरू र पालहरू लिएर आउँदा, तिनीहरू सलहरूका हुलझाँ हुन्थे, र तिनीहरूका मानिसहरू र ऊँटहरू गन्न असम्भव हुन्थ्यो । त्यस देशलाई नष्ट गर्नको निमित तिनीहरूले आक्रमण गर्थे । 6 मिद्यानीहरूले इसाएलीहरूलाई यति धैरे कम्जोर बनाए, जसको कारणले इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुकारे । 7 जब मिद्यानीहरूका कारणले इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे, 8 तब परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूका निमित एक जना अगमवक्ता पठाउनुभयो । ती अगमवक्ताले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएँ । मैले तिमीहरूलाई मिश्रीहरूका हातबाट र तिमीहरूलाई अत्याचार गरिरहेका सबै जनाका हातबाट बचाएँ । तिनीहरूलाई मैले तिमीहरूका सामुवाट लखें, र तिमीहरूलाई मैले तिनीहरूका देश दिएँ । 10 मैले तिमीहरूलाई भने, “म

परमप्रभु तिमीहरूलाई परमेश्वर हुँ । मैले तिमीहरूलाई एमोरीहरूका देवहरूलाई नपुज भनेर आज्ञा दिएँ, जसको देशमा तिमीहरू बसोबास गरिरहेका छौ ।” तर तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालना गरेका छैनी ।” 11 यति बेला परमप्रभुका दूत आए र अबीएजेरी योआशको, ओप्रा भन्ने ठाउँको फलाँटको रुखमुनि बसे, जिति बेला मिद्यानीहरूबाट लुकाउनलाई योआशका छोरा गिदेनचाहिं दाखको कोल भइङ्गा गूँह चुटेर छुट्याउँदै थिए । 12 परमप्रभुका दूत तिनीहरू देखा परे र तिनलाई भने, “तँ बलवान् योद्धा होस, परमप्रभु तँसँग हुनुहुन्छ!” 13 गिदेनले तिनलाई भने, “ओहो, मेरा मालिक, परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ भने, किन हामीलाई यी सबै कुरा हुन आएका हुन्? उहाँका सबै आश्चर्यपूर्ण कामहरू कहाँ छन् जसका बोरेमा हाम्रा पुर्खाहरूले हामीलाई यसो भनेका थिए, ‘कै परमप्रभुले हामीलाई मिश्रेदेशबाट बाहिर निकाल्नुभएन र?’ तर अहिले परमप्रभुले हामीलाई त्याग्नुभएको र हामीलाई मिद्यानीका हातमा दिनुभएको छ ।” 14 परमप्रभुले तिनलाई हेर्नुभयो र यसो भन्नुभयो, “तँसँग भएको बलमा त जा । इसाएललाई मिद्यानीको हातबाट छुटा । कै मैले तालाई पठाएको होइन र?” 15 गिदेनले उहाँलाई भने, “कृपया, परमप्रभु, म कसरी इसाएललाई छुटाउन सक्छु र? हेर्नुहोस, मेरो परिवार मनश्शेमा सबैभन्दा कमजोर छ, र मेरो पिताको बारानामा म सबैभन्दा कम महत्वको छु ।” 16 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “म तँसँग हुनेछु, र तैले सम्पूर्ण मिद्यानी सेनालाई एक जना मानिसलाई झौं गरी परास्त गर्नेछस ।” 17 गिदेनले उहाँलाई भने, “तपाईं मसँग खुबी हुनुहुन्छ भने, मसँग बोल्ने तपाईं नै हुनुहुन्छ भनेर तपाईंले मलाई एउटा चिन्ह दिनुहोस ।” 18 म तपाईंकहाँ आउन र तपाईंलाई मेरो उपहार ल्याएर तपाईंको सामु नराखेसम्म, कृपया यहाँबाट नजानुहोस ।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “तँ नफकेसम्म म पखनेछु ।” 19 गिदेन गए र एउटा पाठो तयार गरे र पाँच पाथी पिठोबाट अख्यमिरी रोटी बनाए । उनले मासुलाई एउटा टोकीमा राखे, र झोलाचाहिं एउटा भाँडोमा राखे, अनि ती फलाँटको रुखमुनि उहाँकहाँ ल्याए र ती ट्रक्याए । 20 तब परमप्रभुका दूले तिनलाई भने, “मासु र अख्यमिरी रोटीलाई छुनुभयो । र तीमाथि त्यो झोल ख्याइदै” गिदेनले त्यसै गरे । 21 तब परमप्रभुका दूले आप्नो हातको लौरोको टुप्पोले त्यो छोए । त्यसले उहाँले मासु र अख्यमिरी रोटीलाई भस्म गयो । त्यो चट्टानबाट एउटा आगो निस्कियो, र मासु र अख्यमिरी रोटीलाई भस्म गयो । तब परमप्रभुका दूत गिदाहाले र गिदेनले उनलाई फेरि देखेन । 22 तिनी परमप्रभुका दूत रहेछन् भनेर गिदेनले बुझे । गिदेनले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर! किनकि मैले परमप्रभुका दूतलाई आमने-सामने देखें ।” 23 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तालाई शान्ति होस! नडार, तै मन्नेछेनस ।” 24 यसैले गिदेनले त्यहाँ परमप्रभुको निमित एउटा वेरी बनाए । तिनले त्यसको नाँ “परमप्रभु शान्ति हुनुहुन्छ” भने । आजको दिनसम्म त्यो अबीएजेरी वंशको ओप्रामा छ । 25 त्यस रात परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरो बुबाको एउटा साँडे, र अको सात वर्षको एउटा साँडि ले, र तेरो बुबाको बाल देवताको वेदी भक्ताइदै, र त्यसको छेऊमा भएको मुर्ति ढालिदै । 26 यो शरणस्थानको माथिल्लो भागमा परमप्रभु तेरा परमेश्वरको निमित एउटा वेरी बना र त्यसलाई ठिक किसिमले बना । तैले काटेर ढालेको अशोरा देवीको काठ प्रयोग गरेर दोसो साँडलाई होमबलिको रूपमा चढा ।” 27 यसैले गिदेनले आफ्ना दश जना सेवकलाई लिए र परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभएँ गरे । तर दिनको समयमा त्यो काम गर्न तिनी आफ्ना पिताको धराना र नगरका मानिसहरूसँग सहै डराएका हुनाले, तिनले त्यो काम रातमा गरे । 28 बिहान जब नगरका मानिसहरू उठे, तब बाल देवताको वेदी भक्तिएको, र त्यसको छेऊमा भएको अशोरा देवीको मुर्ति काटेर ढालिएको थिए, र त्यहाँ बानाइएको वेदीमाथि त्यो दोसो साँडलाई चढाइएको थिए । 29 सहरका मानिसहरूले एक-अकर्मा यसो भने, “यो कसले गरेको हो?” जब तिनीहरूले आरुसँग कुरा गरे र जवाफको खोजे, तब तिनीहरूले भने, “योआशका छोरा गिदेनले यो कुरा गरेको हो ।” 30 अनि

सहरका मानिसहरूले योआशलाई भने, “तिग्रो छोरालाई बाहिर ल्याऊ, ताकि त्यो मारियोस्, किनभने त्यसले बाल देवताको वेदी भत्काइदिएको र त्यस छेऊको अशेरा देवीको मूर्ति ढालिदिएको छ ।” 31 आफ्नो विश्वदमा भएका सबै जनालाई योआशते भने, “के तिमीहरू बालको पक्षमा बोल्दछौ? के तिमीहरू त्यसलाई बचाउँछौ? जसले त्यसको पक्षमा बोल्छ, त्यो बिहानकै समयमा मारियोस् । बाल देवता हो भने, कसैले त्यसको वेदी भत्काइदिए त्यसले आफ्नो सुरक्षा आफै गरेस् ।” 32 त्यसकारण, त्यो दिनमा तिनीहरूले गिदेनलाई “यरूब-बाल” भने, किनभने तिनले यसो भनेका थिए, “बालले त्यसको विरुद्ध आफ्नो सुरक्षा आफै गरेस् ।” किनभने गिदेनले बालको वेदी भत्काए । 33 यत बेला सबै मिद्दानीहरू, अमालेकीहरू, र पूर्वका मानिसहरू एकसाथ भेला भए । तिनीहरूले यर्दन तरे र यिजरेलको बेसीमा छाउनी हाले । 34 तर परमप्रभुको आत्मा गिदेनमाथि आउनुभयो । गिदेनले तुरही फुके, र अबीएरेरी वंशलाई बोलाए ताकि उनीहरू तिनको पछि लाग्न सक्छन् । 35 उनले मनशेषभिर नै दूतूरूप पठाए, र उनीहरूलाई पनि तिनको पछि लाग्न बोलाइयो । तिनले आशेर, जबूलून, र नदालालीकाहाँ पनि दूतूरूप पठाए, र उनीहरू तिनलाई भेटन निस्के । 36 गिदेनले परमेश्वरलाई भने, “तपाईंले भन्नुभएँझै, तपाईंले इसाएललाई बचाउनलाई मलाई प्रयोग गर्ने इच्छा गर्नुहुन्छ भने — 37 हेर्नुहोस्, म खलामा भेडाको ऊन राख्दैछु । यस उनमा मात्र शीत पर्यो, र जमिनचाहिं पूरै सुक्खा रह्यो भने, तब तपाईंले भन्नुभएँझै इसाएललाई बचाउनलाई तपाईंले मलाई प्रयोग गर्नुहुनेछ भनी म जान्नुकू ।” 38 यस्तो भयो — भोलिपल्ट बिहानै गिदेन उठे, उनले ऊन निचोरे, र ऊनबाट शीत निचरेर एक बटुको पानी भरे । 39 त्यसपछि गिदेनले परमप्रभुलाई भने, “कृपया मसँग नरिसाउनुहोस्, म फेरि एकपल्ट बोल्नेछु । मलाई फेरि एकपल्ट ऊनको प्रयोग गरेर जाँच गर्न दिउनुहोस् । योपल्ट त्यो ऊनलाई सुक्खा छोडिनुहोस्, र त्यसको वरिपरिको जमिनमा सबैतिर शीत रहोस् ।” 40 तिनले त्यस रात जे होस भनी मारेका थिए, परमेश्वरले त्यस्तै गर्नुभयो । त्यो ऊन सुक्खा थियो, र त्यसको वरिपरिको जमिनमा चारैतिर शीत थियो ।

7 त्यसपछि यरूब-बाल, (अर्थात् गिदेन) र उनीसँग भएका सबै जना मानिसहरू बिहानै उठे, र होरोदको पानीको मूलको छेउमा तिनीहरूले छाउनी हाले । मिद्दानीहरूको छाउनीचाहिं तिनीहरूको उत्तरपटिको मोरेको पहाडनजिकको मैदानमा थियो । 2 परमप्रभुले गिदेनलाई भन्नुभयो, “मिद्दानीहरूमाथि तालाई विजय दिन मलाई चाहिएको भन्दा धेरै सेना छन्, ताकि इसाएलले मसँग यसो भनेर घमण्ड नगरोस्, ‘हाम्रो आपनै शक्तिले हामीलाई बचाएको हो ।’ 3 यसकारण अब मानिसहरूले सुन्ने गरी घोषणा गर र यसो भन, ‘जो डाराएको छ, जो थरथर भएको छ, ऊ फर्कोस् र गिलाद डाँडाबाट विदा होस् ।’” यसैले बाइस हजार मानिसहरू फर्केर गए, र दश हजार बाँकी रहे । 4 परमप्रभुले गिदेनलाई भन्नुभयो, “मनिसहरू अझै पनि ज्याए धेरै छन् । तिनीहरूलाई तल पानीमा लैजा, र त्यहाँ तेरो निस्ति तिनीहरूका सङ्ख्या म कम गरिदिनेछु । म तालाई भन्नु, ‘यो व्यक्तिचाहिं तसँग जानेछ’ भने, ऊ तसँग जानेछ । तर म तालाई बच्छु, ‘यो व्यक्तिचाहिं तसँग जानेछैन’ भने, ऊ तसँग जानेछैन ।” 5 यसैले गिदेनले मानिसहरूलाई तल पानीमा लगे, र परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “झुँडा टेकेर पानी पिउनेहरूबाट कुकुरले झौँ चाटेर पानी पिउनेहरूलाई अलग गर ।” 6 तिन सय जना मानिसहरूले चाटेर पिए । अरू बाँकी मानिसले झुँडा टेकेर पानी पिए । 7 परमप्रभुले गिदेनलाई भन्नुभयो, “यी चाटेर पानी पिएका तिन सय जना मानिसहरू लिएर तिमीहरूलाई म बचाउनेछु र मिद्दानीहरूमाथि विजय दिनेछु । अरू हेरेक मानिसलाई आपनै ठाउँमा फर्केर जान दे ।” 8 यसैले चुनिएकाहरूले आ-आफ्ना सर-समान र तुरहीहरू लिए । गिदेनले इसाएलका सबै मानिस, हेरेक मानिसलाई उसको आपनै पालामा फर्काइदिए, तर तिनले ती तिन सय जना मानिसलाई राख्ये । अब मिद्दानीका छाउनी तल

बेसीमा थियो । 9 त्यो रात परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “उठ! छाउनीलाई आक्रमण गर, किनकि म तालाई त्यसमाथि विजय दिन जाँदैछु । 10 तर तालाई तल जान डर लागेको छ भने, तेरो सेवक पूराहसँग तल छाउनीमा जा, 11 र तिनीहरूले के भन्दैछन, त्यो सुन्, र छाउनीमा आक्रमण गर्न तेरो साहस बढ्नेछ ।” यसैले गिदेन आफ्ना सेवक पूराहसँग तल छाउनीको सुरक्षाबल भएको ठाउँमा गए । 12 मिद्दानीहरू, अमालेकीहरू, र पूर्वका सबै मानिसहरू बेसीमा, सलहाका हुलझौं भेला भएर बसेका थिए । तिनीहरूका ऊँठहरू अनगिन्ती थिए, र तिनीहरूको सङ्ख्या समुद्र किनारका बालुवाका कणहरूभन्दा पनि धेरै थिए । 13 जब गिदेन त्यहाँ पुगे, एक जना मानिसले आफ्नो साथीलाई सपनाको बोरमा भन्दै थियो । त्यस मानिसले भयो, “हेर, मैले एउटा सपना देखे, र जौको एउटा रोटी मिद्दानीको छाउनीभित्र गुड्डै आयो । त्यो पालमा आयो, र त्यसलाई जोडले हिक्यायो र त्यसलाई उल्टो गरी पल्टाइदियो, यसैले त्यो ढल्यो ।” 14 अर्को मानिसले भयो, “यो त इसाएली गिदेनको (योआशका छोराको) तरवारबाहेक अरू केही होइन । परमेश्वरले तिनलाई मिद्दानी र तिनीहरूका सबै सेनामाथि विजय दिनुभएको छ ।” 15 जब गिदेनले त्यस सपना भनेको र त्यसको अर्थ लागाइएको सुने, तब तिनले धोयो परेर दण्डवत् गे । तिनी इसाएलको छाउनीमा फर्केर गए र भने, “उठ! परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिद्दानी सेनामाथि विजय दिनुभएको छ ।” 16 ति तिन सय जना मानिसलाई तिनले तिनवटा समुहमा विभाजन गरे, र तिनले उनीहरूलाई सबै तुरहीहरू र हेरेक गाग्रोभित्र राँको हालेर खाली गाग्रोहरू दिए । 17 तिनले उनीहरूलाई भने, “मलाई हेर, र म जे गर्नु त्यही गर्नु । हेर! जब म छाउनीको छेउमा पुग्छु, तब म जे गर्नु तिमीहरूले त्यही गर्नु । 18 जब म तुरही फुक्कु, मसँग भएका सबै जनाल, तब छाउनीको हेरेक कुनाबाट तिमीहरूका तुरहीहरू पनि फुक्कू र यसो भनेर कराउन ‘परमप्रभुको निस्ति र गिदेनको निस्ति’! 19 यसैले गिदेन र तिनीसंग भएका एक सय जना मानिस राती दश बजेतिर छाउनीको छेउमा गए । मिद्दानीहरूले रक्षकको हेरेफेर गर्दै थिए, तिनीहरूले तुरहीहरू फुकेर र आफ्ना हातहरूमा भएका गाग्रोहरू फुटाए । 20 तिनै दलले तुरहीहरू फुकेर र गाग्रोहरू फुटाए । तिनीहरूले राँकोलाई आ-आफ्ना देक्रै हातमा लिए र तुरही फुक्कलाई दाहिने हातमा बोके । तिनीहरू कराए भने, “परमप्रभुको निस्ति र गिदेनको निस्ति तरवार ।” 21 हेरेक मानिस आफ्नो ठाउँमा छाउनीको वरिपरि खडा भए र सबै मिद्दानी सेना भागे । तिनीहरू तुलो सोरमा कराए र भागे । 22 जब तिनीहरूले तिन सय तुरही फुके, तब परमप्रभुले हेरेक मिद्दानीको तरवारलाई आ-आफ्ना साथी-लाङ्का र तिनीहरूका सबै सेनाको विरुद्धमा ठाउँमालीको सिमानासम्म भागे । 23 नपताली, आशेर, र सबै मनशेषबाट इसाएलका मानिसहरू बोलाइए, र तिनीहरू मिद्दानीहरूका पछि लागे । 24 गिदेनले यसो भन्दै एफ्राइमको सबै पहाडी देशमा दूतूरूप पठाए, “मिद्दानीहरूको विरुद्ध तल जाओ र तिनीहरूलाई रोकनको निस्ति बैथ-बरासम्म यादन नदीमाथि नियन्त्रण गर ।” यसैले एफ्राइमका सबै मानिसहरू एकसाथ भेला भए र बैथ-बरासम्म यर्दन नदीमाथि नियन्त्रण गरे । 25 तिनीहरूले दुर्द मिद्दानी राजकुमार, औरेब र जाएबलाई कब्जा गरे । तिनीहरूले औरेबलाई औरेबको चटुनामा, र जाएबलाई जाएबको दाखको कोलामा मारे । तिनीहरूले मिद्दानीहरूका पछि केदै केदै गए र तिनीहरूले यर्दनको वारि भएका गिदेनकहाँ औरेब र जाएबका टाउकाहरू लिएर आए ।

8 एफ्राइमका मानिसहरूले गिदेनलाई भने, “तपाईंले हामीलाई यो के गर्नुभयो? तपाईं मिद्दानीहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्न जानुहाँ तपाईंले हामीलाई बोलाउनुभएन ।” तब उनीहरूले तिनीसँग तुलो बहस भयो । 2 तिनले उनीहरूलाई भने, “तिनीहरूले गरेका तुलनामा मैले कै नै गरेको लु र? के अबीएजरको सबै दाखको फसलभन्दा एफ्राइमको बोटमा टिप्प छुटेका

दाख नै असल छैनन् र? 3 परमेश्वरले तिमीहरूलाई मिद्दानी शासकहरू, औरैबर र जएबमाथि विजय दिनुभएको छ! तिमीहरूका तुलनामा मैले के प्राप्त र गरेको छु र?" जब तिनले यसो भने तब तिनीप्रतिको उमीहरूको रिस मच्यो । 4 गिदेन यर्दनमा आए, र तिनी र तिनीसँग भएका तिन सय जना मानिसले त्यो तरे । तिनीहरू थाकेका थिए, तापनि तिनीहरूले खेद्ने काम गरिरहे । 5 तिनले सुक्कोतका मानिसहरूलाई भने, "कृपया मेरो पछि आएका मानिसहरूलाई केही रोटी दिनुहोसु, किनकि तिनीहरू थाकेका छन्, र माचाहि मिद्दानी राजा जेबह र सलमुन्नालाई खेद्दैछु ।" 6 तब अधिकारीहरूले भने, "के जेबह र सलमुन्ना अब तिप्रा हातमा छन् र? हामीले तिप्रो सेनालाई रोटी किन दिपुप्यो?" 7 गिदेनले भने, "परमप्रभुले हामीलाई जेबह र सलमुन्नामाथि विजय दिनुभएपछि, मरुभूमिका काँडाहरू र घोच्चे झाडीले म तिमीहरूका छाला काढ्नेछु ।" 8 त्यहाँबाट तिनी पनीएलमा गए र त्यहाँका मानिसहरूसँग पनि त्यही कुरा भने, तर पनीएलका मानिसहरूले तिनलाई सुक्कोतका मानिसहरूले छाँ बोलेर जवाफ दिए । 9 तिनले पनीएलका मानिसहरूसँग पनि बोले र यसो भने, "जब म फेरि सकुशल आउनेछु, तब म यो किल्ला भत्काइदेनेछु ।" 10 यति बेला जेबह र सलमुन्ना आपना पन्थ हजार मानिसहरूहित कक्षोरमा थिए । पूर्वका मानिसहरूका सबै सेनाहरूमा यति नै बाँकी थिए, कनभने त्यहाँ तरवार चलाउने एक लाख खिस हजार मानिसहरू मारिएका थिए । 11 नोबह र योगबहाबन्दा उता पालमा बस्नेहरूका दिंडैने बाटोमा गिदेन अगि बढे । तिनले शत्रुको सेनालाई परास्त गरे, किनकि आक्रमण हुँच भनेर तिनीहरूले सोयेका थिएनन् । 12 जेबह र सलमुन्ना भागे, र जब गिदेनले तिनीहरूलाई खेदे, तब तिनले मिद्दानका ती दुई जना राजा जेबह र सलमुन्नालाई समाते, र तिनीहरूका जम्मै सेनाहरूमा त्रास ल्याए । 13 योआशका छोरा गिदेन युद्धाट फर्केर हेसेस भन्याहड्को बाटो गए । 14 तिनले सुक्कोतका एक जना जवान मानिसलाई समाए र उसलाई सोये । त्यस जवान मानिसले सुक्कोतका सतहतर जना अधिकारी र एल्डरका नाउँ लेखियो । 15 गिदेन सुक्कोतका मानिसहरूकहाँ आए र भने "जेबह र सलमुन्नालाई हेर, जसको बारेमा तिमीहरूले मेरो खिल्ली गय्यो र यसो भन्न्यौ, 'के तिमीले जेबह र सलमुन्नालाई परास्त गरिसकेका छो र?' हामीले तिप्रा सेनालाई रोटी दिपुप्छ भने कुरा हामीलाई थाहा छैन ।" 16 गिदेनले सहरका एल्डरहरूलाई नियन्त्रणमा लिए, र तिनले सुक्कोतका मानिसहरूलाई मरुभूमिका काँडाहरू र घोच्चे झाडीले दण्ड दिए । 17 तब तिनले पनीएलको किल्ला भत्काइदिए र त्यस सहरका मानिसहरूलाई मारे । 18 तब गिदेनले जेबह र सलमुन्नालाई भने, "तिमीहरूले तबोरमा कस्ता मानिसहरूलाई मायो?" तिमीहरूले जवाफ दिए, "तिमीहरू तपाईंजस्तै थिए । तिनीहरूमध्ये हरेक व्यक्तिर राजाका छोराजस्ता देखिन्थे ।" 19 गिदेनले भने, "तिनीहरू मेरा दाजुःभाइ, मेरी आमाका छोराहरू थिए । परमप्रभु जीवित हुनुभएको हुनाले, तिमीहरूले तिनीहरूलाई जीवित राखेका भए, म तिमीहरूलाई मार्न थिँनँ ।" 20 तिनले आप्नो जेठो छोरो येतेरलाई भने, "उद् र उनीहरूलाई मार् ।" तर त्यो जवान मानिसले आप्नो तरवार झिकेन किनकि उँ डरायो, किनभने उँ अझैसम्म एउटा सानो केटो नै थियो ।" 21 त्यसपछि जेबह र सलमुन्नाले भने, "तपाईं नै उठेर हामीलाई मार्नुहोस् ।" किनभने तपाईंसँग पुरुषको बल छ ।" गिदेन उठेर जेबह र सलमुन्नालाई मारे । तिनले उनीहरूका उँटका घाँटीमा भएका चन्द्रहारका गहनाहरू पनि लगे । 22 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरूले गिदेनलाई भने, "तपाईं, तपाईंका छोरा, तपाईंका नातिले हामीमाथि राज्य गर्नु, किनभने तपाईंले हामीलाई मिद्दानीका हातबाट बचाउनुभएको छ ।" 23 गिदेनले तिनीहरूलाई भने, "म तिमीहरूमाथि राज्य गर्नेछैँ, न त मेरो छोराले राज्य गर्नेछ ।" परमप्रभुले नै तिमीहरूमाथि राज्य गर्नुहोनेछ ।" 24 गिदेनले तिनीहरूलाई भने, "म तिमीहरूसँग एउटा अनुरोध गर्न चाहन्छु: तिमीहरू हेरेकले आप्नो लुटको सामानबाट मलाई कुण्डलहरू देओ ।" (मिद्दानीहरूले सुनका कुण्डल

लगाउँथे, किनभने तिनीहरू इशमाएलीहरू थिए ।) 25 तिनीहरूले जवाफ दिए, "ती तपाईंलाई दिन हामी खुशी छौं ।" तिनीहरूले एउटा लुगा ओछाएर र हेरेक मानिसले आप्नो लुटको सामानबाट कुण्डलचाहिं त्यसमा राख्ये । 26 उनले अनुरोध गरेका सुनका कुण्डलको तौल १,७०० शेकेल सुन भयो । यी सुन ती चन्द्रहारका गहनाहरू, अरु गहनाहरू, मिद्दानी राजाहरूले लगाएका बैजनी वस्त्र, र तिनीहरूका उँटका घाँटीमा भएका सिक्रीहरूभन्दा बाहेकका थिए । 27 गिदेनले ती कुण्डलहरूबाट एउटा एपोद बनाए र आप्नो सहर ओप्रामा राख्ये, र सबै इसाएलले त्यसको पुजा गरेर वेश्याजस्तै भए । गिदेन र उनका घरमा भएकाहरूका निम्नि यो एउटा पासो हुन गयो । 28 यसरी मिद्दानीहरू इसाएलका मानिसहरूका अधिनमा रहे र तिनीहरूले आप्नो शिर फेरि कहिल्यै उठाएनन् । यसरी गिदेनको समयमा देशमा चालिस वर्षसम्म शान्ति भयो । 29 योआशका छोरा, यरूब-बाल गए र आप्नै घरमा बसे । 30 गिदेनको वंशमा सतरी छोराहरू थिए, किनकि तिनका थेरै जना पल्तीहरू थिए । 31 शकेमामा बस्ने तिनकी उपपत्नीले पनि तिनको निम्नि एउटा छोरो जन्माइन्, र गिदेनले उसको नाउँ अबीमेलेक राख्ये । 32 योआशका छोरा गिदेन थेरै वृद्ध अवस्थामा मरे र तिनलाई आप्नै बुबा योआशको विहानमा अबीएरीहरूको ओप्रामा गडियो । 33 गिदेनको मृत्यु हुनेबितिकै यस्तो भयो, इसाएलका मानिसहरू फेरि फर्केर र बाल देवताहरूको पुजा गरेर वेश्याजस्ता भए । तिनीहरूले बाल-बरीतालाई आप्नो देवता बनाए । 34 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभु आप्ना परमेश्वरलाई सम्मान गर्न सम्झेनन्, जसले तिनीहरूलाई आप्ना वरिपरि भएका सबै श्रवत्राव बचाउनुभएको थियो । 35 यरूब-बालले (अर्थात गिदेनले) इसाएलमा तिनीहरूका निम्नि गरेका सबै असल कुराहरूका खालिर तिनीहरूले गिदेनको घरानालाई गरेका आप्ना प्रतिज्ञाहरूलाई पुरा गरेनन् ।

9 यरूब-बालका छोरा अबीमेलेक आप्नी आमाका नातेदारहरूकहाँ शकेमा गए र तिनले उनीहरूलाई र आप्नी आमाको परिवारका सबै वंशलाई यसो भने, 2 "यो कुरा सोधनुहोसु ताकि शकेमाका सबै अगुवाहरूले सुन्न सक्नु, 'तपाईंहरूका निम्नि के असल हुँच, यरूब-बालका सबै सतरी जना छोराले तपाईंहरूमाथि शासन गरेको, कि एक जनाले मात्र शासन गरेको?' म तपाईंहरूकै हाड र मासु हुँ भने कुरा सम्झनुहोसु ।" 3 तिनकी आमाका नातेदारहरूले तिनको बारेमा शकेमाका अगुवाहरूसँग कुरा गरे, र तिनीहरू अबीमेलेको पछि लाग्न सहमत भए, किनकि तिनीहरूले भने, "उनी हाम्रै भाइ हुन् ।" 4 उनीहरूले तिनलाई बाल-बरीताको मन्दिरबाट चाँदीका सतरीवटा सिक्का दिए र अबीमेलेकले ती सिक्काले हुर्दुङ्गे र साहसी मानिसहरू भाडामा लिए, जो तिनको पछि लागे । 5 अबीमेलेक ओप्रामा आप्ना बुबाको घरमा गए, र तिनले एउटा दुङ्गामा आप्ना सतरी जना दाजुभाइ, यरूब-बालका छोराहरूलाई मारे । यरूब-बालका कान्छा छोरा, योताममात्र बाँकी रहे, किनभने उनी लुकेका थिए । 6 शकेम र बेथ-मिल्लोका सबै अगुवाहरू एकसाथ भेला भए, र शकेमामा रहेको ठुलो रूखको छेउको खम्बामा अबीमेलेकलाई राजा बनाए । 7 जब योतमलाई यो कुराको बारेमा सुनाइयो, तिनी गए र गिरीज्जीम डाँडाको चुचुरामा खडा भए । तिनले ठुलो सोरामा कराएप भने, "ए शकेमाका अगुवाहरू हो, मेरो कुरा सुन, ताकि परमेश्वरले तिनीहरूलाई सुन्न ।" 8 एकपल्ट रूखहरूले आप्नो निम्नि एउटा राजा अभिषेक गर्नको निम्नि निस्के । अनि तिनीहरूले रूखलाई भने, "हामीमाथि राज्य गर्नुहोसु ।" 9 तर जैतूनको रूखलाई भने, "के देवताहरू र मानवजातिलाई सम्मान दिने मेरो तेललाई त्यागेर, अरु स्खहरूमाथि राज्य गर्न म फर्केर जाँँ?" 10 ती रूखहरूले नेभाराको स्खहलाई भने, 'आउनुहोसु र हामीमाथि राज्य गर्नुहोसु ।' 11 तर नेभाराको रूखलाई भने, "के मैले मेरो गुलियोपन र मेरो असल फललाई त्यागेर अरु रूखहरूमाथि राज्य गर्न म फर्केर जाँँ?" 12 ती

रुखहरूले दाखको बोटाई भने, 'आउनुहोस् र हामीमाथि राज्य गर्नुहोस् ।' 13 दाखको बोटले तिनीहरूलाई भने, 'के देवताहरू र मानवजातिलाई खुशी तुल्याउने मेरो नयाँ दाखमर्याई त्यागेर अस रुखहरूमाथि राज्य गर्न म फर्केर जाऊँ?' 14 अनि ती सबै रुखहरूले काँडाको झाडीलाई भने, 'आउनुहोस र हामीमाथि राज्य गर्नुहोस ।' 15 त्यस काँडाको झाडीले रुखहरूलाई भन्नो, 'तिमीहरू साँच्चै नै मलाई तिमीहरूमाथि राजा अभिषेक गर्न चाहौं भने, आओ र मेरो छाहीरमुनि सुरक्षित भएर बस । होइन भने, काँडाको झाडीबाट आगो बाहिर निस्कोस र लेबनानका देवदाहरूलाई त्यसले भस्म पारोस् ।' 16 अब यसकारण, के तिनीहरूले अबीमेलेकलाई राजा बनाएर सत्यता र इमान्दारितामा काम गरेका छौं, र तिमिहरूले यरूब-बाल र उनका धरानालाई ठिक व्यवहार गरेका छौं, र उनले पाउन योग्य दण्ड तिमीहरूले उनलाई दिएका छौं भने, 17 र मेरा बुबाले तिमीहरूका निस्ति युद्ध लडेका, आफ्नो प्राणलाई जोखिममा पारेका, र मिहानीहरूका हातबाट तिमीहरूलाई बचाएका कुरालाई विचार गरेका छौं भने, 18 तर तिमीहरू त मेरा बुबालका धरानाका विरुद्धमा उठेका छौं र उनका सतरी जना छोराहरूलाई एउटे ढुङ्गामा मारेका छौं । अनि तिमीहरूले उनकी कमारीको छोरो, अबीमेलेकलाई शकेमका अगुवाहरूमाथि राजा तुल्याएका छौं, किनभने त्यो तिमीहरूको नातेदार हो । 19 तिमीहरूले यरूब-बाल र उनको धरानासँग इमान्दारिता र सत्यतामा व्यवहार गरेका भए, तिमीहरू अबीमेलेकमा खुशी रहो, र ऊ पनि तिमीहरूसँग खुशी रहोस् । 20 तर होइन भने, अबीमेलेकबाट आगो बाहिर निस्कोस, र शकेम र वेद्ध-मिल्लोका मानिसहरूलाई भस्म पारोस् । अनि शकेम र वेद्ध-मिल्लोका मानिसहरूबाट अबीमेलेकलाई भस्म पार्न आगो बाहिर आओस् ।' 21 योताम भागेर बेअरमा गए । उनी त्यहाँ बसे किनभने त्यो ठाँउ उनको दाजु अबीमेलेकबाट थैरे टाढा थियो । 22 अबीमेलेकले इसालेलामाथि तिन वर्षसम्म राज्य गरे । 23 परमेश्वरले अबीमेलेक र शकेमका अगुवाहरूबिच एउटा दुष्ट आत्मा पठाउनुभयो । शकेमका अगुवाहरूले अबीमेलेकप्रतिको विश्वासमा धोका दिए । 24 यरूब-बालका सतरी जना छोराको हत्याको बदलास्वरूप, र तिनीहरूको हत्याको निस्ति तिनीहरूका भाइ अबीमेलेक दोषी होस्, र तिनीहरूलाई मार्नको निस्ति शकेमका मानिसहरूले उनलाई सहायता गरेका हुनाले तिनीहरू दोषी होउन् भनेर परमेश्वरले यस्तो गर्नुभयो । 25 यसैले शकेमका अगुवाहरूले पहाडका चुचुराहरूमा उनलाई आक्रमण गर्न मानिसहरू कुरुवा राखे, र त्यो बाटो भएर हिंड्ने सबैलाई तिनीहरूले तुरे । यस बारेमा अबीमेलेकलाई भयिनो । 26 एबेदका छोरा गाल आफ्ना नातेदारहरूसँग आए र तिनीहरू शकेममा गए । शकेमका अगुवाहरूले तिनीमाथि भरोसा गर्थे । 27 तिनीहरू बाहिर खेतमा गए र दाखको बोटहरूबाट दाखहरू बढुने, र तिनीहरूलाई कुल्चे । आफ्ना देवताहरूका मन्दिरमा तिनीहरूले एउटा चाड मनाए, र त्यहाँ तिनीहरूले खाए र पिए, र तिनीहरूले अबीमेलेकलाई सरापे । 28 एबेदका छोरा गालले भने, 'अबीमेलेक को हो, र शकेम को हो, कि हामीले त्यसको सेवा गर्नुपर्ने?' के त्यो यरूब-बालको छोरा होइन? के जबूल त्यसको अधिकारी होइन? हामीले किन शकेमका पिता हमोरका मानिसहरूको सेवा गर्नुपर्ने? हामीले किन अबीमेलेकको सेवा गर्ने? 29 यी मानिसहरू मेरो कमाण्डमा भएदेखि म अबीमेलेकलाई हटाइदिनेथिए । मैले अबीमेलेकलाई भन्नेथिए, 'तेरो सबै सेनालाई बाहिर बोला ।' 30 जब सहरका अधिकारी जबूलले एबेदका छोरा गालले भनेका कुरा सुने, तब तिनी रिसले चूर भए । 31 तिनले धोका दिने उद्देश्यले अबीमेलेककहाँ दूतकहरू पठाए, र यसो भन्न लगाए, 'हेर्नुहोस्, एबेदका छोरा गाल र तिनका नातेदारहरू शकेममा आउँदैनन्, र तिनीहरूले सहरलाई तपाईंका विरुद्ध उचाल्दैनन् । 32 अब, तपाईं र तपाईंका सेनाहरू रातको समयमा उठनुहोस्, र मैदानमा आक्रमण गर्नलाई तयार बसनुहोस् । 33 अनि बिहान, घाम उदाउने बित्तिकै, उठनुहोस् र सहरमा आक्रमण गर्नुहोस् । जब तिनी र तिनीसँग भएका मानिसहरू तिनीहरूको विरुद्धमा बाहिर आउँछन्, तब तिनीहरूलाई के गर्नुपर्छ त्यो गर्नुहोस् ।

।" 34 यसैकारण अबीमेलेक, र उनीसँग भएका सबै मानिस रातको समयमा उठे, र शकेमलाई आक्रमण गर्नको निस्ति चार समुहमा विभाजित भई ढुकेर बसे । 35 एबेदका छोरा गाल बाहिर निस्के र सहरको ढोकामा खडा भए । अबीमेलेक र उनीसँग भएका मानिसहरू तिनीहरू तुकिरहेका ठाउँबाट बाहिर निस्के । 36 जब गालले मानिसहरूलाई देखे, उनले जबूललाई भने, 'हेर, मानिसहरू ढाँडाका चुचुराबाट तल आउँदैनन्!' जबूलले तिनलाई भने, 'तिमीले जे देखेछौं त्यो मानिसहरूजस्ता ढाँडाका छाया हुन् ।' 37 गालले फेरि बोले र यसो भने, 'हेर, मानिसहरू तल मैदानको बिचमा आइहेका छन् र एउटा समुहचाहिं जोख्ना हेर्नेको रुखको बाटो हुँदै आँदैछ ।' 38 अनि जबूलले तिनलाई भने, 'तिमाघ मण्डपूर्ण कुराहरू अब कहाँ छन्? तिमीले भन्न्यौ, अबीमेलेक को हो र हामीले किन त्यसको सेवा गर्नुपर्ने?' तिमीले तुच्छ ठानेका मानिसहरू यी नै होइनन्? अब बाहिर जाओ र तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध लड ।' 39 गाल बाहिर निस्के र तिनी शकेमका मानिसहरूका अगि-अगि गए, र तिनले अबीमेलेकसँग युद्ध लडे । 40 अबीमेलेकले तिनलाई खेदे र गाल तिनको सामुबाट भागे । सहरको ढोकामा धेरै जना घाइते भएर मेरे । 41 अबीमेलेक अस्माहामा बसे । जबूलले गाल र तिनका नातेदारहरूलाई शकेमबाट बाहिर निकाले । 42 अर्को दिन शकेमका मानिसहरू मैदानमा निस्के, र यस कुराको जानकारी अबीमेलेकलाई दिइयो । 43 तिनले आफ्ना मानिसहरू लिए, उनीहरूलाई तिन समुहमा बाँडे, र तिनीहरू मैदानमा आक्रमण गर्नलाई ढुकेर बसे । उनले हेरे र सहरबाट मानिसहरू बाहिर आइहेका देखे, र उनले आक्रमण गरे र तिनीहरूलाई मारे । 44 अबीमेलेक र उनीसँग भएका समुहहरूले अक्रमण गरेर सहरको ढोकालाई थुरिदिए । अरु दुई समुहले भन्न मैदानमा भएकाहरू सबैलाई आक्रमण गरेर र तिनीहरूलाई मारे । 45 अबीमेलेक सहरको विरुद्ध दिनभर युद्ध लडे । तिनले त्यो सहरमाथि कब्जा गरे, र त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई मारे । तिनले सहरका पर्खालहरूलाई भत्काइदिए र त्यसमाथि नुन छरिदिए । 46 शकेमका किल्लाका सबै अगुवाहरूले जब यो सुने, तब तिनीहरू लल-बरीतको मन्दिरको किल्लामा प्रवेश गरे । 47 सबै अगुवाहरू शकेमको किल्लामा भेला भएका छन् भनेर अबीमेलेकलाई बताइयो । 48 अबीमेलेक र तिनीसँग भएका सबै मानिसहरू माथि सल्लोन डाँडातर्फ गए । अबीमेलेकले एउटा बन्चरो लिएर हाँगाहरू काटे । तिनले ती आफ्ना काँधमा बोकेर र आफूसँग भएका मानिसहरूलाई आज्ञा गरे, 'मैले जे गरेको देखिरहेका छौं, छिटो-छिटो त्यसै गर ।' 49 यसैले हरेक व्यक्तिले हाँगाहरू काटे र अबीमेलेकको पछि लागे । तिनीहरूले ती किल्लाका पर्खालहरूमा अडाएर थुपारे, अनि त्यसमा आगो लगाइदिए, जसको कारणले शकेमको किल्लामा भएका सबै मानिसहरू, करीब एक हजार पुरुष र स्त्री मेरे 50 त्यसपछि अबीमेलेक तेबेसमा गए, र उनले तेबेसको विरुद्ध छाउनी हाले र त्यसलाई कब्जा गरे । 51 तर त्यस सहरमा एउटा बलियो किल्लाका थियो, अनि त्यसमा सहरका सबै पुरुष र स्त्री र सबै अगुवाहरू त्यहाँ भागेर भित्रबाट ढोका थुने । तब तिनीहरू त्यस किल्लाको टुप्पोमा गए । 52 अबीमेलेक त्यो किल्लामा आए र त्यसको विरुद्ध लडे, र त्यस किल्लालाई जलाउन भनेर तिनी त्यसको ढोकानजिक आइपुगे । 53 तर एउटी स्त्रीले अबीमेलेकको शिरमा जाँतोको माथिल्लो फक्कलेटी ढारी र त्यसले तिनको खपर फुट्यो । 54 त्यसपछि उनले आफ्नो हतियार बोक्ने जवान मानिसलाई झाउँ बोलाए र उसलाई भने, 'आफ्नो तयार झिक्रेर मलाई मार, ताकि कसैले मेरो बारेमा यस्तो नभनोस्, 'एउटी स्त्रीले त्यसलाई मारी ।' त्यसैले तिनका जवान मानिसलाई तिनलाई तरवाले ढोडिए, र तिनी मेरे । 55 जब इसालेका मानिसहरूले अबीमेलेक मरेको देखे, तिनीहरू घर फर्के । 56 यसरी परमप्रभुले अबीमेलेकले आफ्ना सतरी दाजुभाइहरूलाई मारेर आफ्ना बुबालको विरुद्ध गरेका दुष्टतालाई ताउकोमा खन्याइदिनुभयो । 57 परमेश्वरले शकेमका मानिसहरूको दुष्टतालाई तिनीहरूको ताउकोमा खन्याइदिनुभयो र तिनीहरूमाथि यरूब-बालका छोरा योतामको सराप पन्यो ।

10 अबीमेलेकपछि, एफ्राइमको पहाडी देशको शामीरमा बसोबास गर्ने इस्साखारका एक जना मानिस, दोदोका नाति पुवाका छोरा तोला

इसाएललाई छुटकारा दिनको निस्ति खडा भए । 2 तिनले तेईस वर्षसम्म इसाएलको न्याय गरे । तिनी मरे र तिनलाई शामीरमा दफन गरियो । 3 तिनी पछि गिलादी याईर आए । तिनले बाईस वर्षसम्म इसाएलको न्याय गरे । 4 तिनका तिस जना छोराहरू थिए जो तिसवटा गाथाहरूमा सबार हुन्थे र तिनीहरूका तिसवटा सहरहरू थिए, जसलाई आजको दिनसम्म हब्बात याईर भनिन्छ, जुन गिलाद देशमा पर्छ । 5 याईर मरे र उनलाई कामोनमा दफन गरियो । 6 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो त्यही गरेका कुरामाथि तिनीहरूले झाँसी थैं पैथ गरे र बाल देवताहरू र अश्वेतर देवीहरू, अरामका देवताहरू, सीदोनका देवताहरू, मोआबका देवताहरू, अम्मोनका मानिसहरूका देवताहरू र पलिश्तीहरूका देवीहरूको पुजा गरे । तिनीहरूले परमप्रभुलाई त्यागे र फेरि उहाँको आराधना गरेन् । 7 इसाएलप्रति परमप्रभु रिसले क्रोधित हुनुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई पलिश्तीहरूका हातमा र अम्मोनीहरूका हातमा बेचिदिनुभयो । 8 तिनीहरूले त्यस वर्ष इसाएलका मानिसहरूलाई यिचोमिचो गरे अत्याचार गरे, र अठार वर्षसम्म तिनीहरूले यद्दनपारि एमोरीहरूको देश अथवै गिलादमा भएका सबै इसाएलीमाथि अत्याचार गरे । 9 त्यसपछि अम्मोनीहरू यहूदाको विरुद्धमा, बेन्यामीनका विरुद्धमा, र एफ्राइमका धरानाको विरुद्ध युद्ध लड्नको निस्ति यद्दनपारि गए, ताकि इसाएल धेरै नै व्याकुल भए । 10 तब इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई यसो भनेर पुकारा गरे, “हामीले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छौं, किनभने हामीले आफ्ना परमेश्वरलाई त्यागेका छौं र बाल देवताहरूको पुजा गरेका छौं ।” 11 परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीहरूलाई मिश्रीहरू, एमोरीहरू, अम्मोनीहरू, पलिश्तीहरू, 12 र सीदोनीहरूबाट समत छुटकारा दिनेन् र? अमालेकीहरू र मिदानीहरूले तिमीहरूलाई अत्याचार गरे । तिमीहरूले मलाई पुकाच्यौ, र मैले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शक्तिबाट छुटाएँ । 13 तापनि तिमीहरूले मलाई त्याग्यो र अरु देवताहरूलाई पुज्यौ । यसकरण, मैले तिमीहरूलाई छुटकारा दिए मौकाहरू म अब निरन्तर थपिरहनेछैन । 14 जाओ र तिमीहरूले पुजा गरेका देवताहरूलाई नै पुकारा गर । तिमीहरूमाथि समस्या आइपर्द तिनीहरूले नै तिमीहरूलाई बचाउन् ।” 15 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई भने, “हामीले पाप गरेका छौं । तपाईंलाई जे असल लाग्छ त्यही हामीलाई गर्नुहोस् ।” 16 तिनीहरूले आफ्ना बिचमा भएका विदेशी देवताहरू त्यागे र परमप्रभुको आराधना गरे । तब परमप्रभुले इसाएलको दुःखलाई अरु बढी सहन सक्नुभएन । 17 अनि अम्मोनीहरू एकसाथ भेला भए र गिलादमा छाउनी हाले । इसाएलीहरू एकसाथ भेला भए र मिस्पामा आफ्नो छाउनी हाले । 18 गिलादका मानिसहरूका अगुवाहरूले एक-अर्कामा यसो भने, “अम्मोनीहरूसँग युद्ध लड्न सुरु गर्ने मानिस को हो? उनै गिलादमा बस्ने सबैका अगुवा हुनेछ ।”

11 गिलादी यिप्ता एक जना शक्तिशाली योद्धा थिए, तर तिनी एक जना

वेश्याका छोरा थिए । गिलाद तिनका पिता थिए । 2 गिलादकी पल्लीले पनि तिनका निस्ति अरु छोराहरू जन्माइन् । जब तिनकी पल्लीकी छोराहरू दुर्के, तिनीहरूले यिप्तालाई घर छोड्न बाय्य पारे र तिनलाई भने, “हाम्रो परिवारबाट तैले केही पनि पैतृक अंश पाउनेछैनस् । त अर्कै स्त्रीको छोरा होस् ।” 3 यसैले यिप्ता आफ्ना दाजुभाड्बाट भागे र तोब देशमा बसोबास गरे । हुट्टुड्गे मानिसहरू यिप्तासँग मिले र उनीहरू आए र तिनीसँगै गए । 4 केही दिनपछि, अम्मोनका मानिसहरूले इसाएलको विरुद्ध युद्ध सुरु गरे । 5 जब अम्मोनका मानिसहरूले इसाएलको विरुद्ध युद्ध गरे, तब गिलादका एल्डरहरू तोब देशबाट यिप्तालाई फर्काएर ल्याउनको निस्ति त्यहाँ गए । 6 तिनीहरूले यिप्तालाई भने, “आउनुहोस् र हाम्रो अगुवा हुनुहोस् ताकि हामी अम्मोनका

मानिसहरूसँग युद्ध लड्न सकौं ।” 7 यिप्ताले गिलादका अगुवाहरूलाई भने, “तपाईंहरूले मलाई हेला गर्नुभयो र मेरो पिताको घर छोडेर जान मलाई बाध्ये पार्नुभयो । अब तपाईंहरू समस्यामा पनुहुँदा चाहि तपाईंहरू मकहाँ किन आउनुह्न्छ?” 8 गिलादका अगुवाहरूले यिप्तालाई भने, “त्यसकारण अब हामी तपाईंहरूको फर्केका छौं । हामीसँग आउनुहोस् र अम्मोनका मानिसहरूसँग युद्ध गर्नुहोस् र तपाईंहरू नै गिलादमा बस्ने सबैका अगुवा हुनुहेछ ।” 9 यिप्ताले गिलादका अगुवाहरूलाई भने, “अम्मोनका मानिसहरूसँग युद्ध गर्नलाई तपाईंहरूले मलाई फेरि घर लानुभयो भने, र परमप्रभुले हामीलाई तिनीहरूमाथि विजय दिनुभयो भने, म तपाईंहरूका अगुवा हुनेछ ।” 10 गिलादका अगुवाहरूले यिप्तालाई भने, “हामीले जस्तो भन्छौं त्यस्तै गरेन्नै भने हाम्रा बिचमा परमप्रभु नै साक्षी हुनुह्न्छ ।” 11 यसैले यिप्ता गिलादका अगुवाहरूसँग गए, र मानिसहरूले तिनलाई आफूमाथि अगुवा र कमाण्डर बनाए । जब यिप्ता मिस्पामा परमप्रभुको सामु थिए, तब तिनले आफूले गरेका सबै प्रतिज्ञाहरू दोहोच्याए । 12 अनि यिप्ताले अम्मोनका मानिसहरूका राजाकहाँ यसो भनेर दूतहरू पठाए, “हाम्रा बिचमा के कुराले द्वन्द भएको हो? हाम्रो देश कब्जा गर्न सेनासित तपाईं किन आउनुभएको छ?” 13 अम्मोनका मानिसहरूका राजाले यिप्ताका दूतहरूलाई जबाक दिए, “किनभने जब इसाएल मिश्रदेशबाट आए, तब तिनीहरूले मेरो देशलाई अर्नोनदेखि यब्बोक हुँदै यद्दनसम्म कब्जा गरे । अब शान्तिसित ती जमिन फर्ता दिनुहोस् ।” 14 फेरि यिप्ताले अम्मोनका मानिसहरूका राजाकहाँ दूतहरू पठाए, 15 र तिनले भने, “यिप्ता यसो भन्छन्: इसाएलले मोआब देश र अम्मोनका मानिसहरूका देशलाई लिएको थिएन, 16 र तिनीहरू मिश्रदेशबाट आए, र इसाएल उजाड-स्थान हुँदै लाल समुद्रमा र कादेशमा गए । 17 जब इसाएलले यसो भनेर एदोमका राजालाई दूतहरू पठाए, “कृपया हामीलाई तपाईंको देशबाट भएर जान दिनुहोस् ।” एदोमका राजाले सुनेन् । तिनीहरूले मोआबका राजाकहाँ पनि दूतहरू पठाए, तर तिनले इन्कार गरे । यसरी इसाएलचाहिं कादेशमा नै बसे । 18 त्यसपछि तिनीहरू उजाड-स्थानबाट गए र एदोम र मोआबको देशबाट टाढा गए, र तिनीहरू मोआब देशको पूर्वी ठाडै हुँदै ढिडे र तिनीहरूले अर्नोनको अर्कोपटि छाउनी हाले । तर तिनीहरू मोआबको सिमानाभित्र गएनन्, किनकि अर्नोनचाहिं मोआबको सिमानामा थियो । 19 इसाएलले हेश्बोनमा राज्य गर्ने एमोरीहरूका राजा सीहोनकहाँ दूतहरू पठाए । इसाएलले उनलाई भने, “कृपया हामीलाई आप्नो देशमा जानलाई तपाईंको देशबाट बाटो भएर जान दिनुहोस् ।” 20 तर आफ्नो सिमानाभित्रबाट जानको निस्ति सीहोनले इसाएलमाथि विश्वास गरेन् । यसैले सीहोनले आफ्ना सबै सेना जामा गरे र उनले तिनीहरूलाई यहसामा लगे, र त्यहाँ उनले इसाएलको विरुद्ध युद्ध गरे । 21 तब इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरले सीहोन र तिनका सारा मानिसहरूलाई इसाएलको हातमा दिनुभयो र तिनीहरूले उमीहरूलाई परास्त गरे । यसैले इसाएलले एमोरीहरूको देशको सबै जमिन अधिकार गरे । 22 तिनीहरूले एमोरीहरूका सिमानाभित्र अर्नोनदेखि यब्बोकसम्म, र उजाड-स्थानदेखि यद्दनसम्म हरेक कुरामा अधीन गरे । 23 यसरी इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरले आफ्ना मानिस इसाएलको सामुबाट एमोरीहरूलाई खेद्नुभयोको हो, र के तपाईं अब उमीहरूको देशमाथि अधिकार गर्नुह्न्छ? 24 के तपाईंहरूका देवता कमोशले तपाईंहरूलाई जुन देश दिच्छन्, त्यही तपाईंहरू लिनुह्न्छ होइन र? यसैले हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले जुन देश हामीलाई दिनुभएको छ, त्यो हामी अधिकार गर्छौं । 25 के अब तपाईं मोआबका राजा, सिप्पोरका छोरा बालकभन्दा असल हुनुह्न्छ र? के तिनले इसाएलसँग बहस गर्ने आँट गरे? 26 जब इसाएल हेश्बोन र त्यसका गाउँहरू, र अर्नोनका किनारका सबै सहरहरूमा तिन सय वर्षसम्म बसोबास गर्त, तपाईंहरूले किन त्यस बेला ती फर्ता लिनुभएन? 27 मैले तपाईंहरूलाई केही गलत गरेको छैन, तर तपाईंहरूले मलाई आक्रमण गरेर मेरो खराबी गर्दै हुनुह्न्छ । न्यायकर्ता परमप्रभुले नै आज इसाएलका मानिस

र अम्मोनका मानिसहरूका बिचमा निर्णय गर्नुहुनेछ ।” 28 तर अम्मोनका मानिसहरूका राजाले यिपालाले पठाएका चैतावनीलाई इन्कार गरे । 29 तब परमप्रभुको आत्मा यिपातामाथि आउनुभयो, र तिनी गिलाद र मनश्शेबाट भएर गए, र गिलादको मिस्पावाट भएर तिनी अम्मोनका मानिसहरूकहाँ पुगे । 30 यिपालाले परमप्रभुसुँग एउटा बाकल गरे र भने, “तपाईंले मलाई अम्मोनका मानिसहरूमाथि विजय दिनुभयो भने, 31 अम्मोनका मानिसहरूबाट म शान्तमा फर्कें आर्देदा मेरा घरको ढोकाहरूबाट मलाई भेट्न जेसुकै कुरा बाहिर आए पनि त्यो परमप्रभुको हुनेछ, र त्यसलाई म होमबलिको रूपमा चढाउनेछु ।” 32 यसैले अम्मोनीहरूसँग युद्ध गर्न यिपाता तिनीहरूकहाँ गए, र परमप्रभुले उनलाई विजय दिनुभयो । 33 तिनले तिनीहरूलाई आक्रमण गरे र अरोएरदेखि मिनीतसम्म बिसवाटा सहर र हाबिल-करमीमसम्म ढुलो सङ्ख्यामा मारे । यसरी अम्मोनका मानिसहरूलाई इसाएलका मानिसहरूको अधीनमा पारे । 34 यिपाता आफ्नो घर मिस्पामा आए र त्यहाँ तिनकी छोरी तिनलाई भेट्न खेंजी बजाउँदै र नाच्दै बाहिर आइन् । यिनी तिनकी एक मात्र छोरी थिन्दू, र यिनीबाहेक तिनको अरु छोरा वा छोरी थिएन । 35 तिनले उनलाई देखेवितकै, तिनले आफ्ना लुगाहरू च्याते र भने, “ओहो, मेरी छोरी! तिमीले मलाई दुःखेले चुर पारेकी छ्यौ, र मलाई कष्ट दिने एउटा कारण तिमी भएकी छ्यौ! किनकि मैले परमप्रभुसुँग एउटा भाकल गरेको छु, र मेरो भाकलबाट म पछि हट्न सकिन्दैन् ।” 36 उनले तिनलाई भनिन्, “मेरा बुबा, तपाईंले परमप्रभुसुँग भाकल गर्नुभएको छ, तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको हरेक कुरा मलाई गर्नुहोस, किनभने परमप्रभुले तपाईंका शर्नु अम्मोनीहरूसँग बदला लिनुभएको छ ।” 37 उनले आफ्नो बुबालाई भनिन्, “मेरो निम्नियो प्रतिज्ञा पुरा होस । मलाई दुर्द महिनाको लागी मात्र छोडिनुहोस्, ताकि म र मेरा सहेलीहरू तल पहाडहरूमा जान र आफ्नो कुमारी अवस्थाको मृत्युको निम्नियो शोकपाँड ।” 38 तिनले भने, “जाऊ ।” तिनले उनलाई दुर्द महिनाको निम्नियो पठाइदिए । उनी र उनका सहेलीहरू तिनीसँग बिदा भए, र तिनीहरूले उनको कुमारी अवस्थाको मृत्युको निम्नियो पहाडहरूमा शोक गरे । 39 दुर्द महिनाको अन्यथा उनी आफ्ना बुबाकहाँ फर्किन्, र आफूले गरेको भाकलअनुसार तिनले उनलाई गरे । यति बेलासम्म उनले कुनै मानिससिंह सहवास गरेकी थिइनन्, र इसाएलमा एउटा यस्तो प्रचलन बन्यो, 40 कि हरेक वर्ष इसाएलका छोरीहरूले चार दिनसम्म गिलादी यिपाकी छोरीको कथालाई दोहोच्याउने गर्थे ।

12 एफ्राइमका मानिसहरूका निम्नियो एउटा बोलावट आयो । तिनीहरू सापोनको बाटो गए र यिपालाई भने, “अम्मोनका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न तिमी किन गयो र तिमीसँगै जान हामीलाई तिमीले किन बोलाएनौ? हामी तिग्रो घरलाई तिमीसँगै जेलाइदिरेछौं ।” 2 यिपालाले तिनीहरूलाई भने, “म र मेरा मानिसहरू अम्मोनका मानिसहरूसँग ढुलो झागडामा थियो । जब मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, तिमीहरूले मलाई तिनीहरूबाट बचाएनौ ।” 3 तिमीहरूले मलाई बचाउन नआएको जब मैले देखें, तब मैले आफ्नो प्राणलाई आपनै हातमा राखें र अम्मोनका मानिसहरूका विरुद्धमा गएँ, र परमप्रभुले मलाई विजय दिनुभयो । तिमीहरू आज मेरो विरुद्धमा युद्ध लड्न किन आएका छौ? 4 यिपालाले गिलादका सबै मानिसहरूलाई भेला गराए र एफ्राइमको विरुद्ध युद्ध लडे । गिलादका मानिसहरूले एफ्राइमका मानिसहरूलाई आक्रमण गरे किनभने तिनीहरूले यसो भने, “तिमीहरू, गिलादीहरू एफ्राइम— एफ्राइम र मनश्शेबाट भागेर गएकाहरू हो ।” 5 गिलादीहरूले एफ्राइमतर्फ जाने यर्दनका जँधारहरू कब्जा गरे । जब एफ्राइमका बाँचकाहरूले यसो भने, “मलाई नदीपारि जान दिनुहोस्,” गिलादका मानिसहरूले त्यसलाई यस्तो भन्ये, “के तै एफ्राइमी होस्?” त्यसते “होइन्” भन्यो भने, 6 अनि तिनीहरूले त्यसलाई भन्ये, “शिव्वोलेते भन्,” र उसले “सिव्वोलेते” भन्यो भने (किनकि उसले त्यो शब्द सही उच्चारण गर्न सक्दैनयिथो), तब गिलादीहरूले त्यसलाई

समाउँथे र उसलाई यर्दनको जँधारहरूमा मार्थे । त्यस बेला एफ्राइमका बयालिस हजार जना मारिए । 7 यिपालाले इसाएलका न्यायकर्ता भएर छ वर्षसम्म सेवा गरे । तब गिलादी यिपाता मरे र गिलादका सहरहरूमध्ये एउटा सहरमा दफन गरियो । 8 तिनीपछि, बेथलेहेमका इब्बानले इसाएलमा न्यायकर्ताका रूपमा सेवा गरे । 9 तिनका तिस जाना छोरा थिए । तिनले आफ्ना तिस जाना छोरीहरूका विवाह गरिएदि, र आफ्ना छोराहरूका निम्नियो बाहिरबाट असु मानिसहरूका तिस जान छोरीहरू ल्याए । उनले सात वर्षसम्म इसाएलको न्याय गरे । 10 इब्बान मरे र तिनलाई बेथलेहेममा दफन गरियो । 11 तिनीपछि जबूलूनी एलोनले इसाएलमा न्यायकर्ताका रूपमा सेवा गरे । उनले दश वर्षसम्म इसाएलको न्याय गरे । 12 जबूलूनी एलोन मरे र उनलाई जबूलून देशको अय्यालोनमा दफन गरियो । 13 तिनीपछि, पिरातोनी हिल्लेलका छोरा अब्दोनले इसाएलमा न्यायकर्ताका रूपमा सेवा गरे । 14 उनका चालिस छोरा र तिस नातिहरू थिए । तिनीहरू सत्तरीवटा गधारहरूमा सवार हुथे, र तिनले इसाएलमा आठ वर्षसम्म न्याय गरे । 15 पिरातोनी हिल्लेलका छोरा अब्दोन मरे र तिनलाई अमालेकीहरूको पहाडी देशमा एफ्राइमको पिरातोन इलाकामा दफन गरियो ।

13 इसाएलका मानिसहरूले फेरि परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरा खराब थियो त्यही गरे, र उहाँले तिनीहरूलाई पलिश्तीहरूका हातमा चालिस वर्षसम्म सुन्पनुभयो । 2 त्यहाँ सोराबाट आएका दानको वंशका एक जना मानिस थिए, तिनको नाउँ मानोह थियो । तिनकी पनी गर्भती हुन सकेकी थिइन्नार र यसैले तिनले जन्म दिएकी थिइन्नन् । 3 परमप्रभुका एउटा दूती ती स्त्रीकहाँ देखा परे र तिनलाई भने, “तिमी गर्भती हुन सकेकी छैनो, र तिमीले जन्म दिएकी छैनो, र तर तिमी गर्भती हुनेछौं र तिमीले एउटा छोरो जमाउनेछौं ।” 4 अब दाखमद्य वा कडा पेय नपिउन होसियार होइ, र कुनै अशुद्ध कुरा नखाउ । 5 हेर, तिमी गर्भती हुनेछौं र एउटा छोरो जमाउनेछौं । उसको कपालमा छुरा लाग्नेछैन, किनकि त्यो बालक गर्भदेखि नै परमेश्वरको निम्नियो नाजिरी हुनेछ, र उसले इसाएलाई पलिश्तीहरूका हातबाट छुटकारा दिन सुरु गर्नेछ ।” 6 तब ती स्त्री आइन् र आफ्नो पतिलाई भनिन्, “परमप्रभुका एक जना मानिस मकहाँ आउनुभयो, र उहाँको मुहार परमेश्वरका दूतका झौं थेरै डरलाग्दो थियो । उहाँ कहाँबाट आउनुभएको हो भनेर मैले साथिनै, र उहाँले मलाई आफ्नो नाउँ भन्नुभएन । 7 उहाँले मलाई भन्नुभयो, हेर, तिमी गर्भती हुनेछौं, र तिमीले एउटा छोरो जमाउनेछौं । यसैले दाखमद्य वा कडा पेय नपिउन, र व्यवस्थाले अशुद्ध भनेर घोषणा गरेको कुनै कुरा नखाउ, किनभने त्यो बालक तिप्रो गर्भदेखि उसको मृत्युको दिनसम्म नै परमप्रभुको निम्नियो नाजिरी हुनेछ ।” 8 त्यसपछि मानोहले परमप्रभुसुँग प्रार्थना गरे र यसो भने, “हे, परमप्रभु, तपाईंले पठाउनुभएका परमेश्वरका मानिसलाई फेरि हामीकहाँ पठाइदिनुहोस् ताकि अब छिटै जन्मने बालकलाई हामीले के गर्नुपर्छ भनेर उहाँले हामीलाई सिकाउन सकून ।” 9 परमेश्वरले मानोहको पुकार सुन्नुभयो, र परमेश्वरका दूत फेरि ती स्त्रीकहाँ तिनी मैदानमा बिसिरहाँदा देखा परे । तर मानोह तिनका पति तिनीसँग थिइन्नन् । 10 यसैले ती स्त्री दौडेर गईन् र आफ्ना पतिलाई बताइन्, “हर्नुहोस, ती मानिस, जो मकहाँ हिजो आउनुभएको थियो उहाँ फेरि मकहाँ देखापर्नुभएको छा!” 11 मानोह उठे र आफ्नी पत्नीको पछिपछि गए । जब तिनी ती मानिसकहाँ आए, तिनले भने, “के मेरी पत्नीसँग बोल्ने मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ?” ती मानिसले भने, “हो, मै हुँ ।” 12 यसैले मानोहले भने, “तपाईंका वचन पुरा होउन् । त्यो बालकको निम्नियो नियमहरू के हुनेछन्, र उसको काम के हुनेछ?” 13 परमप्रभुका दूतले मानोहलाई भने, “भैले तिनलाई भनेका हरेक कुरा तिनले ध्यानपूर्वक गर्नुपर्छ ।” 14 दाखको बोटबाट आउने केही पनि तिनले खानुहुन्दैन, र तिनले दाखमद्य वा कडा पेय पिउन वा कुनै अशुद्ध कुरा खान नीदून । मैले तिनलाई गर्नु भनी आज्ञा गरेका सबै कुरा तिनले पालना गर्नुपर्छ ।” 15

मानोहले परमप्रभुका दूतलाई भने, “कृपया केही समय बस्नुहोस्, र तपाईंको निमित्त एउटा पाठो तयार गर्न हामीलाई समय मिल्नेछ ।” 16 परमप्रभुका दूतले मानोहलाई भने, “म बसें भने पनि म तिग्रो भोजन खानेछैन । तर तिमी होम्बति तयार गर्दै भने, त्यो परमप्रभुलाई चढाउनु ।” (उनी परमप्रभुका दूत थिए भनेर मानोहलाई थाथा थिएन ।) 17 मानोहले परमप्रभुका दूतलाई भने, “तपाईंको नाउँ के हो, ताकि तपाईंको वचन पुरा हुँदा हामी तपाईंलाई समान गर्न सकाई ।” 18 परमप्रभुका दूतले उनलाई भने, “तिमी किन मेरो नाउँ सोध्छै? त्यो आश्चर्यपूर्ण छ ।” 19 यसैले मानोहले अन्नबलिसित एउटा पाठो लिए र ती परमप्रभुलाई एउटा चट्टानमा चढाए । मानोहले र तिनकी पत्तीले हेरिरहँदा उहाँले केही आश्चर्य काम गर्नुभयो । 20 जब वेदीबाट आगो माथि आकाशतर्फ गयो, तब परमप्रभुका दूत वेदीको आगोमा माथि गए । मानोहले र तिनकी पत्तीले यो देखे र आफ्नो मुहार भुङ्गा घोप्टो पारे । 21 परमप्रभुका दूत मानोहलाई वा उनकी पत्तीकहाँ फेरि देखा परेनन् । तब मानोहलाई तिनी परमप्रभुका दूत रहेछन् भनेर थाथा भयो । 22 मानोहले आफ्नी पत्तीलाई भने, “हामी निश्चय नै मर्देछौं, किनभने हामीले परमेश्वरलाई देखाएका छौं ।” 23 तर तिनकी पत्तीले तिनलाई भनिन्, “परमप्रभुले हामीलाई मार्नै इच्छा गर्नुभएको भए, उहाँले हामीले अर्पण गरेका होम्बति र अन्नबलि ग्रहण गर्नुहुन्थयो । उहाँले हामीलाई यी सबै कुराहू देखाउनुन्थयो, न त उहाँले यो समय हामीलाई यी कुराहू भन्नुहुय्यो ।” 24 पछि ती स्त्रीले एउटा छोरो जन्माइन्, र तिनको नाउँ शिमशोन राखिन् । त्यो बालक बढौदै गयो र परमप्रभुले उसलाई आशिष दिनुभयो । 25 परमप्रभुको आत्माले तिनलाई सोरा र एश्तोलको बिच महनेह-दानमा उत्तेजित पार्न सुरु गर्नुभयो ।

14 शिमशोन तल तिन्मामा गए, र त्यहाँ पलिश्तीहरूका छोरीहरूमध्ये एक जना स्त्रीलाई तिनले देखे । 2 जब तिनी फर्के, तब तिनले आफ्ना बुबा र आमालाई भने, “मैले तिन्मामा पलिश्तीहरूका छोरीहरूमध्ये एक जना स्त्रीलाई देखें । तिनलाई मेरो पत्ती हुनलाई ल्याइदिनुहोस् ।” 3 तिनका बुबा र आमाले तिनलाई भने, “के तिग्रा नातेदारहरूका छोरीहरू वा हाम्रा मानिसहरूका माझ्मा कोहो स्त्री छैन र? के तिमी खतना नभएका पलिश्तीहरूबाट आफ्नो निमित्त पत्ती लिन जाईदैछौ? ” शिमशोनले आफ्ना बुबालाई भने, “तिनलाई मेरो निमित्त ल्याइदिनुहोस्, किनकि म जब तिनलाई हेर्दै, मलाई खुरी लाग्छ ।” 4 तर तिनका बुबा र आमालाई यो कुरा परमप्रभुबाट आएको हो भने कुरा थाहा थिएन, किनकि उहाँले पलिश्तीहरूसँग झगडा ल्याउने योजना गर्नुभएको थियो (किनकि त्यो समयमा पलिश्तीहरूले इसाएलमाथि शासन गरिरहको थियो) । 5 तब शिमशोन आफ्ना बुबा र आमासँग तल तिन्मामा गए, र तिनीहरू तिन्माको दाखबारीमा गए । अनि हेर, त्यहाँ जवान सिंहरूमध्ये एउटा माथि आयो र तिनीमाथि गर्जन थाल्यो । 6 परमप्रभुका आत्मा अचानक तिनीमाथि आउनुभयो, र तिनले एउटा सानो पाठेलाई झाँ तुरन्तै त्यो सिंहलाई च्यातिदिए, र तिनको हातमा तिनीसित कुनै कुरा पनि थिएन । तर आफूले जे गरेका थिए, त्यो तिनले आफ्ना बुबा वा आमालाई भनेनन् । 7 तिनी गए र त्यो स्त्रीसँग कुरा गरे, र जब शिमशोनले उनलाई हेरे, तब उनले तिनलाई खुरी पारिन् । 8 केही दिनपछि जब तिनी उनलाई विवाह गर्न भनेर फर्के, तब त्यो सिंहको सिनुहरूलाई तिनी त्यतातिर गए । अनि हेर, तिनले छाडेका त्यो सिंहको सिनुहरा मोरीको झाँण्ड र मह थियो । 9 तिनले आफ्ना हातमा मह लिए र तिनी जाँदा खाँदै गए । जब तिनी आफ्ना बुबा र आमाकहाँ आए, तिनले अलिकति मह तिनीहरूलाई पनि दिए, र तिनीहरूले खाए । तर तिनले त्यो मह सिंहको सिनुबाट लिएका थिए भने कुरा तिनले भनेनन् । 10 शिमशोनका बुबा तल त्यो स्त्री भएको ठाउँमा गए, र शिमशोनले त्यहाँ एउटा भोज दिए, किनकि त्यो दुलहाले गर्नपर्ने प्रचलन थियो । 11 स्त्रीका नातेदारहरूले तिनलाई देखेबितौक, तिनीहरूले आफ्ना तिस जना साथी तिरीसँग बस्नलाई ल्याए । 12 शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूलाई एउटा अड्को

थाप्छु । तिमीहरूमध्ये कसैले भोजको सात दिनभित्रमा अड्को फुकाएर त्यसको उत्तर मलाई भन्न सक्यौ भने, म तिमीहरूलाई तिसवटा सुतीका लबेदा र तिस थान लुगाहरू दिनेछु । 13 तर तिमीहरूले मलाई तिसवटा सुतीका लबेदा र तिस थान लुगाहरू दिनुपर्नेछ ।” तिनीहरूले उनलाई भने, “हामीलाई तिग्रो अड्को भन, ताकि हामी त्यो सनाँै ।” 14 तिनले उत्तीहरूलाई भने, “खानेबाट केही खाने कुरो निस्क्यो, बलियोबाट केही गुलियो कुरो निस्क्यो ।” तर तिनका पाहुनाहरूले तिन दिनमा त्यसको उत्तर पाउन सकेनन् । 15 चौथो दिनमा तिनीहरूले शिमशोनकी पत्तीलाई भने, “तिग्रो पतिलाई छल गर ताकि तिनले हामीलाई त्यो अड्कोको उत्तर बताउन, नत्रात हामी तिमी र तिग्रो बुबाको घरलाई आगो लगाइदिनेछौं । के हामीलाई गरिब बनाउनलाई तिमीले हामीलाई यहाँ बोलाएकी हो?” 16 शिमशोनकी पत्ती तिनको सामु रून थालिन् । उनले भनिन्, “तपाईंले मलाई धूणा मार गर्नुहुन्छ! तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ । तपाईंले मेरा केही मानिसलाई अड्को थाप्नुभएको छ, तर तपाईंले मलाई उत्तर भन्नुभएको छैन ।” शिमशोनले त्यसलाई भने, “यता हेर, मैले मेरो बुबा वा आमालाई त भनेको छैन, त के म तिमीलाई भनूँ? ” 17 भोजको साताँ दिनसम्म त्यो रोई । साताँ दिनमा तिनले उनलाई उत्तर भनिदिई किनभने उनले तिनलाई धेरै दबाव दिन् । उनले आफ्ना नातेदारहरूलाई उत्तर भनिदिई । 18 साताँ दिनमा सूर्य अस्त्रातनअगि सहरका मानिसले तिनलाई भने, “महभन्दा गुलियो के हुच्छ र? सिंहभन्दा बलियो के हुच्छ र? ” शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले मेरो कोरेलीलाई नजोतेका भए, तिमीहरूले मेरो अड्कोको उत्तर पाउनेथिएनौ? ” 19 तब परमप्रभुको आत्मा अचानक शक्तिको साथमा शिमशोनमाथि आउनुभयो । शिमशोन तल अश्कलोनमा गए र तिनीहरूका तिस जना मानिसहरूलाई मारे । तिनले तिनीहरूका लुटका सामान लिए, र त्यो अड्को फुकाउने मानिसहरूलाई तिनीहरूका लुगाहरू दिए । रिसले चूर भएर तिनी आफ्ना बुबाका घरमा गए । 20 शिमशोनको साथमा बसेको मित्रलाई तिनको पत्ती दिएर पठाइयो ।

15 केही दिनपछि, गहुँ कट्टीनीको समयमा, शिमशोनले एउटा पाठो लिए र आफ्नी पत्तीलाई भेटन गए । तिनले मनमनै भने, “म मेरी पत्तीको कोठामा जानेछु ।” तर उनका बुबाले तिनलाई भित्र जान दिएन । 2 उनका बुबाले भने, “तपाईंले उनलाई धूणा गर्नुहुन्छ भनी मैले सोचेको थिएँ, यसैले मैले त्यसलाई तपाईंको साथमा बसेको मित्रलाई दिएँ । उनकी कान्छी बहिनी उत्तीन्दा सुन्दरी छिन् । तिनेलाई लैजानुहोस् ।” 3 शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “यसपल्ट मैले पलिश्तीहरूलाई चोट दिंदा म निर्दोष हुनेछु ।” 4 शिमशोन गए र तिन सयहरू स्यालहरू समाते र होकेलाई दुई-दुईचटा गरेर पुच्छर-पुच्छर बाँधिदिए । तब तिनले राँको लिएर होके जोडीको पुच्छरको बिचमा राखे । 5 जब तिनले राँकाहरूमा आगो सल्काए, तब तिनले स्यालहरूलाई पलिश्तीहरूका पाकिरहेका अन्मा छोडिदिए, र तिनीहरूले जम्मा गरेर राखिएका अन्न र खेतमा पाकेका अन्न दुवैमा, दाखवारीहरू र जैतूका बर्गेचाहरूलाई डढाए । 6 पलिश्तीहरूले सोधे, “यो कसले गच्यो?” तिनीहरूलाई भनियो, “तिन्मामा बसोबास गर्नेका ज्वाँ शिमशोनले यो गरेका हुन् किनभने तिन्माको मानिसहरूले शिमशोनकी पत्तीलाई लिए र तिनको साथमा बसेको मित्रलाई दिए ।” त्यसपछि पलिश्तीहरू गएर त्यस स्त्री र त्यसका बुबालाई जलाइदिए । 7 शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूको व्यवहार यस्तै हो भने, म तिमीहरूका विरुद्ध बदला लिनेछु, र त्यसो गरेपछि मात्र म रोकिनेछु ।” 8 तब तिनले उत्तीहरूलाई कम्मर र जाँधबाट दुक्रा-टुक्रा गरी काटे र थैरेको हत्या गरे । त्यसपछि उनी तल गए र एतामको चट्टानको गुफामा बसे । 9 त्यसपछि पलिश्तीहरू माथि आए र तिनीहरूले यहूदामा युद्धको निमित्त तयारी गरे र लहीमा आफ्ना सेनालाई तयार राखे । 10 तब यहूदाका मानिसहरूले भने, “तिमीहरू किन हामीलाई आक्रमण गर्न आएका

छै?” तिनीहरूले भने, “शिमशोनलाई समातौं र त्यसले हामीलाई जे गरेको छ त्यसलाई त्यस्तै गरी भनेर हामी आक्रमण गर्दैछौं।” 11 तब यहूदाका तिन हजार मानिसहरू एतामको चटानको गुफामा गए, र तिनीहरूले शिमशोनलाई भने, “के तिमीलाई थाहा छ, कि पलिश्तीहरू हाम्रा शासकहाउ हनू? यो तिमीले हामीलाई के गरेका छौ?” शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “तिनीहरूले मलाई जस्तो गरे, अनि मैले पनि तिनीहरूलाई त्यस्तै गरे।” 12 तिनीहरूले शिमशोनलाई भने, “तिमीलाई बाँधिर पलिश्तीहरूका हातमा दिनको निम्नित हामी यहाँ तल आएका छौं।” शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “मसँग यो शथप खाओ कि तिमीलाई आफैसे मलाई मार्नेछैनौं।” 13 तिनीहरूले तिनलाई भने, “हामी तिमीलाई केवल डोरीले बाँधेछौं र तिमीलाई तिनीहरूकहाँ सुम्पिनेछौं। हामी यो प्रतिज्ञा गर्छौं, कि हामी तिमीलाई मार्नेछैनौं।” यसैले तिनीहरूले तिनलाई दुर्विवाट नयाँ डोरीले बाँधे र त्यस चटानबाट माथि ल्याए। 14 जब तिनी लहीमा आए, पलिश्तीहरूले तिनलाई भेटेवितिकै तुलु सोरमा कराउँदै आए। अनि परमप्रभका आत्मा शक्तिको साथमा उनीभाथि आउनुभयो। तिनका पाखुराका डोरीहरू डढेका सनपाट्टै भए, र तिनीहरू तिनका हातबाट झारे। 15 शिमशोनले एउटा गधाको आलो बड्गारो भेट्टाए, र तिनले त्यो उठाए र त्यसैले एक हजार जना मानिसलाई मारे। 16 शिमशोनले भने, “एउटा गधाको बड्गारोले रासमाथि रास पारे।” एउटा गधाको बड्गारोले मैले एक हजार जना मानिसलाई मारें। 17 जब शिमशोनले बोलिसके, तब तिनले त्यो बड्गारोलाई फालिदिए, र तिनले त्यस ठाउँलाई रामत-लही नाउँ राख्ये। 18 शिमशोन थेरै तिखाएर परमप्रभुलाई पुकारा गरे र भने, “तपाईंले आफ्नो दासलाई यो महान् विजय दिनुभएको छ। तर के अब म तिखाले मर्म, अनि खतना नभएका मानिसहरूका हातमा पर्नेछु?” 19 परमेश्वरले लहीमा भएको खाल्डोलाई चिरिदिनभयो र त्यहाँबाट पानी निस्कियो। जब तिनले पानी पिए, तब तिनको शक्ति फकियो र तिनी ताजा भए। यसैले तिनले त्यस ठाउँको नाउँ एन-हक्ककोरे राख्ये, र आजको दिनसम्मै त्यो लहीमा छ। 20 शिमशोनले पलिश्तीहरूको समयमा इसाएलमा बिस वर्ष न्याय गरे।

16 शिमशोन गाजामा गए र त्यहाँ एउटी वेश्यालाई देखे, र तिनी त्यससँग ओछायनामा गए। 2 गाजाका मानिसहरूले यस्तो भनियो, “शिमशोन यहाँ आएको छ।” गाजाका मानिसहरूले त्यस ठाउँलाई धेरे र गुप्तमा तिनीहरूले सारा रात सहरको ढोकामा कुरे। तिनीहरू रातभर शान्त बसे। तिनीहरूले यसो भनेका थिए, “दिनको उज्ज्यालो नभएसम्म हामी कुरैं, र त्यसपछि उसलाई हामी मारों।” 3 शिमशोन मध्यरातसम्म ओच्चानमा पल्ले। मध्यरातमा तिनी उठे र तिनले सहरको ढोका र त्यसका दुर्विवाट खम्बालाई समाते। तिनले बारसहित ती जमिनबाट उखेले, र ती आफ्ना काँधमा राख्ये, र हेब्रोनको सामुन्ने डाँडाको चुचुरासम्म बोकेर लगे। 4 यसपछि, शिमशोन सोरेकको बेसीमा बस्ने गर्ने एक जना स्त्रीसँग प्रेसमा परे। त्यसको नाउँ दरीला यियो। 5 पलिश्तीहरूका शासकहरू त्यस स्त्रीकहाँ आए, र भने, “शिमशोनलाई छल गरेर त्यसको त्यो ठुलो बल केमा रहेको छ, र कसरी हामी त्यसको शक्तिलाई हामी हराउन सक्छौं भन्ने कुरा थाहा गर, ताकि हामीले त्यसलाई बाँधेर त्यसलाई लज्जीत पार्न सक्छौं। यो काम गर, र हामी हरेकले तिमीलाई चाँटीका १,१०० सिक्का दिनेछौं।” 6 तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन, “कृपया मलाई बताउनुहोस्, कि तपाईं कसरी यस्तो बलियो हुनुहुन्छ, र तपाईंलाई नियन्त्रण गर्नको निम्नित तपाईंलाई कसरी बाँध सकिन्छ?” 7 शिमशोनले त्यसलाई भने, “तिनीहरूले मलाई नयाँ सातवटा नसुकेका धनुका ताँदाले बाँधे भने, म कमजोर हुनेछु र अरु साथारण मानिसझौं हुनेछु।” 8 तब पलिश्तीहरूका शासकहरूले नयाँ सातवटा नसुकेका धनुका ताँदा ल्याएर दलीलालाई दिए, र त्यसले शोमशोनलाई ती ताँदाले बाँधी। 9 त्यस स्त्रीको भित्री कोठामा त्यसले गुप्तमा मानिसहरू लुकाएकी थिए। त्यसले तिनलाई भनी, “शिमशोन!

पलिश्तीहरू तपाईंमाथि आइलाग्दै छन्!” तर तिनले ती धनुका ताँदालाई आगोमा परेका सनपाटका धागाहरूझौं छिनाइदिए। यसैले तिनको शक्तिको रहस्य खोलिएन। 10 त्यसपछि दलीलाले शिमशोनलाई भनी, “तपाईंले मलाई धोका दिनुभएको छ र मलाई झुटो बोल्नुभएको छ। कृपया, मलाई बताउनुहोस् तपाईंलाई कसरी नियन्त्रण गर्न सकिन्छ।” 11 तिनले त्यसलाई भने, “कहिल्यै कामको निम्नित प्रयोग नभएका नयाँ डोरीले तिनीहरूले मलाई बाँधे भने म कमजोर हुनेछु र साथारण मानिसझौं हुनेछु।” 12 यसैले दलीलाले नयाँ डोरीहरू लिएर तिनलाई त्यसले बाँधी, र भनी, “शिमशोन! पलिश्तीहरू तपाईंमाथि आइलाग्दै छन्!” मानिसहरू भित्री कोठामा कुरिरहेका थिए। तर शिमशोनले आफ्ना पाखुराका डोरीहरूलाई धागो छिनाइदिए। 13 दलीलाले शिमशोनलाई भनी, “अहिलेसम्म त तपाईंले मलाई धोका दिनुभएको छ र मसँग झुटो बोल्नुभएको छ। तपाईंलाई कसरी नियन्त्रणमा लिन सकिन्छ मलाई बताउनुहोस्।” शिमशोनले त्यसलाई भने, “तिमीले मेरो कपालका सातवटा लटाउलाई तानमा बुनेर कीलामा कसरे राख्यौ भने म अरु मानिसझौं हुनेछु।” 14 जब तिनी निदाए, दलीलाले उनका कपालका सातवटा लटाउनामा बुनेर कीलामा कसरे राख्यौ, अनि त्यसले उनलाई भनी, “शिमशोन! पलिश्तीहरू तपाईंमाथि आइलाग्दै छन्!” तिनी आफ्नो निद्राबाट उठे र तानसमेत कीला उखेलिदिए। 15 त्यसले उनलाई भनी, “तपाईंले मलाई कसरी ‘म तिमीलाई प्रेम गर्नु’ भन्न सक्नुहुन्छ, जब कि तपाईंले आफ्ना गोयौ कुराहरू मलाई बताउनुहन्न? तिन पटक तपाईंले मेरो उपहास गर्नुभएको छ र तपाईंसँग यस्तो महाबल कसरी आउँ भनेर भन्नुभएको छैन।” 16 हरेक दिन त्यसले तिनलाई यही कुरा गरेर दबाब दिई, र त्यसले यति दबाब दिई, कि तिनले मर्म इच्छा गरे। 17 यसैले शिमशोनले त्यसलाई हरेक कुरा भने र तिनलाई यसो भनिदिए, “मेरो शिरको कपालमा कहिल्यै पनि मैले खोरेको छैन, किनभने मेरी आमाको गम्भिरिया नै म परमेश्वरको निम्नित एक नाजिरी भएको छु। मेरो कपाल खैरियो भने, मेरो शक्ति मबाट जानेछ, र म कमजोर र सामान्य मानिसझौं हुनेछु।” 18 दलीलाले तिनले सबै सत्य कुरा बताएको देखेपछि, त्यसले यसो भनेर पलिश्तीहरूका शासकहरूलाई बोलाई, “आउनुहोस्, किनभने तिनले मलाई सबै कुरा बताएका छन्।” त्यसपछि पलिश्तीहरूका शासकहरूले आफ्ना हातमा चाँदी लिएर त्यसकहाँ गए। 19 त्यसले तिनलाई आफ्नो काखमा सुताई। तिनको शिरको सातवटा लटाउनालाई आफ्नो काखमा पार्न लागी, किनभने तिनको शक्ति हटिसकेको थियो। 20 त्यसले भनी, “शिमशोन! पलिश्तीहरू तपाईंमाथि आइलाग्दै छन्!” तिनी आफ्नो निद्राबाट उठे र भने, “म अरु बेलाई उक्केले र आफूलाई छुटाउनेछु।” तर परमप्रभुले तिनलाई छोडिसक्नुभएको छ भने तिनलाई थाहा थिएन। 21 पलिश्तीहरूले तिनलाई समाते र तिनका अँखा निकालिदिए। उनीहरूले तिनलाई गाजामा ल्याएर काँसाकाका साइलाले बाँधे। तिनी इयालखानामा जाँतो पिंध थाले। 22 तर तिनको शिरमा कपाल खौरपछि फेरि पलाउन थाल्यो। 23 पलिश्तीहरूका शासकहरू आफ्ना देवता दागोनलाई महान् बलि चढाउन र आनन्द मनाउन एकसाथ भेला भए। तिनीहरूले भने, “हाम्रा देवताले हामीहरूका शत्रु शिमशोनलाई जिते र हाम्रो हातमा सुम्पिदिए।” 24 जब मानिसहरूले तिनलाई देखे, तब तिनीहरूले आफ्ना देवताको प्रशंसा गरे, किनकि तिनीहरूले भने, “हाम्रो देशलाई नाश गर्ने, र हामीमध्ये थैरलाई मार्ने हामीहरूका शत्रुलाई हाम्रो देवताले जित हासिल गरे हाम्रो हातमा सुम्पिदिए।” 25 जब तिनीहरू उत्सव मनाउँदै थिए, तब तिनीहरूले भने, “शिमशोनलाई बोलाओ, ताकि त्यसले हामीलाई हँसाओस्।” तिनीहरूले शिमशोनलाई इयालखानालाई बाहिर झिकेरे र तिनले तिनीहरूलाई हँसाए। उनीहरूले तिनलाई खम्बालाई बिचमा खडा गरेका थिए। 26 शिमशोनका आफ्नो हात समाइरहेको केटोलाई भने, “यो मन्दिर अडाउने खम्बाहरू मलाई छुन देउ, ताकि म तिनमा अडेस लगाउन सकूँ।” 27 त्यो मन्दिर पुरुष र स्त्रीहरूले

भरिएको थियो । पलिश्तीहरूका सबै शासकहरू त्यहीं नै थिए । छतमा करिब तिन हजार पुरुष र स्त्रीहरू थिए । शिमशोनले तिनीहरूलाई मनोरन्जन दिदा हेरिरहेका थिए । 28 शिमशोनले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र भने, “परमप्रभु परमेश्वर, मेरो सम्झना गर्नुहोस्! परमेश्वर, कृपया मलाई एकपटक मात्र शक्ति दिनुहोस्, ताकि मेरा दुई आँखाको साटो मैले यी पलिश्तीहरूसँग एकै पटकमा बदला लिन सक्नूँ ।” 29 त्यस मन्दिरलाई अडाउने बिच्याका दुई खम्बालाई शिमशोनले समाए र एउटा खम्बालाई आफ्नो दाहिने हात र अर्कोलाई आफ्नो देख्रे हातले समाएर ती ठेले । 30 शिमशोनले भने, “मलाई पलिश्तीहरूसँग मर्न दिनुहोस्!” तिनले आफ्नो बल लगाएर हातहरू पसरे र त्यो मान्द्र र सबै शासकहरू र त्यहीं भएका सबै मानिसहरूमाथि खस्यो । यससी तिनी आफू मर्दा आफ्नो जीवनभरमा मरेका भन्दा धेरैलाई मारे । 31 तब तिनका दाजुभाइ र तिनका बुबाका घरानाका सबै त्यहाँ आए । तिनीहरूले तिनलाई लगे अनि तिनका बुबा मानोहोको चिहानमा सोरा र एख्लोतको बिचमा तिनलाई दफन गरे । शिमशोनले इसाएलमा बिस वर्ष न्याय गरेका थिए ।

17 एफ्राइमको पहाडी देशमा एक जना मानिस थिए, र तिनको नाउँ मीका थियो । 2 तिनले आफ्नी आमालाई भने, “तपाईंबाट लगिएका १,१०० चाँदीका सिक्का, जसको विषयमा तपाईंले साराप दिनुभएको थियो, र जुन मैले सुनेको थिएँ, हेरुहोस् । त्यो चाँदी मसँग छन् । त्यो मैले ती चोरें ।” तिनकी आमाले भनिन्, “मेरो छोरा, परमप्रभुले तिमीलाई आश्रिष्ट दिइन्!” 3 तिनले ती चाँदीका १,१०० सिक्काकहरू आफ्नी आमालाई दिए र तिनकी आमाले भनिन्, “खोपिएको र ढलौटे मूर्तिहरू बनाउनलाई मेरो छोराको निमित्त यो चाँदी म परमप्रभुमा अलग गर्नु । यसैले अब यो म तिमीलाई दिन्छु ।” 4 जब तिनले त्यो पैसा आफ्नी आमालाई दिए, तब तिनकी आमाले चाँदीका दुई सय सिक्का विर्जन्न र त्यो शिल्पकारलाई दिर्वज्जन् जसले तीवाट खोपिएको र ढलौटे मूर्तिहरू बनाए, र ती मीकाको घरमा राखियो । 5 त्यो मानिस मीकासित मूर्तिहरूको एउटा घर थियो र तिनले एउटा एपोद र घर-देवताहरू बनाए, र तिनले आफ्ना छोरामध्ये एक जनालाई पुजारी दुनको निमित्त नियुक्त गरे । 6 ती दिनहरूमा इसाएलमा कोही राजा थिएन, र हरेकले आफ्नो दृष्टिमा जे ठिक लाग्यथो त्यहीं गर्थ्यो । 7 यहूदाको बेथलेहेमका यहूदाका वशका एक जना जवान मानिस थिए जो एक जना लेवी थिए । आफ्नो जिम्मेवारी पुरा गर्न तिनी त्यहाँ बसे । 8 ती मानिसले यहूदाको बेथलेहेमलाई छोडेर गए र बस्ने एउटा ठाउँ खोजे । तिनले यात्रा गर्दै जाँदा, तिनी एफ्राइमको पहाडी देशमा भएको मीकाको घरमा आए । 9 मीकाले तिनलाई भने, “तिमी कहाँबाट आएका है?” ती मानिसले तिनलाई भने, “म यहूदाको बेथलेहेमको एउटा लेवी हुँ, र बसोबास गर्नको निमित्त ठाउँ खोज्न भनेर म यात्रा गरिरहेको छु ।” 10 मीकाले तिनलाई भने, “मसँग बस, र मेरो निमित्त बुबा र पुजारी होऊ । म तिमीलाई वर्षोको दश सिक्का चाँदी, एक जो लुगा र तिप्रो खाना दिनेछु ।” यसैले ती लेवी तिनको घरभित्र गए । 11 ती लेवी मीकासँग बस्न सन्तुष्ट भए, र ती जवान मानिस मीकाको छोरामध्ये एक जनाङ्गै भए । 12 मीकाले ती लेवीलाई पवित्र जिम्मेवारीका लागि अलग गरे, र ती जवान मानिसको पुजारी भए, र मीकाको घरमा बसे । 13 तब मीकाले भने, “अब मलाई थाहा छ, कि परमप्रभुले मेरो निमित्त असल गर्नुहोनेछ, किनभने त्यो लेवी मेरो पुजारी बनेको छ ।”

18 ती दिनहरूमा इसाएलमा कुनै राजा थिएन । दानको कुलका मानिसहरूले बसोबास गर्नको निमित्त ठाउँ खोजिरहेका थिए, किनकि त्यो दिनसम्म तिनीहरूले इसाएलका कुलहरूबाट कुनै उत्तराधिकार प्राप्त गरेका थिएनन् । 2 दानका मानिसहरूले आफ्ना सम्पुर्ण कुलबाट पाँच जना मानिसहरू, सोरा र एलोत अनुभवी युद्धहरूलाई हिँडे देशको जानकारी लिन र त्यसमाथि दृष्टि लगाउन पठाए । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “जाओ, र देशमाथि दृष्टि लगाओ ।” तिनीहरू एफ्राइमको पहाडी देशमा मीकाको घरमा

आए, र तिनीहरूले त्यो रात त्यहीं बिताए । 3 जब उनीहरू मीकाको घरको नजिके थिए, तब उनीहरूले ती जवान लेवीको बोली चिने । यसैले उनीहरू तिनलाई रोके र सोधे, “तिमीलाई यहाँ कसले ल्यायो? तिमी यस ताउँमा के गर्दैछौ? तिमी यहाँ किन छौ?” 4 तिनले उनीहरूलाई भने, “मीकाले मेरो निमित्त यसो गरेका छन्: तिनको पुजारी हुनलाई भने, “हाम्रो निमित्त परमेश्वरबाट सलाहामाग, ताकि हामीले गरिरहेको यात्रा सफल हुँच कि हुन्न भनी हामीलाई थाहा होस् ।” 6 ती पुजारीले उनीहरूलाई भने, “शान्तिमा जाओ । तिमीहरू जानुपर्ने बाटोमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई डोच्यानुहोनेछ ।” 7 त्यसपछि ती पाँच जना मानिस त्यहाँबाट गए र लेशमा आए, अनि मानिसहरू सुरक्षासाथ बसोबास गरिरहेका उनीहरूले देखे, जसरी सीदोनीहरू कुनै बाधा नभई र सुरक्षित बस्थे । तिनीहरूलाई पराजय गर्न वा त्यस देशमा कुनै प्रकारले दमन गर्न कोही पनि थिएन । तिनीहरू सीदोनीहरूबाट टाढा बस्थे र तिनीहरूको करैसैसँग लेन-देन थिएन । 8 उनीहरू सोरा र एश्तोलमा भएको आप्नो कुलकहाँ फर्के । उनीहरूका नातेदारहरूले सोधे, “तिमीहरूसँग के विवरण छ?” 9 उनीहरूले भने, “आओ, तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नै! हामीले त्यो देश देखेका छौं र त्यो थैरै असल छ । के तिमीहरू केही गर्दैनै? आक्रमण गर्न र त्यो देशमाथि अधिकार गर्न ढिला नगर । 10 जब तिमीहरूले ती मानिसहरूलाई भेट्नेछौ जसले आफैलाई सुरक्षित ठाउँन्, र त्यो सहर फराकिलो छ । परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो सहर दिनुभएको छ— एउटा ठाउँ जसमा कुनै कुराको अभाव छैन ।” 11 दानका कुलकाको छ सय मानिसहरू युद्धको निमित्त हातहतियारले सुसज्जित भएर सोरा र एश्तोलबाट निस्के । 12 तिनीहरू माथि गए र यहूदाको किर्यत-यारीमामा छाउनी हाले । यसकारण मानिसहरूले त्यस ठाउँलाई आजको दिनसम्म महोने-दान भन्छन् । त्योचाहिं किर्यत-यारीमाको परिषम्मा पार्छ । 13 तिनीहरू त्यहाँबाट एफ्राइमको पहाडी देशमा गए र मीकाको घरमा आए । 14 लेशको देशमा जानकारी प्राप्त गर्न गएका पाँच जना मानिसले आफ्ना नातेदारहरूलाई भने, “यी घरहरूमा एपोद, घर-देवताहरू, खोपिएको मूर्ति, र ढलौटे मूर्ति छन् भनी के तिमीहरूलाई थाहा छ? तिमीहरूले के गर्नेछौ अहिले नै निर्णय गर ।” 15 यसैले तिनीहरू मीकाको घर, ती जवान लेवीकहाँ आए र तिनीहरूले तिनलाई अभिवादन गरे । 16 अनि दानका छ सय जना मानिसहरू युद्धको निमित्त हात-हतियारले सुसज्जित भएर ढोकामा उभिए । 17 ती पाँच जना मानिस जसले देशको बारेमा जानकारी लिन गएका थिए, तिनीहरू त्यहाँ गए र खोपिएको मूर्ति, एपोद, घर-देवताहरू, र ढलौटे मूर्ति लिए, जति बेला पुजारीचाही युद्धको निमित्त हात-हतियारले सुसज्जित छ सय जना मानिसका साथ ढोकामा उभिए । 18 जब तिनीहरू मीकाको घरमा पसे र खोपिएको मूर्ति, एपोद, घर-देवताहरू, र ढलौटे मूर्ति लिए, पुजारीले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू यो के गरिरहेका छौ?” 19 तिनीहरूले तिनलाई भने, “चूप लागा! आफ्नो हात आफ्नो मुखमा राख र हामीसँग आऽ, र हाम्रो निमित्त पिता र पुजारी हुँऊ । के तिप्रो निमित्त एउटा मानिसको घरको पुजारी हुन्, कि इसाएलमा एउटा कुल र वंशको पुजारी हुनु कुन असल छ?” 20 ती पुजारीको हृदय हर्षित भयो । तिनले त्यो एपोद, घर-देवताहरू, र खोपिएको मूर्ति लिए, र ती मानिसहरूसँग गए । 21 यसैले तिनीहरू फक्त त्यहाँबाट गए । तिनीहरूले साना बालबालिका र गाई-वस्तु र आफ्ना धनमालहरूलाई आफ्नो अगि-अगि हिँडाए । 22 जब तिनीहरू मीकाको घरबाट अति पर पुगे, मीकाको घरनजिकका घरहरूमा बस्ने मानिसहरूलाई एकसाथ भेला गरियो, र तिनीहरूले दानका मानिसहरूलाई भेट्टाए । 23 तिनीहरूले दानका मानिसहरूमाथि कराए, र तिनीहरू फर्के र मीकालाई भने, “तिमीहरू किन एकसाथ भेला भएका छौ?” 24 तिनले भने, “मैलै बनाएका देवताहरू तिमीहरूले चो॒यै, मेरो पुजारीलाई लग्यै, र तिमीहरू जाँदैछौ । अब मसँग के बाँकी छ? तिमीहरू कसरी मलाई एकमीलाई के कुराले दुःख दिइरहेको छ? भनेर सोध्दैछौ?” 25 दानका मानिसहरूले तिनलाई भने,

“हामीलाई तिप्रो केही कुरा नसुनाउ, नत्रता हामीमध्येका कोही थेरै क्रोधित मानिसले तिमीलाई आक्रमण गर्नेछ, र तिमी र तिप्रा परिवार सबै मारिनेछन्।” 26 त्यसपछि दानका मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे । जब तिनीहरू आफ्नो निमित्त थेरै नै बलिया रहेछन् भनेर मीकाले देख्ये तब तिनी आफ्ने घर फर्किए । 27 दानका मानिसहरूले मीकाले बनाएका कुराहरू र तिनका पुजारीलाई लिए, र तिनीहरू लेशमा कुनै बाधामा नारेका र सुरक्षित मानिसहरूकहाँ आए, अनि तिनीहरूले उनीहरूलाई तरवारको धारले प्रहार गरे र सहरलाई जलाइदिए । 28 तिनीहरूलाई बचाउने त्यहाँ कोही पनि थिएन किनभने त्यो सीदोनबाट थेरै टाढा थियो, र तिनीहरूको कसैसँग पनि कुनै लेन-देन थिएन । त्यो बेथ-रहोनजिको बेसीमा थियो । दानका मानिसहरूले त्यो सहरलाई पुनर्निर्माण गरे र त्यहाँ बोसोबास गरे । 29 तिनीहरूले इसाएलका छोरामध्ये एक जना आफ्ना पुर्खा दानका नाउँमा त्यस सहरलाई दान नाउँ दिए । तर त्यस सहरको नाउँ पहिले लेश थियो । 30 दानका मानिसहरूले आफ्नो निमित्त ती खोपिएका मूर्तिहरू राखे । अनि त्यो देश कैदमा नपरेसम मोशाका नाति, गेर्शोमका छोरा जोनाथन र तिनका छोराहरू दानका कुलका निमित्त पुजारीहरू भए । 31 यसैले शीलोमा परमेश्वरको भवन भएसम्म तिनीहरूले मीकाले बनाएका खोपिएका मूर्तिहरूको पुजा गरे ।

19 ती दिनहरूमा, जब इसाएलमा कुनै राजा थिएन, त्यहाँ एक जना लेवी थिए, जो केही समय एफ्राइमको पहाडी देशको सबैभन्दा दुर्गम क्षेत्रमा बसोबास गर्थे । तिनले यहूदाको बेथलेहेमबाट आफ्नो निमित्त एउटी उपपत्नी लिए । 2 तर तिनकी उपपत्नी तिनीप्रिति अविश्वासी थिई । त्यसले उनलाई छोडी र यहूदाको बेथलेहेम भएको आफ्नो पिताको घरमा फर्की । त्यो त्यहाँ चार महिनासम्म बसी । 3 त्यसपछि त्यसका पति उठे र त्यसलाई फकाएर फिर्ता ल्याउनलाई त्यसकाहाँ गए । तिनीसँग उनका सेवक, र एक जोडी गधा थिए । त्यसले तिनलाई आफ्नो बुबाको घरभित्र लागी । त्यस स्त्रीका बुबाले तिनलाई देखेर उनी खुशी भए । 4 तिनका ससुरा, त्यस स्त्रीका बुबाले तिन दिन त्यहाँ बस्न तिनलाई मनाए । तिनीहरूले खाए र पिए, र तिनीहरूले रात त्यहाँ कटाए । 5 चौथो दिनमा तिनीहरू बिहानै उठे र तिनी जानलाई तयार भए, तर त्यस स्त्रीका बुबाले आफ्नो ज्वाँडलाई भने, “अलिकति रोती खाएर आफूलाई बलियो बनाउनुहोस, अनि जानुहोस् ।” 6 त्यसैले तिनीहरू दुई जना सँगै बसेर खान र पिउन थाले । तब त्यस स्त्रीका बुबाले भने, “कृपया अझै एक रात बस्नुहोस् र रमाइलो गर्नुहोस् ।” 7 जब ती लेवी जानलाई उठे, तब त्यस जवान स्त्रीका बुबाले तिनलाई बस्नको निमित्त आग्रह गरे । यसैले तिनले आफ्नो योजना बदले र त्यहाँ फेरि अर्को रात बिताए । 8 पाँचौ दिनमा तिनी जानको निमित्त बिहानै उठे, तर त्यस स्त्रीका बुबाले भने, “आफूलाई बलियो बनाउनुहोस र दिँसो नभएसम पर्खनुहोस् ।” यसैले ती दुई जनाले भोजन गरे । 9 जब ती लेवी, तिनकी उपपत्नी र तिनका सेवक जानलाई उठे, तब तिनका ससुरा, त्यस स्त्रीका बुबाले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस्, दिन ढल्केर साँझ पर्न लागेको छ । कृपया अर्को एक रात यहाँ बस्नुहोस् र रमाइलो गर्नुहोस । तपाईं भोलि बिहान सबैै उठ्न र घर फर्कन सक्नुहाँन्छ ।” 10 तर ती लेवीलाई त्यो रात बिताउन इच्छुक भएनन् । तिनी उठे र गए । तिनी यबूस (अर्थात् यश्शलेम) तरफ लागे । तिनीसँग भारीले लादेका एक जोडी गधा थिए, र तिनकी उपपत्नी तिनीसँगी थिई । 11 तिनीहरू यबूसको नजिकै पुग्दा, साँझ पर्न लागेको थियो, र त्यस सेवकले आफ्नो मालिकलाई भन्यो, “आउनुहोस, हामी यबूसीहरूको सहरतर्फ फर्की र यो रात त्यहाँ बिताओ ।” 12 त्यसका मालिकले त्यसलाई भने, “हामी परदेशीहरूको सहरतर्फ जानेछैन जो इसाएलका मानिसहरू होइनन् । हामी गिबामा जानेछौं ।” 13 ती लेवीले आफ्नो त्यो जवान मानिसलाई भने, “जाओं, गिबा वा रामामध्ये कुनै एक ठाउँमा यो रात बिताओ ।” 14 यसैले तिनीहरू हिँडिरहे, र तिनीहरू बेन्यामीनको इलाका गिबानजिकै आउँदा घाम अस्तायो । 15 तिनीहरू त्यो

रात बिताउन गिबामा नै रोकिए । तिनीहरू गए र सहरको चोकमा बसे, तर त्यो रात कसैले पनि तिनीहरूलाई आफ्नो घरभित्र लगेनन् । 16 तर त्यो साँझ एक जना वृद्ध मानिस खेतमा काम गरेर फर्किएरहेका थिए । तिनी एफ्राइमको पहाडी देशका थिए, र तिनी केही समयको लागि गिबामा बसोबास गरिरहेका थिए । तर त्यस ठाउँमा बस्ने मानिसहरू बेन्यामीनीहरू थिए । 17 तिनले आफ्नो नजर उठाए र सहरको चोकमा यात्रुलाई देखे । ती वृद्ध मानिसले भने, “तपाईंहरू कहाँ जाई हुनुहाँन्छ? तपाईंहरू कहाँबाट आउनुभएको हो?” 18 ती लेवीले तिनलाई भने, “हामी यहूदाको बेथलेहेमबाट एफ्राइमको पहाडी देशको सबैभन्दा दुर्गम ठाउँमा जाईछौं, जहाँको म बासिन्दा हुँ । म यहूदाको बेथलेहेममा गएको थिएँ, र म परमप्रभुको घरमा जाईछु, तर मलाई आफ्नो घरभित्र लाने कोही पनि छैन । 19 हामीसँग यी गाथाहरूका निमित्त पराल र अरु खुगाउने कुरा छन्, र म र तपाईंका यी सेविका र यो सेवकको निमित्त पनि पुने रोटी र दाखमद्य मसँग छ । हामीलाई केही पनि चाहिँदैन ।” 20 ती वृद्ध मानिसले तिनीहरूलाई अभिवादन गरे, “तपाईंहरूलाई शान्ति! म तपाईंका सबै खाँचोको ख्याल गर्नेछु । केवल यस चोकमा रात नविताउनुहोस् ।” 21 त्यसैले ती मानिसले ती लेवीलाई आफ्नो घरभित्र ल्याए र गाथाहरूलाई केही खान दिए । तिनीहरूले आफ्ना खुट्टा धोए र खाए र पिए । 22 जब तिनीहरू खुरी मानाइरहेका थिए, सहरका केही काम नलाग्ने मानिसहरूले घरलाई घेरे र ढोकामा हिकाउन थाले । घरका मालिक, ती वृद्ध मानिसलाई तिनीहरूले यसो भने, “तिप्रो घरमा आएको मानिसलाई यहाँ बाहिर निकाल, ताकि हामी त्यससँग सहवास गर्नेछौं ।” 23 घरका मालिक ती मानिस तिनीहरूकहाँ बाहिर गए र तिनीहरूलाई भने, “होइन, मेरा भाइहरू हो, यस्तो दुष्ट काम नगर्नुहोस्! यी मानिस मेरो घरमा पाहुना भएका हुनाले, यस्तो दुष्ट काम नगर्नुहोस्! 24 हेर्नुहोस्, मेरी कल्याणी छोरी र तिनकी उपपत्नी यही छन् । म तिनीहरूलाई अहिलै बाहिर ल्याउनेछु । तिनीहरूलाई तपाईंहरूले जे इच्छा गर्नुहुन्छ, त्यही गर्नुहोस् । तर यी मानिसलाई त्यस्तो दुष्ट काम नगर्नुहोस् ।” 25 तर ती मानिसहरूले तिनको कुरा सुनेनन्, यसैले त्यस मानिसले आफ्नी उपपत्नीलाई समाते र उसलाई बाहिर लगे । तिनीहरूले त्यसलाई बालताकर गरे र रातभरी त्यसलाई दुर्व्यवहार गरे, र झिसमिसेमा त्यसलाई छोडिए । 26 झिसमिसेमा त्यो स्त्री आई र त्यस मानिसको घरको ढोकामा आएर लडी जहाँ त्यसका मालिक थिए, र बिहान नभएसम्म त्यो त्यहाँ नै लडिरही । 27 त्यसका मालिक बिहान उठे र घरका ढोकाहरू खोले र आफ्नो बाटो जानलाई हिँडे । तिनले आफ्नी उपपत्नीलाई आफ्नो हात पसारेर ढोकामा लडिरहेकी देखे । 28 ती लेवीले त्यसलाई भने, “उठ, जाओं ।” तर केही जवाप आएन । तिनले त्यसलाई आफ्नो गाथामा राखे, र ती मानिस घर जान हिँडे । 29 जब ती लेवी घर पुगे, तिनले एउटा छुरी लिए, र आफ्नी उपपत्नीलाई समाएर र अङ्ग-अङ्ग गरी बाह टुक्रा गरी काटे र ती टुक्राहरूलाई इसाएलभरी पठाए । 30 यो देखो सबैले भने, “इसाएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट बाहिर आएदेखि आजको दिनसम्म यस्तो कहिलै गरिएको वा देखिएको थिएन । यसको बारेमा विचार गर! हामीलाई सल्लाह देओ! हामीले के गर्ने हामीलाई बताओ!”

20 त्यसपछि दानदेखि बेशेबासम्मका इसाएलका मानिसहरू र गिलादको भूमिबाट समेत सबै एक भएर निस्के र परमप्रभुको अगि मिस्पामा एकसाथ भेला भए । 2 इसाएलका सबै कुलका मानिसहरूका अगुवाहरू परमेश्वरका मानिसहरूको भेलामा आफ्नो सहभागीता जनाए— त्यहाँ चार लाख जना पैदल हिँडे मानिसहरू तरवार लिएर युद्ध गर्न तयार थिए । 3 बेन्यामिनका मानिसहरूले इसाएलका मानिसहरू मिस्पामा गएका कुरा सुने । इसाएलका मानिसहरूले भने, “यस्तो दुष्ट काम कसरी भयो त्यो हामीलाई भन ।” 4 त्यो मारिएकी स्त्रीका पति ती लेवीले जवाप दिए, “म र मेरी उपपत्नी बेन्यामीनको इलाकामा पर्ने गिबामा रात कटाउन गएका थिएँ ।

। 5 रातको बेला गिबाका अगुवाहरूले घरलाई धेरेर मलाई मार्ने उद्देश्यले आक्रमण गरे । तिनीहरूले मेरी उपपत्नीलाई बलात्कार गरेर र त्यो मरी । 6 मैले मेरी पत्नीलाई ल्याएँ र त्यसको लाशलाई टुक्रा-टुक्रा गरी काटे, र ती इसाएलको उत्तराधिकारको हेरक इलाकामा पठाएँ, किनभने तिनीहरूले इसाएलमा यतिसम्मको दुष्टता र अत्याचार गरेका छन् । 7 यसैले, ए सारा इसाएलीहरू हो, तपाईंहरूको सल्लाह र सुझाव यहाँ दिनुहोस् ।” 8 सबै मानिसहरू एक भएर खडा भए र तिनीहरूले भने “हामी कोही पनि आफ्नो पालमा जानेछैनौं र हामी कोही पनि घर फर्कनेछैनौं । 9 तर अब हामी गिबालाई यस्तो गर्नेछौं: गोला हालेर पाएको निर्देशनअनुसार हामी त्यसलाई आक्रमण गर्नेछौं । 10 हामी इसाएलका सबै कुलहरूबाट एक सयबाट दश, एक हजारबाट एक सय, र दश हजारबाट एक हजारलाई मानिसहरूलाई अरूका निमित्त खानेकुराको प्रबन्ध गर्न राखेछौं, ताकि तिनीहरू बेन्यामीनको गिबामा आँदा, उनीहरूले इसाएलमा गरेका दुष्टताको लागि तिनीहरूले दण्ड दिन सकून् ।” 11 यसैले इसाएलका सबै सिपाहीहरू त्यस सहरको विरुद्ध एकतावद्ध भएर भेला भए । 12 इसाएलका कुलहरूले बेन्यामीनको कुलका सबैलाई यसो भन्दै मानिसहरू पठाए, “तिमीहरूका बिचमा गरिएको दुष्टता के हो? 13 यसकारण, गिबाका ती दुष्ट मानिसहरूलाई हामीलाई सुनिष्पेत्रो, ताकि हामी तिनीहरूलाई मार्नेछौं र यसरी इसाएलबाट हामी यो दुष्टता पूर्ण रूपमा हटाउनेछौं ।” तर बेन्यामीनीहरूले आफ्ना दाजुभाइ, अर्थात् इसाएलका मानिसहरूको कुरा सुनेन् । 14 त्यसपछि बेन्यामीनका मानिसहरू एक साथ गिबाका सहरहरूबाट बाहिर निरकेर र इसाएलका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न तयार भए । 15 बेन्यामीनका मानिसहरूले त्यस दिन आफ्ना सहरहरूबाट तरवार बोकेर युद्ध लडनको निमित्त तालिम प्राप्त छब्बीस हजार सिपाहीलाई एकसाथ ल्याए । यसका साथै, त्यहाँ गिबाका बासिन्दाहरूबाट सात सय चुनिएकाहरू मानिसहरू थिए । 16 यी सबै सेनाहरूमा सात सय चुनिएका मानिसहरूले देब्रे हात चलाउँथे । तिनीहरू हेरेकले ध्युयेत्रोले कपालमा हान्न सक्थे र निशाना चुकाउँदैनथे । 17 बेन्यामीनीहरूको सङ्ख्यालाई गणना नगरी इसाएलका मानिसहरू चार लाख जना थिए, जो तरवारले युद्ध लड्नलाई तालिम प्राप्त थिए । यी सबै युद्ध गर्ने मानिसहरू थिए । 18 इसाएलका मानिसहरू उठे, बैथेलमा गए, र परमेश्वरबाट सल्लाह मागे । तिनीहरूले सोधे, “बेन्यामीनीहरूलाई हाम्रा निमित्त कसले पहिले आक्रमण गर्नेछ?” परमप्रभुले भन्नुभयो, “यहूदाले पहिले आक्रमण गर्नेछ ।” 19 इसाएलका मानिसहरू बिहान उठे र तिनीहरूले आफ्नो छाउनी गिबाको नजिक सारे । 20 इसाएलका मानिसहरू बेन्यामीनको विरुद्ध युद्ध लडन बाहिर निस्के । तिनीहरू गिबामा उमीहरूका विरुद्ध युद्धको निमित्त तयार भएर बसे । 21 बेन्यामीनीहरू गिबाबाट बाहिर निरके, र तिनीहरूले त्यस दिन इसाएलको सेनाका बाइस हजार मानिसहरूलाई मारे । 22 तर इसाएलका मानिसहरूले आफूलाई बलियो पारे र तिनीहरू पहिलो दिनमा जुन स्थानमा तयार भएर बसेका थिए त्यसै ठाउँमा युद्धको निमित्त तयार भए । 23 तब इसाएलका मानिसहरू माथि उक्ले र साँझासम्म परमप्रभुको अगि रोए, र उहाँबाट निर्देशनको खोजी गरे । तिनीहरूले भने, “के हाम्रा दाजुभाइ, अर्थात् बेन्यामीनीहरूसँग युद्ध गर्न हामी फेरि जाओँ?” परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई आक्रमण गर!” 24 यसकारण दोस्रो दिनमा इसाएलका मानिसहरू बेन्यामीनका सेनाहरूका विरुद्ध युद्ध गर्न गए । 25 दोस्रो दिनमा, गिबाबाट बेन्यामीनीहरू तिनीहरूका विरुद्ध बाहिर निस्के र तिनीहरूले इसाएलका अठार हजार मानिसहरूलाई मारे । तिनीहरू सबै तरवारले लडाइ गर्नलाई तालिम प्राप्त मानिसहरू थिए । 26 त्यसपछि इसाएलका सबै सेना र सबै मानिसहरू बैथेलमा उक्ले र रोए, र तिनीहरू परमप्रभुको अगि बसे र तिनीहरू त्यस दिन साँझासम्म उपवास बसे र परमप्रभुलाई यसरी सोधे— किनकि परमेश्वरका करारको सन्दुक ती दिनहरूमा त्यहाँ थियो, 28 र हारूनका नाति, एलाजारका छोरा पीनहासले

सन्दुकको सामु सेवा गर्थे— “के हाम्रा दाजुभाइ, अर्थात् बेन्यामीनीहरूका विरुद्ध हामी फेरि युद्धमा जाओँ, वा रोकाँ?” परमप्रभुले भन्नुभयो, “आक्रमण गर, किनकि भोलीको दिन तिनीहरूलाई पराजय गर्न म तिमीहरूलाई सहायता गर्नुचूँ ।” 29 यसैले इसाएलले गिबा वरिपरि गुप्त ठाउँहरूमा मानिसहरूलाई राखे । 30 तेसो दिनमा इसाएलका मानिसहरू बेन्यामीनीहरूसँग लडे, र तिनीहरूले पहिलो दिनमा गेरझौं गिबाको विरुद्धमा त्यही स्थानबाट युद्ध गरे । 31 बेन्यामीनका मानिसहरू गए र ती मानिसहरूसँग युद्ध लडे, र तिनीहरूलाई सहरबाट टाढा पुऱ्याइयो । तिनीहरूले केही मानिसहरूलाई मार्न थाले । खेतहरू र सङ्करमा मर्नेहरूमा इसाएलका करिब तिस जना मानिस थिए । एउटा बाटो बैथेल तर्फ जान्न्यो, र अर्को गिबातर्फ जान्न्यो । 32 तब बेन्यामीनका मानिसहरूले भने, “तिनीहरू हारेका छन् र पहिलो पल्टझौं तिनीहरू हामीबाट भादैछन् ।” तर इसाएलका सिपाहीहरूले भने, “हामी पछि हाँटौं र तिनीहरूलाई सहरबाट टाढा सङ्करमा लैजाओँ ।” 33 इसाएलका सबै मानिसहरू आ-आफ्ना ठाउँबाट उठे र बाल-तामारमा युद्धको निमित्त तयार भए । त्यसपछि गुप्त स्थानहरूमा तुकिरहेका इसाएलका सेनाहरू आ-आफ्ना ठाउँ गिबाबाट निस्किआए । 34 सारा इसाएलबाट गिबाको विरुद्ध त्यहाँ दश हजार चुनिएका मानिसहरू आए, र तिनीहरूको बिचमा घमासान युद्ध भयो, तर बेन्यामीनीहरूलाई तिनीहरूको विनाश नजिकै छ भन्ने कुरा थाहा थिएन । 35 परमप्रभुले इसाएलको सामु बेन्यामीनलाई परास्त गर्नुभयो । त्यस दिन, इसाएलका सेनाहरूले बेन्यामीनका २५,१०० मानिसहरूलाई मारे । त्यहाँ मर्नेहरू सबै तरवारले युद्ध गर्नलाई तालिम प्राप्त थिए । 36 यसैले बेन्यामीनका सेनाहरूले आँफूहरू हारेको देखे । इसाएलका मानिसहरूले बेन्यामीनीहरूलाई रणभूमिमा माँका दिएकाजस्तै गरेका थिए, किनकि तिनीहरूले गिबाभन्दा बाहिर गुप्त स्थानहरूमा लिकेका मानिसहरू गणना गरिरहेका थिए । 37 तब लुकिरहेका मानिसहरू उठे र हतार गर्दै गिबाभित्र पर्ये, र सारा सहरलाई तिनीहरूले तरवारको धारले प्रहार गरे । 38 इसाएलका सेनाहरू र गुटमालुको मानिसहरूबिच एउटा चिन्हको सल्लाह भएको थियो र त्योचाहिं सहरबाट धुँवाको ठुलो मुस्लो माथि जाँनुपर्छ भन्ने थियो । 39 त्यो चिन्ह गर्नाएको देखे । 40 तर जब सहरबाट धुँवाको मुस्लो माथि उठन थाल्यो, तब बेन्यामीनीहरूले फर्केर हेरे र सारा सहरबाट आकाशतर्फ धुँवा उडेको देखे । 41 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरू तिनीहरूको विरुद्ध जाइलागे । बेन्यामीनीहरू आताइकित भए, किनकि तिनीहरूमा विपति आइलागेको तिनीहरूले देखे । 42 यसैले तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूलाई भागे, र उजाड-स्थानतिर गए । तर युद्धले तिनीहरूलाई भेटाइहाल्यो । इसाएलका सेनाहरू सहरहरूबाट आए र तिनीहरू भएको ठाउँमा तिनीहरूलाई मारे । 43 तिनीहरूले बेन्यामीनीहरूलाई घेरे, तिनीहरूलाई खेदे र तिनीहरूलाई गिबाको पूर्वमा नोहामा खत्तम पारे । 44 बेन्यामीनी कुलबाट अठार हजार जना मानिसहरू मरे, र ती सबै मानिसहरू युद्धमा विशिष्ट थिए । 45 तिनीहरू युद्धबाट फर्केर र उजाड-स्थानमा रिमोनको चट्टानतर्फ भागे । इसाएलीहरूले बाटोहरूमा तिनीहरूका अूँ पाँच हजार जना मानिसहरूलाई मारे । उनीहरूले तिनीहरूलाई गीदोमसम्म लखेटिरहे र त्यहाँ अूँ दुई हजार जनालाई मारे । 46 त्यस दिन मर्नेहरूमा पच्चीस हजार बेन्यामीनी सेनाहरू थिए जो तरवारले लडाइ गर्नको निमित्त तालिम प्राप्त थिए । तिनीहरू सबै युद्ध गर्न निपुण थिए । 47 तर छ सय मानिसहरू उजाड-स्थानमा रिमोनको चट्टानतिर भागे । चार महिनासम्म तिनीहरू रिमोनको चट्टानमा बासे । 48 इसाएलका सेनाहरू बेन्यामीनी मानिसहरूको विरुद्ध फर्केर र तिनीहरूलाई र सहर र पश्चूरू, र त्यहाँ भएका सबै कुरालाई तरवारको धारले प्रहार गरे । आफ्नो बाटोमा सबै दिनहरूमा त्यहाँ थियो, 28 र हारूनका नाति, एलाजारका छोरा पीनहासले

21

इसाएलका मानिसहरूले मिस्पामा एउटा प्रतिज्ञा गरेका थिए, गरेर दिनेछौंनौं ।” 2 त्यसपछि मानिसहरू बेथेलमा गए र सँझासम्म परमेश्वरको सामुन्है बसे, र तिनीहरू ठुलो स्वरले धरुहरु रोए । 3 तिनीहरूले यसो भनी पुकारा गेरे, “हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, इसाएलमा हामीमध्येको एउटा कुलचाहि आजको दिनामा किन विलिन भयो?” 4 भोलिपल्ट मानिसहरू बिहान सबैरे उठे र त्यहाँ एउटा वेदी बनाए र होमबलिहरू र मेलबलिहरू चढाए । 5 इसाएलका मानिसहरूले भने, “परमप्रभुको सभामा इसाएलका कुलमध्ये कुनचाहि आएन?” किनकि मिस्पामा परमप्रभुकहाँ नआउनेको बरेमा तिनीहरूले एउटा महत्त्वपूर्ण निर्णय गरेका थिए । तिनीहरूले भने, “त्यो निश्चय नै मारिनेछ ।” 6 इसाएलका मानिसहरूमा तिनीहरूका दाजुभाइ बेन्यामिनीहरू प्रति दया जाग्यो । तिनीहरूले भने, “आज इसाएलबाट एउटा कुल बाहिरिएको छ । 7 बाँकी भएकाहरूलाई कसले पत्तीहरू दिनेछैन्, किनकि हामी कसैले पनि आफ्ना छोरीहरू तिनीहरूलाई विवाह गरेर दिनेछैन् भनेर परमप्रभुसँग प्रतिज्ञा गरेका छौं?” 8 तिनीहरूले भने, “मिस्पामा परमप्रभुकहाँ इसाएलका कुनचाहि कुल आएनन्?” याबेश-गिलादबाट कोही पनि सभामा आएका थिएनन् भन्ने कुरा थाहा भयो । 9 किनकि मानिसहरूलाई मिलाएर राखेर गन्ती गर्दा, हेर, याबेश-गिलादका कोही पनि बासिन्दा त्यहाँ थिएनन् । 10 त्यस सभाले आफ्ना बाह हजार वीरहरूलाई याबेश गिलादका स्त्री र बालबालिका सहित सबै बासिन्दाहरूलाई तरवारको धारले प्रहार गर्ने सुझावहरू दिएर पठाए । 11 “यस्तो गर्नुः हेरेक पुरुष र मानिससँग सहवास गरेका स्त्रीलाई मार्नुँ ।” 12 याबेश-गिलादमा बस्नेहरूमध्ये ती मानिसहरूले चार सय यस्ता जवान स्त्रीहरू भेट्टाए को कहिल्यै कुनै मानिससँग सुतेका थिएनन्, र तिनीहरूले उनीहरूलाई कनानमा शीलोको छाउनीमाले लगे । 13 सारा सभाले रिम्मीनको बट्टानमा भएका बेन्यामीनका मानिसहरूलाई सन्देश पठाए र तिनीहरूले उनीहरूलाई शान्तिको प्रस्ताव राखेका थिए । 14 ती बेन्यामीनीहरू त्यो समयमा फर्के र तिनीहरूलाई याबेश गिलादका स्त्रीहरू दियो । तर तिनीहरू सबैका निमिति पुग्ने स्त्रीहरू थिएनन् । 15 बेन्यामीनीहरूलाई जे भयो त्यसको निमिति मानिसहरू दुःखित थिए, किनभने परमप्रभुले इसाएलका कुलहरूका बिचामा विभाजन गराउनुभएको थियो । 16 त्यसपछि सभाका अगुवाहरूले भने, “बाँकी भएका बेन्यामीनीहरूका निमिति पत्तीहरू हामी कसरी जुटाउनेछौं? किनभने बेन्यामीनी स्त्रीहरू मारिएका छन् ।” 17 तिनीहरूले भने, “बेन्यामीनका बाँचेकाहरूको निमिति एउटा उत्तराधिकार हुनुपर्छ, ताकि इसाएलबाट एउटा कुलको नाश नहोस् ।” 18 हामीले तिनीहरूलाई आफ्ना छोरीहरूबाट पत्तीहरू दिन सबैदैनौं, किनकि इसाएलका मानिसहरूले प्रतिज्ञा गरेका थिए, “बेन्यामीनीहरूलाई पत्ती दिने कुनै पनि व्यक्ति श्रापित होस् ।” 19 यसैले तिनीहरूले भने, “तिमीहरूलाई थाहा छ, कि हेरेक वर्ष शीलोमा परमप्रभुको निमिति एउटा भोज हुच्छ (जुनचाहि बेथेलको उत्तरमा, बेथेलबाट शकेमजाने बाटोको पूर्व, र लबोनाको दक्षिणमा पर्छ) ।” 20 तिनीहरूले बेन्यामीनका मानिसहरूलाई यसो भनेर निर्देशन दिए, “गुप्तमा लुक र दाखबारीहरूमा पर्ख । 21 शीलोबाट युवतीहरू नाच्नालाई बाहिर निस्क्ने समयलाई हेर । तब दाखबारीहरूबाट बाहिर निस्क र तिमीहरू हेरेकले शीलोबाट युवतीलाई आफ्नी पत्तीको रूपमा लिएर बेन्यामीनको भूमिमा फर्क । 22 जब तिनीहरूका बुगा वा दाजुभाइहरू हाप्रो विरोध गर्न हामीकहाँ आँछन, तब हामी तिनीहरूलाई भनेछौं, ‘हामीमाथि कृपा गर्नुपर्दैः तिनीहरूलाई रहन दिनुहोस् । किनभने हामीले युद्धको बेला हेरेक मानिसको निमिति पत्ती दिएनौं । तपाईंहरू निर्दोष हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्ना छोरीहरू दिनुभएको होइन ।’” 23 बेन्यामीनी मानिसहरूले त्यस्तै गरे । तिनीहरूले नाचिरहेका युवतीहरूबाट पत्तीहरू लिए र तिनीहरूसँै अगि बढे । तिनीहरू आफ्नै उत्तराधिकारको ठाउँमा फर्केर गए । तिनीहरूले नगरहरू बनाए र त्यसमा बसोबास गरे । 24 तब इसाएलका मानिसहरूले त्यो ठाँ

छोडे, अनि हेरेक व्यक्ति आ-आफ्नै कुल, र वंशमा र हेरेक व्यक्ति आ-आफ्नै उत्तराधिकारको घरमा गए । 25 ती दिनहरूमा इसाएलमा कोही पनि राजा थिएन । हेरेक व्यक्तिले आ-आफ्नै दृष्टिमा जे ठिक लाग्यो त्यही गर्थ्यो ।

रूथ

१ न्यायकर्ताहस्ते शासन गरेको समयमा मुलुकमा अनिकाल पत्यो । यहूदाको बेथलेहेमको एक जना मानिस आफ्नी पत्नी र दुई जना छोराहस्ते गंग मोआब देशतिर गए । २ ती मानिसको नाउँ एलीमेलेक थियो, र तिनिको पत्नीको नाउँ नाओमी थियो । तिनको दुई जना छोराहस्ते को नाउँ महलोन र किल्योन थियो । तिनीहरू यहूदाको बेथलेहेमका एग्रातीहरू थिए । तिनीहरू मोआब देशमा आइपुगे र त्यहाँ बोसबास गरे । ३ त्यसपछि नाओमीका पति एलीमेलेक मरे र तिनी आफ्ना दुई छोराहस्ते सहित छोडिन् । ४ यी छोराहस्ते मोआबका महिलाहस्तमध्येवाट पतीहरू त्याए । एउटीको नाउँ ओर्पा र अर्किको नाउँ रुथ थियो । तिनीहरू त्यहाँ झाउडे दश वर्ष जति बसे । ५ त्यसपछि नाओमीलाई पति र आफ्ना दुई सन्तानविहीन पारेर महलोन र किल्योन दुवै मरे । ६ त्यसपछि नाओमीले आफ्ना बुहारीहस्तसँगी मोआब छोडेर यहूदा फर्क्ने निर्णय गरिन्, किनभने परमप्रभुले आफ्ना मानिसहस्तलाई आवश्यकतामा सहायता गर्नुभएको र तिनीहस्तलाई खाने कुरा दिनुभएको कुरा तिनले मोआब प्रदेशमा सुनिन् । ७ त्यसैले तिनले आफ्ना दुई बुहारीहस्तसँग बस्दै आएको ठाउँ छोडिन् र तिनीहरू यहूदाको मुलुकमा फर्क्नलाई बाटो लागे । ८ नाओमीले आफ्ना दुई बुहारीहस्तलाई भनिन्, “तिमीहरू हेरक आ-आफ्नो आमाको घरमा फर्क्ने जाओ । जसरी तिमीहस्ते मृतहस्तप्रति र मप्रति दया देखाएका छै, त्यसरी परमप्रभुले तिमीहस्तलाई पनि दया देखाउनुभएको होस् । ९ परमप्रभुले तिमीहरू हेरकलाई अर्को पतिको घरमा विश्राम दिनुभएको होस् ।” त्यसपछि तिनले तिनीहस्तलाई चुम्बन गरिन् र तिनीहरू तुलो स्वरमा रोए । १० तिनीहस्ते तिनलाई भने, “होइन, हार्मी तपाईँसँग तपाईँका मानिसहस्तको हाँ फर्क्नेछौं ।” ११ तर नाओमीले भनिन्, “मेरा छोरीहरू, फर्कि! तिमीहरू मसँग किन जान्छौ? के तिमीहस्तका पति हुनलाई मेरो कोखमा छोराहरू छन्? १२ मेरा छोरीहरू, फर्कि, आ-आफ्नो बाटो लाग, किनभने पति पाउनलाई म थैयै वृद्ध भइसकेकी छु । यदि मैले, आज राति नै पति पाउँछु भने आशा गर्छु, भन्ने र छोराहरू जन्माएँ भने पनि, १३ के तिमीहस्ते तिनीहस्तको उमेर पुगेसम्पर्क्खन्छौ? के तिमीहस्ते विवाह गर्न एउटा पति चुन्दैनी र? होइन, मेरा छोरीहरू! यो त तिमीहस्तको खातिर मलाई अति नै तीतो हुन्छ, परमप्रभुले हात मेरो विरुद्धमा लागेको छ ।” १४ त्यसपछि तिनका बुहारीहस्त तुलो स्वरमा रोए । ओरपाले तिनकी सासूलाई विदाको चुम्बन गरिन्, तर रुथ तिनीसँगै टाँसिरहिन् । १५ नाओमीले भनिन्, “सुन, तिम्री बहिनी त आफ्ना मानिसहस्त र आफ्ना देवताहस्तको हँगइन् । तिम्री बहिनीसँगै फर्क्ने जाऊ ।” १६ स्थले भनिन्, “मलाई तपाईँहाट जान नलगाउनुहोस्, किनभने तपाईँ जहाँ जानुहुन्छ, म त्यहाँ नै जानेछु; तपाईँ जहाँ बस्नुहुन्छ, म त्यहाँ नै बसेनेछु; तपाईँका मानिसहस्त मेरा मानिसहस्त हुनेछन र तपाईँका परमेश्वर मेरा परमेश्वर हुनुहोनेछ । १७ तपाईँ जहाँ मर्हुन्छ, म त्यहाँ नै मर्हुन्छ, र म त्यहाँ नै गाडिन्छु । यदि मृत्युबाहक कुनै कुराले हामीलाई अलग गर्छ भने परमप्रभुले मलाई दण्ड दिनुभएको होस् र अझ यो भन्दा धैरै गर्नुभएको होस् ।” १८ जब नाओमीले रुथ तिनीसँगै जानलाई दृढ धिङ्ग भने देखिन्, तिनले तिनीसँग तर्क गर्न छोडिन् । १९ त्यसैले तिनीहरू बेथलेहेमको नगरसम्म याचा गरे । तिनीहरू बेथलेहेमा आइपुगदा सारा नगर नै तिनीहस्तको निमित्त धैरै उत्साहित थियो । महिलाहस्ते भने, “के यीनी नाओमी नै हुन्?” २० तर तिनले तिनीहस्तलाई भनिन्, “मलाई नाओमी नभन । मलाई तितो भन, किनभने सर्वशक्तिमानले मसँग धैरै तिक्ततापूर्ण रूपमा व्यवहार गर्नुभएको छ । २१ म पूर्ण भएर गाँ, तर परमप्रभुले मलाई दण्ड दिनुभएको र पारेर घरमा ल्याउनुभएको छ । त्यसैले परमप्रभुले मलाई दण्ड दिनुभएको र सर्वशक्तिमानले ममाथि विपति ल्याउनुभएको देखेर पनि तिनीहस्ते मलाई किन नाओमी भन्छौ?” २२ यसरी तिनि र तिनकी मोआबी बुहारी रुथ मोआब

देशबाट फर्के । तिनीहरू बेथलेहेममा जौको कटनी सुरु हुने समयमा आइपुगे ।

२ नाओमीका पतिका नातेदार अर्थात् एलीमेलेकका कुलका बोअज नाउँ गरेको एक जना हुने-खाने मानिस थिए । २ मोआबी महिला रुथले नाओमीलाई भनिन्, “खेतहस्तका अन्कका बालाहस्तमाझा रहेका शिला-बाला खोज्न मलाई जान दिनुहोस् ।” मैत्रे जसको दृष्टिमा कृपा पाउँछु, म तिनलाई नै पछ्याउनेको होस् ।” त्यसैले नाओमीले तिनलाई भनिन्, “जाऊ, मेरी छोरी ।” ३ रुथ गढन् र तिनीहस्ते कटनी गरेपछि रहेका अन्कहस्तको शिला-बाला खोजिन् । तिनी एलीमेलेकका कुलका बोअजको खेतका खण्डमा आइपुगिन् । ४ बोअज बेथलेहेमबाट आएर कटनी गर्नेहस्तलाई भने, “परमप्रभु तिमीहस्तसँग हुनुभएको होस् ।” तिनीहस्ते जवाफ दिए, “परमप्रभुले तपाईँलाई आशिष दिनुभएको होस् ।” ५ त्यसपछि बोअजले कटनी गर्नेहस्तको निरक्षण गर्ने तिनका नोकरलाई भने, “यो महिला कुन पुरुषको हुन्?” ६ कटनी गर्नेहस्तको निरक्षण गर्ने नोकरले जवाफ दिएर भने, “यी जवान महिला मोआबको मुलकबाट नाओमीसँग फर्केर आएको महिला हुन् । ७ तिनले मलाई भनिन्, “कृपया, कामदारहस्ते अनन कटनी गरेपछि खेतमा बाँकी रहेकाहस्तको शिला-बाला खोज्न मलाई दिनुहोस् ।” त्यसैले तिनी यहाँ आइन् र तिनले घरमा थोरै विश्राम गरेबाहक, बिहानदेखि अहिलेसम्प निरन्तर लागिरहेकी छिन् ।” ८ बोअजले रुथलाई भने, “मेरी छोरी, तिमीले मेरो कुरा सुन्दैछौ? शिला-बाला जामा गर्न अरुको खेतहस्तमा नजाउ; मेरो खेत नछोड । बरु, यहाँ नै बस र मेरा महिला कामदारहस्तसँग काम गर । ९ मानिसहस्ते कटनी गरेको ठाउँमा हेरिराख र अरु महिलाहस्तलाई पछ्याउ । के मैले पुरुषहस्तलाई तिमीलाई नछुन् भनी निर्देशन् दिएको छैन र? तिमीलाई तिर्खा लागेको बेला घैलाहरू भएको ठाउँमा जाऊ र मानिसहस्ते भेरेल त्याएका पानी पिइ ।” १० तब तिनी बोअजको सामु झुक्निन् र घोटो परेर दण्डवत गरिन् । तिनले उनलाई भनिन्, “म विदेशीप्रति तपाईँ चिनित हुने गरी तपाईँको नजरमा मैले दिन कृपा पाएकी छु ।” ११ बोअजले जवाफ दिए र तिनलाई भने, “तिम्रा पतिको मृत्युदेखि तिमीले गरेका सबै कुरा मलाई भनिएको छ । आफ्नो सासूलाई पछ्याउन र तिमीले नचिनको मानिसहस्तको हाँ आउन तिमीले आफ्ना बुवा-आमा र आफ्नो जन्म थाले छोडेकी छ्याँ । १२ परमप्रभुले तिप्रो कामको इनाम दिनुभएको होस् ।” तिमीले जसको पर्खेतासुनि शरण पाएकी छ्याँ उही रपरमप्रभु इसाएलका परमेश्वरबाट पुरा भुक्तानी पाउन सक ।” १३ तिनले भनिन्, “मेरा मालिक, तपाईँको दृष्टिमा मैले कृपा पाउन सकूँ, किनभने म तपाईँका नोकरीहस्तमध्येकी नभए तापानि तपाईँले मलाई सान्च्यना दिनुभएको छ र तपाईँले मसँग दयापूर्वक कुरा गर्नुभएको छ ।” १४ खाने बेलामा बोअजले रुथलाई भने, “यहाँ आऊ, र केही रोटी खाऊ र तिप्रो रोटीको टुक्रा सिकार्मा चोप ।” तिनी कटनी गर्नेहस्तको छेउमा बसिन् र तिनले तिनलाई केही भुटेको अन्न दिए । तिनले अधाइङ्गेलसम्प खाइन् र केही उत्तरिन् । १५ तिनी अन्न बटुन्न उठादा, बोअजले तिनका जवान मानिसहस्तलाई यसो भन्दै आज्ञा दिए, “तिनलाई बिटाहस्तको विचित्रित पनि अन्न बटुन्न देउ र तिनलाई नबटुल नभन् । १६ साथै बिटाहरूबाट तिनको निष्ठि केही अन्कका बालाहरू थुरेन निकाल, र तिनलाई बटुन्को निष्ठि तिनीहस्तलाई छोडेक अनि तिनलाई नहप्काऊ ।” १७ त्यसैले तिनले खेतमा साँझसम्प शिला-बाला बटुलिन् । तिनले बटुलेकी अन्कका बालाहरू कुटिन् र अन्न झाउडे पाँच पाथी जति भयो । १८ तिनले यसलाई उठाइन् र शहरतिर गइन् । तिनकी सासुले तिनले जे बटुलेकी थिइन् सो देखिन् । रुथले आफ्नो खाजाबाट उबरेकी भुटेको अन्न निकालिन् र तिनलाई दिइन् । १९ तिनकी सासुले तिनलाई भनिन्, “तिमीले आज शिला-बाला कहाँ बटुल्यै? तिमी काम गर्न बाह्य गयो? तिमीलाई सहायता गर्ने मानिस आशिषित होस् ।” रुथले आफूले काम गरेको खेतको मालिकवारे तिनकी सासुलाई बताइन् । तिनले भनिन्,

“मैले आज काम गरेको खेतको मालिकको नाउँ बोअज हो ।” 20 नाओमीले तिनकी बुहारीलाई भनिन्, “जीवित र मृतकप्रति आप्नो विश्वासनीयता नछोडून्हुने परमप्रभुद्वारा तिनी आशिषित होऊङ्न ।” नाओमीले तिनलाई भनिन्, “ती मानिस मोल तिरेर छुट्टाउनेमध्येका हाम्रो नजीकका एक कुटुम्ब हुन ।” 21 मोआवी महिला रूथले भनिन्, “तिनले मलाई भने, ‘मेरा जवान मानिसहरूले कट्टी नसिध्याएसम्म तिमी तिनीहरूको नजिक रहिरहनुपर्छ ।’” 22 नाओमीले तिनकी बुहारी रूथलाई भनिन्, “मेरी छोरी, तिमी तिनका जवान महिला कामदारहरूसँग जानु असल हुन्छ, ताकि तिमीलाई अरुको खेतमा जोखिम नआओस ।” 23 त्यसैले तिनी जौ र गहूँको कट्टीको अन्तसम्म शिला-बाला जम्मा गर्न बोअजका महिला कामदारहरूको नजिक रहिन् ।

3 तिनकी सासू नाओमीले तिनलाई भनिन्, “मेरी छोरी, तिम्रो भलाइको निमित्त के मैले तिमीले विश्राम गर्ने ठाउँ खोज्नु पर्दैन? 2 तिमीले जसका महिला कामदारहरूसित काम गरेकी छ्यौं उही बोअज हाम्रो कुटुम्ब होइनन र? हेर, तिनले आज राती खलामा जौ बत्ताउनेछन् । 3 यसकारण, नुहाउ, तेल लगाउ र तिम्रो उत्तम लुगा लगाउ र ततल खलामा जाऊ । तर तिनले खान र पिउन नसकेसम्म ती मानिससँग देखा नपर । 4 तर जब तिमी सुल्भन् तिनी सुन्ने ठाउँ ख्याल गर, ताकि पछि तिमी तिनीकहाँ गएर तिनको खुद्दातिरको ओढ्ने उठाएर त्यहाँ सुन्न सक्छौ । अनि तिमीले के गर्नुपर्छ त्यो तिनले बताउनेछन् ।” 5 रूथले नाओमीलाई भनिन्, “तपाईंले भन्नुभएका सबै कुरा म गर्दै ।” 6 त्यसैले तिनी तल खलामा गड्न र तिनले तिनकी सासूले तिनलाई दिएका निर्देशनहरूअनुसार गरिन् । 7 जब बोअजले खाए र पिए, तिनको हृदय खुसी भयो, तिनी अन्नको थुयोको छेउमा गएर सुने । त्यसपछि तिनी बिस्तारै आइन् र तिनको खुट्टाको ओढ्ने उठाएर सुतिन् । 8 मध्यरातिरित ती मानिस झासिङ्ग भए । तिनी फर्केर र त्यहाँ उटी महिला तिनको खुट्टा छेउमा सुतिरहकी थिइन् । 9 तिनले भने, “तिमी को हाँ? ” तिनले जवाफ दिइन्, “म तपाईंकी दासी रुथ हुँ । तपाईंकी दासीलाई तपाईंको खास्टो लगाइदिनुहोस्, किनकि तपाईं नजिकको कुटुम्ब हुनुपन्छ ।” 10 बोअजले भने, “मेरी छोरी, तिमी परमप्रभुद्वारा आशिषित होइ ।” तिमीले सुरुभन्दा अन्तमा अझ धैरै दया देखाएकी छ्यौं, किनभने तिमी धनी होस् वा गरीब कुनै पनि जवान मानिसको पछि लागेकी छैनी । 11 मेरी छोरी, नडाराउँ । मैले तिम्रो निमित्त तिमीले भनेकी सबै कुरा गर्दै, किनभने तिमी लायककी छ्यौं भन्ने सारा शहरका मानिसहरूले जाद्दछन् । 12 म कुटुम्ब हुँ भन्ने कुरा सत्य हो, तर मध्यन्दा नजिकका एक जना कुटुम्ब छुट्टाउनुपन्छ । 13 आज राति यहाँ बस, बिहान यदि तिनले कुटुम्बको कर्तव्य पुरा गर्दैन् भने ठिकै छ, तिनले नै कुटुम्बको कर्तव्य पुरा गर्नु । 14 तर यदि तिनले तिम्रो निमित्त उटाउ कुटुम्बको कर्तव्य पुरा गरेनन् भने त्यसपछि मैले यो गर्नेछ भनी म परमप्रभुको जीवनद्वारा शाश्पथ खान्छु । बिहानसम्म सुत । 15 तिमी बिहानसम्म नै तिनको खुट्टाको छेउमा सुतिरहिन् । तर तिनी उटाउले अर्को मानिसलाई चिन्न सबै हुने अग्नि नै उठिन् । किनभने बोअजले भने, “कुनै महिला खलामा आइन् भनी कसैले थाहा नपाओस ।” 15 त्यसपछि बोअजले भने, “तिम्रो ओढ्ने लेल र त्यसमा थाप ।” जब तिनले ओढ्ने थापिन्, तिनले छ पाथी जित जौ नापेर दिए र तिनलाई बोकाकाइदै । त्यसपछि तिनी शहरतिर गड्न । 16 जब रूथ तिनको सासूकहाँ आइन्, तिनले भनिन्, “कस्तो भयो मेरी छोरी? ” अनि रूथले त्यो मानिसले भनेका सबै कुरा तिनलाई बताइन् । 17 तिनले भनिन्, “तिनले मलाई यी छ पाथी जौ दिए, किनभने तिनले भने, ‘तिम्री सासूकहाँ रित्तो हात नजाऊँ ।’” 18 अनि नाओमीले भनिन्, “मेरी छोरी, कुरा के हुन्छ भनी तिमीले नजानेसम्म यहाँ बस, किनभने यो कुरा आज नै नसिध्याएसम्म ती मानिसले विश्राम गर्नेछैनन् ।”

4 बोअज माथि प्रवेशद्वारमा गए र त्यहाँ बसे । चाँडै नै बोअजले भनेका, नजिकका कुटुम्ब आए । बोअजले तिनलाई भने, “हे मेरा मित्र, यहाँ

आउनुहोस् र बस्नुहोस् ।” त्यो मानिस आए र बसे । 2 अनि बोअजले त्यस शहरका दश जना धर्मगुरुहरूलाई लिए र भने, “यहाँ बस्नुहोस् ।” त्यसैले तिनीहरू बसे । 3 बोअजले नजिकका कुटुम्बलाई भने, “मोआब देशबाट फर्केर आएका नाओमीले हाम्रो दाङ्ग एलीमेलेको जग्गाको टुक्रा बेद्यछिन् । 4 ‘यहाँ बसिरहेकाहरूको उपस्थितिमा र मेरा मानिसहरूको धर्मगुरुहरूको उपस्थितिमा यसलाई किन्नुहोस् ।” भनी तपाईंलाई जानकारी दिए मैले विचार मरै । यदि तपाईंले यसलाई छुट्टाउन चाहनुपन्छ भने, छुट्टाउनु होस, ताकी मैले जान्न सकूँ, किनभने तपाईं र तपाईंपछि मबहेक यसलाई छुट्टाउने कोही छैन ।” अर्को मानिसले भने, “म यसलाई छुट्टाउँछु ।” 5 त्यसपछि बोअजले भने, “तपाईंले नाओमीबाट जग्गा किनेको दिनमा नै मृतकको उत्तराधिकारको नाउँलाई उठाउनको निमित्त मृत मानिसको विधवा मोआबी रूथलाई पनि लानुपर्छ ।” 6 अनि नजिकका कुटुम्बले भने, “आफ्नो उत्तराधिकारालाई हानि नगरी मैले यो आफ्नो निमित्त छुट्टाउन सकिदैन ।” तपाईंले नै मेरो छुट्काराको अधिकार लिनुहोस्, किनभने मैले छुट्टाउन सकिदैन ।” 7 छुट्कारा र मालसामानको साडापट्टा सम्बन्धि इसाएलको पहिलेको समयमा यस्तो चलन थियो । यी सबै कुराहरूको पुष्टि गर्न एक जनाले आफ्नो जुता फुकाल्थ्यो र त्यो आफ्नो छिमेकीलाई दिन्थ्यो; यो नै इसाएलमा वैथानिक सम्झौता गर्ने शैली थियो । 8 त्यसैले नजिकको कुटुम्बले बोअजलाई भने, “यो तपाईं आफैले किन्नुहोस् ।” र तिनले आफ्नो जुता फुकाले । 9 त्यसपछि बोअजले धर्मगुरुहरू र सबै मानिसहरूलाई भने, “मैले एलीमेलेको, किल्पोन र महलोनको सबै थोक मैले आज जिन्नै भने कुराको साक्षी तपाईंहरू हुनुपन्छ ।” 10 साथै त्यसको उत्तराधिकारामा मृत मानिसको नाउँलाई मैले उठाउन सकूँ भनी महलोनकी पत्ती मोआबी महिला रूथलाई मैले मेरी पत्तीको रूपमा प्राप्त गरेको छु, ताकि त्यसको नाउँ आफ्ना दाङ्गबाइहरू माझाबाट र त्यसको ठाउँको प्रवेशद्वारबाट नहारोस । आज तपाईंहरू साक्षी हुनुपन्छ ।” 11 प्रवेशद्वारमा भएका सबै मानिसहरू र धर्मगुरुहरूले भने, “हामी साक्षीहरू छौँ ।” परमप्रभुले तपाईंको घरमा आउने महिलालाई इसाएलको घरना निर्माण गर्ने दुइ जना राहेल र लेआजस्तै तुल्याउभएको होस्; र तपाईं एप्रातामा फलिफाप हुनुहोस् र बेथलेहेमा प्रसिद्ध हुनुहोस् । 12 परमप्रभुले तपाईंलाई दिनहुने यो महिलाद्वारा तपाईंको घर फरेसको घरानाजस्तै होस्, जसलाई यहूदाको निमित्त तामाराले जन्माएकी थिइन् । 13 त्यसैले बोअजले रूथलाई लगे र तिनी तिनकी पत्ती भइन् । तिनले तिनीसँग सहवास गरे र परमप्रभुले तिनलाई गर्भवती हुन दिनुभयो र तिनले एउटा छोरा जन्माइन् । 14 महिलाहरूले नाओमीलाई भने, “परमप्रभुको प्रशंसा होस् जसले तपाईंलाई नजिकको कुटुम्बविहीन अर्थात् यो बालकविहीन छोडूनभएन । उहाँको त्यसको नाउँ इसाएलमा प्रसिद्ध होस् । 15 त्यो तपाईंलाई नयाँ जीवन दिने र र तपाईंको पालनपोषण गर्ने हुन सकोस्, किनकि तपाईंको बुहारी जसलाई तपाईंले प्रेम गर्नुहुन्छ, तिनी सात जना छोराहरूभन्दा पनि असल छिन्, तिनले यिनलाई जन्म दिएको छिन् । 16 नाओमीले बालकलाई लिइन्, आफ्नो काखमा राखिन र तिनको हेरचाह गरिन् । 17 छिमेका महिलाहरूले तिनलाई यसो भने, “नाओमीको एउटा छोरा भयो । तिनहरूले त्यसको नाउँ ओबेद राखे । तिनी यिशैको बुबा भए, जो दाऊदको बुबा भए । 18 फारेसका सन्तानहरू यिने हुन्: फारेस हेसोनका बुबा बने, 19 हेसोन आरामका बुबा बने, आराम अम्मीनादाबको बुबा बने, 20 अम्मीनादाब नहशोनका बुबा बने, नहशोन सल्मोनको बुबा बने, 21 सल्मोन बोअजका बुबा बने, बोअज औबेदको बुबा बने, 22 औबेद यिशैका बुबा बने र यिशै दाऊदको बुबा बने ।

१ शमूएल

१ एफ्राइमको पहाडी देशको सूपीहरूका रामतैमबाट आएका एक जना मानिस थिए । तिनी एफ्राइमी सूपाका जनाति तोहङ्को पनाति एलीहूको नाति यरोहामका छोरा एल्काना थिए । २ तिनका दुई वटी पत्नीहरू थिए । पहिलोको नाउँ हन्नाह र दोस्रोको नाउँ पनिनाह थियो । पनिनाहका छोरालोरी थिए तर हन्नाहका थिएन । ३ यिनी आफ्नो सहरबाट सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको निमित्त बलिदान चढाउन र आरथना गर्न हेरेक वर्ष शीलोमा जन्थ्ये । त्यहाँ एलीका दुई जना छोराहरू होप्ती र पीनहास परमप्रभुका पुजारीहरू थिए । ४ जब एल्कानाले होके वर्षाङ्की बलिदान गर्ने समय आयो, तिनले सदैव तिनकी पत्नी पनिनाह र तिनका सबै छोरा र छोरीलाई मासुको भागहरू दिए । ५ तर तिनले हन्नाहलाई सदैव दोब्बर भाग दिन्थ्ये, किनभने तिनले उनलाई माया गर्ये, यद्यपि परमप्रभुले उनको गर्भ बन्द गर्नुभएको थियो । ६ उनको सौताले उनलाई रिस उठाउनलाई उनलाई साहै चिन्धाउँथिन्, किनभने परमप्रभुले उनको गर्भ बन्द गर्नुभएको थियो । ७ त्यसैले वर्षे पिछ्ये, उनी आफ्नो परिवारसँग परमप्रभुको भवनमा जाँदा उनको सौताले तिनलाई सदैव चिन्धाउँथिन् । यसकारण, उनी सन्थिन् र केही पनि खाँदैनथिन् । ८ उनका पति एल्कानाले सदैव उनलाई भन्थ्ये, “ए हन्नाह, तिमी किन रूच्याँदैन? केमि पतिप्रो निमित्त दस जना छोराभन्दा उत्तम छैन र?” ९ यि अवसरमध्ये एकपल्ट तिनीहरूले शीलोमा खाने र पिउने काम सकेपछि हन्नाह उठिन् । यति बेला पुजारी एली परमप्रभुको मन्दिरको ढोकामा आफ्नो आसनमा बसिरहेका थिए । १० उनी अति नै व्याकुल भएकी थिङ्न् । उनले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरिन् र धुरुधुरु रोइन् । ११ उले भाकल गरिन् र भनिन्, “हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, तपाईंले आफ्नी दासीको वेदनलाई हर्नुहुन्छ, मर्लाई याद गर्नुहुन्छ र आफ्नो दासीलाई विसर्नुहुन्न, तर तपाईंको दासीलाई एउटा छोरा दिनुहुन्छ भने, उसको सम्पूर्ण जीवनभरि म उसलाई परमप्रभुको निमित्त दिनेछु र उसको शिरमा कुनै छुराले कदापछि छुनेछैन ।” १२ उनले परमप्रभुको सामु प्रार्थना गरिरहँदा एलीले तिनको मुखलाई होरे । १३ हन्नाह आफ्नो हृदयमा बोलिन् । उनका ओठहरू चले, तर उनको सोर सुनिएन । यसकारण, उनी मध्ये मातेकी थिङ्न् भनी एलीले विचार गरे । १४ एलीले उनलाई भने, “तिमी कहिलेसम्म मध्ये मातिरहन्छयौ? आफ्नो मध्यको आदत छोडिदेऊ ।” १५ हन्नाहले जवाफ दिन्, “होइन, मेरा मालिक, म दुखी आत्मा भएको स्त्री हूँ । मैले न दाखमध्य न त कडा मध्य नै पिएकी छु, तर मैले परमप्रभुको सामु मेरो मनको दुख ख्यान्नाइहेकी छु । १६ हजूको दासीलाई एउटी निरलज्ज स्त्री भएकी विचार नगर्नुहोस् । ठुलो चिन्ता र थैरै अपमानले गर्दा म बोलिरहेकी छु ।” १७ तब एलीले जवाफ दिए र भने, “शान्तिसँग जाऊ । इसाएल्का परमेश्वरसँग तिमीले गरेको बिन्तीको जावाप उहाँले तिमीलाई देकेन् ।” १८ उनले भनिन्, “तपाईंकी दासीलाई तपाईंको नजरमा कृपा मिलोस् ।” अनि ती स्त्री गझैन् र खाइन् । उनको अनुहार फेरि कहिल्ये निराश भएन । १९ तिनीहरू बिहान सबैरे उठे र परमप्रभुको आराधना गरे, अनि तिनीहरू फेरि रामाया भएको आफ्नो धरमा फर्के । आफ्नो पत्नी हन्नाहसँग एल्कानाले सहवास गरे र परमप्रभुले उनलाई याद गर्नुभयो । २० जब समय आयो, तब हन्नाहले गर्भ धारण गरिन् र एउटा छोरा जन्माइन् । उनले उसको नाउँ शम्पूल राखिन्, किनकि उनले भनिन्, “किनभने मैले यसलाई परमप्रभुसँग मागेकी हुँ ।” २१ फेरि एकपल्ट, एल्काना र तिनका सबै धराना वर्षे पिच्छेको बलिदान परमप्रभुलाई चढाउन र आफ्नो भाकल पुरा गर्न गए । २२ तर हन्नाह गङ्गान् । उनले आफ्नो पतिलाई यसो भनेकी थिङ्न्, “बालकले दूध नछोडेसम म जानेछैन । त्यसपछि म उसलाई लानेछु, ताकि उ परमप्रभुको सामु देखा परोस् र सदासर्वदा त्यहीं बसोस् ।” २३ उनका पति एल्कानाले

उनलाई भने, “तिमीलाई जे असल लाग्छ सो गर । उसले दूध नछोडेसम्म पर्ख । परमप्रभुले आफ्नो वचन मात्र पुरा गर्नुभएको होस् ।” यसैले ती स्त्री बसिन् र उनको छोराले दूध नछोडेसम्म उसलाई दूध खुवाइन् । २४ जब उनले उसलाई दूध छोडाइन्, तब उनले तिन वर्ष साँदौ, पाँच पाथी पिठे, एक मशक दाखमध्यको साथमा उसलाई आफूसँग लिएर गङ्गा, अनि उसलाई शीलो भएकोमा परमप्रभुको भवनमा ल्याइन् । यति बेला त्यो बालक सानै थियो । २५ तिनीहरूले साँदिलाई एलीहाँहाँ ल्याए । २६ उनले भनिन्, “हे मेरो मालिक, मेरो मालिक जीवित हुनुभएँ, यहाँ तपाईंको छेउमा खडा भएर प्रार्थना गर्ने स्त्री म नै हुँ ।” २७ यहाँ बलकको निमित्त मैले प्रार्थना गरें र मैले परमप्रभुमा गरेको बन्ती सुनेर उहाँले मर्लाई जवाफ दिनुभयो । २८ मैले उसलाई परमप्रभुमा अर्पण गरेको छु, उ जीवित रहेसम्म उसलाई परमप्रभुमा दिइएको छ ।” तब तिनीहरूले त्यहाँ परमप्रभुको आराधना गरे ।

२ हन्नाहले प्रार्थना गरिन् र यसो भनिन्, “परमप्रभुमा मेरो हृदय आनन्दित हुन्छ । परमप्रभुमा मेरो सीड उच्च पारिन्छ । मेरो मुखले मेरा शत्रुहरूमाथि गर्भ गर्छ, किनभने म तपाईंको मुकितमा आनन्दित हुन्छ । २ परमप्रभुद्वय पवित्रि कोही छैन, किनकि तपाईंबाहेक कोही पनि छैन । हाप्तो परमेश्वरजस्तो कुनै चट्टान छैन । ३ यति थैरै घमण्ड गरेर अहंकारी नहो । तेरो मुखबाट अहंकारका कुनै कुरा ननिस्कोस । किनकि परमप्रभु ज्ञानका परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँद्वारा नै कामहरू जोखिन्छ । ४ शक्तिशाली मानिसहरूका धुरुहरू भाँचिएका छन्, तर ठेस खाएकाहरूले शक्तिलाई कम्मर-पेटीङ्गी लाउँछन् । ५ भरिपूर्ण हुनेहरूले आफेलाई ज्यालामा लगाएका छन् । भोकाएकाहरू भोकाउन हुन छोडेका छन् । बाँझीले समेत सात जना सन्तानहरू जन्माउँछिन्, तर थैरै सन्तान हुने स्त्री शिथिल हुन्छिन् । ६ परमप्रभुले मार्नुहुन्छ र जीवन दिनुहुन्छ । उहाँले चिन्हामा पुत्याउनुहुन्छ र उठाउनुहुन्छ । (Sheol h7585) ७ परमप्रभुले केही मानिसलाई गरीब र कहीलाई धनी बनाउनुहुन्छ । उहाँले नग्र तुल्याउनुहुन्छ, तर उहाँले पनि उचाल्नुहुन्छ । ८ उहाँले गरीबलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ । खाँचोमा परेकाहरूलाई शासकहरूसँग बसाल्न र इज्जको ओहादा पाउने बनाउन उहाँले तिनीहरूलाई खरानीको थुप्रोबाट उठाउनुहुन्छ । किनकि पृथ्वीका जगहरू परमप्रभुका हुन् र उहाँले संसारलाई तिमाथि बसाल्नुभएको छ । ९ उहाँले आफ्ना विश्वासयोग्य मानिसहरूका पाउहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ, उष्टुद्धरूलाई अथधकारको शुद्धतामा राखिनेछ, किनकि बलद्वारा कसैले जिन सम्बेछैन । १० परमप्रभुको विरोध गर्नेहरू टुक्रा-टुक्रा हुने छन् । तिनीहरूका विश्वद्धमा उहाँ स्वर्वगाट गर्जनुहेछ । परमप्रभुले पृथ्वीको अन्तसम्म नै न्याय गर्नुहेछ । उहाँले आफ्नो राजालाई बल दिनुहेछ र आफ्नो अभिधिकारको सीड उच्च पार्नुहेछ । ११ त्यसपछि एल्काना आफ्नो घर रामामा गए । त्यो बालकले पुजारी एलीको सामु परमप्रभुको सेवा गर्यो । १२ यति बेलासम्म एलीको छोराहरू अयोग्य मानिहरू भएका थिए । तिनीहरूले परमप्रभुलाई चिनेन । १३ मानिसहरूसँग पुजारीहरूको चलन यस्तो थियो, जब कुनै मानिसले बलिदान चढाउँथ्यो, तब पुजारीका सेवक मासु उमाल्दै गर्दा नै आफ्नो हातमा त्रिशूलसहित आउँथ्यो । १४ उसले ताप्के वा कराही वा तसलावा वा भाँडोमा नै घोच्यो । त्यो त्रिशूलमा आउने सबै पुजारीले आफ्नो निमित्त लाख्यो । तिनीहरूले शीलोमा आउने सबै इसाएलीहरूसँग यसै गर्थे । १५ अझ नराप्रोत, तिनीहरूले बोसो जलाउनअग्नि नै पुजारीको सेवक आउँथ्यो र बलिदान गरिरहेका मानिसलाई भन्थ्यो, “पुजारीको निमित्त पोलनलाई मासु देऊ, किनकि तपाईंबाट उनले उमालेको मासु स्वीकार गर्नुहुन्छ, तर काँचो मात्र लिनुहुन्छ ।” १६ त्यो मानिसले यसो भन्यो भने, “तिनीहरूले पहिले बोसो जलाउनुपर्छ, र तब तपाईंले इच्छा गरेजति लाउनुसोस् ।” तब उसले भन्थ्यो, “हुँैन, तिमीले यो मालाई अहिले नै देऊ । होइन भने, मैले जबरलजस्ती गरेर लानेछु ।” १७ यी जवानहरूको पाप परमप्रभुको सामु निकै तुलो थियो, किनकि तिनीहरूले परमप्रभुको बलिदानलाई तुच्छ ठाने । १८ तर

शमूएलले बालकको रूपमा मलमलको एपोद लगाएर परमप्रभुको सेवा गरे । 19 तिनको आमाले आफ्नो पतिको साथमा वार्षिक बलिदान चढाउन आउँदा वर्षपूँछ्ये तिनको निष्ठि एउटा सानो लुगा बनाउँथिन् र तिनलाई ल्याइदिनिन् । 20 एलीले एल्काना र तिनकी पत्नीलाई यसरी आशिष दिएर भन्ने, “यी स्त्रीले परमप्रभुसँग बिनी गरेकी कारणले परमप्रभुले यी स्त्रीद्वारा तिमीहरूलाई धेरै सन्तानहरू देक्छन् ।” त्यसपछि तिनीहरू आफ्नो घरमा नै फक्तथे । 21 परमप्रभुले हन्नाहरूलाई फेरि साहयता गर्नुभयो र तिनी फेरि गर्भवति भइन् । तिनले तिन छोराहरू र दुई छोरीहरू जन्माइन् । यसैबिच, बालक शमूएल परमप्रभुको सामु बढ्दै गए । 22 यति बेला एली निकै वृद्ध भए । तिनले आम्ना छोराहरूले सबै इसाएलसँग गरेका सबै कुरा र तिनीहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारामा सेवा गर्ने स्त्रीहरूसँग कसरी सुते भन्ने कुरा सुने । 23 तिनले उमीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन यस्ता कुराहरू गर्छौ? किनकि मैले तिमीहरूको दुष्ट कामहरू यी सबै मानिसहरूबाट सन्दैहु ।” 24 हुँदैन, ए मेरा छोराहरू हो । किनकि मैले सुनेको कुरा असल खबर होइन । तिमीहरूले परमप्रभुको मानिसहरूलाई अनाजाकारी बनाउँछौ । 25 “एक जना मानिसले अर्काको विरुद्ध पाप गर्छ भने, परमेश्वरले उसको न्याय गर्नुहुँछ, तर मानिसले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गर्छ भने, उसको निष्ठि कसले बोलिदिन्छ?” तर तिनीहरूले आम्ना बुबाको कुरा सुनेनन्, किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई मर्ने इच्छा गर्नुभयो । 26 बालक शमूएल बढ्दै गए, र परमप्रभु र मानिसहरूको निगाहमा हुकिए । 27 यति बेला परमेश्वरका एक जना मानिस एलीकहाँ आए र तिनलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुँछ, तेरा पुर्खाहरू मिश्रदेशमा फारोको घरमा दासत्वमा हुँदै, कै मैले तिनीहरूकहाँ आफूलाई प्रकट गरिन र? 28 मेरो पुजारी हुन, मेरो वेदीमा जान, र धूप बाल्न र मेरो सामु एपोद लगाउनलाई मैले इसाएलका सारा कुलहरूबाट उसलाई चुने । मैले इसाएलका मानिसहरूले आगोद्वारा चढाएका सबै बलिदानहरू तेरो पुर्खाको घरानालाई दिएँ । 29 तब किन मेरो बासस्थानमा मलाई आवश्यक मेरा बलिदानहरू र भेटीहरूलाई तैले किन तुच्छ ठान्छस? इसाएलका मेरा मानिसहरूको हरेक बालिदानको उत्तम थोकद्वारा आफैलाई मोटो बनाएर तैले आम्ना छोराहरूलाई किन मलाई भन्दा बढी आदर गर्छस्? 30 किनकि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर भन्नुहुँछ, तेरो घराना र तेरो पुर्खाको घराना सदाको निष्ठि मेरो सामु हिंदुपुर्ष भनी मैले प्रतिज्ञा गरेँ । तर अब परमप्रभु भन्नुहुँछ, ‘यसो गर्ने कुरा मबाट टाढै रहोस्, किनकि मलाई आदर गर्नेलाई म आदर गर्छु, तर जसले मलाई तुच्छ ठान्छ उसको आदर घट्नेछ । 31 हेरु, मैले तेरो बल र तेरो पिताको घरानाको बल नाश पार्ने समय आउँदैल, ताकि तेरो घरानामा कोही वृद्ध मानिस हुनेछैन । 32 मरो बासस्थानमा नै तैले संकष्ट देखेछस् । इसाएललाई असल कुरा दिइए तापिनि, तेरो घरानामा कोही वृद्ध मानिस हुनेछैन । 33 आफ्नो वेदीबाट मैले विचित तेरा कुनै पनि व्यक्तिका आँखा धमिलिनेछन् र तेरो जीवनको निष्ठि म कष्ट ल्याउनेछु । तेरो परिवारमा जन्मका सबै मानिसहरू मर्नेछन् । 34 तेरा दुई छोराहरू होप्ती र पीनहासमाथि आईर्ने चिन्ह यो हुनेछ: तिनीहरू दुवै एकै दिनमा मर्नेछन् । 35 म आफ्नो निष्ठि एक जना विश्वसयोग्य पुजारी नियक्त गर्नेछु जसले मेरो हृदय र मेरो प्राणमा जे छ सो गर्नेछ । उसको घराना निर्माण गर्नेछु, अनि ऊ नै मेरो अभिषिक्त राजाको सामु सधै हिँदेछ । 36 तेरो घरानामा बाँकी रहेका हरेक मानिस चाँदीको एक टुक्रा र रोटीको एक टुक्रा माग्न उसकहाँ आउनेछन् र घोटो पर्नेछन र यसो भन्नेछन्, “कृपया, मलाई पनि पुजारीको कुनै काम दिनुहोस्, ताकि म पनि एक टुक्रा खान पाउनेछु ।”

3 बालक शमूएलले एलीको अधीनमा रहेक परमप्रभुको सेवा गरे । ती दिनहरूमा परमप्रभुको वचन दुर्बिध थियो । त्यहाँ कुनै किसिमको नियमित अगमवाणीको दर्शन थिएन । 2 त्यस बेला एलीका आँखाहरू धमिला हुन थालेका हुनाले तिनले राम्ररी नदेख्ने भएर आफ्नै ओळच्यानमा पल्टिरहेका

थिए । 3 परमेश्वरको बत्ती अझैसम्म निभेको थिएन, र शमूएल परमप्रभुको मन्दिरमा सुन्तलाई पलिट्रहेका थिए, जहाँ परमेश्वरको सन्दुक थियो । 4 परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउनुभयो, जसले भने, “म यहाँ छु ।” 5 शमूएल कुदेर एलीकहाँ गए र भने, “म यहाँ छु, किनकि तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो ।” एलीले भने, “मैले तैलाई बोलाइनँ । फेरि सुत ।” त्यसैले शमूएल गए र सुते । 6 परमप्रभुले फेरि बोलाउनुभयो, “ए शमूएल ।” फेरि शमूएल उठे र एलीकहाँ गए र भने, “म यहाँ छु, किनकि तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो । एलीले जवाफ दिए, हे मेरो छोरो, मैले तैलाई बोलाइनँ । फेरि सुत ।” 7 अझैसम्म शमूएलसँग परमप्रभुको बारेमा कुनै अनुभव थिएन, न त तिनलाई परमप्रभुको शन्देश कहिल्ये प्रकट गरिएको थियो । 8 परमप्रभुले शमूएललाई फेरि तेसोपल्ट बोलाउनुभयो । फेरि शमूएल उठे र एलीकहाँ गए र भने, “म यहाँ छु, किनकि तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो ।” तब परमप्रभुले त्यो केटोलाई बोलाउनुभएको थियो भनी एलीले महसुस गरे । 9 तब एलीले शमूएललाई भने, “जा र फेरि सुत । उहाँले तैलाई फेरि बोलाउनुभयो भने, तैलै यसो भनु, ‘बोल्नुहोस्, हे परमप्रभु, किनकि तपाईंको दासले सुनिरहेको छ ।’” त्यसैले शमूएल गए र फेरि एकपल्ट तिनको आफ्नै ठाउँमा पल्टे । 10 परमप्रभु आउनुभयो र खडा हुनुभयो । उहाँले अरु समयमा छँ बोलाउनुभयो, “ए शमूएल, शमूएल ।” तब शमूएल भने, “बोल्नुहोस्, किनकि तपाईंको दासले सुनिरहेको छ ।” 11 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “हेरु, म इसाएलमा केही कुरा गर्न लागेको छु, जुन कुरा सुन्ने होकेको कान झारिक्नेछ । 12 त्यस दिन एलीको घरानाको विरुद्ध मैले भनेको हरेक कुरा सुरुदेखि अन्तसम्म नै म पुरा गर्नेछु । 13 म उसको घरानाको विरुद्ध सधैको लागि एकपल्ट न्याय गर्न लागेको छु भनी मैले उसलाई भनेको छु, किनभने उसका छोराहरूले आफैमाथि सराप ल्याए र उसले तिनीहरूलाई रोकेन । 14 यसकारणले गर्दा एलीको घरानाका पापहरू बलिदान वा भेटीद्वारा कहिल्ये पनि प्रायश्चित गरिनेछैन भनी मैले उसको घरनासँग शपथ खाएको छु ।” 15 शमूएल बिहानसम्म नै पल्टिरहे । अनि तिनले परमप्रभुको भवनका ढोकाहरू खोले । तर त्यो दर्शनको बारेमा एलीलाई बताउन शमूएल डराए । 16 त्यसपछि एलीले शमूएललाई बोलाए र भने, “ए मेरो छोर शमूएल ।” शमूएल भने, “म यहाँ छु ।” 17 तिनले भने, “उहाँले तैलाई भन्नुभएको वचन के थियो? कृपया त्यो मबाट नलुका । उहाँले तैसँग बोल्नुभएका सबै वचनमध्ये तैले मबाट कुनै पनि कुरा लुकाइस् भने परमेश्वरले तैलाई त्यसै र त्योभन्दा अझै धेरै गर्नुभएको होस ।” 18 शमूएलले तिनलाई हरेक कुरा बताए । उनले तिनीबाट कुनै पनि कुरा लुकाएनन् । एलीले भने, “उहाँ तरमप्रभु द्वारा गर्नुभएको होस ।” 19 शमूएल बढे र परमप्रभु तिनीसँग हुनुहन्थ्यो, र उहाँले आफ्नो भविष्यवाणीका वचनहरू कुनै पनि अपूर्ण रहेन । 20 परमप्रभुको अगमवक्ता हुनलाई शमूएललाई नियुक्त गरिएको कुरा दानदेखि बेरेबासम्मका सबै इसाएलीहरूले थाहा पाए । 21 परमप्रभु फेरि पनि शीलोमा देखा पर्नुभयो, किनभने आफ्नो वचनद्वारा शीलोमा शमूएलकहाँ उहाँ प्रकट हुनुभयो ।

4 सम्पूर्ण इसाएलभारि शमूएलले वचन दिए । यति बेला इसाएल चाउनी हाले र पलिश्तीहरूले अपेक्षमा छाउनी हाले । 2 इसाएल विरुद्ध युद्ध गर्न पलिश्तीहरू पड़ुविद्ध भए । जब युद्ध फैलियो, पलिश्तीहरूद्वारा इसाएल पराजीत भयो, जसले युद्ध मैदानमा झाण्डै चार हजार मानिसहरू मरे । 3 जब मानिसहरू छाउनीमा आए, इसाएलका धर्म-गुह्यरूले भने, “आज परमप्रभुले हामीलाई पलिश्तीहरूको सामु किन पराजीत गर्नुभयो? परमप्रभुको करारको सन्दुकलाई शीलोबाट यहाँ ल्याउँ, ताकि त्यो हामीसँग यहाँ नै रहोस्, जसले हामीलाई आफ्ना शत्रुहरूका हातबाट सुरक्षित राखोस् ।” 4 त्यसैले मानिसहरूले शीलोमा मानिसहरू ठेगाए । तिनीहरूले त्यहाँबाट सर्वशक्तमान्

परमप्रभुको करारको सन्दुक बोके, जो करुबहरूमाथि विराजमान हुनुहुन्छ । एलीका दुई जना छोराहरू होप्नी र पीनहास त्यहाँ परमेश्वरको करारको सन्दुकसँग थिए । 5 जब परमप्रभुको करारको सन्दुक छाउनीमा ल्याइयो, इसाएलका सबै मानिसहरू तुलो सोरमा कराए र पृथ्वी नै गुजियो । 6 जब पलिश्तीहरूले कराएको यो आवाज सुने, तिनीहरूले भने, “हिब्रूहरूको छाउनीमा यति तुलो कराएको आवाजको अर्थ के हो?” तब छाउनीमा परमप्रभुको सन्दुक ल्याइको थियो भन्ने कुरा तिनीहरूले थाहा पाए । 7 पलिश्तीहरू डराए । तिनीहरूले भने, “छाउनीमा एउटा देवता आएको छ ।” तिनीहरूले भने, “हामीलाई धिक्कार छ! पहिले यस्तो कुनै कुरा भएको छैन । 8 हामीलाई धिक्कार छ! यी शक्तिशाली देवताहरूको शक्तिबाट हामीलाई कसले सुरक्षा दिन्छ? मिश्रीहरूलाई उजाड-स्थानमा विभिन्न किसिमका विपतिहरूले प्रहार गर्ने देवताहरू यिनै हुन् । 9 ए पलिश्तीहरू हो, साहरी होओ र पुरुषार्थी बन, नत्र जसरी हिब्रूहरू तिमीहरूका दासहरू भएका छन् त्यसरी नै तिमीहरू तिनीहरूका दासहरू बन्नेछा ।” 10 पलिश्तीहरूले यद्य लडे, र इसाएल पराजित भयो । हरेक मानिस आफ्नो घर भाग्यो र तुला नरसंहार भयो । किनकि इसाएलका तिस हजार पैदल सिपाहीहरू मरे । 11 परमेश्वरको सन्दुक लगियो र एलीका दुई छोरा होप्नी र पीनहास मरे । 12 बेन्यामीनको एक जना मानिस युद्ध मैदानबाट आफ्नो तुग्गा च्यातिएको र शिरमा माटो लागेको अवस्थामा नै दौडे र त्यसै दिन शीलोमा आए । 13 त्यो आउँदा, एली आफ्नो आसनमा बाटोको छेवैमा बसेर हेरिहरेको थिए, किनभने परमेश्वरको सन्दुको चिन्ताले तिनको हृदय काम्प्यो । जब त्यो मानिस सहर प्रवेश गयो र त्यो खबर भन्यो, तब सारा सहरमा रुवाबासी भयो । 14 जब एलीले रुवाबासीको हल्ला सुने, तब तिनले सोधे, “यो हल्लाखल्लाको अर्थ के हो?” त्यो मानिस दौडेर आयो र एलीलाई भन्यो । 15 यति बेला एली अन्ठानब्बे वर्ष भएका थिए । तिनका अँखाहरू धमिला भएका थिए र तिनले देख्न सक्दैनथे । 16 त्यो मानिसले एलीलाई भन्यो, “युद्ध मैदानबाट आउने मानिस म नै हुँ । म युद्धबाट आज नै भागेको हुँ ।” एलीले भने, “हे मेरो छोरो, त्यो कस्तो भयो त?” 17 सामाचार ल्याउन मानिसले जवाफ दियो र भन्यो, “पलिश्तीहरूको सामुबाट इसाएली भागे । मानिसहरूका माझामा ठुलो पराजय पनि भएको छ । तपाईंका दुई छोरा होप्नी र पीनहास पनि मरे, र परमेश्वरको सन्दुक कब्जा गेरेर लगिएको छ । 18 जब उसले परमेश्वरको सन्दुकको बारेमा भन्यो, तब एली ढोकाको छेउमा भएको आफ्नो आसनबाट पछाडीत लडे । तिनको घाँटी भाँचियो र तिनी मरे, किनभने तिनी वृद्ध र गहाँ थिए । तिनी चालिस वर्षसम्म इसाएलका न्यायकर्ता भएका थिए । 19 तिनीकी बुहारी, पीनहासकी पत्ती गर्भवती थिइन् र बालक जन्माउने बेला बएको थियो । जब तिनले परमेश्वरको सन्दुक कब्जा गेरेको, तिनको ससुरा र तिनको पति मेरेको समाचार सुनिन्, तब तिनले घुँडा टेक्निन् र बालक जन्माइन्, तर तिनको प्रसव वेन्दा तिनलाई सहै पीडा भयो । 20 तिनको मृत्यु हुने बेलामा तिनलाई सेवा दिने स्त्रीले भनिन् “नडराऊ, किनकि तिमीले एउटा छोरा जन्माएकी छ्याई ।” तर तिनले जवाफ दिनन न त तिनीहरूले भनेका कुरालाई नै मनमा राखिन् । 21 “इसाएलबाट महिमा गएको छ” भन्ने त्यो बालकको नाउ तिनले ईकाबोद राखिन्, किनकि परमेश्वरको सन्दुक कब्जा गरिएको, अनि तिनका पति र ससुराको मृत्यु भएको थियो । 22 तिनले भनिन, “महिमा इसाएलबाट गएको छ, किनभने परमेश्वरको सन्दुक कब्जा गरिएको छ ।”

5 यति बेला पलिश्तीहरूले परमेश्वरको सन्दुक कब्जा गेरेका, र तिनीहरूले त्यो एबेन-एजेलबाट अश्दोदमा ल्याएका थिए । 2 पलिश्तीहरूले परमेश्वरको सन्दुक लगे, दागोनको मनिसहरू अर्को दिन विहान सबैरे उठे, हेर, दागोन त परमप्रभुको सन्दुकको सामु घोटो पेरे ढलेको थियो । त्यसले तिनीहरूले

दागोनलाई उठाए र त्यसलाई आफ्नै स्थानमा खडा गरे । 4 तर जब तिनीहरू अर्को विहान सबैरे उठे, हेर, दागोन परमप्रभुको सन्दुकको सामु घोटो पेरे ढलेको थियो । दागोनको शिर र दुवै हातहरू टुक्राएर ढोकामा अलपत्र थियो । दागोनको जिउ मात्र बाँकी रहेको थियो । 5 यसैकारण आज पनि दागोनको भवनमा आउने दागोनका पुजारीहरू र कसैले पनि अश्दोदको दागोनको ढोकामा टेक्नेन । 6 अश्दोदका मानिसहरूमाथि परमप्रभुको हात भारी भयो । उहाँले तिनीहरूलाई विनाश पानुभयो, अनि अश्दोद र त्यसको वरिपरि क्षेत्रहरूमा गिर्खाको रूढीले प्रहार गर्नुभयो । 7 जे भइहरेको थियो त्यो कुरा जब अश्दोदका मानिसहरूले थाहा पाए, तब तिनीहरूले भने, “इसाएलका परमेश्वरको सन्दुक हामीसँग रुहनुहैन, किनभने हामी र हामीप्रे देवता दागोनको विरुद्धमा उहाँको हात भारी भएको छ ।” 8 त्यसैले तिनीहरूले बोलाउन पठाए र पलिश्तीहरूका सबै शासकहरूलाई एकसाथ भेला गरे । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “इसाएलका परमेश्वरको सन्दुकलाई हामीले के गर्नुपर्छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “इसाएलका परमेश्वरको सन्दुकलाई गातमा नै ल्याइयोस् ।” त्यसैले तिनीहरूले इसाएलका परमेश्वरको सन्दुकलाई बोकेर त्यहाँ ल्याए । 9 तर तिनीहरूले त्यो वरिपरि ल्याएपछि, परमप्रभुको हात त्यो सहरको विरुद्धमा पेरे तुलो गोलमाल गोलमाल भयो । उहाँले सहरको साना र तुला सबै मानिसहरूलाई प्रहार गर्नुभयो । अनि तिनीहरूमा गिर्खाको रूढी फैलियो । 10 त्यसैले तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दुकलाई एकोनमा पठाए । तर परमेश्वरको सन्दुक एकोनमा आउने वित्तिकै, एकोनीहरूले यसो भन्दै कराए, “तिनीहरूले हामी र हाम्रा मानिसहरूलाई मार्नालाई इसाएलका परमेश्वरको सन्दुक हामीकाहूँ ल्याएका छन् ।” 11 त्यसैले तिनीहरूले पलिश्तीहरूका सबै शासकहरूलाई बोलाए र भेला गरे । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “इसाएलका परमेश्वरको सन्दुकलाई पठाइदिहोस्, र यो आफ्ने ठार्डीतर फर्कोस्, ताकि त्यसले हामी र हाम्रा मानिसहरूलाई नमारोस् ।” किनकि सहरभरि भयडकर मृत्युको त्रास फैलिएको थियो । त्यहाँ परमेश्वरको हात थेरै भारी पच्यो । 12 नमरेका मानिसहरूमा गिर्खाको रूढी आइप्यो र सहरको क्रन्दन आकाशसम्म पुयो ।

6 अनि पलिश्तीहरूको देशमा परमप्रभुको सन्दुक सात महिनासम्म रथ्यो । 2 त्यसपछि पलिश्ती मानिसहरूले पुजारीहरू र जोखाना हेनेहरूलाई बोलाए । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको सन्दुकलाई हामीले के गर्नुपर्छ? हामीले त्यसको आपनै देशमा त्यो कसरी पठाउनुपर्छ हामीलाई भन्नुहोस् । 3 पुजारीहरू र जोखाना हेनेहरूले भने, “तपाईंहरूले परमेश्वरको सन्दुक फिर्ता पठाउनु हुन्छ भने, कुनै उपहाराविना नपठाउनुहोस् । कुनै पनि हालतमा उहाँलाई दोषबलिसहित पठाउनुहोस् । तब तपाईंहरू निको हुनुहोनेछ र अहिलेसम्म उहाँको हात तपाईंहरूलाई किन नहाइदाइएको रहेछ भनी तपाईंहरूले जान्नुहोनेछ ।” 4 तब तिनीहरूले भने, “हामीले उहाँलाई फर्काई हरूदा दोषबलि के हुनुपर्छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “पलिश्तीहरूको शासकहरूको संख्या जति छ त्यति नै सङ्ख्यामा सुनका पाँच गिर्खार र सुनका पाँच मूसाहरू बनाउनुहोस् ।” किनकि तपाईंहरू र तपाईंका शासकहरूलाई त्यही रूढीले प्रहार गयो । 5 यसैले तपाईंहरूले आफ्ना गिर्खाहरूको नमूनाहरू र देशलाई नाश पार्ने आफ्ना मूसाहरूको नमूनाहरू बनाउनुपर्छ र इसाएलका परमेश्वरलाई महिमा दिनुपर्छ । सायद उहाँले आफ्नो हात तपाईंहरूबाट, तपाईंका देवाताहरूबाट र तपाईंको देवाताहरूबाट हटाउनुहोनेछ । 6 जसरी मिश्रीहरू र फारोले आफ्नो हृदय कठोर पारे त्यसरी तपाईंहरूले किन आफ्नो हृदय कठोर पार्नुहुन्छ? त्यस बेला परमेश्वरले तिनीहरूसँग कठोर व्यवहार गर्नुभयो । के मिश्रीहरूले मानिसहरू पठाएनन्, अनि तिनीहरूले छोडेर आएनन् र? 7 अब एउटा नयाँ गाडासँगै कहिल्यै जुवा नलागाइएका दुई वटा दुहुना गाई त्यार पार्नुहोस् । गाईहरूलाई गाडामा बाँध्नुहोस्, तर तिनीहरूका बाछाबाछीलाई तिनीहरूबाट छुट्टाएर घरमा नै राख्नुहोस् । 8 तब

परमप्रभुको सन्दुक लिनुहोस् र त्यसलाई गाडामा राख्नुहोस् । तपाईंहरूले दोषबलिको रूपमा उहाँलाई फर्काउने ती सुनका आकृतिहरूलाई त्यसको छेउमा एउटा बाकसमा राख्नुहोस् । अनि त्यसलाई पठाउनुहोस् र यसलाई आफ्नो बाटो जान दिनुहोस् । 9 त्यसपछि हेर्नुहोस्, त्यो बेथ-शेमेशतिर आप्नै देशको बाटो जान्छ भने, यत्रो ठुलो विपत्ति परमप्रभुले नै ल्पाउनुभएको रहेछ । तर होइन भने, हामीले जानेछौं कि हामीलाई प्रहार गर्ने उहाँको हात होइन । बरु, संयोगले त्यसो भएको रहेछ भनी हामी जानेछौं । 10 मानिसहरूलाई भनेअनुसार उनीहरूले गरे । उनीहरूले दुई वटा दुन्हा गाईहरू लिए र तिनका बाछाबाछीलाई घरमा नै थुने । 11 उनीहरूले परमप्रभुको सन्दुक, साथै सुनका मूसाहरू र उनीहरूका गिर्खाको आकृतिहरू भएको बाकसलाई उक्त गाडामा राखे । 12 गाईहरू सोँझौ बेथ-शेमेशको दिशातिर गए । ती गाईहरू कराउदै गए तर दाँया र बाँया कतैतिर नलागी, तिनीहरू लोकमार्ग हुँदै गए । पालिशीहरूका शासकहरू बेथ-शेमेशको सिमानासम्म नै तिनीहरूको पछि-पछि गए । 13 यति बेला बेथ-शेमेशका मानिसहरूले बेसीमा गाँडूको काटनी गरिरहेका थिए । तिनीहरूले आफ्ना अँखा उठाए र सन्दुकलाई हेरे र तिनीहरू अनन्दित भए । 14 बेथ-शेमेशको नगरबाट त्यो गाडा यहोशूको खेतमा आयो र त्यहाँ नै रोकियो । त्यहाँ एउटा ठुलो दुङ्गा थियो, र तिनीहरूले गाडाको काठ चिँ र ती गाईहरूलाई परमप्रभुको निमित होमबलि चढाए । 15 लेवीहरूले परमप्रभुको सन्दुक र यससँगैको सुनका आकृतिहरू भएको बाकसलाई निकाले र तिनलाई त्यो ठुलो दुङ्गामाथि राखे । बेथ-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुलाई त्यसै दिन होमबलि र बलिदानहरू चढाए । 16 जब पलिशीहरूका पाँच जना शासकहरूले यो देखे, तब तिनीहरू एकोनमा फर्के । 17 पलिशीहरूले अश्वोदको निमित एउटा, गाजाको निमित एउटा, अश्कलोनको निमित एउटा, गातको निमित एउटा र एकोनको निमित एउटा गरी परमप्रभुलाई दोषबलिको रूपमा फकाएका सुनका गिर्खाहरू थिनै हुन् । 18 सुनका मूसाहरू पलिशी शासकहरूका अधीनमा रहेका सबै किलाबन्दी गरिएका सहरहरू र गाउँहरूको संख्याअनुसार थिए । तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुक राखेका त्यो ठुलो दुङ्गा बेथशेमेशीका योहोशूको खेतमा आजको दिनसम्म पनि साक्षीको रूपमा रहेको छ । 19 परमप्रभुले बेथ-शेमेशका केही मानिसहरूलाई आक्रमण गर्नुभयो किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुकभित्र हेरेका थिए । उहाँले पचास हजार सत्तरी मानिसहरू मार्नुभयो । मानिसहरूले विलाप गरे, किनभने परमप्रभुले मानिसहरूलाई ठुलो आधात पुऱ्याउनुभएको थियो । 20 बेथ-शेमेशका मानिसहरूले भने, “यो पवित्र परमप्रभुको परमेश्वर सामु को खडा हुन सक्छ? तो सन्दुक हामीबाट कसकहाँ जानेछ? 21 किर्यत-यारीमाका बासिन्दाहरूकहाँ यसो भने तिनीहरूले दूतहरू पठाए, “पलिशीहरूले परमप्रभुको सन्दुक फिर्ता त्याएका छन् । तल आउनुहोस् र त्यो आफ्नो साथमा लानुहोस् ।”

7 किर्यत-यारीमाका मानिसहरू आएर परमप्रभुको सन्दुकलाई उठाए र डाँडामा भएको अबीनादाबको घरमा त्यो ल्याए । परमप्रभुको सन्दुकको रेखदेख गर्न तिनको छोरा एलाजारलाई तिनीहरूले अलग गरे । 2 त्यो बेलादेखि लामो समयसम्म अर्थात् बिस वर्षसम्म त्यो सन्दुक किर्यत-यारीमामा रह्यो । इसाएलका सबै घरानाले विलाप गरे र परमप्रभुतिर फर्केने इच्छा गरे । 3 शमूएलले इसाएलका सारा धरानालाई भने, “तिमीहरू आफ्ना सारा हृदयले परमप्रभुतिर फर्किन्छा, विदेशी देवताहरू र अश्वोरेतालाई तिमीहरूका माझबाट हटाउँछौं, आफ्नो हृदयलाई परमप्रभुतिर फर्किन्छौं र उहाँको मात्र आराधना गर्छौं भने, उहाँले तिमीहरूलाई पलिशीहरूको हातबाट छुटकारा दिनुहुनेछ ।” 4 त्यसपछि एसाएलका मानिसहरूले बाल र अश्वोरेत हटाए र परमप्रभुको मात्र आराधना गरे । 5 तब शमूएलले भने, “सबै इसाएललाई मिस्पामा भेला गर र म तिमीहरूका निमित परमप्रभुसँग प्रधना गर्नुछु ।” 6 तिनीहरू मिस्पामा भेला गरे, पानी भरे र परमप्रभुको सामु ख्यन्याए । त्यस दिन तिनीहरू उपवास

बसे र भने, “हामीले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेका छौं ।” शमूएलले त्यहाँ नै इसाएलका मानिसहरूको विवादहरूमा फैसला गरे अनि मानिसहरूलाई नेतृत्व गरे । 7 जब इसाएलका मानिसहरू मिस्पामा भला भएका छन् भन्ने पलिशीहरूले सुने, पलिशीहरूका शासकहरूले इसाएललाई आक्रमण गरे । जब इसाएलका मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरू पलिशीहरूसँग डराए । 8 त्यसपछि इसाएलका मानिसहरूले शमूएललाई भने, “हाम्रो निमित परमप्रभुसँग पुकारा गर्न छोडौनुसोस, ताकि उहाँले हामीलाई पलिशीहरूका हातबट बचाउनुहोस ।” 9 शमूएलले दूधे थुमालाई लिए र यसलाई परमप्रभुको निमित पूरै होमबलिको रूपमा चढाए । तब शमूएलले इसाएलको निमित परमप्रभुसँग पुकारा गरे र परमप्रभुले जबाब दिनुभयो । 10 शमूएलले होमबलि चढाउँदै गर्दा पलिशीहरू इसाएललाई आक्रमण गर्न आए । तर त्यस दिन पलिशीहरूको विरुद्धमा ठुलो गर्जनसहित परमप्रभु गर्जनुभयो र तिनीहरूलाई गोलमालामा पार्नुभयो, र तिनीहरू इसाएलको सामुबाट भागे । 11 इसाएलका मानिसहरू मिस्पाबाट गए र तिनीहरूले पलिशीहरूलाई लखेटे र उनीहरूलाई बेथ-करको मुनिसम्म मारे । 12 त्यसपछि शमूएलले एउटा दुङ्गा लिए र मिस्पा र थेनको बिचमा त्यो खडा गरे । तिनले यसो भने, “परमप्रभुले हामीलाई यहाँसम्म सहायता गर्नुभएको छ ।” 13 यसरी पलिशीहरूलाई अधीन गरियो र तिनीहरू इसाएलको सिमानाभित्र प्रवेश गरेनन् । शमूएलको सम्पर्यार्थी नै परमप्रभुको हात पलिशीहरूको विरुद्धमा थियो । 14 पलिशीहरूले इसाएलबाट कज्ञा गरेका एकोनदेखि गातसम्मका नगरहरू पुनर्स्थपना गरियो । इसाएलले पलिशीहरूबाट आफ्ना इलाका किर्ता लियो । अनि इसाएल र एमोरीहरू बिच शान्ति थियो । 15 शमूएलले आफ्नो जीवनकालभित्र नै इसाएलको न्याय गरे । 16 तिनीहरूको वर्ष बेथेल, गिलगाल र मिस्पाको फेरो मार्ये । यी सबै ठाउँहरूमा इसाएलको निमित तिनले झगडाहरूको फैसला गर्थे । 17 त्यसपछि तिनी रामामा फर्कन्थे, किनभने तिनको घर त्यहाँ थियो । अनि त्यहाँ पनि तिनले इसाएलको निमित झगडाको फैसला गर्थे । तिनले त्यहाँ परमप्रभुको निमित एउटा वेदी पनि निर्माण गरे ।

8 जब शमूएल वृद्ध भए, तिनले आफ्ना दुई छोरालाई इसाएलका न्यायकर्ताहरू बनाए । 2 तिनको जेठा छोराको नाउँ योएल थियो र महिलाको नाउँ अबिया थियो । तिनीहरू बेशेबामा न्यायकर्ताहरू थिए । 3 तिनका छोराहरू तिनका मार्गहरूमा हिँडेनन्, तर बेइमानपूर्ण लाभको पछि लागे । तिनीहरूले धूस लिए र न्यायलाई भ्रष्ट बनाए । 4 त्यसपछि इसाएलका सारा धर्म-गुरुहरू भेला भए र रामामा शमूएलकहाँ आए । 5 उनीहरूले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईं वृद्ध हुनुभयो, र तपाईंका छोराहरू तपाईंका मर्गहरूमा हिँडेनन् । सबै जातिहाँ हाम्रो न्याय गर्न हाम्रा निमित एक जना राजा नियुक्त गर्नुहोस् ।” 6 तर त्यसले शमूएललाई दुःख लाग्यो, जब तिनीहरूले भने, “हाम्रो न्याय गर्न हामीलाई एक जना राजा दिनुहोस् ।” त्यसैले शमूएलले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे । 7 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “मानिसहरूले तलाई भनेका तिनीहरूका सबै कुरा पालन गर । किनकि तिनीहरूले तलाई इन्कार गरेका होइनन्, तर तिनीहरूमाथि राजा हुनबाट तिनीहरूले मलाई इकार गरेका छन् । 8 तिनीहरूले मलाई त्यागेका र अरु देवताहरूको सेवा गरेका मैलै तिनीहरूलाई मिश्रबाट त्याएदेखि गरेजस्ते तिनीहरूले गरिरहेका छन्, र त्यसैले तिनीहरूले तलाई भनि त्यसै गैद्धेनन् । 9 अब तिनीहरूको कुरा सुन । तर तिनीहरूलाई गम्भीरपूर्वक चेताउनी दे र राजाले जसरी तिनीहरूमाथि राज्य गर्नेछन्, त्यो तिनीहरूले राम्री जानून् । 10 त्यसैले शमूएलले राजाको माग गरिरहेका मानिसहरूलाई परमप्रभुका सबै बचन सुनाए । 11 तिनले भने, “तिमीहरूमाथि राज्य गर्ने राजाको प्रचलन यस्तो हुनेछ । उनले तिमीहरूका छोराहरूलाई लानेछन् र आफ्ना रथहरूको निमित र धोडचढी हुनलाई र आफ्ना रथहरूको अगि-अगि दौडनलाई उनले तिनीहरूलाई नियुक्त गर्ने छन् । 12 उनले आफ्नो निमित

हजारका कप्तानहरू र पचासका कप्तानहरू नियुक्त गर्नेछन् । कसैलाई आफ्नो जमिन जोल, कसैलाई आफ्नो अन्न कटानी गर्न र कसैलाई आफ्नो युद्धको हतियाहरू अनि आफ्ना रथहरूको सरसामान बनाउन लगाउनेछन् । 13 उनले तिमीहरूका छोरीहरूलाई अत्तर बनाउने, खाना बनाउन र रोटी बनाउने हुनलाई लिनेछन् । 14 उनले तिमीहरूका उत्तम खेतहरू, दाखबारीहरू र जैतूनका बग्गेचाहारू लिनेछन् र ती आफ्ना सेवकहरूलाई दिनेछन् । 15 उनले तिमीहरूका अन्नको र दाखबारीहरूको दर्शौं भाग लिनेछन् र आफ्ना अधिकारीहरू र आफ्ना सेवकहरूलाई दिनेछन् । 16 उनले तिमीहरूका सेवक-सेविकाहरू, र तिमीहरूका उत्तम जवान पुरुषहरू तथा तिमीहरूका गधाहरू लिनेछन् । तिनीहरू सबैलाई उनले आफ्नो कमामा लागाउनेछन् । 17 उनले तिमीहरूका बगालहरूको दर्शौं भाग लिनेछन्, र तिमीहरू उनका दासहरू हुनेछौं । 18 त्यसपछि त्यो दिन आफ्नो निमित्त छानेका तिमीहरूका राजाको कारणले तिमीहरूले पुकारा गर्नेछौं । तर परमप्रभुले त्यो दिनमा तिमीहरूलाई जवाफ दिनुहोनेछन् । 19 तर मानिसहरूले शमूएलको कुरा सुन्न इन्कार गरे । तिनीहरूले भने, “होइन, हामीमाथि एक जना राजा हुनेपर्छ । 20 ताकि हामी अरू जातिहरूजस्तै हुन सक्नेछौं, अनि यसरी हाम्रा राजाले हाम्रो न्याय गर्नेछन् र हाम्रो निर्वित युद्ध गर्न हाम्रो अगि-अगि जानेछन् ।” 21 जब शमूएलले मानिसहरूको सबै कुरा सुने, तब तिनले ती परमप्रभुले सुन्ने गरी दोहोच्याए । 22 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “तिनीहरूका कुरा पालन गर् र कसैलाई तिमीहरूका राजा बना ।” त्यसैले शमूएलले इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “हेरेक मानिस आ-आफ्नो सहर जानुपर्छ ।”

9 बेन्यामीन कुलका एक जना प्रभावशाली मानिस थिए । तिनी बन्यामीनका खनाति, अपीहका जनाति, बकोरतका पनाति, जरोरका नाति अवीएलका छोरा कीश थिए । 2 तिनको शाऊल नाउँ गरेका एक जना सुन्दर जवान छोरा थिए । इसाएलका मानिसहरू माझ तिनीभन्दा सुन्दर मानिस अरू कोही थिएनन् । तिनका कुमबाट माथि तिनी सबै मानिसहरूभन्दा अग्ला थिए । 3 शाऊलका बुवा कीशका गधाहरू हराएका थिए । त्यसैले कीशले आफ्ना छोरा शाऊललाई भने, “एक जना सेवकलाई आफ्नो साथमा लैजाऊ । उठ र गधाहरूलाई खोज्न जाऊ ।” 4 त्यसैले शाऊल एफ्राइमको पहाडी देशबाट भएर गए र सालिसाको देशबाट भएर गए, तर तिनीहरूले ती भेटाएनन् । तब तिनीहरू शालीमको देश पार गरे, तर ती त्यहाँ थिएनन् । त्यसपछि तिनी बेन्यामीनहरूका भूभागबाट भएर गए तर तिनीहरूले ती भेटाएनन् । 5 जब तिनीहरू सूपोको देशमा आए, तब शाऊलले आफूसँग भएका आफ्नो सेवकलाई भने, “आऊ, हामी फर्केन जाऊँ, नत्र मेरो बुबाले गधाको चिन्ता लिन छोडेर हाम्रो बरे चिन्ता गराल्न ।” 6 तर सेवकले तिनलाई भने, “सुन्नुहोस्, यो सहरमा एक जना परमेश्वरका मानिस हुनुहुन्छ ।” तिनी आदर पाएका मानिस हुन् । तिनले भनेका हेरेक कुरा पुरा हुन्छ । हामी त्यहाँ जाऊँ । सायद हामी कुन बाटो जानुपर्छ भनी तिनले हामीलाई भन्नेछन् ।” 7 तब शाऊलले आफ्नो सेवकलाई भने, “तर हामी त्यहाँ गयौँ भने, हामीले त्यो मानिसलाई के लिएर जाने? किनभने हाम्रो झोलामा भएको रोटी सकिएको छ र परमेश्वरका मानिसलाई दिने कुनै उपहार हामीसँग छैन । हामीसँग के छ र?” 8 त्यो सेवकले शाऊललाई जवाफ दियो र भन्यो, “यहाँ, मसँग एक चौथाइ शेकेल चाँदी छ, जुन हामीले कुन बाटो जानुपर्छ बताउनलाई म परमेश्वरका मानिसलाई दिनेछु ।” 9 (इसाएलमा पहिले, जब मानिसले परमेश्वरको इच्छा खोज्न जाएँ, तब तिनले भन्ये, “आऊ, हामी दर्शकीकहाँ जाऊँ ।” किनकि आजका अगमवक्तालाई पहिले दर्शी भनिन्थ्यो ।) 10 तब शाऊलले आफ्नो सेवकलाई भने, “राम्रो भन्यौ । आऊ, हामी जाऊँ ।” त्यसैले तिनीहरू त्यस सहरमा गए जहाँ परमेश्वरका मानिस बस्थे । 11 जब तिनीहरू सहरीतर जानलाई पहाड छाडे, तिनीहरूले पानी लिन आउने जवान स्त्रीहरूलाई भेटे । शाऊल र तिनका सेवकले तिनीहरूलाई सोधे, “के दर्शी

यहाँ हुनुहुन्छ?” 12 तिनीहरूले जवाफ दिए र भने, “उहाँ हुनुहुन्छ । हेर्नुहोस्, उहाँ तपाईंहरूके अगाडि हुनुहुन्छ । छिटो जानुहोस्, किनकि मानिसहरूले आज उच्च स्थानमा बलिदान चढाउने हुनाले उहाँ आज सहर जाउँ द्येनुहुन्छ । 13 खानलाई उहाँ उच्च स्थानमा जानुअथि नै, तपाईंहरूले सहर पस्नेबित्तिकै उहाँलाई भेटाउनुहोनेछ । उहाँ नआएसम्म मानिसहरूले खाने छैननु, किनभने उहाँले बलिदानलाई अशिर्वाद दिनुहोनेछ । त्यसपछि मात्र निम्ताइपकाहरूले खानेछन् । अहिले माथि गझाल्नुहोस्, तपाईंहरूले उहाँलाई तुर्न्यै भेटाउनुहोनेछ ।” 14 त्यसैले तिनीहरू सहरमा गए । तिनीहरू सहरमा यस्तैलागदा, उच्च स्थानमा जानलाई शमूएल आफूतर्फ आउँदै गरेको तिनीहरूले देखे । 15 अब शाऊल आउनुभन्दा अगिललो दिन नै परमप्रभुले शमूएललाई प्रकट गर्नुभएको थियो: 16 “भोलि करिब यति बेला, म बेन्यामीनको इलाकाबाट एक जना मानिसलाई पठाउनेछु र मेरा मानिस इसाएलका शासक हुनलाई तैले उसलाई अभिषेक गर्नु । उसले मेरा मानिसहरूलाई पलिश्तीहरूका हातहरूबाट बाचाउनेछन् । किनकि मैले आफ्ना मानिसहरूलाई दयादृष्टिले हेरेको छु किनभने मदतको लागि तिनीहरूले गरेको पुकारा मैले सुनेको छु ।” 17 जब शमूएलले शाऊललाई शाऊलाई देखे, तब परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “मैले ताँलाई भनेको मानिस यही हो । मेरा मानिसहरूमाथि राज्य गर्न मानिस यही हो ।” 18 तब शाऊल प्रवेशद्वारमा शमूएलको नजिक आए र भने, “दर्शको घर कहाँ छ मलाई भन्नुहोस्?” 19 शमूएलले शाऊललाई जवाफ दिए र भने, “दर्शी म नै हुँ । म भन्दा अगि-अगि उच्च स्थानमा जानुहोस्, किनकि आज तपाईंले मसँग खानुहोनेछ । बिहान भएपछि म तपाईंलाई जान दिनेछु, र तपाईंको मनमा भएका हेरेक कुरा म तपाईंलाई भनिदिनेछु । 20 तिन दिनअथि हराएका तपाईंका गधाहरूको बारेमा, तिनको बारेमा चिन्ता नगर्नुहोस्, किनकि ती भेटाइपका छन् । अनि इसाएलको सबै इच्छाहरू कसमाथि छ? के तपाईं र तपाईंका बुवाको धरानामाथि होइन?” 21 शाऊलले जवाफ दिए र भने, “के इसाएलका कुलहरूमध्ये सबैभन्दा सानो बेन्यामीनको म होइन? के बेन्यामीनको कुलमा पनि मेरो वंश सबैभन्दा सानो होइन र? अनि तपाईंले मलाई किन यसो भन्नुहुन्छ?” 22 त्यसैले शमूएलले शाऊल र तिनको सेवकलाई लगे र तिनीहरूलाई एउटा कोठाभित्र ल्याए र करिब तिस जना निम्तो पाएकाहरूमध्येको उनीहरूलाई प्रमसूख आशनमा तिनले राखे । 23 शमूएलले भान्सेलाई भने, “अलगै राख” भनी मैले तिमीलाई भनेको भाग ल्याऊ ।” 24 त्यसैले भान्सेले किला र यसमा भएको सबै ल्याए र शाऊलको सामु राखिदिए । तब शमूएलले भने, “हेर्नुहोस्, जे अलग राखिएको थियो सो तपाईंको अगि राखिएको छ । यो खानुहोस्, किनभने, ‘मैले मानिसहरूलाई बोलाएको छु’ भनेर मैले भनेको समयदेखि तोकिएको समयसमय यसलाई तपाईंको निम्ति अलगै राखिएको छ ।” त्यसैले त्यस दिन शाऊलले शमूएलसँग खाए । 25 जब तिनीहरू उच्च स्थानबाट सहरमा आएका थिए, शमूएलले शाऊलसँग छतमाथि कुरा गरे । 26 त्यसपछि शमूएलले शाऊललाई बिहान छतमाथि बोलाए र भने, “उठनुहोस्, यसरी म तपाईंलाई आफ्नो बाटो बाटो पठाउनेछु ।” त्यसैले शाऊल उठे, अनि तिनी र शमूएल दुवै जना गल्लीतिर गए । 27 जसै तिनीहरू सहरको छेउतिर पुग्नै लाग, शमूएलले शाऊललाई भने, “सेवकलाई हामीभन्दा अगि जाने आज्ञा गर्नुहोस्”—र उठ अगि गयो—“तर तपाईं केही क्षण यहीं रहनुपर्छ, ताकि तपाईंलाई परमेश्वरको सन्देश म भन्नेछु ।”

10 त्यसपछि शमूएलले एक दुड्गो तेल लिए, त्यो शाऊलको शिरमाथि खन्याए, तिनलाई चुब्बन गरे । तिनले भने, “के परमप्रभुले उहाँको उत्तराधिकारको शासक हुनलाई तपाईंलाई अभिषेक गर्नुभएको हैन र? 2 जब तपाईं आज जानुहोनेछ, बेन्यामीनको सेल्सहको इलाकामा राहेलको बिहान नाजिक तपाईंले दुई जना मानिसहरू भेटाउनुहोनेछ । तिनीहरूले तपाईंलाई भन्नेछन्, ‘तपाईंले खोजिरहेका गधाहरू भेटाइपका छन् ।’ अहिले तपाईंको शिरमाथि

बुबाले गधाहरू बारेमा चिन्ता गर्न छोडेर “मेरो छोराको बारेमा म के गरैं” भन्दै तपाईंको बारेमा चिन्ता गर्दै हुनुहुन्छ । 3 तब तपाईं त्यहाँबाट अगि जानुदै, तपाईं तबोरको फलाँटको स्खमा आउनुहुनेछ । एक जनाले तिनवटा पाठ, अर्कोले तिन वटा रोटी र अर्कोले एक मशक दाखमय बोकेर बेथेलमा परमेश्वरकहँ गइद्देका तिन जना मानिसहरूलाई तपाईंले भेटाउनुहुनेछ । 4 तिनीहरूले तपाईंलाई अभिभादन गर्नेछन् र तपाईंलाई दुई वटा रोटी दिनेछन् जुन तपाईंले तिनीहरूका हातबाट लिनुनेछ । 5 त्यसपछि तपाईं परमप्रभुको पर्वतमा आउनुहुनेछ, जहाँ पलिस्तीहरूको चौकी छ । जब तपाईं सहरमा आइपुनुहुनेछ, तब तपाईंले वीणा, खेँजडी, बाँसुरी र सितार अगिअगि बजाउदै तल आइहेको भेटाउनुहुनेछ । तिनीहरूले अगमवाणी गरिरहेका हुनेछन् । 6 परमप्रभुको आत्मा तपाईंमाथि आउनुहुनेछ र तिनीहरूसँग तपाईंले पनि अगमवाणी बोल्नुहुनेछ, र तपाईं एक जना अर्के मानिस बदल्नुहुनेछ । 7 त्यति बेला जब यी चिन्हहरू तपाईंमा हुनेछन्, तब तपाईंको हातले जे भेटाउँले सो गर्नुहोस्, किनकि परमेश्वर तपाईंसँग हुनुहुन्छ । 8 मेरो अगि तल गिलगालमा जानुहोस् । त्यसपछि म होमबलि र मेलबलि चाडाउन म तपाईंकहाँ तल आउनेछ । म नआएसम्म र तपाईंले के गर्नुपर्छ भनी तपाईंलाई नदेखाएसम्म सात दिनसम्म पर्ख्युहोस् । 9 शमूएलबाट विदा हुनलाई जब शाऊलले पिठ्यूँ फर्काए, तब परमेश्वरले तिनलाई अर्के दृद्य दिनुभयो । तब ती सबै चिन्हहरू त्यसै दिन पुरा भयो । 10 जब तिनीहरू डाँडामा आए, अगमवक्ताको एक समूहले तिनलाई भेटे र परमेश्वरको आत्मा तिनीमाथि आउनुभयो ताकि तिनले उनीहरूसँग भविष्यवाणी बोले । 11 जब तिनलाई पहिले चिनेकाहरूले हरेकले तिनलाई अगमवक्ताहरूका साथमा अगमवाणी बोलिरेको देखे, तब मानिसहरूले एक-आपसमा भने, “कीशका छोरालाई के भएको छ? के शाऊल अब अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना भएछन्?” 12 त्यही ठाउका एक जना मानिसले जवाफ दिए, “तब तिनका बुबा को हुन?” यही कारणले गर्दा “के शाऊल पनि अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना भएछन्?” भन्ने भनाउ चल्यो । 13 जब तिनले अगमवाणी बोलेर सके, तब तिनी उच्च स्थानमा आए । 14 त्यसपछि शाऊलका काकाले तिनी र तिनको सेवकलाई सोधे, “तिमीहरू कहाँ गयो?” तिनले जवाफ दिए, “गधाहरू खोज्ञालाई । जब ती भेटाउन नसक्ने हामीले देख्यों, तब हामी शमूएलकहाँ गयों ।” 15 शऊलका काकाले भने, “शमूएलते तिमीलाई के भेने कृपया मलाई भन ।” 16 शऊलले आफ्नो काकालाई जवाफ दिए, “गधाहरू भेटाउएका छन् भनी तिनले हामीलाई प्रष्ट रूपमा भने ।” तर शमूएलले भेनेका राज्यको विषयमा भने तिनले उनलाई भनेन् । 17 शमूएलले मानिसहरूलाई मिस्यामा परमप्रभुको सामु एकसाथ भेला गरे । 18 तिनले इसाएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘भैले इसाएलालाई मिश्रेदेशबाट त्याएँ र मैले तिमीहरूलाई मिश्रीहरूका हातबाट र तिमीहरूको विरोध गर्ने सबै राज्यहरू शक्तिबाट छुटकारा दिएँ ।” 19 तर तिमीहरूका सबै विपत्तिहरू र तिमीहरूका कष्टबाट बचाउनुहुने तिमीहरूका परमेश्वरलाई आज तिमीहरूले इन्कार गरेका छौ । अनि तिमीहरूले उनलाई भेनेका छौ, हामीमाथि एक जना राजा खडा गर्नुहोस् । अब आ-आपना वंशअनुसार र कुलअनुसार आफैलाई परमप्रभुको सामु प्रस्तुत गर ।” 20 त्यसैले शमूएलले इसाएलका सबै कुललाई नजिक ल्याए र बेन्यामीनको कुल चुनियो । 21 अनि तिनले बेन्यामीनको कुललाई आफ्ना वंशअनुसार ल्याए । अनि मत्रीको वंश चुनियो, र कीशका छोरा शाऊललाई चुनियो । तर जब तिनीहरू उनलाई खोज्न गए तब उनी भेटाउएन् । 22 तब मानिसहरूले परमेश्वरलाई अझौ प्रश्न सोब्धे इच्छा गरे, “के अझौ अर्को मानिस आउने छ?” परमप्रभुले जवाफ दिउभयो, “तिनले आफैलाई सर-सामानाका बिचामा लुकाएका छन् ।” 23 तब तिनीहरू दौडेर र शाऊललाई त्यहाँबाट निकाले । जब तिनी मानिसहरू माझमा खडा भए, तब तिनी अरु कुनै पनि मानिसभन्दा तिनको कुम्भन्दामाथि अग्ला थिए । 24 शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “के परमप्रभुले चुनुभएको मानिसलाई

तिमीहरूले देख्दैछौ? सबै मानिसहरूका माझमा तिनीजस्ता अरु कोही छैन ।” सबै मानिसहरू यसो भन्दै कराए, “राजा अमर रहन् ।” 25 तब शमूएलले राजाको शासनको चलन र नियमहरूका बारेमा मानिसहरूलाई भने, तिनलाई एउटा पुस्तकमा लेखे र त्यो परमप्रभुको सामु राखिदिए । अनि शमूएलले सबै मानिसलाई आ-आपनै घरमा गए र तिनको साथमा केही बलिया मानिसहरू गए, जसका हृदयहरूमा परमेश्वरले छुनुभएको थियो । 27 तर केही बदमासहरूले भने, “यो मानिसले हामीलाई कसरी बचाउन सक्छ?” यी मानिसहरूले शऊललाई धृण गरे र तिनलाई कुनै उपहारहरू दिएनन् । तर शाऊल शान्त बसे ।

11 त्यसपछि अम्मोनी नाहाश गए र याबेश-गिलालदाई भेरा हाले । याबेशका सबै मानिसले नाहाशलाई भने, “हामीसँग एउटा करार गर्नुहोस् र हामी तपाईंको सेवा गर्नेछौं ।” 2 अम्मोनी नाहाशले जवाफ दिए, “तिमीहरूसँग म यस शर्तमा समझौता गर्नेछु, कि म तिमीहरूको दाहिने आँखा निकालिदिनेछु, र यसरी सारा इसाएलमाथि म अपमान ल्याउनेछु ।” 3 तब याबेशका धर्म-नुरुहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हामीलाई सात दिनसम्म छोडिदिनुहोस्, ताकि इसाएलका सबै इलाकामा हामी दूतहरू पठाउनेछौं । तब हामीलाई बचाउने कोही भएन भने हामी तपाईंकहाँ आत्मासमर्पण गर्नेछौं । 4 ती दूतहरू गिलामा आए जहाँ शाऊल बस्थे र जे भएको थियो सो मानिसहरूलाई भने । सबै मानिसहरू थुरुथुरू रोए । 5 यति बेला शाऊल खतेबाट गोरुहरू लिएर आउँदै थियो । शऊलले भने, “मानिसहरूलाई के खराबी भयो जसले गर्दा तिमीहरू रूँदैछन्?” याबेशका मानिसहरूले जे भेनेका थिए सो तिमीहरूले शाऊललाई भने । 6 जब तिनीहरूले भेनेका कुरा शाऊलले सुने, तब तिनीमाथि परमेश्वरको आत्मा आउनुभयो र तिनी साहै रिसाए । 7 तिनले एक हल गोरु लिए र तिनलाई दुक्का-टक्का गरी काटे र ती इसाएलको सबै इलाकामा ती दूतहरूसँग पठाए । तिनले भने, “शाऊल र शमूएलको पछिन नआउने व्यक्तिको गोरुलाई यसै गरिनेछ ।” अनि परमप्रभुको भय मानिसहरूमाथि पन्यो र तिनीहरू एक जना मानिसद्वयै एकसाथ निस्केर आए । 8 जब उमीहरूलाई तिनले बेजेकमा भेला पारे, तब इसाएलका मनिसहरू तिन लाख जना थिए र यहुदाका मानिसहरू तिस हजार जना थिए । 9 तिनीहरूले त्यहाँ आएका दूतहरूलाई भने, “तिमीहरूले याबेश-गिलादका मानिसहरूलाई यसो भन, ‘भौलि यति बेला मध्यन्हसम्मा, तिमीहरूको छुटकारा हुनेछ,’” । त्यसैले दूतहरू गए र याबेश-गिलादका मानिसहरूलाई भने, र तिनीहरू खुसी भए । 10 तब याबेशका मानिसहरूले नाहाशलाई भने, “भौलि हामी तपाईंकहाँ आत्मासमर्पण गर्नेछौं, र तपाईंलाई जे असल लाग्छ सो हामीमाथि गर्नुहोस् ।” 11 भौलिपल शाऊलले मानिसहरूलाई तिन समूहमा विभाजन गरे । बिहानको पहरमा तिनीहरू छाउनी बिचामा आए र तिनीहरूले आक्रमण गरे र मध्यन्हसम्मा अम्मोनीहरूलाई पराजित गरे । ती जीवित रहेकाहरू सबै यसरी छरपट भए, कि तिनीहरू कोही पनि दुई जना सँगै रहेनन् । 12 तब मानिसहरूले शमूएललाई भने, “ती को थिए जसले यसो भने के शाऊलले हामीमाथि राज्य गर्नेछ र?” ती मानिसहरूलाई ल्याउनुहोस्, ताकि हामीले तिनीहरूलाई मानेछौं ।” 13 तर शाऊलले भने, “आजको दिन कसैलाई मारिनेछैन, किनभने परमप्रभुले आज इसाएललाई छुटकारा दिनुभएको छ ।” 14 त्यसपछि शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “आओ, हामी गिलगामा जानेछौं र त्यहाँ राज्य राजसत्ताप्राति फेरि भक्ति जानेनेछौं ।” 15 त्यसैले सबै मानिसहरू गिलालमा गए र गिलालमा परमप्रभुको सामु शाऊललाई राजा बनाए । तिनीहरूले त्यहाँ परमप्रभुको सामु मेलबलिहरू चढाए, र शाऊल र इसाएलका सबै मानिसहरू धैरै आनन्दित भए ।

12 शमूएलले सबै इसाएलीलाई भने, “तिमीहरूले मलाई भेनेका हरेक

छु र मेरो कपाल फुलेको छ । अनि मेरा छोराहरू तिमीहरूसँगै छन् । मेरो बाल्यकालदेखि आजसम्म पनि म तिमीहरूका सामु हिँडेकोछु । 3 म यहाँ छु । परमप्रभु र उहाँको अभिषिक्त जनको सामु मेरो विरुद्ध गवाही देओ । मैले कसैको गोरु लिएको छु? मैले कसैको गथा लिएको छु? मैले कसैलाई ठोगेको छु? मैले कसैलाई थिचोमिचो गरेको छु? मेरा आँखाहरूलाई अन्था तुल्याउन मैले कसैबाट धूस लिएको छु? मेरो विरुद्ध गवाही देओ र म तिमीहरूलाई त्यो फकाइदिनेछु ।” 4 तिनीहरूले भने, “तपाईंले हामीलाई ठग्नुभएको वा, थिचोमिचो गर्नुभएको वा कुनै मानिसको हातबाट कुै पनि कुरा चोर्नुभएको छैन ।” 5 तिनले उमीहरूलाई भने, “परमप्रभु तिमीहरू विरुद्ध साक्षी हुनुह्न्छ र आज उहाँको अभिषिक्त जन साक्षी छन्, कि तिमीहरूले मेरो हातमा कुनै कुरा भेटाएका छैनो ।” तिनीहरूले जावाफ दिए, “परमप्रभु साक्षी हुनुह्न्छ ।” 6 शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “मोशा र हास्नलाई नियुक्त गर्नुभने र तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनुहोने परमप्रभु नै हुनुह्न्छ ।” 7 त्यसो हो भने अब आफैलाई हाजिर गराउ ताकि मैले तिमीहरू सँगै परमप्रभुका सबै धार्मिक कार्यहरूबाटे उहाँको सामु निवेदन गर्नेछु कुनै उहाँले तिमीहरू र तिमीहरूका पुर्खाहरूका निमित्त गर्नुभयो । 8 जब याकूब मिश्रदेशमा गए, र तिमीहरूका पुर्खाहरूले परमप्रभुमुँग पुकारा गरे तब परमप्रभुले मोशा र हास्न पठाउनुभयो जसले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याए र तिनीहरू यस ठाउंमा बोसोबास गरे । 9 तर तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरालाई विर्से । उहाँले तिनीहरूलाई हासोरका कपान सिसेराको हातमा, पलिश्तीहरूका हातमा र मोआवका राजाको हातमा बेच्नुभयो । यी सबैले तिमीहरूका पुर्खाहरू विरुद्ध युद्ध गरे । 10 तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र भने, ‘हामीले पाप गरेका छौं, किनभने हामीले परमप्रभुलाई त्यागेका छौं र बाल र अश्तोरेत देवताहरूको सेवा गरेका छौं । तर अब हामीलाई हाम्रा शुभुरूका हातबाट छुटकारा दिनुहोस् र हामीले तपाईंको सेवा गर्नेछौं ।’ 11 त्यसैले परमप्रभुले यरूब-बाल, बाराक, यिता र शमूएललाई पठाउनुभयो र तिमीहरू वरिधिका सबै शत्रुमाथि विजय दिनुहोस् । ताकि तिमीहरू सुक्षमामा बसोबास गर्न पाओ । 12 जब तिनीहरूले अम्मोनका मानिसहरूका राजा नाहाश तिमीहरू विरुद्ध आएको देख्नौ, तब तिमीहरूले मलाई भन्न्यौ, ‘होइन, बरु हामीमाथि राजाले राज्य गर्नुपर्छ,’—यद्यपि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै तिमीहरूका राजा हुनुह्न्यो । 13 अब तिमीहरूले चुनेका र तिमीहरूले मागोका राजा यहाँ छन् जसलाई परमप्रभुले तिमीहरूमाथि राजाको रूपमा नियुक्त गर्नुभएको छ । 14 तिमीहरूले परमप्रभुको भय मान्यौ, उहाँको सेवा गय्यौ र परमप्रभुको आज्ञा विस्तु विद्रोह गरेन्नै भने, तिमीहरू र तिमीहरूमाथि राज्य गर्ने राजा दुवैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्नेछौ । 15 तिमीहरूले परमप्रभुको आवाज पालन गर्दैनौ, तर परमप्रभुको आज्ञाको विस्तु वोद्ध्रिं गर्छौ भने, परमप्रभुको हात तिमीहरूको विस्तु धमा नेछ, जसरी त्यो तिमीहरूका पुर्खाहरूको विस्तु धमा थियो । 16 अब आफैलाई हाजिर गराओ र परमप्रभुले तिमीहरूका आँखा सामु गर्नुहोने यो महान् कुरालाई देर । 17 के आज गहूँ कटानीको समय होइन? म परमप्रभुलाई पुकार्नु ताकि उहाँले गर्जन र झरी पठाउनुहोनेछ । तब तिमीहरूको दुष्टात्रा माहन् छ भनी तिमीहरूले जान्ने र देखेछौ, जुन तिमीहरूले आफ्नो निमित्त राजा मागेर परमप्रभुको दृष्टिमा गरेका छौ ।” 18 त्यसैले शमूएलले परमप्रभुलाई पुकारा गरे । अनि त्यसै दिन परमप्रभुले गर्जन र झरी पठाउनुभयो । तब सबै मानिस परमप्रभु र शमूएलको भय धेरै भयो । 19 तब सबै मानिसले शमूएललाई भने, “तपाईंका सेवकहरूका निमित्त परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरसँग प्रार्थना गरिदिनुहोस्, ताकि हामी मर्नेछौन । किनकि हामीले आफ्नो निमित्त राजा मागेर हाप्रा सबै पापमाथि यो दुष्टा थपेका छौ । 20 शमूएलले जावाफ दिए, “नडाराओ । तिमीहरूले यी सबै दुष्टा गरेकाछौ, तर परमप्रभुबाट नफक, र आफ्ना सारा हृदयले परमप्रभुको सेवा गर । 21 तिमीहरूलाई फाइदा नहुने र छुटकारा दिन नसक्ने रिता कुराहरू नलाग, किनभने तिनीहरू व्याथ छुन् । 22 उहाँको

माहन् नाउँको कारणले परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई त्यागनुहुनेछैन, किनभने तिमीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउन परमप्रभु प्रशान्त हुनुह्न्छ । 23 मेरो बरेमा, मैले तिमीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्न छोडेर परमप्रभुको विस्तु धमा पाप गर्ने कुरा मबाट परे रहोस् । बरु म तिमीहरूलाई असल र ठिक मार्ग सिकाउनेछु । 24 आफ्ना सारा हृदयले परमप्रभुको मात्र भय मान र उहाँको सेवा गर । उहाँले तिमीहरूका निमित्त गर्नुभएको महान् कुराहरूका बारेमा विचार गर । 25 तर तिमीहरू दुष्टात्रा मालागिरहन्छी भने, तिमीहरू र तिमीहरूका राजा दुवै नष्ट पारिनेछौ ।

13 शाऊलले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी तिस वर्षका थिए । तिनले

इसालमाथि चालिस वर्ष राज्य गरेका थिए, 2 तिनले इसाएलका तिन हजार जना मानिसहरूलाई चुने । दुई हजार जना मानिसहरू तिनीसँगै मिकमाशमा र बेशेलको पहाडी देशमा थिए, जबकि एक हजार जना मानिसहरू बेच्यामीनको गिबामा जोनाथनसँग थिए । सिपाहीहरूमध्ये बाँकीलाई तिनले आ-आफ्नो धरमा पठाए । 3 जोनातलनले गिबामा भएको पलिश्तीहरूका चौकीलाई पराजित गरे र पलिश्तीहरूले यो सुने । तब शाऊलले “हिबूहरूले सुनूँ” भदै देशभरि तुहीं फुके । 4 शाऊलले पलिश्तीहरूका चौकीलाई हराए र अझै इसाएल पलिश्तीहरूको निमित्त दुर्गम्भ बनेका थिए भन्ने सबै इसाएलले सुने । तब गिलगालमा शऊलकहाँ आउन सबै सिपाहरूलाई बोलाइयो । 5 पलिश्तीहरू तिन हजार रथहरू, छ हजार रथ हाँकेहरू र समूद्र किनारको बालुवा सरी असंच्छा सेनाहरू लिएर इसाएलको विस्तु धमा लडाई गर्न एकसाथ भेला भए । तिनीहरू माथि आए र बेथ-आवनको पूर्वमा मिकमाशमा छाउनी हाले । 6 जब इसाएलका मानिसहरूले आफूहरू कष्टमा परेको देखे, किनभने मानिसहरू व्याकुल थिए, मानिसहरू ओढारहरूतिर, झाडीहरूभिरू, चट्टानहरूस्मा, इनाहरूमा र खाल्डोहरूमा लुके । 7 केही हिबूहरू यर्दन पारि गाद र गिलादको भूभागतिर गए । तर शाऊल अझै पनि गिलगालमा नै थिए र सबै मानिसहरू डरले काम्पे तिनको पछि लागे । 8 तिनले शमूएलले तोकेका समय सात दिनसम्म पर्खे । तर शमूएल गिलगालमा आएन् र मानिसहरू शऊलदेखि तितराबितर भझरहेका थिए । 9 शाऊलले भने, “मलाई होमबलि र मेलबलि ल्याओ ।” अनि तिनले होमबलि चढाए । 10 तिनले होमबलि चढाउन सिद्धायाउने बित्तिकै शमूएल आइपुगे । शाऊल तिनलाई भेट्न र अभिवादन गर्न निस्के । 11 त्यसपछि शमूएलले भने, “तपाईंले यो के गर्नुभएको?” शाऊलले जावाफ दिए, “जब मानिसहरूले मलाई छोडिरहेको मैले देखें र तोकिएको समयभित्र तपाईं आउनुभएन र पलिश्तीहरू मिकमाशमा भेला भएका थिए, 12 मैले भने, ‘अब पलिश्तीहरू गिलगालमा मेरो विस्तु धमा आउनेछन् र मैले परमप्रभुको निगाह खोजेको छैन ।’ त्यसैले होमबलि चढाउन मैले आफैलाई द्वावाप दिए ।” 13 तब शमूएलले शाऊललाई भने, “तपाईंले मूर्खतापूर्वक काम गर्नुभएको छ । परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले दिनुभएको आज्ञा तपाईंले पालन गर्नुभएको छैन ।” त्यसो गरिको भए परमप्रभुले इसाएलमाथि तपाईंको शासन सदाको निमित्त स्थापित गर्नुभनेथियो । 14 तर अब तपाईंको शासनले रेन्नरतता पाउनेछैन । परमप्रभुले आफ्नो जस्तो हृदय भएको एक जना मानिसको खोजी गर्नुभएको छ र परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूका शासक तुन तिनलाई नियुक्त गर्नुभएको छ, किनभने उहाँले तपाईंलाई दिनुभएको आज्ञा तपाईंले पालन गर्नुभएको छैन ।” 15 तब शमूएल उठे र गिलगालबाट बेन्यामीनको गिबातिर गए । तब शाऊलले आफूसँग भएका मानिसहरूको गन्ती गरे, तिनीहरू झाँडे छ र सय जना मानिसहरू थिए । 16 शाऊल, तिनको छोरा जोनाथन र तिनीहरूसँग भएका मानिसहरू बेन्यामीनको गिबामा नै बसे । तर पलिश्तीहरूले मिकमाशमा छाउनी हाले । 17 पलिश्तीहरूले तिनलाई लुट्ने तिन समूह आए । एउटा समूह शुआलको भूमि ओप्रातिर लागे । 18 अर्को समूह बेथ-होरेनतिर गए र अर्को समूह उजाड-स्थानतिर सबोईको बेसी देखिने

सिमानातिर लागे । 19 इसाएलभरि कुनै फलामको काम गर्ने मानिसहरू भेटाउन सकिदैनन्थयौ, किनभने पलिश्तीहरूले भने, “नत्रता हिब्रूहरू आफ्ना निमित्त भालाहरू र तरवारहरू बनाउँछन् ।” 20 तर इसाएलका सबै मानिसहरू आ-आफ्ना फाली, कोदालो, बन्चरो र हाँसिया अर्जाप्त तल पलिश्तीहरूकहाँ जाने गर्थे । 21 फाली र कोदालो अर्जाप्तिको निमित्त दुई तिहाइ शेकेल अनि बन्चरो अर्जाप्तिको र फाली अडाउने कस्तु वासोइयाउन एक तीहाइ शेकेल ज्याला थियो । 22 त्यसैले युद्धको दिनमा शाऊल र जोनाथनसँग भएका सिपाहूरुका हातमा कुनै तरवार वा बाला थिएन । शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनसँग मात्र ती थिए । 23 पलिश्तीहरूको फौज मिकमाशको घाटीमा गयो ।

14 एक दिन शाऊलका जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्ने जवानलाई भने, “आऊ, हामी पल्लोपटि भएको पलिश्तीहरूको चौकीमा जाओँै ।” तर तिनले आफ्नो बुजालाई चाहि भनेन । 2 शाऊलचाहि मोग्रेनमा भएको अनारको बोटमुनि गिबाको छेउमा बसिरहेको थियो । तिनीसँग झाउँडे छ सय मानिस थिए, 3 एपोद लगाउने शीलोमा परमप्रभुको पुजारी एलीका पनाति, पीनहासका नाति, अहीतूबका छोरा (ईकाबोदका भाइ) अहियाहसहित । जोनाथन गएको थिए भन्ने कुरा मानिसहरूलाई थाहा थिएन । 4 पलिश्तीहरूको चौकीमा पुग्नलाई जोनाथनले जान चाहेका घाटीको एकापटि एउटा पत्थरको पहरो थियो भने, अर्कोपटि अर्को पत्थरको पहरो थियो । एउटा पत्थरको पहरोलाई बोसेसेर र अर्को पत्थरको पहरोलाई सेनेह भनिन्थ्यो । 5 पत्थरको एउटा पहरो उत्तरमा मिकमाशको सामुन्ने र अर्को दक्षिणमा गेबाको सामुन्ने थियो । 6 जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्ने जवानलाई भने, “आऊ, यी बेखतनाहरूका चौकीमा पारि जाओँै । सायद परमप्रभुले हाप्रो पक्षमा काम गर्न सक्नुहुनेछ, किनकि धेरै वा थेरै जनाबाट बचाउन परमप्रभुलाई कुनै कुराले रोकन सक्दैन ।” 7 तिनका हतियार बोक्नेले जवाफ दिए, “आफ्नो मनमा जे लागेको छ सो गर्नुहोस् । अगि बढ्नुहोस, हेर्नुहोस, तपाईंका सबै आज्ञा पालन गर्न म तपाईंको साथमा छु ।” 8 तब जोनाथनले भने, “हामी ती मानिसकहाँ पारि जानेछौं र हामी आफै तिनीहरकहाँ देखा पर्नेछौं । 9 तिनीहरूले भन्न-न, “तिमीहरूकहाँ हामी न अपाएसम्म त्यहीं पर्ख्य ।” भने— हामी आफ्नी ठाउँमा बस्नेछौं र हामी तिनीहरूकहाँ पारि जानेछौं । 10 तर तिनीहरूले जवाफ दिन्छ, “हामीकहाँ वारि आओ भने, हामी पारि तर्नेछौं । किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई हाप्रो हातमा दिनुभएको छ । यो हाप्रो निमित्त चिन्ह हुनेछ ।” 11 त्यसैले तिनीहरू दुवैले आफूलाई पलिश्तीहरूको चौकीमा प्रकट गरे, पलिश्तीहरूले भने, “हेरै, हिब्रूहरू आफू लुकेका प्वालहरूबाट निस्किहेका छन् ।” 12 तब चौकीका मानिसहरूले जोनाथन र तिनको हतियार बोक्नेलाई बोलाए र भने, “हामीकहाँ आओ र तिमीहरूलाई हामी कहीं कुरा देखाउनेछौं ।” जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्नेलाई भने, “मेरो पछि आऊ, किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई इसाएलको हातमा दिनुभएको छ ।” 13 जोनाथन आफ्ना हात र खुट्टा टेकेर चढे र तिनको हतियार बोक्नेरे तिनको पछि गए । जोनाथनको सामु पलिश्तीहरू मारिए र तिनको पछाडी तिनको हतियार बोक्नेले कति जनालाई मारे । 14 जोनाथन र तिनको हतियार बोक्नेले गरेको पहिलो आक्रमणमा चार रोपनी जितिको क्षेत्रमा झाउँडे बिस जना मानिस मारिए । 15 छाउनी, मैदान र मानिसहरू माझा त्रास फैलियो । चौकीहरू र लुट्टे टोलीहरू पनि त्रासित भए । पृथ्वी हल्लियो र त्यहाँ तुलो त्रास छायो । 16 त्यसपछि बेन्यामीनको गिबामा रहेको शाऊलका पहरा बस्नेले देख्यो । पलिकती सिपाहीहरूका भीड तितरबितर भइहेको थियो र तिनीहरू यताउता गरिरहेका थिए । 17 तब शाऊलले आफूसँग भएका मानिसहरूलाई भने, “हाप्रो बिचबाट को हराएको छ, गनेर हेरे ।” जब तिनीहरूले गन्ती गरे, जोनाथन र तिनको हतियार बोक्ने हराएको थाहा भयो । 18 शाऊलले अहियाहलाई भने, “परमेश्वरको

सन्दुक यहाँ ल्याऊ,” किनकि त्यस बेला यो इसाएलका मानिसहरूसँग थियो । 19 शाऊल पुजारीसँग बोलिरहँदा पलिश्तीहरूको छाउनीको हल्ला झान् बढ्दै थियो । तब शाऊलले पुजारीलाई भने, “तिप्रो हात छिक इ ।” 20 शाऊल र तिनीसँग भएका सबै मानिसहरू भेला भए र लडाई गर्न गए । हेरेक पलिश्तीले आ-आफ्नो साथीलाई तरवारले प्रहार गरिरहेको थियो र त्यहाँ तुलो अन्योलता थियो । 21 अब पहिले पलिश्तीहरूसँग रहेका ती हिब्रूहरू जो तिनीहरूका छाउनीमा गएका थिए, तिनीहरू पनि इसाएलहीहरू, शाऊल र जोनाथनकहाँ आए । 22 जब एफ्राइम नजिकको पहाडितर लुकेका इसाएलका सबै मानिसले पलिश्तीहरू भागिरहेका छन् भनी सुने, तब तिनीहरूले पनि उनीहरूलाई युद्धमा खेदे । 23 यसरी परमप्रभुले त्यस दिन इसाएललाई छुटकाटा दिनुभयो र युद्ध बेथ-अवन पारिसम्म नै फैलियो । 24 त्यस दिन इसाएलका मानिसहरू व्याकुल भएका थिए किनभने, “साँझसम्म र मैले आफ्ना शत्रुहरूमधि बद्ला नलिएसम्म खाना खाने कुनै पनि मानिस श्रापित होस्” भनेर शाऊलले मानिसहरूलाई शपथ खान लगाएका थिए । त्यसैले फौजका कुनै पनि व्यक्तिले खाना चाखेका थिएन् । 25 त्यसपछि सबै मानिसहरू जड्गालभित्र पसे, तब मह बग्न थाल्यो, तर कसैले पनि महमा हात लगाएन, किनभने मानिसहरू शपथदेखि ढराएका थिए । 27 तर जोनाथनले आफ्ना बुबाले मानिसहरूलाई शपथ खान लगाएको कुरा सुनेका थिएन् । तिनले आफ्नो हातमा भएको लट्टी पसारे र यसले महको चाकामा धोये । तिनले आफ्नो हात आफ्नो मुख्यमा लगे र तिनका आँखामा तेज आयो । 28 तब मानिसहरूमध्ये एक जनाले भने, “तपाईंको बुबाले ‘आजको दिन खाना खाने मानिस श्रापित होस्’ भनी मानिसहरूलाई कडा शपथ खान लगाउनभयो, यद्यपि मानिसहरू भोक्ले कमजोर भएका छन् ।” 29 तब जोनाथनल भने, “मेरो बुबाले देशलाई कष्ट दिनुभएको छ । हेर, मैले यो थेरै मह चाखेर मेरा आँखाहरू कति तेजिला भएका छन् ।” 30 मानिसहरूले आफ्ना शत्रुहरूको लूटबाट स्वतन्त्र भएर खाएका भए कति धेरै राप्रो हुन्न्यो? किनभने आहिले पलिश्तीहरूका माझामा तुलो संहर भएको छैन ।” 31 तिनीहरूले त्यस दिन पलिश्तीहरूलाई मिकमाशदेखि अत्यालोनसम्म आक्रमण गरे । मानिसहरू धेरै थकित भए । 32 मानिसहरू लूहरूमा लोभ गरेर द्वामिए, अनि भेडाहरू, गोरुहरू र पाठाहरू लिए र तिनलाई जमिनमा मारे । मानिसहरूले तिनीहरूलाई रागतसँग खाए । 33 तब तिनीहरूले शाऊललाई भने, “हेर्नुहोस, मानिसहरूले रागतसँग खाएर परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरिरहेका छन् ।” शाऊलले भने, “तिमीहरूले अविश्वसी कसिमले काम गरेका छौ । अब यहाँ मकहाँ एउटा तुलो ढुङ्गा ल्याओ ।” 34 शाऊलले भने, “मानिसहरूको बिचमा जाओ र तिनीहरूलाई भन, ‘हेरेक मानिसले आ-आफ्नो गोरू र भेडहरू यहाँ ल्याओस् र मारोस् र खाओस् । रागतसँग खाएर परमप्रभुको विरुद्धमा पाप नगर ।’” त्यसैले हेरेक मानिसले आ-आफ्ना गोरू आफूसँग ल्याए र यसलाई त्यहाँ मारे । 35 शाऊलले परमप्रभुको निमित्त एउटा वेदी वनाए, जुन तिनले परमप्रभुको निमित्त बनाएका पहिको वेदी थियो । 36 तब शाऊलले भने, “पलिश्तीहरूलाई राती गएर पिछा गरौं र बिहानसम्मा तिनीहरूलाई लूटौं । तिनीहरूले जवाफ दिए, “तपाईंलाई जे असल लाग्छ सो गर्नुहोस् ।” तर पुजारी भने, “यहाँ परमेश्वरकहाँ जाओ ।” 37 शाऊलले परमेश्वरलाई सोधे, “के म पलिश्तीहरूको पिछा गरौं? के तपाईंले तिनीहरूलाई इसाएलको हातमा सुम्पुनुने छ? ” तर परमेश्वरले त्यस दिन तिनलाई जवाफ दिनुभएन । 38 तब शाऊलले भने, “मानिसहरूको सबै अगुवाहरू यहाँ आओ । आज यो पाप कसरी गरियो सिक र हेर ।” 39 किनकि जसरी इसाएललाई छुटकारा दिनुहोने परमप्रभु जीवित हुन्नन्छ, यो मेरो छोरा जोनाथन नै भए पनि निश्चय नै मर्नेछ ।” तर सबै मानिसमध्येका कुनैले पनि तिनलाई जवाफ दिएन । 40 तब तिनले सबै इसाएललाई भने, “तिमीहरू एकपटि खडा हुनुपर्छ, अनि म

र मेरो छोरा जोनाथन अकोपटि खडा हुनेछौं ।” मानिसहरूले शाऊललाई भने, “तापाईंलाई जे असल लाग्छ सो गर्नुहोस् ।” 41 शाऊलले भने, “हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, यो पाप म वा मेरो छोरा जोनाथनले गरेको हो भने, हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर मलाई ऊरीम दिनुहोस् । तर यो पाप तपाईंका मानिस इसाएलले गरेका हुन् भने तुम्मीम दिनुहोस् ।” अनि चिट्ठाले जोनाथन र शाऊललाई पायो, तर फौजलाई अलग गन्यो । 42 त्यसपछि शाऊलले भने, “म र मेरो छोरा जोनाथनको बिचमा चिट्ठा हाल ।” अनि चिट्ठाले जोनाथनलाई छान्यो । 43 शाऊलले जोनाथनलाई भने, “तिमीले के गरेका छौ मलाई भन ।” जोनाथनले तिनले भने, “मैले मेरो हातमा भएको लट्टिको टुप्पोले थारै मह चार्खे । म यहाँ छु । म मर्नेछु ।” 44 शाऊलले भने, “ए जोनाथन, तिमी मरेनी भने, परमेश्वरले मलाई त्यसै वा त्योभन्दा बढी गर्नुभएको होस् ।” 45 तब मानिसहरूले शाऊललाई भने, “इसाएलको निमित्त यत्रो विजय त्याउने जोनाथन मर्नुपर्छ? यस्तो हुँदै नहोस! परमप्रभु जीवित हुनुभएँन्, तिनको शिरबाट एउटा कपाल पानि झार्नेछैन, किनकि आज तिनले परमेश्वरसँग काम गरेका छन् ।” यसरी मानिसहरूले जोनाथनको उद्धार गरे ताकि तिनी मरेनन् । 46 त्यसपछि शाऊलले पलिश्तीहरूको पिछा गर्न ढाँडे र पलिश्तीहरू आ-आफ्ना घरमा गए । 47 जब शाऊलले इसाएलमाथि राज्य गर्न सुरु गरे, तब तिनले सबैतिरका आफ्ना शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्ध गरे । तिनले मोआब, अमोनीहरू, एदोम, सोबका राजाहरू र पलिश्तीहरूको विरुद्धमा युद्ध गरे । तिनी जता फर्किए, त्यतै तिनले उनीहरूलाई दण्ड दिए । 48 तिनले तुली साहसले काम गरे र अमालेकीहरूलाई पराजित गरे । तिनले इसाएललाई लुट्नेहरूको हातबाट छुटकारा दिए । 49 शाऊलका छोराहरू जोनाथन, यिश्वी र मल्कीशूर थिए । तिनकी जेठी छोरीहरूको नाउँ मेराब र कान्छीको नाउँ मिकल थियो । 50 शाऊलको पतीको नाउँ अहिनोम थियो । तिनी अहीमासकी छोरी थिइन् । तिनको फौजको कपानको नाउँ शाऊलका काका नेरका छोरा अबनेर थियो । 51 कीश शाऊलका तुवा थिए । अनि अबनेरका बुबा नेर अबीएलका छोरा थिए । 52 शाऊलको जीवनकालभरि नै पलिश्तीहरूसँग कडा युद्ध चालिरहो । जब शाऊलले कुनै वीर वा बलियो मानिसलाई देख्ये, तब तिनले उसलाई आपूसँग राख्ये ।

15 शमूएलले शऊललाई भने, “तपाईंलाई परमप्रभुका मानिसहरूका राजा हुन अभिषेक गर्नलाई उहाँले मलाई पठाउनुभयो । अब परमप्रभुको वचन सुन्नुहोस् । 2 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर यसो भनुहुन्छ, ‘इसाएल मिश्रदेशबाट आँदां बाटोमा तिनीहरूको विरोध गर्ने अमालेकका कुरालाई मैले ध्यान दिएको छु । 3 अब जा र अमालेकलाई आक्रमण गर् र तिनीहरूसँग भएका सबै थोकलाई नाश गर् । तिनीहरूलाई नछोड, तर पुरुष र स्त्री, बालक र सिस्यु, गोरु र भेडा, ऊँट र गथा सबैलाई मार् ।” 4 शाऊलले मानिसहरूलाई बोलाए र तेलैमको सहरमा तिनको सङ्ख्या गर्ने, तिनीहरू दुई लाख पैदल सिपाही र युद्धाका दश हजार पुरुषहरू थिए । 5 तब शाऊल अमालेकको सहरमा आए र मैदानमा पर्खे । 6 शाऊलले केनीहरूलाई भने, “जाऊ, विदा होओ, अमालेकीहरूबाट बाहिर निस्की आओ, ताकि मैले उनीहरूसँग तिमीहरूलाई नष्ट गर्नेछैन ।” किनकि तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट आँदां तिनीहरूलाई दया देखायो ।” त्यसैले केनीहरू अमालेकीहरूबाट ताढा गए । 7 त्यसपछि शाऊलले हविलादिखि मिश्रदेशको पूर्वमा पर्ने शूरसम्म नै आक्रमण गरे । 8 तब तिनले अमालेकीहरूका राजा अगागलाई जीवित राख्ये । तिनले सबै मानिसलाई तरवारको धारले पूर्ण रूपमा नाश गरे । 9 तर शाऊल र तिनका मानिसहरूले अगागलाई र राप्रा भेडाहरू, गोरुहरू, मोटा बालाहरू र थुमाहरूलाई बचाई राख्ये । हरेक असल कुरालाई तिनीहरूले नाश गरेनन् । तर धृणित र तुच्छ कुनै पनि कुरालाई तिनीहरूले पूर्ण रूपमा नाश गरे । 10 परमप्रभुको वचन शमूएलकहाँ यसो आयो, 11 “शाऊललाई राजा बनाएकोमा म दुःखी छु, किनकि मेरो अनुसरण गर्नबाट ऊ

फर्किएको छ र मेरा आज्ञाहरू पालन गरेको छैन ।” शमूएल रिसाए । तिनले रातभरि परमप्रभुमा पुकारे । 12 शाऊललाई भेट्न शमूएल बिहान सबैरे उठे । शमूएललाई भनियो, “शाऊल कार्मेलमा आए र आफ्नो निमित्त तिनले स्मारक खडा गरे र त्यसपछि पर्के र तल गिलातातिर गए ।” 13 तब शमूएल शाऊलकहाँ आए, र शाऊलले तिनलाई भने, “परमप्रभुभद्वारा तपाईंलाई आशिष मिलोस् ।” मैले परमप्रभुको आज्ञा पुरा गरेको छु ।” 14 शमूएलले भने, “त्यो भए मेरो कानले सुनेको भेडाहरू कराएको र गोरुहरू कराएको यो के हो?” 15 शाऊलले जवाफ दिए, “तिनीहरूले अमालेकीहरूबाट ती ल्याएका छन् । किनभने मानिसहरूले परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरलाई बिलदान चढाउन असल भेडाहरू र गोरुहरू बचाएर राखेको छन् । बाँकीचाहिं हामीले पूर्ण रूपमा नाश गरेको छाँ ।” 16 तब शमूएलले शाऊललाई भने, “पर्खनुहोस्, र परमप्रभुले मलाई आज राती के भन्नुभयो सो म तपाईंलाई भन्नेछु ।” शाऊलले तिनलाई भने, “भन्नुहोस् ।” 17 शमूएलले भने, “तपाईं आफ्ने दृष्टिमा सानो हुनुहुन्छ, तापनि के तपाईंलाई इसाएलको कुलहरूका शिर बनाइएको थिएन र? तब परमप्रभुले तपाईंलाई इसाएलका राजा अभिषेक गर्नुभयो, 18 र परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्नो बाटोमा पठाउनुभयो र भन्नुभयो, ‘जा र पापीहरू अर्थात् अमालेकीहरूलाई पूर्ण रूपमा नाश गर् र तिनीहरू नाश नभएसम्म तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध गर ।’ 19 तपाईंले परमप्रभुको आज्ञालाई जिन भाल गर्नुभएन, तर बुल लूटका माल कब्जा गर्नुभयो र परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो त्यही गर्नुभयो?” 20 तब शाऊलले शमूएललाई भने, “मैले साँचै नै परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेको छु । र परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको मार्गमा गएको छु ।” मैले अमालेकको राजा अगागलाई कब्जामा लिएको छु र अमालेकीहरूलाई पूर्ण रूपमा नाश गरेको छु । 21 तर मानिसहरूले परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरलाई गिलागलामा बलिदान चढाउन भनेर विनाशका निमित्त अलग गरिएका असल थोकहरू, भेडाहरू र गोरुहरू जस्ता केही लुटका मालहरू लिए ।” 22 शमूएलले जवाफ दिए, “परमप्रभुको आज्ञापालन गर्दाङ्गै होमबलिहरू र बलिदानहरूमा परमप्रभु प्रश्न हुनुहुन्छ र? आज्ञा पालन बलिदान भद्दा उत्तम हो र सुन्नुचाहिं भेडाको बोसो भन्दा उत्तम हो । 23 किनभने विद्रोह गर्नु मन्त्रतन्त्रको पापजस्त हो अनि हठचाहिं दुष्टा र अधर्मजस्त हो । तपाईंले परमप्रभुको वचनलाई इन्कार गर्नुभएको कारणले, उहाँले पनि तपाईंलाई राजा हुनबाट इन्कार गर्नुभएको छ । 24 तब शाऊलले शमूएललाई भने, “मैले पाप गरेको छु । किनकि मैले परमप्रभुको आज्ञा र तपाईंको वचन तोडेको छु, किनभने म मानिसहरूदेखि डराएको थिएँ र मैले तिनीहरूको कुरा मानें । 25 अब कृपया मेरो पाप क्षमा गर्नुहोस् र मसाँगी फर्कनुहोस् ताकि म परमप्रभुको आराधना गर्न सक्नूँ । 26 शमूएलले शाऊललाई भने, “म फर्केर तपाईंसँग जानेछैन । किनकि तपाईंले परमप्रभुको वचन इन्कार गर्नुभएको छ र परमप्रभुले तपाईंलाई इसाएलका राजा हुनबाट इन्कार गर्नुभएको छ ।” 27 जसै शमूएल जानलाई फर्कीए, शाऊलले तिनको कपडाको छेउ समाते र त्यो च्यातियो । 28 शमूएलले तिनलाई भने, “परमप्रभुले आज इसाएल राज्यलाई तपाईंबाट च्यातुभएको छ र त्यो तपाईंभन्दा उत्तम तपाईंको एक जना छिमेकीलाई दिनुभएको छ । 29 साथै इसाएलका शक्तिले न ढाट्नु हुन्छ न त आफ्नो मन बदल्नु नै हुन्छ । किनभने आफ्नो मन बदल्ने उहाँ मानिस हुनुहुन्न । 30 त्यसपछि शाऊलले भने, “मैले पाप गरेको छु । तर कृपया मेरो मानिसहरूका धर्म-गुरुहरूका सामु र इसाएलको सामु मेरो इज्जत गर्नुहोस् ।” फेरि मसाँग फर्कनुहोस्, ताकि मैले परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको आराधना गर्न सक्नूँ । 31 त्यसैले शमूएल शाऊलसँग फर्के, र शाऊलले परमप्रभुको आराधना गरे । 32 तब शमूएलले भने, “अमालेकीहरूका राजा अगागलाई यहाँ मकहाँ ल्याउनुहोस् ।” अगाग साडालाले बाँधिएकै अवस्थामा आए र भने, “निश्चय नै मृत्यु तीकता टरेको छ ।” 33 शमूएलले जवाफ दिए, “जसरी तेरो तरवारले स्त्रीहरूलाई बालकहीन बनाएको छ, त्यसरी नै तेरो आमा पनि स्त्रीहरूका

माझामा बालकहीन हुनेछे ।” अनि शमूएलले अगामलाई गिलगालमा दुक्रान्तुक्रान्तुक्रान्तु बनाए । 34 शमूएल रामामा गए र शाऊल गिबाको आफ्नै घरमा गए । 35 शमूएलले आफ्नो मृत्युको दिनसम्म नै शाऊललाई भेटेनेन, किनकि तिनले शाऊलको निम्नित शोक गरे । परमप्रभुले शाऊललाई इसाएलका राजा बनाउनुभएकोमा उहाँ दुखी हुनुभयो ।

16 परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “मैले शाऊललाई इसाएलको राजा हुनबाट इन्कार गरेको कारणले तै उसको निम्नित कहिलेसम्म विलाप गर्नेछस? तेरो सीडुमा तेल भर र जा । म ताँलाई बेथलेहेमको यिशैकहाँ पठाउनेछु, किनकि मैले त्यसका छोराहस्का विचबाट एक जनालाई मेरो निम्नित राजा चुनेको छु ।” 2 शमूएलले सोधे, “म कसरी जान सक्छु? शाऊलले यो सुने भने, उसले मलाई मानेछ ।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “ताँसंगै एउटा कोरली लैजा र भन, ‘म परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन आएको छु ।’ 3 यिशैलाई पनि बलिदानमा बोला र तैले के गर्नुपर्नेछ म ताँलाई देखाउनेछु । मैले ताँलाई देखाएको एक जनालाई तैले अभिषेक गर्नेछस ।” 4 शमूएलले परमप्रभुले भन्नुभएङ्गे गरे र बेथलेहेम गए । सहरका धर्म-गुरुहरू तिनलाई भेट्न आउँदा तिनीहरू डरले कामिरहेका थिए र भने, “के तपाईं शान्तिमा नै आउँदै हुनुहुन्छ?” 5 तिनले भने, “शान्तिमा नै हो । म परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन आएको छु । आफैलाई अलग गर्न तयार होओ र मसँगै बलिदानमा आओ ।” तिनले यिशै र तिनका छोराहस्लाई अलग गरे र तिनीहरूलाई बलिदानमा निमन्त्रणा गरे । 6 जब तिनीहरू आए, तिनले एलीआबालाई हैरे र मनमने भने परमप्रभुको अभिषिक्त जन निश्चय नै तिनको सामु उभिरहेका थिए । 7 तर परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “त्यसको बाह्य स्वरूप वा त्यसको कदको उचाइलाई नहेर, किनभने मैले त्यसलाई इन्कार गरेको छु । किनभने परमप्रभुले मानिसले छाँ द्वेरुहुन्न । मानिसले बाहिरी स्वरूपलाई हेर्छ, तर परमप्रभुले हृदयलाई हेर्नुहुन्छ ।” 8 यिशैले अबीनादाबालाई बोलाए र शमूएलको सामुन्मे हिङ्गन लगाए । तब शमूएलले भने, “परमप्रभुले यसलाई पनि चुन्नुभएको छैन ।” 9 यिशैले शमालाई नि हिङ्गन लगाए, तर शमूएलले भने, “परमप्रभुले यसलाई पनि चुन्नुभएको छैन ।” 10 यिशैले तिनका सातै जना छोराहस्लाई शमूएलको सामु हिङ्गन लगाए । शमूएलले यिशैलाई भने, “परमप्रभुले यिनीहरू कुनैलाई पनि चुन्नुभएको छैन ।” 11 तब शमूएलले यिशैलाई भने, “के तपाईंका छोराहस्स सबै जना यहाँ नै छन्?” तिनले जवाफ दिए, “अझौ कान्छो बाँकी नै छ, तर उसले भेडाको गोठाला गरिरहेको छ ।” शमूएलले यिशैलाई भने, “कसैलाई पठाउनुहोस् र तिनलाई डिकाउनुहोस् ।” तिनी यहाँ न आएसम्म, हामी बस्नेछौन् ।” 12 यिशैले कसैलाई पठाए र तिनलाई ल्याए । यो छोराको राता गाला, सुन्दर आँखा र सुन्दर स्वरूप थियो । परमप्रभुले भन्नुभयो, “उठ, त्यसलाई अभिषेक गर । किनभने यही नै हो ।” 13 अनि शमूएलले तेल भएको सीड लिए र तिनलाई आफ्ना दाजुहरूका माझामा अभिषेक गरे । त्यस दिनेदिन परमप्रभुको आत्मा दाऊदमाथि आउनुभयो । त्यसपछि शमूएल उठे र रामातिर गए । 14 परमप्रभुको आत्माले शाऊललाई छोडुनुभयो र परमप्रभुको हानिकारक आत्माले तिनलाई दुख दियो । 15 शाऊलका सेवकहरूले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस्, परमप्रभुको हानिकारक आत्माले तपाईंलाई दुख दिन्छ ।” 16 तपाईंको सामु भएका सेवकहरूलाई कोही वीणा बजाउन निपुण व्यक्तिलाई खोज्न हात्रो मालिकले आज्ञा गर्नुहोस् । जब परमप्रभुको हानिकारक आत्मा तपाईंमाथि आँँच, त्यसले वीणा बजाउनेछ, र तपाईं ठीक हुनुहुनेछ ।” 17 शाऊलले तिनका सेवकहरूलाई भने, “बजाउन निपुण एक जना मानिस मेरो निम्नित खोज र त्यसलाई मकहाँ ल्याउ ।” 18 जवानहरूमध्ये एक जनाले जवाफ दिए, “मैले बेथलेहेमका यिशैका छोरा बजाउनमा निपुण, बलियो, साहसी, लडाकु, बोलीचयनमा चतुर, सुन्दर मानिस देखेको छु । अनि परमप्रभु तिनीसँग हुनुहुन्छ ।” 19

त्यसले शाऊलले यिशैकहाँ दूतहरू पठाए र भने, “भेडाहरूसँग भएको तिप्रो छोरा दाऊलाई मकहाँ पठाओ ।” 20 यिशैले रोटी, दाख्मधिको भाँडो, एउटा पाठोलाई गधामा बोकाए र आफ्नो छोरा दाऊलसँगी ती शाऊलकहाँ पठाए । 21 तब दाऊद शाऊलकहाँ आए र तिनको सेवामा प्रवेश गरे । शाऊलले तिनलाई धेरै प्रेम गरे र तिनी उनको हतियार बोक्ने बने । 22 “दाऊद मेरो सामु खडा होसु, किनभने उसले मेरो दृष्टिमा निगाह पाएको छ” भन्ने सामाचार शाऊलले यिशैलाई पठाए । 23 जब-जब शाऊलमाथि परमेश्वरको हानिकारक आत्मा आउँथ्यो, दाऊदले वीणा लिन्थ्ये र त्यो बजाउँथ्यो । यसरी शाऊल पुनः ताजा र सज्जो हुन्थ्ये, र हानिकारक आत्माले तिनीलाई छोड्थ्यो ।

17 यति बेला पलिश्तीहरूले युद्धको निम्नित आफ्ना फौजहरू भेला गरे ।

तिनीहरू सोकोमा भेला भए जुन यहूदाको क्षेत्र हो । तिनीहरूले सोको र आजेकाको बिचमा एपेस-दम्मीमामा छाउनी हाले । 2 शाऊल र इसाएलका मानिसहरू भेला भए र एलाहको मैदानमा छाउनी हाले र पलिश्तीहरूसँग युद्ध गर्न पड्नुतीबद्ध भए । 3 पलिश्तीहरू पहाडको एकापाटि र इसाएल पहाडको अकोपापि मैदानलाई तिनीहरूका बिचमा पारेर खडा भए । 4 गातको गोल्यत नाउँ गरेको एक जना बलियो मानिस पलिश्तीहरूको छाउनीबाट आयो, जसको उचाइ तिन मिटर थियो । 5 उसले आफ्नो शिरमा काँसाको टोप लगाएको थियो, त्यो झिलमले सुसज्जित थियो । उसको काँसाको झिलमको तौल साठी किलो थियो । 6 उसको खुट्टामा काँसाको झिलम थियो र त्यसको कुमहरूको बिचमा भाला थियो । 7 उसको भालाको डण्डा कपडा बुन्ने जुलाहको थुरीजस्तै ठुलो थियो । उसको भालाको टुप्पो सात किलो फलामको थियो । उसको ढाल बोक्ने त्यसको अगि-अगि गयो । 8 ऊ खडा भयो र इसाएलको फोजतिर चिच्याए, “तिमीहरू लडाईको निम्नित पड्नुतीबद्ध हुन किन आएका छौ? के म एक जना पलिश्ती होइन र तिमीहरू शाऊलको सेवकहरू होइनौ र? आफ्नो निम्नित एक जना मानिसलाई चुन र ऊ मकहाँ तल आओस । 9 मसँग लडेर उसले मलाई जित्यो भने, हामी तिमीहरूका सेवकहरू हुनेछौ । तर मैले त्यसलाई हराएँ भने, तिमीहरू हाम्रो सेवकहरू हुनेछौ र हात्रो सेवा गर्नेछौ ।” 10 त्यो पलिश्तीले फेरि भन्यो, “म इसाएलको फोजलाई आज चुनातै दिन्छु । मलाई एउटा मानिस देओ, ताकि हामीसँग लडन सकौ ।” 11 जब शाऊल र सारा इसाएलले त्यो पलिश्तीले भेनेको कुरा सुने, तिनीहरू निरुत्साहित भए र सहाए डराए । 12 दाऊदचाहिं यहूदाका बेथलेहेमको एप्रातीका छोरा थिए जसको नाम यिशै थियो । तिनका आठ भाइ छोरा थिए । शाऊलको समयमा यिशै बृद्ध मानिस, मानिसहरू माझ धेरै बृद्ध थिए । 13 यिशैका तिन जना तुला छोराहरू युद्धमा शाऊलको पछि लागेका थिए । तिन छोराहरूका नाउँहरू जेठा एलीआब, महिला अबीनादाब र साहिंता शम्मा थिए । 14 दाऊदचाहिं कान्छा थिए । तिन जना दाजुहरू शाऊलको पछि लागे । 15 अहिले दाऊद बेथलेहेममा भएका भेडाहरूलाई चराउनको निम्नित र शाऊलका फौज बिच आउने र जाने गर्थे । 16 चालिस दिनसम्म त्यो बलियो पलिश्ती बिहान र सँझाए आफूलाई युद्धको निम्नित प्रस्तुत गर्न देखा परे । 17 तब यिशैले तिनका छोरा दाऊदलाई भने, “यो भुटेको अन्न र दस वटा रोटी लेउ र तिनीहरूलाई तिन्ना दाजुहरूका निम्नित छाउनीमा चाँडो बोकेर लैजाउ ।” 18 साथै यी दस वटा पनीर हजार जनाको कपानाको निम्नित लैजाउ । तिन्ना दाजुहरू कस्ता छन्, तिनीहरू रात्रै छन् भन्ने केही प्रमाण लेउ । 19 तिन्ना दाजुहरू शाऊलसँग लडिहेका छन् ।” 20 दाऊद बिहान सबैरै उठे र भेडाहरू गोठालाहरूको हातमा हेरचाहमा छोडे । तिनले खाद्यनहरू लिए र यिशैले तिनलाई आज्ञा गरेझाँ गए । तिनी फौजहरू युद्ध-ध्वनिका साथ युद्ध मैदानमा जाँदै गर्दा छाउनीमा आए । 21 इसाएल र पलिश्तीहरू युद्धको निम्नित फोजको विरुद्ध फौज पड्नुतीबद्ध भए । 22 सामानहरू राखेको जिम्मामा दाऊदले आफ्ना सामानहरू छोडे, फौजहरूतिर

दौड़े, र आफना दाजुहरूलाई ढोग गरे । 23 तिनी उनीहरूसँग कुरा गरिरहँदा, गोल्प्यत नाउँ गरेको त्यो बलियो पलिश्ती पलिश्तीहरूको फौजबाट आयो र पहिलेको जस्तै शब्दहरू भन्यो र दाऊदलो त्यो सुने । 24 जब इसाएलका सबै मानिसहरूले त्यो मानिसलाई देखे, तिनीहरू त्यसदेखि भागे र साहै भयभीत भए । 25 इसाएलका मानिसहरूले भने, “के माथि आएको यो मानिसलाई तपाईंले देख्युभएको छ? ऊ इसाएललाई चुनौती दिन आएको छ । उसलाई मार्नेलाई राजाले थेरै सम्पत्ति दिनेछन् । तिनले तिनलाई आफ्नो छोरा विवाह गर्न दिनेछन् । र इसाएलमा तिनको बुबाको घरनालाई करबाट मुक्त गर्नेछन् ।” 26 दाऊदले आफ्नो छेउमा उभिएका मानिसहरूलाई सोधे, “यो पलिश्तीलाई मार्ने र इसाएलाट निन्दा दुरुगर्नेलाई के गरिनेछ? जीवित परमेश्वरको फौजलाई धम्की दिने यो बेखतानाको पलिश्ती को हो?” 27 अनि मानिसहरूले भनिरहेका कुरालाई नै दोहोन्याए र तिनलाई भने, “उसलाई मार्नेलाई यसै गरिनेछ ।” 28 तिनले मानिसहरूसँग कुरा गर्दा तिनका जेठा दाजु एलीआबले सुने । एलीआबको रिस दाऊदमाथि दन्कियो, र तिनले भने, “तँ यहाँ किन आइस्? उजाड-स्थानमा भएका ती थेरै भेडाहरूलाई कसको साथमा छोडिस्? तेरो घमण्ड र तेरो हृदयको कुटिलत मलाई थाहा छ । किनकि युद्ध हेन्ने भनेर तँ यहाँ तल आएको होस् ।” 29 दाऊदले भने, “मैले अहिले के गरेको छु? के यो एउटा प्रश्न मात्र थिएन?” 30 ऊबाट तिनी अर्कोतिर नै तर्किए र त्यस्यारी नै कुरा गरे । मानिसहरूले पहिलेको जस्तै गरी उही जवाफ दिए । 31 जब सिपाहीहरूले दाऊदले भनेका कुराहरू सुने, तब तिनीहरूले त्यो कुरा शाऊललाई बताए र तिनले दाऊदलाई लिन पठाए । 32 तब दाऊदले शाऊललाई भने, “त्यो पलिश्तीको कारणले कसैको हृदय हतास नहोस् । तपाईंको दास जानेछ र यो पलिश्तीसँग लडेनेछ ।” 33 शाऊलले दाऊदलाई भने, “तिमी यो पलिश्तीको विरुद्धमा लाइन जान सक्षम छैनौ । किनभने तिमी भर्खरको केटा मात्र हो र ऊ आफ्नो जवानीदेखि नै युद्धमा छ ।” 34 तर दाऊदले शाऊललाई भने, “तपाईंको दासले आफ्ना बुबाका भेडाहरूको हेरचाह गर्ने गर्थयो । जब सिंह वा भालु आएर भेडालाई बगालबाट लान्थ्यो, 35 म त्यसलाई लखेट्थे र त्यसलाई आक्रमण गर्थे र त्यसको मुखबाट यसलाई छुटकारा दिन्थे । जब त्यो मेरो विरुद्ध आइलाग्यो, मैले त्यसको दाहीमा समातेर त्यसलाई प्रहार गर्थे र मार्थे । 36 तपाईंको दासले सिंह र भालु दुवै मारेको छ । यो पलिश्ती पनि तिनीहरूमध्ये एउटाछै छुनेछ, किनभने यसले जीवित परमेश्वरको फौजलाई चुनौती दिएको छ ।” 37 दाऊदले भने, “परमप्रभुले मलाई सिंहे र भालुको पञ्जाबाट बचाउनुभएको छ । उहाँले नै यो पलिश्तीको हातबाट पनि मलाई बचाउनुनेछ ।” त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई भने, “जाऊ, र परमप्रभु तिमीरींग हुउभएको होस् ।” 38 शाऊलले दाऊदलाई आफ्नो पोशाक लगाइदिए । तिनले उनको शिरमा काँसाको टोप लगाइदिए । तिनले उनलाई छिलम पहियाइदिए । 39 दाऊदले तिनको तरवार तिनको छिलममाथि भिरे । तर उनी हिंडेन सकेनन्, किनभने ती लगाएर हिंडेने तालिम तिनलाई थिएन । अनि दाऊदले शाऊललाई भने, “यि लगाएर म लडन जान सक्दिँ, किनभने यी लगाएर हिंडेने तालिम मैले लिएको छैन ।” त्यसले दाऊदले ती फुकाले । 40 तिनले आफ्नो लट्टी हातमा लिए र खोलाबाट पाँच बटा चिल्लो दुइगा छाने । तिनले ती आफ्नो गोठालोको झोलामा हाले । त्यो पलिश्तीसँग भिडन जाँदा तिनको हातमा घुयेत्रो थियो । 41 त्यो पलिश्ति आयो र दाऊदलको नजिक गयो । उसको हतियार बोक्ने उसको अगि थियो । 42 जब त्यो पलिश्तीले अधि हेच्यो र दाऊदलाई देख्यो, तब उसले तिनलाई तुच्छ ठायो, किनकि तिनी राता गाला भएका सुन्दर स्वरूपका एउटा सानो केटा मात्र थिए । 43 तब त्यो पलिश्तीले दाऊदलाई भन्यो, “के म कुकुर हो र तँ लट्टी लिएर आइस्?” र पलिश्तीले आफ्नो देवताहरूको नाउंमा सरायो । 44 त्यो पलिश्तीले दाऊदलाई भन्यो, “मकहाँ आइज, र म तेरो मासु आकाशका चराहरू र जमिनका पशुहरूलाई दिनेछु ।” 45 दाऊदले त्यो पलिश्तीलाई जवाफ दिए, “तँ त तरवार, भाला

र बछासित मकहाँ आइस् । तर म त सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इसाएलको फौजका परमेश्वरको नाउंमा तँकहाँ आउँछु, जसको तैन्ले विरोध गरेको छस् । 46 आज परमप्रभुले मलाई तांमधि विजय दिनुनेछ र म तँलाई मार्नेछु र तेरो शेरिलाई तेरो शेरीबाट अलग गर्नेछु । आज म पलिश्ती फौजको मृत शेरीहरूलाई आकाशको चराहरू र पृथ्वीका जड़गली जनावरहरूलाई दिनेछु, ताकि इसाएलमा परमेश्वर हुनुहुँल भनी सारा पृथ्वीले जान्न सकोस्, 47 साथै भेला भएका यी सबैले जानून् कि परमप्रभुले तरवार वा भालाले विजन दिनुहुन् । किनकि युद्ध परमप्रभुको हो र उहाँले नै तँलाई मेरो हातमा दिनुनेछ । 48 जब त्यो पलिश्ती उठ्यो र दाऊदलको नजिक जान लाग्यो, तब उसलाई भेटन दाऊद छिटो दौडेर शत्रुका फौजतिर गए । 49 दाऊदले आफ्नो झोलामा आफ्नो हात हाले, त्यसबाट एउटा दुइगा लिए, त्यसलाई घुयेत्रोमा घुमाए र पलिश्तीको निधारमा हिकाए । त्यो दुइगा उक्त पलिश्तीको निधारमै गाडियो र ऊ घोप्टो परेर जमिनमा ढल्यो । 50 त्यो पलिश्तीलाई एउटा ब्युवेंत्र र एउटा दुइगाले दाऊदले हराए । तिनले त्यो पलिश्तीलाई हिकाए र उसलाई मारे । दाऊदको हातमा कुनै तरवार थिएन । 51 अनि दाऊद दोडेर गए र त्यो पलिश्तीमाथि खडा भए, उसको तरवारलाई त्यसको म्यानबाट छिके, उसलाई मारे र त्यसले उसको शिर काटे । जब पलिश्तीहरूले आफ्नो वीर मानिस मेरोको देखे, तब तीनीहरू भागे । 52 त्यसपछि इसाएलका र यहुदका मानिसहरू चिच्याहटसँग उठे पलिश्तीहरूलाई मैदान र एकोनको ढोकासम्म लखेटे । पलिश्तीहरूका मृत शेरीर शारैम जाने बाटोदेखि गात र एकोन जाने बाटोभिर छरिएको थियो । 53 इसाएलका मानिसहरू पलिश्तीहरूलाई खेदेर फर्के र तिनीहरूले उनीहरूको छाउनी लूटे । 54 दाऊदले त्यो पलिश्तीको शिर लिए र त्यो यरुशलेममा ल्याए, तर उसको हतियारयाहिं तिनले आफ्नो पालमा राखे । 55 जब दाऊद त्यो पलिश्तीको विरुद्धमा निस्केको शाऊलले देखे, तब तिनले फौजको कप्तान अबनेरलाई भने, “अबनेर, यो जवान केटा कसको छोरा हो?” अबनेरले भने, “हे महाराजा, तपाईं जीवित हुनुहुँएँ, मलाई थाहा छैन ।” 56 राजाले भने, “त्यो केटा कसका छोरा हुन चिन्हेहरूलाई सोध ।” 57 जब त्यो पलिश्तीलाई मारेर दाऊद फर्के, अबनेरले तिनलाई लगे, र तिनको हातमा त्यो पलिश्तीको शिरसँग तिनलाई शाऊलको सामु ल्याए । 58 शाऊलले तिनलाई सोधे, “हे जवान मानिस, तिमी कसका छोरा हो?” दाऊदले जवाफ दिए, “म तपाईंको दास बेथ्लेहेमी यिशैको छोरा हुँ ।”

18 जब तिनले शाऊलसँग कुरा गरिसकेका थिए, तब जोनाथनको प्राण दाऊदको प्राणसँग बाँधियो र जोनाथनले तिनलाई आफ्नै प्राणलाई छैं प्रेम गरे । 2 त्यस दिन शाऊलले दाऊदलाई आफ्नो सेवामा लिए । उनले तिनलाई आफ्नो बुबाको घरमा फर्कन दिएनन् । 3 तब जोनाथन र दाऊदले मित्रताको करार बाँधे, किनभने जोनाथनले तिनलाई आफ्नै प्राणलाई छैं प्रेम गरे । 4 जोनाथनले आफूले लगाइदेको पोशाक फुकाले र आफ्नो हतियार, तरवार, धनु र पेटी सहित त्यो तिनले दाऊदलाई दिए । 5 शाऊलले जहाँ पठाए पनि दाऊद जान्थे, र तिनी सफल भए । शाऊलले तिनलाई युद्ध गर्ने मानिसहरूको उच्च पदमा स्थापित गरे । सबै मानिसहरू र शाऊलका सेवकहरूकै दृष्टिमा पनि यो कुरा असलै लाग्यो । 6 जब तिनीहरू पलिश्तीहरूलाई पराजित गरे आए, तब इसाएलका सहरहरूकाट स्त्रीहरू खेँजडी र अन्य साइरिंगकी साधनहरूसँगै आनन्द साथ गाउँदै र चाँच्दै निस्के शाऊल राजालाई भेटन आए । 7 ती स्त्रीहरूले संगीतका साधनहरू बजाउँदै एकसाथ गीतहरू गाए । तिनीहरूले यसरी गाए: “शाऊलले हजारौलाई मारेका छन् र दाऊदले दसौं हजारलाई मारेका छन् ।” 8 शाऊल रिसले चुर भएर र यो गितले तिनलाई अप्रसन्न बनायो । तिनलेल भने, “तिनीहरूले दाऊदलाई दसौं हजारको श्रेय दिए, तर तिनीहरूले मलाई भने हजारै मात्रको श्रेय दिए । राजाको दजबाहोरक अब अरु वढी उसले के पाउनु छ र?” 9 शाऊलले त्यस दिनदेखि दाऊदलाई शंकाको दृष्टि हेरे । 10 भोलि पल्ट

शाऊलमा परमेश्वरबाटको हानिकारक आत्मा आयो र तिनले घरभित्र नै अगमवाणी बोले । त्यसैले दाऊदले हरेक दिन गरेईँ आफ्नो सङ्गीतको साधन बजाए । शाऊलको हातमा भाला थियो । 11 शाऊलले भाला हाने, किनकि तिनले सोचे, “म दाऊदलाई भित्तामा छेडिन्छु ।” तर त्यो दिन दाऊद दुर्दृपल्ट यसरी नै शाऊलको उपस्थितिबाट उके । 12 परमप्रभु दाऊदसँग हुनुहुन्थ्यो, तर शाऊलसँग फेरि हुनुभएन, यसैले शाऊल तिनीसँग डराए । 13 त्यसैले शाऊलले तिनलाई आफ्नो उपस्थितिबाट हटाए र तिनलाई हजारको कमाण्डरमा नियुक्त गरे । यसरी दाऊद बाहिर निरके र मानिसहरूको सामु आए । 14 दाऊद आफ्ना मार्गमा सफलता पाए, किनभने परमप्रभु तिनीसँग हुनुहुन्थ्यो । 15 जब शाऊलले तिनको फलिफाप भएको देखे, तब उनलाई तिनको डर भयो । 16 तर सारा इसाएल र यहूदले दाऊदलाई प्रेम गरे, किनभने उनीहरूका सामु तिनी भित्र-बाहिर गर्थे । 17 तब शाऊलले दाऊदलाई भने, “मेरी जेठी छोरी मेराव यहाँ छिन् । तिनलाई म तिग्रो पत्नी हुनलाई दिनेछु । मेरो निम्ति मात्र साहसी हुनु र परमप्रभुको युद्ध लड्नुपर्छ ।” किनकि शाऊलले सोचे, “तिनीमाथि मेरो हात नपरेस्, तर तिनीमाथि पलिशीहरूको हात परोसै ।” 18 दाऊदले शाऊलाई भने, “म राजाको ज्वाँइ बन्न, म को हुँ र मेरा नातेदारहुँ वा इसाएलमा मेरो बुबाको कुल को हो ८ ।” 19 तर शाऊलकी छोरी मेराबलाई दाऊदलाई पत्नीको रूपमा दिने बेलामा, तिनलाई महोलाको अद्रिएलको पत्नीको रूपमा दिइयो । 20 तर शाऊलकी छोरी मीकलले दाऊदलाई प्रेम गर्थिन् । तिनीहरूलाई दाऊदलाई भने र यो कुराले तिनी खुनी भए । 21 तब शाऊलले सोचे, “दाऊदसँग म त्यसकै चिवाहा गरिदिनेछु, ताकि त्यसको निम्ति यो एउटा पासो होस् र पलिशीहरूको हात उसको विरुद्धमा परोसै ।” यसरी शाऊलले दाऊदलाई दोसोपलट यसो भने, “तिमी मेरो ज्वाँइ हुनेछो ।” 22 शाऊलले आफ्ना सेवकहरूलाई आज्ञा दिए, “दाऊदसँग गोप्यमा कुरा गर र यसो भन, ‘हेर, राजा तिनीसँग खुसी हुनुहुन्छ, र उनका सबै सेवकहरूले तपाईंलाई मन पराउँछन् । त्यसो हो भने, अब राजाको ज्वाँइ हुनुहोस् ।” 23 त्यसैले शाऊलका सेवकहरूले यी कुराहरू दाऊदलाई भने । तब दाऊदले भने, “के राजाको ज्वाँइ हुनु तपाईंहरूका निम्ति सानो कुरा हो, किनकि म त गरीब र तुच्छ मानिस हुँ ८ ।” 24 शाऊलका सेवहरूले दाऊदले भनेका यी कुराहरू उनलाई बताए । 25 त्यसपछि शाऊलले भने, “दाऊदलाई यसो भन, ‘राजाले आफ्ना शत्रुहरूमाथि बदला लिनलाई दुलहीको मूल्य पलिशीहरूको सयवटा खल्नीबाहेक कुनै कुरा चाहनुहन्न ।’” दाऊद पलिशीहरूको हातबाट मरून् भन्ने शाऊलको चिचार थियो । 26 जब तिनका सेवकहरूले दाऊदलाई यी कुराहरू बताए, तब दाऊद राजाको ज्वाँइ हुन राजी भए । 27 ती दिन सिद्धिन्थर अग्नि तै, दाऊद आफ्ना मनिसहरूसँग गए र दुई सय जना पलिशीहरूलाई मारे । दाऊदले तिनीहरूका खलडी ल्याए र तिनीहरूले राजालाई त्यो पूर्ण संख्यामा दिए, ताकि तिनी राजाका ज्वाँइ हुन सक्नून् । त्यसैले शाऊलले तिनकी छोरी मीकललाई उनको पत्नी हुनलाई दिए । 28 परमप्रभु दाऊदसँग हुनुभएको र शाऊलकी छोरी मीकलले तिनलाई प्रेम गरेको जब शाऊलले देखे र थाहा पाए, 29 तब दाऊदसँग शाऊल झन थैए डराए । शाऊल निरन्तर रूपमा दाऊदका शत्रु भए । 30 त्यसपछि पलिशीहरूका शासकहरू युद्ध गर्न आए र तिनीहरू जति पटक युद्ध गर्न आए पनि दाऊदचाहि तिनीहरूमाथि शाऊलका अन्य सेवकहरूभन्दा थेरे सफल भए, जसले गर्दा तिनको नाउँको उच्च कदर गरिएको थियो ।

19 आफ्ना छोरा जोनाथन र आफ्ना सबै सेवकलाई शाऊलले हुक्म गरे कि तिनीहरूले दाऊदलाई मार्नुपर्छ । तर शाऊलका छोरा जोनाथन दाऊदसँग धैरै खुनी थिए । 2 त्यसैले जोनाथनले दाऊदलाई भने, “मेरा बुबा शाऊलले तपाईंलाई मार्न खोजैछन् । यसकारण विहान सजग हुनुहोस् र आफूलाई कुनै गोप्य ठाँउमा लुकाउनुहोस् । 3 म बाहिर जाने छु र तपाईं भएके ठाँउमा म मेरो बुबाको छुउमा खडा हुनेछु र म मेरो बुबासँग तपाईंको

बारेमा कुरा गर्नेछु । मैले कुनै कुरा थाहा पाएँ भने, म तपाईंलाई भन्नेछु ।” 4 जोनाथनले तिनका बुबा शाऊलसँग दाऊदको बारेमा असल कुरा गरे र उनलाई भने, “राजाले उनका सेवक दाऊदको विरुद्धमा पाप नगर्नुहोस् । किनकि तिनले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छैनन र तिनका कामहरूले तपाईंको भलो भएको छ । 5 किनकि तिनले आफ्नो जीवनलाई खतरामा राखे र त्यो पलिशीती मारे । परमप्रभुले सारा इसाएलको निम्ति ठुलो विजय ल्याउन्भयो । तपाईंले त्यो देखुभयो र आनन्दित हुनुभयो । तपाईंले दाऊदलाई विनाकारण मारेर निर्दोष र गतको विरुद्ध किन पाप गर्नुहुन्छ? 6 शाऊलले जोनाथनको कुरा सुने । शाऊलले शपथ खाए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिनलाई मारिनेछैन ।” 7 तब जोनाथनले दाऊदलाई बोलाए र जोनाथनले यी सबै कुरा भने । जोनाथनले दाऊदलाई शाऊलकहाँ ल्याए, र तिनी उनको उपस्थितिमा अगिङ्गी भए । 8 फेरि पनि युद्ध भयो र दाऊद पलिशीहरूसँग युद्ध गर्न गए र ठुलो संहारका साथ तिनीहरूलाई पराजित गरे । उनीहरू तिनको सामुवाट भागे । 9 शाऊलमाथि आफ्नो हातमा भाला लिएर आफ्नो घरमा बसेको र ऊदले आफ्नो सङ्गीतको साधन बजाइहेका बेलामा परमप्रभुको हानिकारक आत्मा तिनीमाथि आयो । 10 शाऊलले दाऊदलाई भालाले भित्तामा नै छेडिदिन खोजे, तर तिनी शाऊलको उपस्थितिबाट उके, ताकि शाऊले भाला भित्तामा रोपे । दाऊद त्यस रात भागे र बाँचे । 11 शाऊलले दाऊदको घरमा तिनको चेवा गर्न दूतहरू पठाए, ताकि उनले तिनलाई बिहान मार्न सक्नून् । दाऊदकी पत्नी मीकलले तिनलाई भनिन्, “तपाईंले आफ्नो जीवन आज राती बचाउनुभएन भने तपाईंलाई भोलि मारिनुहोसेछ ।” 12 त्यसैले मीकलले दाऊदलाई इयालबाट तल झारिन । तिनी गए र भागे र बाँचे । 13 मीकलले घरानाको मूर्ती लिइन र त्यसलाई ओछ्यानमा राखिन । तिनले यसको शिरमा बाख्याको रौं राखिन र त्यसलाई लुगाले छोपिन । 14 जब शाऊलले दाऊदलाई ल्याउन दूतहरू पठाए, तब तिनले भनिन्, “तिनी बिरामी छन् ।” 15 तब शाऊलले दाऊदलाई हेर्ने दूतहरू पठाए । उनले भने, “त्यसलाई ओछ्यानमा नै मकाहँ ल्याउ, ताकि म त्यसलाई मार्नेछु ।” 16 जब दूतहरू हेर्नेलाई आए, हेर, शिरमा बाख्याको रौंको सिरानी बनाएको घरानाको मूर्ती ओछ्यानमा थियो । 17 शाऊलले मीकललाई भने, “तैले मलाई किन छल गरिसू र मेरो शत्रुलाई जान दिइस, ताकि ऊ बाँच्यो?” मीकलले शाऊललाई जवाफ दिन, “उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘मलाई जान देक । मैले तिमीलाई किन मार्नु? ।” 18 अब दाऊद भागे र बाँचे, र रामामा शमूएलकहाँ गए र शाऊलले तिनलाई गरेका सबै कुरा उनलाई सुनाए । त्यसपछि तिनी र शमूएल नैयोतमा बसे । 19 शाऊललाई यसो भनेर खबर गरियो, “हेर्नहोस्, दाऊद रामाको नैयोतमा छन् ।” 20 तब शाऊलले दाऊदलाई समात्न दूतहरू पठाए । अगमवत्ताहरूका समूहले अगमवाणी गरिरहेको र शमूएल तिनीहरूका अगुवाको रूपमा खडा भएका जब तिनीहरूले देखे, तब शाऊलका दूतहरूमाथि पनि परमेश्वरको आत्मा आउनुभयो र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गरे । 21 जब शाऊललाई यो कुरा भनियो, तब उनले असू दूतहरूलाई पठाए, र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गरे । त्यसैले शाऊलले फेरि पनि तेसो पटक दूतहरूलाई पठाए र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गरे । 22 त्यसपछि उनी पनि रामामा गए र सेकूमा भएको गहिरो इनारमा आए । उनले भने, “शमूएल र दाऊद कहाँ छन्?” कसैले भन्यो, “हेर्नहोस्, तिनीहरू रामाको नैयोतमा छन् ।” 23 शाऊल रामाको नैयोतमा गए । तब परमेश्वरको आत्मा उनीमाथि आउनुभयो र जसै उनी जाँदै थिए, उनी रामाको नैयोतमा नपुगेसम्म नै उनले अगमवाणी गरे । 24 उनले आफ्ना लुगा फुकाले र शमूएलको सामु अगमवाणी गरे । उनी त्यो दिनभरि र रातभरि नाड्यै बसे । यसैकारण तिनीहरूले भन्नन्, “के शाऊल पनि अगमवत्ताहरूको माझमा छन्?”

20 तब दाऊद रामाको नैयोतबाट भागे र जोनाथनकहाँ आए र भने, “मैले के गरेको छु? मेरो अपराध के हो? तपाईंको बुबाको सामु

मैले गेरको पाप हो, जसको कारणले उहाँले मेरो ज्यान लिन खोजुहुन्छ?" 2 जोनाथनले दाऊदलाई भने, "यो कुरा दूर होस् । तपाईं मर्नुहुन्न। मेरो बुबाले मलाई न भन्नी सानो वा ठुलो कुनै पनि कुरा गर्नुहुन्न। मेरो बुबाले यो कुरा किन लुकाउनहुन्छ? यो यस्तो होइन?" 3 तापानि दाऊदले फेरि शपथ खाए र भने, "मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भनेर तपाईंको बुबाले राम्री थाहा पाउनुभएको छ। उहाँले भन्नुभएको छ, 'जोनाथनले यो कुरा थाहा पाउनुहुँदैन नत्र ऊ दुखित हुनेछ।' तर जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र तपाईं जीवित हुनुहुन्छ, म र मृत्यु विच एक कदम मात्र छ।" 4 तब जोनाथनले दाऊदलाई भने, "तपाईंले मलाई जे भन्नुहुन्छ, म तपाईंको निमित्त त्यही गर्नेछु।" 5 दाऊदले जोनाथनलाई भने, "भोलि औंसी हो, म राजासँग खान बस्नुपर्छ। तर मलाई जान दिनुहोस्, ताकि तेसो दिनको साँझासम्म म आफै खेतमा लुक्न सँझौ।" 6 तपाईंको बुबाले म नहुँदा खिन्न महसुस गर्नुभयो भने, यसो भन्नुहोस्, 'दाऊदले आफ्नो सहर बेथलेहेममा जान पाउँ भनी तिनले मसँग ज्यादै बिन्ती गेरे विदा मागे। किनभने त्यहाँ सबै कुलको वार्षिक बलिदान हुँदैछ।' 7 उहाँले, ठिके छ भन्नुहुन्छ भने, तपाईंको दासलाई शान्ति हुनेछ। तर उहाँ रिसले चुर हुनुभयो भने, उहाँले कुनै खराब गर्न अठोट गर्नुभएको छ भनी जान्नुहोस्। 8 यसकारण आफ्नो दासमाथि दायर्पूरक व्यवहार गर्नुहोस्। किनभने तपाईंले आफ्नो दासलाई आफूसँग परमप्रभुको करारमा ल्याउनुभएको छ। तर ममा कुनै पाप छ भने, मलाई तपाईं आफैले मार्नुहोस्। किनकि मलाई किन तपाईंको बुबालकहाँ ल्याउनुहुन्छ?" 9 जोनाथनले भने, "यो कुरा तपाईंबाट दूर होस्। मेरो बुबाले तपाईंमाथि हानि ल्याउने अठोट गर्नुभएको छ भनी जान्नुहोस्।" 10 तब दाऊदले जोनाथनलाई भने, "तपाईंका बुबाले तपाईंलाई कैत खयो किसिमको जवाफ दिनुभयो भने मलाई कसले भनिदिने?" 11 जोनाथनले दाऊदलाई भने, "आउनुहोस्, हामी खेतमा जाऊँ।" त्यसैले तिनीहाँ दुवै जना खेतमा गए। 12 जोनाथनले दाऊदलाई भने, "परमप्रभुको इसाएलको परमेश्वर नै साक्षी हुनुभएको होस्।" जब भोलि वा पर्सि मैले मेरो बुबालाई ह्यप्रश्न गरेपछि, हेर्नुहोस्, दाऊदप्रति शुभेच्छा छ भने, के म तपाईंकहाँ कसैलाई पठाउने र त्यो कुराको जानकारी तपाईंलाई दिनेछैन र?" 13 मेरो बुबाले तपाईंलाई हानि गर्ने छिच्छा गर्नुभएको रहेहै, र तपाईं शान्तिमा जान सक्नुभएको होस् भनी मैले तपाईंलाई थाहा दिङ्ग, र तपाईंलाई पठाइन्न भने, परमप्रभुले जोनाथनलाई यसै र अझ बढी गर्नुभएको होस्। परमप्रभु जसरी मेरो बुबासँग हुनुहुन्छ, त्यसरी नै उहाँ तपाईंसँग रहनुभएको होस्। 14 म जीवित रहे भने के तपाईंले मलाई परमप्रभुको करारको विश्वस्तता देखाउनुहेलैन र ताकि म मर्नेछैन? 15 परमप्रभुले दाऊदका शत्रुहरूलाई पृथ्वीको सतहबाट निमित्यान्न पान्हुँदा पनि मेरो घरानाबाट तपाईंको करारको विश्वस्तता नहाटुनुहोला।" 16 त्यसैले जोनाथनले दाऊदको घरानासँग करार बाँधे र भने, "परमप्रभुले दाऊदका शत्रुहरूलाई लेख लिनुभएको होस्।" 17 जोनाथनले दाऊदप्रतिको तिनको प्रेमले गर्दा फेरि तिनले शपथ खाए, किनभने तिनलाई आफ्नो प्राणलाई झाँउ उनले प्रेम गरे। 18 तब जोनाथनले तिनलाई भने, "भोलि औंसी हो। तपाईं नहुँदा खिन्न महसुस हुनेछ, किनभने तपाईंको आसन खाली हुनेछ।" 19 जब तपाईं तिन दिन लुकेपछि, तुरन्तै तल जानुहोस् र यो कुरा सुरु भयो भने तपाईं लुक्नुभएके ठाउँमा आउनुहोस्, अनि एजेल दुङ्गाको छेउमा बस्नुहोस्। 20 मैले कुनै कुरालाई तारो बनाएर हानेझाँ, म यसको छेउमा तिन वटा काँडहरू हानेछु। 21 तब म आफ्नो जवान केटोलाई यसो भनेछु र पठाउनेछु, 'जा र काँडहरू ठिपेर ले।' मैले त्यो जवानलाई, 'हेरु, काँडहरू तरो यतापटि छन्, ति लिएर आइज' तब आउनुहोस्। किनभने परमप्रभु जीवित हुनुभएक्कै त्यहाँ तपाईंको निमित्त सुरक्षा हुनेछ, र हानि हुनेछैन। 22 "तर मैले त्यो जवानलाई यसो भनें, 'हेरु, काँडहरू तरो उतापटि छन्,' तब तपाईं आफ्नो बाटो लाग्नुहोस्, किनकि परमप्रभुले तपाईंलाई ठाठा पठाउनुभएको छ।" 23

म र तपाईंले गरेको सहमतिको बारेमा, हेर्नुहोस्, परमप्रभु तपाईं र मेरो विचमा सदासर्वदा साक्षी हुनुहुन्छ।" 24 त्यसैले दाऊदले आफूलाई खेतमा लुकाए। जब औंसी आयो, तब राजा खानलाई बसे। 25 सदाझाँ राजा आफ्नो आसनमा भित्तिको छेउमा बसे। जोनाथन खडा भए, र अबेर शाऊलको छेउमा बसे। तर दाऊदको ठाउँ खाली थियो। 26 तापानि शाऊलले त्यस दिन केही पनि भनेनन्, किनभने तिनले सोचे, "तिनलाई केही भाइको छ। तिनी शुद्ध छैनन्। निश्चय नै तिनी शुद्ध छैनन्।" 27 तर औंसीको भोलि पल्ट दाऊदको ठाउँ खाली थियो। शाऊलले जोनाथनलाई भने, "यिशेका छोरा खानलाई हिजो वा आज किन आएको छैन्?" 28 जोनाथनले शाऊललाई जवाफ दिए, "दाऊदले बेथलेहेम जानलाई मसाँग ज्यादै बिन्ती गरेर अनुमती मागे।" 29 तिनले भने, "कृपया मलाई जान दिनुहोस्।" किनकि हाम्रो परिवारको सहरमा एउटा बलिदान छ, र म त्यहाँ हुनुपर्छ भनी मेरो दाजुले मलाई आदेश दिएका छन्।" मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने, कृपया मलाई जान र आपना दाजुहरूलाई भेटन दिनुहोस्।" 30 यसकारण तिनी राजासँग खानलाई देवलमा आएका छैनन्।" 30 तब जोनाथनको विरुद्धमा शाऊल रिस दम्कियो र तिनले उनलाई भने, "तैं पथभ्रष्ट र विद्रोही स्त्री को छोरो।" तैले यिशेका छोरलाई आपने शार्म र आफ्नो आमाको नग्नताको शर्मको निमित रोजेको छस् भन्ने के मलाई थाहा छैन?" 31 किनकि यिशेका छोरा पृथ्वीमा रहेसम्म, न त तँ रहेनेछस् न त तेरो राज्य नै रहेनेछ। अब कसैलाई पठार पठार र त्यसलाई मकहाँ लिएर आइज, किनकि त्यो मरिनैपर्छ।" 32 जोनाथनले आफ्नो बुबा शाऊललाई जवाफ दिए, "के कराणले तिनलाई मारिनुपर्ने? तिनले के गरेका छन्?" 33 तब शाऊलले तिनलाई मार्न आफ्नो भालाले हाने। यसरी आफ्नो बुबाले दाऊदलाई मार्न अठोट गरेका कुरा जोनाथनलाई वक्का थाहा भयो। 34 जोनाथन रिसले आगो भएर टेबलबाट उठे र महिनाको दोसो दिन कुनै खाने कुरा खाएनन्, किनकि दाऊदको निमित तिनी शोकित भए, किनकि तिनका बुबाले उनको अनादर गरेका थिए। 35 भोलिपल्ट बिहान दाऊदलाई भनेको समयमा भेट गर्न जोनाथन खेतमा गए र एक जना जवान मानिस तिनीसँग थियो। 36 तिनले आफ्नो जवान मानिसलाई भने, "दौडी र मैले हानेका काँडहरू खोजेर ले।" त्यो जवान मानिस जाँदिगर्दा तिनलाई उसको पछिल्तर काँड हाने। 37 जब जोनाथन हानेका काँडहरू भएको ठाउँमा जवान मानिस पुर्यो, तब जोनाथनले त्यो जवान मानिसलाई बोलाए र भने, "के काँड तेरो पछिल्तर छैनन्?" 38 तब जोनाथनले त्यो जवान मानिसलाई भने, "छिटो गरु, छिटो गरु, नबस्।" त्यसैले जोनाथनको जवान केटाले काँडहरू जम्मा गयो र आफ्नो मालिककहाँ आयो। 39 तर त्यो जवान मानिसलाई अझ कुनै कुरा थाहा थिएन। जोनाथन र दाऊदले मात्र सो कुरा जान्दथे। 40 जोनाथनले आफ्ना हतियारहरू आफ्नो जवान मानिस दिए र त्यसलाई भने, "जा, ति सहरमा लैजा।" 41 त्यो जवान मानिस जानेवित्तिकै, दाऊद दिस्कोको पछाडिबाट उठे, जिमिनमा घोटो परे र शिर झुकाएर तिन पटक दण्डवत गरे। तिनीहरूले एकआपसमा चुम्बन गरे र संगसँगै रोए, अनि दाऊद ज्ञान धेरै रोए। 42 जोनाथनले दाऊदलाई भने, "शान्तिसँग जानुहोस्, किनभने, 'तपाईं र म, तपाईंका सन्तान र मेरा सन्तान विचमा परमप्रभु सदाको निमित्त हुनुभएको होस्' भनी परमप्रभुको नाँडँमा हामी दुवैले शपथ खाएका छौं।" तब दाऊद उठे, र गए र जोनाथन सहरमा फर्के।

21 पुजारी अहीमेलेकलाई भेटन दाऊद नौबामा गए। अहीमेलेक डरले काप्दै दाऊदलाई भेटन आए र तिनलाई भने, "तपाईं किन एकलै हुनुहुन्छ र तपाईंसँग कोही पनि छैनन्?" 2 दाऊदले पुजारी अहीमेलेकलाई भने, "राजाले मलाई एउटा काममा पठाउनुभएको छ र यस्तो हुकुम गर्नुभएको छ, 'जुन कामको बारेमा मैले तिमीलाई पठाएको छु र मैले तिमीलाई जे आज्ञा गेरो कुनै त्यसको बारेमा कसैलाई थाहा नहोस्।' कुनै निश्चित ठाउँमा आउन मैले जवान मानिसहरूलाई निर्देशन दिएको छु। 3 अहिले तपाईंसँग के छ?

पाँच वटा रोटी वा यहाँ जे छ सो मलाई दिनुहोस् ।” 4 पुजारीले दाऊदलाई जवाफ दिए र भने, “मसँग कुनै साधारण रोटी ठ छैन, तर ती जवान मानिहरू स्त्रीहरूबाट अलग बसेका छन् भने यहाँ पवित्र रोटी छ । 5 दाऊदले पुजारीलाई जवाफ दिए, “सदाक्षं बाहिर म जाँदा हामीबाट तिन दिनदेखि स्त्रीहरू अलग गरिएको छन् । साधारण काममा जाँदा समेत मानिससित सम्बन्धित कुरालाई तिनीहरूले शुद्ध राखेका छन् ।” तिनीहरूसँग भएका कुरालाई आज तिनीहरूले अझ थेरै शुद्ध राखेका छन् ।” 6 त्यसैले पुजारीले तिनलाई चढाइएको रोटी दिए । किनकि त्यहाँ उपस्थितिको रोटीबाहेक अरु कुनै रोटी थिएन, जुन रोटी परमप्रभुको सामुबाट हाटाएर त्यसको सट्टामा तातो रोटी राखिएको थियो । 7 त्यस दिन शाऊलका सेवकहरूमध्ये एक जना परमप्रभुको सामु रोकिएको थियो । त्यसको नाँ एदोमी दोएग थियो, जो शाऊलका गोठालाको प्रमुख थियो । 8 दाऊदले अहीमेलेकलाई भने, “के यहाँ कुनै भाला वा तरवार छैन? किनकि मैले न त मेरो तरवार न हतियार नै ल्याएँ, किनभने राजाको काम जसरी थियो ।” 9 पुजारीले भने, “तपाईंले एलाहको बेसीमा मार्नुभएको पलिश्ती गोल्यतको तरवार एपोद पछाडी कपडाले बेहेर राखिएको छ । तपाईंलाई त्यो लाने इच्छा हुन्छ भने त्यो लानुहोस्, किनकि यहाँ अरु कुनै हतियार छैन ।” दाऊदले भने, “त्यो जस्तो अरु कुनै तरवार छैन । त्यो मलाई दिनुहोस् ।” 10 त्यस दिन दाऊद उठे र शाऊलदेखि भागे र गातका राजा आकीशकहाँ गए । 11 आकीशका सेवकहरूले तिनलाई भने, “के यिनी देशका राजा दाऊद होइनन्? के तिनीहरूले नाचहरूमा एक-आपसमा यसो भनी गाएनन्, ‘शाऊलले हजारीलाई मारेका छन्, र दाऊदले दसौं हजारलाई मारेका छन्?’” 12 दाऊदले यस कुरालाई मन लिए र गातका राजा आकीशसँग धेरै डराए । 13 उनीहरूको सामु तिनले आफ्नो व्यवहार बदले र तिनीहरूकहाँ पागल भएको बाहाना गरे । तिनले प्रवेशद्वाराको ढोकाहरूमा लिखे र आफ्नो न्याल दाहीभरि चुहाए । 14 तब आकीशले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “हेर, यो मानिस पागल भएको तिमीहरू देख्यैछौ । यसलाई तिमीहरूले मकहाँ किन ल्याएको है? 15 के मसँग पागल मानिसको कमी छ, ताकि तिमीहरूले यसलाई मेरो उपस्थितिमा त्यस्ते व्यवहार गर्नलाई ल्याएको है? के यो मानिस साँच्यै नै मेरो घरमा आउनेछ?”

22 यसैले दाऊद त्यहाँबाट भागे र अदुलामको गुफामा गए । जब तिनका दायुहरू र तिनका बुबाका सबै घरानाले यो सुने, तिनीहरू तिनीकहाँ तल गए । 2 कष्टमा परेका हरेक, क्रमाण्मा परेका हरेक र असन्तुष्ट हरेक, ती सबै तिनीकहाँ भेला भए । दाऊद तिनीहरूका कप्तान भए । तिनीसँग करिब चार सय जना मानिस थिए । 3 तब दाऊद त्यहाँबाट मोआबको मिस्यामा गए । तिनले मोआबको राजालाई भने, “कृपया, परमेश्वरले मेरो निम्नि के गर्नुहुन्छ भनी मैले थाहा नपाएसम्म मेरो बुबा र मेरो आमालाई तपाईंकहाँ रुहन दिनुहोस् ।” 4 तिनले तिनीहरूलाई मोआबको राजासँग छोडे । दाऊद किलामा रहेँदा तिनका बुबा र आमा पुरा समय तिनीसँग बसे । 5 तब गाद अगमकर्ताले दाऊदलाई भने, “तपाईंको किलामा नबसनुहोस् । छोडेर यहूदाको देशमा जानुहोस् ।” त्यसैले दाऊद त्यहाँबाट निस्के र हारेतको बन्मा गए । 6 दाऊदलाई तिनीसँग भएका मानिसहरूसहित भेटिए भन्ने कुरा शाऊले सुने । अहिले शाऊल रामामा भएको इयाउको रुख्मुनि आफ्नो हातमा भाला लिएर बसिरहेका थिए र तिनका सेवकहरू तिनका वरिपरि खडा थिए । 7 शाऊलले आफ्नो वरिपरि खडा भएका सेवकहरूलाई भने, “हे बेन्यामीनका मानिसहरू हो, सुन! के यिशका छोराले तिमीहरू हरेकलाई खेत र दाखबारीहरू दिनेछ? के उसले तिमीहरू सबैलाई हजारका कप्तानहरू र सयका कप्तानहरू बनाउनेछ, 8 जसको बदलामा तिमीहरू मेरो विरुद्धमा षड्यान्त्र गर्दैछौ? मेरो छोराले यिशका छोरासँग करार गर्दा तिमीहरू कसैले पनि मलाई जानकारी दिएनै । मेरो निम्नि तिमीहरू कोही पानी दुख्खी छैनौ । मेरो छोराले मेरो सेवक दाऊदलाई मेरो विरुद्धमा उक्साएको कुरा

तिमीहरू कसैले पनि मलाई जानकारी दिएनै । आज ऊ लुक्छ र मलाई आक्रमण गर्न मलाई हेरेव बस्छ ।” 9 तब शाऊलका सेवकहरूसँग खडा भएका एदोमी दोएगले जवाफ दियो, “यिशका छोरा नोबमा अहीतूबका छोरा अहीमेलेकहाँ आएको मैले देखें । 10 परमप्रभुबाट उसलाई सहायता मिलोस् भनी तिनले उसको निम्नि प्रार्थना गरे, र तिनले उसलाई खानेकुरा र पलिश्ती गोल्यतको तरवार दिए ।” 11 अनि शाऊलले अहीतूबका छोरा पुजारी अहीमेलेक, र तिनका बुबाको घरानाका सबै, नोबमा भएका पुजारीहरूलाई बोलाउन कसैलाई पठाए । तिनीहरू सबै जना राजाकहाँ आए । 12 शाऊलले भने, “अहितूबका छोरा सुन् ।” तिनले जवाफ दिए, “म यहाँ छु मालिक ।” 13 शाऊलले तिनलाई भने, “तैले, तैले र यिशैका छोराले किन मेरो विरुद्धमा षड्यान्त्र रचेको छस्, जसमा तैले उसलाई रोटी र तरवार दिस् र परमप्रभुले उसलाई सहायता गर्नुभएको होस भनी प्रार्थना गरिस, जसले गर्दा मेरो विरुद्धमा खडा हनलाई ऊ गुप्तमा लुक्न सकोस, जस्तो आज उसले गरेको छ?” 14 अनि अहीमेलेकले राजालाई जवाफ दिए र भने, “तपाईंका सेवकहरूमध्ये दाऊदजस्तो विश्वासयोग्य, जो राजाका ज्वाँइ, तपाईंको अड्गरक्षकका कप्तान र तपाईंको घरानामा आदर गरिएको अरु को छ? 15 तिनलाई सहायता मिलोस् भनी मैले परमेश्वरमा प्रार्थना गरेको के आझ नै पहिले पटक हो र? यो बाबाट दुरु होसि! राजाले आफ्नो सेवक वा मेरो बुबाको सारा घरानालाई कुनै दोष नलाउनुहोला । किनकि तपाईंको सेवकलाई यी कुरा केही पानी थाहा छैन ।” 16 राजाले जवाफ दिए, “अहीमेलेक, तैं र तेरा बुबाको घरानाका सबै जना निश्चय नै मर्नेछौ ।” 17 राजाले तिनका वरिपरि खडा बएका अड्गरक्षकलाई भने, “फर्क र परमप्रभुको पुजारीहरूलाई मार् । किनभने तिनीहरूका हात पनि दाऊदसँग छन्, र किनभने तिनी भागेका थिए भनी तिनीहरूले थाहा पाए, तर त्यो कुरा मलाई प्रकट गरेन् ।” तर राजाका सेवकहरूले परमप्रभुको पुजारीहरूलाई मार्नलाई आफ्ना हात हालेन् । 18 तब राजाले दोएगलाई भने, “फर्की र पुजारीहरूलाई मार् ।” त्यसैले एदोमी दोएग फर्के र पुजारीहरूलाई आक्रमण गरे । त्यस दिन एपोद लाउने पचासी जना मानिसहरूलाई उसले मार्यो । 19 उसले पुजारीहरूको सहर नोबलाई पनि तरवारले आक्रमण गयो । पुरुष र स्त्री, बालक र दूधे बालक, गोरुहरू र गधाहरू र भेडाहरू सबैलाई उसले तरवारले मार्यो । 20 तर अहीतूबका छोरा अहीमेलेकका छोराहरूमध्ये अबीयाथार नाउँका एक जना उम्के र दाऊदकहाँ गए । 21 शाऊलले परमप्रभुको पुजारीहरूलाई मरेको कुरा अबीयाथारले दाऊदलाई सुनाए । 22 दाऊदले अबीयाथारलाई भने, “एदोमी दोएगलाई त्यहाँ देख्या नै मलाई त्यसै दिन थाहा थियो, कि उसले निश्चय पनि शाऊललाई भन्नेछ । तिन्मो बुबाको परिवारको हरेकको मृत्युको निम्नि म जिम्मेवार छु । 23 मसँग बस र नडारऊ । तिन्मो ज्यान लिन खोज्नेले मेरो पनि ज्यान मार्न खोजेको छ । तिमी मसँग सुरक्षित हुनेछौ ।”

23 तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस, पलिश्तीहरूले कीलाह विरुद्ध लडिहेका छन् र अन्नका खलाहरू लूटिहेका छन् ।” 2 त्यसैले दाऊदले परमप्रभुसँग सहायताको निम्नि प्रार्थना गरे र उहालाई भने, “के म जाँ र पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गर्हँ? ” परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “जा, पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गर् र कीलाहलाई बचा ।” 3 दाऊदका मानिसहरूले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस, हामी यहाँ यहूदामा डराएका छौं । हामी कीलाहमा पलिश्तीहरूका फौजको विरुद्धमा गयैं भने झाँक्ति धेरै डराउनेछौं? 4 तब दाऊदले परमप्रभुसँग सहायताको निम्नि फेरी प्रार्थना गरे । परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “उठ, तल कीलाहमा जा । किनकि म ताँलाई पलिश्तीहरूमाथि विजय दिनेछु ।” 5 दाऊद र तिनका मानिसहरू कीलाहमा गए र पलिश्तीहरूसँग लडे । तिनले उत्तीहरूका गाईबस्तुहरू लगे र ठुलो संहारसहित तिनीहरूलाई प्रहार गरे । यसरी दाऊदले कीलाहका बासिन्दाहरूलाई बचाए । 6 जब अहीमेलेकका छोरा अबीयाथार भागेर

कीलाहमा दाऊदकहाँ जाँदा, तिनी एपोदसहित तल आएका थिए । 7 दाऊद कीलाहमा गएका थिए भर्नी शाऊललाई भनियो । शाऊलले भने, “परमेश्वरले उसलाई मेरो हातमा दिनुभाएको छ । किनकि ऊ थुनिएको छ, किनभने ढोकाहरू र बारहरू भएको सहरमा ऊ अपेको छ 8 युद्धको निम्नित तल कीलाहमा जान, दाऊद र तिनका मानिसहरूलाई धेरा हाल्ल शाऊलले आफ्ना सबै फौजलाई बोलाए । 9 शाऊलले आफ्नो विरुद्धमा घट्चान्न गरिरहेका कुरा दाऊदलाई थाहा थियो । तिनले पुजारी अब्दीयाथारलाई भने, “एपोद यहाँ ल्याऊ ।” 10 तब दाऊदले भने, “हे परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर, शाऊल मेरो कारणले सहरलाई नाश पार्न कीलाहमा आउन खोज्छ भन्ने तपाईंको दासले सुनेको छ । 11 के कीलाहका मानिसहरूले मलाई तिनको हातमा सुम्पनेछन्? के तपाईंको दासले सुनेजस्तै शाऊल तल आउनेछन्? हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, म तपाईंसँग बिन्ती गर्ही, कृपया आफ्नो दासलाई भन्नुहोस् ।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “ऊ तल आउनेछ ।” 12 तब दाऊदले भने, “के कीलाहका मानिसहरूले मलाई र मेरा मानिसहरूलाई शाऊलको हातमा सुम्पनेछन्? ” परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिनीहरूले तिमीहरूलाई सुम्पनेछन् ।” 13 तब दाऊद र तिनीहरू सँग भएका करिब छ सय जना मानिसहरू उठे र कीलाहबाट टाढा गए र तिनीहरू ठाउँ-ठाउँमा गए । दाऊद कीलाहबाट उम्के भनी शाऊललाई भनियो र तिनलले पिछा गर्न छोडे । 14 दाऊद उजाड-स्थान भएका किल्लाहरूमा, जीपको उजाड-स्थानको पडाई देशमा बसे । शाऊलले तिनलाई हरेक दिन खोजी, तर परमेश्वरले तिनलाई उनको हातमा दिनुभएन । 15 शाऊलले तिनको ज्यान खोज्दै आएका कुरा दाऊदले देखे । यति बेला दाऊद जीपमा भएको होरेशको उजाड-स्थान थिए । 16 तब शाऊलका छोरा जोनाथन उठे र होरेशमा दाऊदकहाँ गए र परमेश्वरमा तिनको हातलाई बलियो बनाए । 17 उल्ले तिनलाई भने, “नडराउनुहोस् ।” किनकि मेरा बुवा शाऊलका हातले तपाईंलाई भेटाउनेछेन । तपाईं इसाएलको राजा हुनुहुनेछ र म तपाईंको दोसो हुनेछु । मेरा बुवा शाऊललाई पनि यो कुरा थाहा छ ।” 18 तिनीहरूले परमप्रभुको सामु करागे । दाऊद होरेशमा नै रहे र जोनाथन धर गए । 19 त्यसपछि जीपीहरू गिबामा शाऊलकहाँ आए र भने, “के दाऊद यशीमोनको दक्षिणतिरका हकीला पहाडको होरेशका किल्लाहरू लुकिरहेका छैन र? 20 अब हे राजा तल आउनुहोस्, तपाईंको इच्छाअनुसार तल आउनुहोस् । हाम्रो काम भनेको तिनलाई राजाको हातमा सुम्पने हुनेछ ।” 21 शाऊलले भने, “तिमीहरूलाई परमप्रभुले आशिष देउन् ।” किनकि तिमीहरूले ममाथि दया गरेका छौ । 22 जाओ, अझौ पक्का गर । तिनको लुक्ने ठाउँ कहाँ छ अनि त्यहाँ उसलाई कसले देखेको हो थाहा पाओ र पता लागाओ । ऊ धेरै चतुर छ भर्नी मलाई भनिएको छ । 23 त्यसैले रहे र उसले आफूलाई कहाँ लुकाउँछ सबै ठाउँ पता लागाओ । पक्का सूचना लिएर मकहाँ फर्की आओ, अनि त्यसपछि तिमीहरूसँग म फर्केर जानेछु । ऊ त्यस ठाउँमा छ भने, म उसलाई हजारों यहूदाका माझामा सबैतर खोजेछु ।” 24 तब तिनीहरू उठे र शाऊलभन्दा अगि जीपमा गए । दाऊद र तिनीहरू भएका मानिसहरूयशीमोनको दक्षिणतिरको अराबाको माओनको उजाड-स्थानमा थिए । 25 शाऊल र उनका मानिसहरू तिनलाई खोज्न गए । तब दाऊदलाई यो कुरा भनिएको थियो, त्यसैले तिनी तल चट्टानको पहाडतिर गए र माओनको उजाड-स्थानमा बसे । जब शाऊलले त्यो कुरा सुने, तब तिनले दाऊदलाई माओनको उजाड-स्थानमा लखेटे । 26 शाऊल पहाडको एकपटि हिडे र दाऊद र तिनका मानिसहरू पहाडको अर्कोपटि हिडिरहेका थिए । शाऊलबाट टाढा जानलाई दाऊद हतारिए । जसै शाऊल र तिनका मानिसहरूले दाऊद र तिनका मानिसहरूलाई समाल धेरा लाउँदै थिए, 27 एक जना दून शाऊलकहाँ आयो र भन्यो, “छिटो गर्नुहोस् र आउनुहोस्, किनकि पलिश्तीहरूले देश लुटेका छन् ।” 28 त्यसैले शाऊल दाऊदलाई खेदन छोडेर फर्के र पलिश्तीहरूका विरुद्ध लड्न गए । यसकारण त्यस

ठाउँलाई बँचेको चट्टान भनियो । 29 त्यहाँबाट दाऊद माथि गए र एन-गदीका किल्लाहरूमा बसे ।

24 जब पलिश्तीहरूलाई लखेटेर शाऊल फर्के, तब तिनलाई भनियो, “दाऊद एन-गदीको उजाड-स्थानमा छन् ।” 2 त्यसपछि शाऊलले सबै इसाएलबाट तिन हजार मानिसहरू छानेर लिए र दाऊद अनि तिनका मानिसहरूलाई खोज्न धोरलको चट्टानमा गए । 3 तिनी बाटोमा भेडागोठहरूमा आए जहाँ उत्ता गुफा थियो । शाऊल दिसा गर्न भित्र गए । दाऊद र तिनका मानिसहरू गुफाको पल्लो कुनामा बसिरहेका थिए । 4 दाऊदका मानिसहरूले तिनलाई भने, “तैलै जे चाहन्छू सो गर्न, म तेरो शत्रुलाई तेरो हातमा सुम्पने छु’ भनी परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नुभएको दिन यही हो ।” अनि दाऊद उठे र बिस्तार अगि बढे र शाऊलको वस्त्रको छेउ काटे । 5 पछि दाऊदको हृदयमा कष्ट भयो किनभने तिनले शाऊलको वस्त्रको छेउ काटेका थिए । 6 तिनले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुका अभिषिक्त जन, उहाँ परमप्रभुका अभिषिक्त जन भनी देवेर पनि उहाँको विरुद्धमा मैले हात उठाउने कुरालाई परमप्रभुले नै रोक्नुभएको होस् ।” 7 त्यसैले दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई यी कुराहरू भनेर हप्काए र शाऊललाई आक्रमण गर्न तिनीहरूलाई अनुमति दिएनन् । शाऊल उठे, गुफाबाट बाहिर निस्केर आफ्नो बाटो लागे । 8 पछि दाऊद पनि उठे, गुफा बाहिर गए र शाऊललाई कराएर भने, “हे मेरो मालिक महाराजा ।” जब शाऊलले पछाडी फर्केर हेरे, दाऊद भुँमा धोप्टो परे र उसलाई आदर गरे । 9 दाऊदले शाऊललाई भने, “हेर्नुहोस्, दाऊदले तपाईंको हानि गर्न खोजैलै” भने मानिसहरूको कुरा तपाईले किन सुन्नुहुन्छ? 10 तपाईं गुफामा हुनुहुँदा परमप्रभुले तपाईंलाई मेरो हातमा सुम्पनुभएको कुरा आज तपाईले आपसै आँखाले देख्नुभएको छ । तपाईंलाई मार्न कसैले मलाई भने, तर मैले तपाईंलाई बचाएँ । मैले भने, ‘म मेरो मालिकको विरुद्धमा हात उठाउँदैन् ।’ किनकि उहाँ परमप्रभुको अभिषिक्त जन हुनुहुन्छ ।’ 11 हेर्नुहोस् हे मेरो पिता, तपाईंको वस्त्रको छेउ मेरो हातमा हेर्नुहोस् । तपाईंको वस्त्रको छेउ मैले काटेको र मैले तपाईंलाई नमारेको कुराले, मेरो हातमा कुनै खराबी वा देशद्रोह छैन, र मैले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेको छैन, तापापि तपाईले मेरो ज्यान लिन खोजैनुहुन्छ । 12 तपाईं र मेरो बिचमा परमप्रभुले नै न्याय गर्नुभएको होस् र तपाईंको विरुद्धमा म भए परमप्रभुले नै बदला लिनुभएको होस्, तर मेरो हात तपाईंको विरुद्ध हुनेछैन । 13 जस्तो पुरानो उखान छ, ‘दुष्टबाट नै दुष्टता निस्कन्छ’ । तर मेरो हात तपाईंको विरुद्धमा हुनेछैन । 14 इसाएलका राजा कसको पछि आएका छन्? कसलाई तपाईंले खेदै हुनुहुन्छ? एउटा मरेको कुकुरलाई होइन र! एउटा उपियाँलाई होइन र! 15 परमप्रभु नै न्यायकर्ता हुनुभएको होस् र तपाईं र मेरो बिचमा फैसला गर्नुभएको होस्, र यो हेर्नुभएको होस्, मेरो पक्षमा वहस गर्नुभएको होस् र तपाईंको हातबाट उम्कन मलाई अनुमति दिनुभएको होस् । 16 जब दाऊदले यी कुराहरू शाऊललाई भनिसकेका थिए, तब शाऊलले भने, “मेरो छोरा दाऊद, के यो तिप्रो सोर हो?” शाऊलले ढाँको छोडेर रोए । 17 तिनले दाऊदलाई भने, “मम्भन्दा तिमी धेरै धर्मी रहेछौ । किनकि तिमीले मलाई असल कुराले बदला लिएका छौ । 18 तिमीले मप्रति कति असल गरेका छौ भनी तिमीले आज धोषणा गरेका छौ, किनकि परमप्रभुले मलाई तिप्रो कृपामा छोडनुहुँदा पनि तिमीले मलाई आपसै । 19 किनकि कुनै मानिसले आपसौ शत्रुलाई भेट्यायो भने, के त्यसलाई उसले सुरक्षित साथ जान दिनेछ र? तिमीले आज मेरो निम्नित जे गरेका छौ त्यसको निम्नित परमप्रभुले तिमीलाई असल इनाम दिनुभएको होस् । 20 अब मलाई थाहा भयो कि तिमी साँच्चै नै राजा हुनेछौ र इसाएलको राज्य तिप्री हातमा स्थापित हुनेछ । 21 तिमीले मपछिको मेरा सन्तानहरूलाई खतम पार्नेछौ र मेरो पिताको धरानाबाट मेरो नाउँ नाश पार्नेछौ भनी मसँग परमप्रभुको नाउँमा शापथ खाऊ । 22 त्यसैले

दाऊदले शाऊलसित शपथ खाए । अनि शाऊल घर गए, तर दाऊद र तिनका मानिसहरू माथि किल्लामा गए ।

25 शम्पूएल मरे । सबै इस्याएल भेला भए र तिनको निमित्त विलाप गरे र तिनलाई आफ्नै घर रामामा दफन गरे । त्यसपछि दाऊद उठे र पारानको उजाड-स्थानमा तल झारे । 2 माजोनमा एक जना मानिस थिए जसको सम्पत्ति कार्मेलमा थियो । त्यो मानिस धेरै धनी थियो । उसको तिन हजार भेडा र एक हजार बाल्याहुरू थिए । उसले कार्मेलमा भेडाको ऊन कर्दैदै थियो । 3 त्यो मानिसको नाउँ नाबाल थियो । उसकी पत्नीको नाउँ अबीगेल थियो । ती स्त्री बुद्धिमती र देखामा सुन्दरी थिइन् । तर त्यो मानिस आफ्नो व्यावहारमा कठोर र खाराब थियो । ऊ कालेबको घरानाको सन्तान थियो । 4 नाबालले उजाड-स्थानमा भेडाको ऊन कर्दैछन् भनी दाऊदले सुने । 5 त्यसैले दाऊदले दस जना जवान मानिसहरू ठापाए । दाऊदले ती जवान मानिसहरूलाई भने, “कार्मेलमा माथि जाओ, नाबालकहाँ जाओ र मेरो नाउँमा तिनलाई अभिवादन गर । 6 तिमीहरूले तिनलाई भनु, “सम्द्विमा जिजनुहोस् । तपाईंलाई शान्ति मिलोस्, तपाईंका घरानामा शान्ति छाओस् र तपाईंसँग भएका सबैलाई शान्ति होस् । 7 तपाईंसँग ऊन कत्रनेहरू छन् भनी म सुन्छु । तपाईंका गोठालाहुरू हामीसँग छन् र हामीले तिनीहरूलाई कुनै हानि गरेन्हो र तिनीहुरू कार्मेलमा हुँदा तिनीहरूले कुनै पनि कुरा गुमाएन् । 8 तपाईंका जवान मानिसहरूलाई सोधुन्होस् र तिनीहरूले तपाईंलाई भनेछन् । अब मेरा जवानहरूले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाऊन्, किनकि हामी आज उत्सवको समयमा आएका छौं । कृपया तपाईंको हातमा जेछ तो तपाईंको सेवकहरू र तपाईंका छोरा दाऊदलाई दिनुहोस् ।” 9 जब दाऊदका जवान मानिसहरू आइयो, तिनीहरूले यी सर्वै कुरा दाऊदको तर्फबाट नाबाललाई भने र प्रतिक्षा गरे । 10 नाबालले दाऊदका सेवकहरूलाई जवाप दिए, “दाऊद को हुन् र यिशैका छोरा को हुन्? आजभौलि आफ्ना मालिकहरूबाट भाग्ने धेरै जना सेवकहरू छन् । 11 के मैले आफ्ना ऊन कत्रनेहरूका निमित्त काटेका मासु, मेरो रोटी र मेरो पानी कहाँबाट आएका हुन् भनी मैले नविनेको मानिसहरूलाई दिनुपर्छ? ” 12 त्यसैले दाऊदका मानिसहरू फर्केर आए र भनिएका हरेक कुरा तिनलाई बताए । 13 दाऊदले तिनका मानिसहरूलाई भने, “हरेक मानिसले आ-आफ्नो तरवार भिर ।” त्यसैले हरेक मानिसले आ-आफ्नो तरवार भिरे । दाऊदले पनि आफ्नो तरवार भिरे । इङ्गै चार सय मानिसहरू दाऊदको पछि लागे र दुई सय जनाचाहिं सरसामानसँग बसे । 14 तर ती जवान मानिसहरूमध्ये एक जनाले नाबालकी पत्नी अबीगेललाई भने । तिनले भने, “दाऊदले उजाड-स्थानबाट हाम्रा मालिकसँग भेट गर्न दूत्हरू पठाए र तिनले उनीहरूको अपमान गरे । 15 तापनि ती मानिसहरू हामीप्रति धेरै असल थिए । हामी बाहिर चरनमा हुँदा तिनीहरूसँग जाँदा र हामीलाई कुनै हानि भएन र कुनै कुरा पनि गुमाएनौ । 16 हामीले तिनीहरूसँग भेडाहरू चराउँदा तिनीहरू हाम्रा निपिदिन र रात दुवै समयमा पर्खालि नै भएका थिए । 17 यसकारण यो कुरा जानुहोस् र तपाईंले के गर्नुपर्ने हो सो विचार गुन्होस्, किनकि हाम्रा मालिक र उहाँका सारा घरानाका विस्त्र खराब बष्टयन्त्र रोचिएको छ । उहाँ यस्तो वेकामको मानिस हुँदुहुन्छ, उहासँग कसैले वहस गर्न सक्दैन ।” 18 अनि अबीगेलले हतार गरिन् र दुई सय रोटी, दुई मशक दाखमद्य, पहिले नै तयार पाँच चटा भेडा, आठ पाथी सुकेको अन्न, एक सय चुप्पा किशमिश, दुई सय डल्ला सुकेको नेभारा लिए र तिनलाई गधामधि राखिन् । 19 तिनले आफ्ना जवान मानिसहरूलाई भनिन्, “मेरो अगिअगि जाओ र म तिमीहरूको पछिपछि आउनेछु ।” तर तिनले आफ्नो पति नाबाललाई यो कुरा भनिन् । 20 जसै तिनी आफ्नो गधामा चढिन् र पहाडको बिचतिर आडपुगिन्, दाऊद र तिनका मानिसहरू तिनीकहाँ तल आए र तिनले तिनीहरूलाई भेटिन् । 21 दाऊदले भनेका थिए, “निश्चय नै यो मानिसँग उजाड-स्थानमा भएका सबै थोकलाई मैले व्यार्थमा सुरक्षा दिएको रहेछु, ताकि उसँग भएका कुनै

पनि कुरा हराएन् र उसले मलाई असलको सट्टामा खराब फिर्ता दिएको छ । 22 भोलि बिहानसम्म यससँग भएका सबै पुरुषहरूमध्ये एक जनालाई भनि कैले छोडे भने म दाऊदलाई यस्तै र यो भन्दा बढता होस् ।” 23 जब अबीगेलले दाऊदलाई देखिन्, तिनी हतार गरिन र आफ्नो गधाबाट और्लिन् र दाऊदको सामु तिनले शिर तल गरिन् र जमिनमा घोप्टो परिन् । 24 तिनी दाऊदको पाउमा परिन र भनिन्, “हे मेरो मालिक, सारा दोष ममाथि नै परोस् । कृपया आफ्नो दासीलाई तपाईंसँग बोल्न दिनुहोस् र आफ्नो दासीको कुरा सुन्नुहोस् । 25 मेरो मालिकले यो वेकामको मानिस नाबालको ख्याल नगर्नुहोस्, किनकि जस्तो उसको नाम छ ऊ त्यस्तै छ । उसको नाम नाबाल हो र उससँग मूर्खता छ । त भेरो मालिकले पठाउनुभएका हुँरुका जवान मानिसहरूलाई म तपाईंकी दासीले देखिन । 26 अब, हे मेरा मालिक, जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र हजार जीवित हुनुहुन्छ, किनकि परमप्रभुले तपाईंलाई रक्तपात गर्न र आफ्नो शत्रुमाथि आफ्नै हातले बद्ला लिनबाट रोक्नुभएको छ, अब हे मेरा मालिक, तपाईंका सत्रुहक र तपाईंको खराबी गर्न खोज्ने सबै नाबालजस्तै होऊन । 27 अब तपाईंकी दासीले ल्याएकी यो उपहार मेरो मालिकका पछि हिँडे जवान मानिसहरूलाई दियोस् । 28 कृपया आफ्नो दासीको अपराध क्षमा गर्नुहोस्, किनकि परमप्रभुले निश्चय नै मेरो मालिकको निमित्त अटल घराना बनाउनुनेछ, किनकि मेरो मालिकले परमप्रभुको मुद्द लडिरहनुभएको छ । र तपाईं जीवित बएसम्म तपाईंमा कुनै खराबी भेटाइने छैन । 29 तपाईंको ज्यान लिनलाई मानिसहरूले तपाईंलाई लख्टे तापनि मेरो मालिकको जीवनलाई परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले जीवितहरूको मुद्दामा बाँध्नुनेछ । अनि उहाँले तपाईंको शत्रुहरूको जीवनलाई धुँयत्रोको पाकेटावट फालेद्वै फाल्नुनेछ । 30 परमप्रभुले तपाईंलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको होके कुरा उहाँले मेरो मालिकको निमित्त पुरा गर्नुहोसे, र तपाईंलाई इसाएलमाथि अगुवा नियुक्त गर्नुभएको छ । 31 तपाईंले निर्दोष रगत बगाउनुभएको वा मेरो मालिकले आफ्नो उद्धार आफैले गरेकोले यो तपाईंको निमित्त पछुताउनुपर्ने बोझ हुनेछैन । किनकि परमप्रभुले मेरो मालिकको निमित्त असल गर्नुहुन्ना आफ्नो दासीलाई पनि सङ्केनुहोस् ।” 32 दाऊदले अबीगेललाई भने, “इसाएलका परमप्रभु उपरमेश्वरले तिमीलाई आशिश देउन्, जसले आज मलाई भेटन तिमीलाई पठाउनुभयो । 33 तिप्री बुद्धि धन्यको होस् र तिमी धन्यकी हौ, किनभने तिमीले आज मलाई रक्तपात र आफ्नो निमित्त आफ्नै हातले बद्ला लिनबाट बचाएकी छ्यौ! 34 किनकि साँचो भन्दा, जस्तो परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ, जसले मलाई तिमीलाई चोट पुऱ्याउनबाट बचाउनुभयो, तिमी मलाई भेटन नआएको भए भोलि बिहानसम्ममा नाबालसँग एउटा पुरुष बालक पनि वाँकी रस्ने थिएन ।” 35 त्यसैले तिनले जे ल्याएकी थिइन् सो तिनको हातबाट दाऊदले ग्रहण गरे । तिनले उनलाई भने, “आफ्नो घरमा शान्तिसँग जाऊ । हेर, मैले तिप्री कुरा सुनेको छु र तिमीलाई स्वीकार गरेको छु ।” 36 अबीगेल नाबालकहाँ फर्केग इन् । हेर, उसले आफ्नो घरमा राजाको भोजजस्तै भोज दिइहेको थियो । नाबालको हृदय आफैमा हर्षित थियो, किनकि उसले धेरै पिएको थियो । त्यसैले तिनले भोलिपल्ट बिहान नभएसम्म उसलाई केही पनि भनिनन् । 37 बिहान यसो भयो, जब नाबाललाई मध्यले छोडेको थियो, तब उसकी पत्नीले उसलाई यी कुराहरू भनिन् । उसको हृदय आफैभित्र मयो र दुङ्गाजस्तो भयो । 38 दस दिनपछि परमप्रभुले नाबाललाई प्रहार गर्नुपर्यो ताकि ऊ मयो । 39 जब नाबाल मयो भन्ने दाऊदले सुने, तिनले भने, “परमप्रभु धन्यको होऊन्, जसले नाबालको हातबाट आएको मेरो अपमानको मामला लिनुभएको छ र आफ्नो दासलाई खराबी गर्नबाट बचाउनुभएको छ । उहाँले नाबालको दुष्ट कामलाई उसैको आफ्नै शिरमा खन्याउनुभएको छ ।” तब दाऊदले अबीगेललाई आफ्नी पत्नीको रूपमा लिन कुरा गर्न मानिसहरू पठाए । 40 जब दाऊदका सेवकहरू कार्मेलमा अबीगेलकहाँ आए, तब दाऊदले तपाईंलाई आफ्नो पत्नीको

रूपमा लिन हामीलाई पठाउनुभएको छ ।” 41 उनी उठिन् आफ्नो अनुहार जमिनमा घोप्टो पारिन् र भनिन्, “हेर्नुहोस्, तपाईंकी दासी मेरो मालिकको सेवकहरूका खट्टा धुने दासी हुँ ।” 42 अबीगेलले हातर गरिन् र उठिन् र आफूसँगै लान आफ्ना पाँच जना दासीहरूसँगै गधामा बसिन्, अनि उनी दाऊदको दृतहरूको पछि लागिन र तिनकी पत्नी भद्रन् । 43 यति बेला दाऊदले यिजेरेकी अहीनोमलाई पनि पत्नीको रूपमा लिएका थिए । ती दुवै जना तिनकी पत्नीहरू भए । 44 साथै शाऊलले आफ्नी छोरी, दाऊदकी पत्नी मीकललाई गलीमका लेशका छोरा पल्तिएलाई दिएका थिए ।

26 जीपीहरू गिबामा शाऊलकहाँ आए र भने, “के दाऊद यशीमोने

सामुनेको हकीलाहको पहाडमा लुकिरहेका छैनन्? 2 तब शाऊल उठे र इसाएलका चुनिएका तिन हजार मानिसलाई आफूसित लिएर जीपको उजाड-स्थानमा दाऊदलाई खोजन तल गए । 3 शाऊलले हकीलाहको पहाडमा छाउनी हाले, जुन यशीमोनको अगाडीपरि बाटोको क्षेमा छ । तर दाऊद्याहि उजाड-स्थानमा बसिरहेका थिए र शाऊल तिनको पछिपछि उजाड-स्थानमा आएको तिनले देखे । 4 त्यसैले शाऊल साँच्चै नै आएका थिए भनी थाहा पाउनलाई दाऊदले गुपतचरहरू पठाए । 5 दाऊद उठे र शाऊलले छाउनी हालेको ठाउँमा गए । शाऊल र तिनका फौजका सेनापति नेरका छोरा अबनेर कहाँ सुतेका ठाउँ देखे । शाऊल छाउनीमा सुते र मानिसहरूले तिनका वरिपरि छाउनी हालेका थिए र सबै मस्त निद्रामा थिए । 6 तब दाऊदले हिती अबीशेलक, योआबका भाइ सर्लाहाहका छोरा अबीशैलाई भने, “शाऊलको छाउनीमा तल मस्तंग को जानेछ?” अबीशैले भने, “म! म तपाईंसँग जानेछु ।” 7 त्यसैले दाऊद र अबीशै राती फौज भएको ठाउँतिर गए । शाऊल आफ्नो भाला आफ्नो शिर नजिकै भूँडामा गाडेर छाउनीभित्र सुतिरहेका थिए । अबनेर र तिनका सिपाहीहरू तिनको वरिपरि सुतेका थिए । 8 अबीशैले दाऊदलाई भने, “परमेश्वरले आज तपाईंको शत्रुलाई तपाईंको हातमा दिनुभएको छ । कृपया, तिनलाई एकै प्रहरामा भालाले भूँडामा रोज मलाई दिनुहोस् । म तिनलाई दोसो पटक प्रहर गरिन्नै ।” 9 दाऊदले अबीशैलाई भने, “तिनलाई नाश नगर । किनकि परमप्रभुको अभिधिक्त जनमाथि हात उठाएर कोचाहि दोषरहित हुन सक्छ?” 10 दाऊदले भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, परमप्रभुले नै तिनलाई मार्नुहुनेछ वा मर्नलाई तिनको दिन आनेछ वा तिनी युद्धमा जानेछन् र नाश हुनेछन् ।” 11 परमप्रभुको अभिधिक्त जनमाथि मैले आफ्नो हात उठाउने कुरा उहाँले दूर गर्नुभएको होस् । तर अब म तिमीलाई अनुरोध गर्नु, तिनको शिरमा भएको भाला र पानीको सुराही लेउ र हामी जाओ ।” 12 त्यसैले दाऊदले भाला र पानीको सुराही शाऊलको शिस्तेरवाट लिए र तिनीहरू गए । तिनीहरूलाई कसैले देखेन वा यो कसैले थाहा पाएन, न त कोही ब्युँझिए, किनकि तिनीहरू सबै मस्त निदाएका थिए, किनकि परमप्रभुबाट आएको गहिरो निद्रा तिनीहरूमाथि परेको थियो । 13 तब दाऊद पारिपटि गए र टाठा पहाडको टाकुमा खडा भए । तिनीहरू चिच लायो दूरी थियो । 14 दाऊदले मानिसहरू र नेरका छोरा अबनेरलाई कराए । तिनले भने, “ए अबनेर के तिमीले जवाफ दिनैनौ?” तब अबनेले जवाफ दिए र भने, “राजामाथि कराउने तिमी को हौ?” 15 दाऊदले अबनेरलाई भने, “के तिमी साहसी मानिस होइनौ? इसाएलमा तिमी जस्तो को छ? तिमीले आफ्नो मालिक राजाको किन हेरचाह गरेनौ? किनकि तिप्री मालिक राजालाई मार्न कोही आयो ।” 16 तिमीले गरेको यो कुरा ठीक छैन । जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमी मर्न योग्यका छै किनभने तिमीले परमप्रभुका अभिधिक्त जन तिप्री मालिकको हेरचाह गरेका छैनौ । राजाको शिस्तेर भएको भाला र पानीको सुराही कहाँ छ, हेरे!” 17 शाऊलले दाऊदको सोर चिने र भने, “ए मेरो छोरा दाऊद, के यो तिप्री सोर हो?” दाऊदले भने, “हो मेरो मालिक, राजा, यो मेरो सोर हो ।” 18 तिनले भने, “मेरो मालिकले आफ्नो दासको किन खेदो गर्नुहुन्छ? मैले के गरेको छु? मेरो हातमा के खारबी छ? 19

यसकारण अब, म तपाईंलाई बिन्ती गर्नु, मेरो मालिक राजाले आफ्नो दासको कुरा सुन्नुहोस् । परमप्रभुले नै तपाईंलाई मेरो विरुद्धमा उक्साउनुभएको हो भने, उहाँले बलिदान ग्रहण गर्नुभएको होस् । तर यो मानवजाति हो भने, तिनीहरू परमप्रभुको सामु श्रापित होऊन, किनकि तिनीहरूले मलाई आज बाहिर धपाएका छन्, ताकि म परमप्रभुको उत्तराधिकारमा रहन नसकौं । तिनीहरूले मलाई भनेका छन् ‘अरु देवताहरूको पुजा गर्न जाऊ ।’ 20 यसकारण अभ, मेरो रगत परमप्रभुको उपरिथितेबाट टाठा पृथ्वीमा नबगोस् । किनभने इसाएलका राजा शिकारिले तित्रालाई पहाडहरूमा खेदेङ्गै एउटा उपिलाई खोज्न निस्केर आएका छन् ।” 21 तब शाऊलले भने, “मैले पाप गरेको छु । ए मेरा छोरा दाऊद फर्क । किनकि अब तिप्री हानि गर्नेछैन, किनभने तिप्री दृष्टिमा मेरो जीवन बहुमूल्य थियो । हेर, मैले मूर्खता गरेको छु र थैरे ठुलो गल्ती गरेको छु ।” 22 दाऊदले जवाफ दिए र भने, “हेर्नुहोस्, हेरा राजा, तपाईंको भाला याहाँ छ! जवान मानिसमध्ये एक जना यता आओस् र यसलाई तपाईंकहाँ लैजाओस् ।” 23 हरेक मानिसलाई आफ्नो धार्मिकता र विश्वस्तताको निम्ति परमप्रभुले नै इनाम दिनुभएको होस् । किनभने परमप्रभुले तपाईंलाई आज मेरो हातमा दिनुभयो, तर मैले उहाँको अभिधिक्त जनलाई प्रहार गरिँ । 24 हेर्नुहोस्, आज मेरो दृष्टिमा जसरी तपाईंको जीवन बहुमूल्य थियो, त्यसरी नै मेरो जीवन परमप्रभुको दृष्टिमा थैरे मूल्यवान होस् र उहाँले नै मलाई मेरा सबै कष्टहरूबाट छुटकारा दिनुभएको होस् । 25 तब शाऊलले दाऊदलाई भने, “ए मेरा छोरा दाऊद, तिमीलाई आशिष् मिलोस्! तिमीले निश्चय नै ठुला कुराहरू गर्नेछौं र तिनमा तिमी सफल हुनेछौं ।” त्यसैले दाऊद आफ्नो बाटो लागे र शाऊल आपनै ठाउँतिर फर्कै ।

27 दाऊदले आफ्नो मनमा भने, “म कुनै दिन शाऊलको हातबाट नष्ट हुन्नु । मलाई पालिश्तीहरूको देशमा उम्केकर जानुभन्दा उत्तम अरु केही हुँदैन । शाऊलले इसाएलको सबै सिमानाभित्र मलाई खोज्ने छोड्नेछ । यसरी म तिनको हातबाट उम्केनेछु ।” 2 दाऊद उठे र आफू र आफूसँग भएका छ सय मानिससँग गातका राजा माओकाका छोरा आकोशकहाँ गए । 3 दाऊद र तिनीहरू भएका मानिसहरू, तिनका आपनै घरानाका हरेक मानिस, र दाऊदका आफ्नी दई जना पत्नी यिजेरेली अहीनोम र नाबालकी पत्नी कार्मील स्त्री अबीगेल गातमा आकोशसँग बसे । 4 दाऊद गातमा भोगर गयो भनी शाऊललाई भनियो, त्यसैले उनले तिनलाई खोज छोडे । 5 दाऊदले आकोशलाई भने, “मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने, देशभित्रका सहरमध्ये मलाई एउटा ठां दिनुहोस्, ताकि म त्यहाँ बस्न सकूँ । तपाईंको दास तपाईंसँग राजाकीय सहरमा किन बस्नु?” 6 त्यसैले त्यो दिन आकोशले तिनलाई सिक्लग दिए । त्यसैले सिक्लग आजको दिनसम्म पनि यहूदाका राजाहरूको अधीनमा छ । 7 दाऊद पालिश्तीहरूको देशमा पुरा एक वर्ष चार महिनासम्म बसे । 8 दाऊद र तिनका मानिसहरूले विभिन्न ठाउँहरू आक्रमण गरेर गायूरीहरू, मित्रीहरू र अमालेकीहरूलाई लूटे । किनभने तिनीहरू शूरित जाँदा मिश्रदेशसम्म बस्ने त्यस देशका बसिन्दाहरू थिए । तिनीहरू त्यस देशमा प्राचीनकालदेखि बदै आएका थिए । 9 दाऊदले त्यो देशलाई आक्रमण गरे र न पुरुष न त स्त्रीलाई जीवित राखे । तिनले भेडाहरू, गोरुहरू, गधाहरू, ऊँटहरू र लुगाफाटा लागे । तिनी फर्कन्थे र आकोशकहाँ आउथे । 10 आकोशले भन्थे, “आज तिमीले कसलाई लुट्यो?” दाऊदले जवाफ दन्थे, “यरहमेलीहरूको दक्षिणतिर” वा “यरहमेलीहरूको दक्षिणतिर” वा “केनीहरूको दक्षिणतिर” । 11 दाऊदले, “तिनीहरूले हाम्रोबाटे ‘दाऊदले यसो-यसो गरे’ भन्न नसकून्” भनेर गातमा ल्याउनलाई न पुरुष न त स्त्रीलाई जीवित राख्ये । तिनी पालिश्तीहरूको देशमा बस्दा तिनले गरेका सबै कुरा यही थियो । 12 आकोशले यसो भन्दै दाऊदलाई विश्वास गरे, “इसाएलका मानिसले तिनलाई पूर्ण रूपमा धृणा गर्ने तिनले बनाएका छन् । यसकारण तिनी सदाको निम्ति मेरो सेवक हुनेछन् ।”

28 ती दिनहरूमा पलिश्तीहरूले इसाएलसँग युद्ध गर्न आफ्नो फौज सँगै भेला पारे ।

आकीशले दाऊदलाई भने, “तिमी र तिग्रा मानिसहरू मसँगै सेनामा जानेछौ भन्ने जानी राख ।” 2 दाऊदले आकीशलाई भने, “तपाईंको दासले के गर्न सक्छ भन्ने तपाईंले जानु हुनेछ ।” आकीशले दाऊदलाई भने, “त्सैले म तिमीलाई तिग्रो जीवनकाल भरि नै मेरो अङ्गरक्षक बनाउनेछु ।” 3 यति बेला शमूएल मरिसकेका थिए, र सारा इसाएलले तिनको निम्नित विलाप गरेका र तिनलाई आफ्नै सहर रामामा दफन गरेका थिए । शाऊलले मृतक र आत्माहरूसँग कुरा गर्नेहरूलाई देशमा निषेध गरेका थिए । 4 तब पलिश्तीहरू आफूलाई एकसाथ भेला पारे र शूनेममा आएर छाउनी हाले । अनि शाऊलले सबै इसाएललाई एकसाथ भेला पारे र तिनीहरूले गिल्वोमा छाउनी हाले । 5 जब शाऊलले पलिश्तीहरूको फौज देखे, तब तिनी डराए र तिनको हृदय अति नै डरायो । 6 शाऊलले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे तर परमप्रभुले न सपनामा, न त ऊरीमामा, न त अगमवक्ताहरूद्वारा नै कुनै जवाफ दिनुभयो । 7 तब शाऊलले आफ्नो सेवकहरूलाई भने, “मृतकसँग कुरा गर्नै एक जना स्त्री मेरो निम्नित खोजेर ल्याओ, ताकि त्यसकहाँ म जान र त्यसको सल्लाह खोज सकूँ ।” तिनका सेवकहरूले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस्, मृतकसँग कुरा गर्न सक्क्यो दाबी गर्नै एक जना स्त्री एन्दोरमा छिन् ।” 8 शाऊलले आफू भेष बदले र अर्कै पोशाक लगाएर, तिनी र तिनीसँग भएका दुर्ज जना मानिसहरू गए । तिनीहरू त्यो स्त्री कहाँ राती गए । तिनले भने, “म बिन्ती गुर्नु मेरो निम्नित आत्मासँग कुरा गरि देउ र मैले जसको नाउँ भन्नु त्यो मलाई ल्याइदेउ ।” 9 स्त्रीले तिनलाई भनिन्, “हेर्नुहोस्, शाऊलले के गर्नुभएको छ सो तपाईंहरूलाई थाहा छ, उनले मृतक वा आत्माहरूसँग कुरा गर्नेहरूलाई कसरी देशबाट निष्काषण गर्नुभएको छ । त्यसैले मलाई मर्नलाई किन मेरो जीवनलाई जालामा फसाउँदै हुनुहुन्छ?” 10 शाऊलले परमप्रभुको नाउँमा शापथ खाए र भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमीलाई यो कुराको निम्नित कुनै दण्ड हुन्छैन ।” 11 तब ती स्त्रीले भनिन्, “म तपाईंको निम्नित कसलाई ल्याउँ?” शाऊलले भने, “मेरो निम्नित शमूएललाई ल्याइदेउ ।” 12 जब ती स्त्रीले शमूएल देखिन्, तब तिनले ठुलो सोराले चिच्याइन् र भनिन्, “तपाईंले मलाई किन छल गर्नुभयो? किनकि तपाईं नै शाऊल हुनुहुन्छ ।” 13 राजाले उनलाई भने, “नडराऊ । तिमीले के देख्यो?” ती स्त्रीले शाऊललाई भनिन्, “पृथ्वीबाट एउटा देवता आइहेको म देख्यू ।” 14 तिनले उनलाई भने, “त्यो कस्तो छ?” उनले भनिन्, “एउटा वृद्ध मानिस माथि आइरहेका छन् । यिनले खास्तो आँठेका छन् ।” यिनी शमूएल हुन् भनी शाऊलले भनी बुझे र तिनले घोप्टो परेर दण्डवत गरे र आदर प्रकट गरे । 15 शमूएलले शाऊललाई भने, “तिमीले किन मेरो शान्ति भड्गा गय्यो र मलाई माथि ल्यायौ?” शाऊलले जवाफ दिए, “म अति नै व्याकुल छु, किनभने पलिश्तीहरूले मेरो विरुद्ध युद्ध गरिरहेका छन् । र परमेश्वरले मलाई छोडूनभएको छ र मलाई न अगमवक्ताहरूद्वारा न त सपनाहरूद्वारा नै जवाफ दिनुहुन्छ । यसकारण मैले तपाईंलाई बोलाएको हुँ, ताकि मैले के गर्नुपर्ने हो सो तपाईंले मलाई प्रकट गर्नुहोस् ।” 16 शमूएलले भने, “तब परमप्रभुले तिमीलाई छोडूनभएको र उहाँ नै तिग्रो शत्रु हुनुभएको हुनाले तिमीले मलाई के सोध्यौ? 17 परमप्रभुले जे गर्घु भन्नुभएको छ सो उहाँले गर्नुभएको छ । परमप्रभुले राज्यलाई तिग्रो हातबाट खोस्नुभएको छ र उहाँले अरू कसैलाई अर्थात् दाऊदलाई दिनुभएको छ । 18 किनभने तिमीले परमप्रभुको आवाज पालन गरेनौ र अमालेकमाथि उहाँको भयड्कर क्रोध पुरा गरेनौ, यसकारण उहाँले तिमीलाई आज यसो गर्नुभएको छ । 19 परमप्रभुले तिमीसँग इसाएललाई पलिश्तीहरूको हातमा सुप्यनुहेन्छ, र भोलि तिमी र तिग्रो छोराहरू मसँग हुनेछौ । परमप्रभुले इसाएको फौजलाई पनि पलिश्तीहरूको हातमा दिनुहेन्छ ।” 20 तब शाऊल तुरन्तै भूँझ्मा लम्पसार परेर लम्तन्तन परेर र शमूएलको कुराले अति नै डराए । तिनमा कुनै बल नै थिएन, किनकि तिनले त्यो दिनभरि र रातमा पनि कुनै खाने कुरा

खाएका थिएनन् । 21 ती स्त्री शाऊलकहाँ आइन् र तिनी साहै ठुलो कष्टमा परेको देखिन्, उनलले तिनलाई भनिन्, “हेर्नुहोस्, तपाईंकी दासीले तपाईंको कुरा सुनेकी छिन् । मेरो जीवनलाई मैले जोखिममा परेको छु र तपाईंले भन्नुभएको कुरा पालन गरेको छु । 22 यसकारण अब म तपाईंलाई बिन्ती गर्घु तपाईंकी दासीको कुरा सुन्नुहोस् र तपाईंलाई थोरै खाने कुरा दिन अनुमति दिनुहोस् । खानुहोस् ताकि तपाईं बाटो जानुहुँदै तपाईंलाई शक्ति मिलोस् ।” 23 तर शाऊलले इन्कार गरे र भने, “मैले खाने छैन ।” तर ती स्त्रीसहित तिनका सेवकहरूले तिनलाई बाध्य बनाए र तिनले तिनीहरूको कुरा माने । त्यसैले तिनी भूँझ्बाट उठे र आँछ्यानमा बसे । 24 ती स्त्रीको घरमा पालेको एटो बालो थियो । उनले त्यसलाई हतार काटिन् । उनले पिठो लिइन् र मुछिन् अनि यसको अख्यमिरी रोटी पकाइन् । 25 उनले यो शाऊल र तिनका सेवकहरूकहाँ ल्याइन् र तिनीहरूले खाए । त्यसपछि तिनीहरू उठे र त्यही रातमा निस्किए ।

29 अब पलिश्तीहरूले आफ्ना सारा फौजलाई अपेकमा एकसाथ भेला पारे ।

इसाएललाई यिजरेलको पानीको मूलनेर छाउनी हाले । 2 पलिश्तीहरूका शासकहरू सय र हजारको पड्हितामा अधि बढे । दाऊद र तिनका मानिसहरू आकीशका पछिल्तिरका अङ्गरक्षकहरू थिए । 3 तब पलिश्तीहरूका शासकहरूले भने, “यी हिब्बहरूले यहाँके गरिरहेका छन्?” आकीशले पलिश्तीहरूका अरू शासकहरूलाई भने, “यिनी इसाएलका राजा शाऊलका सेवक दाऊद होइन जो मकहाँ आएको दिनदेखि आजसम्म मैले कुनै दोष भेट्टाएको छैन जो यी दिनहरू वा वर्षहरूमा मसँग बसेका छन्?” 4 तर पलिश्तीहरूका शासकहरूले तिनीसँग रिसाए र भने, “उसलाई फिर्ता पठाउनुहोस्, कि उसलाई दिइएको ठाउँमा फर्कोस् । ऊ हामीसँग युद्ध जानेछैन, किनकि ऊ युद्धको समयमा हात्रै विस्तुद्धमा जाइलानेछ । किनकि उसले हाम्रा मानिसहरूको शिर काट्नुभन्दा अरू कसरी आफ्नो मालिकप्रति आफूलाई स्वीकारयोग्य बनाउन सक्छ? 5 के यिनै दाऊद होइन्न जसको बारेमा तिनीहरूले यसो भनेर एकापस नाँच्यै गएका थिए, ‘शाऊलले हजारैलाई मारे र दाऊदले दसौं हजारलाई मारे?’ 6 त्यसपछि आकीशले दाऊदलाई बलाए र तिनलाई भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमी असल भएका छो र तिमी मेरो फौजसँगै बाहिर जाने र भित्र आउने कुरा मेरो दृष्टिमा असल नै छ । किनकि तिमी आएको दिनदेखि आजको दिनसम्म मैले तिमीसँग कुनै खराबी भेट्टाएको छैन । तापनि शासकहरूले तिमीलाई रुचाउँदेन् । 7 त्यसैले अब फर्क र शान्तिसँग जाउ, ताकि तिमीले पलिश्ती शासकहरूलाई अप्रश्नन्त तुल्यानेछैनौ । 8 दाऊदले आकीशलाई भने, “तर मैले के गरेको छु? म तपाईंको सामुन्ने आजको दिनसम्म बस्दा तपाईंले आफ्नो दासामा के भेट्टाउनभएको छ, ताकि म मेरो मालिक राजाका शत्रुहरू विरुद्ध जान र युद्ध गर्न सक्दिनन्?” 9 आकीशले दाऊदलाई जवाफ दिए र भने, “तिमी मेरो दृष्टिमा परमेश्वरको दूत जतिके दोषरहित छो । तापनि पलिश्ती शासकहरूले भनेका छन्, ‘यिनी हामीसँग युद्धमा जानुहुँदैन’ । 10 त्यसैले तिमीसँग आएका आफ्नो मालिकका सेवकहरूसँग बिहान सबैरै उठे, तिनी र तिनका मानिसहरू पलिश्तीहरूको देशमा फर्कन बिहान सबैरै हिडे । तर पलिश्तीहरू माथि यिजरेलतिर गए ।

30 जब दाऊद र तिनका मानिसहरू तेसो दिनमा सिक्लगमा आए,

अमालेकीहरूले नेगेव र सिक्लगलाई लुटेका थिए । तिनीहरूले सिग्लगलाई आक्रमण गरे र त्यसलाई अगोले लगाए, 2 र यसमा भएका स्त्रीहरू र साना-तुला हरेकलाई कब्जा गरे । तिनीहरूले कसैलाई पनि मारेनन्, तर तिनीहरू आफ्नो बाटो जाँदा तिनीहरूलाई लिएर गए । 3 जब दाऊद र तिनका मानिसहरू त्यो सहरमा आए, यसलाई जलाइएको थियो र तिनीहरूका

पत्तीहरू, छोराहरू र छोरीहरूलाई कैदीको रूपमा लगिएका थियो । 4 जब दाऊद र तिनीसँग भएका मानिसहरू डाँकी छोडेर तिनीहरूमा रुने शक्ति नै नभाएसम रोए । 5 दाऊदका दुवै पत्तीहरू यिजरेली अहीनोम र कार्मली नाबालकी पत्ती अबीगेलाई कैदीको रूपमा लगिएका थियो । 6 दाऊद साहै व्याकु भए, किनभने मानिसहरूले तिनलाई ढुङ्गाले हान्ने कुरा गरिरहेका थिए, किनकि सबै मानिसहरूको मन आ-आप्नो छोराहरू र छोरीहरूका निमित्त तितो भएको थियो । तर दाऊदले परमप्रभु परमेश्वरमा आफूलाई शक्तिशाली बनाए । 7 दाऊदले पुजारी अहीमेलेकका छोरा अबीयाथारलाई भने, “बिन्नी छ, यहाँ मकहाँ एपोद ल्याउ ।” अबीयाथारले दाऊदकहाँ एपोद ल्याए । 8 दाऊदले निर्देशनको निमित्त परमप्रभुसँग यसरी प्रार्थना गरे, “के मैले यो फौजको पिछा गरे भने, म तिनीहरूलाई भेटाउन सक्छु?” परमप्रभुले तिनलाई जवाफ दिन्यभयो, “खेदेर जा, किनकि तैले तिनीहरूलाई निश्चय नै भेटाउनेछेस् र तैले निश्चय नै सबै थोक छुटाउनेछेस् ।” 9 त्यसैले दाऊद, आफू र आफूसँग भएका छ सय जना मानिस लिएर गए । तिनीहरू बसोराको खोल्सामा आए, जहाँ छोडिएकाहरू बसेका थिए । 10 तर दाऊदले आफू र आफूसँग भएका चार सय जना मानिसले पिछा गरिरहे, किनकि दुई सय जना पछाडी नै बसे, जो यस्ति धैरै थाकेका थिए, कि तिनीहरू बसोर खोल्सा पारि जान सकेन् । 11 तिनीहरूले एक जना मिश्रीलाई खेतमा भेट्टाए र उसलाई दाऊदकहाँ ल्याए । तिनीहरूले उसलाई रोटी दिए र उसले खायो । तिनीहरूले उसलाई पानी पिउन दिए । 12 र तिनीहरूले उसलाई एक डल्लो नेभारा र दुई झुप्पा किशमिश दिए । जब उसले ती खाइसक्यो, उसले फेरि शक्ति पायो, किनकि उसले तिन दिन र तिन रातदेखि रोटी खाएको वा पानी पिएको थिएन । 13 दाऊदले उसलाई सोधे, “तिमी को हौ? तिमी कहाँबाट आएका हौ?” उसले भन्यो, “म मिश्रको एक जना जवान मानिस, अमालेकीको सेवक हुँ । मेरो मालिकले मलाई छोडे, किनभने तिन दिनअघि म विरामी भएँ ।” 14 हामीले करेतीहरूको नेगेव, यहूदाको भाग, कालेको नेगेवलाई लूट्यैं र सिग्लगमा आगे लगायैं ।” 15 दाऊदले उसलाई भने, “के तिमीले मलाई वो लूट्पाट गर्ने समूहकहाँ लैजान सक्छै?” त्यो मिश्रीले भने, “तपाईंले मलाई मार्नुहन्न वा मलाई मेरो मालिकको हातमा सुम्पनहुन्न भनी परमेश्वरको नाउंमा शपथ खानुहोस् ८ र म तपाईंलाई यो लूट्पाट गर्ने समूहकहाँ लानेन्हुँ ।” 16 जब त्यो मिश्रीले दाऊदलाई तल ल्याए, तब लूट्पाट गर्नेहरू मैदानभरि छरिएर तिनीहरूले पलिश्तीहरूको देश र यहूदाको देशबाट लिएका सबै लूटका मालको कारणले खाँदै, पिँउदै र नादै थिए । 17 दाऊदले तिनीहरूलाई बिहान सवैरेदेखि अर्को दिनको साँझासम्म नै तिनीहरूलाई आक्रमण गरे । ऊँटामा चढेर भागेका चार सय जना जवान मानिसबाहेक एक जना पनि उम्केन् । 18 अमालेकीहरूले लगेका सबै थोक दाऊदले पुनः प्राप्त गरे । अनि दाऊदले आफ्नी दुई जना पत्तीलाई पनि छुटाए । 19 कुनै पनि कुरा पनि गुमेनन्, न साना न त ठुला, न छोराहरू न त छोरीहरू, न त लूट्पाट गर्नेहरूले कब्जा गरेका कुनै कुरा नै गुम्यो । दाऊदले हरेक कुरा फिर्ता ल्याए । 20 दाऊदले सबै बेडाबाखा र गाईवस्तु ल्याए, जसलाई मानिसहरूले अरू गाइवस्तुको अगि धापाए । तिनीहरूले भने, “यो दाऊदको लूटको माल हो ।” 21 दाऊदको पछि जानलाई साहै कमजोर भएका दुई सय जना मानिसकहाँ तिनी आए, जसलाई अस्त्वे बसोराको खोल्सामा नै बस्न लगाएका थिए । दाऊद र तिनीसँग भएका मानिसहरूलाई भेटन यी मानिसहरू अगाडि गए । जब दाऊद यी मानिसहरू आए, तब तिनले उनीहरूलाई अभिवादन गरे । 22 तब दाऊदमाँ गाएका सबै दुष्ट र वेकामका मानिसले भने, “यी मानिसहरू हामीसँग नगएका हुनाले हामीले फिर्ता ल्याएका कुनै पनि लूटका मालहरू हामी तिनीहरूलाई दिनेछैन । हरेक मानिसले आफ्ना पत्ती र छोराछोरी लिन र तिनीहरूलाई लिएर जान सकछ ।” 23 तब दाऊदले भने, “मेरा भाइ हो, परमप्रभुले हामीलाई दिनुभएको कुरामा तिमीहरूले यस्तो व्यवहार गर्नुहोन । उहाँले हाम्रो सुरक्षा गर्नुभएको छ र हाम्रो विरुद्धमा आउने लूट्पाट गर्नेहरूलाई

हाम्रो हातमा सुम्पनुभएको छ । 24 तिमीहरूको यो कुरा कसले सुन्नेछ? किनभने युद्धमा जानेहरूको हिस्सा जति हुँच सामानहरू कुर्नेहरूको हिस्सा पनि त्यति नै हुँचेछ । तिनीहरूले बाँडेनेछन् अनि बराबर बाँडेनेछन् ।” 25 त्यस दिनेखि आजको दिनसम्म यस्तै चलन छ, किनभने दाऊदले यसलाई इसाएलको निमित्त नियम र अदेश नै बनाए । 26 जब दाऊद स्किलगमा आए, तिनले आफ्ना मित्रहरू अर्थात् यहूदाका धर्म-गुरुहरूलाई केही लूटका मालहरू पठाएर भने, “हेहुहीस, परमप्रभुका शत्रुहरूबाट लिइएका लुटका मालबाट तपाईंहरूका निमित्त उपहार यहाँ छ ।” 27 तिनले बेथेलमा भएका, दक्षिणको रामोतमा, यतीरमा भएकाहरू, 28 र अरोएरमा भएका, सिपमोतमा भएका, एशतामिमा भएका धर्म-गुरुहरूलाई केही पठाए । 29 तिनले केही कुरा राकालमा भएका, यरहमेलीहरूका सहरहरूमा भएका, केनीहरूका सहरमा भएका, 30 होमामा भएका, बोर-आशानमा भएका, अत्ताकमा भएका, 31 र हेनोनमा भएका र दाऊद आफै र आफ्ना मानिसहरू सधै जाने गरेका सबै ठाउँतिर पनि केही पठाए ।

31 यति बेला पलिश्तीहरूले इसाएलको विरुद्धमा युद्ध गरे । इसाएलका मानिसहरू पलिश्तीहरूका सामुबाट भागे र गिल्बो डाँडामा मरे । 2 पलिश्तीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूलाई नजिकेबाट खेदे । पलिश्तीहरूले तिनका छोराहरू जोनाथन, अबीनादाब र मल्कीशूअलाई मरे । 3 युद्ध शाऊलको विरुद्धमा निकै भारी पच्यो र धनुर्धारीहरूले तिनलाई भेटाए । तिनीहरूका कारणले गर्दा तिनी घोर पीडामा परे । 4 तब शाऊलले आफ्नो हतियार बोक्नेलाई भने, “तेरो तरवार थुत र त्यसले मलाई छेडिए । नत्रात यी बेखतनाहरू आउनेछन् र मलाई दुर्व्यवहार गर्नेछन् ।” तर तिनका हतियार बोक्नेले त्यसो गरेन, किनकि ऊ साहै डराएका थियो । त्यसैले शाऊलले आपनै तरवार लिए र यसमाथि उनिए । 5 जब तिनका हतियार बोक्नेले शाऊल मरेको देखे, तिनी पनि त्यसैरी आफ्नो तरवारमा उनिएर तिनीसँगै मरे । 6 यसरी शाऊल, तिनका तिन जना छोरा र तिनका हतियार बोक्ने मरे—यी मानिसहरू सबै त्यसै दिन मरे । 7 जब मैदानको पारीपटि भएका इसाएलका मानिसहरू र यर्दनको पारिपटि भएकाहरूले इसाएलका मानिसहरू भागेका, र शाऊल र तिनका छोराहरू मरेको देखे, तब तिनीहरूले आफ्ना सहरहरू छाडे र भागे, अनि पलिश्तीहरू आए र तिनीहरूमा बसोबास गरे । 8 भोलिपल्ट यसो भयो, जब पलिश्तीहरू मृतकहरूलाई लूट्न आए तब तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूलाई गिल्बो डाँडामा मृत फेला परे । 9 तिनीहरूले उनको शिर काटे, उनको हतियार लूटे र आफ्ना मूर्तीहरूका मन्दिरहरू र मानिसहरूकहाँ समाचार लैजानलाई पलिश्तीहरूका देशभारि दूतहरू पठाए । 10 उनको हतियारलाई तिनीहरूले अश्तोरेतको मन्दिरमा राखे र तिनीहरूले उनको शरीरलाई बेथ-शानको सहरको पर्कालमा बाँधे । 11 जब याबेश-गिलादका बासिन्दाहरूले पलिश्तीहरूले शाऊललाई गरेका कुरा सुने, 12 तब सबै लडाकु मानिसहरू उठे र रातभरि यात्रा गरेर गए अनि शाऊल र तिनका छोराहरूको शरीर बेथ-शानको पर्कालबाट ल्याए । तिनीहरू याबेशमा गए र तिनीहरूलाई जलाए । 13 त्यसपछि तिनीहरूले उनीहरूका हड्डीहरू लिए र तिनलाई याबेशको इयाउको रूखमुनि गाडे अनि तिनीहरू सात दिनसम्म उपवास बसे ।

२ शमूएल

१ शाऊलको मृत्युपछि अमालेकीहरूलाई आक्रमण गरेर दाऊद फेके र

सिक्लगमा दुई दिनसम्म बसे । २ तेसी दिनमा, शाऊलको छाउनीबाट एक जना मानिस लुगा च्यातेर र शिरमा धुलो ढेरे आए । जब तिनी दाऊदकहाँ आए, तब तिनले आफ्नो अनुहार भुईमा घोष्टो पारे र आफूलाई लमतन पारे । ३ दाऊदले तिनलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएको हाँ?” तिनले जवाफ दिए, “म इसाएलको छाउनीबाट उम्केर भएको ।” ४ दाऊदले तिनलाई भने, “कृपया मलाई भन, के के भएका छन् ।” तिनले जवाफ दिए, “मानिसहरू युद्धबाट भागे । धेरै जना ढलेका छन् र धेरै जना मरेका छन् । शाऊल र उनका छोरा जोनाथन पनि मरेका छन् ।” ५ दाऊदले ती जवान मानिसलाई भने, “शाऊल र उनका छोरा जोनाथन मरेका छन् भनेर तिमीलाई कसरी थाहा भयो?” ६ ती जवान मानिसले जवाफ दिए, “म संयोगवश लिल्लो डॉडामा पुगे र त्यहाँ शाऊल आफ्नो भालामा उनिएका थिए अनि रथहरू र घडचढीहरूले उनलाई भेटुन लोगोका थिए । ७ शाऊलले वरिपापि हेरे र मलाई देखे र मलाई बोलाए । मैले जवाफ दिएँ, ‘म यहाँ छु ।’ ८ उनले मलाई भने, ‘तूं को होस्?’ मैले जवाफ दिएँ, ‘म अमालेकी हुँ ।’ ९ उनले मलाई भने, “मेरो छेउमा आएर मलाई मार, किनकि म ठुलो पीडाले मलाई समातेको छ, तर ममा अझै जीवन छ ।” १० त्यसैले म उनको छेउमा गाँए र उनलाई मारे, किनभने उनी ढलेपछि बाँच्ने छैनन भने मैले थाहा पाएँ । त्यसपछि मैले उनको शिरको शिरेच र हातको बाजु लिएँ र हजुर मेरो मलिकहाँ ल्याएको छु ।” ११ त्यसपछि दाऊदले आफ्नो लुगा च्याते र तिनीसँग भएका सबै मानिसहरूले त्यसे गरे । १२ तिनीहरूले शाऊल, उनका छोरा जोनाथन, परमप्रभुका मानिसहरू र इसाएलको धरानाको निम्ति विलाप गरे, रोए र सँझासम्म उपवास बसे, किनभने तिनीहरू तरवारद्वारा नाश भएका थिए । १३ दाऊदले ती जवान मानिसलाई सोधे, “तैं कहाँबाट आएको होस्?” तिनले जवाफ दिए, “म एक जना विदेशी अमालेकीको छोरा हुँ ।” १४ दाऊदले तिनलाई भने, “परमप्रभुको अभिषिक्त राजालाई तेरो आफै हातले मार्न ताँलाई किन डर लागेन?” १५ दाऊदले आफ्ना जवानमध्ये एक जनालाई बोलाएर भने, “जाऊ र यसलाई मार ।” त्यसैले त्यो मानिस गयो र तिनलाई प्रहरागयो र ती अमालेकी मरे । १६ त्यसपछि दाऊदले त्यो मृतक अमालेकीलाई भने, “तेरो सात तेरे शिरमा परोस किनभने तेरै मुखले तेरो विरुद्ध गवाही दिएको र भनेको छ, ‘मैले परमप्रभुको अभिषिक्त राजालाई मारेको छु’ ।” १७ त्यसपछि दाऊदले शाऊल र जोनाथनको मृत्युमा यो विलापको गित गाए । १८ तिनले यहूदाका सन्तानलाई यो विलापको गित सिकाउन हुकुम दिए, जसलाई याशारको पुस्तकमा लिखिएको छ: १९ “ए इसाएल तिम्रो महिमा मृत छ, तिम्रो उच्च स्थानहरूमा मारिएको छ । वीरहरू कसरी ढलेका छन् । २० यो कुरा गातमा नभन, यसलाई अश्कलोनका गल्तीहरूमा घोषणा नगर, ताकि पलिशीहरूका छोरीहरू रमान नपाउन, ताकि बेखतनाका छोरीहरूले उत्सव मनाउन नसकुन् । २१ ए गोलिव डाँडा, तमाथि कुनै शीत वा झारी नपरोसू, न त भेटीको निम्ति अन्न दिने मैदान नै होस्, किनकि त्यहाँ वीरहरूका ढाल अशुद्ध परिएको छ । अब उप्रान्त शाऊलका ढालहरूमा तेरल लगाइने छैन । २२ मारिएकाहरूको रगतबाट, वीरहरूका शरीरबाट जोनाथनका थानु पछि फर्किएन र शाऊलका तरवार रितो फर्केन । २३ शाऊल र जोनाथन जीवनमा प्रेमिलो र कृपालु थिए र आफ्नो मृत्युमा तिनीहरू छुटेनन् । तिनीहरू गिद्धभन्दा दूत र सिंहभन्दा बलिया थिए । २४ ए इसाएलको छोरीहरूको शाऊलको निम्ति रोओ जसले तिमीहरूलाई गरग्हना साथै बैजनी रङ्गको पहिरन पहिराइदिए र जसले तिमीहरूका लुगामा सुनका गहनाहरू लगाइदिए २५ युद्धको बिचमा वीरहरू कसरी ढलेका छन् । जोनाथन तिम्रो उच्च स्थानहरूमा मारिएका छन् । २६ ए मेरो भाइ जोनाथन म तिम्रो निम्ति व्याकुल भएको छु । तिमी मेरो निम्ति साहै

प्रिय थियौ । मप्रति तिम्रो प्रेम अद्भूत थियो, स्त्रीको प्रेमलाई नै माथ गर्ने थियो । २७ वीरहरू कसरी ढलेका छन्, र युद्धको हतियारहरू कसरी नष्ट भएका छन् ।”

२ यसपछि दाऊदले परमप्रभुलाई सोधे र भने, “के म यहूदाका सहरमध्ये

कुनै उटामा जाँऊँ?” परमप्रभुले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “उक्त्वेर जा ।” दाऊदले भने, “म कुन सहरमा जाँऊँ?” परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “हेब्रोनमा जा ।” २ त्यसैले दाऊद तिनकी दुई पल्लीहरू यिजरेली अहीनोम र नाबालकी विधवा कार्मेली अवीगेलसहित माथि गए । ३ दाऊदले आफूसँग भएका मानिसहरूलाई हेब्रोनमा ल्याए र तिनीहरू हरेकले आ-आप्नो परिवारहरू ल्याए, जहाँ तिनीहरू बसोबास गर्न थाले । ४ त्यसपछि यहूदाका मानिसहरू आए र दाऊदलाई यहूदाको राजा अभिषेक गरे । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “याबेश- गिलादका मानिसहरूले शाऊलको दफन गरे ।” ५ त्यसैले दाऊदले याबेश-गिलादमा दूतहरू ठाठए र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई परमप्रभुले आशिष दिनुभएको होस्, किनभने तिमीहरूले आफ्ना मालिक शाऊलप्रति यो बफदारीता देखाएका छो र उनको दफन गरेका छो । ६ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई करारको बफदारीता र विश्वासीनीयता प्रकट गर्नुभएको होस् । म पनि तिमीहरूको भलो गर्ने लु किनभने तिमीहरूले यो काम गरेका छो । ७ अब उप्रान्त, तिमीहरूको हात बलियो पार । साहसी होओ किनकि तिमीहरूका मालिक शाऊल मरेका छन् र यहूदाका धरानाले मलाई आफ्ना राजा अभिषेक गरेका छन् ।” ८ तर शाऊलका फौजका कमाण्डरले नेरका छोरा अबनेरले शाऊलका छोरा ईश्वोशेतलाई लिए र महनोममा ल्याए । ९ उनले ईश्वोशेतलाई गिलाद, आशेर, यिजरेल, एफ्राइम, बेन्यामीन र सारा इसाएलमाथि राजा बनाए । १० शाऊलका छोरा ईश्वोशेतले इसाएलमाथि शासन गर्न सुरु गर्दा तिनी चालिस वर्षका थिए, र तिनले दुई वर्ष राज्य गरे । तर यहूदाको धरानाले दाऊदलाई नै पछायाए । ११ दाऊद हेब्रोनमा यहूदाको धरानाको राजा भएका समय सात वर्ष छ महिना थियो । १२ नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईश्वोशेतका सेवकहरू महनोमबाट गिबोनमा गए । १३ सरूयाहका छोरा योआब र दाऊदका सेवकहरू निस्के र तिनीहरूलाई गिबोनको तलाउनेर भेटे । त्यहाँ तिनीहरू एक समूह तलाउको एक छेउमा र अर्को समूह अर्को छेउमा बसे । १४ अबनेरले योआबलाई भने, “जवान मानिसहरू उठन र हात्रो सामुने प्रतिस्पर्धा गर्नु ।” योआबले भने, “तिनीहरू उठनु ।” १५ त्यसपछि जवान मानिसहरू उठे र बेन्यामीन र शाऊलका छोरा ईश्वोशेतका निम्ति बाह जना र दाऊदका निम्ति बाह जना सँगै भेला भए । १६ हरेकले आ-आफ्नो प्रतिद्वन्द्वीको कोखामा आ-आफ्नो तरवारले रोपे र तिनीहरू एकसाथ भुईमा ढाले । यसकारण, त्यस ठाउँलाई “हल्कत-हजुरीम” वा “तरवाको मैदान” भनियो जुन गिबोन हो । १७ त्यस दिन घमसान लडाइँ भयो र अबनेर र इसाएलका मानिसहरू दाऊदका सेवकहरूको सामुने परास्त भए । १८ सरूयाहका छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल थिए । असाहेल हरिण जतिकै छिटो दौडन सक्ने व्यक्ति थिए । १९ असाहेल नजिकबाट अबनेरलाई खेदे र तिनी दाहिने-देखे कतै नलाउँ खेदे । २० अबनेरले तिनलाई पछाडि हेरे र भने, “के तिमी असाहेल हाँ?” तिनले भने, “हाँ, म हुँ ।” २१ अबनेरले तिनलाई भने, “दाहिने वा देखितेर लाग जवान मानिसमध्ये एक जनालाई समातेर त्यसको हतियार लेक ।” तर असाहेलले यता उताउता फर्केनन् । २२ त्यसैले अबनेरले असाहेललाई फर्के भने, “मलाई खेदन छोडिदेऊ । मैले तिमीलाई किन मारेको भुईमा ढालेन? त्यसपछि मैले तिम्रो दाजु योआबकहाँ मेरो अनुहार कसरी देखाउनु? ” २३ तर असाहेलले तर्केर जान इन्कार गरे, र त्यसैले अबनेरले तिनलाई आफ्नो भालाको टुप्पीले शरीरमा रोपे, र भाला अर्कोपृष्ठ निस्क्यो । असाहेल ढले र त्यहीं नै मेरे । त्यसैले असाहेल ढलेर मरेका ठाउँमा आउने जो आउँथ्यो, त्यो रोकिन्थ्यो र खडा हुन्थ्यो । २४ तर

योआब र अबीशैले अबनेरलाई खेदिरहे । जब घाम डुब्न गइरहेको थियो, तिनीहरू अम्मा डाँडामा आइपुगे, जुन गिबोनको उजाडस्थान जाने बाटोको नजिक गीहनेर पर्छ । 25 बेन्यामीनका मानिसहरू सबै अबनेरको पछाडि भेला भए र डाँडाको टाकुरामा खडा भए । 26 त्यसपछि अबनेरले कराएर योआबलाई भने, “के सधैं तरवारले नाश गर्नपर्छ? के त्यो अन्तमा तितो हुँच भनी तिमी जान्नैनो? तिग्रा मानिसहरूलाई तिमीले आफ्ना दाजुभाइलाई खेदन छोड भन्नुभन्दा पहिले कति लामो समय हुने छ? ” 27 योआबले जवाफ दिए, “जस्तो परमेश्वर जीवित हुनुहुँच, तिमीले त्यसो नभनेको भए मेरा सिपाहीहरूले आफ्ना दाजुभाइलाई बिहानसम्म नै खेद्ने थिए । ” 28 त्यसैले योआबले तुरही फुके र तिनका सबै मानिसहरू रोकिए र फेरि इसाएललाई खेदेनन् न तिनीहरूले फेरि युद्ध गरे । 29 अबनेर र तिनका मानिसहरूले अराबाहुँदै रातभरि यात्रा गरे । तिनीहरू यर्दन तरे, भोलि बिहानभरि हिडे र त्यसपछि महोनमा पुगे । 30 योआब अबनेरलाई लखेटन छाडेर फर्के । तिनले आफ्ना सबै मानिसलाई भेला पारे जसमा असाहेल र दाउदका उन्नाइस जना सिपाही मात्र भेट्टाइएनन् । 31 तर दाउदका मानिसहरूले अबनेरसँग भएका ३६० जना मानिसलाई मारेका थिए । 32 त्यसपछि तिनीहरूके असाहेललाई तिपु तिनका बुबाको बिहानमा गाडे, जुन बेथेलेममा थियो । योआब र तिनका मानिसहरूले रातभरि यात्रा गरे र झिसमिसमा हेब्रोन पुगे ।

३ अब शाऊलका घराना र दाउदका घरानाका बिच लामो समयसम्म युद्ध भइरह्यो । दाउद झन्झन् बलियो हुँदै गए, तर शाऊलको घराना झन्झन् कमजोर हुँदै गयो । २ हेब्रोनमा दाउदका छोराहरू जन्मे । तिनका जेठा छोरा यिजेरली अहीनोमवाट जन्मेका अमनोन थिए । ३ तिनका महिला छोरा नाबवालकी विधवा कर्मेती अबीगेलबाट जन्मेका किलाब थिए । साहिला छोरा अब्शालोम, जो गशूरका राजा तल्पैकी छोरी माकाका छोरा थिए । ४ दाउदका कहिंले छोरा अदोनियाहचाहिं हम्गीतका छोरा थिए । तिनका ठाहिला छोरा शपत्याहचाहिं अबीतलका छोरा थिए, ५ कान्छो छोरा यित्राम दाउदकी पत्नी एम्लाका छोरा थिए । हेब्रोनमा जन्मेका दाउदका छोराहरू यिनै थिए । ६ शाऊलका घराना र दाउदका घराना बिचको युद्धको समयमा शाऊलको घरानामा अबनेरले आफूलाई निकै शक्तिशाली बनाए । ७ अयाकी छोरी रिश्पा शाऊलकी उपपत्नी थिइन् । ईश्वोशेतले अबनेरलाई भने, “तिमी मेरो बुबाको उपपत्नीसँग किन सुतेको? ” ८ त्यसपछि ईश्वोशेतको कुराले अबनेर रिसले आगो भए र भने, “के म यहूदाको कुकुर हुँ? आज म तपाईंलाई दाउदको हातमा नसुम्पेर तपाईंको बुबा शाऊङ्को घराना, तिनका भाइहरू र तिनका मित्रहरूप्रति बफदरीता देखाइरहेको छु । तर अहिले तपाईंले मलाई यो स्त्रीको बारेको अपराधको दोष लगानुहुँच? ९ पमप्रभुले गर्नु भनी दाउदसित शपथ खानुभएँडै मैले तिनलाई गरिन्न भने, परमेश्वरले म अबनेरलाई यो वा योभन्दा बढी गर्नुभएको होस्, १० जसमा शाऊलको घरानाको राज्य हस्तान्तरण गर्न, र इसाएलमाथि र यहूदामाथि दानदेखि बेश्वोशेतमै दाउदको सिंहासन स्थापित गर्न । ” ११ ईश्वोशेतले अबनेरलाई अर्को शब्द केही पनि भन्न सकेन, किनभने तिनीसँग उनी डराए । १२ त्यसपछि अबनेरले यसो भन्दै दाउदकहाँ दूतहरू पठाए, “यो देश कसको हो? मसांग एउटा करार गर्नुहोस् र सारा इसाएललाई तपाईंकहाँ ल्याउन मेरो हात तपाईंसँग भएको तपाईंले देख्नुनु छ । ” १३ दाउदले जवाफ दिए, “रात्रे, तिमीसँग एउटा करार गर्नेछु । तर तिमी मलाई भेटन आउँदा म तिमीबाट एउटा कुरा चाहन्छ, पहिले शाऊलकी छोरी मीकल नल्याएसम्म तिमीले मेरो मुख हेर्न पाउने छैनौ । ” १४ त्यसपछि दाउदले यसो भन्दै शाऊलका छोरा ईश्वोशेतकहाँ दूतहरू पठाए, “मलाई मेरी पत्नी मीकल देऊ, जसलाई मैले सय जना पलिशीको खलडीको मूल्य तिरें । ” १५ त्यसैले ईश्वोशेतले मीकललाई लिन पठाए र तिनलाई तिनको पति लैशका

छोरा पल्तिएलकहाँबाट ल्याए । १६ तिनको पति रूँदै-स्तै तिनसँगै गए र बहुरीमसम्म तिनलाई पछायाए । तब अबनेरले तिनलाई भने, “अब घर फर्के । ” त्यसैले तिनी फर्के । १७ अबनेरले इसाएलका धर्म-गरुहस्तित यसो भनेर कुरा गरे, “विगतमा तपाईंहरूले दाउदलाई आफ्ना राजा बनाउने प्रयास गर्दै हुनुहुँच्यो । १८ अब यो काम गर्नुहोस् । किनकि परमप्रभुले दाउदसित यसो भनेर बोल्नुभएको छ, ‘म आमामा मानिसहरूलाई पलिश्तोहरूका हात र तिनीहरूका सबै शत्रुका हातबाट मेरो दास दाउदको हातद्वारा नै बचाउने छु’ । ” १९ अबनेर आफैले पनि बेन्यामीनका मानिसहरूसँग व्यक्तिगत रूपले कुरा गरे । त्यसपछि इसाएल र बेन्यामीनका सम्पूर्ण घरानाले गर्न इच्छा गरेका सबै कुरा बताउन अबनेर दाउदसँग कुरा गर्न हेब्रोनमा गए । २० जब अबनेर र तिनका विस जना मानिसहरू दाउदलाई भेट्न हेब्रोनमा आइपुगे, तब दाउदले तिनीहरूका निम्नित भोज तयार गरे । २१ अबनेरले दाउदलाई सविस्तार बताए, “हे मेरो मालिक राजा, म उठेर सबै इसाएललाई तपाईंकहाँ ल्याउने छु, ताकि तिनीहरूले तपाईंसँग करार बाँध्नून् र सबैमाथि तपाईंले इच्छा गर्नुभएबमोजिम तपाईंले शासन गर्न सक्नुभएको होस् । ” यसैले दाउदले अबनेरलाई पठाइदिए र अबनेर शान्तिसित विदा भए । २२ त्यसपछि दाउदका सिपाहीहरू र योआब तुलिपि गरेर आए र आफ्नो साथमा धेरै लुक्ता मालहरू ल्याए । तर अबनेरचाहिं हेब्रोनमा दाउदसँग थिएनन् । दाउदले तिनलाई पठाइसकेका थिए र अबनेर शान्तिसँग विदा भएका थिए । २३ जब योआब र तिनीसँग भएका सबै फौज आइपुगे, तब तिनीहरूले योआबलाई भने, “नेरका छोरा अबनेर राजाकहाँ आए र राजाले तिनलाई शान्तिसँग पठाउनुभएको छ र अबनेर शान्तिसँग विदा भए । ” २४ तब योआब राजाकहाँ आए र भने, “तपाईंले य के गर्नुभएको छ? हेर्नुहोस्, अबनेर तपाईंकहाँ आए! तपाईंले तिनलाई किन पठाउनुभएको छ र तिनी गएका छन्? २५ नेरका छोरा अबनेर तपाईंलाई छलन गर्न र तपाईंका योजनाहरू र तपाईंले गरिरहेका हेरिक कुरा पत्ता लगाउन आएका होइनन् र? ” २६ जब योआब दाउदकहाँबाट गए, तब तिनले अबनेरको पछि-पछि दूतहरू पठाए र तिनीहरूले तिनलाई सीराको इनारबाट फर्काए ल्याए, तर दाउदलाई यो कुरा थाहा थिएन । २७ जब अबनेर तपाईंलाई छलन गर्न र तपाईंका योजनाहरू र तपाईंले गरिरहेका हेरिक कुरा पत्ता लगाउन आएका होइनन् र? ” २८ जब दाउदले यस कुराको बदला लिए । २९ जब दाउदले यस कुराको बारेमा सुने, तब तिनले भने, “नेरका छोरा अबनेरको रातको सम्बन्धमा म र मेरो राज्य सदासर्वदा परमप्रभुको सामु निर्दोष छौं । ३० अबनेरको मृत्युको दोष योआब र तिनको बुबाको सारा घरानाको शिरमधिय नै परोस । योआबको परिवारमा घाउँखिटिरा हुने वा छालाको रोग हुने वा लड्गाडेवा लट्टीको साहाराले हिड्ने वा खानाबिना भाँतारिने मानिस कहिल्यै नटुटोस् । ” ३१ यसरी योआब र तिनका भाइ अबीशैले अबनेरलाई मारे, किनभने तिनले गिबोनको युद्धमा तिनीहरूका भाइ असाहेललाई मारेका थिए । ३२ दाउदले योआब र तिनीसँग भएका सबै मानिसलाई यसो भने, “आफ्नो लुगा च्यात, भाड्ग्रा लगाओ र अबनेरको मृत शरीको सामु विलाप गर । ” दाउद राजा मत्यु संस्कारको लस्करमा लासको पछि-पछि हिड्ने । ३३ तिनीहरूले अबनेरलाई हेब्रोनमा गाडे । अबनेरको चिहानमा राजा ठुलो धुरु-धुरु रोए र सबै मानिसहरू पनि रोए । ३४ राजाले अबनेरको निम्नित विलाप गरे र गित गाए, “के अबनेरले मूर्खले झौं मर्पुपर्छ? ३५ तिग्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन् । तिग्रा खुट्टाहरू साड्लाले बाँधिएका थिएनन् । एक जना मानिस अन्यायीको छोराको सामु ढलझै, तिमी पनि ढल्यौ । ” फेरि एक पल्ट सबै मानिस तिनको निम्नित रोए । ३६ दिन छाँदा नै दाउदललाई खान मनाउन सबै मानिस आए तर दाउदले शपथ खाए, “धाम नडुबेसम्म मैले रोटी वा कुनै कुरा चाय्ये भने परमेश्वरले मलाई यो वा योभन्दा बढ्ता गर्नुभएको होस् । ” ३७ सबै मानिसले दाउदको विलापलाई ख्याल गरे र यसले तिनीहरूलाई प्रश्नन तुल्यायो । दाउदले जे गरे

त्यसले तिनीहरूलाई खुसी तुल्यायो । 37 त्यसैले नेरका छोरा अबनेरलाई मार्ने इच्छा राजाको थिएन भने सारा मानिस र सारा इसाएलले बुझे । 38 राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “आजको दिन इसाएलमा एक जना शासक र महान् मानिस मरेका छन् भनी तिमीहरूलाई थाहा छैन? 39 म अभिषिक्त राजा भएर पनि अहिले म कमजोर भएको छु । यी मानिसहरू, सर्हायाहका छोराहरू मप्रति साहै निर्दियी भएका छन् । तिनको दुष्टता सुहाउँदै दण्ड परमप्रभुले तिनलाई दिनुभएको होस् ।”

4 जब शाऊलका छोरा ईश्वोशेतले हेब्रोनमा अबनेरको मृत्यु भयो भनी सुने, तब तिनको हातहरू कमजोर भए र सारा इसाएल पीडामा पच्यो । 2 शाऊलका छोराका दुई जना मानिस थिए जो सिपाहीहरूका समूहहरूका कप्तानहरू थिए । एक जनाको नाउँ बानाह र अर्काको नाउँ रेकाब थियो, जो बैन्यामीनको मानिस बेरोती रिमोनका छोराहरू थिए (किनभने बेरोतालाई बैन्यामीनको दिस्सा ठानिन्छ, ३ र बेरोतीहरू गिरैममा भागेर गए र आजसम्म पनि तिनीहरू त्यहीं बसिरहेका छन् ।) 4 शाऊलका छोरा जोनातनका एक जना छोरा थिए जसको खुट्टै लड्गडो थियो । यिजेरलबाट शाऊल र जोनाथनको खबर आउँदा तिनी पाँच वर्षका थिए । भानालाई तिनको धाईले तिनलाई बोकिन् । तर तिनी दोइँदै गर्दा, जोनाथनका छोरा ख्सेर र लड्गडो भए । तिनको नाउँ मेपीबोशेत थियो । 5 त्यसैले बेरोती रिमोनका छोराहरू रेकाब र बानाह दिनको चर्को धाममा ईश्वोशेतको घरतिर जान हिँडेर मध्यन्हमा आराम गरिरहेदा तिनको घरमा पुगे । 6 ढोकाको स्त्री पाले गाहूँ ओसाईं गर्दा मस्त निदाएकी थिएन् र रेकाब र बानाह बिस्तार हिँडे र तिनलाई पार गरेर गए । 7 यसरी तिनीहरू घरभित्र पसेपछि, तिनी आफ्नो कोठाको ओछ्यानमा पलिटरहेको बेला तिनीहरूले तिनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई मारे । त्यसपछि तिनीहरूले तिनको टाउको काटे र बोकेर रातभरि अराबातिर जाने बाटो हिँडे । 8 तिनीहरूले ईश्वोशेतको टाउको हेब्रोनमा दाऊदकहाँ ल्याए र तिनीहरूले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, यो तपाईंको जीवन लिन खोज्ने तपाईंको शतुरु शाऊलका छोरा ईश्वोशेतको टाउको हो । आज परमप्रभुले शाऊल र तिनका सन्तानहरूको विरुद्धमा हाप्रो मालिक राजाको बद्दला लिनुभएको छ ।” 9 दाऊदले बेरोती रिमोनका छोराहरू रेकाब र बानाहलाई जावफ दिए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, जसले मेरो जीवन हरेक कष्टबाट बचाउनुभयो, 10 जब कसैले मलाई त्यसले शुभखबर ल्याउँदै भने ठानी हेर्नुहोस्, शाऊल मरेको छ, भन्यो, मैले त्यसलाई समार्ते र सिक्कलगमा मारें । त्यसको खबरको निर्मित मैले त्यसलाई त्यो इनाम दिए । 11 झन दुष्ट मानिसहरूले एक जना निर्दोष व्यक्तितालाई आफ्नो रघमा आफ्ने ओछ्यानमा मार्दा, के मैले तिमीहरूको हातबाट त्यसको रगतको बदला लिएर तिमीहरूलाई पृथ्वीबाट नहाउँ? 12 त्यसपछि दाऊदले जावान मानिसहरूलाई हुक्म गरे र उनीहरूले तिनीहरूलाई मारे अनि तिनीहरूका हातहरू र खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको तलाउनेर द्युण्ड्याए । तर तिनीहरू ईश्वोशेतको टाउकोलाई लिए र त्यसलाई हेब्रोनमा अबनेरको विहानमा गाडे ।

5 त्यसपछि सबै इसाएल हेब्रोनमा दाऊदकहाँ आए र भने, “हेर्नुहोस्, हामी तपाईंके मासु र हड्डी हों । 2 केही समयअगि जब शाऊल हामीमाथि राजा थिए, तब तपाईंले नै इसाएलको फौजको नेतृत्व गर्नुभयो । परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नुभयो, “तैले नै मेरा इसाएल इसाएलको गोठालो गर्ने छस् र तै नै इसाएलमाथि शासक हुने छस् ।” 3 त्यसैले इसाएलका सबै धर्म-गुरुहरू राजाकहाँ हेब्रोनमा आए र राजा दाऊदले परमप्रभुको सामु तिनीहरूसँग करार गरे । तिनीहरूले दाऊदलाई इसाएलमाथि राजा अभिषेक गरे । 4 दाऊदले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी तिस वर्षका थिए र तिनले चालिस वर्षसम्म राज्य गरे । 5 तिनले हेब्रोनमा सात वर्ष छ महिना राज्य गरे र सबै इसाएल र यहूदामा तेत्तीस वर्ष राज्य गरे । 6 राजा र तिनका मानिसहरू

त्यस ठाउँका बासिन्दाहरू अर्थात् यरूशलेमका यबूसीहरूका विरुद्ध लड्न गए । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “तपाईं यहाँ आउनुभयो भने, अन्धा र लड्गाडाले नै फकर्किदिने छन् । दाऊद यहाँ आउन सबैदैन ।” 7 तापनि, दाऊदले सियोनका किल्ला कब्जा गरे, जुन अहिले दाऊदको सहर हो । 8 त्यति नै बेला दाऊदले भने, “यबूसीहरूलाई आक्रमण गर्नेहरूले लड्गाडा र अन्धाकहाँ पुगन पानीको नालीबाट जाने छ जो दाऊदका शत्रुहरू हुन् ।” यसैले मानिसहरूले भन्नन्, “अन्धा र लड्गाडाहरू” दरबारमा प्रवेश गर्नुहुन्दैन ।” 9 त्यसैले दाऊद त्यो किल्लामा बसे र यसलाई दाऊदको सहर भनियो । तिनले यसलाई गाराहरूदेखि भिरसम्म नै किल्लाबन्दी गरे । 10 दाऊद थेरै शक्तिशाली भए किनभने परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर तिनीसँग हुनुहुन्द्यो । 11 त्यसपछि दुरोसका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए अनि देवदारुका काठहरू, डकर्मीहरू र सिकर्मीहरूलाई पनि पठाए । तिनीहरूले दाऊदको निर्मित महल बनाए । 12 परमप्रभुले आफूलाई इसाएलमाथि राजाको रूपमा स्थापित गर्नुभएको थियो भनी दाऊदले जान्दथे र उहाँले आफ्ना मानिस इसाएलको खातिर तिनको राज्यलाई उच्च पार्नुभएको थियो । 13 दाऊदले हेब्रोन छोडे र यस्थलेममा आए, त्यसपछि तिनले यस्थलेममा अरू थेरै उपर्यन्तीहरू र पनीहरू ल्याए र तिनका अरू थेरै छोराहरू र छोरीहरू जन्मे । 14 यस्थलेममा जन्मेका तिनका छोराछोरीका नाउँ यीनै थिएः शम्मूअ, शोबाब, नातान, सोलोमन, 15 यिभार, इलीशूअ, नेपे, यापी, 16 एलीशामा, एल्यादा र एलीपेलेत । 17 अब दाऊदलाई इसाएलको राजा अभिषेक गरिएको छ भनेर जब पलिश्तीहरूले सुने, तब तिनीहरू सबै तिनलाई खोज्न गए । तर दाऊदले यो सुने र तल किल्लामा गए । 18 पलिश्तीहरू आएका थिए र पराईद्वारा बेसीमा छारिएका थिए । 19 त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुसँग सहायता मार्गे । तिनले भने, “के म पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गरूँ? के तपाईंले मलाई तिनीहरूमाथि विजय दिनुहुन्छ?” परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “आक्रमण गरू, किनभने म निश्चय नै तैलाई पलिश्तीहरूमाथि विजय गराउने छु ।” 20 त्यसैले दाऊदले बाल-पराजीमा आक्रमण गरे र त्यहाँ तिनले तिनीहरूलाई पराजित गरे । तिनले भने, “परमप्रभु विष्फोट हुने पानीको बाढीझैं मेरो सामु मेरा शत्रुहरूका विरुद्ध विष्फोट हुनुभएको छ ।” त्यसैले त्यस ठाउँको नाउँ बाल-पराजीम भयो । 21 पलिश्तीहरूले त्यहाँ आफ्ना मूर्छूहरू छोडिराखे अनि दाऊद र तिनका मानिसहरूले ती लिएर गए । 22 त्यसपछि पलिश्तीहरू फेरि माथि आए र फेरि एक पटक रपाई बेसीमा फैलिएर बसे । 23 त्यसैले दाऊदले फेरि पनि परमप्रभुसँग सहायता मार्गे र परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तैले तिनीहरूलाई अडागिबाट आक्रमण गर्नु हुन्नै, तर तिनीहरूको पछिलितरावत फन्को मारेर लहरै-पिपलको जडागालभएर तिनीहरूमाथि जाइलाग । 24 जब तैले लहरै-पिपलको दुप्याहरूमा हावा लाग्दा आउने परेडको आवाज सुन्छस्, तब फौजका साथमा आक्रमण गरू । यसो गरू किनभने तैले पलिश्तीहरू आक्रमण गर्नुअंगि परमप्रभु जानुभएको हुनुहुन्छे छ ।” 25 त्यसैले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएँझै दाऊदले गरे । तिनले पलिश्तीहरूलाई गिबिनदेखि गोजेरतिर जाने बाटोसम्म नै मारे ।

6 दाऊदले फेरि पनि इसाएलका चुनिएका सबै तिस हजार मानिसलाई एकसाथ भेला पारे । 2 दाऊद उठे र यहूदाको बालाबाट परमप्रभुको सन्दुक ल्याउनलाई आफूसँग भएका सबै मानिसलाई साथमा लिएर गए, जसलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको नाउँद्वारा पुकारा गरिन्छ जो करूबहरूमाथि विराजमान हुनुहुन्छ । 3 तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुकलाई एउटा नयाँ गाडामा राखे । तिनीहरूले यसलाई अबीनादाको घरबाट बाहिर ल्याए, जुन डाँडामाथि थियो । तिनका छोराहरू उज्जाह र अहियोले त्यो नयाँ गाडालाई ठेल्दै थिए । 4 तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुकसहितको गाडालाई डाँडामा भएको अबीनादाको घरबाट बाहिर ल्याए । अहियो सन्दुकको अगिअगि हिँडिरहेका थिए । 5 तब दाऊद र इसाएलका सबै घरानाले परमप्रभुको सामु

काठका साथनहरू, वीणा, सारङ्गी, खैंजडीहरू, मृदंग र इयालीहरू बजाउँदे उत्सव मनाउन थाले । 6 जब तिनीहरू नाकोनको खलामा आइपुगो, तब गोरुहरूले ठेस खाए, र उज्जाहले परमेश्वरको सन्दुक समालाई आफ्नो हात पसारे र तिनले त्यो समाते । 7 त्यसपछि परमप्रभुको रिस उज्जाहको विसर्दु दन्कियो । तिनको पापाको कारणले परमेश्वरले तिनलाई त्यहाँ आक्रमण गर्नुभयो । उज्जाह त्यहाँ नै परमेश्वरको सन्दुकनेर मरे । 8 दाऊद रिसाए, किनभने परमप्रभुले उज्जाहलाई आक्रमण गर्नुभएको थियो र तिनले त्यस ठाउँलाई फारेस-उज्जाह भने । त्यस ठाउँलाई आज पनि फारेस-उज्जाह नै भनिन्छ । 9 दाऊद त्यस दिन परमप्रभुसँग डराएका थिए । तिनले भने, “परमप्रभुको सन्दुक मकहाँ कसरी आउन सक्छ?” 10 त्यसैले दाऊदले परमप्रभुको सन्दुकलाई दाऊदको सहरमा लान तत्पर भएनन् । बरु, तिनले यसलाई गिरी ओबेद-एदोमको घरमा राखे । 11 परमप्रभुको सन्दुक गिरी ओबेद-एदोमको घरमा तीन महिनासम्म रह्नो । त्यसैले परमप्रभुले तिनलाई र तिनका सबै घरानालाई आशिष् दिनुभयो । 12 अब दाऊद राजालाई भनियो, “परमेश्वरको सन्दुकको कारणले परमप्रभुले एदोमको घर र तिनीसँग भएका होरेके कुरामा आशिष् दिनुभएको छ ।” त्यसैले दाऊद गए र तिनले परमेश्वरको सन्दुकलाई एदोमको घरबाट दाऊदको सहरमा आनन्द साथ ल्याए । 13 जब परमप्रभुको सन्दुक बोक्नेहरू छ कदम अगि बढ्दै, तब तिनले एउटा साँढि र एउटा पोसेको बालो बलि चढाउँथे । 14 परमप्रभुको सामु आफ्नो सारा शक्ति लगाएर दाऊद नाचे । तिनले सूतीको एपोद मात्र लगाएका थिए । 15 यसरी दाऊद र इस्याएलका सबै घरानाले परमप्रभुको सन्दुक रमाहट गर्दै र तुरही बजाउँदै लिएर आए । 16 अब जब परमप्रभुको सन्दुक दाऊदको सहरमा आयो, तब शाऊलकी छोरी मीकलले इयालबाट बाहिर हेरिन । परमप्रभुको सामु दाऊद राजा उप्रफै र नाँचौ गरेको तिनले देखिन । तब आफ्नो हृदयमा तिनले उनलाई धृणा गरिन् । 17 तिनीहरू परमप्रभुको सन्दुक ल्याए र त्यसको निम्नि दाऊदले तयार परेको बिचको पालमा त्यसको आपनै ठाउँमा त्यो राखे । तब दाऊदले परमप्रभुको सामु होमबलि र मेलबलिहरू चढाए । 18 जब दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाएर सिद्धार्था, तिनले मानिसहरूलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको नाउँमा आशिष् दिए । 19 त्यसपछि तिनले सबै मानिसका माझामा, सम्पूर्ण इस्याएलको भिडलाई पुरुष र महिला दुवैलाई एउटा रोटी, एक डल्लो खजूर र एक झूपा किसमिस बाँडिए । अनि सबै मानिस विदा भए । प्रत्येक व्यक्ति उसको आपनै घरमा फर्कियो । 20 त्यसपछि दाऊद आफ्नो परिवारलाई आशिष् दिन फर्केर गए । शाऊलकी छोरी मीकल दाऊदलाई भेदैन आइन् र भनिन्, “इस्याएलको राजाको आज करि तुलो इज्जत भएको, जसले आफ्नो सेविकाहरू र सेवकहरूको माझा निर्लज्ज रूपमा आफूलाई निर्वर्वस्त्र पार्ने कुपात्रले झाँ आफैलाई निर्वस्त्र तुल्याए ।” 21 दाऊदले मीकललाई ज्वाफ दिए, “त्यो मैले परमप्रभुको सामु गरे, जसले मालाई तिप्रा बुबा र तिनका सबै परिवारमाथि चुनुभयो, जसले मालाई परमप्रभुको मानिसहरू इस्याएलमधि अगुवा चुनुभयो । परमप्रभुको सामु म आनन्दित हुने छु । 22 म योभन्दा अझ धैर्य अप्रतिष्ठित हुने छु र म मैरे आँखामा अपमानिस हुने छु । तर तिमीले भनेकी यो सेविकाहरूद्वारा नै मेरो इज्जत गरिने छ ।” 23 त्यसैले शाऊलकी छोरी मीकलको मृत्युको दिनसम्म पनि कुनै सन्तान भएन ।

7 राजाले आफ्नो घर व्यवस्थित गरेपछि र तिनका वरिपरिका सबै शत्रुबाट परमप्रभुले विश्राम दिनुभएपछि, 2 राजाले नतान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारुको महलमा बसिरहेको छु, तर परमेश्वरको सन्दुकचाहि पालको माझामा रहिरहेको छ ।” 3 त्यसपछि नातानने राजालाई भने, “जानुहोस्, तपाईंको मनमा जे छ सो गर्नुसिस, किनभने परमप्रभु तपाईंसँग हुनुहुँच ।” 4 तर त्यसै रात परमप्रभुको वचन नातानकहाँ यसो भनेर आयो, 5 “जा र मेरो दास दाऊदलाई भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, के

तैले मेरो निम्नि बस्नलाई मन्दिर बनाउने छस्? 6 किनकि मैले इसाएलका मानिसलाई मिश्र देशबाट ल्याएको दिनदेखि वर्तमान् समयसम्म नै म मन्दिरमा बसेको छैन । 7 बरु, म पालमा अर्थात् पवित्र वासस्थानमा नै धुमिहिंडेको छु । 7 इसाएलका सबै मानिस माझामा म धुमफिर गरेका सबै ठाउँमा, मेरा मानिस इसाएलका रेखेदेख गर्न मैले नियुक्त गरेका इसाएलका कुनै पनि अगुवालाई मैले कहिलै यसो भनें र, “तैले मेरो निम्नि किन देवदारुको मन्दिर बनाएको छैनस्?” 8 अब उप्रान्त, मेरो सेवक दाऊदलाई यसो भन, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुँच, ‘मैले तैलाई खर्कबाट, भेडाहरूको पछिपछि हिन्द छोडेर बोलाएँ, ताकि तैले मेरा मानिस इसाएलाई शासन गर्नुपर्छ । 9 त जहाँजहाँ गए तापानि म ताँसै गएको छु । मैले तेरा सबै शत्रुलाई तेरो सामुन्नेबाट नामेट परेको छु । अब म तेरो नाउँलाई पृथकीका महान् नाउँहरूजस्तै महान् बनाउने छु । 10 म आफ्ना मानिस इसाएलको निम्नि एउटा स्थान नियुक्त गर्नेछु र तिनीहरूलाई म त्यहाँ राख्ने छु, ताकि तिनीहरू आफै ठाउँमा बसोबास गर्नु र फेरि समस्या नपरस्न् । दुष्ट मानिसहरूले पहिले गरेङ्गै फेरि तिनीहरूलाई थिचोमियो गर्ने छैनन् । 11 जस्तो मेरा मानिस इसाएलका निम्नि न्यायकर्ता हुनलाई मैले आज्ञा गरेका दिनहरूदेखि तै तिनीहरूले गरिरहेका थिए । अब तेरा सबै शत्रुबाट म तैलाई विश्राम दिने छु । यसको साथै, म परमप्रभुले तैलाई भन्नुको म तेरो निम्नि एउटा धराना बनाउने छु । 12 जब तेरो दिन पुरा हुने छ र त अप्ना पुरुङ्खरूसँग सुले छस्, तब तैलपिको तेरो सन्तानलाई म खडा गर्ने छु, जो तेरै शरीरबाट आउने छ र म त्यसको राज्य स्थापित गर्ने छु । 13 त्यसैले मेरो नाउँको निम्नि एउटा मन्दिर बनाउने छ र म त्यसको सिंहासनलाई इसदाको निम्नि स्थापित गर्ने छु । 14 म त्यको बुबा हुने छु र त्यो मेरो छोरा हुने छ । जब त्यसले पाप गर्दै, तब म त्यसलाई मानिसका लोरोले र मानिसका छोराहरूका कोराहरूले अनुशासित गर्ने छु । 15 तर मेरो करारको बफदारीताको त्यसलाई छोडेने छैन, जसरी मैले त्यो शाऊलबाट थिएँ, जसलाई मैले तेरो सामुन्नेबाट हटाएँ । 16 तेरो घराना र राज्य तेरो सामु सदाको निम्नि सुदूर गरिने छ । तेरो सिंहसान सदाको निम्नि स्थापित गरिने छ ।” 17 नातानले दाऊदलाई भने, र तिनले यो सबै वचन तिनलाई सुनाए र तिनले उनलाई समग्र दर्शनबाटे बताए । 18 त्यसपछि राजा दाऊद भित्र गए र परमप्रभुको सामु बसे र यसो भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर, म को हुँ र मेरो परिवार को हो र मलाई यहाँसम्म त्याउनुभएको छ ।” 19 अब हे परमप्रभु परमेश्वर, यो तपाईंको दृष्टिमा सानो कुरा थियो । हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको सेवको घरानामा धेरै समयपछि हुन आउने कुराका बारेमा पनि तपाईंले भन्नुभएको छ र भावी पुस्ताहरूका बारेमा मलाई प्रकट गर्नुभएको छ । 20 म दाऊदले तपाईंलाई अझ भन्न सक्छु? २ हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको सेवकलाई तपाईंले चिन्नुभएको छ । 21 तपाईंको वचनको खातिर र तपाईंको आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्नलाई, तपाईंले यो तुलो काम गर्नुभएको छ र तपाईंको सेवकलाई त्यो प्रकट गर्नुभएको छ । 22 यसकारण, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं महान् हुनुहुँच, किनकि तपाईंजस्तो कोही पनि छैन र तपाईंबाहेको कुपै परमेश्वर छैन, जस्तो हाम्रा आफैनै कानले हामीले सुनेका छौं । 23 तपाईंको मानिस इसाएलजस्तो कुनै जाति छ, एउटा यस्तो जाति जसलाई तपाईं परमेश्वर आफै गएर छुटकारा दिनुभयो? तपाईंले यो गर्नुभयो ताकि तपाईंको आफ्नो नाउँ महान् बनाउन, र तपाईंको देशको निम्नि डरलाग्दा कामहरू गर्न तिनीहरू तपाईंका मानिसहरू हुन सक्नु । जातिहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई तपाईंले आफ्ना मानिसहरूका सामुबाट धपाउनुभयो, जसलाई तपाईंले मिश्रदेशबाट छुटकारा दिनुभयो । 24 तपाईंले इसाएललाई सदाको निम्नि आफैनै मानिसको रूपमा स्थापित गर्नुभयो र तपाईंहरू भन्नुभएको छ र तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो । 25 त्यसैले अब, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो सेवक र त्यसको घरानाको बारेमा गर्नुभएको प्रतिज्ञा सदाको निम्नि स्थापित होस् । तपाईंले जस्तो भन्नुभएको छ त्यस्तै गर्नुहोस् । 26 तपाईंको नाउँ सदासर्वदा महान् होस्,

ताकि मानिसहरूले भनुन्, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै इसाएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ' जति बेला तपाईंको सेकम म, दाऊदको घराना तपाईंको सामु स्थापित हुँछ । 27 किनकि हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर, आफ्नो सेवकको निमित्त तपाईंले एउटा घराना निर्माण गर्नुहोसे छ भनी तपाईंले उसलाई प्रकट गर्नुभएको छ । यसलै म तपाईंको सेवकले तपाईंसँग प्रार्थना गर्ने आँट गरेको छु । 28 अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ र तपाईंका वचनहरू भरपर्दा छन् । र तपाईंले आफ्नो सेवकलाई यी असल प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । 29 अब उप्रान्त, आफ्नो सेवकको घरानालाई आशिष दिन प्रश्नन हुनुहोस्, ताकि तपाईंको सामु यो सदा रहिन्दैस् । किनकि हे परमप्रभु, तपाईंले यी कुराहरू भन्नुभएको छ र तपाईंको आशिषले तपाईंको सेवकको घरानाले सदा आशिष पाउने छ ।

8 यसपछि यस्तो भयो, दाऊदले पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गरेर तिनीहरूलाई

परास्त गरे । त्यसैले दाऊदले मेथेग आमाहालाई पलिश्तीहरूको अधीनबाट लिए । 2 त्यसपछि तिनले मोआबलाई परास्त गरे र तिनीहरूका मानिसहरूलाई मैदानमा सुताएर एउटा डोरीले नापे । तिनले दुई नापभित्र पर्नेहरूलाई मारे र अर्को एक नापमा पर्नेहरूलाई जीवित राखे । त्यसैले मोआबीहरू दाऊदका नोकरहरू भए र तिनलाई कर तिर्न थाले । 3 त्यसपछि सोबाका राजा रहोबका छोरा हद्देजेरले यूफेटिस नदीनेर आफ्नो शासन पुनर्स्थापना गर्नलाई यात्रा गरिरहँदा दाऊदले तिनलाई परास्त गरे । 4 दाऊदले तिनीबाट १,७०० रथहरू र बिस हजार पैदल सिपाही कब्जा गरे । दाऊदले सबै रथ ताने घोडाहरूको ढोडनसा काटिदिए, तर आफूलाई एक सय रथहरू मात्र राखे । 5 जब दमसकसका आरामीहरू सोबाका राजा हद्देजेरलाई सहायता गर्न आए, तब दाऊदले बाइस हजार आरामी पुरुषलाई मारे । 6 तब दाऊदले दमसकसको आराममा छाउनी राखे र आरामीहरू तिनका नोकरहरू भए र तिनलाई कर ल्याए । दाऊद जहाँजाहाँ गए, त्यहाँत्यहाँ परमप्रभुले तिनलाई विजय दिनुभयो । 7 दाऊद हद्देजेरका सेवकहरूसँग भएका सुनका ढालहरू लिए र ती यूरुशलेमा ल्याए । 8 हद्देजेरका सहरहरू तेबह र बेरोतेबाट दाऊदले थेरै काँसा ल्याए । 9 दाऊदले हद्देजेरका फोजलाई दाऊदले परास्त गरेका थिए भनी जब हमातका राजा तोडु सुने, 10 तब तोडुले दाऊदलाई अभिवादन गर्न र आशिष दिन आफ्नो छोरा योरामलाई पठाए, किनभने दाऊदले हद्देजेरसँग युद्ध गरेका र तिनलाई पराजित गरेका थिए, किनभने हद्देजेरले तोडु विशुद्ध युद्ध गरेका थिए । योरामले आफ्नो साथमा सुन, चाँदी र काँसाका सामानहरू ल्याए । 11 राजा दाऊदले यी सामानहरू साथै तिनले कब्जा गरेका सबै जातिबाट लिएका चाँदी र सुनलाई परमप्रभुको निमित्त अलग गरे, 12 ती आराम, मोआब, अम्मोनका मानिसहरू, पलिश्तीहरू, र अमालेक साथै सोबाका राजा रहोबका छोरा हद्देजेरबाट लुटेका सामानहरू पनि । 13 दाऊदले नुको बेसीमा अठार हजार अरामीहरूलाई जितेर फर्कदा तिनको नाउं चर्चित भएको थियो । 14 तिनले एदोमका सबै ठाउँमा छाउनी तैनाथ गरे र सबै एदोमी तिनका सेवकहरू भए । दाऊद जहाँजाहाँ गए त्यहाँत्यहाँ नै परमप्रभुले विजय दिनुभयो । 15 दाऊदले सारा इसाएलभित्र शासन गरे र तिनले आफ्ना सबै मानिसलाई न्याय र धार्मिकता प्रदान गरे । 16 सरूपाहका छोरा योआब सेनाका कमाण्डर थिए र अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए । 17 अहीतूबका छोरा सादोके र अवियाथारका छोरा अहीमेलेक पुजारीहरू थिए र सरायाह शास्त्री थिए । 18 यहोयादाका छोरा बनायाह करेती र पलेथीहरूका प्रमुख थिए र दाऊदका छोराहरू राजाका मुख्य अधिकृतहरू थिए ।

9 दाऊदले भने, 'के शाऊलको परिवारका कोही बाँकी छन, जसलाई

जोनाथनको खातिर म दया देखाउन सक्छु?' 2 शाऊलको परिवारमा त्यहाँ सीबा नाम गरेका एक जना सेवक थिए, र उनीहरूले तिनलाई दाऊदकहाँ

बोलाए । राजाले तिनलाई सोधे, "के तिमी सीबा हौ?" तिनले जवाफ दिए, "हो हजूर, म तपाईंको सेवक ।" 3 त्यसैले राजाले भने, "के शाऊलको परिवारमा कुनै व्यक्ति बाँकी छैन जसलाई मैले परमेश्वरको दया देखाउन सक्छु?" सीबाले राजालाई जवाफ दिए, "जोनाथनको अझै एउटा छोरा छन्, जो आफ्नो खुट्टाको लड्गाडा छन् ।" 4 राजाले तिनलाई भने, "तिनी कहाँ छन्?" सीबाले राजालाई जवाफ दिए, "हेर्नुहोस्, तिनी लो-देबारमा अम्मीएलका छोरा माकीरको घरमा छन् ।" 5 त्यसपछि राजा दाऊदले मानिसहरू पठाए र तिनलाई लो-देबारमा अम्मीएलका छोरा माकीरको घरबाट ल्याउन लगाए । 6 त्यसैले शाऊलका नाति, जोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदकहाँ आए र दाऊदलाई आदर गर्न आफ्नो अनुहार भुईमा घोप्टो पारे । दाऊदले भने, "ए मपीबोशेत ।" तिनले जवाफ दिए, "हेर्नुहोस्, म तपाईंको सेवक हुँ ।" 7 दाऊदले तिनलाई भने, "नडाराऊ, किनकि तिप्री बुबा जोनाथनको खातिर म तिमीलाई निश्चय नै दया देखाउने छु र तिप्रो हजुरबुबा शाऊलका सबै जमिन म तिमीलाई फिर्ता दिने छु र तिमी सधैं मेरो टेबलमा खाने छै ।" 8 मपीबोशेतले शिर झुकाएर भने, "तपाईंको दास के हो र, हजूरले मजस्तो मरेको कुकुरजस्तोलाई निगाह गर्नुहुन्छ?" 9 त्यसपछि राजाले शाऊलका सेवक सीबालाई बोलाएर तिनलाई भने, "शाऊल र तिनका परिवारका सबै थोक मैले तिप्रो मालिकको नातिलाई दिएको छु ।" 10 तिमी, तिप्रो छोराहरू र तिप्रा सेवकहरूले तिनको निमित्त जमिनमा खेतीपाती गर्नुपर्छ र तिमीले अन्नहरू कटानी गर्नुपर्छ ताकि तिप्रो मालिकको नातिलाई खानलाई भोजन हुने छ । किनकि तिप्रो मालिकको नाति मपीबोशेतले सदैबै मेरो टेबलमा खानुपर्छ ।" 9 यति बेला सीबाका पन्थ जना छोरा र बिस जना सेवकहरू थिए । 11 सीबाले राजालाई भने, "मेरा मालिक, हजूरले आफ्नो सेवकलाई आज्ञा गर्नुभएको सबै कुरा हजूरको सेवकले गर्ने छ ।" राजाले थाए, "मपीबोशेतको बारिमा, राजाका छोरामध्ये एक जनाङ्गै तिनले मेरो टेबलबाट खाने छन् ।" 12 मपीबोशेतको एक जना जावान छोरा थिए, जसको नाउं मीका थियो । सीबाका घरमा बस्ने सबै मपीबोशेतका सेवकहरू थिए । 13 त्यसैले मपीबोशेत यूरुशलेमा बसे र तिनले सधैं राजाको टेबलमा खाए, यद्यपि तिनको दुवै खुट्टा लड्गाडा थिए ।

10 पछि यस्तो भयो, अम्मोनका मानिसहरूका राजाको मृत्यु भयो, र

पछि तिनका छोरा हानून तिनको सद्बामा राजा भए । 2 दाऊदले भने, "तिनका बुबा नाहाशेले मरलाई दया देखाएँ, म नाहाशका छोरा हानूनलाई दया देखाउने छु ।" त्यसैले दाऊदले तिनका बुबाको सम्बन्धमा हानूनलाई सान्त्वना दिन आफ्ना सेवकहरूलाई पठाए । तिनका सेवकहरू अम्मोनको मानिसहरूको देशमा पसे । 3 तर अम्मोनका मानिसहरूका अगुवाहरूले आफ्ना मालिक हानूनलाई भने, "के साँच्चै दाऊदले तपाईंलाई सान्त्वना दिन मानिसहरू पठाएर तपाईंको बुबालाई आदर गर्ने छन् भनी तपाईं साँच्चै विचार गर्नुहुन्छ?" के दाऊदले यो सहरलाई नाश गर्न यसको जासुसी गर्न र यसलाई हेर्न तिनका सेवकहरूलाई पठाएका होइनन् र?" 4 त्यसैले हानूनले दाऊदका सेवकहरूलाई समाते, तिनीहरूका दाही आधा खैरै, तिनीहरूको जाँधसम्म तिनीहरूको पोशाक काटिदिए र तिनीहरूलाई पठाए । 5 जब तिनीहरूले यो कुरा दाऊदलाई बताए, तब तिनले तिनीहरूलाई भेट्न मानिसहरूलाई पठाए, किनकि यी मानिसहरू साहै लजित भएका थिए । राजाले भने, "तिमीहरूको दाही फेरि नबदेसम्म यरीहोमा नै बस र त्यसपछि फर्क ।" 6 जब अम्मोनका मानिसहरूले उनीहरू दाऊदको निमित्त दुग्निधित भएका थिए भन्ने थाहा पाए, अम्मोनका मानिसहरूले दूतहरू पठाए र बेथ-रहोब र सोबाका बिस हजार आरामी पैदल सिपाही, दश हजार सिपाहीसहित माकाका राजा र बाह हजार पुरुषसहित तोबका मानिसहरूलाई भाडामा लिए । 7 जब दाऊदले यसको बारेमा सुने, तब तिनले योआब र सिपाहीहरूका सबै फौजलाई पठाए । 8 अम्मोनीहरू बाहिर निस्के र आफ्नो सहरको ढोकामा युद्धको मोर्चा

बाँधे, जबकि सोबा र रहोबका अरामीहरू, अनि तोब र माकाका मानिसहरू भने तिनीहरूसँग खुल्ला मैदानमा तैनाथ भए । ९ जब योआबले अगाडी र पछाडी दुवैतिरबाट युद्धको मोर्चाले आऽपूर्तिर सामना गरेको देखे, तिनले इसाएलका केही उत्कृष्ट योद्धाहरूलाई छाने र तिनीहरूलाई आरामीहरूको विरुद्ध परिचालन गरे । १० तिनका बाँकी मानिसलाई तिनले आपन्नो भाइ अवीशीको अधीनमा दिए र तिनले उत्तीहरूलाई बाहिर अम्मोनको फौज विसर्दू लङ्गलाई पठाए । ११ योआबले भने, “आरामीहरू मेरो निमित्त साहै बलियो भए भने तिमी अवीशी मेरो उद्धार गर्नुपर्छ । तर अम्मोनका फौज तिम्रो निमित्त निकै बलिया भए भने, म आउने छु र तिम्रो उद्धार गर्ने छु । १२ बलियो होआ, र हाम्रा मानिसहरू र हाम्रा परमेश्वरको सहरहरूका हामी आफूलाई बलियो प्रकट गरौ, किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसका निमित्त जे असल हुँच सो गर्नुहोने छ ।” १३ त्यसैले योआब र तिनका फौजका सिपाहीहरू अरामीहरूका विरुद्धमा युद्ध लङ्ग अगि बढे, जो इसाएलका फौजका सामु भाग्न बाध्य भए । १४ जब अम्मोनको फौजले आरामीहरू भागेको देखे, तब तिनीहरू पनि अवीशीबाट भागे र सहरमा फर्केर गए । तब योआब अम्मोनका मानिसहरूबाट फर्केर र यस्तालेमा आए । १५ जब आरामीहरूले आफूहरू इसाएलद्वारा पराजित भएको देखे, तब उत्तीहरूले फेरि आफूलाई एकसाथ भेला पारे । १६ त्यसपछि हददेजेराले युकेटिस नदी पारिका आरामी सेनाहरूलाई पनि लिन पठाए । उत्तीहरू हेलामामा आए र हददेजेरका फौजका कमाण्डर शोबाक तिनीहरूको अगिअगि गए । १७ जब दाउदलाई यो कुरा भनियो, तब तिनले सबै इसाएललाई एकसाथ भेला गरे, यद्यन तरे र हेलामामा आइयो । तब आरामीहरूले आफूलाई दाउदको विरुद्धमा युद्ध मोर्चामा खडा गराए र तिनीसित युद्ध लडे । १८ आरामीहरू इसाएलको सामुबाट भागे र दाउदले उत्तीहरूका रथका सात सय मानिस र चालिस हजार घोडाचालीलाई मारे । उत्तीहरूका फौजका कमाण्डर शोबक घाउते भए र त्यहीं मरे । १९ जब हददेजेरका अधीनमा भएका सबै राजाले आफू इसाएलद्वारा परास्त भएको देखे, तब उत्तीहरूले इसाएलसँग शान्ति समझौता गरे र तिनीहरूका अधीनमा भए । यसरी अरामीहरू अम्मोनका मानिसहरूलाई फेर सहायता गर्न डारा ।

११ बसन्त ऋतुमा यस्तो भयो, यो समयमा राजाहरू सामान्यतया युद्धमा जान्छन्, जसले गर्दा दाउदले योआब, तिनका सेवकहरू र इसाएलका सबै फौजलाई पठाए । तिनीहरूले अम्मोनका फौजलाई नाश गरे र रब्बालाई घराबन्दी गरे । तर दाउदचाहीं यस्तालेमा नै बसे । २ त्यसैले एक साँझ यस्तो भयो, दाउद आफ्नो ओछायानबाट उठे र आफ्नो दरबारको छतमा हिँडिहे । त्याहाँबाट तिनले एक जना स्त्रीलाई देखे जो नुहाइहेकी थिइन्, र ती महिला हेर्दै साहै सुन्दरी थिइन् । ३ त्यसैले दाउदले मानिसहरू बोलाए र ती स्त्रीलाई चिनेहरूलाई सोधे । कसैले भन्यो, “के यिनी एलीआमकी छोरी बतशेबा र हिती उरियाहाकी पत्नी होइनन् र?” ४ दाउदले दृतहरू पठाए र तिनलाई ल्याए । तिनकहाँ उत्ती आइन् र तिनी उनीसँग सुते (किनकि उनले आफूलाई रजस्वलाबाट भर्खरै मात्र शुद्ध पारेकी थिइन) । त्यसपछि उत्ती आफ्नै घरमा फर्किन् । ५ ती स्त्री गर्भवती भइन् र उनले दाउदलाई खबर पठाइन् र भनिन्, “म गर्भवती भइछु ।” ६ त्यसपछि दाउदले याबालाई यसो भनेर खबर पठाए, “हिती उरियाहलाई मक्हाहाँ पठाओ ।” त्यसैले योआबले उरियाहलाई दाउदकहाँ पठाए । ७ जब उरियाह आइयो, तब दाउदले योआब कस्ता छन्, फौज कस्तो छ र युद्ध कस्तो भिरहेको छ भनी सोधुपुल गरे । ८ दाउदले उरियाहलाई भने, “तल आफ्नो घरमा जाउ, र आफ्नो खुट्टा धोऊ ।” त्यसैले उरियाह राजाको दरबारबाट गए र राजाले उरियाह गएपछि तिनको पछिपछि उपहार पठाए । ९ तर उरियाह राजाको दरबारको ढोकामा आफ्ना मालिकका सेवकहरूसँग सुते र तिनी तल आफ्नो घरमा गएनन् । १० जब तिनीहरूले दाउदलाई भने, “उरियाह तल आफ्नो घरमा गएनन् ।” दाउदले उरियाहलाई भने, “के तिमी यात्राबाट आएका

होइनौ? तिमी तल आफ्नो घरमा किन नगएको?” ११ उरियाहले जवाफ दिए, “सन्दुक, इसाएल र यहूदा पालमा बसिरहेका छन्, अनि मेरो मालिक योआब र मेरा मालिकका सेवकहरू खुल्ला मैदानमा छाउनीमा छन् । तब म आपनो घरमा खान, पिउन र मेरो पत्नीसँग सुन्नलाई कसरी जानु? जस्तो तपाईं जीवित हुन्नुच, म यसो गर्ने छैन ।” १२ त्यसैले दाउदले उरियाहलाई भने, “आज पनि यहीं बस र म तिमीलाई भोलि पठाउने छु ।” त्यसैले उरियाह त्यस दिन र अर्को दिन यस्तालेमा नै बसे । १३ जब दाउदले उनलाई बोलाए, उनले तिनको सामु खाए र पिए र दाउदले तिनलाई मत्याए । साँझमा उरियाह आपनो मालिकका सेवकहरूसँग भएको आफ्नो ओछायानमा सुन्न गए । उनी तल आफ्नो घरमा गएनन् । १४ त्यसैले बिहान दाउदले योआबलाई पत्र लेखे र यो उरियाहको हातमा पठाए । १५ दाउदले पत्र यसो भनेर लेखे, “धेरै भयद्वकर युद्धको अग्र पड्तीमा उरियाहलाई राख्नु र त्यसबाट पछि हट्नु, ताकि त्यसलाई प्रहार गरियोस् र मारियोस् ।” १६ त्यसैले जब योआबले सहरमाथिको घेराबन्धीलाई हेरे, तब तिनले लड्नलाई बलियो शत्रु सिपाहीहरू छन् भनी जानेका ठाउँमा उरियाहलाई खटाए । १७ जब सहरका मानिसहरू बाहिर निरक्षे र योआबका फौजसँग युद्ध लडे, तब दाउदका केही सिपाहीहरू मेरे र हिती उरियाहलाई पनि त्यहीं मारियो । १८ जब योआबले युद्धको बारेमा हरेक खबर दाउदलाई पठाए, १९ तब तिनले दूतहरूलाई यसो भनेर आजा दिए, “जब तैले राजालाई युद्धका बारेमा सबै कुराहरू भनेर सिद्धाउँछस, २० तब राजा रिसाउन सक्छन् र तिनले भन्ने छन्, ‘तिमीहरू युद्ध गर्न सहरको यति नजिक किन गयो?’ के उनीहरूले पर्खालबाट काँड हाँचन् भने तिमीहरूले जानेनौ? २१ यस्कू-बेसेतका छोरा अबीमलेकलाई कसले माच्यो? के एक जना स्त्रीले जाँतोको माथिल्को ढुङ्गा पर्खालबाट खसालेर तिनी तेबेसमा मरेकी थिइनन्? तिमीहरू किन पर्खालको यति नजिक गयो? तब तैले जवाफ दिनुपर्छ, ‘तपाईंको दास हिती उरियाह पनि मरे?’ ।” २२ त्यसैले त्यो दूत विदा भयो र दाउदकहाँ गयो र योआबले तिनलाई भन्न पठाएका हेरेक कुरा भनिदैए । २३ त्यसपछि त्यो दूतले दाउदलाई भने, “सुरुमा हामीभन्दा शत्रुहरू बलिया थिए । उत्तीहरू हामीमाथि खुल्ला मैदानमा आए, तर हामीले उत्तीहरूलाई भित्र पस्ने ढोकातिर नै फकर्यों । २४ तब उत्तीहरूका काँड हान्नेहरूले पर्खाल माथिबाट तपाईंको केही सिपाहीलाई काँड हाने र राजाका केही सेवक मारिए र तपाईंको दास हिती उरियाह पनि मारिए ।” २५ दाउदले त्यस दूतलाई भने, “योआबलाई भन, ‘यसले तिमीलाई दुखित नतुराल्याओस्, किनकि तरवारले एउटा वा अर्कोलाई नष्ट पार्छ । त्यो सहरको विरुद्ध तिम्रो युद्ध अझ धेरै बलियो पार र त्यसलाई नाश पार,’ र तिनलाई उत्साह दिए ।” २६ जब उरियाहको पत्नीले आफ्नो पति उरियाह मरेको खबर सुनिन्, तब आफ्नो पतिको निमित्त तिनले गहिरो शोक गरिन् । २७ जब उनको विलाप पुरा भयो, दाउदले उनलाई आफ्नो दरबारमा ल्याउन लिन पठाए र उनी तिनको पत्नी भइन् र तिनको निमित्त एउटा छोरा जन्माइन् । तर दाउदले गरेको कुराले परमप्रभुलाई दुःखी तुल्यायो ।

१२ त्यसपछि परमप्रभुले नातानलाई दाउदकहाँ पठाउनुभयो । उनी तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, “कुनै सहरमा दुई जना मानिस बस्थे । एक जना धनी थिए र अर्कोचाहिं गरीब थिए । २ धनी मानिसको तुलो संख्यामा भेडाबाखा र गाइवस्तु थिए, ३ तर त्यो गरीब मानिससिस्त भेडको एउटा पाठीबाहेक केही पनि थिएन, जसलाई त्यसले किनेर ल्याएको, र खुवाएर हुक्काएको थियो । त्यो उसँग र उसका छोराछोरीसँग हुक्क्यो । यो पाठीले उसँगै खान्यो, उसैको कचौराबाट पिँथ्यो, र उसके काखमा सुत्यो र उसको छोरीजस्ते थियो । ४ एक दिन त्यो धनी मानिसको घरमा एक जना पाहुना आए, तर तिनलाई खाना दिन त्यो धनी मानिसले आफ्नो भेडाबाखा र गाइवस्तु एउटा पशु लिन पनि इच्छुक भएन । बरू, त्यसले त्यो गरीब मानिसको भेडको पाठी लियो र त्यो आफ्नो पाहुनाको निमित्त पकाइदियो

।” 5 दाऊद त्यो धनी मानिसप्रति रिसले आगो भए र नातानसँग जड्गिए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, त्यो मानिस जसले यसो गयो त्यो मारिन योग्य छ । 6 त्यो पाठीको चार गुणा त्यसले फिर्ता गर्नुपर्छ किनभने त्यसले यस्तो दुष्ट कुरा गरेको छ र त्यसले गरीब मानिसमाथ कुनै दया देखाएन ।” 7 त्यसपछि नातानले दाऊदलाई भने, “त्यो मानिस तपाईं नै हो! परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर भन्नुहुँ, ”मैले तालाई इसाएलमाथि राजा अधिष्ठेक गरे र मैले तालाई शाऊलको हातबाट बचाएँ । 8 मैले तालाई तेरो मालिकको घराना र तेरो मालिकका पत्तीहरूलाई तेरो हातमा दिँयँ । मैले तालाई इसाएल र यहूदीको घराना पनि दिँयँ । तर त्यसले नपुगेको भए, मैले तालाई यसको अतिरिक्त अरु धेरै कुरा दिने थिँयँ । 9 त्यसले तैले परमप्रभुको दृष्टिमा जै खराब छ त्यही गरेर उहाँको आज्ञालाई किन तुच्छ ठानिस्? तैले हीती उरियाहलाई तरवारले प्रहार गरिस् र त्यसको पत्तीलाई तेरो आफ्नै पत्ती हुनलाई लमोको छस । तैले अम्मोनको फौजिको तरवारले त्यसलाई मारिस । 10 त्यसले अब तरवारले तेरो घरानालाई कहिल्यै छोड्ने छैन, किनभने तैले मलाई धृणा गरेको छस् र हिती उरियाहको पत्तीलाई तेरो आफ्नो पत्तीको रूपमा लिएको छस् ।” 11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, हेर, म तेरो आफ्नै घरानाबाट विपद् त्याउने छु । तैरे आफ्नै आँखिको सामु तेरा पत्तीहरूलाई म लिने छु र ती तेरो छिमेकीलाई दिने छु, र दिनको उज्यालोमा त्यो तेरा पत्तीहरूसित सुन्ने छ । 12 किनकि तैले आफ्नो पापाप गोप्य रूपमा गरिस्, तर म यो सारा इसाएलको सामु घामको उज्यालोमा गर्ने छु ।” 13 तब दाऊदले नातानलाई भने, “मैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेको छु ।” नातानले दाऊदलाई जवाफ दिए, “परमप्रभुले तपाईंको पापलाई हटाइदिनुभएको छ । तपाईंलाई मारिने छैन । 14 तापनि, यो कामद्वारा तपाईंले परमप्रभुलाई तुच्छ तुल्याउनुभएको हुनाले, तपाईंबाट जन्मने बालककाहिं निश्चय नै मान्ने छ ।” 15 त्यसपछि नातान विदा भए र घर गए । उरियाहको पत्तीले दाऊदबाट जन्माएको बालकलाई परमप्रभुले प्रहार गर्नुभयो र त्यो गम्भीर बिरामी भयो । 16 दाऊदले त्यो केटाको निम्नि परमप्रभुसँग बिन्ती गरे । दाऊद उपवास बसे र भित्र गए र रात भरि भुँद्मा पालिटहे । 17 तिनका घरानाका उलाहरू उठे र तिनलाई भुँद्बाट उठाउन तिनको छेउमा खडा भए, तर तिनी उठेन् र तिनले तिनीहरूसँग केही पनि खाएनन् । 18 साताँ दिनमा त्यो बालक मच्यो । त्यो बालक मच्यो भनेर दाऊदका सेवकहरूले तिनलाई भन्न डराए, किनकि तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, त्यो बालक जीवित हुँदा हामीले उहाँसिंत बोल्यो र उहाँले हाम्रा कुरा सुन्नुभएन । हामीले त्यो बालक मच्यो भन्यो भने, उहाँले आफूलाई के गर्नुदीता?” 19 तर जब दाऊदले आफ्ना सेवकहरूले आपसमा कानेखुसी गरिरहेको देखे, तब बालक मरेछ भनी दाऊदले थाहा पाए । तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “के त्यो बालक मच्यो?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “त्यो मच्यो ।” 20 तब दाऊद भुँद्बाट उठे र आफू नुहाए, आफूलाई तेल घसे र आफ्ना लुगा फेरे । तिनी परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा गए र त्यहाँ आराधना गरे र त्यसपछि आफ्नो दरबारमा फक्रेर आए । तिनले खाने कुराहरू मागेपछि, तिनीहरूले खाने कुरा दिए र तिनले खाए । 21 तब तिनका सेवकहरूले तिनलाई भने, “तपाईंले किन यसो गर्नुभएको छ? त्यो बालक जिउँदो हुँदा तपाईं उपवास बस्नुभयो र स्नुभयो, तर जब बालक मच्यो, तब तपाईं उड्नुभयो र खानुभयो ।” 22 दाऊदले जवाफ दिए, “बालक जीवित हुँदा म उपवास बसें र रोए ।” मैले भने, “कसले जान्दछ कैन परमप्रभु अनुग्रही हुनुहुने छ ताकि बालक बाँच सकोस?” 23 तर अब त्यो मच्यो, त्यसैले म किन उपवास बस्ने? के म त्यसलाई फेरि फकाएर ल्याउन सक्छु र? म त्यसकहाँ जाने छु, तर त्यो मकहाँ फक्केर आउने छैन ।” 24 दाऊदले आफ्नी पत्ती बत्तेबालाई सान्त्वना दिए र उनकहाँ गए र उनीसँग सुते । पछि उनले एउटा छोरा जन्माइन् र त्यो बालकको नाउँ सोलोमन राखियो । परमप्रभुले त्यसलाई प्रेम गर्नुभयो 25 र तिनको नाउँ यदीदीयाहा राखू भनी उहाँले नातान अगमवक्ताद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, किनभने परमप्रभुले तिनलाई प्रेम

गर्नुभयो । 26 यति बेला योआबले अम्मोनीहरूको रब्बाको विरुद्ध युद्ध गरे र तिनले राजकीय सहर कब्जा गरे । 27 त्यसैले योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए र भने, “मैले रब्बाको विरुद्धमा युद्ध लडेको छु र मैले सहरको पानीको आपूर्तीलाई कब्जा गरेको छु ।” 28 यसकारण बाँकी फौजलाई भेला गर्नुहोस् र यो सहर विरुद्ध छाउआनी हाल्मुहोस् र यसलाई कब्जा गर्नुहोस्, किनकि मैले त्यो सहर लिएँ भने, त्यसलाई मेरो नाउँ दिँदै छ । 29 त्यसैले दाऊदले सबै फौजलाई एकसाथ भेला गरे र रब्बातिर गए । तिनले त्यो सहरको विरुद्ध युद्ध लडे र त्यो कब्जा गरे । 30 दाऊदले तिनीहरूका राजाको शिरबाट शिरपेच लिए, यसको तौल एक तोडा सुन थियो, र त्यसमा बहमूल्य पत्थरहरू थिए । त्यो शिरपेच दाऊदको आफ्नै शिरमा लगाइयो । त्यसपछि तिनले त्यस सहरको लुटका मालहरू तुलो मारिआ लिएर आए । 31 तिनले त्यस सहरमा भएका मानिसहरूलाई लिएर आए, र तिनीहरूलाई आराहरू, फलामको हतियारको र बन्धनोको कामहरू गर्न बाध्य पारे । तिनले उनीहरूलाई छँटको भट्टाहरूमा काम गर्न लगाए । दाऊदले अम्मोनका मानिसहरूका सबै सहरलाई यो श्रमको काम गर्न लगाए । तब दाऊद र सबै फौज यस्तलेम फर्के ।

13 यसपछि यस्तो भयो, दाऊदका छोरा अम्मोन आफ्नी सुन्दरी झट्केली

बहिनी तामारप्रति धेरै आकर्षित भए, जो दाऊदका अर्को छोरा अबशालोम्की आपनै बहिनी थिइन् । 2 अम्मोन यति निराश भए कि आफ्नी बहिनी तामारको कारणले तिनी बिरामी परे । उनी कल्या थिइन्, र यसैले उनलाई कुनै कुरा गर्न अम्मोनलाई असम्भवजस्तै भयो । 3 तर अम्मोनका एक जना मित्र थिए जसको नाम योनादाब थियो । तिनी दाऊदका दाजु शिमाहका छोरा थिए । योनादाब साहै थूर्ति मानिस थिए । 4 योनादाबले अम्मोनलाई भने, ‘‘ए राजकुमार, तिमी किन हरेक बिहान निराश हुँच्छै? के तिमी मलाई भन्दैनोनै?’’ यसैले अम्मोनले तिनलाई जवाफ दिए, “मेरो भाइ अबशालोम्की बहिनी तामारलाई म प्रेम गर्दूँ ।” 5 तब योनादाबले तिनलाई भने, “आफ्नो ओछायान सुतिराख र बिरामी भएको बहाना गर । जब तिमो बुबाले तिमीलाई हेर्न आउँछन्, तब उनलाई भन, ‘‘कृपया मलाई केही खाने कुरा दिन र मेरो सामु ती पकाउन कृपया मेरी बहिनी तामारलाई पठाइदिनुहोस्, ताकि म त्यो हेर्न सँकू र त्यो उनको हातबाट खान सँकू ।” 6 त्यसैले अम्मोन पलिट्वरसे र बिरामी भएको बहाना गरे । जब राजा तिनलाई हेर्न आए, तब अम्मोनले राजालाई भने, “कृपया, मेरी बहिनी तामारलाई मेरो बिरामीपनको निम्नि मेरो सामु खाना बनाउन पठाइदिनुहोस् ताकि म उनको हातबाट खान सँकू ।” 7 अनि दाऊदले आफ्नो दरबारमा तामारलाई खबर पठाए, “अहिने तिमो दाजु अम्मोनको घरमा जाऊ र तिनको निम्नि खाना तयार पारिदेउ ।” 8 त्यसैले तामार आफ्नो दाजु अम्मोनको घरमा गइन् जहाँ तिनी पल्टिरहेका थिए । उनले पिठो लिइन् र तिनले देखे गरी पिठो मुछिन् र उनले रोटी पकाइन् । 9 उनले तावा लिइन् र तिनलाई रोटी दिइन्, तर तिनले खान इन्कार गरे । त्यसपछि अम्मोनले त्यहाँ भएका अरुलाई भने, “हेरेकलाई बाहिर, मबाट टाढा पठाऊ ।” त्यसैले हरेक व्यक्तिको बाहिर गए । 10 यसैले अम्मोनले तामारलाई भने, “खाना मेरो कोठामा ल्याउ ताकि म तिमो हातबाट खान सँकू ।” यसैले आफूले बनाएको रोटी तामारले लिइन् र त्यो तिनका दाजु अम्मोनको कोठाभित्र लगिदिइन् । 11 जब उनले तिनकहाँ खान ल्याएकी थिइन्, तब तिनले उनको हात समाते र उनलाई भने, “मेरी बहिनी, आज, मसँग सुत ।” 12 उनले तिनलाई जवाफ दिइन्, “होइन, मेरो दाजु, मलाई कर नलगाउनुहोस्, किनकि इसाएलमा यस्तो कुनै कुरा गर्नुहुन्दैन । यस्तो धार दुष्ट कुरा नगर्नुहोस् ।” 13 मैले आफ्नो लाजबाट कसरी मुक्त हुन सक्छु र? तपाईंको बरिमा नि? तपाईं इसाएलमा एक जना मूर्खजस्तै हुनुहुने छ । अब कृपया राजासँग कुरा गर्नुहोस्, किनकि उहाँले मलाई तपाईंबाट अलग गर्नुहुन्न ।” 14 तपाईं अम्मोनले उनको कुरा सुनेन् । तिनी तामारभन्दा बलिया भएका हुनाले, तिनले उनलाई समाते र

तिनी उनीसित सुते । 15 त्यसपछि अमनोनले तामारलाई अत्यान्तै धृणा गरे । तिनले उनलाई इच्छा गरेकोभन्दा पनि धेरै धृणा तिनले उनलाई गरे । अमनोनले उनलाई भने, “ठु र जा ।” 16 तर उनले तिनलाई जवाफ दिइन, “होइन! मलाई निकाल्ने कुरा त लुलो दुष्टता हो जुन तपाईंले मलाई गर्नुभएको कुराभन्दा पनि झान् खराब कुरा हो ।” तर अमनोनले उनको कुरा सुनेन् । 17 बरु, तिनले आफ्नो व्यक्तिगत सेवकलाई बोलाए र भने, “यो स्त्रीलाई मबाट हटाओ र त्यसलाई निकालेपछि ढोका बन्द गरिदैओ ।” 18 तब तिनको सेवकले उनलाई बाहिर ल्यायो र उनलाई निकालेपछि ढोका बन्द गरिदियो । तामारले धेरै बुद्धादर लुगा लगाइरहेकी थिइन किनभने राजाका कल्याणोरहरूले त्यसरी लाताउँछन् । 19 तामारले आफ्नो टाउकोमा खरानी हालिन् र आफ्नो लुगा च्यातिन् । उनले आफ्नो हात शिरमाथि राखिन् र उनी ठुलो सोरले लँडै हिँडेर गइन् । 20 उनका दाजु अब्शालोमले उनलाई भने, “के तिग्रो दाजु अमनोन तिमीसँग थिए? मेरी बहिनी, अब चूपचाप बस । तिनी तिग्रै दाजु हुन् । यस कुरालाई मनमा नलेक ।” त्यसैले तामार आफ्नो दाजुको घरमा एकले बसिन् । 21 तर जब राजा दाऊदले यी सबै कुरा सुने, तब तिनी रिसले चुरु भए । 22 अब्शालोमले अमनोनलाई कही पनि भनेन्, किनकि तिनले आफ्नो बहिनीलाई जे गरेका थिए र तिनले जसरी आफ्नो बहिनी तामारलाई अपमान गरेका थिए, त्यसको निमित्त अब्शालोमले तिनलाई धृणा गरे । 23 पुरा दुई वर्षपछि यस्तो भयो, अब्शालोमले एफ्राइम नजिकै रहको बालहासोरमा भेडको ऊन कत्रिए र अब्शालोमले राजाका सबै छोरालाई निमन्त्रणा दिए । 24 अब्शालोम राजाकहाँ गए र भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंको दासले भेडाको ऊन कत्रन लगेको छ । कृपया, राजा र उहाँका सेवकहरू हजुरका दासकहाँ सबारी होस् ।” 25 राजाले अब्शालोमलाई जवाफ दिए, “होइन, मेरो छोरो छोरो, हामी सबै जना जानुदैन किनभने तिग्रो निमित्त हामी बोझ हुन्छौं ।” अब्शालोमले राजालाई बिन्ती गरे, तर तिनी गएनन् । बरु तिनले उनलाई आशिष दिए । 26 तब अब्शालोमले भने, “होइन भने, मेरो दाजु अमनोनलाई मसँग जान दिनुहोस् ।” राजाले उनलाई भने, “अमनोन तिमीसँग किन जाने नि? ।” 27 अब्शालोमले दाऊदलाई कर गरे, र तिनले अमनोन र सबै राजकुमारलाई उनीसित जान दिए । 28 अब्शालोमले उनका सेवकहरूलाई यसो भनेर आदेश दिए, “ध्यानपूर्वक सुन । जब अमनोनलाई मध्यले असर गर्न थाल्छ र जब म तिमीहरूलाई भन्छु, ‘अमनोनलाई आक्रमण गर, तब त्यसलाई मार । नडराक । के तिमीहरूलाई मैले आजा गरेको होइन र? साहसी र आँटिलो होओ? ’” 29 त्यसैले अब्शालोमका सेवकहरूले उनले आज्ञा गरेबोमिजिम नै अमनोनलाई गरे । तब सबै राजकुमार उठे र सबैले आ-आफ्नो कच्चर चढेर र भागे । 30 यसैले यस्तो भयो, जब तिनीहरू बाटोमि थिए, तब दाऊदकहाँ यसो भने खबर आयो, “अब्शालोमले सबै राजकुमारलाई मरेका छन् र त्यहाँ एक जना पनि बाँचेका छैनन् ।” 31 त्यसपछि राजा उठे र आफ्नो लुगा च्याते र भुईमा पसारो परे । तिनका सबै सेवकले पनि आआफ्ना लुगा च्याते र छेउमा खडा भए । 32 दाऊदका दाजु शिराहका छोरा योनादाबले जवाफ दिए र भने, “तिनीहरूले सबै जवानलाई मरेका छन् भनेका कुरामा मेरा मालिकले विश्वास नगर्नुहोस्, किनकि अमनोन मात्र मरेका छन् । अमनोनले अब्शालोमकी बहिनी तामारलाई दुर्व्ववरह गरेकै दिनदेखि तिनले यो योजना बनाएका छन् । 33 यसकण्ण मेरो मालिक राजाले यो खबरलाई राजाका सबै छोराहरू मरेका छन् भनी विश्वास गर्नको निमित्त मनमा नलिनुहोस्, किनकि अमनोन मात्र मरेका छन् ।” 34 अब्शालोम भागे । रक्षक भएका एक जना सेवकले हेरे र आफ्नो पश्चिमातिरको पहाडको बाटोमा धेरै जना मानिस आइरहेको देखे । 35 तब योनादाबले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, राजकुमारहरू आउँदै छन् । यो तपाईंको दासले भनेजस्तै हो ।” 36 अनि यस्तो भयो, जब तिनले बोलिसके तब राजकुमारहरू आइपुगे र ठुलो सोर गरे र रोए । राजा र तिनका सेवकहरू पनि धुरुधुरु रोए । 37 तर अब्शालोम भागे र गशूरका राजा अम्मीहूदका छोरा तल्मकहाँ गए । दाऊदले

आफ्नो छोराको निमित्त हरेक दिन विलाप गरे । 38 यसैले अब्शालोम भागे र गशूरमा गए, जहाँ तिनी तीन वर्षसम्म बसे । 39 दाऊद राजाको मनले अब्शालोमलाई भेट्न जाने तीव्र इच्छा गयो, किनकि तिनी अमनोन र उनको मृत्युको बारेमा सान्त्वना पाएका थिए ।

14 राजाको हृदयमा अब्शालोमलाई भेट्ने इच्छा जागेछ भनी सस्याहका छोरा योआबले बुझे । 2 योआबले तकोमा खबर पठाए र एउटा बुद्धिमानी स्त्रीलाई तिनीकाहाँ ल्याउन लगाए । तिनले उनलाई भने, “कृपया तिमी शोकमा परेको बहाना गर र शोकको लुगा लगाऊ । आफूलाई तेल नलगाऊ, तर मरेको मानिसको निमित्त लामो समयदेखि शोकमा परेकी स्त्रीजस्तो होऊ ।” 3 अनि राजाकहाँ जाऊ र तिनलाई मैले बताएको कुरामा बारेमा बताऊ ।” यसरी उनले राजालाई भन्नुपर्ने कुरा योआबले उनलाई भने । 4 तकोकी ती स्त्रीले राजासँग कुरा गर्दा, उनले आफ्नो अनुहार भुईमा घोप्टो पारिन् र भनिन्, “हे महाराजा, मलाई सहायता गर्नुहोस् ।” 5 राजाले उनलाई भने, “के खारबी भयो? ” उनले जवाफ दिइन, “सत्य कुराचाहिं म एउटी विधवा हुँ र मेरा पति मरिसेको क्छन ।” 6 म तपाईंको दासीका दुई जना छोरा थिए र तिनीहरू खेतमा एक-आपसमा झागडा गरे र तिनीहरूलाई छुट्टाउने त्यहाव कोही पनि थिएन । एउटाले अर्कोलाई प्रहार गर्यो र त्यसलाई मायो । 7 सारा कुल नै तपाईंको दासीको विरुद्धमा उठेका छन् र तिनीहरू भन्नुन्, ‘आफ्नो भाइलाई प्रहार गर्ने मानिसलाई हाप्री हातमा सुम्प, ताकि त्यसले मरेको आफ्नो भाइको जीवनको निमित्त मूल्य चुकाउन हामी त्यसलाई मार्न सकाँ ।’ यसरी तिनीहरूले उत्तराधिकार पनि नष्ट पार्ने छन् । यसरी मैले छोडेको बलिरहेको भुड्गोलाई तिनीहरूले निभाउने छन् र तिनीहरूले मेरो पतिको निमित्त पृथ्वीको सहतमा न नाम न त सन्तान नै छोडेने छन् । 8 राजाले ती स्त्रीलाई भने, “आफ्नो घर जाऊ र तिग्रो निमित्त केही कुरा गर्न म अदेश दिने छु ।” 9 तकोकी महिलाले राजालाई जवाफ दिइन, “हे मेरो मालिक महाराजा, सारा दोष म र मेरो पिताको घरानामाथि परोसु । महाराजा र उहाँको सिंहासन दोप्राहित होस् ।” 10 राजाले जवाफ दिए, “कसैले तिमीलाई कुनै कुरा भन्न्यो भने त्यसलाई मकहाँ लेऊ र त्यसले तिमीलाई फेरि छुने छैन ।” 11 उनले भनिन, “महाराजाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई समझनुभएको होस्, ताकि रगतको बदला लिनेले अब उसो नाश गर्ने छैन ताकि तिनीहरूले मेरो छोरालाई नाश गर्ने छैनन् । राजाले जवाफ दिए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुनुन्छ, तिग्रो छोराको शिरको एउटा कपाल पनि भुईमा खस्ने छैन ।” 12 अनि ती स्त्रीले भनिन, “कृपया आफ्नो दासीलाई महाराजासँग अरू एउटा कुरा गर्न दिनुहोस् ।” तिनले भने, “भन ।” 13 त्यसैले ती स्त्रीले भनिन, “तपाईंले परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा किन यस्तो कुरा गर्नुभएको छ? राजाले यसो भन्नुहुँदा उहाँ कुनै दोषी व्यक्तिजस्तै हुनुहुँच, किनभने राजाले आफ्नो निवासित छोरालाई फिर्ता ल्याउनुभएको छैन ।” 14 किनकि हामी सबै तै मर्यादाई र हामी जमिनमा पोखिएको पानीजस्तै छैन, जसलाई फेरि जम्मा पार्न सकिनैन । तर परमेश्वरले जीवन लिनुने छैन । बरु, उहाँले धपाइकोहरूलाई पुनर्स्थापना गर्ने कुनै उपाय खोजनुहुँच । 15 अब यो देखेर म मेरो मालिक राजासँग यो कुरा गर्न आएको छु, किनभने मानिसहरूले मलाई भयभीत तुल्याएका छन् । तपाईंको दासिले मनमनै भनिन, ‘म अब महाराजासित कुरा गर्ने छु । सायद महाराजाले आफ्नो दासीको बन्ती पुरा गरिदिनुहुँचे छ ।’ 16 सायद महाराजाले मेरो बिन्ती सुन्नुहुँचे छ र परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको उत्तराधिकारबाट म र मेरो छोरोलाई नष्ट पार्ने मानिसहरूको हातबाट मुक्त गर्नुने छ ।” 17 त्यसपछि तपाईंकी दासीले प्रार्थना गरिन्, ‘हे परमप्रभु, मेरो मालिक महाराजाका वचनले मलाई मुक्त गर्नुभएको होस्, किनकि मेरो मालिक असल र खराब छुट्टाउनला परमेश्वरको स्वर्गदूतजस्तै हुनुहुँच ।’ परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर तपाईंसँग हुँभएको होस् ।” 18 अनि राजाले जवाफ दिए र ती स्त्रीलाई भने, “मैले तिमीलाई सोध्ने कुनै पनि कुरा मवाट

नलुकाऊ ।” ती स्त्रीले जवाफ दिइन्, “हे मेरा मालिक महाराजा भन्होस् ।”

19 राजाले भने, “के यी सबै कुराको पछाडी योआबको हात छैन र?” ती स्त्रीले जवाफ दिइन्, “जस्तो तपाईं मेरो मालिक महाराजा जीवित हुनुहुन्छ, मेरो मालिक महाराजाले भन्नुभएको कुराबाट कोही पनि दाया वा बाँया लाग्न सक्दैन । तपाईंको दासीले बोलेको यी कुराहरु भन्न मलाई आज्ञा गर्ने र बताउने तपाईंको दास योआबले नै थिए । 20 तपाईंको दास योआबले जे भझरहेको छ त्यसको प्रवाहलाई परिवर्तन गर्न यसो गरेका हुन् । मेरो मालिक परमेश्वरको स्वर्वर्गदूतजस्तै बुद्धिमान हुनुहुन्छ र मुलुकमा भझरहेका हरेक कुरा जानुहुन्छ ।” 21 राजाले योआबलाई भने, “हेर, म यो गर्ने छु । तब जाऊ र त्यो जबान अब्शालोमलाई फर्काएर ल्याऊ ।” 22 त्यसैले योआबले राजाप्रति आदर र कृतज्ञता प्रकट गर्न भईमा घोट्टो परे । योआबले भने, “राजाले आफ्नो दासको बिन्नी पुरा गर्नुभएकोमा मैले मेरा मालिक महाराजा तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भनी मैले आज थाहा पायो ।” 23 त्यसैले योआब उठे, गशूरमा गए र अब्शालोमलाई यरूशलेममा फिर्ता ल्याए । 24 राजाले भने, “ऊ आफ्नै गरमा फर्कोसु, तर उसले मेरो मुख हर्न न आजोस् ।” त्यसैले अब्शालोम आफ्नै घरमा गए तर राजाको मुख देखेन् । 25 सारा इसाएलमा नै आफ्नो सुदरताको निम्नि प्रसंगस्थि गरिएको व्यक्तिमा अब्शालोम भन्दा अझ थिएन । तिनको शिरदेखि पाउसम्म नै तिनमा कुनै खोट थिएन । 26 जब तिनले हरेक वर्षको अन्तमा गहाँ भएको हुनाले आफ्नो कपाल काट्थे, तब तिनले आफ्नो कपाल तौलन्थे । यो लगभग दुई सय शेकेल हुन्थो, जसलाई राजाको मानकअनुसारको तौलद्वारा नापिन्थ्यो । 27 अब्शालोमाका तीन छोरा र एक छोरी थिए, जसको नाउँ तामार थियो । तिनी सुन्दरी महिला थिइन । 28 अब्शालोम राजाको मुख नहरेकिन नै पुरा दुई वर्ष यरूशलेममा बसे । 29 त्यसपछि अब्शालोमले आफूलाई राजाकहाँ पठाउनलाई योआबलाई बोलाए, तर योआब तिनीकहाँ आएन् । यसैले अब्शालोमले दोसो पटक खबर पठाए, तर योआब अझौ आएन् । 30 त्यसैले अब्शालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “हेर, योआबको खेत मेरो खतको छेउमै छ र त्यहाँ उसको जौ छ । जाऊ र त्यसलाई आगो लगाइदेउ ।” अनि अब्शालोमका सेवकहरूले त्यो खेतमा आगो लगाइदिए । 31 अनि योआब उठे र अब्शालोमको घरमा तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, “तिप्रा सेवकहरूले मेरो खेतमा किन आगो लगाइदिएका छन्?” 32 अब्शालोमले योआबलाई जवाफ दिए, “हेर, मैले तिमीकहाँ यसो भनेर खबर पठाएँ, ‘यहाँ आऊ, ताकि तिमीलाई राजाकहाँ म यसो भन्नलाई पठाउन सकूँ ।’ म गशूरबाट किन आएँ? मलाई त अझौ त्यहाँ हुनु नै असल हुन्छ । यसकारण अब म राजाको मुख हर्न पाउँ र म दोषी छु भने तिनले नै मलाई मारून् ।” 33 त्यसैले योआब राजाकहाँ गए र तिनलाई भने । जब राजाले अब्शालोमलाई बोलाए, तब तिनी राजाकहाँ आए र राजाको सामु भईमा निहरिए र राजाले अब्शालोमलाई चुम्बन गरे ।

15 यसपछि यस्तो भयो, अब्शालोमले आफ्नो निम्नि एउटा रथ र घोडाहरू र आफ्नो अगिअगी दौडिनलाई पचास जना मानिस तयार पारे । 2 अब्शालोम बिहान सबैरे उठ्थे र सहरको ढोकातिर जाने बाटोमा खडा हुथे । जब कोही विवाद भएका व्यक्तिन्यायको निम्नि राजाकहाँ आउँथ्यो, तब अब्शालोमले त्यसलाई बोलाउंथे र भन्थे, “तपाईं कुन सहरबाट आउनुभएको हो?” अनि त्यो मानिसले जवाफ दिन्थ्यो, “तपाईंको दास इसाएलको एउटा कुलबाट हो ।” 3 त्यसैले अब्शालोमले त्यसलाई भन्थे, “हेर्नुहोस्, तपाईंको मुद्दा असल र ठिक छ तर तपाईंको मुद्दा हेर्नलाई राजाले कसैले शक्ति दिनुभएको छैन ।” 4 अब्शालोमले थाथ्ये, “मलाई यस देशको न्यायकर्ता बनाइदिएको भए हुन्थो, ताकि कुनै पनि मुद्दा वा झागडा भएका हरेक मानिस मकहाँ आउँथ्यो र म त्यसलाई न्याय दिलाउंथे ।” 5 यसैले यस्तो भयो, जब कुनै पनि मानिस अब्शालोमलाई आदर गर्न आउँथ्यो, तब अब्शालोमले आफ्नो हात काँथमा राख्ये र त्यसलाई अङ्गालो

हालथे र त्यसलाई चुम्बन गर्थे । 6 राजाकहाँ न्यायको निम्नि आउने सबै इसाएलसित अब्शालोमले यसरी नै व्यवहार गरे । यसरी अब्शालोमले इसाएलका मानिसहरूका हृदय चोरे । 7 चार वर्षको अन्तिर यस्तो भयो कि अब्शालोमले राजालाई भने, “कृपया, मैले हेब्रोनका परमप्रभुलाई गरेको भाकल पुरा गर्न मलाई जान दिनुहोस् ।” 8 किनकि तपाईंको दासले अरामको गशूरमा बस्ता यसो भनेर एउटा भाकल गरे, “परमप्रभुले मलाई यरूशलेममा ल्याउनुभयो भने, म परमप्रभुको आराधना गर्ने छु ।” 9 त्यसैले अब्शालोम उठे र हेब्रोनमा गए । 10 तर अब्शालोमले इसाएलका सबै कुलमा यसो भनेर जासुसहरू पठाए, “तिमीहरूले तुहाँको आवाज सुन्ने बित्कै, तिमीहरूले यसो भन्नू, “हेब्रोनमा अब्शालोम राजा हुनुभयो ।” 11 अब्शालोमसँगी यरूशलेमका दुई सय जना मानिस गए जसले निमन्त्रणा पाएका थिए । अब्शालोमले योजाना गरेका कुनै कुरा पनि थाहा नपाई तिनीहरू आफ्नो अज्ञानतामा गए । 12 अब्शालोमले बलिदान चाडाउँदा, उनले गिलोका अहीतोपेललाई पनि बोलाए । तिनी दाऊदका सल्लाहकर थिए । अब्शालोमको बछडान्त्र प्रबल थियो, किनकि अब्शालोमको पछि लाग्ने मानिसहरूका सङ्ख्या निरन्तर बढाउदै थियो । 13 दाऊदकहाँ एक जना द्रूँ यसो भन्दै आए, “इसाएलका मानिसहरूका हृदयहरू अब्शालोमतिर लागेको छ ।” 14 त्यसैले दाऊदले आफूसँग यरूशलेममा भएका आफ्ना सबै सेवकलाई भने, “उठ र हामी भागौं नवत्राहामी कोही पनि अब्शालोमबाट बाँच्ने छैनौ । तुरुन्तै जानलाई तयार होओ, नत्रता त्यसले हामीलाई चाँडै आक्रमण गर्न छ र त्यसले हामीमाथि विपद् ल्याउने छ र तरवारले यो सहरलाई आक्रमण गर्ने छ ।” 15 राजाका सेवकहरूले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंका दासहरू हाम्रो मालिक महाराजाले जे भन्नुहुन्छ सो गर्न तयार छन् ।” 16 राजा र तिनका सबै परिवार तिनीसितै विदा भए, तर दरबारको रेखेद्वय गर्न दश जना उपपलीलाई राजाले छोडिराखे । 17 राजा र तिनीसँग भएका सबै मानिस बाहिर गएपछि, तिनीहरू अन्तिम घरमा रोकिए । 18 तिनका सबै फौज तिनीसँग हिडे र सबै करेतीहरू, पेलेथीहरू र गिरीहरू गरी गतावाट तिनलाई पछाड्याउने छ सय जना मानिसहरू तिनको अगिअगी गए । 19 तब राजाले गिर्ती इतैलाई भने, “तिमी किन हामीसँग आउँछौ? फर्क र राजासँगी बस, किनकि तिमी परदेशी र निवासित छौ । तिग्रे आफ्नै ताउँमा फर्क । 20 किनकि तिमी भर्खर मात्र आएका हौ । तिमीलाई हामीसँगी भौतारिन म किन लगाउछु? म कहाँ जाँदै छु भन्ने मलाई नै थाहा छैन । त्यसैले फर्क र तिमा गाउँले मित्रहरूलाई फर्काएर लैजाऊ । बफदारीता र विश्वासनीयता तिमीसँगी रहोस् ।” 21 तर इतैले राजालाई जवाफ दिए र भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र जस्तो मेरो मालिक महाराजा जीवित हुनुहुन्छ, मर्न वा बाँचे जेसुकै परोस हजुको दास मेरो मालिक महाराजा जुन ठाउँमा जहाँ जानुहुन्छ त्यहीं नै जाने छ ।” 22 त्यसैले दाऊदले इतैलाई भने, “अगि बढ, हामी निरन्तर बस ।” त्यसैले गिर्ती इतै राजा, तिनका सबै मानिस र सबै परिवार सँगसँग हिडे । 23 राजाले किद्रोनको बेसी तर्दा देशभरिका सबै मानिस धुरूधुरू रोए र सबै मानिस पनि राजासँगै पारि तरे । सबै मानिस उजाडस्थान जाने बाटोसम्म गए । 24 परमेश्वरको करारको सन्दुक बोक्ने सबै लेवीसहित सादोक पनि थिए । तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दुकलाई भईमा राखे र त्यसपछि अवियाथार तिनीहरूसँगी सहभागी भए । सबै मानिस सहरबाट बाहिर न आएसम्म तिनीहरूले पर्ख्ये । 25 राजाले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको सन्दुकलाई सहरमा नै फर्काएर लेजाऊ । मैले परमप्रभुको दृष्टिमा निगाह पाएँ भने, उहाँले मलाई यहाँ फर्काएर ल्याउनुहुने छ र सन्दुक र उहाँ बस्नुने ठाउँ मलाई फेरि देखाउनुने छ । 26 तर उहाँले यसो भन्नुहुन्छ भने, ‘तँसँग म प्रश्नन्न छैन, ‘हेर, म यहाँ छु, उहाँलाई जे असल छ सो उहाँले मलाई गर्नुभएको होस् ।’” 27 राजाले सादोक पुजारीलाई यसो पनि भने, “के तिमी दर्शी होइनै? सहरमा शान्तिसँग फर्क र तिग्रा दुई छोरा, तिग्रा छोरा अहीमास र अवियाथारका छोरा जोनाथन तिग्रो साथमा छन् ।

28 हेर, मलाई जानकारी दिनलाई तिमीबाट खबर नआएसम्म म अराबाको जँधारहरूमा पर्खिने छु । 29 त्यसैले सादेक र अवियाथारले परमेश्वरको सन्दुक यरूशलेममा फैर्फा ल्याए र तिनीहरू त्यर्ही बसे । 30 तर दाऊद खाली खुदूले हिंडेर रँदै जैतूनको डाँडाको उकालो चढे र तिनले आफ्नो शिर ढाकेका थिए । तिनीसँग भएका हरेक मानिसले आआफ्ना शिर ढाके र तिनीहरू रँदै माथि उकालो चढे । 31 कसैले दाऊदलाई भयो, “अहीतोपेल अब्शालोमसँगी षड्यान्त्र गर्नेहरूसित छ ।” त्यसैले दाऊदले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, कृपा गरी, अहीतोपेलको सल्लाहलाई मूर्खतामा परिणत गर्नुहोस ।” 32 यस्तो भयो, जब दाऊद बाटोको टाकुरामा आइपुगे जहाँ परमेश्वरको आराधना गरिन्थ्यो, तब अरकी हुशै आफ्नो लुगा च्यातेर शिरमा धुलो छरेर दाऊदलाई भेट्न आए, । 33 दाऊदले तिनलाई भने, “तिमी मसँग गयो भने, तिमी मेरो निम्ति बोझ बन्ने छौ । 34 तर तिमी सहरमा फर्केर गयो र अब्शालोमलाई यसो भन्यौ भने, “जसरी म विगतमा हजुरका बुवाको सेवक भाँय त्यसरी नै, हे महाराजा, म हजुरको दास हुने छु, तब तिमीले मेरो खातिर अहीतोपेलको सल्लाहलाई गोलमाल पानेछौ । 35 के तिमीसँग सादेक पुजारी र अवियाथार हुने हेनन् र? त्यसैले तिमीले दरबारमा राजाबाट जै-जे सुन्छी सो कुरा तिमीले पुजारी सादेक र अवियाथारलाई भन्नुपर्छ । 36 हेर, तिनीहरूका साथमा तिनीहरूका दुई छोरा सादेकका छोरा अहीमास र अवियाथारका छोरा जोनाथन छन् । तिमीले सुनेका सबै कुरा तिमीले तिनीहरूको माथ्यामद्वारा मकहाँ पठाउनु ।” 37 त्यसैले अब्शालोम सहरभित्र आइपुगे यरूशलेम प्रवेश गर्दा दाऊदका मित्र हूसी आए ।

16 दाऊद डाँडाको चुबुरोबाट अलिकति पर पुगदा, मपीबोशेतको नोकर सीबा केही गथाहरू जीन-काठी कसेर दाऊदलाई भेट्न आए । तिनमा दुई सयदारा रोटी, एक सय द्वाप्पा किसमिस, नेभारा एक सय द्वाप्पा र एक मशक दाखमध्य थिए । 2 राजाले सीबालाई भने, “तिमीले यी कुरा किन लिएर आयो?” सीबाले जवाफ दिए, “गथाहरू राजाका घरानालाई सवार हुन, रोटी र नेभाराका डलाहरू तपाईंका मानिसहरूले खान र दाखमध्याचाहि उजाइस्थानमा मूर्छित हुनेहरूका लागि पिउनलाई हुन् ।” 3 राजाले भने, “त्यसो भए, तिम्रो मालिको नाति कहाँ छ?” सीबाले राजालाई जवाफ दिए, “हेर्नुहोस, उनी यरूशलेममा नै बसेका छन्, किनकि, उनले भने, ‘इसाएलको घरानाले आज मेरो बुवाको राज्य मलाई पुनर्स्थापना गर्ने छन् ।’” 4 तब राजाले सीबालाई भने, “हेर, मपीबोशेतको अधीनमा भएका सबै कुरा अब तिम्रो भयो ।” सीबाले जवाफ दिए, “हे मेरो मालिक महाराजा म नग्रातसाथ हजुरको सामु निहरिन्छु । मैले हजुरको दृष्टिमा निगाह पाउन सकौ ।” 5 जब दाऊद राजा बहूरीमोको निजिक पुगे, त्यहाँबाट एक जना मानिस शाऊलको कुलको गेराको छोरा शिमी आयो । ऊ हिंडै गर्दा उसले सराप्दै गयो । 6 राजाको दाया र बायातिर फौजहरू र अङ्गरक्षकहरू भए तापनि उसले दाऊदलाई र राजाका अधिकारीहरूलाई ढङ्गाले हायो । 7 शिमीले यसरी सरापे, “गङ्गाल, यहाँबाट निस्की जा, तँ दुटै, तँ रक्तपात गर्ने मानिसि ।” 8 तैले शाऊलको घरानाभित्र बगाएको रातका लागि तिमीहरू सबैलाई परमप्रभुले जवाफ दिनुभएको छ, जसकी ठाउँमा तैले राज्य गेरेको छस् । परमप्रभुले तेरो छोरा अब्शालोमलाई राज्य दिनुभएको छ । तेरो सर्वनाश भएको छ किनभने तँ रक्तपातको मानिस होस ।” 9 त्यसपछि सरूयाहका छोरा अबीशैले राजालाई भने, “यो मरेको कुकुले मेरो मलिक महाराजालाई किन सरानेप? कृपया, पारि गएर त्यसको टाउको काढ्ने अनुमति मलाई दिनुहोस ।” 10 तर राजाले भने, “ए सरूयाहका छोराहरू तिमीहरूको मसँग के सरोकार? सायद परमप्रभुले तै, ‘दाऊदलाई सराप’ भेरेर त्यसलाई भन्नुभएको हुनाले त्यसले मलाई सरापै छ । अनि त्यसलाई ‘तिमीले राजालाई किन सरापै छौ?’ भेरेर कसले भन्न सक्छ ।” 11 त्यसैले दाऊदले अबीशैले र आफ्ना सबै सेवकलाई भने, “हेर, मेरो छोर, जो मेरो आफ्नै शरीरबाट जन्मेको हो, त्यसले नै मलाई

मार्न खोज्ञ । यो बेन्यामिनीले झान मेरो विनाश भएको कति धैरै इच्छा गर्न? त्यसलाई छोडिदेउ र त्यसले सरापेस, किनकि परमप्रभुले नै त्यसो गर्ने आज्ञा त्यसलाई दिनुभएको छ । 12 सायद ममाथि आइप्रेरको यो कष्ट परमप्रभुले हेर्नुहोने छ र आज त्यसले मलाई सरापेकोम मलाई असल इनाम दिनुहोने छ ।” 13 त्यसैले दाऊद र तिनका मानिसहरू बाटोमा हिँडे, जबकि शिमीले डाँडाको अर्कोपाट हिँडै, सराप्दै, धुलो छर्दै र ढुग्गा हान्दै गए । 14 त्यसपछि राजा र तिमीसँग भएका सबै मानिस थकित भए र तिनीहरू राती रोकिदा तिनले आराम गरे । 15 अब्शालोमको र तिमीसँग भएका इसाएलका सबै मानिसका बारेमामा, तिनीहरू यरूशलेममा आए र अहीतोपेल तिमीसँगी थिए । 16 जब दाऊदका मित्र अरकी हूसै अब्शालोमकहाँ आए, तब हूसैले अब्शालोमलाई भने, “राजा अमर रहन्! राजा अमर रहन्!” 17 अब्शालोमले हूसैलाई भने, “तिम्रो मित्रप्रतिको तिम्रो बफदरीता यही हो? तिमी किन तिनीसित गएनो?” 18 हूशैले अब्शालोमलाई भने, “होइन, बरु, परमप्रभु र यी मानिसहरू र इसाएलका सारा मानिसले जसलाई चुनेका छन्, म त्यही मानिसको हुने छु र उसैसित म बस्ने छु ।” 19 साथै, मैले कुन मानिसको सेवा गर्नु? के मैले तिनको छोरोका उपस्थितिमा सेवा नगर्नु? मैले जसरी तपाईंको बुवाको सामु सेवा गरेको छु त्यसरी नै म तपाईंको सामु सेवा गर्ने छु ।” 20 तब अब्शालोमले अहीतोपेललाई भने, “हामीले के गर्नुपर्छ भने बारेमा हामीलाई तपाईंको सल्लाह दिनुहोस ।” 21 अहीतोपेलले अब्शालोमलाई जवाफ दिए, “जानुहोस, तपाईंको बुवाले दरबारको सुरक्षा गर्न छोडुन्भएका तपाईंको बुवाका उपतनीहरूसित सुल्लुहोस र तपाईं आफ्नो बुवाप्रति दुर्गम्य हुनुभएको छ भनी सारा इसाएललाई थाहा हुने छ । तब तपाईंसँग भएका सबैको हात बलियो हुने छ ।” 22 त्यसैले तिनीहरूले दरबारको छतमा अब्शालोमको निम्ति पाल टाँगी र सारा इसाएलले देख्ने गरी अब्शालोम आफ्नो बुवाका उपतनीहरूसित सुते । 23 अब ती दिनहरूमा अहीतोपेलले दिएको सल्लाह परमेश्वर स्वयमको मुखबाट मानिसले सुनेको जस्तै हुन्थ्यो । दाऊद र अब्शालोम दुवैले अहीतोपेलको सल्लाहलाई त्यसरी नै लिन्थे ।

17 त्यसपछि अहीतोपेलले अब्शालोमलाई भने, “अब म बाह हजार मानिस छान्ने छु र म उठ्ने छु र दाऊदलाई आज राती नै खेदेने छु ।” 2 तिनी थकित र कमजोर हुँदा नै तिनीकहाँ म पुन्ने छु र तिनलाई भयड्कर त्रासमा पार्ने छु । तिमीसँग भएका मानिसहरू भाने छन् र म राजालाई मात्र आक्रमण गर्ने छु । 3 दुलाही आफ्नो दुलाहाकहाँ आएजस्तै सबै मानिसलाई म तपाईंकहाँ फर्काएर ल्याउने छु र सबै मानिस तपाईंको अधीनमा शान्तिमा रहने छन् ।” 4 अहीतोपेलले भनेको कुरा अब्शालोम र इसाएलका सबै धर्म-गुरुलाई मन पन्यो । 5 त्यसपछि अब्शालोमले भने, “अरकी हूसैलाई पनि बोलाऊ र उनले के भन्छन् हामी सुनौं ।” 6 जब हूसै अब्शालोमकहाँ आए, अब्शालोमले उनलाई अहीतोपेलले भनेका सबै कुरा बताइदिए र हूसैलाई सोधे, “के हामीले अहीतोपेलले भनेका कुरा गर्न? होइन भने, हामीलाई तपाईंको सल्लाह भन्नुहोस ।” 7 त्यसैले हूसैले अब्शालोमलाई भने, “अहीतोपेलले दिएका सल्लाह यस पटक ठिक छैन ।” 8 हूशैले थपे, “तपाईंले आफ्नो बुवालाई चिन्हुहुन्छ र उहाँको मानिसहरू बलिया योद्धाहरू छन्, तिनीहरू तितो छन्, र तिनीहरू मैदानका बच्चा खोसिएका भालुहरूजस्ता छन् । तपाईंको बुवा एक योद्धा हुनुहुन्छ । उहाँ आज फौजसँग सुन्नुहुने छैन ।” 9 हेर्नुहोस, यति बेला उहाँ सायद कुनै खाडल वा अर्के ठाउँमा लुकिहरूभएको छ । आक्रमणको सुरुमा नै तपाईंका केही मानिसहरू मारिए भने सुन्न जोसकैले भने छन्, ‘अब्शालोमसँग हुनेहरू माझ नसरसंहार भएको छ ।’ 10 त्यसपछि सिंहजोको जस्तो हृदय हुने सबैभन्दा सिपाही पनि भयभीत हुने छ, किनभने तपाईंको बुवा वीर योद्धा हुनुहुन्छ भनी सारा इसाएलले जान्दछ र उहाँसँग भएका मानिसहरू धेरै बलिया छन् । 11 त्यसैले दानदेखि बेर्शोवासम्मका सबै इसाएल तपाईंकहाँ भेला भएर समुद्रको बालुवा जस्तैको

असंख्या हुनुपर्छ र तपाईं स्वयम् युद्ध गर्न जानुपर्छ भन्ने सल्लाह म तपाईलाई दिन्छु । 12 त्यसपछि हामीले उनलाई जहाँ भेद्धाए पनि उनमाथि जाइलाग्ने छौं र जमिनमा शीत परेझौं हामीले उनलाई छोने छौं । हामीले उनका मानिसहरू वा उनी स्वयम् एउटालाई पनि जीवित छोने छौं । 13 उनी सहरमा शरण लिन्छन् भने, त्यस सहरमा सारा इसाएले डोरी ल्याउने छन् र त्यहाँ एउटा सानो ढुङ्गा पनि नभेटिए गरी त्यसलाई हामी घिसारेर नदीमा झाँगे छौं । 14 अनि अब्बशालोम र इसाएलका मानिसले भने, “आरकी हूशीको सल्लाह अहीतोपेलको सल्लाह भन्दा राप्रो छ ।” परमप्रभुले अब्बालोममाथि विनाश ल्याउनको निस्ति अहीतोपेलको सल्लाह इन्कार गर्ने निश्चय गर्नुभएको थिए । 15 तब हूशीले सादोक र अबियाथार पुजारीहरूलाई भने, “अहीतोपेलले अब्बालोम र इसाएलका धर्म-गुरुहरूलाई यस्तो-यस्तो सल्लाह दिए, तर मैले अरू नै सल्लाह दिएको छु । 16 अब चाँडी जाओ र दाऊदलाई खबर गर । उनलाई भन, ‘आज राती आराबाको जाँधरहरूमा छाउनी नलगाउनुहोस, तर कुनै पनि उपायले पारी तर्नुहोस्, नत्र राजाका अनि उहाँको साथामा भएका सबै मानिस समेत नाश पारिने छन् ।’ 17 यति बेला जोनाथन र अहीमास एन-रोगेलको पानीको मूलमा पर्खिरेहका थिए । तिनीहरूले जानुपर्ने कुरा एक जना दासी गएर तिनीहरूलाई खबर गर्थिन्, किनकि तिनीहरू सहरभित्र गएर देखिने जोखिममा पर्न सक्दैनथे । जब खबर आउँथ्यो, तब तिनीहरू गएर राजालाई भन्थे । 18 तर योपल्ट एक जना जवान मानिसले तिनीहरूलाई देख्यो र अब्बालोमलाई बतायो । त्यसैले जोनाथन र अहीमास तुरुन्ते गए र बढूरिमा एक जना मानिसको घरमा आए जसको आँगनमा एउटा इनार थियो, जसभित्र तिनीहरू पसे । 19 ती मानिसकी पतीले त्यो इनारको ढक्की ल्याइन् र इनारको मुख ढाकिन् अनि त्यसमाथि विस्कुन सुकाइन्, त्यसैले इनारमा जोनाथन र अहीमास थिए भनेर कसैले थाहा पाएन् । 20 अब्बालोमका मानिसहरू त्यो घरकी स्त्रीकहाँ आए र भने, “अहीमास र जोनाथन कहाँ छन्?” ती स्त्रीले भनिन्, “तिनीहरू नदी तरेर गाइसके ।” त्यसैले तिनीहरूले वरिपरि हेरे र तिनीहरूलाई भेद्धुन सकेन, तब तिनीहरू यश्शलेम फर्के । 21 तिनीहरू गएपछि जोनाथन र अहीमास इनारबाट बाहिर निस्के । उनीहरू दाऊद राजालाई खबर दिन गए । तिनीहरूले उनलाई भने, “उन्नुदोस् चाँडी नदी तर्नुदीस, किनभने अहीतोपेलले तपाईंको बारेमा यस्तो-यस्तो सल्लाह दिएका छन् ।” 22 त्यसपछि दाऊद र तिनीसँग भएका सबै मानिस उते र तिनीहरूले यर्दन नदी तरे । बिहान उज्यालो हुँदासमा तीमय्ये यर्दन तर्न बाँकी कोही पनि थिएन । 23 जब अहीतोपेलले आफ्नो सल्लाहको अनुसरण नभएको देख्ये, उनले आफ्नो गधामा जीन-लगाम कसे र चिदा भए । उनी आफ्नो सहरमा भएको घरमा गए, आफ्ना सबै कुरा मिलाए र आफूलाई झुण्डाए । यसरी उनी मरे र आफ्नै बुबाको चिहानमा गाडिए । 24 त्यसपछि दाऊद महोनमा आए । अब्बालोमवाहाँ र आफूसित भएका इसाएलका सबै मानिसलाई लिएर यर्दन नदी तरे । 25 अब्बालोमले योआबाको सद्गमा अमासालाई फोजका कमाङडर बनाएका थिए । अमासा इश्माएली येतेरका छोरा थिए, जो अबीगेलसँग सुते जो नाहाशकी छोरी र योआबाकी आमा सर्वाधारी बहिनी थिए । 26 तब इसाएल र अब्बालोमले गिलादको जिमिनमा छाउनी हाले । 27 जब दाऊद महोनमा आएका थिए, अम्मोनीहरूको रब्बाका नाहाशका छोरा शोबी अनि लो-देवारका अम्मीएलको छोरा माकीर र रोगेलिमबाट आएका गिलादी बर्जिल्लैले 28 सुन्ने ओच्चान र ओझने कम्बलहरू, भाँडाहरू, जैको पिठो भुटेको अन्न, सिमी, दाल 29 मह, नौनी, भेडा र दही ल्याए, ताकि दाऊद र तिनीसँग भएका मसानिहरूले खान सकुन् । यी मानिसले भनेका थिए, “मानिसहरू उजाडस्थानमा भोकाएका, थकित, र तिर्खाएका छन् ।”

18 दाऊदले आफूसँग भएका सिपाहरूको गन्ति गरे र तिनीहरूमाथि हजारका कप्तानहरू र सयका कप्तानहरू र नियुक्त गरे । 2 त्यसपछि

दाऊदले एक तिहाइ सिपाहीलाई योआबको अधीनमा, अर्को एक तिहाइलाई सर्वुहाहाका छोरा योआबका भाइ अबीशैको अधीनमा, र अर्को एक तिहाइलाई गिरी इत्तैको अधीनमा पठाए । राजाले फौजलाई भने, “म आफै पनि तिमीहरूसँग नै जाने छु ।” 3 तर मानिसहरूले भने, “तपाईं युद्धमा जानु हुँदैन, किनकि भायाँ भने, तिनीहरूले हाप्रो वास्ता गर्ने छैनन् वा हामी आधा नै मरे पनि तिनीहरूले वास्ता गर्ने छैनन् । तर तपाईं त हामीजस्ता दश हजार बराबर हुनुहुँच्छ! यसकाराण तपाईं हामीलाई सहरबाट नै सहायता गर्न तयार हुनुहोस् ।” 4 त्यसैले राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीहरूलाई जे उत्तम लाग्छ म त्यही गर्ने छु ।” जब सबै फौज सयर र हजारको सङ्ख्यामा निस्केर गए, तब राजाचाहिं सहरको ढोकामा खडा भए । 5 राजाले योआब, अबीशैर र इत्तैलाई आज्ञा दिए, “त्यो जवान केटा अब्बालोमसित मेरो खातिर कोमलतासाथ व्यवहार गर ।” राजाले अब्बालोमको बारेमा कप्तानहरूलाई यस्तो आज्ञा दिएका छन् भनी सबैले सुने । 6 त्यसैले फौज गाउँमा इसाएलको विरुद्ध लडन गए । लडाइँ इफ्राइमको जड्गलमा फैलियो । 7 दाऊदका सिपाहीहरूका सामु त्यहाँ इसाएलका फौजलाई परास्त भयो । त्यस दिन त्यहाँ यति तुलो नरसंहार भयो कि बिस हजार मानिसहरू मारिए । 8 लडाइँ सारा गाउँभरै नै फैलियो र तरवारले भन्दा पनि धेरै जड्गलले नै मानिसहरूलाई नाश पायो । 9 अब्बालोमले दाऊदका कही सिपाहीलाई भेटे । अब्बालोम आफ्नो ख्वच्चरमा सवार थिए र त्यो ख्वच्चर बाक्को हाँगा भएको फलाँटको तुलो रुखमुनिदाट गयो र तिनको टाउको रुखका हाँगाहरूमा नै अडिकियो । तिनले चढेका ख्वच्चर हिडिरहँदा तिनीचाहिं आकाश र जमिनको बिचामा झूण्डिडहे । 10 कसैले यो देख्यो र योआबलाई भयो, “हेरुहोस्, मैले अब्बालोम फलाँटको रुखमा झूण्डिडहेको देख्यो ।” 11 योआबले आब्बालोमबाटे बताउने त्यो मानिसलाई भने, “हेर, तैले त्यसलाई देखिस्! तैले किन त्यसलाई जमिनमा ढालिनस्? मैले ताँलाई दश शेकेल चाँदी र एउटा पेटी दिने थिए ।” 12 त्यो मानिसले योआबलाई भयो, “मैले हजार शेकेल चाँदी पाएको भए पनि म राजाको छोराको विरुद्ध आप्नो हात उठाने थिएन, किनभने तपाईं, अबीशैर र इत्तैलाई राजाले यसो भनेर आज्ञा दिनुभाएको कुरा हामी सबैले सुनेका थियो, ‘जवान मानिस अब्बालोमलाई कसैले नछोओस् ।’ 13 मैले झुट बोलेर मेरो जीवनलाई खतरामा पारेको भए (र राजाबाट कुनै कुरा लुकैन), तपाईंले मलाई त्यग्नुहोने थियो ।” 14 तब योआबले भने, “म तेरो लागि पर्खने छैनन् ।” त्यसैले योआबले आफ्नो हातमा तिन वटा भालाहरू लिए र अब्बालोम आँझी जीवित नै फलाँटको रुखमा झूण्डिरहँदा तिनको मुटुमा रोपिदिए । 15 त्यसपछि योआबको हतियार बोक्ने दश जना मानिसले अब्बालोमलाई वेरा हाले, तिनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई मारे । 16 तब योआबले तुरही फुके र इसाएललाई खेदन छोडेर फौज फर्कियो, किनकि योआबले फौजलाई रोके । 17 तिनीहरूले अब्बालोमलाई लिए र तिनलाई जड्गलको एउटा तुलो खल्लोमा फालिदिए । सबै इसाएल हरेक मानिस आफ्नो घरतिर भागरे जँदा तिनीहरूले अब्बालोमलाई ढुङ्गाको तुलो थुप्रोमुनि गाडे । 18 अब्बालोम आफू जीवित नै हुँदा राजाको बेसीमा तुलो ढुङ्गाको एउटा स्मारक निर्माण गरेको थिए, किनकि तिनले भने, “मेरो नाउँलाई निरन्तरता दिन मेरो कुनै छोरा छैन ।” तिनले स्तम्भलाई आफ्नै नाउँबाट नाम दिए, त्यसैले आजको । 19 त्यसपछि सादोकका छोरा अहीमासले भने, “परमप्रभुले राजालाई कसरी उहाँका शत्रुहरूका हातबाट छुटकारा दिनुभएको छ भन्ने शुभखबर लिएर मलाई राजाकहाँ दौडेर जान दिनुहोस् ।” 20 योआबले तिनलाई भने, “आज तिमी खबर लाने छैनौ । तिमीले यो काम अर्को दिन गर्नुपर्छ । आज तिमीले कुनै समाचार लाने छैनौ किनभने राजाको छोरा मरेको छ ।” 21 त्यसपछि योआबले कूशीलाई दण्डवत गरे र दौडे । 22 तब सादोकका छोरा अहीमासले

योआबलाई केरि पनि भने, “जेसुकै भए पनि, कृपया मलाई दौडेर जान र कूशीको पछि-पछि लाग्न दिनुहोस् ।” योआबले जवाफ दिए, “हे मेरो छोरो, तिमीले यो खबरको निमित्त कुनै इनाम पाउने छैनी भन्ने देखेर पनि तिमी किन दौडिन चाह्न्छै?” 23 अहीमासले भने, “जेसुकै होस्, म दौडेणे छु ।” त्यसैले योआबले तिनलाई जवाफ दिए, “दौड ।” अनि अहीमास मैदानको बाटो हुँदै दौडेर र कूशीलाई उछिने । 24 यति बेला दाऊद भिरी र बाहिरी ढोकाको बिचमा बसिनेहो क्यिए । रक्षा बस्ने मानिस पर्खालको छतमा गए र आफ्ना आँखाले हेरे । जसै तिनले हेरे, एक जना मानिस एकै दौडेर नजिक आइहेको तिनले देखे । 25 रक्षकले तुलो सोरले कराए र राजालाई भने । तब राजाले भने, “त्यो एकले छ भने, त्यसको मुखमा खबर हुनुपर्छ ।” त्यो धावक नजिक आइपुगे र सहरको नजिकै आए । 26 त्यसपछि ती रक्षकले अर्को मानिस पनि दौडेर आइहेको देखे र ती रक्षकले ढोकाको पालेलाई भने, “हेर, अर्को मानिस पनि एकै दौडेर आइहेको छ ।” राजाले भने, “त्यसले पनि खबर ल्याउँदै छ ।” 27 त्यसैले ती रक्षकले भने, “अगिल्लो मानिसको दौडाइ सादोकका छोरा अहीमासको जस्तो छ ।” राजाले भने, “तिनी असल मानिस हुन् र राम्रो खबर लिएर आँउदै छन् ।” 28 त्यसपछि अहीमासले कराए र राजालाई भने, “सबै ठिक छ ।” तिनले आफ्नो अनुहार भुईमा धोप्टो पारेर राजालाई दण्डवत् गरे र भने, “परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर धन्यको होउन् ।” मेरो मालिक महाराजाको विरुद्ध खडा हुने मानिसहरूलाई उहाँले हुँजुको हातमा सुम्पन्न भएको छ । 29 त्यसैले राजाले जवाफ दिए, “त्यो जवान अब्शालोम ठिके क्छ? ” अहीमासले जवाफ दिए, “जब योबले म महाराजाको सेवकलाई हुँजुकहाँ पठाए, तब मैले तुलो खेलबैल देखें, तर यो के हो भनी मलाई थाहा भएन ।” 30 त्यसपछि राजाले भने, “हाटिजाऊ र यहाँ खडा होको ।” त्यसैले अहीमास छेउतिर लागे र खडा भए । 31 कूशी पनि तुरन्तै आइपुगे र भने, “मेरो मालिक महाराजालाई असल खबर छ, किनकि परमप्रभुले आज तपाईंको विरुद्ध खडा हुने सबैलाई बदला लिनुभएको छ ।” 32 त्यसपछि राजाले कूशीलाई भने, “त्यो जवान अब्शालोम ठिके क्छ? ” ती कूशीले जवाफ दिए, “मेरो मालिक महाराजाका शत्रुहरू र हजूरलाई हानि गर्न खडा हुने सबैलाई त्यो जवान मानिसलाई जस्तै हुनुपर्छ ।” 33 अनि राजा गहिरो शोकमा परेर र तिनी ढोकामाथिको कोठामा गए र रोए । जसै तिनी हिँडे, तिनले विलाप गरे, “ए मेरो छोरा ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा अब्शालोम! बरु म तिन्नो सद्वामा मरेको भए हुन्थ्यो नि, ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा, ए मेरो छोरा!”

19 योआबलाई भनियो, “हेर्नुहोस्, राजाले अब्शालोमको निमित्त रुँदै र विलाप गर्दै छन् ।” 2 त्यसैले त्यस दिनको विजय सारा फौजको निमित्त शोकमा परिणत भयो, किनकि फौजले सुने कि, “राजाले आफ्नो छोराको निमित्त विलाप गर्दै छन् ।” 3 जसरी युद्ध हारेर लाजामा परेका मानिसहरू युद्धात सुटुकक भाग्छन्, त्यसरी नै त्यो दिन सपाहीहरू चुपचाप सुटुकक सहरभिर पन्सुपरेको थियो । 4 राजाले आफ्नो शिर ढाके र तुलो सोरमा कराए, “ए मेरो छोरा ए अब्शालोम, ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा, ए मेरो छोरा! ” 5 तब योआब राजाको घरभिर पसे र उनलाई भने, “आज तपाईंले आफ्नो सारा सिपाहीको मुहार लाजामा पार्नुभएको छ, जसले आज तपाईंको जीवन, तपाईंका छोराहरूका र तपाईंका छोरीहरूका र तपाईंका पत्नीहरूका जीवन र तपाईंका उपपत्नीहरूका पत्नीहरूस्तो जीवन बचाए, 6 किनभने जसले तपाईंलाई धृणा गर्दै त्यसलाई तपाईंले प्रेम गर्हुँछ र जसले तपाईंलाई प्रेम गर्दै त्यसलाई तपाईं धृणा गर्नुहन्छ । किनकि कमाण्डरहरू र सिपाहीहरू तपाईंका निमित्त केही होइनन् भने कुरा आज तपाईंको देखाउनुभएको छ । आज मलाई विश्वास भयो कि अब्शालोम बाँचेको भए र हामी सबै मरेको भए तपाईं खुसी हुँदून्थ्यो । 7 यसकारण अब उडनुहोस् र बाहिर जानुहोस् र आफ्नो सिपाहीहरूसँग दयापूर्वक कुरा गर्नुहोस्, किनकि म परमप्रभुको

नाउंमा शपथ खान्छु, तपाईं जानुभएन भने, आज राती तपाईंसँग एक जना पुरुष पनि रहने छैन । त्यो तपाईंको जवान अवस्थादेखि अहिलेसम घटेका सबै भन्दा खराब कुरा हुने छ ।” 8 त्यसैले राजा उठे र सहरको ढोकामा बसे, र सबै मानिसलाई यसो भनियो, “हेर, राजा ढोकामा बसेका छन् ।” अनि सबै मानिस राजाको सामु आए । त्यति बेला इसाएलका सबै मानिस भगरे आआफ्ना घरमा गएका थिए । 9 इसाएलका सारा कुलमा सबै मानिसले यसो भद्रै आपसमा बहस गर्दै थिए, “राजाले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूका हातबाट पनि बचाए, तर उनले हामीलाई पलिश्तीहरूका हातबाट पनि बचाए, तर उनी अहिले अब्शालोमको कारणले देशबाट भागेका छन् ।” 10 हामीले अभिषेक गरेको अब्शालोम युद्धमा मरेका छन् । त्यसैले राजालाई फिर्ता ल्याउने बारेमा किन तिमीहरू केही बोल्दैनो? ” 11 राजाले सादोक र अवियाथार पुजारीहरूलाई यसो भन्ने खबर पठाए, “यूद्धाका धर्म-गुरुहरूलाई सोध, ‘राजालाई उनको दरबारमा फिर्ता ल्याउन सबै इसाएलको कुरा उनको पक्षमा भएको हुनाले राजालाई उनको दरबारमा ल्याउन तिमीहरू किन अन्तिम हुन्छै? ” 12 तिमीहरू मेरो दाजुभाडै, मेरो मासु र हाड हाँ । तब राजालाई फिर्ता ल्याउन तिमीहरू किन अन्तिम हुन्छै? ” 13 त्यसपछि अमासालाई भन, ‘के तिमी मेरो मासु र मेरो हाड होइनै? आज उप्रान्त तिमी याआबको सदृष्टा मेरो फौजको कमाण्डर भएनै भने परमेश्वरले मलाई यसै वा योभन्दा बढी गर्नु ।” 14 त्यसैले तिनले यूद्धाका सबै मानिसका हृदयहरू एक जना मानिसको झौं गरी जिते । तिनीहरूले राजाकहाँ यसो भन्ने खबर पठाए, “तपाईं र तपाईंसँग सबै मानिस फर्कनुहोस् ।” 15 त्यसैले राजा फर्के र यदन्नमा आए । अब यूद्धाका मानिसहरू गिलगालमा आए अनि राजालाई यर्दम वारि ल्याए । 16 बेन्यामिनी गेराका छोरा शिमी पनि बहूरीमबाट यूद्धाका मानिसहरूसँगै हतार-हतार राजालाई भेट्न आए । 17 तिनीसित त्यहाँ बेन्यामीन कुलका मानिसहरू एक हजार जना थिए, र शाऊलका सेवक सीबा, तिनका पन्थ जना छोरा र तिनीसँग बिस जना सेवक थिए । 18 तिनीहरू राजालाई ल्याउन र उनलाई जे असल लाग्छ सो गर्न पारि गए । गेराका छोरा शिमीले यर्दन तर्न सुरु गर्न अग्रिमी राजालाई साष्ट्याङ्ग दण्डवत् गरे । 19 शिमीले राजालाई भने, “मेरो मालिक महाराजाले यस्तश्लेष छोडेको दिन हुँजुकरा दासले गरेको कुरा मनमा नलिनुहोला वा दोषी नठराउनुहोला । कृपया, यसलाई राजाले हृदयमा नराख्नुहोला । 20 किनकि हुँजुको दासले पाप गरेको छ भनी जानेको छ । हेर्नुहोस्, म आज योसेफको सबै कुलबाट मेरो मालिक महाराजालाई भेट्न आउनेमा म पहिलो भएको छु ।” 21 तर सरूयाहका छोरा अवीशैले जवाफ दिए भने, “के शिमीलाई यसको निमित्त मर्नु पद्दैन भन्ने त्यसैले परमप्रभुका अभियिक्तलाई सरपेको छ? ” 22 तब दाऊदले भने, “ए सरूयाहका छोराहरू तिमीहरूको मसँग के सरोकार, कि तिमीहरू आज मेरो विरोधीहरू हुन्छै? के आजको दिन इसाएलमा कुनै मानिसलाई मारिने छ र? किनकि आज म इसाएलका राजा हुँ भन्ने कुरा मलाई थाहा छैन र? ” 23 त्यसैले राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्नै छैनै ।” त्यसैले राजाले शपथसहित तिनलाई प्रतिज्ञा गरे । 24 त्यसपछि शाऊलका नाति मापीबोरेत राजालाई भेट्न तल आए । तिनले राजा गएको दिनदेखि उनी शान्तिसँग घर नफेक्सम्म उलाले आफ्नो खुट्टोको नड्ग काटेका थिएनन्, न दाही नै काटे न लुगा नै धोएका थिए । 25 त्यसैले जब तिनी यस्तश्लेषमबाट राजालाई भेट्न आए, राजाले तिनलाई भने, “ए मपीबोरेत, तिमी किन मसँग गएनै? ” 26 तिनले जवाफ दिए, “ए मेरो मालिक महाराजा, मेरो सेवकले मलाई धोका दियो, किनकि मेरो भनें, ‘म गधामा जीन-लगाम लगाउने छु, ताकि म यसमा चढ्न र राजासँग जान सँकू, किनभने हुँजुको सेवक लङ्गाडो छ ।’ 27 म हजुरको सेवकको बारेमा मेरो सेवक सीबाले हुँजुरसँग निन्दा गरेको छ । तर मेरो मालिक महाराजा स्वर्वत्तजस्तो हुँतुरून्छ । यसकारण, तपाईंको दृष्टिमा जे असल छ त्यही गर्नुहोस् । 28 किनकि मेरो मालिक राजाको सामु मेरो बुबाको सबै घराना मृत मानिसहरू थिए, तर हुँजुले आफ्नो सेवकलाई

आपनै टेबलमा खानेमध्येको बनाउनुभयो । यसकारण म अझै राजासँग पुकारा गर्नुपर्ने मेरो के अधिकार छ र?" 29 तब राजाले तिनलाई भने, "अझै अरु बेलीविस्तार किन गर्नु? तिमी र सीबाले जमिन बाँह्नुपर्छ भनी मैले निर्णय गरेको छु ।" 30 मपीबोशेतले राजालाई जवाफ दिए, "होस्, त्यसैले सबै लैजाओस्, किनभने मेरो मालिक महाराजा आफ्नो घरमा सुरक्षित आउनुभएको छ ।" 31 त्यसपछि रोगलीमबाट गिलाई बर्जिल्लै तल आए राजासँग यर्दन तरे र तिनी राजासँग यर्दन पारि गए । 32 यति बेला बर्जिल्लै धेरै वुद्ध, असी वर्षका भएका थिए । राजा महनोममा बस्दा तिनले राजालाई सबै खाद्यान्नहरू दिएका उपलब्ध गरेका थिए, किनभने तिनी थेरै धनी मनिस थिए । 33 राजाले बर्जिल्लैलाई भने, "मसँगै आउनुहोस् र मसँग यस्तले म बस्नलाई म तपाईंलाई प्रबन्ध मिलाउने छु ।" 34 बर्जिल्लैले राजालाई जवाफ दिए, "मेरो जीवनका वर्षहरूमा कति दिन बाँकी छन् र ताकि म महाराजासँग यस्तले ममा जाऊँ? 35 म असी वर्ष भाँई । के म असल र खराब बिच भिन्नता छुट्टाउन सक्छु र?" के हजुरको सेवकले के खायो र के पियो भनी स्वाद लिन सक्छु र? कै मैले गायक पुरुष र गायक महिलाको सोर अझै सुन्न सक्छु र? अनि हजुरको सेवक मेरो मालिक महाराजाको निमिति किन बोझा बन्नु र? 36 हजुरको सेवक महाराजासँग यर्दन पारिसम मात्र जान चाहन्छ । महाराजाले मलाई किन यस्तो इनाम दिनुहन्छ? 37 कृपया आफ्नो सेवकलाई घर फर्कन दिनुहोस्, ताकि मेरो आपनै सहरमा मेरो बुवा र आमाको चिहानको छेउमा म मन पाँऊ । तर हेरुहीसु, हजुरको सेवक किमहाम छ । मेरो मालिकसँग त्यही नै जाओस् र हजुरलाई जे असल लाग्छ सो त्यसको निमिति गरिदिनुहोस् ।" 38 राजाले जवाफ दिए, "किमहाम मसँग जाने छ, र म त्यसको निमिति तपाईंलाई जे असल लाग्छ सो म गर्ने छु र तपाईंले मबाट जे इच्छा गर्नुहन्छ सो म तपाईंको निमिति गर्ने छु ।" 39 त्यसपछि सबै मानिसहरूले यर्दन तरे र राजाले पनि यर्दन तरे, अनि राजाले बर्जिल्लैलाई चुम्बन गरेर तिनलाई आशिष दिए । तब बर्जिल्लै तिनको आपनै घरमा फर्के । 40 यसरी राजा पारि गिलगालमा आए र किमहाम उनीसँगै पारि आए । यहूदाका सबै फौज र इसाएलका आधा फौजले राजालाई लिएर आए । 41 चाँडै इसाएलका सबै मानिस राजाकहाँ आउन लागे र राजालाई यसो भन्न लागे, "हाम्रा दाजुभाई अर्थात् यहूदाका मानिसहरूले हजुरलाई किन चोरेर लगेका छन् र महाराजा उहाँका परिवर्तलाई र दाऊदका सबै मानिसलाई उहाँसँग यर्दन वार पुऱ्याएका छन्?" 42 त्यसैले यहूदाका मानिसहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, "किनभने राजा हामीसँग अझै धेरै नजिकबाट सम्बन्धित हुनुहुच्छ । तब तिमीहरू यसबाटे किन रिसाउँछौ? के महाराजाले तिर्नुपर्ने गरी हामीले कुनै कुरा खाएका छौं? के उहाँले हामीलाई कुनै उपहार दिनुभएको छ र?" 43 इसाएलका मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, "हामीसँग महाराजासँग सम्बन्धित दश कुल छन्, त्यसैले दाऊदसँग तिमीहरूको भन्दा धेरै अधिकार खामीसित छ । तब तिमीहरूले हामीलाई किन तुच्छ ठान्यौ? के हाम्रो राजालाई फिर्ता ल्याउने हाम्रो प्रस्ताव पहिले सुन्नुवाइ हुनुपर्दैन्यथा?" तर यहूदाका मानिसहरूका वचनहरू इसाएलका मानिसहरूका वचनभन्दा धेरै रुखो थियो ।

20 त्यही ठाँउमा बेन्यामिनी बिक्रीको छोरो शेबा नाउँको एक जना समस्या उत्पन्न गराउने मानिस थियो । त्यसैले तुरही फुक्यो र भन्यो, "दाऊदसँग हाम्रो कुनै हिस्सा छैन, न त यिशैको छोरासँग हाम्रो कुनै उत्तराधिकार नै छ । ए इसाएल, हरेक मानिस आआफ्ना घर जाओ ।" 2 त्यसैले इसाएलका सबै मानिसले दाऊदलाई छोडे र बिक्रीको छोरा शेबाको पछि लागे । तर यहूदाका मानिसहरू यर्दन देखि यस्तलेमसम्म नै आफ्ना राजाको पछिपछि गए । 3 जब दाऊद यस्तलेममा आफ्नो दरबारमा आए, तब उनले दरबारको हेरचाह गर्न छोडेका दश जना पनीलाई लिए र तिनले उनीहरूलाई पालेको अधीनमा उटा घरमा राखे । उनले उनीहरूलाई

चाहिने सबै कुरा जुटाइदिए, तर तिनी फेरि उनीहरूसँग सुतेनन् । त्यसैले उनीहरूको मृत्युको दिनसम्म नै तिनीहरूलाई नजरबन्द गरियो, यसरी उपीहरू विधवाहरू भएँझै बसे । 4 त्यसपछि राजाले अमासालाई भने, "तीन दिनभित्र यहूदाका मानिसहरूलाई एकसाथ भेला गर । तिमी पनि यहाँ हुनुपर्छ ।" 5 त्यसैले अमासा यहूदालाई बोलाउन गए तर तिनलाई राजाले तोकेको समयभन्दा तिनी ढिल भए । 6 त्यसैले दाऊदले अबीशैलाई भने, "अब बिक्रीका छोरा शेबाले हामीलाई अछालोमले भन्दा धेरै हानि गर्ने छ । तिमी मालिकका सेवकहरू, अर्थात् मेरा सिपाहरूलाई लिएर जाऊ र त्यसलाई खेद नत्र त्यसैले किल्लाबन्दी गरेको सहर भेट्टाउने छ र हाम्रा नजरबाट उम्किने छ ।" 7 त्यसपछि योआबका मानिसहरू, करेतीहरू, पलेशीहरू र सबै वीर योद्धासँग त्यसको पछिपछि गए । तिनीहरूले बिक्रीको छोरो शेबालाई खेदन यस्तलेमबाट विदा भए । 8 जब तिनीहरू शिबोनको तुलो दुइगामा थिए, तब अमासा तिनीहरूलाई भेट्टन आए । योआबले हातियार सहितको जडगी पोशाक लगाएका थिए जसको कम्मरामा पेटी र त्यसमा दापमा छुरा हुन्थ्यो । जसै तिनी अगि बढे, छुरा खस्यो । 9 त्यसैले योआबले अमासालाई भने, "हे मेरो भाइ, तिमीलाई ठिके छ?" योआबले अमासालाई चुम्बन गर्न दाहीमा समारे । 10 अमासाले योबाको देखे हातमा भएको छुरालाई ख्याले गरेनन् । योआबले अमासाको पेटमा रोपिदिए र तिनको आन्द्राभुँडी जमिनमा झाँयो । योआबले तिनलाई अर्को पटक प्रहार गरेनन् र अमासा मरे । यसरी योआब र तिनको भाइ अबीशैले बिक्रीका छोरो शेबालाई पछाउँदै गए । 11 योआबका मानिसमध्ये एक जना अमासाको छेउमा खडा भयो र त्यो मानिसले भन्यो, "त्यो जसले योआबको पक्ष लिन्छ र त्यो जो दाऊदको पक्षमा छ, त्यसैले योआबलाई पछायाओस् ।" 12 अमासा बिच बाटोमा आपै रातमा याताउता पलिरहे । सबै मानिस चुप्याप खडा भएको त्यो मानिसले देखेपछि त्यसैले अमासालाई विसारेर बाटोदेखि बाहिर खेतमा लग्यो । त्यसैले लासमाथि कपडाले छोपिदियो किनभने उसको छेउमा आउने हरेक मानिस खडा भएको त्यसैले देख्यो । 13 अमासालाई बाटोदेखि बाहिर लगेपछि बिक्रीको छोरो शेबालाई ख्येदन सबै मानिसले योआबलाई पछायाए । 14 शेबा इसाएलका सबै कुल हुँदै गएर बेथ-माकाको हबिलमा पुयो र बरीहरूका सारा देशबाट भएर गयो जो एकसाथ भेला भए र शेबाको पछि लागे । 15 तिनीहरूले त्यसैले सहरबाट कराएर भनिन्, "ए योआब, सुन्नुहोस्, कृपया सुन्नुहोस्! मेरो नजिक आउनुहोस् र म तपाईंसँग कुरा गर्न सक्छु ।" 17 त्यसैले योआब तिनको नजिक गए र ती स्त्रीले भनिन्, "के तपाईं योआब हुनुहुच्छ?" तिनले जवाफ दिए, "म हुँ ।" 17 तब तिनलाई उनले भनिन्, "तपाईंकी दासीको कुरा सुन्नुहोस् ।" 17 तिनले जवाफ दिए, "म सुन्दै छु ।" 18 तब उनले भनिन्, "प्राचीन समयमा तिनीहरू भन्ने गर्थी, 'निश्चय हबिलमा सल्लाह लिन जाऊ, र त्यो सल्लाहले कुरा मिल्थ्यो । 19 इसाएलको सबैभन्दा शान्तिपूर्ण र विश्वासयोग्य हाम्रै सहर हो । तपाईंले इसाएलको आमा सहरलाई नाश गर्न खोज्यै हुनुहुच्छ । तपाईंले परमप्रभुको उत्तराधिकारलाई किन निल्न चाहनुहुच्छ?" 20 त्यसैले योआबले जवाफ दिए र भने, "मैले सहर निल्ने वा नाश गर्ने कुरा मबाट ठूर रहोस् । 21 त्यो सत्य होइन । तर बिक्रीको छोरो शेबा नाउँ गरेरका एफ्राइमको पहाडी देशको एक जना मानिसले दाऊद राजाको विरुद्धमा आफ्नो हात उठाएको छ । त्यसैलाई मकहाँ सुपिदिनुहोस् र म सहरबाट पछि हट्टने छु ।" ती स्त्रीले योआबलाई भनिन्, "त्यसको टाउको पर्खालिबाट बाहिर तपाईंकहाँ फालिने छ ।" 22 त्यसपछि ती स्त्री आफ्नो बुद्धिमा सबै मानिसकहाँ गडन् । तिनीहरूले बिक्रीका छोरो शेबाको टाउको काटे र त्यो बाहिर योआबकहाँ फालिनिए । तब योआबले तुरही फुके र तिनका मानिसहरूले सहर छोडेर हरेक मानिस आआफ्नो घर गए । अनि योआबचाहिं यस्तलेममा राजाकहाँ फर्के । 23

अब योआबचाहिं इसाएलका सबै फौजका कमाण्डर थिए, र यहोयादाका छोरा बनायाह करेतीहरू र पलेशीहरूका अधिकृत थिए । 24 अदोनीरामचाहिं ज्यालाबिना काम गर्नेहरूका अधिकृत थिए र अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए । 25 शेबा शास्त्री र सादोक तथा अवियाथार पुजारीहरू थिए । 26 याईरी ईरा दाऊदका मुख्य सेवक थिए ।

21 दाऊदको समयमा तीन वर्षसम्म अनकाल पर्यो र दाऊदले परमप्रभुको मुहारको खोजी गरे । त्यसैले परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो अनिकाल शाऊल र तिनका हत्यारा परिवारको कारणले भएको हो, किनभने त्यसले गोबोनीहरूलाई मार्यो ।” 2 अब गिबोनीहरूचाहिं इसाएलका मानिसहरू थिएनन् । तिनीहरू बाँकी रहेका एमोरीमध्येका थिए । इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई नमार्ने शपथ खाएका थिए, तर शाऊलले इसाएल र यहूदाको मानिसहरूको निमित्तको जोशले गर्दा तिनीहरू सबैलाई मार्ने कोसिस गरे । 3 त्यसैले दाऊदले गिबोनीहरूलाई एकसाथ बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूको निमित्त के गर्नुपर्छ? मैले कसरी प्रायशिचत गर्न सक्छु, ताकि परमप्रभुको भलाइ र प्रतिज्ञा पाएका उहाँका मानिसहरूलाई तिमीहरूसे आशिष् दिन सक्छौ?” 4 गिबोनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हामी र शाऊल वा तिनका परिवारका बिचमा सुन वा चाँदीका कुरा होइन ।” यसै गरी हामीले इसाएलका कुनै मानिसलाई मार्ने होइन ।” दाऊदले जवाफ दिए, “मैले तिमीहरूको निमित्त के गर्नुपर्छ, तिमीहरू के भन्छौ?” 5 तिनीहरूले राजालाई जवाफ दिए, “हामी सबैलाई मार्न खोज्ने मानिस जसले हाम्रो विरुद्ध षड्याङ्ग गरे, ताकि हामी अहिले नाश भएका छौं र इसाएलको सिमानाभित्र हाम्रो स्थान छैन, 6 तिनको सन्तानबाट सात जना मानिसलाई हामीकहाँ सुम्पियोस र हामीले तिनीहरूलाई परमप्रभुद्वारा चुनिएको शाऊलको गिबामा परमप्रभुको सामु झुँझ्याउने छौं ।” त्यसैले राजाले भने, “म तिमीहरूलाई ती दिने छु ।” 7 तर दाऊद र शाऊलका छोरा जोनाथन, तिनीहरूका बिचमा भएको परमप्रभुको शपथको कारणले गर्दा राजाले जोनाथनका छोरा मधीबोशेतलाई छोडिए । 8 तर राजाले अस्याकी छोरी रिश्पाको दुर्द जना छोराला जसलाई त्यसले शाऊलबाट जन्माएकी थिए उनीहरूको नाउं अरामोनी र मधीबोशेत थियो । अनि दाऊदले महिलोती बर्जिल्लैका छोरा अद्रीएलबाट शाऊलकी छोरी मेराबेले जन्माएकी पाँच जना छोरालाई लिए । 9 तिनले उनीहरूलाई गिबोनीहरूको हातमा सुधै । तिनीहरूले उनीहरूलाई परमप्रभुको सामु पहाडमा झुण्डाए र उनीहरू सातै जना एकसाथ मरे । उनीहरूलाई जैको कटनीको सुरुमा कट्टी गर्ने सुरुका दिनहरूमा मारिएका थिए । 10 अस्याकी छोरी रिश्पाले भाड्ग्रा लिइन् र ती लाशहरूको छेउमा आफ्नो निमित्त त्यो ओछ्याएर कटनीको सुरुदेखि आकाशबाट तिनीहरूमाथि पानी नपरेसम्म नै बसिराखिन् । तिनले ती लाशहरूलाई दिनमा आकाशमा उड्ने चराहरूलाई र रातमा जडगली पशुहरूलाई खान दिइन । 11 अस्याकी छोरी, शाऊलकी उपपत्ती रिश्पाले जे गरेकी थिइन् त्यसको बारेमा दाऊदलाई भनियो । 12 त्यसैले दाऊद गए र शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हाइडीहरू याबेश-गिलादका मानिसहरूबाट लिएर आए, जसले बैथ-शानको चोकबाट ती चोरेका थिए, जहाँ पलिश्तीहरूले शाऊललाई गिल्बोमा मरेपछि ती पलिश्तीहरूले उनीहरूलाई झुण्ड्याएका थिए । 13 दाऊदले त्याहाँबाट शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हाइडीहरू लिएर गए र तिनीहरूले झुण्ड्याइएका ती सात जना मानिसका हाइडीहरू पनि जम्मा गरे । 14 तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हाइडीहरू बैन्यामीनको गाउँमा सलामा भएको तिनका बुबा कीशको चिह्नमा गाडे । राजाले आज्ञा गरेका सबै कुरा तिनीहरूले गरे । त्यसपछि देशको निमित्त तिनीहरूका प्रार्थनाहरूका जवाफ परमेश्वरले दिनुभयो । 15 त्यसपछि पलिश्तीहरू फेरि इसाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न गए । त्यसैले दाऊद आफ्नो फौजका साथमा तल गए र पलिश्तीहरूको विसर्द लडे । दाऊद युद्धको थकानले लेखतरान भएका थिए । 16 दैत्यका सन्तान

इश्वी-बनिवले दाऊदलाई मार्न खोजे, जसको काँसाको भालाको तौल सँझे तीन किलो थियो र नयाँ तरवार भिरेको थियो । 17 तर सूर्याहका छोरा अबीशैले दाऊदलाई बचाए, त्यो पलिश्तीलाई आक्रमण गरे र त्यसलाई मारे । तब दाऊदका मानिसहरूले तिनीसँग यसै भनेर शपथ खाए, “तपाईं अबदेखि हामीसित लडाइमा जानुहुने छैन, ताकि तपाईंले इसाएलको बत्ती निबाउनुहन्न ।” 18 यसपछि फेरि पनि गोबमा पलिश्तीहरूसँग युद्ध भयो, त्यस बेला हूशाती सिभ्वकेले सफलाई मारे जो रफाको सन्तानमध्ये एक थिए । 19 गोबमा फेरि पनि पलिश्तीहरूसँग लडाइँ भयो, त्यस बेला बैथलेहेमवासी यारे-ओगेमिमका छोरा गोल्यातलाई मारे, जसको भालाको बिंड जुलाहाको डण्डाजस्तै थियो । 20 गातमा फेरि अर्को लडाइँ भयो, त्यहाँ हेरक हातमा छ-छ वटा औला र हेरेक खुदामा पनि छ-छ वटा औला गरी चौबिस वटा औला भएका निके अग्लो मानिस थियो । त्यो पनि रफाको सन्तान नै थियो । 21 त्यसले इसाएलको अपमान गर्दा दाऊदका दाङु शिमाहका छोरा जोनाथनले त्यसलाई मार्यो । 22 गातको रफाका सन्तानहरू यी नै थिए, र तिनीहरू दाऊदका हातद्वारा र तिनका सिपाहरूका हातद्वारा मारिए ।

22 त्यस दिन परमप्रभुमा दाऊदले यो गीत गाए, जुन दिन परमप्रभुले तिनलाई आफ्ना सबै शत्रुका हातबाट र शाऊलको हातबाट छुटकारा दिनुभयो । 2 तिनले प्रार्थना गरे, “परमप्रभु मेरो चट्टान र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, जसले मलाई बचाउनुहुन्छ । 3 परमेश्वर मेरो चट्टान हुनुहुन्छ । म उहाँमा शरण लिन्नु । उहाँ मेरो ढाल, मेरो मुकितको सिङु, मेरो किल्ला र शरणस्थान हुनुहुन्छ, जसले मलाई हिंसाबाट बचाउनुहुन्छ । 4 म परमप्रभुमा पुकारा गर्ने छु, जो प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ, र म आफ्ना शबूहरूबाट बचाइने छु । 5 किनकि मृत्युका छालहरूले मलाई धेरे, विनाशको पानीको बाढीले मलाई व्याकुल बनायो । 6 चिह्नाका डोरीहरूसे मलाई धेरे । मृत्युका पासोहरूले मलाई जालमा पारे । (Sheol h7585) 7 मेरो कष्टमा मैते परमप्रभुलाई पुकारा गरें । मैले आफ्नो परमेश्वरमा पुकारा गरें । उहाँले आफ्नो मन्दिरबाट मेरो सोर सुनुभयो र सहायताको निमित्त मेरो पुकारा उहाँको कानमा पुयो । 8 त्यसपछि पृथ्वी काम्पो र हलियो । स्वर्गका जगहरू कामे र हलिए, किनभने परमेश्वर रिसाउनुभएको थियो । 9 उहाँको नाकको प्वालहरूसँग थुँवाँ माथि गयो र उहाँको मुखबाट आगोको ज्वाला निस्क्यो । यसले कोइलाहरू सलिकए । 10 उहाँले स्वर्ग खोल्नुभयो र तल आउनुभयो अनि बाक्को अँध्यारे उहाँको पाउमुनि थियो । 11 उहाँ करुबहरूमा सवार हुनुभयो र उड्नुभयो । उहाँलाई हावाको पखेटाहरूमा देखियो । 12 उहाँले आकाशमा भीषण वर्षाको बदललाई बटुलेर अन्धकारलाई आफ्नो वरिपरिको पाल बनाउनुभयो । 13 उहाँको सामु भएका बिजुतीको चमकबाट आगोका भुङ्गाहरू खसे । 14 परमप्रभु स्वर्गहरूबाट गर्जनुभयो । सर्वोच्चले कराउनुभयो । 15 उहाँले काँडहरू प्रहर गर्नुभयो र आफ्ना शबूहरूलाई तिरतरबाट पार्नुभयो, चट्याङ्गहरूले तिनीहरूलाई छरपाट पार्नुभयो । 16 अनि समुद्रका प्रवाहहरू देखिए । परमप्रभुको हाप्कीमा, उहाँको नाकको प्वालहरूका सासको विष्फोटनमा संसारका जगहरू उदाङ्गो भए । 17 उहाँ माथिबाट तल पानुभयो । उहाँले मलाई इर्लिर्हेको पानीबाट तानेर निकालनुभयो । 18 मेरो शक्तिशाली शबूहरूबाट र मलाई धूपां गर्नेहरूबाट उहाँले मलाई बचाउनुभयो, किनकि तिनीहरू मेरो निमित्त धेरे बलियो थिए । 19 मेरो कष्टको दिनमा तिनीहरू मेरो विरुद्धमा लडन आए, तर परमप्रभु नै मेरो साहारा हुनुभयो । 20 उहाँले मलाई खुल्ला ठाउँमा ल्याउनुभयो । उहाँले मलाई बचाउनुभयो किनभने उहाँ मस्तान प्रश्नन हुनुभयो । 21 परमप्रभुले मलाई धेरो धर्मिकातो नापअनुसार इनाम दिनुभएको छ । उहाँले मेरो हातको शुद्धताको नापबरोजिम मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ । 22 किनकि परमप्रभुका मार्गहरू मैले पालन गरेको छु र मेरो परमेश्वरबाट भड्किएर दुष्टतासाथ काम गरेको छैन । 23 किनकि उहाँका सबै धार्मिक आदेशहरू मेरो सामु

छन् । उहाँका विधिहस्त्रका सम्बन्धमा तीव्राट म तर्केको छैन । 24 म उहाँको सामु निर्दोष भएको छु र मैले आफैलाई पापबाट अलग राखेको छु । 25 यसकारण परमप्रभुले मेरो धार्मिकताको नापबोमेजिम र उहाँको दृष्टिमा मेरो शुद्धताको सिमासम्म मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ । 26 विश्वासयोग्य हुनेसित, तपाईंले आफूलाई विश्वासयोग्य प्रकट गर्नुहुन्छ । निर्दोष मानिससँग तपाईंले आफूलाई निर्दोष नै प्रकट गर्नुहुन्छ । 27 शुद्धसँग तपाईंले आफूलाई शुद्ध नै प्रकट गर्नुहुन्छ, तर बेडमानसँग तपाईंस मझद्वारा बन्नुहुन्छ । 28 कष्टमा परेका मानिसहरूलाई तपाईंले बचाउनुहुन्छ, तर तपाईंका आँखा घमण्डीहस्तका विरुद्धमा हुन्छन र तपीहरूलाई तपाईंले तल झार्नुहुन्छ । 29 किनभने हे परमप्रभु, तपाईं मेरो बत्ती हुनुहुन्छ । परमप्रभुले मेरो अँथ्यारोलाई चम्काउनुहुन्छ । 30 किनकि म तपाईंद्वारा मोर्चाहस्तिर दौडिन सक्छु । मेरो परमेश्वरको सम्बन्धमा उहाँको मार्ग सिद्ध छ । परमप्रभुको वचन शुद्ध छ । उहाँमा शरण लिए हरेको निमित्त उहाँ ढाल हुनुहुन्छ । 32 किनभने परमप्रभुवाहेक को परमेश्वर छ र, अनि हाम्रो परमेश्वरबाहेक को चटान छ र? 33 परमेश्वर मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ र उहाँले निर्दोष व्यक्तिलाई आफ्नो मार्मांडा डोङ्याउनुहुन्छ । 34 उहाँले मेरा गोडाहरूलाई हरिणिको जस्तै दृत बनाउनुहुन्छ र मलाई उच्च स्थानहरूमा राख्नुहुन्छ । 35 उहाँले मेरा हातहरूलाई युद्धको निमित्त तालिम दिनुहुन्छ र मेरा बाहुलीहस्ते काँसाको धनु झुकाउँछन् । 36 तपाईंले मलाई तपाईंको मुकितको ढाल दिनुभएको छ र तपाईंको कृपाले मलाई महान् बनाएको छ । 37 तपाईंले मेरा गोडामुनिका ठाउँलाई फराकिलो बनाउनुभएको छ, त्यसैले मेरा गोडाहरू चिप्लेका छैनन् । 38 मैले आफ्ना शत्रुहरूलाई खेदे र तिनीहरूलाई नाश पारें । तिनीहरू नाश नभएसम्म म पठाउँदि फर्किन्न । 39 मैले तिनीहरूलाई खत्तम पारें र तिनीहरूलाई दुकु-दुकु पारें । तिनीहरू उठन सक्वैनन् । तिनीहरू मेरा गोडामुनि ढलेका छन् । 40 तपाईंले युद्धको निमित्त पेटीजस्तै गरी मलाई सामर्थ्य दिनुभयो । मेरो विरुद्ध उठनेहरूलाई तपाईंले मेरो अधीननमा राख्नुभयो । 41 तपाईंले मलाई मेरा शत्रुहस्तको पिठ्ठुँ दिनुभयो । मलाई धूणा गर्नेहरूलाई मैले सर्वान्धा पारें । 42 तिनीहरूले सहायताको निमित्त पक्कारा गरे, तर तिनीहरूलाई कसैले पनि बचाएन । तिनीहरूले परमप्रभुमा पुकारे, तर उहाँले तिनीहरूलाई जावाफ दिनुभएन । 43 मैले तिनीहरूलाई मैदानको धुलोझी धुजा-धुजा हुने गरी कुरें, मैले तिनीहरूलाई बाटोको हिलोझीं कुल्लचमिल्ली बनाएँ । 44 मेरा आप्नै मानिसहरूका विवादहरूबाट पनि तपाईंले मलाई बचाउनुभयो । तपाईंले मलाई जितहस्तका प्रमुखझैं सुरक्षित राख्नुभएको छ । मैले नचिनिको मानिसहरूले मेरो सेवा गर्नें । 45 विदेशीहरूलाई मेरो सामु झुक्न बाध्य बनाइयो । तिनीहरूले मेरो कुरा सुने वित्तिकै, तिनीहरूले आज्ञा पालन गरे । 46 विदेशीहरू आफ्ना किल्लाहरूबाट थरथर काम्दै आए । 47 परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ । मेरो चटानको प्रशंसा होस् । मेरो मुकितको चटान परमेश्वर उच्च पारिसुभएको होस् । 48 उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो बदला लिनुहुन्छ, जसले मानिसहरूलाई मेरो अधीनमा ल्याउनुहुन्छ । 49 मेरो शत्रुहरूबाट उहाँले मलाई स्वतन्त्र पार्नुहुन्छ । वास्तवमा, तपाईंले मलाई मेरो विरुद्ध उठनेहरूभन्दा माथि उचाल्नुभयो । तपाईंले मलाई हिस्क मानिसहरूबाट बचाउनुहुन्छ । 50 यसकारण, हे परमप्रभु, म तपाईंलाई जितहस्तको माझमा धन्यवाद दिन्छु । म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गाउने छु । 51 परमेश्वर आफ्नो राजालाई तुलो विजय दिनुहुन्छ, र उहाँले आफ्नो अभिषिक्त जन, दाऊद र तिनका सन्तानहरूप्रति आफ्नो करारको बफदारीता प्रकट गर्नुहुन्छ ।”

23 अब दाऊदको अन्तिम वचनहरू यी नै हुन्— यिशेका छोरा दाऊद,

उच्च रूपमा आदर गरिएको मानिस, याकूबका परमेश्वरले अभिषेक गर्नुभएको व्यक्ति, इसाएलको सुमधुर भजनकार । 2 “परमप्रभुको आत्मा मद्वारा बोल्नुभयो र उहाँको वचन मेरो जिब्रोमा थियो । 3 इसाएलका परमेश्वर

बोल्नुभयो, इसाएलका चटानले मलाई भन्नुभयो, ‘जसले मानिसहरूमाथि धार्मिक रूपले शासन गर्छ, जसले परमेश्वरको भयमा शासन गर्छ । 4 त्यो सूर्य उदाउँदाको बिहानको प्रकाश, बादलबिनाको एक बिहानजस्तो हुनेछ, जब पानी परेपछिको धामको उज्जालो चमकद्वारा पृथ्वीबाट नरम धाँस उप्रन्छ । 5 वास्तवमा, के मेरो परिवार परमेश्वरको सामु यस्तै हुँदैन र? के उहाँले मसँग हरेक उपायले स्थापित र पक्का अनन्त करार गर्नुभएको छैन र? के उहाँले मेरो उदाहरको वृद्धि र मेरा सबै इच्छा पुरा गर्नुहुन्न र? 6 तर व्यार्थकाहरू फालिने काँडाजस्तै हुनेछन्, किनभने तिनीहरूलाई कसैको हातले जम्मा पार्न सकिन्दैन । 7 तिनीहरूलाई छुने मानिसले फलामको समग्री वा भालाको बिंद प्रयोग गर्नुपर्छ । जहाँ तिनीहरू बच्छन् त्यहीं तिनीहरूलाई जलाउनुपर्छ ।” 8 दाऊदका वीर मानिहस्तका नाउँ यी नै हुन्: तहकमोनी योशब-बेश्वेत वीर मानिसहरूका अगुवा थिए । तिनलाले एक पटकमा आठ सय मानिसलाई मारे । 9 तिनीपछि अहोही दोदैका छोरा एलाजार थिए । तिनी तीन जना वीर मनिसमध्ये एक जना थिए । युद्ध गर्न भेला भएका पलिश्तीहरूलाई इसाएलीहरूले अपमान गर्दा र इसाएलीहरू पछि हटदा दाऊदको साथमा हुने तिनी नै थिए । 10 एलाजार खडा भए र आफ्नो हात नथाकेसम्म, र तिनको हातले तयारको बिंद नै नसमाले गरी नथाकेसम्म पलिश्तीहरूसँग युद्ध लडे । त्यस दिन परमप्रभुले तुलो विजय दिनुभयो । फौजहरू लाशहरूबाट लुट्नाई मात्र एलाजारको पछि फर्केर गए । 11 तिनीपछि हरारी आगीका छोरा शम्मा थिए । पलिश्तीहरू दाल भएको खेतमा एकसाथ भेला भए र फौज तिनीहरूबाट भागे । 12 तर शम्मा खेतको बिचमा भए भए र त्यसको प्रतिरक्षा गरे । तिनले पलिश्तीहरूलाई मारे र परमप्रभुले तुलो विजय दिनुभयो । 13 तीस जनामध्येका तीन जना सिपाही कट्टनीको समयमा तल दाऊदकहाँ अदुल्लामको गुफामा गए । पलिश्तीहरूका फौजले रपाईको बेसीमा छाउनी हालेका थिए । 14 त्यस बेला दाऊद आफ्नो किल्ला अर्थात गुफामा थिए, जबकि पलिश्तीहरू बेथलेहेममा स्थापित भएका थिए । 15 दाऊदले पानी तृष्णा गरे र भने, “बेथलेहेमको ढोकाको छेउमा भएको इनारको पानी कसैले ल्याइदिएको भए मात्र पिन हुन्थ्यो नि!” 16 त्यसैले यी तीन जना वीर मानिसहरू पलिश्तीहरूको फौजलाई तोडेर बिचबाट गए र बेथलेहेमको ढोकाको छेउमा भएको इनारको पानी ल्याए । तिनीहरूले पानी लिए र दाऊदकहाँ ल्याए, तर तिनले त्यो पिउन इन्कार गरे । बरु, तिनले त्यो परमप्रभुमा चढाए । 17 अनि तिनले भने, “हे परमप्रभु, मैले यसो गर्ने कुरा मबाट दूर रहोस् । के मैले ती मानिसहरूका रात पिउन जसले आफ्ना जीवनलाई खतरामा हालेका छन्?” त्यसैले तिनले त्यो पिउन इन्कार गरे । ती तीन जना वीर मानिसले यी कुराहरू गरेका थिए । 18 योआबका भाइ र सर्वाहका छोरा अबीशै यी तिन जनाका कपातान थिए । तिनले एक पटक तीन सय जना मानिससँग लडे र तिनीहरूलाई मारे । तिनलाई प्रायः तीन जना सिपाहरूसँग उल्लेख गरिन्छ । 19 के तिनी ती तीन जनाभन्दा धेरै प्रसिद्ध थिएनन र? तिनलाई उनीहरूका कपातान बनाइको थियो । तापनि तिनको ख्याति तीन जना धैर्य ख्यातिप्राप्त सिपाहीका बराबर थिएन । 20 यहोयादाका छोरा कब्जेका छोरा बनायाह थिए । तिनी बलिया मानिस थिए जसले वीरतापूर्ण काम गरे । तिनले मोआबको अरिएलका ढुङ्ग जना छोरालाई मारे । तिनले हिँद परिहेको बेला एउटा खाल्डोमा पसरे एउटा सिंहलाई मारे । 21 त्यसपछि तिनले एक जना तुलो मिश्रीलाई मारे । मिश्रीको हातमा भाला थियो, तर बनायाहले त्यससँग लौरोले मात्र युद्ध लडे । तिनले त्यो मिश्रीको हातबाट भाला खोसे र त्यसको आफ्नै भालाले त्यसलाई मारे । 22 यहोयादाका छोरा बनायाहका वीरतापूर्ण कामहरू यी नै थिए, र तिनलाई तीन जना वीर मानिससँगी नाउँ दिइयो । 23 तिनलाई तीस जना सिपालाई भन्दा उच्च आदर दिन्थ्यो, तर तिनलाई ती तीन जनालाई जित उच्च रूपमा बिलकुलै मानिदैनथ्यो । तापनि दाऊदले यिनलाई आफ्नो अङ्गरक्षकको जिम्मा दिए । 24 ती तिस जना मानिसहरू निम्नानुसार थिएः योआबका

भाइ असाहेल, बेथलेहेमका दोैका छोरा एल्हानान, 25 हरोदी शम्मा, हरोदी एलीका, 26 पल्टी हेलेस, तकोका इक्केशका छोरा ईरा, 27 अनातोतका अबीएजेर, हृशाती मवून्ने, 28 अहोही सल्मोन, नतोपाती महैर, 29 नतोपाती बनायाहकका छोरा हेलेद, बेन्यामीनको गिबाका रीैका छोरा ईथै। 30 पिरतोनी बनायाह, गाशका खोल्स्याहरुका हिंदै, 31 अर्बाती अबी-अल्लोन, बरहुमी अज्मावेत, 32 शाल्बोनी एल्याहबा, यशेनका छोराहरु, हरारी शम्माका छोरा जीनाथन, 33 हरारी शाराका छोरा अहीहाम, 34 माकाती आहसवेका छोरा एलीपेलेत, गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम, 35 कर्मेलका हेसो, अर्बी पारै, 36 सोबाका नातानका छोरा यिगाल, गादको कुलका बानी, 37 अमोनी सेलक, बेरोती नहैर, जो सरुयाहका छोरा योआबका हातियार बोन्व थिए, 38 यित्री ईरा, यित्री गरेब, 39 हित्ती उरियाह। जम्मा सैंतिस जना थिए।

24 फेरि इसाएलका विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध पच्यो र उहाँसे दाऊदलाई

यसो भनेर उत्तेजित गर्नुभयो, “जा, इसाएल र यहूदाको गणना गर्।” 2 राजाले आफूसँग भएका फौजका कमाण्डर योआबलाई भने, “दानदेखि बेर्शेबासम्का इसाएलका सबै कुलमा जाऊ र सबै मानिसको गणना गर ताकि युद्धको निम्नित योग्य मानिसहरुका जम्माजम्मी सङ्ख्या मलाई थाहा होस्।” 3 योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले मानिसहरुका सङ्ख्यामा सय गुणा वृद्धि गर्नुभएको होस् र मेरा मालिक महाराजाले यसो भएको आफ्ने आँखाले देख्नू। तर मेरा मालिक महाराजालाई यो किन चाहियो?” 4 तापनि, योआब र फौजका कमाण्डरहरुका विरुद्धमा राजाको बोली नै अन्तिम भयो। त्यसैले योआब र कमाण्डरहरु इसाएलका मानिसहरुको सङ्ख्या गणना गर्न राजाको उपरिथितिबाट निस्केर गए। 5 तिनीहरु यद्यन नदी तेरे र बेरीमा सहरको दक्षिणतिर अरोएरेने छाउंडी हाले। अनि तिनीहरु यद्येख याजेरसम्म हिँडे। 6 तिनीहरु गिलाद र तातीम-हदोशीमा आए अनि दान-यान र सीदोनको सेरोफेरोसम्म पुगे। 7 तिनीहरु द्वारोस अनि हिव्वीहरु र कनानीहरुका सबै सहरका किल्लासम्म पुगे। अनि तिनीहरु यहूदाको बेर्शेबामा भएको नेगेवतिर गए। 8 जब तिनीहरु देशमा सबैतर गए, तब तिनीहरु नौ महिना बिस दिनको अन्तमा यरूशलेममा फर्केन आए। 9 त्यसपछि योआबले लडाकु मानिसका जम्मा सङ्ख्या राजालाई बताइदिए। इसाएलमा तत्वार चलाउन सक्ने साहरी मानिसहरु ८,००,००० थिए र यहूदामा ५,००,००० मानिसहरु थिए। 10 दाऊदले गणना गरेपछि तिनको हृदय दुखी भयो। त्यसैले तिनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यसो गरेर ठुलो पाप गरेको छु। अब हे परमप्रभु, आफ्नो सेवकको दोष हटाइदिनुहोस्, किनकि मैले धेरै मूर्ख भएर काम गरेको छु।” 11 जब दाऊद बिहान उठे, दाऊदका दर्शी गाद अगमवक्ताकहाँ परमेश्वरको वचन यसो भनेर आयो, 12 “जा र दाऊदलाई भन, ‘परमप्रभु यसो भनुहुन्छ, “म तालाई तीन वटा विकल्प रोजन दिन्छु। तिमध्ये एउटा रोज।” 13 त्यसैले गाद दाऊदकहाँ गए र तिनलाई भने, “तपाईंको देशमा तीन वर्षको अनकाल आउने छ? वा तपाईंका शत्रुहरुले तपाईंलाई खेदा तीन महिनासम्म तपाईं भाग्नुहुने छ? वा तपाईंको देशमा तीन दिन लुँधी हुने छ? मलाई पठाउनुहोलाई मैरो के जवाफ दिँँ, अब निर्णय गर्नुहोस्।” 14 त्यसपछि दाऊदले गादलाई भने, “म ठुलो कष्टमा परेको छु। मानिसको हातमा पर्नुभन्दा परमप्रभुको हातमा नै हामी परै, किनकि उहाँका दयापूर्ण कामहरू दैरे महान् छन्।” 15 त्यसैले परमप्रभुले बिहानदेखि तोकिएको समयसम्म इसाएलमा रुँडी पठाउनुभयो र दानदेखि बेर्शेबासम्म सत्तरी हजार मानिसहरु मरे। 16 जब स्वर्गदूतले यरूशलेमलाई नाश गर्न आफ्नो हात त्यता पसारे, तब त्यसले ल्याउने हानिको कारणले परमप्रभुले आफ्नो मन बदल्नुभयो र उहाँले मानिसहरुलाई नाश परिरहेका स्वर्गदूतलाई भन्नुभयो, “पुण्यो! अब तिमी हात थाम।” 17 त्यस बेला स्वर्गदूत यबूसी अरौनाको खलामा खडा भएका थिए। 17 अनि जब दाऊदले

मानिसहरुलाई आक्रमण गर्ने स्वर्गदूत देखे तब तिनले भने, “मैले पाप गरेको छु, र मैले भ्रष्ट किसिमले काम गरेको छु। तर यी भेडाहरु, तिनीहरुले के गरेका छन् र? कृपया, तपाईंको हातले मलाई र मेरो बुवाको परिवारलाई दण्ड दिनुहोस्।” 18 अनि त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ आए र तिनलाई भने, “माथि जानुहोस् र यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुको निम्नित एउटा वेदी बनाउनुहोस्।” 19 जसरी परमप्रभुले गादलाई गर्ने आज्ञा गर्नुभयो, त्यसरी नै दाऊद माथि गए। 20 अरौनाले बाहिर हेरे र राजा र तिनका सेवकहरु आइरहेको देखे। त्यसैले अरौना बाहिर गएर आफ्नो अनुहार भुँईमा घोष्टो पारेर राजालाई दण्डवत् गरे। 21 तब अरौनाले भने, “मेरा मालिक महाराजा आफ्नो सेवककहाँ किन आउनुभएको छ?” दाऊदले जवाफ दिए, “तिम्रो खला किन्नलाई ताकि म परमप्रभुको निम्नित एउटा वेदी बनाउन सक्नै, जसले गर्दा मानिसहरुबाट रुँडी हटाइयोस्।” 22 अरौनाले दाऊदलाई भने, “ए मेरो मालिक महाराजा, त्यो आफैङ्गै लिनुहोस्। तपाईंको दृष्टिमा जे असल छ सो त्यसमा गर्नुहोस्। हेनुहोस्, होमबलिको निम्नित गोरुहरु अनि दाउराको निम्नित दाँड गर्ने काठहरू र जुवाहरु छन्।” 23 यी सबै म अरौनाले मेरो महाराजालाई दिने छु।” तब तिनले राजालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई स्त्रीकार गर्नुभएको होस्।” 24 राजाले अरौनालाई भने, “होइन, मैले मूल्य दिएर किन्नमा नै जोड दिन्छु। मलाई कुनै मूल्य नपर्ने कुनै पनि कुरा म परमप्रभुलाई होमबलि चढाउँदिनै।” त्यसैले दाऊदले खला र गोरुहरुलाई चाँदीका पचास सिक्कामा किने। 25 दाऊदले त्यहाँ परमप्रभुको निम्नित एउटा वेदी बनाए र त्यसमा होमबलि चढाए। त्यसैले परमप्रभुले देशको निम्नित गरिएको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो र इसाएलमाथिको रुँडी थामियो।

१ राजाहरू

१ जब राजा दाऊद वृद्ध भए र तिनको उमेर ढलिकसकेको थियो, तिनीहरूले तिनलाई कम्बल ओढाइदिंदा पनि तिनलाई न्यानो हुँदैनयथो । २ त्यसैले तिनका सेवकहरूले तिनलाई भने, “हाम्रा मालिक राजाको लागि एउटी कन्या केटी खोजाँ । त्यसले राजाको सेवा गरोस र उहाँको वास्ता गरोस । त्यसले हाम्रा मालिक राजालाई न्यायो पार्न त्यो उहाँसित सुतोस् ।” ३ त्यसैले तिनीहरूले इसाएलका सारा सिमानाभिर एउटी सुन्दरी स्त्रीको खोजा गरे । तिनीहरूले शूनमी अबीशगलाई फेला पारी राजाकहाँ ल्याए । ४ केटी अत्यन्ते सुन्दरी थिएँ । उनले राजाको सेवा गरिन् र तिनको वास्ता गरिन्, तर राजाले उनीसित सहवास गरेनन् । ५ त्यस बेला हम्गीतका छोरा अदोनियाहले “म राजा हुने छु” भन्दै आफैलाई उताले । त्यसैले तिनले पचास जना मानिससँगै रथहरू र पोडचीहरू आफ्ऊो अगि दर्मन तपार पारे । ६ “तैले किन यस्तो व्यवहार गरेको?” भनी तिनका पिताले तिनलाई कहिल्यै सोधेनन् । अदोनियाह आफै पनि अत्यन्तै सुन्दर मानिस थिए र तिनी अद्वालोमभन्दा पछि जन्मेका थिए । ७ अदोनियाहले सरूयाहका छोरा योआब र पुजारी अवियाथारसित सरसल्लाह लिए । तिनीहरूले अदोनियाहलाई पछाड्याएर तिनको मदत गरे । ८ तर पुजारी सादोक, यहोयादाका छोरा बनायाह, नातान अगमवक्ता, शिमी, रेई र दाऊदका शक्तिशाली मानिसहरूचाही अदोनियाहतर्फ लागेनन् । ९ अदोनियाले एन-रोगेलको छेउमा अवस्थित जेहेलेत भन्ने दुङ्गानेर भेडा, गोरु र पोसिएका बाछाहरू बलिदान चढाए । तिनले आफ्ना सबै दाजुभाइ, राजा छोराहरू र यहूदाका सबै मानिसलगायत राजाका सेवकहरूलाई निमन्त्रणा दिए । १० तर तिनले नातान अगमवक्ता, बनायाह, शक्तिशाली मानिसहरू र आप्ना भाइ सोलोमनलाई निमन्त्रणा दिएनन् । ११ तब नातानले सोलोमनकी आमा बत्शेबालाई यसो भन्दै सोधे, “हाम्रा मालिक दाऊदलाई थाहै नदिई हम्गीतका छोरा अदोनियाह राजा भएका छन् भन्ने कुरा के तपाईंले सुन्नुभएको छैन?” १२ त्यसकारण, तपाईंले आप्नै जीवन र तपाईंका छोरा सोलोमनको जीवन बचाउन सक्नुभएको होस् भन्ने र अब तपाईंलाई सल्लाह दिन चाहन्नु । १३ राजा दाऊदकहाँ गएर भन्नहोस्, ‘मेरा मालिक राजा, के तपाईंले आफ्नो सेवकलाई “निश्चय नै मपछि तिम्रो छोराले शासन गर्ने छ र त्यो नै मेरो सिंहासनमा बस्ने छ” भनी तपाईंले मसित शपथ खानुभएको होइन र? त्यसो भए, किन अदोनियाहले शासन गर्दै छन् त?” १४ तपाईंले राजासित बोलिरहनुहुँदा म तपाईंको पछिपछि भित्र आउने छु र तपाईंको कुरा पुष्टि गरिदिने छु ।” १५ त्यसैले बतशेबा राजाको कोठामा गड्न् । राजा अत्यन्तै वृद्ध भइसकेका थिए, र शूनमी अबीशगले राजाको सेवा गर्दै थिएँ । १६ बतशेबाले शिर झुकाई राजाको सामु शाष्टाङ्ग दण्डवत गरिन् । तब राजाले सोधे, “तिमी के चाहन्छ्या?” १७ उनले राजालाई भनिन्, “हे मेरा मालिक, परमप्रभु तपाईंका पम्पेश्वरको नाउँमा तपाईंले आप्नी दासीसित यसो भन्दै शपथ खानुभएको थियो, ‘निश्चय नै मपछि तिम्रो छोराले शासन गर्ने छ र त्यो नै मेरो सिंहासनमा बस्ने छ’ ।” १८ अब हेरुहोस्, अदोनियाह राजा भएको छ, र मेरा मालिक हजुरलाई यो कुरा थाहै छैन । १९ तिनले ठुलो सङ्ख्यामा गोरुहरू, पोसिएका बाछाहरू र भेडा बलिदान चढाएका छन्, अनि राजाका सबै छोरा, पुजारी अवियाथार, र सेनापति योआबलाई निमन्त्रणा दिएका छन्, तर तपाईंका दास सोलोमनलाई भने निमन्त्रणा दिएका छैनन् । २० हे मेरा मालिक राजा, हजुरपछि को सिंहासनमा बस्ने छ भनी हजुरबाट थाहा पाउनलाई सारा इसाएलाले हजुरकै प्रतीक्षा गरिरहेका छन् । २१ नत्रात जब हजुर आफ्ना पिता-पुर्खाहरूसित सुतिजानुहो छ तब म र मेरो छोरो सोलोमनलाई अपराधीजस्तै ठानिने छ ।” २२ उनी राजासित बोलिहँदा नातान अगमवक्ता भित्र आए । २३ सेवकहरूले राजालाई भने, “नातान अगमवक्ता आएका छन् ।” तिनी भित्र प्रवेश गरेपछि

तिनले भुइँसम्मे निहुरेर राजालाई दण्डवत् गरे । २४ नातानले भने, “हे मेरा मालिक राजा, “के हजुरपछि अदोनियाह राजा हुने छन् र तिनी नै हजुरको सिंहासनमा बस्ने छन् भनी हजुरले भन्नुभएको छ र?” २५ किनकि तिनी आज तल गएका छन्, र तिनले ठुलो सङ्ख्यामा गोरुहरू, पोसिएका बाछाहरू र भेडाहरू बलिदान चढाएका छन्, अनि तिनले राजाका सबै छोरा, सेनापतिहरू र पुजारी अवियाथारसित लाई निमन्त्रणा दिएका छन् । तिनीहरू तिनकै सामु खाँदै र पिउँदै यसो भद्रै छन्, “राजा अदोनियाह दीर्घायु होउनन्!” २६ तर तिनले तपाईंका दास मलाई, पुजारी सादोक, यहोयादाका छोरा बनायाह र हजुरको दास सोलोमनलाई निमन्त्रणा दिएका छैनन् । २७ हे मेरा मालिक राजा, के हजुरपछि हजुरको सिंहासनमा को बस्ने भन्ने हजुरले हामी हजुरका दासहरूलाई जानकारी नै नदिई यसो गर्नुभएको हो र?” २८ तब राजा दाऊदले जवाफ दिए, “बतशेबालाई फेरि मकहाँ बोलाऊ ।” उनी राजाको उपस्थितिमा आएर राजाको सामु खडा भइन् । २९ राजाले शपथ खाएर भने, “मेरा सबै सङ्कृष्टमा मलाई छुटकारा दिनुहोने परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर म भन्दूँ, ३० कि इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुको नाउँमा मैले यसो भनी शपथ खाएको थिएँ, “मपछि तिम्रो छोरा सोलोमनले शासन गर्ने छ र त्यो नै मेरो सिंहासनमा बस्ने छ ।” आज म यो पुरा गर्ने छु ।” ३१ तब बतशेबाले भुइँमा शिर झुकाई राजाको सामु घुँडा टेकेर भनिन्, “मेरा मालिक राजा दाऊद सदासर्वदा दीर्घायु होउनन्!” ३२ राजा दाऊदले भने, “पुजारी सादोक, नातान अगमवक्ता र यहोयादाका छोरा बनायाहलाई मकहाँ बोलाएर ल्याऊ ।” त्यसैले तिनीहरू राजाको सामु हाजिर भए । ३३ राजाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका मालिकका सेवकहरूलाई तिमीहरूसँै लैजाओ, र मेरो पछि सोलोमनलाई राजाको खच्चरमा सवारा गराएर गीहोनसम्म सँगसँगै लैजाओ । ३४ पुजारी सादोक र नातान अगमवक्ताले तिनलाई इसाएलमाथि राजा अभिषेक गर्नु, अनि तुरही फुकी यसो भनून्, “राजा सोलोमन दीर्घायु होउनन्!” ३५ त्यसपछि तिमीहरू तिनको पछिपछि आओ र तिनी आएर मेरो सिंहासनमा बस्ने छन् । किनकि तिनी मेरो ठाउँमा राजा हुने छन् । मैले तिनलाई इसाएल र यहूदामाथि शासक नियुक्त गरेको छु ।” ३६ यहोयादाका छोरा बनायाहले राजालाई जवाफ दिए, “यस्तै होस्! मेरा मालिक राजाका परमेश्वर परमप्रभुले यसको पुष्टि गर्नु । ३७ जसरी परमप्रभु मेरा मालिक राजासित हुनुभएको छ, त्यसै गरी सोलोमनसित हुनुभएको होस्, र उहाँले मेरा मालिक राजा दाऊदको सिंहासनभन्दा सोलोमनको सिंहासन उच्च पार्नुभएको होस् ।” ३८ त्यसैले, पुजारी सादोक, नातान अगमवक्ता, यहोयादाका छोरा बनायाह र करेतीहरूसाथै पेलेथीहरू तल इरे अनि सोलोमनलाई राजा दाऊदको खच्चरमा सवार गराएर गीहोनमा ल्याए । ३९ पुजारी सादोकले पालाबाट तेल राखे सिड लिई सोलोमनलाई तेलले अभिषेक गरे । त्यसपछि तिनीहरूले तुरही फुके, अनि सबै मानिसले भने, “राजा सोलोमन दीर्घायु होउनन्!” ४० तब सबै मानिस तिनको पछिपछि लागे, अनि मानिसहरूले बाँसुरी बजाउँदै बडो आनन्द मनाए । तिनीहरूको हल्लाले जमिनै थर्क्यो । ४१ अदोनियाह र तिनीसित भएका सबै पाहुनाले खाइसक्ने बित्तिकै यो खबर सुने । योआबो तुरहीको आवाज सुनेपछि तिनले भने, “सहरमा किन हल्ला हुँदै छ?” ४२ तिनी बोलिरहँदा पुजारी अवियाथार का छोरा जोनाथन आइपुगे । अदोनियाहले भने, “भित्र आऊ, किनकि तिमी योग्य मानिस हो र तिमीले शुभ खबर ल्याउँछौ ।” ४३ जोनाथनले अदोनियाहलाई जवाफ दिए, “हाम्रा मालिक राजा दाऊदले सोलोमनलाई राजा बनाउनुभएको छ, ४४ र राजाले तिनीसितै पुजारी सादोक, नातान अगमवक्ता, यहोयादाका छोरा बनायाह र करेतीहरूसाथै पेलेथीहरूलाई पठाउनुभएको छ । तिनीहरूले सोलोमनलाई राजाको खच्चरमा सवार गराएका छन् । ४५ पुजारी सादोक र नातान अगमवक्ताले गीहोनमा सोलोमनलाई राजा अभिषेक गरेका छन्, अनि तिनीहरू त्यहाँबाट रमाउँदै आएका छन् । सहरमा त्यसैको हल्ला हो । तपाईंले सुन्नुभएको आवाज त्यही नै हो । ४६ साथै, सोलोमन राज्यको सिंहासनमा

बसिरहेका छन् । 47 यसबाहेक, राजाका सेवकहरू हाम्रा मालिक राजा दाऊदलाई यसो भन्दै आशिष् दिन आए, 'हजुरका परमेश्वरले सोलोमनको नाउँ हजुरको भन्दा उत्तम बनाऊन् र हजुरको भन्दा तिनको सिंहासन महान् बनाऊन् ।' त्यसपछि राजाले पलड़गमा नै दण्डवत् गरे । 48 राजाले यसो पनि भने, 'इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु धन्यका होऊन् जसले आजको दिन मेरो सिंहासनमा एक जना व्यक्तिलाई राख्नुभएको छ जुन मेरै आँखाले देखेका छन् ।' 49 त्यसपछि अदोनियाहका सबै पाहुना अत्यन्तै डराए । तिनीहरू उठेर आ-आफ्नो बाटो लागे । 50 अदोनियाह सोलोमनदेखि डराएर उठे अनि गएर वेदीका सिडहरू समाते । 51 त्यसपछि सोलोमनलाई यसो भनियो, 'हनुहोस्, अदोनियाह राजा सोलोमनदेखि डराएका छन्, किनकि तिनले यसो भन्दै वेदीका सिडहरू समातेका छन्, राजा सोलोमनले आफ्ना दासलाई तरवारले नमास्न् भनी उहालै पहिले मसित शपथ खानुभएको होस् ।' 52 सोलोमनले भने, 'तिनले आफैलाई योग्य मानिस साकित गरे भने तिनको इच्छाविना एउटा रौं पनि भुझ्मा झार्ने छैन, तर तिनमा दुष्टाता पाइयो भने तिनी मर्ने छन् ।' 53 त्यसैले राजा सोलोमनले मानिसहरू पठाए जसले अदोनियाहलाई वेदीबाट लिएर आए । तिनी आएर राजा सोलोमनलाई दण्डवत् गरे, र सोलोमनले तिनलाई भने, 'तिप्रो घरमा जाऊ ।'

2 दाऊदको मर्ने दिन नजिकिंदै गर्दा तिनले आफ्ना छोरा सोलोमनलाई
यसो भने, 2 "संसारको रीतदृश्यं म पनि मर्दै छु । त्यसकारण, बलिया होऊ, र आफैलाई मर्दै साकित गर । 3 मोशाको व्यवस्थामा लेखिएका परमप्रभु तिग्रा परमेश्वरका मार्गहरूमा हिँडन, उहाँका विधिहरू, आज्ञाहरू, निर्णयहरू र उहाँका करारका आदेशहरू पालन गर्न होसियार होऊ ताकि तिमी जता गए पनि तिमीले गर्ने सबै काममा तिग्रो उन्नति होस्, 4 ताकि परमप्रभुले मेरो बारेमा यसो भन्नुभएको वचन उहालै पुरा गर्नुभएको होस्, तेरा छोराहरूले तिनीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले विश्वसनीयतासाथ मेरो सामु हिँडन होसियारीपूर्वक आफ्ना आचरणको रेखेदेख गरे भने इसाएलको सिंहासनमा बस्ने उत्तराधिकारीको कहिल्यै अभाव हुने छैन ।' 5 सरूयाहका छोरा योआबले मालाई के गरे, र इसाएलका दुई सेनापति अर्थात् नेरका छोरा अबनेर र येतेरका छोरा अमासलाई के गरे, सो तिमीलाई थाए छ । तिनले दुवैलाई मारिदिए । तिनले शान्तिको समयमा युद्धको रगत बगाए, र युद्धको रगत आफ्नो कम्मरको पटुका र खुट्टाको जुतामा दले । 6 तिमीले सिकेको बुद्धिले योआबसित व्यवहार गर्नु, तर तिनको फुलेको कपाल शान्तिसित चिह्नासनमा जान नपाओस् । (Sheol h7585) 7 तथापि, गिलादका बर्जिल्लैका छोराहरूमाथि दया देखाउनू, र तिग्रो टेबलमा खानेहरूमध्ये तिनीहरू पनि होऊन् किनकि म तिग्रो दाऊ अश्वालोमबाट भाग्दा तिनीहरू मकहाँ आएका थिए । 8 हेर, बहूरीमोको बेन्यामीनी गेराको छोरो शिमी तिमीसितै छ, जसले म महनोममा जाँदा त्यस दिन मालाई बेसरी सरापेको थियो । शिमी यर्दनमा मालाई भेट गर्न आयो, र त्यसले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाँदै भन्न्यो, 'म तिमीलाई तरवारले मार्ने छैन ।' 9 त्यसकारण, अब त्यसलाई दण्डविना नछोड्नू । तिमी बुद्धिमानी मानिस हौ, र त्यसलाई के गर्पुपर्छ भनी तिमीलाई थाहा छ । तिमीले त्यसको फुलेको कपाल रगतसँगै चिह्नामा ल्याउनू ।' (Sheol h7585) 10 त्यसपछि दाऊद आफ्ना पुरुर्खहरूसित सुते, र तिनलाई दाऊदको सहरमा गाडियो । 11 दाऊदले इसाएलमाथि चालिस वर्षसम्म शासन गरे । तिनले हेत्रोनमा सात वर्षसम्म र यस्तश्लेममा तेतिस वर्षसम्म राज्य गरे । 12 तब सोलोमन आफ्ना पिता दाऊदको सिंहासनमा बरे, र तिनको शासन दृढापूर्वक स्थापित थियो । 13 त्यसपछि हामीतका छोरा अदोनियाह सोलोमनको आमा बत्शेबाहाहाँ आए । उनले भनिन्, "के तिमी शान्तिसितै आयो?" तिनले जवाफ दिए, "हजुर, शान्तिसितै आए ।" 14 तब तिनले भने, "मैले तपाईलाई केही कुरो भन्नु छ ।" उनले भनिन्, "भन ।" 15 अदोनियाहले भने, "तपाईलाई थाए छ, कि राज्य मेरै थियो, र सारा इसाएलले

म नै राजा हुने छु भनी अपेक्षा गरेरहेका थिए । तर कुरो परिवर्तन भयो, र राज्य मेरो भाइलाई दिइयो किनकि परमप्रभुले यो तिनलाई दिनुभएको थियो । 16 अब म तपाईलाई एउटा बिन्नी चढाउँछु र त्यसलाई इन्कार नगरिदिनुहोस् ।" बत्शेबाले तिनलाई भनिन्, "भन ।" 17 तिनले भने, "मैले शुनमी अबीशगलाई पत्तीको रूपमा लैजान पाउँ भनी सोलोमन राजालाई बिन्नी गरिदिनुहोस् ।" 18 बत्शेबाले भनिन्, "ठिक छ । म राजासित कुरा गर्ने छु ।" 19 त्यसकारण अदोनियाहको निम्नि कुरा गर्न बत्शेबा राजा सोलोमनकहाँ गइन् । उनलाई भेट्न राजा खडा भए र तिनले उनलाई दण्डवत् गरे । त्यसपछि राजा आफ्नो सिंहासनमा बसे, र राजाकी आमाको निम्नि एउटा सिंहासन ल्याउने हुकुम गरे । उनी राजाको दाहिने हातपटि बसिन् । 20 त्यसपछि उनले भनिन्, "तिमीलाई एउटा सानो बिन्नी चढाउने इच्छा छ, किनकि तिमीले इन्कार गर्ने छैन ।" राजाले उनलाई भने, "भन्नुहोस् मेरी आमा । म त्यसलाई इन्कार गर्ने छैन ।" 21 उनले भनिन्, "तिग्रो दाऊ अदोनियाहलाई शूनमी अबीशग पत्तीको रूपमा देऊ ।" 22 राजा सोलोमनले आफ्नी आमालाई भने, "तपाईं किन शूनमी अबीशगलाई अदोनियाहको लागि माग्नुहुँछ? तपाईं तिनको लागि किन राज्य नै माग्नुहुँन? किनकि तिमी मेरा दाऊ हुन् । किन पुजारी अवियाथार र सरूयाहका छोरा योआबको निम्नि पनि माग्नुहुँन?" 23 तब राजा सोलोमनले परमप्रभुको नाउँमा यसो भनी शपथ खाए, "यो बिन्निको निम्नि अदोनियाहले आफ्नो ज्यान गुमाएन् भने परमेश्वरले मलाई त्योभन्दा कठोर व्यवहार गरून ।" 24 त्यसकारण मलाई स्थापित गर्नुहोने, मलाई मेरा पिता दाऊदको सिंहासनमा राख्नुहोने र आफ्नो प्रतिज्ञाअनुसार मेरो वंश खडा गर्नुहोने जीवित परमप्रभुको नाउँमा भन्दछु, कि आज निश्चय नै अदोनियाह मानिने छन् ।" 25 त्यसैले राजा सोलोमनले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई पठाए, र बनायाहले अदोनियाहलाई फेला पारी मारे । 26 तब राजाले पुजारी अवियाथारलाई भने, "तिग्रो आफ्नै जग्गा अनातोतमा जाऊ । तिमी मृत्युको लायक छै, तर मेरा पिता दाऊदको सामु तिमीले परमप्रभुको सन्दुक बोकेकाले र मेरा पिताजस्तै हरेक मार्गमा तिमीले दुःख भोगेकाले तिमीलाई म यस बेला मार्दिनै ।" 27 त्यसैले सोलोमनले अवियाथारलाई पुजारीको पदबाट हटाइदिए । यसरी शीलोमा बस्ने एलीका घरानाको बारेमा परमप्रभुले भन्नुभएको वचन पुरा भयो । 28 यो खबर योआबकहाँ आयो किनकि योआबले अदोनियाहलाई समर्थन गरेका थिए, यद्यपि तिनले अद्व्यालोमलाई भने समर्थन गरेका थिएन । त्यसैले सोलोमनले अवियाथारलाई पुजारीको पदबाट हटाइदिए । यसरी शीलोमा बस्ने एलीका घरानाको बारेमा परमप्रभुले भन्नुभएको वचन पुरा भयो । 29 योआब भागेर गई वेदीको छेउमा बसेका छन् भनी सोलोमनलाई बताइयो । तब सोलोमनले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई यसो भनी पठाए, "जाऊ र तिनलाई मार ।" 30 त्यसैले बनायाह परमप्रभुको पालभित्र प्रवेश गरी योआबलाई भने, "राजाले तिमीलाई बाहिर आउन हुकुम गर्नुभएको छ ।" योआबले जवाफ दिए, "अँह, म यर्ही नै मर्ने छू ।" त्यसैले बनायाह राजाकहाँ फैके र भने, "योआब वेदीमा नै मर्द चाह्न्छन् ।" 31 राजाले तिनलाई भने, "तिनले भनेजस्तै गर । तिनलाई मारेर गाड । यसरी म र तिमीले मेरा पिताको घरानाबाट विनाकारण योआबले बगाएको रगतको दोष लैजाने छै । 32 तिनले बगाएको रगतको दोष तिनकै शिरमाथि परोस्य किनकि तिनले मेरा पिता दाऊदको जानकारीविनै आफूभन्दा धर्मी र उत्तम दुई जना मानिस अर्थात् इसाएलका सेनापति नेरका छोरा अबनेर र यहोयादाका सेनापति येतेरका छोरा अमासलाई आक्रमण गरी तिनीहरूलाई तरवारले मारे । 33 त्यसैले तिनीहरूको राताको दोष सदाको निम्नि योआब र तिनका सन्तानहरूका शिरमाथि परोस । तर दाऊद र तिनका सन्तानहरू अनि तिनको वंश र तिनको सिंहासनमा भने सदासर्वदा परमप्रभुबाट शान्ति आओस् ।" 34 तब यहोयादाका छोरा बनायाह माथि उक्ले अनि योआबलाई प्रहार गरी मारे । तिनलाई उजाड-स्थानमा तिनको आफ्नै जग्गामा गाडियो । 35 राजाले तिनको ठाउँमा यहोयादाका छोरा बनायाहलाई सेनापतिमा र अवियाथारको

ठाँउमा सादोकलाई पुजारीमा नियुक्त गरे । 36 त्यसपछि राजाले शिमीलाई डाक्न पठाए र तिनलाई भने, “आफ्नो निमित्त यस्तलेमा घर बनाएर त्यहीं बस, अनि त्यहाँबाट कतै नाजाउ । 37 किनकि जुन दिन तिमी किद्रोन उपत्यका पार गरेर जान्छौ, निश्चय नै तिमी मारिने छौं भनी जान । तिम्रो रगतको दोष तिम्रै शिरमाथि पर्ने छ ।” 38 त्यसैले शिमीले राजालाई भने, “तपाईंले भन्नुभएको कुरा राप्रो छ । मेरा मालिक राजाले भन्नुभएँडै हजुरको दासले गर्ने छ ।” त्यसैले धेरै दिनसम्म शिमी यस्तलेमा नै बसे । 39 तर तिन वर्षको अन्त्यमा शिमीका दुई जना दास गातका राजा माकाका छोरा आकीशकहाँ भागेर गए । त्यसैले तिनीहरूले शिमीलाई यसो भने, “हेर्नुहोस, तपाईंका दासहरू गातमा छन् ।” 40 तब शिमी उठे अनि गधामा जीनकाठी कस्तेर आफ्ना दासहरूको खोजीमा आकीशकहाँ गए र गातबाट आफ्ना दासहरूलाई फर्काएर ल्याए । 41 शिमी यस्तलेमाबाट गातमा गएर फर्केका छन भनी जब सोलोमनलाई सुनाइयो, 42 तब राजाले शिमीलाई डाक्न पठाए र तिनलाई भने, “जुन दिन तिमी यहाँबाट अन्त कै जान्छौ, तिमी निश्चय नै मारिने छौं भनी जान” भनी के मैले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाई तिमीलाई गवाही दिएको थिँदैन र? तब तिमीले मलाई भन्यौ, “हजुरले भन्नुभएको कुरा राप्रो छ ।” 43 तब तिमीले किन परमप्रभुसित खाएको सपथ र मेरो आज्ञा पालन गरेनै?” 44 राजाले शिमीलाई यसो पनि भने, “तिमीले मेरा पितालाई गरेका सबै दुष्टा तिमीलाई आफ्नो मनमा थाहा छ । त्यसकारण परमप्रभुले तिम्रो दुष्टा तिम्रै शिरमाथि फर्काइदिनुहुने छ ।” 45 तब राजा सोलोमनकाहिं आशिषित हुने छन्, र दाऊदको सिंहासन परमप्रभुको सामु सदाको निमित्त स्थापित हुने छ ।” 46 तब राजाले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई आज्ञा दिएअनुसार तिनले शिमीलाई मारे । यसरी सोलोमनको हातमा शासन बलियो गरी स्थापित भयो ।

3 सोलोमनले विवाहद्वारा मिश्रका राजा फारोसित मैत्रीपूर्ण सम्बन्ध गाँसे । तिनले फारोकी छोरीसित विवाह गरे, र तिनले आफै महल, परमप्रभुको मन्दिरसाथै यस्तलेमको पर्खाल निर्माण गरेपछि उनलाई दाऊदको सहरमा ल्याए । 2 परमप्रभुको नाउँमा कुनै पनि घर निर्माण नभइसकेकोले मानिसहरूले उच्च स्थानहरूमा बलिदान चढाउँदै थिए । 3 आफ्ना पिता दाऊदका विधिविधानहरूमा हिँडी सोलोमनले परमप्रभुसित आफ्नो प्रेम देखाए, तर तिनले उच्च स्थानहरूमा बलिदान चढाए र धूप वाले । 4 राजा बलिदान चढाउन गिबोनामा गए किनकि त्यो निकै उच्च स्थान थियो । सोलोमनले त्यस वेदीमा एक हजारवटा होमबलि चढाए । 5 रातमा गिबोनामा परमप्रभु सपनामा सोलोमनकहाँ देखा पर्नुभयो, “तैं मबाट के चाहन्छस, माग ।” 6 त्यसैले सोलोमनले भने, “मेरा पिता दाऊद तपाईंको सामु विश्वसनियतामा, धार्मिकतामा र हृदयको सोझोपनमा हिँडिकाले तपाईंले आफ्ना दास दाऊदलाई करारको तुलो विश्वसनीयता देखाउनुभएको छ । तपाईंले उहाँप्रति करारको तुलो विश्वसनीयता कायमै राख्नुभएको छ, र आज उहाँको रिहासनमा बस्न एक जना पुत्र दिनुभएको छ ।” 7 अब हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, म सानो बालक भए तापनि तपाईंले आफ्ना दासलाई मेरा पिता दाऊदको ठाँउमा राजा बनाउनुभएको छ । मलाई मेरो कर्तव्य थाहा छैन । 8 तपाईंका दास तपाईंले छानुभएका मानिसहरूका विचमा छन् जो असङ्घर्ष र अनगिन्ती छन् । 9 त्यसैले मैले खराब र असल छुट्टाउन सङ्कू भनेर मानिसहरूको न्याय गर्न तपाईंका दासलाई समझशक्तिको हृदय दिनुहोस । किनकि तपाईंको यस महान् जातिलाई न्याय गर्न को सक्षम छ?” 10 सोलोमनको यस बिन्नीले परमप्रभुलाई खुसी तुल्यायो । 11 त्यसैले परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “तैंलै आफ्नो लागि लामो जीवन वा धनसम्पत्ति वा तेरा शत्रुहरूको जीवन नमागी न्याय छुट्टाउने समझशक्ति मानेको छस् ।” 12 हेरु, अब तैंलै मबाट मारेको सबै कुरा म पुरा गर्ने छु । म तैलाई बुद्धिमानी र समझशक्तिको हृदय दिने छु । यसरी तेरो सामु कोही पनि

तैंजस्तो हुने छैन, र तैंपछि पनि कोही पनि तैंजस्तो खडा हुने छैन । 13 तैलै मबाट नमागेका कुराहरू अर्थात् धनसम्पत्ति र मान पनि मैले तैलाई दिएको छ ताकि राजाहरूका विचमा तेरो जीवनभर तैंजस्तो कोही पनि नहोस् । 14 तेरा पिता दाऊदलाई मेरा विधिविधानहरू र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्न तै मेरो मार्गमा हिँडिस् भने म तेरो आयु लम्बाउने छु ।” 15 त्यसपछि सोलोमन ब्युँचै, र यो त सपना पो रहेछ! तिनी यस्तलेमा आए, र परमप्रभुको करारको सन्दुकको सामु खडा भए । तिनले होमबलि र मेलबलिहरू चढाए, अनि आफ्ना सबै सेवकहरूलाई भोज दिए । 16 त्यसपछि दुई जना वेश्या स्त्री राजाकहाँ आई तिनको सामु खडा भए । 17 एक जना स्त्रीले भनी, “हे मेरा मालिक, यो स्त्री र म एउटै घरमा बस्तौ, अनि त्यस घरमा मैलै एउटा बालक जन्माएँ । 18 मैले जन्म दिएको तेस्रो दिनमा यस स्त्रीले बालक जन्माई । हामी सँगसँगै थियौं । घरमा हामीसित कोही पनि थिएन, तर हामी दुई जना मात्र थियौं । 19 त्यसपछि रातमा यो स्त्रीले बालकलाई थिचेरे मारिछ । 20 त्यसैले मध्य रातमा तपाईंकी दासी सुतिरेहोको बेलामा त्यो उठी र छेउमा राखिएको मेरो छोरो लिएर काखमा राखिछ अनि मेरो काखमा चाहीं त्यसको मरेको छोरो राखिछ । 21 म मेरो बच्चालाई दूध खुवाउन बिहान उठ्दा त्यो मरेको रहेछ । बिहान मैले त्यसलाई नियालेर हेदा त्यो मैले जन्माएको मेरो छोरो थिएन ।” 22 त्यसपछि अर्को स्त्रीले भनी, “त्यसो होइन । जीवित छोरोचाहिँ मेरो छोरो हो, र मरेकोचाहिँ तेरो छोरो हो ।” पहिलो स्त्रीले भनी, “त्यसो होइन । मरेकोचाहिँ तेरो छोरो हो, र जीवितचाहिँ मेरो छोरो हो ।” यसरी तिनीहरूले राजाको सामु बताए । 23 तब राजाले भने, “तिमीहरूमध्ये एउटीले भन्छौ, ‘यो जीवितचाहिँ मेरो छोरो हो, र तेरो छोरोचाहिँ मरेको छ ।’ त्यसै गरी, अर्कोले भन्छौ, ‘त्यसो होइन । तेरो छोरो मरेको छ, र मेरो छोरोचाहिँ जीवितै छ ।’” 24 राजाले भने, “मलाई एउटा तरवार ल्याइदेऊ ।” त्यसैले तिनीहरूले राजाको सामु एउटा तरवार ल्याइदिए । 25 तब राजाले भने, “जीवित छोरोलाई काटेर दुई भाग लगा अनि आधा भाग एउटी स्त्रीलाई र बाँकी आधा भाग अर्को स्त्रीलाई दिनु ।” 26 तब आफ्नो छोरोको निमित्त दयाले भरएर जीवित छोरोकी आमाले राजालाई भनी, “हे मेरा मालिक, जीवित बालक त्यसलाई नै दिनू र त्यसलाई कुनै पनि हालतमा नमार्नु ।” तर अर्को स्त्रीले भनी, “त्यो न मेरो हुने छ न तेरो । त्यसलाई दुई दुक्रा पारियोस् ।” 27 तब राजाले जवाप दिए, “जीवित बालक पहिलो स्त्रीलाई दिनु, र त्यसलाई कुनै पनि हालतमा नमार्नु । त्यो नै बालककी आमा हो ।” 28 जब सारा इस्साएलले राजाले गरेको न्याय सुने तिनीहरू राजादेखि डराए किनकि न्याय सम्पादन गर्न परमेश्वरको बुद्धि तिनामा थियो भनी तिनीहरूले देखे ।

4 राजा सोलोमन सारा इसाएलमाथि राजा भए । 2 तिनका अधिकारीहरू यी नै हुन्: सादोकका छोरा अजर्याह पुजारी थिए । 3 शीशाका छोराहरू एलीहोरेफ र अहियाह सचिवहरू थिए । अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए । 4 यहोयादाका छोरा बनायाह रेनापाति थिए । सादोक र पुजारी अवियाथार हरू थिए । 5 नातानका छोरा अजर्याह जिल्ला-जिल्लाका अधिकृतहरूका जिम्मावाल थिए । नातानका छोरो जाबूद पुजारी र राजाका मित्र थिए । 6 अहीशार राजमहलका जिम्मावाल थिए । अब्दाका छोरा अदोनिराम बेगार काम गर्नेहरूका जिम्मावाल थिए । 7 सारा इस्साएलमा सोलोमनका बाहू जना जिल्ला-जिल्लाका जिल्लापाल थिए जसले राजा तथा राज घरानालाई भोजन जुटाउने काम गर्थे । हेरेक मानिसले वर्षमा एक-एक महिनाको भोजन जुटाउनपर्थ्यो । 8 तिनीहरूका नाउँ यी नै हुन्: एफाइमको पहाडी देशमा बेन-हूर; 9 माकाज, शाल्वीम, बेथ-शेमेश र एलान-बेथहानामा बेन-देकेर; 10 अरब्बोतमा बेन-हेसेद (तिनको जिम्मामा सोको र हेपेरका सबै क्षेत्र थिए); 11 सारा नापोत डोरमा बेन-अवीनादाव (सोलोमनकी छोरी तापातलाई तिनले विवाह गरेका थिए); 12 तानाक र मगिद्वेसाथै यिजरेलमुनिको सार्तानको छेउमा भएका सारा बेथ-शान, हाविल-महोला

र योक्तामासम्मा अहीलूदका छोरा बाना; 13 रामोत-गिलादमा बेन-गेवेर (तिनको जिम्मामा गिलादमा भएका मनश्शेका छोरा याईरका सहरहरू र बाशानमा भएको अर्गोबको क्षेत्रसाथै मूल ढोकामा काँसका बार भएका पर्खालले घेरिएका साठीवटा तुला-तुला सहर पनि थिए); 14 महनोमासमा इद्वोका छोरा अहीनादाब; 15 नपतालीमा अहीमास (तिनले सोलोमनकी छोरी बासमतलाई विवाह गरेका थिए); 16 आशेर र आलोतमा हूस्कै छोरा बाना; 17 इस्साखारमा पारहका छोरा यहोशापात; 18 बेन्यामीनमा एलाका छोरा शिमी; 19 गिलादमा ऊरीका छोरा गेवेर (एमोरीहरूका राजा सीहोन र बाशानका राजा ओगोको देश), र तिनी त्यस जिल्लाका एक मात्र जिल्लापाल थिए। 20 यहूदा र इस्माएलका मानिसहरू सम्मुद्र छेउका बालुवाजितैक असङ्ख्य थिए। तिनीहरू खाँदेर पिउँदे थिए अनि खुसी थिए। 21 सोलोमनले यूफ्रेटिस नदीदेखि पलिशितहरूको देश र मिश्रको सिमानासम्म राज्य गर्थे। सोलोमनको जीवनभर तिनीहरूले तिनीकहाँ कर ल्याए र तिनको सेवा गरे। 22 सोलोमनको एक दिनको खाना पचहतर मुरी मासिनो पिठो, एक सय पचास मुरी अन्न, 23 पोसिएका दसवटा गाई-गोरू, खर्कमा पालेका बिसवटा गाई-गोरू, एक सयवटा भेडा-बाल्खा अनि मृग, हरिण, बराँठ र कुख्याहरू थिए। 24 किनकि तिनले यूफ्रेटिस नदीको पश्चिमपट्टिका सबै देश अर्थात् तिफसादेखि गाजासम्म राज्य गर्थे, र तिनको वरिपरि भएकाहरू सबैसित तिनी शान्तिमा बस्थे। 25 यहूदा र इस्माएल सुरक्षित थिए। सोलोमनको जीवनभर दानदेखि बेश्वरासम्म हरेक मानिस आ-आफैन दाख र नेभाराको मुनि सुरक्षितसाथ बस्थ्यो। 26 सोलोमनका रथहरूका लागि घोडाहरूका चालिस हजारवटा तबेला, र बाह हजार घोडचडी थिए। 27 जिल्ला-जिल्लाका अधिकृतहरूले प्रत्येक महिना पालैपालो राजा सोलोमन र तिनको टेबुलमा बसेर खानेहरू सबैका निमित्त भोजन जुटाउँदै। तिनीहरूलाई कुनै कुरुकाको कमी थिए। 28 रथका घोडाहरू र अन्य घोडाहरूका लागि पनि तिनीहरूले तोकिएका आ-आफै जौ र पराल त्याउने गर्थे। 29 परमेश्वरले सोलोमनलाई महान बुद्धि र समुद्रीतटका बालुवाजस्तै फराकिलो समझाशकि दिनुभयो। 30 पूर्वका सबै मानिस र मिश्रका सबै बुद्धिभन्दा सोलोमनको बुद्धि श्रेष्ठ थिए। तिनी सबै मानिसभन्दा बुद्धिमानी थिए। 31 तिनी एजी एतान, माहोलका छोराहरू हैमान, कलकोल र दर्दभन्दा बुद्धिमानी थिए अनि तिनको ख्याति वरिपरिका सबै जातिहरूमा फैलिएको थियो। 32 तिनले तिन हजारवटा हितोपदेशको रचना गरे, र तिनका गीतहरूको सङ्ख्या एक हजार पाँचवटा थियो। 33 तिनले बोट बिस्तुवाहरूको विषयमा लेबनानको देवदारस्तेखि लिएर भित्तामा उम्रने हिसपसम्मका बिस्तुवाहरूको वर्णन गरे। तिनले पशुपक्षी, घस्ने प्राणीहरू र माछाको बरेमा पनि वर्णन गरे। 34 सोलोमनको बुद्धि सुन्न सबै जातिका मानिसहरू आउने गर्थे। तिनको बुद्धि सुनेका पृथ्वीका सबै राजाका प्रतिनिधिहरू तिनीकहाँ आउने गर्थे।

5 दुरोसका राजा हीरामले सोलोमनकहाँ आफ्ना सेवकहरू पठाए किनकि आफ्नो पिताको सट्टामा सोलोमन राजा अभिषेक गरिएका थिए भनी तिनले सुनेका थिए। हीरामले दाऊदलाई सर्दै माया गर्थे। 2 सोलोमनले यसो भन्दै हीरामलाई वचन पठाए, 3 “मेरा पिता दाऊद युद्धले घेरिएकाले परमप्रभु उहाँका परमेश्वरको नाउँमा उहाँले मन्दिर बनाउन सक्नुभएन भनी तपाईंलाई थाहै छ। उहाँको जीवनभर परमप्रभुले उहाँको शत्रुहरूलाई उहाँको खुदाको पैतालामुनि ल्याउनुभयो। 4 तर अहिले परमप्रभुमेरा परमेश्वरले मलाई हरेक क्षेत्रमा विश्राम दिनुभएको छ। 5 त्यसैले परमप्रभुमेरा परमेश्वरको नाउँमा उपटा मन्दिर बनाउने मेरो इच्छा ज जस्तो परमप्रभुले मेरा पिता दाऊदलाई यसो भन्नुभएको थियो, ‘म तेरो छोरोलाई तेरो सिंहासनमा बसाउने छु, र त्यसले नै मेरो नाउँमा मन्दिर बनाउने छ।’ 6 त्यसकारण, अब तिनीहरूलाई मेरो निमित्त देवदारका रुखहरू काट्न आज्ञा दिनुहोस्। मेरा दासहरू तपाईंका दासहरूसित मिल्ने छन्, र तपाईंले तोक्नुभएको ज्याला म तिनीहरूलाई दिने

छु। किनकि तपाईंलाई थाहा छ, कि सीदोनीहरूजस्तै रुख ढाल्ने सिपालु मानिसहरू हाप्रा बिचमा कोही छैन।” 7 हीरामले सोलोमनको कुरा सुनेपछि तिनी अत्यन्त खुसी भए र भने, “आज परमप्रभु धन्यका होउन् ज जसले दाऊदलाई आफ्ना जातिको रेखेदेख गर्न एउटा बुद्धिमान छोरा दिनुभएको छ। 8 हीरामले सोलोमनलाई यस्तो वचन पठाए, “तपाईंले मलाई पठाउनुभएको सन्देश मैले सुनेको छु। म तपाईंले चाहना गर्नुहोस्।” 10 त्यसैले सोलोमनले चाहेका सबै देवदार र सल्लाका मूढाहरू ल्याउने छन्, र ती बाँधेर तपाईंले तोक्नुभएको ठाँमा म बगाएर पठाउन लगाउने छु। म त्यहाँ खोल्न लगाउने छु, र तपाईंले ती लैजान सक्नुहुने छ। मेरो घरानालाई भोजन जुटाइदिएर तपाईंले चाहना गर्नुहोस्।” 10 त्यसैले सोलोमनले चाहेका सबै देवदार र सल्लाका मूढाहरू ल्याउने तिनलाई दिए। 11 सोलोमनले हीरामको घरानालाई भोजनको निमित्त पचास हजार मुरी गाँडू र साढे चार हजार लिटर शुद्ध तेल दिए। सोलोमनले यो वर्षेपिच्छे हीरामलाई दिन्थे। 12 आफूले प्रतिज्ञा गर्नुभएँझै परमप्रभुले सोलोमनलाई बुद्धि दिनुभयो। सोलोमन र हीरामको बिचमा शान्ति कायम थियो, र तिनीहरू दुई जनाले उटा करार बाँधे। 13 सोलोमन राजाले सारा इस्माएलबाट तिस हजार बेगार काम गर्ने मानिस जम्मा गरे। 14 तिनले तिनीहरूलाई होके महिना दस-दस हजार गरी लेबनानमा पठाए। तिनीहरू एक महिना लेबनानमा बस्थे र दुई महिना घरमा बस्थे। अदोनिराम बेगार काम गर्नेहरूका जिम्मावाल थिए। 15 सोलोमनका सत्तरी हजार भरिया र पहाडामा असी हजार ढुङ्गा काट्ने मानिस थिए। 16 मजदुरहरूका कामको रेखेदेख गर्न खटिएका तिन हजार तिन सय नाइके थिए। 17 राजाको आज्ञामा तिनीहरूले मन्दिरको जगको निमित्त उच्च गुणस्तरका तुला-तुला ढुङ्गाहरू फोरेर निकाले। 18 त्यसैले सोलोमन र हीरामका कारीगरहरूसाथी गेबालका मानिसहरूले मन्दिर निर्माणको निमित्त काठ र ढुङ्गाहरू काटिर तयार पारे।

6 यसैले सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न सुरु गरे। इस्माएलीहरू

मिश्र देशबाट निस्केर आएको चार सय असीअौं वर्षमा, सोलोमनले इस्माएलमध्ये राज्य गरेको चौथो वर्षको जीभ अर्थात् दोस्रो महिनामा कामको थालनी भएको थियो। 2 सोलोमन राजाले परमप्रभुको निमित्त बनाएका मन्दिरको लमाइ साठी हात, चौडाइ बिस हात र उचाइ तिस हात थियो। 3 मन्दिरको मुख्य सभाकक्षको सामुनेको दलान मन्दिरको चौडाइ बराबरको थियो अर्थात् बिस हातो लामो थियो, र त्यो मन्दिरको अगिलितर दस हातसम्म निस्केको थियो। 4 तिनले मन्दिरको छानामुनिका साँयुग्र इयालहरू बनाए। 5 मुख्य सभाकक्षका भित्ताहरूको विपरीत तिनले यसको वरिपरि कोठाहरू बनाए अर्थात् तिनले भित्री र बाहिरी कोठा बनाए। तिनले चारैतर कोठाहरू बनाए। 6 सबैभन्दा मुनिको तलाको चौडाइ पाँच हात, बिचको तलाको चौडाइ छ हात र तेसी तलाको चौडाइचाहाँहि सात हात थियो। तिनले मन्दिरका चारैपटि बाहिरितर मन्दिरको भित्तामा केही नसुआउन् भनी पालीहरू निर्माण गरे। 7 ढुङ्गाको खानीमा नै तयार पारिएका ढुङ्गाहरूबाट मन्दिर बनाइयो। यसको निर्माण हुँगा धान वा छिन वा कुनै किसिमको फलामे औजारको आवाज सुनिएन। 8 मन्दिरको दक्षिणपट्टि सबैभन्दा तल्लो तलाको प्रवेशद्वारा थियो, अनि त्यहाँबाट बिचको र तेसी तलामा जानलाई सिँधी थियो। 9 यसरी सोलोमनले मन्दिर बनाएर सिद्धार्थाए। तिनले मन्दिरलाई दलिन र देवदारका फल्याकहरूले ढाके। 10 तिनले मन्दिरको भित्री कक्षको विपरीत किनाराका कोठाहरू बनाए र हरेक कोठाको उचाइ पाँच हात थियो। ती मन्दिरसँगै देवदारुका काठको सत्तरीले जोडिएका थिए। 11 परमप्रभुको यो वचन सोलोमनकहाँ आयो, 12 “तैले बनाइरहेको यो मन्दिरको विषयमा भन्नुपर्दा, तैले मेरा विधिविधानहरू पालन गरी न्याय कायम गरिस र मेरा सबै आज्ञा पालन गरी तिनमा हिँडिस् भने मैले तेरा पिता दाऊदसित बाँधेको प्रतिज्ञा तंद्रामा नै पुरा गर्ने छु। 13 म इस्माएलका मानिसहरूका बिचमा बस्ने

छु, र तिनीहरूलाई त्याग्ने छैन ।” 14 यसरी सोलोमनले मन्दिर बनाएर सिद्ध्याए । 15 तिनले देवदारुका फल्याकहरूले मन्दिरको भुइँदेखि दलिनसम्म भित्रपट्टिका भित्ताहरू बनाई मन्दिरको भुइँमा सल्लाका फल्याकहरू ओछायाए । 16 तिनले मन्दिरको पछाडिपटि भुइँदेखि दलिनसम्म देवदारुका बिस हात लामा फल्याकहरू मिलाएर राखे । तिनले यसलाई भित्री कोठा अर्थात् महापवित्रस्थान बनाए । 17 महा-पवित्रस्थानको अगाडिपटि रहेको मुख्य कक्ष अर्थात् पवित्रस्थान चालिस हात लामो थियो । 18 मन्दिरको भित्रपट्टिको देवदारुको काठमा फक्रेका फुल र लौकाका बुट्टा कुँदिएका थिए । ती सबै देवदारुका थिए । एउटै पनि ढुङ्गा दोखैदैनयो । 19 परमप्रभुको करारको सन्दुक राख्नका लागि सोलोमनले मन्दिरको भित्री कोठा तयार पारे । 20 भित्री कोठा बिस हात लामो, बिस हात चौडा र बिस हात अग्लो थियो । सोलोमनले भित्ताहरू निखुर सुनले मोहोरी वेदीलाई देवदारुको काठले ढाके । 21 सोलोमनले मन्दिरको भित्री भाग सुन्हेरो, र भित्री कोठाको सामुन्ने तिनले सुनका सिक्रीहरू छुँग्याए । 22 मन्दिरको निर्माण नसकिएसम्म तिनले सम्पूर्ण भित्री भाग सुन्हेरो । भित्री भागमा भएको वेदीलाई पनि तिनले सुन्हेरो । 23 सोलोमनले भित्री कोठाको लागि जैतूमको काठबाट दुईवटा करूब बनाए । प्रयेकको उचाइ दस हात थियो । 24 पहिलो करूबको एउटा पखेटा पाँच हात लामो थियो भने अर्को पखेट पनि पाँचै हात लामो थियो । एउटा पखेटाको टुप्पोपेखि अर्को पखेटाको टुप्पोसम्म दस हात थियो । 25 दोसो करूबको नाप पनि दसै हात थियो । दुवै करूबको कद र आकार उही थिए । 26 एउटा करूबको उचाइ दस हात थियो र अर्कोको उचाइ पनि उत्ति नै थियो । 27 सोलोमनले करूबहरूलाई सबैभन्दा भित्री कोठामा राखे । ती करूबको पखेटाहरू बाहिरितर फैलिएका थिए । एउटा करूबको एउटा पखेटाले एकापट्टिको भित्तालाई र अर्को करूबको एउटा पखेटाले अर्कापट्टिको भित्तालाई छुन्ने । तिनीहरूका अर्का पखेटाहरूसे चाहिँ महा-पवित्रस्थानको बिच भागमा एक-अर्कालाई छुन्ने । 28 सोलोमनले करूबहरूलाई सुनले मोहोरे । 29 तिनले मन्दिरका चारैपट्टिका भित्री र बाहिरी कोठाहरूका सबै भित्तामा करूब, खजुराका बोट र फक्रेका फुलका बुट्टाहरूसे कुँदै । 30 सोलोमनले मन्दिरको भित्री र बाहिरी कोठाहरूका भुइँलाई सुनले मोहोरे । 31 सोलोमनले भित्री कोठाको प्रवेशद्वारको लागि पाँच पट्टिका थाम भएका जैतूनको काठका ढोका हात र फक्रेका फुलका चित्रहरू खोपे । तिनले तिनमा निखुर सुन्हेरी करूबहरू र खजुराका बोटहरूलाई सुन्हेरो ढाके । 33 यसै गरी, सोलोमनले मन्दिरको मुख्य सभाकक्षको प्रवेशद्वारको निर्मि जैतूनको काठका चार पट्टिका थामहरू बनाए । 34 तिनले खोपिल्टामा धुन्ने दुईवटा खापा भएका सल्लाका दुईवटा ढोका पनि बनाए । 35 तिनले तिनमा करूब, खजुराका बोट र फक्रेका फुलका चित्रहरू कुँदै तिनलाई सुनले मोहोरे । 36 तिनले भित्री चौको काठेका ढुङ्गाका तिन लहर गरी र देवदारुको काठको सत्तरीको एक लहर गरी बनाए । 37 चौथी वर्षको जीभ महिनामा परमप्रभुको मन्दिरको जग बसालियो । 38 एधारौं वर्षको बूल महिना अर्थात् आठौं महिनामा निर्देशनमुताबिक मन्दिरका सबै भाग बनाए सिद्ध्याइयो । मन्दर बनाउन सोलोमनलाई सात वर्ष लाग्यो ।

7 आफ्नो राजदरबार बनाउन सोलोमनलाई तेह वर्ष लाग्यो । 2 तिनले लेबानाको वन भनिने राजदरबार बनाए । यसको लमाइ एक सय हात, चौडाइ प्यास हात र उचाइ तिस हात थियो । देवदारुका स्तम्भहरूका चारवटा लहर र तीमाथि देवदारुके सत्तरीहरूले राजदरबार बनाइयो । 3 स्तम्भहरूमा अडिएका ती सत्तरीहरूमाथि देवदारुले छत बनाइयो । प्रत्येक लहरमा पन्थ्रवटा गरी जम्माजम्मी पैतिसवटा सत्तरी थिए । 4 सत्तरीहरू तिनवटा लहरमा राखिएका थिए, र हरेक इयाल एक-अर्कामा आमनेसामने थिए । 5 सबै

ढोकाका आयतकार चौकोसहरू थिए अनि इयाल तिन-तिनवटा पडक्किमा एक अर्कातिर फर्केका थिए । त्यहाँ पचास हात लामो र तिस हात चौडा स्तम्भहरूले धेरिएको एउटा चौक थियो । 6 त्यसको सामु एउटा दलान थियो, र त्यसको सामु खम्बाहरू थिए अनि एउटा बाहिर निस्केको छत थियो । 7 सोलोमनले सिंहासन कक्ष अर्थात् न्याय गर्दको लागि न्यायको कक्ष बनाए । यसको भुइँ देवदारुको काठले ढाकिएको थियो । 8 सोलोमनले आफू बरने महल त्यसको पछिल्तर न्यायको भवनजस्तै बनाए । आफूले विवाह गरेर ल्याएका फारोकी छोरीको निम्नि पनि तिनले योजस्तै घर बनाए । 9 यी भवनहरू ठिक तरिकाले मापन गरी करौंगीले काटी चारैतर चिल्लो बनाइएका महङ्गा पथरहरूलाई सिङ्गाराइएका थिए । यी ढुङ्गाहरू जगदेखि छतसम्म र विशाल चोकको बाहिरपटि पनि प्रयोग गरिएका थिए । 10 जगमा आठ र दस हातका लामा-लामा महङ्गा ढुङ्गाहरू हालिएका थिए । 11 तिनको माथि ठिक किसिमले काटिएका महङ्गा ढुङ्गाहरू र देवदारुका सत्तरीहरू थिए । 12 परमप्रभुको मन्दिरको चौक र त्यसको दलानजस्तै विशाल चोकका चारैपटि काटेर मिलाइएका ढुङ्गाका तिनवटा पडक्कि थिए, र देवदारुका सत्तरीहरूको एउटा पडक्कि थियो । 13 सोलोमन राजाले हुरामलाई दुरोसबाट बोलाउन लगाए । 14 हुराम नपाली कुलकी एउटी विधवाका छोरा थिए । तिनकपि तुरोसेवासी काँसाका कारिगर थिए । हुराम बुद्धि र सम्भारक्किले भरिएका र काँसाका महान् काम गर्ने सिप भएका मानिस थिए । सोलोमन राजाको लागि काँसाको काम गर्न तिनी राजाकहाँ आए । 15 हुरामले दुईवटा काँसाका स्तम्भको रचना गरे । प्रत्येक स्तम्भको उचाइ अठार हात र परिधि बाह हातको थियो । 16 तिनले स्तम्भहरूमाथि शिर राख्न ढालेका काँसाका दुईवटा स्तम्भ-शिर पनि बनाए । हरेक स्तम्भ-शिरको उचाइ पाँच हात थियो । 17 हरेक स्तम्भमाथि भएको स्तम्भ-शिरको निर्मि जालीस्वरूप सातवटा द्विउपटिका सिक्री बनाइए । 18 यसरी हुरामले स्तम्भहरूका स्तम्भ-शिर पनि बनाए । 19 दलानभित्रका स्तम्भका स्तम्भ-शिरहरू लिली फुलको आकारको चार हात उचाइका थिए । 20 दुवै स्तम्भका स्तम्भ-शिरमा जाली नजिकैको कचौराको आकार भएको भागमा स्तम्भ-शिरको चारैपटि पडक्कि-पडक्कि गरी दुई सय बुट्टादार दरिम बनाइए । 21 तिनले मन्दिरको दलानमा ती स्तम्भहरू खडा गरे । दाहिनेपट्टिको स्तम्भलाई याकीन र देवेपट्टिको स्तम्भलाई बोआज नाउँ राखियो । 22 स्तम्भ-शिरहरूलाई लिली फुलको आकारमा सजाइयो । यसरी स्तम्भहरूको काम सम्पन्न भयो । 23 हुरामले ढालेकर बनाइएको धातुको विशाल खडकुँलो बनाए जसको बिट एउटा किनारादेखि अर्को किनारासम्म दस हात थियो । यसको उचाइ पाँच हात थियो, र परिधि तिस हात थियो । 24 त्यस विशाल खडकुँलोका चारैतर बाहिरपटि बिटमुनि हरेक हातमा दसवटा लौका बनाइएका थिए, र खडकुँलो र लौका दुवै एउटै ढुक्का धातुबाट बनाइएका थिए । 25 खडकुँलोलाई बाह्वटा गोरुमाथि राखिएको थियो- तिनवटा उत्तरातिर फर्केका, तिनवटा पश्चिमतिर फर्केका, तिनवटा दक्षिणतिर फर्केका र तिनवटा पूर्वतिर फर्केका थिए । खडकुँलो तीमाथि राखिएको थियो, र तिनका सबै पछिल्ला भाग भित्रपटि फर्केका थिए । 26 खडकुँलोको चौडाइ चार अड्गुल थियो, र यसको बिटचाहिँ कचौराको बिटजस्तै फर्केको लिली फुलजस्तो थियो । यसमा लगभग चवालिस हजार लिटर पानी अटाउँथ्यो । 27 हुरामले काँसाका दसवटा आधार बनाए । प्रत्येक आधार चार हात लामो, चार हात चौडा र तिन हात अग्लो थियो । 28 ती आधार यसरी बनाइएका थिए: तिनका वरिपरिका पाटाहरू ठाडो फ्रेममा जोडिएका थिए, 29 ती पाटा र फ्रेमहरू सिंह, गोरु र करूबहरू थिए । सिंह र गोरुहरूको माथि र तल ढलाउते मालाहरू थिए । 30 प्रत्येक आधारमा काँसाका धुरा भएका चारवटा चक्का थिए, र हरेका चार टेकामा अडेको एउटा बाटा थियो जसको चारैतर ढलाउते मालाहरू थिए । 31 आधारभित्र खुला भाग थियो, जसको

गोलाकार साढे एक हात थियो, र त्यसभित्र एक हात अगले मुकुट थियो । त्यसको खुला भागको वरिपरि बुटाहरू कुँदिएका थिए, र आधारका पाटाहरू गोलाकार नभई वर्गाकार थिए । 32 चारवटा चक्रका पाटाहरूको मुनि थिए, र चक्रकाहरूका धुरा आधारसँग गाँसिएका थिए । हरेक चक्रकाको उचाइ साढे एक हात थियो । 33 ती चक्रकाहरू रथका चक्रकाजस्ता थिए । तिनका धुरा, बिट, सुझारा र नाभि सबै ढालेर बनाइएका धातुका थिए । 34 हरेक आधारका चारवटा सामाल्ने बिंड एउटा-एउटा कुनामा थिए, जुन आधारबाट बाहिर निकेका थिए । 35 आधारहरूको टुप्पामा आधा हात गहिरो गोलाकार धातुको फित्ता थियो, अनि आधारका टेका र पाटाहरू त्यसके टुप्पासँग गाँसिएका थिए । 36 पाटा र टेकाहरूका खाली ठाउँमा हुरामले कर्स्बहरू, सिंहहरू र खजुराका रुखहरूको चित्र कुँदी त्यसको वरिपरि मालाहरू लगाए । 37 यसरी नै तिनले दसवटा आधार बनाए । ती सबै एउटै नाप र एउटै आकार भएका ढालेर बनाइएका थिए । 38 हुरामले काँसाका दसवटा बाटा बनाए । एउटा बाटामा आठ सय असी लिटर पानी अटाउँथ्यो । हरेक बाटा चार हातको थियो, र दसवटै आधारका लागि एउटा-एउटा बाटा थियो । 39 तिनले पाँचवटा आधार मन्दिरको दक्षिणपट्टि र पाँचवटा आधार उत्तरपट्टि राखे । तिनले खड्कुँलोचाहि मन्दिरको दक्षिणपट्टि फर्किने गरी पूर्वी किनारामा राखे । 40 हुरामले बाटाहरू, बेल्चाहरू र छर्कने बाटाहरू बनाए । यसरी तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा सोलोमन राजाको लागि सबै काम सिद्ध्याए । 41 तिनले दुईवटा स्तम्भ, स्तम्भको टुप्पामा कचौरा आकारका दुईवटा स्तम्भ-शिर माथिका स्तम्भ-शिरहरू सजाउने दुईवटा बुटादार जाली बनाए । 42 तिनले दुर्घटवटा सजाउने जालीका निमित्त चार सयवटा दारिम (दुर्घटवटा स्तम्भका कचौराको आकार भएका स्तम्भ-शिरलाई ढाक्ने प्रत्येक जालीको निमित्त दुई पङ्किल दारिम), 43 दसवटा आधार र आधारमाथि राख्नलाई दसवटा बाटा बनाए । 44 तिनले खड्कुँलो भनिने विशाल बाटा र त्यसको मुनित्र बाहवटा गोरु, 45 भाँडाकुँडाहरू, बेल्चाहरू, बाटाहरू अनि सबै चिजहरू बनाए । हुरामले परमप्रभुको मन्दिरको लागि सोलोमन राजाको निमित्त टल्काइएका काँसाबाट बनाएका थिए । 46 राजाले ती र्थदनको मैदानमा सुकोत्र र सार्तानको बिचमा ढालेर बनाउन लगाएका थिए । 47 सोलोमनले धेरै भाँडाकुँडा बनाएकाले तिनले जोखेनन् । तिनले काँसाको ओजन निधि गरेनन् । 48 सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिरमा राखिन्ने सबै सजाउने सामान सुनबट बनाएका थिए: सुनको वेदी, उपस्थितिको रोटी राखिन्ने सुनको टेबुल, 49 निखुर सुनका सामानहरू जसलाई भित्री कोठाको दाहिनेपट्टि पाँचवटा र देवेपट्टि पाँचवटा गरी राखिन्न्यो; फुलको आकारका सुनका बुटाहरू, बर्तीहरू र चिट्ठाहरू । 50 सोलोमनले गिलासहरू, सलेदाका चिमटाहरू, बाटाहरू, चम्चाहरू र धुपोराहरू पनि बनाए र यी सबै निखुर सुनका थिए । तिनले भित्री कोठा (अर्थात् महा-पवित्रस्थान) का ढोकाहरू र मन्दिरको मुख्य सभाकक्षका ढोकाहरूका निमित्त सुनका खोपिल्टाहरू पनि बनाए । 51 यसरी सोलोमन राजाले परमप्रभुको मन्दिरको निमित्त सबै काम गरी सिद्ध्याए । त्यसैले सोलोमनले आफ्ना पिता दाऊदद्वारा अलग गरिएका चीजहरू अर्थात् चाँडी, सुन, सजाउने सामानहरू भित्र ल्याई परमप्रभुको मन्दिरका भण्डारमा राखे ।

8 तब सोलोमनले इसाएलका सबै धर्म-गुरु, कुल-कुलका नायकहरू र इसाएलका परिवारका मुख्य-मुख्य व्यक्तिहरूलाई सियोन अर्थात् दाऊदको सहरबाट परमप्रभुको सन्दुक ल्याउनलाई यरूशलेममा जम्मा गेरे । 2 एतानीम महिना अर्थात् साताँ महिनामा चाडको अवसरमा इसाएलका सबै मानिस सोलोमन राजाको सामु भेला भए । 3 इसाएलका सबै धर्म-गुरु आए, अनि पुजारीहरूले सन्दुक उठाए । 4 तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुक, भेट हुने पाल र पालभित्र भएका सजावटका सबै पवित्र सामान ल्याए । पुजारी र लेवीहरूले यी सामानहरू ल्याएका थिए । 5 सोलोमन राजा र इसाएलका सारा समुदाय सन्दुकको सामु भेला भए, अनि तिनीहरूले

असङ्ख्य भेडाहरू र गोरुहरू बलिदान चढाए । 6 पुजारीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दुकलाई त्यसको उचित स्थान अर्थात् कर्स्बहरूको छायामुनि मन्दिरको महा-पवित्रस्थानमा लगेर राखे । 7 किनकि कर्स्बहरूले सन्दुक राखिएको ठाउँको माथि आ-आफ्ना पखेटा फैलाएका थिए, र ती पखेटाले सन्दुक र त्यसका ढन्डाहरूमाथि छाया पारेका थिए । 8 यी ढन्डाहरू यति लामा-लामा थिए, कि तिनका टुप्पाहरू महा-पवित्रस्थानको सामु पवित्रस्थानबाट देख सकिथे, तर तिनलाई बाहिरबाट भने देख सकिन्दैनयो । ती आजको दिनसम्म त्यहाँ छन् । 9 इसाएलीहरू मिश्र देशबाट आउँदा परमप्रभुले तिनीहरूसित करार बाँझुहुँदा होरेब पर्वतमा मोशाले दुईवटा शिलापाटी सन्दुकभित्र राखेका थिए, र सन्दुकभित्र यी शिला-पाटीहरू मात्र थिए । 10 पुजारीहरू पवित्रस्थानबाट बाहिर आउँदा परमप्रभुको मन्दिर बादलले भरियो । 11 बादलको कारणले पुजारीहरूले सेवा गर्न सकेनन् किनकि परमप्रभुको महिमाले उहाँको मन्दिर भरिएको थियो । 12 तब सोलोमनले भने, “परमप्रभु बाक्तो बादलमा बस्नुहोन्थियो भनी उहाँले भन्नुभएको थियो, 13 तर तपाईं सदासर्वदै रहनलाई मैले एउटा शोभनीय वासस्थान निर्माण गरेको छु ।” 14 तब राजा फँकेर उभिरहेका इसाएलका सारा समुदायलाई अशिष् दिए । 15 तिनले भने, “इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुको स्तुति होस् जो मेरा पिता दाऊदसित बोल्नुभयो, र जसले यसो भन्दै आफ्नै हातले यो कुरा पुरा गर्नुभएको छ, 16 मैले मेरो जाति इसाएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएको दिनदेखि ये मेरो नाउँ राखनको लागि मैले इसाएलका सबै कुलबाट कुनै पनि सहर छानिन । 17 तथापि मेरो जाति इसाएलमाथि शासन गर्न मैले दाऊदलाई छानै ।” इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुको नाउँमा एउटा भवन निर्माण गर्ने इच्छा मेरा पिता दाऊदको हृदयमा थियो । 18 तर परमप्रभुले मेरा पिता दाऊदलाई भन्नुभयो, तेरो हृदयमा मेरो नाउँमा एउटा भवन निर्माण गर्ने इच्छा राख्रै छ । 19 तरै पनि तैले त्यो भवन बनाउने छैनस्, बरु तेरो छोरो अर्थात् तेरो आफै रागत र मासुको छोरोले मेरो नाउँमा भवन बनाउने छ ।” 20 परमप्रभुले आफूले आपूले भन्नुभएको छ, किनकि म मेरा पिता दाऊदको ठाउँमा खडा भएको छु, र परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभाइँ म इसाएलको सिंहासनमा बसेको छु । मैले इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुको नाउँमा धर बनाएको छु । 21 मैले त्यहाँ सन्दुकको निमित्त ठाउँ बनाएको छु जसमा परमप्रभुको करार राखिएको छ । उहाँले मिश्रबाट हाम्रा पिता-पुखाहरूलाई ल्याउनुहाँदा उहाँले तिनीहरूसित यो करार बाँझुभएको थियो ।” 22 सोलोमन परमप्रभुको वेदी र इसाएलका सारा समुदायको सामुन्ने खडा भए, र स्वर्गार्त आफ्ना हात फैलाए । 23 तिनले भने, “हे इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु, माथि स्वर्गमा वा तल पृथ्वीमा तपाईंजस्तो कुनै ईश्वर छैन जसले आफ्ना सारा हृदयले तपाईंको अंगि हिँड्ने तपाईंका दासहसुसित करारको विश्वसनीयता कायम राख्नुहुँन्छ । 24 तपाईंले आफ्ना दास अर्थात् मेरा पिता दाऊदसित प्रतिज्ञा गर्नुभएको वचन पुरा गर्नुभएको छ । हो, तपाईंले आफ्नो मुखले बोल्नुभयो र त्यसलाई आफ्नो हातले पुरा गर्नुभयो जस्तो आज हुन आएको छ । 25 अब हे इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु, तपाईंका दास अर्थात् मेरा पिता दाऊदसित बोल्नुभएको तपाईंको वचन पुरा गर्नुहोस् । तपाईंले भन्नुभयो, ‘त भैरो अगि हिँड्नस्तै तेरा सन्तानहरू मेरो अगि हिँड्न हासियार भए भने इसाएलको सिंहासनमा बस्न कुनै मानिसको अभाव हुने छैन ।’ 26 अब हे इसाएलका परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना दास अर्थात् मेरा पिता दाऊदसित बोल्नुभएको तपाईंको वचन पुरा होस् । 27 तर के परमेश्वर साँचै नै पृथ्वीमा बस्नुहुँच र? सारा विश्व र आकाशमा पनि तपाईं अटाउनुहुन भने मैले बनाएको यस मन्दिरमा तपाईं कसरी अटाउन सक्नुहुँच त! 28 तरै पनि हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, तपाईंका दासको यस प्रार्थना र बिन्नीलाई आदर गरिनुहोस् । आज तपाईंका दासले तपाईंको सामु टक्राउने प्रार्थना र पुकारालाई सुनिनुहोस् । 29 रातदिन यस मन्दिरतर्फ तपाईंका आँखा खुला रहोस् जुन ठाउँको बारेमा तपाईंले भन्नुभएको छ,

‘त्यहाँ मेरो नाउँ र उपस्थिति रहने छ’ ताकि तपाईंका दासले यस ठाउंतर्फ चढाएका प्रार्थनाहरू तपाईंले सुन्नुभएको होस् । 30 त्यसैले हामीले यस ठाउंतर्फ फर्केर प्रार्थना गर्दा तपाईंको जाति इसाएलको बिन्नीलाई सुन्निदिनुहोस् । हो, तपाईं बसोबास गर्नुहोने ठाउँ अर्थात् स्वर्गबाट सुन्नुहोस् । तपाईंले सुन्नुभएपछि क्षमा दिनुहोस् । 31 कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा पाप गरी त्यसलाई शपथ खान लगाइयो र त्यसले यस मन्दिरभित्रको वेदीको सामु आई शपथ खायो भने 32 स्वर्गबाट सुनेर जवाफ दिनुहोस् । दोषीहरूलाई दण्डाज्ञा दिँदै तिनीहरूले गरेको खराबी तिनीहरूकै शिरसाथि खन्नाउँदै आफ्ना दासहरूको न्याय गर्नुहोस् । निर्दोषहरूलाई दोषी नठराउनुहोस् र तिनीहरूको धार्मिकताअनुसार तिनीहरूको प्रतिफल दिनुहोस् । 33 तपाईंको जाति इसाएलले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेकाले तिनीहरू शत्रुबाट पराजित हुँदा तिनीहरू तपाईंकहाँ फर्की तपाईंको नाउँलाई पुकारे, प्रार्थना गरे र तपाईंको मन्दिरमा क्षमाको अनुरोध गरे भने 34 तब स्वर्गमा सु-नुहोस् र तपाईंको जाति इसाएलको विरुद्धमा पाप गरेकाले तिनीहरूभएको देशमा तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनुहोस् । 35 मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेकाले आकाश बन्द भई वृष्टि रोकिंदा तिनीहरूले यस ठाउंतर्फ फर्केर प्रार्थना गरी तपाईंको नाउँ पुकारे र तिनीहरूलाई कष्ट आउँदा तिनीहरूको पापबाट फर्केर भने 36 स्वर्गमा सु-नुहोस् र तपाईंका दासहरूसाथै तपाईंको जाति इसाएलको पाप क्षमा गरिदिनुहोस् । अनि तिनीहरू कसरी चल्नुपर्ने हो भनी तिनीहरूलाई असल तरिका सिकाउनुहोस् । सम्पत्तिको रूपमा तपाईंले आफ्नो जातिलाई दिनुभएको तपाईंको देशमा वृष्टि ल्याइदिनुहोस् । 37 जब देशमा अनिकाल पर्दा वा रोग, विपत्ति, वनस्पति ओइलाउने दुस्री वा शीत वा सलहरू वा झुसिलकिराहरू आउँदा वा तिनीहरूको कुनै सहरामा मूलहरामा शत्रुले आक्रमण गयो वा त्यहाँ कुनै विपत्ति वा रोग लाग्दा, 38 कुनै एक व्यक्ति वा तपाईंको सारा जाति इसाएलले हेरेकले आफ्नो हृदयको दुःख सम्झेर आफ्नो हात यस मन्दिरतिर उचाली प्रार्थना र बिन्नी चढायो भने 39 स्वर्गबाट सुन्नुहोस् जहाँ तपाईं बस्नुहुँच, तिनीहरूलाई क्षमा दिनुहोस् र हरेकले गरेअनुसार त्यसको प्रतिफल दिनुहोस् । किनकि तपाईंले मात्र सारा मानव-जातिका हृदय जान्नुहुँच । 40 तपाईंले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई दिनुभएको यस देशमा तिनीहरू बस्दा तिनीहरूको जीवनभर तपाईंदिखि डराउन् भन्नाका लागि यसै गर्नुहोस् । 41 यसको अतिरिक्त, तपाईंको जाति इसाएलभन्दा बाहिरको कुनै परदेशी तपाईंको नाउँको कारणले टाढाको देशबाट आएको छ— 42 किनकि त्यसले तपाईंको महान् नाउँ, तपाईंको शक्तिशाली हात र तपाईंको फैलाइएको पाखुराको बारेमा सुनेको छ— र यस मन्दिरतर्फ हेरेर प्रार्थना चढाएको छ भने 43 तब स्वर्गबाट सुन्नुहोस् जहाँ तपाईं बस्नुहुँच अनि त्यस परेशीले मामगोको कुरा दिनुहोस् । तपाईंले आफ्नो जाति इसाएललाई गरेजस्तै पृथ्वीका सबै जातिले तपाईंको नाउँलाई जानी तपाईंदिखि डराउन् भन्ने हेतुले यसो गर्नुहोस् । मैले बनाएको यो घरमा तपाईंको नाउँ राखिएको छ भनी तिनीहरूले जान सक्न भनेर यसो गर्नुहोस् । 44 तपाईंले जुनसैकै बाटो भएर पठाउनुभए तापाईंको जाति शत्रुको विरुद्धमा लड्न बाहिर गएको छ, र हे परमप्रभु, तिनीहरूले तपाईंले चुन्नुभएको सहर र मैले तपाईंको नाउँमा बनाएको मन्दिरतर्फ हेरेर तपाईंमा प्रार्थना चढाएका छन् भने 45 स्वर्गमा तिनीहरूको प्रार्थना र बिन्ति सुनेर तिनीहरूलाई मदत गर्नुहोस् । 46 पाप नगर्ने कोही नभएकोले तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छन्, र तपाईं तिनीहरूसित रिसाउनुभई तिनीहरूलाई शत्रुको हातमा सुमिधादिनुभएको छ र शत्रुहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूको देशबाट धेरै टाढाको देशमा निर्वासनमा लगेका छन्, 47 र तिनीहरू निवासित भएर अर्कै देशमा लगिएका रहेहन्न भनी तिनीहरूले थाहा पाएपछि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेर तिनीहरूलाई निवासित गर्नेहरूको देशमा तिनीहरूले आप्नो जिगाखोजेका छन् र तिनीहरूले 'हामीले बाटो बिराई पाप गरेका छौं, हामीले दुष्टापूर्वक व्यवहार

गरेका छौं' 48 भनेर भनेमा र तिनीहरूलाई निवासित बनाएर लैजानेहरू अर्थात् तिनीहरूका शत्रुहरूको देशमा तिनीहरूका सारा हृदय र सारा प्राणले तिनीहरू तपाईंहरूको फर्के भने र तिनीहरूले तपाईंले तिनीहरूको पुरुषाहरूलाई दिनुभएको तपाईंको देश र तपाईंले छान्नुभएको सहर र मैले तपाईंको नाउँमा बनाएको यस मन्दिरतर्फ हेरी तपाईंलाई प्रार्थना चढाए भने, 49 तब तपाईंको वासस्थान स्वर्गबाट मदतको लागि तिनीहरूले चढाएको प्रार्थना र अनुरोध सु-नुहोस् । यसरी तिनीहरूसितको सम्बन्ध पुनस्थापित हुने छ । 50 तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका तपाईंको जाति इसाएलाई क्षमा दिनुहोस्, र तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा सबै अर्थम क्षमा गरिदिनुहोस् अनि तिनीहरूका विजेताहरूलाई देखाउनुहोस् । 51 तिनीहरू तपाईंले चुन्नुभएको तपाईंको जाति हुन् जसलाई तपाईंले फलाम गल्ने भट्टीको बिचबाट अर्थात् मिश्रबाट छुट्कारा दिनुभयो । 52 तपाईंको दास र तपाईंको जाति इसाएलले जुनसुकै बेला तपाईंलाई पुकारा गर्दा तिनीहरूको कुरा सुन्न तपाईंका आँखा खुला रहन् । 53 किनकि हे परमप्रभु, तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनुहुँदा तपाईंका दास मोशालाई व्याख्या गर्नुभएँ तपाईंले हुन र तपाईंका प्रतिज्ञाहरू प्राप्त गर्न तपाईंले ते तिनीहरूलाई पृथ्वीका सबै जातिबाट अलग गर्नुभयो ।' 54 जब सोलोमनले परमप्रभुको सामु यी सबै प्रार्थना र बिन्ति चढाएर सिद्धाए, तब तिनी परमप्रभुको वेदीबाट उठे जहाँ तिनेले धैँडा टेकेर आफ्ना हात स्वर्गीतर फैलाएका थिए । 55 'परमप्रभुको स्तुति होस्, जसले आफ्ना सबै प्रतिज्ञा पुरा गरी आफ्नो जाति इसाएललाई विश्राम दिनुभएको छ । 56 परमप्रभुले आफ्ना दास मोशासित गर्नुभएका असल प्रतिज्ञाहरूमध्ये एउटै पनि विफल भएको छैन । 57 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हाम्रा पुर्खाहरूसित हुनुभाइँहामीसित पनि होइन । उहाँले हामीलाई कहिलै नछोइन, न त त्यागून् । 58 उहाँका सबै मार्गामा जिउन, र उहाँले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई दिनुभएका उहाँका आदेशहरूसाथै निर्देशनहरू अनि विधिविधानहरू पालन गर्न उहाँले हाम्रा हृदय आफूतर्फ फर्काउन् । 59 मैले परमप्रभुको सामु चढाएका यी वचनहरू रातिदिन परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको नजिक रहन् ताकि दिनप्रतिदिनको खाँचोअनुसार तपाईंको दास र तपाईंको जाति इसाएलको कारण मदत मिलोस्, 60 ताकि पृथ्वीका सबै जातिले परमप्रभु नै परमेश्वर हुत्तुहुच्छ र उहाँबाहेक अर्को ईश्वर छैन भनी जानून् । 61 त्यसकारण, आजको दिनमा झाँ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका विधिविधानहरू र उहाँका आजाहरू पालन गर्न तिमीहरूको हृदय उहाँप्रति साँचा होइन् । 62 त्यसैले राजा र तिनीसँगी सारा इसाएलले परमप्रभुको निमित बलिदानहरू चढाए । 63 सोलोमनले परमप्रभुको निमित बाइस हजार गाईबवन्तु र एक लाख बिस हजार भेडा-बाखा मेलबलिको रूपमा चढाए । यसरी राजा र इसाएलका सारा समुदायले परमप्रभुको मन्दिर समर्पण गरे । 64 त्यसै दिन राजाले परमप्रभुको मन्दिरको सामु चौकोको बिचको भागलाई पनि अर्पण गरे, अनि तिनले त्यहाँ होमबलि, अन्नबलि र मेलबलिको बोसो चढाए, किनकि परमप्रभुको सामु राखिएको काँसाको वेदी यति सानो थिए कि त्यहाँ होमबलि, अन्नबलि र मेलबलिको बोसो चढाउन सकिँदैनयो । 65 यसैले सोलोमनले त्यस बेला एउटा चाड मनाए । त्यहाँ लेबो-हमातेदेखि मिश्रको खोलासम्मका सारा इसाएल, ठुलो समुदायले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु सात दिन र अर्को सात दिन गरी जम्मा चौथ दिनसम्म चाड मनाए । 66 आठाँ दिनमा तिनले मानिसहरूलाई बिदा दिए, र तिनीहरूले राजालाई धन्यको भने अनि परमप्रभुले आफ्ना दास दाउद र आफ्नो जाति इसाएलको सबै असल कार्यको कारण हर्षित र आनन्दित हृदयसाथ तिनीहरू आ-आपाना धरतर्फ लागे ।

9 सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिर र राजदरबार बनाएर सिद्धाएछि र तिनले चाहेका कुरा सबै सम्पन्न गरेपछि 2 गिबोनमा देखा पर्नुभएँहाँ परमप्रभु

दोस्रो पटक सोलोमनकहाँ देखा पर्नुभयो । 3 तब परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तैले मेरो सामु राखेको प्रार्थना र बिन्ती मैले सुनेको छु । मैले तैले बनाएको यो मन्दिर सदासर्वदा मेरो नाँउ राख्न आफ्नै लागि अलग गरेको छु । मेरा आँखा र मेरो मन सधैँभरि त्यहाँ हुने छ । 4 मैले तालाई आज्ञा गरेका सबै आज्ञा पालन गरी मेरा विधिविधानहरू र उर्दीहरू मानेर हँदयिको सत्यनिष्ठा र सोझोपनमा तेरो पिता दाऊद हिँडैँ त भेरो सामु हिँडिस भने, 5 म इसाएलमाथि तेरो राज्यको सिंहासन सदाको निम्निस्थापित गर्ने छु, जस्तो मैले तेरो पिता दाऊदलाई यसो भनी प्रतिश्वास गरेको थिएँ, ‘इसाएलको सिंहासनमा बस्न तेरो सन्तानको कहिल्यै अभाव हुने छैन ।’ 6 तर त र तेरा छोराछोरीहरू तर्केग गर्इ मैले तेरो सामु राखेको मेरा आज्ञा र विधिविधानहरू पालन नगरी आरु देवताहरूको पुजा गन्यौ र तिनीहरूको सामु निहुरीयो भने, 7 मैले इसाएललाई दिएको देशबाट म तिनीहरूलाई निष्कासित गरिदिने छु, र मेरो नाउँको लागि मैले अलग गरेको यो मन्दिरलाई म मेरो दृष्टिबाट मिल्काइदिने छु अनि इसाएल सबै जातिका बिचमा धृणा र उपहासको उदाहरण बन्ने छ । 8 यो मन्दिर भग्नावशेषको थुप्पो बन्ने छ, र यसबाट भएर जाने प्रत्येक व्यक्तिले यसको धृणा गर्ने छ । तिनीहरूले सोध्ने छन्, “परमप्रभुले यो देश र यो मन्दिरलाई किन यसो गर्नुभएको होला?” 9 अस्तुहरूले जवाफ दिने छन्, “तिनीहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याउनुहोसे तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभुलाई त्यागी आरु देवताहरूको पछि लागी तिनीहरूको सामु निहुरी तिनीहरूलाई पुजेकाले परमप्रभुले तिनीहरूमाथि यी सबै विपत्ति ल्याउनुभएको हो ।” 10 सोलोमनले दुर्विवाट भवन अर्थात् परमप्रभुको मन्दिर र राजदरबार बनाएर सिद्धायाउन तिनलाई बिस वर्ष लायो । 11 दुरोसका राजा हीरामले सोलोमनले चाहेका सबै देवदारु र सलालाका काठ तिनलाई जुटाइदिए । त्यसैले सोलोमन राजाले हीरामलाई गालीलको क्षेत्रमा विसवटा सहर दिए । 12 सोलोमनले हीरामलाई दिएका सहरहरू हेर्न तिनी दुरोसबाट आए, तर तिनी खुसी भएनन् । 13 त्यसैले हीरामले भने, “हे मेरा भाइ, तपाईंले मलाई दिनुभएका यी सहरहरू कस्ता सहरहरू हुन्?” हीरामले ती सहरहरूलाई काबूल देश भने जसलाई आजसम्म पनि त्यही नाउँले चिनिन्छ । 14 हीरामले राजालाई चार टन सुन पठाएका थिए । 15 सोलोमन राजाले परमप्रभुको मन्दिर, आफ्नो निजी दरबार, टेवा दिने गाराहु, यश्शलेमको पर्खाल, हासोर, मगिदो र गेजेर बनाउनलाई बेगार काममा लगाएका मजदुरहरूको विवरण यही हो । 16 मिश्रका राजा फारोले गेजेरलाई माथि उक्त्रेकर कब्जा गरेका थिए । तिनले यस सहरका कनानीहरूलाई मारेर जलाइदिएका थिए । त्यसपछि फारोले यो सहर आफ्नी छोरी सोलोमनकी पत्नीलाई दाइजोस्तरूप दिएका थिए । 17 त्यसैले सोलोमनले गेजेर र तल्लो बेथ-होरेनलाई पुनर्निर्माण गरे । 18 तिनले बालात र यहूदियाको उजाङ्ग-स्थानमा तामार, आफ्नो अधिकारमा भएका सबै भण्डारण गर्न सहरहरू, 19 र आफ्ना रथहरू र घोडचाहीहरू राख्नका निम्निस्थापित सहरहरू बनाए । यश्शलेम, लेबनान र आफूले शासन गरेका सबै इलाकामा आफूले इच्छा गरे अनुसार तिनले बनाउने काम गरे । 20 बाँकी रहेका सबै एमोरी, हिती, परिज्ञी, हिक्की र यबसी जो इसाएली थिएनन्, 21 तिनीहरूका सन्तानहरू जो देशमा बाँकी रहेका थिए, जसलाई इसाएलीहरूले पूर्ण रूपमा नष्ट गर्न सकेका थिएनन्, तिनीहरूलाई सोलोमनले बेगार काममा लगाएका थिए जो आजको दिनसम्म छन् । 22 तथापि, सोलोमनले इसाएलीहरूलाई भने बेगार काममा लगाएनन् । बरु, तिनीहरू तिनका सिपाहीहरू, अधिकतरहरू र कपानहरू अनि सारथीहरूका कप्तान र घोडचाहीहरू बने । 23 तिनीहरू सोलोमनका कामको रेखदेख गर्ने अधिकारीहरू पनि बने जसको सङ्ख्या पाँच सय पचास थियो । तिनीहरूले काम गर्ने मानिसहरूको रेखदेख गर्ने काम गर्थे । 24 फारोकी छोरी दाऊदको सहरबाट सोलोमनले उनको लागि बनाएको घरमा सरिन् । पछि सोलोमनले टेवा दिने गाराहु बनाए । 25 सोलोमनले परमप्रभुको निम्निस्थापित बनाएका वेदीमा परमप्रभुको निम्निस्थापित धूप बाल्दै तिनले

वर्षमा तिन पटक होमबलि र मेलबलिहरू चढाउँथे । यसरी तिनले मन्दिरको काम सम्पन्न गरी त्यसको प्रयोग गरे । 26 सोलोमन राजाले लाल समुद्रको किनारामा भएको एदोमको एलात नजिकै एस्योन-गेवरमा जहाजहरू बनाए । 27 हीरामले आफ्ना सेवकहरू अर्थात् समुद्रको विषयमा जाने नाविकहरू सोलोमनका मानिसहरूसित काम गर्न सोलोमनका जहाजहरूमा पठाए । 28 तिनीहरू सोलोमनका सेवकहरूसँगै ओपीरमा गए । त्यहाँबाट तिनीहरूले राजा सोलोमनकहाँ साँढि चौथ टन सुन ल्याए ।

10 जब शेबाकी रानीले परमप्रभुको नाउँको सम्बन्धमा सोलोमनको कीर्ति सुनिन्, उनी कठिन प्रश्नहरू लिएर तिनलाई जाँच गर्न आइन् । 2 उनी मसलाहरू लादिएका ऊँठहरू, थुप्रै सुन र धेरै बहमूल्य रत्नहरू लिएर ज्यादै ठुलो लावालस्करसाथ यश्शलाम आइन् । उनी आइयुगेपछि उनले आफ्नो हँदयमा भएका सबै कुरा सोलोमनलाई बताइन् । 3 सोलोमनले उनका सबै प्रश्नका जवाफ दिए । 4 जब शेबाकी रानीले सोलोमनका सबै बुद्धि, तिनले बनाएका राजदरबार, 5 तिनको टेबुलको भोजन, तिनका वरिपरि बस्ने अधिकारीहरू, तिनका अधिकारीहरूका काम र तिनीहरूको पोशाक, सेवा टहल गर्ने नोकर-चाकरहरू, तिनले परमप्रभुको धरमा बलिदान गर्ने होमबलिको तरिका देखिन्, तब उनी अवाक भइन् । 6 उनले राजालाई भनिन्, “तपाईंका वचन र तपाईंको बुद्धिको बारेमा मैले मेरो देशमा सुनेको कुरो साँचो रहेछ । 7 म यहाँ नआएसम्म मैले सुनेको कुरामा मैले विश्वास गरिँ । अब मेरा आफ्नै आँखाले मैले देखेको छु । तपाईंको बुद्धि र धन-सम्पत्तिको बारेमा मलाई आधा मात्र बताइएको रहेछ । तपाईंको कीर्ति मैले सुनेको भन्दा ज्यादा रहेछ । 8 तपाईंका पत्नीहरू करि प्रसन्न होलान् । तपाईंको बुद्धि सुन्न पाएकाले तपाईंको सामु निन्नर खडा हुने तपाईंको सेवकहरू करि प्रसन्न होलान् । 9 परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको स्तुति होस् जो तपाईंमा प्रसन्न हुनुहुन्छ र जसले तपाईंलाई इसाएलको सिंहासनमा राख्नुभएको छ । परमप्रभुले इसाएललाई सदाको निम्निस्थापित बनाएका यी सहरहरू कस्ता सहरहरू हुन्?” हीरामले ती सहरहरूलाई काबूल देश भने जसलाई आजसम्म पनि त्यही नाउँले चिनिन्छ । 14 हीरामले राजालाई चार टन सुन पठाएका थिए । 15 सोलोमन राजाले परमप्रभुको मन्दिर, आफ्नो निजी दरबार, टेवा दिने गाराहु, यश्शलेमको पर्खाल, हासोर, मगिदो र गेजेर बनाउनलाई बेगार काममा लगाएका मजदुरहरूको विवरण यही हो । 16 मिश्रका राजा फारोले गेजेरलाई माथि उक्त्रेकर कब्जा गरेका थिए । तिनले यस सहरका कनानीहरूलाई मारेर जलाइदिएका थिए । त्यसपछि फारोले यो सहर आफ्नी छोरी सोलोमनकी पत्नीलाई दाइजोस्तरूप दिएका थिए । 17 त्यसैले सोलोमनले गेजेर र तल्लो बेथ-होरेनलाई पुनर्निर्माण गरे । 18 तिनले बालात र यहूदियाको उजाङ्ग-स्थानमा तामार, आफ्नो अधिकारमा भएका सबै भण्डारण गर्न सहरहरू, 19 र आफ्ना रथहरू र घोडचाहीहरू राख्नका निम्निस्थापित सहरहरू बनाए । यश्शलेम, लेबनान र आफूले शासन गरेका सबै इलाकामा आफूले इच्छा गरे अनुसार तिनले बनाउने काम गरे । 20 बाँकी रहेका सबै एमोरी, हिती, परिज्ञी, हिक्की र यबसी जो इसाएली थिएनन्, 21 तिनीहरूका सन्तानहरू जो देशमा बाँकी रहेका थिए, जसलाई इसाएलीहरूले पूर्ण रूपमा नष्ट गर्न सकेका थिएनन्, तिनीहरूलाई सोलोमनले बेगार काममा लगाएका थिए जो आजको दिनसम्म छन् । 22 तथापि, सोलोमनले इसाएलीहरूलाई भने बेगार काममा लगाएनन् । बरु, तिनीहरू तिनका सिपाहीहरू, अधिकतरहरू र कपानहरू अनि सारथीहरूका कप्तान र घोडचाहीहरू बने । 23 तिनीहरू सोलोमनका कामको रेखदेख गर्ने अधिकारीहरू पनि बने जसको सङ्ख्या पाँच सय पचास थियो । तिनीहरूले काम गर्ने मानिसहरूको रेखदेख गर्ने काम गर्थे । 24 फारोकी छोरी दाऊदको सहरबाट सोलोमनले उनको लागि बनाएको घरमा सरिन् । पछि सोलोमनले टेवा दिने गाराहु बनाए । 25 सोलोमनले परमप्रभुको निम्निस्थापित बनाएका वेदीमा परमप्रभुको निम्निस्थापित धूप बाल्दै तिनले

बाहवटा सिंह खड़ा थिए । अन्य कुनै पनि राज्यमा यस्तो किसिमको सिंहासन थिएन । 21 सोलोमन राजाका सबै पिउने कचौरा सुनका थिए, र लेबनानको वन भनिने राजदरबारका भएका सबै पिउने कचौरा निखुर सुनका थिए । कुनै पनि कचौरा चाँदीको थिएन किनकि सोलोमनको समयमा चाँदीलाई मूल्यवान ठानिदैनयथो । 22 हीरामका जहाजहरूसँगै समुद्रमा सोलोमन राजाका पनि जहाजहरू थिए । हेरेक तिन वर्षमा एक पटक जहाजहरूले सुन, चाँदी, हस्ति-हाडासाथै ढेडु र बाँदरहरू ल्याउने गर्थे । 23 यसरी सोलोमन राजा धन-सम्पत्ति र बुद्धिमा संसारका सबै राजाभन्दा श्रेष्ठ थिए । 24 परमेश्वरले सोलोमनको हृदयमा हालिदिनभएको तिनको बुद्धि सुन्नलाई सारा दुनियाले तिनको उपस्थितिको खोजी गर्थे । 25 तिनलाई भेट्हेहरूले हेरेक वर्ष कोसेली, सुन र चाँदीका भाँडाकुँडाहरू, लुगाहरू, हातहतियार, मसलासाथै घोडा र खच्चरहरू ल्याउँथे । 26 सोलोमनले रथहरू र घोडचाहीहरू जम्मा गरे । तिनका चौथ सयवटा रथ र बाह हजार घोडचाही थिए जसलाई तिनले रथ रथ राख्ने सहरहरू र आफूसितै यस्तशेलेमा पनि राख्ने गर्थे । 27 राजाले यस्तशेलेमा चाँदी जमिनको ढुङ्गासारह बनाए । तिनले देवदारुचाहीं पहाडका जडगली अज्जीरका बोटहरूसह प्रशस्त तुल्याए । 28 सोलोमनका घोडाहरू मिश्र र क्यापूबाट पैठारी गरिथे, अनि राजाका व्यापारीहरूले तिनलाई क्यापूबाट किन्ने गर्थे । 29 मिश्रबाट चाँदीका छ सय सिक्कामा एउटा रथ र चाँदीको ढेड सय सिक्कामा एउटा घोडा किनिन्यो । त्यसपछि यीमध्ये धेरैजसो हिती र अरामीहरूका राजाहरूलाई बेनिन्थे ।

11 अब राजा सोलोमनले फारोकी छोरीलगायत मोआबी, अम्मोनी,

सीदोनी र हितीजस्ता धेरै विदेशी स्त्रीहरूलाई प्रेम गरे । 2 तिनीहरू त्यस्ता जातिहरूका थिए जसको बारेमा परमप्रभुले इस्याएललीहरूलाई भन्नुभएको थियो, “विवाह गर्न तिनीहरूका बिचमा नजाओ, न त तिनीहरू तिनीहरूका बिचमा आउन् किनकि निश्चय नै, तिनीहरूले तिनीहरूका हृदय तिनीहरूका देवताहरूतर्फ फर्काउने छन् ।” यस आजाको बाबजुत पनि सोलोमन यी स्त्रीहरूप्रति मोहित भए । 3 सोलोमनका सात सय जना राजकीय पत्नी र तिन सय जना उपपत्नी थिए । तिनका पत्नीहरूले तिनको हृदयलाई बहकाइदिए । 4 किनकि जब सोलोमन वृद्ध भए तिनका पत्नीहरूले तिनको हृदयलाई अन्य देवताहरूतर्फ फर्काइदिए । तिनको हृदय तिनका पिता दाऊदको हृदयजस्त परमप्रभु तिनका परस्मेश्वरतर्फ पूर्ण रूपमा समर्पित भएन् । 5 किनकि सोलोमन सीदोनीहरूकी देवी अश्तोरेत र अम्मोनीहरूको धिनलागदे देवता मोलोखको पछि लागे । 6 सोलोमनले परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्काकाम गरे । तिनले आफ्ना पिता दाऊदले गरेझौं पूर्ण रूपमा परमप्रभुलाई पछायाएन् । 7 तब सोलोमनले मोआबको धृणित देवता कमोश र अम्मोनीहरूको धृणित देवता मोलोखको निम्नियस्तशेलेमको पूर्वपटिको डाँडामा पुजा गर्ने अग्लो स्थानबनाए । 8 तिनले आफ्ना सबै विदेशी पत्नीका निम्निय पनि पुजा गर्ने अग्लो स्थानहरू बनाए जसले त्यहाँ तिनीहरूका देवताहरूलाई धूप बाल्ने र बलिदान चढाउने गर्थे । 9 परमप्रभु सोलोमनसित रिसाउन्भयो, किनकि तिनको हृदय इस्याएलका परस्मेश्वरबाट तर्कर गएको थियो यद्यपि उहाँ तिनीकहाँ दुई पटक देख्या पर्नुभएको थियो, 10 र यसै विषयमा अर्थात् तिनी अरु देवताहरूको पछि लाग्न हुँदैन भनी उहाँले तिनलाई आज्ञा दिनुभएको थियो । तर सोलोमनले परमप्रभुको आज्ञा मानेन् । 11 त्यसकारण परमप्रभुले सोलोमनलाई भन्नुभयो, “तैले यसो गरेको कारण र तैले मेरो करार र मैले तालाई आज्ञा गरेका मेरा विधिविधानहरू पालन नगरेकोले निश्चय नै म यो राज्य तँबाट खोसेर तेरो दासलाई दिने छु । 12 तथापि तेरा पिता दाऊदको खातिर म तेरो जीवनकालमा यसो गर्दिन्, तर तेरो छोरोको पालमा त्यसको हातबाट म यसलाई विभाजन गरिदिने छु । 13 तापनि म सबै राज्य खोसिदिनँ । मेरा दास दाऊदको खातिर र मैले चुनेको यस्तशेलेमको खातिर म एउटा कुल तेरो छोरोलाई दिने छु ।” 14 तब परमप्रभुले सोलोमनको विरुद्धमा एदोमी हृदयलाई

विरोधीको रूपमा उठाउनुभयो । तिनी एदोममा राजकीय घरानाका थिए । 15 दाऊद एदोममा छँदा सेनापति योआब मरेकाहरूको लाश गाड्न एदोममा उक्लेका थिए जहाँ हेरेक पुरुष मारिएको थियो । 16 योआबले एदोमको हेरेक पुरुषलाई नमारुज्जेल तिनी र इसाएल त्यहाँ छ महिनासम्म बसेका थिए । 17 तर त्यस बेला हृदद बालक भएकोले आफ्ना पिताका सेवकहरूद्वारा तिनलाई अन्य एदोमीहरूसँगै मिश्रमा लिगिएको थियो । 18 तिनीहरू मिद्यानबाट निस्केर पारानमा आडपुगे जहाँबाट तिनीहरूले आफूसँगै केही मानिसहरूलाई मिश्रका राजा फारोकहाँ लिएर गए । फारोले तिनलाई एउटा घर, देश र भोजन जुटाइदिएका थिए । 19 हृददले फारोको दृष्टिमा ठुलो निगाह पाए र फारोले तिनलाई आप्नी पत्नी तहपेस रानीकी एट्री बिहीनीसित विवाह गरिए । 20 तहपेसकी बिहीनीले हृदयबाट एउटा छोरो जन्माइन् । तिनीहरूले तिनलाई गनूबत नाम राख्ये । तहपेसले तिनलाई फारोको राजदरबारमा हुर्काइन् । त्यसैले गनूबत फारोका छोराछोरीहरूका बिचमा राजदरबारमा हुर्किए । 21 तिनी मिश्रमा छँदा दाऊद आफ्ना पुर्खाहरूसित मिल्न गए र सेनापति योआब मरे भनी जब हृददले सुने तिनले फारोलाई भने, “मेरो आप्नै देशमा जानलाई मलाई अनुमति दिनुहोस ।” 22 तब फारोले तिनलाई भने, “तर तिमीलाई यहाँ मसित केको अभाव छ र तिमी आप्नै देशमा जान खोज्यो?” हृददले जवाफ दिए, “कुनै कुराको अभाव छैन । कृपया, मलाई जान दिनुहोस ।” 23 परमेश्वरले सोलोमनको विरुद्धमा एल्यादाका छोरा रेसोनलाई पनि विरोधीको रूपमा उठाउनुभयो । तिनी आप्ना मालिक सोबाका राजा हृददेजेरबाट भागेका थिए । 24 दाऊदले सोबाका मानिसहरूले भेला गरे र तिनी सानो मोर्चाका सेनापति बनेका थिए । रेसोनका मानिसहरू दमस्कस गए, र त्यहाँ बसोबास गरे । यसरी रेसोनले दमस्कसलाई नियन्त्रणमा लिए । 25 तिनी सोलोमनको जीवनभर इस्याएलका शत्रु थिए, र हृददले पुर्याउको सङ्कटमा तिनले पनि साथ दिए । रेसोन इस्याएललाई धृणा गर्थे र तिनले अरामामाथि शासन गरे । 26 तब नबातका छोरा यारोबाम पनि राजाको विरुद्धमा बागी भए । तिनी सोलोमनका एक जना अधिकारी जेरेदाका एफ्राइमी थिए । तिनकी विधवा आमा सेरुआ थिन् । 27 तिनी राजाको विरुद्धमा उठे किनकि सोलोमनले टेवा दिने गाराहरू बनाएका थिए, र आफ्ना पिता दाऊदको सहरको पर्खालिमा प्रवेशद्वारा मर्मत गरेका थिए । 28 यारोबाम एक शक्तिशाली मानिस थिए । तिनी मेहनती भएको देखेर सोलोमनले तिनलाई योसेफका घरानाका सारा बेगार काम गर्नेहरूमाथि तिनलाई नाइके तुल्याएका थिए । 29 त्यस बेला यारोबाम यस्तशेलेमा जाँदा शीलोका अहियाह अगमवकाले तिनलाई बाटोमा भेटे । अहियाहले नयाँ खास्टो लगाएका थिए र मैदानमा दुई जना मानिस मात्र थिए । 30 तब अहियाहले आफूले लगाएको नयाँ खास्टो निकाली त्यसलाई च्यातेर बाह दुक्का बनाए । 31 तिनले यारोबामलाई भने, “दसवटा दुका लिनुहोस्, किनकि इस्याएलका परस्मेश्वर परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, हेरै, म सोलोमनको हातबाट राज्य दुका पारेर तालाई दस कुल दिने छु, 32 (तर मेरा दास दाऊदको खातिर र मैले इस्याएलका सबै कुलबाट चुनेको सहर यस्तशेलेमको खातिर सोलोमनलाई एउटा कुल दिने छु), 33 किनकि तिनीहरूले मलाई त्यागेर सीदोनीहरूकी अश्तोरेत देवी, मोआबको कमोश देवता र अम्मोनीहरूको मोलोख देवतालाई पुजा गरेका छन् । आफ्ना पिता दाऊदले गरेझौं मेरो दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गर्न र मेरा विधिविधानहरूसाथै मेरा उर्दीहरू पालन गर्न त्यो मेरो मार्गमा हिँडेको छैन । 34 तथापि म सोलोमनको हातबाट पुरै राज्य भने खोसिदिनँ । बरु, मेरा आज्ञाहरू र मेरा विधिविधानहरू पालन गर्न मैले चुनेका मेरा दास दाऊदको खातिर मैले त्यसलाई दिने छु । 35 तर म त्यसको छोरोको हातबाट राज्य खोसेर म दस कुललाई दिने छु । 36 म एउटा कुल सोलोमनको छोरोलाई दिने छु ताकि मेरो नाँ राख्न मैले चुनेको सहर यस्तशेलेमा मेरो सामु मेरा दास दाऊदको एउटा बत्ती सर्थै बलिरहोस् । 37 म तालाई चाहिँ लिने छु, र तैले इच्छा गरेअनुसार

तैले शासन गर्ने छस्, र तँ इसाएलमाथि राजा हुने छस् । 38 मेरा दास दाऊदले गरेझौं मैले तैलाई दिएका सबै आज्ञा तैले मानिस्, र मेरो दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गरिस्, र मेरा विधिविधानहरू र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्न मेरा मार्गहरूमा हिंडिस् भने म तासित हुने छु, र दाऊदको निमित्त निर्माण गरेखौं म तेरो वंशलाई स्थिर गराउने छु, अनि इसाएलचाहिँ म तैलाई दिने छु । 39 म दाऊदका सन्तानहरूलाई दृढ दिने छु, तर सदाको निमित्त भने होइन ।” 40 त्यसैले सोलोमनले यारोबामलाई मार्न खोजे । तर यारोबाम उठेर मिश्रका राजा शीशकहाँ भागे । सोलोमनको मृत्यु नहोउञ्जेलसम्म तिनी मिश्रमा नै बसे । 41 सोलोमनले गरेका अन्य कामहरू र तिनको बुद्धिको विषयमा के सोलोमनको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् ।” 42 सोलोमनले यस्तलेमामा बसी सारा इसाएलमाथि चालिस वर्षसम्म शासन गरे । 43 तिनी आफ्ना पित्रहरूसित सुते, र तिनलाई तिनका पिता दाऊदको सहरमा गाडियो । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा रहबाम राजा भए ।

12 रहबाम शकेममा गए किनकि सारा इसाएल तिनलाई राजा बनाउन शकेममा आउँदै थिए । 2 नबातका छोरा यारोबामले यो कुरा सुन्दा (तिनी अझौसम्म मिश्रमा नै थिए जहाँ तिनी सोलोमन राजाको उपस्थितिबाट भागेर गएका थिए) तिनी मिश्रमा नै बसेका थिए । 3 त्यसैले, तिनीहरूले यारोबामलाई बोलाइपठाए, अनि यारोबाम र इसाएलका सारा समुदाय रहबामकहाँ आएर भने, “तपाईंका पिताले हाम्रो जुवा गरुङ्गो बनाइदिनुभयो । अब तपाईंका पिताले हामीमाथि राखिदिनुभएको भारी र जुवा हलुङ्गो बनाइदिनुहोस्, अनि हामी तपाईंको सेवा गर्ने छौं ।” 5 रहबामले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू जानुहोस् र तिनदिनपछि फर्केर आउनुहोस् ।” त्यसैले मानिसहरू प्रस्थान गरे । 6 रहबाम राजाले आफ्ना पिता सोलोमन जीवित छेदा तिनको सामु खडा हुने पाका मानिसहरूसित सरसल्लाह लिए र भने, “यी मानिसहरूलाई जवाफ दिन तपाईंहरू मलाई के सल्लाह दिनुन्छ ।” 7 तिनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “आज तपाईं तिनीहरूका सेवक बनी तिनीहरूको सेवा गर्नुभयो र तिनीहरूलाई असल जवाफ दिनुभयो भने तिनीहरू सर्थै तपाईंका सेवकहरू हुने छन् ।” 8 तर रहबामले यी पाका मानिसहरूले दिएको सल्लाहलाई बेवास्ता गरे, र आफूसँगै हुक्केर आफ्नो सामु खडा हुने युवाहरूसित सल्लाह लिए । 9 तिनले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंका पिताले हामीमाथि राखिदिनुभएको जुवा हलुङ्गो पारिदिनुहोस् । भनी बताउने मानिसहरूलाई मैले कस्तो जवाफ दिरुपर्छ भनी तिमीहरू मलाई के सल्लाह दिन्छो?” 10 आफूसँगै हुक्केका युवाहरूले रहबामलाई यसो भने, “तपाईंका पिता सोलोमनले तिनीहरूको जुवा गरुङ्गो बनाइदिनुभयो र अब तपाईंले यसलाई हलुको बनाइदिनुपर्छ भनी बताउने मानिसहरूलाई गएर यसो भन्नुहोस्, ‘मेरो कान्छी आँला मेरा पिताको कम्मरभन्दा मोटो छ ।’ 11 त्यसैले अब मेरा पिताले तिमीहरूमाथि गरुङ्गो जुवा बोकाउनुभएको थियो । म त्यो अझौ गरुङ्गो पारिदिने छु । मेरा पिताले तिमीहरूलाई कोरा लगाउनुभएको थियो, तर म तिमीहरूलाई बिच्छीहरूले डस्न लगाउने छु ।” 12 त्यसैले तेसो दिनमा यारोबाम र सारा मानिस रहबामकहाँ आए । किनकि राजाले यसो भनी निर्देशन दिएका थिए, “तेसो दिनमा मकहाँ फर्केर आओ ।” 13 राजाले मानिसहरूलाई कडा तवरले जवाफ दिए, र तिनले पाका मानिसहरूले तिनलाई दिएको सल्लाहको बेवास्ता गरे । 14 तिनले युवाहरूको सल्लाह मानी तिनीहरूलाई भने, “मेरा पिताले तिमीहरूमाथि गरुङ्गो जुवा बोकाउनुभएको थियो । म त्यो अझौ गरुङ्गो पारिदिने छु । मेरा पिताले तिमीहरूलाई कोरा लगाउनुभएको थियो, तर म तिमीहरूलाई बिच्छीहरूले डस्न लगाउने छु ।” 15 यसरी राजाले मानिसहरूको कुरा सुनेन् किनकि शीलोका अहियाहद्वारा नबातका छोरा यारोबामलाई उहाँले भन्नुभएको वचन पुरा होस् भनेर परमप्रभुले यस्तो पारिस्थिति ल्याउनुभएको थियो । 16 जब सारा इसाएलको कुरा राजाले नसुनेको तिनीहरूले देखे तब मानिसहरूले

तिनलाई जवाफ दिए, “दाऊदमा हाम्रो के हिस्सा छ र? यिशैका छोरामा हाम्रो कुनै उत्तराधिकार छैन! हे इसाएली हो, आ-आफ्ना पालमा जा आओ । हे दाऊद, तिमी आपनै घर सम्हाल ।” यसरी इसाएलीहरू आ-आफ्ना पालमा फर्केर गए । 17 तर रहबाम यहूदाका सहरहरूमा बस्ने इसाएलीहरूका राजा बने । 18 तब रहबाम राजाले बेगार काममा लगाउने मानिसहरूका जिम्मावाल अदोनीरामलाई पठाए, तर सारा इसाएलले तिनलाई दुङ्गाले हानेर मारे । रहबाम राजा आफ्नो रथमा चढेर झाँटै यस्तलेममा भागे । 19 त्यसैले आजको दिनसम्म इसाएल दाऊदको घरानाको विरुद्धमा बागी बेको छ । 20 यारोबाम फर्के भनी जब सारा इसाएलले सुने तिनीहरूको आफ्नो सभामा तिनलाई बोलाउनपठाइ तिनलाई सारा इसाएलमाथि राजा बनाए । यहूदाको कुलबाहक दाऊदको परिवारलाई पछाड्याउने कोही भएन । 21 जब रहबाम यस्तलेममा आए तिनले यहूदाको सबै घराना र बेन्यामीन कुललाई भेला गरे । इसाएलको घरानाको विरुद्धमा लडी सोलोमनका छोरा रहबामको राज्यलाई पुनर्स्थापित गर्न त्यहाँ १,८०,००० चुनिएका योद्धा जम्मा भएका थिए । 22 तर परमेश्वरका जन शमायाहकहाँ परमेश्वरको वचन आयो, 23 “सोलोमनका छोरा यहूदाका राजा रहबाम अनि यहूदा र बेन्यामीनका सम्पूर्ण घरानासाथै बँकी सबै मानिसलाई भन्, २४ ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँलः आफ्ना दाजुभाइ इसाएलका मानिसहरूलाई तिमीहरूले आक्रमण नगर्नू वा तिनीहरूसित लडाई नगर्नू । हरेक मानिस आ-आफ्नो घरमा फर्केर जाओस् किनकि यो काम मैले गरेको छु ।’” त्यसैले तिनीहरूले परमप्रभुको वचन सुने र तिनीहरू फर्केर आ-आफ्नो बाटो लागे । यसरी तिनीहरूले उहाँको वचन पालन गरे । 25 तब यारोबामले एफ्राइमको पहाडी देशमा शकेमलाई मजबूत पारी तिनी त्यहाँबाट गएर तिनले पनीएल सहर बनाए । 26 यारोबामले आफ्नो ह्रदयमा सोचे, “अब यो राज्य दाऊदको घरानामा फर्कने छ । 27 यी मानिसहरू यस्तलेमरिथ्त परमप्रभुको मन्दिरमा बलिदान चढाउन गए भने यी मानिसहरूका ह्रदय तिनीहरूका मालिक अर्थात यहूदाका राजा रहबामकहाँ फर्कने छन् ।” 28 यसैले राजा यारोबामले सरसल्लाह लिई सुनका दुर्द्वारा बाछा बनाए । तिनले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई यस्तलेमसम्म जान निके टाढा हुँछ । हे इसाएली हो, तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याउने देवताहरू यी नै ह्यन् ।” 29 तिनले एउटालाई बेथेलमा र अर्कोलाई दानमा राखे । 30 यसरी यही कार्य नै पाप बन्यो । मानिसहरू एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँमा र दानसम्म पुजा गर्न गए । 31 यारोबामले डाँडामा पुजा गर्ने ठाउँहरू बनाए, र तिनले सबै मानिसका विचाबाट पुजारीहरू नियुक्त गरे जो लेवीका छोराहरूमध्येका थिएनन् । 32 आठौ महिनाको पश्चाँ दिनमा यहूदामा जस्तै यारोबामले एउटा चाड ठहराए, र तिनी देवीमा गए । तिनले बेथेलमा आफूले बनाएका बाछाहरूका निमित्त बलिदान चढाए, र तिनले बेथेलमा आफूले बनाएका डाँडाका ठाउँहरूमा पुजारीहरू नियुक्त गरे । 33 आफ्नो मनमा योजना बनाएअनुसार आठौ महिनाको पन्थाँ दिनमा बेथेलमा आफूले निर्माण गरेको वेदीमा तिनले बलिदान चढाए । यसरी तिनले इसाएलीहरूका निमित्त चाड ठहराए, र धूप बाल्न आफै वेदीमा उक्लेर जाने गरे ।

13 परमप्रभुको वचनद्वारा परमेश्वरका जन बेथेलमा आए । यारोबाम धूप बाल्नलाई वेदीनेर उभिरेहका थिए । 2 तिनले परमप्रभुको वचनद्वारा वेदीको विरुद्धमा विच्छ्याए, “हे वेदी, हे वेदी! परमप्रभु यसो भन्नुहुँल, हेर, दाऊदको घरानामा योशियाह नाँ गरेको बालकको जन्म हुने छ, र त्यसले तेरो लागि बलिदान चढाउने छ । ताँमधि तिनीहरूले मानिसका हृषीहरू जलाउने छन् ।” 3 तब उही दिन परमेश्वरका जनले यसो भन्नै एउटा चिन्ह दिए, “परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएको चिन्ह यसी हो: हेर, वेदी दुई फक्लेटा हुने छ, र त्यसमाथि भएको खरानीचाहिँ खन्याइने छ ।” 4 बेथेलमा परमेश्वरका जनले वेदीको

विरुद्धमा भनेका कुरा जब राजा यारोबामले सुने तिनले वेदीबाट आफ्नो हात पसारेर यसो भने, “त्यसलाई समात!” तब तिने परमेश्वरको जनलाई समात्न जुन हात पसारेका थिए, त्यो सुक्यो र तिनले त्यो फेरि आफूतिर ल्याउन सकेनन। ५ (वेदी पनि दुई फक्लेटा भयो, र ख्यारानी वेदीबाट पोखियो जस्तो परमप्रभुको वचनद्वारा परमेश्वरका जनले चिन्हद्वारा व्याख्या गरेका थिए।) ६ त्यसैले परमेश्वरका जनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र राजाको हात पहिलैकै जस्तो भयो। ७ राजाले परमेश्वरका जनलाई भने, “मेरो घरमा खानपान गर्नुहोस्, र म तपाईंलाई इनाम दिने छु ।” ८ परमेश्वरका जनले राजालाई भने, “तपाईंले मलाई आथा सम्पत्ति दिनुभए तापनि म तपाईंसित जान्न, न यस ठाँमा तपाईंसित खेन छु न पिउने छु ।” ९ किनकि परमप्रभुले आफ्नो वचनद्वारा मलाई आज्ञा दिनुभएको छ, ‘तैले त्यहाँ रोटी खानानू, न त पानी पिउनू, न त आएको बाटो फर्केर जानू ।’ १० त्यसैले परमेश्वरका जन अँके बाटो भएर गए, र तिनी जुन बाटो भएर आएका थिए त्यहाँ बाटो भएर आफ्नो घरमा फर्केनन्। ११ बेथेलमा एक जना वृद्ध अगमवक्ता बस्थे। त्यस दिन बेथेलमा परमेश्वरका जनले गरेका सबै कुरा अगमवक्ताका एक जना छोराले तिनलाई बताए। परमेश्वरका जन राजासित बोलेका थिए भने कुरा पनि तिनका छोराहरूले तिनलाई बताए। १२ तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई सोधे, “तिनी कुनचाहिँ बाटो लागे?” परमेश्वरका जन यहूदाको बाटो भएर गएका थिए भनी तिनका छोराहरूले देखेका थिए। १३ त्यसैले तिनले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “मेरो निमित्त गधामा काठी कस्न ।” त्यसैले तिनीहरूले गधामा काठी कसी त्यसमा चढेर गए। १४ ती वृद्ध अगमवक्ता परमेश्वरका जनको पछिपछि गए र तिनलाई फलाँटको रुखुमनि बसिरहेको भेटाए, र तिनले भने, “के यहूदाबाट आउनुभएका परमेश्वरका जन तपाईं नै हुनुहुँच्छ?” तिनले जावाफ दिए, “हो, मै नै हुँ ।” १५ तब ती वृद्ध अगमवक्ताले तिनलाई भने, “मासित घरमा आउनुहोस् र खानपान गर्नुहोस् ।” १६ परमेश्वरका जनले भने, “म तपाईंसँै फर्केर जान सकिन्न, न यस ठाँमा तपाईंसँै खानपान गर्न सक्छु न पिउन सक्छु ।” १७ किनकि परमप्रभुको वचनद्वारा मलाई आज्ञा दिइएको छ, ‘तैले त्यहाँ रोटी खानानू, न पानी पिउनू, न त आएको बाटो फर्केर जानू ।’ १८ त्यसैले ती वृद्ध अगमवक्ताले तिनलाई भने, “तपाईंजस्तै म पनि अगमवक्ता हुँ, र परमप्रभुको वचनद्वारा एउटा स्वगत्वूले मलाई यसो भने, ‘तिनलाई तिमीसँै घरमा फर्काएर ल्याउन तू तकि तिनले रोटी खान सकून् र पानी पिउन सकून् ।’ तर तिनले परमेश्वरका जनलाई झुट्ट बोन्नै थिए। १९ त्यसैले परमेश्वरका जन ती वृद्ध अगमवक्तासँै फर्केर गए, र तिनको घरमा रोटी खानुका साथै पानी पिए। २० तिनीहरू टेबुलमा बस्दै गदा परमप्रभुको वचन तिनलाई फर्काएर ल्याउने अगमवक्ताकहाँ आयो, र २१ तिनले यहूदबाट आएका परमेश्वरका जनलाई यसो भनेर कराए, “परमप्रभु भन्नुहुँच्छ, ‘तै परमप्रभुको वचनप्रति अनाज्ञाकारी भएकोले र परमप्रभुले तैलाई दिनुभएको वचन पालन नगरी २२ फर्केर आई यस ठाँमा रोटी खाएकोले र पानी पिएकोले तेरो शरीरलाई तेरा पित्रहरूको चिह्नामा गाडिने छैन किनकि तैले परमप्रभुले मनाही गर्नुभएको ठाँमा रोटी खाइस र पानी पिइस् ।” २३ जब ती परमेश्वरका जनले रोटी खाइसकेर पानी पिइसके तब अगमवक्ताले तिमीसँै तिनको घरमा फर्केर आएका परमेश्वरका जनका लागि गधामा जीन काठी कस्ने। २४ परमेश्वरका जन गहूसकेपछि बाटोमा एउटा सिंहसित तिनको जम्काभेट भयो। सिंहले तिनलाई मारिदियो, र तिनको लाश बाटोमै पडिरद्यो। तब गधा र सिंह लाशको छेउमा उभिएका थिए। २५ मानिसहरू त्यो बाटो भएर जाँदा तिनीहरूले बाटोमा लाश छाडिएको र लाशने सिंह उभिरहेको देखे। तिनीहरू ती वृद्ध अगमवक्ता बस्ने सहरमा आएर यो कुरा बताइदिए। २६ जब तिनलाई फर्काएर ल्याउने अगमवक्ताले यो कुरा सुने तिनले भने, “तिनी परमप्रभुको वचन नमान्ने परमेश्वरका जन हुन् । त्यसकारण परमप्रभुले तिनलाई सिंहको मुखमा पर्न दिनुभयो जसले तिनलाई दुकाटुक्रा पारी मारिदियो जस्तो परमप्रभुको वचनले तिनलाई चेताउनी दिएको

थियो ।” २७ त्यसैले ती वृद्ध अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई यसो भने, “मेरो गधामा जीन काठी कस्न ।” तिनीहरूले त्यसै गरे। २८ तिनी बाटो लागे र तिनले बाटोमा लाश पडिरहेको अनि लाशको छेउमा गधा र सिंह उभिरहेको देखे। सिंहले लाशलाई खाएको थिएन न त गधालाई आक्रमण गरेको थियो। २९ अगमवक्ताले परमेश्वरका जनको लाश उठाई गधामा राखे र फर्काएर ल्याए। तिनको निमित्त शोक गर्न र लाशलाई गाइन तिनी आफ्नै सहरमा आए। ३० तिनले लाशलाई आफ्ने चिह्नामा राखे, र तिनीहरूले यसो भदै तिनको निमित्त शोक गरे, “थिक्कार, मेरा भाइ!” ३१ तिनले लाशलाई गाडिसकेपछि वृद्ध अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई यसो भने, “जब म मर्छु, मलाई परमेश्वरका जन गाडिएकै चिह्नामा गाइन् । मेरा हड्डीहरू तिनका हड्डीहरूको छेउमा राखन् ।” ३२ किनकि तिनले परमप्रभुको वचनद्वारा बेथेलको बेदीको विरुद्धमा र सामरियाका सहरहरूमा भएका सबै ढाँडाका ठाउँहरूका घरहरूको विरुद्धमा घोषणा गरेका सन्देश निश्चय नै पुरा हुने छ ।” ३३ यसपछि यारोबाम आफ्नो दुष्ट मार्गाबाट फर्केनन्, तर तिनले ढाँडाका ठाउँहरूका लागि सबै थरीका मानिसहरूका बिचबाट सामान्य पुजारीहरूलाई नियुक्त गरिरहे। सेवा गर्न चाहने जोसुकैलाई पनि तिनले पुजारीको रूपमा अभिवेक गर्ये। ३४ यो विषय यारोबामको परिवारको निमित्त पाप बन्यो, र यसले गर्दा तिनको परिवार वृथीबाट नष्ट भएर सर्वनाश भएर गयो ।

१४ त्यस बेला यारोबामको छोरो अबिया अत्यन्तै बिरामी पय्यो । २

यारोबामले आफ्नी पत्नीलाई भने, “उठ र तिमी मेरी पनी हौ भनी नचिन्नलाई आफ्नो भेष बदली गर । अनि शीलोमा जाऊ किनकि अहियाह अगमवक्ता त्यहाँ छन् । यी मानिसहरूमाथि म नै राजा हुनेथिएँ भनी मेरो बारेमा बताउने तिनी नै थिए । ३ आफ्नो साथमा दसवटा रोटी, केही फुरौला र एक भाँडो मह लिएर अहियाहकहाँ जाऊ । बालकलाई के हुने छ भनी तिनले तिमीलाई बताउने छन् ।” ४ यारोबामकी पत्नीले त्यसै गरिन् । उनी बाटो लागिन् र शीलोमा गाइन्, र अहियाहको घरमा आइन् । अहियाहले देख्न सक्कैनेथै । तिनको वृद्धावस्थाको कारणले तिनले आफ्ना आँखाको ज्योति गुमाएका थिए। ५ परमप्रभुले अहियाहलाई भन्नुभयो, “हेरू, यारोबामकी पत्नी आफ्नो छोरोको बारेमा त्याँत सल्लाह लिन आउँदै छे किनकि त्यसको छोरो बिरामी परेको छ । तैले यस्तो-यस्तो जवाफ दिनु किनकि त्यो अँके स्त्री भएँदै त्यसले नाटक गर्छे ।” ६ उनी ढोकामा आइपुदा अहियाहले उनको खुटाको आवाज सुने, र भने, “हे यारोबामकी पत्नी, भित्र आजाउ । किन तिमी अँके स्त्री भएँदै नाटक गर्छ्यौ? म खाराब समाचारसहित तिमीकहाँ पठाइएको छु ।” ७ गएर यारोबामलाई भन कि इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु भन्नुहुँच्छ, ‘मैले तैलाई मेरो जाति इसाएलमाथि अगुवा हुनलाई मानिसहरूका बिचबाट उठाएँ ।” ८ मेरो दृष्टिमा जे ठिक छ त्यही गर्न अनि मेरा आजाहरू पालन गर्न र सारा हदयले मेरो पछि लाग्ने मेरा दास दाऊदजस्तै तै नभए तापनि मैले दाऊदको घरानाबाट राज्य दुक्रायाई त्यो तैलाई दिएँ । ९ तर तैले तै भन्दा अगिका सबैले भन्दा दुष्ट काम गरेको छस् । तैले अरू देवताका मूर्तिहरू र ढालेर बनाएका धातुका प्रतिमूर्तिहरू बनाएर मलाई रिस उठाएको छस्, र मलाई तेरो पीठपछि राखेको छस् । १० त्यसकारण हेरू, म तेरो परिवारमा विपत्ति ल्याउने छु । चाहे कमारा होस् या फुक्का, म इसाएलको हेरेक पुरुष बालकलाई खतम पारिदिने छु, र तेरो घरानालाई गोबर जलाएँ धूपूर्ण रूपमा हाटाइदिने छु । ११ तेरो घरानाको हेरेक व्यक्ति जो यस सहरमा मर्छ, त्यसलाई कुनुरहरूले खाने छन्, अनि खेतमा मर्ने जोसुकैलाई आकाशका चराचुरुझीहरूले खाने छन् किनकि म परमप्रभुले यसो भनेको छु ।” १२ त्यसैले हे यारोबामकी पत्नी, उठेर आफ्नो घर फर्केर जाऊ । तिमी सहरमा प्रवेश गर्दा तिमी बालक अबिया मर्ने छ । १३ सारा इसाएलले त्यसको निमित्त शोक गर्ने छन् र त्यसलाई गाइने छन् । यारोबामको परिवारबाट चिह्नामा जाने त्यही मात्र हुने छ किनकि यारोबामको घरबाट त्यसले मात्र इसाएलका

परमेश्वर परमप्रभुको दृष्टिमा निगाह पायो । 14 साथै, त्यस दिन परमप्रभुले इसाएलगाट एक जना राजा उठाउनुहुने छ जसले यारोबामको परिवारलाई खतम पारिदिने छ । आज नै त्यही दिन हो । 15 किनकि पानीमा निगालो हल्लिएँ तर परमप्रभुले इसाएललाई हल्लाउनुहुने छ, र उहाँले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनुभएको यस असल देशबाट जाईदिए उखेलिनुहुने छ । उहाँले तिनीहरूलाई यूफ्रेटिस नदीभन्दा पारि तितर-बित्र पारिदिनुहुने छ किनकि तिनीहरूले अशेराका खम्बाहरू बनाई परमप्रभुलाई रिस उठाएका छन् । 16 यारोबामले पाप गरेका कारण र तिनले इसाएललाई पाप गर्न लगाएकाले उहाँले इसाएललाई त्यागिन्दिनुहुने छ ।” 17 त्यसैले यारोबामको पत्ती ताठन् र बाटो लाग्नि॑ अनि तिसामा आइन् । उनले आप्नो घरको सँगैर टेक्दा बालक मच्यो । 18 सारा इसाएलले त्यसलाई गाडे, र त्यसको निर्मित शोक गरे जस्तो परमप्रभुले आफ्ना दास अहियाह अगमवकाल्पारा भन्नुभएको थियो । 19 यारोबामका अन्य काममहरूको बारेमा अर्थात् कसरी तिनले युद्ध गरे र शासन गरे भन्ने विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 20 यारोबामले बाइस वर्ष शासन गरे, र त्यसपछि तिनी आफ्ना पित्रहरूसित सुल्न गए, अनि तिनको ठाउँमा तिनका छोरा नादाब राजा भए । 21 सोलोमनका छोरा रहबामले यहूदामा शासन गर्दै थिए । रहबाम राजा हुँदा तिनी एकचालिस वर्षका थिए । तिनले परमप्रभुले आफ्नो नाउँ राखन इसाएलका सबै कुलबाट चुन्नुभएको सहर यस्तलेमा सत्र वर्ष शासन गरे । तिनकी आमाको नाउँ नामा थियो जो एक अम्मोनी स्त्री थिइन् । 22 यहूदाले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ त्यही गरे । तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गरेका पापभन्दा बढी पाप गरेर तिनीहरूले उहाँलाई डाही तुल्याए । 23 किनकि तिनीहरूले पनि आफ्ना लाग्नि प्रत्येक उच्च स्थान र हरियो रुख्मनि डाँडाका ठाउँहरू, ढुगाका मूर्तिहरू र अशेराका खम्बाहरू बनाए । 24 त्यस देशमा झुटा धर्मसम्बन्धी वेश्याहरू पनि थिए । परमप्रभुले इसाएलीहरूको सामुवाट धपाउनुभएका जातिहरूले अभ्यास गरेका धिनलाग्दा कार्यहरू नै तिनीहरूले गरे । 25 राजा रहबामको शासनकालको पाँचौं वर्षमा मिश्रका राजा शीशकले यस्तलेमा को विरुद्धमा आक्रमण गरे । 26 तिनले परमप्रभुको मन्दिर र राजको महलका खजानाहरू लिएर गए । तिनले हरेक कुरो लिएर गए । तिनले सोलोमनले बनाएका सुनका ढालहरू पनि लिएर गए । 27 राजा रहबामले तिनको सट्टामा काँसाका ढालहरू बनाए, र राजाको महलको ढोकाहरूको रक्षा गर्ने रक्षकहरूको हातमा जिम्मा दिए । 28 राजा परमप्रभुको मन्दिरमा प्रवेश गर्दा ती रक्षकहरूले ती ढालहरू बोक्ये । त्यसपछि तिनीहरूले ती रक्षक कोठामा ल्याएर राख्ने गर्थे । 29 रहबामले गरेका अरू सबै काममहरूको बारिमा के यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन् र? 30 रहबाम र यारोबामको विचमा युद्ध चलिरह्यो । 31 यसरी रहबाम आफ्ना पित्रहरूसित सुल्न गए, र तिनीहरूसँग दाऊदको सहरमा गाडिए । तिनकी आमाको नाउँ नामा थियो जो अम्मोनी स्त्री थिइन् । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा अविया राजा भए ।

15 नवातका छोरा राजा यारोबामको शासनकालको अठारौं वर्षमा अवियाले यहूदामाथि शासन गर्न थाले । 2 तिनले यस्तलेमा तिन वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ माका थियो । उनी अबीशालोमकी छोरी थिइन् । 3 अविया तिनको समयभन्दा अगि तिनका पिताले गरेका सबै पापमा हिँडे । तिनको हृदय तिनका पुर्खा दाऊदको हृदयजस्तै परमप्रभु तिनका परमेश्वरप्रति समर्पित भएन । 4 तरै पैन दाऊदको खातिर परमप्रभु तिनका परमेश्वरले यस्तलेमाई बलियो बनाउन तिनी पछि तिनको छोरोलाई उठाएर यस्तलेमा तिनलाई एउटा बरी दिनुभयो । 5 दाऊदले परमेश्वरको दृष्टिमा जे ठिक छ, त्यही गरेकाले उहाँले यसो गर्नुभयो । किनकि हिती उरियाहको विषयमा बाहेक उहाँले तिनलाई दिनुभएको कुनै पानि आज्ञाबाट तिनी आफ्नो जीवनभर तर्केर गएनन् । 6 अवियाको जीवनभर रहबाम र

यारोबामको विचमा युद्ध भइरह्यो । 7 के अवियाले गरेका अन्य कामहरू यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन् र? अविया र यारोबामको बिचमा युद्ध चलेको थियो । 8 अविया आफ्ना पित्रहरूसित सुते, र तिनीहरूले तिनलाई दाऊदको सहरमा गाडे । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा आसा राजा भए । 9 इसाएलका राजा यारोबामको बिस्सौ वर्षमा आसाले यहूदामाथि शासन गर्न थाले । 10 तिनले यस्तलेमा एकचालिस वर्ष राज्य गरे । तिनकी हजुर आमाको नाउँ माका थियो जो अबीशालोमकी छोरी थिइन् । 11 आसाले तिनका पुर्खा दाऊदले परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ, त्यही गरे । 12 तिनले देशबाट झुटो धर्मसम्बन्धी वेश्याहरूलाई निष्कासन गरे, र तिनका पुर्खाहरूले बनाएका सबै मूर्तिलाई हटाइदिए । 13 तिनले आफ्नी हजुर आमा माकालाई पनि राजमाताको पदबाट हटाए किनकि उनले अशेरा देवीको एउटा धिनलाग्दो मूर्ति बनाएकी थिइन् । आसाले त्यस धिनलाग्दो मूर्तिलाई टुक्राटुक्रा पारी किद्दोन उपत्यकामा लगेर जलाइदिए । 14 तर डाँडाका थानहरू भने हटाइनन् । तरै पनि आसाको हृदय तिनको जिवनकालभरि परमप्रभुप्रति पूर्ण रूपमा समर्पित थियो । 15 तिनले आफ्ना पिताद्वारा अलग गरिएका कुराहरू र तिनी आफैले बनाएर अलग गरेका सुन, चाँदीसाथी भाँडाकुँडाहरू परमप्रभुको मन्दिरभित्र ल्याए । 16 आसा र इसाएलका राजा बाशाका राज्यकालभरि तिनीहरूको बिचमा युद्ध चलिरह्यो । 17 इसाएलका राजा बाशाको विरुद्धमा आक्रामक रूपमा आए, र यहूदका राजा बाशाको देशमा कस्तैलाई प्रवेश गर्न नदिन तिनले रामामा किल्ला निर्माण गरे । 18 त्यसपछि आसाले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलका भण्डारहरूमा छाडिएका सबै चाँदी र सुन लिए । तिनले ती आफ्ना अधिकारीहरूको हातमा दिए, र त्यसलाई तब्रिमोनका छोरा, हेज्योनका नाति अरामका राजा बेन-हन्ददक्खाँ पठाइदिए जो दमस्कसमा बस्ये । तिनले भने, 19 “मेरा पिता र तपाईंका पिताको बिचमा भाइजस्तै तपाईं र मेरो बिचमा एउटा करार बाँधियोस । हेर्नुहोस, मैले तपाईंकहाँ चाँदी र सुनको उपहार पठाएको छु । इसाएलका राजा बाशाको करार तोडुनुहोस् ताकि तिनले मलाई एकले छाडून् ।” 20 बेन-हन्ददले राजा आसाको कुरा सुने र आफ्ना सेनापतिहरू पठाए, अनि तिनीहरूले इसाएलका सहरहरूमाथि आक्रमण गरे । तिनीहरूले इयोन, दान, हाविल-बेथ-माका र नपालीको क्षेत्रसमेत सबै सारा किन्नरेतलाई आक्रमण गरे । 21 जब बाशाले यो कुरा सुने तिनले रामामा किल्ला निर्माण गर्न छाडेर तिनी तिसामा फेर्केर गए । 22 तब राजा आसाले सारा यहूदामा एउटा घोषणा गरे जसमा कोही पनि छुटेको थिएन । तिनीहरूले बाशाले रामा सहर निर्माणको लागि प्रयोग गरिरहेका दुङ्गाहरू र काठहरू लिएर गए । तब राजा आसाले बेन्यामीनको गेबा र मिस्माको निर्माणमा ती समग्रीहरूको प्रयोग गरे । 23 के आसाले गरेका अरू कामहरू, तिनका सारा यहूदामा एउटा घोषणा गरे जसमा कोही पनि छुटेको थिएन । तिनीहरूले बाशाले रामा सहरहरूको बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन् र? तर तिनको वृद्धावस्थामा तिनको खुटामा रोग लायो । 24 त्यसपछि आसा आफ्ना पित्रहरूसित सुते र तिनलाई तिनका पिता पुर्खा दाऊदको सहरमा गाडियो । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यहोशापात राजा भए । 25 यहूदाका राजा आसाको दोस्रो वर्षमा यारोबामका छोरा नादाबले इसाएलमाथि शासन गर्न थाले । तिनले इसाएलमाथि दुई वर्ष राज्य गरे । 26 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ, त्यही गरे, र आफ्ना पिताको चालमा हिँडे । तिनी आफै पापमा हिँडे र इसाएललाई पनि पाप गर्न लगाए । इस्साखारको घरानाका 27 अहियाहका छोरा बाशाले नादाबको विरुद्धमा घब्डान्त्र रचे । बाशाले तिनलाई पलिश्तीहरूको सहर गिब्तोनमा भारे किनकि नादाब र सारा इसाएलले गिब्तीनलाई धेरा हाल्दै थिए । 28 यहूदाका राजा आसाको तेजो वर्षमा बाशाले नादाबलाई घारेको गरे । 29 तिनी राजा हुनेवित्तीको बाशाले यारोबामको सारा घरानालाई मारे । तिनले यारोबामको कुनै पनि सन्तानलाई जिउँदो राखेनन् । यसरी परमप्रभुले आफ्ना दास

शीलोका अहियाहद्वारा बोल्नुभाइँ तिनले यारोबामको सबै राजकीय वंशलाई नष्ट गरिदिए । 30 यारोबामले गरेका पाप र तिनले इसाएललाई गर्न लगाएका पापको कारण तिनीहरूले इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठाएकाले यसो हुन आएको हो । 31 के नादाबका अरु कार्यहरू र तिनले गरेका कामको विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 32 आसा र इसाएलका राजा बाशाको बिचमा तिनीहरूको राज्यकाल भरि युद्ध चलिरहयो । 33 यहूदाका राजा आसाको तेत्री वर्षमा अहियाहका छोरा बाशाले तिसामा बसी सारा इसाएलमाथि शासन गर्न थाले, र तिनले चैबिस वर्ष राज्य गरे । 34 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ, त्यही गरे, र तिनी यारोबामको मार्ग र तिनले इसाएललाई गर्न लगाएको पापमा हिँडे ।

16 बाशाको विरुद्धमा हनानीका छोरा येहूकहाँ परमप्रभुको वचन आयो, 2 “मैले तेलाई धूलीबाट उठाई मेरो जाति इसाएलमाथि अगुवा बनाए तापि ताँ यारोबामको चालमा हिँडी तेले मेरो जाति इसाएललाई पाप गर्न लगाएको छस् र तिनीहरूका पापद्वारा मलाई पूर्ण रूपमा निमिट्यान्न पारिदिने छु र तेरो घरानालाई नबातका छोरा यारोबामको परिवारजस्तै तुल्याउने छु । 4 बाशाको घरानाका सहरमा मर्ने जोसुकैलाई कुकुरहरूले खाने छन्, र खेतमा मर्नेलाई चाहिँ आकाशका चराचुरुङ्गीहरूले खाने छन् ।” 5 के बाशाले गरेका अरु कामहरू र तिनको शक्तिको बरेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 6 बाशा आप्ना पित्रहरूसित सुन गए, र तिनलाई तिसार्मा गाडियो । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा एलाह राजा भए । 7 यारोबामको घरानाले गरेजस्तै बाशाले परमप्रभुको दृष्टिमा गरेका सबै खराबी गरेकाले र आफ्ना हातको कामले उहालाई रिस उठाएकाले र तिनले यारोबामको घरानाका सबैलाई मारेकाले बाशा र तिनको परिवारको विरुद्धमा परमप्रभुको वचन हनानीका छोरा अगमवक्ता येहूकहाँ आयो । 8 यहूदाका राजा आसाको छब्बिसौ वर्षमा बाशाका छोरा एलाहले तिसार्मा बसेर सारा इसाएलमाथि शासन गर्न थाले । तिनले दुई वर्ष राज्य गरे । 9 तिनको दास जिम्मी अर्धरथ-सेनाका सेनापति थिए जसले राजाको विरुद्धमा घड्यन्त्र गरे । त्यस बेला एलाह तिसार्मा भएको आफ्नो राजमहलको जिम्मावाल आसाको घरमा मध्यापन गरिरहेका थिए । 10 जिम्मी भित्र पसे, र राजामाथि आक्रमण गरी तिनलाई मारे । यहूदाका राजा आसाको सत्ताइसौ वर्षमा जिम्मी तिनको ठाउँमा राजा भए । 11 जब जिम्मी आफ्नो सिंहासनमा बसी शासन गर्न थाले, तिनले बाशाका सबै घरानालाई मारे । तिनले बाशाका आफन्त वा मित्रहरूमध्ये एउटै पनि पुरुषलाई जिँदौ छानेन् । 12 यसरी अगमवक्ता येहूद्वारा परमप्रभुले बाशाको विरुद्धमा बोल्नुभएको वचनमुताबिक जिम्मीले बाशाका सारा घरानालाई नष्ट गरिदिए । 13 बाशा र तिनका छोरा एलाहले गरेका पाप र इसाएललाई गर्न लगाएका सबै पापको कारण अनि तिनीहरूको मूर्तिहरूले इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठाएको कारण यस्तो हुन आएको हो । 14 के एलाहले गरेका अरु कामहरूको विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 15 यहूदाका राजा आसाको सत्ताइसौ वर्षमा जिम्मीले तिसार्मा केवल सात दिन शासन गरे । त्यस 16 बेला सेनाचाहाँ पालशीरहरूको सहर गिब्तिनको नजिकै छाउनी हालेर बसेका थिए । छाउनीका सेनाले यो सुने, “जिम्मीले घड्यन्त्र गरी राजालाई मारेका छन् ।” त्यसैले त्यसै दिन छाउनीमा सारा इसाएलले सेनापति ओम्प्रीलाई इसाएका राजा घोषणा गरे । 17 ओम्प्री गिब्तिनबाट गए र तिनीसँगै सारा इसाएल पनि गए, अनि तिनीहरूले तिसालाई धेरा हाले । 18 त्यसैले जब जिम्मीले सहर धेरा हालिएको देखे तिनी राजाको महलसित गाँसेको किल्लामा गए, र तिनले राजमहलमा आगो लगाइदिए । यसरी तिनी आगोमा जलेर मरे । 19 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे यारोबामको चालमा र तिनले गरेका पाप र तिनले इसाएललाई

गर्न लगाएका पापमा हिँडे ती पाप गरेकाले यसो हुन आएको हो । 20 के जिम्मीका अरु कामहरू र तिनले गरेको विद्रोहको विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 21 तब इसाएलका मानिसहरू दुई भागमा विभाजन भए । मानिसहरूमध्ये आधाले गीनतका छोरा तिब्बीलाई राजा बनाउन तिनलाई पछायाए भने बाँकी आधाले चाहिँ ओम्प्रीलाई पछायाए । 22 तर ओम्प्रीलाई पछायाउने मानिसहरू गीनतका छोरा तिब्बीलाई पछायाए ताँ शक्तिशाली थिए । त्यसैले तिब्बी मरे, र ओम्प्री राजा बने । 23 यहूदाका राजा आसाको एकतिसौ वर्षमा ओम्प्रीले सारा इसाएलमाथि शासन गर्न थाले, र तिनले जम्माजम्मी बाह वर्ष राज्य गरे । तिनले छ वर्षबाटै हिसाबाट राज्य गरे । 24 तिनले करिब सत्रीरी किलोग्राम चाँदीमा श्वेतरको हातबाट सामरियाको डाँडा किने । तिनले त्यसमा एउटा सहर बनाए, र त्यस डाँडाको प्रथम मालिक श्वेतरको नाउँमा त्यसको नाउँ सामरिया राखे । 25 ओम्प्रीले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे, अनि तिनीभन्दा अगिका सबैले भन्दा तिनी अझै दुष्टापूर्वक हिँडे । 26 किनकि तिनी नबातका छोरा यारोबामका सबै चाल र तिनले तिनीहरूका बेकम्मा मूर्तिहरूद्वारा इसाएललाई गर्न लगाएका पापमा हिँडी तिनले इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठाए । 27 के ओम्प्रीले गरेका अरु कामहरू र तिनले देखाएको शक्तिको विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 28 यसरी ओम्प्री आफ्ना पित्रहरूसित सुरे, र तिनी सामरियामा गाडिए । त्यसपछि तिनको ठाउँमा तिनका छोरा आहाब राजा भए । 29 यहूदाका राजा आसाको अठतिसौ वर्षमा ओम्प्रीका छोरा आहाबले इसाएलमाथि शासन गर्न थाले । ओम्प्रीका छोरा आहाबले सामरियाबाट इसाएलमाथि बाइस वर्ष शासन गरे । 30 ओम्प्रीका छोरा आहाबले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे । तिनले तिनीभन्दा अगिका सबैले भन्दा अझै खराब गरे । 31 आहाबको लागि नबातका छोरा यारोबामका पापमा हिँडनु मासुली कुरा थियो । त्यसैले तिनले सीदोनीहरूका राजा एताबालकी छोरी इंजेबेलसित विवाह गरे । तिनले बालको पुजा गरे र त्यसको सामु निहुरे । 32 तिनले सामरियामा निर्माण गरेका बालको मन्दिरमा बालको निर्मित एउटा वेदी बनाए । 33 आहाबले अशोरा देवीको मूर्ति खडा गरे । आहाबले तिनीभन्दा अगिका सबै राजाले भन्दा बढी इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठाए । 34 आहाबको शासनकालमा बेथेलका हीएलले यरीहोको पुनर्निर्माण गरे । हीएलले सहरको जग बसाल्दा तिनको जेठो छोरो अबीरामको मृत्यु भयो । तिनले सहरका मूल ढोकाहरू बनाइरहाँ तिनको कान्छो छोरो सगूबको मृत्यु भयो । यसरी परमप्रभुले नूनका छोरा यहोश्वद्वारा बोल्नुभएको वचन पुरा भयो ।

17 गिलादको तिश्वेका तिश्वी एलियाले आहाबलाई भने, “इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु जसको सामु म खडा छु, उहाँको नाउँमा म भन्दछु कि मैले नभनेसम्म पानी पर्ने छैन वा शीत पर्ने छैन ।” 2 परमप्रभुको वचन एलियाकहाँ आयो, 3 “यस ठाउँलाई छाडेर पूर्वितर जा । यर्दनको पूर्वमा पर्ने करीत खोलामा लुकेर बस् । 4 तेले त्यही खोलाबाट पानी पिउने छस्, र मैले तलाई खुवाउन कागहस्लाइ आज्ञा गरेको छु ।” 5 एलिया गए, र परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएँ तिनले गरे । तिनी यर्दनको पूर्वमा पर्ने करीत खोलानेर बस्न गए । 6 कागहस्लाइ तिनलाई बिहान र बेलुका रोटी र मासु त्याए, अनि तिनले खोलाबाट पानी पिए । 7 तर देशमा पानी नपरेकोले केही समय बितेपछि खोला सुक्यो । 8 परमप्रभुको वचन तिनीकहाँ आयो, 9 “उठेर सीदोनको सारपातमा जा, र त्यही बस् । हेरु, तेरो खानाको बन्दोवस्त मिलाउन मैले त्यहाँ एउटी विधवालाई आज्ञा दिएको छु ।” 10 त्यसैले तिनी उठेर सारपातमा गए । तिनी सहरको मूल ढोकाहरू कागहस्लाइ आज्ञा पिउनलाई विधवाले दाउरा बटुल्दै थिइन् । तिनले उनलाई डाकेर भने, “मलाई पिउनलाई यो भाँडोमा थारै पानी त्याइदिनहुन्छ कि?” 11 उनी पानी लिन जाँदै गर्दा तिनले उनलाई भने,

“तपाईंको हातमा रोटीको टुक्रा पनि ल्याइदिनुहोस् ।” 12 उनले भनिन्, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको नाउँमा म भन्दछु, कि मसित कुनै रोटी छैन, तर भाँडामा एक मुटी पिठो र डुड्गोमा अलकति तेल छ । हेनुहोस्, म र मेरो छोरोको लागि खाना बनाई खाएर हामी नमरू भनी मैते दुर्घाचार टुक्रा दाउरा बुट्ट्यै छु ।” 13 एलियाले उनलाई भने, “नडराऊ । गएर मैले भनेङ्गै गर, तर पहिले मेरो निम्ति सानो रोटी बनाएर ल्याउ । त्यसपछि तिमी र तिम्रो छोरोको निम्ति केही रोटी बनाऊ ।” 14 किनकि इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु भन्नुहुँच्छ, ‘परमप्रभुले पृथ्वीमा वृष्टि नपठाउऽजेलसम्म पिठोको भाँडो रितो हुने छैन, न त डुड्गोबाट तेल आउन रोकिने छ ।’ 15 त्यसैले उनले एलियाले भनेङ्गै गरिन् । उनी र एलियालगायत उनको धरानाले धैर्य दिनसम्म खाए । 16 परमप्रभुले एलियालाई बोल्नुभएको वचनले भनेङ्गै पिठोको भाँडो रितो भएन, न त डुड्गोबाट तेल आउन रोकियो । 17 यी कुरापछि ती स्त्री अर्थात् त्यस घरको मालिकीको छोरो बिरामी पन्यो । त्यसको रोग यति गम्भीर थियो कि त्यसले सास फेर्ने छोड्यो । 18 त्यसैले त्यसकी आमाले एलियालाई भनिन्, “हे परमेश्वरका जन, मेरो विरुद्धमा तपाईंसित के छ? के तपाईं मेरो पापलाई स्मरण गराई मेरो छोरोलाई मार्न आउनुभएको हो?” 19 तब एलियाले उनलाई जवाफ दिए, “तपाईंको छोरो मलाई दिनुहोस् ।” तिनले उनका पाखुराबाट शरीरलाई लिई आफू बेसेको कोठामा लगे, र आपनै ओछ्यानमा सुताए । 20 तिनले परमप्रभुलाई पुकारे, “हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, के तपाईंले म जुन विधवासित बसिरहेको छु, उनको छोरोलाई मारेर उनीमाथि विपति ल्याउनुभएको हो?” 21 त्यसपछि एलिया त्यस बालकमाथि तिन पटक लम्पसार परेर सुतो । तिनले परमप्रभुलाई पुकारे, “हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, यो बालकको जीवन फर्कोस भनी म तपाईंलाई बिन्नी गर्दछु ।” 22 परमप्रभुले एलियाको कुरा सुन्नुभयो । बालकको जीवन फर्केर आयो र त्यो जीवित भयो । 23 एलियाले बालकलाई लिई कोठाट बहिर ल्याए । बालकलाई त्यसकी आमाको जिम्मा लगाए तिनले भने, “हेर, तिम्रो छोरो बाँचेको छ ।” 24 ती स्त्रीले एलियालाई भनिन्, “अब मलाई थाहा भयो, कि तपाईं परमेश्वरका जन हुन्हुँदोहेछ र तपाईंको बोलीमा भएको परमप्रभुको वचन तपाईंको मुखमा साँचो रहेछ ।”

18 धैर्य दिन बितेपछि खडेरीको तेसो वर्षमा परमप्रभुको वचन एलियाकहाँ आयो, “आहाबकहाँ गएर आफैलाई प्रकट गर, र म देशमा वृष्टि ल्याउने छु ।” 2 आफैलाई आहाबकहाँ प्रकट गर्न एलिया गए । सामरियामा घोर अनिकाल परेको थियो । 3 आहाबले राजदरबारको जिम्मावाल ओबदियालाई बोलाए । ओबदियाले परमप्रभुलाई अत्यन्तै आदर गर्थे । 4 किनकि ईजेवेलले परमप्रभुको अगमवक्ताहरूलाई मार्दा ओबदियाले एक सय अगमवक्तालाई लिएर तिनीहरूलाई पचास-पचास गरी एउटा गुफामा लुकाई तिनीहरूलाई रोटी र पानी खुवाएका थिए । 5 आहाबले ओबदियालाई भने, “देशको चारैतिर भएका खोलानाला र त्यसका मुहानहरूमा जाऊ । सायद हामीले घाँस पाउनेहाँ अनि घोडा र खच्चरहरूलाई जीवितै राख्न सक्छाँ । यसरी हामीले सबै पशु गुमाउने छैनौ ।” 6 त्यसैले निरीक्षण र पानीको खोजीको लागि तिनीहरूले देश विभाजन गरे । आहाब एकलै एकातिर गए, र ओबदिया अर्कोतिर गए । 7 ओबदिया बाटोमा जाँदै गर्दा एलियाले अकस्मात् तिनलाई भेटे । ओबदियाले तिनलाई चिनिहाले र भुज्जीतर शिर निहुएर । तिनले भने, “के तपाईं मेरा मालिक एलिया हुनुहुन्न? र?” 8 एलियाले तिनलाई जवाफ दिए, “म नै हुँ । हेर, एलिया यहाँ छन् भनी गएर तिम्रो मालिकलाई बताइदेउ ।” 9 ओबदियाले भने, “मैले के पाप गरेको छु, कि तपाईं आफ्ना दासलाई आहाबको हातमा मर्नलाई सुन्पनुहुँच्छ?” 10 परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको नाउँमा म भन्दछु, कि यस्तो कुनै जाति वा राज्य छैन जाहाँ मेरा मालिकले तपाईंलाई फेला पार्न मानिसहरू पठाएका छैनन् । “एलिया यहाँ छैनन् भनी कुनै जाति वा राज्यले बताउँदा तिनीहरूले फेला पार्न सकेनन्

भनी आहाबले तिनीहरूलाई भाकल गर्न लगाउँछन् । 11 तथापि अहिले तपाईं भन्नुहुँच्छ, ‘जाऊ, र एलिया यहाँ छन् भनी आफ्नो मालिकलाई बताइदेउ ।’ 12 म यहाँबाट जानेवितिकै परमप्रभुका आत्माले तपाईंलाई मैले न चिनेको ताउँमा लैजानुहोसे छ । तब मैले आहाबलाई गएर बताउँदा तिनले तपाईंलाई फेला नपारेपछि तिनले मलाई मार्ने छन् । तापनि म तपाईंका दासले त मेरो बाल्यकालदेखि नै परमप्रभुको आराधना गरेको छु । 13 हे मेरा मालिक, ईजेवेलले परमप्रभुका अगमवक्ताहरूलाई मार्दा मैले परमप्रभुका एक सय जना अगमवक्तालाई पचास-पचास गरी कसरी एउटा गुफामा लुकाई तिनीहरूलाई रोटी र पानी खुवाएँ भन्ने कुरो तपाईंलाई बताइदेको छैन र? 14 अहिले तपाईं मलाई भन्नुहुँच्छ, ‘जाऊ, र एलिया यहाँ छन् भनी आफ्नो मालिकलाई बताइदेउ ।’ तिनले मलाई मार्ने छन् ।” 15 तब एलियाले जवाफ दिए, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु जसको अगि म खडा छु, उहाँको नाउँमा शपथ खाएर म भन्दछु, कि निश्चय नै म आजै आहाबकहाँ देखा पर्ने छु ।” 16 त्यसैले ओबदिया आहाबलाई भेट्न गए, र एलियाले भेनेका कुरा तिनलाई बताए । 17 तब राजा एलियालाई भेट्न गए । जब आहाबले एलियालाई देखे, तिनले तिनलाई भने, “तिमी नै एलिया हौ? इसाएलमा कष्ट ल्याउने तिमी नै हौ!” 18 एलियाले जवाफ दिए, “मैले इसाएलमा कष्ट ल्याएको छैनै, तर तपाईं र तपाईंको परिवारले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेर बाल देवताको पछि लागी कष्ट ल्याउनुभएको छ ।” 19 अब मलाई कर्मेल डाँडामा भेट गर्न सारा इसाएलीलाई बोलाउनुहोस् । ईजेवेलको टेबुलामा बसेर खाने बालकां चार सय पचास अगमवक्ता र अशेराका चार सय अगमवक्तालाई पनि ल्याउनुहोस् ।” 20 त्यसैले आहाबले सारा इसाएलीलाई भेल हुन खबर पठाए, र तिनीहरू अगमवक्ताहरूसँगै कर्मेल डाँडामा जम्मा भए । 21 एलिया सबै मानिसका नजिक आई भने, “कहिलेसम्म तिमीहरू आफ्नो मन बद्दिलहरूछौ? परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुँच्छ भने उहाँको पछि लाग । तर बाल परमेश्वर हो भने त्यसको पछि लाग ।” तापनि मानिसहरूले तिनलाई जवाफ दिएनन् । 22 तब एलियाले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुको अगमवक्ताको रूपमा म एकलै छाइपैको छु, तर बालका अगमवक्ताहरू ४५० जना छन् ।” 23 तिनीहरूले हामीलाई दुर्घटान साँझै देउन् । तिनीहरू आफैलै एउटा साँझैको छनोट गरी त्यसलाई दुकाटुक्रा पारून, अनि त्यसलाई दाउरामाथि राख्नु, तर त्यसको मुनि आगो भने नलगाउन् । त्यसपछि म अर्को साँझैलाई तयार पार्ने छु, र त्यसलाई दाउरामाथि राख्ने छु, तर त्यसको मुनि आगो भने लगाउँदिन । 24 तिमीहरूले आफ्नो देवतालाई पुकार गर, र म परमप्रभुलाई पुकार्ने छु । जसले आगोद्वारा जवाफ दिनुहुँच्छ उहाँ नै परमेश्वर हुनुहोसे छ ।” सबै मानिसले भने, “यो असल कुरो हो ।” 25 त्यसैले एलियाले बालका अगमवक्ताहरूलाई भने, “तिमीहरूले एउटा साँझै छनोट गरी त्यसलाई तयार पार किनकि तिमीहरू सङ्ख्यामा धेरै छै । त्यसपछि आफ्नो देवतालाई पुकार गर, तर साँझैको मुनि आगो नलगाओ ।” 26 तिनीहरूले तिनीहरूलाई दिइएको एउटा साँझै लिएर त्यसलाई तयार पारे, र बिहानदेखि दिउँसोसम्म यसो भन्दै बाललाई पुकार गरे, “हे बाल, हाम्रा कुरा सुन्नुहोस् ।” तर त्यहाँ कुनै आवाज आएन, न त कसैले जवाफ दियो । तिनीहरूले बनाएका वेदीको वरिपरि तिनीहरू नाचे । 27 मध्याह्नमा एलियाले तिनीहरूको खिसी गर्दै भने, “अझै चर्को गरी कराओ । त्यो पो देवता हो ।” उसले सोचिवार गर्दै होला वा कामसा व्यस्त होला वा यात्रामा होला वा सुतिहरको छ होला । त्यसैले उसलाई ब्युँझाइनुपर्छ ।” 28 त्यसैले तिनीहरू अझै चर्को गरी चिच्च्याए, र तिनीहरूको आदतअनुसार तिनीहरूले आ-आफूलाई तरवार र भालाले प्रहार गरे । 29 मध्याह्न बितेर गयो, र तिनीहरू साँझैको बलिदान चढाउने बेलासम्म तिनीहरू बरबराउँदै थिए, तर त्यहाँ कुनै आवाज सुनिएन न त कसैले जवाफ दियो । तिनीहरूका बिन्नीलाई ध्यान दिने कोही भएन । 30 तब एलियाले मानिसहरूलाई भने, “मेरो नजिक आओ ।” सबै मानिस तिनको नजिक आए । त्यसपछि तिनले परमप्रभुको भत्केको वेदी मर्मत गरे । 31 एलियाले बाह्वटा ढुङ्गा लिए ।

प्रत्येकले याकूबका बाहू छोराको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो । यी तिनै याकूब हुन् जसकहाँ परमप्रभुको यस्तो वचन आएको थियो, “तेरो नाउँ इस्साएल हुने छ ।” 32 ती दुङ्गाहरूले तिनले परमप्रभुको नाउँमा एउटा वेदी बनाए, र त्यस वेदीको वरिपरि पन्थि लिटर जति बिउ जाने तुलो खाडल खने । 33 तिनले आगो लगाउन दाउराको बन्दोवस्त गरे, साँडैलाई टुक्राटुका पारे, र ती टुक्राहरूलाई दाउरामाथि राखे । तिनले भने, “चार गाग्रा पानी भरेर यो बलि र दाउरामाथि खन्याउदैओ ।” 34 त्यसपछि तिनले भने, “दोसो पटक पनि यसै गर ।” तिनीहरूले दोसो पटक पनि त्यसै गरे । फेरि एक पटक तिनले भने, “तेसो पटक पनि यसै गर ।” तिनीहरूले तेसो पटक पनि त्यसै गरे । 35 पानी वेदीको चारैतरि पोखियो र खाडल भरियो । 36 साँडङ्को बालिदान चढाउने समयमा एलिया अगमवक्ता निजिक आएर भने, “हे परमप्रभु, अब्राहाम, इस्हाक र इस्साएलका परमेश्वर, तपाईँ इस्साएलका परमेश्वर हुनुहुँच र म तपाईँका दास हुँ र यी सबै कुरा मैले तपाईँको वचनअनुसार गरेको छु भनी आज थाहा होस् । 37 हे परमप्रभु, मेरो कुरा सुन्नुहोस्, तपाईँ परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुँच र तपाईँले नै यी मानिसहरूले हादय फकर्तुनुभएको छ भनी यी मानिसहरूले जानून् ।” 38 तब परमप्रभुको आगो खसी होमबलि, दाउरा, दुङ्गाहरू, थूलोलाई नष्ट पाय्यो, र खाडलको पानी पनि सुकाइदियो । 39 जब सबै मानिसले यो देखे तिनीहरूले आ-आफ्ना शिर झुकाई भने, “परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुँच! परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुँच!” 40 त्यसैले एलियाले तिनीहरूलाई भने, “बालका अगमवक्ताहरूलाई पक्र । एउटै पनि भाग्न नपाओस् ।” त्यसैले तिनीहरूले बालका अगमवक्ताहरूलाई पक्रे र तिनीहरूलाई कीशोन खोलामा ल्याई मारे । 41 एलियाले आहाबलाई भने, “उनुहोस्, खानपान गर्नुहोस् र पिउनुहोस् किनकि तुलो झारीको आवाज आउँदै छ ।” 42 त्यसैले आहाब खानपान गर्न र पिउनलाई गए । तब एलिया कर्मेल डाँडाको टाकुरामा उक्ले, भुँड्मा आफ्नो शिर झुकाई आफ्ना धूँडाहरूको बिचमा आफ्नो मुहार राखे । 43 तिनले आफ्नो नोकरलाई भने, “गएर समुद्रितर गएर हेर ।” तिनको नोकर गएर हेच्यो र फक्केर आई भन्यो, “त्यहाँ केही छैन ।” त्यसैले एलियाले भने, “सातपल्ट गएर हेर ।” 44 साताँ पटकमा नोकरले भन्यो, “हेर्नुहोस्, मानिसको हातजस्तै सम्प्रदाबाट सानो बादल उठिरहेको छ ।” एलियाले जवाफ दिए, “गएर आहाबलाई भन्, ‘आफ्नो रथ तयार गरेर तल जानुहोस् नन्त्रा पानीले तपाईलाई रोकेच छ ।” 45 केही क्षणमा नै बादल कालो भयो र हुरी चल्यो, अनि त्यहाँ तुलो झारी पाय्यो । आहाब रथमा च्छेदेर यिजरेलमा गए, 46 तर परमप्रभुको हात एलियामाथि थियो । तिनले आफ्नो खास्टो पटुकामा कर्से, र यिजरेलको प्रवेशद्वारसमै आहाबको अगिअगि कुदे ।

19 एलियाले गरेका सबै काम र कसरी तिनले सबै अगमवक्तालाई तरवारले मारे भनी आहाबले ईजेबेललाई बताए । 2 तब ईजेबेलले एलियाकहाँ यसो भनेर एक जना सन्देशवाहक पठाए, “तैले जसरी ती अगमवक्ताहरूको प्राण लिइस्, त्यसरी नै भोलि यसै बेलासम्म मैले तेरो प्राण लिइन भने देवताहरूले मलाई पनि त्यसै गर्नु वा सोभन्दा बेसी गर्नु ।” 3 जब एलियाले यो कुरा सुने तिनी उठेर आफ्नो जीवन बचाउन भागे, र यहूदाको बेर्सेबामा आए, तर आफ्नो नोकरलाई चार्हिं त्यहाँ छाडे । 4 तर तिनी आफैचाहिं एक दिनको यात्रा गरेर उजाड-स्थानमा गए, र अग्रिसको एउटा झाडीमा आए । आफू मरोस भनी तिनले बिन्नी गर, “हे परमप्रभु, अब अति भयो । मेरो प्राण लिनुहोस् किनकि म मेरा प्रिहरूभन्दा असल छैन ।” 5 त्यसैले तिनी पल्टे, र अग्रिसको झाडीमुनि सुने । अक्समातै एउटा स्वर्गद्वूतले तिनलाई छोएर भने, “उठेर खाऊ ।” 6 एलियाले हेरे, र आफ्नो शिररेको इलामा पोलेर तयार पारिएको रोटी र एक सुरही पानी देखे । त्यसैले तिनले खाए, र पिए अनि फेरि पल्टे । 7 परमप्रभुका दूत दोसो पटक पनि आए र तिनलाई छोएर भने, “उठेर खाऊ किनकि तिन्हो

लागि यात्रा निकै लामो छ ।” 8 त्यसैले तिनी उठेर खाए, र पिए अनि त्यस खानाको शक्ति पाएर चालिस दिन यात्रा गरेर परमेश्वरको पर्वत होरेबसम्म आए । 9 त्यहाँ तिनी एउटा गुफामा गए, र त्यहाँ नै बसे । तब परमप्रभुको वचन तिनीकहाँ आयो, “ए एलिया, तै यहाँ के गर्दै छस्?” 10 एलियाले जवाफ दिए, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको निमित्त म साहै जोसिलो भएको छु, किनकि इस्साएलीहरूले तपाईँको करार उल्लङ्घन गरेका छन्, तपाईँका वेदीहरू भत्काइदिएका छन्, र तपाईँका छाडिएको छु, र तिनीहरूले मेरो प्राण लिन खोज्दै छन् ।” 11 परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “निस्कर जा, अनि पर्वतमा मेरो सामु खडा हो ।” तब परमप्रभु त्यहाँबाट भएर जानुभयो, र प्रचण्ड बतासले पर्वतलाई प्रहार गन्यो अनि परमप्रभुको सामु चट्टानहरू टुक्राटुका भए, तर परमप्रभु बतासमा हुनुहुथेन । बतासपछि एउटा भूकम्प गयो, तर परमप्रभु भूकम्पमा पनि हुनुहुथेन । 12 भूकम्पपछि एउटा आगो आयो, तर परमप्रभु आगोमा पनि हुनुहुथेन । आगोपछि एउटा सानो आवाज आयो । 13 जब एलियाले त्यो आवाज सुने तब तिनले खास्टोमा आफ्नो मुहार लुकाए, र बाहिर निस्केर गुफाको मुखमा उभिए । तब एउटा आवाज आयो जसले तिनलाई भन्यो, “ए एलिया, तै यहाँ के गर्दै छस्?” 14 एलियाले जवाफ दिए, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको निमित्त म साहै जोसिलो भएको छु, किनकि इस्साएलीहरूले तपाईँको करार उल्लङ्घन गरेका छन्, तपाईँका वेदीहरू भत्काइदिएका छन्, र तपाईँका अगमवक्ताहरूलाई तरवारले मारेका छन् । अब म एकलै छाडिएको छु, र तिनीहरूले मेरो प्राण लिन खोज्दै छन् ।” 15 तब परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “फर्केर दमस्कसको उजाड-स्थानको बाटोमा जा, र तै त्यहाँ आइपुगापछि हजाएललाई अरामका राजाको रूपमा अभिषेक गर ।” 16 तैले निम्निका छोरा येहूलाई इस्साएलको राजाको रूपमा नियुक्त गर्नु, र तेरो ठाउँमा हाबिल-महोलाको शाफातका छोरा एलीशालाई अगमवक्ताको रूपमा अभिषेक गर्नु । 17 हजाएलको तरवारबाट उम्कने जोसुकैलाई येहूले मार्ने छन्, र येहूको तरवारबाट उम्कने जोसुकैलाई एलीशाले मार्ने छन् । 18 तर म इस्साएलमा सात हजार मानिसलाई बाइचार्जो छु, जसले बालको सामु धुँडा टेकेका छैननु, र जसका मुखले त्यसलाई चुम्बन गरेका छैनन् ।” 19 त्यसैले एलिया त्यहाँबाट प्रस्थान गरे, र तिनले शाफातका छोरा एलीशालाई फेला पारे । तिनले बाहू हल होरुले खेत जोतिरहेका थिए । त्यस बेला तिनले बाहौ हललाई जोतिरहेका थिए । एलिया एलीशाकहाँ आए, र तिनलाई आफ्नो खास्टो ओढाइदिए । 20 त्यसपछि एलीशाले ती गोरुहरू छाडेर एलियाको पछि लागे । तिनले भने, “मलाई मेरा पिता र मेरी आमालाई चुम्बन गर्न दिनुहोस्, र त्यसपछि म तपाईँको पछि लाने छु ।” तब एलियाले भने, “फर्केर जाऊ, तर मैले तिमीलाई भनेको कुराको बारेमा सोचिचार गर ।” 21 त्यसैले एलीशा एलियाबाट गए, र एक हल गोरु लिए । तिनले हलोका काठहरू जलाएर मासु पकाए । तिनले त्यो मानिसहरूलाई दिए, र तिनले पनि खाए । तब तिनी उठेर एलियाको पछि लागे, र तिनको सेवा गरे ।

20 अरामका राजा बेन-हददले आफ्ना सबै सेनालाई जम्मा गरे । तिनीसित बत्तिस स-साना राजा, घोडाहरू र रथहरू थिए । तिनी माथि उक्लेर सामरियालाई धेरा हाली यसको विरुद्धमा लडे । 2 तिनले इस्साएलका राजा आहाबको सहरमा सन्देशवाहकहरू पठाएर भने, “बेन-हदद यसो भन्नुहुँच, ‘ 3 तपाईँका सुन र चाँदी मेरा हुन् । साथै, तपाईँका सबैभन्दा राम्रा-राम्रा पल्नीहरू र बालबच्चा मेरे हुन् ।’ 4 इस्साएलका राजाले भने, “हे मेरा मालिक राजा, तपाईँले भन्नुभएँझैं म र मेरा सबै तपाईँके हुन् ।” 5 सन्देशवाहकहरू फर्केर आएर भने, “बेन-हदद यसो भन्नुहुँच, ‘तपाईँले तपाईँका चाँदी, तपाईँका सुन, र तपाईँका पत्नीहरू र बालबच्चा मलाई दिनुपर्छ भनी मैले समाचार पठाएँ । 6 तर म भोली यसै बेलातिर मेरा दासहरूलाई पठाउने छु, र तिनीहरूले तपाईँको घर र तपाईँका अथिकारीहरूका घरहरू खोजतलास गर्ने

छन् । तिनीहरूलाई इच्छा लागे अनुसार तिनीहरूले आपना हातले ती ल्याउने छन् ।” 7 तब इसाएलका राजाले देशका धर्म-गुरुहरूलाई जम्मा गरी भने, “यी मानिसले ते सङ्कषेप ल्याउन खोज्दै छन् भनी ख्याल गर्नुहोस् । मेरा पत्तीहरू, बालबच्चा, चाँदी र सुन लैजान तिनले मकहाँ सामाचार पठाएका छन्, तर मैले इन्कार गरिदिएको छु ।” 8 सारा धर्म-गुरु र मानिसहरूले आहाबलाई भने, “तिनको कुरा नसुनुहोस्, वा तिनको आज्ञामा सहमति नजनाउनुहोस् ।” 9 त्यसैले आहाबले बेन-हददका सन्देशवाहकरूलाई भने, “मेरा मालिक राजालाई भनिन्देउ, ‘तपाईंले पहिलो पटक आपनो दासमार्फत भन्नुभएको हेरके कुरामा म सहमत हुन्छु, तर यो दोसो मागलाई चाहिँ स्वीकार गर्दिन् ।’” त्यसैले सन्देशवाहकरू त्यहाँबाट प्रस्थान गरे र बेन-हददको निमित्त यो जवाफ लिएर गए । 10 तब बेन-हददले आहाबलाई जवाफ पठाए, “सामरियाको बाँकी धूलो मेरो हेरके मानिसलाई एक-एक मुटु दिन पुग्यो भने पनि देवताहरूले मलाई त्यस्तै वा त्योभन्दा कठोर व्यवहार गर्नु ।” 11 इसाएलका राजाले जवाफ दिए, “बेन-हददलाई भन्, ‘भर्खरै कवच भिन्ने मानिसले त्यो फुकाल्ने मानिसले छाँ घमण्ड गर्नुहोस् ।’” 12 बेन-हदद र तिनी मुनिका राजाहरूले तिनीहरूका पालहरूमा मध्य पिंडरहँदा तिनले यो समाचार सुने । बेन-हददले आपना मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, “युद्धको लागि पङ्किकिबद्ध होओ ।” त्यसैले तिनीहरू त्यस सहरलाई आक्रमण गर्न तयार भए । 13 तब हेर, एक जना अगमवक्ता इसाएलका राजाकहाँ आई भने, “परमप्रभु भन्नुहन्छ, ‘के तैंले यो विशाल सेनालाई देख्दै छस्? हेर, म आज यसलाई तेरो हातमा सुम्पिदिने छु, र म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले थाहा पाउने छस्?’” 14 आहाबले जवाफ दिए, “कोद्वारा?” परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “जिल्ला-जिल्लाका जिल्लापालहरूको सेवा गर्ने जवान अधिकृतहरूद्वारा ।” तब आहाबले भने, “कसले युद्धको थालीनी गर्ने छ?” परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “तैलै ।” 15 तब आहाबले जिल्ला-जिल्लाका जल्लापालहरूको सेवा गर्ने जवान अधिकृतहरूलाई भेला गराए । तिनीहरू दुर्द सय बत्तिस जना थिए । त्यसपछि तिनले इसाएलका सबै सिपाहीलाई जम्मा गरे । तिनीहरू सात हजार थिए । 16 तिनीहरू मध्य दिनमा बाहिर निस्के । बेन-हदद र तिनको समर्थन गर्ने तिनीमुनिका बत्तिस जना राजा पालमा मध्य पिएर मातिरहेका थिए । 17 पहिले जिल्ला-जिल्लाका जिल्लापालहरूको सेवा गर्ने जवान अधिकृतहरू अगाडि बढे । बेन-हददद्वारा पठाइएका चेवा गर्ने मानिसहरूले तिनलाई भने, “सामरियाबाट मानिसहरू आँदै छन् ।” 18 बेन-हददले भने, “तिनीहरू मेलमिलाप वा युद्ध जेसूकैको लागि आएको भए तापनि तिनीहरूलाई जिउंदै ल्याओ ।” 19 त्यसैले जिल्ला-जिल्लाका जिल्लापालहरूको सेवा गर्ने जवान अधिकृतहरू सहबाट बाहिर गए, र सेना तिनीहरूको पछिपछि लागे । 20 हेरेकले आ-आफ्नो प्रतिद्वन्द्वीलाई मान्यो । अरामीहरू भागे, र इसाएलीहरूले तिनीहरूलाई खेदे । अरामका राजा बेन-हदद केही घोडचढीहरूसँग घोडामा चढेर उम्के । 21 तब इसाएलका राजा बाहिर निस्केर घोडाहरू र रथहरूलाई आक्रमण गरे, र अरामीहरूको तुलो संहार गरे । 22 त्यसैले अगमवक्ता इसाएलका राजाकहाँ आई भने, “जानुहोस्, र आफैलाई बलियो पार्नुहोस्, अनि तपाईंले जे गर्दै हुनुहन्छ त्यसलाई बुझेरो योजना बनाउनुहोस् किनकि नयाँ वर्षमा अरामका राजा तपाईंको विरुद्धमा आउने छन् ।” 23 अरामका राजाका अधिकारीहरूले तिनलाई भने, “तिनीहरूका ईश्वर त पहाडहरूका ईश्वर रहेछन् । त्यसकारण तिनीहरू हामीभन्दा शक्तिशाली भएका हुन् । तर अब तिनीहरूको विरुद्धमा मैदानमा लड्दै, र निश्चय नै हामी तिनीहरूभन्दा शक्तिशाली हुने छौं । 24 त्यसैले तपाईंले यसो गर्नुहोस्, ‘सबै राजालाई तिनीहरूका पदबाट हटाई तिनीहरूको सङ्गमा सेनाका नायकहरूलाई राख्नुहोस् ।’ 25 तपाईंले गुमाउनुभएका सेनाजस्तै सेना तयार पार्नुहोस् । घोडाको लागि घोडा र रथको लागि रथ तयार पार्नुहोस् । यसरी हामी तिनीहरूसित मैदानमा लड्दन सक्छौं । तब निश्चय नै हामी तिनीहरूभन्दा शक्तिशाली हुने छौं ।” त्यसैले बेन-हददले

तिनीहरूको कुरा सुनेर त्यसैनुसार गरे । 26 नयाँ वर्षको थालीनीपछि बेन-हददले अरामीहरूलाई जम्मा गरी इसाएलको विरुद्धमा लड्दन अपेक्षमा गए । 27 इसाएलीहरू पनि भेला भए, र अरामीहरूको विरुद्धमा लड्दन तिनीहरूलाई खानेकुरा दियो । इसाएलीहरूले तिनीहरूको सामुन्ने छाउनी हाले, र तिनीहरू बायकाका दुर्घटा स-साना बगालजस्तै थिए, जब कि अरामीहरूले पैरै मैदानलाई ढाकेका थिए । 28 तब एक जना परमेश्वरका जन नजिक आई इसाएलका राजालाई भने, “परमप्रभु भन्नुहन्छ, ‘अरामीहरूले परमप्रभु पहाडहरूका ईश्वर हुनुहँदैरहेछ, उपत्यकाको ईश्वर होइन रहेछ भनी भनेकाले म यो विशाल सेनालाई तेरो हातमा सुम्पिदिने छु, र म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले थाहा पाउने छस्?’” 29 त्यसैले सेनाहरूले सात दिनसम्म एक-अर्काको सामुन्ने छाउनी हाले । अनि सातौं दिनमा युद्ध सुरु भयो । इसाएलका मानिसहरूले एके दिनमा एक लाख घैदल अरामीलाई मारे । 30 बाँकी रहेकाहरू अपेक्ष सहरभित्र भागे, र सत्ताइस हजारमाथि पर्खाल ढलेर बज्जो । बेन-हदद भागेर सहरको भित्री कोठामा गए । 31 बेन-हददका अधिकारीहरूले तिनलाई भने, “अब हेर्नुहोस्, इसाएलका घरानाका राजाहरू कृपालु छन् भनी हामीले सुनेका छौं । हाम्रा कम्मरको वरिपरि भाङ्गालगाएर शिरका वरिपरि फेटा बाँधेर इसाएलका राजाकहाँ जाऊँ । सायद तिनले तपाईंको ज्यान जोगाउनुहोने छ ।” 32 त्यसैले तिनीहरूले आ-आफ्ना कम्मरवरिपरि भाङ्गालगाए, र शिरमा फेटा बाँधे अनि इसाएलका राजाकहाँ आई भने, ‘तपाईंका दास बेन-हददले भन्नुभएको छ, ‘कृपाया, मलाई बाँच दिनुहोस्?’” आहाबले भने, “के तिनी अझै जिउंदै छन्? तिनी त मेरा भाइ हुन् ।” 33 अब ती मानिसहरूले राजाबाट कुनै चिन्ह सुने अपेक्षा गर्दै थिए । त्यसैले तिनीहरूले इटै उत्तर दिए, “ज्यू, हुजुरका दास बेन-हदद जीवित हुनुहन्छ ।” तब बेन-हददले भने, “गएर तिनलाई ल्याओ ।” तब बेन-हदद तिनीकहाँ आए, र आहाबले तिनलाई आफ्नो रथमा चढाए । 34 बेन-हददले आहाबलाई भने, “मेरा पिताले तपाईंका पिताबाट लिनुभएका सहरहरू म तपाईंलाई पुनर्स्थापित गरिदिने छु, र मेरा पिताले सामरियामा गरेङ्गैं तपाईंले आफ्नो लागि दमर्खसमा बाजारहरू स्थापित गर्न सक्नुहुँछ ।” आहाबले जवाफ दिए, “यो समझौतासहित म तिमीलाई छाडिदिने छु ।” त्यसैले आहाबले तिनीसित समझौता गरी तिनलाई जान दिए । 35 अगमवक्ताका छोराहरूमध्ये कोही एक जनाले आफ्नो कुनै अगमवक्ता साथीलाई परमप्रभुको वचनद्वारा भने, “मलाई हिक्काझ ।” तर ती मानिसले तिनलाई हिक्काउन इन्कार गरे । 36 तब अगमवक्ताले आफ्ना मित्र अगमवक्तालाई भने, “तिमीले परमप्रभुको कुरा नमानेकाले तिमी मबाट जानेवितिकै एउटा सिंहले तिमीलाई मार्ने छ ।” ती मानिस प्रस्थान गर्नेवितिकै एउटा सिंह आएर तिनलाई मारिदियो । 37 तब अगमवक्ताले अर्को मानिसलाई फेला पारी तिनलाई भने, “मलाई हिक्काझ ।” 38 त्यसैले ती मानिसले तिनलाई हिक्काझ घाडाते बनाए । तब अगमवक्ता प्रस्थान गरे र बाटोनेर राजाको प्रतीक्षा गरे । तिनले आँखामा पट्टी बाँधेर गुप्त भेष बनाएका थिए । 39 राजा त्यही बाटो भाइर आउँदा अगमवक्ताले राजालाई बोलाएर भने, “तपाईंका दास युद्धको मुख्यमा गएका थिए, र एक जना सिपाहीले मलाई रोकेर मकहाँ एक जना मानिस लिएर आई मलाई भन्यो, ‘यो मानिसको रक्षा गर ।’ कुनै कारणले गर्दा यो मानिस हरायो भये यसको सङ्गमा तिमीले आफ्नो प्राण दिनपर्ने छ वा तिमीले करिब चाँतिस किलोग्राम चाँदी तिर्नुपर्ने हुँछ ।” 40 तर तपाईंका दास यताउता जाँदैमा व्यस्त भएकाले त्यो मानिस भाग्यो । तब इसाएलका राजाले तिनलाई भने, “तेरो दण्ड यहाँ हुने छ जुन तै आँफैले निधो गरिस् ।” 41 तब ती अगमवक्ताले झट्टै आफ्ना आँखाबाट पट्टी निकाले, र तिनी त एक अगमवक्ता रहेछन् भनी इसाएलका राजाले चिने । 42 अगमवक्ताले राजालाई भने, “परमप्रभु भन्नुहन्छ, ‘मैले मूस्युदण्ड तोकेको मानिसलाई तैले आफ्नो हातबाट फुत्किन दिएकोले त्यसको प्राणको सट्टा तेरो प्राण र तिनीहरूका

मानिसहरूको सदृश तेरा मानिसहरू हुने छन् ।” 43 त्यसैले इसाएलका राजा उदास भए, र रिसाएर सामरियामा आफ्नो महलमा आइपुगे ।

21 यो केही समय बितेपछिको कुरा हो । सामरियाका राजा आहाबाको दरबार नजिकै यिजरेलिमा यिजरेली नाबोतको एउटा दाखबारी थियो । 2 आहाबले नाबोतलाई यसो भने, “सागबारी लगाउन मलाई तिप्रो दाखबारी देउ किनकि यो मेरो घर नजिकै छ । यसको सदृशमा म तिमीलाई अझौं रात्रो दाखबारी दिने छु वा तिमीले चाह्नौ भने म तिमीलाई यसको दाम तिरिदिने छु ।” 3 नाबोतले आहाबलाई जवाफ दिए, “मेरा पुर्खाहरूको पैतृक सम्पत्ति मैले तपाईंलाई दिनदेखि परमप्रभुले मलाई निषेध गर्न ।” 4 त्यसैले आहाब उदास भए, र रिसाएर आफ्नो दरबारमा गए किनकि यिजरेली नाबोतले तिनलाई यसो भनी जवाफ दिएका थिए, “म मेरा पुर्खाहरूको पैतृक सम्पत्ति तपाईंलाई दिन्न ।” तिनी आफ्नो ओळच्यानमा ठुस्स परेर सुने, र तिनले खाना खान इन्कार गरे । 5 तिनकी पत्नी ईंजेबेल तिनीकहाँ आएर भनिन, “खाने नखाने गरी तपाईं किन यति थैरे उदास हुनुभएको छ? 6 तिनले उनलाई जवाफ दिए, “मैले यिजरेली नाबोतलाई भने, ‘तिप्रो दाखबारी मलाई बेच वा तिमीलाई इच्छा लागे म तिमीलाई अर्को अझौं रात्रो दाखबारी दिने छु ।’ तब तिनले मलाई जवाफ दिए, ‘म तिमीलाई मेरो दाखबारी दिन्न ।’” 7 त्यसैले तिनकी पत्नी ईंजेबेलले तिनलाई जवाफ दिइन्, “के तपाईंले इसाएलको राज्यमाथि शासन गर्नुहोस्? उठेर खानुहोस् । तपाईंको मन प्रसन्न होस् । म यिजरेली नाबोतको दाखबारी तपाईंलाई दिलाइदिने छु ।” 8 त्यसैले ईंजेबेलले आहाबको नाउंमा चिठीहरू लेखिन्, र तिनका राजाको छाप लगाई नाबोतको सहरमा तिनीसित बस्ने धर्म-गुरुहरू र भारदारहरूकहाँ पठाइन् । 9 उनले चिठीहरूमा यसो लेखेकी थिइन्, “उपवासको घोषणा गरी नाबोतलाई मानिसहरूको बिचमा आदरको स्थानमा बसाओ । 10 तिनीसँै दुई जना बेडमान मानिसलाई पनि राख जसले तिनको विरुद्धमा यस्तो गवाही देउन्, ‘तपाईंले परमेश्वर र राजालाई सराप दिनुभयो? ।’ तब तिनलाई बाहिर लगेर ढुङ्गाले हानेर मार । 11 त्यसैले नाबोतको सहरमा मानिसहरू, धर्म-गुरुहरू र धनी मानिसहरूलाई ईंजेबेलले लेखेकी चिठीहरूमा व्याख्या गरिँदै तिनीहरूले गरे । 12 तिनीहरूले उपवासको घोषणा गरे, र नाबोतलाई मानिसहरूभन्दा आदरको स्थानमा बसाए । 13 दुई जना बेडमान मानिस आए, र तिनीहरू नाबोतको सामु बसे । मानिसहरूको उपर्युक्तिमा तिनीहरूले नाबोतको विरुद्धमा यसो भनी गवाही दिए, “नाबोतले परमेश्वर र राजा ढुवैलाई सराप दिए ।” त्यसपछि तिनीहरूले तिनलाई सहरबाहिर लाई ढुङ्गाले हानेर मारे । 14 तब धर्म-गुरुहरूले ईंजेबेलाई यो खरब पठाइन्, “नाबोतलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएको छ भनी सुनिन् उनले आहाबलाई भनिन, “नाबोत मरिसकेकाले उठ्नुहोस्, र यिजरेली नाबोतको दाखबारी अधिकार गर्नुहोस् जुन बेचनलाई तिनले इकार गरेका थिए ।” 15 नाबोत मेरे भनी जब आहाबले सुने तिनी उठेर यिजरेली नाबोतको दाखबारीमा गए, र त्यसको अधिकार गरे । 17 तब परमप्रभुको वचन तिश्वी एलियाकहाँ आयो, 18 “उठ, र सामरियामा बस्ने इसालका राजा आहाबलाई भेटन जा । त्यो नाबोतको दाखबारीमा छ जाहाँ त्यो दाखबारी हड्डम गएको छ । 19 तैले त्यसलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ भनी बता, ‘के तैले त्यसलाई मारेर त्यसको सम्पत्ति हडपेको छस्? त्यसपछि त्यसलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ भनी बता, ‘जुन ठाउँमा कुकुरहरूले नाबोतको रात चाटे, त्यही ठाउँमा कुकुरहरूले तेरो रात, हो तेरै सात चाट्ने छन् ।’” 20 आहाबले एलियालाई भने, “ए मेरो शत्रु, के तैले मलाई भेटाएको छस्?” एलियाले जवाफ दिए, “तपाईंले परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गरी आफैलाई बेच्नुभएकोले मैले तपाईंलाई भेटाएको छु । 21 परमप्रभु तपाईंलाई यसो भन्नुहुन्छ, ‘हेर, म त्यामधि विपत्ति ल्याउने छु, र इसाएलमा भएको तेरो हरेक पुरुष, कमारा र फुक्कालाई पूर्ण रूपमा भस्म पारी सर्वनाश पार्ने छु ।

22 म तेरो घरानालाई नबातका छोरा यारोबाम र अहियाका छोरा बाशाको घरानाजस्तै तुल्याउने छु किनकि तैले मलाई रिस उठाई इसाएललाई पाप गर्न लगाएको छस् ।” 23 परमप्रभुले ईंजेबेलको सम्बन्धमा पनि यसो भन्नुभएको छ, “यिजरेलको पर्खालिको छेउमा नै कुकुरहरूले ईंजेबेललाई खाने छन् ।” 24 आहाबको घरानामा भएको हरेक जो सहरमा मर्छ त्यसलाई कुकुरहरूले खाने छन्, र मैदानमा मर्छ हेरेकलाई आकाशका चराचुरुङ्गीहरूले खाने छन् ।” 25 आहाबजस्तो कोही थिएन जसले परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गर्न आफैलाई बेचे जसलाई तिनकी पत्नीले पाप गर्न उक्साएकी थिइन् । 26 आहाबले परमप्रभुले इसाएलीहरूको सामुबाट हटाउनुभएका मूर्तिहरूलाई पछ्याई एमोरीहरूले गरेजस्तै धृणित कामहरू गरे । 27 जब आहाबले यी वचनहरू सुने तिनले आफ्ना लुगा च्याते, र आफ्नो शरीरमा भाङ्गा लगाए अनि उपवास बसे । तिनी भाङ्गा लगाई अत्यन्तै उदास भए । 28 तब परमप्रभुको वचन तिश्वी एलियाकहाँ आयो, 29 “के आहाबले मेरो सामु आफैलाई विनग्र पारेको तैले देखेको छस्? त्यसले मेरो सामु आफैलाई विनग्र तुल्याकोले म आउनेवाला विपत्ति त्यसकै समयमा ल्याउँदिन् । म त्यसको छोराको समयमा त्यसको परिवारमा विपत्ति ल्याउने छु ।”

22 अराम र इसाएलका बिचमा युद्ध नभई तिन वर्ष बित्यो । 2 तेसो वर्षमा यहूदाका राजा यहोशापात इसाएलका राजाकहाँ गए । 3 इसाएलका राजाले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भनेका थिए, “के रामोत-गिलाद हाम्रै हो भनी तिमीहरूलाई थाहा छ? तर अरामका राजाका हातबाट यसलाई लिन हामीले केही पनि गरिरहेका छैनै ।” 4 त्यसैले तिनले यहोशापातलाई भने, “के तपाईं युद्ध गर्नलाई मसितै रामोत-गिलादमा जानुहुच्छ?” यहोशापातले इसाएलका राजालाई जवाफ दिए, “म तपाईंजस्तै हुँ, मेरा मानिस तपाईंका मानिसजस्तै हुन् र मेरा घोडाहरू तपाईंका घोडाहरू जस्तै हुन् ।” 5 यहोशापातले इसाएलका राजालाई भने, “पहिले तपाईंले के गर्नुपर्छ भन्नाका लागि परमप्रभुको वचनबाट निर्देशन खोज्नुहोस् ।” 6 तब इसाएलका राजाले चार सय अगमवक्तालाई जम्मा गरी तिनीहरूलाई भने, “म रामोत-गिलादमा युद्ध गर्न जाऊँ कि नजाऊँ? तिनीहरूले जवाफ दिए, “आक्रमण गर्नुहोस्, किनकि परमप्रभुले यो राजाका हातमा सुमिपदिनुहोसे छ ।” 7 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुका अर्का कुनै अगमवक्ता छैनन् जसबाट हामीले सल्लाह लिन सक्छौं?” 8 इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “एक जना मानिस छन् जसबाट हामीले मदतको लागि परमप्रभुबाट सल्लाह लिन सक्छौं । तिनी यिम्लाका छोरा मीकाया हुन्, तर म तिनलाई धृणा गर्हु किनकि तिनले मेरो बारेमा कुनै असल कुरोको भविष्यवाणी गर्दैनन्, केवल खरावी मात्र बोल्छन् ।” तर यहोशापातले भने, “राजाले यस्तो भन्नुहुँदैन् ।” 9 तब इसाएलका राजाले एक जना अधिकारीलाई बोलाई तिनलाई हुक्म गरे, “ठिक अहिले नै इम्लाका छोरा मीकायालाई ल्याउन् ।” 10 इसाएलका राजा आहाब र यहूदाका राजा यहोशापात राजकीय पोशाक पहिरेर सामरियाको मूल ढोकाको खुला ठाउँमा आ-आफ्नो सिंहासनमा बसिरहेका थिए, र सबै अगमवक्ताले तिनीहरूको सामु आगमवाणी बोल्दै थिए । 11 केनानका छोरा सिदिक्याहले चाहिँ फलामका सिडहरू बनाएका थिए । तिनले भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुच्छ, ‘अरामीहरू नष्ट नभएसम्म तिमीहरूलाई यसैले दण दिनू ।’” 12 तब सबै अगमवक्ताले यसो भनी अगमवाणी बोले, “रामोत-गिलादमाथि आक्रमण गरी विजयी हुनुहोस् किनकि परमप्रभुले यो राजाको हातमा सुमिपदिनुभएको छ ।” 13 मीकायालाई बोलाउन गएका सदेशवाहकले तिनलाई भने, “अब हेर्नुहोस्, अगमवक्ताहरूको वचनहरूले एउटै मुख्यते राजालाई असल कुरा भन्छन् । तपाईंको वचन तिनीहरूको जस्तै होस् र असल कुराहरू भन्नुहोस् ।” 14 मीकायाले जवाफ दिए, “परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर म भन्दूहु, कि परमप्रभुले मलाई जे भन्नुहुच्छ, म त्यही भन्ने छु ।” 15 जब तिनी राजाकहाँ आए राजाले तिनलाई भने, “मीकाया,

हामी युद्धको लागि रामोत-गिलादमा जाऊँ कि नजाऊँ?” मीकायाले तिनलाई जवाफ दिए, “आक्रमण गर्नुहोस् र विजयी हुनुहोस् । परमप्रभुले यो तपाईंको हातमा सुम्पिदिनुनु छ ।” 16 तब राजाले तिनलाई भने, “परमप्रभुको नाउँमा अरु कुरा न भनी साँचो कुरा मात्र भन्नु भनी म तिमीलाई कति पटक शपथ खान लगाऊँ?” 17 तब मीकायाले भने, “मैले गोठाला न भएका भेडाईँ सारा इसाएल पहाडहरूति तितर-वितर भएको देखें, र परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिनीहरूसित कुनै गोठालो छैन ।’ होके मानिस शान्तिसित आफ्नै घरमा फर्कोस् ।” 18 त्यसैले इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “तिनले मेरो बारेमा असल कुरा न भई केवल विपत्तिको बारेमा अगमवाणी बोल्छन् भनी के मैले तपाईंलाई भेनेको होइन र?” 19 तब मीकायाले भने, “त्यसकरण परमप्रभुको वचन सुन्नुहोस्: मैले परमप्रभुलाई उहाँको सिंहासनमा विराजमान हुन्नुभएको अनि उहाँको दाहिने र देव्रे हातपटि उहाँनेर सबै स्वर्गीय सेना उभिरहेका देखेँ ।” 20 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘आहाब रामोत-गिलादमा उक्तरेर गई त्यहाँ त्यस्को पतन होस् भन्नाको लागि त्यसलाई कसले बहकाउने छ?’ एउटाले एउटा कुरा भन्न्यो र अर्कोचाहिले अर्के कुरा भन्न्यो । 21 तब एउटा आत्मा अगाडि बढी त्यो परमप्रभुको सामु उभियो । त्यसले भन्न्यो, ‘म तिनलाई उक्सासे छु ।’ परमप्रभुले त्यसलाई भन्नुभयो, ‘कसरी?’ 22 आत्माले जवाफ दियो, ‘म बाहिर जाने छु, र तिनका सबै अगमवक्ताका मुख्यमा झुट बोल्ने आत्मा बन्ने छु ।’ परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तैन त्यसलाई बहकाउने छस्, र तैन सफल पनि हुने छस् । अब जा र त्यसै गर ।’ 23 त्यसैले अब हेर्नुहोस्, परमप्रभुले तपाईंका यी सबै अगमवक्ताका मुख्यमा झुट बोल्ने आत्मा हालिदिनुभएको छ, र परमप्रभुले तपाईंको लागि विपत्तिको घोषणा गर्नुभएको छ ।” 24 तब केनानका छोरा सिदकियाह माथि उक्तरेर आई मीकायाको गालामा थप्पड हानेर भने, “तिमीसित बोल्न परमप्रभुका आत्मा माबाट कुन्थायी बाटो भएर जानुभयो त?” 25 मीकायाले भने, ‘हेर, तिमी भित्र कोठामा लुक्न जाँदा त्यस दिन तिमी आफैले देख्ने छौ ।’ 26 इसाएलका राजाले आफ्ना अधिकारीलाई हुकुम दिए, “मीकायालाई समात, अनि त्यसलाई सहरका शासक र मेरो छोरा यो अशाकहाँ लैजा ।” 27 त्यसलाई भन्, ‘राजा भन्नुहुँळ: यो मानिसलाई इग्लालखानामा हाल्, र म सुरक्षितसाथ नफर्केसम्म त्यसलाई थोरै रोटी र थोरै पानी मात्र खुवाउनु ।’ 28 तब मीकायाले भने, “तपाईं सुरक्षितसाथ आउनुभयो भने परमप्रभुले मद्वारा बोल्नुभएको होइन ।” तब तिनले थपे, “हे सारा मानिस हो, यो कुरा सुन ।” 29 त्यसैले इसाएलका राजा आहाब र यहोदाका राजा यहोशापात रामोत-गिलादमा गए । 30 इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “म भेष बदलेर युद्धमा जाने छु, तर तपाईंले आफ्नो राजकीय पोशाक परिस्तुतोस् ।” त्यसैले इसाएलका राजाले भेष बदले, र तिनी युद्धमा गए । 31 अरामका राजाले आफ्ना रथहरूका बत्तिस जना सेनापतिलाई यसो भनी आज्ञा दिएका थिए, “साना-तुला जोसुकैलाई आक्रमण नगर्न । बर, इसाएलका राजालाई मात्र आक्रमण गर्न ।” 32 जब रथहरूका सेनापतिहरूले यहोशापातलाई देखे तिनीहरूले भने, “निश्चय नै यिनी इसाएलका राजा हुन् ।” तिनलाई आक्रमण गर्न तिनीहरू फर्कदा यहोशापात चिच्च्याए । 33 तिनी इसाएलका राजा होइन रहेछ भनी जब रथहरूका सेनापतिहरूले देखे तिनीहरू तिनको पिछा गर्नबाट फर्के । 34 तर एक जना सेनापतिले जथाभावी काँड हाने, र त्यस काँडले इसाएलका राजाको कवचको जोर्नीमा लाग्यो । तब आहाबले आफ्नो सारथीलाई भने, “फर्की, र मलाई युद्धबाट बाहिर लैजा, किनकि मलाई बेसरी चोट लागेको छ ।” 35 त्यस दिन युद्ध झन् चर्कदै गयो, र आफ्ना रथमा अडिएर राजाले अरामीहरूको सामना गरिरहे । साँझामा तिनी मरे । तिनको घाउबाट निरकेको सगतचाहिं रथभित्रे बगिरहेको थियो । 36 तब सूर्य अस्ताउँदै गर्दा सेनाका बिचमा एउटा यस्तो आवाज फैलियो, “हेरेक मानिस आ-आफ्नो सहरमा फर्केर जाओस्, र हरेक मानिस आ-आफ्नो बस्तीमा फर्केर जाओस् ।” 37 यसरी राजा आहाब मरे, र तिनलाई सामरियामा

लगी त्यहाँ नै गाडियो । 38 तिनीहरूले रथलाई सामरियाको तलाउमा धोए, र परमप्रभुको वचनले घोषणा गरेझौँ कुकुरहरूले तिनको सगत चाटे (यहाँ नै वेश्याहरू नुहाउने गर्थे) । 39 के आहाबले गरेका अरु कार्यहरू, तिनले बनाएको हस्ती-हाडको महलसाथै सैन्य सहरहरूको विषयमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 40 यसरी आहाब आफ्ना पित्रहरूसित सुते, र तिनको ठाउँमा तिनका छोरा अहज्याह राजा भए । 41 इसाएलका राजा आहाबको चौथो वर्षमा आसाका छोरा यहोशापातले यहोदामाथि शासन गर्न थाले । 42 यहोशापातले शासन गर्न थाल्दा तिनी पैतिस वर्षका थिए, र तिनले यस्तशेममा पच्चिस वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ अज्ञाब थियो, जो शिल्हाकी छोरी थिएन् । 43 तिनी आफ्ना पिता आसाका मार्गमा हिँडे । तिनी तीबाट फर्केनन् । तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ, त्यही गरे । तथापि डाँडाका थानहरू भने हटाइएन् । मानिसहरूले डाँडाका थानहरूमा अझौँ पनि बलिदान चढाउँदै थिए, र धूप बाल्दै थिए । 44 यहोशापात इसाएलका राजासित शान्तिमा रहे । 45 के यहोशापातका अरु कार्यहरू, तिनले देखाएका शक्ति र कसरी तिनले युद्ध लडे भने विषयमा यहोदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 46 तिनका पिता आसाको समयसम्म बाँकी रहेका युटो धर्मसम्बन्धी वेश्याहरूलाई तिनले देखाबाट हटाए । 47 एदोममा कुनै राजा थिएन, तर त्यहाँ सहायकले शासन गर्थ्यो । 48 यहोशापातले समुद्रमा आवात-जावत गर्ने जहाजहरू बनाए । ती सुनको लागि ओपीरसा जानुपर्यन्त, तर एस्योन-गेवेरसा धर्वा भएको कारण ती जान सकेनन् । 49 तब आहाबका छोरा अहज्याहले यहोशापातलाई भने, “थी जहाजहरूमा मेरा अधिकारीहरूलाई तपाईंका अधिकारीहरूसँगै जान दिनुहोस् ।” तर यहोशापातले अनुमति दिएनन् । 50 यहोशापात आफ्ना पित्रहरूसित सुते, र तिनीहरूसितै आफ्ना पुर्खा दाउदको सहरमा गाडिए । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यहोराम राजा भए । 51 यहोदाका राजा यहोशापातको सत्राँ वर्षमा आहाबका छोरा अहज्याहले सामरियामा बसेर इसाएलमाथि शासन गर्न थाले, र तिनले इसाएलमाथि दुई वर्ष राज्य गरे । 52 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ, त्यही गरे, र तिनका बुबाआमाको चालमा हिँडे अनि इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबातका छोरा यारोबासम्म को मार्गमा हिँडे । 53 तिनले आफ्ना पिताले गरेझौँ बालको सेवा गरे, त्यसको पुजा गरे अनि इसाएलका परमेश्वर परमप्रभुलाई रिस उठाए ।

२ राजाहरू

1 आहाबको मृत्युपछि मोआब इसाएलको विरुद्धमा बागी भयो । 2 तब अहज्याह सामरियामा माथिल्लो कोठाको इयालबाट तल खसेर र धाइते भए । यसैले तिनले सन्देशवाहकहरू पठाए र तिनीहरूलाई भने, “जाओ र यस चोटबाट म निको हुन्नु कि हुन एक्रोनको देवता बाल-जिबबलाई सोध ।” 3 तर परमप्रभुका दूतले तिश्वी एलियालाई भने, “उठ, र सामरियाका राजाका सन्देशवाहकहरूलाई भेट्न जाऊ, अनि तिनीहरूलाई सोध, ‘के इसाएलमा कुनै परमेश्वर नभएको हुनाले तिमीहरू एक्रोनको देवता बाल-जिबबसित सल्लाह लिन जाँदैछौं? 4 त्यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तैं उक्लेको त्यो माथिको ओछ्यानबाट तँ तल आउनेछैनस् । बरु, तैं निश्चय नै मर्नेछस् ।’” तब एलिया गए । 5 जब सन्देशवाहकहरू अहज्याहकाहाँ फर्के तब तिनले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू किन फर्काको छाँ?” 6 तिनीहरूले तिनलाई भने, “एक जना मानिस हामीलाई भेट्न आए जसले हामीलाई भने, ‘तिमीहरूलाई पठाउने राजाकाहाँ फर्के जाऊ र तिनलाई भन, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘के इसाएलमा कुनै परमेश्वर नभएको हुनाले तिमीहरू एक्रोनको देवता बाल-जिबबसित सल्लाह लिन जाँदैछौं? त्यसकारण तैं उक्लेको त्यो माथिको ओछ्यानबाट तँ तल आउनेछैनस् । बरु, तैं निश्चय नै मर्नेछस् ।’” 7 अहज्याहले आफ्ना सन्देशवाहकहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई भेट्न आउने र यी कुराहरू भन्ने मानिस कस्तो किसिमको थिएयो?” 8 तिनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “तिनले रौंका लुगा लगाएका थिए, र आफ्नो कम्परमा छालाको पेटी बाँधेका थिए ।” त्यसैले राजाले भने, “तिनी त तिश्वी एलिया हुन् ।” 9 तब राजाले पचास जना सिपाहीसँगै एक जना कप्तानलाई एलियाकाहाँ पठाए । कप्तान एलियाकाहाँ गए जहाँ तिनी ढाँडाको टाकुरामा बसिरहेका थिए । कप्तानले तिनलाई भने, “हे परमेश्वरका मानिस, राजाले भन्नुभएको छ, ‘तल आउनुहोस् ।’” 10 एलियाले कप्तानलाई भने, “म परमेश्वरका मानिस हुँ भने स्वर्गबाट आगो झारोस् र तपाईं र तपाईंका पचास जना मानिसलाई भस्म पारोस् ।” तब स्वर्गबाट आगो झार्यो र तिनलाई र तिनका पचास जना मानिसलाई भस्म पार्यो । 11 फेरि राजा अहज्याहले अर्का कप्तानलाई पचास जना सिपाहीसहित एलियाकाहाँ पठाए । यी कप्तानले पनि एलियालाई भने, “हे परमेश्वरका मानिस, राजा भन्नुहुन्छ, ‘झौटै तल आउनुहोस् ।’” 12 एलियाले तिनीहरूलाई भने, “म परमेश्वरका मानिस हुँ भने स्वर्गबाट आगो झारोस् र तपाईं र तपाईंका पचास जना मानिसलाई भस्म पारोस् ।” फेरि स्वर्गबाट परमेश्वरको आगो झार्यो र तिनलाई र तिनका पचास जना मानिसलाई भस्म पार्यो । 13 तथापि राजाले पचास जना योद्धाको तेस्रो समूह पठाए । यी कप्तान माथि उक्ले, एलियाको सामु आफ्ना चुँडा टेके र तिनले विनप्रतापूर्क बिन्नी गरेर भने, “हे परमेश्वरका मानिस, म तपाईंसँग बिन्ति गर्छु, कि मेरो जीवन र तपाईंका यी पचास जना दासका जीवन तपाईंको दृष्टिमा मूल्यवान् होऊन् । 14 वास्तवमा स्वर्गबाट आगो झार्यो र यस अधिका दुई जना कप्तानलाई तिनीहरूका मानिसहरूसँग भस्म पार्यो, तर मेरो जीवन तपाईंको दृष्टिमा मूल्यवान् होस् ।” 15 परमप्रभुका दूतले एलियालाई भने, “त्योसँगै तल जा । त्योदेखि नडारा ।” त्यसैले एलिया उठे र त्योसँगै राजाकाहाँ गए । 16 पछि एलियाले अहज्याहलाई भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘तैले एक्रोनको देवता बाल-जिबबसित सल्लाह लिन सद्देशवाहकहरू पठाएको छस् । जानकारी लिनको लागि इसाएलमा कुनै परमेश्वर नभएको हुनाले त्यसो गरेको हो? यसैले तै उक्लेको त्यो माथिको ओछ्यानबाट तँ तल आउनेछैनस् । तै निश्चय नै मर्नेछस् ।’” 17 यसरी एलियाले बोलेको परमप्रभुको वचनअनुसार अहज्याह मरे । अहज्याहको कुनै छोरो नभएको हुनाले यहूदाका राजा यहोशापातका छोरा यहोरामको देसी वर्षमा योरामले तिनको ठाउँमा राज्य गर्न थाले । 18

अहंज्याहका सम्बन्धमा भएका अरु कुराहरुका बारेमा इस्त्राएलका राजाहरुको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र?

2 जब परमप्रभुले एलियालाई हावाको भूमरीद्वारा उठाएर स्वर्गमा लाने लानुभएको थियो, तब एलीशालाई साथ लिएर एलिया गिलगालबाट गए । 2 एलियाले एलीशालाई भने, “कृपागरी यहीं बस, किनकि परमप्रभुले मलाई बैथेलमा पठाउनुभएको छ ।” एलीशाले जवाफ दिए, “परमप्रभु र तपाईंको नाउँमा शपथ खाएर भन्नु, म तपाईंलाई छोड्नेछैन ।” त्यसैले तिनीहरू बैथेलमा झारे । 3 बैथेलमा भएका अगमवक्ताहरूका छोराहरू एलीशाकहाँ आए र तिनलाई भने, “परमप्रभुले आज तपाईंका मालिकलाई तपाईंबाट लानुहोनेछ भनी के तपाईंलाई थाहा छ?” एलीशाले जवाफ दिए, “हो, मलाई थाहा छ, तर यसबारेमा कुरा नगर ।” 4 एलियाले तिनलाई भने, “एलीशा, कृपागरी यहीं बस, किनकि परमप्रभुले मलाई यरीहोमा पठाउनुभएको छ ।” तब एलीशाले जवाफ दिए, “परमप्रभु र तपाईंको नाउँमा शपथ खाएर भन्नु, म तपाईंलाई छोड्नेछैन ।” त्यसैले तिनीहरू यरीहोमा गए । 5 तब यरीहोमा भएका अगमवक्ताहरूका छोराहरू एलीशाकहाँ आए र तिनलाई भने, “परमप्रभुले आज तपाईंका मालिकलाई तपाईंबाट लानुहोनेछ भनी के तपाईंलाई थाहा छ?” एलीशाले जवाफ दिए, “हो, मलाई थाहा छ, तर यसबारेमा कुरा नगर ।” 6 तब एलियाले तिनलाई भने, “कृपागरी, यहीं बस, किनकि परमप्रभुले मलाई यर्दनमा पठाउनुभएको छ ।” एलीशाले जवाफ दिए, “परमप्रभु र तपाईंको नाउँमा शपथ खाएर भन्नु, म तपाईंलाई छोड्नेछैन ।” त्यसैले ती दुई जना गढ्रहे । 7 पछि यी दुई जना र्यदन नदीनेर उभिरहँदा तिनीहरूका सामु अगमवक्ताहरू पचास जना छोराहरू उभिरे । 8 एलियाले आफ्नो खास्टो उतारे, त्यसलाई बैठे अनि त्यसले पानीलाई हिर्काए । नदी दुईतिर विभाजित भयो जसको कारणाले ती दुई जना सुख्खा जमिनबाट हिँडे । 9 तिनीहरू पारि पुगेपछि एलियाले एलीशालाई भने, “तिमीबाट मलाई लानुअघि तिमो निमित्त मैले के गर्नुपर्छ मलाई भन?” एलीशाले जेवाफ दिए, “तपाईंको आत्माको दोब्रर भाग ममा आउन दिनुहोस् ।” 10 एलियाले भने, “तिमीले कठिन कुरा मागेका छौ । तापनि तिमीबाट मलाई लगिएको तिमीले देख्यो भने, तिमो निमित्त यो हुनेछ, तर देखेनाभने, यो होनेछैन ।” 11 तिनीहरू कुराकानी गर्दै अगाडि बढ्दा थिए, हेर, एउटा अग्नमय रथ र घोडाहरू देखा परे, जसले यी दुई जना मानिसलाई एक-अकार्बाट अलग गरिदियो, अनि एलिया हावाको भूमरीद्वारा स्वर्गमा लगिए । 12 एलीशाले यो देखे र तिनीहरूका घोडाहरूले देख्यो, “हे मेरा पिता, हे मेरा पिता, इसाएलका रथहरू र तिनीहरूका घोडाहरू!” तिनले एलियालाई फेरि देखेनन, र तिनले आफ्ना वस्त्र समाते र दुई भागमा च्याते । 13 तिनले एलियाबाट खेसेको खास्टो उठाए र यर्दन नदीको किनारमा खडा हुन्नलाई फर्केन गए । 14 एलियाबाट खेसेको खास्टोले तिनले पानीलाई हिर्काए र भने, “एलियाका परमप्रभु परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ? जब तिनले पानीलाई हिर्काए तब त्यो दुईतिर विभाजित भयो र एलीशा पारि गए । 15 जब यरीहोबाट आएका अगमवक्ताहरूका छोराहरूले तिनी पारि तरेको देखे तब तिनीहरूले भने, “एलियाका आत्माले एलीशामा बास गरेको छ ।” त्यसैले तिनलाई भेट्न तिनीहरू आए, र तिनको अघि आफैलाई भुइँसम्मै निरुए । 16 तिनीहरूले तिनलाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंका दासहरूका माझमा पचास जना बलिया मानिस छन् । हामी अनुरोध गर्छौं कि तिनीहरूलाई जान र तपाईंका मालिकको खोजी गर्न दिनुहोस्, करै परमप्रभुका आत्माले तिनलाई माथि लानुभएको र तिनलाई कुनै पहाड वा उपत्यकामा फाल्नुभएको छ कि?” एलीशाले जवाफ दिए, “अहै, तिनीहरूलाई नपठाओ ।” 17 तब एलिया लाजमा पार्स्न्जेलसम्म तिनीहरूले बिन्ती गरेको हुनाले तिनले भने “तिनीहरूलाई पठाओ ।” तब तिनीहरूले पचास जना मानिस पठाए, र तिनीहरूले तिन दिनसम्म खोजी गरे, तर तिनलाई पाएनन । 18 एलीशा यरीहोमा हँडा तिनीहरू तिनीकहाँ फैकरे

आए, र तिनले तिनीहरूलाई सोधे, “के ‘नजाओ’ भनी मैले तिमीहरूलाई भनेको थिइनै र?” 19 सहरको मानिसहरूले एलीशालाई भने, “हर्तुहोस्, तपाइ देखा सक्नुहुन्छ यो सहरको अवस्था राप्नै छ, तर पानी दूपित छ, र जमिनले फल दिनै ।” 20 एलीशाले जवाफ दिए, “एउटा नयाँ क्याहा मकहाँ लेओ, र यसभित्र नून हाल ।” त्यसैले तिनीहरूले त्यो तिनीकहाँ ल्याए । 21 एलीशा पानीको मुहानमा गए, र त्यसमा नुन छर्किदिए । तब तिनले भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘मैले यो पानीलाई शुद्ध परेको छु । अब फेरि मृत्यु हुने वा फलविहीन जमिन हुनेछैन ।” 22 त्यसैले एलीशाले बोलेको वचनद्वारा आजको दिनसम्म पानी शुद्ध छ । 23 त्यसपछि एलीशा त्यहाँबाट बेथेलमा गए । तिनी बाटोमा जाँदै गर्दा सहरबाट केटाहु आए र तिनको खिसी गरे । तिनीहरूले भने, “ए मुडुले, तिमी माथि जाऊ! ए मुडुले, तिमी माथि जाऊ!” 24 एलीशा आफ्नो पछाडि फर्के र तिनीहरूलाई देखे । तिनीहरूमाथि सराप परेस । भनी तिनले परमप्रभुलाई पुकारे । त्यसपछि जङ्गलबाट दुर्घटवाट पोथी भालु निस्केर आयो र बयालिस जना केटाहरूलाई धाइटे बनाए । 25 तब एलीशा त्यहाँबाट कर्मेल डाँडामा गए, र त्यहाँबाट तिनी सामरिया फर्के ।

3 यहूदाका राजा यहोशापातको अठारौं वर्षमा आहाबका छोरा योरामले सामरियामा बसेर इसाएलमा राज्य गर्न थाले । तिनले बाह वर्ष राज्य गरे । 2 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो तिनले त्यही गरे, तर आफ्ना आमाबानुले गरेडैन् त गरेनन् । किनकि आफ्ना पिताले बनाएका बालको चोखो दुङ्गाको मूर्तिलाई तिनले हटाए । 3 तापनि इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नवातका छोरा यारोबामका पापहरूमा तिनी लागे । तिनी तीबाट फर्केनन् । 4 मोआबका राजा मेशाले भेडाहु खाल्दै गरेन । 5 तर आहाब मरेपछि मोआबका राजाले इसाएलको राजाको विरुद्धमा विरोद्ध गरे । 6 त्यसैले त्यस बेला युद्धको लागि सारा इसाएललाई भेला गराउन राजा योरामले सामरिया छाडे । 7 तिनले यहूदाका राजा यहोशापातलाई यसो भनेर सन्देश पठाए, “मोआबका राजा मेरो विरुद्धमा बार्गी भएका छन् । मोआबको विरुद्धमा तपाईं मसँग युद्ध गर्न जानुहुन्छ?” यहोशापातले जवाफ दिए, “म जानेछु । म तपाईंजस्तै हुँ, मेरा मानिसहरू तपाईंका मानिसहरूसँस्तै हुन्, मेरा धोडाहु तपाईंका धोडाहरूजस्तै हुन् ।” 8 तब तिनले भने, “हामीले कुन दिशाबाट आक्रमण गर्नुपर्छ?” यहोशापातले जवाफ दिए, “एदोमका उजाड-स्थानको बाटोबाट ।” 9 त्यसैले यहूदाका राजा र एदोमका राजासँगै इसाएलका राजा गए । तिनीहरू सात दिनसम्म यताउता भौंतिराए, अनि त्यहाँ सेनाका निमित्र र तिनीहरूलाई पछ्याउने पशुहरूको निमित्र पानी भएन । 10 त्यसैले इसाएलका राजाले भने, “यो के हो? के परमेश्वरको मोआबको हातमा सुम्पिदिन हामी तिन जना राजालाई बोलाउनुभएको हो?” 11 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुको कुनै अगमवक्ता छैनन् जस्तारा हामी परमप्रभुसँग सल्लाह लिन सक्छौं” इसाएलका राजाको रेवकमये एक जना जवाफ दियो र भन्यो, “शफातका छोरा एलीशा यहाँ छन् जसले एलियाका हातमा पानी हाल्थे ।” 12 यहोशापातले भने, “परमप्रभुको वचन तिनीसित छ ।” त्यसैले इसाएलका राजा यहोशापात र एदोमका राजा तिनीकहाँ तल गए । 13 एलीशाले इसाएलका राजालाई भने, “मेरो तपाईंसित के सरोकार छ र? तपाईंका बुबाआमाका अगमवक्ताहरूकहाँ जानुहोस् ।” त्यसैले इसाएलका राजाले तिनलाई भने, “अहैं, परमप्रभुसुले हामी तिन जना राजालाई एकैसाथ मोआबको हातमा सुम्पिदिनलाई बोलाउनुभएको छ ।” 14 एलीशाले भने, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु जिजित जसको सामु म खाडा हुँछु, उहाँको नाउंमा शपथ खाएर म भन्छु । मैलै यहूदाका राजा यहोशापातको उपस्थितिलाई आदर नगर्न भए म तपाईंलाई ध्यान दिने थिइनै वा तपाईंलाई हेर्ने पनि थिइनै ।” 15 तर अब मकहाँ एक जना सङ्गीतकर ल्याउनुहोस् ।” जब वीणा बजाउनेले वीणा बजाए तब परमप्रभुको हात

एलीशामाथि पच्यो । 16 तिनले भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘यो सुख्खा नदीको उपत्यकालाई खाल्डै-खाल्डै बनाओ ।’ 17 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले बातास देखेछैनौ, न त वर्षा देखेछै, तर यो नदीको उपत्यका पानीले भरिनेछ, अनि तिमीहरू, तिमीहरूका गाईवस्तु र सबै पशुले पिउनेछौ ।’ 18 यो परमप्रभुको दृष्टिमा मामुली कुरो हो । उहाँले तिमीहरूलाई मोआबीहरूमाथि विजयी पनि तुल्याउनुहुन्छ । 19 किलाले येरिएको हरेक सहर र हरेक असल सहरलाई तिमीहरूले आक्रमण गर्नेछौ, हरेक असल रुखलाई काटेर ढालिदिनेछौ, पानीका सबै मुहान बन्द गरिदिनेछौ र हरेक असल खेतलाई दुङ्गाले विनाश गरिदिनेछौ ।” 20 त्यसैले बिहान बलि चढाउने समयमा एदोमको दिशाबाट पानी आयो । देश पानीले भरियो । 21 जब सारा मोआबीहरूले तिमीहरूको विरुद्धमा लडाइँ गर्न राजाहु आए भनी सुने, तिनीहरूमा हतियार भिर्न सक्ने सबै जनाले आफैलाई एकसाथ भेला गराए र तिनीहरू सिमानामा तैनाथ भए । 22 तिनीहरू बिहान सबैरे ब्लँड्यू र पानीमा धाम प्रतिबिम्बित भयो । मोआबीहरूले तिमीहरूको सामु भएको पानी हेरे, तब त्यो सगतजस्तै रातो देखियो । 23 तिनीहरू चिच्च्याए, “यो त सात पो हो! निश्चय नै राजाहरूको नाश भएको छ र तिनीहरूले एक-अकलाई मरिका छन् । त्यसैले हे मोआबी हो, हामी गएर तिनीहरूलाई लुटौं ।” 24 जब तिनीहरू इसाएलको छाउनीमा आए, तब इसाएलीहरूले तिनीहरूलाई छक्क पारे र मोआबीहरूलाई आक्रमण गरे जो तिमीहरूको सामुबाट भागे । इसाएलका सेनाले मोआबीहरूलाई मार्दै तिनीहरूलाई देशको पारिसम्म खेदे । 25 तिनीहरूले सहरहरू नष्ट पारे, र हरेक असल खेत दुङ्गाले नभरिएसम्म हरेक मानिसले दुङ्गा फ्याँक । तिनीहरूले हरेक पानीको मुहान थुनिदिए, र सबै असल रुखहरू काटिदिए । कीर-हरेशेत मात्र दुङ्गाहरूसमेत त्यसको ठाउँमा छोडियो । तर धुँयेंत्रो भिरेका सिपाहीहरूले त्यसलाई पनि धेरा हाले र आक्रमण गरे । 26 जब मोआबका राजा मेशाले युद्ध हारेको देखे, तब पार गरेर एदोमका राजाकहाँ जानलाई तिनले सात सय जना तरवार भिरेका मानिसलाई आफूसँग लगे, तर तिनीहरू सफल भएन । 27 तब तिनले आप्नो जेठो छोरा लिए जो तिनीपालि राजा हुनेथिए र तिनलाई होमबलिको रूपमा पर्खालमा चढाए । यसैले इसाएलको विरुद्धमा चक्रो क्रोध पन्यो, र इसाएली सेनाले राजा मेशालाई छाडे र तिनीहरूको आप्नै देशमा फर्के ।

4 अगमवक्ताका छोराहरूमध्ये एउटाकी पत्नी एलीशाकहाँ रूँदै आएर यसो भनिन्, “मेरा पति तपाईंका दास मर्नुभयो, र तपाईंका दास परमप्रभुदेखि डराउनुहुन्यो भनी तपाईंलाई थाहा छ । अब मेरा दुई छोरालाई कमारा बनाउन लैजानलाई रक्खनादाता आएका छन् ।” 2 त्यसैले एलीशाले तिनलाई भने, “तिप्रो निमित्र म के गरै? घरमा तिमीसँग के छ मलाई भन ।” तिनले भनिन्, “तपाईंका दासीको घरमा एउटा भाँडोमा तेलबाहेक केही छैन ।” 3 तब एलीशाले भने, “तिप्रो छिमेकीहरूबाट रिता भाँडाहरू पैचौ माग्न जाऊ । सकेजति धैरै पैचौ माग ।” 4 त्यसपछि तिमी भित्र जाउ र तिप्रो छोराहरूलाई पनि भित्र राखेर ढोका बन्द गर, अनि ती सबै भाँडामा तेल खन्याउ । भिरेका भाँडाहरू एकापटि राख ।” 5 त्यसैले तिनी एलीशाबाट विदा भइन्, र तिनले आप्नो छोराहरूलाई पनि भित्र राखेर ढोका बन्द गरिन् । तिनीहरूले तिनीकहाँ भाँडाहरूल्याए, र तिनले ती तेलले भरिन् । 6 जब ती भाँडाहरू भरिए तब तिनले आप्नो छोरालाई भनिन्, “अर्को भाँडा मकहाँ ल्याऊ ।” तर उसले तिनलाई भन्यो, “अब एउटै भाँडा पनि छैन ।” त्यसपछि तेल आउन पनि छाड्यो । 7 तब तिनी आइन् र परमेश्वरका मानिसलाई त्यो कुरो बताइन् । तिनले भने, “गएर तेल बेच । तिप्रो ऋण तिर, र आप्ना छोराहरूसित आरामसित बस ।” 8 एक दिन एलीशा शूनेमाग गए जहाँ एक जना प्रतिष्ठित स्त्री बस्थिन् । उनले तिनलाई तिनीसँग खान खान अनुरोध गरिन् । त्यसैले जब एलीशा त्यो बाटो भएर जाए, तब तिनी खानको लागि त्यहाँ रोकिन्थे । 9 ती स्त्रीले आप्ना पतिलाई भनिन्, “हेर्तुहोस्, अब मलाई

थाहा भयो, कि यिनी परमेश्वरका पवित्र मानिस हुन् जो सधैं यो बाटो हिंछन् । 10 कौसीमा एलीशाको लागि एउटा सानो कोठा बनाउँ, र त्यसमा एउटा खाट, टेबल, आसन र बत्ती राख्न । तब तिनी हामीकहाँ आँडँदा तिनी त्यहीं बस्नेछन् ।” 11 यसरी फेरि एक दिन आयो जितबेला एलीशा त्यहाँ रोकिए, तिनी त्यो कोठामा बसे, र त्यहीं विश्राम गरे । 12 एलीशाले आफ्नो सेवक गेहजीलाई भने, “ती शूनमीलाई बोला ।” त्यसले तिनलाई बोलाएपछि तिनी एलीशाको सामु खडा भइन् । 13 एलीशाले उसलाई भने, “तिनलाई भन, ‘हाम्रो वास्ता गर्न तिमीले यो सबै कष्ट झोलेकी छ्या । तिम्रो लागि के गर्न सकिन्छ? के हामी तिम्रो लागि राजा वा सेनापतिसिंह कुरा गराएँ?’” तिनले जवाफ दिइन्, “मेरो आफ्नै जातिको बिचमा म बस्दैन्छ ।” 14 त्यसले एलीशाले भने, “त्यसो हो भने, तिनको लागि हामी के गर्न सक्छाँ त?” गेहजीले जवाफ दियो, “वास्तवमा तिनीसँग छोरो छैन, र तिनका पति बुढो भएका छन् ।” 15 त्यसले एलीशाले भने, “तिनलाई बोला ।” जब त्यसले तिनलाई बोलायो, तिनी ढोकामा खडा भइन् । 16 एलीशाले भने, “एक वर्षपछि यही समयमा तिम्रो काखमा एउटा छोरो हुनेछ ।” तिनले जवाफ दिइन्, “होइन, हे मेरा मालिक र परमेश्वरका मानिस, आफ्नी दासीसित झुट नबोल्नुहोस् ।” 17 तब एलीशाले त्यो स्त्रीलाई भनेँदै तिनी गर्भवती भइन र अर्को वर्ष ठिक त्यही समयमा एउटा छोरो जन्माइन् । 18 बालक हुँकेपछि एक दिन त्यो आफ्नो बुबालाई भन्यो, “मेरो टाउको दुख्यो । मेरो टाउको दुख्यो । उसका बुबाले आफ्नो सेवकलाई भने, “त्यसलाई त्यसकी आमाकहाँ लिएर जाऊ ।” 20 जब नोकरले केटोलाई उठाएर त्यसकी आमाकहाँ ल्यायो तब केटो मध्यान्हसम्म आमाको काखमा बस्यो, र त्यो मय्यो । 21 त्यसले ती स्त्री उठिन्, र केटोलाई परमेश्वरका मानिसको ओछ्यानमा सुताइन्, ढोका बन्द गरेर बहिर निसिक्न । 22 तिनले आफ्ना पतिलाई बोलाइन् र भनिन्, “कृपया, मलाई एक जना नोकर र एउटा गधा पठाउनुहोस् ताकि म छिटो परमेश्वरका मानिसकहाँ जान र फर्केर आउन सकूँ ।” 23 तिनका पतिले भने, “किन तिमी आजै उहाँकहाँ जान चाहन्छ्यो? आज न औसी हो, न त शबाथ हो ।” उनले जवाफ दिइन्, “यो ठिक हुनेछ ।” 24 त्यसपछि उनले गधामा काठी कसिन्, र आफ्नो सेवकलाई भनिन्, “छिटो कुदा । मैले भन्नेसम्प दौडन ढिला नगर ।” 25 त्यसले तिनी गडन र कर्मेल डाँडामा परमेश्वरका मानिस भएको ठाउँमा आइन् । जब परमेश्वरका मानिसले टाईबाट तिनलाई देखे तिनले आफ्नो सेवक गेहजीलाई भने, “हेर, शूनमी स्त्री आँउँदैछन् । 26 तिनलाई भेट्न दौडेर जा र तिनलाई सोध, तिमी, तिम्रा पति र छोरोलाई सबै ठिके छ?” तिनले भनिन्, “ठिके छ ।” 27 जब तिनी डाँडामा परमेश्वरका मानिस भएको ठाउँमा आइपुगिन तब तिनले एलीशाको पाउ समातिन । गेहजी तिनलाई हाउतनलाई अगाडि बढ्यो, तर परमेश्वरका मानिसले भने, “तिनलाई नछोड़ किनकि तिनी अत्यन्ते दुखी छिन्, र परमप्रभुले मबाट समस्या लुकाउनुभएको छ, र मलाई केही भन्नुभएको छैन ।” 28 तब तिनले भनिन्, “हे मेरा मालिक, मैले, तपाईँसँग छोरो मागेकी थिएँ? र? मैले ‘मलाई नछकाउनुहोस्’ भनेकी थिड्नँ? ” 29 तब एलीशाले गेहजीलाई भने, “याक्रोको लागि लुगा लगा, र तेरो हातामा मेरो लट्ठी समात । तिनको घरमा जा । कुनै मानिसलाई भेटिस् भने अभिवादन नगर, र कसैले तलाई अभिवादन गय्यो भने जवाफ नदे । बालकको अनुहारमा मेरो लट्ठी राखिए ।” 30 तर बालककी आमाले भनिन्, “परमप्रभु र तपाईँको नाउँमा शपथ खाएर म भन्नु, कि म तपाईँलाई छाडादिनै ।” त्यसले एलीश उठे, र तिनको पालि लागे । 31 गेहजी तिनीहस्तभन्दा अगीअगि गयो र बाललको अनुहारमा लट्ठी पसाच्यो, तर बालकले बोलेन र सुनेन । त्यसले गेहजी एलीशालाई भेट्न फर्क्यो र तिनलाई यसो भन्यो, “बालक ब्युँझ्योको छैन ।” 32 जब एलीश घरमा आइपुगे, तब बालक मरिसको थियो, र ओछ्यानमा शान्त थियो । 33 त्यसले एलीश भित्र गएर बालक र आफूलाई राख्येर ढोका बन्द गरे, र

परमप्रभुलाई प्रार्थना चढाए । 34 तिनी ओछ्यानमाथि छडे र बालकमाथि सुते । तिनले आफ्नो मुख्य उसको मुखमा, आफ्ना आँखा उसको आँखामा, र आफ्ना हात उसको हातमा राखे । तिनले आँफेलाई बालकमाथि लमतन्न पारे, र बालकको शरीर न्यानो भयो । 35 तब एलीश उठे, र कोठाको वरिपरि घुमे अनि तिनी फेरि ओछ्यानमा छडे र बालकमाथि लमतन्न पारे । बालकले सात पटक छिउँ काढ्यो र आफ्ना आँखा खोल्यो । 36 त्यसैले एलीशाले गेहजीलाई बोलाए र भने, “शूनमीलाई बोला ।” त्यसले उनलाई बोलायो, र जब तिनी कोठाभित्र आइन्, तब एलीशाले भने, “तिम्रो छोरोलाई बोक ।” 37 तब एलीशाको पाउमा तिनी भुँडसमै घोप्टे परिन्, अनि आफ्नो छोरोलाई उठाइन् र बाहिर गइन् । 38 तब एलीश फेरि गिलगालमा आए । देशमा अनिकाल परेको थियो अनि अगमवत्ताहस्तका छोराहरू तिनका सामु बसिरहेका थिए । तिनले आफ्नो सेवकलाई भने, “आगोमा तुलो भाँडो बासाल र यी अगमवत्ताहस्तका छोराहरूका निम्नि जाउलो पका ।” 39 तिनीहस्तमध्ये एक जना तरकारी खोज्य बारीमा गयो । त्यसले जड्गली दाख भेडायो, र त्यसले जड्गली लौका आफ्नो पोल्टाभरि जम्मा गय्यो । तिनीहस्ते ती काटे र जाउलोमा हाले, तर ती कस्ता किसिमका थिए भनी तिनीहस्तलाई थाहा थिएन । 40 मानिसहस्तले खानलाई तिनीहस्तले जाउलो खन्याए । पछि तिनीहस्ते खाँदै गर्दा तिनीहस्त चिच्याए र भने, “हे परमेश्वरका मानिस, भाँडामा त मृत्यु पोछे छ ।” त्यसैले तिनीहस्तले त्यो फेरि खान सकेनन् । 41 तर एलीशाले भने, “कैही पिठो ल्याऊ ।” तिनले त्यसलाई भाँडैभित्र हाले र भने, “मानिसहस्तलाई यो खान देउ ताकि तिनीहस्तले त्यो खानसकून ।” तब त्यस भाँडामा त्यस्तो हानिकारक कुनै कुरो बाँकी रहेन । 42 बाल-शलीशाको कोही एक जना मानिस परमेश्वरका मानिसकहाँ आयो, र त्यसले आगौटे फलबाट तयार गरिएको जाँका बिस्वटा रोटी र केही अन्का ताजा बाला आफ्नो बोरामा लिएर आयो । त्यसले भन्यो, “यो मानिसहस्तलाई दिनुहोस् ताकि तिनीहस्ते खान सकून ।” 43 तिनको सेवकले भन्यो, “एक सय जना मानिसलाई मैले यसबाट कसरी भाग पुऱ्याउन सक्छु र?” तर एलीशाले भने, “यो मानिसहस्तलाई ताकि तिनीहस्तले खान सकून, किनकि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिनीहस्तले खानेछन्, र केही बच्छेर ।’” 44 त्यसैले तिनको सेवकले त्यो तिनीहस्तका सामु राखिएदियो र तिनीहस्तले खाए अनि परमप्रभुको वचनले प्रतिज्ञा गरेँदै केही बच्यो ।

5 अरामका राजाका सेनापति नामान आफ्ना मालिकको दृष्टिमा महान्

र इज्जतदार मानिस थिए किनकि तिनीद्वारा परमप्रभुले अरमलाई विजय दिनुभएको थियो । तिनी बलिया र साहसी मानिस पनि थिए, तर तिनी कुष्ठरोगी थिए । 2 अरामीहरू दलहरूमा मिलेर हमला गर्न गएका थिए, र तिनीहस्ते इसाएल देशबाट एउटी सानी केटीलाई ल्याएका थिए । त्यसले नामानकी पन्तीको सेवा गर्दी । 3 केटीले आफ्नी मालिकीलाई भनी, “मेरा मालिक सामरियामा भएका अगमवत्ताको साथमा भएको भए हुन्थ्यो! तब उहाँले मेरा मालिकलाई कुष्ठरोगबाट निको पार्नुहुन्थ्यो ।” 4 त्यसैले नामान भित्र प्रवेश गरे, र इसाएल देशबाट ल्याइएको त्यो केटीले के भनेकी थई त्यो राजालाई भने । 5 त्यसैले अरामका राजाले भने, “अब जाऊ, र म इसाएलका राजालाई एउटा चिठी पठाउनुच्छु ।” नामान गए र तिन सय चालिस किलो चाँदी, सत्तरी किलो सुन र दस जोर लुगा तिनले आफूसितै लगे । 6 तिनले इसाएलका राजाको निम्नि चिठी पनि लिएर गए जसमा लेखिएको थियो, “जब यो चिठी तपाईँकहाँ ल्याइन्छ मैले तपाईँकहाँ आफ्नो सेवकलाई पठाइएको तपाईँले देख्युनेछ, ताकि तपाईँले तिनको कुष्ठरोगबाट तिनलाई निको पार्दिनुहोस् ।” 7 जब इसाएलका राजाले चिठी पढेका थिए, तब तिनले आफ्ना लुगा चाते र भने, “आफैमा कुष्ठरोग भएको मानिसलाई मैले निको पारोस् भनी यो मानिसले इच्छा गर्नलाई मार्न र चिँडौंदो पार्न के म परमेश्वर हुँ र? उसले मसित झगडाको निहुँ खोजेको जस्तो पो लाग्दैछ ।”

8 त्यसैले इसाएलका राजालले आफ्ना लुगा च्याते भनी जब परमेश्वरका मानिस एलीशाले सुने, तब तिनले राजालाई यसो भनी समाचार पठाए, “किन तपाईंले आफ्नो लुगा च्यात्मुभएको? अब ऊ मकहाँ आओस, र इसाएलमा अगमवक्ता रहेछन भनी उसले थाहा पाउनेछ ।” 9 त्यसैले नामान आफ्ना घोडाहरु र रथरु लिएर आए र एलीशाले घरको ढोकामा उभिए । 10 एलीशाले तिनीकहाँ यसो भनेर एक जना सन्देशवाहक पठाए, “जानुहोस र यद्दनमा आफूलाई सातपल डुबुल्की लगाउनुहोस् र तपाईंको देह पहिलेको जस्तै हुनेछ । तपाईं शुद्ध बन्नुहोनेछ ।” 11 तर नामान रिसाए र यसो भन्दै गए, “हेर, निश्चय नै तिनी मकहाँ बाहिर आउनेछन र खडा हुनेछन् अनि तिनले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको नाउं पुर्णेन्छन् २ र मेरो कुष्ठरोग निको पार्नेन्छन् भनी मैले सोचेको थिए । 12 के दमस्कसका अबाना र फारपर नदीहरू इसाएलका सबै पानीभन्दा असल छैननु र? के म तिनमा नुहाएर शुद्ध हुन सकिन्दैन? त्यसैले तिनी फर्के र कुङ्ग हुँदै आफ्नो बाटो लागे । 13 तब नामानका सेवकहरू नजिक आए, र तिनलाई भने, “हे मेरा पिता, अगमवक्ताले तपाईंलाई कुनै कठिन कुरो गर्न लागाएको भए के तपाईंले त्यो गर्नुहोने थिएन र? त्यसको बदलामा ‘आफैलाई डुबुल्की लगाउन र शुद्ध हुन् भन्दा झान् किन नगर्न त?’ 14 तब तिनी तल गए र परमेश्वरका मानिसको सल्लाह मानेर यद्दमा आफैलाई सात पल्ट डुबुल्की लागाए । तिनको देह बच्याको झाँ पहिलेजस्तै भयो र तिनी निको भए । 15 नामान र तिनको दल परमेश्वरका मानिसकहाँ फैकर आए र तिनको सामु खडा भए । तिनले भने, “हेर्नुहोस, सारा पृथ्वीमा इसाएलमा बाहेक अन्त कैत परमेश्वर हुनुहन्न रहेछ भनी अब मलाई थाहा भयो । त्यसकारण तपाईंको दासबाट उपहार ग्रहण गर्नुहोस् ।” 16 तर एलीशाले जावाफ दिए, “परमप्रभु जसको सामु म खडा हुँदू, उहाँको नाउंमा शपथ खाएर भन्नु, म केही लिने छैनन् ।” नामानले एलीशालाई उपहार लिन बिन्नी गरे तर तिनले इन्कार गरे । 17 त्यसैले नामानले भने, “तपाईं लिनुहोन्न भने तपाईंका दासलाई दुर्विवरा खच्चरले बोक्न सक्ने माटो लान दिनुहोस् ।” किनकि अबदेखि तपाईंका दासले परमप्रभुबाहेक अन्य कुनै इश्वरलाई न त होमबालि न बालिदान चढाउनेछ । 18 यो एउटा कुरामा परमप्रभुले तपाईंको दासलाई क्षमा गर्नु, त्यो हो, जब मेरा राजा रिम्मोनको मन्दिरमा पुजा गर्न जान्छन् अनि मेरो हातमा भर पर्नेन्, अनि रिम्मोनको मन्दिरमा म पनि निहुरिन्छु, तब यस विषयमा परमप्रभुले हजुरको दासलाई क्षमा गर्नु ।” 19 एलीशाले तिनलाई भने, “शान्तिसित जाऊ ।” यसरी नामान फर्केर गए । 20 तिनी अलि पर मात्र पुरोका थिए, परमेश्वरका मानिस एलीशाको सेवक गेहजीले आफ्नो मनमा भन्यो, “मेरा मालिकले यी अरामी नामानको हातबाट तिनले ल्याएका उपहारहरू ग्रहण नगरी तिनको बचत गर्नुभएको छ । परमप्रभुको नाउंमा शपथ खाएर म भन्नु, म तिनको पछि दौडेर जानेछु, र तिनीबाट केही लिनेछु ।” 21 त्यसैले गेहजी नामानको पछि गयो । जब नामानले तिनको पछि कोही दौडेर आएको देखे, तब आफ्नो रथबाट त्यसलाई भेट्न तिनी ओरें र भने, “के सबै कुरा ठिकै छ?” 22 गेहजीले भन्यो, “सबै ठिकै कुरा छ ।” मेरा मालिकले मलाई यसो भनेर पठाउनुभएको छ, “हेर, एफ्राइमको पहाडी देशबाट अगमवक्ताहरूका छोराहरूमध्ये दुई जना युगा मकहाँ आएका छन् ।” कृपया, तिनीहरूलाई एक तोडा चाँदी र दुई जोर लुगा दिनुहोस् ।” 23 नामानले भने, “म तिमीलाई दुई तोडा चाँदी दिन अत्यन्तै खुसी छु ।” नामानले गेहजीलाई जिद्दी गरे र दुईवटा थैलामा दुई तोडा चाँदी र दुई जोर लुगा राखिएर, अनि तिनले आफ्ना दुई जना सेवक दिए जसले ती थैलाहरू बोकेर गेहजीको अगि लागे । 24 जब गेहजी डाँडामा आइपुयो त्यसले तिनीहरूका हातबाट चाँदीका थैलाहरू लियो र ती घरमा लुकायो । त्यसले ती मानिसहरूलाई पठायो र उनीहरू गए । 25 जब गेहजी भिर गयो र आफ्ना मालिकको अथि खडा भयो, तब एलीशाले भने, “ए गेहजी, तँ कहाँबाट आएको?” त्यसले जावाफ दियो, “तपाईंको दास कतै गएन ।” 26 एलीशाले गेहजीलाई भने, “ती मानिसले

तँलाई भेट्न आफ्नो रथ घुमाउँदा के मेरो आत्मा ताँसितै थिएन र? के यो रुपियाँ-पैसा र लत्ता कपडा, भद्राक्षका बोटहरू र दाखबारीहरू, भेडा-बाङ्गा र गाई-गोरुहरू अनि कमारा-कमारीहरू ग्रहण गर्ने समय हो र? 27 त्यसैले नामानको कुष्ठरोग तँ र तेरा सन्तानमाथि सर्थैभरि रहेनेछ ।” त्यसैले गेहजी हिँउजस्तै सेतो कुष्ठरोगी बनेर तिनको उपस्थितिबाट बाहिर गयो ।

6 अगमवक्ताहरूका छोराहरूले एलीशालाई भने, “जुन ठाउँमा हामी तपाईंसँग बस्छौं, त्यो हामी सबैका लागि ज्यादै साँधुरो छ । 2 कृपा गरी हामी यद्दनमा जान र त्यहाँ हेरेक मानिसले एउटा रुख काट्न अनि त्यहाँ एउटा ठाउँ बनाउने अनुमति हामीलाई दिनुहोस जहाँ हामी बसन सक्छौं ।” एलीशाले भने, “यस काममा तिमीहरू अगि बढ ।” 3 तिनीहरूमध्ये एक जनाले भन्यो, “कृपा गरी आफ्ना दासहरूसँगै जानुहोस् ।” एलीशाले जवाफ दिए, “म जानेछु ।” 4 त्यसैले तिनीहरूसँगै तिनी गए र जब तिनीहरू यद्दनमा आइपुगे, तब तिनीहरूले रुखहरू काट्न सुरु गरे । 5 तर एक जनाले काटिरहाँ बज्वरोको टाउको पानीमा खस्यो । त्यसले चिच्च्याएर भयो, “हे मेरा मालिक, यो त मामेर ल्याएको थिएयो!” 6 त्यसैले परमेश्वरका मानिसले भने, “त्यो कहाँ खस्यो?” त्यस मानिसले एलीशालाई त्यो ठाउँ देखायो । तब तिनले एउटा लट्टी काटे, त्यसलाई पानीमा फाले र फलाम पनि तैरियो । 7 एलीशाले भने, “त्यसलाई समात ।” त्यसैले त्यस मानिसले आफ्नो हात पसायो र बज्वरो समात्यो । 8 अब अरामका राजाले इसाएलको विरुद्धमा युद्ध गरिरहेका थिए । तिनले आफ्ना सेवकहरूसित यसो भनेर सल्लाह लिए, “मेरो छाउनी यस्तो-यस्तो ठाउँमा हुनेछ ।” 9 त्यसैले परमेश्वरका मानिसले इसाएलका राजाकहाँ यसो भनेर मानिसहरू पठाए, “त्योबाट ठाउँबाट नजानुहोस् किनकि अरामीहरू त्यहाँ तल झाँदैन् ।” 10 इसाएलका राजाले त्यस ठाउँमा एउटा समाचार पठाए जसको विषयमा परमेश्वरका मानिसले बोलेका र चेताउनी दिएका थिए । एक वा दुई पटकभन्दा बढी राजा त्यहाँ जाँदा तिनी सावधान भए । 11 यी चेताउनीहरूका बरेमा अरामका राजा क्रोधित तुल्याइए, र तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “हामा माझामा भएकाहरूमध्ये कसले इसाएलका राजालाई समर्थन गर्छ त्यो तिमीहरू मलाई भन्दैन्?” 12 त्यसैले तिनको एक जना सेवकले भने, “हे मेरा मालिक राजा, हामीले गर्दैनै किनकि इसाएलमा भएका एलीशा अगमवक्ताले तपाईंले आफ्नो सुने कोठामा बोल्नुभएका कुरासमेत इसाएलका राजालाई भनिदिन्छन् ।” 13 राजाले जावाफ दिए, “जाओ र एलीशा कहाँ छ हेर, ताकि मानिसहरू पठाएर म त्यसलाई समात्सँकू ।” तिनलाई यसो भनियो, “तिनी दोतानमा छन् ।” 14 त्यसैले राजाले दोतानमा एउटा तुलो सेनासँगै घोडाहरू र रथरु पठाए । तिनीहरू रातमा आए र सहरलाई धेरा हाले । 15 जब परमेश्वरका मानिसको नोकर सबैरे उठ्यो र बाहिर गयो, हेर, एउटा तुलो सेनाले घोडाहरू र रथरु लिएर सहरलाई धेरेको थियो । तिनको सेवकले तिनलाई भन्यो, “ओहो! मेरा मालिक, हामी के गर्दै?” 16 एलीशाले जवाफ दिए, “नडारा, किनकि तिनीहरूसित भएकाहरूभन्दा हामीसित भएकाहरू धेरै छन् ।” 17 एलीशाले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, यसका आँखा खोलिदिनुहोस् ताकि यसले देखा सकोस् भनी म बित्ती गर्छु ।” तब परमप्रभुले त्यस सेवकका आँखा खोल्नुभयो, र त्यसले देख्यो । हेर, एलीशाको वरिपरि डाँडामा अग्नमय घोडाहरू र रथहरूले भरिएको थियो! 18 जब अरामीहरू तल ओरीं एलीशाकहाँ आए, तिनले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे र भने, “यी मानिसहरूलाई अन्था तुल्याउनुहोस भनी म बिन्ती गर्छु ।” त्यसैले एलीशाले बिन्ती गरेदै परमप्रभुले तिनीहरूलाई अन्था तुल्याउनुभयो । 19 तब एलीशाले अरामीहरूलाई भने, “यो बाटो होइन, न त यो सहर नै हो ।” मेरो पछि लाग र तिनीहरूले खोजिरहेका मानिस भएको ठाउँमा म तिमीहरूलाई लानेछु ।” तब तिनीहरूलाई तिनले सामरिया लागे । 20 जब तिनीहरू सामरिया आइपुगे, तब एलीशाले भने, “हे परमप्रभु, यी मानिसहरूका आँखा खोल्नुहोस् ताकि

तिनीहरूले देखून्।” परमप्रभुले तिनीहरूका आँखा खोल्नुहोस्, र तिनीहरूले देखे अनि हेर, तिनीहरू त सामरिया सहरको बिचमा पो रहेछन्। 21 जब इसाएलका राजाले तिनीहरूलाई देखे, तब तिनले एलीशालाई भने, “हे मेरा पिता, के म तिनीहरूलाई मारौं? के म तिनीहरूलाई मारौं?” 22 एलीशाले जवाफ दिए, “तपाईंले तिनीहरूलाई मार्नुहुँदैन। के तपाईंले आपनै तरवार र धनुले कैद गरेका मानिहरूलाई मार्नुहुँन्दै? तिनीहरूका सामु भोजन र पानी दिनुहोस्, ताकि तिनीहरूले खाउन् र पिउन् अनि आपना मालिककहाँ जाउन्।” 23 त्यसैले राजाले तिनीहरूका लागि प्रश्नस्त भोजन तयार गरे, अनि जब तिनीहरूले खाए र पिए तब तिनीहरूलाई तिनले पलाइदिए र यसरी तिनीहरू आप्ना मालिककहाँ फर्केर गए। अरामी सिपाहीका ती दलहरू लामो समयसम्म इसाएल देशमा फर्केनन्। 24 यो घटनापछि अरामका राजा बैन-हददले आपना सारा सेना जम्मा गरे र सामरियालाई आक्रमण गरे र त्यसलाई धेरा हाले। 25 त्यसैले सामरियामा ठुलो अनिकाल पन्यो। तिनीहरूले यति लामो समयसम्म धेरा हाले, जसले गर्दा गधाको एउटा टाउलाई एक किलो चाँदी र एक मुट्ठी दालालाई पच्चान्न ग्राम चाँदीमा बिकि गरियो। 26 जब इसाएलका राजा पर्खालिमा हिंडै थिए, तब एउटी स्त्रीले छैदै तिनलाई भरी, “हे मेरा मालिक राजा, मलाई मदत गर्नुहोस्।” 27 तिनले भरे, “परमप्रभुले नै तिमीलाई मदत गर्नुहुन्न भने म कसरी तिमीलाई मदत गर्न सक्छु र? खलो वा दाखको कोलबाट कुनै कुरो आउँदैले र?” 28 राजाले निस्न्तर बोले, “तिमीलाई के कुराले कप्त दिईदै? त्यसले जवाफ दिई, “यो स्त्रीले मलाई भरी, ‘तिम्रो छारो देउ ताकि त्यसलाई हामी खाँऊँ,’ तर त्यसले आपनो छोरो लुकाएकी छे।” 30 जब राजाले त्यो स्त्रीको कुरा सुने, तब तिनले आपना लुगा च्याते (यति बेला तिनी पर्खालिमा हिंडैहेका थिए), र मानिसहरूले हेरे अनि तिनले कमरमा भाङ्गा मात्र लगाएको देखे। 31 तब तिनले भरे, “आज शाफातका छोरा एलीशाको शिर बाँकी रस्तो भने परमेश्वरले मलाई पानि यसै र अनि त्योभन्दा बढी गर्नु।” 32 तर एलीशा आपनो धरमा बसिरहेका थिए र धर्म-गुरुहरू तिनीसँगै बसिरहेका थिए। राजाले आपनो अधि एक जना मानिसलाई पठाए तर त्यो सन्देशवाहक एलीशाकहाँ आइपुनु अधि तिनले धर्म-गुरुहरूलाई भने, “हेर्नुहोस्, त्यो हत्याकारो छोरेले मेरो शिर काट्नलाई कसैलाई पठाएको छ। जब सन्देशवाहक आइपुग्छ तब ढोका थुन्नुहोस्, र त्यसले ठेल्दा थामिराखुन्नुहोस्। के त्यसको पछाडि त्यसको मालिकको पाइलाको आवाज आएको छैन र?” 33 तिनीहरूसित तिनले बोल्दाबोल्दै सन्देशवाहक तिनीकहाँ आयो। राजाले भनेका थिए, “परमप्रभुबाट नै यो समस्या आउँछ। अब फेरि मैले किन परमप्रभुको प्रतीक्षा गरिहने?”

7 एलीशाले भरे, “परमप्रभुको वधन सुन्नुहोस्। परमप्रभु यसो भन्नुहुन्न, ‘भोलि यतिबेला सामरियाको मूल ढोकामा एक ग्राम चाँदीमा डेढ माना पिठो र एक ग्राम चाँदीमा तिन माना जौ बिक्री हुनेछ।’ 2 तब जुन अधिकारीको हातको भरमा राजा हिंडै तिनले परमेश्वरका मानिसलाई जवाफ दिए र भने, “हेर्नुहोस्, परमेश्वरले सर्वगमा इयालहरू बनाउनुभयो भने पनि यसो हुन सक्ला र?” एलीशाले जवाफ दिए, “तिम्रा आपनै आँखाले यसो भएको तिमी देखेछौ, तर तिमीले यो खान पाउनेछैनौ।” 3 मूल ढोकाको ठिक बाहिर कुष्ठरोग लागेका चार जना मानिस थिए। तिनीहरूले एक-अकर्लाई भने, “हामी नमरेसम्म हामी यहाँ किन बसिरहने? 4 हामी सहरमा जाऊँ भनौं भने, सहरमा अनिकाल परेको छ र हामी त्यहाँ मर्नेछौं। हामी यहाँ बसाँ भने पनि हामी मर्नेछौं। अब हामी अरामीहरूका सेना भएको ठाउंमा जाऊँ। तिनीहरूले हामीलाई जिउंदै राखे भने हामी जिउनेछौं, र तिनीहरूले हामीलाई मारे भने हामी मर्नेछौं।” 5 त्यसैले अरामी छाउनीभित्र

जानलाई तिनीहरू साँझापख उठे। जब तिनीहरू छाउनीको बाहिरी भागमा आइपुगे, त्यहाँ कोही पनि थिएन। 6 किनकि परमप्रभुले अरामी सेनालाई रथहरू, घोडाहस्को होललाजस्तै — अर्को ठुलो सेनाको होलला सुन्ने पार्नुभएको थियो, अनि, अनि तिनीहरूले एक-अकर्लाई भने, “इसाएलका राजाले हत्तीहरू र मिश्रीहरूका राजाहरूलाई भाडामा लिएर हाप्रो विरुद्धमा आएका छन्।” 7 त्यसैले सिपाहीहरू उठे र साँझामा नै भागे। तिनीहरूले आपना पालहरू, घोडाहरू, गधाहरू र छाउनीलाई जस्ताको तस्तै छाडे र आपनो ज्यान बचाउन भागे। 8 जब कुष्टरोग लागेका मानिसहरू छाउनीको बाहिरी भागमा आइपुगे, तब तिनीहरू एउटा पालभित्र पसे र खानपान गरे अनि चाँदी, सुन र लुगाहरू उठाए र गएर ती लुकाए। तिनीहरूले आपना पालहरू, घोडाहरू, गधाहरू र छाउनीलाई जस्ताको तस्तै छाडे र आपनो ज्यान बचाउन भागे। 9 तब तिनीहरूले एक-अकर्लाई भने, “हामीले ठिक गरिरहेका छैनौं। आजको दिन शुभ खबरको दिन हो, तर हामी यस बारेमा मौन बसिरहेका छौं। बिहन नभएसम्म हामीले पर्खाँयो भने हामीमाथि दण्ड आइपर्नेछ। तब हामी अब जाऊँ र राजाको धरानालाई भनौं।” 10 त्यसैले तिनीहरू गए र सहरका पालेहरूलाई बोलाए। तिनीहरूले उनीहरूलाई यसो भने, “हामी अरामीहरूका छाउनीमा गर्याँ तर त्यहाँ कोही थिएन, कुनै मानिसको आवाज त्यहाँ सुनिएन, तर त्यहाँ घोडाहरू र गधाहरू बाँधिएका थिए अनि पालहरू जस्ताको तस्तै थिए।” 11 तब पालेहरूले त्यो खबर ठुलो स्वरले फैलाए, अनि त्यसपछि भित्र राजाको धरानालाई पनि त्यो कुरा बताइयो। 12 तब रातमा राजा उठे र आपना सेवकहरूलाई भने, “अब अरामीहरूले हामीलाई के गरेका छन् भरी म तिमीहरूलाई भन्नेछु। हामी भोकाएका छौं भनी तिनीहरूलाई थाहा छ। त्यसैले तिनीहरू छाउनीबाहिर खेतबारीमा लुक्न गएका छन्। तिनीहरू भदैछन्, ‘जब तिनीहरू सहरबाहिर आउँछन्, तब हामी तिनीहरूलाई जिउंदै समाल्ने छौं, र सहरभित्र पस्नेछौं।’” 13 राजाका एक जना सेवकले जवाफ दिए र भने, “केही मानिसहरूले सहरमा छाडिएका पाँचवटा घोडा लिएर जाऊन्।” 14 त्यसैले तिनीहरूलाई पाठाँको छन् अर्थात अधिकांश मारिसकेका छन्। हामी तिनीहरूलाई पाठाँक र हेरौँ।” 14 त्यसैले तिनीहरूले घोडाहस्को दुर्बिटा रथ लिए र राजाले तिनीहरूलाई यसो भनेर अरामीहरूको सेनाको पछि पठाए, “जाओ र हेरै।” 15 तिनीहरू यर्द्दन नदीसमाई तिनीहरूका पाठि गए र अरामीहरूले हतारमा फालेका लुगा र सामनहरूले सबै बाटो भरिएका थिए। त्यसैले सन्देशवाहकहरू फर्के र राजालाई बताइदिए। 16 मानिसहरू बाहिर निस्के र अरामीहरूको छाउनी लुटे। त्यसैले जस्तो परमप्रभुले भन्नुभएको थियो त्यस्तै भयो, एक ग्राम चाँदीमा डेढ माना पिठो र एक ग्राम चाँदीमा तिन माना जौ बेचियो। 17 जसको हातमा भर परेर राजा हिंडै थी अधिकारीलाई तिनले मूल ढोकामा कुल्चे। राजाले परमेश्वरका मानिसलाई तिनले धरमा भेट्न जाँदा तिनले अगमवाणी गरेजस्तै तिनको मृत्यु भयो। 18 त्यसैले त्यस्तै भयो जास्तो परमेश्वरका मानिसले राजालाई यसो भनेका थिए, “यति बेलातिर सामरियाको मूल ढोकामा एक ग्राम चाँदीमा तिन माना जौ र एक ग्राम चाँदीमा डेढ माना पिठो पाइनेछ।” 19 ती अधिकारीले परमेश्वरका मानिसलाई जवाफ दिएका थिए, “हेर्नुहोस्, परमेश्वरले स्वर्गमा इयालहरू बनाउनुभयो भने पनि यसो हुन सक्ला र?” एलीशाले जवाफ दिएका थिए, “तिम्रा आपनै आँखाले यसो भएको तिमी देखेछौ, तर तिमीले यो खान पाउनेछैनौ।” 20 तिनलाई ठिक त्यस्तै हुन आयो, किनकि मानिसहरूले तिनलाई मूल ढोकामा कुल्चे र तिनी मरे।

8 अब एलीशाले त्यस स्त्रीसित बाट गरेका थिए जसको छोरेलाई तिनले मृत्युबाट फेरि जिवित पारेका थिए। तिनले उनलाई भने, “उठ र आपना धरानाको साथमा जाऊ र तिमीलाई जहाँ इच्छा लाग्छ त्यहाँ अर्को देशमा गएर बस, किनकि परमप्रभुले यस देशमा सात वर्षसम्म अनिकाल ल्याउने वचन

दिनुभएको छ ।” 2 त्यसैले ती स्त्री उठिन् र परमेश्वरका मानिसको वचन मानिन् । तिनी आफ्ना घारानासित गड्न् र सात वर्षसम्म पलिश्तीहरूको देशमा बसिन् । 3 सात वर्षको अन्त्यमा ती स्त्री पलिश्तीहरूको देशबाट फर्किन्, अनि आफ्नो घर र जमिन फिर्ता पाउन राजाकहाँ विन्ति चढाउन गड्न् । 4 राजाले परमेश्वरका मानिसको सेवक गेहजीलाई यसो भन्दै थिए, “एलीशाले गरेका सबै महान् काम मलाई भन ।” 5 तब कसरी एलीशाले मेरको बच्चालाई मृत्युबाट फेरि जिवित पारेका थिए भनी राजालाई बताइहाँदा मृत्युबाट फेरि जिवित भएको बच्चाकी आमा आफ्नो परिवार र जमिनको निम्नि बिन्ती गर्न राजाकहाँ आइन् । गेहजीले भने, “हे मेरा मालिक राजा, ती स्त्री यिनै हुन् र तिनको छोरा यहाँ हो जसलाई मृत्युबाट फेरि जिवित पारेका थिए ।” 6 जब राजाले त्यो स्त्रीलाई तिनको छोरोको बारेमा सोधे, तब तिनले त्यो कुरा उनलाई व्याख्या गरिन् । त्यसैले राजाले तिनको निम्नि यसो भनेर एक जना अधिकारीलाई खटाए, “जे तिनका थिए ती सबै अनि तिनले देख छाडेर गएको दिनदेखि अहिलेमको उक्त जमिनको उज्जनीसमेत तिनलाई फिर्ता दिनू ।” 7 एलीशा दमस्कसमा आए जहाँ अरामका राजा बेन-हदद बिरामी थिए । राजालाई भनियो, “परमेश्वरका मानिस यहाँ आएका छन् ।” 8 राजाले हजाएललाई भेट र तिनीद्वारा परमप्रभुसित यसो भनेर सल्लाह खोज, ‘के म यस रोगबाट निको हुन्छु?’ 9 त्यसैले हजाएल तिनलाई भेट्न गए र तिनले आफूसित चालिसवटा ऊँटमाथि राखेर दमस्कसका हरेक असल थोक उपहार लगे । हजाएल आए र एलीशाको सामु खडा भए र भने, “तपाईंका छोरा अरामका राजा बेन-हददलाई मलाई तपाईंकहाँ यसो भनेर पठाउनुभएको छ, ‘के म यस रोगबाट निको हुन्छु?’” 10 एलीशाले तिनलाई भने, “जानुहोस्, र बेन-हददलाई भल्नुहोस्, निश्चय नै तपाईं निको हुनुहोनेछ, तर तिनी निश्चय नै मनेछन् भनी परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ ।” 11 तब हजाएललाई शर्म नलागेसम्म एलीशाले तिनलाई एकटक लगाएर हेरे, अनि परमेश्वरका मानिस रोए । 12 हजाएलले सोधे, “हे मेरा मालिक, तपाईं किन रुनुहोन्छ?” तिनले जवाफ दिए, “किनकि तपाईंले इसाएलका मानिसमाथि गर्न खारबी मलाई थाहा छ । तपाईंले तिनीहरूका किल्लाहरू आगोमा जलाउनुहोनेछ, र तिनीहरूका युवाहरूलाई तरवारले मार्नुहोनेछ अनि तिनीहरूका बालबच्चालाई दुक्रादुक्रा पार्नुहोनेछ र गर्भवती स्त्रीहरूका पेट चिर्हुनेछ ।” 13 हजाएलले भने, “तपाईंका दास को हो जसले यति तुलो काम गरोस्? ऊ केवल एउटा कुकुर हो ।” एलीशाले भने, “तपाईं अरामका राजा बन्नुहोनेछ भनी परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ ।” 14 तब हजाएल एलीशाबाट बिदा भए र आफ्ना मालिककहाँ आए जसले तिनलाई सोधे, “एलीशाले तिमीलाई के भनेन?” तिनले जवाफ दिए, “तपाईं निश्चय नै निको हुनुहोनेछ भनी तिनले मलाई बताए ।” 15 तब अर्को दिन हजाएलले कम्बल लिए र त्यो पानीमा चोपे, अनि त्यो बेन-हददको मुखमा राखिदै ताकि तिनी मरे । त्यसपछि तिनको ठाउँमा हजाएल राजा भए । 16 इसाएलका राजा आहाबका छोरा योरामको पाँचौं वर्षमा यहोरामले राज्य गर्न थाले । तिनी यहूदाका राजा यहोशापातका छोरा थिए । यहोशापात यहूदाका राजा हुँदूदेखि नै तिनले राज्य गर्न थाले । 17 यहोरामले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बतिस वर्षका थिए, र तिनले यस्तलेमा आठ वर्ष राज्य गरे । 18 आहाबको घरानाले गरेङ्गै, यहोराम इसाएलका राजाहरूका चालमा हिँडे किनकि तिनले आहाबकी छोरीलाई विवाह गरेका थिए, र परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही तिनले गरे । 19 तापानि, परमप्रभुका दास दाउदको कारणले उहाँले यहूदालाई नष्ट गर्न चाहनुभएन, किनकि तिनलाई सर्दै सन्तानहरू दिनेछु भनी उहाँले तिनलाई भन्नुभएको थियो । 20 यहोरामको समयमा, यहूदाको विरुद्धमा एदोम बागी भयो र आफ्नो निम्नि आफैले राजा नियुक्त गयो । 21 त्यसपछि यहोराम आफ्ना सबै रथ लिएर जाईरमा गए । जब एदोमीहरूले यहोरामलाई धेरा हाले, तब तिनका रथ सेनापतिहरू उठे र तिनीहरूलाई रातमा

आक्रमण गरे । तर यहोरामका सेना भागे र आ-आफ्ना घर फर्के । 22 त्यसैले आजको दिनसम्म नै एदोम यहूदाको शासनको विरुद्धमा बागी भएको छ । त्यसै बेला लिब्ना पनि बागी भयो । 23 यहोराम, र तिनले गरेका सबै कामका बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 24 यहोराम आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते र तिनीहरूसँगै दाउदको सहरमा गाडिए । त्यसपछि तिनको ठाउँमा तिनका छोरा अहज्याह राजा भए । 25 इसाएलका राजा आहाबका छोरा योरामको बाह्यै वर्षमा यहूदाका राजा यहोरामका छोरा अहज्याहले राज्य गर्न सुरु गरे । 26 अहज्याहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाइस वर्षका थिए । तिनले यस्तलेमा एक वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउं अतल्याह थियो । उनी इसाएलका राजा ओमीकी बोरी थिन् । 27 अहज्याह आहाबको घरानाका चालमा हिँडे । आहाबको घरानाले गरेङ्गै परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे किनकि अहज्याह आहाबको घरानाका ज्वाइँ थिए । 28 रामोत-गिलादमा अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा लडाइँ गर्न आहाबका छोरा योरामसित अहज्याह गए । अरामीहरूले योरामलाई घाउते बनाए । 29 अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा राजा योरामले लडाइँ गर्दा रामोतमा अरामीहरूले तिनमा पारेको घोटबाट निको हुन तिनी यिजरेलमा फर्के । त्यसैले यहूदाका राजा यहोरामका छोरा अहज्याह आहाबको छोरा योरामलाई भेटन यिजरेलमा झारे किनकि योराम घाउते भएका थिए ।

9 अगमवक्ताहरूका छोराहरूमध्ये एक जनालाई एलीशा अगमवक्ताले बोलाए र तिनलाई भने, “यात्राको लागि तुगा लगाऊ, अनि तिमी हातमा तेलको यो सानो भाँडो लेउ र रामोत-गिलादमा जाऊ । 2 तिमी पुगेपछि निम्निका नाति, यहोशापातका छोरा येहूलाई खोज, अनि भित्र जाऊ र तिनका साथीहरूका बिचबाट तिनलाई उठाऊ र भित्री कोठामा लैजाऊ । 3 त्यसपछि तेलको भाँडो लेउ र यो तिनको शिरमा खन्नाऊ, र भन, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँँ: “मैले ताँलाई इसाएलको राजा अभिषेक गरेको छु ।”’ तब ढोका खोल, र दौड । ढिलो नगर ।” 4 त्यसैले ती जवान मानिस, जवान अगमवक्ता रामोत-गिलादमा गए । 5 तिनी आइपुगा सेनापतिहरू बसिरहेका थिए । त्यसैले जवान अगमवक्ताले भने, “हे कप्तान, तपाईंलाई एउटा सन्देश लिएर आएको छु ।” येहूले भने, “हामीमध्ये कसलाई?” जवान अगमवक्ताले जवाफ दिए, “तपाईंलाई कप्तान ।” 6 त्यसैले येहू उठेर घरभित्र गए र ती अगमवक्ताले येहूको शिरमाथि तेल खन्नाए, र तिनलाई भने, “इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँँ, “मैले ताँलाई इसाएलमाथि अर्थात् परमप्रभुका मानिसहरूमध्ये राजा अभिषेक गरेको छु ।” 7 ताँले आफ्नो मालिक आहाबको घरानालाई मानुपछ, यसरी ईजेबेलको हातद्वारा मारिएका परमप्रभुका लाई सबै सेवक अगमवक्ताहरूका रागत र मेरा सेवकहरूका रागतको बदला मैले लिन सक्छु । 8 किनकि आहाबको पुरै घराना नष्ट हुनेछ, र म आहाबको घरानालाई नवाटका छोरा यारोबामको घराना र अहज्याहका छोरा बाशाको घरानाजस्तै तुल्याउनेछु । 10 ईजेबेललाई यिजरेलमा कुकुरहरूले खानेछन्, र त्यसलाई गाड्ने कोही हुनेछनै ।” तब अगमवक्ताले ढोका खोले र भागे । 11 तब येहू आफ्ना मालिकका सेवकहरूकहाँ आए र एक जनाले तिनलाई सोधे, “के सबै कुरा ठिके छ? यो पागल मान्छे किन तपाईंकहाँ आएको?” येहूले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीहरू यी मानिस र तिनले कस्ता किसिमका कुरा भन्छन् भनेर तिमीहरू जान्दछौ ।” 12 तिनीहरूले भने, “त्यो कुरा झुट हो । हामीलाई भन्नुहोस् ।” येहूले भने, “तिनले मलाई यी भने अनि यसो पनि भने, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँँ: मैले ताँलाई इसाएलमाथि राजा अभिषेक गरेको छु ।’” 13 तब तिनीहरूले तुरन्तै आ-आफ्ना बाहिरी वस्त्र उतारे र येहू हिँडेने खुइकिलामा ओछ्याए । तिनीहरूले तुरही फुके र भने, “येहू राजा हुनुहुँन्छ ।” 14 यसरी

निम्निका नाति, यहोशापातका छोरा येहूले योरामको विरुद्धमा घड़यन्त्र रचे । अब योराम र सारा इसाएलले अरामका राजा हजाएलको कारणले रामोत-गिलादलाई रक्षा गरिरहेका थिए, 15 तर अरामका राजा हजाएलकी विरुद्धमा लड़दा राजा योरामलाई अरामीहूले घाउते बनाएका हुनाले तिनी निको हुन यिजरेलमा फर्केका थिए । येहूले योरामका सेवकहरूलाई भने, “तिमीहूरुको राय यस्तै छ भने यिजरेलमा गएर यो समाचार बताउनलाई कोही पनि भागेर सहरबाहिर जान नपाओस् ।” 16 त्यसैले येहू रथमा चढी यिजरेल गए । किनकि योरामले त्यहीं विश्राम गर्दै थिए । त्यस बेला यहूदाका राजा अहज्याह योरामलाई भेट्न तल झारेका थिए । 17 यिजरेलको धरहरामा पहरेदार खडा थियो, र त्यसले येहूका फौज आइरहेको टाईबाट देख्यो । त्यसले भन्यो, “मानिसहस्की एउटा सम्भु आइरहेको मैलै देख्यु ।” योरामले भने, “एक जना घोडाचढाईलाई तिनीहूरुलाई भेट्न पठा । त्यसलाई यसो भन्न लगा, ‘के तपाईंहरू मित्रभावले आउनुभएको हो?’” 18 त्यसैले येहूलाई भेट्न एक जना मानिस घोडामा चारेर गयो । त्यसले भन्यो, “राजा यसो भन्नुहुन्छ, ‘के तपाईंहरू मित्रभावले आउनुभएको हो?’” येहूले भने, “मित्रभावसित तालाई केको सरोकार? फर्केर मेरो पछि लाग् ।” तब पहरेदारले राजालाई भन्यो, “सन्देशवाहकले तिनीहूरुलाई भेट्यो, तर त्यो फर्केर आएन ।” 19 तब तिनले घोडामा अर्को मानिसलाई पठाए । त्यो तिनीहूरुकहाँ आएर भन्यो, “राजा यसो भन्नुहुन्छ, ‘के तपाईंहरू मित्रभावले आउनुभएको हो?’” येहूले भने, “मित्रभावसित तालाई केको सरोकार? फर्केर मेरो पछि लाग् ।” 20 फेरि पहरेदारले भन्यो, “त्यसले तिनीहूरुलाई भेट्यो, तर त्यो फर्केर आएन ।” किनकि जुन तरिकाले रथ हाँकेको छ त्यो त निम्निका छोरा येहूले हाँकेजस्तै छ । तिनले बौलाहोले जस्तै हाँकैछन् ।” 21 त्यसैले योरामले भने, “मेरो रथ तयार पार ।” तिनीहूरुले तिनको रथ तयार पारे, र इसाएलका राजा योराम र यहूदाका राजा अहज्याह आ-आफ्नै रथमा चारेर येहूलाई भेट्न बहिर निस्के । तिनीहूरुले यिजरेली नाबोतको जग्गामा तिनलाई भेटे । 22 योरामले येहूलाई देखेपछि तिनले भने, “येहू, के तिमी मित्रभावले आएको हो?” तिनले जवाफ दिए, “तिम्री आमा ईजेबेलका यति थैरे मूर्तिपूजा र वेश्यावृत्ति हुँदूहुँदै पनि कसरी मित्रभाव हुन्छ?” 23 त्यसैले योरामले आफ्नो रथ घुमाए र अहज्याहलाई यसो भनेर भागे, “अहज्याह, थोका भएछ ।” 24 तब येहूले आफ्नो धनु निकाले र पुरा शक्ति लगाएर योरामका काँधहरूका बिचैमा तिनलाई हाने । काँडले तिनको मुटुलाई नै छेडो, र तिनी आफ्नो रथमा लडे । 25 तब येहूले आफ्ना सेनापति बिदकारालाई भने, “तिनलाई उठाऊ र यिजरेली नाबोतको खेतमा फालिदेउ ।” तिनका पिता आहाबको पछि रथमा तिनी र म जाँदा परमप्रभुनि तिनको विरुद्धमा भन्नुभएको यो आगमवाणीको बारेमा बोचार गर: 26 ‘परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ—हिजो मैलै नाबोतको रागत र त्यसका छोराहरूको रागत देख्यै, र परमप्रभु भन्नुहुन्छ, निश्चय नै म यही खेतमा त्यसको बदला लिनेकु ।’ अब परमप्रभुको वचनअनुसार तिनलाई उठाऊ र यही खेतमा फालिदेउ ।” 27 जब यहूदाका राजा अहज्याहले यो देखे, तिनी बेथ-हागान जाने बाटोतिर भागे । तर येहूले तिनलाई पछाड्या, र भने, “तिनलाई पनि रथमा मार ।” तिनीहूरुले तिनलाई यिबलामनेर गूरको उकालो जाने बाटोमा प्रहार गरे । अहज्याह मगिदोमा भागे, र त्यहीं मरे । 28 तिनका सेवकहरूले तिनको लाशलाई रथमा राखेर यस्तश्लेम ल्याए, र दाऊदको सहरमा तिनका पर्यहरूसित तिनकै चिह्नामा गाडे । 29 आहाबका छोरा योरामको एधारौं वर्षमा अहज्याहले यहूदामाथि राज्य सुरु गरेका थिए । 30 येहू यिजरेलमा आएको कुरा ईजेबेलले सुनिन्, र तिनले आफ्ना आँखामा गाजल लगाइन्, कपाल बाटिन् र इयालालाट हेरिन् । 31 येहू मूल ढोकामा भित्र आउँदै गदा तिनले उनलाई भनिन, “ए आफ्ना मालिकका हत्यारा जिग्री, के तिमी मित्रभावले आएका हो?” 32 येहूले माथि इयालमा हेरे र भने, “मेरो पक्ष लिने को छ? को छ?” तब दुर्दृश्या तिन जना नपुंसकले बाहिर हेरे । 33 येहूले भने, “तिनलाई तल फालिदेओ ।” त्यसैले तिनीहूरुले ईजेबेलालाई तल

फालिदिए, र तिनका केही रागत उछिद्विएर भित्तामा र घोडाहरूमा परे, अनि येहूले तिनलाई खट्टाले कुल्चिदिए । 34 जब येहू दरबारभित्र पसे, तब तिनले खानपान गरे । तब तिनले भने, “अब त्यो श्रापित स्त्रीलाई हेरे र त्यसलाई गाडिदेओ, किनकि त्यो राजाकी छोरी थिए ।” 35 तिनलाई गाडन तिनीहूरु गए तर तिनीहूरुले तिनको खप्पर, खुटा र हक्केलाबाहेक केही भेट्याएनन् । 36 त्यसैले तिनीहूरु आएर येहूलाई बताए । तिनले भने, “आफ्ना सेवक तिश्वी एलियाद्वारा परमप्रभुले बोल्नुभएको बचन यही हो, ‘यिजरेलको जमिनमा कुकुरहरूले ईजेबेलको मासु खानेछन्, 37 र ईजेबेलको लाश यिजरेलका खेतहरूमा मलझौं हुनेछ ताकि कसैले यस्तो भन्न नसकोस्, ‘यो ईजेबेल हो’” ।

10 सामरियामा आहाबको घरानाका सत्तरी जना सन्तान थिए । येहूले चिरीहूरु लेखे र ती सामरियामा यिजरेलका शासकहरू, धर्म-गुरुहरू र आहाबका सन्तानका अभिभावककहाँ यसो भनेर पठाए, 2 “तिमीहूरुका मालिकका सन्तानहरू तिमीहूरुसित छन्, र तिमीहूरुसित रथहरू, घोडाहरू र किल्लाबान्दी गरिएको सहर हत्यार छन् । त्यसैले यो चिरीहूरुले प्राप्त गर्न बित्कैके, 3 तिमीहूरुका मालिकका सन्तानमध्ये सबैभन्दा उत्तम र योग्यलाई छान र तिनलाई आफ्ना पिताको सिंहासनमा राख, अनि तिमीहूरुका मालिकका राजकीय वंशको निम्न लडाइ गर ।” 4 तर तिनीहूरु त्रसित भए र आपसमा भने, “हेर, येहूको सामु दुर्दृश्य जना राजा त खडा हुन सकेनन् । त्यसैले हामी कसरी खडा हुन सक्छौं?” 5 तब दरबारका रेखेदेख मानिसहरू, सहरका प्रमुखहरू र धर्म-गुरुहरू अनि बालबालिकाका अभिभावकहरूले येहूलाई यसो भनेर समाचार पठाए, “हामी तपाईंका सेवकहरू हाँ ।” 6 तपाईंले हामीलाई जे आज्ञा दिनुहुन्छ, त्यो हरेक कुरा हामी गर्नेछौं । हामी कुनै मानिसलाई राजा बनाउनेछौं । तपाईंको दृष्टिमा जे ठिक लाग्छ, त्यही गर्नुहोस् ।” 6 तब येहूले तिनीहूरुलाई यसो भनेर दोसो पटक चिरी लेखे, “तिमीहूरु मेरो पक्षमा छौं र तिमीहूरुले मेरो कुरा सुन्नौ भने तिमीहूरुले आफ्ना मालिकका सन्तानका शिरहरू लिनुपर्छ र भोली यसै बेला यिजरेलमा मकहाँ आउनुपर्छ ।” 7 त्यस बेला राजाका सत्तरी जना सन्तानहरू आफूलाई हुक्काउदे सहरका महत्वपूर्ण मानिसहरूसँगै थिए । 7 त्यसैले जब तिनीहूरुकहाँ चिरी आयो, तब तिनीहूरुले राजाका छोराहरूलाई समार्ते र सत्तरी जनालाई नै मारे, तिनीहूरुका शिरहरू टोकीरहरूमा राखे, र ती यिजरेलमा येहूकहाँ पठाए । 8 एक जना सन्देशवाहक येहूकहाँ यसो भन्न आयो, “तिनीहूरुले राजाका छोराहरूका शिरहरू ल्याएका छन् ।” त्यसैले तिनले भने, “बिहानसम्म तिनलाई मूल ढोकामा दुर्विटा थुप्रो लगाएर राख्नु ।” 9 बिहान येहू बाहिर निस्के र खडा भए र सबै मानिसहरूलाई भने, “तिमीहूरु निर्दोष छौं । हेर, मैलै मेरा मालिकको विरुद्धमा घड्यन्त्र गरें र तिनलाई माँसे, तर यी सबैलाई कसले मारे? 10 अब तिमीहूरुले निश्चय नै बुद्धनुपर्छ कि आहाबको घरानाको सम्बन्धमा बोलिएको परमप्रभुको वचनको कुनै पनि भाग खेर जाने छैन किनकि परमप्रभुले आफ्ना सेवक एलियाद्वारा बोल्नुभएअनुसार गर्नुभएको छ ।” 11 त्यसैले येहूले यिजरेलमा आहाबको घरानाका बाँकी रहेका सबै जना, तिनका मुख्य मानिसहरू, तिनका नजिकका मित्रहरू र पुजारीहरू कसैलाई पनि नेछौं सबैलाई मारे । 12 तब येहू उठे र आफ्नो बाटो लागे । तिनी सामरियामा गए । तिनी गोठालोको बेथ-एकेदमा आइपुदा, 13 तिनले यहूदाका राजा अहज्याहका दाजुभाइलाई भेटे । येहूले तिनीहूरुलाई भने, “तिमीहूरु को हौ?” तिनीहूरुले जवाफ दिए, “हामी अहज्याहका दाजुभाइहरू हाँ, र हामी राजाका सन्तान र राजा ईजेबेलका सन्तानलाई अभिभावादन गर्न जाँदैछौं ।” 14 येहूले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “तिनीहूरुले उनीहूरुलाई जिउँदै समात ।” त्यसैले तिनीहूरुले उनीहूरुलाई जिउँदै समाते र बयालिस जना पुरुष सबैलाई बेथ-एकेदमो कुवामा मारे । तिनीहूरुमध्ये एक जनालाई पनि तिनले जिउँदै छोडेनन् । 15 येहू त्यहाँबाट गएपछि तिनले रेकाबका छोरा यहोनादाब

आपूर्लाई भेटन आइरहेका देखे । येहूले तिनलाई अभिवादन गरे र तिनलाई भने, “मेरो हृदय तिमीतर्फ भएँझैं तिम्रो हृदय मतर्फ क्ष? ” यहोनादाबले जवाफ दिए, “हजुर छ ।” येहूले भने, “छ भने मलाई तिम्रो हात देऊ ।” त्यसैले तिनले येहूलाई आफ्नो हात दिए, येहूले यहोनादाबलाई आफूसितैर रथमा लगे । 16 येहूले भने, “मसङ्ग आऊ र परमप्रभुको निमित्त मेरो जोसलाई हेर ।” त्यसैले तिनले यहोनादाबलाई आफ्नो रथमा आफूसँगै लगे । 17 जब तिनी सामरियामा आए, तब जसरी परमप्रभुले पहिले नै आहाबको घरानालाई एलियाद्वारा भन्नुभएको थियो त्यसरी नै येहूले सामरियामा बाँकी रहेका तिनका सबै सन्तानलाई मारे, र आहाबको राजकीय वंशको एउटालाई पनि छाडेन् । 18 तब येहूले सारा मानिसलाई एकसाथ जम्मा गरे र तिनीहरूलाई भने, “आहाबले त बालको थोरै मात्र सेवा गरे, तर येहूले त झन् बढी त्यसको सेवा गर्नेछ ।” 19 त्यसकारण बालका सबै अगमवक्ता, त्यसका सबै आराधक र सबै पुजारीलाई मकहाँ बोलाओ । कोही पनि नछोडियोस् किनकि बालालाई चढाउन मसित एउटा तुलो बलिदान छ । जो आउँदैन, त्यो बाँच्नेछैन ।” तर बालका आराधकहरूलाई मार्न येहूले छलपूर्वक यसो गरेका थिए । 20 येहूले भने, “बालको निमित्त एउटा सभा बोलाओ ।” त्यसैले तिनीहरूको यसको घोषणा गरे । 21 तब येहूले सारा इसाएलमध्ये समाचार पठाए, र बालका आराधकहरू सबै आए । नआएको मानिस एउटे पनि थिए । तिनीहरू बालको मन्दिरमा आए, र मन्दिर एउटा कुनादेखि अर्को कुनासम्म भरिएको थियो । 22 येहूले पुजारीको वस्त्र-भण्डारको रेखदेख खग्ने मानिसलाई भने, “बालका सबै आराधकका लागि वस्त्र ल्याऊ ।” त्यसैले ती मानिसले तिनीहरूकहाँ वस्त्रहरू ल्याए । 23 रेकाबका छोरा यहोनादाबसित येहू बालको मन्दिरभित्र गए, र तिनले बालका आराधकहरूलाई भने, “यहाँ परमप्रभुकु कुनै पनि सेवक नहोउन् तर बालका आराधकहरू मात्र होउन् भन्ने कुरामा निश्चित होऊ ।” 24 तब तिनीहरू बलिहरू र होमबलि चढाउन भित्र गए । येहूले असि जना मानिसलाई छानेका थिए जो बाहिर खडा थिए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूका हातमा ल्याएको कुनै पनि मानिस भाग्यो भने, जसले भगाँछ, त्यो भग्नेको प्रापणको सट्टा त्यसको प्रापण लिइनेछ ।” 25 तब येहूले होमबलि चढाएर सिद्धायाउने बित्तिके तिनले पहेरेदार र सेनापतिहरूलाई भने, “भित्र जाओ र गएर तिनीहरूलाई मार ।” कोही बाहिर नआओस् ।” त्यसैले तिनीहरूले तरवारको धारले उनीहरूलाई मारे, अनि पहेरेदार र कपानाहरूले तिनीहरूलाई बाहिर फाले र तिनीहरू बालको मन्दिरको भित्री कोठामा गए । 26 तिनीहरूले बालको मन्दिरको भित्र राखिएको ढुङ्गाको मूर्तीलाई घिसारेर बाहिर ल्याए, र ती आगो लगाइदिए । 27 त्यसपछि तिनीहरूले बालको खम्बाहरू भैंचिदिए र बालको मन्दिरलाई भत्काइदिए, अनि मानिसहरूले त्यसलाई शैचालय बनाए जसलाई मानिसहरूले आजसम्म प्रयोग गर्नेन् । 28 यसरी येहूले इसाएलबाट बालको पुजालाई नष्ट पारे । 29 तर नबातका छोरा यारोबामका पापहरू जसद्वारा तिनले इसाएललाई पाप गर्न लगाए, अर्थात् बेथेल र दानमा सुनका बाछाहरूका पुजालाई येहूले छाडेन् । 30 त्यसैले परमप्रभुले येहूलाई भन्नुभयो, “परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो, तैले त्यही गरेको कारणले र आहाबको घरानालाई मेरो हृदयमा भएअनुसार गरेको हुनाले तेरा सन्तानहरूको चार पुस्तासम्म इसाएलको सिंहासनमा बस्नेछन् ।” 31 तर आफ्ना सारा हृदयले इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको व्यवस्थामा हिँडन कुरालाई येहूले वास्ता गरेन् । इसाएललाई पाप गर्न लगाउने यारोबामका पापहरूबाट तिनी फर्केन् । 32 ती दिनमा परमप्रभुले इसाएलको क्षेत्रफल घटाउन थाल्नुभयो, र हजाएलले इसाएलका सिमानाहरूमा इसाएलीलाई पराजित गरे, 33 यर्दन नदीको पूर्वतिर भएको गिलाद, गादी, रुपेनी र मनश्वे सबै क्षेत्र, अर्नन उपत्यकाको ओपरेटेखि गिलाद र बाशानसम्मै कब्जा गरे । 34 येहू र तिनका सबै काम र तिनको शक्तिको बारेमा के इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्? 35 येहू आफ्ना पर्खाहरूसित सुते, र तिनीहरूले तिनलाई सामरियामा गाडे । तब तिनको

ठाउँमा तिनका छोरा यहोआहाज राजा भए । 36 येहूले सामरियामा बसेर इसाएलमधि अद्भुइस वर्ष राज्य गरे ।

11 अब अहज्याहकी आमा अतल्याहले आफ्नो छोरो मरेका देखेपछि तिनी उठिन् र सबै राजकीय बालालिकालाई मारिन् । 2 तर राजा यहोरामकी छोरी, अहज्याहकी बहिनी यहोशेबाले मारिन लागेका राजाका छोराहरूका माझाबाट अहज्याहका छोरो योआशलाई तिनको धाईसँगै सुट्कक लगेर लुकाइन् । तिनले तिनीहरूलाई सुन्ने कोठामा राखिन् । योआश नमारिङ्न भनेर तिनीहरूले अतल्याहबाट उसलाई लुकाए । 3 अतल्याहले देशमा राज्य गर्दा परमप्रभुको मन्दिरमा छ वर्षसम्म उसलाई आफ्नो धाईसँगै लुकाइयो । 4 साताँ वर्षमा यहोयादाले सन्देश पठाए, र सर्याँ करीहरू तथा पहरादारहरूका कमान्डरहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा आफूकहाँ लाए । तिनले तिनीहरूसित करार बाँधेर परमप्रभुको मन्दिरमा तिनीहरूलाई शपथ खान लगाए । तब तिनले तिनीहरूलाई राजाका छोरा देखाए । 5 तिनले तिनीहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, “तिमीहरूले यसो गर्नुपर्छ । तिमीहरूमध्ये एक-तिहाइ जो शबाथमा आउँतौ, तिमीहरूले राजदरबारको रेखेदेख गर्नेछौ, 6 र एक-तिहाइयाहि सुर ढोकामा बस्नेछौ अनि बाँकी एक-तिहाइ रक्षक कोठाको पछाडि बस्नेछौ ।” 7 शबाथमा सेवा नगर्न अन्य दुईवटा दलले, राजाको लागि परमप्रभुको मन्दिरमा रेखेदेख गर्नुपर्छ । 8 हरेक मानिसले आफ्नो हातमा तरवार लिएर राजाको वरिपरि तैनाथ हुनुपर्छ । तिमीहरूको नजिक आउने जोसुके भए पनि त्यसलाई मारियोस् । राजा बाहिर जाँदा र भित्र आउँदा तिमीहरू तिनीसँगै हिँडनुपर्छ । 9 त्यसैले यहोयादा पुजारीले आज्ञा गरेअनुसार सर्याँ दलका कमान्डरहरूले सबै कुरा गरे । हरेकले आफ्नो दलका मानिसहरू अर्थात् शबाथमा सेवा गर्न खटाइएकाहरू र शबाथमा सेवा गर्नबाट फुर्सद भएकाहरूलाई लिएर तिनीहरू यहोयादा पुजारीकहाँ आए । 10 तब यहोयादा पुजारीले परमप्रभुको मन्दिरमा राखिएका राजा दाऊदका भालाहरू र ढालहरू कमान्डरहरूलाई दिए । 11 मन्दिरको दाहिने किनाराबाट देवी किनारासम्म अनि वैदी र मन्दिरको नजिक अङ्गरक्षकहरू आ-आफ्ना हातमा हतियार लिएर खडा भएर राजालाई घेरा हाले । 12 तब यहोयादाले राजाका छोरा योआशलाई बाहिर ल्याए, तिनलाई श्रीपेच लगाइदिए, र तिनलाई करारको उर्दी थामाइदिए । तब तिनीहरूले तिनलाई राजा बनाए र तिनलाई अभिषेक गरे । तिनीहरूले आफ्ना ताली बजाए र भने, “राजा दीर्घायु रह्नहै ।” 13 जब अतल्याहले अङ्गरक्षकहरू र मानिसहरूको हल्ला सुनिन्, तब तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरूकहाँ आइन् । 14 तिनले हेरिन र चलनअनुसार राजा खम्बानेर खडा थिए, अनि कप्तानहरू र तुरही फुक्नेहरू राजाको छेउमा थिए । देशका सबै मानिसहरूले आनन्द मनाउँदै र तुरही फुक्दै थिए । तब अतल्याहले आफ्ना लुगा च्यातिन् र चिच्याइन्, थोका! थोका! । 15 तब यहोयादा पुजारीले सर्याँ कमान्डरहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, “तिनलाई बाहिर ल्याई दल-दलको बिचमा राख । तिनको पछि लाग्ने जोसुकैलाई तरवारले मार ।” किनकि पुजारीले भनेका थिए, “तिनलाई परमप्रभुको मन्दिरभित्र नमार ।” 16 त्यसैले जब तिनी राजदरबारमा घोडाहरू पस्ने ठाँडामा पुगिन, तब तिनीहरूले तिनलाई समार्ते र त्यहीं तिनलाई मारियो । 17 तब यहोयादाले तिनीहरू परमप्रभुका जाति हुनुपर्छ भनेर परमप्रभु र राजा अनि जनताको बिचमा, अनि राजा र जनताको बिचमा एउटा करार बाँधे । 18 त्यसैले देशका सबै मानिसहरू बालको मन्दिरमा गए र त्यसलाई भत्काइदिए । तिनीहरूले बालका वेदीहरू र त्यसका मूर्तीहरूलाई दुकानुक्रापा पारे, र तिनीहरूले ती वेदीकै सामुने बालको पुजारी मत्तानलाई मारे । तब यहोयादा पुजारीले परमप्रभुको मन्दिरमा पहरादारहरू नियुक्त गरे । 19 यहोयादाले आफूसित सर्याँ करीहरू तथा पहरादारहरूका कमान्डरहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरबाट ल्याए । 20 तिनीहरूले मिलेर राजालाई परमप्रभुको मन्दिरबाट ल्याए । 21 तिनीहरूले सामरियामा गाडे । तब तिनको

हुँदै राजदरबारमा गए । योआशले राजकीय सिंहासनमा आफ्नो आसन ग्रहण गरे । 20 त्यसैले देशका सबै मानिसहरू आनन्दित भए, र राजाको दरवारमा अतल्याहालाई तरवारले मारिएपछि सहरमा शान्ति भयो । 21 योआशले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी सात वर्षका थिए ।

12 यहूको साताँ वर्षमा योआशले राज्य गर्न थाले । तिनले यरूशलेममा चालिस वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ सिव्या थियो, जो बेर्शबाकी थिइन् । 2 योआशले सधैँ परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक छ, त्यही गरे किनकि यहोयादा पुजारीले तिनलाई सल्लाह दिने गर्थे । 3 तर डाँडाका थानहरू भने हटाइएनन् । मानिसहरूले अझै पनि डाँडाका थानहरूमा बलिदान चढाए र धूप बाले । 4 योआशले पुजारीहरूलाई भने, “परमप्रभुको मन्दिरभित्र पवित्र भेटीहरूको रूपमा ल्याइएका सबै रुपियाँ-पैसा अर्थात् जनगणनामा जम्मा गरिएको रकम वा व्यक्तिगत भाकलबाट प्राप्त गरिएको रकम वा परमप्रभुद्वारा मानिसहरूका आ-आफ्ना हृदयमा प्रेरित गरी तिनीहरूद्वारा ल्याइएको रकम जम्मा गर, 5 पुजारीहरूले कुनै एक जना कोशाथ्यक्षबाट रकम लिङ्ग र मन्दिरमा भएको कुनै पनि क्षतिको मर्मत गूँन् ।” 6 तर राजा योआशको तेहसौं वर्षसम्म पनि पुजारीहरूले मन्दिरमा केही पनि मर्मत गरेका थिएनन् । 7 तब राजा योआशले यहोयादा पुजारी र अन्य पुजारीहरूलाई बोलाई तिनीहरूलाई भने, “किन तिमीहरूले मन्दिरमा केही पनि मर्मत गरेका छैनी? अबेदिखि तिमीहरूका कर उठाउनेहरूबाट रकम नउठाउन्, तर मन्दिरको मर्मतको लागि जे-जेति जम्मा भएका छन्, ती लिएर मर्मत गर्न सक्नेहरूलाई दिनू ।” 8 त्यसैले अब मानिसहरूबाट रुपियाँ-पैसा नलिने र पुजारीहरू आफैले मन्दिरको मर्मत नर्नें कुरामा तिनीहरू सहमत भए । 9 बस, यहोयादा पुजारीले एउटा सन्तुक लिएर त्यसमा प्वाल पारे, अनि यसलाई परमप्रभुको मन्दिरभित्र प्रवेश गर्ने दाहिनेपटि वेदीको छेउमा राखे । मन्दिरको प्रवेशद्वारको पहरा दिने पुजारीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याइएका सबै रकम त्यसैमा हाल्ये । 10 जब सन्दुकमा धेरै रकम जम्मा भएको तिनीहरूले देख्ये, राजाका सचिव र प्रधान पुजारी आँयेथे र परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याइएको रुपियाँ-पैसा थैलाहरूमा हाल्ये र त्यसपछि गणना गर्थे । 11 तिनीहरूले उक्त रकम हिसाब गरेपछि परमप्रभुको मन्दिरको रेखेख गर्नेहरूका हातमा दिन्थे । तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने सिकर्मीहरू र निर्माणकर्ताहरू 12 अनि डर्कर्मीहरू र ढुङ्गा काट्नेहरू, परमप्रभुको मन्दिरको मर्मतको निप्ति तिनीहरूले काठपात र काटेर मिलाइएका ढुङ्गाहरू किन्नलाई र मन्दिरको पुनर्निर्माणको लागि आवश्यक सबै खर्च गर्नलाई त्यो लिएर तिर्थे । 13 तर परमप्रभुको मन्दिरभित्र ल्याइएको रकम चाँदीको कचौरा, सामदानका चिम्टाहरू, बाटाहरू, तुरीहरू वा सुनचाँदीका सजावटका सामानहरूका लागि खर्च गरिएन । 14 तिनीहरूले यो पैसा परमप्रभुको मन्दिरको मर्मतको काम गर्नेहरूलाई दिए । 15 यसको बाहेक, तिनीहरूले काम गर्नेहरूका निप्ति मुच्य कामदारहरूलाई दिएका लिपियाँ-पैसाको हिसाब आवश्यक थिएन किनकि यो पुजारीहरूको थियो । 17 त्यसपछि अरामका राजा हजाएलाले गातको विरुद्धमा आक्रमण गरे र त्यसलाई लिए । त्यसपछि हजाएले यरूशलेमलाई आक्रमण गर्न फर्के । 18 यहूदाका राजा योआशले तिनका पुर्खाहरू अर्थात् यहूदाका राजाहरू यहोशापात, यहोराम र अहज्याहर र तिनी आफैले अलग गरेका सबै पवित्र थोकसाथै परमप्रभुको मन्दिर र राजाका भण्डार कोठाहरूमा भेटाइएका सबै सुन लिए र ती अरामका राजा हजाएलाई पठाइदिए । तब हजाएल यरूशलेमबाट गए । 19 योशाश, तिनले गरेका अरू कामहरूका बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 20 तिनका सेवकहरू खडा भए र तिनीहरूले मिलेर षड्यन्त्र गरे । तिनीहरूले योशाशलाई सिल्लाको ओरालो बाटोमा भएको बेथ-मिल्लोमा आक्रमण

गरे । 21 तिनका सेवकहरू शिम्मतका छोरा योजाबाद र शोमेरका छोरा यहोजाबादले तिनलाई आक्रमण गरे, अनि तिनी मरे । तिनीहरूले योआशलाई दाउदको सहरमा तिनका पुर्खाहरूसित गाडे, र तिनको ठाउँमा तिनका छोरा अमस्याह राजा भए ।

13 यहूदाका राजा अहज्याहका छोरा योआशको तेइसाँ वर्षमा येहूका छोरा यहोआहाजले सामरियामा बसेर इसाएलमाथि राज्य गर्न थाले । तिनले सत्र वर्ष राज्य गरे 2 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे, र इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबातका छोरा यारोबामका पापको चामा हिँडे । अनि यहोआहाज तीबाट फर्केनन् । 3 इसाएलको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रीध दिनकीयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई अरामका राजा हजाएल र हजाएलका छोरा बेन-हददको हातमा निरन्तर रूपले दिनुभयो । 4 त्यसैले यहोआहाजले परमप्रभुलाई बिन्नी गरे, र परमप्रभुले तिनको कुरा सुन्नुभयो किनकि अरामका राजाले कसरी इसाएलमाथि थिचिमियो गरिरहेका थिए भनी उहाँले देख्युभयो । 5 त्यसैले परमप्रभुले इसाएललाई एउटा उद्धारक दिनुभयो, अनि तिनीहरू अरामीहरूका हातबाट उम्के, र इसाएलीहरू पहिलेजस्तै आ-आफ्नाघरमा बस्न लागे । 6 तापनि इसाएललाई पाप गर्न लगाउने यारोबामका घरमानाका पापहरूबाट तिनीहरू फर्केनन्, र तिनीहरू तिनमा लागिरहे । अनि अशेरा देवीको खम्बा सामरियामा रहिएस्टो । 7 अरामीहरूले यहोआहाजलाई केवल पचास घोडचढी, दसवटा रथ र दस हजार पैदल सिपाही मात्र छाडे किनकि अरामका राजाले तिनीहरूलाई नाश पारेका थिए र तिनीहरूलाई अन्न चुट्टे से समयको भुसजस्ते पारेका थिए । 8 यहोआहाज, तिनले गरेका सबै काम र तिनको शक्तिको बारेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 9 यसरी यहोआहाज आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनीहरूले तिनलाई सामरियामा गाडे । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यहोआश राजा भए । 10 यहूदाका राजा योआशको सैंतिसाँ वर्षमा यहोआहाजका छोरा यहोआशले सामरियामा बसेर इसाएलमाथि राज्य गर्न थाले । तिनले सोहू वर्ष राज्य गरे । 11 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । तिनले इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबातका छोरा यारोबामको कुनै पनि पापलाई छाडेनन्, तर तिनीहरू हिँडे । 12 यहोआश, तिनले गरेका सबै कामहरू र कसरी तिनको शक्ति जसद्वारा तिनले यहूदाका राजा अमस्याहको विरुद्धमा लडे भन्ने भए र बारेमा इसाएलका राजाहरूसँग यहोआशलाई सामरियामा गाडियो । 14 अब एलीशा एउटा रोगले बिरामी परे जसबाट पछि तिनी मरे । त्यसैले इसाएलका राजा यहोआश तिनीहरू आए र तिनीसँग रोए । तिनले भने, “हे मेरा पिता, हे मेरा पिता, इसाएलका रथहरू र घोडचढीले तिमीहरू उठाएर लाईदैछन् ।” 15 एलीशाले तिनलाई भने, “एउटा धनु र केही काँडहरू उठाउनुहोस् ।” त्यसैले योआशले एउटा धनु र केही काँडहरू उठाए । 16 एलीशाले इसाएलका राजालाई भने, “आफ्नो हात धनुमा राख्नुहोस् ।” त्यसैले तिनले आफ्नो हातमा धनुमा राखे । तब एलीशाले आफ्नो हात राजाका हातमाथि राखे । 17 एलीशाले भने, “पूर्वपट्टिको इयाल खोल्नुहोस् ।” त्यसैले तिनले त्यसलाई खोले । तब एलीशाले भने, “हान्नुहोस् ।” तिनले हाने । एलीशाले भने, “यो परमप्रभुको विजयको काँड हो अर्थात् अराममाथि विजयको काँड हो, किनकि अरामीहरूलाई सर्वनाश नपारूज्जेतसम्म तपाईंले तिनीहरूलाई अपेक्षा आक्रमण गर्नुहुनेछ ।” 18 तब एलीशाले भने, “काँडहरू लिनुहोस् ।” त्यसैले तिनले ती लिए । तिनले इसाएलका राजालाई भने, “तिनले भुङ्गा हान्नुहोस् ।” तिनले तिन पटक भुङ्गा हान्ने पछि तिनी रोकिए । 19 तर परमेश्वरका मानिस तिनीसित रिसाए र भने, “तपाईंले पाँच वा छ पटक भुङ्गलाई हिक्नुपथ्यो । तब तपाईंले अरामलाई निमित्त्यान नभएसम्म

आक्रमण गर्नुहोथियो, तर अब त तपाईंले अरामलाई तिन पटक मात्र आक्रमण गर्नुहुन्छ ।” 20 तब एलीशा मरे, र तिनीहरूले तिनलाई गाडे । नयाँ वर्षको समयमा मोआबीहरूका नयाँ दलहरूले देशलाई लुटे । 21 तिनीहरूले कुनै एउटा मानिसलाई गाडिरहँदा तिनीहरूले मोआबीहरूको एउटा दललाई देखे, त्यसैले तिनीहरूले लाशलाई एलीशाको चिह्नानमा फाले । लाशले एलीशाका हड्डीहरूलाई छुनेबित्तिकै त्यो बित्तियो, र आफ्नो पाउमा खडा भयो । 22 अरामका राजा हजाएलले यहोआहाजको जीवनभर इसाएललाई थिचेमिचो गरिरहे । 23 तर अब्राहाम, इस्हाको र याकूबसित बाँध्नुभएको आफ्नो करारको कारणले गर्दा परमप्रभु इसाएलप्रति अनुग्रही हुनुभयो, र तिनीहरूलाई दया देखाउनुभयो र तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभएन, र उहाँले तिनीहरूलाई अझै पनि आफ्नो उपस्थितिबाट धपाउनुभएको छैन । 24 अरामका राजा हजाएल मरे, र तिनको ठाउँमा तिनका छोरा बेन-हदद राजा भए । 25 यहोआहाजका छोरा यहोआशले तिनका पिता यहोआहाजबाट हजाएलका छोरा बेन-हददले युद्ध गरी लिएका सहरहरू फिर्ता लिए । यहोआशले तिनलाई तिन पटक आक्रमण गरे, र तिनले इसाएलका ती सहरहरू फिर्ता लिए ।

14 इसाएलका राजा यहोआहाजको छोरा यहोआशको दोस्रो वर्षमा

यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याहले राज्य गर्न थाले । 2 तिनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पच्यस वर्षका थिए । तिनले यस्थलेममा उन्निति सर्व राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ यहोअदीन थियो जो यस्थलेमकी थिइन् । 3 परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो, तिनले त्यही गरे, तापनि तिनको पुर्खा दाऊदले गरेझैं भने होइन । आफ्ना पिता योआशले गरेका हरेक काम तिनले गरे । 4 तर डाँडाका थानहरूमा बलि चढाए र धूप बाले । 5 तिनको शासन सुदूर हुनेबित्तिकै आफ्ना पिताको अर्थात् राजाको हत्या गर्ने सेवकहरूलाई तिनले मारे । 6 तापनि तिनले हत्याराहरूका छोराहरूलाई भने मारेन् । बरू, तिनले मोशाको व्यवस्थामा लेखिएअनुसार काम गरे, जस्तो परमप्रभुले यसो भनेर आज्ञा दिनुभएको थियो, “बुबाहरूलाई छोराछोरीका कारणले अनि छोराछोरीलाई बुबाहरूका कारणले मार्नुहोन । बरू, हरेक व्यक्तिलाईउसको आफ्नै पापको कारणले मार्नुपर्छ ।” 7 नुको उपत्यकामा एदोमका दस हजार सिपाहीलाई तिनले मारे । तिनले युद्धमा सेलालाई जिते त्यसको नाउँ योतेल राख्ये जसको नाउँ आजको दिनसम्म पनि त्यही छ । 8 तब अमस्याहले इसाएलका राजा येहूका नाति, यहोआहाजका छोरा यहोआशकहाँ यसो भनी सन्देशवाहकहरू पठाए, “आउनुहोस, हामी युद्धमा एक-अर्कालाई आमनेसामाने भेटो ।” 9 तर इसाएलका राजा यहोआशले यहूदाका राजा अमस्याहलाई यसो भनी सन्देशवाहकहरू पठाए, “लेबनानको एउटा सिउँडीले लेबनानकै एउटा देवदालाई यसो भनेर सन्देश पठायो, ‘तिमी छोरी मेरा छोरासित विवाह गरिदेऊ ।’ तर लेबनानमा भएको जड्गाली जनावर त्यातबाट हिँड्यो र सिउँडीलाई कुल्च्यो । 10 तिमीले साँचै एदोमालाई आक्रमण गयौ, र तिप्रो शेखी बढेको छ । आफ्नो विजयमा गर्व गर, तर घरमै बस किनकि तिमीले किन आफेलाई सङ्कष्टमा पार्ने अनि तिमी र यहूदा पनि दुवै किन पतन हुने?” 11 तर अमस्याहले यो कुरा सुनेन् । त्यसैले इसाएलका राजा यहोआशले आक्रमण गरे, अनि तिनी र यहूदाका राजा अमस्याह यहूदाको बेथ-शेमेशमा एक-अर्कासित आमनेसामाने भेटे । 12 इसाएलद्वारा यहूदा पराजित भयो, र हरेक मानिस घर भाययो । 13 बेथ-शेमेशमा इसाएलका राजा यहोआशले अहज्याहका नाति, योआशका छोरा यहूदाका राजा अमस्याहलाई समाते । तिनी यस्थलेममा आए र तिनले एफ्राइमको ढोकादेखि कुनै ढोकासम्म लगभग दुई सय मिटर लामो यस्थलेमको पर्खाली भत्काइदिए । 14 तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटाइएका सबै सुन र राजदरबारका मुल्यवान् थोकहरूका साथमा केही बन्दीहरूलाई समेत लगे र सामरिया फक्के । 15

यहोआश, तिनले गरेका सबै काम, तिनको शक्ति र कसरी तिनले यहूदाका राजा अमस्याहसित लडे भने बरेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 16 तब यहोआश आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र इसाएलका राजाहरूसँग सामरियम गाडिए, अनि तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यारोबाम राजा भए । 17 इसाएलका राजा यहोआहाजका छोरा येहोआशको मृत्युपछि यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह पन्थ्य वर्ष बाँचै । 18 अमस्याहका विषयमाभएका अन्य कुराहरूका बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 19 तिनीहरूले यस्थलेममा अमस्याहको विस्त्रिमा घडन्त्र रचे र तिनी लाकिशमा भागे । तिनी लाकिशमा भागे तर तिनीहरूले तिनको पिछो गर्न लाकिशमा मानिसहरू पठाए, र तिनलाई त्यही मरे । 20 तिनीहरूको तिनको लाशलाई घोडाहरूमा राखेर ल्याए र दाऊदको सहरमा तिनी आफ्ना पुर्खाहरूसितै गाडिए । 21 यहूदाका सारा मानिसले सोहो वर्षका अजर्यहलाई लिए र तिनलाई आफ्ना पिता अमस्याहको ठाउँमा राजा बनाए । 22 राजा अमस्याह आफ्ना पुर्खाहरूसित सुतेपछि अजर्यहले नै एलात सहरलाई पुनर्निर्माण गरे र त्यसलाई यहूदामा फिर्ता दिए । 23 यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याहको पन्थ्यौ वर्षमा इसाएलका राजा येहोआशका छोरा यारोबामले सामरियमा राज्य गर्न थाले । तिनले एकचालिस वर्ष राज्य गरे । 24 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबातका छोरा यारोबामको कुनै पनि पापबाट तिनी फक्केनन् । 25 इसाएलका परमप्रभुले परमेश्वरले आफ्ना सेवक गात-हेपेरका अमितैका छोरा योना अगमवक्ताद्वारा बोल्नुभएको वचनअनुसार लेवोहमात्रेखि अराबाको समुद्रसम्म इसाएलका सिमानालाई तिनले पुनर्स्थापित गरे । 26 किनकि फुक्का र स्वतन्त्र हरेक इसाएललाई कष्ट भोगिरहको परमप्रभुले देख्युभयो, र इसाएलको लागि कुनै उद्धारक थिएन । 27 त्यसैले आकाशमुनि इसाएलको नाउँ परमप्रभुले मेट्नुवनेछैन भनी उहाँले भन्नुभयो । बरू उहाँले तिनीहरूलाई येहोआशका छोरा यारोबामको हातबाट बचाउनुभयो । 28 यारोबाम, तिनले गरेका सबै काम, तिनको शक्ति, कसरी तिनले युद्ध गरे र यहूदाको अधीनमा रहेका दमस्कस र हमातलाई इसाएललाई फिर्ता गराए भन्ने बरेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 29 यारोबाम आफ्ना पुर्खाहरू इसाएलका राजाहरूसित सुते, र तिनको ठाउँमा तिनका छोरा जकरिया राजा भए ।

15 इसाएलका राजा यारोबामको सत्ताइसौ वर्षमा यहूदाका राजा

अमस्याहका छोरा अजर्यहले राज्य गर्न थाले । 2 अजर्यहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी सोहो वर्षका थिए, र तिनले यस्थलेममा बाउन्व वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ यकोल्याह थिए, र उनी यस्थलेमकी थिइन् । 3 आफ्ना पिता अमस्याहले गरेझैं परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो, तिनले त्यही गरे । 4 तापनि डाँडाका थानहरूले राज्य गरे । 5 परमप्रभुले राजाहरूलाई प्रहार गर्नुभयो ताकि आफ्नो मने दिनसम्म नै तिनी कुर्षेगी भाए र बेग्लै घरमा बसे । राजाका छोरा योतामले राजमहको रेखदेख गरे र देशमा जनतामाथि राज्य गरे । 6 अजर्यह, तिनले गरेका सबै कामको बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 7 यसरी अजर्यहाँ आफ्ना पुर्खाहरूसँगे दाऊदको सहरमा गाडे । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा योताम राजा भए । 8 यहूदाका राजा अजर्यहको अठरिसौ वर्षमा यारोबामका छोरा जकरियाले सामरियम बसेर इसाएलमाथि छ महिना राज्य गरे । 9 आफ्ना पुर्खाहरूले गरेझैं परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । तिनी इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबातका छोरा यारोबामका पापबाट फक्केनन् । 10 याबैशका छोरा शल्लूमले जकरियाको विस्त्रिमा घडन्त्र गरे, तिनलाई इब्लिममा आक्रमण गरे र मारे । त्यसपछि तिनको ठाउँमा आफू राजा भए । 11 जकरियाका बारेमा भएका

अरु सबैकुरा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 12 परमप्रभुले येहूसँग यसो भनेर बोल्नुभएको उहाँको बचन यही थियो, “तेरा सन्तानहरु इसाएलका राजगद्दिमा चौथे पुस्तासम्म बर्नेछन् ।” त्यस्तै हुन आयो । 13 यहूदाका राजा अजर्याहको उनन्चालिसाँ वर्षमा याबेशका छोरा शल्लूमले राज्य गर्न थाए, र तिनले सामरियामा एक महिना मात्र राज्य गरे । 14 गदीका छोरा मनहेम तिर्साबाट सामरियामा उडेते । सामरियामा तिनले याबेशका छोरा शल्लूमलाई आक्रमण गरे । तिनले उनलाई मारे र उनको ठाँमा आफु राजा भए । 15 शल्लूमका बारेमा भएका अरु कुरा र तिनले गरेका षड्यन्त्रको बारेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन । 16 त्यसपछि मनहेमले तिफसा र तिसाका सिमानाहरूमा भएका सबैलाई आक्रमण गरे, किनकि तिनीहरूले उनका लागि सहर खुला गरेनन् । त्यसैले तिनले त्यसलाई आक्रमण गरे र त्यस गाउँमा भएका सबै गर्भवती स्त्रीका पेट चिरे । 17 यहूदाका राजा अजर्याहको उनन्चालिसाँ वर्षमा गदीका छोरा मनहेमले इसाएलमा राज्य सुरु गरे । तिनले सामरियामा दस वर्ष राज्य गरे । 18 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो तिनले त्यही गरे । आफ्नो जीवनकालभरि तिनी इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबाटका छोरा यारोबामका पापबाट फर्केनन् । 19 तब अश्शूरका राजा पूल इसाएलको विरुद्धमा आए, र इसाएल राज्यलाई आफ्नो हात सुदृढ पार्नार्लाई पुलले आफूलाई इसहयोग गरोस् भनेर मनहेमले पूललाई एक हजार तोडा चाँदी दिए । 20 अश्शूरका राजालाई मनहेमले तिर्नुपर्ने पैसा तिनले इसाएलबाट जबरदस्ती उठाउन हरेक धनी मानिसले पचास शेरेल चाँदी तिनलाई तिर्नुपर्ने आवश्यकता भयो । त्यसैले अश्शूरका राजा फर्केर गए र त्यस देशमा बसेनेन । 21 मनहेमको सम्बन्धमा र तिनले गरेका सबै कामको बारेमा ती इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन र? 22 यसरी मनहेम आफ्ना पुर्खाहसित सुने, र तिनका छोरा पक्कीया तिनको ठाँमा राजा भए । 23 यहूदाका राजा अजर्याहको पन्थाँ वर्षमा मनहेमका छोरा पक्कीयाले सामरियामा बसेर इसाएलमा राज्य सुरु गरे । तिनले दुई वर्ष राज्य गरे । 24 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । इसाएललाई पाप गराउन लगाउने नबाटका छोरा यारोबामका पापलाई तिनले छाडेनन् । 25 पक्कीयाको एक जना पेक्ह नाउँ गरिका सेवक थिए जो रमल्याहका छोरा थिए, जसले तिनको विरुद्धमा षड्यन्त्र गरे । पेक्हहेले गिलादका पचास जना मानिस आफ्नो साथमा लिए सामरियामा राजदरबारको गढीभित्र पक्कीया, अर्गाब र अस्तिहालाई मारे । पेक्हहेले पक्कीयालाई मारे र तिनको ठाँमा आफु राजा भए । 26 पक्कीया, तिनले गरेका कामको बारेमा ती इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन । 27 यहूदाका राजा अजर्याहको बाउनाँ वर्षमा रमल्याहका छोरा पेक्हहेले सामरियामा बसेर इसाएलमाथि राज्य सुरु गरे । तिनले बिस वर्ष राज्य गरे । 28 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । इसाएललाई पाप गर्न लगाउने नबाटका छोरा यारोबामका पापबाट तिनी फर्केनन् । 29 इसाएलका राजा पेक्हहको समयमा अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेर आए, र तिनले इयोन, हाबिल-बेथ-माका, यानोह, केदेश, हासोर, गिलाद, गालील र नपतालीका सबै भूमि लिए । तिनले मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर अश्शूर देशमा लगे । 30 त्यसैले एलाहका छोरा होशियाले रमल्याहका छोरा पेक्हहको विरुद्धमा षड्यन्त्र गरे । तिनले उनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई मारे । त्यसपछि उज्जियाहका छोरा योतामको बिसाँ वर्षमा तिनको ठाँमा आफु राजा भए । 31 पेक्हहका सम्बन्धमा भएका अरु कुराहरु अनितिनले गरेका सबै कामको बारेमा इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैन । 32 इसाएलका राजा रमल्याहका छोरा पेक्हहको दोसो वर्षमा यहूदाका राजा अजर्याहका छोरा योतामले राज्य सुरु गरे । 33 तिनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पचिस वर्षका थिए । तिनले यस्तलेमा सोहू वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ यरुशा थियो । तिनी सादोककी छोरी थिइन् । 34 परमप्रभुको

दृष्टिमा जे ठिक थियो योतामले त्यही गरे । तिनले आफ्ना पिता अजर्याहले गरेका सबै उदाहरणको अनुसरण गरे । 35 तापनि डाँडाका थानहरू हटाइनन् । मानिसहरूले अझौं पनि डाँडाका थानहरूका बलि चढाए र धूप बाले । योतामले परमप्रभुको मन्दिरको माथिल्लो मूल ढोका निर्माण गरे । 36 योतामको सम्बन्धमा भएका अरु कुराहरु र तिनले गरेका सबै कामका बारेमा ती यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन र? 37 ती दिनमा परमप्रभुले यहूदाको विरुद्धमा अरामका राजा रसीन र रमल्याहका छोरा पेक्हलाई पठाउन सुरु गर्नुपर्यो । 38 योताम आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते र तिनका पुर्खा दाऊदको सहरमा तिनी आप्ना पुर्खाहरूसँग गाडिए । त्यसपछि तिनको ठाँमा तिनका छोरा आहाज राजा भए ।

16 रमल्याहका छोरा पेक्हहको सत्राँ वर्षमा यहूदाका राजा योतामका छोरा आहाजले राज्य सुरु गरे । 2 आहाजले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बिस वर्षका थिए, र तिनले यस्तलेमा सोहू वर्ष राज्य गरे । तिनका पुर्ख दाऊदले गेरझौं परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो, तिनले त्पो गरेनन् । 3 बरु, तिनी इसाएलका राजाहरूको चालमा हिँडे । वास्तवमा परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूको सामुबाट धपाउनुभएका जातिहरूका धृणित अभ्यासहरूको अनुसरण गरेर तिनले आफ्नो छोरोलाई आपोमा टेकेर हिँडन लगाए । 4 तिनले उच्च थानहरू, डाँडाका टाकुराहरु र हरेक हरियो रुखुमुनि बलिदानहरू चढाए र धूप बाले । 5 तब अरामका राजा रसीनले इसाएलका राजा रमल्याहका छोरा पेक्हह आक्रमण गर्न यस्तलेमा आए । तिनीहरूले आहाजलाई धेरे तापनि तिनीहरूले तिनलाई पराजित गर्न सकेनन् । 6 त्यस बेला अरामका राजा रसीनले अरामको लागि एलात फेरि प्राप्त गरे र यहूदाका मानिसहरूलाई एलातबाट धपाए । तब अरामीहरु एलातमा आए, जहाँ तिनीहरू आजको दिनसम्म नै बसेका छन् । 7 त्यसैले आहाजले अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेरकहाँ यसो भनेर सन्देशवाहकहरु पठाए, “म तपाईंको सेवक र तपाईंको छोरो हुँ । माथि आउनुहोस र अरामका राजा र इसाएलका राजाको हातबाट मलाई बचाउनुहोस जसले मलाई आक्रमण गरेका छन् ।” 8 त्यसैले आहाजले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटाइपका चाँदी र सुन अनि राजदरबारका धन-सम्पति लिए र अश्शूरका राजाकाहाँ उपहारको रूपमा ति पठाए । 9 तब अश्शूरका राजाले तिनको कुरा सुने, र अश्शूरका राजा दमस्कसको विरुद्धमा गए, त्यसमाथि विजय हासिल गरे र यहाँका मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर कीरमा लगे । तिनले अरामका राजा रसीनलाई पिन मारे । 10 राजा आहाज अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेरलाई भेट्न दमस्कसमा गए । दमस्कसमा तिनले एउटा वेदी देखे । तिनले आवश्यक सबै कामको लागि वेदीको ढाँचा र तरिका उरियाह पुजारीलाई नमुनाको लागि पठाए । 11 त्यसैले राजा आहाजले दमस्कसबाट पठाएको योजनाहरू जस्तै ढाँचाको वेदी उरियाह पुजारीले बनाए । राजा आहाज दमस्कसबाट फर्कनुअगि तिनले यसलाई बनेर सिद्धाए । 12 राजा दमस्कसबाट आपछि, तिनले वेदी देखे । राजा वेदीमा गए र बलिदानहरू चढाए । 13 तिनले आफ्ना होमबलि र अन्नबलि चढाए, आफ्नो अर्धबलि खन्न्याए, अनि मेलबलिको रगतलाई वेदीमाथि छर्के । 14 परमप्रभुको सामु भाएको काँसाको वेदी, तिनले परमप्रभुको मन्दिरको सामुबाट अर्थात् तिनको वेदी र परमप्रभुको मन्दिरको विचबाट ल्याए र आफ्नो वेदीको उत्तरपट्टि राखे । 15 तब राजा आहाजले उरियाह पुजारीलाई यसो भनेर आदेश दिए, “दुलो वेदीमा बिहानको होमबलि र साँझाको अन्नबलि अनि राजाको होमबलि र तिनीहरूको अर्धबलिसँगै चढाउ । यसमाथि होमबलिको सबै रागत र बलिदानका सबै रागत छर्क । तर काँसाको वेदीचाहिं मार्गदर्शनको सल्लाह लिन मेरो निर्मित हुँचेछ ।” 16 राजा आहाजले जसरी आजा दिए, उरियाह पुजारीले त्यसरी नै गरे । 17 तब राजा आहाजले गुड्ने आधारहरूबाट पाटाहरु हटाए । तिनले विशाल

खँडकुलोलाई त्यसलाई थामिराखो काँसाका सौदेहरूबाट निकाले र ढुङ्गाको आधारमा राखे । 18 तिनले शबाथमा प्रयोग गरिने चँदुलाई हाटाए जसलाई तिनीहरूले मन्दिरमा निर्माण गरेका थिए । तिनले अश्शूरका राजाको कारणले मन्दिरबाहिर भएको राजकीय प्रवेशद्वारलाई पनि हटाइदिए । 19 आहाज र तिनले गरेका कामका बारेमा ती यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 20 आहाज आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते र दाऊदको सहरमा तिनका पुर्खाहरूसँग गाडिए । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा हिजकिया राजा भए ।

17 यहूदाका राजा आहाजको बाह्यै वर्षमा एलाहका छोरा होशियाले

राज्य सुरु गरे । तिनले सामरियामा बसेर इसाएलमाथि नौ वर्ष राज्य गरे । 2 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो तिनले त्यही गरे, तापनि तिनीभन्दा अगिका इसाएलका राजाहरूले जस्तै भने होइन । 3 अश्शूरका राजा शलमनेरीले होशियालाई आक्रमण गरे र उनी तिनका सेवक बने र तिनलाई कर तिरे । 4 त्यसपछि आफ्नो विरुद्धमा होशियाले षड्यन्त्र गरेका कुराको जानकरी अश्शूरका राजाले थाहा पाए, किनकि होशियाले मिश्रका राजा सोकहाँ सन्देशवाहकहरू पठाएका थिए । साथै, तिनले अश्शूरका राजालाई वर्षपिच्छे तिर्दै आएको कर पनि तिरेनन् । त्यसैले अश्शूरका राजाले तिनलाई बन्दी बनाए र इयालखानामा थुनेर राखे । 5 तब अश्शूरका राजाले देवीभरि आक्रमण गरे, र सामरियामाथि आक्रमण गरे र यसलाई तिन वर्षसम्पर्व घेराबन्दी गरे । 6 होशियालोको नवाँ वर्षमा अश्शूरका राजाले सामरियालाई कब्जा गरे र इसाएलीहरूलाई अश्शूरमा लागे । तिनीहरूलाई गोजानको हावोर नदीको किनारको हलहमा र मादीहरूका सहरहरूमा तिनले बसाले । 7 इसाएलीहरूले आपूलाई मिश्रदेशका राजा फारोको हातबाट छुटाउनुहो, तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनुहो परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेका हुनाले यसरी तिनीहरू बन्दी भए । यी मानिसहरूले अरु देवताहरूको पुजा गरिरहेका थिए, 8 र इसाएलका मानिसहरूका सामुवाट परमप्रभुले धपाउनुभएका जातिहरूका अभ्यासहरू तथा इसाएलका राजाहरूका अभ्यासहरू गरिरहेका थिए । 9 इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको विरुद्धमा जे कुराहरू गर्नु ठिक थिएन, गुप्त रूपमा त्यही गरे । धरहरादेखि किलासम्म नै आफ्ना सबै सहरहरूमा तिनीहरूले आफ्ना निम्ति उच्च थानहरू बनाए । 10 हरेक उच्च डाँडा रहेक हरियो रुखमुनि तिनीहरूले ढुङ्गाका मूर्तिहरू र अशेराका खम्बाहरू बनाए । 11 तिनीहरूका सामुवाट परमप्रभुले धपाउनुभएका जातिहरूले गरेजस्तै तिनीहरूले उच्च थानहरूमा धूप बाले । परमप्रभुलाई रिस उठाउनलाई इसाएलीहरूले दुष्ट कुराहरू गरे, 12 तिनीहरूले मूर्तिहरूको पुजा गरे, जसका बारेमा परमप्रभुले तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो, “तिमीहरूले यो कुरा गर्ने छैनौ ।” 13 तापनि परमप्रभुले हरेक अगमवक्ता र हरेक दर्शिद्वारा इसाएल र यहूदालाई यसो भनेर चेताउनी दिनुभएको थियो, “आ-आफ्ना दुर्ट मार्गहरूबाट फर्केर मेरा आज्ञाहरू र विधिहरू पालन गर, अनि मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई आज्ञा गरेका अनि आफ्ना सेवकहरू अर्थात् अगमवक्ताहरूद्वारा मैले तिमीहरूकहाँ पठाएका सबै आज्ञा पालन गर्न सावधान होओ ।” 14 तर तिनीहरूले सुनेन् । बरु परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमाथि विश्वास नग्नै आफ्ना पुर्खाहरूस्तै तिनीहरू ज्यादै हही भए । 15 तिनीहरूले उहाँका विधिहरू र तिनीहरूका पुर्खाहरूसित उहाँले बाँध्नुभएको करार र उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभएका करारका आज्ञाहरूलाई इन्कार गरे । तिनीहरूले बेकम्मा अभ्यासहरूको अनुसरण गरे अनि तिनीहरू आफै पनि बेकम्मा भए । तिनीहरूले आफ्नो वरपरिभरि भएका अरु जातिहरूको अनुसरण गरे जसको नकलल नगर्न भनेर परमप्रभुले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभएको थियो । 16 तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका सबै आज्ञालाई बेवास्ता गरे । 17 तिनीहरूले पुजा गर्नलाई पिटेर तयार पारिएका थातुको ढुङ्गवटा बालाका बनाए

। तिनीहरूले अशेरा देवीको खम्बा बनाए, र तिनीहरूले आकाशका सम्पूर्ण तारा र बालको पुजा गरे । 17 तिनीहरूले आफ्ना छोराछोरीलाई आगोमा हिङ्न लगाए, तिनीहरूले जोखिना हेर र दुनामुना गरे, तिनीहरूले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ, त्यही गर्न आफैलाई बेरे, र तिनीहरूले उहाँलाई रिस उठाए । 18 त्यसकारण परमप्रभु इसाएलसित अत्यन्त रिसाउनुभयो, र तिनीहरूलाई आफ्नो दृष्टिबाट हटाइदिनुभयो । त्यहाँ यहूदाको कुलबाहेक कोही पनि छोडिएन । 19 यहूदाले पनि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गरेनन्, र तिनीहरूले इसाएलले गरेका अभ्यासहरूको अनुसरण गरे । 20 यसैले परमप्रभुले इसाएलका सबै सन्तानलाई इन्कार गर्नुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई कष्ट दिनुभयो, र तिनीहरूलाई आफ्नो दृष्टिबाट नफल्नुभएसम उहाँले तिनीहरूलाई लुकोमा मालको रूपमा अधिकार गर्नेहरूको हातमा सुमिनुभयो । 21 उहाँले इसाएललाई दाऊदको राजकीय वंशबाट अलग गर्नुभयो, र तिनीहरूले नवातका छोरा यारोबामलाई राजा बनाए । यारोबामले इसाएललाई परमप्रभुको अनुसरण गर्नबाट बहकाए र तिनीहरूलाई ठुलो पाप गर्न लगाए । 22 इसाएलका मानिसहरूले यारोबामका सबै पापको अनुसरण गरे र तिनीहरू ती कुराबाट फर्केनन्, 23 त्यसैले परमप्रभुले आफ्ना सबै सेवक अगमवक्ताहरूद्वारा आपूलै गर्नु भन्नुभएँ इसाएललाई आफ्नो दृष्टिबाट हटाउनुभयो । यसरी तिनीहरूको आफ्नै देशबाट इसाएललाई अश्शूरामा बन्दी बनाएर लगियो, र आजको दिनसम्पर्व त्यस्तै भएको छ । 24 अश्शूरका राजाले बेविलोनबाट र कूताबाट र अच्चाबाट हमात र सपर्वेमबाट मानिसहरू ल्याए र इसाएलका मनिसहरूको साटोमा तिनीहरूलाई सामरियाका सहरहरूमा बसाले । तिनीहरूले सामरिया कब्जा गरे र यसका सहरहरूमा बसे । 25 तिनीहरूले बसोबाससुरु गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुलाई आदर गरेनन् । त्यसैले परमप्रभुले तिनीहरूका विचमा सिंहहरू पठाउनुभयो जसलेतिनीहरूमा कसैलाई मारे । 26 त्यसैले तिनीहरूले अश्शूरका राजालाई यसो भने, “तपाईंले बन्दी बनाएर लैजानुभएका जातिहरू र सामरियाका सहरहरूमा बसोबास गरेका मानिसहरूले यस देशका देवताले चाहेका अभ्यासहरूका जान्दैनन् ।” त्यसैले उहाँले तिनीहरूका विचमा सिंहहरू पठाउनुभएको छ, र सिंहहरूले यहाँ मानिसहरूलाई मर्दैछन् किनकि तिनीहरूले यस देशका देवताले चाहेका अभ्यासहरूमध्ये एउटालाई लिएर जाओ । तिनीहरूले यसको उच्च थानहरूलाई ल्याएका पुजारीहरूमध्ये एउटालाई लिएर जाओ । 27 तब अश्शूरका राजाले यसो भनेर आज्ञा दिए, “तिमीहरूले त्यहाँबाट ल्याएका पुजारीहरूमध्ये एउटालाई लिएर जाओ ।” तिनीहरूले यसको उच्च थानहरूलाई सिंहहरूले यसको उच्च थानहरूलाई सिकाउन् ।” 28 त्यसैले तिनीहरूले सामरियाबाट बन्दी बनाएर लगेका पुजारीहरूमध्ये एक जना आए र बेथेलमा बसे । तिनीहरूले परमप्रभुलाई कसरी आदर गर्नुपर्दै भनी तिनले तिनीहरूलाई सिकाए । 29 हरेक जातिले आ-आफ्ना देवताहरू बनाए, अनि सामरीहरूले बनाएका उच्च थानहरूमा तिनलाई राखे । आफू बसोबास गर्ने ठाउँमा हरेक जातिले त्यसैरे गरे । 30 बेविलोनका मानिसहरूले सुकोन-बनोत बनाए, कूताका मानिसहरूले नेलाइ बनाए, हमातका मानिसहरूले अशीमा बनाए, 31 अच्चीहरूले नेभज र तर्तक बनाए । सपर्वेमीहरूले आफ्ना देवता अद्रम्मलेक र अनमलेका निम्ति आफ्ना छोराछोरीलाई आगोमा जालाए । 32 तिनीहरूले परमप्रभुको पनि आदर गरे, र तिनीहरूका बिचबाट उच्च थानहरूमा पुजारीहरू नियुक्त गरे, जसले उच्च स्थानमा निर्मित मन्दिरहरूमा आफ्ना निम्ति बलि चढाए । 33 तिनीहरूले परमप्रभुलाई आदर गर्थे र जुन जातिहरूबाट आफू ल्याइएका थिए तिनीहरूकै प्रवलनअनुसार आ-आफ्नै देवताहरूको पनि पुज्ये । 34 आजको दिनसम्पर्व तिनीहरू आफ्ना पुराना प्रचलनहरूमा लागैकै छन् । तिनीहरूले न परमप्रभुलाई आदर गर्छन्, न त परमप्रभुले इसाएल नाउँ दिनुभएको याकूबका मानिसहरूलाई उहाँले दिनुभएका विधिहरू, उर्दीहरू, व्यवस्था वा आज्ञाहरू नै तिनीहरूले पालन गर्छन्— 35 अनि तिनीहरूसित परमप्रभुले करार बाँध्नुभयो र तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, “तिमीहरूले अन्य देवताहरूको भय मान्ने छैनौ, न तिनीहरूको सामु निहरिनेछौ, न तिनीहरूको

पुजा गर्नेछौं न त तिनीहरूलाई बलि चढाउनेछौं । 36 तर महान् शक्ति र उठेका हातहरूले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट त्याउनुने परमप्रभुलाई मात्र तिनीहरूले आदर गर्नुपर्छ । तिनीहरूले उहालाई मात्र दण्डवत् गर्नुपर्छ, र उहालाई मात्र बलि चढाउनुपर्छ । 37 उहाले तिनीहरूका निमित्त लेख्युभएका विधिहरू र उर्द्धहरू, व्यवस्था र आज्ञाहरूलाई तिनीहरूले सदासर्वदा पालन गर्नेछौं । त्यसैले तिनीहरू अन्य देवताहरूको डर मान्दूँदैन, 38 र मैले तिनीहरूसित बाँधेको करार तिनीहरूले बिसनेछौं, त तिनीहरूले अन्य देवताहरूको आदर गर्नेछौं । 39 तर तिनीहरूले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको आदर गर्नेछौं । उहाले तिनीहरूका शत्रुहरूको शक्तिबाट तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुनेछ । 40 तिनीहरूले यो कुरा सुनेन, किनकि तिनीहरूले विगतमा गरेका कुरामा तिनीहरू लागिरहे । 41 यसरी यी जातिहरू परमप्रभुदेखि डराए र आफूले खोपेर बनाएका मूर्तिहरूको पनि तिनीहरूले पुजा गरे, अनि तिनीहरूका छोराछोरी र नातिनातिनाले पनि त्यसै गरे । आजको दिनसम्म आफ्ना पुर्खाहरूले गरेदै तिनीहरूले निरन्तर त्यसै गर्दैन् ।

18 इसाएलका राजा एलाहका छोरा होशियाको तेसो वर्षमा यहूदाका

राजा आहाजका छोरा हिजकियाले राज्य गर्ने सुरु गरे । 2 तिनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पञ्चिस वर्षका थिए । तिनले यस्थलेमा उन्नित्स वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाँ अबिया थियो । तिनी जकरियाकी छोरी थिएन् । 3 आफ्ना पुर्खा दाङुदले गरेका सबै उदाहरणको अनुसरण गरेर परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो तिनले त्यही गरे । 4 तिनले उच्च ठाउँहरू हटाए, ढुङ्गाका ख्म्बाहरू नस्त पारे र अशेरा स्ताम्भहरू ढुक्राढुका पारिदिए । तिनले मोशाद्वारा निर्मित काँसाको संपलाई ढुक्राढुका पारे किनकि ती दिनमा इसाएलका मानिसहरूले यसमा धूप बालिरहेका थिए । यसलाई, “नहूरतामा” भनिन्थ्यो । 5 इसाएलका पम्प्रभु उपरमेश्वरमा हिजकियाको यस्तो विश्वास थियो ताकि यहूदाका सबै राजाहरूका माझामा तिनीभन्दा पछि कोही पनि तिनीजस्तो थिएन, न त तिनीभन्दा पहिलेका राजाहरूका माझमा नै कोही थियो । 6 किनकि तिनी परमप्रभुमा लागिरहे । तिनले उहाँको अनुसरण गर्न छोडेन तर परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएका उहाँका आज्ञाहरू तिनले पालन गरे । 7 त्यसैले परमप्रभु हिजकियासित हुनुभयो, र तिनी जाहाँ गए तापनि तिनको उन्नति भयो । अश्शूरका राजाको विरुद्धमा तिनी बाही भए र उनको सेवा गरेन् । 8 पलिशीहरूको देश गाजा र पहरेदार बस्ने धरहरादेखि किल्लाबन्दी गरिएको सहरसम्म त्यसको वरिपरिका सिमानाहरू तिनले जिते । 9 राजा हिजकियाको चौथो वर्ष, जुन इसाएलका राजा एलाहका छोरा होशियाको साँती वर्षमा, अश्शूरका राजा शलमनेशेर सामरियाको विरुद्धमा आए र त्यसलाई घेरा हाले । 10 तिन वर्षको अन्त्यमा अर्थात् हिजकियाको छैटौं वर्षमा, जुन इसाएलका राजा होशियाको नवौं वर्षमा, तिनीहरूले त्यसलाई कब्जा गरे । यसरी सामरियालाई कब्जा गरियो । 11 यसरी अश्शूरका राजाले इसाएलीहरूलाई बन्दी बनाएर अश्शूरमा लगे, र तिनीहरूलाई हलहमा, गोजानको हाँवोर नदीको किनारमा र मादीहरूका सहरहरूमा बसाले । 12 तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आवाज नसुनेको तर परमप्रभुका दास मोशाले दिएका उहाँको करारका सबै आज्ञालाई उल्लङ्घन गरेका हुनाले उहाले यसो गर्नुभयो । तिनीहरूले त्यसलाई सुन र पालन गर्न इन्कार गरे । 13 तब राजा हिजकियाको चौथाँ वर्षमा अश्शूरका राजा सनहेरीबले यहूदाका किल्लाबन्दी गरिएका सबै सहरहरूमा आक्रमण गरे र तिनलाई कब्जा गरे । 14 त्यसैले यहूदाका राजा हिजकियाले लाकीशमा बसिरहेका अश्शूरका राजालाई यसो भनेर समाचार पठाए, “मैले तपाईंलाई चोट पुऱ्याएको छु । मबाट पछि हट्नुहोस् । तपाईंले ममाथि जस्तो भारी बोकाउनुह्न्छ, म बोक्नेछु ।” अश्शूरका राजाले यहूदाका राजा हिजकियाबाट दस टन चाँदी र एक टन सुन माग गरे । 15 त्यसैले हिजकियाले परमप्रभुको मन्दिर र राजदरबारका भण्डारहरूमा पडाएका सबै चाँदी दिए । 16 त्यसपछि

हिजकियाले परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरू र तिनले सुनको जलप लगाएका ख्म्बाहरूबाट सुन काटेर निकाले । तिनले उक्त सुन अश्शूरका राजालाई दिए । 17 तर अश्शूरका राजाले तातर्न र रबसरिस अनि आफ्ना प्रधान सेनापतिलाई एउटा तुलो सेनाको साथमा लाकीशबाट यस्थलेममा राजा हिजकियाको हाँ पठाए । तिनीहरू बाटोमा यात्रा गरे र यस्थलेममा बाहिर आइपुगे । तिनीहरू धोबीको खेतमा जाने माथिल्लो पोखरीको कुलानेरेको बाटोमा आए र त्यहाँ रोकिए । 18 जब तिनीहरूले राजा हिजकियालाई बोलाएका थिए, तब, राजदरबारका निरिक्षक हिलिक्याहका छोरा एल्याकीम, र सचिव शेब्ना अनि लेखापाल आसापका छोरा योआ तिनीहरूलाई भेट्न गए । 19 त्यसैले ती प्रधान सेनापतिले अश्शूरका सप्राट महाराजाले हिजकियालाई के भनेका थिए त्यो भनिदिन भने, “तिम्रो दृढाताको सोत के हो? 20 युद्धका गर्न मित्रहरू र शक्ति छन् भनेर तिमी व्यर्थका कुरा मात्र बोल्छै । तिनीले कसमाथि भरोसा गरिरहेका छै जसको कारणले तिमीले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गर्नुपर्यो? 21 हेर, मिश्रदेशको यो चिरा परेको निगालोको टेक्ने लौरेमा तिमी भरोसा गर्छौं, तर कुनै मानिसले यसमा शिर अडायो भने, यो त्यसको हातैमा टाँसिन्छ र त्यसलाई छेडिन्छ । आकूमाथि भरोसा गर्ने हरेकको निमि मिश्रदेशका राजा फारो त्यस्तै हो । 22 तर तिमी मलाई भन्छै, “हामी परमप्रभु हाम्प्रा परमेश्वरमाथि भर पर्छौं,” भने, के उहाँ नै होइन जसका उच्च ठाउँहरू र चेदीहरू हिजकियाले हटाउँदिए, अनि यहूदा र यस्थलेमलाई भनेका छन्, ‘तिनीहरूले यस्थलेममा यस वेदीको सामु आराधना गर्नुपर्छ?’ 23 त्यसकारण अब मेरा मालिक अश्शूरका राजाबाट म तपाईंलाई रास्रो प्रस्ताव राख चाहन्छु । तपाईंले घोडाढीहरू पाउनुभयो भने, म तपाईंलाई दुई हजार घोडाहरू दिनेछु । 24 मेरा मालिकका सेवकहरूमध्ये सैन्यभन्दा तल्लो एउटा कपानाको पनि तपाईं कसीरी विरोध गर्न सम्भुन्नुच्छ? तपाईंले रथहरू र घोडाढीहरूको लागि मिश्रदेशमा भरोसा गर्नुपर्छ । 25 के परमप्रभुविना यस ठाउँको विरुद्धमा लडाइँ गर्न र यसलाई नाश गर्न म आएको हुँ र? परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यस देशलाई आक्रमण गर र नाश गर ।” 26 तब हिलिक्याहका छोरा एल्याकीम, शेब्ना र योआले प्रधान सेनापतिलाई भने, “कृपा गरी तपाईंका दासहरूसित आरमेडिक भाषामा बोल्नुहोस् । किनकि हामी त्यो बुझ्दै । कृपया पर्खालमा खडा भएका मानिसहरूले सुने गरी हामीसित यहूदाका भाषामा नबोल्नुहोस् ।” 27 तर प्रधान सेनापतिले तिनीहरूलाई भने, “के मेरा मालिकले तिनीहरूका मालिक र तिनीहरूलाई मात्र यो कुरा भन्नलाई मलाई पठाउनुभएको हो र? के पर्खालमा बस्ने यो मानिसहरूलाई पनि होइन र, जसले तिनीहरूसँग तिनीहरूका आपनै दिसा र पिसाब खानुपरेछ?” 28 तब प्रधान सेनापति खडा भएर तिनले यहूदीहरूको भाषामा चर्को सोरामा यसो भने, “अश्शूरका सप्राट, महाराजाको कुरा सुन । 29 राजा भन्नुह्न्छ, ‘हिजकियाले तिनीहरूलाई धोका नदिओस् । किनकि उसले तिनीहरूलाई मेरो शक्तिबाट छुटकारा दिन सक्ने छैन । 30 हिजकियाले तिनीहरूलाई यसो भद्रै परमप्रभुमाथि भरोस गर्न नलगाओस्, ‘निश्चय नै परमप्रभुले हामीलाई छुटकारा दिनुह्नेछ, र यो सहर अश्शूरका राजाको हातमा पर्नेछै ।’ 31 हिजकियाको कुरा नसुन, किनकि अश्शूरका राजा यसो भन्नुह्न्छ, ‘मसित सम्झौता गर र मकाहाँ आओ । तब तिनीहरू हरेकले आपनै दिसा र पिसाब खानुपरेछ ।’ 32 अनान्क र नयाँ दाखमध्य, अन्न र दाखबारी, भद्राक्षका रुखहरू र मह भएको देश अर्थात् तिनीहरूको आपनै देशजस्तो एउटा देशमा मैले तिनीहरूलाई नलगेसम्म तिनीहरूले यसो गर्नेछौं, ताकि तिनीहरू बाँचेछौं र मर्नेछैनौ ‘परमप्रभुले हामीलाई छुटकारा दिनुह्नेछ’ भनी हिजकियाले तिनीहरूलाई फकाउन खोज्दा कुरा उसको नसुन । 33 के कुनै जातिका देवताहरूले तिनीहरूलाई अश्शूरका राजाको हातबाट छुटकारा दिएका छन्? 34 हमात र अर्पादका देवताहरू कहाँ ह्यन्? सपर्बेम, हेना र हेना र इव्वाका देवताहरू कहाँ ह्यन्? के तिनीहरूले सामरियालाई मेरो हातबाट छुटकारा दिएका छन्?

35 देशहस्का सबै देवतामध्ये के कुनै देवताले मेरो शक्तिबाट आप्नो देशलाई छुटकारा दिएको छ र? कसरी परमप्रभुले मेरो शक्तिबाट यरूशलेमलाई छुटकारा दिन सकछ र?" 36 तर मानिसहरू मौन रहे र जवाफ दिएनन् किनकि राजाले आज्ञा दिएका थिए, "तिनलाई जवाफ नदिनू" 37 तब राजदरबारका निरक्षक हिलिक्याहका छोरा एल्याकीम, सचिव शेब्ना र लेखापाल आसापाका छोरा योआले आ-आप्ना लगा च्यातेर हिजकियाकहाँ आए, र प्रधान सेनापतिले भनेका कुराहरू तिनलाई बताइदिए ।

19 जब राजा हिजकियाले तिनीहस्को कुरा सुने, तब तिनले आप्ना लगा च्याते, भाङ्गा लगाए र परमप्रभुको मन्दिरभित्र गए । 2 तिनले राजदरबारका निरक्षक एल्याकीम, सचिव शेब्ना र पुजारीहस्का धर्म-गुरुहरू सबैलाई भाङ्गा लगाएर आमोजका छोरा अगमवक्ता यशैयाकहाँ पठाए । 3 तिनीहस्को तिनलाई भने, "हिजकिया भन्नुहुन्छ, 'जसरी बच्चा जन्मन लाग्छ तर तिनीहस्तमा जमिने बल दुईन, त्यसरी नै यो दिन कष्ट, हप्ची र अनादरको दिन भएको छ । 4 सायद परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले प्रधान सेनापतिका सबै कुरा सुन्नुहोन्छ, जसलाई तिनका मालिक अशूरका राजाले जीवित परमेश्वरलाई विरोध गर्न पठाएका छन्, र परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले सुन्नुभएको कुराले उहालै तिनलाई हप्काउनुहुन्छे । अब यहाँ अझौं बाँचकाहस्का निमित तपाईंले प्रार्थना गर्नुहोस् ।" 5 त्यसैले राजा हिजकियाका सेवकहरू यशैयाकहाँ आए, 6 र यशैयाले तिनीहस्तमाई भने, "आप्ना मालिकलाई यसो भन, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: अशूरका राजाका सेवकहरूले मेरो अपमान गरेर बोलेका कुरा सुनेर तं नदरा । 7 हेरु, म त्यसमा एउटा आत्मा हालिदिनेछु, र त्यसले एउटा खबर सुनेछ र आफै देशमा फर्केर जानेछ । त्यसको आप्नै देशमा म त्यसलाई तरवारले ढाल्न लगाउनेछु ।" 8 तब प्रधान सेनापति फर्केर, र अशूरका राजालाई लिङ्गाको विरुद्धमा लडाइँ गरिरहेका भेट्टाए तिनकि राजा लाकीशबाट गिसकेका थिए भनी तिनले सुनेका थिए । 9 त्यसै बेला सनहेरीबको विरुद्धमा लडाइँ गर्न कुश र मिश्रदेशका राजा तिहाकाहले सेना परिचालन गरेका छन् भनेर तिनले सुने, त्यसैले तिनले फेरि हिजकियाकहाँ यो समाचारसहित सन्देशवाहकहरू पठाए, 10 "यहूदाका राजा हिजकियालाई भन्नू: 'यरूशलेम अशूरका राजाको हातमा पर्नेछैन' भने तिमीले भरोसा गरेका परमेश्वरले तिमीलाई धोका नदेउन् । 11 हेरु, अशूरका राजाहस्तमे सबै देशलाई पूर्ण रूपले नष्ट पारेका कुरा तिमीले सुनेका छाँ । त्यसैले के तिमीले चाहिँ छुटकारा पाउनेछै? 12 मेरा पुर्खाहस्तमे नष्ट पारेका: गोजान, हारान, रेसेप र तेल-अस्सारमा बस्ने अदनका मानिसहस्तमाई ती जातिहस्का देवताहस्तले छुटकारा दिएका छन्? 13 हमातका राजा, अर्पदिका राजा, सपर्वेम, हेना र इव्वा सहरहस्का राजा कहाँ छन्?" 14 हिजकियाले सन्देशवाहकरूबाट यो चिठी प्राप्त गरे, र तिनले यो पढे । तब तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा उक्ले अनि उहाँको सामु यसलाई खोलेर राखिए । 15 तब हिजकियाले परमप्रभुको सामु प्रार्थना गरे, "हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर तपाईं जो करूहरूमाथि विराजमान हुन्नुहुन्छ, तपाईं मात्र पृथ्वीका सबै राज्यमाथि राजा हुन्नुहुन्छ । तपाईंले नै स्वर्ग र पृथ्वीका सृष्टि गर्नुभयो । 16 हे परमप्रभु, आप्नो कान थापुन्होस् र सुन्नुहोस् । हे परमप्रभु, आप्ना आँखा खोल्नुहोस्, र सनहेरीबका कुराहरू सुन्नुहोस् जुन त्यसले जीवित परमेश्वरको गिल्ला गर्न पठाएको छ । 17 हे परमप्रभु, अशूरका राजाहस्तमे जातिहरू र तिनीहस्का देशहस्तमाई सांच्य नै नाश पारेका छन् । 18 तिनीहस्तले उनीहस्का देवताहस्तलाई आगोमा फालेका छन् किनकि तिनीहस्त ईश्वरहरू थिएनन, तर मानिसका हातका काम अर्थात् काठ र ढुङ्गाहरू थिए । त्यसैले अशूरीहस्तले तिनलाई नष्ट पारे । 19 अब हे परमप्रभु हात्रा परमेश्वर, म बिन्ती गर्नु, कि त्यसको शक्तिबाट हामीलाई बचाउनुहोस्, ताकि पृथ्वीका सबै राज्यले तपाईं परमप्रभु मात्र परमेश्वर हुन्नुहुन्छ भनी जान्न सकून् ।" 20 तब आमोजका छोरा यशैयाले

हिजकियालाई यसो भनेर समाचार पठाए, "इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'तैलै अशूरका राजा सनहेरीबको बारेमा मलाई प्रार्थना गरेकोले म तेरो कुरा सुन्नेछु । 21 त्यसको विषयमा परमप्रभुले भन्नुभएको बचन यही हो: "सियोनकी कन्या-छोरीले तालै हाँ तिरस्कार गर्छे, र तेरो खिल्ली उडाउँछे । यरूशलेमको छोरीले तालै हाँ हेर्दै आप्नो शिर हल्लाउँछे । 22 तैलै कसको गिल्ला गरेको छस् र अपमान गरेको छस्? तैलै कसको विरुद्धमा आप्नो सोर उच्च पारेको छस् र घमण्डका साथ आप्ना आँखा माथि उठाएको छस्? इसाएलका परमपवित्रको विरुद्धमा हो! 23 तेरा सन्देशवाहकहरूद्वारा तैलै परमप्रभुको गिल्ला गरेको छस्, र भनेको छस्, 'मेरा धेरै रथहरूसँगै म पर्वतहरूका टाकुराहस्मा, लेबाननका सबैभन्दा उच्च टाकुराहस्मा उक्लेको छु । म त्यहाँका अग्ला-अग्ला देवदारुका रुखहरू र सबैभन्दा असल सल्लाका रुखहरू काटेर ढाल्नेछु । म त्यसको पल्लो कुनामा, त्यसको सबैभन्दा फलदारी वनभित्र प्रवेश गर्नेछु । 24 मैले इनारहरू खेनेको छु, र विदेशी पानी पिएको छु । मैले आप्ना खुट्टाका पैतलामुनि मिश्रदेशका सबै नदी सुकाएँ ।' 25 के धेरै पहिले नै मैले यसको निधो गरेको अनि प्राचीन समयमा नै मैले यो रचको तैलै सुनेको छैनस् र? अब मैले यसलाई कार्यान्वयन गर्न खोज्दैछु । तैलै यहाँ किल्ला भएका सहरहस्तमाई भनावशेषको थुप्रोमा समेटेको छस् । 26 तिनका थेरै बल भएका बासिन्दाहरू, थाकेका र लाजमा परेका छन् । तिनीहस्त मैदानका बिरुवाहरू हुन्, हरिया धाँस छानामाथिका वा मैदान धाँस हुन् जुन उप्रनाटिग्नि नै सुक्छन् । 27 तर तं भुइँमा बसेको र तं बाहिर गएको र भित्र आएको अनि मेरो विरुद्धमा तैलै रिस गरेको मलाई थाहा छ । 28 तैलै मेरो विरुद्धमा रिस देखाएको हुनाले र तेरो घमण्ड मेरो कानसम्म पुोको हुनाले म तेरो नाकमा मेरो बल्ली लगाउनेछु, र तेरो मुख्यमा मेरो लगाम लगाउनेछु । म तालै हाँ ताएकै बाटो फर्काउनेछु ।" 29 तेरो लागि चिन्हचाहैं यो हुने छ: यो साल तैलै आफै उप्रेको अन्न खानेछस्, र अकों साल त्यरैबाट उप्रेको खानेछस् । तर तेसो वर्षमा चाहिँ तैलै अन्न रोप्ने अनि कट्टी गर्नेछस्, दाखबारी लगाउनेछस् र तिनका फल खानेछस् । 30 यहूदाको धरानाका बाँचेर बाँकी बाँचकाहरूले फेरि जरा हाल्नेछन् र फल फलाउनेछन् । 31 किनकि यरूशलेमबाट बाँकी रहेको एउटा भाग आउनेछ, सियेन पर्वतबाट बाँचकाहरू आउनेछन् । सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको जोसले यो गर्नेछ । 32 त्यसकारण अशूरका राजाको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: "ऊ यो सहरमा आउनेछन, न त त्यसले यहाँ काँड हाल्नेछ । न त यसको सामु त्यो ढाल लिएर आउनेछ वा यसको विरुद्धमा धेरा-मचान लगाउनेछ । 33 जुन बाटोबाट ऊ आएको थियो ऊ त्यही बाटो फेर्केर जानेछ । ऊ यस सहरमा पन्नेछैन— यो परमप्रभुको धोषणा हो । 34 किनकि मेरो आपाने निमिति र मेरा दास दाऊदको निमिति म यस सहरको रक्षा गर्नेछु र यसलाई बचाउनेछु ।" 35 त्यस राज परमप्रभुका दूत बाहिर निस्के र अशूरीहस्को छाउनीलाई आक्रमण गरे, र एक लाख पचासी हजार सिपाहीलाई मारे । जब मानिसहरू बिहान सबैरै उठे तब जातातै लाश छारिएका थिए । 36 त्यसैले अशूरका राजा सनहेरीबले इसाएल चोडे र धरमा गए, र निनवेमा बसे । 37 पछि तिनले आफो देवता निसोको मन्दिरमा पुजा गरिरहँदा तिनका छोराहरू अदम्मलेक र शरेसेले तिनलाई तरवारले मारे । अनि तिनीहस्त आरारात देशमा भागेर गए । तब तिनको ठाउँमा तिनका छोरा एसरहदैन राजा भए ।

20 ती दिनमा मृत्यु नै हुन्छ कि जस्तो गरी हिजकिया बिरामी परे । त्यसैले आमोजका छोरा यशैया अगमवक्ता तिनीहस्त आए र तिनलाई भने, "परमप्रभु भन्नुहुन्छ, 'तेरो धरालाई मिलाएर राख्नु, किनकि त मर्नेछस् र बाँच्येउनस् ।'" 2 तब हिजकियाले भित्तापट्टि आप्नो अनुहार फर्काए र यसो भनेर परमप्रभुमा प्रार्थना चढाए, 3 "हे परमप्रभु, मेरो सारा हृदयले म कसरी तपाईंको सामु विश्वासका साथ हिँडेको छु, र कसरी तपाईंको द्रष्टिमा जे ठिक थियो, मैले त्यही गरेको छु, सो कृपा गरी समझनुहोस् । तब हिजकिया

धुरुधुरु रोए । 4 यशेया बिचको चोकमा पुग्नुभन्दा अगि परमप्रभुको वचन यसो भनेर तिनीकहाँ आयो, 5 “फर्की र मेरा मानिसका अगुवा हिजकियालाई यसो भन्, ‘तेरा पुर्खा दाऊदका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँचः’ मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, र मैले तेरो आसु देखेको छु । मैले तालाई तेरो दिनमा निको पार्नै लागेको छु, र तँ परमप्रभुको मन्दिरमा माथि उक्केर जानेछस् । 6 म तेरो जीवनमा पञ्च वर्ष आयु थिएदिनेछु, र अश्रूका राजाको हातबाट म तालाई र तेरो सहरालाई बचाउनेछु, अनि मेरो आपनै निष्ठि र मेरा दास दाऊदको निष्ठि म यस सहरको रक्षा गर्नेछु ।” 7 त्यसैले यशेयाले भने, “नेभाराको लेप लगाउनुहोस् ।” तिनीहरूले त्यसै गरे र तिनको पिलोमा त्यो लगाइदिए र तिनी निको भए । 8 हिजकियाले यशेयालाई भने, “परमप्रभुले मलाई निको पार्नुहोनेछ र म तेरो दिनमा परमप्रभुको मन्दिरमा जानुपर्छ भन्ने कुराको चिन्ह के हुनेछ?” 9 यशेयाले जवाफ दिए, “तपाईंको लागि परमप्रभुवाट चिन्ह यो हुनेछ, कि परमप्रभुले बोल्नुभएको कुरा उहाँले गर्नुहोछ । धामको छाया दस सिंडी अगाडि जानुपयो कि दस सिंडी पछाडि जानुपयो?” 10 हिजकियाले जवाफ दिए, “धामको छायालाई दस सिंडी अगाडि जानु त समान्य कुरो हो । त्यो छाया दस सिंडी पछाडि जाओस् ।” 11 त्यसैले यशेया अगमवक्ताले परमप्रभुमा पुकारा गरे र उहाँले धामको छायालाई आहाजको सिंडीमा जहाँ पुगेको थियो त्यहाँबाट दस सिंडी पछाडि सार्नुभयो । 12 त्यस बेला बेविलोनका राजा बलदानका छोरा मरोदक-बलदानले हिजकियालाई चिठीहरू र एउटा उपहार पठाए किनकि हिजकिया बिरामी परेका थिए भनी तिनले सुनेका थिए । 13 हिजकियाले ती चिठीमा लेखिएका कुरा सुने र त्यसपछि ती सन्देशवाहकहरूलाई राजदरबारका सबै कुरा र तिनका मूल्यवान् थोकहरू अर्थात् चाँदी, सुन, मसला र बहुमुल्य तेल र तिनका हातियाहरूका भण्डार अनि तिनका भण्डारहरूमा भेटाइएका सबै थोक देखाए । हिजकियाको आफ्नो घरमा अनि तिनका सारा राज्य तिनले उनीहरूलाई नदेखाएका कुरा केही थिएन । 14 तब यशेया अगमवक्ता हिजकिया राजाकहाँ आए र तिनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले तपाईंलाई के भने? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?” हिजकियाले भने, “तिनीहरू टाढाको देश बेविलोनबाट आएका हुन् ।” 15 यशेयाले सोधे, “तपाईंको घरमा तिनीहरूले के-के हेरेका छन्?” हिजकियाले जवाफ दिए, “तिनीहरूले मेरो घरमा भएका हारेक थोक देखेका छन् । मसँग भएका मूल्यवान् थोकहरूमा मैले तिनीहरूलाई नदेखाएका कुनै पनि बाँकी छैन ।” 16 त्यसैले यशेयाले हिजकियालाई भने, “परमप्रभुको वचन सुन्नुहोस्, 17 हेरू, ती दिन आउँदैछन् जितिवेला तेरा पुर्खाहरूले आजाको दिनसम्म तेरो दरबारमा जम्मा गरेर राखेको हेरेक थोक बेविलोनमा लगिनेछे । परमप्रभु भन्नुहुँच, कुनै कुरा पनि छाडिएछैन । 18 ताँबाट जम्मेका तेरा छोराहरू, जसलाई तँ आफैले हुकाएको छस्— तिनीहरूले उनीहरूलाई लानेछन्, र उनीहरू बेविलोनका राजदरबारमा नपुस्क बन्नेछन् ।” 19 तब हिजकियाले यशेयालाई भने, “तपाईंले बोलेको परमप्रभुको वचन असल छ ।” किनकि तिनले सोधे, “के मेरो समयमा शान्ति र स्थिरता हुने छैन र?” 20 हिजकियाका सम्बन्धमा भएका अरू कुराहरू र तिनका सबै शक्ति र कसरी तिनले पोखरी र सुरुड बनाए अनि सहरमा पानी ल्याए भन्ने बारेमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 21 हिजकिया आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनको ठाँउमा तिनका छोरा मनश्शे राजा भए ।

21 मनश्शे राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाह्र वर्षका थिए । तिनले यहूश्लेममा पचपन्न वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ हेप्सीबा थियो । 2 परमप्रभुले इस्याएलका मानिसहरूको सामुबाट धापाउनुभएका जातिहरूले थिनलाग्दा कुराहरू गरेजस्त, परमप्रभुको दृष्टिमा जे खरब थियो, तिनले त्यही गरे । 3 किनकि तिनका पिता हिजकियाले नाश पारेका उच्च ठाँउहरू तिनले पुनर्निर्माण गरे, र इस्याएलका राजा आहाबले गरेको तिनले बालका लागि वेदीहरू बनाए, र अश्शेरा देवीको खम्बा बनाए अनि

आकाशका सबै ताराहरूका सामु तिनी घोप्टो परे र तिनीहरूको पुजा गरे । 4 परमप्रभुको मन्दिरमा मनश्शे ले वेदीहरू बनाए, यद्यपि परमप्रभुले यस्तो आज्ञा दिनुभएको थियो, “यस्श्लेममा मात्र मेरो नाउँ सदासर्वदा कायम रहेनेछ ।” 5 परमप्रभुको मन्दिरका दुर्घटा चोकमा तिनले आकाशका सबै ताराहरूका लागि वेदीहरू बनाए । 6 तिनले आप्नो छोरोलाई आगोमा हिँडन लगाए । तिनले टुनामुना गरे र जोख्ना हेरे अनि मृत आम्ताहरू र भूत आत्माहरूसँग बात गर्नेहरूका सल्लाह लिए । तिनले परमप्रभुले दृष्टिमा असाथै खराबी गरेर परमप्रभुलाई रिस उठाए । 7 आफूले बनाएका अश्शेरा देवीको मूर्तिलाई तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा राखे । यही मन्दिरको बारेमा परमप्रभुले दाऊद र तिनका छोरा सालोमनलाई यसो भन्नुभएको थियो, “मैले इस्याएलका सबै कुलबाट चुनेको यो मन्दिरमा र यस्श्लेममा म मेरो नाउँ सदासर्वदाको निष्ठि राखेछु । 8 मैले इस्याएललाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरू सावधान भए भने, मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशबाट तिनीहरूका खुट्टालाई फेरि यताउता धुमफिर गर्ने म पार्नेछैन ।” 9 तर मानिसहरूले यो कुरा सुनेन, र इस्याएलका मानिसहरूकै सामु परमप्रभुले नष्ट गर्नुभएका जातिहरूले भन्दा बढी खराब काम गर्न मनश्शे ले तिनीहरूलाई अगुवाइ गरे । 10 त्यसैले परमप्रभुले आफ्नामा सेवक अगमवक्ताहरूद्वारा यसो भन्नुभयो, 11 “यहूदाका राजा मनश्शे ले यी थिनलाग्दा कुराहरू गरेको छ र तिनीभन्दा अगिका एमोरीहरूले गरेको भन्दा बढी खराब गरेको छ र यहूदालाई आफ्ना मूर्तिहरूले पाप गर्न लगाएको छ, 12 त्यसकारण इस्याएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, ‘हेरू, मैले यस्श्लेम र यहूदामा यस्तो खराबी ल्याउन लागेको छु, कि जसले यसको बारेमा सुन्छ त्यसका दुवै कानमा गुज्जन हुनेछ । 13 मैले सामरियाको विरुद्धमा प्रयोग गरेको नाप्ने टाँगो र आहाबको घरानाको विरुद्धमा प्रयोग गरेको साहुलले म यस्श्लेमलाई नाप्नेछु । जसरी एक जना मानिसले थाललाई माझेर त्यसलाई थोप्टो पार्छ, त्यसरी नै म यस्श्लेमलाई सफा पार्नेछु । 14 मेरो उत्तराधिकारका बाँकी रहेकाहरूलाई म फल्नेछु र तिनीहरूलाई आफ्ना शत्रुहरूका हातमा दिनेछु । आफ्ना सबै शत्रुका लागि तिनीहरू सिकार र लुटका माल हुनेछन्, 15 किनकि तिनीहरूका पुर्खाहरू मिश्रदेशबाट बाहिर आएदिए आजसम्म नै मेरो दृष्टिमा जे खराब छ, त्यही तिनीहरूले गरेका छन्, र मलाई रिस उठाएका छन् ।” 16 यसबाहेक, यस्श्लेमको एउटा कुनादेखि अर्को कुनासम्म मृत्युले नभरएसम्म नै मनश्शे थेरे निर्दोष रगत बनाए । अनि परमप्रभुले दृष्टिमा जे खराब थियो, यहूदालाई त्यही गर्न लगाएर तिनले गरेका पापको पनि थियो । 17 मनश्शेका सम्बन्धमा भएका अरू कुरा, तिनले गरेका काम, र तिनले गरेका पाप यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 18 मनश्शे आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनको आफ्ने घरको उज्जाको बाँचामा तिनलाई गाडियो । तिनको ठाँउमा तिनका छोरा आमोन राजा भए । 19 आमोनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाइस वर्षका थिए । तिनले यस्श्लेममा दुई वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ मशुल्लेमेत थियो । तिनी योत्वाका हारूसकी छोरी थिन्दू । 20 तिनका पिता मनश्शे ले गरेको परमप्रभुले दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । 21 आमोनले आफ्ना पिताका सबै चालको अनुसरण गरे र आफ्ना पिताले पुजेका मूर्तिहरूको पुजा गरे र तिनीहरूका सामु निहुरे । 22 आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई तिनले त्यागे, र परमप्रभुको मार्गमा हिँडेनन् । 23 आमोनले आफ्ना सेवकहरूले राजाको विरुद्धमा षड्यन्त्र गरे र तिनलाई आप्ने घरमा मारे । 24 तर देशका मानिसहरूले राजा आमोनको विरुद्धमा षड्यन्त्र गर्ने सबैलाई मारे, र तिनको ठाँउमा योशियाहलाई तिनीहरूले राजा बनाए । 25 आमोनले गरेका अरू कुराहरूका विषयमा के ती यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 26 मानिसहरूले तिनलाई उज्जाको बाँचामा तिनकै चिह्नमा गाडे, र तिनको ठाँउमा तिनका छोरा योशियाह राजा भए ।

22 योशियाहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी आठ वर्षका थिए । तिनले

यरुशलेममा एकत्रिस वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ यदीता थियो (उनी बोस्कतकी अदायाहकी छोरी थिन्) । 2 परमप्रभुको दृष्टिमा जे ठिक थियो, तिनले त्यही गरे । तिनी आफ्ना पुर्खा दाऊदका सबै मार्गमा हिँडे, र तिनी दायाँ र बायाँ लागेन् । 3 राजा योशियाहको अठाराँ वर्षमा तिनले मशुलामका नाति, असल्याहका छोरा सचिव शापानलाई यसो भनेर परमप्रभुको मन्दिरमा पठाए, 4 “प्रधान पुजारी हिल्कियाहकहाँ जाऊ, र परमप्रभुको मन्दिरमा त्याइएको रुपियाँ-पैसा जसलाई मन्दिरका पहरादारहरूले मानिसहरूबाट जम्मा गरेका छन्, त्यो गन्न तिनलाई भन । 5 परमप्रभुको मन्दिरको रेखदेख गर्ने मानिसहरूका हातमा त्यो दिनु र तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा मर्मत गर्ने कारिन्दाहरूलाई मन्दिरको मरम्मत गर्ने कामको निर्मिति त्यो देउन् । 6 मन्दिरको मर्मत गर्ने सिर्कम्हारू, निर्माण गर्नेहरू, र डकर्माहरूलाई अनि काठपात किन्न र ढुङ्गा काटनलाई तिनीहरूले त्यो रुपियाँ-पैसा देउन् ।” 7 तर तिनीहरूलाई दिइएको रुपियाँ-पैसाको रहिसाब लिइएन किनकि तिनीहरूले यो कामलाई विश्वासका साथ सम्हालेका थिए । 8 प्रधान पुजारी हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “मैले परमप्रभुको मन्दिरमा व्यवस्थाको पुस्तक भेटाइएको छु ।” त्यसैले हिल्कियाहले त्यो पुस्तक शापानलाई दिए, र तिनले यो पढे । 9 शापानले त्यो किताब राजाकहाँ लगे, र तिनलाई यसो भनी विवरण दिए, “तार्पाईका दासहरूले मन्दिरमा भेटाइएका रुपियाँ-पैसा खर्च गरेका छन्, र तिनीहरूले यो परमप्रभुको मन्दिरको रेखदेख गर्ने कारिन्दाहरूका हातमा दिएका छन् ।” 10 तब सचिव शापानले राजालाई भने, “प्रधान पुजारी हिल्कियाहले मलाई एउटा पुस्तक दिएका छन् ।” तब शापानले त्यो राजाको लागि पढे । 11 जब राजाले व्यवस्थाका वचनहरू सुने तिनले आफ्ना लुगा च्याते । 12 राजाले पुजारी हिल्कियाह, शापानका छोरा अहीकाम, मीकायाका छोरा अकबोर, सचिव शापान र राजाका आम्नै सेवक असायाहलाई हुकुम गरे, 13 “जाओ, र यस पुस्तकमा पाइएका वचनहरूको कारणते मेरो लागि र सारा यहूदाका लागि परमप्रभुको सल्लाह खोज ।” किनकि हाप्रा विरुद्धमा भाइको परमप्रभुको क्रिध भयानक छ, किनभने यस पुस्तकमा भएका हाप्रा सम्बन्धका वचनलाई हाप्रा पुर्खाहरूले जसरी पालन गर्नुपर्थ्यो त्यसरी तिनीहरूले गरेन् ।” 14 त्यसैले पुजारी हिल्कियाह, अहीकाम, अकबोर, शापान र असायाह अगमवादिनी हुल्दाकहाँ गए । उनी दरबारका लुगाफाटो हेरचाह गर्ने हरहसका नाति, तिक्भाका छोरा शल्लुमूकी पत्ती थिन् । (उनी यरुशलेमको दोस्रो टोलमा बरिथ्न) । तिनीहरूले उनीसित कुरा गरे । 15 उनले तिनीहरूलाई भनिन्, “इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँल, ‘तिमीहरूलाई मकहाँ पठाउने मानिसलाई भन, 16 “परमप्रभु यसो भन्नुहुँल: हेरू, यहूदाका राजाले यस पुस्तकमा पढेअनुसार यस ठाउँ र यसका बासिन्दाहरूमा म विपति त्याउनेछु । 17 किनकि तिनीहरूले मलाई त्यागे अनि अन्य देवताहरूलाई धूप बाले, यसरी तिनीहरूले गरेका सबै कामले तिनीहरूले मलाई रिस उठाए— यसकारण यस ठाउँको विरुद्धमा मेरो क्रोध दन्केको छ, र यो निभाइने छैन ।” 18 तर परमप्रभुको इच्छा जान्न तिमीहरूलाई पठाउने यहूदाका राजालाई चाहि तिमीहरूले यसो भन, ‘तार्पाईले सुन्नुभएको वचनको विषयमा इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँल: 19 तिनीहरू उजाड र श्रापित हुनेछन् भनी मैले यस ठाउँ र यसका बासिन्दाहरूको विरुद्धमा भनेको सुनेर तैले आफ्नो हृदय कोमल बनाएको र तैले परमप्रभुको सामु आफैलाई विनप्र तुल्याएको अनि तैले आफ्ना लुगा च्यातेको र मेरो सामु रोएका हुनाले मैले तेरो कुरा पनि सुनेको छु—यो परमप्रभुको घोषणा हो । 20 हेरू, म ठाउँलाई तेरा पुर्खाहरूसित जम्मा गर्नेछु, र तै शान्तिसित तेरो चिहानमा जानेछस् । मैले यस ठाउँमा त्याउने सबै विपतिलाई तेरा आँखाले देखेछैनस् । यसरी मानिसहरूले राजाकहाँ यो सन्देश लिएर गए ।

23 त्यसैले राजाले सन्देशवाहकहरू पठाए जसले यहूदा र यरुशलेमका

सबै धर्म-गुरुलाई तिनीकहाँ भेला गराए । 2 तब राजा परमप्रभुको मन्दिरमा गए, अनि यहूदाका सबै मानिस र यरुशलेमका सबै बासिन्दा, पुजारीहरू, अगमवक्ताहरू र सानादेखि तुलासम्म सबै मानिस पनि तिनीसँगै गए । 3 तब तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटाइएका करारको पुस्तकका सबै वचन तिनीहरूले सुन्ने गरी पढे । 3 राजा खम्बानेर खडा थिए अनि आफ्नो सारा हृदय र सारा प्राणले परमप्रभुको पछि लाग्न र उहाँका आज्ञाहरू, उहाँका निर्देशनहरू, उहाँका विधिहरू पालन गर्ने र यस पुस्तकमा लेखिएका यस करारको वचनहरू पालन गर्ने परमप्रभुको सामु करार बाँधे । यसरी सबै मानिसले यो करार पालन गर्ने सहमति जनाए । 4 तब प्रधान पुजारी हिल्कियाह, तिनको अधिनक पुजारीहरू र द्वारपालहरूलाई बाल देवता र अशेशा देवी अनि आकाशका सबै ताराहरूका निर्मित बनाइएका भाँडाहरू परमप्रभुको मन्दिरबाट बाहिर ल्याउन हुकुम दिए । तिनले किद्दोन उपत्यकामा भएको मैदानहरूमा तिनलाई जलाए र तिनका खरानीलाई बेथेलमा लगे । 5 यहूदाका राजाहरूले यहूदाका सहरहरूका उच्च ठाउँहरू र यरुशलेम वरिपरिका ठाउँहरूमा धूप बाल्न्लाई चुनेका मूर्तिपूजक पुजारीहरूलाई तिनले हटाइदिए । तिनीहरूले बाल देवता, सूर्य, चन्द्रमा, ग्रहहरू र आकाशका सबै ताराहरूलाई धूप बाल्ये । 6 परमप्रभुको मन्दिरबाट अशेशा देवीको खम्बालाई तिनले यरुशलेम बाहिर किद्दोन उपत्यकामा बाहिर लगे र त्यसलाई त्यहाँ जलाए । तिनले त्यसलाई पिटेर धूलो र त्यो धूलोलाई साधारण मानिसहरूका चिहानहरूमा फालिदिए । 7 तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका झूटो धर्मका वेश्याहरूका कोठाहरू सफा गरे, जहाँ स्त्रीहरूले अशेशा देवीका निर्मित वस्त्रहरू बुने गर्थे । 8 योशियाहले यहूदाका सहरहरूबाट सबै पुजारीलाई ल्याए, र गेबादेखि बेश्वरासम्म पुजारीहरूले धूप बाल्ने उच्चा ठाउँहरूलाई तिनले अपवित्र तुल्याइदिए । तिनले सहरको मूल ढोकाको देखेपछि यहोशूको ढोका (सहरका राज्याचा) को प्रवेशद्वारमा भएका ढोकाहरूमा बनाइएका उच्च ठाउँहरूलाई अपवित्र तोपेतलाई अपवित्र तुल्याए । 11 यहूदाका राजाहरूले सूर्यको सम्मानमा बनाएका घोडाहरू तिनले हटाए । ती नातान-मैलेको नाउँका अधिकारीको कोठा नजिक परमप्रभुको मन्दिरको प्रवेशद्वारको क्षेत्रमा राखिएका थिए । योशियाहले सूर्यको सम्मानमा बनाइएका रथहरूलाई जलाए । 12 आहाजको ददवारको कोसीमा यहूदाका राजाहरूले राखेका वेदीहरू र मनश्वेले परमप्रभुको मन्दिरका दुईवटा चौकमा बनाएका वेदीहरू राजा योशियाहले नष्ट पारे । योशियाहले यहूदाका रथहरूले र तिनलाई दिग्दोनको बैंसीमा फाले । 13 इसाएलका राजा सोलोमनले यरुशलेमको पूर्वपटि, भ्रष्टताको पर्वतको दाक्षिणपटि बनाएका सोलोमीनीहरूका देवी अश्वोरेताको धिनालादो मूर्ति, मोआबीहरूको देवता कमोशको धिनालादो मूर्ति र अमोनीहरूको देवता मोलोखको धिनालादो मूर्तिलाई राजाले नष्ट पारिदिए । 14 तिनले दुङ्गाका खम्बाहरूलाई दुकाटुक्का पारे, र अशेशा देवीका खम्बाहरूलाई काटे र ती ठाउँ मानिसका हड्डीहरूले भरे । 15 बेथेलमा भएको वेदी र नबातका छोरा यारोबाम (इसाएललाई पाप गर्न लगाउने) ले बनाएका उच्च ठाउँहरूलाई पनि योशियाहले पूर्ण रूपमा नाश पारे । तिनले त्यो वेदी र उच्च ठाउँहरूलाई जलाए र धूलोपिटो पारे । तिनले अशेशा देवीको खम्बाहरूलाई पनि जलाए । 16 योशियाहले त्यस क्षेत्रमा नजर लगाए र पहाडी क्षेत्रमा तिनले चिहानहरू देखे । ती चिहानहरूबाट हड्डीहरू ल्याउन तिनले मानिसहरू पठाए । त्यसपछि तिनले ती हड्डीहरूलाई वेदीमाथि राखेर जलाए जसले त्यो अपवित्र पाय्यो । परमेश्वरका मानिसले बोलेका परमप्रभुको वचनअनुसार यसो हुन आएको थियो, ती मानिसले यी कुराहरूका

बारेमा पहिले नै बोलेका थिए । 17 तब तिनले सोधे, “मैले देखेको त्यो समारकचाहिं केको हो?” सहरका मानिसहरूसे तिनलाई जवाफ दिए, “त्यो यहूदाबाट आएका परमेश्वरका मानिसको योशियाहो हो जसले तपाईंले खरै बेथेलको वेदीको विरुद्धमा गर्नुभएको कुराको बारेमा बोलेका थिए ।” 18 त्यसैले योशियाहले भने, “त्यसलाई छोडे । तिनका हड्डीहरूलाई कसैले पनि नसारोस । त्यसैले सामरियाबाट आएका अगमवक्ताका हड्डीहरूसँगै तिनका हड्डीहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ छाडे । 19 त्यसपछि सामरियाका सहरहरूमा भएका उच्च ठाउँहरू जसलाई इसाएलका राजाहरूले बनाएका र परमप्रभुलाई कुद्दु तुल्याएका थिए, ती सबैलाई योशियाहले हटाए । तिनले बेथेलमा जे गरेका थिए, तिनलाई पनि ठिक त्यही गरे । 20 उच्च ठाउँहरूका सबै पुजारीलाई तिनले वेदीहरूमा मारे, र तिनले मानिसका हड्डीहरू तिनमा जलाए । तब तिनी यस्थलेमा फर्के । 21 तब राजाले सबै मानिसलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, “करारको पुस्तकमा लेखिएबाबेजिम परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको निमित्त निस्तार-चाड मनाओ ।” 22 इसाएलमा शासन गर्ने न्यायकर्ताहरूका समयदेखि नै यसरी निस्तार-चाडको उत्सव मनाउने काम कहिलै थिएन, न त इसाएल र यहूदाका राजाहरूको समयमा भएको थियो । 23 तर राजा योशियाहको अठारौं वर्षमा यस्थलेमा परमप्रभुको निस्तार-चाड मनाइयो । 24 मृतहरू र भुत आत्माहरूसित बात गर्नेहरूलाई पनि योशियाहले निश्कासन गरे । तिनले यहूदा र यस्थलेमा देखिने सबै प्रेतपुजा, मूर्तिहरू र धिनलाग्दा थोकहरूलाई पनि हटाए । यसरी हिल्कियाह पुजारीले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटाएका व्यवस्थाका पुस्तकमा लिखिएका वचनहरू पालन गर्ने काम भयो । 25 आफ्नो सारा हृदय, सारा प्राण, र सारा शक्तिले परमप्रभुतर्फ फर्केर सबै मोशाको व्यवस्थालाई पालन गर्ने योशियाहभन्दा पहिले त्यहाँ कुनै अर्को राजा थिएन । न त योशियाहले छैं तिनी पछि आएका अरू कुनै राजाले नै गय्यो । 26 तापनि परमप्रभु आफ्नो दम्किरहेको क्रोधको आगोबाट फक्तर्पुर्भएन किनकि मनश्शैते गरेका सबै कामको कारणले यहूदाको विरुद्धमा उहाँलाई भयङ्कर रिस उठेको थियो । 27 त्यसैले परमप्रभुले भन्नुभयो, “जसरी मैले इसाएलालाई हटाएको छु त्यसीरी नै मैले चुनेको यो यस्थलेम सहर र ‘मेरो नाउं त्यहाँ हुनेछ’ भनी मैले भनेको त्यो मेरो मन्दिर समेत म यहूदालाई पनि मेरो दृष्टिबाट हटाउनेछु ।” 28 योशियाह सम्बन्धमा भएका अरू कुराहरू, तिनले गरेका हरेक काम, के ती यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 29 ती दिनमा मिश्रदेशका राजा फारो नेकोले आफ्ना सेना लिएर उत्तरमा यूफ्रेटिस नदी पारि अश्शूरका राजालाई युद्धमा मदत गर्न गए । राजा योशियाह नेकोलाई मगिद्दोमा रोक्ने उद्देश्यले गए तर त्यहाँ युद्धमा तिनी मारिए । 30 योशियाहका सेवकहरूसे तिनको ताशलाई रथमा राख्ने भगिन्होबाट यस्थलेमा त्याए, र तिनको आफ्नै चिह्नामा तिनलाई गाडे । तब देशका मानिसहरूले योशियाहका छोरा यहोआहाजालाई लिई तिनलाई अभिषेक गरे, र तिनका पिताको ठाउँमा तिनलाई राजा बनाए । 31 यहोआहाजाले राज्य गर्न सुरु गदा तिनी तेइस वर्षका थिए, र तिनले यस्थलेमा तिन महिना राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउं हमुतल थियो । उनी लिन्बाकी यर्मियाकी छोरी थिइन् । 32 यहोआहाजाले हरेक कुरामा आफ्ना पुर्खाहरूले गरेद्दैं परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे । 33 तिनले यस्थलेमा राज्य नगरून भनेर फारो नेकोले तिनलाई हमात देशको रिलामा साइलाले बाँधेर राखे । तब नेकोले यहूदालाई एक सय तोडा चाँदी र एक तोडा सुन कर तिन लगाए । 34 फारो नेकोले योशियाहका छोरा एल्याकीमलाई तिनका पिताको ठाउँमा राजा बनाए, र तिनको नाउं बद्ली यहोयाकीम राख्ने । तर तिनले यहोआहाजालाई चाहिं मिश्रदेशमा लगे, जहाँ तिनको मृत्यु भयो । 35 यहोयाकीमले फारोलाई चाँदी र सुन कर तिरे । फारोको माग पुरा गर्न यहोयाकीमले देशमा कर लगाए, र देशका प्रत्येक मानिसले आफ्नो क्षमताअनुसार तिनलाई करको रुपमा चाँदी र सुन जबरदस्ती तिर्नुपर्ने भयो । 36 यहोयाकीमले राज्य सुरु गर्दा तिनी पच्चिस

वर्षका थिए, र तिनले यस्थलेममा एधार वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउं जबीदा थियो । उनी रुमाकी पदायाहकी छोरी थिइन् । 37 आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले गरेद्दैं यहोयाकीमले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे ।

24 यहोयाकीमको समयमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले यहूदालाई आक्रमण गरे । तिन वर्षसम्म यहोयाकीम तिनका सेवक भए । त्यसपछि यहोयाकीम फर्किए र नबूकदनेसरको विरुद्धमा विद्रोह गरे ।

1 वरमप्रभुले यहोयाकीमको विरुद्धमा कल्दी, अरामी, मोआबी र अम्मोनीहरूका दलहरू पठाउनुभयो । यहूदालाई नष्ट गर्न त्यसको विरुद्धमा उहाँले तिनीहरूलाई पठाउनुभयो । परमप्रभुले आफ्ना दास अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुभएको बचन पुरा हुनलाई यसो भएको थियो । 3 मनश्शेले गरेका सबै पापको कारणले परमप्रभुले यहूदालाई आफ्नो दृष्टिबाट हटाउन उहाँले बोल्नुभयोको कुरा निश्चत रुपमा पुरा हुन आयो, 4 तिनले निर्दोष रात भेरेका थिए । त्यो कुरा क्षमा गर्न परमप्रभु इच्छुको हुनुभएन । 5 यहोयाकीमका सम्बन्धमा भएका अरू कुराहरू, र तिनका सबै कामका बारेमा के ती यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् र? 6 यहोयाकीम आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यहोयाकीन राजा भए । 7 मिश्रदेशका राजाले आफ्नो देशभन्दा बाहिर फेरि आक्रमण गरेनन्, किनकि मिश्रदेशको खोलादेखि यूफ्रेटिस नदीसम्म मिश्रदेशका राजाको अधीनमा भएका सबै देशलाई बेबिलोनका राजाले कब्जा गरेका थिए । 8 यहोयाकीनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी अठार वर्षका थिए । तिनले यस्थलेममा तिन महिना राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउं नहूतल थियो । उनी यस्थलेमकी एल्नातानकी छोरी थिइन् । 9 परमप्रभुले दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । आफ्ना पिताले गरेका सबै खराब काम तिनले गरे । 10 त्यस बेला बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरका सेनाले यस्थलेमलाई आक्रमण गयो र सहरलाई धेरा हाल्यो । 11 बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरका सिपाहीहरूले सहरलाई धेरा हालेकै समयमा तिनी सहरमा आए, 12 र यहूदाका राजा यहोयाकीन, तिनकी आमा, तिनका सेवकहरू, राजकुमारहरू र तिनका अधिकारीहरू बेबिलोनका राजाकहाँ गए । बेबिलोनका राजाले आफ्नो शासनकालको आठां वर्षमा तिनलाई समाते । 13 नबूकदनेसरले परमप्रभुको मन्दिर र राजदर्बारबाट सबै मूल्यवान थोकहरू लगे । परमप्रभुले भन्नुभएँ इसाएलका राजा सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिरमा बनाएका सबै सुनका सामानहरू तिनले काटेर निकाले । 14 तिनले जम्मे इसाएल, सबै अगुवा, सबै योद्धा, सबै कारीगार र सुनारहरू गरी दस हजारलाई कैद गरेर लगे । देशमा सबै भन्दा गरिहरूबाटको कोही छाडिएन । 15 नबूकदनेसरले यहोयाकीन, राजाकी आमा, राजाका पत्नीहरू, अधिकारीहरू र देशका मुख्य-मुख्य मनिसहरूलाई बेबिलोनमा कैद गरेर लगे । तिनले यस्थलेमदेखि बेबिलोनमा तिनीहरूलाई कैद गरेर लगे । 16 लडाँको निमित्त सुयोग्य सबै सात हजार योद्धा र एक हजार कारीगार र सुनार, युद्धको निमित्त सुयोग्य सबै मानिसहरू—बेबिलोनका राजाले तिनीहरूलाई बेबिलोनमा कैद गरेर लगे । 17 बेबिलोनका राजाले यहोयाकीनका काका मत्तन्याहरूलाई तिनको ठाउँमा राजा बनाए, र तिनको नाउं बदलोर सिदिक्याह राखे । 18 सिदिक्याहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी एककाइस वर्षका थिए । तिनले यस्थलेममा एधार वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउं हमुतल थियो । तिनी लिन्बाकी यर्मियाकी छोरी थिइन् । 19 परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । यहोयाकीमले गरेका सबै खराब काम तिनले गरे । 20 परमप्रभुले तिनीहरूलाई आफ्नो उपस्थितिबाट नहटाउनुभएसम्म उहाँको क्रोधद्वारा यी सबै घटना यस्थलेम र यहूदामा आइपरे । त्यसपछि सिदिक्याहले बेबिलोनका राजाको विरुद्धमा विद्रोह गरे ।

राजा सिद्धिकायाहको शासनकालको नवाँ वर्षको दसौं महिनाको दसौं वर्षको दसौं महिनाको दसौं दिनमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर आफ्ना सबै सेना लिएर यस्थलेमको विरुद्धमा आए । तिनले यसको सामु छाउनी हाले र तिनीहरूले यसको चाँतिर धेरा हाले । 2 त्यसैले राजा सिद्धिकायाहको शासनकालको एधारौं वर्षसम्म सहरलाई धेरा हालियो । 3 त्यस वर्षको चौथे महिनाको नवाँ दिनमा सहरमा यति धोर अनिकाल पन्यो कि देशका मानिसहरूका लागि खानेकुरा भएन । 4 तब सहरको पर्खाल तोडेर भित्र प्रवेश गरियो र रातमा राजाको बाँचानेर भएका दुईवटा पर्खालको बिचको ढोकाको बाटोबाट सबै योद्धा भागे, जबकि कल्दीहरूले सहरको चाँतिर धेरा लगाई राख्यैकै थिए । राजा अबाको दिशानिर्दित गए । 5 तर कल्दीहरूका सेनाले सिद्धिकायाह राजालाई खेदे, र यरीहो नजिकैको यर्दन नदीका मैदानहरूमा तिनलाई भेटाए । तिनका सबै सेना तिनीबाट तितर-बितर भए । 6 तिनीहरूले राजालाई गिरफतार गरे र तिनलाई रिब्लामा बेबिलोनका राजाकहाँ ल्याए, जहाँ तिनीहरूले तिनलाई फैसला सुनाए । 7 तिनीहरूले सिद्धिकायाहका छोरहरूलाई तिनकै आँखाका सामु मारे । तब तिनका आँखा तिनले निकाले, तिनलाई काँसाका साडाहरूले बाँधे र तिनलाई बेबिलोनमा ल्याए । 8 अब बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरको शासनकालको उन्नाइसौं वर्षको पाँचौं महिनाको सातौं दिनमा बेबिलोनका राजाका सेवक अनि अड्गरक्षकहरूका सेनापति नबूजरदान यस्थलेममा आए । 9 परमप्रभुको मन्दिर, राजदरबार र यस्थलेमका सबै घरहरूमा तिनले आगो लगाए । सहरका हरेक महत्त्वपूर्ण भवनमा पनि तिनले आगो लगाए । 10 अड्गरक्षकहरूका सेनापतिको अधीनमा रहेका बेबिलोनका सबै सेनाले यस्थलेम वरिपरिको पर्खालहरू नष्ट पारिदिए । 11 बेबिलोनका राजालाई वेवास्ता गरेका सहरमा बाँकी बचेका मानिसहरू अनि बाँकी रहेका अरू मानिसहरूका सम्बन्धमा अड्गरक्षकहरूका सेनापति नबूजरदानले, तिनीहरूलाई निवासनमा लगे । 12 तर अड्गरक्षकहरूका सेनापतिले दाखबारी र खेतबारीमा काम गर्न सबैभन्दा गरिबहरूलाई त्यहाँ छाडिए । 13 परमप्रभुको मन्दिरमा राखिएका काँसाका स्तम्भहरू, आधारहरू र काँसाको विशाल खड्कुलोलाई कल्दीहरूले टुक्रातुका पारे र काँसालाई बेबिलोनमा लगे । 14 भाँडाहरू, बेल्चाहरू, सलेदाका चिट्ठाहरू, चन्द्राहरू र मन्दिरमा पुजारीहरूले सेवा गर्दा प्रयोग गरिएने काँसाका सबै सामान पनि कल्दीहरूले लगे । 15 राजाका सेनापतिले खरानी उठाउने भाँडाहरू अनि सुन र चाँदौले बेनेका कचौराहरू लिएर गए । 16 सोलोमनले मन्दिरको लागि बनाएका दुईवटा स्तम्भ, विशाल खड्कुलो र आधारहरूमा भएका काँसा जोखो सकिन्दनथो । 17 पहिलो स्तम्भको उचाइ अठाहात थियो, र स्तम्भमाथि एउटा स्तम्भ-शिर थियो । स्तम्भ-शिर तिन हात आलो थियो, र यो काँसाको जाली र दारिमका बुट्टाले चाँतिर भरिएको थियो । 18 अड्गरक्षकहरूका सेनापतिले मुख्य पुजारी सरायाह, दोस्रो दर्जाका पुजारी सपन्याह र तिन जना द्वारपाललाई लिएर गए । 19 सिपाहीहरूको जिम्मामा भएका अधिकारी, अनि सहरमा अझौ बाँकी रहेका राजाका पाँच जना सल्लाहकारलाई तिनले सहरबाट कैद गरेर लगे । मानिसहरूलाई सेनामा भर्ती गर्ने मुख्य अधिकृत र देशमा भएका अन्य साठी जना विशिष्ट मानिसलाई पनि तिनले कैद गरेर लगे । 20 तब अड्गरक्षकका सेनापति नबूजरदानले तिनीहरूलाई लगे र रिब्लामा बेबिलोनका राजाकहाँ ल्याए । 21 बेबिलोनका राजाले हमात देशको रिब्लामा तिनीहरूलाई मारे । यसरी यहूदा आफ्नो देशबाट निवासनमा लगियो । 22 बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहलाई यहूदामा बाँकी छोडिएका मानिसहरूमाथि निरिक्षक नियुक्त गरे । 23 बेबिलोनका राजाले गदल्याहलाई राज्यपाल बनाए भनेर जब सिपाहीहरूका सबै सेनापति र तिनीहरूका मानिसहरूले सुन्ने, तब तिनीहरू मिस्पामा गदल्याहकहाँ गए । यी मानिसहरू नतन्याहका छोरा इश्माएल, कारेहका छोरा योहानान, नतोपाती तन्मूमेतका छोरा सरायाह र माकातीका

छोरा याजन्याह र तिनीहरूका मानिसहरू थिए । 24 गदल्याहले तिनीहरू र तिनीहरूका मानिसहरूसँग शपथ खाए र तिनीहरूलाई भने, “कल्दीका अधिकारीहरूदेखि नडराओ । यी देशमा बसेर र बेबिलोनका राजाको सेवा गर, र तिमीहरूको भत्तो हुने छ ।” 25 तर सातौं महिनामा एलीशामाका नाति, नतन्याहका छोरा इश्माएल जो राजकीय वंशका थिए, तिनले दस जना मानिसलाई लिएर आए र गदल्याहलाई आक्रमण गरे । मिस्पामा आफूसँग भएका यहूदाका मानिसहरू र बेबिलोनीहरूसँग गदल्याहको मृत्यु भयो । 26 तब सानादेखि तुलासम्म सबै मानिससाथि सिपाहीहरूका सेनापतिहरू उठे, र तिनीहरू मिश्रमा गए किनकि तिनीहरू बेबिलोनीहरूदेखि डराएका थिए । 27 यहूदाका राजा यहोयाकिन निवासन भएको सैनिसौं वर्षको बाहौं महिनाको सताइसौं दिनमा बेबिलोनका राजा एबील-मरोदकले यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई इयालखानाबाट मुक्त गरिदिए । एबील-मरोदकले राज्य गर्न सह गरेको वर्षमा यो भएको थियो । 28 राजाले तिनीसँग दयापूर्वक कुरा गरे, र बेबिलोनमा तिनीसित भएका अरू राजाहरूलाई भन्दा तिनलाई इज्जतदार ठाउँमा बसाए । 29 एबील-मरोदकले यहोयाकीनका कैदका लुगाहरू उतारे, र यहोयाकीनले आफ्नो बाँकी जीवनकालभरि राजाको टेबुलमा बसेर नियमित रूपमा खाए । 30 तिनको जीवनको बाँकी समयभरि होके दिन खानाको भत्ता तिनलाई नियमित रूपमा दिइयो ।

१ इतिहास

१ आदम, शेत, एनोश, २ केनान, महलालेल, येरेद, ३ हनोक, मतूशेलह, लेमेक । ४ नोआका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए । ५ येपेतका छोराहरू गोमेर, मामोग, मादे, यावान, तूबल, मेशेक र तीरास थिए । ६ गोमेका छोराहरू अशकनज, रीपत र तोरामा थिए । ७ यावानका छोराहरू एलीशाह, तर्शीश, कित्तीम र रोदानीम थिए । ८ हामका छोराहरू कूश, मिश्रदम, पूत र कनान थिए । ९ कूशका छोराहरू सेबा, हवीला, सब्त, रामाह र सब्तका थिए । रामाका छोराहरू शेबा र ददान थिए । १० कूशचाहि निप्रोदका पिता बने, जो पृथ्वीका पहिलो विजेता थिए । ११ मिश्रिमचाहि लूटीहरू, अनामीहरू, लहानीहरू र नपतूहीहरू, १२ पत्रुसीहरू, कस्लूहीहरू (जसबाट पलिश्तीहरू आए) र कप्तोरीहरूका पुर्खा बने । १३ कनानचाहि तिनका जेठा छोरा सीदीन र हितीहरूका पिता बने । १४ तिनी यबूतीहरू, एमोरीहरू, गिर्शिहरू, १५ हित्वीहरू, अरकीहरू, सिनीहरू, १६ अर्वादीहरू, समारीहरू र हमारीहरूका पनि पुर्खा बने । १७ शेमका छोराहरू एलाम, अश्शूर, अर्पक्षद, लूद र अराम थिए । अरामका छोराहरू ऊज, हुल, गेतेर र मेशेक थिए । १८ अर्पक्षद शेलहका पिता थिए र शेलह एबरका पिता थिए । १९ एबरका दुई जना छोराहरू थिए । एउटाको नाउँ पेलेग थियो, किनभने तिनको समयमा पृथ्वीलाई विभाजन गरिएको थियो । तिनका भाड्को नाउँ योक्तान थियो । २० योक्तानचाहि अल्मोदद, शेलेप, हसर्मवित, येरह, २१ हदोरम, ऊजाल, दिक्ला, २२ ओबाल, अबमाएल, शेबा, २३ ओपीर, हवीला र योबाबका पिता बने । यी सबै योक्तानका सन्तति थिए । २४ शेम, अर्पक्षद, शेलह, २५ एबेर, पेलेग, रक, २६ सर्ला, नाहोर, तेरह, २७ अब्राम जो अब्राहाम थिए । २८ अब्राहामका छोराहरू इस्माहक र इश्माएल थिए । २९ तिनीहरूका सन्तान यी नै हुन्: इश्माएलका जेठा नबायोत, त्यसपछि केदार, अदबेल, मिभ्साम, ३० मिश्मा, दुमा, मस्सा, हदद, तेमा, ३१ यतूर, नापीश र केदमा । यिनीहरू इश्माएलका छोराहरू थिए । ३२ अब्राहामकी उपपत्नी कतूराका छोराहरू जिप्रान, योक्षान, मदान, मिदान, यिश्वाक र शूह थिए । योक्षानका छोराहरू शेबा र ददान थिए । ३३ मिधानका छोराहरू एपा, एपेर, हानोक, अबीदा र एल्दा थिए । यी सबै कतूराका सन्तान थिए । ३४ अब्राहाम इस्माहकका पिता बने । इस्माहकका छोराहरू एसाव र इश्माएल थिए । ३५ एसावका छोराहरू एलीपज, रूएल, येतुश, यालाम र कोरह थिए । ३६ एलीपजका छोराहरू तेमान, ओमार, सपो, गाताम, कनज, तिम्म र अमालेक थिए । ३७ रूपलका छोराहरू नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा थिए । ३८ सेद्रका छोराहरू: लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, दीशोन, एसेर, र दीशान थिए । ३९ लोतानका छोराहरू होरी र हेमाम थिए, अनि लोतानकी बहिनीको नाम तीम्म थियो । ४० शोबालका छोराहरू अल्बान, मानहत, एबाल, शपो र ओनाम थिए । सिबोनका छोराहरू अथ्या र अना थियो । ४१ अनाका छोरा दीशोन थिए । दीशोनका छोराहरू हेमान, एश्वान, यित्रान र करान थिए । ४२ एसेरका छोराहरू बिल्हान, जावान र अकान थिए । दीशानका छोराहरू ऊज र आरान थिए । ४३ इस्मालमा कुनै पनि राजाले राज्य गर्नुभन्दा पहिले एदोमामा राज्य गर्ने राजाहरू यी नै थिए: बाओरका छोरा बेला, र तिनको सहर दिवावा थियो । ४४ बेला मरेपछि तिनको ठाउँमा बोज्जाका जेरहका छोरा योबाब राजा भए । ४५ योबाब मरेपछि तिनको ठाउँमा तेमानीहरूको देशका दूशाम राजा भए । ४६ दूशाम मरेपछि तिनको ठाउँमा बददका छोरा हदद राजा भए, जसले मोलाव देशमा मिदानीहरूलाई पराजित गरे । तिनको सहरको नाउँ अवीत थियो । ४७ हदद मरेपछि तिनको ठाउँमा मासेकाका सम्ला राजा भए । ४८ सम्ला मरेपछि तिनको ठाउँमा नदीको किनारामा भएको रहोबोतका शैल राजा भए । ४९ शैल मरेपछि तिनको ठाउँमा अब्बोरेका छोरा बाल-हानानले तिनको ठाउँमा राज्य गरे । ५० अक्कबोरेका छोरा बाल-हानान मरेपछि तिनको ठाउँमा

हददले राज्य गरे । तिनको सहरको नाउँ पाऊ थियो । तिनकी पत्नीको नाउँ मत्रेदकी छोरी महेतबेल थियो, जो मे-जाहाबकी नातिनी थिन् । ५१ हदद मरे । एदोमका प्रथानहरूमा प्रधान तीम्म, प्रधान अल्वा, प्रधान यतेत, ५२ प्रधान ओहोलीबामा, प्रधान एलाह, प्रधान पीनोन, ५३ प्रधान कनज, प्रधान तेमान, प्रधान मिब्सार, ५४ प्रधान मग्दीएल र प्रधान ईराम थिए । एदोमका प्रधानहरू यी नै थिए ।

२ इसाएलका छोराहरू यिनै थिए: रूबेन, शिमियोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, जबूलून, २ दान, योसेफ, बेन्यामीन, नपाली, गाद र आशेर । ३ यहूदाका छोराहरू एइ, ओनान र शेलह जसलाई एक जनान कनानी स्त्री शूआले तिनीबाट जन्माइन् । यहूदाका जेठा छोरा एइ परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट भएका हुनाले परमप्रभुले तिनलाई मानुप्यो । ४ तिनकी बुहारी तामारले तिनको निम्नि फारेस र जेरहलाई जन्माइन् । यहूदा जम्मा पाँच जना छोराहरू थिए । ५ फारेसका छोराहरू हेसोन र हमालूल थिए । ६ जेरहका छोराहरू जिम्री, एतान, हेमान, कलकोल र दर्दी, जम्मा पाँच जना थिए । ७ कर्मीका छोरा आचारले परमेश्वरको निम्नि अर्पण गरिएको कुरा चोरेर इसाएलमाथि कष्ट ल्याए । ८ एतानका छोरा अजर्याह थिए । ९ हेसोनका छोराहरू यरहमेल, राम र कालेब थिए । १० राम अम्मीनादाबका पिता बने, र अम्मीनादाब नहशोनका पिता बने, जो यहूदाका एक अगुवा थिए । ११ नहशोन सल्मोनका पिता बने, र सल्मोन बोअजका पिता बने । १२ बोअज ओबेदका पिता बने, र ओबेद यिशेका पिता बने । १३ यिरीचाहि जेठा एलीआब, माहिला अबीनादाब, साहिला शिमेअ, १४ काहिला नतनेल, ठाहिलो राई, १५ अन्त्रे ओसेम र कान्छा दाऊदका पिता बने । १६ तिनीहरूका दिदी-बहिनी सरुर्याह र अबीगेल थिए । सरुर्याहका तीन जना छोरा अबीशी, योआब र असाहेल थिए । १७ अबीगेलले अमासालाई जन्माइन्, जसका पिता इश्माएली येतर थिए । १८ हेसोनका छोरा कालेबका आफ्नी पत्नी अजुबाबाट र यरीअतबाट छोरछोरीका पिता भए । तिनका छोराहरू येशेर, शोबाब र अर्दोन थिए । १९ अजूबा मत्यु भएपछि कालेबले एप्रातलाई विवाह गरे, जसले तिनका निम्नि हुरलाई जन्माइन् । २० हूर ऊरीका पिता बने, र ऊरी बजलेलका पिता बने । २१ पछि हेसोनले (जब तिनी साठी वर्षका थिए) गिलादका पिता माकीरकी छोरीसित विवाह गरे । तिनले उनका निम्नि सग्नुबालाई जन्माइन् । २२ सग्नूबा याईर्का पिता बने, जसले गिलादका तेर्झ वटा सहरलाई अधीन गरे । २३ गशूर र अरामले हज्बात-याईर र केनातका साथै वरिपरिका साठी वटा सहर लिए । यी सबै बासिन्दा गिलादका पिता माकीरका सन्तान थिए । २४ हेसोनको मृत्युपछि आफ्ना पिता हेसोनकी पत्नी अबियासँग कालेबले सहवास गरे । उनले तिनको निम्नि तकोका पिता अश्हूरलाई जन्माइन् । २५ हेसोनका जेठा छोरा यरहमेलका छोराहरू, जेठा राम, बूना, ओरेन, ओसेम र अहियाह थिए । २६ यरहमेलकी अतारा नाम गरेकी अर्की पत्नी थिन् । तिनी ओनामकी आपा थिन् । २७ यरहमेलका जेठा छोरा रामका छोराहरू मास, यामीन र एकर थिए । २८ ओनामका छोराहरू शम्मै र यादा थिए । शम्मैका छोराहरू नादाब र अबीशूर थिए । २९ अबीशूरकी पत्नीको नाउँ अबीहेल थियो र उनले तिनको निम्नि अहबान र मोलीदालाई जन्माइन् । ३० नादाबका छोराहरू सेलेद र अप्पेम थिए, तर सेलेद सन्तानबिना नै मरे । ३१ अप्पेमका छोरा यिशी थिए । यिशीका छोरा शेशान थिए । शेशानका छोरा अहूकैका थिए । ३२ शम्मैका भाइ यादाका छोराहरू येतेर र जोनाथन थिए । येतेर सन्तानबिना नै मरे । ३३ जोनाथनका छोराहरू पेलेथ र जाजा थिए । यरहमेलका सन्तानहरू यि नै थिए । ३४ अब शेशानका चाहिं छोरीहरू मात्र थिए, छोराहरू थिएन् । शेशानको यरहा नाउँको एउटा मिश्री दास थियो । ३५ शेशानले आफ्नी छोरीको विवाह यही दास यरहमेलकी गरिएदि । तिनले त्यसको निम्नि अतैलाई जन्माइन् । ३६ अत्तै नातानका पिता र नातान जाबादका पिता बने । ३७ जाबाद एपलालका पिता र एपलाल ओबेदका पिता

बने । 38 ओबेद येहूका पिता र येहू अजर्याहका पिता बने । 39 अजर्याह हेलेसका पिता बने र हेलेस एलासाका पिता बने । 40 एलासा सिस्मैका पिता बने र सिस्मै शल्लूमका पिता बने । 41 शल्लूम यकम्याहका पिता बने र यकम्याह एलीशामाका पिता बने । 42 यरहमेलका भाई कालेबका छोराहरू जेता मेशा, जो जीपका पिता थिए । उनका माहिला छोरा मारेशा, जो हेब्रोनका पिता थिए । 43 हेब्रोनका छोराहरू कोरह, तप्पूह, रेकेम र शेमा थिए । 44 शेमा रहमका पिता बने, र जो योकमिका पिता थिए । रेकेम शम्मैका पिता बने । 45 शम्मैका छोरा माओन थिए, र माओन बेथ-सरका पिता थिए । 46 कालेबकी उपपत्नी एपाले हारान, मोसर र गाजेलाई जन्माइन् । हारान गाजेजका पिता बने । 47 यहैदैका छोराहरू रेमो, योताम, गेशन, पलेत, एपा र शाप थिए । 48 कालेबकी उपपत्नी माकाले शेरेवर र तिर्हानालाई जन्माइन् । 49 तिनले मद्मन्नाका पिता शापलाई अनि मव्वेना र गिवियाका पिता शेबालाई पनि जन्माइन् । कालेबकी छोरी अक्सा थिन् । कालेबका सन्तान यी नै थिए । 50 एप्राताका जेठा छोरा हूरका छोराहरू किर्यत-यारीमका पिता शोबाल, 51 बेथलेहेमका पिता सल्मा र बेथ-गादेरका पिता हारेप थिए । 52 किर्यत-यारीमका पिता शोबालका सन्तानहरू हारोए, मानहतीहरूका आधा, 53 र किर्यत-यारीमका वंशहरू यित्रीहरू, पूर्थीहरू, शुमातीहरू र मिश्रातीहरू थिए । सोराती र एश्तोलीहरू यिनीहरूका सन्तान भए । 54 सल्माका वंशहरू बेथलेहेम, नतोपातीहरू, अत्रोतबेथ-योआब, आधा मानहतीहरू र सोरीहरू, 55 अनि याबेसमा बस्ने सास्त्रीका वंशहरू तिरातीहरू, शिम्मतीहरू र सुकातीहरू थिए । यिनीहरू रेकाबकी धरानाका पिता हम्मतबाट आएका केनीहरू हुन् ।

3 हेब्रोनमा जन्मेका दाउदका छोराहरू यी नै हुन्: यिजरेलकी अहीनोमबाट जेठा छोरा अमनोन, कर्मेलकी अवीगेलबाट माहिला दानिएल भए । 2 साहिला अश्वालोम, जसकी आमा गशूरका राजा तल्लैकी छोरी माका थिन्, काहिला अदोनियाह, जो हम्मीताका छोरा थिए । 3 अवीतलबाट ठाहिला शप्ताहाह थिए, र तिनकी पत्नी एग्लाबाट कान्छा यित्राम भए । 4 यी छ जनाचाहि दाउदको लागि हेब्रोनमा जन्मेका थिए, जहाँ दाउदले सात वर्ष छ महिना राज्य गरे । त्यसपछि तिनले यरूशलेममा तेत्सिस वर्ष राज्य गरे । 5 शम्मूअ, शोबाल, नातान र सोलोमन चार जना अमीएलकी छोरी बत्शेबाबाट येरूशलेममा जन्मेका थिए । 6 दाउदमा अरू नौ जनाचाहि यिभार, एलीशूअ, एलीपेलेट, 7 नोगाह, नेपेंग, यापी, 8 एलीशामा, एल्यादा र एलीपेलेट थिए । 9 दाउदका छोराहरू यिनै थिए, जसमा उपपत्नीहरूका छोराहरू समावेश छैनन् । तामार तिनीहरूकी बहिनी थिन् । 10 सोलोमनका छोरा रहबाम थिए । रहबामका छोरा अविया थिए । अवियाका छोरा आसा थिए । आसाका छोरा यहोशापात थिए । 11 यहोशापातका छोरा यहोराम थिए । यहोरामका छोरा अहज्याह थिए । अहज्याहका छोरा योआश थिए । 12 योआश का छोरा अमस्याह थिए । अमस्याहका छोरा अजर्याह थिए । अजर्याह का छोरा योताम थिए । 13 योतामका छोरा आहाज थिए । आहाजका छोरा हिजकिया थिए । हिजकियाका छोरा मनश्शे थिए । 14 मनश्शेका छोरा अमोन थिए । अमोनका छोरा योशियाह थिए । 15 योशियाहका जेठा छोरा योहानान, माहिला यहोयाकीम, साहिला सिदिकियाह, र कान्छा शल्लूम थिए । 16 यहोयाकीमका छोराहरू यहोयाकीन र सिदिकियाह थिए । 17 कैदमा लगिएका यहोयाकीनका छोराहरू शल्लिएल, 18 मर्क्कीराम, पदायाह, शेनस्सर, यकम्याह, होशामा र नदव्याह थिए । 19 पदायाहका छोराहरू यरुबावेल र शिमी थिए । यरुबावेलका छोराहरू मशुलाम र हन्नयाह थिए । तिनीहरूकी बहिनी शलोमीत थिन् । 20 तिनका अरू पाँच जना छोराहरू हश्वाबा, ओहेल, बेरेक्याह, हसदयाह र यूशप-हेसेद थिए । 21 हन्नयाहका छोराहरू पलत्याह र यशयाह थिए । तिनको छोरा रपायाह थिए र अन्य सन्तानहरू अनन्न, ओबदिया र शकन्याह थिए । 22 शकन्याहका छोरा शमायाह थिए । शमायाहका छोराहरू हत्तूश, यिगाल, बारीह, नार्याह र शाफात

थिए । 23 नार्याहका छोराहरू एल्योएनै, हिस्कियाह र अज्रीकाम थिए । 24 एल्योएनैका छोराहरू होदियाह, एल्यासीब, पलयाह, अक्कूब, योहानान, दलायाह र अनानी गरी सात जना थिए ।

4 यहूदाका सन्तानहरू फारेस, हेसोन, कर्म, हूर र शोबाल थिए । 2 शोबाल रायाहका पिता थिए । रायाह यहतका पिता थिए । यहत अहूमै र लहदका पिता थिए । सोरातीहरूका वंश यी नै थिए । 3 एताम सहरका वंशहरूका पुर्खाहरू यिनै थिए: यिजरेल, यिश्मा, यिदबश । तिनीहरूकी बहिनीको नाउँ हस्सलेहलोपी थियो । 4 पन्यूलचाहिं गदोर सहरका वंशका पुर्खा थिए । एसेर हूशका वंश सुरु गर्ने व्यक्ति थिए । एप्राताका जेठा छोरा र बेथलेहेमको सुरु गर्ने व्यक्ति हूरका सन्तान थिए । 5 तिकोका पिता अश्वूरका दुर्दे पत्नीहरू हेलह र नारा थिए । 6 नाराले तिनको निमित अहुज्जाम, हेपेर, तेमेनी र हाहशतरीलाई जन्माइन् । नाराका छोराहरू यी नै थिए । 7 हेलहका छोराहरू सेरथ, सोहोर, एताना, 8 र कोस थिए । कोसचाहिं आनूब र हज्जोबेबा अनि हारूमका छोरा अहर्वेलबाट आएका वंशहरूका पिता थिए । 9 याबेस आफ्ना दाजुभाइभन्दा आदरणीय थिए । तिनकी आमाले तिनलाई याबेस नाउँ दिन् । तिनले बनिन्, “किनभने मैले त्यसलाई वेदानामा जन्माएँ ।” 10 याबेसले इसाएलीहरूका परमेश्वरलाई पुकारा गरे र यसो भने, “तपाइले मलाई साँच्चै आशिष दिन्हुन्छ भने, मेरो इलाका बढाउनुहोस, र तपाईंको हात ममाथि रहोस । तपाइले यसो गर्नुहुँदा तपाइले मलाई जोखिमबाट जेगाउनुहुँद्द, जसले गर्दा म पीडामुक्त हुन सक्छु ।” यसैले परमेश्वरले तिनको बिन्नी सुन्नुभयो । 11 शूदूहका भाइ कलूब मेहीरका पिता बने, जो एश्तोनका पिता थिए । 12 एश्तोन बेथ-रापा, पसेह र इर-नाहशका पिता तहिनाका पिता बने । यिनीहरू रेकाका मानिसहरू थिए । 13 कनजका छोराहरू ओत्निएल र सरायाह थिए । ओत्निएलका छोराहरू हतत र मोनोतै थिए । 14 मोनोतै ओप्राका पिता बने र सरायाह योआबका पिता बने, र गे-हरूसीमको सुरु गर्ने योआबका पिता बने जसका मानिसहरू कारीगरहरू थिए । 15 यपुनेका छोरा कालेबका छोराहरू ईरू, एलाह र नआम थिए । एलाहका छोरा कनज थिए । 16 यहललेलका छोराहरू जीप, जीपा, तीरया र असरेल थिए । 17 एज्रहका छोराहरू येतेर, मेरेद, एपेर, यालोन थिए । मेरेदले विवाह गरेको मिश्री बित्याहले मिरियम, शम्मे र एश्तमोका पिता यिश्वहलाई जन्माइन् । 18 यिनीहरू मेरेदले विहा गरेर त्याएकी फारोकी छोरी बित्याहका छोराहरू थिए । मेरेदकी यहूदी पन्नीले गदोरका पिता येरेद, सोखोका पिता हेबेर र जानोहका पिता यकूतीएललाई जन्माइन् । 19 नहमकी बहिनी होदियाहकी पत्नीका छोराहरूमध्ये एक गेरेमी कीलाहका पिता बने । अर्का माकाती एश्तमो थिए । 20 शिमोनका छोराहरू अमनोन, रिन्ना, बेन-हानान र तीलोन थिए । यिशीका छोराहरू जोहेत र बेन-जोहेत थिए । 21 यहूदाका छोरा शेलहका सन्तानहरू लेकाका पिता एरु, मारेशाका पिता लादा, र बेथ-अश्वेयामा मलमलका कपडा बनाउनेहरूका वंशहरू, 22 योकीम, कोजेबाका मानिसहरू, र योआश र साराप, जसले मोआब र यशूवी-लेहेमा राज्य गरे । (यो विवरण प्राचीन लेखोबाट लिइएको हो ।) 23 यि कुमालेहरू नतैम र गदेरामा बस्थे र राजाको निमित काम गर्ने । 24 शिमियोनका सन्तानहरू नमूएल, यामीन, यारीब, जेरह र शोल थिए । 25 शोलका छोरा शल्लूम थिए, शल्लूमका छोरा मिल्बाम थिए, र मिल्बामका छोरा मिश्मा थिए । 26 मिश्माका सन्तानहरू तिनका छोरा हम्मूएल, तिनका नाति जक्कूर, तिनका पनाति शिमी थिए । 27 शिमीका सोह जना छोरा र छ जना छोरी थिए । तिनका भाइका धेरै छोराछोरी थिएन् । यसैले तिनीहरूको वंश यहूदाको वंश जति धेरै संख्यामा बढेन । 28 तिनीहरू बेरेबा, मोलादा र हसर-शूआलमा बसे । 29 तिनीहरू बिल्हा, एसेम, तोलद, 30 बर्पूल, होर्मा, सिक्कलग, 31 बेथ-मक्कबोत, हसर-शूसीम, बेथ-बिरी र शौरममा पनि बसे । दाउदले शासन नगरेसम्म तिनीहरूका सहरहरू यी नै थिए । 32 तिनीहरूका पाँच बस्तीहरू एताम, ऐन, रिम्मोन, तोकेन

र आशान थिए, 33 साथै बालातसमै वरिपरि तिनीहरूका गाउँहरू थिए । तिनीहरूका बस्तिहरू यी नै थिए, र तिनीहरूले वंशक्रमको लेख राखे । 34 वंशका अगुवाहरू मशोबाब, यस्लेक, अमस्याहका छोरा योशा, 35 योएल, योशिव्याहका छोरा येहू, जो सारायाहका नाति र असीएलका पनाति थिए, 36 एल्योएल, याकोब, यशोहायाह, असायाह, अदीएल, यसीमीएल, बनायाह, 37 र शिपीका छोरा जीजा, जो अल्लोनका नाति, यदायाहका पनाति, शिमीका खनाति र शमायाहका जनाति थिए । 38 माथि लेखिएका मानिसहरू आ-आफ्नो वंशका अगुवाहरू थिए, र तिनीहरूका वंश ज्यादै थेरै बढे । 39 तिनीहरू आफ्ना बगालहरूका निमित खर्क खोदै बैंसीको पूर्वपटि गदोरको छेउसम्म गए । 40 तिनीहरूले प्रसस्त र रामो खर्क भेट्टाए । त्यो भुभाग फराकिलो, शान्त र सूनसान थियो । अधि त्यो ठाउँमा हामका मानिसहरू बसेका थिए । 41 यहूदाका राजा हिजकियाको राजकालमा सूचीकृत यी मानिसहरू आए र त्यहाँ भएका हामका मानिसहरू र मोनीहरूलाई आक्रमण गरे । तिनीहरूले उनीहरूलाई पूर्ण रूपमा सखाप पारे र आफ्ना बगालका लागि खर्क पाएको हुनाले तिनीहरू त्यहाँ बसोबास गरे । 42 तिबाट, शिमियोनका छोराहरू पलतयाह, नार्याह, रपायाह र उज्जीएललाई आप्ना अगुवा बनाएर पांच सप्त जति मानिसहरू सेइर पहाडमा गए । 43 तिनीहरूले बैंसेका अमालेकी शरणार्थीहरू सबैलाई पराजित गरे, र आजको दिनसम्म त्यहाँ बसेका छन् ।

५ इसाएलका जेठा छोरा रुबेनका छोराहरू— रुबेन जेठा छोरा थिए,

तर तिनिको ज्येष्ठ अधिकार इसाएलका छोरा योसेफका छोराहरूलाई दिइयो, किनभने तिनले आफ्ना पिताको ओच्च्यान अपवित्र पारेका थिए । त्यसैले जेठा छोराको रूपमा तिनको विवरण रहेन । 2 यहूदा आप्ना दाजुभाइमध्ये सबैभन्दा बलिया थिए, र तिनीबाट एक जना अगुवा आउनेवाला थिए । तर ज्येष्ठ अधिकार योसेफको थियो— 3 इसाएलका जेठा छोरा रुबेनका छोराहरू हानोक, पल्लु, हेसोन र कर्मी थिए । 4 योएलका सन्तान यिनै थिए: योएलका छोरा शमायाह थिए । शमायाहका छोरा गोग तिए । गोगका छोरा शिमी थिए । 5 शिमीका छोरा सीका तिए । सीकाका छोरा रायाह थिए । रायाहक छोरा बाल थिए । 6 बालका छोरा बीरह थिए, जसलाई अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेरले कैद गरेर लगे । बीरह रुबेनी कुलका अगुवा थिए । 7 आ-आप्ना वंशक्रमअनुसार सूचीकृत भएका बीरहका आफन्तका वंशहरू: अगुवा यीएल, जकरिया, र 8 योएलका पनाति, शेमाका नाति र अजाजका छोरा बेला थिए । नेबो र बाल-मोनसम्म फैलिएर अरोएरा, 9 र पूर्वपटि यूफेटिस नदीसम्म फैलिएको उजाड-स्थानको छेउसम्म नै तिनीहरू बसोबास गर्थे । तिनीहरूसित गिलादमा पाल्तु पशुको संख्या ज्यादै बढेको हुनाले यसो भयो । 10 शाऊलको समयमा रुबेनका वंशले ह्याँहरूलाई आक्रमण गरे र उनीहरूलाई जिते । तिनीहरूले गिलादको पूर्वपटिका सबै भूभागमा भएका ह्याँहरूका छाउनीहरूमा बसोबास गरे । 11 गादका वंशका सदस्यहरू तिनीहरूका नजिक बाशानमा सल्लकासमै बसेका थिए । 12 योएल तिनीहरूका अगुवा थिए । शापाम दोसो थिए । अनि बाशानमा यानै र शाफात । 13 तिनीहरूका पुर्खाका परिवारहरूको आधारमा तिनीहरूका आफन्तका मिखाएल, मशुलालम, शेबा, योरै, यकान, जीआ र एबेर— जम्मा सात जना थिए । 14 यी माथि नाउं लेखिएका व्यक्तिहरू अबीहेलका सन्तानहरू थिए, र अबीहेल हूरीका छोरा थिए । हूरी यारोहका छोरा थिए । यारोह गिलादका छोरा थिए । गिलाद मिखाएलका छोरा थिए । मिखाएल यशीशैका छोरा थिए । यशीशै यहूदोका छोरा थिए । । यहूदो बूजका छोरा थिए । 15 गुनीका छोरा अबीएलका छोरा अही तिनीहरूका पिताका परिवारका मुखिया थिए । 16 तिनीहरू गिलादमा, बाशान र त्यसका नगरहरूमा, र शारेनका सबै खर्कहरू फैलिएका सिमानासमै बस्थे । 17 यी सबै यहूदाका राजा योताम र इसाएलका राजा यारोबामका राज्य गरेको समयमा वंशक्रमको सूचीमा लैखिएका थिए । 18 रुबेनीहरू,

गादीहरू र मनशेको आधा कुलका यद्वको निमित तालिमप्राप्त ४४,७६० सिपाहीहरू थिए, जसले ढाल र तरवार बोकथे, र धनु तान्न सकथे । 19 तिनीहरूले ह्याँहरू, यतूर, नापीश र नोदाबलाई आक्रमण गरे । 20 उनीहरूले विरुद्ध लडाई गर्न तिनीहरूले परमेश्वरबाट सहायता पाए । यसरी ह्याँहरू र उनीहरूसँग भएका सबै पराजित भए । इसाएलीहरूले उनीहरूको विरुद्ध लडाईमा सहायताको निमित आफ्ना परमेश्वरलाई पुकारा गरे र उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, किनकी तिनीहरूले उहाँमाथि आफ्नो भरोसा राखे । 21 उनीहरूका गाईवस्तु, पचास हजार ऊँट, तुरु लाख पचास हजार भेडा, तुरु हजार गथा, र एक लाख जना मानिसलाई कब्जा गरे । 22 अरू धेरै जना मारिए, किनभने यो युद्ध परमेश्वरबाट भएको थियो । तिनीहरू कैदमा नगरेसम्म तिनीहरू त्यही देशमा बसोबास गरे । 23 मनशेका आधा कुल बाशानदेखि बाल-हेमोन र सेनीरसम्म (अर्थात् हेमोन पर्वत) बसोबास गरे । 24 तिनीहरूका पिताका घरानाहरूका मुखियाहरू यी नै थिए: एपेर, यिशी, एलीएल, अज्ञीएल, यर्मिया, होदबिया र यहदीएल । तिनीहरू वीर मानिसहरू र प्रथ्यात मानिसहरू अनि तिनीहरूका परिवारका मुखियाहरू थिए । 25 तर तिनीहरू आप्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरप्रति विश्वासयोग्य भएनन् । बरु, तिनीहरूले त्यस देशका मानिसहरूलाई (जसलाई अश्शूरका राजा पूलालाई (जसलाई अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेर पनि भनिन्थ्यो) उक्साउनुभयो । उनले रुबेन, गाद र मनशेका आधा कुलका मानिसहरूलाई कैदमा लगे । उनले तिनीहरूलाई हलह, हबोर, हारा र गोजान नदीका किनारामा लगे, जाहाँ तिनीहरू आजको दिनसम्म छन् ।

६ लेवीका छोराहरू गेर्शोन, कहात र मरारी थिए । २ कहातका छोराहरू अग्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल थिए । ३ अग्रामका छोराछोरी हास्न, मोशा र मिरियम थिए । हास्नका छोराहरू नादाब, अबीहू, एलाजार र ईतामार थिए । ४ एलाजार पीनहासका पिता भए, र पीनहास अबीशूका पिता भए । ५ अबीशू बुक्कीको पिता भए, बुक्की उज्जीका पिता भए । ६ उज्जी जरयाहका पिता भए, जरयाह मरायोतका पिता भए । ७ मरायोत अमर्याहिका पिता भए, र अमर्याह अहीतूबका पिता भए । ८ अहीतूब सादोकका पिता भए, र सादोक अहीमासका पिता भए । ९ अहीमास अजर्याहिका पिता भए, र अजर्याह योहानानका पिता भए । १० योहानान अजर्याहिका पिता भए, जसले यस्तलेमा सोलोमनले बनाएको परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गरे । ११ अजर्याह अमर्याहिका पिता भए, र अमर्याह अहीतूबका पिता भए । १२ अहीतूब सादोकका पिता भए, र सादोक शल्लूमका पिता भए । १३ शल्लूम हिलिक्याहका पिता भए, र हिलिक्याह अजर्याहिका पिता भए । १४ अजर्याह सरायाहका पिता भए, र सरायाह यहोसादाकका पिता भए । १५ परमप्रभुले यहूदा र यस्तलेमाई नबुकदनेसरको हातबाट निर्वासनमा लैजाँद्या यहोसादाक पनि कैदमा लिग्नी । १६ लेवीका छोराहरू गेर्शोन, कहात र मरारी थिए । १७ गेर्शोनका छोराहरू लिङ्गी र शिमी थिए । १८ कहातका छोराहरू अग्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल थिए । १९ मरारीका छोराहरू महली र मूरी थिए । आ-आप्ना पुर्खाहरू अनुसार लैखिएका लेवीका वंशहरू यी नै हुन् । २० गेर्शोनका सन्तानहरू: तिनका छोरा लिङ्गी थिए । लिङ्गीका छोरा येहाथ तिए । तिनका छोरा जिम्माह थिए । २१ तिनका छोरा योआ थिए । तिनका छोरा इद्वे थिए । तिनका छोरा जेरह तिए । तिनका छोरा यातरै थिए । २२ कहातका सन्तानहरू: तिनका छोरा अस्मीनादाब थिए । तिनका छोरा कोरह थिए । तिनका छोरा अस्सीर थिए । २३ तिनका छोरा एल्काना थिए । तिनका छोरा एब्यासाप थिए । तिनका छोरा अस्सीर थिए । २४ तिनका छोरा तहत थिए । तिनका छोरा उरीएल थिए । तिनका छोरा उज्जियाह थिए । तिनका छोरा शील थिए । २५ एल्कानाका छोराहरू अमासै, अहीमोत, २६ अनि एल्काना नाउंको एक जना छोरा, तिनका छोरा सौफै,

तिनका छोरा नहत, 27 तिनका छोरा एलीआब, तिनका छोरा यरोहाम, तिनका छोरा एल्काना थिए। 28 शमूएलका छोराहरू जेठा योएल र कान्छा अविया थिए। 29 मरारीका छोरा महती थिए। तिनका छोरा लिन्बी थिए। तिनका छोरा शिमी थिए। तिनका छोरा उज्जाह थिए। 30 तिनका छोरा शिमेअ थिए। तिनका छोरा हगियाह थिए। तिनका छोरा असायाह थिए। 31 सन्दूक परमप्रभुको मन्दिरमा राखेपछि सङ्गीतको जिम्मा लिनलाई दाउदले नियुक्त गरेका मानिसहरू यी नै हुन्। 32 सोलोमनले यस्तशेलमा परमप्रभुको मन्दिर नबनाएसम्म पवित्र वासस्थान, अर्थात् भेट हुने पालको सामु तिनीहरूले सङ्गीत गाएर सेवा गरे। तिनीहरूलाई दिइएको निर्देशनहरू अनुसार तिनीहरूले आप्नो कर्तव्य निर्वाह गरे। 33 आ-आफ्ना छोराहरूसँग सेवा गर्नेहरू यी नै थिए। कहातीहरूबाट सङ्गीतकार हेमान आए। तिनका पुर्खी यी नै थिए: हेमान योएलका छोरा थिए। योएल शमूएलका छोरा थिए। 34 शमूएल एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना यरोहामका छोरा थिए। यरोहाम एलीएलका छोरा थिए। एलीएल तोहका छोरा थिए। 35 तोह सूपका छोरा थिए। सूप एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना महतका छोरा थिए। महत अमासैका छोरा थिए। अमासै एल्कानाका छोरा थिए। 36 एल्काना योएलका छोरा थिए। योएल अजयाहका छोरा थिए। अजयाह सपन्याहका छोरा थिए। 37 समपन्याह तहतका छोरा थिए। तहत अस्सीरका छोरा थिए। अस्सीर एव्वासापका छोरा थिए। एव्वासाप कोरहका छोरा थिए। 38 कोरह यिसहारका छोरा थिए। यिसहार कहातका छोरा थिए। कहात लेवीका छोरा थिए। लेवी इसाएलका छोरा थिए। 39 हेमानका सहयोगी आसाप थिए, जो तिनको दायाँतर्फ खडा रहथे। आसाप बेरेक्याहका छोरा थिए। बेरेक्याह शिमेअका छोरा थिए। 40 शिमेअ मिखाएलका छोरा थिए। मिखाएल बासेयाहका छोरा थिए। बासेयाह मल्कियाहका छोरा थिए। 41 मल्कियाह एल्नीका छोरा थिए। एल्नी जेरहका छोरा थिए। जेरह अदायाहका छोरा थिए। 42 अदायाह एतानका छोरा थिए। एतान जिम्माहका छोरा थिए। जिम्माह शिमीका छोरा थिए। 43 शिमी यहतका छोरा थिए। यहत गेर्शोनका छोरा थिए। गेर्शोन लेवीका छोरा थिए। 44 हेमानका बायाँतर्फ तिनका सहयोगीहरू मरारीका छोराहरू थिए। तिनीहरूमा कीशीका छोरा एतान थिए। कीशी अब्दीका छोरा थिए। अब्दी मल्लूकका छोरा थिए। 45 मल्लूक हशब्याहका छोरा थिए। हशब्याह अमस्याहका छोरा थिए। अमस्याह हिल्कियाहका छोरा थिए। 46 हिल्कियाह अम्सीका छोरा थिए। अम्सी बानीका छोरा थिए। बानी शेमेरका छोरा थिए। 47 शेमेर महलीका छोरा थिए। महली मूर्शीका छोरा थिए। मूर्शी मरारीका छोरा थिए। मरारी लेवीका छोरा थिए। 48 तिनीहरूका सहयोगी लेवीहरूलाई परमेश्वरको मन्दिरमा भएको पवित्र वासस्थानका सबै कामको जिम्मा दिइयो। 49 हारून र तिनका सन्तानहरूले वेदीमा होमबलिहरू, अनि महापवित्र स्थानमा हुने सबै कार्यको निम्नि धूप वेदीमा भेटीहरू चढाए। यी भेटीहरू इसाएलका पापका लागि प्रायिचित गर्नलाई परमेश्वरका दास मोशाका आज्ञाअनुसार यी सबै भेटीहरू चढाइए। 50 हारूनका सन्तान निमानुसार चिनिन्ये: हारूनका छोरा एलाजार थिए। एलाजारका छोरा पीनहास थिए। पीनहासका छोरा अबीशू थिए। 51 अबीशूका छोरा बुक्की थिए। बुक्कीका छोरा उज्जी थिए। उज्जीका छोरा जरयाह थिए। 52 जरयाहका छोरा मरायोत थिए। मरायोतका छोरा अमर्यह थिए। अमर्यहिका छोरा अहीतूब थिए। 53 अहीतूबका छोरा सादोक थिए। सादोकका छोरा अहीमास थिए। 54 हारूनका सन्तानको कहाती वंशलाई तोकेर दिइएको इलाकामा तिनीहरूका स्थानहरू यी नै हुन (किनभने पहिलो चिट्ठा कहातीहरूलाई नै परेको थियो)। 55 उनीहरूले तिनीहरूलाई यहूदाको देशमा भएको हेब्रोन र त्यसका खक्कहरू दिए, 56 तर त्यस सहरका खेतबारी र त्यसका गाउँहरूचाहि तिनीहरूले यपुनेको छोरा कालेबलाई दिए। 57 हारूनका सन्तानहरूलाई तिनीहरूले हेब्रोन (शरणस्थानको सहर) र लिन्बा, यत्तीर, र एश्तमोका खर्कहरूसहित, 58 खर्कहरूसहित हीलान र

खर्कहरूसहित दबीर पनि दिए। 59 अनि तिनीहरूले हारूनका सन्तानलाई खर्कहरूसहित आशानका साथै खर्कहरूसहित युता र बेथ-शमैश दिए। 60 अनि बेन्यामीनको कुलबाट तिनीहरूले खर्कहरूसहित गेबा, खर्कहरूसहित आलेमेत, खर्कहरूसहित अनातोत दिए। तिनीहरूका सहरहरू जम्मा तेह वटा थिए। 61 कहातका बाँकी सन्तानहरूलाई मनशेको आधा कुलबाट दश वटा सहरहरू बाँडियो। 62 गेर्शोनका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका वंशहरूमा इस्साखार, आशेर, नपाली र बाशानमा भएको मनशेका कुलबाट तेह वटा सहरहरू दिइयो। 63 मरारीका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका वंशअनुसार रूबेन, गाद र जबलूनका कुलबाट बाह सहरहरू दिइए। 64 यसरी इस्साएलीहरूले लेवीहरूलाई यी सहरहरू तिनका खर्कहरूसहित दिए। 65 माथि उल्लेख गरिएका सहरहरू यहूदा, शिमियोन र बेन्यामीनका कुलहरूबाट चिट्ठाको माथ्यमबाट तिनीहरूलाई दिइयो। 66 कहातीका केही वंशहरूलाई एफ्राइमको कुलबाट सहरहरू दिए। 67 तिनीहरूलाई एफ्राइमको पहाडी देशमा शकेमका खर्कहरूसहित (शरणस्थानको सहर) गेजेरका खर्कहरूसहित, 68 खर्कहरूसहित योक्माम र खर्कहरूसहित बेथ-होरेन, 69 खर्कहरूसहित अय्यालोन र खर्कहरूसहित गात-रिम्मोन दिइयो। 70 मनशेको आधा कुलले खर्कहरूसहित आनेर र खर्कहरूसहित बिलाम कहातीका बाँकी वंशहरूलाई दिए। 71 गेर्शोनीहरूलाई मनशेको आधा कुलबाट खर्कहरूसहित बाशानमा भएको गोलान र खर्कहरूसहित अस्तारोत दिए। 72 इस्साखारको कुलले खर्कहरूसहित केदेश, खर्कहरूसहित दाबरत, 73 खर्कहरूसहित रामोत र खर्कहरूसहित अनेम दिए। 74 इस्साखारले आशेरको कुलबाट खर्कहरूसहित माशाल, खर्कहरूसहित अब्दोन, 75 खर्कहरूसहित हूकोक र खर्कहरूसहित रहोब प्राप्त गरे। 76 तिनीहरूले नपालीको कुलबाट खर्कहरूसहित गालीलोको केदेश, खर्कहरूसहित हम्मोन र खर्कहरूसहित किर्यातीम, प्राप्त गरे। 77 मरारीका बाँकी सन्तानहरूले जबलूनको कुलबाट खर्कहरूसहित योक्माम, कर्त्त, रिम्मोने र खर्कहरूसहित तबैर प्राप्त गरे, 78 अनि यद्यन पारि यरीहोको पूर्वपाटि रूबेनको कुलबाट मध्यभूमिमा भएको बेसे, यहसाह, 79 खर्कहरूसहित कदेमोत र खर्कहरूसहित मेपात, 80 लेवीहरूले गादको कुलबाट खर्कहरूसहित गिलादमा भएको रामोत, खर्कहरूसहित महनोम, 81 खर्कहरूसहित हेश्वोन र खर्कहरूसहित याजेर प्राप्त गरे।

7 इस्साखारका चार छोराहरू तोला, पूता, याशूब र शिप्रोन थिए। 2
तोलाका छोराहरू उज्जी, रपायाह, यरीएल, यहैमै, यिब्साम र शम्पूएल थिए। 1 तोलाका सन्तानबाट तिनीहरू आ-आफ्ना पिताहरूका घरानाहरूका मुखियाहरू थिए, र आफ्ना पुस्ताका विचमा तिनीहरू शक्तिशाली योद्धाहरूका रूपमा सूचीकृत थिए। दाउदको समयमा तिनीहरूको संख्या २२,६०० थियो। 3 उज्जीका छोरा यिज्याहि थिए। यिज्याहिका छोराहरू मिखाएल, ओबदिया, योएल र विश्याह थिए। यी पाँच जाना सबै वंशका मुखियाहरू थिए। 4 तिनीहरूका साथै तिनीहरूसँग पुर्खाका वंशअनुसार युद्ध गर्नलाई छत्तिस हजार योद्धाहरू थिए, किनकी तिनीहरूका धेरै पलीहरू र छोराहरू थिए। 5 इस्साखारका सबै वंशबाट तिनीहरूका आफन्तहरू योद्धाहरू थिए र तिनीहरूका वंशमा सूचीकृत भएअनुसार तिनीहरूका सङ्ख्या जम्मा सतासी हजार योद्धा थिए। 6 बेन्यामीनका तिन जना छोराहरू बेला, बेकेर र येदीएल थिए। 7 बेलाका पाँच छोराहरू यसम्बोन, उज्जी, उज्जीएल, यरीमोत, अविया, अनातोत र आलेमेत थिए। यी सबै तिनका छोराहरू थिए। 9 तिनीहरूका पुर्खाका घरानाहरूका मुखियाहरू थिए। तिनीहरूका उज्जीका वंशमा भएअनुसार तिनीहरूका सङ्ख्या २२,०३४ थियो। 8 बेकेक्या छोराहरू जमीरा, योआश, एलीएजर, एल्पोएनै, ओम्प्री, यरेमोत, अविया, अनातोत र आलेमेत थिए। यी सबै तिनका छोराहरू थिए। 10 येदीएलका छोरा बिल्हान

थिए । बिल्हानका छोराहरू येऊश, बेन्यामीन, एहूद, केनाना, जेतान, तर्शीश र अहीशहर थिए । 11 यी सबै येदीएलका छोराहरू थिए । तिनीहरूको वंशको सूचीमा १७,२०० धरानाका मुख्याहरू र सैनिक सेवाको निमित्त योद्धाहरू थिए । 12 (शुपीहरू र हुपीहरू इकरा छोराहरू थिए, र हशीहरू अहेरका छोराहरू थिए ।) 13 नपालीका छोराहरू यहसेल, गुनी, येसेर र शिल्लेम थिए । यी बिल्हानका नातिहरू थिए । 14 मनशेका असीएल नाम गरेका छोरा थिए, जसलाई अरामी उपपत्नीले जन्माएकी थिइन् । तिनले पनि गिलादका पिता माकीरलाई जन्माइन् । 15 माकीरले हुपीहरू र शुपीहरूबाट एउटी पल्ती त्याए । माकीरकी बहिनीको नाउँ माका थियो । मनशेका अर्का सन्तानको नाउँ सलाकोद थियो, जसका छोरीहरू मात्र थिए । 16 माकीरकी पल्ती माकाले एउटा छोरो जन्माइन् र तिनको नाउँ तिनले ऐरेश राखिन् । तिनका भाइको नाउँ शेरेश थियो, र तिनका छोराहरू ऊलाम र राकेम थिए । 17 ऊलामका छोरा बदान थिए । मनशेका नाति माकीरका छोरा गिलादका सन्तानहरू यी नै थिए । 18 गिलादकी बहिनी हम्मोलेकेतले ईरेश, अबीएजेर र महलाल लाई जन्माइन् । 19 शमीदाका छोराहरू अहियन, शकेम, लिखी र अनीआम थिए । 20 एफ्राइमका सन्तानहरू यसप्रकार थिए: एफ्राइमका छोरा शूतेहल थिए । शूतेहलका छोरा बेरेद थिए । बेरेदका छोरा तहत थिए । तहतका छोरा जाबाद थिए । जाबादका छोरा शूतेहल थिए । (ऐसेर र एलादलाई चाहिँ गातका मनिसहरूका गाईडस्ट्रु लुटन जाँदा त्यहाँका आदिवासीले मारे ।) 22 तिनीहरूका पिता एफ्राइमले तिनीहरूको निमित्त धेरै दिनसम्म शोक गरे, र तिनका दाजुभाइ तिनलाई सान्त्वना दिन आए । 23 तिनले आफैन पल्तीसित सहवास गरे । तिनी गर्भवती भइन् र एउटा छोरा जन्माइन् । त्यसको नाउँ एफ्राइमले बरीआ राखे, किनभने तिनको परिवारमा ढुँख आएको थियो । 24 तिनकी छोरी शेराह थिइन्, जसले तल्लो र माथिल्लो बेथ-होरोन अनि उज्जेन-शेराह बनाइन् । 25 तिनका छोरा रपाह थिए । रपाहका छोरा रेशेप थिए । रेशेका छोरा तेलह थिए । तेलहका छोरा तहन थिए । 26 तहनका छोरा लादान थिए । लादानका छोरा अम्मीहूद थिए । अम्मीहूदका छोरा एलीशामा थिए । 27 एलीशामाका छोरा नून थिए । नूनका छोरा योहेशु थिए । 28 तिनीहरूका सम्पत्ति र बसोबास गरेका ठाउँहरू बेथेल र त्यसका वरिपरिका गाउँहरू थिए । तिनीहरू पूर्वमा नारान, पश्चिममा गेजेर र त्यसका बस्तीहरू, र शकेम र त्यसका बस्तीहरू अय्याहर र त्यसका बस्तीहरूसम्म फैलिए । 29 मनशेको सिमानामा बेथ-शान र त्यसका गाउँहरू, तानाक र त्यसका गाउँहरू, मगिछो र त्यसका गाउँहरू र दीर र त्यसका गाउँहरू थिए । यी नगरहरूमा इस्पाएलका छोरा योसेफका सन्तानहरू बसोबास गरे । 30 आशेरका छोराहरू यिमा, यिश्वा, यिश्वी र बरीआ थिए । तिनीहरूकी बहिनी सेरह थिइन् । 31 बरीआका छोराहरू हेवेर र बिर्जेतका पिता मल्कीएल थिए । 32 हेवेरका छोराहरू यप्लेत, शोमेर र होताम थिए । तिनीहरूकी बहिनी शूअ थिइन् । 33 यप्लेतका छोराहरू पासक, बिम्हाल र अश्वात थिए । यिनीहरू यप्लेतका सन्तान थिए । 34 यप्लेतका भाइ शोमेरका छोराहरू अही, रोहांग, हूब्बा र अराम थिए । 35 शोमेरका भाइ हेलेमका छोराहरू सोपह, यिम्न, शेलेश र आमाल थिए । 36 सोपहका छोराहरू सूह, हन्पेर, शूआल, बरी, यिग्राह, ३७ बेसेर, होद, शामा, शिल्शा, यित्रान र बीरा थिए । 38 येतेका छोराहरू यपुने, पिस्पा र अरा थिए । 39 उल्लाका छोराहरू आरा, हन्नीएल र रिसिया थिए । 40 यी सबै आशेरका सन्तानहरू थिए । तिनीहरू वंश पुर्खाहरू, पिताका धरानाहरूका मुख्याहरू, विशिष्ट मानिसहरू, योद्धाहरू, र अगुवाहरूका मुख्या थिए । तिनीहरूको वंशवलीको सूचीअनुसार सेनाको लागि योग्य मानिसहरूको संख्या छबिस हजार थियो ।

8 बेन्यामीन पाँच छोराहरूमा जेठा बेला, अश्वेल, अहरह, २ नोहा र रफाका थिए । ३ बेलाका छोराहरू अद्वार, गेरा, अबीहूद, ४ अबीशू, नामान,

अहोह, ५ गेरा, शपूपान र हुराम थिएन । ६ एहूदका सन्तानहरू जो मानहतमा बसाइँ सर्व बाध्य पारिएका गेवाका बासिन्दाहरूका पुर्खाका धरानाहरूका मुख्याहरू यि नै थिए: ७ नामान, अहियाह र गेरा । गेराले तिनीहरूलाई सर्व बेलामा डोज्याएका थिए । तिनी उज्जा र अहीहूदका पिता थिए । ८ आफ्ना पल्नीहरू हुशीम र बारासित सम्बन्ध-बिच्छेद गरेपछि मोआब देशमा सहेम छोराछोरीका पिता बने । ९ सहरेम आफ्नी पल्नी होदेशबाट योबाब, सिबिअ, मेशा, मल्काम, १० यूस, साकिया र मिमकिं पिता बने । आ-आफ्ना पिताका धरानाहरूका मुख्याहरू, अर्थात् तिनका छोराहरू यि नै थिए । ११ तिनी हुशीमबाट पहिले नै अबीतूब र एल्पालका पिता भइसकेका थिए । १२ एल्पालका छोराहरू एबेर, मिशाम र शेमेद थिए (जसले आनो र लोदोलाई ती वरिपरिका गाउँहरूसहित निर्माण गरे) । १३ बरीआ र शेमा पनि त्यहाँ थिए । तिनीहरू गातका बासिन्दाहरूलाई निकालेर अव्यालोनमा बस्नेहरूका पिताहरूका धारानाका मुख्याहरू थिए । १४ बरीआका छोराहरू यि नै थिए: अहियो, शाशक, यरेमोत, १५ जबदियाह, आराद, एदेर, १६ मिखाएल, यिश्पा र योहा बरीआका छोराहरू थिए । १७ एल्पालका छोराहरू यि नै थिए: जबदियाह, मशुल्लाम, हिज्की, हेबेर, १८ यिश्मरै, यिज्लीअ, र योबाब थिए । १९ शिमीका छोराहरू यि नै थिए: याकीम, जिन्नी, जब्दी, २० एलीएनै, सिल्लतै, एलीएल, २१ अदायाह, बरायाह र शिप्रात थिए । २२ शाशकका छोराहरू यि नै थिए: यिश्पान, एबेर, एलीएल, २३ अब्दोन, जिक्री, हानान, २४ हन्नायाह, एलाम, अन्तीतियाह, २५ यिपदिया र पनूएल । २६ यरोहामका छोराहरू यि नै थिए: शश्पैर, सहर्याह, अतल्याह, २७ यारेश्याह, एलिया र जिक्री । २८ यिनीहरू आ-आफ्ना पिताका धरानाहरूका मुख्याहरू र यस्तलेममा बस्नेहरूका मुख्य मानिसहरू थिए । २९ गिबोनका पिता यीएलचाहिं गिबोनमा बस्थे, तिनकी पल्तीको नाउँ माका थियो । ३० तिनका जेठा छोरा अब्दोन, तिनीपछि सूर, कीश, बाल, नेर, नादाब, ३१ गदोर, अहियो, र जेकेर, थिए । ३२ यीएलका अर्का छोरा मिक्लोत थिए, जो शिमाहका पिता भए । तिनीहरू पनि यस्तलेममा आफ्ना आफन्तहरूका नजिक बस्थे । ३३ नेर कीशका पिता थिए । कीश शाऊलका पिता थिए । शाऊल जोनाथन, मल्कीशू, अबीनादाब र एश्वालका पिता थिए । ३४ जोनाथनका छोरा मरीब्बाल थिए । मरीब्बाल मीकाका पिता थिए । ३५ मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलेक, तारे र आहाज थिए । ३६ आहाज यहोआदाका पिता बने । यहोआदा आलेमेत, अज्मावेत र जिम्रीका पिता थिए । जिम्री मोसका पिता थिए । ३७ मोस बिनेका पिता थिए । बिनेर रफाहका पिता थिए । रफाह एलासाका पिता थिए । एलासा आसेलका पिता थिए । ३८ आसेलका छोराहरू यिए: अज्मीकाम, बोकरू, इश्माएल, शार्पाह, ओरिया र हानान । यी सबै आसेलका छोराहरू थिए । ३९ तिनका भाइ एशेकाका छोराहरू जेठा ऊलाम, महिला येऊश र कान्छा एलीपेलेत थिए । ४० ऊलामका छोराहरू योद्धाहरू र धनुर्धरीहरू थिए । तिनीहरूका धेरै, जम्मा १५० जना छोराहरू र नातिहरू थिए । यी सबै जना बेन्यामीनका सन्तानहरू थिए ।

9 यसरी सरा इस्पाएलको वंशाक्रमको लेख राखियो । ती इस्पाएलका राजाहरूका पुस्तकमा लेखिए । यहूदाचाहिं आफ्नो पापले गर्दा कैद गरेर बेविलोनमा लगियो । १ सहरहरूमा सबैभन्दा पहिले बसोबास गर्नेचाहिं कोही इस्पाएलीहरू, पुजारीहरू, लेवीहरू र मन्दिरका सेवकहरू थिए । ३ यहूदा, बेन्यामीनी, एफ्राइम र मनशेका केही सन्तानहरू यस्तलेममा बसोबास गरे । ४ बसोबास गर्नेहरूमा अम्मीहूदका छोरा उतै, जो ओप्रीका छोरा, जो इम्रीका छोरा, जो बानीका छोरा, जो यहूदाका छोरा फरेसका सन्तानमध्ये एक जना थिए । ५ शीलोनीहरूमा जेठा छोरा असायाह र तिनका छोराहरू थिए । ६ जेरहाका सन्तानहरूमा यीएल पनि थिए । तिनीहरूका सन्तानहरूको संख्या ६९० थियो । ७ बेन्यामीनका सन्तानहरूमा मशुल्लामका छोरा सल्लु, जो होदबियाका छोरा, जो हस्सेनूआका छोरा थिए । ८ यरोहामका छोरा

यिब्नियाह; उज्जीका छोरा एलाह, जो मिक्रीका छोरा थिए, अनि मशुल्लाम, जो शपत्याहका छोरा, जो रूलेका छोरा, जो यिबनियाका छोरा थिए । 9 वंशावक्रमको सूचीमा लेखिएका तिनीहरूका आफन्तहरूको सूचन्या १५६ जना थिए । यी सबै मानिसहरू आ-आफ्ना पिताका घरानाहरूका निमित्त मुखियाहरू थिए । 10 यदयाह, यहोयारीब, र याकीन पुजारीहरू थिए । 11 हिल्कियाहका छोरा अजर्याह, जो मशुल्लामका छोरा, जो सादोकका छोरा, जो मरायोतका छोरा, जो अहीतूबका छोरा, जसले परमेश्वरको मन्दिरको जिम्मेवारी पाएका थिए । 12 अदायाह, जो यरोहामका छोरा, जो पश्चहरूका छोरा, जो मस्तिक्याहका छोरा थिए । अनि मासै, जो अदीएलका छोरा, जो यहजेराका छोरा, जो मशुल्लामका छोरा, जो मशिलेमीतका छोरा, जो इम्मेरका छोरा थिए । 13 आफ्ना पिताका घरका मुखियाहरू भएका तिनीहरूका आफन्तहरू १,७६० जना थिए । तिनीहरू परमेश्वरका भवनको सेवासम्बन्धी काम गर्नलाई योग्यका मानिसहरू थिए । 14 लेवीहरूमा शमायाह, जो हश्शबूका छोरा, जो अज्जीकामका छोरा, जो हश्शब्याहका छोरा, जो मरायीका सन्तानमध्येका थिए । 15 बक्कबक्कर, हारेश, गालाल अनि मत्तन्याह, जो मीकाका छोरा जो जिक्रीका छोरा, जो आसापाका छोरा पनि थिए । 16 अनि ओबदिया, जो शमायाहका छोरा, जो गालालका छोरा, जो यदूतूनका छोरा थिए । अनि बेरेक्याह, जो आसाका छोरा, जो एल्कानाका छोरा जो नतोपातीहरूका गाउँहरूमा बस्थे । 17 शल्लूम, अक्कूब, तल्मोन, अहीमन र तिनीहरूका भाइहरू ढोकेहरू थिए । तिनीहरूले राजाको पूर्वपट्टिको मूल ढोकाका रक्षकहरू थिए । तिनीहरू लेवीहरूको छाउनीका द्वारपालहरू थिए । 19 शल्लूम, जो कोरेका छोरा, जो एब्यासापाका छोरा, जो कोरहका छोरा थिए, र तिनका पिताका घरानाबाट तिनका आफन्तहरू, कोरहीहरूले सुरक्षा सेवाका जिम्मेवारी पाएका थिए । तिनीहरूका पुखिहरूले परमप्रभुको छाउनीको सुरक्षा गरेङ्गै तिनीहरूले पालको ढोकाको सुरक्षा गरे, र तिनीहरूले प्रवेशद्वारको पनि सुरक्षा गरे । 20 पहिले एलाजारका छोरा पीनाहस तिनीहरूका निरीक्षक थिए, र परमप्रभु तिनीसँग हुनुहुच्यो । 21 मेशेलेम्याहका छोरा जकरिया मन्दिरको प्रवेशद्वार, “भेट हुने पाल” का रक्षक थिए । 22 प्रवेशद्वारका रक्षक हुनालाई चुनिएका सबै जनाको संख्या २१२ थियो । तिनीहरूका नाउँहरू आ-आफ्ना गाउँका मानिसहरूको सूचीमा लेखिएका थिए । दाऊद र दर्शी शमूलाले तिनीहरूलाई आफ्नो भरोसाको ओहाहरूमा नियुक्ति गरेका थिए । 23 यसैले तिनीहरू र तिनीहरूका सन्तानले परमप्रभुको भवन अर्थात् भेट हुने पालको मूल ढोकाहरूको सुरक्षा गरे । 24 ती ढोकाका सुरक्षा गर्नेहरूलाई पूर्व, परिचम, उत्तर, दक्षिण, चाईतिर राखिएको थियो । 25 आफ्ना गाउँहरूमा बस्ने तिनीहरूका दाजुभाइ एक पल्टमा सात दिनका लागि पालपालो आउँये । 26 तर ढोकाका सुरक्षा गर्नेमध्येका चार जना लेवी अगुवाहरूलाई परमेश्वरको मन्दिरमा भएका कोठाहरू र भेण्डारहरूका सुरक्षा गर्ने जिम्मेवारी दिइयो । 27 तिनीहरू परमेश्वरको भवनमा आ-आफ्ना जिम्मेवारीको टाउँमा नै रात बिताउँथे, किनकी त्यसको सुरक्षा गर्नु तिनीहरूको जिम्मेवारी थियो । तिनीहरूले हरेक बिहान त्यसलाई खोल्ये । 28 तिमध्ये कोहीले मन्दिरका सामानहरूको जिम्मेवार थिए । सरसामान भित्र ल्याउँदा र बाहिर लैजाँदा तिनीहरूले ति गणना गर्थे । 29 तिमध्ये कोहीचाहिं पवित्र सामानहरू, अन्य सामानहरू र पीतो, दाखमद्य, तेल, धूप र मसलाजस्ता सामानका रेखदेख गर्न खटिडिएका थिए । 30 पुजारीहरूका छोराहरूमध्ये कस्तैले मसला मिसाउँथे । 31 कोरही शल्लूमाका जेठा छोरा लेवी मतित्याहको भेटीका रोटीहरू तयार गर्ने कामका निरीक्षक थिए । 32 तिनीहरूका दाजुभाइहरूमध्ये कोही, कोहातीहरूका सन्तानहरू, हरेक शबाथ-दिनमा उपस्थितिका रोटीहरू तयार पार्ने कामका निरीक्षकहरू थिए । 33 गायकहरू र लेवीहरूका पिताका घरानाका मुखियाहरू आ-आफ्ना कामहरू नभएका बेलामा मन्दिरका कोठाहरूमा बस्थे, किनभने

तिनीहरूले दिन-रात तिनीहरूलाई सुम्पिएको काम गर्नुपर्थ्यो । 34 ती सबै जना आपना वंशाक्रमको सूचीमा लेखिएका लेवी घरानाका मुख्य मानिसहरू थिए । तिनीहरू यस्तश्लेममा बस्थे । 35 गिबोनका पिता यीएल गिबोनमा बस्थे, जसकी पत्नीको नाउँ माका थियो । 36 तिनका जेठा छोरा अद्वोन, अनि तिनका छोराहरू सूर, कीश, बाल, नेर, नादाब, ३७ गदोर, अहियो, जकरिया र मिक्लोत थिए । 38 मिक्लोत शिमामका पिता थिए । तिनीहरू पनि यस्तश्लेममा आपना दाजुभाइको नजिके बस्थे । 39 नेर कीशका पिता थिए । कीश शाऊलका पिता थिए । शाऊल जोनाथन, मल्कीशूअ, अबीनादाब र एशबालका पिता थिए । 40 जोनाथनका छोरा मरीब्बाल थिए । मरीब्बाल मीकाका पिता थिए । 41 मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलक, तहरै र आहाज थिए । 42 आहाज यादाहका पिता थिए । यादाह आलेमेत, अज्जावेत र जिप्रीका पिता थिए । जिप्री मोसका पिता थिए । 43 मोस बेनेका पिता थिए । बेने रायाहका पिता थिए । रायाह एलासाका पिता थिए । एलासा आसेलका पिता थिए । 44 आसेलका छ जना छोराहरू अज्जीकाम, बोक्रु, इश्माएल, शार्याह, ओबदिया र हानान थिए । यी सबै आसेलका छोराहरू थिए ।

10 यति बेला पलिश्तीहरूले इस्साएलको विरुद्धमा युद्ध गरे । इस्साएलका हरेक मानिस पलिश्तीहरूको सामुवाट भागे र गिल्बो डाँडामा मरे । 2 पलिश्तीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरू जोनाथन, अबीनादाब र मल्कीशूअलाई मरे । 3 शाऊलको विरुद्धमा युद्ध कठिन भयो, र धनुर्धारीहरूले तिनीमाथि जाइलागो, र उनीहरूले तिनलाई घाउते बनाए । 4 त्यसपछि शाऊलले आप्नो हतियार बोक्नेलाई भने, “तेरो तरवार थुत् र मलाई घोच ।” तर तिनको हतियार बोक्नेले त्यसो गरेन, किनकि ऊ थेरै डराएको थियो । यसैले शाऊलले आप्नो तरवार थुते र त्यसमा छेडिए । 5 जब तिनको हतियार बोक्नेले शाऊल मरेका देख्यो, तब ऊ पनि त्यसरी नै आप्नो तरवारमा छेडिएर मस्यो । 6 यसरी शाऊल र तिनका तीन जना छोराहरू मरे, यसै गरी तिनका परिवारका सबै जना एकैपटक मरे । 7 जब मैदानमा भएका सबै इस्साएलीले आ-आफ्ना सेना भागेका, अनि शाऊल र तिनका छोराहरू मरेका देख्ये, तब तिनीहरू आफ्ना सहरहरू छोडे र भागे । अनि पलिश्तीहरू त्यहाँ आए र बसोबास गरे । 8 भोलिपल्ट यस्तो भयो, जब पलिश्तीहरू मारिएकाहरूलाई लुट्नलाई आए, तब उनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूलाई गिल्बो डाँडामा मरेका भेटाए । 9 उनीहरूले तिनलाई नड्याए, तिनका टाउको र तिनका हतियारहरू लगे । त्यसपछि उनीहरूले पलिश्तीहरूको देशका चारैतर आफ्ना मूर्तिहरू र मानिसहरूलाई यो समाचार दिन समाचारवाहकहरू पठाए । 10 उनीहरूले तिनका हतियारहरू आफ्ना देवताहरूको मन्दिरमा राखे, र तिनको टाउको चाहि दागोनको मन्दिरमा बाँधे । 11 जब याबेश-गिलादमा भएका सबैले पलिश्तीहरूले शाऊललाई गरेका सबै कुरा सुने, 12 तब शाऊल र तिनका छोराहरूका मृत शरीर ल्याउँन सबै योद्धाहरू गए, र तिनीहरूलाई याबेशमा ल्याए । तिनीहरूका हड्डीहरू त्यहाँ फैलाटको रुखमुनि गाडे र सात दिनसम्म उपवास बसे । 13 यसरी परमप्रभुतिको विश्वासीहनताको कारणले शाऊल मरे । तिनले परमप्रभुको निर्देशनहरूलाई पालन गरेन, तर मृतकहरूसँग कुराकानी गर्नेहरूको सल्लाह लिए । 14 तिनले परमप्रभुवाट मार्गदर्शन खोजेन, यसैले परमप्रभुले तिनलाई मार्नुभयो र यिशैका छोरा दाऊलाई राज्य सुन्नुभयो ।

11 त्यसपछि सबै इस्साएल हेड्रोनमा दाऊलकाहाँ आए र भने, “हेनुहोस, हामीहरू तपाईंको हाङाताहा हो ।” 2 हालैमा बितेका समयमा, जब शाऊल हाम्रा राजा थिए, तब तपाईंले नै इस्साएलको सेनाको नेतृत्व गर्नुपर्थ्यो । परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरले तपाईंलाई यसो भन्नुभयो, “तैले नै मेरा मानिस इस्साएलको रेखदेख गर्नेछस्, र ताँ नै मेरा मानिस इस्साएलको शासक होनेछस्”

।” 3 त्यसैले इसाएलका सबै धर्म-गुरुहरू हेब्रोनमा दाऊद राजाहाँ आए, र त्यहीं नै दाऊदले परमप्रभुको सामुने तिनीहरूसित करार गरे । तिनीहरूले दाऊदलाई इसाएलमाथि राजा अभिषेक गरे । यसरी शमूएलद्वारा धोषणा गरिएको परमप्रभुको वचन पुरा भयो । 4 दाऊद र सारा इसाएल यस्तश्लेममा (अर्थात् यूबूसमा) गए । यति बेला त्यस देशका बसिन्दा यूबूसीहरू त्यहाँ थिए । 5 यूबूसका बसिन्दाहरूले दाऊदलाई भने, “तपाईं यहाँ कहिल्यै आउनुनेछैन ।” तर दाऊदले सियोनको किल्ला अर्थात् दाऊदको सहरलाई लिए । 6 दाऊदले भनेका थिए, “यूबूसीहरूलाई जोसुकैले सबभन्दा पहिले आक्रमण गर्छ त्यो नै मुखिया र कमान्डर हुनेछ ।” 7 यसैले सरुयाहाका छोरा योआबले सबभन्दा पहिले आक्रमण गरे, त्यसैले तिनलाई मुखिया बनाइयो । 7 तब दाऊद त्यही किल्लामा बसोबास गर्न थाले । यसैले तिनीहरूले त्यसलाई दाऊदको सहर नामाकरण गरे । 8 टेवा दिने गाराहरू र पछाडिबाट चारैतरिको पर्खालिसम्म किल्लाको वरिपरि तिनले सहर बनाए । योआबले चाहि बाँकी सहरको पुनर्निर्माण गरे । 9 दाऊद झन्झन् शक्तिशाली हुँदै गए किनभने सर्वशक्तिमान् परमप्रभु तिनीसित हुनुहुँथ्यो । 10 इसाएलको विषयमा परमप्रभुको वचन पालन गर्दै दाऊदको राज्यमा तिनको साथमा तिनलाई राजा बनाउनलाई जम्मी इसाएलसँगी मिलेर आफूलाई सामर्थ्यवान् देखाउने तिनका अगुवाहरू यी नै थिए । 11 दाऊदको शक्तिशाली मानिसहरूको सूची यही हो: हक्मोनी याशोबाम अधिकारीहरूका कमान्डर थिए । तिनले एकपल्ट तिन सय जनालाई भालाले मारेका थिए । 12 तिनीपछि अहोहाई दोदैका छोरा एलाजार थिए, जो तीन जना वीर मानिसमध्ये एक थिए । 13 तिनी दाऊदसँग पास-दमीमामा थिए, जहाँ जैको एउटा खेतमा पलिश्तीहरू युद्धको निम्नि भेला भए र पलिश्तीहरूदेखि सेना भायायो । 14 तिनीहरू खेतको विचमा खडा भए । तिनीहरूले त्यसको रक्षा गरे, र पलिश्तीहरूलाई काटे र परमप्रभुले ठूलो विजय दिनुहरै तिनीहरूको उद्धार गर्नुभयो । 15 तब ती तिस जना मुख्य अगुवामध्ये यी तिन जना अदुल्लामको ओडारामा भएको परामादाऊद भएका ठाउंमा गए । पलिश्तीहरूका सेना रपाईहरूको मैदानमा छाउनी हालेर बेसेका थिए । 16 त्यस बेला दाऊदवाहिं आफ्नो किल्ला अर्थात् एउटा युकामा थिए, जबकी पलिश्तीहरूले बेथलेहेममा आफ्नो छाउनी हालेका थिए । 17 दाऊदलाई तिर्खा लाकेको थियो र तिनले भने, “कसैले बेथलेहेमको मूल ढोकाको छेउमा भएको इनारबाट पानी त्याएर पिउन दिए हुन्थ्यो!” 18 यसैले ती तीन जना वीर मानिसले पलिश्तीहरूका सेनाको विचबाट गएर बेथलेहेमको मूल ढोकाको छेउको इनारबाट पानी उघाए । तिनीहरूले त्यो पानी लिए र त्यो दाऊदकहाँ ल्याए, तर तिनले त्यो पिउन इन्कार गरे । बरु, तिनले त्यो परमप्रभुमा खन्न्याए । 19 तब तिनले भने, “मैले यसो कहिने पनि नगर्नुपरेस्! के मैले यि मानिसहरूको गरात पिउनु जसले आफ्नो जीवनलाई नै खतरामा हालेका छन्?” तिनीहरूले आफ्नो जीवन जोखिममा परेका हुनाले, दाऊदले त्यो पिउन इन्कार गरे । यी तीन जना वीर मानिसका कामहरू यी नै थिए । 20 योआबका भाइ अबीरी ती तीन जनाका प्रमुख थिए । एकपल्ट तिनले तिन सय जनाको विस्तु भालाको प्रयोग गरे र तिनीहरूलाई मारे । ती तिन जनासँग तिनको पनि उल्लेख गरिएको छ । 21 तिन जनामध्ये तिनलाई दोब्बर सम्मान दियो र तिनीहरूका प्रमुख भए, तापनि तिनी तिमध्येका एक जना भने थिएन् । 22 यहोयादाका छोरा बनायाह ब्यक्तिको वीर योद्धा थिए, जसले महान् कामहरू गरे । तिनले मोआबका एरिएलका दुई छोरालाई मारे । तिनी एक दिन एउटा खडलाभित्र गए र हिँ परिरहेको बेलामा एउटा सिंहलाई मारे । 23 तिनले पाँच हात अल्लो एक जना मिश्रीलाई पनि मारे । त्यस मिश्रीको भाला कपडा बुन्ने जुलाहाको डन्डा जत्रो थियो, तर यिनी एउटा लौरो मात्र लिएर त्योसँग लडन गए । तिनले त्यो मिश्रीको हातबाट उसकै भाला खोसेर उसको आफ्न बालाले उसलाई मारे । 24 यहोयादाका छोरा बनायाहले यस्ता वीरताका काम गरे, र ती तिन जनासँग तिनको नाउँ उल्लेख गरियो । 25

तिस जना सामान्य सेनाभन्दा बढी सम्मान तिनलाई दिइयो, तर ती तीन जना वीर मानिसजस्तिकै सम्मान भने तिनलाई दिइएनन् । तापनि दाऊदले तिनलाई आफ्ना अडारक्षकका निरीक्षक तुल्याए । 26 वीर मानिसहरूमा योआबका भाइ असाहेल, बेथलेहेमका दोदैका छोरा एल्हानान, 27 हारोरी शम्मोत, पेलोनी हेलेस, 28 तकोका इक्केशका छोरा ईरा, अनातोतका अबीएजेर, 29 हूशाती सिब्बकै, अहोहाई ईलै, 30 नतोपाती महरै, नतोपाती बानका छोरा हेलेद, 31 बेन्यामीनको गिबाका रीबैको छोरा ईथे, पिरातोनी बनायाह, 32 गाश उपत्यकाका हुरै, अबर्ती अबीएल, 33 बहुरीमी अज्मावेत, शाल्बोनी एल्याहबा, 34 गीजानी हाशेमका छोराहरू, हरारी शारोका छोरा जोनाथन, 35 हरारी साकारका छोरा अहीआम, ऊरका छोरा एलीपाल, 36 मकराती हेपेर, पेलोनी अहियाह, 37 कर्मेलका हेस्पो, एज्बैका छोरा नाई, 38 नातानका भाइ योएल, ह्यारीका छोरा मिभार, 39 अम्मोनी सेलेक, बेरोती नहरै (सरुयाहका छोरा योआबका हतियार बोक्ने व्यक्तित), 40 यित्री ईरा, यित्री गारेब, 41 हत्ती उरियाह, अहलैका छोरा जाबाद, 42 रुबेनी शीजाका छोरा अदीना (स्वेनीहरूका प्रधान) र तिनीसँग भएका तिस जना, 43 माकाका छोरा हानान, मिल्ती योशापात, 44 अस्तेराती उज्जिया, अरोएरका होतामका छोराहरू शमा र यीएल, 45 शिप्रीका छोरा येदीएल, तिरी योहा (तिनका भाइ), 46 महाबी एलीएल, एल्नामका छोराहरू यरिबै र योशब्याह, मोआबी यित्पा, 47 एलीएल, ओबेद र मेजोबी यासाएल थिए ।

12 कीशका छोरा शाऊलको उपस्थितिबाट दाऊद निकाला भएकै

अवस्थामा सिक्लगमा यी मानिसहरू तिनीकहाँ आए । यिनीहरू युद्ध तिनलाई सहयोग गर्ने सिपाहीहरू थिए । 2 यिनीहरू धनुरुह बोक्थे, अनि घुयेत्रोले ढुङ्गा हान्न र धनुरबाट काँड हान्न दाहिने र देब्रे दुवै हात चलाउन सक्थे । यिनीहरू शाऊलका कुल बेन्यामीनका थिए । 3 तिनीहरूका प्रधान अहीएजेर त्यसपछि योआश, दुवै जना गिबियाती शेमाहका छोराहरू थिए । अज्मावेतका छोराहरू यज्जिएल र पलेत थिए । बराकाह, अनातोती येहू, 4 गिबोनी यिश्मायाह, जो तिस जनामध्येका एक सिपाही थिए (र तिस जनाका कमाण्डर थिए), यर्मिया, यहासेल, योहानान र गदेराती योजाबाद, 5 एलूजै, यरीमोत, बाल्याह, शमरयाह, हारूपी शपत्याह, 6 कोरहवंशी एल्काना, यिश्याह, अब्रेल, योएजेर र याशोबाम, 7 गदोराका योरोहामका छोराहरू योएलह र जबदियाह थिए । 8 कोही गादीहरू पनि उजाउ-स्थानको किल्लामा दाऊदसँग सहभागी भए । तिनीहरू युद्धका निम्नि तालिमप्राप्त योद्धाहरू थिए, जसले ढाल र भाला चलाउन सक्थे, जसका अनुहारहरूस्तै डरलाग्दा थिए । तिनीहरू पहाडहरूमा हरिङझौ तेजिला थिए । 9 एसेर तिनीहरूका अगुवा थिए, दोस्सा ओबदिया, तेसा एलिआब, 10 चौथा मिश्मन्ना, पाँचाँ यर्मिया, 11 छैटैं अन्तै, साताँ एलीएल, 12 आठाँ योहानान, नवाँ एल्जाबाद, 13 दशाँ यर्मिया र एधारै मक्कबन्ने थिए । 14 गादका यी छोराहरू सेनाका अगुवाहरू थिए । तल्लो दज्जलि सय जना र माथिल्लो दज्जलि हजार जनाको नेतृत्व गरे । 15 पहिलो महिनामा बढीले किनारै ढाकेको बेलामा यिनीहरूले यर्दन तरे, अनि उपत्यकाको पूर्व र पश्चिम दुवैतर्फ बस्ने सबैलाई लखेटे । 16 बेन्यामीन र यहूदाका केही मानिसहरू दाऊदका हुँदै किल्लामा आए । 17 तिनीहरूलाई भेट्न दाऊद बाहि निस्करे गए र यसो भनेर सम्बोधन गरे, “तिमीहरू मकहाँ शान्तिमा मलाई सहायता गर्न आएका है भने, तिमीहरू मसित सहभागी हुन सक्छै । तर थोकाबाजी गरेर मेरा शत्रुहरूका हातमा मलाई सुम्प्तिदिन तिमीहरू आएका है भने, हाप्रा पुर्खाहरूका परमेश्वरले हेन्नुह्न्छ र तिमीहरूलाई हफ्काउनुह्न्छ, किनकि मैले कुनै खारबी गरेको छैन ।” 18 तब अमासैमा आत्मा आउनुभयो, जो ती तिस जनामध्येका अगुवा थिए । अमासैले भने, “ए दाऊद, हामी तपाईंका हाँ । ए पिरीका छोरा, हामी तपाईंको पक्षमा छैन । तपाईंलाई सहायता गर्ने जोसुकैमा शान्ति होस् । तपाईंका सहयोगीहरूमा शान्ति होस्, किनकि

तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई सहायता गरिरहनुभएको छ ।” तब दाऊदले तिनीहरूलाई ग्रहण गरे र आफ्ना मानिसहरूका कमाण्डरहरू तुल्याए । 19 पलिश्तीहरूसँग मिलेर दाऊदले शाऊलको विस्तुद्ध लडन जाँदा, मनशेशका केही मानिसहरूसमेत दाऊदतर्फ लागे । तापानि तिनीहरूले पलिश्तीहरूलाई मदत गरेनन्, किनभने पलिश्तीहरूका शासकहरूले एकआपसमा सल्लाह गरे र दाऊदलाई फरकाईदिए । तिनीहरूले भने, “हाम्रो जीवन जोखिमपूर्ण हुँदा तिनले आफ्ना मालिक शाऊलको साथ दिएर हामीलाई त्याग्नेछन् ।” 20 तिनी सिक्लगमा जाँदा तिनीतर्फ लागेर आउने मनशेशका मानिसहरू अदनाह, योजाबाद, येदीएल, मिखाएल, योजाबाद, एलीहू र सिल्लतै थिए । यि मनशेशको हजार-हजार जनाका सनानीहरू थिए । 21 यिनीहरूले नै लूटपीट गर्नेहरूका विरुद्धमा वीरतासँग दाऊदका साथ दिए, किनकि तिनीहरू योद्धाहरू थिए । पछि तिनीहरू सेनाका कमाण्डरहरू भए । 22 परमेश्वरको सेनाजस्तै ठूलो दाऊदको सेना नहुन्जेल दिनदिनै तिनलाई सहायता गर्न मानिसहरू तिनीकहाँ आए । 23 शाऊलको राज्याधिकार दाऊदलाई दिएर परमप्रभुको वचन पूरा गर्नाई हतियारले सुसज्जित भएर हेब्रोनमा दाऊदसँग मिल्न आएका सिपाहीहरूका सूचीको लेख यही हो । 24 ढाल बोक्ने र भाल चलाउने यूद्धाबाट ६,८०० जना हतियारले सुसज्जितहरू थिए । 25 शिमियोनाबाट लडाइँ गर्न सक्ने ७,१०० योद्धाहरू थिए । 26 लेवीहरूबाट लडाइँ गर्न सक्ने ४,६०० योद्धाहरू थिए । 27 तीबाहेक हारूनको घरानाका मुखिया यहोयादाको साथमा ३,७०० मानिसहरू थिए । 28 अनि एक जना जवान, बलियो र साहसी मानिस सादोकको साथमा उसका आपनै बाबुका परिवारका वाईस जना अगुवा थिए । 29 शाऊलका कुल बेन्यामीनाबाट तिन हजार जना थिए । तिमथेका थेरेजसो त्यस बेलासम्म शाऊलप्रति निषावान् थिए । 30 एकाहमाबाट मानिसहरूबाट २०,८०० योद्धाहरू, जो आफ्ना पिताका परिवारमा प्रसिद्ध थिए । 31 मनशेशबाट आधाकुलका १८,००० प्रख्यात मानिसहरू दाऊदलाई राजा बनाउनलाई आए । 32 इस्साखारबाट २०० जना अगुवाहरू जो समयलाई बुझदथे र इसाएलले के गर्नुपर्छ सो जान्दथे । तिनीहरूका सबै आफ्न्त तिनीहरूका अधीनिमा थिए । 33 जबूलूनबाट सबै किसिमका हतियारसहित लडाइँको निमित्त तयार भएका र एकचित्त किसिमले निष्ठावान् हुन तयार ५०,००० योद्धाहरू थिए । 34 नपतालीबाट १,००० अधिकारीहरू, र तिनीहरूका साथमा ढाल र भाला बोक्ने ३७,००० मानिसहरू थिए । 35 दानबाट लडाइँको निमित्त तयार भएका २८,६०० मानिसहरू थिए । 36 आशेरबाट लडाइँको निमित्त तयार भएका ४०,००० योद्धाहरू थिए । 37 यर्दन अर्को पट्टिका रुबेन, गाद र मनशेशको आधा कुलबाट युद्धको निमित्त सबै किसिमका हतियारले सुसज्जित भएका १२,०००० मानिसहरू थिए । 38 युद्धको निमित्त सुसज्जित यी सबै योद्धाहरू दाऊदलाई सारा इसाएलमाथि राजा बनाउने ढृढ़ सङ्कल्प गरेर हेब्रोनमा आए । इसाएलका बाँकी सबै पनि दाऊदलाई राजा बनाउनलाई सहमत भए । 39 तिनीहरूले त्यहाँ खाँडेर र पिँडेर तिन दिनसम्म दाऊदसँग बिताए, किनकि तिनीहरूका आफन्तहरूले तिनीहरूका निमित्त खानपानको बन्दोबस्त गरेर पठाएका थिए । 40 यसबाहेक, तिनीहरूका नजिक हुनेहरू, इस्साखार, जबूलून र नपतालीसम्मले गधा, ऊँट, खच्चर र गोरुहरूमा खानेकुरा र नेभाराका डल्ला, किसिमिसका झुप्पा, दाखमय, तेल, गाई-गोरुहरू, भेडाहरू ल्याए, किनकि इसाएलले उत्सव मनाउँदै थियो ।

13 दाऊदले आफ्ना हजार र सयका कमाण्डरहरू, हरेक अगुवाहरूसँग सल्लाह लिए । 2 तब तिनले इसाएलका जम्मै समुदायलाई भने, “तपाईंहरूलाई असल लाग्छ भने, र यो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरबाट आएको हो भने, इसाएलका हरेक इलाकामा बाँकी रहेका हाम्रा आफन्तहरू, र तिनीहरूका सहरहरूमा बसोबास गर्ने पूजाहारी र लेवीहरूकहाँ हामी समाचार पठाएँ । हामीसँग सहभगी हुन तिनीहरूलाई भनियोस् । 3 हाम्रा परमेश्वरको

सन्दूकलाई हामी आफूकहाँ फर्काएर ल्याएँ, किनकि शाऊलको राज्यकालका समयमा हामीले उहाँको इच्छा खोजेनै ।” 4 तब सबै समुदायले त्यसो गर्न सहमती दिए, किनभने सबै मानिसको दृष्टिमा ती कुरा उचित लाग्यो । 5 यसैले किर्यत-यारीमबाट परमेश्वरको सन्दूक ल्याउनलाई मिश्रदेशको शिहोर नदीदेखि लेबो-हमातसम्मका सारा इसाएललाई दाऊदले भेला गराए । 6 तब कर्स्बहरूका बीचमा विराजमान हुनुहो चरमप्रभुको आपनै नाउँले परमप्रभु भनर पुकारा गरिएको परमेश्वरको सन्दूक ल्याउनलाई दाऊद र सारा इसाएल यहूदामा पर्ने बाला, अर्थात् किर्यत-यारीमामा उक्लेर गए । 7 त्यसैले तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दूकलाई एउटा नयाँ गाडामा राखे । अबीनादाबाको घर्खाट तिनीहरूले त्यो लिएर आए । उज्जाह र अहियोले उक्त गाडा धक्केल्दै थिए । 8 दाऊद र सम्पूर्ण इसाएलले परमेश्वरको सामु आफ्नो सारा शक्तिले उत्सव मनाइरहेका थिए । तिनीहरू वीणा, सारझी, खैंजडी, इयाली र तुहीको साथमा गाउँदै थिए । 9 जब तिनीहरू कीदोनको खलामा पुगे, तब उज्जाहले सन्दूक समान्तलाई आफ्नो हात बढाए, किनभने गोरुहरूलाई ठेस लाग्यो । 10 तब परमप्रभुको क्रोध उज्जाहको विस्तुद्ध दक्खियो, र परमेश्वरले तिनलाई मार्नुभयो, किनकि उज्जाहले आफ्नो हात बढाएर सन्दूक छोएका थिए । तिनी परमेश्वरको सामु त्यही मरे । 11 परमप्रभुले उज्जाहलाई गर्नु भएको प्रहारको कारणले दाऊद रिसाए । त्यस ठाउँलाई आजको दिनसम्म फारेस-उज्जाह भनिन्छ । 12 त्यो दिन दाऊद परमेश्वरसँग डराए । तिनले भने, “परमेश्वरको सन्दूकलाई कसरी मकहाँ घरमा ल्याउन म सक्छु?” 13 यसैले दाऊदले उक्त सन्दूकलाई दाऊदको सहरमा सरेनन्, तर एकातिर लागेर गित्ती ओबेद-एदोमको घरमा राखे । 14 यसरी सन्दूक ओबेद-एदोमको घरानासित तिनकै घरमा तीन महिनासम्म रह्यो । यसैले परमप्रभुले तिनको घर र तिनीसँग भएका सबै कुरामा आशिष् दिनुभयो ।

14 तब दुरोसका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरूका साथै देवदारुका काठहरू, सिकर्मीहरू र डकर्मीहरू पठाए । तिनीहरूले तिनको निमित्त एउटा महल बनाए । 2 अब परमप्रभुले आफूलाई इसाएलमाथि राजा तुल्याउनभयो र उहाँको मानिस इसाएलको खातिर आम्नो राज्यलाई उच्च वार्नुभयो भनी दाऊदलाई थाहा भयो । 3 यस्तलेमामा दाऊदले अङ्ग अरू पत्नीहरू ल्याए, र तिनी थेरै जना छोराहरू र छोरीहरूका बाबु भए । 4 यस्तलेमामा जन्मेका तिनका छोराछोरीका नाउँ यी नै हुँूँ शम्मूअ, शोबाब, नातान, सोलोमन, 5 यिभार, एलीशूअ, एल्पेलेत, 6 नामग, नेपां, यापी, 7 एलीशामा, बेलीयादा र एलीपेलेत । 8 अब दाऊद सम्पूर्ण इसाएलमाथि राजा अभिषेक भए भनी जब तिनीहरूले त्यहाँ त्यहाँ थिए । 9 अब पलिश्तीहरूले आएका र रपाईहरूको बेसीमा आक्रमण गरेका थिए । 10 तब दाऊदले परमेश्वरसँग मदत मागे । तिनले सोधे, “के म पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गर्छै? के तपाईंले उनीहरूको विस्तुद्ध निश्चय नै तेरो हातमा सुम्पिदिनेछु?” परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “आक्रमण गरू, म उनीहरूलाई निश्चय नै तेरो हातमा सुम्पिदिनेछु” । 11 यसैले तिनीहरू बाल-पराजीमसम्म आए, र त्यहाँ तिनले उनीहरूलाई पराजित गरे । तिनले भने, “वैगले बग्ने बाढीले किनार भत्काएँदैं परमेश्वरले मेरा शत्रुहरूलाई मद्भारा भत्काउनुभयो ।” यसैले त्यस ठाउँको नाउँ बाल-पराजीम रह्यो । 12 पलिश्तीहरूले आफ्ना देवताहरू त्यहाँ छोडेर तिनलाई जलाउन भने हुक्म दाऊदले दिए । 13 तब पलिश्तीहरूले फेरि पनि उक्त बेसीमा आक्रमण गरे । 14 त्यसैले दाऊदले फेरि पनि परमेश्वरसँग मदत मागे । परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “तैनै अगाडिबाट आक्रमण गर्नुहुँदैन, तर उनीहरूको पछिलितर धेरा लगा र लहरे-पीपलका रुखहरू रहेका ठाउँबाट उनीहरूकहाँ जा । 15 जब तैले लहरे-पीपलका रुखका टुप्पाहरूमा हावा लाग्दा आउने पेरेडको आवाज सुन्छस्, तब फौजसहित आक्रमण गर् । यसो गर् किनभने परमेश्वर तिनीहरूका अगिअगि

पलिश्तीको सेनालाई आक्रमण गर्न जानुहुनेछ ।” 16 यसैले परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएँदै दाऊदले गरे । तिनले पलिश्तीहरूका सेनालाई गिबोनदेखि गेजेरसम्म पराजित गरे । 17 तब दाऊदको ख्याति हरेक देशमा फैलियो, र परमप्रभुले सबै जातिहरूमाथि तिनको डर हालिदिनुभयो ।

15 दाऊदले आफ्नो निम्निदाऊदको सहरमा भवनहरू बनाए । तिनले

परमेश्वरका सन्दूकको निम्निदाऊदाठाउँ तयार गरे र त्यसको लागि एउटा पाल टाँगे । 2 तब दाऊदले भने, “परमेश्वरको सन्दूक लेवीहरूले मात्र बोकून, किनकि परमप्रभुको सन्दूक बोकून र सदासर्वदा उहाँको सेवा गर्न परमप्रभुले तिनीहरूलाई नै चुन्नभएको थियो ।” 3 त्यसपछि परमप्रभुको सन्दूकलाई त्यसको निम्निदाऊद तयार गरिएको ठाउँमा ल्याउनलाई दाऊदले सारा इसाएललाई यरुशलेममा भेला गराए । 4 दाऊदले हारूनका सन्तानहरू र लेवीहरूलाई एकसाथ भेला गराए । 5 कहातका सन्तानबाट मुखिया उरीएल र तिनका आफन्तहरू १२० जना थिए । 6 मरारीका सन्तानबाट मुखिया असायाह र तिनका आफन्तहरू २२० जना थिए । 7 गेर्शोनका सन्तानबाट मुखिया योएल र तिनका आफन्तहरू १३० जना थिए । 8 एलीजापानका सन्तानबाट मुखिया शमायाह र तिनका आफन्तहरू २०० जना थिए । 9 हेब्रोनका सन्तानबाट एलीएल मुखिया र तिनका आफन्तहरू ८० जना थिए । 10 उज्जीएलका सन्तानबाट मुखिया अमीनानादाब र तिनका आफन्तहरू ११२ जना थिए । 11 दाऊदले सादोक र अवियाथार पुजारीहरू, अनि लेवी उरीएल, असायाह, योएल, शमायाह, एलीएल र अमीनानादाबलाई बोलाए । 12 तिनले उनीहरूलाई भने, “तिमीहरू लेवीहरूको परिवारका मुखियाहरू हौ । तिमीहरू र तिमीहरूका दाजुभाइले आफूलाई पवित्र गर, ताकि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको सन्दूक राख्न मैले तयार पारेको ठाउँमा तिमीहरूले त्यसलाई ल्याउन सक्छौ । 13 तिमीहरूले यसलाई पहिलो पल्ट बोकेनौ । यसैले परमप्रभु हुग्रा परमेश्वर हामीमाथि क्रोधित हुनुभयो, किनकि हामीले उहाँको खोजी गरेनौ वा उहाँको आज्ञा पालन गरेनौ ।” 14 यसैले परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको सन्दूकलाई तिनीहरूले ल्याउन स्कून् भनेर पुजारीहरू र लेवीहरूले आफैलाई पवित्र गरे । 15 यसैले परमप्रभुको वचनको अनुरण गरेर मोशाले आज्ञा दिएँदै लेवीहरूले परमेश्वरको सन्दूकलाई आ-आफ्ना काँधामा डन्डले बोकेर ल्याए । 16 लेवीहरूका मुखियाहरूले आ-आफ्ना दाजुभाइलाई बाजा, सारङ्गी, वीणा र इयालीको साथ तुलो स्वरमा र आफ्ना स्वरहरू उचालेर आनन्दका साथ सङ्गीत बजाउनको निम्निदिनुरुत गर्न भनी दाऊदले हुकुम दिए । 17 यसैले लेवीहरूले योएलका छोरा हेमान, र तिनका दाजुभाइमध्ये बेरेक्याहका छोरा आसापलाई नियुक्त गरे । तिनीहरूले मरारीहरूको सन्तानका आफन्त कूशायाहका छोरा एतानलाई पनि नियुक्त गरे । 18 तिनीहरूसँग दोसो दजकिका आफन्तहरू थिएः जकरिया, याजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, बनायाह, मासेयाह, मतित्याह, एलीपलेहू, मिक्नेयाह, अनि ढोकाका सुरक्षा गार्डहरू ओबेद-एदेम र यीएल । 19 सङ्गीतकार हेमान, आसाप र एतानलाई तुलो आवाज निकाल्ने काँसका इयालीहरू बजाउन नियुक्त गरियो । 20 जकरिया, अजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, मासेयाह र बनायाहले सारङ्गीमा अलामोत राग बजाए । 21 मतित्याह, एलीपलेहू, मिक्नेयाह, ओबेद-एदेम, यीएल र अजज्याहले वीणामा शिमिनिथ राग बजाएर बाटोमा अगि लागे । 22 लेवीहरूका अगुवा कनन्याह सङ्गीतका निर्देशक थिए, किनकि तिनी सङ्गीत गुरु थिए । 23 बेरेक्याह र एल्काना सन्दूकका गार्डहरू थिए । 24 शब्द्याह, योशापात, नतनेल, अमासै, जकरिया, बनायाह र एलीएजर पुजारीहरूले परमेश्वरका सन्दूकको अगि तुरही बजाउनुपर्थ्यो । ओबेद-एदेम र येहियाह पनि सन्दूकका गार्डहरू थिए । 25 यसैले दाऊद र इसाएलका धर्म-गुरुहरू र हजार-हजारका फौजका कमाण्डरहरू ओबेद-एदेमको घरबाट परमप्रभुका करारको सन्दूक ल्याउनलाई रमाउँदै गए ।

26 परमप्रभुका करारको सन्दूक बोक्ने लेवीहरूलाई परमेश्वरले सहायता गर्नुभएको हुनाले तिनीहरूले सात वटा साँढै र सात वटा भेडा बलिदान चढाए ।

27 सन्दूक बोक्ने लेवीहरू, गायकहरू र गायकका मुखिया कनन्याहले जस्तै दाऊदले पनि असल मलमलका लुगा लाएका थिए । दाऊदले मलमलको एपोद लाएका थिए । 28 यसरी सबै इसाएलले आनन्दले कराउँदै सीडी र तुरीहरूका आवाजामा र इयाली, सारङ्गी र वीणा बजाउँदै परमप्रभुका करारको सन्दूक ल्याए । 29 तब जब परमप्रभुका करारको सन्दूक दाऊदको सहरमा ल्याइयो, शाऊलकी छोरी मीकलले इयालबाट बाहिर हेरिन् । उनले दाऊद राजालाई नाच्दै र उत्सव मनाउँदै गरेका देखिन् । तब उनले आफ्नो मनमा तिनीलाई तुच्छ ठानन् ।

16 तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दूक ल्याए, अनि त्यसको निम्निदाऊद

टाँगको पालभित्र बिचमा राख्ये । तब तिनीहरूले परमेश्वरको सामु होमबलि र मेलबलि चढाए । 2 दाऊदले होमबल र मेलबलि चढाइसकेपछि, तिनले परमप्रभुको नाउंमा मानिसहरूलाई अशीर्वाद दिए । 3 तिनले हरेक इसाएली, पुरुष र स्त्री दुबैलाई एउटा रोटी, एक टुक्रा मासु र किसमिसको केक खान दिए । 4 परमप्रभुका सन्दूकअंगि सेवा गर्न, र परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको उत्सव मनाउन, धन्यवाद चढाउन र प्रशंसा गर्न दाऊदले केही लेवीहरूलाई नियुक्त गरे । 5 ती लेवीहरू अगुवा आसाप, तिनीपछि दोसा जकरिया, यीएल, शमीरामोत, यहीएल, मतित्याह, एलीआब, बनायाह, ओबेद-एदेम र यीएल थिए । तिनीहरूले सारङ्गी र वीणा बजाउँथ्ये । आसापले चाहिं ठुलो स्वरमा इयाली र वीणा बजाउनुपर्थ्यो । 6 बनायाह र यहासेल पुजारीहरूले परमेश्वरका करारको सन्दूकको अगि निरन्तर रूपमा तुरही बजाउनुपर्थ्यो । 7 तब त्यस दिन दाऊदले पहिलो पल्ट आसाप र तिनका दाजुभाइलाई परमप्रभुको निम्निदिन धन्यवादको यो गीत गाउनलाई नियुक्त गरे । 8 परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, उहाँका नाउंको पुकारा गर, जातिहरूका बीचमा उहाँका कार्यहरू प्रचार गर । 9 उहाँको निम्निदिन गाओ, उहाँको स्तुति गाओ, उहाँका सबै अचम्काका कार्यहरूको बयान गर । 10 उहाँको पवित्र नाउंमा गौरव गर । परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूको हृदय आनन्दित होस् । 11 परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, उहाँका नाउंको पुकारा गर, जातिहरूका बीचमा उहाँका कार्यहरू प्रचार गर । 9 उहाँको निम्निदिन गाओ, उहाँको स्तुति गाओ, उहाँका सबै अचम्काका कार्यहरूको बयान गर । 10 उहाँको पवित्र नाउंमा गौरव गर । परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूको हृदय आनन्दित होस् । 11 परमप्रभुलाई उहाँका शक्तिको खोजी गर । निरन्तर उहाँको उपरिथिति खोज । 12 उहाँले गर्नुभएका अचम्काका कामहरू, उहाँका अश्चर्यकर्म र उहाँले सुनाउनुभएका फैसलाहरू स्मरण गर, 13 ए उहाँका दास इसाएलका सन्तान हो, ए याकूबका मानिसहरू, उहाँका चुनिएकाहरू हो । 14 उहाँ र परमप्रभु हुग्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, समस्त पृथ्वीमा उहाँका फैसलाहरू रहन्छन् । 15 आफ्नो करारलाई उहाँले सदासर्वदा स्मरण गर्नुहुन्छ, हजार पुस्तालाई उहाँले आज्ञा गर्नुभएका वचन समझनुहुन्छ । 16 उहाँले अब्राहामसित बाँध्युभएको करार र इसहाकसँग गर्नुभएको प्रतिज्ञा समझनुहुन्छ । 17 यस कुरालाई उहाँले अदेशको रूपमा याकूबसित, र इसाएलसँग अनन्त करारको रूपमा पुष्टि गर्नुभयो । 18 उहाँले भन्नुभयो “तेरो उत्तराधिकारको तेरो अंशको रूपमा, तलाई म कनान देश दिनेछु ।” 19 तिनीहरू थोरै सङ्गीतमा मात्र हुँया, साहै थोरै हुँदा र तिनीहरू त्यो देशमा विदेशीहरू थिए, 20 तिनीहरू एक जातिबाट अर्को जातिमा, र एक राज्यबाट अर्को राज्यमा फिरन्ता भए । 21 उहाँले कसैलाई एपिन तिनीहरूमाथि अत्याचार गर्न दिनुभएन । तिनीहरूका खातिर उहाँले राजाहरूलाई नछोओ, र मेरा आगमकाहरूलाई केही हानि नगर ।” 23 हे सारा पृथ्वी, परमप्रभुको निम्निदिन गाओ, दिनहुँ उहाँले दिनुभएको उद्धारको घोषणा गर । 24 जातिहरूका बिचमा उहाँका महिमाको घोषणा गर, सारा जातिहरूका बिचमा उहाँका अचम्काका कामहरूको वर्णन गर । 25 किनकि परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, र उच्च प्रशंसा हुनुपर्छ, र सारा देवताहरूभन्दा बढी उहाँके भय राखिनुपर्छ । 26 किनकि जातिहरूका सबै देवताहरू केवल मूर्ति मात्र हुन्, तर परमप्रभुले त आकाशको सृष्टि गर्नुभयो । 27 उहाँको उपास्थितिमा प्रताप र

गैरव छन्, उहाँको वासस्थानमा शक्ति र महिमा छन् । 28 मानिसहरूका वंश हो, परमप्रभुलाई प्रशंसा चढाओ, परमप्रभुलाई महिमा र शक्ति चढाओ । 29 परमप्रभुलाई उहाँको नाउँअनुसारको महिमा चढाओ । भेटी ल्याओ र उहाँको सामु आओ । पवित्रताको वैधभवा परमप्रभुलाई दण्डवत् ग्र । 30 हे सारा पृथ्वी, उहाँको सामु थरथरी हो । संसार पनि स्थापित भएको छ । यसलाई हल्लाउन सकिदैन । 31 सर्व आनन्दित होस्, र पृथ्वी रमाओस् । तिनले जातिहस्का बीचमा भनून्, “परमप्रभु नै राज्य गर्नुहुन्छ ।” 32 समुद्र गर्जियोस् र तिनमा भरिएका सबै थोकले हर्षनाद गर्नु । जमिन र त्यसमा भएका सबै कुरा उल्लसित होउन् । 33 अनि जग्गलमा भएका रुखहरू परमप्रभुको सम्मुख आनन्दले गाउन्, किनकि उहाँ पृथ्वीको न्याय गर्न आउदै हुनुहुन्छ । 34 परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनकि उहाँ असल हुनुहुन्छ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तताको सदासर्वदा रहन्छ । 35 तब यसो भन, “हे हाम्रा उद्धारका परमेश्वर, हामीलाई बचाउनुहोस् । हामीलाई एकसाथ भेला गर्नुहोस्, र अरु जातिहस्काबाट छुटकारा हामीलाई दिनुहोस्, ताकि हामी तपाईंको पवित्र नाउँलाई धन्यवाद दिन, र तपाईंको प्रशंसामा महिमा दिन सकौ ।” 36 परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको, सदासर्वदै प्रशंसा होस् । सबै मानिसहरूले “आमेन” भने र परमप्रभुको स्तुति गरे ।” 37 यसैले दाऊले दिन-दिनको आवश्यक काम निरन्तर रूपमा गर्न त्यहाँ परमप्रभुका करारको सन्दूकको सामु आसाप र तिनका दाजुभाइलाई राखे । 38 ओवेद-एदोम र तिनका अठसटी जना आफन्तहरू पनि समावेश गरिएका थिए । यदूतूनका छोरा ओवेद-एदोम र होसा द्वारपालहरू भए । 39 सादोक पुजारी र तिनका मित्र पुजारीहस्तर गिबोन डाँडामा भएको परमप्रभुको पवित्र वासस्थानको सामु सेवा गर्नुपर्थ्यो । 40 परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुराबोमेजिम तिनीहरूले बिहान र बेलुकी निस्तरत रूपमा परमप्रभुको निमित वेदीमा होमबलि चढाउपर्थ्यो । यो कुरा उहाँले इसाएललाई आजाको रूपमा दिनुभयो । 41 तिनीहरूसँै हेमान र यदूतून र नाउँ लिएर चुनिएका मानिसहरू परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउन खटाइए, किनभने उहाँ करार विश्वस्तता सदासर्वदै रहिहरू । 42 पवित्र भजनको निमित तुहीहरू र इयालीहरू र अरु बाजाहरू बजाउनेका निरीक्षक हेमान र यदूतून थिए । यदूतूनका छोराहस्ते मूल ढोकाको रेखेदेख गर्थे । 43 तब सबै मानिसहरू आ-आफ्नो घर फर्के, र दाऊदाचाहिं आफ्नो परिवारलाई आशीर्वद दिन गए ।

17 राजा आफ्नो महलमा बसेपछि उनले नातान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारुको घरमा बस्दैछु, तर परमप्रभुको करारको सन्दूकचाहिं पालमुनि राखिएको छ ।” 2 तब नातानले दाऊदलाई जवाफ दिए, “जानुरोस्, आफ्नो मनमा जे छ त्यो गर्नुहोस्, किनकि परमेश्वर तपाईंसँग हुनुहुन्छ ।” 3 तर त्यही रात परमेश्वरको यो वचन नातानकहाँ यसो भनेर आयो, 4 “जा र मेरो दास दाऊदलाई यसो भनु, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: तैले मेरो लागि बस्ने घर बनाउदेउनस् ।’ 5 किनकि इसाएललाई मिश्रदेशबाट ल्याएको दिनदेखि यता आजको दिनसम्म म कहिलै घरमा बसेको छैन । बल, विभिन्न ठाउँमा पवित्र पालसम्म म बस्दैआएको छु । 6 सारा इसाएलसँग सबै ठाउँमा म सरेको बेलामा, मेरा मानिसहरूको रेखेदेख गर्नलाई मैले नियुक्त गरेका इसाएलका कुनै अगुवालाई के मैले यसो भनें, “मेरो निमित देवदारुको घर किन बनाएको छैनसँ? ।” 7 “अब मेरो दास दाऊदलाई यसो भनु, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: तैं मेरा मानिस इसाएलको राजा हुनलाई मैले तलाई खर्कमा भेडाहरू पछिपछि ढिङ्डनबाट बोलाएँ । 8 तं जाहाँ गए पनि म ताँसँगे छु र तेरो सामुबाट तेरा शत्रुहरूलाई हटाएको छु, अनि तेरो नाउँलाई म पृथ्वीमा भएका महान् व्यक्तिहरूदै प्रसिद्ध तुल्याउनेछु । 9 म आफ्ना मानिस इसाएलको निमित एउटा ठाउँ तोकोन्हु ताकि तिनीहरू आफ्नै देशमा बस्नु र केरि कष्टमा नपर्नु । दुष्ट मानिसहरूले पहिले गरेद्दै फेरि तिनीहरूलाई थिचोमिचो गर्नेछैन, 10 जसरी

मैले आफ्ना मानिस इसाएलमाथि न्यायकर्ताहरू नियुक्त गरेको समयदेखि नै तिनीहरूले गर्दै आएका थिए । त्यसपछि तेरा सबै शत्रुहरूलाई म वशमा पार्नेछु । साथै म तलाई भन्दछु, कि म परमप्रभुले तेरो निमित घर बनाउनेछु । 11 जब तेरो जीवन पुरा हुनेछ, र त तै तेरा पुर्खाहरूसित मिल्न जानेछस, तब तप्पछि म तेरै सन्तानलाई खडा गर्नेछु, र तेरै एक सन्तानमध्ये एक जनाको राज्यलाई म स्थापित गर्नेछु । 12 उसैले मेरो लागि एउटा मनिदर बनाउनेछ, र उसको सिंहासन सदाको निमित स्थापित गर्नेछु । 13 म उसको पिता हुनेछु र ऊ मेरो छोरो हुनेछ । तॅभन्दा पहिले राज्य गर्ने शाऊलबाट मेरो आफ्नो करारको विश्वस्तता फिर्ता लिएँ छैन ऊ ऊदेखि फिर्ता लिनेछैन । 14 उसलाई म आफ्नो मानिदर र मेरो राज्यमाथि सधैंको निमित राजेछु, र उसको सिंहासन सदासर्वदाको निमित स्थापित हुनेछ ।” 15 नातानले दाऊदसँग कुरा गरे र यी सबै वचन सुनाए, र सबै दर्शनको बारेमा उनले तिनलाई बताए । 16 तब दाऊद राजा भित्र गए र परमप्रभुको सामु बुझे । तिनले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर, म को हुँ अनि मेरो घराना के हो, र तपाईंले मलाई यहाँसम्म ल्याउनुभएको छ? ।” 17 किनकि हे परमेश्वर, तपाईंको दृष्टिमा यो त सानो कुरा थियो । हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो दासको घरानालाई भविष्यको बारेमा बोल्नुभएको छ, र मलाई भविष्यका पुस्ताहरू देखाउनुभएको छ । 18 म दाऊदले तपाईंलाई योभन्दा बढी के नै भन्न सक्छु र? तपाईंले आफ्नो दासालाई विशेष आदर गर्नुभएको छ । 19 हे परमप्रभु, तपाईंको दासको खातिर र तपाईंको आफ्नै उद्देश्य पुरा गर्नलाई आफ्ना सबै महान् कामहरू प्रकट होउन् भनेर नै तपाईंले यो महान् काम गर्नुभएको छ । 20 हे परमप्रभु, तपाईंजस्तो अरु कोही छैन । हामीले सधैंभरी सुनेका छौं कि तपाईंबाहेक अरु कोही परमेश्वर छैन । 21 किनकि तपाईंको मानिस इसाएलजस्तै यस पृथ्वीमा कुनै जाति छ र, जसलाई तपाईं परमेश्वरले महान् र भयानक कार्यहरूद्वारा आफ्नो नाउँको निमित आफ्ना मानिस बनाउनलाई मिश्रदेशबाट छुटकारा दिनुभयो? मिश्रदेशबाट तपाईंले छुटकारा दिनुभएका आफ्ना मानिसहरूको सामुबाट तपाईंले जातिहरूलाई धाराउनुभयो । 22 तपाईंले इसाएललाई सदाको निमित आफ्नो मानिसहरू बनाउनुभयो र तपाईं, हे परमप्रभु, तपाईंजस्तो अरु कोही छैन । 23 यसैले अब हे परमप्रभु, आफ्नो दास र उसको घरानाको निमित तपाईंले गर्नुभएको प्रतिज्ञा सदाको लागि स्थापित होस् । तपाईंले जस्तो भन्नुभएको छ त्यसै गर्नुहोस् । 24 तपाईंको नाम सदासर्वदाको निमित स्थापित होस् र महान् होस्, ताकि म तपाईंको दास दाऊदलको घराना तपाईंको सामु स्थापित हुँदा मानिसहरूले यसो भनून्, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै इसाएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।” 25 किनकि, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो दासको घर बनाउनु हुनेछ भनी उसलाई प्रकट गर्नुभएको छ । यसकारण तपाईंको दास, मैले तपाईंको सामु प्रार्थना चढाउन साहस गरेको छु । 26 अब हे परमप्रभु, तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, र आफ्नो दाससित यो असल प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ: 27 तपाईंको दासको घराना तपाईंको सामु सदा निरन्तर होस् भनी आशिष दिने इच्छा तपाईंलाई भयो । तपाईं परमप्रभुले त्यसलाई आशिष दिनुभएको छ, र त्यो सदाको निमित आशिषित हुनेछ ।”

18 यसपछि दाऊदले पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गरे र तिनीहरूलाई जिते । तिनले गात र त्यसका वरिपरिका गाउँहरू तिनीहरूबाट लिए । 2 तब तिनले मोआबीलाई जिते र मोआबीहरू तिनका सेवक भाए र तिनलाई कर तिरे । 3 सोबाका राजा हद्देजेर युफेटिस नदीको किनारमा आफ्नो राज्य स्थापित गर्न जाउँ गर्दा दाऊदले हद्देजेरलाई हमातमा पराजित गरे । 4 एक हजार रथहरू, सात हजार घोडाहरूहरू र बीस हजार पैदल सिपाहीहरूलाई दाऊदले तिनीबाट कब्जा गरे । दाऊदले रथका सबै घोडाका नशा काटे, तर सयवटा रथहरूका लागि आवश्यक पर्ने घोडाहरू मात्र बचाएर राखे । 5 जब सोबाका राजा हद्देजेरलाई सहायता गर्न दम्सकसका अरामीहरू आए, तब दाऊदले

बाईस हजार जना अरामीलाई मारे । 6 तब दाऊदले दमस्कसमा अराममा सेनाको छाउनी राखे, र अरामीहरू तिनका सेवक भए र तिनलाई कर तिरे । दाऊद जहाँ गए त्यहाँ परमप्रभुले तिनलाई विजयी दिनुभयो । 7 हददेजेरका सेवकहरूले भिरेका सुनका ढालहरू दाऊदले खोसे र ती यस्तश्लेमा ल्याए । 8 तिनले हददेजेरका सहरहरू तेबह र कूनबाट पनि धेरै मात्रामा काँसा ल्याए । यस्तबाट सोलोमनले पछि “खड्कुलो” भिनिने काँसाको एउटा विशाल बाटा, स्तम्भहरू र काँसाका विभिन्न भाँडाहरू बनाए । 9 जब दाऊदले सोलाका राजा हददेजेरका जम्मै सेनालाई परास्त गरेको कुरा हमातका राजा तोऊले सुने, 10 तब दाऊद राजालाई अभिवादन गर्न र बधाई दिन तोऊले आफ्ना छोरा हदोरमलाई तिनीकहाँ पठाए । दाऊदले हददेजेरलाई आक्रमण गरेको र पराजित गरेको, अनि हददेजेर र तोऊले किंचमा प्राय युद्ध चल्ने गरेको कारण तिनले यसो गरे । तोऊले सुन, चाँदी र काँसबाट बनेका विभिन्न किसिमका सरसामान पनि दाऊदकहाँ पठाए । 11 दाऊद राजाले यी भाँडाहरू परमप्रभुको निम्नि अलग गरे, साथमा तिनले सबै जातिहरूः एदोम, मोआब, अम्मोनका मानिसहरू, पलिश्तीहरू र अमालेकबाट लिएका सुन र चाँदी पनि अगल गरे । 12 सरूयाहका छोरा अबीशैले नूनको उपत्यकामा अठाह हजार एदोमीलाई मारे । 13 तिनले एदोममा सेनाको छाउनी राखे, र सबै एदोमी अब दाऊदका सेवक भए । दाऊद जहाँ गए त्यहाँ परमप्रभुले तिनलाई विजय दिनुभयो । 14 दाऊदले सारा इस्पालमाथि राज्य गरे, र आफ्ना सबै मानिसहरूको न्याय र धर्मकर्ता कायम गरे । 15 सरूयाहका छोरा योआब सेनाका कमाण्डर थिए, र अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए । 16 अहीतूबका छोरा सादोक र अवियाथारका छोरा अहीमेलेक पुजारीहरू थिए, र शब्दा सचिव थिए । 17 यहोशादाका छोरा बनायाह करेती र पेलेथीहरूका निरीक्षक थिए । दाऊदका छोराहरूचाहि राजाका मुख्य अधिकारीहरू थिए ।

19 त्यसको केही समयपछि अम्मोनीहरूका राजा नाहाशको मृत्यु भयो,

र तिनको सट्टामा तिनका छोरा राजा भए । 2 दाऊदले भने, “म नाहाशका छोरा हानूनलाई दया देखाउनेछु, किनकि तिनका पिताले मलाई दया देखाए ।” यसैले तिनका पिताको बरेमा सहानुभूति प्रकट गर्न दाऊदले दूतहरू पठाए । दाऊदका दूतहरू हानूनलाई सहानुभूति प्रकट गर्न अम्मोनीहरूको देशमा पसे । 3 तर अम्मोनी राजकुमारहरूले हानूनलाई भने, “दाऊदले तपाईंलाई सहानुभूति प्रकट गर्न मानिसहरू पठाउँदा तिनले तपाईंका पितालाई आदर गरेका हुन् भनी के तपाईं समझनहुन्छ? तपाईंको देशलाई पराजित गर्नको निम्नि जाँच गर्नलाई तिनका सेवकहरू आएका होइनन् र? ।” 4 यसकारण हानूनले दाऊदका सेवकहरूलाई समाते, तिनीहरूका कपाल खाउरिदिए, र काँथदेखि कमरसम्म तिनीहरूका आधा लुगा काटेर तिनीहरूलाई पठाइदिए । 5 जब तिनीहरूले यो कुरा दाऊदलाई वर्णन गरिदिए, तिनले तिनीहरूसित भेट गर्न पठाए, किनकि तिनीहरूको साहै लाजमा पारिएका थिए । राजाले भने, “तिमीहरूका दाही फेरि नबुद्धजेल यरीहोमा नै बस र त्यसपछि फर्क ।” 6 जब अम्मोनीहरूले आफूहरूला दाऊदको दृष्टिमा दुघन्दित भएको देखे, तब हानून र अम्मोनीहरूले अराम-नाहारैम, अराम-माका र सोलाबाट रथहरू र सारथिहरू ज्यालामा ल्याउन एक हजार तोडा चाँदी पठाए । 7 उनीहरूले बत्तीस हजार रथ र सारथिहरू, अनि माकाका राजा र उनका मानिसहरूलाई ज्यालामा लिए, र उनीहरू आएर मेदबाको सामुने छाउनी बनाए । त्यसपछि अम्मोनीहरूचाहि आ-आफ्ना सहरहरूबाट भेला भएर लडाई गर्न आए । 8 जब दाऊदले यो कुरा सुने, तिनले योआब र जम्मै सेनालाई तिनीहरूसँग भेट गर्न पठाए । 9 अम्मोनका मानिसहरू आए र सहरको मूल ढोकामा लडाईको निम्नि पडक्तिवद्ध भए । सहायताका निम्नि आएका राजाहरू भने खुला मैदानमा थिए । 10 जब योआबले आफूलाई अगि र पछि दुवैतिर लडाईले थेरेको थाहा पाए, तब तिनले केही असल इसाएरी फौजलाई लिए र अरामीहरूको विरुद्ध तयार पारे । 11 तिनका अरू बाँकी

फौजलाई तिनले आफ्ना भाइ अबीशैको कमाण्डमा दिए, र उनीहरूलाई तिनले अम्मोनीहरूको विरुद्ध यद्धमा खडा गरे । 12 योआबले भने, “अरामीहरू मेरो निम्नि साहै शक्तिशाली भए भने अबीशैको तिमीले मेरो उद्धार गर्नुपर्छ । अम्मोनीहरू तिम्रो निम्नि साहै शक्तिशाली भए भने म आएर तिम्रो उद्धार गर्नेछु । 13 साहसिले होइ! हामी आफ्ना मानिस र हामा परमेश्वरका सहरहरूका निम्नि साहसिलो होइँ, किनकि परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल उहाँले त्यही गर्नुहोछ ।” 14 यसैले योआब र तिनका सेनाको फौज अरामीहरूका विरुद्ध अगाडि बढे । तिनीहरू इसाएलको सेनाको सामुवाट भाग्न बाध्य पारिए । 15 जब अम्मोनका सेनाले अरामीहरूलाई भागेका देखे, तब उनीहरू पनि तिनका भाइ अबीशैको सामुवाट भागो र सहरभित्र फर्के । यसकारण योआब अम्मोनका मानिसहरूबाट फर्के र यस्तश्लेममा फिर्ता गए । 16 जब अरामीहरूले आफू इसाएलद्वारा परास्त भएका देखे, तब तिनीहरूले यफ्रेटिस नदीको पारिबाट हददेजेरका कमाण्डर शोपकको कमाण्डमा भएका अरू अरामी सेनालाई बोलाए । 17 जब दाऊदलाई यसको बारेमा बताइयो, तिनले जम्मै इसाएललाई जम्मा गरे, यर्न नदी पार गरे र उनीहरूकहाँ गए । तिनले अरामीहरूको विरुद्ध लडाई गर्न सेनाको तयारी गरे र तिनीहरूले तिनीसंग युद्ध गरे । 18 आरामीहरू इसाएलदेखि भागो, र दाऊदले अरामीहरूका सात हजार सारथिहरू र चालीस हजार पैदल सिपाहीहरू मारे । तिनले सेनाका कमाण्डर शोपकलाई अधीनमा भएका राजाहरूले जब आफू इसाएलद्वारा परास्त भएका देखे, तब तिनीहरूले दाऊदसँग सन्धि गरे र तिनको सेवा गरे । यसैले अरामका मानिसहरूले फेरि कहिल्यै अम्मोनीहरूलाई सहायता दिनलाई राजी भएनन् ।

20 बसन्त ऋतुको समय, अर्थात् समान्यतया राजाहरू लडाई गर्न जाने

समयमा योआबले सेनालाई युद्ध गर्न लगे र अम्मोनीहरूको देशलाई उजाड पारे । तिनले गए र रब्बालाई युद्ध गर्न लगे । दाऊदचाहिं यस्तश्लेममा नै रहे । योआबले रब्बालाई आक्रमण गरे र त्यसलाई पराजित गरे । 2 दाऊदले उनीहरूका राजाको शिरबाट शिरपेच लगे, र त्यसको तौल सुनको एक तोडा भएको भेड्हाए, र त्यसमा बहुमूल्य रत्नहरू जडिएका थिए । त्यो शिरपेच दाऊदको आफ्नो शिरमा लाइयो, र तिनले त्यस सहरबाट धेरै परिणाममा लुटापाट गरे । 3 त्यस सहरमा भएका मानिसहरूलाई तिनले लिएर आए र उनीहरूलाई आरा र फलामाका औजारहरू तथा बन्चारहरूका काममा लगाए । दाऊदले अम्मोनीहरूका सबै सहरका मानिसहरूलाई यस्तो कामका लगाए । तब दाऊद र तिनका सबै सेना यस्तश्लेममा फर्के । 4 यसको केही समयपछि गेजेरमा पलिश्तीहरूसँग लडाई भयो । द्वाषाती सिब्बकैले रपाईहरूका सन्तानमध्ये एक सिपैलाई मारे, र पलिश्तीहरूलाई अधीन गरियो । 5 पलिश्तीहरूसँगको अर्को एउटा युद्धमा याईरका छोरा एल्हानानले गिर्तीको गोल्यतको भाइ लहमीलाई मारे, जसको भालाको बींड कपडा बुन्ने जुलाहाको डन्डा जत्रो थियो । 6 गतामा भएको अर्को युद्धमा हरेक हातमा छवटा औला र हरेक खुट्टामा छवटा औला भएको एक जना धेरै अग्लो मानिस थियो । त्यो पनि रफाको सन्तान थियो । 7 जब त्यसले इसाएललाई निन्दा गयो, तब दाऊदका दाजु शिमेअका छोरा जोनाथनले त्यसलाई मारे । 8 तिनीहरू गातका रफाका सन्तानहरू थिए, र तिनीहरू सबै दाऊदका हातबाट र तिनका सिपाहीहरूका हातबाट मारिए ।

21 इसाएलको विरुद्ध एउटा दुश्मन खडा भयो र आफ्ना मानिसहरूको

सङ्ख्या गन्नलाई दाऊदलाई सुन्यायो । 2 दाऊदले योआब र आफ्ना फौजका कमान्डरहरूलाई भने, “जाओ, बेर्शबादेखि दानसम्मका इसाएलका मानिसहरूको सङ्ख्या गन्नी गर र मलाई बताओ, ताकि म तिनीहरूको संख्या जान सकूँ ।” 3 योआबले भने, “परमप्रभुले आफ्ना फौजलाई सय गुणा बढाउनुभएको होस् । तर हे मेरा मालिक राजा, के तिनीहरूले मेरा

मालिकको सेवा गर्दैनन र? इसाएलमाथि किन दोष ल्याउनुहुन्छ?" 4 तर राजाको चवन योआबको विरुद्धमा लागू भयो । त्यसैले योआब त्यहाँबाट हिँडे र सारा इस्याएलभरी गए । तब तिनी यश्शलेममा फर्केर आए । 5 त्यसपछि योआबले दाऊदलाई योद्धाहरूको जम्मा संच्छा बताए । इसाएलमा तरवार चलाउन सक्नेहरू इसाएलमा ११ लाख थिए । यहदामा मात्र ४ लाख ७० हजार सेना थिए । 6 तर लेवी र बेन्यामीनलाई तिनीहरूसँग गन्ती गरिएन, किनकि राजाको हुकुमले योआबलाई साहि खिन्न पारेको थियो । 7 यो कामबाट परमेश्वर अप्रसन्न हुनुभयो, अनि उहाँले इसाएललाई आक्रमण गर्नुभयो । 8 दाऊदले परमेश्वरलाई भने, "मैले यसो गेरे तुलू पाप गरेको छु । अब आप्नो दासको दोषलाई हाउनुहोस्, किनकि मैले धेरै मूर्खतापूर्ण काम गरेको छु ।" 9 परमप्रभुले दाऊदका अगमवक्ता गादलाई भन्नुभयो, 10 "गएर दाऊदलाई भन, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, तालाई म तिनवटा कुरा रोजन दिन्छु । तिमथ्ये एउटा रोज ।'" 11 यसैले गाद दाऊदकहाँ गए र तिनलाई भने, "परमप्रभु यही भन्नुहुन्छ, 'यिमध्ये एउटा रोजः ।' 12 तिन वर्षसम्मको अनिकालको कुरा, वा तेरा शत्रुहरूले तीन महिनासम्म खेद्ने र उतीहरूका तरवारले मारिने कुरा, वा तिन दिनको लागि परमप्रभुको तरवार, अर्थात् परमप्रभुका दूतले इसाएलका सम्पूर्ण ठाँडेमा विनाश ल्याउने एउटा विपत्तिको कुरा ।" त्यसो हो भने, मलाई पठाउनुहोक्हाँ मैले के जवाप लानुपर्ने हो सो अब निर्णय गर्नुहोस् ।" 13 तब दाऊदले गादलाई भने, "म साहै सङ्कटिष्टमा परेको छु । मानिसको हातमा पर्नुभन्दा मलाई परमप्रभुको हातमा नै पर्न देउ, किनकि उहाँका करुणामय कामहरू धेरै महान् छन् ।" 14 त्यसैले परमप्रभुले इसाएलमा एउटा विपत्ति पठाउनुभयो, र सन्तरी हजार मानिसहरू मरे । 15 परमेश्वरले यश्शलेम विनाश गर्न एउटा स्वर्गदूत पठाउनुभयो । तिनले त्यो नाश गर्न लाग्दा परमप्रभुले त्यो देखेर त्यस सर्वनाशदेखि मन बदल्नुभयो । ती नाश गर्न स्वर्गदूतलाई उहाँले भन्नुभयो, "अब भयो! तिप्रो हात थाम ।" त्यस बेला ती स्वर्गदूत यत्सी अरौनाका खलाको छेउमा उभिरहेका थिए । 16 दाऊदले मासितर हेरे र परमप्रभुका स्वर्गदूतले आप्नो हातमा नाड्नो तरवार लिए यश्शलेममधि ताकेर आकाश र पृथ्वीका बीचमा खडा भएको देखे । तब भाड्ग्रालागाएका दाऊद र धर्म-गुरुहरू भूङ्मा घोप्टो परे । 17 दाऊदले परमेश्वरलाई भने, "सेनाको गन्ती गर भनेर हुकुम दिने म होइनँ र? मैले यो दुष्ट काम गरे । तर बिचरा यी भेडाहरूले के नै पो गरेका छन् र? हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर!, तपाईंको हातले म र मेरो घरनालाई प्रहार गरोस्, तर तर यो विपत्ति तपाईंका मानिसहरूमाथि नरहोस् ।" 18 यसैले दाऊदलाई यबूसी अरौनाको खलामा गएर परमप्रभुको निमित एउटा वेदी बनाउन भन् भनी परमप्रभुका स्वर्गदूतले गादलाई भने । 19 यसैले परमप्रभुको नाउंमा भगादे हुकुम गरेक्को गर्नालाई दाऊद त्यहाँ उक्केले गए । 20 अरौनाले आप्नो गहू चुट्टै गरेका समयमा, तिनी पछि फर्के, र स्वर्गदूतलाई देखे । तिनी र तिनका चार जना छोराहरू आफूलाई लुकाए । 21 दाऊद अरौनाको हाँ आउदा, अरौनाले हेरे र दाऊदलाई देखे । तिनी खलाबाट बाहिर आए र आप्नो अनुहार भुङ्मा घोप्टो पारेर दाऊदको अधि धुङ्ग टेके । 22 तब दाऊदले अरौनालाई भने, "मलाई यो खला बेच ताकि यहाँ म परमप्रभुको निमित एउटा वेदी बनाउन सकूँ । म पुरै दाम तिर्नेछु, ताकि मानिसहरूबाट यो विपत्ति हटिजाओस् ।" 23 अरौनाले दाऊदलाई भने, "त्यो तपाईंको आप्नी ठानेर लिनुहोस्, मेरा मालिक महाराजा । हजुरो नजरमा जस्तो असल लाग्छ सो त्यहाँ गर्नुहोस् । हेर्नुहोस्, म तपाईंलाई होमबलिको निमित गोस्खरू, दाउराको निमित काठहरू र अन्नबलिको निमित गहू धिँचु । यो सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु ।" 24 दाऊद राजाले औरौनालाई भने, "होइन, पुरै दाम तिरिर नै म यसलाई किन्छु । तिप्रो जे छ त्यो लिने अनि मेरो दाम नपरी त्यो सिस्तैमा परमप्रभुलाई होमबलीको रूपमा चाडाउने काम म गर्दिन ।" 25 यसैले त्यस जग्गाको निमित दाऊदले अरौनालाई छ सय सुनका सिक्का तिरे । 26 दाऊदले त्यहाँ परमप्रभुको निमित एउटा वेदी बनाए र त्यसमाथि होमबलि र

मेलबलि चढाए । तिनले परमप्रभुमा पुकारा गरे, जसले तिनलाई स्वर्गबाट होमबलिको वेदीमा आगो बसाएर जावाप दिनुभयो । 27 तब परमप्रभुले त्यो स्वर्गदूतलाई आज्ञा दिनुभयो र स्वर्गदूतले आप्नो तरवारलाई त्यसको म्यानमा राखे । 28 जब दाऊदले यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुले जावाप दिनुभएको देखे, तब तिनले त्यहाँ बेला बलिदानहरू चढाए । 29 त्यस बेला, मोशाले उजाङ्ग-स्थानमा बनाएको परमप्रभुको पवित्र वासस्थान र होमबलिको वेदी गिबोनको डाँडाको उच्च स्थानमा नै थिए । 30 तापनि परमप्रभुको अगुवाइ मान्न दाऊद त्यहाँ जान सकेनन्, किनकि ती स्वर्गदूतको तरवारसँग तिनी साहै डराएका थिए ।

22 तब दाऊदले भने, "इसाएलको निमित होमबलिको वेदी सहितको

परमप्रभु परमेश्वरका मन्दिरको ठाउँ यहीं हुनेछ ।" 2 यसैले दाऊदले आप्ना सेवकहरूलाई इसाएलमा बसोबास गर्ने परमेश्वरीहरूलाई भेला गराउने हुकुम गरे । तिनले उनीहरूलाई परमेश्वरको मन्दिर बनाउन ढुङ्गा काटेर तयार गर्ने काममा खाटाए । 3 तिनले ढोकाहस र चौकोसहरूका लागि कीला बनाउनका निमित धेरै मात्रामा फलाम दिए । तिनले जोख सक्नेभन्दा धेरै काँसा, 4 र गन्न सक्नेभन्दा धेरै देवदारुका काठ पनि दिए (सीदोनी र दुरोसका मानिसहरूले गन्न नसक्ने गरी प्रशस्त मात्रामा देवदारु दाऊदकहाँ ल्याइदिए) । 5 दाऊदले भने, "मेरो छोरो सोलोमन कलिलै र अनुभवहीन छ, र परमप्रभुको निमित निर्माण गरिने भवन विशेष रूपले भव्य हुनुपर्छ, ताकि यो आउ सबै देशमा प्रसिद्ध र महिमित हुनेछ । यसैले यसको भवन निर्माणको तयारी म नै गर्नेछु ।" यसैले दाऊदले आप्नो मृत्यु हुनुअगि ठुलो तयारी गरे । 6 तब तिनले अप्नो छोरा सोलोमनलाई बोलाए र परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको निमित एउटा मन्दिर बनाउने आज्ञा दिए । 7 दाऊदले सोलोमनलाई भने, "ए मेरो छोरो, परमप्रभु मेरा परमेश्वरका नाउँको निमित एउटा मन्दिर बनाउने मेरो इच्छा थियो । 8 तर परमप्रभुले मकहाँ आउनुभयो र भन्नुभयो, 'तैलै धेरै रस्तपात गरेको र धेरै युद्ध गरेको छस् । मेरो नाउँको निमित मन्दिर तैलै बनाउनेछैनन्, किनभने मेरो दृष्टिमा तैलै पृथ्वीमा धेरै रात बगाएको छस् । 9 तापनि, तेरो एउटा छोरो हुनेछ जो शान्तिप्रिय मानिस हुनेछ । उसका चारैतिरका शत्रुहरूबाट म उसलाई आराम दिनेछु । किनकि उसको नाउँ सोलोमन हुनेछ, र उसको समयमा म इसाएललाई शान्ति र चैन दिनेछु । 10 मेरो नाउँको निमित एउटा मन्दिर उसैले बनाउनेछ । ऊ मेरो छोरो हुनेछ, र म उसका पिता हुनेछु । म उसको राज्यको सिंहासन इसाएलमा सदासर्वदाको स्थापित गर्नेछु ।" 11 अब ए मेरो छोरो, परमप्रभु ताँसँग रहनुभएको होस् र तलाई सफलता दिनुभएको होस् । परमप्रभु तेरा परमेश्वरको मन्दिर तैलै नै बनाउनेछस् भनी उहाँले भन्नुभएँदै तैलै त्यो बनाउनेछस् । 12 परमप्रभुले नै तलाई अन्तर्दृष्टि र समझ दिनुभएको होस्, ताकि उहाँले तलाई इसाएलमाथि अधिकार दिनुहुन्द्या तैलै परमप्रभु तेरा परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नेछस् । 13 तब इसाएलको निमित परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएका विधि र नियमहरूलाई तैलै होशियारसाथ पालन गरिस् भने ताँसफल हुनेछस् । बलियो र साहसी हो । नदरा वा निरुस्ताहित नहो । 14 अब हेरै, ज्यादै प्रयत्नका साथ मैले परमप्रभुका मन्दिरको निमित एक लाख तोडा सुन, दश लाख तोडा चाँदी, धेरै मात्रामा काँसा र फलाम तयार गरिको छु । मैले काठपात र ढुङ्गा पनि तयार गरिएको छु । यी सबैमा तैलै अरू थप्युपर्छ 15 तौसित धेरै कामगर्ने मानिसहरू छन्: ढुङ्गा काट्नेहरू, डकर्मीहरू, सिकर्मीहरू, र हरेक किसिमका शिल्पकारहरू अनगिन्ती छन्, 16 जसले सुन, चाँदी, काँसा र फलामका काम गर्न सक्छन् । उठ र काम सुरु गर, र परमप्रभु तौसित हुनुभएको होस् ।" 17 दाऊदले इसाएलका सबै अगुवाहरूलाई आप्ना छोरा सोलोमनलाई सधाउन भनी यसो भनेर आदेश दिए, 18 "परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसँग हुनुन्छ र उहाँले तिमीहरूलाई चारैतिरबाट शान्ति दिनुभएको छ । उहाँले यस क्षेत्रका बासिन्दाहरूलाई मेरो हातमा दिनुभएको छ । यो क्षेत्र परमप्रभु र

उहाँका मानिसहरूका अधीनमा छन् । 19 अब आफ्नो सारा हृदय र आफ्नो प्राणले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको खोजी गर । उठ र परमप्रभु परमेश्वरको पवित्रस्थान निर्माण गर । त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुका करारको सन्तूक र परमेश्वरका पवित्र कुराहरू परमेश्वरको नाउँको निमित्त बनाइएको मन्दिरमा ल्याओ ।”

23 जब दाऊद वृद्ध भएका र आफ्नो जीवनको अन्तिम क्षणमा थिए, तब तिनले आफ्ना छोरा सोलोमनलाई इसाएलमाथि राजा बनाए ।

2 पूजाहारीहरू र लेवीहरूसँगै तिनले इसाएलका सबै अगुवाहरूलाई भेला गराए । 3 तीस वर्ष र त्योभन्दा बढी उमेरका लेवीहरूको सङ्ख्याको गणना भयो । तिनीहरूको संख्या अठ्टीस हजार थियो । 4 “तिमध्येका चौबीस हजारको काम परमप्रभुको मन्दिरको कामको रेखेदेख गर्ने थियो, र छ हजार अधिकारीहरू र न्यायकर्ताहरू थिए । 5 चार हजार द्वारपालहरू, र चार हजारले मैले दिएका बाजा बजाएर परमप्रभुको स्तुतिगान गर्नपर्छ,” दाऊदले भने । 6 तिनले उतीहरूलाई लेवीका छोराहरू गेर्शेन, कहात र मरारीका नाउँबोजिम विभाजन गरे । 7 लादान र शिमी गेर्शेनका वंशका थिए । 8 लादानका तीन छोराहरूः अगुवा यहीएल, जेताम र योएल थिए । 9 शिमीका तिन छोराहरूः शलोमोत, हजारील र हारान थिए । लादानका वंशका मुखियाहरू यी नै थिए । 10 शिमीका चार छोराहरूः यहत, जीजा, येऊश र बरीआ थिए । 11 यहत जेठा थिए, जीजा माइला, तर येऊश र बरीआका धेरै छोराहरू थिएनन्, त्यसैले तिनीहरू एउट कामको निमित्त एकै वंशको रूपमा गनिए । 12 कहातका चार छोराहरूः अग्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल थिए । 13 अग्रामका छोराहरू हारून र मोशा थिए । अति पवित्र कुराहरू अलग गर्न हारूनलाई चुनिएका थियो । तिनी र तिनका सन्तानहरूले परमप्रभुको सामु धूप चढाउनु, उहाँको सेवा गर्नु र उहाँको नाउँमा सधैँ आरीवादि दिनुपर्थ्ये । 14 तर परमेश्वरका मानिस मोशाका छोराहरू भने लेवीकै कुलका मानिए । 15 मोशाका छोराहरू गेर्शेम र एलीएजर थिए । 16 गेर्शेमका सन्तानमा शुबाएल जेठा थिए । 17 एलीएजरका सन्तान रहव्याह थिए । एलीएजरका अरू छोरा थिएनन्, तर रहव्याहका धेरै सन्तानहरू थिए । 18 यिसहारका छोरा अगुवा शलोमीत थिए । 19 हेब्रोनका छोराहरू यरियाह जेठा, अमर्याह माइला, यहासेल साँझिला र यकमाम कान्छ थिए । 20 उज्जीएलका छोराहरू मीका जेठा र यिशियाह माइला थिए । 21 मरारीका छोराहरू महली र मूरी थिए । महलीका छोराहरू एलाजार र कीश थिए । 22 एलाजार छोराहरू नभै मरे । तिनका छोरीहरू मात्र थिए । कीशका छोराहरूले तिनीहरूलाई विवाह गरे । 23 मूरीका तिन छोराहरू महली, एदेर र यरीमोत थिए । 24 आ-आफ्ना वंशअनुसार लेवीका सन्तानहरू यी नै थिए । परमप्रभुको भवनमा सेवाको काम गर्ने वंशका नामअनुसार गनिएका र सूचिकृत गरिएका बीस वर्ष र त्योभन्दा बढी उमेरका अगुवाहरू तिनीहरू थिए । 25 किनकि दाऊदले भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई आराम दिनुभएको छ । उहाँले सदासद्वादाको निमित्त यस्थलेममा आफ्नो मन्दिर बनाउनुहुन्छ । 26 लेवीहरूले फेरि कहिल्पै पवित्र वासस्थान अथवा त्यसको सेवामा प्रयोग गरिने भाँडाहरू बोक्नुपर्नैन ।” 27 किनकि दाऊदका अन्तिम वचनद्वारा बीस वर्ष र त्यसभन्दा बढी उमेरका लेवीहरूको सङ्ख्या गनिए । 28 तिनीहरूको काम परमप्रभुको मन्दिरको सेवामा हारूनका सन्तानहरूलाई सधाउनुपर्ने थियो । तिनीहरूले चोक र कोठाहरूको रेखेदेख गर्नुपर्ने, परमप्रभुका सबै पवित्र थोकहरू शुद्ध यानुपर्ने, र परमेश्वरका मन्दिरका सेवामा अरू काम गर्नुपर्ने थियो । 29 उपस्थितिको रोटी, अन्नबलिको मसिनो पीठो, पातला अख्यमिरी रोटी, पोलेका र तेलमा पकाएका भेटीहरूको हेरविचार गर्नुपर्ने, अनि विभिन्न कुराहरू नापको निमित्त ढक र तराजू तयार गर्नुपर्ने जिम्मा पनि तिनीहरूको थियो । 30 हरेक विहान परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन र प्रशंसा चढाउन पनि तिनीहरूले खडा हुन्थे । तिनीहरूले बेलुका, 31 र शबाथ र

औंसीका चाडमा र चाडका दिनहरूमा परमप्रभुको निमित्त होमबलि चढाउने बेलामा पनि यसै गरे । तोकिएको संख्यामा नियमअनुसार जिम्मा दिइएकाहरू परमप्रभुको सामु उपस्थित हुनुपर्थ्ये । 32 तिनीहरूको जिम्मामा भेट हुने पाल र पवित्रस्थान थिए, र आफ्ना आफन्त हारूनका सन्तानहरूलाई परमप्रभुका मन्दिरको सेवामा सहयोग गर्थे ।

24 हारूनका सन्तानहरूको आधारमा विभाजन गरिएका काम गर्ने

समूहहरू यी नै थिएः नादाब, अबीहू, एलाजार र ईतामार । 2 नादाब र अबीहू आफ्ना पिताको मृत्यु हुनुभन्दा आगाडि नै मरे । तिनीहरूका कुनै सन्तान थिएनन्, त्यसैले एलाजार र ईतामारले पुजारीहरूको रूपमा सेवा गरे । 3 दाऊदले एलाजारका सन्तान सादोक र ईतामारका सन्तान अहीमेलेको साथमा तिनीहरूलाई पुजारीहरूका काम विभाजन गरे । 4 ईतामारको सन्तानका विचमा भन्दा एलाजारका सन्तानमा थेरै अगुवाहरू थिए, त्यसैले तिनीहरूले एलाजारका सन्तानलाई सोहू समूहमा विभाजन गरे । तिनीहरूले यो काम वंशका मुखिया र ईतामारका सन्तानबाट गरेका थिए । यो विभाजन वंश-वंश अनुसार आठ थियो । 5 तिनले तिनीहरू पक्षपात नगरार चिट्ठा हालेर उनीहरूको विभाजन गरे, किनकि एलाजार र ईतामार दुवैका सन्तानमध्येबाट तिनीहरू पवित्रस्थानका अधिकारीहरू र परमेश्वरका अधिकारीहरू थिए । 6 ननेलका छोरा शमायाहले, एक जना लेवी र शास्त्रीले राजा, अधिकारीहरू, सादोक पूजाहारी, अबियाथराका छोरा अहीमेलेक, पुजारी र लेवीहरूका परिवारहरूका मुखियाहरूका सामुन्ने तिनीहरूका नाउँहरू लेख्ये । एलाजारका सन्तानबाट र ईतामारका सन्तानबाट पालो-पालो एक-एक परिवारको चिट्ठा तानियो । 7 पहिले चिट्ठा यहोयारीबको, दोसो यदायाहको, 8 तेसो हारिमको, चौथो सोरीमको, 9 पाँचौं मलिक्याहको, छैटौं मियामीनको, 10 सातौं हक्कसको, आठौं अबियाको, 11 नवौं येशुअको, दशौं शक्त्याहको, 12 एधाँै एल्यासीबको, बाहाँै याकीमको, 13 तेहौं हुप्पाको, चौर्थौं येशेबाबको, 14 पन्थौं बिल्काको, सोहौं इम्मेरको, 15 सत्रौं हेजीरको, अठारौं हप्पिसेसको, 16 उन्नाइसौं पतहियाहको, बीसौं येहेजेकलको, 17 एक्कार्डसौं याकीनको, बाईसौं गमूलाको, 18 तेर्दसौं दलायाहको र चौबीसौं माज्याहाको नाउँमा निस्क्यो । 19 परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले तिनीहरूका पुर्खा हारूनलाई दिनुभएको निर्देशनअनुसार तिनले उनीहरूलाई दिएका प्रक्रियाको अनुसरण गरेर तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा गर्ने आफ्नो सेवाको कामको क्रम यही थियो । 20 बाँकी लेवीका सन्तानहरू यी नै थिएः अग्रामका छोराहरूबाटः शूबाएल; शूबाएलका छोराहरूबाट येहदयाह । 21 रहव्याहका छोराहरूबाटः अगुवा यिशियाह । 22 यिसहाराबाटः शलोमोत, शलोमोतबाटः यहत । 23 हेब्रोनका छोराहरूः अगुवा यरियाह, माइला अमर्याह, साँहिला यहासेल, कान्छा यकमाम । 24 उज्जीएलका छोराहरू मीका; मीकाका छोराहरूबाटः शामीर । 25 मीकाका भाइः यिश्याह । यिश्याहका छोराहरूबाटः जकरिया । 26 मरारीका छोराहरूः महली र मूरी । यजियाहाका छोराबाटः बनो । 27 यजियाहाबाट मरारीका छोराहरूः बनो, शोहम, जक्कूर र इन्नी । 28 महलीबाटः एलाजार, जसका छोराहरू थिएनन् । 29 कीशबाटः कीशका छोरा: यहरमेल । 30 मूरीका छोराहरूः महली, एदेर र यरीमोत । आ-आफ्ना परिवारहरूअनुसार सूचिकृत गरिएका लेवीहरू यिनै थिए । 31 आ-आफ्ना पिताका परिवारका अगुवाहरू र तिनीहरूका भाइहरूले राजा दाऊद, सादोक, अहीमेलेक, अनि पूजाहारी र लेवीका मुखियाहरूको उपस्थितिमा चिट्ठा हाले । तिनीहरूले हारूनका सन्तानहरूले गरेद्दै चिट्ठा हाले ।

25 दाऊद र सेनाका अगुवाहरूले आसाप, हेमान र यदूतूनका छोराहरूमध्ये करैलाई बीणा, सारङ्गी र इयालीहरूका साथमा अगमवाणी गर्नको निमित्त छाने । यो सेवा गर्ने मानिसहरूको सूची यहाँ छः 2 आसापका छोराहरूबाटः जक्कूर, योसेप, नतन्याह र असरेला, आसापका अधीनमा भएका आसापका छोराहरू जसले राजाको सुपरिवेक्षणमा अगमवाणी बोले

। 3 यदूतनका छोराहरूबाट: गदल्याह, सेरी, यशयाह, शिमी, हशब्याह र मत्तियाह, आफ्ना पिता यदूतनका निर्देशनमा जम्मा छ जना, जसले परमप्रभुलाई धन्यवाद र स्तुति गर्नको निम्नि वीणा बजाउँथे । 4 हेमानका छोराहरूबाट: बुकियाह, मत्तन्याह, उज्जीएल, शूबाएल, यरीमोत, हन्न्याह, हनानी, एलीआता, गिद्लती, रोममती-एजेर, योश्वाकाशा, मल्लोती, होतीर र महजीओत । 5 यी सबै राजाका आगमनका हेमानका छोराहरू थिए । परमेश्वरले हेमानको सिङ्गलाई उच्च पार्नको निम्नि चौथ छोराहरू र तिन छोरीहरू दिनुप्यो । 6 तिनीहरू सबै आफ्ना पिताकोहरूको निर्देशनमा थिए । तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरका सङ्गीतकारहरू थिए, जसले परमेश्वरको मन्दिरको सेवा गर्दा इयाली, सारङ्गी र वीणा बजाउँथे । आसाप, यदून र हेमानचाहि राजाको सुपरिवेक्षणमा थिए । 7 सङ्गीतमा निपूण र तालिम पाएका तिनीहरू र तिनीहरूका दाजुभाइको संख्या २८८ जना थियो । 8 जवान र बूढा, गुरु र सिकास दुवैले तिनीहरूका कामको निम्नि चिट्ठा हाल्थे । 9 आसापका छोराहरूको बारे: पहिले चिट्ठा योसेफको परिवारलाई पय्यो । दोस्रो चिट्ठा गदल्याहको परिवारलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १० तेस्रो चिट्ठा जक्कूर र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, ११ चौथो यिस्री र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १२ पाँचौं नत्याहर र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १३ छैटौं बुकियाह र तिनका छोराहरू र लाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १४ सातौं यसरेला र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १५ आठौं यशयाह र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १६ नवौं मन्त्याहर र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १७ दशौं शिमीका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १८ एधारौं अञ्जेल र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, १९ बाहौं हशब्याह र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २० तेहौं शूबाएल र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २१ चौर्थो मत्तियाह र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २२ पन्थौं यरीमोत र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २३ सोहौं हन्न्याह र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २४ सत्रौं योश्वाकाशा र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २५ अठारौं हनानी र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २६ उन्नाईसौ मल्लोती र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २७ बिसौं एलीआता र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २८ एक्काईसौं होतीर र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, २९ बाईसौं गिद्लती र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, ३० तेरेसौं महजीओत र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना, ३१ चौबीसौं रोममती-एजेर र तिनका छोराहरू र आफ्नतलाई पय्यो, जम्मा १२ जना ।

26 द्वारपालहरूका विभाजन यसप्रकार थियो: कोरहीहरूबाट, कोरेका छोरा मेरेलेम्याह, जो आसापका छोरा थिए । 2 मेरेलेम्याहका छोराहरू: जेठा जकरिया, माहिला येदीएल, साहिला जबदियाह, काहिला यत्नीएल, ३ ठाइङ्गा एलाम, अन्तरे येदेहानान, र कान्छा एल्यूहोपैन थिए । 4 ओबेद-एदोमका छोराहरू थिए: जेठा शमायाह, माहिला यहोजाबाद, साहिला योआ, काहिला साकार, ठाइङ्गा नतनेल, ५ अन्तरे अम्मीएल, जन्तरे इस्साखार र कान्छा पुल्लै, किनकि परमेश्वरले ओबेद एदोमलाई आशिष दिनुभएको थियो । ६ तिनका छोरा शमायाहका छोराहरू जम्मे जसले आ-आफ्ना परिवाहरूमाथि शासन गरे । तिनीहरू थेरै क्षमता भएका मानिसहरू थिए । ७ शमायाहका छोराहरू ओल्टी, रपाएल, ओबेद, र एल्जाबाद थिए । तिनका आफ्नतहरू एलीहू र समव्याह पनि थेरै क्षमता भएका मानिसहरू थिए । ८ यी सबै ओबेद एदोमका सन्तानहरू थिए । तिनीहरू र तिनीहरूका छोराहरू र

आफ्नतहरू पवित्र पालमा काम गर्ने योग्यता भएका मानिसहरू थिए । ओबेद एदोमसँग सम्बन्धित मानिसहरूको सङ्ख्या ६२ जना थिए । ९ मेरेलेम्याहका छोराहरू र आफन्तहरू सबै योग्यता भएका मानिसहरू थिए । तिनीहरूको सबै सङ्ख्या १८ जना थिए । १० मरारीका सन्तान होसाका छोराहरू: अगुवा शिप्री (तिनी जेठा नभए तापनि तिनका बाबुले तिनलाई अगुवा बनाए), ११ माहिला हिलिक्याह, साहिला तबलियाह र कान्छा जकरिया थिए । होसाका सबै छोराहरू र दाजुभाइका जम्मा सङ्ख्या १३ जना थिए । १२ तिनीहरूका अगुवाहरूअनुसार द्वारपालका यी दलहरूले आफ्ना आफन्तहरूहरू परमप्रभुको मन्दिरको सेवा गर्नुपर्याये । १३ तिनीहरू जवान र बूढा दुवैले आ-आफ्ना धरानाअनुसार हरेक प्रवेशद्वाराको निम्नि चिट्ठा हाले । १४ जब पूर्व ढोकाको लागि चिट्ठा हालियो, तब त्यो शेलेम्याहको नाउंमा पय्यो । तब तिनका छोरा बुद्धिमान् सल्लाहकार जकरियाको निम्नि तिनीहरूले चिट्ठा हाले, र उत्तर ढोकाको निम्नि तिनलाई चिट्ठा पय्यो । १५ ओबेद एदोमलाई दक्षिण ढोका दिड्यो, र तिनका छोराहरूलाई ढुकुटीहरू दिड्यो । १६ शुप्पीम र होसालाई पश्चिम ढोका र माथिल्लो बाटोको श्लक्षेत्र प्रवेशद्वारा पर्यायो । हरेक परिवारबाट रक्षकको व्यवस्था गरियो । १७ पूर्वतिर छ जना लेवीहरू थिए, उत्तरतिर दिनमा चार जना, दक्षिणतिर दिनमा चार जना र ढुकुटीमा दुर्दु जना पहरा बस्थे । १८ पश्चिमको स्तम्भमा बाटोमा चार जना र स्तम्भमा दुर्दु जनालाई खाटाइएको थियो । १९ द्वारपालका दलहरू यी नै थिए । तिनीहरू कोरहरू र मरारीका सन्तानहरूबाट भरिएको थियो । २० लेवीहरूमध्येबाट अहीजा परमेश्वरको मन्दिरका भण्डारहरू परमप्रभुका भण्डारहरू र परमप्रभुका थोकहरूका भण्डारका जिम्मावाल थिए । २१ लादानका सन्तानहरू, जो लादानबाट जन्मिएका गरेशोनीहरू थिए र गरेशोनी लादानका धरानाहरूका अगुवाहरू थिए, यहीएली र २२ यहीएलीका छोराहरू, र जेताम र तिनका भाइ योएल । तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरका भण्डारहरूका जिम्मावाल थिए । २३ अग्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएलका वंशहरूबाट: २४ मोशाका छोरा गरेशोमका छोरा शूबाएल भण्डारहरूका सुपरिवेक्षक थिए । २५ एलीएजरबाट तिनका आफन्तहरूमा तिनका छोरा रहब्याह, रहब्याहका छोरा यशयाह, यशयाहका छोरा योराम, योरामका छोरा जिक्री, जिक्रीका छोरा शलोमीत थिए । २६ दाऊद राजा, परिवारका मुखियाहरू, हजार र सयका फौजका कमाण्डरहरू र सेनाका अरू कमाण्डरहरूले परमप्रभुका समर्पण गरेका थोकका भण्डारहरूका लागि सबै जिम्मा यी नै शलोमीत र तिनका आफन्तहरूलाई दिइएको थियो । २७ तिनीहरूले लडाइङ्गा लिएका लूटका मालहरू परमप्रभुको मन्दिरका मरम्मतको निम्नि छुट्ट्याएका थिए । २८ अगमवर्ता शमूएल, कीशका छोरा शाऊल, नेका छोरा अब्देरे र सस्याहका छोरा योआबले परमप्रभुको निम्नि छुट्ट्याएका सबै थोक तिनीहरूका जिम्मामा थियो । छुट्ट्याइएका अरू सबै थोकहरू शलोमीत र तिनका तिनीहरूका जिम्मामा थिए । २९ यिसहारीका सन्तानहरूबाट, कन्नन्याह र तिनका छोराहरूलाई इसाएलको नागरिक मामलाहरूको जिम्मा दिइएको थियो । तिनीहरू अथिकारीहरू र न्यायकर्ताहरू थिए । ३० हेब्रोनका सन्तानहरूबाट, हशब्याह र तिनका दाजुभाइ १,९०० योग्य मानिसहरू परमप्रभु र राजाका कामका निरीक्षकहरू थिए । तिनीहरू यर्दन नदीका पश्चिमतिर थिए । ३१ हेब्रोनका सन्तानहरूबाट, यरियाहचाहि तिनीहरूका परिवारहरूका सूचीबाट गणिएका सन्तानहरूका अगुवा थिए । दाऊदका शासनको चालीसौं वर्षमा हेब्रोनीहरूकी वंशावलीमा खोजतलाश गरियो, र गिलादको याजेरमा तिनीहरूका योग्यका मानिसहरू भेट्टाइए । ३२ यारियाहका २,७०० आफन्तहरू थिए, जो परिवारका योग्य अगुवाहरू थिए । यिनीहरूलाई दाऊद राजाले स्वेनीहरू, गादीहरू र मनश्को आथा कुलमाथि परमेश्वरसम्बन्धी हरेक कुरा र राज्य-शासनका कामको देरिविचार गर्नेहरू बनाए ।

27 यो इसाएली परिवारका अगुवाहरू, हजार र सयका कामपण्डरहरू, अनि विभिन्न किसिमले राजाको सेवा गर्ने सेनाको अधिकारीहरू सूची हो । हेरेक सेनाको दलले एक महिनापछि अर्को महिनामा गर्दै वर्षभरि सेवा गर्ने । हेरेक दलमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 2 पहिलो महिनाको भाग जब्बीएलका छोरा याशोबामको थियो । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 3 तिनी फारेसका सन्तान थिए, अनि पहिलो महिनाको लागि सेनाको अधिकारीहरूका निरीक्षक थिए । 4 अहोहाका कुलका दोदै दोसो महिनाको लागि त्यस भागका सेनापति भए । मिक्को दोसो दर्जामा थिए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 5 अगुवा र पूजाहरी यहोयादाका छोरा बनायाह तेसो महिनाको लागि तेसा कमाण्डर थिए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 6 यिनी ती नै बनायाह थिए, जो तिस जनाका अगुवा थिए र तिस जना माथि थिए । तिनका छोरा अम्मीजाबाद तिनको दलमा थिए । 7 चौपो महिनाको लागि योआबाका भाड असाहेल सेनापति भए । तिनीपछि तिनका छोरा जबदियाह कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 8 पाँचौ महिनाको लागि यिज्याहाका सन्तान शम्भूत कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 9 छैटौं महिनाको लागि तकोका मानिस इकेशका छोरा ईरा कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 10 सातौं महिनाको लागि एफ्राइमका पेलोनी हेलेस कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 11 आठौं महिनाको लागि जेरहको धरानाका हूँसारी सिल्बकै कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 12 नवौं महिनाको लागि बेन्यामीन कुलका अनातोती अबीएजेर कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 13 दशौं महिनाको लागि जेरहको धरानाका नतोपा सहरका महरै कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 14 एधारौं महिनाको लागि एफ्राइमका पिरातोन सहरका बनायाह कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 15 बाहौं महिनाको लागि अलिन्एलको धरानाका नतोपात सहरका हेल्दै कमाण्डर भए । तिनको भागमा चौबिस हजार जना मानिसहरू थिए । 16 इसाएलका कुलहरूका अगुवाहरू यी नै थिएः रुबेनको कुलका निम्नि जिक्रीका छोरा एलीएजर अगुवा थिए । शिमियोनका कुलका निम्नि माकाका छोरा शपत्याह अगुवा थिए । 17 लेवीका कुलका निम्नि कमूलका छोरा हश्वाह अगुवा थिए, अनि हारूनका कुलका निम्नि सादोक अगुवा थिए । 18 यहूदाका कुलका निम्नि दाउदका दाजु एलीहू अगुवा थिए । इस्साखारका कुलका निम्नि मिखाएलका छोरा ओप्री अगुवा थिए । 19 जबूलूनका कुलका निम्नि ओबिदियाका छोरा यिश्मायाह अगुवा थिए । नदालीका कुलका निम्नि अज्जीएलका छोरा यरीमोत अगुवा थिए । 20 एफ्राइमका कुलका निम्नि अज्ज्याहाका छोरा होशिया अगुवा थिए । मनश्शेको आधा कुलका निम्नि पदायाहाका छोरा योएल अगुवा थिए । 21 गिलादमा भएका मनश्शेको आधाकुलका निम्नि जकरियाका छोरा इझो अगुवा थिए । बेन्यामीनका कुलका निम्नि अबनेरका छोरा यासीएल अगुवा थिए । 22 दानका कुलका निम्नि अबनेरका छोरा यहोराम अगुवा थिए । इसाएलका कुलहरूका अगुवाहरू यिनै थिए । 23 दाउदले बीस वर्षदिखि मुनिकाहरूको जनसंख्या लिएनन्, किनभने परमप्रभुले इसाएलको संख्या आकाशका ताराहरूझैं बढाउने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । 24 सरूयाहाका छोरा योआबले जनसंख्या लिन सुरु गरे, तर तिनले त्यो काम सिद्धाएन् । यसले गर्दा इसाएलमाथि क्रोध आइप्पो । यो जनसंख्या दाउद राजाको इतिहासमा लेखिएन । 25 राजाका भण्डारहरूको जिम्मा अदीएलका छोरा अज्जावेतलाई दिड्यो । देशका, सहरहरूका, गाउँहरूका र किल्ला भएका सहरहरूका भण्डारहरू उज्जियाहाका छोरा जोनाथनको जिम्मामा दिड्यो । 26 देशमा जमिन जोत्तै खेती-किसानी गर्नेहरू कलूबको छोरा एसीको

जिम्मामा थिए । 27 दाखबारीहरू रामती शिमीको जिम्मामा थिए, अनि दाख र दाखमध्य व्यापारीको जिम्मा शेपैमी जब्बीको दिड्यो । 28 तराईमा भएका भद्राक्ष र अज्जीरको हेराह गर्ने गेदेरी बाल-हानान थिए, र तेल राख्ने भण्डार योआशको जिम्मामा थियो । 29 शारोनमा चर्चे गाईबस्तु शारोनी शित्रैको जिम्मामा थिए, र बेसीमा चर्चे गाईबस्तु अदलैका छोरा शफातको जिम्मामा थिए । 30 ऊँटहरू इसाएली ओबीलको जिम्मामा थिए, र गधाहरू मेरेनोती येहदयाहको जिम्मामा थिए । भेडाबाङ्गा हाप्री याजीजको जिम्मामा थिए । 31 हप्री याजीज भेडाबाङ्गाका निरीक्षक थिए । यी अधिकारीहरू दाउद राजाका सम्पत्तिका निरीक्षक थिए । 32 दाउदका काका जोनाथन सल्लाहकार थिए, किनकि तिनी बुद्धिमानी र शास्त्री थिए । हक्मोनीका छोरा यहीएले राजाका छोराहरूको रेखदेख गरे । 33 अहीतोपेल राजाका सल्लाहकार थिए, र अरकी मानिसका हूँसी राजाका व्यक्तिगत सल्लाहकार थिए । 34 अहीतोपेलको पद बनायाहका छोरा यहोयादा र अवियाथारले लिए । योआब राजाका सेनाका कमाण्डर थिए ।

28 दाउदले इसाएलका सबै अधिकारीलाईः कुलहरूका सबै अधिकारीहरू, राजाको सेवामा आफूलाई तोकिएका समयको काममा लाग्ने दलहरूका अधिकारीहरू, हजार र सयका कमाण्डरहरू, राजा र तिनका छोराहरूका सबै सम्पत्तिमाथिका व्यवस्थापकहरू, अनि अधिकारीहरू र सबैभन्दा सिपालुहरू वीर योद्धाहरू यस्तलेमा भेला गरे । 2 तब दाउद राजा खडा भए र यसो भने, “ए मेरा दाजुभाइ र मेरा मानिसहरू हो, मेरा कुरा सुनुहोस् । परमप्रभुको करारका सन्दूकको निम्नि एउटा मन्दिर, हाप्रा परमेश्वरको निम्नि एउटा पाउदान बनाउने मेरो इच्छा थियो, अनि मैले त्यो निर्माण गर्नलाई तयारी पनि गर्ने । 3 तर परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, ‘मेरो नाउंको निम्नि तैले मन्दिर बनाउनेछैनस्, किनभने तै लाडाइँ गर्ने मानिस होस्, र तैले रक्तपत गरेको छस् ।’ 4 तापनि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले मेरा पिताका सबै परिवारबाट सदासर्वदाको निम्नि इसाएलमाथि राज्य गर्न मलाई चुन्नुभयो । उहाँले यहूदाको कुललाई अगुवाको रूपमा चुन्नुभएको छ । यहूदाको कुलमा, र मेरो पिताको परिवारमा, मेरा पिताका छोराहरूमध्येबाट सारा इसाएलमा राजा हुनलाई उहाँले मलाई चुन्नुभयो । 5 परमप्रभुले मलाई दिनभएका धेरै जैन छोरामध्ये इसाएलमाथि परमप्रभुको राज्यको सिंहासनमा बस्न उहाँले मेरो छोरो सोलोमनलाई चुन्नुभयो । 6 उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘तेरो छोरा सोलोमनले नै मेरो मन्दिर र मेरा चोकहरू बनाउनेछ, किनकि मैले त्यसलाई मेरो छोरा हुनलाई चुनेको छु र म उसका पिता हुनेछु । 7 आजाको दिनसम्म तैले गरेखै उसले मेरा आज्ञा र विधानहरू दृढतापूर्वक पालन गर्यो भने, म उसको राज्य सदासर्वदाको निम्नि स्थापित गर्नेछु ।’ 8 अब सारा इसाएलको नजरमा परमप्रभुको निम्नि र हाप्रा परमेश्वरको उपरिथितीमा भएको यो सभामा तिमीहरू सबैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका आज्ञाहरू पालना गर्नु र निरन्तरता दिनुपर्छ । यसो गर ताकि तिमीहरू यस असल देशलाई अधिकार गर्नेछौ र आफ्नो पैतृकअंशझौ तिमीहरूपछिका सन्तानहरूलाई दिन सक्नेछौ । 9 ए मेरा छोरा सोलोमन, आफ्ना बुबाका परमेश्वरको आज्ञा पालन गर, र आफ्ना सारा हृदय र राजीखुशीले उहाँको सेवा गर । यसो गर, किनभने परमप्रभुले सबै हृदयलाई खोतल्नुहुन्छ र हेरेक व्यक्तिको विचारहरूका हरेक उद्देश्य बुझ्नुहुन्छ । तिमीले उहाँलाई खोज्यौ भने तिमीले उहाँलाई भेट्टाउनेछौ, तर तिमीले उहाँलाई त्याग्यौ भने, उहाँले तिमीलाई सधैंको निम्नि इन्कार गर्नुहुनेछ । 10 यसैले याद राख, यो मन्दिरलाई परमप्रभुको पवित्रस्थानको रूपमा निर्माण गर्न उहाँले तिमीलाई नै चुन्नुभएको छ । बलियो होऊ, र यो काम गर ।” 11 तब दाउदले आफ्ना छोरा सोलोमनलाई मन्दिरको दलान र त्यसका भवन, भण्डारहरू, कौसीहरू, भित्री कोठाहरू र प्रायरिचत गर्ने कोठाका नवशा दिए । 12 तिनले परमप्रभुको मन्दिरका चोकहरू र चारैपट्टिका कोठाहरू, परमेश्वरको

मन्दिरका भण्डारहरू र परमप्रभुका अर्पण गरिएका भेटी राख्ने भण्डारहरूका निमित्त नक्शाहरू दिए । 13 उनले तिनलाई लेवी र पुजारीहरूका दल-दलका निमित्त र परमप्रभुको मन्दिरका सेवामा गरिने सबै काम र त्यसमा प्रयोग गरिने सबै भाँडाहरूका निमित्त निर्देशनहरू दिए । 14 हरेक सेवामा प्रयोग गरिने सबै सुनको भाँडाहरूका तौल, र सबै चाँदीका भाँडाहरूका तौल तिनले तोकिदिए । 15 सबै सुनका सामानहरूको निमित्त सुनको तौल, सामदान र तिनका दियाहरूका निमित्त, हरेक सामदानका निमित्त सुनको तौल, चाँदीका सामदान र तिनका दियाहरूका निमित्त सेवामा प्रयोग गरेअनुरूप चाहिंदो तौल तोकिदिए । 16 उपस्थितिको रोटीको हरेक टेबलको निमित्त सुनको तौल, र चाँदीका टेबलहरूका निमित्त चाँदीको तौल तिनले तोकिदिए । 17 तिनले मासुका काँटाहरू, छक्कने बाटाहरू र कच्चाहरूका निमित्त निखुर सुनको तौल दिए । तिनले हरेक सुन र चाँदीको भाँडाको निमित्त सुनचाँदीको चाहिंदो तौल तोकिदिए । 18 तिनले धूप-वेदीको निमित्त पनि निखुर सुनको तौल तोकिदिए, अर्थात् आफ्ना पखेटाहरू फैलाएर परमप्रभुका करारको सम्नूकलाई छेक्ने सुनका करुबहरूका निमित्त पनि तिनले सुनको तौल दिए । 19 दाऊदले भने, “जससी परमप्रभुले मलाई निर्देशन दिएभयो र नक्साको समझ मलाई दिनुभयो त्यसी तै मैले यी सबै कुराहरू लेखेको छु ।” 20 दाऊदले आफ्ना छोरा सोलोमनलाई भने, “बलियो र साहसी होऊ । यो काम गर । न डराऊ र निस्तुसाहित नहोऊ, किनकि परमप्रभु परमेश्वर, मेरा परमेश्वर तिग्रो साथमा हुनुहुन्छ । परमप्रभुको मन्दिरका सेवाको निमित्त सबै काम तिमीले पूरा नगरुज्जेल उहाँले न त तिमीलाई छोड्नुहोले न तिमीलाई त्यानुहोले ।” 21 हेर, परमप्रभुको मन्दिरका सबै सेवा गर्न पुजारी र लेवीका दलहरू तयार छन् । तिग्रो काममा साहायता गर्न र सेवाको काम गर्नलाई तिनीहरू र खुशीसाथ कुनै पनि काम गर्ने सिपालु मानिसहरू तिग्रो साथमा हुनेछन् । अधिकारीहरू र सबै मानिसहरू तिग्रो हरेक आज्ञा शिरोपर गर्न तयार छन् ।”

29 राजा दाऊदले सारा सभालाई भने, “परमेश्वरले चुनुन्भएको मेरा छोरो सोलोमन अहिले पनि सानै छ र कामाहाँ महान् छ । किनकि यो मन्दिर मानिसहरूका निमित्त होइन तर परमप्रभु परमेश्वरको निमित्त हो । 2 यसैले मेरा परमेश्वरको मन्दिरको निमित्त सामाग्री जुटाउन मैले सकेसम्म प्रयास गरेको छु । सुनबाट बनाइने कुराहरूका निमित्त सुन, चाँदीबाट बनाइने कुराहरूका निमित्त चाँदी, काँसाबाट बनाइने कुराहरूका निमित्त काँसां, फलामबाट बनाइने कुराहरूका निमित्त फलाम, र काठबाट बनाइने कुराहरूका निमित्त काठ म दिँदैछु । पत्थरको कामको निमित्त अनिक्स, फिरोजा, विभिन्न रङ्गका पत्थरहरू— सबै किसिमका बहुमूल्य पत्थरहरू पनि म प्रशस्त मात्रामा दिँदैछु । 3 अब, मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा मेरो आनन्दको कारणले यसको निमित्त आफ्नो निजी भण्डारबाट सुन र चाँदी म दिँदैछु । यस पवित्र मन्दिरको निमित्त मैले तयार गरेका सबै कुराहरूमा अस् थथः 4 औपिरको सुन तिन हजार तोडा र भित्तामा जलाप लागाउनका निमित्त सात हजार तोडा मिखु चाँदी म दिँदैछु । 5 सुनबाट बनाउने कुराहरूका निमित्त सुन र चाँदीबाट बनाउने कुराहरूका निमित्त चाँदी, र अनि निपुण कारीगरले गर्ने कामलाई चाहिने सबै किसिमका कुराहरू म दिँदैछु । आज परमप्रभुलाई योगदान गर्न र आफैलाई उहाँमा अर्पण गर्न इच्छा गर्ने अस् कोही छ? 6 तब आफ्ना पुर्खाहरूका परिवारका अगुवाहरू, इसाएलका कुलहरूका अगुवाहरू, हजार र सयका कमापडहरू र राजाको सेवाको जिम्मामा रहेका अधिकारीहरूले स्वइच्छा भेटी चढाए । 7 तिनीहरूले परमेश्वरको मन्दिरको सेवाको निमित्त पाँच हजार तोडा र असी किलोग्राम सुन, दस हजार तोडा चाँदी, अठार हजार तोडा काँसो र एक लाख तोडा फलाम दिए । 8 बहुमूल्या रत्नहरू आफूसँग भएकाहरूले ती गेर्शेनका सन्तान यहीलाको जिम्मामा परमप्रभुको मन्दिरका भण्डारको निमित्त दिए । 9 यी स्वइच्छा भेटीका कारणले मानिसहरूले आनन्द मनाए, किनभने तिनीहरूले सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको निमित्त दिएका थिए । दाऊद

राजा पनि साहै आनन्दित भए । 10 दाऊदले सबै सभाको उपस्थितिमा परमप्रभुलाई धन्यवाद दिए । तिनले भने, “हे परमप्रभु, हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर, सदासर्वदा तपाईंको प्रशंसा होस ।” 11 हे परमप्रभु, महान् ता, शक्ति, महिमा, विजय र ऐश्वर्य तपाईंको हुन् । किनकि आकाश र पृथ्वीमा भएका सबै कुरा तपाईंको हुन् । हे परमप्रभु, राज्य तपाईंको हो, र तपाईं नै सबैभन्दा माथिको शासकको रूपमा उच्च पारिनुभएको छ । 12 धन र मान दुबै तपाईंबाट नै आउँछन्, र तपाईंले सबै मानिसमाथि राज्य गर्नुहुन्छ । पराक्रम र शक्ति तपाईंको बाहुलीमा छन् । मानिसहरूलाई उच्च पार्न र शक्ति दिन तपाईंके हातमा बल र शक्ति छन् । 13 अब हे हाम्रा परमेश्वर, हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिँदैँ, र तपाईंको महिमित नाउँको प्रशंसा गाँडौ । 14 तर म को हुँ, र मेरा मानिसहरू को हुन् र हामीले स्वइच्छाले यी कुराहरू दिन सकछौँ? वास्तवमा सबै कुरा तपाईंबाट आउँछन्, र तपाईंका जे हुन् ती तपाईंलाई हामीले फिर्ता दिएका मात्रै हाँ । 15 किनकि तपाईंको सामु हामी परदेशी र धुमनेत्रहरू हाँ । हाम्रा सबै पुर्खाहरू पनि त्यसै थिए । पृथ्वीमा हाम्रा दिन छायाजस्तो हो र पृथ्वीमा राहिहरै आशा छैदैछैन । 16 हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, तपाईंको पवित्र नाउँका सम्मान गर्न मन्दिर बनाउन हामीले जम्मा गरेका यी सबै धन तपाईंबाट नै आउँछन्, र तपाईंके हुन् । 17 हे मेरा परमेश्वर, म यो पनि जान्दछु कि तपाईंले हृदयको जाँच गर्नुहुन्छ, र सोझोपनामा खुशी हुनुहुन्छ । मेरो बरेमा, मेरो हृदयको सोझोपनामा मैले स्वइच्छाले यी सबै कुराहरू तपाईंमा चढाएको छु, र यहाँ उपस्थित तपाईंको मानिसहरूले स्वइच्छाले चढाएको कुरा देखेर म आनन्दित भएको छु । 18 हे परमप्रभु, हाम्रा पुर्खा अब्राहाम, इसहाक र इसहाएलका परमेश्वर, यस्तो विचारको मन तपाईंका मानिसहरूमा सधैंभरि रहोस । तिनीहरूका हृदयलाई तपाईंतिर लगाउनुहोस । 19 मेरा छोरा सोलोमनलाई तपाईंका आज्ञाहरू, तपाईंका धार्मिक नियमहरू र तपाईंका विधिहरू भक्तिसाथ पालन र मैले जुटाएका कुराले एउटा स्थान बनाउने योजना पुरा गर्न सम्पूर्ण हृदयको इच्छा दिनुहोस ।” 20 दाऊदले सम्पूर्ण सभालाई भने, “अब परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई धन्यवाद देओ ।” सम्पूर्ण समुदायले आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए, आफ्ना शिर निहुराएर परमप्रभुको आराधना गरे र राजाको सामु घोषी परेर दण्डवत् गरे । 21 भोलिपल्ट तिनीहरूले परमप्रभुको निमित्त बलिदान गरे, र उहाँलाई होमबलि चढाए । तिनीहरूले एक हजार साँडौ, एक हजार भेडा, एक हजार थुमा, र तिनका साथै आफ्ना अर्धबलि र सबै इसाएलको निमित्त अरु प्रशस्त बलिदान चढाए । 22 त्यो दिनमा, तिनीहरूले ठुलो उत्सव मनाउँदै परमप्रभुको सामु त्यस दिन खाए र पिए । तिनीहरूले दोस्रो पटक दाऊदका छोरा सोलोमनलाई राजा बनाए, र परमप्रभुको अधिकारमा तिनलाई राजा अभिषेक गरे । तिनीहरूले सादोकलाई पूजाहारी अभिषेक पनि गरे । 23 त्यसपछि सोलोमन आफ्ना पिता दाऊदको सद्गु परमप्रभुको सिंहासनमा राजा भएर बसे । तिनको उन्नति भयो र सबै इसाएलले तिनको हुकुम पालन गरे । 24 सबै अगुवाहरू, सेनाहरू, र दाऊद राजाका सबै छोराहरूले पनि सोलोमन राजालाई आफ्नो राज्यक्षिति देखाए । 25 सारा इसाएलका नजरमा परमप्रभुले सोलोमनलाई सम्मानित तुल्याउन्भयो र तिनी अधिक इसाएलका राजाको भन्दा महान शक्ति उहाँले तिनलाई दिनुभयो । 26 यिशैका छोरा दाऊदले सारा इसाएलमाथि राज्य गरे । 27 दाऊदले इसाएलमाथि चालिस वर्षसम्म राज्य गरे । तिनले हेब्रोनमा सात वर्ष र यस्तलैममा तेतिस वर्ष राज्य गरे । 28 तिनी दिर्घ जीवन, धन-सम्पत्ति र मानमा आनन्द भई वृद्धावस्थामा मरे । तिनीपछि तिनका छोरा सोलोमन राज भए । 29 शम्पूल अगमवक्ताको इतिहास, नतान अगमवक्ता इतिहास र गाद अगमवक्ताका इतिहासमा दाऊद राजाका उपलब्धिहरूका बारेमा लेखिएका छन् । 30 त्यहाँ तिनको शासनको समयका कामहरू, तिनका उपलब्धिहरू र तिनलाई असर पारेका घटनाहरू, इसाएल, र अन्य देशका राज्यहरूको बारेमा त्यहाँ लेखिएका छन् ।

२ इतिहास

१ दाऊदका छोरा सोलोमन आफ्नो शासनमा बलियो भएपछि र परमप्रभु तिनका परमेश्वर तिनको साथमा हुनुहुन्थ्यो र तिनलाई थेरै शक्तिशाली बनाउनुभयो । २ सबै इसाएलसित, हजार कमाण्डर र सयका कमाण्डरहरू, र न्यायकर्ताहरू, र सारा इसाएलमा भएका हरेक शासक, धरानाहरूका मुख्यियाहरूसित सोलोमनले कुरा गरे । ३ अनि सोलोमन र तिनीसँग भएका सबै सभा गिबोनमा भएको अग्लो स्थानमा गए, किनकि त्यहाँ परमेश्वरका भेट हुने पाल थियो, जुन परमप्रभुका सेवक मोशाले उजाड-स्थानमा बनाएका थिए । ४ तर दाऊदले परमेश्वरको सन्दूक किर्त्य-यारीमबाट आफूले तयार गरेको ठाउँमा माथि ल्याएका थिए, किनकि त्यसको निमित्त तिनले यस्तशेलेमा पाल टाँगेका थिए । ५ साथै हुरका नाति, ऊरीका छोरा बजलेलाले बनाएको काँसाको वेदी गिबोनमा नै परमप्रभुको पवित्र वासस्थानको सामनुने थियो । सोलोमन र त्यो सभा त्याहाँ गए । ६ सोलोमन भेट हुने पालमा परमप्रभुको सामुने भएको काँसाको वेदीमा गए र त्यसमा एक हजार होमबलि चढाए । ७ त्यस रात परमेश्वर सोलोमनकहाँ देखा पर्नुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “माग, म तैलाई के दिँडँँ? ८ सोलोमनले परमेश्वरलाई भने, “तपाईंले मेरा बुबा दाऊदलाई महान् कराको विश्वस्ता देखाउनुभएको छ र मलाई उहाँको सट्टामा राजा तुल्याउनुभएको छ । ९ अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरा बुबा दाऊदलाई दिनुभएको तपाईंको प्रतिज्ञा पुरा गर्नुहोस, किनकि पृथ्वीको धुलो जतिकै अनगन्ती मानिसमाथि तपाईंले मालाई राजा बनाउनुभएको छ । १० अब मलाई बुद्धि र ज्ञान दिनुहोस् ताकि यी मानिसलाई म नेतृत्व गर्न सक्नु, किनकि यति थेरै सङ्ख्यामा रहेका तपाईंका मानिसहरूको न्याय कसले गर्न सक्छ? ११ परमेश्वरले सोलोमनलाई भन्नुभयो, “किनभने तेरो हृदयमा यो कुरा छ, र तैले समृद्धि, धन-सम्पत्ति वा आदर मागिनस् न त तैलाई धृणा गर्नेहरूको प्राण, न त आफ्नो निमित्त दीर्घायु नै मागिस्, तर आफ्नो निमित्त तैले बुद्धि र ज्ञान मागिस् ताकि तैले मेरा मानिसमाथि शासन सक्छस् जसमाथि मैले तैलाई राजा बनाएको छु, र म यसै गर्नेछु । १२ अब म तैलाई बुद्धि र ज्ञान दिनेछु । म तैलाई यस्तो समृद्धि, धन-सम्पत्ति, र आदर पनि दिनेछु, जो तँभन्दा अधिका कुनै राजाले पाएका थिएन्, र तँभन्दा पछिका कुनैले पनि पाउरेउन्नै । १३ तब सोलोमन मिकोनको अल्गो स्थानको भेट हुने पालबाट यस्तशेलेमा आए । तिनले इसाएलमाथि शासन गरे । १४ सोलोमनले रथहरू र घोडचढीहरू जम्मा गरे, र तिनीसँग चौथ सय रथ र बाह हजार घोडचढीहरू थिए, जसलाई तिनले रथ राख्ने सहरहरूमा र आफू, अर्थात् यस्तशेलेमा राजसित राखे । १५ राजाले सुन र चाँदी यस्तशेलेमा ढुङ्गैसहर बनाए र देवदारुचाहिं तराईमा हुने अन्जीहरूजस्तै प्रशस्त तुल्याए । १६ सोलोमनका घोडाहरू मिश्रदेश र क्याएबाट पैठारी हुथे । तिनका व्यापारीहरूले ती क्याएबाट किनेर ल्याउँथे । १७ तिनीहरूले प्रत्येक रथ सात सय शेकेल चाँदीमा र घोडाचाहिं १५० शेकेल चाँदीमा मिश्रदेशबाट पैठारी गर्थे । तिनीहरूले हिती र अरामीहरूका राजाहरूलाई ती निकासी पनि गर्थे ।

२ सोलोमनले परमप्रभुका नाउँको निमित्त एउटा मन्दिर र आफ्नो राज्यको निमित्त एउटा राजमहल निर्माण गर्न आदेश दिए । २ सोलोमनले भारी बोक्नलाई सत्तरी हजार, र पहाडहरूमा ढुङ्गा काट्नलाई असी हजार र तिनीहरूको निरीक्षण गर्न छत्तिस सय मानिसलाई जिम्मा दिए । ३ सोलोमनले दुरोसका राजा हीरामलाई यसो भनेर समाचार पठाए, “तपाईंले जसरी मेरा बुबा दाऊदको निमित्त आवासीय भवन बनाउनलाई देवदारुका काठहरू पठाउनुभएको थियो, मेरो निमित्त पनि त्यसै गर्नुहोस् । ४ हेर्नुहोस्, मैले परमप्रभु मेरा परमेश्वरका नाउँको निमित्त एउटा मन्दिर निर्माण गर्न, त्यसलाई उहाँको निमित्त अलग गर्न, उहाँको सामु सुगन्धित मसलाका धूप बाल्न, उपस्थितिको रोटी राख्न, अनि बिहान-बेलुकी, शबाथहरूमा र

परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरका तोकिएका चाडहरूमा होमबलि चढाउन लागेको छु । यो इसाएलको निमित्त सदासर्वदाको लागि हो । ५ मैले निर्माण गर्न लागेको मन्दिर अत्यन्त ठूलो भवन हुनेछ, किनकि हाप्रा परमेश्वर अरू सबै देवताभन्दा महान् हुनुहुन्छ । ६ तर सारा विश्व र स्वर्ग नै पनि परमेश्वरको निमित्त सानो हुन्छ भने, कसले उहाँको निमित्त मन्दिर निर्माण गर्ने म को हुँ र? ७ यसकारण मेरो निमित्त सुन, चाँदी, काँसा र फलाम, अनि बैजनी, रातो र नीलो उनी धागोको काम गर्न सक्ने एक जना निपुण कारिगर पठाइदिनुहोस । तिनी काठ कुँदेर सबै कुरा बनाउन जान्ने मानिस पनि होऊन् । तिनले मेरा बुबा दाऊदले जुटाउनुभएका यहूदा र यस्तशेलेमा भएका निपुण कारिगरहरूसँग काम गर्नेछन् । ८ मलाई लेबनानबाट देवदारु, सल्ला र चन्दनका काठहरू पनि पठाइदिनुहोस, किनकि मलाई थाहा छ कि तपाईंका सेवकहरूले लेबनानमा काठहरू कसरी काट्नुपर्छ भनी जान्दछन् । हेर्नुहोस, मेरा सेवकहरू तपाईंका सेवकहरूसित हुनेछन्, ९ ताकि मेरो निमित्त प्रश्वस्त काठहरू तयार गर्न स्कून, किनकि मैले बनाउन लागिरहेको मन्दिर महान् र आश्चर्यको हुनेछ । १० हेर्नुहोस, तपाईंका सेवकहरू, मुढा काट्ने मानिसहरूलाई म पचास हजार मुरी गहूँ, पचास हजार मुरी जौ, एक लाख पाथी दाखमध्य र एक लाख पाथी तेल दिनेछु । ११ दुरोसका राजा हीरामले पत्रद्वारा सोलोमनलाई लेखेर जावाफ दिए: “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुभएको हुनाले उहाँले तपाईंलाई तिनीहरूमाथि राजा तुल्याउनुभयो ।” १२ साथै पत्रमा हीरामले भने, “इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर धन्यका होऊन, जसले स्वर्म र पृथ्वीको सूचिगर्नुभयो, जसले दाऊद राजालाई बुद्धि र समझशक्तिको वरदान भएको एउटा बुद्धिमान छोरा दिनुभएको छ, जसले परमप्रभुको निमित्त एउटा मन्दिर र आफ्ने निमित्त एउटा राजमहल बनाउनुहोस । १३ अब मैले एक जना सिपालु मानिस हुराम-अब्बीलाई पठाएको छु, जससँग सुझबुझको वरदान छ । १४ तिनी दानका छोरीमध्येकी एक जना स्त्रीका छोरा हुन् । तिनका बुबा दुरोसका मानिस हुन् । तिनी सुन र चाँदी, काँसा, फलाम, ढुङ्गा र काठका काम अनि बैजनी, रातो र नीलो उनी धागो र मलमलका कपडाका काममा पनि अनुभवी कारीगर हुन् । तिनी कुनै पनि किसिमका बुद्धाँदेर र कुनै पनि किसिमको नमूनाको काममा सिपालु छन् । तिनी तपाईंका निपुण कारिगरहरूका साथमा, र मेरा स्वार्म तपाईंका बुबा दाऊदका कारीगरहरूका साथमा काम गर्ने ठाँको व्यवस्था गरिदिनुहोस । १५ अब मेरा स्वामीले आफ्ना सेवकहरूको निमित्त आफूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको गहूँ, जौ, तेल र दाखमध्य पठाइदिनुहोस । १६ तपाईंलाई चाहिए जिति काठ हामी लेबनानमा काट्नेछौं । मृढाहरू बधिर योप्यासाम्भ बगाएर पठाइदिनेछौं, र तपाईंले ती यस्तशेलेमसम्म लैजाउनुहोस ।” १७ आफ्ना बुबा दाऊदले मानिसहरूको जनगणना लिएँसँग सोलोमनले इसाएलमा बस्ने सबै विदेशीको जनगणना लिए । यिनीहरू १,५३,६०० जना थिए । १८ यिमध्येका सत्तरी हजारलाई भारी बोक्न र असी हजारलाई पहाडहरूमा ढुङ्गा काट्न र मानिसहरूलाई काममा लगाउन निरीक्षण गर्न छत्तिस सयलाई नियुक्त गरे ।

३ तब सोलोमनले यस्तशेलेमोको मोरीयाह डाँडामा आफ्ना बुबा दाऊदको सामु परमप्रभु देखा पर्नुभएको ठाउँमा परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न सुरु गरे । दाऊदले योजना गरेको ठाउँ यबूसी अरैनाको खलामा तिनले त्यो ठाउँ तयार पारे । २ तिनले आफ्नो राजकालको चौथो वर्षको दोस्रो महिनाको दोस्रो दिनमा त्यो निर्माण गर्न सुरु गरे । ३ परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गर्न सोलोमनले राखेका जगको क्षेत्रफल यि नै थिए । हातको पुरानो चलानको नापअनुसार लमाइ साती हात र चौडाइ बीस हात थियो । ४ मन्दिरको अगाडिको दलानको लमाइ बीस हात लामो थियो, जुन मन्दिरको चौडाइ बराबर थियो । यसको उचाइ पनि बीस हात थियो, र सोलोमनले यसको भित्रपटि निखुर सुनको जलप लगाए । ५ तिनले मुख्य सभाकक्षको सिलिडमा

सल्लाका फलेकहरू लगाए, जसमा तिनले निखुर सुनको जलप लगाए। अनि तिनमा खजूरका बोटहरू र सिक्रीहरूका बुट्टा बनाए। ६ तिनले मन्दिरलाई बहुमूल्य पत्थरहरूले सिंगारे। सुनाहाहिं पर्वतमको सुन थियो। ७ तिनले त्यसका दलिन, सँघार, भित्ता र ढोकाहरूमा सुनको जलप लगाए। तिनले त्यसका भित्ताहरूमा कस्बहरू बुट्टा कुँदे। ८ तिनले महा-पवित्रस्थानको निर्माण गरे। यसको लम्बाइ मन्दिरको चौडाइ बराबर बिस हात र यसको चौडाइ पनि बिस हात थियो। त्यसको भित्रपटि तिनले बिस टन निखुर सुनको जलप लगाए। ९ कीलाहरूको ओजन पचास शेकेल सुनबाट बनेका थिए। तिनले त्यसका माथिल्ला सतहमा पनि सुनको जलप लगाए। १० तिनले महा-पवित्रस्थानको निर्मित दुई करुबका प्रतिरूप बनाए। कालिगरहरूले तिनमा सुनको जलप लगाए। ११ यी करुबका पखेटाहरू एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म बीस हात लामा थिए। एउटा करुबको एउटा पखेटा कोठाको भित्तालाई छुने गरी पाँच हातको थियो। यसै गरी अर्को पखेटाचाहिं अर्को करुबको पखेटा छुने गरी पाँच हातके थियो। १२ अर्को करुबको एउटा पखेटा मन्दिरको भित्ता छुने गरी पाँच हातको थियो। त्यसको अर्को पखेटाचाहिं अर्को करुबको पखेटा छुने गरी पाँच हातके थियो। १३ यी करुबका पखेटा बीस हातसम्म फिजिएका थिए। करुबहरू आफ्ना खुदामा उभिएका थिए, र तिनीहरूका मुख मन्दिरको मुख्य सभा कोठातिर फर्केका थिए। १४ तिनले नीतो, बैजनी र रातो रङ्गको ऊनी धागो र मलमलको पकडाको पर्दा बनाए, र तिनले त्यसमा बुट्टा भेरेका करुबहरू बनाए। १५ सोलोमनले मन्दिरको अगाडिपट्टिका निर्मित दुई वटा स्तम्भ बनाए, जसमा प्रत्येकको उचाइ धैरीस हात थियो। तिमाथि भएका स्तम्भ-शिरहरू पाँच हात अल्ला थिए। १६ तिनले स्तम्भका निर्मित सिक्रीहरू बनाए र ती स्तम्भका टुप्पामा राखे। तिनले स्वयं वटा दारिम पनि बनाए र ती सिक्रीहरूमा जोडे। १७ तिनले मन्दिरको अगाडि ती दुई वटा स्तम्भ खडा गरे, एउटा दाहिनेपटि र अर्को देखेपटि स्तम्भहरू खडा गरे। दाहिनेपट्टिको स्तम्भको नाउँ तिनले याकीन र देखेपट्टिको स्तम्भको नाउँ बोअज राखे।

४ यसको साथै तिनले काँसाको एउटा वेदी बनाए। जसको लमाइ बीस हात, र चौडाइ बीस हात थियो। यसको उचाइ दश हात थियो। २ तिनले ढालेर बनाइएको धातुको एउटा गोलाकार विशाल खड्कुलो पनि बनाए। त्यसको बिटको एक किनारदेखि अर्को किनारसम्म दश हात थियो। त्यो पाँच हात अल्लो थियो, र त्यस खड्कुलोको परिधि तीस हात थियो। ३ खड्कुलोको चारैतिर बाहिरपटि बिटमुनि साँडेहरू, एक हातमा दश वटा त्यसलाई खड्कुलोसँगै ऐउटै टुका धातु ढालेर बनाइएको थियो। ४ 'समुद्र' नाम दिइएको त्यो तुलो खड्कुलोलाई बाह वटा साँडिमाथि राखिएको थियो, जसमा तीन वटा उत्तरतिर फर्केका, तीन वटा पश्चिमतिर फर्केका, तीन वटा दक्षिणतिर फर्केका र तीन वटा पूर्वतिर फर्केका थिए। त्यो "खड्कुलो" तिमैमाथि बसालिएको थियो, र तिनीहरूका पछाडिका भागचाहिं भित्रपटि फर्केका थिए। ५ त्यसको मोटाइ चार अड्गुल थियो, र त्यसको बिट कचौराको बिटजस्तो फर्केको लिली फूलजस्तै थियो। त्यो खड्कुलोमा छयसटी हजार लिटर पानी आटाउँथ्यो। ६ तिनले सामानहरू धुनको निर्मित दश वटा बाटाहरू पनि बनाए। तिनले पाँच वटा दक्षिणपटि र पाँच वटा उत्तरपटि राखे। ७ होम्बलिमा प्रयोग गरिने सबै सामानहरू यिनैमा थोइँथ्यो। 'समुद्र' नामको त्यो खड्कुलोलाई पुजारीहरूले नुहाउनलाई प्रयोग गर्थे। ८ दिइएको ढाँचावमेजिम तिनले दश वटा सुनका सामदान बनाए। ९ ती तिनले मन्दिरमा, पाँच वटा दाहिनेपटि र पाँच वटा देखेपटि राखे। १० तिनले दश वटा टेबल बनाएर मन्दिरमा, पाँच वटा दाहिनेपटि र पाँच वटा देखेपटि राखे। ११ तिनले सुनका एक सय वटा बाटा बनाए। १२ यसको साथै तिनले पुजारीहरूका चोक, र तूलो चोक र चोकका ढोकाहरू बनाए र तिनका ढोकाहरूमा काँसाका जलप लगाए। १३ 'समुद्र' नामक त्यो विशाल खड्कुलोलाई तिनले मन्दिरको पूर्वपटि दक्षिणतर्फ फर्काएर राखे। १४ हुरामले भाँडा, बेल्चा र छक्ने बाटाहरू

बनाए। यसरी हुरामले परमेश्वरको मन्दिरमा सोलोमन राजाको निर्मित आफूले जिम्मा लिएको काम सिद्ध्याएः १२ दुई वटा स्तम्भ, ती स्तम्भका टुप्पामा कचौराको आकारका दुई स्तम्भ-शिर थिए। तिनले स्तम्भमाथि स्तम्भ-शिर सजाउने दुई वटा बुद्धादार र जालीहरू बनाए। १३ दुई जालीहरूका निर्मित चार सय दारिम तिनले बनाएः स्तम्भम्भरूका कचौराको आकार भएका स्तम्भ-शिरलाई ढाक्ने प्रयोक्ता जालीको निर्मित तिनले दुई लहर दारिमहरू पनि बनाए। १४ तिनले गुड्ने आधारहरू र तिनमा राखनलाई बाटाहरू पनि बनाए। १५ एउटा विशाल खड्कुलो र यसको मुनित बाह वटा साँडे, १६ साथै भाँडाहरू, बेल्चाहरू, मासु उठाउने काँटाहरू र अरू सम्बन्धित सामानहरू पनि बनाए, र हुराम-अबीले परमेश्वरको मन्दिरको निर्मित सोलोमनका लागि बनाएका यी सबै थोक टल्काइएका काँसाका थिए। १७ राजाले ती यर्दनको मैदानमा सुक्कोत र सारानको बीचमा साँचाहरूमा ढालेका थिए। १८ यसरी सोलोमनले यी सबै भाँडा धैरै संख्यामा बनाए। वास्तवमा काँसाका तौल कति थियो भन्ने थाहै भएन। १९ सोलोमनले परमेश्वरको मन्दिरका सबै सजाउने सामग्रीहरू समेत, सुनको वेदी पनि, र उपरिथितको रोटी राखिने टेबलहरू बनाए। २० सामानहरू तिनमा बत्तीसहितका, जसलाई भित्री पवित्रस्थानमा बाल्नलाई निखुर सुन्ने बनाइएका थिए। २१ र फूलहरू, बत्तीहरू र असल सुनका चिम्टाहरू पनि निखुर सुन्ने बनाइएका थिए। २२ सलेदाका चिम्टाहरू, बाटाहरू, चम्चाहरू र धुपौराहरू पनि निखुर सुन्ने बनाइएका थिए। मन्दिरका सुनका ढोकाहरू र महा-पवित्रस्थानमा पस्ने भित्रिका ढोकाहरू र मन्दिरको मुख्य ढोकाहरू सुन्नले बनाइएका थिए।

५ जब सोलोमनले परमप्रभुका मन्दिरको निर्मित गरेका सबै काम सिद्ध्याएः तब तिनले आप्ना बुवा दाऊदले यस कामका निर्मित अलग राखेका सामानहरू, अर्थात् सुन, चाँदी, र सबै सर-सामान ल्याए—तिनले ती परमप्रभुको मन्दिरका भण्डारहरूमा राखे। २ त्यसपछि सोलोमनले इसाएलका धर्म-गुरुहरू, कुलका सबै नायकहरू र इसाएलका परिवारका अगुवाहरूलाई परमप्रभुका करारको सन्दूक दाउदको सहर, अर्थात् सियोनबाट ल्याउन यस्तातेमा भेला गराए। ३ इसाएलका सबै मानिस सातौं महिनामा भएको चाडको समयमा राजाको सामु भेला भए। ४ इसाएलका सबै धर्म-गुरु आए, र लेवीहरूले सन्दूक लगे। ५ तिनीहरूले सन्दूक र भेट हुने पाल र त्यसमा भएका सबै सामानहरू उठाएरमाथि लगे। लेवोका कुलका पुजारीहरूले ती बोकेर माथि लगे। ६ सोलोमन राजा र इसाएलका सारा समुदाय अनगिन्ति भेडा र साँडेको बलिदान चढाउँदै सन्दूकको अघि भेला भए। ७ पुजारीहरूले परमप्रभुका करारको सन्दूक मन्दिरको भित्री पवित्रस्थान, अर्थात् महा-पवित्रस्थानमा त्यसकै ठाउमा ल्याएर करुबहरूका पखेटामुनि राखे। ८ करुबहरूले आप्ना पखेटा सन्दूक राखिएको ठाउमाथि फैलाएका थिए, र तिनले सन्दूक र त्यसलाई बोक्ने डन्डाहरूलाई ढाके। ९ डन्डाहरूचाहि यति लामा थिए कि तिनका टुप्पाहरूभित्री पवित्रस्थानबाट देखिन्थ्यो, तर ती बाहिरबाट देखिन्दैनथ। ती आजक दिनसम्म त्यन्है छन्। १० इसाएलका मानिसहरूले मिश्रदेश छोडाए परमप्रभुले तिनीहरूसित करार बाँध्नुभएको ठाउँ होरेमा मोशाले सन्दूकभित्र राखेका दुई वटा शिला-पाटीबाहेक त्यसमा अरू केही थिएन। ११ पुजारीहरू पवित्रस्थानबाट बाहिर निस्केर आए। त्यहाँ हाजिर भएका सबै पुजारीले आआफ्नो दलअनुसार क्रमबद्ध नगरीकै आफैलाई पवित्र गरेका थिए। १२ सबै लेवी गायक, अर्थात् आसाप, हेमान र यदून, तिनीहरूका छोडाहरू र दाजुभाइरूसमेत सबै जना, मलमलका कपडा लगाएर इयाली, वीणा र साराडीगीहरू लिएर वेदीको पूर्वपटि खडा भए। तिनीहरूका साथमा एक सय बिस जना तुरही बजाउने पुजारीहरू थिए। १३ तुरही बजाउनेहरू र गीत गाउनेहरूले परमप्रभुको प्रशंसा र धन्यवादको निर्मित एक सोर गरी आवाज निकाले। तिनीहरूले तुरही, इयाली र अरू बाजाहरूसित सोर उचाले र तिनीहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गरे। तिनीहरूले

गाए, “उहाँ भलो हुनुहुन्छ, किनकि उहाँको करारको बफादारीता सदासर्वदा रहन्छ ।” तब त्यो मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर बादलले भरियो । 14 बादलले गर्दा पुजारीहरूले सेवा गर्न सकेनन्, किनकि परमप्रभुको महिमाले उहाँको मन्दिर भरिएको थियो ।

6 तब सोलोमनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, उहाँ निष्पत्ति अँथ्यारोमा वास गर्नुहुनेछ, 2 तर यहाँ मैले तपाईंको निम्निसदासर्वदा वास गर्न एउटा उच्च वासस्थान बनाएको छु ।” 3 त्यसपछि इसाएलका सारा समुदाय खडा भइरहँदा, राजा तिनीहरूतिर फेंके र तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए । 4 तिनले भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरलाई प्रशंसा होस्, जसले मेरा बुबा दाऊदसँग बोल्नुभयो र आफ्ना हातले यसो भद्रै प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभएको छ, 5 ‘मेरो मानिसलाई मिश्रदेशबाट मैले निकालेर त्याएको दिनदेखि यता इसाएलका सबै कुलको कुनै पनि पनि सहरलाई मेरो नाउँ कायम राख्नुलाई एउटा मन्दिर बनाउन भनी मैले छानिन् । न त मेरो मानिस इसाएलमाथि शासन गर्न मैले कुनै मानिसलाई अगुवा हुनलाई चुनें । 6 तापनि मैले यस्तुलामाई छानेको छु, ताकि त्यहाँ मेरो नाउँ त्यहा रहोस्, र दाऊदलाई नै मेरो मानिस इसाएलमाथि शासन गर्नलाई मैले चुनेको छु ।” 7 अब परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको नाउँको निम्निएउटा मन्दिर निर्माण गर्ने इच्छा मेरा बुबा दाऊदको हृदयमा थियो । 8 तर परमप्रभुले मेरो बुबा दाऊदलाई भन्नुभयो, ‘मेरो नाउँको निम्निएउटा मन्दिर निर्माण गर्ने कुरा तेरो हृदयमा थियो, यो तेरो हृदयमा राख्येर तैते असलै गरिरस् । 9 तापनि तैते त्यो मन्दिर निर्माण गर्नेछैनस । बस, तँबाट जन्म्ने तेरो छोराले नै मेरो नाउँको निम्नित्यो मन्दिर बनाउनेछ ।” 10 परमप्रभुले भन्नुभएको कुरा पूरा गर्नुभएको छ, किनकि परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएबमोजिम मेरो बुबा दाऊदको सद्गमा म खडा भएको छु, र इसाएलको सिंहासनमा म बसेको छु । परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको नाउँको निम्निए मैले यो मन्दिर बनाएको छु । 11 परमप्रभुले इसाएलका मानिससित गर्नुभएको उहाँको आफ्नो करारको सन्दूक मैले त्यहाँ राखेको छु ।” 12 सोलोमनले परमप्रभुका वेदीको सामु इसाएलका जम्मे समुदायको उपस्थितिमा खडा भए र आफ्ना हात फैलाए । 13 किनकि तिनले पाँच हात लामो, पाँच हात चौडा र तीन हात अग्लो काँसाको एउटा मञ्च बनाएका थिए । तिनले त्यसलाई चोकको बीचमा राखेका थिए । तिनी त्यसमाथि खडा भए र इसाएलका सारा समुदायको उपस्थितिमा धुँझ टेके, र तिनले आफ्ना हात स्वर्गतिर फैलाए । 14 तिनले भने, “हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, स्वर्ग र पृथ्वीमा तपाईंजस्तो कुनै पनि परमेश्वर छैन, जसले आफ्नो सारा हृदयले तपाईंको मार्गमा जाग्ने आफ्ना सेवकहरूसँग आफ्नो अटुट प्रेमको करार बाँधनुहुन्छ । 15 तपाईंले आफ्ना दास मेरा बुबा दाऊदसित गर्नुभएको आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभएको छ । हो, आफ्नै मुखले तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको हो र आप्नै हातले त्यो पूरा गर्नुभएको हो, जस्तो आज हुन आएको छ । 16 अब हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, आफ्ना दास मेरा बुबा दाऊदसित गर्नुभएको यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहोस्, जब तपाईंले भन्नुभयो, तै मेरो सामु हिँडेङ्गै तेरा सन्तानहरू मेरो व्यवस्था पालन गर्ने कुरामा होसियार भए भने, इसाएलको सिंहासनमा बस्नलाई कहिलै पनि तेरो निम्निसमिसको अभाव हुँदैनेछ ।” 17 अब हे परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो सेवक दाऊदसित गर्नुभएको प्रतिज्ञा पूरा होस् । 18 तर के परमेश्वर साँच्चै नै मानिससित पृथ्वीमा बस्नुहुन्छ र? हेरुहोस्, सारा संसार र सर्वांगा पनि तपाईं अटाउनुहुन्न भने—मैले निर्माण गरेको यो मन्दिरमा त झनू करिसँगरु हुन्छ होला? 19 तापनि हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, आफ्नो सेवकको यो प्रार्थना र पुकारालाई करद र गर्नुहोस् । तपाईंका सेवकले तपाईंको सामु गर्ने रोदन र प्रार्थना सुन्नुहोस् । 20 यस मन्दिर, अर्थात्, तपाईंले आफ्नो नाम राख्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको यस ठाउँमा तपाईंका आँखा दिनरात खुला रहोस् । तपाईंको सेवकले यस ठाउँतिर फर्केर गरेको प्रार्थना तपाईंले सुन्नुहोस् । 21

यसले आफ्ना सेवक र तपाईंका मानिस इसाएलले यो ठाउँतिर फर्केर प्रार्थना गर्दा ती बिन्तीहरू सुन्नुहोस् । हो, त्यो ठाउँबाट, तपाईं बस्नुहुने स्वर्गबाट सुन्नुहोस् । अनि तपाईंले सुन्नुहुन्दै दाक्षा क्षमा गर्नुहोस् । 22 कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा पाप गर्छ र शपथ खान पत्त्यो भने, र त्यो शपथ यस मन्दिरभित्र तपाईंका वेदीको सामुन्मे खान्छ भने, 23 स्वर्गबाट सुन्नुहोस् र काम गर्नुहोस् । दोषी मानिसलाई दोषी ठाउँयाएर र त्यसले गरेको कामको प्रतिफल त्यसलाई नै दिएर आफ्ना सेवकहरूका बीचमा न्याय गर्नुहोस् । निर्दोषलाई दोषी नठहराउनुहोस् र त्यसको धार्मिकताबमोजिम त्यसलाई प्रतिफल दिनुहोस् । 24 जब तपाईंका मानिस इसाएलले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका कारणपाले तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरूद्वारा पराजित हुँच्छन्, अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँ लिँदै यस मन्दिरमा तपाईंलाई प्रार्थना र नम्ननिवेदन गर्दै तपाईंतिर फर्कन्छन् भने— 25 तब तपाईंले स्वर्गबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहोस्, र आफ्ना मानिस इसाएलको पाप क्षमा गर्नुहोस् । तिनीहरू र तपाईंहरूका पुर्खाहरूलाई तपाईंले दिनुभएको देशमा तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनुहोस् । 26 जब तपाईंका मानिसले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेको कारणपाले आकाश बन्द भएर पानी परेको छैन— अनि तिनीहरूले यस ठाउँतर्फ फर्केर तपाईंले तिनीहरूलाई दुःख दिनुभएको कारणपाले तपाईंको नाउँ स्वीकार गर्छन् र आफ्ना पाप त्यागेर यस मन्दिरमा तपाईंको अगाडि प्रार्थना गर्छन् भने— 27 तब तपाईंले तिनीहरू हिँडुनुपर्ने असल मार्गमा तिनीहरूलाई ढोयाउनुहुँदा, सर्वांगा सुन्नुहोस्, र आफ्ना सेवकहरू र आफ्ना मानिस इसाएलको पाप क्षमा गर्नुहोस् । तपाईंका मानिसहरूलाई तपाईंले उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभएको देशमा झरी पठाउनुहोस् । 28 देशमा अनिकाल परेको छ वा माहामारी फैलेको छ, वा लाही वा दुस्री लाग्छ, कि सलहर र फटेड्ग्राहर आँउँछन् भने, वा शत्रुहरूले तिनीहरूका सहरको मुल ढोकाहरूमा आक्रमण गर्नेन् वा कर्नै पनि किसिमको विपति वा रोग फैलेको छ भने— 29 अनि कुनै एक जना व्यक्ति वा सारा इसाएलका मानिसहरूले विपति वा दुःखलाई आफ्नो हृदयमा जानेर यस मन्दिरतिर आफ्ना हात फैलाउँन् । 30 तब तपाईंले बस्नुहुने स्वर्गबाट सुन्नुहोस् । क्षमा गर्नुहोस् र हरेक व्यक्तिलाई उसका सबै चाल अनुसार प्रतिफल दिनुहोस् । तपाईंलाई त्यसको हृदय थाहा हुँच्छ, किनभने तपाईंले मात्र मानिसजातिका हृदयहरू जानुहुन्छ । 31 यसो गर्नुहोस् ताकि तिनीहरूले तपाईंको डर मानून् जसले गर्दा तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको देशमा तिनीहरू सारा समयभर तपाईंका मार्गमा हिँडन सकून् । 32 विदेशीहरू जो तपाईंका मानिस इसाएलका तर तपाईंको महान् नाउँ, तपाईंको शक्तिशाली बाहुली र तपाईंको फैलेको हातका कारणपाले—आँउँछ र यस मन्दिरतिर फर्केर त्यसले प्रार्थना गर्छ भने, 33 तब कृपया तपाईंले बस्नुहोस् र त्यो विदेशीले मागेका सबै कुरा गरिदिनुहोस्, ताकि तपाईंको मानिस इसाएलले गरेहँ पृथ्वीका सबै मानिसले तपाईंको नाउँलाई जानून् र तपाईंको भय मानून्, र मैले बनाएको यस मन्दिर तपाईंको नाउँले बोलाइन्छ भनी तिनीहरूले जानून् । 34 जब तपाईंले पठाउनुभएको ठाउँमा तपाईंका मानिसहरू आफ्ना कुनै शत्रुहरूसँग लडाउँ गर्न जान्छन् र तपाईंले चुन्नुभएको यस सहर र मैले तपाईंको नाउँको निम्निए बनाएको यस मन्दिरीहरू फर्केर तिनीहरूले प्रार्थना गर्छन् । 35 तब तपाईंले तिनीहरूको प्रार्थना र बिन्ती स्वर्गबाट सुन्नुहोस् । 36 जब तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप गर्छन्— किनकि पाप नगर्ने एक जना पनि छैन— र तिनीहरूसँग तपाईं रिसाउनुहुन्छ र तिनीहरूलाई कुनै शत्रुको हातमा सुमिनुहुन्छ, ताकि शत्रुहरूले तिनीहरूलाई लाञ्छन् र तिनीहरूलाई आफ्नो देशमा, टाढा वा नजिक कैद गरेर लाञ्छन् । 37 तब तिनीहरू कैदमा परेको देशमा तिनीहरूले त्यो कुरा महसुस गर्छन् र तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्छन् र आफ्नो कैदको देशमा तपाईंको कृपाको खोजी गर्छन् । तिनीहरूले यसो भन्नुन्, ‘हामीले भ्रष्ट किसिमले काम गर्याँ र पाप गर्याँ । हामीले दुष्ट किसिमले व्यवहार गर्याँ ।’ 38 जब

तिनीहरूलाई उनीहरूले कैद गरेर लगेको देशमा तिनीहरूले आफ्ना सारा हृदय र आफ्ना सारा प्राणले तपाईंतिर फर्किन्छन् र तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई तपाईंले दिनुभएको देशतिर र तपाईंले चुनुभएको यो सहरतिर र तपाईंका नाँडको निमित्त मैले बनाएको यस मन्दिरतिर फर्कर तिनीहरूले तपाईंमा प्रार्थना गर्नें । 39 तब तपाईं बस्नुहुने स्वर्गबाट तिनीहरूको प्रार्थना र तिनीहरूका बित्ती सुनुहोस् र तिनीहरूलाई मदत गरिदिनुहोस् । तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका तपाईंका मानिसलाई क्षमा गरिदिनुहोस् । 40 अब हे मेरा परमेश्वर, यस ताउँमा चढाइएका प्रार्थनाहरूमा आफ्ना आँखा खोल्नुहोस्, र आफ्ना कान थाप्नुहोस् । 41 हे परमप्रभु परमेश्वर, अब आफ्नो विश्रामको ठाउँमा, तपाईं र तपाईंका शक्तिको सन्दूकमा उठनुहोस् । हे परमप्रभु उपरमेश्वर, तपाईंको पुजारीहरू उद्धारको वस्त्रले परिहाइउन्, र तपाईंका सन्तहरू तपाईंको भलाइमा आनन्दित होउन् । 42 हे परमप्रभु परमेश्वर, आफ्ना अभिषिक्त जनको मुहार तपाईंबाट नकर्तुनुहोस् । आफ्ना सेवक दाउँसँग तपाईंले गर्नुभएको करार बफादारीतालाई सम्झनुहोस् ।

7 यति बेला जब सोलोमनले प्रार्थना गरेर सकेका थिए, तब स्वर्गबाट आगो तल झाँयो, र होमबलि र बलिदानहरू भस्म गय्यो, अनि परमप्रभुको महिमाले मन्दिर भरियो । 2 परमप्रभुको महिमाले उहाँको मन्दिर भरिएको दुनाले पुजारीहरू मन्दिरभित्र प्रसन्न सकेनन् । 3 आगो तल झाँयोको र परमप्रभुको महिमा मन्दिरमा भएको जब सबै इसाएलीले देखे, तब तिनीहरूले आफ्ना अनुहारहरू ढुङ्गाको छप्नीमा घोप्टो पारे र आराधना गरे र परमप्रभुलाई धन्यवाद दिए । तिनीहरूले भने, “उहाँ भलो हुनुहुँच, किनकि उहाँको करारको बफादारीता सदासर्वदा रहन्छ ।” 4 यसरी राजा र सबै मानिसले परमप्रभुलाई बलिदानहरू चढाए । 5 सोलोमन राजाले बाईस हजार सौंदे र एक लाख बीस हजार भेडा-बाट्टा बालि चढाए । यसरी राजा र सबै मानिसले परमेश्वरको मन्दिरको समर्पण गरे । 6 पुजारीहरू प्रत्येक आफूले सेवा गर्ने ठाउँमा उभिएर खडा भएर । लैवीहरू पनि परमप्रभुको संगीतिका बाजाहरू लिएर खडा भए, जसलाई दाउँद राजाले गीतद्वारा परमप्रभुलाई धन्यवाद दिनको निमित्त बनाएका थिए, “उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ ।” तिनीहरूका सामु सबै पुजारीले आआफ्ना तुरही बजाए, र सबै इसाएली खडा भए । 7 सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिरको सामुन्नेको चोकको मध्य भागलाई अलग गरे । त्यहाँ तिनले होमबलिहरू र मेलबलिहरूका बीसोंको भाग चढाए, किनभने तिनले बनाएको काँसाको वेदीमा होमबलि, अन्नबलि र बोसोका भागहरू अटाएनन् । 8 यसरी सोलोमन र तिनीसँग भएका सबै इसाएली, लेबो-हमातदेखि मिश्रदेशको खोलासम्पको एउटा ठूलो समुदायले त्यस बेला सात दिनसम्म चाड मनाए । 9 आठो दिनमा तिनीहरूले धार्मिक सभा राखे, किनकि तिनीहरूले वेदीका समर्पणको सेवा सात दिनसम्म र चाड सात दिनसम्म मानेका थिए । 10 परमप्रभुले दाउँद र सोलोमन र आफ्ना मानिस इसाएलाई दिनुभएका सबै सुदिनको कारणले खुरी र आनन्दित हृदयहरूका साथ सातों महिनाको तेर्तीसो दिनमा सोलोमनले मानिसहरूलाई आआफ्ना घर पठाइदिए । 11 यसरी सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिर र तिनको आफ्नै राजमहल बनाइसके । परमप्रभुको मन्दिर र तिनको आफ्नो राजमहल बनाउनको निमित्त तिनको हृदयमा आएका हरेक कुरा तिनले सफलतापूर्वक पूरा गरे । 12 परमप्रभु राती सोलोमोनकहाँ देखा परेर तिनलाई भन्नुभयो: “मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, र बलिदानको मन्दिरको रूपमा यो स्थानलाई मैले आफ्नो बासस्थानको निमित्त चुनेको छु । 13 मैले आकाशलाई बन्द गरे र पानी परेन भने, वा देशलाई नष्ट गर्न भनी सलहरूलाई मैले आज्ञा दिएँ भने, वा मेरो मानिसमाथि मैले विपत्ति पठाएँ भने, 14 तब मेरो आफ्नै नाँउ दिइएको मेरो मानिसहरूले आफैलाई नग्न पार्थन, प्रार्थना गर्नेन्, मेरो मुहारको खोजी गर्नेन् र आफ्ना तुर्ट चालहरूबाट फर्किन्छन् भने, म स्वर्गबाट सुनेछु, तिनीहरूका पाप क्षमा गर्नेछु, र तिनीहरूका देशलाई निको पार्नेछु ।

15 यस ठाउँमा गरिएका प्रार्थनातिर अब मेरा आँखा खुला हुनेछन् र मेरा कानले सुनेछन् । 16 किनकि अब मैले यस मन्दिरलाई चुनेको छु र त्यसलाई अलग गरेको छु ताकि त्यहाँ सदासर्वदा मेरो नाँउ रहोस । मेरो दृष्टि र मेरो हृदय हेरेक दिन त्यहाँ रहनेछ । 17 तेरो बारेमाचाहि, मैले तालाई दिएका सबै आज्ञा पालन गरेर र मेरा विधिहरू र आदेशहरू पालन गरेर तेरा बुबा दाउँद मेरो दृष्टिमा हिडेझाँ हिडिस् भने, 18 तब तेरो राज्यको सिंहासन म स्थापित गर्नेछु, जसरी मैले तेरा बुबा दाउँदलाई यसो भनेर करारदारारा प्रतिज्ञा गरेको थिएँ, ‘इसाएलमाथि राज्य गर्न तेरा सन्तानहरूको अभाव हुनेछैन’ । 19 तर मैले तालाई दिएका मेरा विधिहरू र आजाह्र पालन गरिनस् र ती त्यागिस् र त गर्एर अरु देवताहरूको पुजा गरिस् र तिनीहरूका सामु दण्डवत् गरिस् भने, 20 तब मैले तिनीहरूलाई दिएको मेरो देशबाट म तिनीहरूलाई जैरसमेत उखेलिदिनेछु । मेरो नाँउ रहनलाई भैले अलग गरेको यस मन्दिरलाई म त्यागनेछु, र सबै मानिसका बिचमा म त्यसलाई एउटा उखान र गिलालोको पात्र बनाउनेछु । 21 अहिले यो मन्दिर ज्यादै गौरवशाली भए तापनि, यसलाई देखेर आउनेजाने हरेक मानिस अवाक् भएर सुस्केरा निकाल्नेछ । तिनीहरूले सोधेनेछु, ‘परमप्रभुले किन यस देश र यस मन्दिरसित यस्तो गर्नुभयो?’ 22 अरुले यस्तो जवाप दिनेछु, ‘किनभने तिनीहरूले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई त्यागे जसले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट बाटिर निकालेर ल्याउनुभयो । अनि तिनीहरूले अरु देवताहरू स्थापना गरे र तिनीहरूको पुजा दण्डवत् गरे र तिनीहरूको पुजा गरे । यसैकाराण परमप्रभुले यी सबै विपत्ति तिनीहरूमाथि ल्याउनुभयो ।’

8 सोलोमनले परमप्रभुको मन्दिर र आफ्नो राजमहल निर्माण गरेका बिस वर्षको समयको अन्तमा यस्तो भयो, 2 हीरामले सोलोमनलाई दिएका सहरहरूका तिनले पुनर्निर्माण गरे र तिनमा इसाएलका मानिसहरूलाई तिनले बसाले । 3 सोलोमनले हमातसोबालाई आक्रमण गरे र त्यसलाई हराए । 4 तिनले उजाड-स्थानमा तदमोस्को पुनर्निर्माण गरे र सबै भाडारणका सहर जसलाई तिनले हमातमा बनाए । 5 तिनले माथिल्लो बेथ होरेन र तल्लो बेथ होरेनलाई पर्खालहरू, ढोकाहरू र बारहरू लगाएर किल्लाबद्दी गरे । 6 तिनले बालात आफूसँग भएका भण्डारणका सबै सहर र आफ्ना रथहरू सबै सहर र घोडाचडीहरूका निमित्त सहरहरू र यस्तलेममा, लेबनानमा र आफ्ना सारा राज्यमा सारा देशभरि आफूले जे इच्छा गरे त्यो तिनले बनाए । 7 हिती, एम्रो, परिज्जी, हित्ती र य बूसीहरूका सबै बाँकी रहेकाहरू, जो इसाएलका थिएनन्, 8 तिनीहरूपछि देशमा छोडिएका तिनीहरूका सन्तानहरू, जसलाई इसाएलीहरूले नाश गरेका थिएनन्—सोलोमनले तिनीहरूलाई ज्यालाबिनाका श्रमिक बनाए, जसमा तिनीहरू आजको दिनसम्म रहेका छन् । 9 तापनि सोलोमनले इसाएलका मानिसलाई ज्यालाबिनाका श्रमिक बनाएनन् । 10 सोलोमनको निरीक्षकहरूका मुख्य अधिकारीहरू यनैमध्येवाट भए जो २५० जना थिए, जसले काम गर्नेहरूको निरीक्षण गरे । 11 सोलोमनले फारोकी छोरीलाई दाउँदको सहरबाट तिनको निमित्त बनाएको महलमा ल्याए, किनकि तिनले भनेन, “मेरी पत्नी इसाएलका राजा दाउँदको महलमा बस्नेछैन, किनभने परमप्रभुको सन्दूक ल्याइएका ठाउँहरू पवित्र छन् ।” 12 तब सोलोमनले दलानको अगाडिपृष्ठ आफूले बनाएको वेदीमा परमप्रभुको निमित्त होमबलिहरू चढाए । 13 दिन-दिनको सूचीअनुसार तिनले बलिदानहरू चढाए । मोसाको आज्ञाभएका निर्देशनबाटेजिम तिनले शबाथ दिन, अैसी र वर्षीनी तिन पल्ट चढाउने चाडहरू: अखमिरी रोटीको चाड, साताहरूको चाड र छाप्रो-वासको चाडमा तोकिएभमिजम तिनले चढाए । 14 आफ्ना पिता दाउँदको विधिहरू पालन गर्ने कुरामा सोलोमनले प्रतीदिनको लागि आवश्यक परेनुसार पुजारीका दलहरूलाई आआफ्ना काममा र लेवीहरूलाई चाहिं परमेश्वरको स्तुति गर्ने

पुजारीहस्का अगि सेवा गर्ने तिनीहस्का दर्जामा नियुक्त गरे । हरेक ढोकामा तिनले ढोकाका रक्षकहरू आफ्ना दलअनुसार रहनलाई नियुक्त गरे, किनकि परमेश्वरका मानिस दस दाउँले यसरी नै आज्ञा दिएका थिए । 15 पुजारीहस्का र लेवीहस्कालाई कुनै पनि विषयमा वा अनि भण्डारण कोठाहस्का विषयमा राजाले दिएका आज्ञाबाट यी मानिसहरू तर्किएन् । 16 परमप्रभुको मन्दिरको जग बसालेदेखि त्यो पूरा नभएसम्म सोलोमनले आज्ञा गरेका सबै काम सम्पन्न भएको थियो । परमप्रभुको मन्दिर बनाउने काम सकियो । 17 त्यसपछि सोलोमन एदोम देशको किनारामा भएको एस्योन-गेबेर र एलातमा गए । 18 अनि हीरामले समुद्रको बारेमा जानकारी भएका मानिसहरूसहितका आफ्ना अधिकारीहस्का कमाण्डमा रहेका रहेका पानी जहाजहरू पठाइदिए र सोलोमनका सेवकहस्का साथमा तिनीहस्का ओपीरमा गए र तिनीहस्काले त्यहाँबाट सीधै ठन सुन ल्याए र त्यो सोलोमन राजालाई दिए ।

9 जब शेवाकी रानीले सोलोमनको ख्यातिको बोरेमा सुनिन, तब कठिन प्रश्नहरू लिएर तिनको जाँच गर्न तिनी यस्तलेममा आइन् । तिनी मसलाहरू, प्रशस्त सुन र धेरै बहुमूल्य रत्नहरूलाई ऊँटहरूमा लादाएर एक अत्यन्तै ढूलो लावालश्करसाथ आइन् । जब तिनी सोलोमनकहाँ आइन्, तब तिनले आफ्नो मनमा भएका सबै कुरा उनलाई भनिन् । 2 सोलोमनले तिनका सबै प्रश्नहरूका जवाप दिए । सोलोमनको निम्नि कुनै कुरा पनि प्रश्न कठिन भएन । तिनले जवाफ नदिएको कुनै पनि प्रश्न बाँकी रहेन । 3 जब शेवाकी रानीले सोलोमनको बुद्धि, र तिनले बनाको राजमहल देखिन, 4 तिनको टेबलको भोजन, तिनका सेवकहस्का बसाइ, तिनका सेवकहस्का काम र तिनीहस्का पोशाकहरू, र तिनका मध्य पियाउनेहरू र तिनका पोशाकहरू, र परमप्रभुको मन्दिरमा तिनले चढाएका होमबलिहस्का देखिन, र तिनी अशर्च्यवचिक भइन् । 5 तिनले राजालाई भनिन्, “तपाईंका वचन र तपाईंको बुद्धिको विषयमा मैले आफ्नो देशमा सुनेको कुरा साँचो रहेछ । 6 म यहाँ नआएसम्म मैले जे सुनें त्यो मैले विश्वास गरिनै, र अहिले मेरा आँखाले यी देखेका छन् । तपाईंको बुद्धि र सम्पत्तिको विषयमा मलाई आधा कुरा पनि भनिएको रहेनछ! तपाईंको ख्याति मैले सुनेको भन्दा बढी रहेछ । 7 तपाईंका मानिसहरू कति धन्यका हुन् र निस्तर तपाईंको सामु खडा रहेन तपाईंका सेवकहरू कति धन्यका हुन् किनभने तिनीहस्काले तपाईंको बुद्धिको कुराहरू सुन पाउँछन् । 8 तपाईंसित प्रसन्न भई तपाईंलाई राजा नियुक्त गरेर उहाँको सिंहासनमा बसाल्नुहोने परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर धन्यका होउन् । किनभने इसाएलाई सदाको निम्नि स्थापित गराउनलाई तपाईंका परमेश्वरले त्यसलाई प्रेम गर्नुभयो । तपाईंले न्याय र धार्मिकता कायम राखलाई उहाँले तपाईंलाई तिनीहस्माथि राजा बनाउनुभयो!“ 9 तिनले राजालाई चार ठन सुन, प्रशस्त मात्रामा मसला र बहुमूल्य रत्नहरू दिन्दै । सोलोमन राजालाई शेवाकी रानीले दिएको जति धेरै मसलाहरू तिनलाई फेरि कस्लै पनि दिएन । 10 ओपीराबाट सुन ल्याउने हीरामका सेवकहस्का र सोलोमनका सेवकहरूले चन्दनको काठ र बहुमूल्य रत्नहरू पनि ल्याए । 11 चन्दनका काठबाट राजाले परमप्रभुको मन्दिर र राजमहलका सिंडी र संगीतकारहस्का निम्नि वीणा र सारङ्गीहरू पनि बनाए । यहूदा देशमा यसभन्दा अधि काहिल्यै पनि यस्ता काठबाट देखिएका थिएन् । 12 शेवाकी रानीले जे इच्छा गरिन् र जे मानिन् ती हरेक कुरा सोलोमन राजाले तिनलाई दिए । तिनले राजालाई ल्याएर दिएका थोकभन्दा धेरै तिनले उनलाई दिए । यसरी उनी बिदा भइन् र आफ्ना सेवकहस्का साथ आफ्नो देशमा फर्किन । 13 सोलोमनकहाँ हरेक वर्षमा आएको सुनको तौल तेर्स ठन हुन्थ्यो, 14 यो व्यापारीहरू र कारोबारीले ल्याएका सुनबाहेको थियो । अब देशका सबै राजा र प्रादेशिक गर्भरहरूले पनि राजाको निम्नि सुन र चाँदी ल्याए । 15 सोलोमन राजाले पिटेका सुनका दुई सय ढूला ढाल बनाए । प्रत्येक ढाल बनाउन साढे तिन किलोग्राम सुन लागेको थियो । 16 पिटेको सुनका तिन

सय साना ढाल पनि तिनले बनाए । प्रत्येक ढालमा करीब डेढ किलोग्राम सुन थियो । राजाले लेबनानको बन भनिने राजमहलमा ती राखे । 17 तब राजाले हस्ती-हाडको एउटा ढूलो सिंहासन बनाए र त्यसमा निखुर सुनको जलप लगाए । 18 सिंहासनमा उक्लने छ वटा खुट्किला थिए, र सुनको एउटा पाउदान सिंहासनसँग जोडिएको थियो । आसनका दुवैत्रिहात अड्याउने ठाँउ थिए दुवै छेउमा दुई वटा सिंह खडा थिए । 19 छ वटा खुट्किलाका दुवैपटि एक-एक वटा गरी जम्मा बाह वटा सिंह खडा थिए । कुनै पनि राज्यमा यस्तो किसिमको सिंहासन थिएन । 20 सोलोमनका पिउने कचौरा सबै सुनका थिए, र लेबनानको बन भनिने राजमहलमा भएका पिउने कचौरा सबै सुनका थिए । चाँदीको केही पनि थिएन, किनभने सोलोमनको समयमा चाँदीलाई बहुमूल्य ठानिइन । 21 हिरामका समुद्री जहाजका साथमा राजाका पनि जहाजहरू थिए । हरेक तिन वर्षमा एक पल्ट यी जहाजहरूले सुन, चाँदी, हस्ती-हाड, ढेडुहरू र बाँदरहरू लिएर आउँथ्यो । 22 यसरी सोलोमन राजाले धन-सम्पति र बुद्धिमा पृथ्वीका अरू सबै राजालाई जितेका थिए । 23 परमेश्वरले सोलोमनको हृदयमा हालिदिनुभएको तिनको बुद्धि सुन पृथ्वीका सबै राजाले तिनको उपरिथितमा बस्न खोउथे । 24 आउने हरेकले आफ्नो सौगात चाँदी र सुनका भाँडाहरू, लुगाहरू, हातहतियार र मसलाहरू अनि थोडा र खच्चरहरू वर्षेपछि ल्याउँथ्ये । 25 सोलोमनसँग आफ्ना घोडा र रथहरूका निम्नि चार हजार तबेला थिए । अनि तिनका बाह हजार घोडाचाही थिए, जसलाई तिनले रथहरू राख्ने सहरहरूमा र अरुलाई चाहिं आफूसित यस्तलेमामा राखे । 26 तिनले यूफ्रेटिस नदीदेखि पलिश्तीहस्का देश र मिश्रदेशको सिमानासम्मी राज्य गरे । 27 राजासँग यस्तशेमा चाँदीचाहाँ ढुङ्गैसरह थिए । तिनले देवदारुको काठाचाहिं पहाडका जड्गली अञ्जीका बोठहरूसरह तुल्याए । 28 तिनीहस्काले सोलोमनका निम्नि मिश्रदेश र अरू सबै देशबाट घोडाहरू ल्याए । 29 सोलोमनको शासनकालका अरू घटानाहरू सुरुदेखि अन्त्यसम्मी नातान अगमवक्ताको इतिहास, शीलोनी अहियाहको अगमवाणी र दर्शी इहोका दर्शनको पुस्तकमा (जसमा नबातका छोरा यारोबामको विषयमा पनि जानकारी छ) वर्णन गरिएका छैनन्? 30 सोलोमनले यस्तशेमा सारा इसाएलमाथि चालिस वर्ष राज्य गरे । 31 त्यसपछि तिनी आफ्ना पर्खाहरूसित सुते, र मानिसहरूले तिनका बुवा दाऊदको सहरमा गाडे । तिनका ठाँमा तिनका छोरा रहबाम राजा भए

10 रहबाम शकेममा गए, किनकि सारा इसाएल तिनलाई राजा तुल्याउन शकेममा आइहेका थिए । 2 जब नबातका छोरा यारोबामले यो कुरा सुने (किनकि तिनी मिश्रदेशमा थिए, जहाँ तिनी सोलोमन राजादेखि भागेर गएका थिए), तब तिनी मिश्रदेशबाट फर्के । 3 यसैले तिनीहस्काले मानिस पठाए र तिनलाई बोलाए, र रहबाम र सबै इसाएल आए । तिनीहस्काले रहबामसित कुरा गरे र भने, 4 “तपाईंका बुबाले हाम्रो जुवा गाहो बनाउनुभयो । यसकारण, अब तपाईंका बुबाको कठोर कामलाई सजिलो बनाउनुहोस्, र उहाँले हामीमाथि लादनुभएको गाहों जुवा हलुझो गरिदिनुहोस्, र हामी तपाईंको सेवा गर्नेछौं ।” 5 रहबामले तिनीहस्कालाई भने, “तिन दिनपछि फेरि मकहाँ आओ ।” यसैले मानिसहरू गए । 6 राजा रहबामले आफ्नो बुबा सोलोमन जीवित छँदा तिनका सेवा गर्ने पाका मानिसहरूसँग सल्लाह मागे । तिनले भने, “यी मानिसलाई जवाफ दिन तपाईंहरू कस्तो सल्लाह दिनुहाल्लो?” 7 उनीहस्काले तिनलाई यसो भने, “यी मानिसप्रति तपाईं असल हुनुभयो र तिनीहस्कालाई खुसी पार्नुभयो, र तिनीहस्कालाई असल दिनुभयो भने, तिनीहस्काले सधैं तपाईंका सेवकहरू हुनेछन् ।” 8 तर ती पाका मानिसले आफूलाई दिएको सल्लाहलाई रहबामले बेवास्ता गरे, र आफूसित हुकेका र आफ्नो सामु खडा भएका जवान मानिसहरूका सल्लाह तिनले मागे । 9 तिनले उनीहस्कालाई भने, “तिमीहरू मलाई कस्तो सल्लाह दिन्छौं, ताकि मसित यसो भनेर कुरा गर्ने मानिसहरूलाई हामीले जवाप दिन सकौं,

‘तपाईंका बुबाले हामीमाथि लादूनभएको गहाँ जुवा हलुङ्गो गरिदिनुहोस्?’ 10 रहबामसित हुँकेका ती जवान मानिसहरूले यसो भनेर तिनीहसित कुरा गरे, “तपाईंको बुबा सोलोमोनले तिनीहस्तर्का जुवा गहाँ बनाउनुभयो, तर तपाईंले यो हलुङ्गो बनाउनुपर्छ भने यी मानिसलाई तपाईंले यसो भन्नुपर्छ । तिनीहस्तर्का तपाईंले यसो भन्नुपर्छ, ‘मेरो कान्छी औला मेरा बुबाको कम्मरभन्दा मोठो छ । 11 यसैले अब, मेरा बुबाले तिमीहरूमाथि गहाँ जुवा बोकाउनुभए तापनि, तिमीहस्तर्का जुवामाथि म थानेछु । मेरा बुबाले तिमीहस्तर्का कोराले दण्ड दिनुहुन्थ्यो, तर म तिमीहस्तर्का बिच्छीहस्तर्का दण्ड दिनेछु’ । 12 यसैले, “तिन दिनपछि केरि मकहाँ आओ, “भन्ने राजाको हुक्मबमोजिम यारोबाम र ती सबै मानिस तेसो दिन रहबामकहाँ आए । 13 अनि ती पाका मानिसका सल्लाहालाई बेस्ता गरेर रहबामले तिनीहस्तर्सँग कठोर किसिमले बोले । 14 ती जवान मानिसका सल्लाहाको अनुसरण गरेर उनीहस्तर्सँग तिनले यसो भनेर, “मेरा बुबाले तिमीहस्तर्का जुवा गहाँ बनाउनुभयो, तर म त्यसमा थप्पेछु । मेरा बुबाले तिमीहस्तर्का कोराले दण्ड दिनुहुन्थ्यो, तर म तिमीहस्तर्का बिच्छीहस्तर्का दण्ड दिनेछु” । 15 यसरी राजाले ती मानिसका कुरा सुनेन, किनकि शीलोका अहियाहद्वारा नवातका छोरा यारोबामलाई परमप्रभुले भन्नुभएको वचन पूरा हुनलाई परमेश्वरले नै यस्ता घटनाहरू हुन दिनुभयो । 16 जब राजाले आफ्ना कुरा नसुनेका सारा इस्पालले देखे, तब तिनीहस्तर्का जवाक दिए र भने, “दाऊदमा हाम्रो को हिस्सा छ? यिशैका छोरामा हाम्रो केही उत्तराधिकार छैन! ए इसाएल, तिमीहस्तर्का आआफ्नै पालमा जानुपर्छ । अब ए दाऊद, तिप्री आफ्नै घरको रेखेदेख गर ।” यसैले सबै इसाएल आआफ्ना पालहरूमा फर्के । 17 तर यहूदाका सहरहरूमा बस्ने इसाएलका मानिसहस्तर्का सम्बन्धमा तिनीहस्तर्माथि रहबामले राज्य गरे । 18 तब राजा रहबामले ज्यालाबिना कामामा लागाइएका मानिसहस्तर्का निरीक्षक अदोनीरामलाई पठाए, तर इसाएलका मानिसहस्तर्का तिनलाई दुङ्गाले हानेर मारे । राजा रहबामचाहि आफ्नो रथमा चढेर तुरन्तै यस्तलेमतर्फ भागे । 19 अनि आजाको दिनसम्म पनि दाऊदका घरानाप्रति इसाएलचाहि विद्रोही भएको छ ।

11 जब रहबाम यस्तलेममा आइपुगे, तब तिनले रहबामको राज्य पुनःस्थापित गराउनलाई इसाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्नलाई यहूदा र बेन्यामीनका घरानाका एक लाख असी हजार योद्धाहरू भेला गरे । 2 तर परमप्रभुको वचन परमेश्वरका मानिस शमायाहकहाँ यसो भनेर आयो, 3 “सोलोमोनका छोरा यहूदाका राजा रहबाम, अनि यहूदा र बेन्यामीनका सबै इसाएललाई यसो भन, 4 ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘आफ्नै दाऊदभाड्का विरुद्धमा तिमीहस्तर्का आक्रमण गर्नु वा युद्ध गर्नुहुन्छन् । हरेक व्यक्ति आआफ्नै घरमा फर्केर जानुपर्छ, किनकि मैले नै यसो हुन दिएको हो’ ।’” यसैले तिनीहस्तर्का वरमप्रभुका वचन पालन गरे, र यारोबामको विरुद्धमा आक्रमण गर्नबाट पछि हो । 5 रहबाम यस्तलेममा बसोबास गरे र सुरक्षाको निर्मित यहूदामा सहरहरू निर्माण गरे । 6 तिनले बेथेलेम, एताम, तको, 7 बेथ सर, सोखो, अदुल्लाम, 8 गात, मारेशा, जीप, 9 अदोरेम, लाकीश, आजेका, 10 सोरा, अच्यालोन र हेब्रोन निर्माण गरे । यहूदा र बेन्यामीनका किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू यैसो भन्नुहुन्छ । 7 त्यहाँ तिनले खानेकुरा, तेल र दाखमद्य पनि तिनमा सञ्चय गरिए । 12 तिनले सबै सहरमा ढाल र भालाहरू राखे, र तिनीहस्तर्का थेरै बलियो बनाए । यसरी यहूदा र बेन्यामीन तिनका भए । 13 जम्मै इसाएलमा भएका चारैतिरबाट पुजारीहरू र लेवीहरू आआफ्ना सिमानाहस्तर्का तिनीहस्तर्का गए । 14 किनकि लेवीहस्तर्का यहूदा र यस्तलेममा आउनको निर्मित आफ्ना खर्कहरू र जग्गाजमिन छोडे, किनकि किनकि यारोबाम र तिनका छोराहस्तर्का तिनीहस्तर्का लखेटेका थिए, ताकि तिनीहस्तर्का परमप्रभुको पुजारीको काम गर्न पाएनन् । 15 डाँडाका अल्पा थानहरू र

आफूले बनाएका बाख्ना र बाछाका मूर्तिहरू पूजा गर्न यारोबामले आफ्नै पुजारीहरू नियुक्त गरे । 16 परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरलाई खोज आफ्नो हृदयहरू दिएका इसाएलका सबै कुलबाट मानिसहरूले तिनीहस्तर्को पछि आए । तिनीहस्तर्का परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहस्तर्का परमेश्वरलाई बलिदान चढाउन यस्तलेममा आए । 17 यसैले तिनीहस्तर्का यहूदाको राज्य बलियो बनाए र तीन वर्षसम्म सोलोमोनका छोरो रहबामलाई समर्पित गरे, र त्यस बेला तिनीहस्तर्का दाऊद र सोलोमोनका चालअनुसार तीन वर्षसम्म हिँडे । 18 रहबामले आफ्नो निर्मित एउटी पत्नी ल्याएः तिनी महलत थिइन् । तिनका बुबा दाऊदका छोरा यरीमोत थिए र आमाचाहिं यिशैका छोरा एलीआबकी छोरी अबीहेल थिइन् । 19 उनले तिनको निर्मित छोराहरू जन्माइः येऊँ, शमयाह र साहम । 20 महलतपछि तिनले अब्बालोमकी छोरी माकालाई विवाह गरे । उनले तिनको निर्मित अविया, अर्तै, जीजा र शलोमीत जन्माइन् । 21 रहबामले आफ्ना सबै पत्नीहरू र उपपत्नीहस्तर्का भन्दा धेरै माया माकालाई गरे (तिनले अठाह जना पत्नीहरू र साठी जना उपपत्नीहरू त्याए, र तिनका अद्वाईस जना छोरा र साठी जना छोरी थिए) । 22 रहबामले माकाका छोरा अवियालाई दाजुभाइका प्रमुख अगुवा नियुक्त गरे । तिनले उनलाई राजा बनाउने बिचार गरेका थिए । 23 रहबामले तुद्धिमानीपूर्वक राज्य गरे । तिनले आफ्ना सबै छोराहस्तर्का यहूदा र बेन्यामीनका किल्लाबन्दी गरिएका जम्मै सहरमा पठाए । तिनले उनीहस्तर्का निर्मित प्रशस्त खानेकुरा दिए र तिनीहस्तर्का निर्मित धेरै जना पत्नीहरू खोजिए ।

12 यस्तो भयो, जब रहबामको राज्य स्थापित भयो र तिनी शक्तिशाली भए, तब तिनले परमप्रभुको व्यवस्था त्यागे— र तिनीसँगै जम्मै इसाएलले पनि त्यागे । 2 रहबाम राजाको शासनकालको पाँचौं वर्षमा मिश्रदेशका राजा शीशक यस्तलेमको विरुद्ध आए, किनभने मानिसहस्तर्का परमप्रभुप्रति अविश्वासी भएका थिए । 3 तिनी बाह सय रथ र साठी हजार घोडचढी लिएर आए । तिनीसँग मिश्रदेशबाट आएका असंच्यु फौज हरू: लिबियाली, सुक्याका र कूशीहरू आए । 4 तिनले यहूदाका किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू जिते र यस्तलेममा आइपुगे । 5 शीशकको कारणले यस्तलेममा भेला भएका रहबाम र यहूदाका अगुवाहरू भएको ठाँड़ा शमयाह अगमवक्ता आए । शमायाहले तिनीहस्तर्का भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहस्तर्का मलाई त्यागेका छौं ।’” 6 तब इसाएलका शासकहरू र राजाले आफूलाई विनप्र बनाए र भने, “परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ ।” 7 जब तिनीहस्तर्का छन् भीनी जब रहबामप्रभुले देखुभयो, तब परमप्रभुको वचन शमायाहकहाँ यसो भनेर आयो, “तिनीहस्तर्का आफूलाई विनप्र तुल्याएका छन् । म तिनीहस्तर्का विनाश गर्नेछैन । म तिनीहस्तर्का केही हस्तर्का द्वारा गर्नेछैन । ताकि तिनीहस्तर्का यस्तलेममा म आफ्नो क्रोध ख्यानेछैन । 8 तापनि तिनीहस्तर्का त्यसका सेवकहरू होइँ ताकि मेरो सेवा गर्नु र अरू देशका शासकहस्तर्का सेवा गर्नमा के भिन्नता रहेछ सो तिनीहस्तर्का थाहा पाउनेछैन ।” 9 यसैले मिश्रदेशका राजा शीशक यस्तलेमको विरुद्ध आए र परमप्रभुको मन्दिर कोषहरू र राजाको महलका भण्डारका धन-सम्पत्ति लुटेर लगे । तिनले हरेक कुरा राखे । सोलोमोनले बनाएका सुनका ढालहरू पनि तिनले लगे । 10 रहबाम राजाले तिनको सद्भामा काँसाका ढालहरू बनाए र राजाका महलको ढोकाहस्तर्का रक्षा गर्ने रक्षकहरूका कमाप्डरहरूका जिम्मामा दिए । 11 जब राजा परमप्रभुको मन्दिरभित्र पस्थे, तब रक्षकहरू ती बोक्ये । अनि तिनीहस्तर्का रक्षक बस्ने कोठामा फेरि ती फकर्तिथे । 12 जब रहबामले आफूलाई विनप्र तुल्याए, तब तिनलाई पुर्न नगर्नलाई परमप्रभुको क्रोध तिनीहस्तर्का हट्यो । यसका अतिरिक्त, यहूदामा केही असल कुरा अझै बाँकी थियो । 13 यसरी रहबाम राजाले यस्तलेममा आफ्नो राजकाज बलियो बनाए, र यसरी तिनले राज्य गरे । रहबामले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी

एकचालीस वर्षका थिए, र परमप्रभुले इसाएलका सारा कुलबाट आफ्नो नाउँ राख्नका निमित्त चुनुभएको सहर यस्तलैममा तिनले सत्र वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ अम्मोनी स्त्री नामा थियो । 14 तिनले जे खराब थियो त्यही गरे, किनभने तिनले आफ्नो हृदय परमप्रभुको खोजी गर्न लगाएनन् । 15 रहबामको राजकालका घटनाहरू सुरुदेखी अन्यसम्म शमायाह अगमवकार र दर्शी इद्वेषका इतिहासका पुस्तकहरूमा समेत लेखिएका छैनन् र, जसमा वंशक्रमहरू र रहबाम र यारोबामका बीचमा निरन्तर भएको युद्धका अभिलेख पनि राखिएको छन्? 16 रहबाम आफ्ना पुर्खाहरूसित सुन्ने, र दाउदको सहरमा गाडिए । तिनका छोरा अबिया तिनका ठाउँमा राजा भए ।

13 राजा यारोबामको अठारौं वर्षमा, अबियाले यहूदामा राज्य गर्न सुन्न गरे

1 तिनले यस्तलैममा तीन वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमा गिबाका उरीएलकी छोरी माका थिएन् । अबिया र यारोबामका बीचमा युद्ध भयो । 3 अबिया चार लाख छानिएका बलिया र वीर योद्धाहरू लिएर युद्ध गर्न गए । यारोबामले छानिएका बलिया र वीर आठ लाख योद्धाहरू लडाईको निमित्त तैनाथ गरे । 4 अबिया एफ्राइमको पहाडी देशमा भएको समारैम डाँडामा खडा भए र यसो भने, “हे यारोबाम र सारा इसाएल हो, मेरो कुरा सुन्! 5 परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले औपचारिक करारद्वारा सर्थकै निमित्त दाउद र तिनका सन्तानलाई इसाएलमाथि शासन गर्न दिनुभएको कुरा के तिमीहरूलाई थाहा छैन? 6 तापनि दाउदका छोरा सोलोमनका सेवक नवातका छोरा यारोबाम उठ्यो र आफ्ना मालिकको विरुद्धमा बागी भयो । 7 केही बेकम्मा बदमाशहरू त्यसको साथमा भेला भए । तिनीहरू सोलोमनका छोरा रहबामको विरुद्धमा आए, जति बेला रहबाम कलिले र अनुभव नभएको र तिनीहरूको सामना गर्न नस्वने अवस्थामा थिए । 8 यसले तिमीहरूसँग एउटा ठूलो फौज भएको हुनाले र तिमीहरूसँग देवताहरू हुनलाई यारोबामले बनाएका यी सुनका बाछाहरू तिमीहरूसँग भएको हुनाले, अब तिमीहरू दाउदका सन्तानहरूका हातमा भएको परमप्रभुका राज्यको विरुद्धमा खडा हुने योजना गर्दछौ । 9 तर के तिमीहरूले हारूनको वंशका परमप्रभुका पुजारीहरू र लेवीहरूलाई लखेट्ने र अरु देशका मानिसहरूले गरेछौं आफ्नै पुजारीहरूलाई नियुक्त गरेनौ? 10 युनसुकै मानिस पुजारी भएर सेवा गर्नलाई एउटा बाछो र सात वटा भेडा लिएर आउँछ, त्यो जो देवताहरू नै होइनन्, त्यसको पुजारी बन्छ । 10 तर हाप्रा बारेमा त, परमप्रभु नै हाप्रा परमेश्वर हुनुहुँच, र हामीले उहाँलाई त्यागेका छैनौ । हामीसँग परमप्रभुको सेवा गर्ने हारूनका सन्तानहरू पुजारीको रूपमा छन्, र आफ्नो काम गर्ने लेवीहरू छन् । 11 तिनीहरू हरेक बिहान र बेलुकी परमप्रभुको निमित्त होमबलि र सुगन्धित धूप चढाउँछन् । पवित्र टेबेलमा उपस्थितिको रेटीलाई मिलाएर राख्ने काम पनि तिनीहरू गर्नेन् । तिनीहरू बेलुकैपिच्छे सुनको सामदानमा भएका बत्तीहरू बाल्दछन् । हामी परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरका आज्ञा पालना गर्छौं, तर तिमीहरूले उहाँलाई त्यागेका छौ । 12 हेर, परमेश्वर हाप्रा शिरमा हामीसँग हुनुहुँच, र उहाँका पुजारीहरू तिमीहरूका विरुद्धमा खतराको सकेत दिनलाई तुरही लिएर यहाँ छन् । हे इसाएलका मानिसहरू हो, परमप्रभु तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा युद्ध नगर, किनकि तिमीहरू सफल हुनेछैनौ! 13 तर यारोबामले आफ्नो फौजको एक दल पछिल्तर गएर छुकिबस्तालाई पठाएका थिए, र तिनको फौज चाहिं यहूद, र तिनीहरूको पछाडि ढुकेर बरसेका फौज थिए । 14 जब यहूदका मानिसहरूले पछाडि हेरे, तब हेर, लडाई आफ्नो अगाडि र पछाडि दुवितर भएको देखे । तिनीहरूले परमप्रभुमा पुकारा गरे, र पुजारीहरूले आफ्ना तुरहीहरू फुके । 15 त्यसपछि यहूदका मानिसहरूले ठुलो सोरले कराए । जब तिनीहरूले ठुलो सोरले कराए, तब परमेश्वरले यारोबाम र सबै इसाएललाई अबिया र यहूदाको सामुन्ने प्रहार गर्नुभयो । 16 इसाएलका मानिसहरू यहूदको हातमा सुम्पिदिनुभयो

। 17 अबिया र तिनका फौजले ठुलो सङ्ख्यामा तिनीहरूको हत्या गरे । इसाएलका पाँच लाख चुनिएका मानिसहरू मेरे ढले । 18 यसरी इसाएलका मानिसहरूलाई त्यस बेला पराजित गरियो । यहूदाका मानिसहरूले जिते, किनभने तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरमाथि भरोसा गरे । 19 अबियाले यारोबामलाई खेदे । तिनले उनीबाट वेशेत र त्यसका बस्ती, येशना र त्यसका बस्ती, अनि एप्रोन र त्यसका बस्तीसमेत कद्जा गरे । 20 अबियाको शासनको समयमा यारोबामले फेरि आफ्नो शक्ति कदापि प्राप्त गर्न सकेनन् । परमप्रभुले उनलाई प्रहार गर्नुभयो, र उनी मेरे । 21 तर अबियाले शक्तिशाली भए । तिनले आफ्नो निमित्त चौथ जना पत्ती ल्याए, र बाइस जना छोरा र सोह जना छोरीका पिता भए । 22 अबिया बाँकी कामहरू र तिनका व्यवहार र वचनहरू इद्वे अगमवक्ताको इतिहासमा लेखिएका छन् ।

14 अबिया आफ्ना पुर्खाहरूसित सुन्ने र तिनीहरूले उनलाई दाउदको

सहरमा गाडे । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा आसा राजा भए । तिनको समयमा दश वर्षसम्म देशमा शान्ति भयो । 2 आसाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको दृष्टिमा जे कुरा असल र ठिक थियो त्यही गरे, 3 किनकि तिनले विदेशी वेदीहरू र डाँडाका थानहरू हटाए । तिनले ढुगाका खम्बाहरू भत्काइदिए, र अशेरा देवीका खम्बाहरूलाई ढालिदिए । 4 तिनले यहूदालाई परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरको खोजी गर्ने, र व्यवस्था र आज्ञाहरू पालन गर्ने हुकुम गरे । 5 साथै तिनले यहूदाका सबै सहरहरूमा भएका अल्पा थानहरू र धूप बाल्ने वेदीहरू पनि हटाइदिए । तिनको अधीनमा देशले शान्ति पायो । 6 तिनले यहूदामा किल्ला भएका सहरहरूले निर्माण गरे, किनकि देशमा शान्ति थियो, र ती वर्षहरूमा तिनले युद्ध गर्नुपरेन, किनभने परमप्रभुले तिनलाई शान्ति दिनुभएको थियो । 7 किनकि आसाले यहूदालाई भने, “हामी यी सहरको निर्माण गरौं र तिनका चारैतिर पर्खाली, धरहरा, ढोका र बाहरहरू बनाउँ । यो देश अझा हाम्रै हो, किनभने हामीले परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको खोजी गरेका छौं । हामीले उहाँलाई खोज्यौं, र हरेकतिरबाट उहाँले हामीलाई शान्ति दिनुभएको छ ।” यसले तिनीहरूले निर्माण गरे र सफल भए । 8 आसाका ढाल र भालाहरू बोक्ने फौज थियो । यहूदाबाट तीन लाख मानिस र बेन्यामीनबाट दुई लाख असी हजार मानिस जसले ढाल बोक्ने र धनुधरीहरू थिए । ती सबै शक्तिशाली योद्धा थिए । 9 कूशी जेरह तिनीहरूका विरुद्धमा दस लाख फौज र तीन सय रथ लिएर आए । तिनी मारेशमा आइपुगे । 10 तब आसा उनको सामना गर्न निस्केर आए, र मारेशमेरको सपताको बेसीमा तिनीहरूले एक-अर्कामा युद्ध गरे । 11 आसाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरसित पुकारा गरे र भने, “हे परमप्रभु, धैरै जानको सामना गर्नुपर्दा जससँग बल छैन त्यसलाई सहायता गर्ने तपाईंबाहेक अरु कोही पनि छैन । हे परमप्रभु हाप्रा परमेश्वर, हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, किनकि हामी तपाईंमा भर पछौं, र तपाईंको नाउँमा यस ठुलो फौजको विरुद्धमा सामना गर्न हामी आएका छौं । हे परमप्रभु, तपाईं हाप्रा परमेश्वर हुनुहुँच । मानिसले तपाईंलाई पराजित गर्न निदनुहोस् ।” 12 यसले परमप्रभुले आसा र यहूदाको सामु कूर्खाहरूलाई प्रहार गर्नुभयो । कूर्खीहरू भागे । 13 आसा र तिनीहरूसित भएका फौजले उनीहरूलाई गरारसम्म खेदे । यति धैरै कूर्खीहरू ढले कि तिनीहरू फेरि खडा हुन सकेनन्, किनकि तिनीहरू परमप्रभु र उहाँका फौजका सामु पूर्ण रूपले नष्ट भए । फौजले धैरै मात्रामा लूटका समान लिएर आए । 14 फौजले गरारका चारैतिरका सबै बस्तीलाई नाश गरे, किनकि त्यहाँका बासिदाहरूमा परमप्रभुको त्रास परेको थियो । फौजले सबै बस्तीमा लूट मच्याए र तिनीहरूसित धैरै लूटका माल भए । 15 फौजले धैरै फिरन्ते गोठालाहरूका पालका बस्तीहरूसमेत नाश गरे । तिनीहरूले प्रशस्त मात्रामा भेडा र ऊँटहरू लिएर आए, र त्यसपछि तिनीहरू यस्तलैममा फर्के ।

15 परमेश्वरका आत्मा ओदेदका छोरा अजर्याहमाथि आउनुभयो । 2

तिनी आसालाई भेट गर्न गए र तिनलाई भने, “ए आसा, यहूदा र बेन्यामीनका सबै जना, मेरा कुरा सुन्नुहोसः; जब तपाईंहरू परमप्रभुसँग रहनुहन्छ, तब उहाँ पनि तपाईंहरूसँग हनुहन्छ । तपाईंहरूले उहाँलाई भेटाउनुहोनेछ । तर तपाईंहरूले उहाँलाई त्यागुभयो भने, तपाईंहरूले उहाँलाई पाउन सके । 5 त्यसबेला यहाँबाट यात्रा गरेर टाढा जाने र यात्रा गरेर यहाँ आउने दुवैर्लाई शान्ति थिएन । बरू, देशमा बसोबास गर्ने सबैमाथि ठूलो संकाष्ट थियो । 6 तिनीहरू दुक्रान्तुक्रापारिए, राष्ट्रको विरुद्ध राष्ट्र, र सहरको विरुद्ध सहर, किनकि परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै किसिमका दुःखले समस्यामा पार्नुभयो । 7 तर तपाईंहरू बलियो हनुहोस, आफ्ना हातहरू कमजोर हुन नदिनुहोस, किनकि तपाईंका कामहरूको प्रतिफल दिनेछ ।” 8 जब आसाले यी कुरा, ओदेदका छोरा अजर्याह अगमवक्ताका अगमवाणी सुने, तब तिनको साहस बढ्यो, र यहूदा र बेन्यामीनका सारा देश र तिनले कब्जा गरेका एफ्राइमका पहाडी देशका सहरहरूबाट घिनलाग्दा कुराहरू सबै हटाइदिए, र तिनले परमप्रभुको मन्दिरका दलानको अगि भएको परमप्रभुको वेदी पनि मरम्मत गरे । 9 तिनले सारा यहूदा र बेन्यामीन र एफ्राइम, मनश्वे र शिमियोनबाट तिनीहरूसँग बस्नेहरूलाई भेला गरे । किनभने परमप्रभु तिनका परमेश्वर तिनीसँग हुनुभएको तिनीहरूले देखेर इसाएलबाट तिनीहरू थेरै सङ्ख्यामा तिनीहाँ आए । 10 यसैले आसाका राजकालको पन्थ्वाँ वर्षको तेसो महिनामा तिनीहरू यस्तशलेममा एकसाथ भेला भए । 11 त्यस दिन तिनीहरूले ल्याएको लूटका मालबाट परमप्रभुलाई सात सय सौंदे र सात हजार भेडाहरू र बाल्याहरू बलिदान चढाए । 12 तिनीहरू आफ्ना सारा हृदय र आफ्ना सारा प्राणले परमप्रभु आफ्ना पुर्खका परमेश्वरको खोजी गर्नलाई करार बाँधे । 13 अनि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरलाई नयोजे जोसुकैलाई मारिनुपर्छ भन्ने कुरामा तिनीहरूले सहमती गरे: चाहे त्यो व्यक्ति सानो होस् वा ठूलो होस्, चाहे पुरुष होस् वा स्त्री होस् । 14 तिनीहरूले ठूलो सोर, चिच्चाएर, र तुरहीहरू र नरसिङ्गा बजाउँदै परमप्रभुसँग शपथ खाए । 15 सारा यहूदा शपथमा आनन्दित भयो, किनकि तिनीहरूले आफ्ना पूरा हृदयले शपथ खाएका थिए, र तिनीहरूले आफ्ना सारा इच्छाले परमेश्वरलाई खोजे, र तिनीहरूले उहाँलाई पाउन सके । तिनीहरूका वरिपरि सबैतिरबाट परमप्रभुले तिनीहरूलाई शरनि दिनुभयो । 16 तिनले आफ्नी हनुजुआमा माकालाई पनि राजमाताको पदबाट हटाइदिए, किनभने तिनले अशेरा देवीको खम्बोबाट घिनलाग्दो मूर्ति बनाएकी थिएन । आसाले त्यो घिनलाग्दो मूर्तिलाई काटेर ढालिदिए, त्यसलाई धुलोपिठो पारे र किट्रोन खोल्सामा जलाइदिए । 17 तर डाँडाहरूमा भएका अल्ला थानहरू इसाएलबाट हटाइएन । तापनि आसाको जीवनकालभरि तिनको हृदय विश्वासयोग्य रहिरहो । 18 तिनले आफ्ना पिताले अर्पण गरेका सुन, चाँदी र भाँडाकुङाहरू परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याए । 19 आसाको राजकालको पैतीसाँ वर्षसम्म कुनै युद्ध भएन ।

16 आसाका राजकालको छतीसाँ वर्षमा इसाएलका राजा बाशा यहूदाको

विरुद्ध आक्रामक रूपले प्रस्तुत भए र रामालाई बजमूत गराए, ताकि कोही पनि यहूदाका राजा आसाको देवाभित्र जान र बाहिर आउन नस्कून । 2 त्यसपछि आसाले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलका भण्डारका सुन र चाँदीहरू निकालेर ती दम्सकसमा बस्ने अरामका राजा बेन-हददकहाँ पठाए । तिनले भने, 3 “मेरा पिता र तपाईंका पिताको बिचमा भएजस्तै मेरो र तपाईंका बिचमा पनि एउटा करार होस् । हर्नुहोस्, मैले तपाईंलाई चाँदी र सुन पठाएको छु । इसाएलका राजा बाशासँग तपाईंको सन्धि तोडिनुहोस् ।

ताकि तिनले मलाई हस्तक्षेप नगरून् ।” 4 बेन-हददले आसा राजाको कुरा स्वीकार गरेर आफ्ना फौजका कमाउडरलाई इसाएलका सहरहरूका विरुद्धमा लड्न पठाए । तिनीहरूले इयोन, दान, हाबिल-मैम र नपातालीका सबै भण्डार राख्ने सहरमाथि आक्रमण गरे । 5 जब बाशाले यो कुरा सुने तर यस्तो भयो, तिनले रामालाई मजबूत बनाउन छोडिए, र आफ्ना काम बन्द गरिए । 6 त्यसपछि आसा राजाले यहूदाका सबैलाई आफूसित लगे । तिनीहरूले बाशाले बनाउंदै गरेको रामाका डुड्गा र काठहरू उठाएर लगे । त्यसपछि आसा राजाले गेवा र मिस्पालाई मजबूत पार्न ती सामाग्री प्रयोग गरे । 7 त्यस बेला दर्शी हनानी यहूदाका राजा आसाकोहाँ आए र तिनलाई भने, “तपाईंले अरामका राजामाथि भरोसा गर्नुभएको हुनाले र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमाथि भरोसा नगर्नुभएको हुनाले गर्दा अरामका राजाको फौज तपाईंको हातबाट उम्केको छ । 8 के कूरीहरू र लिवियालीहरू असंख्य रथ र घोडगढीहरू भएको विशाल फौज थिएनन्? तापनि तपाईंले परमप्रभुभमाथि भरोसा राख्नुभएको हुनारे, उहाँले तपाईंलाई उत्तीर्हमाथि विजय दिनुभयो । 9 किनकि परमप्रभुको दृष्टि सारा पृथ्वीभरि जहाँसुकै दौडिरहन्छ, ताकि जसका हृदय उहाँप्रति समर्पित छन्, तिनीहरूका पक्षमा उहाँलाई बलियो देखाउन सक्नुभएको होस् । तर यस विषयमा तपाईंले मूर्खतासाथ काम गर्नुभयो । अबदेखि तपाईंले युद्ध गर्नुपर्नेछ ।” 10 त्यसपछि आसा ती दर्शीसँग रिसाए । उनले तिनलाई थुनामा राख्ने, किनकि यस विषयमा थिर्नेसित उनी रिसाएका थिए । यसै समयमा, आसाले केही मानिसहस्रमाथि अत्याचार गरे । 11 हेर, आसाका सुरुदेखि अन्तसम्मका कामहरू यहूदा र इसाएलका राजाहरूका पुस्तकमा लेखिएका छन् । 12 आफ्नो राजकालको उनन्यालिसौ वर्षमा आसालाई खुट्टामा रोग लायो । तिनको त्यो रोग साहै गम्भीर भए तापनि तिनले परमप्रभुबाट सहायता खोजेनु, तर वैयहरूको मात्र सल्लाह लिए । 13 तब आफ्नो राजकालको एकचालिसौ वर्षमा मरेर, तिनी आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते । 14 तिनको आफ्नै विहानमा तिनलाई तिनीहरूले गाडे, जुन तिनले दाउदको सहरमा आफ्नो निम्ति खन्न लगाएका थिए । उनलाई सुगन्धित वासानहरू र अत्तरहरू बनाउने निपुण मानिसहस्रावा तयार गारिएको विभिन्न किसिमका मसलाहरू मिलाइएको अर्थीमा राखियो । अनि तिनीहरूले उनको सम्झानामा एउटा ठूलो आगो बाले ।

17 आसाका छोरा यहोशापात तिनको ठाउँमा राजा भए । यहोशापातले

इसाएलको विरुद्ध आफैलाई मजबूत बनाए । 2 तिनले यहूदाका किल्ला भएका सबै सहरमा फौज राख्ने, र यहूदाभरि र तिनका पिता आसाले कब्जा गरेका एफ्राइमका सहरहरूमा रक्षाको निम्ति छाउनीहरू राखे । 3 परमप्रभु यहोशापातसँग हुनुहन्यो किनकि तिनी आफ्ना पिता दाउदले देखाएका उदाहरणअनुसार सुरु-सुरुमा हिँडे, र बालको खोजी गरेन् । 4 बरू, तिनले आफ्ना पिताका परमेश्वरमा भरोसा गरे, र तिनका आजाहरूमा चले, इसाएलका व्यवहारअनुसार होइन । 5 यसरी परमप्रभुले तिनको हातमा शासन स्थापित गर्नुभयो । सारा यहूदाले यहोशापातलाई कर तिरे । तिनीसित धन-सम्पत्ति र ख्याति प्रशस्त थियो । 6 तिनको हृदय परमप्रभुका मार्गमा समर्पित थिए । तिनले यहूदाबाट डाँडाका थानहरू र अशेरा देवीका मूर्तिहरू हटाउने काम पनि गरे । 7 अपनो राजकालको तेसो वर्षमा तिनले आफ्ना अधिकारीहरू बेन-हेल, ओबिदिया, जकरिया, नतनेल र मीकायालाई यहूदाका सहरहरूमा शिक्षा दिनलाई पठाए । 8 तिनीहरूसँग लेवीहरू शमायाह, नतन्याह, जबिदियाह, असाहेल, शमीरामोत, यहोनातान, अदोनियाह, तोबियाह र तोब-अदोनियाह, र तिनीहरूसँग उपजारी एलीशामा र यहोराम थिए । 9 तिनीहरूले आफूसित परमप्रभुका व्यवस्थाको पुस्तक लिएर यहूदामा सिकाए । तिनीहरू यहूदाका सबै सहरमा गए र मानिसहस्रका माझामा सिकाए । 10 यहूदाको वरिपरि भएका सबै राज्यहरूमा परमप्रभुको भय पन्यो, जसले गर्दा उनीहरूले यहोशापातको विरुद्धमा युद्ध गरेन् । 11 पलिश्तीमध्ये कसैले

यहोशापातकहाँ करको रूपमा उपहारहरू र चाँदीको ल्याए । अरबीहरूले तिनका निम्ति पनि सात हजार सात सय भेडा र सात हजार सात सय बोकाहरू ल्याए । 12 यहोशापात थेरै शक्तिशाली भए । तिनले यहूदामा किल्लाहरू र भण्डार राख्ने सहरहरू बनाए । 13 यहूदाका सहरहरूमा तिनीसँग प्रशस्त खानेकुरा बलिया, र यरूशलेममा बलिया र शक्तिशाली मानिस सिपाहीहरू थिए । 14 तिनीहरू आआफ्नो पिताका घरानाअनुसार सूचिकृत गरिएका दलहरू थी नै थिए: यहूदाबाट हजारका फौज पतिहरू, फौज पति अदनाह र तिनका साथमा तीन लाख योद्धाहरू । 15 तिनीपछि फौज पति येहोहानान र तिनका साथमा दुई लाख असी हजार मानिसहरू । 16 तिनीपछि जिक्रीका छोरा अमासिया, जसले स्वेच्छाले परमप्रभुको सेवाको निम्ति आफूलाई समर्पित गरे । अनि तिनीसँग दुई लाखको योद्धाहरू । 17 बेन्यामीनाबाट: एक जना शक्तिशाली व्यक्ति एल्यादा, र तिनका साथमा धनु र ढालले सुसज्जित भएका दुई लाखको फौज । 18 तिनीपछि यहोजावाद, र तिनका साथमा युद्धको निम्ति तयार भएका एक लाख असी हजारको फौज । 19 यिनीहरू यहूदाका किल्ला भएका सहरहरूमा राजाले राखेकाबाहेकका थिए ।

18 यहोशापातसँग थेरै धन-सम्पत्ति र सम्मान थियो । तिनले आफ्नो परिवारको एक जना सदस्यसित आहाबकी छोरीको विवाह गराएर उनीसित वैवाहिक सम्बन्ध जोडे । 2 केही सालपछि तिनी सामरियामा आहाबलाई भेट गर्न गए । आहाबले तिनी र तिनका साथमा भएका मानिसहरूका निम्ति निम्ति थेरैवटा भेडा र गोरुहरू काटे । आहाबले आफूसँग मिलेर रामोत-गिलादलाई आक्रमण गर्न तिनलाई फकाए । 3 इसाएलका राजा आहाबले यहूदाका राजा यहोशापातलाई भने, “के तपाईँ मसँग रामोत-गिलादमा जानुहोले?” यहोशापातले तिनलाई जवाफ दिए, “म तपाईँजस्तै हुँ, र मेरा मानिसहरू तपाईँका मानिसहरूजस्तै हुन् । युद्धमा हामी तपाईँसँग हुनेछौं ।” 4 यहोशापातले इसाएलका राजालाई भने, “कृपया, तपाईँको जवाफको निम्ति पहिले परमप्रभुको वचनको खोजी गर्नुहोस् ।” 5 तब इसाएलका राजाले चार सय जना अगमवक्तालाई एकसाथ भेला गराए र तिनीहरूलाई सोधे, “के हामी रामोत-गिलादमा युद्ध गर्न जाओँ वा मैले जानुहन्न? तिनीहरूले भने, “आक्रमण गर्नुहोस्, किनभने परमेश्वरले त्यो तपाईँको हातमा दिनुहोले ।” 6 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ सल्लाह लिन निम्ति निम्ति अर्का अगमवक्ता छैन जोसँग हामी सल्लाह लिन सकछौं?” 7 इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “परमप्रभुबाट सल्लाह लिनलाई अझै एक जना यिम्लाका छोरा मीकायाछ, छन, तर म तिनलाई धृण गर्दछु, किनभने तिनले मेरो निम्ति असल अगमवाणी बोल्नैन्, तर सधैं खरबाई मात्र भन्दछन् ।” यहोशापातले जवाफ दिए, “राजाले यस्तो भन्नुहोन् ।” 8 तब इसाएलका राजाले तुरन्तै आफ्ना एक जना अधिकारीलाई बोलाए र भने, “यिम्लाका छोरा मीकायालाई तुरन्तै छिकाऊ ।” 9 यति बेला इसाएलका राजा र यहूदाका राजा यहोशापात राजकीय पोशाकमा सामरियाको मूल ढोकाका सामुको खलानजिक आआफ्नो सिंहासनमा बसिरहेका थिए, र सबै अगमवक्ताले तिनीहरूका सामु अगमवाणी बोलिरहेका थिए । 10 केनानका छोरा सिदिक्याहेते आफ्ना निम्ति फलामका सीडहरू बनाए र भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहोन्छ: यसको सहायताले तपाईँहरूले अरामीहरू नष्ट नभएसम्म नै तिनीहरूलाई धकेल्नुहोले ।” 11 सबै अगमवक्ताले त्यसरी नै यसो भन्दै अगमवाणी बोले, “रामोत-गिलादमाथि आक्रमण गर्नुहोस् र विजयी हुनुहोस्, किनकि परमप्रभुले त्यो राजाको हातमा दिनुभएको छ ।” 12 मीकायालाई बोलाउन गएको दूतले तिनलाई भन्यो, “हेनुहोस् अगमवक्ताका वचनहरूले एकै मत भएर राजाको पक्षमा बोलिरहेका छन । तपाईँको वचन पनि तिनीहरूको वचनसितै सहमत भएको होस्, र मिल्दो किसिमले बोल्नुहोस् ।” 13 मीकायाले जवाफ दिए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, परमेश्वरले जे

भन्नुहुन्छ, म त्यही भन्नेछु ।” 14 जब तिनी राजाकहाँ आए, तब राजाले तिनलाई भने, “ए मीकाया, हामीले रामोत-गिलादको विरुद्धमा युद्ध गर्न जानुहुन्छ, कि हुनैन?” मीकायाले तिलाई जवाफ दिए, “आक्रमण गर्नुहोस् र विजयी हुनुहोस् ।” 15 तब राजाले तिनलाई भने, “परमप्रभुको नाउंसां साँचो कुरा मात्र भन्नु, अरु कुरा होइन भनी म तिमीलाई कित पल्ट भन्नै?” 16 यसैले मीकायाले भने, “मैले त सबै इसाएललाई गोठाला नभएका भेडाहरूझैं डाँडाहरूतिर तिरवितर भएका देखें, र परमप्रभुले भन्नुभयो, यिनीहरूका गोठाला छैनन् । हेरेक मानिस शान्तिसित आफ्नो घर फर्केर जाओस् ।” 17 यसैले इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “तिनले मेरो बरेमा असल अगमवाणी बोल्दैन्नन् तर विनाशको मात्र भन्नन् भनी कै मैले तपाईँलाई भनेको थिएँन् र?” 18 तब मीकायाले भने, “यसकारण तपाईँहरू सबैले परमप्रभुको वचन सुन्नुपछैः परमप्रभु आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभएको र स्वर्गका सबै फौज उहाँका दहिने र देवेपट्टि खडा भएका मैले देखें । 19 परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘इसाएलका राजा आहाबलाई कसले बहकाउनेछ, ताकि त्यो माथि जाओस् र रामोत-गिलादमा मरोसै?’ उटाले यसो र अकोले उसो भन्न । 20 तब उटाआत्मा अगि आए र परमप्रभुको सामु खडा भए र भने, ‘म त्यसलाई बहकाउनेछु’ । “परमप्रभुले त्यसलाई सोधुभयो, ‘कसरी?’ 21 त्यो आत्माले जवाफ दिए, “म जानेछ र त्यसका सबै अगमवक्ताका मुखमा म झूट बोल्ने आत्मा हुनेछु ।” परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तैले त्यसलाई बहकाउनेछस्, र तां सफल पनि हुनेछस् । अब जा र त्यसी गर ।’ 22 अब हेर्नुहोस्, परमप्रभुले तपाईँका यी सबै अगमवक्ताका मुखमा झूट बोल्ने आत्मा हालिदिनुभएको छ, र परमेश्वरले तपाईँका सर्वानाशको अदोश दिनुभएको छ ।” 23 तब केनानका छोरा सिदिक्याह माथि आए, मीकायाको गालामा थप्पड हाने र भने, “अब कुन बाटो भएर परमप्रभुका आत्मा बवाट तिमीसँग बोल्नाई जानुभयो त?” 24 मीकायाले भने, “हेर, त्यो त तिमी लुक्मालाई कुनै भित्री कोठामा गएको दिन तिमी आफैले थाहा पाउनेछौं ।” 25 इसाएलका राजाले केही सेवकलाई भने, “तिमीहरूसे मीकायालाई गिरफ्तार गर्नुपर्छ, र सहरका गर्भर अमोन र मेरो छोरा योआशकहाँ लानुपर्छ । 26 तिनलाई तिमीहरूले यसो भन्नेछौं, ‘राजा यसो भन्नुहुन्छ: यस मानिसलाई इयालखानमा राख र म कुशलसाथ नआएसम्म त्यसलाई थोरै रोटी र थोरै पानी मात्र देओ ।’” 27 तब मीकायाले भने, “तपाईँ कुशलसाथ फर्केर आउनुभयो भने परमप्रभु मद्भाब बोल्नुभएको होइन ।” तब तिनले थपै, “ए सबै मानिसहरू हो, यो कुरा सुन्नुहोस् ।” 28 यसैले इसाएलका राजा आहाब र यहूदाका राजा यहोशापात रामोत-गिलादको विरुद्धमा उक्तरे गए । 29 इसाएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “म आफूलाई गुप्त भेष धारण गर्नेछु र लडाइँमा जानेछु, तर तपाईँ आफ्नो राजसी पोशाक नै लाउनुहोस् ।” यसैले इसाएलका राजाले आफूलाई गुप्त भेष धारण गरे र तिनीहरू लडाइँमा गए । 30 अरामका राजाले आफ्ना रथहरूका फौज पतिलाई यस्तो आज्ञा दिएका थिए, “साना वा तुला फौजलाई आक्रमण गर्नु । बल, इसाएलका राजालाई मात्र आक्रमण गर्नु ।” 31 यस्तो भयो, जब रथहरूका फौज पतिले यहोशापातलाई देखे, उपीहरूले भने, “इसाएलका राजा यनै हुन् ।” तिनलाई आक्रमण गर्न तिनीहरू फर्के, तर यहोशापात चक्को सोरले कराए, र परमप्रभुले तिनको सहायता गर्नुभयो । परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीबाट अकोतिर फकर्तानुभयो । 32 यस्तो भयो, जब रथहरूका फौज पतिले तिनी त इसाएलका राजा होइन रहेछन् भन्ने देखे, तिनलाई खेदन छोडेर तिनीहरू फर्किए । 33 तर कुनै मानिसले आफ्नो धनु ज्याबाबी तान्यो र इसाएलका राजालाई कवचको जोरीमा काँड हान्यो । तब आहाबले आफ्नो सारथिलाई भने, “रथलाई धृण मात्र र मलाई युद्ध मैदानबाट बाहिर लैजाउ, किनकि म नराम्रारी घाइटे भएको छु ।” 34 त्यो दिनको लडाइँले भयोडकर रूप लियो, र राजा सँझासम्म आफ्नो रथमा अडिएर अरामीहरूतर फर्केर रहे । सूर्यास्त हुनै बेलामा तिनी मरे ।

19 यहूदाका राजा यहोशापात सुरक्षासाथ यरूशलेमको आफ्नो दरवार

फर्के । 2 तब हनानीका छोरा दर्शी येहू तिनलाई भेट्न आए र यहोशापात राजालाई भने, “के दुष्टलाई तपाईले सहायता गर्नुपर्छ र? के परमप्रभुलाई धृणा गर्नेहरूलाई तपाईले प्रेम गर्नुपर्छ र? यस कामको कारणले गर्दा परमप्रभुको क्रोध तपाईंमाथि परेको छ । 3 तापनि तपाईंमा केही असल कुरा छन् किनभने तपाईले अशेराका खम्बाहरूलाई देशबाट हातुनुभएको छ, र तपाईले आफ्नो हृदय परमप्रभुलाई खोज्नमा लाउनुभएको छ ।” 4 यहोशापातको यरूशलेममा बसे । अनि तिनी फेरि बेश्वरादेखि एफ्राइमको पहाडी देशमा मानिसहरूका माझामा गए र तिनीहरूलाई परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरकहाँ फर्काएर ल्याए । 5 यहूदाका किलालबान्दी गरिएका सबै सहरमा तिनले न्यायकर्ताहरू नियुक्त गरे । 6 तिनले न्यायकर्ताहरूलाई भने, “तिमीहरूले गर्ने कुरामा ध्यान देओ, किनभने तिमीहरूले मानिसहरूका निमित्त होइन तर परमप्रभुको निमित्त फैसला गर्दछौ । फैसलाको क्रममा उहाँनै तिमीहरूसँग हुनुहुन्छ । 7 यसैले अब, परमप्रभुको भय तिमीहरूमा रहोस् । न्याय गर्दा होसियार होओ, किनकि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमा अर्थम दुँदैन, नत उहाँमा पक्षपात र धूस लिने काम नै हुन्छ ।” 8 यसबाटेक यहोशापातले यरूशलेममा केही लेवी र पुजारी, र इसाएलका पुख्ताँली धरानाका केही अगुवाहरूलाई परमप्रभुको न्याय कायम राख्न र झागडाहरू मिलउन नियुक्त गरे । तिनीहरू यरूशलेममा बसे । 9 तिनले उनीहरूलाई यसो भनेर निर्देशन दिए, “तिमीहरूले सधैं परमेश्वरको भय राख्ने विश्वाससित र आफ्ना सारा हृदयले काम गर्नुपर्छ । 10 जब आफ्ना सहरमा बस्ने तिमीहरूका दाजुभाइबाट तिमीहरूका सामु कुनै पनि मुद्दा आउँछन्, चाहे ती रक्तपातसम्बन्धी होउन, वा व्यवस्था र आजान, विधिहरू वा आदेशहरूका विरुद्धमा होउन, तिमीहरूले तिनीहरूलाई चेताउनी दिनु, ताकि तिनीहरू परमप्रभुको अगि दोषी नठहरिउन् नत्रात तिमीहरू र तिमीहरूका दाजुभाइमा क्रोध आइपर्ने छ । तिमीहरूले यसो गर्दू र तिमीहरू सबै दोषी ठहरिने छैनै । 11 हेर, परमप्रभुका सबै विषयमा मुख्य पुजारी अमर्याह तिमीहरूमाथि छन् । राजा सम्बन्धमा सबै विषयमा यहूदाका धरानाका अगुवा इश्माएलका छोरो जबादियाह निरीक्षक छन् । साथै लेवीहरूले अधिकारीहरूका रूपमा तिमीहरूका सेवा गर्नेछन् । बलिया होइ र तिमीहरूलाई दिइएका निर्देशनहरू पालना गर, र असल गर्नेहरूका साथमा परमप्रभु रुनुभएको होस् ।”

20 यसपछि यस्तो हुन आयो, मोआब र अम्मोनका मानिसहरू र

तिनीहरूसँग केही मोनीहरू यहोशापातको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए । 2 त्यसपछि केही यहोशापातकहाँ यसो भन्दै आए, “मृत-सागर पारि एदोमेदेखि एउटा तुलु भिड तपाईंको विरुद्धमा आइरहेछ । हेन्होसँ, तिनीहरू हासेसोन-तामार, अर्थात् एन-गर्दीमा छन् ।” 3 यहोशापात डराए र परमप्रभुको खोजी गर्न अलगै गए । यहूदाभरि तिनले उपवासको घोषणा गरे । 4 परमप्रभुको खोजी गर्न यहूदाका मानिसहरू एकसाथ भेला भए । यहूदाका सबै सहबाट तिनीहरू परमप्रभुको खोजी गर्न आए । 5 यहूदा र यरूशलेमका सभाको सामु परमप्रभुका मन्दिरको नयाँ चोकको अगि यहोशापात खडा भए । 6 तिनले भने, “हेर परमप्रभु, हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर, के तपाईं स्वर्गका परमेश्वर हुनुहुन्न र? के तपाईं जातिहरूका सबै राज्यका शासक हुनुहुन्न र? शक्ति र बल तपाईंका हातमा छन् । यसैले कसैले पनि तपाईंको विरोध गर्न सक्छैन । 7 हेर यहूदा परमेश्वर, के तपाईले नै आफ्नो मानिस इसाएलका सामुबाट यस देशका बासिन्दाहरूलाई ध्यापउनुभएको र यसलाई सदासर्वदाको निमित्त अब्राहामका सन्तानलाई दिनुभएको होइन र? 8 तिनीहरू यसमा बसे र यसमा यसो भनेर एउटा पवित्र स्थान बनाए, 9 ‘हामीमाथि विपत्ति—तरवार, न्याय, वा रोग, वा अनिकाल आउँ भने—हामी यस मन्दिरको अगि र तपाईंको अगि खडा हुने छौं (किनकी तपाईंको नाडै यस मन्दिरमा छ), र हाप्तो क्रष्टामा हामी तपाईंसित पुकारा गर्ने छौं, र तपाईले हाम्रा बिन्ती

सुनुहुने छ र हामीलाई बचाउनुहुने छ ।” 10 अब हेनुहोस, यहाँ अम्मोन, मोआब, र सेइर पर्वतका मानिसहरू छन्, जसलाई तपाईले मिश्रदेशबाट आउँदा इसाएललाई आक्रमण गर्न दिनुभएन । बस, इसाएल तिनीहरूबाट तर्केग ए र तिनीहरूलाई नष्ट गरेनन् । 11 हेनुहोस, यिनीहरूले हामीलाई कस्तो प्रतिफल दिइहेका छन् । तपाईले हामीलाई अधिकार गर्न दिनुभएको ठाउँदेखि हामीलाई ध्यापउन तिनीहरू आउँदै छन् । 12 हेर यहूदा परमेश्वर, के तपाईं उनीहरूको न्याय गर्नुहुन्न र? किनकि हाम्रो विरुद्ध आइरहेको यो ठुलो फौज को सामना गर्ने शक्ति हामीसँग छैन । हामीले के गर्नुर्ने हो सो हामी जान्दैनै, तर हाम्रा दृष्टि तपाईंमा छन् ।” 13 सारा यहूदा आफ्ना सासाना बालबालिका, पत्नीहरू र छोराछोरीसमेत परमप्रभुको अगि खडा भए ।

14 तब सभाको विचमा आसापका छोरामध्येका मत्तन्याहका जनाति, यहीएलका पनाति, बनायाहका जनाति र जकरियाका छोरा एक जना लेवी यहासेलमाथि परमप्रभुका आत्मा आउनुभयो । 15 यहासेलते भने, “हे सारा यहूदा र यरूशलेमका सबै बासिन्दा र राजा यहोशापात, सुनुहोस् । परमप्रभु तपाईहरूलाई यही भन्नुहुन्छ, ‘नडराओ, यस ठूलो फौजका कारणले हतास नहोओ, किनकि लडाइ तपाईहरूको होइन, तर परमप्रभुको हो । 16 तिनीहरू भौमि उनीहरूका विरुद्धमा जानुपर्छ । हेर, उनीहरू जीजको बाटो भएर आउँदैछन् । तिमीहरूले उनीहरूलाई बेसीको पल्लो छेउमा यरूशलेको उजाड-स्थान अगि भेट्ने छौं । 17 यो लडाइ तिमीहरूले लडुनुपर्ने छैन । ए यहूदा र यरूशलेम, आफ्नो पक्किमा खडा होओ, स्थिर खडा होओ, र परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनुभएको कामलाई हेर । नडराओ, न त हतास होओ । तिनीहरूको विरुद्ध भौमि उनीहरूलाई बेसीको पल्लो छेउमा यरूशलेको उजाड-स्थान अगि भेट्ने छौं । 18 यहोशापातले आफ्नो शिरलाई भूङ्गाघोषो पारे । यहूदा र यरूशलेमका सबै बासिन्दा परमप्रभुको आराधना गर्दै उहाँको सामुन्ने घोषो पारे । 19 कहाही र कोरेहका वंशका कोही लेवीहरू चर्कों सोरामा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर्न खडा भए । 20 तिनीहरू बिहान सबैरै उठे र निस्केर तकोको उजाड-स्थानमा गए । जब तिनीहरू निस्केर गए, तब यहोशापात खडा भए र भने, “हे यहूदा र यरूशलेमका बासिन्दा हो, मेरो कुरा सुन । परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमा भरोसा राख र तिमीहरूलाई सहायता मिल्ने छ । उहाँको अगमवक्तामाथि भरोसा गर, र तिमीहरू सफल हुने छौं ।” 21 मानिसहरूसित सल्लाह लिएपछि, परमप्रभुको निमित्त गाउने र उहाँको प्रशंसा गर्नेहरूलाई तिनीहरू हिँडै गर्दा, उहाँको महान् वैभवताको प्रशंसा गरेर यसो भन्दै गाउनलाई केहीलाई तिनले नियुक्त गरे, “परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किन उहाँको करारको विश्वस्तात सदासर्वदा रहन्छ ।” 22 जब तिनीहरूले गाउन र प्रशंसा गर्न सुको गरे, तब परमप्रभुले यहूदासँग युद्ध गर्न आइरहेका अम्मोनी, मोआबी र सेइर पर्वतका मानिसहरूको विरुद्ध ढुकेर आक्रमण गर्ने मानिसहरू खडा गर्नुभयो । उनीहरू परास्त भए । 23 किनकि सेइर पर्वतका मानिसहरूलाई पूर्ण रूपले मारेर सिद्धायाउन र तिनीहरूलाई नाश गर्न भनेर अम्मोनी र मोआबीहरू तिनीहरूका विरुद्धमा उठे । जब तिनीहरूले सेइरका बासिन्दाहरूलाई नाश गरेर सिद्धायाए, तब तिनीहरू सबैलै एक-अकालीना नाश गर्न मदत गरे । 24 जब यहूदाका मानिसहरू उजाड-स्थान देखिने अल्पो ठाउँमा आइपुगो, तब तिनीहरूले फौजलाई हेरे । हेर, तिनीहरू मरेर भूङ्गाघोषो लाई थिए । एक जना पनि बाँचेको थिएन । 25 जब यहोशापात र तिनका मानिसहरू उनीहरूका लूटका माल जम्मा गर्न आउँदा, तिनीहरूले उनीहरूका विचमा प्रशंस्त सामानहरू, लुगाफाटा र बुम्ल्य थोकहरू भेटाए, जसलाई तिनीहरूले बोक्न सक्नेभन्दै थेरै आफूसँग लगे । लूटका माल ओसार्न तिनीहरूलाई तीन दिन लाग्यो । त्यो सहै थेरै थिए । 26 चौथो दिन तिनीहरू बराकाहको बेसीमा भेला भए । तिनीहरूले त्यहाँ परमप्रभुको प्रशंसा गरे । यसैले त्यस ठाउँको नाउँ आजाको दिनसम्पर्क पनि, ‘बाराकाहको बेसी’ रहेको छ । 27 त्यसपछि यहूदा र यरूशलेमका हरेक मानिस यहोशापातलाई अगि लगाएर विजयको साथ यरूशलेम जानलाई फर्के, किनकि परमप्रभुले

तिनीहरूका शत्रुमाथि तिनीहरूलाई आनन्दित तुल्याउनुभएको थियो । 28 तिनीहरू बीणा, सितार र तुही बजाउँदै यस्शलेमामा र परमप्रभुको मन्दिरमा आए । 29 परमप्रभुले इसाएलका शत्रुहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नुभएको कुरा सुनेर सबै देशका राज्यहरूमा परमेश्वरको भय फैलियो । 30 यसरी यहोशापातको राज्यमा शान्ति भयो, किनकि तिनका परमेश्वरले तिनका चारैतरबाट तिनलाई शान्ति दिनुभयो । 31 यहोशापातले यहूदामात्रिथि राज्य गरे: तिनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पैतिस वर्षका थिए, र तिनले यस्शलेमामा पच्चिस वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ अज्ञाव थियो, र तिनी शिल्कीकी छोरी थिइन् । 32 तिनी आफ्ना बुबा आसाका चालमा हिँडे । तीबाट तिनी तर्कर गएनन् । परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो तिनले गरे । 33 तापनि तिनले डाँडाका थानहरू तिनले हटाएनन् । मानिसहरूले अझैसम्म पनि आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरमाथि आफ्नो हृदय लाएनन् । 34 यहोशापातको राजकालका अरु घटनाहरू सुस्देखि अन्त्यसम्म नै हनानीका छोरा येहोको इतिहासमा लेखिएका छन्, जुन इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 35 त्यसपछि यहूदाका राजा यहोशापातले इसाएलका राजा अहज्याहसँग मित्रता गरे, जसले धेरै दुष्ट काम गरे । 36 तर्थशशमा जाने जहाजहरू बनाउनको निमिति तिनले उतीसँग मित्रता गरे । तिनीहरूले एस्योन-नेवेरम जहाजहरू बनाए । 37 तब मारेशाका दोदाबाहुका छोरा एलीपेजरले यहोशापातको विरुद्धमा अगमवाणी बोले । तिनले भने, “तपाईंले अहज्याहसँग मित्रता गर्नुभएको हुनाले, परमप्रभुले तपाईंका योजनाहरू नष्ट पार्नुभएको छ ।” ती जहाजहरू नष्ट भए ताकि ती तैरन सकेनन् ।

21 यहोशापात आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते र तिनीहरूसँग दाऊदको सहरमा गाडिए । तिनका ठाँडामा तिनका छोरा यहोराम राजा भए । 2 यहोरामका भाइहरू, यहोशापातका छोराहरू अर्जयाह, यहीएल, जकरिया, अर्जयाह, मिख्याएल र शपत्याह थिए । यी सबै इसाएलका राजा यहोशापातका छोराहरू थिए । 3 तिनका बुबाले तिनीहरूलाई सुन, चाँदी र बहुमूल्य थोकहरूका ठुला उपहारहरू र यहूदाका किल्ला भएका सहरहरू पनि दिए, तर राज्यचाहि तिनले यहोरामलाई नै दिए । 4 जब यहोराम आफ्ना बुबाको राज्यमा उदाएका र आफैलाई राजाको रूपमा बलियोसँग स्थापित गरेका थिए, तब तिनले आफ्ना सबै भाइलाई र इसाएलका धेरै जना अगुवालाई तरवारले मारे । 5 यहोरामले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बतिस वर्षका थिए र तिनले येश्वलेममा आठ वर्ष राज्य गरे । 6 आहाबका घरानालाले गरेझौं तिनी इसाएलका राजाहरूका चालमा हिँडे, किनकि तिनले आहाबकी छोरीलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ल्याए, र तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो सो गरे । 7 तापनि दाऊदसित परमप्रभुले गर्नुभएको कराको खातिर उहाँले दाऊदको घरानालाई नाश गर्न इच्छा गर्नुभएन । उहाँले दाऊद र तिनका सन्तानहरूलाई सर्थै जीवन दिने प्रतीक्षा उहाँले गर्नुभएको थियो । 8 यहोरामको समयमा एदोमले यहूदाको अधीनताको विरोध गर्यो, र तिनीहरूले आफ्ने राजा स्थापित गरे । 9 तब यहोराम आफ्ना फौज पतिहरू र सबै रथका साथमा एदोमले यहूदाको विरोध गर्यो, र तिनीहरूले आप्नै राजा स्थापित गरे । तिनी उठेर एदोमीहरूसँग युद्ध गर्दा रात परेको थियो । एदोमीहरूले तिनी र तिनका रथका फौज पतिहरूलाई धेरेका थिए । 10 यसैले एदोम आजको दिनसम्मै यहूदाको अधीनताको विरुद्धमा छ । त्यसै बेला लिनाले पनि तिनको अधीनताको विरुद्धमा विद्रोह गर्यो, किनभने यहोरामले परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई त्यागेका थिए । 11 यसबाहेक यहोरामले यहूदाका पहाडामा अल्पा ठाउँहरू पनि बनाएका थिए र तिनले यस्शलेमका बासिन्दाहरूलाई वेश्याहरूजस्तै जिउने बनाए र यहूदालाई कुमारमा लगाए । 12 एलिया अगमवक्ताबाट यहोरामकहाँ एउटा पत्र आयो । त्यसमा लेखिएको थियो, “तपाईंका पुर्खा दाऊदका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘तै आफ्ना बुबा यहोशापात चालमा चलिनसु, न त यहूदाका राजा आसाको चालमा नै चलिसु, 13 तर आहाबको घरानाले

गरेझौं इसाएलका राजाहरूका चालमा चलेर आहाबको परिवारले गरेजस्तै तैले यहूदा र यस्शलेमका बासिन्दाहरूलाई वेश्याहरूजस्तै गर्न लगाइसु, र तैले तंभन्दा असल तेरा बुबाका परिवारका आफ्नै भाइहरू, तंभन्दा असल मानिसहरू पनि तैले मारिस् । 14 हेरू, तेरा मानिसहरू, तेरा छोराछोरी, तेरी पत्नीहरू र तेरा सबै धन-सम्पत्तिमा परमप्रभुले प्रहर गर्नुहोँछ । 15 त आफैलाई चाहिं निको नहुने आन्द्राको रोग हुनेछ । त्यसले गदा दिनदिनै तेरा आन्द्रा बाहिर निस्करे आउनेछन् ।” 16 परमप्रभुले यहोरामको विरुद्धमा कूशीहरूका नजिकै बस्ने पलिश्ती र अरबीहरूलाई उक्साउनुभयो । 17 तिनीहरूले यहूदालाई हमला गरेर आक्रमण गरे र राजाको महलमा फेला परेका सबै धन-सम्पत्ति लिएर गए । तिनीहरूले तिनका छोराहरू र पत्नीहरू पनि लगे । कान्छा छोरा अहज्याहबाहेक तिनका कुनै छोरा पनि बाँकी रहेन । 18 यी सबै भएपछि परमप्रभुले यहोरामलाई निको नहुने रोगले आन्द्रामा प्रहर गर्नुभयो । 19 त्यस रोगले तिनलाई केही समयसम्म सताइरह्यो । तिनी दोसो वर्षको अन्तमा त्यही रोगले तिनका आन्द्रा बाहिर निस्के, र तिनी गम्भीर रोगले मरे । तिनको सम्मान गर्नलाई तिनका मानिसहरूले आगो बालेनन्, जस्तो तिनीहरूले तिनका पुर्खाहरूका निमिति गरेका थिए । 20 तिनी बतिस वर्षको हुँदा तिनले राज्य गर्न सुरु गरेका थिए । तिनले यस्शलेममा आठ वर्ष राज्य गरे, र तिनी मर्दा कसैले पनि शोक गरेन । तिनीहरूले तिनलाई दाऊदको सहरमा गाडे, तर राजाहरूका चिहानमा होइन ।

22 यस्शलेमका बासिन्दाहरूले यहोरामको सट्टामा तिनका कान्छा छोरा अहज्याहलाई राजा बनाए, किनकि आक्रमणमा अरबीहरूसित मिलेर आएका मानिसका झुण्डले तिनका सबै तुला छोरालाई मारेका थिए । यसैले यहूदाका राजा यहोरामका छोरा अहज्याह राजा भए । 2 अहज्याह ले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाईस वर्षका थिए । तिनले यस्शलेममा एक वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ अतल्याह थियो । तिनी ओस्रीकी छोरी थिइन् । 3 तिनी पनि आहाबको घरानाका चालमा हिँडे, किनकि दुष्ट कुराहरू गर्नलाई तिनकी आमा सल्लाहकार थिइन् । 4 आहाबको घरानाले गरेझौं अहज्याहले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो सो गरे, किनकि तिनका बुबाको मृत्युपछि तिनीहरू नै तिनको पतन गराउने सल्लाहकारहरू थिए । 5 तिनीहरूका सल्लाहको अनुसरण पनि तिनले गरे । तिनी इसाएलका राजा आहाबका छोरा योरामसित मिलेर रामोत-गिलादमा अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न गए । अरामीहरूले योरामलाई घाउते बनाए । 6 रामोतमा अरामका राजा हजाएलसँग भएको युद्धमा पाएको चोटबाट निको हुन तिनी यिजरेलमा फर्केर गए । यसैले यहूदाका राजा यहोरामका छोरा अहज्याह योरामलाई हेर्न भी यिजरेलमा गए, किनभने योराम घाउते भएका थिए । 7 अहज्याहले योरामलाई भेटेको कारण परमप्रभुले अहज्याहको पतन ल्याउनुभयो । जब तिनी आधिपुरोका थिए, तब तिनी योरामसँग निश्चीका छोरा यहूलाई आक्रमण गर्न गए, जसलाई परमप्रभुले आहाबको घरानालाई नाश गर्नको निमिति रोजुभएको थियो । 8 यस्तो भयो, जब येहुले आहाबको घरानामाथि परमेश्वरको न्याय पूरा गर्दै थिए, तब यहूदाका अगुवाहरू र अहज्याहका दाजुहरूका छोराहरूले अहज्याहको सेवा गरिरहेको तिनले भेटाए । येहुले तिनीहरूलाई मारे । 9 येहुले अहज्याहलाई खोजे । तिनीहरूले तिनलाई सामरियामा लुकिरहेको अवस्थामा समाप्त, तिनलाई येहुकहाँ ल्याए र तिनलाई मारे । त्यसपछि तिनीहरूले तिनलाई घाउते बनाए । 10 अब तिनीहरूले यहोरामको राज्यमा आठ वर्ष राज्यहाले आहाबको देखिन्, तिनी उठन र यहूदाका सारा राजकीय सन्तानहरूलाई मारिन् । 11 तर राजाकी छोरी यहोरेशबाले अहज्याहका छोरा योआशलाई मारिन लागेका राजाका छोराहरूका बिचाबाट सुट्क भगाएर लगिन् । तिनले त्यसलाई र

त्यसकी धाईआमालाई एउटा सुन्ने कोठाभित्र राखिन् । यहोराम राजाकी छोरी र पुजारी यहोयादाकी पत्नी यहोशेबाले (किनकि तिनी अहज्याहकी दिटी थिइन) योआशलाई अतल्याहको हातबाट लुकाइराखिन्, ताकि अतल्याहले त्यसलाई मार्न पाइनन् । 12 अतल्याहले देशमा राज्य गर्दा तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा छ वर्षसम्म तिनीहरूसँग लुकाएर राखिए ।

23 सार्ताँ वर्षमा यहोयादाले आफ्नो शक्ति प्रकट गरे र तिनले सय-सयका

दलका कमाण्डरहरू, अर्थात् यहोरामका छोरा अजर्याह, येहोहाननका छोरा इश्माएल, ओबेदका छोरा अजर्याह, अदायाहका छोरा मासेयाह र जिक्रीका छोरा एलीशापातसित करार सम्झौता गरे । 2 तिनीहरू यहूदाका चारैतिर गए र यहूदाका सबै सहरबाट लेवीहरूका साथै इसाएलका पुछ्यौली घरानाका मुख्याहरूलाई भेला गरे र तिनीहरू यस्तलेमामा आए । 3 सबै सभाले परमेश्वरको मन्दिरमा राजासित करार बाँधे । यहोयादाले तिनीहरूलाई भने, “हेनुहोस्, परमप्रभुले दाऊदका सन्तानहरूका विषयमा प्रतिज्ञा गर्नुभएक्कै राजाका छोराले राज्य गर्नेछन् । 4 तपाईंहरूले यसो गर्नुपर्छ: शबाथमा आफ्नो काममा आउने पुजारीहरू र लेवीहरूको एक तिहाइचाहिं ढोकाहरूका रक्षकहरू हुनुपर्छ । 5 अर्को एक तिहाइचाहिं जगको ढोकामा हुनुपर्छ । सबै मानिसचार्याङ्गि परमप्रभुको मन्दिरका चोकहरूमा हुनुपर्छ । 6 सेवा गर्ने पुजारीहरू र लेवीहरूबाहेक अरु कसैलाई परमप्रभुको मन्दिरभित्र पस्न नदिनू । तिनीहरू भित्र पस्न सक्छन्, किनभने तिनीहरू अभिषेक गरिएका छन् । तर अरु सबै मानिसले परमप्रभुको आज्ञा मान्युपर्छ । 7 लेवीहरू हुरेकले आआफ्नो हातियार हातमा बोकेर राजाका चारैतिर सुरक्षा दिनुपर्छ । कोही मन्दिरभित्र पस्यो भने, त्यसलाई मान्युपर्छ । राजा भित्र आँदा र बाहिर जाँदा तिनको साथमा हिँदुपर्छ । 8 यसैले यहोयादा पुजारीले आज्ञा गरेबोजिम लेवीहरू र सबै यहूदाले सेवा गरे । हेरेक जनाले शबाथमा सेवा गर्न आएका मानिसहरू, र शबाथमा सेवा गर्न छाडेकाहरूलाई लिए, किनकि यहोयादा पुजारीले कुनै पनि दललाई हटाएका थिएनन् । 9 त्यसपछि कमाण्डरहरूलाई परमेश्वरको मन्दिरमा भएका दाऊद राजाका भालाहरू, र साना तथा ठूला ढालहरू ल्याइदिए । 10 यहोयादाले सबै फौजालाई आफ्नो हातमा हातियार लिई मन्दिरको दाहिनेदेखि देव्रेपिट्सम्म राजालाई धेरन वेदी र मन्दिरको छेउमा राखे । 11 तब तिनीहरूले राजाका छोरालाई बाहिर ल्याए, तिनको शिरमा मुकुट लगाइदिए र तिनलाई करार-पत्र दिए । तब तिनीहरूले तिनलाई अभिषेक गरे । त्यसपछि तिनीहरू भने, “राजा अमर रहन् ।” 12 जब मानिसहरू दौडिरहेका र राजाको जयजयकार गरिरहेका हल्ला अतल्याहले सुनिन्, तब तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा तिनीहरूकहाँ आइन्, 13 र तिनसे हेरिन् र हेर, राजा आफ्नो स्तम्भको छेउमा ढोकानेर खडा थिए र कमाण्डरहरू र तुरही फुक्नेहरू राजाका छेउमा थिए । देशका सबै मानिसहरूले उत्सव मनाउंदे र तुरुही बजाउंदे थिए । अनि गायकहरूले बाजाहरू बजाउंदे थिए र प्रश्नसाको गानको नेतृत्व गरिरहेका थिए । तब अतल्याहले आफ्ना लुगा च्यातिन् र कराएर भनिन्, “राजद्रोह! राजद्रोह!” 14 तब यहोयादा पुजारीले फौजका सय-सयका दलका कमाण्डरहरूलाई बाहिर ल्याए र तिनीहरूलाई भने, “तिनलाई मन्दिरको बाहिर ल्याओ ।” तिनको पछि लाग्ने कुनै पनि व्यक्ति तरवारले मारियोस् ।” किनकि पुजारीले भनेका थिए, “तिनलाई परमप्रभुको मन्दिरमा नमार ।” 15 यसैले सबै मानिसहरू बालको मन्दिरमा गए र त्यसलाई भक्तकाए । बालको वेदीहरू र त्यसका मूर्तिहरूलाई तिनीहरूले तुक्रा-तुक्रा पारे, र बालको पुजारी मत्तानलाई वेदीहरूका अगि मारे । 18 यहोयादाले परमप्रभुको मन्दिरको हेर-विचार गर्नको

निम्नि पुजारीहरूका अधीनमा अधिकृतहरूको नियुक्ति गरे, जो लेवीहरू थिए । आफ्नो समयदेखि नै स्तुतिगान गर्दै र आनन्द मनाउँदै मोशाको व्यवस्थामा तोकिएबमोजिम र दाऊदले दिएको निर्देशन बमोजिम परमप्रभुको निम्नि होमबलि चढाउन र परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्न दाऊदले तिनीहरूलाई खटाइदिएका थिए । 19 अशुद्ध भएको कुनै मानिसलाई भित्र पस्न नदिनलाई यहोयादाले परमप्रभुको मन्दिरका मूल ढोकाहरूमा रक्षकहरू राखिएदिए । 20 यहोयादाले सयका कमाण्डरहरू, भारदारहरू, मानिसका गर्भनरहरू र देशका सारा मानिसहरूलाई लिए । तिनले राजालाई परमप्रभुको मन्दिरबाट तल ल्याए । मानिसहरू माथिल्लो ढोकाबाट भएर राजमहलमा पारे, र राजालाई सिंहासनमा बासाले । 21 यसरी देशका सारा मानिसहरू आनन्दित भए, र सहरमा शान्ति भयो । अतल्याहलाई तिनीहरूले तरवारले मरेका थिए ।

24 योआशले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी सात वर्षका थिए । तिनले

यस्तलेमामा चालीस वर्ष राज्य गरे । तिनकी आम बेर्शेबाकी सिव्या थिइन् । 2 यहोयादा पुजारीका समयभरि नै योआशले परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो गरे । 3 यहोयादाले तिनका निम्नि दुई वटी पन्ती ल्याएदिए, र तिनी छोराछोरीका पिता भए । 4 यसपछि यस्ते भयो, योआशले परमप्रभुको मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्ने निर्णय गरे । 5 तिनले पुजारी र लेवीहरूलाई एकसाथ भेला गरे र तिनीहरूलाई भने, “हेरेक वर्ष यहूदाका सहरहरूमा जाओ र सबै इसाएलबाट परमप्रभुको मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्नलाई वैसा जम्मा गर । तिमीहरू यो काम झाँडै सुरु गरिहाल ।” लेवीहरूले सुरुमा केही पनि गरेनन् । 6 यसले राजाले प्रधान पुजारी यहोयादालाई बोलाए र तिनलाई भने, “करारका आदेशहरूका पालको किम्बि परमप्रभुकु दास मोशा र इसाएलको समुदायले लगाएको कर यहूदा र यस्तश्लेमबाट ल्याउन भनी लेवीहरूलाई किन भन्नुभएको छैन?” 7 किनकि ती दुष्ट स्त्री अतल्याहका छोराहरूले परमप्रभुको मन्दिर भक्तकाएका र परमप्रभुको मन्दिरका सबै पवित्र थोक बालाई दिएका थिए । 8 यसैले राजाले आदेश दिए र तिनीहरूले एउटा सन्दूक बनाए र त्यो परमप्रभुको मन्दिरको मूल ढोकाको बाहिर राख्ने हुक्म गरे । 9 तब तिनीहरूले यहूदा र यस्तश्लेमभरि नै परमेश्वरका दास मोशाले उजाड-स्थानमा इसाएलमाथि लगाएको तिरो मानिसहरूले परमप्रभुकुहाँ ल्याउनुपर्छ भनी घोषणा गरे । 10 सबै अग्रवा र सबै मानिस आनन्दित भए र रकम ल्याए र त्यो सन्दूक नभारिएसम्म त्यसमा हाले । 11 यस्तो भयो, जब लेवीहरूले राजाका अधिकारीहरूसँग हातमा ल्याउंदै, र जब त्यसमा तिनीहरूले धेरै वैसा देख्यो, तब राजाका सचिव र प्रधान पुजारीका अधिकृत त्यो खाली गर्न आउंदै, र त्यो सन्दूक फेरि त्यसकै स्थानमा राखिएन्द्ये । तिनीहरूले दिनदिनै त्यसो गरेदै र लेवीहरूसँग त्यसमा हाले । 12 राजा र यहोयादाले त्यो रुपियाँपैसा सञ्चय गरे । 12 राजा र यहोयादाले त्यो रुपियाँपैसा परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्न लाउने मानिसहरूको जिम्मामा दिए । ती मानिसहरूले मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्न डक्कर्मी, सिर्कम्हरू, फलाम र काँसाको काम गर्नेहरूलाई ज्यालामा लगाए । 13 यसरी कामदारहरूले श्रम गरे, र तिनीहरूको हातमा यस मरम्मतका काम गर्गाडि बढ्द्यो । तिनीहरूले पहिलैकै नमूनाअनुसार परमप्रभुका मन्दिरको पुनर्निर्माण गरे र त्यसलाई बलियो बनाए । 14 जब तिनीहरूले त्यो काम सिर्द्धाया, तब तिनीहरूले बाँकी बचेको रुपियाँपैसा राजा र यहोयादाको ल्याइदिए । ती पैसाबाट परमप्रभुका मन्दिरमा चाहिने सामानहरूको निम्नि प्रयोग गरियो, सेवाको काम र होमबलिको काम दुवैका निम्नि भाँडाहरू—सुन र चाँदीका चम्चा र भाँडाहरू । यहोयादाको समयभरि नै तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा निरन्तर होमबलि चढाए । 15 यहोयादा वृद्ध भए र दीर्घायि भए अनि त्यसपछि तिनी मरे । तिनको मृत्यु हुँदा तिनी एक सय तिस वर्षका थिए । 16 तिनीहरूले तिनलाई दाऊदको सहरमा राजाहरूको चिह्नामा गाडे, किनभने तिनले इसाएलमा परमेश्वर र परमेश्वरको मन्दिरको निम्नि असल काम गरेका थिए । 17 यहोयादाको मृत्युपछि यहूदाका अधिकारीहरू राजाकहाँ आएर

आदर देखा ए। तब राजा ले तिनीहरूका कुरा सुने। 18 तिनीहरूले परमप्रभु आपना पुर्खाहस्का परमेश्वरको मन्दिरलाई त्यागे र अशोरा देवीका खम्बाहस्से र मूर्तिहरूको पुजा गरे। तिनीहरूका यस खराबीले गर्दा यहूदा र यरूशलेममाथि परमेश्वरको क्रोध आइप्यो। 19 तापनि तिनीहरूलाई फेरि आफूकहाँ फर्काएर ल्याउन परमप्रभुले अगमवक्ताहरू पठाउनुभयो। ती अगमवक्ताहरूले तिनीहरूका कामको विरुद्धमा बोले, तर तिनीहरूले त्यो सुन्नलाई इन्कार गरे। 20 यहोयादाका छोरा जकरिया पुजारीमाथि परमेश्वरका आत्मा आउनुभयो। जकरिया मानिसहरूका सामु खडा भए र तिनीहरूलाई भने, “परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिमीहरू किन परमप्रभुका आज्ञा उल्लङ्घन गर्छौं, जसले गर्दा तिमीहरूले उन्नति गर्न सक्दैनै? तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्यागेका हुनाले उहाँले पनि तिमीहरूलाई त्यागनुभएको छ।’” 21 तर तिनीहरूले तिनको विरुद्धमा बछयन्त्र रचे। राजाको हुकुम पाएर तिनीहरूले परमप्रभुका मन्दिरको चोकमा ढुङ्गा हानेर तिनलाई मारे। 22 यसरी किसिमले, योआश राजाले जकरियाका बुबा यहोयादाले आफूप्रति गरेको दयालाई बेवास्ता गरे। बरू, यहोयादाका छोरालाई मारे। जब जकरियाको मृत्यु हुन लागेको थियो, तब तिनले यसो भने, “परमप्रभुले यो देखुभएको होस् र तिमीहरूका लेखा लिनुभएको होस्।” 23 वर्षको अन्यथा यस्तो भयो, अरामी छाउनीका फौज योआशको विरुद्धमा आयो। तिनीहरू यहूदा र यरूशलेममा आए। तिनीहरूले मानिसहरूका सबै अगुवालाई मारे र तिनीहरूबाट लूटका माल लिएर दमस्कसका राजालाई पठाइदिए। 24 अरामीहरू थारै सिपाहीहरू लिएर आएका भए तापनि परमप्रभुले उटा ठूलो फौजमाथि तिनीहरूलाई विजय दिनुभयो, किनभने यहूदाका मानिसहरूले परमप्रभु आपना पुर्खाहस्का परमेश्वरलाई त्यागेका थिए। यसरी आरामीहरूले योआशमाथि दड ल्याए। 25 अरामीहरू जाने बेलासम्म योआश गम्भीर रूपले घाइटे भएका थिए। पुजारी यहोयादाका छोराहरूका मृत्युको कारणले तिनका आपनी सेवकहरूले तिनको विरुद्धमा बछयन्त्र रचे। तिनको ओच्यानमा तिनीहरूले तिनलाई मारे, र तिनी मारे। तिनीहरूले तिनलाई दाउदको सहरमा गाडे, तर राजाहरूका चिह्ननमा चाहिं होइन। 26 तिनको विरुद्धमा बछयन्त्र गर्ने व्यक्तिहरू अम्मोनी स्त्री शिम्मतका छोरा जाबाद र मोआबी स्त्री शिप्रितका छोरा यहोजाबाद थिए। 27 अब तिनका सन्तानको विवरण, तिनको विषय गरिएका महत्त्वपूर्ण अगमवाणीहरू, र परमेश्वरको मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्ने कामका विषय, हेर, ती राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्। तिनका छोरा अमस्याह तिनको ठाउँमा राजा भए।

25 अमस्याहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पच्चिस वर्षका थिए। तिनले यरूशलेममा उनन्तिस वर्ष राज्य गरे। तिनकी आमाको नाउँ यरूशलेमकी यहोअदीन थियो। 2 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो गरे, तर पूरा हृदयले होइन। 3 अनि यस्तो भयो, जब तिनको शासन राप्रारी स्थापित थियो, तब तिनले आपाना बुबा राजाको हत्या गरेका अधिकारीहरूलाई मारे। 4 तर तिनले मोशाका व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको यसो भन्ने परमप्रभुको आज्ञालाई पालान गरेर तिनीहरूका छोराछोरीलाई चाहि मारेनन, “बुबाहरूलाई छोराछोरीका निमिति र छोराछोरीलाई बुबाहरूका निमिति नमार्न।” 5 बरू, हेरेक मानिसले आपानै पापका निमिति मर्नुपर्छ।” 5 यसको साथै अमस्याहले यहूदाका मानिसहरूलाई एकसाथ भेला गरे र तिनीहरूका पुर्खाँली धरानाअनुसार सारा यहूदा र बेन्यामीनका हजार र सयका कमांडरहरूका अधीनमा राखिए। तिनले बीस वर्ष पुरोका र त्यसभन्दा बढी उमेरेका मानिको गन्ती गरे, र तिनीहरूको सङ्ख्या तीन लाख रोजाइमा परेका मानिस, सबै लडाँड गर्न र भाला र ढाल चलाउन सक्नेहरू भएका तिनले थाहा पाए। 6 तिनले एक सय चाँदीका तोडा तिरेर इसाएलबाट एक लाख लडाकु योद्धाहरू भाडामा लिए। 7 तर परमेश्वरका एक जना मानिस तिनीकहाँ आए र भने, “ए राजा, इसाएलका फौजलाई

तपाईँसँग नलानुहोस्स, किनकि परमप्रभु इसाएलसँग हुनुहुन्न— एफ्राइमको कोही पनि मानिससँग हुनुहुन्न। 8 तर तपाईँ त्यसरी गए पनि, र साहसी र बलियो भए पनि शत्रुहरूका सामु परमेश्वरले तपाईलाई परास्त गर्नुनेछ, किनकि सहायता गर्ने, र परास्त गर्ने शक्ति परमेश्वरसँग छ।” 9 अमस्याहले परमेश्वरका मानिसलाई भने, “तर इसाएली फौजलाई मैले दिएको त्यो एक सय तोडाको बरेमा हामी के गर्यै?” परमेश्वरका मानिसले जवाफ दिए, “परमप्रभुले तपाईलाई त्योभन्दा धेरै बढी दिन सक्षम हुनुहुन्छ।” 10 यसैले एफ्राइमबाट आफूकहाँ आएका फौजलाई अमस्याहले अलग गरे। तिनीहरूलाई तिनले फेरि घर पठाइदिए। यसैले यहूदाप्रतिको तिनीहरूको क्रोध धेरै भयो, र रीसले चूर भएर तिनीहरू घर फर्के। 11 अमस्याहले साहस गरे र नूनको उपत्यकामा जानलाई आपना मानिसहरूको नेतृत्व गरे। त्यहाँ तिनले सेइकरा दश हजार मानिसहरूलाई पराजित गरे। 12 यहूदाका फौजले अरू दश हजार मानिसलाई जीवित लिएर गए। तिनीहरूले उनीहरूलाई उटा चट्टानको टाकुरामा लगे र त्यहाँबाट तिनीहरूलाई तल खसालिदिए ताकि तिनीहरू सबै टुकुटाका भए। 13 तर अमस्याहले आफूसिंत युद्धमा नजाउन् भनी फिर्त पठाइदिएका फौजले यहूदाका सामरियादिखि बेथ-होरेनसम्मका सहरहरू आक्रमण गरे। तिनीहरूले तीन हजार जना मानिसलाई मारे, र धेरै लूटका माल लिएर गए। 14 अब यस्तो भयो, एदोमीहरूलाई परास्त गरेर फर्कपछि अमस्याहले सेइकरा मानिसहरूका देवताहरू ल्याए र ती आफ्नै देवताका रूपमा स्थापना गरे। तिनीहरूका सामु तिनी घोटो परे, र तिनीहरूलाई धूप बाले। 15 यसैले अमस्याहको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध दम्कियो। उहाँले एक जना अगमवक्ता पठाउनुभयो, जसले भने, “आफ्नै भक्तहरूलाई त तपाईंको हातदेखि बचाउन नसक्ने देवताहरूको खोजी तपाईं किन गर्नुभयो?” 16 यस्तो भयो, जब अगमवक्ता तिनीसित बोलिरहेका थिए, तब राजाले तिनलाई भने, “कै हामीले तिमीलाई राजाका सल्लाहकार बनएका छौं र? चूप लाग। त तँ किन मारिने?” तब अगमवक्ता चूप लागे र भने, “मलाई थाहा छ कि तपाईंले यो काम गरेर मेरो सल्लाह नसुनुभएको हुनाले परमेश्वरले तपाईलाई नशा गर्ने निर्णय गर्नुभएको छ।” 17 त्यसपछि यहूदाका राजा अमस्याहले आपना सल्लाहकारहरूसँग सल्लाह लिए र इसाएलका राजा येहोआशले यहोआहाजका छोरा येहोआशकहाँ यसो भनेर दूहरू पठाए, “आऊ, युद्धमा हामी एक-अकार्को सामना गरौं।” 18 तर इसाएलका राजा येहोआशले यहूदाका राजा अमस्याहका दूहरूलाई यसो भनेर फिर्ता पठाए, “लेबनानको एउटा सिँडूलीले लेबनानकै उटा देवताहरूलाई यसो भनेर एउटा सन्देश पठायो, ‘तिमी छोरी मेरा छोरालाई पनीको रूपमा देऊँ’ तर लेबनानको एउटा जङ्गाली पशु त्यताबाट भएर गयो र त्यो सिँडूलीलाई कुल्चिदियो। 19 तिमीले भनेका छौं हेर, मैले एदोमलाई हराएको छुँ, र तिम्रो हृदयले तिमीलाई माथि उचालेको छ। आफ्नो विजयमा गर्व गर, तर अपनै घरमा बस, आफ्नै र यहूदाको पनि आफूसँग पतन ल्याउन तिमी किन खतरामा पड्दैन?” 20 तर अमस्याहले सुनेन, किनभने यो घटना परमेश्वरबाट भएको थियो ताकि उहाँले यहूदाका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका हातामा दिन सक्नुभएको होस्, किनभने, तिनीहरूले एदोमका देवताहरूबाट सल्लाह लिएका थिए। 21 यसैले इसाएलका राजा येहोआशले आक्रमण गरे। तिनी र यहूदाका राजा अमस्याह यहूदाको बेथ-शेषेशमा आमने सामने भएर युद्ध लडे। 22 इसाएलद्वारा यहूदा पराजित भयो, र हेरेक मानिस आआफ्नो घरमा भाग्यो। 23 इसाएलका राजा येहोआशले अहज्याहका नाति, योआशका छोरा यहूदाका राजा अमस्याहलाई बेथ-शेषेशमा गिरफ्तार गरे। तिनले उनलाई यरूशलेममा ल्याए र तिनले एफ्राइमको ढोकादेखि कुनेन्द्रीकासम्म चार सय हात लामो यरूशलेमको पर्याल भक्ताइदिए। 24 तिनले ओबिद-एदोमको जिम्मामा राखिएका, परमप्रभुको मन्दिरमा भेट्टाइएका सबै सुन र चाँदी र सबै भाँडाहरू, र राजमहलमा भएका बहुमूल्य थोकहरू र कैदीहरूलाई पनि लगे, र सामरियामा फर्के। 25 इसाएलका राजा

यहोआहाजका छोरा येहोआशको मृत्युपछि यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह पन्थ वर्षसम्म बैंधे । 26 अमस्याहका बारेमा भएका अरू घटनाहरू सुरुदेखि अन्त्यसम्म यहूदा र इसाएलका राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्? 27 अमस्याहले परमप्रभुको अनुसरण गर्नबाट तर्केर गएको दिनदेखि नै तिनीहरूले यस्तश्लेममा तिनको विरुद्ध षड्यन्त्र गर्न सुरु गरे । तिनी लाकीशमा भागे, तर तिनीहरूले लाकीशमा तिनको पछिपछि मानिसहरू पठाए र तिनलाई त्यहीं मारे । 28 तिनीहरूले तिनको लाश घोडामा बोकाएर यस्तश्लेममा ल्याए र तिनलाई आफ्ना पुर्खाहरूसित यहूदाको सहरमा गाडे ।

26 यहूदाका सबै मानिसले सोह वर्ष उमेर पुरोका उज्जियाहलाई लिए र

तिनका पिता अमस्याहको ठाउंमा तिनलाई राजा बनाए । 2 यिनले नै एलात सहरलाई पुनर्निर्माण गरे र यहूदामा फिर्ता ल्याए । त्यसपछि राजा आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते । 3 उज्जियाहले राज्य गर्ने सुरु गर्दा तिनी सोह वर्षका थिए । तिनले यस्तश्लेममा बाउन्न वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो । तिनी यस्तश्लेमकी थिइन् । 4 तिनले हरेक कुरामा आफ्ना पिता अमस्याहको उदाहरण पच्छाएर परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरो असल थियो सो गरे । 5 तिनलाई परमेश्वरको आदरको गर्नुपर्छ भनेर शिक्षा दिने जकरियाको समयभरि तिनले परमेश्वरको अगुवाइ खोज्नामा आफैलाई लगाए । जबसम्म तिनले परमप्रभुको खोजी गरे, तबसम्म परमेश्वरले तिनको फालिपाप गराइदिनुभयो । 6 उज्जियाह बाहिर गए र पलिश्तीहरूलाई युद्ध गरे । तिनले गात, यब्ने र अश्वोदका पर्खालहरू भत्काइदिए । तिनले अश्वोदको गाउँमा र पलिश्तीहरूका विचमा सहरहरू बनाए । 7 परमेश्वरले तिनलाई पलिश्तीहरू, गूर-बालमा बस्ने अरबीहरू र मोनीहरूका विरुद्धमा सहायता गर्नुभयो । 8 अम्मोनीहरूले उज्जियाहलाई कर तिरे, र तिनको ख्याति मिश्रदेशको ढोकासम्म पुग्यो, किनभने तिनी धेरै शक्तिशाली हुँदै गएका थिए । 9 साथै उज्जियाहले यस्तश्लेममा कुने-दोका, बेसी ढोका र पर्खालिका कुनाको घुस्तीमा पनि धरहराहरू बनाए र तिनलाई सुरक्षित पारे । 10 तिनले उजाड-स्थानमा अरू रक्षक धरहराहरू बनाए, र पहाड र बेसी दुवैमा तिनका गार्डबस्तुका धेरै बथान भएको कारणले तिनले धेरै वटा कूवाहरू खने । पहाडी इलाकामा र फलवन्त खेतहरूमा तिनका खेती गर्ने तानहरू र दाखबारो हेरेहरू पनि थिए, किनकि तिनले खेतीपाती मन पराउँथे । 11 यसबाहेक उज्जियाहको युद्ध गर्ने एउटा फोज पनि थियो, जो फोजका मुख्य सचिव यहाँएल र अधिकृत मासेयाहले गणना गरेका दल-दल गरी राजाका कमाप्डरमध्ये एक जना हनन्याहको अधीनमा युद्धमा जान्थ्ये । 12 वीर योद्धाहरूको नेतृत्व गर्ने परिवारका अगुवाहरूका जम्मा संख्या २,६०० थियो । 13 तिनीहरूको अधीनमा ३,०७,५०० योद्धाहरू भएको एक विर फौज थियो

जसले राजालाई शयुहरूका विरुद्धमा सहायता पुन्याउन ठुलो शक्तिका साथमा युद्ध गरे । 14 तिनीहरूका निम्नि—सबै फौजका निम्नि उज्जियाहले ढाल, भाला, टोप, कच्च, धनु र घुयेंगाहरू तयार गरे । 15 धरहरा र बुर्जाहरूमा प्रयोग गर्न सिपालु कारिगरहरूले बनाएका काँडहरू र ठुला ढुङ्गाहान्ने यन्त्रहरू तिनले यस्तश्लेममा तयार पारे । तिनको ख्याति टाढाका देशसम्म पुग्यो, किनकि तिनलाई ठुलो सहायता मिलेको थयो र यसलै तिनी धेरै शक्तिशाली भए । 16 तर जब उज्जियाह शक्तिशाली भए, तब तिनको हृदय अहंकारी भयो ताकि तिनले भ्रष्ट किसिमले काम गरे । तिनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरे, किनकि थूप-वेदीमा थूप बाल्नलाई तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा पसे । 17 युजारी अजर्याह र परमप्रभुका अरू असी जना साहसी पुजारीहरू राजा उज्जियाहको पछिपछि भित्र गए । 18 तिनीहरूले उज्जियाहको विरोध गरे र तिनलाई भने, “ए उज्जियाह, परमप्रभुको निम्नि थूप बाल्ने काम तपाईंको होइन, तर हारूनको वंशका पुजारीहरूको हो, जसलाई थूप बाल्नलाई अभिषेक गरिएको छ । पवित्रस्थानबाट बाहिर

जानुहोस्, किनकि तपाईंले विश्वासधात गर्नुभएको छ र परमप्रभु परमेश्वरबाट तपाईंले केही कदर पाउनुहोस्तैन् ।” 19 तब उज्जियाह रिसाए । तिनले थूप बाल्नलाई हातमा थुपारै समातेका थिए । तिनी पुजारीहरूसँग रिसाएको बेलामा, ती पुजारीहरूकै सामुन्ने परमप्रभुको मन्दिरभित्र थूप-वेदीको छेउमा तिनको निधारमा कुष्ठरोग निस्क्यो । 20 प्रधान पुजारी अजर्याह र अरू पुजारीहरूले तिनलाई हेदैहर्दि तिनको निधारमा कुष्ठरोग निस्केको तिनीहरूले देखे । तिनीहरूले तिनलाई हतार-हतार त्यहाँबाट बाहिर निकाले । वास्तवमा तिनी आफै बाहिर निस्कनलाई हतार गरे, किनभने परमप्रभुले तिनलाई प्रहार गर्नुभएको थियो । 21 राजा उज्जियाह आफ्नो मर्ने दिनसम्मै कुष्ठरोगी भए । तिनी कुष्ठरोगी भएको हुनाले अलगगै धरमा बसे, किनकि तिनलाई परमप्रभुको मन्दिरबाट बहिर्भाकर गरिएको थियो । तिनका छोरा योतामले राजाको महलको रेखेदेख गरे, र देशका मानिसहरूमाथि शासन गरे । 22 उज्जियाहका राजकालाका अरू घटनाहरूको विवरण सुरुदेखि अन्त्यसम्म आमोजका छोरा यशेया अगमवत्ताले लेखेका छन् । 23 यसरी उज्जियाह आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते । तिनीहरूले राजाहरूका चिहानको जमिनमा पुर्खाहरूसित गाडे, किनकि तिनीहरूले भने, “तिनी एक जना कुष्ठरोगी हुन् ।” अनि तिनीपछि तिनका छोरा योताम तिनको ठाउंमा राजा भए ।

27 योताम राजगद्दी आरोहण गर्दा पच्चिस वर्षका थिए; तिनले यस्तश्लेममा

सोह वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको यस्ता थियो; तिनी नाउँ सादोककी छोरी थिइन् । 2 हरेक कुरामा आफ्ना पिता उज्जियाहको उदाहरणको अनुसरण गरेर तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो गरे । परमप्रभुको मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नबाट तिनी अलग बसे । तर मानिसहरू भने अझौं पनि आफ्ना दुष्ट चालमा लागिहेका थिए । 3 तिनले परमप्रभुका मन्दिरको माथिल्लो ढोकाको निर्माण गरे, र ओपेल ढाँडामा तिनले धेरै निर्माण गरे । 4 यसको साथै तिनले यहूदाको पहाडी देशमा सहरहरू बनाए, र वनमा किल्ला र धरहराहरू बनाए । 5 अम्मोनका मानिसहरूले दोसो र तेसो वर्षमा पनि त्यसरी नै तिनलाई दिए । 6 यसरी परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको सामुन्ने ढू भएर हिँडेका हुनाले योताम शक्तिशाली भए । 7 योतामको बारेमा अन्य कुराहरू, तिनका सबै युद्ध र तिनका सबै चाल, इसाएल र यहूदाका राजाहरूको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 8 तिनी राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पच्चिस वर्षका थिए । तिनले यस्तश्लेममा सोह वर्ष राज्य गरे । 9 योताम आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनीहरूले उनलाई दाउँदको सहरमा गाडे । तिनीपछि तिनका छोरा आहाज तिनको ठाउंमा राजा भए ।

28 आहाजले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बिस वर्षका थिए, र तिनले

यस्तश्लेममा सोह वर्ष राज्य गरे । तिनले आफ्ना पुर्खाहरूले गरेईं परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो गरेन् । 2 बरू, तिनी पनि इसाएलका राजाहरूका चालमा हिँडे । तिनले बाल देवताहरूका निम्नि ढलौटे मूर्तिहरू बनाए । 3 यसको साथै तिनले बेन-हिनोमोको बेसीमा बलिदानहरू पनि चढाए र इसाएलको सामुन्नेबाट परमप्रभुले देशबाट निकाल्नुभएको मानिसहरूका मूर्ति पुजाका बिलान्लादा चालमा हिँडेर तिनले आफ्ना छोराछोरीलाई आगोबाट हिँडेन लगाए । 4 तिनले अल्ला ठाउँहरू र ढाँडाका टाकुराहरू र हरेक हरिया रुखमुनि बलिदानहरू चढाए र थूप बाटे । 5 यसकारण परमप्रभु आहाजका परमेश्वरले तिनलाई परास्त गरे र तिनका मानिसहरूमध्ये धेरै जनालाई कैद गरेर दमस्कसमा लगे । आहाज इसाएलका राजाको हातमा पनि परे, र ती राजाले तिनलाई ठुलो संहारका साथ पराजित गरे । 6 रम्लायाहका छोरा पेकहले एके दिनमा यहूदाका एक लाख बिस हजार सिपाहीलाई मारे, र ती सबै जना

शक्तिशाली योद्धा थिए, किनभने तिनीहरूले परमप्रभु आपना पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई त्यागे का थिए । 7 जिन्हीं नामको एक जना वीर एफ्राइमीले राजाका छोरा मासेयाह र राजाका महलका रेखेदेख गर्ने अधिकारी अज्ञीकाम र राजापछिका मुख्य व्यक्ति एल्कानालाई मारे । 8 तिनीहरूका आफन्तबाट दुई लाख पल्टीहरू, छोराहरू र छोरीहरूलाई इसाएलका फौजले कैद गरेर लगे । तिनीहरूले धेरै लूटका मालहरू पनि लगे, जुन तिनीहरूले सामरियामा ल्याए । 9 तर त्यहाँ ओदेद नामका परमप्रभुका एक अगमवक्ता थिए । तिनी सामरियामा फर्किहरेको फौजलाई भेट्न गए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु तिमीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वर यहूदासँग रिसाउनुभएको हुनाले तिनीहरूलाई तिमीहरूका हातमा उहाँले सुमिधिनुभयो । तर तिमीहरूले चाहि रीसमा तिनीहरूको संहार गयौ, जो स्वार्गसमै पुग्यो । 10 अब तिमीहरू यहूदा र यस्खलेमका पुरुष र स्त्री दुवैलाई दास-दासी बनाउने इच्छा गर्छौ । तर त्यसो गर्दा के तिमीहरू पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामु आपनो पापको दोषी हुँदैनौ? 11 यसले अब मेरा कुरा सुन: आपना दाजुभाइबाट तिमीहरूले कैद गरेर ल्याएकाहरूलाई फर्किइदेओ, किनकि परमप्रभुको डरलाग्दो क्रोध तिमीहरूमाथि छ । 12 तब एफ्राइमका कुनै अगुवाहरू, अर्थात् येहोहानामका छोरा अजयाह, मशिल्लेमोतका छोरा बेरेक्याह, शल्लूमका छोरा येहिज्याह र हद्दलैका छोरा अमासा युद्धबाट फर्केकाहरूको विरुद्धमा खडा भए । 13 तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “यी कैदीहरूलाई तिमीहरूले यहाँ ल्याउनुभन्न, किनकि तिमीहरूले जे विचार गरिरहेका छौ त्यसले गर्दा हामीहरूमा परमप्रभुको विरुद्धमा पाप ल्याउनेछ, हाम्रा पाप र दोष थपेछ, किनकि हाम्रा दोषहरू तुला छन् र इसाएलको विरुद्धमा भयानक क्रोध आइपेको छ ।” 14 यसकारण योद्धाहरूले कैदीहरू र लुटेका मालहरू अगुवाहरू र सबै समुदायका उपरित्यामा छोडिदिए । 15 नाम तोकेर जिम्मेवारी पाएका मानिसहरू खडा भए र कैदीहरूलाई लगेर लुटेका मालबाट सबै नाइगा मानिसहरूलाई लुगा दिए । तिनीहरूले उनीहरूलाई लुगा लगाइदिए र तिनीहरूले उनीहरूलाई खान र पानी दिए । तिनीहरूले उनीहरूका घाउहरूको उत्तरांग गरिरहिए र कमजोरहरूलाई गथामा चढाए । तिनीहरूले उनीहरूलाई यरीहोमा (खजूरका रुखहरूको सहरमा) आपना आफन्तहरूकहाँ लगे । त्यसपछि तिनीहरू सामरिया फर्के । 16 त्यस बेला राजा आहाजले अश्शूरका राजाकहाँ सहायताको निम्नि दूतहरू पठाए । 17 किनकि एदोमीहरूले फेरि आक्रमण गर्ने आएका र यहूदालाई जितेकै बनाएर लगेका थिए । 18 पलिश्तीहरूले पनि पहाड र यहूदाको मैदानका र नेगेवका सहरहरूमा आक्रमण गरे । उनीहरूले बेथेशमेश, अय्यालोन र गदेरोत, अनि सोखो, तिम्ना र गिम्जो, तिनका बस्तीहरू कब्जा गरे । तिनीहरूसे ती ठाउंमा बसोबास गर्न गए । 19 किनकि इसाएलका राजा आहाजको काराले परमप्रभुले यहूदालाई तल होच्याउनुभयो । किनकि यहूदामा तिनले दुष्टतापूर्वक काम गरेका थिए र परमप्रभुको विरुद्ध धेरै पाप गरेका थिए । 20 अश्शूरका राजा तिगलत-पिलेसेर तिनीहरू आए र तिनलाई सहायता दिनुको साटोमा झन तिनलाई कष्ट दिए । 21 किनकि आहाजले अश्शूरका राजालाई दिनको निम्नि परमप्रभुको मन्दिर, राजा र भारदारहरूका महलहरू लुटे । तर यसले तिनलाई कही फाइदा भएन । 22 तिनै राजा आहाजले आपनो कट्टको समयमा परमप्रभुको विरुद्ध झन धेरै पाप गरे । 23 किनकि तिनले आफूलाई परास्त गर्ने दमस्कसका देवताहरूलाई बलिदान चढाए । तिनले भने, “अरामका राजाहरूका देवताहरूले उनीहरूलाई सहायता गरेका हुनाले म तिनीहरूलाई बलिदान चढाउनेछु, ताकि तिनीहरूले मलाई सहायता गर्नन् ।” तर तिनीहरू नै तिनको र सारा इसाएलको पतनको कारण बने । 24 आहाजले परमप्रभुको मन्दिरका भाँडाकुँडाहरू जम्मा गरे र तिनलाई टुकाटुका बनाए । तिनले परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरू पनि बन्द गरिरहिए र तिनले यस्खलेमका हरेक कुनामा आपना निम्नि वेदीहरू बनाए । 25 यहूदाका हरेक सहरमा अरू देवतालाई बलिदान चढाउनका निम्नि डाँडाहरूका थानहरू बनाए

। तिनले परमप्रभु आपना पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई क्रोधित तुल्याए । 26 तिनको राजकालका घटनाहरू सुरुदेखि अन्त्यसम्म यहूदा र इसाएलका राजाहरूका पुस्तकमा लेखिएका छन् । 27 आहाज आपना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनीहरूले उनलाई यश्शलेम सहरमा गाडे, तर तिनीहरूले तिनलाई इसाएलका राजाहरूका चिह्नामा गाडेनन् । तिनको ठाउंमा तिनका छोरा हिजकिया राजा भए ।

29 हिजकियाले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पच्चिस वर्षका थिए । तिनले यस्खलेममा उननित्स वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ अबिया थियो । तिनी जकरियाकी छोरी थिइन् । 2 आपना पुर्खा दाउँदले गरेदै परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो सो तिनले गरे । 3 तिनको राजकालको पहिलो वर्षको पहिलो महिनामा हिजकियाले परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरू खोले र तिनको मरम्मत गरे । 4 तिनले पुजारीहरू र लेवीहरूलाई ल्याए र तिनीहरूलाई पूर्वपाटिको चोकमा एकसाथ भेला गराए । 5 तिनले तिनीहरूलाई भने, “ए लेवीहरू हो, मेरा कुरा सुनु: आफू-आफूलाई पवित्र गर, र आपना पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई पवित्र पार, र पवित्रस्थानबाट अपवित्र कुरा हटाइदेओ । 6 किनकि हाम्रा पुर्खाहरूले पाप गरे र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको दृष्टिमा जे खराब थियो सो गरे । तिनीहरूले उहाँलाई त्यागे, परमप्रभुको बस्नुहो ठाउंबाट आपनो मुहारहरू फर्काए, र त्यसतर्फ आपना पीठ फर्काए । 7 तिनीहरूले दलानका ढोकाहरू पनि बन्द गरिरहिए र बतीहरू निभाए । तिनीहरूले इसाएलका परमेश्वरको पवित्रस्थानमा धूप बाल्म र होमबलि चढाउन छोडिए । 8 यसकारण परमप्रभुको क्रोध यहूदा र यस्खलेमाथि परेको थियो, र उहाँले तिनीहरूलाई डर, आतङ्क र धृणाका पात्र बनाउनुभएको छ, जस्तो तिमीहरूका आपने आँखाले तिमीहरू देख्न सक्छौ । 9 त्यसकालाले हाम्रा पुर्खाहरू तरवारले मारिएका छन्, र हाम्रा छोराहरू, हाम्री छोरीहरू र हाम्री पत्नीहरू यसैले कैदमा छन् । 10 अब इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरसँग उटा करार गर्ने कुरा मेरो हृदयमा छ, ताकि उहाँको प्रचण्ड क्रोध हामीहरूबाट हटोस् । 11 ए मेरा छोराहरू, अब अल्ले नहोओ, किनकि परमप्रभुले उहाँको आराधना गर्नलाई उहाँको सामु खडा हुन, र तिमीहरू उहाँका सेवकहरू होऊ र धूप बाल भनेर तिमीहरूलाई चुन्नभएको छ ।” 12 तब लेवीहरू खडा भए: कहाँहरूका मानिसहरूबाट आमासैका छोरा महत र अर्जाहराका छोरा योएन, अनि मारीहरूका मानिसहरूबाट अब्दीका छोरा कीश र यहललोलेका छोरा अजयाह, अनि गेर्शोनीहरूबाट जिम्माहका छोरा योआ र योआका छोरा अदन । 13 एलीजापानका छोराहरूबाट शिप्री र यहीएल, अनि आसापाका छोराहरूबाट जकरिया र मत्न्याह । 14 हेमानका छोराहरूबाट यहीएल र शिप्री, अनि यदूतूनका छोराहरूबाट शमायाह र उज्जीएल । 15 तिनीहरूले आआपना दाजुभाइलाई भेला गराए, र तिनीहरूले आफैलाई पवित्र गरे, अनि परमप्रभुको वचनको अनुसरण गर्दै राजाले हुक्म गरेकमजिम परमप्रभुको मन्दिरलाई शुद्ध पार्न तिनीहरूले त्यसभित्र पसे । 16 परमप्रभुको मन्दिर शुद्ध गर्न पुजारीहरू त्यसको भित्री भागमा पसे । तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरभित्र भेट्टाएका सबै अशुद्ध कुराहरू बाहिर परमप्रभुका मन्दिरको चोकमा ल्याए । लेवीहरूले ती कुराहरू बोकेर किद्दीन खोल्सामा लगे । 17 पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा तिनीहरूले शुद्ध पार्न तिनीहरूले त्यसभित्र पसे । 18 त्यसपछि तिनीहरू परमप्रभुको देवताहरूलाई बलिदान चढाए । तिनीहरूले तिनीहरूले परमप्रभुको दलानसम्म पुऱ्योका थिए । अनि अझौ आठ दिनसम्म तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिर वित्र गरिरहे । पहिलो महिनाको सोहाँ दिनमा तिनीहरूले त्यो काम सिद्ध्याए । 19 त्यसपछि तिनीहरू राजमहलभित्र हिजकिया राजाकहाँ गए र भने, “हामीले परमप्रभुको मन्दिर जम्मे पवित्र गरिसक्याँ, अर्थात् होमबलिको वेदी, त्यसका सबै भाँडाकुँडासमेत, अनि अर्पण गरिएको रोटी राख्ने टेबल, त्यसका सबै सामानसमेत । 20 यसैले हामीले राजा आहाजले आपनो शासनकालमा विश्वासघाती भएर हटाइएका जम्मै सरसामान पनि हामीले त्यारी र पवित्र

गर्याँ। हेनुहोसु, ती परमप्रभुको वेदीको सामुन्ने राखिएका छन्।” 20 तब राजा हिजकिया बिहान सबैरे उठेर सहरका अगुवाहरूलाई भेला गराए। तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा उक्तिरे गए। 21 तिनीहरूले सात वटा साँढै, सात वटा भेडा र सात वटा थुमा ल्याए, अनि राज्य, पवित्रस्थान र यहूदाको लागि पापबलिको निम्ति सात वटा बोका ल्याए। तिनले पुजारीहरू, हारूनका छोराहरूलाई यी सबै परमप्रभुको वेदीमा चढाउने हुकुम गरे। 22 यसैले तिनीहरूले ती साँढूहरू मारे, र पुजारीहरूले तिनका रागत लिएर वेदीमा छर्के। त्यसपछि तिनीहरूले भेडाहरू मारे, र तिनका रागत लिएर वेदीमा छर्के, र तिनीहरूले थुमाहरू पनि मारे र तिनका रागत वेदीमा छर्के। 23 तिनीहरूले पापबलिको निम्ति बोकाहरू राजा र समुदायको अधिक ल्याए। तिनीहरूले तीमाथि आआफ्ना हात राखे। 24 पुजारीहरूले ती बोकाहरू मारे, र सारा इसाएलको निम्ति प्रायशित गर्न पापबलि स्वरूप वेदीमा चढाए, किनकि होमबलि र पापबलिचाहिं सारा इसाएलको निम्ति चढाउनुपर्छ भन्ने हुकुम राजाले दिप्का थिए। 25 हिजकियाले लेवीहरूलाई परमेश्वरको मन्दिरमा दाउद राजा, राजाका दर्शी गाद र नातान अगमवक्ताले आज्ञा गरेअनुसार इयाली, वीणा र सारधीको साथमा आआफ्नो काममा खटाए, किनकि यो आज्ञा परमप्रभुले आफ्ना अगमवक्ताहरूद्वारा दिनुभएको थिए। 26 लेवीहरू दाउदका बाजाहरू र पुजारीहरू तुरीहरू लिएर खडा भए। 27 हिजकियाले वेदीमा होमबलि वेदीमा चढाउने हुकुम दिए। जब होमबलि सुरु भयो, तब तुरीहरू र इसाएलका राजा दाउदका बाजाहरूका साथमा परमप्रभुको गीत पनि सुरु भयो। 28 सारा समुदायले आराधना गरे, गायकहरूले गाए, र तुरीहरू बजाउनेहरूले बजाए। यो काम होमबलि खतम नहोउज्जेल निरन्तर जारी रह्यो। 29 जब तिनीहरूले बलिदान चढाउसके, राजा र तिनीसँग भएका सबैले घोप्टे परे र आराधना गरे। 30 यसको साथै राजा हिजकिया र तिनका अगुवाहरूले लेवीहरूलाई दाउद र दर्शी आसापका शब्दमा परमप्रभुको स्तुतिगान गर्न लाए। तिनीहरूले खुसीसाथ स्तुति गाए र घोप्टे परे र आराधना गरे। 31 तब हिजकियाले भने, “अब तिमीहरूले परमप्रभुमा आफैलाई अर्पण गरेका छौ। यहाँ आओ र परमप्रभुको मन्दिरमा बलिदान र धन्यवादका बलिहरू ल्याओ।” समुदायले बलिदानहरू र धन्यवाद बलिहरू ल्याए, र राजीयुक्ती हृदय हुनेहरू सबैले आआफ्ना होमबलि ल्याए। 32 समुदायले ल्याएका होमबलिको संख्या सत्तरी वटा साँढै, एक सय वटा भेडा, र दुइ सय वटा थुमा थिए। यी सबै परमप्रभुको निम्ति होमबलि थिए। 33 परमप्रभुमा अर्पण गरिएका बलिदानहरू छ सय साँढै र तीन हजार भेडा थिए। 34 तर सबै होमबलिका छाला काढनका निम्ति पुजारीहरू साहै थोरै थिए, यसैले तिनीहरूका दाजुभाइ लेवीहरूले त्यो काम नसिहिएसम्म र पुजारीहरूले आफूलाई पवित्र पार्नलाई पुजारीहरूभन्दा लेवीहरू नै बढी होसियार भएका थिए। 35 यसबाहेक, त्यहाँ थोरै होमबलिहरू थिए। मेलबलिको बोसोको साथमा ती चढाउए र हरेक होमबलिको निम्ति त्यहाँ अर्घबलि थिए। 36 सरी परमप्रभुका मन्दिरको सेवा व्यवस्थित गरियो। 36 परमेश्वरले मानिसहरूका निम्ति तयार पार्नुभएको कामको कारणले हिजकिया र सबै मानिसहरू आनन्दित भए, किनकि त्यो काम चाँडै नै पूरा भयो।

30 हिजकियाले सबै इसाएल र यहूदाकहाँ दूतहरू पठाए र एफाइम र मनश्लैर्ड चिट्ठीहरू पनि लेखे ताकि तिनीहरू यरूशलेममा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको निम्ति निस्तार-चाड मान्न यरूशलेमको परमप्रभुको मन्दिरमा आउन्। 2 किनकि राजा, तिनका अगुवाहरू र यरूशलेममा भेला भएका सबै समुदायले मिलेर सल्लाह गरी दोसो महिनामा निस्तार-चाड मनाउने सहमती गरे। 3 तिनीहरूले नियमित समयमा मनाउन सकेन्, किनभने उत्सवको निम्ति पर्याप्त पुजारीहरूले आफूलाई शुद्ध पारेका र मानिसहरू यरूशलेममा एकसाथ भेला हुन सकेका थिएनन्। 4 यो प्रस्ताव

राजा र सारा समुदायको दृष्टिमा असल लाग्यो। 5 यसैले तिनीहरूले बेर्शबादेखि दानसम्मै परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको निम्ति निस्तार-चाड मान्न मानिसहरू यरूशलेममा आउनैपर्छ भनी सारा इसाएलभरि धोषणा गर्ने कुरामा सहमत भए। 6 किनकि यसअघि लेखिएबाबेजिमा मानिसहरूका यति थेरै सङ्ख्याले यो चाड मानेका थिएनन्। 6 यसैले राजाको हुकुमअनुसार राजा र तिनका अगुवाहरूका पत्रहरू लिएर पत्रवाहकहरू सारा इयाएल र यहूदाहरि गए। तिनीहरूले भने, “इसाएलका मानिसहरू हो, अब्राहाम, इसाहाक र इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरतिर तिमीहरू फर्क, ताकि अश्शुरका राजाहरूका हातबाट उम्कनेहरूतिर उहाँ पनि फर्कनुभएको होस्। 7 तिमीहरू आफ्ना पुर्खाहरू वा आफ्ना दाजुभाइजस्तै नहोओ, जसले परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा विश्वासघात गरे, जसले गर्दा उहाँले तिनीहरूलाई त्रासका पात्र तुल्याउनुभयो, जुन तिमीहरूले देख्छी। 8 तिमीहरूका पुर्खाहरूज्यै तिमीहरू पनि हठी नहोओ। 9 रु तिमीहरू आफूलाई परमप्रभुमा समर्पण गर, र उहाँले सदासर्वादको निम्ति पवित्र पार्नुभएको उहाँको पवित्रस्थानमा प्रवेश गर, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना गर, ताकि उहाँको भयानक क्रोध तिमीहरूबाट हटोस्। 9 किनकि तिमीहरू परमप्रभुतिर फर्क्याँ भने, तिमीहरूका दाजुभाइ र तिमीहरूका छोराछीरीलाई कैद गरेर लैजानेहरूबाट तिनीहरूले दया पाउने छन्, र तिनीहरू यस देशमा फर्केर आउन पाउने छन्। 10 किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर दयालु र करुणामय हुनुहुन्छ, र तिमीहरू उहाँतकै फर्क्याँ भने, उहाँ तिमीहरूस्वाट फर्कनुहोने छैन।” 10 यसैले ती पत्रवाहकहरू एफाइम र मनश्लैका प्रदेशहरूभरि नै सहर-सहरमा भएर जबूलूनसम्मै गए, तर मानिसहरूलाई हेरेर हाँसे र तिनीहरूको गिल्ला गरे। 11 तापनि आशेर, मनश्लै र जबूलूनकाको होमानिसले आफैलाई नग्न तुल्याए र यरूशलेममा आए। 12 परमप्रभुको वचनअनुसार राजा र तिनका अधिकारीहरूले दिएको हुकुम एकमत भई पालन गर्न परमेश्वरको हात यहूदाका मानिसहरूमा पनि आयो। 13 थेरै मानिसहरू, अर्थात् एउटा साहै ठूलो समुदाय दोसो महिनामा अखिमिरी रोटीको चाड मान्न यरूशलेममा भेला भए। 14 तिनीहरू उठेर यरूशलेममा भएका वेदीहरू, र धूप बाल्ने सबै वेदीसमेत हटाइदिए, र तिनीहरूले तिनालाई किंद्रेनको खोल्सामा फ्याँकिदिए। 15 तब तिनीहरूले दोसो महिनाको चौधाँ दिनमा निस्तार-चाडको थुमा मारे। पुजारीहरू र लेवीहरू साहै लजिज्त भए। 16 यसैले तिनीहरूले आफूलाई शुद्ध गरे, र परमप्रभुको मन्दिरमा होमबलि ल्याए। 16 तब परमेश्वरका मानिस मोशाको व्यवस्थाले दिएको निर्देशनअनुसार तिनीहरू आआफ्नो स्थानमा दल-दल भएर खडा भए। पुजारीहरूले लेवीहरूबाट लिएको रागत वेदीमा छर्के। 17 किनकि आफूलाई शुद्ध नपारेकाहरू समुदायमा थेरै जाना थिए। यसैकारण आफैलाई शुद्ध नपारेका र परमप्रभुको सामुन्ने आआफ्नो थुमा अर्पण नगरेकाहरू सबैका निम्ति लेवीहरूले निस्तार-चाडको थुमा मारे। 18 एफाइम, मनश्लै, इस्साखार र जबूलूनबाट आएकामध्ये थेरै जानाले आफैलाई शुद्ध पारेका थिएनन्, तापनि तिनीहरूले लेखिएको निर्देशनहरूको विरुद्ध निस्तार-चाडको भोज खाए। किनकि हिजकियाले यसो भनेर तिनीहरूको निम्ति प्रार्थना गरेका थिए, “भला हुनुहोने परमप्रभुले हेरेक व्यक्तिलाई क्षमा गर्नुभएको होस्। 19 जो पवित्र स्थानका शुद्धीकरणको मनकबमोजिम शुद्ध नभए तापनि परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूको परमेश्वरको खोजी गर्ने सङ्कल्प गरेको छ।” 20 यसैले परमप्रभुले हिजकियाको प्रार्थना सुन्नुभयो, र मानिसहरूले सात दिनसम्म ठुलो रमाहटको साथ अखिमिरी रोटीको चाड मनाए। लेवीहरू र पुजारीहरूले ठुलो स्वरमा परमप्रभुको बाजाहरू बजाएर दिनहुँ परमप्रभुको प्रशंसा गरे। 22 परमप्रभुले स्वरमा दोसो बुढीको चाडका लेवीहरूले उत्साहको वचनले बोले। यसरी मेलबलिका बलिदानहरू चढाउँदै, र परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरका स्वीकार गर्दै र तिनीहरूले चाडका सात दिनभरि खाँदै बिताए। 23 सारा समुदाय अरू सात दिनसम्म चाड मान्न सहमत भए,

र तिनीहरूले रमाहटसिट सो गेरे । 24 किनकि यहूदीका राजा हिजकियाले समुदायको निम्ति एक हजार सौंदूर र सात हजार भेडा बलिदानको रूपमा दिए । अनि अगुवाहरूले समुदायको निम्ति एक हजार सौंदूर र दश हजार भेडा दिए । तुलो संख्यामा पुजारीहरूले आफूलाई शुद्ध पारे । 25 यहूदीका सारा समुदाय, पुजारीहरू र लेवीहरूसमेत, अनि इसाएलबाट आएका सबै समुदायसाथ इसाएल र यहूदीमा बसोबास गर्ने विदेशीहरूले पनि रमाहट गेरे । 26 यसरी यरुशलेममा ठुलो रमाहट भयो, किनभने त्यस्तो त इसाएलका राजा दाक्दाका छोरा सोलोमनको पालोदेखि यता त्यहाँ भएको थिएन । 27 तब पुजारीहरू र लेवीहरू खडा भए र मनिसहरूलाई आशीर्वाद दिए । तिनीहरूको आवाज सुनियो, र तिनीहरूको प्रार्थना स्वर्गमा परमेश्वरको बस्नुहुने पवित्र वासस्थानसमै पुग्यो ।

31 जब यी सबै कुरा सकिए, तब उपस्थित भएका सबै इस्त्राएलका

मानिसहरू यहूदाका सहरहरूमा गए र तिनीहरूले दुङ्गाका खम्बाहरू फुटाइदिए र अशेरा देवीका मूर्तिहरू काटेर ढालिदिए, अनि सारा यहूदा र बेन्यामीन, अनि एफ्राइम र मनशेश्वरका डाँड़ाका थानहरू र वेदीहरू, ती सबै नाश नभएसम्म भत्काइदिए । तब इसाएलीहरू हरेक आआफ्ना सम्पति र आआफ्ना सहर भएको ठाउँमा फर्के । 2 पुजारीहरू र लेवीहरूका दलअनुसार हिजकियाले तिनीहरूका दलहरूलाई हरेक मानिसलाई, पुजारीहरू र लेवीहरू दुवैलाई आआफ्ना काममा लगाइदिए । तिनीहरूलाई होमबलि र मेलबलि चढाउन, सेवा गर्न, ध्यन्यावाद दिन र परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरूमा प्रशंसा गर्ने काम तिनले तिनीहरूलाई दिए । 3 तिनले आपनै भण्डारबाट विहान र बेलुकाका होमबलिका निम्नि, अनि शबाथ, औसी २ तोकिएका चाडहरूका निम्नि परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएबमोजिम जुटाइदिए । 4 यसको साथै पुजारीहरू र लेवीहरू तिनले यरुशलेममा बन्दे मानिसहरूलाई तिनीहरूले दिनुपर्ने भाग देउन् भनी हुकुम गरे ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको व्यवस्था पालन गर्ने कुरामा ध्यान दिन सक्नु । 5 हुकुम पठाउने वित्तिके इस्साएलका मानिसहरूले आआफ्ना अन्नका अगौटे फल, नयाँ दाखमध्य, तेल, मह र जमिनका सबै उज्जनीका अगौटे फल उदारचित्तले दिए । तिनीहरूले हरेक कुराका दशांश ल्याए, जुन प्रशास्त मात्रामा भयो । 6 यहूदाका सहरहरूमा बस्ने इस्साएलका मानिसहरू र यहूदीहरूले पनि गाईवस्तु र भेडाखाको दशांश, अनि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमा अर्पण गरिएका सबै थोकको दशांश ल्याएर थुपारे । 7 तिनीहरूले आफ्नो योगदान तेसो महिनामा थुपार्न सुरु गरे, र तिनीहरूले त्यो सार्ताँ महिनामा सिद्धार्था । 8 जब हिजकिया र तिनका अधिकारीहरू आए र ती थुपारिएका कुरा देखे, तब तिनीहरूले परमप्रभु र उहाँको मानिस इस्साएललाई आशिष दिए । 9 तब हिजकियाले यी थुपारिएका कुराहरूका विषयमा पुजारीहरू र लेवीहरूसिं सोधपुछ गरे । 10 सादोकका घरानाका प्रधान पुजारी अजर्याहिले जवाफ दिए र यसो भने, “मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा आआफ्ना भेटी ल्याएको समयदेखि हामीहरूले खाएका छौं, र प्रशास्त भयो र प्रशास्त उड्रेका छन्, किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई आशिष दिनुभएको छ । उड्रेकाबाट यो ठुलो मात्रा याहाँ छ ।” 11 तब हिजकियाले परमप्रभुको मन्दिरमा भण्डारहरू तयार गर्न दुकुम गरे, र तिनीहरूले ती तयार गरे । 12 तब तिनीहरूले आआफ्ना भेटीहरू, दशांश र परमप्रभुका थोकहरू विश्वस्ततासाथ ल्याए । तिनको जिम्मा लिने अधिकृत लेवी कोनन्याह थिए, र तिनका भाइ शिमी तिनीपछिका दोसा थिए । 13 हिजकिया राजा र परमेश्वरको मन्दिरका अधिकारी अजर्याहिले नियुक्त गरेका कोनन्याह र तिनका भाइ शिमीको मातहतमा रही तिनीहरूलाई सहायता गर्ने यहाँएल, अजज्याह, नहत, असाहेल, यरीमोत, योजाबाद, एलीएल, यिस्मक्याह, महत र बनायाह थिए । 14 परमप्रभुलाई दिएका भेटीहरू र अर्पण गरिएका दानहरू बाँडनको निम्नि परमेश्वरको निम्नि ल्याएका राजीखशीका भेटीहरूको जिम्मा लेवी यिम्माका छोरा पर्व ढोकाका रक्षक

कोरेलाई दिल्लीको थियो । 15 तिनको मातहतमा पुजारीहरूका सहरहरूमा अदन, मिन्यार्मीन, येशू, शमायाह, अमर्याह र शक्न्याह थिए । तिनीहरूका महत्व भएका र नभएका दुवै दाजुभाइलाई दल-दलअनुसार हिस्सा बाँडेने कामको जिम्मा तिनीहरूको थियो । 16 आफ्ना पुर्खाहरूका विवरणमा नाउँ भएका परमप्रभुको मन्दिरमा आफूलाई तोकिएको काममा दिनदिनै खन्ट्ने तिन वर्ष र त्यसभन्दा बढी उमेरका सबै पुरुषहरूलाई आआफ्ना दल र जिम्माअनुसार तिनीहरूले भाग बाँडिए । 17 आफ्ना पुर्खाहरूका विवरणमा नाउँ लेखिएका पुजारीहरू अनि बिस वर्ष र त्यसभन्दा बढी उमेरका लेवीहरू सबैलाई आआफ्ना दल र जिम्माअनुसार तिनीहरूले भाग बाँडिए । 18 तिनीहरूले सारा समुदाय भरका तिनका साना बालबालिका, पल्तीहरू र छोराछोरी सबैलाई पनि समावेस गरे, किनकि आफैलाई शुद्ध गर्नमा तिनीहरू विश्वासयोग्य थिए । 19 आफ्ना सहरहरूका छेउछाउका बस्तीहरूमा वा होरेक सहरमा बस्ने हारूनका वंशका पुजारीमध्ये सबै पुरुषलाई र लेवीहरूका आफ्ना पुर्खाहरूका विवरणमा नाउँ लेखिएका पुजारीहरू सबैलाई पनि आआफ्ना भाग दिन विशेष मानिसहरू खटाइए । 20 हिजिकियाले यहूदीभरि नै यसो गरे । तिनले परमप्रभु आफ्ना परमेवरका दृष्टिमा असल, ठिक र विश्वासयोग्य काम गरे । 21 परमप्रभुको मन्दिरको सेवाका होरेक काममा, ज्यवस्था, र आज्ञाहरूमा, र उहाँको खोजी गर्ने होरेक कुरा तिनले आफ्नो पूरा हृदयले गरे, र तिनी सफल भए ।

32 यी सबै कुराहू र यी विश्वासयोग्य कामहस्त भएपछि, अश्शूरका राजा सनहेरीब आए र यहूदामा पसे । किल्ला भएका सहरहरूलाई आक्रमण गर्नलाई तिनले छाउनी हाले, जसलाई तिनले आफ्नो निम्नि कब्जा गर्न इच्छा गरे । 2 सन्तरीब आएका थिए र यस्तशेमम्को विरुद्ध युद्ध गर्ने अठोट गरेका थिए भनी जब हिजकियालाई थाहा पाए, 3 तब तिनले सहरबाहिरका मूलहरूका पानी बन्द गरिदिन तिनले आफ्ना अगुवाहरू र आफ्ना शक्तिशाली मानिसहरूसित सल्लाह लिए । तिनीहरूले तिनलाई त्यसो गर्न सहयोग गरे । 4 थेरै संख्यामा मानिसहरू एकसाथ भेला भए र देशको मध्यभाग भएर बग्ने सबै मूलहरू र खोलाहरू थुनिदिए । तिनीहरूले भने, “अश्शूरका राजाहरू यहाँ आएर किन प्रश्नस्त पानी पाउने?” 5 हिजकियाले साहस गरे र भक्तिएका सबै पर्खालिको निर्माण गरे । तिनले धरहराहरू अग्लो बनाए, 6 बाहिरका अरू पर्खालहरू पनि त्यसै गरे । दाउदको सहरका टेवा दिने गाराहरू पनि तिनले सुढूढ पाए, र तिनले तुलो सङ्ख्यामा हातहातीयार र ढालहरू बनाए । 6 तिनले मानिसहरूमाथि फौजी कमांडरहरू नियुक्त गरे । तिनले तिनीहरूलाई सहरको मूल ढोकाको खुल्ला ठाउँमा एकसाथ भेला गरे र तिनीहरूसँग होसलासाहित करा गरे । तिनले भने, 7 “बलिया र साहसिला होओ । अश्शूरका राजा र तिनीसँग भएको त्यो सबै तुलो फौजको को कारणले नडराओ वा हतोत्साही नहोओ, किनकि हामीसित हुनुने उनीहरूसित हुनेभन्दा महान् हुनुहुच्छ । 8 तिनीसित शारीरिक हतिहार मात्र छन्, तर हामीलाई सहायता गर्ने र हाप्रो युद्ध गर्न हामीसित हाम्रा परमप्रभु परमेश्वर दुनुहुच्छ ।” तब यहूदाका राजा हिजकियाको वचनले गर्दा यहूदाका मानिसहरूले आफैलाई सान्त्वना दिए । 9 त्यसपछि अश्शूरका राजा सनहेरीबले यस्तशेममा, (उनी लाकीश अगाडि थिए, र उनका सबै फौज उनीसित थियो) यहूदाका राजा हिजकिया र यस्तशेममा भएका यहूदाका सबै मानिसहरूकहाँ आफ्ना सेवकहरू पठाए । तिनले भने, 10 “अश्शूरका राजा सनहेरीब यसो भन्छन्: यस्तशेममा भएको धेराबन्दी सहनलाई तिमीहरू के कुरामा भर परिहेका छी? 11 जब ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले अश्शूरका राजाको हातबाट बचाउनुहोच्छ’ भनी हिजकियाले तिमीहरूलाई भन्छन्, तब तिमीहरू बसेको ठाउँमा तिमीहरूलाई अनिकाल वा विर्खाले मार्नलाई तिनले तिमीहरूलाई भ्रममा पारिरहेका छैनन् र? 12 आफ्ना अल्ला ठाउँहरू र आफ्ना वेदीमा तिमीहरूले आराधना गर्नुपर्छ र त्यसमा यस्तशेमलाई ‘एउटै मात्र वेदीमा तिमीहरूले आराधना गर्नुपर्छ र त्यसमा

तिमीहरूले आफ्ना बलिदान चढाउनुपर्छ, भने हिजकिया यिनै होइनन् र? 13 मर मेरा पुर्खाहरूले अरु देशका सबै मानिसहरूलाई के गरेका छौं सो तिमीहरूलाई थाहा छैन र? के वरिपरिका देशका मानिसहरूलाई देवताहरूले मेरो शक्तिकाट आफ्ना देशहरूलाई बचाउन सकेका थिए र? 14 मेरा पुर्खाहरूले पूर्ण रूपले नाश गरेका जातिहरूका देवतामध्ये के त्यहाँ कुनै देवता थियो जसले मेरो हातबाट आप्ना मानिसहरूलाई बचाउन सक्यो? तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई मेरो शक्तिकाट किन बचाउनुपर्छ? 15 अब हिजकियाले यसो भनेर तिमीहरूलाई छलमा पार्न र तिमीहरूलाई मनाउन नदेओ। तिमीहरू तिनीमाथि विश्वास नगर, किनकि कुनै पनि जाति वा राज्यका देवताले आफ्ना मानिसलाई मेरो वा मेरा पुर्खाहरूका हातबाट बचाउन सकेको छैन। तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई मेरो हातबाट कति थोरै बचाउने छन् र? 16 सनहरैबीका सेवकहरूले परमप्रभु परमेश्वर र उहाँका सेवक हिजकियाका विश्वद्वमा अझै धेरै बोले। 17 परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको गिल्ला गर्नको निम्नि समेत सनहरैबीले पत्रहरू पनि लेखे। तिनले भने: “जसरी अरु देशका जातिहरूका देवताहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई मेरो हातबाट बचाउन सकेका छैनन्, त्यसरी नै हिजकियाका परमेश्वरले पनि आफ्ना मानिसहरूलाई मेरो हातबाट बचाउन सक्ने छैनन्।” 18 तब उमीहरूले सहर कब्जा गर्न सकून भनेर यस्तलेमको पर्खालिमा खडा हुने मानिसहरूलाई, तिनीहरूलाई त्रासमा पार्न र तिनीहरूलाई कट्ट दिन उनीहरूले चर्को सोरले यहूदीहरूका भाषामा कराए। 19 केवल मानिसका हातले बनाएका पृथ्वीका अरु मानिसका देवताहरूका बारेमा उनीहरूले बोलेउँ यस्तलेमको परमेश्वरको बारेमा पनि उनीहरूले बोले। 20 यस विषयको कारणले हिजकिया राजा र आमोजका छोरा यशैया अगमवक्ताले प्रार्थना गरे र तिनले स्वगतिर पुकारा गरे। 21 तब परमप्रभुले एउटा स्वर्गदूत पठाउनुभयो, जसले छाउरीमा भएका राजाका योद्धाहरू, कमाण्डरहरू र अधिकृतहरूलाई मारे। यसरी सनहरैबी आफ्नो मुहारमा बेइज्जती लिएर तिनको आफ्नो देशमा फर्के। जब उनी आफ्नो देवताको मन्दिरमा पसेका थिए, तब उनका आफ्नै छोरामध्येका कसैले उनलाई तरवारले काटेर मारे। 22 यसरी परमप्रभुले हिजकिया र यस्तलेमका बासिन्दाहरूलाई अश्शूरका राजा सनहरैबीका हातबाट र अरु सबैका हातबाट बचाउनुभयो, र तिनीहरूलाई चारैतिरबाट आराम दिनुभयो। 23 धेरै जनाले यस्तलेममा परमप्रभुको निम्नि भेटीहरू र यहूदाका राजा हिजकियाको निम्नि बहुमूल्य उपहारहरू ल्याए, ताकि त्यो समयदेखि पछि सबै जातिका दृष्टिमा तिनी उच्च पारिए। 24 ती दिनमा हिजकिया मरणासन्न हुने गरी बिरामी भए। तिनले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे, जो तिनीसित बोल्नुभयो र तिनी निको हुनेछन् भनेर एउटा चिन्ह तिनलाई दिनुभयो। 25 तर हिजकियालाई दिइएको मदतका निम्नि तिनी परमप्रभुगति कृतज्ञ भएनन्, किनकि तिनको हृदय अहङ्कारी भएको थियो। यसैले तिनीमाथि र यहूदा र यस्तलेममाथि ग्रोध पर्यो। 26 तापनि आफ्नो हृदयको अभिमानको निम्नि हिजकिया र यस्तलेमका बासिन्दा दुवैले पश्चात्ताप गरे, जसले गर्दा हिजकियाको समयमा परमप्रभुको क्रोध तिनीहरूमाथि परेन। 27 हिजकियाले धेरै धनसम्पत्ति र धेरै मान पाएका थिए। तिनले आफ्ना निम्नि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर र मसलाहरू, अनि ढालहरू र अरु दामी-दामी चीजहरू राख्ने भण्डारहरू बनाए। 28 तिनीसँग अन्न, नयाँ दाखमय र तेल जम्मा गर्ने भण्डारहरू, र सबै किसिमका जनावरका लागि गोठहरू थिए। र तिनीसित भेडाबाल्याहरूका गोठहरू पनि थिए। 29 यसको साथमा तिनीसँग सहरहरू र प्रसस्त बथान र बगालहरू पनि थिए, किनकि परमेश्वरले तिनलाई धेरै धनसम्पत्ति दिनुभएको थियो। 30 गीहोन नदीको माथिल्लो मुहानलाई थुन्ने र त्यसलाई दाऊदको सहरको परिचमपट्टि सिधा ल्याउने हिजकिया पनि यिनै थिए। आफ्ना सबै परियोजनामा हिजकिया सफल भए। 31 तापनि देशमा देखिएको आश्चर्यका चिन्हको विषयमा जानकारहरूका बारेमा प्रश्नहरू सोधनलाई बेबिलोनका शासकहरूले पठाएका राजदूतहरूका सम्बन्धमा तिनको जाँच गर्न र तिनको

हृदयका सबै कुरा पत्ता लगाउन परमेश्वरले तिनलाई छोड्नुभयो। 32 हिजकियाको बारेमा अन्य कुराहरू, तिनका करारका बफादर कामहरूसमेतका कुरा, आमोजका छोरा यशैया अगमवक्ताको दर्शन र यहूदा र इसाएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा ती लेखिएका तपाईंले पाउनुहुन्छ। 33 हिजकिया आफ्ना पुर्खाहरूसित सुते, र तिनीहरूले दाऊदका सन्तानहरूका चिहानहरू भएको डाँडामा तिनलाई गढे। तिनको मृत्युमा सारा यहूदा र यस्तलेमका मानिसहरूले तिनलाई अद्वासुमन प्रकट गरे। तिनको ठाउँमा तिनका छोरा मनश्शेरो राजा भए।

33 मनश्शेरो राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाहू वर्षका थिए। तिनले यस्तलेममा पचपन्न वर्ष राज्य गरे। 2 तिनले परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूका सामुन्नेबाट धपाउनुभएका जातिहरूका धिनलाग्दा चालहरूमा हिंडेर तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे। 3 तिनका पिता हिजकियाले नाश गरेका डाँडाका थानहरू तिनले फेरि बनाए, र तिनले बाल देवताहरूका निम्नि वेदीहरू खडा गरे, अशेराका खम्माहरू बनाए, र तिनले आकाशका सबै ताराका सामु निहुरे र तिनको पुजा गरे। 4 “यस्तलेममा नै मेरो नाउँ सदासर्वदा रहनेछ” भनेर परमप्रभुले आज्ञा दिनुभए तापनि मनश्शेरो परमप्रभुको मन्दिरमा वेदीहरू बनाए। 5 तिनले आकाशका सारा ताराहरूका निम्नि परमप्रभुको मन्दिरका दुवै चोकमा वेदीहरू बनाए। 6 तिनले आफ्ना छोराहरूलाई बैन-हिनोमको बेरीमा आगोमा हिन्नन लगाए। तिनले दुनामुगागे, जाखना होइ, मन्त्रतन्त्र गरे र मृतहरूसँग कुरा गर्नेहरू र आताहरूसँग कुरा गर्नेहरूसित सल्लाह लिए। 7 मनश्शेरो परमप्रभुको दृष्टिमा धेरै दुष्ट काम गरे र तिनले उहाँलाई रिस उठाए। 7 तिनले बनाएको खोपेका मूर्तिलाई तिनले परमेश्वरको मन्दिरभित्र राखे। 8 यस मन्दिरको विषयमा परमप्रभुले दाऊद र तिनका छोरा सोलोमनसित बोल्नुभएको थियो। गहाँलै यसो भन्नुभएको थियो: “मैले इसाएलका सबै कुलमध्ये चुनेको यो मन्दिर र यस्तलेममा म सदासर्वदाको निम्नि मेरो नाउँ राखेछु।” 8 इसाएलका मानिसहरूले मेरा सबै आज्ञा मानेर मेरो दास मोशामार्फत् मैले तिनीहरूलाई दिएका सबै व्यवस्था, विधिहरू र आदेशहरू होसियारसाथ पालन गरे भने, मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशबाट तिनीहरूलाई म फेरि पर हटाउनेछैन।” 9 परमप्रभुले इसाएलको सामुन्ने नाश गर्नुभएका जातिहरूले भन्दा पनि धेरै दुष्ट काम गर्न मनश्शेरो यहूदा र यस्तलेमका बासिन्दाहरूलाई अगुवाइ गरे। 10 मनश्शेरो र तिनका मानिसहरूसित परमप्रभु बोल्नुभयो, तर तिनीहरूले ध्यान नै दिपन्। 11 यसैले परमप्रभुले तिनीहरूका विश्वद्वमा अश्शूरका राजाका फौजका कमाण्डरहरू ल्याए र तिनलाई बेबिलोनमा लिएर गए। 12 जब मनश्शेरो कष्टमा परे, तब तिनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई खोजे, र आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वरकहाँ अत्यन्त विनम्र भएर झुके। 13 तिनले उहाँसँग प्रार्थना गरे। अनि तिनले परमेश्वरसँग चिन्नी चढाए र परमेश्वरले तिनलाई यस्तलेमका ल्याएर फेरि राजा बनाउनुभयो। तब मनश्शेरो परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी जाने। 14 त्यसपछि मनश्शेरो बेरीको गीहोनको पश्चिमपट्टिदेखि माला ढाँकासम्म दाऊदको सहरका बाहिरको पर्खाल बनाए। तिनले ओफेल डाँडा धेरै र त्यो पर्खाल धेरै अल्लो बनाए। तिनले यहूदाका किल्ला भएका सबै सहरमा साहसी फौजका कमाण्डरहरू पनि खाटाइदिए। 15 तिनले विदेशी देवताहरू र खोपेको बोल्नुपर्नि परमप्रभुको मन्दिरबाट हटाए, र परमप्रभुको मन्दिरको डाँडा र यस्तलेममा तिनी आफैले बनाएका सबै वेदी पनि हटाइदिए र तिनले ती सबैलाई सहरबाट बाहिर पर्याँकिदिए। 16 तिनले परमप्रभुको वेदीको मुनिमार्ण गरे र त्यसमा मेलबालि र धन्यवाद बलि चढाए। तिनले यहूदालाई परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको सेवा गर्नु भनी हुक्म दिए। 17 तापनि मानिसहरूले डाँडाका थानहरूमा बिलिदानहरू चढाउदरहे, तर परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको निम्नि मात्रै चढाए। 18

मनश्चेको राजकालका अरु विषयहरू, आफ्नो परमेश्वरमा तिनले चढाएको प्रार्थना र परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वरको नाउँमा दर्शीहरूले तिनलाई बोलेका वचनहरू, हेर, ती इस्याएलका राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 19 त्यो वर्णनमा, तिनको प्रार्थना र परमेश्वर कसरी त्यसबाट चल्नुभयो भन्ने कुराको इतिहास छ । तिनले आफैलाई विनप्र तुल्यानु अगि तिनले गरेका सबै पाप र अविश्वासका काम, तिनले बनाएका डाँडाका थानहरू र अशेराका खम्बा र मूर्तिहरू—पनि यी सबै दर्शीहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 20 यसरी मनश्चेको आफ्ना पुरुषाहरूसित सुन्ने, र तिनीहरूले तिनलाई तिनको आफ्नै महलमा गाडे । तिनको ठाउँमा तिनका छोरा अमोन राजा भए । 21 अमोनले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी बाइस वर्षका थिए । तिनले यस्तशेलेमा दुर्दी वर्ष राज्य गरे । 22 तिनका पिता मनश्चेले गरेद्दै तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे । तिनले आफ्ना पिता मनश्चेले बनाएका सबै मूर्तिमा बलिदान चढाए र तिनको पुजा गरे । 23 आफ्ना पिता मनश्चेले गरेद्दै तिनले परमप्रभुको सामुन्ने आफैलाई विनप्र पारेनन् । यसरी तिनी झान् बढी अनाजाकारी भए । 24 तिनको सेवकहरूले तिनको विरुद्धमा षड्यन्त्र रचे, र तिनको आफ्नै महलमा तिनलाई मारे । 25 तर देशका मानिसहरूले राजा अमोनको विरुद्धमा षड्यन्त्र गर्न सबैलाई मारे, र तिनको छोरा योशियाहलाई तिनको ठाउँमा तिनीहरूले राजा बनाए ।

34 योशियाहले राज्य सुरु गर्दा तिनी आठ वर्षका थिए । तिनले यस्तशेलेमा एकतिस वर्ष राज्य गरे । 2 तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे असल थियो, सो गरे, र आफ्ना पुर्खा दाऊदका चालमा हिँडे र दाहिने वा देब्रेतिर फर्केनन् । 3 किनकि तिनको राजकालको आठाँ वर्षमा, तिनी सानै छँदा नै तिनले आफ्ना पुर्खा दाऊदका परमेश्वरलाई खोज्न सुरु गरे । बाह्य वर्षमा तिनले यहूदा र यस्तशेलेमा भएका डाँडाका थानहरू र अशेरा देवीका खम्बाहरू र खोपेर बनाएका र ढलौटे मूर्तिहरू हटाउन सुरु गरे । 4 मानिसहरूले तिनको उपस्थितिमा बाल देवताहरूका वेदीहरू भक्ताए । तिनमाथि भएका धूप वेदीहरूलाई तिनले टुक्रा-टुक्रा पारे । तिनले अशेरा देवीका खम्बाहरू र मूर्तिहरू र प्रतिमाहरू धुलो टुक्रा-टुक्रा पारेर धुलोपिठो बनाए । तिनलाई बलिदान चढाउने मानिसहरूका चिहानहरूमा त्यो धुलो छरिदिए । 5 तिनका पुजारीहरूका हड्डी पनि तिनीहरूकै वेदीहरूमा तिनले जलाइदिए । यसरी तिनले यहूदा र यस्तशेलेमाई शुद्ध पारे । 6 तिनले मनश्चेको एफाइम, शिमियोन र नप्तालोसम्मका सहरहरू र तिनका वरिपरिका भग्नावशेषहरूमा पनि त्यसै गरे । 7 तिनले वेदीहरू भक्ताए, अशेरा देवीका खम्बाहरू र ढालेर बनाएका मूर्तिहरूलाई धुलोपिठो पारे, र इसाएलको देशभरि नै भएका धूपका वेदीहरूलाई तिनले टुक्रा-टुक्रा पारे । त्यसपछि तिनी यस्तशेलेमामा फर्के । 8 योशियाहले देश र मन्दिर शुद्ध पारिसकेपछि, तिनले आफ्नो राज्य कालको अठाराँ वर्षमा असल्याहका छोरा शापन, सहरका गभर्नर मासेयाह र राज्यका लेखापाल योआहाजका छोरा योआलाई परमप्रभु तिनका परमेश्वरको मन्दिर मरम्मत गर्न पठाए । 9 तिनीहरू प्रधान पुजारी हिल्कियाहकहाँ गए र रक्षकको काम गर्ने लेवीहरूले मनश्चेको एफाइम र इस्याएलका बाँकी रहेका सबै मानिसहरू र यहूदा, बेन्यामीन र यस्तशेलेमका सबै बासिन्दाबाट जिम्मा गरेर ल्याएका रुपियाँपैसा तिनलाई जिम्मा दिए । 10 परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्नेहरूका सुपरिवेक्षण गर्नेहरूका हातमा तिनीहरूले त्यो पैसा दिए । ती मानिसहरूले मन्दिरको मरम्मत र त्यसलाई पुनिमार्ण गर्ने कामदारहरूका ज्याला तिरे । 11 सिकर्मीहरू र डकर्मीहरूलाई काटेका ढुङ्गाहरू र नाल-दलिनहरू र यहूदाका कुनै राजा हरूले ढालिदिएका दलिनहरू बनाउनलाई काठहरू किन्नलाई तिनीहरूले पैसा दिए । 12 यी मानिसहरूले विश्वासयोग्य रूपले काम गरे । मरारी वंशका लेवीहरू यहत र ओबदिया, अनि कहातको वंशका जकरिया र मशल्लामले तिनीहरूको रेखेख गरे । संझौतामा निपुण अन्य सबै लेवीले कामदारहरूलाई निर्देशन दिए । 13 यी लेवीहरू निमार्ण

सामाग्री बोक्नेहरू र अन्य हरेक काम गर्ने मानिसहरूका निरीक्षकहरू थिए । तिनीमध्ये कोही सचिव, कोही प्रशासकहरू र ढोकाका रक्षकहरू थिए । 14 तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याएका रुपियाँपैसा बाहिर निकालदा हिल्कियाह पुजारीले मोशाद्वारा दिएको परमप्रभुको व्यवस्थाको पुस्तक भेट्टाए । 15 हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “मैले परमप्रभुको मन्दिरमा व्यवस्थाको पुस्तक भेट्टाएको छु ।” हिल्कियाहले त्यो पुस्तक शापानकहाँ ल्याए । 16 शापानले त्यो पुस्तक राजाकहाँ ल्याए, र यसो भने तिनलाई विवरण पनि दिए, “तपाईंका सेवकहरूलाई जिम्मा दिइएका सबै काम तिनीहरूले गरिरहेका छन् ।” 17 तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको रुपियाँपैसा खाली गरेका छन् र तिनीहरूले त्यो निरीक्षकहरू र कामदारहरूका हातमा दिएका छन् ।” 18 सचिव शापानले राजालाई भने, “पुजारी हिल्कियाहले मलाई एउटा पुस्तक दिइएका छन् ।” त्यसपछि शापानले त्यो पुस्तक राजालाई पढेर सुनाए । 19 यस्तो भयो, जब राजाले व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका कुरा सुने तब तिनले आफ्ना लुगा च्याते । 20 तिनले हिल्कियाह, शापानका छोरा अहीकाम, मीकाका छोरा अब्दोन, सचिव शापान र राजाका आपनै सेवकलाई यस्तो आज्ञा दिए, 21 “जाओ र मेरो निस्ति, अनि इसाएल र यहूदामा अङ्ग बाँकी रहेकाहरूका निस्ति त्यस पुस्तकमा लेखिएका कुराका कारणले परमप्रभुको इच्छा खोज । यो साहै तुलो छ, परमप्रभुको क्रोध हामीमाथि ख्याइएको छ । साहै तुलो छ किनभने हाम्रा पुरुषाहरूले यस पुस्तकमा लेखिएका सबै कुरा पालन गर्नको निस्ति यसको वचन सुनेका छैनन् ।” 22 यसैले हिल्कियाह र राजाले हुक्म गरेका मानिसहरू राजमहलको लुगाफाटो हेरचाह गर्ने हसराका नाति तोखकतका छोरा शल्लूमकी पत्नी अगमावादिनी हुल्दाकहाँ सोधपुछ गर्नलाई गए (तिनी यस्तशेलेमको दोस्रो जिल्लामा बस्थिनु), र तिनीहरूले तिनीसँग यसरी कुरा गरे । 23 तिनले तिनीहरूलाई भनिन्, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यो भन्नुहुन्छः तपाईंहरूलाई यस तिनीहरूलाई मकहाँ पठाउने मानिसहरूलाई भन, 24 ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छः हेर, मैले यहूदाका राजाको सामुन्ने पढेको पुस्तकमा लेखिएका सबै सरापहरू यो ठाउँ र त्यसका मानिसहरूमाथि ल्याउन लागेको छु । 25 यस्तो हुेछ किनकि तिनीहरूले मलाई त्यागेका छन्, र अरु देवताहरूलाई धूप बालेका छन्, र तिनीहरूका हातले बनाएका सबै कुराले मलाई रिस उठाएका छन्, यसैकारण मेरो क्रोध यस ठाउँमाथि ख्याइने छ, र यो निभाइने छैन” । 26 तर तिनले के गर्नुपर्छ भनेर परमप्रभुलाई सोधपुछ गर्न तिमीहरूलाई पठाउने यहूदाका राजालाई यही कुरा भनिदेओ, ‘तपाईंले सुन्नुभएको वचनको विषयमा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः 27 तेरो हृदय नरम भएको हुनाले, र परमेश्वरले यो ठाउँ र यसका बासिन्दाहरूका विषयमा भनेका कुरा सुनेर उहाँको सामु तँ विनप्र भएको हुनाले, र तैले आफूलाई मेरो सामु तँ विनप्र पारेको र आफ्ना लुगा च्यातेको र मेरो उपस्थितिमा रोएको हुनाले, मैले तेरो बिन्नी सुनेको छु—यो परमप्रभुको घोषणा हो— 28 हेर, तेरा पुरुषाहरूसँग तँलाई म जम्मा गर्नेछु । तँ शान्तिसित आफ्नो चिहानमा गाडिनेछस, र यस ठाउँ र यसका बासिन्दामाथि मैले त्याउने कुनै पनि सर्वनाश तेरा आँखेले देखो छैनन् ।” ती मानिसहरूले यो सन्देश राजाकहाँ पुऱ्याए । 29 त्यसपछि राजाले दूतहरू पठाए र यहूदा र यस्तशेलेमका सबै धर्म-गुरुहरूलाई भेला गराए । 30 तब राजा र तिनीसँग भएका यहूदाका मानिसहरू, यस्तशेलेमका बासिन्दाहरू, पुजारी र लेवीहरू, सामा-तुला जम्मै मानिसहरूसँग तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा उक्लेर गए । तब परमप्रभुको मन्दिरमा फेला पेरेको करारको पुस्तकका सबै वचन तिनीहरूले सुन्ने गरी तिनले पढे । 31 राजा आफ्नो स्थानमा खडा भए र परमेश्वरलाई पछाउन र उहाँका आज्ञा, नियम, र विधिहरू आफ्नो सारा हृदय र प्राणले पालन गर्ने, र यस पुस्तकमा लेखिएका करारका वचनहरू पूरा गर्ने बाचा परमप्रभुको सामुन्ने गरे । 32 तिनले यस्तशेलेम र बेन्यामीनमा उपस्थित भएका सबैलाई त्यो करार अनुसार हिँडन लगाए । यस्तशेलेमका बासिन्दाहरूले परमेश्वर,

तिनीहस्तका पुर्खाहस्तका परमेश्वरको करारअनुसार काम गरे । 33 योशियाहले इसाएलका मानिसहस्तका सारा इलाकाबाट सबै धृणित कुराहरु हटाइदिए । तिनले इसाएलमा बस्ने सबैलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आराधना गर्न लगाए । तिनी बाँचुजेल परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहस्तका परमेश्वरको अनुसरण गर्न तिनीहस्तले छोडेनन् ।

35 योशियाहले परमप्रभुको निम्नित्य यस्तश्लेममा निस्तार-चाड मनाए, र तिनीहस्तले पहिलो महिनाको चौर्थी दिनमा निस्तार-चाडको थुमा मारे ।

2 तिनले पुजारीहस्तलाई आआफ्नो स्थानमा राखे र परमप्रभुको मन्दिरको सेवा गर्न तिनीहस्तलाई प्रोत्साहन दिए । 3 तिनले परमप्रभुमा समर्पित भएका र सारा इसाएललाई सिकाउने लेवीहस्तलाई भने, “इसाएलका राजा दाऊदका छोरा सोलोमनले निर्माण गरेको मन्दिरमा पवित्र सन्दूकलाई राख । अबदेखि फेरि त्यसलाई आफ्नो काँधमा नवोक । अब परमप्रभु तिमीहस्तका परमेश्वरको आराधना गर र उहाँको मानिस इसाएलको सेवा गर । 4 इसाएलका राजा दाऊद र तिनका छोरा सोलोमनले दिएका लिखित निर्देशनहरू पालन गर्दै आआफ्ना पुर्खाका धरानहाहरु र आआफ्ना विभाजनहरूअनुसार आफूलाई सङ्गठित गराओ । 5 तिनीहस्तका दाजुभाइका पुर्खाका धरानहाहस्तका विभाजनहरू, मानिसहस्तका वंश र लेवीहस्तको पुर्खाका परिवारहस्तका आफ्ना विभाजनहरूअनुसार पवित्र स्थानमा खडा होओ । 6 निस्तार-चाडको थुमाहरू मार, आफैलाई शुद्ध गर, मोशाद्वारा परमप्रभुले दिनुभएको वचन पालन गरेर तिमीहस्तका दाजुभाइका निम्नित्य थुमाहरू तयार पार ।” 7 योशियाहले निस्तार-चाड बलिदानमा सबै मानिसहस्तको निम्नित्य तिस हजार भेडा र पाठा दिए । तिनले तीन हजार साँढे पनि दिए । यी सबै राजाका सम्पत्तिबाट दिइएका दिए । 8 मानिसहरू, पुजारीहस्त र लेवीहस्तका निम्नित्य तिनका अगुवाहस्तले राजीवृश्णी दान दिए । परमप्रभुको मन्दिरका आधिकारिक प्रशासकहरू हिल्कियाह, जकरिया र यहाएलले पुजारीहस्तलाई निस्तार-चाडको निम्नित्य दुई हजार छ सय ससाना पशु र तीन सय साँढे दिए । 9 अनि लेवीहस्तलाई चाहि कोनन्याह र तिनका भाइहस्त शमायाह र न नतेनेल, अनि लेवीहस्तका नायकहरू हशब्याह, यहीएल र योजाबादले पाँच हजार ससाना पशु र पाँच सय साँढे दिए । 10 यसैले सेवाको तयारी भयो, र पुजारीहस्त आआफ्नो स्थानमा अनि लेवीहस्तचाहिं आआफ्नो दलअनुसार राजाको हुकुमबमेजिम खडा भए । 11 तिनीहस्तले निस्तार-चाडका थुमाहरू मारे, अनि लेवीहस्तका हातबाट रगत लिएर पुजारीहस्तले वेदीमा रात छर्के, र लेवीहस्तले ती थुमाहस्तका छाला काढे । 12 तिनीहस्तले मोशाको पुस्तकमा लेखिएबमेजिम मानिसले परमप्रभुलाई होमबलिहरू चढाउन भनी पुर्खाका धरानाका विभाजनअनुसार वितरण गर्नाई तिनीहस्तले ती छुट्याए । साँढेहस्तका पनि तिनीहस्तले त्यसै गरे । 13 तिनीहस्तले निर्देशनको अनुसरण गरेर निस्तारका थुमाहरू आगोमा पोले । पवित्र भेटीलाई तिनीहस्तले खड्कुँला, कराही र ताप्केमा उसिने, र तिनीहस्त तुरुतै ती मानिसहस्तमा बाँडिए । 14 त्यसपछि हास्नका वंशका पुजारीहस्त साँझसम्मै होमबलि र बोसी चढाउनमा व्यस्त भएका हुनाले तिनीहस्तले आफ्ना निम्नित्य र पुजारीहस्तका निम्नित्य बलिदान तयार गरे । यसरी लेवीहस्तले आफ्ना लागि र हारूनको वंशका पुजारीहस्तका निम्नित्य बलिदान तयार गरे । 15 आसापका सत्तानहरू, गायकहरू, दाऊद, आसाप, हेमान र राजाको दर्शी यद्यून र रक्षकहरूले निर्देशन दिएबमेजिम आआफ्ना स्थानमा थिए । तिनीहस्तले आफ्नो ठाउँ छोड्नुपरेन किनकि तिनीहस्तका दाजुभाइ लेवीहस्तले तिनीहस्तका निम्नित्य तयारी गरे । 16 यसैले यो समयमा योशियाह राजाको हुकुमअनुसार निस्तार-चाड मान्न र परमप्रभुको वेदीमा होमबलि चढाउनका निम्नित्य परमप्रभुको पूरा सेवा सन्धानल गरियो । 17 उपस्थित भएका इसाएलका मानिसहस्तले त्यस बेला निस्तार-चाड मनाए, र सात दिनसम्म अखमिरी रोटीको चाड मनाए । 18 शमूल अगामवत्ताको समयदेखि यता यस प्रकारले निस्तार-चाडको उत्सव इसाएलमा कहिल्यै मनाइएको

थिएन, न त पुजारीहस्त, लेवीहस्त र यस्तश्लेममा बासिन्दाहस्तसँग उपस्थित भएका सबै यहूदा र इसाएलका साथमा योशियाहले मानेहाँ इसाएलका अरू कुनै राजाहस्तले कहिल्यै यस्तो किसिमले निस्तार-चाड मानेका थिए । 19 योशियाहका राजकालको अठाराँ वर्षमा यो निस्तार-चाड मानाइएको थियो । 20 योशियाहले यसरी मन्दिरका सबै कामहरू मिलाइस्केपछि मिश्रदेशका राजा नेको यूफेटिस नदीको किनाराको कर्कमीस्तको विरुद्ध आक्रमण गर्न निस्के, र योशियाह तिनको विरुद्धमा युद्ध गर्न गए । 21 तर नेकोले यसो भनेर तिनीहस्तलाई राजदूतहरू पठाए, “ए यहूदाका राजा, मेरो तपाईँसँग के सरोकार छ? आज म तपाईँको विरुद्धमा आएको होइन, तर म जुन धरानासँग युद्ध गरिरहेको छु त्यसको विरुद्ध आएको छु । परमेश्वरले मलाई चाँडो गर्न आदेश दिनुभएको छ । यसैले परमेश्वरलाई बाधा दिने कामबाट टाढा रहनुहोस, जो मसँग हुनुहुन्छ, नत्रता उहाँले तपाईलाई नाश गर्नुहुनेछ ।” 22 तापन योशियाह तिनीबाट फर्किन मानेनन् । तिनले उनको विरुद्ध युद्ध गर्न भेष बदले । आफू परमेश्वरको आजाद्वारा आएको हो भने नेकोको वचन तिनले सुनेनन् । यसैले तिनी मगिद्वाको बेसीमा युद्ध गर्न गए । 23 धनुर्धरीहस्तले योशियाह राजालाई हाने, र राजाले आफ्ना सेवकहस्तलाई भने, “मलाई बहिर लैजाओ, किनकि मलाई गम्भीर चोट लागेको छ ।” 24 यसैले तिनका सेवकहस्तले तिनलाई यस्तश्लेममा ल्याए, जहाँ तिनी मरे । तिनका पुर्खाहस्तको चिहानहरूमा तिनलाई गाडियो । सारा यहूदा र यस्तश्लेमले तिनको निम्नित्य शोक मनाए । 25 यर्मियाले योशियाहको निम्नित्य विलापक गरे । सबै पुरुष र स्त्री गायकले आजको दिनसम्म योशियाहको बारेमा विलाप गर्दैन् । यी गतीहरू इसाएलमा परमप्राप्तो रूपमा रहेका छन् । हेर, तिनलाई विलापको गीतहरूमा लेखिएका छन् । 26 योशियाहको बारेमा अन्य कुराहरू, र तिनले परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएअनुसार गरेका आजापालनका असल कामहरू— 27 अनि तिनका कामहरू सुरुदेखि अन्त्यसम्म यहूदा र इसाएल राजाहस्तका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् ।

36 त्यसपछि देशका मानिसहस्तले योशियाहको छोरा यहोआहाजलाई लिए र यस्तश्लेममा तिनका बुबाको ठाउँमा तिनलाई राजा बनाए । 2 यहोआहाजले राज्य सुरु गर्दा तिनी तेहस वर्षका थिए, र तिनले यस्तश्लेममा तीन महिना राज्य गरे । 3 मिश्रदेशका राजाले यस्तश्लेममा तिनलाई हटाए, र देशमाथि एक सय तोडा चाँदी र एक तोडा सुनको जरिवाना लगाए । 4 मिश्रदेशका राजाले यहोआहाजका भाइ एल्याकीमलाई यहूदा र यस्तश्लेममाथि राजा तुल्याए (र तिनको नाउँ यहोयाकीममा बदली गरे) । तब नेकोले तिनका दाजु यहोआहाजलाई मिश्रदेशमा लगे । 5 यहोयाकीमले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी पच्चिस वर्षका थिए, र तिनले यस्तश्लेममा एधार वर्ष राज्य गरे । तिनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको दृष्टिमा जे खराब थियो, त्यही गरे । 6 त्यसपछि बेबिलोनका राजा नवूकदनेसरले तिनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई बेबिलोनमा लानलाई तिनलाई साइलाले बाँधे । 7 नवूकदनेसरले परमप्रभुको मन्दिरका केही सामानहरू पनि बेबिलोनमा लगे र तिनले ती बेबिलोनको आफ्नै दरबारमा राखे । 8 यहोयाकीमको राजकालका अरू घटनाहरू, र तिनले गरेका धिनलाईदा कामहरू, र तिनको विरुद्ध पाइएका कुराहरू यहूदा र इसाएलका राजाहस्तका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । त्यसपछि तिनको ठाउँमा तिनका छोरा यहोयाकीम राजा भए । 9 यहोयाकीम ले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी आठ वर्षका थिए । तिनले यस्तश्लेममा तीन महिना दश दिन राज्य गरे । तिनले परमप्रभुको दृष्टिमा जे कुरो खराब थियो, त्यही गरे । 10 बसन्त ऋतुमा राजा नवूकदनेसरले मानिसहरू पठाएर परमप्रभुको मन्दिरका मूल्यवान सामानहरूको साथमा तिनलाई बेबिलोनमा ल्याए, र तिनका आफन्त सिदकियाहलाई यहूदा र यस्तश्लेममाथि राजा तुल्याए । 11 सिदकियाहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी

एककाइस वर्षका थिए । तिनले यस्तश्लेममा एधार वर्ष राज्य गरे । 12 तिनले परमप्रभु तिनका परमेश्वरको दृष्टिमा जै खराब थियो त्यही गरे । परमप्रभुको वचन बोत्ने यर्मिया अगमवक्ताको सामु तिनले आफेलाई विनप्र पारेन् । 13 परमेश्वरको नाउंमा तिनलाई शपथ खुवाउने राजा नबूकदनेसरसँग पनि तिनले बिद्रोह गरे । तर सिदिकियाहोले परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरतिर फर्किआउने कुराको विरुद्ध तिनी हठी भए र आफ्नो हृदय कठोर पारे । 14 यसबाहेक अरु जातिहरूका सबै विनलाग्दा कामका अनुसरण गरेर परमप्रभुले यस्तश्लेममा पवित्र गर्नुभएको उहाँको मनिदरलाई अपवित्र पारेर पुजारीहरू र मानिसहरूका सबै अगुवाहरू अत्यन्तै विश्वासघाती भए । तिनीहरूले परमप्रभुले यस्तश्लेममा पवित्र गर्नुभएको मनिदरलाई अपवित्र पारे । 15 परमप्रभु तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना दूतहरूद्वारा घरियरि वचन दिनुभयो, किनभने आफ्ना मानिस र आफ्नो वासस्थानमाथि उहाँले दोगा गर्नुभयो । 16 तर परमप्रभुको क्रोध उहाँका मानिसहरूमाथि नपरुज्जेत र सहायता आउने बाटो बन्द हुनेगरी तिनीहरूले उहाँका दूतहरूको गिल्ला गरे, उहाँको वचनहरूको निन्दा गरे र उहाँका अगमवक्ताहरूलाई हाँसोमा उडाए । 17 यसैले परमेश्वरले तिनीहरूका विरुद्धमा कल्दीका राजालाई ल्याउभयो, जससे पवित्रस्थानमित्रै तिनीहरूका जवान मानिसहरूलाई तरवारले मारे, र जवान मानिसहरू, कन्याहरू, वृद्धहरू वा कपाल सेतै फुलेकाहरू कसैलाई पनि तिनले छोडेन् । परमेश्वरले ती सबैलाई तिनको हातमा सुमिपदिनुभयो । 18 परमेश्वरको मनिदरका सानाहूला सबै भाँडा र परमप्रभुको मनिदर र राजा र तिनका अधिकारीहरूका दामीदामी थोकहरू सबै तिनले बेबिलोनमा लगे । 19 उनीहरूले परमप्रभुको मनिदर जलाइदिए, र यस्तश्लेमको पर्खाल भत्काइदिए, सहरका सबै महलहरू जलाइदिए, र त्यहाँ भएका सबै सुन्दर कुरा नष्ट गरे । 20 तरवारबाट उकेकाहरूलाई राजाले कैद गरेर बेबिलोनमा लगे । तिनीहरू फारसको शासनमा नआउज्जेल उनका र उनका छोराहरूका दास-दासी भए । 21 यर्मिया अगमवक्ताद्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूरा हुनलाई, देशले आफ्नो शबाथको विश्रामको आनन्द नलिउज्जेलसम्य यसो भयो । यसरी नै सत्तरी वर्ष पूरा नगुज्जेल र विश्रामको पूरा समय नकाटुञ्जेल नाश भएको सबै समयभरि नै देशले शबाथको विश्राम पालन गर्दैरह्यो । 22 फारसका राजा कोरेसको पहिलो वर्षमा यर्मियाद्वारा भनिएको परमप्रभुको वचन पूरा हुन परमप्रभुले फारसका राजाको आत्मालाई प्रोत्साहित पार्नुभयो, ताकि उनले आफ्नो साप्राज्यभरि एउटा घोषणा निकाले र त्यसलाई लेख्ने काम पनि गरे । तिनले यसो भने: 23 “फारसका राजा कोरेस यसो भन्छन्: परमप्रभु स्वर्गका परमेश्वरले पृथ्वीका सबै राज्य मलाई दिनुप्राप्तको छ । उहाँले मलाई यहूदाको यस्तश्लेममा उहाँको निमित एउटा मनिदर बनाउन आज्ञा गर्नुभएको छ । उहाँका सबै मानिसध्येबाट जो-जो अहिले यहाँ छौ, परमप्रभु आफ्ना परमेश्वर तिमीहरूसँग रहनुभएको होस् । त्यो आफ्नो देशमा यस्तश्लेममा जाओस् ।”

एज्ञा

1 फारसका राजा कोरेसको पहिलो वर्षमा परमप्रभुले यर्मियाद्वारा बोल्नुभएको आफ्पो वचन पुरा गर्नुभयो, र कोरेसको आत्मालाई उत्तेजित पार्नुभयो । कोरेसको आदेश तिनका सारा राज्यभरि पुग्यो । लेखिएको र बोलिएको कुरो यही नै हो, २ “फारसका राजा कोरेस भन्नुहुन्छ, ‘परमप्रभु स्वर्गका परमेश्वरले मलाई सारा पृथ्वीका राज्यहरु दिनुभयो, र उहाँले यहूदियाको यस्थलेममा एउटा मन्दिर निर्माण गर्नलाई मलाई नियुक्त गर्नुभयो । ३ जो उहाँका मानिसहरु हुन् (तिनका परमेश्वर तिनीसित होऊन) तिनीहरु यस्थलेममा जान र यस्थलेममा बास गर्नुहोने इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको निर्मित एउटा मन्दिर बनाउन सक्छन् । ४ राज्यको कुनै पनि क्षेत्रमा भएका मानिसहरु जहाँ त्यस देशका बाँकी बेकोहरु बसोबास गर्दैछन्, तिनीहरुले यस्थलेममा भएको परमेश्वरको मन्दिर बनाउनलाई चाँदी र सुन, धन्मीलत र गाईवस्तु अनि स्वेच्छा भेटी दिनुपर्छ ।” ५ तब परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न परमेश्वरले उत्तेजित पार्नुभएका हरेक मानिस, यहूदा र बेन्यामीनका कुलाका प्रमुख अगुवाहरु र पुजारीहरु अनि लेवीहरु उठे । ६ तिनीहरुका वरिपरि भएकाहरुले तिनीहरुको कामलाई चाँदी, सुनका चिजहरु, धन-सम्पत्ति, गाईवस्तु, मुल्यवान चिजहरु र स्वेच्छा भेटीहरु दिएर सहयोग गरे । ७ नबूकदनेसरले यस्थलेमबाट ल्याएका र आफ्ना देवताहरुको मन्दिरमा राखेका परमप्रभुको मन्दिरका चिजहरु पनि फारसका राजा कोरेस निकाले । ८ कोरेसले ती कोषायक्ष मित्रातको हातमा दिए जसले यहूदाका अगुवा शेशबस्सरको निर्मित ती चीजहरुको गणना गरे । ९ ती वस्तुहरुको सङ्ख्या यस प्रकार थिएः सुनका भाँडा तिसवटा, चाँदीका भाँडा एक हजारवटा, उननितसवटा बाटा, १० सुनका कचौरा तिसवटा, चार सय दसवटा चाँदीका स-साना कचौरा र एक हजारवटा अन्य भाँडाकुँडा । ११ सुन र चाँदीका सामानको जम्मा सङ्ख्या ५,४०० ओटा थियो । निर्वासितहरु बेविलोनबाट यस्थलेममा फर्क्का शेशबस्सरले ती सबै कुरा ल्याए ।

2 राजा नबूकदनेसरको निर्वासनबाट छुटेर फर्क्के प्रान्तमा भएका मानिसहरु यिनै हुन् जसलाई तिनले बेविलोनमा कैद गरेर लोको थिए । यी मानिसहरु यस्थलेम र यहूदियामा आ-आफ्ना सहरहरुमा फर्क्के । २ तिनीहरु यस्थबोल, येशू, नहेम्याह, सरायाह, रेलयाह, मोर्दक, बिल्शान, मिसपार, विग्वै, रेहम र बानाहासँगै आए । इसाएलका मानिसहरुको विवरण यही हो । ३ परेशका परिवारका २,१७२ ४ शपत्याहका परिवारका ३७२ ५ आराका परिवारका ७७५ ६ येशू र योआबका सन्तानबाट पहाद-मोआबका परिवारका २,८१२ ७ एलामका परिवारका १,२५४ ८ जन्तुका परिवारका ९४५ ९ जक्कैका परिवारका ७६० १० बानीका परिवारका ६४२ ११ बेकैका परिवारका ६२३ १२ अज्ञादका परिवारका १,२२२ १३ अदेनीकामका परिवारका ६६६ १४ विग्वैका परिवारका १,०५६ १५ आदीनका परिवारका ४५४ १६ हिजकियाबाट आतेरका परिवारका १८ १७ बेजैका परिवारका ३२३ १८ योराका परिवारका ११२ १९ हाश्मूका मानिसहरु २२३ २० गिबारका मानिसहरु १५ २१ बेथलेहेमका मानिसहरु १२३ २२ नतोपाका मानिसहरु ५६ २३ अनातोतका मानिसहरु १२८ २४ अज्ञावेतका मानिसहरु ४२ २५ किर्यत-यारीम, कपीरा र बेरोतका मानिसहरु ७४३ २६ रामा र गेबाका मानिसहरु ६२१ २७ मिकमाशका मानिसहरु १२२ २८ बेथेल र ऐका मानिसहरु २२३ २९ नेबोका मानिसहरु ५२ ३० मबीसका मानिसहरु १५६ ३१ अर्को एलामका मानिसहरु १,२५४ ३२ हारीमका मानिसहरु ३२० ३३ लोद, हारीद र ओनोका मानिसहरु ७२५ ३४ यरीहोका मानिसहरु ३४५ ३५ सेनाहोका मानिसहरु ३,६३० ३६ पुजारीहरुः येशूअको वंशबाट यदायाहका परिवारका १७३ ३७ इम्मेरका परिवारका १,०५२ ३८ पश्चूरका परिवारका १,२४७ ३९ हारीमका परिवारका १,०१७ । ४० लेवीहरुः होदवियाको वंशबाट येशू र कादमीएलका

परिवारका ७४ ४१ मन्दिरका गायकहरुः आसापका परिवारका १२८ ४२ मन्दिरका द्वारपालहरुः शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब, हत्तीता, शौबैका परिवारहरुका जम्मा १३९ । ४३ मन्दिरका सेवकहरुः सीहा, हस्पू, तब्बाओते, ४४ केरोस, सीआ, पादोन, ४५ लेबाना, हगाबा, अक्कूब, ४६ हागाबा, शत्मै, हामान, ४७ गिदेल, गहरका, रायाह, ४८ रसीन, नकोदा, गज्जाम, ४९ उज्जा, पसेह, बेजै, ५० अस्ना, मोनिम, नेपुसीम, ५१ बक्कूब, हक्कूपा, हर्हु, ५२ बस्लूत, महीदा, हर्शा, ५३ बर्कास, सीसरा, तेमह, ५४ नसीह, र हत्तीपाका परिवारहरु । ५५ सोलोमनका सेवकहरुका सन्तानहरुः सोतै, हस्सोपेरेत, पारूद, ५६ याला, दर्कोन, गिदेल, ५७ शपत्याह, हत्तील, पोकेरेत-हसेबायीम, र आमीका परिवारहरु । ५८ मन्दिरका सेवकहरु र सोलोमनका सेवकहरुका सन्तानहरुको सङ्ख्या जम्मा ३९२ थियो । ५९ तेल-मेलह, तेल-हर्शा, केरूब, आदोन र इमेर सहरबाट आएकाहरुले आफ्ना पुर्खाहरु इसाएलको वंशबाट आएका हुन् भनेर बताउन सकेन् । यी हुन्: ६० दलायाह, तोबिया, नकोदाका परिवारहरुका जम्मा ६५२, ६१ र पुजारीहरुबाटः होबायाहका, हक्कोसका र बर्जिल्ले (तिनले गिलादी बर्जिल्लका छोरीहरुमध्ये एउटीलाई विवाह गरे र तिनीहरुका नाउँ राखे) परिवार । ६२ तिनीहरुले आफ्नो वंशवलीका विवरणहरु खोजे, तर ति फेला पार्न सकेन्, त्यसैले तिनीहरुलाई अशुद्ध ठानेर पुजारिको काममा समावेश गरिएन । ६३ त्यसैले ऊरीम र तुम्मीमको सेवा गर्ने एक जना पुजारिले अनुमोदन नगरेसम्म तिनीहरुले पवित्र बलिदानका कुनै पनि थोक खानुहुँदैन भनी गर्भरुले तिनीहरुलाई बताए । ६४ सम्पूर्ण समुहको जम्मा सङ्ख्या ४२,३६० थियो, ६५ यसमा तिनीहरुका नोकर-नोकर्हीहरु (७,३३७ जना) र तिनीहरुका मन्दिरका गायक-गायिकाहरु समावेश थिएन । ६६ तिनीहरुका घोडाहरु ७३६ । खच्चरहरु २४५ । ६७ ऊँहरु ४३५ । गधाहरु ६,७२० थिए । ६८ जब तिनीहरु यस्थलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा गए, मुख्य पुर्खाहरुले मन्दिर निर्माणको लागि स्वेच्छा भेटीहरु चढाए । ६९ तिनीहरुले आ-आफ्नो औकातअनुसार कामको लागि रुपियाँ-पैसा दिएः ६१,००० सुनका सिक्का, ५,००० चाँदीका सिक्का र पुजारिको १०० ओटा अलखाहरु । ७० यसरी पुजारी र लेवीहरु, मानिसहरु, मन्दिरका गायकहरु र द्वारपालहरुसाथै मन्दिरमा सेवा गर्न नियुक्त गरिएकाहरु आ-आफ्ना सहरहरुमा बसोबास गरे । इसाएलका सबै मानिस आ-आफ्ना सहरहरुमा थिए ।

3 इसाएलीहरु आ-आफ्ना सहरमा फर्केको सातौं महिनमा तिनीहरु एक जना मानिसझाँ यस्थलेममा भेला भए । २ योसादाकका छोरा येशूअ र तिनका पुजारी दाजुभाइहरु, शालतिएलका छोरा यस्थबोले र तिनका दाजुभाइहरु उठे, र परमेश्वरका मानिस मोशाको व्यवस्थामा लेखिएँझै होमबलिहरु चढाउन इसाएलका परमेश्वरको दर परेको भए तापनि तिनीहरुले वेदीलाई त्यसको आधारमा स्थापित गरे । तिनीहरुले बिहान र बेलुका परमप्रभुका निर्मित होमबलिहरु चढाए । ४ लेखिएअनुसार तिनीहरुले छाप्रोवासको चाड पनि मनाए, र हरेक दिनको निर्मित आदेश भएअनुसार दिनदिनै होमबलिहरु चढाए । ५ यसैगरी, सबै स्वेच्छिक भेटीहरुका साथै परमप्रभुका सबै तोकिएका चाडका लागि दैनिक होमबलिहरु र मासिक होमबलिहरु र भेटीहरु पनि थिए । ६ मन्दिरको जग नै नबसालिएको भए तापनि तिनीहरुले सातौं महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुका निर्मित होमबलिहरु चढाउन थाले । ७ तिनीहरुले ढुग्गा काट्ने र कारीगरहरुलाई चाँदी दिए, अनि फारसका राजा कोरेसले सीदोन र दुरोसका मानिसहरु १२३ तेवेल र ऐका मानिसहरु २२३ २९ नेबोका मानिसहरु ५२ ३० मबीसका मानिसहरु १५६ ३१ अर्को एलामका मानिसहरु १,२५४ ३२ हारीमका मानिसहरु ३२० ३३ लोद, हारीद र ओनोका मानिसहरु ७२५ ३४ यरीहोका मानिसहरु ३४५ ३५ सेनाहोका मानिसहरु ३,६३० ३६ पुजारीहरुः येशूअको वंशबाट यदायाहका परिवारका १७३ ३७ इम्मेरका परिवारका १,०५२ ३८ पश्चूरका परिवारका १,२४७ ३९ हारीमका परिवारका १,०१७ । ४० लेवीहरुः होदवियाको वंशबाट येशू र कादमीएलका

तिनीहरूले बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरको निरीक्षण गर्ने जिम्मा दिए । 9 येशूर र तिनका छोराहरू (जो होदबियाका सन्तानहरू थिए), हेनादाकदा क्षोराहरू र तिनीहरूका छोराहरू र दाजुभाइहरू, कादमीएल र तिनका छोराहरू (जो होदबियाका सन्तानहरू थिए), हेनादाकदा क्षोराहरू र तिनीहरूका छोराहरू र दाजुभाइहरू जो सबै लेवी थिए, तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेहरूको निरीक्षण गर्न एकजुट भए । 10 जब निर्माणकर्ताहरूले परमप्रभुको मन्दिरको जग बसाले, तब पुजारीहरू आ-आफ्ना पोशाकहरूमा तुरहीहरू लिएर अनि लेवीहरू र आसापका छोराहरू इयालीहरू लिएर परमप्रभुको प्रशंसा गर्न खडा भए, जसरी इसालिका राजा दाउँदले आज्ञा गरेका थिए । 11 तिनीहरूले परमप्रभुलाई प्रशंसा र धन्यवादको गीत गए, “उहाँ भलो हुनुहुच्छ ! इसाएलसित बाँधिएको उहाँको करारको विश्वासनियता सदासर्वदा रहन्छ !” मन्दिरको जग बसालिएको हुनाले सबै मानिसले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दै आनन्दले कराए । 12 तर पुजारीहरू, लेवीहरू र मुख्य मानिसहरूमध्ये धैं जना जो धैर वृद्ध थिए र पहिलो मन्दिरलाई देखेका थिए, जब तिनीहरूको आँखाको सामु यो मन्दिरको जग बसालियो, तब तिनीहरू धुरुधुरु रोए । तर खुसी र आनन्दको चर्को स्वरको आनन्दले कराउने मानिसहरूको संख्या धैरे थियो । 13 फलस्वरूप, मानिसहरूले आनन्द र खुसीको आवाजलाई रोएका मानिसहरूको आवाजबाट छुट्ट्याउन सकेन् किनकि मानिसहरू ठुलो आनन्दले कराउदै थिए, र आवाज टाढा-टाढासम्म सुनिएको थियो ।

4 यतिवेला निर्वासनबाट फर्केका मानिसहरूले परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको लागि मन्दिर बनाउँदै छन् भनी यहूदा र बैन्यामीनका केही शत्रुहरूले सुने । 2 त्यसैले तिनीहरू यस्तावेल र परिवारका मुख्य मानिसहरूको हाँ आए । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “हामीलाई पनि तपाईंहरूसँग निर्माण गर्न दिउहोस्, किनकि अशूरका राजा एसरहदोनले हामीलाई यहाँ ल्याएदेखि नै तपाईंहरूजस्तै हामी तपाईंका परमेश्वरको खोजी गर्छौं, र हामीले उहाँलाई नै बलिदान चढाएका छौं ।” 3 तर यस्तावेल, येशुर र परिवारका मुख्य मानिसहरूले भने, “तपाईंहरूले होइन, तर हामीले परमेश्वरको मन्दिर बनाउनुपर्छ, किनकि हामीले नै परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको निमित्त मन्दिर बनाउनेछौं, जस्तो फारसका राजा कोरेसले आज्ञा गर्नुभएको छ ।” 4 त्यसैले त्यस देशका मानिसहरूले यस्तीहरूका हात कमजोर तुल्याए । तिनीहरूले निर्माणमा यस्तीहरूलाई डर देखाए । 5 यस्तीहरूका योजनालाई निराश तुल्याउन तिनीहरूले सल्लाहकारहरूलाई घुस पनि दिए । तिनीहरूले फारसका राजा कोरेसको शासनकाल र दाराको शासनकालभरि नै यसो गरे । 6 तब अहासूरस (अर्थासास्त) को शासनकालको सुरुमा तिनीहरूले यहूदा र यस्तश्लेमका बासिन्दाहरूको विरुद्धमा एउटा अभियोग-पत्र लेखे । 7 अर्थासास्तको शासनकालमा विश्लाम, मित्रेता, ताबेल र तिनका सहयोगीहरूले अर्थासास्तलाई लेखे । उक्त चिट्ठी आरमेइक भाषामा लेखियो र अनुवाद गरियो । 8 सेनापति रेहम र सचिव शिश्मीले यस्तश्लेमको बोरेमा अर्थासास्तलाई यसरी चिट्ठी लेखे । 9 रेहम, शिश्मी र तिनीहरूका सहयोगीहरू अर्थात् फारस, एरेक र बेबिलोनका मानिसहरूमाथि अधिकार गर्ने न्यायाधीशहरू र अधिकारीहरू अनि शूशनका मानिसहरू (अर्थात् एलामीहरू) ले एउटा चिट्ठी लेखे, 10 र महान् अनि प्रसिद्ध अशूरवनिपतले देश निकाला गरेर सामरिया र यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तमा बसालेका मानिसहरू पनि तिनीहरूसँग मिले । 11 तिनीहरूले अर्थासास्तलाई पठाएका चिट्ठीको प्रतिलिपि यहाँ हो, “हजुरका सेवकहरू, यूफ्रेटिस नदी पारिको प्रान्तका मानिसहरू यसो लेख्छन्: 12 हजुरकहाँबाट आएका यस्तीहरू यस्तश्लेममा एउटा विद्रोही सहर निर्माण गर्न हाम्रो विरुद्ध आएका छन् भन्ने कुरो राजालाई जाहेर होस् । तिनीहरूले पर्खालहरू बनाएर सिद्ध्याएका छन्, र जगहरू मर्मत गर्दैछन् । 13 यो सहर निर्माण भयो रउक्त पर्खाल सम्पन्न भयो भने, तिनीहरूले कुनै हस्तुल र

कर तिनैछैनन्, तर तिनीहरूले राजाहरूलाई हानि पुन्याउनेछन् भन्ने कुरो राजाका हजुरीमा जाहेर होस् । 14 हामीले दरबारको नून खाएका हुनाले राजालाई कुनै अनादर भएको देख्नु हाम्रो लागि निश्चय नै उचित हुँदैन । यही कारणले गर्दा हामीले राजालाई जानकारी गराउँदैछौं, 15 जसले गर्दा हजुरले आप्ना पिताको अभिलेख खोज्न र राजाहरूसाथै प्रान्तहरूलाई हानि गर्ने यो एउटा विद्रोही सहर रहेछ भनी पुष्टि गर्न सक्नुहुन्छ । यसले राजाहरू र प्रान्तहरूलाई थैरै समस्या दिएको छ । पहिले देखि नै यो विद्रोहको केन्द्र बनेको छ । यही कारणले गर्दा यो सहर नष्ट पारिएको थियो । 16 यो सहर र पर्खाल निर्माण गरियो भने हजुरको लागि यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तमा केही बाँकी रहेन छैन भनी हामी राजालाई जानकारी गराउँदैछौं ।” 17 त्यसैले राजाले सामरियामा बस्ने रेहम, शिश्मी र तिनीहरूका सहयोगीहरू अनि यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तमा बस्ने बाँकी सबैलाई एउटा जवाफ पठाए, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् । 18 तिमीहरूले पठाएका चिट्ठी अनुवाद गरियो र मेरो सामु पढियो । 19 त्यसैले मैले छानविन गर्न आदेश दिएँ, रपहिलौक दिनहरूमा तिनीहरू राजाहरूका विरुद्धमा बाबी भएका र विद्रोह गरेका रहेछन् भनी पत्ता लगाइयो । 20 शक्तिशाली राजाहरूले यस्तश्लेममा राज्य गरेका रहेछन्, र यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तका हरेक कुरामा अधिकार जमाएका रहेछन् । तिनीहरूलाई करहरू र महसुलहरू तिरिएका रहेछन् । 21 अब मैले आज्ञा नदिएसम्म यी मानिसहरूले यो सहर निर्माण गर्न रोक्नुपर्छ भनी एउटा आज्ञा जारी गर्नु । 22 यसलाई बेवास्ता नगर्न होसियार हुनु । यस खतरालाई बढ्न दिने र राजकीय हितको बढी क्षति हुन किन दिने? 23 जब राजा अर्थासास्तको आदेश रेहम, शिश्मी र तिनीहरूका सहयोगीहरूका सामु पढियो, तिनीहरू तुरन्त यस्तश्लेममा गए, र यस्तीहरूलाई जबरदस्तसाथ निर्माण रोक लगाए । 24 यसरी फारसका राजा दाराको शासनकालको दोस्रो वर्षसम्म यस्तश्लेममा परमेश्वरको मन्दिरको काम रोकियो ।

5 तब हाँगै अगमवक्ता र इद्वाको छोरा जकरिया अगमवक्ताले इसाएलका परमेश्वरको नाउँमा यहूदा र यस्तश्लेमका यस्तीहरूलाई अगमवक्ताली बोले । 2 शालतिएलका छोरा यस्तश्लेम र योसादाकका छोरा येशूर उठे, र आफ्ना सहयोगी अगमवक्ताहरूका साथमा मिलेर यस्तश्लेममा परमेश्वरको मन्दिर बनाउन सुरु गेरे । 3 तब यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तका गर्भनर तत्तै, शतर-बोज्ने र तिनका सहयोगीहरू आए र तिनीहरूलाई सोधे, “यो मन्दिरको निर्माण गर्ने र पर्खालहरू सम्पन्न गर्ने आज्ञा तिमीहरूलाई कसले दियो?” 4 तिनीहरूले यसो पनि भने, “यो भवनलाई बनाउने मानिसका नाउँहरू कैकै हुन्?” 5 तर परमेश्वरको दृष्टि यस्ती धर्म-गुरुहरूमाथि थियो, र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई रोकन सक्नेन् । राजाकाहाँ एउटा चिट्ठी पठाउने र त्यसको जवाफमा एउटा आदेश आउने काम नहुँजेलसम्म तिनीहरूलाई कसैले रोकेन । 6 यो यूफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तका राज्यपाल तत्तै, शतर-बोज्ने र तिनीहरूका सहयोगीहरूले दारा राजालाई पठाएका चिट्ठीको प्रतिलिपि यही हो । 7 तिनीहरूले लेखेर दारा राजालाई पठाएको विवरण यही हो, “हजुरमा अपार शान्ति रहोस् । 8 हामी यस्तहामा महान् परमेश्वरको मन्दिरमा गयो भन्ने कुरा हजुरलाई जाहेर होस् । ठुला-ठुला ढुङ्गाहरूले यो निर्माण शुद्धै र पर्खालमा काठहरू राखिएदछन् । यो काम निके राप्रोसंग गरिएको छ, र तिनीहरूका हातमा राम्ररी अगाडि बढिरहेको छ । 9 हामीले धर्म-गुरुहरूलाई सोध्यै, ‘यो मन्दिर र यी पर्खालहरू बनाउन तिमीहरूलाई कसले आदेश दियो?’ 10 कस-कसले तिनीहरूलाई अगुवाइ गरेका रहेछन् भनी हजुरलाई थाहा होस् भनेर हामीले तिनीहरूका नाउँ पनि सोध्यै । 11 तिनीहरूले यस मन्दिरलाई पुनर्निर्माण गरिरहेका छौं जसलाई थैरै वर्ष पहिले इसाएलका महान् राजाले निर्माण गरेका र पुरा गरेका थिए । 12 तापनि जब हाम्रा पुर्खाहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई रिस उठाए, तब उहाँले

तिनीहरूलाई बेबिलोनका कल्दी राजा नबूकदनेसरको हातमा सुम्पनुभयो जसलै यस मन्दिरलाई नष्ट पारे र मानिसहरूलाई बेबिलोनमा कैदमा लगे । 13 तापनि कोरेस बेबिलोनका राजा बन्नुभएको पहिलो वर्षमा कोरेसले परमेश्वरको मन्दिर पुनर्निर्माण गर्ने आदेश जारी गर्नुभयो । 14 नबूकदनेसरले यस्श्लेमको मन्दिरबाट बेबिलोनको मन्दिरमा लगेका परमेश्वरको मन्दिरका सुन र चाँदीका वस्तुहरू पनि राजा कोरेसले फिर्ता गरिए । आफूले गर्भर्न बनाएका शेशबस्सरलाई उहाले यी थोकहरू दिनुभयो । 15 राजाले तिनलाई भन्नुभयो, “यी थोकहरू लैजाऊ । जाऊ र ति यस्श्लेमको मन्दिरमा राख । त्यहाँ परमेश्वरको मन्दिर पुनर्निर्माण होस् ।” 16 तब यिनै शेशबस्सर आए र यस्श्लेममा परमेश्वरको जग बसाले । अनि अहिले यो निर्माण हुँदै, तर अझै सकिएको छैन । 17 अब राजाको हजुरीमा असल लागेमा, राजा कोरेसले यस्श्लेममा परमेश्वरको मन्दिर बनाउन आज्ञा दिनुभएको थियो कि थिएन भनी बेबिलोनको अभिलेख संग्रहमा अनुसन्धान होस् । त्यसपछि राजाबाट हामीलाई आफ्नो निर्णय पठाउने कष्ट होस् ।

6 त्यसैले दारा राजाले बेबिलोनको अभिलेख संग्रहमा खोजतलाश गर्ने आज्ञा दिए । 2 मादी प्रान्तको एकबाटानको किल्लाबन्दी गरिएको सहरमा एउटा मुट्ठो भेट्टाइयो । त्यसको विवरण यस्तो थियो: 3 “राजा कोरेसको पहिलो वर्षमा, कोरेसले यस्श्लेममा भएको परमेश्वरको मन्दिरको बारेमा एउटा आदेश जारी गर्नुभयो, ‘बलिदानको स्थानको रूपमा एउटा भवन पुनर्निर्माण गरियोस्, यसका जगहरू बसालिउन, यसको उचाइ साठी हात र चौडाइ साठी हात होस्, 4 चोकमा ठुला ढुङ्गाका छपनी तिन लहर र फल्याकाका छपनी एक लहर होस्, अनि राजदरबाट यसको खर्च तिरियोस् । 5 अब नबूकदनेसरले यस्श्लेमको मन्दिरबाट बेबिलोनमा ल्याएका परमेश्वरको मन्दिरका सुन र चाँदीका थोकहरू लिएर ल्याउ र तिनलाई यस्श्लेमकै मन्दिरमा फिर्ता पठाऊ । तिनीहरूले तिनलाई परमेश्वरको मन्दिरमा राख्युपर्छ ।” 6 अब युफ्रेटिस नदीपारिक्य प्रान्तका गर्भर्न तत्तरै, शत्र-बोज्जै र तिनका सहयोगीहरू अलग बसन् । 7 परमेश्वरको यस मन्दिरको काममा बाधा नदिन् । गर्भर्न र यहूदी धर्म-गुरुहरूले त्यस ठाँउमा परमेश्वरको मन्दिर बनाउनेन । 8 परमेश्वरको यस मन्दिर बनाउने यी यहूदी धर्म-गुरुहरूका लागि तिनीहरूले यसो गर्नु भनी म तिमीहरूलाई हुकुम दिएछु: तिनीहरूले आफ्नो काम रोक्न नपरोस् भनेर युफ्रेटिस नदी पारिको राजकीय कोषबाट रुपियाँ-पैसा दिन् । 9 तिनीहरूलाई आवश्यक होरेक कुरो अर्थात् स्वर्काका परमेश्वरको निमित्त होमबलि चढाउन सौदैहरू, भेडाहरू वा थाम्हाहरू र यस्श्लेमका पुजारीहरूको आज्ञामुताबिक अन्न, नून, दाखम्य वा तेल दिनहुँ तिनीहरूलाई नविर्सी दिन् । 10 यसे गर्नु ताकि तिनीहरूले स्वर्काका परमेश्वरको निमित्त भेटी ल्याउन् र म राजा अनि मेरा छोराहरूको निमित्त प्रार्थना गर्नु । 11 कसैले यस आदेशलाई उल्लङ्घन गर्न्यो भने त्यसको घरबाट एउटा खम्बा उखेलियोस् र त्यसलाई त्यही खम्बामा टाँगियोस् भनी म आज्ञा दिएछु । यो कारणले त्यसपछि त्यसको घरलाई भग्नावशेषको थुप्रोमा परिणत गरियोस् । 12 त्यस ठाँउमा आफ्नो नाउँ राख्युने परमेश्वरले यस आदेशलाई बदलन खोज्ने वा यस्श्लेममा परमेश्वरको यस मन्दिरलाई नष्ट गर्न खोज्ने कुनै पनि राजा वा मानिसलाई पदच्यूत गर्नु । म दाराले यो आदेश दिएछु । मैननतसाथ यसलाई कार्यान्वयन गरियोस् ।” 13 तब राजा दाराद्वारा पठाइएको यस आदेशको कारणले युफ्रेटिस नदीपारिको प्रान्तका गर्भर्न तत्तरै, शत्र-बोज्जै र तिनका सहयोगीहरूले राजा दाराले आज्ञा गरे अनुसार होके कुरा गरे । 14 यसरी यहूदी धर्म-गुरुहरूले हागै अगमवक्ता र इद्धोका छोरा जकरियाको सुझाव मानेर निर्माण गरे र उन्नति गरे । इसाएलका परमेश्वरको आज्ञा र फारसका राजाहरू कोरेस, दारा र अर्तासास्तका आदेशअनुसार तिनीहरूले आफ्नो भवन बनाएर सिद्धायाए । 15 राजा दाराको शासनकालको छैटौं वर्षको अदार महिनाको तेस्रो दिनमा मन्दिरको काम पुरा भयो । 16 इसाएलका मानिसहरू, पुजारीहरू

र लेवीहरू र निर्वासनबाट फर्केर आएकाहरूले आनन्दसाथ परमेश्वरको यस मन्दिरको समर्पण-उत्सव मनाए । 17 परमेश्वरको मन्दिरको समर्पणको निमित्त तिनीहरूले एक सयवटा सौँ, एक सयवटा भेडा र चार सयवटा थुमा बलि चढाए । इसाएलका एक-एक कुलको लागि सारा इसाएलीको लागि पापबलिको रूपमा बाहवटा बोका पनि चढाइयो । 18 मोशाको पुस्तकमा लेखिएबमोजिम तिनीहरूले पुजारीहरू र लेवीहरूलाई यस्श्लेममा परमेश्वरको सेवाको लागि तिनीहरूका विभाजनअनुसार नियुक्त पनि गरे । 19 यसरी निर्वासनबाट फर्केकाहरूले पहिलो महिनाको चौथौं दिनमा निस्तार-चाढ मनाए । 20 पुजारीहरू र लेवीहरूले आफूलाई शुद्ध पारे, र आफूलगायत निर्वासनबाट फर्केकाहरू सबैका लागि निस्तारको बलि चढाए । 21 निस्तारको मासु खाने इसाएलका मानिसहरूमा निर्वासनबाट फर्केका र देशका मानिसहरूको अशुद्धताबाट आफूलाई अलग राखेका अनि इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको अनुसरण गरेकाहरू थिए । 22 तिनीहरूले सात दिनसमान हर्षका साथ अखमिरी रोटीको चाढ मनाए, किनकि परमप्रभुले तिनीहरूमा आनन्द ल्याउनुभएको थियो, र इसाएलका परमेश्वरको मन्दिर अर्थात् उहाँको घरको काममा तिनीहरूका हात बलियो पार्न अश्शूका राजाको हृदय फर्काइदिनुभएको थियो ।

7 यसपछि फारसका राजा अर्तासास्तको शासनकालमा बेबिलोनबाट एत्रा आए । एजाका पुर्खाहरू यिनै थिए: सरायाह, अजर्याह, हिल्कियाह, 2 शल्लूम, सादेक, अहीतूब, 3 अमर्याह, अजर्याह, मरायोत, 4 जरयाह, उज्जी, बुक्की, 5 अबीशू, पीनहास, एलाजार । एलाजार प्रधान पुजारी हाल्सनका छोरा थिए । 6 एत्रा बेबिलोनबाट आए, र इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरले दिनुभएका मोशाको व्यवस्थामा तिनी निपुण अध्यापक थिए । परमप्रभुको हात तिनीमाथि भएको हुनाले तिनले मागेका हारेक कुरा राजाले दिए । 7 राजा अर्तासास्तको साताँ वर्षमा इसाएलका केही सन्तानहरू, पुजारीहरू, लेवीहरू, मन्दिरका गायकहरू, द्वारपालहरू र मन्दिरमा सेवा गर्न नियुक्त गरिएकाहरू पनि यस्श्लेममा आइपुगे । 8 पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा तिनी बेबिलोनबाट हिँडका थिए । परमेश्वरको असल हात तिनीमाथि रहेको हुनाले तिनी पाँचौं महिनाको पहिलो दिनमा यस्श्लेममा आइपुगे । 10 परमप्रभुको व्यवस्थाका विधिहरू र आज्ञाहरू अध्ययन गर्न, पालन गर्न र सिकाउ एत्राले आफ्नो हृदय समर्पित गरेका थिए । 11 राजा अर्तासास्तले इसाएलका लागि परमप्रभुका विधिहरू र आज्ञाहरू सिकाउन पुजारी र अध्यापक एजालाई दिएको आदेशको प्रतिलिपि यसी हो, 12 “राजाहरूका राजा अर्तासास्तबाट स्वर्का परमेश्वरको व्यवस्थाका अध्यापक पुजारी एजालाई, 13 इसाएलबाट आएका मेरो राज्यमा भएका कुनै पनि व्यक्ति आफ्ना पुजारी र लेवीहरूका साथमा यस्श्लेममा जाने इच्छा गर्छ भने त्यो तिमीसँगै जान सक्छ भनी म हुकुम दिएछु । 14 तिप्रो हातमा भएको परमेश्वरको व्यवस्थामुताबिक यहूदा र यस्श्लेमको बारेमा सोधखोज गर्न म राजा र मेरा सात जाना सल्लाहकारले तिमीलाई पठाएका छौं । 15 यस्श्लेममा बास गर्नुहोने इसाएलका परमेश्वरलाई तिनीहरूले सित्तैमा चढाएका चाँदी र सुन लिए जान् । 16 बेबिलोनको प्रदेशभरि तिमीले लैजान सक्ने जति चाँदी र सुनसाथै यस्श्लेममा आफ्ना परमेश्वरका मन्दिरको निमित्त मानिसहरू र पुजारीहरूले खुरीसाथ जुन भेटीहरू दिन्छन्, ती पनि तिमीले लैजान् । 17 त्यसैले यस रकमले प्रशस्त मात्रामा गोलहरू, भेडाहरू, थुमाहरू, अन्नबलि र अर्घबलि किन्नू । यस्श्लेममा तिप्रा परमेश्वरको मन्दिरको वेदीमा ति चढाउन् । 18 तिप्रा परमेश्वरलाई खुसी तुल्याउन तिमी र तिप्रा दाजुभाइलाई असल लागे अनुसार बाँकी चाँदी र सुनको प्रयोग गर्नु । 19 तिमीलाई सित्तैमा दिएका विजाहरू यस्श्लेममा तिप्रा परमेश्वरको मन्दिरको सेवाको लागि उहाँको सामु राख्यू । 20 तिप्रा परमेश्वरको मन्दिरको लागि आवश्यक कुनै पनि थोक किन्नलाई मेरो कोषबाट पैसा लिन् । 21

म अर्तासास्तले यूफेटिस नदीपारिको प्रान्तमा भएका सबै कोषाध्यक्ष यो आदेश दिन्छु, कि एज्राले तिमीहरूबाट मागेका कुनै पनि थोक प्रचुर मात्रामा दिनू । 22 अर्थात् एक सय तोडा चाँदी, एक सय कोर गहूँ, एक सय बाथ दाखमध्य, एक सय बाथ तेल र नूनचाहिं असिमित रूपमा दिनू । 23 स्वर्काला परमेश्वरबाट आउने कुनै पनि आज्ञा आउँ भने उहाँको मन्दिरको लागि भक्तिसहित पुरा गर्न । किनकि म र मेरा छोराहरूको राज्यमाथि उहाँको क्रोध पर्न किन दिनू? 24 पुजारीहरू, लेवीहरू, गायकहरू, द्वारपालहरू वा मन्दिरको सेवामा नियुक्त गरिएका मानिसहरू र परमेश्वरको मन्दिरको सेवकहरूमा तिमीहरूले कुनै महसुल वा कर नलगाउनु भनेर हामीले तिमीहरूलाई जानकारी गराउँदैछौं । 25 एज्रा, तिमीलाई परमेश्वरले दिनुभएको बुद्धिले तिमीले यूफेटिस नदीपारिको प्रान्तमा भएका सबै मानिसको न्याय गर्न र तिमी परमेश्वरको व्यवस्था जान्ने सबैको सेवा गर्न न्यायकर्ताहरू र अधिकारीहरू नियुक्त गर्न । व्यवस्था जानान्नेहरूलाई पनि तिमीले सिकाउनुपर्छ । 26 परमेश्वरको व्यवस्था वा राजाको व्यवस्थालाई पूर्ण रूपमा पालन नगर्ने जोकसैलाई मृत्युरुण्ड, देश निकाला, तिमीहरूका थोकहरू जफत वा कैद गरेर दण्ड दिनू । 27 हाम्रा पुर्खाहरूका परमप्रभु भरमेश्वरको स्तुति होस् जसले यस्तलेमामा भएको परमप्रभुको मन्दिरको महिमा गर्न राजाको हृदयमा यी सबै कुरा हाल्नुभयो, 28 अनि राजा, तिनका सल्लाहकारहरू र तिनका सबै शक्तिशाली अधिकारीहरूका सामु मलाई उहाँको करारको विश्वासता देखाउनुभयो । म परमप्रभु मेरा परमेश्वरको हातद्वारा बलियो बनाइएको छु, र मैले आफूसित जानलाई इसाएलका अमुवाहरूलाई भेला गरे ।

8 राजा अर्तासास्तको शासनकालमा बेबिलोनबाट मसितै आएका परिवारका अमुवाहरू यिनि दुन्: 2 पीनहासका परिवारका—गेरोम । ईतामारका परिवारका—दानिएल । दाउदका परिवारका—शकन्याहका छोरा हत्तूश, 3 परोशका परिवारका—जकरिया र तिनीसँग दर्ता भएका १५० पुरुष जसको विवरण तिनको वंशवलीमा लेखिएको छ । 4 पहत-मोआबका परिवारका—जरयाहाका छोरा एल्यहोएने र तिनीसँग २०० पुरुष थिए । 5 जत्कूा परिवारका—बेन यहासेल र तिनीसँग ३०० पुरुष थिए । 6 आदीनका परिवारका—जोनाथनका छोरा एबेद र तिनीसँग ५० पुरुष थिए । 7 एलामका परिवारका—अतल्याहाका छोरा यशयाह र तिनीसँग ७० पुरुष थिए । 8 शपत्याहाका परिवारका—मिखाएलका छोरा जबदियाह र तिनीसँग ८० पुरुष थिए । 9 योआबका परिवारका—यहीएलका छोरा ओबदिया र तिनीसँग २१८ पुरुष थिए । 10 बानीका परिवारका—योसिपियाका छोरा शलोमीत र तिनीसँग १६० पुरुष थिए । 11 बेबैका परिवारका—बेबैका छोरा जकरिया, र तिनीसँग २८ पुरुष थिए । 12 अजादका परिवारका—हक्कतातनका छोरा योहानान र तिनीसँग ११० पुरुष थिए । 13 अदोनीकामका परिवारका—पछि आएका एलीपेलेत, यीएल र शमायाह, र तिनीहरूसँग ६० पुरुष थिए । 14 विवैको परिवारका—उत्तै र जक्कूर, र तिनीहरूसँग ७० पुरुष थिए । 15 मैले यात्रुहरूलाई अहावातिर बन्ने नहरमा जम्मा गरे, र हामीले त्यहाँ तिन दिनसम्म छाउनी हाल्यौं । मैले मानिसहरू र पुजारीहरूको जाँच गरे तर त्यहाँ लेवीका सन्तानहरू कोही पनि पाइँदैन । 16 त्यसेले एलाइजर, अरीएल, शमायाह, एल्नातान, यारीब र एल्नातान र नातान, जकरिया र मशुलालम जो अगुवाहरू थिए, अनि योयारीब र एल्नातान जो शिक्षकहरू थिए, तिनीहरूलाई मैले बोलाएँ । 17 त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई कासिपियाका अमुवा इशोकहाँ पठाएँ । इद्दो र तिनका आफन्तहरू, कासिपियामा बसिरहेका मन्दिरका सेवकहरूकहाँ गाएर हामीकहाँ परमेश्वरको मन्दिरका लागि सेवकहरू पठाइदिनुहोस् भनी तिनीहरूलाई भन्न लगाएँ । 18 त्यसेले हाम्रा परमेश्वरको भलो गर्ने हातद्वारा तिनीहरूले बुद्धिमान् मानिस शरेवियाहरूलाई हामीकहाँ पठाइदिए । तिनी इसाएलका छोरा लेवीका छोरा महलीका परिवारका थिए । तिनी अठार छोरा र दाजुभाइसँग आए । 19 तिनीसँगै हश्व्याह पनि आए ।

त्यहाँ मरारीका छोराहरूमध्येका एक अर्थात् यशयाह र तिनका दाजुभाइ र तिनीहरूका छोराहरू गरी जम्मा बिस जना पुरुष थिए । 20 दाऊद र तिनका अधिकारीहरूले लेवीहरूलाई सहायता गर्न मन्दिरमा सेवा गर्ने यस्ता सेवकहरूको नियुक्त गरेका, २२० जना त्यस्ता मानिसहरूको पनि नाउँ दर्ता गरिए । 21 त्यसपछि परमप्रभुको सामु आफैलाई विनम्र तुल्याउन, र हामी, हाम्रा बालबच्चा अनि हाम्रा सबै सम्पत्तिको लागि सोझो मार्गिको खोजी गर्न मैले अहावा नहरमा उपवासको बोधाणा गरे । 22 बाटोमा शत्रुहरूबाट हाप्रो रक्षा गर्नका लागि राजासँग सेना वा धोडचढीहरू मानन म लजाएँ किनकि हामीले राजालाई भनेका थियौं, 'हाम्रा परमेश्वरको खोजी गर्ने सबैमाथि सदाको लागि उहाँको हात रहेको हुँच, तर उहाँलाई त्यागानेहरू सबैमाथि उहाँको शक्ति र क्रोध पर्छ ।' 23 त्यसैले यस विषयमा हामीले उपवास बस्यौं, र परमेश्वरको खोजी गर्यौं, अनि हामीले उहाँलाई बिन्ती चढायौं । 24 त्यसपछि मैले पुजारीय अधिकारीहरूबाट बाहू जना मानिस छानें: शेरेबियाह र जश्व्याह अनि तिनीहरूका दस जना दाजुभाइ थिए । 25 राजा, तिनका सल्लाहकारहरू र अधिकारीहरू अनि सारा इसाएलीले परमेश्वरको मन्दिरको लागि सित्तैमा दिएका चाँदी, सुन, विजहरू र भेटीहरू मैले तिनीहरूका नियित तैरैं । 26 मैले तिनीहरूका हातमा बाइस हजार किलो चाँदी, चौतिस सय किलोग्राम सुन, 27 आठ किलो सुनका बाटाहरू र सुनजस्ते बहुमूल्य काँसाका दुईवटा भाँडा दिएँ । 28 तब मैले तिनीहरूलाई भन्ने, 'तिमीहरू र यी वस्तुहरू परमप्रभुका नियित समर्पण गरिएका छन् । चाँदी र सुन तिमीहरूका पुखाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको नियित स्विच्छिक भेटी हुन् । 29 यस्तलेमामा परमेश्वरको मन्दिरका कोठाहरूमा भएका पुजारीका अधिकारीहरू, लेवीहरू र परिवारका अगुवाहरूका सामु यी जोखेर नदिएसम्म तिमीहरूले यिनको रेखेदेख गरी सुरक्षित राखूँ ।' 30 यस्तलेमामा हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा लैजानलाई तीतिलाएका ति चाँदी, सुन र वस्तुहरू पुजारीहरू र लेवीहरूले जिम्मा लिएर राख्ये । 31 पहिलो महिनाको बाहौं दिनमा हामी अहावा नहरबाट यस्तलेम प्रस्थान गर्यौं । हामीमाथि हाम्रा परमेश्वरको हात थियो । उहाँले हामीलाई शत्रु र बाटोमा लुकेर बेसेका लुटेहरूको हातबाट सुरक्षा दिनुभयो । 32 यसरी हामी यस्तलेम प्रवेश गर्यौं, र त्यहाँ तिन दिन बस्यौं । 33 तब चौथो दिनमा चाँदी, सुन र वस्तुहरू तैलेर हाप्रा परमेश्वरको धरमा उरियाह पुजारीका छोरा मरेमोत र तिनको साथमा भएका पीनहासका छोरा एलाजार, यशुअका छोरा योजाबाट, लेवी बिन्दूर्का छोरा नोअदिया हातमा जिम्मा लगाइयो । 34 हरेक कुराको सङ्ख्या र तौल जाँच गरियो । त्यस बेला सबै कुराको तौल लेखेर राखियो । 35 निर्वासन अर्थात् कैदबाट फर्केर आएकाहरूले इसाएलका परमेश्वरको नियित होमबलिहरू चढाएँ । तिनीहरूले सारा इसाएलीका नियित बाह्वटा साँडे, पापबलिको रूपमा छायान्बेवटा भेडा, सतहतरवटा थुमा र बाह्वटा बोका चढाएँ । यी सबै परमप्रभुका नियित होमबलि थिए । 36 तब तिनीहरूले यूफेटिस नदीपारिको प्रान्तमा बस्ने राजाको उच्च अधिकारीहरू र गार्भनहरूलाई राजाको आदेश दिए, अनि तिनीहरूले मानिसहरू र परमेश्वरको मन्दिरलाई मदत गरे ।

9 जब यी कुराहरू भए तब अधिकारीहरू मकहाँ आए र भने, 'इसाएलका मानिसहरू, पुजारीहरू र लेवीहरूले अन्य देशमा बस्ने जातिहरू अर्थात् कनानी, हित्ती, परिज्जी, यबूसी, अम्मोनी, मोआबी, मिश्री र एमोरीहरू अनि तिनीहरूका धिनलाग्दा कुराहरूदेखि आफैलाई अलग गरेका छैनन् ।' 2 किनकि तिनीहरूले उनीहरूको कैही छोराछोरीसित विहेवा गरेका छन् र अरू देशका जातिहरूसित पवित्र जातिलाई मिसाएका छन्, अनि अधिकारीहरू र अगुवाहरूले नै पहिले यस्तो अविश्वासको काम गरेका छन् ।' 3 जब मैले यो सुनें तब मैले मेरो लुगा र खास्टो च्यातें अनि मेरो शिरको कपाल र दाही उखेले र दुःखित भई बस्ने । 4 साँझाको बलिदान चढाउने समयसम्म नै म बसिरहँदा यस अविश्वासयोग्य कामको बारेमा इसाएलका परमेश्वरको

वचनदेखि डराउने सबै जना मकहाँ भेला भए । 5 तर साँझको बलिदानको समयमा आफ्नो च्यातिएकै लुगा र खास्टोमा विनम्र भएकै अवस्थामा म उठें, र चुँडा टेकै अनि परमप्रभु मेरा परमेश्वर हुनुभएतिर आफ्ना हात फैलाएँ । 6 मैले भने, “हे मेरा परमेश्वर, मेरो अनुहार तपाईंहाँ उठाउन म लजित र अयोग्य भएको छु, किनकि हाम्रा अपराध हाम्रा शिरमाथि पुऱ्को छन, र हाम्रा दोष स्वर्गसम्म पुऱ्को छन् । 7 हाम्रा पुर्खाहरूको समयदेखि अहिलेसम्म हामी ठुलो दोषमा छौं । हाम्रा अपराधहरूको कारणले हामी, हाम्रा राजाहरू, हाम्रा पुजारीहरूलाई यस संसारका राजाहरूका हातमा, तरवारको धारमा, निर्वासनमा, लुट र बेइज्जतको लागि सुमिपिदियो जस्तो आज हामी छौं । 8 तरै पानि अब परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले केही जीवित रहेकाहरूलाई हामीकहाँ दिएर र आफ्नो पवित्रस्थानमा सुरक्षित ठाँ दिएर हामीलाई छोटो समयको लागि भए पनि कृपा देखाउनुभएको छ । हाम्रा आँखा खोल्न र हाम्रो दासत्वमा हामीलाई थारै राहत दिन परमेश्वरले यसो गर्नुभयो । 9 हामी दासहरू हाँ, तर हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई बिस्नुभएको छैन, तर हामीसम्म करारको विश्वासनीयता फैलाउनुभएको छ । हामीले हाम्रा परमेश्वरको मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न सकौं र यसका भग्नावशेषहरूलाई उठाउन सकौं भनेर हामीलाई नवाँ शक्ति प्रदान गर्न उहाँले फारसका राजाको दृष्टिमा यसो गर्नुभएको छ । उहाँले हामीलाई यहूदा र यश्शलेममा सुरक्षाको पर्खाल दिनलाई उहाँले यसो गर्नुभयो । 10 तर अब हे हाम्रा परमेश्वर, यसपछि हामी के भन्न सक्छौं? हामीले तपाईंका आजाहरू भुलेका छौं । 11 ती आजाहरू जुन तपाईंले आफ्ना सेवक अगमवत्ताहरूलाई तपाईंले भनेर दिनुभयो, “तिमीहरू जुन देश अधिकार गर्न लाग्दैलै, त्यो अशुद्ध देश हो । त्यस देशका जातिहरूका घिनलाग्दा कुराहरूले यो देश दूषित भएको छ । तिनीहरूले यसको एउटा कुनादेखि अर्को कुनासम्म अशुद्धताले भेरेका छन् । 12 त्यसैले अब आफ्ना छोरीहरू तिनीहरूका छोराहरूलाई नदिनू । तिनीहरूका छोरीहरू आफ्ना छोराहरूका लागि नलिनू र तिनीहरूका जारी शान्ति र भलाइको खोजी नगर्नु, जसको कारणले तिमीहरू बलिया हुनेछौं, र त्यस देशका असल थाकहरूको उपभोग गर्नेछौं अनि तिमीहरूले आफ्ना छोराहरूका लागि सदाको लागि यो देश अधिकार गर्नेछौं ।” 13 तापनि हाम्रो दुष्ट अभ्यास र हाम्रो ठुलो दोषको कारणले हामीमाथि हेरेक कुरा आइपेर पनि तपाईं हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई हाम्रा अपराधअनुसार कम दण्ड दिनुभएको छ र हामीलाई बाँचेकाहरू छाड्नुभएको छ, 14 हामीले फेरि तपाईंका आजाहरू भड्ग गर्न र यी घिनलाग्दा जातिहरूसित मिश्रित विवाह गर्न हुँच र? के तपाईं क्रोधित भएर कोही पनि नरहने गरी हामीलाई निमित्यान्न पार्नुहुन र? 15 हे इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं धर्मी हुनुहुँच, किनकि आजको दिनसम्म हामी केही बाँचेकाहरू अझौं छौं । हाम्रो दोषको कारणले कोही पनि तपाईंको सामु खडा हुन नसक्ने भए तापनि हामी हाम्रा दोषमा तपाईंको सामु छौं ।

10 एप्लाले प्रार्थना गर्दा र पाप स्वीकार गर्द तिनी रोए र परमेश्वरको मन्दिरको सामु घोष्टो परे । इसाएली पुरुष, स्त्री र बालबलिकाको एउटा ठुलो भेला तिनीकहाँ जम्मा भए किनकि मानिसहरू धुरुधुरू ढैंदै थिए । 2 एलामका परिवारका यहीएलका छोरा शक्न्याहले एप्लालाई भने, “हामी हाम्रा परमेश्वरप्रति अविश्वासी भएका छौं, र हामीले अन्य देशका विदेशी स्त्रीहरूसित विवाह गरेका छौं । तर यसको बाबजुत पनि इसाएलको लागि अझौं आशा छ । 3 त्यसैले अब प्रभुका निर्देशनहरू र हाम्रा परमेश्वरका आजाहरूदेखि डराउनेहरूका निर्देशनहरूअनुसार सै झौं तर तिनीहरूका छोराहोरीलाई पठाउन हाम्रा परमेश्वरसित कारार बाँधौं, र यो काम व्यवस्थाअनुसार गरियोस् । 4 उनुहोस्, किनकि यो काम तपाईंले गर्नुपर्ने हुँच र हामी तपाईंसित छौं । बलियो हुगुलोस् र यो काम गर्नुलोस् ।” 5 त्यसैले एप्ला उठे, र पुजारीका अधिकारीहरू, लेवीहरू र सारा इसाएलीहरूलाई

यसरी नै प्रतिज्ञा गर्न लगाए । तिनीहरू सबैले गम्भीर शपथ खाए । 6 तब एजा परमप्रभुको मन्दिरको सामुबाट उठेर एल्यासीबका छोरा येहोहानानको कोठामा गए । तिनले कुनै रोटी खाएनन, न त पानी पिए किनकि तिनी निर्वासनबाट फर्केकाहरूको विश्वासत्यागको लागि शोक गर्दै थिए । 7 तिनीहरूले निर्वासनबाट फर्केर यहूदा र यश्शलेममा आएर बसेका सबै मानिसलाई यश्शलेममा भेला हुन समाचार पठाए । 8 अधिकारीहरू र धर्म-गुरुहरूका निर्देशनमुताबिक तिन दिनमा नआउने कुनै पनि व्यक्तिको सारा सम्पत्ति जफत गरिने र निर्वासनबाट फर्केर आएका मानिसहरूको ठुलो सभाबाट बहिष्कार गरिने भयो । 9 त्यसैले यहूदा र बेन्यामीनका सारा मानिस तिन दिनमा यश्शलेममा भेल भए । यो नवाँ महिनामा र उक्त महिनाको बाह्यौं दिनमा भएको थियो । सारा मानिस परमेश्वरको मन्दिरको सामुन्ने चोकमा खडा भए, र वचन र वृष्टिको कारणले थरथर काँपै । 10 पुजारी एप्ला खडा भए र भने, “तिमीहरू आफैले अपराध गरेका छौं । इसाएलको पापलाई बढाउलाई तिमीहरू विदेशी स्त्रीहरूसित बस्यौ । 11 तर अब आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रशंसा देओ, र उहाँको इच्छाअनुसार गर । यस देशका मानिसहरू र विदेशी स्त्रीहरूबाट अलग रहो ।” 12 सारा समुदायले ठुलो सोरामा जवाक दिए, “तपाईंले भन्नुभएँ हामी गर्नेछौं । 13 यद्यपि, मानिसहरू धेरै छन्, र यो पानी पर्ने समय हो । बाहिर खडा हुन हामीसित ताकत छैन, र यो केवल एक वा दुई दिनको काम होइन, किनकि हामीले यस विषयमा घोर अपराध गरेका छौं । 14 त्यसैले हाम्रा अधिकारीहरूले सारा समुदायको प्रतिनिधित्व गस्न् । हामीबाट हाम्रा परमेश्वरको क्रोध नहेसम्म हाम्रा सहरहरूमा विदेशी स्त्रीहरूलाई बस्न दिएकाहरू सहरका सबै धर्म-गुरु र सहरका न्यायकर्ताहरूद्वारा तोकिएको समयमा आऊन ।” 15 असाहेलका छोरा जोनाथन र तिक्भाका छोरा याजयाहले यसको विरोध गरे, र मशुल्लाम र लेली सब्बतैले तिनीहरूलाई समर्थन गरे । 16 यसैले निर्वासनबाट फर्केर आएकाहरूले सुझावअनुसार गरे । पुजारी एप्लाले नाउं दर्ता भएअनुसार आ-आफ्नो परिवारका अगुवाहरूको छोटो गरे, र तिनीहरूले दसौं महिनाको पहिलो दिनसम्म यस विषयमा जाँच गरे । 17 पहिलो महिनाको पहिलो दिनसम्ममा तिनीहरूले कुन-कुन मानिसहरू विदेशी स्त्रीहरूसित बसेका थिए भनी पत्ता लगाए । 18 विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गर्ने पुजारी परिवारहरूका यिहै हुँदैः योसादाकका छोरा येशूअ र तिनका दाजुभाइका: मासेयाह, एलीएजर, यारीब र गदल्याह थिए । 19 त्यसैले तिनीहरूले आ-आफ्ना पन्तीहरूलाई त्यागिदिने निधो गरे । तिनीहरू दोषी भएका हुनाले तिनीहरूले दोषबलिको रूपमा आफ्ना बगालबाट एउटा भेडा पापि ल्याए । 20 इमेरका परिवारका: हनानी र जबदियाह । 21 हारीमका परिवारका: मासेयाह, एलिया, शमायाह, यहीएल अब्बी, येरेमोत र एलिया । 21 जत्कूा परिवारका: एल्योएनै, एल्यासीब, मत्त्याह, येरेमोत, जाबाद र अजीजा जत्कूा परिवारका: एल्योएनै, मासेयाह, इश्माएल, नतनेल, योजाबाद र एलासा । 23 लेवीहरूमा: योजाबाद, शिमी, केलायाह अर्थात् कलीता, पतहियाह, यहूदा र एलीएजर । 24 गायकहरूमा: एल्यासीब । द्वारापालहरूमा: शल्लूम, तेलेम र ऊरी । 25 अनि अू इसाएलीहरूमा- परोशका परिवारका: रम्याह, यिज्याह, मलिक्याह, मियामीन, एलाजार, मलिक्याह र बनायाह । 26 एलामका परिवारका: मत्त्याह, जकरिया, यहीएल, अब्बी, येरेमोत र एलिया । 27 जत्कूा परिवारका: एल्योएनै, एल्यासीब, मत्त्याह, येरेमोत, जाबाद र अजीजा जत्कूा परिवारका: एल्योएनै, एल्यासीब, मत्त्याह, येरेमोत, जाबाद र अजीजा । 28 बेबैका परिवारका: येहोहानान, हनन्याह, जब्बै र अत्तै । 29 बानीका परिवारका: मशुल्लाम, मल्लूक, अदायाह, याशूब, शाल र येरेमोत । 30 पहत-मोआबका परिवारका: अदना, केलाल, बनायाह, मासेयाह, मत्त्याह, बजलेल, बिन्नूर्दै र मनश्रेष्ठ । 31 हारीमका परिवारका: एलीएजर, यिशियाह, मलिक्याह, शमायाह, शिमेओन, 32 बेन्यामीन, मल्लूक र शमरयाह । 33 हाशूमका परिवारका: मत्त्यै, मत्तात, जाबाद, एलीपेलेत, येरैमै, मनश्रेष्ठ र शिमी । 34 बानीका परिवारका: मादै, अप्राम, ऊएल, 35

बनायाह, बेदयाह, कलूही, 36 भन्याह, मरेमोत, एल्यासीब, 37 मत्तन्याह,
मत्तनै र यासू । 38 विन्हूङ्का परिवारका: शिमी, 39 शेलेम्याह, नातान,
अदायाह, 40 मक्नादबै, शाशै, शारै, 41 अग्रेल, शेलेम्याह, शमरयाह, 42
शल्लूम, अमर्याह र योसेफ । 43 नेबोका परिवारका: यीएल, मत्तित्याह,
जाबाद, जबीना, यहै, योएल, र बनायाह । 44 यी सबैले विदेशी स्त्रीहरूलाई
विवाह गरेका थिए, र तिनीहरूमध्ये कसैले छोराछोरीसमेत जन्माएका थिए ।

नहेम्याह

1 हकल्याहका छोरा नहेम्याहका वचनहरू: बिसाँ वर्षको किसलेव महिनामा म शूशनको किल्लामा छँदा, २ मेरा दाजुहरूमध्येका एक जना अर्थात् हनानी यहूदाबाट केही मानिसहरूसँगै आए, र मैले त्यहाँ बाँकी रहेका यहूदीहरू र यरूशलेमको विषयमा सोध्युछ गरें । ३ तिनीहरूले मलाई भने, “निर्वासनबाट बाँचेर आएकाहरू जो प्रान्तमा छन्, तिनीहरू तुलो कट्ट र अपमानमा छन्, किनकि यरूशलेमको पर्खाल भत्काइएको छ, र यसका मुल ढोकाहरूमा आगो लगाइएका छन् ।” ४ मैले यी वचन सुन्ने वित्तकै म बसेर रोएँ, अनि कैयैं दिनसम्म स्वर्गका परमेश्वरको सामु म शोक गर्दै, उपवास बस्दै र प्रार्थना गर्दै बसेँ । ५ तब मैले भनें, “तपाईँ स्वर्गका परमेश्वर परमप्रभु हुनुहुन्छ, जो महान् र भयोयोग्य हुनुहुन्छ । तपाईलाई प्रेम गर्नेहरू र तपाईंको आज्ञाहरू मान्नेहस्प्रति करार पुरा गर्नुहुन्छ र तपाईंको अचुक प्रेम देखाउनुहुन्छ । ६ अब तपाईंका दासहरू अर्थात् इसाएलका मानिसहरूका निम्नि तपाईंका दास मैले दिनप्रतिदिन गर्ने मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्, र तपाईंका आँखा खोल्नुहोस् । तपाईंको विरुद्धमा हामी सबै इसाएलीले गरेका पाप म स्वीकार गर्दै छु । म र मेरा पिताको घराना दुवैले पाप गरेका छन् । ७ हामीले तपाईंको विरुद्धमा दुष्ट काम गरेका छौं, र तपाईंले आफ्ना दास मोशालाई दिनुभएका आज्ञाहरू, विधिविधानहरू र नियमहरू पालन गरेका छैनौं । ८ कृपा गरी आफ्ना दास मोशालाई तपाईंले आज्ञा दिनुभएको वचन स्मरण गर्नुहोस्, ‘तिमीहरू अविश्वासयोग्य भयो भने म तिमीहरूलाई जातिजातिहरूका बिचमा तितर-बितर पारिदिने छु, ९ तर तिमीहरू मकहाँ फर्केर मेरा आज्ञाहरूलाई पछ्याई पालन गर्याँ भने तिमीहरूका मानिसहरू आकाशका कुना-कुनासम्म तितर-बितर भए तापनि म तिनीहरूलाई त्यहाँबाट जम्मा गर्ने छु, र मेरो नाउं राख्न मैले चुनेको ठाउँमा तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउने छु ।’ १० तिनीहरू तपाईंका दासहरू हुन्, र तपाईंका मानिसहरू हुन्, जसलाई तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति र शक्तिशाली हातले छुटकारा दिनुभएको छ । ११ हे परमप्रभु, म बिन्ती गर्दू, कि तपाईंको नाउँको आदर गर्ने तपाईंका दास र तपाईंका दासहरूको प्रार्थना सुन्नुहोस् । आज तपाईंको दासलाई सफलता दिनुहोस्, र यस मानिसको दृष्टिमा उसलाई कृपा देखाउनुहोस् ।” म राजाको मद्य टक्र्याउने व्यक्तिको रूपमा काम गर्थे ।

2 राजा अर्तासास्तको बिसाँ वर्षको नीसान महिनामा उहाँले दाखमध्य रोजुभयो, र मैले दाखमध्य लिई राजालाई टक्र्याएँ । म उहाँको उपस्थितिमा पहिले कहिल्यै यस्तो उदास भएको थिँदैन । २ त्यसैले राजाले मलाई सोध्युभयो, “तिम्रो अनुसार किन यति उदास छ? तिमी बिरामीजस्तो त देखिँदैनौं । यो हृदयको उदासी हुनुपर्छ ।” तब म साहै डराएँ । ३ मैले राजालाई भनें, “राजा सदासर्वदै अमर रहन् ।” मेरो अनुसार किन उदास नहुने त? मेरा पिता-पुर्खाहरूका चिह्नान भएको सहर भग्नावशेषमा परिणत भएको छ, र यसका मूल ढोकाहरू आगोले नष्ट पारेका छ भने हजुरले मलाई भन्नुभयो, “मैले के गरेको तिमी चाहन्छौ?” त्यसैले मैले स्वर्गका परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाएँ । ५ मैले राजालाई जवाफ दिएँ, “राजालाई असल लाग्यो भने, र हजुरका दासले हजुरको दृष्टिमा राम्रै गरेको छ भने हजुरले मलाई मेरा पिता-पुर्खाहरूका चिह्नान भए सहर यहूदा पठाउन सक्नुहुन्छ ताकि मैले यसको पुनर्निर्माण गर्न सकूँ ।” ६ राजाले मलाई जवाफ दिनुभयो (रामी पनि उहाँके छेत्रमा बसिरहनुपाएको थियो), “तिमी कहिलेसम्म टाढिन्छौ र तिमी कहिले फर्कने छौ?” मैले राजालाई मिति दिँदा राजा मलाई पठाउन खुसी हुनुभयो । ७ तब मैले राजालाई भनें, “राजालाई खुसी लागे यूफ्रेटिस पारिको प्रान्तका राज्यपालहरूका लागि मलाई चिठ्ठीहरू पठाइज्ञन् ताकि म यहूदा जादा तिनीहरूले मलाई तिनीहरूका इलाकाहरू भएर जान अनुमति देउन् । ८ राजाको जङ्गलको जिम्मावाल आसापको लागि पनि एउटा चिट्ठी

होस्, ताकि मन्दिरसित गाँसिएको किल्लाका मूल ढोकाहरू, सहरको पर्खाल र म बस्ने घरका लागि सतरीहरू बनाउन तिनले मलाई मुढाहरू जुटाइदेउन् ।” परमेश्वरको असल हात ममाथि भएकोले राजाले मेरो अनुरोध स्वीकार गर्नुभयो । ९ म यूफ्रेटिस पारिको प्रान्तका राज्यपालहरूका हाँ आइपुँगे, र तिनीहरूलाई राजाका चिठ्ठीहरू दिएँ । राजाले मसाँगै सेनाका अधिकृतहरू र घोडाचालीहरू पठाएका थिए । १० कसैले इसाएलीहरूलाई मदत गर्न खोज्दै छ भनी जब होरीनी सन्बलत र अम्मोनी अधिकारी तोवियाले यो सुने, तिनीहरू निकै बेखुसी भए । ११ यसरी म यरूशलेम आइपुँगे, र त्यहाँ दिन रहेँ । १२ म र केही मानिसहरू रातमा उठ्याँ । यरूशलेमको निम्नि परमेश्वरले मेरो हृदयमा हातिदिनुभएको बोझबाटे मैले कसैलाई बताइँ । म चाढिरहेका पश्चुबाहेक त्यहाँ आरु कुनै पशु थिएन । १३ म राति बैंसी ढोका भएर बाहिर निस्कै, अनि यरूशलेमको पर्खालहरू भत्केका र मूल ढोकाहरू जलाइएका ठाउँको निरीक्षण गर्दै म फोहोर ढोका रा स्यालको पोखरीतर गएँ । १४ त्यसपछि म फुहारा ढोका र राजाको तलाउमा गएँ । त्यो ठाउँ यति सानो थियो कि म चाढिरहको पशु जानलाई ठाउँ नै पुगेन । १५ त्यसैले त्यस रात म उपत्यका भएर गएँ, र पर्खालको निरीक्षण गर्दै, अनि म फर्केर बैंसी ढोकाबाट भित्र प्रवेश गर्दै । यसरी म फर्किएँ । १६ म कहाँ गर्दै र मैले के गर्दै भन्ने बोरेमा शासकहरूलाई थाहै भएन, र यति बेलासम्म मैले यहूदीहरूलाई पनि भेनेको थिइनँ, न पुजारीहरू, न प्रतिष्ठित मानिसहरू, न शासकहरू, न त काम गर्ने बाँकी मानिसहरूलाई भेनेको थिएँ । १७ मैले तिनीहरूलाई भनें, “हामी कस्तो सङ्कषिप्तमा छाँ, यरूशलेम कसरी भन्नावशेषमा परिणत भएको छ र यसका मूल ढोकाहरू आगोले नष्ट पारिएको छ भनी तिमीहरूले देखेका छाँ । आओ, हामी फेरि अपमानित नहोआँ भनेर यरूशलेमको पर्खाल पुनर्निर्माण गर्दै ।” १८ मेरा परमेश्वरको असल हात ममाथि र राजाले मलाई भन्नुभएका वचनहरूमध्य थियो भनी मैले तिनीहरूलाई बताएँ । तिनीहरूले भनें, “उठौं, र निर्माण गर्दै ।” त्यसैले असल कामको लागि तिनीहरूले आ-आफ्ना हात मजबुत पारे । १९ तर जब होरीनी सन्बलत, अम्मोनी अधिकारी तोविया र अर्बी गेशमैले यो कुरा सुने तिनीहरूले हामीलाई खिसी गरे र गिल्ला गरेर भने, “तिमीहरू के गर्दै छो? के तिमीहरू राजाको विरुद्धमा विद्रोह गर्दै छो?” २० तब मैले तिनीहरूलाई जवाफ दिएँ, “स्वर्गका परमेश्वरल हामीलाई सफलता दिनुहुन्ने छ । हामी उहाँका दासहरू हाँ, अनि हामी उड्ने छाँ र निर्माणो काम गर्ने छाँ । तर यरूशलेममा तिमीहरूको कुनै हिस्सा, कुनै हक्क र कुनै ऐतिहासिक दाबी छैन ।”

3 तब प्रधान पुजारी एल्यासीब आफ्ना सङ्गी पुजारीहरूसित उठे, र तिनीहरूले भेडा ढोका बनाए । तिनीहरूले यसलाई अर्पण गरी यसका ढोकाहरू बनाए । तिनीहरूले यसलाई सयको बुजाँ र हननेलको बुजास्मै अर्पण गरे । २ तिनीपछि यरीहोका मानिसहरूले काम गरे, र तिनीहरूपछि इप्रीका छोरा जक्करले काम गरे । ३ हस्सेनाका छोरहरूले माछा ढोका बनाए । तिनीहरूले यसका लागि सतरीहरू बनाई यसका ढोकाहरू, छेस्किनीहरू र आगलाहरू बनाए । ४ मरेमोताले अर्को भाग मर्मत गरे । तिनीहरूपछि मशुल्लामते अर्को भाग मर्मत गरे । तिनी बेरेक्याहका छोर, मशेजेबेलका नाति थिए । तिनीहरूपछि सादोकले मर्मतको काम गरे । तिनी बानाका छोरा थिए । ५ तिनीहरूपछि तकोका बासिन्दाहरूले मर्मत गरे, तर तिनीहरूका नाइकेहरूद्वारा आज्ञा गरिएको काम गर्न तिनीहरूका अमुवाहरूले इन्कार गरे । ६ पसेहका छोरा योयादा र बसोदयाहका छोरा मशुल्लामले पुरानो ढोका मर्मत गरे । तिनीहरूले यसका लागि सतरीहरू, यसका द्वारहरू, छेस्किनीहरू र आगलाहरू बनाए । ७ तिनीहरूपछि गिबोनी मलत्याह र मेरेनोती यादान जो गोबिन र मिस्याका मानिसहरू थिए, तिनीहरूले यूफ्रेटिस नदीपारिको ग्रान्तका राज्यपालहरूले इन्कार गरे । ८ तिनीपछि एक जना सुनार हरयाहका छोर

उज्जीपलले मर्मत गरे, र तिनीपछि अत्तर बनाउने हनन्याहले मर्मत गरे । तिनीहरूले चौडा ढोकासम्म यस्थलैमको पुनर्निर्माण गरे । 9 तिनीहरूपछि दूरका छोरा रपायाहले मर्मत गरे । तिनी यस्थलैमको आधा जिल्लाका शासक थिए । 10 तिनीहरूपछि ह्रूमापका छोरा यदायाहले आफ्नो घरसित जोडिएको भाग मर्मत गरे । तिनीपछि हशबन्याहका छोरा हत्तूशले मर्मत गरे । 11 हारीमका छोरा मल्कियाह र पहत-मोआबका छोरा हश्शब्ले भट्टीको बुर्जासमेत अर्को भाग मर्मत गरे । 12 तिनीहरूपछि यस्थलैमको आधा जिल्लाका शासक हल्लोहेशका छोरा शल्लूमले आफ्ना छोरीहरूसित मिलेर मर्मत गरे । 13 हानून र जानोहका बासिन्दाहरूले बैंसी ढोका मर्मत गरे । तिनीहरूले यसको पुनर्निर्माण गरी यसका ढोकाहरू, छेस्किनीहरू र आग्लाहरू बनाए । तिनीहरूले फोहोर ढोकासम्म एक हजार हात लामो पर्खाल मर्मत गरे । 14 बैथ-हेकेरेम जिल्लाका शासक रेकाबका छोरा मल्कियाहते फोहोर ढोका मर्मत गरे । तिनले यसका ढोकाहरू, छेस्किनीहरू र आग्लाहरू बनाए । 15 मिस्पा जिल्लाका शासक कोल-होजेका छोरा शल्लूनले फुहारा ढोका मर्मत गरे । तिनले यसको निर्माण गरी यसमाथि छाना लगाए, र यसका ढोकाहरू, छेस्किनीहरू र आग्लाहरू बनाए । तिनले राजाको बाँच्चावारेभएको सिलोआमको तलाउको पर्खालिसाथै दाऊदको सहरबाट ओलने खुट्किलाहरूसम्म पुनर्निर्माण गरे । 16 बैथ-सरको आधा जिल्लाका शासक अञ्जबुकाका छोरा नेहम्याहले दाऊदको विहानको सामुन्नेभाग, कृत्रिम तलाउ र वीरहरूको घरसम्म मर्मत गरे । 17 तिनीपछि बानीका छोरा रेहुमलगायत लेवीहरूले मर्मत गरे, तिनीपछि कीलाहको आधा जिल्लाका शासक हेनादादका छोरा विन्दुलगायत तिनीहरूका जनताले मर्मत गरे । 19 तिनीपछि मिस्पाका शासक येशुआका छोरा एसेरले अर्को भाग मर्मत गरे जुन पर्खालिको कुनामा हतियारखानाको भिरालोको सामुन्नेको भाग थियो । 20 तिनीपछि जब्कैका छोरा बास्कले समर्पित भएर अर्को भाग अर्थात् प्रधान पुजारी एल्यासीबिको घरको ढोकाको पर्खालिको कुनासम्म मर्मत गरे । 21 तिनीपछि उरियाका छोरा, हक्कोसका नाति मेमोताले अर्को भाग अर्थात् एल्यासीबिको घरको कुनादेखि तिनको घरको कुनासम्म मर्मत गरे । 22 तिनीपछि पुजारीहरू, यस्थलैम वरिपरिको क्षेत्रका मानिसहरूले मर्मत गरे । 23 तिनीहरूपछि बेन्यामीन र हश्शब्ले तिनीहरूको आफ्नै घरको सामुन्नेको भाग मर्मत गरे । तिनीहरूपछि मासेयाहका छोरा, हननियाका नाति अजर्याहले आफ्नै घरको छेउ मर्मत गरे । 24 तिनीपछि हेनादादका छोरा विन्दुलै अर्को भाग अर्थात् अजर्याहको घरदेखि पर्खालिको कुनासम्म मर्मत गरे । 25 उज्जैका छोरा पालालाले कोण र रक्षकहरूका चोकनेरको माथिल्लो महलदेखि बाहिर निस्केको बुर्जाको सामुन्ने मर्मत गरे । 26 ओफेलमा बसिरहेका मन्दिरका सेवकहरूले पूर्वमा अवस्थित पानी ढोका र बाहिर निस्केको बुर्जाको सामुन्नेको ठाउँसम्म मर्मत गरे । 27 तिनीपछि तकोका बासिन्दाहरूले अर्को भाग अर्थात् बाहिर निस्केको तुलो बुजदेखि ओफेलको पर्खालिसम्मको भाग मर्मत गरे । 28 पुजारीहरूले अश्व ढोकासम्म आ-आफ्नो घरको सामुन्ने मर्मत गरे । 29 तिनीहरूपछि इम्मेरका छोरा सादोकले आफ्नै घरको सामुको भाग मर्मत गरे । तिनीपछि द्वारपाल शकन्याहका छोरा शमायाहले पूर्व ढोका मर्मत गरे । 30 तिनीपछि शेलेस्पाहका छोरा हनन्याह र सालापका जनतरे सन्तान हानूनले अर्को भाग मर्मत गरे । तिनीपछि बैरेक्याहका छोरा मशुल्लामले आफ्नो बासस्थानको सामु मर्मत गरे । 31 तिनीपछि एक जना सुनार मल्कियाहले निरीक्षण ढोका सामुन्नेको, मन्दिरका सेवकहरू र व्यापारीहरूको घरसम्म र कुनाको माथिपट्टिको कोठासम्म मर्मत गरे । 32 सुनारहरू र व्यापारीहरूले कुनाको माथिपट्टिको कोठा र भेडा ढोकाको चिच भाग मर्मत गरे ।

4 हामीले पर्खाल निर्माण गरिरहेका थियाँ भनी जब सन्वलताले सुने तिनी डाहले जले र अत्यन्त्र क्रीधित भए, अनि यहूदीहस्को खिसी गरे । 2 तिनका दाजुभाइहरू र सामरियाका सेनाको उपरिथितमा तिनले भने, “यी निर्बल यहूदीहरू के गेंछ छन्? के तिनीहरू आफैले सहरको पुनर्स्थापना गर्ने छन्? के तिनीहरूले बलिदानहरू चढाउने छन्? के तिनीहरूले एकै दिनमा काम सक्ने छन्? ती जिल्सकेका कसिङ्गारको थ्रुप्रोबाट के तिनीहरूले दुडाहास्लाई पुर्जावित पार्न सक्छन्? 3 तिनीसंगी भएका अम्मोनी तोवियाले भने, “तिनीहरूले निर्माण गरेहेको वस्तुमा एउटा प्रयाउरो चढो भने पनि तिनीहरूको पर्खाल भत्कने छ!” 4 हे हाम्रा परमेश्वर, सन्नुसोस, किनकि हामीलाई अपमान गरिएको छ । तिनीहरूका गिल्ला तिनीहरूकै शिरमाथि फर्काइदिनुहोसु, र तिनीहरू कैदीहरूको देशमा लुटका माल बनून् । 5 तपाईंको सामुबाट तिनीहरूको अपराध नदाक्कनुहोसु, र तिनीहरूको पाप नमैरिदिनुहोसु, किनकि तिनीहरूले निर्माणकर्ताहरूलाई रिस उठाएका छन् । 6 यसरी हामीले आधा उचासम्म सबै पर्खाल निर्माण गर्याँ, किनकि मानिसहरूमा काम गर्ने इच्छा थियो । 7 तर यस्थलैमका पर्खालहरू मर्मत गर्ने काम अगाडि बढिरहेको थियो र पर्खालमा भत्किएका भागहरू टालिंदै थिए भनी जब सन्वलत, तोविया, अर्बीहरू, अम्मोनीहरू र अश्वोदीहरूले सुने तिनीहरू रिसले आगो भए । 8 तिनीहरू सबै मिलेर षड्यन्त्र र्खे, र तिनीहरू यस्थलैमको विरुद्धमा र यसमा भ्रम उत्पन्न गर्न आए । 9 तर हामीले हाम्रा परमेश्वरलाई प्रार्थना देढायाँ, र तिनीहरूको धम्कीको कारणले दिनरात तिनीहरूको विरुद्धमा सुक्षा दिने पहेरेदार राख्याँ । 10 तब यहूदाका मानिसहरूले भने, “भारी बोक्नेहस्को ताकत घट्दै छ । कसिङ्गारहरू यथै छन्, र हामी पर्खाल पुनर्निर्माण गर्न सक्दैनौ” । 11 हाम्रा शत्रुहरूले भने, “तिनीहरूले थाहा पाउनुअरी र तिनीहरूले देख्नुअगि तिनीहरूका विचमा आएर तिनीहरूलाई मारी काम रोकिदिन्छौ” । 12 त्यस बेला तिनीहरूको नजिक बरने यहूदीहरू सबै दिशाबाट आएर तिनीहरूले हाम्रो विरुद्धमा र खेलका षड्यन्त्रहरूको बारेमा चेताउनी दिए हामीलाई दस पटक बताए । 13 त्यसैले मैले खुल्ला क्षेत्रहरूमा पर्खालिका सबैभन्दा तल्लो भू-भागहरूमा मानिसहरूलाई बसाएँ । मैले हेरक परिवारलाई आ-आफ्ना तरवार, भाला र धनुबाण लिएर बस्न लगाएँ । 14 तब मैले हेरै, र खडा भएर अधिकारीहरू, शासकहरू र बाँकी मानिसहरूलाई भैं, “तिनीहरूदेखि नदारो । प्रभुलाई सम्झनुहोसु जो महान् र भययोग्य हुनुङ्छ । आ-आफ्ना परिवाहरू, छोराचोरीहरू, पल्तीहरू र घरहरूका लागि लड्नुहोसु” । 15 जब हामीले हाम्रा शत्रुहरूका योजनाहरू थाहा पार्याँ र परमेश्वरले तिनीहरूका योजनाहरू विफल पारिदिनुभयो भनी तिनीहरूले सुने, हामी सबै आ-आफ्नो काम गर्न पर्खालिमा फर्क्याँ । 16 त्यस समयदेखि मेरा आधा सेवकहरूले केवल पर्खाल पुनर्निर्माण गर्थे भने आधा बाँकी सेवकहरू भाला, ढाल, धनुर्बाण र छिलम लाएर बस्थे । अगुवाहरूचाहैं यहूदाका सबै मानिसहरूको पछाडि बस्थे । 17 पर्खालिको निर्माण गरिरहेका र भारी बोकिरहेका उही मजदुरहरूले पनि आ-आफेलाई सुरक्षा दिइरहेका हुन्थे । हेरेकले एउटा हातले काम गर्थ्यो भने अर्को हातले आफ्नो हातियार समाउँथ्यो । 18 हेरेक निर्माणकर्ताले आफ्नो तरवार भिरेर काम गर्थ्यो । तुरही बजाउनेचाहिं मेरो छेउमा बस्थ्यो । 19 मैले अगुवाहरू, अधिकारीहरू र बाँकी मानिसहरूलाई भने, “काम विशाल र बहृत छ, अनि हामी पर्खालिमा एक-अकिदेखि छुट्टिएका छाँ । 20 तिनीहरूले जहाँबाट तुरही बजेको सुन्छै त्यहीं भेला हतार गर । हाम्रा परमेश्वर हाम्रो पक्षमा लड्नुहोने छ ।” 21 यसरी हामीले काम गर्दै थियाँ । आधा मानिसहरूले सूर्योदयदेखि सूर्यास्तसम्म तरवार भिर्दै थिए । 22 त्यस बेला मानिसहरूलाई मैले यो पनि भनै, “रातमा हाम्रा लागि पहरा दिन र दिनमा काम गर्न हेरेक मानिस र त्यसको सेवकले यस्थलैमको विचमा रात बिताओसु” । 23 न मैले, न मेरा दाजुभाइहरूले, न मेरा सेवकहरूले, न मलाई पछाउने पहेरेदारहरूले आफ्ना लुगाहरू बद्लियाँ । पानी पिउन जाँदा पनि हेरेकले आ-आफ्नो तरवार बोक्थ्यो ।

5 तब मानिसहरू र तिनीहरूका पत्नीहरूले आफ्ना यहूदी मित्रहरूका विरुद्धमा ठुलो आवाज उठाए। 2 त्यहाँ केही मानिसहरू थिए जसले भने, “हाम्रा छोराछोरीहरूसमेत गर्दा हामी थेरै छौं। हामीले खाए बाँचलाई अन्न प्राप्त गरैँ ।” 3 त्यहाँ अरु केही मानिसहरू पनि थिए जसले भने, “अनिकालको समयमा अन्न प्राप्त गर्न हामी हाम्रा खेतहरू, हाम्रा दाखबारीहरू र हाम्रा घरहरू बन्धकमा राख्दै छौं ।” 4 केहीले यसो पनि भने, “शोजालाई हाम्रा खेतहरू र हाम्रा दाखबारीहरूको कर तिर्न हामीले पैसा साप्त लिएका छौं । 5 तरै पनि हाम्रा शरीर हाम्रा दाजुभाइहरूका शरीर जस्तै हुन्, र हाम्रा छोराछोरीहरू तिनीहरूका छोराछोरीहरूजस्तै हुन्। हाम्रा छोराछोरीहरूलाई कमार-कमारी बन्को लागि बेच्न हामी बाब्य छौं । हाम्रा केही छोरीहरू पहिले नै कमारी भइसकेका छन् । अरु मानिसहरूले हाम्रा खेतहरू र हाम्रा दाखबारीहरू अधिकार गरेकाले हामीसित मदत गर्न खुबी छैन ।” 6 जब मैले तिनीहरूको रोदन र यी वचनहरू सुने म साहै रिसाएँ । 7 तब मैले यस विषयमा सोचविचार गरैँ, अनि कुलीनहरू र अधिकारीहरूलाई दोष लगाएँ । मैले तिनीहरूलाई भनै, “तिमीहरू हकेकले आफ्नै भाइबाट ब्याज लिई छौं ।” मैले तिनीहरूको विरुद्धमा ठुलो भेला गराएँ, 8 र तिनीहरूलाई भनै, “हामी कुलीनहरूले जाति-जातिहरूकहाँ दासत्वमा बेविएका हाम्रा यहूदी दाजुभाइहरूलाई दाम तिरि फिर्ता गरेर ल्याएका छौं, तर तिमीहरू आफ्ना दाजुभाइ तथा दिदी-बहिनीहरू फेरी हामीलाई बेच्छौं!” तिनीहरू सबै भए र बोल्नलाई कुनै शब्दै भएन । 9 मैले यसो पनि भनै, “तिमीहरूले जे गरिरहेका छौं, त्यो ठिक होइन । जाति-जातिहरू अर्थात् हाम्रा शत्रुहरूका कटाक्षलाई रोकन के तिमीहरू हाम्रा परमेश्वरोक डरमा चल्नुपर्नैन र? 10 मैले, मेरा दाजुभाइहरूले र मेरा सेवकहरूले तिनीहरूलाई रुपियाँ-पैसा र अन्न साप्त दिई छौं । तर हामीले यी ऋणमा ब्याज लगाउन रोक्नुपर्दै । 11 आजकै दिन तिमीहरूले तिनीहरूबाट लिएका तिनीहरूका खेतहरू, दाखबारीहरू, भद्राक्ष बारीहरू, तिनीहरूका घरहरू, रुपियाँ-पैसाको ब्याज, अन्न, नयाँ दाखमध्य र तेल फकर्डिदेओ ।” 12 तब तिनीहरूले भने, “हामीले तिनीहरूबाट लिएका चिजहरू फिर्ता गरिनेछौं, र हामी तिनीहरूबाट केही माग गर्दैनौं । हामी तपाईंले भन्नुहोस्त्रै गर्ने छौं ।” तब मैले पुजारीहरूलाई बोलाई तिनीहरूले भनेअनुसार गर्न तिनीहरूलाई शपथ खान लगाएँ । 13 मैले आफ्नो खासटोको गाँठो फुकाएर भनै, “आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा नगर्न हेरेक मानिसको घर र धन-सम्पत्ति परमेश्वरले यसरी नै फुकालिदेउन् । त्यसलाई फुकाली रितो बनाइयोस् ।” सबै समुदायले भने, “आमेन,” अनि तिनीहरूले परमेश्वरको स्तुति गरे, र तिनीहरूले आ-आफ्नौले प्रतिज्ञा गरेअनुसार गरे । 14 म यहूदा देशको राज्यपाल नियुक्त भएको समयदेखि अर्थात् अर्तासास्त राजाको विसाँ वर्षदिक्खि बित्तिसाँ वर्षसम्म, जम्माजम्मी बाह्र वर्षसम्म मैले र मेरा दाजुभाइहरूले राज्यपालको लागि उपलब्ध गराइएको खाना खाएनौं । 15 तर मन्दन्दा अगिका राज्यपालहरूले मानिसहरूमाथि गहाँ बोझ लादिए, र तिनीहरूको दैनिक भोजनसाथी दाखमध्यको लागि मानिसहरूबाट चाँदीका चालिस सिक्का कर लिएका थिए । तिनीहरूका सेवकहरूले पनि मानिसहरूमाथि थिचोमिचो गरे । तर परमेश्वरको भयको कारणले मैले त्यसो गरिनै । 16 मैले पर्खालिको कामलाई पनि जारी राख्नै, र कुनै जग्गा जमिन किनिन, अनि मेरा सबै सेवक कामको लागि त्यहाँ जम्मा हुन्न्यै । 17 हाम्रा वरिपरि भएका जाति-जातिहरूबाट आउने मानिसहरूबाहेक मेरो टेबुलमा यहूदीहरू र अधिकारीहरू गरी जम्मा १५० जना हुन्न्यै । 18 एउटा गोरु, छवटा मोटा-मोटा बेडा र कुखुराहरू हेरेक दिन खानलाई जुटाइनुपर्थ्यो, र दस-दस दिनपछि चाहिँ सबै किसिमका दाखमध्य प्रचुर मात्रामा जुटाइन्थ्यो । यति हुँदूहुँदै पनि मैले राज्यपालको भोजनको भत्ताको माग गरिनै किनकि मानिसहरूमाथि ठुलो बोझ परेको थियो । 19 हे मेरा परमेश्वर, मैले यी मानिसहरूलाई गरेका सबै कामको निम्ति मेरो भलाइ सोच्नुहोस् ।

6 मैले पर्खाल पुनर्निर्माण गरेर सिद्धायाएको र टाल्नुपर्ने कुनै भाग नरहेको सुने, यद्यपि मैले मूल ढोकाहरूका खापाहरू भने बनाइसकेको थिइनै । 2 सन्बलत र गेशेमले मलाई यसो भनी खबर पठाए, “आऊ, हामी ओनोको मैदानको कतैतर भेट्याट गरैँ ।” तर तिनीहरूले मेरो हानि गर्ने मनसाय बनाएका थिए । 3 मैले यसो भनी तिनीहरूकहाँ सन्देशवाहकहरू पठाएँ, “मैले महान् काम गरिरहेकोले म आउन सकिदैन ।” मैले काम छोडी तिनीहरूकहाँ आएर यो काम किन रोकिने?” 4 तिनीहरूले मकहाँ उही खबर चार पटक पठाए, र मैले प्रत्येक पटक तिनीहरूलाई उही जवाप दिएँ । 5 उसै गरी सन्बलतले पाँचौं पटक पनि मकहाँ तिनको सेवक पठाए, जसको हातमा खोलिएको चिट्ठी थियो । 6 त्यहाँ यस्तो लेखिएको थियो, “जाति-जातिहरूका बिचमा यस्तो खबर पुगेको छ र गेशेम पनि त्यही भन्छन्, कि तिमी र यहूदीहरूले विद्रोह गर्ने योजना बनाउँदै छौं । त्यसकारण तिमीहरूले यो पर्खाल पुनर्निर्माण गर्दै छौं ।” तिमी तिनीहरूका राजा हुनै लागेका छौं भनी यी खबरहरूले बताउँछन् । 7 यस्तश्लेममा तिमो बरेमा यो घोषणा गर्न तिमीहरूले अगमवत्काहरू पनि नियुक्त गरेका छौं, ‘यहूदामा राजा हुनुहुन्छौं!’ राजाले यी खबरहरू सुनेछन् भनी तिमी निश्चित हुन सकछौं । त्यसकारण, आऊ र एक-अकसित कुराकानी गरैँ ।” 8 तब मैले तिनीहरूकहाँ यसो भनी खबर पठाएँ, “तिमीले भनेजस्ता कुनै पनि कुरा भएकै छैन, किनकि तिमीले आफ्नै हदयगमा ती रथेका हौं ।” 9 तिनीहरू सबैले हामीलाई यस्तो सोच लगाई भयभीत पान चाहये, “काम गनदिखि तिनीहरूले आफ्ना हात रोक्ने छन्, र यो काम सकिने थिएन ।” तर अब हे परमेश्वर, मेरा हात मजबूत पार्नुहोस् । 10 म दलायाहका छोरा, महेतबेलका नाति शमायाहको घरमा गएँ, जो आफ्नै घरमा बन्दी बनाइपका थिए । तिनले भने, “हामी परमेश्वरको मन्दिरभित्र भेटौं, र मन्दिरका ढोकाहरू बन्द गरौं किनकि तिनीहरूलाई तपाईंलाई मार्न आउँदै छन् । तपाईंलाई मार्न तिनीहरू रातमा आउँदै छन् ।” 11 मैले जवाफ दिएँ, “के मजस्तो मान्छे भाग्छ र? के मजस्तो मान्छे आफ्नै जीवन बचाउन मन्दिरभित्र जान सकछ? र? म भित्र जाने छैन ।” 12 परमेश्वरले तिनलाई पठाउनुभएको होइन, तर तिनी आफैले मेरो विरुद्धमा अगमवाणी गरेका थिए भनी मैले घमसुस गरैँ । तोबिया र सन्बलतले तिनलाई भाडामा लिएका थिए । 13 तिनले भनेझौं गरेर पाप गर्न र मेरो अपमान हुने गरी मेरो ख्याति बिगर्न तिनीहरूले तिनलाई भाडामा लिई मलाई डराउन चाहये । 14 हे मेरा परमेश्वर, तोबिया र सन्बलत अनि तिनीहरूले गरेका सबै कामलाई सम्झनुहोस् । साथै, मलाई डराउन खोज्ने अगमवादिनी नोअदिया र अरु बाँकी अगमवत्काहरूलाई पनि सम्झनुहोस् । 15 यसरी बाउन दिग्पालि एलू महिनाको पच्चिसाँ दिनमा पर्खालिको काम समाप्त भयो । 16 जब हाम्रा वरिपरि भएका हाम्रा सबै शत्रु र जातिहरूले यो सुने तिनीहरू डराए, तिनीहरू होतोसाहित भए । किनकि हाम्रा परमेश्वरको मदतले यो काम गरिएको थियो भनी तिनीहरूलाई थाथा थियो । 17 यस बेला यहूदाका कुलीनहरूले तोबियालाई धेरै चिट्ठीहरू पठाए, र तोबियाका चिट्ठीहरू पनि तिनीहरूकहाँ आए । 18 किनकि यहूदामा कैयौँ मानिसहरू थिए जो तिनीसित शपथद्वारा बाँधिएका थिए किनकि तिनी आराकै छोरा शक्त्याहका जुवाइँ थिए । तिनका छोरा येहोहानानले बेरेक्याहका छोरा मशुल्लामार्की छोरीसित विवाह गरेका थिए । 19 तिनीहरूले तिनका असल कार्यहरू पनि मलाई बताए, र मेरा कामहरू पनि मलाई बताइदिए ।

7 पर्खालिको काम सिद्धिएपछि जब मैले ढोकाहरूलाई तिनका आ-आफ्ना ठाउँमा लगाएँ, र द्वारपालहरूसाथै गायक-गायिकाहरू र लेवीहरू नियुक्त गरिए, 2 मैले मेरा भाइ हानीरी र किल्लाको निरीक्षण गर्ने हानीलाई यस्तलैमाथिको जिम्मा सुनिपदिएँ किनकि तिनी अरु थेरैमन्दा विश्वासयोग्य मानिस थिए, र परमेश्वरदेखि डराउँथे । 3 मैले तिनीहरूलाई भनै, “घाम चर्को

गरी नलागेसम्म यरुशलेमका मूल ढोकाहरू नखोल्नु । द्वारपालहरू पहरा बस्दा तिमीहरूले ढोकाहरू बन्दी गरी आगला लगाउनु । यरुशलेममा बस्नेहरुबाट केही पहरादारहरूलाई पहरा बस्दे ठाउँमा र केहीलाई चाहिँ तिनीहरूका आफ्ने घरको सामुन्ने राख्न नियुक्त गर्नु । ४ अब सहरचाहिँ फराकिलो र विशाल थियो, तर त्यसभित्र केही मानिसहरू मात्र थिए, र अझसम्म कुनै पनि घरको पुनर्निर्माण भएको थिएन । ५ मेरा परमेश्वरले कुलीनहरू, अधिकृतहरू र मानिसहरूलाई तिनीहरूका परिवार-परिवार गरी नाउँ दर्ता गराउनका लागि भेला गराउन मेरो हृदयमा बोझ हालिदिनुभयो । मैले सुरुमा फर्केनहरूको वंशावलीको पुस्तक भेट्टाएँ जसमा यो कुरा लेखिएको थियो । ६ “राजा नबूकदनेसरको निर्वासनबाट जाने प्रान्तमा भएका मानिसहरू यिनै हुन् जसलाई तिनले बैलिनोमा कैद गरेर लगेका थिए । तिनीहरू यरुशलेम र यहुदियामा आ-आफ्ना सहरहरूमा फर्के । ७ तिनीहरू यस्तावेल, येशुआ, नहेम्याह, सरायाह, रेलयाह, मोर्दक, बिल्खान, मिस्पारा, बिनै, रेहुम र बानाहसँगी आएका थिए । इसाएलका मानिसहरूको सङ्ख्या निम्न लिखित छ । ८ परोशका परिवारका २,१७२ ९ शपत्याहका परिवारका ३७२ १० आराका परिवारका ६४२ ११ येशुआ र योआबका घरानाबाट पहत-मोआबका परिवारका २,८१८ १२ एलामका परिवारका १,२५४ १३ ज़कूका परिवारका ८४५ १४ ज़कैका परिवारका ७६० १५ बिन्नूर्दका परिवारका ६४८ १६ बैकैका परिवारका ६२८ १७ अज्जादका परिवारका २,३२२ १८ अदोनीकामका परिवारका ६६७ १९ बिग्वैका परिवारका २,०६७ २० आदीनका परिवारका ६५५ २१ हिजकियाबाट आतेरका परिवारका ९८ २२ हाश्मूका परिवारका ३२८ २३ बेजैका परिवारका ३२४ २४ हारीपका परिवारका ११२ २५ गिबोनका परिवारका ९५ २६ बेथलेहेम र नेतोपाका मानिसहरू १८८ २७ अनातोतका मानिसहरू १२८ २८ बेथ-अज्जावेतका मानिसहरू ४२ २९ किर्यत-यारीम, कपीरा र बेरोतका मानिसहरू ७४३ ३० रामा र गेबाका मानिसहरू ६२१ ३१ मिकमाशका मानिसहरू २२ ३२ बेथेल र एका मानिसहरू १२३ ३३ अर्को नेबोका मानिसहरू ५२ ३४ अर्को एलामका मानिसहरू १,२५४ ३५ हारीमका मानिसहरू ३२० ३६ यरीहोका मानिसहरू ३४५ ३७ लोद, हादीद र अनोनका मानिसहरू ७११ ३८ सेनाहका मानिसहरू ३,९३० ३९ पुजारीहरू: (येशुअको वंशबाट) यदायाहका परिवारका १७३ ३० इम्मेरका परिवारका १,०५२ ४१ पश्शूरुका परिवारका १,२४७ ४२ हारीमका परिवारका १,०१७ ४३ लेवीहरू: होदविया, बिन्नूर्द र कादमीएलका वंशबाट येशुअका परिवारका ७४ ४४ गायकहरू: आसापका परिवारका १४८ ४५ द्वारपालहरू: शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब, हत्तीता, शोबैका परिवारहरूका जम्मा १३८ ४६ मन्दिरका सेवकहरू: सीहा, हस्पा, तब्बाओत, ४७ कोरेस, सीआ, पादेन, ४८ लेबाना, हगाबा, शन्मै, ४९ हानान, गिदेल, गहर, ५० रायाह, रसीन, नकोदा, ५१ गज्जाम, उज्जा, पसेह, ५२ बैजै, मोनिम, नेपुसीम, ५३ बक्कूब, हकूपा, हर्हुर, ५४ बस्लूत, महीदा, हर्शा, ५५ बर्कोस, सीसरा, तेमह, ५६ नसीह, र हत्तीपाका परिवारहरू ५७ सोलोमनका सेवकहरूका सन्तान: सोतै, सोपेरेत, पारीद, ५८ याला, दर्कोन, गिदेल, ५९ शपत्याह, हत्तील, पोकेरेतहसेबायीम, र अमोनका परिवारहरू । ६० मन्दिरका सेवकहरू र सोलोमनका सेवकहरूका सन्तानको सङ्ख्या जम्मा ३१२ ६१ तेल-मेलह, तेल-हर्हा, केरुब, आदेन र इम्मेर सहरबाट आएकाहरूले आफ्ना परिवारहरू इसाएलको वंशबाट आएका हुन् भनी बताउन सकेनन् । यी हुँ: ६२ दलायाह, तोबिया, र नकोदाका परिवारहरूका जम्मा ६४२ ६३ पुजारीहरूबाट: होबायाहका परिवार, हक्कोसका परिवार, र बर्जिल्लैका परिवार (तिनले गिलादी बर्जिल्लैका छोरीहरूमध्ये एउटीलाई विवाह गरी तिनीहरूको नाउँ राखो) । ६४ तिनीहरूले आफ्नो वंशावलीका अभिलेख्हरू खोजे, तर तिनलाई फेला पारेन् । त्यसैले तिनीहरूलाई अशुद्ध ठानी पुजारीको कामबाट निष्काशन गरियो । ६५ पुजारीले उरीम र तुम्मीमसहित अनुमोदन नगरेसम्म तिनीहरूले पवित्र बलिदानका कुनै पनि थोक खान मिल्दैनथ्यो भनी राज्यपालले तिनीहरूलाई

बताए । ६६ सम्पूर्ण मानिसको सङ्ख्या ४२,३६० थियो । ६७ यीबाहेक तिनीहरूका नोकर-नोकर्नीहरू ७,३३७ जना थिए । तिनीहरूका २४५ जना गायक-गायिका थिए । ६८ तिनीहरूका घोडाहरूको सङ्ख्या ७३६, खच्चर २४५, ६९ ऊँठ ४३५ र गधा ६,७२० थिए । ७० परिवारका केही मुखियाहरूले कामको लागि दान दिए । राज्यपालले भण्डारमा १,००० सुनका सिक्का, ५० कच्चोरा र पुजारीहरूले लगाउने ५३० ओटा पोशाक दिए । ७१ परिवारका केही कामको निम्नि मुखियाहरूले भण्डारमा २०,००० सुनका सिक्का र २,२०० चाँदीका सिक्का र पुजारीले लगाउने ६७ ओटा पोशाक दिए । ७३ यसरी पुजारीहरू, लेवीहरू, द्वारपालहरू, गायक-गायिकाहरू, केही मानिसहरू, मन्दिरका सेवकहरू र सारा इस्त्राल तिनीहरूका आ-आफ्ना सहरहरूमा बसे । साताँ महिनासम्ममा इसाएलीहरू आ-आफ्ना सहरहरूमा बसिसकेका थिए ।

८ सारा जनता एउटै मानिसजस्तो गरी पानी ढोकाको सामुन्ने खुला क्षेत्रमा भेला भए । तिनीहरूले परमप्रभुले इसाएलालाई आज्ञा दिनुभएको मोशाको व्यवस्थाको पुस्तक ल्याउन भनी शास्त्री एजालाई भने । २ साताँ महिनाको पहिलो दिनमा पुजारी एजाले सुनेर बुझन सक्ने पुरुष र स्त्रीहरू दुवैको समुदायको सामु पुस्तक ल्याए । ३ तिनी पानी ढोकाको सामुनेको खुला क्षेत्रमा फर्के, र तिनले पुरुष र स्त्रीहरूको सामु बिहान सबैदेखि मध्यदिनसम्म यसबाट पढे, अनि सारा मानिसले व्यवस्थाको पुस्तकलाई ध्यान दिएर सुने । ४ तब शास्त्री एज्ञा मानिसहरूले त्यस्तै कामको लागि बनाएका काठको उच्च मञ्ज्यमा खडा भए । तिनको दाहिनेपटि छेउमा मत्तित्याह, शेमा, अनायाह, उरियाह, हिल्कियाह र मासेयाह उभिएका थिए अनि तिनको देव्रेपटि पदायाह, मीशाएल, मल्कियाह, हाश्मूम, हशबदाना, जकरिया र मश्लालाम उभिएका थिए । ५ एज्ञा सारा मानिसभन्दा माथि उभिएकाले तिनले सबैले देख्ने गरी पुस्तक खोले, र तिनले पुस्तक खोल्दा सारा मानिस खडा भए । ६ एजाले महान् परमेश्वर परमप्रभुलाई धन्यावाद दिए, अनि सारा मानिसले आ-आफ्ना हात उठाएर “आमेन! आमेन!” भने । तब तिनीहरूले आ-आफ्ना शिर द्युकाए, र भुँइँसम्म निहुरेर परमप्रभुको आराधना गरे । ७ लेवीहरू येशुआ, बानी, शेरिबियाह, यामीन, अक्कूब, सब्बतै, होदियाह, मासेयाह, कलीता, अर्जाहार्य, योजाबाद, हानान, पल्याहले मानिसहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा व्यवस्था बुझनलाई मदत गरे । ८ तिनीहरूले त्यो पुस्तक अर्थात् परमेश्वरको व्यवस्था पढे र मानिसहरूले बुझन सक्ने गरी अर्थ खोलिदिए । ९ राज्यपाल नहेम्याह, पुजारीसाथै शास्त्री एज्ञा र मानिसहरूलाई अर्थ खोलिदिने लेवीहरूले सारा मानिसलाई भने, “यो दिन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरका लागि पवित्र दिन हो । शोक नगर र नरोओ ।” किनकि तिनीहरूले ताउँमा व्यवस्था बुझनलाई मदत गरे । १० तब नहेम्याहले तिनीहरूलाई भने, “आ-आफ्नो बाटो लाग, पुस्टाइएको पशु मारेर खाओ, मिठो पेय पदार्थ पिओ अनि आफ्ना निम्नि तयार पार्न नसक्नेहरूका निम्नि पानि थोरै भाग पठाइदेओ किनकि परमप्रभुको आनन्द नै तिनीहरूको शक्ति हो ।” ११ त्यसैले लेवीहरूले यसो भन्दै मानिसहरूलाई शान्त गराए, “चुप लाग, किनकि यो दिन पवित्र छ । शोक नगर ।” १२ तब सारा मानिस खानपान गर्न, पिउन, भोजन बाँड्युङ गर्न र बडो आनन्दसाथ उत्सव मनाउन आ-आफ्नो बाटो लागे किनकि तिनीहरूलाई बताइएका वचनहरू तिनीहरूले बुझेका थिए । १३ दोस्रो दिनमा सारा मानिसका परिवार-परिवारका मुख्य-मुख्य मानिसहरू, पुजारीहरूसाथै लेवीहरू व्यवस्थाका वचनहरूबाट अन्तर्ज्ञान प्राप्त गर्न शास्त्री एज्ञाकहाँ आए । १४ साताँ महिनाको चाडमा इसाएलीहरू छाप्रोमा बस्नपर्छ भनी परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको वचन तिनीहरूले व्यवस्थामा लेखिएको भेट्टाए । १५ तिनीहरूले तिनीहरूका सबै सहर र यरुशलेममा यसो भन्दै घोषणा गर्नुपर्छ, “लेखिएअनुसार छाप्रो बनाउनलाई पहाडी देशमा गएर

जैतून, जङ्गली जैतून, मेहदी, खजूरका हाँगाहरूसाथै अन्य पातहरू भएका हाँगाहरू लिए आओ । ” 16 तब मानिसहरू बाहिर गए, र हाँगाहरू ल्याए अनि हरेकले आ-आप्नो निमित्त घरको छाना र चोकमा, परमेश्वरको भवनका चोकहरूमा, पानी ढोकाको सामुनेको चोकमा र एफ्राएमका ढोकाको चोकमा छाप्राहरू बनाए । 17 निर्वासनबाट फर्केकाहरू सबै समुदायले छाप्राहरू बनाई तिनमा बसे । किनकि नूका छोरा यहोशूको समयदेखि त्यस दिनसम्म इसाएलीहरूले यो चाड मनाएका थिएनन् । त्यसैले तिनीहरू बडो आनन्दित भए । 18 यसबाहेक, पहिले दिनदेखि पछिल्लो दिनसम्म दिनप्रतिदिन एजाले परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकबाट पढ्ने गर्थे । तिनीहरूले सात दिनसम्म चाड मनाए, र आज्ञाअनुसार आर्थै दिनमा पावित्र सभा थियो ।

9 अब उही महिनाको चौबिसौं दिनमा इसाएलीहरू भेला भए । तिनीहरू उपवास बस्दै र भाड्ग्रा लगाउँदै थिए, र तिनीहरूले आ-आप्ना शिरमा धूलो हाले । 2 इसाएलका सन्तानहरूले सबै परदेशीबाट आफूलाई अलग गरे । तिनीहरू खडा भएर आप्ना पापसाथै तिनीहरूका पुर्खाहरूका दुष्ट कामहरू स्वीकार गरे । 3 तिनीहरू आ-आप्ना ठाँउमा खडा भए, र पहिलो एक पहरयाहिं तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकबाट पढे । अर्को पहरमा तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको सामु पाप स्वीकार गर्दै र दण्डवत गर्दै थिए । 4 लेवीहरू, येशूअ, बानी, कादमीएल, शबन्याह, बुन्नी, शरेबियाह, बानी र कनानी खुट्किलाहरूका उभिये, अनि तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई उच्च सोरामा पुकारे । 5 तब लेवीहरू, येशूअ, कादमीएल, बानी, हशबन्याह, शरेबियाह, होदियाह, शबन्याह र पतहियाहले भने, “खडा भएर परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई सदासर्वदा प्रशंसा चढाओ । ” तिनीहरूले तपाईंको महिमित नाउलाई धन्यको भनून्, र यो नाउँ हरेक आशिश् र प्रशासनाभन्दा माथि उचालिएको होस् । 6 तपाईं मात्र परमप्रभु हुनुहुन्छ । तपाईंले स्वर्ग, सर्वोच्च आकाश, त्यहाँका सबै आकाशीय पिण्ड अनि पृथ्वी र यसमा भएका थोक थोक, समुद्रहरू र तिनमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो । तपाईंले नै ती सबैलाई जीवन दिनुहुन्छ, र सर्वाङ्का समुदायले तपाईंको आराधना गर्छन् । 7 तपाईं परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले अब्रामलाई चुनुभयो, र तिनलाई कल्दीहरूको ऊरबाट ल्याउनुभयो, र तिनलाई अब्राहाम नाउँ दिनुभयो । 8 तपाईंले तिनको हृदय तपाईंको सामु विश्वासयोग्य भएको भेटाउनुभयो, र तिनका सन्तानहरूलाई कनानी, हित्ती, एमोरी, परिज्जी, यबूसी र गिर्गारीहरूको देश दिने प्रतिज्ञा गर्नुभयो । तपाईंले आप्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्नुभएको छ किनकि तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ । 9 तपाईंले निश्रमा हाँग्रा पिता-पुर्खाहरूको दुःख देख्नुभयो, र लाल समुद्रने तिनीहरूको क्रन्दन सुन्नुभयो । 10 तपाईंले फारो, तिनका सबै अधिकारी र तिनको देशका सबै जनताको सामु चिन्हहरू र आर्चर्यहरू गर्नुभयो किनकि मिश्रीहरूले इसाएलीहरूको विरुद्धमा अहङ्कारी भएर व्यवहार गरेका थिए भनी तपाईं जान्नुहुन्यो । तपाईंले आप्नो निमित्त एउटा नाउँ राख्नुभयो जुन आजको दिनसम्म खडा छ । 11 त्यसपछि तपाईंले तिनीहरूकै सामु समुद्रलाई विभाजन गरिदिनुभयो अनि तिनीहरू समुद्रको बिचमा सुखखा भूमिबाट हिँडेर गए, र तिनीहरूलाई खेदेहरूलाई तपाईंले उर्लदै पानी ढुङ्गा फालेझौं फालिनिउभयो । 12 तिनीहरूलाई बाटोमा यात्राको लागि प्रकाश दिन तपाईंले तिनीहरूलाई दिनमा बादलको खाँबो र रातमा आगोको खाँबोद्वारा अगुवाइ गर्नुभयो । 13 तपाईं स्वर्गबाट सैनै पर्वतमा आर्लनुभयो, र तिनीहरूसित बोल्नुभयो अनि तिनीहरूलाई धार्मिक नियमहरू, साँचौ व्यवस्था र असल विधिविधानसाथै आज्ञाहरू दिनुभयो । 14 तपाईंले तिनीहरूलाई आप्नो पवित्र शबाथ चिनाउनुभयो, अनि तपाईंका दास मोशाद्वारा तिनीहरूलाई आज्ञाहरू, विधिविधानहरू र व्यवस्था दिनुभयो । 15 तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूको भौक तृप्त पान स्वर्गबाट रेटी दिनुभयो, र तिनीहरूको तिर्खा मेट्न चट्टानबाट पानी दिनुभयो । तिनीहरूलाई दिन्छु भनी

तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा गएर अधिकार गर्न तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो । 16 तर तिनीहरू र हाँग्रा पिता-पुर्खाहरू अटेरी र हठी भए, र तपाईंका आज्ञाहरू सुनेनन् । 17 तिनीहरूले सुन इन्कार गरे, र तपाईंले तिनीहरूका बिचमा गर्नुभएका आशर्यहरूलाई तिनीहरूले विचारी गरेनन् । तर तिनीहरू हठी भए, र तिनीहरूको विद्रोहमा तिनीहरूले आप्नो दासत्वमा फर्क्न एक जना अगुवा नियुक्त गरे । तर तपाईं क्षमाले भरिपूर्ण, अनुग्रही, दयालु, रिसाउनमा ढिला, अचुक प्रेममा प्रचुर परमेश्वर हुनुहुन्छ । तपाईंले तिनीहरूलाई त्यानुभएन । 18 तिनीहरूले ढलौटे बाला बनाएर ‘तिनीहरूलाई मिश्राबाट त्याउने ईश्वर यही हो’ भनी तिनीहरूले ठुलो ईश्वर-निन्दा गर्दा पनि 19 तपाईंले आप्नो दयामा तिनीहरूलाई उजाड-स्थानमा त्यानुभएन । तिनीहरूलाई बाटोमा अगुवाइ गर्न बादलको खाँबोले दिनमा तिनीहरूलाई छोडेन, न त तिनीहरूको यात्राको लागि प्रकाश दिने आगोको खाँबोले रातमा तिनीहरूलाई छोडे । 20 तिनीहरूलाई निर्देशन दिन तपाईंले तिनीहरूलाई आप्नो असल आत्मा दिनुभयो, र तिनीहरूको मुखमा तपाईंले आप्नो मन्न दिन रोकनुभएन, र तिनीहरूको तिर्खा मेट्न तपाईंले तिनीहरूलाई पानी दिनुभयो । 21 चालिस वर्षसम्म उजाड-स्थानमा तपाईंले तिनीहरूलाई भोजन उपलब्ध गराउनुभयो, र तिनीहरूलाई कुनै थोकको कमी भएन । तिनीहरूका लुगा फाटिएनन्, र तिनीहरूलाई कोडा सुनिएनन् । 22 तपाईंले तिनीहरूलाई राज्यहरू र जातिहरू दिनुभयो, अनि देशका हरेक कुनामा पुऱ्याउनुभयो । तब तिनीहरूले हेशबोनका राजा सीहोने र बाशानका राजा ओगोको देश अधिकार गरे । 23 तपाईंले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई आकाशका ताराजितिके अनगिन्ती बनाउनुभयो, र तपाईंले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई अधिकार गर्न दिन्नु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा तिनीहरूलाई ल्याउनुभयो । 24 त्यसैले मानिसहरू देशभित्र प्रवेश गरी यसको अधिकार गरे, र तिनीहरूकै सामु त्यस देशका बासिन्दाहरू अथात् कनानीहरूलाई तपाईंले अधीनमा ल्याउनुभयो । इसाएलले इच्छा लागे अनुसार कनानीहरूलाई व्यवहार गर्नु भनेर तपाईंले कनानीहरू, तिनीहरूका राजाहरू, देशका जनताहरूलाई तिनीहरूका हातमा सुमिधिदुभयो । 25 तिनीहरूले किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू र उरारायुक्त देश कब्जा गरे । तिनीहरूले सबै असल थोकहरूले भरिएका घरहरू, पहिले नै खनेका कुवाहरू, दाखबारीहरू, जैतूनका बाँचाहरू र प्रचुर मात्रामा फल दिने रुखहरू कब्जा गरे । यसरी तिनीहरूले खाएर तृप्त भए, अनि मोटाएर तपाईंको महान् भलाड्मा तिनीहरूले आनन्द मनाए । 26 तब तिनीहरू अनाजाकारी बने, र तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरे । तिनीहरूले तपाईंको व्यवस्थालाई पिठिउँ फर्काए । तिनीहरूले तपाईंका आगमकत्ताहरूलाई मारे जसले तिनीहरूलाई तपाईंकहाँ फर्क्न चेताउनी दिएका थिए । तिनीहरूले ठुलो ईश्वर-निन्दा गरे । 27 त्यसैले तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका हातमा सुमिधिदुभयो जसले तिनीहरूलाई सताए । तिनीहरूको दुःखकष्टको समयमा तिनीहरूले तपाईंलाई पुकारे, र तपाईंले स्वर्गबाट तिनीहरूको कुरा सुन्नुभयो । तपाईंको महान् कृपाको कारण तपाईंले छुटकारा दिनेहरू पठाउनुभयो जसले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका हातमा ल्याउनुभयो । 28 तर तिनीहरूले शान्ति पाएपछि तिनीहरूले फेरि तपाईंको सामु दुष्ट काम गरे, र तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका हातमा त्यागिदिनुभयो, अनि तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूमाथि शासन गरे । तथापि तिनीहरू फर्केर तपाईंलाई पुकारा गर्दा तपाईंले स्वर्गबाट सुन्नुभयो, र तपाईंको कृपाको कारण धेरै पटक तपाईंले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभयो । 29 तिनीहरू तपाईंको व्यवस्थामा फर्क्न भनेर तपाईंले तिनीहरूलाई चेताउनी दिनुभयो । तरै पनि तिनीहरू हठी भए, र तपाईंका आज्ञाहरू सुनेनन् । आज्ञा पालन गर्ने जोसुकैलाई जीवन दिने तपाईंका आज्ञाहरूस्की विरुद्धमा तिनीहरूले पाप गरे । तिनीहरू हठी बने र अेरी बने अनि सुन्न इन्का गरे । 30 थेरै वर्षसम्म तपाईं तिनीहरूसित धैर्यवान् हुनुभयो, र आप्ना अगमकत्ताहरूमार्फत तपाईंको आत्माद्वारा तिनीहरूलाई चेताउनी दिनुभयो । तरै पनि तिनीहरूले सुनेनन् ।

त्यसले तपाईंले तिनीहरूलाई छिमेकी जातिहस्तका हातमा सुम्पिदिनुभयो । 31 तर तपाईंको महान् कृपामा तिनीहरूलाई निमिट्यान्न पार्नुभएन, न त पूर्ण रूपमा त्यागिदिनुभयो किनकि तपाईं अनुग्रही र करुणामय परमेश्वर हुनुहुन्छ । 32 त्यसकारण, अब हे हाम्रा परमेश्वर तपाईं महान, शक्तिशाली र भययोग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले अपनो करार र अचुक प्रेम राख्नुहुन्छ । अशूरका राजाहस्तको समयदेखि आजको दिनसम्म हामी, हाम्रा राजाहस्त, हाम्रा राजकुमारहस्त, हाम्रा पुजारीहस्त, हाम्रा अगमवक्ताहस्त, हाम्रा पिता-पुर्खाहस्त र तपाईंका सारा मानिसमाथि आइपरेका यी कठिनाइलाई हतुका नसमझनुहोस् । 33 हामीमाथि आइपरेका हरेक कुरामा तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ किनकि तपाईंले विवस्थापाथ व्यवहार गर्नुभएको छ, तर हामीले चाहैं दुष्टपूर्वक काम गरेका छौं । 34 हाम्रा राजाहस्त, हाम्रा राजकुमारहस्त, हाम्रा पुजारीहस्त र हाम्रा पिता-पुर्खाहस्त तपाईंको व्यवस्था पालन गरेका छैनन्, न त तपाईंका आज्ञाहस्त वा तपाईंले तिनीहरूलाई चेताउनी दिनुभएका तपाईंका करारका आदेशहरूलाई ध्यान दिएका छन् । 35 तिनीहरूको आप्नै राज्य हुँदा तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएको विशाल र मलिलो देशमा तपाईंको महान् उदारतालाई तिनीहरूले उपभोग गर्दागाउँ पनि तिनीहरूले तपाईंको सेवा गरेनन्, न त तिनीहरूका दुर्ट मार्गहरूबाट फर्के । 36 हेमीहोस् हामी दास भएका छौं । अहिले हामी तपाईंले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई त्यसका फलहरू खान र त्यसका असल उज्जनीहस्त उपभोग गर्नलाई दिनुभएको यही देशमा हामी दास भएका छौं । 37 हाम्रा पापाले गर्दा त्यसका प्रशस्त उज्जनीहरू हामीमाथि प्रभूत्व गर्न तपाईंले खटाउनुभएका राजाहस्तकहाँ जान्छन् । तिनीहरूलाई इच्छा लागेअनुसार तिनीहरूले हाम्रा शरीरसाथै हाम्रा गाईवस्तुमाथि शासन गर्नेन् । हामी बडो कष्टमा छौं । 38 यी सबै कारणले गर्दा हामी लेखेर नै ढूढ करार बाँध्दछौं । छाप लगाइएको दस्तावेजमा हाम्रा राजकुमारहस्त, लेवीहस्त र पुजारीहरूका नाउँ हुन्छन् ।”

10 सहीछाप लाउनेहस्तका नाउँ यिनै थिएः हकल्याहका छोरा राज्यपाल नहेम्याह, सिद्धिकायाह, 2 सरायाह, अज्यार्थ, यर्मिया, 3 पश्चूर, अमर्याह, मल्कियाह, 4 हत्तूश, शबन्याह, मल्लूक, 5 हारीम, मरेमोत, ओबदिया, 6 दानिएल, गिन्नतोन, बास्क, 7 मशुल्लाम, अबिया, मियावीन, 8 माज्याह, बिल्लौ, १० शमायाह । यिनीहरूचाहिँ पुजारी थिए । ९ लेवीहस्तः अज्न्याहका छोरा येशूअ, हेनादाट्का छोरा बिन्नूर्द, कदम्सीएल, १० र तिनीहरूका दासुभाइहस्त शबन्याह, होदियाह, कलीता, पलायाह, हानान, ११ मीयका, रहीब, हशब्याह, १२ जक्कूर, शरेबियाह, शबन्याह, १३ होदियाह, बानी, र बनीनू । १४ मानिसहरूका अगुवाहस्तः परोश, पहत-मोआब, एलाम, जत्तू, बानी १५ बुन्नी, अज्गाद, बेबै, १६ अदोनियाह, बिन्नै, आदीन, १७ आतर, हिजकिया, अज्जूर, १८ होदियाह, हाशूम, बेजै, १९ हारीप, अनातोत, नेवै, २० मार्पीआस, मशुल्लाम, हेजीर, २१ मरेजेबेल, सादोक, यदूअ, २२ पलत्याह, हानान, अनायाह, २३ होशिया, हनन्याह, हश्शू, २४ हल्लोटेश, पिल्हा, शोबक, २५ रेहूम, हशब्ना, मासेयाह, २६ अहिया, हानान, आनान, २७ मल्लूक, हारीम र बानाह । २८ बाँकी मानिसहरू अर्थात् पुजारीहस्त, लेवीहस्त, द्वारपालहस्त, गायकहस्त, मन्दिरका सेवकहरू र छिमेकी देशका मानिसहरूबाट आ-आफूलाई अलग गरी परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्ने प्रतिज्ञा गरिका सबै पुरुष, तिनीहरूका पतनीहरू, तिनीहरूका छोराछोरीहरू जससित ज्ञान र समझशक्ति थियो, २९ तिनीहरू आफ्ना दाजुभाइहस्त, तिनीहरूका कुलीनहरूसित मिलेर परमेश्वरका दास मोशाद्वारा दिइएको परमेश्वरको व्यवस्थामा हिँडन र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका सबै आज्ञा, उहाँका आदेशसाथै विधिविधानहरू मान्न र पालन गर्न सरापको शपथद्वारा बाँधिए । ३० हामीले हाम्रा छोरीहरू हाम्रा छोरीहरूका निमित नलिने प्रतिज्ञा गर्याँ । ३१ त्यस देशका मानिसहरूले शबाथ दिनमा कुनै वस्तु वा अन्न बेच्च ल्याए भने शबाथ

वा कुनै पनि पवित्र दिनमा हामीले तिनीहरूबाट नकिन्ने प्रतिज्ञा पनि गर्याँ । हरेक सात वर्ष हामीले हाम्रा खेतहरूलाई विश्राम दिने छौं, र हाम्रा सबै त्रण माफी गरिदिने छौं । ३२ हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको सेवाको लागि हरेक वर्ष शेकेलको एक तिहाइ दिनुपर्ने आज्ञालाई हामीले स्वीकार गर्याँ । ३३ उपस्थितिको रोटी, नियमित अन्नबलि, शबाथमा चढाइने होमबलिहस्त, औंसीका चाडहरू र तोकिएका चाडहरू, पवित्र भेटीहरू, इसाएलको निमित प्रायशितको लागि चढाइनुपर्ने आपबलिहस्ताथै हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरका कामको लागि उपलब्ध गराउनुपर्ने आज्ञालाई हामीले स्वीकार गर्याँ । ३४ पुजारीहरू, लेवीहरू र मानिसहरूले दाउराको बलिदानको लागि चिट्ठा हाल्ने गर्थे । व्यवस्थामा लेखिएबमोजिम परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वेदीमा हरेक वर्ष तोकिएको समयमा हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा बाल्न चिट्ठाले नै कसले दाउरा ल्याउने भनी हाम्रा परिवारहरूको छोनोट गर्थ्यो । ३५ हामीले हाम्रो माटोमा उप्रेका प्रथम फलहरू र वर्षैपिच्छे हरेक रुखका प्रथम फलहरू परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याउने प्रतिज्ञा गर्याँ । ३६ व्यवस्थामा लेखिएबमोजिम हामीले हाम्रा छोराहरू र हाम्रा गाईवस्तुसाथै भेडा-बाख्याहरूका पहिले वियाएकाहरू परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याउने प्रतिज्ञा गर्याँ । ३७ हामी पहिले पिंथिको पिठो, हाम्रा अन्नबलिहरू, हरेक रुखको फल, नयाँ दाखमध्य र तेल हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरका भण्डारहरूमा पुजारीहरूकहाँ ल्याउने छौं । हामीले काम गर्ने सबै नगरमा लेवीहरूले दशांश उठाउने भएकाले हाम्रा माटोबाट हामी लेवीहरूकहाँ दशांशहरू ल्याउने छौं । ३८ लेवीहरूले दशांश बटुल्दा हास्नको सन्तान अर्थात् पुजारी तिनीहरूसित हुनैपर्छ । लेवीहरूले दशांशहरूको दसाँ अंश हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको भण्डारण कोठाहरूमा ल्याउनुपर्छ । ३९ इसाएलीहरू र लेवीका सन्तानहरूले अन्न, नयाँ दाखमध्य र तेलका दानहरू भण्डार कोठाहरूमा ल्याउनुपर्छ जहाँ पवित्रस्थानका भाँडाहरू राखिन्छन् र सेवा गर्ने पुजारीहरूसाथै द्वारपालहरू र गायकहरू बस्छन् । हामी हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरलाई बेवासा गर्ने छैनाँ ।

11 मानिसहरूका अगुवाहरू यरूशलेममा बसोबास गरे, र बाँकी मानिसहरूले चाहिँ दस जनामध्ये एक जना पवित्र सहर यरूशलेममा बस्नलाई चिट्ठा हाले, अनि अरू नौ जना तिनीहरूका आ-आफै नै सहरमा बसे । २ तब राजीखुसीले यरूशलेममा बस्ने दिने सबैलाई मानिसहरूले आरीविदि दिए । ३ यरूशलेममा बन्ने प्रादेशिक अधिकारीहरू यी नै हुन् । तथापि केही इसाएलीहरू, पुजारीहरू, लेवीहरू, मन्दिरका सेवकहरू र सोलोमनका सेवकहरूका सन्तानहरूचाहिँ यहूदाका सहरहरूमा आ-आफै जग्गाजिमनामा बसोबास गरे । ४ यहूदा कुलाका केही सन्तानहरू र बेन्यामीन कुलाका केही मानिसहरूचाहिँ यरूशलेममा नै बसे । यहूदाका मानिसहरू यी नै हुन्: फारेसको परिवारका अतायाह, जो उज्जियाहका छोरा, जो जकरियाका छोरा, जो अमर्याहका छोरा, जो शपत्याहका छोरा, जो महलालेका छोरा थिए । ५ शेलहको परिवारका मासेयाह, जो बास्कुलका छोरा, जो कोल-होजेका छोरा, जो हजायाहका छोरा, जो अदायाहका छोरा, जो योयारीबका छोरा, जो जकरियाका छोरा थिए । ६ यरूशलेममा बसोबास गर्ने फारेसको परिवारका सबै सन्तान जम्मा ४६८ जना थिए । तिनीहरू कहिलेका मानिसहरू थिए । ७ बेन्यामीनका सन्तानहरू यी नै हुन्: सल्लू, जो मशुल्लामका छोरा, जो योएदका छोरा, जो पदायाहका छोरा, जो कोलायाहका छोरा, जो मासेयाहका छोरा, जो इधीएलका छोरा, जो यशयाहका छोरा थिए, ८ र तिनका पछि लाग्नेहरू गब्बे र सल्लै- सल्लै जम्मा ९२८ जना थिए । ९ जिक्रिका छोरा योएलचाहिँ तिनीहरूका प्रमुख अधिकृत थिए, र हस्सेनूअका छोरा यहूदा दोसो जिल्लाको हेर-विचार गर्ने अधिकृत थिए । १० पूजाहारीहरूबाट: यदायाह, योयारीबका छोरा, याकीन, ११ सरायाह, जो हिल्कियाहका छोरा, जो मशुल्लामका छोरा, जो सादोकका छोरा, जो मरायोतका छोरा, जो परमेश्वरका मन्दिरको देखेख गर्ने मुख्य अधिकृत अहीतूबका छोरा थिए, १२

र मन्दिरके निम्निकाम गर्ने तिनीहरूका सहयोगीहरू सबै जम्मा ८२२ जना मानिस थिए । अदायाह, जो यरोहामका छोरा, जो पैलाल्याहका छोरा, जो अम्सीका छोरा, जो जकरियाका छोरा, जो पश्चरहका छोरा, जो मल्कियाहका छोरा थिए । १३ तिनका दाजुभाइहरू जो परिवारका मुख्याहरू थिए— सबै जम्मा २४२ जना थिए । अमशै, जो अन्नेलका छोरा, जो अहजैका छोरा, जो मशिल्लेमोतका छोरा, जो इम्मेरका छोरा थिए, १४ र तिनका दाजुभाइहरू जो योग्य मानिसहरू थिए— सबै जम्मा १२८ जना साहसिला लडाकाहरू थिए । तिनीहरूका प्रमुख अधिकतर्चाहिँ हग्गदोलीमका छोरा जब्दीएल थिए । १५ लेवीहरूबाट: शमायाह, जो हशबूबका छोरा, जो अञ्जीकामका छोरा, जो हशब्याहका छोरा, जो बुनीका छोरा थिए । १६ लेवीहरूका दुई जना अगुवाहरू सब्बतै र योजाबाद थिए, जो परमप्रभुको मन्दिरको बाहिरका कामका जिम्मावाल थिए । १७ मत्तन्याह, जो मीयाकाका छोरा, जो जब्दीका छोरा, जो आसापका छोरा थिए । तिनी स्तुति-प्रशंसा र प्रार्थनाको सेवाका निर्देशक थिए । तिनका दाजुभाइहरूमध्ये दोसो स्थान लिने बक्कुक्याह थिए । अब्दा, जो शम्मूअका छोरा, जो गालालाका छोरा, जो यदूतूनका छोरा थिए । १८ पवित्र सहरमा लेवीहरूको सङ्ख्या जम्मा २८४ थियो । १९ द्वारपालहरू: अवकूब, तल्मोन र तिनीहरूका सहयोगीहरू सबै जम्मा १७२ जना थिए, जो मूल ढोकामा पहरा बस्थे । २० बाँकी इसाएलीहरू, पुजारीहरू र लेवीहरू यहूदाका सबै सहरहरूमा बसोबास गरे । हरेक आ-आपनै पुर्खाका अधिकारको जग्गामा बसे । २१ मन्दिरका सेवकहरू औफेल डाँडामा बसे, अनि सीहा र गिरेपा तिनीहरूका जिम्मावाल थिए । २२ यस्थलेममा भएका लेवीहरूका प्रमुख अधिकृत्तर्चाहिँ उज्जी थिए, जो बानीका छोरा, जो हशब्याहका छोरा, जो मत्तन्याहका छोरा, जो मीयाकाका छोरा थिए । उज्जीचाहिँ आसापका सन्तान थिए । ती आसापका सन्तानहरू परमेश्वरको मन्दिरका सेवाको निम्नित गान्डे जिम्मा लिएकाहरू थिए । २३ तिनीहरू राजाको आदेशमुनि थिए, र हरेक दिनको आवश्यकताअनुसार ती गायकहरूलाई कडा आदेश दिइन्थ्यो । २४ मानिसहरूका सबै कामाकाजको सम्बन्धमा राजाको तर्फबाट पतहियाह थिए, जो यहूदाका छोरा जेरहका परिवारका मर्शेजेबेलका छोरा थिए । २५ गाउँहरू र तिनीहरूका खेतहरूको सम्बन्धमा यहूदाका केही मानिसहरू किर्यत-अर्बार र त्यसका गाउँहरू, अनि दीवोन र त्यसका गाउँहरू, अनि यक्क्वेल र त्यसका गाउँहरू, २६ येशू, मोलादा, बेथ-पालेत, २७ हसरथशूआल, बेरेबा र त्यसका गाउँहरू, २८ सिक्लग, मकोना र त्यसका गाउँहरू, २९ एन-रिम्मोन, सोरा, यर्मूत, ३० जानोह, अदुल्लाम र त्यसका गाउँहरू, लाकीश र त्यसका खेतहरू, र आजेका र त्यसका गाउँहरूमा बसे । यसरी तिनीहरू बेरेबादेखि हिन्नोमको बैसीसम्म देश बसे । ३१ बेन्यामीनका गेवाबाटका सन्तानहरूलाई निकमाश, अय्या, बेथेल र त्यसका गाउँहरू, ३२ अनातोत, नोब र हननिया, ३३ हासोर, रामा, गिरैम, ३४ हादीद, सबोरीम, नबलत, ३५ लोद, ओनो र कारिगरहरूको बैसीमा बसे । ३६ यहूदामा बसोबास गर्ने केही लेवीहरूलाई बेन्यामीनका मानिसहरूका निम्नित सेवा गर्न तोकिए ।

१२ शालतिएलका छोरा यरुबाबेल र येशूअसँग फर्केर आएका पुजारीहरू र लेवीहरू यिनै हुन्: २ सरायाह, यर्मिया, एज्ञा, अमर्याह, मल्लूक, हत्तूश, ३ शकन्याह, रेहूम, मरेमोत, ४ इद्दो, गिन्नतोन, अविया, ५ मियामीन, मदाहा, बिल्ला, ६ शमायाह, योयारीब, यदायाह, ७ सल्लू, अमोक, हिल्कियाह र यदायाह । येशूअको समयमा पुजारीका अगुवाहरू र तिनीहरूका सहयोगीहरू यिनै थिए । ८ लेवीहरू: येशू, बिन्नई, कादमीएल, शरेबियाह, यहूदा र मत्तन्याह । मत्तन्याह आफाना सहयोगीहरूसँग धन्यवाद ज्ञापनका भजनहरूका जिम्मावाल थिए । ९ तिनका सहयोगीहरू बक्कुक्याह र उन्नीचाहिँ सेवामा तिनीहरूका सामुन्ने उभिन्थे । १० येशू योयाकीमका पिता थिए । योयाकीम एल्यासीबका पिता थिए । एल्यासीब योयादाका पिता थिए । ११ योयादा जोनाथनका पिता थिए, र जोनाथन यहूदाका पिता थिए । १२

योयाकीमको समयमा यी पुजारीहरू आ-आप्ना परिवारका मुख्या थिए: सरायाहका परिवारका मरायाह, यर्मियाका हनन्याह, १३ एज्ञाका मशुल्लाम, अमर्याहका येहोहानान, १४ मल्लूकका जोनाथन, शकन्याहका योसेप, १५ हरामिका अदना, मरेमोतका हल्कै । १६ इद्दोका जकरिया, गिन्नतोनका मशुल्लाम, १७ अवियाका जिक्री, मियामीन र मोदाहाका पिल्लै, १८ बिल्लाका शम्मूअ, शमायाहका येहोनातन, १९ योयारीबका मत्तै, यदायाहका उज्जी, २० सल्लूका कल्लै, अमोकका एबेर, २१ हिल्कियाहका हशब्याह, यदायाहका नतनेल । २२ एल्यासीब, योयादा, योहानान र यहूदाका समयका लेवीहरूका परिवारहरू तथा पुजारीका मुख्याहरूका नाउँ फारसी राजा दाराको शासनकलामा लेखिएका थिए । २३ लेवी परिवारका मुख्याहरूका नाउँचाहिँ एल्यासीबका छोरा योहानानको पालासम्मै इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका थिए । २४ लेवीहरूका अगुवाहरू हशब्याह, शेरेबियाह, कादमीएलका छोरा येशू, र तिनीहरूका सहयोगीहरू, जो तिनीहरूका सामुन्ने खडा हुथे, र आ-आप्नो पालोअनुसार परमेश्वरका जन दाऊदको आज्ञामुताबिक प्रशंसा गर्ने र धन्यवाद दिने गर्थे । २५ मत्तन्याह, बक्कुक्याह, ओबेदिया, मशुल्लाम, तल्मोन र अक्कूबचाहिँ मूल ढोकानेर भएका भण्डार-कोठाहरूमा रक्षा दिने द्वारपालहरू थिए । २६ तिनीहरूले येशूअका छोरा, योसादाकका नाति योयाकीमको पालोमा अनि राज्यपाल नहेयाह र पुजारीसाथै शास्त्री एज्ञाको पालोमा सेवा गरे । २७ यस्थलेमको पर्खालिको अर्पणाको बेलामा धन्यवाद ज्ञापन दिई अनि इयाली, वीणा र सारङ्गी बजाउँदै आनन्दसाथ अर्पणको उत्सव मानउन मानिसहरूले लेवीहरू जहाँसुके बसेका भए तापनि तिनीहरूको खोजी गरे । २८ यस्थलेम वरिपरिको जिल्ला र नतोपातीहरूका गाउँहरूबाट गायकहरू सँगै भेला भए । २९ तिनीहरू बेथ-गिलामाल, गेवा र अज्मावेतका क्षेत्रहरूबाट पनि आए किनकि गायकहरूले यस्थलेमको वरिपरि आप्ना लाग्नि गाउँहरू बनाएका थिए । ३० पुजारी र लेवीहरूले आ-आफूलाई शुद्ध पारे, अनि तिनीहरूले मानिसहरू, मूल ढोकाहरू र पर्खालिलाई शुद्ध पारे । ३१ तब मैले यहूदाका अगुवाहरूलाई पर्खालिको माथि जान लगाएँ, र धन्यवाद दिन मैले दुईवटा ठुला-ठुला गायन-झुण्ड नियुक्त गर्गे । एउटा झुण्ड दाहिनेतिर पर्खालिमा फोहोर ढोकामा गयो । ३२ होशयाह र यहूदाका आधा अगुवाहरूले तिनीहरूलाई पछ्याए, ३३ अनि अज्याह, एज्ञा, मशुल्लाम, ३४ यहूदा, बेन्यामीन, शमायाह र यर्मिया तिनीहरूको पछि लागे । ३५ साथै, तुरहीहरू बोकेर केही पुजारीहरूका छोराहरू र जकरिया, जो जोनाथनका छोरा, जो शमायाहका छोरा, जो मत्तन्याहका छोरा, जो मीकायाका छोरा, जो जक्कूरका छोरा, जो आसापका छोरा थिए, तिनीहरू पनि पछि लागे । ३६ त्यहाँ जकरियाका नातेदाहरू अर्थात शमायाह, अद्रेल, पिल्लै, पिल्लै, माए, नतनेल, यहूदा र हनानी पनि परमेश्वरका जन दाऊदका साङ्गीतिक साधनहरू बोकेर आएका थिए । शास्त्री एज्ञा सबैभन्दा आगाडि थिए । ३७ तिनीहरू फुहारा ढोकाबाट भएर दाऊदको सहरका सिंठीहरूबाट सिधै पर्खालिमा उकालो चहने बाटो भएर दाऊदको दरबार पार गरी पूर्वितर अवस्थित पानी ढोकासम्म गए । ३८ धन्यवाद दिनेहरूको अर्को गायन झुण्ड अर्को दिशामा गयो । मानिसहरूका आधा भागसँगै मैले तिनीहरूलाई पर्खालिमा पछ्याएँ । यो झुण्ड भट्टोको बुर्जा भएर, चौडा पर्खालिमाम, ३९ र एफाइमको ढोकामा येशना ढोका, माछा ढोका, हननेलको बुर्जा र सयोको बुजादेखि भेडा ढोकासम्म गएपछि तिनीहरू गारदको ढोकामा अडिए । ४० यसरी धन्यवाद दिनेहरूका यी दुवै गायन-झुण्ड परमेश्वरको मन्दिरमा आ-आप्नो स्थानमा बसे, र म पनि अधिकारीहरूको आधा भागसँगै आप्नो स्थानमा बसे । ४१ त्यसपछि पुजारीहरू एल्यासीब, मासेयाह, मियामीन, मीकाया, एल्योएनै, जकरिया र हनन्याह तुरहीहरू बोकेर आ-आप्नो स्थानमा बसे । ४२ साथै, मासेयाह, शमायाह, एलाजार, उज्जी, येहोहानान, मल्कियाह, एलाम र एसेर पनि त्यहाँ थिए । गायकहरूले तिनीहरूको अगुवा यिज्जहियाहको निर्देशनमा गाए । ४३ त्यस दिन तिनीहरूले ठुला-ठुला बलिदानहरू चढाए, र आनन्द मनाए,

किनकि परमेश्वरले तिनीहरूलाई बडो आनन्द मनाउन दिनुभएको थियो । स्त्रीहरू र बालबालिकाहरूले पनि आनन्द मनाए । यसरी यस्थलेमको आनन्द टाढा-टाढासम्म सुन्न सकिन्थ्यो । 44 त्यस दिन भेटीहरू, अगौटे फलहरू र दशांशहरूका निम्नि भण्डार-कोठाहरूको जिम्मा लिन अनि लेवीहरू र पुजारीहरूका निम्ति व्यवस्थाले तोकेमोजिम हिस्सा जम्मा गर्न मानिसहरू नियुक्त गरिए । सहरका नजिकका बस्तीहरूबाट काम गर्न हरेकलाई जिम्मा दिइएको थियो । किनकि यहूदा पुजारीहरू र लेवीहरूबाट प्रसन्न भए जो तिनीहरूका सामु खडा थिए । 45 दाऊद र तिनका छोरा सोलोमनको आज्ञामुताबिक तिनीहरूले आफ्ना परमेश्वरको सेवा र शुद्धिको सेवा गरे, अनि गायकहरू र द्वारपालहरूले पनि त्यसै गरे । 46 किनकि धैर्य पहिले दाऊद र आसापको समयमा गायकहरूका निर्देशकहरू थिए, र त्यहाँ परमेश्वरको निम्ति प्रशंसासाथी धन्यवाद ज्ञापन दुन्थ्यो । 47 यस्थाबेल र नहेम्याहको समयमा सारा इसाएलले गायकहरू र द्वारपालहरूका लागि दैनिक हिस्सा दिन्थ्ये । तिनीहरूले लेवीहरूका निम्ति भाग छुट्ट्याउँथे, र लेवीहरूले हारूनका सन्तानहरूका निम्ति भाग छुट्ट्याउँथे ।

13 त्यस दिन तिनीहरूले मानिसहरूले सुन्ने गरी मोशाको व्यवस्था पढे ।

कुनै अम्मोनी वा मोआबी कहिल्यै पनि परमेश्वरको सभामा आउनुहुँदैन भनी त्यसमा लेखिएको भेटाइयो । 2 किनकि तिनीहरू रोटी र पानी लिएर इसाएलीहरूकहाँ आएका थिएनन्, तर तिनीहरूले इसाएललाई सराप दिन बालामलाई भाडामा लिएका थिए । तथापि हाम्रा परमेश्वरले सरापलाई आशिषमा परिणत गरिदिनुभयो । 3 तिनीहरूले व्यवस्था सुन्नेवितकै तिनीहरूले इसाएलबाट हरेक विदेशीबाट अलग गराए । 4 अब यो भन्दा पहिले पुजारी एल्यासीब हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरका भण्डार-कोठाहरूका जिम्मावाल नियुक्त भएका थिए । तिनको तोबियासित सम्बन्ध थियो । 5 एल्यासीबले तोबियाको लागि एउटा ठुलो भण्डार-कोठा तयार पारेका थिए जहाँ पहिले तिनीहरूले लेवीहरू, गायकहरू, द्वारपालहरूका निम्ति अन्नबलि, धूप, काठपातहरू, अन्नको दाशांशहरू, नयाँ दाखमध्य र तेल अनि पुजारीहरूका निम्ति दान राख्ने गर्थे । 6 तर यो सबै समयमा म यस्थलेमा थिइन् । किनकि बैलोनेका राजा अर्तासास्तको बतिसाँवं वर्षमा म राजाकहाँ गएको थिए । केही समयपछि फर्केर जान मैले राजालाई अनुमति मार्हौ, 7 र म यस्थलेम फर्के । परमेश्वरको मन्दिरका चोकहरूमा एल्यासीबले तोबियालाई भण्डार-कोठा दिएर तिनले गरेको दुष्टतालाई मैले बुझौ । 8 म साहाँ रिसाएँ, र मैले भण्डार-कोठाबाट तोबियाका सबै सरसामानहरू फलिएँ । 9 भण्डार-कोठाहरू शुद्ध पारिजन्त् भनी मैले आज्ञा दिएँ, अनि मैले परमेश्वरको मन्दिरका सामानहरू, अन्नबलिहरू र धूप फेरि त्यहाँ राखौ । 10 लेवीहरूलाई तिनीहरूको भाग दिइएको रहेनछ, अनि लेवीहरूसाथी काम गर्ने गायकहरू आ-आफ्नो जगमगा भागेर गएका रहे छन् भनी मैले थाहा पाएँ । 11 त्यसैले मैले अथिकारीहरूको सामान गरी तिनीहरूलाई भर्ने, “परमेश्वरको मन्दिरलाई किन बेवास्ता गरिएको?” मैले तिनीहरूलाई जम्मा गरी तिनीहरूकै पदमा नियुक्त गर्ए । 12 तब सारा यहूदाले अन्नको दाशांश, नयाँ दाखमध्य र तेल भण्डार-कोठाहरूभित्र ल्याए । 13 मैले पुजारी शेलोम्याह, शास्त्री सादोक र लेवीहरूबाट पदायाहरूलाई भण्डार-कोठाहरूको कोषाध्यक्षको रूपमा नियुक्त गर्ए । जक्कूरका छोरा, मत्त्याहाका नाति हानानालाई तिनीहरूका सहायकको रूपमा नियुक्त गर्ए किनकि तिनीहरू भरोसायोग्य ठानिएका थिए । तिनीहरूका सहायकहरूका खानेकुराहरू वितरण गर्नु नै तिनीहरूको कर्तव्य थियो । 14 हे मेरा परमेश्वर, यस विषयमा मेरो सम्झना गर्नुहोस्, अनि मेरा परमेश्वरको मन्दिर र यसका सेवाहरूमा मैले गरेका असल कार्यहरूलाई नमेटिदिनुहोस् । 15 ती दिनमा मैले यहूदामा मानिसहरूले शबाथमा कोल पेलिरेका, अन्नका भरीहरू ल्याइरेका, अनि दाखमध्य, दाख, नेभारा र सबै किसिमका भारीहरू गाधाहरूमाथि लादेर शबाथ-दिनमा यस्थलेममा ल्याएको

देख्यै । त्यस दिन तिनीहरूले खानेकुरा बेच्दै थिए भनी मैले विरोध जनाएँ । 16 यस्थलेममा बस्ने टुरोसका मानिसहरूले माछासाथै सबै किसिमका खानेकुरा ल्याए, अनि शबाथमा तिनीहरूले यहूदा र सहरका मानिसहरूलाई ती जिजहरू बेरे । 17 तब मैले यहूदाका मानिसहरूको सामान गर्नै, “शबाथ-दिनलाई अपवित्र पारी तपाईंहरूले यो दुष्ट काम गर्नुको अर्थ के हो? 18 के तपाईंहरूका पुर्खाहरूले यसै गरेका होइनन् र? के हाम्रा परमेश्वरले हामी र हाम्रो सहरमाथि यी सबै खारबी ल्याउनुभएको होइन र? अब शबाथलाई अपवित्र पारी तपाईंहरूले इसाएलमाथि अझौ धेरै क्रोध ल्याउँदै हुनुहुँच ।” 19 शबाथअगि यस्थलेमका प्रवेश-द्वारहरूमा सँझा पर्नेवितकै ती बन्द गरेर शबाथ नस्किएसम्म नखोलिङ्न भनी मैले आज्ञा दिएँ । शबाथ-दिनमा कुनै भारी भित्र तैजान नस्कियोस् भनेर प्रवेश-द्वारहरूमा मैले मेरा केही सेवकहरू नियुक्त गर्ए । 20 सबै किसिमका सामान ल्याउने र बेच्नेहरूले एक-दुई पटक यस्थलेमबाहिरै छाउनी हाले । 21 तर मैले तिनीहरूलाई चेताउनी दिएँ, “तपाईंहरू किन पर्खालिबाहिरै छाउनी हालुहुँच? तपाईंहरूले फेरि यसै गर्नुभयो भने म तपाईंहरूलाई कारबाही गर्ने छु ।” त्यस समयदेखि तिनीहरू शबाथमा आएनन् । 22 तब मैले लेवीहरूलाई आ-आफूलाई शुद्ध पारी शबाथलाई पवित्र पार्न प्रवेशद्वारहरूको पहरा दिनु भनी आज्ञा दिएँ । हे मेरा परमेश्वर, मप्रति तपाईंको कारारको बफादारीको कारणले यसको लागि पनि मलाई सम्झनुहोस्, र मलाई दया देखाउनुहोस् । 23 ती दिनमा अश्वेद, अम्मोन र मोआबका स्त्रीहरूलाई विहे गर्ने यहूदीहरूलाई पनि मैले देख्यै । 24 तिनीहरूका सन्तानमध्ये आधाले अश्वेदको भाषा बोल्ये । तिनीहरूमध्ये कसैले पनि यहूदाको भाषा बोल्न सक्दैनथ्यो, तर ती मानिसहरूको कुनै एउटा भाषा बोल्दथे । 25 मैले तिनीहरूको सामान गरी तिनीहरूलाई सराप दिएँ, र कहीलाई हिकाएँ र तिनीहरूको जगल्टा लुँछे । मैले तिनीहरूलाई यसै भनी परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान लगाएँ, “तिनीहरूले आफ्ना छोरीहरू तिनीहरूका छोराहरूलाई नदिनू अथवा तिनीहरूका छोरीहरू आफ्ना छोराहरू वा आफ्नै लागि नलिनू । 26 के यी स्त्रीहरूकै कारणले इसाएलका राजा सोलोमनले पाप गरेका होइन् र? जातीजातिहरूका बिचमा तिनीजस्ता राजा कोही थिइन्, र तिनका परमेश्वरले तिनलाई प्रेम गर्नुहुँथ्यो, अनि परमेश्वरले सारा इसाएलमाथि तिनलाई राजा बनाउनुभयो । तथापि, तिनका विदेशी पत्नीहरूले तिनलाई पाप गर्न लगाए । के तपाईंहरूको दुष्ट काम गर्ने अनि विदेशी स्त्रीहरूसित बिहे गरी हाम्रा परमेश्वरलाई धोका दिनेने?” 27 प्रधान पुजारी एल्यासीबका छोरा योयादाको एक जना छोरो होरोनी सन्वलतको ज्वाइँ रहेछ । त्यसकारण मैले त्यसलाई सम्झनुहोस्, किनकि तिनीहरूले पुजारीको पद, यसको करार र लेवीहरूलाई दुष्टित पारेका छन् । 28 हे मेरा परमेश्वर, तिनीहरूलाई सम्झनुहोस्, किनकि तिनीहरूले पुजारीको पद, यसको करार र लेवीहरूलाई दुष्टित पारेका छन् । 29 यसरी मैले तिनीहरूलाई हरेक विदेशीबाट शुद्ध पारै, अनि पुजारीहरूसाथै लेवीहरूलाई तिनीहरूको आ-आफ्नै कर्तव्यमा स्थापित गराएँ । 30 मैले तोकिएको समयमा दाउराको भेटी र अगौटे फलहरू उपलब्ध गराएँ । 31 हे मेरा परमेश्वर, सदासर्वदा मेरो सम्झना गर्नुहोस् ।

एस्तर

1 अहासूरसको राजकाजाको दिनमा तिनले भारतदेखि कूशसम्म १२७ प्रान्तमाथि राज्य गरे । २ ती दिनमा राजा अहासूरस शूशनको किल्लामा अवस्थित आफ्नो राजकीय सिंहासनमा बसे । ३ आफ्नो शासनकालको तेस्रो वर्षमा तिनले आफ्ना सबै अधिकारी र सेवकहरूलाई एउटा भोज दिए । फारसी तथा मादी सेना, कुलीनहरू र प्रान्तका गर्भनरहरू तिनको उपस्थितिमा थिए । ४ तिनले एक सय असी दिनसम्म आफ्नो राज्यको वैभवशाली धनदौलत र आफ्नो महानृताको महिमाको रवाफ देखाए । ५ यी दिन समाप्त भएपछि राजाले सात दिनसम्म अर्को भोज दिए । यो शूशनको किल्लामा भएका सबैभन्दा ठुलादेखि सानासम्म सबै मानिसका लागि थिए । यो भोज राजदरबारको बाँचाको चोकमा दिइएको थिए । ६ बाँचाको चोकलाई सुनी कपडाका सेता र निला, राम्री बाटेका सुनी र बैजनीका डोरीहरूले सिङ्गाराइएको थिए र ती सिङ्गामरमरका खम्बाहरूमा भएका चाँदीका गोलचकहरूमा बाँधेका थिए । त्यहाँ बुटा बनाइएका राता, सेता, सिङ्गामरमर र अन्य मूल्यवान् पृथ्वरहरू छापिएको रङ्गीचड्गी अग्रपेटीमा सुन र चाँदीका बस्ने सोफहरू थिए । ७ सुनका कचाराहरूमा दाखमध्य बाँडियो । प्रत्येक कचीरा विशिष्ट थिए र राजाको उदारताको कारणपते थैरै राजकीय दाखमध्य बाँडिएको थिए । ८ “जबरजस्ती गरिन्हुँदैन” भने आदेशको ख्याल गर्दै दाखमध्य बाँडिएको थिए, किनकि यसरी नै राजाले हरेक मानिसको इच्छामुताबिक गर्न आफ्नो दरबारका सबै अधिकारीलाई आदेश दिएका थिए । ९ रानी वश्तीले पनि राजा अहासूरसको दरबारमा स्त्रीहरूलाई एउटा भोज दिइन् । १० साताँ दिनमा जब राजाको हृदय दाखमध्यको कारणपते प्रसन्न भएको थिए, तब तिनले महमान, विज्ञा, हर्बोना, विगता, अवागमा, जेपेरे र कर्कस (यी सात जना अधिकारीहरूले राजाको सामु सेवा गर्थे) लाई, ११ रानी वश्तीलाई उनको राजकीय शिरपेच पहिरेर आफ्नो सामु ल्याउने हुकुम गरे । तिनले मानिसहरू र अधिकारीहरूलाई उनको सौन्दर्य देखाउन चाहन्थे, किनकि उनको चेहरा असाध्य सुन्दर थिए । १२ तर अधिकारीहरूद्वारा ल्याइएको राजाको आदेश मानेर आउनलाई रानी वश्तीले इन्कार गरिन् । तब राजा साहै रिसाए । आफूभित्रै तिनी रिसले कुद्द भए । १३ त्यसैले राजाले बुद्धिमानी भनी चिनिएका मानिसहरू जसले परिस्थितिलाई बुझेका थिए, तिनीहरूसित सल्लाह लिए (किनकि कानुन र न्यायमा पोख्तहरू सबैसित सल्लाह लिने राजाको प्रचलन थियो) । १४ फारस र मादीका सात जना राजकुमार अर्थात् कर्णना, शेथार, अद्माथा, तर्शर्षि, मेरेस, मर्सेना र ममूकान राजाका नजिकका मानिसहरू थिए । तिनीहरू राजाकहाँ जान सक्थे, र तिनीहरू राज्यमा उच्चतम पदहरूमा थिए । १५ राजाले सोधे, “अधिकारीहरूद्वारा रानी वश्तीकहाँ लगेको राजा अहासूरसको आदेशलाई नमानेकी हुनाले कानुनको आदेशअनुसार उनलाई के गरिनुपर्छ?” १६ राजा र अधिकारीहरूका सामु ममूकानले भने, “रानी वश्तीले राजाको विरुद्धमा मात्र होइन तर राजा अहासूरसका सबै प्रान्तका सारा अधिकारीहरू र सारा मानिसहरूको विरुद्धमा पनि गलत गर्नुपर्को छ । १७ रानीको यो विषय सारा स्त्रीहरूलाई थाहा हुनेछ । यस कुराले तिनीहरूलाई आ-आफ्ना पातिलाई तुच्छ व्यवहार गर्ने बनाउनेछ । तिनीहरूले भनेछन्, ‘राजा अहासूरसले रानी वश्तीलाई उहाँको सामु ल्याइयोस भनी हुकुम गर्नुभयो, तर उनले इकार गरिन्।’ १८ आजको दिन समाप्त नहुँदै रानीको यस विषयलाई सुने फारस र मादीका कुलीन स्त्रीहरूले राजाका सबै अधिकारीलाई उहाँ कुरा भन्नेछन् । धेरै अनादर र क्रोध पैदा हुनेछ । १९ राजालाई यस कुराले खुसी लाग्छ भने, वश्ती अबदेखि उहाँको सामु नआउन् भनी उहाँबाट एउटा राजकीय आदेश होस्, र यसलाई रद्द गर्न नसकिने फारसी र मादीहरूको कानुनमा लेखियोस् । राजाले उनीभन्दा अझै असल स्त्रीलाई उनको स्थानमा रानीको

दर्जा दिइयोस् । २० जब राजाको विशाल राज्यभरि उहाँको आदेशको घोषणा गरिन्छ, तब ठुलादेखि साना सबै जनाको पत्तीले आ-आफ्ना पतिलाई आदर गर्नेछन् ।” २१ यस सल्लाहबाट राजा र तिनका कुलिनहरू खुसी भए, र ममूकानले प्रस्ताव गरेझौं राजाले गरे । २२ तिनले सारा राजकीय प्रान्तमा हेरेक प्रेरेशमा आ-आफ्नो लिपिअनुसार र हरेक जातिको आ-आफ्नो भाषाअनुसार तिनीहरूलाई चिर्हाहरू पठाए । हेरेक पुरुष आफ्नो घरानाको मालिक हुनुपर्छ भनी तिनले आज्ञा दिए । साप्राज्यको हेरेक जातिको भाषामा यो आदेश दिइएको थियो ।

2 यी कुरापछि जब राजा अहासूरसको रिस म्यो तिनले वश्ती र उनले गरेको कुराको बारेमा सोचे । तिनले उनको विरुद्धमा निकालेको आदेशको बारेमा पनि सोचे । २ तब राजाको सेवा गर्ने जवान मानिसहरूले तिनलाई भने, “राजाको लागि सुन्दरी कन्या युवतीहरूको खोजी गर्ने काम होस् । ३ राजाले शूशनको किल्लामो स्त्री-धरमा सबै सुन्दरी कन्या युवतीहरू ल्याउनलाई आफ्नो राज्यका सारा प्रान्तहरूमा अधिकारीहरू नियुक्त गर्ने काम होस् । तिनीहरूलाई स्त्रीहरूको निरक्षक राजाका अधिकारी हेरेको हेरचाहा राखियोस्, र तिनले उनीहरूलाई आफ्ना सिङ्गाराका सामानहरू उपलब्ध गराउन् । ४ राजालाई खुसी पार्ने युवतीचाहिं वश्तीको सट्टामा रानी होउन् ।” राजालाई यो सल्लाह मन पच्यो, र तिनले त्यसै गरे । ५ शूशनको किल्लामा कोही एक जना यहूदी थिए जसको नाउँ मोर्दके थियो जो याईका छोरा, शिमीका नाति र कीशका पनाति बेन्यामीन कुलका थिए । ६ तिनी यहूदाका राजा यहोयाकीनसँगै यस्तातेमाट निर्वासनमा लिगेनेहरूमध्ये एक जना थिए जसलाई बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले कैद गरेर लोका थिए । ७ तिनले हदस्सा अर्थात् आफ्ना काकाकी छोरी एस्तरको हेरचाहा गर्दै थिए, किनकि उनका बुबाआमा थिएनन् । यी युवतीको चेहरा सुन्दर थियो, र हेर्दा रास्ता देखिन्थन् । मोर्दकैले उनलाई आफ्नै छोरीको रूपमा लिएका थिए । ८ जब राजाको आदेश र उर्दूको घोषणा गरियो, तब धेरै जना युवतीहरू शूशनको किल्लामा ल्याइए । तिनीहरूलाई हेरेको हेरचाहा राखियो । एस्तर पनि राजदरबारमा लगिइन् र स्त्रीहरूको निरक्षक हेरेको हेरचाहा राखिइन् । ९ यी युवतीले तिनलाई खुसी पारिन्, र उनले तिनको निगाह पाइन् । तिनले तुरन्तै उनको लागि सिङ्गाराका सामानहरू र उनको खानाको हिस्सा उपलब्ध गराए । तिनले उनको लागि राजदरबारका सात जना सेविका तोकिए, र तिनले उनी र उनका सेविकाहरूलाई स्त्री-धरको सबैभन्दा रास्तो ठाउँमा सारे । १० एस्तरको मानिसहरू र उनका नातेदारहरू को थिए भनेर उनले कसैलाई भनेकी थिइनन्, किनकि मोर्दकैले त्यो नबताउन उनलाई निर्देशन दिएका थिए । ११ एस्तरको अवस्था र उनलाई के गरिन्छ भनी जान्न हरेक दिन मोर्दकै स्त्री-धरको बाहिरपट्टि चोकमा ओहोर-दोहोर गर्थे । १२ स्त्रीहरूका लागि तोकिएको प्रावधानअनुसार, छ महिनासम्म मूर्को तेल ल्योर र छ महिनासम्म अत्तरसाथै सिङ्गाराका सामानहरूले सिङ्गाराइए हेरेक कन्याले बाहू महिनासम्म सुन्दरतामा ध्यान दिएपछि—प्रत्येक स्त्रीको राजा अहासूरसकहाँ जाने पालो आउँथ्यो—१३ एक जना युवती राजाकहाँ जाँदा, स्त्री-धरमाट तिनलाई जे लिएर जाने इच्छा हुथ्यो त्यो तिनलाई राजदरबारमा लान दिइथ्यो । १४ साँझामा तिनी भित्र जाइन्थन्, र भोलिपल्ट बिहान तिनी दोसो स्त्री-धरमा फर्केर आउँथ्यन्, र फर्केर आएकाहरू उपपत्तीहरूको निरक्षक राजाका अधिकारी शाशगजको अधीनमा रहन्थे । राजाले तिनलाई मन पराए फेरि तिनलाई नबोलाएसम्म तिनी फेरि राजाकहाँ फेर्केर जान्छैनन् । १५ जब राजाकहाँ जाने एस्तरको पालो आयो, (मोर्दकैका काका अबीहेलकी छोरी, जसलाई तिनले आफ्नै छोरी बनाएका थिए) स्त्रीहरूको निरक्षक राजाका अधिकारी हेरेले दिइएका सल्लाहबाहेक उनले कुनै कुनै थोक मागिनन् । एस्तरलाई देखे सबै जनाबाट उनले निगाह पाइन् । १६ अहासूरसको साताँ वर्षको दसाँ महिना अर्थात्

तेवेत महिनामा एस्टरलाई राजाको राजकीय बासस्थानमा लगियो । 17 राजाले अन्य कुनै स्त्रीलाई भन्दा एस्टरलाई बढी मन पराए, र अन्य सबै कन्याहरूले भन्दा बढी उनले स्वीकृति र निगाह पाए । त्यसैले तिनले उनको शिरमा राजकीय शिरपेच पहिराइदिए, र वशीको साटो उनलाई रानी बनाए । 18 राजाले आफ्ना सबै अधिकारी र सेवकहरूलाई एउटा तुलो, “एस्टरको भोज” भोज दिए र तिनले प्रान्तहरूलाई कर छुट दिए । तिनले राजकीय उदारतासहित उपहारहरू पनि दिए । 19 अब दोसो पटक कन्याहरू भेला भझरहेका समयमा मोर्दके राजाको मूलद्वारमा बसिरहेका थिए । 20 मोर्दकैले एस्टरलाई निर्देशन दिए अनुसार उनले आफ्नो जाति र आफ्ना नातेदारहरूको बारेमा कसैलाई भनको थिइन् । मोर्दकैले उनलाई हुकाउंदाको बेलामा झाँउ उनले तिनको सल्लाहालाई निरन्तर मानिन् । 21 ती दिनमा मोर्दके राजाको मूलद्वारमा बसिरहेदा राजाको दुई जना द्वारपाल अधिकारीहरू बिगथाना र विरेश रिसाए, अनि तिनीहरूले राजा अहासूरसको हानि गर्न खोजे । 22 मोर्दकैले यो कुरो थाहा पाएपछि तिनले रानी एस्टरलाई बताए, अनि रानीले मोर्दकको नाउ लिएर राजालाई बताइन् । 23 त्यो सुचनको अनुसन्धान भयो र पुष्टि भयो, अनि दुवै जनालाई फाँसीको सजाए दिएर काठमा झाउँडयाइयो । यो कुरोलाई राजाको उपरिथितिमा इतिहासको पुस्तकमा लेखियो ।

3 यी कुरापछि राजा अहासूरसले अगागी हम्मदाताका छोरा हामानलाई
बढुवा गरे, र तिनीसित भएका सबै अधिकारीहरू तिनको अधिकारको पट माथि राखिए । 2 राजाको ढोकामा भएका सबै सेवकले हामानको सामु झुँडा टेक्न र लम्पसार परेर दण्डवत् गर्नु भने आदेश राजाबाट भएको थियो । तर मोर्दकैले न धँडा टेके, न लम्पसार परे । 3 तब राजाको ढोकामा बस्ने राजाको सेवकहरूले मोर्दकैलाई भने, “राजाको आजालाई तपाईं किन अटेर गर्नुहुँचु?” 4 तिनीहरूले दिनप्रतिदिन तिनीसित उहाँ कुरा गरे तापानि तिनले उनीहरूका इच्छाको बेवास्ता गरे । त्यसैले मोर्दकैको बारेमा त्यसै रहन्छ कि रहैदैन भनी तिनीहरूले त्यो कुरा हामानलाई बताए किनकि मोर्दकै यहूदी थिए भनी उनले तिनीहरूलाई भनेका थिए । 5 हामानको सामु मोर्दकैले धुँडा नदेकोको र ननिहरूको कुरा जब हामानले देखे, तब तिनी रिसले चूर भए । 6 मोर्दकैलाई मात्र मार्पुर्छ भन्ने विचारलाई तिनले टेरेन् किनकि मोर्दकैका मानिसहरू को थिए भनी राजाको सेवकहरूले तिनलाई बताएका थिए । हामानले अहासूरसको सम्पूर्ण राज्यमा भएका सारा यहूदी अर्थात् मोर्दकैको जातिलाई सखाप पार्न चाहन्चे । 7 राजा अहासूरसको बाहाँ वर्षको पहिलो महिनामा (जुन नीसान महिना हो) दिन र महिनाको छनोट गर्न हामानको सामु पुर अर्थात् चिट्ठा हालियो । चिट्ठा बाहाँ महिनामा (जुन अदार महिना हो) नपरेसम्म तिनीहरूले चिट्ठा हालिरहे । 8 तब हामानले राजा अहासूरसलाई भने, “एउटा कोही मानिसहरू छन् जुन हजुरको राज्यका सारा प्रान्तभिर छरिएर रहेका छन् । तिनीहरूको व्यवस्था अरु मानिसहरूको भन्दा फरक छ, र तिनीहरूले राजाको व्यवस्था पालन गर्दैन् । त्यसैले तिनीहरूलाई लोडिएरिनु राजाको लागि उचित होइन । 9 राजालाई खुसी लागेमा तिनीहरूलाई मार्ने आदेश दिनुहोस्, र यो काम गर्ने राजाका कर्मचारीहरूका निमिति म राजकोषमा जम्मा गर्न तिन लाख किलो चाँदी दिनेछु ।” 10 तब राजाले आफ्नो हातबाट छाप-आँठी निकाले र यहूदीहरूका शत्रु अगागी हम्मदाताका छोरा हामानलाई त्यो दिए । 11 राजाले हामानलाई भने, “तिमी र तिमा मानिसहरूलाई रुपियाँ-पैसा फिर्ता दिइएको म होनेछु । तिमीलाई इच्छा छ त्यही त्यसले गर ।” 12 तब पहिलो महिनाको तेहाँ दिनमा राजाका सचिवहरूलाई बोलाइयो, र हामानको आदेश समावेश गर्ने गरी एउटा उर्दी लेखेर राजा प्रान्तीय गर्भनरहरू, सबै प्रान्तका अधिकारीहरू, विभिन्न जातिका सबै गभर्नरहरू, सबैजातिका अधिकारीहरूलाई हरेक प्रान्तमा तिनीहरूको आफ्नै लिपि र हरेक जातिको आफ्नै भाषामा पठाइयो । यसलाई राजा अहासूरसको नाउमा लेखिएको र त्यसलाई तिनको आँठीद्वारा छाप लगाइएको थियो । 13 बाहाँ महिना (जुन

अदार महिना हो) को तेहाँ दिनमा युवादेखि वृद्धसम्म, बालबालिका र महिला सबै यहूदीलाई एकै दिनमा नामेट पार्न, मार्न र नाश गर्न अनि तिनीहरूका धन-सम्पति खोस्न राजाका सारा प्रान्तमा पत्रवाहकहरूद्वारा चिट्ठीहरू पठाइए । 14 हरेक प्रान्तमा उक्त चिट्ठीको एकप्रतिलिपि कानुन बनाइयो । तिनीहरू त्यही दिन तायार हुनुपर्छ भनेर हरेक प्रान्तमा सबै मानिसलाई जानकारी गराइयो । 15 राजाको आदेशलाई वितरण गर्न पत्रवाहकहरू हतारिए गए । शूशनको किल्लाभित्र पनि उर्दी बाँडियो । राजा र हामान पिउनलाई बसे, तर शूशन सहरमा भने हलचल मच्यियो ।

4 जब मोर्दकैले यी सबै कुरा थाहा पाए, तब तिनले आफ्ना लुगा च्याते अनि भाङ्गा र खरानी लगाए ।

तिनी सहरको बिचमा गए, र तुलो सोरले कराए, र विलाप गरे । 2 तिनी राजाको ढोकासम्म मात्र गए किनकि कसैलाई पनि भाङ्गा लगाएर त्यसबाट जान अनुमति थिएन । 3 राजाको हुकुम र आदेश पुोको हरेक प्रान्तमा यहूदीहरूका माझमा उपवास, रुवाबासी र विलासी तुलो शोक थियो । तिनीहरूमध्ये धेरै जानले भाङ्गा लगाए, र खरानीमा बसे । 4 जब एस्टरका युवतीहरू र सेविकाहरू आएर उनलाई त्यो कुरा बताए, तब रानी तुलो शोकमा झुबिन् । उनले मोर्दकैको लागि पोशाकहरू पठाइन् (ताकि तिनले भाङ्गा फुकालून्), तर तिनले ती स्वीकार गरेनन् । 5 तब एस्टरको सेवा गर्न खाइएका राजाका अधिकारीहरूमध्ये हताकलाई तिनले बोलाइन् । के भएको थियो र यसको अर्थ के हो भनी जान्न उनले तिनलाई मोर्दकैकहाँ पठाइन् । 6 त्यसैले हताक राजाको ढोकामा सामु सहरको खुला चोकमा मोर्दकैकहाँ गए । 7 मोर्दकैको जीवनमा आइपरेका सबै कुरा, र यहूदीहरूलाई मार्क्का लागि हामानले राज्यकोषमा दिने प्रतिज्ञा गरेको सम्पूर्ण चाँदीको मात्राबाटेर तिनले हताकलाई विवरण दिए । 8 यहूदीहरूको विनाशको निमिति शूशनमा जारी गरिएको उर्दीको नक्कल पनि तिनले हताकलाई दिए । हताकले यो एस्टरलाई देखाउन सक्नु, अनि राजाको निगाहा प्राप्त गर्नलाई गएर बिनित चढाउने र आफ्नो जातिको पक्षमा उहालाई याचाना गर्ने जिम्मेवारी तिनले उनलाई दिन सकून भनेर तिनले यसो गरे । 9 त्यसैले हताक गए र मोर्दकैले तिनलाई भनेका कुरा एस्टरलाई बताए । 10 तब एस्टरले हताकसित कुरा गरिन, र तिनलाई मोर्दकैकहाँ फैर्केर जान आज्ञा दिइन् । 11 उनले भनिन्, “राजाका सबै अधिकारी र राजाका प्रान्तहरूका मानिसहरूलाई थाहा छ, कि राजाको नबोलाइकन कुनै पुरुष वा स्त्री भित्री दरबारमा प्रवेश गयो भने, त्यसको लागि एउटा मात्र कानुन छ: कुनै व्यक्ति बाँचोस् भनेर राजाले आफ्नो सुनको राजदण्ड परान्तुभएन भने त्यो मारिने छ । म आफैलाई पनि राजाकहाँ नबोलाइएको तिस दिन भइसक्यो ।” 12 त्यसैले हताकले एस्टरको कुरा मोर्दकैलाई बताए । 13 मोर्दकैले यो सदेश पठाए, “तिमी राजदरबारमा भएको हुनाले अरु सबै यहूदीमध्ये तिमीचाहिँ बाँचेछ्यो भनी तिमीले नसोचे हुच्छ । 14 यस बेला तिमी चुप लाग्यो भने, यहूदीहरूका निमिति सहायता र छुटकारा अरु ठाउंडाट आउनेछ, तर तिमी र तिमी पिताको परिवार नष्ट हुनेछ । यसैसे समयको लागि नै तिमी यो राजकीय पदमा पुोकी हुन सक्छ्यो भनी कसलाई थाहा छ?” 15 तब एस्टरले मोर्दकैलाई यो सदेश पठाइन, 16 “जानुहोस्, र मेरो निमिति उपवास बस्न शूशनमा बस्ने सबै यहूदीहरूलाई भेला गर्नुहोस् । तिन दिन र तिन रातसम्म केही नखानुहोस्, न त केही पिउनुहोस् । मेरा युवतीहरू र म पनि त्यसरी नै उपवास बस्नेछौं । त्यसपछि कानुनको विरुद्धमा भए तापनि म राजाको हाँजेछु, र मेरो नाश हुन्छ भने पनि होस् ।” 17 मोर्दकै गए, र तिनले एस्टरले भनेझ्हौं सबै ग्रे ।

5 तिन दिनपछि एस्टरले आफ्नो राजकीय पोशाक पहिरिन, र राजदरबारको

सामु रहेको चोकमा खडा हुन गइन् । राजाचाहाँ राजदरबारको राजकीय सिंहासनमा बसेर मूल ढोकातर्फ हेरिहेका थिए । 2 जब राजाले एस्टरलाई चोकमा खडा भएको देखे, तब तिनका नजरमा उनले स्वीकृति पाइन् । त्यसैले आफ्नो हातमा भएको सुनको राजदण्ड उनीतिर पसारे । त्यसैले

एस्तर नजिक गड्हन् र राजदण्डको टुप्पोलाई छोड्हन् । 3 तब राजाले उनलाई भने, “रानी एस्तर, तिमी के चाहन्छ्यौ? तिप्रो अनुरोध के छ? मेरो आधा राज्यसम्म पनि म तिमीलाई दिनेछु ।” 4 एस्तरले भनिन्, “राजालाई खुसी लागेमा मैले हजुरको निमित तयार पारेको भोजमा हजुर र हामानको सवारी होस् ।” 5 तब राजाले भने, “एस्तरले भनेकी कुरा गर्न हामानलाई झाई ल्याओ ।” त्यसैले राजा र हामान एस्तरले तयार पारेको भोजमा गए । 6 भोजमा दाखमध्य टर्क्याइङ्डा राजाले एस्तरलाई भने, “तिप्रो बिन्ती के हो? त्यो तिमीलाई दिनेछ ।” तिप्रो अनुरोध के हो? तिमीलाई आधा राज्यसम्म पनि दिनेछ ।” 7 एस्तरले जवाफ दिनन्, “मेरो बिन्ती र मेरो अनुरोध यही हो, 8 मैले राजाको दृष्टिमा निगाह प्राप्त गरेकी छु भने र राजालाई भेरो बिन्ती पुरा गर्न र मेरो अनुरोधलाई आदर गर्न खुसी लाग्यो भने मैले हजुरको निमित भोली तयार गर्ने भोजमा राजा र हामानको सवारी होस्, अनि म राजाको प्रश्नको जवाफ दिनेछु ।” 9 त्यस दिन हामान आनन्दित र हृदयमा प्रसन्न भएर गए । तर जब हामानले राजाको ढोकामा मोर्दैकलाई न खडा भएको न त तिनको सामु डरले थरथर काँपेको देखे, तब तिनी मोर्दैकैको विरुद्धमा रिसले चुर भए । 10 तापनि हामानले आफैलाई नियन्त्रण गरी आफ्नो घर लागे । तिनले आफ्ना मित्रहरूलाई खबर पठाए र आफ्नी पत्नी जेरेशसहित तिमीहरूलाई एकसाथ भेला गरे । 11 हामानले तिनीहरूलाई आफ्नो धनदैलतको रवाफ, आफ्ना धैरै जना छोराहरू, राजाले तिनलाई दिएका सबै पदोन्नति अनि राजाका सबै अधिकारी र सेवकहरूभन्दा बढी तिनको प्रमाति कसरी भयो भनेर बयान दिए । 12 हामानले भने, “रानी एस्तरले तयार पार्नुभएको भोजमा उहाले राजासँगै आउन मबाहेक अरु कसैलाई निमन्त्रणा दिनुभएको छ ।” 13 तर मैले मोर्दैकलाई राजाको ढोकामा बसिरेहेको देखेसम्म मेरा लाग्यि यी सबै कुराले कुनै अर्थ राख्दैन ।” 14 तर तिनकी पत्नी जेरेशले हामान र तिनका सबै मित्रहरूलाई भनिन्, “तिनीहरूले पच्चिस मिटर अलो एउटा फाँसीको काठ बनाउन् । बिहान मोर्दैकलाई त्यसमा झुण्डयाउन राजासित कुरा गर्नुहोस् ।” तब आनन्दित भएर र राजासँगै भोजमा जानुहोस् ।” हामानलाई यो कुरा मन पर्यो, र तिनले एउटा फाँसीको काठ बनाउन लगाए ।

6 त्यस रात राजा सुन्न सकेनन् । तिनले सेवकहरूलाई आफ्नो राज्यकालका घटनाहरूको विवरणहरू ल्याउन हुक्म गरे, र राजाको सामु चर्को सोरमा ति पढियो । 2 प्रवेशद्वाराको पहरा दिने राजाका दुई जना अधिकारी बिग्धाना र तेरेशले राजा अहासूरसलाई हानि गर्ने कोसिस गरेका कुरा मोर्दैकलै जानकारी गराएका थिए भनी त्यहाँ लेखिएको पाइयो । 3 राजाले सोधे, “यसो गरेका हुनाले मोर्दैकलाई सम्मान वा पद दिन के गरियो त?” तब राजाको सेवा गर्ने जवान मानिसहरूले जवाप दिए, “तिनको लागि केही गरिएन ।” 4 राजाले भने, “चोकमा को छ?” अब हामानचाहिं खरैर आफूले तयार गरेको फाँसीको काठमा मोर्दैकलाई झुण्ड्याउन भनी राजासित बिन्ती गर्न राजदरबारको बाहिर चोकमा आइपुगोका थिए । 5 राजाका सेवकहरूले तिनलाई भने, “हामान चोकमा उभिरेहेका छन् ।” राजाले भने, “तिनी भित्र आऊन् ।” 6 जब हामान भित्र आए, तब राजाले तिनलाई सोधे, “राजाले सम्मान दिन इच्छा गरेको मानिसलाई के गरिनुपर्छ?” हामानले आफ्नो हृदयमा भने, “मबाहेक अरु कसलाई राजाले सम्मान दिने इच्छा गर्नुहोस् र?” 7 हामानले राजालाई भने, “जुन मानिसलाई राजाले सम्मान दिन इच्छा गर्नुभएको छ, 8 राजाकीय पोशाक, राजाले पहिरनुभएको वस्त्र अनि राजाले सवार गर्नुभएको शिरमा राजकीय चिन्ह लगाइएको घोडा ल्याइयोस् । 9 तब त्यो पोशाक र घोडा राजाका सबैभन्दा माननीय अधिकारीहरूसम्यथे एक जनालाई दियोस् । राजाले सम्मान गर्न खोज्नुभएको मानिसलाई तिनीहरूले त्यो पोशाक पहिराउन्, र तिनलाई घोडामा सवार गराएर सहरका सडकहरू धुमाउन् । तिनीहरूले तिनको सामु घोषणा गर्नु, राजाले सम्मान गर्ने इच्छा गर्नुभएको

मानिसलाई यसै गरिन्छ” ।” 10 तब राजाले हामानलाई भने, “छिटो गर, तिमीले भनेझौं पोशाक र घोडा लिएर आऊ, अनि राजाको ढोकामा बस्ने यहूदी मोर्दैकलाई यसै गर ।” तिमीले भनेका एउटै कुरा गर्न पनि नचुक ।” 11 तब हामानले पोशाक र घोडा ल्याए । तिनले मोर्दैकलाई उत्तर पोशाक लगाइदिए, र तिनलाई घोडामा सवार गराएर सहरका सडकहरूमा धुमाए । तिनको सामु तिनले घोषणा गरे, “राजाले सम्मान गर्न इच्छा गर्नुभएको मानिसलाई यसै गरिन्छ” ।” 12 मोर्दैके राजाको ढोकामा फक्के । तर हामानचाहिं शिर ढाकेर शोक गर्दै हतार गरी आफ्नो घरमा गए । 13 हामानले आफूमाथि आइपरेका सबै कुरा आफ्नी पत्नी जेरेश र आफ्ना सबै मित्रहरूलाई बताए । तब बुद्धिको निमित कहलिएका तिनका मानिसहरू र तिनकी पत्नी जेरेशले तिनलाई भने, “मोर्दैके जसको सामुन्ने तापाईंको पतनको सुरु भएको छ, त्यो यहूदी हो भने तपाईंले त्यसलाई पराजित गर्न सक्नुपर्छैन, तर निश्चय नै त्यसको सामु तपाईं पतन हुनेछ ।” 14 तिनीहरू तिनीसित कुराकानी गरिरह्यादै राजाका अधिकारीहरू आइपुगे । एस्तरले तयार पारेको भोजमा लैजान तिनीहरूले हामानलाई हतार गरे ।

7 त्यसैले राजा र हामान रानी एस्तरसित भोजन गर्न गए । 2 यो दोस्रो दिनमा, तिनीहरूले दाखमध्य बाँडै गदा राजाले एस्तरलाई सोधे, “रानी एस्तर, तिप्रो बिन्ती के हो? तिमीलाई त्यो दिनेछ ।” तिप्रो अनुरोध के हो? आधा राज्यसम्म पनि तिमीलाई दिनेछ ।” 3 तर रानी एस्तरले जवाफ दिनन्, “हे महाराज, मैले हजुरको नजरमा निगाह पाएकी छु र हजुरलाई खुसी लाग्छ भने, मेरो जीवन मलाई नै दियोस् । मेरो बिन्ती यही नै हो, र मेरो जातिको लागि पनि यसै गरियोस् भनी म बिन्ती गर्छु । 4 किनकि म र मेरो मानिसहरू नाश पारिन, मारिन र नामेप पारिन बेचिएका छौं । हामी दास-दासीको रूपमा मात्र दासत्वमा बेचिएका भए म चुप रहन्थै किनकि त्यस्तो दुखले मात्र त महाराजालाई बाधा दिनु न्यासङ्गत हुँदैन ।” 5 तब राजा अहासूरसले रानी एस्तरलाई सोधे, “त्यो को हो? यस्तो कुरा गर्न आफ्नो हृदय भेरे बस्ने त्यो व्यक्ति कहाँ छ? 6 एस्तरले जवाई दिन, “त्यो विरोधी, शत्रु यही दुष्ट हामान हो ।” तब हामान राजा र रानीको सामु डरले थरथर काँपे । 7 राजा भोजमा दाखमध्य पिडिहेको अवस्थाबाट रिसले चुर भएर उठे, र राजमहलको बाँग्चामा गए, तर हामानचाहिं रानी एस्तरबाट आफ्नो जीवनको भिंग मान त्यहाँ बसे । राजाले तिनको विरुद्धमा विपत्ति त्याहाँ थिए भनी तिनले देखे । 8 तब राजमहलको बाँग्चाबाट दाखमध्य बाँडिएको कोठामा राजा फर्केर आए । हामानचाहिं खरैर एस्तर बसिरेहेको सोफाको छेउमा पसारो परेका थिए । राजाले भने, “के मेरै उपस्थिति मेरै घरमा त्यसले रानीलाई बलात्कार गर्न खोज्छ?” राजाको मुखबाट यो वाक्य बाहिर निस्कनेवित्तिकै अधिकारीहरूले हामानको अनुहार छोपे । 9 तब राजाको सेवा गर्ने एक जना अधिकारी हर्वोनाले भने, “हामानको घरको छेउमा पच्चिस मिटर लामो एउटा फाँसीको काठ खडा छ । महाराजाको ज्यान जोगाइदून बोल्ने मोर्दैकैको निमित त्यसले त्यो तयार पारेको हो ।” राजाले भने, “त्यसलाई त्यसैमा झुण्ड्याजो ।” 10 त्यसैले तिनीहरूले हामानले मोर्दैके को निमित तयार पारेको फाँसीको काठमा उसैलाई झुण्ड्याए । तब राजाको रिस मयो ।

8 त्यस दिन राजा अहासूरसले रानी एस्तरलाई यहूदीहरूका शत्रु हामानको सम्पत्ति दिए, र मोर्दैकलै राजाको सामु सेवा गर्न थाले किनकि कसरी मोर्दैके उनीसित सम्बन्धित थिए भनी एस्तरले राजालाई बताएकी थिदून । 2 राजाले हामानबाट लिएको आफ्नो छाप-आँठी निकालेमोर्दैकलाई दिए । एस्तरले मोर्दैकलाई हामानको जमिनको जिम्मा दिनन् । 3 तब एस्तरले फेरि राजासित कुरा गरिन् । उनले भुँडीतर शिर झुकाइन्, र अगारी हामानले यहूदीहरूको विरुद्धमा रथेको षड्यन्त्र, खराब योजनालाई रद्द गरिरदिन उनले रुँदै राजालाई बिन्ती गरिन् । 4 राजाले एस्तरतिर सुनको राजदण्ड पसरे, तब उनी उठिन् र राजाको सामु खडा भइन् । 5 उनले भनिन्, “राजालाई

खुसी लागेमा, र मैले हजुरको नजरमा निगाह पाएकी छु भने, राजाको सामु यो कुरो ठिक लाग्छ भने, र हजुरको नजरमा मैले हजुरलाई खुशी पार्न सकेकी छु भने, अगामी हम्मदाताको छोरा हामानद्वारा राजाका सबै प्रान्तमा भएका यहूदीहरूलाई नष्ट पार्न भनी लेखिएका चिट्ठीहरू रद्द गर्न एउटा आदेश लेखियोस् । 6 किनकि मेरो जातिमाथि आइर्पें विपती देखा म कसरी सहन सक्छु? मेरा नातोदारहरूको विनाश हेर्ने कुरा मैले कसरी सहन सक्छु? 7 राजा अहासूरसले रानी एस्तर र यहूदी मोर्दैकलाई भने, “हेर, मैले एस्तरलाई हामानको घर दिएको छु, र तिनीहरूले त्यसलाई फाँसीको काठमा झुण्ड्याएका छन् किनकि त्यसले यहूदीहरूलाई आक्रमण गर्न खोजै थियो । 8 राजाको नाउंमा यहूदीहरूको पक्षमा अर्को आदेश लेखे र त्यसमा राजाको अँठीले छाप लगाओ । किनकि पहिले नै राजाको नाउंमा लेखिएको आदेश जसमा राजाको अँठीको छाप लागेको छ, त्यो रद्द हुन सक्दैन ।” 9 तब तेसो महिना अर्थात् सीवान महिनाको तेइसाँ दिनमा राजाको सचिवहरूलाई बोलाइयो । यहूदीहरूको सम्बन्धमा मोर्दैकले दिएका सबै आदेशलाई समावेश गर्दै एउटा आदेश लेखियो । भारतदेखि कूश देशसम्मका एक सय सत्ताइस प्रान्तका गर्भनरहरू, स्थानीय गर्भनरहरू र अधिकारीहरूलाई हेरेक प्रान्तलाई आ-आफ्नो लिपिअनुसार र हेरेक जातिलाई आफ्नै भाषामा र यहूदीहरूलाई पनि आफ्नै लिपि र भाषामा एउटा लिखित आदेश लेखियो । 10 मोर्दैकले राजा अहासूरसको नाउंमा त्यो लेखे र त्यसमा राजाको छाप-अँठीले छाप लगाए । राजको सेवामा प्रयोग गरिने छिठो कुद्ने घोडाहरूमा सवार गराएर पत्रवाहकहरूद्वारा तिनले ती चिट्ठीहरू पठाए । 11 हेरेक सहरमा भएका यहूदीहरूलाई एकसाथ भेला हुन र आ-आफ्नो जीवनको रक्षाको निमित्त समाठित हुन, अनि तिनीहरू, बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई आक्रमण गर्ने कुै पनि जाति वा प्रान्तका सशस्त्र मानिसहरूलाई नाश गर्न, मार्न र नामेट पार्न अनि तिनीहरूका धनदीलत लुट्न राजाले तिनीहरूलाई अनुमति दिए । 12 बाह्य महिना वा अदार महिनाको तेहाँ दिनमा राजा अहासूरसका सबै प्रान्तमा यसलाई कार्यान्वयन गरिनुपर्याप्तै । 13 यो आदेशको एकप्रति नक्कल कानुनको रूपमा जारी भयो र सबै मानिसकहाँ सार्वजनिक रूपमा सूचना दाइसियो । त्यस दिन आफ्ना शत्रुहरूमाथि बदला लिन यहूदीहरू तयार रहनुपर्याप्तै । 14 त्यसैले पत्रवाहकहरू राजाको सेवामा प्रयोग गरिने राजकीय घोडाहरूमा सवार भए । तिनीहरू ढिलो नगरी गए । राजाको आदेशलाई शूशनस्थित राजदरबारबाट पनि जारी गरियो । 15 तब मोर्दैकले निलो र सेतो राजकीय पोशाकहरू पहिरिए अनि सुनको तुलो मुकुट पहिरिए र, मलमलको बैजनी वस्त्र लगाए र राजाको उपरिधितिवाट गए, अनि शूशन सहरले जयजयकार गयो र आनन्द मनायो । 16 यहूदीहरू खुसी र प्रसन्न भए अनि तिनीहरूका निमित्त आनन्द र समानको दिन भयो । 17 राजाको आदेश पुगेको हेरेक प्रान्त र सहरमा यहूदीहरूका माझामा खुसी र आनन्द अनि भोज र बिदाको दिन भयो । देशमा आरु विविध जातिका धेरै मानिसहरू यहूदी भए किनकि तिनीहरूमाथि यहूदीहरूस्को डर परेको थियो ।

9 बाह्य महिना अर्थात् अदार महिनाको तेहाँ दिनमा राजाको कानुन र आदेशलाई कार्यान्वयन गर्ने दिन, यहूदीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूमाथि शक्ति जमाउनलाई आशा गरेको दिन जब आयो, परिणाम उल्टो भयो । यहूदीहरूले आफूलाई धृणा गर्नेहरूमाथि शक्ति पाए । 2 यहूदीहरूमाथि विपती ल्याउन कोसिस गर्नेहरूलाई आक्रमण गर्न राजा अहासूरसका सबै प्रान्तभरि नै तिनीहरूका आ-आफ्ना सहरहरूमा तिनीहरू भेला । तिनीहरूको विरुद्धमा कोही खदा हुन सकेन, किनकि सबै मानिसमाथि तिनीहरूको डर परेको थियो । 3 सबै प्रान्तका अधिकारीहरू, प्रान्तीय गर्भनरहरू, स्थानीय गर्भनरहरू र राजाका प्रशासकहरूले यहूदीहरूलाई मदत गरे किनकि तिनीहरूमाथि मोर्दैको डर परेको थियो । 4 मोर्दैको राजदरबारमा महान् मानिस थिए, अनि तिनको ख्याति सबै प्रान्तभरि फैलियो किनकि यी मानिस मोर्दैको

झनझन महान् बन्दै थिए । 5 यहूदीहरूले आफ्ना शत्रुहरूलाई तरवारले आक्रमण गरेर मारे र विनाश गरे अनि आफूलाई धृणा गर्नेहरूलाई आफ्नो इच्छाअनुसार गरे । 6 शूशनको किल्लामा मारी यहूदीहरूले पाँच सय जना मानिसलाई मारेर नष्ट पारे । 7 तिनीहरूले पर्शन्दाता, दल्कोन, अस्पाता, 8 पोराता, अदलिया, अरीदाता, 9 पर्शशता, अरीशै, अरीदै र बैजाता, 10 र हम्मदाताको छोरा यहूदीहरूका शत्रु हामानका दस जना छोरालाई मारे । तर तिनीहरूले कुनै कुरा पनि लुटेर लिएनन् । 11 त्यो दिन शूशनको किल्लामा मारिएकाहरूको सङ्ख्याको विवरण राजालाई दिइयो । 12 राजाले रानी एस्तरलाई भने, “यहूदीहरूले हामानका दस छोरासहित शूशनको किल्लामा पाँच सय मानिसलाई मारेका छन् । तब राजाका बाँकी प्रान्तहरूमा तिनीहरूले झन् के गरेका होलान्? अब तिमो बिन्ती के हो? त्यो तिमीलाई दिइनेछ ।” 13 एस्तरले भनिन्, “राजालाई खुसी लागेमा शूशनमा भएका यहूदीहरूलाई आजको आदेश भोलीको निमित्त पनि कार्यान्वयन गर्न अनुमति दिइयोस् र हामानका दसै जना छोराका लाशलाई फाँसीको काठमा झुण्ड्याइयोस् ।” 14 त्यसैले राजाले त्यसै गरियोस् भनी आजा दिए । शूशनमा एउटा आदेश निकालियो, र तिनीहरूले हामानका दसै जना छोरालाई झुण्ड्याए । 15 अदार महिनाको चौर्थै दिनमा शूशनमा भएका यहूदीहरू एकै ठाउंमा भेला भए, र शूशनमा थप तिन सय जना मानिसलाई मारे, तर तिनीहरूले लुटापाटमा हात हालेनन् । 16 राजाका प्रान्तहरूमा भएका बाँकी यहूदीहरू आफ्नो ज्यान जोगाउन एकै ठाउंमा भेला भए, र तिनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट छुटकारा पाए, अनि आफूलाई धृणा गर्ने पचहतर हजार मानिसलाई मारे, तर आफूले मारेका मनिसहरूका मुल्यवान थोकहरूमा भेला भए, तिनीहरूले आफ्ना हात लगाएनन् । 17 यो अदार महिनाको तेहाँ दिनमा भएको थियो । चौर्थै दिनमा तिनीहरूले विश्राम लिए, र त्यस दिनलाई एउटा चाड र हर्षको दिन बनाए । 18 तर शूशनमा भएका यहूदीहरूचाहिं तेहाँ र चौर्थै दिनमा एकसाथ भेला भए । पन्थै दिनमा तिनीहरूले विश्राम गरे, र त्यस दिनलाई एउटा चाड र हर्षको दिन बनाए । 19 त्यसकारण दुर्गम गाउँहरूतिर घर बनाएका यहूदीहरूले अदार महिनाको चौर्थै दिनलाई हर्ष र चाडको एउटा दिन अनि एक-अर्कालाई खानेकुराका उपहारहरू पठाउने दिनको रूपमा मान्छन् । 20 मोर्दैकले यी कुराहरूका विवरण गरे, अनि राजा अहासूरसका टाढा र नजिकका सबै प्रान्तमा भएका सबै यहूदीलाई चिट्ठीहरू पठाए, 21 जसमा हेरेक वर्ष अदार महिनाको चौर्थै दिनलाई हर्ष र चाडको एउटा दिन अनि एक-अर्कालाई र पश्चीम दिनलाई तिनीहरूले अनिवार्य मान्नुपर्ने गराए । 22 यी दिनमा नै यहूदीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट छुटकारा पाए, र यही महिनामा नै तिनीहरूको दुःख आनन्दमा र शोक उत्सवमा परिणत भएको थियो । ति दिनलाई तिनीहरूले चाड र हर्षका दिनको रूपमा मान्नुपर्ने अनि एक-अर्कालाई र गरिबहरूलाई खनेकुरा उपहार ठाउनुपर्ने भनी स्थापित गरियो । 23 त्यसैले मोर्दैकले तिनीहरूलाई जे लेखेका थिए त्यो गरेर यहूदीहरूले थालनी गरेका उत्सवलाई तिनीहरूले निरन्तरता दिए । 24 त्यस बेला सारा यहूदीका शत्रु अगामी हम्मदाताको छोरा हामानले, यहूदीहरूलाई नष्ट गर्न तिनीहरूको विरुद्धमा घड्यन्त्र रखेको थियो, र तिनीहरूलाई थियोमिचो गर्न र नाश पार्न उसले ‘पुर’ अर्थात् चिट्ठा हाल्यो । 25 तर जब त्यो कुरो राजाको सामु पुग्यो, तब यहूदीहरूको विरुद्धमा हामानले रखेको दुष्ट योजना त्यसकै थाप्लोमा परोस् अनि ऊ र उसका छोराहरूलाई फाँसीको काठमा झुण्ड्याइयोस् भनी राजाले चिट्ठीहरू लेखेर आदेश दिए । 26 त्यसकारण तिनीहरूले यी दिनलाई “पूरीम” भने जुन “पूर” नामबाट आएको थियो । यस पत्रमा लेखिएको र तिनीहरूले देखेका र तिनीहरूमाथि आइपरेका हेरेकु कुराको कारणले गर्दा, 27 यहूदीहरूले नयाँ चलन र कर्तव्यलाई स्वीकार गरे । यो चलन तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तानहरू र तिनीहरूसँग मिल्ने हेरेको लागि थियो । हेरेक वर्ष तिनीहरूले यी दुई दिनको उत्सव मनाउनुपर्ने भयो । 28 हेरेक पुस्ता, हेरेक

परिवार, हरेक प्रान्त र हरेक सहरमा यी दिनमा उत्सव मनाउनुपर्ने र पालन गर्नुपर्ने भयो । पूरीमाका यी दिनहरूलाई यहूदीहरूले कहिल्यै नविर्सून् भनेर तिनीहरू र तिनका सन्तानहरूले विश्वस्ततासाथ यो उत्सव मान्न कहिल्यै पनि छोडूदैनन् । 29 अबीहेलकी छोरी रानी एस्तर र यहूदी मोर्दकैले पुरा अधिकारसाथ लेखे र पूरीमको बारेमा यो दोस्रो चिट्ठीले पुष्टि गरे । 30 यहूदीहरूको सुरक्षा र सत्यताको कामना गर्दै चिट्ठीहरू अहासूरसका राज्यका एक सय सत्ताइसवटै प्रान्तका सबै यहूदीहरूकहाँ पठाइए । 31 यहूदी मोर्दकै र रानी एस्तरले यहूदीहरूलाई आज्ञा दिएङ्गैं तिनीहरूको तोकिएको समयमा पूरीमका यी दिन मान्न चिट्ठीहरूले निश्चयता दिए । यहूदीहरूले उपवास र विलापको समयलाई स्वीकार गरेङ्गैं तिनीहरूले आफू र आफ्ना सन्तानहरूका लागि यस कर्तव्यलाई पनि स्वीकार गरे । 32 एस्तरको आज्ञाले पूरीमको सम्बन्धमा यी नियमहरूलाई पक्का गन्यो, र यसलाई पुस्तकमा लेखियो ।

10 तब राजा अहासूरस्ते आफ्नो साम्राज्य र समुद्री छेउका देशहरूमा कर लगाए । 2 तिनको शक्ति र ताकतका सबै प्राप्तिसाथै राजाले उच्च दर्जा दिएका मोर्दकैको महानताको पूर्ण विवरण मादी र फारसका राजाहरूका इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन् । 3 यहूदी मोर्दके राजा अहासूरसको दोस्रो दर्जामा थिए । तिनी यहूदीहरूका बिचमा महान् थिए, र तिनका थेरै जना यहूदी दाजुभाइका माझमा लोकप्रिय थिए, किनकि तिनले आफ्नो जातिको भलाङ्ग गरे र आफ्ना सबै मानिसको शान्तिको पक्षमा बोले ।

अथ्यूब

१ उज भने देशमा एक जना मानिस थिए जसको नाउँ अथ्यूब थियो । अनि अथ्यूब दोषरहित र सोझा थिए जो परमेश्वरको भय मान्यो, र खराबीबाट फर्कन्थे । २ तिनका सात जना छोरा र तीन जना छोरी जन्मिएका थिए । ३ तिनका सात हजारवटा भेडा, तिन हजारवटा ऊँट, पाँच सय हल गोरु अनि पाँच सयवटा गधा अनि धेरै जना नोकरहरू थिए । तिनी पूर्वमा भएका सबै मानिसहरूमध्ये सबैभन्दा महान् मनिस थिए । ४ हरेक छोरोको निमित्त तोकिएको दिनमा तिनले आफ्नो घरमा भोज दिन्थे । तिनीहरूले आफ्ना तीन दिदीबिहीनालाई बोलाउन पठाउँथे र सँगै खाने र पिजने गर्थे । ५ जब भोजका दिनहरू समाप्त हुन्थे, तब अथ्यूबले तिनीहरूलाई बोलाउन पठाउँथे र तिनले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्थे । तिनी बिहान सबैरै उठ्थे, र आफ्ना हरेक छोरालोरीका लागि होम्बलिहरू चढाउँथे, किनकि तिनले यसो भन्ये, “मेरा छोरालोरीले पाप गरेका अनि आ-आफ्ना हृदयमा हृदयमा परमेश्वरलाई सरापेका हुन सक्छन् ।” अथ्यूबले सधैं यसै गर्थे । ६ तब एक दिन परमेश्वरका छोराहरू परमप्रभुको सामु उपस्थित हुन आए । शैतान पनि तिनीहरूसँगै आयो । ७ परमप्रभुले शैतानलाई सोधुन्थयो, “तँ कहाँबाट आइस?” शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, “पृथ्वीमा धुमेर, त्यसमा यता र उता गएर आएको हुँ ।” ३ परमप्रभुले त्यसलाई भन्नुभयो, “के तैले मेरो दास अथ्यूबलाई विचार गरेको छस्? किनकि पृथ्वीमा त्योजस्तो दोषरहित र सोझो मानिस कोही छैन जो परमेश्वरको भय मान्छ र खराबीबाट अलग बस्छ । विनाकारण त्यसलाई नाश गर्न त्यसको विरुद्धमा तैले मलाई भ्रममा पारेको भए तापनि त्यसले अझै आफ्नो निष्ठामा कायम राखेको छ ।” ४ शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, “वस्तवमा नै छालाको साटो छाला हुन्छ । एक जना मानिसले आफ्नो ज्यानको लागि आपूर्सित भएका सबै थोक दिन्छ । ५ तर अब आफ्नो हात पसार्नुहोस् र तिनका हड्डी र शरीरलाई छुनुहोस्, अनि हेर्नुहोस्, कैत तिनले तपाईंको मुख्यमा तपाईंलाई सराप्ने त छैनन् ।” ६ परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “हेरु, त्यो तैरै हातमा छ । त्यसको जीवन मात्र चाहि तैले छोडैन्पर्छ ।” ७ तब शैतान परमप्रभुको उपस्थितिबाट तुरुन्तै गयो । त्यसले अथ्यूबलाई तिनको पाउको कुर्कुच्चादेखि तिनको शिरसम्म पीडादायी खटिराते प्रहार गन्यो । ८ आफूलाई कन्याउन अथ्यूबले फुटेको एक टुक्रा खपटा लिए, र तिनी खरानीको बिचमा बसे । ९ तब तिनकी पत्तीले तिनलाई भनिन्, “के तपाईं अझै पनि आफ्नो निष्ठामा रहनुहुन्छ? परमेश्वरलाई सराप्नुहोस् र मर्नुहोस् ।” १० तर तिनले उनलाई भने, “एक जना मूर्ख स्त्रीले बात गरेद्दै तिमी बात गच्छ्यौ । के हामीले परमेश्वरबाट असल कुराचाहिं ग्रहण गर्नु अनि खराब कुराचाहिं ग्रहण नगर्नु?” यी सबै कुरामा अथ्यूबले आफ्नो मुखले पाप गरेन् । ११ जब अथ्यूबका तिन जना मित्रले तिनीमाथि आइपरका यी सबै खराबीको बारिमा सुने, तब तिनीहरू हरेक आ-आफ्नो ठाउँबाट निस्क्रेप आए, अर्थात एलीपज तेमानी, बिल्दद शुही र सोपर नमाती । तिनीसँगै शोक गर्न र तिनलाई सान्त्वना दिन तिनीहरूले समय निकाले । १२ जब तिनीहरूले टाढैबाट आँखा उठाएर हेरे, तब तिनीहरूले उनलाई चिनेन् । तिनीहरूले आफ्ना सोर उचालेर कराए र रोए । हरेकले आफ्नो लुगा च्याते, धूलो हावामा फाले र आ-आफ्ना शिरमा हाले । १३ तब तिनीहरू सात दिन र सात रात तिनीसँगै भुझ्मा बसे । कसैले तिनलाई एउटै शब्द पनि बोलेन, किनकि तिनको शोक अत्यन्तै ठुलो भएको तिनीहरूले देखे ।

२२ यी सबै कुरामा अथ्यूबले पाप गरेनन्, न त तिनले परमेश्वरलाई गलत गरेको भनेर दोष लगाए ।

२ तब अर्को दिनमा परमेश्वरका छोराहरूले आफैलाई परमप्रभुको सामु उपस्थित गराउनलाई आए । शैतान पनि परमप्रभुको सामु आफैलाई उपस्थित गराउन तिनीहरूसँगै आयो । २ परमप्रभुले शैतानलाई सोधुन्थयो, “तँ कहाँबाट आइस?” शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, “पृथ्वीमा धुमेर, त्यसमा यता र उता गएर आएको हुँ ।” ३ परमप्रभुले त्यसलाई भन्नुभयो, “के तैले मेरो दास अथ्यूबलाई विचार गरेको छस्? किनकि पृथ्वीमा त्योजस्तो दोषरहित र सोझो मानिस कोही छैन जो परमेश्वरको भय मान्छ र खराबीबाट अलग बस्छ । विनाकारण त्यसलाई नाश गर्न त्यसको विरुद्धमा तैले मलाई भ्रममा पारेको भए तापनि त्यसले अझै आफ्नो निष्ठामा कायम राखेको छ ।” ४ शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो र भन्यो, “वस्तवमा नै छालाको साटो छाला हुन्छ । एक जना मानिसले आफ्नो ज्यानको लागि आपूर्सित भएका सबै थोक दिन्छ । ५ तर अब आफ्नो हात पसार्नुहोस् र तिनका हड्डी र शरीरलाई छुनुहोस्, अनि हेर्नुहोस्, कैत तिनले तपाईंको मुख्यमा तपाईंलाई सराप्ने त छैनन् ।” ६ परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “हेरु, त्यो तैरै हातमा छ । त्यसको जीवन मात्र चाहि तैले छोडैन्पर्छ ।” ७ तब शैतान परमप्रभुको उपस्थितिबाट तुरुन्तै गयो । त्यसले अथ्यूबलाई तिनको पाउको कुर्कुच्चादेखि तिनको शिरसम्म पीडादायी खटिराते प्रहार गन्यो । ८ आफूलाई कन्याउन अथ्यूबले फुटेको बाँडोको एक टुक्रा खपटा लिए, र तिनी खरानीको बिचमा बसे । ९ तब तिनकी पत्तीले तिनलाई भनिन्, “के तपाईं अझै पनि आफ्नो निष्ठामा रहनुहुन्छ? परमेश्वरलाई सराप्नुहोस् र मर्नुहोस् ।” १० तर तिनले उनलाई भने, “एक जना मूर्ख स्त्रीले बात गरेद्दै तिमी बात गच्छ्यौ । के हामीले परमेश्वरबाट असल कुराचाहिं ग्रहण गर्नु अनि खराब कुराचाहिं ग्रहण नगर्नु?” यी सबै कुरामा अथ्यूबले आफ्नो मुखले पाप गरेन् । ११ जब अथ्यूबका तिन जना मित्रले तिनीमाथि आइपरका यी सबै खराबीको बारिमा सुने, तब तिनीहरू हरेक आ-आफ्नो ठाउँबाट निस्क्रेप आए, अर्थात एलीपज तेमानी, बिल्दद शुही र सोपर नमाती । तिनीसँगै शोक गर्न र तिनलाई सान्त्वना दिन तिनीहरूले समय निकाले । १२ जब तिनीहरूले टाढैबाट आँखा उठाएर हेरे, तब तिनीहरूले उनलाई चिनेन् । तिनीहरूले आफ्ना सोर उचालेर कराए र रोए । हरेकले आफ्नो लुगा च्याते, धूलो हावामा फाले र आ-आफ्ना शिरमा हाले । १३ तब तिनीहरू सात दिन र सात रात तिनीसँगै भुझ्मा बसे । कसैले तिनलाई एउटै शब्द पनि बोलेन, किनकि तिनको शोक अत्यन्तै ठुलो भएको तिनीहरूले देखे ।

३ यसपछि अथ्यूबले आफ्नो मुख खोले, र आफू जन्मेको दिनलाई सरापे । १ तिनले भने, ३ “म जन्मेको दिन नष्ट होस्, त्यो रात जसले भन्यो, ‘एउटा बालकको गर्भधारण भएको छ ।’ ४ त्यो दिन अन्धकार होस् । परमेश्वरले माथिबाट त्यसलाई याद नगर्नु, न त यसमा धाम लागेस् । ५ अन्धकार र मृत्युको छायाले आफ्नो लागि यसलाई दाबी गर्नु । यसमाथि बादल लागेस् । दिनलाई अँथ्यारोये बनाउने हरेक कुराले यसलाई सँचै त्रसित पारेस् । ६ निस्पट अँथ्यारोले त्यो रातलाई समाप्तोस् । वर्षका दिनहरूका बिचमा यो नरमाओस् । महिनाहरूको गन्तीमा यसको गणना नहोस् । ७ हेर, त्यो रात बाँझो होस् । यसमा कुनै हर्षको सोर नआओस् । ८ लिव्यातन्लाई कसरी ब्यूँझाउने भनी जानेकाहरूले, त्यस दिनलाई सराप दिन्जन् । ९ त्यो दिनको बिहानका ताराहरू अँथ्यारो होज़न् । त्यो दिनले ज्योति खोजासु, तर नपाओस्, न त यसले मिरमरेको प्रथम किरणलाई देख पाओस् । १० किनभने यसले मेरी आमाको गर्भको ढोकालाई थुनेन, र किनभने यसले मेरा आँखाबाट कष्टलाई लुकाएन । ११ मेरी आमाको गर्भबाट बाहिर निस्कँदा म किन मरिनँ? मेरी आमाले मलाई जन्माउँदा मैले आफ्नो आत्मा किन

त्यागिनँ? 12 उनका धुँडाहरुले मलाई किन स्वागत गरे? मैले दूध चुन्सलाई
उनका स्तनहरुले मलाई किन स्वीकार गरे? 13 किनकि अहिले म चुप लागेर
बसिरहेको हुँथैं । म सुतोको हुँथैं, र विश्राममा हुँथैं, 14 पृथ्वीका राजाहरु र
सल्लाहकरहरुका साथामा, जसले आफ्नै लागि चिह्नाहरू बनाए, जुन अहिले
ध्वस्त छन् । 15 अर्थात् ती राजकुमारहरुसित म सुतिरहेको हुँथैं, जससित
कुनै बेला सुन थियो, जसले आफ्ना घरहरुलाई चाँदीले भरेका थिए । 16
अर्थात् सायद म तुहेर जन्मने थिएँ, कदापि उज्यालो नदेख्ने शिशुहरुहरू हुँथैं ।
17 त्यहाँ दुष्टोको अत्याचार सकिन्छ । त्यहाँ थाकितहरुले विश्राममा लिन्छन् ।
18 त्यहाँ कैदीरहु रँगसँगै चैनमा हुँच्नन् । तिनीहरुले कमाराको नाइकोको सोरे
सुनुपर्देन । 19 त्यहाँ साना र तुला दुवै थरिका मानिसहरू छन् । नोकर
आफ्नो मालिकबाट स्वतन्त्र हुँच्न । 20 दुःखमा हुनेलाई किन ज्योति दिइन्छ?
मनमा तितो हुनेलाई किन जीवन दिइन्छ? 21 जसले मृत्यु नै नाई त्यसको
प्रतीक्षा गर्छ, जसले गाइधन्थन्दा धेरै मृत्यको लागि खाडल खन्छ । 22
जसले चिह्नान फेला पार्दा ज्यादै रमाउँछ र खुनी हुँच्न, त्यसलाई ज्योति किन
दिइन्छ? 23 जसको मार्ग लुकाइएको छ, र जुन मानिसलाई परमेश्वरले
छेनुभएको छ, त्यस मानिसलाई ज्योति किन दिइन्छ? 24 किनकि मैले
खानुको साटो सुस्करा हाल्लु । मेरो वेदनाको सोर पानीझैं पोखिन्छ । 25 जुन
कुरोदेखि म डराउँथैं, त्यही मकहाँ आएको छ । म जेदेखि भयभीत हुँथैं,
त्यही मकहाँ आएको छ । 26 म चैनमा छैन, म मौन छैन, र मलाई विश्राम
छैन । बहु सङ्कष्ट आउँछ ।”

4 तब एलाजप तेमानीले जवाफ दिए र भने, 2 “कसैलाई तपाईंसित कुराहो
गर्ने प्रयास गय्यो भने के तपाईं अर्थैर बन्नुहुन्छ? तर कसले आफैलाई
बोल्नबाट रोकन सक्छ? 3 हेर्नुहोस, तपाईंले धेरैलाई शिक्षा दिउभाएको छ।
तपाईंले दुर्बल हातहरूलाई बलियो पार्नुभएको छ। 4 तपाईंका वचनहरूले त्यस्तोलाई सम्झालेको छ जो पतन हुँदै थियो। तपाईंहो कमजोर घुँडाहरूलाई दरिखो पार्नुभएको छ। 5 तर अहिले सङ्कष्ट तपाईंमा आएको छ, र तपाईं
थकित हुनुहुन्छ। यसले तपाईंलाई छोएको छ, र तपाईंलाई कष्ट भएको छ।
6 के तपाईंको डर तपाईंको निश्चयता, अनि तपाईंका मार्गहस्का सत्यनिष्ठा
तपाईंको आशा होइन र? 7 कृपा गरी यस विषयमा सोच्नुहोस; निर्दोष हुँदूँ
पनि कुनै व्यक्तिकै कहिलै नष्ट भएको छ? अर्थात् सोझा मानिसहरू कहिले
मारिएका थिए र? 8 जे मैले देखेको छु त्यसअनुसार, अर्थम जोलेहरू र कष्ट
छेन्हहरूले नै त्यसको कट्टनी गर्न्छन्। 9 परमेश्वरको सासले तिनीहरू नष्ट
हुन्छन्। उहाँको ब्रोधको विष्फोटले तिनीहरू भस्म हुन्छन्। 10 सिंहको
गर्जन, हिंसक सिंहको सोर र जवान सिंहरूका दाँत— ती भाँविएका छन्।
11 सिकारको अभावले बुढो सिंह नष्ट हुन्छ। सिंहनीका डमरुहरू जतातै
छरपष्ट भएका हुन्छन्। 12 यसि बेला कुनै कुरा गुप्तमा मकहाँ ल्याड्यो, र
मेरो कानले यसको बारेमा कानेखुसी सुन्न्यो। 13 जब मानिसहरू घोर निद्रामा
पर्न्न, तब रातको सपनाहस्द्वारा विचारहरू आए। 14 त्यो रातमा नै थियो जुन
बेला ममाथि थर र त्रास आए, र मेरा सबै हड्डी कामे। 15 तब मेरै अनुहारको
सामुन्हेबाट एउटा आत्मा गयो, र मेरो शरीरको रौं ठाडे भयो। 16 त्यो आत्मा
खडा भयो, तर त्यसको दृष्ट्यालाई मैले ठम्याउन सकिनँ। त्यसको स्वरूप मेरा
आँखाकै सामु थियो। त्यहाँ मौनता थियो, र मैले यसो भेनेको एउटा आवाज
सुन्ने, 17 “के मरणशील मानिस परमेश्वरभन्दा बढी धर्मी हुन्छ र? के मानिस
आफूलाई बनाउनेभन्दा बढी शुद्ध हुन्छ? 18 हेर्नुहोस, परमेश्वरले आफ्ना
सेवकहरूमाथि भरोसा गर्नुहुन्न भने, उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई मुर्खताको
दोष लगाउनुहुन्छ भने, 19 माटोका घरहरूमा बस्नेहरूको बारेमा झन् यो
कति साँचो हुन्छ? जसको जग धूलोमा छ, जो कीरा भन्दा चाँडै कुलिचमिल्ली
पारिन्छन्। 20 बिहान र बेलुकीको बिचमा तिनीहरू नष्ट हुन्छन्। कसैको
जानकारीविना नै तिनीहरू सदाको लागि नष्ट हुन्छन्। 21 के तिनीहरूका

पालका डोरीहरू तिनीहरूके बिचमा तानिएका छैनन्? तिनीहरू मर्छन् ।
तिनीहरू बुद्धिविना मर्छन् ।

5 अहिले बोलाउनुहोस् । तपाईंलाई जवाफ दिने कुनै व्यक्ति छ? पवित्र मानिसहरूमध्ये कुनैतर तपाईं फर्कनुहोले? 2 किनकि मूर्ख मानिसलाई रिसले मार्छ । सजिलै छलमा पर्नेलाई इस्याले मार्छ । 3 मूर्ख व्यक्तिले जरा गाडेको मैले देखेको छु, तर मैले एक्कासि त्यसको घरलाई सराप दिँ । 4 त्यसका छोराछोरी बिल्कूलै सुरक्षित छैन् । तिनीहरू सहरको मूल ढोकामा कुल्चिमिल्ची पारिएका छन् । तिनीहरूलाई छुटकारा दिने कोही छैन । 5 भौकाएकाहरूले आफ्नो फसल खान्छन् । तिनीहरूले त्यसलाई काँडाहरूका बिचाब पनि बुल्छन् । तिखाँकाहरूले आफ्नो धन-सम्पत्तिको तृष्णा गर्न्छन् । 6 किनकि कठिनाइ माटोबाट आउदैन । न त भुइँबाट समस्या उम्र्न्छ । 7 बरु, मानव-जाति कष्टकै लागि जन्मन्छन्, जसरी आगोको ज्ञालिकाहरू माथि उड्छन् । 8 तर मेरो बरेमा, स्वयम् परमेश्वरकहाँ नै मे फर्कन्छु । उहाँमा नै मे आफ्नो गुनासो समर्पित गर्नु— 9 महान् अनि अगम्य कुराहरू गर्नुन्दै, अनगिन्ती उदेकका कामहरू गर्नुहो उहाँ नै हुन्हुन्छ । 10 उहाँले पृथ्वीमा वृष्टि दिनुहुन्छ, र खेतबारिमा पानी पठाउनुहुन्छ । 11 नम्रहरूलाई उच्च स्थानमा राख्नाई अनि शोक गर्नेहरूलाई सुरक्षित उचाल्नाई उहाँले यसो गर्नुहुन्छ । 12 धूर्त मानिसहरूका हातले सफलता नपाओस भनेर, उहाँले तिनीहरूका योजनाहरूलाई विफल तुल्याउनुहुन्छ । 13 उहाँले बुद्धिमान् मानिसहरूलाई तिनीहरूका आपनै धूर्त कामहरूमा पासोमा पार्नुहुन्छ । टेडा मानिसहरूका योजनाहरू अन्त्यको लागि हतारिन्छन् । 14 तिनीहरूले दिँसै अन्धकार भेटाउँछन्, अनि मध्यादिनमा पनि रातमा झौं छामेर हिँड्छन् । 15 तर उहाँले गरिबहरूलाई तिनीहरूको मुख्यमा भएको तरवारदेखि र खाँचोमा परेकालाई शक्तिशाली मानिसहरूको हातबाट बचाउनुहुन्छ । 16 त्यसैतै गरिब मानिसको आशा छ, र अन्यायले त्यसको आपनै मुख बन्द गर्छ । 17 हेरे, त्यो मानिस धन्यको हो, जसलाई परमेश्वरले सुधार्नुहुन्छ । त्यसकारण सर्वशक्तिमान्को ताडानालाई इन्कार नगर । 18 किनकि उहाँले चोट पुऱ्याउनुहुन्छ, र पट्टी बाँध्नुहुन्छ । उहाँले चोट पुऱ्याउनुहुन्छ र आपनै हातले निको पानुहुन्छ । 19 उहाँले तपाईंलाई छवटा कष्टबाट छुटकारा दिनुहोले । वास्तवमा सातीं कष्टमा पनि कुनै दुष्ट्याइले तपाईंलाई हुँदैन । 20 अनिकालको समयमा मुत्युबाट मोल तिरेर, र युद्धमा तरवारको हातबाट उहाँले तपाईंलाई छुटाउनुहोले । 21 झूट बोल्ने जिब्रोको कोराबाट तपाईंलाई लुकाइनेछ, र जब विनाश आउँछ, तब तपाईं त्यसबाट डराउनुहोलैन । 22 विनाश र अनिकाल देखेर तपाईं हास्नुहोनेछ, अनि पृथ्वीको जग्गाली जनावरहरूदेखि तपाईं डराउनुहोलैन । 23 किनकि तपाईंको खेतमा भएका ढुङ्गाहरूसिस्त तपाईंले करार बाँध्नुहोनेछ, र वनका पशुहरू तपाईंसिस मिलापमा रहनेछन् । 24 तपाईंको पाल सुरक्षित छ भनी तपाईंले जानुहोनेछ । तपाईं आफ्नो भेडी-गोठ हर्न जानुहोनेछ र उटाउ पनि नहराएको तपाईंले पाउनुहोनेछन् । 25 तपाईंले यो जान्नुहोनेछ, तपाईंको सन्तान महान् हुनेछ, तपाईंका छोराछोरी जमिनको घाँसझाँस हुनेछन् । 26 तपाईं आफ्नो चिहानमा पूरा बढो भएर आउनुहोनेछ । जसरी आफ्नो समयमा अनका मुटुहरूको चाड हुनेछ । 27 हर्मिसु, हामीले यस विषयलाई जाँच गरेका छौं । यो यस्तो छ । यसलाई सञ्चारोस र आपनै निष्ठि यसलाई चिन्नदोम् ।”

6 तब अय्युवले जवाफ दिए र भने, 2 “हाय, मेरो वेदना जोखिएको भए,
मेरा सबै विपत्ति तराजुमा राखिएको भए, 3 किनकि अहिले त्यो समझुद्धका
बालुवाभन्दा पनि गहौं हुनेथिए, त्यसकारण मेरा वचन समझाहीन छन्। 4
सर्वशक्तिमानका काँडहरू ममा गाडिएका छन्, र मेरो आत्माले विष सेवन गर्दै
। परमेश्वरको त्रास आफै मेरो विरुद्धमा तैनाथ छन्। 5 के वनको गधाले
धाँस पाउँदा यो निराशमा कराउँछ र? वा के गोरुले तुङ्गो पाउँदा यो दुर्कन्छ र?

6 के स्वाद नभएको खानेकुरालाई नुनविना खान सकिन्छ र? वा अण्डाको सेतो भागको कुनै स्वाद हुन्छ र? 7 म तिनलाई छुन पनि इन्कार गर्दूँ। मेरा लागि ती घृणित खानेकुरा हुन्। 8 हाय! मैले बिन्नी गरेको कुरा मसित भए! हाय, मैले चिताएको कुरा परमेश्वरले दिनुभए। 9 मलाई एकौटी धुलो पार्न परमेश्वर खुरी हुनुपर्छ। उहाँले अपनो हात उठाउनुपर्छ र यो जीवनबाट मलाई खतम पार्नुपर्छ। 10 यो अझै पनि मेरो सान्तना हास्— म पीडामा उप्रे पनि त्यो घट्दैन, मैले परमपवित्रको वचन इन्कार गरेको छैनै। 11 मैले पर्खन कोसिस गर्नुपर्ने मेरो बल के हो र? मैले आफ्नो जीवनलाई लम्बाउनुपर्ने मेरो अन्त्य के हो? 12 के मेरो बल ढुङ्गाहरूका बल हो र? अर्थात् मेरो मासु काँसाबाट बनेको छ? 13 म आफलाई मदत गर्न सकिन्दै भन्ने कुरा सत्य होइन र, अनि बुद्धिलाई मबाट खेदिएको छैन र? 14 मूर्छा खानै लागेको व्यक्तिलाई, त्यसको साथीले विश्वसनीयता देखाउनु, उसलाई पनि जसले सर्वशक्तिमानको भयलाई त्याग्छ। 15 तर मरुभूमिको नहरङ्गै मेरा दाजुभाइ मसित विश्वासयोग्य भएका छन्, बोरे करै पनि नयुने पानीको नहरङ्गै, 16 तीमाथि बरफ जमेको हुनाले, र तिनमा लुकेर बस्ने हुइँको कारणले अँथारो भएका छन्। 17 जब ती परिलान्छन्, ती विलय हुन्छन्। तातो हुँदा ती आफ्नो ठाँडबाट पालेर जान्छन्। 18 आफ्नो बाटोमा रिहाइने यानुदल पानी खोजन पाखा लाग्छन्। तिनीहरू बाँझो भू-भागमा भौतारिन्छन्, र नष्ट हुन्छन्। 19 तेमाबाट आएका यात्रु-दलले त्यहाँ हैरे, जबकि शेबाका सहयात्रीहरूले तिनमा आशा राखे। 20 तिनमा पानी भेटाउने निश्चयता भएको हुनाले तिनीहरू निरुत्साही भए। तिनीहरू त्यहाँ गए, तर तिनीहरू धोकामा परे। 21 किनकि अब तपाईं मित्रहरू त मेरा लागि कैही होइन। तपाईंहरू मेरो डरलाग्दो अवस्था देख्नुहुन्छ र डराउनुहुन्छ। 22 के मैले तपाईंलाई यसो भनें, 'मलाई कैही कुरा दिनुहोस्?' अथवा 'आफ्नो धन-सम्पत्तिबाट मलाई एउटा उपहार दिनुहोस्?' 23 अथवा 'मलाई मेरा वैरीको हातबाट बचाउनुहोस्?' अथवा 'मेरो धिचेमिची गर्नेहरूको हातबाट मलाई मोल तिरेर छुटाउनुहोस्?' 24 मलाई सिकाउनुहोस्, र म आफू शान्त रहनेछु। मैले कहाँ गल्ती गरे, मलाई प्रष्ट पार्नुहोस्। 25 इमानदार वचन कति पीडादयक छुन्न! तर तपाईंको तर्कहरू, कसरी तिनले मलाई साँचै हप्काउँचन्? 26 मेरा वचनलाई बेवास्ता गर्ने योजना गर्नुहुन्छ, निराश मानिसका वचनलाई बतासङ्गै तपाईं गर्नुहुन्छ? 27 वास्तवमा, तपाईं अनाथको लागि चिट्ठा हाल्नुहुन्छ, र बेच्ने सामनङ्गै आफ्नो मित्रको मूल्य तोक्नुहुन्छ। 28 त्यसकारण अब कृपया मलाई हेर्नुहोस्, किनकि म निश्चय नै तपाईंको सामु झुट बोलिन्दै। 29 मेरो बिन्नी छ, कोमल हुनुहोस्। तपाईंसित कुनै अन्याय नहोस। वास्तवमै कोमलो हुनुहोस्, किनकि मेरो समस्या न्यायेवित छ। 30 के मेरो जिग्रोमा खराबी छ र? के मेरा मुखले दूर्भावपूर्ण कुराहरू छुट्ट्याउन सक्दैन र?

7 के मानिसले पृथ्वीमा कठिन परिश्रम गर्दैन र? के उसका दिन ज्यालादारी मानिसका दिनजस्तै हुँदैनन् र? 2 एउटा दासले उत्सुकतासाथ साँझको छायाको इच्छा गरेक्छै, एक जना ज्यालादारी आफ्नो ज्यालाको आशा गर्छ। 3 यसरी मलाई दुःखका महिनाहरू सहन लगाइएको छ। मलाई कष्टले भरिएका रातहरू दिव्याएका छन्। 4 म पल्लिटाँ म आफैलाई भन्नु, 'म कहिले ब्युँझेन्छु, र रात कहिले बिलेछै?' मिरामिरे उज्ज्यालो नुज्जेजल म यताउता छतपटाउँछु। 5 मेरो शरीर किराहरू र धूलोको डल्लाहरूसँग ढाकिएको छ। मेरो जीउका खटिरा टन्किन्छन्, र फुट्छन् र पिप बग्धन्। 6 मेरा दिनहरू सिलाउनेको चक्काभन्दा चाँडो बिल्छन्। ती आशाविनै बितेर जान्छन्। 7 हे परमेश्वर, मेरो जीवनलाई केवल एक सास समझनुहोस्। मेरो अँखाले फेरि असल देख पाउनेछैन। 8 मलाई हेने परमेश्वरका अँखाले फेरि मलाई हेने छैन। परमेश्वरका आँखा ममाथि हुनेछ, तर मेरो अस्तत्व हुनेछैन। 9 जसरी बादल फट्छ र हराएर जान्छ, त्यसरी नै चिह्नामा जाने केरि फर्कैर आउनेछैन। (Sheol h7585) 10 के फेरि आफ्नो धरमा फर्कनेछैन, न त उसको

ठाउँले फेरि उसलाई चिनेछ। 11 त्यसकारण म आफ्नो मुख बन्द गर्दिन। म आफ्नो आत्माको वेदनामा बोल्नेछु। म आफ्नो प्राणको तिक्ततामा गनगन गर्नेछु। 12 तपाईंले ममाथि रक्षक राखलाई, के म समुद्र वा समुद्रको राक्षस हुँर? 13 जब म भन्नु, 'मेरो ओछाचानले मलाई सान्त्वना दिनेछ, र मेरो खाले मेरो गुनासोलाई चैन दिन्छ,' 14 तब तपाईंले सपनाहरूसँग मलाई तर्साउनुहुन्छ र दर्शनहरूद्वारा मलाई आताङ्कित पार्नुहुन्छ, 15 जसले गर्दा मेरा यी हड्डीलाई जोगाउनुभन्दा, बरु घाँटी च्यायेको कुरा र मृत्युलाई रोज्ञु। 16 म मेरो जीवनलाई धृणा गर्दूँ। म सधैं जित्ने इच्छा गर्दिनँ। मलाई एकलै छोडिनुहोस्, किनकि मेरा दिनहरू व्यर्थ छन्। 17 मानिस के हो र तपाईंले उसको ख्याल राख्नुपर्ने, तपाईंले आफ्नो मनलाई उसमा लागाउनुपर्ने, 18 हेरेक बिहान तपाईंले उसको हेरेचाह गर्नुपर्ने, हेरेक क्षण उसको जाँच गर्नुपर्ने? 19 तपाईंले आफ्ना आँखा मबाट कहिले हटाउनुहुन्छ, आफ्नो थुक निल्न मलाई तपाईंले कहिले एकत्रै छोड्नुहुन्छ? 20 मैले पाप नै गरेको भए पनि, हे मानिसलाई हेर्नुहो, त्यसले तपाईंलाई के हुन्छ त? तपाईंले मलाई किन निसाना बनाउनुभएको छ जसको कारण म तपाईंको लागि बोझ छु? 21 किन मेरो अपराध तपाईंले क्षमा गर्नुहुन्न र मेरो अर्थम हटाउनुहुन्न? अब म धूलोमा पल्टेनेछु। तपाईंले मलाई ध्यानपूर्वक खोजनुहेछै, तर मेरो अस्तित्व रहनेछैन।'

8 तब चिल्दाद शुहीले जवाफ दिए र भने, 2 "तपाईं कहिलेसम्म यी कुरा भन्नुहुन्छ? कहिलेसम्म तपाईंको मुख्का वचन शक्तिशाली बतास हुनेछैन? 3 के परमेश्वरले न्यायमा रोक लगाउनुहुन्छ र? के सर्वशक्तिमान्ले धार्मिकतामा रोक लगाउनुहुन्छ र? 4 तपाईंको छोराछोरीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छन्। हामी यो जान्दछौं, किनकि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नै पापमा मन दिनुभयो। 5 तर मानौं, तपाईंले परमेश्वरलाई बडो मेहनत गरेर खोज्नुभयो, अनि आफ्नो बिन्ती सर्वशक्तिमान्लाई चढाउनुभयो। 6 तपाईं शुद्ध र सोऽोहो हुनुहुन्छ भने, उहाँले निश्चय पनि तपाईंको पक्ष लिनुहुन्छ, र तपाईंको उचित स्थानमा तपाईंलाई पुनर्स्थापित गर्नुहुन्छ। 7 तपाईंको सुरुआत सानो भए तापनि, तपाईंको आखिरी अवस्था महान् हुन्छ। 8 कृपया पहिलेका पुस्ताहरूलाई सोध्यूहोस्, र हाम्रा पुर्खाहरूले सिकेका कुरामा आफ्नो ध्यान लगाउनुहोस्। 9 (हामी हिजो मात्र जन्मियों र हामी केही जन्दैनौं, किनकि पृथ्वीमा हामा दिनहरू छाया मात्र हो) 10 के तिनले तपाईंलाई सिकाउने र भन्ने छैनन् र? के तिनले आफ्ना हदयहरूबाट वचन बोल्ने छैनन्? 11 के दलदल नभएको ठाउँमा नक्ट उभ्रन्छ? के पानीविना निगालाहरू बढ्छन? 12 ती अझै हरिया छैदै र नकाटकै बेलामा, अरू कुनै बिरुवाभन्दा पहिले नै ती सुक्छन्। 13 परमेश्वरलाई बिसिनेहरू सबैका मार्गहरू पनि त्यस्तै हुन्न। ईश्वरहीनोको आशा नष्ट हुन्छन्। 14 उसको दृढातुक्रा होलेन्न, र उसको भरोसा माकुरोको जालङ्गै कमजोर हुन्छ। 15 उ आफ्नो धरमा अडेल लाल्छ, तर त्यसले उसलाई थाईदैन। उसले त्यसमा समात्त, तर यो अडिदैन। 16 धामको मुनि त्यो हरियो हुन्छ, र त्यसका पालुवाहरू त्यसको सारा बाँग्यामा फैलिन्छ। 17 त्यसका जराहरू ढुङ्गाको थुपो वरिपरि बेरिन्छन्। तिनले चट्टानहरूका बिचामा राम्रा ठाउँहरू खोज्ञन्। 18 तर यो व्यक्ति आफ्नो ठाउँ बाहिर नष्ट भयो भने, तब त्यो ठाउँले उसलाई इन्कार गर्नेछ र भन्नेछ, 'मैले तैलाई कहिल्यै देखिन्न।' 19 हेर्नुहोस्, त्यस्तो व्यक्तिको व्यवहारको 'आनन्द' यही हो। त्यसको जराहरू ढुङ्गाको थुपो वरिपरि उभ्रेन्छन्। 20 हेर्नुहोस्, परमेश्वरले निर्दोष मानिसलाई फाल्नुहन्न, न त उहाँले दुष्ट काम गर्नेहरूका हातलाई मदत गर्नुहुन्छ। 21 तर पनि उहाँले तपाईंको मुख्का हाँसो, र तपाईंको ओठमा आनन्दको सोरले भन्नुहेछ। 22 तपाईंलाई धृणा गर्नेहरू लाजले ढाकिनेछैन। दुष्टको पाल फेरि रहनेछैन।"

9 तब अच्यूबले जवाफ दिए र भने, 2 “यो यस्तै हो भनी म सँचै जान्दछु । तर एक व्यक्ति कसरी परमेश्वरसित ठिक हुन सक्छ? 3 उसले परमेश्वरसित तर्क गर्न चाह्नी भने, उसले हजारपल्टमा एकपल्ट पनि जवाफ दिन सक्दैन । 4 परमेश्वर हृदयमा बुद्धिमान् र बलमा शक्तिशाली हुनुहुन्छ । उहाँको विश्वद्वामा कसले आफूलाई कहिलै कठोर पारेको अनि सफल भएको छ र? 5 जब उहाँले आफ्नो क्रोधमा पर्वतहरूलाई पल्टाउनुहुन्छ, तब उहाँले कसरीलाई चेताउनी निदिइएर ती हाउनुहुन्छ । 6 उहाँले पृथ्वीलाई यसको आफ्नो ठाउँबाट हल्लाउनुहुन्छ, र यसका टेकाहरूलाई कँपाउनुहुन्छ । 7 उहाँ उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सूर्यलाई नउदाउन भन्नुहुन्छ, र त्यो उदाउँदैन, र जसले ताराहरूलाई ढाक्नुहुन्छ, 8 जो आफैले आकाशलाई तन्काउनुहुन्छ, र समुद्रका छालहरूलाई कुलिच्युनुहुन्छ, 9 उहाँले सप्तर्षि, मृगशिरा र किरकिटी ताराहरू र दक्षिणका तारापञ्चहरू बनाउनुहुन्छ । 10 उहाँले महान् र अगम्य कुराहरू, अनि अनगिन्ती उदेकका कामहरू गर्नुहुन्छ । 11 हेर, उहाँ मेरो छेउबाट जानुहुन्छ, र पनि म उहाँलाई देखिदैँ । उहाँ आफ्नो बाटो हिँडुङ्हाँदा मलाई पत्ते हुँदैन । 12 उहाँले कुनै कुरो खोस्नुभयो भने कसले उहाँलाई रोक्न सक्छ? कसले उहाँलाई भन्न सक्छ, ‘तपाईं के गर्दै हुनुहुन्छ?’ 13 परमेश्वरले आफ्नो रिस रोक्नुहुन्न । राहावका सहयोगीहरू उहाँको मुनि झुक्छन । 14 कति थेरै जवाफ मैले उहाँलाई देखिदैँ । उहाँसित तर्क गर्न म शब्दहरू छान्न सक्छु र? 15 म धर्म भए तापनि मैले उहाँलाई जवाफ दिन सक्दिन । मेरा न्यायकर्तासिंत मैले कृपाको लागि बिन्ती मात्र चढाउन सक्छु । 16 मैले उहाँलाई पुकारै, २ र उहाँले मलाई जवाफ दिनुभयो भने पनि, उहाँले मेरो आवाज सुन्नुभयो भने म विश्वास गर्दिन्न । 17 किनकि उहाँले मलाई आँधीले तोडुनुहुन्छ, र विनाकारण मेरा घाउहरू बढाउनुहुन्छ । 18 उहाँले मलाई फेरि सास फेर्ने दिनुहुन्न, तर उहाँले मलाई तिक्कताले भर्नुहुन्छ । 19 ताकतको विषय हो भने, उहाँ शक्तिशाली हुनुहुन्छ । न्यायको विषय हो भने, कसले उहाँलाई बोलाउन सक्छ? 20 म ठिक भए पनि मेरो आफ्नै मुखले मलाई दोषी ठहराउँछ । र म दोषरहित भए पनि मेरा चचनले मलाई दोषी प्रमाणित गर्नेन् । 21 म दोषरहित छु, तर अब फेरि म आफ्नै बरेमा वास्ता गर्दिन्न । मेरो आफ्नै जीवनलाई म धृणा गर्नु । 22 यसले मलाई कहीं फरक पादैन । त्यसैले म भन्नु, उहाँले दोषरहित र दुष्ट मानिसलाई सँगसँगे नष्ट गर्नुहुन्छ । 23 जब कोराले अकस्मात् मार्छ, तब उहाँले निर्दोषहरूको निराशाको उपहास गर्नुहुन्छ । 24 पृथ्वी दुष्ट मानिसको हातमा दिवाएको छ । परमेश्वरले यसका न्यायकर्ताहरूका मुहार ढाक्नुहुन्छ । यसो गर्ने उहाँ हुनुहुन्न भने त्यो को हो त? 25 मेरा दिनहरू कुद्दने दूधबन्दा पनि दूत गतिमा दौडन्छन् । मेरा दिनहरू भाष्ठै । तिम्हे कैतै पनि भनो देख्नैन । 26 ती निगालीको डुङ्गागजस्तै चाँडो बगेर छन्, र आफ्नो सिकारलाई वेगसित झाम्ने चीलझै छन् । 27 आफ्ना गुनासाहरूको विषयमा म बिर्सन्नु, आफ्नो निराश अनुहार म हटाउँछु र खुसी हुन्नु भने पनि, 28 आफ्ना सबै शोकेदेखि म डराउँछु, किनकि तपाईंले मलाई निर्दोष ठहराउनुहो छैन भनी म जान्दछु । 29 म दोषी ठहराइने छु । तब मैले किन व्यर्थमा कोसिस गर्ने? 30 आफैलाई मैले हिँउको पानीले धोएँ, र आफ्ना हात अत्यन्तै सफा बनाए पनि, 31 परमेश्वरले मलाई हिलैमा फाल्नुहुन्छ, र मेरा आप्नै लुगाहरूले मलाई धृणा गर्नेन् । 32 किनकि परमेश्वर मजस्तै मानिस हुनुहुन्न, कि म उहाँलाई जवाफ दिन सँकू, वा अदालतमा हामी सँगसँगे आउन सकौ । 33 हाम्रा बिचमा कुनै न्यायधीश छैन, जसले हामी दुवैमाथि आफ्ना हात पसार्न सक्छ । 34 अर्को कुनै न्यायधीश छैन, जसले परमेश्वरको लौरो मबाट हटाउन सक्छ, जसले मलाई भयभीत पार्नबाट उहाँको त्रासलाई रोक्न सक्छ । 35 तब म बोलेछु र उहाँदेखि डराउँदिनै, तर अहिलेको जस्ता कुराहरू छन्, म त्यसो गर्न सकिन्दैँ ।

10 म आफ्नो जीवनदेखि थाकित छु । म आफ्नो गुनासो स्वतन्त्र भएर पोखाउनेछु । म आफ्नो प्राणको तिक्तामा बोलेछु । 2 म

परमेश्वरलाई भन्नेछु, 'मलाई दोषी ठहराउने काम मात्र नगर्नुहोस् । तपाईंले मलाई किन दोष लगाउनुहुन्छ सो देखाउनुहोस् । 3 आफ्ना हातको कामलाई तुच्छ ठान्नलाई, तपाईंले मेरो यथोमिचो गर्न असल हो र, जब कि दुष्टहरूका योजनाहरूमा तपाईं मुस्काउनुहुन्छ? 4 के तपाईंका मासुका आँखा छैन? के मानिसले छैं तपाईं देखुनुहुन्छ? 5 के तपाईंका दिनहरू मानव-जातिका दिनझौं, वा तपाईंका वर्ष मानिसका वर्षझौं छैन, 6 तपाईंले मेरो अधर्मको जाँचबूझ गर्नुहुन्छ, र मेरो पाप खोज गर्नुहुन्छ, 7 म दोषी छैन भनी तपाईं जानुहुन्छ, र कोही पनि छैन जसले मलाई तपाईंको हातबाट बचाउन सक्छ? 8 तपाईंके हातले सबैत्रिबाट मलाई आकार दिएर, एकसाथ बनाए, तापनि तपाईंले मलाई नष्ट पार्दै हुनुहुन्छ । 9 म बिन्ती गर्नु, मोटोलाई आकार दिएँ तपाईंले मलाई बनाउनभएको कुरा समझनुहोस् । के तपाईंले मलाई फेरि धूलोमा नै पुऱ्याउनुहुन्छ? 10 के तपाईंले मलाई दूधझौं खन्याउनुभएको छैन, अनि पनीझौं जमाउनुभएको छैन? 11 तपाईंले मलाई छाला र मासुले ढाक्नुभएको छ, अनि हड्डी र नसाहरूले एकसाथ गाँस्नुभएको छ । 12 तपाईंले मलाई जीवन र करारको विश्वस्तता दिनुभएको छ । तपाईंको मदतले मेरो आत्माको रक्षा भएको छ । 13 तापनि यी कुरा तपाईंले आपनै हृदयमा लुकाउनुभयो । तपाईंले यस्तो सोचै हुनुहुन्यो भनी म जान्दछु: 14 मैले पाप गर्न भने तपाईंले त्यो खाल गर्नुहुन्छ । तपाईंले मलाई मेरो अधर्मबाट छोडुनुहुन्न । 15 मैले दुष्टतासाथ काम गरेको भए, मलाई धिक्कार छ । र मैले धार्मिकतासाथ काम गरे पनि, मैले आफ्नो शिर ठाडो पार्न सकिन्न, किनकि म अपमानले भरिएको छु— मेरो कप्त हेर्नुहोस् । 16 मेरो शिर ठाडो पारिएको भए, सिंहले छौं तपाईंले मलाई सिकार बनाउनुहुन्यो । अनि तपाईंले फेरि पनि मेरो विरुद्धमा शक्तिका आश्चर्यपूर्ण कामहरूले आफूलाई देखाउनुहुन्यो । 17 तपाईंले मेरो विरुद्धमा नयाँ साक्षीहरू ल्याउनुहुन्छ, र मेरो विरुद्धमा आफ्नो रिस बढाउनुहुन्छ । तपाईंले मलाई नयाँ फौजले आक्रमण गर्नुहुन्छ । 18 त्यसो भए, तपाईंले मलाई किन गर्भबाट बाहिर ल्याउनुभएको छ? मैले आफ्नो आत्मा त्यागेको भए, अनि कसैले कहिलै मलाई नदेखेको भए हुन्थ्यो । 19 म कहिल्यै अस्तित्वमा नभएजस्तो हुन्थें । म गर्भबाट नै चिह्नामा लगिन्थें । 20 के मेरा दिनहरू थेरै मात्र छैनन् र? त्यसो भए, रोक्नुहोस्, मलाई नसातुनुहोस् जसले गर्दा कहीं क्षण म आराम गर्न सँकू, 21 जहाँबाट म कहिलै फर्कन्न त्यहाँ जानुअगि, अन्धकारको देश र मृत्युको छायामा, 22 मध्यरात जस्तै अँथ्यारो देशमा, कुनै नियमबिनाको, मृत्युको छायाको देशमा, जहाँ उज्यालो नै मध्यरातजस्तो हुन्छ? ”

11 सोपर नमातीले जवाफ दिए र यसो भने, 2 “यति थेरै शब्दका जवाफ दिनुहुँदैन? र थेरै बोल्ने यी मानिसलाई विश्वास गर्नुपर्छ? 3 तपाईंको अहिलाकरले अरूलाई मौन बनाउनुपर्छ? 4 तपाईंले खिसी गर्नुहुँदै, कसैले तपाईंलाई लाजमा पार्नेनैन र? 4 किनकि तपाईं परमेश्वरलाई भन्नुहुन्छ, ‘मेरो विश्वास शुद्ध छ; तपाईंको दृष्टिमा म दोषरहित छु’ । 5 तर परमेश्वर बोल्नुभए हुन्थ्यो, र तपाईंको विरुद्धमा आफ्नो ओठ खाल्नुभए हुन्थ्यो । 6 उहाँले तपाईंलाई बुद्धिका रहस्यहरू देखाउनुहुन्यो । किनकि समझाशक्तिमा उहाँ महान हुनुहुन्छ । तपाईंको अधर्मले पाउनेभन्दा थेरै दण्ड परमेश्वरले तपाईं दिनुहुन्छ भनी जान्नुहोस् । 7 परमेश्वरलाई खोजेर तपाईंले उहाँलाई बुझनुहुन्छ? सर्वशक्तिमान्लाई तपाईं सिद्ध रूपमा बुझनुसक्नुहुन्छ? 8 यो विषय स्वर्गजितकै अगलो छ । तपाईंले के गर्न सक्नुहुन्छ? यो पातालभन्दा गहिरे छ । तपाईंले के जान्न सक्नुहुन्छ? (Sheol h7585) 9 यसको नाप पृथ्वीभन्दा लामो छ, र समुद्रभन्दा चौडा छ । 10 उहाँ आउनुहुन्छ र कसैलाई थुनुहुन्छ, र कसैलाई इसापाको लागि बोलाउनुहुन्छ भने, कसले उहाँलाई रोक्न सक्छ? 11 किनकि झुटा मानिसहरूलाई उहाँले चिन्नुहुन्छ । जब उहाँले अधर्म देखुनुहुन्छ, तब उहाँले त्यो खाल गर्नुहुन्न र? 12 तर मूर्ख मानिसहरूको समझाशक्ति हुन्दैन । जङ्गली गधाले मानिसलाई जन्म दिंदा

तिनीहरूले यो प्राप्त गर्छन् । 13 तर मानौं, तपाईंले आफ्नो हृदय ठिक राखेको भए, र आफ्ना हात परमेश्वरतिर फैलाएको भए, 14 मानौं, अधर्म तपाईंको हातमा थियो, तर त्यसलाई तपाईंले आफूबाट टाढा पुऱ्याएको भए, अनि तपाईंका पालहरूभित्र अधार्मिकतालाई बस्न नदिएको भए । 15 तब तपाईंले निश्चय पनि लाजको सङ्केतबिना नै आफ्नो अनुहार उत्तानुहन्थ्यो । वास्तवमा तपाईं दृढ बन्नुहन्थ्यो र डराउनुन्ने थिएन । 16 तपाईंले आफ्नो दुःख बिस्तर्नुहन्थ्यो । तपाईंले त्यसलाई बगेर गएको पानीलाई छौं मात्र सम्झनुहन्थ्यो । 17 तपाईंको जीवन मध्यदिनको भन्दा चमिकलो हुन्थ्यो । त्यहाँ अँथ्यारो भए पनि, त्यो विहानजस्तै हुन्थ्यो । 18 त्यहाँ आशा भएको हुनाले तपाईं सुरक्षित रहनुहन्थ्यो । वास्तवमा तपाईंले आफ्नो सुरक्षा पाउनुहन्थ्यो र तपाईंको विश्राम सुरक्षित हुन्थ्यो । 19 साथै, तपाईं विश्रामा पल्टनुहन्थ्यो, र कसैले तपाईंलाई भयभीत पार्दैन्थ्यो । वास्तवमा थेरैले तपाईंको निगाह खोज्ये । 20 तर दुष्ट मनिसहरूका अँखा चुक्नेछन् । भाग्नलाई तिनीहरूको कुनै बाटो हुनेछैन । तिनीहरूको एक मात्र आशा जीवनको आखिरी सुस्केरा हुनेछ । ”

12 तब अँय्यूबले जवाफ दिए र भने, 2 “निस्सन्देह तपाईंहरू मानिस हुनुहन्छ । बुद्धि तपाईंहरूसितै मर्नेछ । 3 तर तपाईंहरूसित भएँदै मरिसित पनि समझशक्ति छ । म तपाईंहरूभन्दा कम छैन । वास्तवमा यस्ता कुराहरू कसले जान्दैन र? 4 म आफ्नो छिमेकीको हाँस्ने कुरा भएको छु, मैले परमेश्वरमा पुकारा गरे अनि उहाँले मलाई जवाफ दिनुभयो । म न्यायी र दोषरहित मानिस— अहिले म हाँस्ने कुरा भएको छु । 5 चैनमा बस्नेको विचारले दुभयालाई धृणा गरिन्छ । चिप्सेकाहरूलाई अँझै बढी दुभयालाई ल्याउने गरी उसले विचार गर्छ । 6 डाँकुहरूका पालको उन्नति हुन्छ, र परमेश्वरलाई रिस उठाउनेहरूले सुरक्षित महसुस गर्छन् । तिनीहरूका आफ्नै हात तिनीहरूका ईश्वर हुन् । 7 तर अब जङ्गली पशुहरूलाई सोधुनुहोस्, र तिनीहरूले तपाईंलाई भन्नेछन् । आकाशका चराहरूलाई सोधुनुहोस्, र तिनीहरूले तपाईंलाई बताउनेछन् । 8 वा पृथ्वीसित बोल्नुहोस्, र त्यसले तपाईंलाई सिकाउनेछ । समुद्रका माछाहरूले तपाईंलाई धोषणा गर्नेछन् । 9 परमप्रभुको हातले नै यसो गरेको हो भनेर, यी सबैमध्ये कुन्ताहाइ प्राणीले जान्दैन र? 10 उहाँको हातमा हरेक जीवित प्राणीको जीवन, अनि सारा मानव-जातिको सास छ । 11 जिभ्लै खानाको स्वाद लिएँदै, के कानले वचनको जाँच गर्दैन र? 12 पाका मानिसहरूसित बुद्धि हुच्छ । लामो आयुमा समझशक्ति हुन्छ । 13 परमेश्वरसित बुद्धि र शक्ति छन् । उहाँसित सल्लाह र समझशक्ति छन् । 14 हेर्नुहोस्, उहाँले तोडनुहन्छ, त्यसलाई फेरि निर्माण गर्न सकिंदैन । उहाँले करीलाई कैद गर्नुहन्छ भने, त्यहाँ छुट्काकारा हुँदैन । 15 हेर्नुहोस्, उहाँले पानीलाई रोक्नुभयो भने, ती सुक्छन् । अनि उहाँले त्यसलाई पठाउनुहन्छ भने, तिनले जमिनलाई डुबाउँछ । 16 उहाँसित ताकत र बुद्धि छन् । धोका दिन र धोका खानेहरू दुवै मानिसहरू उहाँको शक्तिमा हुन्छन् । 17 उहाँले सल्लाहकारहरूलाई शोकमा पारेर नाडौ खुट्टा हिंडाउनुहन्छ । उहाँले न्यायाधीशहरूलाई मूर्ख बनाउनुहन्छ । 18 उहाँले राजाहरूको उच्च अधिकार खोस्नुहन्छ । उहाँले तिनीहरूको कम्मरमा पटुका बेर्तुहन्छ । 19 उहाँले पुजारीहरूलाई शोकमा नाडौ खुट्टा हिंडाउनुहन्छ, र शक्तिशाली मानिसहरूलाई फाल्नुहन्छ । 20 उहाँले भरोसायोग बोलीलाई हटाउनुहन्छ, र समझशक्तिलाई धर्म-गुरुहरूबाट टाढा पुऱ्याउनुहन्छ । 21 उहाँले राजकुमारहरूसाथि निन्दा खन्याउनुहन्छ, र बलियो मानिसहरूको पेटी फुकाल्नुहन्छ । 22 उहाँले अन्धकारका गहिरा कुराहरू प्रकट गर्नुहन्छ, र अँथ्यारो छायामा ज्योति ल्याउनुहन्छ । 23 उहाँले जातिहरूलाई बलियो पार्नुहन्छ, र उहाँले नै तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहन्छ । उहाँले जातिहरूलाई बिस्तरार गर्नुहन्छ, र उहाँले नै तिनीहरूलाई कैदी बनाए लैजानुहन्छ । 24 उहाँले पृथ्वीका मानिसहरूका अगुवाहरूबाट समझशक्ति हटाउनुहन्छ । उहाँले तिनीहरूलाई उजाड-स्थानमा भाँतिरिन लगाउनुहन्छ जहाँ कुनै बाटो हुँदैन ।

25 उज्यालोविना अन्धकारमा तिनीहरू छामेर हिंड्छन् । उहाँले तिनीहरूलाई मातेको मान्छैझै धर्मराउने बनाउनुहन्छ ।

13 हेर्नुहोस्, मेरो आँखाले यो सबै देखेका छन् । मेरो कानले यसलाई सुनेको छ, र बुद्धेको छ । 2 तपाईंहरू जे जानुनुहन्छ, म त्यो जान्दछु ।

म तपाईंहरूभन्दा कम छैन । 3 तापनि, बरु म सर्वशक्तिमानसित बोल्नु । म परमेश्वरसित तर्क गर्ने छाचा गर्छु । 4 तर तपाईंहरू झुट्टेस त्यतिलाई लुकाउनुहन्छ । तपाईंहरू सबै जना तुच्छ वैध्यरू हुनुहन्छ । 5 तपाईंहरू सबैजना सँगै चूप लाग्नुहोस् । त्यो नै तपाईंहरूको बुद्धि हुन्छ । 6 अब मेरो आपने तर्क सुन्नुहोस् । मेरो आपने ओठको बिन्निलाई सुन्नुहोस् । 7

परमेश्वरको लागि तपाईंहरू अधार्मिकताले बोल्नुहोनेछ र? अनि तपाईंहरू उहाँको लागि छलले कुरा गर्नुहोनेछ र? 8 उहाँलाई तपाईंहरू पक्षपात गर्नुहोनेछ र? परमेश्वरको लागि तपाईंहरू मुद्दाको बहस गर्नुहोनेछ र? 9

उहाले तपाईंहरूको खोजी गर्नुहोस् तपाईंहरूको भलो हुनेछ त? तपाईंहरूले मानिसहरूलाई छल गरेझैं उहाँलाई छल गर्न सक्नुहन्छ र? 10 तपाईंहरूले गुप्तमा पक्षपात गर्नुभयो भने, उहाँले निश्चय नै तपाईंहरूलाई हप्काउनुहन्छ ।

11 उहाँको वैभवले तपाईंहरूलाई आत्मकित पार्दैन र? उहाँको डर तपाईंहरूमाथि पद्देन र? 12 तपाईंहरूका सम्झनालायक भनाइहरू खारानीले बनेका उखानहरू हुन् । तपाईंहरूका सुरक्षा माटोले बनेका सुरक्षा हुन् । 13 तपाईंहरू चूप लाग्नुहोस्, यसैले कि म बोल्न सँगै । मलाई जे हुनु छ होस् ।

14 म आफ्नो जीवनलाई खतरामा हाल्नेछु । म आफ्नो जीवनलाई आपनो हातमा लिनेछु । 15 हेर्नुहोस्, उहाँले मलाई मार्नुहन्छ भने, ममा कुनै आशा बाँकी रहनेछैन । तापनि उहाँको सामु म आफ्ना मार्गको बचाउ गर्नेछु । 16 यो नै मेरो छुट्काकारको कारण हुनेछ, किनकि ईश्वरहीन व्यक्ति उहाँको सामु आउँदैन । 17 हे परमेश्वर, मेरो कुरा ध्यानले सुन्नुहोस् । मेरो घोषणा तपाईंका कानमा पुगोस् । 18 हेर्नुहोस्, आफ्नो बचाउ मेरै गरेको छु । म निर्दोष छु भनी म जान्दछु । 19 मेरो विरुद्धमा अदालतमा बहस कसले गर्छ? तपाईंहरू त्यसो गर्न आउनुभयो र म गलत प्रमाणित भएँ भने, तब म चुप रहन्छु, र आफ्नो जीवन दिन्छु । 20 हे परमेश्वर, मेरो निम्ति दुर्बवटा कुरा मात्र गर्नुहोस्, अनि म आफ्लाई तपाईंको सामुबाट लुकाउनेछैन । 21 आफ्नो अत्याचारको हात मबाट निकाल्नुहोस्, अनि तपाईंका त्रासहरूले मलाई नतर्साउनुहोस् ।

22 तब मलाई बोलाउनुहोस्, र म जवाफ दिनेछु । वा तपाईंसित म बोल्नेछु र तपाईंले जवाफ दिनुहोस् । 23 मेरा अधर्म र पाप कति थेरै छन? मेरो अपराध र मेरो पापको जानकारी मलाई दिनुहोस् । 24 आफ्नो अनुहार मबाट तपाईं किन लुकाउनुहन्छ, अनि तपाईंका त्रासहरूले मलाई नतर्साउनुहोस् ।

25 तपाईंले एउटा उडेको पातलाई सताउनुहन्छ र? तपाईंले सुकेका झारपातको पछि जानुहन्छ र? 26 किनकि मेरो विरुद्धमा तपाईंले तिक्त कुराहरू लेख्नुहन्छ । मेरो युवावस्थाका अर्थम प्राप्त गर्ने तपाईंले मलाई बनाउनुहन्छ । 27 तपाईंले मेरो खुट्टालाई ठिगुरोमा हाल्नुहन्छ । तपाईंले मेरा सबै मार्गलाई नजिकाट हेर्नुहन्छ । मेरो खुट्टाको पैतालाले टेकेको जमिनलाई तपाईंले जाँच्नुहन्छ । 28 यद्यपि म खेर जाने सडेगलेको कुराजस्तै, किराहरूले खाएको एउटा वस्त्रजस्तै कु ।

14 स्त्रीबाट जन्मेको मानिस थोरै दिन बाँच्छ, अनि दुखैदुखले भरिएको हुन्छ । 2 ऊ फुलझैं जमिनबाट उम्रिन्छ र काटिन्छ । ऊ छायाझै भाग्छ, र रहैदैन । 3 के तपाईंले यीमध्ये कुनैलाई हेर्नुहन्छ? के तपाईंले मलाई आफूसँगै न्यायमा ल्याउनुहन्छ? 4 अशुद्ध कुराबाट कसले शुद्ध कुरा ल्याउन सक्छ? र कसैले सक्दैन । 5 मानिसको दिनहरू निर्धारित छन् । उसका महिनाहरूका सङ्ख्यालाई तपाईंसितै छन् । तपाईंले उसका सिमाहरू तोक्नुभएको छ, जसलाई उसले नाच्न सक्दैन । 6 ऊबाट आफ्नो दृष्टि हटाउनुहोस्, यसैले कि उसले विश्राम पाओस, यसरी उसले सक्छ भने,

ज्यालाको मानिस दौँ आफ्नो दिनमा रमाउन सकोस् । 7 एउटा रुख्को लागि आशा हुन सक्छ । त्यो काटियो भने, त्यो फेरि पलाउन सक्छ, जसको कारणले त्यसका कोमल पालुवा लोप हुँदैनन् । 8 त्यसको जरा जमिनभित्र बुढो हुँच, त्यसको फेद जमिनमा मर्छ, 9 तापानि त्यसले पानीको आस मात्र पायो भने, त्यो फेरि पलाउँच, र रुख्को दौँ हाँगाहरु फिजाउँच । 10 तर मानिसचाहि मर्छ । त्यो कमजोर हुँच । वास्तवमा मानिसले सास फेर्न छोड्छ र फेरि ऊ कहाँ हुँच? 11 जसरी एउटा तलाउबाट पानी लोप हुँच, र जसरी नदीको पानी घट्छ र सुक्छ, 12 त्यसरी नै मानिसहरू ढाल्किन्छन्, र फेरि उठ्दैनन् । आकाशहरु लोप नभएसम्म तिनीहरु ब्यूँझ्ने छैनन्, न त तिनीहरु आफ्ना निद्राबाट उठ्नेछन् । 13 दुखबाट टाढा तपाईंले मलाई पातालमा लुकाउन्हुँच, र तपाईंको रिस नमरेसम्म तपाईंले मलाई गुप्तमा राख्नुहुँच, र त्यहाँ म रहने समय तपाईंले तोकन्हुँच, र मलाई याद गर्नुहुँच । (Sheol h7585) 14 एक जना मानिस मयो भने, के ऊ फेरि बाँचेच र? त्यसो हो भने, मेरो छुटकारा नआएसम्म, मेरा सबै दुखको समयमा म त्यहाँ पँखेर बिताउन चाहाँचु । 15 तपाईंले मलाई बोलाउन्हुँच, र म जवाफ दिन्छु । आफ्नो हातको कामको लागि तपाईंको इच्छा हुँच । 16 तपाईंले मेरा पाइला गन्हुँच, र वास्ता गर्नुहुँच । तपाईंले मेरो पापको लेखा राख्नुहुँच । 17 मेरो अपराध थैलोमा बन्द गरिन्छ । तपाईंले मेरो अधर्म ढाक्नुहुँच । 18 तर पहाडहरु खस्थन् र कैत पुदैनन्, चट्टानहरू आफ्नो ठाउँबाट हट्टे जान्छन्, 19 नदीहरूले दुङ्गाहरूलाई खियाउँचन्, तिनीहरूमा भएको बाढीले जमिनको धूलो बगाउँचन् । त्यसरी नै तपाईंले मानिसको आशालाई नाश गर्नुहुँच । 20 तपाईंले सर्थै उसलाई हराउन्हुँच, र ऊ मर्छ । तपाईंले उसको अनुहारको बद्लन्हुँच, र उसलाई मर्न दिन्हुँच । 21 उसका छोराहस्को आदर भयो कि भानु भनेर उसलाई जान्दैन । र तिनीहरु होच्चाइका छन् कि छैन उसले त्यो देख्दैन । 22 उसले आफ्नो शरीरको दुखलाई अनुभव गर्छ, र उसले आपनै निम्न शोक गर्छ ।

15 तब एलापज तेमानीले जवाफ दिए र भने, 2 “के बुद्धिमान् मानिसले

व्यर्थको ज्ञानले जवाफ दिनू? र के आफैलाई पूर्वी बतासले भर्नू? 3 के उहाँले बेपाइदाका कुराले, अनि आफूले भलो गर्न नसक्ने बोलीले तर्क गर्नू? 4 वास्तवमा तपाईंले परमेश्वरको आदर घटाउन्हुँच । उहाँको भक्तिमा तपाईंले वाधा दिन्हुँच । 5 किनकि तपाईंको अधर्मले तपाईंको मुखलाई सिकाउँच । धूर्त मानिसको जिजो तपाईंले रोज्नुभयो । 6 तपाईंको आपनै मुखले तपाईंलाई दोषी ठहराउँच, मेरो होइन । वास्तवमा, तपाईंको आपनै ओठले तपाईंको विरुद्धमा बोल्छ । 7 जन्मेकामध्ये पहिलो मानिस तपाईं नै हुन्हुँच र? पहाडहरुभन्दा पहिले तपाईंलाई बनाइएको हो र? 8 तपाईंले परमेश्वरको ज्ञानको गुप्त कुरा सुन्नुभएको छ? तपाईंले बुद्धिलाई आफूमा मात्रै सीमित गर्नुहुँच र? 9 तपाईंलाई के थाहा छ, जुन हार्मोलाई थाहा छैन? तपाईंले के बुझ्नुहुँच, जुन हामीमा पनि नभएको होस्? 10 कपाल फुलेका र पाका दुवै मानिसहरू हामीसित छन्, जो तपाईंका पिताभन्दा ज्यादै वृद्ध छन् । 11 परमेश्वरको सान्त्वना, तपाईंप्रति कोमल वचनहरू, के ती तपाईं ज्यादै तुच्छ छन् र? 12 तपाईंको हृदयले तपाईंलाई किन टाढा लैजान्छ? तपाईंका आँखा किन चमिकन्छन्? 13 जसले गर्दा आफ्नो आम्भालाई तपाईंले परमेश्वरको विरुद्धमा फक्तिन्हुँच, र आफ्नो मुखबाट यस्ता वचनहरू बोल्नुहुँच? 14 मानिस के हो र ऊ शुद्ध हुनुपर्यो? स्त्रीबाट जन्मेको मानिसको हो जो धर्मी हुनुपर्यो? 15 हेरुसीस, परमेश्वरले आफ्ना पवित्र जनमाथि पनि भरोसा राख्नुहुँच । वास्तवमा उहाँको दृष्टिमा स्वर्ग पनि शुद्ध छैन । 16 घृणित र भ्रष्ट व्यक्ति झाँकि कम शुद्ध होला, एक जना मानिस जसले अर्थमलाई पानीझौं पिउँछ । 17 म तपाईंलाई देखाउनेछ । मेरो कुरा सुन्नुभोस् । मैले देखेका कुराहरू म तपाईंलाई धोण्णा गर्नेछ, 18 बुद्धिमान् मानिसहरूले आफ्ना पुर्खाहरूबाट हस्तान्त्रण गरेका कुरा, तिनीहरूका पुर्खाहरूले नलुकाएका

कुरा भन्नेछु । 19 यी तिनीहरूका पुर्खाहरू थिए, जसलाई मात्र यो देश दिइएको थियो, र जसका बिचमा कुनै विदेशी बसेन । 20 दुष्टहरु आफ्नो जीवनकालभरि नै दुःखमा पर्छन् । दुःख पाउनलाई अत्याचारीहरूका लागि वर्षका सङ्ख्या तोकिका छन् । 21 उसका कानमा त्रासको सोर सुनिन्छ । उसको उन्नति हुँदा नै विनाशक उसमा आउनेछ । 22 अन्धकारबाट ऊ फर्केनेछ भनी उसले सोच्दैन । तरवारले उसको प्रतीक्षा गर्छ । 23 ऊ रोटी खोज्दै विभिन्न ठाँडैमा यसो भदै जान्छ, ‘खोई त्यो कहाँ छ? अन्धकारको समय नजिक आएको छ भनी उसलाई थाहा छ । 24 निराशा र पीडाले त्यसलाई भयभीत पार्छ । युद्धको लागि तयार राजाङ्गै उसको विरुद्धमा तिनीहरूले प्रभुत्व जामाउँचन् । 25 परमेश्वरको विरुद्धमा उसले आफ्नो हात पसारेको छ, र सर्वशक्तिमानको विरुद्धमा अहङ्कारले व्यवहार गरेको छ, 26 यो दुष्ट मानिस हठ, बाक्को ढाल लिएर, परमेश्वरलाई आक्रमण गर्न दौड्न्छ । 27 आफ्नो अनुहार आफ्नो बोसोले ढाकेको, अनि आफ्नो कमरमा बोसो जाम्मा गरेको भए पनि, 28 र उजाड सहरहरूमा बसेको छ । अहिले कुनै मानिस नबस्ने राहरुमा, जुन फोहोरको थुप्रो हुन तयार थिए । 29 ऊ धनी हुँदैनेछ । उसको धन-सम्पत्ति टिकिनेछैन, र उसका धनदौलत देशमा फैलिनेछैन । 30 उसले अन्धकारबाट छुटकारा पाउनेछैन । ज्यालाले उसका हाँगाहरूलाई सुकाउनेछ । परमेश्वरको मुख्यको सासले ऊ मर्नेछ । 31 आफैलाई धोका दिए उसले व्यर्थका कुराहरूमा भरोस नगरोस् । किनभने व्यर्थका कुरा त्यसको इनाम हुनेछ । 32 उसको मर्ने समयभन्दा पहिले नै यसो हुनेछ । उसको हाँगा हारियो हुनेछैन । 33 नपाकेका अङ्गुपुर झारेझौं ऊ झर्नेछ । भद्राक्षको बोतबाट फुलहरू झारेझौं ऊ जर्नेछ । 34 किनकि इश्वरहीन मानिसहरूको समूह बाँडौ हुनेछ । तिनीहरूको घुसका पालहरूलाई आगोले भज्य पार्नेछ । 35 तिनीहरूले बदमासी गर्भाधारण गर्नेन् र अर्थमलाई जन्म दिन्छन् । तिनीहरूको गर्भले धीकालाई ठाउँ दिन्छ ।

16 तब अय्युबले जवाफ दिए र भने, 2 “धेरै यस्ता कुराहरू मैले सुनेको छु

। सान्वना दिने तपाईंहरू सबैले दुःख दिन्हुँच । 3 के व्यर्थका शब्दहरू कहिलै अन्य हुन्नेन् कि? तपाईंहरूलाई के भयो जसले गर्दा तपाईंहरू यसरी जवाफ दिन्हुँच? 4 तपाईंहरू ठाउँमा हुँदूँस्थ्यो भने, तपाईंहरूले बोलेझौं म पनि बोल्न सक्यै, तपाईंहरूको विरुद्धमा शब्दहरू जम्मा गर्न र मिलाउन सक्यै, र गिल्ला गर्दै मेरो शिर हल्लाउन सक्यै । 5 मेरो मुख्यले तपाईंहरूलाई बलियो पार्नेह, र मेरो ऊठको बरबरले तपाईंहरूलाई राहत ल्याउँचें । 6 मैले बोल्दा त मेरो शोक कम हुँदैन । मैले बोल्न छाडें भने मलाई कसरी मदत हुँच? 7 तर हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई थिकित पार्नुभएको छ । तपाईंले मेरा सबै परिवारलाई सर्वनाश पार्नुभएको छ । 8 तपाईंले मलाई सुक्खा पार्नुभएको छ, जसले मेरो विरुद्धमा साक्षी दिन्छ । मेरो शरिरको दुल्लोपन मेरो विरुद्धमा खडा हुँच, र यसले मेरो अनुहारको विरुद्धमा साक्षी दिन्छ । 9 परमेश्वर क्रोधमा उहाँले मलाई दुक्रा पार्नुभएको, र मलाई सताउनुभएको छ । क्रोधमा उहाँले आफ्नो दाहा किन्तुहुँच । मेरो शत्रुले मलाई धुरेर हेर्नुहुँच । 10 मानिसहरूले मलाई हेदै मुख खोलेर टोलाएका छन् । निन्दाले भरिएर तिनीहरूले मलाई गालामा थप्पड हानेका छन् । तिनीहरू मेरो विरुद्धमा एक्साथ भेला भएका छन् । 11 परमेश्वरले मलाई इश्वरहीन मानिसहरूका हातमा दिन्हुँच, र मलाई दुष्ट मानिसहरूका हातमा फाल्नुहुँच । 12 म चैनमा थिँै, अनि उहाँले मलाई लुछनुभयो । वास्तवमा, उहाँले मलाई गलहत्याउनुभएको र टुक्रा-टुक्रा पार्नुभएको छ । उहाँले मलाई आफ्नो निसाना पनि बनाउनुभएको छ । 13 उहाँका धन्वरीहरूले मेरो चारैरितर धेरा हाल्लचन् । परमेश्वरले मेरा मिगाँला छेइन्हुँच, र मलाई छोडैनुहुँच । उहाँले मेरो पित्त भुँझ्मा पोखाउँच । 14 उहाँले बारम्बार मेरो भित्तामा हिकउन्हुँच । एक जना लडाकुले झौं उहाँले मलाई झामिट्नुहुँच । 15 आफ्नो शरीर ढाकनलाई मैले भाङ्ग्रा सिएको छु । मैले आफ्नो टाउकोलाई भुइँमा गाडेको छु । 16 रुँदा-रुँदा मेरो अनुहार रातो

भएको छ । मेरो आँखाको वरिपरि मृत्युको छाया छ, 17 जबकि मेरा हातमा कुनै हिसा छैन र मेरो प्रार्थना शुद्ध छ । 18 ए पृथ्वी, मेरो रागतलाई नछोप । मेरो रोदनले विश्राम नापोसू । 19 अहिले पनि मेरो साक्षी स्वर्गमा हुनुहुन्छ । मलाई स्याबासी दिनुने उच्चमा हुनुहुन्छ । 20 मेरा मित्रहरूले मलाई खिसी गर्नेन, तर मेरो आँखाले परमेश्वरमा आँसु बगाउँछ । 21 मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई गरेदै, स्वर्गमा हुनुभएको त्यो साक्षीलाई यस मानिसको पक्षमा परमेश्वरसित बहस गरिदिन म बिन्ती गर्नु । 22 किनकि जब केही वर्ष बितेर जान्छ, तब म त्यस्तो ठाउँमा जानेछु, जहाँबाट म फर्केन्छैन ।

17 मेरो आत्मा नाश पारिएको छ, र मेरो आयु सकिएको छ । चिह्नान मेरो लागि तयार छ । 2 निश्चय नै गिल्ला गर्नुहरू मसिती छन् । मेरो आँखाले सर्वै तिनीहरूको रिसलाई हेर्नुपर्छ । 3 मलाई धरौटी दिनुहोस् । तपाईं आफै मेरो जमानी हुनुहोस् । मलाई मदत गर्नेलाई अरु को नै छ र? 4 किनकि हे परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूका हृदयको समझलाई बन्द गर्नुभएको छ । त्यसकाराण तपाईंले तिनीहरूलाई मम्भन्दा माथि उचाल्नुहुन्न । 5 इनामको लागि जसले आफ्नो मित्रहरूको बदनामी गर्नु, त्यसका छोराछोरीका आँखा कमजोर हुनेछन् । 6 तर उहाँले मलाई मानिसहरूको उखान बनाउनुभएको छ । तिनीहरूले मेरो मुख्यमा थुक्छन् । 7 शोकको कारण मेरो आँखा पनि धमिलो भएको छ । मेरो शरीरका सम्पूर्ण भाग छायाजितैके सुकेका छन् । 8 यसले सोझा मानिसहरूलाई अलमलमा पारेन्छन् । निर्दोष मानिसले आफैलाई ईश्वरहीन मानिसहरूको विरुद्धमा सुचाउनेछ । 9 धर्मी मानिस आफ्नो बाटोमा हिँडेछ । शुद्ध हात भएकोवाहिं बलियो हुँदै जानेछ । 10 तर तिमीहरू सबैले चाहि फेरि कोसिस गर । तिमीहरूका बिचमा बुद्धिमान् मानिस मैले पाउनेछैन । 11 मेरा दिन बितिसके । मेरा योजनाहरू चकनाचूर भए, अनि मेरो हृदयको इच्छा पनि त्यस्तै भयो । 12 यी मानिसहरू, यी गिल्ला गर्नेले रातलाई दिनमा बदल्न्छन् । उज्यालो अँध्यारको नजिकै छ । 13 मैले आशा गरेको घर पाताल मात्र हो भने, र अन्धकारमा मेरो ओछ्यान मैले बनाएको छु भने, (Sheol h7585) 14 र मैले खाडललाई, 'तें मेरो बुवा हो', अनि किरालाई 'तें मेरी आमा वा बहिनी' हो भनेको छु भने, 15 तब मेरो आशा खोइ त? कसले मेरो निप्ति कुनै आशा देख सक्छ र? 16 जब हामी धूलोमा फर्क्क्छौं, तब के मसैं आशा पनि पातालका ढोकाहरूमा जानेछ र? (Sheol h7585)

18 तब बिल्दद शुहीले जवाफ दिए र भने, 2 "आफ्नो कुरा तपाईं कहिले बन्द गर्नुहुन्छ? विचार गर्नुहोस्, र त्यसपछि हामी बोल्नेछौं । 3 तपाईंको दृष्टिमा हामीलाई किन जङ्गाली पशुहरू जस्तै मूर्ख छौं? 4 तपाईंले आफ्नो रिसमा आफैलाई छिया-छिया पार्नुहुन्छ, के तपाईंको निनित पृथ्वीलाई त्यागिदिने? वा चट्टानहरूलाई तिनीहरूस्का ठाउँबाट हटाइदिने? 5 वास्तवमा दुष्ट व्यक्तिको बत्ती निभाइनेछ । उसको आगोको ज्वाला बल्नेछैन । 6 उसको पालमा ज्योति नै अँध्यारो हुनेछ । ऊमाथि रहेको उसको बत्ती निभाइनेछ । 7 उसको शक्तिका पाइलाहरू छोटा बनाइनेछन् । उसको आफ्नै योजनाहरूले उसलाई तल पारेन्छन् । 8 किनकि उसको आफ्नै खुटाले उसलाई जालमा फर्नेछ । 9 खल्डोतिर भौतिरिए जानेछ । 9 पासोले त्यसलाई कुर्मुच्योमा समान्ने छ । जालले त्यसलाई पसाउनेछ । 10 उसको लागि जिमिना एउटा पासो लुकाइएको छ । अनि एउटा पासोले उसलाई समालेछ । 11 त्रासहरूले चारैतिरबाट उसलाई डरमा पार्नेछन् । तिनले उसलाई पछिपछि खेद्नेछन् । 12 उसको धन-सम्पत्तिले भोकमा पुच्याउनेछ, र विपत्तिले उसको छेउपै पर्खिनेछ । 13 उसको शरीरका अंगहरू नप्त पारिनेछन् । वास्तवमा, मृत्युको जेठो सन्तानले उसका अंगहरू निलेछ । 14 आफ्नो पालको सुरक्षाबाट उसलाई घिस्याइन्छ, र त्रासको राजाकहाँ लगिन्छ । 15 अपरिचित मानिसहरूले उसको घरभित्र गन्धक छेरेको देखेपछि, तिनीहरू उसको पालमा बस्ने छैनन् । 16 उसका जराहरू तलतिरका नै सुक्नेछन् । माथिको उसको हाँगा काटिनेछ

। 17 पृथ्वीबाट उसको सम्झाना लुप्त हुनेछ । सङ्कमा उसको कुनै नाउँ हुनेछैन । 18 उसलाई उज्जालोबाट अँध्यारोमा धपाइनेछ, र यस संसारबाट लखेटिनेछ । 19 उसका मानिसका बिचमा उसको छोरो वा नाति हुनेछैन, न त ऊ बसेको ठाँड़मा कुनै आफन्त हुनेछ । 20 एक दिन उसलाई जे हुन्छ, त्यसमा पश्चिममा बन्सेहरू मानिसहरू आतद्विकत हुनेछन् भने, पूर्वमा बन्सेहरू त्यसमा त्रित हुनेछन् । 21 निश्चय नै अर्थमा मानिसहरूका धरहरू यस्तै हुनेछन् । परमेश्वरलाई नविनेहरूका ठाँड़हरू यस्तै हुने छन् ।

19 तब अय्युबले जवाफ दिए र भने, 2 "कहिलेसम्म तपाईंहरूले मलाई दुःख दिनुहुन्छ, र वचनले मलाई दुकाटुक्रापार्नुहुन्छ? 3 यी दस पटक तपाईंहरूले मेरो अपमान गर्नुभएको छ । तपाईंहरूले मलाई कठोरतापूर्वक व्यवहार गरे पनि तपाईंहरू लाज मान्नुहुन्न । 4 मैले गल्ती गरेको कुरा वास्तवमा साँचो हो भने, मेरो गल्ती मेरो आपानै सरोकारको कुरो हो । 5 तपाईंहरूले आफूलाई मम्भन्दा माथि उचाल्नुहुन्छ, र मेरो तुछात मेरै विरुद्धमा प्रयोग गर्नुहुन्छ भने, 6 तब तपाईंहरूले जान्नुपर्छ, परमेश्वरले मेरो हानि गर्नुभएको र मलाई आप्नो पासोमा पार्नुभएको छ । 7 हेर्नुसै, "हिंसा" भनेर म कराउँछु, तर मैले जवाफ पाउँदिन । मदतको लागि म पुकार्नु, तर त्यहाँ निष्पक्ष व्यवहार हुँदैन । 8 मेरो बाटोमा उहाँले पर्याल लागउनुभएको छ, यसैले म जान सकिदै, अनि उहाँले मेरो मार्गमा अन्धकार राख्नुभएको छ । 9 उहाँले मेरो महिमा हटाउनुभएको छ, र उहाँले मेरो शिरको मुकुट हटाउनुभएको छ । 10 उहाँले मलाई चारैतिरबाट चूर पार्नुभएको छ, र लोप हुन्छ, उहाँले मेरो आशा रुखालाई द्वाँ उखेल्नुभएको छ । 11 उहाँले मेरो विरुद्धमा आफ्नो क्रोध पनि दक्षाउनुभएको छ । उहाँले मलाई आपना शत्रुहरूमध्ये एक ठान्नुहुन्छ । 12 उहाँका फौजहरू सँगसँगै आउँछन् । तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा देरा लगाउँछन्, र मेरो पालको चारैतिर छाउनी हाल्न्छ । 13 उहाँले मेरा दाजुभाइलाई मबाट टाढा राख्नुभएको छ । मैले चिनजानकाहरू मबाट बिल्कुल अलग रहन्नन्न । 14 मेरा आफन्तहरू मबाट पछि हटेका छन् । मेरो घनिष्ठ मित्रहरूले मलाई बिसेका छन् । 15 मेरो धरमा कुनै बेला पाहुना भएर रहेकाहरू र दासीहरूले मलाई बिरोनो ठान्छन् । तिनीहरूको दृष्टिमा म अन्धौरो भएको छु । 16 म आफ्नो सेवकलाई बोलाउँछु, तर उसले मलाई जवाफ दिईन । मैले आपनै मुख्यले त्यसलाई बिन्नी गर्नु । 17 मेरो सास मेरी पत्नीलाई दुर्मिथ लाग्छ । मैरै आपाको गर्भबाट जन्मेकाहरूले पनि मलाई धूणा गर्नेछन् । 18 सा-साना केटाकेटीले पनि मलाई तिरस्कार गर्नेछ । म बोल्लाई उठ्दा तिनीहरू मेरो विरुद्धमा बोल्न्छ । 19 मेरा सबै परिचित मित्रहरूले मलाई धूणा गर्नेछन् । मैले प्रेम गरेकाहरू मेरो विरुद्धमा लागेको छन् । 20 मेरा हड्डीहरू मेरो छाला र मासुमा टाँसिन्छन् । म आपाना दाँतको छालाले मात्र बाँचेको छु । 21 मलाई दया गर्नुहोस्, हे मेरा मित्रहरू हो, मलाई दया गर्नुहोस्, किनकि परमेश्वरको हातले मलाई छोएको छ । 22 परमेश्वरले द्वाँ तपाईंहरू किन मेरो खेदो गर्नुहुन्छ? मेरो शरीरले तपाईंहरूलाई कहिल्यै सन्तुष्ट पाठै? 23 ओहो, मेरो वचनहरू यति बेला लेखिए त! ओहो, ती एउटा पुस्तकमा लेखिए त! 24 ओहो, फलामको कलम र छिनोरे, सदाको लागि ती चट्टानमा खेपेपै त! 25 तर मेरो बरेमा, मेरा उद्धारक जिउदो हुनुहुन्छ, र अन्यमा उहाँ पृथ्वीमा खडा रसनुहुनेछ । 26 मेरो शरीरको छाला, अर्थात् शरीर पूरे गलेपछि, मेरो शरीरमा नै म परमेश्वरलाई देखेछु । 27 मेरा आपनै आँखाले— अरु कसैको होइन म आफैले उहाँलाई देखेछु । मेरो हृदय मधित्रै विह्ल बन्द । 28 तपाईंहरूले यसो भन्नुहुन्छ भने, 'हामी उसलाई कसरी सताँ । उसको सङ्कमाटोको जड ऊ आफै हो ।' 29 तब तरवारदेखि डराउनुहोस्, किनकि क्रोधले तरवारको दण्ड ल्याउँछ, यसरी न्याय हुन्छ भनी तपाईंहरूले जान्नुहुनेछ ।"

20 तब सोपर नमातीले जवाफ दिए र यसो भने, 2 "ममा भएको चिन्ताको कारणले, मेरा विचारहरूले मलाई झट्टै जवाफ दिने बनाउँछन् । 3

मलाई अनादार गर्ने हप्की म सुन्छु, तर मेरो सुझबुझको आत्माले मलाई जवाफ दिए । 4 यो सत्यता तपाईंलाई प्राचीन समयदेखि नै थाहा छैन र, जस्ति बेला परमेश्वरले मानिसलाई पृथ्वीमा राख्न भयो: 5 दुष्ट मानिसको जित क्षणिक हुन्छ, र ईश्वरहीन मानिसको आनन्द क्षणभर मात्र रहन्छ । 6 उसको उच्चता आकाशसमै पुगे, र उसको शिर बादलसम्मै पुगे पनि, 7 त्यस्तो व्यक्ति आप्ने मलमूराङ्गै स्थायी रूपमा नष्ट हुनेछ । उसलाई देखेकाहरूले सोचेछन्, 'ऊ कहाँ छ?' 8 उसपाँडी हराउनेछ, र भेटाउने छैन । वास्तवमा ऊ रातको दर्शनझौं लुप्त हुनेछ । 9 उसलाई देखेका आँखाले फेरि उसलाई देखेछैन । उसको ठाउँले फेरि उसलाई देखेछैन । 10 उसका छोराछोरीले गरिब मानिसहरू सँग क्षमा मार्गनेछन् । उसको धन-सम्पत्ति उसके हातले फिर्ता गर्नुपर्नेछ । 11 उसका हड्डीहरू युवावस्थाका ताकतले भरिएका छन्, तर ऊसगैंगी ती पनि भुँडामा ढान्नेछन् । 12 उसको मुखमा दुष्टा गुलियो भए पनि, उसले त्यसलाई आफ्नो जिग्रोमुनि लुकाए पनि, 13 उसले त्यो त्यहीं राख्छ अनि त्यसलाई, फुटिक्न दिनै तर त्यो आफ्नो मुख्यमा राख्छ भने पनि, 14 उसको भुँडीभित्र भएको खाना तितो बन्छ । उसको भित्र त्यो सर्पको विषझौं बन्छ । 15 उसले धन-सम्पत्ति निल्ल, तर उसले फेरि ती बान्ता गर्छ । परमेश्वरले उसको पेटबाट ती बाहिर निकाल्नुप्छ । 16 उसले सर्पको विष चुस्नेछ । साँभे-सर्पको जिग्रोले उसलाई मार्नेछ । 17 महको धारा अर्थात् तरलाता, र घिउको आनन्द उसले लिन पाउनेछैन । 18 आफ्नो परिश्रमको फल उसले फिर्ता गर्नेछ र त्यो खान सक्नेछैन । आफ्नो व्यापारद्वारा कमाएको सम्पत्तिको आनन्द उसले पाउनेछैन । 19 किनकि उसले गरिब मानिसहरूलाई अत्याचार र बेवास्ता गरेको छ । आफूले नबनाएका घरहरूलाई उसले जबरजस्ती कब्जा गरेको छ । 20 ऊ आफैमा सन्तुष्ट नभएको हुनाले, आफूले मजा लिने कुनै कुरा पनि उसले बचाउन सक्नेछैन । 21 उसले नखाएको कुनै कुरो बाँकी छैन । त्यसकारण उसको सम्बृद्धि स्थायी हुनेछैन । 22 आफ्नो धनको प्रचुरतामा ऊ सङ्कष्टमा पर्नेछ । गरिबीमा रहेकाहुँ हरेकको हात उसको विरुद्धमा आइलानेछ । 23 उसले आफ्नो पेट भर्न लाग्दा, परमेश्वरले आफ्नो घोर क्रोध उसमा उतारनुहुँछ । उसले खाइरहँदा, परमेश्वरले उसमाथि त्यो बर्साउनुहुँछ । 24 त्यो मानिस फलामको हतियारबाट भागे तापनि, कासिको धनुले उसलाई प्रहार गर्नेछ । 25 आफ्नो पिठिउँबाट उसले त्यो तानेछ, र चम्कने दुप्पो उसको कलेजोबाट बाहिर निस्केनेछ । उसमा त्रासहरू आउनेछन् । 26 उसको धनको लागि निस्पृष्ट अथकार साँचिएको छ । प्रचण्ड आगोले उसलाई भस्म पार्नेछ । उसको पालमा छोडिएका सबै कुरालाई त्यसले भध्य पार्नेछ । 27 स्वर्गले उसको अधर्म प्रकट गर्नेछ, र साक्षीको रूपमा पृथ्वी नै उसको विरुद्धमा खडा हुनेछ । 28 उसको घरको धन लुप्त हुनेछ । परमेश्वरको क्रोधको दिनमा उसका सामानहरू टाढा बग्नेछन् । 29 परमेश्वरबाट दुष्ट मानिसले पाउने भाग, परमेश्वरले उसको निम्ति साँच्नुभएको पैतृक-अंश यही हो ।

21 तब अच्यूबले जवाफ दिए र भने, 2 "मेरा चन्दलाई ध्यान दिएर सुन्नुहोस्, र यो तपाईंहरूले मलाई दिने सान्त्वना होस् । 3 मलाई सुन्नुहोस्, र म पनि बोल्नेछु । मैले बोलेर सकेपछि निरन्तर गिल्ला गर्नुहोस् । 4 मेरो बारेमा, के मैले मानिसलाई गुनासो गरेको हो र? म किन अर्थै नहुन्? 5 मलाई हेर्नुहोस् र छक्क पर्नुहोस्, र आफ्नो हातले आफ्नो मुख कुरुहोस् । 6 मैले आफ्नो दुःखको बारेमा सोच्दा म त्रसित हुँचु, र थरथरीले मेरो शरीरलाई नै समाउँछ । 7 दुष्ट मानिसहरू किन निरन्तर बाँच्छन्, बुढा हुन्छन् र सामर्थ्यमा शक्तिशाली हुन्छन्? 8 तिनीहरूका सन्तानहरू तिनीहरूके आँखाको सामु स्थापित हुन्छन्, र तिनीहरूका छोरालोरी तिनीहरूकै आँखाको सामु स्थापित हुन्छन् । 9 तिनीहरूका घरहरू डरबाट सुरक्षित हुन्छन् । न त परमेश्वरको छडी नै तिनीहरूमाथि परेको हुँच । 10 तिनीहरूका बहर मिसिन्छन् । त्यसो गर्न चुकैन्छन् । तिनीहरूको गाई बियाउँछ, र

तुहिँदैन । 11 तिनीहरूले आफ्ना केटाकेटीलाई बगालझौं बाहिर पठाउँछन्, र तिनीहरूका छोरालोरी नाच्छन् । 12 तिनीहरूले खैंजडी र वीणाको धुनमा गाउँछन्, र बाँसुरीको सङ्गीतमा रमाउँछन् । 13 तिनीहरूले आप्नो सम्यद्मिमा बिताउँछन्, र तिनीहरू शान्त बएर तल चिहानमा जान्छन् । (Sheol h7585) 14 तिनीहरूले परमेश्वरलाई भन्छन्, 'हामीबाट जानुहोस्, किनकि तपाईंका मार्गहरूका कुनै जान हामी चाहैदैन' । 15 सर्वशक्तिमान् को हो र हामीले उहाँको आराधना गर्नु? हामीले उहाँमा प्रार्थना चढायाँ भने हामीले के लाभ पाउँछौं र?' 16 हेर्नुहोस्, तिनीहरूको समृद्धि तिनीहरूका आप्नै हातमा छैन र? दुष्ट मानिसहरूको सल्लाहमा मेरो कुनै सरोकार छैन । 17 कतिपल्ट दुष्ट मानिसहरूको बरी निभाइन्छ, अथवा तिनीहरूका विपत्ति तिनीहरूमाथि नै आउँछ? परमेश्वरले आफ्नो क्रोधमा तिनीहरूलाई कतिपल्ट दुख पठाउनुहुँछ? 18 कतिपल्ट बतासको सामु तिनीहरू सुकेका झारपात, अथवा आँधीले उडाएर लैजाने भुसझौं भएका छन्? 19 तपाईंहरू भन्नुहुँछ, 'मानिसको दोषको दण्ड परमेश्वरले उसका छोरालोरीलाई दिनुहुँछ' । त्यो उसले भोग्नुपरोस्, जसले गर्दा उसले आफ्नो दोष थाहा पाओस् । 20 उसका आँखाले उसको आफ्नो विनाश देख्नु, र सर्वशक्तिमान् को क्रोध उसले पिउपरोस् । 21 किनकि उसको आफ्ने आयु सकिएपछि, उसले आफ्नो परिवारको के वास्ता गर्छ र? 22 परमेश्वरले त उच्चमा हुनेहरूको पनि न्याय गर्नुहुँछ, तब के कसैले उहाँलाई जान सिकाउन सक्छ र? 23 एक जना मानिस पूरा बलियो अवस्थामा, बिलकुल शान्ति र चैनमा मर्छ । 24 उसको शरीर हष्टपुष्ट हुन्छ, र उसको हड्डीहरूको मासी ताजा हुन्छ । 25 अर्को मानिस मनको तिक्तितामा नै मर्छ, जसले कुनै असल कुराको अनुभव कदापि गरेको छैन । 26 तिनीहरू समान रूपमा धूलोमा पलिन्छन् । तिनीहरू दुवैलाई किराहरूले ढाक्छन् । 27 हेर्नुहोस्, तपाईंहरूका विचार, अनि मेरो कुभलो गर्ने तपाईंहरूका मार्गहरू म जान्छन् । 28 किनकि तपाईंहरू भन्नुहुँछ, 'अहिरो त्यो राजकुमारको घर कहाँ ह? दुष्ट मानिस कुनै समयमा बर्ने गरेको पाल कहाँ छ?' 29 यात्रा गर्ने मानिसहरूलाई तपाईंहरूले कहिलै सोधुभएको छैन? तिनीहरूले भन्ने प्रमाण तपाईंहरूलाई थाहा छैन, 30 कि दुष्ट मानिस विपत्तिको दिनमा जोगिन्छ, र क्रोधको दिनमा उसलाई कतै सारेर जोगाइन्छ? 31 दुष्ट मानिसको सामु उसको मार्गलाई कसले दोषी ठहराउँछ र? उसको गरेको कामको बदला कसले लिन सक्छ र? 32 तापनि उसलाई चिहानमा लिगेनेछ । मानिसहरूले उसको चिहानको रेखेदेख गर्नेछन् । 33 मैदानको माटोका डल्ला उसलाई गुलियो हुनेछ । अनगिन्ती मानिस उसको अगि-अगि हुनाले, सबै मानिस उसको पछिपछि जानेछन् । 34 तपाईंहरूका व्यर्थका कुराले मलाई कसरी सान्त्वना दिन्छ, किनकि तपाईंहरूको जवाफमा झूटबाहेक कही छैन?"

22 तब एलीपज तेमानीले जवाफ दिए र यसो भने, 2 "के मानिस परमेश्वरको लागि उपयोगी हुन सक्छ र? के बुद्धिमान् मानिस उहाँको लागि उपयोगी हुन सक्छ र? 3 तपाईं धर्मी हुनुहुँछ भने, सर्वशक्तिमानलाई के आनन्द मिल्छ र? तपाईंले आफ्ना मार्गहरू दोषरहित बनाउनुहुँछ भने, त्यो उहाँको लाभ हो र? 4 तपाईंले उहाँको आदर गरेको हुनाले, उहाँले तपाईंलाई हक्काहरूहुँछ अनि तपाईंलाई इन्नाफक्मा लानुहुँछ र? 5 के तपाईंको दुष्टता विशाल छैन र? के तपाईंको अधर्मको असीमित छैन र? 6 किनकि विनाकारण तपाईंले आफ्नो भाइबाट त्रपणको जामानत मान्नुभएको छ, अनि तपाईंले दिरद्रिहरूको सबै लुगा खोसेर तिनीहरूलाई नाड्गो पार्नुभएको छ । 7 थाकेका मानिसहरूलाई तपाईंले पानी पिउन दिनुहोस् । भोकाएका मानिसहरूले रोटी पाउन तपाईंले रोक्नुभएको छ । 8 तपाईं, शक्तिशाली मानिससित जग्गाजमिन भए पनि, तपाईं, इज्जतदार मानिस त्यसमा बसेबास गर्नुभए पनि, 9 तपाईंले विधवाहरूलाई रितो हात पठाउनुभएको छ । अनाथहरूका बाखुरा भाँचिएका छन् । 10 त्यसकारण पासोहरू तपाईंको चारैतर छन्, र

एककासि आउने डरले तपाईंलाई कष्ट दिन्छ । 11 अन्धकार हुन्छ जसले गर्दा तपाईंले देख सक्नुहुन् । पानीको भलले तपाईंलाई डुबाउँछ । 12 के परमेश्वर स्वर्गको उच्चमा हुनुहुन्न र? आकाशका ताराहरूको उच्चता हेर्नुहोस, ती कति उच्चमा छन्! 13 तपाईं भन्नुहुन्छ, 'परमेश्वरलाई के थाहा छ?' के उहाँले निस्पटू अन्धकारमा न्याय गर्न सक्नुहुन्छ र? 14 उहाँले हामीलाई देख नस्कून भनेर बाक्ता बादलहरूले उहाँलाई धेरेका छन् । उहाँ आकाशको चक्रमा हिँडनुहुन्छ । 15 दुष्ट मानिसहरू हिँडका पुरानै मार्गमा, तपाईं पनि हिँडनुहुन्छ र— 16 तिनीहरूको समय हुनुअग्नि नै तिनीहरूको जीवन लिड्यो, तिनीहरूका जगहरू नदीले झौं बगाएर लगेको छ, 17 जसले परमेश्वरलाई यसो भने, 'हामीबाट जानुहोस्', 'जसले यसो भने, 'सर्वशक्तिमानै लाई हामीलाई के गर्न सक्नुहुन्छ र?' 18 तापनि उहाँले तिनीहरूका घरहरू असल कुराहरू भर्नुभयो । दुष्ट मानिसहरूका योजनाहरू मबाट थेरै टाढा छन् । 19 धर्म मानिसहरूले तिनीहरूको सुदिन देख्छन्, र खुसी हुन्छन् । निर्दोष मानिसहरूले हाँसेर तिनीहरूको उपहास गर्छन् । 20 तिनीहरू भन्छन्, निश्चय नै हाम्रो विरुद्धमा उड्नेहरू त्यागिएका छन् । आगोले तिनीहरूका धन-सम्पत्ति भस्म पारेको छ । 21 अब परमेश्वरसित सहमत हुनुहोस्, र मिलाप गर्नुहोस् । त्यसीरी तपाईंकहाँ भलाइ आउनेछ । 22 म तपाईंलाई बिन्ती गर्छु, उहाँको निर्देशनको वचन ग्रहण गर्नुहोस् । उहाँका वचनहरू आफ्नो हृदयमा जम्मा गर्नुहोस् । 23 तपाईं सर्वशक्तिमानकहाँ फर्कनुहुन्छ भने, अधर्मिकतालाई तपाईंले आफ्ना पालहरूबाट थेरै टाढा राख्नुहुन्छ भने, तपाईंको निर्माण हुनेछ । 24 आफ्नो खजाना भुइँको धूलोमा, ओपीरको सुनलाई खोलाका ढुङ्गाहरूका बिचामा फाल्नुहोस्, 25 अनि सर्वशक्तिमान तपाईंको खजाना, तपाईंको बहुमूल्य चाँदी बन्नुहेछ । 26 किनकि त्यसपछि तपाईं सर्वशक्तिमानमा समाउँहुनेछ । तपाईंले आफ्नो अनुहार परमेश्वरमा उचाल्नुहुनेछ । 27 तपाईंले आफ्नो प्राथमा उहाँमा नै चढाउँहुनेछ, अनि उहाँले तपाईंको बिन्नी सुन्नुहेछ । तपाईंले उहाँमा आफ्नो भाकल पुरा गर्नुहेछ । 28 तपाईंले कुनै पनि आदेश दिनुहेछ, र तपाईंको निमित्त त्यो कुरो पुरा हुनेछ । तपाईंको मार्गहरूमा ज्योति चम्कनेछ । 29 परमेश्वरले घमण्डी मानिसलाई निम्न स्तरमा झार्नुहुन्छ, र निराश भएकाहरूलाई उहाँले बचाउँहुन्छ । 30 जो निर्देश छैन त्यो मानिसलाई पनि उहाँले छुटकारा दिनुहुन्छ । तपाईंका हातको शुद्धताले गर्दा तिनीहरूले छुटकारा पाउनेछन् ।

23 तब अस्यूबले जावाफ दिए र यसो भने, 2 "आज पनि मेरो गुनासो तितो छ । मेरो क्रन्दनको कारणले मेरो हात गहाँ भएको छ । 3 ओहो, उहाँलाई मैले कहाँ भेट्न सक्छु भनी मैले जानेको भए! ओहो, म उहाँको बासस्थानमा गएको भए! 4 उहाँको सामु म आफ्नो मुद्दालाई क्रमैसित राखेयैँ, अनि मेरो मुखलाई तर्कले भर्नेयैँ । 5 उहाँले मलाई जावाफ दिएर भन्नुहोस वचनहरू म सिक्तेयैँ, र उहाँले मलाई भन्नुहोसे कुरा बुझेयैँ । 6 उहाँले आफ्नो शक्तिको महानतामा मेरो विरुद्धमा तर्क गर्नुहुन्छ? अहं, बस उहाँले मेरो कुरामा ध्यान दिनुहुन्छ । 7 त्यहाँ सोझाहरूले उहाँसित बहस गर्न सक्छन् । यसरी मेरा न्यायकर्तारी मलाई सधैँभरि निर्दोष ठाराउनुहुन्थ्यो । 8 हेर्नुहोस, म पूर्विर जान्छु, उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्न, अनि पश्चिमतिर जान्छु, तर म उहाँलाई भेट्न सकिदैन । 9 उत्तरमा, जाहाँ उहाँले काम गर्दै हुनुहुन्छ, तर म उहाँलाई देख सकिदैन, र दक्षिणमा जाहाँ उहाँले आफैलाई लुकाउनुहुन्छ, जसले गर्दै म उहाँलाई देख सकिदैन । 10 तर म हिँडे बाटो उहाँलाई थाहा छ । जब उहाँले मलाई जाँच्नुहुन्छ, तब म खारिएको सुनझौं हुनेछु । 11 मेरो खुद्दाले उहाँका पाइला पक्का गरी पछायाएको छ । म उहाँको मार्गमा हिँडेको छु, र यताउता फर्केको छैन । 12 उहाँको मुखबाट निस्केको आजाबाट म फर्केको छैन । मेरो खानाको भागभन्दा बढी मैले उहाँको मुखका वचनहरूलाई सञ्चय गरेको छु । 13 तर उहाँ बेर्गै किसिमको हुगुन्छ, कसले उहाँलाई फर्काउन सक्छ? र उहाँले जे इच्छा गर्नुहुन्छ, सो गर्नुहुन्छ । 14 किनकि मेरो

विरुद्धमा भएको उहाँको आदेशलाई उहाँले पूरा गर्नुहुन्छ । त्यस्ता कुराहरू त्यहाँ थेरै छन् । 15 त्यस्ताकारण, म उहाँको उपस्थितिमा त्रसित भएको छु । मैले उहाँको बारेमा विचार गर्दा म भयभीत हुन्छु । 16 किनकि परमेश्वरले मेरो हृदय कमजोर पार्नुभएको छ । सर्वशक्तिमानले मलाई त्रसित पार्नुभएको छ । 17 अन्धकारले, मेरो अनुहारको उदासीलाई ढाक्ने निस्पटू अन्धकारको कारणले, मेरो अन्य भएको छैन ।

24 दुष्ट मानिसहरूको न्याय गर्ने समय सर्वशक्तिमानैले किन तोक्नुभएको छैन? परमेश्वरप्रति विश्वासोग्य हुेहेस्तु उहाँको न्यायको दिन आएको किन देखेका छैन? 2 यस्ता दुष्ट मानिसहरू पनि छन् जसले सँझ-सिमानाका निसानाहरू हाटाउँछन् । यस्ता दुष्ट मानिसहरू पनि छन् जसले बगालहरूलाई जबरजस्ती लैजान्छन् र तिनलाई आपनै खर्कहरूमा राख्छन् । 3 अनाथहरूका गाधाहरूलाई तिनीहरूले जबरजस्ती लैजान्छन् । विधावाको गोरुलाई तिनीहरूले बन्धकाको रूपमा लैजान्छन् । 4 दरिद्र मानिसहरूका उनीहरूका मार्गबाट तिनीहरूले जबरजस्ती हाटाउँछन् । पृथ्वीका सबै गरिब मानिसहरू तिनीहरूलाई लुकाउँछन् । 5 हेर्नुहोस, उजाड-स्थानका वन-गाधाहरूहैं, यी गरिब मानिसहरू होसियारी भएर खानेकुरा खोज्दै आफ्नो काममा जान्छन् । सायद अराबाले तिनीहरूका छोराछोरीलाई खानेकुरा जुटाउनेछ । 6 गरिब मानिसहरूले अस्का खेतबारीमा रातमा कट्टी गर्छन् । तिनीहरूले दुष्टहरूका फसलबाट टिप छुटेका दाख बुल्छन् । 7 तिनीहरू रातभिर लुगाविना नाड्गै बस्तून् । जाडोमा ढाक्नालाई तिनीहरूसित केही तुँदैन । 8 तिनीहरू पहाडका डारिले भिजेका छन् । तिनीहरूका बासस्थान नभएको हुनाले तिनीहरू ठुला ढुङ्गाको छेउमा पलिट्न्छन् । 9 यस्ता दुष्ट मानिसहरू छन् जसले अनाथहरूलाई आफ्ना आमाको कोखबाट खोसेर लैजान्छन्, र गरिब मानिसहरूका बालबालिका बन्धकको रूपमा लैजान्छन् । 10 तर गरिब मानिसहरू लुगाविना नाड्गै जान्छन् । तिनीहरू आफै भोकाएको भए पनि, तिनीहरूले अस्का अन्नका बिटाहरू बोक्छन् । 11 गरिब मानिसहरूले ती दुष्टहरूका पर्खालभित्र तेल पेल्छन् । तिनीहरूले दुष्ट मानिसहरूका दाखको कोल पेल्छन्, तर तिनीहरू आफै तिखाउँछन् । 12 सहरबाट मर्न लागेको मानिसको क्रन्दन निस्कन्छ, अनि घाइतेको गलाले मदतको लागि चिच्याउँछ । तर परमेश्वरले दोष लगाउनुहुन्न । 13 केही दुष्ट मानिसहरूले ज्योतिको विरुद्धमा विद्रोह गर्छन् । तिनीहरूले यसका मार्गहरूमा बस्तून्, न त तिनीहरू यसका मार्गहरूमा बस्तून् । 14 उज्जालो हुनुअग्नि हत्यारा उठछ, र त्यसले गरिब तथा दरिद्र मानिसहरूलाई मार्छ । रातमा उ जोरजस्तो हुन्छ । 15 साथै, व्यभिचारिका आँखाले साँझलाई पर्खेर बस्त । उसले भन्छ, 'कुनै आँखाले मलाई देखेउनै ।' उसले आप्नो भेष बदल्न्छ । 16 अन्धकारमा दुष्टहरू घर फोरेर भित्र पस्त्नु, तर दिँस्कोसोको समयमा तिनीहरू लुक्छन् । तिनीहरूले उज्जालोको वास्ता गर्दैन् । 17 तिनीहरू सबैका लागि निस्पटू अँध्यारो विहानझौं हुन्छ । किनभने तिनीहरू निस्पटू अँध्यारोका त्रासहरूका मित्र हुन् । 18 तापनि पानीको सतहमा देखा पर्ने फिँजझौं तिनीहरू चाँडै नै बितेर जान्छन् । तिनीहरूको खेतको हिस्सा श्रापित छ । तिनीहरूका दाखबारीहरूमा काम गर्न कोही पनि जाँदैन । 19 जसरी खडेरी र तापले हिँडलाई पालाले पानी बानउँछ, त्यसरी नै पाप गरेकाहरूलाई चिह्नाले लैजान्छ । (Sheol h7585) 20 उसलाई जन्माउने गर्भले उसलाई विसिनिछ । किराले त्यसलाई भिठो मानेर खानेछ । फेरि उसको सम्भाना गरिनेउनै । यसरी एउटा रुखलाई झौं दुष्टतालाई ढुकाकुरा पारेउनै । 21 बच्चा नजन्माएकी बाँझी स्त्रीलाई दुष्टले निलिहाल्छ । उसले विधवाको निमित्त कुनै असल कुरा गर्दैन । 22 तापनि परमेश्वरले शक्तिशाली मानिसहरूलाई आफ्नो शक्तिले चिसानुहुन्छ । उहाँ खडा हुनुहुन्छ, तर जीवनमा तिनीहरूलाई बलियो पार्नुहुन्न । 23 तिनीहरू सुरक्षित छन्, र तिनीहरू यसबाटे खुसी छन् भनी परमेश्वरले तिनीहरूलाई सोन दिनुहुन्छ, तर उहाँका आँखा तिनीहरूका मार्गमा हुन्छन् । 24 यी मानिसहरू उच्च पारिएका

छन् । तापनि क्षणभरमै तिनीहरू खतम हुनेछन् । वास्तवमा, तिनीहरूलाई निम्न स्तरमा पन्याइनेछ । अरू सबैलाई झौं तिनीहरूलाई पनि जम्मा गरिनेछ । अन्नको बालाङ्गै तिनीहरूलाई काटिनेछ । 25 यस्तो होइन भने, कसले मलाई झुटा प्रमाणित गर्न सक्छ? कसले मेरो वचनलाई निर्थक बनाउन सक्छ?

25 तब बिल्द शुदीले जवाफ दिए र यसो भने, 2 “प्रभुत्व र डर उहाँसित छन् । उहाँले सर्वामा भाइका आफ्नो उच्च स्थानहरूमा शान्ति कायम गर्नुहोन्छ । 3 के उहाँको फौजको गन्ति गर्न सकिन्छ र? कसमाथि उहाँको ज्योति चम्पक्कैदैन र? 4 तब कसरी मानिस परमेश्वरसित धर्मी ठहरिन सक्छ त? स्त्रीबाट जन्मेको मानिस कसरी उहाँको सामु शुद्ध, ग्रहणयोग्य हुन सक्छ? 5 हेर्तुहोस्, उहाँलाई चन्द्रले पनि उज्यालो पार्न सक्कैदैन । उहाँको दृष्टिमा ताराहरू सिद्ध छैनेन । 6 मानिस त झन्न नगन्य हो, जो एउटा किरा हो—मानिसको पुत्र त, जो किरा एउटा हो!

26 तब अर्यूबले जवाफ दिए र भने, 2 “शक्ति नभएको मानिसलाई तपाईंले कसरी मदत गर्नुभएको छ! ताकत नभएको पाख्युरालाई तपाईंले कसरी बचाउनुभएको छ! 3 बुद्धि नभएको मानिसलाई तपाईंले कसरी सल्लाह दिनुभएको छ, र उसलाई उचित ज्ञान सिकाउनुभएको छ!

4 कसको सहायताद्वारा तपाईंले यी वचनहरू बोल्नुभएको छ? तपाईंबाट बाहिर निस्केको आत्मा कसको यथो? 5 मरेकाहरू, पानीमुनि भएकाहरू र त्यहाँ बास गर्नेहरू, सबैलाई त्रसित पारिएको छ । 6 परमेश्वरको सामु चिहान उदाङ्गो छ । विनाश आफै पनि उहाँबाट लुक्न सक्कैदैन । (Sheol h7585) 7 उत्तरी आकाशलाई उहाँले खुल्ला अन्तरिक्षमा तन्काउनुहोन्छ, अनि पृथ्वीलाई उहाँले शून्यतामा शुण्डियाउनुहोन्छ । 8 उहाँले पानीलाई आफ्नो बाक्को बादलहरूमाथि जम्मा गर्दुहो, तप पनि तीपुनिका बादलहरू फाट्दैन । 9 उहाँले चन्द्रमाको सतहलाई ढाक्नुहोन्छ, र आफ्ना बादलहरू त्यसमाथि फैलाउनुहोन्छ । 10 उज्यालो र अँध्यारोको बिचको सिमाङ्कन गर्न, उहाँले पानीको सतहमा एउटा गोलो सिमारेखा बनाउनुभएको छ । 11 उहाँको हप्किमा स्वर्गका ख्माहारू हारिल्न-च्छन् र छक्क वर्षन् । 12 आफ्नो शक्तिले उहाँले समुद्रलाई शान्त पार्नुभयो । आफ्नो सुझुबुझले उहाँले राहाबलाई दुक्रादुक्रा पार्नुभयो । 13 आफ्नो सासले उहाँले आकाशलाई सफा पार्नुभयो । वेगले भाई र गरेको सर्पलाई उहाँका हातले छेद्नुभयो । 14 हेर्तुहोस्, यी त उहाँको शक्तिको किनाराहरू मात्र हुन् । हामीले उहाँको बारेमा एउटा मधुर सोर मात्र सुन्नौ । उहाँको शक्तिको गर्जनलाई कसले बुझन सक्छ र?”

27 अर्यूबले फेरि बोल्न थाले अनि यसो भने, 2 “परमप्रभु जीवित हुनुभएँ, जसले मेरो न्याय हाटाउनुभएको छ, सर्वशक्तिमान् जसले मेरो जीवन तितो बनाउनुभएको छ । 3 जबसम्म मेरो जीवन ममा रहन्छ, तबसम्म म यही कुरा गर्नेछु । 4 मेरो ओठले दुष्ट कुरा बोल्नेछैन, न त मेरो जिब्रोले छलको कुरा बोल्नेछ । 5 तपाईंहरू तिन जनाले ठिक बोल्नुहोन्छ भनी म कदापि स्वीकार गर्दिन । मेरो मृत्यु नभएसम्म म आफ्नो निष्ठालाई कदापि इकाकर गर्नै छैन । 6 म आफ्नो धार्मिकतालाई बलियो गरी समाउँछु, र त्यसलाई जान दिन्नै । म बाँचुज्जेलसम्म मेरा विचारहरूले मलाई निन्दित पार्नेछैन । 7 मेरो शत्रु एक जना दुष्ट मानिसझौं होस् । जो मेरो विरुद्धमा खडा हुन्छ, ऊ एक जना अधर्मी मानिसझौं होस् । 8 किनकि परमेश्वरले ईश्वरहीन मानिसलाई इकाकर गर्नुहुँदै, परमेश्वरले उसको जीवनलाई हाटाउनुदै, उसको आशा के हुन्छ र? 9 उसमाथि सङ्कष्ट आइपर्द, के परमेश्वरले उसको पुकारा सुन्नुहुन्छ र? 10 के ऊ सर्वशक्तिमान् आनन्दित हुन्छ, अनि उसले हर समयमा परमेश्वरलाई पुकारा गर्छ? 11 म तपाईंहरूलाई परमेश्वरको शक्तिको बारेमा सिकाउनेछु । म सर्वशक्तिमान् विचारहरूलाई लुकाउनेछैँ । 12 हेर्तुहोस्, तपाईंहरू सबैले यो आफैले देखुनुभएको छ । तब तपाईंहरूले यी सबै निर्थक कुरा

किन बोल्नुभएको हो त? 13 दुष्ट मानिसले परमेश्वरबाट पाउने हिस्सा यही हो । सर्वशक्तिमान् बाट अत्याचारिले पाउने आफ्नो पैतृक-अंश यही हो ।

14 उसका छोराछोरीको सङ्ख्या बढ्छन् भने, त्यो तरवारको निम्नो हो । उसका सन्तानहरूले पेटभरि खान कदापि पाउने छैन । 15 ऊसँग बाँच्नेहरू विपत्तिद्वारा गाडिनेछन्, अनि तिनीहरूका विधाहरूले तिनीहरूका निम्न विलाप गर्नेछैन । 16 दुष्ट मानिसले धूलोझौं चाँदीको थुप्रो लगाए पनि, र माटोझौं लुगाफाटा थुपारे पनि, 17 उसले ती लुगाफाटा जम्मा त गर्ला, तर धर्मी मानिसहरूले ती लगाउनेछन्, र निर्दोष मानिसहरूले चाँदीचाहिं आफ्नो बिचमा बाँडेछन् । 18 माकुरोले झौं, एक जना पहरेदारले बनाउने झुप्रोझौं, उसले आफ्नो घर बनाउँछ । 19 ऊ धनी भाएर ओङ्गानमा पल्टच्छ, तर उसले त्यसो गरिरहेछैन । उसले आफ्ना आँखा खोल्छ, अनि हरेक कुरा सिद्धिएको हुनेछ । 20 पानीले झौं त्रासले उसलाई दुबाउनेछ । रातमा एउटा आँधीले उसलाई टाढा पुस्याउनेछ । 21 पूर्वीय बतासले उसलाई उडाएर लानेछ, र उसले छोडेनेछ । त्यसले उसलाई आफ्नो बासस्थानबाट पुऱ्याउनेछ । 22 उसमाथि त्यो हुत्तिन्छ, र रोकिन । त्यसको पन्जाबाट ऊ भान खोज्छ । 23 उसको गिल्ला गरेर त्यसले आफ्नो ताली बजाउँछ । त्यसले आफ्नो ठाउँबाट उसको खिसी गर्छ ।

28 निश्चय नै चाँदीको एउटा खानी हुन्छ, एउटा ठाउँ छ जहाँ तिनीहरूले सुनलाई शुद्ध पार्नेन् । 2 फलामलाई जमिनबाट बाहिर निकालिन्छ । धातु पगालेर तामा निकालिन्छ । 3 एक जना मानिसले अन्धकारताई हटाउँछ, अँथ्यारो अनि धोर अन्धकारमा, पल्लो छेउसम्म खानिजको खोजी गर्छ । 4 मानिसहरू बसेका ठाउँभन्दा धेरै टाढा, वा कसैको खुट्टाले नेटेकोठौँमा, खानीमा तल जाने एउटा सुरुदू उसले बनाउँछ । मानिसहरूभन्दा धेरै पर ऊ झुपिङ्गन्छ । ऊ यताउता हाल्लिन्छ । 5 जमिनमा खद्यान उत्पादन हुन्छ भने, मुनिपटि यसमा आगो बलिरहेको हुन्छ । 6 यसका दुङ्गाहरूका ठाउमा नीर पाइन्छ, र यसमा धूलोमा सुन मिसिएको छ । 7 कुनै पनि सिकारी चरालाई त्यहाँ जाने बाटो थाहा हैन, न त बाजको आँखाले त्यसलाई देखेको छ । 8 रवाफिला पशुहरू यस्तो बाटोमा हिँडेका हुँदैन, न त हिंसक सिंह त्यहाँबाट गएको छ । 9 एक जना मानिसले आफ्नो हातले दर्शनदुङ्गा काट्छ । उसले पहाडहरूलाई फैदैदेखि पल्टाउँछ । 10 उसले चट्टानहरूका बिचमा सुरुहरू बनाउँछ । उसले खोलाहरू थुन्छ जसको कारणले ती बान्दैन । त्यहाँ जे लुकेको छ, त्यो उसले बाहिर प्रकाशमा ल्याउँछ । 12 बुद्धि कहाँ पाइनेछ? सुझुबुझको ठाउँकहाँ छ? 13 मानिसलाई यसको मूल्य थाहा छैन, न त यो जीवितहरूको देशमा पाइन्छ । 14 पृथ्वीमुनि रहेको गहिरो पानीले भन्छ, ‘त्यो ममा छैन’ । समुद्रले भन्छ, ‘त्यो मसित छैन’ । 15 सुनले त्यसलाई किन्न सकिन्दैन, न त यसको मूल्यको रुपमा चाँदी जोख नै सकिन्छ । 16 ओपीरको सुनिसित त्यसको मूल्य दाँज्ञ सकिन्दैन, न त बहुमूल्य आनिक्स वा नीरसित सकिन्छ । 17 सुन र स्फटिक त्यसको बराबरी हुन सक्दैन, न त निखुर सुनका गहनासित त्यो साट्न नै सकिन्छ । 18 मूरा र बिल्लौरको त चर्चा नै गर्नुपर्दैन । वास्तवमा बुद्धिको मूल्य मानिकभन्दा बढी हुन्छ । 19 कूश देशको पृष्ठप्रारज त्यसको बराबर हुँदैन, न त त्यसलाई निखुर सुनले मूल्य तोक्न सकिन्छ । 20 तब बुद्धि कहाँबाट आउँछ? सुझुबुझको ठाउँकहाँ छ? 21 बुद्धिलाई सबै जीवित प्राणीहरूको दृष्टिबाट लुकाइएको छ, र आकाशका चराहरूबाट लुकाएर राखिएको छ । 22 विनाश र मृत्युले भन्छन, ‘हामीले आफ्ना कानले यसको बारेमा हल्ला मात्र सुनेका छौं’ । 23 कसरी यसलाई पाउदो हो परमेश्वरले बुझुन्छ । यसको बासस्थान उहाँलाई थाहा छ । 24 किनकि उहाँले पृथ्वीको पल्लो कुनामा हेर्नुहुन्छ, सबै आकाशमण्डलको मुनि हेर्नुहुन्छ । 25 उहाँले यै बतासको शक्ति बनाउनुभयो, र पानीलाई नापेर पोको पारेर पठाउनुभयो । 26 उहाँले झारी परोस् भनी आदेश दिनुभयो, र गर्जनको मार्ग बनाउनुभयो ।

27 तब उहाँले बुद्धि देख्नु भयो, र यसको घोषणा गर्नु भयो । वास्तवमा उहाँले नै यसको स्थापना गर्नु भयो, र जाँच्नु भयो । 28 मानिसहरूलाई उहाँले भन्नु भयो, 'हेर, परमप्रभुको भय— त्यो नै बुद्धि हो । दुष्ट्याइँबाट अलग रहनु नै सुझाउँदा हो ।'

29 अस्यूब फेरि बोल्न सुरु गरे र यसो भने, 2 "ओहो, जस्तो म विगतका गर्नुहुँस्यो, 3 जति बेला उहाँको बस्ती मेरो शिरमाथि बल्थ्यो, र जति बेला उहाँको ज्योतिद्वारा म अन्धकारमा हिँड्यें । 4 ओहो, जस्तो मेरा खुशीका दिनहरूमा म थिएँ त्यस्तै म भए त, जति बेला परमेश्वरले मेरो वास्ता गर्नुहुँस्यो, 5 जति बेला सर्वशक्तिमान् मसिति हुनुहुँस्यो, र मेरा छोराछोरा मेरो वरिपरि हुँथ्ये, 6 जति बेला मेरो बाटो दूध्ये ढाकिन्थ्यो, र चट्टानले मेरो लागि तेलको खोला बगाउँथ्यो! 7 जति बेला म सहरको मूल ढोकाबाट बाहिर निस्कन्थ्ये, जति बेला सहरको चोकमा भएको मेरो शासनमा म बस्थे, 8 जवान मानिसहरूले मलाई देखे र मेरो आदर गरिर तिनीहरू टाई बस्थे, अनि पाका मानिसहरू मेरो निस्ति खडा हुथे र उभिन्थे । 9 जब म आउँये, तब राजकुमारहरूको बोती नै बन्द हुँस्यो । तिनीहरूले आफ्ना हातले मुख छोप्ये । 10 कुलीनहरूका आवाजहरू बन्द हुँस्यो, अनि तिनीहरूको जिब्रो तिनीहरूकै तालुमा टाँसिन्थ्यो । 11 किनकि गरिब मानिसले पुकारा गर्दा मैले उसलाई छुटाउँये, र अनाथालाई मदत गर्ने कोही नहुँदा मैले उसको हेरचाह गर्थे । 13 मर्न लागोको मानिसले मलाई आशिष् दिन्थ्यो । विधवाको हृदय अनन्दले गाउने मैले बनाइदिन्थ्यै । 14 मैले धार्मिकता पहिरिन्थ्यै, र यसलाई मलाई ढाक्यो । मेरो इन्साफ पोशाक र फेटाङ्गै हुँथ्यो । 15 दृष्टिविहीन मानिसको लागि म आँखा भएँ । लडगोडोको लागि म खुट्टा भएँ । 16 खाँचोमा परेको मानिसको लागि म पिता भएँ । मैले नविनेको मानिसको मुद्दाको पनि म जाँच गरिरिन्थ्यै । 17 मैले अर्थमी मानिसको बड्गारा ज्ञानिरिदिं । मैले त्यसको दाँतको बिचाबाट सिकारालाई बाहिर निकालें । 18 तब मैले भने, 'म आफ्नै गुँडमा मर्नेछु । म आफ्ना दिनलाई बालुवाका कणजत्कै वृद्धि गराउनेछु । 19 मेरा जराहरू पानीमा फैलिएका छन्, र मेरा हाँगाहरूमा रातभरी शीत पर्छ । 20 ममा भएको आदर सधै ताजा रहछ, र मेरो शक्तिको धनु सधै मेरो हातमा सधै नयाँ हुँच ।' 21 मानिसहरूले मेरा कुरा सुन्थे । तिनीहरूले मेरो प्रतीक्षा गर्थे । मेरो सललाह सुन्न तिनीहरू चुप लागेर बस्थे । 22 मेरा वचनहरू सकिएपछि तिनीहरूले फेरि बोल्नयन्थ्ये । मेरो बोली तिनीहरूमा पानीको थोपाङ्गै खस्थ्यो । 23 तिनीहरूले वृष्टिको प्रतीक्षा गर्दै सधै तिनीहरूले मेरो प्रतीक्षा गर्थे । तिनीहरूले बसन्त ऋतुको झिरालाई गरेङ्गै, मेरा वचनहरू पिउनलाई आफ्ना मुख खुला गर्थे । 24 तिनीहरूले आशा नगर्दा पनि म तिनीहरूमा मुस्कुराउँथ्यै । तिनीहरूले मेरो अनुहारको ज्योतिलाई इन्कार गर्दैन्थ्यै । 25 मैले तिनीहरूका मार्ग चुर्थे, र तिनीहरूका प्रमुख अतिथि हुँथ्ये । राजा आफ्ना सेनाको बिचमा बसेङ्गै, शोक गर्नेहरूलाई सान्त्वना दिने मानिसझौं म बस्थे ।

30 अब मभन्दा जवानहरूले मेरो ठट्टा गर्नुवाहेक अरु केही गर्दैनन् । यी जवान मानिसहरूका बुबाहरूलाई आफ्नो बगाल रङ्गने कुकुरहरूको छेउमा काम गर्न पनि म इन्कार गर्थे । 2 वास्तवमा तिनीहरूका बाबुहरूका हातको ताकतले, अर्थात तन्देरी उमेरको बल नष्ट भएका मानिसहरूका ताकतले मलाई कसरी मदत गर्न सक्थ्यो र? 3 गरिबी र भोकले तिनीहरू दुब्लो थिए । उजाडस्थान र मरुभूमीमा अँथ्यारोमा सुक्खा भुट्टामा तिनीहरू कुडुकुट टोकथे । 4 तिनीहरूले निनोलो झार र झाडीका पाताहरू उथेलथे । इयाउका जराहरू तिनीहरूका खानेकुरा थिए । 5 तिनीहरू मानिसहरूका

बिचबाट खेदिएका थिए, जो चिच्च्याउँदै चोरको पछि लागेङ्गै तिनीहरूको पछि लाग्थे । 6 त्यसैले तिनीहरूले नदीका मैदानहरू, जमिन र चट्टानका गुफाहरूमा बस्नुपरेको थियो । 7 झाडीहरूका बिचमा तिनीहरू गढङ्गै कराउँथे, र तिनीहरू झाडीमुनि एकसाथ जम्मा हुय्ये । 8 तिनीहरू मूर्खहरूका छोराहरू थिए, वास्तवमा नाम नभएका मानिसहरूका छोराहरू थिए । कोरी लगाएर तिनीहरूलाई देशबाट लखेटियो । 9 तर अहिले म तिनीहरूको गिल्लाको गितको विषय बनेको छु । म तिनीहरूका लागि उखान भएको छु । 10 तिनीहरू मलाई धृणा गर्नेन्, र मबाट टाढा रहन्छन् । मेरो मुखमा थुक्नबाट तिनीहरू रोकिनैन् । 11 किनकि परमेश्वरले मेरो धनुको डोरी फुकाउनुभएको र मलाई कष्ट दिनुभएको छ, अनि मलाई गिल्ला गर्नेहरूले मेरो अनुहारकै सामु आफ्नो रिस पोखाउँछन् । 12 मेरो दाहिने हातमा हुल्याहाहरू खडा हुँछन् । तिनीहरूले मलाई टाढा लखेट्छन् । 13 मेरो विरुद्धमा आफ्ना धेरामचान बनाउँछन् । 13 तिनीहरूले मेरो मार्ग नष्ट गर्नेन् । तिनीहरूले ममाथि विपत्ति ल्याउँछन्, र ती मानिसहरूलाई रोक्ने कोही छैन । 14 सहरको परखलामा भएको ठुलो प्लाबलट आउने फौजझै तिनीहरू मेरो विरुद्धमा आउँछन् । विनाशको बिचमा तिनीहरू ममाथि लडिबडि खेल्छन् । 15 त्रासहरू ममाथि पेरको छन् । बतासले उडाएर लगेङ्गै मेरो आदरलाई लगाएको छ । मेरो समृद्धि बादलझौं बितेर जान्छ । 16 अब मेरो जीवन मभित्र सकिंदैछ । कष्टका धेरै दिनहरूले मलाई समातेका छन् । 17 रातमा मभित्र भएका हड्डीहरूले मलाई घोच्छन् । मलाई सताउने मेरा पीडाले आराम लिदैनेन् । 18 परमेश्वरको महान् शक्तिले मेरो वस्त्र समातेको छ । मेरो कमीजको कठालोझौं यसले मेरो चारैतिर बेर्छै । 19 उहाँले मलाई हिलोमा फाल्नुभएको छ । म धूलो र खरानीझौं भएको छु । 20 हेर परमेश्वर, म तपाईंमा पुकार्छु, तर तपाईंले मलाई जवाफ दिनुहन्न । म खडा हुँन्छ, तर तपाईंले हेर्नु मात्र हुँछ । 21 तपाईं बद्लिनुभएको छ र मप्रति कुर बन्दुभएको छ । आफ्नो हातको ताकतले तपाईंले मलाई सताउनुहुँन्छ । 22 तपाईंले मलाई बतासमा उचाल्नुहुँन्छ र त्यसले मलाई उडाउने बनाउनुहुँन्छ । तपाईंले मलाई आँधीमा यताउता हुल्याउनुहुँन्छ । 23 किनकि म जान्दछु, कि तपाईंले मलाई मृत्युमा पुऱ्याउनुहुँछ, सबै जीवितहरूका लागि नियुक्त गरिएको घरमा लानुहुँछ । 24 तापनि जब कोही लड्छ, तब के त्यसले मदतको लागि आफ्नो हात उठाउँदैन र? के सङ्कषिप्तमा भएको व्यक्तिको लागि म रोइनँ? खाँचोमा परेको मानिसको लागि मैले शोक गरिनँ? 26 जब मैले भलाइको आशा गरें, तब खराबी आयो । जब मैले ज्योतिको आशा गरें, त्यसको साटो अन्धकार आयो । 27 मेरो हृदय कष्टमा छ र यसले विश्राम लिदैन । कष्टका दिनहरू ममाथि आएका छन् । 28 अन्धकारमा बसिरहेको मानिसझौं म हिँडेको छ, तर सूर्यको कारणले होइन । म सभामा खडा हुँन्छ र मदतको लागि पुकार्छु । 29 म स्यालहरूको भाइ, अस्ट्रिघरूको मित्र भएको छु । 30 मेरो छाला कालो छ, र पत्रे-पत्र भएर झार्छ । मेरा हड्डीहरू रापले जलेका छन् । 31 त्यसकाराण मेरो वीणाले शोकका गीतहरू गाउँछ, र मेरो बाँसुरीले रुनेहरूको नियमि गाउँछ ।

31 मैले मेरा आँखासित करार बाँधेको छु । तब कसरी कुनै कन्यालाई म कुदृष्टिले हेर्न सक्छु र? 2 किनकि माथि हुनुभएको परमेश्वरबाट के हिस्सा पाइन्छ र? उच्चमा हुनुभएको सर्वशक्तिमान्बाट के उत्तराधिकार पाइन्छ र? 3 विपत्ति अर्थमी मानिसहरूका लागि हो, अनि विनाशकाहिं दुष्ट काम गर्नेहरूका लागि हो भनी मैले विचार गर्थे । 4 के परमेश्वरले मेरा मार्गहरू देख्नुहन्न र मेरा सबै कदम गम्नुहन्न? 5 म झुटो कुरामा हिँडेको छु भने, र मेरो खुट्टा छल गर्न हतारिन्छन् भने, 6 न्यायको तराजुमा मलाई जोखियोस्, जसले गर्दा परमेश्वरले मेरो सत्यनिषा जान्नुहोनेछ । 7 मेरो कदमह बाटोबाट तर्किएको छ भने, र मेरो हृदय मेरा आँखाको पछि लागेको छ भने, र मेरा हातमा कुनै दाग टाँसिएको छ भने, 8 तब मलाई रोप दिइयोस् अनि अकैले

खाओसू, र मेरा बालीहरू उखेलिऊन् । 9 मेरो हृदय स्त्रीद्वारा धोकामा परेको छ भने, र मेरो छिमेकीको ढोकामा म ढुकिबसेको छु भने, 10 तब मेरी पत्नीले अर्केको लागि अन्न पिसोसू, र अरू मानिसहरू त्यसमाधि धोप्टो पर्सन् । 11 किनकि त्यो त डरलागदे अपराध हुन्छ । वास्तवमा यो न्यायाधीशहरूले दण्ड दिने अपराध हुन्छ । 12 किनकि त्यो त नरकसम्म नै भस्म पार्ने आगो हो, र त्यसले मेरा सबै फसलाई जैरेसम्म जलाउँछ । 13 मेरो कमारा वा कमारीले न्यायको लागि बिन्ती गर्दा, तिनीहरूले मसित बहस गर्दा, मैले बेवास्ता गरेको भए, 14 जब मलाई दोष लगाउन परमेश्वर उठनुहुन्छ, तब म के गर्न सक्छु? जब मेरो न्याय गर्न उहाँ आउनुहुन्छ, तब म उहाँलाई कसरी जवाफ दिन सक्छु? 15 मलाई गर्भमा रच्नुहोन्ने नै तिनीहरूलाई पनि रच्नुभएको होइन र? हामी सबैलाई उहाँले नै गर्भमा बनाउनुभएको होइन र? 16 गरिर मानिसहरूलाई मैले तिनीहरूको इच्छा वजित गरेको छु भने, अर्थात् विधवाका आँखालाई मैले आँसुले धमिल्याएको छु भने, 17 अर्थात् मैले आफ्नो गासलाई एकलै खाएको छु, अनि अनाथहरूलाई पनि त्यो खान दिएको छैन भने— 18 किनकि मेरो युवावस्थादेखि मसित अनाथ बुवासितझौँ हुकेको छ, अनि मैले उसकी विधवा आमालाई मेरी आमाको गर्भिदेखि नै डोयाएको छु । 19 लुगाकाटाको कमीले कोही नष्ट भएको मैले देखेको छु भने, अर्थात् खाँचोमा परेको माछेले लुगा लगाउन नपाएको मैले देखेको छु भने, 20 मेरो भेडाको ऊनले आफूलाई न्यानो पार्न नपाएको हुनाले, उसका हृदयले मलाई आशिष् दिएको छैन भने, 21 सहरको मूल ढोकामा मैले आफ्नो समर्थन देखेको हुनाले, अनाथहरूको विरुद्धमा मैले आफ्नो हात उठाएको छु भने, तब मेरो विरुद्धमा अभियोग लगाउनुहोस् । 22 मैले यी कुराहरू गरेको छु भने, मेरो काँचको पाता काँधबाट खुस्कोस र मेरो पाखुरा त्यसको जोर्नीबाट खुस्कोस् । 23 किनकि परमेश्वरबाट आउने विनाशदेखि म डराएँ । उहाँको ऐश्वर्यको कारण मैले ती कुराहरू गर्न सकिनँ । 24 सुनलाई मैले आफ्नो आशा बनाएको छु भने, अनि निखुर सुनलाई मैले यसो भनेको छु, 'मैले भर पर्ने तामाधि नै हो', भने, 25 मेरो धन-सम्पत्ति प्रशस्त भएको हुनाले, मेरो हातले धैरे धनदौलत प्राप्त गरेको हुनाले म रमाएको छु भने, तब मेरो विरुद्धमा अभियोगहरू ल्याउनुहोस् । 26 सूर्य उदाँदा मैले त्यसको दर्शन गरेको, अर्थात् चन्द्रमा चमिकलो भाएर हिँडेको हेरेको भए, 27 अनि मेरो हृदय गुप्तमा आकर्षित भएको छ भने, जसको कारणले तिनको पुजा गर्न मेरो मुख्ये मेरो हातलाई चुम्बन गरेको भए— 28 यो पनि न्यायाधीशहरूले दण्ड दिने अपराध हुन्थ्यो, किनकि माथि विराजमान हुनुहोने परमेश्वरलाई मैले इन्कार गरेको हुन्थ्यो । 29 मलाई धृणा गर्ने कुनै व्यक्तिको विनाशमा म रमाएको छु भने, अर्थात् विपत्तिले उसमाधि विजय पाउदा आफैलाई बधाई दिएको छु भने, तब मेरो विरुद्धमा अभियोग लगाउनुहोस् । 30 वास्तवमा ऊ मरोस् भनी सरापलाई, आफ्नो मुख्यालाई पाप गर्ने अनुमति मैले दिएको छैन । 31 मेरो पालका मानिसहरूले कदापि यसो भनेको छैनन् भने, 'अय्यूबको भोजनले तृप्त नभएको मानिस कसैले भेट्याउन सक्छ?' 32 (विवेशीले पनि कदापि सहरको चोकमा बास बस्नुपरेको छैन, किनकि यात्रु निस्ति मैले सर्दै आफ्ना ढोकाहरू खुला गरेको छु), र त्यसो होइन भने, मेरो विरुद्धमा अभियोग लगाउनुहोस् । 33 आफ्नो दोषलाई आफ्ने लुगाले ढाकर, मानव-जातिले झौं मैले आफ्ना पापहरू लुकाएको भए, 34 (किनकि ठुलो भिंडेदेखि म डराएँ, परिवाहरूको निन्दाले मलाई त्रसित पान्यो, जसको कारणले म चुप लागें र बाहिर गइन), तब मेरो विरुद्धमा अभियोग लगाउनुहोस् । 35 ओहो, मेरो कुरा सुन्ने कोही भए त, हेर्नुहोस्, मेरो हस्ताक्षर यहाँ छ । सर्वशक्तिमानको जवाफ पाँऊ । मेरो प्रतिवादीले लेखेको दोष-पत्र मसित भए त, 36 निश्चय पनि त्यो म आफ्नै काँधमा खुलमखुला बोकेर हिँडेयो । मुकुटझौँ त्यो म लगाउँथ्यो । 37 जसरी निधिक राजकुमार उहाँकहाँ जान्छन्, त्यसरी नै उहाँलाई म आफ्ना कदमहरूको हिसाब दिन्थ्यो । 38 मेरो खेत मेरो विरुद्धमा कदापि कराएको छ भने, र यसमा भएका हलोका डोबहरू एकसाथ रोएका छन् भने, 39

त्यसको फसलको लागि मूल्य नचूकाई मैले खाएको छु भने, अर्थात् त्यसका मालिकहरूलाई मृत्युमा पुऱ्याएको छु भने, 40 तब गहूँको साटोमा काँडा र जाँको साटो झारपात उप्रियोस् ।' अय्यूबका वचनहरू सकिए ।

32 त्यसैले यी तिन जना मानिसले अय्यूबलाई जवाफ दिन छाडे किनभने

आफ्नो दृष्टिमा तिनले आफूलाई धर्मी ठहराए । 2 त्यसपछि रामको परिवारको बुजी बारकेलका छोरा एलीहरूलाई रिस उङ्चो । तिनलाई अय्यूबको विरुद्धमा रिस उठेको थियो, किनकि तिनले परमेश्वरभन्दा पनि आफैलाई धर्मी ठहराएका थिए । 3 तिन जना मित्रको विरुद्धमा पनि एलीहरूलाई रिस उङ्चो किनकि तिनीहरूले अय्यूबलाई दोषी ठहराएका थिए । 4 अरू मानिसहरू एलीहोभन्दा उमेरमा पाका भएका हुनाले तिनले अय्यूबसित बोल्लाई पर्खिरहेका थिए । 5 तापनि यी तिन जना मानिसका मुखमा एलीहुते जवाफ नदेखेपछि तिनलाई रिस उङ्चो । 6 तब बुजी बारकेलका छोरा एलीहु बोले र यसो भने, 'म जावान छु, र तपाईंहरू निकै पाका हुनुहुन्छ । त्यसैले म चुप लागें, र मेरो विचार तपाईंहरूलाई भन्ने आँत गरिनँ । 7 मैले भने, 'बुढापाकाले बोल्नुपर्छ । धेरै वर्ष बिताएकाहरूले बुद्धि सिकाउपर्छ ।' 8 तर मानिसमा एउटा आत्मा हुन्छ । सर्वशक्तिमानको सासले उसलाई सुझाबुझि दिन्छ । 9 महान् मानिसहरू मात्र बुद्धिमान हुँदैनन्, न त पाका मानिसहरूले मात्र न्यायलाई बुझ्न् । 10 यसैकारण म तपाईंहरूलाई भन्दछु, 'मेरो कुरा सुन्नुहोस् । म पनि तपाईंहरूलाई आफ्नो ज्ञान भन्नेछु' । 11 हेर्नुहोस्, मैले तपाईंहरूका कुरा सुनें । तपाईंहरूले के भने भनी विचार गरिरहाँदा मैले तपाईंका बहसहरू सुनें । 12 वास्तवमा मैले ध्यान दिएर तपाईंहरूका कुरा सुनें, तर तपाईंहरूमध्ये एक जनले पनि अय्यूबलाई विश्वस्त पार्न, अर्थात् तिनको वचनलाई जवाफ दिन सक्नुभएन । 13 'हामीले बुद्धि भेट्याएका छोरो,' न भन्नलाई होसियार हुनुहोस् । अय्यूबलाई परमेश्वरले नै हारउनुपर्छ । मानिसले यसो गर्न सक्दैन । 14 किनकि अय्यूबले आफ्ना वचनहरू मेरो विरुद्धमा बोलेका छैनन् । त्यसैले तपाईंहरूकै जवाफले म तिनलाई जवाफ दिएछैन । 15 यी तिन जना मानिसका बोली बन्द भएका छन् । तिनीहरूले फेरि अय्यूबलाई जवाई दिन सक्दैनन् । तिनीहरूसँग बोल्लाई एउटै शब्द पनि छैन । 16 तिनीहरू बोल्दैनन्, तिनीहरू चूपचाप खडा छन्, अनि कुनै जवाफ दिईदैन भनेर के म पर्खिरहन्? 17 अहँ, म पनि आफ्नो ज्ञान भन्नेछु । 18 किनकि मसँग जवाफ धेरै छन् । मभित्र भएको आत्माले मलाई बाध्य पार्छ । 19 मेरो छाती फुल्दै गरेको दाखमध्यै भएको छ जसको प्लाव छैन । नयाँ माशकझौँ यो फुट्नलाई तयार छ । 20 म ताजा हुन सकूँ भनेर म बोल्नेछु । म आफ्नो ओठ खोल्नेछु, र बोल्नेछु । 21 म पक्षपात गर्नेछैन, न त कुनै मानिसलाई आदरको दर्जा नै दिनेछु । 22 किनकि त्यस्तो दर्जा कसरी दिने हो म जानिन्दै । मैले त्यसो गर्ने, मेरा सृष्टिकर्ताले मलाई चाँडै लैजानुहुन्छ ।

33 त्यसैले अब, हे अय्यूब, मेरो कुरा सुन म तपाईंसित बिन्ती गर्छु, मेरो

सबै शब्दहरू सुन्नुहोस् । 2 हेर्नुहोस्, अब मैले आफ्नो मुख खोलेको छु । मेरो जिबोले मेरो मुखमा बोलेको छ । 3 मेरा वचनहरू मेरो हृदयको सोझोपनबाट आउँछन् । मेरो ओठले शुद्ध ज्ञान बोल्छ । 4 परमेश्वरका पवित्र आत्माले मलाई बनाउनुभएको छ । सर्वशक्तिमानको सासले मलाई जीवन दिएको छ । 5 तपाईंसक्नुहुन्छ भने मलाई जवाफ दिनुहोस् । आफ्ना बहसहरू मेरो सामु क्रमसित राख्नुहोस्, र खडा हुनुहोस् । 6 हेर्नुहोस्, परमेश्वरको दृष्टिमा तपाईं जस्तो हुनुहुन्छ म पनि त्यस्तै हुँ । म पनि माटैबाट रचना गरिएको हुँ । 7 हेर्नुहोस्, मेरो डरले तपाईंहरूलाई त्रसित नपारोस्, न त मेरो बोझ तपाईंलाई गहाँ होस् । 8 तपाईंले निश्चय पनि मैले सुने गरी बोल्नुभएको छ । तपाईंका वचनहरूका आवाजले यसो भनेको मैले सुनेको छु, 9 'म शुद्ध र अपराधरहित छु । म पर्दोष छु, र ममा कुनै पाप छैन । 10 परमेश्वरले मलाई

आक्रमण गर्ने मौकाहरू खोजनुहुन्छ । उहाँले मलाई आफ्नो शत्रु ठानुहुन्छ । 11 उहाँले मेरो खुटा ठिगुरोमा हाल्नुहुन्छ । उहाँले मेरा सबै मार्ग नियालेर हेर्नुहुन्छ ।' 12 हेर्नुहोस्, यो कुरोमा तपाईं ठिक हुनुहुन्न— म तपाईलाई जवाफ दिन्छु, किनकि परमेश्वर मानिसभन्दा महान् हुनुहुन्छ । 13 उहाँको विरुद्धमा तपाईं किन सङ्घर्ष गर्नुहुन्छ? उहाँले त आफ्ना कुनै पनि कामको लेखा दिउपैदेन । 14 परमेश्वरले एक पटक, दुई पटक बोल्नुहुन्छ, तपानि मानिसले त्यसको खाल गर्दैन । 15 राती सपनामा, दर्शनमा, मानिसहरू मस्त निद्रामा पर्दा, ओछानामा सुतेको समयमा, 16 तब परमेश्वरले मानिसहरूका कान खोल्नुहुन्छ, र तिनीहरूलाई चेतावीहरूसे तर्साउनुहुन्छ, 17 मानिसका पापी उद्देश्यहरूबाट उसलाई फर्कार्पार ल्याउनलाई, र अहङ्कारलाई ऊबाट टाढा राखलाई । 18 परमेश्वरले मानिसको जीवनलाई खाडल पर्नबाट, उसको जीवनलाई मृत्युमा जानबाट बचाउनुहुन्छ । 19 मानिसलाई ओछानामा हुने पीडा, उसका हड्डीहरूमा निरन्तर हुने वेदनाद्वारा पनि उसलाई दण्ड दिउन्छ, 20 जसको कारणले उसको जीवनले खेनेकुरालाई धृणा गर्छ, र उसको प्राणले मिठो भोजनलाई धृणा गर्छ । 21 उसको शरीरको मासु नदेखियोस् भनेर त्यो नष्ट भएको हुन्छ । पहिले नदेखिने उसका हाडहरू लौरोझौं देखिन्छन् । 22 वास्तवमा उसको प्राण मृत्युको खाडल नजिक, उसको जीवन उसलाई नष्ट गर्न चाहनेहरूकहाँ पुग्छ । 23 तर के गर्नु ठिक हुन्छ भनेर उसलाई देखाउन, उसको निमित्त मध्यस्थर्कर्ता हुन्नलाई एउटा स्वर्गदूत छन्, हजारौं स्वर्गदूतहरूका विचारबाट एउटा यस्तो मध्यस्थर्कर्ता छन्, 24 र त्यो स्वर्गदूत ऊप्रति दयालु हुन्छन् र परमेश्वरलाई यसो भन्नन् भने, 'य स व्यक्तिलाई मृत्युको खाडल जानबाट बचाउनुहोस् । उसलाई छुटकारा दिने मोल म तिर्नेछु,' 25 तब उसको मासु बच्चाको भन्दा कलिलो हुन्छ । उसले फेरि आफ्नो युवावस्थाको ताकत पाउनेछ । 26 उसले परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाउनेछ, र परमेश्वर ऊप्रति दयालु बन्नुहुन्छ, ताकि उसले आनन्दले परमेश्वरको मुहार हेर्छ । परमेश्वरले त्यो व्यक्तिलाई विजय दिनुहुन्छ । 27 तब त्यो व्यक्तिले अरू मानिसहरूको सामु गाउनेछ र यसो भन्नेछ, 'मैले पाप गर्नै, र ठिक कुरालाई बड्न्याएँ, तर मेरो पापको दण्ड दिइएन । 28 परमेश्वरले मेरो प्राणलाई मृत्युको खाडलमा जानबाट छुटकारा दिनुभएको छ । मेरो जीवनले निरन्तर ज्योति देखेछ ।' 29 परमेश्वरले एक जना व्यक्तिसित यी सबै कुरा, दुई पटक वा तिन पटक पनि गर्नुहुन्छ, 30 उसको प्राणलाई मृत्युको खाडलबाट फर्काउनलाई, जसले गर्दा जीवनको ज्योतिले उसले आफूलाई चम्काउन सकोस् । 31 हे अय्युब, ध्यान दिनुहोस्, र मेरो कुरा सुन्नुहोस् । चुप लाग्नुहोस्, र म बोलेल्यो । 32 तपाईंसित भन्नुपर्ने कुनै कुरा छ भने मलाई जवाफ दिनुहोस् । बोल्नुहोस्, किनकि तपाईं ठिक हुनुहुल भरी म प्रमाणित गर्न चाहान्छु । 33 होइन भने, मेरो कुरा सुन्नुहोस् । चुप लाग्नुहोस्, र म तपाईलाई बुद्धिका कुरा सिकाउनेछु ।'

34 अझै एलीहूले निरन्तर बोले, 2 "हे बुद्धिमान् मानिसहरू हो, मेरा वचन सुन्नुहोस् । हे ज्ञान भएकाहरू हो, मेरा कुरा सुन्नुहोस् । 3 जिज्ञाले भोजनको स्वाद लिएँ, कानले शब्दहरूलाई जाँचे कोसिस गर्छ । 4 जे न्यायोचित छ, सो हामी आफ्नो निमित्त रोजैन् । जे असल छ, सो हामी आफ्नो विचमा खोजैन् । 5 किनकि अय्यूबले भेनेका छन्, 'म धर्म छु, तर परमेश्वरले मेरा अधिकारहरू हटाउनुभएको छ । 6 मेरो अधिकारहरू भए पनि मलाई झुटो ठानिएको छ । म पापी नभए पनि मेरो घाउ निको हुँदैन ।' 7 अय्यूब कस्ता मानिस हुन्, जसले गिललाई पनि पानीझैं पिउँछन्, 8 जो दुष्ट काम गर्नेहरूको सङ्घगतमा जान्छन्, र जो दुष्ट मानिसहरूसितै हिँड्छन् । 9 किनकि तिनले भेनेका छन्, 'परमेश्वरले जे इच्छा गर्नुहुन्छ त्यो गर्नमा मानिसलाई कुनै रसाहट हुँदैन ।' 10 त्यसैले हे सुझाउङ्गा भएका मानिसहरू हो, मेरो कुरा सुन्नुहोस् । परमेश्वरले कदापि दुष्ट काम गर्नुहुन्छ । सर्वशक्तिमानले कदापि पाप गर्नुहुन्छ । 11 किनकि उहाँले व्यक्तिको काम अनुसारको प्रतिफल दिनुहुन्छ । उहाँले हेरेक मानिसलाई उसका आफ्नै चाल अनुसारको इनाम दिनुहुन्छ ।

12 वास्तवमा परमेश्वरले कुनै दुष्ट काम गर्नुहुन्न, न त सर्वशक्तिमान्ले कदापि न्यायलाई बड्न्याउनुहुन्छ । 13 कसले उहाँलाई पृथ्वीको निरीक्षक तुल्याएको हो र? कसले सारा संसार उहाँको अधीनमा राखिदिएको हो र? 14 उहाँले आफ्ना मनसायहरू आफैमा मात्र राख्नुभएको भए, र उहाँले कहिलै आफ्ना आत्मा र सास आफैमा फर्काउनुभए, 15 तब सारा प्राणी एकसाथ नष्ट हुय्ये । मानव-जाति फेरि पनि माटोमा नै फर्कन्न्यो । 16 अब तपाईंसित सुझाउङ्गा छ भने, यो कुरा सुन्नुहोस् । मेरो वचनको आवाजलाई सुन्नुहोस् । 17 के न्यायलाई धृणा गर्नेले शासन गर्न सकछ? के तपाईले परमेश्वरलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ जो धर्मी र शक्तिशाली हुनुहुन्छ? 18 परमेश्वरले राजालाई भन्नुहुन्छ, 'तै निकम्मा होस' वा कुलीनहरूलाई भन्नुहुन्छ, 'तिमीरहरू दुष्ट हो' । 19 परमेश्वरले अगुवाहरूको पक्ष लिनुहुन्न, र गरिबहरूलाई भन्दा बढी मान धर्मीहरूलाई गर्नुहुन्न, किनकि तिनीहरू सबै उहाँका हातका काम हुन् । 20 एकै क्षणमा तिनीहरू मर्नेछन् । मध्यरातमा मानिसहरू हलिल्नाई र बितेर जान्छन् । शक्तिशाली मानिसहरू लगिन्छन्, तर मानवीय हातले होइन । 21 किनकि परमेश्वरको दृष्टि मानिसको चालमा हुन्छ । उहाँले त्यसका सबै कदम हेर्नुहुन्छ । 22 यस्तो कुनै अन्धकार वा बाल्को अँध्यारो छैन, जहाँ अर्धर्म गर्नेहरूले आफैलाई लुकाउन सकछन् । 23 किनकि परमेश्वरले व्यक्तिको थप जाँच गर्नुपर्देन । कुनै पनि व्यक्ति इन्साफको लागि उहाँको सामु जानु आवश्यक छैन । 24 उहाँले शक्तिशाली मानिसहरूलाई तिनीहरूका चालको कारणले टुक्रा-टुक्रा पार्नुहुन्छ जसको थप अनुसन्धान आवश्यक नै हुँदैन । उहाँले तिनीहरूका ठाँड़मा अरूलाई राख्नुहुन्छ । 25 यसरी तिनीहरूका कामहरूका जानकारी उहाँलाई हुन्छ । उहाँले यी मानिसहरूलाई रातमा पल्लाउनुहुन्छ । तिनीहरू नष्ट हुन्छन् । 26 अरूले देखेगरी खुला ठाउँमा, उहाँले तिनीहरूका दुष्ट कामहरूको लागि अपराधीहरूलाई द्वाँ तिनीहरूलाई मान्नुहुन्छ, 27 किनकि उहाँको अनुसरण गर्न बाट तिनीहरू तर्के, र उहाँका कुनै पनि मार्गको अनुसरण गर्न इन्कार गरे । 28 यसरी गरिब मानिसहरूको रोदन उहाँको कानले सुन्ने तिनीहरूले बनाए । कष्टमा परेका मानिसहरूको रोदन उहाँले सुन्नुभयो । 29 जब उहाँले चुप लाग्नुहुन्छ, तब कसले उहाँलाई दोषी ठहराउन सकछ? र उहाँले आफ्नो अनुहार लुकाउनुहुन्छ भने कसले उहाँलाई भेटन सकछ? र उहाँले जाति र व्यक्तिमाथि समान किसिमले शासन गर्नुहुन्छ, 30 जसको कारणले पापी मानिसले शासन गर्न नपाओसु, यसरी मानिसहरूलाई पासोमा पार्ने कोही नहोस । 31 मानाँ, कसलै परमेश्वरलाई भन्छ, 'म निश्चय नै दोषी छु, तर म फेरि पाप गर्नेछैन ।' 32 मैले देख नसक्ने कुरा मलाई सिकाउनुहोस् । मैले पाप गरेको छु, तर त्यो काम म फेरि गर्नेछैन ।' 33 तपाईंको विचारमा, परमेश्वरले गर्नुहुन्ने कुरा तपाईलाई मन पर्दैन भद्रैमा, के परमेश्वरले त्यो व्यक्तिको पापालाई दण्ड दिनैपर्छ र? तपाईले नै चुनै हो, मैल होइन । त्यसैले आफूले जानेका कुरा भन्नुहोस् । 34 सुझाउङ्गा भएका मानिसहरूले मलाई भन्नेछन्— वास्तवमा मेरो कुरा सुन्ने हेरेक बुद्धिमान् मानिसले भन्नेछन्, 35 'अय्युब ज्ञानविनै बोल्छन् । तिनका शब्दहरूमा बुद्धिका कुरा छैनन् ।' 36 अय्यूबले दुष्ट मानिसहरूले द्वाँ कुरा गरेको हुनाले, तिनको भेनेका स-साना कुरा लिएर जाँच गर्न सकिए त! 37 किनकि आप्नो पापमा तिनले विद्रोह थछ्न । हिमा बिचमा गिल्ला गर्दै तिनी थपडी मार्छन् । तिनी परमेश्वरको विरुद्धमा वचनको थुगो लगाउँछन् ।"

35 अझै एलीहूले निरन्तर यसो भनिरहे, 2 "जब तपाईं भन्नुहुन्छ, 'परमेश्वरको सामु मेरो अधिकारहरू भए' तब त्यो न्यायोचित नै हो भन्ने विचार तपाईलाई हुन्छ? 3 किनकि तपाईं सोध्नुहुन्छ, 'यसबाट मलाई के फाइदा हुन्छ?' अनि 'मैले पाप गर्दा मलाई के असल हुन्छ?' 4 म तपाईलाई, तपाईं र तपाईंका मित्रहरू दुवैलाई जवाफ दिएछु । 5 माथि आकाशमा हेर्नुहोस् र विचार गर्नुहोस् । आकाशलाई हेर्नुहोस्, जुन तपाईंभन्दा माथि छ । 6 तपाईंले पाप गर्नुभयो भने, परमेश्वरको के नोकसान हुन्छ र? तपाईंका

अपराधहरूको थुप्रो लाग्यो भने, तपाईंले उहाँलाई के गर्नुहुन्छ र? 7 तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ भने, तपाईंले उहाँलाई के दिन सक्तुहुन्छ र? तपाईंको हातबाट उहाँले के ग्रहण गर्नुहुन्छ र? 8 जसरी तपाईं मानिस हुनुहुन्छ, तपाईंको दुष्ट कामले मानिसलाई नै चोट पुऱ्याउन सकछ, र तपाईंको धार्थर्मिकताले अर्को मानिसको छोरोलाई लाभ हुन सक्छ। 9 अत्याचारका धेरै कार्यहरूले मानिसहरू रुन्छन्। शक्तिशाली मानिसहरूका पाखुराको मदत तिनीहरूले माग्छन्। 10 तर कसैले यसो भन्दैन, 'मेरा सृष्टिकर्ता परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ, जसले रातमा गीतहरू दिनुहुन्छ, 11 जसले पृथ्वीका जन्तुहरूलाई भन्दा बढी हामीलाई सिकाउनुहुन्छ, र जसले आकाशका चराहरूलाई भन्दा बढी हामीलाई बुद्धिमानी बनाउनुहुन्छ?' 12 त्याँले तिनीहरू कराउँछन्, तर दुष्ट मानिसहरूको अहङ्कारको कारण परमेश्वरले कुनै जवाफ दिनुहुन्छ। 13 परमेश्वरले निश्चय नै दुष्टको पुकारा सुन्नुहुन्न। सर्वशक्तिमानले त्यसलाई ध्याने दिनुहुन्न। 14 तपाईं भन्नुहुन्छ, तपाईंले उहाँलाई देक्नुहुन्छ, तपाईंको मुद्दा उहाँको सामु छ, र तपाईंले उहाँको प्रतीक्षा गरिरहनुभएको छ भने, उहाँले तपाईंलाई झन कति थेरै जेवाफ दिनुहोली। 15 अब तपाईं भन्नुहुन्छ, उहाँको ग्रोधले दण्ड दिनेन, र उहाँले अपराधलाई अलिकति पनि ध्यान दिनुहुन्न। 16 त्यसैले अच्यूबले मूर्ख कुरा बोल्न मात्र आफ्नो मुख खोल्नुहुन्छ। उहाँले ज्ञानविनाका शब्दहरूको थुप्रो लगाउनुहुन्छ।"

36 एलीहाले निरन्तर बोले र यसो भने, 2 "मलाई अरु थोरै समय बोल्न दिनुहोस, र म तपाईंहरूलाई केही कुरा देखाउनेलु, किनकि परमेश्वरको समर्थनमा मैले अलिकति अरु भन्नुहुन्छ। 3 म धेरै टाढाबाट आफ्नो ज्ञान प्राप्त गर्नेछु। धार्मिकता मेरा सृष्टिकर्ताको हो भनी म स्वीकार गर्नु। 4 किनकि वास्तवमा नै मेरा शब्दहरू झुटा हुनेछैन। ज्ञानमा परिपक्व कोही एक जना तपाईंहरूसँग हुनुहुन्छ। 5 देनुहोस, परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र उहाँले कसैलाई तिरस्कार गर्नुहुन्छ। समझशक्तिको ताकतमा उहाँ शक्तिशाली हुनुहुन्छ। 6 दुष्ट मानिसहरूका जीवनलाई उहाँले जोगाउनुहुन्न, बरु, दुःख भोगेन्हरूका लागि जे ठिक हुन्छ, त्यही गर्नुहुन्छ। 7 उहाँले धर्मी मानिसहरूबाट आफ्नो दृष्टि हटाउनुहुन्न, तर त्यसको साटोमा राजालाई झौं तिनीहरूलाई सधैँभरि सिंहासनमा राख्नुहुन्छ, र तिनीहरू माथि उचालिन्छन्। 8 तिनीहरू साड्लाले बाँधिए अनि दुःखका डोरीमा अलिङ्गाए भने, 9 तब तिनीहरूले जे गरेका हुन्छन्, अनि तिनीहरूका अपराध र तिनीहरूका घमड, उहाँले तिनीहरूलाई प्रकट गर्नुहुन्छ। 10 उहाँको निर्देशन सुन्नलाई उहाँले तिनीहरूका कान खुला गर्नुहुन्छ, र अधर्मबाट फर्कन तिनीहरूलाई आदेश दिनुहुन्छ। 11 तिनीहरूले उहाँको सोर सुने अनि उहाँको आराधना गरे भने, तिनीहरूले आफ्नो समय समद्विमा, र आफ्ना वर्षहरू सन्तुष्टिमा बिताउनेछन्। 12 यद्यपि, तिनीहरू सुन्नैनन् भने, तिनीहरू तरबारले नष्ट पारिनेछन्। तिनीहरूसँग ज्ञान नभएको हुनाले तिनीहरू मनेछन्। 13 हृदयमा ईश्वर नभएकाहरूले आफ्नो रिसलाई थुपार्थन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई बाँध्नुहुन्या पनि तिनीहरू मदतको लागि पुकारा गर्नेनन्। 14 तिनीहरू आफ्नो युवावस्थामा मर्जन्। तिनीहरूको जीवन झुटा धर्मका वेश्याहरूका बिचमा बित्त। 15 कर्त्तमा परेका मानिसहरूलाई परमेश्वरले तिनीहरूका कष्टबाट छुटकारा दिनुहुन्छ। तिनीहरूको थिचोमिचोमा उहाँले तिनीहरूसँग बोल्नुहुन्छ। 16 वास्तवमा उहाँले तपाईंलाई निराशाबाट निकालेर, कूनै कठिनाइ नहुने एउटा फराकिलो ठाउँमा लाने इच्छा गर्नुहुन्छ, र तपाईंको टेवेल मासुको प्रश्नस्ताताले भरिपूर्ण गर्नुहुन्छ। 17 तर दुष्ट मानिसहरूलाई तपाईं न्याय गर्न पूर्ण हुनुहुन्छ। इन्साफ र न्यायले तपाईंलाई समाताको छन्। 18 तपाईंको रिसले तपाईंलाई गिल्ला पाउने नबनाओस, वा घुसको तुलो रकमले तपाईंलाई पाखा नलगाओस। 19 तपाईंको धन-सम्पत्तिरे तपाईंलाई यति फादा दिन्छ जसले गर्दा तपाईं निराशामा पर्नुहन्न? अर्थात् तपाईंको ताकतको सबै शक्तिले तपाईंलाई मदत गर्न सक्छ? 20 अरुको विरुद्धमा पाप गर्नलाई रातको इच्छा नगर्नुहोस्,

जति बेला मानिसहरू आ-आफ्ना ठाउँमा मारिन्छन्। 21 तपाईं पाप गर्नतिर नफक्नेलाई होसियार हुनुहोस, किनकि तपाईंले पाप गर्न नपरोस भनेर कष्टद्वारा तपाईंको जाँच हुँदैछ। 22 हेर्नुहोस, परमेश्वर आफ्नो शक्तिमा उचालिनुभएको छ। उहाँजस्तै शिक्षक को छ र? 23 उहाँको चालको विषयमा कसले उहाँलाई कदापि निर्देश दिएको छ र? कसले उहाँलाई कदापि यसो भन्न सकछ र, 'तपाईंले अधर्मको काम गर्नुभएको छ?' 24 उहाँका कामहरूको प्रशंसा गर्न नविसेनुहोस जसको बारेमा मानिसहरूले गएका छन्। 25 सबै मानिसले ती कामहरू हेरेका छन्, तर तिनीहरूले ती कामहरू टाढाबाट मात्र देख्न। 26 हेर्नुहोस, परमेश्वर महान् हुनुहुन्छ, तर हामी उहाँलाई राप्रेरी बुझन सक्दैनौं। उहाँको वर्षहरूको सङ्ख्याको गणना गर्न सकिन्दैन। 27 किनकि उहाँले पानीको थोपालाई माथि तान्तुहुन्छ, आफ्नो बाफलाई चिसो पारेर झरी पार्नुहुन्छ, 28 जसलाई बादलहरूले तल खन्याउँछन्, र मानवजातिमा प्रचुर मात्रामा पानी पर्छ। 29 वास्तवमा के कसैले बादलको बुहत् फैलावट, र उहाँको बासस्थानबाट निस्कने गर्नजालाई बुझन सक्छ? 30 हेर्नुहोस, उहाँले आफ्नो वरिपरि बिजुली चम्काउनुहुन्छ, र समुद्रको गहिराइलाई ढाक्नुहुन्छ। 31 यसरी उहाँले मानिसहरूको इन्साफ गर्नुहुन्छ, र प्रचुर मात्रामा खानेकुरा दिनुहुन्छ। 32 उहाँले बिजुलीलाई निशानामा प्रहार गर्न आज्ञा नदिगुणाएसम्म त्यसलाई आफ्नो हातमा लिनुहुन्छ। 33 यसको गर्जनले आँधी-बेरहीको चेताउनी दिन्छ, गाईवस्तुले पनि त्यसको आगमनको आवाज सुछ।

37 वास्तवमा, यस कुरामा मेरो हृदय काँच्छ। त्यो आफ्नो ठाउँबाट हटेको छ। 2 सुन्नुहोस, उहाँको आवाजको चर्को सोर, उहाँको मुखबाट बाहिर निस्कने आवाजलाई सुन्नुहोस। 3 उहाँले त्यसलाई सारा आकाशमुनि पठाउनुहुन्छ, र उहाँले पृथ्वीको कुना-कुनासम्म आफ्नो बिजुली पठाउनुहुन्छ। 4 यसपछि एउटा आवाज गर्जन्छ। उहाँ आफ्नो ऐश्वर्यको आवाजले गर्जनुहुन्छ। उहाँको आवाज सुन्नु उहाँले बिजुलीको चमकलाई रोक्नुहुन्न। 5 परमेश्वर आफ्नो सोरसहित अचम्म तरिकाले गर्जनुहुन्छ। हामीले बुझ्नै नसक्ने महान् कुराहरू उहाँले गर्नुहुन्छ। 6 किनकि उहाँले हिँडालाई भन्नुहुन्छ, 'पृथ्वीमा खस्।' त्यसै गरी झारिलाई भन्नुहुन्छ, 'मुसलधारे झरी बन्।' 7 उहाँले हेरेक मानिसको हातलाई काम गर्नबाट रोक्नुहुन्छ, ताकि आफूले बनाउनुभएका सारा मानिसले उहाँका कामहरू देख्न सक्नून्। 8 तब जडाली जनावरहरू लुक्ने ठाउँ जान्छन्, र आ-आफ्नो खोरहरूमा बरस्नून्। 9 आँधी-बेरही दक्षिणको आफ्नो बासस्थानबाट आउँछ, र उत्तरको प्रचण्ड बतासबाट जाडो आउँछ। 10 परमेश्वरको सासद्वारा बरफ बन्छ। पानीको फैलावट धाउँदै जम्म। 11 वास्तवमा बाकलो बादललाई उहाँले बाफको भारी बोकाउनुहुन्छ। उहाँले बादलहस्त्रारा आफ्नो बिजुली छरपपट पार्नुहुन्छ। 12 उहाँले आफ्नो निर्देशनद्वारा बादलहरूलाई चारैतिर बुमाउनुहुन्छ, ताकि उहाँले तिनालाई जे आज्ञा गर्नुहुन्छ, त्यो तिनाले सारा संसारको सतहको माथि गर्न सक्नून्। 13 उहाँले यी सबै कुरा हुन दिनुहुन्छ। कहिले-कहीं सुधारको लागि यस्तो हुन्छ, कहिले-कहीं उहाँको जमिनको लागि, र कहिले-कहीं करारको विश्वस्ताताको कामको रूपमा हुन्छ। 14 है अच्यूब, यो कुरा सुन्नुहोस्। रोक्नुहोस् र परमेश्वरका उदेकका कामहरूका बारेमा सोच्नुहोस्। 15 परमेश्वरले बादललाई कसरी स्थापित गर्नुहुन्छ, र बिजुलीको चमकलाई चक्काउनुहुन्छ भनी के तपाईं जान्नुहुन्छ? 16 के बादलहरू कसरी तैरस्न्छन् भनी तपाईं बुझ्नुहुन्छ, जुन ज्ञानमा सिद्ध परमेश्वरको उदेकको काम हो? 17 जब बतास नचली भूमि शान्त हुँदै दक्षिणबाट बतास चलन्थाल्छ, तब तपाईंको लुगा कसरी तातो हुन्छ भनेर तपाईं बुझ्नुहुन्छ? 18 आकाशलाई उहाँले द्वाँ तपाईंले फैलाउन सक्नुहुन्छ—आकाश, जुन धातु पगालेर बनाइएको ऐनाजितकै कडा हुन्छ? 19 उहाँलाई हामीले के भन्नुपर्ने हो, सो हामीलाई सिकाउनुहोस्, किनकि हामी मनको अन्धकारको कारणले हामीले आफ्ना तर्कहरूलाई क्रमैसित प्रस्तुत गर्न सक्दैनौं। 20 म उहाँसित बोल्न चाहन्नु

भनेर उहाँलाई भन्नुपर्छ र? कुनै व्यक्तिले आफूलाई निलियोस् भने इच्छा गर्छे र? 21 आकाशमा बतास चलेपछि र त्यसले त्यहाँको बादललाई उडाएर सफा गरेपछि, जब त्यहाँ सूर्य चमिक्न्छ, तब मानिसहरूले त्यो हेर्न सक्दैन् । 22 उत्तरबाट सुनालौ वैष्वको आगमन हुन्छ — परमेश्वर भयोग्य महिमा हुन्हुन्छ । 23 सर्वशक्तिमान्को बोरमा, हामी उहाँलाई भेद्भाइन सक्दैनै । शक्तिमा उहाँ महान हुन्हुन्छ । उहाँले न्यायालाई दबाउनुभन्न र धार्मिकता प्रसस्त पार्नुन्छ । 24 त्यसकारण मानिसहरू उहाँदिखि डाराउँछन् । आपनै मनले बुद्धिमान् सम्झेनहरूलाई उहाँले ध्यान दिनुहन्न ।

38 तब परमप्रभुले अस्यबालाई प्रचण्ड आँधीबाट बोलाउनुभयो र यसो

भन्नुभयो, 2 “ज्ञानविनाका शब्दहरू बोलेर, योजनाहरूमा अन्धकार ल्याउने यो को हो? 3 अब एक जना मानिसले झाँ आफ्नो कम्मर कस्त, किनकि म तलाई प्रश्नहरू सोअेछु, र तैले जवाफ दिनुपर्छ । 4 मैले पृथ्वीको जग बसाल्दा त तकहाँ थिइस? तीसत धेरै समझशक्ति छ भने मलाई भन् । 5 यसको नाप कसले निधि गयो? तलाई थाहा भए मलाई भन् । यसमाथि कसले जापे धागो टाँग्यो? 6 के कुरा माथि यसका जगहरू बसालिए? यसको कुनै-दुड्गो कसले बसाल्यो? 7 कति बेला बिहानका ताराहरूले एकसाथ गाए, र परमेश्वरका सबै छोराहरूले आनन्दले चिच्छाए । 8 गर्भबाट निस्केझौं समुद्र फुटेर निस्केंदा, कसले त्यसका ढोकाहरू बन्द गयो? 9 कति बेला मैले त्यसलाई बादलको कपडाले ढाकें, अनि निस्पृष्ट अन्धकारलाई त्यसको पुकुरा बनाएँ? 10 त्यस बेला मैले समुद्रामा मेरो सिमाना तोकिदिएँ, र यसका गजबाहरू तथा ढोकाहरू लगाइदिएँ, 11 अनि मैले त्यसलाई भर्ने, ‘त यहाँसम्म आउन सक्छस, तर यसभन्दा पर होइन । तेरा छालहरूको अहङ्कारको सिमा म यहाँ तोकिदिन्छु ।’ 12 के तैले बिहानीलाई आज्ञा दिएको, अथवा मिरमिरेलाई त्यसको ठाउं चिनाएको छस्, 13 जसको कारणले त्यसले पृथ्वीको छेउ समातोस्, अनि दुष्टहरूलाई त्यहाँबाट हटाउनलाई हल्लाओस्? 14 छाप मुनिको माटोको आकार बदलिएझौं स्वरूपमा पृथ्वी बद्लिन्छ । एउटा लुगा कच्चेको धारक्षौं त्यसमा भएका सबै कुरा प्रस्त देखिन्छन् । 15 दुष्टहरूबाट तिनीहरूको ‘ज्योति’ लिगिन्छ । तिनीहरूको उठाइएको पाखुरा भाँचिन्छ । 16 के त त समुद्रको पानीको मूलमा गएको छस? के त त गहिरोभन्दा गहिरो ठाउंमा हिँडेको छस? 17 के मृत्युका ढोकाहरू तलाई देखाइएको छ? के तैले मृत्युका छायाका ढोकाहरू देखेको छस? 18 के पृथ्वीको विस्तृत फैलावटलाई तैले बुझेको छस? तलाई यो सबै थाहा छ भने मलाई भन् । 19 ज्योतिको बासस्थानमा जाने बाटो कता — अन्धकारको बोरमा, त्यसको ठाउं कहाँ बस्त? 20 ज्योति र अन्धकारलाई तिनीहरूको काम गर्ने ठाउंमा तैले लिए जान सक्छस? तिनीहरूका घरम तिनीहरूलाई फर्काएर लाने बाटो तैले चिन सक्छस? 21 त्यति बेला नै तेरो जन्म भएको भए निस्सन्देह, तलाई थाहा हुन्छ । तेरो उमेर धेरै भइसको हुन्छ! 22 हिँडका भण्डारहरूभित्र त पसेको छस? अथवा असिनाका भण्डारहरू तैले देखेको छस? 23 यी कुराहरू मैले सङ्कष्टको समयको निम्ति, अनि संघर्ष र युद्धको दिनको लागि साँचेको छु । 24 बिजुली चम्केर जाने बाटो कुन हो, अथवा पूर्वी बतास कहाँबाट पृथ्वीको चारैतर जान्छ? 25 झारीको बाडीको लागि कसले नहहरू खेनेको छ, अथवा गर्जनको लागि कसले बाटो बनाएको छ, 26 कुनै व्यक्ति नरहरै ठाउं र कोही नभएको उजाड-स्थानमा पानी पार्नलाई, 27 सर्वनाश भएको र उजाड ठाउँहरूलाई हरियाली ल्याउनलाई, र भूमिबाट घाँस उमान्लाई? 28 के झारीको कुनै बुवा छ, अर्थात् शीतोको थोपालाई जन्माउने को हो? 29 कसको गर्भबाट बरफको जन्म भयो? आकाशबाट झाँ तुसारोलाई कसले जन्मायो? 30 पानीले आफैलाई लुकाउँछ र डुङ्गाङ्गो बन्छ । 31 के तैले किराकिटी ताराहरूलाई साडलाले बाँध सक्छस? अर्थात् मृगशिराको पुज्जलाई फुकालन सक्छस? 32 के तैले तारामण्डलहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो ऋतुमा प्रकट गराउन

सक्छस? के तैले सप्तरिंश तारा र त्यसको दललाई डोन्याउन सक्छस? 33 के तैले आकाशको शासन गर्ने नियमहरूलाई जानेको छस? के तैले आकाशको नियमलाई पृथ्वीमाथि बसाउन सक्छस? 34 के तैले आफ्नो सोर बादलसम्म पुऱ्याउन सक्छस, जसले गर्दा झारीको प्रसेस्त भलले तालाई ढाक्न सक्छ? 35 के तैल बिजुलीका चमकहरूलाई पठाउन सक्छस जसले गर्दा ती बाह्र जान सक्नु, तिनेले तालाई यसो भनून ‘हामी यहाँ छौं?’ 36 बादलमा कसले बुद्धि राखेको छ, अथवा तुवाँलाई समझाशक्ति दिएको छ? 37 कसले आफ्नो सिपद्वारा बादललाई गन्न सक्छ? कसले आकाशको पानीको भण्डारबाट खन्याउन सक्छ, 38 जति बेला धुलो कडा डल्लो बन्छ, अनि माटोका डल्लाहरू एकसाथ टाँसिएर बस्त? 39 के सिंहीनीको निम्ति तैले सिकार खोज सक्छस, अर्थात् त्यसका डमरूहरूको भोकलाई तृप्त पार्न सक्छस, 40 जति बेला तिनीहरू आफ्नो खोरमा दुकिबस्छन, अनि गुप्तमा लुकेर पर्खिरहन्छन? 41 कागाका बचेराहरूले परमेश्वरमा पुकारा गर्दा, र खेनेकुराको अभावले भाउन्न हुँदा, कसले तिनलाई आहार जुटाइदिन्छ?

39 चट्टानहरूका घोरल कहिले बियाउँछ भनी त जान्दछस? हरिणीले बच्चा जन्माउँदै गर्दा के तैले हेर्न सक्छस? 2 तिनीहरूले पेटमा पाठा बोक्दा के तैले तिनीहरूको महिना गन्न सक्छस? तिनीहरूले बच्चा जन्माउने समय तलाई थाहा छ? 3 तिनीहरू निहरिन्छन, र आफ्ना पाठा पाउँछन, अनि यसरी तिनीहरूको आफ्नो प्रसव-वेदना सकिन्छ । 4 तिनीहरूका पाठा बलिया हुन्छन, र खुला खेतहरूमा हुर्क्न्छन । तिनीहरू बाहिर निस्कन्छन, र फेरि फक्केर आउदैन् । 5 वन-गधालाई कसले छाडा छोडेको हो? कुद्ने गधाको बन्धन कसले फुकालेको हो, 6 जसको बासस्थान अराबामा, त्यसको घर खारको जगमामा मैले बनाएको हो । 7 सहरको होहल्ला सुनेर त्यसले गिल्ला गर्दै हाँस्छ । लखेट्नेले कराएको त्यसले सुन्दैन । 8 डाँडाहरूमा भएका आफ्ना खर्कहरूतिर त्यो घुँझ । खानालाई त्यहाँ त्यसले हेरको हरियो बिरुवा खोज्छ । 9 वन-गोरस्ते तेरो सेवा गर्न खुरी हुनेछ र? तेरो डुँड्नेर बस्न त्यो सन्तुष्ट हुँदै र? 10 वन-गोरस्तालाई हलोको सियोमा हिँडाउन त डोरीको प्रयोग गर्न सक्छन? त्यसले तेरो कुरा मानेर उपत्यकाहरूलाई जोतेछ? 11 त्यसको बल अत्यधिक हुनाले त्यसमा त भर पर्छस? र त्यसले तेरो काम गरोस् भनेर के तैले आफ्नो काम छाइनेछस? 12 तेरो अन घरमा ल्याउन, अन्लाई तेरो खलामा जम्मा गर्न, के त्यसमाथि त भर पर्छस? 13 शुत्यमुर्काको पखेटा होर्षल्लासासाथ चल्छन, तर के ती प्रेमका पखेटाहरू र पुऱ्यर हुन् र? 14 किनकि त्यसले भुँड्मा आफ्ना फुलहरू छोड्छ, र ती त्यसले धूलामा नै तातो हुन दिन्छ । 15 पैतलाले तिनलाई कुल्चन सक्छ वा जडाली जनावरले कुल्चन सक्छ भनी त्यसले बिस्तन्छ । 16 त्यसले आफ्ना बच्चाहरूलाई आफ्नो नभएजस्तै गरी निर्दयतापूर्वक व्यवहार गर्छ । त्यसको परिश्रम व्यर्थमा खेर जान्छ कि भनी त्यो डराउँदैन, 17 किनकि परमेश्वरले त्यसलाई बुद्धिहीन तुल्याउनभएको छ, र त्यसलाई कुनै समझाशक्ति दिनुभएको छैन । 18 जब त्यो तीव्र गतिमा दोन्छ, त्यसले घोडा र त्यसमा सवार हुनेलाई गिल्ला गर्छ । 19 घोडालाई त्यसको शक्ति तैले दिएको हो? त्यसको गर्दनमा जगरले पहिराएको तैले हो? 20 त्यसलाई तैले कहिलै सलहले झाँ उफ्रन लगाएको छस? त्यसको चर्को हिँहिनाइ डरलादो हुँच । 21 त्यसले शक्तिमा टाप बजाउँछ, र आफ्नो ताकतमा आनन्द मनाउँछ । हातियारको सामना गर्न त्यो जाइलाग्छ । 22 त्यसले डरको खिल्ली उडाउँछ, र होतोसाही दुँदैन । तरवार देखेर त्यो फक्केर भाग्दैन । 23 काँडको ठोक्रो त्यसकी छेउमा धर्सर बज्ज, अनि त्यहाँ भाला र तरवार चम्कन्छ । 24 क्रोध र रिसले त्यसले जग्मिनलाई निलिदिन्छ । तुरुहीको आवाजले गर्दा त्यो एक ठाउंमा खडा हुन सक्दैन । 25 जब तुरुही बजेको सुन्निच्छ, तब त्यसले भन्छ, ‘आहाँ!’ कमान्डरहरूका गर्जने आवाज र होहल्लाले, त्यसले टाँडेबाट युद्धको गन्ध थाहा पाउँछ । 26 के तेरो बुद्धिद्वारा बाज माथि-माथि उड्ने हो र दक्षिणतिर त्यसले आफ्नो

पर्खेटा फिंजाउने हो? 27 के तेरो आजामा गिद्ध माथि-माथि उड्ने हो र अग्ला ठाउँहरूमा आफ्ना गुँडहरू बनाउने हो? 28 त्यो पहरामा बस्छ र पहराकै टाकुरामा त्यसले आफ्नो घर बनाउँछ जुन किल्लाझ्यौ हुन्छ । 29 त्यहाँबाट त्यसले सिकारहरूको खोजी गर्छ । त्यसका आँखाले धेरै टाढाबाट तिनलाई देख्न् । 30 त्यसका बचेराहरूले पनि रागत पिँच्न् । जहाँ लाश हुन्छ, त्यहाँ त्यो हुन्छ ।

40

परमप्रभुले अय्यूबसित निरन्तर बोल्नुभयो । उहाँले यसो भन्नुभयो, 2 “आलोचना गर्न चाहनेले सर्वशक्तिमान्लाई सुधार्ने कोसिस गर्नुपर्छ र? जसले परमेश्वरसित विवाद गर्छ, त्यसले जवाफ देओस् ।” 3 तब अय्यूबले परमेश्वरलाई जवाफ दिए र यसो भने, 4 “हेर्नुहोस्, म नगण्य छु । मैले तपाईंलाई कसरी जवाफ दिन सक्छु र? म आफ्नो हातलाई आफ्नो मुख्यमा राख्छु । 5 मैले एकपल्ट बोलें, अनि म अब जवाफ दिने छैन । वास्तवमा दुर्घ पकट बोलें, तर म अरु अगाडि बढेनेछैं ।” 6 तब परमप्रभुले प्रचण्ड अँधीबाट अय्यूबलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, 7 “अब एक जना मानिसले झौं आफ्नो कम्मर कस्, किनकि म तालाई प्रश्नहरू सोधेछु, र तैले मलाई जवाफ दिनेपर्छ । 8 के म अन्यायी छु भनेर तँ सँच्यै भन्छस? तैले आफू ठिक छु भनी दाबी गर्नलाई तँ मलाई दोष लगाउँछस? 9 के ताँसँग परमेश्वरको जस्तो पाखुरा छ? के तँ उहाँको जस्तो आवाजले गर्जन सक्छस? 10 अब महिमा र इज्जतले आफैलाई सुसज्जित पार । आदर २ ऐश्वर्यले आफैलाई सुसंभित पार । 11 तेरो रिसको झाँक छरपाट पार । हरेक अहङ्कारीलाई हेर अनि उसलाई तल झार । 12 हरेक अहङ्कारीलाई हेर अनि उसलाई तल झार । दुष्ट मानिसहरू खडा भएकै ठाउंमा तिनीहरूलाई कुल्ली । 13 तिनीहरूलाई एकसाथ जमिनमा गाडिए । तिनीहरूका अनुरहरूलाई लुकाइएको ठाउंमा कैद गर । 14 तब तेरो दाहिने हातले तालाई बचाउन सक्दैरहेछ, भनेर म तेरो विषयमा स्वीकार गर्नेछु । 15 अब मैले तालाई बनाउंदा बनाएको बहेमोथलाई विचार गर । एउटा गोस्ले झौं त्यसले घाँस खान्छ । 16 हेरू त्यसको बल त्यसको कमरमा हुन्छ । त्यसको शक्ति त्यसको पेटको मासंपेशीमा हुन्छ । 17 त्यसले आफ्नो पुच्छर देवदारुको रुखझौं बनाउँछ । त्यसको तिक्राका नसाहरू कसिएका हुन्छन् । 18 त्यसका हड्डीहरू काँसाका नलीहरूझौं हुन्छन् । त्यसका खुट्टाहरू फलामका गजबारहरूझौं हुन्छन् । 19 परमेश्वरको सृष्टिहरूमध्ये त्यो मुख्य हो । त्यसलाई बनाउनुहोने परमेश्वरले मात्र त्यसलाई पराजित गर्न सक्नुहुन्छ । 20 किनकि पहाडहरूले त्यसलाई खानेकुरो जुटाउन् । वन-पशुदूस त्यसकै नजिक खेल्न् । 21 कमलको फुलमुनि त्यो लुकेर बस्छ । निगालोको झाडीको छाया र सिमसारहरूमा त्यो लुकछ । 22 कमलको फुलको छायाले त्यसलाई ढाकछ । खोलाका लहरे-पीलाहरूले त्यसलाई चारैतर धेर्छ । 23 नदीको बाढी उलेर किनारमा आयो भने त्यो काँपैन । यदन नदी नै उलेर आई त्यसको मुख्यमा पस्यो भने पनि त्यो निर्धक दुन्छ । 24 के कसैले त्यसलाई बल्छीले पक्रन सक्छ? अथवा पासो थापेर त्यसको नाक छेडन सक्छ?

41

के एउटा बल्छीले तैले लिव्यातनलाई तान सक्छस? अर्थात एउटा डोरी लगाउन सक्छस? एउटा बल्छीले त्यसको बड्गारा छेडन सक्छस? 3 के त्यसले तालाई धेरै बिनी चढाउनेछ र? के त्यसले ताँसित नम्र वचनहरू बोल्नेछ र? 4 के त्यसले ताँसित करार गर्नेछ, जसले गर्दा सदाको निमित तैले त्यसलाई कमारो बनाउनुपर्छ? 5 तैले चरासित खेलेखौं के ताँ त्योसित खेल्नेछस? र? तेरा दासीहरूका निमित तैले त्यसलाई बाँधेच्छस? 6 के मछुवाहरूका सम्मूहरूले त्यसको लागि बार्गेनिड गर्नेछन्? के तिनीहरूले त्यसको व्यापार गर्न व्यापारीहरूका बिचमा भाग लगाउनेछन्? 7 के तैले त्यसको छालामा चक्कु हान, अर्थात टाउकोमा माछा मार्ने भाला हान्न सक्छस? 8 एकपल्ट त्यसमाथि आफ्नो हात राख, अनि तालाई त्यो युद्धको सम्झना हुनेछ, र फेरि

तैले कदापि त्यसो गर्नेछैनस् । 9 हेरू, त्यसो गर्ने कसैको आशा पनि झुटो सबित हुन्छ । के त्यसको हेराइले पनि कोही मूँहै परेर भुँमा ढल्नेछैन् । 10 कोही पनि यति हिंसक छैन त्यसले लिव्यातनलाई उत्तरित पार्ने आँट गर्छ । त्यसो हो भने, मेरो सामु को खाडा हुन सक्छ? 11 मैले तिर्नुपर्ने गरी कसले मलाई कुनै कुरो दिएको छ र? सम्पूर्ण आकाशमुनि भएका सबै थोक मेरै हुन् । 12 लिव्यातनका खुट्टाहरूको विषयमा म चुप लाग्नेछैन, न त्यसको बल, न त त्यसको भव्य आकारको विषयमा चुप लाग्नेछु । 13 त्यसको बाहिरको पोशाकलाई कसले उतार्न सक्छ? ढाल जस्तो त्यसको दोहोरो छाला कसले छेडन सक्छ? 14 त्यसको मुख्यका ढोकाहरू कसले खोल्न — त्यसका दाँत बजाउन सक्छ, जुन त्रासदी हो । 15 तिनका ढाढका छालाहरू ढालका लहरहरूँ, एउटा बन्ध छापझौं एकसाथ जोडिएका हुन्छन् । 16 एक अर्कोमा यसरी टाँसिन्छन्, जसको विचबाट हावा पनि छिर्च सक्दैन । 17 ती एक-अर्कामा टाँसिएका हुन्छन् । छुट्टाउने नसकिने गरी ती एकसाथ टाँसिन्छन् । 18 त्यसले हाँच्यौ गर्दा बाहिर झिल्काहरू निस्कन्छन् । त्यसका आँख बिहानको पलकजस्तै छन् । 19 त्यसको मुखबाट बलिरहेका राँकोहरू, आगोका झिल्काहरू बाहिर निस्कन्छन् । 20 तताउनलाई आगोमाथि राखेको भाँडोबाट वाफ निस्किन्छैन, त्यसका नाकका प्यालहरूबाट थुवौं निस्कन्छैन । 21 त्यसको सासले कोइलालाई बालिदिन्छ । त्यसको मुखबाट आगो निस्कन्छ । 22 त्यसको गर्धनमा बल हुन्छ, र त्यसको सामु त्रासले नाच लगाउँछ । 23 त्यसका छालाका पत्रहरू एकसाथ टाँसिन्छन् । उसमा ती यति कडा हुन्छन् । ती पल्टाउन सक्दैन । 24 त्यसको मुटु दुङ्गाजस्तै कडा हुन्छ । वास्तवमा जाँतोको तल्लो पाटोझौं कडा हुन्छ । 25 त्यो खडा हुँदा देवताहरू पनि डराउँछन् । डरको कारण ती पछि हट्छन् । 26 तरवारले त्यसलाई हान्ने हो भने, त्यसले केही हुँदैन, न त भाला, काँड वा अरु कुनै चुच्चे हातियारले त्यसलाई केही हुन्छ । 27 त्यसले फलामलाई पराल भएझौं, र कासालाई कुहेको काठ भएझौं ठान्छ । 28 काँडले त्यसलाई भगाउन सक्दैन । धुयेंत्रोले हानेको ढुङ्गा त त्यसको लागि भुस बन्छ । 29 मुङ्गाहरूलाई त परालझौं ठानिन्छ । भालाको प्रहरामा त त्यसले गिल्ला गर्छ । 30 त्यसको भुँसी भागहरू माटोका भाँडाका कडा खपटाहरूजस्तै हुन्छन् । धिसिंदा दाँदेको ढोबझौं त्यसले माटोमा फैलेको ढोब छोडूछ । 31 त्यसले गहिरो पानीलाई पानी उमलको भाँडोजस्तै उमाल्छ । त्यसले सम्मुद्रलाई मलहमको भाँडोजस्तै बनाउँछ । 32 त्यसले आफ्नो पछाडि चम्कने रेखा बनाउँछ । कसैले त्यसलाई गहिरो पानीमा फुलेको कपालजस्तै ठान्छ । 33 पृथ्वीमा त्यसको बराबरी कोही छैन, जसलाई बिनाडर बाँच्न बनाइएको छ । 34 हरेक अहङ्कारी कुरालाई त्यसले हेर्छ । घमण्डका सबै छोराहरूमध्ये त्यो त राजा नै हो ।”

42

तब अय्यूबले परमप्रभुलाई जवाफ दिए र यसो भने, 2 “तपाईंले सबै रोकन सक्नुहुन्छ भनी म जान्दछु, र तपाईंको कुनै पनि उद्येश्यलाई रोकन सक्दैन । 3 तपाईंले सोधुनुभयो, ‘जानविना योजनाहरू तुकाउने को हो?’ वास्तवमा मैले यस्ता कुराहरू बोलेको छु, जुन मैले बुझिन्न, जुन बुझन मलाई अत्यन्तै गाहो थियो, जसको बारेमा मलाई थाहा थिएन । 4 तपाईंले मलाई भन्नुभयो, ‘अब सुन, र म बोलेन्नु । म तालाई सोधेन्न, र तैले मलाई जवाफ दिनेछस? ।’ 5 तपाईंको विषयमा मेरा कानले मात्र मैले सुनेको थिएँ, तर अहिले मेरो आँखाले नै तपाईंलाई देखेको छन् । 6 त्यसले म आफैलाई हीन ठान्छु । धूलो र खरानीमा बसेर म पश्चात्तप गर्छु ।” 7 परमप्रभुले अय्यूबसित यी वचनहरू बोल्नुभएपछि, उहाँले एलीपज तेमानीलाई भन्नुभयो, “ताँ र तेरा दुर्ई जना मित्रको विरुद्धमा मेरो क्रोध दन्किएको छ, किनकि मेरो दास अय्यूबले झौं तिमीहरूले मेरो विषयमा जे ठिक छ, सो बोलेका छैनो । 8 त्यसकारण अब आफ्नो निमित सातवटा सौंदर र सातवटा भेडा लेओ, मेरो दास अय्यूबकहाँ जाओ, र आफ्नो लागि होमबलि चढाओ । मेरो दास अय्यूबले तिमीहरूका लागि प्रार्थना चढाउनेछ, र म त्यसको प्रार्थना ग्रहण गर्नेछु,

जसको कारणले तिमीहरूको मूर्खताअनुरूपको व्यवहार मैले तिमीहरूसित गर्न नपरोस् । मेरो दास अय्यूबले भनेझौं तिमीहरूले मेरो विषयमा जे ठिक छ, सो बोलेका छैनी ।” 9 त्यसैले एलीपज तेमानी, बिल्दद शुही र सोपर नमाती गए, र परमप्रभुले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभएझौं गरे, अनि परमप्रभुले अय्यूबको प्रार्थना ग्रहण गर्नुभयो । 10 अय्यूबले आफ्ना मित्रहरूका निमित प्रार्थना गरेपछि, परमप्रभुले तिनको सुदिन पुनर्स्थापित गर्नुभयो । तिनीसित पहिले भएकोभन्दा परमप्रभुले तिनलाई दोब्बर दिनुभयो । 11 तब अय्यूबका सबै दाजु-भाइ, दिदी-बहिनी र तिनले पहिले चिनेका सबै जना तिनीकहाँ आए, र तिनको घरमा भोज गरे । परमप्रभुले तिनीमाथि ल्याउनुभएका सबै विपत्तिको निमित तिनीहरूले तिनलाई सहानुभूति र सान्त्वना प्रकट गरे । हरेकले अय्यूबलाई चाँदीको टुक्रा र सुनको आँठी दिए । 12 परमप्रभुले अय्यूबको जीवनको अगिल्लो समयमा भन्दा पछिल्लो समयमा झन् थेरै आशिष दिनुभयो । तिनका चौथ हजार भेडा, छ हजार ऊँट, एक हजार हल गोरु र एक हजार गधैनी थिए । 13 तिनका सात छोरा र तिन छोरी पनि थिए । 14 तिनले जेठीको नाउँ यमीमा, माहिलीको नाउँ कसीआ र कान्छीको नाउँ केरेन-हप्पूक राखे । 15 सारा देशमा अय्यूबका छोरीहरूजितिकै सुन्दरी कुनै स्त्रीहरू पनि थिएनन् । तिनीहरूका पिताले तिनीहरूलाई आफ्ना दाजुभाइसरह नै पैतृक-अंश दिए । 16 यसपछि अय्यूब थप १४० वर्षसम्म बाँचे । तिनले आफ्ना छोराहरू, नातिहरू र चार पुस्तासम्मका सन्तानहरूलाई देखे । 17 तब पुरा बुदेसकालमा दीर्घायू भएर अय्यूब मरे ।

भजनसंग्रह

1 त्यो मानिस धन्यको हो जो दुष्टको सल्लाहमा हिंडैदैन वा पापीहरूका मार्गहस्मा खडा हुँदैन वा गिल्ला गर्नेहरूको सभामा बस्दैन । 2 तर त्यसको खुसी परमप्रभुको व्यवस्थामा हुँच र उहाँको व्यावस्थमा त्यसले दिन र रात मनन् गर्छ । 3 त्यो खोलाको किनारमा रोपेको रुखजस्तै हुनेछ जसले आफ्नो ऋतुमा त्यसको फल दिन्छ जसको पापहरू कहिलै औडिलाउदैन त्यसले जे गरे पनि सफल हुनेछ । 4 दुष्टहरू त्यस्ता होइनन् तर हावाले उडाउने भुजस्तरै हुन् । 5 त्यसैले दुष्टहरू न्यायमा खडा हुनेछैनन् न त पापीहरू धर्मीको सभामा हुनेछन् । 6 किनकि परमप्रभुले धर्मालाई मार्गदर्शन गर्नुहुँच तर दुष्टको मार्ग भने नष्ट हुनेछ ।

2 जातिहरूले किन कोलाहल मच्चाउँचन् र मानिसहरूले किन असफल हुने षड्यान्त्र रच्छन्? 2 पृथ्वीका राजाहरू एकसाथ मिलेर साँठगाँठ गर्छन् अनि परमप्रभु र उहाँको अभिषिक्त जनको विरुद्धमा शासकहरू यसो भनेर षड्यान्त्र रच्छन्, 3 “तिनीहरूले हामीलाई लगाएका हतकडीहरू हामी तोडै र तिनीहरूका साइलाहरू फालौं ।” 4 स्वर्गमा विराजमान हुनुहेचाहि तिनीहरूलाई उपहास गर्नुहुँच । परमप्रभुले तिनीहरूलाई खिसी गर्नुहुँच । 5 तब उहाँ तिनीहरूसँग आफ्नो रिसमा बोल्नुहुँच र तिनीहरूलाई आफ्नो ग्रोधमा यसो भनेर त्रसित पार्नुहुँच, 6 “मेरो पवित्र पर्वत सियोनमा म आफैले मेरो राजालाई अभिषेक गरेको छु ।” 7 परमप्रभुको एउटा आदेश म घोषणा गर्नेछु । उहाँले मलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो पुत्र हौ! आजको दिन म तिप्रो पिता भएको छु । 8 मसँग माग र तिप्रो उत्तराधिकारको रूपमा म तिमीलाई जातिहरू दिनेछु र पृथ्वीका टाढाका क्षेत्रहरू तिप्रो सम्पत्तिको रूपमा दिनेछु । 9 तिमीले तिनीहरूलाई फलामै डन्डाले तोडेन्छौ । कुमाले भाँडोझी तिमीले तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछौ ।” 10 त्यसैले ए राजाहरू हो, सावधान होओ । ए पृथ्वीका शासकहरू हो, आफूलाई सच्याओ । 11 भयसाथ परमप्रभुको आराधना गर र कम्पनसाथ आनन्दित होओ । 12 पुल्लाई चुम्बन गर नत्र तिमीहरूसँग उहाँ रिसाउनुहेच र उहाँको क्रोध एक क्षणको निमित्त दन्किंदा तिमीहरू बाटौमा मर्नेछौ । उहाँमा शरण लिने सबै जना कति धन्य हुन् ।

3 हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरू कति धैरै छन्! मेरो विरुद्ध धैरै जना खडा छन् । 2 धैरै जनाले मेरो बारेमा भन्नन्, “त्यसको निमित्त परमेश्वरबाट कुनै सहायता छैन ।” सेला 3 तर हे परमप्रभु, तपाईं मेरो वरिपरिको ढाल, मेरो महिमा हुनुहुँच, र जसले मेरो शिर उच्च पार्नुहुँच । 4 परमप्रभुमा म आफ्नो सोर उचाल्छु र आफ्नो पवित्र पहाडबाट उहाँले मलाई जवाफ दिनुहुँच । सेला 5 म ढलिक्कन्छु र सुत्तु । म ब्युँझिन्नु, किनकि परमप्रभुले मलाई सुरक्षा दिनुभयो । 6 मानिसहरूका भीडसँग म डराउनेछैन जो चारैतिर मेरो विरुद्धमा खडा भएका छन् । 7 हे परमप्रभु, उन्नुहोस्! हे परमेश्वर, मलाई बचाउनुहोस्! किनकि तपाईंले मेरा सबै शत्रुलाई बड्गरामा हान्नुहेच । तपाईंले दुष्टहरूका दाँतहरू भाँच्नुहेच । 8 उद्धार परमप्रभुबाट आउँछ । तपाईंका आशिषहरू तपाईंका मानिसहरूमा रहोस् । सेला

4 हे मेरा धार्मिकताका परमेश्वर, मैले पुकारा गर्दा मलाई जवाफ दिनुहोस् । 1 म घेरामा पर्दा मलाई आश्रय दिनुहोस् । ममाथि दया गर्नुहोस् र मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । 2 ए मानिसहरू, मेरो इज्जतलाई तिमीहरू कहिलेसम्म लाजमा परिवर्तन गर्छौ? कहिलेसम्म तिमीहरू व्यर्थका कुरालाई प्रेम गर्छौ अनि झुटको पछि लग्छौ? सेला 3 तर धर्मीहरूलाई परमप्रभुले आफ्नो निमित्त अलग गर्नुहुँच भनी जान । मैले परमप्रभुलाई पुकारा गर्दा उहाँले सुन्नुहेच । 4 डरले काम, तर पाप नगर । आफ्नो ओछ्यानमा आफ्नो मममा ध्यान गर र शान्त होओ । सेला 5 धार्मिकताका बलिदानहरू चढाऊ र आफ्नो भरोसा

परमप्रभुमा राख । 6 थेरै जना भन्नन्, “हामीलाई कुनै असल कुरा कसले देखाउनेछ र?” हे परमप्रभु, तपाईंको मुहारको ज्योति हामीमा चम्काउनुहोस् । 7 अस्सँग आफ्नो अन्न र नयाँ दाखमय प्रश्नस्त भएको बेलामा भन्दा धेरै खुसी तपाईंले मेरो हृदयमा दिनुभएको छ । 8 शान्तिमा ढिल्केनेछु र निदाउनेछु, किनकि, हे परमप्रभु, तपाईंले मात्र मलाई सुरक्षित बनाउनुहुँच ।

5 हे परमप्रभु, मैले तपाईंलाई पुकारा गर्दा सुन्नुहोस् । मेरा सुख्तेराहरूका बारेमा विचार गर्नुहोस् । 2 हे मेरो राजा र मेरो परमेश्वर, मेरो पुकाराको सोर सुन्नुहोस्, किनकि मैले प्रार्थना गर्ने तपाईंसँग नै हो । 3 हे परमप्रभु, बिहान तपाईंले मेरो रोदन सुन्नुहुँच । बिहानै म आफ्नो बिन्नी तपाईंकाहाँ ल्याउनेछु र आसा गरेर पसिनेछु । 4 निश्चय नै तपाईं खराबी ग्रहण गर्ने परमेश्वर हुनुहुँन । दुष्ट मानिसहरू तपाईंका पाहुनाहरू हुनेछैनन् । 5 अहडकारी तपाईंको उपरिथितमा खडा हुनेछैनन् । दुष्ट किसिमले व्यवहार गर्ने सबैलाई तपाईंले धृण गर्नुहुँच । 6 तपाईंले झूट बोलेहरूलाई नष्ट पार्नुहुँच । हिसक र छली मानिसहरूलाई परमप्रभुले धृण गर्नुहुँच । 7 तर मेरो बारेमा, तपाईंको महान् करारको विश्वस्ताको कारणले, म तपाईंको मन्दिरमा आउनेछु । आदरसाथ तपाईंको पवित्र मन्दिरतर्फ फर्केर म दण्डवत् गर्नेछु । 8 हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरूका कारणले मलाई तपाईंको धार्मिकतामा डो-च्याउनुहोस् । मेरो समु तपाईंको बाटो सोझो बनाउनुहोस् । 9 किनकि तिनीहरूका मुखमा कुनै सत्य छैन । तिनीहरू अन्तरकरण दुष्ट छ । तिनीहरूका गला एउटा खुला चिहान हो । आफ्नो जिब्रोले तिनीहरू चाप्लुसी गर्छन् । 10 हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनुहोस् । तिनीहरूको षड्यान्त्र नै तिनीहरूको पतन बनोस् । तिनीहरूका धेरै अपराधहरूका कारणले तिनीहरूलाई खेद्नुहोस् किनकि तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरेका छन् । 11 तर तपाईंमा शरण लिनै सबै जना आनन्दित होउन् । तिनीहरू आनन्दले कराऊन् किनभने तपाईंले तिनीहरूको सरक्षा गर्नुहुँच । तपाईंको नाउं मन पराउनेहरू तपाईंमा आनन्दित होउन् । 12 किनकि हे परमप्रभु, तपाईंले धर्मीहरूलाई आशिष दिनुहुँच । तिनीहरूका वरिपरि ढालले झौं तपाईंको कृपाले धेर्नुहेछ ।

6 हे परमप्रभु, तपाईंको रिसमा मलाई नहप्काउनुहोस् वा तपाईंको क्रोधमा मलाई ताडाना नदिनुहोस् । 2 हे परमप्रभु, ममाथि दया गर्नुहोस्, किनकि म कमजोर छु । हे परमप्रभु, मलाई निको पार्नुहोस्, किनकि मेरा हाडहरू काम्दछन् । 3 मेरो प्राण पनि धेरै दुखमा परेको छ । तर हे परमप्रभु, यो कहिलेसम्म निरन्तर रह्न्छ? 4 हे परमप्रभु फर्कनुहोस्, मलाई बचाउनुहोस् । तपाईंको करारको विश्वस्ताको कारणले मलाई बचाउनुहोस् । 5 किनकि मूल्यमा तपाईंको कुनै सम्झना हुँदैन । चिहानमा तपाईंलाई कसले धन्यवाद दिनेछ? (Sheol h7585) 6 मेरो सुकेकाले म थकित छु । सारा रात आँशुले म आफ्नो ओछ्यान भिजाउँछ । म आफ्नो पलडुग मेरो आँशुले धुन्नु । 7 मेरा आँखाहरू शोकले धमिला हुन्नन् । मेरा सारा वैरीहरूका कारणले ती कमजोर हुन्नन् । 8 ए अधर्म गर्नेहरू, तिमीहरू सबै जना मबाट हटीजाओ । किनकि परमप्रभुले मेरो रुचाइको सोर सुन्नुभएको छ । 9 दयाको निमित्त मैले गरेको निवेदन परमप्रभुले सुन्नुभएको छ । परमप्रभुले मेरो प्रार्थना ग्रहण गर्नुभएको छ । 10 मेरा सबै वैरीहरू लाजमा पर्नेछन् र सबै कष्टमा पर्नेछन् । तिनीहरू पछि हटेनेछन् र अचानक अपमानित हुनेछन् ।

7 हे परमप्रभु, मेरा परमेश्वर, म तपाईंमा शरण लिन्छु । मलाई खेद्ने सबैबाट मलाई बचाउनुहोस् र मलाई छुटाउनुहोस् । 2 नत्र तिनीहरूले मलाई सिंहले झौं टुक्रा-टुक्रा पार्नेछन्, मलाई सुरक्षा दिने कोही नहुँदा मलाई च्यातेर टुक्रा गर्नेछन् । 3 हे परमप्रभु भूमेरो परमेश्वर, मैले नै यो गरेको हुँ, र मेरा हातहरूमा दोष छन् भने, 4 मसँग मिलापमा हुनेलाई मैले खराबीको गरेको छु भने, वा बिनाकारण मैले आफ्ना शत्रुलाई हानि गरेको छु भने, मेरा शब्दहरू सुन्नुहोस् । 5 तब मेरो शत्रुले मेरो जीवनलाई खेदोस् र मलाई नाश पारोस्

। त्यसले मेरो जीवनलाई भूँड़मा कुल्चोस् र मेरो आदर भूँड़मा मिलाओस् । सेला 6 हे परमप्रभु, आफ्नो रिसमा उठनुहोस् । मेरो शान्तुरूपका विश्वदुखडा हुनुहोस् । मेरो खातिर जान्नुहोस् र तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएका धार्मिक आदेशहरू पुरा गर्नुहोस् 7 देशहरू तपाईंको वरिपरि भेला हुन्छन् । तिनीहरूमाथि फेरि पनि आप्नो उचित स्थान लिनुहोस् । 8 हे परमप्रभु, जातिहरूको न्याय गर्नुहोस् । हे परमप्रभु, मेरो सुरक्षा गर्नुहोस्, किनभने हे सर्वोच्च, मध्यमी र निर्दोष छु । 9 दुष्टका खराब कामहस्की अन्त होस्, तर हे धर्मी परमेश्वर, तपाईं जसले हृदय र मन जाँच्नुहुन्छ, धर्मी मानिसहरूलाई स्थापित गर्नुहोस् । 10 मेरो ढाल परमेश्वरबाट आउँछ, जसले सोझो हृदय हुनेलाई बचाउनुहुन्छ । 11 परमेश्वर धर्मी न्यायकर्ता हुनुहुन्छ, परमेश्वर जो हरेक दिन क्रीधित हुनुहुन्छ । 12 मानिसले पश्चाताप गर्दैन भने, परमेश्वरले युद्धको निमिति आफ्नो तरार थारिले पार्नुहुन्छ, र आफ्नो धनु तयार पार्नुहुन्छ । 13 त्यसको विश्वदुमा हतियार प्रयोग गर्ने तयारी उहाँले गर्नुहुन्छ । उहाँले आफ्ना वाणीहरूलाई अग्नीवाण बनाउनुहुन्छ । 14 त्यस्तो व्यक्तिको बारेमा विचार गर जसका कल्पना दुष्टतापूर्ण छन्, जो विनाशपूर्ण योजनाहरू लिन्छ, जसले हानिकारक झुट्टहरू जन्माउँछ । 15 त्यसले खाडल खन्छ र त्यसलाई गरिरो बनाउँछ अनि त्यसले बनाएको खालीमा खस्छ । 16 त्यसका आपनै विनाशपूर्ण योजनाहरू त्यसका आपनै शिरमाथि पर्छन्, किनभने त्यसको हिंसा त्यसको आपनै शिरमाथि आउँछ । 17 परमप्रभुको न्यायको निमिति म उहाँलाई धन्यवाद दिनेछु । सर्वोच्च परमप्रभुको निमिति म प्रश्नसाको गीत गाउनेछु ।

8 हे हाम्रा परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको नाउँ सारा पृथ्वीभरि कति महिमित छ, तपाईंले माथि स्वर्गमा आफ्नो महिमा प्रकट गर्नुहुन्छ । 2 तपाईंका शत्रुहरूका कारणले बालकहरू र दूधे बालकहरूका मुखबाट तपाईंले प्रेरिंसास स्थापित गर्नुभएको छ, ताकि तपाईंले शत्रु र बदला लिने दुवैलाई शान्त गराउन सक्नुहुन्छ । 3 जब म माथि तपाईंको आकाशलाई हेर्छु, जुन तपाईंका औलाहरूले बनाए, चन्द्र र ताराहरू जसलाई तिनका ठाउँमा तपाईंले राख्नुभएको छ, 4 मानवजातिको के महत्त्व छ कि तपाईंले तिनीहरूलाई हेर्नुहुन्छ, वा मानिसजातिको कि तपाईंले तिनीहरूको वास्ता दिनुहुन्छ? 5 तापनि तपाईंले तिनीहरूलाई सर्वार्थी प्राणीहरूभन्दा थोरै मात्र निम्न बनाउनुभएको छ र तिनीहरूलाई महिमा र आदरको मुकुट दिनुभएको छ । 6 तपाईंका हातका कामहरूमाथि शासन गर्ने तपाईंले त्यसलाई बनाउनुभएको छ । 1 सबै कुरा तपाईंले त्यसको पाउमुनि राख्नुभएको छ: 7 सबै भेडा र गोरु अनि मैदानका पशुहरू, 8 आकाशका चराहरू र समुद्रहरूका माछाहरू, समुद्रका धारहरूमा हिँड्ने हरेक कुरा । 9 हे हाम्रा परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको नाउँ सारा पृथ्वीमा कति महिमित छ!

9 हे परमप्रभु, म तपाईंलाई आफ्नो सारा हृदयले धन्यवाद दिनेछु । तपाईंका सबै अचम्पका कामहरूको बयान म गर्नेछु । 2 तपाईंमा म खुसी र आनन्दित हुनेछु । हे सर्वोच्च, तपाईंको नाउँमा म स्तुति गाउनेछु । 3 जब मेरा शत्रुहरू पछि हट्छन्, तब तिनीहरू तपाईंको सामु ठेस खान्छन् र विनाश हुन्छन् । 4 किनकि तपाईंले मेरो न्यायोचित मामलाको रक्षा गर्नुभएको छ । हे धर्मी न्यायकर्ता, तपाईं आफ्नो सिंहासनमा बस्नुहोस्! 5 जातिहरूलाई तपाईंले हप्काउनुभयो । दुष्टहरूलाई तपाईंले नाश गर्नुभएको छ । तिनीहरूका नाउँलाई तपाईंले सदासर्वदाको निमिति मेटाउनुभएको छ । 6 जब तपाईंले शत्रुहरूका सहरहरू विनाश गर्नुभयो, तब ती भग्नावरोषहरूझैं टुक्रा-टुक्रा भए । तिनीहरूका सबै सम्झाना नष्ट भयो । 7 तर परमप्रभु सदासर्वदा रहनुहुन्छ । न्यायको निमिति उहाँको आफ्नो सिंहासन स्थापित गर्नुभएको छ । 8 उहाँले धार्मिकतामा संसारको न्याय गर्नुहोनेछ, र उहाँले जातिहरूका न्याय निश्पक्ष रूपले गर्नुहोनेछ । 9 अत्यवारमा परेकाहरूका निमिति परमप्रभु

एउटा किल्ला, कष्टको समयको एउटा शरणस्थान हुनुहोनेछ । 10 तपाईंको नाउँ जानेहरूले तपाईंमा भरोसा गर्दैन, किनकि, हे परमप्रभु, तपाईंलाई खोज्नेहरूलाई तपाईंले त्यामनुहन्न । 11 परमप्रभुको स्तुति गाओ, जसले सियोनमा राज्य गर्नुहुन्छ । उहाँले गर्नुभएका कुरा जातिहरूलाई भन । 12 किनकि रक्तपाताको बदला लिनुहोस् परमेश्वरले सम्झनुहुन्छ । थिचोमिचोमा परेकाहरूका रोदनलाई उहाँले बिसर्नुहन्न । 13 हे परमप्रभु, ममाथि कृपा गर्नुहोस् । मलाई धृणा गर्नेहरूद्वारा म कति थिचोमिचोमा परेको छु सो हेतुहोस्, तपाईंले मलाई मृत्युको ढोकाबाट तानेर निकालन सक्नुहुन्छ । 14 जसले गर्दा तपाईंका सारा प्रशंसास म घोषणा गर्न सकूँ । सियोनकी छोरीको ढोकाहरूमा म तपाईंको उद्धरण आनन्दित हुनेछु । 15 जातिहरू आफैले बनाएका खाल्डोमा जाकिएका छन् । तिनीहरूले लुकाएका पासोहरूमा तिनीहरूका खुदाहरू फसेका छन् । 16 परमप्रभुले आफैलाई प्रकट गर्नुभएको छ । उहाँले न्यायको फैसला गर्नुभएको छ । दुष्टहरू आपनै कामहरूका पासोमा परेको छन् । सेला 17 दुष्टहरू फर्काइएका र चिह्नामा पठाइएका छन्, सबै जातिहरू जसले परमेश्वरलाई बिसिञ्चन् । (Sheol h7585) 18 किनकि दरिद्रहरूलाई सधै दिरिसिन्छैन, न त थिचोमिचोमा परेकाहरूका आसा सधै चकनाचूर हुनेछैन । 19 हे परमप्रभु, उठनुहोस् । मानिसले तपाईंलाई जित्न नपाइन । तपाईंको दृष्टिमा जातिहरूको न्याय गरियोस् । 20 हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई त्रसित पार्नुहोस् । तिनीहरू मानिसहरू मात्र हुन् भनी जातिहरूले जानून् । सेला

10 हे परमप्रभु, तपाईं किन टाढा खडा हुनुहुन्छ? कष्टको समयमा तपाईं किन आफैलाई लुकाउनुहुन्छ? 2 आफ्नो अहङ्कारको कारणले दुष्ट मानिसहरूले थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई लखेट्छन् । तर दुष्टहरूलाई तिनीहरू आफैले बनाएका योजनाहरूका पासोमा पर्न दिनुहोस् । 3 किनकि दुष्ट व्यक्तिले आपाना गाहिरा इच्छाहरूमा घमण्ड गर्दै । त्यसले लालचीलाई आश्रिष् दिन्छ र परमप्रभुको अपमान गर्दै । 4 दुष्ट मानिसको मुहार अहड्कारपूर्ण छ । त्यसले परमेश्वरलाई खोज्दैन । त्यसले परमेश्वरको बारेमा कदापि विचार गर्दैन किनभने त्यसले उहाँको बारेमा कही वास्तै गर्दैन । 5 त्यो हर समय ढुक्क हुन्छ, तर तपाईंका धार्मिक आदेशहरू त्यसको निमिति अति उच्च छन् । त्यसले आपना सबै शत्रुलाई धृणा गर्दै । 6 त्यसले आपना मनमा भन्छ, “म कहिलै असफल हुन्नै । सारा पुस्ता भरि नै मैले दुर्दिन देखेउँनै ।” 7 त्यसको मुख सराप, छल्ले र हानिकारक शब्दहरूले पूर्ण हुन्छ । त्यसको जिब्रेले धायल पार्छ र नाश गर्दै । 8 त्यो गाउँको नजिकै ढुकेर बस्छ । गुप्त ठाउँहरूमा त्यसले निर्दोषको हत्या गर्दै । त्यसका आँखाले बेसाहारा पिंडिताई खोज्छ । 9 सिंह झाडीमा लुकेझौं त्यो गुप्तमा ढुक्छ । थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई समात्न त्यो पर्यावर बस्छ । त्यसले आपनो जाल तान्दा थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई समात्न त्यो पर्यावर बस्छ । 10 त्यसका पन्जामा परेकाहरूलाई टेक्निचन् र पिट्निचन् । तिनीहरू त्यसको बलियो जालहरूमा फस्छन् । 11 त्यसले आप्नो मनमा भन्छ, “परमेश्वरले बिसिनुभएको छ । उहाँले आप्नो मुहार ढाक्नुहुन्छ । उहाँले हेत्नै कष्ट गर्नुहोनेछन् ।” 12 हे परमप्रभु, उठनुहोस्! हे परमेश्वर, आफ्नो हात उठाउनुहोस्! तिविएकाहरूलाई नबिसनुहोस् । 13 किन दुष्ट मानिसले परमेश्वरलाई इन्कार गर्दैन र आप्नो हृदयमा यसो भन्छ, “तपाईंले मलाई जवाहरी बनाउनु हुनेछैन?” 14 तपाईंले ध्यान दिनुभएको छ, किनकि विपद र दुःख ल्याउनेलाई तपाईंले सदासर्वदा हेर्नुहुन्छ । बेसाहाराले आफैलाई तपाईंमा सुम्पन्छ । तपाईंले अनाथहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ । 15 दुष्ट र खराब मानिसहरूको पाखुरा भाँच्नुहोस् । त्यसलाई आप्नो दुष्ट को माहरूको लेखा लिनुहोस्, जुन तपाईंले पत्ता लगाउनु हुन्न भनी त्यसले सोच्यो । 16 परमप्रभु सदासर्वदा राजा हुनुहुन्छ । जातिहरू उहाँको देशबाट लखेट्निचन् । 17 हे परमप्रभु, थिचोमिचोमा परेकाहरूको खांचोहरूका बारेमा तपाईंले सुन्नुभएको छ । तपाईंले तिनीहरूका हृदयलाई मजबुत पार्नुहुन्छ, तपाईंले तिनीहरूका प्रार्थना सुन्नुहुन्छ । 18

तपाईंले अनाथहरू र थिचोमिचोमा परेकाहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ ताकि पृथ्वीका कुनै पनि मानिसले फेरि आतडिक न पारोस् ।

11 म परमप्रभुमा शरण लिन्छु । तिमीहरूले मलाई कसरी भन्न सक्छौ, “चराईँ पहाडित भिर भाग्”? २ किनकि हेर, दुष्टहरूले आफ्ना धनु तयार गर्नुहुन् । सोझो हृदय हुनेलाई अन्धकारमा प्रहार गर्न तिनीहरू आफ्ना काँडहरू ताँदोमा चढाउँछन् । ३ किनकि जगहरू नै भग्नावशेष हुन्छन् भने, धर्मले के गर्न सक्छ र? ४ परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ । उहाँका आँखाले हेर्छन्, उहाँका आँखाले मानवजातिका छोरालोरीको र जाँच गर्नेन् । ५ परमप्रभुले धर्मी र दुष्ट दुवैको जाँच गर्नुहुन्छ, तर हिस्सा गर्न मन पराउनेलाई उहाँले धृणा गर्नुहुन्छ । ६ दुष्टहरूमाथि उहाँले भुद्ग्रो र गन्धक बर्साउनुहुन्छ । उहाँको कचौराबाट बहने तातो हावा तिनीहरूको हिस्सा हुनेछ । ७ किनकि परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ, र उहाँले धार्मिकता मन पराउनुहुन्छ । सोझोले उहाँको मुहार देखेछ ।

12 हे परमप्रभु, मदत गर्नुहोस्, किनकि धर्माहरू लोप भएका छन् । विश्वासीचाहि हराएको छ । २ हरेकले आफ्ना छिमेकीलाई फोसा कुरा भन्छ । हरेकले चाल्पुसी ओठहरू र द्वाट मनले बोल्छन् । ३ हे परमप्रभु, चाल्पुसी सबै ओठ, तुला कुरा गर्ने हरेक जिम्बोलाई काट्नुहोस् । ४ यसो भन्ने तिनीहरू नै हुन्, “हाप्नो जिम्बोले नै हामीले जित्तौं । जब हाप्ना ओठहरू बोल्छन्, तब हामीमाथि को मालिक हुन सक्छ र?” ५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “गरीबको विरुद्धमा हिंसा, दरिद्रको सुस्कराले गर्दा म उठ्नेछु, म सुरक्षा प्रदान गर्नेछु जसको इच्छा तिनीहरू गर्नेन् ।” ६ परमप्रभुका वचनहरू पृथ्वीको भट्टिमा सातपल्ट शुद्ध पारिएका चाँदीजैं शुद्ध हुन्छन् । ७ तपाईं परमप्रभु हुनुहुन्छ । तपाईंले धर्मी मानिसहरूलाई यो दुष्ट पुस्ताबाट र सदासर्वादा सुरक्षा दिनुहुन्छ । ८ मानवजातिका छोरालोरीका माझमा खराब कुराको प्रशंसा दुँदा दुष्टहरू चारैतरि हिँडुल गर्नेन् ।

13 हे परमप्रभु, तपाईंले कहिलेसम्म मलाई विसर्जनहुनुहुन्छ? कहिलेसम्म तपाईं आफ्नो मुहार मबाट लुकाउनुहेछ? २ कहिलेसम्म मैले चिन्ता गर्ने र दिनभिरि मेरो हृदयमा शोक लिने? कहिलेसम्म मेरो शत्रुले ममाथि विजय पाउने? ३ हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मलाई हर्नुहोस् र मलाई जवाफ दिनुहोस् । मेरा आँखालाई ज्याति दिनुहोस्, नत्र म सृत्युमा सुन्नेछु । ४ मेरो शत्रुलाई यसो भन्न नदिनुहोस्, “मैले त्यसलाई हराएको छु” ५ ताकि मेरा शत्रुले यसो नभनोस्, “मेरो वैरीलाई मैले जितेको छु,” नत्र मलाई तल झार्दा मेरा शत्रुहरू आनन्दित हुनेछन् । ५ तर मैले तपाईंको करारको विश्वस्तामा भरोसा गरेको छु । तपाईंको उद्धारमा मेरो हृदय आनन्दित हुन्छ । ६ परमप्रभुको निमित्त गाउनेछु किनभने उहाँले मलाई वैरे उदार भएर व्यवहार गर्नुभएको छ ।

14 मूर्खले आफ्नो हृदयमा भन्छ, “परमेश्वर हुनुहुन्न” । तिनीहरू भ्रष्ट छन् र धृणित अर्थम गरेका छन् । असल गर्ने कोही छैन । २ बुझ्ने कोही छन् कि, परमप्रभुलाई खोजे कोही छैन कि भनी हेर्न उहाँले मानवजातिका छोरालोरीलाई स्वर्गबाट हेर्नुहुन्छ । ३ तिनीहरू सबै बरालिएका छन् । तिनीहरू एकसाथ भ्रष्ट भएका छन् । असल गर्ने कोही छैन, अहैं, एक जना पनि छैन । ४ तिनीहरू जसले अर्थम गर्नेन्, तिनीहरू जसले मेरा मानिसहरूलाई रोतीझैं खान्छन्, तर जसले परमप्रभुलाई पुकारा गर्दैन, के तिनीहरूले केही कुरा पनि जान्दैनन् र? ५ तिनीहरू डरले कम्छन्, किनकि परमेश्वर धर्मी सभामा हुनुहुन्छ । ६ तिमीहरू गरीब व्यक्तिको अपमान गर्ने इच्छा गर्छौं तापनि परमप्रभु त्यसको शरणस्थान हुनुहुन्छ । ७ ओतो, इसाएलको उद्धार सियोनबाट आउँछ । जब परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउनुहुन्छ, तब याकूब आनन्दित हुनेछ र इसाएल खुसी हुनेछ ।

15 हे परमप्रभु, तपाईंको पवित्रस्थानमा को बस्न सक्छ? तपाईंको पवित्र पर्वतमा को वास गर्न सक्छ? २ जो निर्दोष भएर हिँड्छ, जसले ठिक काम गर्छ र आफ्नो हृदयले सत्य बोल्छ । ३ त्यसले आफ्नो छिमेकीलाई होच्चाउँदैन गर्दैन, त्यसले अस्को हानि गर्दैन र त्यसले आफ्नो छिमेकीलाई होच्चाउँदैन । ४ उसको दृष्टिमा व्यर्थको व्यक्ति धृणित हुन्छ, तर परमप्रभुको भय मानेहरूलाई त्यसले आदर गर्छ । त्यसले आफ्नो हानि दुँदा पनि शाश्वत खान्छ र आफ्नो प्रतिज्ञाहरूबाट पछि हट्दैन । ५ त्यसले रुपियाँ दिंदा व्याज लिदैन । निर्दोषको विरुद्ध साक्षी दिन त्यसले घूस लिदैन । यी कुरा गर्नेहरू कहिल्यै डानेछैन ।

16 हे परमेश्वर, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, किनकि म तपाईंमा शरण लिन्छु । २ म परमप्रभुलाई भन्छु, “तपाईं मेरो परमप्रभु हुनुहुन्छ; तपाईंबाहेक मेरो असल कुरा कही छैन । ३ पृथ्वीमा भएका पवित्र मानिसहरूका बारेमा, तिनीहरू सज्जन मानिसहरू द्वन् । मेरा सबै खुसी तिनीहरूमा नै छ । ४ तिनीहरू जसले असु ईश्वरहरूलाई राताको अर्धबलि म चढाउनेछैन वा मेरा ओठहरूले तिनीहरूका नाउँहरू लिनेछैन । ५ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो चुनिएको हिस्सा र मेरो कचौरा हुनुहुन्छ । तपाईंले मेरो भाग राख्नुहुन्छ । ६ रमणीय ठाउँहरूमा मेरो निश्चिन्ता रेखाहरू राखिएका छन् । निश्चय नै मनोहर उत्तराधिकार मैरे हो । ७ मलाई सल्लाह दिनुहेने परमप्रभुलाई म धन्यको भन्नेछु । रातको समयमा पनि मेरो मनले मलाई शिक्षा दिन्छ । ८ हर समय म परमप्रभुलाई नै मेरो सामु राख्छु, त्यसरी म उहाँको दाहिने हातबाट डानेछैन । ९ यसकारण मेरो हृदय खुसी छ । मेरो महिमा आनन्दित छ । निश्चय नै म सुरक्षामा जिउनेछु । १० किनकि तपाईंले मेरो प्राणलाई चिह्नानमा त्यग्नुहोनेछैन । तपाईंले आफ्नो विश्वासयोग्यलाई खाडल देखा दिनुहुन्न । (Sheol h7585) ११ तपाईंले मलाई जीवनको बाटो सिकाउनुहुन्छ । तपाईंको उपस्थितिमा प्रशस्त आनन्दले वास गर्छ, तपाईंको दाहिने हातमा खुसी सदासर्वदा रहन्छ ।”

17 हे परमप्रभु, न्यायको निमित्त मेरो बिन्ती सुन्नुहोस् । मदतको निमित्त मेरो पुकारामा ध्यान दिनुहोस् । मेरो छलरहित ओठको मेरो प्रायंत्रामा कान थाप्नुहोस् । २ मेरो निर्देषता तपाईंको उपस्थितिबाट आओस् । तपाईंको आँखाले जे ठिक छ सो देख्नु । ३ तपाईंले मेरो हृदय जाँच्नुहुन्छ भने, राति तपाईं मकहाँ आउनुहुन्छ भने, तपाईंले मलाई शुद्ध पार्नुहेन्छ र कुनै दुष्ट योजनाहरू पाउनुहोनेछैन । मेरो मुखले अपराध गर्नेछैन । ४ मानिसजातिका कामहरूका बारेमा, तपाईंको मुख्को वचनले मैले आफैलाई अराजकका चालबाट अलग राखेको छु । ५ मेरा पाइलाहरू तपाईंका मार्माहरूमा दृढातासाथ अडिग छन् । मेरा पाइलाहरू चिप्पेको छैनन् । ६ हे परमेश्वर, म तपाईंमा पुकार्छु, किनकि तपाईंले मलाई जावाफ दिनुहुन्छ । आफ्नो कान मतिर फर्काउनुहोस् र म बोल्दा सुन्नुहोस् । ७ आफ्ना शत्रुहरूबाट तपाईंमा शरण लिनेहरूलाई तपाईं जसले आफ्नो दाहिने बाहुलिले बचाउनुहुन्छ, आफ्नो करारको विश्वस्तात अचम्म किसिमले देखाउनुहोस् । ८ आफ्नो आँखाको नानीलाई झौं मेरो सुरक्षा गर्नुहोस् । आफ्नो परेकाटो छायामुनि मलाई लुकाउनुहोस् । ९ मलाई आक्रमण गर्ने व्यक्तिको उपस्थितिबाट, मलाई घेरा हाल्ने मेरा शत्रुहरूबाट । १० तिनीहरूले करैलाई दया गर्दैनन् । तिनीहरूका मुखहरूले घमण्डसाथ बोल्छन् । ११ तिनीहरूले मेरा पाइलाहरूलाई धेरेका छन् । मलाई प्रहार गरेर जमिनमा ढाल्नलाई तिनीहरूले आफ्ना आँखा लगाउँछन् । १२ तिनीहरू शिकारको उत्कट इच्छा गर्ने सिंहझौं, लुक्ने ठाउँहरूमा दुकिरहेको जवान सिंहझौं छन् । १३ हे परमप्रभु, उठनुहोस् । तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नुहोस् । तिनीहरूको सामु तिनीहरूलाई पछार्नुहोस् । तपाईंको तरवारले मेरो जीवनलाई दुष्टबाट बचाउनुहोस् । १४ हे परमप्रभु, तपाईंको हातले मानिसहरूबाट मलाई छुटकारा दिनुहोस्, यस संसारका मानिसहरू जसको समृद्धि यस जीवनमा मात्र छ । तपाईंले आफ्ना बहुमूल्यहरूका पेट

दौलतले भर्नुहोनेछ । तिनीहरूका धेरै छोराछोरी हुनेछन् र आफ्ना धन आफ्ना छोराछोरीलाई छोड्नेछन् । 15 मेरो बरेमा, मध्यमिकतामा तपाईंको मुहार हेनेछु । तपाईंको दृष्टिमा म बुँङ्गाँदा, म सन्तुष्ट हुनेछु ।

18

हे परमप्रभु, मेरो बल, म तपाईंलाई प्रेम गर्छु । 2 परमप्रभु मेरो चट्टान, मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, जसले मलाई सुरक्षामा लानुहुन्छ । उहाँ मेरो परमेश्वर, मेरो चट्टाना हुनुहुन्छ । उहाँमा नै म शरण लिन्नु । उहाँ मेरो उद्धारको सिङ् र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ । 3 म परमप्रभुलाई पुकारा गर्छु जो प्रशंसायोग्य हुनुहुन्छ र म आफ्ना शत्रुहरूबाट बाँचेन्नु । 4 मृत्युका डोरीहरूले मलाई बाँध र व्यर्थका छालहरूले मलाई व्याकुल बनाए । 5 चिह्नानका डोरीहरूले मलाई बाँधे । मृत्युको पासोले मलाई समात्पो । (Sheol h7585) 6 मेरो कष्टमा, मैले परमप्रभुमा पुकारा गरे । मैले सहायताको निमित्त मेरो परमेश्वरमा पुकारा गरे । उहाँले आफ्नो मन्दिरबाट मेरो सोर सुनुभयो । सहायताको निमित्त मेरो पुकारा उहाँको उपस्थितिमा गयो । यो उहाँको कानहरूभित्र गयो । 7 तब पृथ्वी हल्लियो र काम्प्यो । पहाडहरूका जगहरू पनि कामे र हल्लिए किनभने परमेश्वर रिसाउनुभयो । 8 उहाँको नाकका प्वालहरूबाट धूंधा माथि गयो र उहाँको मुखबाट बल्दो आगो निस्केर आयो । यसले कोइलाहरू बाल्यो । 9 उहाँले स्वर्ण खोल्नुभयो, र तल आउनुभयो र उहाँको पाउमुनि बाक्लो अधार्याँरे थियो । 10 उहाँ करूबमा चढ्नुभयो र उड्नुभयो । हावाको पछेटाहरूमा उहाँ स्वराह हुनुभयो । 11 अन्धकार र आकाशको बाक्लो बादललाई उहाँले आफ्नो वरिपरिको पाल बनाउनुभयो । 12 उहाँको सामु धूलोझौं मैले तिनीहरूलाई चकनाचूर पारें । 13 परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनुभयो । सर्वोच्चको आवाजले कराउनुयो । 14 उहाँले आफ्ना वाणहरू प्रहरा गर्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई तितरबितर पार्नुभयो । धेरै चट्टाङहरूले तिनीहरूलाई तितरबितर पारे । 15 तब पानीका धारहरू देखा परे । हे परमप्रभु, तपाईंको हाप्की र तपाईंको नाकको प्वालहरूका सासको विष्फोटले संसारका जगहरू उदाङ्गो पारिए । 16 उहाँले माथिबाट हात पसार्नुभयो । उहाँले मलाई उर्लदो पानीबाट बाहिर निकाल्नुभयो । 17 मेरो बलियो शत्रुबाट, मलाई धृणा गर्नेहरूबाट उहाँले मलाई बचाउनुभयो, किनकि तिनीहरू मेरो निमित्त अति बलिया थिए । 18 मेरो कष्टको दिनमा तिनीहरू मेरो विरुद्ध आए तर परमप्रभु नै मेरो सहारा हुनुभयो । 19 उहाँले मलाई फराकिलो ठाँउमा स्वतन्त्र राख्नुभयो । उहाँले मलाई बचाउनुभयो किनभने उहाँ मसँग खुसी हुनुभयो । 20 मेरो धार्मिकताको कारणले परमप्रभुले मलाई इनाम दिनुभएको छ । उहाँले मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ किनभने मेरा हातहरू शुद्ध थिए । 21 किनकि मैले परमप्रभुका मार्गहरू मैले पालन गरेको छु र मेरो परमेश्वरबाट दुष्टतासाथ फर्कको छैन । 22 किनकि उहाँको सबै धार्मिक आदेशहरू मेरो सामु छन् । उहाँको नियमहरूको बारेमा, तिबाट म भड्केको छैन । 23 उहाँको सामु म निर्दोष भएको छु र मैले आफूलाई पापबाट अलग राखेको छु । 24 यसकारण मेरो धार्मिकताको कारणले परमप्रभुले मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ, किनभने मेरा हातहरू उहाँको आँखाका समु शुद्ध थिए । 25 कुनै पनि विश्वासीलाई तपाईं आफै विश्वासयोग्य प्रकट गर्नुहुन्छ । निर्दोष मानिसलाई तपाईं आफै निर्दोष प्रकट गर्नुहुन्छ । 26 कुनै पानी शुद्ध व्यक्तिलाई तपाईं आफै शुद्ध प्रकट गर्नुहुन्छ । तर कुनै पनि बाड्गो व्यक्तिलाई तपाईं आफै चलाख्य प्रकट गर्नुहुन्छ । 27 किनकि तपाईंले कष्टमा परेकाहरूलाई बचाउनुहुन्छ तर घमण्डी, अहङ्कारी आँखालाई तपाईंले तल झानुहुन्छ । 28 तपाईंले मेरो बत्तिलाई प्रकाश दिनुहुन्छ । परमप्रभु मेरो परमेश्वरले मेरो अन्धकारलाई उज्ज्यालो पार्नुहुन्छ । 29 किनकि तपाईंद्वारा नै म बाधालाई नाघ सकछु । मेरा परमेश्वरद्वारा नै म पर्खाल नाध्न सकछु । 30 परमेश्वरको बारेमा, उहाँको मार्ग सिद्ध छ । परमप्रभुको वचन शुद्ध छ । उहाँमा शरण लिने हेरेको निमित्त उहाँ ढाल हुनुहुन्छ । 31 किनकि परमप्रभुबाहेको को परमेश्वर छ र? हाम्रा

परमेश्वरबाहेक को चट्टान छ र? 32 कम्मर पेटीझौं परमेश्वरले नै मलाई बल दिनुहुन्छ, जसले निर्दोष व्यक्तिलाई आफ्नो मार्गमा राख्नुहुन्छ । 33 उहाँले मेरा खुट्टाहरूलाई हरिणको जस्तै तेज बनाउनुहुन्छ र मलाई उच्च ठाउँहरूमा राख्नुहुन्छ । 34 युद्धको निमित्त उहाँले मेरा हातहरूलाई तालिम दिनुहुन्छ र मेरा पाखुराहरूले काँसाको धनु झुकाउँछन् । 35 तपाईंले मलाई आफ्नो उद्धारको ढाल दिनुभएको छ । तपाईंको दाहिने हातले मलाई सहायता गरेको छ र तपाईंको कपाले मलाई महान् बनाएको छ । 36 तपाईंले मेरो तल मेरो खुट्टाहरूलाई ठाउँ फराकिलो पार्नुभएको छ ताकि मेरा खुट्टाहरू चिप्लेका छैनन् । 37 मैले आफ्ना शत्रुहरूलाई खेदें र तिनीहरूलाई समारें । तिनीहरू नाश नभएसम्म म फर्किन् । 38 मैले तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारें ताकि तिनीहरू उठन सकेनन् । तिनीहरू मेरा खुट्टाहरूमुनि ढलेका छन् । 39 किनकि युद्धको निमित्त कम्मर पेटीझौं तपाईंले मलाई बल दिनुभयो । मेरो विरुद्ध उड्नेहरूलाई तपाईंले मेरो अधीनमा पार्नुभयो । 40 मेरा शत्रुहरूका गर्दन तपाईंले मलाई दिनुभयो । मलाई धृणा गर्नेहरूलाई मैले निर्मूल पारें । 41 तिनीहरूले सहायताको निमित्त पुकारा गरे, तर कसले तिनीहरूलाई बचाएन । तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे, तर उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभएन । 42 हावाको सामु धूलोझौं मैले तिनीहरूलाई चकनाचूर पारें । गल्लीमा हिलोझौं मैले तिनीहरूलाई फालें । 43 मानिसहरूका विवादबाट तपाईंले मलाई बचाउनुभयो । तपाईंले मलाई जातिहरूमाथि शिर तुल्याउनुभएको छ । मैले नचिनेका मानिसहरूले मेरो सेवा गर्छन् । 44 तिनीहरूले मेरा कुरा सुन्ने बित्कै, तिनीहरूले मेरा आज्ञा पालन गरे । विदेशीहरू मेरो सामु द्वृक्न बाध्य भए । 45 विदेशीहरू आफ्ना किल्लाहरूबाट थरथर कदै बाहिर आए । 46 परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ । मेरो चडानको प्रशंसा होस् । मेरो उद्धारका परमेश्वरलाई उच्च पारियोस् । 47 मेरो निमित्त बदला लिनुहोस् परमेश्वर उहाँ नै हुनुहुन्छ, जसले जातिहरूलाई मेरो वशमा पानुहुन्छ । 48 मेरा शत्रुहरूबाट म सुक्त पारिएको छु । वास्तवमा, मेरो विरुद्ध उड्नेहरूबन्दा माथि तपाईंले मलाई उठाउनुभयो । हिंसक मानिसहरूबाट तपाईंले मलाई बचाउनुभयो । 49 यसकारण, हे परमप्रभु, म तपाईंलाई जातिहरूको माझामा धन्यवाद दिनेछु । तपाईंको नाउँमा प्ररांसा म गाउनेछु । 50 परमेश्वरले आफ्नो राजालाई महान् विजय दिनुहुन्छ र उहाँले आफ्नो कराको विश्वस्तता आफ्नो अभिषिक्त जन, दाक्द र तिनका सन्तानहरूलाई सदासर्वदा प्रकट गर्नुहुन्छ ।

19

आकाशले परमेश्वरको महिमा धोषणा गर्छ र आकाशहरूले उहाँका हातका कामहरूको धोषणा गर्छन् । 2 दिनदिनै भाषण दिच्छ । त्यसले होके रात ज्ञान प्रकट गर्छ । 3 त्यहाँ कुनै बोली वा शब्दको आवाज सुनिदैन । तिनीहरूका आवाज सुनिएको हुँदैन । 4 तापानि तिनका शब्दहरू सारा पृथ्वीभरि जान्छन् र तिनीहरूका भाषण संसारको अन्तसम्म नै पुऱ्छ । तिनीहरूका माझामा सूर्यको निमित्त उहाँले पाल टाँग्नुभएको छ । 5 सूर्यचाहिं दुल्हा आफ्नो कोठाबाट बाहिर आइरहेको जस्तै हो र आफ्नो दौडै सिद्धयाउँदा आनन्दित हुने बलियो मनिसजस्तै हो । 6 एक छेउमा सूर्य उदाउँछ र आकाश पार गरेर अर्को छेउमा पुऱ्छ । त्यसको तातोबाट कुनै कुरा पनि उम्कँदैन । 7 परमप्रभुको व्यवस्था सिद्ध छ, प्राणलाई पुर्नजीवित पार्ने । परमप्रभुको साझी भरपैद्ध छ, सोझोलाई बुद्धिमान बनाउने । 8 परमप्रभुका शिक्षाहरू ठीक छन्, हृदयलाई खुसी पार्ने । परमप्रभुको आज्ञा शुद्ध छन्, आँखालाई ज्योति दिने । 9 परमप्रभुको भय शुद्ध छ, यो सदासर्वदा रहने । परमप्रभुका धार्मिक आदेशहरू सत्य र समग्रमा ठिक छन् । 10 तिनीहरू सुन्नबन्दा, धेरै शुद्ध सुन्नबन्दा मूल्यवान छन् । तिनीहरू मह र चाकाबाट चुहिरेहेको महभन्दा पनि गुलिया छन् । 11 हो, तिद्वारा तपाईंका सेवकहरूले चेतावनी पाउँछन् । ति पलना गर्नुमा ठुलो इनाम छ । 12 कसले आफ्नो सबै गल्लीहरू बुझन सक्छ? मलाई लुकेका गल्लीहरूबाट शुद्ध पार्नुहोस् । 13 तपाईंको दासलाई अहङ्कारका पापहरूबाट बचाउनुहोस्, तिनीहरूले माथियि राज्य नगरून् ।

तब म सिद्ध हुनेछु र थेरै अपराधहरूबाट म निर्दोष हुनेछु । 14 हे परमप्रभु, मेरो चट्टान र मेरो उद्धारक, मेरा मुख्यका शब्दहरू र मेरा हृदयका विचारहरू तपाईंको दृष्टिमा ग्रहणयोग्य होउन् ।

20 कष्टको दिनमा परमप्रभुले तपाईंलाई सहायता गरून् । याकूबका

परमेश्वरको नाउँले तपाईंको सुरक्षा देउन् 2 र तपाईंलाई सियोनबाट सहाया दिन पवित्र स्थानबाट सहायता पठाउन् । 3 उहाँले तपाईंका सबै बलिहरू सम्झना गरून् र तपाईंका बलिदान स्वीकार गरून् । सेला 4 तपाईंको हृदयको छिछा उहाँले तपाईंलाई पुरा गरिदेउन् र तपाईंका सबै योजनाहरू पुरा होउन् । 5 अनि हामी तपाईंको विजयमा आनन्दित हुनेछौं र हामा परमेश्वरको नाउँमा हामी झन्डाहरू उचालेछौं । परमप्रभुले तपाईंका सबै बिन्तीहरू सुन्नुभएको होस् । 6 परमप्रभुले आफ्नो अभिधिक्त जनलाई बचाउनुहुन्छ भनी म जान्दछु । उहाँलाई बचाउन सक्ने आफ्नो दाहिने हातको बलले, आफ्नो पवित्र स्वर्गबाट परमप्रभुले उहाँलाई जवाप दिनुहोनेछ । 7 कसैले रथहरूमा र अस्ले घोडाहरूमा भर पर्छन् तर हामी परमप्रभु हामा परमेश्वरमा पुकारा गर्छौं । 8 तिनीहरू तल झारिनेछन् र ढलेछन्, तर हामी उठ्नेछौं र सोझी खडा हुनेछौं । 9 हे परमप्रभु, राजालाई बचाउनुहोस् । हामीले पुकारा गर्दा हामीलाई मदत गर्नुहोस् ।

21 हे परमप्रभु, तपाईंको बलमा राजा आनन्दित हुन्छन् । तपाईंले दिनुहुने

उद्धारमा तिनी करि थेरै आनन्दित हुन्छन्! 2 तिनको मन इच्छा तपाईंले तिनलाई पुरा गर्नुभएको छ र तिनको ओठको विन्ती तपाईंले बाँकी राख्नुभएको छैन । 3 किनकि तपाईंले तिनलाई भर्यूर आशिष्यहरू दिनुहुन्छ, तपाईंले तिनको शिरमा शुद्ध सुनको मुकुट लगाउनुहुन्छ । 4 तिनले तपाईंलाई जीवन मागे । तपाईंले त्यो तिनलाई दिनुभयो । तपाईंले तिनलाई सदासर्वदाको निमित्त लामो आयु दिनुभयो । 5 तपाईंको विजयको कारणले तिनको गौरव महान् छ । तपाईंले तिनलाई वैभव र ऐश्वर्य दिनुभएको छ । 6 किनकि तपाईंले तिनलाई सदाको आशिष्य दिनुहुन्छ । आफ्नो उपरित्यिले आनन्दते तपाईंले तिनलाई खुसी तुल्याउनुहुन्छ । 7 राजाले परमप्रभुमा भरोसा गर्न्छन् । सर्वोच्चको करारको विश्वस्तताले तिनी डगेछैनन् । 8 तपाईंका हातले तपाईंका सबै शत्रुलाई समान्तेछन् । तपाईंका दाहिले हातले तपाईंलाई धृणा गर्नेहरूलाई समान्तेछ । 9 तपाईंको क्रोधको दिनमा, आगोको भट्टीमा झौं तपाईंले तिनीहरूलाई जलाउनुहुन्छ । परमप्रभुले आफ्नो क्रोधधमा तिनीहरूलाई भस्मा पार्नुहोनेछ र आगोले तिनीहरूलाई सखापार्नेछ । 10 तिनीहरूकाई सन्तानलाई पृथ्वीबाट र तिनीहरूका छोराठोरलाई मानवजातिको माझाबाट तपाईंले नाश पार्नुहोनेछ । 11 किनकि तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा खराब इच्छा गरे । तिनीहरूले एउटा षट्यन्त्र रेखे जसद्वारा तिनीहरू सफल हुनेछैनन् । 12 किनकि तपाईंले तिनीहरूलाई फर्काउनुहोनेछ । तिनीहरूको सामु तपाईंले आफ्नो धनुमा तान्नुहोनेछ । 13 हे परमप्रभु, आफ्नो बलमा उच्च हुनुहोस् । तपाईंको शक्तिको गीत हामी गाउँदौं र स्तुति गर्छौं ।

22 हे परमेश्वर, हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यागनुभएको? तपाईं

किन मलाई बचाउनबाट त्यति थेरै टाढा २ मेरा वेदनाका शब्दहरूबाट टाढा हुनुहुन्छ? 2 हे मेरा परमेश्वर, दिनको समयमा म पुकारा गँडू, तर तपाईंले जवाप दिनुहुन्न र रातको समयमा पनि म शान्त छैन । 3 तापनि तपाईं पवित्र हुनुहुन्छ । इसाएलको प्रश्नसामा तपाईं राजाङ्गौं विराजमान हुनुहुन्छ । 4 हामा पुर्खाहरूले तपाईंलाई भरोसा गरे । तिनीहरूले तपाईंमा भरोसा गरे र तपाईंले तिनीहरूलाई बचाउनुभयो । 5 तिनीहरूले तपाईंमा पुकारा गरे र तिनीहरूलाई बचाइयो । तिनीहरूले तपाईंमा भरोसा गरे र निराश भएनन् । 6 म एउटा कीरा हुँ र मानिस होइन, मानिसहरूले अपमान गरेको र मानिसहरूद्वारा अवहेलित भएको छु । 7 मलाई देखे सबैले मलाई गिज्याउँछन् । तिनीहरूले मेरो खिसी गर्नेन् । तिनीहरूले मलाई हरेर आफ्नो

टाउको हल्लाउँछन् । 8 तिनीहरू भन्छन्, “त्यसले परमप्रभुमा भरोसा गर्छ । परमप्रभुले नै त्यसलाई बचाउन, किनकि त्यो उहाँमा नै खुसी हुन्छ ।” 9 तपाईंले मलाई गर्भाबाट ल्याउनुभयो । मैले आमाको दूध खाँदा नै तपाईंमेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ । 10 मलाई मलाई गर्भमा हुँदैदेखि नै तपाईंमेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ । 11 मबाट टाढा नहुनुहोस्, किनकि कष्ट नजिकी छ । मलाई सहायता गर्ने कोही पनि छैन । 12 थेरै साँढैहरूले मलाई घेउँछन् । बाशानका बलिया साँढैहरूले मलाई घेउँछन् । 13 गजनि सिंहले आफ्नो शिकार च्यातेझौं, मेरो विरुद्धमा तिनीहरू आफ्ना मुख चौडा खोल्छन् । 14 पानीलाई झौं मलाई खन्याउँदैछ र सबै मेरा हाडहरूले ठाँउ छोडेका छन् । मेरो हृदय मैनेभौं भएको छ । मेरो अन्तरकरणमा त्यो पगिलन्छ । 15 माटोको भाँडोको खपेटोझौं मेरो बल सुकेको छ । मेरो जिन्नो मेरो तालुमा टाँसिन्छ । तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा सुताउनुभएको छ । 16 किनकि कुकुरहरूले मलाई घेरेका छन् । खराब गर्नेहरूको हुलाले मलाई घेरा लगाएका छन् । तिनीहरूले मेरा हातहरू र खुट्टाहरू छेडेका छन् । 17 म आपना सबै हाड गन्न सक्छु । तिनीहरू हेउँन् र मलाई आँखा तर्हन् । 18 मेरो लुगा तिनीहरूले आपसमा बाँझैन् । मेरो लुगाको निमित्त तिनीहरूले विट्टा हाल्छू । 19 हे परमप्रभु, टाढा नहुनुहोस् । 20 मेरो प्राणलाई तरवरबाट र मेरो जीवनलाई जङ्गली कुकुरहरूका पञ्जाबाट बचाउनुहोस् । 21 मलाई सिंहको मुखबाट बचाउनुहोस् । जङ्गली साँढैहरूका सिङ्हरूबाट मलाई बचाउनुहोस् । 22 तपाईंको नाउँ म आपना भाइहरूलाई घोषणा गर्नेछु । सभाको माझामा म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु । 23 तिमी जसले परमप्रभुको भय मान्छौ, उहाँको प्रशंसा गर । तिमी सबै याकूबका सन्तानहरू हो, उहाँको आदर गर । ए इसाएलका सारा सन्तान हो, उहाँको भयमा खडा होओ । 24 कष्टमा पेरेको व्यक्तिको कप्टलाई उहाँले धृणा वा अवहेलाना गर्नुभएको छैन । तिनीबाट परमप्रभुले आफ्नो मुहार लुकाउनुभएको छैन । जब कष्टमा पेरेको व्यक्तिले उहाँमा पुकारा गरे, तब उहाँले सुन्नुभयो । 25 तपाईंको कारणले म ठुलो सभामा प्रशंसा गाउनेछु । उहाँको भयमा मानेहरूका सामु म आफ्नो भाकल पुरा गर्नेछु । 26 थिचोमिचोमा परेकाहरूले खानेछन् र तृप्त हुनेछन् । परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नेछन् । तिनीहरूका हृदयहरू सदा जीवित रहन् । 27 पृथ्वीका सबै मानिसहरूले सम्झनेछन् र परमप्रभुतिर फर्कनेछन् । जातिहरूका सबै परिवार तपाईंको सामु घोष्यो पर्नेछन् । 28 किनकि राज्य परमप्रभुकै हो । उहाँ नै जातिहरूका शासक हुनुहुन्छ । 29 पृथ्वीका सबै समृद्ध मानिसहरूले भोज गर्नेछन् र आराधना गर्नेछन् । धूलोमा झारिरहेका सबैले उहाँको समृद्ध दण्डवत गर्नेछन्, जसले तिनीहरूको आफ्नो जीवनको रक्षा गर्न सक्दैनन् । 30 आउने पुस्ताले उहाँको सेवा गर्नेछ । तिनीहरूले अर्को पुस्तालाई परमप्रभुको बारेमा भन्नेछन् । 31 तिनीहरू आउनेछन् र उहाँको धार्मिकताको बारेमा भन्नेछन् । उहाँले जे गर्नुभएको छ सो तिनीहरूले अझै नज्मेका मानिसहरूलाई भन्नेछन् ।

23 परमप्रभु मेरो गोठाला हुनुहुन्छ । मलाई कुनै कुरा खाँचो पर्नेछैन ।

2 उहाँले मलाई हरियो खकहरूमा सुताउनुहुन्छ । उहाँले मलाई शान्त पानीको उत्तमा ढोयाउनुहुन्छ । 3 उहाँले मेरो जीवनलाई पुनर्जीवित पार्नुहुन्छ । उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर मलाई ठिक बाटो देखाउनुहुन्छ । 4 मैले निस्पृष्ट अँध्यारो छायाको बेसीमा हिङ्गुपर्दा पनि, हानिसँग म डराउनेछैन किनभने तपाईं मसँग हुनुहुन्छ । तपाईंको लट्टी र तपाईंको लौरैले मलाई सान्त्वना दिन्छन् । 5 मेरा शत्रुहरूका सामु तपाईंले मेरो निमित्त भोज गर्नार्थात अभिषेक गर्नुभएको छ । मेरो कचौरा भरिएर पोखिन्छ । 6 निश्चय नै, मेरो जीवनका सारा दिन भलाइ र करारको विश्वस्ताता मेरो पछि आउनेछ । 7 परमप्रभुको मानिसहरूमा म सैंधैभारि वास गर्नेछु ।

24

पृथ्वी र त्यसको पूर्णता, संसार र त्यसमा बसोवास गर्ने सबै परमप्रभुका हुन् । 2 उहाँले त्यसलाई समुद्रहरूमाथि बसाल्नुभएको छ र त्यसलाई नदीहरूमाथि स्थापित गर्नुभएको छ । 3 परमप्रभुको पर्वतमाथिको को चढ्नेछ? उहाँको पवित्र स्थानमा को खडा हुनेछ? 4 त्यो जसका हातहरू शुद्ध छन् र हृदय शुद्ध छ । जसले छुटलाई उचालेको छैन र छल गर्नलाई साथ खाएको छैन । 5 त्यसले परमप्रभुबाट आशिष र त्यसको उद्धारको परमेश्वरबाट धार्मिकता प्राप्त गर्नेछ । 6 उहाँको खोी गर्नेहरूका पुस्ता, याकूबका परमेश्वरको मुहार खोज्नेहरू यस्तै हुन्छन् । सेला 7 ए मूल ढोकाहरू हो, आफ्ना शिर उठाओ । 8 अनन्त ढोकाहरू हो, उच्च होओ, ताकि महिमाका राजा भित्र आउन् । 8 महिमाको यो राजा को हुनुहुन्छ? परमप्रभु, बलिये र शक्तिशाली । परमप्रभु, युद्धमा शक्तिशाली । 9 ए मूल ढोकाहरू हो, आफ्ना शिर उठाओ । हे अनन्त ढोकाहरू हो, उच्च होओ, ताकि महिमाका राजा भित्र आउन् । 10 महिमाको यो राजा को हुनुहुन्छ? सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, उहाँ नै महिमाको राजा हुनुहुन्छ । सेला

25

हे परमप्रभु, म आफ्नो जीवन तपाईंमा उचाल्छु । 2 हे परमेश्वर, म तपाईंमा भरोसा गर्दु । मलाई अपमानित हुन नदिनुहोस् । मेरा शत्रुहरू माथियि विजयसाथ आनन्दित हुन नदिनुहोस् । 3 तपाईंमा आसा राख्ने कोही पनि अपमानित नहोस् । विनाकारण छली रूपले काम गर्नेहरू लज्जित होउन् । 4 हे परमप्रभु, तपाईंको मार्गहरू मलाई प्रकट गर्नुहोस् । तपाईंको मार्गहरू मलाई सिकाउनुहोस् । 5 मलाई तपाईंको सत्यतामा डोङ्याउनुहोस् र मलाई सिकाउनुहोस् । किनकि तपाईं मेरो उद्धारको परमेश्वर हुनुहुन्छ । म दिनभिर तपाईंमा नै आसा गर्दु । 6 हे परमप्रभु, तपाईंको दयाका कामहरू र करारको विश्वस्तता समझनुहोस् । किनकि तिनीहरू सँधै अस्तित्वमा थिए । 7 मेरा जवानीका पापहरू वा मेरा विद्रोहको बारेमा विचार नगर्नुहोस् । हे परमप्रभु, तपाईंको भलाइको कारणले करारको विश्वस्ततामा मलाई समझनुहोस् । 8 परमप्रभु असल र सोझो हुनुहुन्छ । यसकारण उहाँले पापीहरूलाई बाटो सिकाउनुहुन्छ । 9 उहाँले नम्रहरूलाई ठिक कुरा सिकाउनुहुन्छ र उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो मार्ग सिकाउनुहुन्छ । 10 परमप्रभुका करार र उहाँका गहन आजाहरू पालन गर्नेहरूका निमित उहाँका सबै मार्गहरू अटल प्रेम र विश्वस्तता हुन् । 11 हे परमप्रभु, तपाईंको नाउंको खातिर मेरो पाप क्षमा गर्नुहोस्, किनकि यो महान् छ । 12 परमप्रभुको भय माने मानिस को हो? त्यसले चुनुपर्ने मार्गमा परमप्रभुले त्यसलाई शिक्षा दिनुहुन्छ । 13 त्यसको जीवन भलाइमा बिलेछ । त्यसका सन्तानहरूले देशको उत्तराधिकार पाउनेछन् । 14 परमप्रभुको मित्रता उहाँलाई आदर गर्नेहरूका निमित हो, र उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको करार प्रकट गर्नुहुनेछ । 15 मेरा आँखाहरू सदासर्वदा परमप्रभुमाथि हुन्छन्, किनकि उहाँले मेरा खुटाहरूलाई जालबाट मुक्त गर्नुहुनेछ । 16 मतिर फर्कनुहोस् र मलाई दया गर्नुहोस् । किनकि म एकलो र कष्टमा परेको छु । 17 मेरो हृदयको कष्टहरू तुला भएका छन् । मेरो कष्टहरूबाट मलाई बाहिर तानुहोस् । 18 मेरो कष्ट र मेरो परिश्रमहरू हेतुहोस् । मेरा सबै पाप क्षमा गर्नुहोस् । 19 मेरा शत्रुहरूलाई हेर्नुहोस्, किनकि तिनीहरू थैं जना छन् । तिनीहरूले मलाई कूर धृणाले धृणा गर्दछन् । 20 मेरो जीवनको रक्षा गर्नुहोस् र मलाई बचाउनुहोस् । मलाई अपमानित हुन नदिनुहोस्, किनकि मैले तपाईंमा शरण लिन्छु । 21 निषा र इमानदारीले मलाई बचाओस्, किनकि म तपाईंमा आसा गर्दु । 22 हे परमेश्वर, इसाएलाई त्यसको सबै कष्टबाट बचाउनुहोस् ।

26

हे परमप्रभु, मेरो न्याय गर्नुहोस्, किनकि म इमानदारीसँग हिँडेको छ । हलचल नगरी मैले परमप्रभुमा भरोसा गरेको छु । 2 हे परमप्रभु, मलाई जाँच्नुहोस् र मलाई परिक्षण गर्नुहोस् । मेरो अन्तस्करण र मेरो हृदयको जाँच गर्नुहोस् । 3 किनकि तपाईंको करारको विश्वस्तता मेरो आँखाका सामु छ, र म तपाईंको विश्वस्ततामा हिँड्छु । 4 मैले छली मानिसहरूसित सङ्गत

गर्दिन, न त म कपटी मानिसहरूसित घुलमिल गर्दु । 5 खराब गर्नेहरूको सभालाई म धृणा गर्दु, र दुष्टहरूसित म बसिदैन । 6 हे परमप्रभु, नोदैयतामा म आफ्नो हात धुङ्गु, र म तपाईंको वेदी वरिपरि धुम्लु, 7 प्रशंसाको गीत ठुलो सोरले गाउन र तपाईंका सबै अचम्मका कामहरूको वर्णन गर्न । 8 हे परमप्रभु, तपाईं बस्नुहोसे मन्दिरलाई म प्रेम गर्दु, त्यो ठाउं जहाँ तपाईंको महिमाले वास गर्दु । 9 मलाई पापीहरूसँग वा मेरो जीवनलाई तपाईंपासु मानिसहरूसँग नबढाउन्होस्, 10 जसको हातमा पड्यान्त्र छ, र जसको दाहिने हात धूसले पूर्ण छ । 11 तर मेरो बारेमा, म निषामा चल्छु । मलाई उद्धार गर्नुहोस् र माथियि दया गर्नुहोस् । 12 मेरो खुटा मैदानमा खडा छ । सभाहरूमा म परमप्रभुलाई धन्यको भन्नेछु ।

27 परमप्रभु मेरो ज्योति र मेरो उद्धार हुनुहुन्छ । म कोसँग डराउनु?

परमप्रभु मेरो जीवनको शरणस्थान हुनुहुन्छ । म कोसँग त्रसित हुनु? 2 जब खराबी गर्नेहरू मेरो मासु खान नजिक आए, तब मेरा वैरीहरू र मेरा शत्रुहरू ठेस खाए र ढले । 3 फौजले मेरो विरुद्ध शिविर हाले तापनि, मेरो हृदय डराउने छैन । मेरो विरुद्धमा युद्ध भए तापनि म ढृढ रहेनेछु । 4 मैले परमप्रभुसित एउटा कुरा मागेको छु र म त्यो खोजेन्छु: परमप्रभुको सुन्दरता हेर्न, र उहाँको मन्दिरमा मनन गर्न, मेरो जीवनका सारा दिन म परमप्रभुको मन्दिरमा बस्न सँझू । 5 किनकि कष्टको दिनमा उहाँले मलाई आफ्नो छहारिमा लुकाउनुहुनेछु । उहाँको आप्नो पालको कभरभित्र मलाई लुकाउनुहुनेछ । उहाँले मलाई चट्टानमाथि उच्च पार्नुहेनेछ । 6 तब मेरो चारैतिर भएका मेरा शत्रुहरूमाथि मेरो शिर उच्च पारिनेछ र उहाँको पालमा आनन्दका बलिहरू म चढाउनेछु । परमप्रभुको निमित म गीत र च्छेन्हु र गाउनेछु । 7 हे परमप्रभु, मैले पुकारा गर्दा मेरो सोर सुन्नुहोस् । माथियि दया गर्नुहोस् र मलाई जावा दिनुहोस् । 8 मेरो हृदयले तपाईंको बारेमा यसो भल्छ, “उहाँको मुहारको खोीको गरा” हे परमप्रभु, म तपाईंको मुहारको खोीको गर्दु । 9 मबाट तपाईंको मुहार नलुकाउनुहोस् । आफ्नो दासलाई रिसमा नफारिउनुहोस् । 10 पाई मेरो सहायक हुन्नुभएको छ । हे मेरो उद्धारको परमेश्वर, मलाई नत्यानुहोस् वा नछोड्नुहोस् । 10 मेरो बुबा र मेरी आमाले मलाई त्याग्न सक्छन्, परमप्रभुले मलाई बित्र लानुहुनेछ । 11 हे परमप्रभु, मलाई तपाईंको मार्ग सिकाउनुहोस् । मेरा शत्रुहरूका कारणले मलाई मैदानको बाटोमा डोङ्याउनुहोस् । 12 मलाई मेरा शत्रुहरूको इच्छामा नछोड्नुहोस्, किनकि द्वृष्टो साक्षीहरू मेरो विरुद्धमा उठेका छन्, र तिनीहरूले हिसाको सास फेर्न । 13 मैले जीवितहरूको देशमा परमप्रभुको भलाइ देखेन्हु भनी मैले विश्वास नगरेको भए मलाई को हुन्न्यो होला? 14 परमप्रभुको आसा गर । बलियो होओ र तिमीहरूका हृदय उत्साहित होस् । परमप्रभुको आसा गर ।

28 हे परमप्रभु, तपाईंमा नै म पुकारा गर्दु । हे मेरो चट्टान, मलाई

बेवास्ता नगर्नुहोस् । तपाईंले मलाई जावाफ दिनुभएन भने, चिह्नामा जानेहरूसँग म सहभागी हुनेछु । 2 तपाईंबाट सहायताको निमित मैले पुकारा गर्दा, तपाईंको महाप्रवित्र स्थानतिर मैले आफ्ना हातहरू उचाल्दा मेरो बिन्तिको सोर सुन्नुहोस् । 3 अर्थम गर्ने दुष्टहरूसँग मलाई टाढा नलानुहोस्, जसले आफ्ना छियेकीहरूसँग शान्तिका कुरा गर्भेन तर आफ्ना हृदयहरूमा खराबी हुन्छ । 4 तिनीहरूका कामहरूका फल तिनीहरूलाई दिनुहोस् र तिनीहरूका दुष्टताले मागअनुसार प्रतिफल तिनीहरूलाई दिनुहोस् । तिनीहरूका हातहरूका कामको निमित प्रतिफल तिनीहरूलाई दिनुहोस् र तिनीहरूले पाउनुपर्ने कुरा तिनीहरूलाई दिनुहोस् । 5 किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको कामहरू बुझेन, उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहेनेछ र तिनीहरूलाई कहिल्यै पुनः निषण गर्नुहेनेन । 6 परमप्रभु धन्यको होउन्, किनभने उहाँले मेरो बिन्तिको सोर सुन्नुभएको छ । 7 परमप्रभु मेरो बल र मेरो ढाल हुनुहुन्छ । मेरो हृदयले उहाँमा भरोसा गर्द र मलाई मदत भयो । यसकारण मेरो हृदय साहै आनन्दित हुल्ल र गाउँदै उहाँको

म प्रशंसा गर्नेछु । 8 परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूका बल हुनुहुन्छ, अनि उहाँ आफ्नो अभीषिक्त जनलाई बचाउने शरणस्थान हुनुहुन्छ । 9 आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहोस् र आफ्नो उत्तराधिकारलाई आशिष दिनुहोस् । तिनीहरूका गोठाला हुनुहोस् र तिनीहरूलाई सदासर्वदा बोक्नुहोस् ।

29 ए परमेश्वरका छोराहरू हो, परमप्रभुलाई श्रेय देओ, महिमा र बलको श्रेय परमप्रभुलाई देओ । 2 परमप्रभुलाई उहाँको नाँ सुहाउदो महिमाको श्रेय देओ । पवित्रतामा सुहाउदो भएर परमप्रभुलाई डण्ठत गर । 3 परमप्रभुको सोर पानीहरूमाथि सुनिन्छ । महिमाको परमेश्वर गर्जनुहुन्छ । परमप्रभु थेरे पानीहरूमाथि गर्जनुहुन्छ । 4 परमप्रभुको सोर शक्तिशाली छ । परमप्रभुको सोर महिमित छ । 5 परमप्रभुको सोरले देवदारहरूलाई भाँचिदिन्छ । परमप्रभुले लेबनानका देवदारहरूलाई दुक्रा-दुक्रा पार्नुहुन्छ । 6 उहाँले लेबनानलाई बालोझौं र सिरोओनलाई जवान गोरुङ्गैं उप्रन लगाउनुहुन्छ । 7 परमप्रभुको सोरले आगोको ज्वालाहरू पठाउँछ । 8 परमप्रभुको सोरले उजाड-स्थानलाई हल्लाउँछ । परमप्रभुले कादेशको उजाड-स्थानलाई थर्कमान पार्नुहुन्छ । 9 परमप्रभुको सोरले फलाँटका रुखहरूलाई बड्गयाउँछ, र वनहरूलाई उखेतेर उजाड पार्दछ । उहाँको मन्दिरम हुने हरेकले भन्छ, “महिमा!” 10 परमप्रभु बाढीमाथि राजाको रूपमा विराजमान हुनुहुन्छ । परमप्रभु सदासर्वदा राजाको रूपमा विराजमान हुनुहुन्छ । 11 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई बल दिनुहुन्छ । परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई मिलापले आशिष दिनुहुन्छ ।

30 हे परमप्रभु, म तपाईंलाई उचाल्छु, किनकि तपाईंले मलाई छैन । 1 ताउनुभएको छ र मेरा शत्रुहरूलाई ममाथि आनन्दित हुन दिनुभएको छैन । 2 हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मैले सहयताको निमित तपाईंमा पुकारा गरेर र तपाईंले मलाई निको गर्नुभयो । 3 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो प्राणाई चिह्नाबाट माथि ल्याउनुभएको छ । तपाईंले मलाई चिह्नामा जानबाट जीवित राख्नुभएको छ । (Sheol h7585) 4 हे परमप्रभुका विश्वासी मानिसहरू हो, उहाँको स्मृति गाओ । उहाँको पवित्रता तिमीहरूले याद गर्दा धन्यवाद देओ । 5 किनकि उहाँको रिस क्षणभरको निमित मात्र हुन्छ । तर उहाँको कृपा जीवनभरिको निमित हो । रातको निमित रोदन आउँछ, तर बिहान आनन्द आउँछ । 6 दूधतामा मैले भर्ने, “म कदापि डारेछैन!” 7 हे परमप्रभु, आपार्को कृपाले तपाईंले मलाई बलियो पहाडको रूपमा स्थापित गर्नुभयो । तर जब तपाईंले आपो मुहार लुकाउनुभयो, तब मलाई कष्ट पर्यो । 8 हे परमप्रभु, मैले तपाईंमा पुकारा गरेर र मेरा परमप्रभुबाट कृपा खोजें । 9 मेरो मृत्युमा म चिह्नामा गएँ भने के फाइदा हुन्छ र? के धूलोले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछ र? के त्यसले तपाईंको विश्वासनीयताको घोषणा गर्दै र? 10 हे परमप्रभु, सुन्नुहोस् र मलाई दया गर्नुहोस् । हे परमप्रभु, मेरो सहायक हुनुहोस् । 11 तपाईंले मेरो शोकलाई नाँचामा परिणत गर्नुभएको छ । तपाईंले मेरो भाड्ग्राहाउनुभएको छ र मलाई खुरीको पोशाक लगाउनुभएको छ । 12 त्यसले मेरो महिमाले तपाईंको प्रशंसा गाउनेछ र चूप लाग्ने छैन । हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, सदासर्वदा म तपाईंलाई दन्यवाद दिनेछु ।

31 हे परमप्रभु, तपाईंमा म शरण लिन्छु । मलाई कदापि अपमानित हुन नदिनुहोस् । तपाईंको धार्मिकतामा मलाई बचाउनुहोस् । 2 मेरो पुकार सुन्नुहोस् । मलाई तुरन्तै बचाउनुहोस् । मेरो शरणको चट्टान अर्थात् मलाई बचाउने किल्ला हुनुहोस् । 3 किनकि तपाईं मेरो चट्टान र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ । यसकारण तपाईंको नाउंको खातिर मलाई डो-याउनुहोस् । 4 तिनीहरूले मेरो निमित लुकाएर थपेका जालबाट मलाई तानेर निकाल्नुहोस्, किनकि तपाईं मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ । 5 मेरो आत्मा म तपाईंको हातमा सुमिन्नु । हे परमप्रभु, विश्वासनीयताको परमेश्वर, तपाईंले मलाई उद्धार गर्नुभेनेछ । 6 व्यर्थका मूर्तीहरूको सेवा

गर्नेहरूलाई म धृणा गर्दू, तर म परमप्रभुमा भरोसा गर्दू । 7 तपाईंको करारको विश्वस्ततामा म खुसी र आनन्दित हुनेछु, किनकि तपाईंले मेरो कष्ट देख्नुभयो । मेरो प्राणको कष्ट तपाईंले थाहा पाउनुभयो । 8 तपाईंले मलाई मेरो शत्रुको हातमा दिनुभएको छैन । तपाईंले मेरा खुट्टाहरूलाई चौडा खुल्ला ठाँड़मा राख्नुभएको छ । 9 हे परमप्रभु, ममाथि दया गर्नुहोस्, किनकि म कष्टमा पेरोको छु । मेरो प्राण र मेरो शरीरको दुःखसेवामेरा आँखाहरू थकित हुन्छ । 10 किनकि मेरो जीवन कष्टले र मेरा वर्षहरू शोकले थकित छ । मेरो पापको कारणले मेरो बल सकिन्छ र मेरा हाडहरू खिइन्छन् । 11 मेरा सबै शत्रुका कारणले मानिसहरूले मलाई धृणा गर्दैन् । मेरो स्थिति हेरे मेरा छिमेकीहरू डराउँ र मलाई चिन्हेहरू भयभीत हुन्छन् । मलाई बाटोमा देखेहरू मदेखि भाग्नन् । 12 मेरको मानिसलाई झौं मलाई भुलिएको जसलाई कसैले विचार गर्दैन । म फुटेको भौंडोजस्तै छु । 13 किनकि मैले थेरे जनाको कानेखुसी, तिनीहरूले एकसाथ मेरो विरुद्ध बड्यान्त्र गर्दा चारैतरिबाट डरलायो खबर मैले सुनेको छु । मेरो ज्यान लिन तिनीहरूले बड्यान्त्र गर्दैन । 14 तर हे परमप्रभु, म तपाईंमा भरोसा गर्दू । म भन्नु, “तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ!” 15 मेरा समयहरू तपाईंका हातमा छन् । मेरा शत्रुहरू र मलाई खेदनेहरूका हातबाट मलाई बचाउनुहोस् । 16 आफ्नो दासमाथि तपाईंको मुहार चम्काउनुहोस् । तपाईंको करारको विश्वस्ततामा मलाई बचाउनुहोस् । 17 हे परमप्रभु, मलाई अपमानिसत हुन नदिनुहोस् । किनकि म तपाईंमा पुकारा गर्दू । दुष्टहरू अपमानित होइन्! तिनीहरू चिह्नामा शान्त होउन्! (Sheol h7585) 18 धर्महरूका विरुद्धमा अहडकार र धृणासहित उपेक्षित रूपले बोल्ने ओहरहरू चूप होउन् । 19 तपाईंको आदर गर्नेहरूका निमित तपाईंले सन्चित गर्नुभएको तपाईंको भलाइ कति महान् छ । त्यो तपाईंमा शरण लिनेहरूका निमित मानवजातिका सारा सन्तानका सामु तपाईंले प्रदर्शन गर्नुहुन्छ । 20 तपाईंको उपस्थितिको छत्रछायामा, तपाईंले तिनीहरूलाई मानिसहरूको षड्यन्त्रबाट लुकाउनुहुन्छ । जिब्राहलुका हिसाबाट तपाईंले तिनीहरूलाई छत्रछायामा लुकाउनुहुन्छ । 21 परमप्रभु धन्यको होउन्, किनकि म धरेबान्दीको सहरमा हुँदा उहाँले मलाई आप्नो अचम्पको करारको विश्वस्तता दर्शाउनुभयो । 22 मैले हतारा मयसो भनें, “तपाईंको दृष्टिबाट म हाडाइएको छु,” तापनि मैले तपाईंलमा पुकारा गर्दा, तपाईंले मेरो बिन्ती सुन्नुभयो । 23 ए सबै विश्वासयोग्य अनुयायीहरू हो, परमप्रभुलाई प्रेम गर । परमप्रभुले विश्वासयोग्यलाई सुरक्षा दिनुहुन्छ । तर उहाँले अहङ्कारीलाई पूरा बदला लिनुहुन्छ । 24 ए सबै सहायताको निमित परमप्रभुमा भरोसा गर्नेहरू हो, बलियो र दृढ होओ ।

32 त्यो व्यक्तिधन्यको हो जसको अपराध क्षमा भएको छ, जसको पाप ढाकिएको छ । 2 त्यो मानिस धन्यको हो जसको दोषको लेखा परमप्रभुले लिनुहुन्न र जसको आत्मामा छल छैन । 3 जब म चूप लाग्ने, तब दिनभरिको मेरो सुरक्षारेले मेरा हाडहरू खिइदार गए । 4 किनकि दिन र रात ममाथि तपाईंको हात गर्ह्ने भयो । ग्रीष्ममको सुखबाझौं मेरो बल सुक्यो । 5 तब मैले आप्नो पाप तपाईंमा स्वीकार गरें र मैले फेरि मेरो अर्थम लुकाइन् । मैले भर्ने, “म आफ्ना अपराधहरू परमप्रभुमा स्वीकार गर्नेछु,” र तपाईंले मेरो पापको दोष क्षमा गर्नुभयो । सेल 6 यसैले सबै धर्मीहरूले तुलो कष्टको समयमा तपाईंमा प्रार्थना गर्नुपर्छ । तब पानीको उल्ने भेल ती मानिसहरूकहाँ पुनेछैन । 7 तपाईं मेरो लुकने ठाँड़ हुनुहुन्छ । तपाईंले मलाई कष्टबाट सुरक्षा दिनुहुन्छ । तपाईंले मलाई विजयको गीतहरू धेर्नुपर्छ । 8 म ताँलाई शिक्षा दिनेछु र त हिँदुपर्ने बाटो सिकाउनेछु । ताँमाथि मेरो दृष्टि राखेर म ताँलाई शिक्षा दिनेछु । 9 घोडा वा खच्चरजस्तो नहो, जसको कुनै समझ हुँदैन । जहाँ तैले इच्छा गर्छसू त्यहाँ तिनीहरूलाई लान तिनीहरूलाई अधीन गर्न लगाम र मुखरीले मात्र सकिन्छ । 10 दुष्टलाई थेरै दुखहरू हुन्छन्, तर परमप्रभुमा भरोसा गर्नेलाई उहाँको करारको विश्वस्तताले घेरा हाल्छ । 11 ए धर्मीहरू

हो, परमप्रभुमा खुसी होओ र आनन्दित होओ । सोझो हृदय हुनेहरू सबै जना आनन्दले कराओ ।

33 ए धर्मीहरू हो, परमप्रभुमा आनन्दित होओ । सोझाहरूले प्रशंसा गर्न साराङ्गीसँगै उहाँको प्रशंसा गर । 3 उहाँको निमिति एउटा नयाँ गीत गाओ । निपुणता साथ बजाओ र आनन्दले गाओ । 4 किनकि परमप्रभुको वचन ठीक छ र उहाँले गर्ने हरेक कुरा न्यायोचित छ । 5 उहाँले धार्मिकता र न्यायलाई प्रेम गर्नुहन्छ । पृथ्वी परमप्रभुको करारको विश्वस्ताते पूर्ण छ । 6 परमप्रभुको वचनले आकाशको सृष्टि भयो र सबै ताराहरू उहाँको मुखोको सासले बनिएका थिए । 7 उहाँले समुद्रको पानीलाई एक ठाउँमा थुप्रोझौ जम्मा गर्नुहन्छ । उहाँले महासागरहरूलाई भण्डारहरूमा राख्नुहन्छ । 8 सारा पृथ्वीले परमप्रभुको भय मानोस् । संसारका सबै बासिन्दा उहाँको भयमा खडा होऊन् । 9 किनकि उहाँले बोल्नुभयो र त्यो हुन आयो । उहाँले आज्ञा गर्नुभयो र यो ठाउँमा खडा भयो । 10 परमप्रभुले जातिहरूका मित्रतालाई व्यर्थ तुल्याउनुहन्छ । उहाँले मानिसहरूका योजनाहरूलाई रद्द गर्नुहन्छ । 11 परमप्रभुको योजना सदासर्वदा रहन्छ, उहाँको हृदयका योजनाहरू सबै पुस्ताका निमिति रहन्छ । 12 त्यो जाति धन्यको हो जसको परमेश्वर परमप्रभु हुनुहन्छ, ती मानिसहरू जसलाई आफ्नै उत्तराधिकारको रूपमा उहाँले चुनुभएको छ । 13 परमप्रभुले स्वर्गबाट हेरुहुन्छ । उहाँले सबै मानिसलाई देख्नुहन्छ । 14 आपू बस्नुहो ठाँबाट तल पृथ्वीमा बने सैबलाई उहाँले हेरुहुन्छ । 15 तिनीहरू सबैका हृदयहरू बनाउनुनले तिनीहरूका सबै कामहरू हेरुहुन्छ । 16 ठुलो फौजदारा कुनै पनि राजा बाँच सक्दैन । आफ्नो महाबलले कुनै पनि योद्धा बाँच सक्दैन । 17 घोडाचाहिं विजयको निमिति झुटो आसा हो । त्यसको महान् बल भए पनि त्यसले बचाउन सक्दैन । 18 हेर, परमप्रभुको आँखा उहाँको भय मान्नेहरूमाथि र उहाँको करारको विश्वस्तातामा आसा गर्नेहरूमाथि रहन्छ । 19 तिनीहरूका जीवन मृत्युबाट छुटाउन र अनिकालको समयमा तिनीहरूलाई जीवित राख्नलाई । 20 हामी परमप्रभुको आसा गर्छौ । उहाँ हाम्रो सहायता र हाम्रो ढाल हुनुहन्छ । 21 हाम्रा हृदयहरू उहाँमा आनन्दित हुन्छन्, किनकि उहाँको पवित्र नाउँमा हामी भरोसा गर्छौ । 22 हे परमप्रभु, हामीले आफ्नो आसा तापाईंमा राख्ना, तपाईंको करारको विश्वस्ताता हामीसँग रहोस् ।

34 हरबखत म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु, उहाँको प्रशंसा सधैं मेरो मुख्यमा हुनेछ । 2 म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु । थिचोमिचोमा पेरेकाहरूले सुन्नूर र आनन्दित होऊन् । 3 मसगैं परमप्रभुको प्रशंसा गर, हामी एकसाथ मिलेर उहाँको नाउँलाई उच्च पाराँ । 4 मैले रमप्रभुको खोजी गरे र उहाँले मलाई जवाफ दिनुभयो, र मेरा सबै दरमाइ उहाँले मलाई विजय दिनुभयो । 5 उहाँलाई हेर्नेहरू उज्ज्वल हुन्छन् र तिनीहरू मुहार लजित हुँदैन । 6 यो थिचोमिचोमा पेरेको मानिसले पुकारा गम्यो र परमप्रभुले त्यसको पुकारा सुन्नुभयो, र त्यसका सबै दुख्खबाट त्यसलाई बचाउनुभयो । 7 परमप्रभुका दूरहरूले उहाँको भय मान्नेहरूका चारीतर छाउनी बनाउँन् र तिनीहरूलाई बचाउँछन् । 8 परमप्रभु असल हुनुहन्छ भन्ने कुरा जाँच र हेरे । उहाँमा शरण लिने मानिस धन्यको हो । 9 ए परमप्रभुको पवित्र मानिस हो, उहाँको भय मान । उहाँको भय मान्नेहरूलाई कुनै कुराको खाँचो हुँदैन । 10 जवान सिंहहरूलाई कहिलेकाही खानाकुरा खाँचो पर्छ र भोकाउँछन्, तर परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूलाई कुनै असल कुरा खाँचो हुँदैन । 11 ए छोराहरू हो, आजो, मेरो कुरा सुन । तिनीहरूलाई म परमप्रभुको भय मान्न सिकाउनेलु । 12 जीवन चाहने र असल कुरा हेर्नलाई धेरे दिन मन पराउने मानिस कस्तो हुँछ? 13 त्यसो हो भने, आफ्नो जिब्रोलाई खराबीदेखि र आफ्ना ओठहरूलाई झुट बोल्नदेखि जोगाओ । 14 खराबीबाट फर्क र असल गर । शान्ति खोजे र त्यसको पछि लाग । 15 परमप्रभुको दृष्टि धर्मीहरूमा हुन्छन् र

उहाँका कानहरू तिनीहरूका पुकारमा हुन्छन् । 16 खराबी गर्नेहरूका सम्झना पृथ्वीबाट मेटाउनलाई परमप्रभुको मुहार तिनीहरूका विरुद्धमा हुन्छ । 17 धर्मीहरूले पुकारा गर्नेन्, र परमप्रभुले सुन्नुहुन्छ र तिनीहरूका सबै कष्टबाट उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुहन्छ । 18 परमप्रभु तोडिएको हृदय भएकाहरूका नजिक हुनुहुन्छ र आत्मामा चूर्ण भएकाहरूलाई उहाँले बचाउनुहुन्छ । 19 धर्मीहरूका कष्टहरू धेरे हुन्छन्, तर ति सबैबाट परमप्रभुले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ । 20 त्यसका सबै हाडालाई उहाँले सुरक्षित राख्नुहुन्छ, तिमध्ये एउटा पनि भाँचिनेछै । 21 खराबीले दुष्टलाई मार्ने छ । धर्मीलाई घृणा गर्ने दोषी ठहरिने छ । 22 परमप्रभुले आफ्ना सेवकहरूका जीवनलाई बचाउनुहोनेछ । उहाँमा शरण नालिनेहरू कसैलाई पनि दोषी ठहराइनेछै ।

35 हे परमप्रभु, मेरो विरुद्धमा काम गर्नेहरूका विरुद्धमा काम गर्नुहोस् । मेरो विरुद्धमा युद्ध गर्नेहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नुहोस् । 2 तपाईंको साना ढाल र ढुला ढाल लिनुहोस् । उनुहोस र मलाई सहायता गर्नुहोस् । 3 मलाई खेदनेहरूका विरुद्धमा तपाईंको भाला र बन्चरो प्रयोग गर्नुहोस् । मेरो प्राणलाई भन्नुहोस, “मने तेरो उद्धार हुँ ।” 4 मेरो ज्याल लिन खोज्नेहरू लजित र अपमानित होऊन् । मेरो हानि गर्न योजना रच्नेहरू पछि हटून् र व्याकुल होऊन् । 5 परमप्रभुका ढूलले तिनीहरूलाई लखेदादा तिनीहरू हावाको सामू भुसझौ होऊन् । 6 परमप्रभुका ढूलले तिनीहरूलाई खेद्दादा तिनीहरूका मार्ग अङ्गारो र चिप्लो होस् । 7 विनाकारण तिनीहरूले मेरो निमिति जाल थाप्छन् । विनाकारण तिनीहरूले मेरो जीवनको निमिति खल्डो ख्यन्छन् । 8 विनाशले तिनीहरूलाई अचानक व्याकुल बनाओस् । तिनीहरूले थापेको जालले तिनीहरूलाई नै समातोस् । तिनीहरूको विनाशको निमिति त्यसमा तिनीहरू नै फसून् । 9 तर म परमप्रभुमा आनन्दित हुनेछु र उहाँको उद्धरमा रमाउनेछु । 10 मेरो सबै हाडहरूले भन्नेछै, “हे परमप्रभु, तपाईंको को छ, जसले थिचोमिचोमा पेरेकाहरूलाई तिनीहरू भन्दा अति बलियाहस्वाट, र गरिब तथा दरिद्रहरूलाई तिनीहरूलाई लुटन खोज्नेहरूबाट बचाउनुहुन्छ?” 11 अर्थमा साक्षीहरू खडा हुन्छन् । तिनीहरू मलाई झुटो दोष लाउँछन् । 12 तिनीहरूले मलाई भलाइको सट्टा खराबी गर्नेन् । म दुःखी छु । 13 तर तिनीहरू बिरामी हुँदा, मैले भाङ्गा लगाएँ । मेरो शिर छातीमा मिहुएरायर मैले तिनीहरूको निमिति उपवास बर्दें । 14 मेरो आप्ने आइलाई झौं मैले शोक गरें । मेरी आमाको निमिति झौं मैले विलाप गरें । 15 तर जब मैले ठेस खाँए, तब तिनीहरू खुसी भए र एकसाथ भेला भए । तिनीहरू मेरो विरुद्धमा एकसाथ भेला भए र तिनीहरूले मलाई छक्क पारे । तिनीहरूले मलाई निरन्तर हाक्काए । 16 कति पनि आदर नारी तिनीहरूले मेरो गिल्ला गरे । तिनीहरूले क्रोधमा ममाथि आफ्ना दाँत किटे । 17 हे परमप्रभु, कहिलेसम्म तपाईं हेर्नुहुन्छ? तिनीहरूका विनाशपूर्ण आक्रमणबाट मेरो प्राणलाई, र सिंहहरूबाट मेरो जीवनलाई बचाउनुहोस् । 18 तब ढुलो सभामा म तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछु । धेरै जना मानिसका माझमा म तपाईंको प्रांसा गर्नेछु । 19 मेरा छली शत्रुहरूलाई ममाथि आनन्दित हुन नदिनुहोस् । तिनीहरूका दुष्ट योजनाहरू पुरा गर्न तिनीहरूलाई नदिनुहोस् । 20 किनकि तिनीहरूले शान्तिको कुरा गर्दैनन् । तर हाम्रो देशमा शान्तिमा बसेकाहरूका विरुद्धमा तिनीहरू छलपूर्ण कुरा गर्नेन् । 21 मेरो विस्तुद्धमा तिनीहरूले आफ्ना मुख चौडा खोल्छन् । तिनीहरूले भने, “आहा, आहा, हाम्रा अँखाले देखेका छन् ।” 22 हे परमप्रभु, तपाईंले यो देख्नुभएको छ, चूप नलाग्नुहोस् । हे परमप्रभु, मबाट टाढा नहुनुहोस् । 23 आफैलाई जाग्नुहोस् र मेरो रक्षा गर्न जाग्नुहोस् । हे मेरो परमेश्वर, मेरो प्रभु, मेरो रक्षा गर्नुहोस् । 24 हे परमप्रभु भयो परमेश्वर, तपाईंको धार्मिकताको कारणले मेरो रक्षा गर्नुहोस् । तिनीहरूलाई ममाथि आनन्दित हुन नदिनुहोस् । 25 तिनीहरूले आफ्नो हृदयमा यसो नभनून्, “आहा, हामीले इच्छा गर्दै सो पाएका छौं ।” 26 मेरो कष्टमा आनन्दित हुनेहरू लजित

होऊन् र तिनीहरू व्याकुल होऊन् । ममाथि आफैलाई उच्च पार्नेहरू लाज र अनादरले ढाकिन परोस् । 27 मेरो निर्दोषताको इच्छा गर्नेहरू अनान्दले कराऊन् र खुसी होऊन् । तिनीहरूले निरन्तर यसो भनून्, “परमप्रभुको प्रशंसा होस, जो आफ्नो सेवकको भलो हुँदा खुसी हुनुहुन्छ ।” 28 तब म तपाईंको न्यायको बारेमा भनेछु र सारा दिन तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु ।

36 खराब मानिसले आफ्नो हृदयभित्र आफ्नो अपराधको बारेमा बोल्छ,

त्यसका आँखामा परमेश्वरको भय नै हुँदैन । 2 किनकि त्यसको पाप थाहा हुनेछैन र धृष्टिं हुनेछैन भनी सोवैर त्यसले आफैलाई सान्त्वना दिन्छ । 3 त्यसका शब्दहरू पापी र छली छन् । त्यसले बुद्धिमान हुने र असल गर्ने इच्छा गर्नैन । 4 त्यो ओच्चानामा पल्लिदां, त्यसले पाप गर्ने उपायहरूका योजना बनाउँछ । त्यो दुष्ट मार्गातिर लाग्छ । त्यसले खराबीलाई इकार गर्दैन । 5 हे परमप्रभु, तपाईंको करारको विश्वस्तता आकाशसम्म नै पुछ । तपाईंको निष्ठा बादलसम्म पुछ । 6 तपाईंको धार्मिकता परमेश्वरको पर्वतजस्तो छ । तपाईंका न्यायहरू गहिरा सागरजस्ता छन् । हे परमप्रभु, तपाईंले मानवजाति र पशुहरू दुवैको सुरक्षा गर्नुहुन्छ । 7 हे परमेश्वर, तपाईंको करारको विश्वस्तता कति मूल्यवान छ । तपाईंको पयेताहरूका छायामुनि मानवजातिले शरण लिन्छ । 8 तपाईंको मन्दिरको प्रशस्ततामा तिनीहरूले भोज गर्नुहोस तपाईंको खुसीको नदीबाट तपाईंले तिनीहरूलाई पिउन दिनुहुन्छ । 9 किनकि तपाईंसँग जीवनको मूल छ । तपाईंको ज्योतिमा हामीले प्रकाश देखेलौं । 10 तपाईंलाई चिन्हहरूलाई तपाईंको करारको विश्वस्तता, र हृदय सँझो हुनेहरूलाई तपाईंको रक्षा पूर्ण रूपले फैलाउनुहोस् । 11 अहड्कारी मानिसको पाइला मेरो नजिक आउन नदिनुहोस् । दुष्टका हातले मलाई खेद्न नदिनुहोस् । 12 त्यहाँ खराबी गर्नेहरू ढलेका छन् । तिनीहरूलाई पछारिएको छ र उठन सक्दैन् ।

37 खराबी गर्नेहरूको कारण झाँको नमान । अधार्मिक किसिमले काम

गर्नेहरूका इर्ष्या नगर । 2 किनकि घाँसँझौं तिनीहरू चाँडै नै सुकेर जानेछन् र हरिया बिरुवाहरूँ ओइलाएर जानेछन् । 3 परमप्रभुमा भरोसा राख र जे असल छ सो गर । देशमा बसोवास गर र विश्वस्ततामा उपभोग गर । 4 परमप्रभुमा आफूलाई खुसी बनाऊ र उहाँले तिप्रो हृदयका इच्छाहरू पुरा गर्नुहोनेछ । 5 आफ्ना मार्गहरू परमप्रभुलाई देक । उहाँमा भरोसा गर र उहाँले तिप्रो निष्ठिका काम गर्नुहोनेछ । 6 उहाँले तिप्रो न्याय दिनको उज्जालोँमै र तिप्रो निर्दोषता मध्यदिनझै प्रकट गर्नुहोनेछ । 7 परमप्रभुको सामु मौन बस र धैर्यपूर्वक उहाँको आसा गर । आफूले गरेका कुरामा कोही सफल हुँदा वा त्यसले दुष्ट षड्यन्त्रहरू बनाउँदा क्रोधित नहोँ । 8 क्रोधित नहोँ र निराश नहोँ । चिन्ना नगर । यसले समस्यामा मात्र पार्छ । 9 दुष्ट काम गर्नेहरूलाई बहिकृत हुनेछन्, तर परमप्रभुको आसा गर्नेहरूले देशको उत्तराधिकार गर्नेछन् । 10 कोही क्षणमा नै दुष्ट मानिस लोप हुनेछन् । तिमीले त्यसको ठाउँमा हेनेछौं तर त्यो गइसकेको हुँदै । 11 तर नम्रहरूले देशको उत्तराधिकार गर्नेछन् र ठुलो समद्धिमा खुसी हुनेछन् । 12 दुष्ट मानिसले धर्मीको विरुद्धमा षड्यन्त्र गर्छ र त्यसले उनको विरुद्ध दाहा किटछ । 13 परमप्रभु त्योमाथि हाँस्नुहोनेछ, किनकि त्यसको दिन आइस्को उहाँले देखेहुन्छ । 14 यथोमिचोमा परेका र दरिद्रहरूलाई ढालन, सोझाहरूलाई मार्न दुष्टहरूले आफ्ना तरवाहरू थुतेका छन् र आफ्ना धनुमा ताँदो चढाएका छन् । 15 तिनीहरूका तरवाहरूले तिनीहरूका आफ्नै हृदयहरू छेइनेछन् र तिनीहरूका धनुहरू भाँचिनेछन् । 16 थेरै जना दुष्ट मानिसहरूका प्रशस्तताभन्दा धर्मसँग भएको थेरै नै असल हो । 17 किनकि दुष्ट मानिसहरूका पाखुराहरू भाँचिनेछन्, तर परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ । 18 परमप्रभुले नोख्बोटमाथि दिनदिनै हेर्नुहुन्छ र तिनीहरू उत्तराधिकार सदाको निष्ठि हुनेछ । 19 समय खराब हुँदा तिनीहरू लजिजत हुनेछैन् । जब अनिकाल आउँछ, तब तिनीहरूसित प्रशस्त खानेकुरा हुनेछ । 20 तर दुष्ट मानिसहरू नष्ट हुनेछन् । परमप्रभुका

शत्रुहरू खर्कहरूका गैरवजस्ता हुनेछन् । तिनीहरू भष्म हुनेछन् र धूवाँमा हराउनेछन् । 21 दुष्ट मानिसहरूले ऋण लिन्छन् तर तिर्दैनन्, तर धर्मी व्यक्तित उदाहुन्छ । 22 परमेश्वरले आशिष् दिनुभएकाहरूले देशको उत्तराधिकार पाउनेछन् । उहाँद्वारा सारप एकाहरू बहिष्कृत हुनेछन् । 23 परमप्रभुद्वारा नै मानिसको कदमहरू स्थापित हुन्छ, त्यो मानिस जसको चाल परमेश्वरको दृष्टिमा प्रांसनिय हुँछ । 24 त्यसले ठेस खान्छ, तापनि त्यो ढल्नेछैन, किनकि परमप्रभुले त्यसलाई आफ्नो बाहुलिले समालुहुन्छ । 25 म जवान थिएँ र अहिले बुद्ध भएको छु । धर्मी व्यक्तित त्यागिएको वा त्यसको छोराछोरीले रोटीको निष्ठि मागेको मैले कहिल्यै देखेको छैन । 26 दिनभरै नै अनुग्राही हुन्छ र पैंचौ दिन्छ अनि त्यसका छोराछोरीले आशिष् पाउँछन् । 27 खराबीबाट फर्क र जे असल छ सो गर । तब तिमी सदासर्वदा सुरक्षित हुनेछो । 28 किनकि परमप्रभुले न्यायलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र उहाँका विश्वासरोग्य अनुयायीहरूलाई त्यामुहुन्न । तिनीहरू सधैं सुक्षित राखिन्छन्, तर दुष्टका सन्तानहरू बहिष्कृत हुनेछन् । 29 धर्मीले देशको उत्तराधिकार गर्नेछन् र त्यहाँ सदासर्वदा बास गर्नेछन् । 30 धर्मी व्यक्तिको मुख्ये बुद्धिको कुरा बोल्छ र न्याय वृद्धि गर्छ । 31 आफ्नो परमेश्वरको व्यवस्था त्यसको हृदयमा हुँछ । त्यसका खुटाहरू विपर्दैनन् । 32 दुष्ट व्यक्तित धर्मी व्यक्तिलाई हेर्छ र तिनलाई मार्न खोज्छ । 33 परमप्रभुले त्यसलाई दुष्ट व्यक्तिको हातमा छोड्नुहुन वा त्यसको न्याय हुँदा त्यसलाई दोषी ठाराउनुहुन । 34 परमप्रभुको आसा गर र उहाँको मार्ग कायम राख, अनि उहाँले देश अधिकार गर्न तिमीलाई उठाउनुहोनेछ । दुष्टहरू बहिष्कृत भएको तिमीले देखेलौ । 35 दुष्ट र डरलाग्दा व्यक्ति आफ्नो माटोमा हरियो रुखझौंकै फैलेको मैले देखेको छु । 36 तर जब म फेरि त्यो बाटो जाँदा, त्यो त्यहाँ थिएन । मैले त्यसलाई खोजें तर त्यसलाई भेटाउन सकिएन । 37 इमान्दार मानिसलाई हेर र सङ्गोलाई ध्यान देऊ । मिलापको मानिसको निष्ठि असल भविष्य छ । 38 पापीहरू पूर्ण रूपमा नष्ट हुनेछन् । दुष्ट मानिसको भविष्य नष्ट हुनेछ । 39 धर्मीको उद्धार परमप्रभुबाट आउँछ । कष्टको समयहरूमा उहाँले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ । 40 परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ र बचाउनुहुन्छ । उहाँले तिनीहरूलाई खराब मानिसहरूबाट छाटाउनुहुन्छ र तिनीहरूलाई बचाउनुहुन्छ किनभने तिनीहरूले उहाँमा शरण लिएका छन् ।

38 हे परमप्रभु, तपाईंको रिसमा मलाई नहप्काउनुहोस् । तपाईंको क्रोधमा

मलाई दण्ड नदिनुहोस् । 2 किनकि तपाईंका काँडहरूले मलाई छेइछन् र तपाईंका हातले मलाई भुइँमा पछाई । 3 तपाईंको रिसको कारणले मेरो सम्पूर्ण शरीर बिरामी छ । मेरो पापको कारणले मेरा हाडहरू स्वस्थ्य छैनन् । 4 किनकि मेरा अधर्महरूले मलाई व्याकुल बनाउछन् । ती मेरो निष्ठि ज्यादै गहाँ भारी हुन् । 5 मेरा मूर्खतापूर्ण पापहरूका कारणले मेरा धाउहरू सडेका र दुग्धनित भएका छन् । 6 म कुप्रिन्छु र हेरेक दिन अपमानित हुन्छ । म दिनभरि विलाप गरिरहन्न । 7 किनकि जलनले मलाई भरेको छ । मेरो शरीर स्वस्थ्य छैन । 8 म स्तब्ध र पूर्ण रूपमा चूर्ण छु । मेरो हृदयको वेदनाको कारणले म सुस्करा हाल्छु । 9 हे परमप्रभु, मेरो हृदयको भित्री चाहानलाई तपाईंले बुझनुहुन्छ र मेरा सुस्कराहरू तपाईंबाट लुकाइएका छैनन् । 10 मेरो मुटु धूकिन्छ, मेरो बल घट्छ र मेरा आँखा धमिला हुन्छन् । 11 मेरो अवस्थाको कारणले मेरा मित्रहरू र साथीहरूले मलाई त्याग्नन् । मेरा छिमेकीहरू टाढै खडा हुन्छन् । 12 मेरो ज्यान लिन खोजेहरूले मेरो निष्ठि पासो थाप्नेन । मेरो हानि गर्न खोजेहरूले विनाशकारी कुरा गर्नुहोस र दिनभरि छलपूर्ण शब्दहरू भन्न । 13 तर म बहिरो मानिसजस्तो भएको छु र केही सुन्दिन । म गुँगो मानिसजस्तो भएको छु जसले केही भन्दैन । 14 म त्यो मानिसजस्तो भएको छु, जसले सुन्दैन, अनि जावाफ फकर्दिँदैन । 15 हे परमप्रभु, निश्चय नै, म तपाईंको आसा गर्नु । हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर,

तपाईंले जवाफ दिनुहेले । 16 म यसो भन्नु ताकि मेरा शत्रुहरूले मेरो गिल्ला नगरून् । मेरो खुट्टा चिप्लयो भने, तिनीहरूले मलाई डरलाग्दो कुराहरू गर्नेछन् । 17 किन मैले ठेस खान लागेको छु र म निरन्तर पीडामा छु । 18 म आफ्नो दोष स्वीकार गर्छु । मेरा पापको बारेमा म चिनित छु । 19 तर मेरा शत्रुहरू असंख्या छन् । मलाई गलत किसिमले घृणा गर्नेहरू धेरै जना छन् । 20 तिनीहरूले मलाई असलको सट्टा खराबी गर्छन् । जे असल छ सो कुराको पछि म लागे तापनि, तिनीहरूले ममाथि दोष थुपार्छन् । 21 हे परमप्रभु, मलाई नत्यानुहोस् । हे मेरा परमेश्वर, मबाट टाढा नहुनुहोस् । 22 हे परमप्रभु, मेरो उद्धार, मलाई सहायता गर्न चाँडो आउनुहोस् ।

39 मैले निर्णय गरे, “म जे भन्नु सो कुरामा म सावधान हुनेछु ताकि मेरो

जिल्लोमे पाप नगरू । खराब मानिसको उपरिथितमा हुँदा म आफ्नो मुख्यलाई चूप राखेछु ।” 2 म शान्त बसें । कुनै असल कुरा भन्नलाई पनि मैले आफ्नो मुख खालिनैरू र मेरो दुःख झान बढाए भयो । 3 मेरो हृदय तातो भयो । जब मैले यी कुराको बारेमा विचार गरें, तब त्यो आगोझौं बल्यो । तब अन्तमा मैले बोलें । 4 “हे परमप्रभु, मेरो जीवनको अन्त कहिले हुँच र मेरो समय कहिलेसम्म छ सो मलाई जान्न दिनुहोस् । म कति क्षणिक छु भनी मलाई देखाउनुहोस् । 5 हेरुहोस्, तपाईंले मेरो समय मेरो हातको चित्ताभरिको मात्र बनाउनुभएको छ र मेरो जीवनकाल तपाईंको सामु केही पनि होइन । निश्चय नै, हेरेक मानिस छाया झाँ झिंडिडुल गर्छ । निश्चय नै हेरेक व्यक्ति धन थ्युरान हतार गर्छ, तापनि ति कसले पाउेछ भनी तिनीहरू जान्दैनन् । 7 हे परमप्रभु, म के पर्खिरहेको छु? मेरो एक मात्र आसा तपाईं हुनुहुँच । 8 मेरा पापहरूबाट मलाई बचाउनुहोस् । मलाई मुख्यहरूको निन्दा बनाउनुहोस् । 9 म शान्त छु र मेरो मुख खोल्न सकिदैन, किनभने त्यो गर्ने तपाईं नै हुनुहुँच । 10 मलाई चोट दिन छोडुनुहोस् । तपाईंको हातको मुक्काले म विवल भएको छु । 11 जब तपाईंले इच्छा गर्ने कुरालाई तपाईंको कीराले झाँ नाट्पा पार्नुहुँच । निश्चय नै सबै मानिसहरू बाफाबाहेको केही पनि होइन । सेला 12 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । र मेरो कुरामा ध्यान दिनुहोस् । मेरो रोदन सुन्नुहोस् । मेरो कुरामा बहिरो नहुनुहोस्, किनकि तपाईंसँग म विदेशीजस्तै, मेरा सबै पुर्खिजस्तै एक जना शरणार्थी हुँ । 13 मबाट तपाईंको हेराइलाई हटाउनुहोस्, ताकि म मर्जनिधि म फेरि मुसुकक हाँसन सकौं ।

40 धैर्य भएर मैले परमप्रभुमा आसा गरें । उहाँले मलाई हर्नुभयो र मेरो

पुकारा सुन्नुभयो । 2 उहाँले मलाई डरलाग्दो खाडलबाट, दलदले हिलोबाट निकाल्नुभयो र उहाँले मेरा खुट्टाहरूलाई चट्टानमाथि बसाल्नुभयो र मेरा पाइलाहरूलाई सुरक्षित बनाउनुभयो । 3 उहाँले मेरो मुखमा एउटा नायौं गीत हालिदिनुभयो । परमेश्वरको प्रशंसा होस् । धैर्य जनाले यो देखेछन्, र उहाँको आदर गर्नेछन् र परमप्रभुमा भरोसा गर्नेछन् । 4 परमप्रभुलाई आफ्नो भरोसा बनाउने र धमण्डीहरू वा उहाँबाट झुटिरिलाहरूलाई आदर नगर्ने मानिस धन्यको हो । 5 हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, तपाईंले गर्नुभएका अचम्मका कामहरू धेरै छन् र हाम्रो बारेमा भाकाको तपाईंका विचारहरू गन्न सकिंदैनन् । मैले तिनीहरूका बारेमा घोषणा गरें र बताएँ भने, तिनीहरू गन्न सक्नेभन्दा धेरै हुँच्न । 6 बलिदान वा भेटिमा तपाईं खुसी हुनुहुन्न, तर तपाईंले मेरा कानहरू खोल्नुभएको छ । तपाईंले होमबलि वा पापबलिको इच्छा गर्नुभएको छैन । 7 तब मैले भनें, “हेरुहोस्, म आएको छु । लेखेको चर्चपत्रमा मेरो बारेमा यस्तो लेखिएको छ । 8 हे मेरो परमेश्वर, तपाईंको इच्छा पुरा गर्न म खुसी हुँच्नु । तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयमा छन् । 9 ठुलो सभामा तपाईंको धार्मिकताको सुसमाचार मैले घोषणा गरेको छु । हे परमप्रभु, यसो गर्नबाट मेरा ओठहरू रोकिएका छैनन् भनी तपाईं जान्नुहुँच्नु

। 10 आफ्नो हृदयमा तपाईंको धार्मिकता मैले लुकाएको छैन । तपाईंको विश्वस्तता र तपाईंको उद्धारलाई मैले घोषणा गरेको छु । ठुलो सभाबाट तपाईंको करारको विश्वस्तता वा तपाईंको भरोसालाई मैले लुकाएको छैन ।

11 हे परमप्रभु, मबाट तपाईंका दयाका कामहरू नहाउनुहोस् । तपाईंको करारको विश्वस्तता वा तपाईंको भरोसाले मलाई सदासर्वासा सुरक्षित राखेस् ।

12 अनगिनीती कष्टहरूले मलाई थेर्छन् । मेरा अर्थमहरूले मलाई गाँजेका छन्, ताकि म फेरि कुनै कुरा हेर्न सक्षम छैन । तिनीहरू मेरा शिरका कपालभन्दा धेरै छन् र मेरो हृदय मलाई निरास पारेको छ । 13 हे परमप्रभु, मलाई बचाउन खुसी हुनुहोस् । हे परमप्रभु, मलाई मदत गर्न चाँडो गर्नुहोस् । 14 मेरो ज्यान लिन मलाई खेदनहरू लजिज्जत होऊन् र पूर्ण रूपमा निराश होऊन् । मलाई चोट पुच्याउन खुसी हुनेहरू, तिनीहरू फक्कर जाऊन् र अनादरमा परून् ।

15 मलाई, “आहा, आहा!” भन्नेहरू, तिनीहरू आफ्नो लाजको कारणले चकित होऊन् । 16 तर तपाईंको खोजी गर्नेहरू सबै जना आनन्दित होऊन् र खुसी होऊन् । तपाईंको उद्धारलाई प्रेम गर्ने हरेकले निरन्तर यसो भनोस्, “परमप्रभुको प्रशंसाहोस् ।” 17 म गरीब र दरिद्र छु । तापनि परमप्रभुले मेरो बारेमा सोच्युनुहूँच्न । तपाईं मेरो सहायता हुनुहुँच्न र तपाईं मलाई बचाउन आउनुहुँच्न । हे परमेश्वर, ढिला नगर्नुहोस् ।

41 कमजोरहरूलाई वास्ता गर्ने मानिस धन्यको हो । कष्टको दिनमा

परमप्रभुले त्यसलाई बचाउनुहेले । 2 परमप्रभुले त्यसलाई सुरक्षित राख्युनेछ र त्यसलाई जीवित राख्युनेछ, र त्यो पूर्वीमा आशिषित हुनेछ । परमप्रभुले त्यसका शत्रुहरूका हातमा त्यसलाई दिनुहुँचैन । 3 कष्टको शैय्यामा परमप्रभुले त्यसलाई सहायता गर्नुहुनेछ । तपाईंहो त्यसको बिरामीको शैय्यालाई आरायताको शैय्या बनाउनुहेले । 4 मैले भनें, “हे परमप्रभु, ममाथि दया गर्नुहोस् । मलाई निको पार्नुहोस् । किनकि मैले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेको छु ।” 5 मेरा शत्रुहरूले मेरो विरुद्धमा यसो भनेर खराबी बोल्नु, “त्यो कहिले मलाई र त्यसको नाँच नष्ट होला?” 6 मेरो शत्रु मलाई हेर्न आँछ भने, त्यसले व्यर्थ कुराहरू गर्छ । त्यसको हृदयले आफ्नो निम्ति मेरो विपत्ति बुल्छ । त्यो मबाट टाढा जाँदा, यसबाटे त्यसले अरूलाई भन्न ।

7 मलाई धृणा गर्नेहरू सबै एकसाथ मिलेर मेरो विरुद्धमा कानेखुसी गर्नेन् । मेरो विरुद्ध तिनीहरूले मलाई चोट पुच्याउने आसा गर्नेन् । 8 तिनीहरू भन्न, “खराब रोगले त्यसलाई सिकिस्त पारेको छ । त्यो ओछायान थला परेको छ । त्यो फेरि उठ्नेछैन ।” 9 वास्तवमा, मेरो रोटी खाएको मेरो आफ्नो धनिष्ठ मित्र जसमा मैले भरोसा गरें, त्यसले मेरो विरुद्धमा आफ्नो लात उठाएको छ । 10 तर हे परमप्रभु, तपाईंले ममाथि दया गर्नुहोस् र मलाई उठाउनुहोस् ताकि मैले तिनीहरूलाई बदला लिन सकूँ । 11 तपाईं मसँग खुसी हुनुहुँच्न भनी यसैद्वारा म जानेछु, किनकि मेरो शत्रुले मलाई जितैन ।

12 मेरो बारेमा, मेरो इमान्दारीतामा तपाईंले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ र मलाई सधैंभरि तपाईंको सामु राख्युनेछ । 13 अनन्तदेवि अनन्तसम्म नै परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको प्रशंसा होस् । आमेन र आमेन ।

10 तर हे परमप्रभु, तपाईंले ममाथि दया गर्नुहोस् र मलाई उठाउनुहोस् ताकि मैले तिनीहरूलाई बदला लिन सकूँ । 11 तपाईं मसँग खुसी हुनुहुँच्न भनी यसैद्वारा म जानेछु, किनकि मेरो शत्रुले मलाई जितैन ।

12 मेरो बारेमा, मेरो इमान्दारीतामा तपाईंले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ र मलाई सधैंभरि तपाईंको सामु राख्युनेछ । 13 अनन्तदेवि अनन्तसम्म नै परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको प्रशंसा होस् । आमेन र आमेन ।

42 जसरी हारिणले खोलाको पानीको तृष्णा गर्छ, त्यसरी नै, हे परमेश्वर,

म तपाईंको तृष्णा गर्छु । 2 परमेश्वरको, जीवित परमेश्वरको तृष्णा म गर्छु, म कहिले आँछ र परमेश्वरको सामु देखा परू । 3 दिनरात मेरा आँशु मेरो खानेकुरा भएको छन्, मेरा शत्रुहरूले मलाई सधैं यसो भन्न, “तेरो परमेश्वर खोइ कहाँ छन्?” 4 मेरो प्राण खन्याउँदा यी कुराहरू मनमा म याद गर्गुँ: कसरी म भिडसँग गाँ, अनि उत्सव मनाउने धेरै जनाको भिडसँग आनन्द र प्रशंसाको सोरसँग परमेश्वरको मन्दिरमा तिनीहरूलाई डोङ्याएँ । 5 ए मेरो प्राण, तँ किन निराश हुँस्स? मभित्रै तँ किन उदाश हुँस्स? परमेश्वरमा आसा राख्य, किनकि म फेरि पनि उहाँको प्रशंसागर्नेछु जो मेरो उद्धार हुनुहुँच्न । 6 हे मेरो परमेश्वर, मेरो प्राण मभित्रै निराश भएको छ, यसकारण यर्दनको भूमिबाट, हेर्मोनका तिन टाकुराबाट र मिसारको डाँडाबाट तपाईंलाई सदाइन्छु

। 7 तपाईंका झारनाहरूका हल्लामा सागरले सागरलाई बोलाउँछ । तपाईंका सबै छाल र तरड्गहरू ममाथि गएका छन् । 8 तापनि परमप्रभुले दिनको समयमा आफ्नो करारको विश्वस्ततालाई आज्ञा गर्नुहोछ । उहाँको गीत, मेरो जीवनको परमेश्वरमा गरेको प्रार्थना रातमा मसँग हुनेछ । 9 परमेश्वर, मेरा चट्टानलाई म भनेछु, “तपाईंले मलाई किन बिस्नुभएको छ? शत्रुले थिएको कारणले मैले किन शोक गर्नुपर्नें?” 10 मेरो हाङ्गुहरूमा तरवार परेद्दै, मेरा शत्रुहरूले मलाई हफ्काउँछन्, तिनीहरू सधै मलाई यसो भन्छन्, “तेरो परमेश्वर खोइ कहाँ छन्?” 11 ए मेरो प्राण, ताँ किन निराश हुन्छस्? मधित्रै ताँ किन उदाश हुन्छस्? परमेश्वरमा आसा राख्न, किनकि म फेरि पनि उहाँको प्रशंसा गर्नेछु जो मेरो उद्धार र मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

43 हे परमेश्वर, मलाई न्याय दिनुहोस् र अर्थमात्र जातिको विरुद्धमा मेरो पक्षमा बोल्नुहोस् । 2 किनकि तपाईं मेरो बलको परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

तपाईंले मलाई किन तिरस्कार गर्नुभएको छ? मेरो शत्रुको अत्याचारको कारणले मैले किन विलाप गर्दै हिँड्नुहुन्छ? 3 ओहो, तपाईंको प्रकाश र तपाईंको सत्यता पठाउनुहोस् । तिनीहरूले मलाई ढाँचाउँतन् । तिनीहरूले मलाई तपाईंको पवित्र पहाड र तपाईंको वासस्थानमा ल्याउन् । 4 तब परमेश्वरको वेदीमा, मेरो अपार आनन्दमा म परमेश्वरकहाँ जानेछु । हे परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, वीणा बजाउँदै म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु । 5 ए मेरो प्राण, ताँ किन निराश हुन्छस्? मधित्रै ताँ किन उदाश हुन्छस्? परमेश्वरमा आसा राख्न, किनकि म फेरि पनि उहाँको प्रशंसा गर्नेछु जो मेरो उद्धार र मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

44 हे परमेश्वर, हामीले हाप्रो कानले सुनेका छौं, हाप्रा पुर्खाहरूका समयमा, प्राचीन दिनहरूमा जे काम तपाईंले गर्नुभयो ति तिनीहरूले हामीलाई भनेका छन् । 2 तपाईंले जातिहरूलाई आफ्नै हातले लखेदुनुभयो, तर तपाईंले हाप्रा मानिसहरूलाई बसाल्नुभयो । तपाईंले मानिसहरूलाई कष्ट दिनुभयो तर तपाईंले देशमा हाप्रा मानिसहरूलाई फैलाउनुभयो । 3 किनकि तिनीहरूले आफ्नो लागि देश अधिकार गर्नेलाई आफ्नै तरवारले प्राप्त गरेनन्, न त तिनीहरूको आफ्नै पाखुराले तिनीहरूलाई बचाए । तर तपाईंको दाहिने हात, तपाईंको पाखुरा र तपाईंको मुहारको ज्योतिले बचायो, किनभने उनीहस्प्रति तपाईं कृपालु हुनुहुन्थ्यो । 4 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो राजा हुनुहुन्छ । याकूबको निमित विजय दिनुहोस् । 5 तपाईंद्वारा नै हामी आफ्ना शत्रुहरूलाई धकेलेछौं । हाप्रा विरुद्ध खडा हुनेहरूलाई तपाईंको नाउँद्वारा नै हामी कुल्वनेछौं । 6 किनकि म आफ्नो धनुमा भरोसा गर्नेछैन, न त मलाई मेरो तरवारले बचाउनेछ । 7 तर हाप्रो शत्रहरूबाट तपाईंले हामीलाई बाचउनुभएको छ र हामीलाई धृणा गर्नेहरूलाई लाजमा पार्नुभएको छ । 8 दिनभरि हामीले परमेश्वरमा नै गर्व गरेका छौं र तपाईंको नाउँलाई नै हामी सदासर्वदा धन्यवाद दिनेछौं । सेला 9 तर अहिने तपाईंले हामीलाई फैलाउनुहुन्छ । अनि हामीलाई धृणा गर्नेहरूले आफ्नो निमित लूट्नेन् । 11 तपाईंले हामीलाई मार्न लगिएका भेडाङ्गै बनाउनुभएको छ र हामीलाई जातिहरूका माझमा तिरविरत पार्नुभएको छ । 12 तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई सिरैमा बेच्नुभएको छ, यसो गेरेर तपाईंले आफ्नो सम्पत्ति वृद्धि गर्नुभएको छैन । 13 तपाईंले हामीलाई हाप्रो छिमेकीहरूको हप्की बनाउनुहुन्छ, हाप्रा विरपिकाहरूले गिल्ला र खिसी गरे । 14 तपाईंले हामीलाई जातिहरूका माझमा अपमान, मानिसहरूले धृणाले शेर हल्लाउने बनाउनुहुन्छ । 15 दिनभरि मेरि अनादर मेरो सामु हुच्छ र मेरो मुहारको लाजले मलाई ढाकेको छ, 16 हफ्काउने र अपमान गर्ने सोरको कारणले, शत्रुहरू र बदला लिनेहरूको कारणले । 17 यी सबै कुरा हामीमी हुन आएका छन् । तापनि हामीले तपाईंलाई बिर्सेका वा तपाईंको करारसँग झुटो किसिमले व्यवहार गरेका छैनौं । 18 हाप्रो हृदय बरालिएको छैन । हाप्रा कदमहरू

तपाईंको मार्गबाट भड्किएका छैनन् । 19 तापनि तपाईंले हामीलाई गम्भिर रूपले नष्ट पारेर स्यालहरूका ठाउँ बनाउनुभएको छ र हामीलाई मृत्युको छायाले ढाक्नुभएको छ । 20 हामीले आप्नो परमेश्वरको नाउँ बिर्सेका वा हाप्रा हातहरू विदेशी देवताहरूतिर फैलाएका छौं भने, 21 के परमेश्वर यो कुरा खोजी गर्नुहुन्थ्यो र? किनकि हृदयका गोप्यताहरू उहाँले जान्नुहुन्छ । 22 वस्तवमा, तपाईंको खातिर हामी दिनभरि मार्गदैछौं । मार्न लगिएका भेडाहरूजै हामी ठानिएका छौं । 23 हे परमप्रभु, जान्नुहोस्, तपाईं किन सुल्तुन्छ? उठनुहोस्, हामीलाई स्थायी रूपमा नफाल्नुहोस् । 24 तपाईंले किन आफ्नो मुहार लुकाउनुहुन्छ र हाप्रा कष्ट र हाप्रा अत्याचारलाई बिस्नुहुन्छ? 25 किनकि हामी पलेर धूलोमा मिलेका छौं । हाप्रा शरीरहरू भूम्हा टाँसिन्छन् । 26 हाप्रो सहायताको निमित उठनुहोस् र आफ्नो करारको विश्वस्तताको निमित हाप्रो उद्धार गर्नुहोस् ।

45 असल विषयले मेरो हृदय भरिएर पोखिन्छ । राजाको बारेमा मैले लेखको शब्दहरू म ठुलो सोरले पढ्नेछु । मेरो जीब्रो तयार लेखको कलम हो । 2 मानवजातिका सन्तानभन्दा तपाईं सुन्दर हुनुहुन्छ । तपाईंका ओठहरूमा अनुग्रह खन्याइन्छ । यसकारण परमेश्वरले तपाईंलाई सदाको निमित आशिष दिनुभएको छ भनी हामी जान्दछौं । 3 हे सर्वशक्तिमान, आफ्नो महिमा र ऐश्वर्यमा आफ्नो तरवार भिर्नुहोस् । 4 विश्वस्तता, नप्रता र धार्मिकताको कारणले आप्नो ऐश्वर्यमा विजयसाथ सवार हुनुहोस् । तपाईंको दाहिने हातले तपाईंलाई डरलाग्दा कुराहरू सिकाउनेछन् । 5 तपाईंका काँडहरू राजाका शत्रुहरूमा मुटुवा छन् । 6 हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको निमित हो । न्यायको राजदण्ड तपाईंको राज्यको राजदण्ड हो ।

7 तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम र दुष्टतालाई धृणा गर्नुभएको छ । यसकारण तपाईंको परमेश्वरले तपाईंका मित्रहरूभन्दा धेरै खुसीको तेलले तपाईंलाई अभिषेक गर्नुभएको छ । 8 तपाईंका सबै पोशाकमा मूर्च, एलवा र तेजपातको सुगन्ध हुन्छ । हस्ती-हाडका दरबारहरूबाट निस्केका तारको बाजाका धूनले तपाईंलाई खुसी बनाएको छ । 9 राजाकी छोरीहरू तपाईंका आदरनिय स्त्रीहरूका माझमा हुन्छन् । तपाईंको दाहिने हाततिर औपीस्को सुन लगाएर रानी खडा हुन्छिन् । 10 हे लोरी, सुन, विचार गर र आफ्नो खान थाप । आफ्ना मानिसहरू र आफ्ना बुवाको धलाइ बिर्स । 11 यसरी राजाले तिप्रो सुन्दरको इच्छा गर्नेछन् । उहाँ तिप्रो मालिक हुनुहुन्छ । उहाँलाई आदर गर । 12 दुरोसकी लोरी उपहारसहित त्यहाँ हुनेछिन् । मानिसहरूमध्येका धनीहरूले तिप्रो कृपा खोजेछन् । 13 दरबारका लोरी सहै महिमित छिन् । तिनको पहिरन सुनले बनाइएको छ । 14 बुटेदार पोशाकमा तिनलाई राजाकहाँ लगिनेछ । तिनको पछि हिँगेने कृप्यहरूलाई तिमीकहाँ ल्याइनेछन् । 15 तिनीहरूलाई खुसी र रमाहटले ढोयाइनेछन् । तिनीहरू राजाको दरबारभित्र पस्तेछन् । 16 तपाईंको बुवाको स्थान तपाईंका छोराछोरीले लिनेछन्, जसलाई तपाईंले सारा पृथ्वीमा राजकुमारहरू बनाउनुहोछ । 17 म तपाईंको नाउँलाई सबै पुस्ताले याद गर्ने बनाउनेछु । यसकारण मानिसहरूले तपाईंलाई सदासर्वदा धन्यावाद दिनेछन् ।

46 परमेश्वर हाप्रो शरणस्थान र बल, दुखको समयमा तुरुन्तै पाउन सकिने मदत हुनुहुन्छ । 2 यसकारण, पृथ्वी बदिलाए पनि, पर्वतहरू हल्लाएर समुद्रको पिंधमा खसाइए पनि, हामी डराउनेछौं । 3 त्यसको यानीहरू गर्जें उल्लिए पनि र त्यसको गर्जनले पर्वतहरू कमे पनि । सेला 4 एउटा नदी छ जसका प्रावाहहरूले परमेश्वरको सहर अर्थात् सर्वोच्चले वास गर्नुपैने एउटा पवित्र ठाउँलाई हर्षित तुल्याउँछ । 5 परमेश्वर त्यसको विचमा हुनुहुन्छ । त्यो डार्नेछैन । परमेश्वरले त्यसलाई सहायता गर्नुहोछ । 6 जातिहरू क्रूद भए र राज्यहरू हल्लिए । उहाँले आफ्नो सोर उचाल्नुभयो र पृथ्वी पगिल्यो । 7 सर्वशक्तिमान्

परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ । याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरण हुनुहुन्छ । सेला 8 आओ, परमप्रभुको कामहरू, उहाँले पृथ्वीमा ल्याउनुभएको विनाशलाई हेर । 9 उहाँले युद्धहरूलाई पृथ्वीको अन्तसम्म बन्द गरा उनुहुन्छ । उहाँले धनुरहरू भाँच्हुन्छ र भालाहरू काट्नुहुन्छ । उहाँले ढालहरूलाई जलाउनुहुन्छ । 10 शान्त होओ र मै परमेश्वर हुँ भनी जान । जातिहस्का माझामा म उचालिनेछु । पृथ्वीमा म उचालिनेछु । 11 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ । याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरण हुनुहुन्छ । सेला

47 ए सबै मानिसहरू हो, आफ्ना ताली बजाओ । विजयको सोरले परमेश्वरको निमित्त कराओ । 2 किनकि सर्वोच्च परमप्रभु भयोगय हुनुहुन्छ । सारा पृथ्वीका महान् राजा उहाँ नै हुनुहुन्छ । 3 उहाँले मानिसहरूलाई हाम्रो अधीनमा र जातिहरूलाई हाम्रा पाउनुपर्ने पार्नुहुन्छ । 4 उहाँले हाम्रा निमित्त हाम्रो उत्तराधिकार रोज्नुहुन्छ, याकूबको महिमा जसलाई उहाँले प्रेम गर्नुहुन्छ । सेला 5 परमेश्वर सोरसँगै, परमप्रभु तुरसीको सोरसँगै माथि जानुभएको छ 6 परमेश्वर प्रशंसा गाओ, प्रशंसा गाओ । हाम्रा राजाको निमित्त प्रशंसा गाओ, प्रशंसा गाओ । 7 किन परमेश्वर सारा पृथ्वीमा राजा हुनुहुन्छ । समझले प्रशंसा गाओ । 8 परमेश्वरले जातिहस्मा राज्य गर्नुहुन्छ । परमेश्वर आफ्नो पवित्र सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ । 9 मानिसहरूका शासकहरू अब्राहामका परमेश्वरका मानिसहरूहाँ एकसाथ भेला भएका छन्, किनकि पृथ्वीको ढाल परमेश्वरकै हो । उहाँ अति उच्च हुनुहुन्छ ।

48 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ र हाम्रा परमेश्वरको सहर उहाँको पवित्र पर्वतमा ज्यादै धेरै प्रशंसा हुनुपर्छ । 2 महान् राजाको सहरको उत्तरमा अवस्थित सियोन पर्वत उच्च ठाउँमा सुन्दर, सारा पृथ्वीको आनन्द हो । 3 त्यसका दरबारहरूमा परमेश्वरले आफैलाई शरणस्थानको रूपमा प्रकट गर्नुभएको छ । 4 हेर्नुहोस्, राजाहरू आफै भेला भए । तिनीहरू सँगसँगै अधि बढे । 5 जब तिनीहरूले यो देखे, तब तिनीहरू चकित भए । तिनीहरू भयभित भए र तिनीहरू हतार गरेर गए । 6 कम्पले तिनीहरूलाई समात्पो, प्रसव वेदना परेकी स्त्रीङ्गी पीडित भए । 7 पूर्णीय बतासले तपाईंले तर्शिकाका जहाजहरू तोड्नुहुन्छ । 8 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सहरमा हामीले जस्तो सुनेका छौं त्यस्तै हामीले देखेका छौं । परमेश्वरले यसलाई सदासर्वदाको निमित्त स्थापित गर्नुहोनेछ । सेला 9 हे परमेश्वर, हामीले तपाईंको मन्दिरको विचमा तपाईंको करारको विश्वस्तताका बारेमा विचार गरेका छौं । 10 हे परमेश्वर, तपाईंको नाउं जस्तो छ पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म तपाईंको प्रशंसा त्यस्तै छ । तपाईंको दाहिने हात धार्थिकताले पूर्ण छ । 11 तपाईंको धार्थिक आदेशहरूका कारणले सियोन पर्वत खुसी होस्, यहूदाका छोरीहरू आनन्दित होऊन् । 12 सियोन पर्वत वरिपरि हिंड, त्यसको चारैतर जाओ । त्यसका धरहराहरू गन्ती गर, 13 त्यसका पर्खालहरू ध्यान लगाएर हेर, र त्यसका दरबारहरू हेर, ताकि तिमीहरूले अर्को पुस्तालाई यसको बारेमा बताउन सक्छौ । 14 किनकि यहाँ परमेश्वर सदासर्वदा हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ । मृत्युसम्म नै हामीलाई बाटो देखाउने उहाँ नै हुनुहुन्छ ।

49 ए सबै मानिसहरू हो, यो कुरा सुन । ए संसारका सबै बासिन्दाहरू हो कान थाप । 2 माथिल्लो २ तल्लो दर्जाका, गरीब र धनी दुवै एकसाथ । 3 मेरो मुखले बुद्धिका कुरा बोल्नेछ र मेरो हृदयको ध्यान समझाको हुनेछ । 4 म आफ्ना कान दृष्टान्तमा लगाउनेछु । म आफ्नो दृष्टान्तलाई वीणा बजाएर सुरु गर्नेछु । 5 जब अधर्मले मलाई धेरा हाल्छ, तब म किन खराब दिनहरूको डर मानेन? 6 आफ्ना सम्पत्तिमा भरोसा गर्नेहरू र आफ्नो धेरै धन घमण्ड गर्नेहरूसँग म किन डारउनेन? 7 यो निश्चय हो कि कसैले आफ्नो भाइलाई बचाउन वा त्यसको निमित्त परमेश्वरलाई छुकाराको मोल तिर्न सवैदैन, 8 किनकि कसैको जीवनको छुकारा मूल्य महङ्गो छ र हामीले तिर्नुपर्ने जिति त कसैले तिर्न सक्दैन । 9 कोही पनि सदासर्वदा जीवित

रहन सक्दैन, ताकि त्यसको शरीर सडेर नजाओस् । 10 किनकि त्यसले सडेको देखेछ । बुद्धिमान् मानिसहरू मर्धन् । मूर्ख र क्रूर त्यसरी नै नाश हुन्छन् र आफ्ना सम्पत्ति अरूलाई छोड्छन् । 11 आफ्ना परिवारहरू सधैं भरि निरन्तर रहन्छन्, र आफू बसोबास गरेका ठाँहूँहरू सबै पुस्तालाई हुन्छ भन्ने तिनीहरूका भित्री विचार हुन्छ । आफ्ना जमिनहरूलाई तिनीहरूले आफ्नै नाउँ दिन्छन् । 12 तर धन भए पनि मानिस सधैं बँच्च सक्दैन । त्यो नष्ट हुने जड्गाली पशुजस्तै हो । 13 तिनीहरूको यो मार्ग नै तिनीहरूको मूर्खता हो । तापनि तिनीहरू पछि, मानिसहरूले तिनीहरूका भनाइहरूलाई मान्यता दिन्छन् । 14 भेडाहरूङ्गै ती चिहानको निमित्त नियुक्त हुन्छन्, र मृत्युचाहिं तिनीहरूका गोठाला हुनेछ । सोझाहरूले विहान तिनीहरूसाथ राज्य गर्नेछन्, र तिनीहरूलाई बस्ने कुनै ठाँउ नभई तिनीहरूका शरीरहरू विहानमा नष्ट हुनेछन् । (Sheol h7585) 15 तर परमेश्वरले मेरो जीवनलाई विहानको शक्तिबाट उद्धार गर्नुहोनेछ । उहाँले मलाई ग्रहण गर्नुहोनेछ । सेला (Sheol h7585) 16 कोही धनी हुँदौ र त्यसको घरको गैरव बद्दा नडार । 17 किनकि जब त्यो मर्नेछ, तब त्यसले कुनै कुरा पनि लानेछैन । त्यसको गैरव त्यसको पछिपछि जानेछैन । 18 त्यो जीवित हुँदौ नै त्यसले आपनो प्राणलाई धन्यको भन्यो र जब तिमीले आफ्नो निमित्त जीवन बताउँछौ, तब मानिसहरूले तिप्रे प्रशंसा गर्न— 19 त्यो आफ्नो पुर्खाहरूका पुस्तामा जानेछ र तिनीहरूले फेरि कहिल्यै त्योपि देखेछैन्न । 20 जससँग सम्पत्ति छ, तर समझ छैन, त्यो जड्गाली पशुहरूजस्तै हो, जो नाश हुन्छ ।

50 सर्वशक्तिमान्, परमप्रभु परमेश्वर बोल्नुभएको छ, र पृथ्वीलाई सूर्योदयदेखि सूर्यास्तसम्म बलाउनुभएको छ । 2 सुन्दरताको सिद्धता सियोनबाट परमेश्वर प्रज्ञलित हुनुभएको छ । 3 हाम्रो परमेश्वर आउनुहुन्छ र चूचाचाप रहनुहुन्छ । उहाँको अगि भस्म गर्ने आगो छ र उहाँको चारैतिर प्रचण्ड अँथी छ । 4 उहाँले माथिको आकाशलाई र पृथ्वीलाई बोल्नुहुन्छ, ताकि उहाँले आफ्ना मानिसहरूको न्याय गर्न सक्नुहुन्छ । 5 “मेरा वोश्वासयोग्यहरूलाई मकहाँ भेला गराओ, जसले बलिदानद्वारा मसँग करार बाँधकाछून्!” 6 आकाशले उहाँको धार्थिकताको घोषणा गर्नेछ, किनकि परमेश्वर स्वयम् न्यायकार्ता हुनुहुन्छ । सेला 7 “ए मेरा मानिसहरू, सुन र म बोल्ने छु । म परमेश्वर, तेरो परमेश्वर हुँ । 8 तिमीहरूका बलिदानको निमित्त म तिमीहरूलाई निन्दा गर्दिन, तिमीहरूका होमालिहरू सदासर्वदा मेरो सामु छन् । 9 तिमीहरूका घरका कुनै साँडै वा तिमीहरूका बगालका बोकाहरू म लिनेछैन । 10 किनकि वनका हरेक पशु मैरै हुन् र हजारैं पहाडका गाइवस्तु मैरै हुन् । 11 पर्वतहरूका सबै चरालाई म चिन्हु र मैदानका जङ्गाली पशुहरू मैरै हुन् । 12 म भोकाएको भए पनि, मैले तिमीहरूलाई भन्ने थिएन । किनकि संसार मेरै हो र यसमा भएका हरेक कुरा मैरै हुन् । 13 के म सौँढको मासु खानेछु वा बोकाको रागत पिउनेछु? 14 परमेश्वरलाई धन्यवादको बलि चढाउँने र सर्वोच्चमा आफ्नो भाकल पुरा गर । 15 कष्टको समय मलाई पुकारा गर । म तिमीहरूलाई बचाउनेछु र तिमीहरूले मेरो महिमा गर्नेछौ ।” 16 तर दुष्टलाई परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “मेरा आदेशहरूका घोषणा गर्ने कुरा ताँलाई के मतलब छ । तैले मेरो करार तेरो मुख्मा लिएको छस्, 17 किनभने तैले शिक्षालाई धृणा गर्नेस् र मेरा वचनलाई लत्याउछस् । 18 तैले चोरालाई भेट्दा, त्योसँग ताँ सहमत हुँछस् । व्याभिचार गर्नेसँग ताँ मिल्लेस् । 19 तेरो मुख्मे खानेछु वा बोल्छ र तेरो जिबोले छल गर्छ । 20 ताँ बस्त्सू र तेरो भाइको विरुद्धमा बोल्छस् । आफ्नै आमाको छोराको निन्दा तैले गर्छस् । 21 तैले यी कुराहरू गरेको छस्, तर म चूप लागेको छु । त्यसले म पनि तंजस्तै हो भनी तैले विचार गरिस् । तर म तेरो निन्दा गर्नेछु र तैले गरेका सबै कुरा तेरै आँखाको सामु ल्याउनेछु । 22 हे परमेश्वरलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु र तिमीहरूलाई सहायता गर्न आउने कोही पनि हुनेछैन । 23 धन्यवादको बलि चढाउनेले मेरो प्रशंसा

गर्छ र आफ्नो मार्गलाई ठिक किसिमले योजना गर्ने कुनै पनि व्यक्तिलाई म परमेश्वरको उद्धार देखाउनेछु ।”

51 हे परमेश्वर, तपाईंको करारको विश्वस्तताको कारणले ममाथि दया गर्नुहोस् । तपाईंको असङ्गत्य दयापूर्ण कामहरूको खातिर मेरा अपराधहरू मैटिदिनुहोस् । 2 मलाई मेरो अधर्मबाट पूर्ण रूपले धुनुहोस् र मेरो पापबाट मलाई शुद्ध पार्नुहोस् । 3 किनकि म आफ्ना अपराधहरू जान्दछ र मेरो पाप सधैँ मेरै सामुङ्ग । 4 तपाईंको विरुद्धमा, केवल तपाईंको विरुद्धमा मैले पाप गरेको छ र तपाईंको दृष्टिमा जे खराब छ त्याही गरेको छु । तपाईं बोल्नुहुन्दा तपाईं ठिक हुनुहुन्छ । तपाईंले न्याय गर्नुहुन्दा तपाईं ठिक हुनुहुन्छ । 5 हेर्नुहोस्, म पापमा नै जन्में । आमाले गर्भमा गर्भधारण गर्ने बित्तिकै, म पापमा नै थिएँ । 6 हेर्नुहोस्, तपाईंले मेरो अन्तस्करणमा विश्वासयोग्यता खोज्नुहुन्छ । अनि भित्रको गोप्य ठाउँमा तपाईंले मलाई बुद्धिको कुरा सिकाउनुहुन्छ । 7 मलाई हिसपले शुद्ध पार्नुहोस् र म शुद्ध हुनेछु । मलाई धुनुहोस् र म हिँडैभन्दा सेतो हुनेछु । 8 मलाई तपाईंको आनन्द र खुसी सुन्न दिनुहोस्, ताकि तपाईंले तोडुनुभएका हाडहरू आनन्दित होऊन्न । 9 मेरा पापहरूबाट तपाईंको मुहार लुकाउनुहोस् र मेरा सबै अर्थमहरू मेटाउनुहोस् । 10 हे परमेश्वर, ममा शुद्ध हृदय सृजनुहोस् । र मधित्र ठिक आत्मालाई नयाँ तुल्याउनुहोस् । 11 मलाई तपाईंको उपस्थितिबाट टाढा नपठाउनुहोस्, र मबाट तपाईंको पवित्र आत्मा नलाउनुहोस् । 12 तपाईंको मुकिको आनन्दलाई ममा पुनर्जीवित पार्नुहोस्, र इच्छुक आत्माले मलाई सम्हाल्नुहोस् । 13 तब अपराध गर्नेहरूलाई म तपाईंका मार्गहरू सिकाउनेछु र पापीहरू तपाईंतिर फर्कनेछन् । 14 हे मेरा उद्धारका परमेश्वर, रक्तपाताको निमित्त मलाई क्षमा गर्नुहोस्, र तपाईंको थार्मिकताको आनन्दको निमित्त म काराउनेछु । 15 हे परमप्रभु, मेरा ओठहरू खोल्नुहोस्, र मेरो मुखले तपाईंको प्रशंसा गाउनेछ । 16 किनकि तपाईं बलिदानमा खुसी हुनुहुन्न, नत्र म बलि चढाउँथै । होमबलिमा तपाईं आनन्दित हुनुहुन्न । 17 परमेश्वरका बलिदानहरू तोडिएको आत्मा हो । हे परमेश्वर, तपाईंले तोडिएको र पश्चतापी द्वयतालाई घृणा गर्नुहुनेछैन । 18 सियोनलाई तपाईंको सुभेच्छामा भलइ गर्नुहोस्, यस्शलेमको पर्खालहरू पनु:निर्माण गर्नुहोस् । 19 तब तपाईं थार्मिकताको बलिहरूमा, होमबलिहरू र सम्पूर्ण होमबलिमा प्रश्न दिनुहुनेछु । तब हाम्रा मानिसहरूले तपाईंको वेदीमा साँझैहरू चढाउनेछन् ।

52 हे वीर मानिस, दुःख दिनमा तिमी किन घमण्ड गढौँ? परमेश्वरको करारको विश्वस्तता हरेक दिन आउँछ । 2 छलपूर्ण रूपले काम गरेर तिम्रो जिब्रोले धारिलो छुराले जस्तै विनाशको योजना बनाउँछ । 3 तिमीले असल भन्दाखा खराब र थार्मिकताभन्दा झुट बोल्न रुचाउँछौ । सेला 4 तै चली जित्रो, तै अरुलाई निल्मे सबै कुराहरू रुचाउँछैस् । 5 परमेश्वरले तालाई त्यसरी नै सदासर्वदाको निमित्त नाश पार्नुहुनेछ । उहाँले तालाई माथि उठाउनुहोनेछ, तेरो पालबाट तालाई निकाल्नुहुनेछ र जीवितहरूको देशबाट तालाई उखेल्नुहोनेछ । सेला 6 धर्मीहरूले यो देखेछन् र भय मानेछन् । तिनीहरूले त्यसलाई हाँसो उडाउनेछन् र यसो भनेछन्, 7 “हेर, यो मानिसले परमेश्वरलाई आफ्नो शरणस्थान बनाएन, तर त्यसले आफ्नो समपत्तिको प्रश्नस्ततामा भरोसा गयो । र त्यसले अरुको विनाश गर्दा त्यो बलियो थियो ।” 8 तर मेरो बारेमा, परमेश्वरको मन्दिरमा म हरियो जैतूनको रुखजस्तो छु । म परमेश्वरको करारको विश्वस्ततामा सदासर्वदा भरोसा गर्नेछु । 9 तपाईंले जे गर्नुभएको छ त्यसको निमित्त म तपाईंलाई सदासर्वदा धन्यवाद चढाउनेछु । तपाईंका भक्तजनहरूका उपस्थितिमा म तपाईंको नाउँको आसा गर्नेछु, किनकि यो असल हो ।

53 मूर्खले आफ्नो मनमा भन्छ, “ईश्वर छैदैछैन ।” तिनीहरू भ्रष्ट छन् र धृष्टि अर्थम गरेका छन् । असल गर्ने कोही पनि छैन । 2

कसैले बुझ्न, वा परमेश्वरलाई खोज्छन् कि भनी हेर्न उहाँले मानवजातिका सन्तानहरूलाई स्वर्गबाट हेर्नुहुन्छ । 3 तिनीहरू सबै जना बरालिएका छन् । तिनीहरू एकसाथ भ्रष्ट भएका छन् । असल गर्ने कोही पनि छैन, एक जना पनि छैन । 4 के अर्थम गर्नेहरूको कुनै समझा नै छैन, जसले मेरा मानिसहरूलाई रोटी खाएँन् खान्छन् र तिनीहरूले परमेश्वरलाई पुकारा गर्दैनन्? 5 डगाउनुपरेको कुनै कारण नभए तापनि तिनीहरू भयडकर डरमा हुन्छन् । किनकि तिमीहरू विरुद्ध पाल टाँगेहरूका हाडहरू परमेश्वरले छरपस्त पार्नुहुनेछ । यस्ता मानिसहरू लाजमा पर्नेछन्, किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई इन्कार गर्नुभएको छ । 6 इसाएलको उद्धार सियोनबाट आएको भए त हुन्न्यो! जब परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई निर्वासनबाट फिर्ता ल्याउनुहुन्छ, तब याकूब आनन्दित र इसाएल खुयी हुनेछ ।

54 हे परमेश्वर, मलाई तपाईंको नाउँद्वारा बचाउनुहोस् र तपाईंको शक्तिले न्याय गर्नुहोस् । 2 हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । मेरो मुखका शब्दहरूमा कान थाप्नुहोस् । 3 किनकि विदेशीहरू मेरो विरुद्धमा उठेका छन् र निर्दयी मानिसहरूले मेरो ज्यान लिन खोजेका छन् । तिनीहरूले आफ्नो सामु परमेश्वरलाई राखेका छैन । सेला 4 हेर, परमेश्वर मेरो सहायक हुनुहुन्छ । मलाई उचाल्नुहोने परमप्रभु नै हुनुहुन्छ । 5 उहाँले मेरा शत्रुहरूलाई खराबीको प्रतिफल दिनुहोनेछ । आफ्नो विश्वस्ततामा तिनीहरूको नाश गर्नुहोस्! 6 म तपाईंलाई रस्वेच्छा बलि चढाउनेछु । हे परमप्रभु, म तपाईंको नाउँलाई धन्यवाद दिनेछु, किनकि यो असल छ । 7 किनकि उहाँले मलाई हरेक कष्टबाट बचाउनुभएको छ । मेरो आँखाले मेरा शत्रुहरूमाथि विजयको दृष्टिले हरेको छ ।

55 हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थनामा कान थाप्नुहोस् । मेरो बिन्नीबाट आफूलाई नलुकाउनुहोस् । 2 मलाई ध्यान दिनुहोस् र मलाई जवाफ दिनुहोस् । मेरो कष्टमा मलाई विश्रम हुँदैन । 3 मेरा शत्रुहरूका आवाजको कारणले, दुष्टहरूका थिचोमिचोका कारणले । किनकि तिनीहरूले ममाथि कष्ट ल्याउँछन् र रिसमा मलाई सताउँछन् । 4 मेरो हृदय मधित्र काम्छ र मृत्युका त्रासहरू ममाथि परेको छन् । 5 डर र कम्पन ममाथि आइपेको छ र त्रासले मलाई व्याकुल बनाएको छ । 6 मैले भर्ने, “मसित दुकुरका जस्ता पखेटाहरू भए त! तब म उडेर जाने र विश्रम लिने थिएँ । 7 हेर्नुहोस्, तब म टाढा जाने थिएँ । म उजाड-स्थानमा बस्ने थिएँ । सेला 8 आँयी र दुरीबाट बच्न हतार गरेर म शरणस्थानमा जाने थिएँ ।” 9 हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई भस्म पार्नुहोस् । तिनीहरूको भाषा खल्लल्याउनुहोस! किनकि मैले सहरमा हिंसा र कलह देखेको छु । 10 दिनरात तिनीहरू पर्वालहरूमा चढेर धुम्छन् । अर्थम र हानि यसको माझामा छन् । 11 यसको विचमा दुष्टाता छ । थिचोमिचो र छलले यसका गल्लीहरूलाई छोडैदैनन् । 12 किनकि मलाई हप्काउने शत्रु थिएन, तब म त्यो सहनेथिएँ । न त मेरो विरुद्ध उठ्ने मलाई धूण गर्ने व्यक्ति नै थियो, तब म त्यसबाट लुक्नेथिएँ । 13 तर यो त त्यही, म समानको मानिस, मेरो मित्र र मेरो घनिष्ठ साथी थियो । 14 हामीले एकसाथ मीठो सङ्गाती गर्याँहै । भीडीको साथमा हामी परमेश्वरको भवनमा जान्न्याँै । 15 तिनीहरूमाथि अचानक मृत्यु आइ लागोस । तिनीहरू जिउँदै चिह्नामा जाऊन् । किनकि तिनीहरू जहाँ बस्छन् त्यहाँ तिनीहरूकै माझामा दुष्टाता छ । (Sheol h7585) 16 मेरो बारेमा, म परमेश्वरलाई पुकार्छ र परमप्रभुले मलाई बचाउनुहोनेछ । 17 साँझ, बिहान र मध्यन्दहमा म गुनासो गर्हु र विलाप गर्हु । उहाँले मेरो आवाज सुन्नुहोनेछ । 18 मेरो विरुद्धमा भएको युद्धबाट उहाँले मेरो जीवनलाई सुरक्षित छुटाउनुहुन्छ, किनकि मेरो विरुद्धमा युद्ध गर्नेहरू थेरै जना थिए । 19 परमेश्वर, जसले अनन्ददेखि राज्य गर्नुहुन्छ उहाँले तिनीहरूका कुरा सुन्नुहोनेछ र तिनीहरूको अपमान गर्नुहोनेछ । सेला तिनीहरू कहिल्यै परिवर्तन हुँदैनन् र तिनीहरूले परमेश्वरको भय मान्दैनन् । 20 मेरो मित्रले

आफूसँग मिलापमा भएकाहरूका विरुद्धमा आफ्नो हात उठाएको छ । उसले बाँधको करारलाई उसले आदर गरेको छैन । 21 उसको मुखले नीनीझैं चिप्लो थियो, तर त्यसको हृदय शत्रुतापूर्ण थियो । त्यसका शब्दहरू तेलभन्दा पनि चिल्ला थिए, तापनि तिनीहरू वास्तवमा नाड्गो तरवारहरू नै थिए । 22 आफ्ना बोझहरू परमप्रभुमा राख र उहाँले तेलीलाई सम्भाल्नुहोनेछ । उहाँले धर्मी मानिसलाई कहिल्यै पनि डग्न दिनुहोन । 23 तर हे परमेश्वर, तपाईंले दुष्टलाई तल विनाशको खडलमा लानुहोनेछ । रक्तपात गर्नेहरू र छली मानिसहरू अरूभन्दा आधा आयुसम्म पनि बँच्दैन, तर म तपाईंमा नै भरोसा गर्छु ।

56 हे परमेश्वर, ममाथि दया गर्नुहोस, किनकि मानिसहरूले मलाई आक्रमण गर्दैछन् । मसँग युद्ध गर्नेहरूले दिनभरि आफ्नो दबावमा राख्छन् । 2 मेरा शत्रुहरूले मलाई दिनभरि कुल्लच्छन् । किन मेरो विरुद्धमा अहङ्कारपूर्ण किसिमले युद्ध गर्नेहरू थेरे जेना छन् । 3 जब म डराउँछु, तब म आफ्नो भरोसा तपाईंमा राख्छु । 4 परमेश्वर, जसको वचनको प्रशंसा म गर्छु—परमेश्वरमा मैले आफ्नो भरोसा राखेको छु । म डराउनेछैन । मानिसले मलाई के गर्न सक्छ र? 5 दिनभरि तिनीहरू मेरा कुराहरू बङ्गाहरूँछन् । तिनीहरूका सबै विचार खारबीको निमित मेरो विरुद्धमा हुन्छन् । 6 तिनीहरू आफूलाई एकसाथ भेला गर्दैन, तिनीहरू माफूलाई लुकाउँछन् र तिनीहरूले मेरा पाइलाहरू पहिल्याउँछन्, जसरी तिनीहरूले मेरो ज्यान लिन ढुकिबसेका छन् । 7 अर्थर्म गरेर तिनीहरूलाई उम्कन निनुहोस । हे परमेश्वर, तपाईंको क्रोधमा मानिसहरूलाई तल झार्नुहोस । 8 मेरा भागर हिँडेको हिसाब तपाईंले राख्नुहोस् र मेरा आँसुहरू तपाईंको बोतलमा राख्नुहोस् । के ती तपाईंका पुस्तकमा छैनन् र? 9 तब मैले तपाईंलाई पुकारा गरेको दिनमा मेरा शत्रुहरू फर्केर जानेछन् । परमेश्वर मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ भनी यसैबाट म जानेछु । 10 परमेश्वर, जसको वचनको प्रशंसा म गर्छु, परमप्रभु, जसको वचनको प्रशंसा म गर्छु, 11 परमेश्वरमा म भरोसा गर्छु, म डराउनेछैन । कसले मलाई के गर्न सक्छ र? 12 हे परमेश्वर, तपाईंको निमित आफ्ना भाकलहरू पुरा गर्ने कर्तव्य ममा छ । तपाईंलाई धन्यवादका म बलिहरू चढाउनेछु । 13 किनकि तपाईंसे मेरो जीवनलाई मृत्युबाट बचाउनुभएको छ । तपाईंले मेरा गोडाहरूलाई लड्नबाट जोगाउनुभएको छ, ताकि म जीवितहरूका अधि परमेश्वरको उपस्थितिमा हिँडन सक्ं ।

57 हे परमेश्वर, मप्रति दयालु हुनुहोस, किनकि यी कष्टहरू अन्त नभएसम्म म तपाईंमा शरण लिन्छु । यो विनाश अन्त नभएसम्म सुक्षकाको निमित म तपाईंका पखेटामुनि बस्छु । 2 सर्वोच्च परमेश्वरमा म पुकारा गर्नेछु, परमेश्वरमा जसले मलाई सबै कुरा गर्नुहुन्छ । 3 उहाँ स्वर्वाबाट सहायता पठाउनुहोनेछ र मलाई बचाउनुहोनेछ । मलाई कुल्चनेहरूसँग उहाँ कुद्दु हुनुहुन्छ । सेला परमेश्वरले मलाई उहाँको दया र विश्वस्तता पठाउनुहोनेछ । 4 मेरो जीवन सिंहहरूका माझमा छ । मेरो नाश गर्न तयार भएकाहरूका माझमा भु । म ती मानिसहरूका माझमा छु जसका दाँतहरू भालाहरू र काँडाहरू हुन्, र जसका जिब्राहरू धारिला तरवारहरू हुन् । 5 हे परमेश्वर, आकाशभन्दा उच्च हुनुहोस । तपाईंको महिमा सारा पृथ्वीमाथि उच्च होस । 6 तिनीहरू मेरा खुद्दाहरूको निमित जाल फिँजाउँछन् । म संकष्टमा थिए । तिनीहरूले मेरै सामु खल्दो खने । त्यसको बिचमा तिनीहरू आफै खसेका छन् । सेला 7 हे परमेश्वर, मेरो मन स्थिर छ, मेरो मन स्थिर छ । म गाउनेछु, हो, म प्रशंसाका गीत गाउनेछु । 8 हे मेरो आदरको हृदय, जाग । हे वीणा र सारडाई जाग । बिहान सबैरै म जगाउनेछु । 9 हे परमप्रभु, म तपाईंलाई मानिसहरूको माझमा धन्यवाद दिनेछु । जातिहरूका माझमा म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु । 10 किनकि स्वर्वासम्म पुग्ने तपाईंको अचूक प्रेम माहन् छ । र तपाईंको विश्वस्तता बादलहरूसम्म पुछन् । 11 हे परमेश्वर, आकाशभन्दा उच्च हुनुहोस । तपाईंको महिमा सारा पृथ्वीमाथि उच्च होस ।

58 ए शासकहरू हो, के तिनीहरू धर्मिकतामा बोल्छौ? ए मानिसहरू, के तिनीहरू ठिक किसमले न्याय गर्छौ? 2 गर्दैनौ, तिनीहरू आफ्नो हृदयमा दुष्टता गर्छौ । तिनीहरू आफ्नै हातले देशभरि हिंसा फैलाउँछौ । 3 दुष्टहरू गर्भमा हुँदा पनि तिनीहरू पथभ्रष्ट हुन्छन् । जन्मेदेखि नै तिनीहरू द्युष्ट बोलेर पथभ्रष्ट हुन्छन् । 4 तिनीहरूका विष सर्पको विषजस्तै छ । तिनीहरू बहिरा गोमजस्तै छन् जसले यसका कानहरू बन्द गर्छ, 5 त्यसले सपेराको आवाज सुन्दैन, तिनीहरू जस्ति नै निपुण भए पनि पवाह छैन । 6 हे परमेश्वर, तिनीहरूका दाँतहरू भाँचिनुहोस । हे परमप्रभु, ज्यान सिंहहरूका बडगाहरू झारिदिनुहोस । 7 पानी बगेर गएजस्तै तिनीहरू बिलेर जाउन् । तिनीहरूले आफ्ना काँडाहरू हान्दा, तिनका चुच्चो नभएजस्तै ती होउन् । 8 तिनीहरू शंखेकीराजस्तै होउन् र बिलि जाउन् र तिनीहरू एउटी स्त्रीको तुहेको बालकजस्तै होउन् जसले कहिल्यै सर्योको उज्यालो देखेउन् । 9 तिग्रा भाँडाहरूले काँडाको आगोको राप थाहा पाउनअगि नै हरिया काँडाहरू र जलिरहेका काँडाहरूस्तै त्यसले तिनीहरूलाई भुमरीसँग उठाइ लानेछ । 10 धर्मीले परमेश्वरको बदला देख्दा, त्यो आनन्दित हुनेछ । तिनीहरूले आफ्ना खुद्दाहरू दुष्टहरूका स्रातमा धुनेछन्, 11 ताकि मानिसहरूले भन्नेछन्, “साँच्चै, धर्मी व्यक्तिको निमित इनाम छ । साँच्चै, परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले पृथ्वीको न्याय गर्नुहुन्छ ।”

59 हे मेरा परमेश्वर, मलाई मेरा शत्रुहरूबाट बचाउनुहोस । मेरो विरुद्धमा उर्नेहरैदेखि मलाई उच्चमा राख्नुहोस । 2 अर्थर्म गर्नेहरूबाट मलाई सुरक्षित राख्नुहोस र रक्तपिण्यासु मानिसहरूबाट मलाई बचाउनुहोस । 3 हेर्नुहोस, तिनीहरूले मेरो ज्यान लिन ढुकेर बस्त्वन् । शक्तिशाली मानिसहरू मेरो विस्त्र एकसाथ भेला हुन्छन्, तर हे परमप्रभु, मेरो पाप वा अपराधको कारणले होइन । 4 म दोषरहित भए तापनि तिनीहरू मतिर झाम्टन तयार छन् । जानुहोस र मलाई सहायता गर्नुहोस र हेर्नुहोस । 5 हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इसापलका परमेश्वर, तपाईं जानुहोस र जातिहरूलाई दण्ड दिनुहोस । कुनै पनि दुष्ट अपराधीहरूप्रति दयालु नहुनुहोस । सेला 6 तिनीहरू साँझमा फर्कन्छन्, तिनीहरू कुकुरहरूझैं कराउँछन् र सहरका वरिपरि जान्छन् । 7 हेर्नुहोस, तिनीहरूका मुखले नरामा कुरा बोल्छन् । तिनीहरूका ओठहरूमा तरवारहरू छन्, किनकि तिनीहरू भन्नेछन्, “हाम्रा कुरा कसले सुँछ?” 8 तर हे परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूमाथि हाँस्नुहुन्छ । तपाईंले सबै जातिहरूलाई उपहास गर्नुहुन्छ । 9 हे परमेश्वर, मेरो बल, म तपाईंमा नै ध्यान दिनेछु । तपाईं मेरो अग्लो धरहरा हुनुहुन्छ । 10 मेरो परमेश्वरले मलाई उहाँको करारको विश्वस्ततासहित भेद्नुहुनेछ । परमेश्वरले मेरा शत्रुहरूमाथि मेरो इच्छा देखि मलाई दिनुहुनेछ । 11 तिनीहरूलाई नमार्नुहोस, नत्र मेरा मानिसहरूले बिस्मिन्छन् । हे परमप्रभु, हाम्रो ढाल, तिनीहरूलाई तपाईंको शक्तिले तितरबितर पार्नुहोस र तिनीहरूलाई ढाल्नुहोस । 12 तिनीहरूका मुखका पापहरू र तिनीहरूका ओठहरूका शब्दहरूका निमित, तिनीहरूलाई आफ्नै घमण्डमा कब्जा गरियोस र तिनीहरूले व्यक्त गेरेका साराप र झुट्को निमित । 13 तिनीहरूलाई क्रोधमा भस्म पार्नुहोस, तिनीहरूलाई भस्म पार्नुहोस । तिनीहरूलाई आफै खसेका छन् । 14 तिनीहरू कुकुरझैं कराउँदै सहरभिर गएर साँझमा फर्कन्छन् । 15 तिनीहरू खाने कुरा खोज्दै घुम्छन र तिनीहरू तप भएन भने तिनीहरू कुकुरहरूस्तै कराउँछन् । 16 तर म तपाईंको सामर्थ्यको स्तुति गाउनेछु र बिहान म तपाईंको अटल प्रेमको स्तुति गाउनेछु । किनकि मेरो संकष्टको समय तपाईं मेरो उच्च धरहरा र शरणस्थान हुनुभएको छ । 17 हे मेरो सामर्थ्य, म तपाईंको स्तुति गाउनेछु । किनकि परमेश्वरहाँहि मेरो उच्च धरहरा, करारको विश्वस्तताको परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

60 हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई फाल्नुभएको छ । तपाईंले हामा

फेरि पुनर्स्थापना गर्नुहोस् । 2 तपाईंले देशलाई कम्पित पार्नुभएको छ । हामीलाई तपाईंले यसलाई दुक्का पार्नुभएको छ । यसका दराहरू निको पार्नुहोस्, किनकि यो कामिहेको छ । 3 तपाईंले आफ्ना मानिसहस्रलाई कठिन कुराहरू देख लगाउनुभएको छ । तपाईंले हामीलाई धरमराजने दाखमध्य पिउन लगाउनुभएको छ । 4 धनुधारीहरूका विशद्मा प्रदर्शन गर्नलाई तपाईंलाई आदर गर्नेहरूको निमित तपाईंले झन्डा खडा गर्नुभएको छ । सेला 5 ताकि तपाईंले प्रेम गर्नुभएका ह्रू बाँचून, हामीलाई तपाईंको दाहिने बाहुलिले बचाउनुहोस् र मलाई जवाफ दिनुहोस् । 6 परमेश्वरले आफ्नो पवित्रतामा बोल्नुभएको छ, “म आनन्दित हुनेछु । म शकेमलाई बाँझेछु र सुक्कोटको बेसीलाई भाग लगाउनेछु । 7 गिलाद मेरो हो, मनश्शे मेरो हो । एफ्राइम मेरो टोप हो । यहूदा मेरो राजदण्ड हो । 8 मोआब मेरो बाटा हो । एदोमामा म आफ्नो जुत्ता फुकाल्छु । पलिश्तीको कारणले म विजयमा कराउनेछु ।” 9 कसले मलाई बलियो सहरमा त्याउनेछ? कसले मलाई एदोमामा लानेछ? 10 तर हे परमेश्वर, के तपाईंले हामीलाई इकार गर्नुभएको छैन र? तपाईं हामा फौजसँग युद्धमा जानुहोस् । 11 शत्रुका विशद्मा हामीलाई सहायता दिनुहोस्, किनकि मानिसको सहायता व्यार्थको हुन्छ । 12 परमेश्वरको सहायताले हामी विजयी हुनेछौं । उहाँले हाम्रा शत्रुहरूलाई कुल्यनुहोसे ।

61 हे परमेश्वर, मेरो पुकारा सुन्नुहोस् । मेरो प्रार्थनामा ध्यान दिनुहोस् ।

1 मेरो हृदय शिथिल हुँदू म पृथ्वीको अन्तिम छेउबाट तपाईंलाई पुकारा गर्नेछु । मन्दन्दा उच्च चट्टानतिर मलाई लानुहोस् । 3 किनकि तपाईं मेरो निमित शरणस्थान, शत्रुबाट बच्ने बलियो धरहरा हुनुभएको छ । 4 मलाई सधैं तपाईंको पवित्रस्थानमा बस्न दिनुहोस् । मलाई तपाईंका पखेटाहरूको आडमा शरण लिन दिनुहोस् । सेला 5 किनकि हे परमेश्वर, तपाईंले मेरा भाकलहरू सुन्नुभएको छ, तपाईंले मलाई तपाईंलाई आदर गर्नेहरूको उत्तराधिकार दिनुभएको छ । 6 तपाईंले राजालाई दिर्घायु बनाउनुहुन्छ । तिनको आयु धैर्ये पुस्ताहरूजस्तै हुनेछ । 7 तिनी परमेश्वरको सामु सदासर्वदा रहनेछन् । 8 तपाईंको नाउँको स्तुति म सदा गाउनेछु ताकि हरेक दिन म आफ्नो भाकल पुरा गर्न सकाँ ।

62 परमेश्वरमा मात्र म चूपचाप पर्खिन्छु । मेरो उद्धार उहाँबाट आउँछ ।

2 उहाँ मात्र मेरो चट्टान र मेरो उद्धार हुनुहुन्छ । उहाँ मेरो अगलो धरहरा हुनुहुन्छ । म धैर्ये डानेछैन । 3 तिमीहरू सूच जनाले एक जना मानिसलाई कहिलेसम्म आक्रमण गर्दै, जसलाई तिमीहरूले ढाल्न लागेको पखति वा कमजोर बारजस्तै ढाल्न सक्छौ? 4 त्यसको आदरको ठाँबाट त्यसलाई तल झार्नलाई मात्र तिमीहरू विचार विमर्श गर्नेन् । तिमीहरू झुटो बोल्न रुचाउँछन् । आफ्ना मुखले तिमीहरूले त्यसलाई आश्रिष दिनेछन्, तर आफ्ना हृदयमा तिमीहरूले त्यसलाई सराच्छन् । सेला 5 परमेश्वरमा मात्र म चूपचाप पर्खिन्छु । किनकि मेरो आसा उहाँमा राखिएको छ । 6 उहाँ मात्र मेरो चट्टान र मेरो उद्धार हुनुहुन्छ । उहाँ मेरो अगलो धरहरा हुनुहुन्छ । म डानेछैन । 7 मेरो उद्धार र महिमा परमेश्वरसँग छ । मेरो बल र शरणको चट्टान परमेश्वर हुनुहुन्छ । 8 ए मानिसहरू हो, सबै समय उहाँमा भरोसा गर । उहाँमा आफ्नो हृदय पोखाओ । परमेश्वर हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ । सेला 9 निश्चय नै निम्न स्तरका मानिसहरू व्यर्थ हुन् र उच्च स्तरका मानिसहरू झुट हुन् । तिमीहरू तराजुमा तौलिदा हलुका हुन्छन् । एकस्थाय तौलिदा पनि तिमीहरू केही पनि हुँदैन् । 10 थिचोमिचो वा लुट्टा भरोसा नार । अनि व्यर्थमा धनमा आसा नगर, किनकि तिमीहरूले कुनै फल दिने छैनन् । आफ्नो हृदय तिनमा नलगाओ । 11 परमेश्वरले एक पल्ट बोल्नुभएको छ, मैले यो दुई पल्ट सुनेको छु: शक्ति परमेश्वरकै हो । 12 हे परमप्रभु, करारको विश्वस्तता पनि तपाईंको हो, किनकि हरेक व्यक्तिले जे गरेको छ त्यसको प्रतिफल तपाईंले दिनुहुन्छ ।

63 हे परमेश्वर, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ । उत्सुकतासाथ म तपाईंको

खोजी गर्दै । पानी नभएको सुख्खा र बाँझो जमिनमा, मेरो प्राणले तपाईंको तृणा गर्दै र मेरो शरीरले तपाईंलाई खोज्छ । 2 त्यसैले तपाईंको शक्ति र महिमा देखलाई तपाईंलाई मैले पवित्रस्थानमा हेरेको छु । 3 किनभने तपाईंको करारको विश्वस्तता जीवनभन्दा उत्तम छ । मेरा ओठहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछ । 4 त्यसैले म जीवित रहेहो र तपाईंलाई ध्यन्यको भनेछु । तपाईंको नाउँमा म आफ्ना हातहरू उचालेछु । 5 हाडको गुदी र विल्लो खाना मैले खाएको जस्तै हुनेछ । आनन्दित ओठहरूले मेरो मुखले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछ । 6 जब आफ्नो ओछायामा तपाईंको बारेमा म विचार गर्दै र रातको समयमा तपाईंमा ध्यान गर्दै । 7 किनकि तपाईं मेरो सहायता हुनुभएको छ र म तपाईंको पखेटाहरूको छायामा आनन्दित हुनेछु । 8 तपाईंसँग म ताँसिन्छु । तपाईंको दाहिने हातले मलाई सहारा दिन्छ । 9 तर मलाई नष्ट गर्न खोज्नेहरू पृथ्वीको सबैभन्दा तल्लो भागहरूमा जानेछन्, 10 तरवार चलाउनेहरूका हातहरूमा तिनीहरूलाई दिनेछ, र तिनीहरू स्यालहरूका आहारा हुनेछन् । 11 तर राजाचाहिं परमेश्वरमा आनन्दित हुनेछन् । उहाँद्वारा शथप खाने हरेकले उहाँमा गौरव गर्नेछन्, तर झुट बोल्नेहरूका मुख बन्द गरिनेछ ।

64 हे परमेश्वर, मेरो सोर सुन्नुहोस् । मेरो गुनसोमा ध्यान दिनुहोस् । मेरा

शत्रुहरूका डरबाट मेरो जीवन सुरक्षित राख्नुहोस् । 2 खाराबी गर्नेहरूको गुप्त षड्यन्त्रबाट र अर्धम गर्नेहरूको कोलाहलबाट मलाई लुकाउनुहोस् । 3 तिनीहरूले तरवारहरूमैं आफ्ना जिब्राहरू धारिल बनाएका छन् । तीता शब्दहरूका काँडहरूले तिनीहरूले लक्षित गरेका छन् । 4 ताकि तिनीहरूले निर्दोष कसैलाई गुप्त ठाँबाट हान्न सकून् । अचानक तिनीहरूले त्यसलाई हान्छन् र कुनै डर मान्दैनन् । 5 तिनीहरूले आफेलाई दुष्ट योजनामा उत्साहित पार्छन् । पासोहरू थाप तिनीहरू गोप्य रूपमा सल्लाह गर्नेन् । तिनीहरू भन्छन्, “हामीलाई कसले देखेछ र?” 6 तिनीहरू पापपूर्ण योजनाहरू बनाउँछन् । तिनीहरू भन्छन्, “हामीले एउटा होसियार योजना पूरा गरेका छौं ।” मानिसका भित्री विचाहरू र हृदयहरू गर्न हुन्छन् । 7 तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुपर्नेछ । अचानक तिनीहरू उहाँको काँडले घाइते हुनेछन् । 8 तिनीहरूलाई देखे सबै जनाले आफ्ना मुन्हो हल्लाउनेछन् । 9 सबै मानिसहरूले भय मान्दैनन् र परमेश्वरका कामहरू घोषणा गर्नेछन् । उहाँले जे गर्नुभएको छ, त्यसको बारेमा तिनीहरूले बुद्धिमान् भएर विचार गर्नेन् । 10 धर्मी परमप्रभुको बारेमा खुपी हुनेछ र उहाँमा शरण लिनेछ । हृदयमा सोझा हुने सबै जनाले उहाँमा गर्व गर्नेछन् ।

65 हे सियोनका परमेश्वर, हाम्रो प्रशंसाले तपाईंको आसा गर्दै । हाम्रा

भाकलहरू तपाईंकहाँ पूरा हुनेछन् । 2 तपाईंले प्रार्थना सुन्नुहुन्छ । सबै मानिसहरू तपाईंकहाँ आउनेछन् । 3 अर्धमहरूले तपाईंकहाँ जितेका छन् । हाम्रा अपराधहरूको बारेमा तपाईंले ती क्षमा गर्नुहुनेछ । 4 तपाईंले आफ्नो नजिक ल्याउन चुन्नुभएको मानिस धन्यको हो, ताकि त्यो तपाईंको आँगनहरूमा बस्न सक्छ । तपाईंको घरको अथर्त तपाईंको पवित्र मन्दिरको भलाईले हामी तृप्त हुनेछौं । 5 हे हाम्रो उद्धारको परमेश्वर, अचमका कुराहरू गरेर तपाईंले धार्मिकतामा हामीलाई जवाफ दिनुहुनेछ । पृथ्वीको अन्तिम छेउ र समुद्रपारि टाढा रहनेहरूका आसा तपाईं नै हुनुहुन्छ । 6 किनकि पडाडहरूलाई दृढ़ पार्ने तपाईं नै हुनुहुन्छ । तपाईं जसले बलको पेटी लगाउनुभएको छ । 7 समुद्रहरू गर्जनहरू, तिनका छालहरूका गर्जनहरू र मानिसहरूका होललालाई शान्त पार्ने तपाईं नै हुनुहुन्छ । 8 पृथ्वीका पल्लो छेउका भागहरूमा बस्नेहरू तपाईंका कामहरूका प्रमाणले भयभीय हुन्छन् । तपाईंले पूर्व र पश्चिमलाई आनन्दित बनाउनुहुन्छ । 9 तपाईं पृथ्वीताई सहायता गर्न आउनुहुन्छ । तपाईंले त्यसलाई भिजाउनुहुन्छ । तपाईंले त्यसलाई भिजाउनुहुन्छ ।

त्यसलाई धेरै समपन्न तुल्याउनुहुन्छ । परमेश्वरका नदीमा पानी भरिएको छ । तपाईंले पृथ्वीलाई तयार गर्नुहुदा तपाईंले मानवजातिलाई अन्न दिनुहुन्छ । 10 तपाईंले यसका जोतेका खेतलाई प्रशस्त पानीले भिजाउनुहुन्छ । तपाईंले जोतेका खेतका ठल्ला फुटाउनुहुन्छ । झरीका पानीले तपाईंले ती नरम पार्नुहुन्छ । तिनका बिचका विस्वाहरूलाई तपाईंले आशिष् दिनुहुन्छ । 11 तपाईंले वर्षालाई आफ्नो भलाईको मुकुट लगाइ दिनुहुन्छ र तपाईंका गाडाहरू प्रशस्तताले भरिएर पोखिन्छ । 12 उजाडस्थानका खर्कहरूमा शीत झाँच्छ र डाँडाहरू आनन्दले ढाकिन्छन् । 13 खर्कहरू बगालहरूले ढाकिन्छन् । बेसीहरू अन्नले ढाकिन्छन् । तीनीहरू आनन्दले कराउँछन् र तीनीहरू गाउँछन् ।

66 हे सारा पृथ्वी, परमेश्वरकी निम्नि आनन्दले कराओ । 2 उहाँको नाउंको महिमाको स्तुति गाओ । उहाँको प्रशंसालाई महिमित बनाओ ।

3 परमेश्वरलाई भन, “तपाईंका कामहरू कृति भयानक छन् । तपाईंको शक्तिको महान्ताद्वारा तपाईंका शत्रुहरू तपाईंको अधीनतामा आउनेछन् । 4 सारा पृथ्वीले तपाईंको आराधना गर्नेछ र तपाईंको स्तुति गाउनेछ । तिनीहरूले तपाईंको नाउंको स्तुति गाउनेछन् ।” सेला 5 आओ र परमेश्वरका कामहरू हेर । मानवजातिका सन्तानहरूका निम्नि उहाँले गर्नुभएका कामहरूमा उहाँ भयवह हुनुहुन्छ । 6 उहाँले समुद्रलाई सुख्खा जमिन बनाउनुभयो । तिनीहरूले नदीमा खुटाले हिँडेर तरे । त्यहाँ हामी उहाँमा आनन्दित भयो । 7 उहाँले आफ्नो शक्तिले सदासर्वदा शासन गर्नुहुन्छ । उहाँका आँखाहरूले जातिहरूलाई नियाल्लन् । विद्रोहिहरूले आफैलाई उच्च नापारून् । सेला 8 हे मानिसहरू हो, परमेश्वरलाई धन्यको भन । उहाँको प्रशंसाको आवाज सुनियोस् । 9 उहाँले हामीलाई जीवितहरूका माझामा राख्नुहुन्छ र उहाँले हाम्रा खुटाहरूलाई चिप्लन दिनुहुन्न । 10 हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई जाँच्नुभएको छ । तपाईंले हामीलाई चाँदीलाई जाँच्दैँ जाँच गर्नुभएको छ । 11 तपाईंले हामीलाई जालभित्र ल्याउनुभयो । 12 तपाईंले मानिसहरूलाई हाम्रा शिशरहरूमा टेक्न लगाउनुभएको छ । हामी आगो र पानीबाट भएर गयो, तर तपाईंले हामीलाई फरकिलो ठाँड़मा ल्याउनुभयो । 13 म तपाईंको मन्दिरमा होमबलि लएर आउनेछु । म तपाईंमा आफ्नो भाकल पुरा गर्नेछु, 14 जुन म संकष्टमा हुँदा मेरा ओठहरूले प्रतिज्ञा गरे र मेरो मुखले बोले । 15 म तपाईंलाई थुमाहरूको सुगन्धित बास्नासहितको पशुहरूको होमबलि चढाउनेछु । म साठेहरू र बोकाहरू चढाउनेछु । सेला 16 हे सबै परमेश्वरको भय मान्नेहरू हो, आओ र सुन । र उहाँले मेरो प्राणिको निम्नि के गर्नुभएको छ सो म बताउनेछु । 17 मैले आफ्नो मुखले उहाँमा पुकारा गरे र मेरो जिब्रेले उहाँको प्रशंसा गयो । 18 मैले आफ्नो हृदयभित्र पाप देखेको भए, परमप्रभुले मेरो पुकारा सुन्नुहोशिएन । 19 तर परमेश्वरले साँच्चै सुन्नुभएको छ । उहाँले मेरो प्रार्थनाको आवाजमा ध्यान दिनुभएको छ । 20 परमेश्वर धन्यको हुनुहुन्छ, जसले मेरो प्रार्थना वा उहाँको करारको विश्वस्तातार्लाई मबाट हटाउनुभएको छैन ।

67 परमेश्वर हामीप्रति दयालु हुनुभएको होस्, र हामीलाई आशिष् दिनुभएको होस् । अनि हामीमाथि आफ्नो मुहार चम्काउनुभएको होस् । सेला 2 ताकि तपाईंको मार्गहरू पृथ्वीलाई र तपाईंको प्रशंसा सबै जातिहरूमा प्रकट होस् । 3 हे परमेश्वर, मानिसहरूले तपाईंको प्रशंसा गरून् । सबै मानिसहरूले तपाईंको प्रशंसा गरून् । 4 जातिहरू खुसी होउन् र आनन्दले गाउन्, किनकि तपाईंले मानिसहरूको न्याय सत्यतामा गर्नुहोछे र पृथ्वीका जातिहरूमा शासन गर्नुहोछे । सेला 5 हे परमेश्वर, मानिसहरूले तपाईंको प्रशंसा गरून् । 5 पृथ्वीले यसको फसल उत्पादन गरेको छ, र परमेश्वर, हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई आशिष् दिनुभएको छ । 7 परमेश्वरले हामीलाई आशिष् दिनुभएको छ र पृथ्वीका अन्तिम छेउसम्म भएका सबैले उहाँको आदर गर्छन् ।

68 परमेश्वर उठ्नुभएको होस् । उहाँका शत्रुहरू तितरबितर होऊन् ।

उहाँलाई धृणा गर्नेहरू उहाँको सामुवाट भागून् । 2 जसरी धुवाँ उडेर जान्छन्, त्यसरी नै तिनीहरूलाई उडाउनुहोस् । जसरी आगोको नजिक मैनबति पगिल्न, त्यसरी नै दुष्टहरू परमेश्वरको उपस्थितिमा नाश होऊन् । 3 तर धर्मीहरू खुसी होउन् । तिनीहरू परमेश्वरको सामु ज्यादै खुसी होऊन् । तिनीहरू आनन्दित होउन् र खुसी होउन् । 4 परमेश्वरको स्तुति गाओ । उहाँको नाउंको स्तुति गाओ । यदेन नदीको बेसीको मैदानमा सवार हुनुहोनेको निम्नि स्तुति गाओ । उहाँको सामु आनन्दित होओ । 5 अनाथहरूका बुबा, विधावहरूका न्यायकर्ता पवित्र स्थानमा बास गर्नुहोने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ । 6 एकतो व्यक्तिलाई परमेश्वरले परिवार दिनुहुन्छ । उहाँले कैदीहरूलाई गीत गाउँदै बाहिर आउन दिनुहुन्छ । तर विद्रोहीहरूचाहि सुख्खा जमिनमा बस्छन् । 7 हे परमेश्वर, जब तपाईं आफ्ना मानसिहरूका अघि जानुभयो, जब तपाईं उजाडस्थानमा हिँडुनुभयो, सेला 8 तब पृथ्वी काय्यो । परमेश्वरको उपस्थितिमा, उहाँ स्थियेनमा आउनुहुँदा परमेश्वरको उपस्थितिमा, इसाएल्का परमेश्वर, परमेश्वरको उपस्थितिमा, आकाशले पनि वृष्टि खन्यायो । 9 हे परमेश्वर, तपाईंले प्रशस्त झरी पठाउँप्यो । तपाईंको उत्तराधिकार थकित उँया तपाईंले त्यसलाई बलियो पार्नुभयो । 10 तपाईंका मानिसहरू यसमा बसोवास गरे । हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो भलाइबाट गरीबहरूलाई दिनुभयो । 11 परमप्रभुले आदेश दिनुभयो र तिनीहरूलाई घोषणा गर्नेहरू ठुला फौज थिए । 12 फौजका राजाहरू भाग्छन्, तिनीहरू भाग्छन्, र धरमा पर्खिरहने स्त्रीहरूले लुटको माल बाँध्छन् । 13 चाँदीले ढाकिएको ढुकुरहरू, पर्खेटाहरू सुन्नले ढाकिएका । तिमीहरूमध्ये कोही भेडाका बगालहरूका माझामा बस्यौ, तिमीहरूले किन यसो गयौ? 14 सर्वशक्तिमान्त्रले त्यहाँ राजाहरूलाई तितरबितर पार्नुभयो, त्यो सल्लोन डाँडामाथि हिँडेर परेको बेलाजस्तै थियो । 15 बाशानको पहाडी देशचाहि शक्तिशाली पहाड हो । बाशानको पहाडी देश एउटा अगलो पहाड हो । 16 हे उच्च पहाडी देश, तँ किन डालहे हेर्षस, त्यो पहाड जसमा परमेश्वर बन्ने इच्छा गर्नुहुन्छ? वास्तवमा, परमप्रभु सदासर्वदा त्यसमा बास गर्नुहुन्छ । 17 परमेश्वरका रथहरू बीसों हजार, हजारों हजार छन् । परमप्रभु सीनैमा जस्तै पवित्र स्थानमा तिनीहरूमा माझामा हुनुहुन्छ । 18 तपाईं उच्चमा उकलनुभएको छ । तपाईंले कैदीहरूलाई डोच्चाउनुभएको छ । मानिसहरूका माझाबाट, तपाईंको विरुद्धमा युद्ध लडेनेहरूबाट समेत तपाईंले उपहार ग्रहण गर्नुभएको छ, ताकि हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं त्यहाँ बास गर्नुभएको होस् । 19 परमप्रभु धन्यको होऊन्, जसले दिनदिने हाम्रो बोझ उठाउनुहुन्छ । परमेश्वर जो हाम्रो उझार हुनुहुन्छ । सेला 20 हाम्रो परमेश्वर बचाउनुहोने परमेश्वर हुनुहुन्छ । हामीलाई मृत्युबाट बचाउन सक्षम परमप्रभु परमेश्वर नै हुनुहुन्छ । 21 तर परमेश्वरले आफ्नो शत्रुहरूका शिशरहरूमा, उहाँको विरुद्धमा हिँडेनेहरूका कपाल भएका खपरमा हिँडउनुभेने । 22 परमप्रभुले भन्नुभयो, “म आफ्ना शत्रुहरूलाई बाशानबाट फर्काएर ल्याउनेछु । तिनीहरूलाई समुद्रको गहिराडाबाट म फर्काएर ल्याउनेछु । 23 ताकि आफ्ना खुटा रगतमा चोपेर तिमीहरूले आफ्ना शत्रुहरूलाई कुल्चेन्छौ र तिमीहरूका शत्रुहरूबाट तिमीहरूका कुकुरहरूका जिब्राहरूले पनि आफ्नो भाग पाउन् ।” 24 हे परमेश्वर, पवित्र स्थानमा तपाईंको शोभा-यात्रा, मेरो राजा, मेरो परमेश्वरको शोभा-यात्रा तिनीहरूले देखेका छन् । 25 पहिले गायकहरू गए, त्यसपछि विधावहरू र बिचमा अविवाहित केटीहरूले खैंजडी बजाउँदै गए । 26 सभाहरूमा परमेश्वरको प्रशंसा गर । तिमीहरू जो इसाएल्को मूलका हो, परमप्रभुको स्तुति गर । 27 त्यहाँ सबैभन्दा सानो कुल बेन्यामीन, त्यसपछि यहूदाका अगुवाहरू र तिनीहरूका दलहरू, जबूलुनका अगुवाहरू र नपतालीका अगुवाहरू छन् । 28 हे इसाएल, तेरो परमेश्वरले तेरो सामर्थ्यको आदेश दिनुभएको छ । हामीलाई तपाईंको शक्ति प्रकट गर्नुहोस्, हे परमेश्वर, जसले तपाईंले विगतका समयहरूमा प्रकट गर्नुभएको

छ । 29 यस्थलेमको तपाईंको मन्दिरबाट हामीलाई तपाईंको शक्ति प्रकट गर्नुहोस्, जहाँ राजाहरूले तपाईंलाई उपहारहरू ल्याउँछन् । 30 नर्कटका जडगाली पशुरुक्ता विरुद्धमा, साँढैहरू र बाछाहरूजस्ता मानिसहरूको भीडको विरुद्धमा कराउनुहोस् । तिनीहरूलाई होच्याउनुहोस् र तपाईंलाई उपहारहरू ल्याउने तिनीहरूलाई बनाउनुहोस् । युद्ध गर्न मन पराउने मानिसहरूलाई तितरबितर पार्नुहोस् । 31 मिश्रदेशबाट शासकहरू बाहिर आउनेछन् । कूशले आफ्नै हातहरूले परमेश्वरको निजिक जान हातार गर्नेछ । 32 हे पृथ्वीका राज्यहरू हो, परमेश्वरको निम्नि गाओ । सेला पमरप्रभुको स्तुति गाओ । 33 आकाशका स्वर्गमा सवारहुनुहोलाई, जुन प्राचीन समयदेखि अस्तित्वमा छ । हेर, शक्तिले उहाँले आफ्ना आवाज उचाल्नुहुन्छ । 34 परमेश्वरलाई बलको निम्नि श्रेय देओ । इसाएलमा उहाँको ऐश्वर्य छ र उहाँको बल आकाशमा छ । 35 हे परमेश्वर, तपाईं आफ्नो पवित्र स्थानमा भयवह हुनुहुन्छ । इसाएलको परमेश्वर जसले आफ्ना मानिसहरूलाई बल र शक्ति दिनुहुन्छ ।

69 हे परमेश्वर, मलाई बचाउनुहोस् । किनकि पानीले मेरो जीवनलाई खतरामा पारेको छ । 2 म गहिरो दलदलमा डुबेको छु, जहाँ टेक्ने ठाँ नै छैन । म गहिरो पानीमा आएको छु, जहाँ माथि बाढिहरू बग्छन् । 3 म आफ्नो चिक्कारले थाकेको छु । मेरो घाँटी सुकेको छ । मेरो परमेश्वरमा आसा गर्दा मेरा आँखाहरू धमिला हुन्छन् । 4 विनाकारण मलाई धृणा गर्नेहरू मेरो शिरको कपालभन्दा धेरै छन् । मेरा शत्रुहरू बनेर गलत तर्कहरू गरी मलाई नाश गर्न खोज्नेहरू शक्तिशाली छन् । मैले जे चरोको थिएन, सो मैले तिर्नुपर्छ । 5 हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो मूर्खता जानुहुन्छ र मेरा पापहरू मबाट लुकेका छैनन् । 6 हे सर्वशक्तिमान् पमप्रभु, मेरो कारणले तपाईंमा आसा राखेहरू लज्जित नहोऊन् । हे इसाएलको परमेश्वर, मेरो कारणले तपाईंलाई खोज्नेहरू अनादरमा नपर्नन् । 7 तपाईंको खातिर मैले हफ्की सहको छु । मेरो मुहार लाजले ढाकेको छ । 8 मेरा भाइहरूका निम्नि म बिरानो, मेरी आमाका सन्तानहरूका निम्नि विदेशी भएको छु । 9 किनको तपाईंको मन्दिरको जोशले मलाई खाएको छ र तपाईंलाई हप्काउनेहरूका हफ्कीहरू माथि परेको छ । 10 जब म रोए र खाना खाइन, तब तिनीहरूले मेरो अपमान गरे । 11 जब मैले भाइगालाई मेरो लुगा बनाए, तब म तिनीहरूको ठट्टाको पात्र बने । 12 सहरको ढोकामा बस्नेहरूले मेरो बारेमा कुरा गर्नेछन् । म जड्याँहाहरूका गीत भएको छु । 13 तर हे परमप्रभु, मेरो प्रथामा तपाईंमा छ, कुनै समयमा तपाईंले स्वीकार कर्नुहुनेछ । तपाईंको उद्धारको विश्वस्ततामा मलाई जवाफ दिनुहोस् । 14 मलाई दलदलबाट नकालुहोस् र मलाई डुब्न नदिनुहोस् । मलाई धृणा गर्नेहरूबाट मलाई टाढा लानुहोस् र गहिरो पानीबाट मलाई बचाउनुहोस् । 15 बढीको पानीले मलाई व्याकुल पार्न नदिनुहोस्, न त सागरले मलाई निल्प दिनुहोस् । खाडलले माथि आफ्नो मुख बढ्न नगरोस् । 16 हे परमप्रभु, मलाई जवाफ दिनुहोस्, किनकि तपाईंको करारको विश्वस्ता असल छ । मेरो निम्नि तपाईंका कृपाहरू धेरै भाइको हुनाले, मतिर फर्कनुहोस् । 17 आफ्नो दासबाट आफ्नो मुहार नलुकाउनुहोस्, किनकि म संकष्टमा छु । मलाई चाँडै जवाफ दिनुहोस् । 18 मकहाँ आउनुहोस् र मलाई उद्धार गर्नुहोस् । मेरा शत्रुहरूका कारणले मोल तिरेर मेरो उद्धार गर्नुहोस् । 19 मेरो हाँको, मेरो लाज र मेरो अपमान तपाईंलाई थाहा छ । मेरा वैरीहरू सैरै मेरो सामु छन् । 20 हाँकिले मेरो हृदय तोडिएको छ । म गहाँ बोझले दबिएको छु । कोही दया गर्ने मानिस मैले खोजें, तर कोही थिएन । मैले सान्त्वना दिनेहरू खोजें, तर मैले कोही भेटिनै । 21 खानलाई तिनीहरूले मलाई विष दिए । म तिखिउँदा तिनीहरूले पिउनलाई सिर्का दिए । 22 तिनीहरूको निम्नि राखिएको भोजन तिनीहरूको निम्नि पासो बनोस् । तिनीहरू सुरक्षित छन् भनी तिनीहरूले विचार गर्दा, त्यो नै पासो बनोस् । 23 तिनीहरूका आँखाहरू धमिला होऊन्, ताकि तिनीहरूले देख नसकून् । अनि तिनीहरूका कम्मर सधै दुर्बल बनाउनुहोस् । 24 तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध

खन्याउनुहोस् र तपाईंको रिसको उग्रताले तिनीहरूलाई व्याकुल बनाओस् । 25 तिनीहरूको ठाउँ उजाड होस् । तिनीहरूको पालमा कोही नबसोस् । 26 किनकि तपाईंले प्रहर गर्नुभएको व्यक्तिलाई तिनीहरूले सताए । तपाईंले बाइ तेबा उनुभएका हरूका पीड विवरण तिनीहरूलाई लगाउनुहोस् । तिनीहरू तपाईंको धार्मिक विजयमा आउन नसकून् । 28 तिनीहरूलाई जीवनको पुस्तकबाट हटाइयोस् र धर्माहस्तैंगे नलिखियोस् । 29 तर म गरीब र दुखी छु । हे परमेश्वर, तपाईंको उद्धारले मलाई उच्च स्थानमा बसालोस् । 30 गीत गाउँदै म परमेश्वरको नाउँको प्रशंसा गर्नेछ र धन्यवादको साथ उहाँलाई उच्च पार्नेछु । 31 सिंहरू र खुरहरू भएका गोरु वा साँढैले भन्दा धेरै त्यसले परमप्रभु खुसी पार्नेछ । 32 नम्रहरूले यो देखेका छन् र खुसी भएका छन् । परमेश्वरको खोजी गर्नेहरूको हृदय जीवित रहेस् । 33 किनकि परमप्रभुले दरिद्रको पुकारा सनुहुन्छ र आफ्ना कैदीहरूलाई घुणा गर्नुहुन्न । 34 सर्व र पृथ्वी, समुद्र र त्यसमा हलचल गर्ने हरेक थोकले उहाँको प्रशंसा गर्नुन् । 35 किनभने परमेश्वरले सियोनलाई बचाउनुहोले र यहूदीका सहरहरू पुनःनिर्माण गर्नुहुनेछ । मानिसहरू त्यहाँ बसोवास गर्नेछन् र यसलाई सम्पत्तिको रूपमा लिनेछन् । 36 उहाँको सेवकहरूका सन्तानहरूले यसको उत्तराधिकार प्राप्त गर्नेछन् । अनि उहाँको नाउँलाई प्रेम गर्नेहरू त्यहाँ बसेनेछन् ।

70 हे परमेश्वर, मलाई बचाउनुहोस् । हे परमप्रभु, चाँडौ आउनुहोस् र मलाई सहायता गर्नुहोस् । 2 मेरो ज्यान लिन खोज्नेहरू लज्जित र अपमानित होऊन् । तिनीहरूलाई फर्काइयोस् र अनादर गरियोस, जो मेरो पीडामा आनन्दित हुन्छन् । 3 तिनीहरूका लाजको कारणले तिनीहरूलाई फर्काइयोस्, जसले भन्छन्, “आहा, आहा!” 4 तपाईंको खोजी गर्नेहरू आनन्दित होऊन् र तपाईंमा खुसी होऊन् । तपाईंको उद्धार मन पराउनेहरूले सधै भनून, “परमेश्वरको स्तुति होस् ।” 5 तर म गरीब र दरिद्र छु । हे परमेश्वर, मकहाँ चाँडौ आउनुहोस् । तपाईं मेरो सहायता हुनुहुन्छ र तपाईंले मलाई छुटाउनुहुन्छ । हे परमप्रभु, ढिलो नगर्नुहोस् ।

71 हे परमप्रभु, म तपाईंमा शरण लिन्छु । मलाई कदापि लाजमा नपार्नुहोस् । 2 मलाई बचाउनुहोस् र तपाईंको धार्मिकतामा मलाई सुरक्षित राख्नुहोस् । तपाईंको काम मतिर फर्काउनुहोस् र मलाई बचाउनुहोस् । 3 मेरो निम्नि चट्टान हुनुहोस् जहाँ म सधै जान सँकूँ । तपाईंले मलाई बचाउन आजा दिनुभएको छ, किनकि तपाईं मेरो चट्टान र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ । 4 हे परमेश्वर, दुष्टहरूका हातबाट, अधर्मी र निर्दीयहरूका हातबाट मलाई बचाउनुहोस् । 5 किनकि हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं मेरो आसा हुनुहुन्छ । मेरो बालक हुँदादेखि नै मैले तपाईंमा भरोसा राखेको छु । 6 म गर्भमा हुँदादेखि नै तपाईंले मलाई सहारा दिनुभएको छ । मेरो आमाको गधिदेखि मलाई बहिर निकाल्ने तपाईं नै हुनुहुन्छ । मेरो प्रशंसा सधै तपाईंको बारेमा नै हुनेछ । 7 धेरै जना मानिसको निम्नि म उदाहरण भएको छु । तपाईं मेरो बलियो शरण हुनुहुन्छ । 8 मेरो मुख तपाईंको प्रशंसाले, दिनभरि नै तपाईंको आदरले भरिनेछ । 9 मेरो वृद्ध अवस्थामा मलाई टाढा नफालुहोस् । मेरो बल कमजोर हुँदा मलाई नत्यानुहोस् । 10 किनकि मेरा शत्रुहरूले मेरो बारेमा कुरा गर्दैछन् । मेरो ज्यान लिन खोज्नेहरूले एकसाथ पङ्चान्त्र गर्दैछन् । 11 तिनीहरू भन्छन्, “परमेश्वरले त्यसलाई त्याग्नुभएको छ । लखेटर त्यसलाई समात, किनकि त्यसलाई बचाउने कोही भनि छैन ।” 12 हे परमेश्वर, मबाट टाढा नहुनुहोस् । हे मेरो परमेश्वर, मलाई सहायता गर्न चाँडौ गर्नुहोस् । 13 तिनीहरू लाजमा परून र नाश होऊन्, जसले मेरो जीवनसँग शत्रुता गर्नेछन् । तिनीहरू हप्ती र अनादरले ढाकिउन्, जसले मलाई चोट पुऱ्याउन खोज्नेन् । 14 तर म सधै तपाईंमा आसा गर्नेछु र म तपाईंको झन् धेरै स्तुति गाउनेछु । 15 मैले तपाईंको धार्मिकता र तपाईंको मुक्तिहरूलाई नबुझे तपाईं, मेरो मुखले

दिनभरि त्यसैको बोरेमा भन्नेछ । 16 म परमप्रभु परमेश्वरको शक्तिशाली कामहस्सैंग आउनेछु । म तपाईंको, केवल तपाईंको धार्मिकताको वर्णन गर्नेछु । 17 हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई मेरो युवावस्थादेखि नै सिकाउन गर्नुभएको छ । अहिले पनि म तपाईंको अचम्मका कामहरू घोषणा गर्नेछु । 18 वास्तवमा, हे परमेश्वर, म वृद्ध हुँदा र मेरो कपाल फुल्दा पनि मलाई नत्याग्नुहोस्, जसरी मैले तपाईंको सामर्थ्य अर्को पुस्तालाई, तपाईंको शक्ति आउनेवाला हेरेकलाई घोषणा गरिरहेको छु । 19 हे परमेश्वर, तपाईंको धार्मिकता थेरै उच्च छ । हे परमेश्वर, तपाईंले महान् कुराहरू गर्नुभएको छ, तपाईंजस्तो को छ छ? 20 तपाईंले मलाई थेरै कष्टहरू देखा दिनुभयो तपाईंले नै हामीलाई फेरि जागृत पार्नुहोनेछ र हामीलाई पृथ्वीको गहिराइबाट फेरि माथि ल्याउनुनेछ । 21 तपाईंले मेरो इज्जत वृद्धि गर्नुहोस् । फेरि फर्कनुहोस् र मलाई सान्त्वना दिनुहोस् । 22 हे मेरो परमेश्वर, तपाईंको सत्यताको निम्नि वीणा बजाएर म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउनेछु । हे इसाएलको परम पवित्र, सारझी बजाएर म तपाईंको स्तुति गाउनेछु । 23 जब म तपाईंको प्रशंसाका गीतहरू गाउनेछु, तब मेरा ओठहरू आनन्दले कराउनेछन्— मेरो प्राणले पनि जसलाई तपाईंले उद्धार गर्नुभएको छ । 24 मेरो जिज्ञासे पनि दिनभरि तपाईंको धार्मिकताको बोरेमा बताउनेछ । किनकि तिनीहरू लाजमा र गोलमाल परिएका छन् जसले मलाई चोप पुऱ्याउन खोजे ।

72 हे परमेश्वर, राजालाई आफ्नो धार्मिक आदेशहरू दिनुहोस् । राजाको छोरालाई तपाईंको धार्मिकता दिनुहोस् । 2 तिनले तपाईंका मानिसहरूलाई धार्मिकताले र तपाईंका गरीबहरूलाई न्यायले फैसला गर्नु । 3 पहाडहरूले मानिसहरूका निम्नि शान्ति उत्पन्न गर्नु । डाँडाहरूले धर्मिकता उत्पन्न गर्नु । 4 उनले मानिसहरूका गरीबलाई न्याय देउन् । उनले दरिद्रहरूको छोराछोरीलाई बचाउन् र थिचोमिचो गर्नेहरूलाई चकनाचूर पार्नु । 5 सूर्य रहेसम्म र चद्रमा रहन्नेजसम्म सबै पुस्ताहरूमा, तिनीहरूले तपाईंको आदर गर्नु । 6 काटेको घाँसमा झारीपरेझ्ने र पृथ्वीलाई भिजाउने झारीझ्ने उनी तल आउन् । 7 उनको समयमा धर्मीहरूको फलिकाप होस् र चद्रमाको लोप नभएसम्म त्यहाँ प्रशस्त शान्ति होस् । 8 उनले समुद्रदेखि समुद्रसम्म र नदीदेखि पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म अधीन गर्नु । 9 उजाडस्थानमा बसेहरू उनको सामु घोष्टो पेरर दण्डवत गर्नु । उनका शत्रुहरूले धूलो चाटून् । 10 तर्षांश र तापूहरूका राजाहरूले कर तिस्न् । शेवा र शेवाको राजहरूले उपहारहरू ल्याउन् । 11 वास्तवमा, सबै राजा उनको सामु घोष्टो पर्नु । सबै जातिहरूले तिनको सेवा गर्नु । 12 उनले पुकारा गर्ने दरिद्रलाई र अरू कुनै सहायक नभएका गरीबलाई सहायता गर्नेछ । 13 उनले गरीब र दरिद्रहरूलाई दया गर्नेन् । 14 उनले दरिद्रहरूको जीवन बचाउन् । 15 उनको दृष्टिमा तिनीहरूको सात बहुमूल्य हुँच । 15 उनी जीवित रहन् । शेवाको सुन उनलाई दियोस् । मानिसहरूले उनको निम्नि सर्वे प्रर्थना गर्नु । परमेश्वरले उनलाई दिनभरि आशिष देउन् । 16 देशमा अनको प्रशस्त होस् । पहाड टुप्पाहरूमा उनीहरूका बाली लहलह होउन् । यसको फल लेबानानको जस्तै होस् । सहरका मानिसहरू मैदानको घाँसझ्ने फल्देफुल्दो होउन् । 17 उनको नाउँ अमर रहोस् । सूर्य रहेसम्म उनको नाउँ निरन्तर रहोस् । मानिसहरू उनमा आशोषित होउन् । सबै जातिहरूले उनलाई धन्यको भनून् । 18 परमप्रभु परमेश्वर, इसाएलको परमेश्वर धन्यको होउन्, जसले मात्र अचम्मका कामहरू गर्नुहोन्छ । 19 उहाँको महिमित नाउँ सदासर्वदा धन्यको होस् र सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिपूर्ण होस् । आमेन र आमेन । 20 यिशेका छारा दाउदका प्रार्थनाहरू सकिएको छ ।

73 निश्चय नै परमेश्वर इसाएलको निम्नि, शुद्ध हृदय हुनेहरूका निम्नि भला हुनुहोन्छ । 2 तर मेरो बारेमा, मेरा खुद्दाहरू झाण्डै चिप्ले । मेरा खुद्दाहरू मेरो मुनिबाट झाण्डै चिप्ले । 3 किनभने जब मैले दुष्टहरूका

फलिकाप देखें, तब मैले अहड्कारीहरूको डाह गरें । 4 किनकि मृत्युसम्म नै तिनीहरूलाई कुनै पीडा नै हुँचैन, तर तिनीहरू बलिया र स्वस्थ्य हुन्छन् । 5 अरू मानिसहरूका बोझाहरूबाट तिनीहरू मुक्त छन् । अरू मानिसहरूलाई द्यौं तिनीहरूलाई कष्ट हुँदैन । 6 तिनीहरूका घाँटीमा सिक्रिझ्ने तिनीहरू घमण्डले सजिछन् । वस्तुले ढाकेझ्ने तिनीहरूलाई हिसाले ढाकेछ । 7 यस्ता अन्धोपनबाट नै पाप आउँछ । तिनीहरूका हृदयहरूबाट दुष्ट विचाहरू जान्छन् । 8 तिनीहरू दुष्टतापूर्वक गिल्ला गर्नेन् र बोल्चन् । आफ्नो अहड्कारमा तिनीहरूले अत्यचारको धम्की दिन्छन् । 9 आफ्नो मुखले तिनीहरू स्वर्गको विरुद्धमा बोल्चन् र तिनीहरूका जिब्रोहरूले पृथ्वीको अधिकार गर्नेन् । 10 यसकारण तिनका मानिसहरू तिनीहरूतिर फर्कच्छन् र प्रशस्त पारी बगाइन्छ । 11 तिनीहरू भन्छन्, “परमेश्वरले कसरी जान्नुहुँच? के सर्वोच्चसँग जान छ र?” 12 हेर्नुहोस्: यी मानिसहरू दुष्टहरू हुन् । तिनीहरू निश्चिन्त छन् र ज्ञान धन्न धन्न हुँचैन । 13 निश्चय नै मैले व्यार्थमा मेरो हृदयलाई सुक्षित राखेको छु र निर्दोषतामा मेरा हातहरू थोएको छु । 14 किनकि म दिनभरि कष्टमा परेको छु र हरेक बिहान ताङ्गा पाएको छु । 15 “म यी कुराहरू भन्नेछु,” भनी मैले भनेको भए, तपाईंका छोराछोरीरीका यो पुस्तालाई मैले थोका दिनेथिए । 16 मैले यी कुराहरू बुझ्ने कोसिस गरे तापनि, मेरो निम्नि यो धेरै कठिन थियो । 17 तब म परमेश्वरको पवित्रस्थानभित्र गाँ र तिनीहरूका अन्तिम अवस्थालाई बुझ्ने । 18 निश्चय नै तपाईंले तिनीहरूलाई चिप्पो ठाउँहरूमा राख्नुहोन्छ । तपाईंले तिनीहरूलाई सर्वनाथ लानुहोन्छ । 19 तिनीहरूका अन्त भयो र भयानक त्रासहरूले समाप्त पारिए । 20 कोही ब्युँबँदा, ती सपनामा भएजस्तो हुन्छन् । हे परमप्रभु, जब तपाईं खडा हुनुहुँच, तब तपाईंले ती सपनाहरूका बारेमा केही विचार गर्नुहोन्न । 21 किनकि मेरो हृदय शोकमा परेको थियो र म गहिरो चोटमा परेको थिए । 22 म मूर्ख थिए र अन्तरादृष्टिको कमी थियो । तपाईंको सामु म मूर्ख पशुजस्तै थिए । 23 तापनि म सर्वे तपाईंसँगे छु । तपाईंले मेरो दाहिने हात समात्तुहुँच । 24 तपाईंले मलाई आफ्नो सल्लाहले मार्गदर्शन गर्नुहोनेछ र पछि मलाई महिमामा ग्रहण गर्नुहोनेछ । 25 स्वर्गमा तपाईंबाहेक मेरो को ह? पृथ्वीमा मैले इच्छा गर्ने तपाईंबाहेक अरू कोही छैन । 26 मेरो शरीर र मेरो मुट कमजोर हुँचन्, तर परमेश्वर नै सदासर्वदा मेरो हृदयको बल हुनुहुँच । 27 तपाईंदिए ताढा हुनेहरू नष्ट हुनेछन् । तपाईंप्रति विश्वासयोग्य नहुनेहरूलाई तपाईंले नष्ट पार्नुहोनेछ । 28 तर मेरो बारेमा, मैले गर्नुपर्ने कुराचाहिं परमेश्वरको नजिक जाने हो । परमप्रभु परमेश्वरलाई मैले आफ्नो शरणस्थान बनाएको छु । तपाईंका सबै कामहरू म घोषणा गर्नेछु ।

74 हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई किन सदाको निम्नि इन्कर गर्नुभएको छ? तपाईंको क्रोध किन तपाईंका खर्कका भेडाहरूका विरुद्धमा दम्किछ? 2 आफ्ना मानिसहरू जसलाई तपाईंले प्राचीन समयमा किन्नुभयो, तपाईंको आप्ने उत्तराधिकार हुनलाई उद्धार गर्नुभएका कुलहरू र तपाईं वास गर्नुपर्ने सियोन पर्वतलाई सम्झनुहोस् । 3 आउनुहोस्, शत्रुले पवित्रस्थानमा गरेका सम्पूर्ण भग्नावसेष, सारा सर्वनाशलाई हेर्नुहोस् । 4 तपाईंको तोकिएको ठाउँको बिचमा तपाईंका वैरीहरू गर्ज्ञान् । तिनीहरूले आफ्ना युद्धका झन्डाहरू खडा गर्नेन् । 5 बज्चरोले धना जड्गाल काटेझ्ने तिनीहरूले काटेर लगे । 6 तिनीहरूले बट्टाहरूलाई फुटाएका छन् र टुक्र-टुक्रा पारेका छन् । तिनीहरूले बन्चरो र धनहरूले फुटाए । 7 तपाईंको पवित्रस्थान तिनीहरूले आगोले जलाए । 1 तपाईं वास गर्नुहोने ठाउँलाई तिनीहरूले भूँडामा ढालेर अपवित्र पारे । 8 तिनीहरूले आफ्ना हृदयहरूमा भने, “तिनीहरू सबैलाई हामी नाश गर्नेछौं ।” देशमा भएका तपाईंको आराधना हुने ठाउँहरू सबै तिनीहरूले जलाए । 9 हामी अब कुनै चिन्हहरू देख्नेनै । अब कोही अगमवक्ता छैनन् र यो कहिलेसम्म रह्न्छ भनी हाम्रा बिचमा हुने कसैले पनि जान्दैन । 10 हे परमेश्वर, शत्रुहरूले कहिलेसम्म हामीलाई अपमान गर्ज्ञन्? के शत्रुहरूले

सदासर्वदा तपाईंको निन्दा गर्नेछन्? 11 आफ्नो बाहुली, तपाईंको दाहिने हात तपाईंले किन रोकनुहुन्छ? आफ्नो दाहिने हात आफ्नो खल्तीबाट डिक्कनुहोस् र तिनीहरूलाई नाश पार्नुहोस्। 12 तापनि पृथ्वीमा उद्धार ल्याउनुभएर परमेश्वर प्राचीन समयदेखि नै मेरो राजा हुनुभएको छ। 13 तपाईंले समुद्रलाई आफ्नो शक्तिले विभाजन गर्नुभयो। तपाईंले समुद्री भयानक जन्तुहरूका शिरहरू तोड्नुभयो। 14 तपाईंले लिव्यान्तन्को शिर कुचाउनुभयो। तपाईंले त्यसलाई उजास्थानमा बस्नेहरूलाई खुवाउनुभयो। 15 तपाईंले मूलहरू र खोलाहरूका मुहान खोल्नुभयो। तपाईंले बगिरेहका नदीहरूलाई सुकाउनुभयो। 16 दिन तपाईंको हो र रात पनि तपाईंको हो। तपाईंले सूर्य र चन्द्रमालाई आफ्नो ठाँड्मा राख्नुभयो। 17 तपाईंले पृथ्वीको सबै सिमाना तोक्नुभएको छ। तपाईंले हिँडें र ग्रीष्म बनाउनुभएको छ। 18 हे परमप्रभु, शत्रुहरूले तपाईंलाई कसरी अपमान गरे सो सम्झनुहोस्। अनि मूर्ख मानिसहरूले तपाईंको नाउँको निन्दा गरेका छन्। 19 तपाईंको ढुकुरको जीवन जडगाली पशुलाई नदिनुहोस्। थिचोमिचोमा परेका तपाईंका मानिसहरूका जीवन सधै नविर्संनुहोस्। 20 आफ्नो करार सम्झनुहोस्, किनकि देशका अन्थकार क्षेत्रहरू हिसाले भरिएको ठाउँहरू हुन्। 21 थिचोमिचोमा परेकाहरू लाजमा परेर फकिन्ने नतुव्याउहोस्। । गरिब र थिचोमिचोमा परेकाहरूले तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नु। 22 हे परमेश्वर, उठनुहोस्। तपाईंको आफ्नो इज्जतको रक्षा गर्नुहोस्। मूर्खहरूले दिनभरि कसरी तपाईंको अपमान गर्नेन् सम्झनुहोस्। 23 तपाईंको वैरीहरूका आवाजहरू वा तपाईंलाई निरन्तर अनादर गर्नेहरूका कोलाहल नविर्संनुहोस्।

75 हे परमेश्वर, हामी तपाईंलाई धन्यवाद द्वाउँछौं। हामी धन्यवाद दिन्छौं किनकि तपाईंले आफ्नो उपस्थिति प्रकट गर्नुहुन्छ। मानिसहरूले तपाईंका अचम्मका कामहरूका बारेमा बताउँछन्। 2 तोकिएको समयमा म न्यायोचित रूपमा फैसला गर्नेछु। 3 पृथ्वी र यसका सबै बासिन्दा डरले थरथर कामे पनि, पृथ्वीका खब्बाहरूलाई म ढूढ बनाउछु। सेला 4 मैले अहंकारीलाई भर्ने, “अहंकारी नहो,” र दुष्टहरूलाई भर्ने, “सिङ ठाडो नपाए। 5 आफ्ना सिङहरूलाई माथि नउचाल। हठपूर्ण थाँटी बनाएर नबोल।” 6 उचाल्ने कुरा पूर्वावाट वा, पश्चिमावाट होइन र त्यो उजाडस्थानबाट आउने होइन। 7 तर परमेश्वर नै न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँले तल जार्नुहुन्छ र उहाँले माथि उठाउनुहुन्छ। 8 किनकि परमप्रभुले आफ्नो हातमा फिज आइरहेको दाखमध्यको कचौरा समात्नुहुन्छ, जुन मसलासँग मिसाइएको छ र यसलाई खन्याउनुहुन्छ। निश्चय नै पृथ्वीका सबै दुष्टहरूले यसको अन्तिम थोपासम्प पिनेछन्। 9 तर तपाईंले भन्नुभएको कुरा म निरन्तर रूपमा बताउनेछु। याकूबका परमेश्वरको स्तुति म गाउनेछु। 10 उहाँ भन्नुहुन्छ, “दुष्टहरूका सबै सिङलाई म काट्नेछु, तर धर्मीहरूका सिङहरू माथि उचालिनेछन्।”

76 परमेश्वरले आफैलाई यहुदामा प्रकट गर्नुभएको छ। इसाएलमा उहाँको नाउँ महान् छ। 2 उहाँको पाल शालेममा छ। उहाँको बासस्थान सियोनमा छ। 3 त्यहाँ उहाँले धनुको काँड, तरवार, ढाल र युद्धका अन्य हतियाहरू नष्ट गर्नुभयो। सेला 4 पर्वतहरूमधि तपाईंले आफ्ना शिकाहरू मारेर ओर्लन्हुँदा तपाईं चम्किन्हुन्छ र आफ्नो माहिमा प्रकट गर्नुहुन्छ। 5 साहसी हृदय भएकाहरू लुटिएका थिए। तिनीहरू मस्त निर्दमा परे। सबै योद्धाहरू असाहाय थिए। 6 हे याकूबको परमेश्वर, तपाईंले हप्काउन्हुँदा घोडाघडी र घोडा दुवै मस्त निद्रामा परे। 7 तपाईंको, हो तपाईंको भय मानिन्छ। तपाईं रिसाउन्हुँदा तपाईंको सामु को खडा हुन सक्छ र? 8 स्वर्गावाट तपाईंले आफ्नो न्याय सुनाउनुभयो। पृथ्वी भयभीत र चूपचाप थिए। 9 हे परमेश्वर, जति बेला तपाईं न्याय गर्न र पृथ्वीका सबै थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई बचाउन उठनुभयो। सेला 10 निश्चय नै, मानवजातिको विरुद्धमा तपाईंको क्रोधपूर्ण न्यायले तपाईंलाई प्रशंसा ल्याउनेछ। तपाईंको

क्रोधबाट बाँकी रहेकाहरूले तपाईंले आफूलाई घेर्नुहोस्। 11 परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरसँग भाकल गर र ती पुरा गर। उहाँको वरिपरि भएका सबै जनाले उहाँलाई उपहारहरू ल्याउन् जसको भय मान्नुपर्छ। 12 उहाँले शासकहरूका आत्मा नाश पार्नुहुन्छ। पृथ्वीका राजाहरूले उहाँको भय मान्नन्।

77 म आफ्नो आवाजले परमेश्वरमा पुकारा गर्नेछु। म आफ्नो आवाजले

परमेश्वरमा पुकारा गर्नेछु, र मेरो परमेश्वरले सुन्नुहुनेछ। 2 मेरो कष्टको दिनमा मैले परमप्रभुलाई खोजें। राति मैले आफ्नो हात फैलाएँ र तिनीहरू थाकेनन्। मेरो प्राणले सान्त्वना पाउन इन्कार गयो। 3 मैले सुस्केगा हाल्ला मैले परमेश्वरको बारेमा विचार गरें। म मूर्ख पर्द्य मैले उहाँको बारेमा विचार गरें। सेला 4 तपाईंले मेरा आँखा खुल्ला राख्नुभयो। म बोल्नै नसक्ने कष्टमा थिएँ। 5 मैले पुराना दिनहरू, धैर पहिलेको समयको बारेमा विचार गरें। 6 मैले कुनै समय गाएको गीतालाई मैले रातको समयमा याद गरें। मैले होसियार भएर विचार गरें र के भएको थियो भनी बुझेकोसिस गरें। 7 के परमप्रभुले मलाई सदाको निमित इन्कार गर्नुहुनेछ? के उहाँले मलाई फेरि कहिन्ल्यै कृपा देखाउनुहोसेन? 8 के उहाँको करारको विश्वस्तता सदाको निमित सकियो? के उहाँको प्रतिज्ञा सदाको निमित विफल भएको थियो? 9 के परमेश्वरले अनुग्रही हुन बिस्नुभएको थियो? के उहाँको क्रोधले उहाँको दयालाई बन्द गरेको थियो? सेला 10 मैले भनें, “यो मेरो कष्ट हो: हामीप्रति सर्वोच्चको दाहिने बाहुलीको परिवर्तन हो।” 11 तर हे परमप्रभु, म तपाईंका कामहरू सम्झ्ने छु। विगतका तपाईंका अचम्मका कामहरूका बारेमा म विचार गर्नेछु। 12 तपाईंका सबै कामहरूका बारेमा म विचार गर्नेछु। 13 हे परमेश्वर, तपाईंको मार्ग पवित्र छ। हाम्रो महान् परमेश्वरसित कुन परमेश्वरको तुलना हुन्छ र? 14 तपाईं अचम्मका कामहरू गर्ने परमेश्वर हुन्नुहुन्छ। तपाईंले मानिसहरूका माझमा आफ्नो सामर्थ्य प्रकट गर्नुभएको छ। 15 आफ्नो महान शक्तिले तपाईंले आफ्ना मानिसहरू, याकूब र योसेफका सन्तानहरूलाई आफ्नो विजय दिनुभयो। सेला 16 हे परमेश्वर, पानीले तपाईंलाई देख्यो। पानीले तपाईंलाई देख्यो र तिनीहरू भयभीत भए। गहिराइहरू थरथर कामे। 17 बादलहरूले पानी तल खन्याए। बादल लागेको आकाशले आवाज निकाल्यो। तपाईंका काँडहरू यताता उडे। 18 तपाईंको गर्जनको सोर हावामा सुनियो। बिजुलीको चमकले संसारलाई उज्ज्वलो बनायो। पृथ्वी थरथर काम्यो र हालिल्यो। 19 तपाईंको मार्ग सम्प्रदावाट गयो र तपाईंको बाटो उर्लदो पानीबाट गयो, तर तपाईंको पाइलाहरू देखिएनन्। 20 तपाईंले मोशा र हारूनको हातद्वारा बगाललाई झाँ आफ्ना मानिसहरूलाई डोन्याउनुभयो।

78 हे मेरा मानिसहरू, मेरो शिक्षा सुन। मेरा मुखका वचनहरू सुन।

2 दृष्टान्तमा म आफ्नो मुख खोल्नेछु। विगतका गुप्त कुराको बारेमा म गीत गाउनेछु। 3 हामीले सुनेका र सिकेका कुराहरू, हाम्रा पुर्खाहरूले हामीलाई भनेका कुराहरू यिनै हुन्। 4 तिनीहरूका सन्तानहरूबाट हामी ती कुरा लुकाउनेछौं। परमप्रभुका प्रशंसनीय कामहरू, उहाँको सामर्थ्य र उहाँले गर्नुभएका अचम्मका कामहरूका बारेमा हामी अर्को पुस्तालाई बताउनेछौं। 5 किनकि उहाँले याकूबमा करारका नियमहरू स्थापित गर्नुभयो र इसाएलमा व्यवस्था दिनुभयो। उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई ती आफ्ना सन्तानहरूलाई सिकाउने आज्ञा दिनुभयो। 6 उहाँले यस्तो आज्ञा दिनुभयो, ताकि अझै नजमेका छोराछोरी, अर्थात् आउने पुस्ताले उहाँका आदेशहरू जानोस, जसले पछि तिनीहरूका आफै सन्तानहरूलाई ती भन्नुपर्छ। 7 तब तिनीहरूले आफ्नो आसा परमेश्वरमा राख्नु र उहाँका कामरू नबिर्सून, तर उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु। 8 तब तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरूस्त्रा हुनेछैनन्, जो हडी र विद्रोही पुस्ता थिए। एउटा यस्तो पुस्ता जसका हृदयहरू ठिक थिएनन् र जसका आत्माहरू परमेश्वरप्रति समर्पित र विश्वासयोग्य थिएनन्।

। 9 एफाइमीहरू धनुले सुसज्जित थिए, तर तिनीहरू युद्धको दिनमा पछि फर्के । 10 तिनीहरूले परमेश्वरसँगको करार पालन गरेनन् र तिनीहरूले उहाँको व्यवस्था पालन गर्न इन्कार गरे । 11 तिनीहरूले उहाँका कामहरू, उहाँले तिनीहरूलाई प्रकट गर्नुभएको अचम्मका कुराहरूलाई बिर्से । 12 मिश्र देशमा, सोअनको देशमा तिनीहरूका पुर्खाहरूका दृष्टिमा उहाँले गर्नुभएको चमत्कारिक कुराहरूलाई तिनीहरूले बिर्से । 13 उहाँले समुद्रलाई दुर्भ भाग पार्नुभयो र तिनीहरूलाई त्यसको पारिपट्टि लानुभयो । उहाँले पानीलाई पर्खालहरूलाई खडा गर्नुभयो । 14 दिनको समयमा बादलले र रातभरि आगोको प्रकाशले उहाँले तिनीहरूलाई डोच्याउनुभयो । 15 उहाँले उजाडस्थानको चट्टा चिर्नुभयो र समुद्रको गाहिराई भर्न प्रशस्त हुने पानी उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो । 16 चट्टानबाट उहाँले खोलाहरू बगाउनुभयो र पानीलाई नदीहरूलाई बगाउनुभयो । 17 तापनि तिनीहरूले उजाड-स्थानमा सर्वोच्चको विरुद्धमा विद्रोह गरेर उहाँको विरुद्धमा पाप गरिरहे । 18 आफ्नो भोक मेटाउनलाई खाना मागेर आफ्ना हृदयहरूले तिनीहरूले परमेश्वरलाई चुनाई दिए । 19 तिनीहरू परमेश्वरको विरुद्धमा बोले । तिनीहरूले भने, “परमेश्वरले हामीलाई उजाड-स्थानमा साँच्चै नै खाना खुवाउन सक्नुहुँच र? 20 हेर, उहाँले चट्टानलाई प्रहर गम्भूँदा, पानी निरिक्पो र नदीहरू बगे । तर के उहाँले रोटी पनि दिन सक्नुहुँच? के उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई मासु दिनुहुँच?” 21 जब परमप्रभुले यो सुन्नुभयो, तब उहाँको रिसले इसाएललाई आक्रमण गन्यो, 22 किनभने तिनीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गरेनन् र उहाँको उद्धरामा भरोसा गरेन । 23 तापनि उहाँले माथिका आकाशलाई आज्ञा गर्नुभयो र आकाशका ढोकाहरू खोल्नुभयो । 24 तिनीहरूलाई खानालाई उहाँले मन्न बर्साउनुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई स्वर्गको अन्न दिनुभयो । 25 मानिसहरूले स्वर्गदूतहरूका रोटी खाए । तिनीहरूलाई उहाँले प्रशस्त गरी खाना पठाउनुभयो । 26 उहाँले आकाशमा पूर्वी बतास चलाउनुभयो र दक्षिणी बतासलाई आफ्नो शक्तिले उहाँले डोच्याउनुभयो । 27 धूलोझै उहाँले तिनीहरूमाथि मासु, समुद्रको बालुवाँचै चराहरू बर्साउनुभयो । 28 तिनीहरूका शिविरको बिचमा, तिनीहरूका पालहरूको चारैतर ती झारे । 29 त्यसैले तिनीहरूले खाए र अथाए । तिनीहरूले जे लालसा गरे सो उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो । 30 तर तिनीहरू अझै अधाएका थिएनन् । तिनीहरूको खाना अझै तिनीहरूको मुख्यमै थियो । 31 तब परमेश्वरको क्रोध तिनीहरूमाथि पय्यो र तिमथेका बलियाहरूलाई माच्यो । उहाँले इसाएलका जवानहरूलाई तल झार्नुभयो । 32 यति हुँदा पनि, तिनीहरूले निरन्तर पाप गरे र उहाँको अचम्मका कामहरूमा विश्वास गरेन । 33 यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूका दिनहरू घटाउनुभयो । तिनीहरूका वर्षहरू त्रासले भरिएका थिए । 34 जब परमेश्वरले तिनीहरूमाथि विपत्ति ल्याउनुभयो, तब तिनीहरूले उहाँको खोजी गर्न थाले, अनि तिनीहरू फर्के र उहाँलाई उत्सुकतासाथ खोजे । 35 परमेश्वर तिनीहरूका चट्टान हुनुहुँथ्यो र सर्वोच्च तिनीहरूका उद्धरकर्ता हुनुहुँथ्यो भनी तिनीहरूले सम्झे । 36 तर तिनीहरूले आफ्ना मुखले उहाँसँग चापलुसी गरे र तिनीहरूका शब्दहरूले उहाँसँग झट्ट बोले । 37 किनकि तिनीहरूका हृदयहरू उहाँमा स्थिर थिएनन् र तिनीहरू उहाँको करारप्रति विश्वासयोग्य थिएन । 38 तापनि उहाँ कृपालू हुनुभएर तिनीहरूका अधर्म क्षमा गर्नुभयो र तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभएन । हो, थेरै पल्ट उहाँले आफ्नो रिस थाम्नुभयो र उहाँका सबै क्रोधलाई उत्तेजित गर्नुभएन । 39 तिनीहरू मासुले बनेका हुन्, तिनीहरू बितिजाने र फर्केर नआउन बतास हुन् भनी उहाँले याद गर्नुभयो । 40 उजाड-स्थानमा र बाँझो ठाउँहरूमा तिनीहरूले कति थेरै पल्ट उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरेर उहाँलाई दुखी बनाए । 41 तिनीहरूले परमेश्वरलाई थेरै पल्ट चुनाई दिए र इसाएलका परम पवित्रलाई चित दुखाए । 42 तिनीहरूले उहाँको शक्तिको बारेमा विचार गरेन, उहाँले तिनीहरूलाई शत्रुहरूबाट कसरी छुटकारा दिनुभएको थियो, 43 जब उहाँले मिश्रदेशमा आफ्ना डरलागदा

चिन्हहरू देखाउनुभयो र सोअनको क्षेत्रमा आफ्ना चमत्कारहरू देखाउनुभयो । 44 उहाँले मिश्रदेशका नदीहरूलाई रगतमा परिणत गर्नुभयो, ताकि तिनीहरूले आफ्ना नदीहरूका पानी पिउन सकेन । 45 उहाँले झाँगाका हुल पठाउनुभयो, जसले तिनीहरूलाई टोके र भ्यागुताहरूले तिनीहरूका देशलाई अतिक्रमण गयो । 46 तिनीहरूका अन्न फट्याङ्गहरूलाई र तिनीहरूका परिश्रम सलहरूलाई उहाँले दिनुभयो । 47 तिनीहरूका दाख्खहरूलाई असिनाले र तिनीहरूका पर्खालहरूलाई थेरै असिनाले उहाँले नाश पार्नुभयो । 48 तिनीहरूका बथनमाथि उहाँले असिना बर्साउनुभयो र तिनीहरूका बगालमाथि बिजुली फाल्नुभयो । 49 उहाँको रिसको उग्रता तिनीहरूका विरुद्धमा पय्यो । उहाँले क्रोध, रिस र समस्यालाई विपत्ति ल्याउे एजन्ट्सँ पठाउनुभयो । 50 आफ्नो रिसको निस्ति उहाँले मार्ग तयार गर्नुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई मृत्युबाट बचाउनुभएन तर तिनीहरूलाई रुहीमा सुमिनुभयो । 51 मिश्रदेशका सबै जेठाहरूलाई, हामका पालहरूमा भएका तिनीहरूका जेठाहरूलाई उहाँले मार्नुभयो । 52 आफ्ना मानिसहरूलाई उहाँले भेडालाई झौं डोच्याउनुभयो र बगाललाई झौं तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा बाटो देखाउनुभयो । 53 सुरक्षित र निर्भयसाथ उहाँले तिनीहरूलाई डोच्याउनुभयो, तर सुमुद्रले तिनीहरूका शत्रुहरूलाई डुखायो । 54 त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो पवित्र देशको सिमानामा, उहाँको दहिने हातले प्राप्त गरेको यो पर्वतमा ल्याउनुभयो । 55 तिनीहरूको सामुद्रबाट उहाँले जातिहरूलाई धथाउनुभयो र तिनीहरूलाई आफ्नो उत्तराधिकार दिनुभयो । इसाएलका कुलहरू उहाँले तिनीहरूका आफ्ना पालहरूमा बसाल्नुभयो । 56 तापनि तिनीहरूले सर्वोच्च परमेश्वरलाई चुनाई दिए र अवज्ञा गरे, अनि उहाँका गम्भीर आज्ञाहरू पालन गरेन । 57 तिनीहरू अविश्वासयोग्य भए र आफ्ना पुर्खाहरूलाई झौं धोकापूर्ण काम गरे । तिनीहरू खोपूर्ण धनुजस्त भरोसाहीन थिए । 58 किनकि तिनीहरूले उहाँलाई आफ्ना अगला डाँडाहरूले कुदू बनाए र आफ्ना मूर्तीहरूले उहाँलाई डाहले रसाउने बनाए । 59 जब परमेश्वरले यो सुन्नुभयो, तब उहाँ रिसाउनुभयो र इसाएललाई पूर्ण रूपमा इन्कार गर्नुभयो । 60 शीलोको पवित्रस्थान, उहाँ मानिसहरूका बिचमा बास गर्नुभएको पाललाई उहाँले त्याग्नुभयो । 61 उहाँले आफ्नो सामर्थ्यलाई कसैको कब्जामा सुमिन्दुनुभयो र आफ्नो महिमालाई शत्रुहरूका हातमा सुमिनुभयो । 62 उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तरवारमा सुमिनुभयो र उहाँ आफ्ना उत्तराधिकारसँग रिसाउनुभयो । 63 आगोले तिनीहरूका जवान मानिसहरूलाई भष्म पारे, र तिनीहरूका जवान स्त्रीहरूसँग विवाहको गीत थिएन । 64 तिनीहरूका पुजारीहरू तरवारले ढले र तिनीहरूका विवाहहरू स्न सकेन । 65 अनि परमप्रभु निद्राबाट जागेझौं, दाख्खमध्यको कारणले कराउने योद्धाजस्तै उठनुभयो । 66 उहाँले आफ्ना वैरीहरूलाई पछि फर्काउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई अनन्त लाजामा पार्नुभयो । 67 उहाँले योसेफको पाललाई इन्कार गर्नुभयो र उहाँले एफाइमको कुललाई चुन्नुभएन । 68 उहाँले यहूदाको कुल र उहाँले प्रेम गर्नुभएको सियोन पर्वतलाई चुन्नुभयो । 69 उहाँले आफ्नो पवित्रस्थानलाई स्वर्गझौं, उहाँले सदाको निस्ति स्थापना गर्नुभएको पृथ्वीभैं बनाउनुभयो । 70 उहाँले आफ्नो दास दाऊदलाई चुन्नुभयो र तिनलाई भेडाका बगालहरूबाट ल्याउनुभयो । 71 आफ्ना पाठाहरूका साथमा हिँड्ने भेडीहरूका पछि लाग्नबाट उहाँले तिनलाई ल्याउनुभयो, अनि उहाँले तिनलाई योकूब, उहाँका मानिसहरू, र उहाँको उत्तराधिकार इसाएलको गोठालो तुल्याउनुभयो । 72 आफ्नो हृदयको इमानदारीताले दाऊदले उनीहरूको रेखदेख गरे र आफ्नो हातको सीपले तिनले उनीहरूलाई बाटो देखाए ।

79 हे परमेश्वर, विदेशी जातिहरू तपाईंको उत्तराधिकारमा आएका छन् । तिनीहरूले तपाईंको पवित्र मन्दिरलाई अपवित्र तुल्याएका छन् । तिनीहरूले यरुशलेमलाई भग्नावशेषको थुप्रो बनाएका छन् । 2 तपाईंको सेवकहरूका लासहरू तिनीहरूले आकाशका चराहरूका खानाको

रूपमा, तपाईंका विश्वासयोग्य मानिसहरूका शरीरहरूलाई पृथ्वीका जड़गली पशुहरूलाई दिएका छन् । ३ तिनीहरूले यस्तलिमको चारितर उनीहरूका रगत पानीझौं बगाएका छन् र तिनीहरूको दफन गर्ने त्यहाँ कोही भएन । ४ हाम्रा छिमेकीको निम्ति निन्दा र हाम्रा वरिपरि भएकाहरूका निम्ति खिसी र उपहास हामी बनेका छौं । ५ हे परमप्रभु कहिलेसम्म? के तपाईं सदासर्वदा रिसाउनुनेछ? कहिलेसम्म तपाईंको डाही रिस आगोझौं जलिरहनेछ? ६ तपाईंलाई नविने जातिहरूमाथि र तपाईंको नाउँ पुकारा नगर्ने राज्यहरूमाथि तपाईंको क्रोध खन्याउनुहोस् । ७ किनकि तिनीहरूले याकूबलाई निलेका र त्यसका गाउँहरूलाई नाश पारेका छन् । ८ हाम्रा प्रुर्खहरूका पापहरू हाम्रा विरुद्धमा नालिनुहोस् । तपाईंका कृपापूर्ण कामहरू हामीकहाँ आउन्, किनकि हामी थेरै निम्न छौं । ९ हे हाम्रा उद्धरका परमेश्वर, तपाईंको नाउँको महिमाको खातिर हामीलाई सहायता गर्नुहोस् । तपाईंको नाउँको खातिर हामीलाई बचाउनुहोस् र हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहोस् । १० जातिहरूले किन यसो भन्ने “तिनीहरूका परमेश्वर खोइ कहाँ छ?” तपाईंका सेवकहरूका रगत बगाइएको बदला जातिहरूमाथि हाम्रै सामु लिनुहोस् । ११ कैदीहरूका सुस्करेता तपाईंको सामु आजोस् । तपाईंको शक्तिको महान्ताले मत्युका सन्तानहरूलाई जिवित राख्युहोस् । १२ हे परमप्रभु, छिमेकी देशहरूले तपाईंलाई जिति अपमान गरेका छन् त्यसको सात गुणा बढी बदल तिनीहरूसँग लिनुहोस् । १३ यसरी हामी तपाईंका मानिसहरू र तपाईंका खर्कका भेडाहरूले तपाईंलाई सदासर्वदा धन्यवाद बढाउनेछौं । तपाईंको प्रशंसासा सबै पुस्तालाई हामी बताउनेछौं ।

80 हे इसाएलका गोठालो, ध्यान दिनुहोस् । तपाईं जसले योसेफलाई बगालझौं डोच्याउनुहुन्छ । तपाईं जो करुबहरूभन्दा माथि विराजमान हुनुहुन्छ, हामीमाथि चम्कनुहोस् । २ एफ्राइम, बेन्यामीन र मनश्शेको दृष्टिमा तपाईंको शक्ति चलाउनुहोस् । आउनुहोस् र हामीलाई बचाउनुहोस् । ३ हे परमेश्वर, हामीलाई पुनर्स्थापित गर्नुहोस् । हामीमाथि तपाईंको मुहार चम्काउनुहोस् र हामी बाँचाइनेछौं । ४ हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको मानिसहरूले प्रार्थना गर्दा तपाईं कहिलेसम्म तिनीहरूसँग रिसाउनुनेछ? ५ तपाईंले तिनीहरूलाई आँसुको रेटी खुवाउनुभएको छ र तिनीहरूलाई अति थेरै आँशु पिउन दिनुभएको छ । ६ हाम्रा छिमेकीहरूलाई बहस गर्न तपाईंले हामीलाई त्यस्तो केही बनाउनुहुन्छ र हाम्रा शत्रुहरू आफ्ना माझमा हाम्रो बारेमा हाँसो गर्नेन् । ७ हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु, हामीलाई पुनर्स्थापित गर्नुहोस् । आफ्नो मुहार हामीमाथि चम्काउनुहोस् र हामी बचाइनेछौं । ८ तपाईंले मिश्रेदेशबाट एउटा दाखको बोट ल्याउनुभयो । तपाईंले जातिहरूलाई धथाउनुभयो र त्यसलाई रोपनुभयो । ९ तपाईंले त्यसको निम्ति देशलाई सफा पार्नुभयो । त्यसले जरा हाल्यो र देशमा भरियो । १० त्यसको छायाले पहाडहरूलाई, त्यसका हाँगाहरूले परमेश्वरका देवदारहरूलाई ढाक्यो । ११ यसले आफ्ना हाँगाहरू समुद्रसम्म र आफ्ना जराहरू योकेटिस नदीसम्मसमै फैलायो । १२ तपाईंले किन यसको पथाली भत्काउनुभएको छ ताकि यो बाटो भएर जाने सबैतै यसको फल टिप्पू? १३ वनका बैद्यहरूले यसलाई बिगार्छन् २ मैदानका पशुहरूले यसमा चर्छन् । १४ हे सर्वशक्तिमान परमेश्वर, फर्कनुहोस् । स्वर्गबाट तल हेर्नुहोस् र ध्यान दिनुहोस् र यो दाखको रेखेदेख गर्नुहोस् । १५ तपाईंको दाहिने हातले रोपेको जरा, तपाईंले बढाउनुभएको बिरुवा यही हो । १६ यसलाई जलाइएको छ र काटिएको छ । तपाईंको हफ्तिको कारणले ती नष्ट हुन्छन् । १७ तपाईंको बाहुली तपाईंको दाहिने हातको मानिसमाथि, तपाईंले आफ्नो निम्ति बलियो बनाउनुभएको मानिसको पुत्रमाथि रहोस् । १८ तब तपाईंबाट हामी तक्केर जानेछौं । हामीलाई पुनर्जीवित पार्नुहोस् र हामीले तपाईंको नाउँ पुकार्नेछौं । १९ हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर, हामीलाई पुनर्स्थापित गर्नुहोस् । तपाईंको मुहार हामीमाथि चम्काउनुहोस् र हामीलाई बचाइनेछौं ।

81 हाम्रो बल परमेश्वरको निम्ति ठुलो सोरले गाओ । याकूबका परमेश्वरको सारङ्गीको मिठी धुन बजाओ । ३ औंसीको दिनमा र पूर्णिमाको दिनमा, हाम्रो चाड सुरु हुँदा तुही फुक । ४ किनकि यो इसाएलको निम्ति आदेश हो, याकूबका परमेश्वरले दिनुभाएको विश्वास हो । ५ जब उहाँले मिश्रदेशबाट विरुद्धमा जानुभयो, जहाँ मैले नचिनेको सोर मैले सुने, तब उहाँले योसेफमा नियमको रूपमा यो जारी गर्नुभयो: ६ “मैले त्यसको कथिबाट बोझ हाटाएँ । टोकरीहरू समात्ने त्यसका हातहरू मुक्त भए । ७ तिमीहरूको संकष्टमा तिमीहरूले पुकारा गम्भी र मैले तिमीहरूलाई जबाब दिएँ । मेरिबाको पानीमा मैले तिमीहरूको जाँच गरें । सेला ८ हे मानिसहरू, सुन, म तिमीहरूलाई चेतावनी दिन्छु । हे इसाएल, तिमीहरूले मेरा कुरा सुनेको मात्र भए! ९ तिमीहरूका माझामा कुनै विदेशी देवता हुनेथिएन । तिमीहरूले कुनै पनि विदेशी देवता पुजा गर्नुहुन्दैन । १० म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्यायो । तिमीहरूको मुख चौडा खोल र त्यो म भर्नेछु । ११ तर मेरा मानिसहरूले मेरा वचनहरू सुनेन । इसाएलले मेरा आज्ञा पालन गरेनन् । १२ त्यसैले तिमीहरूका आफ्नै हाती मार्पिमा मैले तिमीहरूलाई छोडिएँ, ताकि तिनीहरूले आफूलाई जे ठिक लाग्छ त्यही गर्नु । १३ ओहो, मेरा मानिसहरूले मेरा कुरा सुनेको भए । मेरा मानिसहरूले मेरा मार्गहरूमा हिँडेका भए । १४ तब म तुरुन्तै तिनीहरूका शत्रुहरूलाई अर्थीन गर्थे र तिनीहरूलाई यथीमिचो गर्नेहरूका विरुद्धमा म आफ्नो हात फकाउंथे । १५ परमप्रभुलाई धृणा गर्नेहरू उहाँको सामु त्रासले लत्रकक परन्! तिनीहरू सदाको निम्ति अपमानित होऊन् । १६ इसाएललाई म उत्तम गहुँ खुवाउँथे । तिमीहरूलाई म चटानको मह खुवाएर तपू पार्नै ।”

82 परमेश्वर ईश्वरीय सभामा खडा हुनुहुन्छ । देवताहरूका माझामा उहाँले न्यायको फैसला गर्दौं र दुष्टको पक्षलाई कुपा गर्दौं? सेला ३ गरीब र अनाथहरूको बचाऊ गर । कष्टमा परेकाहरू र दरिद्रहरूको अधिकार कायम गर । ४ गरीब र खाँचोमा परेकाहरूलाई बचाओ । तिनीहरूलाई दुष्टहरूका हातबाट छुटाओ । ५ तिनीहरूले न जान्दछन् न बुझ्न । तिनीहरू अन्धकारमा भौतिरिन्छन् । पृथ्वीका सबै जगहरू दुक्रिन्छन् । ६ मै भनें, “तिमीहरू देवताहरू हो र तिमीहरू सबै जना सर्वोच्चका छोराहरू हो । ७ तापनि तिमीहरू मानिसहरूलाई मैर्नेछौं र शासकमध्ये एक जनाइँ ढल्नेछौं ।” ८ हे परमेश्वर, पृथ्वीको न्याय गर्न उनुहोस्, किनकि सबै जातिहरूमा तपाईंको उत्तराधिकार छ ।

83 हे परमेश्वर, चूपचाप नबस्नुहोस्! हे परमेश्वर, हामीलाई बेवास्ता नगर्नुहोस् र कठोर नहुनुहोस् । २ नेहुन्होस्, तपाईंका शत्रुहरूले हल्ला गर्दैछन् र तपाईंलाई धृणा गर्नेहरूले आफ्ना शिरहरू उठाएका छन् । ३ तिनीहरू तपाईंको मानिसहरूका विरुद्धमा षड्यन्त्र रच्छन् २ र तपाईंका सुरक्षित जनहरूको विस्तु भिलेर योजना गर्नेन् । ४ तिनीहरूले भनेका छन्, “आओ, तिनीहरूलाई जातिको रूपमा हामी नष्ट पारो । तब इसाएलको नाउँ कदापि सम्भाना हुनेछैन ।” ५ तिनीहरूले एउटै रणनीति ले योजना बनाएका छन् । तपाईंको विरुद्धमा तिनीहरूले भित्रता गरेका छन् । ६ यसमा एदोम र इश्माएलका पालहरू, र मोआबका मानिसहरू र हामी पर्छन्, ७ जसले गबाल, अम्मोन, अमालेकसँग मिलेर षड्यन्त्र रच्छन् । यसमा पलिशत र दुरोसका बासिन्दाहरू पनि पर्छन् । ८ तिनीहरूसँग अश्शू परिले कोही छ । तिनीहरूले लोतका सन्तानहरूलाई सहायता गर्नेछन् । सेला ९ तिनीहरूलाई पनि तपाईंले मिद्यनलाई गरेझौं, सीसरालाई गरेझौं र कीशोन खोलामा याबीनलाई गरेझौं गर्नुहोस् । १० तिनीहरू एन्दोरमा नष्ट भए र पृथ्वीको निम्ति मलजस्तै भए । ११ तिनीहरूका भारदारहरूलाई अरोब र जएबझौं, र तिनीहरूका सबै शासकहरूलाई जेबह र सल्मनझौं बनाउनुहोस् । १२ तिनीहरूले भने, “हामीले

आपनो निमित्त परमेश्वरको खर्क लिँँ । 13 हे मेरो परमेश्वर, तिनीहरूलाई मदाइरै उडेको धूलोझ्नैं, हावाले उडाइको भुसैझ्नैं बनाउनुहोस् । 14 वन ढडाउने आगोझ्नैं र पहाडको आगोको ज्वालाझ्नैं बनाउनुहोस् । 15 तपाईंको शक्तिसाली हावाले तिनीहरूलाई लखेवनुहोस् । 16 हे परमप्रभु, तिनीहरूको मुहार लाजले भर्नुहोस् ताकि तिनीहरूले तपाईंको नाउँ खोजी गरून् । 17 तिनीहरू लज्जित होउन् र सधै त्रसित होउन् । तिनीहरू अपमानमा नष्ट होउन् । 18 तब हे परमप्रभु, तपाईं मात्र सारा पृथ्वीमाथि सर्वोच्च हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।

84 हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, तपाईं बस्ने ठाउँ करि सुन्दर छ । 2

परमप्रभुको चोकको निमित्त म उत्कृष्ट इच्छा गर्नु । यसको निमित्त मेरो इच्छाले मलाई थकित बनाएको छ । मेरो हृदय र मेरो सारा प्राणले जीवित परमेश्वरमा पुकारा गर्नु । 3 हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, मेरो राजा, र मेरो परमेश्वर, भगवाले आपनो गुँड, अनि गौथंशुलीले तपाईंको वेदीहरूको नाजिकै त्यसका बचेराहु राख्न आपनो गुँड भेटाएको छ । 4 तपाईंका मन्दिरमा बस्नेहरू धन्यका हुन् । तिनीहरूले निरन्तर तपाईंको प्रशंसा गर्नेन् । सेला 5 त्यो मानिस धन्यको हो जसको बल तपाईंमा छ, जसको हृदयमा सियोन जाने मूलवाटो छ । 6 आँसुको बेसीबाट जाँदा तिनीहरूले पिउनलाई पानीको मूलहरू भेटाउँछन् । सुरुको वर्षाले यसलाई आशिष्ट्ले ढाक्छ । 7 तिनीहरूले बलमाथि बल पाएर जान्छन् । तिनीहरूमध्ये हरेक सियोनमा परमेश्वरको सामु देखा पर्नेन् । 8 हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । हे याकूबका परमेश्वर, म के भन्दैछु सो सुन्नुहोस् । सेला 9 हे परमेश्वर, हाम्रा ढाल हुनुहोस् । तपाईंको अभिषिक्त जनको निमित्त चासो देखाउनुहोस् । 10 किनकि तपाईंको चोकको एक दिन अन्त करैको हजार दिनभन्दा असल हुन्छ । दुष्टहरूका पालहरूमा बस्नुभन्दा म आपनो परमेश्वरको मन्दिरको पाले हुनेछु । 11 किनकि परमप्रभु भु परमेश्वर हाम्रो सूर्य र ढाल हुनुहुन्छ । परमप्रभुले अनुग्रह र गौरव दिनुहेछ । इमानदारितामा हिँडेहरूलाई उहाँले कुनै असल थोक रोक्नुहुन्न । 12 हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, त्यो मानिस धन्यको हो, जसले तपाईंमा भरोसा गर्नु ।

85 हे परमप्रभु, तपाईंले आपनो देशलाई कृपा गर्नुभएको छ । तपाईंले

याकूबको भलाइलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ । 2 तपाईंले आपना मानिसहरूका पाप क्षमा गर्नुभएको छ । तपाईंले तिनीहरूका सबै पापहरू ढाक्नुभएको छ । सेला 3 तपाईंले आपनो सबै क्रोध हटाउनुभएको छ । तपाईं आपनो तातो रिसबाट पछि हटाउनुभएको छ । 4 हे हाम्रा उद्धारका परमेश्वर, हामीलाई पुनर्स्थापना गर्नुहोस् र हामीप्रति तपाईंको अप्रशन्तता छोडिनुहोस् । 5 के तपाईं हामीसँग सधै रिसाउनुहेछ र? के तपाईं भावी पुस्ताभरि नै रिसाउनुहेछ र? 6 के तपाईंले हामीलाई फेरि पुनर्जीवित पार्नुहन्न र? तब तपाईंको मानिसहरूले तपाईंमा अनन्दित हुनेछन् । 7 हे परमप्रभु, हामीलाई तपाईंको करारको विश्वस्तता देखाउनुहोस् । हामीलाई तपाईंको मुक्ति दिनुहोस् । 8 परमप्रभु परमेश्वरले जे भन्दैहुन्छ सो म सुन्नेछु, किनकि उहाँले आपना मानिसहरूसित, उहाँका विश्वासयाय अनुयायीहरूसित शान्ति कायम गर्नुहेछ । तापनि तिनीहरू फेरि मूर्ख मार्गहरूति फर्क्कुदैन । 9 निश्चय नै उहाँको उद्धार उहाँको भय मान्नेहरूका नजिक हुन्छ । तब हाम्रो देशमा महिमा रहनेछ । 10 करारको विश्वस्तता र सत्यता मिलेका छन् । धार्मिकता र शान्तिले आपसमा चुम्बन गरेका छन् । 11 सत्यता जमिनबाट उभिन्न र धार्मिकताले आकाशबाट तल फेर्छ । 12 हो, परमप्रभुले आपनो उत्तम आशिष दिनुहेछ र हाम्रो जमिनले आपनो अन्नहरू उज्जाउनेछ । 13 धार्मिकता उहाँको अगि जानेछ र उहाँको पाइलाहरूका निमित्त मार्ग बनाउनेछ ।

86 हे परमप्रभु, सुन्नुहोस् । 2 मेरो सुरक्षा गर्नुहोस्, किनकि म गरीब र थिचोमिचोमा परेको छु ।

थिचोमिचोमा परेको छु । 2 मेरो सुरक्षा गर्नुहोस्, किनकि म बफदार छु

। हे मेरो परमेश्वर, तपाईंमा भरोसा गर्ने तपाईंको सेवकलाई बचाउनुहोस् । 3 हे परमप्रभु, मप्रति दयालु हुनुहोस्, किनकि म दिनभरि तपाईंलाई पुकारा गर्नु । 4 तपाईंको सेवकलाई खुसी बनाउनुहोस्, किनकि हे परमप्रभु, म आपनो प्राण तपाईंमा उचाल्नेछु । 5 हे परमप्रभु, तपाईं भलो र क्षमा गर्न तत्पर हुनुहुन्छ, अनि तपाईंमा पुकारा गर्ने सबैलाई तपाईंले महान् दया देखाउनुहुन्छ । 6 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । मेरो बिन्नीको सोर सुन्नुहोस् । 7 कष्टको दिनमा म तपाईंलाई पुकारा गर्नेछु, किनकि तपाईंले मलाई जवाफ दिनुहेछ । 8 हे परमप्रभु, देवतामध्ये कसैको पाणि तपाईंसँग तुलना हुँदैन । तपाईंका कामहरूझ्नैं कामहरू भएकै छैनन् । 9 हे परमप्रभु, तपाईंले बनाउनुभएका सबै जाति आउनेन् । 10 किनकि तपाईं महान् हुनुहुन्छ र अचम्मका कुराहरू गर्नुहुन्छ । तपाईं मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ । 11 हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका मार्गहरू सिकाउनुहोस् । तब तपाईंको सत्यतामा म हिँडेछु । तपाईंको आदर गर्न मेरो हृदयलाई एकाग्र तुल्याउनुहोस् । 12 हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मेरो सारा हृदयले म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु । म सधै तपाईंको नाउँलाई महिमित पार्नेछु । 13 किनकि मप्रति तपाईंको करारको विश्वस्तता महान् छ । तपाईंले मेरो जीवनलाई विहानको गहिराइबाट बचाउनुभएको छ । (Sheol h7585) 14 हे परमेश्वर, अहङ्कारीहरू मेरो विरुद्ध उठेका छन् । हिंसात्मक मानिसहरूका एक हुलाले मेरो ज्यान मार्न खोज्ञन् । तिनीहरूले तपाईंको वास्तै गर्दैन्न । 15 तर हे परमप्रभु, तपाईं कपालु र अनुग्रही, रिसाउनमा ढिला, करारको विश्वस्तता र भरोसायोग्य गुणमा प्रशस्तका परमेश्वर हुनुहुन्छ । 16 मतरि फर्किनुहोस् । र ममाथि दया गर्नुहोस् । आपनो सेवकलाई तपाईंको बल दिनुहोस् । तपाईंको सेविकाको छोलाई बचाउनुहोस् । 17 मलाई तपाईंको कृपाको चिन्ह देखाउनुहोस् । तब मलाई घृणा गर्नेहरूले यो देखेछन् । र लज्जित हुनेछन्, किनभने तपाईं परमप्रभुले नै मलाई तपाईंले यो देखेछन् ।

87 उहाँले स्थापित गर्नुभएको सहर परिव्र वर्पतमा खडा छ । 2

याकूबका सबै पालभन्दा धेरै परमप्रभुले सियोनको ढोकाहरूलाई नै मन पराउनुहुन्छ । 3 हे परमेश्वरको सहर, तेरो बारेमा महिमित कुराहरू भनिएको छ । सेला 4 “मेरा अनुसरण गर्नेहरूलाई म राहाब र बेविलिन उल्लेख गर्नु । हेर, कूशासँगी पलिशित र दुरोस स छन्, र भन्नेछन् “यो त्यहाँ जन्मियो ।” 5 सियोनको बारेमा यसो भनिनेछ, “यिमध्ये हरेक त्यहाँ जन्मेका थियो । अनि सर्वोच्चले नै त्यसलाई स्थापित गर्नुहेछ ।” 6 परमप्रभुले जातिहरूका जनगणानाका पुस्तकमा लेख्नुहुन्छ, “यो त्यहाँ जन्मेको थियो ।” सेला 7 त्यसले पनि गायकहरू र नाच्नेहरूले पनि मिलेर भन्नन्, “मेरा सबै मूलहरू ताँमा छन् ।”

88 हे परमप्रभु, मेरो उद्धारको परमेश्वर, दिनरात म तपाईंको सामु पुकारा गर्नु । 2 मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । मेरो पुकारामा ध्यान दिनुहोस् । 3

किनकि म कष्टले पूर्ण छु, र मेरो जीवन विहानमा पुरोको छ । (Sheol h7585) 4 मानिसहरूले मलाई तल खाडलामा जानेहरूलाई झौँ व्यवहर गर्नेन् । म कुनै बल नै नभएको मानिस हुँ । 5 म मृतहरूका माझा तायिगएको छु । म चिनानमा पल्टेको मृतजस्ते छु, जसको बारेमा तपाईंले कुनै चासो लिनुहन्न, किनभने तिनीहरू तपाईंको शक्तिकाट टाढा हुँचन् । 6 तपाईंले मलाई खाडलको तललो भागमा, अँथारो र गहिरो ठाउँमा राख्नुहुन्छ । 7 तपाईंको क्रोध मलाई गहाँ भएको छ र तपाईंका सबै छालहरू ममाथि बजारिन्छन् । सेला 8 तपाईंको करारणले मेरा चिनजानकाहरूले मलाई बेवास्ता गर्नेन् । तिनीहरूका निमित्त तपाईंले मलाई बिभत्स दृश्य बनाउन्भयो । म चारैतरिवाबाट धैरिएको छु र म उम्किन सविद्दन् । 9 मेरा आँखाहरू कष्टले कमजोर बुँदून्छ । हे परमप्रभु, दिनभरि म तपाईंमा पुकारा गर्नु । म आपना हातहरू तपाईंतर फैलाउँछु । 10 के तपाईंले मृतहरूका निमित्त चमत्कार गर्नुहुन्छ र? के मेरेका हरू उठनेछन् ।

अनि तपाईंको प्रशंसा गर्नेछन् र? सेला 11 के तपाईंको करारको विश्वस्तता चिह्ननमा, तपाईंको बफदारिता मृतकहरूका ठाउँमा घोषणा गरिने छ र? 12 के तपाईंका अचम्कका कामहरू अन्धकारमा, वा तपाईंको धार्मिकता बिस्मि ठाउँमा थाहा हुनेछ र? 13 तर हे परमप्रभु, म तपाईंमा पुकारा गर्छु । बिहाने मेरो प्रार्थना तपाईंको सामु आउँछ । 14 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई किन इन्कार गर्नुहन्छ? तपाईंको मुहार मबाट किन लुकाउनुहुँछ? 15 मेरो जवान अवस्थादेखि नै म सधै कष्टमा परेको र मृत्युको जिविमार्ग रहेको छु । तपाईंका त्रासहरूका दुख मैरो भोगेको छु । म निराशमा हु । 16 तपाईंका क्रोधपूर्ण कामहरू ममाथि परेका छन् र तपाईंका डरलाम्दा कामहरूले मलाई नाश पारेका छन् । 17 तिनीहरूले मलाई दिनभरी पानीले छाँ देर्घन् । तिनीहरू सबैले मलाई धेरेका छन् । 18 तपाईंले हरेक मित्र र विनजानकाहरूलाई मबाट हटाउनुभएको छ । मेरो विनजानको भनेको अन्धकार मात्र हो ।

89

म परमप्रभुको करारको विश्वस्तताका कामहरूका बारेमा सधै गाउनेलु । म भावी पुस्ताहरूलाई तपाईंको सत्यता घोषणा गर्नेछु । 2 किनकि मैले भनेको छु, “करारको विश्वस्तता सदाको निम्ति स्थापित गरिएको छ । तपाईंले आफ्नो सत्यता स्वर्गमा स्थापित गर्नुभएको छ ।” 3 मैले आफ्नो चुनिएको जनसँग करार बाँधेको छु । मैले आफ्नो दास दाऊदसँग सपथ खाएको छु । 4 म तेरा सन्तानहरूलाई सदाको निम्ति स्थापित गर्नेछु र म तेरो सिंहासन सबै पुस्ताहरूसम्म स्थापित गर्नेछु ।” सेला 5 हे परमप्रभु, स्वर्गले तपाईंका आश्चर्य कामहरूका प्रशंसा गर्छ । तपाईंको सत्यताको प्रशंसा पवित्र जनहरूका सभामा गरिन्छ । 6 किनकि आकाशमा हुने कोसँग परमप्रभुको तुलना गर्न सकिन्छ र? देवताहरूका छोराहरूमध्ये कोचाहिं परमप्रभुजस्तो छ र? 7 उहाँ त्यस्तो परमेश्वर हुनुहुँच जसलाई पवित्र जनहरूका भेलामा उच्च आदर गरिन्छ र उहाँलाई धेरा हाल्ने सबैको माझाम भयानक हुनुहुँच । 8 हे परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, हे परमप्रभु, तपाईंझौं बलियो को छ र? तपाईंको सत्यता तपाईंलाई वेरा हाल्छ । 9 तपाईंले उर्लदो समुद्रलाई वशमा पार्नुहुँच । जब छालहरू उर्लिन्छन्, तब तपाईंले तिनीहरूलाई शान्त पार्नुहुँच । 10 तपाईंले राहाबालाई मारिएकालाई छाँ चूर पार्नुभयो । आफ्ना शत्रुहरूलाई आफ्नो बलियो बाहुलीले तपाईंले तिरतरबितर पार्नुभयो । 11 स्वर्ग तपाईंको र पृथ्वी पनि तपाईंको हो । संसार र त्यसमा भएका सबै थोक तपाईंले नै बनाउनुभयो । 12 तपाईंले उत्तर र दक्षिणको सुस्ति गर्नुभयो । तबोर र हेमोन तपाईंको नाउँमा आनन्दित हुन्छन् । 13 तपाईंसँग शक्तिशाली बाहुली र बलियो हात छ र तपाईंको दाहिने हात उच्च छ । 14 धार्मिकता र न्याय तपाईंको सिंहासनको जग हुन् । करारको विश्वस्तता र सत्यता तपाईंको सामुवाट आउँछन् । 15 ती मानिसहरू थन्य हुन् जसले तपाईंको आराधना गर्छन् । हे परमप्रभु, तिनीहरू तपाईंको मुहारको प्रकाशमा हिंदून । 16 तिनीहरू तपाईंको नाउँमा दिनभरी रमाउँछन् र तपाईंको धार्मिकतामा तिनीहरूले तपाईंलाई उचाल्छन् । 17 तपाईं तिनीहरूका ऐश्वर्यको बल हुनुहुँच र तपाईंको कृपाले हामी विजयी भएका छाँ । 18 किनकि हाम्रो ढाल परमप्रभुको हो । हाम्रा राजा इसाएलका परमपवित्रका हुन् । 19 थैरे अघि आफ्ना विश्वासी जनहरूसँग तपाईं बोल्नुभयो । तपाईंले भन्नुभयो, “मैले वीर मानिसलाई मुकु लगाइदिएको छु ।” मैले मानिसहरू माझाबाट चुनिएको एक जनालाई उठाएको छु । 20 मैले आफ्नो सेवक दाऊदलाई चुनेको छु । मैले त्यसलाई मेरो पवित्र तेलले अभिषेक गरेको छु । 21 मेरो हातले त्यसलाई सहयत दिनेछ । मेरो बाहुलीले त्यसलाई बलियो बनाउनेछ । 22 कुनै पनि शत्रुले त्यसलाई छल गर्नेछन् । दुष्टताका कुनै पनि सन्तानले त्यसलाई थिचोमिचो गर्नेछन् । 23 त्यसको सामु भएका शत्रुहरूलाई म चूर पार्नेछु । त्यसलाई धृणा गर्नेहरूलाई म मार्नेछु । 24 मेरो सत्यता र मेरो करारको विश्वस्तता त्यससँग हुनेछ । मेरो नाउँद्वारा नै त्यो विजयी हुनेछ । 25 म त्यसको हात समुद्रमाथि र त्यसको दाहिने बाहुली नदीहरूमाथि राखेछु ।

26 त्यसले मलाई पुकारा गर्नेछ, हे परमेश्वर, तपाईं मेरो पिता र मेरो उद्धारको चट्टान हुनुहुँच ।” 27 मेरो जेठो छोरो, पृथ्वीका राजाहरूमध्ये सबैभन्दा उच्च पारिएको रूपमा पनि त्यसलाई म राखेछु । 28 म आफ्नो करारको विश्वस्तता सदासर्वदा त्यसलाई दिनेछु । अनि त्यससँगको मेरो करार सुरक्षित हुनेछ । 29 त्यसका सन्तानहरूलाई सदासर्वदासम्म रहने र त्यसको सिंहासन माथिको आकाश जत्कै रहिरहने म बनाउनेछु । 30 त्यसका सन्तानहरूले मेरो व्यवस्ता त्यागे र मेरा विधिहरूमा हिँडेनन् भने, 31 तिनीहरूले मेरा नियमहरू तोडे र मेरा आजाहरू पालन गरेनन् भने, 32 तब तिनीहरूका विद्रोहलाई लट्टीले र तिनीहरूको अर्धमालाई आशातले म दण्ड दिनेछु । 33 तर त्यसबाट आफ्नो अटल प्रेमलाई म हटाउनेछैन वा मेरो प्रतिशाप्रति अविवासी हुनेछैन । 34 म आफ्नो करार तोडेनेछैन वा मेरा ओठका शब्दहरू फेरेनेछैन । 35 सदाको निम्ति एकै पटक मैले आफ्नो पवित्रताद्वारा शपथ खाएको छु, म दाऊदसित द्वृत बोल्नेछैन: 36 त्यसका सन्तानहरू सधै निस्तर रहनेछन् र मेरो सामु सूर्य रहेसम्म त्यसको सिंहासन रहनेछ । 37 आकाशमा विश्वासयोग्य साक्षी चन्द्रमाङ्गै यसलाई सदाको निम्ति स्थापित गरिनेछ ।” सेला 38 तर तपाईंले इन्कार र अस्वीकार गर्नुभएको छ । आफ्नो अभिषिक्त राजासँग तपाईं रिसाउनुभएको छ । 39 तपाईंले आफ्नो सेवको करार त्यानुभाएको छ । 40 तपाईंले त्यसको मुकुटलाई जमिनमा अपवित्र पार्नुभएको छ । 40 तपाईंले त्यसका सबै पर्खाहरू भत्काउनुभएको छ । तपाईंले त्यसका सबै किल्लाहरूलाई भग्नावरेष पार्नुभएको छ । 41 त्यो बाटो जाने सबैले त्यसलाई लुटेका छन् । आफ्नो छिमेकीको निम्ति त्यो धृणाको पात्र भएको छ । 42 तपाईंले त्यसको शत्रुहरूको दाहिने हात उठाउनुभएको छ । त्यसका सबै शत्रुलाई तपाईंले आनन्दित बनाउनुभएको छ । 43 तपाईंले त्यसको तरवारको धारलाई फर्काउनुभएको छ र युद्ध हुँदू द्वाँदा त्यसलाई खडा पार्नुभएको छैन । 44 तपाईंले त्यसको ऐस्वर्यको अन्त्य गर्नुभएको छ । तपाईंले त्यसको सिंहासनलाई तल जमिनमा ल्याउनुभएको छ । 45 तपाईंले त्यसको जवानी दिनलाई छोटो पार्नुभएको छ । तपाईंले त्यसलाई लाजले ढाक्नुभएको छ । सेला 46 हे परमप्रभु, कहिलेसम्म? तपाईंले सधै आफूलाई लुकाउनुहुँच? तपाईंको रिस कहिलेसम्म आगोङ्गै दिन्किनेछ? 47 मेरो आयु कति छाँटो छ र तपाईंले मानवजातिका सबै सन्तानलाई कति बेकामको सृष्टि गर्नुभएको छ भनी विचार गर्नुपोस । 48 को जीवित रहनेछ र मर्दैन, वा आफ्नै जीवनलाई चिह्नाबाट बचाउन सक्छ? सेला (Sheol h7585) 49 हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो सत्यतामा दाऊदसँग शपथ खानुभएको करारको विश्वस्तताका पहिलोका कामहरू कहाँ ह्यन्? 50 हे परमप्रभु, आफ्नो सेवकप्रति लक्षित गिल्ला र मैले जातिहरूका यति धेरै अपमानहरू म आफ्नो मनमा कसरी सहन्छु सो सम्झनुहोस । 51 हे परमप्रभु, तपाईंका शत्रुहरूले अपमानको ओझोरा लगाउँछन् । तिनीहरूले तपाईंको अभिषिक्त जनको पाइलाको गिल्ला गर्छन् । 52 सदासर्वदा परमप्रभुलाई ध्यन्यवाद होस । आमेन र आमेन ।

90 हे परमप्रभु, सबै पुस्ताभिर नै तपाईं हाम्रो सरणस्थान हुनुभएको छ । 2 पहाडहरू बनाउनुअगि वा तपाईंले पृथ्वी र संसारलाई बनाउनुअगि, अनादिदेखि अनन्तसम्म नै तपाईं परमेश्वर हुनुहुँच । 3 तपाईंले मानिसलाई धूलोमा फर्काउनुहुँच, र तपाईं भन्नुहुँच, “ए मानवजातिका सन्तानहरू हो, फर्क ।” 4 किनकि तपाईंको दृष्टिमा हजार वर्षचाहिं बितेर जाँदा हिँजोको दिन र रातको एक पहरजस्तो हो । 5 तपाईंले तिनीहरूलाई बाढीले छाँ बढाउनुहुँच र तिनीहरू निदाउँछन् । बिहानमा तिनीहरू उप्रने धाँसहरूजस्तै हुन्छन् । 6 बिहानमा त्यो फक्निन्छ र बढ्छ । साँझामा त्यो आइलाउँछ र सुक्छ । 7 साँच्यै, हामी तपाईंको रिसमा नष्ट भएको छाँ र तपाईंको क्रोधमा हामी त्रसित छाँ । 8 तपाईंले हाम्रा अधर्महरू आफ्नो सामु हाम्रा लुकेका पापहरू आफ्नो उपर्युक्तिमा राख्नुभएको छ । 9 हाम्रो जीवन तपाईंको क्रोधमा वितेर जाँच । हाम्रो वर्षहरू सुसङ्कराङ्गै बित्त । 10 हाम्रा आयु सत्तरी वर्ष वा हामी स्वस्थ

छों भने असी वर्ष हुन्छ । तर हाप्रा उत्तम वर्षहरू पनि कष्ट र पीडाले पूर्ण छन् । हो, ती चाँडै बितिज्ञन्न र हामी उडिजान्छौं । 11 तपाईंको रिसको प्रचण्डता र तपाईंको भय समानको तपाईंको क्रोध कसले जान्दछ? 12 त्यसैले हाप्रा जीवनको विचार गर्न हामीलाई सिकाउनुहोस्, ताकि हामी बुद्धिमान भएर जिउन सकौं । 13 हे परमप्रभु, फर्कनुहोस्! यो कहिलेसम्म हुनेछ? आफ्नो सेवकमाथि दया गर्नुहोस् । 14 बिहान हामीलाई तपाईंको करारको विश्वस्तताले सन्तुष्ट पार्नुहोस्, ताकि हाप्रो जीवनभरि हामी आनन्दित र खुसी हुन सकौं । 15 हामीलाई विपत्तिमा पार्नुभएका दिनहरू र हामीले कष्ट भोगेका वर्षहरू जति थिए त्यति नै हामीलाई खुसी पार्नुहोस् । 16 तपाईंको सेवकले तपाईंको काम देखेसू र हाप्रा छोराछोरीले तपाईंको ऐश्वर्य देखेनून् । 17 परमप्रभु परमेश्वरको कृपा हाप्रो होस् । हाप्रा हातका कामहरू फलिकाप होऊन् । वास्तवमा, हाप्रा हातका कामहरू फलिकाप गरिदिनुहोस् ।

91 जो सर्वोच्चको छत्रछायामा बस्छ, त्यो सर्वशक्तिमानको छायामा रहनेछ । 2 म परमप्रभुको बारेमा भन्छु, “उहाँ मेरो शरणस्थान र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, मेरो परमेश्वर जसामा म भरोसा गर्नु छ ।” 3 किनकि उहाँ तिमीलाई शिकारीको पासो र घातक रुद्धीबाट बचाउनुहोनेछ । 4 उहाँले तिमीलाई आफ्नो पखेटाहरूले ढाक्नुनेछ र उहाँको पखेटाहरूमुनि तिमीले शरण पाउनेछौं । उहाँको सत्यताचाहिं ढाल र सुरक्षा हो । 5 तिमी रातको त्रसदेखि वा दिनमा आउने काँडेखि, 6 वा अङ्गारोमा चाहार्नै रुद्धी वा मध्यदिनमा आउने रोगदेखि भयभीत हुनेछौंनै । 7 हजार जना तिप्रो छेउमा र तिप्रो दाहिने हातपटि दश हजार जना ढल्लान्, तर त्यो तिमीकहाँ आउनेछैन । 8 तिमीले दुष्टको दण्ड नियाल्ने र देख्ने मारा छौं । 9 किनकि पमरप्रभु मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ । सर्वोच्चलाई तिप्रो पनि शरणस्थान बनाऊ । 10 कुनै खराबाले तिमीलाई जितेनेछैन । तिप्रो धर नाजिक कुनै कष्ट आउनेछैन । 11 किनकि उहाँले तिमीलाई सुरक्षा दिन, तिप्रा सबै मार्गमा तिप्रो रेखेदेख गर्न आफ्ना स्वर्गूहरूलाई निर्देशन दिनुहोनेछ । 12 तिनीहरूले तिमीलाई आफ्ना हातले थाम्नेछन्, ताकि तिमीले आफ्ना खुद्दालाई ढुङ्गामा ठोकाउनेछौंनै । 13 तिमीले आफ्नो खुद्दामुनि सिंहहरू र गोमनहरूलाई कुल्चनेछौं । तिमीले जवान सिंहहरू र सर्पहरू कुल्चनेछौं । 14 त्यो मप्रति समर्पित भएको हुनाले म त्यसलाई बचाउनेछु । म त्यसलाई सुरक्षा दिनेछु किनभने त्यो मप्रति बफदर छ । 15 जब त्यसले मलाई पुकारा गर्छ, तब म त्यसलाई जवाफ दिनेछु । म कष्टमा त्योसँग हुनेछु । म त्यसलाई विजय दिनेछु र त्यसको आदर गर्नेछु । 16 म त्यसलाई लामो जीवनले सन्तुष्ट पार्नेछु र त्यसलाई मेरो उद्धार देखाउनेछु ।

92 हे सर्वोच्च, परमप्रभुलाई धन्यवाद दिनु र तपाईंको नाँचको स्तुति गर्नु असल कुरा हो, 2 बिहानमा तपाईंको करारको विश्वस्तता र हरेक रात तपाईंको सत्यता धोषणा गर्नु, 3 दस तारे वीणा बजाउंदै र सारङ्गीको धुनसँगै । 4 किनकि, हे परमप्रभु, तपाईंको कामहरूले तपाईंले मलाई खुसी बनाउनुभएको छ । तपाईंको हातका कामहरूको कारणले म आनन्दले गाउनेछु । 5 हे परमप्रभु, तपाईंका कामहरू करि महान् छन्! तपाईंका विचारहरू धेरै गैन हन् । 6 एक जना निर्दियी व्यक्तिले जान्दैन, न त मूर्खले यो बुझः 7 जब दुष्टहरू धाँसझौं उम्रिन्छन्, र दुष्ट काम गर्नेहरू सबै जना मौलाउँचन्, तापनि तिनीहरू अनन्त विनाशतिर लागेका हुन्छन् । 8 तर हे परमप्रभु, तपाईंले सदासर्वदा राज्य गर्नुहोनेछ । 9 वास्तवमा, हे परमप्रभु, आफ्ना शत्रुहरूलाई हेर्नुहोस् । वास्तवमा, आफ्ना शत्रुहरूलाई हेर्नुहोस् । तिनीहरू नाश हुनेछन्! खराबी गर्नेहरू सबै तिरबितर लागेका हुनेछन् । 10 तपाईंले मेरो सिडलाई जडाली गोस्को सिडझौं ठाडो पार्नुभएको छ । मलाई ताजा तेलले अभिषेक गरिएको छ । 11 मेरा आँखाहरूले मेरा दुष्ट वैरीहरूका विनाश सुनेको छन् । 12 धार्माहरू खजूरको रुखझौं मौलाउनेछन् । तिनीहरू लेबनानको देवदारझौं

बढ्नेछन् । 13 तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा रोपिएका छन् । तिनीहरू हाप्रो परमेश्वरको मन्दिरमा चौकमा मौलाउनेछन् । 14 ती बुढा हुँदा पनि तिनले फल फलाउँचन् । ती ताजा र हरिया नै रहन्छन्, 15 त्यसले परमप्रभु न्यायी हुनुहुन्छ भनी देखाउँछ । उहाँ मेरो चट्टान हुनुहुन्छ र उहाँमा कुनै अर्थम छैन ।

93 परमप्रभुले राज्य गर्नुहुन्छ । ऐश्वर्य मा उहाँ आभुषित हुनुहुन्छ । परमप्रभुले आफूलाई बलले पहिचाउनुभएको छ । संसार दृढ रूपमा स्थापित छ । यो हल्लाउन सकिन्न । 2 ग्राचीन समयदेखि सिंहासन स्थापित छ । तपाईं अनादिदेखि नै हुनुहुन्छ । 3 हे परमप्रभु महासागरहरू उठाउन् । तिनीहरूले आफ्नो स्वर उचाल्नु । महासागरहरूका छालहरू ठोकिन्छन् र गर्जन्छन् । 4 तर धैरै ठोकिने छालहरू, समुद्रका शक्तिशाली छालहरूभन्दा माथि परमप्रभु उच्चमा शक्तिशाली हुनुहुन्छ । 5 तपाईंका गम्भीर आजाहरू धेरै भरोसायोग्य छन् । हे परमप्रभु, तपाईंको मन्दिरलाई सदासर्वदा पवित्रताले सुसज्जित पार्छ ।

94 हे परमप्रभु, परमेश्वर जसले बदला लिनुहुन्छ । हे बदला लिनुहुन्ने परमेश्वर, हामीमाथि चम्किनुहोस् । 2 हे पृथ्वीका न्यायकर्ता, उद्गुहोस् । घमण्डीहरूलाई जे सुहाउँदो हुँच, त्यो तिनीहरूलाई दिनुहोस् । 3 हे परमप्रभु, दुष्टहरू कहिलेसम्म खुसी हुनेछन्, दुष्टहरू कहिलेसम्म आनन्दित हुनेछन्? 4 तिनीहरू आफ्ना घमण्डका शब्दहरू पोखाउँचन् । खराब गर्नेहरू सबै जना अहङ्कार गर्नेछन् । 5 हे परमप्रभु, तिनीहरूले तपाईंका कामनिसहरूलाई कुल्चन्छन् । तिनीहरूले तपाईंका जातिलाई कप्ट दिन्छन् । 6 तिनीहरूले विधावाहरू र तिनीहरूका देशमा बस्ने विदेशीलाई मार्छन्, अनि तिनीहरूले अनाथहरूको हत्या गर्नेछन् । 7 तिनीहरू भन्छन्, “परमप्रभुले देख्नुन् । याकूबका परमेश्वरले यो कुरामा ध्यान दिनुहुन्न ।” 8 ए बुद्धीनी मानिसहरू हो, तिनीहरू बुझ । ए मूर्खहरू, तिमीहरू कहिले सिक्नेछौ? 9 उहाँ जसले कान बनाउनुभयो, उहाँले सुन्नुहुन्न? र? उहाँ जसले आँखा बनाउनुभयो, उहाँले देख्नुहुन्न? 10 उहाँ जसले जातिहरूलाई अनुशासित गर्नुहुन्छ, के उहाँले सच्याउनुहुन्न? मानिसलाई ज्ञान दिने उहाँ नै हुनुहुन्छ । 11 परमप्रभुले मानिसहरूका विचारहरू जान्नुहुन्छ, ती वाफ हन् । 12 हे परमप्रभु, तपाईंले जसलाई शिक्षा दिनुहुन्छ, जसलाई तपाईंले आफ्नो व्यवस्था सिकाउनुहुन्छ, त्यो धन्यको हो । 13 दुष्टहरूका निम्ति खाडल खन्खेसम्म तपाईंले त्यसलाई कष्टको समयमा विश्राम दिनुहुन्छ । 14 किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई त्यनुहुन्न वा आफ्ना उत्तराधिकारलाई छोड्नुहुन्न । 15 फैसला फेरि धर्मीको आधारमा हुनेछ । अनि हृदयमा सोझो होहरू सबै जनाले यसको अनुसरण गर्नेछन् । 16 खराब गर्नेहरूका विरुद्धमा मेरो सुरक्षा गर्न को उठेछ? दुष्टको विरुद्धमा मेरो समर्थनमा को खडा हुनेछ? 17 परमप्रभु मेरो सहायता नहुनुभएको भए, म तुरुन्तै मौनताको ठाउँमा पलिटरहेको हुनेथिए । 18 जब मैले भनें, “मेरो खुद्दा चिल्लदैछ”, हे परमप्रभु, तपाईंको करारको विश्वस्तताले मलाई माथि उचाल्यो । 19 जब मधित्र फिक्रीहरू धेरै हुँचन्, तब तपाईंका सन्त्वनाहरूले मलाई खुसी बनाउँचन् । 20 के विनाशको सिंहासन, जसले नियमद्वारा अन्यायको सृजना गर्छ सो तपाईंसँग मिल्न सक्छ? 21 तिनीहरू धर्मीको ज्यान लिन सँगै षड्यन्त्र रच्छन् । र तिनीहरूले निर्दोषलाई मृत्युदण्ड दिन्छन् । 22 तर परमप्रभु मेरो अगलो धरहरा हुनुभएको छ र मेरो परमेश्वर मेरो शरणस्थानको चट्टान हुनुभएको छ । 23 तिनीहरूका आफ्ने अर्थम उहाँले तिनीहरूलाई ल्याउनुहुन्छ र तिनीहरूको आफ्नै दुष्टतामा तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ । परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहेछ ।

95 आओ, परमप्रभुको निम्ति हामी गाऊँ । हाप्रो उद्धारको चट्टानको

निम्ति हामी आनन्दसाथ गाऊँ । 2 उहाँको उपस्थितिभित्र हामी

धन्यवादसाथ पसंदें । प्रशंसाको भजनले हामी उहाँको निमित्त गाउँ । ३ किनकि परमप्रभु महान् परमेश्वर हुनुहुन्छ र सबै देवहरूभन्दा माथिका महान् राजा हुनुहुन्छ । ४ पृथ्वीको गहिराइ उहाँको हातमा छ । पहाडहरूका उच्चाइहरू उहाँकै हुन् । ५ समुद्र उहाँको हो, किनकि उहाँले नै त्यो बनाउनुभयो । अनि सुख्खा जमिन उहाँकै हातले बनाए । ६ आओ, हामी आराधना गरौं र घोषो पर्नै । हाम्रा सृष्टिकर्ता परमप्रभुको सामु हामी धूंडा टेक्नै । ७ किनकि उहाँ हाप्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ र हामी उहाँका खर्कका मानिसहरू र उहाँका हातका भेडाहरू हाँ । आज, तिमीहरूले उहाँको सोर सुनेछै । ८ “मेरीबामा वा उजाडस्थानको मस्साहका दिनमा झौं आफो छुदयलाई कठोर नपार, ९ जहाँ तिमीहरूका पुर्खाहरूले मेरा कामहरू देखे तापान तिनीहरूले मलाई जाँचे र मेरो परीक्षा गरे । १० किनकि चालिस वर्षसम्म म त्यो पुस्तासित रिसाएँ र भनें, ‘थी मानिसहरूका हृदयहरू भडकिएका छन् । तिनीहरूले मेरा मार्गहरू जानेका छैनन् ।” ११ यसकारण मैले आफो रिसमा शपथ खाँ, कि तिनीहरू मेरो विश्वाम गर्ने ठाउँमा कहिल्यै प्रवेश गर्नेछैनन् ।

96 परमप्रभुको निमित्त एउटा नयाँ गीत गाओ । हे सारा पृथ्वी, परमप्रभुको निमित्त गाओ । २ परमप्रभुको निमित्त गाओ, उहाँको नाउँलाई धन्यको भन । उहाँको उद्धार दिनदिनै घोषणा गर । ३ उहाँको महिमा जातिहरूका माझ्मा, उहाँका अचम्कका कामहरू सबै जातिहरूका माझ्मा घोषणा गर । ४ किनकि परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ र उहाँको तुलो प्रशंसा हुनुपर्छ । अरु सबै देवताभन्दा बढी उहाँकै भय मानुपर्छ । ५ किनकि जातिहरूका सबै देवता मूर्तीहरू हुन्, तर आकाश बनाउनुहोसे परमप्रभु नै हुनुहुन्छ । ६ उहाँको उपस्थितिमा वैभव र ऐश्वर्य छन् । उहाँको पवित्रस्थानमा सामर्थ्य र सुन्दरता छन् । ७ हे मानिसहरूका वंशहरू हो, परमप्रभुको स्तुति गर, उहाँको महिमा र सामर्थ्यको निमित्त परमप्रभुलाई प्रशंसासाथ स्तुति गर । ८ परमप्रभुलाई उहाँको नाउँ सुहाउँदो महिमा देओ । बलि ल्याओ र उहाँको मन्दिरभित्र आओ । ९ पवित्रताको सुसोभित भएर परमप्रभुको सामु घोषो पर । हे सारा पृथ्वी उहाँको सामु थरथर होओ । १० जातिहरू माझ्मा भन, “परमप्रभुले राज्य गर्नुहुन्छ” । संसार पनि स्थापित भएको छ । यसलाई डागउन सकिदैन । उहाँले निष्पक्षतासाथ मानिसहरूको न्याय गर्नुहुन्छ । ११ आकाश खुसी होस् र पृथ्वी आनन्दित होस् । समुद्र गर्जिओस् र त्यसलाई भर्नेचाहि आनन्दले कराओस् । १२ मैदानहरू र त्यसमा भएका सबै थोक आनन्दित होजन् । वनका सबै रुखहरूले आनन्दले कराऊन्, १३ परमप्रभुको सामु, किनकि उहाँ आउँदै हुनुहुन्छ । उहाँले संसारको धार्मिकतामा र मानिसहरूको विश्वस्ततामा न्याय गर्नुहुनेछ ।

97 परमप्रभुले राज्य गर्नुहुन्छ । पृथ्वी आनन्दित होस् । धेरैवा समुद्री किनार खुसी होजन् । २ बादल र अन्धकारले उहाँलाई धेर्छन् । धार्मिकता र न्याय उहाँको सिंहासनको जग हो । ३ आगो उहाँको अगिअगि जान्छ र उहाँका वैरीहरूलाई हरेकतिर भष्म पार्छ । ४ उहाँको बिजुलीको चमकले संसारालाई उज्ज्याली बनाउँछ । पृथ्वीले देख्छ र थरथर काम्छ । ५ परमप्रभु सारा पृथ्वीको परमप्रभुको सामु पहाडहरू मैनझौं परिलन्छन् । ६ आकाशले उहाँको न्यायको घोषणा गर्छ र सबै जातिले उहाँको महिमा देख्छन् । ७ कुँदेका आकृतिहरू पुङ्जेहरू, व्यर्थका मूर्तीहरूमा धमीण गर्नेहरू सबै जना लाजमा पर्नेछन् । हे सबै देवता हो, उहाँमा घोषो पर । ८ हे परमप्रभु, तपाईंको धार्मिक आदेशहरूका कारणले सियोनले सुन्नो र खुपी भयो, अनि यहुदाका नगरहरू आनन्दित भए । ९ हे परमप्रभु, तपाईं सारा पृथ्वीभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । तपाईं सबै देवताभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । १० तिमीहरू जसले परमप्रभुलाई प्रेम गर्छौं, खराबीलाई धृणा गर । उहाँले आफ्ना सन्तहरूका जीवन रक्षा गर्नुहुन्छ र उहाँले तिनीहरूलाई दुष्टोको हातबाट बाहिर निकाल्नुहुन्छ । ११ धार्महरूको निमित्त ज्योति प्रकट हुन्छ र इमानदार हृदय भएकाहरूका निमित्त

खुसी आउँछ । १२ ए धर्महरू हो, परमप्रभुमा खुसी होओ । अनि तिमीहरूले उहाँको पवित्रता समिङ्गांदा धन्यवाद देओ ।

98 परमप्रभुको निमित्त एउटा नयाँ गीत गाओ, किनकि उहाँले अचम्कका कामहरू गर्नुभएको छ । उहाँको दाहिने बहुली र उहाँको पवित्र हातले उहाँलाई विजय दिएको छ । २ परमप्रभुले उहाँको उद्धार प्रकट गर्नुभएको छ । उहाँ आफ्नो न्यायलाई सबै जतिलाई खुलाम्खलाला देखाउनुभएको छ । ३ उहाँले इसाएलको धरानाको निमित्त आफ्नो करारको बफादीरी र विश्वस्तता समिङ्गांदा हुनुहुन्छ । पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्काहरू सबैले हाम्रा परमेश्वरको विजय देखेउङ्ग । ४ हे सबै पृथ्वी, परमप्रभुको निमित्त आनन्दसाथ जयजयकार गर । गीत गाओ, आनन्दसाथ गाओ र स्तुति गर । ५ वीणा बजाएर परमप्रभुको प्रशंसा गर । वीणा बजाओ र मधुर धुनसहित गाओ । ६ तुरहाहीरू र सिडिको आवाजले परमप्रभु राजाको सामु आनन्दसाथ जयजयकार गर । ७ समुद्र र त्यसमा भएका हैरक कुरा, संसार र यसमा बसोबास गर्नेहरू कराओ । ८ नदीहरूले तिनीहरूले आफ्ना ताली बजाऊन् र पहाडहरू आनन्दले कराऊन् । ९ परमप्रभु पृथ्वीको न्याय गर्न आउँदै हुनुहुन्छ । उहाँले संसारलाई धार्मिकतामा र जातिहरूलाई निष्पक्षतामा न्याय गर्नुहुन्छ ।

99 परमप्रभुले राज्य गर्नुहुन्छ । जातिहरू थरथर होउन् । उहाँ करूहरूसाथ विराजमान हुनुहुन्छ । पृथ्वी थरथराओस् । २ परमप्रभु सियोनमा महान् हुनुहुन्छ । उहाँ सबै जातिभन्दा माथि उचालिनुभएको छ । ३ तिनीहरूले तपाईंको महान् र भयडकर नाउँको स्तुति गर्नुहुन्छ । उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ । ४ राजा शक्तिशाली हुनुहुन्छ र उहाँले न्यायलाई प्रेम गर्नुहुन्छ । तपाईंले निश्चक्षता स्थापित गर्नुभएको छ । तपाईंले याकूबमा धार्मिकता र न्याय गर्नुभएको छ । ५ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर र उहाँको पाउदानमा आराधना गर । उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ । ६ मोशा र हास्न उहाँका पुजारीमध्येका थिए, र शमूएल उहाँको नाउँ पुकारा गर्नेहरूमध्येका थिए । तिनीहरू परमप्रभुलाई पुकारा गरे र उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो । ७ उहाँ तिनीहरूसँग बादलको खामोबाट बोल्नुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभएको उहाँको महत्वपूर्ण आज्ञाहरू र विधिहरू तिनीहरूले पालन गरे । ८ हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो । तपाईं तिनीहरूको निमित्त क्षमा दिनुहने परमेश्वर हुनुहरू, तर जसले तिनीहरूका पापपूर्ण कामहरूलाई दुष्ट दिनुभयो । ९ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर र उहाँको पवित्र पर्वतमा आराधना गर, किनकि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर पवित्र हुनुहुन्छ ।

100 हे सारा पृथ्वी, आनन्दसाथ परमप्रभुको जयजयकार गर । २ खुसीसाथ परमप्रभुको सेवा गर । आनन्दले आउँदै उहाँको उपस्थितिको सामु आओ । ३ परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी जान । उहाँले हामीलाई बनाउनुभयो र हामी उहाँका हाँ । हामी उहाँका मानिसहरू र उहाँका खर्कका भेडाहरू हाँ । ४ धन्यवाद दिँदै उहाँको ढोकाभित्र र प्रशंसा गर्दै उहाँको चोकीभित्र पस । उहाँलाई धन्यवाद देओ र उहाँको नाउँको स्तुति गर । ५ किनकि परमप्रभु असल हुनुहुन्छ । उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा र उहाँको सत्यता सबै पुस्तामा रहन्छ ।

101 करारको विश्वस्तता र न्यायको बारेमा म गाउनेछु । हे परमप्रभु, तपाईंको निमित्त म स्तुति गाउनेछु । २ इमानदीरीताको बाटोमा म हिडनेछु । तपाईं मकहाँ कहिले आउनुहेछ? म आफ्नो घरभित्र इमानदीरीतामा हिडनेछु । ३ आफ्नो आँखाको सामु म खराबीलाई राख्नेछै । व्यर्थका खराब कुरालाई म धृणा गर्दू । त्यो मसित टौसिनेछै । ४ भ्रष्ट मानिसहरूले मलाई छोडनेछै । खराबीप्रति बफादार छैन । ५ आफ्नो छिमेकी गुप्त रूपमा निन्ना गरेन् जोसुकेलाई म नाश गर्नेछु । घमण्डी आचरण र अहङ्कारी विचार भएको कुनै पनि व्यक्तिलाई म सहनेछै । ६ मेरो छेउमा बसन्तलाई म देशका

विश्वासयोग्यहरु खोजेंछु । इमानदारीताको बाटोमा हिंडनेहरूले मेरो सेवा गर्न सक्छन् । 7 छली मानिसहरू मेरो मन्दिरभित्र रहनेछैनन् । झुट बोल्नेहरूलाई मेरो सामू स्वावगत गरिनेछैन । 8 हरेक बिहानै म दुष्टहरूलाई देशबाट नष्ट पार्नेछु । दुष्ट काम गर्ने सबैलाई म परमप्रभुको सहरबाट हटाउनेछु ।

102 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थन सुन्नुहोस् । तपाईंलाई मेरो पुकारा सुन्नुहोस् ।

1 मेरो कष्टको समयमा तपाईंको मुहार मबाट नलुकाउनुहोस् । मेरो पुकारा सुन्नुहोस् । मैले तपाईंलाई पुकारा गर्दा, मलाई तुरन्त जवाफ दिनुहोस् । 3 किनकि मेरो दिनहरू धूबाँझौं बित्त्यन् र मेरा हाडहरू आगोझौं जल्जन् । 4 मेरो हृदय चूर्ण भाग्यो छ र म ओझेलाईको धैंसजर्तो छु । म कुनै पनि खानेकुरा खान विसिन्छु । 5 मेरो निरन्तरको सुरक्षेराले म थेरै दुख्लो भएको छु । 6 म उजाडस्थानको धनेसझौं भएको छु । भग्नावशेषको लाटोकोसरोझौं म भएको छु । 7 एकिलाईको चराझौं छानामाथि म एकलै जामा रहन्छु । 8 मेरा शत्रुहरूले दिनभिरि मेरो खिसी गर्नेन् । मेरो गिल्ला गर्नेहरूले मेरो नाउं सरापको रूपमा प्रयोग गर्नेन् । 9 खरानीलाई म रोटीझौं खान्नु र मेरो पितृने कुरामा आँशु मिसाउँछु । 10 तपाईंको दक्कंदो रिसको कारणले तपाईंले मलाई तल फाल्नलाई माथि उचाल्नुभएको छ । 11 मेरा दिनहरू हराएर जाने छायाजस्तै छन् र म धैंसझौं ओइलाईको छु । 12 तर हे परमप्रभु, तपाईं सदासर्वदा जीवित हुनुहुन्छ र तपाईंको ख्याति सबै पुस्तामा रहन्छ । 13 तपाईं माथि उठनुहुनेछ र सियोनमाथि दया गर्नुहुनेछ । यो त्यसमाथि दया गर्ने समय हो । तोकिएको समय आएको छ । 14 किनकि तपाईंको सेवकले त्यसका ढुग्गाहरू प्रिय मान्छ र त्यसका भग्नावशेषका धूलोप्रति दयाको महसुस गर्ने । 15 हे परमप्रभु, जातिहरूले तपाईंको नाउंको आदर गर्नेछन् र पृथ्वीका सबै राजाले तपाईंको महिमाको आदर गर्नेछन् । 16 परमप्रभुले सियोनको पुनःनिर्माण गर्नुहुनेछ र आपनो महिमामा देखा पर्नुहुनेछ । 17 त्यसबेला, उहाँले दरिद्रको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुनेछ । उहाँले तिनीहरूको प्रार्थना इन्कार गर्नुहुनेछैन । 18 यो भावी पुस्ताहरूका निमित्त लेखिनेहरू, र अहिलेसम्म नज्मेको मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछन् । 19 किनकि उहाँले पवित्र उचाइबाट तल हेर्नुभएको छ । परमप्रभुले स्वर्गबाट पृथ्वीलाई हेर्नुभएको छ, 20 कैदीहरूका विलाप सुन्न, मृत्युदण्ड पाएकाहरूलाई छुटाउन । 21 तब मानिसहरूले सियोनमा परमप्रभुको नाउं र यरूशलेममा उहाँको प्रशंसाको घोषणा गर्नेछन्, 22 जब मानिसहरू र राज्यहरू परमप्रभुको सेवा गर्न भेला हुन्नन् । 23 उहाँले मेरो जीवनको बिचमा मेरो बल हटाउनुभएको छ । उहाँले मेरो आयुरालाई घटाउनुभएको छ । 24 मैले भर्ने, “हे मेरो परमेश्वर, मेरो जीवनको बिचैमा मलाई नलानुहोस् । तपाईं सबै पुस्ताभिरि यहाँ हुनुहुन्छ । 25 प्राचीन समयमा पृथ्वीलाई तपाईंले यसको ठाउँमा बसाल्नुभयो । आकाश तपाईंकी हातका काम हुन् । 26 तिनीहरू नष्ट हुनेछन्, तर तपाईं रहनुहुनेछ । तिनीहरू सबै लाङाङ्गौं पुरानो हुनेछन् । तपाईंले तिनीहरूलाई लुगालाई झौं हटाउनुहुनेछ र तिनीहरू लोप हुनेछन् । 27 तर तपाईं समान हुनुहुन्छ, र तपाईंका वर्षहरूका अन्त हुनेछैन । 28 तपाईंका सेवकहरूका सन्तानहरू निस्तर जिउनेछन् र तिनीहरूका सन्तानहरू तपाईंको उपस्थितिमा बस्नेछन् ।”

103 परमप्रभुलाई मेरो सारा जीवनले म प्रशंसा दिनेछु, र मभित्र

भएका सबै कुराले उहाँको पवित्र नाउँलाई म प्रशंसा दिनेछु । 2 परमप्रभुलाई मेरो सारा जीवनले म प्रशंसा दिनेछु, र उहाँका सबै असल कामहरूलाई म सम्झिन्नु । 3 उहाँले तिम्रा सबै पाप क्षमा गर्नुहुन्छ । उहाँले तिम्रा सबै रोग निको पार्नुहुन्छ । 4 उहाँले तिम्रो जीवनलाई नाश हुनबाट बचाउनुहुन्छ । उहाँले तिमीलाई करारको विश्वस्तता र कोमल कृपाका कामहरूको मुक्त लगाउनुहुन्छ । 5 उहाँले तिम्रो जीवनलाई असक थोकहरूले सन्तुष्ट पार्नुहुन्छ, ताकि तिम्रो जेवानी चीलको झौं नयाँ हुन्छ । 6 परमप्रभुले

जे निष्पक्ष छ सो गर्नुहुन्छ र थिचोमिचोमा परेकाहरू सबैका निमित्त न्यायका कामहरू गर्नुहुन्छ । 7 उहाँले मोशालाई आफ्ना मार्गहरू र इसाएलका सन्तानहरूलाई उहाँका कामहरू प्रकट गर्नुभयो । 8 परमप्रभु कृपालु र अनुग्रही हुनुहुन्छ । उहाँ धैर्यवान् हुनुहुन्छ । उहाँमा महान् करारको बाकादारी छ । 9 उहाँले सधैं ताडा दिनुहुन्न । उहाँ सधैं रिसाउनुहुन्न । 10 उहाँले हामीसँग हाम्रो पाप सुहाउंदौ व्यवहार गर्नुहुन्न वा हाम्रा पापअनुसारको प्रतिफल दिनुहुन्न । 11 किनकि पृथ्वीमाथि आकाश जति अग्लो छ, उहाँलाई आदर गर्नेप्रति उहाँको करारको विश्वस्तता त्यति नै महान् छ । 12 पश्चिमबाट पूर्व जति टाढा छ, उहाँले हाम्रा पापहरूका दोषलाई हामीबाट त्यति नै टाढा हटाउनुभएको छ । 13 बुबाले आफ्ना छोराछोरीलाई जसरी दया गर्नुहुन्न, परमप्रभुले उहाँलाई आदर गर्नेहरूलाई त्यसरी नै दया गर्नुहुन्छ । 14 किनकि हामी कसरी बनिएका छौं भनी उहाँले जान्नुहुन्छ । हामी धूलो हौं भनी उहाँलाई थाहा छ । 15 मानिसको बारेमा, त्यसका दिनहरू धैंसजस्ता छन् । मैदानको फूलझौं त्यो मौलाँछ । 16 त्यसमाथि हावा चल्छ र त्यो लोप हुन्छ, र त्यो कहाँ उम्रेको थियो भनी कसैले भन्न पनि सक्दैन । 17 तर परमप्रभुलाई आदर गर्नेहरूमाथि उहाँको करारको विश्वस्तता अनादिदेखि अनन्तसम्प रहन्छ । उहाँको धार्मिकता तिनीहरूका सन्तानहरूमा रहन्छ । 18 तिनीहरूले उहाँको करार पालन गर्नेन् र उहाँका शिक्षाहरू पालन गर्न सम्झिन्नन् । 19 परमप्रभुले स्वर्गमा आफ्नो सिंहासन स्थापित गर्नुभएको छ र उहाँको राज्यले हेरेकमाथि शासन गर्छ । 20 ए परमप्रभुका दूतहरू हो, शक्तिशाली चीरहरू र उहाँको वचन पालन गर्नेहरू, अनि उहाँको वचनको आवाज पालन गर्नेहरूले समेत उहाँको प्रशंसास गर । 21 ए परमप्रभुका सबै फौज हो, तिमीहरू उहाँका सेवकहरू जसले उहाँको इच्छा पुरा गर्छौं, उहाँको प्रशंसा गर । 22 ए परमप्रभुका सबै प्राणी हो, उहाँले राज्य गर्ने सबै ठाउँमा उहाँको प्रशंसा गर । म आपनो सारा जीवनले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु ।

104 मेरो सारा जीवनले म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु । हे परमप्रभु मेरो

परमेश्वर, तपाईं अति महान् हुनुहुन्छ । तपाईं वैभव र ऐश्वर्यले विभूषित हुनुहुन्छ । 2 तपाईंले आफूलाई तुलाले झौं ज्योतिले ढाक्नुहुन्छ । तपाईंले आकाशलाई पालको पर्दालाई झौं फैलाउनुहुन्छ । 3 तपाईंले आपनो कोठाहरूका दलिनहरू बादलमा राख्नुहुन्छ । तपाईंले बदलाई आफ्नो रथ बनाउनुहुन्छ । तपाईं हावाको पर्येटाहरूमा हिंडनुहुन्छ । 4 उहाँले हावालाई आफ्नो दूतहरू र आगोका ज्यालाहरूलाई आफ्ना सेवकहरू बनाउनुहुन्छ । 5 उहाँले पृथ्वीका जगहरू बसाल्नुभयो र त्यो कहिल्यै हटाउनुहुन्छ । 6 तपाईंले पृथ्वीलाई लुगाले झौं पानीले ढाक्नुभयो । पानीले पहाडहरू ढाके । 7 तपाईंको हफ्किले पानीहरू पछि हटेर गए । तपाईंको गर्जनको सोरमा तिनीहरू भागे । 8 तपाईंले तिनीहरूका निमित्त तोक्नुभएका ठाउँहरूमा पहाडहरू उठे र बेसीहरू फैलिए । 9 तपाईंले तिनीहरूका निमित्त सिमाना तोक्नुभएको छ, जुन तिनीहरूले नाचे छैनन् । तिनीहरूले पृथ्वीलाई फेरि ढाक्नेछैनन् । 10 उहाँले मूलहरूलाई बेसीहरूमा बगाउनुभयो । पहाडहरूका बिचबाट खोलाहरू बग्नेन् । 11 तिनीहरूले मैदानको सबै जनावरलाई पानी दिन्छन् । जङ्गली गधाहरूले आपनो तिर्खा मेटाउँछन् । 12 नदीका किनाराहरूमा चराहरूले आफ्ना गुँड बनाउँछन् । तिनीहरूले हाँगाहरूमा गाउँछन् । 13 आकाशमा भएको पानीका आफ्ना भण्डारहरूबाट उहाँले पहाडहरूलाई पानीले भिजाउनुहुन्छ । पृथ्वी उहाँको श्रमको फलले पूर्ण छ । 14 उहाँले गाईवस्तुको निमित्त धैंस र मानिसलाई खेती गर्न बिस्वाहरू उमार्नुहुन्छ, ताकि मनिसले पृथ्वीबाट खानेकुरा उत्पादन गरीस । 15 मानिसलाई खुसी राख्न दाखमध्य, त्यसको अनुहार चम्किलो पार्न तेल र त्यसको जीवन बचाउन खानेकुरा उहाँले बनाउनुहुन्छ । 16 परमप्रभुका रूखहरूले प्रशंस्त पानी पाउँछन् । लेबनाले देवदार जसलाई उहाँले रोपुभयो । 17 चराहरूले त्यहाँ गुँड बनाउँछन् । सारसले सल्लाका रूखहरूलाई आपनो घर बनाउँछ । 18

घोरलहरू उच्च पहाड़हरूतिर बस्छन् । पहाड़का टाकुराहरू खरायोहरूका शरणस्थान हन् । 19 उहाँले चन्द्रमालाई ऋतु चिनाउनलाई तोकनुभयो । सुर्यले आफ्नो अस्ताउने समय या जान्दछ । 20 तपाईंले रातको अँथारो बनाउनुहन्छ, जब वनका सबै पशुहरू वाहिर निरिक्न्छन् । 21 जवान सिंहहरू आफ्ना शिकारको निमित्त गर्जिन्छन् र परमेश्वरबाट आफ्नो खानेका खोज्छन् । 22 जब सूर्य उदाउँछ, तिनीहरू फर्किन्छन् र आफ्ना खोरहरूमा सुल्छन् । 23 यसविच मानिसहरू आ-आफ्ना काममा बाहिर जान्छन् र साँझासम्म नै परिश्रम गर्छन् । 24 हे परमप्रभु, तपाईंका कामहरू करि थेरै र फरक किसिमका छन् । बुद्धिले तपाईंले तिनीहरू सबै बनाउनुभयो । पृथ्वी तपाईंको कामहरूले भरिन्छ । 25 त्याँ गाहिरो र फराकिलो, साना र ठुला दुवै असंख्या प्राणीले भरिएको समुद्र छ । 26 पानी जहाजहरू त्याँ हात्रा गर्छन् र लिव्यातन पनि त्याँहाँ छ, जसलाई तपाईंले समुद्रमा खेल्नलाई बनाउनुभयो । 27 यी सबैले समयमा आफ्नो खाना पाउनलाई तपाईंतिर हेर्छन् । 28 तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुहाँ, तिनीहरूले बुल्छन् । तपाईंले आफ्नो हात खोल्नुहाँ, तिनीहरू सन्तुष्ट हुन्छन् । 29 तपाईंले आफ्नो मुख लुकाउनुहाँ, तिनीहरू संकटमा पर्छन् । तपाईंले तिनीहरूको सास लिनुभयो भन्न, तिनीहरू मर्छन् र धूलोमा फर्किन्छन् । 30 तपाईंले तपाईंको आत्मा पठाउनुहाँ तिनीहरू सुषिट हुन्छन् र तपाईंले गाँलाई नयाँ तुल्याउनुहन्छ । 31 परमप्रभुको महिमा सदासर्वदा रहिरहोस् । परमप्रभु आफ्नो सृष्टिमा आनन्दित हुन्नभएको होस् । 32 उहाँले तेल पृथ्वीमा हेर्नुहन्छ र त्यो हल्लिन्छ । उहाँले पहाड़हरूलाई छुनुहन्छ र तिनीहरूमा धूवौ निस्कन्छ । 33 आफ्नो सारा जीवनभरि म परमप्रभुको निमित्त गीत गाउनेछु । म बाँचुजेल आफ्नो परमेश्वरको स्तुति गाउनेछु । 34 मेरो विचारहरू उहाँलाई मन पर्दै होस् । म परमप्रभुमा आनन्दित हुनेछु । 35 यापाइहरू पृथ्वीबाट लोप होउन् र दुष्टहरू कदापि नरहून् । आफ्नो सारा जीवनभरि म परमप्रभुको प्रशंसा गर्दै । परमप्रभुको स्तुति होस् ।

105 परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ । उहाँको नाउँमा पुकारा गर । उहाँका कामहरू जातिहरूका माझामा प्रकट गर । 2 उहाँको निमित्त गाओ । उहाँको स्तुति गाओ । उहाँका सबै अचम्मका कामहरूका बरेमा भन । 3 उहाँको पवित्र नाउँमा गर्व गर । परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूका हृदय अनन्दित होस् । 4 परमप्रभु र उहाँको शक्तिको खोजि गर । उहाँको उपरिथितिको निस्तर खोजी गर । 5 उहाँले गर्नुभएका अचम्मका कामहरू, उहाँका आश्चर्य कामहरू र उहाँको मुखका आदेशहरूलाई याद गर, 6 ए उहाँका सेवक अब्राहामका सन्तानहरू, याकूवका मानिसहरू, उहाँका चुनिएका जनहरू हो । 7 उहाँ परमप्रभु हाप्रा परमेश्वर हुनुहन्छ । उहाँका आदेशहरू सारा पृथ्वीभरि छन् । 8 उहाँले आफ्नो करारलाई सदासर्वदा, आफूले आज्ञा गर्नुभएका वचनलाई हजार पुस्तासम्म साझाउनुहन्छ । 9 आफूले अब्राहामसँग गरेको करार र इसहाकसँग खाएको शपथलाई उहाँले सम्झाउनुहन्छ । 10 यो उहाँले याकूबसँग आदेश रूपमा र इसाएलसँग अन्तर करारको रूपमा पुष्टि गर्नुभयो । 11 उहाँले भन्नुभयो, “तेरो उत्तराधिकारको तेरो अंशको रूपमा तलाई म कनान देश दिनेछु ।” 12 तिनीहरू संख्यामा थेरै, अति थेरै मात्र हुँदा र देशमा परदेशीहरू हुँदा नै उहाँले यसो भन्नुभयो । 13 तिनीहरू एक जातिबाट अर्को जातिमा र एक राज्यबाट अर्को राज्यमा गए । 14 उहाँले कसैलाई पनि तिनीहरूमाथि थिचोमिचो गर्ने अनुमति दिनुभएन । तिनीहरूका खातिर उहाँले राजाहरूलाई हप्काउनुभयो । 15 उहाँले भन्नुभयो, “मेरो अभिषिक्त जनलाई नछोओ र मेरा अगमवक्ताहरूका हानि नगर ।” 16 उहाँ देशमा अनिकाल ल्याउनुभयो । उहाँ खानेकुराको सारा आपूर्ती बन्द गर्नुभयो । 17 उहाँले तिनीहरू अगिअगि एक जना मानिसलाई पठाउनुभयो । योसेफलाई कमाराको रूपमा बैचिएका थिए । 18 तिनका खुद्राहरू साइलाहरूले बाँधिएका थिए । तिनको धाँटीमा फालमको जन्जीर लगाइयो, 19 तिनले जे भनेका थिए सो हुन नआएसम्म । परमप्रभुको वचनले तिनको जाँच गयो । 20 तिनलाई

मुक्त गर्न राजाले सेवकहरू पठाए । मानिसहरूका शासकले तिनलाई मुक्त गरे । 21 उनले तिनलाई आफ्नो सारा सम्पत्तिको शासकको रूपमा आफ्नो दरवारको निरीक्षक बनाए, 22 तिनले चाहेअनुरूप उनका शासकहरूलाई सल्लाह दिन र उनका धर्मपुरुहरूलाई बुद्धि सिकाउन । 23 त्यसपछि इसाएल मिश्रदेशमा गए र याकूब केही समय हामको देशमा बसे । 24 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई फलदोफलले बनाउनुभयो र तिनीहरूलाई आफ्ना शत्रुहरून्दा बलियो बनाउनुभयो । 25 उहाँका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूले धृणा गर्ने, आफ्ना सेवकहरूलाई दुर्व्यवहार गर्ने उहाँले बनाउनुभयो । 26 आफूले चुन्नभएका आफ्ना सेवक मोशा र हास्नलाई उहाँले पठाउनुभयो । 27 तिनीहरूले मिश्रीहरूका माझामा उहाँका चिन्हहरू, हामको देशमा उहाँ अचम्मका कामहरू गरे । 28 उहाँले अन्धकार पठाउनुभयो र त्यो देशलाई अँथारो बनाउनुभयो, तर त्यसका मानिसहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेन् । 29 उहाँले तिनीहरूका पानीलाई रातमा बदलिनुभयो र तिनीहरूका माछाहरू मार्नुभयो । 30 तिनीहरूका देश, तिनीहरूका शासकहरूका कोठाहरूमा समेत ध्यागुताहरूले भरिए । 31 उहाँले बोल्नुभयो र झिङाहरू र भुसुनाहरूको हुल तिनीहरूको देशभरि आए । 32 तिनीहरूका देशमा बलिरहेको आपोको ज्वालासहित, उहाँले तिनीहरूको वसालाई असिनामा बदलिनुभयो । 33 उहाँले तिनीहरूका दाखका बोटहरू र अज्जीरका रुखहरू नस्त पर्नुभयो । उहाँ तिनीहरूका देशका रुखहरू भाँच्नुभयो । 34 उहाँ बोल्नुभयो र सलहरू, साहै नै थेरै सलहरू आए । 35 सलहरूले तिनीहरूका देशमा भएका सबै वनस्पतिहरू खाए । तिनीहरूले जमिनका सबै फसलहरू खाए । 36 तिनीहरूका देशमा भएका हरेक जेठा सन्तान, तिनीहरूका बलको पहिलो फललाई उहाँले मार्नुभयो । 37 उहाँले इसाएलीहरूलाई सुन र चाँदीसहित हाबिर निकालेर ल्याउनुभयो । उहाँका कुलमध्ये कुनैले पनि बाटोमा ठेस खाएन । 38 तिनीहरू निस्केर जाँदा मिश्रदेश खुसी थियो, किनकि मिश्रीहरू तिनीहरूसँग डराएका थिए । 39 उहाँले ढाक्नलाई बादल फिजाउनुभयो र रातलाई उज्जालो पार्न आगो बाल्नुभयो । 40 इसाएलीहरूले खानेकुरा मागे र उहाँले बट्टाई चरा दिनुभयो र स्वर्णको रोटीले तिनीहरूलाई सन्तुष्ट पर्नुभयो । 41 उहाँले चटानलाई चिरा पार्नुभयो र त्यसबाट पानी बगेर निस्क्यो । उजाड्स्थानमा ती नदीझीँ बगे । 42 किनकि उहाँले आफ्नो सेवक अब्राहामसँग गर्नुभएको आफ्नो पवित्र प्रतिज्ञालाई सम्प्रिन्दुभयो । 43 आफ्ना मानिसहरूलाई आनन्दसाथ, उहाँका चुनिएकाहरूलाई जयज्यकारको ध्यनिसँगै उहाँले डोल्याउनुभयो । 44 उहाँले तिनीहरूलाई जातिहरूका देश दिनुभयो । तिनीहरूले मानिसहरूका सम्पत्तिमाथि आफ्नो अधिकार जमाए, 45 ताकि तिनीहरूले उहाँका आदेशहरू पालन गर्नु र उहाँका व्यवस्थाहरू मानून् । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

106 परमप्रभुको प्रशंसा गर । परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनकि उहाँ भलो हुनुहन्छ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 2 परमप्रभुको शक्तिशाली कामहरू कसले वर्णन गर्न सक्छ वा उहाँ सबै प्रशंसानिय कामहरू कसले घोषणा गर्न सक्छ र? 3 जे ठिक छ सो गर्नेहरू र जसका कामहरू सधैं न्यायोचित हुन्छन्, तिनीहरू धन्यका होउन् । 4 हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई कृपा गर्नुहुँदा मलाई सम्प्रिन्दुहोस् । तपाईंले तिनीहरूलाई बचाउनुहुँदा मलाई सहायता गर्नुहोस् । 5 तब तपाईंका चुनिएकाहरूको फलिफाप म हर्नेछु, तपाईंको जातिको खुसीमा आनन्दित हुनेछु र तपाईंको उत्तराधिकारसँग महिमित हुनेछु । 6 हाप्रा पुर्खाहरूले झीं हामीले पाप गरेका छौं । हामीले गल्ती गरेका छौं र हामीले खराकी गरेका छौं । 7 हाप्रा पुर्खाहरूले मिश्रदेशमा तपाईंका अचम्मका कामहरूको कदर गरेन् । तिनीहरूले तपाईंका करारको विश्वस्तताका थेरै कामहरूलाई बचास्ता गरे । तिनीहरू लाल समुद्रमा विद्रोही भए । 8 तापनि, उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर तिनीहरूलाई बचाउनुभयो ताकि उहाँले

आपनो शक्ति प्रकट गर्न सक्नुभएको होस् । 9 उहाँले लाल समुद्रलाई हप्कानुभयो र त्यो सुक्यो । अनि उहाँले तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा ढाँ समुद्रको गहिराइमा ढोयाउनुभयो । 10 तिनीहरूलाई धृणा गर्नेहरूको हातबाट उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुभयो र शत्रुहरूका हातबाट उहाँले तिनीहरूलाई छुटाउनुभयो । 11 तर तिनीहरूका वैरीहरूलाई पानीले छोयो । तिनीहरूमध्ये एक जना पनि बाँचेन । 12 तब तिनीहरूले उहाँको बचनमा विश्वास गरे र तिनीहरूले उहाँको स्तुति गाए । 13 तर उहाँले जे गर्नुभएको थियो त्यो तिनीहरूले तुरन्नै बिर्से । तिनीहरूले उहाँको सल्लाहाको निमित्त पर्खेनन् । 14 उजाडस्थानमा तिनीहरूमा असन्तुष्ट इच्छाहरू थिए र तिनीहरूले मर्स्यूमिमा परमेश्वरलाई चुनौति दिए । 15 त्यसैले तिनीहरूले जे मारे उहाँले तिनीहरूलाई त्यही दिनुभयो, तर उहाँले तिनीहरूमाथि डरलागादो रोग पठाउनुभयो । 16 छाउनीमा तिनीहरू परमप्रभुका पवित्र पुजारी मोशा र हास्नप्रति ढाही बने । 17 पृथ्वीले खुल्लो र दातानलाई निल्यो र अवीरामको पछि लाग्नेहरूलाई ढाकिदियो । 18 तिनीहरू माझामा आगो सलिकयो । त्यो आगोले दुष्टहरूलाई भ्रष्ट पायो । 19 तिनीहरूले होरेबा एउटा बालो बनाए र धातुको मूर्तीको आकृति पुजे । 20 तिनीहरूले परमेश्वरको महिमालाई धाँस खाने साँझोको प्रतिमासँग साटे । 21 तिनीहरूले आपना उदाहरकर्तालाई बिर्से जसले मिश्रदेशमा महान् कामहरू गर्नुभएको थियो । 22 उहाँले हाम्रोको देशमा अचम्मका कामहरू र लाल समुद्रमा शक्तिशाली कामहरू गर्नुभएको थियो । 23 त्यसैले उहाँले तिनीहरूलाई नाश गर्दू भन्हुँदा—तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने उहाँको रिस हटाउनलाई उहाँको चुनिएको जन मोशा धाँदीमा खडा भए । 24 त्यसपछि तिनीहरूले फलवन्त देशलाई धृणा गरे । तिनीहरूले उहाँको प्रतिज्ञामा विश्वास गरेनन्, 25 तर आपना पालहरूमा गनगन गरे र परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनन् । 26 यसकारण उहाँले आपनो हात उठाउनुभयो र तिनीहरूसित शपथ खानुभयो, कि उहाँले तिनीहरूलाई मर्स्यूमिमा नै मर्न दिनुनेछ, 27 तिनीहरूका सन्तानहरूलाई जातिहरूका माझामा तितरवितर पार्नुनेछ, र तिनीहरूलाई विदेशहरूमा छरपष्ट पार्नुनेछ । 28 तिनीहरूले पोको बाललाई पुजा गरे र मृतकर्लाई चढाइएको बलिहरू खाए । 29 तिनीहरूले आपना कामहरूले उहाँलाई रिस उठाए र तिनीहरू माझामा एउटा स्फी फैलियो । 30 तब मध्यस्थ गर्न पीनहास उठे र स्फी थामियो । 31 यो तिनको निमित्त सबै पुस्तासम्म सदाको निमित्त धार्मिकता गनियो । 32 तिनीहरूले मेरेबिको पानीमा पनि परमप्रभुलाई रिस उठाए र तिनीहरूका कारणले मोशाले कष्ट भोगे । 33 तिनीहरूले मोशालाई तिक्त बनाए र तिनले हतारमा बोले । 34 परमप्रभुले तिनीहरूलाई आज्ञा गरे अनुसार तिनीहरूले जातिहरूलाई नष्ट पारेनन्, 35 तर तिनीहरू जातिहरूसँग मसिए र तिनीहरूका मार्गहरू सिके, 36 र तिनीहरूका मूर्तीहरूको पुजा गरे जुन तिनीहरूको निमित्त पासो बन्यो । 37 तिनीहरूले आपना छोरा र छोरीहरू भुत आत्माहरूलाई बलि चढाए । 38 तिनीहरूले निर्दोष रगतको, अर्थात् आपना छोराहरू र छोरीहरूका रगत बगाए, जुन तिनीहरूले कनानको मूर्तीहरूलाई बलि चढाएर रगतले देशलाई अशुद्ध पारे । 39 तिनीहरू आपना कामहरूले अशुद्ध भए । तिनीहरूका कामहरूले तिनीहरू वेश्याजस्त भए । 40 त्यसैले परमप्रभु आपना मानिसहरूसँग रिसाउनुभयो र उहाँले आपनै मानिसहरूलाई धृणा गर्नुभयो । 41 उहाँले तिनीहरूलाई जातिहरूका हातमा सुमिन्पुभयो र तिनीहरूलाई धृणा गर्नेहरूले तिनीहरूमाथि राज्य गरे । 42 तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूमाथि थिचोमिचो गरे, र तिनीहरूलाई आपना अधिकारीको अधीनमा पारियो । 43 तिनीहरूलाई सहायता गर्न उहाँ थैयेलट आउनुभयो, तर तिनीहरूले निरन्तर विद्रोह गरे र तिनीहरूका आपनै पापले तल पारिए । 44 तापनि, सहायताको निमित्त तिनीहरूका पुकारा उहाँले सुन्हुँदू उहाँले तिनीहरूका संकष्टमा ध्यान दिनुभयो । 45 उहाँले तिनीहरूसँगको आपनो करारलाई सम्झनुभयो र आपनो अटल प्रेमको कारणले नरम हुनुभयो । 46 तिनीहरूका सबै विजेतालाई तिनीहरूमाथि दया गर्ने उहाँले बनाउनुन्थ्यो । 47 हे परमप्रभु,

हाम्रा परमेश्वर, हामीलाई बचाउनुहोस् । हामीलाई जातिहरूको माझबाट भेला गर्नुहोस्, ताकि तपाईंको पवित्र नाउँमा हामी धन्यवाद दिन र तपाईंको प्रशंसासहरूमा गर्व गर्न सक्ने । 48 इस्याएलका परमप्रभु र परमेश्वरको अनादिदेखि अनन्तसम्म स्तुति होस् । सबै मानिसहरूले भने, “आमेन ।” परमप्रभुको प्रशंसा होस् ।

107 परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनकि उहाँ भलो हुनुहुँच र उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 2 परमप्रभुले उद्धार गर्नुभएकाहरू बोल्न्, जसलाई उहाँले शत्रुहरूका हातबाट बचाउनुभएको छ । 3 उहाँले तिनीहरूलाई विदेशी भूमिहरूबाट, पूर्वबाट र पश्चिमबाट, उत्तरबाट र दक्षिणबाट भेला पार्नुभएको छ । 4 तिनीहरू मर्स्यूमिको बाटोमा उजाडस्थानमा भाँतौराए र बस्नलाई कुनै सहर भेटाएन् । 5 किनभने तिनीहरू भोकाएका र तिर्खाएका थिए, तिनीहरू थकाइले मूर्छित भए । 6 तब तिनीहरूले आपना कष्टमा परमप्रभुलाई पुकारा गरे र तिनीहरूका संकष्टबाट उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुभयो । 7 उहाँले तिनीहरूलाई सोझो बाटोमा लानुभयो ताकि तिनीहरू बस्नलाई एउटा सहरमा जान पाउन् । 8 परमप्रभुको करारको विश्वस्तता र उहाँले मानवजातिको निमित्त गर्नुभएका अचम्मका कुराहरूका निमित्त मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुन्! 9 किनकि उहाँले तिर्खाएकाहरूको तिर्खा मेटाउनुहुँच र भोकाहरूका इच्छाहरूलाई उहाँले असल थोकहरूले पुरा पार्नुहुँच । 10 कोही अँयारो र दुखमा, कैदीहरू कष्ट र साडालाहरूमा बसे । 11 तिनीहरूले परमेश्वरको बचन विश्वदुमा विद्रोह गरेको र सर्वोच्चको सल्लाहलाई इन्कार गरेको हुनाले यसो भएको थियो । 12 उहाँले कठिनाइद्वारा तिनीहरूका हृदयलाई नम्र पार्नुभयो । तिनीहरूले ठेस खाए र तिनीहरूलाई उठन सहायता गर्ने कोही थिएन । 13 तब तिनीहरूले आपना कष्टमा परमप्रभुलाई पुकारा गरे र तिनीहरूका संकष्टबाट उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर ल्याउनुभयो । 14 उहाँले तिनीहरूलाई अन्धकार र दुखबाट बाहिर निकालुभयो र तिनीहरूका बन्धनहरू छिनाउनुभयो । 15 परमप्रभुको करारको विश्वस्तता र उहाँले मानवजातिको निमित्त गर्नुभएका अचम्मका कुराहरूका निमित्त मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुन्! 16 किनकि उहाँले काँसाका ढोकाहरू फुटाउनुभएको छ र फलामका डण्डाहरू काट्नुभएको छ । 17 आपना विद्रोही मार्गहरूमा तिनीहरू मूर्ख थिए र आपना पापहरूका कारणले कष्टमा परे । 18 तिनीहरूले कुनै खनेकुरा खने इच्छा हराए र तिनीहरू मृत्युको ढोकाहरूका नजिक पुगे । 19 तब आपना कष्टमा तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र तिनीहरूका संकष्टबाट उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर ल्याउनुभयो । 20 उहाँ आपनो बचन पठाउनुभयो र तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो, अनि तिनीहरूका विनाशबाट उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुभयो । 21 परमप्रभुको करारको विश्वस्तता र उहाँले मानवजातिको निमित्त गर्नुभएका अचम्मका कुराहरूका निमित्त मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुन्! 22 तिनीहरूले धन्यवादका बलिदानहरू चढाउन र गीतहरूले उहाँका कामहरू घोषणा गर्नु । 23 कैहीले समुद्रमा यात्रा गर्छन् र समुद्रपारि व्यापार गर्छन् । 24 यिनीहरूले समुद्रमा परमप्रभुका कामहरू र उहाँका चमत्कारहरू देखे । 25 किनकि उहाँले आज्ञा दिनुभयो र समुद्रलाई नै छल्काउने आँधी चल्यो । 26 तिनीहरू माथि आकाशसम्म पुगे । तिनीहरू तल गहिराइहरूमा गए । तिनीहरूका जीवन संकष्टमा बिलेर गयो । 27 तिनीहरू मध्यको मातेकाहरूमध्ये धरमराए र लडखाए, र तिनीहरूका बुद्धि हरायो । 28 तब तिनीहरूले आपना कष्टमा परमप्रभुलाई पुकारा गरे र तिनीहरूका संकष्टबाट उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर ल्याउनुभयो । 29 उहाँले आँधीलाई शान्त पार्नुभयो र छालहरू शान्त भए । 30 तब तिनीहरू आनन्दित भए किनभने समुद्र शान्त भयो, र तिनीहरूले इच्छा गरेको बन्दरगाहमा उहाँले तिनीहरूलाई ल्याउनुभयो । 31 परमप्रभुको करारको विश्वस्तता र उहाँले मानवजातिको निमित्त गर्नुभएका अचम्मका कुराहरूका निमित्त मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुन्! 32 तिनीहरूले उहाँलाई

मानिसहरूको सभामा उच्च पारून् र धर्मगुरुहरूका सभामा उहाँको प्रशंसा गर्नु । 33 उहाँले नदीहरूलाई उजाडस्थानमा र पानीका मूलहरूलाई सुख्खा जमिनमा, 34 र यसका मानिसहरूका दुष्टातोको कारणले उर्वर भूमिलाई बाँझो ठाउँमा बदलिनुहुन्छ । 35 उहाँले उजाडस्थानलाई पानीको तलाउ र सुख्खा जमिनलाई पानीको मूलमा बदलिनुहुन्छ । 36 भोकाहरूलाई उहाँले त्यहाँ बसाल्नुहुन्छ र तिनीहरूले बसनलाई एउटा सहर बनाउँछन् । 37 खेतबारीमा बीत छर्नलाई, दाखबारी लगाउनलाई र प्रशस्त उज्ज्वली ल्याउनलाई तिनीहरूले एउटा सहर बनाउँछन् । 38 उहाँले तिनीहरूलाई आशिष दिनुहुन्छ, यसैले तिनीहरू असंख्या हुन्छन् । उहाँले तिनीहरूका गाईवस्तुको संख्या घट्न दिनुहुन्छ । 39 पीडावारी संकष्ट र दुःखले तिनीहरूको सङ्ख्या घट्ये र तल झारिए । 40 उहाँले अगुवाहस्माथि घृणा ख्यानुहुन्छ र तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा भौतिकरिन लगाउनुहुन्छ, जहाँ कुनै बाटो हुँदैन । 41 तर खाँयोमा परेकाहरूलाई उहाँले कष्टबाट सुरक्षा दिनुहुन्छ र बगाललाई छाँ आफ्नो परिवारको वास्ता गर्नुहुन्छ । 42 सोझो मन भएकाहरूले यो देखेहन र आनन्दि हुनेछन् । सबै दुष्टातो आफ्नो मुख बन्द गर्छ । 43 बुद्धिमानहरूले यी कुराहरूमा ख्याल गर्नुपर्छ र परमप्रभुको करारको विश्वस्तताका कामहरूमा ध्यान गर्नुपर्छ ।

108 हे परमेश्वर, मेरो हृदय स्थिर छ । म गाउनेछु, हो, मेरो हृदयको खुसासाथ म स्तुति गाउनेछु । 2 हे वीणा र सारङ्गी, जाग । द्विसमिसेताई म जगाउनेछु । 3 हे परमप्रभु, मानिसहरूका माझामा म तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछु । जातिहरूका माझ म तपाईंकी स्तुति गाउनेछु । 4 किनकि तपाईंको करारको विश्वस्तता स्वर्गभन्दा पनि महान् छ र तपाईंको सत्यता आकाससम्मै पुछ । 5 हे परमेश्वर, स्वर्गभन्दा माथि उच्च हुनुहोस् र सारा पृथ्वीभित्र तपाईंको महिलाई उच्च पारियोस् । 6 ताकि तपाईंले प्रेम गर्नुभएकाहरूलाई बचाइयोस्, तपाईंको दाहिने बाहुलीले हामीलाई बचाउनुहोस् । 7 परमेश्वरले आफ्नो पवित्रतामा बल्नुभएको छ, “म आनन्दित हुनेछु । म शकेमलाई बाँडेनेछु र सुकोतको बेसीलाई भाग लगाउनेछु । 8 गिलाद मेरो हो, र मनश्शे मेरो हो । एफ्राइम पनि मेरो टोप हो । यहूदा मेरो राजदण्ड हो । 9 मोआब मेरो पानीको बाटा हो । एदोममाथि म आफ्नो जुत्ता फुकालनेछु । पलिशतको कारणले म विजयसाथ कराउनेछु । 10 कसले मलाई बलियो सहरभित्र ल्याउनेछ? कसले मलाई एदोमा लानेछ?” 11 हे परमेश्वर, के तपाईंले हामीलाई इन्कार गर्नुभएको छैन? हाम्रा फौजसँग तपाईं युद्धमा जानुहुन्न । 12 शत्रुहरूको विरुद्धमा हामीलाई सहायता गर्नुहोस्, किनकि मानिसको सहस्रयता व्यार्थ हुँछ । 13 हामी परमेश्वरको सहायताले जिलेछौं । उहाँले हाम्रा शत्रुहरूलाई कुलचनुहुनेछ ।

109 हे परमेश्वर जसको म प्रशंसा गर्छ, चूपचाप नबस्नुहोस्, 2 किनकि दुष्टहरू र छलीहरूले मलाई आक्रमण गर्नेन् । तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा द्युता बोल्नेन् । 3 तिनीहरूले मलाई धेर्हन् र धृणित कुराहरू भन्हन्, र तिनीहरूले मलाई विनाकरण आक्रमण गर्नेन् । 4 मेरो प्रेमको सटामा तिनीहरूले मलाई दोष लगाउँन्, तर तिनीहरूको निम्ति म प्रार्थना गर्नु । 5 भलाङ्को साटोमा तिनीहरूले मलाई खराखा गर्नेन्, मेरो प्रेमलाई तिनीहरूले घृणा गर्नेन् । 6 यी मानिसहरूजस्ता शत्रुहरूमाथि एक जना दुष्ट मानिसलाई नियुक्त गर्नुहोस् । त्यसको दाहिने हातपटि खडा हुनलाई एक जना दोष लगाउनेलाई नियुक्त गर्नुहोस् । 7 त्यसको न्याय हुँदा, त्यो दोषी भेट्टाइयोस् । त्यसको प्रार्थना पापपूर्ण ठानियोस् । 8 त्यसका दिनहरू थोरै होऊन् । त्यसको पद अरुले लेओस् । 9 त्यसका छोराछोरी अनाथ होऊन् र त्यसकी पत्नी विधवा होस् । 10 त्यसका छोराछोरी भौतिकित्तन् र आफ्ना भान्नावशेष घर छोडेर जाँदा तिनीहरूले भीख माणून् । 11 त्यससँग भएका सबै थोक त्रणदाताले लैजाओस् । त्यसले जे कमाउँ त्यो विदेशीहरूले लुटून् । 12

त्यसलाई कसैले दया नदेखाओस् । त्यसका अनाथ छोराछोरीलाई कसैले दया नगरोस् । 13 त्यसका छोराछोरीलाई बहिष्कार गरियोस् । तिनीहरूका नाउँ अर्को पुस्ताबाट मेटाइयोस् । 14 त्यसका पुरुहरूका पापहरू परमप्रभुलाई बताइयोस् । अनि त्यसकी आमाकी पाप नबिर्सियोस् । 15 तिनीहरूका दोष सधैं परमप्रभुको सामु रहोस् । परमप्रभुले तिनीहरूका समझना पृथ्वीबाट मेटाइदेउन् । 16 परमप्रभुले यसै गर्नुभएको होस् किनभने यो मानिसले करारको विश्वस्तता देखाउने मन कहिल्यै गरेन, तर बरु थिचोमिचोमा परेकाहरू, दरिद्रहरू र निरुत्साहितहरूलाई मृत्युसम्मै सतायो । 17 त्यसले सराध मन परायो । त्यो त्यसैमाथि आइपरोस् । त्यसले आशिषलाई घृणा गय्यो । त्यसकहाँ कुनै आशिष नआयोस् । 18 त्यसले सरापलाई आफ्नो लुगाको रूपमा लगायो र त्यसको सराप त्यसको अन्तस्करणमा पानीँ र त्यसको हाडमा तेलझौं आयो । 19 त्यसको सराप त्यसले आफैलाई ढाक्नलाई लगाउने लुगाङ्गै, त्यसले सँझैं लगाउने कम्मर पेटीझौं त्यसैमा परोस् । 20 मलाई दोष लगाउने, अर्थात् मेरो बारेमा खरब कुराहरू भन्नेलाई परमप्रभुबाट यो इशाम होस् । 21 हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, तपाईंको नाउँको खातिर मर्सँग कृपासाथ व्यवहार गर्नुहोस् । तपाईंको करारको विश्वस्तता असल भएको हुनाले मलाई बचाउनुहोस् । 22 किनकि म थिचोमिचोमा परेको र दरिद्र भएको छु, र मेरो हृदय मभित्र घायल छ । 23 सँझौको छायाङ्गै म लोप हुँदैछु । सहलाई छैं मलाई हल्लाइएको छ । 24 उपवासले गर्दा मेरा धुँडाहरू कमजोर भएका छन् । म हाड-छाला मात्र भएको छु । 25 मलाई दोष लगाउनेद्वारा मलाई घृणा गरिएको छ । तिनीहरूले आफ्ना शिं हल्लाउँन् । 26 हे परमप्रभु परमेश्वर, मलाई सहायता गर्नुहोस् । मलाई तपाईंको करारको विश्वस्ताद्वारा बचाउनुहोस् । 27 हे परमप्रभु, यो तपाईंको काम हो, जुन तपाईंले ने गर्नुभएको छ भनी तिनीहरूले जानून् । 28 तिनीहरूले मलाई सरापै तापनि मलाई आशिष दिनुहोस् । तिनीहरूले मलाई आक्रमण गर्दा, तिनीहरू लाजमा पर्नु, तर तपाईंको सेवक आनन्दित होस् । 29 मेरा वैरीहरू लाजले ढाकिञ्च । तिनीहरूले आपना लाज लुगाङ्गै लगाउन् । 30 म आफ्नो मुखले परमप्रभुलाई धेरै धन्यवाद दिन्छु । म उहाँलाई भिडको माझामा प्रशंसा गर्नेछु । 31 किनकि दरिद्रको न्याय गर्नेहरूबाट त्यसलाई बचाउन उहाँ त्यसको दाहिने हातपटि खडा हुनुनेछ ।

110 परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नुहुन्छ, “मैले तिग्रा शत्रुहरूलाई तिग्रो खुट्टाको पाउदान नबनाएसम्म मेरो दाहिने हातपटि बसै ।” 2 परमप्रभुले सियोनबाट तपाईंको शक्तिको राजदण्ड पसार्हुनेछ । तपाईंका शत्रुहरूमाथि राज्य गर्नुहोस् । 3 तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको शक्तिको दिनमा आफ्नै स्वधच्छाले पवित्र वस्त्रमा तपाईंको पछि लागेनेछ । प्रभातको गभिदिखि नै तपाईंको जवानी तपाईंको निम्ति शीतोङ्गै हुनेछ । 4 परमप्रभुले शपथ खानुभएको छ र बदिलिनुहुन्छ । “सदासर्वदाको निम्ति तिमी मल्कीसेदेकजस्तै पुजारी हौ ।” 5 परमप्रभु तिग्रो दाहिने हातपटि हुनुहुन्छ । उहाँले आफ्नो क्रोधको दिनमा राजाहरूलाई मार्हुनेछ । 6 उहाँले जातिहरूको न्याय गर्नुहुनेछ । उहाँल युद्ध मैदानलाई मृत शरीरहरूले भर्नुहुनेछ । उहाँल धेरै देशहरूका अग्रवाहरूलाई मार्हुनेछ । 7 उहाँल बाटो नजिकैको खोलबाट पिउनुनेछ र तब विजयपछि उहाँले आफ्नो शिर उच्च पार्नुनेछ ।

111 परमप्रभुको प्रशंसा गर । म सोझाहरूको सभामा, तिनीहरूको भेलामा आफ्नो सारा हृदयले परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउनेछु । 2 परमप्रभुका कामहरू महान् छन् । तिनको इच्छा गर्ने सबैले उत्सुकतासाथ आसा गर्नेन् । 3 उहाँको काम ऐश्वर्यशाली र महिमित छ । उहाँको धार्मिकता सदासर्वदा रहन्छ । 4 उहाँले अचम्मका कामहरू गर्नुहुन्छ, जसको समझना हुनेछ । परमप्रभु अनुग्रही र कुपाल हुनुहुन्छ । 5 विश्वासयोग्यतासाथ उहाँको अनुसरण गर्नेहरूलाई उहाँले भोजन दिनुहुन्छ । उहाँले आफ्नो करार सधैं समिजनुनेछ । 6 उहाँले जातिहरूका उत्तराधिकार आफ्ना मानिसहरूलाई

दिनुहुँदा उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना शक्तिशाली कामहरू देखाउनुभयो । 7 उहाँका हातहरूका कामहरू भरपर्दा र निष्पक्ष छन् । उहाँका सबै सुझावहरू विश्वासयोग्य छन् । 8 विश्वासयोग्य र उचित किसिमले पालन गर्न ती सदाको निम्ति स्थापित गरिएका छन् । 9 उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई विजय दिनुभयो । उहाँले आप्नो करार सदाको निम्ति स्थापित गर्नुभयो । उहाँको नाउँ पवित्र र भयोग्य छ । 10 परमप्रभुको आदर गर्नु बुद्धिको सुरु हो । उहाँका सुझावहरू पालन गर्नेहरूसँग सुझाबुझा हुन्छ । उहाँको प्रशंसा सदासर्वदा रहन्छ ।

112 परमप्रभुको प्रशंसा गर । परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्ने, अनि उहाँका आज्ञाहरूमा प्रश्नन् हुने मानिस धन्यको हो । 2 त्यसका सन्तानहरू पृथ्वीमा शक्तिशाली हुनेछन् । भक्त मानिसका सन्तानहरू धन्यका हुनेछन् । 3 धन र सम्पत्ति त्यसको घरमा हुन्छन् । उहाँको धार्मिकता सदासर्वदा रहनेछ । 4 भक्त मानिसको निम्ति अन्धकारमा ज्योति चाम्किले । उहाँ अनुग्रही, कृपालु र निष्पक्ष हुनुहुँछ । 5 अनुग्रहसाथ व्यवहार गर्ने र सुरियाँ ऋण दिने, अनि आफ्नो करोबार इमानदारसाथ गर्ने मानिसको भलो हुन्छ । 6 किनकि त्यो कहिलै डारेछैन । धर्मी व्यक्तिको सम्झना सधै हुनेछ । 7 त्यो खराब समाचारदेखि डाराँदैन । त्यो परमप्रभुमा भरोसा गरेर दृढ हुन्छ । 8 त्यसले आफ्ना शत्रुहरूमाथि विजय नदेखेसम्म त्यसको हृदय विनाडर शान्त हुन्छ । 9 त्यसले गरीबहरूलाई उदार चित्तले दिछ । त्यसको धार्मिकता सदासर्वदा रहन्छ । त्यसलाई आदरसाथ उच्च पारिनेछ । 10 दुष्ट व्यक्तिले यो देखेछ र कुदू हुनेछ । त्यसले रिसले दाहा किट्नेछ र त्यो बितेर जाने छ । दुष्ट मानिसहरूका इच्छा नष्ट हुनेछ ।

113 परमप्रभुको प्रशंसा गर । हे परमप्रभुका सेवकहरू हो, उहाँको प्रशंसा गर । परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर । 2 परमप्रभुको नाउँ अहिले र सदासर्वदा धन्यको होस् । 3 सूर्य उदयादेखि त्यो न अस्ताएसम्म नै, परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा हुनुपर्छ । 4 परमप्रभु सबै जातिभन्दा उच्च हुनुहुँछ र उहाँको महिमा आकाशसम्म पुग्छ । 5 परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको छो छ, जसको आप्नो आसन उच्चमा छ, 6 जसले तल आकाश र पृथ्वीमा हेर्नुहुँछ? 7 उहाँले गरीबलाई फोहोरबाट उठाउनुहुँछ र दरिद्रलाई खरानीको थुप्रीबाट उचाल्नुहुँछ, 8 ताकि उहाँले त्यसलाई शासकहरूसित, त्यसका मानिसहरूका शासकहरूसित बसाल्नुहुँछ । 9 उहाँले घरकी बाँझी स्त्रीलाई घर दिनुहुँछ । उहाँले त्यसलाई छोराछोरीकी आनन्दित आमा बनाउनुहुँछ । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

114 जब इसाएलले मिश्रदेश छोड्यो, याकूबका घराना विदेशी भाषा बोल्ने मानिसहरूबाट आयो, 2 तब यहूदा उहाँको पवित्रस्थान र इसाएल उहाँको राज्य बयो । 3 समुद्रले हेयो र भाग्यो । यदन पछि फर्कियो । 4 पहाडहरू पाठाहरूङ्गै उफ्रे, डाँडहरू थुमाहरूङ्गै उफ्रे । 5 ए समुद्र, तँ किन भागिस? ए यर्दन, तँ किन पछि फर्किस? 6 ए पहाड, तँ किन पाठाहरूङ्गै उफ्रिस? ए साना डाँडाहरू, तिमीहरू किन थुमाहरूङ्गै उप्रयौ? 7 ए पृथ्वी, परमप्रभुको याकूबका परमेश्वरको उपस्थितिमा सामु थरथर हो । 8 उहाँले चटानलाई पानीको तलाउमा र कडा चटानलाई पानीको मूलमा बाटेलनुभयो ।

115 हाम्रो होइन, हे परमप्रभु, हाम्रो होइन, तर तपाईंको करारको विश्वस्तता र तपाईंको सत्यताको खातिर तपाईंको नाउँको महिमा होस् । 2 जातिहरूले किन यसो भन्ने, “तिनीहरूका परमेश्वर कहाँ हैं?” 3 हाम्रा परमेश्वर सर्वामा हुनुहुँछ । उहाँले जे इच्छा गर्नुहुँच्छ त्यही उहाँले गर्नुहुँछ । 4 जातिहरूको मूर्तीहरू सुन र चाँदी अर्थात् मानिसहरूका हातका काम हुन् । 5 ती मूर्तीहरूका मुखहरू छन्, तर ती बोल्दैनन् । तिनीहरूका

आँखाहरू छन्, तर तिनले देख्दैनन् । 6 तिनीहरूका कानहरू छन्, तर तिनले सुन्दैनन् । तिनीहरूका नाकहरू छन्, तर तिनले सुँदैनन् । 7 ती मूर्तीहरूका हातहरू छन् तर छोएको तिनले थाहा पाउँदैनन् । तिनीहरूका खुटाहरू छन्, तर तिनीहरू हिंडन सक्दैनन् । न त तिनीहरूले आफ्ना मुखबाट बोल्न सक्छन् । 8 तिनीहरूलाई बनाउनेहरू तिनीहरूजस्तै छन्, तिनीहरूमा भरोसा गर्ने हरेक व्यक्तित त्यस्तै हुन्छ । 9 ए इसाएल परमप्रभुमा भरोसा गर् । उहाँ तेरो सहायता र ढाल हुनुहुँछ । 10 ए हास्नका घराना, परमप्रभुमा भरोसा गर् । उहाँ तेरो सहायता र ढाल हुनुहुँछ । 11 तिमीहरू जसले परमप्रभुलाई आदर गर्छौं उहाँमा भरोसा गर । उहाँ तिमीहरूका सहायता र ढाल हुनुहुँछ । 12 परमप्रभुले हामीलाई ध्यान दिनुहुँछ र हामीलाई आशिष् दिनुहुँछ । उहाँले इसाएलका घरानालाई आशिष् दिनुहुँछेत । 13 उहाँलाई आदर गर्नेहरू, जवान र वृद्ध दुवैलाई उहाँले आशिष दिनुहुँछेत । 14 परमप्रभुले, तिमीहरूलाई अर्थात् तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूका सङ्ख्या धेरै वृद्धि गर्न् । 15 परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष् देउन, जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो । 16 स्वर्ग परमप्रभुकै हो । तर पृथ्वीचाहि उहाँले मानवजातिलाई दिनुभएको छ । 17 मृतहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेनन्, न त तल शान्तमा जाने कैले गर्नेछ । 18 तर हामी परमप्रभुलाई अहिले र सदासर्वदा धन्यवाद दिनेछौं । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

116 म परमप्रभुलाई प्रेम गर्छु किनभने उहाँले दायाको निम्ति मेरो सोर र बिन्नी सुनुहुँछ । 2 उहाँले मेरो पुकारा सुनुभएको हुनाले, म जीवित भएसम्म म उहाँमा नै पुकारा गर्नेछु । 3 मृत्युको डोरीहरूले मलाई बेहे र चिह्नाको पसोहरूले मेरो सामान गरे । मैले वेदना र दुःखको महसुस गरें । (Sheol h7585) 4 तब मैले परमप्रभुको नाउँको पुकारा गरें: “हे परमप्रभु, कृपाय, मेरो जीवन बचाउनुहोस् ।” 5 परमप्रभु कृपालु र निष्पक्ष हुनुहुँछ । हाम्रो परमेश्वर करुणामय हुनुहुँछ । 6 परमप्रभुले सोझीलाई रक्षा गर्नुहुँछ । म तल झारिएको थाएँ र उहाँले मलाई बचाउनुभयो । 7 मेरो प्राण आफ्नो विश्वामिको ठाउँमा फर्कन सक्छ, किनकि परमप्रभु मेरो निम्ति असल हुनुभएको छ । 8 किनकि मेरो जीवनलाई मृत्युबाट, मेरा आँखाहरूबाट आँशु झर्निबाट र मेरा खुटाहरूलाई ठेस खानबाट तपाईंले बचाउनुभयो । 9 म जीवितहरूको देशमा परमप्रभुको सेवा गर्नेछु । 10 “म ठुलो दुःखमा परेको छु,” भनी मैले भनेको बेलामा पनि मैले उहाँमा विश्वास गरें । 11 आप्नो अन्योलामा मैले भनें, “सबै मानि झुटा हुन् ।” 12 परमप्रभुले मेरो निम्ति गर्नुभएको सबै भलाइको साटो म कसरी चुक्ता गर्न सक्छ र? 13 मुकितको कचोरा म उठाउनेछु र परमप्रभुको नाउँको पुकारा गर्नेछु । 14 परमप्रभुका सबै मनिसको सामु आफ्ना भाकलहरू उहाँमा म पुरा गर्नेछु । 15 परमप्रभुको दृष्टिमा उहाँका सन्तानहरूका मृत्यु बहुमूल्य हुन्छ । 16 हे परमप्रभु, वस्तवमा, म तपाईंको सेवक हुँ । म तपाईंकी कमारीको छोरा तपाईंको सेवक हुँ । तपाईंले मेरा बन्धनहरू ठोडूभएको छ । 17 म तपाईंलाई धन्यवादको बलि चढाउनेछु र परमप्रभुको नाउँको पुकारा गर्नेछु । 18 परमप्रभुका सबै मनिसका सामु म आफ्ना सबै भाकलहरू उहाँमा, 19 परमप्रभुको मन्दिरका चोकहरूमा, यरूशलेमको बिचमा म पुरा गर्नेछु । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

117 ए सबै जातिहरूका मानिस हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर । ए सबै मानिसहरू हो, उहाँलाई उच्च पार । 2 किनभने हामीप्रति उहाँको करारको विश्वस्तता महान् छ र परमप्रभुको सत्यता सदासर्वदा रहन्छ । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

118 परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनकि उहाँ भलो हुनुहुँछ । 2 इसाएलले भनोसु, “उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ ।” 3

हारूनको घरानाले भनोस्, “उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ।” 4 बफादार भएर परमप्रभुको अनुसरण गर्नेहरूले भनून्, “उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ।” 5 मेरो संकष्टमा मैले परमप्रभुलाई पुकारा गरें। परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनुभयो र मलाई स्वतन्त्र गर्नुभयो। 6 परमप्रभु मसँग हुनुहन्छ। म भयभीत हुनेछैन। मानिसले मलाई के गर्न सक्छ र? 7 परमप्रभु मेरो सहायताको रूपमा मेरो पक्षमा हुनुहन्छ। मलाई धृणा गर्नेहरूलाई म विजयको दृष्टिले हेरेछु। 8 मानिसमा भरोसा गर्नुभन्दा परमप्रभुमा शरण लिनु असल हुन्छ। 9 करैते शासकहरूमा भरोसा गर्नुभन्दा परमप्रभुमा शरण लिनु असल हुन्छ। 10 सबै जातिले मलाई धेरा हाले। परमप्रभुको नाउंमा मैले तिनीहरूलाई नष्ट पारें। 11 तिनीहरूले मलाई धेरा हाले। हो, तिनीहरूले मलाई धेरा हाले। परमप्रभुको नाउंमा मैले तिनीहरूलाई नष्ट पारें। 12 तिनीहरूले मलाई मारीहरूले झौं धेरा हाले। कौँदाहरू विचारको आगो जितकै छिटो तिनीहरू लोप भए। परमप्रभुको नाउंमा मैले तिनीहरूलाई नष्ट पारें। 13 तिनीहरूले मलाई गिराउनलाई आक्रमण गरे, तर परमप्रभुले मलाई सहायता गर्नुभयो। 14 परमप्रभु मेरो बल र आनन्द हुनुहन्छ, अनि मलाई बचाउने उहाँ नै हुनुहन्छ। 15 धर्मीहरूका पालहरूमा विजयको आनन्दित सोर सुनिन्छ। परमप्रभुको दाहिने बाहुती उच्च पारिन्छ। परमप्रभुको दाहिने बाहुतीले विजय प्राप्त गर्छ। 16 परमप्रभुको दाहिने बाहुती उच्च पारिन्छ। परमप्रभुको दाहिने बाहुतीले विजय प्राप्त गर्छ। 17 म मर्नेछैन, तर जिउनेछु र परमप्रभुका कामहरू घोषणा गर्नेछु। 18 परमप्रभुले मलाई कठोर किसिमले दण्ड दिनुभएको छ। तर उहाँले मलाई मृत्युमा सुम्पिनुभएको छैन। 19 मलाई धार्मिकताका ढोकाहरू खोल्नुहोस्। तिनीहरूभित्र म पसेन्दु र परमप्रभुलाई म धन्यवाद दिनेछु। 20 यो परमप्रभुको ढोका हो। धर्मी यसबाट भित्र पस्छ। 21 म तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछु, किनकि तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो र तपाईं मेरो उद्धार हुनुभएको छ। 22 नियाम गर्नेहरूले इन्कार गरेको दुङ्गो कुनेदुङ्गा बनेको छ। 23 यो परमप्रभुको काम हो। यो हाम्रा दृष्टिमा अचम्मको कुरा हो। 24 यो दिनमा परमप्रभुले काम गर्नुभएको छ। यसमा हामी आनन्दित हुनेछौं र खुसी हुनेछौं। 25 हे परमप्रभु, हामीलाई विजय दिनुहोस्! हे परमप्रभु, हामीलाई सफलता दिनुहोस्! 26 परमप्रभुको नाउंमा आउने धन्यको हो। तिमीलाई परमप्रभुको मन्दिरबाट हामी आशीर्वाद दिनेछौं। 27 परमप्रभु परमेश्वर हुनुहन्छ र उहाँले हामीलाई ज्योति दिनुभएको छ। वेदीका सिङ्हरूपा बलिदानलाई डोरीहरूले बाँध। 28 तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहन्छ, र म तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछु। तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहन्छ। म तपाईंलाई उच्च पार्नेछु। 29 परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ। किनकि उहाँ भलो हुनुहन्छ। किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ।

119 तिनीहरू धन्य हुन् जसको मार्गहरू निर्देष छन्, जो परमप्रभुको व्यवस्थामा हिँड्छन्। 2 तिनीहरू धन्य हुन् जसले उहाँका गहन आज्ञाहरू पालन गर्छन्, जसले आफ्नो सारा हृदयले उहाँको खोजी गर्छन्। 3 तिनीहरूले कुनै खराकी गर्दैन्। तिनीहरू उहाँका मार्गहरूमा हिँड्छन्। 4 तपाईंले हामीलाई तपाईंका शिक्षाहरू पालन गर्ने आज्ञा दिनुभएको छ, ताकि हामी तिनलाई होसियारीसाथ पालन गर्न सकौं। 5 तपाईंका विधिहरू पालन गर्न म ढढ हुन सके कति असल हुय्यो। 6 तब मैले तपाईंका सबै आज्ञालाई विचार गर्दा म लाजमा पर्नेथिनैँ। 7 मैले तपाईंको धार्मिक आदेशहरू सिकेपछि सोझो हृदयले म तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछु। 8 म तपाईंको विधिहरू पालन गर्नेछु। मलाई बैवास्ता नगर्नुहोस्। 9 जवान व्यक्तिले आफ्नो मार्ग कसरी शुद्ध राख्न सक्छ? तपाईंको वचन पालन गरेर सक्छ। 10 आफ्नो सारा हृदयले म तपाईंलाई खोज्दछ। मलाई तपाईंका आज्ञाहरूबाट टाढा जान नदिनुहोस्। 11 तपाईंको वचन मैले आफ्नो हृदयमा जम्मा गरेको छु ताकि तपाईंको विशुद्ध मैले पाप गर्नु नपरोस्। 12 हे परमप्रभु, तपाईं धन्यको हुनुहन्छ। मलाई तपाईंका विधिहरू सिकाउनुहोस्। 13

तपाईंले प्रकट गर्नुभएका सबै धार्मिक आदेशहरूलाई मैले आफ्नो मुख्य घोषणा गरेको छु। 14 सारा धनसम्पत्तिमा भन्दा बढी म तपाईंको करारको आदेशहरूका मार्गमा आनन्दित हुन्छु। 15 म तपाईंको सुझावहरूमा ध्यान गर्नेछु र तपाईंका मार्गहरूलाई वास्ता गर्नेछु। 16 म तपाईंको विधिहरूमा खुसी हुन्छु। तपाईंको वचन म विसर्नेछैन। 17 आफ्नो सेवकप्रति कृपालु हुनुहोस् ताकि म बाँच र तपाईंको वचन पालन गर्न सकूँ। 18 मेरा आँखाहरू खोल्नुहोस् ताकि तपाईंको व्यवस्थाका अचम्मका कुराहरू म देखा सकूँ। 19 देशमा म विदेशी हुँ। तपाईंका आज्ञाहरू मबाट नलुकाउनुहोस्। 20 हर समय तपाईंका धार्मिक आदेशहरू जान्ने उत्कट चाहनाले गर्दा मेरा इच्छाहरू चूर्ण भएका छन्। 21 तपाईंले घमण्डीलाई हप्काउनुहुन्छ, जो श्रापित छन्, जो तपाईंका आज्ञाहरूबाट टाढा जान्छन्। 22 अनादर र अपमानबाट मलाई बचाउनुहोस्, किनकि मैले तपाईंका करारका आदेशहरू पालन गरेको छु। 23 शासकहरूले मेरो षड्यन्त्र र निन्दा गरे पनि, तपाईंको सेवकले तपाईंका विधिहरूमा ध्यान दिन्छ। 24 तपाईंका करारका आदेशहरू मेरो आनन्द हुन् र तिनीहरू मेरा सल्लाहकारहरू हुन्। 25 मेरो जीवन धूलोमा टाँसिएको छ। तपाईंको वचनद्वारा मलाई जीवन दिनुहोस्। 26 तपाईंलाई मैले आफ्ना मार्गहरू भयो र तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो। मलाई तपाईंका विधिहरू सिकाउनुहोस्। 27 तपाईंका सुझावहरूका मार्गहरू बुझेन मलाई बनाउनुहोस्, ताकि तपाईंका अचम्मका शिक्षाहरूमा म ध्यान गर्न सकूँ। 28 शेकले म व्याकुल भएको छु। मलाई तपाईंको वचनले बलियो बनाउनुहोस्। 29 छलको मार्ग मबाट हटाउनुहोस्। तपाईंको व्यवस्था अनुग्रहसाथ मलाई सिकाउनुहोस्। 30 विश्वस्तताको मार्गलाई मैले चुनेको छु। तपाईंका धार्मिक आदेशहरूलाई सधैं मैले आफ्नो सामु राखेको छु। 31 तपाईंका करारका आदेशहरूमा म टाँसिन्दु। हे परमप्रभु, मलाई लाजमा नपार्नुहोस्। 32 तपाईंका आज्ञाहरूका मार्गमा म दौडिनेछु, किनकि त्यसो गर्न तपाईंले मेरो हृदयलाई ठुलो बनाउनुहन्छ। 33 हे परमप्रभु, तपाईंका विधिहरूका मार्ग मलाई सिकाउनुहोस् र तिनलाई म अन्त्यसम्म नै पालन गर्नेछु। 34 मलाई सुझावुका दिनुहोस् र तपाईंको व्यवस्था म पालन गर्नेछु। आफ्नो सारा हृदयले यो म पालन गर्नेछु। 35 तपाईंका आज्ञाहरूका मार्गमा मलाई डोङ्याउनुहोस्, किनकि त्यसमा हिँडन म खुनी हुन्छु। 36 मेरो हृदयलाई तपाईंका करारका आदेशहरूति, र अथार्मिक फाइदाबाट टाढा लैजाउनुहोस्। 37 व्यर्थका कुराहरू हैर्बाट मेरा आँखाहरू फर्काउनुहोस्। तपाईंका मार्गहरूमा मलाई पुनर्जीवित पार्नुहोस्। 38 तपाईंको सेवकको निम्ति तपाईंका प्रतिज्ञा पुरा गर्नुहोस् जुन तपाईंलाई आदर गर्नेहरूको निम्ति तपाईंले गर्नुभयो। 39 मलाई डर लाग्ने अपमानहरू हटाइदिनुहोस्, किनकि तपाईंका धार्मिक फैसलाहरू असल हुन्छन्। 40 हेर्नुहोस्, मैले तपाईंका सुझावहरूको उत्कट इच्छा गरेको छु। तपाईंको धार्मिकतामा मलाई पुनर्जीवित पार्नुहोस्। 41 हे परमप्रभु, तपाईंको अचूक प्रेम, तपाईंको प्रतिज्ञाअनुसार तपाईंको उद्धार मलाई दिनुहोस्। 42 तब मलाई गिलाले गर्नेलाई म जवाफ दिनेछु, किनकि म तपाईंको वचनमा भरोसा गर्छु। 43 मेरो मुखबाट सत्यको वचन नलाउनुहोस्, किनकि मेरो आसा तपाईंका धार्मिक आदेशहरूमा छन्। 44 तपाईंको वचन म सदासर्वदा निरन्तर पालन गर्नेछु। 45 म सुरक्षित भएर हिँडेछु किनकि तपाईंका सुझावहरूको खोजी म गर्छु। 46 तपाईंका गहन आज्ञाहरू म राजाहरूको सामु भन्नेछु र म लाज मानेछैन। 47 तपाईंका आज्ञाहरूमा म खुसी हुन्छ, जसलाई म अति प्रेम गर्छु। 48 तपाईंका आज्ञाहरूति म आफ्ना हातहरू उचाल्नेछु, जसलाई म प्रेम गर्छु। तपाईंका विधिहरूमा म ध्यान गर्नेछु। 49 तपाईंको सेवकसित तपाईंले गर्नुभएको प्रतिज्ञा सम्झुहोस् किनभने तपाईंले मलाई आसा दिनुभएको छ। 50 यो मेरो संकष्टमा मेरो सान्त्वना हो: ताकि तपाईंको प्रतिज्ञाले मलाई जीवित राखेको छ। 51 घमण्डीहरूले मेरो खिसी गरेको छन्, तापनि म तपाईंको व्यवस्थाबाट तर्केर टाढा गएको छैन। 52 हे परमप्रभु, प्राचीन कालदेखि नै मैले तपाईंका धार्मिक आदेशहरूका बारेमा विचार गरेको

छु, र म आफैलाई सान्त्वना दिन्छु । 53 तपाईंको व्यवस्थालाई इन्कार गर्ने दुष्टहरूका कारणले प्रचण्ड क्रोधले मलाई समातेको छ । 54 म अस्थयी रूपमा बरोबास गर्ने थरमा तपाईंका विधिहरू नै मेरा गीतहरू भएका छन् । 55 हे परमप्रभु, म रातको समयमा तपाईंको नाउँको बोरेमा विचार गर्नु र म तपाईंको व्यवस्था पालन गर्छु । 56 यो मेरो प्रचलन भएको छ किनभने तपाईंका सुझावहरू मैले पालन गरेको छु । 57 परमप्रभु मेरो भाग हुनुहुन्छ । तपाईंका वचन पालन गर्ने अठोट मैले गरेको छु । 58 तपाईंको कृपाको निमित्त म दिलोज्यानले बिन्नी गर्दू । तपाईंको वचनले प्रतिज्ञा गरेअनुसार मप्रति कृपालु हुनुहोस् । 59 मैले आप्ना मार्गहरू जाँच गरें र मेरा खुट्टाहरूलाई तपाईंका आदेशहरूति फकर्दैँ । 60 तपाईंका आजाहरू पालन गर्न म हतार गर्दू र ढिलो गर्दिनँ । 61 दुष्टहरूका डोरीहरूले मलाई पासोमा परेका छन् । मैले तपाईंको व्यवस्थालाई बिसेको छैन । 62 तपाईंका धार्मिक आदेशहरूका कारणले तपाईंलाई धन्यवाद दिन म मध्यरातमा उठ्छु । 63 तपाईंको आदर गर्ने सबै जना, तपाईंका सुझावहरू पालन गर्ने सबै जनको म एक जना मित्र हुँ । 64 हे परमप्रभु, पृथ्वी तपाईंको करारको विश्वस्तताले भरिपूर्ण छ । मलाई तपाईंका विधिहरू सिकाउनुहोस् । 65 हे परमप्रभु, तपाईंको वचनको मध्यमले तपाईंले आप्नो सेवकलाई असल गर्नुभएको छ । 66 मलाई ठिक विवेक र सुझावुद्धा सिकाउनुहोस्, किनकि मैले तपाईंका आजाहरूमा विश्वास गरेको छु । 67 संकष्टमा पर्नांगि म बरालिएर गएको थाँए, तर अहिले तपाईंको वचन म पालन गर्दू । 68 तपाईं असल हुनुहुन्छ र असल गर्ने तपाईं नै हुनुहुन्छ । मलाई तपाईंका विधिहरू सिकाउनुहोस् । 69 अहङ्कारीहरूले झुटा बोलेर मेरो बदनाम गरेका छन्, तर आप्नो सारा हृदयले तपाईंका सुझावहरू म पालन गर्दू । 70 तिनीहरूका हृदय कठोर भएका छन्, तर म तपाईंको व्यवस्थामा खुसी हुन्छु 71 मैले सतावट भोगेको मेरो निमित्त असल हुन्छ, ताकि म तपाईंका विधिहरू सिक्न सक्छु । 72 तपाईंको मुख्यबाट निकेको शिक्षाहरू मेरो निमित्त सुन र चाँदीको हजारीं दुकाहरूभन्दा बढी मूल्यवान छन् । 73 तपाईंका हातहरूले मलाई बनाएका र आकार दिएका छन् । मलाई सुझावुद्धा दिनुहोस् ताकि म तपाईंका आजाहरू सिक्न सक्ं । 74 तपाईंलाई आदर गर्नेहरूले मलाई देखेर खुसी हुनेछन् किनभने तपाईंको वचनमा म आसा पाउँछु । 75 हे परमप्रभु, तपाईंका आदेशहरू निष्पक्ष छन् र विश्वस्ततामा तपाईंले मलाई कष्ट दिनुभयो भनी म जान्दछु । 76 आप्नो सेवकसित तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएअनुसार तपाईंको करारको विश्वस्तताले मलाई सान्त्वना देओस् । 77 मलाई द्यावा देखाउनुहोस् ताकि म जीवित रहन सक्ं, किनकि तपाईंको व्यवस्था नै मेरो खुसी हो । 78 घमण्डीहरू लाजमा पर्नु किनकि तिनीहरूले मेरो निदा गरेका छन् । तर म तपाईंका सुझावहरूमा ध्यान गर्नेछु । 79 तपाईंलाई आदर गर्नेहरू मतिर फर्क्कन्, जसले तपाईंका करारका आदेशहरू जान्दछन् । 80 तपाईंका विधिहरूप्रति मेरो हृदय निर्दोष होस् ताकि म लाजमा नपर्न । 81 तपाईंले मलाई बचाउने आसा गरेर म मूर्छिए हुन्छु । तपाईंको वचनमा म आसा गर्दू । 82 तपाईंको प्रतिज्ञा हेर्नेलाई मेरा आँखाले इच्छा गर्दछन् । तपाईंले मलाई कहिले सान्त्वना दिनुहोनेछ? 83 किनकि म धूवाँमा राखेको मशकजस्तो भएको छु । तपाईंका विधिहरू म बिर्सिन् । 84 तपाईंको सेवकले यो कहिलेसम्य यो कुरा सहनु पर्ने हो? मेरो खेदो गर्नेहरूलाई तपाईंले कहिले न्याय गर्नुहोनेछ? 85 तपाईंको व्यवस्थालाई अशुद्ध पारेर धमण्डीहरूले मेरो निमित्त खाडल खनेका छन् । 86 तपाईंका सबै आज्ञा विश्वासनीय छन् । ती मानिसहरूले मलाई गलत किसिमले सताउँछन् । मलाई सहायता गर्नुहोस् । 87 तिनीहरूले पृथ्वीमा झाँण्डै मेरो अन्य गरेका छन्, तर तपाईंका सुझावहरूलाई म इन्कार गादिनँ । 88 तपाईंको अटल प्रमले मलाई जीवित राख्नुहोस्, ताकि तपाईंका आजाहरू म पालन गर्न सक्ं । 89 हे परमप्रभु, तपाईंको वचन सदासर्वदा रहन्छ । तपाईंको वचन स्वर्गमा दृढ रूपमा स्थित छन् । 90 तपाईंको विश्वसनीयता सबै पुस्तामा रहन्छ । 91 तपाईंले आप्नो

धार्मिक आदेशहरूमा भनुभएँ आजको दिनसम्म सबै थोक निरन्तर रहन्छ, किनकि सबै थोकहरू तपाईंका सेवकहरू हुन् । 92 तपाईंको व्यवस्था नै मेरो आनन्द भएको थिएन भने, म आफ्नो कष्टमा नाश भएको हुन्ये । 93 तपाईंका सुझावहरूलाई म कहिलै बिर्सिनेछन, किनकि तपाईंले मलाई तिद्वारा नै जीवित राख्नुभएको छ । 94 म तपाईंको हुँ । मलाई बचाउनुहोस्, किनकि म तपाईंका सुझावहरूको खोजी गर्दू । 95 दुष्टहरूले मलाई नाश पार्ने तयारी गर्दू, तर म तपाईंका करारका आदेशहरू बुझन खोज्नेछु । 96 सबै थोकका सिमा भएको मैले देखेको छु, तर तपाईंका आजाहरू भने सिमाभन्दा परसम्म फराकिला छन् । 97 ओहो, तपाईंको व्यवस्थालाई म कति प्रेम गर्दू । यो नै मेरो दिनभिरोको ध्यान हो । 98 तपाईंका आजाहरूले मलाई आप्ना शत्रुहरूभन्दा बुद्धिमान बनाउँछन्, किनकि तपाईंका आजाहरू सधैं मसँग छन् । 99 मेरा शिक्षकहरूभन्दा मसँग धेरै सुझुबुझे छ, किनकि तपाईंको करारका आदेशहरूमा नै म ध्यान गर्दू । 100 म भन्दा पाकाहरूभन्दा धेरै म बुझ्छु । मैले तपाईंका सुझावहरू पालन गरेको हुनाले नै यसो भएको हो । 101 हरेक खराब मार्गावट मैले आप्ना खुट्टाहरूलाई पछि राखेको छु ताकि म तपाईंको वचन पालन गर्न सकूँ । 102 तपाईंको धार्मिक आदेशहरूबाट फर्केको छैन, किनकि तपाईंले मलाई सिकाउनुभएको छ । 103 तपाईंका वचनहरू मेरो जिब्रोमा कति स्वदिला छन् । हो, मेरो मुख्यमा महभन्दा पनि गुलिया छन्! 104 तपाईंका सुझावहरूद्वारा म विवेक पाउँछु, यसकारण हरेक झुटो मार्गलाई म धृणा गर्दू । 105 तपाईंका वचन मेरा पाउको निमित्त बत्ती र मेरो बाटोको निमित्त उज्ज्याली हो । 106 मैले शपथ खाएको छु र पक्का गरेको छु, ताकि म तपाईंको धार्मिक आदेशहरू पालन गर्नेछु । 107 म धेरै कष्टमा परेको छु । हे परमप्रभु, मलाई जीवित राख्नुहोस्, जस्तो तपाईंले आप्नो वचनमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । 108 हे परमप्रभु, मेरो मुख्यको स्वेच्छा बलि ग्रहण गर्नुहोस् र मलाई तपाईंका धार्मिक आदेशहरू सिकाउनुहोस् । 109 मेरो जीवन सधैं मेरो हातमा छ, तापनि म तपाईंको व्यवस्था बिर्सिन । 110 दुष्टहरूले मेरो निमित्त पासो थापेका छन्, तर म तपाईंका सुझावहरूबाट टाढा गएको छैन । 111 तपाईंका करारका आदेशहरूलाई सदासर्वदा म आप्नो पैतृक अंशको रूपमा दाढी गर्दू, किनकि ति मेरो हृदयको आनन्द हुन् । 112 सदासर्वदा अन्त्यसम्म नै मेरो हृदय तपाईंका विधिहरू पालन गर्न समर्पित छ । 113 दोहोरो मन भएकाहरूलाई म धृणा गर्दू, तर म तपाईंको व्यवस्थालाई प्रेम गर्दू । 114 तपाईं मेरो लुक्ने ठाँउ र ढाल बुनुहुन्छ । तपाईंको वचनमा म आसा गर्दू । 115 हे दुष्ट काम गर्नेहरू हो, मबाट टाढा होओ, ताकि म आप्नो परमेश्वरका आजाहरू पालन गर्न सकूँ । 116 मलाई तपाईंको वचनद्वारा समान्तरालुहोस् ताकि म जिउन सँसूँ र मेरो आसामा लजिजत हुनु नपरोस् । 117 मलाई सहायता गर्नुहोस् र म सुरक्षित हुनेछु । म सधैं तपाईंका विधिहरूमा ध्यान गर्नेछु । 118 तपाईंका विधिहरूबाट टाढा जानेहरू सबैलाई तपाईंले इकार गर्नुहुन्छ, किनकि ती मानिसहरू छली र अविश्वासनीय छन् । 119 तपाईंले दुष्टहरूलाई फोहोरहँझी हातउनुहोनेछ । यसकारण म तपाईंका गहन आजाहरूलाई प्रेम गर्दू । 120 तपाईंको भयले मेरो शेरीर धरथर हुन्छ र तपाईंका धार्मिक आदेशहरूको डर मलाई हुन्छ । 121 जे निष्पक्ष र ठिक छ सो म गर्दू । मेरा अत्यचारीहरूका हातमा मलाई नदिनुहोस् । 122 तपाईंको सेवकको भलाई गर्ने जिम्मा लिनुहोस् । घमण्डीहरूले मलाई यथोचितो नगर्न । 123 तपाईंको उद्धारको निमित्त र तपाईंको धार्मिक वचनको निमित्त म पर्खिदा मेरा आँखाहरू थकित हुन्छन् । 124 तपाईंको सेवकलाई आप्नो करारको विश्वस्तता देखाउनुहोस् र तपाईंका विधिहरू मलाई सिकाउनुहोस् । 125 म तपाईंको सेवक हुँ । मलाई सुझुबुझ दिनुहोस् ताकि तपाईंको करारका आदेशहरू म जान्न सकूँ । 126 यो परमप्रभुले काम गर्न समय हो, किनकि मानिसहरूले तपाईंको व्यवस्था भडग गरेका छन् । 127 साँचै, म तपाईंका आजाहरूलाई सुन वा निख्वुर सुनभन्दा धेरै प्रेम गर्दू । 128 यसकारण, तपाईंका सबै सुझावहरूलाई म सावधान भएर अनुसरण गर्दू र

झुटका हरेक मार्गलाई म धृणा गर्नु । 129 तपाईंका नियमहरू अचम्मका छन् । त्यसले म तिनलाई पालन गर्नु । 130 तपाईंका वचनहरूको व्याख्याले ज्योति दिँच । यसले तालिम नभएकाहरूलाई सुझावबुझ दिन्छ । 131 म आफ्नो मुख खोल्नु र तिर्खाउँचु, किनकि तपाईंका आज्ञाहरूको उत्कट इच्छा म गर्नु । 132 तपाईंको नात प्रेम गर्नेहरूलाई तपाईंले सधैं गर्नुभएँदै मतिर फर्कनुहोस् र ममाथि दिया गर्नुहोस् । 133 तपाईंको वचनले मेरा पाइलाहरूलाई बाटो देखाउनुहोस् । कुनै पापले ममाथि राज्य गर्न नदिनुहोस् । 134 मलाई मानिसको थिचोमिचोबाट बचाउनुहोस् ताकि तपाईंका सुझावहरू म पालन गर्न सकूँ । 135 तपाईंको सेवकमाथि तपाईंको मुहार चम्काउनुहोस् र मलाई तपाईंको विधिहरू सिकाउनुहोस् । 136 मेरा आँखाहरूबाट आँसुका बलिन्दू धारा बग्छन् किनभने मानिसहरूले तपाईंको व्यवस्था पालन गर्दैनन् । 137 हे परमप्रभु, तपाईं धर्मी हुनुहूँच र तपाईंका आदेशहरू निष्पक्ष छन् । 138 तपाईंले आफ्नो करारका आदेशहरू धार्मिक रूपमा र विश्वस्तातासाथ दिनुभएको छ । 139 रिसले मलाई नष्ट पारेको छ किनभने मेरा वैरीहरूले तपाईंका वचनहरू विर्स्त्तन् । 140 तपाईंका वचनलाई धेरै जाँचिएका छ र तपाईंको सेवकले यसलाई प्रेम गर्नु । 141 म तुच्छ र धृणित छु, तापनि तपाईंको सुझावहरूलाई म बिर्सिन । 142 तपाईंको न्याय सदासर्वदा ठिक हुन्छ र तपाईंको व्यवस्था भरपर्दो छ । 143 संकप्त र क्लेशले मलाई भेद्भाइएको भए पनि, तपाईंका आज्ञाहरू अझै मेरो आनन्द न हुन् । 144 तपाईंको करारका आदेशहरू सदासर्वदा धार्मिक छन् । मलाई सुझावबुझ दिनुहोस् ताकि म जीवित रहन सकूँ । 145 मैले आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले पुकारा गर्ने, “हे परमप्रभु, मलाई जवाफ दिनुहोस् । म तपाईंका विधिहरू पालन गर्नेछु । 146 म तपाईंलाई पुकारा गर्नु । मलाई बचाउनुहोस् र म तपाईंका करारका आदेशहरू पालन गर्नेछु ।” 147 बिहान द्विसिमिसे हुनु अगाडि नै म उठाउ र सहायताको निष्ठि पुकारा गर्नु । तपाईंको वचनमा म आसा गर्नु । 148 रातका पहरहरू बदिलुनुअग्नि नै मेरा आँखाहरू खुला हुन्छन् ताकि म तपाईंको वचनमा ध्यान गर्न सकूँ । 149 तपाईंको करारको विश्वस्तातामा मेरो सोर सुन्नुहोस् । हे परमप्रभु, मलाई जीवित राख्नुहोस्, जस्तो तपाईंले आफ्नो धार्मिक आदेशहरूमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । 150 मेरो सतावट गर्नेहरू मेरो नजिक आइरहेका छन्, तर तिनीहरू तपाईंको व्यवस्थाबाट धेरै टाढा छन् । 151 हे परमप्रभु, तपाईं नजिक हुनुहूँच र तपाईंका सबै आज्ञा भरपर्दा छन् । 152 धेरै अधि नै तपाईंका करारका आदेशहरूबाट मैले सिक्के जसलाई सदासर्वदा रहोस् भनेर तपाईंले स्थापित गर्नुभएको थिए । 153 मेरो कष्टलाई हेर्नुहोस् र मलाई सहायता गर्नुहोस्, किन म तपाईंको व्यवस्था विर्सिन । 154 मेरो पक्षमा बोल्नुहोस् र मलाई उद्धर गर्नुहोस् । तपाईंले आफ्नो वचनमा प्रतिज्ञा गरेअनुसार मलाई सुरक्षित राख्नुहोस् । 155 उद्धरायाहि दुष्टहरूदेखि धेरै टाढा हुन्छ, किनकि तिनीहरूले तपाईंका विधिहरू मन पराउनेन् । 156 हे परमप्रभु, तपाईंका कृपापूर्ण काममहरू महान् छन् । तपाईंले सधैं गर्नुभएँदै मलाई जीवित राख्नुहोस् । 157 मलाई सताउनेहरू र मेरा वैरीहरू धेरै जान छन्, तापनि म तपाईंका करारका देशहरूबाट तरक्को छैन । 158 धोकेबाजलाई म धृणाको दृष्टिले हेर्नु किनभने तिनीहरूले तपाईंका वचन पालन गर्दैनन् । 159 हेर्नुहोस् म तपाईंका सुझावहरूलाई कति प्रेम गर्नु । हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो करारको विश्वस्ताताद्वारा प्रतिज्ञा गर्नुभएँदै मलाई जीवित राख्नुहोस् । 160 तपाईंको वचनको सार सत्य छ । तपाईंका हरेक धार्मिक आदेशहरू सदासर्वदा रहन्छन् । 161 शासकहरूले मलाई विनाकारण सताउँन्, तर मेरो हृदय तपाईंको वचनको भयमा स्थिर छ । 162 कसले धेरै लूटको माल पाएँदैँ म तपाईंको वचनमा आनन्दित हुन्छु । 163 झुटलाई म धृणा र तिरस्कार गर्नु, तर म तपाईंको व्यवस्थालाई प्रेम गर्नु । 164 तपाईंको धार्मिक आदेशहरूका कारणले दिनमा सातपल्ट म तपाईंको प्रशंसा गर्नु । 165 तपाईंको व्यवस्थालाई प्रेम गर्नेहरूसँग महान् शान्ति हुन्छ । तिनीहरूलाई कुनै कुराले ठेस खान दिईन । 166 हे परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको आसा

गर्नु र तपाईंका आज्ञाहरू म पालन गर्नु । 167 म तपाईंक गहन आज्ञाहरू पालन गर्नु र तिनलाई म अति प्रेम गर्नु । 168 तपाईंका सुझावहरू र तपाईंका गहन आज्ञाहरू म पालन गर्नु, किनकि मैले गर्ने हरेक कुराको बारेमा तपाईंलाई जानकारी हुन्छ । 169 हे परमप्रभु, सहायताको निष्ठि मेरो पुकारा सुन्नुहोस् । तपाईंको वचनमा मलाई सुझावबुझ दिनुहोस् । 170 मेरा बित्तीहरू तपाईंक सामु आउन् । तपाईंले वचनमा तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएँदै मलाई सहायता गर्नुहोस् । 171 मेरा ओठहरूले प्रशंसा गरोस् किनकि तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएँदै मलाई आज्ञा विधिहरू सिकाउनुहूँच । 172 मेरो जिब्रोले तपाईंको वचनको बारेमा गीत गाओस्, किनकि तपाईंका सबै आज्ञा ठिक छन् । 173 तपाईंको हातले मलाई सहायता गरोस्, किनकि तपाईंका सुझावहरूलाई मैले रोजेको छु । 174 हे परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको इच्छा हेर्नु र तपाईंको व्यवस्था नै मेरो आनन्द हो । 175 म जिउन सकूँ र तपाईंको प्रशंसा गर्न सकूँ । अनि तपाईंका धार्मिक आदेशहरूले मलाई सहायता गर्नु । 176 हराएको भेडाङ्गाँझैं म बरालिएको छु । आफ्नो सेवकलाई खोज्नुहोस् । किनकि मैले तपाईंका आज्ञाहरू बिर्सेको छैन ।

120 मेरो संकष्टमा मैले परमप्रभुमा पुकारा गर्ने र उहाँले मलाई जवाफ दिनुभयो । 2 हे परमप्रभु, आफ्ना ओठहरूले झुटा बोल्नेहरू र आफ्ना जिब्राहरूले छल गर्नेहरूबाट मेरो जीवनलाई बचाउनुहोस् । 3 ए झुटा बोल्ने जिब्रो, उहाँले तैलाई दण्ड दिनुहेछ र तैलाई अझ धेरै के गर्नुहेछ? 4 झाडीको भुङ्गोमा ताताएर धारिले बनाइएको योद्धाका काँडहरूले उहाँले तैलाई दण्ड दिनुहेछ । 5 मलाई धिक्कार होस्, किनभने म मेरीकमा अस्थायी रूपमा मात्र बस्छु । पहिले केदारका पालहरूका माझामा म बस्थे । 6 किनकि शान्तिलाई धृणा गर्नेहरूसँग म धेरै लामो समय बसेको छु । 7 म शान्तिको पक्षमा छु, तर जब म बोल्नु, तिनीहरू युद्धको निष्ठि हुन्छन् ।

121 पर्वतहस्तिर म आफ्ना आँखाहरू उचाल्नेछु । मेरो सहायता कहाँबाट आउनेछ? 2 मेरो सहायता परमप्रभुबाट आउँछ, जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो । 3 उहाँले तिप्रो खुटा चिप्लन दिनुहेछैन । तिमीलाई सुरक्षा दिनुहुने, उहाँ उन्छुनुहेछैन । 4 हरै, इस्पाएलको रक्षक न त उँझुहूँच न त सुलुहुन्छ । 5 परमप्रभु तिप्रो रक्षक दुनुहुन्छ । परमप्रभु तिप्रो दाहिने हातपट्टिको छाहरी हुनुहुन्छ । 6 दिनमा तिमीलाई सूर्यले हानि गर्नेछैन, न त रातमा चन्द्रमाले कुनै हानि गर्नेछ । 7 परमप्रभुले तिमीलाई सबै हानिबाट सुरक्षा दिनुहेछ र उहाँले तिप्रो जीवनलाई सुरक्षा दिनुहेछ । 8 तिमीले गर्ने सबै कुरामा परमप्रभुले तिमीलाई अहिले र सदासर्वदा रक्षा गर्नुहेछैन ।

122 तिनीहरूले मलाई, “हामी परमप्रभुको मन्दिरमा जाओँ” भन्दा म खुसी हुयें । 2 ए यस्थलेम, हाप्रा खुटाहरू तेरा ढोकाहरूभित्र खडा छन् । 3 ए यस्थलेम, होसियार भएर योजना गरी बनाइएको सहर हो । 4 कुलहरू, परमप्रभुका कुलहरू, इस्पाएलको साक्षीको रूपमा परमप्रभुको नाँमा धन्यवाद दिनलाई यरूशलेममा जान्छन् । 5 त्यहाँ न्यायका सिंहासनरू, दाऊदको घरानाको सिंहासनहरू खडा गरिएका थिए । 6 यस्थलेमको शनिको निष्ठि प्रार्थना गर । “तैलाई प्रेम गर्नेहरूलाई शान्ति मिलोस् । 7 तेरो रक्षा गर्ने पर्यालहरूभित्र शान्ति रहोस र तिनीहरूले तेरा किल्लाहरूभित्र शान्ति पाऊँन् ।” 8 मेरा दाजुभाइ र मित्रहरूका खातिर, म भनेछु, “तैभित्र शान्ति होस् ।” 9 परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको मन्दिरको खातिर, म तेरो भलाई खोज्नेछु ।

123 तपाईंतिर म आफ्ना आँखा उचल्नु, तपाईं जो स्वर्गमा विराजमान हुनुहुन्छ । 2 हेर, जसरी कमाराहरूका आँखाले आफ्ना मालिकको हाततिर हेँचन्, कमारीहरूका आँखाले आफ्ना मालिकनीको हाततिर हेँचन्, त्यसरी नै हाप्रा आँखाले परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरतिर हेँचन्, जबसम्म उहाँले हामीलाई कृपा गर्नुहुन्छ । 3 हामीमाथि दिया गर्नुहोस्, हे परमप्रभु, हामीमाथि

दया गर्नुहोस्, किनकि हामी अपमानले भरिएका छाँ । 4 अभिमानीहरूका गिल्ला र घमण्डीहरूका घृणाले भरिएको भन्दा पनि धेरै हामी भएका छाँ ।

124

अब इसाएलले भनोस्, “परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नहुनभएको भए, 2 मानिसहरू हाम्रा विरुद्धमा खडा हुँदा परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नहुनभएको भए, 3 तब हाम्रा विरुद्धमा तिनीहरूका रिस दिन्किंदा तिनीहरूले हामीलाई जिउँदै निलेथिए । 4 पानीले हामीलाई बगाएर लानेथियो । पानीको भल्ले हामीलाई बगाएनेथियो । 5 तब उर्दौ पानीले हामीलाई डुकाउनेथियो ।” 6 परमप्रभुको प्रशंसा होस्, जसले हामीलाई तिनीहरूको दाँतले धुजाउद्धु हुन दिनुभएको छैन । 7 शिकारीको पासेबाट चारा फुकेदौँ हामी भएका छाँ । पासो चुँडेको छ र हामी उम्केको छाँ । 8 परमप्रभु हाम्रो सहायता हुनुहुन्छ, जसले स्वर्ग र पृथ्वी बानउनभयो ।

125

परमप्रभुमा भरोसा गर्नेहरू सियोन पर्वतजस्तै अटल र सदासर्वदा रहिरहन्छन् । 2 जसरी पहाडहरूले यरुशलेमलाई धरेको छ त्यसरी नै परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई अहिले र सदासर्वदा धेर्नुहुन्छ । 3 दुष्टहरूका राजदण्डले धर्मीहरूका देशमा राज्य गर्नुहुन्न । अन्यथा धर्मीहरूले जे खराब छ त्यही गर्न सक्छन् । 4 हे परमप्रभु, असलहरू र आफ्ना हृदयहरूमा सोझो हुनेहरूलाई असलै गर्नुहोस् । 5 तर आफ्ना कुटिल मार्गहरूसिर लाग्नेहरूलाई परमप्रभुले तिनीहरूलाई खराबी गर्नेहरूसँगै डोक्याउनुहुनेछ । इसाएलमा शान्ति होस् ।

126

परमप्रभुले सियोनको सुदिन फर्काउनुहुँदा, हामीलाई सपना देखेजस्तो भयो । 2 तब हाम्रा मुखहरू हाँसोले र हाम्रा जिब्राहरू गीत भरिएका थिए । तब जातिहरूका मादामा तिनीहरूले भयो, “परमप्रभुले तिनीहरूको निमित्त महान् कुराहरू गर्नुभएको छ ।” 3 परमप्रभुले हाम्रो निमित्त महान् कुरा गर्नुभयो । हामी कति खुसी थियो । 4 हे परमप्रभु, नेवेका नदीहरूझौं हाम्रा सुदिनहरू फर्काउनुहोस् । 5 अङ्ग झाँदै बाँउ छर्नेहरूले आनन्दको गीत गाँदै कट्टी गर्नेहन्न । 6 बीउ बोकेर छर्नलाई रुँदै जानेहरू अन्नका बिटाहरू लिएर आनन्दको गीत गाँदै फेरि फर्किनेछ ।

127

परमप्रभुले नै घर बनाउनुभएन भयो, त्यसलाई बनाउनेहरूले व्यर्थमा काम गर्न्छन् । परमप्रभुले नै सहरको रक्षा गर्नुभएन भयो, रक्षकले व्यर्थमा रक्षा गर्छ । 2 बिहान सबैरे उठनु, घर ढिला आउनु वा कडा परिश्रमको रोटी खानु तिप्रो निमित्त व्यार्थ हुन्छ, किनकि परमप्रभुका प्रियजन सुत्या, उहाँले तिनीहरूला जुटाउनुहुन्छ । 3 हेर, छोराछोरी परमप्रभुबाट प्राप्त उत्तराधिकार हुन् र गर्भको फल उहाँको इनाम हो । 4 योद्धाको हातका काँडहरूझैं जवानी अवस्थाका छोराछोरी हुन्छन् । 5 त्यो मानिस धन्यको हो, जसको ठोक्रो काँडहरूले भरिएको छ । त्यसले ढोकामा त्यसका शत्रुहरूको सामना गर्दा त्यो लज्जित हुनेछैन ।

128

परमप्रभुको आदर गर्ने हरेक व्यक्ति धन्यको हो जो उहाँका मार्गहरूमा हिँड्छ । 2 तिप्रो हातले जे दिन्छ, त्यसमा तिमी आनन्दित हुनेछै । तिमी आशिषित र सम्पदू हुनेछै । 3 तिप्रो घरमा तिमी पल्ती फल्दोफुल्दो दाखको बोटजस्तो हुनेछैन् । तिप्रो छोराछोरी टेबलको वरिपरि बस्दा तिनीहरू जैतूनका रुखहरूझैं हुनेछैन् । 4 हो, परमप्रभुलाई आदर गर्ने मानिस साँचै आशिषित हुनेछै । 5 परमप्रभुले तिनीहरूलाई सियोनबाट आशिष देउन् । आफ्नो जीवनभरि तिमीले यस्तशलोमको सम्भृद्धि देख सक्नेछै । 6 आफ्ना छोराछोरिका छोराछोरी हेर्नलाई तिमी बाँच्नेछै । इसाएलमा शान्ति होस् ।

129

“मेरो युवावस्थादेखि नै तिनीहरूले मलाई आक्रमण गरेका छन्,” इसाएलले भनोस् । 2 “मेरो युवावस्थादेखि नै तिनीहरूले मलाई

आक्रमण गरेका छन्, तापनि तिनीहरूले मलाई पराजित गरेका छैनन् । 3 हलो जोत्नेहरूले मेरो ढाडमा जोते । तिमीहरूले आफ्ना हलोको डोबलाई लामो बनाए । 4 परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ । उहाँले दुष्टहरूका डोरीहरू काट्नुभएको छ ।” 5 सियोनलाई धृणा गर्नेहरू सबै जना लाजमा पस्नू र फक्केर जाउन् । 6 तिनीहरू घरमाथिका धाँस्महरूसँस्ता होउन् जुन बढ्नुअग्नि नै ओइलाउँछ, जसले कट्टी गर्नेको हात भर्न सक्दैन वा अन्नको बिटा बाँच्नेको छाती ढाक्न सक्दैन । 8 त्यो बाटो हिङ्नेहरूले यसो नभनून्, “परमप्रभुको आशिष् तिमीमाथि रहोस् । तिनीहरूलाई परमप्रभुको नाउंमा हामी आशिष दिन्छौं ।”

130 हे परमप्रभु, गहिराहबाट तपाईंमा म पुकारा गर्नुहुँ । 2 हे परमप्रभु, मेरो सार सुन्नुहोस् । दयाको निमित्त मेरो बिन्ती सुन्नलाई तपाईंका कानहरू सचेत होउन् । 3 हे परमप्रभु, तपाईंले अधर्महरू उल्लेख गर्नुभयो भयो, हे परमप्रभु, को खडा हुन सक्क्यो र? 4 तर तपाईंमा क्षमा छ, जसले गर्दा तपाईंको आदर गरिरच । 5 म परमप्रभुमा पर्खिन्छु, मेरो प्राणले पर्खिन्छु र उहाँको वचनमा म आसा गर्छ । 6 रक्षकले बिहानको प्रतीक्षा गर्नेभन्दा धेरै मेरो प्राणले परमप्रभुको प्रतीक्षा गर्छ । 7 ए इसाएल, परमप्रभुमा आसा गर । परमप्रभु कृपालु हुनुहुन्छ र उहाँ क्षमा दिन तत्पर हुनुहुन्छ । 8 इसाएललाई त्यसका सबै पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुने उहाँ नै हुनुहुन्छ ।

131 हे परमप्रभु, मेरो हृदय घमण्डी छैन न त मेरा आँखा हठी छन् । आफ्ने निमित्त मसंग तुला आसाहरू छैनन् न त मैले गर्न नसक्ने कुराहरूको वास्ता म गर्छ । 2 वास्तवमा मैले आफ्नो प्राणलाई स्थिर र शान्त बनाएको छु । दूध छोडाएको बालक आमासँग भएँदै, मैभित्र मेरो प्राण दूध छोडेको बलकझैं छ । 3 ए इसाएल, अहिले र सदासर्वदा परमप्रभुमा नै आसा गर ।

132 हे परमप्रभु, दाउदको खातिर तिनका सबै कष्टहरू याद गर्नुहोस् । 2 तिनले कसरी परमप्रभुमा स्थाप खाए, याकूबका सर्वशक्तिमानसँग तिनले कसरी भाकल गरे सो सम्झनुहोस् । 3 तिनले भयो, “म मेरो घमित्र पर्नेछैन वा मेरो ओछ्यानमा जानेछैन, 4 म आफ्ना आँखालाई सुन्त दिनेछैन न त आफ्ना पलकहरूलाई विश्राम दिनेछु, 5 जबसम्म परमप्रभुको निमित्त एउटा ठाँडू, याकूबको सर्वशक्तिमान्को निमित्त एउटा वासस्थान म पाउँदिन ।” 6 हेर्नुहोस्, हामीले यसबाटे एप्रातामा सुन्न्यै । हामीले यसलाई याआरको मैदानमा भेटाउँयो । 7 हामी परेश्वरको वासस्थानमा जानेछैन । हामीले उहाँको पाउदानमा आरथना गर्नेछैन । 8 हे परमप्रभु, तपाईंको विश्राम गर्ने ठाँडू, तपाईं र तपाईंको शक्तिको सन्दूकतिर जाग्नुहोस् । 9 तपाईंको पुजारीहरूले इमानदारीताको वस्त्र लगाउन् । तपाईंका विश्वासयोग्य जनहरू आनन्दले कराउन् । 10 तपाईंको सेवक दाउदको खातिर, तपाईंको अभिषिक्त राजाबाट नतर्किनुहोस् । 11 परमप्रभुले दाउदसित पक्का शपथ खानुभयो, एउटा पक्का शपथ जसलाई उहाँले उल्टाउनुहेँदै: “तेरा सन्तानमध्ये एक जनालाई तेरो सिंहासनमा म राखेछु । 12 तेरा छोराहरूले मेरो करार र मैले तिनीहरूलाई सिकाउनेछु व्यवस्था पालन गर्नेन् भयो, तिनीहरूका सन्तानहरू पनि तेरो सिंहासनमा सदासर्वदा बस्नेछन् ।” 13 निश्चय नै परमप्रभुले सियोनलाई रोज्नुभएको छ । उहाँको आफ्नो आसनको निमित्त उहाँले त्यसको इच्छा गर्नुभएको छ । 14 “यो सदासर्वदाको निमित्त मेरो विश्राम स्थल हो । म यहाँ बस्नेछु किनकि म यसलाई चाहन्नु । 15 म त्यसलाई प्रशस्त मात्रमा अन्नको आशिष दिनेछु । त्यसका गरीबलाई म रोटीले तृप्त पार्ने छु । 16 त्यसका पुजारीहरूलाई म उद्धारको वस्त्र पहिराउनेछु । त्यसका विश्वासयोग्य जनहरू आनन्दले जयजयकार गर्नेछन् । 17 दाउदको निमित्त त्यहाँ म एउटा सिङ्गु उमार्नेछु र मेरो अभिषिक्त जनको निमित्त एउटा बत्ती राखेछु । 18 त्यसका शत्रुहरूलाई म लाजले ढाक्नेछु, तर त्यसको शीरमा त्यसको मुकुट चम्पिनेछ ।”

133

हेर, दाजुभाइका निम्ति एकसाथ मिलेर बस्नु कति असल र सुखद कुरा हो । 2 यो शिरमा लगाएको असल तेलजस्तो हो जुन दाहीतिर, हारूनकै दाहीतिर बगेर झार्छ र त्यसपछि यो तिनको वस्त्रको कठालोसम्म झार्छ । 3 यो हेमोन डाँडाको शीतजस्तो हो जुन सियोन पर्वतमाथि झार्छ । किनकि परमप्रभुले त्यहाँ आशिष्— सदासर्वदाको जीवनलाई आज्ञा दिनुभयो ।

134

हे परमप्रभुका सबै सेवक हो, आओ, परमप्रभुको प्रशंसा गर । तिमीहरू जसले परमप्रभुको मन्दिरमा राति सेवा गर्छ । 2 पवित्र स्थानतिर आफ्ना हात उचाल र परमप्रभुको प्रशंसा गर । 3 परमप्रभुले तिमीलाई सियोनबाट आशिष देउन्, जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो ।

135

परमप्रभुको प्रशंसा गर । परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर । हे परमप्रभुको सेवकहरू हो, उहाँको प्रशंसा गर । 2 तिमीहरू जो परमप्रभुको मन्दिरमा, हाप्रो परमेश्वरको मन्दिरको चोकहरूमा खडा हुन्छौ । 3 परमप्रभुको प्रशंसा गर, किनकि उहाँ असल हुनुहुन्छ । उहाँको नाउँको स्तुति गाओ, किनकि यसो गर्नु सुखाद कुरा हो । 4 किनकि परमप्रभुले याकूबलाई आफ्नो निम्ति, इसाएललाई आफ्नो सम्पत्तिको रूपमा रोज्नुभएको छ । 5 परमप्रभु महान हुनुहुन्छ भनी म जान्छु, कि हाप्रो परमप्रभु सबै देवताभन्दा माथि हुनुहुन्छ । 6 परमप्रभुले जे इच्छा गर्नुहुन्छ, स्वर्गमा, पृथ्वीमा, समुद्रमा र सबै महासागरका गहिराइमा उहाँले त्यही गर्नुहुन्छ । 7 उहाँले बादललाई टाढाबाट, चट्टाङ्गलाई वर्षाको साथी बनाएर ल्यानुहुन्छ, र आफ्नो भण्डारबाट हुरीबतास निकाल्नुहुन्छ । 8 उहाँले मिश्रेदेशमा मानिस र पशु दुवैको जेठोलाई मार्नुभयो । 9 उहाँले मिश्रेदेशमा तिमीहरूका माझमा फारो र त्यसका सबै सेवकहरूका विरुद्धमा चिन्हहरू र चमत्कारहरू पठाउनुभयो । 10 उहाँले थेरै जातिलाई आक्रमण गर्नुभयो र शक्तिशाली राजाहरूलाई मार्नुभयो, 11 एमोरीहरूका राजा सीहोन र बाशानका राजा ओग, अनि कनानका सबै राज्यलाई । 12 तिमीहरूका देश उहाँले हामीलाई उत्तराधिकार, उहाँको मानिस इसाएलका उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभयो । 13 हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँ सदासर्वदा रोहिरहन्छ । 14 किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ र आफ्ना सेवकहरूमाथि दया देखाउनुहुन्छ । 15 जातिहरूका मूर्तीहरू सुन र चाँदीका मानिसहरूका हातका कामहरू हुन् । 16 ती मूर्तीहरूका मुख छन्, तर तिमीहरू बोल्टैन् । तिमीहरूका आँखा छन्, तर तिमीहरूले देख्यैन् । 17 तिमीहरूका कान छन्, तर तिमीहरूले सुन्दैनन्, न त तिमीहरूका मुखमा सास नै छ । 18 तिमीहरूलाई बनाउनेहरू तिमीहरूस्तै हुन्छन् जस्तो तिमीहरूमा भरोसा गर्ने होके व्यक्ति हुँछ । 19 हे इसाएलका सन्तानहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर । हे हारूनका सन्तानहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर । 20 हे लेकीका सन्तानहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर । तिमीहरू जसले परमप्रभुको आदर गर्छौ, परमप्रभुको प्रशंसा गर । 21 सियोनमा परमप्रभुलाई प्रशंसा होस्, जो यरूलेममा बसोबास गर्नुहुन्छ । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

136

परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ । किनकि उहाँ असल हुनुहुन्छ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 2 देवताहरूका परमेश्वरलाई धन्यवाद देओ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 3 प्रभुहरूका प्रभुलाई धन्यवाद देओ किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 4 उहाँलाई धन्यवाद चढाउ जसले मात्र महान आशर्य कामहरू गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 5 उहाँलाई जसले बुद्धिमाता आकाश बनाउनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 6 उहाँलाई धन्यवाद देओ जसले पृथ्वीलाई पानीहरूमाथि फैलाउनुभयो किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 7 उहाँलाई जसले तुला ज्योतिहरू बनाउनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 8 उहाँलाई धन्यवाद देओ

जसले दिनमा राज्य गर्न सूर्य दिनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 9 रातमा राज्य गर्न चन्द्रमा र ताराहरू दिनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 10 उहाँलाई धन्यवाद देओ जसले मिश्रदेशका जेठालाई मार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 11 र तिनीहरूको माझाबाट इसाएललाई बाहिर ल्याउनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 12 शक्तिशाली हात र उचालिएको बाहुलील, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 13 उहाँलाई धन्यवाद देओ जसले लाल समुद्रलाई विभाजन गर्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 14 र इसाएललाई त्यसको माझाबाट हिंडाउनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 15 तर फारो र तिनका फाँजलाई लाल समुद्रमा नष्ट पार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 16 उहाँलाई धन्यवाद देओ, जसले आफ्ना मानिसहरूलाई उजाडस्थानमा डोय्याउनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 17 उहाँलाई जसले महान राजाहरूलाई मार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 18 उहाँलाई धन्यवाद देओ जसले प्रसिद्ध राजाहरूलाई मार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 19 एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई मार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 20 र बाशानका राजा ओगलाई मार्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 21 उहाँलाई धन्यवाद देओ, जसले तिमीहरूका देश उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 22 उहाँको सेवक इसाएलको उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 23 उहाँलाई जसले हामीलाई सम्झाउनुभयो र हाप्रो अपमानमा हामीलाई सहायता गर्नुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 24 उहाँलाई धन्यवाद देओ जसले हाप्रा शत्रुहरूमाथि हामीलाई विजय दिनुभयो, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 25 जसले सबै जीवित प्राणीलाई खाना दिनुहुन्छ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । 26 स्वर्गका परमेश्वरलाई धन्यवाद देओ, किनकि उहाँको करारको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ ।

137

बेबिलोनका नदीहरूका छेउमा बरेर हामीले सियोनको बारेमा विचार गर्दा हामी रोयो । 2 त्यहाँका लहरे पिपलका रूखहरूमा हामीले आप्ना वीणाहरू झन्डायो । 3 हामीलाई कैद गरेर लानेहरूले त्यहाँ हामीलाई गीत गाउन लगाए र हामीलाई गिल्ला गर्नेहरूले हामीलाई यसो भन्दै खुरी होइ भने, “हाप्रा निम्ति सियोनका गीतमध्ये एउटा गाओ ।” 4 विदेशी भूमिमा परमप्रभुको बारेमा हामीले कसरी गीत गाउन सक्यायो । 5 हे यश्शलेम, मैले तेरो बरेमा केरि विचार गरिनै भने, आफ्ना सबभन्दा ठुलो आनन्दभन्दा बढी मैले तेरो चाह गरिनै भने, मेरो जिज्ञो मैले तालुमा तासियोस् । 7 हे परमप्रभु, यश्शलेमको पतन भएको दिनमा एदोमीहरूले केरे सो स्मरण गर्नुहोस् । तिनीहरूले भने, “यसलाई भक्ताओ, यसको तल जौसमेत भक्ताओ ।” 8 बेबिलोनकी छोरी, चाँडै नष्ट हुन्छ । तैले हामीलाई जे गरिस त्यसको बदला लिने व्यक्ति धन्यको होस् । 9 जसले तेरा सा-साना बालबच्चालाई लिएर चट्टानमा पछार्छ, त्यो व्यक्ति धन्यको होस् ।

138

आफ्नो सारा हृदयले म तपाईलाई धन्यवाद दिनेछ । देवताहरूका सामु म तपाईको प्रशंसाका गीतहरू गउनेछु । 2 तपाईको पवित्र मन्दिरतिर फक्केर म दण्डवत गर्नेछु र तपाईको करारको विश्वस्तता र तपाईको सत्यताको निम्ति तपाईको नाउँमा धन्यवाद दिनेछु । तपाईले आफ्नो वचन र आफ्नो नाउँलाई अरु कुनै पानि थोकभन्दा धेरै महत्वपूर्ण बनाउनुभयो को छ । 3 मैले तपाईलाई पुकारा गरेको दिन तपाईले मलाई जवाफ दिनुभयो ।

तपाईंले मलाई साहसी बनाउनुभयो र मेरो प्राणलाई बलियो पार्नुभयो । 4 हे परमप्रभु, पृथ्वीको सबै राजाले तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछन्, किनकि तिनीहरूले तपाईंको मुखको बचनहरू सुनेछन् । 5 वास्तवमा, तिनीहरूले परमप्रभुका कामहरूका बारेमा गीतहरू गाउनेछन्, किनकि परमप्रभुको महिमा महान् छ । 6 किनकि परमप्रभु उच्च हुनुभए तपापि उहाँले बिनम्बहरूलाई वास्ता र्गुह्न्छ, तर घमाडीलाई उहाँले टाढैबाट चिन्हन्छ । 7 म खतराहरूको बिचाराट हिङ्नु पेर तापनि, तपाईंले मेरो जीवनलाई सुरक्षित राख्नुह्न्छ । मेरा शत्रुहरूका क्रोध विरुद्धमा तपाईंले आफ्नो बाहुली पसार्नुह्न्छ र तपाईंको दाहिने बाहुलीले मलाई बचाउँछ । 8 परमप्रभु अन्तसम्म नै मसँग हुनुह्न्छ । हे परमप्रभु, तपाईंको काराको विश्वस्तता सदासर्वदा रहन्छ । तपाईंका हातहरूले बनाएका जनलाई नत्यानुहोस् ।

139 हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई जाँचुभएको छ र तपाईंले मलाई चिन्हन्छ । 2 म बस्दा र म उद्दार तपाईंले जान्हुन्छ । तपाईंले मेरो विचार टाढैबाट बुझ्नुह्न्छ । 3 तपाईंले मेरो मार्ग र मेरो सुताइ हेर्नुह्न्छ । मेरा सबै मार्गहरूका बारेमा तपाईं परिचित हुनुह्न्छ । 4 हे परमप्रभु, मेरो जिज्ञोमा शब्द आउनअगि नै तपाईंले त्यो पूर्ण रूपमा जान्हुन्छ । 5 मेरो अगाडि र पछाडि तपाईं मलाई धेर्नुह्न्छ र ममाथि तपाईंको हात राख्नुह्न्छ ।

6 यस्तो ज्ञान मेरो निम्निति अति धेरै हुन्छ । यो अत्यन्त उच्च छ, म यसमा पुग्ने सकिन्दैन । 7 तपाईंको आत्माबाट म कहाँ कान सक्छु र? तपाईंको उपस्थितिबाट म कहाँ भाग्न सक्छु र? 8 आकाशमाथि उक्तर्णे भने तपाईं त्यहाँ हुनुह्न्छ । (Sheol h7585) 9 प्रभातका पर्खेताहरूमा उडेर म टाढा गएँ र समुद्रपारि पल्लो भागमा बर्चे भने, 10 त्यहाँ पनि तपाईंको बाहुलीले मलाई ढोचाउनेछ । तपाईंको दाहिने बाहुलीले मलाई समातेर राखेछ । 11 मैले भने, “निश्चय नै अन्धकारले मलाई ढाकेछ र मेरो विरपरिको ज्योति रात हुनेछ,” 12 तापनि त्यो अन्धकार तपाईंको निम्नि अँध्यारो हुँदैन । रात पनि दिनेही चम्किन्छ, किनकि तपाईंको निम्नि अँध्यारो र उज्ज्यालो दुवै उत्तर हुन् । 13 तपाईं मेरा भित्री अङ्गहरू बनाउनुभयो । मेरी आमाको गर्भमा तपाईंले मलाई बनाउनुभयो । 14 म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु, किनकि म अचम्म किसिमले बनाइएको छु । मेरो प्राणले यो राप्रेरी जान्दछ । 15 जब मलाई गुरुतमा बनाइयो, जब मलाई पृथ्वीको गाहिराइमा जाटिल किसिमले बनाइयो, तब मेरा हाडहरू तपाईंबाट लुकेका थिएनन् । 16 तपाईंले मलाई गर्भभित्रै देख्यायो । मेरो निम्नि तोकिएको आयुको पहिलो दिन हुनुअग्नि नै ती तपाईंको पुस्तकमा लेखिएका थिए । 17 हे परमेश्वर, तपाईंका विचारहरू मेरो निम्नि कति बहुमूल्य छन् । तिनका सङ्ख्या कति धेरै छन् । 18 तिनालाई मैले गन्न कोसिस गर्ने भने, ती बलुवाको संचाभन्दा धेरै हुन्छन् । म बँझीकिंदा, म अझै तपाईंसँगी हुन्छु । 19 हे परमेश्वर, तपाईंले दुष्टहरूलाई मार्नुभएको भए असल हुथ्यो । ए हिस्क मनिसहरू हो, मबाट दूर होओ । 20 तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गर्छन् र छलपूर्ण काम गर्छन् । तपाईंका शत्रुहरूले झुटा बोल्छन् । 21 हे परमप्रभु, तपाईंलाई धृणा गर्नेहरूलाई के म धृणा गर्दिन्दैन? तपाईंको विरुद्धमा खडा हुनेहरूलाई के म धृणा गर्दिन्दैन? 22 म तिनीहरूलाई पूर्ण रूपैले धृणा गर्नु । तिनीहरू मेरा शत्रुहरू भएका छन् । 23 हे परमेश्वर, मलाई जाँच्युहोस् र मेरो हृदय जान्नुहोस् । मलाई जाँच्युहोस् र मेरा विचारहरू जान्नुहोस् । 24 मधित्र कुनै दुष्ट चाल छन् कि भनी हेर्नुहोस् र मलाई अनन्तको मार्गमा ढोन्याउनुहोस् ।

140 हे परमप्रभु, मलाई दुष्टहरूबाट बचाउनुहोस् । हिस्क मनिसहरूबाट मलाई सुरक्षित राख्नुहोस् । 2 तिनीहरूले आफ्ना हृदयहरूमा दुष्ट योजना बनाउँछन् । तिनीहरू हरेक दिन युद्ध मच्याउँछन् । 3 सर्पहरूले झौं तिनीहरूका जिज्ञाहरूले घाउ बनाउँछन् । तिनीहरूका ओठहरूमा सर्पको विष हुन्छ । सेला 4 हे परमप्रभु, मलाई दुष्टहरूका हातबाट बचाउनुहोस् । हिस्क

मनिसहरूबाट मलाई सुरक्षित राख्नुहोस् जसले मलाई घोक्र्याएर बाहिर निकाल्ने योजना बनाउँछन् । 5 घमण्डीहरूले मेरो निम्नि पासो थापेका छन् । तिनीहरूले जाल फिँजाएका छन् । तिनीहरूले मेरो निम्नि एउटा पासो थापेका छन् । सेला 6 मैले परमप्रभुलाई भर्ने, “तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुह्न्छ । दयाको निम्नि मेरो पुकारा सुन्नुहोस् ।” 7 हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मलाई बचाउन तपाईं शक्तिसाली किसिमले सक्षम हुनुह्न्छ । युद्धको दिनमा तपाईंले मेरो शिरलाई छेक्नुह्न्छ । 8 हे परमप्रभु, दुष्टहरूका इच्छाहरू पुरा नगर्नुहोस् । तिनीहरूका षड्यन्त्रहरू सफल नहोऊन् । सेला 9 मलाई धेरैहरूले आफ्ना शिर उठाउँछन् । आफ्नै ओठहरूका उपद्रवले तिनीहरूलाई ढाकोस् । 10 बालिरेहोको भुङ्ग्यो तिनीहरूमाथि ख्सोस् । कहिल्यै नउठ्ने गरी तिनीहरूलाई आगोमा, अतलकुण्डमा फाल्नुहोस् । 11 निन्दा गर्ने जिज्ञो भएका मानिसहरूलाई पृथ्वीमा सुरक्षित नगरियोस् । हिस्क मानिसलाई हिकाएर मार्न खारबीले त्यसलाई खेदोस् । 12 कष्टमा परेकाहरूका पक्षमा परमप्रभुले न्याय गर्नुहेछ भनी म जान्दछु र उहाँले दरिद्रहरूलाई न्याय दिनुहेछ । 13 निश्चय नै धर्मी मानिसहरूले तपाईंको नाउलाई धन्यवाद दिनेछन् । सोझा मानिसहरू तपाईंको उपस्थितिमा बस्नेछन् ।

141 हे परमप्रभु, तपाईंमा म पुकारा गरिरहेको छु । मकहाँ चाँडौ आउनुहोस् । मैले तपाईंलाई पुकारा गर्दा मेरो पुकार सुन्नुहोस् । 2 मेरो प्रार्थना तपाईंको सामु सुगन्धित धूपझौं होस् । मेरा उचालिएका हातहरू सँझाको बलिदान छौं होऊन् । 3 हे परमप्रभु, मेरो मुखमा रक्षक राख्नुहोस् । मेरा ओठहरूका ढोकाहरूको रक्षा गर्नुहोस् । 4 मेरो हृदयले कुनै कराब कुराको इच्छा नगरोस् वा दुष्ट किसिमले व्यवहार गर्ने मानिसहरूका पापपूर्ण कामहरूमा सहभागी नहोस् । तिनीहरूका कुनै स्वादिष्ट कुराहक मैले खान नपरोस् । 5 धर्मी मानिसले मलाई हिक्कोस् । त्यो मेरो निम्नि दया हुनेछ । त्यसले मलाई सच्याओस् । त्यो मेरो शिरमा लगाएको तेलझौं हुनेछ । मेरो शिरले त्यो स्वीकार गर्न इन्कार नारोस् । तर मेरो प्रार्थना सधै नै तिनीहरूका दुष्ट कामहरूको विरुद्धमा हुन्छ । 6 तिनीहरूका अगुवाहरूलाई चटूनको टाकुराबाट तल फालिनेछ । मेरा आफ्नै शब्दहरू सुखद छन् भनी तिनीहरूले सुन्नेछन् । 7 तिनीहरूले भन्नुपर्नेछ, “जसरा कसैले जोत्त र जमिन चिर्छ, त्यसरी नै हामा हाडहरू चिहानको मुखमा छरिएका छन् ।” (Sheol h7585) 8 हे परमप्रभु परमेश्वर, मेरा आँखाहरू निश्चय नै तपाईंमा हुच्छन् । तपाईंमा नै म शरण लिन्नु । मेरो प्राणलाई धुरुक्षाहीन नछोइनुहोस् । 9 तिनीहरूले मेरो निम्नि राखेका पासोहरूबाट, दुष्ट काम गर्नेहरूका धरापहरूबाट मलाई सुरक्षित राख्नुहोस् । 10 म भगेर बाँचा दुष्टहरू आफ्नै पासोहरूमा फस्नु ।

142 आफ्नो सोर निकालेर सहायताको निम्नि म परमप्रभुमा पुकारा गर्नु । आफ्नो सोर निकालेर परमप्रभुको कृपाको निम्नि म बिन्नी गर्नु । 1 उहाँको सामु म आफ्नो विलाप ख्याउँचु । उहाँलाई म आफ्ना कष्टहरू भन्नु । 3 मेरो आत्मा मधित्र कमजोर हुँदा, तपाईंले मेरो मार्ग जान्नुह्न्छ । म हिङ्गेने बाटोमा तिनीहरूले मेरो निम्नि धरापथ थापेका छन् । 4 म आफ्नो दायात्रित हेर्नु र त्यहाँ एक जना पनि देखिन्दैन जसले मेरो वास्ता गर्दै । म बाँचे ठाँउ कर्नी छैन । मेरो जीवनको बारेमा कहैले पनि वास्ता गर्दैन । 5 हे परमप्रभु, मैले तपाईंमा पुकारा गर्ने । मैले भनें, “तपाईं नै मेरो शरण, जीवितहरूका देशमा मेरो भाग हुनुह्न्छ । 6 मेरो पुकारा सुन्नुहोस्, किनकि मलाई धेरै तल झारिएको छ । मेरो सतावट गर्नेहरूबाट मलाई बचाउनुहोस्, किनकि तिनीहरू मधन्दा बलिया छन् । 7 मेरो प्राणलाई कैदबाट बाहिर निकाल्नुहोस्, ताकि म तपाईंको नाउलाई धन्यवाद दिन सँकू । धर्मीहरू मेरो चारैतर भेला हुन्छन् किनभने तपाईं मप्रति असल हुनुभएको छ ।”

143 हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् । मेरो बिन्नी सुन्नुहोस् । तपाईंको विश्वस्तता र धार्मिकताको कारणले मलाई जवाफ दिनुहोस् । 2

तपाईंको सेवकलाई इन्साफमा नार्नुहोस्, किनकि तपाईंको दृष्टिमा कोही पनि धर्मी छैन । 3 शत्रुले मेरो ज्यान लिनलाई खेदेका छ । त्यसले मलाई जमिनमा कुलचेको छ । त्यसले मलाई उहिले नै मेरकाहरूङ्गै अँयारोमा बस्न लगाएको छ । 4 मधित्र मेरो आत्मा व्याकुल भएको छ । मेरो हृदय निराश हुन्छ । 5 पुराना दिनहरूलाई म सम्झिन्नु । तपाईंका सबै कामहरू मध्यान गर्दू । तपाईंका उपथीहरूमा म चिन्तन गर्दू । 6 म आफ्ना हातहरू तपाईंतिर फैलाउँछु । सुख्खा जमिनमा मेरो प्राण तपाईंको तृष्णा गर्दू । सेला 7 हे परमप्रभु, मलाई चाँडै जवाफ दिनुहोस्, किनभने मेरो आत्मा मूर्छित हुन्छ । तपाईंको मुहर भाबाट नलुकाउनुहोस्, नत्राती खाल्दोमा जानहरूजस्तै म हुनेछु । 8 बिहानमा मलाई तपाईंको करारको विश्वस्तता सुन दिनुहोस्, किनकि म तपाईंमा भरोसा गर्दू । म कहाँ हिनुपर्छ सो मलाई देखाउनुहोस्, किनकि म आफ्नो प्राण तपाईंतिर उचाल्छु । 9 हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरूबाट मलाई बचाउनुहोस् । लुक्नलाई म तपाईंको भागेर आउँछु । 10 तपाईंको इच्छा पुरा गर्न मलाई सिकाउनुहोस्, किनकि तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ । तपाईंको असल आत्मले मलाई सोझाहरूका देशमा डोयाओस् । 11 हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँको खातिर मलाई जीवित राख्नुहोस् । तपाईंको धार्मिकतामा मेरो प्राणलाई कष्टबाट बाहिर निकाल्नुहोस् । 12 तपाईंको करारको विश्वस्ततामा मेरा शत्रुहरूलाई नष्ट पार्नुहोस् र मेरो जीवनका सबै शत्रुलाई नाश गर्नुहोस्, किनकि म तपाईंको सेवक हुँ ।

144 परमप्रभु मेरा चटानको स्तुति होस्, जसले युद्ध गर्न मेरा हातहरूलाई र लडन्त गर्न मेरा औलाहरूलाई तालिम दिनुहुन्छ । 2 तपाईं मेरो करारको विश्वस्तता र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ । मेरो अगलो धरहरा जसले मलाई बचाउनुहुन्छ । मेरो ढाल र एक मात्र जसमा म शरण लिन्छु । एक मात्र जसले जाहिरहरूलाई मेरा अधीनमा पार्नुहुन्छ । 3 हे परमप्रभु, मानिसके हे र तपाईंले त्यसलाई ध्यान दिनुहुन्छ वा मानिसको छोरो को हो जसको बारेमा तपाईंले विचार गर्नुहुन्छ? 4 मानिस एकपलटको सासजस्तो हो । त्यसका दिनहरू बितेर जाने छायाजस्ता हो । 5 हे परमप्रभु, आकाशलाई खोल्नुहोस् र तल आउनुहोस् । पहाडहरू छुनुहोस् र तिनीहरूबाट धूवाँ निकाल्नुहोस् । 6 बिजुलीका चमकहरू पठाउनुहोस् र मेरा शत्रुहरूलाई छरपष्ट पार्नुहोस् । तपाईंका काँडहरू हान्नुहोस् र तिनीहरूलाई गोलमालमा पछाडि फर्काउनुहोस् । 7 मथिबाट आफ्नो हात पसार्नुहोस् । धेरै पानीबाट र विदेशीहरूका हातबाट मलाई बचाउनुहोस् । 8 तिनीहरूका मुखहरूले झुटा बोल्चन् र तिनीहरूका दाहिने हात झुटा हो । 9 हे परमेश्वर, म तपाईंको निमित एउटा नयाँ गीत गाउनेछु । दस तरावीणासँगै म तपाईंको स्तुति गाउनेछु, 10 जसले राजाहरूलाई उद्धार दिनुहुन्छ, जसले आफ्नो सेवक दाउदलाई दुष्ट तरवारबाट बचाउनुभयो । 11 मलाई विदेशीहरूका हातहरूबाट बचाउनुहोस् र स्वतन्त्र गर्नुहोस् । तिनीहरूका मुखहरूले झुटा बोल्चन् र तिनीहरूका दाहिने हात झुटा हो । 12 हाम्रा छोराहरू आफ्नो जवान अवस्थाको पूर्ण आकारमा वृद्धि भएका स्खरहरूजस्ता र हाम्रा छोरीहरू कुंदिएका कुनामा ख्याम्बाहरूजस्ता, दरबारका जस्तै रूपवती होऊन् । 13 हाम्रा अन्नभण्डाहरू हरेक किसिमको अन्नहरूले भरिपूर्ण होऊन् र हाम्रा भेडाहरूले मैदानहरूमा हजारौं र दसौं हजार उत्पादन गर्न् । 14 अनि हाम्रा गोरुहरूमा धेरै बहरहरू हुनेछन् । कसैले पनि हाम्रा पर्चालाई भक्ताउनेछैन । त्यहाँ कोही पनि निवासित हुनेछैन र हाम्रा सङ्कहरूमा कुनै चित्कार दुनेछैन । 15 यस्ता आशिषले आशिषित भएका मानिस धन्यको होऊन् । यस्ता मानिसहरू धन्यको हुन् जसका परमेश्वर परमप्रभु हुनुहुन्छ ।

145 हे मेरो परमेश्वर, राजा, म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु । तपाईंको नाउँलाई म सदासर्वदा धन्यको भन्नेछु । 2 हरेक दिन म तपाईंलाई धन्यको भन्नेछु । तपाईंको नाउँको सदासर्वदा म प्रशंसा गर्नेछु । 3 परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ र धेरै प्रशंसा हुनुपर्छ । उहाँको महान् अथाहा छ । 4 एउटा

पुस्ताले तपाईंका कामहरूको प्रशंसा अर्को पुस्तालाई गर्नेछ र तपाईंका शक्तिशाली कामहरू घोषणा गर्नेछ । 5 म तपाईंको महिमाको ऐश्वर्य र तपाईंका अचम्मका कामहरू ध्यान गर्नेछु । 6 तिनीहरूले तपाईंका भयानक कामहरूका शक्तिको बारेमा भन्नेछन् । 7 तिनीहरूले तपाईंको प्रचूर भलाइको घोषणा गर्नेछन् र तिनीहरूले तपाईंको धार्मिकताको बारेमा गाउनेछन् । 8 परमप्रभु अनुग्रही र कैपालु, रिसमा ढिला र करारको विश्वस्ततामा प्रशस्त हुनुहुन्छ । 9 परमप्रभु सबैका निमित भला हुनुहुन्छ । उहाँका सबै काममा उहाँका कोमल कृपा छन् । 10 हे परमप्रभु, तपाईंले बनाउनुभएका सबै कुराले तपाईंलाई धन्यवाद दिनेछन् । तपाईंका विश्वसयोग्य जनहरूले तपाईंलाई धन्यको भन्नेछन् । 11 तपाईंका विश्वसयोग्य जनहरूले तपाईंको राज्यको महिमाको बारेमा भन्नेछन् र तिनीहरूले तपाईंको शक्तिको बारेमा बोल्नेछन् । 12 तिनीहरूले मानवजातिलाई परमेश्वरको शक्तिशाली कामहरू र उहाँको राज्यको महिमित वैभव प्रकट गर्नेछन् । 13 तपाईंको राज्य अनन्तको राज्य हो र तपाईंको प्रभुत्व सबै पुस्ताभरि रहन्छ । 14 असफल भिड्हेका सबैलाई परमप्रभुले सहारा दिनुहुन्छ र दबिएकाहरू सबैलाई माथि उठाउनुहुन्छ । 15 सबैका आँखाहरूले तपाईंमा आसा गर्नेन् । तिनीहरूका भोजन तपाईंले तिनीहरूलाई ठिक समयमा दिनुहुन्छ । 16 तपाईंले आफ्नो हात खोल्नुहुन्छ र सबै जीवित प्राणीका इच्छा तृप्त पार्नुहुन्छ । 17 परमप्रभु आफ्ना सबै मार्गमा धर्मी र उहाँले गर्ने सबै काममा अनुग्रही हुनुहुन्छ । 18 परमप्रभुलाई उपकार्नेहरू सबैका नजिक, उहाँलाई सत्यतामा उपकार्नेहरूको नजिक दिनुहुन्छ । 19 उहाँलाई आदर गर्नेहरूका इच्छा उहाँले पुरा गर्नुहुन्छ । उहाँले तिनीहरूको पुकारा सुन्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई बचाउनुहुन्छ । 20 परमप्रभुले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू सबैमाथि हेर्नुहुन्छ, तर उहाँले सबै दुष्टलाई नाश गर्नुहुनेछ । 21 मेरो मुखले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछ । सबै मानवजातिले उहाँको पवित्र नाउँलाई सदासर्वदा धन्यको भन्नू ।

146 परमप्रभुको प्रशंसा गर । हे मेरो प्राण, परमप्रभुको प्रशंसा गर । 1 मेरो सारा जीवनले म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु । म रहेसम्म परमप्रभुको प्रशंसा म गर्नेछु । 3 शासकहरू वा मनावजातिमा आफ्नो भरोसा नराख, जसमा कुनै उद्धार छैन । 4 जब मानिसको जीवनको सास रोकिन्छ, तब त्यो जमिनमा फर्किन्छ । त्यो दिन त्यसका योजना सिद्धिन्छ । 5 त्यो धन्यको हो, जसको आफ्नो सहायताको निमित याकूबको परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसको आसा परमप्रभुको आफ्नो परमेश्वरमा हुँछ । 6 परमप्रभुले सर्वग, पृथ्वी, समुद्र र त्यसमा सबैलाई बनाउनुभयो । उहाँले सदासर्वदा सत्यता हेर्नुहुन्छ । 7 यिचोमिचोमा परेकालाई उहाँले न्याय दिनुहुन्छ र भोकालाई भोजन दिनुहुन्छ । परमप्रभुले कैदीहरूलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । 8 परमप्रभुले अन्धाको आँखा खोल्नुहुन्छ । परमप्रभुले झुकेकालाई उठाउनुहुन्छ । परमप्रभुले धर्मी मानिसलाई प्रेम गर्नुहुन्छ । 9 परमप्रभुले देशमा विदेशीको सुरक्षा गर्नुहुन्छ । उहाँले अनाथ र विधवालाई माथि उठाउनुहुन्छ । तर उहाँले दुष्टहरूको विरोध गर्नुहुन्छ । 10 परमप्रभुले सदासर्वदा, हे सियोन, तेरो परमेश्वरले सबै पुस्तामा राज्य गर्नुहुन्छ । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

147 परमप्रभुको प्रशंसा गर, किनकि हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गाउनु असल कुरा हो । यो सुखद हुँछ र प्रशंसा उचित छ । 2 परमप्रभुले यस्तलेम पुनःनिर्माण गर्नुहुन्छ । उहाँले छरिएका इसाएलका मानिसलाई एकसाथ भेला गर्नुहुन्छ । 3 तोडिएको हृदयलाई उहाँले निको पानुहुन्छ र तिनीहरूका घाउहरू बाँधिदिनुहुन्छ । 4 उहाँले ताराहरू गन्तुहुन्छ । 5 हाम्रा परमप्रभु महान् र शक्तिमा भयानक हुनुहुन्छ । 6 परमप्रभुले यिचोमिचोमा परेकालाई माथि उठाउनुहुन्छ । 7 तोडिएको हृदयलाई उहाँले यानुहुन्छ । 8 धन्यवादसाथ परमप्रभुको प्रशंसा गर । वीणा बजाएर हाम्रो परमेश्वरको

प्रशंसा गर । 8 उहाँले आकाशलाई बादलले ढाकनुहुन्छ र पृथ्वीको निम्ति झारी तयार पार्नुहुन्छ । पहडाहरूमाथि घाँस उमार्नुहुन्छ । 9 उहाँले पशुहरूलाई र कागहरूका बचेराहरूले पुकारा गदा तिनीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ । 10 घोडाको बलमा उहाँ प्रश्नन हुनुहुन्छ । मानिसका बलियो गोडाहरूमा उहाँ खुसी हुनुहुन्छ । 11 परमप्रभुलाई आदर गर्नेहरूसँग उहाँ प्रश्नन हुनुहुन्छ, जसले उहाँको करारको विश्वस्ततामा आसा गर्नेन् । 12 हे यस्तले, परमप्रभुको प्रशंसा गर । हे सियोन, तेरो परमेश्वरको प्रशंसा गर । 13 किनकि उहाँले तेरा ढोकाहरूका डण्डाहरू बलियो बनाउनुहुन्छ । उहाँले तेरो माझमा भएका तेरा छोराहोरीलाई आशिष दिनुहुन्छ । 14 उहाँले तेरो सिमानाभित्र फिलिफाप ल्याउनुहुन्छ । उचम गहुले उहाँले तर्लाई तृप्त पार्नुहुन्छ । 15 उहाँले आफ्ना आज्ञालाई पृथ्वीमा पठाउनुहुन्छ । उहाँका आज्ञा द्रूत गतिमा दौडिन्छ । 16 उहाँले हिउँलाई ऊनझौं बनाउनुहुन्छ । उहाँले तुषारोलाई खरानीझैं छर्नुहुन्छ । 17 उहाँले असिना कडुकडाईं बर्साउनुहुन्छ । उहाँले पठाउने चिसोको सामना कसले गर्न सक्छ र? 18 उहाँले आफ्नो आज्ञा पठाउनुहुन्छ र ती पगिलन्छ । उहाँले हावा चलाउनुहुन्छ र पानीलाई बगाउनुहुन्छ । 19 उहाँले आफ्नो वचन याकूबलाई, उहाँका विधिहरू र उहाँ धार्मिक आदेशहरू इसाएलाई धोषणा गर्नुभयो । 20 उहाँले अरु कुनै जातिमा त्यसो गर्नुभएको छैन, र उहाँको आदेशहरूका बारेमा तिनीहरूले ती जानैन्दैनन् । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

148 परमप्रभुको प्रशंसा गर । ए स्वर्गमा हुनेहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर । ए उच्च स्थानहरूमा हुनेहरू हो, उहाँको प्रशंसा गर । 2 उहाँका सबै स्वर्गदूत हो, उहाँको प्रशंसा गर । ए उहाँका सबै फौज हो, उहाँको प्रशंसा गर । 3 हे सूर्य र चन्द्रमा हो, उहाँको प्रशंसा गर । ए सबै चम्किने तारा हो, उहाँको प्रशंसा गर । 4 ए सर्वोच्च स्वर्ग र आकाशमाथिका पानी हो, उहाँको प्रशंसा गर । 5 तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर्नु, किनकि उहाँले आज्ञा दिनुभयो र तिनीहरू सृष्टि भए । 6 उहाँले तिनलाई सदासर्वदाको निम्ति स्थापित पनि गर्नुभएको छ । उहाँले एउटा आदेश जारी गर्नुभयो जो कहिल्लै बदलिदैन । 7 पृथ्वीबाट उहाँको प्रशंसा गर, हे समुद्रका विशाल जन्तुहरू र सागरका गहिराइहरू हो, 8 हे आगो र असिना, हिँडै र बादल, उहाँको वचन पुरा गर्ने आँधी बेहरी हो । 9 उहाँको प्रशंसा गर, हे सबै पहाड र डाँडाहरू, फलका रुखहरू र सबै देवदारहरू हो, 10 जङ्गली पशुहरू र पाल्तु पशुहरू, घस्ने प्राणीहरू र चराहरू हो । 11 परमप्रभुको प्रशंसा गर, हे पृथ्वीका राजाहरू र सबै जातिहरू, शासकहरू र पृथ्वीमा शासन गर्ने सबैले, 12 जवान पुरुषहरू र जवान स्त्रीहरू, वृद्धहरू र बालकहरू दुवैले । 13 तिनीहरू सबैले परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर्नु, किनकि उहाँको नाउँ मात्र उच्च पारिन्छ र उहाँको महिमाले पृथ्वी र स्वर्गलाई ढाकछ । 14 उहाँले आफ्ना सबै विश्वासयोग्य जनहरू, इसाएलीहरू, उहाँका नजिकका सबै मानिसबाट प्रशंसाको निम्ति आफ्ना मानिसहरूका सिङ्ग खडा गर्नुभएको छ । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

149 परमप्रभुको प्रशंसा गर । परमप्रभुको निम्ति एउटा नयाँ गीत गाओ । विश्वासयोग्य जनहरूका सभामा उहाँको प्रशंसाको गीत गाओ । 2 इसाएल तिनीहरूलाई बाउनुहोनेमा आनन्दित होस् । सियोनका मानिसहरू आफ्ना राजामा आनन्दित होऊन् । 3 तिनीहरूले नाँच्दै उहाँको नाउँको प्रशंसा गर्नु । खैंजडी र वीणा बजाउँदै तिनीहरूले उहाँको प्रशंसाको गीत गाउन् । 4 किनकि परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूसँग प्रश्नन हुनुहुन्छ । उहाँले नम्रहरूलाई उद्धारले महिमित पार्नुहुन्छ । 5 विजयमा धर्मीहरू आनन्दि होऊन् । तिनीहरू आ-आफ्ना ओछानमा आनन्दका गीत गाउन् । 6 तिनीहरूका मुखहरूमा परमेश्वरको प्रशंसा र तिनीहरूका हातमा दुई धारे तरवार होस्, 7 जातिहरूमा बदला लिन र मानिसहरूमा दण्डका कामहरू गर्न । 8 तिनीहरूले आफ्ना राजाहरूलाई साड्काहरूले र आफ्ना शासक वर्गलाई फलामे सिक्रीले

बाँध्नेछन् । 9 लेखिएका न्यायका फैसला तिनीहरूले गर्नेछन् । उहाँका सबै विश्वासयोग्य जनका निम्ति यो एउटा आदर हुनेछ । परमप्रभुको प्रशंसा गर । बाँध्नेछन् । 9 लेखिएका न्यायका फैसला तिनीहरूले गर्नेछन् । उहाँका सबै विश्वासयोग्य जनका निम्ति यो एउटा आदर हुनेछ । परमप्रभुको प्रशंसा गर । 2 उहाँका शक्तिशाली आकाशमा उहाँको प्रशंसा गर । 2 उहाँका शक्तिशाली कामहरूका निम्ति उहाँको प्रशंसा गर । उहाँको आश्चर्यको महान्ताको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर । 3 सिंड बजाएर उहाँको प्रशंसा गर । 4 खैंजडी बजाउँदै र नाँच्दै उहाँको प्रशंसा गर । तार-वाजा र बाँसुरी बजाएर उहाँको प्रशंसा गर । 5 ठुलो सोरका इयालीहरूले उहाँको प्रशंसा गर । चक्को सोरका इयालीहरू बजाएर उहाँको प्रशंसा गर । 6 सास हुने हरेक कुराले परमप्रभुको प्रशंसा गरोस् । परमप्रभुको प्रशंसा गर ।

हितोपदेश

1 दाऊदका छोरा इसाएलका राजा सोलोमनको हितोपदेशः 2 यी हितोपदेशहरू बुद्धि र निर्देशनक कुराहरू सिकाउन र अन्तर्वृष्टिका वचनहरू सिकाउनलाई हो, 3 ताकि जे ठिक, न्यायी र उचित छ त्यो गरेर बाँचलाई तिमीले निर्देशन प्राप्त गर्न सक। 4 यी हितोपदेशहरू सोङ्गाहरूलाई बुद्धि दिन र युवाहरूलाई ज्ञान र समझदारी दिनलाई पनि हो। 5 बुद्धिमानी मानिसहरूले सुन्नु र तिनीहरूको ज्ञान बढाउन, अनि विवेकशील मानिसहरूले मार्गदर्शन पाउन, 6 जसद्वारा तिनीहरूले हितोपदेशहरू, दृष्टान्तहरू, बुद्धिमानीहरूका वचनहरू र आहानहरू बुझ्नु। 7 परमप्रभुको भय नै ज्ञानको सुरु हो। मूर्खहरूले बुद्धि र निर्देशनलाई तुच्छ ठान्छ। 8 हे मरो छोरो, आप्नो छोरोको निर्देशन सुन्, र आप्नी आमाका नियमहरूलाई पाखा नलगा। 9 ती तेरो शिरमा अनुग्रहको माला हुने छन्, र तेरो गलामा सम्मानको हार हुने छन्। 10 हे मेरो छोरो, पापीहरूले ताँलाई तिनीहरूकै पापामा बहकाउन खोजे भने, तिनीहरूको पछि नलग। 11 तिनीहरूले भन्नान, “हामीसित आऊ। उक्तपातको लागि ढुकिबसौं। विनाकारण लुकेर निर्दोष मानिसहरूलाई आक्रमण गरौँ। 12 स्वस्थहरूलाई पातालले निलैङ्गी तिनीहरूलाई जिउँदै निलैँ, र तिनीहरूलाई खाडलमा खस्नेहरूलाई झाँगरौँ। (Sheol h7585) 13 हामीले सबै किसिमका बहमूल्य थोकहरू पाउने छाँ। तिनीहरूबाट हामीले चोरेका थोकहरूले हामी आप्ना धरहरू भर्ने छाँ। 14 तिमी हामीसित साङ्गेदार होऊ। हामी सबैको एउटै थैलो हुने छ।” 15 हे मेरो छोरो, तिनीहरूसँग त्यस मार्गमा नचल। तिनीहरू हिँडेने बाटोमा तेरा पाउलाई छुन नदे। 16 तिनीहरूका पाउ खराबीको लागि दौड्न्छन्, र तिनीहरू रगत बगाउन हतारिन्छन्। 17 किनकि कुनै पनि पक्षीको दृष्टिमा जाल पर्याक्नु बेकामा हुच्छ। 18 यी मानिसहरू तिनीहरूको आप्ने रातको लागि ढुकिबस्न्न। तिनीहरूले आप्नै ज्यानकी लागि पासो थाप्छन्। 19 अन्यायद्वारा धन थुपार्ने हरेकका मार्गहरू पनि त्यसते हुन्छन्। अन्यायद्वारा कमाउनेहरूको जीवन त्यही धनले छिनेर लैजान्छ। 20 बुद्धि सङ्कमा चर्को गरी कराउँछ, र खुला ठाँहरूमा त्यसले आप्नो सोर उचाल्छ। 21 होहल्लाले भरिएका सङ्कहरूको माथि त्यो कराउँछ, र सहरको मूल ढोकामा त्यसले भन्छ, 22 “हे निर्बुद्धि मानिसहरू हो, तिमीहरू कहिलेसम्म निर्बुद्धि भइहरूहौ? हे गिल्ला गर्नेहरू हो, तिमीहरू कहिलेसम्म ज्ञानलाई धृणा गर्छो? 23 मेरो सुधारलाई ध्यान देओ। म तिमीहरूमाथि मेरा विचार खान्याहिदिने छु। म तिमीहरूलाई मेरा वचनहरू ज्ञात गराइदिने छु। 24 मैले बोलाएको छु, तर तिमीहरूले सुन इन्कार गरेका छो। मैले मेरा हात फैलाएँ, तर ध्यान दिने कोही थिएन। 25 तिमीहरूले मेरा सबै निर्देशनलाई बेवास्ता गरेका छो, र मेरो सुधारलाई वास्तै गरेका छैनौ। 26 तिमीहरूमाथि विपत्ति आडपर्दा म खिसी गर्ने छु; त्रास आउँदा म तिमीहरूलाई उपहास गर्ने छु- 27 जब तिमीहरूमाथि आँखीबेहीझौं डरलागादो त्रास आउने छ, र भुमीरौँ विपत्ति तिमीहरूमाथि मडारिन्छ, र सङ्कक्ष र पीडा तिमीहरूमाथि आउँन्। 28 तब तिनीहरूले मेरो पुकार गर्ने छन्, तर मे जवाफ दिने छैनै। तिनीहरूले मेरो औथी खोजी गर्ने छन्, तर मलाई भेड्याउने छैनून्। 29 तिनीहरूले ज्ञानलाई धृणा गर्ने धएकाले र परमप्रभुको भयलाई नरोजेकाले, 30 तिनीहरूले मेरो निर्देशनलाई मानेनन्, र मेरो सुधारलाई तुच्छ ठाने। 31 तिनीहरूले तिनीहरूका चालको फल खाने छन्, र तिनीहरूका षड्यन्त्रको फलले तिनीहरू भरिने छन्। 32 किनकि निर्बुद्धिरूप फर्कदा तिनीहरू मारिस्न्न, र मूर्खहरूको तत्स्थाताले तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने छन्। 33 तर मेरो कुरा सुन्ने सुरक्षामा जिउने छ, र कुनै पनि विपत्तिको डैरिविना ढुककसित बस्ने छ।”

2 हे मेरो छोरो, तैले मेरा वचनहरू ग्रहण गरिस् र मेरा आज्ञाहरूलाई तेरो मनमा राखिस् भने, 2 बुद्धिका कुराहरू सुन्न तेरो कान थापिस्, र

तेरो हृदयलाई समझशक्तिरित लगाइस् भने, 3 तैले समझशक्तिको लागि पुकारा गरिस्, र यसको लागि सोर उचालिस् भने, 4 तैले चाँदीलाई झाँयसलाई खोजिस्, र गाडधनलाई झाँय समझशक्तिको खोजी गरिस् भने, 5 तैले परमप्रभुको भय बुद्धिने छस, र परमेश्वरको ज्ञान पाउने छस्। 6 किनकि परमप्रभुले नै बुद्धि दिनुहुँच, अनि उहाँको मुखबाट ज्ञान र समझशक्ति निस्कच्छन्। 7 उहाँलाई खुसी तुल्याउनेहरूका लागि उहाँले पक्का बुद्धि साँचेर राख्नुभएको छ। निष्ठामा चल्नेहरूका लागि उहाँ ढाल हुनुहुँच। 8 उहाँले न्यायका मार्गहरूलाई सुरक्षा दिनुहुँच, र उहाँप्रति विश्वासयोग्य हुनेहरूको मार्ग रक्षा गर्नुहुँच। 9 तब तैले थार्मिकता, न्याय, समानता र हरेक असल मार्गलाई बुद्धिने छस्। 10 किनकि बुद्धि तेरो हृदयमा आउने छ, र ज्ञान तेरो प्राणको लागि आनन्ददायक हुने छ। 11 विवेकले ताँमधिनिगरानी गर्ने छ; समझशक्तिले तेरो रक्षा गर्ने छ। 12 तिनीहरूले ताँलाई दुष्ट चालबाट र छली कुराहरू गर्नेबाट जोगाउने छन्। 13 त्यस्ताहरूले ठिक मार्गलाई त्याग्न, र अन्धकारका मार्गमा हिँड्नन्। 14 तिनीहरूले खराबी गर्दा तिनीहरू रमाउँछन्, र दुष्टका बदमासीहरूमा आनन्द मनाउँछन्। 15 तिनीहरू बाझाटिङ्गा बाटाहरूमा हिँड्नन्, र छलको प्रयोग गर्दै तिनीहरूले आफ्ना चाल लुकाउँछन्। 16 बुद्धि र विवेकले ताँलाई व्याख्याती स्त्री, र अनैतिक स्त्रीसाथै त्यसका चाल्पुसी वचनहरूबाट बचाउने छ। 17 त्यसले आप्नो युवावस्थाको मित्रलाई त्याग्ने, र आप्ना परमेश्वरको करारलाई भुल्छे। 18 किनकि त्यसको घरले मृत्युमा डोऽयाउँछ, र त्यसका बाटाहरूले ताँलाई विहानमा भएकाहरूकहाँ पुऱ्याउने छन्। 19 त्यसकहाँ जाने कोही पनि फेरि फेर्केर आउने छैनन्, र तिनीहरू जीवनका मार्गहरू भेड्याउने छैनन्। 20 त्यसकारण असल मानिसहरूको बाटोमा हिँड, र धर्मी मानिसहरूको मार्गको पछि लाग। 21 किनकि ती ठिक गर्नेहरूले देशमा धर बनाउने छन्, र निष्ठावानहरू यसमा रहने छन्। 22 तर दुष्टहरूचाहिं देशबाट जैरदेखि उखेलिने छन्, र विश्वासीनहरू यसबाट मिलकाइने छन्।

3 हे मेरो छोरो, मेरा आज्ञाहरू नभुल, र मेरा शिक्षाहरूलाई तेरो हृदयमा राख्। 1 किनकि तिनले तेरो आयु लामो बनाउने छन्, र शान्ति ल्याउने छन्। 3 करारको विश्वसनीयता र भरोसाले ताँलाई कहिल्यै नाछोड्नु। तिनलाई तेरो गलाको वरिपरि सङ्गसङ्गै बाँध। तिनलाई तेरो हृदयको पाटीमा लेख्य्। 4 तब तैले परमेश्वर र मानिसको दृष्टिमा निगाह पाउने छस्, र ख्याति कमाउने छस्। 5 तेरो सारा हृदयले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्य, र तेरो आप्नै समझशक्तिमा भर नपर। 6 तेरो सबै मार्गमा उहाँलाई उहाँलाई समझी र उहाँले तेरा मार्गहरू सोङ्गा तुल्याउने हुनेछ। 7 तेरो आप्नै दृष्टिमा बुद्धिमान् नबन। परमप्रभुको भय मान, र खराबीबाट फर्की। 8 यो तेरो शरीरको लागि चड्याइ हुने छ, र तेरो देहको लागि तजापन हुने छ। 9 तेरो धन-सम्पत्ति र तेरा सबै उज्जनीको आगौटे-फलले परमप्रभुको आदर गर। 10 तब तेरा भन्दार कोठाहरू भरिने छन्, र तेरा भाँडाकुँडाहरू नयाँ दाखमयले चुलिएर पोखिने छन्। 11 हे मेरो छोरो, परमप्रभुको निर्देशनलाई तुच्छ नठान्, र उहाँको हक्कीलाई धृणा नगाए। 12 किनकि परमप्रभुले प्रेम गर्हुहरूलाई नै उहाँले अनुशासनमा राख्नुहुँच, जस्तो बुबालाई खुसी पार्ने छोरोलाई बुबाले व्यवहार गर्छ। 13 बुद्धि प्राप्त गर्ने धन्यको हो। त्यसले समझशक्ति पनि पाउँछ। 14 तैले बुद्धिबाट प्राप्त गर्ने कुरो चाँदीबाट प्राप्त गर्ने कुरोभन्दा उत्तम हुन्छ, र यसको लाभ सुनभन्दा उत्तम हुन्छ। 15 बुद्धि रगगहानभन्दा बुबालूप्य हुन्छ, र तैले इच्छा गरेको कुनै पनि थोक त्यससित तुलना गर्न सर्किनैदै। 16 बुद्धिको दाहिने हातमा दीर्घायु हुन्छ भने त्यसको देवे हातमा धन-सम्पत्ति र मान हुन्छन्। 17 त्यसको मार्ग द्याको मार्ग हो, र त्यसका सबै बाटा शान्तिका छन्। 18 बुद्धिलाई पक्कनेहरूका लागि त्यो जीवनको रुख हो, र त्यसलाई समालेहरू खुसी हुन्छन्। 19 बुद्धिले नै परमप्रभुले पृथ्वी बनाउनुभयो र समझशक्तिले उहाँले आकाशहरू स्थापना गर्नुभयो। 20 उहाँको ज्ञानद्वारा गहिरा-गहिरा

सागरहरू फुटेर निस्के, र बादलले तलतिर शीत झारे । 21 हे मेरो छोरो, पक्का बुद्धि र समझशक्तिलाई जोगाइराख, अनि तिनलाई तेरो नजरबाट जान नदे । 22 ती तेरो प्राणको निम्नि जीवन हुने छन्, र तेरो गलाको वरिपरि लगाउने स्नेहको गहना हुने छन् । 23 तब ताँ आफ्नो मार्गमा सुरक्षितसाथ हिँड्ने छस्, र तेरो खुटा ठोकिने छैन । 24 तै पल्ट्टांडा डाराउने छैनस् । तै पल्ट्टांडा ताँलाई मिठो निद्रा लाग्ने छ । 25 दुष्टहरूबाट अक्समात् आउने त्रास वा विपत्तिदेखि नडरा । 26 किनकि परमप्रभु तेरो पक्षमा हुनुहुने छ, र उहाँले तेरो पाउलाई पासोमा पनिदेखि जोगाउनुहुने छ । 27 तै शक्तिमा रुहुज्जेलसम्भ भलाइ गरिन योग्य भएकाहरूबाट त्यसलाई नरोक । 28 ताँसित रुपियाँ-पैसा हुँदा आफ्नो छिमेकीलाई यसो नभन्, “जाऊ, र फेरि आज अनि म भोली दिने छु ।” 29 तेरो नजिकै बस्ने र ताँमाथि भर पर्न आफ्नो छिमेकीको हानि गर्ने योजना नबना । 30 ताँलाई कसैले हानि नपुऱ्याउँदा विनाकारण त्यससित तर्क-वितर्क नगर । 31 हिंसात्मक व्यक्तिको ईर्ष्या नगर वा त्यसको कुनै पनि मार्गलाई नछान । 32 किनकि कुटिल व्यक्ति परमप्रभुको लागि धृणित हुँच्छ, तर सोझो व्यक्तिलाई उहाँले आफ्नो विश्वासमा ल्याउनुहुँच्छ । 33 दुष्टहरूको घरमा परमप्रभुको सराप पर्छ, तर धर्मीहरूको घरमा उहाँको आशिष पर्छ । 34 उहाँले गिल्ला गर्नेहरूलाई गिल्ला गर्नुहुँच्छ, तर विनाप्र मानिसहरूलाई उहाँले आफ्नो स्नेह देखाउनुहुँच्छ । 35 बुद्धिमान मानिसहरू आदरको हकदार हुने छन्, तर मूर्खहरू तिनीहरूकै लाजामा पर्ने छन् ।

4 हे मेरा छोराहरू हो, बुबाको निर्देशन सुन, र ध्यान देओ ताकि समझशक्ति के रहेछ भनी तिमीहरूले जान्न सक । 2 म तिमीहरूलाई असल निर्देशनहरू दिँदै छु । मेरो शिक्षालाई नत्याग । 3 म मेरो बुबाको छोरो हुँया, मेरी आमाको कोमल र एक मात्र सन्तान हुँदा, 4 उहाँले मलाई सिकाउनुभयो, र भन्नुभयो, “तेरो हृदयले मेरा वचनहरू पकिराख ।” मेरा आजाहारू पालन गरेर बाँच । 5 बुद्धि र समझशक्ति प्राप्त गर । मेरो मुख्यका वचनहरूलाई नवीर्सी र इन्कार नगर । 6 बुद्धिलाई नत्याग र त्यसले तेरो निगरानी गर्ने छ । त्यसलाई प्रेम गर, र त्यसले ताँलाई सुरक्षा दिने छ । 7 बुद्धि सर्वैभन्दा महत्त्वपूर्ण वस्तु हो । त्यसलै बुद्धि प्राप्त गर, र समझशक्ति प्राप्त गर्न सबै मूल्य चुका । 8 बुद्धिलाई कदर गर, र त्यसले ताँलाई माथि उठाउने छ । ताँले त्यसलाई अझालाद्य त्यसले तेरो इज्जत गर्ने छ । 9 बुद्धिले तेरो शिरमा आदरको माला पहिराइप्पे छ । त्यसलै ताँलाई सुन्दर मुकुट दिने छ ।” 10 हे मेरो छोरो, मेरा वचनहरू सुन, र तिनलाई ध्यान दे, अनि तेरो जीवनको आयु लामो हुने छ । 11 म ताँलाई बुद्धिको बाटोमा लैजान्छु । म ताँलाई सिधा बाटाहरूमा अगुवाइ गर्छु । 12 तै हिँड्दा तेरो बाटोमा कोही खडा हुने छैन, र तै दैडिस् भने पनि ठक्कर खाने छैनस् । 13 निर्देशनलाई सामतेर राख; यसलाई जान नदे । यसलाई पहरा दे, किनकि यो तेरो जीवन हो । 14 दुष्टहरूको चालमा नर्हिँड र खराबी गर्नेहरूको मार्गमा नजा । 15 त्यसलाई त्यागिदे; त्यसमा नर्हिँड । त्यसबाट फर्केर अर्को बाटो लाग । 16 किनकि तिनीहरूले खराबी नगरेसम्भ तिनीहरू सुन्न सक्दैन, र तिनीहरूले कसैलाई नलडाएसम्भ तिनीहरूलाई निन्दै लाग्दैन । 17 किनकि तिनीहरूले दुष्टताको रोटी खान्छन्, र हिंसाको मध्य पिँउन । 18 तर धर्मी मानिसहरूको मार्ग प्रभातको पहिलो किरणजस्तै हो । मध्यदिन नआएसम्म यो झान-झान चिम्कितो हुँच्छ । 19 दुष्टहरूको मार्ग अन्धकारजस्तै छ । तिनीहरू केमा ठक्कर खान्छन् भनी तिनीहरूलाई थाहै हुँदैन । 20 हे मेरो छोरो, मेरा वचनहरूलाई ध्यान दे । मेरा भानाइहरू सुन्न तेरो कान थाप । 21 तेरो नजरबाट तिनलाई उक्केर जान नदे । तिनलाई तेरो हृदयमा राख । 22 किनकि मेरा वचनहरू पाउनेका लागि ती जीवन हुन्, र तिनीहरूको पुरै शरीरको लागि स्वास्थ्य हो । 23 तेरो हृदयलाई सुरक्षित राख, र पुरा मेहनतसाथ यसको रक्षा गर, किनकि यसबाट नै जीवनका मूलहरू उम्नन्छ । 24 कुवाक्पलाई तैबाट पर राख, र भ्रष्ट कुराकानीलाई रैंबाट टाढा राख । 25 तेरा आँखाले सिधा अगाडि हेर्न, र तेरो अगिलितर सिधा एकटक

लगाएर हेर । 26 तेरो खुटाको लागि नैतिकताको मार्ग बना । तब तेरा सबै मार्गहरू सुरक्षित हुने छन् । 27 दाहिने वा देव्रेतिर नलाग । खराबीबाट तेरो चाललाई फर्का ।

5 हे मेरो छोरो, मेरो बुद्धिमा ध्यान लगा । मेरो समझशक्तिमा कान थाप ।

2 यसरी तैले विवेकको विषयमा सिक्ने छस्, र तेरो ओठले जानको रक्षा गर्न सक्ने छ । 3 किनकि व्यभिचारी स्त्रीको ओठबाट मह चुहन्छ, र त्यसको मुख तेलभन्दा पनि चिल्लो हुँच । 4 तर अन्त्यमा त्यो ऐरेलु जितिकै तितो हुँच, र दुईधरे तरवराजस्तै धारिलो हुँच । 5 त्यसको खुटा मृत्युरिंग ओहालो लाग्छ । त्यसका कदमहरू पातालको मार्गमा जान्छन् । (Sheol h7585) 6 त्यसले जीवनको मार्गको बोरेमा सोच्दैन । त्यसका चालहरू भौतिरन्छन् । कहाँ जाँदै छे भनी त्यसलाई थाहै हुँदैन । 7 अब हे मेरा छोराहरू हो, मेरो कुरा सुन । मेरो मुखका वचनहरू सुन्नदेखि नतर्क । 8 तिमीहरूको मार्ग त्यसबाट पैरे राख, र त्यसको घरको ढोका नजिक नआओ । 9 यसरी तिमीहरूले आफ्नो इज्जत अस्लाई दिने छैनौ वा तिमीहरूको उमेर कुरा व्यक्तिलाई दिने सुन्नप्ने छैनौ । 10 परदेशीहरूले तिमीहरूको धन-सम्पत्तिमा भौज लगाउने छैनन् । तिमीहरूले जेको लागि काम गरेका छौ, त्यो परदेशीहरूको घरमा जाने छैन । 11 तिमीहरूका मासु र छाला गतिसक्तदा तिमीहरूको जीवनको अन्त्यमा तिमीहरूले विलाप गर्ने छौ । 12 तिमीहरूले भन्ने छौ, “हाय, मैले निर्देशनलाई कसरी धृणा गर्ने, र मेरो हृदयले सुधारलाई तुच्छ ठान्यो! 13 मैले मेरा शिक्षकहरूको आजा मानिन वा मेरा प्रशिक्षकहरूका कुरा सुन्न कान थापिन । 14 सभाको बिचमा, मानिसहरूको जमघटमा म झाँडै पूर्ण रूपमा विनाश भएँ ।” 15 आफ्नै कुण्डको पानी पिउनू, र आफ्नै कुवाबाट बगेको पानी पिउनू । 16 के तेरो कुवाको पानी जातातै र तेरो खोलाको पानी सार्वजनिक चोकहरूमा बग्न दिने? 17 ती तेरा लागि मात्र होइन, र तैसित भएका परदेशीहरूका लागि नहोइन । 18 तेरो फुहाराले आशिष पाओसु, र तेरो युवावस्थाकी पल्नीसित ताँ आनन्दित भएको होस । 19 किनकि त्यो मायालु मग र अनुग्रहमय हरिणझाँ छे । त्यसका स्तनहरूले ताँलाई सधैँभरि सन्तुष्ट पाल्न । त्यसको प्रेमद्वारा ताँ निरन्तर रूपमा मोहित तुल्याइएको होस । 20 हे मेरो छोरो, तै किन व्यभिचारी स्त्रीद्वारा फसाइने? 21 मानिसले गर्ने हरेक कुरो परमप्रभुपूते देख्युहुँच, र त्यसका सबै मार्गलाई उहाँले निगरानी गर्नुहुँच । 22 दुष्ट व्यक्ति आफ्नै अर्धमद्वारा पासोमा पर्ने छ । त्यसको पापका डोरीहरूले त्यसलाई कसरे बाँध्ने छ । 23 निर्देशनको कमीले त्यो मर्ने छ । त्यसको असीम मूर्खताद्वारा त्यसले बाटो बिराउँछ ।

6 हे मेरो छोरो, आफ्नो छिमेकीको ऋणको लागि ताँ जमानी बसेको छस्, वा

आफुले नचिनेको व्यक्तिको ऋणको लागि तैले प्रतिज्ञा गरेको छस् भने, 2 तेरो प्रतिज्ञाद्वारा तैले आफैलाई पासो थापेको छस्, र तेरो मुखको वचनद्वारा ताँ पक्रिएको छस् । 3 हे मेरो छोरो, तेरो वचनद्वारा ताँ पक्राउ पर्दी यसो गरेर आफैलाई बचा, किनकि ताँ तै तेरो छिमेकीको हातामा परिसकेको छस् । गएर आफैलाई विनम्र तुल्या, र तेरो पलकलाई बन्दू हुन नदे । 5 सिकारीको हातबाट हरिण उक्केझाँ र व्याधाको हातबाट चरा उक्केझाँ अफैलाई बचा । 6 ए अल्ले मानिस, कमिलाई हेर । त्यसका चालहरूलाई विचार गरेर बुद्धिमानी बन । 7 त्यसको कुनै अगुवा, हाकिम वा शासक दुँदैन, 8 तरै पनि ग्रिष्म ऋतुमा त्यसले आफ्नो भोजन तयार गर्न, र कटनीको बेला आफ्नो खानेकुरा सञ्चय गर्छ । 9 ए अल्ले मानिस, ताँ कहिलेसम्म सुन्ने छस्? तेरो निद्राबाट ताँ कहिले ब्युँझने छस्? 10 क्षणिक सुताइ, क्षणिक उँचाइ र आरामको लागि क्षणिक हात बाँध्ने कामले 11 गरिबी चोरझाँ आउने छ, र आवश्यकताचाहिँ हेतियार भिरेको सिपाहीझाँ आउने छ । 12 बेकम्मा व्यक्ति अर्थात् दुष्ट मानिस आफ्नो जाली बोलिवचनद्वारा जिउँछ । 13 त्यसले आफ्ना आँखा छिम्काउँछ, आफ्नो

खुटाले सङ्केत गर्छ र आफ्ना अँलाले इसारा गर्छ । 14 त्यसले आफ्नो हृदयमा छल राखेर दुष्ट योजना बनाउँछ । त्यसले सधैँ विवाद निस्त्याउँछ । 15 त्यसकारण त्यसको विपत्तिले त्यसलाई एकै क्षणमा आक्रमण गर्ने छ । क्षण भरमा नै निको नहुने गरी त्यो दुट्टे छ । 16 छवटा कुरा छन् जसलाई परमप्रभु धूणा गर्नुहुँच, र सातौराहिं उडाँको लागि धिनलाग्दो छ । 17 अहङ्कारी व्यक्तिका अँखौ, झुट बोल्ने जिब्रो, निर्दोष मानिसहरूको रगत बगाउने हात, 18 दुष्ट योजनाहरू रच्ने हृदय, खराकी गर्न अग्रसर हुने खुटा, 19 झुट बोल्ने साक्षी र दाजुभाइहरूका बिचमा विवाद उत्पन्न गर्ने मानिस । 20 हे मेरो छोरो, आफ्नो बुबोको आज्ञा मान, र आफ्नी आमाको शिक्षालाई नव्याग । 21 तिनलाई सधैँ तेरो हृदयमा बाँधिराखु । तिनलाई तेरो गलाको वरिपरि बाँधिराखु । 22 तँ हिंद्रात तिनले तँलाई अगुवाइ गर्ने छन् । तँ सुन्दा तिनले तेरो हेरचाह गर्ने छन्, र तँ बँझाँदा तिनले तँलाई सिकाउने छन् । 23 किनकि आज्ञाहरू बत्ती र शिक्षा ज्योति हन् । निर्देशनद्वारा आउने सुधार जीवनका मार्ग हन् । 24 यसले तँलाई अनैतिक स्त्रीबाट बचाउने छ, र त्यसका चिल्ला वचनहरूबाट जोगाउने छ । 25 त्यसको सुन्दरताको कारण तेरो हृदयमा कामवासनाले नजल, र त्यसका अँखाले तँलाई नफसाओस् । 26 वेश्यासितको सुताइको मूल्य रोटीको एउटा दुक्का हुन सक्छ, तर अर्काकी पल्लीको लागि तँले आफ्नो जीवने गुमाउनुपर्ने हुन सक्छ । 27 के आफ्नो लुगा नडाइकन कसैले आफ्नो काखमा आगो राख्न सक्छ? 28 के आफ्नो खुटा नजलाइकन कुनै मानिस आगोको भुद्ग्रोमा हिँडन सक्छ? 29 आफ्नो छिमेकीकी पल्लीसित सुलै पुरुष पनि त्यसते हुन्छ । त्यससित सुलै मानिस दण्डविना उम्कने छैन । 30 भोकाएको मानिसले आफ्नो भोक मेट्न चोरी गज्यो भने मानिसहरूले त्यसलाई तुच्छ ठान्दैनन् । 31 तापनि त्यो प्रकाउ पत्यो भने त्यसले आफूले चोरेको सात गुणा बढी तिन्निर्णये हुन्छ । त्यसले आफ्नो घरमा भएको हेरेक शोक दिनुपर्ने हुन सक्छ । 32 व्यभिचार गर्ने व्यक्ति समझविनाको हुँच । यसो गर्नेले आफैलाई नष्ट पार्छ । 33 त्यो चोट र लाजको हकदार बन्छ, र त्यसको अपमान नमेटिने छैन । 34 किनकि लालचले मानिसलाई क्रोधित तुल्याउँछ । त्यसले बदला लिँदा कृपा देखाउने छैन । 35 त्यसले कुनै क्षतिपूर्ति स्वीकार गर्ने छैन, र धेरै धुस दिए तापनि त्यसलाई किन्न सकिंदैन ।

7 हे मेरो छोरो, मेरा वचनहरू पालन गर्, र मेरा आज्ञाहरू तँभित्र सञ्चय गरेर राख । 2 मेरा आज्ञाहरू पालन गरेर बँचौ, र मेरो निर्देशनलाई तेरो अँखाको नानीजत्तै जोगाइराखु । 3 तिनलाई तेरा अँलाहरूमा बेहेर राख । तिनलाई तेरो हृदयको पाटीमा लेखेर राख । 4 बुद्धिलाई भन्, “तिमी मेरी बहिनी हाँौ,” र समझाउक्तिलाई आफ्नो आफन्त भन् । 5 तब तिनले तँलाई व्यभिचारी स्त्री र अनैतिक स्त्रीको मोहित तुल्याउने कुराहरूबाट बचाउने छन् । 6 मेरो घरको इयालमा बसेरे मैले अँखी-इयालबाट हेँदै थिएँ । 7 मैले सोझा मानिसहरूलाई हेँ, र युवाहरूका बिचमा एक जना निर्बुद्धिलाई ख्याल गरै । 8 त्यो जवान मानिस त्यस स्त्री बस्ने गल्ली नजिकबाट गयो, र त्यो स्त्रीको घरतरफ लायो । 9 सँझाको बेलामा दिन ढल्कैदै थियो, जुन बेला अन्धकार छाएको थियो । 10 एउटी स्त्रीले त्यसलाई भेटी, जसले वेश्याले जस्तै पहिन लगाएकी थिई र त्यसको हृदय धूर्त थियो । 11 त्यो चञ्चली र जिद्दीवाल थिई । त्यो आफ्नो घरमा बस्दिनथी । 12 त्यो कहिले सडकमा त कहिले बजारमा बस्थी, अनि हेरक कुनाकाच्चामा त्यो लुकेर बस्थी । 13 त्यसले उसलाई पक्रेर चुम्बन गरी, र निर्लज्ज चेहरा लिएर भनी, 14 “आज मैले आफ्नो मेलबालि चढाएँ; मेरा भाकलहरू पुरा गरै । 15 त्यसले म तपाईंलाई भेट्न, उत्सुकतासाथ तपाईंको मुहार हेर्न आएको हुँ र अहिले मैले तपाईंलाई भेट्नाएकी छु । 16 मैले मेरो ओछ्यानमा मूर्च, एलवा र दालाचिनी छोककी छु । 17 मैले मेरो ओछ्यानमा छु । 18 आउनुहोस, बिहानसम्म हामी प्रेमको सागरमा डुबैँ । हामी प्रेमको

कार्यमा रमाउँै । 19 किनकि मेरा पति घरमा हुनुहुन्न । उहाँ लामो यात्रामा जानुभएको छ । 20 उहाँले आफूसित पैसाको थेली लिएर जानुभएको छ । उहाँ पूर्णिमामा मात्र घर फर्कनुहोने छ ।” 21 धेरै कुराकानी गरेर त्यो उसकहाँ फर्की । त्यसले आफ्ना मोहित तुल्याउने कुराहरूलाई उसलाई फकाई । 22 मारिनलाई लगिएको गोरझौं र पासोमा परेको मृगझौं त्यो अकस्मात स्त्रीको पछि लायो । 23 वाणले त्यसको कलेजो नछेडेसम्म त्यो पछि लागाइरियो । त्यो जालतिर कुदिरहेको चरोजस्तो थियो । आफ्नो ज्याने गुमाउनुपर्याँ भनी त्यसलाई थाहा थिएन । 24 अब हे मेरा छोराहरू हो, मेरो कुरा सुन । मेरा मुखका वचनहरूलाई ध्यान देओ । 25 तिमीहरूको हृदय त्यसका मार्गहरूमा नलागोस् । त्यसका मार्गहरूमा बरालिएर नजाओ । 26 त्यसले धेरै मानिसहरूलाई फसाएको छे । त्यसका सिकाहरू धेरै छन् । 27 त्यसको घर पातालका मार्गहरूमा छ । तिनीहरू मृत्युका अन्धकारपूर्ण कोठाहरूमा जान्छन् । (Sheol h7585)

8 के बुद्धिले आव्हान गर्दैन र? के समझाउक्तिले त्यसको सोर उचाल्दैन र? 2 बाटोको छेउका उच्च ठाउँहरूमा, चौबाटाहरूमा बुद्धिले आफ्नो ठाउँ लिएको छ । 3 सहरको मूल ढोकाको सामु प्रवेशद्वारमा त्यो चर्को सोरले यसरी कराउँछ, 4 “हे मानिसहरू हो, म तिमीहरूलाई नै आव्हान गर्दछु । मेरो सोर मानव-जातिका छोराहरूका लागि हो । 5 तिमीहरू जो निर्बुद्ध छौ, बुद्धि प्राप्त गर । तिमीहरू जो मूर्ख छौ, तिमीहरूले समझाउक्तिको हृदय प्राप्त गर । 6 सुन, किनकि म आदरणीय कुराहरूको विषयमा बताउने छु, र मेरो ओठ खुला हुँदा मैले सिधा कुराहरू भन्ने छु । 7 किनकि मेरो मुखले भरोसायोग्य कुरा बताउँछ, र दुष्टता मेरो ओठको लागि धृणित कुरो हो । 8 मेरो मुखका सबै वचन न्यायपूर्ण छन् । तिनमा कुनै पनि बाइँगोटिङ्गो छैन वा तिनले गलत मार्गमा लैजाँदैन् । 9 बुझेको व्यक्तिकी लागि ती सबै सिधा छन् । ज्ञान पाउनेहरूका लागि मेरा वचनहरू उचित छन् । 10 चाँदीभन्दा मेरो निर्देशनलाई प्राप्त गर । निखुर सुनभन्दा मेरो ज्ञानलाई प्राप्त गर । 11 किनकि बुद्धि रत्नहरूभन्दा बुझुल्य हुन्छ । कुनै पनि खजाना यसको समान छैन । 12 म बुद्धि सावधानीसित बस्थु, र म ज्ञान र विवेक अधिकार गर्छु । 13 परमप्रभुको भय खराबीलाई धूणा गर्नु हो । म घमण्ड, अहङ्कार, दुष्ट मार्ग र भडकाउने बोलीवचनलाई धूणा गर्दछु । म तिनीहरूलाई धूणा गर्दछु । 14 मासित असल समस्लाह र पक्का बुद्धि छ । म अन्तर्दृष्टि हुँ । मासित सामर्थ्य छ । 15 मद्धारा नै राजाहरूले शासन गर्छन्, र शासकहरूले न्यायपूर्ण व्यवस्था बनाउँछन् । 16 मद्धारा नै राजकुमारहरू र कुलीनहरूले शासन गर्छन्, अनि सबैले न्यायसित शासन चलाउँछन् । 17 मलाई प्रेम गर्नेहरूलाई म प्रेम गर्दछु, र मलाई परिश्रमसाथ खोज्नेहरूले मलाई भेट्नाउँछन् । 18 मासित रूपियाँ-पैसा र इज्जत, टिकिरहने धन-सम्पत्ति र धार्मिकता छन् । 19 मेरो फल सुनभन्दा अर्थात निखुर सुनभन्दा श्रेष्ठ छ । मेरो उत्पादन निखुर चाँदीभन्दा श्रेष्ठ छ । 20 म धार्मिकताको मार्गमा, न्यायका मार्गहरूका विचमा हिँड्छु । 21 परिणामस्वरूप, मलाई प्रेम गर्नेहरूलाई म धन-सम्पत्तिले सम्पन्न तुल्याउने छु । म तिनीहरूका दुक्कीठीहरू भरिदिने छु । 22 परमप्रभुले मलाई सुरुमा अर्थात उहाँका सुरुका कार्यहरूभन्दा पहिले नै सृष्टि गर्नुभयो । 23 पृथ्वीको आरम्भेदेखि नै युँगो पहिले मलाई बनाइएको थियो । 24 महासागरहरू हुपुभन्दा पहिले नै, पानीले भरिपूर्ण खोला-नालाहरू हुपुभन्दा पदहिले नै मलाई जन्म दिड्यो । 25 पहाडहरू स्थापित गरिनुअगि, डाँडाहरू बनाइनुअगि म जन्मेको थिएँ । 26 परमप्रभुले पृथ्वी वा जमिनहरू वा संसारको पहिलो धुलो बनाउनुअगि म जन्मेको थिएँ । 27 उहाँले आकाशहरू स्थापित गर्नुहुँदा, महासागरको सतहमा थेरा लगाउनुहुँदा म त्यहाँ थिएँ । 28 उहाँले माथि बादलहरू स्थापित गर्नुहुँदा र महासागरका मूलहरूलाई तिनीहरूका स्थानमा बसाल्नुहुँदा म त्यहाँ थिएँ । 29 उहाँको आज्ञाविना पानी आफ्नो सिमानाभन्दा बाहिर नजाओस् भन्नाका लागि उहाँले समुद्रको सिमा तोकिदिनुहुँदा र सुख्खा

भूमिका जगहरू बसाल्नुहुँदा म त्यहाँ थिएँ । 30 एउटा सिपालु कारीगरझाँ म उहाँको छेउमा थिएँ । दिनप्रति दिन म उहाँको आनन्द भाँ र सधैँभरि उहाँको सामु आनन्दित हुँथे । 31 म उहाँको सारा संसारमा रमाउँथे थिएँ, र मानव-जातिका छोराहरूमा मेरो आनन्द थियो । 32 अब हे मेरा छोराहरू हो, मेरो कुरा सुन, किनकि मेरा मार्गहरूमा हिँड्ने आशिषित हुने छन् । 33 मेरो निर्झनलाई सुनेर बुद्धिमान् होओ । यसलाई बेवास्ता नगर । 34 मेरो कुरा सुन्ने जन आशिषित हुने छ । मेरा ढोकाहरूको चौकोसनेर प्रतीक्षा गर्दै उसले हरेक दिन मेरा ढोकाहरूमा हेर्ने छ । 35 किनकि मलाई भेट्ने जोसुकैले पनि जीवन पाँछ, र उसले परमप्रभुको निगाह पाउने छ । 36 तर असफल हुनेले चाहिँ आफ्नै जीवनमा हानि ल्याउँछ । मलाई धृणा गर्न सबैले मृत्युलाई प्रेम गर्छ ।”

9 बुद्धिले आफ्नै घर बनाएको छ । त्यसले चट्टानबाट सातवटा खम्बा गाडेको छ । 2 त्यसले आफ्ना पशुहरू मारेको छ । त्यसले आफ्नो दाखमध्य मिसाएको छ, र त्यसले आफ्नो टेबुल तयार पारेको छ । 3 त्यसले आफ्ना दासीहरूलाई बाहिर पठाएको छ । त्यो सहरको सबैभन्दा अग्लो टाकुराबाट चिच्छाउँछ । 4 “निर्बुद्धि को हो? त्यो यहाँ फर्कोस् ।” त्यो समझ नभएको व्यक्तिसित बोल्छ । 5 “आएर मेरो खाना खाओ, र मैले मिसाएको दाखमध्य पिओ । 6 आफ्ना निर्बुद्धि चालहरू त्यागे बाँच । समझशक्तिको मार्गमा हिँड । 7 गिल्ला गर्नेलाई अनुशासनमा राखेले दुर्व्यवहार पाउँछ, र दुष्ट व्यक्तिलाई हफ्काउनेले अपमान पाउँछ । 8 गिल्ला गर्नेलाई नहफ्का, नक्रता त्यसले ताँलाई धृणा गर्ने छ । बुद्धिमान् मानिसलाई हफ्का, र त्यसले ताँलाई प्रेम गर्ने छ । 9 बुद्धिमान् व्यक्तिलाई निर्देशन दे, र त्यो अझै बुद्धिमान् हुने छ । धर्मी व्यक्तिलाई सिका, र त्यो अझै सिपालु हुने छ । 10 परमप्रभुको भय नै बुद्धिको सुरु हो, र परमपित्रको ज्ञान नै समझशक्ति हो । 11 किनकि मद्वारा तेरा दिनहरू थेरै हुने छन्, र तेरो आयु लामो हुने छ । 12 तैं बुद्धिमान् भद्रस् भने ताँ आफ्नै लागि बुद्धिमान् हुने छस् । तैले गिल्ला गरिस भने तैले त्यो आफैसित बोक्ने छस् ।” 13 मूर्ख स्त्री अजानी हुँछे । त्यो अशिक्षित हुँछे र त्यसलाई कही थाहा हैनै । 14 त्यो आफ्नो घरको ढोकामा, सहरका सबैभन्दा अग्ला ठाउँहरूमा बस्छे । 15 त्यसले सडकमा हिँडेहरू, आफ्नो बाटोम सिधा अगाडि बढ्नेहरूलाई ढाक्दै छे । 16 “कोही निर्बुद्धि छ भने त्यो यहाँ फर्कोस्, ” समझशक्ति नभएकाहरूलाई त्यसले भठ्ने । 17 “चोरीको पानी मिठो हुँच, र गुप्तमा खाएको रोटी स्वादिष्ट हुँच ।” 18 तर त्यहाँ मरेकाहरू छन् र त्यस स्त्रीले निम्तो दिएका पाहुनाहरू पातालको गहिराइमा छन् भनी त्यसलाई थाहा छैन । (Sheol h7585)

10 सोलोमनको हितोपदेश । बुद्धिमान् छोरोले आफ्नो बुवालाई खुसी तुल्याउँछ, तर मूर्ख छोरोले आफ्नी आमामा शोक ल्याउँछ । 2 दुष्टताद्वारा जम्मा गरिएको धन-सम्पत्तिको कुनै मूल्य हुँदैन, तर ठिक गर्नाले तपाईंलाई मृत्युबाट जोगाउँछ । 3 परमप्रभुले धर्मी व्यक्तिको प्राणलाई भोकै रहन दिनुहन्न, तर उहाँले दुष्टको इच्छालाई निराश तुल्याइदिनुहन्न । 4 अल्ले हातले मानिसलाई गरिब बनाउँछ, तर परिश्रमी मानिसको हातले धन-सम्पत्ति आर्जन गर्छ । 5 बुद्धिमान् छोरोले शिष्य ऋतुमा फसल जोहो गर्छ, तर कट्टीको समयमा सुलेले अपमान ल्याउँछ । 6 परमेश्वरका उपहारहरू धर्मी व्यक्तिको शिरमा पर्नन, तर दुष्टहरूको मुख हिंसाले ढाकिएको हुँछ । 7 धर्मी व्यक्तिलाई समझनेहरूलाई उसले खुसी तुल्याउँछ, तर दुष्टहरूको नामचाहिँ सडेर जाने छ । 8 संवेदनशील हुनेहरूले आज्ञालाई स्वीकार गर्छन्, तर बकबके मूर्ख नष्ट हुने छ । 9 निष्ठामा हिँड्ने सुरक्षामा हिँड्छ, तर आफ्ना मार्गहरूलाई डेटो बनाउने पक्राउमा पर्ने छ । 10 द्वेषपूर्ण आँखा झिम्म्याउनेले शोक निम्त्याउँछ, तर बकबके मूर्ख पर्याकैने छ । 11 धर्मात्माको मुख जीवनको पानीको फुहारा हो, तर दुष्टहरूको मुखमा हिंसा लुकेको हुँच । 12 धृणाले द्वन्द्व निम्त्याउँछ, तर प्रेमले सबै कुकर्मालाई ढाकिदिन्छ । 13 बुद्धि विवेकशील व्यक्तिको ओठमा पाइन्छ, तर लट्टीचाहिँ समझ नभएको

व्यक्तिको लागि हो । 14 बुद्धिमान् मानिसहरूले ज्ञान सञ्चय गर्छन्, तर मूर्खको मुखले विनाशलाई नजिक ल्याउँछ । 15 धनी मानिसको सम्पत्ति उसको किल्लालबन्दी गरिएको सहर हो, तर गरिबहरूको गरिबी तिनीहरूको विनाश हो । 16 धर्मी मानिसको ज्यालाले जीवनमा पुऱ्याउँछ, तर दुष्टहरूको लाभले पापमा पुऱ्याउँछ । 17 अनुशासनलाई पछाउनेको लागि जीवनको मार्ग छ, तर सुधारलाई इन्कार गर्ने कुबाटोमा लगिन्छ । 18 धृणालाई लुकाउने जोसुकैसित छली जिब्रो हुँच, र बदख्याई फैलाउनेचाहिँ मूर्ख हो । 19 जहाँ थेरै कुरा गरिन्छ, त्यहाँ अपराधको कमी हुँदैन, तर आफूले बोल्ने कुरामा सतर्क हुनेचाहिँ बुद्धिमानी हो । 20 धर्मी व्यक्तिको जिब्रो शुद्ध चाँदी हो, तर दुष्टहरूको हृदयमा थेरै मूल्य हुँच । 21 धर्मी व्यक्तिको ओठले थेरैलाई तृप्त पार्छ, तर समझशक्तिको कमीको कारण मूर्खहरू मर्छन् । 22 परमप्रभुका असल वरदानहरूले धन-सम्पत्ति ल्याउँछन्, र उहाँले त्यसमा दुःखेट थप्नुहन्न । 23 दुष्टा मूर्खले खेल्ने खेल हो, तर बुद्धि समझशक्ति भएको मानिसको लागि खुसी हो । 24 दुष्ट व्यक्तिको डरले त्यसलाई उछिने छ, तर धर्मी व्यक्तिको इच्छा पुरा हुने छ । 25 दुष्टहरू वितिजाने आँधीबेरहरौद्धै हुँन्, र तिनीहरू रहेन्न, तर धर्मात्माहाविंहाँ सदा टिकिरहेने जग हो । 26 दाँतमा सिर्का र आँखामा धुवाँजस्तै अल्ले आफूलाई पठाउनेहरूको निमिति त्यसै हुँच । 27 परमप्रभुले भयले जीवनको आयु लम्बाउँछ, तर दुष्टको आयु छोटिने छ । 28 धर्मी मानिसहरूको आशा तिनीहरूको आनन्द हो, तर दुष्ट मानिसहरूको रक्षा गर्छ, तर दुष्टको लागि यो विनाश हो । 30 धर्मात्मा कहिल्यै उखेलिने छैन, तर दुष्टहाँ पृथ्वी रहेने छैन । 31 धर्मात्माको मुखबाट बुद्धिको फल निस्कन्छ, तर भड्काउने जिब्रो काटिने छ । 32 धर्मात्माको ओठले स्वीकारयोग्य कुरा जान्दछ, तर दुष्टको मुखले बाड्गोटिङ्गो कुरा मात्र जान्दछ ।

11 बेठिक तराजुलाई परमप्रभु धृणा गर्नुहन्छ, तर ठिक तौलमा उहाँ आनन्द मानउन्हुँच । 2 जब घमण्ड आउँछ, तब अपमान आउँछ, तर विनप्रतासित बुद्धि आउँछ । 3 सोझाहरूको निष्ठाले तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्छ, तर विश्वासघातीहरूका टेडा मार्गहरूले तिनीहरूलाई नष्ट गर्छन् । 4 क्रोधको दिनमा धन-सम्पत्ति बेकामको हुँच, तर ठिक गर्नाले मृत्युबाट जोगाउँछ । 5 खोरहित व्यक्तिको ठिक आचरणले उसको मार्ग सिधा बनाउँछ, तर दुष्टहरूको दुष्टताको कारण तिनीहरूको पतन हुने छ । 6 परमेश्वरलाई खुसी पार्नेहरूको ठिक आचरणले तिनीहरूलाई सुरक्षित राख्न, तर विश्वासघातीहरू तिनीहरूको अभिलाषाद्वारा पासोमा पर्छन् । 7 दुष्ट मानिस मर्दी त्यसको आशा नष्ट हुँच, र त्यसको शक्तिमा भएको आशा निरर्थक हुँच । 8 धर्मात्मा सङ्कषिप्तबाट बचाइन्छ, र त्यसको साठो यो दुष्टमाथि आइपछ । 9 ईश्वरहीन व्यक्तिले आफ्नो मुखले त्यसको छिमेकीलाई नष्ट गर्छ, तर धर्मी मानिसहरू जानद्वारा सुरक्षित हुँचन् । 10 धर्मी मानिसहरूले उन्नति गर्दा सहर नै रमाउँछ, तर दुष्टहरू नष्ट हुँदा रमाहट हुँच । 11 परमेश्वरलाई खुसी पार्नेहरूको पतन हुने छ, सहर नै रमाउँछ, तर दुष्टहरूको मुखद्वारा सहर भताभुङ्ग हुँच । 12 आफ्नो साथीलाई तिरस्कार गर्ने मानिस बेसमझको हुँच, तर समझशक्ति भएको मानिस चुप लागे बस्छ । 13 चाँदीतिर बदख्याइँ गर्दै हिँड्नेले गोप्य कुराहरू प्रकट गर्छ, तर विश्वासयोग्य व्यक्तिले विषयालाई लुकाएर राख्छ । 14 बुद्धिमान् निर्देशन नहुँया देशको पतन हुँच, तर थेरै परामर्शदाताहरूको कारण विजय आँउँछ । 15 परदेशीको लागि ऋणको जमानी बस्नेले निश्चय नै हानि भोग्ने छ, तर त्यस किसिमको प्रतिज्ञामा जमानीलाई इन्कार गर्ने सुरक्षित हुँच । 16 अनुग्रही स्त्रीले आदर पाउँछे, तर निर्देशी मानिसहरूले धन-सम्पत्ति कमाउँछन् । 17 दयाले व्यक्तिले आफैमा लाभ ल्याउँछ, तर कुर व्यक्तिले आफैलाई चोट पुऱ्याउँछ । 18 दुष्ट व्यक्तिले आफ्नो ज्याला पाउन झूट बोल्छ, तर ठिक कुरो छर्नेले सत्यताको ज्याला कट्टी गर्ने छ । 19 ठिक कुरो गर्ने इमानदार

व्यक्ति जिउने छ, तर खराबीको पिछा गर्नेचाहिँ मर्ने छ । 20 कुटिल हृदय भएकाहरूलाई परमप्रभुले धृणा गर्नुहुँच, तर खोटरहित चाल भएकाहरूसित उहाँ आनन्द मानउनहुँच । 21 यो कुरो निरिचत छ, कि दुष्ट व्यक्ति दण्डविना उम्कने छैन, तर धर्मी मानिसहरूका सन्तानहरू सुरक्षित रहेने छन् । 22 विवेकहीन सुन्दरी स्त्री सुँगुरको नाकमा सुनको नव्यतजस्तै हो । 23 धर्मी मानिसहरूका इच्छाले असल नतिजामा पुऱ्याउँछ, तर दुष्ट मानिसहरूले केवल क्रोधिको अपेक्षा गर्न सक्छन् । 24 जसले छर्छ, त्यसले थेरै बढुल्ने छ । जसले दिनुपर्ने पनि समातेर राख्छ, त्यो दरिद्रतामा पर्छ । 25 उदार व्यक्तिको उन्नति हुने छ, र अरुलाई पानी दिने व्यक्ति आफैले पानी पाउने छ । 26 अन्न बेच्न इन्कार गर्ने व्यक्तिलाई मानिसहरूले सराछ्न, तर यसलाई बेच्नेको शिरमा असल उपहारहरूको मुकुट हुने छ । 27 परिश्रमसाथ भलाइको खोजी गर्नेले स्नेहको पनि खोजी गरिरहको हुन्छ, तर खराबीको खोजी गर्नेले त्यही पाउने छ । 28 आफ्ना धन-सम्पत्तिमाथि भरोसा गर्नेहरूको पतन हुने छ, तर धर्मी मानिसहरू पातझाँ मौलाउने छन् । 29 आफनै धरानामाथि सङ्कष्ट ल्याउनेको भाग बतास हुने छ, र मूर्खचाहिँ बुद्धिमान्को नोकर हुने छ । 30 धर्मात्मा जीवनको रुखझाँ हुने छ, तर हिसाले जीवन लिन्छ । 31 धर्मात्माले आफ्नो प्रतिफल पाउँछ भने दुष्ट र पापीले झन् किति बढी पाउलान्!

12 अनुशासनलाई प्रेम गर्नेले ज्ञानलाई प्रेम गर्दछ, तर सुधारलाई धृणा गर्नेचाहिँ अबुझ हो । 2 परमप्रभुले असल मानिसलाई स्नेह देखाउनहुँच, तर दुष्ट योजनाहरू रन्चे मानिसलाई उहाँले दोषी ठहराउनहुँच । 3 दुष्टताद्वारा मानिस स्थापित हुन सक्दैन, तर धर्मी मानिसहरूलाई जारैदेखि उखेल्न सकिंदैन । 4 चरित्रवान् पत्ती आफ्नो पतिको मुकुट हो, तर लाज ल्याउने पत्तीचाहिँ आफ्नो हड्डी सडाउने रोगजस्तै हो । 5 धर्मीका योजनाहरू न्यायपूर्ण हुन्छन्, तर दुष्टको सल्लाह छलपूर्ण हुन्छ । 6 दुष्ट मानिसका वचनहरू हत्या गर्ने मौकाको प्रतीक्षा गर्ने पासो हुन्, तर धर्मीहरूका वचनहरूले तिनीहरूलाई सुरक्षित राख्छन् । 7 दुष्ट मानिसहरू फालिन्छन्, र तिनीहरू रहैनन, तर धर्मी मानिसहरूको घर खड रहेने छ । 8 मानिसलाई त्यसको बुद्धिअनुसार प्रशंसा गरिन्छ, तर टेडो रोजाइ गर्नेचाहिँ तुच्छ ठान्निछ । 9 आफ्नो प्रतिष्ठाबारे घमण्ड गरेर भोजन नहुन्नन्दा बरु नोकर भएर महत्वीहीन पदमा बन्सु बेस हो । 10 धर्मात्माले आफ्नो पशुका आवश्यकताहरूको वास्ता गर्छ, तर दुष्टको दया पनि कुर हुन्छ । 11 आफ्नो खेतबारी खनजोत गर्नेले प्रशस्त अन्न उज्जाउने छ, तर बेकामको कामको पछि कुनूनेचाहिँ बेसमझको हुन्छ । 12 दुष्टले खराब मानिसहरूले अरुबाट चोरेको वस्तुको इच्छा गर्छ, तर धर्मी मानिसहरूको फल तिनीहरू आफैबाट आउँछ । 13 दुष्ट व्यक्ति त्यसको खराब बोलीवनबाट पासोमा पर्छ, तर धर्मी व्यक्तिकाहिँ सङ्कष्टबाट उम्कन्छ । 14 जसरी आफ्नो हातको कामले मानिसलाई इनाम दिन्छ, त्यसै गरी आफनै वचनको फलबाट ऊ असल थोकहरूले भरिन्छ । 15 मूर्खको बाटो त्यसको आफनै दृष्टिमा ठिक हुन्छ, तर बुद्धिमान् मानिसले सरसलालाह सुन्छ । 16 मूर्खले आफ्नो रिस तुरन्तै देखाउँछ, तर अपमानलाई बेवास्ता गर्नेचाहिँ विवेकी मानिस हो । 17 सत्य बोल्नेले ठिक कुरा बोल्छ, तर झुटो साक्षीले झुटो कुरा बोल्छ । 18 असावधानसाथ बोल्नेको वचनहरू तरवारको घोचाइँ हुन्छन्, तर बुद्धिमान्को बोलीले च्छाङ्गाइ त्याउँछ । 19 सत्य बोल्ने ओठ सधैभरि रहिरहन्छ, तर झुट बोल्ने जिब्रो केही क्षण मात्र टिक्क्छ । 20 खराबी गर्ने योजना बनाउनेहरूको हृदयमा छल हुन्छ, तर शान्तिका परामर्शदाताहरूमा आनन्द आउँछ । 21 धर्मात्मामाथि कुनै हानि आइपर्दैन, तर दुष्टचाहिँ कठिनाहरूले भरिएको हुन्छ । 22 परमप्रभुले झुट बोल्ने ओठलाई धृणा गर्नुहुँच, तर विश्वासयोग्यसाथ जिउनेहरू उहाँका आनन्द हुन् । 23 विवेकशील मानिसले आफ्नो ज्ञान लुकाएर राख्छ, तर मूर्खहरूको हृदयले मूर्खता प्रकट गर्छ । 24 परिश्रमीको हातले शासन गर्ने छ, तर अल्ले मानिसलाई जबरजस्ती काम लगाइने छ । 25 मानिसको हृदयमा भएको

चिन्ताले उसलाई कमजोर तुल्याउँछ, तर असल वचनले उसलाई प्रसन्न पार्छ । 26 धर्मात्मा उसको मित्रको लागि पथ-प्रदर्शक हो, तर दुष्टहरूको चालले तिनीहरूलाई बरालिदिन्छ । 27 अल्ले मानिसले आफ्नो सिकार फेला पार्दैन, तर परिश्रमी मानिसले बहुमूल्य सम्पत्ति पाउने छ । 28 ठिक मार्गमा हिँडनेहरूले जीवन पाउने छ, र त्यस मार्गमा मृत्यु हुँदैन ।

13 बुद्धिमान् छोरोले आफ्नो बुबाको अर्ती सुन्छ, तर गिल्ला गर्नेले हप्कीलाई सुन्दैन । 2 आफ्नो मुख्यको फलबाट मानिसले असल थोकहरूको भीग गर्दछ, तर विश्वासघातिको भोक हिसाको लागि हुन्छ । 3 आफ्नो मुख्यको रुखावाली गर्नेले आफ्नो जीवनको रक्षा गर्छ, तर असावधान बोलीवचनले आफ्नै जीवन बर्बाद गर्ने छ । 4 अल्ले मानिसको भोकले लालस गर्छ, तर कही पाउँदैन, जब कि परिश्रमी मानिसको भोक पूर्ण रूपमा सन्युष्ट हुने छ । 5 धर्मात्माले द्युतिलाई धृणा गर्छ, तर दुष्टले आफैलाई धृणित तुल्याउँछ, र लज्जास्पद कुरो गर्छ । 6 धर्मिकताले ती मानिसहरूको रक्षा गर्छ, जो आफ्नो मार्गमा दोषरहित छन्, तर दुष्टलाई पाप गर्नेहरूलाई पल्टाइदिन्छ । 7 कोही मानिस धनी भएजस्तो गर्छ, जब कि त्योसँग केही हुँदैन, र कसीले चाहिँ आफूसित भएको हरेक थोक दिन्छ, र पनि त्यो साँच्चै धनी हुन्छ । 8 धनी मानिसको जीवनको छुटकारा उसको सम्पत्ति हो, तर गरिब मानिसले धम्की सुन्नुपर्नैन । 9 धर्मात्माको बत्ती बलिरहन्छ, तर दुष्टको बत्ती निभाइने छ । 10 घमण्डले केवल द्वन्द्व मित्याउँछ, तर असल सल्लाह सुन्नेसित बुद्धि हुन्छ । 11 बैद्यमानीसित कमाएको धनको महत्व घट्दै जान्छ, तर आफ्नो हातले परिश्रम गरेर कमाएको धन बढ्दै जान्छ । 12 आशालाई स्थिगि गरिँदा यसले हृदय छिया-छिया पार्छ, तर पुरा भएको तृष्णा जीवनको रुख हो । 13 अर्तीलाई तुच्छ ठान्नेले आफैमा विनाश त्याउँछ, तर आज्ञालाई आदर गर्नेलाई इनाम दिन्ने छ । 14 बुद्धिमान् मानिसको शिक्षा जीवनको फुहारा हो, जसले तपाईंलाई मृत्युका जालहरूबाट जोगाउँछ । 15 असल अन्तर्दृष्टिले स्नेह प्राप्त गर्छ, तर विश्वासघातिको चाल कहिलै दुड्गोमा आउँदैन । 16 समझादार मानिसले आफ्नो ज्ञानअनुसार हरेक निर्णय गर्छ, तर मूर्खले आफ्नो मूर्खताको तमाशा देखाउँछ । 17 दुष्ट दूत सङ्कष्टमा फस्छ, तर विश्वासयोग्य दूतले मिलाप ल्याउँछ । 18 अर्तीलाई बैवास्ता गर्नेले गरिबी र लाज पाउने छ, तर सुधारबाट सिक्के जेनमा आदर आउने छ । 19 पुरा भएको इच्छा भोकको लागि मिठो हुच्छ, तर मूर्खहरू आफ्नो दुष्टताबाट फर्क्न मन पराउँदैन । 20 बुद्धिमान मानिसहरूसित हिँड र तिमी पनि बुद्धिमान् हुने छै, तर मूर्खहरूको सङ्गत गर्नेले नोकसानी भोग्ने छ । 21 विपतिले पापीहरूलाई खेद्ने छ, तर धर्मी मानिसले भलाइको इनाम पाउने छ । 22 असल व्यक्तिले आफ्ना नाति-नातिनाहरूका निमित्त पैतृक-सम्पत्ति छाल्छ, तर पापीको सम्पत्ति धर्मी व्यक्तिको लागि सज्जय गरिन्छ । 23 गरिब मानिसको नजोतिएको खेतबारिले प्रशस्त अन्न उज्जाउला, तर अन्यायले त्यसलाई ह्योमेर लैजान्छ । 24 आफ्नो छोरोलाई अनुशासनमा नराखेले उसलाई धृणा गर्छ, तर आफ्नो छोरोलाई प्रेम गर्नेले उसलाई होसियारीसाथ अर्ती दिन्छ । 25 आफ्नो भोक तृप्त नभएसम्म धर्मात्माले खान्छ, तर दुष्टको पेट सर्दै भोकभोकै हुन्छ ।

14 बुद्धिमान् स्त्रीले आफ्नो घर बनाउँछे, तर मूर्ख स्त्रीले आफ्नै हातले त्यो भक्ताउँछे । 2 सोझो भएर हिँडनेले परमप्रभुको भय मान्छ, तर आफ्ना चालहरूमा बैद्यमान व्यक्तिले उहाँलाई तुच्छ ठान्छ । 3 मूर्खको मुख्यबाट त्यसको मूर्खताको हाँग निस्कन्छ, तर बुद्धिमान्को ओठले त्यसको रक्षा गर्छ । 4 गाईवस्तु न भएको ठाउँमा भकारी खाली हुन्छ, तर गोरुको बलद्वारा प्रशस्त फसलको कटनी हुन सक्छ । 5 विश्वासयोग्य साक्षीले झुट बोल्दैन, तर झुटो साक्षीले झुटो कुराहरू उनिकाल्छ । 6 गिल्ला गर्नेले बुद्धिको खोजी गर्छ, तर पाउँदैन, जब कि समझादार व्यक्तिलाई ज्ञान सजिलैसित आउँछ । 7 मूर्ख मानिसबाट ठाई बस, किनकि तिमीले त्यसको ओठमा ज्ञान पाउने छैनै

। 8 समझदार मानिसको बुद्धि उसको आपनै मार्ग बुझनको लागि हो, तर मूर्खहस्को मूर्खता छल हो । 9 दोषबलि चढाइँदा मूर्खहस्को गिल्ला गर्नेन्, तर सोझाहरूका बिचमा स्नेह बाँड्युँड गरिन्छ । 10 हृदयले यसको आपनै तिक्ताता जान्दछ, र कुनै पनि परदेशीले यसको आनन्द बाँड्युँड गर्नेन । 11 दुष्ट मानिसहरूको घर नष्ट पारिने छ, तर धर्मी मानिसहरूको पालमा फलिफा हुने छ । 12 कुनै बाटो मानिसलाई सोझोगर्स्त लाग्ला, तर अन्त्यमा त्यसले मृत्युमा पुऱ्याउँछ । 13 हृदयमा हाँसी भए तापनि वेदना हुन सकछ, र हर्षको अन्तर्चाहिं शोकमा हुन सकछ । 14 विश्वासयोग्य नभएको व्यक्तिले आपना चालहस्को प्रतिफल भोग्ने छ, तर असल व्यक्तिले आप्नो इनाम पाउने छ । 15 बेकूफ मानिसले हरेक कुरा पत्याउँछ, तर समझदार मानिसले आपना चालहस्करि विचार गर्छ । 16 बुद्धिमान् मानिस डराए दुष्टताबाट टाढै बस्छ, तर मूर्खले निश्चयतासाथ चेताउनलाई खारेज गरिन्दैन्छ । 17 झाँट रिसाउनेले मूर्ख कुराहरू गर्ग्छ, र दुष्ट योजनाहरू रन्नेलाई धृणा गरिन्छ । 18 बेसमझ मानिसले मूर्खता कमाउँछ, तर समझदार मानिसले ज्ञानको मुकुट पहिरिन्छ । 19 खराब मानिसहरू असल मानिसहरूका सामु र दुष्ट मानिसहरू धर्मात्माका ढोकाहरूमा झुक्ने छन् । 20 आपनै मित्रहरूबाट समेत गरिब मानिसलाई धृणा गरिन्छ, तर धर्मी मानिसको धैरै साथीहरू हुन्छ । 21 आप्नो छिमेकीलाई हेला गर्नेले पाप गरिरहेको हुन्छ, तर गरिबलाई स्नेह देखाउने आशिषित हुन्छ । 22 के खराब युक्ति रन्नेहरू बरालिदैनन्? तर असल गर्ने योजना बनाउनेहरूले करारको विश्वसनीयता र भरोसा प्राप्त गर्ने छन् । 23 सबै कडा परिश्रमले लाभ ल्याउँछ, तर कुरा मात्र गनले गरिबीमा पुऱ्याउँछ । 24 बुद्धिमान् मानिसहरूको मुकुट तिनीहरूको सम्पत्ति हो, तर मूर्खहस्को मूर्खताले तिनीहरूमा झाँन् बढी मूर्खता ल्याउँछ । 25 विश्वासयोग्य साक्षीले जीवन बचाउँछ, तर झुटो साक्षीले झुटा कुराहरू ओकलछ । 26 परमप्रभुको भय मानेसित बढी निश्चयता हुन्छ । त्यस मानिसको छोराछोरीका निश्चियो सुरक्षाको एउटा बलियो स्थानझाँ हुने छ । 27 परमप्रभुको भय जीवनको फुहारा हो, जसद्वारा मानिस मृत्युका जालहरूबाट उम्कन्छ । 28 राजाको महिमा तिनका धैरै मानिसहरूको सङ्ख्यामा पाइन्छ, तर मानिसहरूविना राजकुमार नष्ट हुन्छ । 29 धैर्यवान् मानिससित ठुलो समझशक्ति हुन्छ, तर गरम मिजासको मानिसले मूर्खतालाई उचाल्छ । 30 शान्त हृदय शरीरको लागि जीवन हो, तर ईर्ष्याले हुड्डीहरूलाई सडाउँछ । 31 गरिबलाई व्यिचारियो गर्नेले आप्नो सृष्टिकर्तालाई सराष्ट्र, तर खाँचोमा परेकाहरूलाई स्नेह देखाउनेले उहाँको आदर गर्ग्छ । 32 आप्ना खराब कामहरूद्वारा दुष्ट मानिस तल खसालिन्छ, तर धर्मात्माले मृत्युमा समेत आश्रय पाउँछ । 33 बुद्धिले विवेकीको हृदयमा बास गर्दै, र मूर्खहस्को बिचमा समेत त्यसले आफूलाई चिनाउँछ । 34 धार्मिकताले देशलाई उचाल्छ, तर पाप कुनै पनि मानिसको लागि अपमानको कुरा हो । 35 समझदारसित काम गर्ने नोकरमाथि राजाको स्नेह हुन्छ, तर लाजमर्दो तरिकाले काम गर्नेमाथि तिनको रिस पर्छ ।

15 विनम्र जवाफले क्रोधालाई हटाउँछ, तर कठोर वचनले रिस उठाउँछ ।

2 बुद्धिमान् मानिसहरूको जिब्रोले ज्ञानको तारिफ गर्दै, तर मूर्खहस्को मुखले मूर्खता खन्न्याउँछ । 3 परमप्रभुको दृष्टि जतातै छ । उहाँले दुष्ट र असलमाथि नजर लगाउनुहुन्छ । 4 निको पार्ने जिब्रो जीवनको रुख हो, तर छलपूर्ण जिब्रोले आत्मालाई चोट पुऱ्याउँछ । 5 मूर्खले आप्नो बुबाको अर्तीलाई हेला गर्ग्छ, तर सुधाहराबाट सिकेचाहिं विवेकशील हो । 6 धर्मात्माको घरमा तुलो खजाना हुन्छ, तर दुष्ट मानिसको कमाइले त्यसलाई कष्ट दिन्छ । 7 बुद्धिमान् मानिसहरूको ओठले चारैतर ज्ञान फैलाउँछ, तर मूर्खहस्को हृदय त्यस्तो हुँदैन । 8 परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूको बलिदानलाई धृणा गर्नुहुन्छ, तर धर्मी मानिसहरूको प्रार्थना उहाँको आनन्द हो । 9 परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूको मार्गलाई धृणा गर्नुहुन्छ, तर ठिक कुराको पालि लानेलाई धोका दिनुहैन । 10 कठोर अनुशासनले आप्नो बाटो त्यागेको प्रतीक्षा

गर्छ, र सुधाहरालाई धृणा गर्नेचाहिं मर्ने छ । 11 पाताल र विनाश परमप्रभुको सामु खुला छन् भने मानिसको हृदय झाँक्ति खुला होला? (Sheol h7585) 12 गिल्ला गर्ने सुधारदेखि अप्रसन्न हुन्छ । त्यो बुद्धिमान्कहाँ जाँदैन । 13 आनन्दित हृदयले मुहारलाई हाँसिलो बनाउँछ, तर हृदयको पिरले आत्मालाई चोट पुऱ्याउँछ । 14 विवेशकशीलहरूको हृदयले ज्ञानको खोजी गर्ग्छ, तर मूर्खहस्को मुखले मूर्खता नै रुचाउँछ । 15 विचारियोमा परेकाहरूका सबै दिन दुखद बुँदून, तर आनन्दित हृदयको सुखको अन्त्य हुँदैन । 16 भ्रमको साथ धैरै धन-सम्पत्ति हुँभन्दा बरु परमप्रभुको भयको साथ धैरै हुनु उत्तम हो । 17 धृणा भएको ठाउँमा पृष्ठाइएको बालो खानुभन्दा बरु प्रेम भएको ठाउँमा सागसब्जी खानु उत्तम हो । 18 रिसाएको मानिसले तर्क-वितर्क गर्ग्छ, तर रिसाउनमा दिमा व्यक्तिले झाँगडालाई शान्त पार्छ । 19 अल्लेको बाटो काँडाको छेकबार भएको ठाउँझै बुँदून, तर धर्मीको बाटो निर्मित लोकमार्ग हो । 20 बुद्धिमान् छोरेले आप्नो बुबालाई आनन्द दिन्छ, तर मूर्ख व्यक्तिले आप्नी आमालाई तुच्छ ठान्छ । 21 मूर्खताले बेसमझको मानिसलाई आनन्द दिन्छ, तर समझशक्ति भएको मानिस सिथा बाटोमा हिँड्छ । 22 सरसल्लाह नहुँदा योजनाहरू गलत हुन्छन्, तर धैरै परामर्शदाताहरूद्वारा तिनीहरू सफल हुन्छन् । 23 उचित जवाफ दिंदा मानिसले आनन्द पाउँछ । ठिक समयमा बोलिएको वचन कति असल हुन्छ! 24 जीवनको मार्गाले विवेकशील मानिसहरूलाई उँभोतिर लैजान्छ । यसले तिनीहरूलाई उँधो पातालतिर जानेदेखि फकाउँछ । (Sheol h7585) 25 परमप्रभुले अहङ्कारीको घर भक्ताइदिनुहुन्छ, तर विधवाको सम्पत्तिको रक्षा गर्नुहुन्छ । 26 परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूको विचारलाई धृणा गर्नुहुन्छ, तर दयाका वचनहरू शुद्ध हुन्छन् । 27 चोरी गर्नेले आप्नो परिवारमा सङ्कष्ट ल्याउँछ, तर धुसलाई धृणा गर्नेचाहिं बाँच्छे छ । 28 जवाप दिनुअग्गि धर्मात्माको हृदयले मनन गर्ग्छ, तर दुष्ट मानिसको मुखले आप्नो सबै खराबी ओकलछ । 29 दुष्ट मानिसहरूबाट परमप्रभु निके टाढा हुनुहुन्छ, तर उहाँले धर्मी मानिसहरूको प्रार्थना सुन्नुहुन्छ । 30 आँखाको ज्योतिले हृदयमा आनन्द ल्याउँछ, र शुभ खबर शरीरको लागि स्वास्थ्य हो । 31 कसरी जिउने भनी कसैले तिमीलाई सुधार गर्दा तिमीले ध्यान दियो भने तिमी बुद्धिमान् मानिसहरूका बिचमा रहने छो । 32 अनुशासनलाई इन्कार गर्नेले आफैलाई तुच्छ ठान्छ, तर सुधारलाई ध्यान दिनेले समझशक्ति पाउँछ । 33 परमप्रभुको भयले बुद्धि सिकाउँछ, र आदरअग्गि विनम्रता आउँछ ।

16 हृदयका योजनाहरू मानिसका हुन, तर जिब्रोको जवाफ परमप्रभुबाट नै आउँछ ।

2 मानिसका सबै मार्ग उसको आपनै दृष्टिमा शुद्ध छन्, तर परमप्रभुले अभियाहूँ रुजुखुनुहुन्छ । 3 आप्नो कामहरू परमप्रभुमा सुम्प, र तिम्रा योजनाहरू सफल हुने छन् । 4 परमप्रभुले हरेक थोक यसको आप्नो उद्देश्यको लागि बनाउनुभएको छ । उहाँले दुष्टहरूलाई समेत विनाशको दिनको लागि राख्नुभएको छ । 5 अहङ्कारी हृदय भएको हरेकलाई परमप्रभु धृणा गर्नुहुन्छ, तर यो निश्चित छ, कि तिनीहरू दण्डिविना उम्क्ने छैन् । 6 करारको विश्वसनियत र भरोसाद्वारा अधर्मको प्रायशित्त हुन्छ, र परमप्रभुको भयद्वारा मानिसहरू खराबीबाट तर्कने छन् । 7 जब मानिसका मार्गहरूले परमप्रभुलाई खुसी पार्छन्, तब उहाँले त्यसका शत्रुहरूलाई पनि त्यससित मिलापमा राख्नुहुने छ । 8 अन्यायासित कमाएको धैरै धन-सम्पत्तिभन्दा बरु ठिकसित कमाएको धैरै नै उत्तम हुन्छ । 9 मानिसले आप्नो हृदयमा योजना बुँदून, तर परमप्रभुले नै त्यसका कदमहरू निर्धारण गर्नुहुन्छ । 10 राजाको ओठमा आनन्दजन्युक्त निर्णयहरू हुन्छन् । तिनको मुखले न्यायलाई धोका दिनुहैन । 11 इमानदार तराजु परमप्रभुबाट आउँछ । थैलीमा भएको सबै ढक उहाँका काम हुन् । 12 राजाले दुष्ट कामहरू गर्दा त्यसलाई तुच्छ ठानिनुपर्छ, किनकि ठिक गरेर नै सिंहासन स्थापित हुन्छ । 13 ठिक बोल्ने ओठमा राजा आनन्दित हुन्छ, र सत्य बोल्ने व्यक्तिलाई तिनी प्रेम गर्नेन् । 14 राजाको क्रोध मृत्युको दूत हो, तर बुद्धिमान् मानिसले तिनको रिसलाई शान्त

पार्ने कोसिस गर्छ । 15 राजाको मुहारको ज्योतिमा जीवन हुन्छ, र तिनको निगाह वसन्त ऋतुमा झारी ल्याउने बादलजस्तै हो । 16 सुनभन्दा बुद्धि प्राप्त गर्नु र चाँदीभन्दा समझाशक्ति प्राप्त गर्नु उत्तम हुन्छ । 17 धर्म मानिसहरूको लोकमार्ग खराबीबाट अलग रहन्छ । आफ्नो जीवनको रक्षा गर्नेले आफ्नो मार्गाको रखवाली गर्छ । 18 विनाशअगि घमण्ड आउँछ, र पतनअगि हठी आत्मा आउँछ । 19 घमाडी मानिसहरूलाई लुटको माल बाँड्नुभन्दा बरु गरिब मानिसहरूको विचमा विनप्र हुनु उत्तम हुन्छ । 20 सिकाइएको शिक्षामा मनन गर्नेले असल कुरो पाउने छ, र परमप्रभुमाथि भरोसा गर्नेहरू आशिषित हुने छन् । 21 हृदयमा बुद्धिमान् हुनेलाई विकेशील भनिन्छ, र मिठा बोलीवचनले सिकाउने क्षमताको विकास गर्छ । 22 समझाशक्ति भएको व्यक्तिको लागि त्यो जीवनको फुहारा हो, तर मूर्खहरूको अर्ती नै तीनीहरूको मूर्खता हो । 23 बुद्धिमान् व्यक्तिको हृदयले उसको मुखलाई अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्छ, र उसको ओठमा विश्वसनीयता थाउँ । 24 मिठा वचनहरू महका चाकाजस्ता हुन्, जून प्राणको लागि मिठो हुन्छ, र हड्डीहरूका लागि चड्गाइ हुन्छ । 25 कुनै बाटो मानिसलाई सिधाजस्तो लागाला, तर अन्यमा त्यसले मृत्युमा पुर्याउँछ । 26 परिश्रमीको पेटले नै त्यसलाई काम गर्न लगाउँछ । त्यसको भोकले त्यसलाई अभिप्रैत गर्छ । 27 बेकम्मा मानिसले खराबीको खाल्डो खन्छ, र त्यसको बोलीवचन पोले आगोँहुँ द्वारा त्यसको लागि त्यसलाई अभिप्रैत गर्छ । 28 टेडो मानिसले द्वन्द्व निम्त्याउँछ, र कुरा काट्नाले घनिष्ठ मित्रहस्मा पनि फाटो आउँछ । 29 हिंसा गर्ने मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई झुट बोल्छ, र त्यसलाई बेठिक मार्गमा लैजान्छ । 30 द्रेषपूर्ण आँखा झिम्क्याउनेले टेडो षड्यन्त्र रचिवेहेको हुन्छ । आफ्नो ओठ लेक्खाउनेले खराबी ल्याउँछ । 31 फुलेको कपाल शोभाको मुकुट हो । ठिक तरिकाले जिएर यसलाई प्राप्त गर्न सकिन्छ । 32 योद्धा हुनुभन्दा बर्स रिसाउनमा थिमा हुनु उत्तम हुन्छ, र आफ्नो आत्मालाई नियन्त्रण गर्नेचाहिँ सहरमाथि विजयी हासिल गर्ने भन्दा बलियो हुन्छ । 33 सप्कोमा चिट्ठा त हालिन्छ, तर निर्णयचाहिँ परमप्रभुबाट नै आउँछ ।

17 कलहले भरिएको भरमा भोज खानुभन्दा शान्तिसाथ रोटीको सुख्खा दुका खानु उत्तम हो । 2 बुद्धिमान् नोकरले लाजमर्दो गरी काम गर्ने छोरोमधि शासन जमाउँछ, र दाजुभाइ सरह नै पैतृक-सम्पत्ति पाउने छ । 3 चाँदी पगाल्न भाँडो र सुन खार्न आसन हुन्छ, तर परमप्रभुले नै हृदय जाँच गर्नुहुन्छ । 4 खराब काम गर्नेले दुट्टको ओठमा ध्यान दिन्छ । झुट बोल्नेले विनाशक जिब्रोमा कान लगाउँछ । 5 गरिबलाई गिल्ला गर्नेले आफ्नो सृष्टिकर्ताको अपमान गर्छ, र अकर्को विपत्तिमा स्थानेचाहिँ दण्डिवा उम्क्ने छैन । 6 नाति-नातिनाहरू पाकाहरूका मुकुट हुन्, र बुबाआमाले तीनीहरूमा आदर ल्याउँछन् । 7 सिपातु बोलीवचन मूर्खालाई सुहाउदेन । शासकको लागि झुट बोल्ने ओठ झान कर्ति असुहाउँदो हुन्छ । 8 घुस दिनेको लागि यो टुनाजस्तै हो । त्यो जहाँ गए तापनि सफल हुन्छ । 9 चित्त दुखाइलाई बेवास्ता गर्नेले प्रेमको खोजी गर्छ, तर विषयलाई दोहोरायाउनेले घनिष्ठ मित्रहस्मा फाटो ल्याउँछ । 10 मूर्खालाई सय कोरी प्रहार गर्नुभन्दा बरु समझाशक्ति भएको व्यक्तिलाई एउटा हाफ्की काफी हुन्छ । 11 दुष्ट व्यक्तिले केवल विद्रोहको खोजी गर्दछ । त्यसले त्यसको विरुद्धमा क्रूर दूत पठाइन्छ । 12 मूर्खालाई त्यसको मूर्खतामा भेट्नुभन्दा बरु बच्चा खोसिएको भालुसित भेट गर्नु उत्तम हुन्छ । 13 जसले भलाइको साटो खराबी गर्छ, खराबीले त्यसको घर कहिलै छोड्ने छैन । 14 द्वन्द्वको सुरुआत सर्वत्र पानी फैलुनुजस्तै हो । त्यसले विवाद चर्किनुअगि नै त्यहाँबाट हिँडिहाल । 15 दुष्ट मानिसलाई निर्दोष ठहराउने व्यक्ति र धर्मी मानिसलाई दण्ड दिने व्यक्ति द्रवै नै परमप्रभुको लागि धृणित छन् । 16 बुद्धिको विषयमा सिक्क मूर्खले किन पैसा तिने जब कि त्योसित यसलाई सिक्के कुनै क्षमता नै छैन? 17 मित्रले हर समय प्रेम गरिरहन्छ, र दाजुभाइयाहिँ कष्टको समयको लागि जन्मेका हुन्छन् । 18 बेसमझाको मानिसले वाचा बाँध्च, र आफ्नो छिमेकीको ऋणप्रति

जिम्मेवार बन्छ । 19 द्वन्द्वलाई प्रेम गर्नेले पापलाई प्रेम गर्छ । आफ्नो ढोकाको सङ्घर अति अग्लो बनाउनेले हड्डी भँचाउने छ । 20 कुटिल हृदय भएको मानिसले कुनै असल कुरो पाउँदैन । छली जिब्रो भएको मानिस विपत्तिमा पर्छ । 21 जो मूर्खको बुबाआमा, तिनीहरूले आफैमा शोक ल्याउँछन्, र मूर्खको बुबामा कुनै आनन्द हुँदैन । 22 आनन्दित हृदय असल औषधी हो, तर दुटेको हृदयले हड्डीहरूलाई सुकाउँछ । 23 न्यायको मार्गालाई बड्याउन दुष्ट मानिसले गुप्त धुमलाई स्वीकार गर्छ । 24 समझाशक्ति भएको व्यक्तिले बुद्धितर आफ्नो मन लगाउँछ, तर मूर्खको आँखा पृथ्वीको कुनाकुनामा पुर्छ । 25 मूर्ख छोरो आफ्नो बुबाको लागि शोक हो, र त्यसलाई जन्माउने आमाको लागि तिक्ताहो । 26 धर्मात्मालाई दण्ड दिनु काहिन्यै असल हुँदैन, न त निष्ठा भएको कुलीन मानिसहरूलाई कोरी लगाउनु असल हुन्छ । 27 जान भएको व्यक्तिले थैरै वचन बोल्दछ, र समझाशक्ति भएको व्यक्तियाहिँ ठन्डा मिजासको हुन्छ । 28 चुप लागेमा मूर्खलाई पनि बुद्धिमान् ठान्निछ । त्यसले आफ्नो मुख बन्द गर्दा त्यसलाई विवेकी मानिन्छ ।

18 आफैलाई अलग गर्ने मानिसले आपै इच्छाको खोजी गर्छ, र त्यसले सबै परका न्यायको विरोध गर्छ । 2 मूर्खलाई समझाशक्तिमा कुनै रमाहट हुँदैन, तर त्यसको हृदयमा भएको कुरो प्रकट गर्न पाए त्यो प्रसन्न हुन्छ । 3 दुष्ट मानिस आउँदा त्योसितै हेला, लाज र निन्दा पनि आउँछन् । 4 मानिसको मुख्खा वचनहरू गहिरो पानी हुन् । बुद्धिको फुहारा बिगरहने खोला हो । 5 दुष्ट मानिसको पक्ष लिनु राप्रो होइन, न त धर्मी मानिसको न्यायलाई इकार गर्नु राप्रो हो । 6 मूर्खको ओठले आफैमाथि कलह ल्याउँछ, र त्यसको मुखले पिटाइ निम्त्याउँछ । 7 मूर्खको मुख त्यसको विनाश हो, र त्यसले आपै ओठले आफैलाई पासोमा पार्छ । 8 कुरौटेका वचनहरू स्वादिष्ट गाँसझौँ हुन्नु, र ती शरीरका भित्री भागसम्म पुछ्नु । 9 आफ्नो काम गराइमा मन्द हुने व्यक्ति सर्वनाश गर्नेको भाइजस्तै हो । 10 परमप्रभुको नाम एउटा बलियो धरहरा हो । धर्मात्मा त्यहाँ दौडेर जान्छ र सुरक्षित हुन्छ । 11 धनीको सम्पत्ति त्यसको किलाबान्दी गरिएको सहर हो, र त्यसको कल्पनामा यो अग्लो पर्खालझौँ हुन्छ । 12 आफ्नो पतनअगि मानिसको हृदयमा घमण्ड आउँछ, तर आदरअगि विनम्रता आउँछ । 13 सुन्नअगि जवाफ दिनेको लागि त्यो त्यसको मूर्खता र लाज हो । 14 मानिसको आत्मा बिरामी अवस्थामा बाँचेछ, तर दुटेको आत्माको पीडालाई कसले सहन सक्छ? 15 विवेकीको हृदयले जान प्राप्त गर्छ, र बुद्धिमान्को कानले यसको खोजी गरेर भेट्नाउँछ । 16 मानिसको उपहारले बाटो खोली उसलाई महत्वपूर्ण मानिसको सामु ल्याउन सक्छ । 17 प्रतिद्रन्दी अगाडि बढेर प्रश्नहरू नतेसार्साम्म आफ्नो मुद्दाको पक्षमा वकालत गर्ने पर्हिलो विकलालाई कसले सहन सक्छ? 18 चिट्ठा हाल्नाले वादविवादलाई मिलाउँछ, र बलिया प्रतिद्रन्दीहरूलाई अलग गराउँछ । 19 बलियो सहरमाथि जित हासिल गर्नुभन्दा बस चोट लागेको भाइलाई जिल कठिन हुन्छ, र झगडा गर्नुयाहिँ किलाका बारहरुझौँ हो । 20 आफ्नो मुख्खको फलले त्यसको पेट भरिएको हुन्छ । त्यसको ओठको फसलले त्यो सन्तुष्ट हुन्छ । 21 मूत्र र जीवन जिब्रोद्वारा नियन्त्रित हुन्छ, र जिब्रोलाई प्रेम गर्नेहरूले यसको फल खाने छन् । 22 पन्ति पाउनेले असल कुरा पाउँछ, र परमप्रभुबाट निगाह प्राप्त गर्छ । 23 गरिब मानिसले कृपाको लागि बिन्नी गर्छ, तर धनी मानिसले हतारामा जवाफ दिन्छ । 24 धेरै साईहीर भएको दाबी गर्ने मानिस तीनीहरूद्वारा नै विनाशमा लगिन्छ, तर कुनै मित्रचाहिँ भाइभन्दा पनि नजिक रहन्छ ।

19 बोलीवचनमा कुटिल भई मूर्ख हुनुभन्दा आफ्नो सत्यनिष्ठामा हिँडेर गरिब मानिस उत्तम हो । 2 ज्ञानविनाको इच्छा राप्रो होइन, र हतार गर्नेले बाटो बिराउँछ । 3 माछेको मूर्खताले त्यसको जीवन बर्बाद पार्छ, र त्यसको हृदय परमप्रभुको विरुद्धमा क्रोधित हुन्छ । 4 धनले थेरै मित्रहरू बनाउँछ, तर गरिब मानिसचाहिँ आफ्ना मित्रहस्ताबत त्यागिन्छ । 5 झुटो

साक्षी दण्डविना उम्कने छैन, र झुटो कुरो बोल्ने फुटकने छैन । 6 थेरैले उदार मानिसबाट निगाहको लागि विन्ति गर्ने छन्, र हरेक व्यक्ति उपहार दिनेको मित्र बन्छ । 7 गरिब मानिसका सबै दाजुभाइले त्यसलाई धृणा गर्नेन् भने, त्यसका टाडा जाने मित्रहरूले त झान् करिथै त्यसलाई त्यागालान् । त्यसले तिनीहरूलाई बोलाउँछन्, तर तिनीहरू गइसकेका हुन्छन् । 8 बुद्धि प्राप्त गर्नेले आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्छ । समझशक्तिलाई जोगाउनेले जे असल छ, त्यो पाउने छ । 9 झुटो साक्षी दण्डविना उम्कने छैन, तर झुटो कुरो बोल्नेचाहिँ नष्ट हुने छ । 10 मूर्खलाई भोग-विलासमा जिउनु सुहाउँदैन भने कमाराले राजकुमारहरूमाथि शासन चलाउन झान् करित नराप्रो हो । 11 विवेकले मानिसलाई रिसाउन थिमा बनाउँछ, र चित दुखाइलाई बेवस्ता गर्नु त्यसको महिमा हो । 12 राजाको क्रोध जवान सिंहको गर्जनजस्तै हुन्छ, तर तिनको निगाह घाँसमाथिको शीतजस्तै हुन्छ । 13 मूर्ख लोरो त्यसको बुवाको लागि विनाश हो, र झगडा गर्ने पत्तीचाहिँ नियत परिहरने तपतपे झारीजस्तै हो । 14 घर र धन-सम्पत्ति बुवाआमाबाट आएका हुन्छन्, तर विवेककी पत्तीचाहिँ परमप्रभुबाट आउँछ । 15 अल्लीपनले मानिसलाई धोर निद्रामा पुस्याउँछ, र काम गर्न अनिछुकचाहिँ भोक्भोके हुने छ । 16 आज्ञा पालन गर्नेले त्यसको जीवनको रखवाली गर्छ, तर आफ्ना मार्गहरूबाट नसोचेचाहिँ मर्ने छ । 17 गरिबप्रति दयालु हुनेले परमप्रभुलाई सापाट दिन्छ, र उहाँले त्यसले गरेको कामको प्रतिफल दिनुहोने छ । 18 आशा बाँकी छैंदै आफ्नो लोरोलाई अनुशासनमा राख, र त्यसलाई मृत्युण्ड दिने इच्छा नबना । 19 गरम मिजास भएको मानिसले जरिवाना तिर्नैपर्छ । त्यसलाई छुटकारा दिइस् भने तैलै दोसो पटक त्यसै गर्नुहोने हुन्छ । 20 सरसललाहु सुन् र अर्तीलाई स्वीकार गरु, ताकि तेरो जीवनको अन्त्यसम्मात बुद्धिमान् बन्न सकछस । 21 मानिसको हृदयमा धेरै योजनाहरू हुन्छन्, तर परमप्रभुको उद्देश्य नै स्थिर रहने छ । 22 मानिसले भक्तिको चाह गर्छ, र झुटो बोल्नेभन्दा त गरिब मानिस उत्तम हो । 23 परमप्रभुप्रतिको आदरले मानिसहरूलाई जीवनमा डोचाउँछ । यो हुने कुनै पनि व्यक्ति सन्तुष्ट हुने छ, र त्यसलाई नोक्सानीले छूँदैन । 24 अल्लेले आफ्नो हात थालमा गाड्छ, र त्यसलाई आफ्नो मुख्यसम्पन ल्याउँदैन । 25 गिल्ला गर्नेलाई हिँकर, र निर्बुद्धि मानिस विवेकी बन्ने छ । समझादार मानिसलाई अनुशासनमा राख, र त्यसले ज्ञान प्राप्त गर्ने छ । 26 आफ्नो बुबालाई लुट्ने र आफ्नी आमालाई लखेन्दै छोरोले लाज र बेड्जित ल्याउँछ । 27 हे मेरो छोरो, तैले अर्ती सुन्न छाडिस् भने तँ ज्ञानका वचनहरूबाट बहकिने छस् । 28 भ्रष्ट साक्षीले न्यायको खिल्ली उडाउँछ, र दुष्टको मुखले अर्धमर्लाई निलिदिन्छ । 29 गिल्ला गर्नेहरूका लागि दण्डाजा र मूर्खहरूको पिठिउको लागि कोरी तयार छ ।

20 दाखमध्य खिल्ली उडाउने कुरो हो र मदिराचाहिँ कचिङ्गाल मच्याउने कुरो हो । मदिराद्वारा बहकाइने कोही पनि बुद्धिमान् हुँदैन । 2 राजाको डर गरिरहेको जवान सिहको डरजस्तै हुन्छ । तिनलाई रिस उडाउनेले आफ्नो जीवन गुमाउँछ । 3 दन्द्रुलाई हटाउन हरेकको लागि आदर हो, तर हरेक मूर्खहरूहिं तर्क-वितर्कमा फस्त । 4 अल्लेले शरदू ऋतुमा जोत्दैन । त्यसले कटनीको बेला फसल खोज्छ, तर केहीं पाउने छैन । 5 मानवीय हृदयमा भएको उद्देश्य गिरिहो पानीजस्तै हो, तर समझशक्ति भएको मानिसले यसलाई बाहिर निकाल्ने छ । 6 थेरैले आफू भक्त भएको घोषणा गर्नेन्, तर कसले विश्वासयोग्य जन पाउन सक्छ? 7 धर्मात्मा आफ्नो सत्यनिष्ठामा चल्छ, र त्यसलाई पछाडाउने त्यसका छोराहरू अशिषित हुने छन् । 8 न्यायको काम गर्दै सिंहासनमा बस्ने राजाले आफ्नो सामु भएका सबै खराबी आपनै आँखाले केलाउँछन् । 9 कसले भन्न सक्छ, “मैले मेरो हृदय शुद्ध राखेको छु । मेरो पापाबाट सफा छु?” 10 नमिल्ने नापहरू असमान ढकहरू दुवैलाई परमप्रभु धृणा गर्नुहुन्छ । 11 एउटा बालकलाई पनि त्यसका गतिविधिहरूबाट त्यसको आचरण शुद्ध र सोझो छ कि छैन भनेर चिनिन्छ । 12 सुन्ने कान र

देख्ने आँखा दुवैलाई परमप्रभुले बनाउनुभयो । 13 निद्रालाई प्रेम नगर, नत्रता तँ दरिद्र हुने छस् । तेरा आँखा खोल, र तासित खानलाई प्रश्नस्त हुने छ । 14 “यो खराब छ, यो खराब छ,” ग्राहकले भन्छ, तर पर पुणोपिच्छ त्यसले घमण्ड गर्छ । 15 सुन छ, र प्रश्नस्त महङ्गा मणिहरू छन्, तर ज्ञानको ओठ बहुमूल्य रल हो । 16 परदेशीको जमानी बस्नेको खास्टो पनि खोस्नू, र त्यसले अनैतिक स्त्रीको लागि यसो गरेको भए त्वयी धरौटी राख्नु । 17 छलद्वारा प्राप्त रोटीको स्वाद मिठो होला, तर पछि त्यसको मुखभरि रोडा हालेसरह हुन्छ । 18 सरसललाहद्वारा योजनाहरू स्थापित हुन्छन्, र बुद्धिमान् मार्ग-दर्शनद्वारा मात्र तैले लडाइँ लङ् । 19 कुराटेले गुप्त कुराहरू बाहिर ल्याउँछ । त्यसैले धेरै कुरा गर्ने मानिसहरूसित सङ्कात नगर । 20 कसैले आफ्नो बुबा वा आफ्नी आमालाई साराप्यो भने निस्पटृ अन्धकारमा त्यसो बत्ती निभाइने छ । 21 सुरुमा झाँटै प्राप्त गरेको पैतृक-सम्पत्तिले अन्त्यमा थोरै भलाइ गर्ने छ । 22 यसो नभन्, “म यस खराबीको बदला लिने छु ।” परमप्रभुको प्रतीक्षा गरु, र उहाँले तैलाई छुटकारा दिनुहोने छ । 23 परमप्रभुले असमान ढकहरूलाई धृणा गर्नुहुन्छ, र बेडमान तराजुहरू ठिक होइनन् । 24 मानिसका कदमहरू परमप्रभुद्वारा निर्देशित हुन्छन् भने तब त्यसले कसरी आफ्नो मार्ग बुझन सक्ला त? 25 “यो कुरो पवित्र छ,” भनी हतारमा भन्ने र भाकल गरिसकेपछि मात्र त्यसको बारेमा सोच्नु मानिसको लागि पासो हुन्छ । 26 बुद्धिमान् राजाले दुष्टहरूलाई पन्साउँछन्, र तिनले अन्न चुट्ने चक्काले तिनीहरूलाई प्रहार गर्न्छ । 27 मानिसको आत्मा परमप्रभुको बत्ती हो जसले त्यसका भित्री भागहरूको खोजी गर्छ । 28 करारको विश्वसनीयता र भरोसाले राजालाई जोगाउँछ । प्रेमद्वारा नै तिनको सिंहासन सुरक्षित हुन्छ । 29 युवाहरूको महिमा तिनीहरूको शक्ति हो, र पाकाहरूको शोभा तिनीहरूको फुलेको कपाल हो । 30 चोट लगाउने मुक्काले खराबीलाई साफ गर्छ, र पिटाइले भित्री भागहरूलाई शुद्ध पार्छ ।

21 राजाको हृदय परमप्रभुको हातमा भएको खोलाजस्तो हो । उहाँलाई खुसी लागेअनुसार उहाँले त्यसलाई फर्काउनुहुन्छ । 2 हेरेक मानिसको बाटो त्यसको आफ्नै दृष्टिमा ठिक छ, तर परमप्रभुले नै हृदयको जाँच गर्नुहुन्छ । 3 बलिदानभन्दा जे ठिक र न्यायसङ्गत छ, त्यही गर्नु परमप्रभुको लागि बढी ग्रहणयोग्य हुन्छ । 4 अहङ्कारी आँखा, घमण्डी हृदय र दुष्टको बत्ती पाप हुन् । 5 परिश्रमीका योजनाहरूले केवल उन्नतिरित लैजाउन्छ, तर हतार काम गर्नेचाहिँ केवल दरिद्रतामा पुग्छ । 6 झुट बोलेर सम्पत्ति आर्जन गर्नु उडिजाने बाप र मार्ने पासोजस्ती हो । 7 दुष्टहरूको हिसाले तिनीहरूलाई तानेर लैजान्छ, किनकि ठिक काम गर्न तिनीहरू इन्कार गर्न्छ । 8 दोषी मानिसको बाटो टेडो हुन्छ, तर निर्दोषले ठिक काम गर्छ । 9 झागाडालु पत्तीसित एउटै भरमा बस्नु भन्दा कौसीको कुनामा बस्नु बेस हुन्छ । 10 दुष्टको भोकले खराबीको लालसा गर्छ । त्यसको छिमेकाले त्यसको आँखामा निगाह देख्नै । 11 खिल्ली गर्नेलाई दण्ड दिँदा दिँदा निर्भुद्धे बुद्धिमान् बन्छ, र बुद्धिमान मानिसलाई अर्ती दिँदा त्यसले ज्ञानलाई पक्रियारूख । 12 धर्मात्माले दुष्ट मानिसको घरको निगरानी गर्छ । उहाँले दुष्ट मानिसहरूमाथि विपत्ति ल्याउनुहुन्छ । 13 गरिबको पुकारामा कान थुनेले पुकारा गर्दा त्यसलाई जवाप दिँदे छैन । 14 गुप्तमा दिइएको उपहारले रिस मारिदिन्छ, र लुकाएर दिइएको उपहारले बल्द्यो क्रोधालाई शान्त पारिदिन्छ । 15 न्याय कायम हुँदा यसले धर्मात्मामा अनन्द ल्याउँछ भने खराबी गर्नेहरूमा त्रास ल्याउँछ । 16 समझशक्तिको मार्गाबाट तर्के मानिसले मरेकाहरूको सभामा विश्राम पाउने छ । 17 मोजमज्जालाई प्रेम गर्ने गरिब हुनेछ । दाखमध्य र तेललाई प्रेम गर्ने धनी हुने छैन । 18 दुष्ट मानिस धर्मी मानिसको लागि प्रायशिच्छत हुन्छ, र विश्वासधारी मानिस सोझो मानिसको लागि प्रायशिच्छत हुन्छ । 19 झागाडालु र रिसालु पत्तीसित बस्नु भन्दा उजाङ्ग-स्थानमा बस्नु बेस हुन्छ । 20 इच्छा गरिएको खजाना र तेल बुद्धिमान्को बासत्थानमा हुन्छन्, तर मूर्खले यी सबै

निलिदिन्धन् । 21 असल काम गर्ने र दयालु मानिसले जीवन, धार्मिकता र इज्जत पाउँछ । 22 बुद्धिमान् मानिसले शक्तिशाली योद्धाहरूको सहरको लेखाजोखा गर्छ, र तिनीहरूले भरोसा गरेको किल्लालाई भक्ताइदिन्ध । 23 आफ्नो मुख र जिब्रोको रखवाली गर्नेले आफैलाई कष्टबाट बचाउँछ । 24 घमण्डी र हठी मानिसको नाउं “खिल्ली उडाउने” हो र त्यसले अभिमानीसाथ व्यवहार गर्छ । 25 अल्लेको इच्छाले त्यसलाई मार्छ, किनकि त्यसको हातले काम गर्न इन्कार गर्छ । 26 दिनभरि त्यसले केवल लालसा गर्छ, तर धर्मात्माले मुटी खोलेर दिन्ध । 27 दुष्टोको बलिदान धृणित हुन्छ । त्यसले खराब अभिप्राय लिएर ल्याउँदा यो झनै धृणित हुन्छ । 28 झुटो साक्षी नष्ट हुने छ, तर ध्यान दिएर सुन्नेले बोलिहरू छ । 29 दुष्ट मानिस हठी हुन्छ, तर सीझो मानिस आफ्ना मार्गहरूभाबे निरिचत हुन्छ । 30 यस्तो कुनै बुद्धि, समझशक्ति र सरसलालाह छैन जुन परमप्रभुको विरुद्धमा खडा हुन सक्छ । 31 घोडा युद्धको लागि तयार पारिन्छ, तर विजयचाहिँ परमप्रभुकै हो ।

22 धेरै धन-सम्पत्तिभन्दा असल नाउँ रोज्ञु अनि निगाह सुन र चाँदीभन्दा उत्तम हो । 2 धनी र गरिब यस कुरामा समान छन्, कि दुवैका सुष्टिकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ । 3 विवेकी मानिसले सङ्कष्ट देखेर आफैलाई लुकाउँछ, तर निर्बुद्धि अगाडि बढ्छ र त्यसैको कारण दुःख भोग्छ । 4 विनप्रता र परमप्रभुको भयको इनाम धन-सम्पत्ति, मान र जीवन हुन् । 5 टेडा मानिसहरूको मार्गमा काँडा र पासाहरू लुकेका हुन्नन् । आफ्नो जीवनको रखवाली गर्नेचाहिँ तीवाट टाढे बन्ने छन् । 6 बच्चालाई त्यो रिहिनुपर्ने बाटोमा लाग्न सिका, र बुद्धेस्कालसम्म पनि त्यो त्यस अर्तीबाट तर्क्ने छैन । 7 धनी मानिसहरूले गरिब मानिसहरूमाथि शासन गर्न्छन्, र सापाट विनेचाहिँ सापाट दिनेको दास बन्छ । 8 अन्याय छर्नेले सङ्कष्टको कट्टी गर्ने छ, र त्यसको झाँख्यको लौरी भाँचिने छ । 9 उदार दृष्टि भएको मानिस आशिषित हुने छ, किनकि त्यसले आफ्नो रोटी गरिबहरूसित बाँडबुँड गर्छ । 10 खिल्ली उडाउनेलाई बाहिर निकाल, र द्वन्द्व हटेर जान्छ अनि वादविवाद र अपमान लोप हुने छन् । 11 शुद्ध हृदयलाई प्रेम गर्ने र बोलीवचन अनुग्रहमय भएको मानिसको लागि राजा पनि मित्र हुने छ । 12 परमप्रभुको दृष्टिले ज्ञानमाथि नजर लगाइरह्न, तर उहाँले विश्वासघातीका वचनहरूलाई मिल्काइदिनुहुन्छ । 13 अल्ले मानिसले भन्छ, “बाटोमा एउटा सिंह छ । मलाई खुला ठाउँहरूमा मारिने छ ।” 14 व्याभिचारी स्त्रीको मुख गरिबो खाडलजस्तै हो । त्यसभित्र खस्नेको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध दन्क्नन् । 15 बच्चाको हृदयमा मूर्खता जेलिएको हुन्छ, तर अनुशासनको लटीले त्यसलाई टाढा भगाउँछ । 16 आफ्नो धन-सम्पत्ति बढाउन गरिब मानिसहरूमाथि थिचेमिचो गर्ने वा धनी मानिसहरूलाई दिने व्यक्ति दरिद्रतामा पुने छ । 17 आफ्नो कान थाप र बुद्धिमान् का वचनहरू सुन् अनि मेरो ज्ञानमा तेरो हृदय लगा । 18 किनभने तिनलाई ताँधित्र राखिस भन्ने र ती सबै तेरो ओठमा तयार भए भने यो तेरो लागि समीपीय हुने छ । 19 तेरो भरोसा परमप्रभुमाथि होस् भन्ने आज म तँलाई यी कुराहरू सिकाउँछु । 20 के मैरो तेरो लागि अर्ती र ज्ञानका तिसवटा नीति-वचन लेखिदिएको छैन र? 21 तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई तँले भरोसायोग्य जवाफहरू दिन सक् भनेर मैले तँलाई यी भरोसायोग्य वचनहरू सिकाएको होइरै? 22 गरिबलाई नलुद, किनकि त्यो गरिब हो, न त खाँयोमा परेकोलाई मूल ढोकामा पेल्ने गर, 23 किनकि परमप्रभुले तिनीहरूको मुद्राको पक्षमा वकालत गर्नुहोने छ, र तिनीहरूलाई लुट्नेहरूलाई उहाँले लुट्नुहोने छ । 24 रिसद्वारा नियन्त्रित हुने मानिसलाई मित्र नबना, र क्रोधित मानिससित सङ्गात नगर । 25 नक्रता तँले त्यसका मार्गहरू सिक्ने छस्, र तेरो प्राण पासोमा पर्ने छ । 26 धितोमा आफ्नो हात नहाल् वा अर्काको ऋणको जमानी नबस् । 27 तँसित तिर्ने उपायको कर्मी भयो भने कसैलाई तेरो खाटसमेत लैजानबाट कुन कुराले रोक्न सकछ? 28 तेरो पिता-पुर्खाहरूले खडा गरेका प्राचीन साँध-सिमानाको ढुङ्गो नहटा । 29 के आफ्नो

काममा सिपालु कुनै मानिसलाई तँ देख्छस्? त्यो राजाहरूका सामु खडा हुने छ । त्यो सर्वांसाधारणको सामु खडा हुने छैन ।

23 तँ खानलाई शासकसित बस्दा तेरो सामु राखिएको खानेकुरालाई होसियारीपूर्वक अवलोकन गर् । 2 तँ धेरै खाने खन्नुवा हो भने तेरो घाँटीमा चक्कु राख्य । 3 तिनको स्वादिष्ट खानेकुराको लालसा नगर, किनकि यो झुटको खाना हो । 4 धन-सम्पत्ति कमाउन धेरै नयोट्टी । कहिले बन्द गर्ने भनी थापा पाउन बुद्धिमानी बन् । 5 के यसमाथि तेरो आँखाको ज्योति चम्कन दिन्धस्? यो बितेर जाने छ, किनकि गरुडका झाँय यसका पखेटाहरू पलाउने छन् र यो आकाशमा उडेर जाने छ । 6 दुष्ट आँखा भएको मानिसको भोजन नखा, र त्यसको स्वादिष्ट खानेकुराको लालसा नगर । 7 किनकि त्यो भोजनको मूल्य गिन्नी गर्ने मानिस हो । त्यसले भन्द, “खाऊ र पिट ।” तर त्यसको हृदय तँसित हुन्दैन । 8 तँले खाएको थोरै खानेकुरा पनि तँले बान्ता गर्ने छस्, र तँले तेरो तारिफलाई त्यरै खेर जान दिनेछस् । 9 मूर्खले सुने गरी नबोल, किनकि त्यसले तेरा वचनहरूको बुद्धिलाई तुच्छ ठान्ने छ ।

10 प्राचीन साँध-सिमानाको ढुङ्गो नहटा वा अनाथहरूको खेतबारी नमिच् । 11 किनभने तिनीहरूका उद्धारकर्ता शक्तिशाली हुन्नुह्न, र उहाँले तेरो विरुद्धमा तिनीहरूको मुद्दा लड्नुहोने छ । 12 तेरो हृदयलाई अर्तीतर लगा, र तेरा कानलाई ज्ञानका वचनहरूमा लगा । 13 बच्चाबाट अर्तीलाई नरोक्, किनकि तँले त्यसलाई अनुशासनमा राखिस भने त्यो मर्ने छैन । 14 त्यसलाई छाडी लगाउने र पातालबाट त्यसको प्राण जोगाउने तै नै होस् । (Sheol h7585)

15 हे मेरो छोरो, तेरो हृदय बुद्धिमानी छ भने मेरो हृदय पनि प्रसन्न हुने छ । 16 तेरो ओठले जे ठिक छ, त्यही बोल्दा मेरो अन्तस्करण समाउने छ । 17 तेरो हृदयलाई आपाहरूको ईर्ष्या गर्न नदे, तर दिनेभि परमप्रभुको भयमा लागिराख्य । 18 निश्चय नै एउटा भविष्य छ, र तेरो आशा निराश हुने छैन ।

19 हे मेरो छोरो, सुन् र बुद्धिमान् हो, अनि तेरो हृदयलाई सुमार्गमा लगा । 20 मातोकाहरू वा धेरै मासु हुसेनहरूसित सङ्गत नगर, 21 किनकि मतवाला र विचुवाहरू गरिब बन्दन्, र यस्तो लट्याइले तिनीहरूलाई झुन्ने बनाउँछ । 22 तँलाई जन्म दिने बुबाको कुरा सुन्, र तेरी आमा वृद्ध हुँदा उनलाई तुच्छ ठान् । 23 सत्यलाई किन्, र त्यसलाई नबेच् । बुद्धि, अर्ती र समझशक्तिलाई किन् । 24 धर्मात्माको बुबा अत्यन्त आनन्दित हुने छ, र बुद्धिमान् छोरोलाई जन्म दिने मानिस त्यसमा प्रसन्न हुने छ । 25 तेरो बुबा र आमा प्रसन्न होउन्, अनि तँलाई जन्म दिने आनन्दित होऊन् । 26 हे मेरो छोरो, मलाई तेरो हृदय दे, र तेरा आँखाले मेरा मार्गहरू हेल्न् । 27 किनभने वेश्या एउटा गहिरो खालद हो, र अनैतक स्त्री एउटा साँधुरो इनार हो । 28 त्यो चोर्ड्स ठुकिबस्ते, र त्यसले मानिसहरूका बिचमा विश्वासघातीहरूको सङ्ख्या बढाउँछ । 29 कोसित कष्ट छ? कोसित शोक छ? कोसित कलह छ? कोसित गुनासो छ? कोसित विनाकारण चोट छ? कसका आँखा राताराता छन्? 30 तिनीहरूको जो धेरै मद्य पिउँछन्, जसले मिश्रित मद्य पिउँछन् । 31 मद्य रातो हुँदा, कचारामा त्यसको फिंज उठ्दा र त्यो सहजै उँधो जाँदा त्यसलाई नहेर । 32 अन्त्यमा त्यसले सर्पले झाँँ डस्छ, र गोमनले झाँँ विष हालिदिन्ध । 33 तेरा आँखाहरूले अनौठा कुराहरू देख्ने छन्, र तेरो मनले टेडा कुराहरू व्यक्त गर्ने छन् । 34 तँ महासमुद्रमा सुरिहेने व्यक्तिङ्गाँ वा मस्तुलको डोरीको मासितर बन्नेझाँ हुने छ । 35 तँले भन्ने छस्, “तिनीहरू मलाई हिकाए, तर मलाई चोट लागेन ।” तिनीहरूले मलाई पिटे, तर मलाई यसको अनुभूति भएन । म कहिले ब्युँझ्ने छु? म अर्को चुस्की खोज्ने छु ।”

24 खराब मानिसहरूको लालच नगर, न त तिनीहरूसित सङ्घात गर्ने चाहाना राख्य । 2 किनभने तिनीहरूको हृदयले हिसाको षड्यन्त्र रच्छ, र तिनीहरूको ओठले कष्टबाटे कुराकानी गर्छ । 3 बुद्धिमारा धर निर्माण गरिन्छ, र समझशक्तिद्वारा यसलाई स्थापित गरिन्छ । 4 ज्ञानद्वारा सारा बहुमूल्य र उत्कृष्ट थोकहरूले कोठाहरू भरिन्छन् । 5 बुद्धिमान् योद्धा बलियो हुन्छ, र

जानी मानिसले आपनो शक्ति बढाउँछ । 6 किनभने बुद्धिमानी निर्देशनद्वारा तैले आपनो युद्ध लड़न सकछस्, र धैरै परामर्शदाताहृद्वारा विजय हासिल गरिन्छ । 7 मूर्खको लागि बुद्धि अति उच्च हुन्छ । ढोकामा त्यसले आपनो मुख खोल्दैन । 8 खराबी गर्न योजनाहरू बनाउने एउटा छ जसलाई मानिसहरूले “षड्यन्त्रकारिको गुरु” भन्छन् । 9 मूर्ख योजना पाप हो, र मानिसहरूले खिल्ली उडाउनेलाई तुच्छ ठान्छन् । 10 कष्टको दिनमा तँ डरले कमजोर भइस् भने तेरो शक्ति क्षीण हुने छ । 11 मृत्युको लागि लगाइ गरेकाहरूलाई छुटकारा दे, र मारिनका लागि ढुनमिएकाहरूलाई बचा । 12 “हामीलाई यस विषयमा कही थाहा थिएन,” भनी तैले भनिस भने के हृदयको जाँच गर्नुनेले तैले भानिरहेको कुरालाई बुझनुहुन र? तेरो जीवनको रखवाली गर्नुहरेलाई के यो कुरा थाहा छैन र? के परमेश्वरले हरेकलाई त्यसको प्रतिफलअनुसार दिनुहुन र? 13 हे मेरो छोरो, मह खा, किनकि यो गुलियो हुन्छ, किनकि महको चाकाबाटको महको स्वाद तँलाई गुलियो हुन्छ । 14 तेरो प्राणको लागि बुद्धि यही हो: तैले यसलाई भेट्टाइस् भने तेरो भविष्य सुन्दर हुने छ, र तेरो आशा निराश हुने छैन । 15 धर्मात्माको घरमाथि आक्रमण गर्ने दुष्ट मानिसजस्तै ढुकेर नबस् । त्यसको घर न भत्का । 16 किनकि धर्मात्मा सात पटक लोटहरू र केरि उठछ, तर दुष्ट मानिसहरू विपत्तिद्वारा तल खसालिन्छ । 17 तेरो शत्रुको पतन हुँदा उत्सव नमान, र त्यसले ठक्कर खाँदा तेरो हृदयलाई प्रसन्न हुन नदे । 18 नत्रा परमप्रभुले देख्नुहोने छ र असहमति जनानुहोने छ अनि त्यसबाट आपनो क्रोध हटाउनुहोने छ । 19 खराबी गर्नेहरूको कारण विन्ता नमान, र दुष्ट मानिसहरूको ईर्ष्या नगर । 20 किनभने दुष्ट मानिसको कुनै भविष्य छैन, र दुष्ट मानिसको बत्ती निभाइने छ । 21 हे मेरो छोरो, परमप्रभुको भय मानू, र राजादेखि डरा । तीनीहरूको विरुद्धमा लानेहरूको सङ्घगत नगर । 22 किनभने उहाँहरूको विपत्ति अकस्मात आइन्ने छ, र उहाँस्रु दुवैबाट आउने विनाशको मात्रा कसलाई थाहा छ र? 23 यी पनि बुद्धिमानको नीति-वचनहरू हुन् । मुद्दाको न्यायमा पक्षपात गर्नु राग्रो होइन । 24 दुष्ट मानिसलाई “तिमी धर्मात्मा हौ,” भनी भन्ने कुनै पनि व्यक्ति मानिसहरूमा श्रापित हुने छ, र जातिजातिहृद्वारा धृणित हुने छ । 25 तर दुष्टलाई अनुशासनमा राख्नेहरू आनन्दित हुने छन्, र तीनीहरूमा भलाइका उपहारहरू आउने छन् । 26 इमानदार जवाफ दिनेले ओठमा चुब्बन दिन्छ । 27 तेरो बाहिरको काम तयार गर, र खेतबारीमा गरिने हरेक काम तँ आफैले तयार राख । त्यसपछि तेरो घर बना । 28 विनाकारण तेरो छिमेकीको विरुद्धमा साक्षी नबन्, र तेरो ओठले छल्ने काम नगर । 29 यसो नभन्, “त्यसले मलाई गरेजस्तै म त्यसलाई गर्ने छु । त्यसले मलाई गरेको साटो म लिने छु ।” 30 म अल्छे मानिसको खेतनेबाट गर्न, वेसमझ मानिसको दाखबारीबाट भएर गर्ने । 31 जतातातै काँडाहरू उप्रेका थिए; जमिन झारझाराले ढाकिएको थियो, र यसको ढुङ्गाको पर्खाल तोडिएको थियो । 32 तब मैले देखेका कुरामा मैले विचार गरे । मैले हैँ र अर्ती प्राप्त गरे । 33 क्षणिक सुताइ, क्षणिक उँधाइ र आरामको लागि क्षणिक हात बाँधे कामले 34 गरिबी चोरझाँ आउने छ, र आवश्यकताचाहाँ हतियार भिरेको सिपाहीझाँ आउने छ ।

25 यी सोलोमनका थप हितोपदेश हुन् जसलाई यहूदाका राजा

हिजकियाका मानिसहरूले प्रतिलिपि गरे । 2 कुनै विषय गोप्य राख्नुमा परमेश्वरको महिमा हुन्छ, तर यसको खोजी गर्नु राजाहरूको महिमा हो । 3 जसरी आकाशहरू उचाइका लागि हुन्, र पृथ्वी गहिराइको लागि हो, त्यसै गरी राजाहरूको हृदय खोजी गर्न नसकिने खालको हुन्छ । 4 चाँदीबाट कसर निकालिए, र धातुको काम गर्नेले त्यसलाई चाँदीलाई आपनो शिल्पकृतिमा प्रयोग गर्न सकछ । 5 त्यसै गरी, राजाको उपरिथिबाट दुष्ट मानिसहरूलाई हटाइदे, र तिनको सिंहासन ठिक काम गरेर स्थापित हुने छ । 6 राजाको उपरिथितमा आफेलाई नउचाल, र उच्च मानिसहरूलाई तोकिएको ठाँड़मा नबस् । 7 उच्च मानिसहरूको सामु तेरो अपमान हुनुभन्दा त बरु तँलाई

“यहाँ माथि आऊ” भन्नु उत्तम हुन्छ । 8 तैले जे देखेको छस्, त्यसलाई झाई अदालतमा नलैजा । किनकि तेरो छिमेकीले तँलाई लाजमा पादी अन्त्यमा तँ के गर्ने छस्? 9 तेरो मुदालाई तँ त र तेरो छिमेकीको बिचमा बहस गर, र अर्कोको गुप्त कुरोलाई प्रकट नगर । 10 नत्रा सुन्ने व्यक्तिले तामाथि लाज र तेरो विषयमा भएको खराब प्रतिवेदन ल्याउने छ जसलाई चुप गराउन सकिंदैन । 11 ठिक अवस्थामा बोलिएको वचन चाँदीमा जडान गरिएको सुनका स्याउहरूस्तै हुन्छन् । 12 सुनको औंती वा निखुर सुनबाट बनेको गहना सुन्ने कानको लागि बुद्धिमान् हफ्किझाँ हो । 13 कटनीको समयमा हिँडको शीतलझाँ विश्वासयोग्य दूत त्यसलाई पठाउनेहरूका लागि हुन्छ । त्यसले आपना मालिकहरूको जीवन फकाएर ल्याउँछ । 14 आफूले नदिएको उपहारबारे धाक लगाउने मानिस पार्नीविनाको बादल र बतासझाँ हुन्छ । 15 धैर्यताले शासकलाई पनि मनाउन सकिन्छ, र कोमल जिब्रोले हड्डीलाई गलाउन सकछ । 16 मह पाइस् भने चाहिंदो मात्रामा खा । नत्रा अत्यधिक खाइस् भने तैले बान्ता गर्छस् । 17 आफानो छिमेकीको घरमा अकसर जाने नगर । त्यो तैदेखि वाक्क भएर तँलाई घृणा गर्छ । 18 आफानो छिमेकीको विरुद्धमा झाँयो साक्षी दिने मानिस युद्धमा प्रयोग गरिए लट्टी, तरबार वा तिखो काँडजस्तै हो । 19 तैले कष्टको समयमा भरोसा गर्ने अविश्वासयोग्य मानिस दुखेको दाँत वा चिप्लने खुट्टाजस्तै हो । 20 जाडो मौसममा खास्टो खोसेर लैजाने मानिस वा सोडामा सिर्का खन्याएँझैँ दुखित हृदय भएकोलाई गीत गाउने मानिसझाँ हुन्छ । 21 तेरो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खानलाई भोजन दे, र त्यो तिखाएको छ भने त्यसलाई पिउनलाई पानी दे । 22 किनकि त्यसो गराले तैले त्यसको ताउकोमा आगोको भुझ्न्नो ख्यन्याउने छस्, र परमप्रभुले तँलाई इनाम दिनुहोने छ । 23 जसरी उत्तरी बतासले पक्कै वृष्टि ल्याउँछ, त्यसै गरी गुप्त कुराहरू बताउने जिब्रोले कुद्दु अनुदार ल्याउँछ । 24 झगडालु पल्नीसँग एउटै घरमा बस्नुभन्दा कौसीको कुनामा बस्नु बेस हुन्छ । 25 तिखाएको मानिसलाई चिसो पानी जस्तो हुन्छ, टाढाको देशबाट आएको शुभ खबर त्यस्तै हुन्छ । 26 हिलोको फुहारा वा दूषित कुवाङ्गैँ दुष्ट मानिसको सामु लर्खाराँदै हिँडेन र्थमी मानिस हुन्छ । 27 अत्यधिक महानु राग्रो हुँदैन । त्यसो गर्नु भनेको मान-सम्मान खोजीरहनुजस्तै हो । 28 आत्मसंयमविनाको मानिस दरार भएको वा पर्खालिविनाको सहरजस्तै हो ।

26 ग्रिष्म ऋतुमा हुइ वा फसलको समयमा झारी परेझाँ मूर्ख आदरको योग्य हुँदैन । 2 भुर्ज उड्ने भैंगरो र हानिएर जाने गैंथलीझाँ कारणविनाको श्राप पनि लाईदैन । 3 कोरो धोडाको लागि हो; लगाम गधाको लागि हो र लट्टी मूर्खहरूको पिठिँको लागि हो । 4 मूर्खलाई त्यसको मूर्खताअनुसार जवाफ नदे, नत्रा तँ त्योजस्तै हुने छस् । 5 मूर्खलाई जवाफ दे र त्यसको मूर्खतामा मिल ताकि त्यो त्यसको आपाने दृष्टिमा बुद्धिमान् नहोस् । 6 मूर्खको हातमा सदेश पठाउने मानिसले आपाने खुट्टामा बन्चरो हानेर हिसा पिउँछ । 7 पक्षपातामा झूण्डिएका खुट्टाहरूझाँ मूर्खको मुखमा भएको हितोपदेश हुन्छ । 8 मूर्खलाई आदर दिनु युँगेत्रामा ढुङ्गा बाँध्नुजस्तै हो । 9 मूर्ख वा बृद्धालाई ज्यालामा काम लगाउन धनुर्धारीले त्यसको वरिपरि भएका स्वैबालाई काँड हानी चोट पुऱ्याउनुजस्तै हो । 11 जसरी कुकुर आपानै बान्तामा फक्केर आउँछ, त्यसै गरी मूर्खले आपनो मूर्खता दोहो-याउँछ । 12 के तैले आपाने दृष्टिमा बुद्धिमान् भएको कुनै मानिसलाई देखेको छस्? त्यसको भन्दा त मूर्खको लागि बढी आशा हुन्छ । 13 अल्छे मानिसले भन्छ, “सङ्कमा सिंह छ । खुला ठाउँहरूका बिचमा सिंह छ ।” 14 ढोका आपनो कब्जामा यताउता हल्लेझाँ अल्छे मानिस आपनो खाटमा पल्टन्छ । 15 अल्छे मानिसले आपनो हात थालमा गाढ्छ, र त्यसलाई आपनो मुखसम्म पुऱ्याउन पनि त्योसित शक्ति हुँदैन । 16 सही न्यायसहित प्रतिक्रिया दिने सात जना मानिसभन्दा अल्छे मानिस त्यसको आपने दृष्टिमा बुद्धिमान् हुन्छ । 17 कुकुरको काम

समाले मानिस आफूसित सम्बन्धित नभएको झगडामा रिसाउने बटुवाजस्तै हो । 18 त्यो धातक काँड हान्ने बौलाहा मानिसजस्तो हो, 19 जसले आफ्नो छिमेकीलाई थोका दिइसकेपछि भन्छ, “के मैले ठट्ठा गर्दै थिइनै र?” 20 दाउराको कमीले आगो निष्ठ, र जहाँ कुरौटो हुँदैन त्यहाँ झगडाको अन्त्य हुँच । 21 जसरी भुङ्गोको लागि कोल्हा र आगोको लागि दाउरा हो, त्यसै गरी झाङाडालु मानिस कलह सल्काउनको लागि हो । 22 कुरौटेका वचनहरू स्वादिष्ट गाँसजस्तै हुँचन् । ती शरीरको भित्री भागसम्प्रवेश गर्छन् । 23 माटोको भाँडामा चल्काउने जलप लाएँझ आघात पुऱ्याउने ओठ र दुष्ट हृदय हुँच । 24 अरुहरूलाई धृणा गर्नेले आफ्नो ओठेले आफ्ना भावना लुकाउँछ, तर भित्रपट्ट भने त्यसले छलछामलाई आश्रय दिन्छ । 25 त्यसले अनुग्रही भएर बोले तपानि त्यसमाथि विश्वास नगर, किनकि त्यसको हृदयमा सातवटा धृणित कुरा छन् । 26 त्यसको धृणालाई छलले ढाकिएको भए तापनि त्यसको दुष्टता सभामा खुला हुन्ने छ । 27 खाडल खन्ने मानिस त्यसभित्र जाकिन्छ, र ढुङ्गा गुडाउने मानिसमा नै त्यो ढुङ्गा फेर्केर आउने छ । 28 झुट बोल्ने जिज्रोले पीडामा परेकाहरूलाई धृणा गर्छ, र चापलुसी घरने मुखले विनाश ल्याउँछ ।

27 भोलीको विषयमा घमण्ड नगर, किनकि एकै दिनमा के आइपर्छ भनी तँलाई थाहा छैन । 2 कसैले तेरो प्रशंसा गरेसु, तेरै आफ्नै मूखले होइन; परदेशीले गरेसु, तेरो ओठले होइन । 3 ढुङ्गामाको बोझा र बालुवाको ओजनलाई विचार गर । मूर्खको चिन्हाई ती दुवैभन्दा गरुङ्गो हुँच । 4 झाँकको क्रोध र रिसको बाटी छ, तर धाहको सामु को खडा हुन सक्छ र? 5 गुप्त प्रेमभन्दा खुला हाप्नी बेस हो । 6 मित्रले दिएको चोट पत्यारालामदो हुँच, तर शत्रुले तँलाई प्रत्यु मात्रामा चुम्बन गर्न सक्छ । 7 पेटभरि खाएको मानिसले महको चाकालाई पनि इन्कार गर्छ, तर भोकाएको व्यक्तिलाई हेरक तितो कुरो मिठो लाग्छ । 8 आफ्नो गुँडाबाट भट्किएर निस्केको चरा आफ्नो बासस्थानबाट बरालिएको मानिसझौँ हुँच । 9 अत्तर र धूपले हृदयलाई आनन्द दिन्छ, तर मित्रको मिठास उसको इमानदार सलाहाबाट आउँछ । 10 आफ्नो मित्र र मित्रको बुबालाई नत्याग, अनि तेरो विपत्तिको दिनमा तेरो भाइको घरमा नजा । टाढाको भाइभन्दा नजिकको छिमेकी उत्तम हुँच । 11 हे मेरो छोरो, बुद्धिमान हो, र मेरो हृदयलाई आनन्दित तुल्या । तब मेरो खिल्ली उडाउनेलाई म जवाफ दिने छु । 12 विवेकी मानिसले सङ्कषिप्त देखेर आफैलाई लुकाउँछ, तर निवुद्धि अगाडि बढ्छ र त्यसैको कारण दुःख भोग्छ । 13 परदेशीको जमानी बनेको खास्टो पनि खोस्नु र त्यसले अनैतिक स्त्रीको लागि यसो गरेको भए त्यो धरौटी राख्नु । 14 कसैले आफ्नो छिमेकीलाई बिहान सबैरे चर्को सोस्या आशिष दिन्छ भने, त्यो आशिषलाई श्राप ठानिन्छ । 15 झगडालु पल्नी वर्षाको समयमा एकाहोरो तपतप चुहुने झरीजस्तै हो । 16 त्यसलाई नियन्त्रण गर्नु बतासलाई नियन्त्रण गर्नुँहो हो वा दाहिने हातमा तेललाई समात्नुँहो । 17 फलामले फलामलाई उथाउँछ । त्यसै गरी, मानिसले आफ्नो मित्रलाई उथाउँछ । 18 अज्जीरको रुख गोडमेल गर्नेले यसको फल खाने छ, र आफ्नो गुरुको रक्षा गर्नेले आदर पाउँछ । 19 जसरी पानीले मानिसको अनुहार प्रतिविम्बित गर्छ, त्यसै गरी मानिसको हृदयले उसको प्रतिविम्बित गर्छ । 20 जसरी पाताल र एबाइडोन कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन, त्यसै गरी मानिसका आँखा कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन । (Sheol h7585)

21 चाँदी पापाल्न भाँडो र सुन खन्न आरन हुँच, अनि मानिसको प्रशंसा हुँदा त्यसको जाँच हुँच । 22 मूर्खलाई खलमा वा अन्नलाई झैँ जाँतीमा हालैर पिंथे तापनि त्यसको मूर्खता त्यसबाट हुन्ने छैन । 23 तेरो भेडा-बाङ्गाहरूको अवस्था राम्री थाहा गर, र तेरा गाईवस्तुहरूको बारेमा ध्यान दे । 24 किनकि धन-सम्पत्ति सदाको लागि होइन । के मुकुट सबै पुस्ताभरि रहन्छ र? 25 पराल कहिले हटाइन्छ र नयाँ पालुवा कहिले पलाउँछ अनि डाँडापाखाबाट घाँस कहिले बटुलिन्छ भनी तँलाई थाहा हुँपर्छ । 26 ती भेडाहरूले तेरो वस्त्र

जुटाउने छन् र बाङ्गाहरूले खेतको मूल्य जुटाउने छन् । 27 तँ र तेरो घरानाको भोजनको लागि बाङ्गीको दूध उपलब्ध हुने छ र त्यो तेरा नोकर्नीहरूलाई पोषण हुने छ ।

28 कसैले नलखेट्दा पनि दुष्ट मानिसहरू भाग्छन्, तर धर्मी मानिसहरू जावान सिंहझौँ निर्भीक हुँचन् । 2 देशको अधर्मको कारण त्यहाँ धेरै शासकहरू हुँचन्, तर समझशक्ति र ज्ञान भएको मानिसले अमनचैन कायम राख्ने छ । 3 एउटा गरिब मानिसमाथि थिचोमिचो गर्न अर्को गरिब मानिस अन सखाप पार्ने मुसलधारे वर्षाजस्तो हो । 4 व्यवस्था त्यागनेहरूले दुष्ट मानिसहरूको प्रशंसा गर्दैन्, तर व्यवस्था पालन गर्नेहरू तिनीहरूको विरुद्धमा लड्छन् । 5 खराब मानिसले न्यायलाई बुद्धैन, तर परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूले हरेकु कुरो बुद्धदछ । 6 आफ्ना मार्गहरूमा टेडो हुने धनी मानिसभन्दा आफ्नो निष्ठामा हिँड्ने गरिब मानिस उत्तम हुँच । 7 व्यवस्था पालन गर्ने छोरो समझदार हुँच, तर धिचावाको सङ्गत गर्नेले चाहिँ आप्नो बुबालाई लज्जित तुथ्याउँछ । 8 धेरै व्याज लगाएर आफ्नो सम्पत्ति बढाउने मानिसको धनलाई अर्कैले कुम्ल्याउँछ र त्यसले गरिबहरूमाथि दिया देखाउँछ । 9 कसैले व्यवस्था सुनाबाट आफ्नो कान तकायी भने त्यसको प्रार्थना पनि धृणित हुँच । 10 सोझाहरूलाई खराब मार्गमा लैजाने जो कोही पनि आफूले खनेको खाल्डोमा जाकिने छ, तर खोटरहित मानिसले असल पैतृक-सम्पति पाउने छ । 11 धनी मानिस आप्नै दृष्टिमा बुद्धिमान्हो होला, तर समझशक्ति भएको गरिब मानिसले त्यसलाई पत्ता लगाउने छ । 12 धर्मीहरू विजय हुँदा तुलो महिमा हुँच, तर दुष्टहरूको उदय हुँदा मानिसहरू तुक्न थाल्छन् । 13 आफ्ना पापहरू लुकाउनेको उन्नति हुने छैन, तर तिनलाई स्वीकार गरी त्यागेनेलाई कृपा देखाइने छ । 14 सर्धै आदरसाथ जिउने आशिषित हुने छ, तर आफ्नो हृदयलाई कठोर बनाउनेचाहिँ कष्टमा पर्ने छ । 15 गज्जने सिंह वा झाम्ने भालुँझ मानिसहरूमाथि शासन गर्ने दुष्ट शासक हुँच । 16 समझशक्ति कमी भएको शासक कुर हुँच, तर बेदमानीलाई धृणा गर्नेचाहिँको आयु लामो हुँच । 17 कसैको खाग एकोले मानिस दोषी छ भने त्यसको मृत्यु नभएसम्म त्यो भगुवा हुने छ र कसैले त्यसलाई सहायता गर्ने छैन । 18 निष्ठासहित हिँड्ने सुरक्षित हुने छ, तर टेडो चाल भएको मानिस अकस्मात् पतन हुने छ । 19 आफ्नो खेतबारी खनजोत गर्नेको प्रश्नस्त अन्न हुने छ, तर बेकमा कोसिसको पछि लानेचाहिँ दरिद्रताले निरापेक्ष भएकोले भन्ने छ । 20 विश्वासोग्र यानिसले धेरै आशिषित हरू पाउने छ, तर झाँटै धनी हुनेचाहिँ दण्डविना उम्कने छैन । 21 पक्षपात गर्नु राम्रो होइन, तर पनि एक टुक्रा रोटीको लागि मानिसले गलत काम गर्छ । 22 कन्जुस मानिस धनको पछि लाग्छ, तर दरिद्रता त्यसमाथि आइपर्ने छ भनी त्यसलाई थाई हुँदैन । 23 फुक्याउने जिज्रो भएकोले भन्दा अनुशासनमा राख्नेले नै पछि बढी निगाह पाउँछ । 24 आफ्ना बुबा र आमालाई लुटेर “त्वो पाप होइन” भनी बताउने मानिस बर्बादी ल्याउनेको मित्र हुँच । 25 लोभी मानिसले द्वन्द्व निम्न्याउँछ, तर परमप्रभुको भरोसा गर्नेको उन्नति हुने छ । 26 आपनै हृदयमा भरोसा गर्ने मानिस मूर्ख हो, तर बुद्धिमा चल्नेचाहिँ खतराबाट टाढै बस्छ । 27 गरिबलाई दिनेलाई कुनै कुराको अभाव हुँदैन, तर तिनीहरूप्रति आँखा चिम्लनेले धेरै श्राप पाउन छ । 28 दुष्टहरूको उदय हुँदा मानिसहरू लुक्छन्, तर तिनीहरू नष्ट हुँदा धर्मीहरूको वृद्धि हुँच ।

29 धेरै पटक हप्की पाएर पनि हठी हुने मानिस निको नहुने गरी एकै क्षणमा नष्ट हुने छ । 2 धर्मीमाहरूको वृद्धि हुँदा मानिसहरूले आनन्द मनाउँछन्, तर दुष्ट मानिस शासक बन्दा मानिसहरूले सुस्करा हाल्छन् । 3 बुद्धिलाई प्रेम गर्नेले आफ्नो बुबालाई प्रसन्न तुल्याउँछ, तर वेश्याहरूको सङ्गत गर्नेले आफ्नो सम्पत्ति नष्ट पार्छ । 4 राजाले न्यायद्वारा देश सुदृढ बनाउँछ, तर घुस लिनले देशलाई तहसनहस पार्छ । 5 आफ्नो छिमेकीलाई फुक्याउनेले त्यसका खुट्टाका लागि जाल फिजाइरहेको हुँच । 6 खराब

मानिसको पापमा पासो हुन्छ, तर धर्मात्माले गाएर आनन्द मनाउँछ । 7 धर्मात्मालाई गरिबका अधिकाहरू थाहा हुन्छ, तर दुष्टले यस्तो ज्ञान बुझदैन । 8 खिल्ली उडाउनेहरूले सहरमा आगो लगाउँछन्, तर बुद्धिमानहरूले क्रोधालाई पाखा लगाउँछ । 9 बुद्धिमान मानिसले मुख्यसित तर्क-वितर्क गर्दा मूर्खले रिस प्रकट गरेर गिल्ला गर्छ र त्याहाँ चैन हुँदैन । 10 रक्तपात गर्नेले खोटरहित मानिसलाई धृणा गर्छ, र सोझाहरूको ज्यान लिन खोज्छ । 11 मूर्खले आफ्ना सबै रिस प्रकट गर्छ, तर बुद्धिमान मानिसले त्यसलाई ध्यारे शान्त हुन्छ । 12 शासकले द्युटो कुरोलाई ध्यान दियो भने त्यसका सबै कर्मचारी दुष्ट हुने छन् । 13 गरिब र शिथोमिचो गर्ने मानिस उस्तै हुन्, किनकि परमप्रभुले नै दुवैका अँखामा दृष्टि दिनुहुँच । 14 राजाले सत्यताद्वारा गरिबको न्याय गयो भने तिनको सिंहासन सदाको लागि स्थिर रहेणे छ । 15 लट्टी र सुधारले बुद्धि दिन्छन्, तर अनुशासनविनाको बालकले आफ्नी आमालाई लाजामा पार्छ । 16 दुष्ट मानिसहरू शक्तिमा पुदा अधर्मको वुद्धि हुन्छ, तर धर्म मानिसहरू ती दुष्ट मानिसहरूको पतन देखेणे छन् । 17 आफ्नो छोरोलाई अनुशासनमा राख्य, र त्यसले तैलाई चैन दिने छ; त्यसले तेरो जीवनमा आनन्द ल्याउने छ । 18 जहाँ अगमवारीय दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू भाँडिन्छन्, तर व्यवस्था पालन गर्नेचाहिँ धन्यको हो । 19 कुराले मात्र नोकरलाई सुधार्न सकिंदैन, किनकि त्यसले बुझे तापनि त्यहाँ कुनै प्रतिक्रिया हुँदैन । 20 के आफ्नो वचनमा हतारिएर बोल्ने मानिसलाई तँ देख्यसँ? त्यसको लागि भन्दा त मूर्खको लागि बढी आशा हुन्छ । 21 जसले आफ्नो नोकरलाई आफ्नो बाल्यावस्थादेखि पुच्युल्याउँछ, त्यसले अन्यत्या कएर भोग्ने छ । 22 रिसाएको मानिसले द्वन्द्व निम्त्याउँछ, र झाँकको मालिकले धैरै पाप गर्छ । 23 मानिसले धमाप्डले त्यसलाई तल खसाल्छ, तर विनप्र आत्मा भएको मानिसलाई आदर दिन्दै छ । 24 चोरसित बाँडचुँड गर्नेले आफ्नी जीवनलाई धृणा गर्छ । त्यसले श्राप सुन्छ र केही भद्रैन । 25 मानिसको डर पासोजस्तै हो, तर परमप्रभुमाथि भरोसा गर्नेचाहिँ सुरक्षित हुने छ । 26 शासकको मुहार खोज्नेहरू धैरै छन्, तर मानिसको लागि न्याय परमप्रभुबाट नै आउँछ । 27 अन्यायी मानिस धर्मात्माको लागि धृणित हुन्छ, र सोझो चाल भएको मानिस दुष्टको लागि धृणित हुँछ ।

30 याकेका छोरा आगूरका वचनहरू अर्थात् ईश्वरवाणी: यी मानिसले इशीएल र यूकाललाई धोषणा गरेका हुन्: 2 निश्चय नै म कुनै पनि मानिसभन्दा पशुजस्तो छु, र मसित मानिसको समझाशक्ति छैन । 3 मैले बुद्धि प्राप्त गरेको छैन, न त मसित परमपवित्रको ज्ञान नै छ । 4 स्वर्ग उक्तरेको तल झारेको छ र? आफ्ना हातको मुट्ठीमा कसले बतासलाई बुटुलेको छ र? कसले पानीलाई आफ्नो खास्टोमा जम्मा गरेको छ र? कसले पृथ्वीका कुनाकुनालाई स्थापित गरेको छ र? उहाँको नाउँ के हो र उहाँका पुत्रको नाउँ के हो? निश्चय नै ताँलाई थाहा होला! 5 परमेश्वरको होकर वचन जाँचिएको छ । उहाँमा शरण लिनेहरूका लागि उहाँ ढाल हुनुहुँच । 6 उहाँका वचनहरूमा नथप नत्रता उहाँले ताँलाई अनुशासनमा राख्युहुने छ, र तँ द्युटो ठहरिने छस् । 7 म तपाईंबाट दुईवटा कुरा मागदछु । म मर्मुअगी ती मबाट नरोक्नुहोस् । 8 व्यर्थता र झुटलाई मबाट पर राखिदिनुहोस् । मलाई दरिद्रता वा धन-सम्पत्ति नदिनुहोस् । मलाई आवश्यक पर्ने भोजन मात्र दिनुहोस् । 9 किनकि मासित धैरै भए भने मैले तपाईंलाई इन्काकर गरेर भनूला, “परमप्रभु को हो हो?” वा गरिब भाँई भने, मैले चोरेर मेरा परमेश्वरको नाउँ अपवित्र तुल्याउँला । 10 मालिकको सामु त्यसको नोकरको निन्दा नगर, नत्रता त्यसले ताँलाई सराने छ, र तँ दोषी बन्ने छस् । 11 आफ्ना बुधाहरूलाई सरापे र आमाहरूलाई आशिष नदिने पुस्ता पनि छ । 12 आफ्ने दृष्टिमा शुद्ध हुने पुस्ता पनि छ, तापनि तिनीहरू आफ्नो फोहोरबाट सफा भएका छैनन् । 13 अहडकारी आँखा भएकाहरूको पुस्ता पनि छ, जसको हेराइ अति धृणास्पद हुँछ । 14 यस्तो पुस्ता पनि छ जसका दाँत तरवाहरू हुन्, र तिनीहरूका बड्गारा

छुराजस्तै छन्, ताकि तिनीहरूले देशबाट गरिबहरूलाई र मानव-जातिबाट खाँचोमा परेकाहरूलाई निल्न सक्नून् । 15 जूकाका दुई छोरी छन् । “देउ, देउ” भद्रै तिनीहरू चिच्चाउँछन् । तिनवटा कुरा छन् जुन कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन, र चारवटा कुरा जसले कहिल्यै “पुग्यो” भद्रैनन् । 16 पाताल, बाँझी स्त्री, पानीले कहिल्यै सन्तुष्ट नहुने जमिन र कहिल्यै “पुग्यो” नभन्ने आगो । (Sheol h758) 17 बुबालाई खिल्ली उडाउने र आमाको आजालाई खिसी गर्ने आँखालाई बैंसीका कागहरूले दुँगेर बाहिर निकाल्ने छन्, र त्यसलाई गिर्दहरूले खाने छन् । 18 तिनवटा कुरा छन्, जुन मेरा लागि ज्यादै उदेकका छन्, चारवटा छन्, जसलाई म बुझन सकिदैः 19 आकाशमा चिलको चाल, चट्टानमा सर्पको चाल, समुको बिचमा जहाजको चाल र तरुणीसित पुरुषको चाल । 20 व्यभिचारी स्त्रीको चाल यस्तो हुन्छः त्यसले खाएर आफ्नो मुख पुछ्छे अनि भन्छे, “मैले कुनै गल्ती गरेकी छैन नै” । 21 तिनवटा कुराबाट पृथ्वी काम्छ, र चारवटा कुरालाई यसले सहन सक्दैनः 22 राजा भएको नोकर, खानाले टन अधाएको मूर्ख, 23 विवाह गर्ने माया नपाएकी स्त्री र आफ्नी मालिकनीलाई पछाएर उक्त ठाउँमा बस्ने नोकर्नै । 24 पृथ्वीमा चारवटा कुरा साना छन्, र पनि तिनीहरू अत्यन्तै बुद्धिमान छन्: 25 कमिलाहरू निर्वल प्राणी हुन्, तरै पनि तिनीहरूले ग्रीष्म ऋतुमा आफ्नो भोजन तयार पार्न । 26 शापानहरू शक्तिशाली प्राणी होइनन्, तरै पनि पहरामा तिनीहरूले आफ्नो घर बनाउँन् । 27 सलाहरूको कुनै राजा हुँदैन, तरै पनि तिनीहरू हुल बाँधेर अगाडि बढ्छन् । 28 छेपाराहरूलाई तपाईंका दुईवटा हातले समात्न सकिन्छ, तरै पनि तिनीहरू राजदरबारमा पाइन्छन् । 29 तिनवटा कुरा छन्, जो आफ्नो हिँडाइम रवाफिला छन् र चारवटा छन् जुन शानसँग हिँड्छन्: 30 सिंह पशुहरूमध्ये सबैभन्दा शक्तिशाली हुन्छ, जो कुनै प्राणीदेखि तर्कदैन । 31 शानसँग हिँड्दे कुखुराको भाल, बोका र आफ्नो छेउमा सिपाहीहरू राखेर हिँड्ने राजा । 32 आफैलाई उतालेर तँ मूर्ख भएको छस् भने वा ताँले खराबीको योजना र चेको छस् भने हातले तेरो मुख थुनिहाल् । 33 जसरी दूध मध्ये धिर निस्कन्छ, र नाक ठोकिकैदा रागत निस्कन्छ, त्यसरी नै रिसमा गरिएको कामले द्वन्द्व उत्पन्न गराउँछ ।

31 राजा लम्पूलका वचनहरू अर्थात् तिनकी आमाले सिकाएकी ईश्वरवाणीः 2 हे मेरो छोरो, हे मेरो गर्भको छोरो, हे मेरा भाकलहरूको छोरो, तँ के चाह्छसः? 3 स्त्रीलाई तेरो बल नदै वा राजाहरूलाई नष्ट गर्नेहरूलाई तेरा चालहरू नदै । 4 यो राजाहरूका लागि होइन, हे लम्पूल, राजाहरूले दाखमध्य पिउनहुन्न वा शासकहरूले मदिराको लालसा गर्नुहुन्न । 5 किनभने तिनीहरूले पिँडा तिनीहरूले कानुनी आदेश बिर्सेका हुच्छन्, र कष्टमा परेकाहरू सबैका अधिकाहरूलाई बजिच्यत गरिदिन्छन् । 6 नष्ट भइहेकाहरूलाई मदिरा, दे, र विरहमा भएकाहरूलाई दाखमध्य दे । 7 त्यसले पिएर आफ्नो गरिबी भुले छ, र त्यसले आफ्नो कष्टलाई सम्झने छैन । 8 बोल्न नसकनेहरू र नष्ट भइहेकाहरूको अधिकारको लागि बोल् । 9 आवाज उठा, र जे तिक छ त्यसको नाप अनुसार न्याय गर्, अनि गरिब र खाँचोमा परेकाहरूको अधिकारको निमित बोल् । 10 कसले सुयोग्य पत्नी पाउन सक्छ? उनको मूल्य रत्नहरूभन्दा बहुमूल्य हुँछ । 11 उनका पतिको हृदयले उनीमाथि भरोसा गर्छन्, र तिनी कहिल्यै गरिब हुने छैनन् । 12 उनले तिनका लागि आफ्नो जीवनकालभिर खराब कुराहरू नभई असल कुराहरू गर्जिन्, 13 उनले ऊन र सनपाट रोजिछन्, अनि आफ्ना हातले खुसी भएर काम गर्जिन् । 14 उनी व्यापारी जहाजझौँ छिन् । उनले टाढाबाट आफ्नो भोजन ल्याउँछिन् । 15 उनी राती नै उठिछन्, र आफ्नो परिवारलाई भोजन ल्याउँछिन्, अनि आफ्ना चाकर्नीहरूलाई तिनीहरूका काम बाँडफाँड गरिदिन्छन् । 16 उनले सोचविचार गरेर एउटा खेत किन्चिन्, र आफ्नो हातको कमाइले दाखबारी लगाउँछिन् । 17 उनी शक्तिले आभुषित हुन्छन् र आफ्ना पाखुराहरूलाई बलियो बनाउँछिन् । 18 उनको लागि केले मुनाफा ल्याउने छ भनी तिनी अनुमान गरिन् ।

रातैभरि उनको बत्ती निभैन् । 19 उनले आफ्नो हात चर्खाको डन्डामा राञ्जिन्, र आफ्ने औँलाले पिउरी समातिल्न् । 20 उनले गरिब मनिसहरूप्रति आफ्नो मुट्ठी खोलिल्न् । 21 उनले खाँचीमा पेरिकाहरूप्रति आफ्नो हात अगाडि बढाउँछिन् । 21 आफ्नो परिवारमा हिँड़ पदा उनी डराउँदिनन्, किनकि उनको परिवारका सबै सदस्यले सिन्दूरे रडका लुगा लगाउँछन् । 22 उनले आफ्नो ओछ्यानको लागि तन्ना बनाउँछिन्, र उनले मसिनो गरी बाटेको सुतीको कपडाको लुगा लगाउँछिन् । 23 उनका पति सहरको मूल ढोकामा देशका पाका मानिसहरूसित बस्दा सम्मानित हुन्छन् । 24 उनले सुती कपडाका वस्त्रहरू बनाएर बेच्छिन्, र व्यापारीहरूलाई पटुका उपलब्ध गराउँछिन् । 25 उनी शक्ति र आदरले आभुषित छिन्, अनि आउने समयको लागि उनी हाँस्न सकिछन् । 26 उनले बुद्धिसित आफ्नो मुख खोलिल्न्, र दयाको व्यवस्था उनको जिब्रोमा छ । 27 उनले आफ्नो परिवारका चालहरूको रेखदेख गरिँन्, र आलस्यको रोटी खाँदिनन् । 28 उनका छोरा-छोरीहरू खडा भएर उनलाई धन्यको भन्छन्, र उनका पतिले यसो भन्दै उनको तारिफ गर्नन्, 29 “धैरे स्त्रीहरूले राम्ररी काम गरेका छन्, तर तिमीले तिनीहरू सबैलाई जितेकी छ्यौ ।” 30 सुन्दरता भ्रामक हुन्छ; सौन्दर्य व्यर्थको हुन्छ, तर परमप्रभुको भय माने स्त्रीको नै प्रशंसा गरिने छ । 31 उनको हातको कमाइ उनलाई नै दिन्, र उनका कामहरूले मूल ढोकामा उनको प्रशंसा गर्न् ।

उपदेशक

1 यी चन्हनहूँ एक जना उपदेशकका हुन् जो दाऊदका छोरा र यस्खलेमका राजा थिए । 2 उपदेशक यसो भन्छन्, “तुवालोकी बाफ र बतासमा भएको मन्द हावाजस्तै हरेक कुरा व्यर्थ छ, जसले थेरै प्रश्न उज्जाउँछ । 3 मानिसले सूर्यमूनि कठिन परिश्रम गर्दा सारा कामबाट उसले के लाभ पाउँछ र? 4 एउटा पुस्ता जान्छ, र अर्को पुस्ता आउँछ, तर पृथ्वीचाहिँ सदासर्वदा रहिरहन्छ । 5 सूर्य उदाउँछ, र अस्ताउँछ, अनि आफू उदाएको ठाउँमा चाँडै फर्केर जान्छ । 6 बतास दक्षिणतिर बहन्छ, र अनि सर्वै उत्तरतिर चक्कर मार्छ । त्यो सधै आफ्नो मार्गमा जाने र फर्कने गर्छ । 7 सबै नदी समुद्रमा बगेर जान्छन्, तर समुद्र कहिल्यै भर्दैन । जहाँ नदीहरू बहन्छन्, तीनीहरू फेरि त्यहीं जान्छन् । 8 होके कुरो विरक्तलागो छ, र कसैले यसको वर्णन गर्न सक्दैन । आँखाले जे देख्दै, त्यसबाट यो सन्तुष्ट हुँदैन, न त कानने जे सन्तुष्ट, त्यसबाट यो सन्तुष्ट हुँछ । 9 जे भएको छ, त्यो हुने छ, र जे गरिएको छ, त्यो गरिए छ । सूर्यमूनि केही पनि नयाँ छैन । 10 के यस्तो कुनै कुरो छ जसको विषयमा हेरू, यो त नयाँ छौं भन्न सकिन्छ? जे अस्तित्वमा छ, त्यो लामो समयदेखि अस्तित्वमा रहिआएको छ, हामीभन्दा थेरै पहिले देखिए रहेदै आएको छ । 11 प्राचीन कालमा भएका कुराहरू कसैले सम्झन्छस्तो छैन; थेरै पछि भएका कुराहरू र भविष्यमा हुने कुराहरू पनि कसैले सम्झन्ने छजस्तो छैन । 12 म उपदेशक हुँ, र मैले यस्कालेमामा राजा भएर शासन गरेको छु । 13 आकाशमूनि गरिने हरेक कुरोलाई बुद्धिद्वारा अध्ययन गर्न र अनुसन्धान गर्न मैले मेरो मन लगाएँ । त्यो अनुसन्धान एउटा कष्टकर काम हो जुन परमेश्वरले मानिसहरूलाई व्यस्त राख्न दिनुभएको हो । 14 मैले सूर्यमूनि गरिने सबै काम देखेको छु, र ती सबै व्यर्थ छन् । 2 बतासलाई खेडेजस्तो हो । 15 बाङ्गोलाई सोझो बनाउन सकिंदैन । हराएकोलाई गन्न सकिंदैन । 16 मैले मेरो मनलाई यसो भनेको छु, “हेरू, यस्खलेमामा भन्दन्दा अगि भएका सबैले भन्दा मैले थेरै बुद्धि प्राप्त गरेको छु । मेरो मनले थेरै बुद्धि र ज्ञान देखेको छु ।” 17 त्यसैले बुद्धि, पागलपन र मूर्खता जान्न मेरो मन लगाएँ । यो पनि बतासको रेखेद्वारा गर्ने कोसिस रहेछ भनी मैले बुझें । 18 किनकि बुद्धिको प्रश्नस्तामा थेरै निराशा हुँछ, र ज्ञान बढाउनेले पिर बढाउँछ ।

2 मैले मेरो मनमा भन्नै, “अब आइज । म तँलाई खुसीले जाँच गर्ने छु । त्यसैले सुख-विलास गर ।” तर यो पनि अस्थायी मन्द बतासमात्र रहेछ । 2 मैले हाँसोको विषयमा भन्नै, “यो सन्काहा हो”, र सुख-विलासको विषयमा भन्नै, “यसको के फाइदा छ? ” 3 दाखमध्यले मेरा इच्छाहरूलाई कसरी तृप्त पार्ने भनी मैले मेरो मनमा अन्वेषण गरै । मैले अझै मूर्खतालाई पक्रिरहेको भए तापनि मैले मेरो मनलाई बुद्धिद्वारा डोङ्याइन दिएँ । मानिसहरूको जीवन अवधिमा सर्वगमनि तीनीहरूको लागि के फाइदा छ भनेर म पत्ता लगाउन चाहैँ । 4 मैले तुला-तुला कुराहरू सम्पन्न गरै । मैले आफ्नो लागि घरहरू बनाएँ र दाखबारीहरू लगाएँ । 5 मैले आफ्नो लागि बाँचाहरू उद्यानहरू बनाएँ । मैले तिनमा हर किसिमका फलफुल लगाएँ । 6 जङ्गलमा सँचाई गर्न मैले पानीका तलाउहरू बनाएँ अनि रुखहरू लहलह बढे । 7 मैले कमारा-कमारीहरू किनै । मेरो दरबारमा जन्मेका कमराहरू पनि थिए । यस्खलेमामा भन्दन्दा अगि शासन गरेका कुनै पनि राजाको भन्दा मेरो भेडा-बाख्नाका बगाल र गाइवस्तुका बधान बढी थिए । 8 मैले आफ्नो लागि चाँदी र सुन, राजाहरू र प्रान्तहरूका खजानाहरू थुपाएँ । मैले आफ्नो लागि गायक-गायिकाहरू अर्थात् मानव-जातिको मनोरञ्जन र थेरै उपलीहरू राखें । 9 यसरी यस्खलेमामा भन्दन्दा अगि भएका सबैभन्दा म थेरै महान् र थेरै धनी भएँ, अनि बुद्धि मसित थियो । 10 मेरा आँखाले चाहेको कुनै पनि कुरो प्राप्त गर्दिखि मैले रेकिनै । मैले हृदयलाई कुनै पनि सुख-विलास रेकिनै, किनकि मेरो हृदय मेरा सबै

परिश्रममा आनन्दित हुन्थ्यो, र सुख-विलास मेरा सबै कामको लागि इनाम थियो । 11 तब मेरा हातले सम्पन्न गरेका सबै काम र मैले गरेका कामलाई मैले निरीक्षण गरै, तर फेरि पनि हरेक थोक बाफ र बतासलाई खेडेजस्तै मात्र थियो । सूर्यमूनि कुनै लाभ थिएन । 12 तब म बुद्धि, पागलपन र मूर्खताको विषयमा विचार गर्निर फर्किएँ । किनकि राजाले पहिले नै गरिसकेको कामभन्दा तिनको पछि आउनेले केचाहिँ बढी गर्न सक्छ र? 13 जसरी अन्धकारभन्दा ज्योति उत्तम हो, त्यसै गरी मूर्खताभन्दा बुद्धिका फाइदाहरू रहेछन् भनी मैले बुझन थालै । 14 बुद्धिमान् मानिसले आफ्नो शिरमा भएका आँखा त्यो कहाँ जाँदै छ भनी हेर्न प्रयोग गर्छ, तर मूर्खचाहिँ अन्धकारमा हिँडछ । तर यी सबैमधि उही दशा आइपर्छ भनी मलाई थाहा छ । 15 तब मैले मेरो मनमा भन्नै, “मूर्खलाई जे हुन्छ, मलाई पनि त्यही हुने छ । त्यसैले म ज्यादै बुद्धिमान् भएकोमा केचाहिँ फरक पर्छ त? ” मैले मेरो मनमा निष्कर्ष निकालै, “यो पनि केवल बाफ हो ।” 16 किनकि मूर्खलाई छँौं बुद्धिमान् मानिसलाई पनि थेरै लामो समयसम्म समझैन । आउँदा दिनहरूमा हरेक कुरा बिसिएको हुने छ । बुद्धिमान् मानिस मूर्खजाहिँ मर्छ । 17 सूर्यमूनि गरिएका सबै काम मेरो लागि खराबै मात्र भएकाले मैले जीवनको जाँच गरै । यसै हुनुको कारणचाहिँ होके कुरो बाफजस्तै हो र बतासलाई खेदने कोसिस मात्र हो । 18 सूर्यमूनि मैले काम गरेर हासिल गरेका मेरा सबै प्राप्तिहरूलाई मैले धृणा गरै, किनकि मैले ती मपछि आउनेको लागि छोङैनपर्छ । 19 किनकि त्यो बुद्धिमान् वा मूर्ख मानिस कुनचाहिँ हुने छ भनी कसलाई थाहा छ र? तापनि सूर्यमूनि मेरो काम र बुद्धिले बनाएको हरेक कुरोमधि त्यो मालिक हुने छ । यो पनि बाफ हो । 20 त्यसकारण सूर्यमूनि मैले गरेका सबै कामको विषयमा मेरो मन निराश हुन थाल्यो । 21 किनकि बुद्धि, ज्ञान र सिपाले काम गर्ने कुनै मानिस होला, तर त्यसले आपूसित भएका सबै थोक अर्को मानिसलाई छालिदिने छ । यो पनि बाफ र तुलो दुर्भाग्य हो । 22 किनकि सूर्यमूनि कडा मेहनतसाथ काम गर्ने र आफ्नो परिश्रमलाई पुरा गर्न कोसिस गर्ने मानिसले के लाभ पाउँछ र? 23 होके दिन त्यसको काम दर्दनाक र तनावप्रस्त रहेछ । त्यसैले रातमा त्यसको प्राणले विश्राम पाउने छैन । यो पनि बाफजस्तै हो । 24 खानु, पिउनु र आफ्नो काममा भएको असल कुरोदेखि सन्तुष्ट हुनुभन्दा मानिसको लागि कुनै उत्तम कुरो छैन । यो सत्यताचाहिँ हरमेश्वरको हातबाट आउँछ भनी मैले देखें । 25 किनकि परमेश्वरविना कसले खान र कुनै पनि किसिमको सुख-विलासमा रामाउन सक्छ? 26 परमेश्वरलाई खुसी पार्ने जो कसलाई उहाँले बुद्धि, ज्ञान र आनन्द दिनुहुँ । तथापि पापीलाई चाहिँ परमेश्वरले उहाँलाई खुसी तुल्याउने मानिसको निमिति जम्मा गर्ने र थुपार्ने काम दिनुहुँ । यो पनि बाफ र बतासलाई खेदने कोसिस मात्र हो ।

3 होके कुराको लागि तोकिएको समय छ, र आकाशमूनि हरेक उद्देश्यको लागि बेलाल्छ । 2 जन्मने एउटा समय छ, र मर्ने एउटा समय । रोप्ने एउटा समय छ, र उखेन्ने एउटा समय । 3 मार्ने एउटा समय छ, र निको पार्ने एउटा समय । भत्काउने एउटा समय छ, र बनाउने एउटा समय । 4 रुने एउटा समय छ, र हाँस्ने एउटा समय । शोक गर्ने एउटा समय छ, र नाच्ने एउटा समय । 5 दुड्ङला फार्क्ने एउटा समय छ, र ती बटुल्ने एउटा समय । अरू मानिसलाई अङ्गाल्ने एउटा समय छ, र त्यसबाट अलग रह्ने एउटा समय । 6 खोजी गर्ने एउटा समय छ, र खोज छाड्ने एउटा समय । 7 लुगा च्याल्ने एउटा समय छ, र त्यसलाई झर्मत गर्ने एउटा समय । चुप लाग्ने एउटा समय छ, र बोल्ने एउटा समय । 8 प्रेम गर्ने एउटा समय छ, र धृणा गर्ने एउटा समय । 9 कामदारले आफ्नो परिश्रमबाट के लाभ पाउँछ र? 10 मानव-जातिलाई पुरा गर्न परमेश्वरले दिनुभएको काम मैले देखेको छु । 11 परमेश्वरले होके कुरोलाई त्यसको आफ्नो समयमा सुयोग बनाउनभएको छ । उहाँले मानिसहरूका हृदयमा अनन्तता पनि राखिदिनुभएको छ । तर

मानव-जातिले सुरुदेखि अन्त्यसम्म परमेश्वरले गर्नुभएका कामहरू बुझन सकदैन । 12 मानिस बाँचुज्जेलसम्म त्यो आनन्दित रहनु र असल गर्नुभन्दा त्यसको लागि अर्को कुनै उत्तम कुरो छैन भनी मलाई थाहा छ । 13 हरेकले खानुपर्छ र पिउनुपर्छ, अनि आफ्ना सबै कामबाट आउने असल कुराहरूमा कसरी आनन्द मनाउने भनी बुझुपर्छ । यो नै परमेश्वरको उपहार हो ।

14 मलाई थाहा छ, कि परमेश्वरले जी गर्नुहुँच्छ, त्यो रहितहुँच्छ । त्यसमा केही थथ्य सकिंदैन, न त त्यसबाट हटाउन सकिन्छ, किनकि परमेश्वरले नै त्यो गर्नुभएको हो ताकि मानिसहरू आदरसाथ उहाँकहाँ जाऊन् । 15 जे अस्तित्वमा छ, त्यो पहिलेदेखि नै अस्तित्वमा रहेको छ । जे अस्तित्वमा रहने छ, त्यो पहिलेदेखि नै अस्तित्वमा रहेको छ । लुकिएका कुराहरूको खोजी गर्न परमेश्वरले मानिसहरूलाई बनाउनहुँच्छ । 16 सूर्यमूनिको दुष्टालाई मैले देखेको छु, जहाँ न्याय हुनुपर्याय, र धार्मिकताको सद्वामा दुष्टाता थियो । 17 मैले मेरो मनमा भर्नै, “हरेक विषय र हरेक कामको लागि ठिक समयमा परमेश्वरले धर्मीहरू र दुष्टहरूको न्याय गर्नुहुने छ ।” 18 मैले मेरो हृदयमा भर्नै, “मानिसहरू पशुहरूजस्तै हुन् भनी देखाउन परमेश्वरले तिनीहरूको जाँच गर्नुहुँच्छ ।” 19 किनकि मानव-जातिको अन्त्य र पशुहरूको अन्त्य समान छ । एउटाको मृत्यु अर्कोको जस्तै छ । तिनीहरू सबैको एउटै सास छ । मानव-जातिलाई पशुहरूलाई भन्दा बढी लाभ छैन । किनकि के सबै कुरा सास नै होइन र? 20 हरेक कुरा उहाँ ठाउँ माजान्छ । हरेक कुरा धुलोबाट आँउँच, र धुलोमा नै फर्केर जान्छ । 21 मानिसको आत्मा उंभोतिर र पशुको प्राण तलितिर माटोमा जान्छ भनी कसलाई थाहा छ र? 22 त्यसैले त्यसिको लागि आफ्नो काममा आनन्द लिनुभन्दा उत्तम कुरो छैन भनी फेरि मैले बुँझ, किनकि त्यो नै त्यसको जिम्मेवारी हो । त्योभन्दा पछि के हुँच भनी देखाउन त्यसलाई कसले फर्काएर ल्याउन सक्छ र?

4 फेरि एक पटक मैले सूर्यमूनि भएका सबै थिचोमिचोको विषयमा विचार गरै । मैले थिचोमिचोमा परेकाहरूको आँसु देखै, र तिनीहरूलाई सान्तन्वा दिने कोही थिएन । शक्ति तिनीहरूलाई थिचोमिचो गर्नेहरूको हातमा थियो, र तिनीहरूलाई सान्तन्वा दिने कोही थिएन । 2 अझै बाँचिरहेकाहरूभन्दा पहिले नै मरेकाहरू बढी भायायामी हुन् भनी मैले विचार गरै । 3 तथापि, ती दुवैभन्दा पनि अझै नजन्मेकोचाहिं बढी भायायामी हो । त्यसले सूर्यमूनि गरिएको कुनै पनी खराक कामहरू देखै पाएको हुँदैन । 4 तब हरेक परिश्रम र हरेक सिपालू काम आफ्नो छिमेकीको ईर्ष्याबाट आँदेरोहेहे भनी मैले देखै । यो पनि बाफ नै हो र बतासलाई खेद्नै कोसिस मात्र हो । 5 मूर्खले आफ्ना हात बाँधेर बस्छ, र कुनै काम गर्दैन । त्यसैले त्यसको भोजन त्यसको आफ्नै शरीर हुँच । 6 बतासलाई खेद्नै कोसिसबाट प्राप्त दुर्दू मुट्ठीभन्दा मौन कामबाट प्राप्त एक मुट्ठी लाभ उत्तम हुँच । 7 त्यसपछि मैले सूर्यमूनि व्यर्थता अर्थात् हराएर जाने बाफको विषयमा अझौ सोचिवाचर गरै । 8 एउटा एकल बस्ने किसिमको मानिस छ । त्यसको कोही छैन, न छोरा, न दाखुभाइ । त्यसको कामको कुनै अन्त्य छैन, र त्यसको आँखा धन-सम्पत्ति आजन गर्नमा सन्तुष्ट हुँदैन । त्यो छक्क पर्छ, “मैले कसको लागि मेहनत गर्दै छु? मैले किन सुख-विलासलाई त्याग्दै छु?” यो पनि बाफ र खराक अवस्था हो । 9 एकलो भन्दा दुर्दू जना मानिसले उत्तम काम गर्छ । सँगसँगै मिलेर तिनीहरूले आफ्नो परिश्रमको लागि रास्री आम्दानी गर्न सक्छन् । 10 एउटा खस्यो भने अर्कोले आफ्नो साथीलाई उठाउन सक्छ । तथापि एकलो भएको मानिस खस्दा त्यसलाई उठाउने कोही भएन भने त्यसलाई शोकले पिछा गर्छ । 11 दुर्दू जना सँगसँगै सुते भने न्यानो हुँच, तर एक जना मात्र त कसरी न्यानो हुने? 12 एक जनालाई जितन सकिछ, तर दुर्दू जनाले आक्रमणको सामना गर्न सक्छन्, र तिन सूतैले बाटेको डोरी झट्टै छुँडिएन । 13 चेताउनीहरूलाई कसरी सुन्ने भनी नजाने वृद्ध र मूर्ख राजा हुनुभन्दा गरिब तर बुद्धिमान् जनाम मानिस हुनु उत्तम हो । 14 त्यो जवान मानिस झ्यालखानाबाट निस्केरे राजा भए तापनि वा

आफ्नै राज्यमा गरिब जन्मेको भए तापनि यो साँचो हुँच । 15 मैले देखें, कि सूर्यमूनि हरेक जिउँदो मानिस र यताउता हिँडुल गर्नेहरू त्यही जवान मानिससित हिँडैदै थिए जसले आफ्नो ठाउँ लिनै लागेको थियो । 16 नयाँ राजाको आज्ञा मान्न चाहेसे सबै मानिसहरूको लागि कुनै अन्त्य छैन, तर पछि तिनीहरूमध्ये धेरैले युक्तको प्रशंसा गर्ने छैन । निचय नै यो अवस्था पनि बाफ हो, र बतासलाई खेद्नै कोसिस मात्र हो ।

5 परमेश्वरको भवनमा जाँदा आफ्ना कदमहरूको रखवाली गर । मूर्खहरूको बलिदान चढाउनभन्दा सुन्नलाई नजिक जा, किनकि के गल्ती गर्दै छन् भनी तिनीहरू बुझैदैन । 2 बोल्नमा हतार नगर, र परमेश्वरको सामु आफ्नो विषय लेजान तेरो हृदयमा आतुरी नगर । परमेश्वर स्वर्गमा हुनुहुँच्छ, तर त धृतीमा छस् । त्यसैले तेरा वचनहरू थोरै होऊन् । 3 तैले गर्नुपर्न र चिन्ता लिनुपर्ने धेरै कुराहरू छन् भने तैले सम्प्रत: खराब सपना देखो छस् । तैले जिति धेरै बोल्छस्, सम्भवत: त्यात नै धेरै मूर्ख कुराहरू ओकल्लास् । 4 तैले परमेश्वरमा भाकल गर्दा त्यसलाई पुरा गर्न ढिलो नगर, किनकि परमेश्वर मूर्खहरूसित रमाउनुहुन्न । तैले जे गार्ह भनेर भाकल गरेको छस्, त्यो गरिहाल । 5 भाकल गरेर पुरा नगर्नु भन्दा भाकल नै नगरेको उत्तम हुँच । 6 तेरो शरीरलाई पाप गर्न तेरो मुखलाई अनुमति नदे । पुजारीको सन्देशवाहकलाई यसो नभम्, “त्यो भाकल भुल थियो ।” झुटो पाराले भाकल गरी परमेश्वरलाई किन रिस उठाउने? तेरा हताको कामलाई नष्ट पार्न परमेश्वरलाई किन विद्यायने? 7 किनकि धेरै शब्दहस्मा जस्तै धेरै कल्पनामा अर्थीन बाफ हुँच । त्यसैले परमेश्वरको भय मान । 8 जब तैले तेरो प्रान्तमा गरिबहरूलाई थिचोमिचो गरिएको र तिनीहरूबाट न्याय र असल व्यवहार खोसिएको देख्छस्, तब कसलाई थाहै न भएजस्तै गरी चिकित नहो, किनकि तिनीहरूको रेखदेख गर्ने मानिसहरू शक्तिमा छन्, र तिनीहरूभन्दा अझै उच्च पदमा रहेर तिनीहरूको रेखदेख गर्ने मानिसहरू पनि हुँच्छन् । 9 यस बाहेक, खेतबारीको उब्जनी हरेको लागि हो, र राजा स्वयम्भले पनि खेतबारीबाट उब्जनी बुल्छन् । 10 चाँदीलाई प्रेम गर्ने चाँदीबाट सन्तुष्ट हुने छैन, र धन-सम्पत्तिलाई प्रेम गर्नेले सँैँ यसको बढी चाह गर्छ । यो पनि बाफ हो । 11 जब समृद्धि बढ्छ, तब त्यसलाई खाने मुख पनि बढ्छ । मालिकले आफ्ना आँखाले धन-सम्पत्तिलाई हेर्नुभन्दा बाहेक उसलाई केचाहै बढी लाभ हुँच र? 12 धेरै खाए पनि थोरै खाए पनि काम गर्ने मानिसको निद्रा मिठो हुँच, तर धनी मानिसको धन-सम्पत्तिले त्यसलाई द्वारप्री सुल दिँदैन । 13 सूर्यमूनि पैले एउटा खराबी देखेको छु: मालिकले आफ्ने दुर्दशाको निप्ति धन-सम्पत्ति थपार्छ । 14 जब धनी मानिसले दुर्भाग्यबाट आफ्नो धन-सम्पत्ति गुमाउँच, तब त्यसले पालन-पोषण गरेको त्यसको आफ्ने छोरोको हातमा केही पनि हुँदैन । 15 मानिस आफ्नी आमाको कोखबाट नाडै आँजस्तै त्यो पनि नाडै छाडिने छ । त्यसले आफ्नो हातमा आफ्नो परिश्रमको कुनै फल लैजान सक्छैन । 16 अर्कोचाहिं खराबी यही हो, कि मानिस जसरी आँडँच, त्यसरी नै फर्केर जान्छ । त्यसैले बतासको लागि काम गर्ने मानिसलाई केचाहिं लाभ र छ? 17 आफ्नो जीवनकालमा त्यसले नैरश्यमा खान्छ, अनि रोग र रिसबाट ज्यादै निराश हुँच । 18 परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको यस जीवनकालमा सूर्यमूनि हामीले परिश्रम गर्दा हाम्रा सारा कामबाट प्राप्त कुराहरूको आनन्द मनाउनु, खानु र पिउनु नै ठिक र उचित हो भनी मैले देखेको छु । किनकि यो नै मानिसको जिम्मेवारी हो । 19 जसलाई परमेश्वरले धन-सम्पत्ति र जम्गा-जमिन, अनि त्यसको काममा त्यसको हिस्सा प्राप्त गर्ने र आनन्द मनाउने खुबी दिनुभएको छ, त्योचाहिं परमेश्वरको वरदान हो । 20 किनकि त्यसले आफ्नो जीवनका दिनहरूको प्रायः स्मरण गर्दैन, किनकि परमेश्वरले त्यसलाई यस्ता कुराहरूमा व्यस्त परिदिनुहुँच जसमा त्यो काम गर्नमा रमाउँच ।

6 मैले सूर्यमूनि एउटा खराबी देखेको छु, र यसले मानिसहरूलाई साहै

थियेको छ । 2 मानिसले इच्छा गरेको कुनै पनि कुरो कमी नहोस् भनेरे परमेश्वरले उसलाई धन-सम्पति, जग्गा-जमिन र मान-सम्मान दिनुपाली, तर त्यसपछि परमेश्वरले उसलाई त्यसको उपभोग गर्ने कुनै खुबी दिनुहन्न । बरु त्यसको थोकहरू अरु कसैले उपभोग गर्दछ । यो बाप र खराब पीडा हो । 3 कुनै मानिस एक सय जना छोराछोरीको बुबा बन्यो र त्यो धेरै वर्षसम्म बाँच्यो अनि त्यसको दिनहरू धेरै भएर पनि असल कुराहरूले त्यसको हृदय सन्तुष्ट भएन र त्यसलाई गाडिएन भने त्यो मानिसभन्दा जन्मदै मरेको बच्चा उत्तम हो । 4 यस्तो बच्चा व्यर्थमा जन्मन्ध र अन्थकारमा लोप हुन्छ, अनि त्यसको नाउँ लुकेको अवस्थामा रहन्छ । 5 त्यस बच्चाले धामलाई नदेखे तापनि र कुनै कुरा नजाने तापनि त्यस मानिसले भन्दा यसको विश्राम असल हुन्छ । 6 मानिस दुई हजार वर्षसम्म बाँचैर पनि असल थोकहरूको आनन्द लिन पाउँदैन भने त्यो मानिस पनि त्यहीं जान्छ, जहाँ हेरक मानिस जान्छ । 7 मानिसका सबै काम त्यसको मुख्यको लागि हो, तापनि त्यसको भोक सन्तुष्ट हुँदैन । 8 वास्तवमा मूर्खलाई भन्दा बुद्धिमान् मानिसलाई केचाहीं बढी फाइदा छ र? अरु मानिसहरूको सामुने कसरी व्यवहार गर्ने भनी गरिब मानिसलाई थाहा भए तापनि त्यसलाई के लाभ हुँछ र? 9 भौतारिहिंडुने भोकको लालसाले गर्ने इच्छाभन्दा आँखाले जे देख्छ, त्यसबाट सन्तुष्ट हुन उत्तम हुन्छ । यो पनि बाप र बतासलाई खेदेने कोसिस मात्र हो । 10 जे अस्तित्वमा रहेको छ, त्यसको पहिले नै नाउँ राखिएको छ, र मानव-जाति के हो भनी पहिले नै जानिएको छ । सबैका शक्तिशाली न्यायाधीशसित बहस गर्नु अर्थहीन भएको छ । 11 जति धेरै वचन बोलिन्छ, त्यति नै धेरै व्यर्थताको वढी हुन्छ । त्यसो भए, मानिसलाई के लाभ हुन्छ र? 12 किनभने छायाँदौँ बित्तिजाने मानिसको छोटो जीवनमा त्यसको व्यर्थताको बेलामा केचाहीं असल हो भनी कसलाई थाहा हुन्छ र? सूर्यमूनि मानिसको मृत्यु भएपछि के हुन्छ भनी कसले भन्न सकछ र?

7 महाङ्गो अत्तरभन्दा असल नाउँ उत्तम हुन्छ, र जन्मको दिनभन्दा मृत्युको

दिन राप्तो हुन्छ । 2 भोजको घरमा जानुभन्दा शोकको घरमा जानु उत्तम हुन्छ, किनकि जीवनको अन्त्यमा सबै मानिसका शोक आउँछ । जीवित मानिसहरूले यसलाई मनमा राख्यपैर्छ । 3 हाँसोभन्दा अफसोस उत्तम हो, किनकि शक्तिकृत अनुहारपछि हृदयको प्रसन्नता आउँछ । 4 बुद्धिमान्को हृदय शोकको घरमा हुन्छ, तर मूर्खहरूको हृदय भोजको घरमा हुन्छ । 5 मूर्खहरूको गीत सुन्नुभन्दा बुद्धिमान्को हाप्की सुन्नु उत्तम हो । 6 किनभने मूर्खहरूको हाँसो भाडामुनि पडक्नै काँडाको आगोझै हुन्छ । यो पनि बाप हो । 7 करकापले निश्चय नै बुद्धिमान् मानिसलाई मूर्ख बनाउँछ, र धुसले हृदयलाई भ्रष्ट पार्छ । 8 कुनै पनि कुरो सुरुभन्दा अन्त्य राप्तो हो, र हृदयमा घमण्ड हुनुभन्दा हृदयमा धैर्यवान् हुनु उत्तम हुन्छ । 9 आत्मामा क्रोधित हुन हतार नगर, किनकि क्रोधले मूर्खहरूको हृदयमा बास गर्छ । 10 यसो नभन्, “यीभन्दा पाकाहरूका दिन किन उत्तम हुन्छ?” किनकि बुद्धिको कारण तैले यो प्रश्न सोधेको होइन । 11 पैतृक-सम्पत्तिजस्तै बुद्धि राप्तो कुरो हो । यसले सूर्य देखेहरूलाई लाभ दिन्छ । 12 किनकि रुपियाँ-पैसाले सुरक्षा दिएजस्तै बुद्धिले पनि सुरक्षा दिन्छ, तर जानको फाइदा यही हो, कि बुद्धि भएको मानिसलाई यसले जीवन दिन्छ । 13 परमेश्वरका कामहरूलाई विचार गरः उहाँले बाङ्गो बनाउनुभएकोलाई कसले सिधा पार्न सकछ? 14 समय राप्तो हुँदा त्यस राप्तो समयमा खुसी भएर बस, तर समय नराप्तो हुँदा यो कुरा विचार गरः परमेश्वरले दुवैलाई आमनेसामने रहेन अनुभमि दिनुभएको छ । यही कारणले गर्दा मानिसको पछि के हुँदै छ भनी कसैले पता लगाउने छैन । 15 मेरा बेकम्मा दिनहरूमा मैले धेरै कुराहरू देखेको छु । धर्मतामाहरूको धार्मिकताको बाबजुत पनि तिनीहरू नष्ट हुन्छ, र दुष्टहरूको दुष्टताको बाबजुत पनि तिनीहरू धेरै वर्षसम्म बाँच्छन् । 16 स्वर्धमान्न बन्न; तेरो आपनै

दृष्टिमा बुद्धिमान् नबन् । तँ किन आफैलाई नष्ट गर्छस? 17 ज्यादै दुष्ट र मूर्ख नबन् । तेरो समय आउनुअग्नि नै तँ किन मर्हस? 18 यो बुद्धिलाई पक्रेर राख्नु र धार्मिकतालाई जान नदिनु तेरो लागि राप्तो हुन्छ । किनकि परमेश्वरको भय मान्ने मानिसले त्यसका सबै कर्तव्य पुरा गर्ने छ । 19 कुनै सहरमा भएको दस जना शासकभन्दा बुद्धिमान् मानिससित भएको बुद्धि शक्तिशाली हुन्छ । 20 पृथ्वीमा भलाह गर्ने र कहिलै पैपाप नगर्ने धर्मी मानिस छैन । 21 बोलिएको हेरेक वचनलाई नसन्, किनकि त्यसो गर्दा तैले तेरो नोकरको श्रापलाई पनि सुन्नास् । 22 त्यसै गरी, तेरो हृदयमा तैले प्रायः धेरैलाई सरापेको छस् भनी ताँलाई थाहा छ । 23 मैले बुद्धिले यी सबै प्रमाणित गरेको छु । मैले भनै, “म बुद्धिमान् बन्ने छु,” तर यो मैले सक्नेभन्दा परको कुरो थियो । 24 बुद्धि धेरै टाढा र निकै गहिरो छ । कसले यसलाई पाउन सकछ? 25 बुद्धि र वास्तविकताको विषयमा सिक्न, जाँच गर्न र खोज अनि खराबी बेकुफ हो र मूर्खताचाहिं पागलपन हो भनी तुझ्न मैले मेरो मन लगाएँ । 26 पासो र जालहरूले भरिएको कुनै पनि स्त्रीको मृत्युभन्दा त्योचाहिं बढी तितो भएको मैले पाएँ । परमेश्वरलाई खुसी पार्ने जो कोही त्यस स्त्रीबाट भाग्ने छ, तर पापीलाई भने त्यसले लिएर जान्छे । 27 “मैले जे पत्ता लगाएको छु, त्यसलाई विचार गरु,” उपदेशक भन्न् । “वास्तविकताको व्याख्या पत्ता लगाउन मैले एकपछि अर्को खोज थाएँ आएको छु । 28 मैले अझै पनि यसको खोजी गर्दै छु, तर मैले यसलाई भेटाएको छैन । मैले एक हजार पुरुषका विचमा एउटा धर्मी मानिस भेटाएँ, तर स्त्रीहरूका विचमा एउटै पनि भेटाइनँ । 29 मैले पत्ता लगाएको कुरो केवल यही हो: परमेश्वरले मानव-जातिलाई सोझो सृष्टि गर्नुभयो, तर धेरै कठिनाइको खोजी गर्दै तिनीहरू तर्कर गएका छन् ।”

8 बुद्धिमान् मानिस को हो? जीवनमा आइपर्न घटनाहरूको अर्थ के हो

भनी कसलाई थाहा हुन्छ र? मानिसमा भएको बुद्धिले उसको मुहार चम्काउँछ, र उसको मुहारको कठोरता बढालिन्छ । 2 राजाको रक्षा गर्ने परमेश्वरको शपथको कारण तिनको आज्ञा मान्न म तैलाई सल्लाह दिन्छ । 3 तिनको उपस्थितिबाट बाहिरिन हतार नगर, र कुनै पनि गलत कुराको समर्थनमा खडा नहोओ, किनकि राजाले इच्छा गरे अनुसार काम गर्धन् । 4 राजाको वचनले शासन गर्छ । त्यसले कसले तिनलाई यसो भन्न सकछ, “तपाईं के गें हुनुहुन्छ?” 5 राजाको आज्ञा पालन गर्नेले नोकसानी हटाउँछ । बुद्धिमान् मानिसको हृदयले समयको उचित मार्ग र तरिका जान्छ । 6 हेरेक विषयको लागि ठिक प्रतिक्रिया र प्रतिक्रिया दिने समय छ, किनकि मानिसका कष्टहरू धेरै छन् । 7 पछि के हुँदै छ भनी कसैलाई थाहा छैन । के हुँदै छ भनी त्यसलाई कसले बताउन सकछ? 8 सास नै रोक्न सक्ने गरी कोही पनि आफ्नो सासको शासक हुँदैन, र त्यसको मृत्युको दिनमाथि कसैको शक्ति हुँदैन । युद्धोको समयमा कुनै सेनालाई पनि विदा दिइँदैन, र दुष्टताले यसका दासहरूलाई छुटकारा दिने छैन । 9 मैले यी सबै बुझेको छु । सूर्यमूनि गरिने हेरेक कामको लागि मैले मेरो मन लगाएको छु । एउटा मानिसले अर्को मानिसलाई चोट लाउने गरी थिचोमियो गर्ने समय पनि छ । 10 यसरी दुष्टहरूलाई सार्वजनिक रुपमा गाडिएको मैले देखें । तिनीहरूलाई पवित्र स्थानबाट लगियो र गाडियो, अनि तिनीहरूले दुष्ट कामहरू गरेकै सहरका मानिसहरूले तिनीहरूको प्रशंसा गरे । यो पनि अर्थहीन छ । 11 दुष्ट अपराधको विरुद्धमा जारी गरिएको मृत्युदण्डलाई झट्टै कार्यान्वयन नारांदिन्दा यसले मानिसको हृदयलाई खराब काम गर्न उस्काउँछ । 12 पापीले एक सय पटक खराबी गरी त्यो धेरै वर्षसम्म बाँचैर पापनि परमेश्वरको आदर गर्ने, उहाँको सामु खडा हुने र उहाँलाई आदर दिनेहरूलाई झट्टै भएको लागि राप्तो हुने छैन । त्यसले परमेश्वरलाई आदर नगर्ने भएकोले त्यसका दिनहरू एकै क्षण देखा पर्ने छायाजस्तै हुन्छन् । 14 पृथ्वीमा गरिने अर्को व्यर्थ

कुरा पनि छ । दुष्ट मानिसहरूलाई झौं धर्मी मानिसहरूलाई भएको र धर्मी मानिसहरूलाई झौं दुष्ट मानिसहरूलाई भएको देखिन्छ । म भन्दछु, कि यो पनि बेकामको कुरो हो । 15 त्यसैले म प्रसन्नताको सिफारी गर्दछु, किनकि मानिसको लागि सूर्यमूनि खानु, पिउन र खुसी हुन्नुभन्दा उत्तम कुरो छैन । सूर्यमूनि परमेश्वरल मानिसहरूलाई दिनुभएको त्यसको जीवनकालभिर त्यसको परिश्रममा खुसी नै सँगसँगै जाने छ । 16 बुद्धिलाई जान र दिन वा रातमा नसुतिकन अक्सर गरिने कामलाई बुझन मैले मेरो मन लगाउँदा, 17 मैले परमेश्वरका सबै कामलाई सोच विचार गरौं, र सूर्यमूनि गरिएको कामलाई मानिसले बुझन नसक्ने रहेछ । जवाफहरू पाउनलाई मानिसले जितसुकै परिश्रम गरे तापनि उसले ती पाउने छैन । आफूलाई थाहा छ भनी बुद्धिमान् मानिसले सोचै तापनि वास्तवमा उसलाई पनि थाहा छैन ।

9 मैले धर्मात्मा र बुद्धिमान् मानिसहरू र तिनीहरूका कार्यहरूको विषयमा मेरो मनमा यी सबै कुराबाटे विचार गरौं । ती सबै परमेश्वरका हातमा छन् । करैमाथि प्रेम वा खूणा के आइपर्ने छ भनी कसैलाई थाहा छैन । 2 सबैको अन्त्य उही किसिमको हुन्छ । धर्मी र दुष्ट मानिसहरू, असल, शुदूर र अशुदू अनि बलिदान चढाउने र बलिदान नचढाउने सबैको दशा एउटै हुन्छ । जसरी असल मानिसहरू मर्छन्, त्यसै गरी पापाहरू मर्ने छन् । जसरी वाचा बाँध्ने मर्छ, त्यसै गरी शपथ खान डाराउने मानिस पनि मर्ने छ । 3 सूर्यमूनि गरिने हरेक कुराको लागि एउटा खराब दशा छ । तिनीहरू सबैमा उही कुरो आइपर्छ । मानिसको हृदय खराब कुराहरूले भरिएको छ, र तिनीहरू जिउँदा तिनीहरूको हृदयमा पागलपन हुन्छ । त्यसपछि तिनीहरू मरेकाहरूकहाँ जाने छन् । 4 सबै बाँचकाहरूसित मिल्न जानेको आशा हुन्छ । मरेको सिंहभन्दा जिउँदो कुकुर असल हो । 5 किनकि बाँचकाहरू मर्ने छन् भनी तिनीहरूलाई थाहा छ, तर मरेकाहरूलाई केही पनि थाहा हुँदैन । तिनीहरूको स्मरणशक्ति गड्सकेकोले तिनीहरूले कुनै इनाम पाउँदैन । 6 तिनीहरूका प्रेम, धूणा र ईर्ष्या धेरै पहिलै नै गएब भएर गड्सकेका छन् । सूर्यमूनि गरिने कुनै पनि कुराको लागि तिनीहरूले फेरि कुनै ठाँउँ पाउने छैनन् । 7 आफ्नो बाटो लागु, आनन्द भएर आफ्नो रोटी खा, र प्रसन्न हृदय लिएर आफ्नो दाखमध्य पि, किनकि असल कामहरूको उत्सवलाई परमेश्वरले अनुमोदन गर्नुपर्छ । 8 तेरा लुगाहरू सर्थै सेता होऊँ, र तेरो शिर तेलाले अभिषेक गरियोस् । 9 परमेश्वरले सूर्यमूनि दिनुभएको यस व्यर्थ जीवनकालभिर तेरी पल्टीसित खुपी भएर बस् । सूर्यमूनि तेरो कामको लागि त्यो नै तेरो इनाम हो । 10 तेरो हातले जे काम पाउँछ, त्यो शक्ति लगाएर गरू, किनकि ती जान लागिरहेको पातलमा कुनै काम वा व्याख्या वा ज्ञान वा बुझि छैन । (Sheol h7585) 11 मैले सूर्यमूनि केही रोचक कुराहरू देखेको छुँ: तीव्रातिमा कुद्नेहरूले दौडै जित्वैन् । बलिया मानिसहरूले युद्ध जित्वैन् । बुद्धिमान् मानिसहरूले रोटी पाउँदैन् । समझशक्ति भएका मानिसहरूले धन-सम्पत्ति पाउँदैन् । जान भएका मानिसहरूले निगाह पाउँदैन् । बरु, समय र अवसरले तिनीहरू सबैलाई प्रभाव पार्छन् । 12 निश्चय नै त्यसको समय कहिले आउने छ भनी कसैलाई थाहा छैन । माला घातक जालमा परेझौं वा चराचुरुङ्गी पासोमा परेझौं मानव-जाति खराब समयको पासोमा जेलिएका छन्, जुन पासो अकस्मात् तिनीहरूसमाथि आइपर्छन् । 13 मैले सूर्यमूनि यस्तो बुझि पनि देखेको छु, जसले मालाई निकै प्रभावित पायो । 14 एउटा सानो सहर थियो जहाँ थेरै मात्र मानिसहरू थिए । एउटा महान् राजा यसको विरुद्धमा आएर यसलाई धेरा हाले र यसको विरुद्धमा चारैतर धेरा-मचान लगाए । 15 अब त्यस सहरमा एउटा गरिब मानिस फेला पारियो । त्यो बुद्धिमान् थियो, जसले आफ्नो बुद्धिले सहरलाई बचायो । तैर पनि पछि कसैले पनि त्यस गरिब मानिसलाई सम्झेन । 16 त्यसैले मैले निर्कर्ष निकालौं, “शक्तिभन्दा बुद्धि उत्तम हो, तर त्यस गरिब मानिसको बुद्धिलाई तुच्छ ठारियो, र त्यसका वचनहरूलाई ध्यान दिइएन ।” 17 मूर्खहरूको बिचमा भएको शासकको चक्रो

सोरभन्दा नम्र भएर बोलिएका बुद्धिमान् मानिसका वचनहरूलाई राम्ररी ध्यान दिइन्छ । 18 युद्धका तरावाहरूभन्दा बुद्धि उत्तम हो, तर एउटा पापीले धेरै असल कामलाई विनाश गर्छ ।

10 जसरी मरेका झिँगाहरूले अत्तरलाई दुग्निधत तुल्याइदिन्छन्, त्यसै गरी थेरै मूर्खताले बुद्धि र साम्मानलाई दबाइदिन सकछ । 2 बुद्धिमान् मानिसको मन ठिक कुरातिर लाग्छ, तर मूर्खको मन भेटिक कुरातिर लाग्छ । 3 मूर्ख सडकमा हिँडुदा त्यसको सोचाइ अपूर्ण हुँ जसले त्यो मूर्ख हो भनी हेरेकलाई प्रमाणित गर्छ । 4 तेरो विरुद्धमा शासकको रिस उठ्यो भने तेरो काम छाडा । चुपचाप बसाइले तुलो झाँकेलाई पनि शान्त पार्न सकछ । 5 सूर्यमूनि मैले एउटा खराबी देखेको छु, जुन शासकबाट आउने एक किसिमको त्रास हो: 6 मूर्खहरूलाई नेतृत्वका पदहरू दिइन्छ, जब कि सफल मानिसहरूलाई तल्लो स्तरका पदहरू दिइन्छ । 7 मैले दासहरूले थोडा चढेको देखेको छु, र सफल मानिसहरू भुँमा दासहरूस्तै गरी हिँडिको देखेको छु । 8 खाडल खन्ने कोही पनि त्यसभित्र खस्न सकछ, र कसैले पर्खाल भत्काउँदा सर्पले त्यसलाई डस्न सकछ । 9 ढुङ्गा काट्देलाई ढुङ्गाले नै चोट पुच्याउन सकछ, र दाउरा काट्दै दाउराद्वारा नै खतरामा पर्छ । 10 बन्चरो बोधो छ र मानिसले त्यसलाई उथाउँदैन भने त्यसले बढी शक्तिको प्रयोग गर्नुपर्छ, तर बुद्धिले सफलताको लागि मौका उपलब्ध गराउँछ । 11 लट्याइदूनअग्नि नै सर्पले डस्यो भने सपेरालाई केही फाइदा हुँदैन । 12 बुद्धिमान् मानिसका वचनहरू अनुग्रहमय हुन्छन्, तर मूर्खको ओठले त्यो आफैलाई नष्ट पार्छ । 13 जसरी मूर्खको मुखबाट वचनहरू प्रवाह हुन थाल्छन्, त्यसै गरी मूर्खता बाहिर आउँछ, र अन्यमा त्यसको मुखबाट दुष्ट पागलपन बाहिर निस्कन्छ । 14 मूर्खले कुराहरू बढाउँछ, तर के हुने छ भनी कसैलाई थाहा हुँदैन । 15 मूर्खहरूको परिश्रमले तिनीहरूलाई यसरी थकाउँछ, कि तिनीहरूलाई सहर जाने बाटोसमेत थाहा हुँदैन । 16 त्यो देशलाई धिक्कार होसु, जुन देशको राजा जावान ठिटो छ, र त्यसका अगुवाहरूले विहानैदेखि उपवास बसन थाल्छन् । 17 तर त्यो देश धन्यको हो, जसको राजा कुलीहरूको छोरो हो, र त्यसका अगुवाहरूले माल्को लागि नभई शक्तिको लागि ठिक समयमा खान्छन् । 18 अल्लेपनको कारण छाना भत्कन्छ, र निष्क्रिय हातको कारण घर चुहुने हुन्छ । 19 मानिसहरूले हाँसोको लागि खाना तयार गर्छन्; दाखमध्य लेजीवनमा आनन्द ल्याउँछ, र रुपियौ-पैसाले दैनिक खाँचोलाई पुरा गर्छ । 20 राजालाई नसरापु; तेरो मनमा पनि नसरापु, र तेरो सुन्ने कोठाभित्र धनी मानिसहरूलाई नसरापु । किनकि आकाशका चरावरुङ्गीहरूस्ते तेरो वचनहरू लिएर जालान् । पर्खेटा भएकाहरूले तेरो विषयलाई फैलाउन सक्छन् ।

11 तेरो अन्न पानीमा फालिदै, किनकि धेरै दिनपछि तैले फेरि त्यसलाई भेटाउँदै छस् । 2 त्यसलाई सात वा आठ जाना मानिससित बाँडवुँड गरू, किनकि पृथ्वीमा कस्तो किसिमका विपत्तिहरू आउँदै छन् भनी ताल्लाई थाहा छैन । 3 बादलहरू पानीले भरिएका छन् भने तिनीहरू पृथ्वीमा बर्सेर आफै रिच्चिन्छन्, र रुख उत्तर वा दक्षिणतिर ढल्लो भने त्यो जहाँसुकै ढले तापनि त्यो रहने छ । 4 बाटासलाई हेनेले बित नछलार्इ, र बाटलालाई हेनेले कटनी नगाला । 5 जसरी ताल्लाई बतासको बाटो थाहा छैन, न त गर्वती महिलाको गर्भमा बच्चाका हडीहरू कसरी बढ्छन् भनी थाहा छ, त्यसै गरी हेरेक थोक सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरको कामलाई पनि तैले बुझन सक्नैन्स । 6 बिहान तेरो बित रोप् । साँझसम्म आवश्यकताअनुसार तेरो हातले काम गरू, किनकि बिहान वा साँझ, त्यो वा यो कुनयाहिं बित उम्रन्छ वा दुवै राम्रा हुन्छन् भनी ताल्लाई थाहा छैन । 7 उज्यालो वास्तवमै रमणीय हुन्छ, र घामलाई देख्न पाउन आँखाको लागि मनोहर कुरो हो । 8 कोही धेरै वैर्षसम्म बाँच्यो भने त्यो ती सबै वर्ष प्रसन्न होसु, तर त्यसले आउनेवाला अन्धकार दिनहरूको बारेमा सोचोसु, किनकि त्यस्ता दिनहरू धेरै हुने छन् । हुन आउने हेरेक कुरो बिलाएर

जाने बाफ हुन् । 9 हे जवान मानिस, तेरो युवावस्थामा आनन्द मना, र तेरो युवावस्थाको बेलामा तेरो हृदय आनन्दित होस् । तेरो हृदय र तेरा आँखाले देख्न सक्ने असल इच्छाहरूको पछि लाग् । तथापि यी सबै कुराको लागि परमेश्वरले ताँमाथि इन्साफ ल्याउनुहोने छ भनी जान् । 10 तेरो हृदयबाट रिसलाई हटा, र तेरो शरीरमा भएको कुनै पनि दर्दलाई बेवास्ता गर, किनकि युवावस्था र यसको शक्ति व्यर्थ हुन् ।

12 तेरा कठिन दिनहरू आउनुअगि र “मलाई तिनमा रमाहट छैन” भन्ने

तेरा वर्षहरू आउनुअगि तेरो युवावस्थामा नै तेरो सृष्टिकर्ताको सम्झना गर् । 2 सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूको ज्योति कम हुनुअगि र बादलहरू वर्षापछि फर्क्नुअगि यसो उहाँको सम्झना गर् । 3 त्यो यस्तो समय हुने छ, जुन बेला दरबारका पहरेदारहरू काम्ने छन्, र बलिया मानिसहरू झुक्छन्, र जाँतो पिँच्चे स्त्रीहरूको सझ्ख्या कम भएकाले तिनीहरू लोप हुने छन्, र इयालबाट हेनेहरूले फेरि प्रस्तासित देख्ने छन् । 4 त्यो यस्तो समय हुने छ, जुन बेला सडकहरूमा ढोकाहरू बन्द गरिन्छन्, र जाँतो पिँधेहरू आवाज बन्द हुने छ, र चराचुरुझाईको चिरबिरे आवाजमा मानिसहरू उठ्छन्, र केटीहरूका गीतहरू हाराएर जान्छन् । 5 त्यो यस्तो समय हुने छ, जुन बेला मानिसहरू उचाइ र गल्लीका खतराहरूदेखि डराउँछन्, र जब बदामको फुल फक्न्छ र जब फेडेझ्गो पेटको बलले घस्सदै हिँड्छ र प्राकृतिक इच्छा असफल हुन्छ, तब मानिस आफ्नो अनन्त धरमा जान्छ, र शोक गर्नेहरू गल्लीहरूमा जान्छन् । 6 चाँदीको तारा चैन्डिनुअगि वा सुनको कचौरा कुच्च्याइनुअगि वा मूलमा माटोको भाँडो टुक्रा-टुक्रा हुनुअगि वा कुवामा पाड्गो भाँचिनअगि तेरो सृष्टिकर्ताको सम्झना राख । 7 जमिनबाट आएको धूलो जमिनमा फर्क्नुअगि र आत्मा दिनुहोने परमेश्वरकहाँ आत्मा जानुअगि उहाँको सम्झना गर् । 8 उपदेशक भन्छन्, “व्यर्थ, व्यर्थ, सबै थोक व्यर्थ हुन् ।” 9 उपदेशक बुद्धिमान् थिए, र तिनले मानिसहरूलाई ज्ञानका कुराहरू सिकाए । तिनले अध्ययन गरे, र मनन गरे अनि धेरै हितोपदेशहरू ठिक क्रममा मिलाएर राखे । 10 उपदेशकले सत्यताका प्रस्तर र सिधा वचनहरूको प्रयोग गरी लेख्ने कोसिस गरे । 11 बुद्धिमान् मानिसका वचनहरू गोठालोको लटीझौं हुन्छन् । गुरुहरूले सङ्कलन गरेका भानाइहरू दहिलो किसिमले ठोकेका किल्लाहरूझौं हुन्छन्, जुन एउटै गोठालाबाट सिकाइएका हन् । 12 हे मेरो छोरो, थप केही कुराबारे सावधान बस्: धेरै पुस्तकहरू लेख्ने कामको अन्त्य हुँदैन, र धेरै अध्ययनले शरीरमा थकान ल्याउँछ । 13 हेरेक कुरा सुनिएपछि कुराको अन्त्य यही हो, कि तैले परमेश्वरको भय मान्नुपर्छ, र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नुपर्छ, किनकि यो नै मानव-जातिको सम्पूर्ण कर्तव्य हो । 14 किनकि हामीले गरेको हरेक गुप्त कुरा, चाहे त्यो असल होस् वा खराब, त्यसलाई परमेश्वरले इन्साफ गर्नुहोने छ

।

श्रेष्ठगीत

1 यो सोलोमनको श्रेष्ठगीत हो । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 2 उहाँले मलाई आफ्नो मुखको चुम्बन ले चुम्बन गर्न । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: किनकि तपाईंको प्रेम दाखमध्यभन्दा उत्तम छ । 3 तपाईंको अभिषेकको तेलमा अनन्दप्रद बास्ना छ । तपाईंको नाउं बगिहरे अत्तररङ्गाँ छ । त्वसैले युतीहरूले तपाईंलाई प्रेम गर्छन् । 4 मलाई तपाईंसितै लैजानुहोस्, र हामी दीडने छौं । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: हामी खुसी छौं । हामी तपाईंको विषयमा आनन्द मनाउँछौं । तपाईंको प्रेमको उत्सव मनाउँ । यो दाखमध्यभन्दा उत्तम छ । अरु स्त्रीहरूले तपाईंलाई सम्मान गर्ने स्वाभाविक नै हो । प्रेमिका अरु स्त्रीहरूसित बोल्दै: 5 हे यरुशलेमका छोरीहरू हो, म काली छु, तर मायालु छु । म केदारका पाललहरूजर्दी काली र सोलोमनका पर्दहरूजस्तै मायालु छु । 6 म काली भएकिले र धामरे मलाई ढाडाएकोले मलाई एकटक लगाएर नहेर । मेरी आमाका छोराहरू मसित रिसाउँथे । तिनीहरूले मलाई दाखबारीको रक्षक बनाए, तर मैले मेरो आफ्नै दाखबारीको रक्षा गरेकी छैन । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 7 हे मेरो प्रेमी, मेरो प्राणले तपाईंलाई प्रेम गर्छ । मलाई बताउनुहोस् । तपाईंले आफ्नो भेडा-बाख्वाको बगाल कहाँ चारउनहुँच । दिँसौ तपाईंले आफ्नो बगाल कहाँ विश्राम गराउनुहुँच । तपाईंका मित्रहरूका बगालहरूको छेउमा म किन भाँतारिहिँडे द्व्यक्तिहँ दुने? प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: 8 हे स्त्रीहरूमध्ये असाथ्यै सुन्दरी, तिमीलाई थाहा छैन भने मेरो बगालका पाइलाहरू पछ्याऊ, र गोठालाहरूको पालनेर तिप्रा ससाना बाख्वाहरू चारऊ । 9 हे मेरो प्रिय, म तिमीलाई फारोको रथको राम्रो घोडासित तुलना गर्दछु । 10 शृङ्गारले तिप्रा गाला सुन्दर भएका छन्; गर्हाहाले तिप्रो गला सजिएको छ । 11 हामी तिप्रो लागि चाँदीको जलप लगाइएका सुनका गहाहरू बनाउने छौं । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 12 राजा आफ्नो विस्तारमा पल्टन्हुँदू मेरो अत्तरले आफ्नो बास्ना फिँजायो । 13 मलाई मेरो प्रेमी मूर्कीको थैलीजस्तै लाग्छ जसले मेरा वक्षस्थलका बिचमा रात बिताउनुहुँच । 14 मलाई मेरा प्रेमी एन-गदीका दाखबारीहरूमा फुलेको मैहदीको छुपाइजस्तै लाग्छ । प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: 15 हे मेरो प्रिय, सुन । तिमी सुन्दरी छ्यौ । सुन, तिमी सुन्दरी छ्यौ । तिप्रा आँखा ढुकुर्खरस्ता छन् । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 16 हे मेरो प्रेमी, सुन्होस् । तपाईं सुन्दर हुनुहुँच । हो, तपाईं करि सुन्दर हुनुहुँच! हराभारा विरुवाहरू हाम्रो ओछ्यान हुन् । 17 हाम्रो घरका दलिनहरू देवदारका छन् । छाना सल्लाका छन् ।

2 प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: म शारोनको धाँसे मैदानमा उप्रने फुल र बैंसीको लिलौ हुँ । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 2 काँढाहरूका बिचमा फुलेको लिलौ फुलझौँ मेरी प्रिय युवतीहरूका बिचमा छिन् । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 3 जङ्गलका रुखहरूमध्ये स्याउको रुखझौँ मेरा प्रेमी युवाहरूका बिचमा हुनुहुँच । म उहाँको छायामुनि बडो आनन्दसित पल्टन्छु, र उहाँको फलको स्वाद मलाई मिठो लाग्छ । 4 उहाँले मलाई दाखमध्य-गहमा ल्याउनुभयो, र ममाथि भएको उहाँको झन्डा प्रेम थियो । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 5 मलाई किसमिसको परिकारले सजीव तुल्याउनुहोस्, र स्याउले ताजा बनाउनुहोस्, किनकि म प्रेमले कमजोर भएकी छु । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 6 उहाँको देब्रे हात मुरो शिरमूनि छ, र दाहिने हातते मलाई अङ्गालो हाल्छ । प्रेमिका अन्य स्त्रीहरूसित बोल्दै: 7 हे यरुशलेमका छोरीहरू हो, मैदानका मुडली मृग र हरिणहरूको नाउंमा म तिमीहरूसित वाचा बाँध्छु, कि आफूले न्याहेसम्म प्रेमलाई निवैङ्गाओ वा नजगाओ । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 8 मेरो प्रेमीको सोर सुनिएको छ । सुन, पहाडहरूमा हामफाल्दै र डाँडाहरू छियोल्दै उहाँ यहाँ आउनुहुँच । 9 मेरो प्रेमी हरिण वा जवान मृगजस्तै हुनुहुँच । हेर, उहाँ हाम्रो पर्खालिको पछाडिपटि उभिरहनुभएको छ । उहाँले इयालभित्र नियालेर हेर्दै

हुनुहुँच र आँखी-इयालभित्र चियाएर हेर्दै हुनुहुँच । 10 मेरा प्रेमी मसित बोल्नुभयो र उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मेरी प्रिय, उठ । हे मेरी सुन्दरी, मसित आऊ । 11 हेर, हिँदै बितिसको क्षेत्र, वर्षा पनि सकिएर गयो । 12 पृथ्वीमा फुलहरू देखा परेका छन् । छँवन्ले र चराचुरुङ्गीहरूले गीत गाउने समय आएको छ, अनि हाम्रो देशमा ढुकुरहरूको सोर सुनिएको छ । 13 अञ्जीरका बोतामा अञ्जीरका हरिया दाना लागिसकेका छन् र दाखहरूको मुजुरा लागेका छन् । तिनीहरूले आफ्ना बास्ना फिँजाउँछन् । हे मेरी प्रिय, मेरी सुन्दरी, उठेर आऊ । 14 पहराका थाँदाहरू, भिरालो पहाडका गुप्त चिराहरूमा बस्ने मेरी ढुकुर्नी, मलाई तिप्रो मुहार हेर्न देक । मलाई तिप्रो सोर सुन्दरै, किनीकि तिप्रो सोर सुरिलो छ, र तिप्रो मुहार मायालु छ ।” प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 15 हाम्रा लागि फ्याउराहरू समालुहोस्, ससाना फ्याउराहरू जसले दाखबारि नष्ट पार्छन्, किनकि हाम्रो दाखबारीमा मुजुरा लागेको छ । 16 मेरा प्रेमी मैरे हुनुहुँच, र म उहाँकी हुँ । उहाँ प्रसन्न हुँदै लिलौ फुलहरूका बिचमा घुमेर हिँदूनुहुँच । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 17 हे मेरा प्रेमी, प्रभातको मन्द हावा चल्नुअग्ने र छाया भाग्नुअग्ने नै जाउनुहोस्, गङ्गाललुहोस् । भिराला पहाडहरूमा हरिण वा जवान मृगझौँ हुनुहोस् ।

3 प्रेमिका आफैसित बोल्दै: रातमा मेरो ओछ्यानमा मेरो प्राणले प्रेम गरेको प्रेमीलाई मैले खोजै थिए । मैले उहाँको खोजी गरै, तर उहाँलाई भेट्टाउन सकिनँ । 2 मैले आफैलाई भर्ने, “म उठने छु, र सहरबाट जाने छु, गल्ली र चोकहरूबाट जाने छु । मेरो प्राणले प्रेम गरेको प्रेमीलाई म खोज्ने छु ।” मैले उहाँको खोजी गरै, तर उहाँलाई भेट्टाउन सकिनँ । 3 पहरेदारहरू सरहरमा घुम्दै गर्दा तिनीहरूले मलाई भेट्टाए । मैले तिनीहरूले मलाई सोर्थै, “मेरो प्राणले प्रेम गर्ने मेरा प्रेमीलाई के तपाईंहरूले देख्याउभएको छ? ” 4 तिनीहरूबाट गएको केही समयपछि मात्रै मेरो प्राणले प्रेम गर्ने मेरा प्रेमीलाई मैले भेट्टाए । मैले उहाँलाई समातै, र मेरी आमाको घरमा, मलाई जन्म दिनुहेनेको कोठाभित्र नल्याएसम्म मैले उहाँलाई जान दिँहँ । प्रेमिका अन्य स्त्रीहरूसित बोल्दै: 5 हे यरुशलेमका छोरीहरू हो, मैदानका मुडली मृग र हरिणहरूको नाउंमा म तिमीहरूसित वाचा बाँध्छु, कि आफूले नचाहेसम्म प्रेमलाई निवैङ्गाओ वा नजगाओ । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 6 व्यापारीहरूद्वारा बेचिएका सबै मसलाबाट बनिएको मूरू र धूपले सुगन्धित भएर धूवाँको मुस्लोझौँ उजाड-स्थानबाट माथि आउँदै गरको के हो? 7 हेर, यो त सोलोमनको पल्लङ्ग पो रहेछ । इसाएलका साठी जना योद्धाले यसको वरिपरि सुरक्षा दिँदै छन् । 8 तिनीहरू सबै तरवार चलाउन सिपालु छन्, र युद्धमा अनुभवी छन् । रातको त्रासको विरुद्धमा लड्न हरेकले तरवार भिरेको छ । 9 राजा सोलोमनले आफ्नै निमित लेबनानको काठबाट पालकी बनाउनुभयो । 10 यसका डन्डाहरू चाँदीका थिए । यसको पछाडिको भाग सुनबाट बनेको थियो, र आसनबाट हैँजनी वस्त्रले ढाकिएको थियो । यसको भित्री भागचाहिँ यस्तलेमका छोरीहरूको प्रेमले सजिएको थियो । प्रेमिका यस्तलेमका स्त्रीहरूसित बोल्दै: 11 हे सियोनका छोरीहरू हो, बाहिर गएर राजा सोलोमनलाई एकटक लगाएर हेर, जसले मुकुर लगाउनुभएको छ, जुन उहाँकी आमाले विवाहको दिनमा, उहाँको हृदय आनन्दले भरिएको दिनमा उहाँलाई पहिराइदिएको थिइन् ।

4 प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: हे मेरी प्रिय, तिमी सुन्दरी छ्यौ । तिमी सुन्दरी छ्यौ । धुम्टोभित्र लुकेका तिप्रा आँखा ढुकुरजस्ता छन् । तिप्रो कपाल गिलाद पहाडबाट झिरिरहका बाख्वाहरूको बगालजस्तो छ । 2 तिप्रा दाँत भरखैर कत्रेका, नुहाउने ठाउँबाट आएका भेडीहरूको बथानजस्तो छन् । 3 हेरेको जुम्लाहा छ, र तिनीहरूका बिचमा कोही पनि एकलो छैन । 3 तिप्रा ओठ सिन्दुरे रडको थागोजस्ता राता छन् । तिप्रो मुख मायालु छ । तिप्रा गालाहरू धुटोभित्रका दुई फ्याक परेका दारिमहरूजस्ता छन् । 4 तिप्रो चाँटी सिपाहीहरूका एक हजार ढाल झुण्डयाइएको, पत्थरहरूको लहरमा

निर्मित दाऊदको धरहराजस्तो छ । 5 तिमा दुई स्तन दुर्विवटा पाठाजस्ता छन्, लिलीहरूको बिचमा चर्ने हरिणका जुम्ल्याहा पाठाजस्ता छन् । 6 बिहान भएर छाया नभागेसम्म म सूर्यको पहाड र धूपको डाँडामा उकलने छु । 7 हे मेरी प्रिय, तिमी हर क्षेत्रमा सुन्दरी छायी, र तिमीमा कुनै खोट छैन । 8 हे मेरी दुलही, लेबनानबाट आऊ । लेबनानबाट मसित आऊ । अमानाको टाकुराबाट ओर्लेर आऊ, सेनीर र हेमेनको टाकुराबाट, सिंहहरूको ओडार र चितुगाहरूका पहाडी अखडाबाट आऊ । 9 हे मेरी बहिनी, मेरी दुलही, तिमीले मेरो हृदय चोरकी छौ । एकै नजरले, तिम्रो हारको रत्नले तिमीले मेरो हृदय चोरकी छौ । 10 हे मेरी बहिनी, मेरी दुलही, तिम्रो प्रेम कति सुन्दर छ! तिम्रो प्रेम दाखमध्यभन्दा कति असल छ! कुनै पनि मसलाहरूना तिम्रो अत्तरको बास्ना सुगन्थित छ । 11 हे मेरी दुलही, तिम्रो ओठले महू चुहाउँछन् । महू र दूध तिम्रो जिब्रोमूनि छन् । तिम्रो लुगाको बास्ना लेबनानको बास्नाङ्गौ छ । 12 हे मेरी बहिनी, मेरी दुलही बन्द गरिएको बर्गेचाँझौ, छोपिएको फुहाराङ्गौ छिन् । 13 तिम्रा हाँगाहरू उत्तम फल फलाउने अनारका रुखहरू, मेहरी र जटामसीको कुज्जाङ्गौ, 14 जटामसी र केशर, बोझो र दालचिनीसाथै हर किसिमका मसलाहरू, सूरू र एलावासाथै हर किसिमका सुगन्थित मसलाहरूको कुज्जाङ्गौ छन् । 15 तिमी त बर्गेचाको फुहारा, ताजा पानीको इनार, लेबनानबाट बढने खोलाहरू हौ । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 16 ए उत्तरी बतास, बिँझी । ए दक्षिणी बतास, आइज । मेरो बर्गेचाका मसलाहरूले आ-आफ्ना सुगन्थ फैलाउन सकून् भनेर यहाँबाट बढ । मेरा प्रेमी उहाँको बर्गेचामा आऊन्, र उसका उत्तम फलहरू खाउन् ।

5 प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: हे मेरी बहिनी, मेरी दुलही, म मेरो बर्गेचामा आएको छु । आफ्नो सुगन्थित मसलासँगै मैले मेरो सूर्य जम्मा गरेको छु । मैले आफ्नो महसँगै महको चाका खाएको छु । मैले आफ्नो दूधसँगै मेरो दाखमध्य पिएको छु । मित्रहरू प्रेमी र प्रेमिकासित बोल्दै: हे मित्रहरू हो, खाओ । पिओ र प्रेमले मात । प्रेमिका आफैसित बोल्दै: 2 म सुर्ते, तर मेरो हृदय जागे थियो । मेरा प्रेमीले ढक्ढक्याइहेको आवाज आर्दै छ, “हे मेरी बहिनी, मेरी प्रिय, मेरी शुद्ध दुकुर्नी, ढोका खोल, किनकि मेरो शिर शीतले र मेरो कपाल रातको चिसोल भिजेको छ ।” 3 मैले मेरो लुगा फुकलेको छु । के मैले यसलाई फेरि लगाउने? मैले मेरो खुदा धोएको छु । के मैले यसलाई फेरि फोहोर बनाउने? 4 मेरा प्रेमीले लेखिकी खोल्न हात हाल्न्यूभयो, र मेरो हृदय उहाँको लागि उत्तेजित भयो । 5 मेरा प्रेमीको लागि ढोका खोल्न म उठै । मेरा हातहरूबाट सूरू चुहुँदै थियो, र मेरा आँलाहरूबाट ढोकाको ताल्चामा गिलो मूर चुहुँदै थियो । 6 मैले मेरा प्रेमीको लागि ढोका खोलै, तर मेरा प्रेमी फर्केन गैस्कुन्भएको रहेछ । उहाँ बोल्न्हुँदै मेरो हृदय शोकित भयो । मैले उहाँको खोजी गरै, तर मैले उहाँलाई भेट्टाइन । मैले उहाँलाई डाँक, तर उहाँले मलाई जवाफ दिन्हेभएन । 7 पहरेदारहरू सहरमा घुम्दा तिनीहरूले मलाई भेट्टाए । तिनीहरूले मलाई प्रहार गरी चोटै-चोट पारे । पर्खालिमाथि भएका पहरेदारहरूले मेरो खास्टो पनि खोसरे लगे । प्रेमिका सहरका स्त्रीहरूसित बोल्दै: 8 हे यस्तलेमका छोरीहरू हो, म तिमीहरूले उहाँलाई के भन्ने छौ? म प्रेमले बिरामी परेकी छु भनी बताइदिनू । सहरका स्त्रीहरू प्रेमिकासित बोल्दै: 9 हे स्त्रीहरूमध्ये असाथ्यै सुन्दरी, अर्को प्रिय पुरुषभन्दा तपाईंका प्रेमी कसरी उत्तम छन्? अर्को प्रिय पुरुषभन्दा तपाईंको प्रेमी किन उत्तम छन्, ताकि तिमी हामीलाई यस्तो शपथ खान लगाउँछ्यौ? प्रेमिका सहरका स्त्रीहरूसित बोल्दै: 10 मेरा प्रेमी उज्ज्चल र स्वस्थ, दस हजारका बिचमा श्रेष्ठ हुनुहुँच । 11 उहाँको शिर निखुर सुनको छ । उहाँको कपाल घुम्पिएको र कागजस्तै कालो छ । 12 उहाँको आँखा पानीको खोलाको छेउमा बस्ने दुकुरहरूजस्ता छन्, दूधले नुहाएको, गर्गहना जडिएका जस्ता छन् । 13 उहाँका गालाहरू सुगन्थित मसलाहरूको ड्याडजस्ता छन्, जसले

बास्ना फिँजाउँछन् । 14 उहाँका ओठ मूर्को रस चुहाउने लिली फुलहरूजस्ता छन् । 15 उहाँका पाखुरा गर्गहना जडिएका गोलो सुनजस्ता छन् । उहाँको पेट नीरले ढाकिएको हस्ती-हाडजस्तो छ । 16 उहाँका गोडाहरू निखुर सुनका अड्याइएका सिंहगमरमरका ख्वाम्बाहरूजस्ता छन् । उहाँको आकार लेबनानजस्तै, उत्तम देवदारुजस्तै छ । उहाँको मुख ज्यादै मिठो छ । उहाँ पूर्ण रूपमा मायालु हुनुहुँच । हे यस्तलेमका छोरीहरू हो, उहाँ नै मेरा प्रेमी हुनुहुँच, र मेरा मित्र हुनुहुँच ।

6 यस्तलेमका स्त्रीहरू प्रेमिकासित बोल्दै: हे स्त्रीहरूमध्ये असाथ्यै सुन्दरी, तिम्रा प्रेमी कहाँ जानुभएको छ? तिम्रा प्रेमी कुनैचाहै दिशामा जानुभएको छ ताकि हामी तिमीसँगै खोज सकूँ? प्रेमिका आफूसित बोल्दै: 2 मेरा प्रेमी आफ्नो बर्गेचामा, सुगन्थित मसलाहरूले भरिएको ओछायाना जानुभएको छ; बर्गेचामा चाहार्न र लिली फुलहरू बटुल्न जानुभएको छ । 3 म मेरा प्रेमीको हुँ, र मेरा प्रेमी मैरे हुनुहुँच । उहाँ प्रसन्न हुँै लिली फुलहरूका बिचमा चार्हनुहुँच । प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: 4 हे मेरी प्रिय, तिमी तिसर्सजितकै सुन्दरी र यस्तलेमजतिकै मायालु छायौ । तिमी आफ्ना झन्डाहरू फहराउने सेनाजितिकै प्रतापी छायौ । 5 तिम्रा आँखा मबाट तकाँ, किनकि तिनले मलाई व्याकुल तुल्याउँछन् । तिम्रो कपाल गिलाद पहाडबाट झारिरहेका बाखाहरूको बगालजस्तो छ । 6 तिम्रा दाँत भरखेर कत्रेका, नुहाउने ठाउँबाट आएका भेडीहरूको बथानजस्तै छन् । हरेकोको जुम्ल्याहा छ, र तिनीहरूका बिचमा कोही पनि एकलो छैन । 7 तिम्रा गालाहरू घुटोपेभिक्रा दुई प्याक परेका दारिमहरूजस्ता छन् । प्रेमी आफूसित बोल्दै: 8 साठी जना रानी, असी जना भित्रिनी र अनगिनी युवतीहरू छन् । 9 तर मेरी दुकुर्नी, मेरी विशदू एक मात्र छिन् । उनी आफ्नी आमाको एक मात्र छोरी हुन् । उनी आफ्नी आमाले जन्माएकी मनपर्ने छोरी हुन् । युवतीहरूले उनलाई देखे, उनलाई धन्यो भने । रानीहरू र भित्रिनीहरूले पनि उनलाई देखे, र उनको प्रशंसा गरे । रानीहरू र भित्रिनीहरूले भने, 10 “प्रभाताई उदाउने, चन्द्रमाङ्गौ सुन्दरी, सूर्याङ्गौ चम्किलो, आफ्ना झन्डाहरू फहराउने सेनाङ्गौ प्रतापी यी को हुन्?” प्रेमी आफूसित बोल्दै: 11 बेसाँमा उज्ज्ञी बढेको, दाखबारीहरूमा कोपिला लागेको छ या छैन र अनारमा मुजुरा लागेको छ या छैन भनी हेर्न म बदामका रुखहरूको बर्गेचाप्रित्रि छिरै । 12 म यति धेरै खुरी भाँयै, कि म राजकुमारको रथमा चढिरेको भान भयो । नित्रहरू प्रेमिकासित बोल्दै: 13 हे सिद्ध प्रेमिका, फर्केर आऊ, फर्केर आऊ । हामीले तिमीलाई एकटक लगाएर हेर्न सकूँ भनेर फर्केर आऊ, फर्केर आऊ । प्रेमिका साथीहरूसित बोल्दै: तिमीहरू किन दुई जना सेनाको बिचमा नाच्छन् जस्तै गरी सिद्ध प्रेमिकालाई एकटक लगाएर हेर्छौ?

7 प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: हे राजकुमारको छोरी, जुता लगाएका तिम्रा खुटा कति राप्रा छन्! गुरु कारिगरका हातले बनाएका जस्तै तिम्राका गोलाइहरू र लम्जाँ छन् । 2 तिम्रो नाभि वृत्ताकार कचौराजस्तै छ, जसमा मिसिएको दाखमध्यको कहिल्यै कमी नहास् । तिम्रो पेट लिली फुलहरूले घेरिएको गहुँको श्योजस्तै छ । 3 तिम्रा दुर्ग स्तन दुर्विवटा पाठाजस्ता छन्, हरिणका जुम्ल्याहा पाठाजस्ता छन् । 4 तिम्रो चाँटी हस्ती-हाडको धरहराजस्तो छ । तिम्रा आँखा बाथ-ब्बीमाको मूल ढोकाको छेउमा अवस्थित हेश्बोनका तलाउहरूजस्ता छन् । तिम्रो नाक दमस्कसातिर फर्केको लेबनानको धरहराजस्तो छ । 5 कर्मेल डॉंजास्तै तिम्रो शिरले तिमीमाथि छ । तिम्रो शिरमा भएको कपाल कालो बैजनी रडको छ । कपालका राशिद्वारा राजा मोहित पारिछन् । 6 हे मेरी प्रिय, तिम्रो आनन्दमा तिमी कति सुन्दरी र मायालु छायौ । 7 तिम्रो उचाइ ख्जारूको रुखजस्तै छ, र तिम्रा स्तनहरू फलका झुप्पाङ्गौ छन् । 8 मैले भनै, “म त्यस ख्जारूको रुखमा चढ्न चाहन्छु । म त्यसका हाँगाहरू समात्ने छु ।” तिम्रा स्तनहरू दाखका झुप्पाहरूजस्तै होइजन्; तिम्रो नाकको सुगन्थ स्याउको बोटाँझौ होस् । 9 तिम्रो मुखको तालु मेरा प्रेमीकहाँ बिस्तारै बगेर जाने, सुल्हेहरूको ओठमा बग्ने सर्वोत्तम दाखमध्यजस्तै

होस् । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 10 मेरा प्रेमीकी हुँ, र उहाँले मेरा मेरो तृष्णा गर्नुहुन्छ । 11 हे मेरा प्रेमी, आउनुहोस् । हामी खेतबारीमा डुल्न जाओँ; गाउँहरूतै रात बिताओँ । 12 हामी बिहान सबैरे उठेर दाखबारीहरूमा जाओँ । दाखहरूमा कोपिला लागेर फक्रेका छन् कि छैनन्, र दारिमहरूमा फुल लागेका छन् कि छैनन् भनेर हेर्न जाओँ । त्यहाँ म तपाईंलाई मेरो प्रेम दिने छु । 13 दूधे-फुलहरूले आफ्नो बास्ना फैलाउँछन् । हामी उभिहेको ढोकामा हरू किसिमका उत्तम, नयाँ र पुराना फलहरू छन्, जुन मैले मेरा प्रेमीका लागि साँचिराखेकी छु ।

8 प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: तपाईं मेरी आमाको स्तन चुसेर हुक्नुभएका मेरा दाजुजस्तै हुनुभए त, मैले तपाईंलाई जहिलेसुकै बाहिर भेटदा तपाईंलाई चुम्बन गर्नेथिएँ, र कसैले मलाई तुच्छ ठान्नेथिएन । 2 मैले तपाईंलाई अमुवाइ गरी मेरी आमाको घरमा लैजानेथिएँ, जसले मलाई सिकाउनुभयो । मैले तपाईंलाई पिउनलाई मसलायुक्त दाखमध्य र मेरा दारिमका रस दिनेथिएँ । प्रेमिका आफूसित बोल्दै: 3 उहाँको देखे हात मेरो शिरमूनि छ, र उहाँको दाहिने हातले मलाई अड्यालो हाल्छ । प्रेमिका अरू स्त्रीहरूसित बोल्दै: 4 हे यस्तलेमका छोरीहरू हो, म तिमीहरूले वाचा बाँधेको चाहन्छ, कि हात्रो मायाप्रीति खतम नभएसम्म तिमीहरूले अवरोध नगर्न । यस्तलेमका स्त्रीहरू बोल्दै: 5 आफ्ना प्रेमीसित अडेस लाग्दै उजाड-स्थानबाट आउँदै गरेको को हो? प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: मैले तपाईंलाई स्याउको रुखमूनि ब्युँझाएँ । त्यहाँ तपाईंकी आमाले तपाईंलाई गर्भधारणा गरुभयो । त्यहाँ उहाँलाई सुक्तेरी बेथा लायो र तपाईंलाई जन्म दिनुभयो । 6 मलाई तपाईंको हृदय र तपाईंको पाखुरामा एउटा छापजस्तै गरी लगाउनुहोस्, किनकि प्रेम मृत्युजत्तिकै प्रबल हुन्छ । जोसिको भक्ति पातालजत्तिकै निष्ठुर हुन्छ । यसको ज्वाला दन्कन्छ । यो दक्कने आगो हो । यो कुनै पनि आगोभन्दा तातो हुन्छ । (Sheol h7585) 7 उल्दो पानीको भेलले प्रेमलाई मेटन सबदैन, न त बाढीले यसलाई बगाउन सक्छ । कुनै मानिसले प्रेमको लागि आप्नो घरको सारा सम्पत्ति दिए तापनि त्यस प्रस्तावलाई बिल्कुलै तुच्छ ठानिन्थ्यो । प्रेमिकाका दाजुहरू आफ्नै चिचमा बोल्दै: 8 हात्री एउटी सानी बहिनी छिन्, र तिनका स्तनहरू बढिसकेका छैनन् । हात्री बहिनीलाई विवाहको प्रतिज्ञा गरिएको दिनमा हामी उनको लागि के गर्न सक्छैँ? 9 उनी पर्खात भइदिएको भए, हामी उनीमाथि चाँदीको एउटा धरहरा बनाउनेथिएँ । उनी ढोक भइदिएको भए, हामी उनलाई देवदारुका फल्लाकहरूले सजाउनेथिएँ । प्रेमिका आफूसित बोल्दै: 10 म एक पर्खालि थिएँ, तर मेरा स्तनहरू अहिले किल्लाका धरहरूस्तै छन् । त्यसैले म उहाँको दृष्टिमा सन्तुष्ट ल्याउने व्यक्ति भएकी छु । प्रेमिका आफूसित बोल्दै: 11 बाल-हामोनमा सोलोमनको एउटा दाखबारी थियो । त्यसको रेखेदेख गर्न सक्नेहरूलाई उहाँले त्यो दाखबारी अधियाँमा दिनुभयो । हरेकले फलफुलको सट्टा एक हजार चाँदीका सिक्का ल्याउनुपर्थ्यो । 12 मेरो आफ्नै दाखबारी मेरै सामु छ । हे सोलोमन, ती एक हजार सिक्का त तपाईंकै निम्नि हुन्, र दुर्भ सय सिक्का यसको फलफुल हुक्काउनेका निम्नि हुन् । प्रेमी प्रेमिकासित बोल्दै: 13 तिमी बग्चाहरूमा बस्छ्यो । मेरा मित्रहरूले तिश्रो सोर सुन्दै छन् । मैले पनि सुन्न पाऊँ । प्रेमिका प्रेमीसित बोल्दै: 14 हे मेरा प्रेमी, हतार गनुहोस्, र सुगन्धित मसलाले भरिएका पर्वतहरूमा बस्ने हरिण वा जवान मृगाजस्तै हुनुहोस् ।

यशैया

1 यहूदाका राजाहरू उज्ज्याह, योताम, आहाज र हिजियिका समयमा

यस्खलेम र यहूदाको बरेमा आमोसका छोरा यशैयाले दखेका दर्शन ।

2 ए आकाश सुन्, र ए पृथ्वी कान थाप् । किनकि परमप्रभु बोल्नुभएको छ: “मैले छोराछोरिलाई पालनपोषण गरेको र हुर्काएको छु, तर तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरेका छन् । 3 गोरुले आफ्नो मालिक चिन्छ र गधाले आफ्नो मालिकको ढूँँ ढिन्छ, तर इसाएलाले चिन्दैन र इसाएलाले बुझैन ।”

4 थिक्कार! पापी जाति, अधर्मले लादिएका मानिसहरू, खराब गर्नेहरूका सन्तानहरू, भ्रष्ट रूपले काम गर्नेहरूका सन्तानहरू । तिनीहरूले परमप्रभुलाई त्यागेका छन्, तिनीहरूले इसाएलका परमपवित्रलाई धृणा गरेका छन्, तिनीहरूले आफैलाई उहाँबाट टाढा बनाएका छन् । 5 तिनीहरूलाई अझै पनि किन पिटाउ खाएँछी? तिनीहरू किन इन् विद्रोह गर्छौ? सम्पूर्ण टाउको नै बिरामी छ र सम्पूर्ण हृदय नै कमजोर छ । 6 शिरदेखि पाउसम्म हानि नभएको कुनै अंग छैन । घाउहरू, चोटपटक र भर्खरका खुल्ला घाउहरू मात्र छन् । 7 ती बन्द गरिएका, सफा गरिएका, पट्टि लगाइएका छैनन्, न त तेलले उपचार गरिएका छन् ।

8 सियोनकी छोरिलाई दाखबारीको कटोरेइँ, काँक्राबारीको छायाइँ र घेरा हालिएको सहरहरै त्यागिएको छ । 9 सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले हाम्रा निमित्त थारै बाँकी रहेका निमित्त नछोडनुभएको भए, हामी सदोमझैं हुनेथियौ, हामी गमेराङ्गै हुनेथियौ । 10 ए सदोमका शासकहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन् । ए गमोराका मानिसहरू, हाम्रा परमेश्वरको व्यवस्था सुन् । 11 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिनीहरूका असंख्य बलिदानहरू मेरो निमित्त के नै हुन् र? थुमाहरूका होमबलि र मोटा पशुहरूका बोसो मसित प्रश्नस्त भएको छ । २ सांदेहरू, थुमाहरू वा बोकाहरूका रगतमा म सुखी हुन् । 12 तिनीहरू मेरो सामु देखापर्न आँदाँ, यसले मेरा चोकहरू कुल्चोस् भन्ने कसको इच्छा छ?

13 व्यार्थका बलिदानहरू ल्याउन छोड । धूप मेरो निमित्त धृणित कुरा हो । तिनीहरूका आँसी र सबाधका सभाहरू— यी तुट्ट सभाहरू म सहन सरिन्दैन् । 14 तिनीहरूका आँसीहरू र तिनीहरूका तोकिएका चाडहरूलाई म धृणा गर्दै । ती मेरो निमित्त बोझा हुन् । ती बोहोरेर म थाकिसकेको छु । 15 त्यसैले तिनीहरूले प्रार्थनामा आफ्ना हातहरू फैलाउँदा, तिनीहरूबाट म आफ्ना आँखा लुकाउँछु । तिनीहरूले धेरै प्रार्थना चढाए तापनि, म सुनेछैन । तिनीहरूका हातहरू रगतले भरिएका छन् । 16 नुहाओ र आफूलाई शुद्ध पार । मेरो दृष्टिबाट तिनीहरूका सबै तुट्ट कामहरू हटाओ । खराब हुन छोड । 17 असल गर्न सिक । न्याय खोज, थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई छुटाओ, अनाथालाई न्याय देओ र विधवाको रक्षा गर ।” 18 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अहिले आओ, हामी मिलेर छलफल गरौ । तिनीहरूका पापहरू बैजनी रडका भए तापनि, ती हिँजस्तै सेता हुनेछैन । ती सिन्दुरे रडका भए तापनि ती ऊनजस्तै हुनेछैन ।

19 तिनीहरू आजाकारी र इच्छुक भयौ भने, तिनीहरूले देशका असल कुरा खानेछौ, 20 तर तिनीहरूले इन्कार गयौ र विद्रोह गयौ भने, तरवारले तिनीहरूलाई विनाश पार्नेछौ” किनकि परमप्रभुको मुखले यसो भन्नुभएको छ । 21 विश्वासयोग्य सहर कसरी वेश्या भएको छ! त्यो न्यायले पुर्ण थियो— त्यो धर्मिकताले भरिपुर्ण थियो, तर अहिले त्यो हत्याहरूले भरिएको छ । 22 तिनीहरूका चाँदी अशुद्ध भएको छ, तिनीहरूका दाखमय पानी मिसाइएको छ । 23 तिनीहरूका शासकहरू विद्रोहीहरू र चोरका साथीहरू हुन् । हरेकले घुसताई प्रेम गर्दै र उपहारको पछि भग्छन् । तिनीहरूले अनाथहरू रक्षा गर्दैनन्, न त न्यायको लापि विधवाको बिनित नै तिनीहरूका सामु आउँछन् ।

24 यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इसाएलका शक्तिशाली परमपवित्रको घोषणा यो हो, “तिनीहरूलाई थिक्कार! आफ्ना विरोधीहरूसँग बदला म लिनेछु र आफ्ना शत्रुहरूसँग म टो फेरेन्छु । 25 म आफ्ना हात तिनीहरूका विरुद्ध उठाउनेछु, अशुद्ध मिश्रण हटाएँदै तिनीहरूका मैला शुद्ध पार्नेछु र तिनीहरूका सबै मैलाहरू हटाउनेछु । 26 म तिनीहरूका न्यायकर्ताहरूलाई पहिलेको द्वाँ र तिनीहरूका सल्लाहकारहरूलाई सुरुको द्वाँ पुनर्स्थापना गर्ने छु । त्यसपछि तिनीहरू धार्मिकताको सहर र विश्वासयोग्य नगर भनिनेछौ ।” 27 सियोनलाई न्यायले उद्धार गर्नेछ र त्यसमा भएको पश्चतापीहरूलाई धार्मिकताले नै उद्धार गर्नेछ । 28 विद्रोहीहरू र पापीहरू एकसाथ धूलो पारिनेछन् र परमप्रभुलाई त्यागानेहरू नष्ट हुनेछन् । 29 किनभने तिनीहरूले इच्छा गरेका फैलाटका पवित्र रुखहरूसित तिनीहरू लजिजत हुनेछौ र तिनीहरूले चुनेका बगैँचाद्वारा नै तिनीहरू हतासमा पर्नेछौ । 30 किनभने तिनीहरू पातहरू ओइलाउने फलाउंजस्ता र पानी नभएको बगैँचाजस्ता हुनेछौ । 31 बलिया मानिसहरू चाँड जल्ने सामग्रीजस्ता र उसको काम एउटा झिल्कोजस्तो हुनेछन् । ती दुवै एकसाथ जल्नेछन् र कसैले पनि ती निभाउनेछैन ।”

2 आमोसका छोरा यशैयाले यहूदा र यस्खलेमका बारेमा दर्शनमा दखेको

कुराहरू । 2 अन्तका दिनहरूमा यस्तो हुनेछ परमप्रभुको मन्दिरको पर्वतालाई सबैभन्दा उच्च पर्वतहरूमैं स्थापित गरिनेछ, र डाँडाहरूभन्दा माथि त्यो उचालिनेछ, र सबै जातिहरू यतीति आउनेछन् । 3 धेरै जाना मानिसहरू आउनेछन् र भन्नेछन्, “आओ, परमप्रभुको पर्वत, याकूबका परमेश्वरको भवनमा माथि जाओँ, ताकि उहाँले आफ्ना केही मार्गहरू हामीलाई सिकाउनु भएको होस् र हामी उहाँका मार्गहरूमा हिँडन सकौं ।” किनकि सियोनबाट नै व्यावस्था र यस्खलेमबाट नै परमप्रभुको वचन जानेछ । 4 उहाँले जातिहरूका बिचमा न्याय गर्नुहोनेछ र धेरै जाना मानिसहरूका निमित्त निर्णय दिनुहेछ । तिनीहरूले आफ्ना तरवारहरू पिटेर फालीहरू र आफ्ना भालाहरू पिटेर हाँसियाहरू बनाउनेछन् । एउटा जातिले अर्को जातिको विरुद्धमा तरवार उठाउनेछैन, न त तिनीहरूले फेरि युद्धको निमित्त तालिम नै दिनेछन् । 5 ए याकूबको घराना हो, आओ र परमप्रभुको प्रकाशमा हिँड्ने हिँड्ने । 6 किनकि तपाईंले याकूबको घराना, आफ्ना मानिसहरूलाई त्याग्नुभएको छ, किनभने तिनीहरू पुरुका प्रचलनले भरिएका छन् र पालिश्तीहरूले द्वाँ तिनीहरू जोखना हेह्नैन्, र तिनीहरूले विदेशीका छोराहरूसँग हात मिलाउँछन् । 7 तिनीहरूका देश सुन र चाँदीले भरिएको छ र तिनीहरूका सम्पत्तिको कुनै कमी छैन । तिनीहरूका देश घोडाहरूले पुर्ण छ, न त तिनीहरूका रथहरूको नै कुनै कमी छ । 8 तिनीहरूको देश मूर्तीहरूले पनि भरिएको छ । तिनीहरूले आफ्नै हातहरूका कलाको, तिनीहरूका आफ्नै अँलाहरूले बनाएका कुराहरूको पुजा गर्दैन् । 9 मानिसहरूलाई झुकाइनेछन् र व्यक्तिहरू घोटिनेछन् । त्यसकारण तिनीहरूलाई नउठाउनुहोस् । 10 चटूनका ठाउँहरूमा जाओ र परमप्रभुको त्रास र उहाँको वैभवको महिमाबाट जमिनमा लुक । 11 मानिसहरूको अहङ्कारी हेराइलाई तल झारिनेछ र मानिसहरूको घमण्डलाई तल पारिनेछ, अनि त्यो दिन परमप्रभुलाई मात्र उचालिनेछ । 12 किनकि घमण्ड गर्ने र उच्च परिएका हरेकको विरुद्धमा, र हरेक अहङ्कारीको विरुद्धमा परमप्रभुको दिन आउनेछ— र त्यसलाई तल झारिनेछ— 13 र लेबानाका अग्ला र माथि उठेका सबै देवदारुका विरुद्धमा, र बाशानका सबै फैलाटका विरुद्धमा हुनेछ । 14 सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको त्यो दिन सबै अग्ला पर्वतका विरुद्धमा, माथि उठेका सबै डाँडाका विरुद्धमा, 15 र हरेक अग्ला धरहराका विरुद्धमा, छेँनै नसक्ने हरेक पर्खालिका विरुद्धमा, 16 र तर्शीशका सबै पानी जहाजका विरुद्धमा र सबै सुन्दर जहाजका विरुद्धमा हुनेछ । 17 मानिसहरू घमण्डलाई तल झारिनेछ र मानिसहरूका हठको पतन हुनेछ । त्यो दिनमा परमप्रभु मात्र उच्च परिनुहोनेछ । 18 मूर्तीहरू पुर्ण रूपमा वितेर जानेछन् । 19 पृथ्वीलाई

त्रासमा पार्न जब परमप्रभु खडा हुनुहुन्छ, तब मानिसहरू उहाँको त्रास र उहाँको वैभवको महिमाबाट लुक्न चट्टानहरूका गुफाहरू र जमिनको दुलोहरू प्रित्र पस्नेछन् । 20 त्यस दिन मानिसहरूले सुन र चाँदीका आफ्ना मूर्तीहरू फाल्नेछन्, जसको पुजा गर्न तिनीहरू आफैले बनाएका छन्— ती तिनीहरूले छुचुन्द्रा र चमेराहरूका अगि फाल्नेछन् । 21 पथ्यीलाई त्रासमा पार्न जब परमप्रभु खडा हुनुहुन्छ, तब मानिसहरू उहाँको त्रास र उहाँको वैभवको महिमाबाट लुक्न चट्टानहरूका प्वालहरू र कडा चट्टानहरूका कन्दराहरूमा पस्नेछन् । 22 मानिस भरोसा गर्न छोड, जसको जिवनको सास नाकका प्वालहरूमा हुन्छ, किनकि उसको के मूल्य हुन्छ र?

3 हेर, सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले यस्तशेम र यहूदाबाट, टेवा र लट्टी: अर्थात् रोटीको सारा आकूर्ती र पानीको सारा आपुर्ती, 2 वीर मानिसहरू र योद्धाहरू, न्यायकर्ता र अगमवक्ता, जोखना हर्नेहरू र धर्मगुरुहरू, 3 पचास जनाका कप्तानहरू र आदरणिय नागारिक, सल्लाहकारहरू, सिपालु कारीगरहरू र निपुण जावूगाहरू हठाउन लामुभएको छ । 4 “युवाहरूलाई मात्र म तिनीहरूका अगुवाहरूको बनाउनेछु र जवानहरूले तिनीहरूमाथि शासन गर्नेछन् । 5 हेरेक मानिस एउटाले अर्कोलाई, हेरेक आफै छिमेकीद्वारा मानिसहरूले अत्याचार गर्नेछन् । बालकले बृद्धको अपमान गर्नेछ र तुच्छले आदरणियलाई चुनौति दिनेछ । 6 एक जना मानिसले आफै बुवाको घरमा आफै दाजुलाई समातेर यसो भन्ने छ, तिमीसँग कोट छ । हाम्रो शासक होइ, र यो विनाश जिम्मा तिमीले लेउ ।” 7 त्यो दिनमा ऊ चियाउनेछ र भन्नेछ, “म निको पार्ने हुनेछैन । मसँग रोटी वा लुगा छैन । तिमीहरूले मलाई मानिसहरूका शासक बनाउनेछैनो ।” 8 किनकि यस्तशेमले ठेस खाएको छ र यहूदा ढलेको छ, किनभने तिनीहरूका बोलिवचन र कामहरू परमप्रभुको विरुद्धमा छन्, उहाँको महिमाको दृष्टिको विरोध गर्नेन् । 9 तिनीहरूका विरुद्धको गवाहीहरू तिनीहरूकै अनुहारहरूमा खोजुहोस् । अनि सदोमले झौं तिनीहरूले आफ्ना पाप भन्नेछन् । तिनीहरूले त्यो लुकाउने छैनन् । तिनीहरूलाई धिक्कारा! किनकि तिनीहरूले आफ्ने निमित्त सर्वनाश पुरा गरेका छन् । 10 धर्मी मानिसलाई राम्रो हुनेछ भन, किनकि तिनीहरूले आफ्ना कामहरूका फल खानेछन् । 11 दुष्टलाई धिक्कार! उसलाई खराब हुनेछ, किनकि उहाँको हातको बदला उसैमाथि पर्नेछ । 12 मेरा मानिसहरू—बालबालिका तिनीहरूका अत्याचारी हुन् र स्त्रीहरूले तिनीहरूमाथि शासन गर्नेछन् । मेरा मानिसहरू, तैलाई अगुवाइ गर्नेहरूले तैलाई भडकाउनेछन् र तेरा मार्ग कता जाने भन्ने कुरा नै अलमलमा पार्नेछन् । 13 दोष लागउनलाई परमप्रभु खडा हुनुहुन्छ । मानिसहरूलाई दोष लागउन उहाँ खडा हुनुहुन्छ । 14 आफ्ना मानिसहरूका धर्मगुरुहरू र तिनीहरूका अगुवाहरू विसँदू परमप्रभु न्याय लिएर आउनुहेछ: “तिमीहरूले दाखबारी विनाश पारेका छौ । गरीबलाई लुटेको माल तिमीहरूका घरहरूमा छन् । 15 तिमीहरूले मेरा मानिसहरूलाई किन कुलच्छौ र गरिबहरूको अनुहारहरू किन पिस्तौ?” यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो । 16 परमप्रभु भनुहुन्छ, सियोनकी छोरीहरू धमण्डी छन्, तिनीहरू मुण्टो ठाडो पार्दै, चञ्चले आँखाले, हिङ्गा छोटो-छोटो पाइला सारेर, तिनीहरूका गोडामा भएका पाउजुका छिन्छिन् आवाज निकाल्दै दिँदछन् । 17 यसकारण परमप्रभुले सियोनकी छोरीहरूका टाकोमा घावै-घाउ पार्नुहेछ, र परमप्रभुले तिनीहरूलाई मुडलो पार्नुहेछ । 18 त्यो दिन परमप्रभुले तिनीहरूका सुन्दर पाउजुहरू, शिरबदीहरू, चन्द्रहारहरू, 19 कुण्डलहरू, बालहरू, द्युक्काहरू, 20 शिर ढाक्नेहरू, कल्पीहरू, पटुकाहरू, अत्तरदानीहरू, जन्तरहरू, 21 औंठीहरू, नत्थहरू, 22 चाडका वस्त्रहरू, पछ्यौराहरू, घुम्टोहरू, हाते-ब्यागहरू, 23 हाते-एनाहरू, मसिनो मलमल, शिरफुलहरू र मजेत्रोहरू हठाउनुहेछ । 24 सुगन्थित अत्तरको सद्वामा दर्गन्थ हुनेछ । अनि पटुकाको सद्वामा डोरी हुनेछ । राम्ररी कोरेको कपालको सद्वामा मुडलो हुनेछ । अनि पोशाकको सद्वामा भाङ्गाको लुगा हुनेछ । २ सुन्दरताको

सद्वामा डामै-डाम हुनेछ । 25 तेरा मानिसहरू तरवारले मारिनेछन् र तेरा बलिया मानिसहरू युद्धमा ढल्नेछन् । 26 यस्तशेमका ढोकाहरूले विलाप र विलोना गर्नेछन् । अनि त्यो एकलो हुनेछ र भूङ्गा बस्नेछ ।

4 त्यस दिन सात जना स्त्रीले एक जना पुरुषलाई समालेछन् र भन्नेछन्,

“हाम्रो आफ्नै खाना हामी खानेछौं, हाम्रो आफै लुगा हामी लगाउनेछौं । तर हाम्रो लाज हठाउनलाई हामीलाई तपाईंको नाउं लिन दिनुहोस् ।”

2 त्यस दिन परमप्रभुको हाँगा सुन्दर र महिमित हुनेछ, अनि इस्याएलमा बाँकी रेहेकाहरूका निमित्त, देशको फल स्वादिलो र अनन्ददायी हुनेछ । 3

सियोनमा बाँकी छोडिएकाहरू, र यस्तशेममा रहनेहरू पवित्र भनिनेछन्, हेरेक जो यस्तशेममा बसिरेहेको भनेर लिखिएको छ । 4 जब परमप्रभुले सियोनकी छोरीहरूको मैला धुनुहेछ, र फैसलाको आत्मा र आगोको ज्वालाको आत्माले, यस्तशेमको माझाबाट रागतका दाखहरू शुदू पार्नुहेछ, तब यसो हुनेछ । 5 सम्पूर्ण यित्योन पर्वतमाथि र त्यसको सभाको स्थानमाथि, परमप्रभुले दिनमा बादल, धूँवा, र रातमा बलिरहेको आगोको चम्कने ज्वाला सृजना गर्नुहेछ । यो नै सबै महिमामाथिको ढाक्ने कुरा हुनेछ । 6 दिनको तापबाट बच्नलाई यी नै सितल छाहरी, र हुरी र झारीबाट बच्नलाई निमित्त शरण र छत्र हुनेछ ।

5 मेरो असल प्रियको निमित्त मलाई गाउन, मेरो प्रियको दाखबारीको बारेमा

एउटा गीत गाउन दिनुहोस् । 2 उनले यो खने, दुङ्गाहरू हटाए र त्यसमा उत्तम जातको दाख रोपे । उनले त्यसको बिचमा एउटा धरहरा बनाए र एउटा दाखको कोल पनि बनाए । उनले दाख उत्पादन गर्ने समयसम्पर्क्यै, तर त्यसले जङ्गली दाख खाम्रा फलायो । 3 त्यसैले अब ए यस्तशेमका बासिन्दाहरू र यहूदाका मानिस हो, म र मेरो दाखबारीको बिचमा न्याय गर ।

4 मेरो दाखबारीको निमित्त मैले नगरेको त्यस्तो के कुरा त्यसको निमित्त गर्न सकिन्थ्यो? त्यसले दाख फलाओसू भन्ने मेरो आशा हुँदा, त्यसले किन जङ्गली दाखहरू फलायो? 5 अब म आफ्नो दाखबारीलाई के गर्नेछु सौ मितीहरूलाई भन्नेछु, म त्यसलाई चरनमा बदल्नेछु, त्यसको पर्खला म भत्काउनेछु र त्यसलाई कुल्न्यामिल्ली गरिनेछ । 6 म त्यसलाई बरबाद गर्नेछु र यसलाई छाँटकाँट खाखन्जोत गरिनेछैन । बरु, यसमा काँडा र सिउँडीहरू उमिनेछन् । त्यसमाथि वर्ष नहोस् भनी म बादललाई आज्ञा पानि दिनेछु ।

7 किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको दाखबारी इस्याएलको घराना, र यहूदाका मानिसचाहिं अनान्दको बर्गेचा हो । न्यायको निमित्त उहाँ पर्खनुभयो, तर त्यसको साठोमा त्याहाँ हत्या भयो । धार्मिकताको खोज्नुभयो तर त्यसको साठोमा सहायताको निमित्त चित्कार आयो । 8 ठाउं नै नरन्देने गरी घरसित घर जोड्नेने र खेतसित खेत जोड्नेहरूलाई धिक्कार, र तिमीहरू मात्र देशमा रहन्छौ! 9 सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, धैरै वटा घर, तुला र भव्य महलसमेत रिता हुनेछन्, त्यसमा बस्ने कोही हुनेछन् । 10 किनकि दस हल्को दाखबारीले पाँच पाथी दाख र पचास पाथी बीउले पाँच पाथी अन्न मात्र उब्जाउनेछ । 11 कडा मध्य पिउनलाई बिहान सबैरे उड्नेहरू, मध्यले तिनीहरूलाई चूर नबनाएसम्म राती अवेरसम्म बर्नेहरूलाई धिक्कार । 12 तिनीहरू वीणा, सारङ्गी, बाँसुरी र मध्यसित भोज खान्छन्, तर तिनीहरूले परमप्रभुको कामको चिन्दैन्, न त तिनीहरूले उहाँका हातका कामहरूलाई नै विचार गरेका छन् । 13 यसकारण सुझाबुझाको कमीला गर्दा मेरा मानिसहरू निर्वासनमा गाएका छन् । तिनीहरूका आदरणिय अगुवाहरू भोक-भोकै हुन्छन् र तिनीहरूका कुलीनहरू, मानिसहरू, हल्ले गर्नेहरू र तिनीहरू माझाका खुसी हुनेहरू चिह्नामा जान्छन् । (Sheol h7585) 15 मानिसलाई निहुरिन बाध्य बनाइनेछ र मानवजाति नग्र तुल्याइनेछ । घमण्डीका आँखालाई द्वाकाइनेछन् । 16 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु आफ्नो न्यायमा उच्च पारिनुहेछ र

परमपवित्र परमेश्वरले आपनो धर्मिकताद्वारा आफूलाई पवित्र प्रकट गर्नुहुनेछ । 17 तब भेडाहरू तिनीहरूका आपनै चरणमा झौं चर्नेछन् र भग्नावरेषमा थुमाहरू परदेशीझौं चर्नेछन् । 18 धिक्कार तिनीहरूलाई जसले अर्थमालाई व्यर्थका डोरीले तान्छन् र पापलाई गाडाको डोरीले झौं तान्छन् । 19 धिक्कार तिनीहरूलाई, जसले भन्छन्, “परमेश्वरले हतार गर्नुभएको होस्, उहाले चाँडै काम गर्नुभएको होस्, यसले कि हामी यसो भएको देख सक्छौं । १ र इसाएलको परमपवित्रिको योजना पुरा होस् ताकि हामीले ती थाहा पाउनेछौं ।” 20 धिक्कार तिनीहरूलाई जसले खराबलाई असल र असललाई खराब भन्छन् । जसले ज्योतिलाई अँथ्यारो र अँथ्यारोलाई ज्योतिको रूपमा लिन्छन् । अनि तीतोलाई गुलियो र गुलियोलाई तीतोको रूपमा लिन्छन् । 21 धिक्कार तिनीहरूलाई जो आपनै अँथ्यामा बुद्धिमान र आपनै समझमा चतुर छन् । 22 धिक्कार तिनीहरूलाई जो दाकमध्य पिउनलाई सिपालु र कडा मध्यहरू मिसाउनमा कुसल छन् । 23 जसले घुस लिएर दुस्तलाई छोडिदिन्छ र निर्दोषलाई उसको अधिकार हनन् गर्छ । 24 यसकारण जसरी आगोको ज्यालाले झिंजामिजालाई जलाउँछ र जसरी सुकेको घाँस आगोमा भक्ष्म हुन्छ, त्यसरी नै तिनीहरूका जरा सङ्गेछ र तिनीहरूका फूल धूलोझौं उडेनेछ । सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको व्यावस्थालाई तिनीहरूले इन्कार गरेका हुनारे यसो हुनेछ, अनि इसाएलका परमपवित्रको वचनलाई तिनीहरूले धृणा गरेका हुनाले यस्तो हुनेछ । 25 यसकारण परमप्रभुको रिस उहाँको मानिसहरूका विरुद्ध दर्दिकाएको छ । उहाँले आप्नो हात तिनीहरूका विरुद्धमा परानुभएको छ र तिनीहरूलाई दण्ड दिनुभएको छ । पहाडाहरू काँच्छन् र तिनीहरूका लाशहरू गल्लीहरूमा फोहोर छौं छन् । यी सबै कुरामा उहाँको रिस मर्दैन । बरु, उहाँको हात अझै पसारिएको छ । 26 उहाँले टाढाको जातिहरूका निमित्त चिन्हको झाँण्डा उठाउनुहुनेछ र पृथ्वीको अन्तर्मा भएकाहरूलाई सुसेलेर बोलाउनुहुनेछ । हेर, तिनीहरू दूत गतिमा र तुरन्तै अउनेछन् । 27 तिनीहरूका माझमा कोही पनि थाक्नेछन् न त ठेस खानेछन् । कोही पनि निदाउनेछैन न त उँचेछन् । न त तिनीहरूका पेटीहरू खुक्कला हुनेछन्, न त तिनीहरूका जुताका फिताहरू नै खुक्कला हुनेछन् । 28 तिनीहरूका काँडहरू तीस्या छन् र तिनीहरूका सबै धनुहरूमा ताँदो चढाइएका छन् । तिनीहरूका घोडाहरूका खुर चकमक दुडाहारूजस्ता छन् र तिनीहरूका रथहरूका पाडाहारू अँथ्यिजस्ता छन् । 29 तिनीहरूका गर्जन सिंहको जस्तो हुनेछ । जवान सिंहहरूझौं तिनीहरू गर्जनेछन् । तिनीहरू गर्जन्छन् र शिकार समालेछन् र छुटाउने कोही नभई त्यो यिसारेर लैजान्छन् । 30 त्यस दिन शिकारको विरुद्धमा तिनीहरू समुद्र गर्जेझौं गर्जनेछन् । कसैले देशलाई हेर्ने भने, उसले अन्धकार र कष्ट देखेछ । प्रकाशलाई यसि बादलते अँथ्यारो यार्नेछ ।

6 उज्जियाह राजाको मृत्यु भएको वर्षमा मैले परमप्रभुलाई सिंहासनमा विराजमान हुनुभएको देखें । उहाँ उच्च र उचालिएको हुनुहुन्थ्यो, अनि उहाँको पोशाकको छेउले मन्दिर नै ढाकेको थियो । 2 उहाँ मधिलिर सराफहरू थिए । प्रत्येकका छ-छवटा पखेटाहरू थिए । दुई वटा पखेटाहरूले प्रत्येकले आप्नो मुहार छोप्थे र दुई वटा पखेटाले तिनले आप्ना खुट्टा छोप्थे र दुई वटाले ती उडिथे । 3 प्रत्येकले अर्कालाई बोलाउँथे र यसो भन्थे, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु पवित्र, पवित्र, पवित्र तिनीहरूलाई हार्दिकर गर्नुहुन्छ! सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ ।” 4 ती कराइरहेकाहरूका आवाजले सँधारका जगहरू हल्लिए र मन्दिर धूबाले भरिएको थियो । 5 तब मैले भने, “मलाई धिक्कार होस्, किनभने म सर्वनाश भाँ, म त अशुद्ध ओठ भएको मानिस हुँ, र अशुद्ध मानिसहरूको बिचमा म बस्छु, किनभने सर्वशक्तिमान् परमप्रभु महाराजा परमप्रभुलाई नै मेरा अँखाले देखेका छन्!” 6 तब सराफहरूमध्ये एउटा उडेर मक्हाहूँ आए । उनको हातमा बलिरहेको भुड्ग्रो थियो, जसलाई उनले वेदीबाट चिम्टाले निकालेका थिए । 7 त्यसले उनले मेरो ओठ छोए र भने, “हेर, यसले तिम्रो ओठ छोएको छ । तिम्रा दोषहरू हटाइएका छन् र तिम्रा

पापको प्रायश्चित्त गरिएको छ ।” 8 मैले परमप्रभुको यसो भन्ने आवाज सुनें, “म कसलाई पठाउँ । हाम्रा निमित्त को जान्छ?” तब मैले भनें, “म यहाँ हुँ । मलाई पठाउनुहोस् ।” 9 उहाँले भनुभयो, “जाऊ, यी मानिसहरूलाई भन, ‘सुन्छौ, तर बुद्धिदैनौ । हेर्छौ, तर थाहा पाउँदैनौ ।’ 10 यी मानिसहरूका हृदयलाई मुर्ख बनाऊ, र तिनीहरूका कानलाई बैरो बनाऊ र तिनीहरूका अँखालाई अझो बनाऊ । अन्यथा तिनीहरूका आपनो अँखाले देख्नानु, तिनीहरूका कानले सुन्नान् र तिनीहरूका हृदयले बुझ्नान् र तब फर्केर निको होलान् ।” 11 तब मैले भने, “हे परमप्रभु, कहिलेसम्म?” उहाँले ज्याप दिनुभयो, “बासिन्दाविनाका भग्नावशेष सहरहरू ध्वस्त नहुन्जेल र मानिसहरूलाई टाढा नपठाउन्जेल र देश ठुलो निर्जन नहुन्जेलसम्म ।” 13 यसमा मानिसहरूको दस भागमा एक भाग रहे तापनि, फेरि पनि त्यो नष्ट परिनेछ । तारपीन र फॅलाट काटिन्छ र त्यसको ठुटो बाँकी रहेझौं, त्यसको पवित्र बीउ त्यसको ठुटोमा हुन्छ ।”

7 उज्जियाहको नाति, योतामका छोरा यहूदाको राजा आहाजको समयमा, अरामका राजा रसीन, र इसाएलका राजा रमल्याहको छोरा पेकह यरुशलमको विरुद्धमा युद्ध गर्न माथि गए, तर तिनीहरू त्यसको विरुद्धमा विजयी हुन सकेनन् । 2 अरामले एफ्राइमसँग सन्धी गयो भनी दाऊदको घरानालाई बताइयो । तिनको हृदय काँच्यो, अनि तिनका मानिसहरूका हृदय जङ्गलका रुखहरू हावाले हल्लाएँझौं काँच्यो । 3 तब परमप्रभुले यशेयालाई भनुभयो, “तेरो छोरा शार्यासूबालाई साथमा लिएर आहाजलाई भेटन धोबीको खेत जाने बाटोमा माथिल्लो पोखरीको नहरको छेउमा जा ।” 4 उसलाई भन, ‘होसियार होऊ, शान्त बस, नडाऊ, रेसीन र अराम अनि रमल्याहको छोरा पेकहको भय-ड्कर रिसको बलिरेको अगुल्दोद्वारा त्रित नहोज । 5 अराम, एफ्राइम र रमल्याहको छोराले तिम्रो विरुद्धमा खराब योजना गरेका छन् । तिनीहरूले भनेका छन्, 6 “हामी यहूदालाई आक्रमण गर्नै र त्यसलाई त्रसित बनाऊं, र हामी त्यसभित्र पसैं र ताबेलाका छोरालाई त्यहाँ हाप्रा राजा बनाऊं ।” 7 परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “त्यो कुरा हुन आउनेछैन । त्यस्तो हुनेछैन, 8 किनभने अरामको मुख्यालय दमसकस हो र दमसकसको मुख्या रेसीन हो । पैसटी वर्षीभित्र, एफ्राइम टुक्रा-टुक्रा हुनेछ र त्यसमा कोही मानिस हुनेछैन । 9 एफ्राइमको मुख्यालय सामरिया हो र सामरियाको मुख्या रमल्याहको छोरा हो । तिमी विश्वासमा दृढ रहेदैनौ भने, निश्चय नै तिमी सुरक्षित हुनेछैनौ ।” 10 परमप्रभुले फेरि आहाजसँग बोल्नुभयो, 11 “परमप्रभु आप्ना परमश्वरसँग एउटा चिन्ह माग ।” गहिराइमा भए पनि वा उच्चाइमा पनि यो माग ।” 12 तर आहाजले भने, “म माग्नेछैन, न त म परमप्रभुको जाँच नै गर्नुले ।” 13 त्यसैले यशेयाले जवाफ दिए, “ए दाऊदका घराना, सुन । के तिमीहरूको निमित्त मानिसहरूको धेर्यको जाँच नै पर्याप्त हुँदैन र? के तिमीहरूले मेरो परमेश्वरको धेर्यको पनि जाँच गर्नुपर्छ र? 14 यसकारण परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई एउटा चिन्ह दिनुहोसेछ: हेर, एज जना कन्या केटीले गर्भादारण गर्नेछिन्, एउटा छोरा जन्माउनेछिन् र उनको नाउँ इमामाएल राखेछिन् । 15 जब उनले खराबलाई इन्कार गर्न र असललाई रोज जान्दछन्, तब उनले दही र मह खानेछन् । 16 किनकि बालकले खराबलाई इन्कार गर्न र असललाई रोज जान्नुअधि नै तिमी डराएका दुई जना राजाहरूका देश उजाड हुनेछन् । 17 परमप्रभुले तिमी, तिम्रा मानिसहरू र तिम्रा बुबाको घरानामाथि एफ्राइम यहूदाबाट छुटेदेखि कहिल्यै नभएको कुरा ल्याउनुहुनेछ— उहाँले तिमीमाथि अश्शूरका राज ल्याउनुहुनेछ ।” 18 त्यस बेला परमप्रभुले झिंगालाई प्रियदेशको खोलादेखि र मारीलाई अश्शूरको देशदेखि सुसेलेर बोलाउनुहुनेछ । 19 तिनीहरू सबै आउनेछैन र घाँटीहरूमा, चट्टानको चिराहस्थित्र, सबै काँडाका झाडामाथि र सबै चरनहरूमा बस्नेछन् । 20 त्यस बेला परमप्रभुले युफ्रेटिस नदी पारि अश्शूरका राजाकोबाट भादामा

लिइएको छुराले, टाउकाहरू र खुट्टाहरूका रैं खौरनुहेछ । त्यसले दाहीलाई पनि सफा गर्नेछ । 21 त्यस दिन, एक जना मानिसले एउटा कोरली र दुई वटा भेडा पाल्नेछ, 22 र तिनीहरूले दिने दूधको प्रश्नस्ताताको कारणले, उसले दही खानेछ, किनकि देशमा छोडिएका हरेकले दूध र मह खानेछन् । 23 त्यस बेला, हजार बोट दाखको हजार शेकेल पर्ने जग्गामा, त्यहाँ सिउंडी र काँडाको बाहेक केही हुनेछैन । 24 मानिहरू त्यहाँ धनु लिएर शिकार गर्न जानेछन्, किनभने सबै देश नै सिउंडी र काँडा हुनेछन् । 25 तिनीहरू सिउंडी र काँडाको डरले खनजोत गरी खेतीपाती गरिएका सबै डाँडाबाट टाढै रहनेछन् । तर यो गाईवस्तु र भेडाहरू चर्ने ठाँ हुनेछ ।

8 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “एउटा ठुलो पाटी ले र त्यसमा लेख, ‘महेर-शाल-हाज-बज’ । 2 मेरो कुरा पक्का गर्नलाई म विश्वासयोग्य साक्षीहरू अर्थात् पुजारी उरियाह र येवेरक्याहका छोरा जकरियालाई बोलाउनेहु ।” 3 म अगमवादिनीको गाँए र तिनी गर्भवती भझन र एउटा छोरा जन्माइन् । तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “त्यसको नाउं महेर-शाल-हाज-बज राख ।” 4 किनकि बालकले ‘मेरो बुवा’ र ‘मेरो आमा’ भन्न जान्नअघि नै दमसकसको धन र सामरियाको लूटाई अश्शूरोको राजाले बोकेर लैजानेछ ।” 5 परमप्रभु फेरि मसँग बोल्नुभयो, 6 “यी मानिसहरूले शीलोको शान्त पानीलाई इकार गरेका छन् अनि रसीन र रमल्याहको छोरासित खुसी भएका छन्, 7 त्यसकारण परमप्रभुले शक्तिशाली र थेरै नदीको पानी अर्थात् अश्शूरका राजा र तिनका सबै महिमा तिनीहरूमाथि त्याउन लाग्नुभएको छ । त्यसका सबै नहरमा त्पो आउनेछ र त्यसका किनारहरू भरिएर बनेछन् । 8 यो तिनीहरूका घाँटीसम्प पुगुन्जेल नदी बाढी आएर अधि बढाई यहूदाहित्रसम्प बग्नेछ । ए इमानुएल, यसको फैलिएका पर्खेताहरूले तेरो देशको सबैतिर ढाकेछ ।” 9 मानिसहरू टुक्रा-टुक्रा हुनेछन् । सुन, ए टाढाका देशहरूः युद्धको निम्नित आफूलाई हतियारले तयार गर र चकनाचूर होओ । आफूलाई हतियारले तयार गर र चकनाचूर होओ । 10 योजना बनाओ, तर यो पुरा हुनेछैन । आज्ञा गर, तर यो पालन गरिनेछैन, किनकि परमेश्वर हामीसँग हुनुहुन्छ । 11 परमप्रभुले मसँग बोल्नुभयो, उहाँको बलियो बाहुली ममाथि थियो र यी मानिसहरू हिडेका मार्ग नहिँन मलाई चेताउनी दिनुभयो । 12 यी मानिसहरूले षड्यान्त्र भेनेको कुनै पनि कुरालाई षड्यान्त्र नभन्, तिनीहरू डराउने कुरासित तैँ डराउने छेनस्, र त्रिसित नहो । 13 तैँले पवित्र मानेर आदर गर्ने परमप्रभु वै हुनुहुन्छ । तैँले उहाँके भय मान्नुपर्छ र तैँ उहाँसितै डराउनुपर्छ । 14 उहाँ पवित्र वासस्थान हुनुहुनेछ । तर इसाएलका दुवै घरानाका निम्नि उहाँ प्रहार गर्ने ढुग्गो र ठेस लाने चट्टान हुनुहुनेछ — र यस्थलेमका मानिसहरूका निम्नि उहाँ पासो र जाल हुनुहुनेछ । 15 थेरै जना मानिस यसमा ठेस खानेछन् र लडानेछन् र चकनाचूर हुनेछन्, र जाल फस्नेछन् र समातिनेछन् । 16 मेरो गवाहीलाई बाँध, अधिकारिक लेखमा छाप लगाउ र त्पो मेरा चेलाहरूलाई देउ । 17 याकूबको घरानाबाट आफ्नो मुहार लुकाउनुहो परमप्रभु म आशा गर्छु । म उहाँमा भरोसा गर्छु । 18 हेर, म र परमप्रभुले मलाई दिनुभएको छोरा सियोन पर्वतमा वास गर्नुहो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुबाट, इसाएलको निम्नि चिन्हहरू र आश्चर्य कामहरू हुन् । 19 तिनीहरूले तिनीहरूलाई भनेछन्, “भूत खेलाउने र आत्माहरू खेलाउनेसित सल्लाह लेओ” जसले मन्त्र भन्नन् र गुणगुणाउन् । तर के मानिसहरूले आफ्नो परमेश्वरसँग सल्लाह लिनुपर्नैन् र? के तिनीहरूले जीवितहरूको निम्नि मृतहरूसँग सल्लाह लिनुपर्छ र? 20 व्यवस्था र गवाहीतिर लाग! तिनले यसो भद्रैनन् भने, तिनीहरूसँग विहानको मिरमिरे उज्यालो नभएको हुनाले नै हो । 21 तिनीहरू अति व्याकूल भएर र भोकाएर देशमा हिँडेनेछन् । जब तिनीहरू भोकाउनेछन्, तब तिनीहरू रिसाउनेछन्, र तिनीहरूले आफ्नो अनुहार माथि उचाल्दा, आफ्ना राजा र आफ्ना परमेश्वरलाई सराप्नेछन् । 22 तिनीहरूले पृथ्वीमा हैर्नेछन् र

व्यकुलता, अन्धकार र अत्याचारको बादल देखेछन् । तिनीहरू अन्धकारको देशमा लगिनेछन् ।

9 जो वेदनमा थियो, उसबाट नैराश्यता दूर गरिनेछ । जबूलूनको देश र नपतालीको देशलाई, पहिलोको समयमा उहाँले होच्याउनुभयो, तर पछिल्लो समयमा उहाँले त्यसको समुद्र जाने बाटोमा, यर्दनपारि जातिहरूका गलीलमा त्यसलाई महिमित पार्नुहेछ । 2 अन्धकारमा हिँडे मानिसहरूले एउटा ठुलो ज्योति देखेका छन् । मृत्युको छायाको देशमा बसेकाहरू, तिनीहरूमाथि ज्योति चम्केको छ । 3 तपाईंले जातिहरूलाई वृद्धि गर्नुभएको छ । कट्टीको समयमा झौं तिनीहरू तपाईंको सामु अनन्दित हुन्छन्, जसरी मानिसहरूले लूटको माल बाँड्दा तिनीहरू अनन्दित हुन्छन् । 4 किनकि त्यसको भरी जुवा, त्यसको पिठुको नाल, त्यसको अत्याचारिको लट्टालाई तपाईंले मिद्यानको समयमा झौं चकनाचूर पानुभएको छ । 5 दुश्मन सिपाहीका हरेक जुत्ता र रगतमा मुछिएको पोशाकलाई जलाइनेछ र आगोको निम्नि इन्धन हुनेछ । 6 किनकि हाम्रा निम्नि एउटा बालकको जन्म भएको छ, हाम्रो निम्नि एउटा छोरा जम्मेको छ, र शासन उहाँको काँधमा हुनेछ । अनि उहाँको नाउं अचम्मको सल्लाकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तका पिता र शान्तिका राजकुमार राखिनेछ । 7 दाउदको सिंहासनमा र उनको राज्यलाई स्थापित गर्न, अनि त्यसलाई न्याय र धार्मिकताले थाम्न उहाँले अहिलेदेखि लिएर सदासर्वदा राज्य गर्नुहुँदा, उहाँको शासन र शान्ति वृद्धिको अन्त हुनेछैन । सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको जोशले यो पुरा गर्नेछ । 8 परमप्रभुले याकूबको विरुद्धमा वचन पठाउनुभयो र यो इसाएलमा पर्यो । 9 सबै मानिसहरूले जानेछन्, घमण्डसाथ र अहङ्कारी ढूढ्याले भन्ने एफ्राइम र सामरियाले पनि जानेछन्, 10 “झैँहरू ख्सेका छन्, तर कुँदेका ढुङ्गाहरूले नै हामी पुनःनिमाण गर्नेछौं । अज्जीरका रुख्हरू काटिएका छन्, तर तिनका ठाउँमा हामी देवदासका रुख्हरू रोपेछौं ।” 11 यसकारण परमप्रभुले उसको शत्रु रसीनलाई उसको विरुद्धमा खडा हुनुदिँछ र उसका शत्रुहरूलाई, 12 पुर्वका अरामीहरू र पश्चिमका पतिशतीहरू उक्साउनुहेछ । तिनीहरूले खुल्ला मुखले इसाएललाई निल्नेछन् । यी सबै कुराले उहाँको रिस मर्दैन । बरु, उहाँको हात अझै पसारिएको छ । 13 तापनि उहाँले प्रहार गरेका मानिसहरू उहाँतिर फर्कैदेनन्, न त तिनीहरूले परमप्रभुको खोजी गर्नेछन् । 14 यसकारण परमप्रभुले इसाएलबाट टाउको र पुच्छर, खजूरको हाँगा र नर्कट एकै दिनमा नष्ट पार्नुहेछ । 15 अगुवाहरू र भद्र मानिसहरू मुखिया हुन् । द्युटो सिकाउने अगमवरका पुच्छर हो । 16 यी मानिसहरूलाई डोऽयाउनेहरूले तिनीहरूलाई पथभ्र्त पार्नेन् र तिनीहरूद्वारा डोऽयाइनेहरू निल्निछन् । 17 यसकारण परमप्रभु तिनीहरूका जवानहरूसित आनन्दित हुनुहुन्न, न त उहाँले तिनीहरूका अनाथ र विधवाहरूमाथि दया गर्नुहेछ, किनकि हरेक व्यक्ति अधर्मी र दुष्ट छन्, अनि हरेक मुखले मूर्ख कुराहरू गर्नेछन् । यी सबै कुराहरूमा उहाँको रिस मर्दैन । बरु, उहाँको हात अझै पसारिएको छ । 18 दुष्टता आगोँबै बल्ल । त्यसले सिउंडी र काँडालाई भम्भ पार्ने । यसले जङ्गलाको झाडीलाई पनि जलाउँछ, जसले धूंगाको मुस्लिमा उठाउनेछ । 19 सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको क्रोधले देश जलेको छ र मानिसहरू आगोको निम्नि इन्धनजस्तै छन् । कुनै मानिसले आफ्नो भालाई छोडैन । 20 तिनीहरूले दाहिने हातमा खानेकुरा समात्तान् तर तिनीहरूले अझै भोको नै हुन्छन् । तिनीहरूले देब्रे हातमा खाना खानेछन्, तर अझै तृप्त हुनेछैनन् । प्रत्येकले आफ्ने बाहुलीको मासु पनि खानेछ । 21 मनशीले एफ्राइमलाई, अनि एफ्राइमले मनशीलाई भस्म गर्नेछ । तिनीहरू एकसाथ यहूदालाई आक्रमण गर्नेछन् । यी कुराहरूमा, उहाँको रिस मर्दैन । बरु, उहाँको हात अझै पसारिएको छ ।

10 धिक्कार तिनीहरूलाई जसले अन्यायपूर्ण कानुन जारी गर्छन र अनुचित वच्चित गर्छन् ।

नियम लेख्छन् । 2 तिनीहरूले खाँचोमा परेकाहरूलाई तिनीहरूका अधिकारहरू लुट्छन्, विधावालाई लुट्छन र अनाथहरूलाई आफ्नो शिकार बनाउँछन् । 3 इन्साफको दिनमा टाढावाट विनाश आउँदा तिमीहरू के गर्नेछौ? सहायताको निमित्त तिमीहरू कसकहाँ भारो जानेछौ र आप्नो सम्पत्तिलाई तिमीहरू कहाँ छोडेनेछौ? 4 कुनै पनि कुरा बाँकी रहेदैन र कैदीहरूका माझमा तिमीहरू झुम्नेछौ वा मारिएकाहरू माझमा ढाल्नेछौ । यी सबै कुराहरूमा उहाँको रिस मर्देन । ब्रु उहाँको हात अझै पसारिएकै छ । 5 अश्वरूलाई धिक्कार, जो मेरो रिसको लटी हो, त्यो लहुरो जसद्वारा म आफ्नो क्रोध मच्चाउँछु । 6 त्यसलाई अहङ्कारी जातिको विरुद्ध र मेरो पुरा क्रोध पाउने मानिसहरूको विरुद्ध म पठाउँछु । लूटका मालहरू लिने, शिकार लिने र तिनीहरूलाई गल्लीको हिलोलाई झाँ कुल्चने आज्ञा म उसलाई दिन्छु । 7 तर यो उहाँको इच्छा होइन, न त उहाँले यसीरी सोच्नुहोन्छ । धेरै जातिहरूलाई विनाश गर्ने र निमित्यान्पार्ने कुरा उहाँको मनमा छ । 8 किनकि उहाँले भन्नुहोन्छ, “मेरा सबै शासकहरू राजाहरू होइनन्? 9 के कल्नो कर्कमीशजस्तै होइन र? के हमात अपदजस्तै होइन र? के सामरिया दमस्कसजस्तै होइन र? 10 जसरी मेरो हातले मूर्तीपुजक राज्यहरूलाई जितेको छ, जसका कुँदेका मूर्तीहरू यस्त्वले र सामरियामा भएका भन्दा धेरै थिए, 11 सामरिया र त्यसको व्यार्थका मूर्तीहरूलाई मैले जे गरे, यस्त्वले र त्यसको मूर्तीहरूलाई पनि म त्यसै गर्नेछन्?” 12 जब परमप्रभुले सियोन पर्वतमा र यस्त्वलेमा आफ्नो काम सिद्धायाउनुभएको छ, तब म अश्वरूका राजाको अहङ्कारी हृदयको बोली र त्यसको घमण्डी हेराइलाई दण्ड दिनेछु । 13 किनकि त्यसले भन्छ, “मेरो सामर्थ्य र मेरो बुद्धिले मैले काम गरे । मसँग समझ छ, र मैले मानिसहरूका सिमानाहरू हटाएको छु । मैले तिनीहरूको बहुमूल्य सम्पत्ति चोरको छु, र सँढेले झाँ मैले बासिन्दाहरूलाई होच्याएको छु । 14 एउटा गुँडबाट झाँ, मेरा हातले जातिहरूका सम्पत्ति समातेको छ, र छोडिएको अण्डाहरू कसैले बुटुलेँ, मैले सारा पृथ्वीलाई बुटुलेको छु । कसैले पनि आफ्ना पर्खेटाहरू चलाएनन् वा आफ्ना मुख खोलेनन् वा चिरबिर आवाज निकालेनन् ।” 15 के बन्चरोले आफूलाई चलाउने विरुद्ध आफैमा घमण्ड गर्नेछ र? के आराले आफूलाई चलाएर काटेनेलाई भन्दा आपनै प्रशंसा गर्नेछ र? यो त लटी उच्चलेलाई लटीलै नै उचालेको जस्तो भयो, वा लहुरोले एक जना व्यक्तिलाई उचालेको जस्तो भयो । 16 यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले उसका कुलिन योद्धाहरू माझ रुदी पठाउनुहोनेछ । अनि उहाँको महिमाको मूलि आगोजस्तै जलन द्वाकाइनेछ । 17 इसाएलको प्रकाश आगो बन्नेछ र त्यसको परमपवित्र आगोको जलालाजस्तो बन्नुहोनेछ । त्यसले उसको काँडाहरू र सिँडीहरूलाई एकै दिनमा ढाडाउने र नष्ट पार्नेछ । 18 त्यसको जङ्गलको गौरव र त्यसको फलबन्त भूमिको प्राण र शरीर दुवैलाई परमप्रभुले नष्ट पार्नुहोनेछ । यो बिरामीको शरीर गलेको जस्तो हुनेछ । 19 त्यसको जङ्गलमा रहेका रुखहरू अति थोर बाँकी हुनेछन्, जसलाई एक जना बालकले पनि गन्न सक्छ । 20 त्यस दिन इसाएलका बाँकी, उन्केका याकूबका घरानाले आफूलाई पराजित गर्नेमाथि भर पर्ने छैनन्, तर तिनीहरू सँचै इसाएलका परमपवित्र परमप्रभुमा भर पर्नेछन् । 21 याकूबका बाँकी रहेकाहरू शक्तिशाली परमेश्वरकहाँ फर्कनेछन् । 22 किनकि तपाईंका मानसिहरू इसाएल समुद्र किनारको बालुवाङ्गौ भए तापनि, तिनीहरूमा बाँकी रहेकाहरू मात्र फर्कनेछन् । प्रशस्त धार्मिकताले माग गरेकै, विनाशलाई आदेश दिएको छ । 23 निर्थरण गरिएको विनाशलाई परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले सम्पूर्ण देशभरि ल्याउन लाग्नुभएको छ । 24 यसकारण परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले भन्नुहोन्छ, “ए सियोनमा बस्ने मेरा मानिसहरू हो, अश्वरूसँग नडाराओ । त्यसले तिमीहरूलाई आफ्नो लटीले प्रहार गर्नेछ र तिमीहरूको विरुद्धमा त्यसको लहुरो उठाउनेछ जस्तो

मिश्रीहरूले गरे । 25 त्यससँग नडाराओ किनकि तिमीहरू विरुद्धको मेरो रिस चाँडै अन्त हुनेछ र मेरो क्रोधले त्यसको विनाशमा लैजानेछ ।” 26 तब सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले ओरेबको चट्टानमा मिदानलाई पराजित गरेकै तिनीहरूका विस्तु कोरार चलाउनुहोनेछ । उहाँले आफ्नो हात समुद्रमाथि उठाउनुहोनेछ र उहाँले मिश्रामा गर्भुभाङ्गै यसलाई माथि उचाल्नुहोनेछ । 27 त्यस दिन, तिमीहरूका कुमामा भएको त्यसको बोझ र तिमीहरूको काँधमा भएको जुवा हटाइनेछ र मोटोपनको कारणले जुवा नष्ट पारिनेछ । 28 शत्रुहरू अय्यातमा आएका छन् र मित्रोन भएर गएका छन् । मिकमाशमा त्यसले आफ्नो खाद्यान्हरू भण्डारण गरेको छ । 29 तिनीहरूले भज्जयाड पार गरेका छन् र गेवामा बास बसेका छन् । रामा काँच्छ र शक्तलको गिबा भागेको छ । 30 ए गल्लीमिको छोरी, उच्च सोरसा करा! हे लाकीश, ध्यान दे! तै विचारा अनातोत! 31 मदमेना भाग्दै, गेवीमिका बासिन्दाहरू सुरक्षाको निमित्त भाग्छन् । 32 त्यस दिन त्यो नोबामा रोकिनेछ र सियोनका छोरिको पर्वत र यस्त्वलेमका पहाडहरूसिर आफ्नो मुक्का हल्लाउनेछ । 33 हेरे, परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले डरलागदो विनाशसँगै हाँगाहरू लुच्छनुहोनेछ । सबैभन्दा अग्ला रुखहरू काटिनेछन् र अहङ्कारिलाई होच्याइनेछ । 34 उहाँले वनका झाडीहरूलाई बन्चरोले काट्नुहोनेछ र लेबानाको आफ्नो गोरब पतन हुनेछ ।

11 यिशैको ठुटोबाट एउटा दुसा पलाउनेछ र त्यसका जाराहरूबाट पलाएको

एउटा हाँगाले फल फलाउनेछ । 2 परमप्रभुको आत्मा उहाँमाथि रहेनुहोनेछ, बुद्धि र समझको आत्मा, सुझाव र शक्तिको आत्मा, ज्ञान र परमप्रभुको भयको आत्मा । 3 परमप्रभुको भय नै उहाँको आनन्द हुने छ । उहाँका आँखाले देखेका कुराले उहाँले न्याय गर्नुहन्न, न त उहाँका कानले सुनेको कुराले निर्नय गर्नुहोन्छ । 4 बरु, उहाँले गरीबहरूका न्याय धार्मिकताले गर्नुहोन्छ र पृथ्वीका नप्रहरूका निमित्त उचित रूपमा निर्णय गर्नुहोन्छ । आफ्नो मुखको लटीले उहाँले पृथ्वीलाई प्रहर गर्नुहोन्छ र आफ्नो मुखको सासले उहाँले दुष्को नाश गर्नुहोन्छ । 5 धार्मिकता नै उहाँको कमर पेटी हुनेछ र विश्वस्तता उहाँको पटुका हुनेछ । 6 ब्वाँसो थुमासँग बसेनेछ र चितुगा पाठेसँग सुनेछ, बाला, जवान सिंह र पोषिएको बाला एकसाथ बसेनेछन् । एउटा सानो बालकले तिनीहरूलाई डोयाउनेछ । 7 गाई र भालु सँगै चर्नेछन् र तिनीहरूका बच्चाहरू सँगै सुलेछन् । गोरुले झाँ सिंहले पराल खानेछ । 8 एक जना दूधे बालक सर्पको दुलोमा खेलेछ, र दूधे छाडेको बालकले सर्पको दुलोभित्र हात हाल्नेछ । 9 मेरो सबै पवित्र पर्वतमा तिनीहरूले चोट पुर्याउनेछन् न त विनाश नै गर्नेछन् । किनकि जसरी पानीले समुद्र ढाकेको छ त्यसरी नै परमप्रभुको जानले पृथ्वी भरिपुर्ण हुनेछ । 10 त्यस दिन, यिशैको जरा मानिसहरूको निमित्त झाण्डाको रूपमा छडा हुनेछ । जातिहरूले उहाँलाई खोजेनेछ र उहाँको विश्राम स्थल महिमायुक्त हुनेछ । 11 त्यस दिन परमप्रभुले अश्वरू, मिश्र, पयोस, कूश, एलाम, शीनार, हमात र समुद्रका टापुहरूमा बाँकी रहेका उहाँका मानिसहरूलाई छुटाउन आफ्नो हात फेरि फैलाउनुहोनेछ । 12 उहाँले जातिहरूको निमित्त झाण्डा खडा गर्नुहोनेछ, र इसाएलबाट निकालिएकाहरू र यहूदाका तिततवितर भएकाहरूलाई पृथ्वीको चारै कुनाबाट बटुल्नुहोनेछ । 13 उहाँ एफ्राइमको ईर्ष्यालाई उल्टाउनुहोनेछ र यहूदाको शत्रुताहरू नाश पार्नुहोनेछ । एफ्राइमले यहूदाको ईर्ष्या गर्नेछन् र यहूदा एफ्राइमको शत्रु हुनेछन् । 14 बरु, तिनीहरूले पश्चिमका पलिश्तीहरूका पर्वतहरूमाथि झाम्टेनेछ र तिनीहरू एकसाथ मिलेर पुर्वका मानिसहरूलाई लूटेनेछन् । तिनीहरूले एदोम र मोआबलाई आक्रमण गर्नेछन् र अमोनाका मानिसहरूले तिनीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछन् । 15 परमप्रभुले मिश्रदेशको समुद्रका खाडीलाई पुर्ण रूपमा नष्ट पार्नुहोनेछ । तातो हावासँगै उहाँले युक्रेटिस नदीमाथि आफ्नो हात हल्लाउनुहोनेछ र यसलाई सात वटा खोलाहरूमा विभाजन गर्नुहोनेछ, यसैले त्यसमा चप्पलहरू

लगाएर तर्न सकिन्छ । 16 इसाएल मिश्रेशबाट फर्कदा तिनीहरूका निमित्त भएजस्तै, अश्शूरबाट फर्केने उहाँका बाँकी रहेका मानिसहरूका निमित्त मुल बाटो हुनेछ ।

12 त्यस दिन तिमीहरूले यसो भन्नेछौ, “हे परमप्रभु, म तपाईलाई धन्यावाद दिनेछु । किनकि तपाई मसँग रिसातुन भए तापान, तपाईको रिस मरेको छ, र तपाईले मलाई सान्त्वना दिव्यभाइको छ । 2 हेर, परमेश्वर मेरो मुक्ति हुनुहुन्छ । म भरोसा गर्नेछु र डराउनेछैन, किन परमप्रभु तै, हो परमप्रभु नै मेरो बल र गीत हुनुहुन्छ । उहाँ मेरो मुक्ति हुनुभएको छ । 4 त्यस दिन तिमीहरूले भन्नेछौ, “परमप्रभुलाई धन्यावाद देउ र उहाँको नाउं पुकार । मानिसहरूका माझ्मा उहाँको कामहरूको घोषणा गर, उहाँको नाउं उचालिएको छ भनी बताऊ । 5 परमप्रभुको निमित्त गीत गाओ, किनकि उहाँले मिहिमित कुराहो गर्नुभएको छ । यसलाई सारा पृथ्वीभरि प्रकट गरियोस् । 6 ए सियोनका बासिन्दाहरू हो, उच्च सोरले कराओ र आनन्दसाथ चिच्चाओ, किनकि तिमीहरूका माझ्मा इसाएलका परमपवित्र महान् हुनुहुन्छ ।

13 बेबिलोन बारेमा आमोजका छोरा यशेयाले प्राप्त गरेका घोषणाः

2 नाडगो पहाडमाथि चिन्हका झण्डाहरू खडा गर, तिनका निमित्त उच्च सोरले कराओ, भारदारहरूका ढोकाहरूमा जानलाई हातले इशारा गर । 3 मेरो पवित्र जनलाई मैले आज्ञा गरेको छु, हो, मेरो क्रोध पुरा गर्न आफ्ना शक्तिशाली मानिसहरूलाई, गर्भका साथ आनन्दित हुने मेरो जनलाई समेत मैले बोलाएको छु । 4 पर्वतहरूमा एउटा भीडको जस्तो थैयै जना मानिसहरूको हल्ला! धेरै जातिहरू भेला भएका राज्यहरूको होल्लाको आवाज! सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले युद्धका निमित्त फौज भेला पाँदै हुनुहुन्छ । 5 तिनीहरू टाढा देशहरूबाट, क्षतिज परको बाटोबाट आउँछन् । परमप्रभुले आफ्नो न्यायको माध्यामले सम्पूर्ण देशलाई नाश गर्नुहुन्छ । 6 डाँको छोडेर रोओ, किनकि परमप्रभुको दिन नजिकै छ । यो सर्वशक्तिमान् बाट विनाशसँगै आउँछ । 7 यसकारण संै हात कमजोर हुन्छन् र हेरक मूले लाँडै छोडेछ । 8 तिनीहरू त्रिसित हुनेछन् । प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रिलाई झै तिनीहरूलाई पीडा र वेदनाले समात्त । तिनीहरूले चकित हुँदै एकअर्कालाई हेर्नेछन् । तिनीहरूका अनुहारहरू राता हुनेछन् । 9 हेर, देशलाई विनाश पार्न र त्यसबाट पापीहरूलाई नाश पार्न, परमप्रभुको दिन निर्दर्शी क्रोध र प्रचूर रिस लिएर आउँछ । 10 आकाशका ताराहरू र तारा पुन्जहरूले आफ्ना प्रकाश दिनेछैन । चिह्नावेदेखि सूर्य नै आध्यारो हुनेछ र चन्द्रमा चम्कनेछैन । 11 संसारलाई त्यसको दुष्टताको निमित्त अनि दुष्टहरूलाई तिनीहरूका अपराधको निमित्त म सजाय दिनेछु । धमण्डीको अहङ्कारलाई म अन्त गर्नेछु र निर्देशीको अहङ्कारलाई तल खसाल्नेछु । 12 मानिसहरूलाई नियुरु सुनभन्दा पनि दुर्लभ र मानवजाति भेट्न औपीरको शुद्ध सुनभन्दा पनि कठिन म बनाउनेछु । 13 यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको डरलागादो क्रोध र उहाँको प्रचण्ड रिसको दिनमा, आकाशलाई म हल्लाउनेछु, र पृथ्वी आफ्नो ठाउँमा हल्लिनेछ । 14 लखेटिएको हरिण वा गठाले नभएको भेडाङ्गै, हेरक मानिस आफ्ना मानिसतिर फर्केनेछ र आफै देशतिर भानेछ । 15 भेडाईका हेरक व्यक्तिलाई मारिनेछ र कब्जा गरिएका हेरक व्यक्तित तरवारले मर्नेछ । 16 तिनीहरू दूधे बालकहरूलाई पनि तिनीहरूके आँखाको सामु पछारेर दुक्रा-दुक्रा पारिनेछ । तिनीहरूका घरहरू लुटिनेछ र तिनीहरूका पल्लीहरूलाई बलत्कार गरिनेछ । 17 हेर, तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न मैले मादीहरूलाई उक्साउन लागेको छु, जसले चाँदीको ख्याल गर्दैनन् । न त तिनीहरू सुनमा नै खुसी हुन्छन् । 18 तिनीहरूका धनुले जवान मानिसहरूलाई प्रहार गर्नेछ । तिनीहरूले दूधे बालकहरूलाई दया देखाउँदैनन् । 19 त्यसपछि राज्यहरूमध्ये थेरै प्रशंसा गरिएको कल्दीहरूका गौरवको वैभव बेबिलोनालाई, परमेश्वरले सदोम र

गमोरालाई झौं नष्ट पार्नुहनेछ । 20 पुस्तौं-पुस्तासम्म त्यसमा कोही बसोवास गर्नेछैनन् । अरबीले त्यहाँ आफ्नो पाल टाँगेछैन, न त गोठालाहरूले आफ्ना बगालहरूलाई त्यहाँ विश्राम गराउनेछन् । 21 तर मरुभुमिका जङ्गलाली पशुहरू त्यहाँ बस्नेछन् । तिनीहरूका घरहरू लाटोकोसेराले भरिनेछन् । सुतुर्मगहरू र घोरहरू त्यहाँ उप्रनेछन् । 22 तिनीहरूका किल्लाहरूमा हुँडाहरू कराउनेछन् । त्यसको समय नजिकै छ र त्यसका दिनहरू बिलम्ब हुनेछैनन् ।

14 परमप्रभुले याकूबलाई दया गर्नुहनेछ । उहाँले फेरि पनि इसाएललाई रोज्नुहेछ र तिनीहरूलाई आफै देशमा पुनर्स्थापना गर्नुहनेछ । पदेशीहरू पनि तिनीहरूसँगै सहभागी हुनेछन् र आफूलाई याकूबको घरानासँग आवद्ध गराउनेछन् । 2 जातिहरूले तिनीहरूलाई आफै ठाउँमा ल्याउनेछन् । तब इसाएलको घरानाले तिनीहरूलाई सेवक र सेविकाको रूपमा परमप्रभुको देशमा लानेछन् । तिनीहरूलाई कैदी बनाउनेहरूलाई तिनीहरूले कैदी बनाउनेछन् र तिनीहरूले आफ्ना अत्याचारीहरूमाथि राज्य गर्नेछन् । 3 त्यो दिनमा तिमीहरूका कष्ट र पीडाबाट, अनि तिमीहरूले गर्नुपर्ने कडा परिश्रमबाट परमप्रभुले तिमीहरूलाई विश्राम दिनुहुन्छ, 4 तब तिमीहरूले बेबिलोनको राजाको विरुद्ध यो गिललाको गीत गाउनेछौ, “अत्याचारीको अन्य कसरी भएको छ, धमण्डी क्रोधको अन्य भयो! 5 परमप्रभुले दुष्टहरूको लाई र ती शासकहरूको राजदण्ड भाँच्युभएको छ, 6 जसले मानिसहरूलाई क्रोधमा निस्तर रूपमा प्रहार गयो, जसले अनियन्त्रित रूपमा आक्रमण गरेर जातिहरूमाथि क्रोधमा राज्य गयो । 7 सम्पूर्ण पृथ्वी नै विश्राममा छ र शान्त छ । तिनीहरूले गीत गाउँदै उत्सव मनाउन सुरु गर्छन् । 8 सल्लाका रुखहरू लेबनानको देवदारहरूसँगै ताँलाई देखेर रमाउँछन् । तिनीहरू भन्नेछु, ‘ताँलाई तल ख्यालिएको हुँगाले, हामीलाई काटेर ढाल्न काठ काट्ने कुनै मानिस माथि आउँदैन’ । 9 तँ चिह्नामा जाँदा, ताँलाई भेट्न चिह्नाउन उत्सुक हुन्छ । पृथ्वीका सबै राजालाई, जातिहरूका सबै राजालाई, आफ्ना सिहासनबाट माथि खडा हुन लगाएर तेरो निमित्त त्यसले मृतहरूलाई जगाउँछ । (Sheol h7585) 10 तिनीहरू सबै बोलेछन् र ताँलाई देखेर रमाउँछन् । तँ पनि हामीजस्तै कमजोर भएको छस् । तँ पनि हामीजस्तै भएको छस् । 11 तेरो तडक्भडकलाई तेरो वीणाहरूको आवाजसँगै चिह्नामा ल्याइएको छ । तँमुनि औंसाहरू फैलिएका छन् र ताँलाई किराहरूले ढाकेको छ । (Sheol h7585) 12 ए दिनको तारा, बिहानको पुत्र, तँ कसरी स्वर्गबाट तल झारेको छस्! जातिहरूमाथि विजय पाएको, ताँलाई कसरी भूँझा ढालिएको छ । 13 तैले आफ्नो हृदयमा भनेको थिइदूस, ‘म स्वर्गमा चढेनेछु, परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म आफ्नो सिहासनलाई उचाल्नेछु, र सभाको पहाडमाथि सूदूर उत्तरमा म विराजमान हुनेछु । 14 बादलहरूको उचालभन्दा माथि म चड्नेछु । म आफैलाई सर्वोच्च परमेश्वरजस्तै बनाउनेछु ।’ 15 तापनि ताँलाई अब चिह्नामा, खडालको गहिराइमा तल ख्यालिएको छ । (Sheol h7585) 16 ताँलाई देखेहरूले ताँलाई टुल्दुलु हेरेनेछन् र तिनीहरूले ताँलाई ध्यान दिनेछन् । तिनीहरूले सोधेनेछु, ‘के यो त्यही मानिस हो, जसले पृथ्वीलाई थर्कमान पायो, जसले राजहरूलाई हल्लायो, 17 जसले संसारलाई उजाड-स्थानजस्तो बनायो, जसले सहहरूलाई नष्ट पायो र आफ्ना कैदीहरूलाई धर जान दिएन?’ 18 जातिहरूका सबै राजा, तीमध्ये सबै जाना, हरेक व्यक्ति आ-आफ्ना चिह्नामा आदरसाथ सुल्भन् । 19 तर एउटा हाँगालाई फालेझौं, तेरो चिह्नाबाट ताँलाई बाहिर फालिएको छ । तरवारले छेडेर मारिएका खाल्डोका ढुङ्गाहरूतिर जाने मृतकहरूले ताँलाई कपडाले झौं ढाक्छन् । 20 तैले आफ्नो देशलाई नाश पाएको र आफ्ना मानिसहरूलाई मारेको हुनाले तिनीहरूसँगै तेरो दफन हुनेछैन । दुष्ट काम गर्नेहरूका सन्तानलाई नष्ट पायो र आपाना कैदीहरूलाई धर जान दिएन?’ 21 त्यसका सन्तानलाई, तिनीहरूका पुखाहरूका अपराधको निमित्त मार्न ठाउँ तयार पार, यसरी तिनीहरू उठ्नेछैनन् र पृथ्वी अधीन गर्नेछैनन् र सारा

संसारलाई सहरहरूले भर्नेछैनन् । 22 “तिनीहरू विरुद्धसा म खडा हुनेछु,”— यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो । “म बैबिलोनबाट नाँै, सन्तान र वंशज नष्ट पार्नेछु,”— यो परमप्रभुको घोषणा हो । 23 “म त्यसलाई लाटोकोसेरोको अधीनमा र पानीको तलाउमा राखेन्छु, र विनाशको कुचोले म त्यसलाई बढानेछु,”— यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो । 24 सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले शपथ खानुभएको छ, “निश्चय नै, जस्तो मैले इच्छा गरेको छु, त्यसै हुनेछ । अनि जे उद्देश्य मैले राखेको छु, त्यो पुरा हुनेछ । 25 अश्शूलाई म आफ्नो देशमा चकनाचूर पार्नेछु र मेरो पर्वतमा म त्यसलाई खुट्टामुनि कुल्चेन्छ । तिनीहरूका काँधबाट त्यसको जुवा हटाउनेछ र तिनीहरूका पिंगबाट त्यसको भारी निकालेन्छ ।” 26 सम्पूर्ण पृथ्वीको निमित्त इच्छा गरिएको योजना यही हो र सारा जातिहरूमाथि पसारिएको बहुली यही हो । 27 किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले नै यो योजना गर्नुभएको छ । उहाँलाई कसले रोकन सक्छ र? उहाँको हात उचालिएको छ र त्यसलाई कसले फर्काउने छ र? 28 आहाज राजा मेरेको वर्षमा यो घोषणा आयो: 29 ए सारा पलिश्तीहरू हो, तिमीहरूलाई प्रहार गर्ने छडी भाँचिएको छ भनेर आनन्दित नहोओ । किनकि साँपोको वंशबाट झन् विषुलु सर्प बढेन्छ, र त्यसको सन्तान डरलाग्दो उड्ने सर्प हुनेछ । 30 गरीबको जेठा छोरेले मेरो खर्कहरूमा आफ्ना भेडाहरू चराउनेछन्, र खाँचामा परेकाहरू सुरक्षासँग पल्टिनेछन् । तेरो वंशलाई म अनिकाल मार्नेछु जसले तेरा बाँचका सबैलाई मृत्युमा पुऱ्याउनेछ । 31 ए ढोका करा । ए सहर चिच्चा । हे पलिश्ती, तिमीहरू सबै पर्लेर हराउनेछौ । किनकि उत्तरबाट धूंखाको बादल आउँछ र त्यसको पडितिमा धरमराउने कोही छैन । 32 जातिका दूलहरूलाई तिनीहरूले कसरी जवाफ दिनेछन्? “परमप्रभुले सियोनलाई बसाल्नुभएको छ, त्यसमा कष्टमा परेका मानिसहरूले शरण लिनेछन् ।”

15 मोआबको बरेमा एउटा घोषणा । साँच्चै, मोआबको आरलाई एकै रातमा उजाड र नष्ट पारिन्छ । साँच्चै, मोआबको कीरलाई एकै रातमा उजाड र नष्ट पारिन्छ । 2 तिनीहरू माथि मन्दिरमा गएका छन्, दीबोनका मानिसहरू रुनलाई अग्लो ठाउँमा गए । नेवोको निमित्त र मेदाबाको निमित्त मोआबले विलाप गर्छ । तिनीहरूका सबै शिर खाँचिएका छन् र तिनीहरूका सबै दाहीहरू काटिएका छन् । 3 आफ्ना गल्लीहरूमा तिनीहरू भाड्या लगाउँछन् । तिनीहरू घरका छतहरूमाथि र चोकहरूमा होकले अंसु बाँदै विलाप गर्छन् । 4 हेश्बोन र एलाले सहायताको निमित्त पुकारा गर्छन् । तिनीहरूको सोर यहसासम्म सुनिन्छ । यसरी मोआबका हातियारथरी मानिसहरूले सहायताको निमित्त पुकारा गर्छन् । तिनीहरू आफैभित्र त्रसित हुनेछन् । 5 मेरो मनले मोआबको निमित्त पुकारा गर्छ । त्यसका भगौडाहरू सींअर र एलत-शलीशियाहतिर भाग्छन् । तिनीहरू लूहीतको उकालोमा रुँदै जान्छन् । आफ्नो विनाशको निमित्त होरेनैमैको बाटोमा तिनीहरू ठुलो सोरमा विलाप गर्छन् । 6 निश्रीमिको पानीहरू सुख्खा भएका छन् । धाँस ओङ्गिलिएका छन् । हरियाली सुकेका छन् । त्यहाँ कुनै हरियो धाँस छैन । 7 तिनीहरूले प्रशस्त उज्जीव गरेका कुरा र भण्डारण गरेका कुरा, तिनीहरू लारे-पिपलहरूको खोलापारि लैजान्छन् । 8 चित्कार मोआबको इलाकभरि नै गएको छ । विलापाचाहि एप्लेम र बेअर-एलीससम्म पुगेको छ । 9 किनभने दीबोनका पानीहरू रातले भरिएका छन् । तर म दीबोनमाथि अझ धेरै ल्याउनेछु । मोआबबाट भास्ने र त्यो देशमा बरनेमा समेत एउटा सिंहले आक्रमण गर्नेछ ।

16 उजाड-स्थानको सेलाको देशबाट सियोन पर्वतको छोरीको शासकलाई थुमाहरू पठाओ । 2 जसरी चराहरू भाँतिरिन्छन् र जसरी गुँड छरपष्ट पारिन्छ, मोआबका स्त्रीहरू अर्नोनका जाँधारहरूमा तेस्तै भएका छन् । 3 “निर्देशन दओ, न्याय गर । मध्य दिनमा पनि रातको जस्तै केही सितलता प्रदान गर । भगौडाहरूलाई लुकाओ । भगौडाहरूलाई धोका नदेओ । 4 मोआबबाट आएका शरणार्थीहरू तिमीहरूको माझामा बसोवास गर्न । विनाश

गर्नेबाट तिनीहरूका निमित्त लुक्ने ठाउँ होओ ।” किनकि अत्याचार रोकिनेछ, र विनाश अन्त हुनेछ, कुल्चेन्हरू देशबाट लोप भएर जानेछन् । 5 करारको विश्वस्तातामा सिंहासनलाई स्थापित गरिनेछ । अनि दाऊदको पालबाट आएका एक जना विश्वस्तातासाथ त्यसमा विराजमान हुनुहुनेछ । उहाँले न्यायको खोजी गर्नुहाँदा र धार्मिकतासाथ व्यवहार गर्नुहाँदा उहाँले इन्साफ गर्नुहुनेछ । 6 मोआबको धमण्ड, त्यसको अहङ्कार र त्यसको रिसको बारेमा हामीले सुनेका छौं । तर त्यसका धमण्डहरू खोक्रा शब्दहरू हुन् । 7 त्यसैले मोआबले मोआबको निमित्त विलाप गर्नेछ— तिनीहरू सबैले विलाप गर्नेछन् । कीर-हरेशतको किशमिको झुप्पाको निमित्त पुर्ण रूपमा विनाश भएकाहरूले विलाप गर । 8 हेश्बोनका खेतहरू साथै सिभाम्का दाख्खहरू सुकेका छन् । याजेरमा पुगेको र मरुभूमिमा फैलिएको उत्तम दाख्खहरूलाई, जातिहरूका शासकहरूले कुल्चेका छन् । त्यसका दुसाहस बाहिर देशमा फैलिए । ती समूद्रमाथि गए । 9 साँच्चै, सिभाम्को दाख्खबारीको निमित्त म याजेरसँग रुनेछु । ए हेश्बोन र एलाले, मेरो आँसुले म त तँलाई भिजाउनेछु । किनकि तेरो गृष्मका फलहरू र कटनीको आनन्दको आवाजलाई मैले अन्त गरेको छु । 10 फलका रुखहरूबाट खुर्सी र आनन्द लुटिएको छ । अनि दाख्खबारीमा कुनै किसिमको गीत वा आवाज छैन । दाख्खको कोलामा कसैले पनि दाख पेल्दै, किनकि दाख पालेहरूको आवाज मैले अन्त गरेको छु । 11 त्यसैले मेरो हृदयले मोआबको निमित्त र मेरो अन्तस्करणले कीर-हरेशतको निमित्त वीणाले झैं सुस्केरा हाल्छ । 12 जब मोआबले आफूलाई उच्च स्थानमा थकित बनाउँछ र प्रार्थना गर्न आफ्नो मन्दिरमा प्रवेश गर्छ, त्यसको प्रार्थनाले केही काम गर्नेछैन । 13 परमप्रभुले मोआबको बोरेमा पहिरे नै बोल्नुभएको वचन यही हो । 14 फेरि परमप्रभु भनुहुन्छ, “मोआबको गौरव तिवार वर्षभित्र हराउनेछ । त्यसको धेरै मानिहरू भए पनि बाँकी रहेकाहरू अति धोरै र नगण्य हुनेछन् ।”

17 दमस्कसको बरेमा एउटा घोषणा । 2 अरोएरका सहरहरूलाई त्यागिनेछ । तिनीहरू बथानहरू बन्ने ठाउँहरू हुनेछन् र तिनीहरूलाई कसैले पनि तरसाउनेछन् । 3 किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू एफ्राइमबाट, दमस्कसको राज्यबाट लोप हुनेछन्, र अरामका बाँकी रहेकाहरू— तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूको गोरवहरू हुनेछन्— यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो । 4 त्यो दिनमा यस्तो हुनेछ, याकूबको गोरव दुब्लो हुनेछ र त्यसको शरीरको मोटाइ पातालो हुनेछ । 5 यो अन्त जम्मा गर्नेले अन्न थुपारेजस्तो हुनेछ, र त्यसका हातहरूले अन्न कटानी गर्छ । यो रपाईको बेसीमा शिलाबाला बलुलेजस्तो हुनेछ । 6 जैतूनको रुखलाई हल्लाए जसरी पनि शिलाहरू छोडिनेछन्: मधिल्लो हाँगामा दुङ्ग-तिन वटा वा फलको सबैभन्दा अग्लो हाँगाहरूमा चार-पाँच वटा जैतून छोडिनेछन्— यो परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरको घोषणा हो । 7 त्यस दिन मानिसहरूले आफ्ना सृष्टिकर्तालाई हेरेनेछ र तिनीहरूका आँखाले इसाएलका पवित्रतालाई हेरेनेछन् । 8 तिनीहरूले आफ्नो हातका कामहरू अर्थात् वेदीहरूतिर हेरेनेछन्, न त तिनीहरूले आफ्नै औलाले बनाएका अशोराका खम्बाहरू न सूर्यका प्रतिमाहरूलाई नै हेरेनेछन् । 9 त्यस दिन तिनीहरूका बलिया सहरहरू डाँडाका टाकुराहरूका भिरहरूमा त्यागिएका थाए र त्यो उजाड हुनेछ । 10 किनकि तैले आफ्नो मुकितको परमेश्वरलाई बिसेको छस् र तेरो सामर्थ्यको चटानलाई हवास्ता गरेको छस् । त्यसैले तैले सुन्दर बिलुवाहरू रोपिस् र विदेशीबाट पाएको दाखका हाँगाहरू रोपिस्, 11 तैले रोपेको, बार लगाएको र खेती गरेको दिनमा । तेरा बीउहरू चाँडै वृद्धि हुनेछन्, तर कप्ट र धोर दुखको दिनमा फल दिनेछन् । 12 धिक्कार! धेरै मानिसहरूको गर्जन, जुन समुद्रहरूको गर्जन, र जातिहरूका हल्लालाई गर्जन्छ, जुन शक्तिशाली पानी बगेझौं बगछ । 13 जातिहरू धेरै पानी बगेझौं गर्जन्छन्, तर उहाँले तिनीहरूलाई हप्काउनुहुनेछ र तिनीहरू टाढा भाग्नेछन्, डाँडाहरूमाथि भुसझौं तिनीहरू हावाको सामु उडेनेछन् र आँधीको

सामु मडारिएको झारदाँडै हुनेछन् । 14 हेर, साँझामा त्रास! विहान हुनअगि ती वितिजानेछन्! हामीलाई लूटनेहरू, हामीलाई डकैती गर्नेहरूको भाग यस्तै हुनेछ ।

18 सुस्कराको आवाज निकाल्ने देशलाई धिक्कार, जुन कुसका नदीहरूसँगै छ । 2 जसले नरकटका डुङ्गाहरूमा समुद्रहै राजदूतहरू पठाउँछ । हे फुरितिला दूतहरू, सबै अगला र चिल्ला जातिकहा जाओ, टाढा नजिकका मानिसलाई डराउनेहरू, एउटा बलियो र विजयी जाति जसको देशलाई नदीहरूले विभाजन गर्छ । 3 तिमीहरू संसारका सबै बासिन्दाहरू र पृथ्वीमा बसोवास गर्ने, तिमीहरू जब डाँडाहरूमाथि चिन्ह उठाउन्छ, तब हेर । अनि जब तुरही बजाइन्छ तब सुन । 4 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “चर्को धामको उखुम तापजस्तै, कटानीको तापमा कुहिरोजस्तै म आफ्नो घरबाट शान्त भएर हेर्नेछु । 5 कटनीअगि फूल फूल्ने समय सिद्धिएपछि र फूल दाख हुँदैगर्द, उहाँले छाँट्ने हैसियाहरूले छाँट्नुहुनेछ र उहाँले फैलिरहेको हाँगाहरूलाई काट्नुहुनेछ र लानुहुनेछ । 6 डाँडाको चराहरू र पृथ्वीका जनावरहरूका निमित्त ती छाँटेछन् । चराहरूले ग्रीष्मको समय तिनीहरूमा बिताउनेछन् र पृथ्वीका सबै जनावरहरूले तिनीहरूमा हिँडै बिताउनेछन् ।” 7 त्यस दिन अगला र चिल्ला मानिसहरूले, टाढा नजिकका मानिसलाई डराउनेहरू, बलियो र विजयीले सर्वशक्तिमान परमप्रभुलाई उपहार ल्याउने छन्, जसको देशलाई नदीहरूले विभाजन गर्नेछन्, तिनीहरूले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको नाउं भएको सियोन पर्वतमा ल्याउनेछन् ।

19 मिश्रदेशको बारेमा एउटा घोषणा । हेर, परमप्रभु दूत गतिको बादलमा सवार हुनुहुन्छ र मिश्रदेशतिर आउँदै हुनुहुन्छ । मिश्रदेशको मूर्तीहरू उहाँको सामु थरथर कॉप्टेच्छन् र मिश्रीहरूको हृदयहरू भित्रभित्र पगिलेनेछन्, 2 “मिश्रहरूको विरुद्धमा मिश्रीहरूलाई नै म उठाउनेछु: एक जना मनिसले आफ्नो भाइको विरुद्धमा लडेनेछ र एक जना मानिसले आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा लडेनेछ । 3 सहरले सहरको विरुद्धमा र राज्यको विरुद्धमा लडेनेछ । 3 मिश्रदेशको आत्मा भित्रभित्र कमजोर हुनेछ । तिनीहरूले मूर्तीहरूका, मृत मानिसहरूका आत्माहरूका, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरूका र झाँकीहरूस्का सल्लाह लिए तापनि, त्यसको सल्लाहलाई म नाश पार्नेछु । 4 मिश्रीहरूलाई कठोर मालिको हातमा म दिनेछु र तिनीहरूमाथि बलियो राजाले राज्य गर्नेछ — यो सर्वशक्तिमान परमप्रभुको घोषणा हो ।” 5 समुद्रका पानीहरू सुक्नेछन्, अनि नदीहरू सुक्नेछन् र रिसो हुनेछन् । 6 नदीहरू दृष्टि हुनेछन् । मिश्रदेशका नदीहरू सुक्नेछन् र सुख्खा हुनेछन् । 7 नर्कटहरू र काँसहरू ओइलाउनेछन् । 7 नील नदीको मुखमा नील नदीको किनाराका नर्कटहरू र नील नदीको छेउमा बीउ छरिएका खेत सुख्खा हुनेछन्, बतासर्ते उडाउनेछन् र रहनेछन् । 8 जालाहरीहरूले विलाप र शोक गर्नेछन्, र नील नदीमा बल्ची हान्ने सबै जनाले विलाप गर्नेछ, पानीहरूमाथि आफ्नो जाल फिजाउनेहरूले शोक गर्नेछन् । 9 बाटेको सनपटका कामदारहरू र सेतो कपडा बुनेहरू निराश हुनेछन् । 10 मिश्रदेशमा कपडाको काम गर्नेहरूलाई कुल्चिङ्गेनेछ । ज्यालामा काम गर्नेहरू सबैले भित्रभित्र शोक गर्नेछन् । 11 सोअनका शासकहरू पुरुण रूपमा मूर्ख छन् । फारोका सबै बन्दा बुद्धिमान्को सल्लाह व्याथको भएको छ । तिमीहरूले फारोलाई कसरी भन्न सक्छी, “म बुद्धिमान् मानिसहरूका छोरा, प्राचीन राजाहरूका छोरा हुँ ।” 12 तेरो बुद्धिमान् मानिसहरू कहाँ छन्? सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मिश्रदेशको बारेमा कस्तो योजना बनाउनुभएको छ भनी तिनीहरूले तलाई बताउन् र प्रकट गर्न । 13 सोअनका शासकहरू मूर्ख बनेका छन्, नोपका शासकहरू धोकामा पेरेका छन् । तिनीहरूले मिश्रदेशलाई पथभ्रष्ट बनाएका छन्, जो त्यसका कुलहरूस्का कुनेढुगाहरू हुन् । 14 परमप्रभुले त्यसको माझामा विकृतिको आत्मा मिसाउनुभएको छ र मिश्रदेशले गर्ने सबै कुरामा आफ्नो बान्तामा लडीबडी गर्ने जड्याहाजस्तै पथभ्रष्ट तिनीहरूले त्यसलाई बनाएका छन् । 15 मिश्रदेशको निमित्त शिर वा पुच्छर

वा खजूरको हाँगा वा नर्कट, कसैले केही गर्न सक्दैन । 16 त्यस दिनमा, मिश्रीहरू स्त्रीहरूस्ता हुनेछन् । सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनीहरूमधि उठाउनुहोने हातको कारणले तिनीहरू थरथर काँपेछन् र डराउनेछन् । 17 यहूदाको देश मिश्रदेशलाई लखराउने बनाउने कारण बनेछ । जब कसैले त्यसलाई तिनीहरूको याद दिलाउँछ, तिनीहरूका विरुद्धमा परमप्रभुले योजना बनाउँदै गर्नुभएको उहाँको योजनाको कारणले तिनीहरू भयभिय हुनेछन् । 18 त्यस दिनमा मिश्रदेश पाँच वटा सहरहरू हुनेछन् जसले कनानको भाषा बोल्नेछन् र सर्वशक्तिमान परमप्रभुप्रति निष्ठाको शपथ खानेछन् । यिमध्ये एउटालाई सुर्यको सहर भनिनेछ । 19 त्यस दिन मिश्रदेशको माझामा परमप्रभुको एउटा वेदी हुनेछ र त्यसको छेउमा परमप्रभुको निमित्त डुङ्गाको स्मारक हुनेछ । 20 मिश्रदेशमा यो सर्वशक्तिमान परमप्रभुको निमित्त एउटा चिन्ह र गवाहीको रूपमा हुनेछ । अत्याचारीहरूको कारणले तिनीहरूले परमप्रभुमा पुकारा गर्द, उहाँले तिनीहरूको निमित्त एउटा उद्धारक र एक जना रक्षक पठाउनुहोनेछ र उहाँले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुहोनेछ । 21 मिश्रदेशले परमप्रभुलाई चिन्नेछ र त्यस दिन मिश्रीहरूले परमप्रभुलाई स्त्रीकार गर्नेछन् । तिनीहरूले बलिदानहरू र भेटीहरूसित आराधना गर्नेछन्, अनि परमप्रभुको निमित्त भाकल गर्नेछन् र ती पुरा गर्नेछन् । 22 परमप्रभुले मिश्रदेशलाई कष्ट दिई र निको पार्दै कष्ट दिनुहोनेछ । तिनीहरू परमप्रभुतिर फर्किनेछन् । उहाँले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहोनेछ र तिनीहरूलाई निको पार्नुहोनेछ । 23 त्यस दिनमा मिश्रदेशदेखिं अश्शूरसम्म जाने एउटा मुल बाटो हुनेछ, अनि अश्शूरीहरू मिश्रदेशमा आउनेछन् र मिश्रीहरू अश्शूरमा जानेछन् । अनि मिश्रीहरूले अश्शूरीहरूसँगै आराधन गर्नेछन् । 24 त्यस दिनमा मिश्रदेश र अश्शूरसँगै इसाएल पृथ्वीको माझामा आशिष्मा तेसो हुनेछ । 25 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनीहरूलाई आशिष दिनुहोनेछ र भन्नुहोनेछ, “ए मेरा मानिस, मिश्रदेश धन्यको होओ । मेरो हातको काम अश्शूर । मेरो उत्तराधिकार इसाएल ।”

20 अश्शूरका राजा सगर्नाले टार्टनलाई अश्दोदमा पठाउँदा, तिनी आएको वर्षमा, तिनले अश्दोदको युद्ध लडे र त्यसलाई कब्जा गरे । 2 त्यस दिवाले आमोजका छोरा यशेयाद्वारा परमप्रभु बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “जा र तेरो कम्मरबाट भाड्या हाता र तेरो खुटाको जुता फुकाल ।” नाड्गो भएर र खाली खुटाले हिँडे तिनले त्यसी त्यसी गरे । 3 परमप्रभुले भन्नुभयो, “जसरी मेरो सेवक यशेया तिन वर्षसम्म नाड्गै र खाली खुटाले हिँडेका छन्, यो मिश्रदेश र कूशको निमित्त चिन्ह र शकून हो । 4 यसरी नै अश्शूरका राजाले मिश्रदेशका कैट्टी र कूशका निवासित, ज्यान र वृद्धहरूलाई मिश्रदेशलाई लाजमा पार्न नाड्गै, खाली खुटा र चाक नै देखाएर लैजानेछ । 5 तिनीहरूका आशा कूश र तिनीहरूका गौरव मिश्रदेशको कारणले तिनीहरू व्याकुल र लज्जित हुनेछन् । 6 यी समुद्री तटका बासिन्दाहरूले त्यस दिन भन्नेछन्, साच्चै, यो हाम्रो आशाको सोत थियो, जहा अश्शूरको राजाबाट बच्नलाई हामी भाग्यैं, र अब हामी कसरी उम्किन सक्छौं र?”

21 समुद्र नजिकको मरुभूमिको बारेमा एउटा घोषणा । नेवेमा चल्ने आँधीहरु जस्तै मरुभूमि र डरलाग्दो देशबाट यो आउँछ । 2 मलाई एउटा कष्टप्रद दर्शन दिइएको छ: “धोकेबाजले धोकापुर्ण किसिमले काम गर्छ र विनाश गर्नेले विनाश गर्छ । ए एलाम, माथि जा र आक्रमण गर । ए मादी धेरा हाल । त्यसको सबै शोकलाई म रोक्नेछु । 3 यसकारण मेरो कमर दुखेको छ । स्त्रीको प्रसव पीडाजस्तो पीडाले मलाई समातेको छ । मैले जे सुनेको छु त्यसद्वारा म झुकेको छु । मैले जे देखेको छु सोद्वारा म व्याकुल भएको छु । 4 मेरो मुटु धड्कन्छ । म डरले काँच्छु । मैले सो सँझाको छिच्छा गरे, तर त्यसले ममा त्रास ल्यायो । 5 तिनीहरू देबल तयार गर्छन्, तिनीहरू राडी ओछ्याउँछन्, अनि खान्छन् र पिउँछन् । ए शासकहरू उठ, आफ्ना ढालहरूमा तेल लगाए । 6 किनकि परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “जा,

एक जना पहरेदार राख । उसले जे देख्छ सो बताउनुपर्छ । 7 जब उसले एउटा रथ, एक जोडी घोडाचढी, गधामाथि चढनेहरू र उंटमाथि चढनेहरू देख्छ, तब उसले ध्यान दिनुपर्छ र निकै सजग हुनुपर्छ । 8 पहरेदार कराउँछ, “हे परमप्रभु, म दिनभरि, हरेक दिन पहरा बस्ने धरहरमाथि बस्नु, अनि आफ्नो अखाडामा म रातभारि खडा रहन्नु ।” 9 यहाँ एक जना मानिस र एक जोडी घोडाचढी लिएर एउटा रथ आउँछ । उसले भन्न, “बेबिलोनको पतन भएको छ, पतन भएको छ र यसका कुँदेका सबै देवताहरूका मूर्तीहरू जमिनमा चकनाचूर भएका छन् ।” 10 ए मेरा चुटिएका र निफनिएकाहरू हो, मेरा खलाका सन्तानहरू हो । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरबाट मैले जे सुनेको छु सो मैलै तिमीहरूलाई घोषणा गरेको छु । 11 दुमाको बारेमा एउटा घोषणा । कसैले मलाई सेव्रबाट बोलाउँछ, “ए पहरेदार, रात कति बाँकी छ? ए पहरेदार, रात कति बाँकी छ?” 12 पहरेदारले भन्न्यो, “बिहान आउँछ र रात पनि आउँछ । तिमीलाई सोभन्नु भने सोध । अनि फेरि फेर्केर आऊ ।” 13 अरब देशको बारेमा एउटा घोषणा । तिमीहरू ददानीहरूका यात्री दलहरूले अरबको मरभूमिमा रात बिताओ । 14 तिर्खात्तेहरूका निमित्त पानी ल्याओ । ए तेमा देशका बासिन्दाहरू, रोटी लिएर भाँडाहरूलाई भेट । 15 किनकि तिमीहरू तरवार, थुरेको तरवार, ताँदो चढाएको धनुबाट र युद्धको भारबाट भागेका छन् । 16 किनकि परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “एक वर्षभित्रमा नै ज्यालामा लिङ्गएको श्रमिकले यो देखेछ, केदारको सारा गौरवको अन्त हुनेछ । 17 केदारका धनुर्धीरी अर्थात् योद्धाहरूमध्ये केही मात्र रहेनेछन्,” किनकि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले यसो भन्नुभएको छ ।

22 दर्शनको बेसीको विषयमा एउटा घोषणा: के कारणले तिमीहरू सबै जना धरको छतमाथि गएका छौ? 2 होहल्लाले भरिएको सहर र खुसीले भरिएको नगरका आवाजहरू सुन्नलाई तिमीहरूले त्यसो गरेका हौ? तिमीहरूका मृतहरू तरवारले मारिएको थिएनन् र तिनीहरू युद्धमा मरेनन् । 3 तिमीहरूका सबै शासकहरू एकसाथ भागे, तर धनु समेत प्रयोग नगरी तिनीहरू समातिए । तिनीहरू धेरै टाठा भागेका थिए तापनि तिनीहरू सबै जना एकसाथ समातिए । 4 यसकारण मैले भन्ने, “मलाई नहेर, म धुरुधुरू रुनेछु । मेरा मानिसहरूका छोरीको विनाशको बारेमा मलाई सान्त्वना दिने कोसिस नगर ।” 5 किनकि दर्शनको बेसीमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको निमित्त कोलाहल, कुलिच्ये अलमल पार्ने र पर्खालहरू भत्काउने र मानिसहरू डाँडाहस्तिर रुने दिन हो । 6 रथीहरू र घोडाचढीहरूका साथमा एलामले ठोक्रो लिनेछ र कीरले ढालालाई नाङ्गो बनाउछ । 7 तेरा उत्तम बेसीहरू रथहरूले भरिएन्छ र घोडाचढीहरूले ढोकाहरूमा आफ्ना ठाँउ ओगटेनेछन् । 8 उहाँले यहूदाको सुरक्षालाई हटाउनुभयो । तिमीहरूले त्यस दिन बनको महलमा हतियारहरू हैऽयौ । 9 तिमीहरूले दाउदका सहरका प्वालहरू देख्यौ, ती धेरै थिए र तिमीहरूले तल्लो तलाउबाट पानी जम्मा गयौ । 10 तिमीहरूले यस्तेलामा धरहरू गयौ र तिमीहरूले पर्खालाई बलियो पार्न धरहरू भत्कावौ । 11 तिमीहरूले पुरानो पानीलो तलाउको निमित्त पर्खालहरूको बिचमा एउटा जलाशय बनायौ । तर तिमीहरूले सहरको निर्माणकर्तालाई विचार गरेन्नो, जसले धेरै पहिले नै यसको योजना गर्नुभएको थियो । 12 त्यस दिन परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले स्न, विलाप गर्न, कपाल खौरन र भाड्ग्या लगाउनलाई बोलाउनुभयो । 13 तर त्यसको साठोमा हेर, उत्सव र खुसी, गाइवस्तु काह्ने र भेडाहरू मार्ने, मासु खाने र दाखमध्य पिउने गरियो । हामी खाइँौ र पिँौ, किनकि भोलि हामी मर्नेछौं भन्दैछन् । 14 यो कुरा सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले मेरो कानमा प्रकट गर्नुभयो: “निश्चय नै यो अपराधको निमित्त मृत्युमा पनि तिमीहरूलाई क्षमा हुनेछैन,” परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहन्छ, “यो प्रशासक शब्दाकहाँ जसले महलको रेखेदेख गर्छ र भन्, 16 तैले यहाँ के गरिरहेको छस, अनि आफ्नो निमित्त विहान खोप, उच्च

ताउँमा विहान खन्न र चट्टानमा विश्राम गर्ने ठाँउ कुँदन तँलाई कसले अनुमति दियो?” 17 हेरू, परमप्रभुले तँलाई फाल्न लाग्नुभएको छ, ए शक्तिशाली मानिस, तँलाई फाल्न लाग्नुभएको छ । उहाँले तँलाई कसेर समात्नुहेनेछ । 18 निश्चय नै उहाँले तँलाई हावामा फनफन घुमाउनुहेनेछ र तुलो देशमा बल फालेउँचौ फाल्नुहेनेछ । तँ त्यहाँ नै मर्नेछस, तेरा गौरवशाली रथहरू त्यहाँ हुनेछन् । तँ तेरो मालिकको महलमा तँ शर्ममा पर्नेछस । 19 तेरो अफिसबाट र तेरो ठाउँबाट तँलाई म निकाल्नेछु । तँ तल खसालिनेछस । 20 त्यो दिन यस्तो हुनेछ, हिल्क्याहाका छोरा मेरो सेवक एल्याकीमलाई म बोलाउनेछु । 21 तेरो अलखा म उसलाई लगाइन्दिनेछु र तेरो पटुका उसलाई बाँधिदिनेछु, तेरो अधिकार म उसको हातमा सुम्पनेछु । यस्तेलमका बासिन्दाहरू र यहूदाका धरानाको निमित्त निमित्त ऊ नै पिता हुनेछ । 22 दाउदको धरानाको साँचो म उसको काँधमा राखेछु । उसले खोल्नेछ र कसैले बन्द गर्नेछैन र कसैले खोल्नेछैन । 23 म त्यसको निमित्त सुरक्षित स्थानमा एउटा किला गाड्नेछु र आफ्नो पिताको धरानाको निमित्त ऊ गैरवको आसन हुनेछ । 24 उसको धराना, सन्तानहरू र वंशको, हरेक सानो भाँडोदेखि कच्चोराहरू र गायोहरूका गौरव तिनीहरूले उसमा नै राखेछन् । 25 यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो— त्यो दिन सुरक्षित स्थानमा गडिएको किलाले ठाँउ छोड्नेछ, भाँचिनेछ र ढल्नेछ अनि त्यसमा भएको भार हटाइनेछ— किनकि परमप्रभुले भन्नुभएको छ ।

23 दुरोसको बारेमा एउटा घोषणा: ए तर्शीशका पानी जहाजहरू हो कराओ । किनकि त्यहाँ न घर छ न बन्दरगाह नै छ । साइप्रसको देशबाट यो कुरा तिनीहरूलाई प्रकट गरिएको छ । 2 ए समुद्री तटका बासिन्दाहरू हो, मौन बस । समुद्रमा यात्रा गर्ने सीदोनका व्यापारीहरूले तिमीहरूलाई भरिदिएका छन् । 3 तुलु पानीमाथि सिहरेको अन्न थियो, नील नदीको उत्पादन त्यसको उज्जनी थियो । अनि त्यो जातिहरूको व्यापार भयो । 4 ए सीदोन, लज्जित हो, किनकि समुद्रले, समुद्रको शक्तिशालीले बोलेको छ । त्यसले भन्न, “म प्रसव देनामा परेको छैन, न बालक जन्माएको छु, न मैले छोराहरू हुकाएको छु, न छोरीहरू हुकाएको छु ।” 5 मिश्रदेशमा खबर आँदा, दुरोसको विषयमा तिनीहरूले शोक गर्नेछन् । 6 तर्शीशपारि जाओ । ए समुद्र तटका बासिन्दाहरू हो, तिमीहरू लिलाप गर । 7 ए अनन्दित सहर, के तँलाई यस्तो भएको छ, जसको उपर्यि प्राचीन समयमा नै भएको छ, जसका खुट्टाले त्यसलाई बसोबास गर्न विदेशी भूमिमा पुऱ्याएको छ? 8 मुकुटहरू दिने दुरोसको विरुद्धमा यो योजना कसले बनाएको हो, जसका व्यापारीहरू शासकहरू छन्, जसका व्यापारीहरू पृथ्वीमा नै आदरणिय छन्? 9 त्यसका घमण्ड र त्यसका सबै गौरवलाई एपमान गर्न, त्यसका पृथ्वीको आदरणियलाई लज्जित पार्न सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले नै यो योजना बनाउनुभएको हो । 10 ए तर्शीशकी छोरी हो, नील नदीलाई जोतेहाँ आफ्नो खेत जोत । दुरोसमा अब फेरि बजार-स्त्रेट छैन । 11 परमप्रभुले समुद्रमाथि आफ्नो हात पसार्नुभएको छ र उहाँले रायहरूलाई हल्लाउनुभएको छ । फिनिकेको विषयमा त्यसका किल्लाहरूलाई नाश गर्ने आज्ञा उहाँले दिनुभएको छ । 12 उहाँले भन्नुभयो, “ए सीदोनकी अत्याचारमा परेकी कन्या छोरी, तैले फेरि आनन्द मनाउने छैनस् । उठ, साइप्रसमा पारि जा । तर तैले त्यहाँ पनि विश्राम पाउनेछैनस् ।” 13 कल्दीहरूको देशलाई हेर । यी मानिहरू समाप्त भएको छन् । अशूरीहरूले त्यसलाई जडगली जनावरहरूको निमित्त उजाड-स्थान बनाएका छन् । तिनीहरूले आफ्ना धेरा-मचान खडा गरेका छन् । तिनीहरूले त्यसका दरबारहरू नष्ट गरे । तिनीहरूले त्यसलाई भग्नावरोधको थुप्रो बनाए । 14 ए तर्शीशका पानी जहाजहरू हो, कराओ । किनकि तिमीहरू शरणस्थान विनाश गरिएको छ । 15 त्यो दिनमा, राजाका समयमा द्वाँ दुरोसलाई सतरी वर्षसम्म विसिद्धैनेछ । सतरी वर्षको अन्तमा दुरोसमा वेश्यको गीतमा जसै कूने कुरा हुनेछ । 16 ए बिर्सिएकी वेश्या, एउटा वीणा लि र सहरमा जा । त्यो

राम्ररी बजा, धेरै गीतहरू गा, ताकि तेरो समझना गरिनेछ । 17 सत्तरी वर्षपछि त्यो दिन यस्तो हुनेछ, परमप्रभुले दुरोसलाई सहायता गर्नुहुनेछ र त्यसले फेरि वेश्यवृत्ति गरेर पैसा कमाउन सुरु गर्नेछ, र त्यसले आफ्ना सेवाहारू पृथ्वीका सबै राज्यहरूलाई दिनेछे । 18 त्यसका नाफाहरू र कमाइहरू परमप्रभुको निम्नि अलग गरिनेछ । ती भण्डारमा राखिने वा कोषमा जम्मा गरिने छैन, किनकि त्यसका नाफाहरू पमप्रभुको उपस्थितिमा बस्नेहरूलाई दिनेछ र तिनीहरूलाई प्रशस्त खाना आपुर्ति गर्न प्रयोग गरिनेछ, र यसरी तिनीहरूसँग उत्तम गुणस्तर लुगा हुनेछ ।

24

हेरु, परमप्रभुले पृथ्वीलाई रित्तो बनाउन, यसलाई विनाश पार्न, यसको सतहलाई बिगार्न र यसका बासिन्दाहरूलाई तितरवितर पार्न लाग्नुभएको छ । 2 यो मानिसहरूलाई झौं पुजारीहरूलाई, नोकरलाई झौं मालिकलाई, दासीलाई झौं मलिकीलाई, किन्नेलाई झौं बेचेलाई, ऋण दिनेलाई झौं ऋण लिनेलाई, ब्याज लिनेलाई झौं ब्याज दिनेलाई हुनेछ । 3 पृथ्वीलाई पुर्ण स्पमा विनाश गरिनेछ र पुर्ण रूपमा नाड्गो बानाइनेछ । किनकि परमप्रभुले यो वचन बोल्नुभएको छ । 4 पृथ्वी सुख्खा हुनेछ र ओडालाउनेछ, संसार सुक्नेछ र ओडालाएर जानेछ । पृथ्वीका विशिष्ट मानिसहरू दुर्बल हुनेछन् । 5 पृथ्वीलाई यसका बासिन्दाहरूले दूषित पारेका छन्, किनभने तिनीहरूले व्यवस्था भड्गा गरेका छन्, नियमहरू तोडेका छन् र अनन्तको करार उलङ्घन गरेका छन् । 6 यसकारण सरापले पृथ्वीलाई विनाश पार्छ र यसका बासिन्दाहरू दोषी भेट्टाइका छन् । पृथ्वीका बासिन्दाहरू जलाइन्छन् र थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी छन् । 7 नया दाखमध्य सुक्छ, दाख ओइलिन्छ, सबै आनन्दि हृदयहरूले शोक गर्दैन् । 8 खैंजडीको सुमधुर आवाज बन्द हुन्छ र आनन्द मनाउनेहरूको आनन्दको सोर पनि बन्द हुन्छ । वीणाको आनन्द बन्द हुन्छ । 9 तिनीहरूले फेरि दाखमध्य पिउनेन् र गाउँदैनेन्, र कडा मध्य पिउनेलाई त्यो तीतो हुन्छ । 10 गोलमालको सहरलाई भक्ताइएको छ । हरेक घर बन्द गरिएको र रितो छ । 11 दाखमध्यको कारणले गर्दा सडकमा चिच्चाहट छ । सबै आनन्द अन्धकार भएको छ, देशको खुसी लोप भएको छ । 12 सहरमा उजाड छोडिएको छ र ढोका भनावरेष भएर फुटेको छ । 13 किनकि जस्तो जैतूनको खुखलाई हल्लाउँदा, जस्तो अडगुर टिप्पा फाटफुट लुट्छ, सारा पृथ्वीभरि जातिहरू माझा यस्तै नै हुनेछ । 14 आफ्नो सोरलाई तिनीहरूले उचालेनेन् र परमप्रभुको वैभवको जयजयकार गर्नेछन् र समुद्रबाट आनन्दसाथ कराउनेछन् । 15 यसकारण पुर्वमा परमप्रभुको महिमा गर, समुद्र टापुहरूमा परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वरको नाउलाई महिमा देओ । 16 हामीले पृथ्वीको सुरू भागबाट गीतहरू सुनेका छौं, “धर्मी जनको महिमा होस!” तर मैले भनें, “म सुकेर जाँदैछु, म सुकेर जाँदैछु, मलाई धिक्कार! धोकेबाजले धोकापुर्ण व्यवहार गरेको छ । हो, धोकेबाजले धेरै धोकापुर्ण व्यवहार गरेको छ । 17 ए पृथ्वीका बासिन्दाहरू, तिमीहरूमाथि त्रास, खाल्डो र पासो आइलागेको छ । 18 त्रासको आवाजेदेखि भाने खाल्डोमा पर्नेछ, खाल्डोको बिचाबाट बाहिर निस्कने पासोमा पर्नेछ । स्वर्का इयालहरू खोलिनेनेन् र पृथ्वीका जगहरू हल्लिनेनेन् । 19 पृथ्वी पुर्ण रूपमा दुट्टेनेछ, पृथ्वी चिरा पर्नेछ । पृथ्वीलाई डरलाएदो किसिमले हल्लाइनेछ । 20 पृथ्वी मध्यले मातेको मानिसझौं लरखराउनेछ र यो झूपीझौं यसाउता हल्लिनेछ । यसमाथि यसको पाप भारि हुनेछ र यो पतन हुनेछ अनि फेरि कहिल्लै उठनेछैन । 21 त्यस दिन परमप्रभुले स्वर्काका सेनाहरूलाई आकाशमा र पृथ्वीका राजाहरूलाई पृथ्वीमा दण्ड दिनुहेछ । 22 तिनीहरूले कैटीको रूपमा खाल्डोमा एकसाथ जम्मा गरिनेछ र इयालखानमा बन्द गरिनेछ । अनि धेरै दिनपछि तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछ । 23 तब चन्द्रमा लजिजत हुनेछ र सूर्य अपमानमा पर्नेछ, किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले सियोन पर्वतमा र यस्तलेमा अनि महिमामा आफ्ना धर्मगुहरूका सामु राज्य गर्नुहेछ ।

25 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ । तपाईलाई म उच्च पार्नेछु, तपाईंको नाउँको म प्रशंसा गर्नेछु । किनकि धेरै अघि योजना बनाइएका कुराहरू, सुन्दर कुराहरू तपाईले पुर्ण विश्वस्ततासाथ गर्नुभएको छ । 2 किन तपाईले सहरलाई एउटा थ्रो, किल्लाबद्दी गरेको सहरलाई भग्नावरेष र पद्देशीहरूका किल्ला भएको सहरलाई नाश गर्नुभएको छ । 3 यसकारण बलिया मानिसहरूले तपाईंको महिमा गर्नेछन् । निर्दीयी सहरका जातिहरूले तपाईंको डर मानेछन् । 4 किनकि गरीबको निम्नि तपाईंसुरक्षाको ठाउँ, खाँचोमा परेकाको निम्नि शरणस्थान—हुरीबाट बच्चे घर र तापबाट बच्चे छहारी हुनुभएको छ । जब निर्दीयीहरूको सास पर्खालिविरुद्ध आँधीजस्तै थियो, 5 र सुख्खा जमिनको ताप जस्तो थियो, तपाईले विदेशीहरूका आवाजलाई निस्तेज गर्नुभयो, जसरी तापलाई बादलको छायाले निस्तेज पार्छ, त्यसरी नै निर्दीयीको गीतको जवाफ दिनेछ । 6 यस पर्वतमाथि सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले सबै मानिसहरूका निम्नि मोटा-मोटा थोकहरू, उत्तम मध्यहरू, स्वदिष्ट मासु र मिठो मध्यको भोज तयार पार्नुहेछ । 7 उहाँले मानिसहरूमाथिका छक्कीहरू, सबै जातिहरूमाथि बुनिएका जालोहरू यही पर्वतमाथि नाश गर्नुहेछ । 8 उहाँले मत्स्यलाई सदाको निम्नि निल्लुहेछ, र परमप्रभु भरमेश्वरले सबैको मुहारको आँसु पुछ्नुहेछ । उहाँले आफ्ना मानिसहरूको अपमानलाई सबै पृथ्वीबाट हटाउनुहेछ, किनकि यो परमप्रभुले भन्नुभएको छ । 9 त्यस दिन यसो भनिनेछ, “हेर, उहाँ नै हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ । हामीले उहाँको प्रतिक्षा गरेका छौं र उहाँले हामीलाई बचाउनुहेछ । उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ । उहाँको उद्धारमा हामी खुसी हुनेछौं र आनन्द मनाउनेछौं । 10 किनकि यो पर्वतमा परमप्रभुको हातले विश्राम लिनेछ, अनि गोबरले भरिएको खाल्डोमा परालाई कुल्चेझौं मोआबलाई त्यसको ठाउँमा कुल्चिनेछ । 11 पौडी खेल्लेले पौडनलाई आफ्नो हात फैलाएँझैं तिनीहरूले त्यसको माझमा आफ्ना हातहरू फैलाउनेछन् । तर तिनीहरूका हातहरूका सीपहरूको बाबजुत पनि परमप्रभुले तिनीहरूका धमण्डलाई तल झार्नुहेछ । 12 तेरा किल्लाहरूका अगला पर्खालहरूलाई उहाँले तल जमिनमा माटोमा ढाल्नुहेछ ।

26 त्यस दिन यहुदाको देशमा यो गीत गाइने छ: हामीसँग बलियो सहर

छ । परमेश्वरले मुक्तिलाई यसको पर्खालहरू र धेराहरू बनाउनुभएको छ । 2 ढोका खुल्ला गर, जसते गर्दा विश्वास कायम राख्ने धर्मी जाति भित्र आउन सकोस । 3 तपाईंमा लागेको मनलाई, तपाईले उसलाई पुरा शान्तिमा राख्नुहेछ, किनकि उसले तपाईंमा विश्वास गर्छ । 4 सदासर्वदा परमप्रभु विश्वास गर । किनभने परमप्रभु, परमप्रभु नै अनन्त चटाउन हुनुहुन्छ । 5 किनकि धमण्डसाथ जिउनेहरूलाई उहाँले तल झार्नुहेछ । किल्लाबन्दी गरिएको सहरलाई उहाँले तल ढाल्नुहुन्छ, उहाँले जमिनमा पल्टाउनुहुन्छ । उहाँले त्यसलाई माटोमा मिलाउनुहुन्छ । 6 यसलाई गरीबहरूका खुट्टाले र खाँचोमा परेकाहरूका खुट्टाले कुल्चनेछ । 7 ए धर्मी जन, धर्मीको मार्ग सिधा हुन्छ । धर्मी जनको मार्गलाई तपाईले सोझो बनाउनुहुन्छ । 8 हे परप्रभु, तपाईंको न्यायको मार्गमा, हामी तपाईलाई पर्खन्छौं । तपाईंको नाउं र तपाईंको प्रतिक्षा नै हाम्रो चाहाना हो । 9 रातमा मैले तपाईंको इच्छा गरें । हो, मेरो आत्माले मभित्र उत्कट रूपमा तपाईंको खोजी गर्छ । किनकि जब तपाईंको न्याहरू पृथ्वीमाथि आउँन्, तब संसारका बासिन्दाहरूले धर्मिकताको बरेमा जान्दछन् । 10 दुष्ट व्यक्तिलाई कृपा गरियोसु, तर त्यसले धार्मिकता जानेछैन । सोझोका देशमा उसले दुष्टतासाथ काम गर्छ र परमप्रभुको ऐश्वर्यलाई देख्दैन । 11 हे परमप्रभु, तपाईंको हात उचालिएको छ, तर तिनीहरूले देखेछन् । तर मानिसहरूका निम्नि तपाईंको जोशलाई तिनीहरूले देखेछन् । र लजामा पारिन्छन्, किनभने तपाईंका विरोधीहरूका आगोले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछ । 12 हे परमप्रभु, तपाईले हाम्रा निम्नि शान्ति ल्याउनुहेछ । किनकि साँचै, हाम्रा सबै कामहरू तपाईले पनि हाम्रा निम्नि शान्ति पुरा गर्नुभएको छ । 13 हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, तपाईं बाहेक

अरु मालिकहरूले हामीमाथि शासन गरेका छन् । तर तपाईंको नाउँको मात्र प्रशंसा हामी गर्नेछौं । 14 तिनीहरू मृत छन्, तिनीहरू जिउनेछैनन् । तिनीहरू मरेका छन्, तिनीहरू उडनेछैनन् । साँच्चै, न्यायको निष्ठि तपाईं आउनुभयो र तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुभयो, र तिनीहरूका सबै सम्झाना नाश पार्नुभयो । 15 हे परमप्रभु, तपाईंले जातिको वृद्धि गर्नुभएको छ, तपाईंले जातिको वृद्धि गर्नुभएको छ । तपाईंको आदर गरिन्छ । तपाईंले देशका सबै सिमानालाई विस्तार गर्नुभएको छ । 16 हे परमप्रभु, कष्टका तिनीहरूले तपाईंलाई हेरेका छन् । तिनीहरूमाथि तपाईंको अनुशासन पर्दा तिनीहरूले प्रार्थना मुनुमानाएका छन् । 17 गर्भवती स्त्रीले बालक जन्माउने समय नजिक भएँदै, तिनी प्रसव वेदना हुँदा झाँ र आफ्नो प्रसव वेदनामा चिच्चाउँदा झाँ, हे परमप्रभु, तपाईंको सामु हामी त्यस्तै छौं । 18 हामी गर्भवती भएका छौं, हामी प्रसव वेदनामा परेका छौं, तर यो त हामीले हावालाई मात्र जन्माएको जस्तो भएको छ । हामीले पृथ्वीमा उद्धार ल्याएका छैनै र संसारका बासिन्दाहरू ढलेका छैनैन । 19 तपाईंको मृत्यु जीवित हुनेछन् । तिनीहरूका मृत शरीरहरू जीवित हुनेछन् । ए धूलामा बस्नेहरू हो, उठ र आनन्दको गीत गाउँ । किनकि तपाईंको शीत विहानको शीत हो, अनि पृथ्वीले आफ्ना मृतकहरूलाई ल्याउनेछ । 20 ए मेरा मानिसहरू हो, जाओ, आफ्नो कोठभित्र पस र पछि फर्केर आफ्ना ढोकाहरू बन्द गर । क्रोध बितेर नगएसम्म, केही बेर लुक । 21 किनकि हेर, पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई तिनीहरूका अपराधको दण्ड दिनलाई परमप्रभु आफ्नो ठाउँबाट बाहिर आउन लाग्नुभएको छ । पृथ्वीले आफ्नो रक्तपात प्रकट गर्नेछ र आफ्ना मारिएकाहरूलाई फेरि लुकाउनेछ ।

27 त्यस दिन परमप्रभुले आफ्नो कठोर, महान् र डरलाग्दो तरवारले त्यो सुल्कने सर्प लिव्यातन, झुँडुली पर्ने सर्प लव्यातनलाई दण्ड दिनुहोनेछ र समुद्रमा भएको दैत्यलाई उहाँले मार्नुहोनेछ । 2 त्यस दिनमा: दाखमध्यको दाखबरीले यो गीत गाउँछ । 3 “म परमप्रभु यसको रक्षक हुँ । हेरेक पल यसमा म पानी हाल्छु । म यसलाई दिन र रातमा सुरक्षा गर्नु, यसले यसलाई कसैले चोट पुऱ्याउनेछैन । 4 म रिसाएको छैन, ओहो, त्वाहौ सिउँडी र काँडाहरू थिए भने! युद्धमा तिनीहरूको विरुद्धमा म अगि जानेथिए । तिनीहरू सबैलाई म एकसाथ जलाउनेथिए । 5 तिनीहरू मेरो सुरक्षामा आउनुपर्छ र मसँग मिल्नुपर्छ । तिनीहरूले मसँग मिलाप गर्नु । 6 आउने दिनहरूमा, याकूबले जरा हाल्नेछ । इसाएलाको कोपिला लामानेछ र फुलेछ । अनि तिनीहरूले जिमिनको सतहलाई फलले ढाक्नेछन् ।” 7 याकूब र इसाएलाई आक्रमण गर्ने जातिहरूलाई परमप्रभुले आक्रमण गर्नुहुँदा के उहाँले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नुभएको छ? र? याकूब र इसाएलाले ती जातिहरूलाई मारे�ँदै के तिनीहरूलाई मरिएका छन्? 8 याकूब र इसाएलाई टाढा पठाउनुभएर तपाईंले ठिक त्यस्तै किसिमले व्यवहार गर्नुभएको छ । पुर्वीय बासका दिनमा झाँ आफ्नो डरलाग्दो सासले उहाँले तिनीहरूलाई लखेट्नुभएको छ । 9 यसले यसरी याकूबको अपराधको प्रायाशिच गरिनेछ, किनकि यही नै त्यसको पाप हटाउने कार्यको फल हुनेछ: जति बेला उहाँले वेदीका ढुङ्गाहरूलाई खरी ढुङ्गाजस्तै बनाउनुहुँ र टुक्रा-टुक्रा पार्नुहुँ, अनि त्यहाँ कुनै अरोसाको खम्बाहरू वा धूप चढाउने वेदी रहेनेछैन । 10 किनकि किल्लाबन्दी गरिएको सहर उजाड भएको छ, बासस्थानलाई उजाड-स्थानझाँ उजाड पारिएको र त्यागिएको छ । त्यहाँ बाढा चर्छ, पल्टन्छ र त्यसको हाँगाहरू खान्छ । 11 जब हाँगाहरू सुक्छन्, तब तिनीहरू भाँचिनेछन् । स्त्रीहरू आउनेछन् त्यसबाट आगो बाल्नेछन्, किनकि यी समझादार मानिसहरू होइन् । यसकारण तिनीहरूका सृष्टिकर्तारि तिनीहरूलाई दया गर्नुहोनेछैन, अनि तिनीहरूलाई बनाउनुहोने तिनीहरूप्रति दयालु हुनुहोनेछैन । 12 त्यो दिन यस्तो हुनेछ, परमप्रभुले यूक्रेटिस नदीदेखि मिश्रदेशको खोलासम्म अन्न चुट्नुहोनेछ, अनि तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूलाई एक-एक गरी जम्मा गर्नुहोनेछ । 13 त्यस दिन एउटा ठुलो तुरही फुकिनेछ । अनि अश्शूरको

देशमा नष्टभइरहेकाहरू र मिश्रदेशमा निस्कासितहरू आउनेछन्, तिनीहरूले यस्तलेमको पवित्र पर्वतमा परमप्रभुको आराधना गर्नेछन् ।

28 एफाइमका प्रत्येक मतवालाहरूले लगाएका गौरवशाली फुलमाला

र त्यसको महिमित सुन्दरताको ओइलाउने फुललाई, दाखमध्यले लट्ठ पेरेकाहरूस्का हरियाली बेसीको शिरमा लगाइएको फुलमालालाई धिक्कार! 2 हेर, परमप्रभुले शक्तिशाली र बलियो एक जनालाई, असिनाको हुरीबतासझौं अनि विनाशकारी अँधीझौं, मुसलधार झारी र बाडीको पानीझौं पठाउनुहुँच र उहाँले प्रत्येक फुलमालालाई जमिनमा फाल्नुहोनेछ । 3 एफाइमका मतवालाहरूका गौरवशाली फुलमालालाई खुलाले कुलियमिल्ची गरिनेछ । 4 त्यसको महिमित सुन्दरताको ओइलाउने फुल अर्थात् धनी बेसीको शिरमा रहेको छ, त्यो पहिले पाकेको अन्जिरजस्तो हुनेछ, जब कसैले त्यसलाई देख्छ, तब आफ्नो हातमा हुँदा नै त्यसले त्यो निलिहाल्छ । 5 त्यो दिनमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै सुन्दर मुकुट बन्नुहोनेछ र आफ्ना बाँकी रहेका मानिसहरूका निष्ठि महिमाको मुकुट बन्नुहोनेछ । 6 न्याय आसनमा बस्नेको निष्ठि न्यायको आत्म र आफ्ना ढोकाहरूमा आफ्ना शत्रुलाई फर्काउनेहरूका निष्ठि सामर्थ्य हुनुहोनेछ । 7 तर यिनीहरू पनि दाखमध्यले लरबाउछन् र कडा मध्यले लरखराउछन् । पुजारी र अगमवत्ता कडा मध्यले लरखराउछन् र दाखमध्यले तिनीहरूलाई निल्छ । कडा मध्यले तिनीहरू लरखराउछन्, तिनीहरू दर्शनमा लरखराउछन् र निर्णयमा लरबाउछन् । 8 साँच्चै नै सबै टेबलहरू बाटाताले ढाकेकोछ, जसले गर्दा त्यहाँ कुनै सफा ठाउँ नै छैन । 9 त्यसले कसलाई ज्ञान सिकाउनेछ र त्यसले कसलाई सन्देश बताउनेछ? जसलाई दूध छोडाइएका छन् वा जसलाई बरखरै दूधबाट अलग गरिका छन्? 10 किनकि यो आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि नियम, नियममाथि नियम, अलिकित यहाँ, अलिकित त्यहाँ । 11 साँच्चै, यी मानिहरूसँग उहाँले गिल्ला गर्ने ओठहरू र विदेशी भाषामा बोल्नुहोनेछ । 12 विगतमा उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो विश्राम हो, जो थकित हुँ त्यसलाई विश्राम गर्न देओ । अनि यो ताजा हुने कुरा हो,” तर तिनीहरू सुन्दैनन् । 13 त्यसैले तिनीहरूको निष्ठि परमप्रभुको वचन आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा, नियममाथि नियम, नियममाथि नियम, अलिकित यहाँ, अलिकित त्यहाँ हुनेछ । ताकि तिनीहरू जान र पछि हट्टन र तोडिन र समातिन सक्छन् । 14 त्यसैले ए गिल्ला गर्नेहरू हो, तिनीहरू जसले यस्तलैमामा भएका यी मानिसहरूमाथि राज्य गर्छौं, तिनीहरूले परमप्रभुको वचन सुन । 15 तिनीहरूले यसो भेनेका हुनाले यस्तो हुनेछ, “हामीले मृत्युसित करार बाँधेका छौं र चिह्नसँग हामी समहाती गरेका छौं । त्यसैले डरलाग्दो कोराले हामीलाई भेद्धाउँदा, त्यो हामीकाहाँ पुग्नेछैन । किनकि हामीले झुँठालाई हाम्रो शरणस्थान बनाएका छौं र असत्यमा वास बरेका छौं ।” (Sheol h7585) 16 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुँच, “हेर, म सियोनमा एउटा जगको ढुङ्गा, जाँचिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनेढुङ्गा, एउटा बलयो जग राखेनेछ । जसले विश्वास गर्छ ऊ लाजमा पर्नेछैन । 17 न्यायलाई म नापे लट्टी र धर्मिकतालाई साहुल बनाउनेछु । असिनाले झुँठको शरणस्थानलाई बढाउनेछ र बाढीले लुक्ने ठाउँलाई ढुबाउनेछ । 18 मृत्युसँग गरेको तिनीहरूको करार खोरेज हुनेछ र चिह्नसँगको तिनीहरूको सहमति रहेनेछैन । जब उर्लदो बाढी आउँछ, त्यसैले तिनीहरूलाई ढुबाउनेछ । (Sheol h7585) 19 जब त्यो आउँछ त्यसले तिनीहरूलाई ढुबाउनेछ, त्यो हेरेक बिहान आउनेछ र त्यो दिन र रात आउनेछ । जब सन्देश बुझ्नेछ, त्यसले त्रास पैदा गर्नेछ । 20 किनकि तक्केर सुन्नलाई ओछ्यान छोटो छ र आफूलाई ढाक्न कम्बल सानो छ ।” 21 पराजीम पर्वतझौं परमप्रभु उठ्नुहोनेछ । गिबोनको बेसीमा झाँ आफ्नो काम, आफ्नो अनौठो काम र उहाँको अद्भुत काम गर्न उहाँ उठ्नुहोनेछ । 22 यसकारण, अब गिल्ला नगर, नत्र तिनीहरूको बध्न झन् कसिलो पारिनेछ । मैले सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरबाट पृथ्वीको विनाशको उर्दी सुनेको छु ।

23 ध्यान देओ र मेरो आवाज सुन । ध्यान मन होओ र मेरा वचनहरू सुन । 24 छर्नलाई दिनभरि जोत्ने किसानले के जमिन जोत्ने काम मात्र गर्छ र? के उसले बाँजो फुटाउने र डल्लो फुटाउँछ मात्र गर्छ र? 25 जब त्यसले जमिन तयार पार्छ, के त्यसले सूँच छर्ने र जीराको बीत फैलाउने, गहुँलाई डियाडमा रोप्ने र जौलाई ठिक ठाउँमा र कठियालाई यसको छेउहरूमा रोप्नैन? 26 त्यसको परमेश्वरले त्यसलाई सिकाउनुहुँच । उहाँले त्यसलाई बुद्धिमीसाथ सिकाउनुहुँच । 27 अनि सूँपलाई हौपाडाले झारिदैन, न जीरालाई झार्न गाडा नै गुडाइन्छ । तर सूँपलाई लट्टीले कुटिन्छ र जीरालाई लुहरोले कुटिन्छ । 28 रोटी बनाउन अन्नलाई पिसिन्छ, तर अति मिहिन पारिदैन, र त्यसको गाडाका पाड्ग्राहक र त्यसका घोडाहरूले यसलाई छरे तापनि त्यसका घोडाहरूले यसलाई चूर्हारू पार्दैन् । 29 यो पनि सर्वशक्तिमान परमप्रभुबाट नै आउँछ, जो शिक्षा दिनमा अति हसल र बुद्धिमा उत्कृष्ट हुनुहुँच ।

29 अरीएललाई धिक्कार, ए अरीएल, सहर जहाँ दाऊदें छाउनी हाते!

वर्षमाथि वर्ष थप । चाडहरू फेरो मर्दै आऊन् । 2 तर म अरीएललाई धेरा हाल्नेछु, र त्यसले विलाप र शोक गर्नेछ । त्यो मेरो निम्ति बलिको वैदीजस्तो हुनेछ । 3 तेरो विरुद्धमा गोलाकार छाउनी म हाल्नेछु र तेरो विरुद्धमा पर्खलासहित धेरा म हाल्नेछु, र तेरो विरुद्ध धेरा-मचानले म धेर्नेछु । 4 त जमिनमा ढालिनेछस् । जमिनबाट बोल्नेछस् । त धूलोबाट मलिन सोरमा बोल्नेछस् । तेरो आवाज जमिनबाट बोल्ने आत्माजस्तै हुनेछ र धूलोबाट तेरो आवाजले सुन्नेहरू धूलोजस्ता हुनेछन् । 5 ठुलो सङ्क्षयामा भाष्पका तेरा आक्रमणकारीहरू मसिनो धूलोजस्ता हुनेछन् र असंख्या निर्दीयीहरू उडेर जाने भुसजस्तै हुनेछन् । यो तुरुन्तै, एकै क्षणमा नै हुनेछ । 6 सर्वशक्तिमान परमप्रभु तक्हाहाँ गर्जन, भूकम्प, ठुलो आवाज, शक्तिशाली हावाहरी र हिसक आधी र भैय्य पार्ने अगांगोको ज्वालासहित आउहुनेछ । 7 यो सपानाजस्तो अर्थात् रातको दर्शनजस्तो हुने छ: सबै जातिहस्का हुलले अरीएल र त्यसको किल्ला विरुद्ध लडाइँ गर्नेछन् । त्यसमाथि दावाब पार्न तिनीहरूले त्यसलाई र त्यसका किल्लाहरूलाई आक्रमण गर्नेछन् । 8 यो भोकाएको मानिसले खाइहेको सपना देखेको, तर त्यो ब्युँझदा त्यसको पेट रितो भाएजस्तै हुनेछ । यो तिखार्चाको मानिसले पानी पिइहेको सपना देखेको, तर त्यो ब्युँझदा आफ्पो प्यास नमेटिएर छल्पटाइरहेको जस्तै हुनेछ । हो, सियोन पर्वतको विरुद्ध लडाइँ गर्ने धैरै जातिहरूलाई त्यस्तै हुनेछ । 9 आफै चकित होओ र अचम्म मान । आफैलाई अन्धा बन र अन्धा होओ! मतवाला होओ, तर दाखमध्ये होइन । लरख्यारो, तर मध्ये होइन । 10 किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा ख्याउनुभएको छ । उहाँले तिमीहरू अर्थात् अगमवक्ताहरूस्का आँखाहरू बन्द गर्नुभएको छ र तिमीहरू अर्थात् दर्शीहरूलाई शिरहरू ढाक्नुभएको छ । 11 सबै प्रकाश तिमीहरूको निम्ति मोहोर लगाइएको एउटा पुस्तकजस्तो हुनेछ, जसलाई मानिसहरूले कोही जान्ने मानिसलाई “पढिदिनुहोस्” भन्दै देलान् । उसले पनि भन्दै, “म पढून सकिन्नै, किनकि यसमा मोहोर लगाइएको छ ।” 12 कोही पढून नसक्नेलाई “यो पढिदिनुहोस्” भन्दै दिदा, उसले भन्दै, “म पढून सकिन्नै ।” 13 परमप्रभु भन्नुभयो, “यी मानिसहरू आफ्ना मुखले मेरो नजिक आँछन र आफ्ना ओठले मेरो आदर गर्छन, तर तिनीहरूका हृदय मबाट टाढा छ । मेरो निम्ति तिनीहरूले गर्ने आदरचाहिं मानिसहरूले सिकाएका आज्ञा मात्र हुन् । 14 यसकारण, हेरू, म यी मानिसहरूका माझमा अचम्मका कुरा, आश्चर्यमाथि आश्चर्य गर्नलाई अघि बढ्नेछु । तिनीहरूका बुद्धिमान मानिसहरूका बुद्धि नष्ट हुनेछ र तिनीहरूका विवेकशील मानिसहरूका समझ लोप हुनेछ ।” 15 परमप्रभुबाट आफ्ना योजनाहरूलाई गहन रूपमा लुकाउनेहरू र अन्धाकारमा काम गर्नेहरूलाई धिक्कार! तिनीहरू भन्दैन्, “हामीलाई कसले देख्छ, र हामीलाई कसले चिन्छ?” 16 तिमीहरूसे कुराहरूलाई उल्टा बनाउँछौ! के कुमालेलाई माटोजस्तै ठाने, ताकि बनाइएको थोकले आफूलाई बनाउनेलाई

यसो भनोस्, “त्यसले मलाई बनाएको होइन” वा बनाएको थोकले आफूलाई बनाउनेलाई भने, “त्यसले मलाई बुझैन्?” 17 केही क्षणमा नै लेबनालाई खेत बनाइनेछ र खेतचायिं जङ्गल हुनेछ । 18 त्यो दिनमा बहिराले वचनको पुस्तक सुन्नेछ र अन्धाका आँखाले गहन अन्धाकारबाट देखेछ । 19 अत्यचारमा परेकाहरूले फेरि परमप्रभुमा आनन्द मनाउनेछन् र मानिसहरू माझका भएका गरीबहरूले इसाएलको परमपवित्रमा आनन्द मनाउनेछन् । 20 किनभने निर्दीयीहरूको अन्त हुनेछ र गिल्ला गर्नेहरू लप हुनेछन् । दुष्ट गर्न रुचाउनेहरू सबै जनालाई निर्गुरुल पारिनेछ, 21 जसले एक वचनको मानिसलाई दोष लगाउने बनाउँछ । तिनीहरूले न्याय खोजे व्यक्तिलाई ढाकामा पासो थाँचन् र झुँठ बोलेर धर्मीर्लाई तल खसाल्न् । 22 यसकारण, परमप्रभुले याकूबको धरानाको बारेमा, अब्राहमलाई उद्धार गर्नुपर्ने परमप्रभुले यसो भन्नुहुँच, “याकूब कुनै पनि हालतमा लजिज तुनेछैन, न उसको मुहार नै पहेलो हुनेछ । 23 तर उसले आफ्ना छोराछोरी अर्थात् मेरा हातका कामलाई देख्छ, तब तिनीहरूले मेरो नाउलाई पवित्र तुल्याउनेछन् । तिनीहरूले याकूबको परमपवित्रको नाउलाई पवित्र तुल्याउनेछन् र तिनीहरू इसाएलको परमेश्वरको भयमा खडा हुनेछन् । 24 ती आत्मामा गल्ती गर्नेहरूले समझ प्राप्त गर्नेछन् र गणग गर्नेहरूले ज्ञान सिक्नेछन् ।”

30 यो परमप्रभुको धोषणा हो, “धिक्कार विद्रोही छोराछोरीलाई! तिनीहरू

योजना बनाउँछन्, तर मबाट योजना होइन । तिनीहरूले अरु जातिहरूसँग मित्राता गाँच्छन्, तर तिनीहरू मेरो आत्माद्वारा निर्देशित भाइनन्, त्यसैले तिनीहरूले पापामाथि पाप थाँचन् । 2 तिनीहरू तल मिश्रदेशमा जान निस्कन्छन्, तर मेरो निर्देशन खोजेका छैनन् । तिनीहरूले फारोबाट सुरक्षा खोज्छन् र मिश्रदेशको छायामा शरण लिन्छन् । 3 यसकारण फारोको सुरक्षा तिमीहरूको शर्म हुनेछ र मिश्रदेशको छायाको शरण तिमीहरूको अपमान हुनेछ, 4 यद्यपि तिनीहरूका शासकहरू सोअनमा र तिनीहरूका दूतहरू हानेसमा आएका छन् । 5 आफूलाई सहायता गर्न नसक्ने मानिसहरूको कारणले तिनीहरू लजिज तुनेछन्, जो न सहायता न मदत हुन्, तर शर्म र अपमान हुन्छन् ।” 6 नेगेको घमण्डको बारेमा एउटा धोषणा: कष्ट र खतराको देशबाट भाइर रसिही र सिंह, साप र उड्ने सर्प निस्केनेछन्, आफूलाई सहायता गर्न नसक्ने मानिसहरूहाँ लैजानलाई तिनीहरूले गथाहरूलाई आफ्ना सम्पत्ति र ऊँटहरूलाई आफ्ना बहुमूल्य भण्डारहरू बोकाउँछन् । 7 किनकि मिश्रदेशको सहायता व्यार्थ हुनेछ । यसकारण मैले त्यसलाई राहाह भने, जो चुपचाप बस्छ । 8 अब जा, तिनीहरूको सामु यो एउटा पारीमा लेख्न र एउटा मुद्रामा यो लेख्न, ताकि आउने समयको निम्ति यो गवाहीको रूपमा सुरक्षित हुन सकोस् । 9 किनकि यी विद्रोही मानिसहरू, द्वृट बोल्ने छोराछोरी, परमप्रभुको शिक्षा नसुने छोराछोरी हुन् । 10 तिनीहरूले दर्शीहरूलाई भन्छन्, “नहेरुहोस्,” र अगमवक्ताहरूलाई भन्छन्, “हामीलाई सत्य अगमवक्ताणी नगर्नुहोस् । हाम्रा निम्ति चापालुसी कुरा गर्नुहोस् । 11 मार्गबाट तर्की जानुहोस्, बाटोबाट हट्नुहोस् । इसाएलका परमपवित्रलाई हाम्रो सामु नबोल्ने पार्नुहोस् ।” 12 यसकारण इसाएलका परमपवित्र भन्नुहुँच, “तिमीहरूले यो चान इन्कार गरेको र अत्यचार र छलमार भरोसा गरेको अनि त्यसमा अडेको छौ, 13 त्यसैले यो पाप खस्नलाई तयार भएको टुटेको थोकजस्तै, तुरुन्तै अचानक रूपमा खस्न लागेको अग्लो पर्खालिको निस्केको भागजस्तै हुनेछ ।” 14 कुमालेको भाडा फुटेझ्नै उहाँले त्यसलाई फुटाउनेहेच । उहाँले त्यसलाई छाडनु हुनेछैन, ताकि त्यहाँ त्यसका ट्रुकाम्बेबाट चुल्होबाट आगो निकाल्ने वा इनारबाट पानी उबाउने त्रुकापाइनेछैन । 15 किनकि परमप्रभु इसाएलका परमपवित्र परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, “फर्कनु र विश्राम गर्नुले तिमीहरू बचाइन्छै । चुपचाप बस्नु र भरोसा गर्नुले तिमीहरूले बल पाउनेछौ । तर तिमीहरू तत्पर भएनौ । 16 तिमीहरूले भन्न्यौ, “होइन, किनकि हामी घोडामा भाग्नेछौं,” यसरी

तिमीहरू भाग्नेछौ । अनि 'हामी छिटो दौडने घोडाहरूमा चढनेछौं,' त्यसैले तिमीहरूलाई खेदनेहरू झन् छिटो हुनेछन् । 17 एक जनाको धम्कीले एक हजार जना भाग्नेछन् । पाँच जनाको धम्कीले तिमीहरूका बाँकी रहेकाहरू डाँडाको टाकुराको झान्डाको डन्डा वा पर्वतमाथिको झान्डाजस्तो नभएसम्म भाग्नेछौ । 18 तापनि परमप्रभुले तिमीहरू प्रति अनुग्रही हुनलाई आशा गरिरहनुभएको छ, यसकाराण तिमीहरूलाई दया देखाउन उहाँ तयार हुनुहुन्छ । किनकि परमप्रभु न्यायको परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँको प्रतिक्षा गर्ने सबै जना धन्यका हुन् । 19 किनकि मानिसहरू सियोनमा, यस्तातेमा बस्नेछन र तिमीहरू फेरि स्नेछैनौ । तिमीहरूको रुवाइको आवाज सुन्दा उहाँ निश्चय नै अनुग्रही हुनुहुनेछ । जब उहाँले त्यो सुन्दुहुन्छ, तब उहाँले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुहुनेछ । 20 परमप्रभुलाले दुःखको रोटी र कष्टको पानी दिनुभाए तापनि, र त्यसो हुँदा पनि तिमीहरूका शिक्षक तिमीहरूबाट लुक्नुहुनेछैन, तर तिमीहरूले आफ्नो शिक्षकलाई आपनै आँखाले देखेछौ । 21 जब तिमीहरू दाहिने फर्क्न्छौ वा जब तिमीहरू देवे फर्क्न्छौ, तब तिमीहरूका पछाडिबाट यसो भनिरहेको आवाज तिमीहरूका कानले सुन्नेछन् "बाटो यही हो, यसैमा हिड ।" 22 तिमीहरूले आफ्ना खोपिएका चाँदीका र सुनले बनाइएका आकृतिहरूलाई अपवित्र तुल्याउनेछौ । तिमीहरूले महिनावारीको फोहर फार्लझौं ती फाल्नेछौ । तिनलाई तिमीहरू भन्नेछौ, "यहाँबाट गइहाल ।" 23 तिमीहरूले जमिनमा बीउ छर्दा उहाँले तिमीहरूलाई वर्षा र जमिनबाट प्रशस्त रोटी दिनुहुनेछ, र अन्नहरू प्रशस्त हुनेछन् । त्यो दिनमा तिमीहरूका गाइवस्तु फराकिलो खर्कमा चर्नेछन् । 24 जमिन जोत्ते गोस्तहरू र गधाहरूले बेल्चा र नाडलोले निफनिएका दाना खानेछन् । 25 धरहरा ढलेर तुलो संहार भएको दिनमा, हरेक अग्नो पाहाड र हरेक अग्नो डाँडामा, त्यहाँ बगिरहने खोलाहरू र खोल्साहरू हुनेछन् । 26 चन्द्रमाको ज्योति सूर्यको ज्योतिजस्तै हुनेछ र सूर्यको ज्योति सात दिनको सूर्यको ज्योतिजस्तै सात गुणा बढी वहकिलो हुनेछ । परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूका धाउमा पट्टि लगाउनुहुनेछ र धाइतेहरूका चोटहरू निको पार्नुहुनेछ । 27 हेर, परमप्रभुको नाँउ टाढाबाट उहाँको रिसले जलिरेको र गाढा धूवाँमा आउँछ । उहाँका ओढौरू क्रोधले पुर्ण छन् र उहाँको जिब्रो विनाश गर्ने आगोजस्तै छ । 28 उहाँको सास जातिहरूलाई विनाशको नाड्लोले निफन्न घाँटीसम्म नै आउने उल्दो जलाधारजस्तै छ । उहाँको सास मानिसहरूलाई भर्माउन लगाउने मानिसहरूको बड्गारामा लगाइएको लगामजस्तो छ । 29 तिमीहरूले पवित्र चाड मानउदा झौं र रातमा पनि गीत गाउनेछौ र परमप्रभुको पर्वतमा अर्थात् इस्पालको चान्दानकहाँ बाँसुरी बजाउँदै जाँदाको जस्तै मन खुसी हुनेछ । 30 परमप्रभुले आफ्नो आवाजको प्रताप बनाउनुहुनेछ र उहाँको बाहुलीको चाललाई हावाहुरी, आँधीबतास र असिनासँगै रिसको आँधीमा र आगोको जाला देखाउनुहुनेछ । 31 किनकि परमप्रभुको आवाजमा अश्वरूलाई चूरचूर पारिनेछ । उहाँले तिमीहरूलाई लट्टैले चुट्नुहुनेछ । 32 तिमीसंग लड्डा र युद्ध गर्दा परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुभएको हरेक प्रहारसँग खैंजडी र वीणाहरूको सङ्घिगतिले साथ दिनेछ । 33 किनकि जल्नको निमित ठाँउ धेरै पहिला तयार पारिएको थियो । वास्तवमा, यो राजाको निमित तयार पारिन्छ र परमेश्वरले यसलाई गहिरो र फाकिलो बनाउनुभएको छ । त्यो आगो र धेरै दाउरासहित तयार छ । परमप्रभुको सासले गन्धकको नदीजस्तै यसलाई आगो सल्काउनेछ ।

31 सहायताको निमित मिश्रदेशमा जाने, घोडाहरूमा भर पर्ने र रथहरूमा भरोसा गर्नेहरूलाई धिक्कार! तर तिमीहरूले इस्पालको परमपावित्रको वास्ता गर्दैनन्, न तिमीहरूले परमप्रभुको खोजी नै गर्नेछन् । 2 तापनि उहाँ बुद्धिमान् हुनुहुन्छ, उहाँले विपत्ति ल्याउनुहुनेछ र आफ्नो वचनबाट उहाँ पछि हट्नुहुनेछैन । उहाँ दुष्ट घराना र पाप गर्न सहायता गर्नेहरूका विस्त्रुमा उठ्नुहुनेछ । 3 मिश्रदेश मानिस हो र परमेश्वर होइन, तिमीहरूका घोडाहरू शरीर हुन्

आत्मा होइनन् । जब परमप्रभुले आफ्नो हात पसानुहुन्छ, सहायता गर्नेले तेस खानेछ र सहायता पाउनेचाहिं ढल्नेछ । दुवै एकसाथ नाश हुनेछन् । 4 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुहुन्छ, "गोठालाहरूका समूह आफ्नो विस्त्रुमा आउँदा पनि जसरी सिंह अर्थात् जवान सिंह आफ्नो शिकारमाथि गर्जेर झाम्टन्छ तर तिनीहरूका सोर सुनेर डराउँदैन, न तिनीहरूका सोर सुनेर भाग्छ, त्यसरी नै सर्वशक्तिमान् परमप्रभु सियोन पर्वतमा अर्थात् त्यो पाहाडमा लडाई गर्न ओलीनुहेछ । 5 गुँडको रक्षा गर्ने चाराले झौं परमप्रभुले यस्तश्लेमको रक्षा गर्नुहुनेछ । उहाँ यसबाट भएर जानुहुँदा यसको सुरक्षा गर्नुहुनेछ र छुटकारा दिनुहुनेछ र यसको संरक्षण गर्नुहुनेछ । 6 ए इसालेका मानिस हो, तिमीहरू जसबाट तर्किएका थियो, उहाँतर नै फर्क । 7 किनकि त्यो दिमापा तिमीहरूका आपनै हाताले पापपुर्ण किसिमले बनाएका चाँदीका मूर्तीहरू र सुनका मूर्तीहरूबाट प्रत्येक व्यक्तिमुक्त हुनेछ । 8 अश्वरू तरवारले ढल्नेछ । मानिसले नचालाएको तरवारद्वारा त्यो नाश हुनेछ । त्यो तरवारबाट भाग्नेछ र त्यसका जावान मानिसहरूलाई सिंहका काम गर्न लगाइनेछ । 9 त्रासको कारणले तिनीहरूले सबै ढृता गुमाउनेछन् र परमप्रभुको युद्धोको झान्डा देखेर त्यसका शासकहरू डराउनेछन्— यो परमप्रभुको घोषणा हो— जसको आगो सियोनमा छ र जसको मकल यस्तश्लेमामा छ ।"

32 हेर, एक जना राजाले धर्मिकतामा राज्य गर्नेछन् र शासकहरूले न्यायमा राज्य गर्नेछन् । 2 प्रत्येक व्यक्ति हावाबाट बचे ठाउँजस्तै, र आँधीबाट शरण लिने ठाउँजस्तै, सुख्खा ठाउँको पानीको धारहरूजस्तै, थकानको देशमा भएको ठुलो चट्टानको छायाजस्तै हुनेछ । 3 तब हेर्नेहरूका आँखा धमिलो हुनेछन् र सुनेहरूका कानले ध्यानपुर्वक सुनेछन् । 4 हडबडेले समझादार भएर होसियारसाथ विचार गर्नेछ, अनि भक्तकेले प्रष्टसँग र सजिलासँग बोल्नेछ । 5 मूर्खलाई कदापि आदरणीय भनिनेछैन न छलीलाई चरित्रवान भनिनेछ । 6 किनकि मूर्खले मूर्खताको कुरा गर्छ, उसको मनले दुष्ट र अर्थर्मा कामहरूका योजना बनाउँछ र उसले परमप्रभुको विस्त्रुमा गलत किसिमले बोल्छ । उसले भोकाएकोलाई रितो बनाउँछ र तिर्खाएकोलाई पानीको कमी तुल्याउँछ । 7 छलीला विधिहरू खराब हुन्छन् । गरीबले ठिक कुरा भने पनि उसले गरीबलाई विनाश पार्ने दुष्ट योजनाहरू बनाउँछ । 8 तर आदरणीय मानिसले आदरणीय योजना बनाउँछ । अनि उसको आदरणीय कामहरूको कारणले नै ऊ खडा रह्न्छ । 9 ए चैनमा बसेका स्त्रीहरू, खडा होओ र मेरो सोरलाई सुन । ए चैन्ता नभएका छोरीहरू, मेरो कुरा सुन । 10 किनकि ए चिन्ता नभएका स्त्रीहरू, एक वर्षभन्दा कैही बढी समयमा तिमीहरूको ढूढतालाई तोडिनेछ, किनकि दाखिको कट्टी वितर जानेछ, फसल जम्मा गर्ने समय आउनेछैन । 11 ए चैनमा बस्ने स्त्रीहरू, थरथर होओ । ए निर्धक्क हनेहरू, घबराओ । आफ्ना राप्रा पोशाकहरू फुकाल र आफैलाई नाड्गो पार । आफ्ना कम्मरको वरिपरि भाङ्गालगाओ । 12 राप्रा खेतहरूका निमित र फलदायी दाखहरूका निमित तिमीहरूले विलाप गर्नेछौ । 13 मेरा मानिसहरूका जमिनमा, कुनै बेलाका आनन्द गर्ने सहरका घरहरूमा समेत काँडाहरू र सिउँडीहरू उप्रिनेछन् । 14 किनकि दरबारहरू त्यागिनेछन्, भीडको सहरलाई उजाड बनाइनेछ । पहाड र धरहरा सदाको निमित गुफाहरू, बन-गाथाहरूका खुरी, गाइवस्तुका चरन हुनेछ । 15 माथिबाट हामीमा आत्मा नखन्यासम्म र उजाड-स्थान एउटा फलदायी खेत नभएसम्म र फलदायी खेतलाई एउटा जडगङ्गै नसोचेसम्म । 16 तब न्यान उजाड-स्थान बास गर्नेछ । अनि धार्मिकताको कामचाहिं शान्ति हुनेछ । अनि धार्मिकताको परिणामचाहिं सदासर्वदा शान्ति र दृढता हुनेछ । 18 मेरा मानिसहरू शान्तिपुर्ण बासस्थानमा, सुरक्षित घरहरूमा र शान्तसित विश्राम गर्ने ठाउँहरूमा बास गर्नेछन् । 19 तर असिना परे पनि र जडगङ्गै नाश भए पनि र सहरलाई पुर्ण रूपमा निर्मूल पारिए पनि, 20 तिमीहरू जसले नदीहरूका किनारहरूमा बीउ

छेरेका छौं, तिमीहरूका जसले आफ्ना गोरु र गधालाई चर्न पठाएका छौं, आशिषित हुनेछौं ।

33 विनाश नभएको विनाश पार्ने तँलाई धिक्कार! तिनीहरूले धोका नदिएको धोकेबाजलाई धिक्कार! जब तैले विनाश गर्न छोड्छस् तब तेरो विनाश हुनेछ । जब तैले धोका दिन छोड्छस् तब तिनीहरूले तँलाई धोका दिनेछन् । 2 हे परमप्रभु, हामीप्रति अनुग्रही हुनुहोस् । हामी तपाईंको आशा गर्छौं । हेरेक बिहान हाम्रो बहुली हुनुहोस्, कप्टको समयमा हाम्रो उद्धार हुनुहोस् । 3 ठुलो आवाजमा मानिसहरू भाग्छन् । तपाईं उद्धुँदृ जातिहरू तितरबितर हुन्छन् । 4 तपाईंको लूट सलहरूले जस्तै बुलिन्छ । सलहरू उफ्रेझैं मानिसहरू उफ्रन्छन् । 5 परमप्रभु उच्च पारिनुभएको छ । उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुहुन्छ । उहाँले सियोनलाई न्याय र धार्मिकता भर्नुहोनेछ । 6 तिमीहरूका समयमा उहाँ स्थिरता, उद्धार, बुद्धि र ज्ञानको प्रचुरता हुनुहोनेछ । परमप्रभुको भय नै त्यसको भण्डार हो । 7 हेर, तिनीहरूका दूतहरू सङ्कहरूमा कराउँछन् । शानिको आशा गर्ने कृतिनिःसहरू धूर्घुरु रुन्छन् । 8 मुल बाटोहरू उजाड पारिएका छन् । त्यहाँ कुनै यात्रीहरू छैनन् । कराहरू तोडिएका छन्, गवाहीहरूको अवहेलना भएको छ र मानव जातिलाई आदर गरिदैन । 9 देशले विलाप गर्छ र ओइलाउँछ । लेबनान लजिजत हुन्छ र ओइलाउँछ । शारीर मरुभूमिको मैदानजस्तै हो । बाशान र कार्मलले आफ्ना पातहरू हल्लाउँछन् । 10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अब म उठेछु, अब म उच्च पारिनेछु; म अब उचालिनेछु । 11 तिमीहरूले भुस गर्भधारण गयौ र तिमीहरूले परालका ठुताहरू जन्मायौ । तिमीहरूका सास तिमीहरूलाई भध्य पार्ने आगो हो । 12 काँडाका झाडीहरू काटेर जलाईँ मानिसहरूले चून्झाँ जलाइनेछ । 13 तिमीहरू टाटा दुनेहरू, मैले के गरेको छु सो सुन । अनि तिमीहरू नजिक हुनेछ, मेरो शक्तिलाई स्वीकार गर । 14 सियोनका पापीहरू भयभित भएका छन् । ईश्वरनीहरू थरथरान्दे डरले समातोको छ । हामीमध्ये कोचाहिं बलिहरेको आगोसँग खेल्न सक्छ र? हामीमध्ये कोचाहिं अनन्त जलिरहने आगोसँग खेल्न सक्छ र? 15 त्यही नै जो धार्मिकतासाथ हिँड्छ र इमानदारसाथ खोल्छ । जसले अत्यचारको लाभलाई धृणा गर्छ, जसले धूस स्वीकार नगर्न आफ्नो हात टक्टकाउँछ, रक्तपातको बारे सुन्नदेखि आफ्ना कानहरू बन्द गर्छ र जसले दुप्ता हेन्दिखि आफ्ना आँखाहरू बन्द गर्छ— 16 यो त्यो मानिस हो जो उच्च स्थानहरूमा वास गर्नेछ, त्यसको सुरक्षाको स्थान भिरहरू माझको किल्लाहरूमा हुनेछ, त्यसको खाना दिँदेनेछ र त्यसको पानीको आपुर्ति निरन्तर हुनेछ । 17 तेरा आँखाहरूले राजालाई उहाँको सुन्दरतामा देखेछ । तिनीहरू देशलाई टाटाको दुरीमा देखेछन् । 18 तिमीहरूका मनले त्रासलाई याद गर्नेछ । शास्त्री कहाँ छ, पैसा तौलने कहाँ छ? धरहराहरूको गन्ती गर्ने कहाँ छ? 19 तिमीहरूले फेरि हरी मानिसहरू, तिमीहरूले नवुदेखि भाषा बोल्ने अनीठो मानिसहरूलाई कदापि देखेछौंनै । 20 सियोन, हाम्रो भोजको सहरलाई हेरे । तिमीहरूका आँखाहरूले यस्तले मर्लाई शात बासस्थानको रूपमा, नहटाइने पालको रूपमा देखेछौं, जसको किलाहरूलाई कदापि उखेलिनेछैन न यसको कुनै डोरीलाई चुडाइन्छ । 21 बरु, परमप्रभु आफ्नो वैभवमा फरकिलो नदीहरू र खोलाहरूको ठाउँमा हामीसँग हुनुहोनेछ । पतवारले चलाइने कुनै पनि युद्धका पानी जहाजहरूले यात्रा गर्नेछन् र कुनै पनि ठुला पानी जहाजहरू जानेनेछन् । 22 किनकि परमप्रभु हाम्रो न्यायकर्ता हुनुहुन्छ, परमप्रभु हाम्रो व्यवस्था दिने हुनुहुन्छ, परमप्रभु हाम्रा राजा हुनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई बचाउनुहोने छ । 23 तिमीहरूका जहाजका डोरीहरू खुकुलो छन् । तिनीहरूले मस्तुलाई पक्रन सक्दैनन् । तिनीहरू पाल टाँगन सक्दैनन् । जब ठुलो लूट बाँडिन्छ, लडगडोले पनि लूटको माल खिसारेर लानेछ । 24 बासिन्दाहरूले “म बरामी छु” भन्ने छैनन् । त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई तिनीहरूको पाप क्षमा गरिनेछ ।

34 ए जातिहरू, नजिक आओ र सुन । ए मानिसहरू, ध्यान देओ । पृथ्वी र त्यसलाई भर्ने सबैले, संसार र त्यसबाट आएका सबै थोकले सुन्नुपर्छ

। 2 किनकि परमप्रभु सबै जातिसँग सबै जातिहरूसँग रिसाउनुभएको छ र तिनीहरूका सबै फौज विरुद्ध क्रोधित हुनुहुन्छ । उहाँले तिनीहरूलाई पुर्ण रूपमा विनाश पार्नुभएको छ, उहाँले तिनीहरूलाई संहारको निमित्त सम्पन्नुभएको छ । 3 तिनीहरूका मृतकहरूका लाशहरू बाहिर फालिनेछन् । लाशहरूको दुर्गम्य जातातै हुनेछ । अनि पर्वतहरूले तिनीहरूका सगत सोस्नेछ । 4 आकाशका सबै ताराहरू विलीन हुनेछन् र आकाशशाविंह एउटा चर्मपत्रको मुद्राझैं बेहिनेछ । अनि दाखको पात इरेर ओइलाएँझैं र अजिजरका गलेका अजिजर खसेझैं तिनीहरूका सबै ताराहरू विलीन हुनेछन् । 5 किनकि जब मेरो तरवारले स्वर्णमा अधाउजेल पिउनेछ । हेर, मैले विनाशको निमित्त अलग गरिरहेका मानिसहरू एदोममाथि त्यो आउनेछ । 6 परमप्रभुको तरवारबाट रगत चुहिरहेको छ र बोसोले ढाकेको छ, थुमाहरू र बोकाहरूका रगत चुहिरहेको छ, भेडाहरूका मृगालाको बोसोले ढाकिएको छ । किनकि बोज्रामा परमप्रभुको बलिदान छ र एदोममा ठुलो संहार छ । 7 तिनीहरूसँग जड्गली सौंदिहरू, अनि वृद्ध सौंदिहरूसँग जावानहरू ढल्नेछन् । तिनीहरूका देश सगतले मानेछ र तिनीहरूका माटो बोसोले मोटाउनेछ । 8 किनकि परमप्रभुको निमित्त यो बदलाको दिन हुनेछ र उहाँले सियोनको निमित्त तिनीहरूसँग साटो फेर्ने एउटा वर्ष हुनेछ । 9 एदोमका नदीहरू अकत्रामा, त्यसको माटो गन्धकमा परिणत हुनेछ र त्यसको देश जलिरहने अलकत्रा हुनेछ । 10 त्यो रातदिन जल्नेछ । त्यसको धुवाँ सदासर्वदा माथि उठिरहनेछ । पुस्तादेखि पुस्तासम्म यो उजाड भूमी हुनेछ । सदासर्वदा यसबाट कोही पनि हिँडनेछैन । 11 तर जङ्गली चराहरू र जनावरहरू त्यहाँ बसेनेछ । लाटोकोसेरो र कागले त्यसमा आफ्ना गुँड बनाइनेछन् । उहाँले त्यसमाथि नाशको नापे डोरी र विनाशको सहल लगाउनुहोनेछ । 12 राज्य भन्नलाई त्यसका भारदारसँग कुनै कुरा रहनेछैन, र त्यसका सबै शासकहरू छन् भन्ने नै हुनेछन् । 13 त्यसको दरबारमा काँडाहरू, अनि त्यसको किल्लाहरूमा सिस्ना र सिँउडीहरू उप्रिनेछन् । त्यो स्यालोको बास र सुरुमुर्झाको ठाँग हुनेछ । 14 त्यहाँ जङ्गली जनावरहरू र हुँडाहरू भेटेनेछन् अनि घोरलहरू एकआपसमा कराउनेछन् । रातका जनावरहरू त्यहाँ बसेनेछन् र तिनीहरूको निमित्त विश्रामको ठाँग हुनेछ । 15 लाटोकोसेरोहरूले गुँड बनाइनेछन्, अण्डा पानेछन् कोरलनेछन् र तिनीहरूका बचेहरूको संरक्षण गर्नेछन् । हो, त्यहाँ आ-आफ्ना जोटीसँग बाजहरू भेला हुनेछन् । 16 परमप्रभुको चर्मपत्रको मुद्राभरि खोज । यिमध्ये एउटे पनि हराउनेछन् । कसैलाई पनि जोटीको कमी हुनेछैन । किनकि उहाँको मुख्यले यस्तो आजा दिनुभएको छ र उहाँको आत्माले तिनीहरूलाई भेला गर्नुभएको छ । 17 उहाँले नै तिनीहरूका ठाँडहरूको निमित्त चिट्ठा हाल्नुभएको छ र उहाँके हातले तिनीहरूको निमित्त डोरीले नाप लिनुभएको छ । तिनीहरूले सदासर्वदा त्यसको अधिकार गर्नेछन् । पुस्तादेखि पुस्तासम्म तिनीहरू त्यहाँ बसेनेछन् ।

35 उजाड-स्थान र अरब खुसी हुनेछन् । मरुभूमी आनन्दित हुनेछ र फुल्नेछ । गुलाफजस्तै, 2 त्यो प्रशस्त गरी फुल्नेछ आनन्द र गीतले रमाउनेछ । लेबनानको गौरव, कार्मलको र शारीरको प्रताप यसलाई दिँदेछ । तिनीहरूले परमप्रभुको महिमा, हाम्रा परमेश्वरको वैभव देखेनेछन् । 3 कमजोर हातहरूलाई बलियो बनाओ र काँपे धुँडाहरूलाई सिद्धा पार । 4 दराएका हृदय भएकाहरूलाई भन, “बलियो होओ, नडराओ! हेर, तिनीहरूका परमेश्वर सदा लिएर, परमेश्वरको इनाम लिएर आउनुहोनेछ । उहाँ हाँ आउनुहोनेछ र तिनीहरूलाई बचाउनुहोनेछ ।” 5 तब अन्धाहरूका आँखाहरूले देख्नेछन् । 6 तब लङ्गलाडो मानिसहरू र हरिणझैं उप्रिनेछ र गूँगाहरूका जिब्रोले गाउनेछन्, किनकि अरबमा पानीको मुल फुल्नेछ र उजाड-स्थानमा खोलाहरू बगेछन् । 7 जल्ने बातुवा तलाल बन्नेछ र सुख्खा जमिन पानीको मुल हुनेछ । कुनै बेला स्यालहरू बस्ने ठाउँहरूमा नक्टर काँशको

घाँस हुनेछ । 8 त्यहाँ पवित्र बाटो भनिने मुल बाटो हुनेछ । अवित्रहरूले त्यसमा यात्रा गर्नेछैन् । तर यो यसमा हिंनेहरूका निमित्त हुनेछ । यसमा कुनै मुर्ख जानेछैन । 9 त्यहाँ कुनै सिंह हुनेछैन, कुनै डरलाएदो जङ्गली जनावर हुनेछैन । तिनीहरू त्यहाँ भेट्डूनेछैन, तर उद्धार पाएकाहरू त्यहाँ हिंनेछैन । 10 परमप्रभुले मोल तिरेर छटकारा दिनुभएकाहरू फर्किनेछन् र गाउँदै सियोनमा आउनेछू, अनि तिनीहरूको शिशमा अनन्तको आनन्द हुनेछ । खुसी र आनन्दले तिनीहरूमा वास गर्नेछ । कष्ट र सुस्केरा भावनेछ ।

36 हिजकिया राजाको चौथौं वर्षमा अश्शूरका राजा सनहेरीबले यहूदाका किल्लाबन्दी गरिएका सबै सहरहरूमा आक्रमण गरे र ति कब्जा गरे । 2 तब अश्शूरका राजाले प्रमुख कमाण्डरलाई लाकीशबाट यस्तश्लेममा हिजकिया राजाकहाँ ठुलो फौजसहित पठाए । तिनी धोबीहरूको खेततिर जाने मुल बाटोमा माथिल्लो तोलाउको नहर छेउमा खडा भए । 3 तिनीहरूसँग कुरा गर्न जाने इसाएरी अधिकारीहरूमा दरवारका प्रशासक हिल्कियाहकां छोरा एल्याकीम, राजाका सचिव शेब्ना र सरकारको निर्णय लेख्ने आसापका छोरा योआ थिए । 4 प्रमुख कमाण्डरले तिनीहरूलाई भने, “हिजकियालाई भन कि अश्शूरका राजा महाराजाले भन्छन्, ‘तिम्रो भरोसाको स्रोत के हो?’ 5 युद्धको निमित्त सल्लाह र सामर्थ्य छ भनी तिमीले व्यार्थका शब्दहरू मात्र बोल्छौ । अहिले तिमीले कसलाई भरोसा गरिरहेका छाँ? मेरो विरुद्धमा विद्रोह गर्न तिमीलाई कसले आँट दिएको छ? 6 हेरे, तिमीले मिश्रदेशमा भर पर्दैछौ, जुन फुटेको नक्ट हो, जसलाई तिमीले यसलाई हिंडैने लट्टीको रूपमा प्रयोग गर्छौ, तर एक जना मानिस यसमा ढलिक्न्छ भने, त्यसको हातमा त्यसले घोन्नेछ र त्यसलाई छेनेछ । मिश्रदेशका राजा फारोमा भरोसा गर्नेहरूका निमित्त त्यो त्यस्तै नै हुनेछ । 7 तर, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमा हामी भरोसा गरिरहेका छाँ” बनेता तिमी लमाई भन्छौ भने, के त्यो उहाँ होइन जसका उच्च स्थानहरू र वेदीहरूलाई हिजकियाले हटाएका छन्, अनि यहूदा र यस्तश्लेमलाई भनेका छन्, “तिमीहरूसे यस्तश्लेमको यस वेदीको सामु आराधना गर्नुपर्छ?” 8 यसकारण, अब मेरो मालिक अश्शूरका महाराजाको तर्फबाट म तिमीलाई असल कुरा दिन चाहन्छु । तिमीले घोडचीहरू भेद्भान सक्छौ भने, म तिमीलाई दुई हजार घोडाहरू दिनेछु । 9 मेरो मालिकका सेवकहरूमध्ये सबान्दना सानो एक जना कपदानको पनि तिमीले कसरी सामना गर्न सक्छौ र? तिमीले रथहरू र घोडचीहरूका निमित्त मिश्रदेशमा भरोसा गरेका छौ । 10 अब के मैले यहाँ यस देशको विरुद्ध युद्ध गर्न र यसलाई विनाश पार्न परमप्रभुविना नै आएको हुँ र? परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो देशलाई आक्रमण गर् र त्यसलाई नाश गर् ।” 11 तब हिल्कियाहकां छोरा एल्याकीम, शेब्ना र योआले प्रमुख कमाण्डरलाई भने, “कृपया, तपाईंका सेवकहरूसँग आरमेइक भाषा बोल्नुहोस्, किनकि हामी यो बुझ्छौ । पर्यालिमा भएका यी मानिसहरूसे सुन्ने गरी यहूदाको भाषामा नबोल्नुहोस् ।” 12 तर प्रमुख कमाण्डरले भने, “के तिमीहरूका मालिक र तिमीहरूलाई मात्र यो कुरा भन्न मेरा मालिकले मलाई पठाउनुभएको हो र? के पर्खालिमाथि बस्ने मानिसहरूलाई पनि यो कुरा भन्न उहाँले मलाई पठाउनुभएको होइन र, जसले तिमीहरूसँग आफ्नो दिसा खानुपर्छ र आफ्नो पिसाब पिउनुपर्छ?” 13 तब प्रमुख कमाण्डर खडा भए र ठुलो सोरामा यहूदी भाषामा नै यसो भने, “महान् राजा, अश्शूरका महाराजाका कुरा सुन । 14 महाराजा भन्नुहुन्छ, ‘हिजकियाले तिमीहरूलाई छल नगरोस्, किनकि त्यसले तिमीहरूलाई छुटकारा दिन सक्नेछैन । 15 तिमीहरूलाई यसो भदौ परमप्रभुमा भरोसा गर्न बानाउन हिजकियालाई नदेओ, ‘परमप्रभुले निश्चय पनि हामीलाई छुटकारा दिनुहनेछ । यो सहर अश्शूरका राजाको हातमा दिइनेछैन’ । 16 हिजकियाको कुरा नसुन, किनकि अश्शूरका राजा यसो भन्नुहुन्छ, ‘मसग मिलाप गर् र मकहाँ बाहिर आओ । तब तिमीहरूमध्ये हेरेकले आ-आफ्नै दाख र अजिजरको रुखबाट खानेछ र आफ्नै इनारबाट

पानी पिउनेछ । 17 तिमीहरूको जस्तै देशमा, अन्न र नयाँ दाखमध्यको देशमा, रोटी र दाखबारीको देशमा म आएर मैले तिमीहरूलाई नलगेसम्म तिमीहरूले यसै गर्नेछौ ।” 18 हिजकियाले तिमीहरूलाई यसो भनेर भ्रममा पार्न नदेओ, ‘परमप्रभुले हामीलाई छुटकारा दिनुहनेछ’ । के अश्शूरका राजाका हातबाट मानिसहरूका कुनै देवताहरूले तिमीहरूलाई छुटकारा दिएका छन् र? 19 हमात र अर्पादिका देवताहरू कहाँ छन् र? सप्तबमेका देवताहरू कहाँ छन्? के तिनीहरूले समरियालाई मेरो शक्तिबाट छुटकारा दिएका छन् र? 20 यी देशहरूका सबै देवताहरूमध्ये कुनै देवताले आफ्नो देशलाई मेरो शक्तिबाट बचाउनुभयो भनेजस्तै कुरा गर्छौ?” 21 तर मानिसहरू चुपचाप बसे र कुनै जवाफ दिएनन्, किनकि “त्यसलाई जवाफ नदिनू” भन्ने राजाको हुकुम थियो । 22 तब राजदरवारका निरीक्षक हिल्कियाहकां छोरा एल्याकीम, शास्त्री शेब्ना र लेखक आसापका छोरा योआले आफ्ना लुगा च्यातेर हिजकियाकहाँ आए र प्रमुख कमाण्डरका कुरा तिनलाई सुनाए ।

37 हिजकिया राजाले तिमीहरूको कुरा सुनेपछि, तिनले आफ्ना लुगा च्याते, आफूलाई भाङ्गाले ढाके र परमप्रभुको मन्दिरमा गए । 2 राजदरवारका निरीक्षक एल्याकीम, र शास्त्री शेब्ना र पुजारीहरूका धर्मगुहहरूलाई सबैलाई भड्ग्रा लगाएर तिनले आमोजका छोरा यशेया अगमवत्काकहाँ पठाए । 3 तिनीहरूले उनलाई भने, “हिजकियाले भन्नुहुन्छ, ‘आजको दिन बालक जन्माउनलाई प्रसव भएको, तर आफ्नो बलाक जन्माउन आमासँग कुनै बल नभएजस्तौ दुख, हप्की र अपमानको दिन हो । 4 सायद तपाईंका परमप्रभु परमेश्वरले प्रमुख कमाण्डरका कुराहरू सुन्नुहनेछ जसलाई तिनका मालिक अश्शूरका राजाले जीवित परमेश्वरको निन्दा गर्न पाठाएको छन्, र परमप्रभुता पताईको परमेश्वरले सुन्नुभएको कुराको निमित्त उहाँले हाक्काउनुहनेछ । अब अझै यहाँ बाँकी रहकाहरूका निमित्त तपाईंले प्रार्थना गरिदिनुहोस् ।” 5 त्यसैले हिजकियाले राजाका सेवकहरू यशेयाकहाँ आए, 6 र यशेयाले तिनीहरूलाई भने, “आफ्ना मालिकलाई भन, ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अश्शूरका राजाले मेरो अपमान गर्न पाठाएका सेवकहरूले हाक्काउनुहनेछ । अब अझै यहाँ बाँकी रहकाहरूका निमित्त तपाईंले हाक्काउनुहनेछ । उसैले हालिदिनेछु, उसले एउटा खबर सुन्नेछ र ऊपर्के आपने देशमा जानेछ । उसको आपने देशमा म उसलाई तरवारले मार्नेछु ।” 8 तब प्रमुख कमाण्डर फर्के र अश्शूरका राजाले लिब्नासँग युद्ध गरिरहेको भेट्टाए, किनकि राजा लाकीशबाट गएका छन् भन्ने तिनले सुनेका थिए । 9 तब कूशका राजा तिर्हाकाह र मिश्रदेशले सनहेरीबको विरुद्ध युद्ध सुरु गरे भन्ने तिनले सुने, त्यसैले तिनले हिजकियालाई यस्तो सन्देशसहित दूहारू पठाएः 10 “यहूदाका राजा हिजकियालाई यसो भन, ‘तिमीले भरोसा गर्न परमेश्वरले तिमीलाई यसो भनेर छल नगरून, ‘यस्तश्लेमचाहिं अश्शूरका राजाको हातमा दिइने छैन’ । 11 हेरे, अश्शूरका राजाले सबै देशहरूलाई पुर्ण रूपमा नष्ट परिएर के गरेका छन् भन्ने तिमीहरूले सुनेका छौ । त्यसैले के तिमीले चाहिं छुटकारा पाउनेछौ र? 12 के मेरा पुर्खाहरूले नष्ट परिएका जातिहरू: गोजान, हारान, रेसेप र तेल-अस्सारका अदनका मानिसहरू देवताहरूले तिमीहरूलाई छुटकारा दिएः? 13 हमातका राजा, अर्पादिका राजा, सप्तबमेश्वरका, हेनाका र इवाकारा राजा कहाँ छन्?” 14 हिजकियाले दूबाट त्यो पत्र प्राप्त गरे र त्यो पढे । अनि तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा गए र त्यसलाई उहाँको सामु फिजाए । 15 हिजकियाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे, 16 “हेर सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर, तपाईं करुबहरूमाथि विराजमान हुनुहुन्छ, तपाईं नै पृथ्वीका सारा राज्यहरूमाथि एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ । 17 हे परमप्रभु, तपाईंको कान फक्काउनुहोस् र सुन्नुहोस् । हे परमप्रभु तपाईंको आँखा खोल्नुहोस् र हर्नुहोस्, अनि सनहेरीबका कुरा सुन्नुहोस्, जुन तिनले जीवित परमेश्वरको गिल्ला गर्न पठाएका छन् । 18 हे परमप्रभु, यो सत्य हो,

अश्शूरका राजाहरूले सबै जातिहरूका देशलाई विनाश गरेका छन् । 19 तिनीहरूले उनीहरूका देवताहरूलाई आगोले जलाएका छन्, किनकि ति देवताहरू थिएनन् तर मानिसको हातले बनेका काठ र ढुङ्गाका काम मात्र थिए । त्यसैले अश्शूरीहरूले तिनीहरूलाई विनाश गरेका छन् । 20 त्यसैले अब, हे परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर हामीलाई त्यसको शक्तिबाट बचाउनहोस्, ताकि पूर्वीका सबै राज्यले जानोस् कि तपाईं मात्र परमप्रभु हुनुहुन्छ । 21 तब आमोजका छोरा यशेयाले हिजकियाकहाँ यसो भनेर सन्देश पठाए, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, तैले अश्शूरका राजा सनहेरीबको विषयमा मसँग प्रार्थना गरेको हुनाले, 22 परमप्रभुले उसको बारेमा भन्नुभएको बचन यही हो: “सियोनका कन्ये थोरीले तैलाई धृणा गर्छे र खिसी गर्न तैमा हाँस्छे । यस्तलमिकी थोरीले तैलाई आफ्नो टाउको हल्लाउँछे । 23 तैले कसको निन्दा र अपमान गरेको छस? कसको विरुद्ध तैले धमण्डमा आफ्ना आँखा उचालेको र आफ्नो सोर उच्च पारेको छस? इसाएलको परमपवित्रको विरुद्ध हो । 24 तेरो सेवकहरूद्वारा तैले परमप्रभुको निन्दा गरेको छस् र भनेको छस्, ‘मेरा असंख्या रथहरूसहित पहाडहरूको उच्च स्थानहरूमा र लेबनानको उच्च ठाउँहरूमा म गएको छु । यसका अग्ला-अग्ला देवदाहरू र यसका असल-असल सल्ला रुखहरूलाई म काट्नेछु र यसका सबैभन्दा उच्च स्थानहरू, यसका सबैभन्दा बढी फलदायी जडगलहरूमा म पस्नेछु । 25 मैले इनारहरू खनेको छु र पानी पिएको छु । मिश्रदेशका सबै नदीहरूलाई मेरा गोडाको पैतालमुनि मैले सुकाएको छु । 26 मैले यसलाई लामो समुअग्नि नै कसरी निश्चित गरेको छु र यसलाई प्राचीन समयमा नै गरेको छु भन्ने तैले सुनेको छैनस? अहिले म यसलाई पुरा गर्दैछु । त यहाँ अभेय सहरहरूलाई भग्नावशेष बनाउनलाई छस् । 27 थोरै बल भएका तिनीहरूका बासिन्दाहरूलाई चूर्चूर पारिन्छ र लम्जित हुन्छन् । तिनीहरू खेतका चिरावाहू, हरियो धाँस, पुरीय बतासअग्निको छाना वा खेतमा भएका धाँस हुन् । 28 तर तेरो बसाइ, त बाहिर गएको, भित्र आएको र त तेसे विरुद्ध रिसाएको मलाई थाहा छ । 29 म विरुद्धको तेरो रिसको कारणले र तेरो अहङ्कार मेरो कानमा परेको हुनाले, तेरो नाकमा म आफ्नो बल्की हाल्नेछु र म आफ्नो लगाम तेरो मुखमा हाल्नेछु । त जाताबाट आएको हो तैतै म तैलाई फर्काउनेछु । 30 तेरो निमित्त चिन्ह यो हुनेछ, “यो वर्ष तैले आफै उप्रेका कुरा खानेछस्, र दोसो वर्षमा त्यसबाट उप्रेका कुरा खानेछस् । तर तेसो वर्ष तैले रोपुपर्छ र कट्टी गर्नुपर्छ, दाखारी रोपुपर्छ र तिनका फल खानुपर्छ । 31 यहूदाको धरानाका बाँचेर बाँकी रहेकाहरूले फेरि जरा हाल्नेछन् र फल फलाउनेछन् । 32 किनकि यस्तशेमबाट बाँकी रहेकाहरू आउनेछन् । सियोन पर्वतबाट बाँचेकाहरू आउनेछन् । सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको जोश्शेरी यो गर्नेछ । 33 यसकारण परमप्रभुले अश्शूरका राजाको बारेमा यसो भन्नुहुन्छ, “यो सहरभित्र ऊ आउनेछैन र उसेले यहाँ उटावा वाण पनि हानेछैन । यसको सामु ऊ ढाल लिएर आउनेछैन वा यसको विरुद्धमा धेरा-मचान बनाउनेछैन । 34 जुन बाटोबाट ऊ आयो त्यही बाटोबाट ऊ जै जानेछ । यस सहरभित्र ऊ पस्नेछैन — यो परमप्रभुको धोषणा हो । 35 किनकि मेरो निमित्त र मेरा सेवक दाऊदको निमित्त, म यो सहरको रक्षा गर्नेछु र यसलाई छुटकारा दिनेछु । 36 तब परमप्रभुको दूत गए र अश्शूरीको छाउनीमा आक्रमण गरेर १,५५,००० सिपाहीहरूलाई मारि । विहान सबैरै मानिसहरू उठे, तब लाशहरू जातातै छरिएका थिए । 37 त्यसैले अश्शूरका राजा सनहेरीबले इसाएल छाडे र धर गए र निनेवेमा नै बसे । 38 पछि, उसले आफ्नो देवता निसोकको मन्दिरमा पुजा गरिरहँदा, उसको छोरा अद्रम्मेलके र शरेसरले तिनलाई तरवारले मारे । त्यसपछि तिनीहरू आरारातको देशमा भागेर गए । त्यसपछि उसको ठाँमा उसको छोरा एसरहदोनले राज्य गरे ।

38 ती दिनहरूमा हिजकिया बिरामी भएर मृत्युको मुखैमा पुगे । त्यसैले आमोजका छोरा यशेया अगमवक्ता तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने,

“परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आफ्नो धरको व्यवस्थापन गर् । किनभने त मर्नेछस्, बाँच्येउनस्’ ।” 2 तब हिजकियाले आफ्नो मुख भित्तिर फर्काए र परमप्रभुमा प्रार्थना चढाए । 3 तिनले भने, “कृपया, हे परमप्रभु, म तपाईंको सामु कसरी सारा हृदयले विश्वासयोग्य भएर हिँडेको छु र मैले तपाईंको नजरमा जे असल छ सो कसरी गरेको छु सो समझनुहोस् ।” अनि हिजकिया धुरधुर रोगे । 4 तब यशेयाकहाँ परमप्रभुको वचन यसो भनेर आयो, 5 “जा, मेरा मानिसहरूका अगुवा हिजकियालाई यसो भन, ‘परमप्रभु, तेरो पुर्खा दाऊदका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, र मैले तेरो आँसु देखेको छु । हेर, तेरो जीवनमा पन्थ वर्ष आयु मैले थन लामोको छु । 6 तब म तैलाई र यस सहरहरूलाई अश्शूरका राजाको हाताबाट छुटकारा दिनेछु र म यो सहरको रक्षा गर्नेछु । 7 मैले जे प्रतिज्ञा गरेको छु सो मैले गर्नेछु भन्ने कुराको परमप्रभुबाटको विन्ह तैलाई यो हुनेछ । 8 हेर, म आहाजको सिंहीको छायालाई दश कदम पछाडि जान लगाउनेछु ।” त्यसैले सिंहीको छाया दस कदम पढाडि गयो, जुन अगि बढेको थियो । 9 यहूदाका राजा हिजकिया विरामी भएर निको भएपछि तिनले लेखेको प्रार्थना यही थियो, 10 “मैले भन्ने मेरो आधा जीवनमा नै म चिहानको ढोकाभित्र जानेछु । मेरो बाँकी वर्षहरूका निमित्त मलाई त्यहाँ पठाइन्छ । (Sheol h7585) 11 मैले भन्ने परमप्रभुलाई म देखेउन, जीवितहरूको देशमा म परमप्रभुलाई कदापि देखेउन । मानवजाति वा संसारको बासिन्दालाई म केरि देखेउन । 12 मेरो जीवन मबाट गोठालोको पालाईँ बोकेर लगिएको छ र हाटाइएको छ । मेरो जीवनलाई मैले एउटा जुलाहाले जस्तो बैहेको छु । तपाईंले मलाई तानबाट काट्दै हुन्नुहुन्छ । तपाईंले मेरो जीवनलाई दिन र रातको बीचमा अन्त गर्दै हुन्नुहुन्छ । 13 मैले बिहानसम्म नै पुकारा गरे । उहाँले मेरा सबै हड्डीहरूलाई सिहल झाँ तोड्नुहुन्छ । तपाईंले मेरो जीवनलाई दिन रातको बीचमा अन्त गर्दै हुन्नुहुन्छ । 14 गाँथलाईँ म चिरबिर गर्नु । दुकुरझाँ कुलिनेछु । माथितिर हेरेर मेरा आँखा शक्ति भएका छन् । हे परमप्रभु, म दुखमा परेको छु । मलाई सहायता गर्नुहोस् । 15 मैले के भन्न सक्छु र? उहाँ मसँग बोल्ने अनि त्यसलाई पुरा गर्न दुवै गर्नुभएको छ । मेरा सबै वर्षहरूमा म विस्तारै हिँडेनु किनभने म शोकले व्याकुल भएको छु । 16 हे परमप्रभु, तपाईंले पठाउनुभएका दुखकष्ट मेरो निमित्त असल छन् । मेरो जीवन मलाई फिर्ता दिइयोस् । तपाईंले मरो जीवन र स्वस्थ्यलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ । 17 मैले भलाइको निमित्त मैले यस्तो शोकको अनुभव गरे । तपाईंले मलाई विनाशको खाडलाबाट छुटकारा दिनुभएको छ । 18 किनकि चिहानले तपाईंलाई धन्यवाद दिईन । मृत्युले तपाईंको प्रश्नसा गर्दैन । चिहानिर जानेहरूले तपाईंको विश्वस्तताको आशा गर्नेन्न । (Sheol h7585) 19 जस्तो म आज गर्नेछु, जीवित व्यक्तिले, केवल जीवित व्यक्तिले मात्र तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छ । पिताले तपाईंको विश्वस्तता छोराछोरीलाई भन्नन् । 20 परमप्रभुले मलाई बचाउन लाग्नुभएको छ र हामीले परमप्रभुको मन्दिरमा हाम्रो सारा दिनहरूभित्र भजन गाउँदै उत्सव मानउनेछौ ।” 21 यति बेला यशेयाले भनेका थिए, “अजिजरको लेप लिनु र त्यसलाई त्यो घाउमा लगाउनु र उहाँ निको हुनुहोनेछ ।” 22 हिजकियाले पनि भनेका थिए, “म परमप्रभुको मन्दिरमा जानुपर्छ भन्ने कुराको लागि के चिन्ह हुनेछ?”

39 त्यस बेला बेबिलोनका राजा बलदानका छोरा मरोदकबलदानले हिजकियालाई प्रतहरू र उपहार पठाए । किनभने हिजकिया बिरामी भएका थिए र निको भए भनी उनले सुनेका थिए । 2 यी कुराहरूमा हिजकिया प्रश्नान्वयन भएका थिए । ती दूरहरूलाई आफ्ना चाँदी, सुन, मसलाहरू र बहुमूल्य तेलका भण्डार, आफ्ना हतियारहरूका भण्डार र आफ्ना भण्डारमा भेटाएका सबै थोक तिनले देखाए । हिजकियाले तिनीहरूलाई नदेखाएका तिनक दरवारमा र राज्यमा कुनै पनि कुरा थिएन । 3 त्यसपछि यशेया अगमवक्ता हिजकिया राजाकहाँ आए र तिनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले

तपाईंलाई के भने? तिनीहरू कहाँबाट आएका थिए?" हिजकियाले भने, "तिनीहरू बेबिलोनको टाढा देशबाट मकहाँ आएका हुन्।" 4 यशेयाले सोधे, "तिनीहरूले तपाईंको दरवार के कुरा हेरेका छन्?" हिजकियाले जवाफ दिए, "तिनीहरूले मेरो दरवारका हेरेक कुरा हेरेका छन्। मेरा बहुमूल्य थोकहरूमस तिनीहरूलाई मैले नेदेखाएको कुनै पनि थोक छैन।" 5 तब यशेयाले हिजकियालाई भने, "सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको वचन सुन्नुहोस्, 6 हेरू यस्ता दिनहरू आँदेहन् ज जति बेला तेरा दरवारमा भएका हेरेक कुरा, आजको दिनसम्म तेरा पुर्खाहरूले भण्डारण गरेका कुराहरू बेबिलोनमा लगिनेछ। परमप्रभु भन्नुहन्छ, कुनै कुरा पनि छोडिनेछैन। 7 तबाट जम्मिएका छोराहरू, जसका बाबु त आँफै होस्, तिनीहरूले नै ती लानेछन् र बेबिलोनका राजाको दरबारमा तिनीहरू नपुङ्सकहरू बनेछन्।" 8 तब हिजकियाले यशेयालाई भने, "तपाईंले भन्नुभएको परमप्रभुको वचन असल छ।" किनकि तिनले सोचे, "मेरो जीवनकालभरि शान्ति र स्थिरता हुनेछैन।"

40 तिनीहरूका परमेश्वर भन्नुहन्छ, "सान्त्वना, मेरा मानिसहरू सान्त्वना

1 यरूशलेमसँग कोमलत भएर बोल। अनि त्यसलाई धोषणा गर, त्यसका युद्ध समाप्त भएको छ, त्यसका अर्धमृ क्षमा गरिएको छ, आफ्ना सबै पापहरूका निम्नि त्यसले परमप्रभुबाट दोब्बर पाएको छ।" 3 एउटा आवाजले कराउँछ, "उजाङ्स-स्थानमा परमप्रभुको बाटो तयार पार। अरबमा हाम्रा परमेश्वरको निम्नि मुल बाटो सोझो बनाओ।" 4 हेरेक मैदानलाई माथि उठाइनेछ, र हेरेक पर्वत र डाँडालाई समातल पारिनेछ। खाल्टाखुल्ली जमिनलाई समातल बनाइनेछ र नमिलेको ठाउँहरूलाई मैदान बनाइनेछ। 5 र परमप्रभुको महिमा प्रकट गरिनेछ र सबै मानिसहरूले एकसाथ यो देखेनेछ। किनकि परमप्रभुको मुख्ले यो बोलेको छ। 6 एउटा आवाजले भन्छ, "करा।" अर्कोले जवाफ दिन्छ, "मैले के भनेर कराउने?" सबै प्राणी खाँस हो र तिनीहरूका विश्वस्तताका करार सबै खेतबारीका फुलजस्तै हो। 7 यसमाथि परमप्रभुको सास पर्दा धाँस ओझालाउँछ र फुल सुक्छ। निश्चय नै मानवहरू धाँसै हुन्। 8 धाँस ओझालाउँछ, फुल सुक्छ, तर हाम्रा परमेश्वरको वचन सदासर्वदा रहन्छ।" 9 ए सुसमाचार ल्याउनेहरू हो, उच्च पहाड सियोनमाथि जाओ। हे यरूशलेम ठुलो सीरमा कराओ। ए सुसमाचार ल्याउनेहरू हो, आफ्ना सोर उचाल, नडराओ। यहुदाका सहरहरूलाई भन, "तिनीहरूका परमेश्वर यहाँ हुनुहुन्छ।" 10 हेर, परमप्रभु परमेश्वर विजयी योद्धाङ्कै आउनुहन्छ र उहाँको शक्तिशाली बाहुलीले उहाँको निम्नि शासन गर्छ। हेर, उहाको इनाम उहाँसँगै छ र उहाँले उद्धार गर्नुभएकाहरू उहाँको अगि-अगि जान्छन्। 11 एक जना गोठालोतै झौं उहाँले आफ्ना बगाललाई खुवाउनुहोले, उहाँले थुमाहरूलाई आफ्नो बाहुलीमा जम्मा गर्नुहन्छ र तिनीहरूलाई आफ्ना हृदयको छेउमा बोक्नुहन्छ, अनि पाठाहरूलाई दूध खुवाउने भेडाहरूलाई कोमल भएर डोयाउनुहन्छ। 12 पानीलाई कसले आफ्नो हातमा नापेको छ, आकाशलाई कसले आफ्नो हातले नापेको छ, पृथ्वीको धूलीलाई कसले डालोमा राखेको छ, पहाडहरू वा पर्वतहरूलाई कसले तराजुमा जोखेको छ। 13 परमप्रभुको मनलाई कसले बुझेको छ, वा उहाँको सल्लाहकार भएर उहाँलाई कसले सिकाएको छ। 14 कसबाट उहाँले कुन बेला सुझाव पाउनुभयो? उहाँलाई कुराहरू गर्ने थिक तरिका कसले सिकाएको छ, अनि उहालाई कसले ज्ञान सिकाएको वा उहाँलाई कसले समझाको बाटो देखाएको छ। 15 हेर, जातिहरू बाल्टीमा एक थोपा पानीजस्तै हुन् र तराजुहरूमा धूलोजस्तै ठानिन्छ। हेर, उहाँले टापुहरूलाई छेस्कोङ्गै जोक्खुहन्छ। 16 लैबनान दउराको निम्नि पर्याप्त छैन न त यसका जङ्गली जनावरहरू होम बलिको निम्नि पर्याप्त छैन। 17 उहाँको सामु सबै जातिहरू अपर्याप्त छैन। उहाँले तिनीहरूलाई केही जस्तो पनि ठान्नुहन्छ। 18 तब तिनीहरूले परमेश्वरलाई केसँग तुलना गर्नेछै? तिनीहरूले उहाँलाई कुन मूर्तीसँग तुलना गर्नेछै? 19 एउटा मूर्ती! एक जना कारीगरले यसलाई बनाउँछ: सुनारले

यसमा सुनको जलप लगाउँछ र यसको निम्नि चाँदीको सिक्री बनाउँछ। 20 बलि चढाउनलाई कसैले अग्राहकै दाउरा ल्याउँछ। न ठडल्ने मूर्ती बनाउन उसले एक जना निपुण कारीगर खोज्छ। 21 के तिनीहरूले जानेका छैनै? के तिनीहरूले सुनेका छैनै? के सुरुदेखि नै यो कुरा तिमीहरूलाई भनिएको छैनै? पृथ्वीको जगहरू बसालेदेखि नै तिमीहरूले बुझेका छैनै? 22 पृथ्वीको क्षितिजभन्दा माथि विराजमान हुनुरुने उहाँ नै हुनुहन्छ। अनि यसका बासिन्दाहरू उहाँको सामु फट्याङ्गाहरू जस्तै छन्। आकाशहरूलाई उहाँले पदाङ्गी तनकाउनुहन्छ र तिनीहरूलाई बस्ने पालझै फिजाउनुहन्छ। 23 उहाँले शासकहरूलाई बकमाको बनाउनुहन्छ र पश्चीका शासकहरूलाई नाया बनाउनुहन्छ। 24 ती रोपिनेवित्तिकै, छारिसेवित्तिकै, तिनका जरा जम्मिन पर्नेवित्तिकै, जब उहाँले तिमाथि फुक्नुहन्छ, तब तिनीहरू ओइलाउँन्, र हावाले तिनलाई परालझै लैजान्छ। 25 परमपत्रिवित्र भन्नुहन्छ, "तब तिनीहरूले मलाई कोसँग तुलना गर्छै, म कोजस्तो छु?" 26 माथि आकाशमा हेरै! यी सबै ताराहरूलाई कसले सृजेका हुन्? उहाँले ती बनाउनलाई उहाँले नै नेतृत्व गर्नुहन्छ र ती सबैको नाउँ काढ्दू बोलाउनुहन्छ। उहाँको शक्तिको माहन्ता र उहाँको सामर्थ्यको शक्तिद्वारा एउता पनि हराएका छैनन्। 27 ए याकूब, त तिन यसी भन्दूस, ए इसाएल, त तिन धोषणा गर्छैस, "मेरो बाटो परमप्रभुबाट लुकाइएको छ र मेरो परमेश्वरले मेरो बदलाको वास्ता गर्नुहन्न?" 28 के तैले जानेका छैनस? के तैले सुनेका छैनस? परमप्रभु अनन्तका परमेश्वर, पृथ्वीको अन्तसम्मका सृष्टिकर्ता थकित वा हैरान बन्नुहन्न। उहाँको समझाको कुनै सिमा छैन। 29 उहाँले थकितहरूलाई बल दिनुहन्छ। अनि कमजोरहरूलाई उहाँले नयाँ ऊर्जा दिनुहन्छ। 30 जवान मानिसहरू पनि थकित र हैरान हुन्छन्, अनि जवानहरूले ठेस खान्छन् र ढल्छन्: 31 तर परमप्रभुमा आशा गर्नेहरूले आपनो बललाई नयाँ बनाउनेछन्। तिनीहरू चिलहरू झौं पर्खेटाहरूले माथि-माथि उडेनेछन्। तिनीहरू दौडेनेछन् र हैरान हुनेछैनन्। तिनीहरू छिङ्गेन्न र मूर्छा पर्नेछैनन्।

41 ए सुप्रीमी किनारहु, मेरो सामु चुपचाप सुन। जातिहरूले आफ्ना बल

नयाँ बनाऊन्। तिनीहरू नजिक आऊन् र बोलून्। एउटा विवादको बारेमा बहस गर्न हामी एकसाथ भेला हाँ। 2 आफ्नो काम धार्मिकतामा गर्नलाई पुर्वको एक जनालाई बोलाएर कसले उत्तेजित पारेको छ? उहाँले जातिहरूलाई तिनीहरूलाई सुप्तनुहन्छ र राजाहरूलाई अधीन गर्न तिनलाई सहायता गर्नुहन्छ। आफ्नो धनुको हावाले उडाएको पतकरझै, तिनले उपीहरूलाई तत्वाराले जमिनमा ढाल्छन्। 3 तिनले उपीहरूलाई लखेट्छन् र छिटो पुने बाटोद्वारा आफ्ना खुदाले जमिन छालोइङ्गै गरी तिनले सुरक्षित रूपमा भेटाउँछन्। 4 कसले यी कामहरू गरेको र पुरा गरेको छ? कसले सुरुदेखिका पुस्ताहरूलाई बलाएको छ? म, परमप्रभु पहिले र अनिम म नै हुँ। 5 टापुहरूले देखेका छन् र डाराएका छन्। पृथ्वीका अन्तिम छेउहरू थरथर काच्छन्। तिनीहरू तयार हुन्छन् र आउँछन्। 6 हेरेकले आ-आप्ना छिमेकीलाई सहायता गर्छ र हेरेकले एकआपसमा भन्छन्, 'उत्साहित होओ।' 7 त्यसैले सिक्कमाले सुनारलाई उत्साह दिन्छ, अनि घन चलाउनेतै लिहीमा काम गर्नेलाई 'यो असल छ' भन्दै वेलिडङ्ग गर्न उत्साह दिन्छ। तिनीहरूले त्वो काँटीले करच्छन्, ताकि यो नहलिल्योसु। 8 तर त टापुहरूले देखेका छन् र डाराएका छन्। 9 त जसलाई म पृथ्वीको अन्तिम छेउबाट फर्काएर ल्याउँदछु र जसलाई मैले टाढा ठाउँहरूबाट बोलाएँ, अनि जसलाई मैले भनें, 'त त मेरो सेवक होस्।' मैले तलाई चुनेको छु, र तलाई इन्कार गरेको छैन। 10 नडरा, किनकि म तसँग छु। चिन्तित नहो, किनकि म नै तेरो परमेश्वर हुँ। म तलाई बलियो बनाउनेछु, र म तलाई सहायता गर्नेछु, अनि आप्नो धर्मी दाहिने हातले म तलाई थानेछु। 11 हेर, तसँग रिसाएकाहरू सबै जना, तिनीहरू लाजित र अपमानित हुनेछैन। तेरो विरोध गर्नेहरू, तिनीहरू बेकामको हुनेछैन।

नाश हुनेछन् । 12 तँसँग झागडा गर्नेहरूलाई तैले खोज्नेछस् र पाउनेछैनस् । तँसँग युद्ध गर्नेहरू बेकामको हुनेछन् र पुर्ण रूपमा बेकामको हुनेछन् । 13 किनकि म, परमप्रभु तेरो परमेश्वरले तेरो दाहिने हात समातेर यसो भनेछु, 'नडरा, म तँलाई सहायता गर्दैछु ।' 14 नडरा, ए किरा याकूब र इसाएलका मानिसहरू, तँलाई म सहायता गर्नेछु — यो परमप्रभु, तिमीहरूका उद्धारक, इसाएलका परमपवित्रको घोषणा हो । 15 हेरु, म तँलाई नयाँ र दुर्द धारहरू भएको एउटा अन्न कुट्टे हातियार बनाउदैछु । तैले पहाडहरूलाई कुट्टेनेछस् र तिनीहरूलाई कुल्चनेछस् । तैले डाँडाहरूलाई भुसजस्तै बनाउनेछस् । 16 तैले तिनीहरूलाई निफनेछस् र हावाले तिनीहरूलाई उडाएर लानेछ । हावाले तिनीहरूलाई तिरावितर पानेछ । तँ परमप्रभुमा रसानेछस्, इसाएका परमपवित्रमा तँ आनन्दित हुनेछस् । 17 अत्यचारमा पेरेका र खाँचोमा पेरेकाहरूले पानी खोज्नेछन्, तर त्यहाँ हुनेछेन, अनि तिखले गर्दा तिनीहरूको जित्रो सुख्खा हुन्छन् । म, परमप्रभुले तिनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिनेछु । म, इसाएलका परमेश्वरले तिनीहरूलाई त्यानेछैन । 18 ठाडो भिरामा म खोला बगाउनेछु र मैदानको माझमा मुल फुटाउनेछु । मस्भूमीमा पानीको तलाउ र सुख्खा जमिनमा पानीको मुल म बनाउनेछु । 19 उजाड-स्थानमा म देवदार, बरुल, मैंहदी र जैतूनको रुख रोनेछु । मैले धूपी र सल्लालाई उजाड मैदानमा म खडा गर्नेछु । 20 परमप्रभुको हातले नै यसो गरेको छ, इसाएलको परमपवित्रले नै यसलाई सृजनुभएको छ, भनेर मानिसहरूले हेल्नु, चिनून् अनि बुझ्नु भन्ने उद्देश्यले म यो गर्नेछु । 21 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "तेरो मुद्दा पेस गर् ।" याकूबका राजा भन्नुहुन्छ, "तेरा मूर्तीहरूका निम्नित तेरा उत्तम बहसहरू पेस गर् ।" 22 तिनीहरूले आ-आफ्ना बहसहरू ल्याऊन् । तिनीहरू अघि आऊन र के हुनेछ भनी बताऊन्, ताकि हामीले यी कुराहरू राप्ररी जान्न सक्छौं । तिनीहरूले हामीलाई सुक्का अगमवाणीका कुराहरू भन्नु, ताकि हामीले तिनमा विचार गराँ र ती कसरी पुरा भए जानाँ । 23 भविष्यको बरेमा कुराहरू भन, ताकि तिमीहरू देवहरू हाँ भनी हामी जान्न सकाँ । कुनै असल वा खराब गर, ताकि हामी डराउँ वा प्रभावित बनाँ । 24 हेरु, मूर्तीहरू केही पनि होइनन्, र तिमीहरूका कामहरू केही पनि होइनन् । तिमीहरूलाई रोज्ने मानिस धृणित हुन्छ । 25 उत्तरबाट मैले एक जनालाई खडा गरेको छु, र त्यो आउँछ । सुर्य उदय हुने दिशाबाट त्यसलाई म बोलाउँछु, जसले मेरो नाउं पुकार्छ, अनि हिलोलाई झौं, माटोलाई कुल्चनेछ झौं त्यसले शासकहरूलाई कुल्चनेछ । 26 यसलाई कसले सुरुदेखि नै घोषणा गयौ, ताकि हामीले जान्न सकाँ? "उहाँ ठिक हुनुहुन्छ" भनी हामीले भन्नुभन्दा पहिले? वास्तवमा, तिनीहरू कसैले पनि यो घोषणा गरेनन्, हो, तिमीहरूले कुनै कुरा भनेको कसैले पनि सुनेन । 27 मैले पहिले सियोनलाई भने, "हेर, तिनीहरू यहाँ छन् ।" मैले यस्तश्लेमा एक जना दूतलाई पठाएँ । 28 मैले हेर्द त्यहाँ कोही पनि छैन, असल सल्लाह दिने तिनीहरूका माझमा कोही पनि छैन । मैले सोधा एक शब्द जवाफ दिने कोही छैन । 29 हेर, ती सबै केही पनि होइनन्, अनि तिनीहरूका कामहरू केही पनि होइनन् । तिनीहरूका ढालेका धातुका आकृतिहरू हावा र रिता हुन् ।

42 हेर, मेरो सेवक, जसलाई म समर्थन गर्नु । मेरो चुनिएको मानिस, जसमा म खुसी हुन्छु । मेरो आत्मा मैले तिनमा हालेको छु । तिनले जातिहरूका माझमा न्याय ल्याउनेछन् । 2 तिनी कराउनेछैनन् न चिच्याउनेछन्, न तिनको आवाज सउकहरूमा सुनाउनेछन् । 3 तिनले फुटेको निगालोलाई भाँच्छेनन्, अनि मधुरो बत्तीलाई तिनले निभाउनेछैनन्: तिनले विश्वस्ततासाथ न्याय गर्नेछन् । 4 पृथ्वीमा तिनले न्याय स्थापित नगरेसम्म तिनी मूर्छा पर्नेछैनन्, न निराश हुनेछन् । अनि समुद्र किनारहरूले तिनको न्यायको आशा गर्नेछन् । 5 आकाश सृष्टि गर्नुहो र त्यसलाई फिजाउनुहो, पृथ्वी र त्यसले उपन्न गर्ने सबै थोक बनाउनुहो, त्यसमा मानिसहरूलाई सास दिनुहो र त्यसमा बस्नेहरूलाई जीवन दिनुहो परमप्रभु परमेश्वर यसो

भन्नुहुन्छ: 6 "म परमप्रभुले तिमीलाई धार्मिकतामा बोलाएको छु र तिप्रो हात समालेछु । म तिमीलाई सुरक्षा दिनेछु र मानिसहरूको निम्नित करारको रूपमा र जतिहरूका निम्नित ज्योतिको रूपमा खडा गर्नेछु, 7 अन्धाहरूका आँखा खोलिदिन, कालकोठीबाट कैदीहरूलाई छुटकारा दिन र अन्धकारमा बस्नेहरूलाई बन्दीगृहबाट छुटकारा दिन । 8 म परमप्रभुहु छुँ, मेरो नाउँत्यही हो । म आफ्नो महिमा अकोलाई दिनेछैन न म आफ्नो प्रशंसा मूर्तीहरूलाई दिन्छु । 9 हेर, पहिलेका कुरा बितेर गए, अब म नयाँ घटनाहरूका घोषणा गर्न लागेको छु । ती सुरु हुनअगि नै तिनका बारेमा म तिमीलाई भन्नेछु ।" 10 परमप्रभुको निम्नित एउटा नयाँ गीत गाओ र पृथ्वीको अन्तिम छेउबाट उहाँको प्रशंसा गाओ । तिमीहरू जो तल समुद्रमा जान्छौ, र त्यसमा भएका सबैले, समुद्री किनारहरू र त्यहाँ बस्नेहरूले । 11 मरुभूमि र सहरहरूसे सोर निकालून, केदार बसेका गाउँहरू आनन्दले कराऊन्! सेला काबासिन्दाहरूले गाऊन, पर्वतका चुचुराबाट तिनीहरू कराऊन् । 12 तिनीहरूले परमप्रभुलाई महिमा दिउन् र समुद्र दिनाहरूमा उहाँको प्रशंसाको घोषणा गर्न । 13 परमप्रभु एउटा युद्धाङ्गैं बाहिर निस्कनुहोनेछ । एक जना योद्धाले झौं उहाँले आफ्नो जोश जगाउनुहोनेछ । उहाँ उन्नुनेछ, हो, उहाँले युद्धाको ध्वनि निकालुहुनेछ । उहाँले आफ्ना शत्रुहरूलाई आफ्नो शक्ति देखाउनुहोनेछ । 14 म लामो समयसमान चुपचाप बसेको छु । म मौन रहेको छु र आफैलाई थामेको छु । अब म प्रसव वेदनामा परेको स्वर्णको कराउँछु । म स्वै-स्वै गर्नु र छिटो-छिटो सास फेर्नु । 15 म पहाडहरू र पर्वतहरूलाई उजाड पारेर छोड्नेछु र तिनका सबै बोटबिरुवालाई सुख्खा बनाउनेछु । अनि नदीहरूलाई तापुहरूमा म परिणत गर्नेछु र सिसमासारहरू सुख्खा हुनेछन् । 16 अन्धाहरूले नचिनेका बाटोद्वारा म तिनीहरूले ल्याउनेछु । तिनीहरूलाई थाहा नभएका बाटोहरूमा म तिनीहरूलाई डोयाउनेछु । तिनीहरूका सामु अन्धकारलाई म उज्यालोमा बदलेनेछु र बाडोटिङ्गो ठाउँहरूलाई सोझो बनाउनेछु । यी कुराहरू म गर्नेछु र म तिनीहरूलाई त्यनेछैन । 17 तिनीहरूलाई फर्काईनेछ, तिनीहरूलाई पुर्ण रूपमा लाजमा पारिनेछ, जसले कुँदिएको आकृतिहरूमा भरोसा गर्नेन्, जसले थातुका आकृतिहरूलाई भन्नेन्, "तपाईंहक ह्यामा ईश्वरहरू हुनुहुन्छ" । 18 ए बहिरा हो, सुन । अनि अन्धाहरूले हेर, ताकि तिमीहरूले देख सक । 19 मेरो सेवकबाहेक को अन्धा छ? वा मैले पठाएको मेरो दूतबहेक को बहिरो छ? मेरो करारको साझेदारजस्तो बहिरो वा परमप्रभुको सेवकजस्तो अन्धा को छ? 20 तैले धेरै थोक देख्छस्, तर बुझ्नैनस् । कानहरू खुल्ला छन्, तर कसैले सुदैन । 21 आफ्नो न्यायको प्रशंसा गर्न र आफ्नो व्यावस्थालाई महिमित पार्न परमप्रभु खुसी हुनुहुन्छ । 22 तर यिनीहरू ठिगिएका र लुटिएका मानिसहरू हुन् । तिनीहरू सबै खल्लाहरूमा जाकिएका, कैदहरूमा राखिएका छन् । तिनीहरू कसैले उद्धार नगर्ने लूटका माल भएका छन् र कसैले यसो भदैन, "तिनीहरूलाई फिर्ता ल्याओ ।" 23 तिनीहरूमध्ये कसले यो सुनेछ? भविष्यमा कसले सुनेछ र ध्यान दिनेछ? 24 याकूबलाई कसले लुटिराको हातमा र इसाएलाई लुटाहाको हातमा सुम्प्यो? के परमप्रभुले नै होइन, जसको विरुद्धमा हामीले पाप गरेको छौं, जसको बाटोमा हिंडन तिनीहरू इन्कार गरे र जसको व्यावस्था पालन गर्न तिनीहरूले इन्कार गरे? 25 यसकारण उहाँले तिनीहरूमध्ये आफ्नो डरलगदे क्रोध र युद्धको हिंसा खन्याउनुभयो, त्यसको ज्वालाले तिनीहरूलाई घेयो, तापनि तिनीहरूले बुझ्नेन् । त्यसले तिनीहरूलाई भस्म पाय्यो, तर तिनीहरूले त्यसलाई मनमा लिएनन् ।

43 तर अब ए याकूब तँलाई सृष्टि गर्नुहोने, अनि ए इसाएल, तँलाई बनाउनुहोने परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: "नडरा, किनकि मैले तँलाई उद्धार गरेको छु । तेरो नाउं काढोर मैले तँलाई बोलाएको छु, तै मेरे होस् । 2 तँ पानीबाट भएर जाँदा, म तँसँग हुनेछु । अनि नदीहरूबाट भएर जाँदा तिनीहरूले तँलाई डुबाउनेछैनन् । तँ आगोबाट भएर हिंडा तँ जल्मेछैनस् ।

जवालाहरूले तँलाई भस्म पार्नेछैन् । 3 किनकि म परमप्रभु तेरो परमेश्वर, इसाएलको परमपवित्र तेरो उद्धारक हुँ । मैले मिश्रदेशलाई तेरो मूल्यको रूपमा दिएको छु, कूश र सेबलाई तेरो बदलामा दिएको छु । 4 तँ मेरो दृष्टिमा मूल्यवान र विशेष भएको हुनारे, म तँलाई प्रेम गर्नु । यसकारण तेरो सद्मामा म मानिसहरूलाई र जीवनको सद्मामा अरु मानिसहरूलाई तेरो दिने छु । 5 नडारा, किनभने म तँसँग छु । तेरो सन्तानलाई म पुर्वबाट ल्याउनेछु र तँलाई पश्चिमबाट जम्मा पार्नेछु । 6 म उत्तरलाई, 'तिनीहरूलाई सुम्पीदै', र दक्षिणलाई, 'कुनैलाई पनि नरोक', भनेछु । मेरा छोराहरूलाई टाढाबाट र मेरी छोराहरूलाई पृथ्वीको सुदूर क्षेत्रहरूबाट ल्याओ । 7 मेरो नाउँद्वारा बोलाइएका सबैलाई, जसलाई मैले मेरो माहिमामो निम्ति सृष्टि गरेको छु, जसलाई मैले आकार दिएँ, हो, जसलाई मैले बनाएँ । 8 आकूसँग औँखा भएर पनि अन्धा मानिसहरू, र आफूसँग कान भएर पनि बिहिराहरूलाई बहिर ल्याओ । 9 सबै जातिहूँ एकसाथ भेला हुन्छन् र मानिसहरू जम्मा हुन्छन् । तिनीहरूमध्ये कसले यो घोषणा गर्न सक्छ्यो र हामीलाई पहिलेको कुराहरू बताउन सक्छ्यो? तिनीहरूलाई ठिक साक्षित गर्न आ-आफ्ना गवाही ल्याउन् । तिनीहरूले सुनून् र 'यो सत्य हो' भनी पुष्टि गर्नु । 10 परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँ, 'तिमीहरू मेरा गवाहीहरू हो' र मैले चुनेको मेरो सेवक हो, ताकि तिमीहरूले मलाई चिन र ममा विश्वास गर र म उहाँ हुँ भनी बुझ । म भन्दा पहिले त्यहाँ कुनै ईश्वर बनेको थिएन, र न मपछि कुनै ईश्वर हुनेछ । 11 म, म परमप्रभु हुँ, र मबाहके कुनै उद्धारक छैन । 12 मैले घोषणा गरेको छु, बचाएको छु र बताएको छु, तिमीहरूका माझमा अरु कुनै ईश्वर छैन । तिमीहरू मेरा गवाहीहरू हो । म परमेश्वर हुँ, 'परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँ' । 13 आजको दिनेदेखि म उहाँ हुँ र कसैले पनि मेरो हातबाट कसैलाई छुडाउँछैन । म काम गर्नु र कसले त्यो फर्काउन सक्छ र?" 14 परमप्रभु तिमीहरूका उद्धारक, इसाएलका परमपवित्र यसो भन्नुहुँ, 'तिमीहरूका निम्ति म बेबिलोनमा पठाउँछु र तिनीहरू सबैलाई भौडाहरूका रूपमा तल लानेछु, यसरी बेबिलोनीहरूका आनन्दको गीतलाई विलापको सोरामा बदली गर्नेछु । 15 म परमप्रभु, तेरो परमपवित्र, इसाएलको सृष्टिकर्ता, तेरो राजा हुँ' । 16 परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, (जसले समुद्रमा बाटो र शक्तिशाली पानीमा गोरेटो खोल्नुभयो, 17 जसले रथ र घोडा र फौज र शक्तिशाली सेनालाई ढोयाउनुभयो । तिनीहरू एकसाथ ढले । तिनीहरू फेरि कहिलै उठेनेछन् । बलिहरेका बती निभाएँ ती निभाइन्न ।) 18 'यी पहिलेका कुराहरूका बारेमा विचार नगर, न त धेरै पहिलेका कुराहरूका बारेमा विचार गर । 19 हेर, मैले एउटा नयाँ कुरा गर्न लागेको छु । अब यो पुरा हुन सुरु हुन्छ । के तिमीहरूले यो बुझदैन? मरक्खमिमा म एउटा बाटो र उजाड-स्थानमा पानीका खोलाहरू बान्नेछु । 20 खेतबारीका जडगली जनावरहरू, स्यालहरू र सुरुमुर्गहरूले मेरो आदर गर्नेछन्, किनभने मेरा चुनिएका मानिसहरूलाई पिउनको निम्ति म उजाड-स्थानमा पानी र मरुभूमिमा नदीहरू दिन्नु, 21 यी मानिसहरू जसलाई मैले आफ्नो निम्ति बनाएँ, ताकि तिनीहरूले मेरा प्रशंसाहरूको वर्णन गर्नु । 22 तर ए याकूब, तैले मलाई पुकारको छैनस । ए इसाएल, तँ मस्ङ थकित भएको छस् । 23 तैले तेरो भेडाहरूमध्ये कुनैलाई पनि होमबलिको रूपमा मक्खाहाँ ल्याको छैनस, न तेरो बलिदानहरूले मेरो आदर गरेको छस् । मैले तांमाथि अन्न बलिहरूको भार थोपारेको छैन न धूपहरूको माग गरेर तँलाई थकित बनाएको छु । 24 तैले मलाई पैसा हालेर सुआन्धित बोझो किनेको छैनस, न तेरो बलिदानहरूको बोसो ममाथि ख्यालाई छस् । तर तैले मलाई आप्ना पापहरूले भार थोपारेको छस्, तैले मलाई आप्ना दुष्ट कामहरू थकित बनाएको छस् । 25 हो, म, म उहाँ हुँ जसले तेरा अपराधहरूलाई मेरो आप्नै निम्ति मेटिदिनेछु । अनि तेरा पापहरूलाई म फेरि कदपि आप्नो मनमा राखोछैन । 26 जे भएको थियो मेरो निम्ति याद गर । हामी एकसाथ बहस गरें । तेरो मुद्दा पेस गर, ताकि तँ निर्दोष साक्षित हुन सक्छस् । 27 तेरो पहिलो बुबाले पाप गयो, अनि

तेरा अगुवाहरूले मेरो विरुद्ध अपराद गरेका छन् । 28 यसकारण म पवित्र अथिकारीहरूलाई अशुद्ध तुल्याउनेछु । म याकूबलाई पुर्ण विनाशको निम्ति र इसाएललाई अपमानपुर्ण निन्दाको निम्ति सुन्नेछु ।"

44 ए मेरो सेवक, याकूब, ए इसाएल जसलाई मैले चुनेको छु, अब सुनः

2 परमप्रभु जसले तँलाई गर्भमा बनाउनुभयो र आकार दिनुभयो, अनि जसले तँलाई सहायता गर्नुनेछः उहाँले यसको भन्नुहुँ, "ए याकूब, मेरो सेवक, नडारा । अनि ए यस्थून, जसलाई मैले चुनेको छु । 3 किन सुकेको जमिनमाथि म पानी खन्नाउनेछु र सुख्खा जमिनमाथि खोलाहरू बगाउनेछु । तेरो सन्तानमाथि मेरो आत्मा र तेरो छोराछोरीमाथि मेरो आशेष म खन्नाउनेछु । 4 तिनीहरू घाँसहरू माझमा पानीको नदीको किनारको लहर-पिपलहरू ज्ञै उम्रेनेछन् । 5 कसैले भनेछ, "म परमप्रभुको हुँ", अनि अर्कोले याकूबको नाउँ लिनेछ, र अर्कोले आफ्नो हातमा 'म परमप्रभुको हुँ', भनी लेखेछ र आफैलाई इसाएलको नाउँ दिनेछ ।" 6 इसाएलका राजा, यसको उद्धारक, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, "म नै पहिलो हुँ र म नै अन्तिम हुँ । र मबाहेक अरु कुनै परमेश्वर छैन । 7 मजस्तो को छ? आफ्ना प्राचीन मानिसहरूलाई मैले साथापित गरेदेखि भएका घटनाहरू त्यसले मलाई घोषणा गरोस् र त्यो वर्णन गरोस, अनि तिनीहरूले हुन आउने घटनाहरूका बारेमा घोषणा गर्नु । 8 नडारा अर्थात् भयभित हो । के मैले धेरै पहिले नै यो तँलाई घोषणा गरेको र सुचना दिएको होइन र? तिमीहरू मेरा गवाहीहरू होै: "के मबाहेक अरु कुनै परमेश्वर छ? र त्यहाँ अरु कुनै चटून छैन । म यस्ता कुनैलाई चिन्दिनँ ।" 9 मूर्तीहरू बनाउने सबै जना केही पनि होइनन् । तिनीहरू प्रश्नान्न हुने थोकहरू व्यर्थ हुन् । तिनीहरूका गवाहीहरूले कुनै कुरा पनि देखा वा जान्न सक्दैनन् र तिनीहरू लज्जामा पारिनेछन् । 10 कसले देवतालाई आकार दिँच वा व्याथको मूर्ती खोप्छ? 11 हेर, त्यसका सबै सहकर्मी लाज्जामा पारिनेछन् । कारिगरहरू मानिसहरू मात्र हुन् । तिनीहरूले एकसाथ आफ्ना आडान लेजैन् । तिनीहरू तसिनेछन् र लज्जित हुनेछन् । 12 सुनाउले आफ्ना औजारहरूले भुझ्योमा काम गरेर त्यो बनाउँछ । उसले त्यसलाई धन्त्वा आकार दिँच र आफ्नो बलियो पाखुराले त्यसको काम गर्छ । 13 थोकाउँछ र उसको बल धट्ट । उसले पानी पिउँदैन र मुर्जा पर्छ । 13 सिकमीले काठालाई धागोले नाप्छ र कलामले त्यसमा चिन्ह लगाउँछ । उसले आफ्ना औजारहरूले त्यसलाई आकार दिँच र कम्पासले त्यसमा चिनो लगाउँछ । उसले त्यसलाई धन्त्वा आकर्षक मानिसजस्तै मानिसको आकारमा बनाउँछ, ताकि त्यो घरमा नै रहोस । 14 उसले देवदार काट्छ, वा सल्लाको रुख वा फलांटोको रुख छान्छ । उसले आफ्नो निम्ति वनका रुखहरू छान्छ । उसले सल्लाको रुख लगाउँछ र पानीले त्यसलाई बढाउँछ । 15 अनि मानिसले त्यसलाई दाउरा बाल्न र आफूलाई न्यानो पार्न प्रयोग गर्छ । हो, उसले आगो बाल्छ र रोटी पकाउँछ । त्यसपछि उसले त्यसबाट एउटा देउता बनाउँछ र त्यसमा घोप्टो पर्छ । उसले एउटा मूर्ती बनाउँछ र त्यसमा घोप्टो पर्छ । 16 आफूले खाने मासु पकाउँछ त्यो रुखका केही भागलाई उसले दाउरा बाल्छ । उसले खान्छ र तृप्त हुन्छ । उसले आफैलाई न्यानो बनाउँछ र भन्छ, "ओहो, म तातो भएको छु, मैले आगो देखेको छु ।" 17 बाँकी रहेको काठले उसले एउटा देउता अर्थात् आप्नो खोपेको मूर्ती बनाउँछ । त्यसमा ऊ थोप्टो पर्छ र त्यसको आदर गर्छ, र यसो भन्नै त्यसमा प्रार्थना चढाउँछ, "मलाई बचाइनुहोस, किनकि तपाईं मेरो ईश्वर हुनुहुन्छ ।" 18 तिनीहरूले जान्दैनन्, न तिनीहरूले बुझ्छन्, किनकि तिनीहरूका औँखा छान्छ । 19 कसले त्यसको अधिकारीहरूलाई छान्छन् । 20 यसकारण म पवित्र अथिकारीहरूलाई अशुद्ध तुल्याउनेछु । म याकूबलाई पुर्ण विनाशको निम्ति र इसाएललाई अपमानपुर्ण निन्दाको निम्ति सुन्नेछु ।"

द्रुक्रामा घोप्टे पर्नु र?" 20 यो त उसले खरानी खाएको जस्तो भयो । उसको छलमा परेको हृदयले उसलाई बहकाउँछ । उसले आफैलाई बचाउन सक्दैन, न उसले यसो भन्छ, "मेरो दाहिने हातमा भएको यो कुरा झुटो देवता हो ।" 21 ए याकूब र इसाएल, यी कुराहरूका बारेमा विचार गर, किनकि तैं मेरो सेवक होसः: "मैले तैलाई आकार दिएको हुँ । तैं मेरो सेवक होसः: ए इसाएल, तैलाई विसिंहदे छैन । 22 तेरा विद्रोहका कामहरूलाई एउटा बाक्लो बादललाई झँ र तेरा पापहरूलाई एउटा बादललाई झँ मैले हटाएको छु । मकहाँ फर्की, किनकि मैले तैलाई उद्धार गरेको छु । 23 ए आकाश गाओ, किनकि परमप्रभुले नै यसो गर्नुभएको हो । ए पृथ्वीका गहिराई हो कराओ । ए पर्वतहरू, बनका सबै रुख हाँ, गीत गाओ । किनकि परमप्रभुले याकूबलाई उद्धार गर्नुभएको छ र इसाएलमा आफ्नो महिमा प्रकट गर्नुपेछे । 24 तैलाई गर्भामा आकार दिनुपेछे परमप्रभु तेरा उद्धारक यसो भन्नुहुँ: "म परमप्रभु हुँ, जसले हरेक कुरा बनाएँ, जसले आकाशलाई एकलै फैलाएँ, जसले पृथ्वीलाई एकलै बनाएँ । 25 हात हेरेर फतफताउनेका खोक्रा कुरालाई व्यार्थ तुल्याउने म नै हुँ र हात हेर्ने कुरा पढ्नेलाई धृणा गर्ने म नै हुँ । यस्ता बुद्धिमानहरूका बुद्धिलाई उल्टाउने र तिनीहरूस्का सल्लाहलाई मर्ख बनाउने म नै हुँ । 26 आफ्ना सेवकका बचमहरू पुरा गर्ने र आफ्ना दूतहरूका भविष्यवाणी पुरा गर्ने परमप्रभु म नै हुँ, जसले यरूशलेमलाई भन्छ, 'त्यसमा बसोवास गरिनेछ', 'र यहूदाका नगरहरूका बारेमा भन्छ, 'तिनीहरूलाई फेरि निर्माण गरिनेछ र म तिनका भग्नावशेषहरूलाई खडा गर्नेछु' । 27 जसले गहिरो समुद्रलाई भन्छ, 'सुक् र तेरा धारहरूलाई म सुकाउनेछु' । 28 कोरेसलाई यसो भन्नुपेछे परमप्रभु नै हुनुहुँ, 'त्यो मेरो गोठालो हो, त्यसले मेरा हरेक इच्छा पुरा गर्नेछ । त्यसले यरूशलेमको बारेमा, 'त्यसलाई पुनर्निर्माण गरिनेछ', 'र मन्दिरको बारेमा, 'यसको जग बसालियोस्' भनेर आदेश दिनेछ ।"

45 आफ्नो अभिविक्त कोरेसलाई परमप्रभुले यसो भन्नुहुँ, उसको सामु रहेका जातिहरूलाई अधीन गर्न, राजाहरूलाई निश्चर्पान र ढोकाहरू खुल्ला रहन भनेर उसको सामु भएका ढोकाहरू खोल्न, उसको दाहिने हातलाई म समात्छु: 2 "म तेरो अगि-अगि जानेछु र पर्वतहरूलाई समतल बनाउनेछु । कैसाका ढोकाहरूलाई म दुक्रा-दुक्रा बनाउनेछु र तिनीहरूका फलामे बारहरूलाई काटेर दुक्रा बनाउनेछु । 3 अनि अँध्यारोका भण्डारहरू र टाढा लुकाइएका धनहरू म तैलाई दिनेछु, जसले गर्दा तैले जान सक्छस् कि म परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर हुँ जसले तेरो नाउँ काढेर तैलाई बोलाउँछ । 4 मेरो सेवक याकूब र मेरो चुनिएको इसाएलको निर्मिति, मैले थोरै आदरको पद तैलाई दिएर तेरो नाउँ काढेर बोलाएको छु, तापनि तैले मलाई विन्दिनेस् । 5 म परमप्रभु हुँ र त्यहाँ अरु कुनै छैन । मबाहेक कोही परमेश्वर छैन । तैले मलाई नचिनेको भए तापनि म तैलाई युद्धको निर्मिति सुसजित पार्नेछु । 6 ताकि सूर्य उदाउने ठाउँदेखि, र पश्चिमदेखि मानसिहरूले मबाहेक कुनै ईश्वर छैन भनी जानून् म परमप्रभु हुँ र अरु कोही छैन । 7 म नै ज्योति बनाउँछु र अन्धकारको सृष्टि गर्नु । म शान्ति ल्याउँछु र विपत्तिको सुजना गर्नु । यी सबै कुराहरू गर्ने परमप्रभु म नै हुँ । 8 ए आकाश, माथिबाट वर्षा झारा! आकाशले धार्मिकताको वर्षा गआओस् । पृथ्वीले त्यो सोसर लेआस ताकि मुक्ति उपिहोस् र त्योसँगी धार्मिकता उपिहोस् । म, परमप्रभुले नै ती दुवैको सृष्टि गरेको हो । 9 त्यसलाई धिक्कार जसले आफूलाई बनाउनेसँग बहस गर्द, जो जमिनमा भएका सबै माटोका भाँडाका माझामा अरु कुनै माटोको भाँडाजस्तै छ! के माटोले कुमालेलाई यसो भन्छ, 'तैले के बनाउँदैछस्' वा तैले बनाएको भाँडोमा हता नै छैन?' 10 धिक्कार त्यसलाई जसले बुबालाई भन्छ, 'तपाईंले के जन्म दिनुभयो?' 11 इसाएलका सृष्टिकर्ता परमपवित्र परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, 'मेरा छोराछोरीका बारेमा'मैले के गर्नेछ भनी तिनीहरूले किन प्रश्न सोध्दौ? के मेरो हातका कामको बारेमा मैले के

गर्नुपर्छ भनी तिमीहरू सिकाउँछौ?' 12 मैले नै पृथ्वी बनाएँ, अनि त्यसमा मानिसको सृष्टि गरें । मेरै हातले आकाशलाई फैलाएँ, र सबै तारालाई देखा पर्ने आज्ञा मैले नै दिँ । 13 मैले नै कोरेसलाई धार्मिकतामा उत्तेजित पारें र त्यसका सबै मार्गलाई म नै सहज बनाइदेनेछु । त्यसले मेरो सहर निर्माण गर्नेछ । त्यसले मेरा निर्वासित मानिसहरूलाई घर जान दिनेछ, न कुनै मूल्य वा धूस लिनेछ, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुँ । 14 परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, "मिश्रदेशको कमाइ र शेबाका अगला कदका मानिसहरूसँग कूशको व्यापार तँकहाँ ल्याइनेछ । ती तेरै हुनेछन् । साङ्गलामा तिनीहरू तरो पछि-पछि आउनेछन् । ती तेरै हुनेछन् । 15 हे इसाएलका परमेश्वर, उद्धारक, साँच्चै तपाईं परमेश्वर हुनुहुँ, जसले आफैलाई लुकाउनुहुँ । 16 तिनीहरू सबै एकसाथ लज्जित र अपमानित हुनेछन् । मूर्ति बनाउनेहुँ अपमानना हिँडेनेछन् । 17 तर परमप्रभुले इसाएललाई अनत उद्धारसहित बचाउनुहेछ । तैं फेरि कहिल्यै लज्जित वा अपमानित हुनेछैनस् । 18 आकाशको सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभु, पृथ्वीको सृष्टि गर्ने र त्यसलाई बनाउने र त्यसलाई स्थापित गर्ने सांचो परमेश्वर यसो भन्नुहुँ । उहाँले नै त्यसको सृष्टि गर्नुभयो, उजाड होइन, तर बसोवास गर्नलाई तयार पार्नुभयो: "म नै परमप्रभु हुँ र त्यहाँ अरु कोही छैन । 19 मैले गुप्तमा अर्थात कुनै लुकेको ठाउँमा बोलेको छैन । मैले याकूबका सन्तानलाई, 'व्याधमा मेरो खोजी गर' भनेको छैन । म परमप्रभु हुँ, जसले विश्वस्तातासाथ बोल्लु । ठिक कुराहरूको घोषणा म गर्नु । 20 आफूलाई भेला पार र आओ! जातिहरूका माझाबाटका आएका शरणर्थीहरू, एकसाथ भेला होओ! तिनीहरूसँग जान नै छैन, जसले खोपेका मूर्तिहरू बोक्छन र बचाउन नसक्ने देवताहस्सँग प्रार्थना गर्नेछ । 21 नजिक आओ र मलाई यो घोषणा गर, प्रमाण ल्याओ! तिनीहरूले एकसाथ षड्यन्त्र गर्नु । यसलाई थेरै पहिलेदेखि कसले प्रकट गरेको छ? कसले यो घोषणा गयो? के यो म परमप्रभुले नै थिएनै? मबाहेक त्यहाँ अरु कुनै परमेश्वर छैन, न्यायी परमेश्वर र उद्धारक । मबाहेक कुनै अरु छैन । 22 ए पृथ्वीका अनितम छेउका हो, मतिर फर्क र बाँच । किनकि म नै परमेश्वर हुँ र त्यहाँ अरु कोही छैन । 23 म आफैमा शापथ खान्नु, मेरो न्यायी आदेश दिन्छु र यो फिर्ता हुनेछैन, 'मेरो सामु हरेक धुँडा टेक्नेछ, हरेक जिब्ले स्विकार गर्नेछ । 24 तिनीहरूले मेरो बारेमा यसो भन्नेछन्, "परमप्रभुमा मात्र उद्धार र शक्ति छ ।" उहाँसँग रिसाउनेहुँ सबै लाजमा पर्नेछन् । 25 परमप्रभुमा नै इसाएलका सबै सन्तानहरू धर्मी ठहरिनेछन् । तिनीहरूले उहाँमा नै गर्व गर्नेछन् ।

46 बेल झुक्छ, नेबो निहुरिन्छ । तिनीहरूका मूर्तिहरूलाई जनावरहरू र भारी बोक्ने पशुहरूले बोक्छन् । तिमीहरूले बोक्ने यी मूर्तीहरू थकित पशुहरूका निमित गह्नी बारी हुन्छन् । 2 तिनीहरू एकसाथ झुक्छन् र धुँडा टेक्छन् । तिनीहरूले मुरिहरूलाई छुटकारा दिन सक्दैन र तिनीहरू आफै कैदमा गएका छन् । 3 ए याकूबको घराना, मेरो कुरा सन्, र इसाएलका सबै बाँकी रहेकाहरू, जसलाई मैले तिनीहरूका जन्म हुनअगिदेखि अर्थात गभिदेखि नै बोकेको छु । 4 तिनीहरूका बुढेसकालमा पनि उहाँ हुँ र तिनीहरूका कपाल फुल्न बेलामा पनि म तिमीहरूलाई बोक्नेछु । मैले तैलाई बनाएँ र म नै तैलाई बोक्नेछु । म तैलाई बोक्नेछु र म तैलाई छुटकारा दिनेछु । 5 मलाई कोसँग तुलना गर्नेछ्स? म कोजस्तो छु जस्तो लाग्छ ताकि हामीलाई तुलना गर्न सकियोस्? 6 मानिहरूले झोलाबाट सुन खन्याउँछन् र चाँदीलाई तराजुमा जोछेन । तिनीहरूले सुनारूलाई ज्याला लिन्छन् र त्यसबाट उसले एउटा देवता बनाउँ । तिनीहरू त्यसको सामु घोप्टो पठेन र त्यसको पुजा गर्नेछन् । 7 तिनीहरूले त्यसलाई आफ्नो काँधमा राख्छन् र त्यो बोक्छन् । तिनीहरूले त्यसलाई एक ठाउँमा राख्छन् र त्यो त्यहाँ खडा हुँ र त्यो हलचल गर्दैन । तिनीहरू त्यससँग पुकारा गर्नेछन्, तर त्यसले जवाफ दिन

सकदैन न कुनै व्यक्तिको कष्टबाट उसलाई छुटकारा दिन नै सकछ । 8 ए पिहिलेका कुराहरू अर्थात् विगतका समयहरूका बारेमा विचार गर, किनकि म परमेश्वर हुँ र त्यहाँ अरु कोही छैन । म परमेश्वर हुँ र मजस्तो अरु कोही छैन । 10 सुरुदेखि नै मै अन्तको बारेमा, अनि अझासम्म नदेटेको कुराका बारेमा पहिलेदेखि नै मै भन्न सकछु । म भन्दू, “मेरो योजना पुरा हुनेछ र मलाई जस्तो इच्छा लाग्छ त्यस्तै म गर्नेछु ।” 11 शिकारी चरालाई म पुर्वबाट बोलाउँछु, मैले रोजेको मानिसलाई म टाढा देशबाट बोलाउँछु । हो, मैले बोलेको छु । मैले यसलाई पुरा पनि गर्नेछु । मैले उद्देश्य राखेको छु, म त्यो पुरा गर्नेछु । 12 ए हठी मानिसहरू, मेरो कुरा सुन, जो ठिक कुरा गर्नबाट टाढै बस्छौ । 13 म आफ्नो धार्मिकता नजिक ल्याउँदैछु । त्यो टाढा छैन, र मेरो उद्धारले पर्खदैन । अनि सियोनलाई मेरो उद्धार र इसाएलाई मेरो सुन्दरता म दिनेछु ।

47 ए बेबिलोनकी कन्ये छोरी, तल आइज र धूलोमा बस् । ए कल्दीकी छोरी सिंहासनविना नै जमिनमा बस् । तलाई कदापि सुकुमार र कोमल भनिनेछैन । 2 जाँतो लि र पीठो पिंधि । तेरो घुम्टो हटा, तेरो लामो वस्त्र उतार, तेरा गोडाहरु नाङ्गो पार, खोलाहरु तर । 3 तेरो नाङ्गोन देखिनेछ, हो, तेरो लाज देखिनेछ । म बद्ला लिनेछु र एक जना मानिसलाई पनि छोडनेछैन । 4 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हाम्रा उद्धारक, इसाएलको परमपवित्र उहाको नाँउ हो । 5 कल्दीकी छोरी, शान्त बस् र अंध्यारोगा जा । किनकि तलाई कदापि राज्यहरूको रानी भनिनेछैन । 6 म आफ्ना मानिसहरूसित रिसाएको थिए । मैले मेरो उत्तराधिकारलाई अशुद्ध तुल्याएँ र तिनीहरूलाई तेरो हातमा सुम्नें, तर तैले तिनीहरूलाई कुनै दया देखाइनस् । वृद्ध मानिसहरूमध्यि तैले धेरै गहाँ जुगा बोकाइस् । 7 तैले भनिस्, “म सदासर्वदा प्रभुत्वशाली रानी भएर राज्य गर्नेछु ।” यी कुराहरूलाई तैले मनमा राखिनेस्, न ती के हुनेछन् भनी तैले विचार गरिस् । 8 त्यसैले अब यो कुरा सुन, तिमीहरू जो विलासिता रुचाउँछौ र निष्क्रिक बस्छौ । तिमीहरू जसले आफ्नो मनमा भन्छौ, “म अस्तित्वमा छु, र मजस्तो त्यहाँ अरु कोही छैन । म कहिलै विधवाझौ बस्नेछैन, न छोराछोरी नाश भएको अनुभव म कहिलै गर्नेछु ।” 9 तर यी दुई कुराहरू एकै दिनमा एकै छिनमा तलाई हुनेछन्: छोराछोरीको नाश र विधवापन । तैसँग मन्त्रतन्त्र, दुनामुना र जन्तरहरू भए पानि ती ताँमाथि पुरा शक्तिकका साथ आउनेछन् । 10 तैले आफ्ना दुष्टतामा भरोसा गरिस् । तैले भनेको छस्, “मलाई कसैले देख्नै ।” तेरो बुद्धि र तेरो जानले तलाई बहकायो तर तैले आफ्नो मनमा भन्छू, “म अस्तित्वमा छु, त्यहाँ मजस्तो अरु कोही छैन ।” 11 ताँमाथि विपति आइपनेछ । आफ्नो मन्त्रतन्त्रले तैले त्यो धापाउन सक्नेछनेस् । ताँमाथि विनाश आउनेछ । तैले त्यसलाई तर्काउन सक्नेछनेस् । तैले थाहा पाउनुअग्नि नै विश्वस्ततासाथ उच्चारण गरेको छस् । 12 आफ्नो तन्त्रमन्त्र र आफ्ना धैर्ये दुनामुनामा निस्तर लाग, जसलाई तैले आफ्नो बाल्यकालदेखि नै विश्वस्ततासाथ उच्चारण गरेको छस् । 13 तेरो धेरै सल्लाहरूदेखि ताँथाकेको छस् । ती मानिसहरू खडा होउन् र तलाई बचाऊन्— तिनीहरू जसले आकाशको मानचित्र बनाउँन्, र ताराहरू हेहेउन्, जसले औंसीको घोषणा गर्नेन्— तलाई जो हुनेछ सोबाट तिनीहरूले नै तलाई बचाऊन् । 14 हेर, ती परालको इयासँझौ हुनेछन् । आगोले तिनीहरूलाई जालाउनेछ । ज्वालाको हातबाट तिनीहरूले आफूलाई बचाउनेछनेन । तिनीहरूलाई न्यानो पर्न कुनै भुद्धियो छैन र तिनीहरूले आगो ताप्नालाई आगो छैन । 15 तेरो निमित्त तिनीहरू यस्तै भएका छन्— जससँग तैले काम गरेको छस, अनि तिनीहरूसँग तैले आफ्नो जवानीखि किनकेच गरेको छस, तिनीहरू हरेक आ-आफ्न निर्देशनमा भौतारिए । तलाई छुटकारा दिने सक्ने त्यहाँ कोही छैन ।”

48 ए याकूबको घराना, यो कुरा सुन जसलाई इसाएलको नाउँले बोलाइन्छ र यहूदाको वीर्यबाट आएको छ । तिमीहरू जसले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खान्छौ र इसाएलको परमेश्वरलाई पुकार्छौ, तर साँचो रुपले गैदैनी न धार्मिक तरिकाले गर्छौ । 2 किनकि तिनीहरूले आफूलाई पवित्र सहरका मानिसहरू भन्छन् र इसाएलको परमेश्वरमा भरोसा गर्नेन् । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु उहाँको नाँउ हो । 3 “मैले धेरै पहिलेदेखि नै घोषणा गरेको छु । तिनीहरू मेरो मुखबाट निस्के र मैले नै तिनीहरूलाई प्रकट गरै । तब मैले अचानक ती गर्ने र ती हुन आए । 4 किनभने तिमीहरू हठी भएको म जान्दै, तिमीहरूका गर्दनका मांशपेशी फलामजस्तै कडा थियो, अनि तिमीहरूका निधार काँसाजस्तै थियो, 5 यसकरण मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई पहिले नै बताएँ । ती हुनुअग्नि नै मैले तिमीहरूलाई जानकारी दिएँ, त्यसैले तिमीहरूले यसो भन्न सक्नेछौ, “मेरो मूर्तीले त्यो गरेको छ, ” वा “मेरो खोपेको आकृति र मेरो धातुबाट बनाइएको आकृतिले यी कुराहरू ठहराए ।” 6 तिमीहरूले यी कुराहरूका बारेमा सुन्न्या । यी सबै प्रमाणालाई हेर । अनि के मैले जे भनें सो सत्य हो भनी भान्ही भवित्वालाई नै अबदेखि, तिमीहरूले नजानेका नयाँ कुराहरू, लुकाइएका थोकहरू म तिमीहरूलाई देखाउँदैछौ । 7 अहिले र पहिलेदेखि होइन, तिमीहरू अस्तित्वमा आउँछन् र आजभन्दा पहिले तिनीहरूका बारेमा तिमीहरूले सुनेका छैनौ, त्यसैले तिमीहरूले यसो भन्न सक्नेछौ, “हो, तिनीहरूका बारेमा मलाई थाहा थियो ।” 8 तिमीहरूले कहिलै यसेन्नौ । तिमीहरूले जानेनौ । यी कुराहरू तिमीहरूका कानमा यसअधि भनिएको थिएन । किनकि तिमीहरू धेरै छली भएका छौ र जन्मदेखि तिमीहरू विद्रोही भएका छौ भनी मलाई थाहा थियो । 9 मेरे नाउँको निमित्त म आफ्नो क्रोधालाई ढिला गर्नेछु, मेरो इज्जतको निमित्त म तिमीहरूलाई नाश गर्न रोकेनेछु । 10 हेर, तिमीहरूलाई मैले शुद्ध पारें, तर चाँदीलाई द्वाँ होइन । तिमीहरूलाई मैले दुःखकष्टको भृतीमा शुद्ध पारेको छु । 11 मेरे निमित्त, मेरै निमित्त म काम गर्नेछु । किनकि मेरो नाउँलाई म कसरी अपवित्र हुन दिन सक्छु र? म आफ्नो महिमा अरु कसैलाई दिनेछैन । 12 ए याकूब, मेरो कुरा सुन्, ए इसाएल जसलाई मैले बोलाएँ: म उही हुँ । म पाहिलो हुँ र म अन्तिम पनि हुँ । 13 हो, मेरो हातले पृथ्वीको जग बसाल्यो र मेरो दाहिने हातले आकाश फिजायो । जब म तिनीहरूलाई बोलाउँछु, तब तिनीहरू एकसाथ खडा हुन्छन् । 14 तिमीहरू सबैले आफूलाई भेला पार र सुन! तिमीहरूका माझामा कसले यी कुराहरू घोषणा गरेको छ? परमप्रभुको मित्रले बेबिलोनविश्वदु उहाँको उद्देश्य पुरा गर्नेछ । कल्दीहरूका विरुद्धमा उसले परमप्रभुको इच्छा पुरा गर्नेछन् । 15 म, मैले बोलेको छु, हो, मैले त्यसलाई बोलाएको छु, मैले त्यसलाई ल्याएको छु र त्यो सफल हुनेछ । 16 मेरो नजिक आओ र यो कुरा सुन: “सुखदेखि नै मैले गुप्तमा बोलेको छैन । जब यो हुन्छ, तब म त्यहाँ हुन्छु ।” अहिले परमप्रभु परमेश्वरले मलाई र उहाँको आत्मालाई पठाउनुभएको छ । 17 परमप्रभु, तिमीहरूका उद्धारक, इसाएलका परमपवित्र यसो भन्नुहुँच, “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, जसले कसरी सफल हुन्ने भनी सिकाउँछ, जसले तिमीहरू जानुपर्ने बाटोमा डोयाउँछ । 18 तिमीहरूले मेरा आजाह्रू मात्र पालन गरेका भए । तिमीहरूका शान्ति र समृद्धि नदीँबाट बनेथियो र तिमीहरूका उद्धार समुद्रको छालाङ्गौ हुनेथियो । 19 तिमीहरूका सन्तानहरू बालुवाङ्गौ असंख्या हुने थिए र तिमीहरूका गर्भवाट जन्मेका छोराछोरीका बलुवाका कण्डाङ्गौ अनगिनित हुने थिए । तिमीहरूका नाउँ मेरो सामुवाट कानिने वा मेटिने थिएन । 20 बेबिलोनविश्वबाट बाहिर आओ! कल्दीहरूबाट भाग! गुज्ज्यमान् आवाजसँगै यो घोषणा गर! यसलाई प्रकट गर, यसलाई पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म जान देओ । यसो भन्न, “परमप्रभुले आफ्नो सेवक याकूबलाई उद्धार गर्नुभएको छ ।” 21 उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा डोयाउनुहुँदा तिनीहरूलाई तिर्खा लागेन । उहाँले तिनीहरूको निमित्त चट्टानविश्वबाट पार्नी बगाउनुभयो । उहाँले चट्टानलाई चिरा पार्नुभयो र पानी

बाहिर बगेर आयो । 22 त्यहाँ दुष्टहरूलाई शान्ति हुँदैन, 'परमप्रभु भन्नुहुँच्छ
।'

49 ए समुद्र किनारमा बस्नेहरू हो, मेरो कुरा सुन! ए टाढाका मानिसहरू हो,
मेरो कुरामा ध्यान देझो । मेरो आमले मलाई संसारमा ल्याउनुहुँद्या नै
परमप्रभुले मलाई मेरो नाउँ काढेर बोलाउनुभएको छ । 2 उहाँले मेरो मुखलाई
धारितो तरवारजस्तो बनाउनुभएको छ । उहाँले मलाई आफ्नो हातको छायामा
लुकाउनुभएको छ । उहाँले मलाई टल्काएको काँड बालाउनुभएको छ । उहाँले
मलाई आफ्नो ठोक्रोमा लुकाउनुभएको छ । 3 उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'ए
इसाएल, तं मेरो सेवक होस, जसद्वारा म आफ्नो महिमा देखाउँछु ।' 4
तर मैले जवाफ दिएँ, 'मैले व्यार्थमा परिश्रम गरेको छु, मैले बेकाममा मेरो
शक्ति खर्च गरेको छु भनी सोचें, तपापि मेरो न्याय परमप्रभुसित नै छ र मेरो
इनाम मेरो परमेश्वरसँग छ ।' 5 अब परमप्रभु बोल्नुभएको छ—उहाँ नै
हुन्नुहुँच्छ जसले उहाँको सेवक हुन, याकूबलाई उहाँमा पुनर्स्थापित गर्न मलाई
जन्मदेखि बनाउनुभयो, ताकि इसाएललाई उहाँमा जम्मा गर्न सकियोस् ।
किनकि परमप्रभुको दृष्टिमा मेरो इज्जत भएको छ र मेरो परमेश्वर नै मेरो बल
हुनुभएको छ— 6 अनि उहाँ भन्नुहुँच्छ, 'याकूबको कुलालाई पुनर्स्थापित गर्न
र इसाएलका बचेकाहरूलाई पुनर्स्थापित गर्न मेरो सेवक हुनु तेरो निम्ति अति
सानो कुरा हो । म तालाई अरु जातिहरूका निम्ति ज्योति बनाउनेछु, ताकि
पृथ्वीको अनितम छेउसम्प त तै नै मेरो उद्धार हुन सक्छस ।' 7 जातिहरूले
तुच्छ ठानेका, धृणा गरेका र शासकहरूका सेवकलाई इसाएलको उद्धारक,
तिमीहरूका परमपवित्र परमप्रभु यसो भन्नुहुँच्छ, 'विश्वासयोग्य परमप्रभु
इसाएलका परमपवित्रले तालाई चुनुभएको हुनाले राजाहरूले तालाई देखेण्ठन्
र खडा हुनेछन्, अनि राजकुमारहरूले तालाई देखेण्ठन् र घोष्टो पर्नेछन् ।'
8 परमप्रभु यसो भन्नुहुँच्छ, 'मैले आफ्नो कृपा देखाउन निश्चित गरेको
समयमा म तालाई जवाफ दिनेछु, अनि उद्धारको दिनमा म तालाई सहायता
गर्नेछु । म तेरो सुरक्षा गर्नेछ र दशको पुनःनिर्माण गर्न र उजाड जमिनमा
फेरि बस्ती बसाल्न तालाई मनिसहरूका करारको रूपमा दिनेछु । 9 तैले
कैदीहरूलाई, 'बाहिर आओ, ' अँध्यारो कालकोठीमा हुनेहरूलाई, 'आफूलाई
देख्याओ' भन्नेछस् । तिनीहरू सडकहरूको छेउतिर चर्नेछन् र सबै उजाड
पाखाहरू तिनीहरूका खर्क हुनेछ । 10 तिनीहरू तिकाउने वा भोकाउने छैन
। न तापले न धामले तिनीहरूलाई पोल्नेछ, किनकि जसले तिनीहरूलाई
दया गर्नुहुँच्छ, उहाँले तिनीहरूलाई ढो-याउनुहुनेछ । उहाँले तिनीहरूलाई
पानीको मुहानहरूले लानुहुनेछ । 11 तब आफ्ना सबै पर्वतलाई सडक र
मेरा मुल बाटोहरूलाई समतल बनाउने छु ।' 12 हेर, यिनीहरू टाढाबाट,
कोही उत्तर र पश्चिमबाट आउनेछन् । अनि अरुचाहिं अश्वासनको देशबाट
आउनेछन् । 13 ए आकाश गाओ र ए पृथ्वी आनन्दि होओ । ए पर्वतहरू,
गीत गाओ! किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुहुँच्छ
र उहाँका कष्टमा परेकाहरूलाई दया गर्नुनेछ । 14 तर सियोनले भन्यो,
'परमप्रभुले मलाई त्यग्नुभएको छ, र परमप्रभुले मलाई विर्सनुभएको छ
।' 15 'के स्त्रीले आफ्नो धूध खुवाइहेको बालकलाई विसर्सन सक्छे, अनि
तिनले जन्माएकी बलकलाई दया देखाउँदिनन् र? हो, तिनीहरूले विसर्सन
सक्छन, तर तालाई म विसर्नेछन । 16 हेर, मैले तेरो नाउँ आफ्नो हक्केलामा
खोपेको छु । तेरा पर्खालहरू निरन्तर मेरो सामु छन । 17 तेरा छोराछोरी
फर्कन हतारिदेहेन्, जबकि तिमीहरूलाई विनाश पार्नेहरू टाढा जाउँदेन् ।
18 वरिपरि हेर र देख्य, तिनीहरू भेला हुँदैन् र तक्हाँहाँ उँदैन् । जस्तो
म जीवित छु—यो परमप्रभुको घोषणा हो—तैले तिनीहरूलाई गहनाङ्गै
लगाउनेछस् र तैले तिनीहरूलाई दुलहीले छैन लगाउनेछस् । 19 त उजाड
र निर्जन, भनावशेषको देश भए पनि अब बासिन्दाहरूका निम्ति त अति
सानो हुनेछस् र तालाई नाश पार्नेहरू टाढा हुनेछन् । 20 शोकको अवधिमा
जन्मेका छोराछोरीले तैले सुन्ने गरी भन्नेछन्, 'यो ठाँउ हाम्रा निम्ति साँगुरो

हुन्छ, ठाँउ तयार पार, ताकि हामी बस्न सकौं ।' 21 तब तैले आफैलाई
सोधेछस्, 'मेरो निम्ति यी छोराछोरी कसले जन्माएको हो? म शोकमा र
बाँझी, निर्वासित र त्यागिएकी थिएँ । यी छोराछोरीलाई कसले हुक्यो? हेर,
मलाई एकल छोडिएको थिएँ । यिनीहरू कहाँबाट आए?" 22 परमप्रभु
परमेश्वरले यसो भन्नुहुँच्छ, 'हेर, जातिहरूतिर म आफ्नो हात उठाउनेछु
। मानिसहरूले तर म आफ्नो सकेतको झन्डा उठाउनेछु । तिनीहरूले तेरा
छोराहरूलाई आफ्ना हातमा र तेरी छोरीहरूलाई आफ्ना काँधमा बोकेर
त्याउनेछन् । 23 राजहरू तेरा धर्म-बुवाहरू र रानीहरू तेरा धाइ-आमाहरू
हुनेछन् । तिनीहरूले आफ्ना मुहार भुँड्मा घोष्टो पारेर तालाई दण्डवत गर्नेछन्
र तेरा खुटाका धूलो चाट्नेछन् । अनि म परमप्रभु हुँ भनी तैले जान्नेछस् ।
मेरो आशा गर्नेहरू लजित हुनेछनेन् ।' 24 के योद्धाहरूबाट लूटको माल
लिन सकिन्छ, वा कूरबाट कैदीहरूलाई छुटाउन सकिन्छ? 25 तर परमप्रभु
यसो भन्नुहुँच्छ, 'हो, योद्धाहरूबाट कैदीहरूलाई खोसिनेछ र लुटका मालहरू
छुटाइनेछ । किनकि तेरो विरोधीलाई म विरोध गर्नेछु र तेरा छोराछोरीलाई
बचाउनेछु । 26 तेरा अत्याचारहरूलाई तिनीहरूका आफ्ने मासु खुवाउनेछु ।
अनि तिनीहरू आफ्ने गाले दाखमद्याले छैन मालनेछन् । तब म परमप्रभु, तेरो
मुक्तिदाता र तेरा उद्धारक, याकूबको शक्तिशाली परमेश्वर हुँ भनी सारा
मानवजातिले जान्नेछन् ।'

50 परमप्रभु यसो भन्नुहुँच्छ, 'मैले तेरी आमालाई दिएको त्यागपत्रको
प्रमाणपत्र कहाँ छ? मेरो कुनचाहिं ऋणीकहाँ मैले तालाई बेवै? हेर,
तिमीहरूका पापहरूका कारणले तिमीहरूलाई बेचियो र तिमीहरूका विद्रोहको
कारणले तिमीहरूका आमालाई टाढा पठाइयो । 2 म आउँदा त्यहाँ किन
कोही पनि थिएन? मैले बोलाउँदा किन कसैले पनि जवाफ दिएन? के मोल
तिरेर छुटाउन मेरो हात थेरे छोटो भएको थियो र? के तिमीहरूलाई छुटाउन
ममा कुनै शक्ति थिएन र? हेर, मेरो हफ्किले म समुद्रलाई सुकाउँछु । म
नदीलाई सुख्खा बनाउँछु । पानीको कमीले त्याहाँका माछाहरू मर्नेछन् र
कुहिनेछन् । 3 आकाशलाई म अन्धाकारले ढाक्नेछु । त्यसलाई म भाद्रागाले
ढाक्नेछु ।' 4 परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सिकाइएको व्यक्तिको जस्तो जिद्दी
दिनुभएको छ, ताकि थक्तिलाई म सम्भाल्ने वचनहरू बोतूँ । उहाँले मलाई
बिहान-बिहान जगाउनुहुँच्छ । सिकाइएकाहरूका जस्ता कुरा सुन्न उहाँले
मेरा कानलाई खोल्नुहुँच्छ । 5 परमप्रभु परमेश्वरले मेरो कान खोल्नुभएको
छ, र म विद्रोही थिड्नै, न मैले पिट्ठुँ नै फक्ताएँ । 6 मलाई पिट्नेहरूलाई
मैले आफ्नो ढाड र मेरा दाही उखेल्नेहरूलाई आफ्ना गाला दिएँ । लाज र
थुकाइका कामहरूबाट मैले आफ्नो मुख लुकाइन । 7 किनकि परमप्रभु
परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ । यसकारण म अपमानित भएको छैन ।
त्यसले मैले आफ्नो मुहार चम्कक ढुङ्गाङ्गै बनाएको छु, किनकि म लाजमा
पर्दिन भनी म जान्दछु । 8 मलाई निर्दोष ठहराउनुहोने नजिकै हुनुहुँच्छ ।
कसले मेरो विरोध गर्छ? हामी खडा हाँ र एक-अकासिंग भिड्नै । मलाई दोष
लगाउने को हो? त्यो मेरो नजिक आओसु । 9 हेर, परमप्रभु परमेश्वरले
मलाई सहायता गर्नुहुनेछ । मलाई कसले दोषी घोषणा गर्नेछ? हेर, ती सबै
लुगाङ्गै फाटेर जानेछन् । किराले तिनालाई खानेछ । 10 तिमीहरूस्थै कसले
परमप्रभुको भय मान्छ? उहाँको सेवकको आवाज कसले पालन गर्दै
र? घोर अन्धकारमा उज्ज्योलिवाना को हिँड्छ? उसले परमप्रभुको नाउँमा
भरोसा गर्नुपर्छ र आफ्नो परमेश्वरमा नै भर पर्नुपर्छ । 11 हेर, आगो बाल्ने
र आफैलाई राँकोले सुसज्जित पार्ने तिमीहरू सबै जना: आफ्नो आगोको
उज्यालोमा र आफूले बालेको राँकोमा हिँड । तिमीहरूले मबाट यही कुरा
पाएका छै: तिमीहरू पीडाको ठाउँमा ढलिक्नेछै ।

51 तिमीहरू जो धार्मिकताको पछि लाग्छौ, तिमीहरू जो परमप्रभुको खोजी
गर्छौ, मेरो कुरा सुन: तिमीहरू निकालिएका चट्टानलाई र तिमीहरू
काटिएका पत्थरलाई हेर । 2 तिमीहरूका पुर्खा अब्राहाम र तिमीहरूलाई

जन्माउने सारालाई हेर । किनकि ऊ एकलै हुँदा मैले उसलाई बोलाएँ । मैले उसलाई आशिष दिएँ र उसलाई थैरै बनाएँ । ३ हो, परमप्रभुले सियोनलाई सान्त्वना दिनुहोनेछ । उहालै त्यसका सबै उजाड ठाउँहरूलाई सान्त्वना दिनुहोनेछ । त्यसको उजाड-स्थानलाई अदनझौं, अनि यर्दन नदी नजिकैको त्यसका मरुभूमिका मैदानहरूलाई परमप्रभुको बाँगेचाँडैं उहालै बनाउनभयो । त्यसमा खुसी र आनन्द, ध्यानवाद र गीतको सोर दुनेछ । ४ “ए मेरा मानिसहरू, मेरो कुरामा ध्यान देओ । अनि ए मेरा मानिसहरू, मेरा कुरा सुन । किनकि म एउटा आदेश जरी गर्नेछु र म आफ्नो न्यायलाई जातिहरूका निमित्त ज्योति बनाउनेछु । ५ मेरो धार्मिकता नजिकै छ । मेरो उद्धार बाहिर जानेछ र मेरो बाहुलीले जातिहरूको न्याय गर्नेछ । समुद्र निनारहरूले मरलाई पार्खिनेछन् । मेरो बाहुलीका निमित्त तिनीहरू उत्सुकतासाथ आशा गर्नेछन् । ६ आफ्ना आँखा आकाशतिर उचाल र तल पृथ्वीमुनि हेर, किनकि आकाश धूँवाँझी हराएर जानेछ, पृथ्वी लुगाङ्गैं फाटेर जानेछ र त्यसका बासिन्दाहरू छिंगाङ्गै मर्नेछन् । तर मेरो उद्धार सदासर्वदा निरन्तर रहनेछ र मेरो धार्मिकताले कदापि काम गर्न छोडेनेछन् । ७ ठिक कुरा जान्ने, आफ्नो हृदयमा मेरो व्यवस्था राख्ने मानिसहरू, मेरो कुरा सुन: मानिसहरूका अपमानदेखि नदराजो, न तिनीहरूका दुराचारदेखि निराश होओ । ८ किन लुगा खाएँडैं कीराले तिनीहरूलाई खानेछ र ऊन खाएँडैं औंसाले तिनीहरूलाई खानेछ । तर मेरो धार्मिकता सदासर्वदा रहनेछ र मेरो उद्धार सबै पुस्ताहरूमा रहनेछ ।” ९ ए परमप्रभुका बाहुली हो, जाग, जाग, आफूमा सामर्थ्य धारण गर । पुराना दिनहरू र प्राचीन समयका पुस्ताहरूमा झौं जगा होओ । राहाबलाई कुलचने तपाईं नै हुनुहुन्न र, जसले राक्षसलाई छेडो? १० के तपाईंले समुद्रलाई अर्थात् गहिरो पानीलाई सुकाउन भएन, र समुद्रको गहिराइलाई उद्धार गराएकाहरूको निमित्त बाटो बनाउन भएन र? ११ परमप्रभुले मोल तिरेर छुटाउनभएकाहरू फर्किनेछन् र आफ्ना शिरहरूमा सदाको निमित्त आनन्द र खुसीको सोर लिएर सियोनमा आउनेछन् । अनि खुसी र आनन्दले तिनीहरूलाई उछिनेछ, र कष्ट र शोक भानेछन् । १२ “तिमीहरूलाई सान्त्वना दिने म नै हूँ । तिमीहरू मानिसहरूसित किन डराउँछौ, मानिसहरूका छोराहरू, जो मर्ने छन्, जसलाई धौँसजस्ते बनाइने छन्? १३ परमप्रभु आफ्ना सृष्टिकर्तालाई तिमीहरूले किन विसेंका छौ, जसले आकाशलाई किंजाउनभयो र पृथ्वीका जगहरू बसाल्नुभयो? अत्यचारीले तिमीहरूको नाश गर्ने निधो गर्द, त्यसको कडा क्रोधको त्रासमा निरन्तर परेका छौ । अत्यचारीको क्रोध कहाँ छ? १४ जो झुकेका छ, परमप्रभुले मुक्त गर्न हतार गर्नुहोनेछ । ऊ मर्ने र तल खाडलमा जानेछन्, न रोटीको कमी हुनेछ । १५ किनकि म परमप्रभु तेरा परमेश्वर हुँ र जसले समुद्रलाई धोल्नुहुँ ल ताकि त्यसको छालहरू गर्नु— उहाको नाउं सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हो । १६ मैले आफ्नो चरन तेरो मुखमा हालेको छु, र आफ्नो हातको छायाले मैले तैलाई ढाकेको छु, ताकि मैले आकाशलाई राख्न सकुँ, पृथ्वीको जगहरू बसाल्न सकुँ र सियोनलाई, “तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो” भन्न सकुँ । १७ ए यरूशलैम जाग, जाग, खडा हो, तिमीहरू जसले परमप्रभुको हातको क्रोधको कचौरा पिएर मातेका छौ । तिमीहरू जसले कचौराबाट पिएका छौ र धरमराउने कचौराबाट रितिने गरी पिएका छौ । १८ त्यसलाई डो-याउन त्यसले जेन्माएका सबै छोराहरूमध्ये कोही पनि छैनन् । हात समातेर त्यसलाई डो-याउनलाई त्यसले हुकार्को सबै छोरामध्ये कोही पनि छैनन् । १९ ताँमाथि वियोग र विनाश, अनिकाल र तरवार— यी दुई कष्टहरू आइपरेका छन्— ताँसँग कसले शोक गर्नेछ? ताँलाई कसले सान्त्वना दिनेछ? २० तेरा छोराहरू मूर्छ परेका छन् । जालमा पेरेको चित्तलङ्घै तिनीहरू हरेक गल्लीको कुनाहरूमा ढल्नेछन् । परमप्रभुको क्रोध अर्थात् तिमीहरूको परमेश्वरको हाप्कीले तिनीहरू भरिएका छन् । २१ तर अब यो कुरा सुन् ए अत्यचारमा परेकाहरू र मतिएकाहरू, तर दाखमध्यले मातिएकाहरू होइनन्: २२ परमप्रभु तेरा परमेश्वर, आफ्ना मानिसहरूका निमित्त बहस गर्नुहोने परमेश्वर यसो भन्नुहुँ, “हेरू, मैले तेरो हातबाट धरमराउने कचौरा—

मेरो क्रोधको कचौरा— लिएको छु, ताकि तैले फेरि त्यो पिउनेछैनस् । २३ ताँलाई सताउनेहरूका हातमा त्यो म राखेछु, जसले ताँलाई भनेका छन्, ‘भुझ्मा सुत, ताकि ताँमाथि हामी हिँडनछौं ।’ तिनीहरूलाई हिँडन तैले आफ्नो ढालाई जमिन र वाटोझैं बनाइस् ।”

५२ ए सियोन, जाग, जाग, आफ्नो शक्ति धारण गर । ए यरूशलैम, पवित्र

सहर, आफ्नो सुन्दर पोशाक लगा । किनकि खतना नाराएका वा अशुद्धाचाहि फेरि कहिल्यै तैभित्र पस्नेछैन । २ आफैबाट धूलो टक्टक्या । ए यरूशलैम उठ र बस । ए सियोनकी कैदी छोरी, आफ्नो धौँवाँबाट साडला निकाल । ३ किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुँ, “तिमीहरू सित्तैमा बेचिएका थियो, अनि पैसाविना नै तिमीहरूको छुटकारा हुनेछ ।” ४ किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँ, “सुरुमा मेरा मानिसहरू अस्थायी रूपमा बसोवास गर्न मिश्रेदेशमा गए । अनि अश्शरूले तिनीहरूलाई कुनै ठिक कारणविना नै अत्याचार गयो । ५ यो परमप्रभुको घोषणा हो, मेरा मानिसहरू सित्तैमा लगिएको देख्दा, अब मर्संग यहाँ के छ र? यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिमीहरूमाथि शासन गर्नेहरूले तिनीहरूलाई खिसी गर्छन् र दिनभरि मेरो नाउँको निरन्तर निन्दा हुन्छ । ६ यसकारण मेरा मानिसहरूले मेरो नाउँ जानेछन् । “हो, त्यो म नै हूँ” भन्ने म नै हुँ भनी तिनीहरूले त्यस दिन जानेछन् । ७ असल समाचार ल्याउने दूतहरूका गोडाहरू पहाडाहरूमाथि कति सुन्दर, जसले शनितको घोषणा गर्छन्, जसले असल समाचार ल्याउँछन्, जसले उद्धारको घोषणा गर्छन्, जसले सियोनलाई भन्छन्, “तेरो परमेश्वरले राज्य गर्नुहुँन्छ!” ८ सुन्, तिमीहरूका रक्षकहरूले आफ्ना सोर उच्च पार्छन्, तिमीहरू आनन्दले कराउँछन्, किनकि आफ्ना होरेक आँखाले तिनीहरूले परमप्रभु सयोनमा फर्कनुभएको देखेन्छन् । ९ ए यरूशलैमको भग्नावरेष्वरहरू, आनन्दको गीत सँगसँगी गाओ । किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुभएको छ । उहालै यरूशलैमको उद्धार गर्नुभएको छ । १० परमप्रभुले आफ्नो पवित्र बाहुली सबै जातिहरूको दृष्टिमा प्रकट गर्नुभएको छ । सारा पृथ्वीले हाप्रा परमेश्वरको उद्धार देखेन्छ । ११ छोड, छोड, त्याँबाट बाहिर जाओ । अशुद्ध कुनै कुरा नछोओ । त्यसको माझाबाट जाओ । आफैलाई शुद्ध बनाओ, तिमीहरूको पात्रलाई बोक्छौ । १२ किनकि परमप्रभु हतारमा बाहिर जानेछैन, न तिमीहरूले त्रासमा झौँदेनेछैन । १३ किनकि परमप्रभुले तिमीहरूको अग्नि-अग्नि जानुहुनेछ । अनि इसाएलको परमेश्वर नै तिमीहरू पछाडिको रक्षक हुनुहोनेछ । १३ हेर, मेरो सेवकले बुद्धिमान् भएर काम गर्नेछ । ऊ उच्च हुनेछ र माथि उचालिनेछ र उसलाई उचालिनेछ । १४ जसरी ताँसँग धैरै जेना त्रसित भएका थिए— उसको अनुहार कुनै मानिसको भन्दा धैरै कुरुप बनाइएको थियो, र उसको स्वरूप कुनै मानिसको जस्तो देखिएन । १५ तापनि मेरो सेवकले धैरै जातिहरूलाई छर्केनेछ र उसको कारणले राजाहरूले आफ्ना मुख बन्द गर्नेछन् । किनकि तिनीहरूलाई नभनिएको कुरा तिनीहरूले देखेन्छन् र तिनीहरू नसुनेका कुरा तिनीहरूले बुझेन्छन् ।

५३ हामीबाट तिनीहरूले सुनेका कुरा कसले विश्वास गरेको छ, र कसलाई

परमप्रभुको बाहुली प्रकट गरिएको छ? २ किनकि कलिलो बिरुवाजस्तै र सुख्खा जमिनबाट उप्रेको टुसाजस्तै ऊ परमप्रभुको सामु बढ्दो । उसमा हेर्नलायक आकर्षण वा ऐश्वर्य थिएन । हामीले उसलाई हेर्दा, हामीलाई आकर्षण गर्ने कुनै सुन्दरता थिएन । ३ मानिसहरूद्वारा उसलाई धृणा र तिरस्कार गरियो । दुखोको मानिस र कष्टसँग परिचित । त्यस्तो जसबाट मानिसहरूले आफ्ना अनुहार लुकाउँछन्, उसलाई धृणा गरियो । अनि हामीले उसलाई तुच्छ ठान्यौं । ४ तर निश्चय नै उसले हाप्रा रेगाहरू बोकेको र हाप्रा कष्टहरू उठाएको छ । तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरद्वारा दण्ड दिइएको, परमेश्वरद्वारा हिर्काइएको र कष्टमा परेको ठान्यौं । ५ तर हाप्रा

विद्रोहपूर्ण कामहरूका कारणले उसलाई घोचिएको थियो । हाम्रा पापहरूका कारणले उसलाई पैलेइएको थियो । हामी शान्तिको निमित्त उसमाथि दण्ड पन्यो र उसका घाउहरूले हामी निको भएका छाँ । 6 हामी सबै बहालिएका भेडाहरूस्ता छाँ । हामी प्रत्येक आ-आपन्न मार्गातिर लागेका छाँ र परमप्रभुले हामी सबैको अर्थम उसमाथि राख्यभएको छ । 7 उसलाई अत्याचार गरियो । तापनि उसले आफूलाई होच्याउँदा, उसले आप्नो मुख खोलेन । जसरी मार्नलाई लिगिएको थुमा र उन कत्रिनेहरूका सामु भेडा चुपचाप बस्छ, त्यसरी उसले आप्नो मुख खोलेन । 8 जबर्जस्ती र इन्साफद्वारा उसलाई दोषी ठहर गरियो । त्यस पुस्तबाट कसले उसको बारेमा विचार गन्यो र? तर उसलाई जीविहरूको देशबाट अलग गरियो । मेरा मानिसहरूले अपराधहरू गरेका कारणले उसलाई दण्ड दिँद्यो । 9 उसले कुनै हिंसा गरेका थिएन, न त उसको मुखमा कुनै छल लै थियो, तापनि अपराधीहरूसँग तिनीहरूले उसको चिहान बनाए । उसको मृत्युमा एक जना धनी मानिस थियो । 10 तापनि उसलाई धुलो पार्ने र उसलाई विरामी पार्ने परमप्रभुको इच्छा थियो । जब उसले आप्नो जीवनलाई पापको निमित्त बलिदान बनाउँछन्, उसले आप्ना सन्तानहरू देखेछ, उसले आप्नो समय बढाउनेछ र उसैद्वारा परमप्रभुको उद्देश्य पुरा हुनेछ । 11 उसको जीवनको कष्टपछि उसले ज्योति देखेछ र आप्नो ज्ञानद्वारा सन्तुष्ट हुनेछ । मेरो धर्मिक सेवकले धेरै जनालाई निर्दोष ठहराउनेछ । उसले तिनीहरूको अर्थम बोक्नेछ । 12 यसकारण म भीडहरूका माझामा उसको भाग उसलाई दिनेछु, उसले धेरै जनासित लूटको माल बाँडेनेछ, किनभने उसले आफूलाई मृत्युमा हाल्यो र अपराधीहरूसँग गनियो । उसले धेरै जनाको पाप बोक्यो र अपराधीहरूका निमित्त मध्यस्थ-बिन्नी गन्यो ।

54 “ए बाँझी स्त्री, जसले जन्म दिएकी छैन, गीत गा । आनन्दको गीत गा, उच्च सोरमा करा, तैं जो कहिल्यै प्रसव वेदनामा परेकी छैन । किनकि बाँझी स्त्रीको सन्तानहरू विवाहित स्त्रीको भन्दा धेरै छन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 2 “उदार भएर, आप्नो पाललाई अझ तुलो बना र आप्नो पालका पर्दाहरू तन्का । आप्ना डोरीहरू लामो बना र आप्ना किलाहरू बलिये पार । 3 किनकि तैं दाहिनेतिर र देबेतिर फैलिनेछस्, तेरा सन्तानहरूले जातिहरूलाई जिलेछन् र उजाड सहररूमा पुनः बसोवास गर्नेछन् । 4 नडार, किनकि तैं लजित हुनेछैनस, न त निराश हुनेछस, किनकि तेरो अपमान गरिनेछैन । आप्नो जवानीको लाजलाई र आप्नो त्यागिएको अवस्थाको अपमानलाई तैले बिस्मिल्लह । 5 किनभने तालाई बनाउनुनें तेरो स्वामी हुनुहुन्छ । उहाँको नाउं सर्वशक्तिमान परमप्रभु हो । इसलालोको परमपवित्र तेरो उद्धारक हुनुहुन्छ । उहाँलाई सारा पृथ्वीको परमेश्वर भनिन्छ । 6 किनकि त्यागिएकी र आत्मामा दुःखी पत्नीको रूपमा जवानीमा विवाह भएकी र तिरस्कृत स्त्रीलाई झौं परमप्रभुले तालाई फिर्ता बोलाउनुभएको छ, ”तेरो परमेश्वर भन्नुहुन्छ । 7 “छोटो समयको निमित्त मैले तालाई त्यागें, तर ठुलो दयासाथ म तालाई भेला पार्नेछु । 8 रिसको झोकेमा मैले क्षणिक रूपमा आप्नो मुख तैबाट लुकाएँ । तर अनन्त करारको विश्वस्ततामा म तामाथि दया गर्नेछु— तालाई छुट्टाउनुहुने परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 9 किनकि यो मेरो निमित्त नोआको समयको पानीको जातिरूप हो: जसरी नोआको पानीले पृथ्वीलाई फेरि कहिल्यै दुबाउनेछैन भनी मैले शपथ खाएँ, त्यसरी नै तैसंग कहिल्यै रिसाउँदिनै वा तालाई हक्काउँदिन भनी मैले शपथ खाएको छु । 10 पर्वतहरू खसेर पहाडहरू थरथर भए पनि, मेरो अटल प्रेम तैबाट होनेछैन, न त मेरो शान्तिको करारको हलिनेछ— तालाई दया गर्नुहुने परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 11 ए कष्टमा परेका, आँधी-बेहरीले बताइएका र सन्तन्वना नपाएकाहरू हो, हेर, तेरो बाटोमा म फिरोजा पत्थरले जोडनेछु र तेरो जगहरू नीरले बसाल्नेछु । 12 म तेरो गजुरहरू रुवीले र तेरा ढोकाहरू चम्कने पदथरहरूले र तेरो बाहरी पर्खाल सुन्दर ढुङ्गाहरूले बनाउनेछु । 13 अनि परमप्रभुद्वारा नै तेरा सबै छोराहोरीलाई सिकाइनेछ । अनि तेरा छोराछोरीका शान्ति महान् हुनेछ ।

14 धर्मिकतामा तालाई स्थापित गरिनेछ, र अत्याचारबाट तैं टाढा हुनेछस्, किनकि तैं डराउने छैनस् । अनि त्रास तेरो नजिक आउनेछैन । 15 हेरु, कसैले कष्ट ल्यायो भने, त्यो मबाट हुनेछैन । तामाथि कष्ट ल्याउने जोसुकैले पराजय बहेनेछ । 16 हेर, मैले कारीगरलाई सूचिगरेको छु, जसले भुङ्ग्रो फुक्छ र आप्नो कामको रूपमा हतियार बनाउँछ, अनि नष्ट गर्नलाई मैले नष्ट गर्नेको सूचिगरेको छु । 17 तेरो विरुद्धमा बनाइएका कुनै पनि हतियार सफल हुनेछैन । अनि तालाई दोष लगाउने हरेकलाई तैले दोषी ठहराउनेछैन । परमप्रभुका सेवकहरूका पैतृकसम्पत्ति र तिनीहरू निर्दोष छन् भनेर मैले दिने प्रमाण यही हो— यो परमप्रभुको घोषणा हो ।”

55 “आओ, हेरेक व्यक्ति जो तिर्खाएको छौ आओ, पानीमा आओ, अनि

तिमीहरू जोसँग पैसा छैन, आओ, किन र खाओ! आओ, पैसाविना र मूल्यविना दाख्यमय र दूध किन । 2 जे रोटी होइन त्यसको लागि किन चाँदी तौलन्छो र जे कुराले सन्तुष्टि दिँदेन त्यसको निमित्त तिमीहरू किन परिश्रम गर्नेछ? मेरो कुरा ध्यानसित सुन र जे असल छ सो खाओ, अनि मोटोपनमा आफूलाई खुसी पार । 3 आफ्ना कान थाप र मकहाँ आओ । सुन, ताकि तिमीहरू बाँच सक्छौ । मैले दाऊदलाई प्रतिज्ञा गरेको मेरो भरपर्दो र विश्वायोग्य प्रेमले— तिमीहरूसँग म अनन्त करार गर्नेछु । 4 हेर, मैले उसलाई जातिहरूका निमित्त गवाहीको रूपमा, मानिसहरूका निमित्त अगुवा र कमाण्डरको रूपमा राखेको छु । 5 हेर, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर, इसाएलको परमपवित्र, जसले तिमीहरूलाई मिहिम पार्नुभएको छ, उहाँको कारणले तिमीहरूले नविनेको जातिलाई बोलाउनेछौ, अनि तिमीहरूलाई नविनेए उटारा जाति तिमीहरूतिर दाँडेर आउनेछ । 6 जबसम्म परमप्रभुलाई भेट्टाउन सक्छौ, तबसम्म उहाँलाई खोजा । उहाँ नजिक हुनुहुँदै जै उहाँको खोजी गर । 7 दुष्टते आप्नो बाटो र पापको मानिसले आप्ना विचारहरू त्यागोस् । 8 उपमप्रभुमा कर्कोसु, र उहाँले उसलाई दया गर्नुहेछ र हाम्रा परमेश्वरमा जसले उसलाई प्रश्वस्त गरी क्षमा गर्नुहेछ । 9 “किनभने मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचारहरू होइन, न त तिमीहरूका उपायहरू मेरा उपायहरू हुन्— यो परमप्रभुको घोषणा हो— 9 किनकि जसरी पृथ्वीभन्दा आकाश उच्च छ, त्यसरी नै तिमीहरूका उपायहरूभन्दा मेरा उपायहरू र तिमीहरू विचारहरूभन्दा मेरा विचारहरू उच्च छन् । 10 किनकि जसरी झरी र हिँ आकाशबाट तल आउँछ, अनि जबसम्म तिनेले पृथ्वीलाई भिजाउँदैन, र त्यसलाई उबाजाउने तथा उमारें बनाउँदैन, र छेंगे किसानलाई बीउ र खानेलाई रोटी दिँदैन, तबसम्म ती त्याहाँ फर्कदैन, 11 त्यसरी नै मेरो मुखबाट निस्कने मेरो बचन पनि हुनेछ— त्यो मकहाँ रितै फर्कदैन, तर जुन उद्देश्यको निमित्त मैले त्यसलाई पठाएँ, त्यसमा त्यो सफल हुनेछ । 12 किनकि तिमीहरू आनन्दमा जानेछौ र शनितसि ठो-याइनेछौ । तिमीहरूका सामु पर्वतहरू र पहाडहरू आनन्दको सोरमा गाउनेछन्, अनि मैदानका सबै रुखले आप्ना हातले ताली बजाउनेछन् । 13 काँडे झाडीको सट्टामा सल्ला उग्रनेछ । अनि सिँडीको सट्टामा मेहंदी उग्रनेछ र यो परमप्रभुको निमित्त, उहाँको नाउँको निमित्त अनन्त चिन्हको रूपमा हुनेछ, जुन कहिल्यै काटिनेछैन ।

56 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “जे ठिक छ सो गर, जे न्यायोचित छ

सो गर । किनकि मेरो उद्धार नजिकै छ र मेरो धार्मिकता प्रकट हुनै लागेको छ । 2 त्यसो गर्ने र त्यसलाई दहोसित समाल्ने मानिस धन्यको हो । उसले शबाथ-दिनलाई अपवित्र नपारी त्यसको पालन गर्छ र कुनै खराबी गर्नेको छ । 3 परमप्रभुको अनुसरण गर्ने कुनै परदेशीले यसो नभोस, “निश्चय नै परमप्रभुले मलाई आप्ना मानिसहरूबाट बहिस्कार गर्नुहेने” । 4 नपुङ्सकले यसो भन्नुहुन्दैन, “हेर, म सुकेको रुख हुँ ।” 4 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “मेरा शबाथ-दिन पालन गर्ने र मलाई मन पर्ने कुरा गर्ने र मेरो कारा बलियो गरी समाल्ने नपुङ्सकहरूलाई, 5 आप्नो मन्दिरमा र मेरा पर्वालहरूभित्र छोराहरू हुनेभन्दा

असल स्मारकको रूपमा तिनीहरूलाई म खडा गर्नेछु । तिनीहरूलाई कहिल्यै नकाटिने अनन्तको स्मारक म दिनेछु । 6 ती परदेशीहरू पनि जो परमप्रभुमा सहभागी हुन्छन्— उहाँको सेवा गर्न र उहाँको आराधना गर्न परमप्रभुको नाउँलाई प्रेम गर्नेहरू, हरेक व्यक्ति जसले शबाथ-दिन पालन गर्छ, र जसले त्यसलाई अपवित्र पार्दैन, अनि जसले मेरो करार बलियो गरी समाउँछ, 7— म आपनो पवित्र पर्वतमा त्याउँलेहु र मेरो प्रार्थनाको धरमा तिनीहरूलाई आनन्दित बनाउनेछु । तिनीहरूका होमबलिहरू र बलिदानहरू मेरो वेदीमा स्वीकार गरिनेछ । किनकि मेरो घर सबै जातिका निम्नि प्रार्थनाको धर भनिनेछ, 8 यो इसाएलबाट बिहिष्कृत भएकाहरूलाई भेला पार्नुहोने परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— तिनीहरूबाहेक अरूलाई पनि म भेला पार्नेछु । 9 ए मैदानमा भएका सबै जडगाली पशुहरू, वनका सबै जडगाली पशुहरू आओ र खाओ! 10 तिनीहरूका सबै रक्षकहरू अन्धा छन्, तिनीहरूले बुझैनन् । तिनीहरू सबै भूकून नसक्ने शान्त कुकुरहरू हुन् । तिनीहरू सपनादेख्नन र तिनीहरू ढल्केर सुल मन पराउँन । 11 ती कुकुरहरू निकै भोकाएका छन् । तिनीहरू कहिल्यै अघाउँदैनन् । तिनीहरू समझ नबडाका गोठालाहरू हुन् । तिनीहरू आ-आपनै बाटोमा लागेका छन्, प्रत्येक व्यक्तित्वे अन्यायपुर्ण लाभको निमित लालच गर्छ । 12 तिनीहरू भन्नन्, “आओ, हामी दाख्यमध्य र कडा मद्य पिअै । भोलि पनि आजको जस्तै धेरै महान् दिन हुनेछ ।”

57 धर्मी नष्ट हुन्छ तर यो कुरा कसैले विचार गर्दैन, र करारको विश्वस्तत्वका मानसहरूलाई टाढा भेला पारिस्छ, दुष्टबाट धर्मीलाई टाढा लगिन्छन्, तर कसैले बुझैन । 2 ऊ शनित्मा प्रवेश गर्छ । जो आपनो सोझोपनमा हिंडछन् तिनीहरू आपना ओछ्यानहरूमा आराम गर्नेछ । 3 तर तिमीहरू झाँकीनी छोराहरू, व्यभिचारी र आफूलाई वेश्या बनाउने स्त्रीको सन्तानहरू, यहाँ आओ । 4 तिमीहरू खुसी हुँदै कसलाई गिल्ला गर्दैछौ? कसको विरुद्धमा तिमीहरूले मुख खोल्दैछौ र जिन्नो निकाल्दैछौ? के तिमीहरू विदोह र छलका छोराछोरी होइनो र? 5 तिमीहरूले फलांटका रुख्खहस्तुनि र हरेक हरियो रुख्खुनि सँगी सुतेर आफैलाई यौनको उत्तेजनामा पार्छौ, तिमीहरू जसले आपना छोराछोरीलाई सुख्खा नदीहरूमा, चटानका धोंदामुनि बलि गर्छौ । 6 नदीको बेसीका चिलाथोकहरूमा तिमीहरूलाई दिइएका थोकहरू पनि पर्छन् । ती तिमीहरूले पुजा गर्ने वस्तुहरू हुन् । तिमीहरूले आपना अर्धबिहरू तिनीहस्ताथि खन्याउँछौ र अनन्बालहरू चढाउँछौ । के यी कुराहरूमा म खुसी हुन्? 7 तिमीहरूले आपना ओछ्यान उच्च पहाडामाथि बनाउँछौ । तिमीहरू बलिदानहरू चढाउन पनि त्यसमाथि गयौ । 8 ढोका र चौकोसहरूको पछाडि तिमीहरूले चिन्हहरू खडा गयौ । तिमीहरूले मलाई त्याग्यौ, र आफैलाई नाड्गो बनायौ र माथि गयौ । तिमीहरूले आपना ओछ्यान फराकिलो बनायौ । तिमीहरूले तिनीहरूसित करार बाँध्यौ । तिमीहरूले तिनीहरूको ओछ्यानहरूलाई प्रेम गयौ । तिमीहरूले सुमाथित तेल बढायौ । तिमीहरूले आपना राजदूतहरूलाई टाढा पठायौ । तिमीहरू तल चिहान गयौ । (Sheol h7585) 10 तिमीहरू आपनो लामो यात्रबाट थकित भयौ, तर तिमीहरूले कहिल्यै भनेनौ, “यो आशाहीन छ ।” तिमीहरूले आपनो हातमा नै जीवन पायौ । यसकारण तिमीहरू कमजोर भानेनौ । 11 “तिमीहरू कसको विषयमा चिन्तित हुन्छौ? तिमीहरूले कसको भय यति धेरै मान्छौ, जसले तिमीहरूलाई यति धेरै धोकापुर्ण रूपमा काम गर्न बनाएको छ, यति धेरै कि तिमीहरूले मेरो याद गर्दैनौ न त मेरो बरेमा विचार नै गर्छौ? म यति लामो समयसम्म मौन भएको हुनाले, मसँग तिमीहरू फेरि डराउँदैनौ । 12 तिमीहरूले सबै धर्मिक कामहरू घोषणा म गर्ने र तिमीहरूले गरेका सबै कुरा भन्नेछु, तर तिनीहरूले तिमीहरूलाई सहायता गर्नेछैन । 13 तिमीहरूले पुकारा गर्दा तिमीहरूले जम्मा गरेका मूर्तीहरूले नै तिमीहरूलाई बचाउन । बरु, हावाले तिनीहरू सबैलाई उडाएर लानेछ, सासले नै तिनीहरू सबैलाई

उडाएर लानेछ । तापनि ममा शरण लिनेले देश अधिकार गर्नेछ र मेरो पवित्र पर्वतको अधिकारी हुनेछ । 14 उहाँले भन्नुहुनेछ, ‘बनओ, बनाओ! बाटो सफा बनाओ! मेरा मानिसहरूका बाटोबाट ठेस लाग्ने कुराहरू हाताओो!’ 15 उच्च र माथि उचालिले यसो भन्नुहुन्छ, जो अनन्तसम्म जिउनुहोने, जसको नाउँ पवित्र हो, “म उचालिएको र पवित्र स्थानमा बस्छु, साथै जसको तोडिएको र नग्र आत्मा हुन्छ, नग्रहरूका आत्मा जगाउन र पश्चात्तापीहरूका हृदयलाई जगाउन, तिनीहस्ता म पनि बस्छु । 16 किनकि म सर्थै दोष लागाउँदैन, न त म सर्थै रिसाउँछ, किनकि त्यसो गरे भने, मानिसको आत्मा मेरो सामु मूर्छित हुन्छ, जुन जीवनहरू मैले नै बनाएको हो । 17 हिंसाले लिएको फाइदाको कारणले, म रिसाँए, र मैले त्यसलाई दाढ दिँए । मैले आपनो मुख लुकाएँ र रिसाँए, तर ऊ आपनो हृदयको मार्गमा पछाडितिर गयो । 18 मैले उसका बाटोहरू देखेको छु, तर म उसलाई निको पार्नेछु । म उसलाई डोन्याउनेछु, र उसको निम्नि शोक गर्नेहरूलाई सान्त्वना र सहानुभूति दिनेछु, 19 र म ओठको फल सृजना गर्छ । परमप्रभु भन्नुहुन्छ, शान्ति, शान्ति, जो टाढा छन् र जो नजिक छन्— म तिनीहरूलाई निको पार्नेछु । 20 तर दुष्टहरू उल्लिको समुद्रजस्तै हुन् जसले विश्राम गर्न सक्दैन र यसको पानीले हिलो र दलदल घोलिदिँछ । 21 दुष्टहरूको निमित कुनै शान्ति छैन— परमेश्वर भन्नुहुन्छ ।”

58 उच्च सोरमा करा, चुप नलाग । तुरहाले झौं आपनो सोर उचाल । मेरा मानिसहरूलाई तिनीहरूको विदोह र याकूबको घरानालाई तिनीहरूको पापहरूका सामना गर् । 2 तापनि तिनीहरूले दैनिक रूपमा मलाई खोज्छन् र मेरा यापायहरूका ज्ञानमा खुसी हुन्छन्, जसरी एउटा जातिले धार्मिकताको अभ्यास गरे र आपना परमेश्वरको व्यवस्था त्यागेनन् । तिनीहरूले मसँग धार्मिक न्यायको निम्नि बिन्नी गर्नेछ । परमेश्वर नजिक आउनुहोने विचार गरेर तिनीहरू खुसी हुन्छन् । 3 तिनीहरू भन्नन्, “हामी उपवास बसेका छौं तर तपाइले यसलाई किन देख्नुहोन्न? हामीले आफैलाई नम्र तुल्याएका छौं, तर तपाइले किन हेर्दुहिन्न?” हेर, तिमीहरूले आपनो उपवासको दिनमा आपनै खुसी खोज्छौ र आपना कामदारहरूलाई अत्याचार गर्छौ । 4 हेर, तिमीहरू झगडा गर्न र लडाउँग गर्न र आपनो दुष्टताको मुक्कालो हान्न उपवास बस्छौ । तिमीहरूले आपनो सोर माथि सुनाउनलाई उपवास बस्दैन । 5 के मैले चाहेको उपवास यस्तै किसिमको हो र? एक दिन मात्र कसैले आफैलाई नग्र तुल्याउने, आपनो शिर निगालो झौं झुकाउने, र भाइग्रा लगाउने र खरानीमा बस्ने हो र? के तिमीहरूले परमप्रभुलाई खुसी पार्ने उपवास यस्तैलाई भन्छौ? 6 के मैले चुनेको उपवास यो होइन: दुष्टताको बन्धनबाट मुक्त गर्नु, जुवाका डोरीहरू फुकाउनु, चूर्णभएकाहरूलाई स्वतन्त्र पार्नु र जुवालाई भाँचू? 7 आपनो भोजन भोजन भोकाएकाहरूलाई दिनु र गरीब र घरविहीनलाई तिमीहरूका घरमा ल्याउन होइन? तिमीहरूले कसैलाई नाड्गो देख्दा तिमीहरूले त्यसलाई लुगा लगाई दिनुपर्छ । अनि तिमीहरूले आफूलाई आपना नातेदारेखि लुकाउनुहुनेछ । 8 तब तिमीहरूको ज्योति सूर्योदय हुँदूराङ्गे खुलेछ र तिमीहरूको चडगाई झट्टै आउनेछ । तिमीहरूको धार्मिकता तिमीहरूको अगि जानेछ र परमप्रभुको महिमा तिमीहरूको पछाडिको रक्षक हुनेछ । 9 तब तिमीहरूले पुकार्नेछौ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई जावफ दिनुहोनेछ । तिमीहरूले सहायताको निम्नि पुकारा गर्नेछौ र उहाँले भन्नुहोनेछ, “म यहाँ छु ।” तिमीहरूले आपना माझाबाट जुवा, दोष लगाउने औला र दुष्ट बोली हटायी भने, 10 तिमीहरू आफैले भोकालाई दिन्छौ र विपद्ग्रस्तको खाचो पुरा गर्छौ भने, तिमीहरूको ज्योति अन्धकारमा चम्किनेछ र तिमीहरूको अन्धकारचाहिं मध्ये दिनजस्तो हुनेछ । 11 तब परमप्रभुले तिमीहरूलाई निरन्तर रूपले डोयउनुहोनेछ र पानी न भएको क्षेत्रहरूमा तृप्त पार्नुहोनेछ र उहाँले तिमीहरूको हडीलाई बलियो पार्नुहोनेछ । तिमीहरू पानी हालिएको बग्नेचाहिँ र पानी कहिल्यै नसुख्ने पानीको मुलजस्तै हुनेछौ । 12 तिमीहरूमध्ये कैहीले प्राचीन भग्नावशेषको पुनःनिर्माण गर्नेछौ । धेरै पुस्ताको भग्नावशेषलाई खडा गर्नेछौ

। तिमीहरूलाई यसो भनिनेछ, “पर्खालि मरम्मत गर्नेहरू,” बस्नलाई गल्लीहरू पुनःस्थापना गर्नेहरू।” 13 अब तिमीहरूले शबाथ-दिनमा यात्रा गर्नेबाट आफ्नो पाउहरू फकाउँछी र मेरो पवित्र दिनमा तिमीहरूको आफ्नो खुसी गर्नबाट फर्कन्छौ। तिमीहरूले शबाथ-दिनलाई आनन्द भन्छौ र परमप्रभुको कुराहरूलाई पवित्र र आदरणीय भन्छौ। तिमीहरूका आफ्ना काम छोडेर, र तिमीहरूका आफ्नै खुसी गर्न छोडेर र तिमीहरूका आफ्नै शब्दहरू नबोलेन तिमीहरूले शबाथ-दिनलाई आदर गर्छौ भने। 14 तब तिमीहरूले परमप्रभुमा आनन्द पाउनेछौ। अनि म तिमीहरूलाई पृथ्वीको उच्च स्थानहरूमा सवार गर्न लगाउनेछु। तिमीहरूका पुर्खा याकूबको उत्तराधिकारबाट म तिमीहरूलाई खान दिनेछु— किनकि परमप्रभुको मुखले बोलेको छ।”

59 हेर, परमप्रभुको हात यति छोतो छैन कि त्यसले बचाउन सक्दैन।

न त उहाँको कान यति मन्द नै छ कि त्यसले सुन सक्दैन। 2 तापनि तिमीहरूका पापपुर्ण कामहरूले तिमीहरूलाई परमेश्वरबाट अलग गरेको छ, र तिमीहरूका पापहरूले तिमीहरूबाट र तिमीहरूका कुरा सुन्नबाट उहाँलाई आफ्नो मुख लुकाउने बनाएको छ। 3 किनकि तिमीहरूका हातहरूमा खगतका र तिमीहरूको औलाहरूमा पापका दाग छन्। तिमीहरूका ओठहरूले झुट बोल्छन् र तिमीहरूका जिब्राले छलपुर्वक बोल्छन्। 4 कसैले पनि धार्मिकतामा पुकारा गर्दैन र कसैले पनि आफ्नो मुहाको निम्नि सत्यतामा बिन्ति गर्दैन। तिनीहरू दिता शब्दहरूमा भर पर्छन् र झुट बोल्छन्। तिनीहरूले कष्ट गर्भधारण गर्दैन र पाप जन्माउँछन्। 5 तिनीहरूले विषाल सर्पको अण्डा ओर्धर्छन् र माकुराको जालो बुन्छन्। तिनीहरूका अण्डा जसले खान्छ त्यो मर्छ र एउटा अण्डा फुटाइयो भने, त्यसबाट विषतु सर्प निस्कन्छ। 6 तिनीहरूका जालोहरू लुगाको निम्नि प्रयोग गर्न सकिन्दैन, न त तिनीहरूले आफ्ना कामहरूले आफूलाई ढाक्न सक्छन्। तिनीहरूका कामहरू पापका कामहरू हुन् र तिनीहरूका हातहरूमा हिसाका कामहरू छन्। 7 तिनीहरूका पाउहरू दुष्टतातिर हतारिन्छ र तिनीहरू नोर्दोष रगत बगाउन दौडिन्छन्। तिनीहरूका विचारहरू पापका विचारहरू हुन्। हिसा र विनाश तिनीहरूका बाटोहरू हुन्। 8 शान्तिको बाटो तिनीहरूले जान्दैन र तिनीहरूका बाटोहरूमा न्याय हुँदैन। तिनीहरूले बाङ्गा बाटोहरू बनाएका छन् यी बाटोहरूमा यात्रा गर्नेहरूले शान्ति जान्दैन। 9 यसकारण न्याय हामीबाट ताढा छ, न त धार्मिकता हामीकहाँ आइपुछ। हामी ज्योतिको आशा गर्छौ, तर अथकार देख्छौ। हामी उज्यालोको प्रतिक्षा गर्छौ, तर हामी अन्धकारमा हिँड्छौ। 10 अन्धाले झौं र देख्न नसक्नेहरूले झौं हामी भित्ता छाम्छौ। हामी मध्यदिनमा नै साङ्गामा झौं ठेस खान्छौ। बलियोहरूका माझामा हामी मरेका मानिसझौं छौं। 11 हामी भालुझौं कराउँछौ र ढुकुरझौं विलाप गर्छौ। हामी न्यायको आशा गर्छौ, तर त्यहाँ छैन। छुटकाराको खोज्छौ, तर त्यो हामीबाट ताढा छ। 12 किनकि हामा थेरै अपराधहरू तपाईंका सामु छन् र हामा पापहरूले हामा विरुद्धामा गवाही दिन्छन्। किनकि हामा अपराधहरू हामीसँग छन् र हामी आफ्ना पापहरू जान्दैन। 13 परमप्रभुलाई इन्कार गरेर र हामा परमेश्वरको अनुसरण गर्न छाडेर हामीले विद्रोह गरेका छौं। हामीले झुट बोलेका छौं, अनि तर्किएर हृदय र झुटका शब्दहरूबाट गनगन गरेका छौं। 14 न्याय हटाइएको छ र धार्मिका टाढै खडा हुन्छ। किनकि सत्यता खुल्ला ठाँ ठेस खान्छ र ठिक कुरा आउन सक्दैन। 15 भोसा हाराएको छ, र जो दुष्टाबाट फर्किन्छ उसले आफूलाई शिकार बनाउँछ। परमप्रभुले यो देख्नुभयो र त्यहाँ न्याय नदेखेर अप्रश्नन हुनुभयो। 16 त्यहाँ उहाँले कून मानिसलाई देख्नुभएन र मध्यस्थ गर्ने कोही नभएकोमा उहाँ छक्क पर्नुभयो। यसकारण उहाँको आफ्ने बहुलीले उसको उद्धार गयो र उहाँको धार्मिकताले उसलाई सम्भाल्यो। 17 उहाँले धार्मिकतालाई छातीपाताको रूपमा र आफ्नो शिरमा मुकितको टोप लगाउनुभयो। उहाँले आफूलाई बदलाको पोशाल पहिरनुभयो र जोशलाई आवराको रूपमा लगाउनुभयो। 18 आफ्ना

विरोधीहरूलाई क्रोधको इन्साफले, आफ्ना शत्रुहरूलाई बदलाले, टापुहरूलाई तिनीहरूका इनामको रूपमा दण्डले, तिनीहरूले जै गरेका थिए, त्यसको प्रतिफल उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो। 19 त्यसैले तिनीहरूले पश्चिमदेखि परमप्रभुको नाउँको भय मानेछन् र सूर्योदयदेखि उहाँको महिमा देखेछन्। किनकि परमप्रभुको सासले डोयाएर उहाँ उर्दो नदीझौं आउनुहेछ। 20 “सियोनमा र याकूबका विद्रोही कामहरूबाट फर्केहेस्कहाँ— एक जना उद्धारक आउनुहेछ छ— यो परमप्रभुको बोधाणा हो। 21 परमप्रभु भन्नुहुन्छ— मेरो निम्नि, तिनीहरूसँग यो मेरो करार हो। मेरो आत्मा ताँमाथि छ, र मेरो चन मैले तेरो मुख्यमा राखेको छु, त्यो तेरो मुखबाट जानेछैन वा तेरा छोराछोरिका मुख्यबाट जानेछैन, अहिलेदेखि सदासर्वदासमै—परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

60 उहु, प्रकाशमान् हो, किनकि तेरो प्रकाश आएको छ र परमप्रभुको महिमा ताँमाथि उदाएको छ। 2 पृथ्वीलाई अँध्यारोले र जातिहरूलाई बाकलो अँध्यारोले ढाके तापनि, परमप्रभु ताँमाथि उदाउनुहेछ र उहाँको महिमा ताँमा देखिनेछ। 3 जातिहरू तेरो प्रकाशमा आउनेछन् र राजाहरू उदाउँदे गरेको तेरो चहकिलो प्रकाशमा आउनेछन्। 4 वरिपरि चारैतिर हेर र देख्। तिनीहरू सबै आफ भेला हुन्छन् र तक्कहाँ आउँछन्। तेरा छोराहरू टाढाबाट आउनेछन् र तिनीहरूका हातले तेरी छोरीहरूलाई बोकेर ल्याउनेछन्। 5 तब तैले हेर्नेछस, प्रज्ञलित हुनेछस, तेरो हृदय आनन्दित हुनेछ र भरिएर पोखिनेछ, किनभने समुद्रको प्रशस्तता ताँलाई खन्याइनेछ र जातिहरूका सम्पति तक्कहाँ आउनेछन्। 6 ॐट्का बथानहरू, मिद्यान र एपाका सवार गर्नें ॐट्कहरूले ताँलाई ढाकनेछन्। ती सबै शेबाबाट आउनेछन्। 7 तिनीहरूले सुन र धूप ल्याउनेछन् र परमप्रभुको प्रशंसा गाउनेछन्। 7 केदारका सबै भेडाबाखालाई तक्कहाँ जम्मा पारिनेछन्। न बायोतका भेडाहरूले तेरो आवश्यकता पुरा गर्नेछन्। तिनीहरू मेरो वेदीमा स्वीकारयोग्य बलिदान हुनेछन्। अनि आफ्नो महिमित भवनलाई म महिमित बनाउनेछु। 8 बादलझौं र ढुकुरहरू आफ्ना गुँडहरूमा गएझौं उडेने यी को हुन्? 9 समुद्र किनारहरूले मेरो खोजी गर्नेछन्। टाढाबाट परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर र इसाएलका परमपवित्रको निम्नि तिनीहरूका छोराहरूलाई आफूसँग भएका सुन र चाँदीसँग त्याउनलाई तर्शीशका जहाजहरूले नेतृत्व गर्नुहन्न, किनभने उहाँले ताँलाई इज्जत गर्नुभएको छ। 10 विदेशीहरूका छोराहरूले तेरो पर्खालहरू पुनःनिर्माण गर्नेछन् र तिनीहरूका राजाहरूले तेरो सेवा गर्नेछन्। मेरो क्रोधमा मैले ताँलाई ढण्ड दिए तापनि मेरो कृपामा म ताँलाई दिया देखाउनेछु। 11 तेरा ढाकाहरू पनि निरन्तर रूपमा खुला रहनेछ। ती दिन वा रात कहिलै बन्द गरिनेछैन, ताकि जातिहरूका सम्पति तिनीहरूका राजाहरूलाई अगि राखेर ल्याउन सकियोस्। 12 वास्तवमा, तेरो सेवा नार्नें जातिहरू र राजाहरू नाश हुनेछन्। ती जातिहरू पुर्ण रूपमा नष्ट पारिनेछ। 13 लेबनानको महिमा तक्कहाँ आउनेछ। 1 सल्लो र धूपीका रूपहरू तेरो पवित्रस्थानलाई सुन्दर बनाउन आउनेछन्। अनि म मेरो पाउ राख्ने ठाँउलाई महिमित तुल्याउनेछु। 14 ताँलाई तुच्छ पार्नेहरूका छोराहरूले ताँलाई दण्डवत गर्न आउनेछन्। तिनीहरूले तेरा पाउ ढोग्नेछन्। तिनीहरूले ताँलाई परमप्रभुको सहर अर्थात् इसाएलको परमपवित्रको सियोन भन्नेछन्। 15 ताँबाट भएर कोही नहिँने गरी त्यागिएको र धृणा गरिएको अवस्थामा रहनुको साठोमा, म ताँलाई सदाको निम्नि गौरवको वस्तु, पुस्तादेखि पुस्तासम्मको निम्नि आनन्द बनाउनेछु। 16 तैले जातिहरूको दूध पनि पिउनेछस र राजाहरूका दूध कानेछस्। म, परमप्रभु नै तेरो उद्धारक र मुकितदाता, याकूबको शक्तिशाली हुँ भन्ने तैले जानेछस्। 17 काँसाको सदामा म सुन ल्याउनेछु, फलामको सदामा म चाँदी ल्याउनेछु। काठको साठो काँसा र ढग्गाको साठो फलाम ल्याउनेछु। शनिलाई म तेरो गर्भान र न्यायालाई तेरो शासक नियुक्त गर्नेछु। 18 तेरा देशमा हिंसा कदापि सुनिनेछन्, न त तेरो सिमानाभित्र विध्वांस वा तोडफोड सुनिनेछ, तर तैले

तेरा पर्खालहरूलाई मुकित र तेरा ढोकाहरूलाई प्रशंसा भन्नेछन् । 19 सूर्य दिनमा तेरो प्रकाश हुनेछैन, न त चन्द्रमाको उज्ज्यालो तामाथि चम्किनेछ । तर परमप्रभु नै तेरो अनन्तको प्रकाश र तेरो परमेश्वर नै तेरो महिमा हुनुलेछ । 20 तेरो सूर्य कहिल्यै अस्ताउनेछैन, न त तेरो चन्द्रमा पछि हट्टने र लोप हुनेछ । किनकि परमप्रभु नै तेरो अनन्तको प्रकाश हुनुहेछ र तेरा शोकका दिनहरू समाप्त हुनेछन् । 21 तेरा सबै मानिस धर्मी हुनेछन् । तिनीहरूले सदाको निमित्त देश अधिकार गर्नेछन् । म महिमित हुन सक्नू भनेर ती मैले रोपेका बिरुवाका हाँगा र मेरा हातका काम हुन् । 22 थोरैचाहि एक हजार हुनेछ, सानो एउटा पनि बलियो जाति हुनेछ । जब समय आउँछ, तब म, परमप्रभुले यी कुराहरू चाँडै नै पुरा गर्नेछु ।

61 परमप्रभु परमेश्वरको आत्मा ममाथि हुनुहुन्छ, किनभने कष्टमा परेकाहरूलाई सुसमाचार घोषणा गर्न परमप्रभुले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ । तोडिएका हृदय भएकाहरूलाई निको पार्न, कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न र बन्धनमा परेकाहरूलाई कैदबाट छुटकारा दिन उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ । 2 परमप्रभुको कृपाको वर्ष, हात्रा परमेश्वरको बदलाको दिनको घोषणा गर्न र शोक गर्नुहरू सबैलाई सान्त्वना दिन उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ । 3 सियोनमा शोक गर्नेहरू, तिनीहरूलाई खरानीको सद्व्यामा एउटा मुकुट, शोकको सद्व्यामा आनन्दको तेल, निराशको आत्माको सद्व्यामा प्रशंसाको आवरण दिन, तिनीहरूलाई धर्मिकताका फलाउहरू, परमप्रभुको बिरुवा भन्न उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ, ताकि उहाँलाई नै महिमा होस । 4 तिनीहरूले प्राचीन भग्नावशेषहरूको पुनःनिर्माण गर्नेछन् । तिनीहरूले पहिलेका उजाड अवस्थाहरूबाट पुनर्स्थापना गर्नेछन् । तिनीहरूले भग्नावशेष भएका सहरहरू र पुरानो पुस्ताका उजाड अवस्थाहरूबाट पुनर्स्थापना गर्नेछन् । 5 विदेशीरूख खडा हुनेछन् र तिमीहरूका भेदाबाट्टा चराउनेछन्, र विदेशीका छोराहरूले तिमीहरूका खेतबारी र दाखबारीहरूमा काम गर्नेछन् । 6 तिमीहरूलाई परमप्रभुको पुजारीहरू भनिनेछ । तिनीहरूले तिमीहरूलाई हात्रा परमेश्वरका सेवकहरू भनेछन् । तिमीहरूले जातिहरूकि सम्पत्ति खानेछौ र तिनीहरूका धनहरूले गर्व गर्व गर्नेछौ । 7 तिमीहरूको शर्मको साटोमा तिमीहरूले दोब्बर पाउनेछौ । अनि अपमनाको साटोमा तिनीहरू आफ्ना अंशमा आनन्दित हुनेछन् । यसरी तिनीहरूले आफ्नो देशको दोब्बर अंश पाउनेछन् । अनन्तको आनन्द तिनीहरूकै हुनेछ । 8 किनकि म परमप्रभुले न्यान मन पराउँछु र म डकैती र अन्यायलाई घृणा गर्छु । तिनीहरूलाई इमानदार भएर म प्रतिफल दिनेछु र तिनीहरूसित म अनन्तको करार बाँचेछु । 9 तिनीहरूका सन्तानहरू जातिहरूका माझिमा र तिनीहरूका सन्तानहरू मानिसहरूका बिचमा चिनिनेछन् । तिनीहरूलाई देख्दै सबैले तिनीहरू परमप्रभुले आशिष दिनुभएका मानिसहरू हुन् भनी स्वीकार गर्नेछन् । 10 परमप्रभुमा म अत्यन्तै अनन्दित हुनेछु । मेरो परमेश्वरमा म धैरै खुसी हुनेछु । किनकि उहाँले मलाई उद्धारको पोशाक लगाउनुभएको छ । उहाँले मलाई धार्मिकताको वस्त्रले ढाक्नुभएको छ, जसरी एउटा दुलहाले आफूलाई मुकुल्ले सजाउँछ र एउटी दुलहीले आफूलाई गहनाहरूले सजाउँछे । 11 किनकि जसरी पृथ्वीले आप्ना बिरुवाहरू उमार्छ र जसरी बाँचाले त्यसका बिरुवाहरू बढाउँछ, त्यसरी नै परमप्रभु परमेश्वरले सबै जातिहरूका सामु धार्मिकता र प्रशंसा निस्केने बनाउनुहेछ ।

62 किनकि सियोनको खातिर चूप लानेछैन र यस्तलेमको खातिर भौम रहनेछैन, जबसम्म त्यसको धार्मिकता बहाकिलो रूपमा बढ्दैन र त्यसको उद्धार दन्केको एउटा रॉकोझैं हुँदैन । 2 जातिहरूले तेरो धार्मिकता र राजाहरूले तेरो महिमा देखेछन् । परमप्रभुले चुनुहुने नयाँ नाउँले ताँलाई बोलाइनेछ । 3 परमप्रभुको हातमा तं एउटा सुन्दरताको मुकुट र आफ्नो परमेश्वरको हातमा राजकीय मुकुट हुनेछस् । 4 तेरो बरेमा कदापि “त्यागिको” भनिनेछैनस् । न त तेरो देशलाई फेरि कहिलै “उजाडिएको”

भनिनेछ । ताँलाई साँचै, “त्योसँग म खुसी छु” र तेरो देशलाई “विवाहित” भनिनेछ, किनकि परमप्रभु ताँमा खुसी हुनुहुन्छ र तेरो देश विवाहित हुनेछ । 5 साँचै एक जना जवान मानिसले जवान स्त्रीलाई विवाह गरेक्छै, तेरा छोराहरूले ताँलाई विवाह गर्नेछन् । अनि एक जना दुलहा आफ्नी दुलाईसँग आनन्दित भएक्छै तेरा परमेश्वर ताँसित आनन्दित हुनुहुनेछ । 6 यस्तलेम, मैले तेरा पर्खालहरूमा रक्षकहरू राखेको छु । तिनीहरू दिनरात चुप बन्दैनन् । तिनीहरू जो परमप्रभुलाई पुकाल्छै, विश्राम नलेओ । 7 उहाँले यस्तलेमलाई पुनःस्थापना गरेर र पृथ्वीमा यसलाई प्रशंसा नबनाएसम्म उहाँलाई विश्राम गर्न नदेओ । 8 परमप्रभुले आफ्नो दाहिने बाहुली र आफ्नो सामर्थ्यद्वारा शपथ खानुभएको छ, “निश्चय नै तेरा अन तेरो शत्रुहरूलाई म फेरि दिनेछैन । विदेशीहरूले तेरो नयाँ दाखमध्य पिउनेछैनन्, जसको निमित्त तैलै काम गरेको छस् । 9 कट्टी गर्नेहरूले त्यो खानेछन् र परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछन् । अनि दाख खिजेहरूले मेरो पवित्रस्थानको चोकमा दाखमध्य पिउनेछैन् ।” 10 ढोकाबाट आओ, ढोकाबाट आओ! मानिसहस्रको निमित्त बाटो तयार पार! यसलाई निर्माण गर, मुल बाटो बनाओ! दुङ्गाहरू बटुल! जातिहरूको निमित्त संकेतको झन्डा उठाओ । 11 हेर, परमप्रभुले पृथ्वीको अन्तिम छेउसम घोषणा गर्नुहुँचु, “सियोनकी छोरीलाई भन: हेर, तेरो मुकितदाता आउँदैहुनुहुन्छ । हेर, उहाँको इनाम उहाँसँगी छ र उहाँको प्रतिफल उहाँको अघि जाँदै ।” 12 तिनीहरूले ताँलाई यसो भनेछू, “पवित्र मानिसहरू। परमप्रभुले उद्धार गर्नुभएकाहरू,” अनि ताँलाई “खोजिएको । नत्यागिएको सहर” भनिनेछ ।

63 उहाँ को हुनुहुन्छ जो एदोमबाट, बोजाबाट रातो पहिनमा आउनुहुन्छ? जो आफ्नो महान् सामर्थ्यको कारणले राजकीय पोशाकमा रवाफका साथ आउँदै हुनुहुन्छ? धार्मिकतामा बोन्ले र बचाउनलाई शक्तिशाली रूपमा सक्षम म नै हुँ? 2 तपाईंका पोशाकहरू किन राता छन र तपाईंले दाखको कोलमा एकले दाख पेलेको छु, र जातिहरूबाट कोही पनि मर्सँग सहभागी भएनन् । मैले आफ्नो क्रोधमा तिनीहरूलाई पेलें र आफ्नो रिसमा तिनीहरूलाई कुल्चे । तिनीहरूका रात मेरो लुगाहरूमा छ्यापिएका छन र मेरा सबै लुगाहरूमा दाख लागेको छ । 4 किनकि मैले आप्नो देखिनेछन्? 3 मैले दाखको कोलमा एकले दाख पेलेको छु, र जातिहरूबाट कोही पनि मर्सँग सहभागी भएनन् । मैले आप्नो क्रोधमा तिनीहरूलाई पेलें र आफ्नो रिसमा तिनीहरूलाई कुल्चे । तिनीहरूका रात गत तिनीहरूलाई तपाईंको छोरीलाई भन्नेछन्? 5 मैले दाखको कोलमा एकले दाख पेलेको छु, र जातिहरूबाट कोही पनि मर्सँग सहभागी भएनन् । मैले आप्नो देखिनेछन् । 6 तपाईंका पोशाकहरू किन राता छन र तपाईंले देखिनेछन् । तर मेरो आप्नै हातले मेरो निमित्त विजय ल्यायो र मेरो कडा रिसले मलाई डोयायो । 7 आफ्नो क्रोधमा मैले मानिसहरूलाई कुल्चे । 8 तिनीहरूलाई मेरो क्रोधमा पिउन लगाएँ । अनि तिनीहरूका रातलाई मैले पृथ्वीमा खन्याएँ । 7 परमप्रभुको करारको विश्वस्तताका कामहरू र परमप्रभुको प्रशंसायोग्य कामहरू म भन्नेछु । परमप्रभुले हात्रा निमित्त गर्नुभएको सबै काम र इसाएलको धरानप्रिति उहाँको महान् भलाइको बरेमा म भन्नेछु । उहाँको द्या र करारको विश्वस्तताका धेरै वटा कामहरूका कारणले उहाँले यो द्या हामीलाई देखाउनुभएको छ । 8 किनकि उहाँले भन्नुभयो, “निश्चय नै तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुन्, छोरालिएरी जो बेइमान छैनन् ।” उहाँ तिनीहरूका मुकितदाता हुनुभयो । 9 तिनीहरूका सबै कष्टहरूद्वारा उहाँले पनि कष्ट भोग्नुभयो, र उहाँको उपस्थितिको स्वर्णदूतले तिनीहरूलाई बचायो । आफ्नो प्रेम र दयामा उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनुभयो र उहाँले तिनीहरूलाई माथि उठाउनुभयो । र सारा प्राचीन समयभरि तिनीहरूलाई बोक्नुभयो । 10 तर तिनीहरूले विद्रोह गरे र पवित्र आत्मालाई दुःखी तुल्याए । यसरी उहाँ तिनीहरूका शत्रु हुनुभयो र तिनीहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नुभयो । 11 उहाँको मानिसहरूले मोशको प्राचीन समयको बरेमा विचार गरे । तिनीहरूले भने, “परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ जसले आफ्ना बथालाहरूसँगी तिनीहरूलाई समुद्रबाट ल्याउनुभयो? परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ जसले आफ्नो यशैया

विविर आत्मा तिनीहरूका बिचारा राख्नुभयो? 12 परमेश्वर कहाँ हुनुहुच्छ जसले मोशाको दाहिने हातसँगै आफ्नो महिमित शक्ति जान दिनुभयो र आफ्नो निम्नि अनन्तको नाउँ बनाउन तिनीहरूका सामु भएको पामीलाई विभाजन गर्नुभयो? 13 परमेश्वर कहाँ हुनुहुच्छ जसले तिनीहरूलाई गहिरो पानीबाट ढोयाउनुभयो? मैदानमा घोडा दैडेङै, तिनीहरूले ठेस खाएन् । 14 गाइवस्तु बेसीमा झेरेङै, परमप्रभुको आम्ताले तिनीहरूलाई विश्राम दिनुभयो । यसरी आफ्नो निम्नि प्रश्नासांको नाउँ बनाउनलाई तपाईंले आपना मानिसहरूलाई ढोयाउनुभयो? 15 स्वर्गार्बात तल हेर्नुहोस् र आफ्नो पवित्र र महिमित वासस्थानबाट दृष्टि लगाउनुहोस् । तपाईंको जोश र तपाईंको शक्तिशाली कामहरू कहाँ छन्? तपाईंको देया र तपाईंको कृपापुर्ण कामहरू हामीबाट अलग राखिएका छन् । 16 किनकि तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुच्छ । अद्भाहामले हामीलाई नचिने र इसाएलले हामीलाई नचिने तापनि, तपाईं परमप्रभु हाम्रो पिता हुनुहुच्छ । प्राचीन समयदेखि तपाईंको नाउँ 'हाम्रा उद्धारक' हो । 17 हे परमप्रभु, हामीलाई किन तपाईंको मार्माहरूबाट तर्कने र हाम्रा हृदयहरूलाई कठोर पार्न बनाउनुहुच्छ, यसैले हामीले तपाईंका आज्ञा पालन गर्दैनौ? तपाईंको सेवक, तपाईंको उत्तराधिकारका कुलहरूका निम्नि फर्कनुहोस् । 18 तपाईंको मानिसहरूले तपाईंको पवित्र ठाउँलाई छोटो समय अधिकार गरे, तर हाम्रा शत्रुहरूले त्यसलाई कुलच्चे । 19 हामी त तपाईंले हामीमाथि कहिल्यै शासन नगर्नुभएजस्तो र तपाईंको नाउँद्वारा कहिल्यै नबोलाइएजस्तै भएका छौं ।"

६४ ओहो, तपाईंले आकाशलाई चिरेर खोल्नुभएको र तल आउनुभएको

भए त हुँथ्यो! तपाईंको उपस्थितिमा पहाडहरू काम्ने थिए, 2 जसरी आगोले अग्रिसो जलाउँछ वा आगोले पानी उमाल्छ । ओहो, तपाईंका विरोधीहरूले तपाईंको नाउँ जानेको भए त, तपाईंको उपस्थितिमा जातिहरू काम्ने थिए । 3 पहिले हामीले आशा नै नारेको अंचम्पका कामहरू तपाईंले गर्नुहुँदा, तपाईं तल आउनुभयो र तपाईंको उपस्थितिमा पहडाहरू कामे । 4 प्रचीन समयदेखि नै कसैले पानी सुनेको वा देखेको छैनन्, न त आँखाले तपाईंबाहेक अरु कुनै परमेश्वरलाई देखेको छन्, जसले आप्मो आशा गर्नेहरूका निर्मित कामहरू गर्नुहुँच । 5 जे ठिक छ त्यो गर्न खुसी हुने, तपाईंका मार्गहरू मनमा याद गर्न र तिनीहरूलाई पालन गर्नेहरूलाई सहायता गर्न तपाईं आउनुहुँच । हामीले पाप गर्दा तपाईं रिसाउनुभयो । तपाईंका मर्गहरूमा हामी सधै बचाइनेछौं । 6 किनकि हामी सबै अशुद्धिहरू भएका छौं र हाम्रा सबै धार्मिक कामहरू महिनावारीको कपडाङ्गै भएका छन् । हामी सबै पातहरू झौं ओइलाएका छौं । हावाले झौं हाम्रा अपराधहरूले हामीलाई उजाएर दलान्छन् । 7 तपाईंको नाउँ पुकारें कोही छैन, तपाईंलाई समान्तको सिसिस गर्ने कोही छैन । किनकि तपाईंले हामीबाट आप्मो अनुहार लुकाउनुभएको छ र हाम्रा अर्थमहरूका हातमा हामीलाई बेकम्मा बानाउनुभएको छ । 8 तापनि, हेरपरमप्रभु, तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुँच । हामी माटो हाँ । तपाईं हाम्रो कुमाले हुनुहुँच । अनि हामी सबै तपाईंको हातका काम हाँ । 9 हेरपरमप्रभु, हामीसँग नरिसाउहोस्, न त तपाईंको मनमा हाम्रो विलुप्तमा निनुहोस् । कृपया हामी तपाईंका मानिसहरूलाई हेर्नुहोस् । 10 तपाईंका पवित्र सहरहरू उजाड-स्थान भएका छन् । सियोन उजाड-स्थान, यस्शलेम मिर्जन भएको छ । 11 हाम्रा पुर्खाहरूले तपाईंको प्रशंसा गरेको हाम्रो पवित्र र सुन्दर मन्दिर आगोले नष्ट भएको छ र ज्यादै प्रिय कुराहरू सबै भग्नावशेष भएका छन् । 12 हेरपरमप्रभु, तपाईं कसरी अझौं पछि हट्टुहुँच्छ? तपाईं कसरी शान्त बस्न र हामीलाई निरन्तर अपमानित हुन हुन दिनुहुँच्छ?”

65 “जसले सोधेनन् तिनीहरूद्वारा खोजिन म तयार थिएँ । जसले खोजेनन्

तिनीहलूद्वारा भेट्टाइन म तयार थिएँ। मेरो नाउँ नपुकार्ने जातिलाई मैले भनें, 'म यहीं छु । म यहीं छु ।' 2 हरी मानिसहरूलाई दिनभरि मैले आफ्ना हातहुँ फैलाएको छ, जो त्यस्ता मार्ग ढिङ्छन जन असल छैन. जो

तिनीहरूका आपनै विचारहरू र योजनाहरूमा हिंडिका छन् । 3 तिनीहरूले मलाई बाँग्याचा बलिदान चढाएर र इंटॉके वेदीमाथी धूप बालेर मलाई निस्तर क्रोधित बनाए । 4 तिनीहरू चिह्नहरूका वरिपरि बस्छन र रात भरि जाग्राम बस्छन् अनि आप्ना भाँडाहरूमा अशुद्ध मासुको झोलसँगै सुंगुरुको मासु खान्छन् । 5 तिनीहरू भन्छन्, “टाढै खडा हो, मेरो नजिक न आइज, किनकि तै भँन्दा म पवित्र छु ।” यी कुराहरू मेरो नाकमा दिनभरि बल्ने आगो धूँवा हुन् । 6 हेर, मेरो सामु यस्तो लेखिएको छ: म चूपचाप रहेछैन, किनकि तिनीहरूलाई म साटो फेर्नेछु । तिनीहरूकै काखमा तिनीहरूलाई म बदला दिनेछु, 7 तिनीहरूका पापहरू र तिनीहरूका पुर्खाहरूका पापहरूको निम्नि एकसाथ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “डाँडाहरूमाथि धूप बालेको र पहाडहरूमाथि मेरो गिल्ला गरेकोमा म तिनीहरूसँग बदला लिनेछु । यसकारण तिनीहरूको विगतका कामहरूलाई तिनीहरूको काखमा म नापिदिनेछु ।” 8 परमप्रभु यसो यसो भन्नुहुन्छ, “दाखको द्वाप्यामा रस भेट्टाउंदा, एक जनाते ‘यसलाई नाश नपार, किनकि यसमा असल कुरा छ’ भने जस्तो हो ।” मेरो सेवकको खतिर म यसै गर्नेछु, तिनीहरू सैबैलाई म नाश गर्नेछैन । 9 याकूब र यहूदीका सन्तानहरूलाई म ल्याउनेछु, जसले मेरो पर्वतहरू अधिकार गर्नेछन् । मेरा चुनिएका जनहरूले देशलाई अधिकार गर्नेछन् र मेरो सेवकहरू त्यहाँ बस्नेछन् । 10 मलाई खोज्ने मेरा मानिसहरूका निम्नि शारोन भेडाबाख्याको चरन र आकोरको बेसी गाईवस्तुको विश्राम गर्ने ठाँउ बन्नेछन् । 11 तर तिमीहरू जसले परमप्रभुलाई त्याग्छौ, जसले मेरो पवित्र पर्वतलाई बिर्स्न्छौ, जसले भाय-देवको निम्नि देवल तयार पार्छौ र भावी-देवीको निम्नि मिसाएको मध्यका गिलासहरू भर्छौ । 12 तिमीहरूलाई म तस्वारको निम्नि खटाउनेछु र तिमीहरू सबै जना हत्यारा सामु घोटिनेछौ, किनभने मैले तिमीहरूलाई बोलाउंदा तिमीहरूले जावाक दिएनौ । म बोल्दा तिमीहरूले सुनेनौ । तर तिमीहरूले मेरो दृष्टिमा जे खराब थियो त्यही गन्यौ र मलाई खसी नपार्ने काम गर्न रोज्यौ ।” 13 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, मेरा सेवकहरूले खानेछन्, तर तिमीहरू भोकै हुनेछौ ।” मेरा सेवकहरूले पिउनेछन्, तर तिमीहरू तिखिउनेछौ । मेरा सेवकहरूले आनन्दित हुनेछन्, तर तिमीहरू लाजमा पर्नेछौ । 14 हेर, हृदयको खुसीको कारणले मैरा सेवकहरू आनन्दसाथ कराउनेछन्, तर तिमीहरू हृदयको पीडाको कारणले कराउनेछौ र आत्माको पीडाको कारणले विलाप गर्नेछौ । 15 मेरा चुनिएका जनहरूलाई बोल्न तिमीहरूले सरापाको रूपमा आप्ना नाउँ छोडेनेछौ । म परमप्रभु परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई मानेछु । म मेरा सेवकहरूलाई म अर्कै नाउँले बोलाउनेछु । 16 पृथ्वीमा आशिष दिनेहरू मध्दारा अर्थात् सत्यताको परमेश्वरद्वारा आशिषित् हुनेछन् । पृथ्वीमा शपथ लिनेले मेरो अर्थात् सत्यताको परमेश्वरको नाउँमा शपथ लिनेछु, किनभने पहिलेका कष्टहरू विसिंदेनेछू, किनकि ती मेरा दृष्टिबाट लुकाइनेछन् । 17 किनकि हेर, मैले नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी सृष्टि गर्न लागेको छु । अनि पहिले कुराहरू याद हुने वा मनमा आउनेछैन । 18 तर मैले सृष्टि गर्न लागेको कुरामा तिमीहरू सदासर्वदा खुसी र आनन्दित हुनेछौ । हेर, यरूशलेमलाई आनन्दको रूपमा र त्यसका मानिसहरूलाई खुसीको रूपमा मैले सृष्टि गर्न लागेको छु । 19 यरूशलेमसित म आनन्दित र मेरा मानिसहरूसित खुसी हुनेछु । त्यसमा रुवाइ र कष्टको सोर कदापि सुनिनेछैन । 20 त्यहाँ बालक फेरि कहिलै केही दिन मात्र जिउनेछैन । न त वृद्ध मानिस अकालमा मर्नेछ । एक सय वर्षको उमेरमा मर्ने व्यक्तिलाई जवान भनिनेछ । एक सय वर्षको उमेरसम्म पुग्न नसक्ने कुनै पनि व्यक्ति शापित ठानिनेछ । 21 तिनीहरूले रथरह बानाउनेछन् र तिनमा बसोवास गर्नेछन् । तिनीहरूले दाखबाटीहरू लागाउनेछन् र तिनका फल खानेछन् । 22 तिनीहरूले घर निराणा गरेपछि फेरि त्यसमा अरु कोही बस्ने कुरा कदापि हुनेछैन । तिनीहरूले रोपे र फल अरुले खाने हुनेछैन, किनकि मानिसहरूका दिनहरू रुखहरूका दिनहरू जस्त हुनेछ । मेरा चुनिएकाहरूले आप्ना हातका कामको पुर्ण रूपमा उपभोग गर्नेछन् । 23 तिनीहरूले व्यथामा परिश्रम गर्नेछैन, न त निराशामा

जन्म दिनेछन् । किनकि तिनीहरू र तिनीहरूसँगै तिनीहरूका सन्तानहरू पनि परमप्रभुद्वारा आशिष् दिइएका सन्तानहरू हुन् । 24 तिनीहरूले पुकार्नअगी म जवाक दिनेछु । अनि तिनीहरू बोल्दै गदा नै मैले सुन्नेछु । 25 ब्वासँगै र थुमा सँगे चर्नेछन्, र सिहले गोरुले झाँ पराल खानेछ । तर सर्पको खाना धूलो हुनेछ । तिनीहरूले मेरो सबै पवित्र पहाडामाथि फेरि चोट पुच्याउनेछैनन् न त विनाश गर्नेछन् । परमप्रभु भन्नहुन्छ ।

66 परमप्रभु यसो भन्नहुन्छ, “स्वर्ग मेरो सिंहासन हो र पृथ्वी मेरो पाउदान हो । तब तिमीहरूले मेरो निमित्त भवन कहाँ बनाउने छौ? मैले विश्राम गर्ने ठाँउ कहाँ छ? 2 यो परमप्रभुको घोषणा हो, “यी सबै कुराहरू मेरै हातले बनाएका हुन् । यसरी नै ती हुन आए ।” मैले स्पावसी दिने मानिस यही हो, जो आत्मामा तोडिएको र चूर्ण छ र जो मेरो वचनमा काम्दछ । 3 जसले गोरु मार्छ त्यसले मानिसको हत्या पनि गर्छ । जसले थुमा बलि चढाउँछ, त्यसले कुकुरको धाँटी पनि भाँच्छ । जसले अन्नबलि चढाउँछ त्यसले सुँगुरको रात पनि चढाउँछ । जसले सम्झाना स्वरूप धूप चढाउँछ, त्यसले दुष्टतालाई पनि आशिष् दिन्छ । तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन् र आफ्ना धृषित थोकहरूमा तिनीहरू रमाउँछन् । 4 त्यसरी नै तिनीहरूको आफ्नो दण्ड म चुनेछु । तिनीहरूले जे कुराको डर मान्छन् त्यही नै म तिनीहरूमा त्याउनेछु किनभने मैले बोलाउँदा कसैले जवाक दिएन । मैले बोलाउँदा कसैले सुहेन । मेरो दृष्टिमा जे खराक थियो तिनीहरूले त्यही गेरे र मलाई जे कुराले खुसी पर्देन त्यही गेरे ।” 5 परमप्रभुको वचनमा कानेहरू हो, उहाँको वचन सुन, “तिमीहरूलाई मेरो नाउँको कारणले धृणा गर्ने र बहिस्कार गर्ने तिमीहरूका भाइहरूले भेनेका छन्, ‘परमप्रभु महिमित हुनुभएको होस्, अनि हामीले तिमीहरूको आनन्द देखेछौं,’ तर तिनीहरू शर्ममा पारिनेछन् । 6 सहरबाट युद्धको होहललाको आवाज आउँल, मन्दिरबाट एउटा आवाज, परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूलाई बदला लिनुभएको आवाज आउँल । 7 प्रसवको वेथा लाग्नुभन्दा पहिले नै त्यसले बालक जन्माउनेछे । त्यसमाथि पीडा आउनअगि नै त्यसले छोरा जन्माई । 8 यस्तो कुरा कसले सुनेको छ? यस्तो कुरा कसले देखेको छ? के देश एकै दिनमा जन्मन्छ? के जाति एकै क्षणमा स्थापित हुन सक्छ? तापनि सियोन प्रसवको वेथामा जाने बित्तिकै, त्यसले आफ्ना छोराहोरी जन्माउँछे । 9 परमप्रभु सोधनुहुन्छ, “के म बालकलाई जन्मने समयमा ल्याउँ, अनि बालकलाई जिम्मन नदिँँ? वा के म बालकलाई जन्मने क्षणमा ल्याउँ र त्यसलाई पछाडि धकेलौँ? तेरा परमेश्वर सोधनुहुन्छ ।” 10 यस्थलेमसित आनन्दित होओ र त्यसको निमित्त खुसी होओ, तिमीहरू सबै जसले त्यसलाई प्रेम गर्छौं । त्यसको निमित्त विलाप गर्नेहरू सबै त्योसँगै आनन्दित होओ । 11 किनकि तिमीहरू खानेछौं र तृप्त हुनेछौं । त्यसका स्तनहरूले तिमीहरूलाई सान्त्वना दिनेछ, किनकि तिमीहरू आधाउञ्जेल ती पिउनेछौं र त्यसको महिमाको प्रशस्तासँगै खुसी हुनेछौं । 12 परमप्रभु यसो भन्नहुन्छ, “त्यसमाथि समुद्दिलाई नदीङ्गैं र जातिहरूका धनलाई उर्नेको खोलाङ्गैं मैले फिजाउन लागेको छ । तिमीहरूले त्यसको तर्फबाट पालनपोषण गर्नेछौं, त्यसको बाहुलीमा बोकिनेछौं र त्यसको धुँडामा खेलाइनेछौं । 13 आमाले आफ्नो बालकलाई सान्त्वना दिएङ्गैं म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिनेछु, र यस्थलेममा तिमीहरूले सान्त्वना पारनेछौं ।” 14 तिमीहरूले यो देखेछौं र तिमीहरूको हृदय आनन्दित हुनेछ, तिमीहरूका हड्डीहरू कलिलो धाँसङ्गै पलाउनेछ । परमप्रभुको बाहुलीले आफ्नो सेवकहरूलाई प्रकट गर्नेछ, तर आफ्ना शत्रहरूका विरुद्धमा उहाँले आफ्नो रिस प्रकट गर्नुहोनेछ । 15 हेर, परमप्रभु आगोसँगै आउँदै हुनुहुन्छ, र उहाँको ब्रोधको ताप र आगोको ज्वालासँगै उहाँको हफ्की ल्याउनलाई उहाका रथहरूचाहिं आँधीङ्गै आउँदेछन् । 16 किनकि परमप्रभुले आगोद्वारा मारिनेहरू थैरै हुनेछन् । 17 तिनीहरू आफैलाई न्याय गर्नुहुन्छ । परमप्रभुद्वारा मारिनेहरू थैरै हुनेछन् । 18 किनकि तिनीहरूको अन्त्य हुनेछ — यो परमप्रभुको घोषणा हो । 19 किनकि तिनीहरूका कामहरू र तिनीहरूका विचारहरू म जान्दछु । सबै जातिहरू र भाषाहरू मैले भेला पारेन समय आउँदैछ । तिनीहरू आउनेछन् र मेरो महिमा देखेछन् । 20 तिनीहरूले जातिहरूका माझामा मेरो महिमाको घोषणा गर्नेछन् । 21 तिनीहरूले तिमीहरूका सबै भाइहरूलाई परमप्रभुको निमित्त बलिदान झाँसैं सबै जातिहरूबाट फिर्ता ल्याउनेछन् । तिनीहरू घोडाहरूमा, रथहरूमा, गाडाहरूमा, खच्चरहरूमा र ऊँटहरूमा चढेर मेरो पवित्र पर्वत यस्थलेममा आउनेछन्, परमप्रभु भन्नहुन्छ । किनकि इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको भवनमा एउटा शद्ध भाँडामा अन्नबलि ल्याउनेछन् । 22 यीनीहरूमध्ये कसैलाई म पुजारीहरू र लेवीहरूको रूपमा पनि चुनेछु, परमप्रभु भन्नहुन्छ । 23 किनकि, यो परमप्रभुको घोषणा हो, जसरी मैले बनाउने नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी मेरो सामु रहेछन्, त्यसरी नै तिमीहरूका सन्तानहरू र तिमीहरूको नाउँ मेरो सामु रहेछ । 24 एक महिनेदेखि अर्कोसम्म र एक शबाथ-दिनदेखि अर्कोसम्म सबै मानिसहरू मलाई दण्डवत गर्न आउनेछन्, परमप्रभु भन्नहुन्छ । 25 तिनीहरू बाहिर जानेछन् र मेरो विरुद्धमा विद्रोह गर्ने मानिसहरूको लासहरू होनेछन्, किनकि तिनीहरूलाई खाने कीराहरू मर्नेछन् र तिनीहरूलाई जलाउने आगो निभेछैन । यो सबै मानिसहरूका निमित्त एउटा धृणा हुनेछ ।”

यर्मिया

१ बेन्यामीनिको क्षेत्रमा पर्ने अनातोतका पुजारीहरूमध्ये एक जना हिलिक्याहका छोरा यर्मियाका वचन थिनै हुन् । २ यहूदाका राजा अमोनका छोरा योशियाहको शासनकालको तेहौं वर्षमा परमप्रभुको वचन तिनीहाँ आयो । ३ यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको समयदेखि यहूदाका राजा योशियाहका छोरा सिद्धिक्याहको शासनकालको एधारौं वर्षको पाँचौं महिनासम्म, यस्तशलेमका मानिसहरू कैट्कीका रूपमा नलगिएसम्म नै परमप्रभुको वचन आइरहो । ४ परमप्रभुको यो वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, ५ “मैले तलाई गर्भमा रच्नुभन्दा पहिले, मैले तलाई चुने । तँ गर्भवाट बाहिर आउनुअगि मैले तलाई अलग गरें । मैले तलाई जाति-जातिहरूका निमित अगमवक्ता बनाएँ । ६ मैले भनें, “हे परमप्रभु परमेश्वर, कसरी बोल्ने भनी मलाई थाहा छैन, किनकि म त थेरे सानो बालक छु ।” ७ तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यसो नभन्, ‘म सानो बालक छु’ । मैले पठाउने हरेक ठाउंमा तँ जानैपर्छ, र मैले तलाई आज्ञा गर्ने हरेक कुरा तैले भनैपर्छ । ८ तिनीहरूदेखि नदरा, किनकि तेरो उद्धार गर्न म तैसित छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” ९ तब परमप्रभुले आफ्नो हात पसानुभयो, मेरो मुख छुनुभयो, र मलाई भन्नुभयो, “अब मैले तेरो मुखमा मेरो वचन हालिएको छु । १० उखेल्न र भक्ताउन, नाश गर्न र भत्ताभुङ्ग पार्न, बनाउन र रोप्न, आज मैले तलाई जातिहरू र राज्यहरूमाथि नियुक्त गर्नेछु ।” ११ परमप्रभुको वचन मकहाँ यसो भनेर आयो, “ए यर्मिया, तँ कै देख्छस्?” मैले भनें, “हाडे-बदामको एउटा हाँगा म देख्छु ।” १२ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तैले राप्रिया देखेको छस, किनकि आफ्नो वचन पुरा गर्नलाई म त्यसलाई नियालेर देहेँछु ।” १३ परमप्रभुको वचन दोसो पटक मकहाँ यसो भनेर आयो, “तैले कै देख्छस्?” मैले भनें, “म एउटा तताइको भाँडौ देख्छु जसको माथिल्लो सतह छ छलिकाएर उत्तर दिशाबाट घोपिएरको छ ।” १४ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यस देशमा बस्ने सबैमाथि विपत्ति उत्तर दिशाबाट नै आउन सुरु हुनेछ । १५ किनकि मैले उत्तरी राज्यहरूका सबै कुललाई बोलाउँदैछु भनी यो परमप्रभुको घोषणा हो । तिनीहरू आउनेछन्, र यस्तशलेमका मूल ढोकाहरूको प्रवेदाद्वारा आ-आफ्नो सिंहासन स्थापित गर्नेछन्, अनि तिनीहरू यसका चारैतरिका पर्खालिहरू र यहूदाका सबै सहरको विरुद्धमा लाग्नेछन् । १६ अरु देवताहरूलाई थुप बालेर र तिनीहरूका आपनै हातले बनाएका वस्तुहरूलाई पुजा गरेर मलाई त्यागको हुनाले तिनीहरूका सबै दुष्ट कामको विरुद्धमा म इन्साफ गर्नेछु । १७ आफूलाई तयार पार! खडा हो, र मैले तलाई जे आज्ञा गर्नु, त्यो तिनीहरूलाई भन् । तिनीहरूको सामु नदरा, अन्यथा तिनीहरूका सामु म तलाई तै डरमा पार्नेछु । १८ हेर, सारा देश अर्थात यहूदाका राजाहरू, यसका अधिकारीहरू, पुजारीहरू र देशका मानिसको विरुद्धमा आज मैले तलाई एउटा किल्लाबद्दी गरिएको सहर, फलामे खम्बा र काँसाको पखाल बनाएको छु । १९ तिनीहरू तेरो विरुद्धमा लड्नेछन्, तर तिनीहरूले तलाई पराजित गर्नेछन्, किनकि तेरो उद्धार गर्न म तैसित हुनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।”

२ परमप्रभुको वचन मकहाँ यसो भनेर आयो, २ “जा र यस्तशलेमले सुन्ने गरी घोषणा गर् । यसो भन, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: तेरो युवावस्थामा भएको करारको विश्वसनियता, हाम्रो मगमी भएको बोलाको तेरो प्रेम, बीउ नछरिएको त्यस देशको उजाड-स्थानमा तँ मेरो पछि लागेको समयलाई याद गर्न मैले तलाई बोलाएको छु । ३ परमप्रभुको फसलको आगौटे फल इसाएलाई उहाँको निमित अलग गरियो । अगौटे फलबाट खाने सबै जना दोषी ठहरिए । तिनीहरूमाथि विपत्ति आइप्न्यो, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” ४ हे याकूबका धराना र इसाएलको धरानाका सबै वंश हो, परमप्रभुको वचन सुन । ५ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “तिनीहरूका पुर्खाहरूले ममा के

गलित भेट्टाए जसको कारणले गर्दा मलाई पछ्याउनबाट तिनीहरू टाढा भए? तिनीहरू बेकमा मुर्हिहरूको पछि गए र आफै बेकमा भए । ६ तिनीहरूले यसो भेनेन्, ‘हामीलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनुने परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ? हामीलाई उजाड-स्थानमा, अराबाको देश र खाडलहरूमा, सुख्खा र धोर अन्धकारको देशमा, कोही नजाने र कोही नबस्ने देशमा अगुवाइ गर्नुहोने परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ? ७ तर मैले तिनीहरूलाई कर्मलको फल र अन्य असल खानेकुराहरू खान त्यस देशमा ल्याएँ । तापनि जब तिनीहरू आयो, तिनीहरूले मेरो देशलाई दुष्टिपाच्यौ । तिनीहरूले मेरो उत्तराधिकारलाई धृणित बनायो । ८ पुजारीले सोधेन, ‘परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?’, र व्यवस्थाका जाताहरूले मेरो बारेमा वास्तै गरेनन् । गोठालाहरूले मेरो विरुद्धमा अपराध गरे । अगमवक्ताहरूले बाल देवताको लागि अगमवाणी बोले, र व्यर्थेका कुराहरूको पछि लागे । ९ त्यसैले परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, म अझै पनि तिनीहरूलाई दोष लगाउनेछु र तिनीहरूका छोराहरूलाई दोष लगाउनेछु । १० किनकि कितीमिका किनारहरू पार गर र हेरे । केदारमा सन्देशवाहकहरू पठाओ र पत्ता लगाओ, र त्यहाँ यस्तो काम पहिले कहिल्यै भएको रहेछ कि भनी हेरे । ११ के कुनै जातिले आफ्ना देवताहरू साटेका छन्? यद्यपि ती देवताहरू नै थिएनन् । त जुग कुराले मेरो जातिलाई मदत गर्न सक्दैन, तिनै कुरासित तिनीहरूले आफ्नो महिमालाई साटेका छन् । १२ यही कारणले गर्दा हे आकाशमण्डल, थरथर हो, चकित हो र डरले काँप, यो परमप्रभुको घोषणा हो । १३ किनकि मेरो जातिले मेरो विरुद्धमा दुर्इवटा दुष्ट काम गरेको छ: तिनीहरूले जिउंदो पानीको मुललाई त्यागेका छन्, र तिनीहरूले आफ्नै निमित पानी चुहिए कुवाहरू खनेका छन् । १४ के इसाएल दास हो? के त्यो आफ्नो मालिकको धरमा जन्मेको थियो? त्यसो भए, त्यो किन लुटको माल भएको छ त? १५ जवान सिंहाहरू त्यसको विरुद्धमा गर्जे । तिनीहरूले ठुलो स्वरले गर्जेका छन्, र त्यसको देशलाई त्रसित पारेका छन् । त्यसका सहरहरू बासिन्दाहरू नरहने गरी नष्ट पारिएका छन् । १६ साथै, मैफिस र तहपनेसका मानिसहरूले तेरो शिर खारिनेछन् । १७ परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरले तिनीहरूलाई अगुवाइ गरिरहुहुँदा तिनीहरूले उहाँलाई त्यागेर के यो तिनीहरू आपने निमित गरेका होइन्नो? १८ त्यसैले अब, शिहोर नदीको पानी पिउन तिन किन मिश्रदेशमा पुऱ्याउने बाटो भएर जान्छौ? यूफेटिस नदीको पानी पिउन किन किन अश्वरूमा पुऱ्याउने बाटो भएर जान्छौ? १९ तिनीहरूको दुष्टताले नै तिनीहरूलाई हाँप्काउँछ, र तिनीहरूको अविश्वासले नै तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छ । त्यसैले यसबाटे विचार गर, र बुझ, परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई त्यागेर उहाँको डर नमानु भनेको दुष्ट र तितो कुरा हो, यो सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । २० किनकि तैसित प्राचिन समयमा भएको तेरो जुवा मैले भाँचिदिँ । मैले तेरा बन्धनहरू फुकाइदिँ । तैर पनि तैले भनिस, ‘म तपाइँको सेवा गर्नेछैनौ’! किनकि हरेक अग्लो डाँडा र हरेक इयाम्म परेको रुखमुनि तैले आफ्नो शिर झुकाइसु, तँ वेश्या होस् । २१ मैले तलाई पूर्ण रूपले शुद्ध बीउबाट असल दाखको बोटको रूपमा रोपेको थिँ । तब तैले आफैलाई भ्रष्ट र बेकमा दाखको बोटको रूपमा कसरी परिवर्वन गरिस्? २२ तैले आफैलाई नदीमा सफा गरिस् वा साबुनले धोइस् भने पनि, तेरो अर्धमूँ मेरो सामु दागझौँ छ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । २३ ‘म बिटुलो पारिएको छैनै! म बाल देवताको पछि लागेको छैनै भनी तैले कसरी भन्न सक्छस? तैले उपत्यकाहरूमा के गरिसु, सो हेरे । तैले गरेको कुरालाई विचार गर । तँ यताउता कुदिहिङ्गे चञ्चल पोथी ऊट हो, २४ तँ उजाड-स्थानमा बस्न आदत भएको कामातुर भएर हावा सुँदै हिँड्ने बन-गर्धेनी हो । त्यसको कामवासनालाई कसले नियन्त्रण गर्न सक्छ? त्यसको पछि लाग्ने कुनै पनि गधा थकित हुनुपर्दैन । मैथुनको समयमा तिनीहरूले त्यसलाई फेला पार्नेछन् । २५ तेरो खुटालाई नाड्गो हुन्बाट र तेरो घाँटीलाई तिर्खाउनबाट तैले नियन्त्रण गर्नुपर्छ । तर तैले भनेको छस्, ‘यो आशारहित छ! अहँ, म परदेशीहरूलाई प्रेम गर्नु र तिनीहरूके

पछि लाग्छु ।' 26 चोर समातिंदा त्यो लजिजत भाएङ्गैं, इसाएलको घराना लजिजत हुने छ । तिनीहरू, तिनीहरूका राजाहरू, तिनीहरूका राजकुमारहरू, र तिनीहरूका पुजारीहरू र तिनीहरूका अगमवक्ताहरू लजिजत हुनेछन् । 27 यी तिनै हुन् जसले रुखलाई भन्छन्, 'तिमी मेरा पिता है', र दुङ्गालाई 'तिमीले मलाई जन्म दियौ' । किनकि तिनीहरूले मतफ पिठिँ फकुर्तेछन्, आफ्ना अनुहार होइन । तापनि सङ्कटको समयमा तिनीहरू भन्छन्, 'उठनुहोस् र हामीलाई बचाउहोसि!' 28 तापनि तिमीहरूले आफ्ना निम्नित बनाएका देवताहरू कहाँ छन्? तिमीहरूको सङ्कटको समयमा तिमीहरूलाई बचाउन तिनीहरूको इच्छा भए तिनीहरू उठनु, किनकि हे यहूदा, तेरा जति सहरहरू छन्, त्याति नै तेरा मुर्तिहरू छन् । 29 त्यसैले मैले गलत गरेको छु भनी मलाई किन दोष लगाउँछस्? तिमीहरू सबैले मेरो विरुद्धमा पाप गरेका छौ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 30 मैले तेरो जातिलाई व्यर्थमा दण्ड दिएको छु । तिनीहरूले अनुशासनलाई स्वीकार गर्दैनन । तिमीहरूको तरवाले तिमीहरूका अगमवक्ताहरूलाई विनाश गर्ने सिंहले झौं निलेको छ । 31 हे यस पुस्ताका मानिस हो, मेरा वचन, परमप्रभुको वचनमा ध्यान देओ । के म इसाएलको निम्नित उजाड-स्थान वा धोर अन्धकारको देश भाँए? किन मेरो जातिले यसो भन्छ, 'हामी वरिपरि धूम दिनुहोस्, हामी फेरि तपाईंकहाँ आउनेछैनो?' 32 के कन्याले आफ्नो गराहना, दुलहीले आफ्ना धूम्टो भुल्छे र? तरै पनि मेरो जातिले मलाई गन्ने नसक्ने दिनदेखि भुलेको छ । 33 प्रेमको खोजी गर्न कसरी तैले आफ्नो मार्ग बनाउँछेस? तैले दुष्ट स्त्रीहरूलाई पनि आफ्ना मार्गहरू सिकाएको छेस् । 34 तेरा वस्त्रहरूमा निर्दोष गरिब मानिसहरूको जीवनको सात भेट्टाएको छ । यी मानिसहरू घरमा चिरो गरिहरूदा भेट्टाइका होइनन् । 35 तरै पनि त भन्छेस्, 'म निर्दोष छु ।' निश्चय नै उहाँको क्रोध मबाट तकरे गएको छ । 'तर हेरै' मैले पाप गरेको छैन' भनी तैले भनेको हुनाले म तैमाथि इन्साफ ल्याउनेछु । 36 तेरा मार्गमा यो बद्लाउलाई तैं किन निकै हलुकासित लिन्छेस्? जसरी अश्वरूले तैलाई निरुत्साही पायो, त्यसै गरी मिश्रदेशले पनि तैलाई निरुत्साही पार्नेछ । 37 आपानो शिरमा आफ्ना हात राखेर तँ त्याँबाट दुःखी भएर जानुपर्ने हुन्छ, किनकि तैले जस-जसमाथि भरोसा गरेको छेस्, तिनीहरूलाई परमप्रभुले इन्कार गर्नुभएको छ । त्यसैले तिनीहरूका तैले मदत पारनेछैनस् ।

3 "कुनै पुरुषले आफ्नी पल्लीसित सम्बन्ध-विच्छेद गयो, र उसको जीवनबाट त्यो गई अनि अर्को पुरुषको पल्ली भई भने, ऊ फेरि फर्केर त्योकहाँ जान्छ र? के त्यो देश औथी दुष्पित हुँदैन र? तैं धैरे प्रेमी भएकी वेश्याजस्तै भएर बसेको छेस् । के तैं मकहाँ फर्कछेस? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 2 नाङ्गाडा डाँडाहरूतर्फ आफ्ना आँखा उठा र हेरे । के कुनै त्यस्तो ठाउँ छ, जहाँ तेरो अवैध यौनन्दन्दा छैन? एक जना अरबी उजाड-स्थानमा बसेझौं तै आफ्ना प्रेमीहरूको प्रतीका गर्दै बाटोका किनारहरूमा बस्छेस । तेरो वेश्यावृत्ति र दुष्टताले तैले देशलाई दुष्पित पारेको छेस् । 3 त्यसैले वर्षा थामिएको छ, र वसन्त ऋतुको पानी परेको छैन । तरै पनि तैसित वेश्याको निधार छ । तै लजिजत हुन इन्कार गर्छेस् । 4 के भखरै मात्र तैले मलाई पुकारिनस्, 'हे मेरा पिता, मेरो युवावस्थादेखिको मेरो घनिष्ठ मित्र । 5 के उहाँ सर्थै रसिउन्हुन्छ र? के उहाँले आफ्नो क्रोधलाई सर्थै अन्त्यसम्म राख्नुहुन्छ र?' हेरे । तैले यसरी भनेको छेस्, तर तैले त सके जति दुष्ट काम गर्छेस् ।' 6 तब राजा योशियाहोको शासनकालमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'विश्वासहीन इसाएलले के गरेको छ, तँ देख्छस? त्यो हरेक अलालो डाँडा र हरेक इयाम्प परेको रुखमुनि गएको छ, र त्यहाँ त्यसले वेश्याले झौं काम गरेकी छ । 7 मैले भने, 'यी सबै कुरा गरेपछि त्यो म कहाँ फर्कन्छे, तर त्यो फर्किन । तब त्यसकी विश्वासहीन बहिनी यहूदाले यी सबै देखी । 8 त्यसैले मैले देखें, त्यसरी नै त्यस विश्वासहीन इसाएलले व्याभिचार गरेकी छे, र मैले त्यसलाई निकालेको छु, र त्यसको विरुद्धमा त्यागपत्र

दिएको छु । त्यसकी विश्वासहीन बहिनी यहूदा डराइन । त्यो पनि गई र वेश्याले झौं काम गरी । 9 त्यसको वेश्यावृत्ति त्यसको लागि कहीजस्तो भएन । त्यसले देशलाई दुष्पित पारी, र त्यसले दुङ्गा र रुखहरूसित व्यभिचार गरी । 10 यी सबै कुरापछि त्यसकी विश्वासहीन बहिनी यहूदा सारा हृदयले होइन तर झूट लिएर मकहाँ फर्की, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।' 11 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'विश्वासहीन इसाएल विश्वासहीन यहूदाभन्दा बढी धर्मी भएको छ । 12 जा र उत्तरलाई यी वचन घोषणा गर, 'हे विश्वासहीन इसाएल, फर्की यो परमप्रभु घोषणा हो, 'म ताँसित सर्थै रिसाउनेछैन ।' परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, 'म विश्वासयोग्य भएको हुनाले म सदासर्वदा रिसाउनेछैन ।' 13 तरो अथर्मलाई स्वीकार गर, किनकि परमप्रभु तेरा परमेश्वरको विरुद्धमा तैले अपराध गरेको छस्, हरेक इयाम्प फरेको रुखमुनि तैले परदेशीहरूसित तेरा मार्गहरू बाँडिको छस् । किनकि तैले मेरो कुरा सुनेको छैनस, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 14 'ए विश्वासहीन जाति, फर्की' यो परमप्रभुको घोषणा हो, 'म तेरा पाति हुँ ।' सरहबाट एक जना र एउटा परिवारबाट दुइ जना गरी म ताँलाई लिनेछु र म ताँलाई सियोनमा ल्याउनेछु । 15 मैरे जस्तो हृदय भएका गोठालाहरू म ताँलाई दिनेछु, र ज्ञान र अनन्दद्विटिले तिनीहरूले तेरो हेरवाह गर्नेछन् । 16 तब ती दिनमा देशमा तेरो वृद्धि हुनेछ, र तैले फल फलाउनेछस् भनी परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । तिनीहरूले फेरि यसो भन्नेछैनन्, 'परमप्रभुको करारको सन्दुक' । फेरि यो विषय तिनीहरूका हृदयमा आउनेछैन, वा समझाना हुनेछैन । यो गुम्नेछैन र अर्को बनाइनेछैन ।' 17 त्यस बेला तिनीहरूले यरुशलेमको बारेमा घोषणा गर्ने छन्, 'यो परमप्रभुको सिंहासन हो ।' अनि अू रसै जाति परमप्रभुको नाउँमा यरुशलेममा जम्मा हुनेछन् । अब उसो तिनीहरू तिनीहरूका दुष्ट हृदयको हठमा हिँडेनेछन् । 18 ती दिनमा यहूदाको घराना इसाएलको घरानासँै हिँडेनेछ । तिनीहरू उत्तरको देशबाट मैले तिनीहरूका पुर्खीहरूलाई पैतृक-सम्पत्तिको रूपमा दिएको देशमा सँगसँगै आउनेछैन । 19 मेरो बारेमा मैले भने, 'मेरो छोरोको रूपमा म तिनीहरूलाई व्यवहार गर्न र तिनीहरूलाई मनमोहक देश दिन चाहन्छु ।' यो पैतृक-सम्पत्ति अन्य कुनै पनि जातिसित भएको भन्दा सुन्दर छ । मैले भन्ने थिएँ, 'तिमीहरूले मलाई बोलाउनेछौ, 'हे मेरा पिता' । तिमीहरू मलाई पछाडैदेखि तकरीनेथारी भनी मैले भने थिएँ । 20 तर आपानो पतिको लागि विश्वासहीन भएकी स्त्रीझौं, ए इसाएलका घराना हो, तैले मलाई धोका दिएको छस्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 21 मैदानहरूमा इसाएलका मानिसहरूको रुवाइ र चिच्याइको एउटा आवाज सुनिन्छ । किनकि तिनीहरूले आफ्ना मार्ग बद्लेका छन् । तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई विर्किना क्छन् । 22 'हे रेहनुहोस्! हामी तपाईंकहाँ फर्कनेछौं किनकि तपाईं परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ । 23 निश्चय नै डाँडाहरूका झूट आउँछ र पर्वतहरूबाट अलमल पार्ने आवाज आउँछ । निश्चय नै परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर इसाएलको उद्धार हुनुहुन्छ । 24 तरै पनि लाजलाम्दा मूर्तिहरूले हाम्रा पुर्खीहरूले परिश्रम गरेका तिनीहरूका बगाल, बथान, तिनीहरूका छोराछोरीलाई भस्म पारेका छन् । 25 हामी लाजमा पल्लौं । हाम्रो लाजले हामीलाई ढाकोस्, किनकि हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेका छौं । हाम्रो युवावस्थादेखि आजको दिनसम्म हामी र हाम्रा पुर्खीहरूले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आवाजलाई सुनेका छैनैन् ।'

4 यो परमप्रभुको घोषणा हो, 'ए इसाएल, तँ फर्किस् भने तँ मतिरै फर्किनुपछ । तैले मेरो सामुदाय धिनलाम्दा वस्तुहरू हटाइस् र फेरि मबाट तर्केर गङ्गासँ भने, 2 'परमप्रभुको नाउँमा' भनेर तैले शपथ खाँदा तँ सत्य, न्यायी र धर्मी हुनुपर्छ । तब जाति-जातिहरू उहाँमा आशिषित हुनेछैन, र उहाँलाई नै तिनीहरूले महिमा दिनेछैन ।' 3 यहूदा र यरुशलेममा भएका हरेक व्यक्तिलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूको खेत जोत, र कँडाहरूका

बिचमा बीउ नछर । 4 हे यहूदाका मानसिहरू र यस्शलेमका बासिन्दाहरू हो, परमप्रभुको निस्ति आप्नो खतना गर, र तिमीहरूको हृदय छोपे छाला हटाओ, नत्रा तिमीहरूका कार्यको दुष्टताको कारणले कसैले निभाउन नसक्ने गरी बच्नेछ, मेरो क्रोध आगोझै दन्कनेछ । 5 यहूदामा कराओ र यस्शलेममा सुनियोस । यसो भन, 'देशमा तुरही फुक ' । यसो भनेर घोषणा गर, 'सँगैसँगै भेला होओ । हामी किल्लाबाट्नी गरिएका सहरहरूमा जाओ ।' 6 सङ्केत दिने झाण्डा उठाओ र त्यसलाई सियोनतर्फ औल्याओ, र सुराक्षाको लागि दौड । नबस, किनकि म उत्तरबाट तुलो विनाश र विपत्ति ल्याउदैछु । 7 आप्नो झाडिबाट सिंह बाहिर आउँदैछ, र जाति-जातिहरूलाई नष्ट पार्ने व्यक्ति प्रस्थान गरिएको छ । तिमीहरूको देशमा त्रास ल्याउन, तिमीहरूको सहरहरूलाई कोही नबस्ने गरी भनानवशेषमा परिणत गर्न त्यो आप्नो ठाउँ छाडेर आउँदैछ । 8 यही कारणले गर्दा, आफैलाई भाडग्राले बेर, विलाप गर र रोओ । किनकि परमप्रभुको रिसको शक्ति हामीबाट तर्केर गएको छैन । 9 यो परमप्रभुको घोषणा हो, 'त्यस दिन राजा र तिनका अधिकारीहरूका हृदय काम्नेछन् । पुजारीहरू भयभीत हुनेछन्, र अगमवक्ताहरू त्रसित हुनेछन् ।' 10 त्यसैले मैले भनें, 'हाय, परमप्रभु परमेश्वर, 'तिमीहरूका लागि शान्ति हुनेछ' भनेर निश्चय नै तपाईंले यी मानिस र यस्शलेमलाई पूर्णतः धोका दिनुभएको छ । तापनि तत्वारले तिमीहरूको जीवनको विश्वदमा प्रहार गर्दैछ ।' 11 त्यस बेला यस्शलेम र यस जातिको विषयमा यसो भनिनेछ, 'मरुभूमिका मैदानहरूबाट आएको एउटा पोल्यै बतासले मेरो मानिसहरूका छोरीकहाँ आप्नो मार्ग बनाउँछ । यसले तिमीहरूलाई निफन्ने वा शुद्ध पार्ने छैन । 12 मेरो आजामा त्योभन्दा अझौ प्रचण्ड बतास आउनेछ, र अब म तिनीहरूको विश्वदमा दण्डाजा ल्याउनेछु । 13 हेरे, बादलले झौं उहाँले आक्रमण गर्दै हुनुहुँच, र उहाँका रथहरू आँधीजस्ता छन् । उहाँका घोडाहरू गरुहरूभन्दा छिलो कुट्ठन् । हामीलाई थिक्कार छ, किनकि हामी सर्वनाश हुनेछौं । 14 य यस्शलेम, दुष्टताबाट आप्नो हृदय शुद्ध पाए जसले गद्दा तँ बाँच सकछस् । तेरा गहिरा-गहिरा विचारहरू कहिलेसम्म कसरी पाप गर्ने भने विषयमा हुनेछ? 15 दानबाट एउटा आवाजले खबर ल्याउँदैछ, र एफाइमका पर्वतहरूबाट आउँदो विपत्ति सुनिँदैछ । 16 जाति-जातिहरूलाई यस विषयमा सोच लगा: हेरे, यहूदाका सहरहरूको विश्वदमा युद्धको हल्ला मच्चाउन ताढाको देशबाट वेरा हाल्नेहरू आउँदैछन् भनी यस्शलेमलाई सुचना गर । 17 तिनीहरू खनजोत गरिएको बारीको चारैतिर रुँहेहरूस्तै हुनेछन्, किनकि त्यो मेरो विश्वदमा बागी भएको छ, यो परमप्रभुको घोषणा हो, 18 र तेरा चाल र कामहस्ते तामाथि यी कुरा ल्याएका छन् । यो तेरो दण्ड हुनेछ । यो कति भयानक हुनेछ! यसले तेरो हृदयलाई नै प्रहार गर्नेछ । 19 ए मेरो हृदय, मेरो हृदय! म आप्नो हृदयको पीडामा छु । मेरो हृदय मभित्रै हलिलएको छ । म चुप रहन सकिन्दैन तिनकि मैले तुरहीको आवाज अथर्त युद्धको ध्वनि सुनेको छु । 20 विपत्तिपछि विपत्ति आउनेछ । किनकि सारा देश भग्नावशेष हुँच । अकस्मात मेरा पालहरू अनि मेरा पर्दाहरू एके क्षणमा नष्ट पारिए । 21 मैले कहिलेसम्म शत्रुको यद्यको झाङ्डा हेनें? के मैले तुरहीको आवाजलाई सुनेछु? 22 मेरो जातिको मूर्खताको कारणले तिनीहरूले मलाई चिन्दैन । तिनीहरू निर्बुद्धी मानिसहरू हुन्, र तिनीहरूको समझाशक्ति छैन । तिनीहरू दुस्त्याङ्को सिप्पि छ, तर भालाइ गर्न जान्दैन । 23 मैले देशलाई हेरें । हेर, यो आकारहीन र शून्य थियो । किनकि आकाशमण्डलको लागि कुनै ज्योति थिएन । 24 मैले पर्वतहरूलाई हेरें । हेर, ती थरथर काँपै थिए, र सबै डाँडा यताउता हालिलहेका थिए । 25 मैले हेरें । हेर, त्यहाँ कोही थिएन, र आकाशका सबै चरा उडेर भागेका थिए । 26 मैले हेरें । परमप्रभुको सामु, उहाँको भयानक क्रोधको सामु बाँचामा मरुभूमि भएको थियो, र सबै सहरहरू ध्वस्त भएका थिए । 27 परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, 'सारा देश ध्वस्त हुनेछ, तर म यसलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पारिदैन । 28 यसकारण पृथ्वीले शोक गर्नेछ, र माथि आकाशमण्डल अँथ्यारो हुनेछ । किनकि मैले आप्नो मनको कुरा

घोषणा गरेको छु । म त्यसलाई रोकिदैन । त्यसलाई कार्यान्वयन गरनदियि म तर्कन्नै । 29 घोडचढीहरू र काँड बोकेका धनुर्धरीहरूको आवाज सुनेर हेरेक सहर भानेछ । तिनीहरू जडगालभित्र दौडनेछन् । हेरेक सहर चट्टानका ताउँहरूमा उक्लनेछ । सहरहरू त्यागिने छन्, किनकि तिनमा बसोबास गर्ने कोही हुनेछैन । 30 अब त तँ उजाड पारिएकी छेस, तब तँ के मर्नेछस? तैले रातो पोशाक पहिरिने, सुनका गरगहना लगाउने र तेरा आँखा गाजले ठुला बनाउने गरे तापनि तैसित कामवासनामा फर्सेका पुरुषहरूले नै अब ताउँलाई इन्कार गर्नेछन् । बरु, तिनीहरूले तेरो जीवन लिन खोज्दैछन् । 31 त्यसैले म पीडाको आवाज, पहिलो बच्चाको जन्ममा हुने प्रसव-वेदना र सियोनकी छारीको चिच्छाहट सुन्दैछु । त्यसले स्वाँ-स्वाँ गर्दै सास फेर्दैछ । त्यसले आप्ना हात फैलाउँछ, 'मलाई थिक्कार छ! यी हत्याराहरूको कारणले गर्दा म मूर्छ परिहरेको छु ।'

5 "यस्शलेमका सडकहरूबाट छिटो जा । त्यसका चोकहरूमा पनि खोजी गर । त्यसपछि हेरे अनि यस कुरा बारेमा विचार गर: न्यायपूर्वक काम गर्ने र इमानदारीपूर्वक काम गर्न खोज्ने कुनै मानिस तैले फेला पारिस्भने, म यस्शलेमलाई क्षमा दिनेछु । 2 तिनीहरू भन्नुहन्न, 'जीवित परमप्रभुको नाउँमा' तापनि तिनीहरूले झूटा शपथ खाउदैछन् ।" 3 हेरे परमप्रभु, के तपाईंका आँखाले विश्वसनीयताको खोजी गर्नेन्न? तपाईंले मानिसहरूलाई प्रहार गर्नुभयो, तर तिनीहरूलाई पिडा महसुस हुँदैन । तपाईंले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा पराजित गर्नुभएको छ, तर तिनीहरू अझौ पैनि अनुशासन मान इन्कार गर्नेन् । तिनीहरूले आप्ना अनुहार चट्टानभन्दा कडा बनाउँछन्, किनकि तिनीहरू पश्चात्ताप गर्न इन्कार गर्नेन् । 4 त्यसैले मैले भनें, 'निश्चय नै यिनीहरू मात्र दुःखी मानिसहरू रहेछन् ।' तिनीहरू मूर्ख छन्, किनकि तिनीहरू परमप्रभुका मार्ग जान्दैन, न त तिनीहरूका परमेश्वरका आजाहरू जान्दैन । 5 म ठुला मानिसहरूकहाँ जानेछु, र तिनीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश घोषणा गर्नेछु, किनकि कम्सेकम आफ्ना परमेश्वरका मार्ग, परमेश्वरका आजाहरू तिनीहरूले त जान्दैन ।" तर तिनीहरू सबैले आप्ना जुवा सँगसँगै भाँचै । तिनीहरू सबैले आफूलाई परमेश्वरसित बाँधे बन्धनलाई चुँडाले । 6 त्यसैले झाडीबाट निस्केर आउने सिंहले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नेछ । अराबबाट आउने व्याँसोले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछ । ढुकेर बस्ने चिरुगा तिनीहरूका सहरहरूको विश्वदमा आउनेछ । आप्नो सहरबाहिर जाने कोही पनि दुकान्कुरा पारिनेछ । किनकि तिनीहरूका अपराध बढ्दो छन् । तिनीहरूका विश्वासहीन कामहरू असीमित छन् । 7 यी मानिसहरूलाई मैले किन क्षमा दिने? तिनीहरूका छोराहरूले मलाई त्यागेका छन्, र तिनीहरूले त्यो नाउँमा शपथ खान्नेन् जो ईश्वरहरू नै होइन्दैन । मैले तिनीहरूलाई पेटभरि खुवाएँ, तर तिनीहरूले व्यभिचार गरे, र ठुलो सङ्ख्यामा वेश्याहरूका घरहरूमा गए । 8 तिनीहरू कामवासनाले मस्त घोडाहरूजस्ता थिए । मैथुनको चाहनाले तिनीहरू चारैतिर ढुँद्दै थिए । प्रत्येक आप्नो छिमेकीको पलीको लागि हिनहिनायो । 9 त्यसैले, यो परमप्रभुको घोषणा हो, के मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुपैदैन र, के मैले यसो जातिसित बदला लिनुपैदैन र? । 10 त्यसका दाखबारीका गराहरूमा जा र नष्ट गरिदै । तर तिनमा पूर्ण विनाश नगर । तिनका हाँगाहरू छिंवल, किनकि ती दाखका बोट परमप्रभुबाट आएका होइन्न । 11 किनकि इसाएल र यहूदाका घरानाहरूले मलाई पूर्ण रूपमा धोका दिएक छन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 12 तिनीहरूको परमप्रभुको बारेमा झूट बोलेका छन् र यसो भनेका छन्, "उहाँले केही गर्नुने छैन । हामीमाथि कुनै हानि आउनेछैन, र हामीले कुनै तरवार वा अनिकाल देख्ने छैन ।" 13 अगमवक्ताहरू हावा हुनेछन्, र तिनीहरूमा वचन छैन । त्यसैले तिनीहरूले भनेका कुरा तिनीहरूमाथि नै आइप्सन् ।" 14 त्यसैले सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, "तैले यसो भनेको हुनाने हेर, म तेरो मुख्यमा मेरो वचन हाल्ने लागेको छु । यो आगोजस्तो हुनेछ, र माथि आकाशमण्डल अँथ्यारो हुनेछ ।

यी मानिसहरू दाउराजस्ता हुनेछन् । किनकि यसले तिनीहरूलाई भस्म पार्ने छ । 15 हेरि! ए इसाएलको घराना हो, मैले तेरो विरुद्धमा धेरै टाढाबाट एउटा जातिलाई ल्याउंन लागेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, यो एउटा दिगो र प्राचीन जाति हो । यो एउटा त्यस्तो जाति हो जसको भाषा तैले जान्दैनस, न त तिनीहरूले के भन्छन् त्यो तैले बुद्धेछस । 16 तिनीहरूका वाणका ठोकाहरू खुला विहानजस्तै छन् । तिनीहरू सबै सिपाही हुन् । 17 त्यसैले तिमीहरूका फसल, तिमीहरूका छोलालोरी अनि तिमीहरूका खानेकुरा स्वाहा पारिनेछन् । तिनीहरूले तिमीहरूका भेडा-बाज्ञा र गाईवस्तु खानेछन् । तिनीहरूले तिमीहरूका दाखका बोट र अज्जेरिका बोटहरूका फल खानेछन् । तिमीहरूले भरोसा गरेका तिमीहरूका किल्ला भएका सहरहरूलाई तिनीहरूले तरवारले नष्ट पार्नेछन् । 18 तर ती दिनमा पनि म तिमीहरूलाई पूर्ण रूपमा नाश पार्ने इच्छा गर्दिन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 19 जब तै, इसाएल र यहूदाले यसो भन्छस, ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले किन हामीलाई यी सबै कुरा गर्नुभएको?’ तब तँ यर्मियाले तिनीहरूलाई भन्नेछस्, “जसरी तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्यागयो र आफ्नै देशमा विदेशी देवताहरूको सेवा गम्या, त्यसरी नै तिमीहरूले विदेशमा पनि विदेशीहरूको सेवा गर्नुपेंछ ।” 20 याकूबको घरानामा यो प्रवार गए, र यहूदामा यो सुनियोस् । यसो भम, 21 “हे समझ नभएको मूर्ख मानिस हो, यो कुरा सुन । तिमीहरूका आँखा छन्, तर देख्न सक्नैनौ, कान छन्, तर सुन्न सक्नैनौ । 22 मदेखि नडाराओ, न त मेरो मुहारको सामु थरथर होओ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । समुद्रलाई बालुवाको सिमाना राखेको छु जुन नभत्किने स्थायी, निरन्तर रहेन आज्ञा हो, छाल ठोकिने र फर्किने भए तापनि त्यसले अझै भक्ताउनेछैन । यसका तरङ्गहरू गर्जे तापनि तिनले यसलाई पार गर्दैनन् । 23 तर यी मानिसहरूको हठी हृदय छ । यो विद्रोहमा बरालिन्छ र टाढा जान्छ । 24 किनकि तिनीहरूले आफ्ना हृदयमा यसो भदैनन्, “हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको भय मानौ जसले वर्षा ल्याउनुहुन्छ, हामीले खेति गर्नुपर्ने हप्ताहरूमा, ठिक समयमा अगिल्लो र पछिल्लो वर्षा दिनुहुन्छ ।” 25 तिमीहरूका अर्धरहरूले गर्दा यी कुरा हुन्वाट रोकिएका छन् । तिमीहरूका पापले गर्दा भलाइ तिमीहरूको आउन रोकिएको छ । 26 किनकि मेरा मानिसहरूसँगै दुष्ट मानिसहरू भेडाइएका छन् । कोही मानिस चरा समाउनलाई चुप बसेदै तिनीहरू दुकिबस्छन् । तिनीहरूले पासो थाप्छन् र मानिसहरू समात्थन् । 27 चराहरूले भरिएका पिंजराजस्तै तिनीहरूका घरहरू छलले भरिएका छन् । त्यसैले तिनीहरू तुला र धनी भएका छन् । 28 तिनीहरू मोटाएका छन् । तिनीहरू सकुसल चिल्ला भएका छन् । तिनीहरूले दुष्टताको सबै सीमा पार गरेका छन् । तिनीहरूले मानिसहरू वा अनाथहरूको भलाइको निन्दि बिन्नी गर्दैनन् । तिनीहरूले खाँचोमा परेकाहरूलाई न्याय नदिए तापनि तिनीहरूको उन्तनि हुन्छ । 29 के यी कुराको लागि मैले तिनीहरूलाई दण्ड नदिने त, के यस्तो जातिलाई मैले बदला नलिते त? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 30 यस देशमा बीभत्स र त्रासदीपूर्ण कामहरू भएका छन् । 31 अगमवक्ताहरूले छलपूर्ण अगमवारी गर्छन्, र पुजारीहरूले आफ्नै शक्तिले शासन गर्छन् । मेरो मानिसहरूले यही तरिका मन पराउँन, तर अन्त्यमा के हुने छ?”

6 हे बैन्यामीनका मानिसहरू हो, यस्तलाईलाई छोडेर सुरक्षा खोज । तकोमा तुरही फुक । बैथहक्केरेममाथि सङ्केतबाट इशारा देओ, किनकि उत्तरबाट दुष्टता देखा पर्वैछ । एउटा तुलो मिचाहा आउँदैछ । 2 सियोनकी सुन्दरी र कोमल छोरी नष्ट पारिन्छ । 3 गोठालाहरू र तिनका बगालहरू तिनीहरूको जानेछन् । तिनीहरूले चारैतर त्यसको विरुद्धमा पालहरू टाङ्नेछन् । हरेक मानिसले आफ्नो हाताले चाराउनेछ । 4 “युद्धको लागि आफैलाई देवताहरूको अर्पण गर । उठ, हामी मध्यदिनमा आक्रमण गरौ । दिन ढल्कैदे जानु र बेलुकीको छायाँ पर्दै जानु धेरै नराप्रो कुरा हो । 5 तरै पनि हामी रातमा आक्रमण गरौ र त्यसको किल्लालाई नष्ट पारौ ।” 6

किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “त्यसका रुखहरू काटिदै, र यस्तलेमको विरुद्धमा धेरामचानहरू बनाओ । आक्रमण गर्नलाई यो नै ठिक सहर हो, किनकि यो अत्याचारले भरिएको छ । 7 जसरी इनारले ताजा पानी दिन्छ, त्यसरी नै यो सहरले निरन्तर दुष्टता उत्पादन गर्छ । त्यसको भित्र हिंसा र उपद्रव सुनिन्छ । रोग र घाउहरू मेरो अनुहारको सामु निरन्तर छन् । 8 ए यस्तलामे, अनुशासनलाई स्वीकार गए, नत्राता म तँबाट तर्केन्छु, र तँलाई कोही नबस्ने उजाड देश बनाउनेछु ।” 9 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “निश्चय नै तिनीहरूले दाखबारीमा छाडिएका फललाई झैं इसाएलमा छाडिएकाहरूलाई टिप्पेछन् । दाखका बोटहरूबाट दाख टिप्प फेरि तेरो हात पसार । 10 म कसलाई घोषणा गरू र चेताउनी दिँ ताकि तिनीहरूले मेरो कुरा सुनून्? हेर, तिनीहरूका कान खतना गरिएका छैनन् । तिनीहरू थ्यान दिन सबैदेनून । हेर, तिनीहरूलाई सुधार्न परमप्रभुको वचन तिनीहरूकहो आएको छ, तर तिनीहरूले यसको इच्छा गर्दैनन् । 11 तर म परमप्रभुको क्रोधले भरिएको छु । यसलाई थामेर म थाकिसकेको छु । उहाँले मलाई भन्नुभयो, “सङ्कक्का बालबालिका र युवाहरूको समूहमा यसलाई खन्नाइदै । किनकि हरेक पुरुषलाई त्यसकी पत्तीसँगै, अनि कान नसुने हरेक बुढा मानिसलाई लगिनेछ । 12 तिनीहरूका घरहरू, खेतहरू र पत्तीहरू एकसाथ अरुलाई दिइनेछ । किनकि म आफै हातले यस देशका बासिन्दाहरूलाई आक्रमण गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 13 सानादेखि ठुलासम्म सबै जना बैडामान आज्ञनको लागि लोभी भएका छन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । अगमवक्तादेखि पुजारीसम्म सबैले छलको अभ्यास गर्छन् । 14 शान्ति नै नहुँदा पनि, ‘शान्ति, शान्ति’ भदै, तिनीहरूले मेरा मानिसहरूको चोटलाई अलिअलि मात्र निको पारेका छन् । 15 तिनीहरूले घृणित कामहरू गर्दा के तिनीहरू लज्जित भए? तिनीहरू लज्जित भएनन् । तिनीहरूलाई शर्म मान्न पनि आँदैनन् । त्यसैले पतन भएकाहरूका विचमा तिनीहरू पतन हुनेछन् । तिनीहरूलाई दण्ड दिंदा तिनीहरू तल खसालिनेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 16 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “दोबाटोमा खडा हो र हेर । प्राचीन मार्गहरू बरेमा सोधखोज गए । ‘यो असल मार्ग कहाँ छ?’ तब त्यसैमा हिँड, र आफ्नो लागि विश्रामस्थल पत्ता लगा । तर मानिसहरू भन्नन्, ‘हामी जाने छैनौं’ । 17 तुरहीको आवाज सुनून मैले तिनीहरूका निमित पहरेदारहरू नियुक्त गरे । तर तिनीहरूले भने, ‘हामी सुन्ने छैनौं’ । 18 त्यसकारण हे जाति-जातिहरू हो, सुन । हे गवाही दिनेहरू हो, तिनीहरूलाई के हुने छ सो हेर । 19 हे पृथ्वी, सुन । मैले यी मानिसहरूमाथि विपत्ति ल्याउन लागेको छु, जुन तिनीहरूका विचारको नितजा हो । तिनीहरूले मेरो वचन वा व्यवस्थालाई ध्यानै दिएनन्, तर तिनीहरूले यसलाई इकाकार गरे । 20 मेरो लागि शेबाबाट माथि गएको यस धुपको अर्थ के हो? वा टाढाको देशबाट आएका यी सुगन्धको? तिनीहरूका होमबलिहरू मेरो लागि स्वीकारोग्य छैनन्, न त तिनीहरूका बलिदानहरू छन् । 21 त्यसैले परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, मैले यी मानिसको विरुद्धमा ठेस लाग्ने अवोध राख लागेको छु, जितनीहरूलाई धाराहरू र छोराहरू एकसाथ त्यसमाथि ठक्कर खेनेछन् । बासिन्दाहरू र तिनीहरू छिमेकीहरू पनि नष्ट हुनेछन् ।” 22 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, उत्तर देशबाट एउटा जाति आँदैछ, पृथ्वीको पल्लो भागबाट एउटा महान् जाति उत्तेजित हुँदैछ । 23 तिनीहरूले धनु र भालाहरू उठाउने छन् । तिनीहरू कुर छन् र दया नै छैन । तिनीहरूको आवाज समुद्रको गर्जनजस्तै छ, र तिनीहरू घोडाहरूमा सवार हुँदैछन् । हे सियोनकी छोरी, तेरो विरुद्धमा युद्ध गर्न तिनीहरू पड़क्किबद्द भएर आउने मानिसहरूजस्तै आगाडि बढ्छन् ।” 24 हामीले तिनीहरूका बारेमा खबरहरू सुनेका छौं, र निराश हुँदा हाम्रा हातहरू नै लत्रिका छन् । जन्म दिंदा त्रिस्तीलाई भएँदौं सङ्कक्कप्ले हामीलाई समात्थ । 25 बाहिर खेतबाट नजाओ, र सङ्कक्कप्ले हामीलाई भएँदौं किनकि शत्रुका तरवार र त्रास चारैतर छन् । 26 हे मेरा मानिसकी छोरी, भाड्ग्रा लगा र खरानीमा लडीबडी हो । एक मात्र छोरोको लागि विलाप गरेदै शुँक-शुँक गरेर शोक गर, किनकि

विनाशक हामीमाथि अकस्मात् आउनेछ । 27 “हे यर्मिया, तिनीहरूका मार्ग निरीक्षण गर्न र जाँच गर्न मैले तैलाई धातु जाँच गर्नेजस्तै मेरा मानिसहरूको जाँच गर्ने मानिस बनाएको छु । 28 तिनीहरू अति नै हठी मानिसहरू हुन् जो अस्तुहरूको बदख्याईँ गर्दै यताउता जान्छन् । तिनीहरू सबै भ्रष्टतापूर्वक काम गर्ने काँसा र फलाम हुन् । 29 आगोले भस्म गर्ने पदार्थलाई भस्म गर्न खल्लाई जोडसित फुकिन्छ । आगोको रापामा फलाम पगलन्छ । तिनीहरूका विचमा शुद्धैँ जारी छ, तर यो अर्थहीन छ, किनकि दुष्ट्याईँलाई हटाइएको छैन । 30 तिनीहरू तिरस्कृत भएको चाँदी भनिनेछन् किनकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई इन्कार गर्नुभएको छ ।”

7 परमप्रभुको यो वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 2 “परमप्रभुको मन्दिरको मूल ढोकामा खडा हो र यो वचन घोषणा गर् । यसो भन्, ‘परमप्रभुलाई आराधना चढाउन यी ढोकाहरूबाट प्रवेश गर्ने यहूदाका सबै मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन । 3 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इयाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहूँँ: तिमीहरूका मार्ग र अभ्यास असल बनाओ, र म तिमीहरूलाई यस ठाउँमा बसिरहन दिनेछु । 4 छलपूर्ण वचनहरूमा आपू भर नपर र यसो नभन, ‘परमप्रभुको मन्दिर! परमप्रभुको मन्दिर! परमप्रभुको मन्दिर! ।’ 5 किनकि तिमीहरूले वास्तवमै तिमीहरूका मार्ग र अभ्यासहरू असल बनायो भने, अनि तिमीहरूले मानिस र त्यसको छिमेकीको विचमा न्यायलाई पूर्ण रूपमा कायम राख्याउ भने, 6 तिमीहरूले देशमा बर्ने मानिस, अनाथ वा विधवालाई शोषण गरेनौ र यस ठाउँमा निर्दोषको रात बगाएनौ र आफैलाई हानि पुऱ्याउन अरु देवताहरूको पछि लागेनौ भने, 7 म तिमीहरूलाई यस ठाउँमा बस्न दिनेछु, जुन देश मैले प्राचीन समयदेखि नै सदाको लागि तिमीहरूको पुर्खाहरूलाई दिँए । 8 हेर! तिमीहरूले छलपूर्ण वचनहरूमाथि भरोसा गर्दैछौ जसले तिमीहरूको मदत गर्दैनै । 9 के तिमीहरू चोर्लों, मार्छों, र व्यभिचार गर्छौ? के तिमीहरू छलपूर्क शपथ खान्छौ अनि बाल देवतालाई धुप चढाउँछौ र तिमीहरूले नविनेका असु देवताहरूको पछि लाग्छौ? 10 त्यसपछि तिमीहरू आउँछौ अनि मेरो नाउँले बोलाइने यस मन्दिरमा मेरो सामु खडा हुँछौ र यसो भन्छौ, “हामी बचाइएका छौ”, यसरी तिमीहरू यी सबै धृणित कामहरू गर्न सक्छौ? 11 के मेरो नाउँले पुकारिने यो घर तिमीहरूको दृष्टिमा डाँकुहरूको ओडार हो? तर हेर, मैले यो देखेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 12 “त्यसैले शीलोलामा भएको मेरो ठाउँ जाओ, जहाँ सुरस्मा मैले मेरो नाउँ रहने अनुमति दिँए, र मेरो जाति इसाएलको दुष्टताको कारणले मैले यसलाई के गरें त्यो हेर । 13 त्यसैले अब यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिमीहरूका यी सबै अभ्यासको बोरेमा तिमीहरूसित म बोलाबेलामा बोलैं, तर तिमीहरूले सुनेनौ । मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, तर तिमीहरूले जावाफ दिएनौ । 14 त्यसकारण मैले शीलोलाई जे गरें, मेरो नाउँद्वारा बोलाइने यस मन्दिरलाई पनि म त्यसै गर्नेछु, तिमीहरूले भरोसा गरेको यो घर हो, जुन मैले तिमीहरू र तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई दिँए । 15 जसरी मैले तिमीहरूका सबै दाजुभाइ अर्थात् एफ्राइमका सबै सन्तानलाई निकालैं, त्यसरी नै मेरो सामुबाट म तिमीहरूलाई निकालेल्हु ।” 16 “ए यर्मिया, तैलेचाहि यी मानिसहरूको लागि प्रार्थना नगर, र तिनीहरूको पक्षमा विलाप नगर, न त बिन्नी चढा, किनकि म तेरो कुरा सुन्दिन ।” 17 यहूदाका सहरहरू र यरूशलेमका सडकहरूमा तिनीहरूले के गरिरहेका छन् भनी के त तेस्खेनस्? 18 छोराछोरीले दाउरा बटुल्लैछन्, र बुबाहरू आगो बाल्दैछन् । तिनीहरूले मलाई चिन्हाउलाई स्वर्गकी रानीको निर्मिति फुरौला बनाउन स्त्रीहरू पिठो मुछदैछन्, र असु देवताहरूका लागि अर्धबलि खन्याउँदैछन् । 19 के तिनीहरूले साँच्चे मलाई चिन्हाउँदै छन् त? यो परमप्रभुको घोषणा हो, के लाज तिनीहरूमाथि नै आइप्रोस् भनेर तिनीहरूले आफैलाई चिन्हाउरहेका होइनन् र? 20 त्यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहूँँ, हेर, यस ठाउँमा मानिस र पशु दुवैमाथि, शेतबारीका रुखहरू र

जमिनका फलमाथि मेरो रिस र क्रोधको ज्वाला फुट्नेछ । यसले जलाउनेछ, र कहिलै निभाइनेछैन ।” 21 इसाएलका सर्वशक्तिमान् परमेश्वर यसो भन्नुहूँँ, ‘तिमीहरूका बलिदानहरूमा होमवलिहरू मिसाओ, र तीवाट मासु पनि मिसाओ । 22 किनकि मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट त्याउँदा तिमध्ये कुनै कुरा पनि मैले दिँच्चा गरिन । होमबलि र बलिदानहरूको विषयमा मैले तिनीहरूलाई कुनै आज्ञा दिँच्चैँ । 23 मैले तिनीहरूलाई यो आज्ञा मात्र दिँए, “मेरो आवाजलाई सुन, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ । त्यसैले तिमीहरूको भलो होस् भनेर मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आज्ञा हिंड ।” 24 तर तिनीहरूले सुनेनू, वा ध्यान नै दिए । तिनीहरू आज्ञा दृष्ट दृष्ट्यका आफ्नै हठी योजनामुताबिक जिए । त्यसैले तिनीहरू पछिलितर गए, अगिलित बढेनन् । 25 तिमीहरूका पुर्खाहरू मिश्रदेशबाट आएको समयदेखि आजको दिनसम्म मैले आफ्ना हरेक सेवक र अगमवक्ताहरू तिमीहरूकहाँ पठाएको छु । मैले तिनीहरूलाई पठाउन जोड गरिरहें । 26 तर तिनीहरूले मेरो कुरा सुनेनू । तिनीहरूले ध्यानै दिँच्चन् । बरु, तिनीहरू अटेरी भए । आफ्ना पुर्खाहरून्दा तिनीहरू अझै दृष्ट भए ।” 27 त्यसैले यी सबै वचन तिनीहरूलाई सुना, तर तिनीहरूले तेरो कुरा सुनेछैनन् । तिनीहरूलाई यी कुराको घोषणा गरु, तर तिनीहरूले तैलाई जावाफ दिँच्चेनन् । 28 तिनीहरूलाई यसो भन्, “यो परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आवाज नसुने र अनुशासन पालन नगर्ने जाति हो । सत्यता नष्ट गरिएको छ, र तिनीहरूका मुखबाट बहिरकृत गरिएको छ ।” 29 आफ्नो कपाल काट र आफूलाई खीरी । खुला ठाउँहरूमा मृत्यु संस्कारको गीत गा । किनकि परमप्रभुले आफ्नो क्रोधमा यस पुस्तालाई इन्कार गर्नुभएको छ र त्याग्नुभएको छ । 30 किनकि यहूदाका छोराहरूले मेरो दृष्टिमा दृष्ट काम गरेका छन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । मेरो नाउँद्वारा उपकारिने यस मन्दिरलाई अपवित्र तुल्याउलाई तिनीहरूले त्यसमा धृणित कुराहरू राखेका छन् । 31 अनि बेन-हिन्नोमको बैसीमा तिनीहरूले तोपेतका अला ठाउँहरू बनाए । तिनीहरूले आफ्ना छोराहोरीलाई आगोमा जलाउन त्यो बनाए । यो कुरो मैले तिनीहरूलाई आज्ञा दिँच्चैँ, न त मेरो मनमा नै पैसेको थियो । 32 यसैले हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो, त्यसबेला त्यो फेरि तोपेत वा हिन्नोमको बैसी भनिने छैनन् । त्यो हत्याको बैसी भनिनेछ । तोपेतमा खाली ठाउँ रहज्जेलसम्म तिनीहरूले त्यहा लाशहरू गाइनेछैन । 33 यो जातिका लाशहरू आकाशका चराहरू र झुङ्गली जनावरहरूका लागि आहारा हुनेछन्, र तिनीहरूलाई तसाएर लखेट्ने कोही पनि हुनेछैन । 34 यहूदाका सहरहरू र यस्तलेमका सडकहरूबाट हर्ह र आनन्दको आवाज, दुलाहा र दुलाहीको सोरलाई म अन्त्य गरिदिनेछु, किनकि यो देश उजाड हुनेछैन ।”

8 “यो परमप्रभुको घोषणा हो, त्यस बेला तिनीहरूले चिह्नहरूस्तु यहूदाका राजाहरू, यसका अधिकारीहरू, पुरिरीहरू, अगमवक्ताहरू र यरूशलेमका बासिन्दाहरूका हड्डीहरू निकालेछन् । 2 त्यसपछि तिनीहरूले सूर्य, चन्द्रमा र आकाशका सबै ताराको प्रकाशमा तिनीहरूलाई फैलाउनेछन् । तिनीहरूले आकाशका यी कुराहरूलाई पछ्याएका छन्, सेवा गरेका छन्, तिनको खोजी गरेका छन् र पुजा गरेका छन् । हड्डीहरू फेरि ज्यामा गरिने र गाडिने छैनन् । ती जमिनको सतहमा मलझौ परिहरनेछन् । 3 हेरको बाँकी रहेको ठाउँ जहाँ मैले तिनीहरूलाई धप्याएको छु, त्यहाँ तिनीहरूले आफ्नो निम्नि जीवनको साटो मृत्यु रोज्जेछन्, यो सर्वशक्तिमान परमप्रभुको घोषणा हो । 4 त्यसैले तिनीहरूलाई भन्, “परमप्रभु यसो भन्नुहूँँ, ‘के कोही लडेर उँडैनै? के कोही हारयो भने त्यो फेर्केर आउन खोज्दैनै? । 5 यरूशलेमका मानिसहरू किन स्थायी विश्वासहीनतामा तकर गएका छन् त? तिनीहरू विश्वासधातमा दाँसिरहूँन्, र पश्चात्ताप गर्न इन्कार गर्नेछन् । 6 मैले ध्यान दिँए, र सुनें, तर तिनीहरूले सही कुरा बोलेनन् । आफ्नो दुष्टताको लागि कोही पानि दुःखी

भएन, 'मैले के गरेको छु?' भनेर सोध्ने कुनै व्यक्ति छैन। घोडा युद्धमा गएँदै तिनीहरू सबै आफूलाई इच्छा लागेको ठाउँमा जान्छन्। 7 आकाशको सारस अनि दुकुर, गाँथली र सारिका चरा पनि आफ्नो समय थाहा छ। तिनीहरू ठिक समयमा बसाइँ सर्वजन, तर मेरा मानिसहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू जान्दैनन्। 8 'परमप्रभुको व्यवस्था हामीसित भएको हुनाले हामी बुद्धिमान छौं' भनी तिनीहरू कसरी भन्न सकछौ? वास्तवमा, हेर, शास्त्रीहरूको छलपूर्ण कलमले धलको सृजना गरेको छ। 9 बुद्धिमान् मानिसहरू लजित हुनेछन्। तिनीहरू हताश भएका छन् र पासोमा परेका छन्। हेर, तिनीहरूले परमप्रभुको वचन इन्कार गर्छन्, यसैले तिनीहरूको बुद्धिको के काम? 10 त्यसैले म तिनीहरूका पत्तीहरू अरूलाई दिनेछु, र तिनीहरूका खेतबारी अधिकार गर्नेहरूलाई म ति दिनेछु, किनकि सानादेखि तुलासम्म सबै जना बैद्यमान आर्जनको लागि लोभी छन्। अगमवक्ता देखि पुजारीसम्म सबैले छलको अभ्यास गर्छन्। 11 शान्ति नै हुँदू पनि 'शान्ति, शान्ति' भनेर तिनीहरूले मेरा मानिसहरूको चोटलाई अलिअलि मात्र निको पारेका छन्। 12 तिनीहरूले धृणीत कामहरू गर्दा के तिनीहरू लजित भए? तिनीहरू लजित भएनन्। कसरी शर्म माने भन्ने कुरा पनि तिनीहरूलाई थाहा भएन। त्यसैले पतन भएकाहरूका बिचमा तिनीहरू पतन हुनेछु। तिनीहरूलाई दण्ड दिँदा तिनीहरू तल खसालिने छन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। 13 म तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा हटाइने छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। दाख्का बोटहरूमा दाख हुनेछैन, न त अज्जीरका रुखहरूमा अज्जीर हुनेछ। किनकि पात सुकेर जानेछ, र मैले तिनीहरूलाई दिएका कुरा हराएर जानेछ। 14 हामी किन यहाँ बसिहेका छौं? सँगसँगी आओ। हामी किल्लालाबन्दी गरिएका सहरहरूमा जाऊँ, र त्यहाँ हामी मरेर चुप बनौं। किनकि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई चुप पार्नुहुनेछ। उहाँले हामीलाई विष पिउन लगाउनुनेछ किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छौं। 15 हामी शान्तिको अपेक्षा गर्दैछौं, तर त्यहाँ कुनै असल कुरो हुनेछैन। हामी चड्गाइको समयको आशा गर्दैछौं, तर त्यहाँ त्रास हुनेछ। 16 दानबाट त्यसका घोडाहरूको घार-घ्वार आवाज सुनिन्छ। त्यसका शक्तिशाली घोडाहरूको हिनाहिनाइको आवाजमा पैरै पृथ्वी हल्लिन्छ। किनकि तिनीहरू आउनेछन् र यो देश र यसको सम्पत्ति, सहर र यसमा बस्नेहरूलाई स्वाहा पार्नेछन्। 17 किनकि हेर, म तिनीहरूका बिचमा सर्पहरू, तिनीहरूका दुनामुनाले वशमा पार्न नसक्ने विषालु सर्पहरू पठाउँदैछु। तिनीहरूले तिनीहरूलाई दस्तेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 18 मेरो शोको कुनै अन्त छैन, र मेरो हृदय व्याकुल भएको छ। 19 हेर्नुहोस्, टाढाको देशमा भएका मेरो मानिसहरूको छोरीको क्रन्दन सुन्नुहोस्। के परमप्रभु सियोनमा हुँदुन र? के त्यसका राजा अलिले त्यहाँ हुँदुन र? त्यसो भए, तिनीहरूले आफ्ना खोपिएका मूर्तिहरू र बेकम्मा विदेशी देवताहरूले मलाई किन रिस उठाउँचन् त? 20 कटनीको समय बितेको छ, ग्रीष्म ऋतु पनि सकिएको छ। तरै पनि हामी बचाइएका छैनौं। 21 मेरा मानिसहरूको छोरीको चोटको कारणले मलाई मलाई चोट लागेको छ। त्यसलाई आधिप्रकार डरलाग्दा कुराहरूमा म शोक गर्नु। म लजित भएको छु। 22 के गिलादमा कुनै औषधी छैन? के त्यहाँ कुनै निको पार्न व्यक्ति छैन? मेरा मानिसहरूको छोरीको चोट किन निको भएको छैन त?

9 मेरो शिरले पानी उत्पादन गर्न सके हुन्थ्यो र मेरा आँखांको फुहारा भए हुन्थ्यो! किनकि मेरा मानिसहरूको छोरीको बिचमा मारिएकाहरूका निम्ति म दिनशत रुने इच्छा गर्दु। 2 उजाड-स्थानमा यात्रुहरू बस्नका निम्ति कसैले मलाई एउटा ठाउँ दिए हुन्थ्यो, म आफ्ना मानिसहरूलाई त्याग्न त्यहाँ जान सक्ये। तिनीहरूलाई मैले छोडुन सके हुन्थ्यो, किनकि सबै व्यभिचारी, शिवासधारीको जमात हुन्। 3 परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, "आफ्ना झूटका धनुहरूलाई तिनीहरूले आफ्ना जिब्राले दबाउँचन्, तर तिनीहरूको विश्वसनीयताको कारणले तिनीहरू पृथ्वीमा बलिया भएर बढ्ने

होइनन्। तिनीहरू एउटा दुष्ट कामदेखि अर्को दुष्ट काम गर्छन्। तिनीहरूले मलाई चिन्दैनन्।" 4 तिमीकरू हरेक आ-आफ्नो छिमेकीदेखि होसियर बस, र आफ्नो कुनै भाइमाथि भरोसा नगर। किनकि हरेक भाइ निश्चय तै छली हो, र हरेक छिमेकी बदख्याइँ गर्दै हुँदैछ। 5 हरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीको ठट्टा गर्छ, र सँचौ बोल्दैन। तिनीहरूका जिब्राले छली कुराहरू सिकाउँछन्। तिनीहरू अपराध गर्दा-गर्दा थाकेका छन्। 6 तेरो बासस्थान छलको बिचमा छ। आफ्नो छलमा तिनीहरूले मलाई इकरागर्दा गर्छन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 7 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, "मैले तिनीहरूलाई खान र जाँच लागेको छु, किनकि मेरा मानिसहरूले जे गरेका छन्, त्यसको लागि म अरु के गर्न सक्छु र?" 8 तिनीहरूका जिब्राले तिखा काँडहरू हुन्। तिनले विश्वास गर्न नसकिने कुराहरू बोल्छन्। आफ्ना मुख्यले आफ्ना छिमेकीहरूसित शानिको घोषणा तिनीहरूले गर्छन्, तर तिनीहरूका हृदयले चाहिं तिनीहरूलाई ढुकेर बस्छन्। 9 के यी कुराको काणले मैले तिनीहरूलाई दण्ड नदिने? यो परमप्रभुको घोषणा हो, र के यस्तो जातिलाई म आफैले बदला नलिने त? 10 म शोकको गीत गाउनेछु, र पहाडहरूका निम्ति विलाप गर्नेछु, र खर्कहरूका निम्ति मृत्यु संस्कारको गीत गाइनेछ। किनकि ती जलाइएका छन्, यसैले कोही पनि त्यसबाट जान सक्दैन। तिनीहरूले कुनै पनि गाईवस्तुको आवाज सुन्नेछन्। आकाशका चराहरू र पशुहरू सबै भागेर गएका छन्। 11 त्यसैले म यरूशलेमलाई भत्केको थुपो, स्यालहरूको लुक्ने ठाउँ तुत्याउनेछु। म यहूदाका सहरहरूलाई मानिसहरू नबस्ने गरी उजाड तुल्याउनेछु।" 12 यसलाई बुझन कुनाचाहिं मानिस साँचौ बुद्धिमानी छ? कसलाई परमप्रभुको मुख्यले बोल्नुभएको छ, र त्यसले यो घोषणा गर्नेछ? यो देश किन नष्ट पारिएको छ र उजाड-स्थानजस्त विनाश गरिएको छ जसबाट कोही पनि जान सक्दैन। 13 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "मैले तिनीहरूका सामु राखेको मेरो व्यवस्थालाई तिनीहरूले त्यागेका हुनाले, तिनीहरूले मेरो आवाज सुनेर त्यसद्वारा नहिँडिका हुनाले यस्तो भएको हो। 14 तिनीहरू आ-आफ्ना हरी हृदयद्वारा हिँडेका हुनाले र आफ्ना पुर्खाहरूले सिकाएँगे गरी तिनीहरूले बाल देवताहरूको अनुसरण गरेको हुनाले यस्तो भएको हो। 15 त्यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, "हर, मैले यो जातिलाई ऐरेलु खुबाउन र विशालु पानी पियाउन लागेको छु। 16 त्यसपछि म तिनीहरूलाई जाति-जातिहरूका बिचमा तितर-वितर पार्ने छु, जसलाई न तिनीहरूले न त तिनीहरूका पुर्खाहरूले चिनेका छन्। मैल तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट नपारेसम्म म तिनीहरूको पछि तरवर पठाउनेछु।" 17 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, "यस विषयमा विचार गर: मृत्यु संस्कारका गीत गाउनेहरूलाई बोलाउनो। तिनीहरू आउन्। विलाप गर्न सिपालु स्त्रीहरूलाई बोलाउन पठाओ। तिनीहरू आउन्। 18 तिनीहरू हतार गर्नु, र हाम्रा लाग्न शोकको गीत गाउन्, ताकि हाम्रा आँखाबाट आँसु बगून् र हाम्रा परेलाबाट पानी बगून्। 19 किनकि सियोनमा विलापको सोर सुनिएको छ, 'हामी कसरी तहस-नहत भएका छौं। हामी ज्यादै लजित भएका छौं। तिनीहरूले हाम्रा घरहरू भत्काएको समयदेखि नै हामीले यो देश त्यागेका छौं।' 20 त्यसैले हेर स्त्रीहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। उहाँको मुख्याउन निस्कने सन्देशमा ध्यान देओ। तब आ-आफ्ना छोरीहरूलाई शोकको गीत र हरेक छिमेकी स्त्रीलाई मृत्यु संस्कारको गीत सिकाओ। 21 किनकि मृत्यु हाम्रा इयालबाट आएको छ। यो हाम्रा राजमहलहरूमा जान्छ। यसले बाहिरका बालबालिका र सहरका चोकहरूका युवाहरूलाई नष्ट पार्छ। 22 यसो भन, "यो परमप्रभुको घोषणा हो, मानिसहरूका लाशहरू खेतबारीका मलाईं र बाली काट्नेहरूले छाडेका सिलाबालाङ्गै छोडिनेछन्, र ति जम्मा गर्ने कोही हुँदैछन।" 23 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, "बुद्धिमान मानिसले आफ्नो बुद्धिमा यो द्वाराले आफ्नो शक्तिमा घमण्ड गर्न नदेओ। धनी मानिसले आफ्ना धनमा घमण्ड गर्न नदेओ। 24 किनकि कुनै मानिसले कुनै कुरामा घमण्ड गर्छ भने, त्यसले यस कुरामा गरोस् कि उसित अन्तर्दृष्टि छ र मलाई चिन्छ। किनकि

म परमप्रभु हूँ जसले पृथ्वीमा करारको बफादारी, न्याय र धार्मिकतामा काम गर्नु । किनकि यिनै कुरामा म प्रसन्न हुन्छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 25 यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेर, दिनहरू आउँदैछन्, जति बेला म शीरमा मात्र खत्ना भएकाहरू सबैलाई दण्ड दिनेछु । 26 म मिश्र, यहूदा, एदोम, अम्मोन, मोआब र शिरमा आफ्नो कपाल छोटो गरी काढ्ने सबै मानिसलाई दण्ड दिनेछु । किनकि यी सबै जाति बेखतनाका हुन्, र इसाएलका सबै धरानसित बेखतनको हृदय छ ।”

10 हे इसाएलका घरना हो, परमप्रभुले तिनीहरूलाई घोषणा गरिरहनुभाएको बचन सुन । 2 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “जाति-जातिहरूका चाल नसिक, र आकाशका चिन्हहरूदेखि भयभीत नहोओ किनकि जातिहरू यसबाट भयभीत हुन्छन् । 3 किनकि यी मानिसहरूका धार्मिक प्रचलनहरू बेकम्मा छन् । तिनीहरू जङ्गलमा भएको एउटा रुख काट्छन्, र कारीगरले काठको मूर्ति बनाउँछ । 4 त्यसपछि तिनीहरूले सुन र चाँदीले त्यसलाई सजाउँछन् । त्यो नढोलोस् भनेर तिनीहरूले त्यसलाई घन र किल्लाले ठोक्छन् । 5 तिनीहरूले हातले बनाएको कुरो काँक्कोको बारीमा राख्नेपुरुतालाजस्तो हो, किनकि तिनीहरूले पनि केही भन्न सक्दैनन, र तिनीहरू हिँडन नसक्ने भएका हुनाले तिनालाई बोक्नुपर्छ । तिनीहरूदेखि नडराओ, किनकि तिनीहरूले खराबी ल्याउन सक्दैनन, न त तिनीहरूले कुनै भलाइ नै गर्न सक्छन् ।” 6 हे परमप्रभु, तपाईंजस्तो कोही पनि छैन । तपाईं महान् हुनुहुन्छ, र तपाईंको नाउँ शक्तिमा महान् छ । 7 हे जातिहरूका महाराजा, तपाईंदेखि को डाउँदैन? तपाईं यसैको लागि योग्य हुनुहुन्छ, किनकि जातिहरूका सबै बुद्धिमान् मानिसहरू र तिनीहरूका सबै राज्यहरूका बिचमा तपाईंजस्तो कोही पनि छैन । 8 तिनीहरू सबै उस्तै छन् । तिनीहरू बुद्धिनीन र मूर्ख छन् । तिनीहरू मूर्खीका चेलाहरू हुन् जुन काठबाहेक केही पनि होइन । 9 तर्थशबाट पिटिएका चाँदी अनि उपज देशबाट सुनारहरू, शुद्ध पार्नेका हातद्वारा बनाइएका सुन तिनीहरूले ल्याउँछन्, तिनीहरूका वस्त्रहरू निलो र बैजनी कपडा हुन् । तिनीहरूका सिपालु मानिसहरूले यी सबै कुरा बनाए । 10 तर परमप्रभु नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँ नै जीवित परमेश्वर र अनन्तका राजा हुनुहुन्छ । उहाँको रिसमा पृथ्वी हाल्लिन्छ, र जातिहरूले उहाँको रिस सहन सक्दैनन । 11 तपाईं तिनीहरूसित यसरी बोल्नुहुन्छ, “सर्व र पृथ्वी नबनाउन देवताहरू पृथ्वीबाट र यी आकाशको तलबाट नष्ट हुनेछन् । 12 तर उहाँले पृथ्वीलाई आफ्नो शक्तिले बनाउनुभयो, र उहाँले आप्नो बुद्धिले संसार स्थापित गर्नुभयो, र आफ्नो समझाशक्तिले आकाशलाई फैलाउनुभयो । 13 उहाँको आवाजले आकाशमा पानीको गर्जन ल्याउँछ, र उहाँले पृथ्वीको कुनाबाट तुसारो ल्याउनुहुन्छ । उहाँले वर्षाको लागि चट्याड पार्नुहुन्छ, र आफ्नो भण्डारबाट बतास पठाउनुहुन्छ । 14 हेरेक मानिस ज्ञानविना अज्ञानी भएको छ । धातुको काम गर्ने हेरेक आफ्ना मूर्तिहरूबाट नै लाजमा परेको छ । किनकि त्यसले बनाएका मूर्तिहरू झूटा हुन् । तिनमा जीवन छैन । 15 ती बेकम्मा छन्, गिल्ला गर्नेहरूको काम हुन् । तिनीहरूको दण्डको समयमा तिनीहरू नष्ट हुनेछन् । 16 तर परमेश्वर जो याकूबको हिस्सा हुनुहुन्छ, उहाँ तीजस्ता छैनन, किनकि उहाँ त सबै कुराका निर्माणकर्ता हुनुहुन्छ । इसाएल उहाँको उत्तराधिकारको कुल हो । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु उहाँको नाउँ हो । 17 ए घेराबद्दीमा बाँचेका मानिसहरू हो, आ-आप्नो पोकोपन्तरो जम्मा गर र देश छोड । 18 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, यस बेला यो देशका बासिन्दाहरूलाई मैले बाहिर फाल्प लागेको छु । म तिनीहरूमाथि सङ्कष्ट ल्याउनेछु, र तिनीहरूले यस्तै भएको भेटाउंदेउन् ।” 19 मलाई थिक्काकर छ! मेरा हङ्गामी भाँचैका हुनाले मेरो चोट सङ्क्रमित भएको छ । त्यसैले मैले भनेँ, “निश्चय यी यो वेदना हो, तर मैले त्यो सहसैपर्छ ।” 20 मेरो पाल तहस-नहस पारिएको छ, र मेरा पालका सबै डोरी दुर्द टक्रा पारेर काटिएका छन् । तिनीहरूसे मेरो बालबालिकालाई

माबाट टाढा लोको छन्, त्यसैले तिनीहरू अब छैनन् । मेरो पाल टाँगन वा मेरा पराद्हरू उठाउन त्यहाँ अब फेरि कोही छैन । 21 किनकि गोठालाहरू मूर्ख छन्, र तिनीहरूले परमप्रभुको खोजी गैदैनन् । त्यसैले तिनीहरूको उन्नति भाइको छैन, र तिनीहरूका सबै बगाल तितर-वितर भएका छन् । 22 समाचारको खबर आएको छ, “हेर, यदूदाका सहरहरूलाई उजाड पारेर स्यालहरूका लुक्ने ठाउँ बनाउनलाई उत्तरको देशबाट एउटा तुलो भूकम्प आउँदछ ।” 23 हे परमप्रभु, म जान्दछु, मानिसको चाल ऊ आफैबाट आउँदैन । हिंडिरहको कुनै पनि व्यक्तिले आफ्ना कदमहरूलाई निर्देशन दिईन । 24 हे परमप्रभु, मलाई न्यायले अनुशासित गर्नुहोस्, तपाईंको रिसमा होइन, नत्रता तपाईंले मलाई नष्ट गर्नुहोनेछ । 25 तपाईंले नचिने जातिहरू र तपाईंको नाउँ नपुकार्ने परिवारहरूमध्यि तपाईंको क्रोध ख्यानउनुहोस् । किनकि तिनीहरूले याकूबलाई निलेका छन् र भज्म पारेका छन् यसरी उसलाई पूर्ण रूपमा नास पारेका र उसको बासस्थानलाई उजाड पारेका छन् ।

11 परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ यसो भनेर वचन आयो, 2 “यस करारका वचनहरूलाई सुन्, अनि यहूदाका हरेक मानिस र यस्तुलेमका बासिन्दाहरूलाई ती घोषणा गर् । 3 तिनीहरूलाई भन्, ‘परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः यस करारका वचनहरू नसुन्ने जोसुकै श्रापित होस् । 4 मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेश अर्थात् फलाम पगाल्ने भट्टीबाट ल्याएको दिनमा यो करारको पालन गर्न आज्ञा दिएको थिएँ । मैले भन्ने, ‘मेरो आवाजालाई सुन र मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका यी सबै कुरा पालन गर, किनकि तिमीहरू मेरो जाति हुनेछौ, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु ।’ 5 मेरो आज्ञा पालन गर ताकि दूध र मह बने देश दिनेछु भनी मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूसित खाएको शपथ म पुरा गर्न सक्छु ।’ तब म यर्मियाले ज्ञाप दिएँ र भन्ने, ‘हे, परमप्रभु हवस् ।’ 6 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यहूदाका सहरहरू र यस्तुलेमका सङकहरूका यी सबै कुराको घोषणा गर् । यसो भन्, ‘यस करारका वचनहरूलाई सुन र तिनलाई कार्यावन्यन गर । 7 किनकि मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याएको दिनदेखि वर्तमान सम्यसाम्म निरन्तर रूपमा तिनीहरूलाई चेताउनी दिएँ र ‘मेरो आवाज सुन्, भदै गम्भीर आज्ञाहरू दिए आएको छु । 8 तर तिनीहरूले सुनेनन्, वा ध्यानै दिएनन् । हरेक व्यक्ति आपानै दुष्ट हृदयको कठोरतामा हिँडिहेको छ । त्यसैले यस करारमा मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै श्राप मैले तिनीहरूका विस्त्रुद्धा ल्याएँ । तर मानिसहरू अझै पनि आज्ञा मानेनन् ।’ 9 त्यसपछि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यहूदाका मानिसहरू र यस्तुलेमका बासिन्दाहरूका बिचमा भएको एउटा षड्यन्त्र पत्ता लागेको छ । 10 तिनीहरू आपाना पालिनका पुर्खाहरूका अधर्मतार्क लागेका छन् जसले मेरो वचन सुन्न इन्कार गरी अरु देवताहरूको पुजा गर्न तिनीहरूको पछि लागे । इस्याएलको घराना र यहूदाको घरानाले मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूसित स्थापित गरेको मेरो करार तोड । 11 त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुँच्छ, हेर, मैले तिनीहरूसाथि यस्तो विपति ल्याउने लागेको छु, जुन विपत्तिबाट तिनीहरू भाग्न सक्ने छैनेन् । तब तिनीहरूले मेरो पुकारा गर्नेछन्, तर म तिनीहरूको कुरा सुनेछैन । 12 यहूदाका सहरहरू र यस्तुलेमका बासिन्दाहरू जानेछन्, र तिनीहरूले भेटी चढाएका देवताहरूलाई पुकार्नेछन्, तर तिनीहरूको विपत्तिको सम्यग्म निश्चय पनि तिनीहरू ती देवताहरूद्वारा बचाइनेछैन । 13 किनकि ताँ यहूदाले तेरा देवताहरूको सङ्ख्या वृद्धि गरेतेरा सहरहरूको सङ्ख्या बराबर तुल्याएको छस् । तैसे यस्तुलेममा त्यसका सङकहरूको सङ्ख्या जतिकै थेरै लज्जास्पद वैदीहरू, बाल देवताको निमिति थुप बाल्ने वैदीहरू बनाएको छस् । 14 त्यसैले ए यर्मिया, ताँ आफूले यी मानिसहरूको निमिति प्रार्थना न चढाइ । तिनीहरूको पक्षक्षमा तैले विलाप वा बिन्ती गर्नुहैन । किनकि तिनीहरूले आप्नो विपत्तिमा मलाई पुकारा गर्दा म तिनीहरूको पुकारा सुन्नेछैन । 15 मेरी प्रिय जससित थेरै दुष्ट मनसाय थिए, त्यो किन मेरो मन्दिरमा छे?

तेरा बलिदानहरूको मासुले तालाई मदत गर्न सक्दैन । तेरा दुष्ट कामहरूको कारणले तां आनन्द मनाउठेछ । 16 विगतमा परमप्रभुले तालाई इयाम परेको जैतूनको रुख, रहरलाग्दो फल भाएको सुन्दर रुख भन्नुभयो । तर उहाले यसमा आगो सल्काउनुभेले, जुन आँधीबेहरीको गर्जनजस्तो सुनिनेछ । यसका हाँगाहरू भैचिनेछन् । 17 इसाएलको घराना र यहूदाको घरानाले गरेका दुष्ट कामहरूको कारणले तिमीहरूलाई रोजुने सर्वशक्तिमान् परमप्रभुले तिमीहरूको विरुद्धमा विपत्तिको आदेश दिनुभएको छ— तिनीहरूले बाल देवतालाई भेटीहरू चढाएर मलाई रिस उठाएका छन् । 18 परमप्रभुले मलाई यी कुराहू अवगत गराउनुभयो, त्यसैले म यी जान्दछु । हे परमप्रभु तपाईंले नै मलाई तिनीहरूका कामहरू देखाउनुभयो । 19 म त कसाइकहाँ लिगाई गरेको अवोध थुमाजस्तै थिएँ । तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा यस्तो योजना रचेका थिए भनी मलाई थाहा थिएन, “रुखलाई त्यसको फलसमेत नष्ट पारै । फेरि त्यसको नाउं नै नसमझ्ने गरी त्यसलाई जीवितहरूको देखाबाट निष्काशित गरै ।” 20 तापनि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु धार्मिक न्यायाधीश हुनुहुन्छ जसले हृदय र मनको जाँच गर्नुहुन्छ । तिनीहरूको विरुद्धमा तपाईंको बदलाको म साक्षी बन्नेछु किनकि मैले मेरो विषय तपाईंको सामु पेस गरेको छु । 21 त्यसकारण परमप्रभु तेरो प्राण लिन खोज्ने अमानोतका मानिसहरूको सम्बन्धमा यसो भन्नुहुन्छ, “तिनीहरू भन्नन्, ‘तैले परमप्रभुको नाउंमा अगमवाणी बोल्नुहैन, नत्रात ताँ हाप्रा हातबाट मर्नेछस् ।’ 22 त्यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिने लागेको छु । तिनीहरूका हट्टाकट्टा युवाहरू तरवारले मारिनेछन् । तिनीहरूका छोराहरू र छोरीहरू अनिकालद्वारा मर्नेछन् । 23 तिनीहरूमध्ये कोही पनि छाडिनेछन्, किनकि म अनानोतका मानिसहरूको विरुद्धमा विपत्ति ल्याउँदैछु, जुन तिनीहरूको दण्डको वर्ष हुनेछ ।” 1

12 हे परमप्रभु, मैले तपाईंकहाँ विवाद ल्याउँदा तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ । मैले गुनासो गर्नुपर्ने कारण निश्चय पनि मैले तपाईंलाई बताउनुपर्छ: किन दुष्टका मार्गहरू सफल हुन्छन्? सबै विश्वासहीन मानिस सफल छन् । 2 तपाईंले तिनीहरूलाई रोजुनुभयो, र तिनीहरूले जरा हाले । तिनीहरूले निरन्तर फल फलाउँछन् । तिनीहरूका मुखमा तपाईं तिनीहरूको नजिक हुनुहुन्छ, तर तिनीहरूका हृदयबाट धेरै टाढा हुनुहुन्छ । 3 तापनि हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई जान्नुहुन्छ । तपाईंले मलाई देखुहुन्छ, र तपाईंप्रतिको मेरो हृदयलाई जाँच गर्नुहुन्छ । मारिनलाई लगिने भेडाजस्तै तिनीहरूलाई लैजानुहोस्, र मारिने दिनको लागि तिनीहरूलाई अलग गर्नुहोस् । 4 देश कहिलेसम्म सुख्खा भइरहन्छ, यसका बासिन्दाहरूको दुष्टताको कारणले हेरक खेतका बोटीविरुवा ओइलाउँछन्? पशुहरू र चराहरू लगिएका छन् । वास्तवमा मानिसहरू भन्नन्, “हामीमाथि के भएको छ, सो परमेश्वरले देखुहुन्छन् ।” 5 परमप्रभुले भन्नुभयो, “वास्तवमा, ताँ यर्मिया पैदल हिँड्ने सिपाहीहरूसित दगुरेको भए, र तिनीहरूले तालाई थकाएका भए, तैले कसरी घोडाहरूको विरुद्धमा प्रतिस्पर्धा गर्न सक्छन्? तै सुरक्षित पाखामा खसेको छस् भन्ने, यर्दननेका झाडीहरूमा तैरै के गर्नेछस्? 6 किनकि तैरै दाजुभाइ र तैरै बुबाको परिवारले तालाई धोका दिएका अनि खुलेआम कराएर तालाई इन्कार गरेका छन् । तिनीहरूले तालाई राप्रा कुराहरू गरे तापनि तिनीहरूमाथि भरोसा नगर । 7 मैले आफ्नो घरलाई त्यागेको छु । मैले मेरो पैतृक-सम्पत्तिलाई इन्कार गरेको छु । मैले मेरी प्रियलाई उसका शत्रुहरूका हातमा सुन्पेको छु । 8 मेरो उत्तराधिकार मेरो निमित्त झाडीमा भएको सिंहजस्तै भएको छ । त्यो आफ्न आवाजले त्यसले मलाई गर्जन्छ, त्यसैले म त्यसलाई धृणा गर्छु । 9 के मैले मूल्य तिरेको उत्तराधिकार छिरबिरे सिकारी चराजस्तै बनेको छैन, जसका विरुद्धमा अरु सिकारी चराहरू आइलाग्छन्? जा र सबै जङ्गली जनावरहरूलाई जम्मा गरु, र त्यसलाई निल्न तिनीहरूलाई लिएर आइज । 10 धेरै गोठालाहरूले मेरो दाखबारीलाई नष्ट पारेका छन् । तिनीहरूले

मेरो खेतको भागलाई कुल्लेका छन् । मेरो खुशीको भागलाई उजाड-स्थान, तिनीहरूले निर्जन मरुभूमिमा परिणत गरेका छन् । 11 तिनीहरूले त्यसलाई उजाड पारेका छन् । म त्यसको निमित्त शोक गर्छु । त्यो उजाड छ । सारा देश उजाड पारिएको छ, किनकि यसलाई हृदयमा लिने कोही छैन । 12 विनाशकहरू उजाड-स्थानका सबै नाड्गा स्थानहरूको विरुद्धमा आएका छन्, किनकि परमप्रभुको तरवारले तिनीहरूलाई देशको एउटा छेउदेखि अर्को छेउसम्म नाश पार्दैछ । देशमा कुनै पनि जीवित प्राणीको लागि सुरक्षा छैन । 13 तिनीहरूले गाँह रोपेका छन्, तर काँडा कटनी गरेका छन् । तिनीहरू काम गरेर थकित भएका छन्, तर केही आर्जन गरेका छैनन् । त्यसैले परमप्रभुको क्रांथको कारणले तिमीहरूको आर्जनप्रति लज्जित होतो ।” 14 मैले आप्ना मानिस इसाएलाई उत्तराधिकारको रूपमा दिएको कुरामा प्रहार गर्ने मेरा सबै दुष्ट छिमेकीका विरुद्धमा रपरमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, तिनीहरूको आप्नै भूमिभाट जैरदेखि तिनीहरूलाई उखेल्ने लागेको मैले नै हो र यहूदाको घरानालाई म तिनीहरूका बिचाबाट माथि थानेछु । 15 त्यसपछि म तो जातिहरूलाई जैरदेखि उखेलेपछि म तिनीहरूलाई दया देखाउनेछु, र तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु । म हेरेक मानिसलाई त्यसको आप्नै उत्तराधिकार र देशमा फर्काएर ल्याउनेछु । 16 तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई बाल देवताको नाउंमा शपथ खान सिकाएँ तिनीहरूले ‘जीवित परमप्रभुको नाउंमा’ शपथ खान सिकाएर ती जातिहरूले मेरा मानिसहरूका मार्गलाई हुसियारीपूर्वक सिके भने, तिनीहरू मेरा मानिसहरूका बिचमा स्थापित हुनेछन् । 17 तर कुनै जातिले सुनेन भने म त्यसलाई जैरदेखि उखेलेनेछु । त्यो निश्चय नै जैरदेखि उखेलेनेछ, र नष्ट गरिनेछ, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।

13 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “जा र एउटा सुरीको पटुका किन्, र यसलाई तेरो कम्मरको चारैतर बाँध, तर त्यसलाई पहिले पानीमा नभिजा ।” 2 परमप्रभुले निर्देशन दिनुभएँझैँ मैले एउटा पटुका किनैं र त्यसलाई मेरो कम्मरको चारैतर बाँधें । 3 तब दोसो पटक परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 4 “तैले किनेको पटुका जुन तेरो कम्मरको चारैतर बाँधेको छ, त्यसलाई निकालु, र उठर र परातमा जा । त्यहाँ चट्टानको धाँदोमा त्यसलाई लुका ।” 5 त्यसैले जसरी परमप्रभुले मलाई आज्ञा दिनुभएको थियो त्यसरी नै म गाँह र त्यसलाई परातमा लुकाएँ । 6 धेरै दिनपछि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “खडा हो र परातमा फर्कें जा । मैले तालाई लुकाउन भनेको त्यो पटुका लिएर आइज ।” 7 त्यसैले म परातमा फर्कें गाँह, र मैले लुकाएको ठाउँबाट त्यसलाई खनेर ढिँकें, र हेर, त्यो त नष्ट भएको र पूर्ण रूपमा बेकम्मा भएको थियो । 8 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 9 “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘त्यसरी नै यहूदा र यस्शलेमको तुलो अहकारलाई म नाश गर्नेछु ।” 10 मेरो वचन सुन्न इकाकर गर्ने, आफ्नो हृदयको कठोरतामा हिँड्ने, र उल देवताहरूको पुजा गर्न तिनीहरूका पछि जाने र तिनीहरूको सामु निहुनेयो दुष्ट जाति त्यही पटुकाजस्तै हुनेछ, जसको कुनै काम छैन । 11 जसरी एउटा पटुका कसैको कम्मरमा कसिएको हुन्छ, त्यसरी नै मैले इसाएलका सबै घराना र यहूदाका सबै घरानालाई मेरो जाति हुन, मेरो नाउं राख, मलाई इज्जत, प्रांसा र आदर गर्न ममा कसिन लगाएको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । तर तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्देनन् । 12 त्यसैले तैले यो वचन तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेरेक मशक दाखमध्ये भरिनेछ ।’ तिनीहरूले तालाई भन्नेछन्, ‘हेरेक मशक दाखमध्ये भरिनेछ भनेर के हामीलाई थाहा छैन र?’ 13 त्यसैले तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेर, यस देशको हेरेक बासिन्दा अर्थात् दाउदको सिहासनमा बस्ने राजाहरू, पुजारीहरू, अगमवकाहरू र यस्शलेमका सबै बासिन्दालाई मैले पियकडपनले भर्ष लागेको छु । 14 तब प्रत्येक मानिसलाई अर्कोको विरुद्धमा, बुबाहरूलाई छोराहरैरीका विरुद्धमा नष्ट पार्न लगाउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, म तिनीहरूलाई दया देखाउने

वा टिळ्यानेछैन, र तिनीहरूलाई विनाशबाट जोगाउनेछैन ।' 15 सुन, र ध्यान देओ । अहङ्कारी नहोओ, किनकि परमप्रभुले बोल्नुभएको थियो । 16 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले अन्धकार ल्याउनुअगि र उहाँले तिमीहरूका खुटा अँध्यारोमा पहाडहरूमा ठेस लगाउनु अगि उहाँलाई आदर देओ । किनकि तिमीहरू ज्योतिको खोजी गर्दैछै, तर उहाँले त्यस ठाँड़लाई घोर अन्धकार, बाक्तो बादलमा परिणत गर्नुहोनेछ । 17 त्यसैले तिमीहरूले सुनेनी भने, तिमीहरूको अहङ्कारको कारणले म एकले रुनेछु । निश्चय नै म रुनेछु, र मेरा आँखाबाट आँसुका धारा बग्नेछ, किनकि परमप्रभुको बगाल कैदमा लगिएको छ । 18 "राजा र राजमातालाई भनु, 'आ-आफ्नो सिंहासनबाट ओलेर तल आओ, किनकि तिमीहरूका गौरवशाली मुकुटहरू तिमीहरूका शिरबाट खसेका छन् ।' 19 नेवेका सहरहरू थुनिने छन् । तिनलाई खोल्ने कोही हुनेछैन । सारा यहूदा कैदमा लगिनेछन् । पूर्ण रूपमा कैदमा लगिनेछन् । 20 आफ्ना आँखा उठाओ र उत्तरबाट आइरहेका हरूलाई हेर । उहाँले ताँलाई दिनुभएको बगाल, तेरो लागि साहै सुन्दर बगाल कहाँ छ? 21 तैले तालिम दिएकाहरूलाई नै तेरो खास मित्रहरू हुन परमेश्वरले तांमथि राख्युहुँदा तैले के भन्नेछस? के यी एउटी स्त्रीले प्रसव-वेदनामा पीडा भोगेजस्तै तैले भोने पीडाको थालीमी होइन? 22 तब तैले आफ्नो ह्यायमा भन्नासु, 'यी कुरा माथि किन आइरहेका छन्?' तेरा अपराधको थुप्रोको कारणले तेरो फरिया उचालिएको छ, र ताँलाई कुव्यवहार गरिएको छ । 23 के कूशका मानिसहरूले आफ्नो छालाको रुड बदलन सक्छन्, वा चितुवाले आफ्नो छालाको थोप्ला बदलन सक्छ र? त्यसो हो भने, दुष्टाको निमित्त बानी परेको तैले पनि भलाइ गर्न सक्छस् । 24 मस्रूमीको बतासमा उडाइने भुसजस्तै म तिनीहरूलाई तितर-बितर पानेछु । 25 मैले ताँलाई यही कुरा दिएको छु, तेरो निमित्त मैले आदेश दिएको हिस्सा यही हो, यो परमप्रभुको घोषणा हो, किनकि तैले मलाई भुलेको छस् र छलमाथि भरोसा गरेको छस् । 26 त्यसैले म आफैले पनि तेरो फरिया उठानेछु, र तेरो गुप्ताङ्ग देखिनेछ । 27 मैले तेरो व्यभिचार, हिनहिनाई, डाँडाहरू र मैदानहरूमा भएको तेरो वेश्यावृत्तिको दुष्टा देखेको छु, र यी धृणित कुराहरू मैले देखेको छु । ए यस्थलैम, ताँलाई थिक्ककार । ताँलाई फेरि शुद्ध हुन करिसमय लाग्नेछ?"

14 खेडेरीको सम्बन्धमा यर्मियाकहाँ आएको परमप्रभुको बचन यही हो,

2 "यहूदाले शोक गरेस । त्यसका मूला ढाकाहरू भाँचिन् । तिनीहरू देशको लागि विलाप गर्दैछन् । यस्थलैमका निमित्त तिनीहरूको क्रन्दन माथि जाँदैछ । 3 तिनीहरूका शक्तिशाली मानिसहरूले आफ्ना नोकरहरूलाई पानीको लागि बाहिर पठाउँछन् । जब तिनीहरू कुवामा जान्छन् तब तिनीहरूले पानी पाउन सक्दैनन् । तिनीहरू असफल भएर फर्कन्छन् । तिनीहरू लजिज्जत र बेइजत आफ्ना शिर ढाक्छन् । 4 देशमा पानी नपरेको हुनाले, जमिन चिराचिरा परेको छ । हलो जोलेहरू लजिज्जत भएका छन् र आफ्ना शिर ढाक्छन् । 5 धाँस नभएकोले मुझीली मृत्युले पनि आफ्ना बच्चाहरूलाई मैदानमा छोडछ र तिनलाई त्यसिदिन्छ । 6 जडगाली गधाहरू नाडाङ्ग मैदानहरूमा खडा हुन्छन्, र तिनीहरू स्यालझौं हाँच्छन् । हरियो खर्क नभएको कारणले तिनीहरूका आँखा तिरमिराउँछन् ।" 7 हे परमप्रभु, हाम्रा अधर्मले हाम्रो विरुद्धमा गवाही दिए तापाईंकै नाउँको नामित काम गर्नुहोस् । किनकि हाम्रा विश्वासहीन कामहरू वृद्धि हुन्छन् । हामीले तापाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छौं । 8 तापाईं नै इसाएलको आशा हुनुहुँन्छ, जसले सङ्कष्टको समयमा त्यसलाई बचाउनुहुँन्छ । पाल टाँग्ने र एक रातको निमित्त मात्र बरने अपरिचित परदेशीजस्तै तापाईं यस देशमा किन बन्नुहुँन्छ? 9 तापाईं किन आश्चर्यमा परेको मानिसहरैं व छुटकाराको निमित्त शक्ति नभएको योद्धाजस्तै हुनुहुँन्छ? हे परमप्रभु, तापाईं हाम्रा विचमा हुनुहुँन्छ, र हाम्रा विचमा तापाईंकै नाउँ पुकारिन्छ । हामीलाई नत्यानुहोस् । 10 परमप्रभु आफ्ना मानिसलाई यसो भन्नुहुँन्छ, "तिनीहरू बरालिन मन पराउने भएको हुनाले त्यसो गन्दिखि

तिनीहरूले आफ्ना खुटालाई रोकेका छैनन् ।" परमप्रभु तिनीहरूसित खुसी हुनुहुन्न । अब उहाँले तिनीहरूका अर्थम सम्झनुभएको छ, र तिनीहरूका पापलाई दण दिनुभएको छ । 11 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, "यी मानिसहरूको पक्षमा भलाइको निमित्त प्राथमना नगर । 12 किनकि तिनीहरूले उपवास बसे भने म तिनीहरूका विलाप सुन्नेछैन, अनि तिनीहरूले उपवास बसे भने म तिनमा खुशी हुनेछैन । किनकि तब तरबार, अनिकाल र विपत्तिले म तिनीहरूको अन्त्य ल्याउनेछु ।" 13 तब मैले भनें, "हे परमप्रभु परमेश्वर, हेर्नुहोस, अगमवक्ताहरूले मानिसहरूलाई भन्दैछन्, 'तिनीहरूले तरबार देखेछैनौ । तिनीहरूको निमित्त अनिकाल पर्नेछैन, किनकि म यस ठाउँमा तिनीहरूलाई साँचो सुरक्षा दिनेछु ।" 14 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "अगमवक्ताहरूले मेरो नाउँमा छलको अगमवाणी बोल्छन् । मैले तिनीहरूलाई पठाइँ, न मैले तिनीहरूलाई कुनै आज्ञा दिर्याँ वा तिनीहरूसित बोलें । तर छली दर्शन र बेकम्मा, छली मन्त्रन्त्र तिनीहरूका आपै समझबाट आएका हुन्, जुन तिनीहरूले तिनीहरूलाई अगमवाणी बोल्छन् ।" 15 त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुँन्छ, "मैले नपठाएका अगमवक्ताहरू जसले मेरो नाउँमा अगमवाणी बोल्छन्, जसले यस देशमा कुनै तरबार वा अनिकाल पर्नेछैन भन्न, यी अगमवक्ताहरू तरबार र अनिकालले नष्ट पारिनेछन् । 16 त्यसपछि ती मानिसहरू जसलाई तिनीहरूले अगमवाणी बोले, तिनीहरू अनिकाल र तरबारको कारणले यस्थलैमका सङ्कहरूमा पर्याप्तिकैछन्, किनकि त्यहाँ तिनीहरू, तिनीहरूका पल्हीहरू, छोराछोरीलाई गाड्ने कोही हुने छैनन्, किनकि म तिनीहरूका दुष्टता तिनीहरूमाथि नै खन्याउनेछु । 17 तिनीहरूलाई यो वचन भन, 'मेरा आँखाबाट दिनरात आँसु बगिहोस् । त्यसलाई नरोक, किनकि मेरो जातिकी कन्याको ठुलो विनाश हुनेछ । त्यसले ठुलो र निको नुनू चोट पाउनेछ । 18 म मैदानमा गाँय भने, त्यहाँ तरबारले मारिएकाहरू हुन्छन् । म सहरमा आँए भने, त्यहाँ अनिकालले ल्याएका रोगहरू हुन्छन् । अगमवक्ता र पुजारी दुवै देशको यताउता बरालिन्छन, र तिनीहरूलाई थाहैछैन ।" 19 के तपाईंले यहूदालाई बिलकुलै इन्कार गर्नुभएको हो? के तपाईंसियोलाई धृणा गर्नुहुँछ? जब हामी निको हुनुहुँन भने किन तपाईंहामीलाई कष्ट दिनुहुँछ? हामीले शान्तिको आशा गर्याँ, तर त्यहाँ कुनै असल कुरा थिएन र निको हुने समय थिएन, तर हेर्नुहोस् त्यहाँ त्रास मात्र छ । 20 हे परमप्रभु, हामी हाम्रा दोष, हाम्रा पुर्खाहरूका अपराध स्वीकार गर्छौं, किनकि हामीले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छौं । 21 हामीलाई नत्यानुहोस् । तपाईंको नाउँको निमित्त तपाईंको महिमित सिंहासनलाई अपमानित नगर्नुहोस् । हामीसित बाँध्युभएको आफ्नो करार सम्झनुहोस्, र त्यसलाई नरोद्धुनुहोस् । 22 के जातिहरूका कुनै बेकम्मा मूर्तिले वर्षा ल्याउँछ सक्छ? वा के आकाश आफैले झारी पठाउँछ? हे परमप्रभु तपाईं नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्न? र हामीले तपाईंमा प्रतीक्षा गर्छौं, किनकि यी सबै कुरा गर्नुहुने तपाईं नै हुनुहुँछ ।

15 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "मोशा र शमूल मेरो सामु खडा भएको तपाईंको नाउँको कहाँ जाने?" तब वैले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ: मृत्युको निमित्त साँचिएकाहरू मृत्युमा जानुपर्छ । 22 के जातिहरूका कुनै बेकम्मा मूर्तिले वर्षा ल्याउँछ सक्छ? वा के आकाश आफैले झारी पठाउँछ? हे परमप्रभु तपाईं नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्न? र हामीले तपाईंमा प्रतीक्षा गर्छौं, किनकि यी सबै कुरा गर्नुहुने तपाईं नै हुनुहुँछ ।

राज्यका लागि एक डरलागदो कुरो तुल्याउनेछु । ५ य यस्तश्लेम, तँलाई कसले दया देखाउने छ? तेरो निम्ति कसले शोक गर्नेछ? ६ तैले मलाई त्यागोको छस, यो परमप्रभुको धोषणा हो— तँ म बाट फर्कर गएको छस । त्यसैले म आफ्नो हातले तँलाई प्रहर गर्नेछु र तँलाई नाश पार्नेछु । तँलाई दया देखाउँदा-देखाउँदा म थकित भडसकोको छु । ७ त्यसैल म तिनीहरूलाई देशका मूल ढोकाहरूमा नाडलोले निफन्नेछु । म तिनीहरूलाई शोकमा पार्नेछु । मेरा मानिसहरू आफ्ना मार्गाबाट नफर्क्ने भएकाले म तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछु । ८ म तिनीहरूका विधवाहरूको सङ्ख्या समुद्रतटको बालुवाभन्दा धेरै बनाउनेछु । युवाहरूका आमाहरूको विरुद्धमा म दिँसै विनाशक पठाउनेछु । शोक र त्रासलाई तिनीहरूमा अकस्मात् आउने म बनाउनेछु । ९ सात जना सन्तान जन्माउने आमा उजाड हुनेछे । त्यसले उफ गर्नेछे । दिन छैदै त्यसको घाम अस्ताउनेछ । त्यो लजित र अपमानित हुनेछे, किनकि बाँकी रहेकाहरूलाई म तिनीहरूका शत्रुहरूको उपस्थितिमा तरवारलाई दिनेछु, यो परमप्रभुको धोषणा हो । १० हे मेरी आमा, मलाई धिक्कराछ! किनकि तपाईंले मलाई जन्म दिनुभयो, म जो दैरीभरि तर्क र विवादको मानिस हुँ । मैले ऋण दिएको छैन, न कसैले मलाई ऋण दिएको छ, तर तिनीहरू सबैले मलाई श्राप दिन्छन् । ११ परमप्रभुले भन्नुभयो, “के म भलाइको लागि तँलाई छुटाउनेछैन र? निश्चय नै सङ्कृत र विपत्तिको समयमा म तेरा शत्रुहरूलाई मदतको निम्ति तैसित बिन्नी गर्न लगाउनेछु । १२ के कसैले फलामलाई दुक्का-टुक्का पार्न सकछ? खास गरी, उत्तरबाट आउने काँसा मिसिएको फलामलाई? १३ म तेरा शत्रुहरूलाई तेरा धन-सम्पत्ति र खजाना सिर्तमा लुक्की मालको रूपमा दिनेछु । तेरा सबै सिमानभित्र गरिएका तेरा सबै पापको कारणले म यसो गर्नेछु । १४ त्यसपछि तैले नचिन्ने देशमा म तँलाई तेरा शत्रुहरूको सेवा गर्न लगाउनेछु, किनकि तेरो विरुद्धमा मेरो रिसमा आगो द्वाक्ने छ । १५ हे परमप्रभु तपाईं जान्नुहुन्छ । मलाई सम्झनुहोस, र सहायता गर्नुहोस । मलाई सतावट गर्नेहरूको विरुद्धमा मेरो पक्षमा बदला लिनुहोस । तपाईं धैर्यवान् हुनुहुन्छ, तर मलाई टाढा लाने अनुमति तिनीहरूलाई नदिनुहोस । तपाईंको निम्ति मैले निन्दा भोक्छ भनी जान्नुहोस । १६ तपाईंका वचनहरू भेड्डाईको छन्, र मैले ती खाएँ । तपाईंका वचनहरू मेरो लागि रसाहट बने, र मेरो हृदयको आनन्द बने, किनकि हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर म तपाईंको नाउँ लिन्नु । १७ म उत्सव मनाउने वा रसाहट गर्नेहरूका बिचमा बसिन । तपाईंको शक्तिशाली हातको कारणले म एकान्तमा बसै, किनकि तपाईंले मलाई क्रोधले भर्नुभयो । १८ किन मेरो पिडा निरन्तर छ, र मेरो चोट निको हुन नमाने, निको नहुने भएको छ? के तपाईं मेरो लागि खुकिकने खोला, सुकेर जाने खोलाजस्तो बन्नुनेछ र? १९ त्यसकारण परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, “ए यस्तिया, तैले पश्चात्ताप गरिस् भने म तँलाई पुनर्स्थापित गर्नेछु, र तँ मेरो सामु खडा हुनेछस् र मेरो सेवा गर्नेछस् । किनकि तैले मूर्ख थोकहरूलाई मुल्यवान् थोकहरूबाट अलग गरिस् भने तँ मेरो मुखस्तै हुनेछस् । मानिसहरू तँकहाँ फर्केर आउने छन्, तर तँ आफे भने तिनीहरूकहाँ जान्नुहुन्दैन । २० यी मानिसको निम्ति म तँलाई छेदै नसकिने काँसाको पर्खालजस्तै बनाउनेछु, र तिनीहरूले तेरो विरुद्धमा युद्ध छेदेन्न । त तिनीहरूले तँलाई पराजित गर्नेछैनन्, किनकि तँलाई बचाउन र छुटकारा दिन म तैसित हुन्छ, यो परमप्रभुको धोषणा हो । २१ किनकि म तँलाई दुष्टहरूको हातबाट बचाउनेछु, र निर्दीयीको हातबाट छुटकारा दिनेछु ।”

१६ तब परमप्रभुको यो वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, २ “यो ठाउँमा आफ्नो लागि पत्ती नले, र आफ्नो लागि छोराछोरी नजन्मा । ३ किनकि यस ठाउँमा जन्मने छोराहरू र छोरीहरू, तिनीहरूलाई जन्माउने आमाहरू र तिनीहरूलाई यस देशमा जन्मने पार्ने बाबुलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ४ तिनीहरू रोग लागेरले मर्नेछन् । तिनीहरूका निम्ति शोक गरिने वा गाडिनेछन । तिनीहरू जमिनमा गोबरजस्तै हुनेछन् । किनकि तरवार र

अनिकालले तिनीहरूको अन्त्य हुनेछ, र तिनीहरूका लाशहरू आकाशका चराहरू र जमिनका पशुहरूका लागि आहार हुनेछन् ।” ५ किनकि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, “शोक भएको घरमा प्रवेश नगर । तिनीहरूका निम्ति शोक गर्न वा सहानुभूति देखाउन नजा, किनकि यी मानिसबाट मैले आफ्नो शान्ति, मेरो अचुक प्रमे र कृपा लिएर गएको छु, यो परमप्रभुको धोषणा हो । ६ यस देशमा साना र ठुला दुवै मर्नेछन् । तिनीहरूलाई गाडिनेछन, र कसैले पनि तिनीहरूको निम्ति शोक गर्न वा आफूलाई काट्ने वा आफ्ना कपाल खैरेनेछन । ७ मृत्युको कारणले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन शोकमा कसैले पनि ख्यानेकुरा नबाँडोसु, र तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन कसैले पनि त्यसका बाबु वा त्यसकी आमालाई सान्त्वनाको कथारौ नदेओस् । ८ त खान र पिउनलाई तिनीहरूसँगै बस्न भोजको घरमा तैले जान्नुहुन्दैन ।” ९ किनकि सर्वशक्तिमान परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, हेर, तेरै आँखाको सामु, तेरै समयमा यसै ठाउँमा मैले आनन्दको सोर, ख्यासीको सोर, दुलहाको सोर र दुलहाको सोरको अन्य गर्ने लागेको छु ।” १० तब तैले यी सबै वचन यी मानिसलाई भन्नेछसु, र तिनीहरूले तँलाई भन्नेछन्, “परमप्रभुले किन हाम्रो विरुद्धमा यो सबै तुला विपत्तिको आदेश दिनुभएको छ? परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको विरुद्धमा हामीले गरेका अपराध र पाप के हो?” ११ त्यसैले तिनीहरूलाई यसो भन, “तिनीहरूका पुर्खाहरूले मलाई त्यागे र तिनीहरू अरू देवताहरूको पछि गए र पुजा गरे, र तिनीहरूको सामु निहुरे, यो परमप्रभुको धोषणा हो । तिनीहरूले मलाई त्यागे र र मेरो व्यवस्था पालन गरेका छैनन् । १२ तर तिनीहरूका पुर्खाहरूले भन्दा तिमीहरूले अझै धेरै दुष्ट काम गरेका छै, किनकि हेर, प्रत्येक व्यक्ति आफ्नो दुष्ट हृदयको कठोरताद्वारा हिँडेको छ । मेरो कुरा सुने कोही छैन । १३ त्यसैले यस देशबाट तिमीहरूले नचिनेको, न तिमीहरूले, न त तिमीहरूका पुर्खाहरूले चिनेको देशमा म तिमीहरूलाई फाल्नेछु, र त्यहाँ तिमीहरूले दिनरात अस देवताहरूको पुजा गर्नेछै, किनकि म तिमीहरूलाई कुनै कृपा गर्नेछैन् ।” १४ त्यसकारण, हेर, यो परमप्रभुको धोषणा हो, यस्ता दिन आउँदेन, जुन बेला फेरि यसो भनिनेछैन, “मिश्रदेशबाट इसाएलका मानिसहरूलाई ल्याउनुनु जीवित परमप्रभुको नाउँमा ।” १५ तर यसो भनिनेछ, “इसाएलका मानिसहरूलाई उत्तरको देश र उहाँले तिनीहरूलाई तितर-बितर पार्नुभएका देशहरूबाट ल्याउनुहुने जीवित परमप्रभुको नाउँमा ।” किनकि मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा म तिनीहरूलाई फकार्पर ल्याउनेछु । १६ हेर, म धेरै मछुलाई पठाउनेछु, र यसरी तिनीहरूले मानिसहरूलाई फकनेछन्, यो परमप्रभुको धोषणा हो । यसपछि म धेरै सिकारीलाई पठाउनेछु, र तिनीहरूले पहाडहरू र पर्वतहरूका बिचमा अनि चट्टानको धाँदोमा तिनीहरूको सिकार गर्नेछन् । १७ किनकि मेरो दृष्टि तिनीहरूका सबै मार्गमा परेको छ । ति मेरो सामुबाट लुक्म सक्वैनेन । तिनीहरूका अर्थम भेरो आँखाको सामुबाट लुकाउन सक्वैन । १८ तिनीहरूका अपराध र पापको निम्ति म तिनीहरूलाई दोब्बर दण्ड दिनेछु, किनकि तिनीहरूले आफ्ना चिनलागदा मूर्तिहरूले मेरो देश अपवित्र पारेका छन्, र मेरो उत्तराधिकारालाई आफ्ना चिनलागदा मूर्तिहरूले भेरेका छन् ।” १९ हेर, परमप्रभु, तपाईं मेरो किल्ला र मेरो शरणस्थान, सङ्कृष्टको दिनमा मेरो सुरक्षाको स्थान हुनुहुन्छ । पृथ्वीका कुनाबाट जातिहरू तपाईंको हाँ आउनेछन् र भन्नेछन्, “निश्चय नै हाम्रा पुर्खाहरूले छललाई अधिकार गरे । तिनीहरू रिता छन् । तिनीहरूमा कुनै लाभ छैन । २० के मानिसहरूले आफ्नै लागि ईश्वरहरू बनाउँन् र? तर ति त ईश्वरहरू नै होइनन् ।” २१ त्यसकारण हेर, यस पटक म तिनीहरूलाई जान्न लगाउनेछु, यसरी परमप्रभु नै मेरो नाउँ हो भनेर तिनीहरूले जानेछन् ।

१७ “यहूदाको पाप हिराको निब भएको फलामको कलमले लेखिएको छ । त्यसलाई तिनीहरूका हृदयका पाटी र तिनका वेदीहरूका सिडहरूमा कुँदिएको छ । २ तिनीहरूका बालबालिकाले तिनीहरूका वेदीहरू र तिनीहरूका

अशेराका खम्बाहरूलाई समझन्छन्, जुन इयाम्म परेका सुखहरूका छेउमा र अग्ला पहाडहरूमा थिए । ३ आफ्ना सबै इलाकामा तिमीहरूले गरेका पापको कारणले तिमीहरूका अग्ला ठाउँहरूसँग खुला देशमा भएको मेरो पर्वत र तिमीहरूका धन-सम्पत्ति र तिमीहरूका सबै खजाना म तुटको मालको रूपमा दिनेछु । ४ मैले तिमीहरूलाई दिएको उत्तराधिकार तिमीहरूले गुमाउने छौं । तिमीहरूले नचिनेको देशमा म तिमीहरूलाई आफ्ना शत्रुहरूको दास तुल्याउनेछु, किनकि तिमीहरूले मेरो क्रोधमा आगो सल्काएका छौं, जुन सदासर्वदा बल्नेछ । ५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मानव-जातिमा भरोसा गर्ने व्यक्ति शापित होस् । त्यसले शरीरलाई आफ्नो शक्ति समझाउन्छ, तर आफ्नो हृदय परमप्रभुबाट ठाडा लैजान्छ । ६ त्यो अराबाको पोटेंटी हुनेछ, र त्यसले कुनै असल कुरो आइरेको देखो लैन । त्यो बासिन्दा नभएको उजाडस्थान, सुख्खा भूमिका चटाउनहरूमा बस्नेछ । ७ तर परमप्रभुमा भरोस गर्ने व्यक्ति धन्यको हो, किनकि परमप्रभु नै त्यसको ढुटाको कारण हुनुहुन्छ । ८ त्यो पानीको छेउमा रोपिएको चिरुवाजस्तै हुनेछ । यसका जरा खोलाको किनारामा फैलिएको हुनेछन् । जब ताप आउँ तब त्यो डराउनेछैन, किनकि यसका पात सधैं हरिया हुन्छन् । खडेरीको वर्षमा यो चिनित दैदैन, र यसले फल फलाउन छोडैन । ९ कुनै पनि कुराभन्दा हृदय बढी छली हुन्छ । यो रोपाले ग्रस्त छ । यसलाई कसले बुझन सक्छ र? १० मनको खोजी गर्ने, हृदयको जाँच गर्ने परमप्रभु म नै हुँ । हरेक व्यक्तिको आफ्नो चालअनुसार, त्यसका कामहरूको फलअनुसार म त्यसलाई इनाम दिन्छु । ११ तित्रोले आफूले नपरेको अण्डा ओथ्रने काम गर्छ । कोही मानिस अन्यायपूर्वक धनी बन्न सक्छ, तर त्यसका आधा उमेर सकिन्छन् तब ती धनले त्यसलाई छाडेनेछन्, र अन्त्यमा त्यो मूर्ख हुनेछ । १२ सुरुदेखि नै उच्च पारिएको हाम्रो मन्दिरको ठाउँ एउटा महिमत सिंहासन हो । १३ परमप्रभु नै इसाएलका आशा हुनुहुन्छ । तपाईलाई त्यानेहरू सबै लाजमा पर्नेछन् । देशमा तपाईँबाट तकैर जानेहरू धुलोमा लैखिनेछन्, किनकि तिमीहरूले परमप्रभु, जिउंदो पानीको मूललाई त्यागेका छन् । १४ हे परमप्रभु, मलाई निको पार्नुहोस्, र म निको हुनेछु । मलाई छुटकारा दिनुहोस्, र मैले छुटकारा पाउनेछु । किनकि तपाईँ नै मेरो प्रश्नसाको गीत हुनुहुन्छ । १५ हेनुहोस्, तिमीहरू मलाई यसो भन्दैनेछन्, ‘परमप्रभुको वचन कहाँ छ? त्यो आओस् ।’ १६ मेरो बरेमा, म तपाईँको अनुसरण गरेर गोठालो हुन्देखि भागेर म गइन । मैले विपत्तिको समयको प्रतीक्षा गरिन । मेरो जिब्रोबाट निस्केको घोषणाहरू तपाईँ जानुहुन्छ । ती तपाईँके उपस्थितिमा गरिएका थिए । १७ मेरो लागि त्रास नबन्नुहोस् । सङ्कर्जको दिनमा तपाईँ नै मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ । १८ मेरो पिछा गर्नेहरू लाजमा पर्नु, तर मलाई लजिजत हुन नदिनुहोस् । तिमीहरू त्रासमा पर्नु, तर मलाई त्रासमा पर्न नदिनुहोस् । तिमीहरूको विरुद्धमा विपत्तिको दिन पठाउनुहोस्, र तिमीहरूलाई विनाशको दोब्र भागले टुक्रा-टुक्रा पार्नुहोस् ।’ १९ परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “जा र मानिसहरूका मूल ढोकामा खडा हो, जहाँबाट यहूदाका राजाहरू प्रवेश गर्नेन् र जहाँबाट तिमीहरू बाहिर निस्कन्छन् । त्यसपछि यस्तलेमका अन्य सबै ढोकामा खडा हो । २० तिमीहरूलाई भन्, ‘यी ढोकाहरूबाट आवातजावत गर्ने हे सबै यहूदाका राजा, यहूदाका सबै मानिस र यस्तलेमका हरेक बासिन्दा हो, परमप्रभुको वचन सुन । २१ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: आफ्नो जीवनको निमित्त होसियार होजो, र यस्तलेमका ढोकाहरूमा ल्याउन शबाथ-दिनमा भारी नबोक । २२ शबाथ-दिनमा आफ्ना घरबाट भारी बोकेर बाहिर नल्याओ । मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई आज्ञा गरेडौं, शबाथ-दिनमा कुनै काम नगर्नु, तर त्यसलाई अलग गर्नु ।’ २३ तर तिमीहरूले सुनेन वा ध्यानै दिएनन् । तिमीहरूले मेरा कुरा सुन्न नसकून न त अनुशासनलाई स्वीकार गर्नु भनेर तिमीहरू अदेरी भए । २४ यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिमीहरूले साँचै मेरो कुरा सुन्न्यो र शबाथ-दिनमा यस सहरका ढोकाहरूसम्म भारी बोकेर ल्याएनै तर शबाथ-दिनलाई परमप्रभुको निमित्त अलग गन्यौ र त्यसमा कुनै काम

गरेनौ भने, २५ राजाहरू, राजकुमारहरू, यहूदाका मानिसहरू, यस्तलेमका बासिन्दाहरू, तिमीहरूका अगुवाहरू र दाऊदको सिंहासनमा बस्नेहरू रथहरू र घोडाहरूमा चढेर यस सहरका ढोकाहरूमा आउनेछन्, अनि यो सहरमा सदासर्वदा मानिसको बोसेवास हुनेछ । २६ तिमीहरू यहूदाका सहरहरूबाट, यस्तलेमका चारैतरबाट, बेन्यामीन इलाका र तराइबाट, पहाडहरूबाट र नेमेबाट आउनेछन्, र तिमीहरूले होमबलि र बलिदानहरू, अन्नबलि र धूप, धन्यवादका बलिहरू परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याउनेछन् । २७ तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ, शबाथ-दिनलाई अलग गरेनौ र त्यस दिन गहाँ भारी नबोक भन्दा मानेनौ र यस्तलेमका ढोकाहरूभित्र प्रवेश गन्यौ भने, तब म यसका ढोकाहरूमा आगो सल्काउनेछु, र त्यसले यस्तलेमका किल्लाहरूलाई भस्म पारेन्छ, र त्यसलाई निभाउन सकिदैन ।”

१८ परमप्रभुको वचन यर्मियाहाँ यसो भनेर आयो, “उठ र कुमालेको घरमा जा, किनकि त्यहाँ म तालाई मेरो वचन सुनाउनेछु ।” ३ त्यसैले म कुमालेको घरमा गाँ र हेरें । कुमाले आफ्नो चक्रकामा काम गरिरेको थियो । ४ तर त्यसले बनाइरहेको माटोको भाँडो त्यसको आपैनै हातमा बिग्रियो । त्यसैले उसले आफ्नो मन बदल्यो र आफ्नो दृष्टिमा असल लागे अनुसार अर्को भाँडो बनायो । ५ तब परमप्रभुको यो वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, ६ “ए इसाएलका घराना हो, के म तिमीहरूलाई यही कुमालेले जस्तै गर्न सकिदैन र? यो परमप्रभुको घोषणा हो । हेर, ए इसाएलका घराना हो, कुमालेको हातमा माटो भाँडै तिमीहरू मेरो हातमा तेरतै छौं । ७ एक समय एक जाति वा राज्यलाई म धापउनेछु, त्यसलाई तोडेनेछु वा नष्ट गर्नेछु भनी म घोषणा गर्न सक्छु । ८ तर मैले त्यसतो घोषणा गरेको त्यो जाति दुख्याइँबाट फर्कन्छ भने मैले त्यसमाधि ल्याउने योजना गरेको विपत्ति म ल्याउनेछैन । ९ अर्को समयमा मैले कुनै जाति वा राज्यलाई बनाउने वा रोपेछु भनी म घोषणा गर्न सक्छु । १० तर मेरो कुरा नसुनेर त्यसले मेरो दृष्टिमा खराबी गर्छ भने, मैले त्यसलाई गर्नेछु भनेको घोषणाको भलाइ गर्न म रोकेनेछु । ११ त्यसैले अब, यहूदाका मानिसहरू र यस्तलेमका बासिन्दाहरूसित बोल र भन्, “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, मैले तिमीहरूको विरुद्धमा विपत्तिको रचना गर्ने लागेको छु । मैले तिमीहरूको विरुद्धमा योजना बनाउने लागेको छु । तिमीहरूका चाल र तिमीहरूका अभ्यासहरूले तिमीहरूलाई भलो ल्याउन गरी हरेक व्यक्तिले आफ्नो दुष्ट चालबाट पश्चात्पान गरोस् ।” १२ तर तिमीहरू भन्नुहुन्छ, “यो व्यर्थ छ । हामी आफ्ने योजनाअनुसार काम गर्नेछौं । हामी हरेकले आफ्नो दुष्ट, हरी दुष्टले इच्छा गरेअनुसार गर्नेछौं ।” १३ त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “जातिहरूलाई सोधु, यो जस्तो कुरो कसले कहिलै सुनेको छ? इसाएरी कन्याले अति धृणित काम गरेकी छे । १४ के लेबनानको हिँडेले काहिलै यसका चटानका पहाडहरूलाई छोडेछ? के टाढाबाट आउने पहाडका नदीहरू, ती चिसा नदीहरू कहिल्यै सुक्छन् र? १५ तापनि मेरा मानिसहरूले मलाई भुलेका छन् । तिमीहरूले बैकम्मा मूर्तिहरूलाई भेटी चढाएका छन्, र आफ्ना मार्घहरूमा ठक्कर खाएका छन् । कच्ची बाटोमा हिँडन भनेर तिमीहरूले प्राचीन बाटोलाई छाडेका छन् । १६ तिमीहरूको देश त्रास बन्नेछ । सदासर्वदा गिल्लाको वस्तु बन्नेछ । त्यसबाट भएर जाने हरेक डराउनेछ, र टाउको हल्लाउनेछ । १७ तिमीहरूका शत्रुहरूको सामु म तिमीहरूलाई पुर्वीय बतासँझै तितर-बितर पानेछु । तिमीहरूको विपत्तिको दिनमा म तिमीहरूलाई मेरो पिठिँ फर्काउनेछु, मेरो मुहार होइन ।” १८ त्यसैले मानिसहरूले भने, “आओ, हामी यर्मियाको विरुद्धमा षड्यन्त्रहरू रचौ, किनकि उजारीहरूबाट व्यवस्था वा बुद्धिमान् मानिसहरूबाट सरसल्लाह वा अगमवकाहरूबाट वचन कहिल्यै नष्ट हुने छैनन् । आओ, हाम्रा वचनहरूले त्यसलाई आक्रमण गर्न, अनि अब फेरि त्यसले घोषणा गरेका कुराहरूमा हामी ध्यान नदिँकै ।” १९ हे परमप्रभु, मेरो कुरा ध्यानासित सुन्नुहोस्, र मेरा शत्रुहरूका आवाज सुन्नुहोस् । २० म तिमीहरूका लागि असल भएको हुनाले

के सौंचे तिनीहस्ताट आउने विपत्ति मेरो इनाम हुनेछ? किनकि तिनीहस्ते मेरो लागि एउटा खाडल खनेका छन् । तिनीहस्ताट तपाईंको क्रोध हटाउन तिनीहस्तको कल्याणको पक्षमा म कसरी तपाईंको सामु खडा भएको थिएँ भनी सम्भानुहोस् । 21 त्यसकारण तिनीहस्तका सन्तानलाई अनिकालमा पर्न दिनुहोस्, र तिनीहस्ताई तरवार खेलानेहस्तका हातमा सम्पिनुहोस् । यसरी तिनीहस्तका स्त्रीहस्त शोकमा पर्न र विधान होइन, अनि तिनीहस्तको पुरुषहस्त मारिउन, र तिनीहस्तका युद्धमा युद्धमा तरवारले मारिउन । 22 तपाईंले तिनीहस्तको विरुद्धमा एककासि आक्रमणकारीहस्त ल्याउहुँदा तिनीहस्तका घरहस्ताट रुवाबासीको सोर सुनियोस् । किनकि तिनीहस्तले मलाई प्रकन एउटा खाडल खनेका छन्, र मेरो खुटाका लागि लुकाएर पासो थापेका छन् । 23 तर हे परमप्रभु, मलाई मार्न तिनीहस्ते मेरो विरुद्धमा बनाएका तिनीहस्तका सबै योजना तपाईंलाई थाहा छ । तिनीहस्तका अर्थर्म र पाप प्रक्षमा नगरनुहोस् । तिनीहस्तका पाप तपाईंलाट नहाउनुहोस् । बल, तिनीहस्त तपाईंको सामु पराजित होइन । तपाईंको क्रोधको समयमा तिनीहस्तको विरुद्धमा उत्तरनुहोस् ।

19 परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, “जा र तँ मानिसहस्त र पुजारीहस्तका धर्म-गुरुहस्तिह हुँदा कुमालेको माटोको भाँडो किन् । 2 त्यसपछि बेन-हिनोमाको बैसीमा भएको फुटेको भाँडाको ढोकामा जा र मैले ताँलै बताउने वचनहस्त त्याहाँ घोषणा गर । 3 यसो भन्न, ‘हे यहूदाका राजाहस्त र यस्तश्लेमका बासिन्दाहस्त हो, परमप्रभुको वचन सुन । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इत्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, हेर, मैले यस ठाँस्माथि विपत्ति ल्याउनै लागेको छु, र यस विषयमा सुन्ने हरेकको कान झानझानाउने छ । 4 तिनीहस्तले मलाई त्यागेका र यस ठाँलाई अपवित्र तुल्याका हुनाले म यसो गर्ने छु । यही ठाँउमा आफूले नदिनेका अन्य देवताहस्ताई तिनीहस्तले बेलिदान चढाउँछन् । तिनीहस्त, तिनीहस्तका पिता-पुर्याहस्त र यहूदाका राजाहस्तले यही ठाँउमा निर्दोष रात पनि बगाएका छन् । 5 आफ्ना छोराहस्त बाल देवतालाई आगोमा होमबलिको रूपमा चढाउन तिनीहस्तले त्यसका अगला ठाँहस्त बनाए, यस्तो कुनै कुरो जुन मैले आज्ञा गरिन्दै वा बताइन्न न त मेरो मनमा नै थियो । 6 त्यसकारण, यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेर, त्यस्ता दिनहस्त आँदैछन्, त्यति बेला यस ठाँलाई तोपेत अर्थात् बेन-हिनोमाको बैसी भनिनेछैन, तर हत्याको बैसी भनिनेछ । 7 यही ठाँउमा म यहूदा र यस्तश्लेमका योजनाहस्ताई बेकम्मा तुल्याउनेछ । म तिनीहस्तका आफ्ना शत्रुको तरवार र तिनीहस्तको ज्यान लिन खोज्नेहस्तको हातद्वारा नष्ट गर्नेछु । त्यसपछि म तिनीहस्तका लाशहस्त आकाशका चराहस्त र जमिनका जनावरहस्ताई आहाराको रूपमा दिनेछु । 8 अनि म यस सहरलाई भग्नावशेष र गिल्लाको वस्तु बनाउनेछु, किनकि यसबाट भएर जाने हरेकले यी सबै विपत्ति देखेर डारउनेछ र गिल्ला गर्नेछ । 9 तिनीहस्ताई आफ्नै छोराछोरीको मासु खानेम बनाउनेछु । तिनीहस्तका शत्रुहस्त र तिनीहस्तको ज्यान लिन खोज्नेहस्तद्वारा ल्याइएको धेराबन्दी र सङ्कष्टमा हरेक मानिसले आफै छिमेकीको मासु खानेछ ।” 10 “तब तँस्गै गएका मानिसहस्तका आँखाकै सामु तैले त्यो माटोको भाँडा फुटाइदे । 11 तैले तिनीहस्ताई यसो भन्न, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: जसरी यो माटोको भाँडो फेरि मर्महत हुने नसक्ने गरी यर्मियाले फुटाएको छ, त्यसरी नै म यी मानिस र यस सहरलाई गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । अरु बढी लासहस्त गाइने ठाँ नभएसम्म नै मानिसहस्तले तोपेतमा लासहस्त गाइनेछन् । 12 मैले यो सहरलाई तोपेतजस्तै बनाउँदा यो ठाँ र यसका बासिन्दालाई म यसै गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, 13 यसरी, यस्तश्लेमका घरानाहस्त र यहूदाका राजाहस्त, ती सबै घर जसका कौसीहरूमा अशुद्ध मानिसहस्तले आकाशमण्डलका सबै ताराहस्तको पुजा गरे र अस देवताहस्ताई अर्थवति चढाए, तिनीहस्त तोपेतजस्तै हुनेछन् ।” 14 तब यर्मिया तोपेतबाट गए, जहाँ अगमवाणी बोल्न परमप्रभुले तिनलाई पठाउनुभएको थियो । तिनी

परमप्रभुको मन्दिरको चोकमा खडा भए र तिनले सबै मानिसलाई भने, 15 “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, हेर, मैले यो सहर र यसका सबै नगरहस्तको विरुद्धमा घोषणा गरेका सबै विपत्ति ल्याउनै लागेकोछु, किनकि तिनीहस्त अटेरी भए र मेरा वचन सुन्न इन्कार गरे ।”

20 यर्मियाले परमप्रभुको मन्दिरको सामु यी वचनहस्त अगमवाणी गरिरहेका छन् भनेर इम्मेरका छोरा पुजारी पश्शाहर, एकजना मुख्य अधिकारीले सुने । 2 त्यसैले पश्शाहले यर्मिया अगमवक्तालाई कुटे र त्यसपछि तिनलाई परमप्रभुको मन्दिरस्थित बेन्यामीनको मथिल्लो ढोकामा भएको ठिंगुरोमा हाले । 3 अर्को दिन पश्शाहले यर्मियालाई ठिंगुरोबाट निकालेर ल्याए । तब यर्मियाले तिनलाई भने, “परमप्रभुले तिन्नो नाउं पश्शाहर नभई मागोर-मिस्साबीब राख्नुभएको छ । 4 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, हेर, म तँ र तेरा सबै प्रियलाई त्रासको वस्तु बनाउनेछु, किनकि तिनीहस्त आग्ना शत्रुहस्तका तरवारले ढालिनेछन्, र तेरो आँखाले यो देखेछस् । सारा यहूदालाई बेबिलोनका राजाको हातमा म दिनेछु । त्यसैले तिनीहस्ताई बेबिलोनमा कैद गरेर लानेछ वा तरवारले आक्रमण गर्नेछ । 5 म त्यसलाई यस सहरका सबै धनसम्पत्ति, यसका सबै बहुमूल्य थोकहस्त र यहूदाका राजाहस्तका सबै खजाना दिनेछु । म यी थोकहस्त तेरा शत्रुहस्तका हातमा राख्निदेनेछु, र तिनीहस्तले ती समालेछन् । तिनीहस्तले तिनलाई लानेछन् र बेबिलोनमा पुऱ्याउनेछन् । 6 तर तँ पश्शाहर र तेरो धरानाका सबै बासिन्दा कैदमा लगिनेछन् । तँ बेबिलोनमा जानेछस् र त्यहीं मर्महिँस । तँ र तेरा सबै प्रियहरू जसको निम्नि तैले छली कुराहस्तको अगमवाणी बोलेको छस्, त्यहीं गाडिनेछन् ।” 7 “हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई थोकादिनुभयो, र म थोका दिइयो । म भन्दा तपाईं नै शक्तिशाली हुँदुहुँच, र तपाईं ममाथि विजयी हुनुभयो । म दिनभरि नै हाँसोको वस्तु बर्ने । हरेकले मेरो गिल्ला गर्छ । 8 किनकि मैले जहिले बोले पनि मैले यसो भनेको र घोषणा गरेको छु, ‘हिंसा र विनास ।’ तब परमप्रभुको वचन मेरो लागि हरेक दिन निन्दा र ठाँड्को कारण भएको छ । 9 यसो भन्नु भने, ‘म परमप्रभुको बारेमा फेरि विचार गर्दिन, म फेरि उहाँको नाउँमा बोलिदिन ।’ तब त्यो मेरा हड्डीहरू भित्र थुनिराखेको, मेरो हृदयमा आगोजस्तो हुँच । त्यसैले म यसलाई भित्र थुनिराखन सङ्घर्ष गर्छु, तर म सकिदैन । 10 चारैतर भएका धेरै जना मानिसबाट मैले त्रासको हल्ला सुनेको छु, ‘खबर गर! हामीले यसबारे खबर गर्नुपर्छ! ।’ मेरा नजिक हुनेहरू म पतन हुनेछु कि भनेर हेर्नेछन् । सायद त्यसलाई छल गर्न सकिन्छ । त्यसो भयो भने, हामीले त्यसलाई पराजित गर्न सक्छाँ र त्यसमाथि हाप्री बदला लिन सक्छाँ ।” 11 तर शक्तिशाली योद्धाङ्गै परमप्रभु मसित हुनुहुँच । त्यसैले मेरो पिछा गर्नेहरू ठेस खार ल्द्नेछन् । तिनीहस्तले मलाई पराजित गर्नेछैन । तिनीहस्त अत्यन्तै लजिज तुनेछन्, किनकि तिनीहस्त सफल हुनेछैन । तिनीहस्तको लाजको अन्यत हुनेछन्, त्यो कहिल्यै विसिनेछैन । 12 तर हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, तपाईंले धर्महस्तको जाँच गर्नुहुँच, अनि मन र हृदय देख्नुहुँच । मैले आप्नो मामला तपाईंमा सुन्धेको हुनाले तिनीहस्तमाथि तपाईंले लिनुहुने बदला मलाई देखाउनेहोस् । 13 परमप्रभुको निम्नि गराओ! परमप्रभुको प्रश्नसा गर! किनकि उहाँले दुष्ट काम गर्नेहरूको हातबाट थियोमिचोमा परेकाहस्तको जीवनलाई बचाउनुभएको छ । 14 त्यो दिन श्रापित होस जति बेला म जन्मेको थिएँ । मेरी आमाले मलाई जन्म दिएकी दिन आशिषित नहोस् । 15 मेरा बुबालाई यो खबर दिने मानिस श्रापित होस, जसले यसो भनेर बडो आनन्द दियो, ‘तपाईंको छोरो जन्मिएको छ ।’ 16 त्यो मानिस परमप्रभुले नष्ट गर्नुभएका सहरहस्तस्तो होस् जसलाई उहाँले दिया देखाउनुभएन । त्यसैले बिहानै मदतको गुहार र मध्यदिनमा युद्धको रोदन सुन्न परोस् । 17 किनकि त्यसैले मेरी आमालाई नै मेरो चिहान बनाएर मलाई गर्भमै मारेन । त्यो गर्भ सधैं गर्भवती नै रह्नेथियो । 18 सङ्कष्ट र वेदना हेन, यसरी मेरा दिनहरू लाजमा बिताउन म किन गर्भबाट बाहिर निस्कर आएँ?”

21 परमप्रभुको यो वचन यर्मियाहाँ त्यति बेला आयो, जति बेला

पुजारी सन्पन्नाहालाई तिनीकहाँ पठाए, र तिनीहरूले भने, 2 “हाप्रो पक्षमा परमप्रभुबाट सल्लाई खोज, किनकि बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले हामीमाथि युद्ध गर्देछन् । सायद विगतको समयमा जस्तै परमप्रभुले हाम्रो लागि आश्चर्यकर्म गर्नुहेछ र उसलाई हामीबाट फिर्ता जाने बनाउनुहेछ ।” 3 त्यसैले यर्मियाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले सिदिकियाहालाई यसो भन्नुपर्छ, 4 ‘परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँछ हेर, तेरो हातमा लडाइँका जुन हतियारहरू छन्, जसद्वारा तैले बेबिलोनका राजा र तँलाई पर्खालिबाहिर घेराबन्दी गर्ने कल्दीहरूको विरुद्धमा लडाइँसू, ती हतियारहरू म तेरै विरुद्धमा चलाउन लागेकोछु । किनकि म तिनलाई यस सहरको बिचमा जम्मा गर्नेछ । 5 तब पसारिएको हात, शक्तिशाली पाखुरा, क्रोध, बदला र भयद्वकर रिसले म आफै तेरो विरुद्धमा लडाइँछु । 6 किनकि म यस सहरका बासिन्दाहरू, मानिस जनावरहरू दुवैलाई आक्रमण गर्नेछ । भयद्वकर रुदीले तिनीहरू मर्नेछन् । 7 यो परमप्रभुको घोषणा हो, यसपछि यहूदाका राजा सिदिकियाह, त्यसका सेवकहरू, मानिसहरू अनि रुदी, तरवार र अनिकालको प्रहारद्वारा पछि यस सहरमा बाँकी रहेकाहरू सबैलाई बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर, र तिनीहरूको जीवन लिन खोज्ने तिनीहरूका शत्रुहरूको हातमा म दिनेछु । त्यसपछि उसले तिनीहरूलाई तरवारले मार्नेछ । उसले तिनीहरूलाई दया देखाउने, छोडिदिने वा कृपा गर्नेछैन ।” 8 “यी मानिसलाई तैले यसो भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ हेर, मैले तिमीहरूका सामु जीवनको मार्ग र मृत्युको मार्ग प्रस्तुत गर्न लागेको छु । 9 यस सहरमा बस्ने कुनै पनि व्यक्ति तरवार, अनिकाल र विपत्तिले मार्नेछ, तर यहाँबाट बाहिर निस्केर जाने र तिमीहरूका विरुद्धमा घेराबन्दी गर्ने कल्दीहरूका सामु आपाना धूँडा टेक्ने कुनै पनि व्यक्ति बाँचेछ । उसले आफ्नो प्राण बचाउनेछ । 10 किनकि भलाइ होइन र विपत्ति त्याउनलाई मैले यस सहरको विरुद्धमा आफ्नो अनुहार फर्काएको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । यसलाई बेबिलोनका राजाको हातमा दिएपनो छ, र उसले यसमा आपो लगाउनेछ ।” 11 “यहूदाका राजाको घरानाको विषयमा परमप्रभुको वचन सुन । 12 ए दाऊदका घराना हो, परमप्रभु भन्नुहुँछ, ‘विहान न्याय कायम गर । अत्याचार गर्नेको हातबाट लुटिएको व्यक्तिलाई बचाओ, नक्ता मेरो क्रोध आगोङ्गै निस्केर जानेछ र जलाउनेछ, र तिमीहरूको दुष्ट कामहरूका कारणले यसलाई निभाउन सबै त्यहाँ कोहाई छैन । 13 ए बँसीका बासिन्दा हो, मैदानका चटुनामा बस्ने हो, म तिमीहरूको विरुद्धमा छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो—यसो भन्ने कुनै पनि व्यक्तिको विरुद्धमा म छु, ‘हामीलाई आक्रमण गर्नाईको ओरेंत आउनेछ र?’ वा ‘हाप्रा घरहरूमा को पस्नेछ र?’ 14 तिमीहरूका विरुद्धमा आउनलाई मैले तिमीहरूका अभ्यासको फल तोकेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो—र झाडीहरूमा म आगो सल्काउनेछु, र त्यसले आफ्नो वरिपरि भएका होके कुरालाई भस्म पार्नेछ ।”

22 परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ, “यहूदाको राजाको घरमा तल जा र त्यहाँ

यो वचन घोषणा गर, 2 यसो भन, “ए यहूदाका राजा, तँ जो दाऊदको सिंहासनमा बस्छसू, तँ र तेरा सेवकहरू र यी ढोकाहरूद्वारा आउने तेरा मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन । 3 परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ: न्याय र धार्मिकता कायम राख, अनि लुटिएको कुनै व्यक्तिलाई थिचोमिचो गर्नेको हातबाट छुक्काकार देओ । तिमीहरूको देशमा भएका कुनै पनि विदेशी वा अनाथ वा विधवालाई दुर्व्यवहार नगर । यस ठाउँमा हिसा नगर वा निर्देश सात नबगाओ । 4 तिमीहरूले साँच्चे यी कुरा गयी भने, दाऊदको सिंहासनमा बस्ने राजाहरू, रथ र घोडाहरूमा सवार ऊ, उसका सेवकहरू र उसका मानिसहरू यी ढोकाहरूभित्र यो मन्दिरमा पस्नेछन् । 5 तर मैले घोषणा गरेका यी वचन तिमीहरूले सुन्दैनै भने—यो राजदरबार भग्नावशेष हुनेछ, यो परमप्रभुको

घोषणा हो ।” 6 किनकि यहूदाका राजाको घरानाको बारेमा परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ, ‘तँ मेरो लागि गिलाद वा लेबनानको टाकुराजस्तै छस् । तापनि म

तँलाई उजाड-स्थान, मानिसहरू नबन्ने सहरहरूजस्तै तुल्याउनेछु । 7 किनकि तेरो विरुद्धमा आउनलाई मैले विनाशकहरू तोकेको छु । मानिसहरूले आ-आफ्ना हतियारहरूले सबैनन्दा राम्रा-राम्रा देवदारहरू काट्नेछैन र तिनलाई आगोमा जलाउने छन् । 8 तब धेरै जातिहरू त्यस सहर भएर जानेछन् । एउताले अर्कोलाई सौन्नेछ, ‘यस महान् सहरप्रति परमप्रभुले किन यसरी व्यवहार गर्नुभएको होला?’ 9 तब अर्कोले जवाफ दिनेछ, ‘किनकि तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको करारलाई त्यागे र अरू देवताहरूको सामु निहुरे र तिनीहरूको पुज गरे ।’ 10 मृत्यु भएको व्यक्तिको निमित नरोओ वा त्यसको निमो शोक गर, तर टाढा लगिन लागेको व्यक्तिप्रति धुरुधुरु रोओ, किनकि त्यो फेरि कहिलै फर्किने अनि आफ्नो जन्मभूमि देखेउनैन ।’ 11

किनकि यहूदाका राजा योशियाहको छोरा यहोआहाज जसले आफ्ना पिता योशियाहको सट्टामा राजा भई सेवा गरे, तिनको बारेमा परमप्रभु भन्नुहुँछ, ‘ऊ यस ठाउँबाट गएको छ, र फर्केर आउनेछैन । 12 जहाँ तिनीहरूले उसलाई कैद गरेर लगेका छन्, ऊ त्याँमैनें, र उसले फेरि कहिलै यो देश देखेउनैन ।’ 13 जसले आफ्नो घर अधार्मिकता, आफ्ना माधिल्ला कोठाहरू अन्यायले बनाउँछ, जसले आफ्नो छिमेकीलाई सितैमा काम लगाउँछ, अनि जसले उसलाई ज्याला दिवैन, त्यसलाई धिक्कार छ । 14 उसले भन्छ, ‘आफ्नो निमित माधिल्ला कोठाहरू फराकिलो भएको एउता ठुलो महल म बनाउनेछु ।’ त्यसले त्यसको निमित ठुला-नुला इयालाहरू बनाउँछ र त्यसमा देवदारका पल्लाहरू हाल्छ अनि उसले त्यसमा रातो रड लगाउँछ । 15 के यही कुराले तँलाई असल राजा बनाउँछन्, कि तैले देवदारका फल्प्याकहरू पाउने दिच्छा गरिसः? तेरा बाबुले पनि खाए र पिए, तापनि न्याय र धार्मिकता कायम राख्ये, होइन र? त्यसको लागि असल कुराहरू नै भए । 16 उसले गरिबहरू र खाँचोमा परेकाहरूको पक्षमा न्याय गयो । त्यस बेला राम्रै भएको थियो । के मलाई चिन्नुको अर्थ यही होइन र? यो परमप्रभुको घोषणा हो ।

17 तर तेरो दृष्टि र हृदयमा बेडमान नापा कमाउनु, निर्देशहरूको रगत बगाउनु, अस्तरुलाई थिचोमिचो र अत्याचार गरेर कमाउनुबाहेक अरू केही छैन । 18 त्यसकारण यहूदाका राजा योशियाहको छोरा यहोयाकीमको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ: ‘हाय, मेरा दाजु! हाय मेरी बहिनी! भन्दै तिनीहरूले त्यसको लागि विलाप गर्नेछैन ।’ हाय, मेरा मालिक! हाय, उहाँको गौरव! भन्दै तिनीहरूले त्यसको लागि विलाप गर्नेछैन । 19 त्यसलाई एउटा गधालाई गाडेङ्गै यिससेरि टाढा लगिन्छ र यसश्लेषमा ढोकाहरूको बाहिर पर्याकिनेछ । 20 लेबनानका पहाडहरूमा उक्लेर जा र चक्री गरी करा । बाशानमा तेरो सोर निकाल । अबारीम पहाडहरूबाट चक्री गरी करा, किनकि तेरा सबै मित्रहरू नष्ट गरिनेछैन । 21 तँ सुरक्षित हुँदा मैले तैसित बोलैं, तर तैले भनिस, ‘म सुने छैनै ।’ तेरो युवास्थादेखि यो तेरो चलन थियो, किनकि तैले मेरो सोर सुनेको छैनस् । 22 बतासले तेरा सबै गोठालाई उडाएर लैजाउँछ, र तेरो मित्रहरू निर्वासनमा लगिनेछैन । तब तेरा सबै दुष्ट कामद्वारा तँ निश्चय नै लजिजत हुनेछसू, र अपमानित हुनेछसू । 23 तँ जो ‘लेबनान’ मा बस्छसू, जुन देवदारस्ल बनेका घरहरू हुँ, प्रसव-वेदनमा भएको स्त्रीलाई जस्तै तैमाथि पीडा आउँदा तँ कसरी तैमाथि दया गरिनेछ र ।” 24 “यो परमप्रभुको घोषणा हो, जस्तो म जीवित छु, ए यहूदाका राजा यहोयाकीमको छोरो यहोयाकीन, तँ मेरो हातको छाप-ौंठी होस, म तँलाई धुजाधुजा पार्नेछु ।

25 किनकि मैले तँलाई तेरो ज्यान लिन खोजेहरूको हातमा र जससँगै तँलाउँसू, तिनीहरूको हातमा, बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर र कल्दीहरूको हातमा सुमिपदिएको छु । 26 तँलाई र तँलाई जन्म दिने तेरी आमालाई म आर्को देशमा फलेन्नु, जुन देशमा तँ जन्मेको थिइनस र त्यहाँ तिमीहरू मार्नेछैन । 27 यस देशको बारेमा जहाँ तिनीहरू फर्केर आउन इच्छा गर्नेछन्, तिनीहरू यहाँ फर्केर आउनेछैन । 28 के यो तिरस्कृत र दुक्तुक्रा भएको भाँडो हो?

के यो मानिस यहोयाकीन एउटा त्यस्तो भाँडो हो जसले कसैलाई खुसी पार्दैन्? उर उसका सन्तानहरूलाई किन तिनीहरूले बाहिर फालोका छन् र तिनीहरूले नचिनेका देशमा तिनीहरूलाई पठाएका छन्? 29 ए देश, ए देश, ए देश! परमप्रभुको वचन सुन् । 30 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'यो मानिस यहोयाकीनको बारेमा लेख: उ सन्तानहरूमध्ये कसैले पनि सफलता हासिले गर्नेछन्, उ उसका सन्तानहरूमध्ये कसैले पनि यहूदामाथि राज्य गर्नेछन्।'

23 यो परमप्रभुको घोषणा हो, "मेरो खर्कका भेडाहरूलाई नष्ट गर्ने र छरपट्ट पार्ने गोठालाहरूलाई धिक्कार!" 2 त्यसकारण आफ्ना मानिसका रेखदेख गर्ने गोठालाहरूको विषयमा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले मेरो बगाललाई छरपष्ट पारेका छौ, र तिनीहरूलाई धपाइदिएका छौ । तिमीहरूले तिनीहरूको वास्ता गेरेका छैनै । त्यसले तिमीहरूले गेरेका दुष्ट्याइँको लागि मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिनै लागेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 3 मेरो बगालका वचकाहरूलाई मैले तिनीहरूलाई धपाएका सबै देशबाट म आफै जम्मा गर्नेछु, र म तिनीहरूलाई एउटा खर्कमा फर्काउनेछु, जहाँ तिनीहरू फलवन्त हुनेछन र बह्नेछन । 4 त्यसपछि म तिनीहरूको रेखदेख गर्ने गोठालाहरू खडा गर्नेछु जसले तिनीहरूलाई गोठाला गर्नेछन्, यसरी तिनीहरू फेरि डाराउने वा छरपष्ट हुनेछन् । तिनीहरूमध्ये कोही पनि हाराउनेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 5 यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैछन, जति बेला म दाऊदको लागि एउटा धार्मिक हाँगा खडा गर्नेछु । उसले राजाको रूपमा राज्य गर्नेछ । तिनले बुद्धिमानीपूर्वक काम गर्नेछ, र देशमा न्याय र धार्मिकता कायम राखेछ । 6 उसको दिनमा यहूदा यहूदा बचाइनेछ, र इसाएल सुरक्षितसाथ जिउनेछ । तब यो नाउँले उसलाई बोलाइनेछ: परमप्रभु हात्रो धार्मिकता हुनुहुन्छ । 7 यो परमप्रभुको घोषणा हो, यसकारण हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैछन, जति बेला तिनीहरूले फेरि यसो भन्ने छैनन्, 'इसाएलका मानिसहरूलाई मिश्रेदेशबाट ल्याउनुने जीवित परमप्रभुको नाउँमा ।' 8 त्यसको सटोमा, तिनीहरूले यसो भन्नेछन्, 'इसाएलको घरानाका सन्तानहरूलाई उत्तर देश र जहाँ तिनीहरू धपाइए, ती सबै देशबाट निकालेर ल्याउनुहुने जीवित परमप्रभुको नाउँमा ।' तब तिनीहरूका आपै देशमा तिनीहरू बन्नेछन् । 9 अगमवक्ताहरूको सम्बन्धमा मेरो हृदय टुटेको छ, र मेरा सबै हड्डीका कम्प्दछन् । परमप्रभु र उहाँको पवित्र वचनको कारणले म एक जना मातोको मान्छेजस्तै भएको छु, जसलाई मदिराले नियन्त्रण गरेको हुँच । 10 किनकि देश व्यभिचारीहरूले भरिएको छ । यी कारणले गर्दा देश सुख्खा भएको छ । उजाड-स्थानमा भएको खर्क सुकेको छ । यी अगमवक्ताहरूका मार्गहरू दुष्ट छन् । तिनीहरूको शक्ति ठिक तरिकाले प्रयोग गरिएको छैन । 11 "अगमवक्ता र पुजारीहरू दुवै दुषित भएका छन् । मेरो मनिदरमा पानि मैले तिनीहरूको दुष्टाभेट्टाएको छु," यो परमप्रभुको घोषणा हो— 12 त्यसकारण तिनीहरूको मार्ग अन्धकारमा चिप्लने ठाउँजस्तै हुनेछ । तिनीहरू धकेलिनेछन्, र तिनीहरू त्यसमा लोट्नेछन् । किनकि तिनीहरूको दण्डको वर्षमा म तिनीहरूको विरुद्धमा विपत्ति पठाउनेछु, "यो परमप्रभुको घोषणा हो । 13 "किनकि सामरियामा भएका अगमवक्ताहरूले धृष्टिकार्य गरेका छु: तिनीहरूले बाल देवताको नाउँमा अगमवाणी बोरे, र मेरो मानिस इसाएललाई कुमार्गति डोङ्याए । 14 यरुशलेमका अगमवक्ताहरूका बिचमा मैले अति धिनलाग्दा कुराहरू देखेको छु । तिनीहरू व्यभिचार गर्नेछु, र झूटो चालमा हिँड्छन् । खराब काम गर्नेहरूका हात तिनीहरूले बलियो पार्नें, र कोही पनि आफ्नो खराबीबाट पछि टहटैन । मेरो लागि तिनीहरू सबै सदोमाझौं र यसका बासिन्दाहरू गमोराझौं भएका छन् ।" 15 त्यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु अगमवक्ताहरूको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ, "हेर, मैले तिनीहरूलाई ऐरेलु

खुवानै लागेको छु, र विषालु पानी पियाउनै लागेको छु, किनकि यरुशलेमका अगमवक्ताहरूबाट प्रदुषण सबै देशमा फैलिएको छ ।" 16 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूलाई अगमवाणी बोल्ने अगमवक्ताहरूका वचनहरू नसुन । तिनीहरूले तिमीहरूलाई भ्रमित तुल्याएका छन् । तिनीहरूले परमप्रभुको मुखबाट नभई आफै नसमझबाट दर्शनहरूको घोषणा गर्दै छन् । 17 मेरो अनादर गर्नेहरूलाई तिनीहरूले निरन्तर यसो भनिरहेका छन्, 'तिमीहरूका निम्नि शान्ति हुने छ भनी परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ ।' आफै हृदयको हठमा हिँड्ने हरेक व्यक्तिले भन्छ, 'तिमीहरूमाथि विपति आउनेछैन ।' 18 तापनि परमप्रभुको परिषद् सभामा को खडा भएको छ र? उहाँको वचनलाई कसले देखै र कसले सुने गर्दै? उहाँको वचनलाई कसले ध्यान दिने र सुने गर्दै? 19 हेर, परमप्रभुबाट अँधी-बैहरी आउँदैछ । उहाँको क्रोध बाहिर निस्केको छ, र तुफान वरिपरि चक्कर मार्दैछ । दुष्टहरूका शिरवरिपरि त्यसले चक्कर मार्दैछ । 20 परमप्रभुको क्रोध कार्यान्वयन हुने र उहाँको हृदयका मनसायहरू पुरा हुने नभएसम्म त्यो थामिने छैन । आखिरी दिनमा तिमीहरूले बुझेछौ । 21 यी अगमवक्ताहरूलाई मैले पाठाइनँ । तिनीहरू आफै देखा परे । तिनीहरूलाई मैले कुनै कुरा पनि घोषणा गरिन्न, तर तिनीहरूले अझै पनि अगमवाणी गरेका छन् । 22 किनकि तिनीहरू मेरो परिषद् सभामा खडा भए त तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई मैले वचन सुन्न लगाउनेथिए, तिनीहरूले उनीहरूका दुष्ट वचन र भ्रष्ट अभ्यासहरूबाट फर्कन लगाउनेथिए । 23 के म नजिक मात्र रहने तर टाढा नरहने परमेश्वर हुँ र? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 24 के मैले देख्न नसक्ने गरी कोही गुप्त ठाउँमा लुक्न सक्छ र? यो परमप्रभुको घोषणा हो, र के स्वर्ग र पृथ्वीलाई म ढाकिन्दैनँ र? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 25 मेरो नाउँमा छलको अगमवाणी बोलिरहेका अगमवक्ताहरूले के भनेका छन्, त्यो मैले सुनेको छु । तिनीहरूले भने, 'मैले एउटा सपना देखौ । मैले एउटा सपना देखौ!' 26 अगमवक्ताहरूले आफै मनबाट झूटा कुराहरूको अगमवाणी बोल्ने, र तिनीहरूले आफ्ना हृदयबाट छली अगमवाणी बोल्ने कुरा कहिलेसम भइरहन्छ? 27 जसरी बाल देवताको नाउँमा मेरा मानिसहरूका पुरुखहरूले मेरो नाउँ बिर्से, त्यसीरै नै तिनीहरू प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीलाई बताएका सपनाहरूद्वारा उनीहरूलाई मेरो नाउँ बिसर्जने योजना तिनीहरूले बनाउँदैछन् । 28 सपना देखो अगमवक्ताले, आफूले देखेको सपना बताओस । तर जसलाई मैले कुनै कुराको घोषणा गरेको छु, त्यसले साँचो तवरले मेरो वचन घोषणा गरोस् । परालको अन्नसित के सरोकार छ? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 29 यो परमप्रभुको घोषणा हो, के मेरो वचन आगोजस्तै छैन र? चटानलाई दुक्रा-दुक्रा पार्ने धनजस्तै छैन र? 30 त्यसैले, हेर, अर्को व्यक्तिबाट वचन चोर्ने र मबाट आएजन्दै गरी बोल्ने अगमवक्ताहरूको विरुद्धमा म हुन्छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 31 हेर, म त्यस्ता अगमवक्ताहरूको विरुद्धमा म हुन्छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, भनेर घोषणा गर्न आफ्नो जिब्रोलाई चलाउँदैन । 32 हेर, यो परमप्रभुको घोषणा हो, भनेर छलपूर्ण सपनाहरू देख्ने र त्यसपछि ती घोषणा गर्ने र यसरी आफ्ना छल र अहङ्कारले मेरा मानिसहरूलाई भ्रममा पार्ने अगमवक्ताहरूका विरुद्धमा म छु । म तिनीहरूको विरुद्धमा छु, किनकि मैले तिनीहरूलाई पठाएको होइन, न त तिनीहरूलाई आज्ञा दिएको छु । त्यसैले तिनीहरूले नै यी मानिसहरूलाई मदत गर्नेछैन, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 33 यी मानिसहरू, वा अगमवक्ता वा पुजारीले तैलाई 'परमप्रभुको बोझ के हो?' भनी सोधे भने तैले तिनीहरूलाई भन्नेछस, 'तिमीहरू नै बोझ हौ, र म तिनीहरूलाई निष्कासित गर्नेछु,' यो परमप्रभुको घोषणा हो । 34 'यो परमप्रभुको बोझ हौ,' भनिरहने अगमवक्ता, पुजारी र मानिसका सम्बन्धमा म त्यो मानिस र उसको घरानालाई दण्ड दिनेछु । 35 तिमीहरू हरेक व्यक्तिले आफ्नो छिमेकीलाई र हरेक मानिसले आफ्नो भाइलाई दण्ड दिनेछु । 'परमप्रभुले के ज्वाफ दिनुभयो?' र 'परमप्रभुले के घोषणा गर्नुभयो?' । 36 तर तिमीहरू फेरि 'परमप्रभुको बोझ' को बारेमा कुरा गर्नेछैनौ, किनकि बोझचाहिं हरेक

मानिसको आपने वचन हो, र तिमीहरूले जीवित परमेश्वर, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, हाप्रा परमेश्वरका वचनलाई बड़याएका छौ। 37 अगमवक्तालाई तैले यसो भनेर सोअधेष्य, 'परमप्रभुले तिमीलाई के जवाप दिनुभयो?' वा 'परमप्रभुले के भन्नुभयो?' 38 तर तिमीहरू भन्छौ, 'यो परमप्रभुको बोझ हो, भने, परमप्रभु यसो भन्नुहन्छ: 'यो परमप्रभुको बोझ हो', भनी तिमीहरूले भन्नेछौ भनेर मैले तिमीहरूलाई पठाउदा पनि तिमीहरूले, 'यो परमप्रभुको बोझ हो', भन्यो, 39 यसकारण, हेर, तिमीहरू र तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मैले दिएको सहरसागै म तिमीहरूलाई समातेर मेरो उपस्थितिबाट टाढा फल्नै लागेको छु। 40 तब म तिमीहरूमाथि अनन्त लाज र अपमान हालिदिनेछु, जुन कहिल्यै बिसिन छैन।'

24 परमप्रभुले मलाई केही कुरो देखाउनुभयो। हेर, परमप्रभुको मन्दिरको सामु अज्जीरका दुईवटा डाला राखिएका थिए। (बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले यहूदाका राजा यहोयाकीमका छोरा यहोयाकिन, यहूदाका अधिकारीहरू, कारीगरहरू, र धातुका काम गर्नेहरूलाई यरूशलेमबाट कैद गरेर लोगोको र तिनीहरूलाई बेबिलोनमा ल्याएको समयपछि यो दर्शन देखियो।) 2 एउटा डालोमा भएका अज्जीरहरू पहिले पाकका अज्जीरहरूजस्तै असाध्यै रामा थिए, तर अर्को डालोमा भएका अज्जीरहरू असाध्यै खराब थिए, जसलाई खानै सकिंदैनन्थ्यो। 3 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "ए यर्मिया, तैं के देख्यस?" मैले भने, "अज्जीरहरू। अज्जीरहरू जुन रामा छन् र अज्जीरहरू जुन खानै नसकिने असाध्यै खराब छन्।" 4 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 5 "परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहन्छ, 'मैले यस ठाउँबाट कल्दीको देशमा निष्कासित गरेका यहूदाका निर्वासितहरूलाई तिनीहरूको लाभको निमित्त यी रामा अज्जीरहरूजस्तै गरी म हेँछु।" 6 तिनीहरूको भलाइको निमित्त म आफ्नो दृष्टि तिनीहरूमा लगाउनेछु, र तिनीहरूलाई यस देशमा पुनर्स्थापित गराउनेछु। म तिनीहरूलाई बनाउनेछु, र तिनीहरूलाई भक्ताउनेछैन। म तिनीहरूलाई रोपेछु, र तिनीहरूलाई उखेलेछैन। 7 त्यसपछि मलाई चिने हृदय म तिनीहरूलाई दिनेछु, किनकि म परमप्रभु हुँ। तिनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। यसरी तिनीहरू आफ्ना सारा हृदयसरले मतिर फक्कनेछन्।" 8 तर परमप्रभु भन्नुहन्छ, यहूदाका राजा सिद्धिकायाह, त्यसका अधिकारीहरू र यस देशमा भएका यरूशलेममा रहेका र मिश्रदेशमा गएका बाँकी मानिसहरूसित म खानै नसकिने यी खराब अज्जीरहरूहरू व्यवहार गर्नेछु। 9 पृथ्वीमा भएका सबै राज्यको दृष्टिमा मैले तिनीहरूलाई धपाएको हरेक ठाँउमा, म तिनीहरूलाई तसीउने कुरा, विपत्ति, अपमान, धृणा, गिल्ला, हाँसी र सरापको पात्रमा परिणत गरिदिनेछु। 10 तिनीहरू र तिनीहरूको पुर्खाहरूलाई दिएको देशबाट तिनीहरू नष्ट नहुँजेल, म तिनीहरूको विरुद्धमा तरवार, अनिकाल र विपत्ति पठाउनेछु।"

25 यहूदाका सबै मानिसको विषयमा यर्मियाकहाँ आएको वचन यही हो। यहूदाका राजा योशियाहको छोरा यहोयाकीमको चौथो वर्षमा यो वचन आयो। त्यो बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरको पहिलो वर्ष थिए। 1 यर्मिया अगमवक्ताले यो वचन यहूदाका सबै मानिस र यरूशलेमका सबै बासिन्दालाई धोषणा गरे। 3 तिनले भने, "यहूदाका राजा अमोनका छोरा योशियाहको तेहाँ वर्षदिखि आजको दिनसम्म अर्थात् तेहस वर्षसम्म परमप्रभुको वचन मकहाँ आइरहेको छ, र मैले तिमीहरूसित पटक-पटक बोलेको छु, तर तिमीहरूले सुनेका छैन।" 4 परमप्रभुले आफ्ना सबै दैस, अगमवक्ताहरूलाई तिमीहरूकहाँ पटक-पटक पठाउनुभयो, तर तिमीहरूले सुनेका वा ध्यान दिएका छैन। 5 यी अगमवक्ताहरूले भने, 'हरेक मानिस आफ्नो दुष्ट चाल र आफ्ना भ्रष्ट अभ्यासहरूबाट फर्कोस, अनि परमप्रभुले प्राचीन समयमा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू र तिमीहरूलाई स्थायी उपहारको रूपमा दिनुभएको देशमा फर्कोस। 6 त्यसैले अरू देवताहरूको पुजा गर्न

वा तिनीहरूको सामु निहुरिन तिनीहरूको पछि नलाग, र उहाँले तिमीहरूको हानि गर्ने गरी तिमीहरूका हातले बनाएका कामबाट उहाँलाई रिस नउठाओ।" 7 तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेका छैननौ। त्यसैले तिमीहरूको हानि गर्न तिमीहरूका हातको कामले उहाँलाई रिस उठाएका छौ, यो परमप्रभुको धोषणा हो।" 8 त्यसैले सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहन्छ, 'तिमीहरूले मेरा वचन नसुनेका हुनाले, 9 हेर, मेरो दास बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरसँगै उत्तरका सबै मानिसलाई जम्मा गर्न एउटा आदेश मैले दिनै लागेको छु, यो परमप्रभुको धोषणा हो, तिनीहरूलाई म यस देश र यसका बासिन्दाहरूको विरुद्धमा र तिमीहरूका वरिपरि भएका सबै जातिको विरुद्धमा ल्याउनेछु। किनकि म तिनीहरूलाई विनाशको निमित्त अलग गर्नेछु। म तिनीहरूलाई त्रास, गिल्ला र अनन्तको विनाशको पात्रमा परिणत गरिदिनेछु। 10 म आनन्द र खुसीको सोर, दुलाहा र दुलीहीको सोर, जाँतो पिथेको सोर र बत्तिको उज्यालोको अन्त्य गरिदिनेछु। 11 तब यो सारा देश उजाड र त्रासको पात्र हुनेछ, अनि सत्री वर्ष पुरा भएपछि म बेबिलोनका राजाको सेवा गर्नेछन्। 12 तब सत्री वर्ष पुरा भएपछि म बेबिलोनका राजा, र त्यो जाति र कल्दीहरूको देशलाई तिनीहरूको अर्थमंको कारण दण्ड दिनेछु र त्यसलाई अनन्तको उजाड पार्नेछु, यो परमप्रभुको धोषण हो। 13 त्यसपछि मैले त्यस देशको विरुद्धमा बोलेका सबै वचन र यर्मियाले सबै जातिको विरुद्धमा बोलेका अगमवाणीका वचनहरू जुन यो पुस्तकमा लेखिएका छन्, ती सबै पुरा गर्नेछु। 14 किनकि अरू धेरै जातिहरू र महान् राजाहरूले यी जातिहरूका मानिसहरूलाई कमारा तुल्याउनेछन्। तिनीहरूका कामहरू र तिनीहरूका हातका कार्यहरूका कारण म तिनीहरूलाई बदला लिनेछु।" 15 किनकि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वरले मलाई यसो भन्नुभयो, "मेरो हातबाट क्रोधको मदिराले भरिएको यो कचौरा लि, र मैले तक्कहाँ पठाउने सबै जातिलाई यो पिउन लगा।" 16 तिनीहरूले पिउनेछन् र त्यसपछि धर्मराउने छन्, र मैले तिनीहरूका बिचमा पठाएको तरवारको सामु बौलाहा हुनेछन्।" 17 त्यसैले मैले परमप्रभुको हातबाट कचौरा लिँ, र ती सबै जाति जसकहाँ परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको थिए, मैले तिनीहरूलाई पिउन लगाएँ, 18 अर्थात् तिनीहरू आजाको दिनमा भएँझै तिनीहरूलाई विनाश, भय अनि गिल्ला र सरापको पात्र बनाउन यस्तश्लेम, यहूदाका सहरहरू, त्यसका राजाहरू र अधिकारीहरूलाई यो पिउन लगाएँ। 19 अरू जातिहरूले पनि यसलाई पिउनुप्यो, अर्थात् मिश्रका राजा फारो, र उसका सेवकहरू, अधिकारीहरू र उसका सबै मानिस, 20 विभिन्न जातका सबै मिश्रित मानिस, र ऊज देशका सबै राजा, पलिशीहरू अश्कलोन, गाजा, एक्रोन र अश्दोदका बाँकी रहेकाहरू सबै राजा, 21 एदोम, मोआब र अम्पोनका मानिसहरू, 22 दुरोस र सीदोनका राजाहरू, समुद्रपारि किनाराका सबै राजा, 23 ददान, तेमा र बूज, तिनीहरूका शिरका किनाराहरूमा कपाल काट्नेहरू सबैले यसलाई पिउनुप्यो। 24 यसबाहेक, अरबका सबै राजा, उजाड-स्थानमा बस्ने मिश्रित मानिसहरूका सबै राजा, 25 जिम्मीका सबै राजा, एलामका सबै राजा, मादीका सबै राजा, 26 उत्तरका, नजिक र टाढा बस्ने सबै राजा, पृथ्वीमा हुने सबै राज्यहरूले तिनीहरूका भाइसँगै परमप्रभुको हातको कचौरा पिउनुप्यो। अन्त्यमा, बेबिलोनका राजाले पनि त्यस कचौरालाई पिउनेछ। 27 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "अब तैलै तिनीहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहन्छः पिओ र मात, अनि बान्त गर, लिडिबडि गर, र मैले तिमीहरूका बिचमा पठाउदै गरेको तरवारको सामु खडा नहोओ।" 28 तब तिनीहरूले पिउनलाई देतो हातबाट कचौरा लिन इन्का गरे भने, तैलै तिनीहरूलाई यसो भन्नू, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहन्छः पिउनपर्छ।' 29 किनकि हेर, मेरो नाउँद्वारा कहलाइने सहरमधि मैले विपत्ति त्याउन्दै लागेको छु, र के तिमीहरू आफुवाहि दण्डबाट उम्के छौ र? तिमीहरू उम्कने छैनौ, किनकि देशका सबै बासिन्दाको विरुद्धमा म एउटा तरवार पठाउदैछु, यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको धोषण हो।

।' 30 तिनीहरूका विरुद्धमा तैले यी सबै वचनको अगमवाणी बोल्नुपर्छ र तिनीहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 'परमप्रभु उच्च ठाउँहरूबाट गर्जनुहोनेछ, र आफ्नो पवित्र बासस्थानबाट उहाँको स्वरले उहाँले चर्को गरी कराउनुहोनेछ, अनि आफ्ना जातिको विरुद्धमा उहाँ जोडिसिट गर्जनुहोनेछ, र अङ्गगुर पेल्नेहरूजस्तै पृथ्वीमा बर्ने सबैको विरुद्धमा उहाँले चर्को गरी कराउनुहोनेछ । 31 युद्धको आवाज पृथ्वीको कुना-कुनासम्म गुन्जिनेछ, किनकि परमप्रभुले जाति-जातिहरूको विरुद्धमा अभियोग लगाउनुहुँच, र सबै मानिसमाथि इन्साप ल्याउनुहोनेछ, अनि दुष्टहरूलाई उहाँले तरवारले काटनुहोनेछ, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।' 32 सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, 'हेर, विपत्ति एक जातिदेखि अर्को जातिकहाँ जाँदैछ, र पृथ्वीका पल्लो कुनाबाट प्रचाड अधीं सुकु हुँदैछ । 33 तब त्यस दिन परमप्रभुद्वारा मारिएकाहरू पृथ्वीको एउटा कुनादेखि अर्को कुनासम्म हुँदेन्छ । तिनीहरूका निम्न शोक गरिने, जम्मा गरने र गानिनेछैन । तिनीहरू भूम्भाँ मलजस्तै हुँदेन्छ । 34 हे गोठालाहरू हो, विलाप गर, मदतको लागि कराओ । बगालका अगुवाहरू हो, धूलोमा लडीबडी गर, किनकि तिमीहरूको हत्या गरिने दिन आएको छ । तिमीहरू माटोको भाँडाङ्गीं खस्दा छरपट्ट हुँदेछौ । 35 गोठालाहरूका लागि कुनै शरणस्थान छैन । बगालका अगुवाहरूका लागि त्यहाँ भाग्ने ठाउँ हुँदेन्छ । 36 गोठालाहरूको रुवाइ र बगालका अगुवाहरूको विलाप सुन, किनकि परमप्रभुले तिनीहरूका खक्कहरू नष्ट पार्दै हुँनुहुँच । 37 त्यसैले परमप्रभुको डरलागदो रिसको कारणले शान्तिमय खक्कहरू उजाड पारिनेन्न । 38 जवान सिंहले झौं उहाँले आफ्नो ठाउँ छाइनुभएको छ, किनकि अत्याचारीको रिस र उहाँको बल्दो क्रोधको कारणले तिनीहरूको देश त्रासको ठाउँ हुँनेछ ।

26 योशियाहका छोरा यहोयाकीमको शासनकालको सुरुमा परमप्रभुको

यो वचन मकहाँ आयो, 2 'परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, 'मेरो मन्दिरको चोकमा खडा हो र मेरो मन्दिरमा आराधना गर्ने आउने यहूदाका सबै सहरको बारेमा भन् । तिनीहरूलाई भन्न मैले ताँलाई आज्ञा गरेका सबै वचन घोषणा गर । एउटै शब्द पनि नछोड । 3 सयद तिनीहरूले सुनेन्छ, अनि हरेक मानिस आफ्ना दुष्ट चालहरूबाट फर्केन्न, यसरी तिनीहरूका अभ्यासको उष्टुताको कारणले मैले तिनीहरूमाथि ल्याउने योजना गरेको विपत्ति ल्याउनबाट मैले आफ्नो मन म बदलेन्न । 4 त्यसैले तैले तिनीहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुँचः मैले तिमीहरूको अगि राखिएको मेरो व्यवस्थाअनुसार हिङ्गलाई तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनो भने, 5 मैले तिमीहरूकहाँ निरन्तर रुपमा पठाइरहेको मेरा दास, अगमवत्ताहरूका वचनहरू तिमीहरूले सुनेनौ भने, तर तिमीहरूले सुनेका छैन, 6 तब म यो मन्दिरलाई शीलोजस्तै बनाउनेछु । म यस सहरलाई पृथ्वीका सबै जातिको द्रिष्टिमा श्रापको पात्र बनाउनेछु' ।' 7 यर्मियाले परमप्रभुको मन्दिरमा यी वचन घोषणा गरेको पुजारीहरू, अगमवत्ताहरू र सबै मानिसले सुने । 8 त्यसैले जब परमप्रभुले यर्मियालाई भन्न भनी आज्ञा गर्नुभएका वचन तिनलाई समारो र भने, 'ताँ निश्चय नै मर्नेछस । 9 यो मन्दिर शीलोज्ज्वाँ हुँनेछ र यो सहर बासिन्दारहित उजाड हुँनेछ भनेर किन परमप्रभुको नाउँमा अगमवाणी गरिस्त्?' किनकि सबै मानिसले परमप्रभुको मन्दिरमा यर्मियाको विरुद्धमा भिड जम्मा गरेका थिए । 10 तब यहूदाका अधिकारीहरूले यो खबर सुने, र तिनीहरू राजाको महलदेखि परमप्रभुको मन्दिरमा गए । तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरको नयाँ मूल ढोकामा बसे । 11 पुजारीहरू र अगमवत्ताहरूले अधिकारीहरू र सबै मानिससँग बोले । तिनीहरूले भने, 'यो मानिसलाई मार्नु ठिक छ, किनकि यसले यो सहरको विरुद्धमा अगमवाणी बोलेका छ, जस्तो तपाईंहरूले आफ्नै कानले सुन्नुभएको छ ।' 12 त्यसैले यर्मियाले सबै अधिकारी र सबै मानिससँग बोले र भने, 'तपाईंहरूले सुन्नुभएका यी वचन भन्न परमप्रभुले मलाई यो मन्दिर र यो सहरको विरुद्धमा अगमवाणी बोल्न पठाउनुभएको छ ।

13 त्यसैले अब, आ-आफ्ना चाल र अभ्यासहरू सुधार्नुहोस् र परमप्रभु तपाईंहरूका परमेश्वरको सोर सुन्नुहोस्, ताकि उहाँले तपाईंहरूको विरुद्धमा घोषणा गर्नुभएको विपत्तिको विषयमा उहाँले आफ्नो मन बदलनुहोनेछ । 14 मेरो आफ्नै बारेमा, मलाई हेर्नुहोस्, म आफै तपाईंहरूके हातमा छु । तपाईंहरूको दृष्टिमा जे ठिक र उचित लाग्छ, मलाई त्यही गर्नुहोस् । 15 तर तपाईंहरूले निश्चय नै जानुपर्छ, कि तपाईंहरूले मलाई मार्नुभयो भने, तब तपाईंहरूले निर्दोष रागतको दोष आफैमा, यो सहरमा र यहाँका बासिन्दाहरूमा त्याउँदै हुँनुहुँच, र किनकि तपाईंहरूले सुने गरी यी वचन घोषणा गर्न सँच्चै नै परमप्रभुले मलाई तपाईंहरूकहाँ पठाउनुभएको हो ।' 16 तब अधिकारीहरू र सबै मानिसले पुजारीहरू र अगमवत्ताहरूलाई भने, 'यो मानिस मर्न लायक छैन, किनकि उसले परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको नाउँमा यी कुराहरूको घोषणा गरेको छ ।' 17 तब देशका धर्म-गुरुहरूस्का माझबाट मानिसहरू खडा भए, र सारा मानिसहरूको सभालाई भने, 18 तिनीहरूले भने 'मोरेशेतका मीकाले यहूदाका राजा हिजकियाको शासनकालमा अगमवाणी बोल्दै थिए । तिनले यहूदाका सबै मानिससँग बोले र भने, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँचः सियोन जोतिएको खेतझौं हुँनेछ, यस्त्वलेमचाहिं गिरीको थुप्रो हुँनेछ र मदिरको डाँडाचाहि झाडीझौं हुँनेछ ।' 19 के यहूदाका राजा हिजकिया र यहूदाका सारा मानिसले तिनलाई मारे त? के तिनले परमप्रभुको भय मान्ने काम गरे र परमप्रभुले तिनीहरूमाथि ल्याउने घोषणा गर्नुभएको विपत्ति ल्याउनबाट उहाँको मन बदल्ने गरी के तिनले परमप्रभुको मुहारलाई शान्त पारेनन्? यसरी हामी आफ्नै प्राणको विरुद्धमा अझौं तुली दुष्ट काम गर्ने? ।' 20 त्यसै बेला त्यहाँ परमप्रभुको नाउँमा अगमवाणी बोल्ने अर्का मानिस, किर्यत-यारीमा बस्ने शमायाहका छोरा उरियाह पनि थिए । यर्मियाका वचनहरूसित सहमत हुने गरी तिनले पनि यस सहर र यस देशको विरुद्धमा अगमवाणी बोले । 21 तर जब राजा यहोयाकीम, तिनका सबै सिपाही र अधिकारीहरूले तिनको वचन सुने, तब राजाले तिनलाई मार्न खोजे, तर उरियाहले यो कुरा सुने र तिनी डराए । त्यसैले तिनी भागे र मिश्रमा गए । 22 तब राजा यहोयाकीमले मिश्रमा अक्बोरका छोरा एल्लातान र त्यसका साथमा कही मानिसहरू उरियाहको पछिपछि मिश्रमा पठाए । 23 तिनीहरूले उरियाहलाई मिश्रबाट ल्याए र तिनलाई राजा यहोयाकीमकहाँ ल्याए । तब यहोयाकीमले तिनलाई तरवारले मारे, र तिनको लाशलाई साधारण मानिसका लाशहरू भएको ठाउँमा पठाए । 24 तर शापानका छोरा अहीकामको हात यर्मियासित थियो । त्यसैले तिनलाई मानिसहरूका हातमा दिइएन ।

27 यहूदाका राजा योशियाहका छोरा सिदकियाहको शासनकालको सुरुमा परमप्रभुको यो वचन यर्मियाकहाँ आयो । 2 परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, 'आफ्नो निम्न डोरीहरू र एउटा जुवा बना । ती तेरो घाँटीमा बांध । 3 तब तिनलाई एदोमका राजा, मोआबका राजा, अम्पोनका मानिसहरूका राजा, दुरोसका राजा र सीदोनका राजाकहाँ पठा । यहूदाका राजा सिदकियाहकाँ यस्त्वलेमा आउने ती राजाहरूको दूतहरूको हातद्वारा ती पठा । 4 तिनीहरूका मालिकहरूका लागि तिनीहरूलाई आज्ञा दे र यसो भन्, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँचः तिमीहरूले आ-आफ्ना मालिकहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, 5 'मेरो महाशक्ति र पसारिएको पाखुराद्वारा म आफैले पृथ्वी बनाए ।' मैले पृथ्वीका मानिसहरू र जनावरहरू पनि बनाए, र मेरो द्रिष्टिमा ठिक लागेको जोक्सैलाई म यो सुम्पिदिस्तु । 6 त्यसैले अब म आफैले यी सबै देश मेरो दास, बेलिलोनका राजा नबुकूदनेसरको हातमा दिईँ । साथै, त्यसको सेवा गर्नलाई जिमिनका जीवित प्राणीहरू पनि म त्यसलाई दिईँ । 7 किनकि उसको देशको निम्न समय नआएसम्म सबै जातिले ऊ, उसको छोरो र उसको नातिको सेवा गर्नेछन् । त्यसपछि धेरै जातिहरू र महान् राजाहरूले त्यसलाई अधीन गर्नेछन् ।

8 त्यसैले बैबिलोनका राजा नबूकदनेसरको सेवा गर्ने जाति वा राज्य र बैबिलोनका राजाको जुवामुनि आफ्नो काँध थाप नमान्ने जोकसैलाई उसको हातद्वारा त्यो नष्ट नहुङ्गेल म तरवार, अनिकाल र विपतिले दण्ड दिनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 9 त्यसैले 'बैबिलोनका राजाको सेवा गर्नु' भनेर तिमीहरूसँग बोलिरहे तिमीहरूका अगमवक्ताहरू, जोखना हर्नेहरू, सपनाको अर्थ खोल्नेहरू, भूतप्रेत खेलाउनेहरू र जादुगरी गर्नेहरूको कुरा नसुन्नु । 10 तिमीहरूलाई आफ्नो देशबाट ठाप पठाउन भनेर तिमीहरूलाई झूटा कुराको अगमवाणी बोल्दैछन्, किनकि म तिमीहरूलाई धपाउनेछु, र तिमीहरू मर्नेछौ । 11 तर बैबिलोनका राजाको जुवामुनि आफ्नो काँध थापे र उसको सेवा गर्ने जातिलाई चारिं आफ्नै देशमा विश्राम गर्न म दिनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, र तिमीहरूले त्यसको खनजोत गर्नेछन्, र त्यहाँ आफ्ना घरहरू बनाउनेछन् ।' 12 त्यसैले यहूदाका राजा सिद्धिकायाहसित मैले बैले र तिनलाई यो सन्देश दिएँ, 'आफ्नो काँधमा बैबिलोनका राजाको जुवा थाप र ऊ र उसका मानिसहरूको सेवा गर, अनि तिमी बाँच्नेछौ । 13 तिमी किन मर्न—तिमी र तिग्रा मानिसहरू तरवार, अनिकाल र विपतिले किन मर्न, जसरी बैबिलोनका राजाको सेवा गर्न इन्कार गर्ने जातिको विषयमा मैले घोषणा गरेको छु? 14 ती अगमवक्ताहरूको वचन नसुन जसले तिमीसित बोल्छन् र यसो भन्छन्, 'बैबिलोनका राजाको सेवा नगर,' किनकि तिमीहरूले तिमीलाई झूटा कुराको अगमवाणी बोल्दैछन् । 15 'किनकि यो परमप्रभुको घोषणा हो, मैले तिमीहरूलाई पठाएको छैन, किनकि तिमीहरूले मेरो नाउमा झूटा कुरो अगमवाणी बोल्छन् र यसो भन्छन्, 'हेर, परमप्रभुको मन्दिरका सामानहरू अहिले बैबिलोनबाट फर्काईदैछन् ।' तिमीहरूले तिमीहरूलाई झूटो कुरा अगमवाणी बोल्दै छन् । 17 तिमीहरूको कुरा नसुन्नु । तिमीहरूले बैबिलोनका राजाको सेवा गर्नुपर्छ र बाँच्नुपर्छ । यो सहर किन भानावशेष हुने? 18 तिमीहरू अगमवक्ताहरू हुन्, र परमप्रभुको वचन तिमीहरूकहाँ साँच्चे आएको हो भने, यस मन्दिर, यहूदाका राजाको महल र यरूशलेमका सामानहरू बैबिलोनमा नलान भने तिमीहरूले सर्वशक्तिमान् परमप्रभुलाई बिन्ती चढाऊन् । 19 स्तम्भहरू, 'खुङ्कुलो' भनेर चिनिने विशाल बाटा र यसको आधार अनि यस सहरमा बाँकी रहेका सामानहरूका बबारेमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्हुन्छ— 20 अर्थात् बैबिलोनका राजा नबूकदनेसरले यहूदाका राजा यहोयाकीमका छोरा यहोयाकीनका साथमा यहूदा र यरूशलेमका सबै कुलीनहरूलाई यरूशलेमबाट कैद गरेर बैबिलोनमा लैजाँदा तिनले नलगेका समानहरू । 21 परमप्रभुको मन्दिर, यहूदाका राजाको महल र यरूशलेममा बाँकी रहेका सामानहरूका विषयमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्हुन्छ, 22 'ती बैबिलोनमा लगिनेछन्, र ती फकार्डिने दिन नआएसम्म ती त्यहीं नै रहेनेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । त्यसपछि म तिनलाई ल्लाउनेछु, र तिनलाई यस ठाउमा पुनर्स्थापित गराउनेछु ।'

28 त्यारी वर्ष अर्थात् यहूदाका राजा सिद्धिकायाहले राज्य गरेको चौथो वर्षको पाँचौ महिनामा अज्ञूरका छोरा, गिबोनमा बस्ने अगमवरका हन्न्याहले परमप्रभुको मन्दिरमा पुजारीहरू र सबै मानिसको सामु मसित बोले । तिनसे भने, २ “सर्वशक्तिमान्, परमप्रभु इस्साएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, बेबिलोनका राजाद्वारा लादिएको जुवा मैले भाँचेको छु । ३ बेबिलोनका राजा नबूकदेनेसल्ले यस ठाँउबाट लगेको र बेबिलोनमा ओसारेको परमप्रभुको मन्दिरका सबै सामान म दुर्द्व वर्षभित्रमा यही ठाँमा फकर्कार ल्याउदेन्छ । ४ त्यसपछि बेबिलोनमा पठाइएका यहूदाका राजा यहीयाकीमका छोरा यहीयाकीन र यहूदाका सबै बन्दीलाई म फकर्कारेर

ल्याउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, किनकि बेबिलोनका राजाको जुवालाई म भाँचेछु ।” 5 त्यसैले परमप्रभुको मन्दिरमा खडा भएका पुजारीहरू र सबै मानिसको सामु यर्मिया अगमवक्ताले हन्न्याह अगमवक्तासित बोले । 6 यर्मिया अगमवक्ताले भने, “परमप्रभुले यसै गस्तु! तिमीले अगमवाणी बोलेका वचनहरू परमप्रभुले पुरा गर्नु, अनि परमप्रभुको मन्दिरका सबै सामान र सबै बन्दीलाई बेबिलोनबाट यस ठाउँमा फर्काएर ल्याउन् । 7 तापनि तिमीले सुन्ने गरी अनि सबै मानिसले सुन्ने गरी मैले घोषणा गरेको वचनलाई सुन । 8 तिमी र मन्दन्दा थेरै पहिलेका अगमवक्ताहरूले पनि थेरै जातिहरू, महान् राज्यहरू, युद्ध, अनिकाल र विपत्तिको विषयमा अगमवाणी बोले । 9 त्यसैले शान्ति हुनेछ भनी अगमवाणी बोल्ने अगमवक्ताले भनेको वचन पुरा भयो भने, यसो वास्तवमै परमप्रभुद्वारा पठाइएको अगमवक्ता रहेछ भनी थाहा हुनेछ ।” 10 तर हन्न्याह अगमवक्ताले यर्मिया अगमवक्ताको काँधबाट जुवा निकाले र त्यसलाई भाँचिदिए । 11 तब हन्न्याहले सबै मनिसका सामु बोले र यसो भने, “परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरद्वारा लादिएको जुवा म हरेक जातिको काँधबाट दुई वर्षभित्रमा यसै गरी भाँचिदिनेछु ।” 12 तब यर्मिया अगमवक्ता आफ्नो बाटो लागे । 13 हन्न्याह अगमवक्ताले यर्मिया अगमवक्ताको काँधबाट जुवा निकालेर भाँचैपछि परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, “जा र हन्न्याहसित बोल र यसो भन्, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: तैले त काठको जुवा भाँचिस्, तर यसको साटो म फलामको जुवा बनाउनेछु ।’” 14 किनकि सर्वशक्तिमान परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरको सेवा गर्नलाई मैले यी सबै जातिको काँधमा फलामको जुवा राखेको छु, र तिनीहरूले उसको सेवा गर्नेछन् । शासन गर्नलाई मैले उसलाई झड्गलका बन्यजन्तुहरू पनि दिएको छु ।” 15 अनि यर्मिया अगमवक्ताले हन्न्याह अगमवक्तालाई भने, “हे हन्न्याह, सुन, परमप्रभुले तिमीलाई पठाउनुभएको होइन, तर तिमी आफैले यी मानिसलाई झूटो कुरामा विश्वास गर्न लगाएका छै । 16 त्यसैले परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, “हे, तलाई मैले पृथ्वीबाट हटाउन लागेको छु । तैले परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोही कुराको घोषणा गरेको हुनाले तै यही वर्ष मर्नेछस् ।” 17 त्यही वर्षको सार्ताँ महिनामा हन्न्याह अगमवक्ता मरे ।

29 निर्वासितहरूका बिचमा बाँकी रहेका धर्म-गुरुहरू, पुजारीहरू,

अगमवत्ताहरू र सबै मानिस जसलाई नबूकदनेसरले यस्तशेलम्बाट बेबिलोनमा निर्वासित गरेर लगेका थिए, तिनीहरूलाई यर्मिया अगमवत्ताले पठाएको मुद्रामा लिखित वचनहरू यी नै हुन् । २ राजा यहोयाकिन, राजमाता, उच्च अधिकारीहरू, यहूदाका र यस्तशेलमका अगुवाहरू र कारीगरहरू यस्तशेलम्बाट निवासिनमा लगिएपछि यो वचन लेखियो । ३ तिनले यो मुट्ठो शापानका छोरा एलासा र हिल्कियाहका छोरा गमर्याहको हातबाट पठाएका थिए, जसलाई यहूदाका राजा सिद्धिक्याहले बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरकहाँ पठाएका थिए । ४ मुद्रामा यस्तो लेखियो, “मैले यस्तशेलम्बाट बेबिलोनमा निर्वासित गरेका सबै केदीलाई, म, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्साएलका परमेश्वर यसो भन्नु, ५ ‘घराहरू बानाओ र तिनमा बस । बारीहरूमा बीत रोप र तिनको फल खाओ । ६ बिहेबारी गर र छोराहरू र छोरीहरू जन्माओ । त्यसपछि आफ्ना छोराहरूका लागि पत्तीहरू ल्याओ, र आफ्ना छोरीहरू तिनीहरूका पतिहस्ताई देओ । तिनीहरूले छोराहरू र छोरीहरू जन्माउन्, र त्यहाँ आफ्नो सङ्ख्या बढाओ, घटाउने होइन । ७ मैले तिमीहरूलाई जहाँ निर्वासित गरेको छु, त्यस सहरको शान्ति खोज, र यसको पक्षमा मलाई अन्तर-बिन्ती बढाओ, किनकि यो शान्तिमा रस्यो बने तिमीहरूलाई शान्ति हुनेछ ।” ८ किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्साएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका बिचमा भएका अगमवत्ताहरू र जोखना हर्नेहरूले तिमीहरूलाई धोका नदेउन्, र तिमीहरू आफैले देखेका सपनाका कुराहरू नमान । ९ किनकि तिनीहरूले मेरो नाउंमा तिमीहरूलाई छलको अगमवाणी

बोल्डैछन् । मैले तिनीहरूलाई पठाइनँ, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।' 10 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'बेबिलोनले तिमीहरूमाथि सतरी वर्षसम्म शासन गरिसकेपछि म तिमीहरूलाई मदत गर्नेछु, र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काएर ल्याउँ भने मेरो असल वचन पुरा गर्नेछु । 11 किनकि तिमीहरूका निम्नि मैले बनाएका योजनाहरू म जान्दछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिमीहरूलाई एउटा भविष्य र आशा दिनलाई ती शान्तिका योजनाहरू हुन् दु विपत्तिका होइनन् । 12 तब तिमीहरूले मलाई पुकारेछौ, र जानेछौ र मलाई प्रार्थना चढाउनेछौ, र म तिमीहरूको प्रार्थना सुनेछु । 13 किनकि तिमीहरूले मलाई खोजेछौ र भेट्टाउनेछौ, किनभने तिमीहरूले मलाई आफ्ना सारा हृदयले खोजेछौ । 14 तब तिमीहरूले मलाई भेट्टाइनेछौ, यो परमप्रभुको घोषणा हो, र म तिमीहरूका सुदिन फकर्तिनेछु । मैले तिमीहरूलाई छरपष्ट पारेका सबै जाति र ठाउँहरूबाट म तिमीहरूलाई जम्मा गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, मैले तिमीहरूलाई जुन ठाउँबाट निर्वासित गरे, त्यहाँबाट म तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु ।' 15 परमेश्वरले हामा निर्मित बेबिलोनमा नै अगमवक्ताहरू खडा गर्नुभएको छ भनी तिमीहरूले भनेको हुनाले, 16 दाउँदको सिंहासनमा बस्ने राजा र त्यस सहरमा बसोबास गरेका सबै मानिसलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, तिमीहरूका दानुभाइ जो तिमीहरूसँग निर्वासनमा गएका छैनन्— 17 हेर, तिनीहरूकहाँ मैले तरवार, अनिकाल र विपत्ति ल्याउनै लागेको छु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ । किनकि म तिनीहरूलाई कुहेका अज्जीरहरूजस्तै तुल्याउनेछु जुन खानालाई असाध्ये खराब हुन्छन् । 18 त्यसपछि म तिनीहरूलाई तरवार, अनिकाल र विपत्तिले खेदेनेछु, अनि म तिनीहरूलाई पृथ्वीका सबै राज्यमा धृणाको दृश्य, मैले तिनीहरूलाई छरपष्ट पारेका सबै जातिका बिचमा तिनीहरूलाई त्रास, सराप र गिल्लाको पात्र र लाजाका कुरा बनाउनेछु । 19 तिनीहरूकहाँ मेरा दासहरू र अगमवक्ताहरूमाफ्त मैले पठाएको मेरो वचन तिनीहरूले नसुनेको कारणले यसो हुनेछ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । मैले तिनीहरूलाई पटक-पटक पठाएँ, तर तिमीहरूले सुनेनै, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।' 20 त्यसैले हे सबै निर्वासितहरू हो, जसलाई उहाँले यस्तश्लेमबाट बेबिलोनमा पठाउनुभएको छ, तिमीहरू आफूले भने परमप्रभुको वचन सुन । 21 'कोलायाहका छोरा आहाब र मासेयाहका छोरा सिदकियाह, जसले मेरो नाउँमा तिमीहरूलाई झटा अगमवाणी बोल्छन्, हेर, तिनीहरूको विषयमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: मैले तिनीहरूलाई बेबिलोनका राजा नबूकूदनेसरको हातमा दिई लागेको छु । उसले तिनीहरूलाई तिमीहरूको आँखाको सामु मानेछ । 22 त्यसपछि बेबिलोनमा भएका यहूदाका सबै निर्वासितद्वारा यी व्यक्तिहरूको बारेमा सरापको वचन बोलिनेछ । सराप यस्तो हुनेछ, 'परमप्रभुले तिमीहरूलाई सिदकियाह र आहाबजस्तै बनाउन्, जसलाई बेबिलोनका राजाले आगोमा पोलेका थिए । 23 तिनीहरूले आफ्ना छिमेकीहरूको पत्तीहरूसित व्यभिचार गरेर अनि मैले तिनीहरूलाई भन्नलाई कहिल्यै आज्ञा नारेका झटा कुराहरू मेरो नाउँमा घोषणा गरेर, तिनीहरूले इस्याएलमा गरेका लज्जित कुराहरूका कारणले यस्तो हुनेछ । किनकि मलाई यो कुरा थाहा छ, र म साक्षी हुँ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 24 नेहेलामवासी शमायाह बारेमा यसो भन् । 25 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'यस्तश्लेमका सबै मानिस, पुजारी मासेयाहका छोरा सपन्याह र सबै पुजारीलाई तेरो आप्ने नाउँमा चिर्हीहरू लेखेर यसो भनिस, 26 'पुजारी यहोयादाको सद्ग्राम परमप्रभुले तिमीलाई परमप्रभुको मन्दिरको जिम्मा लिन पुजारी बनाउनुभएको छ । तिमी बरबराएर आफैलाई अगमवक्ताहरू बनाउन सबै मानिसको नियन्त्रणमा छौ । तिमीहरूले तिनीहरूलाई साङ्गालाले बाँधेर ठिंगुरोमा हाल्न् । 27 त्यसैले अब, तिमी विरुद्धमा आफैलाई अगमवक्ता बनाउने अनातोतको यर्मियालाई किन हक्काएनै? 28 किनकि बेबिलोनमा उसले हामीलाई यस्तो चिर्ही पठाएको छ र भनेको छ, 'निर्वासन लामो समयसम्म हुनेछ । घरहरू बनाओ र तिनमा बस, र खेतबारीमा बीउ रोप र

तिनको फल खाओ' ।' 29 यर्मिया अगमवक्ताले सुन्ने गरी पुजारी सपन्याहले यो पत्र पढे । 30 तब परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 31 'सबै निवासितकहाँ यो खरब पठा र यसो भन, 'नेहेलामवासी शमायाहको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म आफैले शमायाहलाई नपठाउँदा पनि उसले तिमीहरूलाई अगमवाणी बोलेको र उसले तिमीहरूलाई झटा कुराहरूमा विश्वास गर्न डोङ्याएको छ, 32 त्यसकाराण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: नेहेलामवासी शमायाह र त्यसका सन्तानहरूलाई मैले दण्ड दिई लागेको छु । यस जातिको बिचमा बस्न त्यसको लागि कुनै मानिस हुनेछैन । मैले आफ्ना मानिसहरूलाई गर्ने भलाई त्यसले देखेछैन, यो परमप्रभुको घोषणा हो, किनकि उसले परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोहको घोषणा गरेको छ ।'

30 परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 2 'परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'मैले ताँलाई भनेका सबै वचन एउटा मुट्ठामा लेख । 3 किनकि यस्ता दिनहरू आँउदैछ, जति बेला म आफ्ना जाति, इस्याएल र यहूदाको सुदिन पुनर्स्थापित गराउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । म परमप्रभुले नै यो भनेको हुँ । किनकि मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु, र तिनीहरूले त्यसमा अधिकार गर्नेछन् ।' 4 इस्याएल र यहूदाको विषयमा परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएका वचनहरू यी नै हुन्, 5 'किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'हामीले त्रासको डरलादो आवाज सुनेका छौं र शान्तिको होइन । 6 पुरुषले बच्चा जन्माउन सक्छ कि सक्वाई भनी सोध र हेर । किन हेरेक जवान मानिस प्रसव-वेदनामा परेकी स्त्रीङ्गी आफ्नो हातले पेट समातेको म देख्छु त? किन तिनीहरू सबैका अनुहार पहेला भएका छन् त? 7 हाय! त्यो दिन कस्तो डरलादो दिन हुनेछ । त्यस्तो आरु कुनै दिन हुनेछैन । यो याकूबको निम्नि दुःखकष्टको समय हुनेछ, तर त्यसबाट ऊ बचाइनेछ । 8 यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो, कि त्यस दिन म तिमीहरूका काँधको जुवा भाँचेछु, र म तिमीहरूका साङ्गालाहु चिनाउनेछु, यसैले विदेशीहरूले तिमीहरूलाई फेरि कहिल्यै दास बनाउनेछैन । 9 तर तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आराधना गर्नेछन्, र तिनीहरूका राजा दाउँदको सेवा गर्नेछन् । जसलाई म तिनीहरूमाथि राजा बनाउनेछु । 10 यो परमप्रभुको घोषणा हो, त्यसैले ताँ, मेरो दास याकूब, नडरा, अनि इस्याएल, हताश नहो । किनकि हेरु, मैले ताँलाई टाढा देशबाट र तेरा सन्तानहरूलाई निर्वासनको देशबाट ल्याउनै लागेको छु । याकूब फर्कनेछ, र शान्तिमा रुक्षत हुनेछ, र त्यहाँ फेरि त्रास हुनेछैन । 11 किनकि ताँलाई बचाउन म ताँसिते छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । तब मैले ताँलाई तितर-वितर पारेको सबै जितिका, सबैलाई म बिलकुलै खतम पार्नेछु । तर म निश्चय नै ताँलाई खतम पार्न छैन, यद्यपि म ताँलाई न्यायपूर्वक अनुशासन गर्नु, र ताँलाई दण्ड नदिर्द छोडेनेछन् ।' 12 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'तेरो घाउलाई निको पार्न सकिदैन । तेरो चोट सङ्क्रमित भएको छ । 13 तेरो विषयमा निम्नि बिन्ति गरिदिने कोही छैन । तेरो चोटलाई निको पार्नलाई तेरो निम्नि कुनै उपचार छैन । 14 तेरा सबै प्रेमीले ताँलाई भुलेका छन् । तिनीहरूले तेरो खोजी गर्न छैन, किनकि तेरा धेरे अर्धम र तेरा अनगिन्ती पापको कारणले, मैले ताँलाई शत्रुको चोट र कुर मालिकको अनुशासनले चोट लगाएको छु । 15 तेरो घाउको लागि किन मदतको मार्दैछस? तेरो पीडालाई निको पार्न सकिदैन । तेरा धेरे अर्धम र तेरा अनगिन्ती पापको कारणले मैले ताँलाई शत्रुको चोट र कुर मालिकको अनुशासनले चोट लगाएको छु । 16 त्यसैले ताँलाई निलेहरू सबै निलिनेछन्, र तेरा सबै वैरीहरू निर्वासनमा लिगेनेछन् । किनकि जसले ताँलाई लुटेका छन्, तिनीहरू लुटिनेछन्, र ताँलाई लुटनेहरू सबैको म बिगार गर्नेछु । 17 किनकि म ताँलाई स्वास्थ्य बनाउनेछु । म तेरा चोटहरू निको पार्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिनीहरूले ताँलाई 'बिष्टू' भनेको हुनाले म यसो गर्नेछु । यस सियोनको लागि कसैले वास्ता गर्दैन ।' 18 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'हेर, मैले याकूबका पालहरूको सूदिन

फर्काउन लागेको छु र उसका घरहरूमा दया देखाउनै लागेको छु । त्यसपछि भग्नावशेषको थुप्रोमाथि सहर निर्माण हुनेछ, र पहिलैकै ठाउँमा किल्ला निर्माण हुनेछ । 19 तब तिनीहरूले प्रशंसाको गीत गाउनेछन्, र आनन्दको सोर निकाल्नेछन्, किनकि म तिनीहरूलाई बढाउनेछु, र घटाउने होइन । तिनीहरू अपमानित नहोऊङ्ग भनेर म तिनीहरूको आदर गर्नेछु । 20 त्यति बेला तिनीहरूका मानिसहरू पहिलेजस्तै हुनेछन्, र तिनीहरूको सभा मेरो सामु स्थापित हुनेछ, जस्ति बेला तिनीहरूलाई अहिले यातना दिने सबैलाई मैले दण्ड दिन्छु । 21 तिनीहरूका बीचबाटै तिनीहरूका अगुवा आउनेछ । मैले उसलाई नजिक ल्याउँदा र त्यो मतिर आउँदा त्यो तिनीहरूको बिचबाट ऊ आउनेछ । मैले यसो गरिन भने, मेरो नाजिक आउने साहस कसले गर्नले र? यो परमप्रभुको घोषणा हो । 22 तब तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु । 23 हेर, परमप्रभुको अर्थी, उहाँको क्रोध बहिर निस्केको छ । यो आइरहे आँधी हो । यसले दुष्ट मानिसहरूका शिरमा चक्कर लगाउनेछ । 24 आफ्नो मनका उद्देश्यहरू पुरा नहुजेल परमप्रभुको क्रोध शान्त हुनेछैन । आखिरी दिनमा तिनीहरूले यो कुरा बुझेछौ ।”

31 यो परमप्रभुको घोषणा हो, “त्यस बेला म इसाएलका सबै वंशको परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् ।” 2 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “तरावारावाट बाँचेका मानिसहरूले उजाड-स्थानमा निगाह प्राप्त गरेका छन् । इसाएललाई विश्राम दिन म बाहिर निस्कनेछु ।” 3 विगतमा परमप्रभु मक्खाहरू देखा पर्नुभयो र भन्नुभयो, “ए इसाएल, मैले ताँलाई अनन्त प्रेमले प्रेम गरेको छु । त्यसैले मैले ताँलाई करारको विश्वसनीयताले मतिर खिँचेको छु । 4 ए कन्या इसाएल, म ताँलाई फेरि निर्माण गर्नेछु, यसरी तँ निर्माण हुनेछस् । ताँले फेरि आफ्ना खँजडीहरू लिनेछस् र खुसीका नाचसहित बाहर निस्कनेछस् । 5 सामरियाका पहाडहरूमा ताँले फेरि दाखबारीहरू लगाउनेछस् । किसानहरूले रोपेछन्, र फललाई असलको उद्देश्यको लागि प्रयोग गर्नेछन् । 6 किनकि एक दिन आउनेछ, जुन बेला एफ्राइमका पहाडहरूका पहरेदारहरूले घोषणा गर्नेछन्, ‘उठ, हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकहाँ सियोनमा जाओँ ।’ 7 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “याकूबको निर्मित आनन्दले कराओ । जातिहरूका मानिसहरूका प्रमुखको लागि खुसीले चिच्चाओ । प्रशंसा सुनियोस् । यसो भन, ‘परमप्रभुले आफ्ना जाति, इसाएलका बाँकी रहेकाहरूलाई उद्धार गर्नुभएको छ ।’ 8 हेर, मैले तिनीहरूलाई उत्तरी देशहरूबाट फर्काएर ल्याउँ लागेको छु । म तिनीहरूलाई पृथ्वीका पल्ला छेउहरूबाट जम्मा गर्नेछु । तिनीहरूका विचामा दृष्टिविहीन र लडागाडाहरू हुनेछन् । गर्भवती स्त्रीहरू र बच्चा जन्माउने लागेकाहरू तिनीहरूसितै हुनेछन् । एउटा तुलो सम्मदाय यहाँ फर्केन । 9 तिनीहरू रूढै आउनेछन् । तिनीहरूले आ-आफ्ना बिन्नी बिसाउँदा म तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्नेछु । म तिनीहरूलाई सिधा मार्गमा पानीका खोलाहरूबाट यात्रा गराउनेछु । तिनीहरू यसमा ठोकिनेछन्, किनकि म इसाएलको पिता हुनेछु, र एफ्राइम मेरो जेठो छोरा हुनेछ ।” 10 “हे जातिहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन । टाढाका सम्प्रदातका देशहरूलाई घोषणा गर, जतिहरूले यसो भन्नुपर्छ, ‘इसाएललाई तिरत-बितर पार्नुनेले तिनीहरूलाई जम्मा गर्दै हुनुहुन्छ र गोठालोलो आफ्ना भेडाहरूलाई रक्षा गर्दै हुनुहुन्छ ।’ 11 किनकि परमप्रभुले याकूबलाई मोल तिरेहरू छुटाउनुभएको छ, र उसको भन्दा थेरै शक्तिशाली हातबाट उसलाई छुटकारा दिनुभएको छ । 12 तब तिनीहरू आउनेछन् र सियोनका पर्वतहरूमा रमाउनेछन् । मैक र नयाँ दाखमध्य, तेल र गाईवस्तुका बाछाहरू भेडा-बाख्याका पाठाहरूमाथि परमप्रभुको भलाइको कारणले, तिनीहरूका मुहार चम्केनेछन् । किनकि तिनीहरूको जीवन पानीले भिजेको बाँचायस्तै हुनेछ, र तिनीहरूले फेरि कहिलै दुखको महसुस गर्नेछन् । 13 तब कन्याहरू नाच्छै रमाउनेछन्, र युवा अनि पाकाहरू एकै ठाउँमा आउनेछन् । किनकि तिनीहरूको शोकलाई म उत्सवमा परिणत गर्नेछु । म तिनीहरूमाथि दया देखाउनेछु, र शोक गर्नुको

साटो आनन्द मनाउन लगाउनेछु । 14 तब पुजारीहरूका जीवनलाई म प्रशस्त मात्रामा परिपूर्ण पार्नेछु । मेरा मानिसहरू मेरो भलाइले भरिनेछ, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 15 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “रामामा विलाप गरेको र धुरुधुरु रोएको एउटा सोर सुनिएको छ । राहेल आफ्ना सन्तानका लागि रैंचेछ । त्यसले सात्त्वना पाउनलाई इन्कार गरेकी छे, किनकि तिनीहरू अब फेरि जीवित छैनन ।” 16 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “रुदेखि आफ्नो सोर रोक, र आँखाबाट आँसु नखसाल । तिमीहरूको कामको लागि एउटा इनमा छ, यो परमप्रभुको हो, तिमीहरूका छोराछोरी शत्रुको देशबाट फर्कनेछन् । 17 तिमीहरूको भविष्यको लागि आशा छ, यो परमप्रभुको घोषणा हो, तिमीहरूका सन्तानहरू तिमीहरूका सिमानाहरूभित्र फर्कनेछन् ।” 18 “निश्चय नै मैले एफ्राइमको शोक गरेको सुनेको छु, ‘तपाईंले मलाई दण्ड दिनुभयो, र एउटा नदाएको बाछालाई झौं मलाई दण्ड दिएको छ । मलाई फर्काएर ल्याउनुहोस्, र म फर्काइनेछु, किनकि तपाईं परमप्रभु मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ । 19 किनकि म तपाईंहाँ फर्केपछि म दुखित भएँ । मलाई तालिम दिइएपछि मैले आफ्नो युवावस्थाको दोष बोकेको छु ।” 20 को एफ्राइम मेरो बहुरूप बालक होइन र? के त्यो मेरो प्रिय, आमन्दित छोरो होइन र? किनकि मैले जहिलेसुकै त्यसको विरुद्धमा बोल्दा, म निश्चय नै त्यसलाई मेरो प्रेमिलो हृदयमा सम्झन्नु । यसरी मेरो हृदय त्यसको लागि लालायित हुन्छ । म निश्चय नै त्यसमाथि दया देखाउने छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 21 “आफ्ना लागि बाटो देखाउने सङ्केतहरू राख । आफ्ना लागि खम्बाहरू खडा गर । तेरो मन तँ हिँदुपर्नें ठिक मार्गमा लगा । ए कन्या इसाएल, फर्केर आइज । तेरो यी सहरहरूमा फर्केर आइज । 22 ए विश्वासाधारी छोरी, तँ कहिलेसम्य यताउता गरिबस्तेसँ? किनकि परमप्रभुले पृथ्वीमा कही नयाँ कुरो सृजनुभएको छ अर्थात् एक जना स्त्रीले एक जना बलियो पुरुषलाई घेँचे ।” 23 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “मैले यस जातिलाई तिनीहरूको देशमा फर्काएर ल्याउँदा तिनीहरूले यहूदा र यसका सहरहरूमा यसो भन्नेछु, ‘उहाँ बस्नुहेए र्थमी बासस्थान्, ए पवित्र पर्वत, परमप्रभुले ताँलाई आशिष देउन ।’ 24 किनकि किसानहरू र आफ्ना बगालहरूसित धुने गोठालाहरूङ्गैं यूद्धा र यसका सहरहरू सँगसँगै त्यहाँ बन्नेछन् । 25 किनकि थाकेकाहरूलाई म पिउन लयाउनेछु, र मूर्छा खाएकाहरूलाई म सन्तुष्ट पार्नेछु ।” 26 यसपछि म बृङ्केँ, र मेरा भेडाहरू तजा हुँदै गरेको मैले थाहा पाएँ । 27 यो परमप्रभुको घोषणा हो, “हेरु, यस्ता दिनहरू आउँदैन, जुन बेला इसाएल र यहूदाका धरानाहरूलाई मान्छे र पशुका सन्तानहरूले म रोपेन्नु । 28 विगतमा मैले तिनीहरूलाई जरैदेखि उखेल्न, लछार्न, नष्ट पार्न र हानि गर्न तिनीहरूलाई मेरो निगरानीमा राख्यै । तर आउने दिनहरूमा, तिनीहरूलाई निर्माण गर्न र तिनीहरूलाई रोप, म तिनीहरूको रेखेदेख गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 29 “ती दिनमा कसैले पनि यसो भन्नेछैन, ‘अमिलो अङ्गुर खानेचाहिं बुबा, तर दाँत तुङ्गेनेचाहिं छोराछोरीको! ।’ 30 किनकि हरेक मानिस आपनै अधर्मा मर्नेछ । जसले अमिलो अङ्गुर खान्छ, त्यसकै दाँत कुँदिनेछ । 31 यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेरु, यस्ता दिनहरू आउँदैन, जुन बेला म इसाएल र यहूदाका धरानाहरूलाई एउटा नयाँ करार स्थापित गर्नेछु । 32 मैले तिनीहरूका पुखाहरूसित बाँधको करारजस्तै हो छु, जब मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूका हात समातेर मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ, किनकि तिनीहरूले मेरो करार भङ्ग गरे तापनि म तिनीहरूका पति भएँ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 33 इसाएलको धरानासित मैले बाँधे करार यही हो, यो परमप्रभुको घोषणा हो । यी दिनपछि म आफ्नो व्यवस्था तिनीहरूभित्र हाल्नेछु, र तिनीहरूका हृदयमा यो लेखेछु, किनकि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् । 34 तब हरेक मानिसले फेरि आफ्नो छिमेकी वा हरेक मानिसले आफ्नो भाइलाई यसो भनेर सिकाउने छैन, ‘परमप्रभुलाई चिन ।’ किनकि सानादेखि ठुलासम्म

तिनीहरू सबैले मलाई चिन्नेछन्, यो यो परमप्रभुको घोषणा हो । किनकि म तिनीहरूको अर्थम ज्ञान दिनेकु, र फेरि तिनीहरूका पाप सम्झनेछैन ।” 35 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “दिनमा प्रकाश दिन सूर्य र रातमा प्रकाश दिन चन्द्रमा र ताराहस्ताई उहाँले नै निधो गर्नुहुन्छ । समुद्रका छाल गर्जनलाई उहाँले नै यसलाई गतिवान बनाउनुहुन्छ । सर्वशक्तिमान परमप्रभु उहाँको नाउं हो ।” 36 यो परमप्रभुको घोषणा हो, “यी स्थायी थोकहरू मेरो दृष्टिबाट गायब भए भने मात्रै, इसाएलका सन्तानहरू मेरो सामु सदा एउटा जाति हुनबाट खतम हुनेछ ।” 37 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “उच्चतम आकाशलाई नाप सकियो भने, अनि मुनि पृथ्वीको जगलाई पता लगाउन सकियो भने मात्र, इसाएलका सबै सन्तानले गरेका कुराको कारणले, म तिनीहरूलाई इन्कार गर्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 38 यो परमप्रभुको घोषणा हो, “हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैन, जुन बेला यो सहर हननेलको धरहरादेखि कुने-ढोकसम्म पूर्निमांग गरिनेछ । 39 तब नानो डोरी फेरि अझौ टाढा गरेक डाँडासम्म अनि धूमेर गोआसम्म जानेछ । 40 लाशहरू र खरानीको सारा उपत्यका अनि पूर्वीत किद्दोन खोल्सासम्मका सबै खेत अश्व ढोकाको कुनासम्मको भाग परमप्रभुको निमित्त अलग गरिनेछ । त्यो सहर सदाको निमित्त फेरि कहिल्यै उखेलिने, वा भक्ताङ्गे नैन ।”

32 यहूदाका राजा सिदिकियाहको दसौं वर्ष, नबूकदनेसरको अठारौं वर्षमा यर्मियाहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो । 2 त्यस बेला बेबिलोनका राजाको सेनाले यस्तशलिमाई धेराबन्दी गर्दै थियो, र यर्मिया अगमवक्ता यहूदाका राजमहलको गारदको चोकमा थुनामा राखिएका थिए । 3 यहूदाका राजा सिदिकियाहले तिनलाई थुनामा राख्ये र भने, “तिमी किन यसो भन्दै अगमवाणी बोल्छौ, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: मैले यस सहरलाई बेबिलोनका राजाको हातमा दिनै लागेको छु, र उसले यसलाई कब्जा गर्नेछ । 4 यहूदाका राजा सिदिकियाह कल्दीहरूको हातबाट उम्कनेछैन, किनकि निश्चय नै ऊ बेबिलोनका राजाको हातमा दिनेछ । उसले राजसित आमनेसामने कुरा गर्नेछ, र उसका आँखाले राजाका आँखालाई हेर्नेछन् । 5 त्यसले सिदिकियाहलाई बेबिलोनमा लानेछ, र मैले त्यससित व्यवहार नगरेसम्म ऊ त्यहीं रहनेछ, यो यो परमप्रभुको घोषणा हो । तैले कल्दीहरूको विरुद्धमा लडाइँ गरे तापनि तैं सफल हुनेछैनस् ।” 6 यर्मियाले भने, “परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 7 तेरो काका शल्लम्भको छोरो हनमेल तँकहाँ आउँदै, र उसले यसो भन्नेछ, ‘अनानोतेमा भएको मेरो खेत किन्नुहोस्, किनकि त्यो किन्ने हक तपाईंको हो ।’ 8 परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएँदै मेरो काको छोरो हनमेल गारदको चोकमा मकहाँ आयो, र उसले मलाई भन्यो, ‘बेन्यावीनको इलाकामा पर्ने अनानोतेमा भएको मेरो खेत किन्नुहोस्, किनकि यसको उत्तराधिकारको तपाईं नै हो, र त्यो किन्ने हक पनि तपाईंको हो । आफ्झो लागि त्यो किन्नुहोस् ।’ तब यो परमप्रभुकै वचन रहेछ भनी मैले थारा पाएँ । 9 त्यसले मेरो काकाको छोरो हनमेलबाट अनानोतेमा भएको खेत किन्ने, र त्यसलाई चाँदीको सत्र सेकेलको दाम जोखेर दिएँ । 10 तब मैले तमसुकमा सही गरि छाप लगाएँ, र मैले यसको लागि साक्षीहरू राख्यै । मैले तराजुमा चाँदी जोखेर दिएँ । 11 आज्ञा र विधानहरूको अनुसरण गरेर मैले छाप लगाइएको र नलगाइएको तमसुक लिएँ । 12 मेरो काकाको छोरो हनमेल, तमसुकका साक्षीहरू र गारदको चोकमा बसेका सबै यहूदीका सामुन्दे छाप लगाइएको तमसुक मैले नेरियाहका छोरा, मसेरियाहका नाति बारूकलाई दिएँ । 13 तिनीहरूकै सामु मैले बारूकलाई आज्ञा दिएँ । मैले यसो भनें, 14 “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: छाप लगाइएको र नलगाइएको तमसुकका यी दुवै प्रतिका यी कागजपत्र समात र यिनलाई एउटा माटोको भाँडीमा हाल, यसरी लामो समयसम्म ती रहेनेछन् । 15 किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: यस देशमा घरहरू, जमिनहरू र दाखारीहरू फेरि किनिनेछन् ।” 16 नेरियाहका

छोरा बारूकलाई खेत किनेको तमसुक दिएपछि मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना चढाएँ र यसो भने, 17 “हे परमप्रभु परमेश्वर! हेर्नुहोस्, आफ्नो महाशक्ति र परासारिएको पाखुराद्वारा तापाईंले नै स्वर्ग र पृथ्वी सृजनुभयो । तपाईंले भन्नुहुने कुनै पनि कुरो गर्न तपाईंलाई कति पनि कठिन हुँदैन । 18 हजारौलाई तपाईंले करारको विश्वस्तता देखाउनुहुन्छ, र मानिसहरूका दोष तिनीहरूपछि तिनीहरूका छोराछोरीमाथि खान्नाउनुहुन्छ । तपाईं महान् र शक्तिशाली परमेश्वर हुनुहुन्छ । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु तपाईंको नाउं हो । 19 तपाईं बुद्धिमा महान् र काममा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, किनकि हेरेक मानिसलाई त्यसका चाल र कामहरूको आधारमा उसलाई इनाम दिन, मानिसहरूका सबै चाल हर्न तपाईंको दृष्टि खुला हुँछन् । 20 मिश्रदेशमा तपाईंले चिन्ह र आश्चर्यहरू गर्नुभयो । आजको दिनसम्म यहाँ इसाएलमा र सबै मानव-जातिका विचमा तपाईंले आफ्नो नाउं प्रसिद्ध तुल्याउनुभएको छ । 21 किनकि तपाईंले चिन्ह, आश्चर्य, शक्तिशाली हात, परासारिएको पाखुरा र भीषण त्रासले आफ्ना मानिस इसाएललाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनुभयो । 22 त्यसपछि तपाईंले तिनीहरूलाई दूध र मह बग्ने देश दिनुभयो, जुन दिनलाई तपाईंले तिनीहरूका पुर्खाहरूसित शपथ खानुभएको थियो । 23 त्यसैले तिनीहरू यसभित्र पसे र यसको अधिकार गरे । तर तिनीहरूको तपाईंको कुरा मानेन् वा तपाईंको व्यवस्थाअनुसार जिएनन् । तपाईंले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभएका कुनै पनि कुरा तिनीहरूले मानेनन्, त्यसैले तपाईंले तिनीहरूमाथि यी सबै विपत्ति ल्याउनुभयो । 24 हेर्नुहोस्, यो सहर कब्जा गर्नलाई धेर-मचान सहरसम्म आइपुगेको छ । तरवार, अनिकाल, विपत्तिको कारणले यो सहरको विरुद्धमा लडाइँ गर्ने कल्दीहरूको हातम यसलाई दिइएको छ । किनकि जे हुनेछ भनी तपाईंले भन्नुभयो, त्यो हुँदै, र तपाईंले त्यो हेँदै हुनुहुन्छ । 25 तब तपाईं आफैले मलाई भन्नुभयो, “यो सहर कल्दीहरूको हातमा दिदै गरेको भए तापनि चाँदीको दाम तिरेर तेरो निमित्त एउटा खेत किन र त्यसको निमित्त साक्षीहरू राख ।” 26 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 27 “हेर, म परमप्रभु सबै मानव-जातिका परमेश्वर हुँ । के कुनै कुरा मैले गर्नै नसक्ने कठिन छ र? 28 त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, यो सहरलाई कल्दीहरू र बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरको हातमा मैले दिनै लागेको छु । उसले यो कब्जा गर्नेछ । 29 यस सहरको विरुद्धमा लडाइँ गरे तापनि कल्दीहरूको कल्दीहरू आउनेछन्, र यस सहरलाई र मलाई रिस उठाउनलाई मानिसहरूले छानाहरूमा बाल देवताको पुजा गरेको र अू देवताहरूलाई अर्धबलिहरू चढाएका धरहरूलाई समेत आगो लगाउनेछन् । 30 किनकि इसाएल र यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना युवावस्थादेखि यै मेरा आँखाको सामु पिश्चय नै निश्चय नै आफ्ना हातका अभ्यासहरूले मलाई चोट पुऱ्याएका छन्, यो यो परमप्रभुको घोषणा हो । 31 परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, “तिनीहरूले यस सहरलाई बनाएको दिनदेखि यसले मेरो रिस र क्रोधिको पाएको छ । आजको दिनसम्म पनि यस्तै भएको छ । त्यसैले म यसलाई मेरो मुहाराबाट हटाउनेछु । 32 इसाएल र यहूदाका मानिसहरूले तिनीहरूलाई अर्धबलिहरू चढाएका धरहरूलाई समेत कल्दीहरू अनि यहूदाको हेरेक मानिस र यस्तशलेमको हेरेक बासिन्दाले मलाई रिस उठाउनलाई गरेका सारा दुष्ट कुराहरू कारणले म त्यो गर्नेछु । 33 मैले तिनीहरूलाई उत्सुकतापूर्वक सिकाए तापनि तिनीहरूले आफ्ना मुहार मतिर फर्काउनुको साटो पिठिउँ फर्काएका छन् । मैले तिनीहरूलाई सिकाउने कोसिस गरें, तर सुधारलाई स्वीकार गर्न तीमध्ये एक जनाले पनि ध्यान दिएन । 34 मेरो नाउँद्वारा कहलाइने मन्दिरलाई दुष्ट पार्न तिनीहरूले त्यसमा आफ्ना चिनाहरूलाई मूर्तिहरू खडा गरे । 35 मोलोखको लागि आगोमा आफ्ना छोराछोरीलाई बलि गर्न तिनीहरूले बेन-हिनोमाको बैसीमा बाल देवताको लागि अग्ला वेरीहरू बनाए । त्यसो गर्न मैले तिनीहरूलाई कदापि आज्ञा दिइँ । तिनीहरूले यस्ता धिनलाग्दो कुरा गर्नुपर्छ र यहूदालाई पाप

गर्न लगाउनुपर्छ भनेर मेरो मनमा कदापि आएन । 36 त्यसकारण अब, 'तरवार, अनिकाल, र विपत्तिद्वारा यो बेबिलोनका राजाको हातमा दिइएको छ, 'भनेर तिमीहरूले भन्दै गरेको यस सहरको विषयमा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ । 37 हेरु, मेरो रिस, क्रोध, गर्जन र तुलो रिसले मैले तिनीहरूलाई ध्याएको हरेको देशबाट मैले तिनीहरूलाई जम्मा गर्न लागेको छु । तिनीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काएर त्याउन र तिनीहरूलाई सुरक्षितसाथ बस्नलाई मैले तिनीहरूलाई सक्षम पार्न लागेको छु । 38 त्यसपछि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु । 39 म तिनीहरूलाई हेरेक दिन मेरो आदर गर्न एकै किसिमको हृदय र एउटा मात्र मार्ग दिनेछु, यसरी तिनीहरू र तिनीहरूपछि आउने तिनीहरूका सन्तानहरूका लागि भलो होस् । 40 तब म तिनीहरूसित एउटा अनन्त रहने करार बाँधेछु, जसअनुसार तिनीहरूको भलो गनदिखि म तक्नैर्नेछैन । तिनीहरू कहिलै भवाट तक्केर नजाउन् भनेर म तिनीहरूका हृदयमा मेरो निम्ति आदर हाल्नेछु । 41 तब तिनीहरूको भलो गर्नमा म आनन्दित हुनेछु । मेरा सारा हृदय र मेरा सारा जीवनले म विश्वासका साथ तिनीहरूलाई यस देशमा स्थापित गर्नेछु । 42 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'जसरी मैले यी मानिसहरूमाथि यी सबै डरलाग्दा विपत्ति त्याएको छु, त्यसरी नै मैले तिनीहरूका निम्ति गर्हु भनेका सबै असल कुराहरू म तिनीहरूका निम्ति गर्नेछु । 43 तब यस देशमा जमिनहरू किनिनेछन्, जसको विषयमा तिमीहरू भन्दैछौ, 'यो उजाड पारिएको देश हो, जसमा न त मानिस छ, न पशु छ । यसलाई कल्दीहरूको हातमा दिइएको छ ।' 44 तिनीहरूले चाँदोले जमिन किन्नेछन्, र मूटो लेखेर छाप लगाउनेछन् । तिनीहरूले बेन्यामीनोको इलाकामा, सारा यस्तश्लेमको चारैतिर, र यहूदाका सहरहरू, पहाडी देशहरूका सहरहरू र तराई र नेवेका सहरहरूमा साक्षीहरू भेला गर्नेछन् । किनकि म तिनीहरूको सुदिन फक्तिनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।'

33 तब यर्मिया गारदको चोकमा थुनिएकै अवस्थामा परमप्रभुको वचन दोसो पटक तिनीकहाँ यसो भनेर आयो, 2 "बनाउनुहो परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ— सुदूर गर्नाका लागि परमप्रभुले रचना गर्नुहुन्छ, परमप्रभु उहाँको नाउँ हो । 3 'मलाई पुकार, र म तालाई जवाफ दिनेछु । म तालाई महान् कुराहरू, तैले नुबुद्दो रहस्यहरू देखाउनेछु ।' 4 किनकि धेरा-मचान र तरवारको कारणले भक्ताइएका यस सहरमा भएका घरहरू र यहूदाका राजाहरूका महलहरूको विषयमा परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 5 मेरो क्रोध र मेरो रिसमा लाडाई गर्न र मैले मार्न मानिसहरूका लाशहरूले म ती घरहरू भरिदिन कल्दीहरू आँदेछन, जित बेला तिनीहरूका सबै दृष्टाताको कारणले म यस सहरबाट आप्नो अनुहार लुकाउनेछु । 6 तर हेरु, मैले निको पार्न र हेरविचार गर्नै लागेको छु, किनकि म तिनीहरूलाई निको पार्नेछु, र तिनीहरूकहाँ प्रचुरता, शान्ति र विश्वासयोग्यता ल्याउनेछु । 7 यहूदा र इसाएलको सुदिन म फक्तिनेछु । सुरुमा जस्तै म तिनीहरूलाई निमाण गर्नेछु । 8 तब तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा गरेका सबै अधर्मबाट म तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु । तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा गरेका सबै अधर्म र तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा चालेका सबै विद्रोहलाई म क्षमा दिनेछु । 9 किनकि यो सहर मेरो लागि आनन्दको वस्तु अनि पृथ्वीका सबै जातिका लागि प्रशंसाको गीत र सम्मान हुनेछ । मैले यसको लागि गर्नै सबै असल कुराहरू तिनीहरूले सुन्ने छन् । त्यसपछि मैले यस सहरलाई दिने सबै असल कुरा र शान्तिको कारणले तिनीहरू डराउनेछु, र थरथर काँमेछन् ।' 10 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूले यसो भनिरेहेको यस ठाउँको विषयमा, "मानिस वा पशु नभएको यो उजाड-स्थान हो, " यहूदाका सहरहरू र न त मानिस नत पशु भएर भएर उजाड भएका यस्तश्लेमका सडकहरूमा, त्यहाँ कैरि पनि आवाज सुनिनेछ, 11 आनन्द र हर्षको सोर, दुलहा र दुलहीको सोर अनि परमप्रभुको मन्दिरमा यसो भन्दै धन्यवादको बलि ल्याउनेहरूको सोर सुनिनेछ, 'सर्वशक्तिमान्

परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनकि परमप्रभु असल हुनुहुन्छ, र उहाँको अचुक प्रेम सदासर्वदै रहिरहन्छ ।' किनकि यस देशको सुदिन पहिलेको जस्तै बैनाएर पुनर्स्थापित गर्नेछु, 'परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 12 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'अहिले न त मानिस न त पशु भएको यस उजाड-स्थानमा— यसका सबै सहरहरू फेरि खक्कहरू हुनेछन्, जहाँ गोठालाहरूले आप्ना बगालहरू चराउनेछन् । 13 पहाडी देशका सहरहरू, तराई र नेवेव, बेन्यामीनोको इलाका र सारा यस्तश्लेमको चारैतिर, र यहूदाका सहरहरूमा बगालहरू तिनीहरूको गोठाला गर्नेहरूका हातले गर्नी-गर्नीकन चराउनेछन्, 'परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 14 हेरु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, जाति बेला मैले इसाएलको घराना र यहूदाको घरानालाई प्रतिज्ञा गरेको कुरा पुरा गर्नेछु । 15 ती दिनमा र त्यस बेला म दाऊदको निम्ति एउटा धार्मिक हाँगा लिकाउनेछु, र तिनले देशमा न्याय र धार्मिकता कायम गर्नेछन् । 16 ती दिनमा यहूदा बचाउनेछ, र यस्तश्लेम सुरक्षामा जिउनेछ, किनकि त्यसको नाउँ यो हुनेछ, 'परमप्रभु हाम्रा धार्मिकता हुनुहुन्छ ।' 17 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'इसाएलको घरानाको सिंहासनमाथि बस्न दाऊदको वंशबाट कुनै मानिसको अभाव कदापि हुनेछन्, 18 न त मेरो सामु हर समय होमबलि, अर्धबलि र अन्नबलिहरू चढाउन लेवी कुलका पुजारीहरूमा कुनै मानिसको कमी हुनेछ ।' 19 परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 20 "परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूले दिन र रातसित बाँधिएको मेरो करारलाई भड्गा गर्न सक्यो, र तोकिएको समयमा फेरि दिन र रात भएनन् भने, 21 तब तिमीहरूले मेरा दास दाऊदसित बाँधिएको मेरो करारलाई भड्गा गर्न सक्नेछौ, जसको कारणले उसको सिंहासनमा बस्न उसको कुनै लोरो हुनेछन्, र लेवी कुलका पुजारीहरू अर्थात् मेरा दासहरूसित बाँधिएको मेरो करार पनि भड्ग दुनेछ । 22 जसरी आकाशका ताराहरू गन्न सकिदैन, र समुद्र किनारमा बालुवा जोखिन सकिदैन, त्यसीरै नै मेरा दास दाऊद र मेरो सामु सेवा गर्न लेवीहरूका सन्तानहरूको सङ्ख्या म बढाउनेछु' ।' 23 परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 24 "के यी मानिसले भनेका कुरामा तैले ध्यान दिएको छैनसु? तिनीहरूले भनेका छन् 'परमप्रभुले चुनुभाएका दुईबटा परिवारलाई उहाँले अहिले त्यागुनभएको छ ।' यसरी तिनीहरूले मेरो मानिसलाई तिरस्कार गर्छन् । तिनीहरूका दृष्टमा उनीहरू अब फेरि कुनै एउटा जातिको रूपमा हरेनन भद्धैछन् । 25 म, परमप्रभु यसो भन्नु, 'मैले दिन र रातको करार स्थापित नगरेको भए, र मैले स्वर्ग र पृथ्वीका नियमहरू निधो नगरेको भए, 26 मैले याकूब र मेरा दास दाऊदका सन्तानलाई इक्कार गर्नेथिएँ, र तिनीहरूबाट अब्राहाम, इसहाक र याकूबका सन्तानमाथि राज्य गर्न एक जग्न व्यक्तिलाई ल्याउनेथिदैन । किनकि म तिनीहरूको सुदिन पुनर्स्थापित गर्नेछु, र तिनीहरूमाथि कृपा देखाउनेछु' ।"

34 बेबिलोनका राजा नव्बुकदनेसर र तिनका सबै सेना, तिनको अधीनका पृथ्वीमा भएका सबै राज्य र तिनमा भएका सबै मानिसले यस्तश्लेम र यसका सबै सहरको विरुद्धमा युद्ध सुरु गर्द यर्मियाकहाँ परमप्रभुको वचन यसो भनेर आयो: 2 "परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जा र यहूदाका राजा सिदिकायाहसंग बोल र यसो भन्, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेरु, मैले यो सहरलाई बेबिलोनका राजाको हातमा दिनै लागेको छु । उसले यसलाई जलाउनेछ । 3 तै उसको हातबाट उम्कनेहैनसु, किनकि तै निश्चय नै समातिनेछन् र उसको हातमा दिनेछ । तेरा आँखाले बेबिलोनका राजाको आँखालाई हेनेछन् । 4 तै बेबिलोनमा जाँदा उसले तैसित सिधै कुरा गर्नेछ ।' 4 ए यहूदाका राजा सिदिकायाह, परमप्रभुको यो वचन सुन् । तेरो विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'तै तरवारले मारिनेहैनसु । 5 तै शान्तिमा मर्नेछस् । तेरा पुर्खाहरू अर्थात् तैभन्दा अगिका राजाहरूको मृत्यु संस्कारमा भएजस्तै तिनीहरूले तेरो लाश जलाउनेछन् । तिनीहरूले भन्नेछन्, 'हाय मालिक! तिनीहरूले तेरो निम्ति विलाप गर्नेछन् । मैल यो कुरा भनेको छु, यो परमप्रभुको

घोषणा हो ।” 6 तब यर्मिया अगमवकाले यस्शलेममा यी सबै वचन यहूदाका राजा सिद्धियाहलाई घोषणा गरे । 7 बेबिलोनका राजाका सेनाले यस्शलेम र यहूदाका बाँकी रहेका सबै सहर: लाकिश र आजेकाको विरुद्धमा युद्ध गरे । यहूदाका यी सहर किल्लाबन्दी गरिएका सहरको रूपमा बाँकी रहेका थिए । 8 राजा सिद्धियाहले यस्शलेमका सबै मानिससित तिनीहरूको छुटकाराको घोषणा गर्ने करार बाँधपछि यर्मियाकहाँ परमप्रभुको यो वचन आयो, 9 हेरेक मानिसले आ-आफ्ना हिब्रू कमारा-कमारीलाई फुक्का गर्नुपर्छ । कसैले पनि आफ्नो यहूदी दाजुभाइलाई कमारा राख्नुहुँदैनथ्यो । 10 त्यसैले सबै अमुवा र मानिसहरू यस करारमा संलग्न भए, जसमा तिनीहरू हेरेकले आ-आफ्ना कमारा-कमारी फुक्का गर्नुपर्याए, जसले गर्दछ तिनीहरू फेरि कमारा हुनेछैनन् । तिनीहरूले पालन गरे र तिनीहरूलाई फुक्का गरे । 11 तर यसपछि तिनीहरूले आफ्नो मन बद्दले । तिनीहरूले फुक्का गरिरिएका कमारा-कमारीहरूलाई फर्काएर ल्याए, र तिनीहरूलाई फेरि कमारा-कमारी हुन जबरदस्ती गरे । 12 त्यसैले परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 13 “परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई मिश्रदेश अर्थात् दासत्वको देशबाट निकालेर ल्याएको दिनमा मा आफैले तिनीहरूसित एउटा करार बाँधें । त्यसित बेला मैले भनेको थिएँ, 14 ‘प्रत्येक सात वर्षको अन्त्यमा हेरेक मानिसले आफ्नो हिब्रू दाजुभाइलाई मुक्त गरिदिनू, जसले आफैलाई तङ्कहाँ बेचेको छ र छ वर्षसम्म तेरो सेवा गरेको छ । त्यसलाई स्वतन्त्र गराएर पठाउन् ।’ तर तिनीहरूका पुर्खाहरूले मेरो कुरा सुनेनन् वा मेरा कुरा सुन्नमा आफ्ना ध्यान लगानन् । 15 तर तिमीहरू आफैले चाहि पश्चात्ताप गरेका र मेरो दृष्टिमा जे ठिक छ, सो गर्न थालेका छौ । तिमीहरू हेरेकले आफ्नो छिमेकीलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्याए, र मेरो नाउँद्वारा कहलाइने मन्दिरमा तिमीहरूले मेरो सामु करार बाँध्यौ । 16 तर तिमीहरू तकर्केर गयो र मेरो नाउँलाई दुष्प्रित पाय्यो । तिमीहरूले हेरेक मानिसलाई आ-आफ्ना कमारा-कमारी तिनीहरूका आफ्ना इच्छाले जहाँ गएका थिए त्यहाँबाट तिनीहरूलाई तिमीहरूले फिर्ता त्याउन लगायाँ । तिमीहरूले फेरि तिनीहरूलाई जबरदस्ती आफ्ना कमारा तुर्यायाँ ।” 17 त्यसकराण परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, तिमीहरू आफूले पनि मेरो कुरा सुनेका छैनो । तिमीहरू हेरेकले आफ्ना दाजुभाइ र इस्याएली बन्धुलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नुपर्याए । त्यसैले हेर, अब मैले तिमीहरूका निस्ति स्वतन्त्रताको घोषणा गर्ने लागेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो । तिमीहरूलाई तरवार, विपत्ति र अनिकालबाट मर्ने स्वतन्त्रताको घोषणा गर्दैछु, किनकि म तिमीहरूलाई पृथ्वीका हेरेक राज्यको दृष्टिमा धिनलाग्दै पात्र बनाउनेछु । 18 त्यसपछि मेरो करार भड्गा गरेका मानिसहरू, मेरो सामु गरेका करारका वचन पुरा नार्ने ती मानिसहरूसँग म त्यही सँढिसित गरेजस्तै व्यवहार गर्नेछु, जसलाई तिनीहरूले दुई फ्याक पारे र त्यसको बिचबाट हिडे, 19 र यहूदा र यस्शलेमका अगुवाहरू, नुँसकहरू र पुजारीहरू अनि देशका सबै मानिस त्यही दुई फ्याक गरिएको साँढिको बिचबाट हिडे । 20 म तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरू र तिनीहरूको ज्यान लिन खोज्नेहरूका हातमा र तिमीहरूका विरुद्धमा खडा भएका बेबिलोनका राजाका सेनाको हातमा दिनेछु । 22 यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेरै मैले एउटा आज्ञा दिनै लागेको छु, र यस सहरको विरुद्धमा युद्ध गर्न र यसलाई कज्जा गर्न र यसलाई जलाउनलाई म तिनीहरूलाई यहाँ फर्काएर ल्याउन लागेको छु । किनकि म यहूदाका सहरहरूलाई भनावशेषको ठाउँ बनाउनेछु, जसमा बासिन्दाहरू हुनेछैनन् ।”

35 यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको शासनकालमा यर्मियाकहाँ यसो भनेर परमप्रभुको वचन आयो, 2 “रेकाबीका

परिवारहरूकहाँ जा र तिनीहरूसित बात गर । त्यसपछि तिनीहरूलाई मेरो मन्दिरमा लिएर आइज, त्यहाँको एउटा कोठामा राख, र तिनीहरूलाई दाखमध्य पिउन दे ।” 3 त्यसैले मैले यर्मियाका छोरा, हब्सिन्याहका नाति याजन्याह र तिनका भाइहरू, तिनका सबै छोरा र रेकाबीहरूका सबै परिवारलाई ल्याएँ । 4 मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा परमेश्वरका मानिस यिगदल्याहका छोरा हानानका छोराहरूको कोठामा लाई । यी कोठाहरू अगुवाहरूको कोठाको छेउमा थिए, जुन शल्लूमाका छोरा मासेयाह द्वारपालको कोठाको मासिस्तर थियो । 5 तब मैले रेकाबीहरूका सामु दाखमध्यले भरिएका कचौरा र गिलासहरू राखिएँ, र तिनीहरूलाई भनें, “अलिकति दाखमध्य पिओ ।” 6 तर तिनीहरूले भनें, “हामी दाखमध्य पिउनैछैन, किनकि रेकाबका छोरा हाम्रा पुर्वा योनादाबाले हामीलाई आज्ञा दिए, तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानले कहिल्यै पनि दाखमध्य नपिउनू ।” 7 साथै, कुनै घरहरू बनानाओ, बीउ नरोप वा दाखबारी नलगाओ । यो तिमीहरूका लागि होइन । किनकि आफ्नो जीवनभर तिमीहरू पालमा बस्नुपर्छ, ताकि तिमीहरू विदेशीहरूको रूपमा बसिरहेका देशमा धेरै दिन बाँच सक्नेछौ ।” 8 हामी, हाम्रा पत्तीहरू, हाम्रा छोराछोरीहरूले आफ्नो जीवनभरि कहिल्यै दाखमध्य पिउनैछैन भन्ने हाम्रा पुर्वा रेकाबका छोरा योनादाबाले हामीलाई दिएका सबै आज्ञा हामीले मानेका छौ । 9 बस्नको लागि हामी कहिल्यै घरहरू बनाउनेछैन, र हाम्रो सम्पत्तिको रूपमा दाखबारी, जग्माजमिन वा बीउ हुनेछैन । 10 हामी पालमा बसेका छौ, र हाम्रा पुर्वा योनादाबाले हामीलाई दिएका सबै आज्ञा हामीले पालन गरेका छौ । 11 तर जब बेबिलोनका राजा नाबुकदनेसरलो यस देशलाई आक्रमण गरे, तब हामीले भन्न्यै, ‘आओ, कल्प्नी र अरामी सेनाबाट उम्कन हामी यस्शलेम जाओँ ।’ त्यसैले हामी यस्शलेममा बसिरहेका छौ ।” 12 तब परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 13 “सर्वशक्तिमान परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: जा र यहूदाका मानिसहरू र यस्शलेमका बासिन्दालाई यसो भन, के तिमीहरू सुधारलाई स्वीकार गर्दैनै र मेरा वचन सुन्दैनै? यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” 14 दाखमध्य नपिउनू भनेर रेकाबका छोरा योनादाबाले आफ्ना छोराहरूलाई आज्ञाको रूपमा दिएको वचनलाई आजको दिनसम्म पालन गरिएको छ । तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको आज्ञा मानेका छन् । तर मेरो विषयमा म आफैले तिनीहरूका लागि निरन्तर घोषणा गरिरहेको छु तर तिमीहरू मेरा कुरा सुन्दैनै । 15 मैले तिनीहरूकहाँ मेरा सबै दास, अगमवकाहरू पठाएँ । यसो भन्न मैले तिनीहरूलाई निरन्तर पठाएँ, ‘हेरेक मानिस आफ्नो दुष्ट चालाबाट फर्कोस् र त्यसैले असल कामहरू गरोस् । कोही पनि अरू देवताहरूको पछि लाग्ने र तिनीहरूको पुजा गर्ने काम नारोस् । बर, मैले तिमीहरू र तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा फर्केर आओ ।’ तापनि तिमीहरूले मेरो कुरा सुन्दैनै वा ध्यानै दिनैनै । 16 रेकाबका छोरा योनादाबाका सन्तानहरूले आफ्ना पुर्खाले तिनीहरूलाई दिएका आज्ञा मानेका छन्, तर यी मानिसले मेरो कुरा सुन्न इन्कार गर्दैनै ।” 17 त्यसैले परमप्रभु सर्वशक्तिमान परमेश्वर, इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, ‘हेर, यहूदा र यस्शलेममा बोसोबास गर्ने हेरेकमाथि मैले तिनीहरूको विरुद्धमा घोषणा गरेका विपत्तीहरू ल्याउँदैछु, किनकि मैले तिनीहरूलाई बोलें, तर तिनीहरूले सुनेनेनू । मैले तिनीहरूलाई बोलाएँ, तर तिनीहरूले ज्वाफै दिएनन् ।” 18 यर्मियाले रेकाबीहरूको परिवारलाई भनें, “सर्वशक्तिमान परमप्रभु, इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, ‘तिमीहरूले आफ्ना पुर्खायोनादाबाका आज्ञाहरू सुनेका छौ र ती सबै पालन गरेका छौ— उसले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा तिमीहरूले पालन गरेका छौ— 19 त्यसैले सर्वशक्तिमान परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, रेकाबका छोरा योनादाबाको विश्वास मेरो सेवा गर्न सधै कोही न कोही हुनेछै ।”

36 यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको चौथो वर्षमा परमप्रभुको यो वचन यर्मियाकहाँ आयो, अनि उहाँले भन्नुभयो, 2

“आपनो निमित्त एउटा मुट्ठा लिएर आइज र इसाएल, यहूदा र हरेक जातिको विषयमा मैले ताँलाई भनेका सबै वचन त्यसमा लेख्य । योशियाहोको समयदेखि आजको दिनसम्म मैले ताँलाई बताएको सबै कुरा लेख्य । 3 सायद मैले यहूदाका मानिसहरूमाथि ल्याउन चाहेका सबै विपतिबाटे तिनीहरूले सुनेछन् । सायद हरेक व्यक्ति आपनो दुष्ट मार्गबाट फर्कनेछ, यसरी मैले तिनीहरूको अर्थमर्त र तिनीहरूको पाप क्षमा दिन सँकू ।” 4 तब यर्मियाले नेरियाहका छोरा बास्कलाई बोलाए, र परमप्रभुले यर्मियासँग बोल्नभाइको सबै वचनको आवाज तिनको मुखबाट सुनेर बारूकले एउटा मुट्ठोमा लेख्ये । 5 त्यसपछि यर्मियाले बास्कलाई एउटा आज्ञा दिए । तिनले भने, “म थुनामा छु, र परमप्रभुले मन्दिरमा जान सकिन्दै ।” 6 त्यसैले तिमी जानुपर्छ र मेरो आवाज सुनेर तिमीले मुट्ठोमा लेखेका कुरा पढ्नुपर्छ । उपवासको दिनमा परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरू सुनेर गरी र यहूदाका सहरहरूबाट आएका सबैले सुनेर गरी तिमीले परमप्रभुको वचन पढ्नुपर्छ । यी वचन तिनीहरूका लागि धोषणा गरे । 7 सायद कृपाको लागि तिनीहरूको बिन्ती परमप्रभुको सामु आउदेछ । परमप्रभुले यस जातिको विस्त्रदमा धोषणा गर्नुभएको रिस र क्रोध गम्भिर भएको हुनाले सायद हरेक व्यक्ति आपनो दुष्ट मार्गबाट फर्कनेछ ।” 8 त्यसैले यर्मिया अगमवक्ताले नेरियाहका छोरा बास्कलाई दिएका आज्ञाका हरेक कुरा तिनले गेरे । तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा परमप्रभुको वचन चर्को सोरमा पढे । 9 यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको पाँचौं वर्षको नवाँ महिनामा यस्तश्लेमका सबै मानिस र यहूदाका सहरहरूबाट यस्तश्लेम आएका सबै मानिसले परमप्रभुको सामु उपवासको धोषणा गरे । 10 माथिल्लो चोकमा, परमप्रभुको मन्दिरको नयाँ मूल ढोकाको छेउमा भएको सचिव शापानका छोरा यमर्याहको कोठाबाट बास्कले परमप्रभुको मन्दिरमा यर्मियाका वचनहरू चर्को सोरमा पढे । सबै मानिसले सुनेर गरी तिनले यसो गरे । 11 गमर्याहका छोरा, शापानका नाति मीकायाले मुट्ठोमा लेखिएका परमप्रभुका सबै वचन सुने । 12 तिनी राजमहलमा भएको सचिवको कोठामा गए । हेर, त्यहाँ सबै अधिकारी अर्थात् सचिव एलीशामा, शमायाहका छोरा दलायाह, अक्बोरका छोरा एलातान, शपानका छोरा गमर्याह र हन्न्याहका छोरा सिदकियाह र अन्य सबै अधिकारी बसिरहेका थिए । 13 तब सबै मानिसले सुनेर गरी बास्कले चर्को सोरमा पढेका सबै वचन जुन मीकायाले सुनेका थिए, तिनले तिनीहरूलाई ती बताइदिए । 14 त्यसैले सबै अधिकारीले नतन्याहका छोरा, शेलेम्याहका नाति, कूशीका पनाति यहूदीलाई बास्कलहाँ पठाए र यहूदीले बास्कलाई भने, “सबै मानिसले सुनेर गरी तिमीले पढेको मुट्ठो आपनो हातमा लेउ र आऊ ।” त्यसैले नेरियाहका छोरा बास्कले आप्नो हातमा मुट्ठा लिए र अधिकारीहरूकहाँ गए । 15 तब तिनीहरूले तिनलाई भने, “बस र यो हामीले सुनेर गरी पढ ।” त्यसैले बास्कले मुट्ठो पढे । 16 जब तिनीहरूले यी सबै वचन सुने, तब डरले हरेक मानिसले एक-अर्कालाई हेर्न लागे, बास्कलाई भने, “निश्चय नै हामीले यी सबै वचन राजालाई बताउनपर्छ ।” 17 तब तिनीहरूले बास्कलाई सोधे, “हामीलाई बताऊ, तिमीले यर्मियाको आवाज सुनेर यी सबै वचन कसरी लेख्याउन्?” 18 बास्कले तिनीहरूलाई भने, “तिनले यी सबै वचन मलाई बोले र मैले तिनलाई यस मुट्ठोमा मसीले लेखें ।” 19 तब अधिकारीहरूले बास्कलाई भने, “जाऊ तिमी र यर्मिया पनि गएर लुक । तिमीहरू कहाँ छौ भनेर कसीले पनि थाहा नपाओस ।” 20 त्यसैले तिनीहरूले त्यस मुट्ठोलाई सचिव एलीशामाको कोठामा राखिदिए, र तिनीहरू चोकमा राजाकहाँ गए, अनि राजाले सुनेर गरी हरेक कुरा तिनीहरूले बताए । 21 तब राजाले यहूदीलाई त्यो मुट्ठो लिन पठाए । यहूदीले सचिव एलीशामाको कोठाबाट त्यो मुट्ठो लिए । तब तिनले राजा र तिनको छेउमा उभिरहेका सबै अधिकारीले सुनेर गरी त्यो पढे । 22 नवाँ महिनामा राजा हिँडमा बस्ने महलमा बसिरहेका थिए, र तिनको सामु मकलमा आगो बलिरहेको थियो । 23 जब यहूदीले तिन वा चार खण्ड पढेर सकेका मात्र थिए, राजाले चक्कूले ती काटे र जम्मै मुट्ठो नष्ट नभएसम्म

त्यसलाई बलिरहेको मकलमा फाले । 24 तर यी वचन सुने न राजा न तिनका अधिकारीहरू डराए, न त तिनीहरूले आपना लुगा नै चाते । 25 एलातान, दलायाह र गमर्याहले राजालाई मुट्ठो नजलाउन बिन्ती गरेका पनि थिए तर तिनले उनीहरूका कुरा सुनेनन् । 26 तब राजाले एक जना आफन्त यरहमेल, अज्ञाइलका छोरा सरायाह र अबदीलका छोरा शेलेम्याहलाई सचिव बास्कले र यर्मिया अगमवक्तालाई गिरफ्तार गर्ने हुक्म गरे, तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई लुकाउनुभएको थियो । 27 तब मुट्ठो र त्यसमा भएको यर्मियाको आवाज सुनेर बास्कले लेखेका वचनहरू राजाले जलाएपछि परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ यसो भनेर आयो, 28 “फोर्केर जा, आप्नो निमित्त अर्को मुट्ठो लि, अनि यहूदाका राजा यहोयाकीमले जलाएको पलिलेको मुट्ठोमा लेखिएका सबै वचन त्यसमा लेख्य ।” 29 तब यहूदाका राजालाई तैले यसो भन्नुपर्छ, “तैले त्यो मुट्ठोलाई यसो भनेर जलाइस, “बेबिलोनका राजा निश्चय पनि आउनेछन् र यस देशलाई नष्ट पार्नेछन्, किनकि उसले मानिस र पशु दुवैलाई नष्ट पार्नेछन्” भनेर तैले यसमा किन लेखेको छस्?” 30 त्यसकरण यहूदाका राजा यहोयाकीमको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: तेरो कुनै पनि सन्तान कहिलै पनि दाउदको सिंहासनमा बस्नेछैन । तेरो विषयमाचाहिं, तेरो लाश दिउँसोको धममा र रातीको शीतमा लडिरहने छ । 31 किनकि तिनीहरू सबैले गरेका अर्थमको दण्ड म तेरा सन्तानहरू र तेरा सेवकहरूलाई दिनेछु । तँ, यस्तश्लेमका सबै बासिन्दा र यहूदामा भएका हरेक व्यक्तिमाथि मैले ल्याउनेभु भनी धोषणा गरेका सबै विपत्ति म ल्याउनेभु, तर तैले त्यसमा ध्याने दिइनस् ।” 32 त्यसैले यर्मियाले अर्को मुट्ठो लिए र त्यो नेरियाहका छोरा सचिव बास्कलाई दिए । यहूदाका राजा यहोयाकीमद्वारा जलाइएको मुट्ठोमा यर्मियाको आवाज सुनेर बास्कले लेखेका सबै वचन त्यसमा लेख्य । यसबाटेक, अन्य धेरै उस्तै वचनहरू पनि त्यस मुट्ठोमा थिएन ।

37 यहोयाकीमका छोरा यहोयाकीमको सद्भामा योशियाहका छोरा सिदकियाहले राजा भएर राज्य गरे । बेबिलोनका राजा नबुकदेसरले सिदकियाहलाई यहूदा देशका राजा बनाएका थिए । 2 तर सिदकियाह, तिनका सेवकहरू र देशका मानिसले यर्मिया अगमवक्ताको हातद्वारा परमप्रभुले धोषणा गर्नुभएको उहाँको वचनलाई सुनेनन् । 3 त्यसैले राजा सिदकियाह, शेलेम्याहका छोरा यहूदील र मासेयाहका छोरा सपन्याह पुजारीले यर्मिया अगमवक्तालाई एउटा सन्देश पठाए । तिनीहरूले यसो भने, “हाम्रा निमित्त परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसँग प्रार्थना गर ।” 4 यस बेला यर्मिया मानिसहरूकहाँ आउने र जाने गर्दै, किनकि तिनलाई अझौ पनि थुनामा राखिएको थिएन । 5 फारोको सेना मिश्रदेशबाट आयो, र यस्तश्लेमालाई धेराबन्दी गर्ने कल्दीहरूले तिनीहरूका बरेमा खबर सुने र यस्तश्लेम छाडे । 6 तब परमप्रभुको वचन यर्मिया अगमवक्ताकहाँ यसो भनेर आयो, 7 “परमप्रभु इस्साएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: यहूदाका राजाले माबाट सल्लाह लिन तँक्कहाँ मानिसहरू पठाएको हुनाले तैले उसलाई यसो भन्नेछस्, हेन्नुहोस्, तपाईंहालाई मदत गर्न आएको फारोको सेना आप्नै देश, मिश्रदेशमा फर्केर जानै लागेको छ । 8 कल्दीहरू फर्केर आउनेछन् । तिनीहरूले यस सहरको विरुद्धमा युद्ध गर्नेछन्, यसलाई कब्जा गर्नेछन्, र जलाउनेछन् ।” 9 परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: यसो भनेर आफैलाई धोका नादिरुहोस्, “निश्चय पनि कल्दीहरूले हामीलाई छाडेर जाँदैछन्” किनकि तिनीहरू छोडेनेछन् । 10 तपाईंको विरुद्धमा लड्ने सम्पूर्ण कल्दी सेनालाई तपाईंले जितेको, जसले गर्दा पालहरूमा घाइते मानिसहरू मात्र छाडेको भए पनि तिनीहरू उठनेछन् र यस सहरलाई जलाउनेछन् ।” 11 त्यसैले फारोको सेना आउँदै गर्दा कल्दीको सेनाले यस्तश्लेम छाड्यो, 12 तब यर्मिया यस्तश्लेमबाट प्रस्थान गरेर बेन्यामीनको इलाकामा गए । त्यहाँ तिनले आपाना मानिसहरूका विचमा आपनो जग्गाको अंश लिन चाहन्थे । 13 जसै तिनी बेन्यामीनको मूल ढोकामा पुगे, त्यहाँ मुख्य पहरेदार थिए । तिनको नाउँ यरियाह थियो, जो हन्न्याहका नाति, शेलेम्याहका छोरा थिए ।

तिनले यर्मिया अगमवक्तालाई समाते र भने, “तिमी कल्दीहरूकहाँ भागेर जाँदैछौ ।” 14 तर यर्मियाले भने, “त्यो साँचो होइन । म कल्दीहरूकहाँ भागेर जानेछैन ।” तर यिरियाहले तिनको कुरा सुनेन । तिनले यर्मियालाई समाते र अधिकारीहरूकहाँ लगे । 15 अधिकारीहरू यर्मियासित रिसाए । तिनीहरूले तिनलाई कुरे र थुनामा हाले जुन सचिव जोनाथनको घर थियो, किनकि तिनीहरूले यसलाई इयालखानाको कालकोठीरीमा हालियो, जहाँ तिनी थेरे दिनसम्म रहे । 17 तब राजा सिदकियाहले कसैलाई पठाए जसले तिनलाई दरबारमा ल्याए । आफ्नो महलमा राजाले तिनलाई गुप्तमा सोधे, “के परमप्रभुबाट कुनै वचन आएको छ? ” यर्मियाले जवाफ दिए, “वचन छ: तपाईंलाई बेबिलोनका राजाको हातमा दिइनेछ ।” 18 तब यर्मियाले सिदकियाहले कसैलाई पठाए जसले तिनलाई दरबारमा ल्याए । आफ्नो महलमा राजाले तिनलाई गुप्तमा सोधे, “के परमप्रभुबाट कुनै वचन आएको छ? ” यर्मियाले जवाफ दिए, “वचन छ: तपाईंलाई बेबिलोनका राजाको हातमा दिइनेछ ।” 18 तब यर्मियाले सिदकियाहले कसैलाई पठाए जसले तिनलाई गुप्तमा सोधे, “तपाईं, तपाईंका सेवकहरू र यी मानिसहरूको विरुद्धमा मैते कसरी पाप गरे जसको कारण तपाईंले मलाई इयालखानामा हाल्नुभयो? 19 तपाईंका ती अगमवक्ताहरू कहाँ छन् जसले तपाईंको निप्ति अगमवाणी बोले र यसो भने, कि बेबिलोनका राजा तपाईं र यस देशको विरुद्धमा आउनेछैन? 20 तर हे मेरा मालिक राजा, अब सुन्नुहोस् । मेरा बिन्ती हुजुको सामु राख दिनुहोस् । मलाई सचिव जोनाथनको घरमा नफकउन्नुहोस्, नत्रत म त्यर्ही मर्नेछु ।” 21 त्यसैले राजा सिदकियाहले एउटा हुकुम दिए । तिनका अधिकारीहरूले यर्मियालाई गारदको चोकमा थुने । सहरमा सबै रोटी नसकुञ्जेलसम्म तिनलाई हरैक दिन एउटा रोटी दिइन्थ्यो । यसरी यर्मिया गारदको चोकमा रहे

।

38 मत्तानका छोरा शपत्याह, पश्चूरका छोरा गदल्याह, शेलेम्याहका छोरा यहूकल र मलिक्याहका छोरा पश्चूरले यर्मियाले सबै मानिसलाई घोषणा गरिरहेका यी वचन सुने । तिनले भन्दै थिए, 2 “परमप्रभु यसो भन्नुहन्छ: यस सहरमा बन्ने कुनै पनि व्यक्ति तरवार, अनिकाल र विपत्तिले मारिन्छ । तर निस्केर कल्दीहरूकहाँ जाने कुनै पनि व्यक्ति बाँचेछ । त्यसले आफ्नो प्राण बचाउनेछ, र जिउनेछ । 3 परमप्रभु यसो भन्नुहन्छ: यो सहर बेबिलोनका राजाको सेनाको हातमा दिइनेछ, र उसले यसलाई कब्जा गर्नेछ ।” 4 त्यसैले अधिकारीहरूले राजालाई भने, “यो मान्छे मरोस, किनकि यसरी यो मानिसले यस सहरमा बाँकी रहेका योद्धाहरू र सबै मानिसको हातलाई कमजोर पाँदै छ । त्यसले यी वचनहरू घोषणा गर्दछ, किनकि मानिसहरूको सुरक्षाको लागि उसले केही गरिरहेको छैन, तर विपत्तिको घोषणा गर्दै ।” 5 त्यसैले राजा सिदकियाहले भने, “तिमीहरूको विरोध गर्न कुनै राजाले पनि नसक्ने हुनाले ऊ तमीहरूको हातमा छ ।” 6 तब तिनीहरूले यर्मियालाई लगे, र राजकुमार मलिक्याहको इनारमा फालिदिए । यो इनार गारदको चोकमा थियो । तिनीहरूले यर्मियालाई डोरीद्वारा तल झारे । इनारमा पानी थिएन, तर त्यसमा दलदले हिलो थियो, र तिनी हिलोमा गाडिए । 7 राजदरबारमा भएका नासुकमध्ये कूशी एबेद-मेलेक एक जना थिए । तिनीहरूले यर्मियालाई इनारमा राखे भनी तिनले सुने । त्यस बेला राजा बेन्यामीनको मूल ढोकामा बसिरहेका थिए । 8 त्यसैले एबेद-मेलेक राजदरबाट गए र राजासित बात गरे । तिनले भने, 9 “हे मेरा मालिक राजा, यी मानिसहरूले यर्मिया अगमवक्तासँग जसरी व्यवहार गरे त्यो दुष्ट काम हो । सहरमा खानलाई अब कुनै कुरा नभएको हुनाले भोकले मर्नलाई तिनीहरूले तिनलाई इनारमा हाले ।” 10 तब राजाले कूशी एबेद-मेलेकलाई हुकुम गरे । तिनले भने, “यहाँबाट तिस जना मानिस साथमा लिएर जाऊ र यर्मिया अगमवक्ता मर्नुअगि तिनलाई इनारबाट निकाल ।” 11 त्यसैले एबेद-मेलेकले ती मानिसहरूलाई लिए र राजदरबारको एउटा भण्डर कोठामा गए । त्यहाँबाट तिनले थोत्रा र फाटेका कपडाहरू निकाले, र त्यसपछि तिनले इनारमा यर्मियाको लागि डोरीले बाँधेर ती झारिदिए । 12 कूशी एबेद-मेलेकले यर्मियालाई भने, “तिम्मा पाखुरा र डोरीहरूको माथिपटि यी थोत्रा र फाटेका

लुगाहरू लगाऊ ।” यर्मियाले त्यसै गरे । 13 त्यसपछि तिनीहरूले यर्मियालाई डोरीको सहायताले ताने । यसरी यर्मिया गारदको चोकमा बसे । 14 तब राजा सिदकियाहले खबर पठाए र यर्मिया अगमवक्तालाई आफूकहाँ परमप्रभुको मन्दिरको तेसो प्रवेशद्वारमा ल्याए । राजाले यर्मियालाई भने, “म तिमीलाई कीरे कुरो सोध चाहन्छु । मबाट जवाक नलुकाऊ ।” 15 यर्मियाले सिदकियाहलाई भने, “मैले तपाईंलाई जवाफ दिएँ भने, के तपाईंले मलाई साँच्चै नै मार्हुहन्त त?” तर मैले तपाईंलाई सल्लाह दिएँ भने तपाईंले सुन्हुहोस्नेछन् ।” 16 तब राजा सिदकियाहले यर्मियासित गुप्तमा वाचा बाँधे र भने, “हामीलाई बनाउनुहने जीवित परमप्रभुको नाउंमा शपथ खाएर भन्दछु, कि म तिमीलाई मान्छैन् वा तिम्मो ज्यान लिन खोजेहरूको हातमा सुमिपद्दिनेछैन ।” 17 त्यसैले यर्मियाले सिदकियाहलाई भने, “परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहन्छ: तँ वास्तवमै बेबिलोनका राजाका अधिकारीहरूकहाँ गइस् भने, तँ बाँचेछस्, र यो सहर जलाइनेछन् । तँ र तेरो परिवार बाँचेछन् । 18 तर त बेबिलोनका राजाका अधिकारीहरूकहाँ गइनस् भने, यो सहरलाई कल्दीहरूको हातमा दिइनेछ । तिनीहरूले यसलाई आगो लगाउनेछन्, र तँ तिनीहरूको हातबाट उम्केनेछन् ।” 19 सिदकियाह राजाले यर्मियालाई भने, “तर कल्दीहरूकहाँ भागेर गएका यहूदाका मानिसहरूदेखि म डराएको छु, किनकि ममाथि खराक व्यवहार गर्नलाई मलाई तिनीहरूको हातमा सुमिपएला ।” 20 यर्मियाले भने, “तिनीहरूले तपाईंलाई उनीहरूको हातमा सुमिपनेछेन् । परमप्रभुबाट आएको सन्देशलाई मान्नुहोस्, जुन मैले तपाईंलाई बताउँदैछु जसले गर्दा तपाईंको भलो हुनेछ, र जसले गर्दा तपाईं बाँच्नुहुनेछ । 21 तर जान तपाईंले इन्कार गर्नुभयो भने त परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको कुरो यही हो । 22 हेर्नुहोस्, यहूदाका राजा अर्थात् तपाईंको महलमा लाडिएका सबै स्त्रीहरूलाई बेबिलोनका राजाका अधिकारीहरूकहाँ लगिनेछ । यी स्त्रीहरूले तपाईंलाई भन्नेछन्, ‘तपाईंका मित्रहरूद्वारा तपाईं छलमा पर्नुभएको छ । तिनीहरूले तपाईंलाई नष्ट पराको छन् । अब तपाईंका खुटा हिलोमा डुकेका छन्, र तपाईंका मित्रहरू भाग्नेछन् ।’ 23 किनकि तपाईंका सबै पत्नी र छोराछोरी कल्दीहरूकहाँ लगिनेछन्, र तपाईं आफै पनि तिनीहरूको हातबाट उम्केनुहोस्नेछन् । तपाईं बेबिलोनका राजाको हातबाट पक्राउ पर्नुहुनेछ, र यो सहरलाई जलाइनेछ ।” 24 तब सिदकियाहले यर्मियालाई भने, “यी वचनको विषयमा कसैलाई नभन, जसले गर्दा तिमी मारिनेछैनौ । 25 मैले तिमीसित कुराकानी गरेको कुरा अधिकारीहरूले सुने र तिमीकहाँ आएर यसो भन्नुहन्न भने, ‘तिमीले राजालाई के भन्यौ, सो हामीलाई बताऊ, र हामीबाट त्यो नलुकाऊ, न त्र तिमीलाई हामी मर्नेछौ ।’ 26 तब तिमीले तिनीहरूलाई यसो भन्नू, ‘राजाले मलाई जोनाथनको घरमा मर्नलाई नपठाउन् भनी मैले राजाको सामु विनप्र बिन्ती चढाएँ ।’ 27 तब सबै अधिकारी यर्मियाकहाँ आए र तिनलाई प्रश्न गरे, यसैले राजाले तिनलाई निर्देशन दिएनुसार तिनले उनीहरूलाई जवाफ दिए । उनीहरूले यर्मिया र राजाको बिचमा भएको बातचितालाई नसुनेका हुनाले उनीहरूले तिनीसित थप कुराकानी गरेनन् । 28 यसरी यरुशलेम कब्जा नभएसम्म यर्मिया गारदको चोकमा नै बसे ।

39 यहूदाका राजाको नवाँ वर्षको दसाँ महिनामा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर यस्तलेमका विरुद्धमा आफ्ना सबै सेना लिएर आए, र यसलाई धेराबन्दी गरे । 2 सिदकियाहको एधारौं वर्षको चौथो महिनाको नवाँ दिनमा सहरको पर्खाल भत्काइयो । 3 तब बेबिलोनका राजाका सबै अधिकारी अर्थात् नेबो-सर्सेकिम, समार-नेबो र एक उच्च अधिकारी सर्सेचिम आएर मध्य ढोकामा बसे । नेबो-सर्सेकिम बेबिलोनका राजाका विशिष्ट अधिकारी थिए, र असु बाँकी सबै अधिकारीहरू थिए । 4 जब यहूदाका राजा सिदकियाह र सबै योद्धाले तिनीहरूलाई देखे, तिनीहरू भगे । तिनीहरू रातमा दुइ पर्खालको विचमा भएको ढोकाबाट छिरेर राजको बाँग्चाको बाटो

भएर सहरबाट भागे । राजा अराबा जाने बाटोतिर लागे । 5 तर कल्दीहरूका सेनाले तिनीहरूलाई खेटे, र यरीहो नजिकै यर्दन नदीको बँसीको मैदानमा सिदकियाहलाई भेटाए । तिनीहरूलाई तिनलाई पक्रे र हमात देशको रिब्ला भन्ने ठाउँमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरकहाँ ल्याए, जहाँ नबूकदनेसरले तिनलाई दण्डाङ्गा दिए । 6 रिल्यामा बेबिलोनका राजाले सिदकियाहका आँखाकै सामु तिनका छोराहरूलाई मारे । तिनले यहूदाका सबै कुलीनहरूलाई पनि मारे । 7 तब तिनले सिदकियाहका आँखा निकाले, र तिनलाई बेबिलोनमा लान काँसाको साइलाले बाँधे । 8 अनि कल्दीहरूले राजदरबार र मानिसका घरहरू जलाए । तिनीहरूले यरूशलेमका पर्खालहरू पनि भक्तकाए । 9 राजाको अङ्गरक्षकका सेनापति नबूजरदानले सहरमा बाँकी रहेका मानिसहरूलाई निर्वासनमा लगे । कल्दीहरूकहाँ भागेर गएका र सहरमा छाडिएका बाँकी मानिसहरू सबै नै लगिए । 10 तर अङ्गरक्षकका कप्तानन नबूजरदानले केही नभएका सबैभन्दा गरिब मानिसहरूलाई यहूदा देशमा छाडे । त्यही दिन तिनले तिनीहरूलाई दाखावारी र खेतहरू दिए । 11 बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले राजाका अङ्गरक्षकका कप्तान नबूजरदानलाई यर्मियाको विषयमा हुक्म दिएका थिए, 12 “तिनलाई लेजाउ र तिनको रास्रो हेरचाह गर । तिनलाई कुनै हानि नगर । त्यसले तिमीलाई भनेका हर कुरा गर्नु ।” 13 त्यसले राजाका अङ्गरक्षकका कप्तान नबूजरदान, उच्च नपुंसक नबूशज्वान, उच्च अधिकृत नेगर्ल-सरेसर र बेबिलोनका राजाका अरु सबै उच्च अधिकारीहरूले अरु मानिसहरूलाई बाहिर पठाए । 14 तिनीहरूका मानिसहरूले यर्मियालाई गारदको चोकबाट लिएर गए, र घरमा नै लैजान शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहको हातमा जिम्मा दिए । यसरी यर्मिया मानिसहरूको बिचमा बसे । 15 यर्मिया गारदको चोकमा गिरपतार भाउकै बेलामा परमप्रभुको वचन यसो भनेर तिनीकहाँ आयो, 16 “कूरी एवेद-मेलेकलाई भनु, 'सर्वस्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहँः यस सहरको विरुद्धमा भलाई नभई विपत्ति ल्याएर मैले मेरा वचन पुरा गर्न तागेको छु । त्यस दिन तेरै सामु यी सबै वचन पुरा हुनेछन् । 17 तर त्यस दिन म ताँलाईचाहिँ छुटकारा दिनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, र तं जसदेखि डाराउँछस, म ताँलाई तिनीहरूको हातमा दिनेछैन । 18 किनकि म निश्चय नै ताँलाई छुटकारा दिनेछु । तं तरवारले ढालिनेछैनस् । तैले ममाथि भरोसा गरेको हुनाले तेरो जीवन जोगिनेछ, यो परमप्रभु योषणा थियो’ ।”

40 रास्रामा राजाका अङ्गरक्षकका कप्तान नबूजरदानले यर्मियालाई मुक्त गरेपछि परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ यो वचन आयो । तिनले यर्मियालाई बेबिलोनमा निर्वासनमा लगिए यरूशलेम र यहूदाका सबै बन्दीका बिचमा साइलाले बाँधेको भेटाए । 2 अङ्गरक्षकका कप्तानले यर्मियालाई लगे र भने, “परमप्रभु तिमा परमेश्वरले यस ठाउँको लागि यो विपत्तिको आज्ञा दिनुभयो । 3 त्यसले परमप्रभुले नै यो विपत्ति ल्याउन्भयो । उहाँले भन्नुभएँ उहाँले गर्नुभयो, किनकि तिमीहरूले उहाँको विरुद्धमा पाप गय्यै, र उहाँको कुरा मानेनै । त्यसकारण यो विपत्ति तिमीहरूमाथि आइपरेको हो । 4 तर अब हेरे, तिम्रा हातमा भएका साइलाबाट मैले तिमीलाई आज मुक्त गरेको छु । तिम्रो दृष्टिमा मसितै बेबिलोन आउनु उचित हो भने आऊ, र म तिम्रो हेरचाह गर्नेछु । तर तिम्रो दृष्टिमा मसितै बेबिलोन आउनु उचित हो हाइन भने, त्यसो नगर । तिम्रो सामु भएको सबै देशलाई हेर । तिम्रो दृष्टिमा जहाँ जान ठिक र उचित लाग्छ, त्यहाँ जाऊ ।” 5 यर्मियाले जावाफ नदिएपछि नबूजरदानले भने, “शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहकहाँ जाऊ, जसलाई बेबिलोनका राजाले यहूदाका सहरहरूको रेखदेख गर्ने जिम्मा दिएका छन् । मानिसहरूका बिचमा तिनीसँगै बस वा तिम्रो दृष्टिमा जहाँ जानु उचित लाग्छ, त्यहाँ जाऊ ।” राजाक अङ्गरक्षकका कप्तानले तिनलाई खाना र उपहार दिए, र त्यसपछि तिनलाई पठाए । 6 त्यसले यर्मिया मिस्पामा अहीकामका छोरा गदल्याहकहाँ गए । तिनी देशमा छाडिएका मानिसहरूकै बिचमा तिनीसित बसे । 7 बेबिलोनका

राजाले अहीकामका छोरा गदल्याहलाई देशको गर्भनरमा नियुक्त गरेका थिए भनी गाउँबस्तीमा बाँकी रहेका यहूदी सिपाहीहरूस्का केही अधिकारीहरू र तिनीहरूका मानिसहरूले सुने । बेबिलोनमा निर्वासित नभएका सबैभन्दा गरिब पुरुषहरू, स्त्रीहरू, बालबालिकाहरूस्को जिम्मामा तिनलाई नियुक्त गरिएको थियो भनेर पनि तिनीहरूले सुने । 8 त्यसैले तिनीहरू मिस्पामा गदल्याहकहाँ गए । यी मानिसहरू यी नै थिए: नतन्याहका छोरा इशमाएल, कारेहका दुई छोरा योहानान र जोनाथन, तन्मूरेतका छोरा सरायाह, नतोपाती एफैका छोराहरू, माकातीका छोरा याजन्याह र यी सबैका मानिसहरू । 9 शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहलाई तिनीहरू र तिनीहरूका मानिसहरूलाई शाथ खुवाए र तिनीहरूलाई भने, “कल्दी अधिकारीहरूको सेवा गर्नेदिँच नडारो । यही देशमा बसे र बेबिलोनका राजाको सेवा गर, र तिमीहरूको भलो हुनेछ । 10 हामीकहाँ आउने कल्दीहरूसित भेट गर्न म मिस्पामा बस्दैछै । त्यसैले तिमीहरूले दाखमध्य, ग्रीष्म ऋतुका फलहरू र तेलको खेती गर र आफ्ना भाँडाहरूमा जम्मा गर । तिमीहरूले छानेका सहरहरूमा बस ।” 11 तब मोआबमा भएका सबै यहूदी, अम्मोनीहरू र एदोमीहरूका बिचमा भएका र हेके देशमा भएका यहूदीहरूले यो कुरा सुने, कि बेबिलोनका राजाले यहूदाका बाँकी रहेकाहरूलाई बस्न दिएका छन्, र शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहलाई तिनीहरूमाथि अधिकारी नियुक्त गरेका छन् । 12 त्यसैले सबै यहूदी आफू छरपष्ट भएको हरेक ठाउँबाट फर्के । तिनीहरू यहूदाको देशको मिस्पामा गदल्याहकहाँ फर्केर आए । तिनीहरूले प्रचुर मात्रा दाखमध्य र ग्रीष्म ऋतुको फल उत्पादन गरे । 13 कारेहका छोरा योहानान र गाउँबस्तीमा भएका सेनाका अधिकतरहू मिस्पामा गदल्याहकहाँ आए । 14 तिनीहरूले तिनलाई भने, “अम्मोनीहरूका राजा बालीसले नतन्याहका छोरा इशमाएललाई तपाईंको हत्या गर्न पठाएका छन् भने कुरो तपाईंहालाई थाहा छ?” तर अहीकामका छोरा गदल्याहलाई तिनीहरूको कुरो विश्वास गरेनन् । 15 त्यसैले मिस्पामा कारेहका छोरा योहानानले गदल्याहलाई गुप्तमा कुरा गरे र भने, “नतन्याहको छोरो इशमाएललाई मार्न मलाई अनुमति दिनुहोस् । कसैले मलाई शड्का गर्नेछैन । त्यसैले तपाईंलाई किन मार्ने? तपाईंकहाँ जम्मा भएका सबै यहूदीलाई किन तितर-बितर हुन दिने र यहूदाका बाँकी रहेकाहरूलाई किन नष्ट हुन दिने?” 16 तर अहीकामका छोरा गदल्याहलाई कारेहका छोरा योहानानलाई भने, “यो कुरो नगर, किनकि तिमीले इशमाएलको विषयमा मसित झूट बोल्दैछौ ।”

41 साताँ महिनामा एलीशामाको नाति, नतन्याहको छोरो इशमाएल, जो राजकीय घरानाका थिए, तिनी राजाका दस जना अधिकारीसँगै मिस्पामा अहीकामका छोरा गदल्याहकहाँ आए । मिस्पामा तिनीहरूले सँगसँगै खानपान गरे । 2 तर नतन्याहको छोरो इशमाएल र तिनीसित भएका दस जना मानिस उठे, र शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहलाई तत्यारले आक्रमण गरे । इशमाएलले गदल्याहलाई मारे, जसलाई बेबिलोनका राजाले देशको गर्भर नियुक्त गरेका थिए । 3 त्यसपछि इशमाएलले मिस्पामा गदल्याहसित भएका सबै यहूदी र त्यहाँ भेद्वाइएका कल्दी योद्धाहरूलाई मारे । 4 तब गदल्याह मारिएको दोस्रो दिन भएको थार्थो तर पनि कसैलाई थाहा थिएन । 5 शकम, शीलो र सामरियाबाट आ-आफ्ना दारी खरिका, लुगा च्यातेका र शरीर चिरै-चिरा पारेका असी जना मानिस आ-आफ्ना हातमा खानाका भेटीहरू र थपु लिएर परमप्रभुको मन्दिरमा जानलाई आए । 6 तिनीहरू रुँदै जाँदै गर्दा नतन्याहको छोरो इशमाएल मिस्पाबाट तिनीहरूलाई भेटन निस्के । तिनीहरूसित तिनको भेट हुँदा तिनले तिनीहरूलाई भने, “अहीकामका छोरा गदल्याहकहाँ आओ ।” 7 जब तिनीहरू सहभित्र प्रवेश गरे, तब नतन्याहको छोरो इशमाएलले तिनीहरूको हत्या गरे, तिनी र तिनका मानिसहरूका लाशलाई उटाए खाडलमा फाले । 8 तर तिनीहरूका विचमा भएका दस जना यस्ता मानिस थिए जसले इशमाएललाई भने, “हामीलाई

नमानुहोस्, किनकि हामीसित खेतमा लुकाइएका हाप्रा खाद्यपदार्थहरू अर्थात् गहूँ, जौ, तेल र मह छन् ।” त्यसैले तिनले तिनीहरू र तिनका साथीहरूलाई मारेन् । 9 इश्माएलले हत्या गरी जुन इनारमा ती लाशहरू फलेका थिए, त्यो एउटा तुलो इनार थियो जसलाई आसा राजाले इसाएलका राजा बाशको विरुद्धमा सुरक्षाको निमित खनेका थिए । नतन्याहको छोरो इश्माएलले यसलाई लाशहरूले भरे । 10 त्यसपछि इश्माएलले मिस्पामा भएका अरू सबै मानिस, राजाका छोरीहरू र अहीकामका छोरा गदल्याहको जिम्मामा अड्गरक्षकका कप्तान नबूजरदानले मिस्पामा छाडेका सबै मानिसलाई समारो । यसरी नतन्याहको छोरो इश्माएलले तिनीहरूलाई कैद गरे र सिमाना पार गरेर अम्मोनका मानिसहरूकहाँ गए । 11 तब कारेहका छोरा योहानान र तिनीसित भएका सबै सेनाका कप्तानले नतन्याहको छोरो इश्माएलले ल्याएका सबै हानिको विषयमा सुने । 12 त्यसैले तिनीहरूले आफ्ना सबै मानिसलाई लिए र नतन्याहको छोरो इश्माएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न गए । तिनीहरूले तिनलाई गिबोनको ठुलो तलाउमा फेला पारे । 13 जब इश्माएलसित भएका सबै मानिसले कारेहका छोरा योहानान र तिनीसित भएका सबै सेनाका कप्तानलाई देखे, तब तिनीहरू साहै खुर्खी भए । 14 इश्माएलले मिस्पामा समातेका सबै मानिस फर्केर र कारेहका छोरा योहानानकहाँ गए । 15 तर नतन्याहको छोरो इश्माएल आठ जना मानिससँगै योहानानबाट भागे । तिनी अम्मेनका मानिसहरूकहाँ गए । 16 कारेहका छोरा योहानान र तिनीसित भएका सबै सेनाका कप्तानले नतन्याहको छोरो इश्माएलबाट उद्धार गरिएका सबै मानिसलाई मिस्पामाबाट लगे । यो इश्माएलले अहीकामका छोरा गदल्याहलाई मारेपछिको कुरो थियो । योहानान र तिनका साथीहरूले गिबोनमा उद्धार गरिएका बलिया पुरुषहरू, योद्धाहरू, स्त्रीहरू, बालबालिका र नपुंसकहरूलाई लगे । 17 त्यसपछि तिनीहरू गए, र कहीं समय बेथलेहेम नजिकी गेरूथ-किम्हाममा बसे । 18 कल्दीहरूको कारणले तिनीहरू उनीहस्देखि डराएका थिए, किनकि नतन्याहको छोरो इश्माएलले अहीकामका छोरा गदल्याहलाई मारेका थिए, जसलाई बेविलोनका राजाले देखेको गर्भनर बनाएका थिए ।

42 तब सेनाका सबै कप्तान र कारेहका छोरा योहानान, होशयाहका छोरा येजन्याह अनि सानादेखि ठुलासम्म सबै मानिसले यर्मिया अगमवत्ताकहाँ आए । 2 तिनीहरूले तिनलाई भने, “हाप्रो बिन्ती सुन्हुहोस् । परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई यी बाँकी रहेका मानिसहरूको पक्षक्षमा बिन्ती चढाउनुहोस्, किनकि तपाईं देखुहुन्छ, हामी सङ्ख्यामा एकदम थारै छौं । 3 हामीले जानुपर्न बाटो हामीलाई देखाउन र हामीले के गर्नुपर्छ भनेर परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई सोधुनुहोस् ।” 4 त्यसैले यर्मिया अगमवत्ताले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिनीहरूको कुरा सुनेको छु । हेर, तिनीहरूले अनुरोध गरेकैं म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाउनेछु । परमप्रभुले जे जवाफ दिनुहुन्छ, म तिनीहरूलाई बताउनेछु । म तिनीहरूबाट कुनै कुरो लुकाउनेछैन ।” 5 तिनीहरूले यर्मियालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले हामीलाई भन्नुभए अनुसार हामीले गरेन्न भने, परमप्रभु नै हाप्रा विशुद्धमा साँचो र विश्वासयोग्य साक्षी होइन् ।” 6 असल होस् या खराब होस्, हामी परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको कुरा मान्नेछौं, जसकहाँ हामी तपाईलाई पठाउँदैछौं, जसको कारण हामीले परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरको कुरा मान्दा हाप्रो भलो होस् ।” 7 दस दिनको अन्त्यमा परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ आयो । 8 त्यसैले यर्मियाले कारेहका छोरा योहानान र तिनीसित भएका सेनाका सबै कप्तान र सानादेखि ठुलासम्म सबै मानिसलाई बोलाए । 9 तब तिनले उनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, जसकहाँ तिनीहरूले मलाई तिनीहरूका बिन्ती राख्न पठायौ, 10 तिनीहरू फर्केर जान्छौ र यस देशमा बस्छौ भने, म तिनीहरूलाई निर्माण गर्नेछु, भत्काउनेछैन । म तिनीहरूलाई रोपेछु, उखेलेछैन, किनकि मैले तिनीहरूमाथि ल्याएको विपत्ति म हटाउनेछु

। 11 बेविलोनका राजा जसदेखि तिनीहरू डराउँदैछौ, अब त्यसदेखि नडराओ । उदेखि नडराओ, यो परमप्रभुको घोषणा हो, किनकि उसको हातबाट तिनीहरूको उद्धार गर्न र तिनीहरूलाई छुटकारा दिन म तिनीहरूसँगै छु । 12 किनकि म तिनीहरूलाई कृपा देखाउनेछु । म तिनीहरूमाथि दया देखाउनेछु, र म तिनीहरूलाई फर्काएर तिनीहरूके देशमा ल्याउनेछु । 13 तर तिनीहरूले यसो भन्छौ, ‘हामी यस देशमा बस्नेछैनौ’—अनि तिनीहरूले मेरो आवाज, परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको आवाज सुदैदौ । 14 तिनीहरूले यसो भन्छौ, ‘हामी मिश्रदेशमा जानेछौ, जहाँ हामीले फेरि युद्ध देखेछैनौ, जहाँ हामीले तुहीको आवाज सुनेछैनौ, र हामी खानाको लागि भोकाउनेछैनौ । हामी त्याँ बस्नेछौ०’ ।” 15 ए यहूदामा बाँकी रहेका मानिसहरू हो, परमप्रभुको यो वचन सुन । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, तिनीहरूले मिश्रदेशमा नै जाने, त्यहाँ जाने र बस्ने पक्का गरिसकेका छौ भने, 16 तब जुन तरवारदेखि तिनीहरू डाराउँछौ, त्यसले खेदेर तिनीहरूलाई मिश्रदेशमा भेटाउनेछ । तिनीहरू जुन अनिकालको विषयमा चिन्तित छौ, त्यसले नै तिनीहरूलाई मिश्रसम्म खेदेन्छ, र तिनीहरू त्यहाँ मर्नेछौ । 17 त्यसैले मिश्रमा गएर त्यहाँ बस्ने निधो गरेका सबै पुरुष तरवार, अनिकाल र विपत्तिले मर्नेछैन । तिनीहरूस्का बिचमा कोही पनि बाँबेछैन, मैले तिनीहरूमाथि ल्याउने विपत्तिबाट कोही पनि उम्कनेछैन । 18 किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जसरी मेरो रिस र क्रोध यस्तलैमका बासिन्दाहरूमाथि खन्नाइएको थियो, तिनीहरू मिश्रमा गयो भने त्यसरी नै मेरो क्रोध खन्नाइनेछ । तिनीहरू सुराप र त्रासको पात्र, सराप खने पात्र र अपमानको कुरा बन्नेछौ, र केहि तिनीहरूले यो देश देखेछैनौ०” । 19 तब यर्मियाले भने, “ए यहूदाका बाँकी रहेका मानिसहरू हो, तिनीहरूको विषयमा परमप्रभुले बोल्नुभएको छ । तिनीहरू मिश्रमा नजाओ । आज मैले तिनीहरूको विरुद्धमा गवाही दिएको छु भनी तिनीहरूलाई पक्का थाहा छ । 20 तिनीहरूले मलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरकहाँ यसो भनेर पठाउँदा तिनीहरूले आफैलाई धातक रूपमा धोका दियौ, ‘हाप्रा निमि परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरमा प्रार्थना गर्नुहोस् ।’ परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले बताउनुहोने हरेक कुरा हामीलाई बताउनुहोस्, र हामी त्यो पूरा गर्नेछौ०” । 21 किनकि मैले आज तिनीहरूलाई त्यो बताएको छु, तर तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको कुरा सुनेका छैनौ वा जे कुरा भनू भनी उहाँले मलाई तिनीहरूकहाँ पठाउनुभयो, त्यो तिनीहरूले मानेका छैनौ । 22 त्यसैले अब तिनीहरूले जुन ठाउँमा गएर बस्ने दिछ्छा गरेका छौ, त्यहाँ तिनीहरू तरवार, अनिकाल र विपत्तिले मर्नेछौ भन्ने कुरा तिनीहरूले पक्का रूपले जानिराख ।”

43 परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले यर्मियालाई भन्न दिनुभएका परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरका सबै वचन तिनले सबै मानिसहरूलाई भनेर सिद्धाए । 2 होशयाहका छोरा अजर्याह, कारेहका छोरा योहानान र सबै अहड्कारी मानिसले यर्मियालाई भने, “तिमी झाउ बोल्दैछौ ।” मिश्रदेशमा बसोबास गर्न त्यहाँ नजाओ । भनेर परमप्रभु हाप्रा परमेश्वरले तिनीलाई भन्न पठाउनुभएको छैन । 3 हामीलाई बेविलोनमा बन्दी बनाएर लैजान र मार्नका लागि कल्दीहरूको हातमा सुन्मिदिन नेरियाहाका छोरा बास्कूले तिनीलाई हाप्रो विरुद्धमा उक्साउँदैछैनौ ।” 4 त्यसैले कारेहका छोरा योहानान, सेनाका सबै अधिकृत र सबै मानिसले यहूदा देशमा बस्न भन्ने परमप्रभुको आजालाई इन्कार गरे । 5 कारेहका छोरा योहानान र सेनाका सबै कप्तानले यहूदमा बाँकी रहेका सबै मानिसलाई लिएर गए, जो छरपष्ट भएका सबै जातिकहाँबाट यहूदा देशमा बस्न आएका थिए । 6 तिनीहरूले पुरुषहरू र स्त्रीहरू, बालबालिका र राजाका छोरीहरू अनि राजाका अड्गरक्षकका कप्तान नबूजरदानले शापानका नाति, अहीकामका छोरा गदल्याहासित बस्न अनुमति दिएका हरेक व्यक्तिलाई लगे । तिनीहरूले यर्मिया अगमवत्ता र

नेश्याहका छोरा बारूकलाई पनि लगे । 7 तिनीहरू मिश्र देशमा, तहपेनसमा गए किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा मानेनन् । 8 त्यसैले तहपेनसमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर आगो, 9 “तेरा हातमा केही तुला-तुला ढुङ्गाहरू ले, र यहूदाका मानिसहरूको दृष्टिमा तहपेनसिस्थित फारोको दरबारको प्रवेशद्वारा इँटा छापेको बाटोमुनि तिनलाई गाड् ।” 10 त्यसपछि तिनीहरूलाई भन्नु ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच’ मैले नबूकदनेसरलाई मेरो सेवकको रूपमा बोलाउन सदेशवाहकहरू पठाउने लागेको छु । यर्मियाले गाडेका ती ढुङ्गाहरूमाथि म त्यसको सिहासन बसाल्नेछ । नबूकदनेसरले तीमाथि आफ्नो मण्डप खडा गर्नेछ । 11 किनकि ऊ आउनेछ, र मिश्रदेशलाई आक्रमण गर्नेछ । मूर्तुको लागि निधो गरिएको व्यक्ति मृत्युलाई दिइनेछ । निर्वासनको लागि निधो गरिएको व्यक्ति निर्वासनमा लगिने छ । तरवारको लागि निधो गरिएको व्यक्ति तरवारको धारमा पर्नेछ । 12 त्यसपछि म मिश्रका देवताहरूका मन्दिरहरूमा आगो लगाउनेछ । नबूकदनेसरले तिनलाई जलाउने वा कब्जा गर्नेछ । गोठालाहरूले आफ्ना लुगाबाट उपियाँ निखारेद्दै उसले मिश्रदेशलाई रितो पार्नेछ । 13 उसले मिश्र देशको हेलियोपेलिसमा भएका ढुङ्गाका मूर्तिहरू भत्कानेछ । उसले मिश्रका देवताहरूका मन्दिरहरू जलानेछ ।”

44 मिश्रदेश बसोबास गरेका, मिंगोल, तहपनेस, नोप र माथिल्लो मिश्रमा बसिरहेका सबै यहूदीको विषयमा यो वचन यर्मियाकहाँ आयो: 2 “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, ‘यस्शलेम र यहूदाका सबै सहरमाथि मैले ल्याएका विपतिहरू तिमीहरू आफैले देखेका छौ । हेर, आज ती भग्नावशेष भएका छन् । तिनमा बस्ने कोही छैन । 3 धुप बाल्न र अरु देवताहरूको पुजा गर्न गएर तिनीहरूले मलाई चोट पुऱ्याउनलाई गरेका ढुक्ट कुराहरूले गर्दा यसो भएको हो । यी देवताहरूलाई न तिनीहरूले चिन्दथे, न तिमीहरू चिन्छौ, न त तिमीहरूका पुर्खाहरूले चिन्दथे ।” 4 त्यसैले मैले बारम्बार मेरा दास अगमवक्ताहरूलाई तिनीहरूकहाँ पठाएँ । मैले तिनीहरूलाई यसो भन्न पठाएँ, मैले धूणा गर्न यी घिनलागदा कुराहरू गर्न छोड ।” 5 तर तिनीहरूले सुनेनन् । अरु देवताहरूलाई धुप बाल्न तिनीहरूको दुष्टताबाट ध्यान हटाउने वा फर्केने कुरालाई तिनीहरूले इन्कार गरे । 6 त्यसैले यहूदाका सहरहरू र यस्शलेमका सडकहरूमा मेरो रिस र क्रोध खन्याइयो, र आगे लगाइयो । ती उजाइ र सर्वनाश भए, जस्तो आजको दिनसम्म छ ।” 7 त्यसैले अब परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, ‘आप्नै विरुद्धमा तिमीहरू किन तुला-तुला दुष्ट काम गर्दैँ? यहूदाका पुरुहरूस, स्त्रीहरू, बालबालिका तथा दूधे बालकहरूबाट किन आफै बहिष्कृत हुँदैँ? तिमीहरूका कोही पनि बाँकी छाडिनेछौन । 8 तिमीहरूका हातका कामहरूद्वारा, तिमीहरू बस्न गएका मिश्रदेशमा अरु देवताहरूलाई धुप बालेर तिमीहरूका हातले गरेका कामका दुष्टा तिमीहरूले मलाई चोट पुऱ्याएका छौ । तिमीहरू नष्ट गरिन र पृथ्वीका सबै जातिका बिचमा सराप र निन्दाको पात्र बन तिमीहरू त्यहाँ गएका छौ । 9 तिमीहरूका पुर्खाहरू अनि यहूदाका राजाहरू र तिनीहरूका पत्नीहरूले गरेका दुष्टतालाई के तिमीहरूले बिसेका छौ? 10 आजको दिनसम्म पनि तिनीहरू नम्र भएका छैनन् । मैले तिनीहरू र तिनीहरूका पुरुहरूसका सामु राखेको मेरा व्यवस्था वा विधानहरूलाई तिनीहरूले आदर गर्दैनन्, न त तिनीहरू तीअनुसार हिँड्छन् । 11 त्यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, हेर, तिमीहरूमाथि विपति ल्याउन र सारा यहूदालाई नष्ट गर्न मैले आफ्नो अनुहरालाई तिमीहरूबाट हटाउने लागेको छु । 12 किनकि मिश्रदेशमा बस्न जाने निधो गरेका यहूदाका बाँकी रहेकाहरूलाई म नष्ट पार्नेछु । तिनीहरू सबै तरवार र

अनिकालले ढल्नेछन् । सानादेखि तुलासम्म तिनीहरू तरवार र अनिकालले नष्ट हुनेछन् । तिनीहरू मर्नेछन्, अनि कसम, सराप, मिन्दा र धृणाका पात्र बन्नेछन् । 13 जसरी मैले यस्शलेमलाई तरवार, अनिकाल र विपतिले दण्ड दिँ, त्यसै गरी मिश्रदेशमा बसेका मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछु, 14 जसको कारणले मिश्रदेशमा बस्न गएका यहूदाका बाँकी रहेकाहरूमध्ये कोही पनि उम्कने वा बाँच्ने वा यहूदामा फर्केनेछन, जहाँ फर्केर जाने र बस्ने तिनीहरूको इच्छा छ । अनि त्यहाँबाट भागेका थोरैबाहेक असु कोही फर्केनेछैन ।” 15 तब आफ्ना पत्नीहरूले अरु देवताहरूलाई धुप बाल्न्दैयिए भनी थाहा पाएका त्यस तुलो सभाका सबै मानिस र उक्त सभामा भएका सबै स्त्री अनि तल्लो र माथिल्लो मिश्रमा बस्ने सबै यहूदीले यर्मियालाई जवाफ दिए, 16 तिनीहरूले भने, “परमप्रभुको नाउँमा तिमीले हामीलाई भनेका वचनका तिग्रा कुरा हामी सुनेछैन । 17 किनकि हामीले गर्नेछौं भनेका सबै कुरा हामी निश्चय नै गर्नेछौं, अर्थात् स्वर्गकी रानीलाई धुप बाल्नेछौं, अनि यहूदाका सहरहरू र यस्शलेमका सडकहरूमा हामी, हामा पुर्खाहरू, हाम्रा राजाहरू र हाम्रा अगुवाहरूले गरेद्दै हामी तिनको निमित अर्धबलिहरू खन्याउनेछौं । तब हामी भोजनले भिपूर्ण हुनेछौं, र कुनै विपत्तिविना हाम्रो उन्नति हुनेछ । 18 हामीले स्वर्गकी रानीलाई धुप बाल्न र उनलाई अर्धबलिहरू खन्याउन छोड्दा हामी सबै जनाले गरिबी भोग्दै थियाँ अनि हामी तरवार र अनिकालले मर्दै थियाँ ।” 19 स्त्रीहरूले भने, “हामीले स्वर्गकी रानीको सामु धुप बाल्दा र उनलाई अर्धबलिहरू खन्याउँदा, उनको प्रतिरूपका फुरोलाहरू बनाउँदा र उनलाई अर्धबलिहरू चढाउँदा के हामीले आफ्ना पतिहरूले भनेको नमानेर यी कुराहरू गर्याँ र?” 20 तब यर्मियारो यस्बै मानिस अर्थात् पुरुहरू र स्त्रीहरू अनि तिनलाई जवाफ दिने सबै मानिसहरूलाई तिनले धोषाणा गरे र भने, 21 “के तिमीहरू, तिमीहरूका पुर्खाहरू, तिमीहरूका राजाहरू, अगुवाहरू र देशका मानिसहरूले यहूदाका सहरहरू र यस्शलेमका सडकहरूमा चढाएका धुपलाई परमप्रभुले सम्झनुभएन र? किनकि परमप्रभुले यो सम्झनुहुँच । यो उहाँको विचारमा आउँछ । 22 तब तिमीहरूका दुष्ट अभ्यासहरूका कारणले र तिमीहरूले गरेका घिनलागदा कुराहरूको कारणले उहाँले यस्तालाई सहन सक्नुभएन । तब तिमीहरूको देश उजाइ, त्रास र सराप बन्यो, यसैले आजको दिनसम्म त्यहाँ एक जना बासिन्दा छैन । 23 तिमीहरूले धुप बालेका र परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेको कारणले अनि तिमीहरूले उहाँको स्वरो, उहाँको व्यवस्था, उहाँका विधानहरू वा उहाँका काराका आदेशहरू पालन नगरेको कारणले तिमीहरूको विरुद्धमा यो विपत्ति आएको हो, जस्तो आजको दिनसम्म छ ।” 24 तब यर्मियारो सबै मानिस र सबै स्त्रीलाई भने, “हे मिश्रदेशमा भएका यहूदाका सबै मानिस हो, परमप्रभुको वचन सुन । 25 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँचः ‘स्वर्गकी रानीलाई पुजा गर्न र उनलाई अर्धबलिहरू चढाउन हामीले खाएका भाकलहरूलाई हामी निश्चय नै पुरा गर्नेछौं’ भनी तिमीहरू र तिमीहरूका पत्नीहरू दुवैले तिमीहरूको मुखले भनेका थियौ र तिमीहरूले आफ्ना हातले पुरा गरेका छौ । अब तिमीहरूको भाकलहरू पुरा गर । तिनलाई निस्तर गर ।” 26 त्यसैले मिश्रदेशमा बस्ने सारा यहूदा हो, परमप्रभुको यो वचन सुन उहेर, मेरो महान नाउँद्वारा मैले शपथ खाएको छु, परमप्रभु भन्नुहुँच । सारा मिश्र देशमा भएका यहूदाका मानिसको मुखले अहिले, ‘जीवित परमप्रभुको नाउँमा’ भनेरङ्गै फेरि मेरो नाउँ कहिलै पनि पुकारेनेन ।” 27 तब, मैले तिनीहरूलाई भलाइको निमित होइन, विपत्तिको निमित होईद्दु । 28 तब तरवारबाट बाँच्कामध्येका थोरै सङ्क्षया मात्र तिनीहरू मिश्रदेशबाट यहूदाको देशमा फर्केनेछन । तब तिनीहरूको कि मेरो कसको वचन सत्य ठहर्दैहेछ भनी मिश्रदेशमा बस्न गएका यहूदाका बाँकी भएकाहरूले जानेछन । 29 यो परमप्रभुको धोषाणा हो, तिमीहरूका विरुद्धमा मैले तिमीहरूलाई यो ठाउँमा दिने चिन्हाहिं यो हुनेछ, यसैले

कि मेरो वचनले निश्चय पनि तिमीहरूलाई विपत्तिले आक्रमण गर्नेछ भनी तिमीहरूलाई थाहा होस् । ३० परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'हेर, मिश्रको राजा फारो होप्रालाई त्यसका शान्तुरू र त्यसको ज्यान लिन खोज्नेहरूको हातमा मैले सुम्पिदैने लागेको छु । यहूदाका राजा सिद्धिकालाई मैले त्यसको ज्यान लिन खोज्ने शत्रु बेबिलोनको राजा नबूकदनेसरको हातमा सुम्पेको जस्तै त्यो हुनेछ ।'

४५ यर्मिया अगमवक्ताले नेरियाहका छोरा बारूकलाई भनेका वचन यही हो । यर्मियाको आवज सुनेर तिनले यी वचन एउटा मुद्रोमा लेखे—यो यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको चौथो वर्ष थियो र तिनले भने, २ "बारूक, परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वरले तिमीलाई यसो भन्नुहुन्छः ३ तैले भनिस, 'थिक्कार छ मलाई ।' किनकि परमप्रभुले मलाई पीडामा वेदना थप्नुभएको छ । मेरो सुस्कराले मलाई थकाएको छ । मैले विश्राम पाइन ।' ४ तैले उसलाई यसो भन्नुपर्छ, 'परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेर, जे मैले बनाँ, त्यो म अब भत्काउँदैछु । जे मैले रोपै, त्यो अहिले म उखेलैदैछु— सारा पृथ्वीभरि नै म यसै गर्नेछु । ५ तर के तीँचाहिं आपनै मिनित ठुला-नुला कुराहरूको आशा गर्छसः? त्यसको आशा नग्र । किनकि हेरु, सारा मानव-जातिमाथि विपत्ति आउँदैछ, यो परमप्रभुको घोषणा हो— तर तँ जहाँ जानेछस्, त्यहाँ म तेरो जीवन तेरो लुटको रूपमा ताँलाई नै दिनेछु ।'

४६ जाति-जातिहरूको विषयमा यर्मिया अगमवक्ताकहाँ आएको परमप्रभुकी वचन यही हो । २ मिश्र देशको विषयमा: "यो यूफ्रेटिस नदीको तीरमा अवस्थित कर्कमीमासा भएका मिश्रदेशका राजा फारो नेकोका सेनाको विषयमा हो । यहूदाका राजा योशियाहका छोरा यहोयाकीमको चौथो वर्षमा यही सेनालाई बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरले पराजित गरेका थिए । ३ साना र ठुला ढालहरू तयार पार, अनि युद्ध गर्नलाई अगाडि बढ । ४ घोडाहरूमा जीन-लगाम कस । घोडाहरूमा सवार होओ, र टोप लगाएर आफ्नो ठाँड़ा खडा होओ । भालाहरू टल्काओ, र आ-आफ्नो कवच लगाओ । ५ म यहाँ के देख्दैछु? तिनीहरू त्रासले भरिएका छन्, र टाठा भाग्दैछन्, किनकि तिनीहरूका सिपाहीहरू पराजित भएका छन् । सुक्षकाको तामि तिनीहरूको भाग्दैछन्, र पछाडि फर्केर हेरिहेका छैनन् । त्रास चारैतिर छ, यो परमप्रभुको घोषणा हो— ६ तीव्र गतिमा कुद्नेहरू भाग्न सक्दैनन्, र सिपाहीहरू उम्कन सक्दैनन् । तिनीहरू उत्तरमा ठक्कर खान्छन्, र यूफ्रेटिस नदीको छेउमा ढल्छन् । ७ नील नदीङ्गी बढेर आउने यो को हो, जसको पानी नदीको झौंउ उल्म्भ र झार्छ? ८ मिश्रदेश नील नदीङ्गी बढेर आउँछ । त्यो नदीको पानीङ्गी उल्म्भ र झार्छ । मिश्रदेशले भन्न, 'म माथि जानेछु र पृथ्वीलाई ढाकनेछु । सहरहरू र तिनका बासिन्दाहरूलाई म नष्ट पार्नेछु ।' ९ ए घोडाहरू हो, माथि जाओ । ए रथहरू हो, रिसाओ । सिपाहीहरू बाहिर जाऊन्, ढाल बोक्ने कूश र पूतका निपुण मानिसहरू अनि लूदका बाण हान्न निपुण मानिसहरू हो, अगि बढ । १० त्यस दिन सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको लागि प्रतिशोधको दिन हुनेछ, र उहाँसे आफ्ना वैरीहरूलाई आफै बदला लिनुहोनेछ । तरवारले स्वाहा पार्नेछ, र त्यो सन्तुष्ट हुनेछ । यसले तिनीहरूको रगत पिउनेछ । किनकि यूफ्रेटिस नदीको किनारमा अवस्थित उत्तर देशमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभुका लागि बलिदान ढाइलेछ । ११ ए मिश्रदेशका कन्या-छोरी हो, गिलादमा उक्लेर जाओ, र औषधी प्राप्त गर । तैले थेरै औषधी लगाए तापनि त्यो व्यर्थ हुन्छ । तेरो लागि कुनै उपचार छैन । १२ जातिहरूले तेरो अपमानको बारेमा सुनेका छन् । पृथ्वी तेरो विलापले भरिएको छ, किनकि सिपाहीहरू एक-अर्कामा ठक्कर खान्छन् । तिनीहरू दुवै एकसाथ ढल्छन् ।" १३ बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर मिश्रदेशमा आउँदा र आक्रमण गर्दा परमप्रभुले यर्मिया अगमवक्तालाई भन्नुभएको वचन यही हो: १४ "मिश्रदेशमा सुचना दे, र मिर्दोल, मेफिस र तहपेनेसमा यो घोषणा गर । 'आ-आफ्नो ठाँउ लेओ र आफूलाई तयार राख, किनकि तिमीहरूको वरिपरि भएकाहरूलाई तरवारले

स्वाहा पार्नेछ ।" १५ तेरा शक्तिशाली मानिसहरू किन भुइँमा घोप्टो पर्छन्? तिनीहरू खडा हुने छैनन्, किनकि म परमप्रभुले तिनीहरूलाई भुइँमा धकेलेको हुँ । १६ उहाँले ठक्कर खानेहरूको सङ्ख्या बढाउनुहुन्छ । हरेक सिपाही अर्कोमा ढल्लेछ । तिनीहरू भन्दैछन्, 'खडा होऊ । हामी घर जाओ । हाप्रा आपनै मानिसहरूकहै, हाप्रो आपनै मातृभूमिमा जाओ ।' हामीलाई प्रहार गर्ने यो तरवारलाई हामी झोडो ।" १७ तिनीहरूले त्यहाँ घोषणा गरे, 'मिश्रदेशका राजा फारो हल्ला गर्ने सोर मात्र हो, मौका पाएको व्यक्ति चिल्लेको छ ।' १८ जस्तो म जीवित छु, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु महाराजा घोषणा गर्नुहुन्छ— कोही एक जना तबोर पर्वतझौं र समुद्र किनारको कर्मल पर्वतझौं आउनेछ । १९ ए मिश्रदेशमा बस्नेहरू हो, निवासनामा लानलाई आपना निमित पोकानप्तरा बाँध । किनकि मैम्पिस उजाड हुनेछ । यो भग्नावशेष हुनेछ, र त्यहाँ कोही पनि बस्नेछन । २० मिश्रदेश एउटा सुन्दरी गाई हो, तर उत्तर दिशाबाट एउटा चिल्ले किरा आउँदैछ । त्यो आउँदैछ । २१ त्यसको बिचमा भएका ज्यालादार सिपाहीहरू पोसिएका साँढहरूजस्तै हुन्, तर तिनीहरू पनि फर्केर भाग्नेछन् । तिनीहरू एकसाथ खडा हुनेछन्, किनकि तिनीहरूका विरुद्धमा तिनीहरूका विपत्तिको दिन, तिनीहरूको दण्डको समय आउँदैछ । २२ सर्पले झौं मिश्रदेशले आवाज निकाल्नेछ । विसेर भाग्नेछ, किनकि त्यसका शत्रुहरू त्यसको विरुद्धमा अगि बढैछन् । दाउरा काट्नेहरूले बन्चरो लिएर हिँडेझौं तिनीहरू त्यसतर्फ जौँदैछन् । २३ जङ्गल घना भए तापनि तिनीहरूले त्यसलाई काट्नेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । किनकि शत्रुहरू गन्ने नसकिने गरी सलहरूभन्दा थैरै हुनेछन् । २४ मिश्रदेशकी छोरी लाजमा पारिनेछ । त्यसलाई उत्तरबाट आउने मानिसहरूको हातमा दिनेछ ।" २५ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इस्याएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'हेर, थेबेसको अमोन, फारो, मिश्रदेश र त्यसका देवताहरू, त्यसका राजा फारोहरू र तिनीहरूमध्यि भरोसा गर्नेहरूलाई मैले दण्ड दिनै लागेको छु । २६ मैले तिनीहरूका ज्यान लिन खोज्नेहरू र बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर र उसका सेवकहरूका हातमा तिनीहरूलाई दिन लागेको छु । त्यसपछि मिश्रदेश पहिलेझौं आबादी हुनेछ, 'यो परमप्रभुको घोषणा हो । २७ तर ए मेरो दास याकूब, तँ नदरा । ए इसाएल, तँ हताश नहो, किनकि हेर, मैले ताँलाई थेरै टाठाबाट र तेरा सन्तानलाई तिनीहरूको निवासनको देशाबाट फर्काएर ल्याउने लागेको छु । तब याकूब फर्कनेछ, शान्ति पाउनेछ र सुरक्षित हुनेछ, र उसलाई आतङ्कित पार्ने कोही हुनेछन । २८ ए मेरो दास याकूब, तँ नदरा, यो परमप्रभुको घोषणा हो— किनभने म तैसित छु, यसैले मैले ताँलाई जहाँजहाँ छरपट्ट पारें त्यहाँका सबै जातिहरूको विरुद्धमा म पूर्ण विनाश ल्याउनेछु । तर म ताँलाई भने पूर्ण रूपमा नष्ट गर्नेछैन । तापनि म ताँलाई न्यायपूर्वक अनुशासन गर्नेछु, र म ताँलाई निश्चय पनि दण्डविना छाडेनेछैन ।'

४७ पलिशीहरूको विषयमा यर्मिया अगमवक्ताकहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो । फारोले गाजालाई आक्रमण गर्नुअगि यो वचन तिनीहाँ हाँ आयो । २ "परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: उत्तरमा पानीको बाढी उल्म्भ र झार्छ । तिनीहरू बाढीको भल्लझौं हुनेछन् । तिनीहरूले यस देश र यसमा भएका हेरक थोक, यसका सहरहरू र यसका बासिन्दाहरूलाई ढुबाउनेछन् । त्यसैले हेरको मदतको लागि गुहार मानेछन्, र देशका सबै बासिन्दाले विलाप गर्नेछन् । ३ बलिया घोडाहरूको टापले फड्केको आवाजमा, तिनीहरूका रथका वेग र तिनीहरूका पाइङ्गाका हल्लामा, बुबाहरूको आफ्नै कमजोरीको कारणले तिनीहरूले आपन्न छोराछोरीलाई सहायता गर्नेछैनन् । ४ किनकि सारा पलिशीहरूको सर्वनाश हुने दिन आउँदैछ । बाँचेकोहरूमध्ये दुरोस र सीदेनलाई मदत गर्न चाहनेहरू बहिष्कृत हुने छन् । किनभने परमप्रभुले कप्तोरको टापुमा बाँकी रहेका पलिशीहरूलाई सर्वनाश पार्दै हुनुहुन्छ । ५ गाजाको तालु खुइलिनेछ । अशक्लोनको बैंसीमा बाँकी रहेका मानिसहरू मौन रहनेछन् । शोक गरेर कहिलेसम्म तिमीहरूले आ-आफ्नो शरीरलाई

काटनेछौ? 6 हाय परमप्रभुको तरवार! तैं मौन हुनलाई कति लामो समय लाग्नेछ? तेरो म्यानमा फक्कर जा। रोकी र मौन हो। 7 अशक्लोन र समुद्र किनाराका देशहरूलाई आक्रमण गर्न परमप्रभुले नै यसलाई आज्ञा दिनुभएको छ भने, यसले कसरी विश्राम गर्न सक्छ र?

48 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर मोआबलाई यसो भन्नुहुन्छ: “नेवोलाई धिक्कार! किनकि यसलाई सर्वनाश पारिएको छ। कर्यात्मलाई अपमानित गरिएको छ र कब्जा गरिएको छ। त्यसका किल्लाहरू लाजमा पारिएका छन्, र भक्ताइएका छन्। 2 फेरि मोआबको आदर गरिनेछैन। हेश्बोनमा भएका त्यसका शत्रुहरूले त्यसको विरुद्धमा विनाशको बध्यन्त्र रचेको छ। तिनीहरूले भने, ‘आओ र जातिको रूपमा त्यसलाई नाश पारों। बौलाहाहरू पनि नष्ट हुनेछन्। । तरवाले तालाई खेदनेछ।’ 3 सुन! होरोनैमबाट क्रन्दनको सोर आइहेको छ, जहाँ भग्नावशेष र ठुलो विनाश छ। 4 मोआब नष्ट पारिएको छ। त्यसका बच्याहरू विच्छ्याएको सोर सुनिन्छ। 5 तिनीहरू रस्तै लूहीतिको डाँडामा जान्छन्, किनकि विनाशको कारण होरोनैमको ओहालोमा क्रन्दन सुनिन्छ। 6 भाग, आ-आफ्ना ज्यान बचाओ, र उजाड-स्थानमा पोशाजस्तै बन। 7 किनकि तिमीहरूका अभ्यास र धनमा भएको तिमीहरूको भरोसाको कारण तिमीहरू समातिनेछौ। तब कमोश त्यसका पुजारीहरू र अगुवाहरूसँग निर्वासनमा लगिनेछ। 8 किनकि विनाशक हरेक सहरमा आउनेछ। कुनै पनि सहर उम्केनेछैन। त्यसैले बैंसी नष्ट हुनेछ, र मैदान सर्वनाश पारिनेछ जस्तो परमप्रभुले भन्नुभएको छ। 9 मोआबलाई पर्खेटा देओ, किनकि निश्चय नै त्यसले उडनुपर्नेछ। त्यसका सहरहरू काम नलाग्ने भूमि हुनेछन्, जहाँ बन्ने कोही हुनेछैन। 10 परमप्रभुको काम गर्नमा अल्ले कुनै पनि व्यक्ति श्रापित होस्। रगत बगाउनदेखि आफ्नो तरवारलाई रोक्ने कुनै व्यक्ति श्रापित होस्। 11 आफ्नो युवावस्थादेखि नै मोआबले आफूलाई सुरक्षित ठानेको छ। त्यो एउटा भाँडोदेखि अर्को भाँडोमा कहिल्यै नख्याइएको दाखमध्यजस्तो हो। त्यसलाई कहिल्यै निर्वासनमा लगिएको छैन। त्यसकारण त्यसको स्वाद सदा स्वादिष्ट हुन्छ। त्यसको बास्ना नबदी रहन्छ। 12 त्यसैले हेर, यो परमप्रभु घोषणा हो, यस्ता दिनहरू आँदैछन् जैति बेला म त्यसलाई ती मानिसहरूहाँ पठाउनेछु, जसले त्यसमाथि भाँडा घोप्याउनेछन्, र त्यसका सबै धैंटा रित्याउनेछन्, र त्यसका गाग्राहरू चूर्चरू पारेर फुटाइदिनेछन्। 13 तब जसरी आफूले भरोसा गरेको बैठेलदेखि इसाएलको धराना लाजमा परेको थियो, त्यसै गरी मोआब कमोशदेखि लाजमा पारिनेछ। 14 तँ कसरी यसो भन्न सक्छस, ‘हामी सिपाही, शक्तिशाली योद्धाहरू हाँ? 15 मोआब सर्वनाश पारिनेछ, र यसका सहरहरू आक्रमणमा पर्नेछन्। किनकि यसका सबैभन्दा उत्तम युवाहरू हत्याको स्थानमा गएका छन्। यो महाराजको घोषणा हो। सर्वशक्तिमान् परमप्रभु उहाँको नाँदै हो। 16 मोआबको विनाश चाँडै आँदैनेछ। विपति झाँटै हताहिदैछ। 17 मोआबको विरपि भएका तिमीहरू सबै विलाप गर, र यसको ख्याति जानेहरू सबै यसो भन्दै कराओ, ‘धिक्कार शक्तिशाली लट्टीलाई।’ त्यो गौरवको लौरो भाँचिएको छ।’ 18 ए दीवोनकी लोरी हो, तेरो इज्जतदार ठाउँवाट तल झारेर आइज, र सुक्खा भुँईमा बस्। किनकि मोआबलाई नष्ट गर्नेले तालाई आक्रमण गर्दैछ, जसले तेरा किल्लालाई गरिएका सहरहरूलाई नष्ट गर्नेछ। 19 ए अरोएरमा बस्ने मानिसहरू हो, बाटोमा खडा होओ र हेर। भागिरहेका र उम्किरहेकाहरूला सोध, ‘के भएको छ?’ 20 मोआब लाजमा परेको छ, किनकि यसलाई चूरूचरू पारिएको छ। रोओ र विलाप गर! मदतको लागि गुहार! मोआब सर्वनाश पारिएको छ भनी अनीन नदीको किनारामा बस्ने मानिसहरूलाई बताओ। 21 दण्ड पहाडी इलाकाहरूमा आएको छ- होलोन, यहसाह र मेपातमाथि, 22 दीबोन, नेवो र बेथ-दिल्लातैमाथि, 23 किर्यातैम, बेथ-गम्पौल र बेथ-मोनमाथि, 24 किर्योत, बोज्ञा र मोआब देशका नजिक र टाढाका सबै सहरमाथि आएको छ। 25 मोआबको सिंड टुक्रा-टुक्रा

पारिएको छ। यसको पाखुरा भाँचिएको छ, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 26 त्यसलाई मत्त्याओ, किनकि त्यो परमप्रभुको विरुद्धमा अहङ्कारी भयो। मोआब आप्नै बान्तामा लडीबडी खेलोसु, र त्यो हाँसोको पात्र बनोसु। 27 किनकि के इसाएल तेरो लागि हाँसोको पात्र बनेको थिएन र? के त्यसलाई चोरहरूका बिचमा पाइङ्को थियो ताकि तैले त्यससित प्राय: कुरा गर्दा तैले तेरो शिर हल्लाई? 28 ए मोआबका बासिन्दाहरू हो, सहरहरूलाई छोड र चटानहरूमा छाउनी हाल। चटानको दुलोको मुखमा गुँड लगाउने दुकुरजस्तो होओ। 29 हामीते मोआबको घमण्ड अर्थात् त्यसको अहङ्कार, त्यसको हठ, त्यसको शेखी, त्यसको आत्मगौरव र त्यसको हृदयमा भएको छलको बारेमा सुनेका छौं। 30 यो परमप्रभुको घोषणा हो, त्यसको अटेरी बोली म आँफैलाई थाहा छ, जुन त्यसका कामहरूस्तै व्यर्थको छ। 31 त्यसैले म मोआबको निमित विलाप गर्नेछु, र म सारा मोआबको लागि शोकमा काराउनेछु। 1 म कीर-हरेशतका मानिसहरूका लागि विलाप गर्नेछु। 32 ए सिब्माका दाखको बोट हो, याजेरको लागि रोएको भन्दा म तेरो लागि बढी रुनेछु। तेरा हाँगाहरू नुनको समुद्र पार गरी याजेरसम्मे पुगे। विनाशकहरूले तेरो ग्रीष्म ऋतुको फल र तेरो दाखमध्यलाई आक्रमण गरेका छन्। 33 मोआब देश र त्यसका फल फलाउने रुखहरूबाट उत्सव र रमाहरू खोसिएको छ। तिनीहरूका दाखको कोलाबाट दाखको रस मैले बन्द गरेको छु। तिनीहरू आनन्दले कराउँदै कुच्चनेछैनन्। कुनै पनि स्वर आनन्दको स्वर भन्नेछैन। 34 तिनीहरू रोएको सोर हेश्बोनबाट एलालेसम्म र सोरारदेखि होरोनैमर र एलत-शलीशियाहसम्मी सुनिएको छ, किनकि निम्रीमको पानी सुकिसकेको छ। 35 किनकि मोआबमा आफ्ना देवताहरूलाई उच्च स्थानहरूमा बलिदान चढाउने र धुप बाल्नेहरू जोकसैलाई म खतम पार्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 36 त्यसैले मेरो हृदयले मोआबको लागि बाँसुरीझौं विलाप गर्दैछ। कीर-हरेशतका मानिसहरूका लागि मेरो हृदयले बाँसुरीझौं विलाप गर्दैछ। तिनीहरूले कमाएका धन-सम्पति नष्ट भएका छन्। 37 किनकि हरेक तालु खुइलेको छ, र हरेक दारी खाईरेको छ। हरेकको हात काटेर चिरिएको छ, र तिनीहरूका कम्मरको चारैतरि भाड्ग्राछ। 38 मोआबको हैक समतल कौसी र मोआबका चोकहरूमा जातातै शोक छ। किनकि मैले मोआबलाई कसैले नचाहने भाँडोलाई झौं नाश पारेको छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 39 त्यो कस्तो चुरचूर पारिएको छ! आफ्नो विलापमा तिनीहरू कसरी रुन्छन्! मोआबले लाजमा आफ्नो पिठिउँ फर्किउँ त्यसैले आफ्नो वरिपरि भएका सबैका लागि मोआब हाँसो र त्रासको पात्र बनेछ।” 40 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “शत्रु मोआबमधि आफ्नो पर्खेटा फैलाउँदै गरुडझौं उडेर आउनेछ। 41 किर्योत कब्जा गरिएको छ, र यसका किल्लाहरू घेरिएका छन्। किनकि त्यस दिन मोआबका सिपाहीहरूका हृदयहरू प्रसव-वेदनामा भएका स्त्रीहरूका हृदयहरू छुनेछन्। 42 त्यसैले मोआब पूर्ण रूपमा नष्ट पारिनेछ, र यो फेरि एउटा जाति रहनेछैन, किनकि परमप्रभुको विरुद्धमा यसले आँफैलाई ठुलो बनायो। 43 ए मोआबका बासिन्दा हो, ताँमधि त्रास, खाडल र पासी आउँदैछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 44 त्रासको कारणले भाने जो कोही पनि खाडलमा खस्नेछ, र खाडलबाट निस्केर आउने जो कोही पनि पासोमा पर्नेछ, किनकि म तिनीहरूमधि मेरो बदलाको वर्षमा यी कुरा ल्याउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 45 भागेर जानेहरू ताकतविनै हेश्बोनको छायामा अडिनेछन्, किनकि हेश्बोनबाट आगो निस्केनेछ, सीहोनको बिचबाट ज्वाला आउनेछ। यसले मोआबको निधारलाई भस्म पार्नेछ, र धमण्डी मानिसहरूका शिरको थालोलाई जलाइदिन्छ। 46 ए मोआब, तालाई धिक्कार छ! कमोशका मानिसहरू नष्ट पारिएका छन्, किनकि तेरा छोराहरू कैदीको रूपमा लगिएका छन्, र तेरा छोरीहरू निर्वासनमा लगिएका छन्। 47 तर पछिल्ला दिनमा म मोआबको सुदिन फर्काइदिने छु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। मोआबको इन्साफ यहाँ समाप्त हुन्छ।

अम्मोनीहरूको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “के इसाएलका छोराछोरी छैन् र? के इसाएलमा कुनै उत्तराधिकारी छैन? किन मोलोख्ले गाद कब्जा गर्दै र त्यसका मानिसहरू यसका सहरहरूमा बस्छन् त? 2 त्यसैले, यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेरे, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, जति बेला म अम्मोनीहरूका बिचमा रब्बाको विरुद्धमा युद्ध-ध्वनीको लागि सङ्केतको आवाज निकालेछु, यसरी यो भग्नावशेषको थप्पो हुनेछ, र यसका गाउँहरूमा आगो लगाइनेछ। किनकि इसाएललाई अधिकार गर्नेहरूलाई त्यसले अधिकार गर्नेछ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। 3 ए हेश्बोन, विलापको आवाज निकालु, किनकि ऐ सहरलाई सर्वानाश गरिनेछ। ए रब्बाको छोरीहरू हो, चिच्छायाँ। भाड्ग्रा लगाओ। विलाप गर, र व्यर्थमा यताउता कुद, किनकि मोलोख्ले त्यसका पुजारीहरू र अगुहरूसँग निर्वासनमा लगिनेछ। 4 ए विश्वासहिन छोरी, तैं किन तेरा ज्यादै फलवन्त बैंसीहरूको विषयमा घमण्ड गर्छेस? अप्नो धन-सम्पत्तिमा भरोसा गरी तैं भन्छस, ‘मेरो विरुद्धमा को आउनेछ?’ 5 यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घोषणा हो, हेरे, मैले तामाथि त्रास ल्याउन लागेको छु, यो त्रास तेरो वरिपरि भएका सबैबाट आउनेछ। यसको सामु तिमीहरू हरेक तिरबितर हुनेछै। ती भाग्नेहरूलाई जम्मा गर्ने कोही पनि हुनेछैन। 6 तर यसपछि म अम्मोनका मानिसहरूको सुदिन फर्काउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो।” 7 एदेमको विषयमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “के तेमानमा अबदेखि कुनै बुद्धि पाइँदैन? के समझदारहरूबाट असल सल्लाह गायब भएको छ? के तिनीहरूको बुद्धि भ्रष्ट भएको छ? 8 ए ददानमा बासिन्दाहरू हो, भाग र फर्क, जमिनका गुफाहरूमा बस। किनकि मैले त्यसलाई दण्ड दिने बेलामा म त्यसमाथि एसावको विपत्ति त्याउँदैछु। 9 दाख दिपेहरू तक्कहाँ आए भने के तिनीहरूले केही दानाहरू छोडैदैन र? रातमा चोरहरू आए भने के तिनीहरूले आफूले चाहे जति मात्र लैजाँदैन र? 10 तर मैले एसावलाई नाङ्गै पारेको छु। मैले त्यसका लुक्ने ठाउँहरू देखाएको छु, यसैले उसले आफैलाई लुकाउन सक्नेछैन। त्यसका छोराछोरी, दाजुभाइ र छिमेकीहरू नष्ट पारिएका छन्, र त्यो नष्ट भएको छ। 11 तेरा अनाथहरूलाई पछाडि छोड़। तिनीहरूका जीवनको हेराचाह म गर्नेछु, र तेरा विधाहरूले ममाधि भरोसा गर्न सक्छन्।” 12 किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, कवौरा पिउतु नपर्नेते त निश्चय नै केही पिउनैपछि। के ताँच्है दण्डविना उम्कन्छस् भनी सोच्छस? तैं उम्कने छैनस, किनकि तैंले निश्चय नै पिउनेछस्। 13 यो परमप्रभुको घोषणा हो, म आफैले यो शपथ खाएको छु, कि बोक्त्रा त्रास, अपमान, उजाड र सरापको पात्र बन्नेछ। यसका सबै सहर सदाको लागि सर्वानाश पारिनेछन्। 14 मैले परमप्रभुबाट समाचार सुनेको छु, र जातिहरूकहाँ एक जना सदेशवाहक पठाइएको छ, ‘एकसाथ जम्मा होओ र त्यसलाई आक्रमण गर। युद्धको लागि तयार रहो।’ 15 “किनकि हेर! अरु जातिहरूको तुलनामा मैले तालाई सानो, मानिसहरूद्वारा घृणित तुल्याएको छु। 16 तेरो त्रासको विषयमा, ए चटूनका ठाउँहरूमा बस्ने बासिन्दाहरू हो, तेरो हृदयको घमण्डले तालाई थोका दिएको छ, गरुडले झौं तैंले अप्नो गुँड अग्लो ठाउँमा बनाउन भनेर अग्ला डाँडाका टाकुराहरू ओगटेर बस्नेहरू हो, म त्यहाँबाट तालाई तल झार्नेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 17 एदोमबाट भएर जाने हरेकको लागि यो त्रासको पात्र बन्नेछ। यसका सबै विपत्तिको कारण हरेक व्यक्ति तस्मै र गिल्ला गर्नेछ। 18 जसरी सदोम र गमोरा अनि तिनीहरूको छिमेकीहरूको पतन भयो,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यहाँ कोही पनि बस्नेछैन। कुनै पनि व्यक्ति त्यहाँ रहनेछैन। 19 हेरे, यदनका जङ्गालहरूबाट हरिया खक्कहरूमा सिंहझैं ऊ माथितिर उक्लनेछ। किनकि म एदामलाई त्यहाँबाट तुर्नै भाने बनाउने छु, र चुनिएको कुनै व्यक्तिलाई म त्यसको जिम्मा लगाउनेछु। किनकि मजस्तो को छ र कसले मलाई बोलाउनेछ? कुनैचाहिं गोठालोले मेरो विरोध गर्न सक्छ?” 20 “त्यसैले परमप्रभुले एदेमको विरुद्धमा नियो गर्नुभएका योजनाहरू, तेमानका बासिन्दाहरूको विरुद्धमा बनाउनुभएका

योजनाहरू सुन। निश्चय नै तिनीहरूका स-साना बगालका पनि घिस्याएर लगिनेछन्। तिनीहरूका खक्कहरू उजाड-स्थानमा परिणत हुनेछन्। 21 तिनीहरूको पतनको सोरमा पूर्वी हल्लिन्छ। निराशाको चित्कारको सोर लाल समुद्रमा सुनिनेछ। 22 हेर, कसैले बोज्यालाई गरुदझौं आक्रमण गर्नेछ, तलतिर बेग हानी यसमाथि आप्ना पखेटा फैलाउनेछ। तब त्यस दिनमा एदेमका सिपाहीहरूका हृदयहरू प्रसव-वेदनामा भएकी स्त्रीको हृदयजस्तै हुनेछन्।” 23 दमस्कसको विषयमा: “हमात र अपांद लाज्मा पनेछन्, किनकि तिनीहरूले विपत्तिको खबर सुनेका छन्। तिनीहरू पग्लेर जान्छन्। तिनीहरू शान्त नरहने समुद्रझौं छटपठीमा हुन्छन्। 24 दमस्कस साहै कमजोर भएको छ। यो भाग्नलाई फर्कन्छ। ब्रासले यसलाई पक्न्छ। प्रसव-वेदनामा भएकी स्त्रीझौं निराशा र पीडाले यसलाई पक्न्छन्। 25 त्यो प्रश्नसाको सहर अर्थात् मेरो आनन्दको नगर किन त्यागिएको छैन? 26 त्यसकारण त्यस दिन त्यसका युवाहरू सार्वजनिक ठाउँहरूमा ढल्नेछैन, र सबै योद्धा नष्ट हुनेछन्, यो सर्वशक्तिमान् यो परमप्रभुको घोषणा हो।” 27 “किनकि दमस्कसको पर्खालिमा म आगो लगाउनेछु, र यसले बेन-हदका किल्लाहरूलाई भस्म पार्नेछ।” 28 केदार र हासोरका राज्यहरूको विषयमा परमप्रभु नबूकदनेसरलाई यसो भन्नुहुन्छ (यसि बेला बैबिलोनका राजा नबूकदनेसरले यी ठाउँहरूलाई आक्रमण गर्न लागेका थिए): “उठ, र केदारलाई आक्रमण गर, अनि पूर्वका ती मानिसहरूलाई नष्ट पार। 29 तिनीहरूका पाल र तिनीहरूका बगाल लगिनेछन्, साथमा तिनीहरूका पालका पर्दाहरू र तिनका सबै सरसामान पनि। तिनीहरूका ऊँठहरू तिनीहरूबाट लगिनेछन्, र मानिसहरू तिनीहरूमाथि चिच्छाउनेछन्, ‘त्रास जातातै छ।’ 30 ए हासोरका बासिन्दाहरू हो, भाग, धेरै टाढा जाओ, जमिनका गुफाहरूमा लुक, यो परमप्रभुको घोषणा हो— किनकि बैबिलोनका राजा नबूकदनेसरले तिमीहरूको विरुद्धमा योजना रच्छै। भाउ, पछि फर्क। 31 उठ, आराम भएको जातिलाई आक्रमण गर, जुन सुरक्षामा बस्छ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “तिनीहरूका मूल ढोकाहरू रा तिनमा गजबारहरू छैनन्, अनि त्यसका मानिसहरू त्यात्तिकै बछन्। 32 किनकि तिनीहरूका ऊँठहरू लुटोको माल बन्नेछन्, र तिनीहरूको प्रचुर धन-सम्पत्ति युद्धमा लुटिने माल बन्नेछन्। तब शोकमा आफ्ना कपाल काद्ने हेरकलाई म हावामा तिरबितर पार्नेछु, र तिनीहरूमाथि म हरेक कुनाबाट विपत्ति त्याउनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो। 33 हासोर स्यालहरूको अखडा अर्थात् सदाको निम्ति उजाड-स्थान बन्नेछ। त्यहाँ कोही बस्नेछैन। कुनै मानिस त्यहाँ रहेनेछैन।” 34 एलामको विषयमा यमिया अगमवक्ताहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो। यहराका राजा सिद्धिक्याहाले राज्य गर्न सुर्खर्दी यो वचन आएको थियो, र तिनले भने, 35 “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, मैले एलामको धनुर्धारीहरूलाई तोड्नै लागेको छु, जुन तिनीहरूको शक्तिको मुख्य कुरा हो। 36 किनकि आकाशका चार कुनाबाट म चारवटा बतास ल्याउनेछु, र एलामका मानिसहरूलाई म ती सबै हावामा तिरबितर पार्नेछु। त्यहाँ कुनै राज्य नै हुनेछैन जहाँ एलामबाट छरिएकाहरू नपुरोको होस्। 37 यसरी एलामीहरूलाई म तिनीहरूका शत्रुहरू र तिनीहरूको ज्यान लिन खोज्नेहरूको सामू चूर्चूर पार्नेछु। किनकि म तिनीहरूको विरुद्धमा विपत्ति अर्थात् मेरो क्रोधको ज्चाला दन्काउनेछु— यो परमप्रभुको घोषणा हो— र मैले तिनीहरूलाई निमित्यान्न नपारेसम्म म तिनीहरूको पछि तरवार पठाउनेछु। 38 त्यसपछि एलाममा म आफ्नो सिंहासन स्थापित गर्नेछु, र त्यहाँबाट त्यसका राजाहरू र अगुवाहरूलाई नष्ट पार्नेछु— यो परमप्रभुको घोषणा हो— 39 र यस्तो हुनेछ कि पछिल्ला दिनहरूमा म एलामको सुदिन फर्काउनेछु— यो परमप्रभुको घोषणा हो।”

50 यमिया अगमवक्ताको हातद्वारा कल्दीहरूको देश बैबिलोनको विषयमा परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएको वचन यही हो, 2 “जातिहरूलाई खबर

गर र तिनीहरूलाई सुन्न लगा । सङ्केत उठा र तिनीहरूलाई सुन्न लगा । यसलाई नलुका । यसो भन्, 'बेबिलोनलाई लिइएको छ । बेललाई लाजमा पारिएको छ । मरोदक हताश भएको छ । यसका मूर्तिहरू लाजमा पारिएका छन् । यसका प्रतिमाहरू हताश पारिएका छन् ।' 3 यसको विरुद्धमा उत्तरबाट एउटा जातिको उदय हुनेछ, र यसको देशलाई उजाड पार्नेछ । यसमा कोही बस्ने छैन । मानिस र पशु दुवै भाग्नेछन् । 4 यो परमप्रभुको घोषणा हो, ती दिनमा र त्यो समयमा इसाएल र यहूदाका मानिसहरू रुँदैरुँदै जान र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको खोजी गर्न सँगसँगे आउनेछन् । 5 तिनीहरूले सियोनतिर जाने बाटो सोधेछन्, र यसो भन्दै त्यतैतर फर्कनेछन्, हामी जानेछौं र परमप्रभुसित किहै नबिसिने अनन्त करारमा सहभागी हुनेछौं ।' 6 मेरा मानिसहरू एउटा हाराएको बगाल भएको छ । तिनीहरूका गोठालाहस्ते तिनीहरूलाई पहाडहरूमा बरालिदिएका छन् । तिनीहरूले उनीहरूलाई एउटा पहाडेखि अर्को पाडाहमा फर्काएका छन् । तिनीहरू गए, अनि आफू बसेको ठाउँ तिनीहरूले बिसें । 7 तिनीहरूका हाँ जाने हरेकले तिनीहरूलाई निले । तिनीहरूका वैरीहरूले भने, 'हामी दोषी छैनौं, किनकि तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना साँचो घर, आफ्ना पुर्खाहरूको आशाको विरुद्धमा पाप गरे ।' 8 बेबिलोनको बिबाट निस्केर आजो । कल्दीहरूको देशबाट बाहिर जाओ । बोकाहरूजस्ता होओ जुन अरु बगालभन्दा अगिअगि जान्छन् । 9 किनकि हेर, मैले काम गर्न र बेबिलोनको विरुद्धमा उत्तरबाट म महान् जातिहरूको सम्पूर्णलाई खडा गर्न लागेको छु । तिनीहरू आफै त्यसको विरुद्धमा व्यवस्थित हुनेछन् । त्यहाँबाट बेबिलोन कब्जा गरिनेछ । तिनीहरूका काँडहरू निपुण योद्धाजस्ता छन् जो रितो हात फक्कैनन् । 10 कल्दी लुटको माल बन्नेछ । यसलाई लुट्नेहरू सबै सन्तुष्ट हुनेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 11 तँ रमाउँछस् । मेरो उत्तराधिकारको लुटको मालमा तैले उत्सव मनाउँछस् । खर्कमा नाच्ये बाछोझ्यौ तँ वरिपरि उफ्रन्छस् । शक्तिशाली घोडाङ्गौ तँ हिनहिनाउँछस् । 12 त्यसैले तेरी आमा अत्यन्त लजिज्ज हुनेछे । तँलाई जन्म दिने शर्ममा पर्नेछे । हेर, त्यो जातिहरूका बिचमा नीच हुनेछे । त्यो उजाड, सक्खा भूमि र मरुभूमि हुनेछे । 13 परमप्रभुको क्रोधको कारणले बेबिलोनमा आबादी दुखेछैन, तर यो पूर्ण रूपमा सर्वनाश हुनेछ । बेबिलोनको कारणले यसबाट भएर जाने हरेक व्यक्ति तस्निछ, र यसका सबै चोटको कारण तिनीहरू गिल्ला गर्नेछन् । 14 बेबिलोनको चारैतर भएकाहरू हो, यसको विरुद्धमा आफैलाई व्यवस्थित गर । धनु तन्काउने हरेकले यसलाई प्रहार गर्नुपर्छ । आफ्नो कुनै पनि काँड बाँकी नसराख, किनकि त्यसले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेको छ । 15 चारैतर त्यसको विरुद्धमा सौर उच्च पार । त्यसले आत्मसमर्पण गरेको छ । त्यसका धरहराहरू ढलेका छन् । त्यसका पर्खालहरू भत्काइएका छन्, किनकि यो परमप्रभुको बदला हो । त्यसमाथि बदला लेओ । त्यसले जस्तो गरेको छ तेस्तै त्यसलाई गर । 16 बेबिलोनमा बीउ र्हेँ किसान र कटनीको समयमा हैसिया प्रयोग गर्न दुवैलाई नाश पार । अत्याचारीको तरवारबाट हरेक व्यक्ति आफै मानिसहरूकहाँ फर्कोस् । तिनीहरू आफै देशमा फर्कून् । 17 इसाएल सिंहहरूद्वारा तितरबितर पारिएको र लखेटिएको भेडा हो । पहिले अश्शूरका राजाले त्यसलाई खायो । त्यसपछि बेबिलोनका राजाले त्यसका हड्डीहरू भाँचियो । 18 त्यसकारण सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुँदै: हेर, मैले बेबिलोनका राजा र त्यसको देशलाई दण्ड दिवै लागेको छु, जसरी मैले अश्शूरको देशलाई दण्ड दिएँ । 19 इसाएललाई त्यसको मातृभूमिमा म पुनर्थापित गर्नेछु । ऊ कर्मल र बाशानमा चर्नेछ । त्यसपछि ऊ एप्राइम र गिलादका पहाडी इलाकामा सन्तुष्ट हुनेछ । 20 परमप्रभु भन्नुहुँदै, ती दिनमा र त्यो समयमा इसाएलमा अधर्मको खोजी गरिनेछ, तर केही पनि पाइनेछैन । यहूदाका पापको विषयमा म जँच्चुझुँ गर्नेछु, तर केही पनि पाइनेछैन, किनकि मैले जोगाउने बाँकीहरूलाई म क्षमा दिनेछु ।' 21 'मरातै देशे र पकोदका बासिन्दाहरूको विरुद्धमा खडा होओ । यो परमप्रभु घोषणा हो,

तिनीहरूलाई तरवारमा राख, र विनाशको लागि तिनीहरूलाई अलग गर— मैले तिनीहरूलाई आजा गरेझ्यै हरेक कुरा गर । 22 देशमा युद्धको ध्वनी र विशाल विनाशको सोर सुनिएको छ । 23 सबै देशका धन काटेर टुक्रा-टुक्रा परिए नाश गरिएका छन् । जातिहरूका बिचमा बेबिलोनचाहिए एउटा नष्ट गरिएको ठाउँ भएको छ । 24 ए बेबिलोन, मैले तेरो लागि एउटा पासो थापेको छु, र तँ निवासिनमा लगिइस । अनि तँलाई त्यसको बारेमा थाहा नै भएन । तँलाई भट्टाइयो र कब्जा गरियो, किनकि तैले परमप्रभुको विरोध गरिस् । 25 परमप्रभुले आफ्नो अस्त्रभण्डार खोल्नुभएको छ, र आफ्नो रिसले काम गर्ने उहाँले हातहतियार ल्याउँदै हुनुहुँच । कल्दीहरूको देशमा सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरको काम छ । 26 टाढाबाट त्यसलाई आक्रमण गर । त्यसका अनन्का दुकुटीहरू खुला गर, र त्यसलाई अनन्को थ्रोझ्यै थुपार । त्यसलाई विनाशको लागि अलग गर । त्यसको बाँकी रहेको एपटैलाई पनि नछोड । 27 त्यसका सैरै सौदैहरूलाई मार । तिनीहरूलाई काटिने ठाउँमा पठाओ । तिनीहरूलाई धिक्का छ । किनकि तिनीहरूका दिन— तिनीहरूका दण्डको समय आएको छ । 28 बेबिलोनको देशबाट भागिरहेकाहरू र त्यहाँ बाँचिकाहरूको आवाज सुनिन्छ । यिनीहरूले सियोनका लागि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको बदला र उहाँको मन्दिरको बदलाको खबर दिएछन् ।' 29 'बेबिलोनको विरुद्धमा काँड हाँनेहरू, आफ्ना धनु तानेहरूलाई बोलाओ । त्यसको विरुद्धमा छाउनी हाल, र कोही पनि भाग्न नपाओस् । त्यसले गरेको कामअनुसार त्यसको बदला लेओ । त्यसले प्रयोग गरेको नापअनुसार त्यसलाई गर । किनभने त्यसले परमप्रभु, इसाएलका परमप्रतिवर्लाई दुष्पित पारेको थियो । 30 त्यसैले त्यसका युवाहरू सहरका घोकहरूमा ढल्नेछन्, र त्यस दिन त्यसका योद्धाहरू नष्ट हुनेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो, किनकि ए अहंकारी, तँलाई दण्ड दिने तेरो दिन आइपुगेको छ, जति बेला म तँलाई दण्ड दिनेछु । 32 त्यसैले अहडकारीहरू ठक्कर खानेछन् र ढल्नेछन् । कसैले तिनीहरूलाई उठाउँदैन । म तिनीहरूका सहरहरूमा आगो लगाउनेछु । त्यसले उसको वरिपरि भएको हरेक कुरोलाई भस्म पार्नेछ । 33 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: यहूदाका मानिसहरूसँग इसाएलका मानिसहरूलाई यिचोमिचो गरिएको छ । तिनीहरूलाई कब्जा गर्नेहरूले अझै पनि तिनीहरूलाई थिनिराखेका छन् । तिनीहरूले उनीहरूलाई जान दिन इन्कार गर्नेछन् । 34 तिनीहरूलाई छुटकारा दिने बलावान हुनुहुँच । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु उहाँको नाउँ हो । देशमा चैन ल्याउन र बेबिलोनमा बसेहरूकहाँ ढूँद ल्याउन उहाँले साँच्यै तिनीहरूको पक्षमा बोल्नुहुनेछ । 35 यो परमप्रभुको घोषणा हो, कल्दीहरूको विरुद्धमा र बेबिलोनका बासिन्दाहरू, त्यसका अगुवाहरू र यसका बुद्धिमानी मानिसहरूको विरुद्धमा एउटा तरवार छ । 36 व्यर्थका कुराहरू गर्नेहरूको विरुद्धमा तरवार छ । तिनीहरू मरु रुख हुनेछन् । त्यसका सिपाहीहरूका विरुद्धमा तरवार छ । तिनीहरू त्रासले भरिनेछन् । 37 तिनीहरूका घोडाहरू, तिनीहरूका रथहरू र बेबिलोनको बिचमा भएका सबै मानिसको विरुद्धमा तरवार छ, यसैले तिनीहरू स्त्रीहरूझ्यै हुनेछन् । त्यसका भण्डारहरूमा तरवार आउँदैछ, र ती लुटिनेछन् । 38 त्यसका नदीहरूमा खडेरी पर्दैछ, र ती सुन्नेछन् । किनकि त्यो बेकम्मा मूर्तिहरूको देश हो, र आफ्ना डरलादा मूर्तिहरूद्वारा बौलाहा बनाइएका मानिसहरूले झौं तिनीहरू व्यवहार गर्नेछन् । 39 स्यालहरूसँगै मरुभूमिका जनावरहरू त्यहाँ बसेनेछन्, र अस्ट्रिवका बच्चाहरू त्यहाँ बसेनेछन् । किनकि त्यसमा फेरि कहिल्यै बासिन्दा बस्नेछन् । पुस्तादेखि पुस्तासम्य त्यहाँ कोही पनि बस्नेछन् । 40 जसरी परमेश्वरले संदोम र गरमोरा अनि तिनीहरूका छिमेकीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो, त्यसरी तै त्यहाँ कोही बसेनेछन्, कुनै व्यक्ति त्यहाँ रहेनेछन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो ।' 41 'हेर, उत्तरबाट एउटा जाति आउँदैछ । पृथ्वीको पल्लो छेउबाट एउटा जाति आउँदैछ । पृथ्वीको घोषणा हो ।' 42 तिनीहरूले धनु र भालाहरू उठाउनेछन् । तिनीहरू कुर छन् र दया देखाउँदैनेछन् । ए

बेबिलोनकी छोरी हो, तिनीहरूको सोर समुद्रको गर्जनझौंछ, र युद्ध गर्न तयार मानिसहरूझैं तेरो विरुद्धमा तिनीहरू घोडामा सवार हुँदैन् । 43 बेबिलोनका राजाले तिनीहरूको बारेमा खबर सुन्नो, र त्यसका हात चिन्ताले फतकै गले । प्रसव-वेदनामा परेकी स्त्रीझौंछ वेदनाले त्यसलाई समात्यो । 44 हेरू, त्यो यर्दनका जङ्गलहरूबाट सधैं हरिया रहने ठाउँमा सिंहझौंछ माथि उक्लनेछ । किनकि तिनीहरूलाई म तुरुत्तै त्यहाँबाट भाग्न लगाउनेछ, र यसको जिम्मामा म चुनिएको कसैलाई नियुक्त गर्नेछ । किनकि मजस्तो को छ अनि कसले मलाई बोलाउनेछ र? कुनचाहि गोठालोले मेरो विरोध गर्न सक्छ? 45 त्यसैले परमप्रभुले बेबिलोनको विरुद्धमा निधो गर्नुभएका योजनाहरू, कल्दीहरूको देशको विरुद्धमा उहाँले रच्नुभएका योजनाहरू सुन । निश्चय नै स-साना बगालका पनि धिस्याएर लगिनेछन् । तिनीहरूका खर्कहरू उजाड-स्थानमा परिणत हुेछन् । 46 बेबिलोन पराजित गरिएको सोरमा पृथ्वी हल्लिन्छ, र जातिहरूका बिचमा तिनीहरूको चिन्ताको सोर सुनिन्छ ।”

51 “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेरू, बेबिलोनको विरुद्धमा र लेब-कमाइमा बर्नेहरूको विरुद्धमा समेत मैले विनाशको हुरीबतासलाई उत्तेजित पार्न लगेको छु । 2 म बेबिलोनमा विदेशीहरू पठाउनेछ । तिनीहरूले त्यसलाई तिर-वितर पार्नेछन्, र त्यसको देशलाई सर्वाशाश गर्नेछन्, किनकि विपत्तिको दिनमा तिनीहरू चारैतरिबाट त्यसको विरुद्धमा आउनेछन् । 3 धनुर्धीरहरूलाई आफ्ना धनु तान्न नदेओ । तिनीहरूलाई कवच लगाउन नदेओ । त्यसका युवाहरूलाई नजोगाऊ । त्यसका सम्पूर्ण सेनालाई विनाशको लागि अलग गर । 4 किनभने धाइते मानिसहरू कल्दीहरूको देशमा ढल्नेछन् । मारिएकाहरू त्यसका सडकहरूमा ढल्नेछन् । 5 किनभने इस्याएल र यहूदाको देश इस्याएलका परमप्रवित्रको विरुद्धमा गरिएको अपराधले भरिएको भए तापनि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरले तिनीहरूलाई बिस्नुभएको छैन । 6 बेबिलोनको बिचार भाग । हेरेक मानिसलाई आफ्नै ज्यान बचाउन देओ । त्यसको अधर्ममा नष्ट नहोओ । किनकि यो परमप्रभुको बदलको समय हो । त्यसका सबै कुराको बदला उहाँले लिनुपेछ । 7 परमप्रभुको हातमा बेबिलोन एउटा सुनको कचौरा थियो जसले सारा संसारलाई मत्त्याएको थियो । जातिहरूले त्यसको दाखमध्य पिए र बौलाह भए । 8 बेबिलोन अकस्मात ढल्नेछ, र नष्ट हुनेछ । त्यसको लागि विलाप गर । त्यसको पीडाको लागि औषधी देओ । सायद त्यो निको हुनेछ । 9 ‘हामीले बेबिलोनलाई निको पार्न चाहाँौ, तर त्यो निको भएन । हामी सबैले त्यसलाई छोडाँो र हाम्रो आफ्नै देशमा जाऊँो । किनकि त्यसको दोष आकाशसम्म पुरोको छ । यो बादलमा थुप्रिएको छ । 10 परमप्रभुले हामीलाई निर्दोष थोषणा गर्नुभएको छ । आओ, सियोनमा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका कामहरू बताउँो ।’ 11 काँडहरू तिखा बनाओ र ढालहरू उठाओ । बेबिलोनलाई नष्ट गर्ने योजनामा परमप्रभुले मादीका राजाको आत्मालाई उत्तेजित पार्दै हुनुहुन्छ । यो परमप्रभुको बदला हो, उहाँको मन्दिरको विनाशको लागि लिइने बदला हो । 12 बेबिलोनका पखलिहरूमा झांडा फहराओ । गार्डहरूलाई सजग बनाओ । पहरेदारहरू खडा गर । लुकेर हमला गर्ने ठाउँहरू तयार गर । किनभने बेबिलोनको विषयमा परमप्रभुले जे भन्नुभएको छ, त्यो उहाँले गर्नुहुनेछ । 13 ए थेरै पानी भएको ठाउँनेर बर्ने मानिसहरू हो, ए थेरै धन-सम्पत्ति भएका मानिसहरू हो, तिमीहरूको अन्त्य आएको छ । तिमीहरूको जीवनको धागो अब काटेर छोटो पारिएको छ । 14 सर्वशक्तिमान परमप्रभुले आफ्नै जीवनको शपथ खानुभएको छ, ‘सलहको हुलझौं म तिमीहरूका बिचमा मानिसहरूले भर्नेछ, र तिनीहरूले तिमीहरूको विरुद्धमा युद्धको सोर निकाल्ने छन् ।’ 15 उहाँले आफ्नै बुद्धिले संसारलाई त्यसको ठाउँमा राख्नुभयो । उहाँले आफ्नो समझाशक्तिद्वारा उहाँले आकाशलाई तान्नुभयो । 16 उहाँ गर्जनुहुँदा आकाशमा पानीको गड्याङ्गुडुड हुन्छ, किनकि उहाँले पृथ्वीको छेउबाट तुवाँलो ल्याउनुहुन्छ । उहाँले वर्षाको लागि बिजुली चम्काउनुहुन्छ, र

आफ्नो भण्डारहरूबाट बतास पठाउनुहुन्छ । 17 हेरेक मानिस ज्ञानविन अज्ञानी भएको छ । हेरेक सुनार उसका मूर्तिहरूद्वारा लाजमा पारिएको छ । किनभने उसले ढालेर बनाएका प्रतिमूर्तिहरू झूटा हुन, र तिनमा जीवन हुँदैन । 18 ती बेकम्मा छन् । ती गिल्ला गर्नेहरूका काम हुन् । तिनीहरूको दण्डको समयमा ती नष्ट हुेछन् । 19 तर परमेश्वर जो याकूबको हिस्सा हुनुहुन्छ, उहाँ यीजस्ता हुनुहुन्छ, किनकि उहाँले नै सबै थोक बनाउनुहुन्छ । इसाएल उहाँको उत्तराधिकारको कुल हो । सर्वशक्तिमान् परमप्रभु उहाँको नाउँ हो । 20 तै मेरो युद्धको घन, युद्धको लागि मेरो हतियार हो । तँद्वारा नै म जातिहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु, र राज्यहरूलाई नष्ट पार्नेछु । 21 तँद्वारा नै म घोडाहरू र तिनमा सवार हुनेहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । तँद्वारा नै म रथहरू र सारथीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । 22 तँद्वारा नै म हेरेक पुरुष र स्त्रीलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । तँद्वारा नै म युवाहरू र कन्या केटीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । 23 तँद्वारा नै म गोठालाहरू र तिनीहरूको बगालहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । तँद्वारा नै म जोते मानिसहरू र तिनीहरूको समूहलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । तँद्वारा नै म गर्भरहरू र अथिकारीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु । 24 तैले देखे गरी म बेबिलोन र कल्दीका सबै बासिन्दालाई बदला लिनेछु, किनकि तिनीहरूले सियोनमा सारा किसिमका दुष्ट काम गरेका छन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 25 ए विनाशको पहाड, म तेरो विरुद्धमा छु जसले सारा पृथ्वीलाई नष्ट पार्छ, यो परमप्रभुको घोषणा हो । तेरो विरुद्धमा म आफ्नो हात पसारेन्छ, र तैलाई भिरबाट तल खसालेन्छ, र तैलाई डढेलो लागेको पहाड तुल्याउनेछु । 26 त्यसैले तिनीहरूले भवनको कुनै-डुङ्गो वा जग बसाल्न तबाट कुनै कुनै डुङ्गा लिनेछन् । किनकि ताँ सदाको निम्ति सर्वानाश हुनेछस, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 27 पृथ्वीमा झांड फहराओ । जातिहरूका बिचमा तुरही फुक । त्यसलाई आक्रमण गर्न जातिहरू अर्थात् आरारात, मिन्नी र अशकनजलाई बोलाओ । त्यसलाई आक्रमण गर्न कमान्डर नियुक्त गर । सलहरूको हुलझौं घोडाहरू ल्याओ । 28 त्यसलाई आक्रमण गर्न जातिहरूलाई तयार पार । मादीका राजाहरू, त्यसका गर्भरहरू, त्यसका सबै अधिकारी र त्यसले शासन गरेका सबै देशलाई तयार पार । 29 किनकि देश हलिनेछ, र वेदानामा हुनेछ, किनकि कुनै बासिन्दा नबस्ने गरी बेबिलोनको देशलाई उजाड पार्ने परमप्रभुका योजनाहरू बेबिलोनका विरुद्धमा जारी छन् । 30 बेबिलोनका सिपाहीहरूले लडाइ गर्न रोकेका छन् । तिनीहरू आ-आफ्ना किल्लाहरूमा बस्छन् । तिनीहरूको ताकत हराएर गएको छ । तिनीहरू स्त्रीझौं भएको छन् । त्यसका घरहरू आगो लगाइएका छन्, र त्यसका मूल ढोकाका गजबारहरू भाँचिएका छन् । 31 बेबिलोनका राजाको सहरको एउटा छेउदेखि अर्को छेउसम्म कब्जा गरिएको छ भनी राजालाई सुनाउन एउटा समाचारवाहक अर्को समाचारवाहकहाँ दौड्न्छ, र एउटा धावकले अर्को धावकलाई बताउँछ । 32 नदीका जँधारहरू कब्जा गरिएको छन् । शत्रुले सिमसारहरूमा आगो लगाउँदैछ, र बेबिलोनका यो द्योहरू अलमलमा पारिएका छन् ।” 33 किनकि सर्वशक्तिमान् परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: बेबिलोनकी छोरी खलाजस्तै छे । यो त्यसलाई कुल्चने समय हो । केही क्षणमा नै त्यसको कट्टीको समय आउनेछ । 34 बेबिलोनका राजा नबुकदनेसरले मलाई खाएको छ, उसले मलाई अलमलमा पारेको छ, र मलाई रितो भाँडो बनाएको छ । राजसलाले झौं त्यसले मलाई निलेको छ । मेरा स्वादिष्ट खानाले त्यसले आफ्नो पेट भरेको छ, र त्यसले मलाई बान्ता गरेर फालेको छ ।” 35 सियोनमा बस्नेले भन्छ, ‘म र मेरो विरुद्धमा गरिएको हिस्सा बेबिलोनमाथि नै परोसौ ।’ यस्शलोमले भन्नेछ, ‘मेरो रात कल्दीका बासिन्दाहरूमाथि परोसौ ।’ 36 त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेरू, मैले तेरो पक्ष लिन र तेरो लागि बदला लिन लागेको छु । किनकि म बेबिलोनको नदी सुकानेछ, र त्यसका पानीका मुहानहरू सुक्खा तुल्यानेछ । 37 बेबिलोन भनावशेषको थुप्रो, स्यालहरू ओडार, त्रास र गिल्लाको पात्र हुनेछ, जहाँ कोही बासिन्दा

छैन । 38 बेबिलोनीहरू जवान सिंहरूजस्तै गर्जन्छन् । तिनीहरू सिंहका बच्चाहरूजस्तै कराउँछन् । 39 तिनीहरू लौभले रिसाउँदा म तिनीहरूका निपित भोज तयार पारेन्छु । म तिनीहरूलाई मत्त्याउनेछु, यसैले कि तिनीहरू खुसी हुनेछन्, र तिनीहरू चिर निद्रामा सुन्नेछन्, अनि बिउँझेने छैनन्, यो परमप्रभुको घोषणा हो— 40 म तिनीहरूलाई मारिनलाई लगिएका थुमाहरू, बोकाहरूसँग भेडाहरूद्वाँ तल पठाउनेछु । 41 कसरी बेबिलोनलाई कब्जा गरिएको छ! सारा पृथ्वीको प्रशंसा पक्राउमा परेको छ । कसरी बेबिलोन जातिहरूका बिचमा भानावशेषको ठाउँ भएको छ! 42 बेबिलोनको माथि समुद्र आएको छ । यसका उर्लादा छालहरूसे त्यो ढाकिएको छ । 43 त्यसका सहरहरू उजाड, सुखाया भूमि र मरुभूमि भएका छन्, जहाँ कोही बस्दैन, र कुनै मानिस त्याबाट जाँदैन । 44 त्यसैले म बेबिलोनमा नै बेलालाई दण्ड दिनेछु । त्यसले आफ्नो मुख्यमा जे निलेको थियो, त्यो म बाहिर निकालेछु, र जातिहरूले आ-आफ्ना उपहारहरू लिएर फेरि त्यसकहाँ ओझिरेने छैनन् । बेबिलोनका पर्खालहरू ढल्नेछन् । 45 ए मेरा मानिसहरू हो, त्यसको विचबाट बाहिर जाओ । मेरो क्रोधको ज्वालाबाट तिमीहरू हरेले आफ्नो प्राण बचायो । 46 देशमा सुनिएको खबरले तिमीहरूको हृदयमा डर वा भय नहोसै, किनकि खबर एक वर्षसम्म आउनेछ । यसपछि अर्को वर्ष देशमा खबर र हिसा हुनेछ । शासक शासकको विरुद्धमा हुनेछ । 47 त्यसकारण, हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, जति बेला म बेबिलोनका खोपेर बनाइएका मूर्तिहरूलाई दण्ड दिनेछु । त्यसका सारा देश लाजामा पर्नेछन्, र त्यसका मारिएकाहरू सबै त्यसकै विचमा ढल्नेछन् । 48 त्यसपछि स्वर्ग र पृथ्वी अनि तिनमा भएका सबै कुराले बेबिलोनमाथि रमाहट गर्नेछन् । किनकि त्यसका विनाशकहरू उत्तरबाट आउँछेन्— यो परमप्रभुको घोषणा हो । 49 जसरी बेबिलोनले इसाएलका मारिएकाहरूलाई ढालेको छ, त्यसरी नै त्यस देशका मारिएकाहरू बेबिलोनमा ढल्नेछन् । 50 तरवारबाट बाँचकाहरू हो, जाओ । अझौं नवस । टाढा-टाढाबाट मनले परमप्रभुलाई पुकार । यस्तश्लेमको साझ्ञाना गरियोस । 51 हामी लज्जित छौं, किनकि हामीले अपमान सुनेका छौं । मिन्दाले हामा मुहार ढाकेको छ, किनकि विदेशीहरू परमप्रभुको मन्दिरको पवित्रस्थानमा छिरेका छन् । 52 त्यसकारण, हेर, यो परमप्रभुको घोषणा हो, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, जति बेला म त्यसका खोपेर बनाइएका मूर्तिहरूलाई दण्ड दिनेछु, र त्यस देशका चारैतर घाइते मानिसहरू पीडामा कराउनेछेन् । 53 किनकि बेबिलोन स्वर्गसम्म उक्ले वा त्यसका अग्ला-अग्ला किल्लाहरूलाई मजबुत बनाए तापानि, मबाट त्यसकहाँ विनाशकहरू आउनेछन्— यो परमप्रभुको घोषणा हो । 54 बेबिलोनबाट निराशको चिक्कार, कल्याहरूस्की देशबाट तुलो विनाश आयो । 55 किनकि परप्रभुले बेबिलोनलाई नाश पार्दै हुनुहुँछ । उहाँले त्यसको तुलो सोरलाई नष्ट पार्दै हुनुहुँछ । तिनीहरूका शत्रुहरू थेरै पानीको छालाङ्गै गर्जन्छन् । तिनीहरूको हल्ला अत्यन्त बलियो हुँछ । 56 किनकि विनाशकहरू बेबिलोनको विरुद्धमा आएका छन्, र त्यसका योद्धाहरू कब्जामा परेका छन् । तिनीहरूका धनुहरू भाँचिएका छन्, किनकि परमप्रभु बदलाको परेश्वर हुनुहुँछ । उहाँले निश्चय नै यो बदला लिनु नै हुनेछ । 57 किनकि म त्यसका राजकुमारहरू, बुद्धिमान मानिसहरू, अधिकारीहरू र सिपाहीहरूलाई मत्त्याउनेछु, र तिनीहरू चिर निद्रामा सुन्नेछन् अनि कहिलै बिउँझेने छैनन्—दयो महाराजाको घोषणा हो: उहाँको नाउँ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हो । 58 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुँछ: बेबिलोनका चौडा पर्खालहरू पूर्ण रूपमा भक्ताइनेछन्, र त्यसका अग्ला-अग्ला मूल ढोकाहरू जलाइनेछन् । तब त्यसलाई सहयोग गर्न आउने मानिसहरूले व्यर्थेमा परिश्रम गर्नेछन् । जातिहरूले त्यसको लागि गर्न खोज्ने हरेक कुरो जलाइनेछ । 59 यहूदाका राजा सिदकियाहले राज्य सुरु गरेको चौथो वर्षमा तिनी बेबिलोनमा जाँदा यर्मिया अगमवत्काले महसेयाहका नाति, नेरियाहका छोरा सरायाहरूलाई आज्ञा दिएका वचन यही हो । यति बेला सरायाह मुख्य अधिकारी थिए । 60 बेबिलोनमाथि आउन लागेका सबै विपत्तिको विषयमा यर्मियाले एउटा मुद्रामा

लेखेका थिए । यी सबै वचन बेबिलोनको विषयमा लेखिएका थिए । 61 यर्मियाले सरायाहलाई भने, “तपाईं बेबिलोन जानुहुँदा तपाईंले यी वचन हेर्नुहेछ, र तपाईंले यी वचन चर्को सोरमा पढ्नुपर्नेछ । 62 तब तपाईंले भन्नुहेछ, ‘हे परमप्रभु, यस ठाउँलाई नष्ट गर्नेछु, र कुनै मानिस वा पशु यस ठाउँमा बस्नेछैन, र यो सदाको लागि उजाड हुनेछ भनी तपाईं आफैले घोषणा गर्नुभएको छ ।” 63 तब तपाईंले यस मुढाको वचनलाई पढेर सिक्काउनुहुँछ, तब यसमा एउटा दुइगा बाँधुनीसूस र यसलाई यूफ्रेटिस नदीको विचमा फाल्नुहोस । 64 यसो भन्नुहोस, ‘बेबिलोन यसरी नै दुन्वेछ । मैले यसको विरुद्धमा ल्याइरहेको विपत्तिको कारण यो उठनेछैन, र यसको पतन हुनेछ’ ।” यर्मियाका वचनहरू यहाँ समाप्त हुँछन् ।

52 सिदकियाहले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी एककाइस वर्षका थिए । तिनले यस्तश्लेममा एधार वर्ष राज्य गरे । तिनकी आमाको नाउँ हमुतल थियो । उनी लिबाका यर्मियाको छोरी थिइन् । 2 परमप्रभुलो दृष्टिमा जे खराब थियो, तिनले त्यही गरे । यहोयाकीमले गरेका हरेक कुरा तिनले गरे । 3 परमप्रभुले आफ्नो सामुबाट तिनीहरूलाई नधपाउनुभएसम्म उहाँको क्रोधद्वारा यी सबै घटाना यस्तश्लेम र यहूदामा घटे । तब सिदकियाह बेबिलोनको विरुद्धमा विद्रोह गरे । 4 राजा सिदकियाहको शासनकालको नवाँ वर्षको दसौं दिनमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर यस्तश्लेमको विरुद्धमा आफ्ना सबै सेनासँग आए । तिनीहरूले यसको सामु छाउनी हाले, र तिनीहरूले यसको चारैतर येराबन्दी गरियो । 6 चौथो महिनाको नवाँ दिनसम्म सहरमा यस्तो घोर अनिकाल पर्यो, कि देशका मानिसहरूका लागि कुनै खनेकुरा नै थिएन । 7 तब सहरको पर्खाल भक्ताइयो, र कल्दीहरू सहरको चारैतर भए तापनि सहरको पर्खाललाई भक्ताएर सबै योद्धा रातमा राजाको बाँचानेर भएका दुईवटा पर्खालको बिचको ढोकाको बाटो भएर भागे । तिनीहरू अराबाको दिशातिर गए । 8 तर कल्दीहरूका सेनाले राजा सिदकियाहलाई खेदे, र यरीहो नजिकैको यर्दन नदीको मैदानहरूमा भेटाए । तिनका सबै सेना तिनीबाट तितर-वितर भए । 9 तिनीहरूले राजालाई समाते र हमात देशको रिल्लामा बेबिलोनका राजाकहाँ तिनलाई ल्याए जहाँ राजाले तिनलाई दण्डको फैसला सुनाए । 10 बेबिलोनका राजाले सिदकियाहका छोराहरूलाई तिनके आँखाका सामु मारे, र रिल्लामा तिनले यहूदाका सबै अगुवालाई पनि मारे । 11 तब तिनले सिदकियाहका आँखा निकाले, तिनलाई काँसाको साद्गङ्गाहरूले बाँधे र बेबिलोनमा ल्याए । तिनको मृत्यु नभएसम्म नै बेबिलोनका राजाले तिनलाई इयालखानामा राख्ये । 12 अब बेबिलोनका राजा नबूकदनेसरको राज्य सुरु गरेको उन्नाइसौं वर्षको पाँचौं महिनाको दसौं दिनमा नबूरजदान यस्तश्लेममा आए । तिनी राजाका अडगरक्षकहरूका कमान्डर अनि बेबिलोनका राजाका सेवक थिए । 13 तिनले परमप्रभुको मन्दिर, राजदरबार र यस्तश्लेमका सबै घर जलाए । 14 यस्तश्लेमको वरिपरि भएका पर्खालहरूका सन्दर्भमा, अङ्गरक्षकहरूको कमान्डरको अधीनमा रहेका बेबिलोनका सबै सेनाले ती नस्त पारे । 15 सबै भन्दा गरिब मानिसहरू, सहरमा बाँकी रहेका मानिसहरू, बेबिलोनका राजाकहाँ भागेर गएकाहरू र बाँकी रहेका कारीगरहरूका विषयमा, अङ्गरक्षकहरूका कमान्डर नबूरजदानले तीमध्ये कसैलाई निर्वासनमा लागे । 16 तर अङ्गरक्षकहरूका कमान्डर नबूरजदानले दाखबारी र खेतहरूमा काम गर्न देशका सबै भन्दा गरिबहरूलाई त्यहीं छोडे । 17 परमप्रभुको मन्दिरमा राखिएका काँसाका स्तम्भहरू, आधारहरू र काँसाको विशाल खड्कालाई विषयमा कल्दीहरूले ती टुक्राकुरा पारे, र सबै काँसाचाही बेबिलोनमा लागे । 18 भाँडाहरू, बेल्चाहरू, सलेदाका चिम्टाहरू, चम्चाहरू र मन्दिरमा पुजारीहरूले सेवा गर्दा प्रयोग गरिने काँसाका सबै सामान पनि, कल्दीहरूले तीसबै लागे । 19 राजाका अङ्गरक्षकका कमान्डरले

कञ्चन सुन वा चाँदीले बनेका स्नान-बाटाहरू, धुपौराहरू, छर्कने बाटाहरू, भाँडाहरू, सामदानहरू, अर्ध-बलिमा चढाइने कच्चोरा र बाटाहरू पनि लगे ।

20 सोलोमनले मन्दिरको लागि बनाएका दुर्ववटा स्तम्भ, विशाल खड्कुँलो भनेर चिनिने काँसाको बाटा, त्यसमुनि भएका बाह्वटा काँसाका साँझ जोखै नसक्ने गरी थेरै काँसा थियो । 21 स्तम्भहरू प्रत्येकका उचाइ अठाहात हात थियो, र गोलाड बाह हात थियो । प्रत्येकको मोटाइ चार अड्गुल चौडा र खोक्रो थियो । 22 स्तम्भमाथि एउटा स्तम्भ-शिर थियो । स्तम्भ-शिर पाँच हात अग्लो थियो, र यो काँसाको जाली र दारिमका बुट्टाले चारैतिर भरिएको थियो । अर्को स्तम्भ पनि त्यसका दारिमहरूसहित पहिलेको जस्तै थियो ।

23 स्तम्भ-शिरका छेउ-छेउमा छ्यानब्बवेटा दारिम थिए । चारैतिर जालीलाई धेरिराख्येका दारिमहरू जम्मा एक सयवटा थिए । 24 अड्गरक्षकहरूका कमान्डरले मुख्य पुजारी बन्दी सरायाह, दोस्रो दर्जाका पुजारी सपन्याह र तिन जना द्वारपाललाई लिएर गए । 25 तिनले सिपाहीहरूको जिम्मामा भएका अधिकारी, सहरमा अझौ बाँकी रहेका राजाका सात जना सल्लाहकारलाई सहरबाट कैद गरेर लगे । तिनले देशका मानिसहरूलाई सेनाम भर्ती गर्ने मुख्य अधिकारी र देशमा भएका अन्य साठी जना विशेष मानिसलाई पनि कैद गरेर लगे । 26 तब अड्गरक्षकहरूका कमान्डर नबूजरदानले तिनीहरूलाई रिक्लामा बेबिलोनका राजाकहाँ लगे । 27 बेबिलोनका राजाले हमात देशको रिक्लामा तिनीहरूलाई मारे । यसरी यहूदा आफ्नो देशबाट निवासनमा लगियो । 28 नबूकदनेसरले निवासनमा लगेका मानिसहरू यी नै थिएः सातौं वर्षमा ३,०२३ जना यहूदी । 29 नबूकदनेसरको अठारौं वर्षमा तिनले यस्तलैमबाट ८३२ जना मानिसलाई लगे । 30 नबूकदनेसरको तेहसौं वर्षमा अड्गरक्षकहरूका कमान्डर नबूजरदानले यहूदाका ७४५ जना मानिसलाई लगे । निवासित भएका जम्मा मानिस ४,६०० जना थिए । 31 यहूदाका राजा यहोयाकीन निवासन भएको सींतिरौं वर्षको बाहौं महिनाको पचियसौं दिनमा, बेबिलोनका राजा एबील-मरोदकले यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई कैदबाट मुक्त गरे । एबील-मरोदकले राज्य सुरु गरेको वर्षमा यसो गरियो । 32 राजाले तिनीसित दयापूर्वक बोले, र बेबिलोनमा तिनीसित भएका अन्य राजाहरूलाई भन्दा तिनलाई प्रतिष्ठित स्थान दिए । 33 एबील-मरोदकले यहोयाकीनका कैदका लुगाहरू हटाए, र यहोयाकीनले आफ्नो बाँकी जीवनभर नियमित रूपमा राजाको टेबुलमा खानपान गरे, 34 र तिनको मृत्यु नभएसम्म नै तिनको बाँकी जीवनभर हरेक दिन तिनलाई नियमित रूपमा खानाको भत्ता दिइयो ।

विलाप

1

एक पटक मानिसहस्ते भरिपूर्ण सहर अहिले सुनसान बसिरहेको छ । त्यो जातिजातिहरूका बिचमा राजकुमारीजस्तै थियो, तर अहिले जबरजस्ती दासत्वमा लिएको छ । 2 त्यो रातमा रुच्छ र विलाप गर्छ, अनि त्यसको आँसुले गला भरिछ । त्यसको कुनै पनि प्रेमीले त्यसलाई सान्त्वना दिनेन । त्यसका सबै मित्रले त्यसलाई धोका दिएका छन् । तिनीहरू त्यसका शत्रुहरू भएका छन् । 3 गरिबी र वेदनापछि यहूदा निर्वासनमा गएको छ । त्यो जातिजातिहरूका बिचमा बस्छ, र त्यसले चैन पाउँदैन । त्यसलाई खेदनहरू सबैले त्यसको घोर निराशामा त्यसलाई पक्रे । 4 सियोनका सुडकहरूले शोक गर्नेन्, किनकि कुनै पनि तोकिएका चाडहरूमा आउँदैन । त्यसका सबै मूल ढोका उजाड भएका छन् । त्यसका पुजारीहरू सुस्केरा हाल्दछन् । त्यसका कन्याहरू शोकित छन्, र त्यो आफै नै बिलकुल निराशामा छ । 5 त्यसका वैरीहरू त्यसको मालिक भएका छन् । त्यसका शत्रुहरूको उन्नति हुन्छ । त्यसका धेरै पापको कारण परमप्रभुले त्यसलाई कष्ट दिनुभएको छ । त्यसका स-साना बालबच्चाहरू त्यसको वैरीकहाँ निर्वासनमा जान्छन् । 6 सौन्दर्यले सियोनकी छोरीलाई छोडेको छ । त्यसका राजकुमारहरू खर्ख पाउन नसक्ने मृगहरूजस्तै भएका छन्, र तिनीहरू दुर्बल भएर तिनीहरूलाई खेदेको अगिअगि भाग्छन् । 7 त्यसले कष्ट पाएको र घरवारिवीन भएको दिनमा यस्तलेमले आफूसित अगिल्ला दिनमा भएका त्यसका सबै बहुमूल्य खजानाहरूलाई सम्झ्ने छ । त्यसका मानिसहरू वैरीको हातमा पर्दा कसैले त्यसलाई सहायता गरेन । वैरीहरूले त्यसलाई देखे, र त्यसको विनाशमा हाँसे । 8 यस्तलेमले घोर पाप गयो । त्यो अशुद्ध वस्तुजस्तै तिरस्कृत भएको छ । त्यसलाई आदर गर्ने सबैले अहिले त्यसलाई तिरस्कार गर्छ, किनकि तिनीहरूले त्यसको नगन्ता देखेका छन् । त्यसले सुकेरा हाल्ल, र भान्ने कोसिस गर्छ । 9 त्यसको फरियाभित्र त्यो अशुद्ध भएको छ । त्यसले आफ्नो भविष्यको विषयमा सोचेन । त्यसको पतन डरलादो थियो । त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही थिएन । त्यो चिच्छायो, “हे परमप्रभु, मेरो कष्टलाई हेर्नुहोस्, किनकि शत्रु अति महान् भएको छ ।” 10 वैरीले हाप्रा सबै बहुमूल्य खजानामा आफ्नो हात हालेको छ । तपाईंको पवित्र सभामा जातिजातिहरू प्रवेश गर्नुदैन भनी तपाईंले आज्ञा दिनुभए तापनि त्यसले आफ्नो पवित्रस्थानमा तिनीहरू प्रवेश गरेको देखेको छ । 11 त्यसका सबै मानिसले रोटीको खोजी गर्दा तिनीहरू सुस्केरा हाल्दछन् । आफ्ना प्राण बचाउनलाई खानाको लागि तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य खजानाहरू दिएका छन् । हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र मलाई विचार गर्नुहोस्, किनकि म बेकमा भएको छु । 12 यताबाट भएर जाने तिमीहरू सबैलाई के यसको वास्ता छैन? मलाई दिइएको शोकजस्तै कसैको शोक छ कि छैन भनेर हेर र विचार गर, किनकि परमप्रभुले आफ्नो भयड्कर क्रोधको दिनमा मलाई याताना दिनुभएको छ । 13 उहाँले उच्चबाट मेरा हड्डीमा आगो सल्काउनुभएको छ, र यसले तिनलाई जितेको छ । उहाँले मेरो खुटाको लागि जाल फिँजाउनुभएको छ, र मलाई फर्काउनुभएको छ । उहाँले मलाई निरन्तर रूपमा उजाड र कमजोर बनाउनुभएको छ । 14 मेरा आज्ञा उल्लङ्घनहरूको जुवालाई उहाँको हातद्वारा बाँधिएको छ । ती सँगसँग बाँधिएर मेरो काँधमा राखिएका छन् । उहाँले मेरो बललाई असफल तुल्याइदिनुभएको छ । परमप्रभुले मलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पिदिनुभएको छ, र म खडा हुन सकिदैन । 15 मेरो प्रतिरक्षा गर्ने मेरा सबै शक्तिशाली मानिसलाई परमप्रभुले एकातिर पर्याप्तिकिदिनुभएको छ । मेरा हड्कटा मानिसहरूलाई धूलोपिठो पार्न उहाँले मेरो विरुद्धमा सभा बोलाउनुभएको छ । परमप्रभुले यहूदाका कन्या-छोरीहरूलाई दाखको कोलामा कुल्लिमल्ची पार्नुभएको छ । 16 यैनै कुराहरूको लागि म रुच्छ; मेरा आँखा

आँसुको धारा बहन्छ । किनकि मलाई सान्त्वना दिने र मेरो जीवनलाई पुनर्स्थापित गर्ने मबाट निकै टाढा छ । शत्रुले मलाई परास्त गरेकोले मेरा बालबच्चा बेसहारा छन् । 17 सियोनले आफ्ना हात फैलाएको छ । त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही छैन । याकूबको वरिपरि हुनेहरू त्यसका वैरीहरू होउन् भनी परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको छ । यस्तलेम तिनीहरूका लागि अशुद्ध छ । 18 परमप्रभु धर्मी हुनुहुळ, किनकि म उहाँको आज्ञाको विरुद्धमा बागी भएको छु । हे सबै मानिस हो, सुन र मेरो शोकलाई विचार गर । मेरा कन्याहरू र हड्कटा मानिसहरू निर्वासनमा गएका छन् । 19 मैले मेरा मित्रहरूलाई बोलाएँ, तर तिनीहरू मप्रति धोकेबाज निस्किए । मेरा पुजारीहरू र मेरा धर्म-गुरुहरूले आफ्ना प्राण बचाउनको लागि खानाको खोजी गर्दा तिनीहरू सहरमा नै नष्ट भए । 20 हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, किनकि म निराशामा छु । मेरो पेट हुँडल्छ । मेरो हृदय मभित्रै छटपटिन्छ, किनकि म ज्यादै विद्रोही भएको छु । बाहिर तरवारले आमालाई नष्ट पार्छ, घरभित्र केवल मृत्यु छ । 21 तिनीहरूले मेरो सुस्केरा सुनेका छन्, तर मलाई सान्त्वना दिने कोही छैन । मेरा सबै शत्रुले मेरो कष्टको विषयमा सुनेका छन्, र तपाईंले यसो गर्नुभएकोमा तिनीहरू खुसी छन् । तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको दिन तपाईंले त्याउनुभएको छ । अब तिनीहरू मजरै होऊळन् । 22 तिनीहरूका सबै दुष्टता तपाईंको सामु आऊन् । मेरा सबै आज्ञा उल्लङ्घनको कारणले तपाईंले मलाई व्यवहार गर्नुभएँ तिनीहरूसित व्यवहार गर्नुहोस् । मेरा सुस्केरा धेरै छन्, र मेरो हृदय मुर्छा परेको छ ।

2

परमप्रभुले सियोनकी छोरीलाई आफ्नो रिसको बादलमुनि ढाक्नुभएको छ । उहाँले इसाएलको गौरवलाई स्वर्वार्गात तल पृथ्वीमा पर्याप्तिकिदिनुभएको छ । आफ्नो रिसको दिनमा उहाँले आफ्नो पाउदानको सम्झना गर्नुभएको छैन । 2 परमप्रभुले याकूबका सबै नगरलाई स्वाहा पानुभएको छ, र तिनलाई दया देखाउनुभएको छैन । उहाँले रिसको दिनमा उहाँले यहूदाकी छोरीका किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू भत्काइदिनुभएको छ । उहाँले राज्य र यसका शासकहरूलाई अपानामा भुङ्ग ढाल्याभएको छ । 3 भयड्कर रिसले उहाँले इसाएलको हरेक सिद्ध काटिदिनुभएको छ । उहाँले शत्रुको सामुन्ने आफ्नो दाहिने हात हटाउनुभएको छ । उहाँले याकूबलाई चारैतिर भस्म गर्ने दक्कंदो आगोले जलाउनुभएको छ । 4 शत्रुले झौँ उहाँले धनु हामीतिर उठाउनुभएको छ । उहाँको दाहिने हात हान्नलाई तयार छ । सियोनकी छोरीको पालमा उहाँले आफूलाई प्रिय लाने सबैलाई मार्नुभएको छ । उहाँले आफ्नो क्रोध आगोझौँ खन्याउनुभएको छ । 5 परमप्रभु शत्रुलाई हुनुभएको छ । उहाँले इसाएलाई निल्नुभएको छ । उहाँले त्यसका सबै महललाई निल्नुभएको छ । उहाँले त्यसका किल्लाहरूलाई नष्ट पार्नुभएको छ । उहाँले यहूदाकी छोरीमा शोक र विलाप बढाउनुभएको छ । 6 उहाँले आफ्नो पवित्र वासस्थानलाई बाँग्योलाई झौँ आक्रमण गर्नुभएको छ । उहाँले पवित्र सभाको स्थानलाई नष्ट गर्नुभएको छ । परमप्रभुले सियोनमा पवित्र सभा र शबाथ दुवैलाई बिसन लगाउनुभएको छ, किनकि उहाँले आफ्नो भयानक रिसमा राजा र पुजारी दुवैलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ । 7 परमप्रभुले आफ्नो वेदीलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ, र पवित्र वासस्थानलाई त्यागिदिनुभएको छ । उहाँले त्यसका महलहरूका पर्खलहरू शत्रुको हातमा सुम्पिदिनुभएको छ । तोकिएको चाडको दिनमा जस्तै तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा विजयको ध्वनि लगाएका छन् । 8 परमप्रभुले सियोनकी छोरीको सहरको पर्खललाई नष्ट गर्ने निधो गर्नुभयो । उहाँले गढी र पर्खललाई विलाप गर्न लगाउनुभयो । ती सँगसँग भत्के । 9 त्यसका मूल ढोकाहरू खुँडेमा ढलेका छन् । उहाँले त्यसका मूल ढोकाका गजबारहरू नष्ट गर्नुभएको छ, र भाँच्नुभएको छ । त्यसका राजा र राजकुमारहरू जाति-जातिहरूका बिचमा छन्, र व्यवस्था रहैनै, अनि त्यसका अगमवक्ताहरूले परमप्रभुबाट कुनै

दर्शन पाउँदैनन् । 10 सियोनकी छोरीका धर्म-गुरुहरू चुप लागेर भुइँमा बस्छन् । तिनीहरूले आ-आपना शिरमा धूलो हालोका छन्, र भाङ्गा लगाएका छन् । यस्तलैमका कन्याहरूले भुइँमा आ-आपना शिर झाकाएका छन् । 11 तिनीहरूको आँसुले मेरा आँखा टाङ्गाइसक्यो । मेरो पेट हुँडल्ल । मेरा मानिसहरूकी छोरीको विनाशको कारण मेरा मेरो हृदय छियाछिया भयो । बालबच्चा र दुधे बालकहरू सहरका सडकहरूमा मुर्छा खान्छन् । 12 तिनीहरूले आपना आमाहरूलाई भन्छन्, “अन्न र दाखमय कहाँ छन्?” तिनीहरू सहरका सडकहरूमा धाइतेहाँ मुर्छा पर्दा तिनीहरूका प्राण तिनीहरूका आमाहरूको काखमा शिथिल हुन्छन् । 13 हे यस्तलैमकी छोरी, म तँलाई के भनूँ? हे सियोनकी छोरी, तँलाई सान्त्वना दिन तँलाई म केसित तुलना गर्हँ? तेरो घाट समुद्रजस्ती विशाल भएको छ । कसले तँलाई मिको पार्न सकछ? 14 तेरा अगमवक्ताहरूले तेरो लागि झुटा र बेकम्मा दर्शनहरू देखेका छन् । तेरो सुदिन पुनर्स्थापित गर्न तिनीहरूले तेरो अर्धम्रको पर्दाफास गरेका छैनन्, तर तिनीहरूले तँलाई झुटा र गलत वचनहरू दिएका छन् । 15 यस सडक भएर जानेहरू सबैले तँलाई देखेर थपडी मार्छन् । यस्तलैमकी छोरीको विरुद्धमा तिनीहरूले शिल्मा गर्छन्, र आपना शिर हल्लाउँछन्, अनि भन्छन्, “के यो त्यही सहर हो जसलाई तिनीहरूले ‘परम सुन्दरी’ र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द’ भन्थे?” 16 तेरा सबै शत्रुले तेरो विरुद्धमा मुख खोल्छन् । तिनीहरूले खिसी गरेर रिसमा आपना दाहा किट्छन्, र भन्छन्, “हामीले त्यसलाई निलेका छौं । हामी यही दिनको प्रतीक्षामा थियाँ । यही हर्न हामी बाँयेका छौं ।” 17 परमप्रभुले जे गर्न योजना बनाउनुभयो, त्यही गर्नुभएको छ । उहाँले आपनो वचन पुरा गर्नुभएको छ । उहाँले दया नदेखाइकन तँलाई पर्याँकिदिनुभएको छ, किनकि उहाँले तँलाई देखेर तेरो शत्रुलाई रमाउने अनुमति दिनुभएको छ । उहाँले तेरा शत्रुहरूको सिड उठाउनुभएको छ । 18 हे सियोनकी छोरीका पर्खालहरू हो, तिनीहरूका हृदयले परमप्रभुलाई पुकारे । दिनरात नदीहाँ तेरा आँसु बगा । कति पनि विश्राम नले, तेरा आँखालाई विश्राम नदे । 19 रातको हरेक फरहको सुरुमा उठेर चिच्च्या । परमप्रभुको मुहारको सामुन्ने तेरो हृदय पानीहाँ खन्ना । हरेक सडकको कुनामा भोकेले मुर्छा पर्ने तेरा बालबच्चाका प्राणको लागि तेरा हात उहाँतिर उठा । 20 हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र यसरी व्यवहार गर्नेहरूलाई विचार गर्नुहोस् । के स्त्रीहरूले आपनै गर्भको फल अर्थात् आफैले जन्माएका बालबच्चालाई खाने? के पुजारी र अगमवक्ता परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा मारिने? 21 युवाहरू र पाकाहरू सडकहरूका धूलोमा पसिन्छन् । मेरा युवतीहरू र युवाहरू तरवारले ढालिएका छन् । तिनीहरूलाई दया नदेखाइकन तपाईंले तिनीहरूलाई मार्नुपाएको छ । 22 चाउको दिनमा मानिसहरू भेला गर्दै तपाईंले मेरो होक किनारामा मेरा त्रासहरूलाई बोलाउनुभएको छ । परमप्रभुको रिसको दिनमा कोही पनि उक्केन वा बाँचेन । मैले वास्ता गरेका र हुर्काएकाहरूलाई मेरो शत्रुले नष्ट पारेको छ ।

3 परमप्रभुको क्रोधको लाठोमुनि दुर्दशा देखे मानिस म नै हुँ । 2 उहाँले मलाई खेदुभयो, र उजालोमा भन्दा पनि अँथ्यारोमा हिँडून लगाउनुभयो । 3 निश्चय नै उहाँले मेरो विरुद्धमा पटक-पटक र दिनभरि आपनो हात पसार्नुभयो । 4 उहाँले मेरो मासु र छाला गलादिविभुषणको छ । उहाँले मेरा हाडहरू भाँचिदिनुभयो । 5 उहाँले मेरो विरुद्धमा धेरा लगाउनुभयो, अनि तिरक्ता र कठिनाइले मलाई वर्षेभयो । 6 उहाँले मलाई धेरै पहिले मर्महरूजस्तै अन्धकार ठाँहरूमा बसन लगाउनुभयो । 7 उहाँले मेरो चारीतर पर्खाल लगाउनुभयो । त्यसैले म भाग्न सकिन्दैन । उहाँले मेरा साङ्गालाहरू गहाँ बनाइदिनुभयो, 8 र मैले सहायताको लागि पुकारे र चिच्च्याए तपानि उहाँले मेरो प्रार्थना थुनिदिनुभयो । 9 काटिएको दुङ्गाको पर्खालले उहाँले मेरो बाटो थुनिदिनुभयो । उहाँले मेरा बाटाहरू बाङ्गो बनाइदिनुभयो । 10 उहाँ आक्रमण गर्न ढुकेर बस्ने भालुजस्तो र लुकेर बस्ने सिंहजस्तो हुनुहुन्छ

। 11 उहाँले मेरा बाटाहरू उल्टो बनाइदिनुभयो । उहाँले मलाई बेसाहारा तुल्याइदिनुभयो । 12 उहाँले आपनो धनुमा ताँदो चढाउनुभयो, र मलाई नै काँडको निसाना बनाउनुभयो । 13 उहाँले आपनो ठोक्रोका काँडहरूले मेरा मौलाला छेडिदिनुभयो । 14 म मेरा सबै मानिसका लागि हाँसेको पात्र बर्नै, र दिनभरि तिनीहरूको ठट्टाको निसाना बर्नै । 15 उहाँले मलाई तिरक्ताले भरिदिनुभयो, र ऐरेलु पिउन लगाउनुभयो । 16 उहाँले रोडाले मेरा दाँत पिंधुभयो, र खरानीमा कुल्चिमिल्ची पारिदिनुभयो । 17 मेरो प्राण शान्तिबाट बच्चित भएको छ । प्रसन्नता को हो भनी मैले बिसेसको छु । 18 त्यसैले म भन्छु, “मेरो धैर्य नष्ट भएको छ, र मेरो भरोसा परमप्रभुमा नै छ ।” 19 मेरो कष्ट र मेरो फिरन्तेपन, ऐरेलु र तिरक्तालाई समझनुहोस् । 20 म निरन्तर यसलाई समझन्छु, र म मधित्रै हताश भएको छु । 21 तर म यो स्मरण गर्दछु । त्यसैले म आशा गर्दछु: 22 परमप्रभुको अचुक प्रेम कहिल्लै समाप्त हुँदैन, र उहाँको दया कहिल्लै अन्त्य हुँदैन । 23 ती हरेक बिहान नयाँ हुन्छन् । तपाईंको विश्वसनीयता महान् छ । 24 मैले भनै, “परमप्रभु मेरो उत्तराधिकार हुनुहुन्छ ।” त्यसैले म उहाँमा नै आशा गर्दछु । 25 परमप्रभुको प्रतीक्षा गर्नेहरू, उहाँको खोजी गर्नेहरूका निमित उहाँ भलो हुनुहुन्छ । 26 मैले रूपमा परमप्रभुको उद्धारको प्रतीक्षा गर्नु राप्रो हुँछ । 27 आपनो युवावस्थामा जुवा बोक्नु मानिसको लागि राप्रो हुँछ । 28 त्यसमाथि यो राखिँदा त्यो एकलै चुप लागेर बसोस् । 29 त्यसैले आपनो मुख धूलोमा लगाओस् । अझै पनि आशा बाँकी हुन सकछ । 30 त्यसलाई हिँकिनेलाई त्यसैले आपनो गाला पनि दैयोस्, र त्यो निन्दाले भरियोस् । 31 किनकि परमप्रभुले हामीलाई सदासर्वदा त्यानुहोने छैन, 32 तर उहाँले शोक ल्याउनुभए तापानि उहाँको अचुक प्रेमको प्रचुरतामुताबिक उहाँले दया देखाउनुहोने छ । 33 किनकि उहाँले हृदयबाट नै मानव-जातिका सन्तानलाई याताना दिनुहुन वा कष्ट दिनुहुन । 34 पृथ्वीका सबै कैदीलाई खुटाले कुल्चिमिल्ची पार्नै, 35 सर्वोच्च परमेश्वरको उपस्थितिमा मानिसको न्यायलाई इन्कार गर्नै, 36 कुनै मानिसलाई न्यायबाट बच्चित गर्नेजस्ता कुराहरू परमप्रभुले अनुमोदन गर्नुहुन । 37 परमप्रभुले उर्दी नगर्नुभएसम्म कसले बोलेको कुरा पुरा भएको छ? 38 के सर्वोच्च परमेश्वरको मुखबाट नै विपत्ति र राप्रो कुराहरू दुवै आउँदैनन्? 39 कुनै जीवित मानिसक सरसी गनगनाउन सकछ? आपना पापको लागि पाएको दण्डको विषयमा कुनचाहिं व्यक्तिले गनगन गर्न सकछ? 40 हाप्रा मार्गको जाँच गरौ, र तिनलाई जाँचेर परमप्रभुकहाँ फौकी । 41 हामा हृदय र हामा हात स्वर्गमा हुनुने परमेश्वरा उठाऊँ, र भनै: “हामीले आज्ञा उल्लङ्घन गरेका छौं, र विद्रोह गरेका छौं, अनि तपाईंले विर्सनुभएको छैन । 43 तपाईंले आफेलाई रिसले ढाक्नुभएको छ, र हाप्रो पिला गर्नुभएको छ । तपाईंले मार्नुभएको छ, जोगाउनुभएको छैन । 44 कुनै प्रार्थनाले नछेडोस् भनेर तपाईंले आफेलाई बादलले ढाक्नुभएको छ । 45 तपाईंले जाति-जातिहरूका बिचामा हामीलाई फोहोरको थुपी र कसिङ्गार बनाउनुभएको छ । 46 हाप्रा शत्रुहरूलाई हामीलाई सराप दिन अनुमति दिनुहोस् । 47 आतङ्क र खतरा, उजाड र विनाश हामीमाथि आइपरेका छन् । 48 मेरा जाति नष्ट गरिएकाले मेरा आँखाबाट आँसुको धारा बहन्छ । 49 मेरा आँखाबाट नरोकिकन, विश्राम नगरीकन आँसु बहन्छ, 50 जबसम्म परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हर्नुहुन । 51 मेरो सहरका सबै छोरीको कारण मेरा आँखाले मलाई शोकित तुल्याए । 52 मेरा शत्रुहरूद्वारा मलाई चरालाई झाँसिकार गरिएको छ । विनाकारण तिनीहरूले मेरो सिकार गरे । 53 तिनीहरूले मलाई खाडलमा फ्याँकि, र मलाई ढुङ्गाले हाने, 54 अनि मेरो शर ढाक्ने गरी तिनीहरूले पानीको बाढी त्याए । मैले भनै, “मेरो अन्त्य आइसकेको छ ।” 55 हे परमप्रभु, खाडलको गहिराइबाट मैले तपाईंको नाउं पुकारै । 56 “मैले मदतको लागि पुकार्द तपाईंका कान बन्द नगर्नुहोस्” भनी मैले भन्दा तपाईंको मेरो सोर सुन्नुभयो । 57 मैले पुकार गरेको त्यस दिनमा तपाईं नजिक आउनुभयो । तपाईंले भन्नुभयो, “नडरा ।” 58 हे परमप्रभु, तपाईं मेरो पक्षमा लड्नुभयो । तपाईंले

मेरो ज्यान बचाइदिनुभयो । 59 हे परमप्रभु, तिनीहरूले मलाई गरेका खराबी तपाईंले देखुभएको छ । मेरो मुद्दाको इन्साफ गरिदिनुहोस् । 60 तिनीहरूले मलाई गरेका अपमान, मेरो विरुद्धमा खेका सबै षड्यन्त्र तपाईंले देखुभएको छ । 61 हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेका निन्दा र मेरो बारेमा भएका तिनीहरूका सबै योजना तपाईंले देखुभएको छ । 62 मेरो विरुद्धमा मेरा शत्रुहरूका बोली र अभियोग दिनभर आउँछन् । 63 तिनीहरू कसरी बस्थन्, र उठ्छन् हेर्नुहोस् । तिनीहरूका गीतले मेरो ठट्टा गर्छन् । 64 हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेअनुसार तिनीहरूलाई बदला लिनुहोस् । 65 तपाईंले तिनीहरूका हृदय लज्जित पर्न दिनुहुने छ । तपाईंको दण्डाजा तिनीहरूमाथि परोस । 66 हे परमप्रभु, रिसमा तपाईंले तिनीहरूलाई खेदनुहुन्छ, र स्वर्गबाट तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ ।

4 सुनको चमक हराएको छ । कसरी निखुर सुन बदलेको छ । पवित्र पत्थरहरू हरेक सङ्कको कुनामा छरपट छन् । 2 सियोनका मूल्यवान् छोराहरू निखुर सुनका तौलजितकै योग्य थिए, तर अहिले तिनीहरू कुमालेको हातका काम अर्थात् माटोको भाँडाजितकै पनि गनिएका छैनन् । 3 स्यालका माउहरूले पनि आफ्ना बच्चाहरूलाई थुन चुस्न दिन्छन्, तर मेरो जातिकी छोरी मरुभूमिका अस्त्रिचहरूहरैं कुर भएकी छे । 4 दूध चुस्ने शिशुको जिज्रो तिख्खिले गर्दा तालुपा टाँसिन्छ । बालबालिकाहरूले खानेकुरा माग्छन, तर तिनीहरूका लागि केही छैन । 5 मिठामिठा खानेकुरा खाएर भोज गर्नेहरू सङ्कहरूमा भोकले मर्छन् । वैज्ञानीक वस्त्र लगाएर हुर्काइएकाहरू अहिले खरानीको थुप्रोमा बस्थन् । 6 मेरो जातिकी छोरीको दाढ सदोमको भन्दा तुलो छ, जसलाई एकै क्षणमा फ्याँकिएको थियो, र करैको हातले त्यसलाई सहायता गरेको थिएन । 7 त्यसका अगुवाहरू हुउँभन्दा शुद्ध, दूधभन्दा सेता थिए । तिनीहरूका शरीर मानिकभन्दा राता थिए; तिनीहरूका रूप नीरजस्तै थिए । 8 अहिले तिनीहरू मुहार मोसोभन्दा कालो छ । तिनीहरू सङ्कहरूमा चिनिदिनन् । तिनीहरूको छाला हड्डीहरूमा टाँसिएको छ । यो काठ जतिकै सुख्खा भएको छ । 9 तरवारले मारिएकाहरू भोकले मरेकाहरूभन्दा खुसी थिए । जमिनको फसलको कमीको कारणले तिनीहरू भोकाएर सुकै जान्छन् । 10 दयालु स्त्रीहरूका हातले तिनीहरूका आपनै बालबच्चा पकाएका छन् । मेरो जातिकी छोरीलाई नष्ट पारिदा ती बालबच्चा तिनीहरूको खानेकुरा बने । 11 परमप्रभुले आफ्ना सबै क्रीध देखाउनुभयो । उहाँले आफ्नो भयड्कर रिस खन्याउनुभयो । उहाँले सियोनमा आगो सल्काउनुभयो जसले त्यसका जगहरूलाई भस्म पाच्यो । 12 शत्रुहरू वा विरोधीहरू यस्तशेमका मूल ढोकाहस्तिभ्र प्रवेश गर्न सक्षेषिए भनी पृथकीका राजाहरूले विश्वास गरेनन्, न त संसारको कुनै बासिन्दाले विश्वास गन्यो । 13 त्यसका अगमवक्ताहरू र त्यसका पुजारीहरूका अधर्मको कारणले यसो भएको थियो, जसले त्यसकै बिचमा धर्मीहरूको रगत बगाएका थिए । 14 अन्याहरूद्वारा तिनीहरू सङ्कहरूमा यताउता हिँड्छन् । त्यस रगतद्वारा तिनीहरू यति दुषित पारिएका थिए, कि तिनीहरूका लुगा छुन कसैलाई अनुमति दिइएन । 15 तिनीहरूलाई देखेर मानिसहरू चिच्चाउँछन्, “भाग, हे अशुद्धहरू हो! भाग! भाग! नछोओ!” त्यसैरै तिनीहरू यताउता भाँतारिए । मानिसहरूले जाति-जातिहरूका बिचमा भने, “अबदेखि उसो तिनीहरू यहाँ बस्न सक्दैन् ।” 16 परमप्रभु आफैले तिनीहरूलाई तितरवितर पारिदिनुभयो । उहाँले फेरि तिनीहरूको वास्ता गर्नुहुन्न । तिनीहरूले पुजारीहरूको आदर गर्दैनन्, र तिनीहरूले धर्म-मुरुहरूलाई निगाह गरेनन् । 17 सहायताको लागि प्रतीक्षा गर्दा-गर्दा हाम्रा आँखा व्यर्थमा टट्टाइसके । हाम्रा धरहराहरूबाट हामीले एउटा जातिको बाटो हेय्यै, जसले हामीलाई बचाउन सकेन । 18 तिनीहरूले हाम्रा पाइलाहरू पछ्याए । हामी हाम्रा सङ्कहरूमा हिँडन सकेनाँ । हाम्रो अन्त्य नजिकै थियो, र हाम्रा दिन गन्ती गरिए । हाम्रो अन्त्य आइसकेको थियो । 19 हामीले खेदनेहरू आकाशका चीलहरूभन्दा पनि छिटा थिए । तिनीहरूले हामीलाई पहाडहरूममे खेदे, र उजाड-स्थानमा हामीलाई ढुकिबसे

। 20 परमप्रभुका अभिषिक्त जन अर्थात् हाम्रो प्राणधार तिनीहरूको पासोमा परे, जसको बारेमा यसो भनिएको थियो, “उहाँकै छायामुनि हामी जाति-जातिहरूका बिचमा बस्ने छैं ।” 21 हे ऊज देखमा बस्ने एदोमकी छोरी, रमा, र खुसी हो । तर तालाई त्यो कचौरा पनि दिङ्गे छ । तँ माल्पेछेस, र नाङ्गो पारिने छेस । 22 हे सियोनकी छोरी, तेरो दण्ड समाप्त हुने छ । उहाँले तेरो निवासनको समय लम्ब्याउनुहुने छैन । तर हे एदोमकी छोरी, उहाँले तालाई दण्ड दिनुहुने छ । उहाँले तेरो पाप प्रक्रत गरिदिनुहुने छ ।

5 हे परमप्रभु, हामीमाथि जे भएको छ, सो सम्झनुहोस् । हाम्रो अपमान हेर्नुहोस्, र विचार गर्नुहोस् । 2 हाम्रो उत्तराधिकार पराइहरू र हाम्रा धरहरू विदेशीहरूलाई दिइए । 3 हामी अनाथ, पितृहीन भएका छौं, र हाम्रा आमाहरू विधवाजस्ता छन् । 4 हामीले पिउने पानीको लागि र हाम्रै दाउरा किन्न हामीले चाँदीको दाम तिर्नुपर्छ । 5 हामीलाई पछ्याउनेहरू हाम्रो छेउमा छन् । हामी थाकेका छौं, र हामीलाई वैन छैन । 6 पर्याप्त खानाको लागि हामीले आफैलाई मिश्र र अशूरमा सुमिपदिएका छौं । 7 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरे, र अब तिनीहरू छैनन्, र हामीले तिनीहरूका अधर्मको फल भोग्दछौं । 8 कमाराहरूले हामीमाथि शासन गर्छन्, र हामीलाई तिनीहरूको हातबाट छुटकारा दिने कोही छैन । 9 उजाड-स्थानमा भएको तरवारको कारण हाम्रा जीवन जोखिममा पारेर मात्रै हामी रोटी पाँडछौं । 10 भोकको रापले गर्दा हाम्रो छाला चुलोझै तातिएको छ । 11 सियोनमा स्त्रीहरू र यहूदाका सहरहरूमा कम्याहरू बलत्कार करिएका छन् । 12 राजकुमारहरू तिनीहरूका आपनै हातद्वारा द्युप्रयाइएका छन्, र धर्म-गुरुहरूलाई कुनै आदर देखाइएको छैन । 13 युवाहरू जाँतोमा अन्न पिँध बाध्य पारिएका छन्, र ठिटाहरू दाउराको भारीले थिचिएर लडबाडाँदै हिँड्छन् । 14 धर्म-गुरुहरूले सहरको मूल ढोका छोडेका छन्, र युवाहरूले तिनीहरूको सङ्गीत छोडिएका छन् । 15 हाम्रो हृदयको आनन्द हटेको छ, र हाम्रो नाच शोकमा परिणत भएको छ । 16 मुकुट हाम्रो शिरबाट खसेको छ । हामीलाई थिक्कार छ! किनकि हामीले पाप गरिका छौं । 17 हाम्रो यो हृदय दुर्बल भएको छ, र यिनै कुराको कारण हाम्रो आँखा धमिलिएका छन् । 18 सियोन पर्वत उजाड छ, जहाँ स्यालहरू घुमिहिँड्छन् । 19 तर हे परमप्रभु, तपाईंले सदासर्वदा शासन गर्नुहुन्छ, र तपाईं पुस्तादिखि पुस्तासम्म आफ्नो सिहासनमा विराजमान हुनुहुने छ । 20 तपाईंले हामीलाई किन सदाको निष्ठि बिस्तरुदुन्हुन्छ? तपाईंले हामीलाई यति धेरै दिनसम्म किन त्याग्नुहुन्छ? 21 हे परमप्रभु, हामीलाई पुनर्स्थापना गर्नुहोस्, र हामी पुनर्स्थापित हुने छौं । 22 तपाईंले हामीलाई बिलकुले इन्कार गर्नुभएको छैन, र सङ्घनै नसक्ने गरी तपाईं हामीसित रिसाउनुभएको छैन भने धेरै पहिले भएजस्तै हाम्रा दिन नवीकरण गरिदिनुहोस् ।

इजकिएल

1 तिसीं वर्षकी चौथी महिनाको पाँचाँ दिनमा जब म निर्वासितसँग कबार

नहरको किनारामा बसिरहँदा यस्तो भयो । आकाश खोलियो र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें । 2 त्यस महिनाको पाँचाँ दिनमा—यहोयाकीन राजा निर्वासित भएको यो पाँचाँ वर्ष थियो—3 कर्द्दीहरूको देशमा कबार नहरको किनारामा परमप्रभुको वचन बूजीको छोरो इजकिएल पुजारीकहाँ आयो, र त्यहाँ परमप्रभुको हात तिनीमाथि थियो । 4 तब मैले हेरें, र उत्तरबाट आँथीबेहो आइरहेको थियो । एउटा विशाल बादल, बिजुलीको चमकसमेत, अनि त्यसको वरिपरि र भित्र चहकिलो उज्जालो थियो, र त्यस आगोको माझ जल्दी पहेलो धातुङ्गी थियो । 5 माझमा चार जीवित प्राणीहरूजस्ता थिए । तिनीहरूका स्वरूप यस्तो थियो: तिनीहरू मानिसको स्वरूपजस्ता थिए, 6 तर तिनीहरू हरेकका चारवटा मुहार थिए, र हरेकका प्राणीका चारवटा पखेटा थिए । 7 तिनीहरूका गोडा सीधा थिए, तर तिनीहरूका खुट्टा बालाका खुररुजस्ता थिए जो टल्काइराखेका काँसाजस्तै टल्काथ्ये 8 तपानि तिनीहरूका पखेटामुनि चारैतर मानिसका हातहरू थिए । ती चारैका मुहार र पखेटाहरू यस्ता थिए: 9 एउटाको पखेटालै अर्काको पखेटालाई छोएको थियो, कतै जाँदा तिनीहरू फर्कदैन थिए । बरु, हरेक सोझौ अगाडि हिँडिथ्यो । 10 तिनीहरूका मुहार मानिसको झौं थियो । ती चारैको दाहिनेपट्टिको मुहार सिंहको जस्तो र देव्रेपट्टिको अनुहारचाहि गोस्को जस्तो थियो । ती चारैवटाको चिलको जस्तो अनुहार पनि थियो । 11 तिनीहरूका मुहार यस्तै थिए, र तिनीहरूका पखेटाचाहि बाहिर मासितर फैलिएका थिए । हरेकका दुर्वाटा पखेटालै चाहि एउटाले अर्काको पखेटालाई छोएका थिए, र दुर्वाटा पखेटाले आ-आप्ना शरीर ढाकेका थिए । 12 तिनीहरू हरेक सोझौ हिँडिथ्ये, ताकि आत्माले जता-जता लग्यो तिनीहरू त्यतै जान्थे, तिनीहरू यताउता नफकी हिँडिथे । 13 ती जीवित प्राणीहरूको आकृति जलिरहेको आगोको भुङ्गोजस्तो, रॉकीहरूजस्ता थिए । ती प्राणीहरूको बिचमा चम्किलो आगो यताउता जान्थ्यो, र त्यहाँ बिजुलीका चमकहरू थिए । 14 ती जीवित प्राणीहरू तिब्र गतिले अधि पछि जान्थे, र तिनीहरू बिजुलीको चमकजस्ता देखिये । 15 तब मैले ती जीवित प्राणीहरूलाई हेरें र ती चारै मुहार भएका हरेक प्राणीको छेउमा मैले जमिनमा एउटा पाइग्रा देखें । 16 ती पाइग्राहरूका आकार र बनावट यस्ता थिए: हरेक पाइग्रा पीतमणिजस्तै थिए, र ती चारैवटा उस्तै किसिमका थिए । एउटा पाइग्रो अर्को पाइग्रोमा खिट्टिएको भारेङ्गी थियो । 17 जसै ती हलचल गर्थे, तब कतै नफकी ती चारैतर हिँडिथे । 18 तिनीहरूका धेरा अल्गा र डरलागदा थिए, किनकि ती चारै धेरा आँखाहरूले भरिएका थिए । 19 जब ती जीवित प्राणीहरू चलहल गर्थे, तब ती पाइग्राहरू पनि साथसाथै हिँडिथे । जब ती जीवित प्राणीहरू जमिनबाट माथि उथ्ये, तब ती पाइग्राहरू पनि उथ्ये । 20 आत्मा जाता जानुहर्थ्यो तिनीहरू त्यतै जान्थे, र ती पाइग्राहरू पनि तिनीहरूसँग उथ्ये, किनकि ती जीवित प्राणीहरूका आत्मा तिने पाइग्रामा थिए । 21 जब ती प्राणीहरू चलहल गर्थे, तब पाइग्राहरू पनि चलहल गर्थे । अनि जब ती प्राणीहरू ठिङ्ग उभिन्थे, तब ती पाइग्राहरू पनि ठिङ्ग उभिन्थे । ती प्राणीहरू जमिनबाट उट्टा यी पाइग्रा पनि तिनीहरूसँग उठेर जान्थे, किनभने ती जीवित प्राणीहरूका आत्मा ती पाइग्रामा नै थिए । 22 ती जीवित प्राणीहरूका शिरको मासितर विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्रजस्तै थियो । त्यो तिनीहरूको शिरमाथिबाट फैलिएको भयावह स्फटिकझौं देखिन्थ्यो । 23 त्यो विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्र मुनितर ती हरेक प्राणीका पखेटाहरू सोझौ फैलिएका थिए र एउटाको पखेटालै अर्काको पखेटालाई छुन्थ्यो । हरेक जीवित प्राणीका आफूलाई ढाक्ने एकजोडी पखेटा थिए । हरेकसित आफूलाई ढाक्ने जोडी थियो । 24 तब मैले तिनीहरूका पखेटाको आवाज सुने । त्यो आवाज धेरै पानीको हल्लाजस्तै थियो । जब तिनीहरू हलचल गर्थे, तब

सर्वशक्तिमान्को आवाजजस्तो हुन्थ्यो । आँधीको वर्षाजस्तो थियो । सेनाको आवाजजस्तो थियो । जब तिनीहरू ठिङ्ग उभिन्थे, तब तिनीहरूले आफ्ना पखेटा तल झार्थे । 25 जब तिनीहरू ठिङ्ग उभिन्थे र आफ्ना पखेटा तल झारे, तब तिनीहरूका शिरहरू मासितरको विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्रबाट एउटा आवाज आयो । 26 तिनीहरू शिरमाथिका विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्रमाथि एउटा सिंहासनजस्तो थियो जुन हेर्दा त्यो नीलमणीजस्तै देखिन्थ्यो, र त्यो सिंहासनजस्तोमा बसेको स्वरूप मानिसको जस्तो थियो । 27 मैले उहाँको कम्मरदेखि मासितर जल्दै धातुजस्तै भएको एउटा आकृति देखें । उहाँको कम्मरदेखि मुनितरको आकृति पनि आगोजस्तै देखियो, र उहाँको वरिपरी चहाकिलो उज्जालाले धेरिराखेको थियो । 28 उहाँको वरिपरीको चम्किलो उज्जालाले धेरिराखेको थियो । त्यो परमप्रभुका महिमासँग मिल्द्यो देखिन्थ्यो । जब मैले त्यो देखें तब म घोटो परें, र एउटा बोलिरहेको आवाज मैले सुनें ।

2 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, आफ्ना गोडामा खडा बालाका खुररुजस्ता थिए जो टल्काइराखेका काँसाजस्तै टल्काथ्ये 8 तपानि तिनीहरूका पखेटामुनि चारैतर मानिसका हातहरू थिए । ती चारैका मुहार र पखेटाहरू यस्ता थिए: 9 एउटाको पखेटालै अर्काको पखेटालाई छोएको थियो, कतै जाँदा तिनीहरू फर्कदैन थिए । बरु, हरेक सोझौ अगाडि हिँडिथ्यो । 10 तिनीहरूका मुहार मानिसको झौं थियो । ती चारैको दाहिनेपट्टिको मुहार सिंहको जस्तो र देव्रेपट्टिको अनुहारचाहि गोस्को जस्तो थियो । ती चारैवटाको चिलको जस्तो अनुहार पनि थियो । 11 तिनीहरूका मुहार यस्तै थिए, र तिनीहरूका पखेटाचाहि बाहिर मासितर फैलिएका थिए । हरेकका दुर्वाटा पखेटालै चाहि एउटाले अर्काको पखेटालाई छोएका थिए, र दुर्वाटा पखेटाले आ-आप्ना शरीर ढाकेका थिए । 12 तिनीहरू हरेक सोझौ हिँडिथ्ये, ताकि आत्माले जता-जता लग्यो तिनीहरू त्यतै जान्थे, तिनीहरू यताउता नफकी हिँडिथे । 13 ती जीवित प्राणीहरूको आकृति जलिरहेको आगोको भुङ्गोजस्तो, रॉकीहरूजस्ता थिए । ती प्राणीहरूको बिचमा चम्किलो आगो यताउता जान्थ्यो, र त्यहाँ बिजुलीका चमकहरू थिए । 14 ती जीवित प्राणीहरू तिब्र गतिले अधि पछि जान्थे, र तिनीहरू बिजुलीको चमकजस्ता देखिये । 15 तब मैले ती जीवित प्राणीहरूलाई हेरें र ती चारै मुहार भएका हरेक प्राणीको छेउमा मैले जमिनमा एउटा पाइग्रा देखें । 16 ती पाइग्राहरूका आकार र बनावट यस्ता थिए: हरेक पाइग्रा पीतमणिजस्तै थिए, र ती चारैवटा उस्तै किसिमका थिए । एउटा पाइग्रो अर्को पाइग्रोमा खिट्टिएको भारेङ्गी थियो । 17 जसै ती हलचल गर्थे, तब कतै नफकी ती चारैतर हिँडिथे । 18 तिनीहरूका धेरा अल्गा र डरलागदा थिए, किनकि ती चारै धेरा आँखाहरूले भरिएका थिए । 19 जब ती जीवित प्राणीहरू चलहल गर्थे, तब ती पाइग्राहरू पनि साथसाथै हिँडिथे । जब ती जीवित प्राणीहरू जमिनबाट माथि उथ्ये, तब ती पाइग्राहरू पनि उथ्ये । 20 आत्मा जाता जानुहर्थ्यो तिनीहरू त्यतै जान्थे, र ती पाइग्राहरू पनि तिनीहरूसँग उथ्ये, किनकि ती जीवित प्राणीहरूका आत्मा तिने पाइग्रामा थिए । 21 जब ती प्राणीहरू चलहल गर्थे, तब पाइग्राहरू पनि चलहल गर्थे । अनि जब ती प्राणीहरू ठिङ्ग उभिन्थे, तब ती पाइग्राहरू पनि ठिङ्ग उभिन्थे । ती प्राणीहरू जमिनबाट उट्टा यी पाइग्रा पनि तिनीहरूसँग उठेर जान्थे, किनभने ती जीवित प्राणीहरूका आत्मा ती पाइग्रामा नै थिए । 22 ती जीवित प्राणीहरूका शिरको मासितर विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्रजस्तै थियो । त्यो तिनीहरूको शिरमाथिबाट फैलिएको भयावह स्फटिकझौं देखिन्थ्यो । 23 त्यो विशाल अर्धगोलाकार क्षेत्र मुनितर ती हरेक प्राणीका पखेटाहरू सोझौ फैलिएका थिए र एउटाको पखेटालै अर्काको पखेटालाई छुन्थ्यो । हरेक जीवित प्राणीका आफूलाई ढाक्ने एकजोडी पखेटा थिए । हरेकसित आफूलाई ढाक्ने जोडी थियो । 24 तब मैले तिनीहरूका पखेटाको आवाज सुने । त्यो आवाज धेरै पानीको हल्लाजस्तै थियो । जब तिनीहरू हलचल गर्थे, तब

3 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, तैले जे पाएको छस् त्यो खा । यो मुटुङ्गो खा, र गएर इसाएलको धरानालाई भन् ।” 2 यसैले मैले आफ्नो मुख खोरें, र उहाँले त्यो मुटुङ्गो मलाई खुवाउनुभयो । 3 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, मैले तैलाई दिएको त्यो मुटुङ्गो खा र यसले तेरो पेट भर ।” यसैले मैले त्यो खाएँ, र त्यो मेरो मुखमा महझौं गुलियो थियो । 4 तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, इसाएलको धरानाकहाँ जा, र तिनीहरूलाई मेरो कुरा भन् ।” 5 किनकि तैं कुनै अनौठो बोली र कठिन भाषा बोल्ने मानिसहरूकहाँ पठाइएको छैनस, तर इसाएलको धरानाकहाँ— 6 अनौठो बोली र कठिन भाषा बोल्ने थैरै जेना मानिसकहाँ होइन, जसको भाषा तैले बुझ्दैनस् । मैले तैलाई त्यस्ताहरूकहाँ पठाइएको भए, उपीहरूले निश्चय नै तेरो कुरा सुनेथिए । 7 तर इसाएलको धरानाले त तेरो कुरा सुन्ने इच्छा गर्नेछैन, किनभने तिनीहरू मेरो कुरा सुन्न इच्छा गर्दैन् । यसैले इसाएलका सारा धराना नै अटेरी र कठोर हृदयका छन् । 8 हेर, मैले तेरो अनुहारलाई तिनीहरूका अनुहारजस्तै हीठी र तेरो निधारलाई तिनीहरूको निधारजस्तै कठोर तुल्याएको छु । 9 मैले तेरो निधारलाई दर्शनछुङ्गाभन्दा कडा एउटा

हिराजस्तै पारेको छु। तिनीहरू विद्रोही घराना भए तापनि तिनीहरूदेखि नडारा, न त तिनीहस्को अनुहार देखेर भयभीत हो।” 10 अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, मैले तालाई भेनेका सबै कुरा — ती आफ्नो मनमा राख र ती आफ्ना कानले सुन्। 11 त्यसपछि कैदमा परेका तेरा मानिसहरूकहाँ जा, र तिनीहरूलाई भन्। तिनीहरूले सुने पनि नसुने पनि तिनीहरूलाई यसो भन्, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ।” 12 तब आत्माले मलाई माथि उठाउनुभयो, र मैले आफ्नो पछिल्तर ठुलो भुक्मप्पो आवाज सुन्ने: “परमप्रभुको महिमा उहाँको वासस्थानमा धन्यको होसु।” 13 त्यो आवाज ती जीवित प्राणीहरूका पखेटाले एउटाले अकालाई छुँदा निस्केको र तिनीहरूसँग भएका ती पाड्ग्राहरूका आवाज थियो, र एउटा ठुलो भुक्मप्पो आवाज थियो। 14 आत्माले मलाई माथि उठाउनुभयो र मलाई टाढा लाउनुभयो, र म आफ्नो आत्माको क्रोधमा तीतोपन लिएर गाँ, किनकि परमप्रभुको बलिष्ठ बाहुलीले मलाई शक्तिसाथ थिचिरहेको थियो। 15 तब म कबार नहरको नजिक बस्ने ती कैदीहरूसँग तेल-अबीबीमा गाँ, र त्यहाँ सात दिनसम्म तिनीहरूसँग आशर्येले व्याकुल भएर म बसें। 16 तब सात दिनको अन्त्यमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 17 “ए मानिसको छोरो, मैले तालाई इसाएलका घरानाको रक्षक तुल्याएको छु, यसैले मैरो मुखको वचन सुन् र तिनीहरूलाई मेरो चेताउनी दे। 18 जब म एक जना दुष्ट मानिसलाई तँ निश्चय नै मर्नेछस् भन्छु, र त्यसको प्राण बचाउनलाई तैले त्यसलाई चेताउनी दिइनस्, वा त्यसको दुष्ट चालको लागि त्यसको विस्तु सल्लाह दिइनस्—भने, त्यो मानिस पापको कारण मर्नेछ, तर म त्यसको गत तेरो हातबाट लिनेछु। 19 तर तैले त्यस दुष्ट मानिसलाई चेताउनी दिइनस् र त्यो आफ्नो दुष्ट्याइँ अथवा आफ्नो दुष्ट कामहरूदेखि फर्कैनै भने, त्यो आफ्नो पापको कारण मर्नेछ, तर तैले चाहि आफ्नो प्राण बचाएको हुनेछस्। 20 धर्मी मानिस आफ्नो धार्मिकताबाट फर्कैर दुष्ट्याइँ गर्छ, र त्यसको लागि ठक्कर खाने दुग्गो मैले राख्यै भने त्यो मर्नेछ। तैले त्यसलाई चेताउनी नदिएको हुनाले त्यो आफ्ने पापमा मर्नेछ, र त्यसले गेरका धर्मिक कामहरूको समझाना म राखेछैन, तर त्यसका गत लेखा म तेरो हातबाट लिनेछु। 21 तर त्यस धर्मी मानिसलाई पाप नगर भनी तैले चेताउनी दिइनस् ताकि त्यसले पाप गरेन भने, उसले चेतावनी पाएको कारणले त्यो निश्चय नै बाँचेछ। अनि तैले आफ्नो प्राण बचाएको हुनेछस्।” 22 यसरी त्यहाँ परमप्रभुको हात ममाथि रह्यो र उहाँले मलाई भन्नुभयो, “उहु, मैदानमा जा, र त्यहाँ म तँसित बोल्नेछु।” 23 म उठेर र बाहिर मैदानमा गाँ, र कबार नहरको किनारामा मैले देखेको जस्तो परमप्रभुको महिमा त्यहाँ पनि थियो। यसैले म घोटो परे। 24 आत्मा ममा आउनुभयो, र मलाई खुट्टामा उभ्याउनुभयो; र उहाँले मसित बोल्नुभयो, र मलाई भन्नुभयो, “जा, र आफ्नो धरभित्र आफूलाई थुन्, 25 किनकि अब ए मानिसको छोरो, तिनीहरूले तालाई डोरीले बाँधेछन्, र तँ बाँधेनेछस्, यसैले तँ तिनीहस्का बिचमा जान सक्दैनन्।” 26 तेरो जित्रो म तेरो तालुमा टाँस्दिनेछु, यसरी तँ गुणी हुनेछस्, र तैले तिनीहरूलाई हप्काउन सक्नेछैनस्, किनकि तिनीहरू विद्रोही घरानाका हुन्। 27 तर जब म तँसित कुरा गर्छु, तब म तेरो मुख खोलिदेनेछु, यसरी तैले तिनीहरूलाई भन्नेछस्, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ।” सुन्ने व्यक्तिले सुनेछ। नसुन्ने व्यक्तिले सुनेछैन, किनकि तिनीहरू विद्रोही घरानाका हुन्।”

4 “तर ए मानिसको छोरो, आफ्नो निमित एउटा इँट लिएर त्यो तेरो सामु राख। त्यसपछि त्यसमाधि यरूशलेमको नक्सा बना। 2 तब त्यसका चारैतर घेरा हाल, र त्यसको विस्तुमा किल्लाहरू बना। त्यसको वरिपरि घेरा-मचान खडा गर, र त्यसको वरिपरि छाउनी बना। त्यसलाई आक्रमण गरी भत्काउने मूढाहरू राख। 3 तब आफ्नो निमित एउटा फलामको तावा लि र सहर र तेरो बिचमा एउटा फलामको पखालिङ्गै त्यो खडा गर् र तेरो मुहार सहरतिर फर्का, किनकि त्यो घेरा लाएको अवस्थामा हुनेछ, र तैले त्यसलाई

घेरा हाल्नुपर्छ। इसाएलका घरानाको निमित यो एउटा चिन्ह हुनेछ। 4 त्यसपछि तँ देवेतिर कोल्टे परेर सुत, र इसाएलका घरानाको पाप त्यसमाधि राख। जति समयसम्म तँ यसरी इसाएलका घरानाको विस्तुमा कोल्टो परिहन्छस्, त्यसि दिनसम्म तैले तिनीहरूको पाप बोक्नेछस्। 5 तिनीहरूको पापका वर्षको संख्याकै बराबर तेरो लागि दिनको संख्या तोकेको छु: तिन सय नब्बे दिन। यसरी तैले इसाएलका घरानाको पाप बोक्नेछस्। 6 जब तैले ती दिन पुगा गर्नेछन्, तब दोस्रो पटक दाहिनेतिर कोल्टे पर र किनकि तैले चालिस दिनसम्म यहूदाका घरानाको पाप बोक्नेछस्। मैले तालाई प्रत्येक वर्षको लागि एक दिन तोकेको छु। 7 तेरो अनुहार यरूशलेमको घेरातरफ फर्काएर राख र पाख्खरा नाड्गै राखेत त्यस सहरको विस्तुमा अगमवाणी भन्। 8 किनभने हेर! म तालाई डोरीहरूले कसी राख्नेछु, यसरी तेरा घेराको दिन समाप्त नहोउज्जेल तँ यतातु फर्कन सक्नेछैनस्। 9 त्यसपछि गाँहू, जौ, सिमी, दाल, कोदो र कठिया लिएर एउटे भाँडामा हालेर तँ कोल्टे परेर सुन्ने दिनअनुसार तेरो लागि रोटी पका। तिन सय नब्बे दिनसम्म तैले त्यो खानेछस्। 10 तैले खाने भोजनचाहिं तैलअनुसार हुनेछ, हेरेक दिन बिस शेकेल दिनको र तोकिएको बेलामा तैले त्यो खानेछस्। 11 अनि तैले एक माना पानी पिउनेछस्, त्यो तैले तोकिएको तोकिएको बेलामा पिउनेछस्। 12 जौका केकजस्तै बनाएर तैले खानेछस्, तर तैले मानिसहरूकै आँखाको सामुन्ने मानिसको दिसालाई दाउराको रूपमा प्रयोग गरेर त्यो पकाउनेछस्। 13 किनकि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसको अर्थ यही हो कि इसाएलीहरूलाई जुन-जुन जातिकहाँ म धापउनेछु, उनीहरूका बिचमा तिनीहरूले यसरी तै दूषित भोजन खानेछन्।” 14 तर मैले भने, “धिक्कार, हेर परमप्रभु परमेश्वर, म कहिले पनि अशुद्ध भएको छैनँ। युवावस्थादेखि अहिलेसम्म कहिल्यै आफै मरेको थोक अथवा पशुले मरेको कुरा वा दुषित मासु मैले कहिले खाएको छैनँ।” 15 यसैले उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हेर, म तालाई मानिसहरूका दिसाको सट्टा गोबर प्रयोग गरेर तेरो रोटी पकाउन दिनेछु, यसैले तैले त्यसमाधि आफ्नो रोटी पकाउन सक्छस्। 16 उहाँले मलाई यो पनि भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, हेर, म यरूशलेमबाट अन्नको मूल बन्द गरीदेनेछु, र तिनीहरूले जोखी-जोखीकन चिन्तित र्थि तिनीहरूले रोटी खानेछन्, र जोखी-जोखीकन डाराउँदै पानी पिउनेछन्। 17 किनकि तिनीहरूस्मा रोटी र पानीको अभाव हुनेछ, हेरेक मानिसले आफ्नो दाजुभाइलाई देख्या हताश हुनेछ र आफ्नो अधर्मले गर्दा तिनीहरू सुकैदैजानेछन्।”

5 “तब ए मानिसको छोरो, आफ्नो लागि हजारमको छुराजस्तै एउटा धारिलो तरवार ली र त्यसको धारले आफ्नो कपाल र दाही खैरी, त्यसपछि जोखालाई तराजू ली, र तेरो कपालालाई भाग लगा। 2 घेराबन्धीका दिन समाप्त हुन्छन्, तब रौंको एक तिहाइलाई सहरभित्र आगोमा जलाइदै, र अर्को एक तिहाइलाई चाहिं सहरका चारैतर तरवारले दुकान-दुका पारिदै। अनि बाँकी एक तिहाइलाई दावामा उडाइदै, र मानिसहरूलाई केदून म तरवार थुनेछु। 3 तर कपालको केही भाग लि र आफ्नो लुगामा ती बाँध। 4 तब तीबाट अझै केही कपाल लिएर आगोमो बिचमा फ्याँकिदै। अनि त्यो आगोमा जलाइदै। त्यहाँबाट इसाएलका सबै घरानामा एउटा आगो फैलिनेछ।” 5 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “जातिहरूका बिचमा भएको यरूशलेम यही हो, जहाँ मैले त्यसलाई राखेको छु र जहाँ मैले त्यसलाई अरू देशहरूले घेरेको छु। 6 तर आफ्नो दुष्ट्याइँ आफ्ना चारैतर भएको जातिहरूले भन्दा बढी त्यसले मेरा नियमहरू र अय देशहरूले भन्दा बढी त्यसले मेरा विधिहरूलाई इन्कार गरेका छन् र मेरा विधिहरूमा हिँडेका छैनन्।” 7 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू आफ्ना चारैतिरका जातिहरूभन्दा अझै बढी बदमास भएका छौ, र मेरा विधिहरूमा चलेका छैनौ, वा मेरा नियमहरू पालन गरेका छैनौ, वा तिमीहरूका चारैतिर भएका

जातिहरूका चालबमोजिम पनि चलेका छैनौ,” ८ यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, म आफै तेरो विरुद्धमा हुनेछु । म स्वयम् ती जातिहरूका सामुन्ने तालाई दण्ड दिनेछु । ९ तेरा यिनलागदा कामहरूको कारण तालाई म यस्तो गर्नेछु, जो मैले अधि कहिल्यै गरेको थिन्दैन र न म फेरि कहिल्यै गर्नेछु । १० यसकारण तेरै बिचमा बुबाहरूले छोराछोरीलाई र छोराहरूले आफ्ना बुबाहरूलाई खानेछन्, किनकि म तामाथि दण्ड ल्याउदेछु र तेरा बाँचेकाहरू सबैलाई चारैतिर तितरबितर पारिदिनेछु । ११ यसकारण जस्तो म जीवित छु—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो—तेरा सबै घृणित कुराहरू र तैले गरेका सबै यिनलागदा कामहरूले मेरो पवित्रस्थानलाई तैले बिटुलो पोरेको हुनाले म आफै तेरो संख्या घटाउनेछु । मेरो आँखाले तालाई टिन्याउनेछैन, र म तालाई छोइनेछैन । १२ तेरा मानिसमध्ये एक तिहाइ रुद्धीले मर्नेछौ, र तिमीहरूकै माझमा तिनीहरूलाई अनिकालले नष्ट गर्नेछ । एक तिहाइचाहिं तालाई थेरा हालेका तरवारले मर्नेछन् । तब एक तिहाइलाई चाहिं म चारैतिर तितरबितर पारेन्नु, र तिनीहरूलाई खेदून तरवार पनि थुलेछु । १३ तब मेरो क्रोध पुरा हुनेछ, र तिनीहरूका विरुद्धमा भएको मेरो क्रोध शान्त हुनेछ । म सन्तुष्ट हुनेछ, र मेरो क्रोध शान्त भाइपछि तिनीहरूले जानेछन् कि म परमप्रभुसे नै मेरो क्रोधामा यो कुरा भनेको हुँ । १४ तालाई चारैतिरका जातिहरूका बिचमा र तेरो छेउबाट भएर जानेहरू हरेक व्यक्तिका दृष्टिमा तालाई म उजाड र खिसीको पात्र बनाउनेछु । १५ यसैले यस्तश्लेम अन्य मानिसहरूको अधि धृणा, र खिसीको पात्र बन्नेछ र तेरा वरिपरिका जातिहरूका निमित्त चेतावनी र भयको पात्र बन्नेछ । म रिस, क्रीध र डरलागदो गालीसित तेरो न्याय गर्नेछु—म परमप्रभुले यो घोषणा गरेको हुँ । १६ म तेरो विरुद्ध अनिकालको मेरा घातक र नष्टकारी काँणहरू छोडनेछु, जुन तेरो सर्वनाशको कारण बन्नेछ । किनकि म तामाथि अनिकाल बढाउनेछु र तेरो अन्नको मूल नै रोकिदिनेछु । १७ तेरो विरुद्धमा म अनिकाल र प्रकोपहरू ल्याउनेछु, यसरी तां बालकहिन हुनेछस् । रुद्धी र स्कृपात तेरो बिचबाट जानेछ, र म तेरो विरुद्ध तरवार ल्याउनेछु—म, परमप्रभुले नै यो घोषणा गरेको हुँ ।”

६ परमप्रभुको यो वचन मकहाँ यसो भनेर आयो, २ “ए मानिसको छोरो, इसाएलका पर्वतहरूतिर तेरो मुख फर्का र तिनीहरूका विरुद्धमा अगमवाणी गर् । ३ यसो भन्, “ए इसाएलका पर्वतहरू हो, परमप्रभु परमेश्वरको यो वचन सुन । पर्वतहरू र डाँडाहरू, खोल्साहरू र बेसीहरूलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, तिमीहरूका विरुद्धमा म तरवार ल्याउदेछु, र तिमीहरूका अल्ला-अल्ला ठाउँहरूलाई म नाश गर्नेछु । ४ तब तिमीहरूका वेदीहरू उजाड हुनेछून, र खम्बाहरू नाश पारिनेछ र तिमीहरूका मेरेकाहरूलाई तिनीहरूकै मूर्तिहरूका सामु म फाल्नेछु । ५ इसाएलका मानिसहरूका लाशहरूलाई तिनीहरूकै मूर्तिहरूका सामु म राखिदिनेछु, र तिमीहरूका हड्डीहरू तिमीहरूकै वेदीहरूका चारैतिर छरपष्ट पारिदिनेछु । ६ तिमीहरू जाहाँ बसे तापनि तिमीहरूका नगरहरू उजाड पारिनेछून, र अल्ला-अल्ला ठाउँहरू नष्ट हुनेछून, ताकि तिमीहरूका वेदीहरू उजाड र नष्ट हुनेछन् । तब तिनीहरू चकनाचुरु हुनेछून र हरानेछैन, तिमीहरूका खम्बाहरू काटिनेछन् र तिमीहरूका कामहरू लोप हुनेछून । ७ मृतहरू तिमीहरूकै माझमा ढल्नेछून, र म नै परमप्रभु हुँ भनो तिमीहरूले जानेछौ । ८ तर तिमीहरूका बिचमा बचेकालाई म जोगाएर राख्नेछु, र तिमीहरू देश-देशमा तितरबितर हुँदू, त्यहाँ जातिहरूका बिचमा तरवारबाट उम्केका कोही हुनेछन् । ९ तब मबाट तर्केका तिनीहरूका व्यभिचारी हृदय र मूर्तिहरूका पछि लाने तिनीहरूका कुदृष्टहरूले म दुःखित भएको थिएँ भनी ती बाँचेकाहरूले आफूलाई कैद गरिएका जातिहरूका बिचमा मेरो बरेमा विचार गर्नेछन् । तब तिनीहरूले गरेको दुष्टता र तिनीहरूका सबै घृणित कामहरूको कारण तिनीहरूले आफ्नो अनुहारमा धृणा देखाउनेछन् । १० यसरी तिनीहरूले जानेछन्, कि म नै परमप्रभु हुँ । यही कारणले म तिनीहरूमाथि हानि ल्याउँछ

भनी मैले भनें । ११ परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “आफ्नो ताली बजा र आफ्ना खुड्हा बजार्! यसो भन् ‘इसाएलका घरानाका सबै दुष्ट र यिनलागदा व्यवहारहरूका कारण, थिक्काकार!’ किनभने तरवार, अनिकाल र स्फीले तिनीहरू नष्ट हुनेछन् । १२ टाढा हुने रुद्धीले मर्नेछन्, र नजिकमा हुने तरवारले ढल्नेछन् । छोडिएर बाँचेकाहरू अनिकालले मर्नेछन् । यसरी तिनीहरूका विरुद्धमा भएको मेरो क्रोधलाई म पुरा गर्नेछु । १३ जब तिनीहरूका मूर्तिहरूका बिचमा, तिनीहरूका वेदीहरूका चारैतिर, सबै अल्ला-अल्ला ठाउँहरूमा, सबै पर्वतहरूका टाकुराहरूमाथि, सबै इयाम्म परेका रुखहरूमुनि र सबै पात भएका बजाराँटका रुखहरूमुनि—जहाँ-जहाँ तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूका निमित्त धूप बाल्थे, त्यहाँ-त्यहाँ जब तिनीहरूका मारिएकाहरू लडिरहनेछन्, तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् । १४ अनि म आफ्नो हातले हिर्काउनेछु र उजाड-स्थानदेखि दिल्लासम्मै तिनीहरूका सबै बस्ने ठाउँहरू अर्थात तिनीहरूको देशलाई उजाड र सुनसान बनाइदिनेछु । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।

७ परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, २ “ए मानिसको छोरो—इसाएलको देशलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ । “अन्त्य! देशका चारै सिमानामा अन्त्य आडुयुगेको छ । ३ अब अन्त्य तामाथि आएको छ, किनकि म आफ्नो क्रोध तामाथि पठाउँदेलु, र तेरो चालअनुसार म तेरो न्याय गर्नेछु । तब तेरा सबै यिनलागदा कामहरू तामाथि नै ल्याउनेछु । ४ किनकि मेरा आँखाले तालाई दया देखाउनेछैन, र म तालाई छोड्नेछैन । बस, तेरा कामहरू तामाथि नै ल्याउनेछु, र तेरा यिनलागदा कामहरू तेरा माझमा हुनेछन्, यसरी म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछस् । ५ परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: विपत्ति! विशेष विपत्ति! हेर, त्यो आउँदैछ । ६ अन्त्यचाहिं साँच्चै नै आँदैछ । अन्त्य तिमीहरूका विरुद्धमा डेको छ । हेर, त्यो आउँदैछ! ७ तिमीहरू जो देशमा बस्छौ, तिमीहरूको सर्वनाश आँदैछ । समय आएको छ । सर्वनाशको दिन नजिकै छ, र पर्वतहरू आनन्दित हुनेछैनन् । ८ अब चाँडै मेरो क्रोध म तामाथि पोखाउनेछु, र मेरो रिस तेरो विरिद्धमा खन्याउनेछु । तेरो चालअनुसार म न्याय गर्नेछु, र तेरा सबै यिनलागदा कामहरू तामाथि ल्याउनेछु । ९ किनकि मेरा आँखाले तालाई दयापूर्वक हेँचैन, र तालाई म छोड्नेछैन । जस्तो तैले गरेको छस् तेस्तै म तालाई गर्नेछु । अनि तेरा घृणित कुराहरू तेरे माझमा हुनेछन् ताकि तालाई दण्ड दिनेचाहिं म परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछस् । १० हेर, त्यो दिन! हेर, त्यो आउँदैछ । तेरो सर्वनाश निस्केर आएको छ । लट्टी फुलोको छ, अहङ्कारको कोपिला लागेको छ! ११ हिंसा बढेर दुष्टताको लट्टी भएको छ—तिमध्ये कुनै पनि, ति भीडमध्ये कुनै पनि, तिनका धन-सम्पत्तिमध्ये केही पनि, र तिनीहरूका कुनै पनि बहुमूल्य चीज छोडिनेछैन! १२ समय आउँदैछ । दिन नजिकै आएको छ । किन्नेले आनन्द नगरोस, बेच्चेले शोक नगरोस, किनकि मेरो क्रोध जम्मै भीडमाथि परेको छ! १३ किनकि जहिलेसम्म ती दुवै बाँचेछैन, बेच्चे आफूले बेचेको जिमिनमा फर्केर आउनेछैन, किनभने समस्त भीडको बारेमा यो दर्शन बदलिनेछैन । अनि तिनीहरूका पापहरूका कारणले तिमध्ये कोही पनि बलियो पारिनेछैन! १४ तिनीहरूले तुरही फुकेका छन् र हरेक कुरा तापारे कामहरूले जानेछन्, तर कोही पनि युद्ध गर्न गइरहेको छैन । किनकि मेरो क्रोध ती जम्मै भीडमाथि छ । १५ घर बाहिर तरवार अनि भित्र रुद्धी र अनिकाल छन् । खेतमा हुनेहरू तरवारले मारिनेछन्, जबकी सहरमा हुनेचाहिं अनिकाल र रुद्धीले नष्ट हुनेछन् । १६ तर तिमध्येबाट केही बाँचेका उम्कनेछैन, र तिनीहरू पर्वतहरूमा जानेछन् । तिनीहरू सबैले बेसीका ढुकुरझाँ शोक गर्नेछन्—हरेक बाँचेका उम्कनेछैन । १७ हरेक हात शिथिल हुनेछ र हरेक धुँडा पानीझै निर्वल हुनेछ, १८ र तिनीहरूले भाडाग्रा लाउनेछन् र त्रासले तिनीहरूलाई ढाक्नेछ । हरेक अनुहारमा लाज हुनेछ, र तिनीहरू सबैका शिरमा कापाल हुनेछैन । १९ तिनीहरूले आफ्ना चाँदी गल्लीहरूमा फाल्नेछन्, र तिनीहरूको सुन

त्यागिएको चिजजस्तो हुनेछ । परमप्रभुका क्रोधको दिनमा तिनीहरूका चाँदी र सुनले तिनीहरूलाई बचाउन सक्नेछैन् । तिनीहरूको जीवन बचाइनेछैन, र तिनीहरूको भोक्मैटिनेछैन, किनकि तिनीहरूको अधर्म ठेसलाग्दा ढुङ्गो बनेको छ । 20 आफ्ना सुन्दर गरगहनामा तिनीहरूले घमण्ड गरे, र तीबाट तिनीहरूले आफ्ना घिनलाग्दा मूर्तिहरू र तिनीहरूका धृणित कुराहरू बनाए । यसकाण म घिनलाई तिनीहरूका निमित अशुद्ध थोकमा परिणाम गरिरदिएछु । 21 तब म ती थोकहरू विदेशीहरू र दुष्टका हातमा लुटका रूपमा दिनेछु, र उनीहरूले ती बिटुला पार्नेछन् । 22 तब तिनीहरूले मेरो वास्ता गरिएको ठाँलाई बिटुलो पार्दा तिनीहरूदेखि म आफ्नो अनुहार फर्काउनेछु । उटुटेहरू त्यहाँ पस्नेछन् र त्यसलाई बिटुलो पार्नेछन् । 23 साडला बानाओ, किनभने देश रगतको न्यायले भरिएको छ, र सहर हिसाले भरिएको छ । 24 यसैले म सबैभन्दा दुष्ट जातिलाई ल्याउनेछु, र तिनीहरूले यिनीहरूका घरहरूमाथि अधिकार गर्नेछन्, र बलिया मानिसहरूको घमण्ड म खतम गर्नेछु, किनकि तिनीहरूका पवित्र ठाँवहरू बिटुला पारिनेछन् । 25 त्रास आउनेछ । तिनीहरूले शान्ति खोजेछन्, तर त्यहाँ कही हुनेछैन । 26 विपद्माथि विपद् आउनेछ, र त्यहाँ हल्लामाथि हल्ला हुनेछ । तब तिनीहरूले अगमवत्काबाट दर्शन खोजेछन्, तर पुजारीबाट व्यवस्था र धर्म-गुरुहरूबाट सल्लाह नष्ट हुनेछ । 27 राजाले शोक गर्नेछन् र शासकले निराशको पोशाक पहिरिनेछ, जबकि देशका मानिसहरूका हात त्रासले काँपेछन् । तिनीहरूका आपनै चालअनुसार तिनीहरूलाई म यसो गर्नेछु । म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले नजानेसम्म तिनीहरूको मानकअनुसार म तिनीहरूको न्याय गर्नेछु ।

8 छैटैं वर्षको छैटैं महिनाको पाँचौं दिनमा जब म आफ्नो घरमा बसें र यहूदाका धर्म-गुरुहरू मेरो सामु बसें, तब त्यहाँ परमप्रभु परमेश्वरको बाहुली ममाथि पर्यो । 2 तब मैले होइ, र हेर, त्यहाँ मानिसको रूप भएको आकार थियो । तिनको कम्मरमुनि आगोजस्तो थियो । अनि तिनको कम्मरदेखि माथिचाहिं चम्किरहेको थातुजस्तो देखिन्थ्यो । 3 तब तिनले हातजस्तै आकार पसारेर मेरो कपाल समातेर मलाई जुरुक्क उठाए । आत्माले मलाई पृथ्वी र स्वर्गको बिचमा उचाल्नुभयो, र परमेश्वरका दर्शनहरूमा यस्श्लेममा मन्दिरको भित्री चोकमा प्रवेश गर्ने उत्तरपटिको मूल ढोकानेर उहाँले मलाई लग्नुभयो, जहाँ डाही बनाउने मूर्ति खडा थियो । 4 तब हेर, मैले मैदानमा देखेको दर्शनअनुसार त्यहाँ इसाएलका परमेश्वरको महिमा थियो । 5 तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो! तेरो आँखाले उत्तरतिर देरू ।” यसैले मैले आँखाले उत्तरतिर होइ, र देवीतर जाने ढोकाको उत्तर, त्यहाँ ढोकामा त्यो डाहको मूर्ति थियो । 6 यसैले उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, तिनीहरू के गर्दैछन्, त देख्छस? इसाएलको घरानाले मलाई आफ्नो पवित्रस्थानबाट टाढा हटाउनलाई घिनलाग्दा कामी यी नै हुन् । तर तै फर्केछस् र अझ बढी घिनलाग्दा कामहरू देखेछस् ।” 7 तब उहाँले मलाई चोकको ढोकामा ल्याउनुभयो, र मैले होइ र त्यहाँ पर्खालिमा खाल थियो । 8 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, यो भित्ताभित्र खन् ।” त्यसैले मैले त्यो भित्ताभित्र खनें, र त्यहाँ एउटा ढोका थियो । 9 तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “जा र तिनीहरूले त्यहाँ गरिरहेका घिनलाग्दा दुष्ट कामहरू हेरै ।” 10 यसैले म भित्र पसें र होइ, र नियालें । त्यहाँ हेरेका किसिमका घसने जन्तुहरू र घिनलाग्दा पशुहरू थिए । इसाएलको घरानाका जम्मै मूर्तिहरूका चित्रहरू त्यहाँ भित्तामा चारैतर बनाइएका थिए । 11 त्यहाँ इसाएलका घरानाका सतरी जना धर्म-गुरुहरू थिए र शापानको छोरो याजन्याह तिनीहरूका माझमा खडा थिए । तिनीहरू मूर्तिहरूका सामु खडा थिए, र धूपको धूवाँ मास्तिर जाओस् भनेर हेरेकले हातमा आ-आफ्ना धूपैरो लिएर खडा थिए । 12 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, इसाएलका घरानाका धर्म-गुरुहरूले आँखारोमा के गरिरहेका के तै देख्छस? आफ्नो मूर्तिको गुप्त कोठामा तिनीहरू प्रत्येकले यसो गर्छन् किनकि तिनीहरू भन्नन्, ‘परमप्रभुले

हामीलाई देख्नुहुन् । परमप्रभुले देशलाई त्याग्नुभएको छ’ ।” 13 तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “फेरि फर्की र तिनीहरूले गरिरहेका अरू ठुला घिनलाग्दा कामहरू हेरै ।” 14 त्यसपछि उहाँले मलाई परमप्रभुका मन्दिरको उत्तरपटिका ढोकाको मुखमा लानुभयो र हेर, त्यहाँ स्त्रीहरू बसेर तम्भु जै देवताको लागि रोइरहेका थिए । 15 त्यसैले उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, के तै यो देख्छस? फर्की र यीभन्दा पनि बढी घिनलाग्दा कुराहरू हेरै ।” 16 उहाँले मलाई परमप्रभुका मन्दिरको भित्री चोकमा लानुभयो, र हेर, अनि त्यहाँ वेदी र दलानको बिचमा परमप्रभुको ढोकामा करिब पच्चीस जना मानिस थिए, आफ्ना पिठ परमप्रभुको मन्दिरतिर अनुहारचाहिं पूर्वपटि फर्काएर तिनीहरूले सूर्योको पुजा गरिरहेका थिए । 17 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, के तै यो देख्छस? के तिनीहरूले यहाँ गरिरहेका यी घिनलाग्दा काम यहूदाका घरानाको लागि सानो कुरा हो र? किनकि तिनीहरूले देशलाई हिसाले भेरेका छन् र आफ्ना नाकमा हाँगा राखेर मलाई रिस उठाउनलाई तर्केका छन् । 18 यसैले म पनि तिनीहरूको माझमा काम गर्नेछु । मेरा आँखामा दया हुनेछैन, र म तिनीहरूलाई छोडेछैन । तिनीहरू उच्च सोरले मेरो कानैमा कराए तापनि म तिनीहरूको कुरा सुनेछैन ।

9 तब उहाँले तुलो सोरमा कराएर यसो भन्नुभएको मैले सुनें, “रक्षकहरू हेरेकले आफ्ना हातमा नष्ट गर्ने हतियार लिएर सहरमा आङ्नु ।” 2 तब हेर, छ जना मानिसहरू हेरेकले आ-आफ्नो हातमा हत्या गर्ने हतियार लिएर उत्तरतिर फर्केको मथिल्लो ढोकाबाट आए । तिनीहरूका माझमा सूती कपडा लगाएका र कलम भिरेका एक जना मानिस थिए । यसरी तिनीहरू भित्र गए र काँसाको वेदीको छेउमा खडा भए । 3 तब इसाएलका परमेश्वरको महिमाचाहिं करूबहस्देखि मासिर्तर हटेर मन्दिरको सँचारमा पुगिसकेको थियो । तब परमप्रभुले त्यो सूती कपडा लगाएको र कलम भिरेको मानिसलाई आफ्नो छेउमा बोलाउनुभयो । 4 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “सहरको बिचबाट—यस्श्लेमको बिचबाट भएर जा र सहरमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरू देखें शोक र विलाप गर्ने सबै मानिसहरूका निदारहस्मा एउटा चिन्ह लगा ।” 5 मैले सुनिरहँदा उहाँले अरूलाई भन्नुभयो, “उसको पछिपछि सहरभरि जाओ र मार । तिनीहरूका आँखामा दया आउन नदेओ, र नछोड, 6 दुर्दु मानिस, जवान मानिस, कन्या, साना बालकहरू र स्त्रीहरू । ती सबैलाई मार! तर निधारमा त्यो चिन्ह भएको कसैलाई पनि नछोओ । मेरो पवित्रस्थानदेखि नै सुरु गर ।” यसैले मन्दिरको सामु भएका धर्म-गुरुहरूदेखि नै तिनीहरूले सुरु गरे । 7 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मन्दिर बिटुलो पार, र त्यसका चोकहरूलाई लाशहरूले भर । जाओ!” यसैले तिनीहरू गए र सहरलाई आक्रमण गरे । 8 जब तिनीहरूले त्यसलाई आक्रमण गर्दैथिए, र मचाहिं एकलै छोडिएँ, तब घोप्टो परें र सँदै भनें, “हे परमप्रभु परमेश्वर, यस्श्लेममाथि आफ्नो क्रोध खन्याउनुद्देश्य इसाएलका बचेकाहरू जम्मैलाई तपाईंले सर्वनाश गर्नुपेहोले ।” 9 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “इसाएल र यहूदाका घरानाको पाप असाध्य ठुलो छ । देश रक्तपातले भरिएको छ, र सहरचाहिं विकृतिले भरिपूर्ण छ, किनकि तिनीहरू भन्नन्, ‘परमप्रभुले देशलाई त्याग्नुभएको छ, र ‘परमप्रभुले देख्नुहुन्’ ।” 10 यसैले मेरा आँखामा दया हुनेछैन, र म तिनीहरूलाई छोडेछैन । बस म ती सबै तिनीहरूके शिरमा खन्याउनिनेछु ।” 11 हेर, त्यो सूती कपडा लगाएको र कम्मरमा कलम भिरेको मानिस आए । तिनले यसो भने, “तपाईंले मलाई आज्ञा गर्नुभएमोजिम मैले गरेको छु ।”

10 जब मैले करूबहरूका शिरेदेखि मासिर्तर भएको अर्धगोलाकर क्षेत्रमा होइ । तीभन्दा माथि सिहासनजस्तो स्वरूपमा नीरजस्तो केही कुरा देखा पर्यो । 2 तब परमप्रभुले ती सूती कपडा लगाएका मानिससँग बोल्नुभयो र यसो भन्नुभयो, “करूबहरूका मुनितर रहेका पाड्गाहरूका बिचमा जा, र ती करूबहरूका बिचमा जोलिरहेको आगोको भुङ्गो लिएर आफ्ना

दुवै हातमा भर र ती सहरको माथि छारिदे ।” तब मैले हेदहिँदै ती मानिस गए । ३ ती मानिस भित्र जाँदा करूबहरूचाहिं मन्दिरको दाहिनेपटि खडा भए, र भित्री चोक बादलले भरियो । ४ परमप्रभुको महिमा करूबहरूबाट मास्तिर उठ्यो र मन्दिरको सँधारमाथि गयो । यसले मन्दिरलाई बादलले भरियो, र चोकचाहिं परमप्रभुको महिमाको चमकले भरपूर भयो । ५ करूबहरूका पखेटाको आवाजचाहिं बाहिरको चोकसम्मे सुनिन्थ्यो, जुन सर्वशक्तिमान् परमेश्वर बोल्नुहुँदा सुनिने आवाज जस्तै थियो । ६ यस्तो भयो, परमेश्वरले त्यो सूती कपडा लाउने मानिसलाई यसो भनेर आज्ञा दिनुहुँदा, “ती करूबहरूका माझमा भएका पाड्ग्राहरूका बिचबाट आगो ले,” तब ती मानिस भित्र गए र एउटा पाड्ग्राको छेउमा खडा भए । ७ करूबहरूका बिचमा भाएको त्यो आगोतिर करूबहरूका बिचबाट एउटा करूबले आफ्नो हात छिएर, र त्यो माथि उठाए र सूती कपडा लाउने मानिसको हातमा त्यो राखिए । ती मानिसले त्यो लिए र फर्केबाहिर गए । ८ ती करूबहरूका पखेटामुनि मैले एक जना मानिसको हातजस्तै केही कुरा देखें । ९ अनि मैले हेरें, र देखें । करूबहरूका छेउमा चार वटा पाड्ग्रा थिए— प्रत्येक करूबको छेउमा एउटा पाड्ग्रा थिए, र ती पाड्ग्रा पीतमणीजस्ता देखिन्थे । १० ती चारै पाड्ग्राहरू एकै किसिमका थिए, एकअकार्का खटिएका देखिन्थे । ११ ती हलचल गर्दा चार दिशामा कुनै एक दिशातिर तिनीहरू जाए, तिनीहरू जाँदा फर्कैन थिए । तर तिनीहरू जता फर्केका थिए त्यतै जाए, तिनीहरू पनि त्यसैतर नफर्की जान्थे । १२ तिनीहरूका सम्पूर्ण शरीर, तिनीहरूका पीठ, हात र पखेटा, तिनीहरूका चारै वटा पाड्ग्राहरूसमेत सम्पूर्ण आँखाले भरिएका थिए । १३ मैले सुन्दा, ती पाड्ग्राहरूलाई “धुने पाड्ग्रा” भनियो । १४ ती हरेका चार वटा अनुहार थिए । पहिलो अनुहार करूबको, दोसो अनुहार मानिसको, तेसो अनुहार सिंहको र चौथो अनुहार गरुडको जस्तै थियो । १५ तब मैले कबार नहरको किनारामा देखेका करूबहरू अर्थात् जीवित प्राणीहरू उठे । १६ जब ती करूबहरू हलचल गर्थे, तब छेउका ती पाड्ग्राहरू पनि तिनीहरूस्तै जान्थे, र जब ती करूबहरू भूँबाट माथि उठ्नलाई आफ्ना पखेटा फैलाउँथे, तब ती पाड्ग्राहरू फर्कैन थिए । तिनीहरूको छेउमा ती रहथे । १७ जब ती करूबहरू ठिङ्ग खडा हुन्थे, तब ती पाड्ग्राहरू पनि ठिङ्ग खडा नै रहथे, र जब ती माथि उठ्ये, तब ती पाड्ग्राहरू पनि तिनीहरूसँग माथि उठ्ये, किनकि ती जीवित प्राणीहरूका आत्मा ती पाड्ग्राहरूमा थिए । १८ तब परमप्रभुको महिमा मन्दिरको सँधारबाट निस्केर गयो र ती करूबहरूका माथि अडियो । १९ ती करूबहरूले आ-आपना पखेटाहरू फैलाएर माथि उठे र मैले हेरें गर्दा बाहिर गए, र ती पाड्ग्राहरूले पनि तिनीहरूका पछिपछि त्यसै गरे । परमप्रभुका मन्दिरको पूर्वीतरका ढोकाको मुख्यैमा तिनीहरू खडा भए, र इसाएलका परमेश्वरको महिमा माथिबाट तिनीहरूमा आयो । २० कबार नहरको किनारामा इसाएलका परमेश्वरको मुन्त्रित मैले देखेका ती जीवित प्राणीहरू यी नै थिए, यसैले तिनीहरू त करूबहरू रहेछन् भनी मैले थाहा पाएँ । २१ ती प्रत्येकका चार वटा अनुहार र चार वटा पखेटा थिए, र तीनका पखेटामुनि मानिसका हातहरूस्तै देखियो, २२ र तिनीहरूका अनुहारहरूका स्वरूप कबार नहरको किनारामा मैले देखेका अनुहारहरूजस्तै थिए, र तीमध्ये हरेक सिधै अगाडि हिँड्ये ।

११ तब आत्माले मलाई माथि उठाउनुभयो र परमप्रभुका भवनको पूर्वितरको ढोकामा लाउनुभयो, र त्यहाँ ढोकाको मुख्यैमा पच्चीस जना मानिस थिए । तिनीहरूका माझमा मैले मानिसहरूका अगुवाहरू, अज्जूरका छोरा याजन्याहर र बनायाहका छोरा पलत्याहलाई देखें । २ परमेश्वरले मलाई भनुभयो, “ए मानिसको छोरो, यस सहरमा दुष्ट्याई गर्न घड्यन्त रन्ने र दुष्ट योजना बनाउने मानिसहरू यी नै हुन् । ३ तिनीहरू भदैछन्, “घरहरू निर्माण गर्न समय अहिले होइन । यो सहर भाँडो हो र हामीहरू मासु हाँ ।” ४ यसैकारण तिनीहरूका विरुद्धमा अगमवाणी गर । ए मानिसको छोरो,

अगमवाणी गर ।” ५ तब परमप्रभुका आत्मा ममा आउनुभयो, र उहाँले मलाई यसो भन्न लाउनुभयो: “परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: हे इसाएलका घराना, तिमीहरू यसो भन्दछै । किनकि तिमीहरूका मनमा के आउँ भन्ने मलाई थाहा छ । ६ तिमीहरूले यस सहरमा मारेका मानिसहरूका सङ्ख्यालाई वढिँ गरेका छौ, र यसका गल्लीहरू तिनीहरूले भरेका छौ । ७ यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: तिमीहरूले मारेका मानिसहरू जसका लाशहरू तिमीहरूले यस्थलेमको बिचमा छाडेका छौ, ती मासु हुन्, र यो सहरचाहिं भाँडो हो । तर तिमीहरूचाहिं यस सहरका बिचबाट बाहिर निकालिनेछौ । ८ तिमीहरू तरवारदेखि डराएका छौ । यसैले तिमीहरूका विरुद्धमा तरवार ल्याउँदैछु । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । ९ म तिमीहरूलाई सहरको बिचबाट बाहिर निकालेन्नु, र तिमीहरूलाई विदेशीहरूका हातमा सुम्पिदिनेन्नु, किनकि तिमीहरूका विरुद्धमा म न्याय ल्याउनेन्नु । १० तिमीहरू तरवारले ढलेन्छौ । इसाएलको सिमाना भित्र म तिमीहरूको न्याय गर्नेन्नु । यसरी म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौ । ११ यो सहर तिमीहरूका लागि पकाउने भाँडो हुनेछैन, न त त्यसको बिचमा तिमीहरू मासु नै हुनेछौ । तिमीहरूको न्याय म इसाएलको सिमाना भित्र नै गर्नेन्नु । १२ तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौ, जसका विधिहरूमा तिमीहरू डिहेका, र जसका नियमहरू तिमीहरूले पालन गरेका छैन । बस, तिमीहरूका वरिपरि भएका जातिहरूका विधिहरू तिमीहरू पालन गरेका छौ ।” १३ जब मैले अगमवाणी गरिरहेको थिएँ, तब बनायाहका छोरा पलत्याह मरे । तब म घोटो परें र चर्को सोरामा कराएँ र यसो भनें, “हाय, परमप्रभु परमेश्वर! के इसाएलका बचेकाहरूलाई तापाईंले सम्पूर्ण रूपले सर्वनाश गर्नुहुँच?” १४ त्यसपछि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, १५ “ए मानिसको छोरो, तेरा दाजुभाइ! तेरा दाजुभाइ! जो तेरा कुलका र इसाएलका सारा घराना! यी सबै ती नै हुन्, जसका विषयमा यस्थलेमका बासिन्दाहरूले यसो भनेका थिए, “यिनीहरू परमप्रभुदेखि टाढा भएका छन् । यो देश हामीलाई अधिकार गर्न दिइएको थियो ।” १६ यसकारण यसो भन्, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: मैले तिनीहरूलाई जातिहरूका बिचमा टाढा पठाए पनि र तिनीहरूलाई देश-देशमा तितरबितर पारे पनि, तिनीहरू गएका देशमा केही समयको निमित्त म तिनीहरूको पवित्रस्थान भएको छु ।” १७ यसकारण भन्, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: तिमीहरूलाई म मानिसहरूबाट जम्मा गर्नेन्नु, र तिमीहरू तितरबितर भएका देशहरूबाट म तिमीहरूलाई जम्मा गर्नेन्नु र म तिमीहरूलाई इसाएलको देश दिनेन्नु ।” १८ तब तिनीहरू त्यहाँ जानेछन् र त्यो ठाउँबाट हरेक घृणित र धिनलाग्दा कुराहरू हटाउनेछन् । १९ म तिनीहरूलाई एउटै हृदय दिनेन्नु, र तिनीहरूमा म एउटा न्याय आत्मा हालिदिनेन्नु । म तिनीहरूलाई दुङ्गाको हृदय निकालेर मासुको हृदय दिनेन्नु, २० ताकि तिनीहरू मेरा विधिहरूमा चल्नेन्नु, र तिनीहरूले मेरा नियमहरू पालन गर्नेन्नु र तीअनुसार गर्नेन्नु । तब तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेन्नु, र म तिनीहरूका परमेश्वरको हुनेन्नु । २१ तर आप्ना घृणित प्रतिमाहरू र धिनलाग्दा मूर्तिहरूलाई भक्ति गर्ने हृदय भएकाहरूलाई चाहिं म तिनीहरूका काममहरूको प्रतिफल तिनीहरूका शिरमा खन्नाइदिनेन्नु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” २२ ती करूबहरूले आफ्ना पखेटा र आफ्ना छेउमा भएका पाड्ग्राहरूमा माथि उचाले र इसाएलका परमेश्वरको महिमा तिनीहरूका माथि थियो । २३ तब सहरको बिचबाट परमप्रभुको महिमा माथि गयो, र सहरको पूर्वपटिको पर्वतमा अडियो । २४ आत्माले मलाई माथि उठाउनुभयो र परमेश्वरका आत्माद्वारा दिइएको दर्शनमा कल्दीमा निवासित भएकाहरूकहाँ ल्याउनुभयो । तब मैले देखेको त्यो दर्शनमा बलाट मास्तिर गङ्गालाल्यो । २५ तब परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएका सबै कुरा मैले निवासित भएकाहरूकहाँ घोषणा गरिदिएँ ।

१२ परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, २ “ए मानिसको छोरो, एउटा विद्रोही घरानाको बिचमा बस्छस्, जहाँ तिनीहरूका हेर्ने आँखा ती

छन् तर तिनीहरू देखैनन् । अनि तिनीहरूका सुने कान त छन् तर सुन्दैनन्, किनभने तिनीहरू विद्रोही घराना हुन् । 3 यसकारण ए मानिसको छोरो, निर्वासित भएको व्यक्तिझाँ आफ्ना सामान पोको पार, र दिँसै तिनीहरूले देखे गरी जान सुर गर्, किनकि तिनीहरूकै सामु तालाई म निर्वासित तुल्याउनेछु । तिनीहरू विद्रोही घराना भए तापनि शायद तिनीहरूले बुझान् । 4 निर्वासनको लागि तेरा सामानहरू दिँसै तिनीहरूका आँखाको सामुन्ने बाहिर निकालेछस् । तिनीहरूका आँखाको सामुने कोही निर्वासनमा जानेझौ बेलुकी जानेछस् । 5 तिनीहरूले देखे गरी पर्खालिमा प्वाल पार, र त्यसैबाट बाहिर निकोरे जा । 6 तिनीहरूले हेरिहँदा तैले आफ्नो सामान काँधमा उठा, र ती अँथ्यारोमा बोकेर बाहिर लैजा । आफ्नो मुख छोप्, किनकि तैले भुँदै देख्नुहोन, किनभने इसाएलका घरानाको निम्ति मैले तालाई एउटा चिन्हको रूपमा अलग गरेको छु । 7 यसरी जस्तो मलाई आज्ञा गरियो त्यस्तै मैले गरे । निर्वासनको लागि मैले आफ्ना सामानहरू दिँसै बाहिर निकालें, र बेलुका हातले पर्खालिमा प्वाल पारें । मैले आफ्ना सामानहरू अँथ्यारोमा बाहिर निकालें, र तिनीहरूले हेरिहँदे ती आफ्ना काँधमा बोकें । 8 त्यसपछि बिहान परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 9 “ए मानिसको छोरो, के इसाएलका घराना, त्यो विद्रोही घरानाले, ‘तिमी यो के गर्दैछो?’ भनेर सोधेन? 10 तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: यो भविष्य सुचक कामले यस्तश्लेमका शासक र सारा इसाएलका घरानासित सम्बन्ध राख्छ ।’ 11 यसो भन्, ‘तिमीहरूका निम्ति म एउटा चिन्ह हुँ ।’ मैले जसो गरेको छु, तिनीहरूलाई त्यस्तै गरिनेछ । तिनीहरू निर्वासन र कैदमा जानेछन् । 12 तिनीहरूका बिचमा हुने शासकले सँझामा आफ्नो काँधमा सामान बोक्नेछ, र पर्खालिमा बाहिर जानेछ । तिनीहरूले पर्खाल फोर्नेछन् र आफ्ना सामानहरू बाहिर निकाल्नेछन् । आफ्ना आँखाले भुँदै नदेखोस् भनेर त्यसले आफ्नो मुख छोपेछ । 13 म आफ्नो जाल त्यसमाथि फिजाउनेछु, र त्यो मेरो पासोमा पर्नेछ । तब म त्यसलाई कल्दीहरूको देश बेबिलोनियामा लानेछु, तर त्यसले त्यो देखेछैन । त्यो त्यही मर्नेछ । 14 त्यसका वरिपरि हुनेहरू जसले त्यसलाई मदत गर्नेछन् र त्यसका सम्पूर्ण फौजिलाई म तितराबितर पारेनेछु, र तिनीहरूको पछि म तरवार पठाउनेछु । 15 जब जातिहरूका बिचमा तिनीहरूलाई म छरपट पारेनेछु र देश-देशमा तिनीहरूलाई तितराबितर पारेनेछु, तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् । 16 तर म तिनीहरूमध्येका थोरैलाई तरवार, अनिकाल र रुदीबाट जोगाउनेछु, ताकि जहाँ तिनीहरू जानेछन्, त्यहाँका जातिहरूका बिचमा आफ्ना बिनलागदा व्यवहारहरूका लेखा तिनीहरूले राखेछन्, यसरी म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।” 17 परमेश्वरको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 18 “ए मानिसको छोरो, आफ्नो भोजन थरथर हुँदै खा, र कादै र चिन्ता गर्दै पानी पी । 19 अनि देशका मानिसहरूलाई यसो भन्: ‘यस्तश्लेमका बासिन्दाहरू र इसाएल देश बारेमा परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “तिनीहरूले आफ्नो भोजन कान्दै खानेछन्, र थरथर कान्दै तिनीहरूले आफ्नो पानी पिउनेछन्, किनकि त्यहाँ बस्नेहरूका हिसाको कारणले त्यसमा भएका सबै कुरासमेत तिनीहरूका देश उजाड पारिनेछ । 20 मानिसहरू बसेका सहरहरू उजाड हुनेछन्, र देश उजाड-स्थान हुनेछ । तब म नै परमप्रभु हुँ भी तिनीहरूले जानेछौ ।” 21 फेरि पनि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 22 “ए मानिसको छोरो, ‘समय लामो पारिएको छ, र हरेक दर्शन फेल हुँच’ भन्ने इसाएलमा चल्दैआएको उखान के हो? 23 यसकारण तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: म यस उखानको अन्त गरिदिनेछु, र इसाएलका मानिसहरूले फेरि कहिल्यै यो प्रयोग गर्नेछन् ।’ तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘समय नजिकै आएको छ, जति बेला हरेक दर्शन पुरा हुनेछ । 24 किनकि अब फेरि कहिल्यै इसाएलका मानिसहरूका बिचमा झूटा दर्शन र जोखना हर्नेहरू हुनेछन् । 25 किनकि म परमप्रभु हुँ! म बोल्छु र आफूले बोलेका कुरा पुरा गर्नु । यो कुरा ढिलो हुनेछैन । किनकि ए विद्रोही घराना, तिमीहरूका समयमा नै मैले भनेको

यो कुरा म पुरा गर्नेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 26 फेरि पनि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 27 “ए मानिसको छोरो, हेरु, इसाएलका घरानाले यसो भनेको छ, ‘त्यसले देखेको दर्शन अबदेखि धेरै दिनसम्मको लागि हो र त्यसले बोलेको अगमवाणी धेरै समयपछिका लागि हो ।” 28 यसकारण तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: मेरा वचन पुरा हुन अब ढिलो हुनेछैन, तर मैले बोलेका वचन पुरा हुनेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।

13 फेरि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, इसाएलमा अगमवाणी बोलिरहेका अगमवक्ताहरूका विरुद्धमा अगमवाणी बोल्, र आपनै कल्पनाहरूका अगमवाणी बोल्नेहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभुको वचन सुन । 3 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: आपनै आत्माका कुरा पछाड्याउने तर केही पनि नदेखें मूर्ख अगमवक्ताहरूलाई धिक्कार । 4 इसाएल, तिमीहरूका अगमवक्ताहरू त उजाड-स्थानहरूमा बर्ने स्यालहरूजस्ता भएका छन् । 5 परमप्रभुको दिनमा हुने युद्धमा सुरक्षा होस् भनेर इसाएलका घरानाको वरिपरिका पर्खालिमा भएका भक्तेका ठाउँहरू मरम्मत गर्न पनि तिमीहरू गएका छैन । 6 मानिसहरूसँग झूटा दर्शनहरू छन् र तिनीहरू झूटा भविष्यवाणी गर्नेछन् । तिनीहरू यसो भन्नुन्, “परमप्रभुको घोषणा यस्तो-यस्तो छ ।” परमप्रभुले तिनीहरूलाई पठाउनुभएको होइन । तापनि आफ्ना सन्देश पुरा हुनेछन् भनी तिनीहरूले मानिसहरूलाई आशा गर्न बनाएका छन् । 7 के तिमीहरूले झूटा दर्शनहरू देखेका र झूटा भविष्यवाणीहरू बोलेका होइन्नो र, तिमीहरू जसले “परमप्रभु यस्तो-यस्तो भन्नुहुन्छ,” भन्दछौ, जबकि म आफैले ती भनेकै होइन? 8 यसैकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: किनभने तिमीहरूले झूटा दर्शनहरू देखेका र झूटा बोलेको छौ । त्यसकारण तिमीहरूका विरुद्धमा परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा यस्तो छः 9 मेरो हात ती अगमवक्ताहरूका विरुद्धमा हुनेछ, जसले असत्य दर्शनहरू देख्नन् र झूटा जोखनाहरू भन्नन् । तिनीहरू मेरो मानिसहरूका सभामा हुनेछन्, वा इसाएलका घरानाको सूचीमा तिनका नाउँ लेखिनेछन् । तिनीहरू इसाएल देशमा जानुहोन्दैन । किनकि परमप्रभु परमेश्वर म नै हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौ । 10 यो कारणले र तिनीहरूले मेरो मानिसहरूलाई टाढा लगेका र यसो भनेका कारणले, “शान्ति,” जब शान्ति नै छैन । तिनीहरू एउटा पर्खालिम बनाउँदैछन् जसलाई तिमीहरूले चुन लगाउनेछन् । 11 ती पर्खालिम चुना लगाउनेहरूलाई यसो भन्, ‘यो ढल्नेछ । धनघोर वृष्टि हुनेछ र यसलाई ढाल्नालाई तुला असिना र यलाई नष्ट गर्नलाई अँथीबेहरी म पठाउनेछु । 12 हेर, त्यो पर्खालिम ढल्नेछ । के अरूले तिमीहरूलाई यसो भनेका छन्नु र, “तिमीहरूले पोतेको चुन कहाँ छ? ।” 13 यसैकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: म आफ्नो क्रोधमा एउटा डरलाग्दौ आँथीबेहरी ल्याउनेछु, र मेरो रिसमा पानीको बाढी आउनेछन् । मेरो क्रोधको असिनाले त्यसलाई पूर्ण रूपमा भत्काउनेछ । 14 किनकि तिमीहरूले चुना पोतेको त्यो पर्खालिमाई भत्काउनेछु र त्यसलाई म भूँडासम्म लडाउनेछु, र त्यसको जग देखाउनेछु । यसरी त्यो ढल्नेछ र तिमीहरू सबै पनि त्यसको माझामा नष्ट हुनेछौ । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौ । 15 किनकि म आफ्नो क्रोधमा त्यो पर्खालिम र त्यसलाई चुनले पोतेहरूलाई नष्ट पारेनेछु । म तिमीहरूलाई भन्नेछु, “त्यो पर्खालिम अब छैन न त त्यसलाई चुनले पोतेहरूलाई नष्ट पारेनेछु । 16 यस्तश्लेमको बारेमा अगमवाणी बोल्ने इसाएलका यी अगमवक्ताहरू र त्यसको निम्ति शान्तिको दर्शन देखेहरू । तर त्यहाँ शान्ति नै छैन! यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 17 यसले अब ए मानिसको छोरो, तेरा मानिसहरूको छोरीहरू, जसले आपनै कल्पनाको अगमवाणी बोल्नेहरूतिर तेरो मुख फर्का, र तिनीहरूका विरुद्धमा अगमवाणी बोल् । 18 यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: धिक्कार ती त्रीहरू, जसले आपना हातका हातका हातका भागमा जादुका बुटीहरू हुँच्छन् ।

मानिसहरूको शिकार गर्न विभिन्न आकारका शिर ढाक्ने घुम्टा बनाउँछन् । कै तिमीहरूले मेरा मानिसहरूका शिकार गर्ने तर आफ्नै जीवनचाहि बचाउने छौं र ? 19 मर्फु नपर्ने मानिसहरूलाई मार्नलाई र बाँच्न नपर्नेहरूको जीवन बचाउनलाई तिमीहरूका कुरा सुन्ने मेरा मानिसहरूलाई झुटा कुरा गरेर र आफ्ना दुई-चार मुट्ठी जौ र रोटीका केही टुक्राहरूका निम्नि मेरो मानिसहरूका बिचमा तिमीहरूले मलाई बिटुलो पाच्यौ । 20 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः म तिमीहरूका जादुका विरुद्धमा छु, जुन चरालाई झौं मानिसहरूलाई पासोमा पार्न तिमीहरूले प्रयोग गरेका छौं । सँचौ ती म तिमीहरूका पाखुराहरूदेखि ती चुटाउँछु । अनि तिमीहरूले चरालाई झौं पासोमा पारेका मानिसहरूलाई म छुटकारा दिनेछु । 21 म तिमीहरूका घुट्टा पनि च्यातिदिनेछु, र मेरो प्रजालाई तिमीहरूका हातदेखि छुटाउनेछु, यसरी तिनीहरू फेरि कहिल्यै तिमीहरूका हातमा पर्नेछन् । म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौं । 22 किनकि तिमीहरूले झुटा बोलेर धर्महरूलाई निराश तुल्याएका हुनाले, जबकि मैले उसलाई निरास तुल्याउने इच्छा गरिन, र तिमीहरूले दुष्ट व्यक्तिका कामहरूलाई उत्साह दियो ताकि आफ्नो प्राण बचाउन आफ्ना चालबाट ऊ फर्कनेछैन— 23 यसैकारण तिमीहरूले अब फेरि कहिल्यै झुटा दर्शन देखेछौं नत भविष्यवाणी गरिरहेछौं, किनकि म आफ्ना मानिसहरूलाई तिमीहरूका हातदेखि बचाउनेछु । म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौं ।”

14 इसाएलका धर्म-गुरुमध्ये कोही मकहाँ आए र मेरो सामुन्ने बसे । 2 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 3 “ए मानिसको छोरो, यी मानिसहरूले आफ्ना मूर्तिहरूलाई आफ्ना हृदयमा राखेका छन्, र आफ्नो अधर्मका ठक्कर लाने दुङ्गा आफ्नै अनुहारका सामु राखेका छन् । कै तिनीहरूले मेरो बारेमा सोधन पाउँछन् ?” 4 यसकारण तिनीहरू यो कुरा घोषणा गर र तिनीहरूलाई यसो भन, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः इसाएलका धरानाका हेरेक मानिस जसले आफ्नो हृदयमा मूर्तिहरू राख्छन्, र आफ्नो अधर्मको ठक्कर लान्ने दुङ्गा आफ्नो अनुहारको सामुन्ने राख्छन्, र पनि अगमवक्ताकाहाँ जान्नन्, म परमप्रभुले त्यसका मूर्तिहरूका संख्याअनुसार त्यसलाई जवाफ दिनेछु । 5 आफ्ना मूर्तिहरूको कारण आफ्ना हृदयहरू बबाट टाढा भएका इसाएलका धरानालाई मैले फर्काउन सकौं भनेर म यसो गर्नेछु ।” 6 यसकारण इसाएलका धरानालाई यसो भन, “परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः पश्चात्ताप गर र आफ्ना मूर्तिहरूदेखि फर्क । सबै धिनलाग्दा कुराबाट आफ्ना मुख फर्काओ ।” 7 किनकि इसाएलका धरानाको हेरेक व्यक्तिर इसाएलमा बस्ने हेरेक विदेशी व्यक्तिज जसले मलाई त्याग्छ, जसले आफ्ना मूर्तिहरू आफ्ना हृदयमा राख्छ र आफ्नो अधर्मको ठक्कर लाने दुङ्गा आफ्नै अनुहारको सामु राख्छ, र त्यसपछि मलाई खोजु कुनै अगमवक्ताकाहाँ जान्छ, त्यसलाई म परमप्रभु आफैले जवाफ दिनेछु । 8 यसरी म आफ्नो मुख त्यस मानिसको विरुद्धमा लगाउनेछु, र त्यसलाई एउटा सङ्केत र उखानको पात्र बनाउनेछु, किनकि त्यसलाई म आफ्ना मानिसहरूका बिचदेखि बहिष्कार गर्नेछु र म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछौं । 9 कुनै एक जना अगमवक्ता छलमा पर्छ र यस्तो सन्देश भन्छ भने, म परमप्रभुले त्यस आगमवक्ता छलमा पर्नेछु । म आफ्ना हात त्यसको विरुद्धमा पसानेछु, र मेरो मानिस इसाएलको बिचबाट त्यसलाई नाश गर्नेछु । 10 तिनीहरूका आफ्ना अपराध तिनीहरूले बोक्नेछन् । अगमवक्ताको अपराधचाहिँ र उसँग सल्लाह लिनेको अपराधजस्तै हुनेछ । 11 यसकारण, इसाएलका धरानाले मलाई पछाउनदेखि फेरि कहिल्यै बैरालिनेछन् न त आफ्ना सबै पापहरूले तिनीहरूले फेरि कहिल्यै आफैलाई अपवित्र पार्नेछन् । तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 12 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 13 “ए मानिसको छोरो, कुनै देशले पाप गरेर मेरो विरुद्धमा

पाप गर्छ, ताकि त्यसको विरुद्धमा आफ्नो हात पसारेर र त्यसको खाद्य भण्डार म नाश गरे, र अनिकाल ल्याएँ र मानिस र पशु दुवैलाई नाश गरे भने, 14 तब नोआ, दानिएल र अय्यूब, यी तिन जना मानिसहरू त्यहाँ भए भने पनि तिनीहरूले आफ्नो धार्मिकताद्वारा आफ्नै प्राण मात्र बचाउन सक्छन् । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 15 मैले त्यस देशमा जङ्गली जनावरहरू पठाएँ, र तिनीहरूले त्यसलाई बाँझो तुल्याएँ र त्यो देश उजाड भयो, जहाँ जनावरहरूका कारणले कुनै मानिस गएन भने, 16 तब यी तिन जना मानिस त्यहाँ भए भने पनि, जस्तो म जीवित छु, परमप्रभु परमेश्वर घोषणा गर्नुहुँच्छ, तिनीहरूले आफ्नै छोराछोरीलाई पनि बचाउन सक्दैनन् । तिनीहरूका आफ्नो जीवन मत्र बाँच्नेछ, तर देशावाहि उजाड हुनेश्यो । 17 अथवा मैले त्यस देशको विरुद्धमा तरवार ल्याएँ र यसो भनें, ‘ए तरवार, देशभरि जा र त्यहाँबाट मानिसहरू र जनावरहरू दुवैलाई काट ।’ 18 तब यी तिन जना मानिस त्यो देशको बिचमा भए भने पनि, जस्तो म जीवित छु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुँच्छ, तिनीहरूले आपाना छोराछोरीलाई बचाउन सक्दैनन् । तिनीहरूले आप्नो जीवन मत्र बाँच्नेछ । 19 अथवा मैले यो देशको विरुद्धमा रुढी पठाएँ र रगत बगाएर त्यसका मानिसहरू र पशुहरूलाई मारेर मैले आफ्नो क्रांथ पोखाएँ भने, 20 तब नोआ, दानिएल र अय्यूब त्यो देशमा भए भने पनि, जस्तो म जीवित छु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुँच्छ, तिनीहरूले आपाना छोराछोरीलाई बचाउन सक्दैनन् । तिनीहरूले आप्नो धार्मिकताद्वारा आफ्नै प्राण मात्र बचाउन सक्छन् । 21 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः यश्शलेमको विस्त्रुद्धा मेरा चारवटा दण्डहरू— तरवार, अनिकाल, जङ्गली पशुहरू र रुढी पठाएर, त्यहाँका मानिस र पशुहरू दुवैलाई देशबाट नाश गरेर म थैरै खराब तुल्याउनेछु । 22 तापि न हेरु, त्यसमा कोही बाँकी बुनेछन्, र बचेकाहरू आफ्ना छोराहरू र छोरीहरूका साथमा बाहिर निस्कर जानेछन् । हेरु, तिनीहरू बाहिर तिनीहरूकहाँ आउनेछन्, र तिनीहरूले तिनीहरूका चालहरू र कामहरू हेर्नेछौं, र मैले यश्शलेममा ल्याएका ती दण्ड र देशको विरुद्धमा मैले ल्याएका सबै कुराबाट तिमीहरूलाई सान्त्वना हुनेछ । 23 बाँचेकाहरूका चाल र कामहरू देखेर तिनीहरूले सान्त्वना पाउनेछौं, यसरी मैले त्यसको विरुद्धमा गरेका यी सबै कुरा, र ती मैले व्यर्थमा गरिन्दै भनी तिमीहरूले जानेछौं । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।

15 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, वनका अरू कुनै रुख्का हाँगाहरूभन्दा दाखका बोटको कसरी असल दुन्छ ?” 3 के मानिसहरूले दाखको बोटबाट कैही चीज बनाउन काठ लिन्छन् ? के तिनीहरूले कुनै कुरा द्रृण्ड्याउनलाई त्यसबाट किला बनाउँछन् ? 4 हेरु, त्यसलाई दाउराको रूपमा आगोमा हालियो भने र त्यसका दुई छेउ र बिचको भाग आगोले भस्म भयो भने, के त्यो कुनै कामको हुन्छ र ? 5 हेरु, त्यो सिङ्गै हुँदा पनि केही कामको बन्न सकेन । निश्चय पनि आगोले भस्म भएपछि, अझै पनि त्यसबाट कैही कामको कुरा बन्दैन । 6 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः वनमा भएका रुखहरूभन्दा फरक गरी मैले दाखको बोटलाई आगोलो लागि दाउरा हुन दैँ । यश्शलेमका बसिन्दाहस्तित पनि म त्यसरी नै काम गर्नेछु । 7 किनकि म आफ्नो अनुहार तिनीहरूका विरुद्धमा फकरउनेछु । तिनीहरू आगोबाट बाहिर आए तापनि तिनीहरूलाई आगोले नै भस्म गर्नेछ । यसरी तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछौं जस्ति बेता मैले आफ्नो अनुहार तिनीहरूका विरुद्धमा फकरउनेछु । 8 तब तिनीहरूले पाप गरेका हुनाले म तिनीहरूको देशलाई त्यागिएको उजाड-स्थान बनाउनेछु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।”

16 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, यश्शलेमलाई त्यसका धिनलाग्दा कामहरूका बोरेगा जानकारी दे, 3 र घोषणा भन, ‘यश्शलेमलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः तेरो

सुरु र तेरो जन्म कनानहरूको देशमा भएको हो । तेरो बुबा एक एमोरी थियो, र तेरी आमाचाहिं हिती थिई । ४ जन्मदा तेरो आमाले तेरो नाभि काटिन, न त त्यसले तँलाई सफा गर्नलाई पानीले नुहाइदिई वा तेरो शरीर नुनले दली, वा तँलाई लुगाले बेही । ५ तँप्रति दयालु भएर तेरो निम्नि यी कुरामध्ये कुनै गर्न कोही मानिसका अँखामा दया थिएन । तँ जँम्को दिनमा तेरो जीवनलाई धृणा गरेर तँलाई बाहिर मैदानमा फालियो । ६ तर म तेरो छेउबाट गएँ, र मैले तँलाई तेरो आफै सगतमा लटपटिरहेको देखें । यसैले तेरो सगतमा मैले तँलाई भने, “बाँच् ।” तेरो सगतमा मैले तँलाई भने, “बाँच् ।” ७ मैले तँलाई सन्तानको बोटजस्तै बढ्न लगाएँ । तँ बढिस् र तुलो भइस्, र गहनाहरूको गहना भइस् । तँ नाड्गो र बस्त्रहीन भए तापानि तेरा स्तनहरू कडा भए, र तेरो कपाल बक्लो भयो । ८ म फेरि तेरो छेउबाट गएँ र मैले तँलाई देखें । हेरु, तेरो निम्नि प्रेम गर्ने समय आयो । यसैले मैले मेरो स्त्रको छेउ तँमाथि ओढाएँ र तेरो नगनता ढाकिदिएँ । तब मैले तँसित बाचा बाँधें र तँलाई करारमा ल्याएँ र तँ मेरो भइस्, यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो । ९ यसैले मैले तँलाई पानीले नुहाए र तेरो सगत तँबाट मिचेर घोडीदिएँ, र तेलले तेरो अभिषेक गरें । १० तँलाई बुटादार वस्त्र पहिराएँ, र तेरो खुटामा छालाका जुत्ता लगाएँ । मैले तँलाई मलामलको कपडामा बेहें, र रेशमी लुगाले तँलाई ढाकें । ११ त्यसपछि मैले तँलाई गरगहनाले आभूषित गरें, तेरा हातमा चुरा लगाएँ, र तेरो गलामा सिक्री पहिराएँ । १२ मैले तेरो नाकमा नस्त लगाएँ र कानमा लुक्का लगाएँ, तेरो शिरमा सुन्दर मुकुट पहिराएँ । १३ यसरी तँ सुन र चाँदीले आभूषित भइस्, र तैले मलमल र रेशमी र बुटादार कपडा लगाइस् । तैले मसिनो पीठो, मह र भद्राक्षको तेल खाइस्, र तँ अत्यन्तै सुन्दरी थिहस्, र तँ रानी भइस् । १४ तेरो सौन्दर्यको कारणले तेरो ख्याति जातिहरूका बिचमा फैलियो, किनभने मैले तँलाई दिएको गौरवको कारण तेरो सौन्दर्य सिद्ध थियो—यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो । १५ तर तेरो आफ्नो सौन्दर्यमा तैले भरोसा राखिस् र तेरो ख्यातिको कारणले तैले एक वेश्याले झौं काम गरिस् । छेउबाट जाने जोसुकैलाई पनि तैले वेश्याले झौं आफ्नो काम तैले गरिस्, ताकि तेरो सौन्दर्य उसको भयो । १६ तब आफ्नो केही वस्त्र लिएर तैले रास्री सिङ्गारिका डाँडाका थानहरू बनाइस्, र त्यहीं नै तैले वेश्याले झौं व्यवहार गरिस् । यस्तो नहुन्पर्यायो । न त यस्तो कुराको अस्तित्वमा हुनुपर्यायो । १७ मैले तँलाई दिएको सुन र चाँदीका गहना तैले लिइस् र तैले आफ्नो निम्नि पुरुष-मूर्तिहरू बनाइस् र तीसित तैले वेश्याले झौं काम गरिस् । १८ तैले आप्ना बुटादार कपडाहरू लिइस् र तिनीहरूलाई ढाकिस् र मेरो तेल र अत्तर तैले तिनीहरूका अगि चढाइस् । १९ मसिनो पीठो, तेल र महले बनेको मेरो रोटी मैले तँलाई दिएँ—सुगन्धित बास्ना हुनलाई तैले ती तिनीहरूका अगि चढाइस् किनकी यस्तै भएको छ—यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो । २० अनि तैले मेरो निम्नि जन्माका तेरो छोराछोरीलाई तैले लइस् र मूर्तिहरूका लागि खानेकुराको रूपमा तैले तिनीहरूको बलि चढाइस् । के तेरा वेश्यावृत्तिका कामहरू साना कुराहरू हुन्? २१ तैले मेरा छोराछोरीलाई मूर्तिहरूका निम्नि मारिस् र तिनीहरूलाई आगोमा हिङ्गन लगाइस् । २२ तेरा यी सबै धृणित काम र वेश्यावृत्तिमा तैले आफ्नो युवावस्थाका दिनहरू सम्झेको छैनस्, जिति बेला तँ नाड्गो, वस्त्रहीन र भएर आफ्नो सगतमा लटपटिएकी थिइस् । २३ धिक्कार! तँलाई धिक्कार!—यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो—यसकारण, यी सबै दुष्टताका साथै २४ तँ आफैते हरेक सर्वजनिक ठाँमा गुमज पुजाकोठा बनाइस् । २५ हरेक चोकमा आफ्नो निम्नि एउटा अल्पो देवता-थान बनाइस् र तैले आफ्नो सुन्दरताको अपमान गरिस्, अनि त्यहाँबाट जाने सबैलाई आफ्ना खुटाहरू फैलाइस् र तैले आफ्नो वेश्यावृत्तिका कामहरू बढाइस् । २६ योनिले उन्मत्त तेरो मिश्रदेशका छिमेकीहरूसित पनि तैले वेश्यावृत्ति गेरेको छस्, र वेश्यावृत्तिका तेरा अरु थेरै कामले मलाई रिस उठाइस् । २७ हेरु, म आफ्नै हातले तँलाई हिर्काउनेछु र तेरो रोटी बन्द गर्नेछु । तेरो जीवन म तेरा शत्रुहरू, पलिश्तीहरूका छोरीहरूका हातमा सुम्पिदिनेछु जो

तेरा धिनलाग्दा व्यवहार देखेर लज्जित भएका थिए । २८ तैले अशूरीहरूसित पनि वेश्यावृत्ति गरिस्, किनभने तँ तैपूत हुन सकिनस् । तैले वेश्याले झौं काम गरिस् स र पनि तँ सन्तुष्ट भइनस् । २९ कल्दीका व्यापारीहरूस्का देशमा पनि तैले धैरै वेश्यावृत्तिका कामहरू गरिस्, र यसले पनि तँलाई सन्तुष्ट बनाएन । ३० तेरो हृदय कति बिरामी छ—यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो—कि एक निर्लज्ज वेश्याका कामहरू जस्ता यी सबै कुराहरू तैले गरिस्? ३१ हरेक गल्लीको मोडमा आफ्नो डाँडाका थानहरू र हरेक सार्वजनिक ठाँमा तैले गुमज पुजाकोठा बनाइस् । तापनि तँ वेश्याजस्तो थिइनस्, किनभने ज्याला लिन तैले इन्कार गरिस् । ३२ तँ व्यभिचारी स्त्री, तँ आफ्नो पतिको सद्वामा बिरानाहरूलाई स्वीकार गर्नेछूँस् । ३३ मानिसहरूले त हरेक वेश्यालाई ज्याला दिन्छन्, तर तैले चाहिं उल्टो आफ्ना सबै प्रेमीलाई ज्याला दिन्छेस् र तौसित वेश्यावृत्ति गर्न चारैतरिबाट तिनीहरू तँकहाँ आङ्गन् भनेर युस दिन्छेस् । ३४ यसैले तँ अरु स्त्रीहरूमा फरक छ । किनकि आफूसँग सुत भन्न कोही पनि तँकहाँ आउँदैन । बरु, तैले तिनीहरूलाई ज्याला दिन्छेस् । कसैले पनि तँलाई ज्याला दिदैन । ३५ यसकारण ए वेश्या, परमप्रभुको वचन सुन् । ३६ परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: तैले आफ्ना यौनको उत्तेजना पोखेको छस्, र तेरा सबै धिनलाग्दा मूर्तिहरू बनाएको छस्, र तिनीहरूलाई तैले आफ्ना छोराछोरीका रागत चढाएको छस्, ३७ यसकारण हेरु, तैले भेटेका सबै प्रेमीहरूलाई म भेला गर्नेछु, तैले प्रेम गरेका सबै प्रेमीहरू र तैले धृणा गरेका सबैलाई म भेला गर्नेछु, र तिनीहरूलाई म तेरा विरुद्धमा तेरो चारैतिर ज्यामा गर्नेछु । तिनीहरूले तेरो नगनता देखून् भनेर म तेरो नगनता उधारिदेनेछु । ३८ किनकि व्यभिचार र रगतको बगाको निम्नि म तँलाई दण्ड दिनेछु । अनि मेरो क्रोध र डाहको रक्षपात तँमाथि म ल्याउनेछु । ३९ तँलाई तिनीहरूका हातमा म सुम्पिदिनेछु, यसरी तिनीहरूले तेरा गुमज पुजाकोठा भक्ताउनेछन् र डाँडाका थानहरू ढालेनेछन् र तिनीहरूले तेरा वस्त्रहरू फुकाएर तँलाई नाइगो पार्नेछन् र तेरा सबै गरगहना लैजानेछन् । तिनीहरूले तँलाई नाइगो र उजाड छोडिदेनेछन् । ४० तब तिनीहरूले तेरो विरुद्धमा एउटा भीड ल्याउनेछन्, र तँलाई ढुङ्गाले हानेछन्, र तिनीहरूले तँलाई आफ्ना तरवाहरूले टुक्रे-टुक्रा पार्नेछन् । ४१ तिनीहरूले तेरा घरहरू जलाउनेछन्, र थेरै जना स्त्रीले देख्ने गरी तँलाई धेरै किसिमका दण्ड दिनेछन्, किनकि म तेरो वेश्यावृत्ति रोकेछु, र तैले आफ्ना प्रेमीहरूलाई फेरि ज्याला दिनेछैनस् । ४२ तब तेरो विरुद्धमा भएको मेरो क्रोध म शान्त पार्नेछु । मेरो रिसले तँलाई छोडेनेछ किनकि म सन्तुष्ट हुनेछु, र पेरि कहिलै रिसाउनेछैन । ४३ तैले आफ्नो युवावस्थाका दिनलाई सञ्चोर्णे छैनस्, र यी सबै कुराहरू मलाई रिसले धर्थर काम्ने बनाएको छस् । यसैकारण हेरु, तैले गरेका कामको दण्ड म आफै तेरो आफ्नै शिरमा खन्यादिनेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो । के तेरा अरु सबै धिनलाग्दा व्यवहारहरूमा वेश्यावृत्ति पनि थपेको छैनस् र? ४४ हेरु, उखान भने हरेकले तेरो विषयमा यो उखान भनेछ: “जस्तो आमा उत्तै छोरी र?” ४५ तँ आफ्नी आमाकी छोरी होस, जसले आफ्नै पति र छोराछोरीलाई धृणा गरी, अनि आफ्नी दिवीहरूकी बहिनी होस जसले आफ्नै पति र छोराछोरीलाई धृणा गरे । तेरी आमा हिती थिई, र तेरा बुबा एमोरी थियो । ४६ तेरी दिदी सामरिया थिई र त्यसका छोरीहरू उत्तरामा बस्थे, तेरी बहिनीचाहि तेरो दक्षिणपट्टि बस्थी, अर्थात् सदोम र त्यसका छोरीहरू थिए । ४७ तँ तिनीहरूका चालमा मात्र चलिनस् र तिनीहरूका धिनलाग्दा व्यवहारहरू र अभ्यासहरू मात्र नक्कल गरिनस् र तर तेरा सबै चालमा तँ तिनीहरूभन्ना झन् भ्रष्ट भएको छस् । ४८ जस्तो म जीवित छु, यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो, तैन र तेरा छोरीहरूले गरेनन् । ४९ हेरु, तेरी बहिनी सदोमको पापचाहि यो थियो, त्यो आफ्नो फुर्सदमा अहंकारी थिई, साथै लापरवाह र कुनै कुराको चिन्ता नगर्न थई । त्यसले दरिद्र र खाँचोमा परेका मानिसहरूका हातहरू

बलिये पारिन । 50 त्वो अहंकारी थिर्ड र मेरो सामु धिनलामदा काम गरी, यसैले मैले तिनीहरूलाई उठाएँ, जसरी तैले देखिस् । 51 सामरियाले पनि तैले गरेको गरेका पापहरूका आधा पनि गरेन । त्यसको साटोमा, तिनीहरूले गरेको भन्दा ज्याहै धेरै धिनलामदा काम तैले गरिस्, र तैले गरेका यी सबै धिनलामदा कामका कारणले तेरा दिदी-बहिनी तँभन्दा असल थिए भनी तैले देखाइस् । 52 विशेषगरी तैले आफ्नो निर्लज्जता देखाउँछेस् । यसरी तैले गरेका यी सबै धिनलामदा पापहरूका कारणले तेरा दिदीबहिनी तँभन्दा असल थिए भन्ने तैले देखाइस् । तेरा दिदीबहिनी अब तँभन्दा असल देखिन्छन् । विशेषगरी तैले आफ्नै निर्लज्जता देखाउँछेस्, किनकि यसरी तेरा दिदीबहिनी तँभन्दा असल थिए भनी तैले देखाइस् । 53 किनकि म तिनीहरूका सुदिन—सदाम र त्यसका छोरीहरूका सुदिन र सामरिया र त्यसका छोरीहरूका सुदिन फर्काइदिनेछु । तर तेरो सुदिन तिनीहरूको बिचमा हुनेछ । 54 यी कुराहरूका कारणले तैले आफ्ना लाज देखाउनेछेस् । तैले गरेका हरेक कुराको कारणले तेरो अपमान हुनेछ, र यसरी तिनीहरूका निम्ति ताँचाहिं सान्वन्दा हुनेछेस् । 55 तेरी बहिनी सदाम र त्यसका छोरीहरू पालिको अवस्थामा फर्किनेछन्, र सामरिया र त्यसका छोरीहरू आफ्नो पहिलेको अवस्थामा फर्किनेछन् । त्यसपछि तैं र तेरा छोरीहरू आफ्नो पहिलेको अवस्थामा फर्किनेछो । 56 तैं अहङ्कारी भएको दिनमा पनि तेरो मुखले तेरी बहिनी सदामको सम्झना गरिनस्, 57 तेरो दुष्टता प्रकट हुनुअघि । तर अहिले तैं एंदोमका छोरीहरू र त्यसका वरिपरिका पलिशीहरूका छोरीहरूका बिचमा गिल्लाको पात्र बनेको छस् । मानिसहरूले तैलाई धृणा गर्छन् । 58 तैले आफ्नो निर्लज्जता र धृणित व्यवहार देखाउनेछेस्—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 59 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तँलाई जस्तो व्यवहार गर्नु उचित हुन्छ त्यस्ते व्यवहार म ताँसित गर्नेछु । तैले करार भड्ग गरेर आफ्नो सपथलाई तुच्छ ठाँकेको छस् । 60 तर तेरो जावानीको दिनमा मैले ताँसित बाँधको करारलाई म सम्झनेछु, र तँसँग म सदासर्वदाको करार गर्नेछु । 61 तब तैले आफ्ना चालहरू सम्झनेछेस् र दिदी-बहिनीहरू दुवैलाई तैले ग्रहण गर्दा लजिज्जु हुनेछेस् । ती म तैलाई छोरीहरूका रूपमा दिनेछु, तर तेरो करारको कारणले चाहिं होइन । 62 म आफै मेरो करार ताँसित स्थापना गर्नेछु, र म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछेस् । 63 यी कुराहरूका कारणले, तैले सबै कुरा सम्झनेछेस्, र लजिज्जु हुनेछेस्, यसरी आफ्नो लाजको कारण तैले आफ्नो मुख फेरि कहिल्यै खोल्नेछेस् । त्यति बेला तैले गरेका सबै कुरालाई मैले क्षमा गरेको हुन्छु — यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।

17 परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, इसाएलका धरानालाई एउटा उखान भन् र एउटा दृष्टान्त प्रस्तुत गर् । 3 यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तुला पखेटा र धेरै रडका लामा सुन्दर प्वाँखहरू भएको एउटा तुलो चील उडेर लेबनानमा आयो, र देवदारुको टुप्पामा बस्यो । 4 त्यसले हाँगाहरूका टुप्पाहरू भाँच्यो र ती कनान देशमा लिएर गयो । त्यसले त्यो व्यापारीहरूका एउटा सहरमा रोप्यो । 5 त्यसले देशको केही बिउ लम्बो र ती मालिलो जमिनमा रोप्यो । त्यसले बैंसको बोटजस्तै प्रशस्त पानी भएको ठाउँमा त्यो रोप्यो । 6 तब त्यो उम्मो र जमिनमा द्युकरै फैलिएको दाखिको बोटजस्तै भयो । त्यसका हाँगाहरू ऊतिर फर्किए र त्यसका जाराहरूचाहि भित्रै बढे । यसरी त्यो एउटा दाखिको बटो भयो र त्यसका हाँगाहरू र मुनाहरू पलाए । 7 तर त्यहाँ हुला पखेटा र धेरै प्वाखले भएको अर्को एउटा तुलो चील थियो । हेर, त्यस दाखिको बोटले आफू रोपिएको ठाउँबाट आफ्ना जाराहरू त्यो चीलतिर फर्कायो र आफ्ना हाँगाहरू त्यही चीलतिर नै फैलायो, यसरी त्यसले पानी पाउन सकोस् । 8 प्रशस्त पानीको छेउमा एउटा राम्रो जमिनमा त्यो लगाइएको थियो, जसले गर्दा एउटा शानदार दाखिको बोट हुनलाई त्यसमा हाँगाहरू पलाओसु, फलहरू पलोस् । 9 मानिसहरूलाई भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: के त्यो

सप्रला त? के त्यो जरैसमेत उखेलिदैन र त्यसका फलहरू टिप्पिदैनन्, र त्यो ओइलाउनेछैन र? त्यसलाई जरैसमेत उखेल्नालाई बलियो हात वा धेरै मानिसहरू आवश्यक हुनेछैन । 10 यसैले हेर, त्यसलाई रोपेपछि के त्यो बढ्छ र? पूर्वीय बातासले त्यसलाई हानेपछि के त्यो ओइलाउन्दैन र? त्यो उम्रेकै बग्मीचाको जमिनमा त्यो पूर्ण रूपमा सुक्छ’ । 11 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 12 “विद्रोही धरानालाई भन्, ‘यी कुराको अर्थ के हुन्छ भनी तिनीहरू जान्दैनौ? वेबिलोनको राजा यस्थलेममा आयो, र त्यसका राजा र शासकहरूलाई लियो र तिनीहरूलाई आपूसँग बेबिलोनमा लग्यो । 13 तब त्यसले राजकीय वंशमध्येको एक जनालाई लियो, ऊसित एउटा करार गय्यो र उसलाई शपथले बाँध्यो । उसले देशको शक्तिशाली मानिसहरूलाई लग्यो, 14 यसरी त्यो राज्य निर्बल रहोस् र फेरि खडा हुन नसकोस् । उसको करार पालन गरेर देश रहन सकोस् । 15 तर मिश्रदेशबाट धोडाहरू र फौज जिकाउनलाई यशस्वलेमका राजाले उसको विद्रुद्धा विद्रोह गरेर मिश्रदेशमा आफ्ना राजदूतहरू पठायो । के त्यो सफल हुनेछ र? के यस्ता कुराहरू गर्ने मानिस उम्कन सकछ र? करार भड्ग गरेपछि पनि के त्यो उम्कन सकछ र? 16 जस्तो म जीवित छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— उसलाई राजा बनाउने राजाको देशमा नै ऊ मर्नेछ, जुन राजाको शपथलाई उसले तुच्छ ठान्यो र जसको करारलाई उसले भडग गय्यो । बेबिलोनको बिचमा ऊ मर्नेछ । 17 फारोले आफ्ना शक्तिशाली फौज र तुलो दलको साथमा लडाइँमा उसलाई साहायता गर्नेछैन । त्यति बेला धेरै जना मानिसहरूलाई नाश गर्न तुला धेरा-मचान तयार गरिन्छन् र धेरा हाल्न्लाई पर्खालहरू बनाइन्छन् । 18 किनकि त्यो राजाले करार भड्ग गरेर उसको शपथलाई अपमान गय्यो । हेर, उसले प्रतिज्ञा गर्नको निम्ति आफ्नो हात पसाय्यो तापनि उसले यी कामहरू गय्यो । ऊ उम्कनेछैन । 19 यसैकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जस्तो म जीवित छु, मेरो शपथलाई उसले अपमान गरेको र मेरो करारलाई उसले भडग गरेको होइन र? त्यसैले उसको दण्ड म उसकै शिरमा खन्याइदिनेछु । 20 म आफ्नो जाल त्यसमाथि फिंजाउनेछु र मेरो शिकारी जालमा ऊ पर्नेछ । तब म उसलाई बेबिलोनमा लानेछु, र उसले मलाई धोका दिंदा उसले मप्रति गरेको विद्रोहको निम्ति म उसको न्याय गर्नेछु । 21 उसका शरणार्थी फौज र यसैले धोका दिंदा उसले भडग गरेको होइन र? त्यसैले र, र बाँचकाहरू चारैतिर तिरतरितर हुनेछन् । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछेस् । यो हुनेछ भनी मैले घोषणा गरेको हुँ । 22 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, ‘यसैले त्यो देवदारुको समैभन्दा दुप्पाको भाग म नै लिएर जानेछु, र म त्यसलाई त्यसका कोमल हाँगादेखि टाढा रोनेछु । त्यसलाई म भाँच्नेछु र त्यसलाई एउटा उच्च पर्वतमा रोनेछु । 23 त्यसलाई इसाएलको पर्वतहरूमा रोनेछु, ताकि त्यसमा हाँगाहरू पलाउनेछन् र फल फलाउनेछ, र त्यो एउटा सुन्दर देवदारु होस् ताकि पखेटा भएका हरेक चरा त्योमुनि बसन सकोस् । त्यसका हाँगाहरूका छायामा तिनीहरूले गुँड लागाउन सक्छन् । 24 तब मैदानका सबै रुखले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछन् । म अगलो रुखलाई होचो बनाउनेछु, र होचो रुखलाई अल्गो बनाउनेछु । पानी पाएको रुखलाई म सुकाइदिन्छु र सुकेको रुखलाई म हरियो बनाउनेछु । म परमप्रभु हुँ । मैले नै यो कुरा हुनेछ भनी घोषणा गरेको छु । अनि मैले यो गरेको छु ।

18 केरि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “इसाएलका देशको बारेमा तैले उखान भनेको अर्थ के हो: “बाबुहरू अमिलो अड्गूर खने र लोराछोरीका दाँत कुडिने? 3 जस्तो म जीवित छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो—इसाएलमा तिनीहरूलाई फैरि कहिल्यै यो उखान भन्ने अवसर हुनेछैन । 4 हेर, हरेक जीवित प्राण मेरै हो— बुबा र छोरा दुवै मेरा हुन् । जुन प्राणले पाप गर्छ, त्यही मर्नेछ । 5 एक जना धर्मी र न्याय तथा धर्मिकता कायम राख्ने मानिसको बारेमा के भण्ण सकिन्छ— 6 उसले डाँडाहरूमा खाँदैन, वा इसाएलका धरानाका मूर्तिहरूतिर हैर्दैन, र उसले

आपनो छिमेकीकी पत्नीलाई अपवित्र पार्दैन, न त महिनावारीको समयमा कुनै स्त्रीकहाँ जान्छ ? के ऊ धर्मी मानिस हो ? 7 यस्तो मानिसको बारेमा के भन्न सकिन्छ, जसले कसैलाई थिचोमिचो गर्दैन, र लोन लिनेले थितो राखेको सामान लोन लिनेलाई उसले फर्काउँछ, र उसले चोरी गर्दैन, तर भोकालाई आप्नो खानेकुरा दिन्छ, र नाड्गालाई लुगा पहिराउँछ । के ऊ धर्मी मानिस हो ? 8 यस्तो मानिसको बारेमा के भन्ने, जसले आफूले दिएको लोनको ब्याज थेरै लिदैन, र आफूले बेचेको कुरामा थेरै नाफा लिदैन ? उसको बारेमा यसो भनिन्छ, उसले न्याय गर्छ र मानिसहरूको बिचमा विश्वस्तता कायम गर्छ । 9 एक जना मानिस मेरा विधिहरू पालन गर्छ, र विश्वाससित मेरा नियमहरू मान्छ भने त्यो धर्मी मानिसको निमित्त प्रतिज्ञा यो हो: त्यो निश्चय नै बाँच्नेछ—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 10 तर मानाँ, उसको एक जना हिंसक छोरो छ, जसले हत्या गर्छ र यी माथि उल्लिखित कुनै पनि काम गर्छ, 11 (उसका बुबाले यी कुरामध्ये एउटै पनि नारेको भए पनि) । उसले डाँडाहरूमा खान्छ, र आप्नो छिमेकीकी पत्नीलाई बितुलो पार्छ । उसको बारेमा के भन्न सकिन्छ र ? 12 यो मानिसले गरीब र दरिद्रमाथि थिचोमिचो गर्छ, र उसले लुट्छ र डकैती गर्छ र थितो फकाउँदैन, अनि उसले आप्ना अँखा मूर्तिहस्तिर उचाल्छ, र यिनलाग्दा कामहरू गर्छ, 13 र उसले महांगो ब्याजमा रुपियाँ दिन्छ र आफूले बेचेको कुरामा थेरै मुनाफा कमाउँछ । के यस्तो मानिस जीवित रहनुपर्छ ? उ निश्चय पनि जीवित रह्दैन । ऊ निश्चय मर्नेछ र उसको गत उसके शिरमाथि पर्नेछ किनभन्ने उसले यी सबै यिनलाग्दा कुराहरू गरेको छ । 14 तर हेर, मानाँ एक जना मानिस छ र उसको एक जना छोरो छ, जसले आप्ना बुबाले गरेका सबै पापहरू देख्छ, अनि उसले ती देखे तापनि उसले ती कुराहरू गर्दैन । 15 त्यो छोरोले डाँडाका थानहरूमा खाँदैन, र उसले इसाएलका घरानाका मूर्तिहस्तिर आप्ना अँखा लगाउँदैन, र उसले आप्नो छिमेकीकी पत्नीलाई बितुलो पार्दैन । उसको बारेमा के भन्न सकिन्छ ? 16 त्यो छोरोले कसैलाई थिचोमिचो गर्दैन, वा बन्धक खोस्दैन वा चोरीका सामानहरू लिदैन, तर त्यसको साटोमा आप्नो खानेकुरा भोकालाई दिन्छ, र नाड्गालाई लुगाले ढाक्छ । 17 त्यो छोरोले कसैलाई थिचोमिचो गर्दैन वा महांगो ब्याज लिदैन वा लोनबाट थेरै मुनाफा कमाउँदैन, तर उसले मेरा नियमहरू मान्छ, र मेरा विधिहरूनुसार हिँड्छ । त्यो छोरो आप्नो बुबाका पापको कारण मर्नेछन्: ऊ निश्चय नै बाँच्नेछ । 18 उसको बुबाले अरुबाट जबरदस्ती लिएर थिचोमिचो गरेको र आप्नो भाइको डकैती गरेको, र आप्ना मानिसहरूका माझामा जे असल छैन त्यही गरेको कारणले, हेर, ऊ आप्नो अधर्ममा मर्नेछ । 19 तर तिमीहरू भन्छौ, 'छोरोले आप्नो बुबाको अधर्मको फल भोग्नु किन नार्ने ?' किनकि छोराले न्याय र धर्मिकता पुरा गर्छ र मेरा सबै विधिहरू पालन गर्छ । उसले ती पुरा गर्छ । ऊ निश्चय नै बाँच्नेछ । 20 जसले पाप गर्छ, मर्नेचाहिँ उही हो । छोरोले आप्नो बुबाको अधर्मको फल भोग्नेछन्, र बुबाले आप्नो छोराको अधर्मको फल भोग्नेछन् । ठिक काम गर्नेको धार्मिकता उसमाथि नै रहनेछ र दुष्टको दुष्ट्याइँ पनि उसमाथि नै रहनेछ । 21 तर कुनै दुष्ट मानिसले आफूले गरेका सबै पापहरू त्याग्छ र मेरा सबै विधिहरू पालन गर्छ, र न्याय र धर्मिकता कायम गर्छ भने, ऊ निश्चय नै बाँच्नेछ, र मर्नेछन् । 22 उसको विरुद्धमा उसले गरेको सारा अपराधको समझाना फेरि गरिनेछन् । उसले अभ्यास गरेको धर्मिकताको कारणले ऊ बाँच्नेछ । 23 के दुष्टको मृत्युमा म खुशी हुँच्छ—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो—ऊ बाँचोस् भनी ऊ आप्नो चाल छोडेर फर्केकोमा खुशी हुन्न ? 24 तर धर्मी मानिसले आप्नो धर्मिकतालाई त्यागेर पाप गर्छ, र दुष्ट मानिसले गरेका यिनलाग्दा कामहरू गर्छ भने, के त्यो बाँच्नेछ र ? उसले विद्रोह गरेर मलाई थोका दिएको कारणले उसले अथि गरेको कुनै पनि धर्मिकताको कामको समझाना हुँचेन । यसैले उसले गरेका पापहरूमा नै ऊ मर्नेछ । 25 तर तिमीहरू भन्छौ, 'परमप्रभुको चाल न्यायपुर्ण छैन ?' ए इसाएलका घराना, सुन । के मेरो चालहरू न्यायपुर्ण छैनन् ? अन्यायपुर्ण त

तिमीहरूका चालहरू होइनन् र ? 26 जब धर्मी मानिसले आप्नो धर्मिकता त्याग्छ र अधर्म गर्छ, र तिनका कारणले मर्छ, तब ऊ आफैले गरको अधर्मको कारणले ऊ मर्छ । 27 तर जब दुष्ट मानिसले आफूले गरेका दुष्ट कामबाट फर्कन्छ, र न्याय र धर्मिकता कायम गर्छ, तब उसले देखेको छ र तीवाट फर्केको छ । ऊ निश्चय नै बाँच्नेछ, र ऊ मर्नेछन् । 29 तर इसाएलको घरानाले भन्छ, 'परमप्रभुको चाल न्यायपुर्ण छैन ?' ए इसाएलको घराना, मेरो चाल कसरी न्यायपुर्ण छैन ? तिमीहरूको चालचाहिँ न्यायपुर्ण छैन । 30 यसकारण, ए इसाएलका घराना, म तिमीहरू हरेक मानिसको न्याय उसको चालअनुसार गर्नेछ—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । पश्चात्ताप गर, आप्ना सबै अपराधहरूबाट फर्क, ताकि तिमीहरूको पाप तिमीहरूको विरुद्ध ठेस लाग्ने ढुङ्गाहरू नबन्नू । 31 तिमीहरूले गरेका सबै अपराधहरू आफूलाई अलग गर । आप्ना निमित नयाँ हृदय र नयाँ अत्मा बनाओ । तिमीहरू किन मर्छौ, ए इसाएलका घराना ? 32 किनकि मर्नेको मृत्युमा म खुशी हुन—यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो—यसैले पश्चात्ताप गर, र बाँच ।

19 “अब तैले इसाएलका अगुवाहरूका विरुद्धमा विलाप गर, २ र भन, तेरी आमा को थिईँ? एक सिहिनी, त्यो सिहिका डमरुसँग बस्थी । त्यसले आप्ना डमरुस्थै एउटालाई हुकाएर जवान बनाउने त्यो नै थिईँ । त्यो सिंह जसले आप्ना शिकारलाई फहराउन सिक्यो र त्यसले मानिसहरूलाई खायो । ४ तब जातिहरूले त्यसको बारेमा सुने । त्यो तिनीहरूको जालमा पन्यो, र तिनीहरूले त्यसलाई अङ्कुसेले समातेर मिश्रिदेशमा लगे । ५ त्यसले ऊ फर्कें र आउँछ कि भनी आशा गरे तापनि आप्नो आशा खेर गएको देखी । यसैले त्यसले आप्नो अर्को डमरुलाई लिएर र त्यसलाई जवान सिंह नुनलाई हुकाई । ६ त्यो जवान सिंह अरु सिंहहरूका माझामा याताउता हिँड्ल गर्न लाग्यो । त्यो एउटा बलियो जवान सिंह भएको थियो र त्यसले शिकारलाई फहराउन सिक्यो । त्यसले मानिसहरूलाई खान लाग्यो । ७ त्यसले तिनीहरूका विधावाहरूलाई कब्जा गन्यो र तिनीहरूका सहरहरू उजाड पन्यो । त्यो गर्जेको आवाजले त्यो देश र त्यसको पूर्णतालाई त्यागियो । ८ तर छेउछाउका इलाकाबाट जातिहरू त्यसको विरुद्धमा आए । तिनीहरूले त्यसमाथि पासो थाए । तिनीहरूको पासोमा त्यो पन्यो । ९ अङ्कुसेले समातेर तिनीहरूले त्यसलाई एउटा खोरमा हाले, र तिनीहरूले त्यसलाई बेबिलोनको राजाकहाँ लगे । तिनीहरूले त्यसलाई किल्लाहरूस्मा ल्याए ताकि इसाएलका डाँडाहरूमा त्यसको आवाज फेरि कहिल्यै सुनिनेछन् । १० तेरी आमा पानीको छेउमा तेरो रगतमा रोपिएको दाखिको बोटजस्तै थिईँ । प्रशस्त पानीको कारणले त्यो फलवन्त र हाँगैहाँगाले पूर्ण थियो । ११ त्यसका हाँगाहरू बलिया थिए, जसलाई शासकको राजदण्डको लागि प्रयोग गरिए, र त्यसको आकार हाँगाहरूभन्दा माथि उठ्यो, र त्यसको उचाइङ्गालाई त्यसका पातहरूमा देखिन्यो । १२ तर त्यो दाखिको बोट क्रोधमा उखेतियो, र जमिनमा फालियो, र पूर्वीय बतासले त्यसको फललाई सुकाइदियो । त्यसका बलिया हाँगाहरू भाँचिएर र सुके, र आगोले ती भस्म पारिए । १३ यसैले अब त्यो उजाड-स्थानमा, सुकुवा र पानी नभएको ठाउँमा रोपियो । १४ किनकि त्यसका ठुला हाँगाहरूबाट आगो निस्क्यो, र त्यसका फलहरू भस्म पान्यो । त्यसमा कुनै बलियो हाँगा बाँकी रहेन, शासन गर्ने राजदण्ड पनि रहेन । यो एउटा विलापको गीत हो, र विलापको गीतको रूपमा गाउनुपर्छ ।”

20 सातौं वर्षको पाँचौं महिनाको दर्शी दिनमा इसाएलका धर्म-गुरुहरू परमप्रभुसित सोधपूछ गर्न आए र मेरो सामु बसे । २ तब परमप्रभुको वचन यस भनेर मकहाँ आयो, ३ “ए मानिसको छोरो, इसाएलका धर्म-गुरुहरूलाई घोषणा गर, र तिनीहरूलाई यसो भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्छ: के तिमीहरू मसित सोधपूछ गर्न आएका छौ? जस्तो म जीवित छु,

तिमीहरूले मलाई सोधपूछ गर्नेछैनौ— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । '4 के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? ए मानिसको छोरो, के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? तिनीहरूका आफ्ना पुर्खाहरूका विनलाग्दा कामको बारेमा तिनीहरूलाई जानकारी दे । 5 तिनीहरूलाई भन्, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँः जुन दिन मैले इसाएलालाई छारें, र याकूबको भरानासित शपथ खानलाई मैले हात उचाले र मैले आफूलाई यिश्रदेशमा तिनीहरूका बिचमा प्रकट गरे । जति बेला तिनीहरूसित शपथ खान मैले आफ्नो हात उचाले । मैले भने, "म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ" 6 त्यस दिन मैले तिनीहरूसित यो शपथ खाएँ, कि म तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकालेर मैले तिनीहरूका निमित्त मैले होसियरीसाथ छानेको देशमा ल्याउनेछु । त्यहाँ दूध र मह बग्दैथियो । यो सबै देशहरूभन्दा बढी सुन्दर गहना थियो । 7 मैले तिनीहरूलाई भने, "हरेक मानिसले आफ्ना दृष्टिबाट विनलाग्दा कुराहरू र मिश्रदेशका मूर्तिहरू हटाओस् । आफूलाई अशुद्ध नपार । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।" 8 तर तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरे र मेरो कुरा सुन इच्छुक भएनन् । हरेक मानिसले आफ्ना दृष्टिबाट ती विनलाग्दा कुराहरूलाई फालेनन् न त तिनीहरूले मिश्रदेशका मूर्तिहरूलाई नै त्यागे । यसैले मिश्रदेशको बिचमा तिनीहरूका माझमा मेरो क्रोध शान्त पार्नको निमित्त तिनीहरूमाथि मेरो रिस पोखो निश्चय मैले गरें । 9 आफ्नो नाउँको खातिर मैले यो काम गरें, यसरी तिनीहरू बसोबास गरेका जातिहरूका दृष्टिमा मेरो नाउँ अपवित्र नहोस् । तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकालेर ल्याएर मैले आफूलाई तिनीहरूका अधिक्राट गरें । 10 यसैले मैले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकालें र तिनीहरूलाई उजाड-स्थान ल्याएँ । 11 तब मैले तिनीहरूलाई मेरा विधिहरू दिएँ र मेरा नियमहरू तिनीहरूलाई प्रकट गरें । मानिसले ती पालन गयो भने त्यसद्वारा ऊ बाँचेछ । 12 म परमप्रभु नै हुँ जसले तिनीहरूलाई पवित्र पार्नु भनी तिनीहरूले जानून भनेर तिनीहरू र मेरो बिचमा चिन्हको रूपमा मैले तिनीहरूलाई शबाथदिनहरू पनि दिएँ । 13 तर इसाएल घरानाले उजाड-स्थान मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरे । तिनीहरू मेरो विधिहरूमा चलेनन् । बरु, तिनीहरूले मेरा नियमहरूलाई इकाकर गरे । मानिसले ती पालन गयो भने त्यसद्वारा ऊ बाँचेछ । तिनीहरूले मेरा शबाथहरूलाई एकदमै बिटुलो पारे । यसैले मैले भनें, म तिनीहरूको नाश गर्नलाई यही उजाड-स्थान तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध पोखाउनेछु । 14 तर जुन जातिहरूका दृष्टिमा मैले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकालेर ल्याएँ, तिनीहरूका दृष्टिमा मेरो नाउँ अपवित्र नहोस् भनेर मेरो नाउँको खातिर मैले काम गरें । 15 यसैले मैले तिनीहरूलाई दिन लागेको देशमा म तिनीहरूलाई लानेछैन भनेर तिनीहरूसित उजाड-स्थान एउटा शपथ खानलाई म आफैले पनि आफ्नो हात उठाएँ । त्यो देश सबै देशहरूभन्दा सुन्दर गहनाको दूध र मह बने देश हो । 16 मैले यो शपथ खाएँ किनभने तिनीहरूले मेरा नियमहरूलाई इकाकर गरे र मेरा विधिहरूमा हिँडेनन्, र तिनीहरूले मेरा शबाथहरूलाई बिटुलो पारे, किनकि तिनीहरूका हृदय तिनीहरूका मूर्तिहरूका पछि लागेका थिए । 17 तर तिनीहरूको सर्वनाश हुनबाट मैले तिनीहरूमा दया गरें, र मैले उजाड-स्थान तिनीहरूको अस्तित्व मेटाइन । 18 उजाड-स्थान मैले तिनीहरूका छोराछोरीलाई भनें, "तिमीहरूका पुर्खाहरूका विधिहरूमा नहिँन न त तिनीहरूका नियमहरू पालन गर, न त तिनीहरूका मूर्तिहरूले आफूलाई बिटुलो पार्ने काम गर । 19 म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, मेरा विधिहरूमा हिँड, र मेरा नियमहरू मान र पालन गर । 20 मेरा शबाथहरूलाई पवित्र राख, ताकि मेरो र तिमीहरूका बिचमा ती एउटा चिन्ह हुनेछैन, ताकि म नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ भनी तिनीहरूले जान्नौ ।" 21 तर तिनीहरूका छोराछोरीले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरे । तिनीहरू मेरा उर्दीहरूमा हिँडेनन्, न त मेरा व्यवस्थाहरू पालन गरे । मानिसले ती पालन गयो भने त्यसद्वारा ऊ बाँचेछ । तिनीहरूले मेरा शबाथहरूलाई बिटुलो पारे, यसैले मेरो क्रोध शान्त पार्न मैले उजाड-स्थान आफ्नो रिस तिनीहरूका विरुद्धमा

खन्याउने निश्चय गरे । 22 तर मैले आफ्नो हात फकाँै, र मेरो नाउँको खातिर काम गरे यसरी मैले इसाएलीहरूलाई निकालेर ल्याएको देखेका जातिहरूका दृष्टिमा त्यो अपवित्र नहोस् । 23 तिनीहरूलाई म जातिहरूका विचमा छरपट पार्नेछु, र तिनीहरूलाई देशहरूमा तिरतबितर पार्नेछु भनेर तिनीहरूसित उजाड-स्थान एउटा शपथ खानलाई म आफैले पनि आफ्नो हात उठाएँ । 24 तिनीहरूले मेरा नियमहरू नमानेका हुनाले र तिनीहरूले मेरा विधिहरूलाई इन्काकर गरेका र मेरा शबाथहरूलाई बिटुलो पारेका हुनाले मैले यसो गर्ने निर्णय गरे । तिनीहरूका आँखाहरूले आफ्ना पुर्खाहरूका मूर्तिहरूको लालसा गरे । 25 तब मैले तिनीहरूलाई यसता विधानहरू पनि दिएँ जो असल थिएनन्, र यस्ता नियमहरू दिएँ जसाद्वारा तिनीहरू बाँचन सकेनन् । 26 तिनीहरूका उपहरहरूद्वारा मैले तिनीहरूलाई अशुद्ध घोषणा गरें— तिनीहरूले गर्भका हरेक जेठोको बलिदान चढाए र तिनीहरूलाई आगोमा हिँडन लगाए— कि मैले तिनीहरूलाई त्रसित बनाउन सँकृ यसरी म परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछैन । 27 यसकारण, ए मानिसको छोरो, इसाएलका घरानासँग बोल् र तिनीहरूलाई भन्, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँः यसमा पनि तिमीहरूका पुर्खाहरू मप्रति विश्वासघाती बनेर मेरो निन्दा गरे । 28 जब मैले शपथ खाएर तिनीहरूलाई दिएँ भनेको देशमा मैले तिनीहरूलाई ल्याएँ, तब जहाँ तिनीहरूले कुनै अलो डाँडा वा कुनै इयाम्प पातहरू भएको रुख देखे, त्यहाँ तिनीहरूले आफ्ना बलिदानहरू चढाए । अनि आफ्ना भेटीहरूद्वारा तिनीहरूले मलाई रिस उठाए, र त्यहाँ तिनीहरूले आफ्ना सुगन्धित धूप पनि बाले र आफ्ना अर्ध-बलि चढाए । 29 तब मैले तिनीहरूलाई सोर्थे, "तिमीहरूले भेटी चढाउने गरेको अगलो ठाँडै के हो?" आजको दिनसम्म त्यो ठाँडलाई बामा भनिन्छ । 30 यसकारण इसाएलको घरानालाई यसो भन्: "परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँः तिमीहरू आफ्ना पुर्खाहरूका चालामा हिँडेर तिमीहरू आफूलाई पनि किन बिटुलो पार्छौ? यिनलाग्दा कुराहरूको खोजी गरेर किन तिमीहरू वेश्याहरूङ्गैं काम गछौ? 31 जब तिमीहरू आफ्ना उपहारहरू चढाउँछौ— जब तिमीहरू आफ्ना छोराहरूलाई आगोमा हिँडन लगाउँछौ— तब आजको दिनसम्म पनि तिमीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूको कारणले आफैलाई बिटुलो पार्छौ । यसैले ए इसाएलको घराना, मसँग सोधपूछ गर्न मैले तिमीहरूलाई किन दिनु? जस्तो म जीवित छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— परस्तीहरू भन्नौ । 32 तिमीहरूको मनमा उठेको विचार कहिले पुरा हुनेछैन । तिमीहरू भन्छौ, "हामीहरू अरू जातिहरूस्तै, काठ र ढुङ्गालाई पुज्ने अरू देशका जातिहरूस्तै बन्नौ ।" 33 जस्तो म जीवित छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— शक्तिशाली हात र पसारिको पाखुराद्वारा म तिमीहरूमाथि राज्य गर्नेछु र तिमीहरूमाथि क्रोध खन्याउनेछु । 34 तिमीहरूलाई म अरू जातिहरूका विचबाट निकालेर ल्याउनेछु, र तिमीहरू छरपट भएका देशहरूमा म तिमीहरूलाई भेला गर्नेछु । मेरो शक्तिशाली हातले म यसो गर्नेछु र क्रोध खन्याउनेछु । 35 तब म तिमीहरूलाई जातिहरूको उजाड-स्थान ल्याउनेछु, र त्यहाँ म तिमीहरूको न्याय आमने-सामनेमा गर्नेछु । 36 जसरी मिश्रदेशको उजाड-स्थान मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूको न्याय गरें, त्यसरी नै म तिमीहरूको न्याय म गर्नेछु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 37 म तिमीहरूलाई मेरो लौरै मुनि छिन लाउनेछु, र तिमीहरूलाई कारारामा भएका कुराहरू मान्न लगाउनेछु । 38 तिमीहरूका माझबाट विद्रोह गर्नेहरू र मेरो विरुद्धमा अपराध गर्नेहरूलाई म हटाउनेछु । 39 तिमीहरूका छोराछोरीलाई भनें, "तिमीहरूका छोराछोरीलाई जान्नौ ।" 40 किनकि मेरो पवित्र पर्वतमा, इसाएलको पहाडको टाकुरामा— यो

परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— इसाएलका जम्मै धरानाले त्यहाँ मेरो आराधना गर्नेछन् । त्यहीं नै म तिमीहरूका भेटीहरू, तिमीहरूका सबैबन्दा उत्तम उपहारहरू, तिमीहरूका सबै पवित्र थोकहरूको बलिदानहरू ग्रहण गर्नेछु । 41 जब म तिमीहरूलाई मानिसहरूबाट निकालेर ल्याउँछ र तिमीहरू छरपट भएका देशहरूबाट तिमीहरूलाई भेला गराउनेछु, तब म तिमीहरूलाई बास्ना आउने थूपदूँहे ग्रहण गर्नेछु । जातिहरूका दृष्टिमा म तिमीहरूका बिचमा आफैलाई पवित्र प्रकट गर्नेछु । 42 जब म तिमीहरूलाई इसाएल देशमा ल्याउनेछु, जुन देश तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई दिन्छु भनी मैले आफ्ना हात उचालेर शापथ खाएको थिएँ, तब तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछौ । 43 आफ्ना जुन व्यवहार र कामहरूले तिमीहरूले आफूलाई अशुद्ध पायौ, ती त्यहाँ तिमीहरूले सम्झेछौ, र तिमीहरूले गरेका सबै दुष्ट कामहरूका निम्नि आफ्नै दृष्टिमा तिमीहरूले आफूलाई उच्छ ठानेछौ । 44 यसरी, ए इसाएलका धराना, तिमीहरूका दुष्ट कामहरू र तिमीहरूका भ्रष्टा कामहरूका कारणले होइन, तर मेरो नाउँको खातिर मैले तिमीहरूसित व्यवहार गर्दा, तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछौ— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 45 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 46 ए मानिसको छोरो, आफ्नो अनुहार दक्षिण देशतिर फर्का र दक्षिणको विरुद्धमा बपल । नेगेभको वनको विरुद्धमा अगमवाणी भन् । 47 नेगेभको वनलाई भन्, “यो परमप्रभुको घोषणा हो— परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: हेर, म तेरो माझामा आगो सल्काउनेछु । त्यसले तेरा माझामा भएका हाँक हरिया रुख र हरेक सुकेका रुखलाई भष्म गर्नेछ । त्यो दन्केको ज्वाला निभाइनेछैन । दक्षिणदेखि उत्तरसम्मका हरेक अनुहार जल्नेछन् । 48 जब म आगो सल्काउँछु र त्यसलाई निभइनेछैन, तब हरेक प्राणीले म परमप्रभुले हुँ भनी देखेछ ।” 49 तब मैले भने, “थिक्कार! हे परमप्रभु परमेश्वर, तिमीहरूले मलाई यसो भन्दैछन्, ‘के उसले उखानहरू मात्र भनेको होइन र?’”

21

तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो: 2 “ए मानिसको छोरो, तेरो अनुहार यश्शलेमको विरुद्धमा फर्का र पवित्रस्थानहरूका विरुद्धमा बोल् । इसाएल देशको विरुद्धमा अगमवाणी गर् । 3 इसाएल देशलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: हेर, म तेरो विरुद्धमा छु । म आफ्नो तरवार त्यसको म्यानबाट थुलेछु र तेरा धर्मी मानिस र दुष्ट मानिस दुवैलाई काटेनेछु । 4 धर्मी र दुष्ट दुवैलाई म खतम गर्नलाई दक्षिणदेखि उत्तरसम्म हरेक प्राणीको विरुद्ध मेरो तरवार म्यानबाट निस्कनेछ । 5 तब सबै प्राणीले थाहा पाउनेछन्, कि म परमप्रभुले नै मेरो तरवार म्यानबाट झिकेको छु । त्यो फेरि म्यानमा हालिनेछैन” । 6 तेरो बारेमा, ए मानिसको छोरो, तेरो पट्टका चुटिदा सुस्केरा हाल् । तीतो मन लिएर तिमीहरूले देखो गरी सुस्केरा हाल् । 7 तब तिमीहरूले तालाई सोधेनेन्, ‘के कारणले तिमी सुस्केरा हाल्दैछौ?’ अनि तीतै यसो भन्नेछस्, ‘आएको समाचारको कारणले, किनकि हरेकको हृदयले मुर्छा खानेछ र हरेकको हात खिथिल दुनेछ । हरेकको आत्मा मुर्छित हुनेछ र हरेकको बुँडा पानीजस्तै कमजोर हुनेछ । हेर, त्यो आउँदैछ र त्यो यस्तो हुनेछ!— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।’ 8 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 9 “ए मानिसको छोरो, अगमवाणी बोल् र यसो भन्, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुँच: “भन्: एउटा तरवार, एउटा तरवार! त्यो धारिलो र चम्किलो हुनेछ । 10 थेरै जनालाई काटनलाई त्यसमा धार लगाउनेछ । बिजुलीझैं चम्कनलाई त्यसलाई टल्काइनेछ । के हामी मेरो छोराको राजदण्डमा आनन्दित हुनुपर्छ? र आउनेवाला तरवारले हरेक त्यस्ता राजदण्डलाई धृणा गर्छ । 11 यसेले त्यो तरवारलाई टल्काउन दिनेछ र तब हातले समाइनेछ । त्यो तरवार धारिलो बनाइएको छ र त्यो टल्काइएको छ र मार्ने व्यक्तिको हातमा त्यो दिइएको छ ।” 12 ए मानिसको छोरो, गुहार माग् र विलाप गर् । किनकि त्यो तरवार मेरा मानिसहरूका विरुद्धमा आएको छ । त्यो इसाएलका सबै अगुवाको विरुद्धमा छ । तिमीहरूलाई मेरा

मानिसहरूसँगै तरवारमा फालिएका छन् । यसकारण आफ्नो तिग्रा ठटा । 13 किनकि जाँच आउनेछ, तर यहूदाको राजदण्ड रहेन भने नि?— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 14 अब ए मानिसको छोरो, अगमवाणी बोल् र आफ्ना हातले ताली बजा, किन तरवारले तेसो पल्ट पनि आक्रमण गर्नेछ । एक-एक जनालाई मार्ने तरवार । यो तरवार धेरै जनालाई मार्न र हरेक दिशाबाट तिमीहरूलाई छेन्नलाई हो । 15 तिमीहरूका हृदयहरू गलाउन र तिमीहरूका ढल्नेहस्ती संख्या बढाउन, तिमीहरूका सबै ढोकामा मैले मार्नलाई तरवार राखेको छु । बिजुलीजस्तै चम्कनलाई त्यो बनाइएको छ, मार्नलाई त्यो समातिएको छ । 16 ए तरवार, दाहिनेतिर हान् । र देखेतिर प्रहार गर् । तेरो धार जता फकर्इच्छ त्यतै जा । 17 किन म पनि आफ्ना दुई हातले ताली बजाउनेछु, र मेरो क्रोध शान्त पार्नेछु । म, परमप्रभुले यो घोषणा गर्हु ।” 18 परमप्रभुको वचन फेरि पनि यसो भनेर मकहाँ आयो, 19 “ए मानिसको छोरो, बेबिलोनका राजाको तरवार आउनलाई दुई वटा बाटो रोज् । ती दुवै बाटो एउट देशबाट सुरु हुनेछन् र तीमध्ये एउटामा सहरतिर जाने चिन्ह हुनेछ । 20 अम्मोनीहरूको सहर र रब्बामा बेबिलोनी फौज आउनलाई एउटा बाटोमा निशाना बनाइदै । अकार्मा तिनै फौजलाई यहूदामा र किल्ला भएको यस्तशलेम सहरमा आउनलाई एउटा मिशाना बनाइदै । 21 किनभने बेबिलोनका राजा जोखाना हेर्नलाई चौबाटोमा, दोबाटोमा खडा हुनेछ । त्यसले केही काँडहरू चालाउनेछ र मूर्तिहस्तित सल्लाह लिनेछ, र त्यसले कलेजो जाँच्नेछ । 22 यसको विरुद्धमा भत्काउने मूढा राखनलाई, गला खोलेर मार्ने हुकुम दिनलाई, युद्धको आवाज सुनाउलाई, मूल ढोका भत्काउने तुलाउला मूढाहरू लाउनलाई, धेरा-मचान खडा गर्नलाई त्यसको दाहिने हातमा यस्तशलमको चिट्ठा पर्नेछ । 23 युद्धको निम्नि राजासित मित्राको शपथ खाने यस्तशलेका मानिसहरूलाई त्यो बेकारको जोखाना हेरेजस्तो देखिनेछ । तर राजाले तिमीहरूलाई धेरा हल्लाई तिमीहरूले सम्झौता उलङ्घन गरे भनेर तिमीहरूलाई दोष लगाउनेछ । 24 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: तिमीहरूले आफ्ना सबै पाप कामहरू देखिने गरी आफ्ना अपराधलाई प्रकट गरेर तिमीहरूको दोष मलाई सम्झाना गराएका हुनाले— तिमीहरूले यसो गरेका हुनाले, तिमीहरू हातले समातिनेछौ । 25 ए इसाएल अपवित्र र दुष्ट शासक, जसको दण्डको दिन आएको छ, र जसको अपराध गर्ने समय सकिएको छ, 26 परमप्रभु परमेश्वर तालाई यसो भन्नुहुँच: फेटा हटा र मुकुट उतार । कुराहरू फेरि त्यपत्तै हुनेछैनन् । खसालिएको व्यक्तिलाई उठाइनेछ, र उच्च सम्झने व्यक्तिलाई खसालिनेछ । 27 भानावशेष! भग्नावशेष! त्यसलाई म भग्नावशेष बनाउनेछु । न्याय गर्न नियुक्त व्यक्तित नआएसम्म त्यो फेरि पुनर्निर्माण गरिनेछैन । 28 यसैले, ए मानिसको छोरो, तँ अगमवाणी बोल् र यसो भन्, ‘अम्मोनका मानिसहरूमा आउन लागेको अपमानको बारेमा परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: एउटा तरवार, एउटा तरवार तरवार थुतिएको छ । नष्ट गर्नलाई त्यसमा धार लगाइएको छ । त्यसैले त्यो बिजुलीझै दुनेछ । 29 अगमवकाहस्ते तेरो विषयमा झूटो दर्शनहरू देखे तापनि, तेरो लागि झूटो धार्मिक विधिहरू गरे तापनि, यो तरवार मारिन लागेका दुष्टहरूको धाँटिमा पर्नेछ, जसको दण्डको दिन आएको छ र जसको अधर्मको समय सकिन लागेको छ । 30 त्यो तरवारलाई त्यसको म्यानमा हाल् । तँ सृष्ट गरिएको ठाउँमा, तेरा सुरुको देशमा म तेरो इसाप गर्नेछु । 31 म मेरो क्रोध तामाथि ख्यानउनेछु तेरो विरुद्धमा दकेको मेरो रिस आगोझैं तामाथि फुकिदिनेछु र तालाई नाश गर्नलाई सिपालु, क्रूर मानिसहरूका हातमा सुम्पादिनेछु । 32 तँ आगोको लागि दाउरा हुनेछैस् । तेरो रागत देशको माझामा बनेछ । तेरो सम्झना फेरि कहिल्यै हुनेछैन, किनकि म परमप्रभुले नै यो घोषणा गरेको छु ।”

22

तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो: 2 “अब ए मानिसको छोरो, के तँ न्याय गर्छस्? के तँ त्यो रागतको सहरको न्याय गर्छस्?

त्यसका सबै धृणित कुराहरु त्यसलाई जानकारी दे । 3 तैले यसको भनुपर्छ, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः आफ्नै अन्त्यको समय आओस् भनेर आफ्नो बिचमा रगत बगाउने सहर यही हो । आफूलाई बिटुलो पार्नलाई मूर्तिहरु बनाउने सहर यही हो । 4 तैंते बगाएको रगतको कारणले तँ दोषी भएको छस्, र तैले बनाएका मूर्तिहरुद्वारा त अशुद्ध भएको छस् । तैले आफ्ना दिनहरूको अन्त्य गरेको छस्, र तेरा वर्षहरूको अन्त्य आएको छ । यसैकारण म तैलाई जातिहरुका बिचमा गिल्ला र सबै देशमा हाँसीको पात्र बनाउनेछु । 5 तेरो नजिक हुनेहरु र टाढा हुनेहरु दुवैले तेरो गिल्ला गर्नेछन्— तँ अपवित्र सहर— अलमल पार्ने कुराहरुले भरिएको सहरको रूपमा चिनिएको छस् । 6 हेरु, इसाएलका शासहरु, रगत बगाउन हरेक व्यक्तिआपनै शक्तिले तँकहाँ आएका छन् । 7 तैंभित्रे तिनीहरुले माताहरु र बाबुदुस्सँग अपमानको व्यवहार गरेका छन्, र तिनीहरुले तेरो बिचमा भएका विदेशीहरुमाथि अत्याचार गरेका छन् । तेरो बिचमा भएका टुहरा-टुहरी र विधवाहरुलाई तिनीहरुले दुर्व्यवहार गरेका छन् । 8 मेरा पवित्र कुराहरुलाई तैले धृण गरेको छस् र मेरा शबाथहरुलाई अपवित्र पारेको छस् । 9 यत बगाउनलाई हत्या गर्ने मानिसहरु तैंभित्र आएका छन्, र तिनीहरुले डाँडाहरुमा खान्छन् । तिनीहरुले तेरो बिचमा दुष्ट काम गर्नेछन् । 10 तेरो भित्र भएका मानिसहरुले आफ्ना पिताको नड्नन्ता प्रकट गर्नेछन् । तेरो भित्र भएका मानिसहरुले रेजस्वला भएकी स्ट्रिसँग सांशोग गरेर अशुद्ध भएका छन् । 11 आफ्नो छिमेकीकी पत्नीसँग घिनलाग्दा काम गर्ने मानिसहरु, र आफ्नै बहिनीहरु—आफ्ना बुबाकी छोरीहरुलाई बिगार्ने मानिसहरु—यी सबै जना तैंभित्रे छन् । 12 तैंभित्र यी मानिसहरुले रक्तपात गर्नलाई धूस लिन्छन् र तैले बढी व्याज लिएर र धैरे मुनाफा कमाएको छस्, र थिचोमिचो गरेर तैले आफ्नो छिमेकीलाई नष्ट गरेको छस्—यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो । 13 हेरु, तैले अन्यायसित नाफा गरेको र तेरो बिचमा भएको रक्तपातलाई मैले आफ्नो हातले प्रहार गरेको छु । 14 मैले तैंसित व्यवहार गरेको दिनमा के तेरो हृदय स्पर्श हला, अनि तेरो हात दाहिले होला र? म परमप्रभुले यो धोषणा गर्दैछु, र म त्यसै गर्नेछु । 15 यसैले म तैलाई जातिहरुका बिचमा छरपत्त पार्नेछु, र तैलाई देशहरुमा तितरवितर पार्नेछु । यसरी तामा भएको अशुद्धाबाट तैलाई शुद्ध पार्नेछु । 16 यसरी तँ जातिहरुका दृष्टिमा तँ अशुद्ध हुनेछस् । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछस् ।' । 17 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ भयो, 18 'ए मानिसको छोरो, इसाएलको धराना मेरो निमित्त थेगो भएको छ । ती सबै जना तिनीहरुका बिचमा काँसा, जस्ता, फलाम र सीसाका उड्रेका कुरा भएका छन् । तिनीहरु तेरो भट्टीमा चाँदीका थेगाङ्गाँ हुनेछन् । 19 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरु सबै जना थेप्राजस्ता भएका हुनाले, म तिमीहरुलाई यस्शलेमको बिचमा जम्मा गर्न लागेको छु । 20 जसरी चाँदी, काँसा, फलाम, सीसा र जस्तालाई भट्टीमा गलाउनलाई मानिसहरुले जम्मा गर्नेछन्, त्यसरी नै म पनि मेरो रिस र मेरो क्रोधामा तिमीहरुलाई जम्मा गर्नेछु, र म तिमीहरुलाई त्यहाँ हाल्नेछु र तिमीहरुलाई गाल्नेछु । 21 म तिमीहरुलाई भेला गर्नेछु, र मेरो क्रोधको आगोमा तिमीहरुलाई फुकेचु, र तिमीहरु त्यसैभित्रि गल्नेछौ । 22 जसरी भट्टीमा चाँदी गल्छ, र तिमीहरु त्यसैभित्रि गल्नेछौ, र म परमप्रभुले नै तिमीहरुमाथि आफ्नो क्रोध खन्याएको हुँ भनी तिमीहरुले जानेछौ ।' । 23 परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 24 'ए मानिसको छोरो, त्यसलाई भन्, 'तँ शुद्ध नगरिएको देश होस् । क्रोधको दिनमा त्यहाँ वर्षा हुँदै । 25 गजनि सिंहले शिकार टुक्रायाएँ त्यसको बिचमा भएका त्यसका अगमवक्ताहरुले एउटा षड्यन्त्र रच्छन् । तिनीहरुले मानिसहरुलाई निल्छन् र बहुमूल्य धन लुट्छन् । त्यसैभित्र तिनीहरुले धेरै जनालाई विधाब बनाउँछन् । 26 त्यसका पुजारीहरुले मेरो व्यवस्था भद्रग गर्नेछन् र तिनीहरुले मेरा पवित्र चीजहरु तुच्छ ठान्छन् । तिनीहरुले पवित्र कुरा र तुच्छ कुराको बिचमा

भिन्नता छुट्टाउँदैनन्, अनि अशुद्ध र शुद्धको बिचको भिन्ना सिकाउँदैनन्। तिनीहरुले मेरा शबाथहरुबाट आफ्ना आँखा लुकाउँछन् ताकि तिनीहरुका बिचमा म तच्छ भएको छु । 27 त्यसैभित्र भएका त्यसका शासकहरु आफ्नो शिकार फहराउने ब्लास्साहरुजस्ता छन् । तिनीहरुले बैद्यमानसाथ नाफा कमाउनलाई रगत बगाउँछन् र मानिसहरुलाई मार्छन् । 28 त्यसका अगमवक्ताहरुले तिनीहरुमाथि चुनले पोतेका छन् । तिनीहरुले असत्य दरन देख्नन् र तिनीहरुका निमित्त झूटा अगमवाणी बोल्छन् । तिनीहरु भन्नेन्, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ,' जबकि परमप्रभु बोल्नुभएकै हुँदैन । 29 देशका मानिसहरुले बलपूर्वक थिचोमिचो गरेका छन् र लुटापाट गरेर लूट मच्छाएका छन्, अनि तिनीहरुले गरीब र दरिद्रहरुमाथि दुर्व्यवहार गर्नेछन्, र विदेशीहरुसँग अन्यायपूर्वक थिचोमिचो गर्नेछन् । 30 यसैले पर्खाल निर्माण गरिदिने र देश मद्रासा नष्ट नहोस् भनी देशको लागि मेरो सामुन्ने थाँदोमा उभिदिने एक जना मानिस तिनीहरुका बिचमा मैले होंते, तर मैले कोही पनि पाइँन । 31 त्यसैले तिनीहरुमाथि म आफ्नो क्रोध खन्नाउनेछु । मेरो रिसको आगोले म तिनीहरुलाई खत्तम गर्नेछु र तिनीहरुका चाल तिनीहरुकै थाप्लोमा हाल्नेछु— यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो ।'

23 'परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 'ए मानिसको छोरो, एउटै आमाका दुई छोरीहरु त्यहाँ थिए । 3 आफ्नो जवानी दिनमा तिनीहरुले मिश्रदेशमा वेश्यावृति गरे । तिनीहरुले त्यहाँ वेश्याको काम गरे । त्यहाँ तिनीहरुका स्तन मिचिए र तिनीहरुको कुमारी अवस्थाको मुन्टाहरु खेलाइँ । 4 तिनीहरुमा दिदीको नाउँ ओहोला र बहिनीको नाउँ ओहोलिबा थियो । तब तिनीहरु मेरा भए, र तिनीहरुले छोराछोरी जन्माए । तिनीहरुका नाउँको अर्थ यही हो: ओहोलाको अर्थ सामरिया र ओहोलिबाको अर्थ यस्तलेम हो । 5 तर मैरे भएको बेलामा पनि ओहोलाले वेश्यावृति गरी । आफ्ना प्रेमी, प्रभावशाली अशूरीहरुसित त्यो मोहित भई, 6 नीलो वस्त्र लाउने गर्न भर्नर र तिनका अधिकारीहरु, जो बलिया र सुन्दर थिए, ती सबै जना घोडा चढाने मानिसहरु थिए । 7 यसरी तिनीहरु, सबै असल अशूरी मानिसहरुलाई त्यसले आफेलाई सुम्पिदिई, र त्यो मोहित भएका हरेक व्यक्तिसँग अनि तिनीहरुका सबै मूर्तिहरुसँग त्यसले आफेलाई अशुद्ध पारी । 8 किनकि त्यसले मिश्रदेशमा हुँदा पनि त्यसको वेश्यावृतिको व्यवहार छाडेकी थिएन । जति बेला त्यो एउटी जवान केटी थिए, त्यति बेला तिनीहरु त्योसित सुतेका थिए । त्यति बेला तिनीहरुले पहिलो पल्ट त्यसका कन्या स्तनहरु खेलाएका थिए । त्यति बेला तिनीहरुले त्यससित आफ्ना यौनका छाडा व्यवहार गर्न सुरु गरेका थिए । 9 यसकारण त्यसका प्रेमीहरुका हातमा अर्थात् अशूरीहरुका हातमा मैले त्यसलाई सुम्पिदिई, जोसँग त्यो मोहित भई । 10 तिनीहरुले त्यसलाई त्यसलाई नाड्गो पारे, त्यसका छोराछोरीलाई लगे, त्यसलाई तरवारले मारे र अरू स्त्रीहरुका माझमा त्यो कुच्यात भई । यसरी तिनीहरुले त्यसलाई दाङ दिए । 11 त्यसकी बढीनी ओहोलिबाले त्यो कुरा देख्यो, तर त्यो झान् बढी कामुक भई र आफ्नी दिदीभन्दा पनि बढी वेश्यावृतिको काम गर्न लागी । 12 अशूरीहरु, तिनका गर्भनरहरु र आकर्षक किसिमले वस्त्र पहिरिने अधिकारीहरुसँग त्यो कामुक भई, जो घोडा चढाने मानिसहरु थिए । ती सबै जना बलिया र सुन्दर मानिसहरु थिए । 13 त्यसले आफेलाई अशुद्ध पारेकी मैले देखें । ती दुवै जना दिदीबहिनी उस्तै थिए । 14 त्यसपछि त्यसले आफ्नो वेश्यावृत्ति झन् बढाई । भित्तामा कोरिएका मानिसहरु, भित्तामा रातो झग्गाले पेट्ट गरेर बनाइएका कल्दीहरुका चित्रहरु त्यसले देख्यो, 15 आफ्ना कम्पर वरिपरि पुटुका बाँधेका र आफ्ना शिरमा लटक्ने फेटा बाँधेका । ती सबै जना कल्दी फौजका रथी अधिकारीहरुजस्ता, बेबिलोनियाका छोराहरुजस्तै देखिन्ये, जसको आफ्नो देश कल्दीया हो । 16 त्यसले उनीहरुलाई देखे बित्तिकै उनीहरुका निमित्त त्यो कामुक भई । यसैले कल्दिया देशमा उनीहरुकहाँ त्यसले दूतहरु पठाई । 17 त्यसपछि

बेबिलोनीहरू त्यसकहाँ त्यसको कामुक ओच्छ्यानमा आए र आफ्ना छाडा यौनले तिनीहरूले त्यसलाई अशुद्ध पारे । त्यसले जे गरेका थिई त्यसद्वारा त्यो अशुद्ध भई । यसरी मनमा धृणा बोकेर त्यो उनीहरूसँग टाढा भई । 18 जब त्यसले आफ्ना वेश्यावृत्तिका कामहरू गरी र आफ्नो नग्नता देखाई, तब जसरी मनमा धृणा बोकेर त्यसकी दिदीसँग म टाढा भएको थिएँ, त्यसरी नै म त्योसँग पनि टाढा भई । 19 तब मिश्रदेशमा त्यो वेश्या हुँदूको, आफ्ना युवावस्थाका समयलाई सम्झेकर त्यसले आफ्नो वेश्यावृत्ति झन् बढाई । 20 यसरी त्यो आफ्ना प्रेमीहरूसित कामुक भई, जसका मुताङ्गहरू ग्राहाहरूका जस्ता थिए, अनि जसका वीर्य घोडाहरूका छाँ निसकन्नयो । 21 मिश्रीहरूले तेरा स्तनका मुन्ताहरू खेलाउँदा र तेरा जवानीका स्तनहरू मिद्दा, तैले आफ्ना जवानीका लज्जापूर्ण कामहरू यसरी नै गरिस् । 22 यसैकारण ए ओहोलिका, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: हेरै, तेरा प्रेमीहरूलाई म तेरो विरुद्धमा उठाउनेछु । जसबाट तँ टाढा भईस्, उनीहरूलाई चारैतरबाट म तेरो विरुद्धमा ल्याउनेछु: 23 बेबिलोनीहरू र सबै कल्दीहरू, पकोद, शोअ र कोअका मानिसहरू, र तिनीहरूसँग सबै अशुरहरू, बलिया, सुन्दर मानिसहरू, गर्भरहरू, कमाप्डरहरू, ती सबै जना अधिकारीहरू र इज्जतदार मानिसहरूलाई, घोडामा सवार सबै जना मानिसहरूलाई । 24 उनीहरू तेरो विरुद्धमा हतियारहरू र रथहरू र गाडाहरू र मानिसहरूका तुलो भीडलाई साथमा लिएर आउनेछु । ठुणा ढालहरू, साना ढालहरू लिएर र टोप लाएर उनीहरूले तैलाई धेरा हाल्नेछन् । तैलाई दण्ड दिने मौका उनीहरूलाई म दिनेछु, र उनीहरूले आफ्ना कामहरूले तैलाई दण्ड दिनेछन् । 25 मेरो डाहको रिस ताँति र म फकाउनेछु, र क्रोधमा उनीहरूले तैसित व्यवहार गर्नेछन् । उनीहरूले तेरा नाक र कान काट्नेछु, र तेरा बाँचेकाहरू तरवारले ढल्नेछन् । उनीहरूले तेरा छोराछोरीलाई लानेछन्, र तेरा बाँचेकाहरूलाई आगोले भस्म पानेछ । 26 उनीहरूले तेरा वस्त्र उतारे तैलाई नाड्गै बानउनेछन्, र तेरा सबै गहना लैजानेछन् । 27 यसरी तेरा लाजमर्दो व्यवहार र मिश्रदेशदेखि तैले सुरु गरेका तेरा वेश्यावृत्तिका कामहरू तँबाट म हटाउनेछु । तैले यी कुराहरूसित आफ्ना कुटृप्ति लगाउनेछनस्, र मिश्रदेशो को समझाना फेरि तैले गर्नेछनस् । 28 किनभने परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: हेरै, म तैलाई उनीहरूके हातमा दिनेछु, जसलाई तँ धृणा गर्नेसु, उनीहरूके हातमा जसबाट तँ टाढा भएकी थिइस् । 29 उनीहरूले तैसित धृणापूर्वक व्यवहार गर्नेछन् । तेरा सबै धन-सम्पत्ति उनीहरूले लानेछन्, र तैलाई नाड्गो र उजाड पारेर छोडनेछन् । अनि तँ कामुक र वेश्यावृत्तिमा संलग्न हुँदा भएक्षै तैलाई नाड्गो पारिनेछ । 30 वेश्याले झाँ तैले काम गरेको, जातिहरूसँग कामुक भएको, उनीहरूका मूर्तिहरूसार तँ अशुद्ध भएको हुनाले यी कुराहरू तैलाई हुँदैनेछ । 31 ताँ आफ्नी दिदीकै चालमा हिडेकी छेस्, यसैले त्यसको दण्डको कचौरा म तेरो हातमा दिनेछु । 32 परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, 'तैले तेरी दिदीको कचौरा पिउनेछस्, जो ठुलो र गहिरो छ । तैं गिल्ला पात्र र हाँसोको विषय हुनेछेस्— यो कचौरामा थेरै अट्छ । 33 मतवालापन र दुखले, त्रास र विनाशको कचौराले तँ पूर्ण हुनेछेस् । तेरी दिदी सामरियाको कचौरा । 34 तैले त्यो पिउनेछेस र त्यसलाई रितो पार्नेछेस् । त्यसपछि तैले त्यो कचौरा दुकान-टुकापार्नेछेस्, र ती दुकाले आफ्ना स्तनहरू काट्नेछेस् । किनकि मैले नै यो घोषणा गरेको हुँ— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 35 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, 'तैले मलाई बिसेको र मलाई तेरो पछाडि फालेको छस्, यसैले आफ्नो लज्जास्पद व्यवहार र यौनको अनैतिक कामहरूका दुष्परिणामहरू तैले सहनुपर्नेछ ।' 36 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'ए मानिसको छोरो, के तैले ओहोला र ओहोलिकाको न्याय गर्नेछेस्? त्यसैले तिनीहरूका धृणित कामहरूका तिनीहरूलाई विरोध गर, 37 किनकि तिनीहरूले व्यभिचार गरेका छन्, र तिनीहरूका हातहरूमा रगत छ । तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूसित व्यभिचार गरे, र तिनीहरूका मूर्तिहरूका प्रसादको रूपमा तिनीहरूले आफ्ना छोराहरूलाई आगोबाट हिँडन पनि लगाएका छन् । 38 त्यसपछि तिनीहरूले

अहिले निरन्तर मलाई यसो गर्छन्: तिनीहरूले मेरो पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेहरू, र त्यसै दिनमा तिनीहरूले मेरा शबाथहरूलाई अपवित्र पार्नेहरू । 39 किनभने तिनीहरूले आफ्ना छोराछोरीलाई आफ्ना मूर्तिहरूका निम्नित बलि चढाएका, अनि त्यसै दिन तिनीहरू मेरो पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्न त्यसभित्र आए । यसैले हेरै, तिनीहरूले मेरो मन्दिको बिचमा यसो गरेका छन् । 40 अब हेर— दूहरूले पठाएका टाढाबाट आएका मानिसहरूलाई तैले बोलाईस् । तिनीहरू साँच्चे आए जसका निम्नित तैले नुहाईस्, आँखामा गाजल लागाईस् र आफूलाई गहनाले सिंगारिस् । 41 त्यहाँ तँ एउटा सुन्दर पलङ्गमा बिसिस, र त्यसको अगाडि सजाइएको टेबलमा मेरो धूप र मेरो तेल राखिस् । 42 यसैले हल्ला गर्ने भीड त्यसको वारिपरी थियो । तिनमा सबै किसिमका मानिसहरू, यतिसम्म कि उजाड-स्थानबाट साबीहरू पनि ल्याइए, र उनीहरूले आफ्ना हातमा चुराहरू लगाए र शिरमा सुन्दर मुकुटहरू लगाए । 43 तब बिचाराले दिक्क भएकी स्त्रीको विषयमा मैले यसो भनें, 'अब उनीहरू त्यससँग यौनका अनैतिक काम गर्नेछन्, र त्यसले उनीहरूसँग गर्नेछे ।' 44 जसरी मानिसहरू एरटी वेश्याकहाँ जान्छन् त्यसरी उनीहरू त्यसकहाँ गए र त्यससँग सुते । यसरी उनीहरू ती अनैतिक स्त्रीहरू, ओहोला र ओहोलिकावासित सुते । 45 तर धार्मिक मानिसहरूले न्याय गर्नेछन् र व्यभिचारिणीहरूका रूपमा तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछन् अनि हत्या गर्नेहरूलाई सुनाउने दण्डले तिनीहरूले उनीहरूलाई दण्ड दिनेछन्, किनभने तिनीहरू व्यभिचारिणीहरू हुन् र तिनीहरूका हातमा हत्याको रगत छ । 46 यसैले परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: म तिनीहरूका विरुद्धमा एउटा भीड खडा गर्नेछु र तिनीहरूलाई त्रास र लूटमा सुम्पिदिनेछु । 47 तब त्यो भीडले तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हान्नेछन्, र उनीहरूका तरवारले तिनीहरूलाई खत्तम पार्नेछन् । तिनीहरूका छोराछोरीलाई उनीहरूले मार्नेछन् र तिनीहरूका घरहरू जलाउनेछन् । 48 किनकि देशबाट लज्जास्पद व्यवहारलाई म खत्तम गर्नेछु, र सबै स्त्रीलाई अनुशासनमा ल्याउनेछु ताकि तिनीहरू फेरि वेश्याको जस्तो काम नगर्न । 49 यसरी उनीहरूले तेरा लाजमर्दा व्यवहारहरू तेरै विरुद्धमा खडा गर्नेछन् । तैले आफ्ना मूर्तिहरूसित गरेका पापको दोष तैले भोग्नेछेस्, र यसरी मै नै परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी तैले जान्नेछेस् ।

24 नवाँ वर्षको दशौं महिनाको र महिनको दशौं दिनमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 "ए मानिसको छोरो, आफ्नो निम्नित आजको दिन, आजकै मिति लेखु, किनकि आजकै दिन बेबिलोनको राजाले यस्तले मलाई धेरा हालोको छ । 3 यस विद्रोही धरानाको विरुद्धमा यो उपदेश, यो दृष्टान्त तिनीहरू यसो भन्, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: पकाउने भाँडो राख्य । त्यसलाई राख्य, र त्यसमा पानी हाल । 4 त्यसभित्र भएका खनेकुरा, हरेक असल टुक्रा— तिन्ना र त्याकुलो जम्मा गर र त्यसलाई असल हाडहरूले भर । 5 बगालको सबभन्दा असल पशु छान, त्यसमुनि हाडको थुप्रो लगा । त्यसलाई उमाल्ने ठाँडामा ल्या र त्यसमा हाडहरू पका । 6 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: यो रगतको सहरलाई धिक्कार! त्यो खिया लागेको भाँडालाई र त्यसबाट त्यो खिया जानेछैन । त्यसमा भएका टुक्राबाट नछानिकन एक-एक गर्दै निकाल । 7 किनकि त्यसको रगत त्यसके बिचमा छ । त्यसले त्यो रगत चिल्लो चट्टानमा बगाई । धूलाले ढाक्नलाई त्यसले त्यो रगत भूँझामा पोखाईन, 8 यसैले त्यसले साटो लिने क्रोध ल्याउँछ । त्यसको रगत ढाक्न नसकियोस् भनेर मैले चिल्लो चट्टानमा त्यो पोखाइन । 9 यसैकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: त्यस रगतको सहरलाई धिक्कार । म दाउराको थुप्रोलाई पनि बढाउनेछु । 10 दाउरा थुपार र आगो सल्का । मासु राप्रीरा पका, र मसला हाल र हाडहरू डङ्गन दे । 11 त्यसपछि त्यसलाई तताउन र तामालाई तताएर आगोजस्तै बनाउन भाँडो खाली गरेर भुङ्ग्रीमाथि राख्य, ताकि त्यसभित्र भएको अशुद्धता पगलोस्, र त्यसको थेग्रो डढेर जाओस् । 12 परिश्रमको

कारणलर त्यो थकित भएकी छे, तर त्यसको बाकलो थेग्रो आगोले पनि गएन । 13 तेरो लाजमदै व्यवहार तेरो अशुद्धताभित्र छ । किनभने मैले त तँलाई शुद्ध गर्ने कोशिश गर्ने, तर तेरो अशुद्धताबाट त अझी शुद्ध भइनस । जबसम्म म आफ्नो क्रोध तेरो विरुद्धमा पोखाएर सन्तुष्ट हुन्न, तबसम्म त फेरि शुद्ध हुनेछैनस । 14 म परमप्रभुले यो घोषणा गरेको हुँ, र म यो गर्नेछु । म पछि हटेनेछैन, न त म त्यसबाट आराम नै गर्नेछु । तेरा चाल र तेरा कामहरूले तिनीहरूले तेरो न्याय गर्नेछन्— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 15 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो: 16 “ए मानिसको छोरो, हेर, तेरा आँखाका इच्छालाई म विपतिबाट हटाउदैछु, तर तैले शोक गर्नुहुँदैन न त रुनु हुँछ, र तेरा आँखाबाट आसु छानुहुँदैन । 17 तैले चूपचाप सुस्केरा हाल्नुपछि । मृतकको अन्तेष्टि नगर । आफ्ना फेटा आफ्नो टाउकोमा बाँध र आफ्ना जुना आफ्ना खुटामा लगा, तर आफ्नो मुख्यार्थी नं नदाकू वा आफ्ना पत्नीको मृत्युमा शोक गर्ने मानिसहरूका रोटी नखा ।” 18 यसैले बिहानै मैले यो कुरा मानिसहरूलाई भने, र त्यही बेलुकी मेरी पत्नीको मृत्यु भयो । भोलिपल्ट बिहान मलाई जे गर्ने आज्ञा दिँएको थियो, मैले त्यही गर्ने । 19 मानिसहरूले मलाई सोधे, “यी कुराहरू अर्थात्, तपाईंले गरेका कुराहरूको अर्थ के हो, हामीलाई भन्नुहुन्न?” 20 यसैले मैले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 21 ‘इसाएलको घरानालाई यसो भन्: परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: हेर, म आफ्नो पवित्रस्थान—तिमीहरूका शक्तिको गर्व, तिमीहरूका आँखाको खुपी, र तिमीहरूका प्राणको इच्छालाई अपवित्र तुल्याउनेछु, र तिमीहरूले छोडिराखेका तिमीहरूका छोराछोरी तरवारले मासिनेछन् । 22 तब मैले गरेकै तिनीहरूले पनि गर्नेछै: तिमीहरूले आफ्नो अनुहारका रैं छोपेछैनै, न त शोक गर्ने मानिसहरूका रोटी खानेछै । 23 त्यसको साटोमा, तिमीहरूका फेटा तिमीहरूका टाउकामा र तिमीहरूका जुना तिमीहरूका खुटामा हुनेछन् । तिमीहरूले शोक गर्नेछैनै न त रुनेछै, किनकि तिमीहरू आफ्ना पापहरूको कारणले पानेर जानेछै, र हरेक मानिसले आफ्ना भाइको निमित्त सुस्केरा हाल्नेछ । 24 यसरी इजकिएलवाहि तिमीहरूका निमित्त एउटा चिन्ह हुनेछ । उसले जे गरेको छ ती हरेक कुरा तिमीहरूले पनि गर्नेछै । तब म नै परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी तिमीहरूले जानेछै ।” 25 “तर ए मानिसको छोरो, तिनीहरूका आनन्द, गर्व, तिनेहरूले हेर्ने र इच्छा गर्ने तिनीहरूका मन्दिरलाई मैले कब्जा गरेको दिनमा— र मैले तिनीहरूका छोराछोरी लिएर जाँदा— 26 त्यस दिनमा तँलाई समाचार दिनलाई एक जना शरणार्थी तक्क हाँ आउनेछ । 27 त्यो दिनमा त्यो शरणार्थीसँग तैलै मुख खोल्नेछस् र त बोलेछस्— त फेरि चूपचाप रस्नेछैनस । त तिमीहरूका निमित्त एउटा चिन्ह हुनेछस्, ताकि तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछैन् ।”

25 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, अम्मोनका मानिसहरूतिर आफ्नो अनुहार फर्का, र तिनीहरूका विरुद्धमा अगमवापी भन् । 3 अम्मोनका मानिसहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वरको वचन सुन । परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: मेरो पवित्रस्थान तुच्छा पारिदा त्यसको बारेमा, र इसाएलको देश उजाड हुँदा र यहूदाका मानिसहरू निर्वासनमा जाँदा तिमीहरूले, “आहा!” भन्यो, 4 यसकरण, हेर, म तिमीहरूलाई पूर्वका मानिसहरूकहाँ तिनीहरूका सम्पत्तिझाँ सुमिपदिनेछु । उनीहरूले तिमीहरूका विरुद्धमा छाउनी हाल्नेछन्, र तिमीहरूको बिचमा आफ्ना पालहरू खडा गर्नेछन् । उनीहरूले तिमीहरूका फल खनेछन् र तिमीहरूको दूध पिउनेछन् । 5 म रब्बालाई ऊँठहरू चर्ने खर्क र अम्मोनका मानिसहरूलाई भेडाको मैदान बनाउनेछु । तब तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछै । 6 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: इसाएल देशको विरुद्धमा तिमीहरूभित्र सारा अपमान हुँदा पनि तिमीहरूले आफ्ना ताली बजाएका र आफ्ना खुटा बजाएका र आनन्दित बनेका छै । 7 यसकरण, हेर, म

आफ्ना हातले तिमीहरूलाई हिक्काउनेछु, र तिमीहरूलाई जातिहरूका लूटको मालझाँ दिनेछु । तिमीहरूलाई म मानिसहरूदेखि अलग गर्नेछु र देशहरूले बिचमा तिमीहरूको नाश गर्नेछु । म तिमीहरूलाई सर्वनाश गर्नेछु, र तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछै ।” 8 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: “किनभने मोआब र सेइरले यसो भन्नन, “हेर, यहूदाको घरानायाहिं अरू हरेक जातिजस्तै छ ।” 9 यसकरण, हेरु, सिमानामा भएका सहरहरूदेखि सुरु गरेर— बेथ-यशीमोत, बाल-मोन र कियतैमाका गौरव— मोआबको भिरालो भागलाई म खुलस्त पार्नेछु— 10 अम्मोनका मानिसहरूको विरुद्धमा भएका पूर्व देशका मानिसहरूलाई । म तिनीहरूलाई सम्पत्तिको रूपमा दिनेछु, ताकि जातिहरूका बिचमा अम्मोनका मानिसहरूको सम्झाना गरिनेछैन । 11 यसैले मोआबको विरुद्धमा न्याय गर्नेछु, र तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछैन् । 12 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, “एदोमले यहूदाको घरानासित बदल लियो, र त्यसो गेरेर त्यसले गलत गयो । 13 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: म आफ्नो हातले एदोमलाई हिक्काउनेछु, र त्यहाँ भएका हरेक मानिस र पशुको नाश गर्नेछु । तेमानदेखि ददानसामै म त्यसलाई भान्नावरेष, उजाड पार्नेछु । तिनीहरू तरवारले ढल्नेछन् । 14 मेरो मानिस इसाएलके हातद्वारा म एदोममाथि बदला लिनेछु, र यिनीहरूले मेरो बदला कस्तो रहेछ भनी जानेछैन्— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 15 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, “पलिश्तीहरूले शत्रुतासाथ बदला लिएका छन्, र आफ्नो भत्रैदेखि तिनीहरूले यहूदालाई पटक-पटक सर्वनाश गर्न खोजे । 16 यसैले परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुँच: हेरु, पलिश्तीहरूका विरुद्धमा आफ्नो हात म उठाउनेछु, र करेतीहरूलाई म खतम पार्नेछु, र समुद्र किनारमा बस्ने बाँकी रहेकाहरूलाई सर्वनाश गर्नेछु । 17 किनकि तिनीहरूका विरुद्धमा क्रोधमा दण्ड दिँदै म ठुलो बदला लिनेछु । यसरी तिनीहरूमाथि मैले बदला लिंदा, तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछैन् ।”

26 यसैले यो एधारैं वर्षमा, महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, किनभने यस्शलेमको विरुद्धमा दुरोस सहरले ‘आहा! भनेको छ। मानिसहरूका ढोकाहरू भत्केका छन् । त्यो मतिर फैकेको छ । म भरपूर हुनेछु, किनभने त्यो भग्नावरेष भएको छ ।” 3 यसकरण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच, हेरु, ए दुरोस, म तेरो विरुद्धमा छु, र समुद्रमा छालहरू उठेझाँ थेरै जातिहरूलाई तेरो विरुद्धमा म ल्याउनेछु । 4 उनीहरूले दुरोसका पर्खालहरू भत्काउनेछन्, र त्यसका धरहराहरू ढाल्नेछन् । म त्यसको धूलो उडाउनेछु र त्यसलाई उजाड चटाउनेछु । 5 त्यो समुद्रको बिचमा जालहरू सुकाउने ठाँउ हुनेछ, किनभने मैले नै यो घोषणा गरेको छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो— र त्यो जातिहरूका निमित्त लूटको माल हुनेछ । 6 मैदानहरूमा भएका त्यसका छोरीहरू तरवाले मारिनेछन्, र तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् । 7 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: हेरु, उत्तरबाट राजाहरूका राजा बैबिलोनको राजा नबूकदनेसरलाई घोडाहरू र रथहरू, र घोडचढीहरू र थेरै जना मानिसहित म दुरोसको विरुद्धमा ल्याउनेछु । 8 त्यसले मैदानहरूमा तेरा छोरीहरूलाई मार्नेछ । त्यसले तेरो विरुद्धमा धेरो-मचान निर्माण गर्नेछ, र तेरा पर्खालहरूमा आड लाग्ने किल्ला निर्माण गर्नेछ, र तेरो विरुद्धमा ढालहरू उठाउनेछ । 9 तेरो पर्खालहरूमा दिर्काउनलाई त्यसले मूढाहरू राखेछ, र त्यसका हतियारले तेरा धरहराहरू ढाल्नेछ । 10 त्यसका घोडाहरू यति थेरै हुनेछन्, कि तिनका धूलोले तँलाई ढाकेल । घोडचढीहरू, गाढाहरू र रथहरूको आवाजले तेरा धर्खालहरू हलिलेनेछन् । पर्खाल भत्केको कुनै सहरभित्र मानिसहरू पसेझाँ गरी त्यो तेरा ढोकाहरूभित्र पस्ल । 11 त्यसका घोडाहरूका टापहरूले तेरा सबै सङ्करनु कुल्चिनेछ । त्यसले तेरा मानिसहरूलाई तरवारले मार्नेछ, र तेरा बलिया खामाहरू जमिनमा ढल्नेछन् । 12 उनीहरूले तेरा धन-

सम्पत्तिहरु लुटनेछन्, र तेरा व्यापारका मालहरु लुटनेछन्। उनीहरूले तेरा पर्खालहरु ढाल्नेछन् र तेरा आरामदायी घरहरु भत्काउनेछन्। तेरा ढुङ्गा र काठपात, फोहोरलाई उनीहरूले समुद्रमा फाल्नेछन्। 13 तेरो गीतको हल्ला म बन्द गर्नेछु। तेरा वीणाहरुका आवाज फेरि कहिल्यै सुनिनेछन्। 14 म तँलाई उजाड चटुन बनाउनेछु। तँ जालहरु सुकाउने ठाँ बनेछस। फेरि कहिल्यै तँलाई बनाइदेउन, किनकि म परमप्रभु परमेश्वर नै बोलेको हुँ— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो। 15 परमप्रभु परमेश्वर दुरोस सहरलाई यसो भन्नुहुँछ, 'जब तेरो बिचमा डरलागदो मारकाट हुँच, तब ढलेहरुका सोर र घाइतेहरूले सुस्केराले के टापुहरु काम्नेछैनन् र? 16 तब समुद्र किनारका सबै जना शासक आ-आफ्ना सिंहासनबाट आलनेछन् र आ-आफ्नो पोशाक उतारेछन्, र बुटा भरिएका वस्त्रहरु फुकाल्नेछन्। तिनीहरूले आकैमा कम्पका पोशाक लगाउनेछन्, तिनीहरु भूँझा बस्नेछन्, र हरेक क्षण काम्नेछन्, र तँलाई देखेर तिनीहरु भयभीत हुनेछन्। 17 तिनीहरूले तेरो विषयमा विलाप गर्नेछन् र तँलाई यसो भन्नेछन्: नाविकहरु बसोबास गर्ने, तँ कसरी नष्ट भइस्। शक्तिशाली र प्रसिद्ध सहर अब समुद्रबाट हसाएको छ। त्यसका बासिन्दाहरूले आफ्ना नजिक बस्ने हेकलाई कुनै बेला थर्कमान् पारेका थिए। 18 अब तेरो पतनको दिनमा समुद्र-किनारका देशहरु काम्नेछन्। तँ आफ्नो ठाउँमा नभए हुनाले टापूहरु त्रासमा परेका छन्। 19 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँछ: जब मानिसहरु बसोबास नगरेको अरु सहरहरूमै तँलाई एउटा उजाडिएको सहर तुन्धुँयुँचु, र जब म गहिरो सागरलाई तेरो विरुद्ध उठाउनेछु, र जब तुला छालहरूले तँलाई ढाक्छन्। 20 तब म तँलाई प्राचिन समयका मानिसहरुका हाँ ल्याउनेछु, अरु मानिसहरुद्दैं जो खाल्डोमा गएका छन्। किनभने म तँलाई पृथ्वीमुनि, प्राचीन भग्नावशेषमा जस्तै, मृत-लोकमा जानेहरुसित बस्न लाउनेछु। जसको कारण तँ फेरि कहिल्यै जीवितहरुको देशमा फर्कर बस्नेछैनस। 21 तेमाथि म विपति ल्याउनेछु, र सधैंको निमित्त तँ फेरि कहिलै हुनेछैनस। तब तेरो खोजी हुनेछ तर तँलाई फेरि कहिलै भेडाइनेछैन— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो।"

27 फेरि पनि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 "अब ए मानिसको छोरो, दुरोसको विषयमा विलाप सुरु गर्। 3 र समुद्रको ढोकामा हुने, धेरेवटा टापुमा बस्ने मानिसहरुमा व्यापार गर्ने दुरोसलाई यसो भन्, परमप्रभु परमेश्वर तिनीहरूलाई यसो भन्नुहुँचु: 'ए दुरोस, तैले भनेको छस्, "म सुन्दरतामा सिद्ध छु।' 4 तेरा सिमानाहरु समुद्रको बिचमा छन्। तँलाई निमाण गर्नेहरूले तँलाई पूर्ण रूपले सुन्दर बनाए। 5 तिनीहरूले तेरो सबै काठपात हर्मन पर्वतका सल्लाहरुबाट बनाए। तिनीहरूले तेरा लागि मस्तूल बनाउनलाई लेबनानको देवदार ल्याए। 6 तेरा पतवाहरु तिनीहरूले बाशानवाट ल्याएका फलाँटबाट बनाए। साइप्रसका सल्लाका काठले तिनीहरूले जहाजका तला बनाए, र त्यसलाई हस्ती-हाडको जलप लगाए। 7 तेरो जहाजको पाल मिश्रेशको मिहीन बुटादार सूकी कपडाबाट बनेको थियो। त्यसैले तेरो झन्डाको काम गच्छो। एलीशाहको किनाराका नीले र बैजनी रुङ्गाका कपडा तेरो चँदुवाका निमित्त प्रयोग भए। 8 सीदोन र अर्वादमा बस्ने मानिसहरु तेरा पतवार चलाउनेहरु थिए। दुरोसका जानीहरु तँसँग थिए। तिनीहरु तेरा नावीहरु थिए। 9 गबालका दक्ष अनुभवी कारीगरहरु तँसित जहाजमा थिए। 10 समुद्रका सबै जहाजहरु र तिनका नाविकहरूले व्यापारका निमित्त तेरा सामान ल्याउँथै। 10 फारस, लूद र पूतका मानिसहरु तेरो फौजमा तेरा योद्धहरु थिए। तिनीहरूले आ-आफ्ना ढाल र टोप तँभित्रे टाँग। तिनले तेरो गौरव दर्शाए। 11 तेरा फौजका अर्वाद र हेलेको मानिसहरु तेरा चारैतिरका पर्खालिमाथि थिए। गमादका मानिसहरु तेरा धरहरामा थिए। तिनीहरूले आ-आफ्ना ढाल तेरा चारैतिरका पर्खालिमा टाँग। तिनीहरूले तेरो सुन्दरता पूर्ण बनाए। 12 तँसँग बेचको निमित्त चाँदी, फलाम, जस्ता र सीसाजस्ता सामानका प्रशस्त धनसम्पत्ति भएको कारणले तर्शीश तेरो

व्यापारको साझेदार थियो। तिनीहरूले तेरा मालसामान किने र बेचे। 13 यावान, तूबल र मेशेकले तँसित कमारा-कमारी र काँसाका भाँडाहरूका व्यापार गरे। तिनीहरूले तेरा सामानका कारोबार गरे। 14 बेथ-तोगर्माका मानिसहरूले तेरो व्यापारको सामानको रूपमा घोडाहरु, सुमारेका घोडाहरु र खच्चरहरु दिए। 15 तेरा किनारहरुमा रोडसका मानिसहरु तेरा व्यापारीहरु थिए। व्यापारका सामानहरु तेरा हातमा थिए। तिनीहरूले तँलाई सीड़, हस्ती हाड र अब्सुसको काठ दाम रूपमा दिए। 16 तेरा धेरै उत्पादनमा अरामले व्यापार गच्छो। तिनीहरूले तँलाई फिरोजा, बैजनी, रुङ्ग लगाइएका वस्त्र, मलमलका कपडा, मूगा-मोती र मानिक तेरा व्यापारका सामानको रूपमा उपलब्ध गराए। 17 यहूदा र इसाएलिको देखाले तँसित व्यापार गर्दैथिए। तिनीहरूले तँलाई मिन्नीतको गाँडौ, रोटी, मह, तेल र लेप तेरा व्यापारका सामानका रूपमा उपलब्ध गराए। 18 तेरा सबै उत्पादन, धेरै धन-सम्पत्ति, र हेलेबोनको दाखमद्य र जाहारको ऊनको व्यापारी दमस्कस थियो। 19 इजालका दान र यावानले तँलाई फलाम, तेजपात र बोझो दिए। यी तेरा व्यापारका माल बने। 20 ददानले तँसित घोडाका जीनपोशको व्यापार गच्छो। 21 अरब देश र केदारका सबै मुखियाहरु तँसँग व्यापार गरे। तिनीहरूले थुमा, भेडा र बाढ्या उपलब्ध गराए। 22 हरेक असल मसला र सबै किसिमका बहुमूल्य रत्नहरु बेच्न शेवा र रामाहका व्यापारीहरु तँकहाँ आए। व्यापारका सामानको रूपमा तिनीहरूले तँलाई सुन दिए। 23 शेवा, अश्वर र किलमदस्ती राहान, कन्नेह र अदनका व्यापारीहरूले तँसित व्यापार गरे। 24 नीलो रुङ्गाका कपडा, बुटादार कपडाहरु, र डोरीहरूले बाँधेर रुङ्गीचड्पी र बुटादार राडीपाखी र राप्रारी दुनेका लुगा तेरा बजारमा बेच्नेहरु यिनीहरु नै थिए। 25 तर्शीशका जहाजहरूले तेरा व्यापारका सामानहरु दुवानी गर्थे। समुद्रका बिचमा व्यापारका सामानले तँ भरिपूर्ण, गाँडौ भाँडेको थिइस्। 26 तेरा नाविकहरूले तँलाई विशाल समुद्रमा लगेका छन्। पूर्वीय बतासले तँलाई समुद्रके बिचमा ध्वंस पारेको छ। 27 तेरा धन-सम्पत्ति, सामान र व्यापारका माल। तेरा माझीहरु र तेरा नावीहरु, र जहाज बनाउनेहरु। तेरा व्यापारीहरु र तँसँग भएको तेरा युद्धका योद्धाहरु, र जहाजमा हुने अरु सबै जना तेरो सर्वनाशको दिनमा समुद्रको गहिरोमा डुब्नेछन्। 28 समुद्रका सहरहरु तेरा नावीहरुका चिक्ताकरो आवाजले थरथर हुनेछन्। 29 दाबिलो खियाउनेहरु सबै जना आफ्ना जहाजबाट तल आउनेछन्। माझी र समुद्रका सबै नावीहरु किनारमा खाडा हुनेछन्। 30 तब तिनीहरूले आफ्ना सोर तँलाई सुनाउनेछन् र तुलो स्वरले विलाप गर्नेछन्। तिनीहरूले आप्ना टाउकोमा धुलो हाल्नेछन्। तिनीहरु खरानीमा लडीबीडी गर्नेछन्। 31 तिनीहरूले तेरो लागि आफ्नो कपाल मुण्डन गर्नेछन्, र आफूमा भाड्ग्रा बाँधेछन्, अनि तँलाई हेरे तिनीहरु धुरुधुरु रुनेछन र तिनीहरु कराउनेछन्। 32 तेरो निमित्त तिनीहरूले विलाप गर्नेछन्, र तँलाई हेरे तिनीहरूले शोकीत गाउनेछन्। दुरोस जस्तै को छ, जो समुद्रको बिचमा चुप शान्त पारिएको छ। 33 जब समुद्र किनारमा तेरा व्यापारका माल जान्थे, तिनले धेरै जना मानिसलाई सन्तुष्ट पार्थे। तेरा धेरै धन-सम्पत्ति र व्यापारका मालते तैले पृथ्वीका राजाहरुलाई धनी तुल्याइस्। 34 तर समुद्रले गहिरो पानीले जब तँलाई ध्वंस पाय्यो, तब तेरो मालहरु र तेरा सबै चालक दल ढुबे। 35 किनारका सबै बासिन्दा तँलाई देखेर तर्शेका थिए, र तिनीहरुका राजाहरु त्रासले थरथर भए। तिनीहरुका अनुहारहरु कामे। 36 मानिसहरुका व्यापारीहरूले तँलाई खिसी गर्नेछन्। तँ त्रास बनेको छस्, र तँ सदाको लागि फेरि कहिलै हुनेछैनस।

28 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 "ए मानिसको छोरो, दुरोसको शासकलाई यसो भन्, 'परमप्रभु भु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच: तेरो हृदय अहंकारी छ। तैले भनेको छस्, "म एक देवता हुँ। म समुद्रको बिचमा एक देवताको आसनमा बनेनेछु!" तँ एक जना मानिस मात्र होस्, र देवता होइनस्, तापनि तैले आफ्नो हृदयलाई एक देवताको

हृदय जत्तिके बनाउँछस् । 3 तँ आफैलाई दानिएलभन्दा पनि बुद्धिमान् होस् । र कुनै गुप्त कुराले तँलाई छक्क पार्देन भनी समझन्छस् । 4 तैले बुद्धि र सिपले आफैलाई सम्पन्न तुल्याएको छस् र आप्नो भण्डारहरूमा सुन र चाँदी थुपोरेको छस् । 5 तुलो बुद्धि र आप्नो व्यापारले तैले आप्नो धन-सम्पत्ति बढाएको छस् । यसैले आप्नो धन-सम्पत्तिको कारणले तेरो हृदय अंकारी छ । 6 यसकाराण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तैले आप्नो हृदय देवताको हृदयस्तै बनाएको कारणले, 7 विदेशीहरू, अरु जातिका डरलागदा मानिसहरूलाई म तेरो विरुद्धमा ल्याउनछु । तिनीहरूले आपना तरवार तेरो बुद्धिको सौन्दर्यको विरुद्धमा थुलेछन्, र तेरो गौरवलाई अपवित्र पार्नेछन् । 8 तिनीहरूले तँलाई तल खाललमा पुन्याउनेछन्, र समुद्रको बिचमा मर्हेहरूङ्गे तेरो मृत्यु हुनेछ । 9 तँलाई मार्वेस्का सामु के ताँ अझै पनि “म देवता हुँ” भनेछस् र? तँ मानिस होस्, र देवता होइन, र तँलाई छेडेनहरूका हातमा तँ हुनेछस् । 10 विदेशीहरूका हातबाट तँ खतना नगर्हेहरूङ्गे मर्हेहस्, किनकि मैले यो घोषणा गरेको छु— यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो” । 11 परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ यसो भने आयो, 12 “ए मानिसको छोरो, दुरोसका राजाको निमित विलाप गरु, र त्यसलाई भन्: ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तँ सिद्धाताको नमूना, अनि बुद्धिले पूर्ण र सुन्दरमा सिद्ध थिइस् । 13 परमेश्वरको बगैँचा अदनमा ताँ थिइस् । हरेक बहुमूल्य पत्थरले ताँ सिंगारिएको थिइस्: मानिक, पुष्पराज, पन्ना, पीतमणि, अनिकस, बिल्लौर, नीर, फिरोजा र बेरुजले ताँ अभूषित थिइस् । तेरा साज-सज्जा र प्रदर्शन सुनते बनेका थिए । तेरो सृष्टि भएको दिनमा नै ती तयार पारिएका थिए । 14 मानिसहरूका सुरक्षा गर्न मैले तँलाई कस्लाई छौं अभिषेक गरेर मैले तँलाई परमेश्वरको पवित्र डाँडामा राखे । अग्निमय पत्थरहरूका बिचमा ताँ थिइस्, जहाँ ताँ हिंदिथस् । 15 तेरो सृष्टि गरिएको दिनदेखि ताँमा अन्याय फेला नपरेसम, तेरो चालमा ताँ दोषरहित थिइस् । 16 तेरो तुलो व्यापारले ताँ उपद्रवले भरिइस्, र तैले पाप गरिस् । यसैले अशुद्ध भएको व्यक्तिलाई छौं मैले तँलाई परमेश्वरको डाँडाबाट बाहिर फालें, र मैले तँलाई अग्निमय पत्थरहरूका बिचदेखि धपाएँ । 17 तेरो सुन्दरताले गर्दा तेरो हृदय अंकारी थियो । तेरो गौरवको कारणले तैले आप्नो बुद्धिलाई भ्रष्ट पारिस् । मैले तँलाई जमिनमा फालेको छु । मैले तँलाई राजाहरूका अगि राखेको छु, यसरी तिनीहरूले तँलाई देखेछन् । 18 तेरा धैर्य पाप र बेर्दीमान व्यापारको कारणले तैले आप्ना पवित्र ताँउहरूलाई बिटुलो परेको छस् । यसैले मैले तँबाँधे पुटाटा आगो निकालेको छु । त्यसले तँलाई भस्म पार्नेछ । तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा म तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याउनेछु । 19 मानिसहरूका माझामा तँलाई चिन्हेहरू तँलाई देखेर भयभीत हुनेछन् । तिनीहरू डराउनेछन्, र तँ फेरि कहिल्यै रहनेछैनस्” । 20 त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ यसो भनेर आयो, 21 “ए मानिसको छोरो, सीदोननितर तेरो मुख फर्का, र त्यसको विरुद्धमा अगमवाणी गर । 22 यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेरु, ए सीदीन, म तेरो विरुद्धमा छु । तेरो माझामा मेरो महिमा हुनेछ । मैले तँभित्र न्याय गर्दा, म नै परमप्रभु हुँ भनी तेरा मानिसहरूले जान्नेछन् । तँभित्र म पवित्र प्रकट हुनेछ । 23 तँभित्र एउटा स्थी पठाउने, र त्यसका गल्लीहरूमा रगत म बगाउनेछु । मारिनेहरू तेरो बिचमा ढलेछन् । जब चारैतरिबाट तेरो विरुद्धमा तरवारले आउनेछन्, तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जान्नेछन् । 24 तब इसाएलका धरानालाई, त्यसका मानिसहरूलाई धूणा गर्न त्यसका वरिपरि कसैबाट पनि दुख दिने सिउँडी र तीखा काँडाहरू फेरि कहिल्यै हुनेछैन । यसरी तिनीहरूले म नै परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी जान्नेछन् । 25 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, ‘जब इसाएलका धरानालाई तिनीहरू छरपट भएका मानिसहरूका माझाबाट म भेला गर्हु, र तब तिनीहरूलाई अलग गर्नेछु, यसरी जातिहरूले देखन सक्छन । त्यसपछि मेरो दास याकुबलाई मैले दिने देशमा तिनीहरूले आपना मन्दिरहरू बनाउनेछन् । 26 त्यसपछि तिनीहरू त्यसभित्र सरक्षित रहनेछन्, र

मन्दिरहरू बनाउनेछन्, दाखबारी लगाउनेछन् । अनि तिनीहरूलाई धृत गर्ने वरिपरिका सबैलाई मैले न्याय गर्दा, तिनीहरू त्यहाँ सुरक्षित रहनेछन् । तब तिनीहरूले मै नै परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी जानेछन् ।”

29 दशौं वर्षको दशौं महिनामा उक्त महिनाको बाह्रौं दिनमा परमप्रभुको

वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, २ “ए मानिसको छोरो, तेरो मुख मिश्रदेशको राजा फारोतिर फर्का । त्यसको विरुद्धमा र सारा मिश्रदेशको विरुद्धमा अगमवाणी भन । ३ घोषणा गर र यसो भन: ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँँ: हेरु, ए मिश्रदेशको राजा फारो, म तेरो विरुद्धमा छु । आफ्नो नदीको बिचमा लडिरहने, तुलो अजिङ्गार तँ यसो भन्छस, “मेरो नदी मैरे हो । त्यो मैले आफ्नो निष्ठि बनाएको हुँ ।” ४ किनभने म तेरो बुगारामा बल्छी लगाउनेछु, र तेरो कल्ताहरूमा तेरा नाइलका माछाहरू टाँसिनेछन् । तेरा कल्ताहरूमा टाँसिएका ती माछासमेत, म तँलाई तेरा नदीको बिचबाट तानेर निकाल्नेछु । ५ तँ र तेरा नदीका सबै माछालाई म उजाड-स्थान फाल्नेछु । तँ खुला मैदानमा ढाल्नेछस । तँलाई कसैले जम्मा गर्ने वा उठाउने छैन । पृथ्वीका प्राणीहरू र आकाशका चाराहरूका निष्ठि आहारा हुन म तँलाई दिनेछु । ६ तब मिश्रदेशमा बस्नेहरू सबैले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछन् । किनकि तिनीहरू इसाएलका धरानाको निष्ठि एउटा नक्टको लट्ठी भएका छन् । ७ जब तिनीहरूले तँलाई आफ्नो हातमा लिए, तब तैनै तिनीहरूका काँध भाँचिस र च्यातिस । अनि तिनीहरूले ताँमा आड लिंदा, तँ भाँचिएको थिइसु, र तिनीहरूका खुट्टा लारबारउ बनाइस् । ८ यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँँ: हेरु, तेरो विरुद्धमा म तरवार ल्याउनेछु । तेरा मानिसहरू र पशुहरू दुवैलाई म खत्तम गर्नेछु । ९ यसैले मिश्रदेश उजाड र बगानवाशेष हुनेछ । तब तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछन्, किनभने समुद्रको पशुले भेनेको थियो, “नील नदी मेरे हो, किनकि मैले नै त्यो बनाएको हुँ ।” १० यसकारण हेरु, म तेरो विरुद्धमा र तेरो नदीको विरुद्धमा छु, र मिश्रदेशलाई म उजाड र निर्जन बनाउनेछु, अनि मिश्रदेशले खिा आख्यानसम्म र कृश देशको सिमानासम्म नै तँ उजाड-स्थान हुनेछस । ११ कुनै मानिसको खुट्टाले त्यहाँ टेक्नेछैन, अनि र कुनै पशुको खुट्टाले त्यहाँ टेक्नेछैन । चालीस वर्षसम्म त्यहाँ कोही बस्नेछैन । १२ किनकि म मिश्रदेशलाई बस्ती न भएका देशहरूका बिचमा उजाड पार्नेछु, र त्यसका सहरहरू भग्नावशेष भएका सहरहरूका बिचमा चालीस वर्षसम्म उजाड रहनेछन् । अनि म भिश्रीहरूलाई जातिहरूका बिचमा छरपष्ट पार्नेछु र देशहरूमा म तिनीहरूलाई तितरबितर पार्नेछु । १३ किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँँ: चालीस वर्षको अन्तमा मिश्रीहरूलाई तिनीहरू छरपष्ट भएका मानिसहरूका बिचबाट म भेला गर्नेछु । १४ म मिश्रदेशको सुदिन फर्काउनेछु र तिनीहरूलाई फारोको राज्यमा, तिनीहरूका सुरुको देशमा फर्काएर ल्याउनेछु । तब तिनीहरू त्यहाँ एक तुच्छ राज्य भएर बस्नेछन् । १५ ल्यो सारा राज्यहरूमा सबैभन्दा तुच्छ हुनेछ, अनि त्यो फेरि जातिहरूका माझमा कहिल्यै उच्च पारिनेछैन । म त्यसलाई घटाउनेछु, जसले गर्दा तिनीहरूले फेरि कहिल्यै जातिहरूसम्थारि राज्य गर्नेछैनन् । १६ इसाएलका धरानाका निष्ठि मिश्रदेश फेरि कहिल्यै ढूटाको कारण हुनेछैन । बरु, इसाएलले मिश्रदेशसित सहायता माग्न जँदा त्यहाँ तिनीहरूले गरेको अपराधका सम्भाना तिनीहरूलाई हुनेछ । तब तिनीहरूले म नै परमप्रभु परमेश्वर हुँ भनी जान्नेछन् ।” १७ तब सत्ताइसौं वर्षको पहितो महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुको वचन यसो भेनेर मकहाँ आयो, १८ ए मानिसको छोरो, बेबिलोनको राजा नबूकदेसरले दुरोसको विरुद्धमा कडा परिश्रम गर्नलाई आफ्नो फौजले तयार राख्यो । हरेकको टाउको तालु खुइले नभएसम्म दलियो र हरेक कुमलाई खसो पारियो । तापनि दुरोसको विरुद्धमा त्यसले गरेको परिश्रमको सट्टा त्यसले र त्यसको सेनाले केही इनाम पाउन सकेनन् । १९ यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँँ, हेरु, म मिश्रदेशलाई बेबिलोनको राजा नबूकदेसरको हातमा दिनेछु, र त्यसले

उसका धन-सम्पत्ति, र भेटाएका जति सबै थोक लानेछ । त्यो त्यसको फौजको ज्याला हुनेछ । 20 त्यसले मेरो निमित्त गरेको परिश्रमको ज्यालाको रूपमा मिश्रदेश मैले त्यसलाई दिएको छु — यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 21 त्यस दिन म इसाएलका धरानाको निमित्त एउटा सीड उमानेछु, र तिनीहरूका बिचमा म तालाई बोल्ने बनाउनेछु, ताकि तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् ।”

30 परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, यो आमवाणी गर र यसो भन्: ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँन्छः विलाप गरु, “आउने दिनको निमित्त हाया।” 3 त्यो दिन नजिकै छ । परमप्रभुको निमित्त त्यो दिन नजिकै छ । जातिहरूका निमित्त त्यो बादल लागेको, अन्त्यको दिन हुनेछ । 4 तब मिश्रदेशमाथि एउटा तरवार आउनेछ, र जब मारिएका मानिसहरू मिश्र देशमा ढल्लेछन् तब कूश देशमा पनि सङ्कक्ष आइपर्नेछ — जाति बेला तिनीहरूले त्यसका धन-सम्पत्तिहरू लानेछन्, र जब त्यसका जगहरू भक्ताइनेछन् । 5 कूश र पूत, लूद र सारा अरब देश, र लिबिया, करार गरिएका मानिसहरूसँगै तरवारले ढालिनेछन् । 6 परमप्रभु यसो भन्नुहुँन्छः मिश्रदेशलाई सहयोग गर्नेहरूचाहिं पतन हुनेछन्, र त्यसको बलको घमण्ड तल जानेछ । मिश्रदेशदेखि आश्वानसम्मै तिनीहरूका फौज तरवारले ढालिनेछन् — यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 7 उजाड भएका देशहरूमा तिनीहरू भयभीत हुनेछन्, र त्यसका सहरहरू भग्नावशेष भएका सहरहरूका बिचमा हुनेछन् । 8 जब म मिश्रदेशमा आगो लगाउनेछु, र जब त्यसका सबै सहयोगी नाश हुनेछन्, तब तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् । 9 त्यो दिन सुरक्षित कूशलाई त्रसित बनाउन म दूतहरू अघि पठाउनेछु र मिश्रदेशको अन्त्यको दिनमा तिनीहरूलाई वेदना हुनेछ । किनभने हेर, त्यो आउँदैछ । 10 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँन्छः “म बेबिलोनको राजा नवूकदनेसरको हातद्वारा मिश्रदेशका भीडहरूलाई अन्त्य गरिदिनेछु । 11 त्यो र त्यससँग भएको त्यसको सेना जातिहरूका त्रासालाई यो देशाको नाश गर्नालाई ल्लाव्हेछन् । तिनीहरूले मिश्रदेशको विरुद्धमा आफ्ना तरवार थुलेछन्, र मारिएकाहरूका सङ्ख्याले यो देशलाई भर्नेछन् । 12 नदीहरूका पानीलाई म सुकाइदिनेछु, र देशलाई म दुष्ट मानिसहरूका हातमा बेचिदिनेछु । त्यो देश र त्यसमा भएका सारा थोकहरूलाई विदेशीहरूका हातद्वारा म उजाड पानेछु — म परमप्रभुले यो भनेको हुँ । 13 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँन्छः म मूर्तिहरूलाई नाश गर्नेछु, र मैनिफसका व्यर्थका मूर्तिहरूको अन्त्य गर्नेछु । मिश्रदेशमा फेरि कहिलै शासक हुनेछैन, र यसरी म मिश्रदेशमा डर हालिदिनेछु । 14 तब म फारोलाई निर्जन पारिदिनेछु र सोअनमा आगो लगाउनेछु, र थेबसमा म न्यायको फैसला गर्नेछु । 15 किनकि मिश्रदेशको किल्ला, पेलुसियमाथि मेरो क्रोध ख्यानाउनेछु, र थेबसको सहरका थेरै भीडलाई नष्ट गर्नेछु । 16 तब म मिश्रदेशमा आगो लगाउनेछु, र पेलुसियम ठुलो पीडामा पर्नेछ, थेबसलाई भक्ताउनेछ, र मैनिफसले होके दिन शत्रुहरूको सामना गर्नेछ । 17 हेलीओपेलिस र बुवास्तीसका जवान मानिसहरू तरवारद्वारा मारिनेछन्, र तिनीहरूका सहरहरू कैदमा जानेछन् । 18 तहपनेसमा जब म मिश्रदेशको जुवा भाँचिएनेछु, तब त्यो दिनले आफ्नो उज्यालो दिनेछैन, र त्यसको बलको घमण्ड सकिनेछ । त्यसलाई एउटा बादलले ढाकेछ, र त्यसका छोरीहाँ कैदमा जानेछन् । 19 म मिश्रदेशलाई दण्डको फैसला गर्नेछु, यसरी तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् ।”

20 एधारौ वर्षको पहिलो महिनाको साताँ दिनमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 21 “ए मानिसको छोरा, मैले मिश्रदेशको राजा फारोको हात भाँचेको छु । हेर, त्यसमा बाँधिको वा पटीले निको पार्न खोजिएको छैन, जसले गर्दा तरवार सामाउन त्यो बलियो होस् । 22 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर योस भन्नुहुँन्छ, हेर, म मिश्रदेशको राजा फारोको विरुद्धमा छु । किनकि म त्यसको बलियो र भाँचिएको दुबै हात भाँचेन्छु, र त्यसको

तरवार हातबाट झार्ने म बनाउनेछु । 23 तब मिश्रीलाई जातिहरूका बिचमा म छरपट पारिदिनेछु, र तिनीहरूलाई देशहरूमा तितरवितर पारिदिनेछु । 24 म बेबिलोनको राजाको हात शक्तिशाली बनाउनेछु, र मेरो तरवार त्यसको हातमा दिनेछु ताकि म फारोको हात भाँच सँकू । त्योचाहिं बेबिलोनको राजाको अगि मरणान चोट लागेको मानिसझाँ पीडाले सुस्केरा हाल्नेछ । 25 किनकि म बेबिलोनको राजाको हात शक्तिशाली बनाउनेछु, जबकी फारोका हात निर्बल हुनेछ । जब म बेबिलोनका राजाको हातमा मेरो तरवार दिनेछु, किनकि त्यसले मिश्रदेशको विरुद्धमा त्योद्वारा आक्रमण गर्नेछ । तब तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् । 26 यसरी मिश्रीलाई जातिहरूका बिचमा म छरपट पारिदिनेछु, र तिनीहरूलाई देशहरूमा तितरवितर पारिदिनेछु । तब तिनीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन् ।”

31 एधारौ वर्षको तेसो महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरा, मिश्रदेशका राजा फारो, र त्यसको वरिपरि भएका थेरै भीडलाई यसो भनु, ‘तेरो महान्तामा, ताँ कोजस्तो छस्? 3 हेर! लेबनानमा अश्शूर, सुन्दर हाँगाहरू भएको लेबनानको एउटा देवादार थियो, जसले बनालाई छाया दियो, र त्यो उचाइमा सर्वैभन्दा अग्लो थियो, र त्यसका हाँगाहरू टुप्पोसम्पु पुगेका थिए । 4 थेरै पानीले त्यसलाई अग्लो बनायो । गहिरो पानीले त्यो विशाल भयो । त्यसको वरिपरिबाट नदीहरू बगे, र त्यसका धारहरू मैदानका सारा रुखहरूहाँकों फैलिए । 5 मैदानका अरू सबै रुखभन्दा त्यसको उचाइ थेरै थियो, र त्यसका हाँगाहरू थेरै भए । पानी प्रशस्त भएको कारणले त्यसका हाँगाहरू लामा-लामा भए । 6 आकाशका होके चराले त्यसका हाँगाहरूमा गुँड बनाए, र त्यसका शितल छहारीमा जमिनका सारा प्रानीले बच्चा जन्माए । थेरै जातिहरूका सबैते त्यसको छायामुनि बास गरे । 7 त्यसको महान्तामा त्यो सुन्दर थियो र त्यसका हाँगाहरू लामा-लामा थिए, किनकि त्यसका जाराहरू प्रशस्त पानीमा थिए । 8 परमेश्वरका बगैचामा देवादारहरू पनि त्योबराबर थिएनन् । कुनै पनि सलालाको रुखका हाँगाहरू त्यसकोझ्वै थिएनन्, र चिनाराको रुख त्यसका हाँगाहरूसित दाँजन सकिदैनयो । परमेश्वरको बगैचामा त्यसको सुन्दरतासँग मेल गर्न सकिने कुनै अर्को रुख थिएन । 9 मैले त्यसका थेरै हाँगासित त्यसलाई सुन्दर बनाएँ र परमेश्वरको बगैचामा भएका अदनका सबै रुखले त्यसको डाह गर्ये । 10 यसैकारण परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहुँन्छः त्यो उचाइमा अग्लो भएको कारण, र त्यसको टुप्पो त्यसका हाँगाहरूका बिचमा भएको हुनाले, आफ्नो उचाइको कारण त्यो घमण्डले फुल्यो । 11 त्यसको दुष्टातानुसार त्यसलाई व्यवहार गरियोस् भनेर मैले त्यसलाई जातिहरूका बिचमा एउटा शक्तिशाली व्यक्तिको हातमा दिएको छु । मैले त्यसलाई बाहिर फालेको छु । 12 सारा जातिहरूका बिचमा आतङ्क ल्याउने विदेशीहरूले त्यसलाई काटेर ढाले र मर्नाली छोडिएदि । पहाडहरू र सबै बैंसीतिर त्यसका हाँगाहरू ख्से, र त्यसका ठुला-ठुला हाँगाहरू जमिनका खोल्ताहरूमा भाँचिएर झारे । तब पृथ्वीका सारा जातिहरू त्यसको छायामुनिबाट बाहिर निक्के र तिनीहरू त्यसवाट टाढा गए । 13 आकाशका सबै चरा त्यो ढलेको रुखको मुढोमाथि बसे, र जमिनका सबै पशु त्यसका हाँगाहरू भएको ठाउँमा आए । 14 प्रशस्त पानीको छेउको त्यो अग्लो रुखभन्दा थेरै उचाइमा अरू कुनै रुखहरू नहनू, र त्यो उचाइसम्पु गुणेगरी अरू कुनै रुख नबढून भनेर यस्तो भयो । मृत्युमा जान, जमिनमा तल जान, मानिसका छोरा-छोरीधये खाडलमुनि जानहरूसित जानलाई ती सबैलाई नियुक्त गरिएका छन् । 15 परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहुँन्छः त्यो देवादार चिह्नानमा गएको दिन, मैले पृथ्वीमा शोक ल्याएँ । मैले त्यसमाथि महिरो पानीले ढाँके, र मैले समुद्रको पानी थुर्ने । मैले विशाल पानीलाई रोकें, र त्यसको कारण लेबनानमाथि मैले शोक ल्याएँ । यसैले त्यसको कारणले मैदानका सबै रुखले विलाप गरे । (Sheol h7585) 16 मैले त्यसलाई खाडलमा जानेहरूसँगै चिह्नानमा पर्याँकैपछि, त्यसको

पतनको आवाजद्वारा मैले जातिहरूमा डर ल्याएँ । यसैले मैले पृथ्वीका तल्लो भागहरूमा अदनका सबै रुखलाई सान्त्वना दिएँ । यी लेबनानका चुनिएका र उत्कृष्ट रुखहरू थिए । ती प्रश्नस्त पानी पिएका रुखहरू थिए । (Sheol h7585) 17 किनकि तिनीहरू त्योसँगी तरवारद्वारा मारिएकाहरूकहाँ तल चिहानामा गए । यी त्यसका बलिया पाखुरा, अर्थात् त्यसका छायामुनि बसेका जातिहरू थिए । (Sheol h7585) 18 अदनको कुन चाहिं रुख महिमा र महानामा तेरो बराबर थियो र? किनकि अदनका रुखहरूसँगै तँ खतना नभएकाहरूका बिचमा पृथ्वीका तल्ला भागहरूमा खसालिनेछस् । तरवारद्वारा मारिएकाहरूसँगै तँ रहनेछस् । यो फारो र त्यसका सबै भीड हो, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा गर्नुहुन्छ ।

32 बाह्यै वर्षको बाह्यै महिनाको पहिलो दिनमा, परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “मानिसको छोरा, मिश्रदेशको राजा फारोको सम्बन्धमा विलाप ग्र । त्यसलाई यसो भन, ‘तँ जातिहरूका बिचमा जवान सिंहझैं छस्, तर समुद्रमा तँ विशाल पशुझैं छस् । तैले पानीलाई मन्थन गर्छस्, आफ्नो खुटाले पानीलाई हल्लाउँछस्, र तिनीहरूका पानीलाई हिलो बनाउँछस् । 3 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: थेरै मानिसहरूका भीडमा म तँमाथि एउटा जाल फिङ्जाउनेछु, र तिनीहरूले तालाई मेरो जालमा उठाउनेछन् । 4 तालाई म देशमा त्यागेनेछु । म तालाई मैदानमा फल्लेछु र आकाशका सबै चरालाई तामाथि बस्न लगाउनेछु । पृथ्वीका सारा जीवित पशुहरूको भोक्त तँद्वारा नै मेटिनेछ । 5 किनकि पर्वतहरूमा म तेरो मासु छनेछु, र तेरो किरापरेको लासहरूले बेसीहरूलाई भर्नेछु । 6 तब पर्वतहरूमाथि म तेरो रगत खन्याउनेछु, र खोचहरू तेरो रगतले भरिनेछ । 7 त्यसपछि जब तालाई म नष्ट गर्नेछु, तब म आकाश ढाकेकु र त्यसका ताराहरूलाई अँथारो पार्नेछु । म सूर्याई बादलले ढाकेनेछु, र चन्द्रमाले आफ्नो प्रकाश दिनेछै । 8 आकाशमा भएका सबै चम्कने ज्योतिलाई म तामाथि अँथारो पार्नेछु, र तेरो देशमाथि म अन्धकार ल्याउनेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 9 यसरी जातिहरूका बिचमा, तैले नजानेको देशहरूका बिचमा जब म तेरो सर्वनाश ल्याउनेछु, तब तालाई थाहा नभएका देशहरूका थेरै जाना मानिसका हृदयलाई म भयभीत पार्नेछु । 10 तेरो विषयमा म थेरै जाना मानिसलाई अचम्पित पार्नेछु । मैले तिनीहरूका अगि आफ्नो तरवार चलाउँदा, तेरो विषयमा तिनीहरूका राजाहरू डररो काँचेनेछ । तेरो सर्वनाशको दिनमा, तेरो कारणले प्रत्येक व्यक्ति हर घडी काँचेछ । 11 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: बेबिलोनको राजाको तरवार तेरो विस्त्रद्धमा आउनेछ । 12 तेरा थेरै जानालाई म योद्धाहरूका तरवारहरूले ढालेनेछ । हेरेक योद्धा जातिहरूका बिचमा आतंक बन्नेछ । यी योद्धाहरूले मिश्रदेशको घमण्डलाई तोडानेछ र त्यसका सबै भिडलाई सर्वनाश गर्नेछ । 13 किनकि प्रश्नस्त पानीको छेउमा भएका सारा पशुलाई म सर्वनाश गर्नेछु । मानिसको खुटाले अबदेखि कहिन्त्यै पानीलाई हल्लाउनेछै, न त पशुहरूका खुरले तो हल्लाउनेछ । 14 तब म तिनीहरूका पानीलाई शान्त पार्नेछु र तिनीहरूका नदीलाई तेलझैं बगाउनेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 15 जब म मिश्र देशलाई त्यागिएको ठाउँ बनाउनेछु, जब त्यो देश आफ्नो प्रशास्तता उजाड बनाउनेछ, जब म त्यसका सारा बासिन्दालाई आक्रमण गर्नेछु, तब म परमप्रभु हुँ भनेर तिनीहरूले जानेछन् । 16 त्यहाँ विलाप नुहेछ । जातिका छोरीहरूले त्यसमाथि विलाप गर्नेछन् । मिश्रदेश र त्यसका सारा भीडमाथि तिनीहरूले विलाप गर्नेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 17 अनि बाह्यै वर्षमा, महिनाको पन्थाँ दिनमा, परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 18 “ए मानिसको छोरा, मिश्रदेश भीडका निम्नि रो, र त्यसलाई र वैभवशाली जातिहरूका लोरीहरूलाई तल खाडलमा गएकाहरूसँगै पृथ्वीको तल्लो भागमा लैजा । 19 कै तँ अरु कुनै व्यक्तिभन्दा थेरै सुन्दर छस्? तल जा र खतना नभएकाहरूसँग भुँमा पल्लेर बस् ।” 20 तरवारद्वारा मारिएकाहरूका बिचमा तिनीहरू मर्नेछन् । तरवार

थुतिएको छ! त्यो तरवारलाई दिइएको छ । तिनीहरूले त्यसलाई र त्यसका भिडलाई कब्जा गर्नेछन् । 21 चिहानमा भएको सबैभन्दा शक्तिशाली योद्धाले मिश्रदेश र त्यसका मित्राण्डूहरूका बारेमा यो घोषणा गर्नेछन्, ‘तिनीहरू हयहाँ तल आएका छन्! तिनीहरू तरवारले मारिएका खतना नभएकाहरूसँग रहनेछन् ।’ (Sheol h7585) 22 अश्वर देश आपना सारा मानिससँग त्यहाँ छ । त्यसको चिहानले त्यसलाई घेर्दछ । तिनीहरू सबै जाना तरवारले मारिएका थिए । 23 त्यो खाडलका भित्तामा चिहान भएकाहरू त्यसका सबै मानिससँग त्यहाँ छन् । जीवितहरूका देशमा आतंक ल्याउने ती तरवारले मारिएकाहरू सबै जानालाई त्यसको चिहानले घेर्दछ । 24 एलाम आप्नो सबै भीडसँगै त्यहाँ छ । त्यसको चिहानले त्यसलाई घेर्दछ । ती सबै जाना मारिएका थिए । तरवारले मारिएकाहरू, पृथ्वीका तल्ला भागहरूमा खतना नभई गएकाहरू, जीवितहरूको देशमा आतंक ल्याएकाहरू, र आफैलाई लाजमा पारेकाहरू खाडलमा जानेहरूसँगै तल जान्छन् । 25 मारिएकाहरूका बिचमा तिनीहरूले एलाम र त्यसका सबै भीडका निम्नि एउटा विश्राम-स्थल तयार गरे । त्यसको चिहानले त्यसलाई घेर्दछ । तिनीहरू सबै खतना नभएका, तरवारद्वारा घोषिएका हुन्, किनभने तिनीहरूले जीवितहरूको देशमा आतंक ल्याएका थिए । यसैले मारिएकाहरूका बिचमा तल खाडलमा जानेहरूसँगै तिनीहरूले आफ्नो लाज आफै बोक्छन् । एलाम मारिएकाहरूका बिचमा छ । 26 मेशेक, तूबल, र तिनीहरूका सारा भीड त्यहाँ छन् । तिनीहरूका चिहानले तिनीहरूलाई घेर्दछ । तिनीहरू सबै जाना खतना नभएका र तरवारले मारिएकाहरू हुन्, किनभने तिनीहरूले जीवितहरूको देशमा आतंक ल्याएका थिए । 27 युद्धका आपना सारा हातियाहरू, र आपना शिरसुनि राखेका तरवारहरू, र आपना हड्डीहरूमाथि आपना पापहरूसँगै तल चिहानमा गएका खतना नभएका मृत योद्धाहरूसँग तिनीहरू रहेदैनन् । किनकि तिनीहरू जीवितहरूको देशमा योद्धाहरूसँग तिनीहरू रहेदैनन् । तिनीहरूका आतंक थिए । (Sheol h7585) 28 यसैकारण तै, मिश्रदेश, खतना नभएकाहरूका बिचमा दुक्रिनेछस्! तरवारले छेडिएकाहरूका छेउमा तँ रहनेछस् । 29 एदोम आपना राजाहरू र आपना सबै अगुवासँग त्यहाँ छ । तरवारले मारिएकाहरूसँगै तिनीहरूलाई तिनीहरूके शक्तिमा राखिएको छ । खतना नभएकाहरू, तल खाडलमा गएकाहरूसँगै तिनीहरू रहन्छन् । 30 उत्तरका शासकहरू सबै जाना र छेडिएकाहरूसँगै तल गएका सबै सिदोनीहरू त्यहाँ छन् । तिनीहरू शक्तिशाली थिए र अरुलाई भयभीत पारे, तर अब खतना नभएकाहरूका अवस्थामा तरवारद्वारा छेडिएकाहरूसँगै तिनीहरू त्यहाँ लाजमा परेका छन् । तल खाडलमा जानेहरूसँगै तिनीहरू आफ्नो लाज आफै बोक्छन् । 31 फारोले हेँनेछ, अनि त्यो र त्यसका सबै भीडले तरवारले छेडिएका सेनाहरूका खातिर सान्त्वना पाउनेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 32 जीवितहरूका देशमा मैले त्यसलाई आतंक फैलाउनलाई राखें, तर त्यो र त्यसका भीड खतना नभएकाहरू, र तरवारले छेडिएकाहरूका बिचमा ढल्नेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।”

33 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरा, तेरा मानिसहरूलाई यो घोषणा ग्र । तिनीहरूलाई यसो भन, ‘जब म आफ्नो तरवारलाई कुनै देशको विस्त्रद्धमा उठाउँछु, तब त्यस देशका मानिसहरूले आफूमध्ये एक जानालाई लिन्छन् र उसलाई आफ्ना रक्षक बनाउँछन् । 3 त्यसले देशमा तरवार आउँदा त्यसलाई हेर्छ, र मानिसहरूलाई सजग गराउन आफ्नो तुरही फुक्छ! 4 मानिसहरूले तुरहीको आवाज सुने तर पनि ध्यान दिनेन, र तरवार आउँछ र तिनीहरूलाई मार्छ भने, ती प्रत्येको रगत आपनै शिरमा पर्नेछ । 5 कसैले तुरहीको आवाज सुन्छ र ध्यान दिनेन भने, त्यसको रगतको जिम्मेवार त्यो आफै हुनेछ । तर त्यसले ध्यान दिन्छ भने त्यसले आफ्नो ज्यान बचाउनेछ । 6 तर त्यो रक्षकले तरवार आउँदै गरेको देख्छ, तर त्यसले तुरही फुक्दैन, जसको कारणले मानिसहरूलाई सजग पारिदैन, र तरवार आउँछ र कसैको जीवन लिन्छ भने, त्यो मानिस आफ्नै

पापमा मर्छ, तर त्यसको रगतको सटो म त्यो रक्षकबाट लिनेछु । 7 अब, ए मानिसको छोरा, मैले तैलाई नै इसाएलको धरानाको निम्ति रक्षक बनाएको छु । तैले मेरो मुखबाट वचन सुनेछस् र तिनीहरूलाई मेरो तर्फबाट चेतावनी दिनेछैस् । 8 मैले दुष्ट मानिसलाई भनें ‘ए दुष्ट मानिस, त निश्चय नै मर्नेछस् ।’ तर त्यो दुष्ट मानिसलाई सजग गराउनलाई त्यसको चालको बारेमा तैले त्यसलाई भनिन्स् भने, त्यो दुष्ट मानिस आफ्नो पापमा मर्नेछ, तर त्यसको रगतको साटो म तँबाट लिनेछु । 9 तर तैले त्यो दुष्ट मानिस उसको दुष्ट चालको बारेमा बनिस् ताकि त्यसबाट त्यो फर्किन सकोस्, र त्यो आफ्नो चालबाट फर्केन भने, त्यो आफ्नो पापमा मर्नेछ, तर त आफूले आफ्नो प्राण बचाउनेछस् । 10 यसैले, ए मानिसको छोरो, इसाएलको धरानालाई भन्, ‘तिमीहरू यसो भन्छौ, “हाप्रा अपराधहरू र पापहरू हामीमाथि आएका छन्, र हामी तीनमा सदिहेका छौ! हामी कसरी बाँच सक्छौ?”’ 11 तिनीहरूलाई भन्, ‘यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो, म जिउँदो भएको हुनाले, म दुष्टहरूको मृत्युमा प्रसन्न हुन्न, किनकि दुष्टले आफ्नो चालबाट पश्चात्ताप गरी फर्कन्छ भने त्यो बाँचेण छ। पश्चात्ताप गर् । तेरा दुष्ट चालबाट पश्चात्ताप गर् । ए इसाएलको धराना त निन्मने?’ 12 यसैले, ए मानिसको छोरा, तेरा मानिसहरूलाई भन्, ‘धर्मी मानिसले पाप गर्छ भने त्यसको धार्मिकताले त्यसलाई बचाउनेछैन! दुष्ट मानिसले आफ्नो पापबाट पश्चात्ताप गर्छ भने त्यसको दुष्टताले त्यो नष्ट हुनेछैन! किन धर्मी मानिसले पाप गर्छ भने त्यो आफ्नो धार्मिकताको कारणले बचेछैन । 13 मैले धर्मीलाई यसो भने, ‘त्यो निश्चय नै बाँचेछस्!’ र त्यसले आफ्नो धार्मिकतामा विश्वास गरेर अन्याय गर्छ भने, त्यसको कुनै पनि धार्मिकतालाई म सम्झना गर्नेछैन । त्यसले गरेको दुष्टताको कारणले त्यो मर्नेछ । 14 यसैले मैले दुष्टलाई यसो भनें, ‘तै निश्चय नै मर्नेछस्’, तर तत्सप्ति त्यसले आफ्नो पापको पश्चात्ताप गर्छ र न्यायपूर्ण र ठिक काम गर्छ भने, 15 र त्यसले ऋणको निम्ति आफूले दुष्टतार्वर्क राखेको थिए फिर्ता गर्छ, ता त्यसले चोरेको कुरालाई फिर्ता गर्छ, र जीवन दिने विधिहरू पालना गर्छ र फेरि पाप गर्नेन भने, तब त्यो निश्चय नै जिउनेछ । त्यो मर्नेछैन । 16 त्यसले गरेका कुनै पनि पापको सम्झना हुनेछैन । त्यसले न्यायपूर्ण र धार्मिक रूपमा काम गरेको छ र यसैले त्यो निश्चय नै जिउनेछ । 17 तर तेरा मानिसहरू भन्छन्, “परमप्रभुको चाल न्यायपूर्ण छैन!” तर तिमीहरूका चाल पो न्यायपूर्ण छैनन् । 18 जब कुनै धर्मी मानिस आफ्नो धार्मिकताबाट तर्केर पाप गर्छ, तब त्यो त्यही पापमा मर्नेछ । 19 जब कुनै दुष्ट मानिस आफ्नो दुष्टताबाट फर्केर न्यायपूर्ण र धर्मी काम गर्छ भने, यी कुराहरूका कारणले त्यो जिउनेछ । 20 तर तिमीहरू भन्छौ, “परमप्रभुको चाल न्यायपूर्ण छैन!” ए इसाएलको धराना, म तिमीहरूको चालअनुसार नै हरेकको न्याय गर्नेछु! । 21 हाप्रो निर्वासनको बाह्यां वर्षको दर्शाँ महिनाको पाँचौं दिनमा, यरूशलेमबाट एक जना भगुवा मकहाँ आयो र भन्यो, “त्यो सहरलाई कब्जा गरिएको छा!” 22 त्यो भगुवा आउनभन्दा अगेल्लो सँझामा परमप्रभुको हात ममाथि थियो, र बिहानीको झिसमिसेमा त्यो मकहाँ आउँदासम्म मेरो मुख खोलिएको थियो । यसैले मेरो मुख खोलियो । म फेरि चुप भइँ । 23 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 24 “ए मानिसको छोरो, इसाएलको भूमिमा भग्नावशेषमा बसोबास गर्नेहरू यसो भन्दैछन्, ‘अब्राहम मात्र एक जना मानिस थिए, र उनले यो देश अधिकार गरे, तर हामीहरू थेरै जना छौ! यो देश हामीलाई सम्पत्तिको रूपमा दिइएको छ ।’ 25 यसकारण तिनीहरूलाई भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरू रगत खाँच्छौ, र तिमीहरू आफ्ना मुर्तिहरूतिर आफ्ना आँखा उठाउँछौ, अनि तिमीहरू मानिसहरूका रगत बाँउँछौ । के तिमीहरूले यस देशमाथि अधिकार गर्ने?’ 26 तिमीहरू आफ्ना तरवारहरूमा भर परेको छौ र धिनलाग्दा कुरा गरेका छौ । हरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीकी पतीलाई अशुद्ध पार्छ । के सँच्चै तिमीहरूले यस देशमाथि अधिकार गर्ने?’ 27 तैले तिनीहरूलाई यस्तो भन्नू, ‘परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहुन्छ: जस्तो

म जीवित छु, भग्नावशेषमा जिउनेहरू तरवारहरूमा मासिनेछन्, र मैदानमा भएकाहरूलाई म जीवित पशुहरूकहाँ आहराको रूपमा दिनेछु, र किलाहरू र गुफाहरूमा भएकाहरू महामारीले मर्नेछन् । 28 तब देशलाई उजाड र त्रास तुल्यानेछु, र त्यसको शक्तिको घमण्डको अन्त्य हुनेछ, किनकि इसाएलका पर्वतहरू त्यागिनेछन्, र त्यहाँबाट भएको होपनी पनि जानेछैन । 29 यसैले तिनीहरूले गरेका सबै धृष्टिकामका कारणले मैले देशलाई उजाड र बेकामको तुल्यापछिले तिनीहरूले म परमप्रभु हुँ भने जानेछन् । 30 यसैले, ए मानिसको छोरा, मन्दिरहरूका पर्वतहरू र ढोकाहरूका छेउमा तेरा मानिसहरू तेरो बारेमा कुरा गरिहेका छन्, र हेरकले अर्को मानिस, र हेरेक मानिसले आफ्नो भाइलाई यस्तो भन्छ, ‘जाँओ र परमप्रभुको मुखबाट निस्कने अगमवक्ताको वचन सुन्नो!’ 31 यसैले मानिसहरूले सधैं गरेन्नै थेरै जना तँकहाँ आउनेछन्, र तेरो अगि बसेनेछन् र तेरा वचनहरू सुन्नेछन्, तर तिनीहरूले ती पालना गर्नेछैनन् । तिनीहरूका मुखमा ठिक शब्दहरू छन्, तर तिनीहरूका हृदयहरू अन्यायपूर्ण फाइदाको पछि छन् । 32 किनकि तिनीहरूका निम्ति त मनपर्ने गीत, र बाजामा बाजाइएको एउटा सुन्दर धुनझै छस्, यसैले तिनीहरूका तेरा वचन सुनेछन्, तर तिनीहरू कसैले पनि ती पालना गर्नेछैनन् । 33 यसैकारण यी सबै कुरा हुँदा – हेर, त्यो हुँ आउनेछ – तब तिनीहरूका बिचमा एउटा अगमवक्ता रहेहन् भनी तिनीहरूले जानेछन् ।

34 तब परमप्रभुको वचन यसो भेनर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरा, इसाएलका गोठालाहरूका विश्वदमा अगमवाणी गर् । अगमवाणी गर् र तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर गोठालाहरूलाई यसो भन्नुहुन्छ: इसाएलका गोठालाहरूलाई थिककार जसले आपनै गोठालो गर्छन् । के गोठालाहरूले त बगालको सुक्ष्मा गर्नुपर्दैन् र? 3 तिमीहरू बोसे भागहरू खाँच्छौ र तिमीहरू ऊनको वस्त्र लगाउँछौ । तिमीहरू बगालको मोटा-मोटा पशुलाई मार्छौ । तिमीहरूले गोठालाको काम गर्दै गर्दैनौ । 4 रोगीहरूलाई तिमीहरूले बलियो पारेका छैनौ, न त बिरामीहरूलाई तिमीहरूले निको पारेका छौ । भाँचिएकाहरूलाई तिमीहरूले पट्टी बाँधेका छैनौ, र निवासितहरूलाई पुनर्स्थापित गरेका छैनौ वा हराएकालाई खोजेका छैनौ । त्यसको साटोमा, तिमीहरू तिनीहरूमाथि बल र हिसामा शासन गर्छौ । 5 तब तिनीहरू गोठालालिबिना छरपट भएका थिए, र तिमीहरू यैदानका जीवित पशुहरूका निम्ति आहारा बने । 6 मेरो बगाल सारा पर्वतहरू र सबै अगला पहाडहरूमा भटकिन्छन्, र तिनीहरू पृथ्वी सारा सतहभरि नै छेरिएका छन् । तापनि कसैले तिनीहरूको खोजी गर्दैन । 7 यसकारण, ए गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन: 8 यो परमप्रभु परमेश्वरको धोषणा हो, जस्तो म जीवित छु, किनभने मेरो बगाल लुटिएका र यैदानका सबै पशुका आहारा बनेका छन्, किनभने त्यहाँ कोही गोठाला थिएनन् र मेरा गोठालामध्ये कसैले पनि मेरो बगालको खोजी गरेन, तर ती गोठालाहरूले आफ्नै सुरक्षा गरे र मेरो बगालको सुरक्षा गरेनन् । 9 यसकारण, ए गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन: 10 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म गोठालाहरूका विश्वदमा छु, र म तिनीहरूका हातबाट आफ्नो बगाललाई लिनेछु । त्यसपछि तिनीहरूलाई बगालको सुरक्षा गर्ने कामबाट म हटाउनेछु । ती गोठालाहरूले अब उसो आपनै घोठालो पनि गर्नेछैनन् किनभने मैले मेरो बगाललाई म तिनीहरूका मुखबाट खोस्नेछु, ताकि मेरो बगाल तिनीहरूका निम्ति फेरि कहिल्यै आहारा हुनेछैन । 11 किनकि परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, मेरो बगालको खोजी म आफै गर्नेछु र तिनीहरूको रेखदेख गर्नेछु, 12 जसरी गोठाला आफ्नो छरपट भएको बगालको बिचमा भएको दिनमा उसले आफ्नो बगालको खोजी गर्छ । त्यसरी नै म आफ्नो बगालको खोजी गर्नेछु, अनि बादल र अन्धकारको दिनमा तिनीहरू छरपट भएका सबै ठाउँबाट म तिनीहरूलाई बचाउनेछु । 13 तब तिनीहरूलाई मानिसहरूका बिचबाट म बाहिर

ल्याउनेछु । तिनीहरूलाई देशहरूबाट भेला गराउनेछु र तिनीहरूलाई आफ्नै देशमा ल्याउनेछु । तिनीहरूलाई इसाएलको पर्वतहरूमा भएका खर्कहरूमा, खोलाहरूका छेउमा, र देशका होके वस्तीहरूमा म राखेछु । 14 तिनीहरूलाई असल खर्कमा म राखेछु । इसाएलका अगला पर्वतहरू तिनीहरू चर्चे ठाउँहरू हुनेछन् । तिनीहरू असल ठाउँहरूमा र प्रशस्त खर्कहरूमा चर्चको निमित्त बस्नेछन्, र तिनीहरू इसाएलका पहाडहरूमा चर्चेछन् । 15 मेरो बगालको गोठालो म आफैले गर्नेछु र तिनीहरूलाई म आफैले बसालेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, 16 म हराएकाहरूलाई खोजेछु र निवासितहरूलाई पुनर्स्थापित गर्नेछु । भाँचैका भेडालाई पटी बाँधेछु र बिरामी भेडालाई निको पारेनेछु तर मोटा र बलियालाई म नष्ट गर्नेछु । म न्यायको साथमा गोठालोको काम गर्नेछु । 17 यसैले, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, अब ए मेरा बगाल, हेर, भेडा-भेडाको बिचमा, र भेडा र बोकाको बिचमा म एक जना न्यायकर्ता हुनेछु । 18 के असल खर्कमा चर्चु पर्याप्त छैन र तिनीहरू खर्कमा बाँकी रहेको कुरालाई कुलचन्दौ, अनि स्वच्छ पानीबाट पिउनु पर्याप्त छैन र नदीहरूलाई आफ्ना खुटाहरूले तिमीहरू धमिलो बनाउँछौ? 19 के तिमीहरूले आफ्ना खुटाहरूले कुलचेको कुराबाट मेरा भेडाहरूले खानु, र तिमीहरूका खुटाहरूले धमिलो पारेको पानी पिउपुर्छ? 20 यसकारण, परमप्रभु परमेश्वर तिनीहरूलाई यसो भन्नुहुन्छ: हेर, मोटा र दुल्ला भेडाहरूका बिचमा म आफैले न्याय गर्नेछु, 21 किनकि तिमीहरूले तिनीहरूलाई आफ्ना कुझ्ना र कुम्ले धकेल्छौ, अनि सबै कमजोरहरू देशबाट छरपष्ट नभएसम्म तिमीहरूले तिनीहरूलाई आफ्ना सिङ्गले हान्छौ । 22 म आफ्नो बगालालाई बचाउनेछु, र तिनीहरू केरि लुटिनेछैनन् अनि एउटा भेडा र अर्कोको बिचमा म न्याय गर्नेछु । 23 मेरो दास दाऊदलाई तिनीहरूमाथि म एक जना गोठालो नियुक्त गर्नेछु । त्यसले तिनीहरूको गोठालो गर्नेछ, त्यसले तिनीहरूलाई खुवाउनेछ, र त्यो नै तिनीहरूका गोठालो हुनेछ । 24 किनकि म परमप्रभु नै तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र मेरो दास दाऊद तिनीहरूका बिचमा एउटा शासक हुनेछ । म, परमप्रभुले यो घोषणा गरेको छु । 25 त्यसपछि म तिनीहरूसँग शान्तिको करार गर्नेछु र देशबाट दुष्ट जङ्गली पशुहरूलाई हाटाउनेछु, ताकि तिनीहरू उजाड-स्थान सुरक्षित बस्नेछन् र जङ्गलहरूमा सुरक्षित सुनेछन् । 26 तिनीहरूमाथि र मेरो पहाडको वरिपरिका ठाउँहरूमा म आफ्नो आशिष् ल्याउनेछु, किनकि म ठिक क्रतुमा झारी पठाउनेछु । यी आशिषका झारी हुनेछन् । 27 तब मैदानका रुखहरूले आफ्ना फल उजाउनेछन् र पृथ्वीले आफ्नो उज्जनी दिनेछ । मेरा भेडाहरू आफ्नै देशमा सुरक्षित हुनेछन् । जब तिनीहरूका जुवाको काठ म भाँचिदिन्छु र जब तिनीहरूलाई दास बनाउनेको हातबाट तिनीहरूलाई म बचाउँछु, तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् । 28 तिनीहरू केरि जातिहरूका निमित्त लुट हुनेछैनन्, र पृथ्वीका जङ्गली पशुहरूले तिनीहरूलाई खानेछैनन् । किनकि तिनीहरू सुरक्षित बस्नेछन्, र तिनीहरूलाई कसैले पनि त्रासमा पार्नेछैन । 29 किनकि प्रशस्त अन्न उज्जनी हुने देश म तिनीहरूलाई दिनेछु । यसरी तिनीहरू केरि देशमा अनिकालको शिकार हुनेछैनन्, र तिनीहरूले जातिहरूको गिल्ला सहनुपर्नेछैन । 30 तब तिनीहरूले म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग छु भनी जानेछन् । इसाएलको घराना मेरा मानिसहरू हुँ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 31 किनकि तिनीहरू मेरा भेडा हो, मेरो खर्कका बगाल, र मेरा मानिस हो, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुँ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।”

35 त्यसपछि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, सेइर पर्वतको विरुद्धमा आफ्नो मुख फर्का र त्यसको विरुद्धमा अगमवाणी गर । 3 त्यसलाई भनु, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः हेर, सेइर पर्वत, म तेरो विरुद्धमा छु, र तैलाई म आफ्नो हातले प्रहार गर्नेछु र तैलाई निर्जन र उजाड बनाउनेछु । 4 तेरो सहरहरूलाई म भनावशेष बनाउनेछु, र तै

आफैचाहिं उजाड हुनेछस् । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछस् । 5 किनभने तैले सधैँ इसाएलका मानिसहरूसँग शत्रुतापूर्ण व्यवहार गरिसु, र किनभने तिनीहरूका निराशाको समयमा, र तिनीहरूका तुलो दण्डको समयमा तैले तिनीहरूलाई तरवारको हातहरूमा सुम्पिस् । 6 यसकारण, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, जस्तो म जीवित छु, म तैलाई रक्षपातको निमित्त तयार गर्नेछु, र रक्षपाताले तैलाई खेदनेछ । तैले रक्षपातालाई धृणा नगरेको कारणले रक्षपाता तैलाई खेदनेछ । 7 सेइर पर्वतको निजिकबाट जाने र फेरि फर्किने कुनै पनि व्यक्तिलाई जब म हटाउँछु तब म त्यसलाई पूरा उजाड बनाउनेछु । 8 मारिएकाहरूले म त्यसका पर्वतहरूलाई धृणा नगरेको कारणले रक्षपाता तैलाई खेदनेछ । तैले रक्षपातालाई धृणा नगरेको कारणले रक्षपाता तैलाई खेदनेछ । 9 तैलाई म सधैँको निमित्त उजाड बनाउनेछु । 9 तैलाई म सधैँको तिनीहरूलाई खानेछन् । 10 तैले यसो भनेको छस, “यी दुई जाति र यी दुई देश मेरा हुनेछन्, र हामी तीमाथि अधिकार गर्नेछौ ।” तापनि परमप्रभु तिनीहरूसँग हुन्नभयो । 11 यसकारण यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, जस्तो म जीवित छु, इसाएलको बारेमा तेरो धृणामा भएको तेरो डाहनुसार र तेरो रिसअनुसार म व्यवहार गर्नेछु, र मैले तेरो न्याय गर्दा म आफैलाई तिनीहरूकहाँ प्रकट गर्नेछु । 12 यसरी म परमप्रभु हुँ भनी तैले जानेछस् । तैले इसाएलका पर्वतहरूको विरुद्धमा सबै अपमानसाथ यसो भन्दा, “तिनीहरू नष्ट भएका छन्, र तिनीहरूलाई सखाप धार्मीलाई सुम्पिएको छ,”, मैले सुनेको छु । 13 तैले जो भनिस त्यसले तैले आफैलाई मेरो विरुद्ध उचालिस, र मेरो विरुद्धमा तैले भनेका कुरामा तैले धैर्य बढाइस् । अनि मैले ती सबै सुनें । 14 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: शत्रुले तिनीहरूका बारेमा यसो भनेका छ, “आहा! प्राचीन अगला ठाउँहरू हाम्रा अधिकारमा भएका छन् ।” 3 यसकारण अगमवाणी गर र यसो भनु, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिनीहरू उजाड भएका हुनाले र तिनीहरूमाथि चारीतरिबाट आक्रमण भएको हुनाले तिनीहरू अरु जातिहरूका अधिकारमा परेका छौ । तिनीहरू निन्दनीय ओठहरू र जिब्राहू, अनि मानिसहरूका वर्णनका विषय बनेका छौ । 4 यसकारण, ए इसाएलका पर्वतहरू, परमप्रभु परमेश्वरको वचन सुन: पर्वतहरू र अगला पहाडहरू, खोलाहरू र बेरीहरू, तिनीहरूका वरिपरि भएका अरु जितिहरूका निमित्त लुट र हाँसेको विषय बनेका निर्जन उजाड-स्थानहरू र त्यागिएका सहरहरूलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, 5 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: निश्चय नै अरु जातिहरूका विरुद्धमा, एदोम र मेरो देशलाई आफ्नो अधिकारमा लिने सबैको विरुद्धमा, र आफ्नै निमित्त मेरो देशको खर्कमाथि अधिकार गर्नेछौ । 6 यसकारण, इसाएल देशलाई अगमवाणी गर र पर्वतहरू र अगला पहाडहरू, खोलाहरू र बेरीहरूलाई यसो भनु, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः हेर, मेरो क्रोध र रिसामा यो घोषणा गर्दैछु किनभने तिनीहरूले जातिहरूका अपमान सहेका छौ । 7 यसकारण, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः म आफ्नो हात उठाएर यो शपथ खान्नु, कि तेरो वरिपरिका जातिहरूले आफ्नो लाज आफै बोक्नेछन् । 8 तर, ए इसाएलका पहाडहरू, तिनीहरूले हाँगाहरू बढाउनेछौ र तिनीहरूले मेरा मानिस इसाएलका लागि

फल दिनेछौं, किनभने तिनीहरू छिटे तिमीहरूकहाँ फक्केर आउनेछन् । 9 किनकि हेर, म तिमीहरूका निमित्त हुँ, र म तिमीहरूलाई कृपा दृष्टिले व्यवहार गर्नेछु । तिमीहरूको खनजोत गरिने र बीत छ रिनेछ । 10 यसैले तिमीहरूमाथि म मानिसहरूका सङ्ख्या, इसाएलका सारा धरानालाई बढाउनेछु । सहरहरूमा बसोबास हुनेछ र भानवाशेषहरू पुनःनिर्माण गरिनेछन् । 11 ए पर्वतहरू, तिमीहरूमा मानिस र पशुका सङ्ख्यालाई म वृद्धि गराउनेछु ताकि तिनीहरू फल्दै-फुल्दै र वृद्धि हुँदै जानेछन् । त्यसपछि पहिलेझौं तिमीहरूमा म बसोबास गराउनेछु, र तिमीहरूको समृद्धि विगतमा भएको भन्दा बढी गराउनेछु, किनकि तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछौं । 12 तिमीहरूमा हिंडनलाई मेरा मानिसहरू अर्थात् इसाएलीहरूलाई म ल्याउनेछु । तिनीहरूले तिमीहरूमाथि अधिकार गरेन्छन्, र तिमीहरू तिनीहरूका उत्तराधिकार हुनेछौं, र तिमीहरूले तिनीहरूका छोराहोरीलाई मर्न दिनेछैनो । 13 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: किनभने तिनीहरूले तिमीहरूलाई भनेका छन्, “तिमीहरूले मानिसहरू नष्ट गर्छौं, र आफ्नो जातिलाई शोकमा पार्छौं”, 14 यसकारण तिमीहरूले फेरि मानिसहरूलाई भय गरेन्छैन, र तिनीहरूले आफ्ना जातिलाई मृत्युको शोकमा पार्नेछैनो । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 15 न त म तिमीहरूलाई जातिहरूको अपमान फेरि सुन्न दिनेछु । तिमीहरूले फेरि कहिलै मानिसहरूको लाजलाई सहनुपर्नेछैन न त तिमीहरूको जातिको पतन हुनेछ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 16 तब परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 17 “ए मानिसको छोरा, जब इसाएलको धराना आफ्नो देशमा बसोबास गरे, तब तिनीहरूले त्यस देशलाई आफ्ना चालहरू र कामहरूले अशुद्ध पारे । मेरा सामु तिनीहरूका चालहरू स्त्रीको रजस्वलाको अशुद्धताङ्गै थिए । 18 यसैले तिनीहरूले त्यो देशमा बगाएका रागत र आफ्ना मूर्तिहरूले अशुद्ध बनाएका कारणले मैले तिनीहरूका विश्वदमा आफ्नो क्रोध ख्याएँ । 19 मैले तिनीहरूलाई जातिहरूका बिचमा छरपट्ट पारे । तिनीहरू देशहरूमा तितरबितर भए । तिनीहरूका चालहरू र कामहरूअनुसार मैले तिनीहरूको न्याय गरे । 20 त्यसपछि तिनीहरू जातिहरूकहाँ गए, र तिनीहरू जहाँ-जहाँ गए, तिनीहरूले मेरो नाउलाई अशुद्ध पारे । मानिसहरूले तिनीहरूका विषयमा यसो भने, ‘के यिनीहरू साँच्चै नै परमप्रभुका मानिसहरू हुन्? किनकि यिनीहरू त उहाँको देशबाट बाहिर फलिएका छन्।’ 21 तर इसाएलको धराना जातिहरूका बिचमा हुँदा तिनीहरूले मेरो नाउलाई अशुद्ध पारेका हुनाले मेरो नाउप्रति ममा दया जायो । 22 यसकारण इसाएलको धरानालाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ए इसाएलको धराना, यो मैले तेरो निमित्त गरेको होइन, तर मेरो पवित्र नाउको खातिर हो, जसलाई तिमीहरू जहाँ गयो, त्यहाँ तिमीहरूले अशुद्ध पारेका छौं । 23 किनकि तिमीहरूले जातिहरूका बिचमा अशुद्ध बनाएका मेरो महान् नाउलाई म पवित्र बनाउनेछु । जातिहरूका बिचमा तिमीहरूले त्यसलाई अशुद्ध बनायौ । तब म पवित्र छु भनी तिमीहरूले देखेपछि ती जातिहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जानेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 24 तिमीहरूलाई जातिहरू निकाल्नेछु र हरेक देशबाट तिमीहरूलाई भेला पार्नेछु र तिमीहरूका आफ्नो देशमा तिमीहरूलाई म ल्याउनेछु । 25 त्यसपछि तिमीहरूमाथि म पवित्र पानी छर्किनेछु, यसरी तिमीहरू आफ्ना सबै अशुद्धताबाट शुद्ध हुनेछौं, र तिमीहरूका सबै मूर्तिहरूबाट म तिमीहरूलाई शुद्ध पर्नेछु । 26 तिमीहरूका अन्तस्करणमा म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ हृदय र नयाँ आत्मा दिनेछु, र तिमीहरूका शरीरबाट ढुङ्गाको हृदय म निकाल्नेछु । किनभने म तिमीहरूलाई मासुको हृदय दिनेछु । 27 तिमीहरूमा म आफ्नो आत्मा हालिदिनेछु र तिमीहरूलाई मेरा विधिहरूमा हिंडन र मेरा आजाहारू पालन गर्न सक्षम तुल्याउनेछु । 28 तब मैले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा तिमीहरू बसोबास गर्नेछौं । तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौं, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु । 29 किनकि म तिमीहरूलाई सबै अशुद्धताबाट बचाउनेछु । तिमीहरूमा म अनिकाल पेरि

कहिलै ल्याउनेछैन । 30 रुखको फल र भूमिको उज्जने भनेछु ताकि तिमीहरूले जातिहरूका बिचमा फेरि कहिलै अनिकालको लाज सहनेछैनो । 31 त्यसपछि आफ्ना दुष्ट चालहरू र आफ्ना कामहरू जो असल थिएनन् सो तिमीहरूले याद गर्नेछौं, र तिमीहरूका आफ्ना पापहरू र आफ्ना घिनलाग्दा कामहरूका कारणले तिमीहरूले आफ्ना अनुहारहरूमा धृणा प्रदर्शन गर्नेछौं । 32 यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, यो तिमीहरूलाई थाहा होस कि यो मैले तिमीहरूका निमित्त गरेको होइन । यसैले, ए इसाएलको धराना, आफ्ना चालहरूका कारणले लज्जित र अपमानित होओ । 33 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरूका सबै अपराधहरूबाट मैले तिमीहरूलाई शुद्ध पारेको दिनमा, म तिमीहरूलाई सहरहरूमा बसोबास गराउनेछु र भनावशेषहरूलाई पुनर्निर्माण गर्न लगाउनेछु । 34 किनभने तिमीहरूले बाँझो जमिनलाई खनजोत गर्नेछौं र त्यसको नजिकबाट जानेहरूका आँखामा त्यो अब फेर बाँझो हुनेछैन । 35 तब तिनीहरूले भन्नेछन्, “यो जमिन उजाड थियो, तर यो अब अदानको बाँग्चाजस्तो भएको छ । भत्काइएका उजाड सहरहरू र निर्जन बाँझो जमिनहरू, अब किलाबन्दी गरिएका र बसोबास गर्नेछन् ।” 36 तब म नै परमप्रभु, मैले नै भनावशेषलाई बनाएँ र त्यागिएका ठाउँहरूलाई पुः स्थापित गरे भनी तिमीहरूका वरिपरिका अह जातिहरूले जानेछैन । म परमप्रभु हुँ । मैले नै घोषणा गरेको छु र म यो गर्नेछु । 37 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: इसाएलको धरानालाई मानिसहरूका बगालझौं वृद्धि गरिदिन तिनीहरूले मलाई फेरि बिन्ती गर्नेछन् । 38 जस्तो बलिदानको निमित्त बगाललाई अलग गरिन्छ, जस्तो तोकिएका चाडहरूमा यरुशलेममा बगाल हुनेछन्, त्यसै भनावशेष भएका सहरहरू मानिसहरूका बगालले भरिनेछन् र म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।”

37 परमप्रभुको हात मामाथि थियो, र उहाँले मलाई परमप्रभुको आत्माले बाहिर ल्याउनुभयो र एउटा बेसीको बिचमा मलाई राख्नुभयो । त्यो हाडहरूले भरिएको थियो । 2 त्यसपछि उहाँले मलाई ती वरिपरिग्रामुउनुभयो । हेर, त्यहाँ बेसीमा तिनीहरूका सङ्ख्या धेरै थिए । हेर, ती धेरै सुक्ष्मा थिए । 3 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, के यी हाडहरू फेरि जीवित हुन सक्छन्?” यसैले मैले जवाफ दिएँ, “हे परमप्रभु परमेश्वर, यो त तपाईंले मात्र जान्नुहुन्छ ।” 4 तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यी हाडहरूमाथि अगमवाणी गर र तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘ए सुक्ष्मा हाडहरू, परमप्रभुको वचन सुन । 5 परमप्रभु परमेश्वर यी हाडहरूलाई यसो भन्नुहुन्छ: हेर, मैले तिमीहरूभित्र सास हाल्न लागेको छु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौं । 6 म तिमीहरूमा नसाहरू राख्निदेनेछु र तिमीहरूमा मासा भरिनेछैनु । म तिमीहरूलाई छालाले ढाक्नेछु र तिमीहरूमा सास हाल्नेछु, यसरी तिमीहरू जीवित हुनेछौं । तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौं ।” 7 यसैले जस्तो मलाई आज्ञा गरियो तेर्स्तै मैले अगमवाणी गरे । जस्तै मैले अगमवाणी गरे, हेर, थर्केको आवाज आयो । अनि हाडहरू नजीक आए—हाड-हाडसँग टाँसियो । 8 मैले हेरें र हेर, तिनीहरूमा नसा आएका थिए र मासा बढ्यो र छालाले तिनीहरूलाई ढाके । तर तिनीहरूमा अझौं पनि सास थिएन । 9 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, सासको निमित्त अगमवाणी गर, र सासलाई यसो भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ए सास, चारैतरिबाट बतास आइज, र यी मारिएकाहास्मायि फुकिदै, यसरी तिनीहरू जीवित हुनेछन्?’” 10 यसैले मलाई आज्ञा भएँदै मैले अगमवाणी गरे । तिनीहरूमा सास आयो र तिनीहरू जीवित भए । त्यसपछि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा, एउटा तुलो फौज खडा भए । 11 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, यी हाडहरूचाहिं इसाएलका सप्तर्ण धराना हुन् । हेर, तिनीहरू यसो भन्नुहेन, ‘हाम्रा हाडहरू सुकेका छन्, र हाम्रा आश हराएको छ । हामी बहिर्व्यूत भएका छौं’ । 12 यसकारण अगमवाणी गर, र तिनीहरूलाई यसो भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, ए मेरा

मानिसहरू, म तिमीहरूका चिह्नान उधारेंछु र त्यहाँबाट तिमीहरूलाई बाहिर निकालेछु । तिमीहरूलाई म इसाएल देशमा फर्काएर ल्याउनेछु । 13 ए मेरा मानिसहरू, जब म तिमीहरूका चिह्नान उधारेंछु र तिमीहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर निकालेछु, तब म नै परमप्रभु हुँ भनी तिमीहरू जानेछौ । 14 तिमीहरूभित्र म आफ्नो आत्मा हालिदिनेछु, यसरी तिमीहरू जीवित हुनेछौ, र म नै परमप्रभु हुँ भनी जब तिमीहरूले जानेछौ, तब तिमीहरूलाई आफ्ने देशमा म विश्राम दिनेछु । म यो घोषणा गर्नु र यो गर्नेछु, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।” 15 अनि परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 16 “यसैले अब, ए मानिसको छोरो, आफ्नो निम्नि एउटा लौरो लि र त्यसमा लेख, ‘यहूदा र त्यसका सहयोगी इसाएलका मानिसहरूका निम्नि’ । त्यसपछि अर्को लौरो लि र त्यसमा लेख, ‘योसेफ, एफाइमको हाँगो र तिनीहरूका सहयोगी इसाएलका मानिसहरूका निम्नि’ । 17 ती दुवै लौरोलाई जोडेर एउटै बना, ताकि ती तेरो हातमा एकै होइन् । 18 जब तेरो मानिसहरूले तालाई खोज्छन र यसो भन्नुन्, ‘कै यी कुराहरूको अर्थ तपाईं हामीलाई भन्नुहन्न?’ 19 तब तिनीहरूलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्नः हेर, एफाइमको हातमा भएको योसेफको हाँगो र त्यसको सहयोगी इसाएलका कुलहरूलाई लिएर म यहूदाको हाँगोसँग जोडैदेउ, ताकि तिनीहरू एकै हाँगो बनाउनेछू, र तिनीहरू मेरो हातमा एकै हुनेछन् ।’ 20 तिनीहरूका आँखाका सामु तैले लेख्याका ती हाँगाहरूलाई आफ्नो हातमा समात् । 21 तिनीहरूलाई घोषणा गर्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्नः हेर, इसाएलका मानिसहरू गएका जातिहरूका चिचबाट म तिनीहरूलाई निकालदैछु । तिनीहरूलाई वरिपरिका देशहरूबाट म भेला गराउनेछु र तिनीहरूले देशमा म तिनीहरूलाई ल्याउनेछु । 22 देशमा, इसाएलका पर्वतहरूमा म तिनीहरूलाई एउटा जाति बनाउनेछु, र एक मात्र राजा तिनीहरू सबैका राजा दुनेछ, र तिनीहरू फेरि दुई जाति हुनेछैनन् । तिनीहरू फेरि दुई राज्यमा विभाजित हुनेछैनन् । 23 त्यसपछि आफ्ना मूर्तिहरू, घिनलागदा कुराहरू, वा तिनीहरूका अरु कुनै पापहरूले तिनीहरूले आफूलाई अशुद्ध पार्नेछैनन् । किनकि तिनीहरूले पाप गरेका सबै विश्वासहीन कामहरूबाट बचाउनेछु, र तिनीहरूलाई म शुद्ध पार्नेछु, ताकि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुँदेछन् । र म तिनीहरूका परमेश्वर हुँगेछु । 24 मेरो दास दाऊद तिमीहरूका राजा हुनेछ । यसैले तिनीहरू सबैमाथि एक जना मात्र गोठालो दुनेछ, र तिनीहरू मेरा विधिअनुसार हिँडेनेछन्, र तिनीहरूले मेरा नियमहरू मानेछन्, र ती पालना गर्नेछन् । 25 मेरो दास याकूबलाई मैले दिएको देशमा तिनीहरू बस्नेछन्, जहाँ तिनीहरूका पुरुखाहरू बसेका थिए । त्यहाँ तिनीहरू, तिनीहरूका छोरोछीरी, र नाता-नातिन सदाको निम्नि बसेबास गर्नेछन्, किनकि मेरो दास दाऊद सदाको निम्नि तिनीहरूको मुखिया हुनेछ । 26 तिनीहरूसँग शान्तिको करार म स्थापित गर्नेछु । यो तिनीहरूसितको सदासर्वदाको करार हुनेछ । म तिनीहरूलाई स्थापित गर्नेछु र तिनीहरूको वृद्धि गर्नेछु र सदाको निम्नि तिनीहरूका बिचमा मेरो पवित्र स्थान राखेछु । 27 मेरो बासस्थान तिनीहरूसँग हुनेछ । म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् । 28 तब इसाएललाई अलग गर्ने परमप्रभु म नै हुँ भनी जातिहरूले जानेछन् । त्यति बेला मेरो पवित्र स्थान सदासर्वदाको निम्नि तिनीहरूका बिचमा स्थापित हुन्छ ।”

38 परमप्रभुको वचन यसो भनेर मकहाँ आयो, 2 “ए मानिसको छोरो, मागोग देशको गोग, मेशेक र तूबलको प्रमुख शासकतिर आफ्नो मुख फर्का । अनि त्यसको विरुद्ध अगमवाणी गर् । 3 यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहन्नः हेर, मेशेक र तूबलको प्रमुख शासक गोग, म तेरो विरुद्धमा छु । 4 यसैले तालाई म फर्काउनेछु र तेरो बड्ग्रामा बल्ली लगाउनेछु । तेरो फौज, घोडाहरू र घोडचीहरू, सारा हातियारले सुसज्जित सबै जना, साना र ठुला ढालहरूका साथमा एउटा ठुलो दल, तरवारहरू बोकेका सबै जनासँगै तालाई म बाहिर पठाउनेछु । 5 फारस, कूश र लिबिया

तिनीहरूसँगै हुनेछन् । ती सबै जनाले ढाल बोकेका र टोप लगाएका हुनेछन् । 6 गोमर र त्यसका सबै फौज, र उत्तरका टाढा ठाउँहरूबाट बेथ-तोगर्मा, र त्यसका सबै फौज । धेरै जना मानिस तासँग हुनेछन्! 7 तयार हो! आफूलाई र आफूसित भेला भएका तेरा फौजलाई तयार राख्य, र तिनीहरूका कमाण्डर हो । 8 धेरै दिनपछि तालाई बोलाइनेछ, र धेरै वर्षपछि तां त्यो देशमा जानेछैस् जुन तरवारद्वारा प्राप्त भएको हो र जन धेरै समयसम्म भग्नावरेष भएको इसाएलका पहाडहरूमा धेरै जातिहरूद्वारा पुनः खडा भएको हो । तर त्यस देशका मानिसहरूलाई जातिहरूबाट बाहिर निकालेर ल्याइनेछ, र तिनीहरू सबै जना सुरक्षासाथ बसेछन् । 9 यसैले जसरी आँधी माथि जान्छ त्यसरी जानेछैस् । तैं, तेरा सबै फौज, तासँग भएका धेरै जना सिपाही त्यस देशलाई ढाक्ने बादलझौं हुनेछन् । 10 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्नः त्यो दिन यसो हुनेछ, तेरो हृदयमा योजनाहरू बनेछन्, र तैलै दुष्ट युक्तिहरू रच्छेसँ ।’ 11 तब तैर्तै यसो भनेछस, ‘म त्यो खुला मैदानसम्म जानेछु । सुरक्षित बसिहेका शान्त मानिसहरूकहाँ म जानेछु । त्यहाँ तिनीहरू सबै कुनै पर्खाल वा बारहस्विना नै, र मूल ढोकाहरू नभइकन पनि बसिहेका छन् । 12 लूटका माल म कज्जा गर्नेछु र चोरेनेछु ताकि खरैर मात्र बसोबास गरिएका बाँझो जमिनका विरुद्धमा, र जातिहरूबाट भेला भएका मानिसहरू, गाईवस्तु र सम्पत्ति आर्जन गरिरहेका मानिसहरू र पृथ्वीको बिचमा बसोबास गरिरहेका हरूका विरुद्ध म आफ्नो हात उठाउनेछु ।’ 13 शबा र ददान, र तर्शीशका व्यापारीहरूले आफ्ना जावान योद्धाहरूसँगै तालाई यसो भन्नेछन्, ‘कै तै लुटन आएको होस्? के तैलै तेरो फौजलाई लुटको माल, चाँदी र सुन, तिनीहरूका गाईवस्तु र सम्पत्ति जफत गर्न र लैजान भेला गराएको होस्?’ 14 यसकाराण, ए मानिसको छोरो, अगमवाणी गर् र गोमरलाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्नः त्यो दिन, जब मेरा मानिसहरू सुरक्षित बसेका हुन्नुन्, के तैलै तिनीहरूका बारेमा जानेछैनसँ? 15 तै ताढा उत्तरको आफ्नो ठाउँबाट ठुलो लौलो फौजको साथमा, ती सबै जना घोडाहरूमा सवार हुने एउटा ठुलो दल, विशाल फौजसहित आउनेछैस् । 16 जमिलाई बादलले ढाकेझौं तैलै मेरा मानिस अर्थात् इसाएललाई आक्रमण गर्नेछैस् । पछिल्ला दिनहरूमा म तालाई मेरो देशको विरुद्ध ल्याउनेछु, ताकि मैले तैं, गोगद्वारा जातिहरूका आँखा अगाडि मालाई पवित्र प्रकट गर्दा तिनीहरूले मलाई जान्न सक्नु । 17 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्नः के तै त्यही होइनसँ जसको बारेमा मैले पुराना दिनामा मेरा दास, इसाएलका अगमवकाहरूद्वारा बोलें र मैले तालाई तिनीहरूका विरुद्धमा ल्याउने समयको बारेमा तिनीहरूले आफ्नै समयमा अगमवाणी गरे? 18 यसैलै यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, गोगले इसाएल देशलाई आक्रमण गर्ने दिनामा मेरो रिसको क्रोध दम्किनेछ । 19 मेरो जोश र मेरो क्रोधको आगोमा, म यो घोषणा गर्छु, कि त्यस दिन इसाएलमा एउटा ठुलो भूकम्प जानेछ । 20 तिनीहरू सबै अर्थात् समुद्रका माछाहरू, आकाशका चाराहरू, जमिनका पशुहरू, र जमिनका घस्ने सबै प्राणीहरू, र जमिनको सतहमा भएका हरेक भाइको अग्नि थरथर काँम्भेन्न । हरेक पर्खालहरू जमिनमा नढलेसम्म सबै पर्वतहरू तल खसालिनेछन् र चट्टानहरू ढलेनेछन् । 21 यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, मेरा सबै पर्वतहरूमा म त्यसको विरुद्ध एउटा तरवार पठाउनेछु । हरेक मानिसको तरवार त्यसको भाइको विरुद्ध हुनेछ । 22 तब त्यसलाई म स्थृ र गत तलाई न्याय गर्नेछु । अनि त्यो र त्यसका फौज र त्योसँगी भएका धेरै जातिहरूमधि म घनधार वर्षा र असिना र जलिरहेको गन्धक बर्साउनेछु । 23 म आफ्नो महान्नता र आफ्नो पवित्रता देखाउनेछु र धेरै जातिहरूका दृष्टिमा म आफैलाई चिनाउनेछु, र म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जानेछन् ।”

39 “अब, ए मानिसको छोरो, गोगको विरुद्ध अगमवाणी गर् र यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहन्नः हेरु, मेशेक र तूबलको मुखिया गोग, म तेरो विरुद्धमा छु । 2 तालाई म फकर्ताउनेछु र तेरो बड्ग्रामा लाल्ली लगाउनेछु । तेरो फौज, घोडाहरू र घोडचीहरू, सारा हातियारले सुसज्जित सबै जनाउनेछु । 3 फारस, कूश र लिबिया

उत्तरबाट म तँलाई माथि ल्याउनेछु र तँलाई इसाएलका पर्वतहरूमा पुऱ्याउनेछु । 3 तब तेरो देखे हातमा भएको धनुलाई म हिर्काउनेछु र तेरो दाहिने हातबाट काँडहरूलाई खसालेन्नु । 4 तँ र तेरो सबै फोज, अनि तँसँग भएका सिपाहीहरू इसाएलका पर्वतहरूमा मर्नेछन् । तँलाई म शिकारी चराहरू र जमिनका जङ्गली पशुहरूलाई आहाराको निमित्त दिनेछु । 5 यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, तें खुला मैदानमा मर्नेछस, किनकि म आफैले यो घोषणा गर्दू । 6 तब म मगोग र किनारहरूमा सुरक्षित बसेकाहरूमाथि आगो पठाउनेछु, र म नै परमप्रभु हुँ भनी तिनीहरूले जान्नेछन् । 7 किनकि मेरा मानिस, अर्थात् इसाएलका बिचमा आफ्नो पवित्र नाउलाई चिनाउनेछु, र मेरो पवित्र नाउलाई फेरि म अशुद्ध हुन दिनेछैन । जातिहरूले मै नै परमप्रभु, इसाएलमा परम पवित्र हो भनी जान्नेछन् । 8 हेर, त्यो दिन आउँदै, र त्यो हुनेछ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 9 इसाएलका सहरहरूमा बनेहरू बाहिर जान्नेछन् र तिनीहरूले आगो सल्काउन र ती बाल्नको निमित्त हतियारहरू अर्थात् साना ढालहरू र ठुला ढालहरू, धनुहरू, काँडहरू, लाठीहरू र भालाहरू प्रयोग गर्नेछन् । तिनीहरूले सात वर्षसम्म यिनैले आगो बाल्नेछन् । 10 तिनीहरूले मैदानबाट काठ बटुल्नेछन् वा जङ्गलबाट रुख्हरू काट्नेछन्, किनभने तिनीहरूले हतियारहरू बाल्नेछन् । तिनीहरूलाई पुनःस्थापित गर्नेछु र तिनीहरूले लिनेछन् । तिनीहरूलाई लुट्न इच्छा गर्नेहरूलाई नै तिनीहरूले लुट्नेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 11 त्यसपछि त्यो दिन यस्तो हुनेछ । गोगको निमित्त इसाएलमा म एउटा चिह्न तयार गर्नेछु जुनकाहि सम्प्रदको पुर्वपटि यात्रा गर्नेहरूको बाटो छेक्नेछ । त्यहाँ तिनीहरूले गोगलाई त्यसका सारा भीडसहित गाइनेछन् । तिनीहरूले त्यसलाई हामोन-गोगको बेसी नामाकरण गर्नेछन् । 12 किनकि देखालाई शुद्ध गर्नलाई इसाएलको धरानाले तिनीहरूलाई सात महिनासम्म गाइनेछन् । 13 देशका सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई गाइनेछन् । म महिमित भएको त्यो दिन तिनीहरूका निमित्त एउटा स्मरणीय दिन हुनेछ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 14 अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई निरन्तर त्यो देशबाट जानको निमित्त नियुक्त गर्नेछन् । तिनीहरूले त्यहाँबाट भएर जानेहरूको खोजी गर्नेछन् । भूमिलाई शुद्ध गर्नलाई तिनीहरूले त्यहाँ मरेका र त्यो देशमा रहेका लासहरूलाई खोजी गरेर गाइनेछन् । सातौं माहिनाको अन्त्यमा तिनीहरूले आफ्नो खोजी सुरु गर्नेछन् । 15 यी मानिसहरू ती देशबाट छिंडा, जब तिनीहरूले मानिसको हाड देख्नेछन्, तब चिह्नान खन्नेहरू आएर त्यसलाई हामोन-गोगको बेसीमा लगेर नगाडेसम्मलाई त्यहाँ तिनीहरूले एउटा चिन्ह राखेणेछन् । 16 त्यहाँ हामोनाहाको नाउमा एउटा सहर हुनेछ । यसरी तिनीहरूले देशलाई शुद्ध पार्नेछन् । 17 ए मानिसको छोरो, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्छः पर्खेटा भएका सबै चराहरू र जमिनका सबै जङ्गली पशुहरूलाई यसो भन, 'एकसाथ भेला होओ र आओ । मैले तिमीहरूका निमित्त इसाएलका पर्वतहरूमा गर्न गइरहेको ठुलो बलिदानको निमित्त सबै तिरबाट भेला होओ, ताकि तिमीहरूले मासु खानेछौ र रगत पिउनेछौ । 18 तिमीहरूले योद्धाहरूको मासु खानेछौ र पृथ्वीका शासकहरूका रगत पिउनेछौ । ती बाशानमा मोटाएका भेडाहरू, थुमाहरू, बाकाहरू, र साँढेहरू हुनेछन् । 19 तब तिमीहरू अद्याउन्जेलसम्म बोसो खानेछौ । नमातेसम्म तिमीहरूले सात पिउनेछौ । तिमीहरूको निमित्त मैले मार्ने बलिदान यो हुनेछ । 20 तिमीहरू मेरो टेबलमा धोडा, रथ, योद्धा र युद्ध गर्ने मानिसहरूद्वारा तृप्त हुनेछौ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 21 जातिहरूका बिचमा म आफ्नो महिमा स्थापित गर्नेछु र सबै जातिहरूले मैले गर्ने न्याय र तिनीहरूको विस्त्रुद्मा मैले उठाएको मेरो हात देखेणेछन् । 22 त्यो दिनदेखि इसाएलको धरानाले मै नै परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी जान्नेछन् । 23 जातिहरूले यो जान्नेछन्, कि इसाएलको धरानाले आफ्ना अपराधाले मलाई धोका दिएका हुनाले तिनीहरू कैदमा गए । यसैले मैले तिनीहरूबाट आफ्नो मुहारलाई लुकाएँ र तिनीहरूका शत्रुहरूका हातमा

तिनीहरूलाई दिएँ, ताकि तिनीहरू सबै तरवारले मारिए । 24 जब मैले आफ्नो मुहार तिनीहरूबाट लुकाएँ, तब मैले तिनीहरूको अशुद्धता र पापअनुसार तिनीहरूसँग व्यवहार गर्ने । 25 यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहन्छः अब म आफ्नो पवित्र नाउँको निमित्त जोशसाथ काम गर्दा म याकूबको सुदिन फर्कउनेछु, र इसाएलका सारा धरानामाथि दया देखाउनेछु । 26 तब तिनीहरूका लाज र तिनीहरूले मलाई धोका दिएका सबै विद्रोह तिनीहरूले नै भोग्नेछन् । तिनीहरू आफ्नो देशमा सुरक्षित बसेको समायामा यी सबै तिनीहरूले बिरसिनेछन् । त्यहाँ तिनीहरूलाई त्रसित गर्ने कोही हुनेछैन । 27 जब मानिसहरूबाट म तिनीहरूलाई पुनःस्थापित गर्नेछु र तिनीहरूका शत्रुहरूका देशहरूबाट म तिनीहरूलाई भेला गराउनेछु, तब धेरै जातिहरूका नजरमा म आफैलाई पवित्र देखाउनेछु । 28 तब म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी तिनीहरूले जान्नेछन्, किनकि मैले नै तिनीहरूलाई जातिहरूका बिचमा कैदमा पठाउँ, तर तिनीहरूलाई म तिनीहरूको देशमा भेला गराउनेछु । तिमध्ये कसैलाई पनि म जातिहरूका बिचमा छोड्नेछैन । 29 इसाएलको धरानामा मैले आफ्नो आत्मा खन्नाउँदा, म फेरि तिनीहरूबाट आफ्नो मुहार लुकाउनेछैन, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।"

40 हाम्रो निर्वासनको पच्चीसौं वर्षमा, वर्षको सुरुमा, महिनाको दसौं दिनमा, सहर कब्जा भएको चौधौं वर्षमा, त्यो दिनमा परमप्रभुको हात ममाथि थियो र उहाँले मलाई त्यहाँ लानुभयो । 2 परमेश्वरबाट आएको दर्शनमा उहाँले मलाई इसाएल देशमा लानुभयो । उहाँले मलाई अति उच्च पर्वतमा आराम गर्न लानुभयो । दक्षिणमा सहरका धरहरूस्तै देखिएका थिए । 3 अनि उहाँले मलाई त्यहाँ लानुभयो । हेर, एक जना मानिस । तिनी हेर्दाकौसांसजस्ता देखिन्थ्ये । तिनको हातमा सूतीको ढोरी र नापे लौरो थियो, र तिनी सहरको मूल ढोकामा खडा भए । 4 ती मानिसले मलाई भने, "ए मानिसको छोरो, आफ्नो आँखाले हेरेर आफ्नो कानले सुन्, र मैले तँलाई प्रकट गर्न लागेका सबै कुरालाई आफ्नो मन लगा, किनकि तँलाई यहाँ ल्याइयो ताकि तँलाई म यी कुरा प्रकट गर्न सकू । तैलै देखेर हेरके कुरा इसाएलको धरानालाई बताइदै ।" 5 त्यहाँ मन्दिरको क्षेत्रलाई घर्ने एउटा पर्खालि थियो । ती मानिसको हातमा भएको नापे लौरोको लमाइ छ हात लामो थियो । हरेक हातमा एक हात लमाइ र चार अँला चौडाइ थियो । तिनले त्यो पर्खालिको नाप लिए, र त्यो एक नापे लौरोजाति चौडा र एक लौरो अग्लो थियो । 6 त्यसपछि तिनी पुर्व फर्किएको मन्दिरको ढोकामा गए । तिनी त्यसको खुट्किला चढेर माथि गए र ढोकाको सँघारलाई नापे, त्यो एक लौरो गाहिरो थियो । 7 रक्षक कोठाहरू हरेक एक लौरै लामो र एक लौरो चौडा थिए । दुई कोठाहरू बिचमा पाँच हातको दुरी थियो, र मन्दिरको दलानको छेउमा रहेको सँधार एक लौरै गहिरो थियो । 8 तिनले ढोकाको दलानको नाप लिए, त्यो एक लौरै गहिरो थियो । ढोकाका ढोकोसहरूवाटिं दुई हात चौडा थिए । योचाहिं मन्दिरतर्फ फर्किएको ढोकाको दलान थियो । 10 त्यहाँ पूर्वपटिको ढोकाको दुवैतर तिन वटा रक्षक कोठा थिए, र ती हरेकको एउटे नाप थियो, र तिनीहरूलाई अलग गर्ने पर्खालिको पनि नाप एउटे थियो । 11 त्यसपछि ती मानिसले ढोकाको चौडाइ नापे, त्यो दश हात थियो, र तिनले ढोकाको लमाइ नापे, त्यो तेह हात थियो । 12 ती कोठाहरूका अगाडिको भागलाई विभाजन गरेको भित्ता तिनले नापे, त्यो एक हात उच्च थियो । दुवैपटिका कोठाहरूका चान्दा नापे । 13 तिनले एउटा कोठाको छानोबाट अर्को कोठाको छानोसम्म पर्चीस हात थियो । 14 रक्षक कोठाहरूका बिचबाट गएको पर्खालिलाई तिनले नापे, त्यो सारी हात लामो थियो । तिनले ढोकाको दलानसम्म नापे । 15 ढोकाको अगाडिको भागदेखि दलानको अर्को छेउसम्म पचास हात थियो । 16 ढोकाभित्र चारैतर कोठाहरूतर्फ र ख्म्बाहरूतर्फ बन्द

इयालहरू थिए । अनि कौसीहरूमा पनि त्यस्तै थिए । त्यहाँ भित्र सबैतिर इयालहरू थिए, र हरेक चौखटमा खजूरका बोटका चित्रले सजाइएका थिए । 17 त्यसपछि ती मानिसले मलाई मन्दिरको बाहिरी चाकमा ल्याए । हेर, त्यहाँ कोठाहरू थिए, र चोकमा ढुङ्गाहरू छापिएको थियो, र ढुङ्गाहरू छापिएको ठाउँभन्दा उता त्यहाँ तिसवटा कोठा थिए । 18 ढोकाहस्को छेउसम्म ती ढुङ्गाहरू छापिएका थिए, त्यसको चौडाइ ढोकाको लमाइझ्ने थियो । त्यो ढुङ्गाहरू छापिएका तल्लो भुइँ थियो । 19 त्यसपछि ती मानिसले तल्लो ढोकाको अगाडिको भागदेखि भित्री ढोकाको अगाडिको भागसम्मको दुरी नापे । त्यो पूर्वपटि एक सय हात र उत्तरपटि पनि त्यति नै थियो । 20 त्यसपछि तिनले बाहिरी चोकको उत्तरमा भएको ढोकाको लमाइ र चौडाइ नापे । 21 त्यस ढोकाको ढुङ्गपटि तिनवटा कोठा थिए, र त्यो ढोकाको र त्यसको दलानको नाप मुख्य ढोकाको बराबर थियो, जुन लमाइमा पचास हात र चौडाइमा पच्चीस हात थियो । 22 त्यसका इयालहरू, दलान, कोठाहरू र त्यसका खजूरका रुखहरू पूर्वपटि फर्किएको ढोकासँग मिल्दो थियो । त्यहाँ र त्यसको दलानसम्म सात खुट्किला थिए । 23 उत्तरपटि फर्किएको ढोकाको सामु भित्री चोकमा जाने एउटा ढोका थियो, जस्तो पूर्वमा पनि ढोका थियो । ती मानिसले एउटा ढोकादेखि अर्को ढोकासम्म नापे, त्यसको दुरी एकसय हात थियो । 24 त्यसपछि ती मानिसले मलाई दक्षिणको ढोकामा ल्याए, र त्यसका पर्खालि र दलान अरू बाहिरी ढोका बराबर थिए । 25 ढोकामा बन्द इयालहरू थिए र दलानमा पनि ढोकामा झीँ इयालहरू थिए । दक्षिणको ढोकाको र त्यसको दलानको लमाइ पचास हात र चौडाइ पच्चीस हात थियो । 26 त्यो ढोकाको र दलानसम्म सात खुट्किला थिए, र ढुङ्गपटि पर्खालहरूमा खजुरको रुख्को चित्र खोपिएका थिए । 27 दक्षिण भागमा भित्री चोकमा एउटा ढोकाको थियो, र ती मानिसले त्यो ढोकादेखि दक्षिण ढोकासम्म नापे, त्यो एक सय हात थियो । 28 अनि ती मानिसले दक्षिणको ढोकाबाट मलाई भित्री चोकमा ल्याए, जसको नाप अरू ढोका बराबर थियो । 29 त्यसका कोठा, पर्खालि, र दलानहरू अरू ढोका बराबर थिए । दलानमा चारैतर इयालहरू थिए । भित्री ढोकाको र दलानको लमाइ पचास हात र चौडाइ पच्चीस हात थियो । 30 भित्री भित्ताका चारैतर दलानहरू थिए । यी लमाइमा पच्चीस हात र चौडाइमा पाँच हात थिए । 31 यो दलान बाहिरी चोकतिर फर्किएको थियो, र त्यसका पर्खालहरूमा खजूरको रुखहरूका चित्र खोपिएका थिए । 32 तब ती मानिसले मलाई पूर्वी बाटोको भित्री चोकमा ल्याए र ढोकाको नाप लिए, जसको नाप अरू ढोका बराबर थियो । 33 त्यसका कोठाहरू, पर्खालि, र दलानको नाप अरू ढोकाको बराबर थियो, र त्यसको वरिपरि इयालहरू थिए । भित्री ढोकाको र त्यसको दलानको लमाइ पचास हात र चौडाइ पच्चीस हात थियो । 34 त्यसको दलान बाहिरी चोकतिर फर्किएको थियो । त्यसको ढुङ्गपटि खजुरको रुखहरूका चित्र थिए र त्यहाँसम्म आठ खुट्किला थिए । 35 त्यसपछि ती मानिसले मलाई उत्तरी ढोकामा ल्याए र त्यसको नाप लिए । त्यसको नाप अरू ढोका बराबर थियो । 36 त्यसका कोठाहरू, पर्खालि, र दलानको नाप अरू ढोका बराबर थियो, र त्यसको वरिपरि इयालहरू थिए । ढोकाको र त्यसको दलानको लमाइ पचास हात र चौडाइ पच्चीस हात थियो । 37 त्यसको दलान बाहिरी चोकतिर फर्किएको थियो, र त्यसको ढुङ्गपटि खजूरको रुखहरूका चित्र थिए र त्यहाँसम्म आठ खुट्किला थिए । 38 सबै भित्री ढोकाको छेउमा ढोका भागको कोठा थियो । त्यहाँ तिनीहरूले होमबलि धुन्थे । 39 हरेक दलानको ढुङ्गपटि दुवैतिर दुङ्ग-दुङ्गवटा टेबल थिए जहाँ होमबलि, पापबलि र दोषबलिलाई मारिस्थ्यो । 40 चोकको पर्खालिको छेउमा, उत्तरको ढोकातर्फ ढुङ्गवटा टेबल थिए । ढोकाको दलानको अर्कोपटि पनि ढुङ्गवटा टेबल थिए । 41 ढोकाको छेउमा ढुङ्गपटि चार-चारवटा टेबल थिए । त्यहाँ तिनीहरूले आठवटा टेबलमा पशुहरूलाई मारें । 42 त्यहाँ होमबलिको निमित्त डेढ हात लामो, डेढ हात चौडा, र एक हात अग्लो काटिएका ढुङ्गाहरूले

बनेका चारवटा टेबल थिए । त्यसमाथि तिनीहरूले ती सामानहरू राख्ये जसद्वारा तिनीहरूले बलिदानको निमित्त होमबलिलाई मारें । 43 दलानको चारैतर चार-अडकुल चौडा दुङ्गवटा चुच्चा भएका अडकुसेहरू बाँधेका थिए, र बलिको मासु टेबलहरूमाथि राखिन्थ्ये । 44 भित्री ढोकाको बाहिरी भागमा, भित्री चोकतिर, गाउनेहरूको कोठाहरू थिए, एउटाचाहिँ उत्तरमा दक्षिणतिर फर्किएको, र अर्को चाहिँ दक्षिणमा उत्तरतिर फर्किएको थियो । 45 तब ती मानिसले मलाई भने, “दक्षिणतिर फर्किको यो कोठाचाहिँ पुजारीहरूका निमित्त हो जो मन्दिरमा काम गर्दै रहन्छन् । 46 उत्तरतिर फर्किको कोठाचाहिँ वेदीको जिम्मा पाएका पुजारीहरूका निमित्त हो । यी सादोकका छोराहरू हुन् जो रपरम्प्रभुको सेवा गर्न उहाँको नाजिक आउँछन् । तिनीहरू लेवीहरूका छोराहरूमध्येका हुन् ।” 47 अनि तिनले चोकको नाप लिए । त्यो एक सय हात लामो र एक सय हात चौडा थियो, र त्यसको सबैतिरका भित्ता तिन हात चौडा थिए । 49 दलानको लमाइ बिस हात थियो, र त्यसको गहिराइ एघार हात थियो । त्यसमा जानलाई खुट्किलाहरू थिए र त्यसको ढुवै पटि खुम्बाहरू थिए ।

41 त्यसपछि ती मानिसले मलाई मन्दिरको पवित्र स्थानमा ल्याए र ढोकाका चौकोसहरू नापे । ती ढुवैपटि पाँच हात चौडा थिए । 2 ढोकाको चौडाइ दश हात थियो । हेरेक तर्फको भित्ता पाँच हात थियो । तब ती मानिसले पवित्र स्थानको क्षेत्रफल नापे । त्यो चालिस हात लामो र बिस हात चौडा थियो । 3 त्यसपछि ती मानिस महा-पवित्र स्थानभित्र गए र ढोकाको चौकोसहरू नापे । ती दुर्द हात थिए, र ढोकाको चौडाइ छ हात थियो । दुवैतिरका भित्ताका चौडाइ सात हात थियो । 4 तब तिनले कोठाको लमाइ बिस हात नापे । मन्दिरको सभामन्दिरको अगाडिको भागसम्म त्यो बिस हात चौडा थियो । अनि तिनले मलाई भने, “यो महा-पवित्र स्थान हो ।” 5 त्यसपछि ती मानिसले मन्दिरको भित्ता नापे । त्यो छ हात बाक्लो थियो । मन्दिर वरिपरि भएका छेउका कोठाहरू चार हात चौडा थिए । 6 छेउका कोठाहरू तिन तहमा थिए, एउटामाथि अर्को कोठा, र दुवैतिर तिस कोठा थिए । छेउका कोठाहरू तेवा दिनको निमित्त मन्दिर भित्तामाथि पालीहरू थिए, किनभने मन्दिरका भित्तामा टेवाको निमित्त केही पनि राखिएको थिएन । 7 ती छेउका कोठाहरू जति माथि-माथि गए ती त्यति नै फराकिलो भए, र त्यो मन्दिर चारैतर झन-झन अग्लो हुँदै गयो र मन्दिर जति अग्लो हुँदै गयो कोठाहरू पनि त्यति नै फराकिलो हुँदै गए, र तल्लो तहदेखि माथिल्लो तहसम्म एउटा भ्याड थियो । 8 अनि मैले मन्दिरको चारैतर उठेको भाग देख्ये, जुन छेउका कोठाहरूका निमित्त जग थिए । त्यो एक लौरा अग्लो अर्थात् छ हात थियो । 9 छेउका कोठाहरूका बाहिरी भागको चौडाइ पाँच हात थियो । पवित्र-स्थानमा यी कोठाहरूको बाहिरपटि खुला ठाँडै थियो । 10 यस खुला ठाँडैको अर्को पटि पुजारीहरूका बाहिरी भागका कोठाहरू थिए । पवित्र-स्थानभरि नै त्यसको चौडाइ बिस हात थियो । 11 भित्री कोठाहरूका निमित्त अर्को खुला ठाँडैबाट ढोकाहरू थिए । एउटा ढोकाको उत्तर भागमा थियो र अर्कोचाहिँ दक्षिण भागमा । यो खुला ठाँडैको चौडाइ चारैतर पाँच हात थियो । 12 परिचमबाट चोक तर्फ फर्किको भवन सतरी हात चौडा थियो । त्यसको भित्ता सबैतिर पाँच हात बाक्लो थियो, र त्यसको लमाइ नब्बे हात थियो । 13 अनि ती मानिसले पवित्र-स्थानको नाप लिए । त्यसको लमाइ एक सय हात थियो । बेलै रहेको भवनको भित्ता र चोक पनि एक सय हात लामो थियो । 14 पवित्र-स्थानको अगाडिको चोकको अगाडि भागको चौडाइ पनि एक सय हात थियो । 15 अनि ती मानिसले पवित्र-स्थानको पछाडिको परिचममा रहेको भवन, र ढुवैपटिको बार्दलीको लमाइ नापे, ती एक सय हात थिए । पवित्र-स्थान र दलान, 16 भित्री भित्ताहरू र इयालहरू, साना इयालहरू, र

तिनै तहमा वरिपरि भएका बार्दलीहरू काठले मोहोरिएका थिए । 17 भित्री पवित्र-स्थानको ढोकामाथि र भित्ताहरूमा भएका खाली ठाउँमा एउटा ढाँचा थियो । 18 त्यो करूबहरू र खजूरका रुखहरूले सुसज्जित थिए । हरेक करूबका बिचमा एउटा खजूरको रुख थिए, र हरेक करूबका दुर्वटबाट अनुहार थिए: 19 एकपटि मानिसको अनुहारले खजूरको रुखतिर हेरिरहेको थियो, र अर्को पटि जवान सिंहको अनुहारले खजूरको रुखतिर हेरिरहेको थियो । ती मन्दिरको सबैतिर खोपिएका थिए । 20 जमिनदेखि माथि ढोकासम्म, करूबहरू र खजूरका रुखहरू मन्दिरको बाहिरी भित्तामा खोपिएका थिए । 21 पवित्र-स्थानका ढोकाको चौकोस वर्गाकार थिए । हेर्दा तिनीहरूको बनावट, 22 पवित्र-स्थानको अगाडिको काठको वेदीजस्तो थियो, जुन सबैतिर तिन हात अग्लो र दुई हात लामो थियो । त्यसको कुनाका चौकोसहरू, आधार, र पाटाहरू काठले बनेका थिए । अनि ती मानिसले मलाई भने, “यो त्यो टेबल हो जुन परमप्रभुको सामु रुन्छ ।” 23 पवित्र-स्थान र महा-पवित्र स्थानका निम्नि दुईवटा ढोका थिए । 24 यी ढोकाहरूमा दुईवटा खापा थिए, एउटा ढोकाको निम्नि दुई वटा खापा र अर्कोको निम्नि दुईवटा । 25 पवित्र-स्थानका ढोकाहरूमा खोपिएका करूबहरू र खजूरका रुखहरू भित्ताहरूका जस्तै थिए, र अगाडिको भागमा दलानमाथि काठको पाली-छानो थियो । 26 दलानको दुवै भागमा सँधुरा झ्यालहरू र खजूरका रुखहरू थिए । यी मन्दिरका छेउका कोठाहरू थिए, र यी कोठाहरूमा पनि पाली-छानोहरू थिए ।

42 त्यसपछि ती मानिसले मलाई उत्तरी भागको बाहिरी चोकमा लगे ।

र तिनले मलाई बाहिरी चोक र उत्तरितरको बाहिरी भित्तामा भएका बार्दलीहरूमा मलाई ल्याए । 2 यी बार्दलीहरूको लमाइ एक सय हात र चौडाइ पचास हात थियो । 3 यी बार्दलीमध्ये केही भित्री चोकतिर फर्केका थिए र तिनीहरू पवित्र-स्थानबाट बिस हात टाढा थिए । त्यहाँ बार्दलीहरूका तिन तह थिए, र माथिहरू तलतिर फर्केका थिए, ती दुईको बिचमा खुला भाग थियो । केही बार्दलीहरूहाँ बाहिरी चोक तिर फर्केका थिए । 4 ती बार्दलीहरूका अगाडि दश हात चौडा र एक सय हात लामो बाटो थियो । ती बार्दलीहरूका ढोकाहरू उत्तरतरफ थिए । 5 तर माथिल्ला बार्दलीहरू साना थिए, किनभने बाटोहरूले भवनको तल्लो र बिचको तहमा भन्दा ती बार्दलीहरूले थेरै ठाउँ औंगेटेको थियो । 6 किनकि तेसो तल्लाका बार्दलीहरूमा खम्बाहरू थिएनन्, तर चोकमा भये खम्बाहरू थिए । यसकारण तल्लो र बिचको तहका बार्दलीहरूका तुलनामा माथिल्लो तल्लाका बार्दलीहरू साँधुरा थिए । 7 बाहिरी भित्ता कोठाहरूबाट भाएर बाहिरी चोकसम्म पुथै, र चोकहाँहिं कोठाहरूको अगाडि थियो । त्यो भित्ताको लमाइ पचास हात थियो । 8 बाहिरी चोकका कोठाहरूको लमाइ पचास हात थियो, र पवित्र-स्थानतिर फर्केका कोठाहरूको लमाइ एक सय हात थियो । 9 पूर्वपट्टिबाट तल्ला कोठाहरूका निम्नि बाहिरी चोकतिरबाट एउटा ढोका थियो । 10 पवित्र-स्थानको भित्री चोकको अगाडिको बाहिरी चोकको पूर्वी भागको चोकमा पनि कोठाहरू थिए । 11 ती कोठाहरूका अगाडि बाटो थियो । ती कोठाहरूको वनावट उत्तरी भागका कोठाहरूस्तो थिए । तिनीहरूका लमाइ, चौडाइ, बाहिर निस्क्ने ढोका, वनावट र ढोकाहरू उस्तै थिए । 12 दक्षिण भागमा ती कोठाहरूमा जाने ढोकाहरू थिए जुन उत्तरका ढोकाहरूजस्तै थिए । भित्री बाटोको मुख्यमै एउटा ढोका थियो, र त्यो बाटो थेरै कोठाहरूसम्म पुथ्यो । पूर्वपटि एउटा छेउता त्यस बाटोमा जाने ढोकाको थियो । 13 तब ती मानिसले मलाई भने, “बाहिरी चोकको अगाडि भएका उत्तरी कोठाहरू र दक्षिणी कोठाहरू पवित्र कोठाहरू हुन् । त्यहाँ परमप्रभुसँग नजिकबाट काम गर्ने पुजारीहरूले अति पवित्र भोजन खान्छन् । त्यहाँ तिनीहरूले अति पवित्र कुराहरू अर्थात् अन्बलि, पापबलि, र दोषबलि राख्छन्, किनकि यो पवित्र ठाउँ हो । 14 पुजारीहरू त्यहाँ प्रवेश गरेपछि, आफूले सेवा गर्ने वस्त्रलाई नफुकाली पवित्र-स्थानबाट तिनीहरू बाहिरी चोकमा जानुहुँदैन, किनभने ती

पवित्र छन् । यसरी तिनीहरू मानिसहरूका नजिक जानुभन्दा अगाडि अरू वस्त्र लगाउनुपर्छ ।” 15 ती मानिसले भित्री मन्दिर नापैर सके र मलाई पूर्वीतर फर्केको ढोकातरफ लगे र त्यहाँ वरिपरिका क्षेत्र सबै नापे । 16 तिनले पूर्वी भागलाई एउटा नापे लौरोले नापे, नापे लौरोले नापा त्यो पाँच सय हात थियो । 17 तिनले उत्तरी भागलाई एउटा नापे, नापे लौरोले नापा त्यो पाँच सय हात थियो । 18 तिनले दक्षिणी भागलाई पनि नापे, नापे लौरोले नापा त्यो पाँच सय हात थियो । 19 तिनी फर्केको पश्चिमी भागलाई पनि नापे, नापे लौरोले नापा त्यो पाँच सय हात थियो । 20 तिनले त्यो चारैपटि नापे । पवित्र ठाउँलाई साधारण ठाउँबाट अलग गर्नको निम्नि त्यसको वरिपरि एउटा भित्ता थियो, जुन पाँच सय हात लामो र पाँच सय हात चौडा थियो ।

43 त्यसपछि ती मानिसले मलाई पूर्वपटि खोलिने ढोकामा लगे । 2 हेर,

इसाएलका परमेश्वरको महिमा पूर्वबाट आयो । उहाँको आवाज थेरै यानीको झाँ थियो, र पृथ्वीले उहाँको महिमाको प्रकाश दियो । 3 त्योचाहिं मैले देखेको दर्शनअनुसार थियो, उहाँ सहरलाई नाश गर्न आउनुभएको बेलामा मैले देखेको दर्शनअनुसार थियो, र ती दर्शनहरू मैले काकार नदीको किनारमा देखेको दर्शनजस्तो थियो, र मैले आफ्नो शिर घोप्तो पारें । 4 यसरी पूर्वपटि खोलिएको ढोकाको बाटोबाट परमप्रभुको महिमा मन्दिरभित्र आयो । 5 तब आत्माले मलाई उचाल्नुभयो र मलाई भित्री चोकमा ल्याउनुभयो । हेर, परमप्रभुको महिमाले मन्दिरलाई भरिरहेको थियो । 6 ती मानिस मेरो छेउता खडा थिए, र मैले मन्दिरबाट अर्को कोही मसँग बोलिरहेका सुनें । 7 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, यो मेरो सिहासनको ठाउँ र मेरो पाउका पैताला रहने ठाउँ हो, जहाँ म इसाएलका मानिसहरूका बिचमा सदासर्वदाको निम्नि रहनेछु । इसाएलको धराना, अर्थात् तिनीहरू र तिनीहरूका राजाहरूले आप्ना विश्वासहीनता वा उच्च ठाउँहरूमा तिनीहरूका राजाहरूका लाशद्वारा अबदेखि मेरो पवित्र नाउँलाई अशुद्ध पार्नेछन् । 8 तिनीहरूको सँधारलाई मेरो सँधारको नजिक, र तिनीहरूको ढोकाको चौकोसहरूलाई मेरो ढोकाको चौकोसहरूका नजिक राखेर, अनि म र तिनीहरूका बिचमा एउटा भित्ता मात्र राखेर अबदेखि तिनीहरूले मेरो पवित्र नाउँलाई अशुद्ध पार्नेछन् । तिनीहरूले आप्ना धिनलाग्दा कामहरूद्वारा मेरो नाउँलाई अशुद्ध बनाए, यसैले मैले तिनीहरूलाई आफ्नो क्रोधमा नाश गरें । 9 अब तिनीहरूले आप्ना विश्वासहीनता र तिनीहरूका राजाहरूका लाशहरूलाई मेरो नजिकबाट हटाउन्, र म तिनीहरूका बिचमा सदासर्वदालाई रहनेछु । 10 ए मानिसको छोरो, यस मन्दिरको विषयमा ताँ आफैले इसाएलको धरानालाई भन्नु ताकि तिनीहरू आप्ना अपराधहरूका काराण शर्माप रस्तै । तिनीहरूले यो वर्णनमाथि विचार गर्नु । 11 तिनीहरूले गरेका सबै कुराका निम्नि तिनीहरू लजिज्ञ छन् भने यस मन्दिरको सारा संरचना, सबै विवरण, बाहिर जाने र भित्र आउने ढोकाहरू, र त्यसको सारा नमूना, र विधि र नियमहरू तिनीहरूलाई प्रकट गराउनु । अनि तिनीहरूले यसको सारा संरचना र नियमहरूलाई सुरक्षित राख्नु, यसरी ती पालना गर्नु । 12 मन्दिरको नियम यही हो: पहाडको टुप्पोदेखि त्यसको वरिपरिको क्षेत्र पवित्र हुनुपर्छ । हेर, मन्दिरको नियम यही नै हो । 13 वेदीका नापहरू लामो हातको नापअनुसार यसता हुन्—लामो हातको नाप एक हात र चार अड्कुलको चौडाइ बराबर हुन्छ । वेदीको वरिपरिको नाल एक हात गहिरो, र त्यसको चौडाइ एक हात हुनेछ । त्यसलाई धेरै बिटको नाप एक बित्ता हुनेछ । योचाहिं वेदीको आधार हो । 14 भूँझको नालदेखि वेदीको तल्लो किनारसम्म दुई हात, र किनार आफैचाहिं एक हात चौडा छ । अनि वेदीको सानो किनारदेखि तुलो किनारसम्म चार हात, र तुलो किनारचाहिं एक हात चौडा छ । 15 होमवलिको निम्नि वेदीको अगेनो चार हात अग्लो छ, र अगेनोमा माथि फर्केका चारवटा सिंड छन् । 16 अगेनो बाह हात लामो र बाह बात चौडा, वर्गाकार छ । 17 त्यसको चारैतर त्यसको बिट चौडा

हात लामो र चौथ हात चौडा छ, र त्यसको किनार आधा हात चौडा छ । नालचाहि पूर्वीतर फर्केका खुट्किलासहित सबैतर एक हात चौडा छ ।” 18 त्यसपछि तिनले मलाई भने, “ए मानिसको छोरो, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः तिनीहरूले वेदी बनाएको दिनामा, र त्यसमा होमबलि चढाउने, र रगत छिक्ने विधिहरू यी नै हुन् । 19 सादोकोको वंशबाट मेरो सेवा गर्न मेरो नजिक आउने लेवी पुजारीहरूलाई पापबलिको रूपमा एउटा साँझौ दिनू, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 20 तब तैले त्यसको कहीं रगत लिनू र वेदीका चारवटा सिड, वेदीको चार सीड, चार कुना र वरिपरिको किनारामा लगाउन् अनि त्यसलाई शुद्ध गरेर त्यसको निम्नि प्रायश्चित गर्नु । 21 अनि तैले साँढालाई पापबलिको निम्नि लैजानू र पवित्र-स्थानको बाहिरपट्टि मन्दिरको तोकिएको ठाउँमा त्यसलाई जलाउनु । 22 अनि दोस्रो दिनमा तैले एउटा निष्खोट बोकोलाई पापबलिको रूपमा चढाउनु । पुजारीहरूले साँढैले वेदीलाई शुद्ध गरेस्तै वेदीलाई शुद्ध गर्नेछन् । 23 त्यसलाई तैले शुद्ध गरिसकेपछि, बथानबाट एउटा निष्खोट साँढौ र बगालबाट एउटा निष्खोट भेडो चढाउनु । 24 ती परमप्रभुको अगि चढाउनु । पुजारीहरूले तीमाथि नून राखेछन् र परमप्रभुको निम्नि होमबलिद्वाँ चढाउनेछन् । 25 सात दिनसम्म तैले पापबलिको निम्नि एउटा बोको दिनदिनै तयार गर्नु २ पुजारीहरूले पनि एउटा बथानका त्यो निष्खोट साँढौ र बगालको त्यो निष्खोट भेडो तयार गर्नु । 26 तिनीहरूले वेदीको निम्नि सात दिनसम्म प्रायश्चित गर्नु र त्यसलाई शुद्ध पार्नु । यसरी तिनीहरूले त्यसलाई पवित्र पार्नुपर्छ । 27 तिनीहरूले यी दिनहरू पुरा गर्नेपर्छ, र आठौं दिन र त्यसपछि पुजारीहरूले तिमीहरूका होमबलि र तिमीहरूका मेलबलिलाई वेदीमा तयार गर्नेछन्, र म तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नेछु, यो परमप्रभु परमेश्वर घोषणा हो ।”

44 त्यसपछि ती मानिसले मलाई पूर्व फर्केको बाहिरी पवित्र स्थानको ढोकामा ल्याए । त्यो बलियो गरी बन्द थियो । 2 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो ढोकाको बन्द गरी मोहर लगाइपो को छ । यो खोलिनेछन् । कोही पनि मानिस त्यहाँबाट जानेछैन, किनकि परमप्रभु इसाएलका परमेश्वर त्यहाँबाट आउनुभएको छ, यसैले त्यो बलियो गरी बन्द गरिएको छ । 3 इसाएलको शासक परमप्रभुको अगि भोजन गर्नालाई त्यहाँ बस्नेछ । त्यो ढोकाको दलानबाट भित्र आउनेछ र त्यहाँ बाटो बाहिर जानेछ ।” 4 तब तिनले मलाई उत्तरी ढोकाको बाटो हुँदै मन्दिरको आगाडि लगे । मैले हेरें, र हेर, परमप्रभुको महिमाले परमप्रभुको मन्दिरलाई ढाक्यो, र मैले आपनो शिर घोटो पारें । 5 तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “ए मानिसको छोरो, मैले तालाई घोषणा गर्ने सबै कुरा, परमप्रभुको मन्दिरका सबै विधि र त्यसका सबै नियमतिर आप्नो हृदयलाई तयार पार् र ती आफ्ना आँखाले हेर् र कानले सुन् । मन्दिरका भित्र आउने ढोकाको र बाहिर निस्कने ढोकाहरूका बारेमा चिचार गर् । 6 तब विद्रोही इसाएलको घरानालाई यसो भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः ए इसाएलको घराना, तेरा सबै यिनलाग्दा कामहरू अब अति भएका छन्, 7 तिमीहरूले मलाई भोजन, बोसो र रगत चढाउंदा, खतना नभएका हृदय र खतना नभएका शरीरका परदेशीहरूलाई तिमीहरूले मेरो पवित्र-स्थानमा ल्याए । मेरो मन्दिरलाई अशुद्ध बनयो । 8 मेरा पवित्र कुराहरूका बारेमा तिमीहरूले आफ्ना कर्तव्य पुरा गर्न अरु नियुक्त गयो र तिमीहरूले तिनीहरूलाई नै मेरो पवित्र स्थानको रेखदेख गर्न लगायौ । 9 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः इसाएलका मानिसहरूका बिचमा बसोबास गर्ने कोही परदेशी जसको हृदय र शरीरको खतना भएको छैन, त्यो मेरो पवित्र ठाउँमा प्रवेश नगरोस् । 10 तापनि लेवीहरू भने मबाट टाढा भए— आफ्ना मूर्तिहरूका पछि लागेर तिमीहरू मबाट टाढा भट्किए, तर तिनीहरूले आफ्ना पापको मोल तिनेछन् । 11 तिनीहरू मेरो पवित्र-स्थानमा सेवकहरू हुन्, र तिनीहरूले मन्दिरका

ढोकाहरूका रेखदेख गर्छन् र मन्दिरमा सेवा गर्छन् र तिनीहरूले होमबलि र मानिसहरूका बलिदानहरूलाई मार्छन्, र तिनीहरू मानिसहरूको अगि खडा हुन्छन् र तिनीहरूको सेवा गर्छन् । 12 तर तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूका अगाडि बलिदान चढाएका हुनारे, इसाएलको घरानाको निम्नि तिनीहरू पापको कारण बने । यसैकारण म आफ्नो हात उडाएर तिनीहरूको विरुद्ध शपथ खान्नु, कि तिनीहरूले आफ्नो दण्ड पाउँछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 13 तिनीहरू मेरा पुजारीहरूको काम गर्न वा मेरा पवित्र, अति पवित्र कुराहरू भएको ठाउँमा मेरो नजिक आउनेछन् । बरु, तिनीहरूले गरेका यिनलाग्दा कामहरूको कारण तिनीहरूले निन्दा र दोष भोगेन्छन् । 14 तर म तिनीहरूलाई मेरो मन्दिरमा त्यसका सारा कर्तव्यहरू र त्यहाँ गरिने सबै कुरामाथि जिम्मा दिनेछु । 15 अनि इसाएलका मानिसहरू मबाट टाढा भट्किरहेका बेलामा, मेरो पवित्र-स्थानका कर्तव्यहरूलाई पुरा गर्ने सादोकका छोराहरू अर्थात् लेवी पुजारीहरू मेरो अगि मेरो आराधना गर्न आउनेछन् । मलाई बोसो र रगत चढाउन तिनीहरू मेरो अगि खडा हुनेछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 16 तिनीहरू मेरो पवित्र-स्थानमा आउनेछन् । मेरो आराधना गर्न र मेरो निम्नि आफ्ना कर्तव्यहरू पुरा गर्न तिनीहरू मेरो टेबल नजिक आउनेछन् । 17 यसरी तिनीहरू भित्री चोकको ढोका ढोकाहरूमा आउँदा, तिनीहरूले सूतिको कपडा लगाउनुपर्छ, किनभने चोकको ढोका र मन्दिरभित्र आउन तिनीहरूले ऊनको वस्त्र लगाउनुहुँदैन । 18 तिनीहरूका शिरमा सूतिको फेटा र कम्मरमा सूतिको भित्री लुगा हुनुपर्छ । तिनीहरूले पसिना आउने कुनै पनि लुगा लगाउनुहुँदैन । 19 जब तिनीहरू मानिसहरूकहाँ बाहिरी चोकमा जान्छन्, तब तिनीहरूले सेवा गर्दा लगाइरहेको वस्त्र खोल्नुपर्छ । तिनीहरूले ती खोल्नैपर्छ र ती पवित्र कोठामा राक्नुपर्छ, ताकि ती विशेष पहिनको छुवाइले तिनीहरूले अरु मानिसहरूलाई पवित्र नबनाइन् । 20 तिनीहरू आफ्नो कपाल खौरिन पनि हुँदैन, न ती खुला छोडन हुँच, तर तिनीहरूले आफ्ना शिरका कपालाई छोटो गरी काटून् । 21 भित्री चोकमा आउँदा कुनै पनि पुजारीले दाखमध्य पिएको हुँदैन, 22 त्यसले विधवा वा सम्बन्ध-विच्छेद भएको स्त्रीलाई आप्नी पनी बनाउनुहुँदैन, तर त्यसले इसाएलको घरानाको कन्ये केटी वा पुजारीसँग विवाह गरेर विधवा भएकीसँग मात्र विवाह गरोस् । 23 किनकि तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई पवित्र र अपवित्र बिचको भिन्नताबाटे सिकाउनेछन् । तिनीहरूले उनीहरूलाई शुद्ध र अशुद्ध बारे चिनाउनेछन् । 24 कुनै विवाद भएमा, तिनीहरूले मेरा विधिहरूअनुसार न्याय गर्नेछन् । तिनीहरू न्यायपूर्ण हुनुपर्छ । तिनीहरूले हेरक चाडमा मेरा नियम र विधिहरू पालना गर्नेछन्, र तिनीहरूले मेरा पवित्र शबाथूर मनाउनेछन् । 25 तिनीहरू अशुद्ध हुनलाई मेरोको मानिसको अगाडि जानेछन्, तर आफ्ना बुबा, आमा, छोरो, छोरी, दाजुभाइ, वा कन्ये दिवीबीहिनी भएमा तिनीहरू जान सक्छन् । नत्रता तिनीहरू अशुद्ध हुनेछन् । 26 कुनै पुजारी अशुद्ध भएपछि, तिनीहरूले त्यसको निम्नि सात दिन गन्नेछन् । 27 अनि त्यो पवित्र-स्थानमा, अर्थात् पवित्र-स्थानमा सेवा गर्नालाई भित्री चोकमा प्रवेश गर्ने दिनमा, त्यसले आफ्नो निम्नि पापबलि ल्याओस, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 28 तिनीहरूको उत्तराधिकार यही हुनेछ: म नै तिनीहरूको उत्तराधिकार हुँ, र इसाएलमा तिनीहरूले तिनीहरूलाई कुनै सम्पत्ति नदिनू । म नै तिनीहरूको सम्पत्ति हुनेछु । 29 तिनीहरूले अन्वलि, पापबलि, र दोषबलिबाट खानेछन्, र इसाएलमा परमप्रभुको निम्नि चढाइएको हेरेक कुरा तिनीहरूको हुनेछ । 30 सबै कुराका फललाई फलबाट असल फल र तिनीहरूका सबै उपहारहरू पुजारीहरूको हुनेछन्, र तिनीहरूले तिनीहरूको घरमा आशिष् आओस् । 31 जडगली पशुले मारेको चरा वा पशुको सिनुबाट पुजारीहरूले खानुहुँदैन ।

45 उत्तराधिकारको रूपमा देशलाई भाग लगाउन जब तिनीहरूले चिष्ठा हाल्छौ, तब तिनीहरूले परमप्रभुको निम्नि एउटा जग्मा अलग गर्नु ।

यो दानको जग्गा पच्चीस हजार हात लामो र दश हजार हात चौडा देशको एउटा पवित्र जमिन हुनेछ । त्यो र त्यसको वरिपरिको क्षेत्र सबै पवित्र हुनेछ । 2 यसबाट पाँच सय हात लमाइ र चौडाइको वर्गाकार क्षेत्र हुनेछ जसले पवित्र स्थानलाई घेरेछ, र त्यसको वरिपरिको सिमाना पचास हात चौडा हुनेछ । 3 यस क्षेत्रबाट तिमीहरूले पच्चीस हजार हात लमाइ र दश हजार हात चौडाइ नाप्नु । त्योचाहिं पवित्र-स्थान, र महा-पवित्र स्थान हुनेछ । 4 योचाहिं परमप्रभुको सेवा गर्ने पुजारीहरूका निमित्त देशमा एउटा पवित्र ठाउँ हुनेछ, जो परमप्रभुको सेवा गर्न उहाँको नजिक आउँछन् । यो तिमीहरूका निमित्त घरहरू र पवित्र ठाउँको निमित्त एउटा पवित्र क्षेत्र हुनेछ । 5 यसरी त्यो पच्चीस हजार हात लामो र दश हजार हात चौडा हुनेछ, र त्यो मानिसहरूमा सेवा गर्ने लेवीहरूका नगरहरूका निमित्त त्यो हुनेछ । 6 सहरको लागि एउटा क्षेत्र अलग गर्नु जुन पाँच हजार हात चौडा र पच्चीस हजार हात लामो होस् । त्योचाहिं पवित्र ठाउँको निमित्त अलग गरिएको क्षेत्रको छेउमा हुनेछ । यो सहर इसाएलका सबै घरानाको हुनेछ । 7 शासकको जमिनचाहिं पवित्र-स्थान र सहरको निमित्त अलग गरिएको क्षेत्रको दुवैपैटि हुनेछ । त्यो तिमीहरूको पश्चिम र पूर्वपैटि हुनेछ । पूर्वदिखि पश्चिमसम्म यी भागहरूमध्ये एउटाको लमाइसँग बराबर लमाइ हुनेछ । 8 यो जमिनचाहिं इसाएलको शासकका सम्पत्ति हुनेछ । मेरा शासकहरूले अब मेरा मानिसहरूलाई यथोभियो गर्नेछन् । बरु, तिमीहरूले इसाएलको घरानाका कुलहरूलाई त्यो जमिन दिनेछन् । 9 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः अब अति भयो, इसाएलका शासकहरू हो! हिसा र झौँ-झगडा हटाओ । न्याय गर र धार्मिकता देखाओ । मेरा मानिसहरूलाई निष्कासन गर्न छोडिदो! यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 10 तिमीहरूका नाप ठिक, ठिक एपा र ठिक बाथ हुनुपर्छ! 11 एपा र बाथको नाप बराबर हुनुपर्छ । यसैले एक बाथ होमेरको दश भागको एक भाग हुनेछ । एक एपा होमेरको दश भागको एक भाग हुनेछ । तिमीहरूका नाप होमेरसँग मिल्दै हुनेछ । 12 शेकेलचाहिं बिस गेरा होस् । साठी शेकेलको एक मीना हुनेछ । 13 तिमीहरूले दिनेपैन योगदान यही हो: गहुँको एक होमेरसँग एपाको छैटोंभाग, र जौको एक होमेरसँग एपाको छैटोंभाग तिमीहरूले दिनेछौ । 14 लेलको तोकिएको भेटीचाहिं हरेक कोर वा होमेरको निमित्त बाथको दशौंभाग हुनेछ (एक कोर दश बाथ हुन्छ), किनभने एक होमेर भेनेको पनि दश बाथ हो । 15 इसाएलका राप्रो पानी पाएका क्षेत्रहरूका हरेक दुई सय पशुहरूका निमित्त बगालबाट एउटा भेडो वा बोको मानिसहरूका निमित्त प्रायश्चित गर्नलाई होमबलि वा मेलबलिको निमित्त प्रयोग हुनेछ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । 16 देशका सबै मानिसहरूले इसाएलको शासकलाई यो उपहार दिनेछन् । 17 चाडहरू र औंतीका उत्सवहरू र शबाथ दिनहरू—इसाएलको घरानाका सबै तोकिएका चाडहरूमा होमबलि, अन्नबलि, र अर्धबलिका निमित्त पशुहरू तयार गर्ने जिम्मेवारी शासकको हुनेछ । तिनैले इसाएलको घरानाको निमित्त प्रायश्चित गर्न पापबलि, अन्नबलि, होमबलि, र मेलबलिको प्रबन्ध गर्नेछन् । 18 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा, तिमीहरूले बथानबाट एउटा निष्कोट साँडे लिनू र पवित्र-स्थानको निमित्त पापबलि चढाउनु । 19 पुजारीले पापबलिको ग्रातबाट केही लिनेछन् र मानिसको ढोकाको चौकोसहरू, वेदीको सिमानाका चार किनारहरू, र भित्री चौकोको ढोकाको चौकोसहरू लागाउनेछन् । 20 हरेक मानिसबाट अजाननमा वा अज्ञानतामा हुने पापको निमित्त महिनाको सातीं दिनमा यस्तो गर्नु । यसरी तिमीहरूले मन्दिरको निमित्त प्रायश्चित गर्नेछौ । 21 पहिलो महिनाको चौथीं दिनमा, तिमीहरूको निमित्त सात दिनको एउटा पर्व हुनेछ । तिमीहरूले अख्यमिरा रोटी खानुपर्छ । 22 त्यस दिनमा, शासकले आफ्ने निमित्त र देशका सबै मानिसहरूका निमित्त पापबलिको रूपमा एउटा साँडे तयार गर्नेछन् । 23 सात दिनको पर्वमा, शासकले परमप्रभुको निमित्त होमबलि तयार गर्नेछन् । सात दिनसम्म हरेक दिन सातवटा साँडे र सात वटा निष्कोट भेडा, र हरेक दिन पापबलिको रूपमा एउटा बोको । 24 अनि शासकले हरेक साँडिको

निमित्त एक एपा र हरेक भेडोको निमित्त एक एपा अन्नबलि र हरेक एपाको निमित्त एक हीन तेल तयार गर्नेछ । 25 सातौं महिनाको पञ्चाँ दिनमा, चाडमा, शासकले यी सात दिनहरूमा यी बलिहरू चढाउनेछन्: पापबलि, होमबलि, अन्नबलि, र तेलको बलि ।

46 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः भित्री चौकोको पूर्वपैटि फकिएको ढोका कामको हप्ताको छ दिनसम्म बन्द हुनेछ, तर शबाथको दिनमा त्यो खोलिनेछ र औंसीको दिनमा त्यो खोलिनेछ । 2 बाहिरबाट ढोका र त्यसको दलान हुँदै शासक बाहिरी चौकमा आउनेछन्, र पुजारीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाउद्या तिनी भित्री ढोकाको चौकोसको छेउमा खडा हुनेछन् । तब तिनले भित्री ढोकाको सँधारमा आराधना गर्नेछन् र बाहिर जानेछन्, तर त्यो ढोका भने साँझसम्म नै बन्द हुनेछैन । 3 शबाथ र औंसीमा देशका मानिसहरूले पनि यही ढोकामा परमप्रभुको आराधना गर्नेछन् । 4 शासकले परमप्रभुलाई शबाथ दिनमा चढाउने होमबलि छवटा निष्कोट थुमा र एउटा निष्कोट भेडो हुनेछ । 5 भेडोसँग चढाइने अन्नबलि एक एपा हुनेछ, र थुमासँग चढाइने अन्नबलि तिनले दिन चाहेजित हुनेछ, र अन्नको हरेक एपासँग एक हीन तेल होस् । 6 औंसीको दिनमा तिनले बथानबाट एउटा निष्कोट साँडे, छवटा थुमा, र एउटा निष्कोट भेडो चढाउन् । 7 तिनले साँडिको निमित्त एक एपा, भेडोको निमित्त एक एपा, र थुमाहरूका निमित्त तिनले दिन चाहेजित अन्नबलि चढाउन्, र अन्नको हरेक एपाको निमित्त एक हीन तेल होस् । 8 जब शासक ढोका र त्यसको दलानको बाटोबाट आउँछन्, तब तिनी त्यही बाटोबाट भार बाहिर जानुपर्छ । 9 तर जब देशका मानिसहरू तोकिएका चाडहरूमा परमप्रभुको सामु आउँछन्, तब उत्तरी ढोकाबाट आउनेहरू उत्तरी ढोकाबाट बाहिर जानुपर्छ । कोही पनि आफू भित्र पसेको ढोकातिर फर्कनुहुँदैन, किनकि त्यो सिधै आगाडि जानुपर्छ । 10 शासक तिमीहरूका बिचमा हुनुपर्छ । तिमीहरू भित्र जाँदा उनी पनि भित्र जानुपर्छ, र तिमीहरू बाहिर निस्कँदा, उनी पनि बाहिर निस्कनुपर्छ । 11 चाडहरूमा साँडिको निमित्त एक एपा, र भेडोको निमित्त एक एपा, र थुमाहरूका तिनले दिने गरेजित अन्नबलि होस्, र हरेक एपाको निमित्त एक हीन तेल होस् । 12 जब शासकले स्वइच्छा भेटी चढाउँछन्, चाहे त्यो परमप्रभुको निमित्त होमबलि होस् वा मेलबलि, पूर्वपैटि फर्केको ढोका तिनको निमित्त खोलिनेछ । तिनले शबाथ दिनमा झौँ होमबलि वा मेलबलि चढाउनुपर्छ । तब तिनी बाहिर जानुपर्छ, र तिनी बाहिर गएपछि, त्यो ढोका बन्द गरिनेछ । 13 यसका अतिरिक्त, तिमीहरूले दैनिक रूपमा परमप्रभुलाई एक वर्षे निष्कोट भेडो होमबलिको रूपमा चढाउनु । यो तिमीहरूले हरेक बिहान गर्नुपर्छ । 14 त्योसँग तिमीहरूले हरेक बिहान अन्नबलि चढाउनु, एक एपाको छैटों भाग र परमप्रभुको निमित्त चढाइने अन्नबलिको पिठोलाई भिजाउनको निमित्त एक हीन तेलको एक-तिहाई भाग चढाउने अनन्तको विधि होस् । 15 तिमीहरूले थुमा, अन्नबलि र तेललाई रहेक बिहान तयार गर्नेछन् । यो सधैंको होमबलि हुनेछ । 16 परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छः शासकले आफ्ना कुनै पनि छोरालाई बकस दिनेछन् भने त्यो तिनको उत्तराधिकार हुनेछ । त्यो तिनका छोराहरूको सम्पत्ति, अर्थात् उत्तराधिकार हुनेछ । 17 तर तिनले आफ्नो उत्तराधिकारबाट आफ्ना सेवकमध्ये एक जनालाई बकस दिनेछन् भने, स्वन्त्रताको वर्ष नभाएसम्म त्यो त्यस सेवकको हुनेछ, र त्यसपछि त्यो उक्त शासकलाई फिर्ता हुनेछन् । तिनको उत्तराधिकार निश्चय पनि तिनका छोराहरूको हुनेछ । 18 शासकले मानिसहरूका उत्तराधिकारक बज्जा गरेर तिमीहरूलाई आफ्नो सम्पत्तिबाट अलग गर्नुहुँदैन । तिनले आफ्ना छोराहरूलाई आफ्नै सम्पत्तिबाट दिनुपर्छ ताकि मेरा मानिसहरू आफ्नो सम्पत्तिबाट तिरत-बितर हुनेछन् ।” 19 त्यसपछि ती मानिसले मलाई ढोकाबाट पुजारीहरूका पवित्र कोठाहरूमा लगे, जुन उत्तरार्थ फर्केका थिए । पश्चिमतर्फ एउटा ठाउँ थियो । 20 तिनले मलाई भने, “यो त्यही ठाउँ हो जहाँ पुजारीहरूले

पापबलि र दोषबलिलाई उमाल्छन् २ जहाँ तिनीहरूले अन्नबलिलाई पोल्छन् । तिनीहरूले ती बलिहरूलाई बाहिरी चोकमा लानुहुँदैन, किनकि त्यसो गरे मानिसहरू पवित्र हुनेछन् । २१ तब तिनले मलाई बाहिरी चोकमा ल्याए र तिनले मलाई त्यस चोकका चार कुनाबाट हिङ्गन लगाए, र मैले चोकका हेरेक कुनामा अर्को एउटा चोक देखें । २२ बाहिरी चोकको चार कुनामा चारवटा स-साना, चालिस हात लामो र तिस हात चौडा चोकहरू थिए । चारै चोकका एउटै नाप थियो । २३ ती चारैको वरिपरि ढुङ्गाको एउटा लहर थियो, र ती ढुङ्गाको लहरमूनि चुलाहरू थिए । २४ ती मानिसले मलाई भने, “थी ठाउँहरूमा मन्दिरका सेवकहरूले मानिसहरूका बलिहरूलाई उमाल्छन् ।”

४७ त्यसपछि ती मानिसले मलाई फेरि मन्दिरको ढोकामा लगे, र

पूर्वपटि मन्दिरको मन्दिरको सँघारमुनिबाट पानी बगिहेको थियो, किनकि मन्दिरको अगाडिको भाग पूर्व फर्केको थियो, र पानीचाहि मन्दिरको दक्षिणातिर, वेर्दीको दाहिनेतिर बगिहेको थियो । २ यसैले तिनले मलाई उत्तरी ढोकाबाट बाहिर निकाले, र पूर्वपटि फर्किएको ढिकाको वरिपरि ढोन्याए, र त्यो ढोकाबाट दक्षिणातिर पानी बगिहेको थियो । ३ ती मानिस पूर्वतिर गझरँदै, तिनको हातमा एउटा नाप्ने टाँगे थियो । तिनले एक हजार हात नापे र तिनले मलाई त्यो पानीको बाटोहुँदै गोलिगांठोसम्म पानी आउने ठाउँमा ल्याए । ४ त्यसपछि तिनले फेरि एक हजार हात नापे र मलाई पानीको बाटोहुँदै ढुङ्गासम्म पानी आउने ठाउँमा ल्याए । ५ त्यसपछि तिनले एक हजार हात नापे, तर त्यहाँ एउटा नदी थियो जसलाई मैले तर्न सकिन्न किनभने पानी बढेको थियो र पौँडिन मिल्ने गरी गहिरो थियो । त्यो तर्न नसकिने नदी थियो । ६ ती मानिसले मलाई भने, “ए मानिसको छोरो, के तँ यो देख सक्छस?” र तिनले मलाई बाहिर ल्याए र त्यो नदीको किनारामा हिंडाए । ७ जब म हिंडै थिएँ, नदीको दुवैपटिको किनारामा धेरै वटा रुखहरू थिए । ८ ती मानिसले मलाई भने, “यो पानी पूर्वी इलाकातिर र तल अराबामा जान्छ । यो पानी खारा समुद्रमा बगेर जान्छ र त्यसलाई ताजा बनाउँछ । ९ झुण्डमा बस्ने हेरेक जीवित प्राणी त्यो पानी जहाँ-जहाँ जान्छ त्यही नै बस्नेछ । त्यहाँ धेरै माछा हुनेछन्, किनकि यो पानी त्यहाँ बग्छ । त्यसले नुनिलो पानीलाई ताजा बनाउनेछ । त्यो नदी जहाँ-जहाँ जान्छ हेरेक कुरा बाँच्नेछ । १० तब एन-गदीका जालहरौहरू त्यो पानीको छेउमा उभेनेछन्, र एन-एपलैसम्म माछाको जाल सुकाउने ठाउँ हुनेछ । त्यो खारा समुद्रमा धेरै किसिमका माछा हुनेछन् जस्तो महासमुद्रमा प्रशस्त माछाहरू हुन्छन् । ११ तर खारा समुद्रका दलदल र सिमसार भने ताजा बनाइदैछन् । तिनीहरू नून दिन्का निम्ति रहनेछन् । १२ यस नदीको छेउमा, दुवैपटिको किनारामा, फल फलाउने सबै प्रकारका रुखहरू बढेनेछन् । तिनीहरूका पातहरू सुकैनेछन् र तिनीहरूका फल कहिल्यै पनि रोकिनेछन् । हेरेक महिना रुखहरूले फल दिनेछन्, किनभने पवित्र-स्थानबाट पानी त्यहाँ बच्छ । तिनीहरूको फल भोजनको निम्ति हुनेछ, र तिनीहरूका पात निको पार्नको निम्ति हुनेछन् । १३ परस्मप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँच्छः इसाएलका बाह कुलहरूका निम्ति देश विभाजन गर्न तरिका यस्तो हुनेछः योसेफलाई दुई भाग हुनेछ । १४ मैले आफ्नो हात उठाएर तिनीहरूले विभाजन गर्नुपर्छ । त्यो देश तिनीहरूका निम्ति उत्तराधिकार हुनेछ । १५ महासमुद्रदेखि हेतोलोको बाटो भएर सदादसम्म उत्तरी भागमा देशको निम्ति सिमाना यही हुनेछ । १६ अनि त्यो सिमाना बेरोतह हुँदै सिव्रैमसम्म जानेछ, जुन दमस्कस र हमातको बिचमा छ, अनि त्यसपछि हासेर हातीकनसम्म जानेछ, जुन हौरानको सिमानाको छेउमा छ । १७ यसैले त्यो सिमाना समुद्रदेखि दमस्कस हुँदै उत्तरमा हमात भएर हसर-एनानसम्म जानेछ । योचाहि उत्तरी भाग हुनेछ । १८ पूर्वपटि त्यो सिमाना हौरान र दमस्कसको बिचमा गिलाद र इसाएल देशको बिचमा भएको यदन

नदीको छेउमा हुनेछ । तिनीहरूले पूर्वी समुद्रको सिमानाबाट नाप्नुपर्छ । पूर्वी सिमानाचाहि पूर्वी समुद्रसम्म हुनेछ । १९ अनि दक्षिण भागमा त्यो सिमाना तामारदेखि पैरेबा-कादेशका पानीहरूसम्म, त्यसपछि मिश्रदेशको खोलाका छेउ-छेउ भएर महासमुद्रसम्म जानेछ । योचाहि दक्षिणको सिमाना हुनेछ । २० अनि पश्चिमको सिमानाचाहि लेबो-हमातको विपरित, महासमुद्रसम्म हुनेछ । योचाहि पश्चिमको सिमाना हुनेछ । २१ यसरी तिनीहरूले आफूलाई र तिनीहरूका बिचमा भएका परदेशीहरूलाई विभाजन गर्नेछौ, जसले तिनीहरूका बिचमा बालक जन्माएका छन्, जो इसाएलमा जन्मिएका मानिसहरूँदै तिनीहरूका बिचमा छन् । तिनीहरूले इसाएलका कुलहरूका निम्ति उत्तराधिकार पाउन चिठ्ठा हाल्नुपर्छ । २३ अनि त्यो परदेशी त्यही कुलको हुनेछ जसको बिचमा त्यो बसोबास गरिरहेको हुन्छ । तिनीहरूले त्यसलाई पनि उत्तराधिकार दिनुपर्छ, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो ।”

४८ कुलहरूका नाम यी नै हुन् । दानको कुलले देशको एक भाग पाउनेछ

। त्यसको सिमाना इसाएलको उत्तरी सिमाना भएर हेतोलोन र लेबो-हमात हुँदै जानेछ । त्यसको सिमाना हसर-एनानसम्म र उत्तरमा दमस्कसको सिमाना र त्यसपछि हमातसम्म जानेछ । दानको सिमाना पूर्वदेखि महासमुद्रसम्म जानेछ । २ दानको सिमानासँग जेडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, नप्तालीले एक भाग पाउनेछ । ३ नाप्तालीको सिमानासँग जेडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, नप्तालीले एक भाग पाउनेछ । ४ नाप्तालीको सिमानासँग यह्याले एक भाग पाउनेछ । ५ मनशेशको सिमानासँग जेडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, मनशेशले एक भाग पाउनेछ । ६ एफ्राइमको सिमानासँग जेडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, रूबेनले एक भाग पाउनेछ । ७ रूबेनको सिमानासँग जेडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, यह्याले एक भाग पाउनेछ । ८ तिनीहरूले पवित्र रूपमा अलग गर्नुपर्ने जमिन यह्याको सिमानासँग जेडिएको हुनेछ र त्यो पूर्वदेखि पश्चिमसम्म जान्छ । त्यो पच्चीस हजार हात चौडा हुनेछ । त्यसको लमाइ एउटा कुलको पूर्वदेखि पश्चिमसम्मको भागसँग बराबर हुनेछ, र मन्दिरचाहि त्यसको बिचमा हुनेछ । ९ तिनीहरूले परमप्रभुको निम्ति पवित्र रूपमा अलग यो जमिनको काम यस्तो हुनेछः पुजारीहरूका लागि चार्चीस हजार हात लामो, पश्चिममा दश हजार हात चौडा, पूर्वमा दश हजार हात चौडा र दक्षिणमा पच्चीस हजार हात लामो जमिन हुनेछ । त्यसको बिचमा परमप्रभुको पवित्र ठाउँ हुनेछ । ११ सादोक वंशका पुजारीहरूका निम्ति यो पवित्र रूपमा अलग गरिनेछ, जसले विश्वस्ततासाथ मेरो सेवा गरेका छन् । १२ इसाएलका मानिसहरू अर्थात लेवीहरूँदै तिनीहरू बरालिर गएनन् । १२ तिनीहरूका निम्ति यो अति पवित्र रूपमा जमिनको एक भाग दानको रूपमा अलग हुनेछ । यो लेवीहरूको सिमानालाई छुनेछ । १३ पुजारीहरूको जमिनको सिमानासँग जेडिएर लेवीहरूको जमिन पच्चीस हजार हात लामो र दश हजार हात चौडा हुनेछ । यी दुई जमिनका सम्पूर्ण क्षेत्र पच्चीस हजार हात लामो र बीस हजार हात चौडा हुनेछ । १४ तिनीहरूले त्यो बेच्चु वा सदून हुँदैन । इसाएलको जमिनको यी पहिलो फलहरूमध्ये एउटा पनि यी सिमानबाट छुट्याउनुहुँदैन, किनकि यो सबै परमप्रभुको निम्ति पवित्र छ । १५ बाँकी जग्गामा, पाँच हजार हात चौडा र पच्चीस हजार हात लामो भागचाहि, सहर, घरहरू र खर्कको जमिनको रूपमा प्रयोग हुनेछ । सहरचाहि त्यसको बिचमा हुनेछ । १६ सहरको नाप यी हुनेछन्: उत्तरातिर ४,५०० हात लामो हुनेछ । दक्षिणातिर ४,५०० हात लामो हुनेछ । पूर्वीतर ४,५०० हात लामो हुनेछ । अनि पश्चिमातिर ४,५०० हात लामो हुनेछ । १७ सहरको निम्ति उत्तरातिर एउटा खर्क हुनेछ । त्यो उत्तरातिर २५० हात, दक्षिणातिर २५० हात, पूर्वीतर

२५० हात, र पश्चिमतिर २५० हात हुनेछ । १८ पवित्र रूपमा अलग गर्ने जमिनको बाँकी क्षेत्र पूर्वमा दश हजार हात र पश्चिममा दश हजार हात हुनेछ । त्यो अलग गरिएको पवित्र जमिनको सिमानसँग जोडिएर जानेछ, र त्यसको उब्जनी त्यस सहरमा काम गर्ने मानिसहरूका निम्नि भोजन हुनेछ । १९ त्यस सहरमा काम गर्ने मानिसहरू अर्थात् इसाएलका सबै कुलका मानिसहरूले त्यो जमिनमा खेती गर्नेछन् । २० पवित्र रूपमा अलग गरिएको सबै जमिनको नाप पच्चीस हजार लामो र पच्चीस हजार चौडा हुनेछ । यसरी सहरको लागि छुट्याइएको जमिनसँग जोडिएको जमिनलाई तिमीहरूले पवित्र रूपमा अलग गर्नेछौ । २१ पवित्र रूपमा अलग जमिन र सहरको क्षेत्रको दुवैपाट्टिको जमिनको बाँकी भाग शासकको निम्नि हुनेछ । पूर्विर शासकको जमिनको क्षेत्र पवित्र रूपमा अलग जमिनको सिमानाबाट पूर्वी सिमानासम्म पच्चीस हजार हात हुनेछ र पश्चिममा पश्चिमी सिमानासम्म पच्चीस हजार हात हुनेछ । बिचमा पवित्र रूपमा अलग जमिन हुनेछ, र त्यसको बिचमा पवित्र मन्दिर हुनेछ । २२ लेवीहरूका जमिनदेखि फैलेको जमिन र त्यसको बीचको सहरको क्षेत्र शासकको निम्नि हुनेछ । त्यो यहूदाको सिमाना र बेन्यामीनको सिमानाको बिचमा हुनेछ । यो जमिन शासकको निम्नि हुनेछ । २३ बाँकी रहेका कुलहरूका बारेमा तिमीहरूका भाग पनि पूर्व देखि पश्चिमसम्म रहेछ । बेन्यामीनले एउटा भाग पाउनेछ । २४ बेन्यामीनको सिमानासँग जोडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, शिमियोनले एक भाग पाउनेछ । २५ शिमियोनको सिमानासँग जोडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, इस्साखारले एक भाग पाउनेछ । २६ इस्साखारको सिमानासँग जोडिएर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, जबूलूनले एक भाग पाउनेछ । २७ जबूलूनको सिमानाको दक्षिणतिर, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म, एक भाग गादको जमिन हुनेछ । २८ गादको दक्षिणी सिमाना तामारदेखि मेरीबा-कादेशका पानीहरूसम्म, र मिश्रदेशका खोलाको छेउ-छेउ हुँदै महासुदूरसम्म फैलिनेछ । २९ जमिन यही हो जसको निम्नि तिमीहरूले चिट्ठा हान्नेछौ । यो इसाएलका कुलहरूका निम्नि उत्तराधिकार हुनेछ । तिनीहरूका भाग यी नै हुन् । यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । ३० सहरका बाहिर निस्कने ढोकाहरू यी नै हुन्: उत्तराति ४,५०० हात लामो हुनेछ, ३१ इसाएलका कुलहरूका नाउंगा तिनवटा ढोकाहरू हुनेछन्: एउटा ढोका रुबेन, अर्को ढोका यहूदा र अर्को ढोका लेवीको लागि हुनेछ । ३२ पूर्विर ४,५०० हात लामो हुनेछ, जसमा तिनवटा ढोकाहरू हुनेछन्: एउटा ढोका योसेफ, अर्को ढोका बेन्यामीन, र अर्को ढोका दानको लागि हुनेछ । ३३ दक्षिणतिर ४,५०० हात लामो हुनेछ, जसमा तिनवटा ढोकाहरू हुनेछन्: एउटा ढोका शिमियोन, अर्को ढोका इस्साखार, र अर्को ढोका जबूलूनको लागि हुनेछ । ३४ पश्चिमतिर ४,५०० हात लामो हुनेछ, जसमा तिनवटा ढोकाहरू हुनेछन्: एउटा ढोका गाद, अर्को ढोका आशेर, र अर्को ढोका नापालीको लागि हुनेछ । ३५ सहरको वरिपरिको दुरी अठार हजार हात लामो हुनेछ । त्यस दिनदेखि त्यो सहरको नाउँ हुनेछ, “परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ ।”

दानिएल

१ यहूदाका राजा यहोयाकीमका शासनकालको तेसो वर्षमा, बेबिलोनका

राजा नबूकदनेसर यहूश्लेममा आए र यसका सबै आपूर्तिहरू बन्द गर्न सहरलाई घेरा हाले । २ परमप्रभुले यहूदाका राजा यहोयाकीममाथि नबूकदनेसरलाई विजय दिनुभयो, र उहाँले परमेश्वरको मन्दिबाट केही पवित्र थोकहरू तिनलाई दिनुभयो । ती तिनले बेबिलोनियाको देशको आफ्नो देवताको भवनमा ल्याए, र ती पवित्र थोकहरूलाई तिनले आफ्नो देवताको भण्डारमा राखे । ३ राजाले आफ्ना प्रमुख अधिकारी अशपेनजलाई इसाएलका राजकीय परिवार र कुलिनहस्ताट केही मानिसहरू ल्याउने हुकुम गरे— ४ खोटबिनाका जवान मानिसहरू, आर्कर्षक देखिनेहरू, सबै बुद्धिका सीप भएकाहरू, ज्ञान र समझले भरिएकाहरू, र राजाको दरवारमा सेवा पुऱ्याउनलाई योग्यहरू हुनुपर्याए । तिनले उनीहरूलाई बेबिलोनका साहित्य र भाषा सिकाउपर्याए । ५ राजाले आफ्ना मीठा भोजन र आफूले पिउने दाखमद्यबाट तिनीहरूका निमित्त दैनिक भाग अलग गर्थे । ती जवान मानिसहरूलाई तिन वर्षसम्म तालिम दनुपर्याए, र त्यसपछि, तिनीहरूले राजाको सेवा गर्नुपर्याए । ६ यहूदाका ती मानिसमध्ये कोही दानिएल, हन्न्याह, मीशाएल र अजर्याह थिए । ७ प्रमुख अधिकारीले तिनीहरूलाई यी नाँडेहरू दिए: दानिएललाई तिनले बेलतसजर भने, हन्न्याहलाई तिनले शद्क भने, मीशाएललाई तिनले मेशक भने र अजर्याहलाई तिनले अबेदूनगो भने । ८ तर दानिएलले राजाका मीठा भोजन र तिनले पिउने दाखमद्यले आफैलाई अशुद्ध नपारलाई आफ्नो मनमा इच्छा गरे । यसैले तिनले आफैलाई अशुद्ध पानु नपरोस् भनेर प्रमुख अधिकारीसँग तिनले अनुमति मागे । ९ अब प्रमुख अधिकारीले दानिएललाई गरेको आदरद्वारा परमेश्वरले तिनलाई कृपा र सहानुभूति देखाउनुभयो । १० प्रमुख अधिकारीले दानिएललाई यसो भने, “म आफ्ना मालिक, महाराजादेखि डराउँछु । तिमीले के खाने र पिउने भन्ने बारेमा उहाँले आज्ञा गर्नुभएको छ । तिमीहरूके उमेरका अरु जवान मानिसहरूभन्दा तिमीहरू उहाँको सामु किन कमजोर देखिने?” ११ तब दानिएल, हन्न्याह, मीशाएल र अजर्याहमाथि प्रमुख अधिकारीले खटाएका भण्डारेसँग दानिएलले कुरा गरे । १२ तिनले भने, “कृपया, हामी तपाईंका सेवकहरूलाई दस दिनसम्म जाँच्नुहोस् । हामीलाई खानलाई सागपात र पिउनलाई पानी मात्र दिनुहोस् । १३ त्यसपछि राजाका मिठा भोजन खाने जवान मानिसहरूका सामु हाम्रो अनुहार कस्तो देखिन्छ तुलना गरेर हेर्नुहोस्, र हामी तपाईंका सेवकहरूलाई तपाईंले जे देखुहुन्छ, त्यसअनुसार व्यवहार गर्नुहोस् ।” १४ यसैले भण्डारे तिनका कुरामा सहमत भए, र तिनले दस दिनसम्म तिनीहरूले जाँच गरे । १५ दस दिनको अन्त्यमा, राजाका मीठा भोजन खाने सबै जवान मानिसहरूभन्दा तिनीहरूका अनुहार बढी स्वस्थ देखिए, र तिनीहरूले बढी पोषण पाएका देखा परे । १६ यसैले ती भण्डारेले तिनीहरूका सबै राजकीय मीठा भोजन र दाखमद्य हटाइदै, अनि तिनीहरूलाई सागपात मात्र दिए । १७ यी चार जना जवान मानिसहरूका विषयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै साहित्य र बुद्धिमा ज्ञान र अन्तर्विष्ट दिनुभयो, अनि दानिएलले सबै किसिमका दर्शनहरू र सपनाहरू बुद्धन सक्ये । १८ तिनीहरूलाई हाजिर गराउनलाई राजाले दिएका समयको अन्तमा, प्रमुख अधिकारीले तिनीहरूलाई भित्र नबूकदनेसरको सामु लगे । १९ राजाले तिनीहरूसँग कुरा गरे, र दानिएल, हन्न्याह, मीशाएल र अजर्याहसँग तुलना गर्नलाई सम्पूर्ण समूहमा अरु कोही भेटिएन । तिनीहरू राजाको सामु तिनको सेवा गर्न खडा भए । २० राजाले तिनीहरूलाई सोधेका ज्ञान र समझका सबै प्रश्नहरूमा, तिनको सारा राज्यमा भएका जादुगरहरू र मृतहरूसँग बातचित गर्न सक्ये भनेर दावी सबै जनाभन्दा तिनीहरू दस गुणा असल थिए । २१ राजा कोरेसको शासनकालको पहिलो वर्षसम्म दानिएल त्यहाँ थिए ।

२ नबूकदनेसरको शासनकालको दोस्रो वर्षमा, तिनले सपनाहरू देखे ।

तिनको मन विचलित भयो, र तिनी सुल्त सकेनन् । २ त्यसपछि राजाले जादुगरहरू र मृतहरूसँग बोल्न सक्छाँ भनेर दावी गर्नेहरूलाई बोलाए । उनका सपनाहरूका अर्थ तिनीहरूले उनलाई बताउन् भन्ने उनको इच्छा थियो । यसैले तिनीहरू भित्र आए र राजाको सामु खडा भए । ३ राजाले तिनीहरूलाई भने, “मैले एउटा सपना देखें, र त्यो सपनाको अर्थ के हुन सक्छ भनेर जान्नलाई मेरो मन विचलित भएको छ ।” ४ तब ती बुद्धिमान् मानिसहरूले आरम्भेक भाषामा राजालाई भने, “महाराजा, अमर रहून्! हामी तपाईंका सेवकहरूलाई उक्त सपना भन्नुहोस्, र हामी त्यसको अर्थ खोल्नेछौं ।” ५ राजाले ती बुद्धिमान् मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “निर्णय यो भएको छ । तिमीहरूले अर्थ खोलेनै भने, तिमीहरूका शरीरहरू टुक्रा-ट्रुका पासिनेछन् र तिमीहरूका घरहरू भग्नावशेषको थुप्रो हुनेछन् ।” ६ तर तिमीहरूले मलाई सपना र त्यसको अर्थ भन्न्यौ भने, तिमीहरूले मबाट उपहारहरू, इनाम अनि उच्च-सम्मान पाउनेछौ । यसैले उक्त सपना र त्यसको अर्थ मलाई भन ।” ७ तिनीहरूले फेरि जवाफ दिए र यसो भने, “महाराजाले हामी आफ्ना सेवकहरूलाई त्यो सपना भन्नुहोस् र तपाईंलाई हामी त्यसको अर्थ भन्नेछौं ।” ८ राजाले जवाफ दिए, “मलाई यो निश्चय थाहा छ, कि तिमीहरू धेरै समय चाहन्छौ किनकी यस विषयमा मेरो निर्णय कति दृढ छ भनी तिमीहरूले देखेका छौ । ९ तर तिमीहरूले मलाई सपना भनेनै भने, तिमीहरूका निमित्त एउटै मात्र सजाय छ । मैले आफ्नो मन नबदलेसम्म तिमीहरूले झुटो र छलपूर्ण शब्दहरू मलाई भन्ने तयारी गर्नलाई तिमीहरूले मिलेर निर्णय गरेका छौ । यसैले, मलाई सपना बताओ, र त्यसको अर्थ तिमीहरूले भन्न सक्छौ भनी मलाई थाहा हुनेछ ।” १० ती बुद्धिमान् मानिसहरूले राजालाई जवाफ दिए, “महाराजाको माग पुरा गर्नलाई यस पृथ्वीमा कुनै मानिस छैन । कुनै यस्तो महान र शक्तिशाली राजा पनि छैन जसले कुनै जादुगर, वा मृतसँग बोल्न सक्छु भनेर दावी गर्ने कुनै व्यक्तिको वाकून बुद्धिमान् मानिसहरूले राजालाई जवाफ दिए, “महाराजाको माग पुरा गर्नलाई यस पृथ्वीमा कुनै मानिस छैन ।” ११ महाराजाले जे माग गर्नुभएको छ त्यो अत्यन्तै कठिन छ, र यो कुरा महाराजालाई देवहरूले बाहेक अरु कसीले बताउन सक्दैन, र तिनीहरू मानिसहरूका विचामा बस्दैनन् ।” १२ यस कुराले राजालाई रिस उठायो र अत्यन्तै क्रोधित बनायो, र तिनले बेबिलोनमा भएका सबै बुद्धिमान् मानिसहरूलाई मार्ने एउटा आदेश दिए । १३ यसैले आफूमा भएको बुद्धिको निमित्त प्रख्यात भएका सबै जानलाई मार्नको निमित्त उर्द्दी जारी भयो । यही उर्द्दीको कारणले, तिनीहरूले दानिएल र तिनका सार्थीहरूलाई पनि खोजे ताकि तिनीहरूलाई मार्न सकियोस् । १४ तब बेबिलोनका आफूमा भएको बुद्धिको निमित्त प्रख्यात सबै जानलाई मार्नको निमित्त आएका राजाका अड्डाग्राक्षकका कमान्डर अर्योकलाई दानिएलले विवेकपूर्ण र बुद्धिमान् किसिमले जवाफ दिए । १५ दानिएलले राजाका कमान्डरलाई सोधे, “किन महाराजाबाट तुरुन्तै यस्तो उर्द्दी आयो?” अनि अर्योकले जे भएको थियो त्यो दानिएललाई बताए । १६ त्यसपछि दानिएल भित्र गए र राजासँग भेट गर्न दिन अनुरोध गरे र जसले गर्दा तिनले सपनाको अर्थ राजालाई बताउन सकून । १७ त्यसपछि दानिएल आफ्नो घरमा गए र जे भएको थियो त्यो हन्न्याह, मीशाएल र अजर्याहलाई बताए । १८ यो रहस्यको विषयमा स्वर्गका परमेश्वरको कृपा खोज्न तिनले उनीहरूलाई अनुरोध गरे, ताकि उनीहरू र तिनी बेबिलोनका अन्य ख्यातिप्राप्त बुद्धिमान् मानिसहरूसँग नमारिउन् । १९ त्यो रात एउटा दर्शनमा दानिएललाई त्यो रहस्य प्रकट गरियो । तब दानिएलले स्वर्गका परमेश्वरको प्रश्नसांग, २० र यसो भने, “परमेश्वरको नाउँको सदासर्वदा प्रश्नसांग होस्, किनकि बुद्धि र शक्ति उहाँकै हुन् ।” २१ उहाँले नै समय र त्रितुहरू परिवर्तन गर्नुहुन्छ । उहाँले राजाहरूलाई हटाउनुहुन्छ र राजाहरूलाई सिंहासनमा राख्नुहुन्छ । उहाँले बुद्धिमान्लाई बुद्धि र समझदारहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । २२ उहाँले गहिरा

र लुकेका कुराहरु प्रकट गर्नुहुन्छ किनभने अन्धकारमा के छ भनी उहाँले जानुहुन्छ र उज्जालोले उहाँसँग वास गर्छ । 23 हे मेरा पुर्खाहरुका परमेश्वर, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु र तपाईंको प्रशंसा गर्छु, किनकि तपाईंले मलाई बुद्धि र शक्ति दिनुभयो । हामीले तपाईंसँग जे बिन्ती गर्याँ त्यो तपाईंले मलाई प्रकट गर्नुभएको छ, राजाको चिन्ताको विषयलाई तपाईंले हामीलाई जानकारी गराउनुभएको छ ।” 24 त्यसपछि दानिएल अर्योकलाई भेटन गए (जसलाई बैबिलोनका सबै बुद्धिमानलाई मार्नालाई राजाले नियुक्त गरेका थिए)। तीनी गए र उनलाई भने, “बैबिलोनका बुद्धिमान् मानिसहरूलाई नमार्नुहोसु । मलाई राजाकहाँ लानुहोस र राजाको सपनाको अर्थ म उहाँलाई खोलिदिएकु ।” 25 त्यसपछि अर्योकले तुरुन्तै दानिएललाई राजाको सामु लगे र यसो भने, “मैले यहूदाका निवासितहरूका विचमा एक जना मानिस भेट्टाएको छु जसले, महाराजाको सपनाको अर्थ खोल्नेछ ।” 26 राजाले दानिएललाई (जसको नाउँ बेलतसजर थयो) सोधे, “मैले देखेको सपना र त्यसको अर्थ के तिमी मलाई भन्न सक्छौ?” 27 दानिएलले राजालाई जवाप दिए र यसो भने, “राजाले सोधुभएको रहस्यलाई बुद्धि भएकाहरूले प्रकट गर्न सवदैनन्, न त मृत्युहरूसँग बोलन सक्छौ भनेर दावी गर्नेहरूले, न त जादुराहरूले र ज्योतिरीहरूले नै गर्न सक्छन् ।” 28 तापनि, त्यहाँ एक यस्तो परमेश्वर हुनुहुन्छ जो स्वर्गमा वास गर्नुहुन्छ, जसले रहस्यहरू प्रकट गर्नुहुन्छ र आउने दिनहरूमा के हुनेछ भनी उहाँले हजुर महाराजा नबूकदेसरलाई प्रकट गर्नुभएको छ । हजुर आपनो ओछ्यानमा पल्टनुहुँदा हजुरले देखुभएको सपना र हजुरका मनका दर्शनहरू यसप्रकार थिए । 29 महाराजा, हजुरको सम्बन्धमा, ओछ्यानमा हुँदा हजुरमा भएका विचारहरू हुन आउने कुराहरुका बारेमा थिए, र भविष्यमा के हुँदै भनेर रहस्य खोल्नुहोले नै हजुरलाई प्रकट गर्नुभएको छ । 30 मेरो बारेमा, अब कुनै जीवित मानिसभन्दा धेरै बुद्धि मसँग भएको कारण मलाई त्यो रहस्य प्रकट भएको होइन । हजुर, महाराजाले त्यसको अर्थ बुझन सक्नुभएको होस, र आपूभित्रिका गहिरा कुराहरू हजुरले जान्न सक्नुभएको होस भनेर हजुरलाई त्यो रहस्य प्रकट भएको हो । 31 महाराजा, हजुरले माथि हेर्नुभयो र हजुरले एउटा ठुलो सालिक देखुभयो । त्यो धेरै शक्तिशाली र उज्जालो सालिक हजुरको सामु खडा भयो । त्यसको चमक डरलाग्दै थियो । 32 त्यस सालिकको शिर निक्खर सुन्नले बनेको थियो । त्यसको छाती र हातहरू चाँदीका थिए । त्यसको पेट र तिग्राहरू काँसाका थिए, 33 र त्यसका गोडाहरू फलामका थिए । त्यसका पाउहरू केही फलाम र केही माटोले बनेको थिए । 34 हजुरले माथि हेर्नुभयो, र एउटा दुङ्गो काटियो । तापनि त्यो मानिसको हातले होइन, अनि फलाम र माटोले बनेको सालिकको पाउहरूमा त्यो ठोकियो, र त्यसले ची चकनाचूरू पायो । 35 तब फलाम, माटो, काँसा, चाँदी र सुन सबै सँगी दुक्रा-दुक्रा भए र ती ग्रीष्म त्रृतुमा अन्न चुट्टै खलाका भुसझौ भए । बतासले दिनलाई उडायो र त्यहाँ तिनेका कुनै नाउँ निशाना रहेन । तर त्यो सालिकलाई हिर्किउने दुङ्गोयाहिए एउटा ठुलो पर्वत बन्नो र त्यसले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई ढाक्यो । 36 हजुरको सपना यही थियो । अब हामी महाराजालाई अर्थ बताउँछौं । 37 महाराजा, हजुर राजाहरुका महाराजा हुनुहुन्छ जसलाई स्वर्गका परमेश्वरले राज्य, शक्ति, बल र सम्मान दिनुभएको छ । 38 मानवजातिहरू बस्ने ठाउँ उहाँले हजुरका हातमा दिनुभएको छ । जमिनका पशुहरू र आकाशका चराहरू तहाँले हजुरका हातमा दिनुभएको छ, र ती माथि हजुरलाई शासन गर्ने बनाउनुभएको छ । हजुर नै त्यस सालिकको सुनको शिर हुनुहुन्छ । 39 हजुरपछि, अर्को एउटा राज्य खडा हुनेछ जुन हजुरको भन्दा कमजोर हुनेछ, र त्यसपछि अझै काँसाको अर्को तेसो राज्यले सबै पृथ्वीमाथि शासन गर्नेछ । 40 त्यहाँ फलामझौं बलियो चौथी राज्य हुनेछ, किनकि फलामले अरू कुराहरूलाई दुक्रा-दुक्रा पार्छ र हेरेक कुराहरूलाई चकनाचूरू पार्छ । त्यसले ची सबै कुराहरूलाई चकनाचूरू पार्नेछ र कुप्पनेछ । 41 जसरी हजुरले देखुभयो, पाउहरू र बुद्धि औलाहरू केही पाकेका माटो र केही फलामले बनेका थिए,

त्यसरी नै त्यो एउटा विभाजित राज्य हुनेछ । त्यसमा केही फलामको शक्ति हुनेछ, जसरी हजुरले फलाम र नरम माटो मिसिएको देखुभयो । 42 जसरी पाउहरुका बुद्धि औलाहरू केही फलाम र केही माटोले बनेका थिए, त्यसरी नै त्यो राज्य केही शक्तिशाली र केही सजिलै दुक्रिने किसिमको हुनेछ । 43 जसरी हजुरले फलामलाई नरम माटोसँग मिसिएको देखुभयो, त्यसरी नै मानिसहरू पनि मिश्रित हुनेछन् । तिनीहरू मिलेर बस्नेछन्, जसरी फलाम माटोसँग मिल्न सक्दैन । 44 ती राजाहरूको समयमा, स्वर्गका परमेश्वरले एउटा राज्य खडा गर्नुहुनेछ, जुन कहिल्लै नाश पारिनेछन, नत कुनै अर्को जातिद्वारा परास्त हुनेछ । त्यसले अरू राज्यहरूलाई दुक्रा-दुक्रा पार्नेछ र तिनीहरू सबैको अन्यर्थ गर्नेछ, र त्योचाहिं सदाको निमित्त रहनेछ । 45 जसरी पर्वतबाट एउटा दुङ्गो काटिएको हजुरले देखुभयो, तर मानिसको हातले होइन । त्यसले फलाम, काँसा, माटो, चाँदी र सुनलाई दुक्रा-दुक्रा पार्न्यो । महाराजा, महान् परमेश्वरले हजुरलाई यसपछि के हुनेछ भनेर बताउनुभएको छ । यो सपना साँचो हो र त्यसको अर्थ विश्वासयोग्य छ ।” 46 राजा नबूकदेसर दानिएलको अग्नि घोष्टो परे र तिनको सम्मान गरे । तिनलाई भेटी चढाइयोस् र तिनको निमित्त धूप बालियोस् भनेर तिनले आज्ञा दिए । 47 राजाले दानिएललाई भने, “साँच्यै नै तिन्ना परमेश्वरचाहि देवताहरूका परमेश्वर, राजाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ, र उहाँले रहस्यहरू प्रकट गर्नुहुन्छ, किनकि तिमीले यो रहस्य प्रकट गर्न सफल भएका छौ ।” 48 अनि राजाले दानिएललाई उच्च सम्मान दिए र तिनलाई धेरै असल उपहारहरू दिए । तिनले उनलाई बैबिलोनको सम्पूर्ण प्रदेशमाथि शासक बनाए । बैबिलोनका सबैभन्दा जानी मानिसहरूमाथि दानिएल प्रमुख गर्भनर भए अ । 49 दानिएलले राजासँग एउटा अनुरोध गरे, र राजाले शदक, मेशक, र अबेदनगोलाई बैबिलोनको प्रदेशमाथि प्रशासकहरू नियुक्त गरे । तर दानिएल राजाको दखारामा नै रहे ।

3 नबूकदेसर राजाले तिस मिटर चौडा एउटा सुनको मूर्ति बनाए । तिनले त्यो बैबिलोन प्रदेशमा दूराको मैदानमा खडा गरे । 2 त्यसपछि नबूकदेसरले आफूले स्थापना गरेको मूर्ति अर्पण गर्नका निमित्त प्रदेशका गर्भनरहरू, क्षेत्रीय गर्भनरहरू, र स्थानीय गर्भनरहरूका साथै सल्लाहकारहरू, कोषाध्यक्षहरू, न्यायाधीशहरू, जिल्ला अधिकारीहरू र सबै उच्च पदस्त अधिकारीहरूलाई भेला गराउन सन्देशहरू पठाए । 3 तब प्रदेशका गर्भनरहरू, क्षेत्रीय गर्भनरहरू, र स्थानीय गर्भनरहरूका साथै सल्लाहकारहरू, कोषाध्यक्षहरू, न्यायाधीशहरू, जिल्ला अधिकारीहरू र सबै उच्च पदस्त अधिकारीहरूले नबूकदेसरले स्थापना गरेका मूर्ति अर्पण गर्नका निमित्त एकसाथ भेला भए । तिनीहरू त्यसको सामु खडा भए । 4 तब उद्घोषकले ठुलो सोरले कराएर भन्यो, “जाति-जातिका मानिसहरू र धेरै भाषाहरू बोल्ने, तपाईंहरूलाई यो हुक्म छ, 5 कि तपाईंहरूले नरसिङ्गा, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, न्याउली-बाजा, र सबै किसिमका बाजाका धुन सुने बित्कै तपाईंहरू सबै जानाले आफूलाई भुझ्ना घोष्टो पार्नुपर्छ अनि नबूकदेसर महाराजाले स्थापना गर्नुभएको सुनको मूर्तिको सामु लम्पसार हुनुपर्छ । 6 जसले भुझ्ना घोष्टो पार्नेन र आराधना गर्नेन, उसलाई दन्किहेको आगोको भट्टीमा फालिन्छ ।” 7 यसैले जब मानिसहरूले नरसिङ्गा, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, न्याउली-बाजा, र सबै किसिमका बाजाका धुन सुने बित्कै तपाईंहरू सबै जानाले आफूलाई भुझ्ना घोष्टो पार्नुपर्छ अनि नबूकदेसर राजालाई स्थापना गर्नुभएको सुनको मूर्तिको सामु लम्पसार रहनुपर्छ । 8 यसैले जब मानिसहरूले र भाषा बोल्नेहरू भुझ्ना घोष्टो परे र नबूकदेसर राजाले स्थापना गरेका सुनको मूर्तिको सामु आफूलाई लम्पसार भए । 9 यसैले जब मानिसहरूले र भाषा बोल्नेहरू भुझ्ना घोष्टो हुनुपर्छ र त्यो सुनको मूर्तिको सामु आफूलाई लम्पसार अभियोगहरू लगाए । 10 तिनीहरूले नबूकदेसर राजालाई यसो भने, “महाराजा, अमर रहन्! हजुर महाराजाले नरसिङ्गा, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, न्याउली-बाजा, र सबै किसिमका बाजाका धुन सुने बित्कै तपाईंहरू सबै मानिसहरू जातिहरू र भाषा बोल्नेहरू भुझ्ना घोष्टो परे र नबूकदेसर राजाले त्यसपना गरेका सुनको मूर्तिको सामु आफूलाई लम्पसार अभियोगहरू लगाए । 11 जसले भुझ्ना घोष्टो पार्नेन र आराधना गर्नेन, उसलाई त्यसै बेला

नै दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फालिनुपर्छ । 12 यति बेला त्यहाँ कोही यहुदीहरू छन् जसलाई हजुरले बेलिलोनको प्रदेशका मामिलाहरू हेर्न नियुक्त गर्नुभएको छ । तिनीहरूका नाउँ शद्रक, मेशक, र अबेदनगो हुन् । हे महाराजा, यी मानिसहरूले हजुरका कुरामाथि ध्यान दिवैनन् । तिनीहरूले हजुरका देवताहरूलाई दण्डवत् गर्दैनन् वा हजुरले स्थापना गर्नुभएको सुनको मूर्तिको सामु आफूलाई लम्पसार पार्दैनन् । 13 त्यसपछि नबूकदनेसर रिस र क्रोधले चूर भए अनि शद्रक, मेशक, र अबेदनगोलाई आफूकहाँ ल्याउने हुकुम दिए । यसैले तिनीहरूले यी मानिसहरूलाई राजाको सामु ल्याए । 14 नबूकदनेसरले तिनीहरूलाई सोधे, “ए शद्रक, मेशक, र अबेदनगो, के तिमीहरूले मेरा देवताहरूको पुजा नार्नै वा मैले स्थापना गरेको सुनको मूर्तिको सामु आफूलाई लम्पसार नपार्नै निर्णय गरेका छौ? 15 अब तिमीहरूले नरसिंगा, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, न्याउली-बाजा, र सबै किसिमका बाजाका धुन सुने बित्तिकै घोटो पत्त्यौ र मैले बनाएको मूर्तिको सामु लम्पसार पत्त्यौ भने, सबै कुरा ठिक हुनेछ । तर तिमीहरूले पुजा गरेनै भने, तिमीहरू तुर्नुवै दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फालिनेछौ । त्यो कुन देवता होला जसले तिमीहरूलाई मेरा हातबाट बचाउन सक्छ? 16 शद्रक, मेशक, र अबेदनगोले राजालाई जवाफ दिए, “हे नबूकदनेसर, हामीले हजुरलाई यस बारेमा जवाफ दिन् आवश्यक छैन । 17 त्यहाँ कुनै जवाफ भ भने, त्यो यही हो, कि हामीले सेवा गर्ने परमेश्वरले हामीलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीबाट सुरक्षित राख्न सक्नुहुन्छ, र उहाँले नै हामीलाई हुजुर महाराजाको हातबाट बचाउनुनेछ । 18 तर उहाँले त्यस्तो गर्नुभएन भने पनि, महाराजालाई यो थाहा होस्, कि हामी हजुरका देवताहरूको पुजा गर्नेछैनौ र हजुरले स्थापना गर्नुभएको सुनको मूर्तिको सामु आफैलाई लम्पसार पार्नेछैनौ । 19 तब नबूकदनेसर रिसले चूर भए । शद्रक, मेशक, र अबेदनगोप्रति तिनको अनुहार भाव बद्लियो । अनि तिनले आगोको भट्टीलाई साथारण रूपमा तताउनेभन्दा सात गुणा बढी तताउने आदेश दिए । 20 तब तिनले आफ्ना सेनामा अत्यन्तै बलिया मानिसहरूलाई शद्रक, मेशक, र अबेदनगोलाई बाँध र दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फाल्न आदेश दिए । 21 तिनीहरूका वस्त्रहरू, अलत्याहरू, फेताहरू र अन्य लुगाहरूसमेत तिनीहरूलाई बाँधियो, र तिनीहरूलाई दन्किरहेको भट्टीमा फालियो । 22 राजाको आज्ञालाई सख्त रूपमा पालाना गरिएको हुनाले र त्यो भट्टी अत्यन्तै तातो भएको हुनाले शद्रक, मेशक, र अबेदनगोलाई त्यहाँ लाने मानिसहरू आगोको ज्वालाले मात्यो । 23 यी तिन मानिस, शद्रक, मेशक, र अबेदनगो बाँधिएकै अवस्थामा दन्किएको भट्टीमा फालिए । 24 अनि राजा नबूकदनेसर आवश्यकित भए र झाँटै खडा भए । तिनले आफ्ना सल्लाहकारहरूलाई सोधे, “को हामीले ती तिन जना मानिसहरूलाई बाँधिएर आगोमा फालेका होइनौ र?” तिनीहरूले राजालाई जवाफ दिए, “निश्चय नै महाराजा ।” 25 तिनले भने, “तर चार जना मानिसलाई नबाँधिएर आगोमा हिँडिरहेका म देखेछु, र तिनीहरूलाई कुनै हानी भएको छैन । अनि चौथोचाहि देवताहरूका पुत्रहरू यस्तिकै दन्किरहेको भट्टीको ढोका नजिक आए र बोलाए, “ए शद्रक, मेशक, र अबेदनगो, अति उच्च, परमेश्वरका सेवकहरू, बाहिर निस्क! यहाँ आओ!” अनि शद्रक, मेशक, र अबेदनगो आगोबाट बाहिर आए । 27 त्यहाँ भेला भएका प्रदेशका गर्भनरहरू, क्षेत्रीय गर्भनरहरू, अन्य गर्भनरहरू र राजाका सल्लाहकारहरूले यी मानिसहरूलाई देखे । आगोले तिनीहरूका शरीरलाई कुनै हानी गरेको थिएन । तिनीहरूका शिरको रीं खहरिएको थिएन । तिनीहरूका लुगालाई केही भएको थिएन । अनि तिनीहरूमा आगोको कुनै गम्भ नै थिएन । 28 नबूकदनेसरले भने, “हामी शद्रक, मेशक, र अबेदनगोका परमेश्वरको प्रश्नसांग गरौ, जसले आफ्नो सन्देशवाहक पठाउनुभएको छ र आफ्ना सेवकहरूलाई आफ्नो सन्देश दिनुभएको छ । तिनीहरूले मेरो आज्ञा नमानेर उहाँमा विश्वास गरे, र आफ्ना परमेश्वरबाहेक अरु कुनै देवताको पुजा गर्नु र तिनका सामु लम्पसार पर्नुको साटोमा तिनीहरूले आफ्ना शरीरलाई नै त्यागे । 29 त्यसैले

म एउटा उर्दी जारी गर्छु, कि शद्रक, मेशक, र अबेदनगोका परमेश्वरको विरुद्ध बोल्ने कुनै जाति, राष्ट्र, वा कुनै भाषा बोल्ने जोसुकैलाई दुक्रान्तुक्रा पारिनेछ, र तिनीहरूका घरहरू भग्नावशीषका थुप्रो हुनेछन्, किनभने यसरी बचाउन सक्ने अरु कुनै देवता छैन ।” 30 त्यसपछि राजाले शद्रक, मेशक, र अबेदनगोलाई बेलिलोनको प्रदेशमा पदोन्ननि गरिएदि ।

4 नबूकदनेसर राजाले पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसहरू जातिहरू, र भाषा बोल्नेहरूलाई यो उर्दी पठाएः तिमीहरूमा प्रश्नस्त शान्ति होस् । 2 सर्वोच्च परमेश्वरले मेरो निम्ति गर्नुभएका चिन्हहरू र आश्चर्य कामहरू बारेमा तिमीहरूलाई बताउनु मलाई असल लागेको छ । 3 उहाँका चिन्हहरू कति महान् छन्, र उहाँका आश्चर्य कामहरू कति शक्तिशाली छन्? उहाँको राज्य अनन्तको राज्य हो, र उहाँको प्रभुत्व पुस्ता-पुस्तासम रह्न्छ । 4 म, नबूकदनेसर, मेरो महलमा खुशीसाथ बसिरहेको थिएँ, र म आफ्नो दरबारमा समृद्धिमा आनन्दित थिएँ । 5 तर मैले देखेको एउटा सपनाले मलाई त्रसित बनायो । म त्यहाँ पल्टिरहँदा, मैले देखेका दृश्यहरू र मेरो मनका दर्शनहरूले मलाई व्याकुल बनाए । 6 यसैले बेलिलोनमा भएका सबै बुद्धिमान् मानिसहरूलाई मेरो सामु उपरिथ तुनलाई मैले एउटा उर्दी निकालें ताकि तिनीहरूले उक्त सपनाको अर्थ मलाई बताउन सक्नू । 7 त्यसपछि जादुगरहरू, मृतहरूसँग बोल्न सक्छौ भनेर दावी गर्नेहरू, तुद्धिमान् मानिसहरू र ज्योतिशीरू आए । मैले तिनीहरूलाई सपना सुनाएँ, तर तिनीहरूले त्यसको अर्थ मलाई भन्न सकेनन् । 8 तर अन्तमा दानिएल आए—जसलाई मेरा देवताको नाउँ बेलतसजर दियो, र जसमा पवित्र देवहरूका आत्मा छन्— र मैले तिनलाई सपना सुनाएँ । 9 “ए बेलतसजर, जादुगरहरूका प्रमुख, पवित्र देवताहरूका आत्मा तिमीमा छन् भनी म जान्दछु र तिम्रो निम्ति कुनै पनि रहस्य कठिन हुँदैन । मैले आफ्नो सपनामा के देखें र त्यसको अर्थ के हो सो मलाई बताऊ । 10 म आफ्नो ओछ्यानमा पल्टिरहँदा मैले देखेका दर्शनहरू यी नै हुः; मैले हों, र पृथ्वीको बिचमा एउटा रुख थियो, र त्यो अत्यन्तै अग्लो थियो । 11 त्यो रुख बढ्यो र बलियो भयो । त्यसको दुप्पो आकाशसम्म पुयो, र पृथ्वीको पल्लो छेउबाट पनि त्यो देख्न सकिन्थ्यो । 12 त्यसका पातहरू सुन्दर थिए, त्यसका फल प्रशस्त थिए, र त्यसमा सबैको निम्ति खानेकुरो थियो । जड्गली पशुहरूले त्यसमुनि छाहीरी पाउँथे, र आकाशका चराहरूले त्यसका हाँगाहरूमा वास गर्ये । सबै जीवित प्राणीहरूले त्यसेवाट खान्ये । 13 म आफ्नो ओछ्यानमा पल्टिरहँदा मैले यस्तो दर्शन देखें, अनि आकाशबाट एउटा पवित्र समाचारवाहक तल आए । 14 तिनले ठुलो सोरमा कराए र यसो भने, “त्यो रुख र त्यसका हाँगाहरू काट, त्यसका पातहरू टिपेर फाल र त्यसका फललाई छरपथ पार । त्यसको छाहीरमिनिबाट पशुहरू भाग्नू र चराहरू त्यसका हाँगाहरूबाट उड्नू । 15 तर त्यसको जरासहितको फेलाई फलाम र काँसाले बाँधिएर मैदानका कलिला धाँसहरूका विच जिमिनमा नै रहोस् । आकाशका शीतले त्यो भिजोस् । त्यो जिमिनका बोट-बिस्तुवाका बिचमा रहेन पशुहरूसित रहोस् । 16 त्यसको मनलाई मानिसको मनबाट बद्लियोस् र सातवर्ष निवितेसम्म त्यसलाई एउटा पशुको मन दिइयोस् । 17 यो निर्णय समाचारवाहकले बताएका उर्दिअनुसार हो । यो निर्णय पवित्र जनहरूले गर्नुभएको हो, ताकि बाँचेकाहरूले यो जानून, कि सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूका राज्यमाथि शासन गर्नुहुन्छ र तिनीहरूमाथि शासन गर्नका निम्ति जोसुकैलाई अर्थात् सबैभन्दा निम्न स्तरका मानिसहरूका अधिनमा पनि उहाँसो ती दिनुहुन्छ ।” 18 म, राजा नबूकदनेसरले यो सपना देखें । अब तिमी बेलतसजर, मलाई यसको अर्थ बताऊ, किनभने मेरो राज्यका बुद्धिमान् मानिसहरू कसैले पनि मेरो निम्ति यसको अर्थ खोल्न सक्दैनन् । तर तिमीले यो गर्न सक्छी, किनभने पवित्र देवताहरूका आत्मा तिमीमा छन् ।” 19 तब बेलतसजर भनिने दानिएल केही समय थैये विनित भए, र आफ्ना विचारहरूले तिनलाई त्रसित पायो । राजाले भने, “ए बेलतसजर, त्यो सपना

वा त्यसको अर्थले तिमी त्रसित नहोऊ ।” बेलतसजरले जवाफ दिए, “मेरा मालिक, यो सपना हजुरलाई धृणा गर्नेहरूका निमित्त होस्, र त्यसको अर्थ हजुरका शत्रुहरूका निमित्त होस् । 20 हजुरले देखुभएको त्यो रुख, जुन बढेर धेरै बलियो भयो, र जसको टुप्पो आकाशसम्म पुगेयो, र जुन पृथ्वीको छेऊबाट पनि देखिन्थ्यो, 21 र जसका पापतहरू सुन्दर थिए, र जसको फल प्रशस्त थियो, जसले गर्दा सबैले यसैमा खानेकुरो पाउँथे, र यसको मुनि जमिनका पशुहरूले छहारी पाउँथे, र जसमा आकाशका चराहरूले वास गर्ने, 22 हे महाराजा, त्यो रुख हजुर नै हुनुहुन्छ, जो ज्यादै शक्तिशाली हुनुभएको छ । हजुरको महान्त बढेर आकाशसम्म पुगेको छ, र हजुरको अधिकार पृथ्वीको पल्लो छेऊसम्म पुगेको छ । 23 हे महाराजा, हजुरले एउटा पवित्र सन्देशवाहकलाई स्वर्गबाट तल आएको अनि यसो भनेका देखुभयो, ‘त्यो रुखलाई काटेर ढाल र त्यसलाई नष्ट गर, तर त्यसको जरासहितको फेदलाई फलाम र काँसाले बाँधेर मैदानका कलिला धाँसहरूका बिच जमिनमा नै छोड । त्यो आकाशको शीतले भिजोस्, र सात वर्ष नवितेसम्म जमिनमै जडगली पशुहरूसँग रहोस् ।” 24 हे महाराजा, यसको अर्थचाहि यो हो । यो सर्वोच्च परमेश्वरको धोषणा हो, जुन मेरा मालिक, महाराजा हजुरकहाँ आएको छ । 25 हजुर मानिसहरूका बिचबाट हटाइनुहोछ, र हजुर जमिनमा हुने जडगली पशुहरूसँग बस्नुहोनेछ । गोरुले झीं हजुरले धाँस खानुपर्नेछ, र आकाशको शीतले हजुरलाई भिजाउनेछ, र सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूका राज्यहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ अनि उहाँले चाहनुहोने जोसुकैलाई उहाँले त्यो दिनुहुन्छ भने कुरा हजुरले स्वीकार गर्दासम्म सात वर्ष बिलेछ । 26 रुखको जरासहितको फेदलाई त्यहीं छोड्ने आज्ञा भएको, स्वर्गले शासन गर्नुहुन्छ भनेर हजुरले स्वीकार गरेपछि हजुरको राज्य हजुरलाई फक्काइनेछ । 27 यसकाला, महाराजा, मेरो सल्लाह हजुरको निमित्त स्वीकारार्याय होस् । पाप गर्न छोड्नुहोस् र जे ठिक छ त्यही गर्नुहोस् । थिचो-मिचोमा परेकाहरूलाई कपा देखाएर आफ्ना अपराधहरूबाट मुक्त हुनुहोस्, र हजुरको समृद्धि अझै बढोस् ।” 28 यी सबै कुराहरू राजा नबूकदनेसरमाथि धट्यो । 29 बाह महिमापछि, तिनी बेबिलोनमा एउटा दबावरको कौसीमा ठिरिडेको थिए, 30 अनि तिनले भने, “के यो महान् बेबिलोन होइन, जुन मैले आफ्नो राजकीय निवास, र आफ्नो ऐश्वर्यको महिमाको निमित्त निमिण गरें?”. 31 राजाका यी शब्दहरू तिनको आठमै हुँदा नै, स्वर्गबाट यस्तो आवाज आयो, “राजा नबूकदनेसर, तालाई यो धोषणा गरिन्छ, कि तांबाट यो राज्य खोसिएको छ । 32 तां मानिसहरूबाट निकालिनेछस्, र तेरो वासस्थान खेतमा वन-पशुहरूसँग हुनेछ । तैले गोरुले झीं धाँस खानेछस् । सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूका राज्यहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ अनि उहाँले चाहनुहोने जोसुकैलाई उहाँले त्यो दिनुहुन्छ भने कुरा तैले स्वीकार गर्दासम्म सात वर्ष बिलेछ ।” 33 नबूकदनेसरको विश्वद्वा मालिको यो आदेश तुरन्त पुरा भयो । तिनी मानिसहरूबाट निकालिए । तिनले गोरुले झीं धाँस खाए, र तिनको शीरी आकाशको शीतले भिज्यो । तिनको केस चीलका प्वाँखरूहँ लामो भयो, र तिनको नडहरू चराका नडगाईँ भयो । 34 ती दिनहरूको अन्तमा, म, नबूकदनेसरले आफ्ना आँखा स्वर्गतर्फ उठाएँ, र मेरो होश मलाई फिर्ता दियो । “मैले सर्वोच्च परमेश्वरको प्रशंसा गरें, र सदासावदा रहनुहोलाई मैले सम्मान र महिमा दिएँ । किनभने उहाँको शासन सदासर्वदा रहन्छ, र उहाँको राज्य सबै पुस्तादेखि सबै पुस्तासम्म रहिन्हन्छ । 35 सम्पूर्ण पृथ्वीका मानिसहरूलाई उहाँले अगि निम्न स्तरका गनिन्छन् । स्वर्गका सेनाहरू र पृथ्वीका मानिसहरूका बिचमा उहाँले आफूलाई ठिक लागे अनुसार गर्नुहुन्छ । कसैले पनि उहाँलाई रोकन वा उहाँलाई चुनीती दिन सकदैन । कसैले पनि उहाँलाई यसो भन्न सकदैन, ‘तपाईंले किन यसो गर्नुभयो?’” 36 मेरो होश मलाई फिर्ता दिइएके सम्यमा, मेरो राज्यको महिमाको निमित्त मेरो गौरव र वैभव मकहाँ फर्यो । मेरा सल्लाहकारहरू र भारदारहरूले मेरो कृपाको इच्छा गरे । मलाई आफ्नो सिंहासन फर्काइयो, र मलाई झानै धेरै महान्ता दिइयो ।

37 अब म, नबूकदनेसर, स्वर्गका राजाको प्रशंसा, स्तुति, र महिमा गर्दछु, किनकि उहाँका सबै कामहरू ठिक हुन्छन् र उहाँका मार्गहरू धर्मी हुन्छन् । आफ्नै घमण्डमा हिंडनेहरूलाई उहाँले नम्र बनाउन सक्नुहुन्छ ।

5 बेलतसजर राजाले आफ्ना एक हजार भारदारहरूका निमित्त एउटा ठुलो भोजको आयोजना गरे, र ती सबै एक हजार मानिसहरूका सामु तिनले दाखमध्य पिए । 2 जब बेलतसजरले दाखमध्य चाखे, तिनले आफ्ना बुबा नबूकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट निकालेर ल्याएका सुन वा चाँदीका भाँडाहरू ल्याउन आज्ञा दिए, जसबाट तिनी, तिनका भारदारहरू, तिनकी पल्नीहरू र उप-पल्नीहरूले पिउन सकून । 3 यरूशलेममा भएको परमेश्वरको मन्दिरबाट ल्याइएका सुनका भाँडाहरूलाई सेवकहरूले ल्याए । राजा, तिनका भारदारहरू, र तिनकी पल्नीहरू र उप-पल्नीहरूले ती भाँडाहरूबाट पिए । 4 तिनीहरूले दाखमध्य पिएपछि सुन र चाँदी, काँसा, फलाम, काठ, र ढुङ्गाले बनेका आफ्ना मूर्तिहरूको प्रशंसा गरे । 5 त्यही समय पानसको अगाडि एउटा मानिसको हातका औँलाहरू देख्या परे र राजाको दरवारका लिपिएका भित्तामा लेख थाले । त्यो हातले लेख्दै गर्दा, राजाले त्यसको केही भाग देख राख सक्थे । 6 तब राजाको अनुहार बदलियो र तिनका आफ्ना विचारहरूले तिनलाई भ्यधीत बनाए । तिनका गोडाहरूले तिनलाई धान्न सकेनन्, र तिनका धुँडाहरू कामेर ठोकिकन थाले । 7 मृतहरूसँग बोल्न सक्छै भनेर दावी गर्नेहरू, बुद्धिमान् मानिसहरू, र ज्योतिर्षीहरूलाई भित्र ल्याउनको निमित्त राजाले अदिश दिए । बेबिलोनमा आफ्ना बुद्धिको निमित्त ख्याति पाएकाहरूलाई राजाले यसो भने, “जसले यो लेख र यसको अर्थ बताउन सक्छ उसलाई बैजनी लुगा पहिराइनेछ र उसको धाँतीमा सुनको सिक्री लगाइनेछ । त्यसलाई यस राज्यको तेसो उच्च शासकको अधिकार दिइनेछ ।” 8 अनि आफ्नो बुद्धिको निमित्त ख्याति पाएका राजाका सबै मानिसहरू आए, तर तिनीहरूले त्यो लेख पढन अनि राजालाई त्यसको अर्थ बताउन सकेनन् । 9 अनि राजा बेलतसजर धेरै डराए र तिनको अनुहारको स्वरूप परिवर्तन भयो । तिनका भारदारहरू अलमल्ल भए । 10 राजा र तिनका भारदारहरूले भनेका कुरा सुनेर रानी भोजको घरमा आईन् । रानीले भनिन्, “राजा, अमर रहन्! हजुरका विचारहरूले हजुरलाई विचलित नपारेस् । हजुरको अनुहारको स्वरूपमा परिवर्तन नहोस् । 11 हजुरको राज्यमा एक जना मानिस छन् जसमा पवित्र देवताहरूको आत्मा छ । हजुरका बुबाका समयमा, उनमा देवताहरूका जस्ते प्रकाश र समझ र बुद्धि पाइएको थियो । महाराजा नबूकदनेसर, हजुरका बुबा, महाराजाले उनलाई जाडोगरहरू, मृतसँग बोल्नेहरू, बुद्धिमान् मानिसहरू, र ज्योतिर्षीहरूका प्रमुख बनाउनुभयो । 12 यी मानिस, दानिएलमा उत्कृष्ट आत्मा, ज्ञान, समझ, सपनाको अर्थ खोल्न सक्ने, अङ्को फुकाउन सक्ने र समस्याहरू हल गर्न सक्ने विशेषताहरू थिए, जसलाई राजाले बेलतसजर नाउँ दिनुभयो । अब दानिएललाई बोलाउनुहोस् र लेखिएको कुराको अर्थ तिनले हजुरलाई बताउनेछन् ।” 13 तब दानिएललाई राजाको सामु ल्याइयो । राजाले तिनलाई भने, “तिमी यहूदाका निवासितमध्ये एक जना मानिस, त्यही दानिएल है, जसलाई मेरा बुबाले यहूदाकार ल्याउनुभयो । 14 देवताहरूका आत्मा र प्रकाश तथा समझ र उत्कृष्ट बुद्धि तिमीमा छन् भनेर मैले तिमी विषयमा सुनेको छु । 15 बुद्धिको निमित्त ख्याति पाएका मानिसहरू र मृतहरूसँग बोल्न सक्छै भनेर दावी गर्नेहरूलाई यो लेख पढन र त्यसको अर्थ खोल्नलाई भित्र मेरो सामु ल्याइएको छ, तर तिनीहरूले त्यसको अर्थ जानकारी गराउन भयो । 16 तिमीले अर्थहरू खोल्न सक्छै र समस्याहरू हल गर्न सक्छै भनी मैले सुनेको छु । अब तिमीले यो लेख पढन सक्यौ र मृतहरूलाई यसको अर्थ बतायी भने, तिमीलाई बैजनी कपडा पहिराइनेछ र तिमी पौर्णीमा सुनको सिक्री लगाइनेछ, र यस राज्यमा तिमीलाई तेसो उच्च शासकको अधिकार हुनेछ ।” 17 तब दानिएलले राजाको सामु जवाफ दिए, “हजुरका उपराहरू हजुरकै निमित्त

होऊन् र हजुरका इनामहरू अर्को व्यक्तिलाई दिनुहोस् । तापनि, म यो लेख, महाराजा, हजुरको निमित्त पढिदिनेछु, र हजुरलाई यसको अर्थ बताउनेछु । 18 हे महाराजाका, सर्वोच्च परमेश्वरले हजुरका पिता नवूकदनेसरलाई राज्य, महान्ता, आदर, र ऐश्वर्य दिनुभयो । 19 परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभएको महानताको कारणले, सबै मानिसहरू, जातिहरू र भाषा बोल्नेहरू थरथर भए र उहाँको भय माने । उहाँले जसको प्राण लिने इच्छा गर्नुभयो, त्यसको प्राण उहाँले लिनुभयो, र उहाँले जसलाई जीवित राख्ने इच्छा गर्नुभयो, त्यसलाई उहाँले जीवित राख्नुभयो । जसलाई उहाँले वाहनुभयो त्यसलाई उचाल्नुभयो, र जसलाई उहाँले इच्छा गर्नुभयो त्यसलाई उहाँले होच्याउनुभयो । 20 तर जब उहाँको हृदयमा अहंकारी र उहाँको आत्मा कठोर भयो, जसको कारण उहाँले हठपूर्ण किसिमले काम गर्नुभयो, तब उहाँको आफ्नो राजकीय सिंहासनबाट उहाँलाई तल खासालियो, र तिनीहरूले उहाँको सबै ऐश्वर्य हटाए । 21 उहाँ मानिसजातिबाट लखेटिनुभयो । उहाँमा पशुको मन थियो, र उहाँ जङगली गधाहरूसँग रहनुभयो । उहाँले गोरुले झाँ घाँस खानुभयो । सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूका राज्यमाथि शासन गर्नुहुँच र उहाँले आफ्नो इच्छाअनुसार मानिसहरूमाथि शासक नियुक्त गर्नुहुँच भनेर उहाँले स्वीकार नगरेसम्म आकाशका शीतहरूले उहाँको शरीर भिज्यो । 22 हजुर, बेलसजर, उहाँका छोराले यी सबै थाहा भएर पनि आफ्नो हृदयलाई नम्र बनाउनुभएको छैन । 23 हजुरले आफैलाई स्वर्गका परमप्रभुको विरुद्ध खडा गर्नुभएको छ । उहाँको भवनबाट तिनीहरूले ती भाँडाहरू ल्याए, जसबाट हजुर, हजुरका भारदारहरू, हजुरका पलीहरू, र उप-पलीहरूले दाखमद्य पितृनुभयो र हजुरले चादी र सुन, काँसा, फलाम, काठ र ढुङ्गाका मूर्तिहरूलाई पुज्नुभयो, ती मूर्तिहरू जसले देख्दैनन्, सुन्नैनन्, र कही पनि जान्दैनन् । हजुरको सास आफ्नो हातमा लिनुहोने र हजुरका सबै मार्ग जान्नुहोने परमेश्वरलाई हजुरले आदर गर्नुभएको छैन । 24 अनि परमेश्वरले आफ्नो उपस्थितिबाट एउटा हात पठाउनुभयो र यो लेख लेखियो । 25 त्यो लेखिएको कुरा यस्तो छ: ‘भेने, मेने, टेकेल, पर्सिन ।’ 26 यसको अर्थ यो हो: ‘भेने’, ‘परमेश्वरले हजुरको राज्यको गन्ती गर्नुभएको छ र त्यसको अन्य गर्नुभएको छ ।’ 27 ‘टेकेल’, ‘तराजुमा हजुरको नाप लिइयो र हजुरमा कमी भेटाइयो ।’ 28 ‘पेरेस’, ‘हजुरको राज्य विभाजित भएको छ र त्यो मादी र फारसीहरूलाई दिइएको छ ।’ 29 अनि बेलसजरले आज्ञा दिए, र दानिएलाई बैजनी कपडा पहिराइयो । उनको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइयो, र त्यस राज्यमा उनमा तेसु उच्च शासकको अधिकार हुनेछ भनेर राजाले घोषणा गरे । 30 त्यही रात बैलिनोका राजा बेलसजर मारिए, 31 अनि मादी दाराले करीब बैसही वर्षको उमेरमा त्यो राज्य प्राप्त गरे ।

6 दारालाई १२० जना प्रान्तिय गर्भनरहरू नियुक्त गर्न मन लाग्यो, जसले सारा राज्यभरि शासन गर्नेछन् । 2 तिनीहरूमाथि तिन जना प्रमुख प्रशासकहरू थिए, र तिनीहरूमध्ये दानिएल एक जना थिए । ती प्रमुख प्रशासकहरूले प्रान्तिय गर्भनरहरूको निगरानी गर्नु जसले गर्दा राजालाई कुनै नोक्सान नहोस् भनेर तिनीहरूलाई नियुक्त गरिएको थियो । 3 अन्य प्रमुख प्रशासकहरू र प्रान्तिय गर्भनरहरूभन्दा दानिएल विशिष्ट थिए, किनभने उनमा असाधारण आत्मा थियो । राजाले उनलाई सारा राज्यमा प्रमुख बनाउने योजना गर्दै थिए । 4 अनि अरू प्रमुख प्रशासकहरू र प्रान्तिय गर्भनरहरूले त्यस राज्यको निमित्त दानिएलले गर्ने काममा त्रुटी खोन थाले, तर तिनीहरूले उनको काममा कुनै पनि भ्रष्टचार वा उनको जिम्मेवारीमा असफलता भेटाउन सकेनन्, किनभने उनी विश्वासयोग्य थिए । उनमा कुनै त्रुटी वा हेलचेक्राइ भेटाइएन । 5 अनि यी मानिसहरूले भने, “आफ्नो परमेश्वरको व्यवस्थासँगको दानिएलको सम्बन्धको कुरामा तिनको विरुद्ध केही खोट नदेखाएसम्म हामीले तिनको विरुद्ध अरू कुनै अभियोग लगाउन सक्दैनौ ।” 6 अनि यी मुख प्रशासकहरू र प्रान्तिय गर्भनरहरूले राजाको

सामु एउटा योजना ल्याए । तिनीहरूले उनलाई भने, “महाराजा दारा, हजुर दिर्घायु हुनुहोस्! 7 राज्यका सबै प्रमुख प्रशासकहरू र क्षेत्रीय गर्भनरहरू र प्रदेशीय गर्भनरहरू, सल्लाहकारहरू, र अन्य गर्भनरहरूले एकसाथ सल्लाह गरी यो निर्णय गरेका छाँ, कि राजाले एउटा यस्तो उर्दि निकाली त्यसलाई लागु गर्नुहोस्, र भन्नुहोस्, तिस दिनसम्म हजुरबाहेक अरू कुनै देवता वा मानिसलाई कसैले प्रार्थना गयो भने, त्यो मानिस सिंहको खोरामा फालिनुपर्छ । 8 अनि राजाले एउटा उर्दि निकाले र कागजातमा दस्तखत गरे, ताकि मादी र फारसीहरूका नियमअनुसार त्यो परिवर्तन नहोस्, यसरी त्यसलाई हेरफेर गर्न सकिन्न ।” 9 यसरी राजा दाराले कागजातमा दस्तखत गरेर त्यस उर्दिलाई ऐन बनाए । 10 कागजातमा ऐन बनाउनलाई दस्तखत भएको छ भनी दानिएल थाहा पाएपछि, उनी आफ्नो धरमा गए (यस्तले मतर्फ फर्केका उनको माथिल्लो कोठाका इयालहरू खुल्ला थिए), र जसरी उनले दिनको तिनपटक गर्ने गर्थ, त्यसरी नै उनले आफ्ना बूँढाहाल टेके, अनि उनले पहिले गरेझ्यै प्रार्थना गरे र आफ्ना परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए । 11 अनि यी एकसाथ मिलेर षड्यन्त्र गरेका मानिसहरूले दानिएलले परमेश्वरसँग विन्ती गरेका र उहाँसँग मदत मागेका देखे । 12 तब तिनीहरू राजाको नजिक गए र तिनको उर्दिको विषयमा तिनीहरू कुरा गरे: “हे महाराजा, के आँदो तिस दिनसम्म हजुर, महाराजाबाहेक अरू कुनै देवता वा मानिसलाई प्रार्थना गर्ने मानिस सिंहको खोरामा फालिनुपर्छ भनेर हजुरले उर्दि निकलनुभएको थिएन र?” राजाले जवाफ दिए, “मादी र फारसीहरूको ऐन अनुसार यो निश्चित छ, र यो हेरफेर हुन सक्दैन ।” 13 तब तिनीहरूले राजालाई जवाफ दिए, “यहूदाका निवासितहरूमध्ये एक जना ती दानिएलले हजुर, महाराजा, वा हजुरले दस्तखत गर्नुभएको उर्दिको वेवास्ता गर्छन् । तिनले आफ्नो परमेश्वरलाई दिनको तिन पटक प्रार्थना गर्छन् ।” 14 जबा राजाले यो कुरा सुने, तिनी थेरै विचलित भए, र दानिएललाई यस कानूनबाट बचाउन तिनले दिमाग लगाए । तिनले सूर्यास्तसम्म दानिएललाई बचाउने हरसम्भव प्रयास गरे । 15 त्यसपछि षट्यन्त्र रच्ने यी मानिसहरू एकसाथ राजाकहाँ भेला भए र तिनलाई भने, “हे महाराजा हजुरलाई यो थाहा होस्, कि यो मादी र फारसीहरूको ऐन हो, जसलाई राजाले जारी गर्ने अर्को कुनै उर्दि वा नियमले हेरफेर गर्न सक्दैन ।” 16 अनि राजाले आज्ञा दिए र तिनीहरूले दानिएललाई भित्र ल्याए र तिनीहरूले उनलाई सिंहको खोरामा फाले । राजाले दानिएललाई भने, “तिमीले निरन्तर सेवा गर्ने तिम्रो परमेश्वरले तिमीलाई बचाउन ।” 17 खोराको ढोकामा एउटा ढुङ्गो ल्याएर राखियो, र दानिएलको विषयमा केही पनि परिवर्तन नहोस् भनेर राजाले त्यसमा आफ्नो अनि आफ्ना भारदारहरूका अंगीको मोहर लगाए । 18 त्यसपछि राजा आफ्नो महलमा गए र रातभारि उपवास बसे । तिनको अगि कुनै मनोरन्जनका कुरा ल्याइएन, र उनलाई कहि पनि निन्दा लागेन । 19 अनि राजा बिहान सबैरै उठे र उनी झट्टै सिंहको खोरतर्फ गए । 20 जसै तिनी खोरको नजिक आए, तिनले निरास भएको सोरले दानिएललाई यसो भनेर बोलाए, “ए दानिएल, जीवित परमेश्वरका सेवक, के तिमीले निरन्तर सेवा गर्ने तिम्रो परमेश्वरले तिमीलाई सिंहहरूबाट बचाउन सक्षम हुनुभएको छ?” 21 अनि दानिएलले राजालाई भने, “महाराजा, अमर रहौँ ।” 22 मेरा परमेश्वरले आफ्नो सन्देशवाहक पठाउनुभएको अनि सिहरूका मुखहरूलाई बन्द गर्नुभएको छ, र तिनीहरूले मलाई कुनै हानी गरेका छैनन् । किनभने उहाँ अनि हजुर, महाराजाका सामु म दोषराहित भेट्टाइँ, र मैले हजुरलाई कुनै हानी गरेको छैनैन् ।” 23 अनि राजा अत्यन्त खुशी भए । तिनले दानिएललाई खोरबाट माथि निकाल्ने आदेश दिए । यसैले दानिएललाई खोरबाट माथि निकालियो । उनमा कुनै पनि चोट भेट्टाइएन, किनभने उनले आफ्ना परमेश्वरमाथि भरोसा गरेका थिए । 24 राजाले आदेश दिए र दानिएललाई दोष लगाउने मानिसहरूलाई सिंहहरूको खोरामा फालिदिए । तिनीहरू भुँड्मा पुग्न नपाउँदै, सिंहहरूले तिनीहरूमाथि

झाम्टे, र तिनीहरूका हड्डीहरूलाई टुक्रा टुक्रा पारे । 25 त्यसपछि राजा दाराले पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसहरू, जातिहरू, र भाषा बोल्नेहरूलाई यस्तो लेखे: “तिमीहरूमा प्रशस्त शानित होस् । 26 म अब यो एउटा उर्दि जारी गर्नु, कि मेरो अधिराज्यमा रहेने सबै मानिसले दानिएलका परमेश्वरको भय मान्नू र आदर गर्नु, किनभने उहाँनै जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँसाँ सदासर्वदा रहनुहुन्छ, र उहाँको राज्य नष्ट हुनेछैन, र उहाँको प्रभुत्व अन्यसम्म रहनेछ । 27 उहाँले हामीलाई सुरक्षित राख्नुहुन्छ र हामीलाई बचाउनुहुन्छ, अनि उहाँले स्वर्गमा र पृथ्वीमा चिन्हहरू र आशर्वय कामहरू गर्नुहुन्छ । उहाँले दानिएललाई सिंहहरूको शक्तिकाट सुरक्षित राख्नुभएको छ ।” 28 यसरी दाराको शासनकालमा अनि फारसी कोरेसको शासनकालमा दानिएल समृद्धि भयो ।

7 बेबिलोनका राजा बेलसज्जरको पहिलो वर्षमा, दानिएल आफ्नो ओछानामा पल्टिरहद्या तिनले एउटा सपाना र दर्शन देखे । अनि तिनले सपनामा देखेका कुरालाई लेखे । तिनले सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण घटनाहरूलाई लेखे: 2 दानिएलले वर्णन गरे, “रातमा मैले देखेको दर्शनमा स्वर्काका चार बतासले महान समुद्रलाई घोलिरहेको मैले देखें । 3 प्रत्येक नै एक-अकार्बाट भिन्न चार विशाल पशु समुद्रबाट बाहिर आए । 4 पहिलोचाहि सिंहजस्तो देखिन्थ्यो तर त्यसका चीलका पखेटाहरू थिए । मैले हेँदै गर्दा, त्यसका पखेटाहरू चायातिए र जमिनबाट त्यसलाई माथि उठाइयो र मानिसझौं दुई खुटामा त्यसलाई खडा गरियो । त्यसलाई मानिसको मन दिइएको थियो । 5 अनि त्यहाँ अर्को एउटा भालुजस्तो पशु थियो, र त्यो झुकिरहेको थियो । आफ्ना दाँतहरूका बिचमा त्यसले तिनवटा करड थिए । त्यसलाई यसो भनियो, ‘उठ र थेरै जना मानिसलाई खा ।’ 6 यसपछि मैले फेरि होरै । त्यहाँ अर्को एउटा पशु थियो, जुन चितुवाजस्तो देखिन्थ्यो । त्यसको पछाडिपछि चराका जस्तै चारवटा पखेटा थिए, र त्यसका चारवटा टाउका थिए । राज्य गर्ने अधिकार त्यसलाई दिइएको थियो । 7 त्यसपछि रातको दर्शनमा डरलादो, भय्दक्कर, र थेरै बलियो थियो एउटा चौथो पशु मैले देखें । त्यसका फलामामा ठुला-ठुला दाँत थिए । त्यसले चपायो, टुक्रा-टुक्रा पार्थ्यो, र बँकीलाई खुटामुनि कुलियो । अरू पशुभन्दा त्यो फरक थियो, र त्यसका दशवटा सिड थिए । 8 जसै मैले ती सिडहरूका बारेमा विचार गर्दै थिए, मैले होरै र ती सिडका बिचमा अर्को एउटा सानो सिड बढ्दै गरेको देखें । पहिलो तिनवटा सिड उखेलिएर झेरै । यो सिडका आँखा मानिसका आँखाजास्ता भएको मैले देखें र त्यसको एउटा मुखले ठुला कुराहरूको सेखी गर्दै थियो । 9 जसै मैले होरै, सिंहसनहरू तयार पारिएका थिए, र दिनहरूभन्दा प्राचीनले चाहि आफ्नो आशन ग्रहण गर्नुभयो । उहाँका वस्त्र हिँडँझै सेता थिए, र उहाँको शिरको कपाल शुद्ध ऊनजस्तो थियो । उहाँको सिंहसनमा आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्रकाहरू बलिरहने आगो थियो । 10 उहाँको सामुबाट आगोको नदी बग्यो । लाखाँ-लाखले उहाँको सेवा गरे, र दस करोडवटाहि उहाँको सामु खडा थिए । अदालतले न्यायको काम सुरु गयो, र पुस्तकहरू खोलिए । 11 त्यो सिडले बोलेका अहङ्कारपूर्ण वचनहरूका कारणले मैले निरन्तर होरै । त्यो पशु मारिएको र त्यसको शरीर नष्ट पारिएको, र त्यसलाई जलाउनलाई दिइएको मैले देखें ।

12 चारवटा पशुमध्येका अरू बँकीका बारेमा, राज्य गर्ने अधिकार खोसियो, तर केही समयको निम्नि तीनीहरूका उमेर बढाइयो । 13 त्यस रातको मेरा दर्शनहरूमा, आकाशका बादलहरूका साथमा मानिसका पुञ्जस्तै एक जना आउँदै गर्नुभएको मैले देखें । दिनहरूभन्दा प्राचीनकाहाँ उहाँ आउनुभयो र उहाँको सामु उपस्थित गराउनुभयो । 14 राज्य गर्नलाई अधिकार र महिमा र राजकीय शक्ति उहाँलाई दिइयो, यसैले कि सबै मानिसहरू, जातिहरू, र भाषा बोल्नेहरूले उहाँको सेवा गर्नु । राज्य गर्ने उहाँको अधिकारचाहि सदासर्वदाको अधिकार हो जुन वितेर जानेछैन, अनि उहाँको राज्य त्यस्तो हो जुन कहिल्यै पनि नाश हुनेछैन । 15 म दानिएलको बारेमा, मधित्र

मेरो आत्मा दुःखित भयो, र मेरो मनमा मैले देखेका दर्शनहरूले मलाई विचलित बनाए । 16 त्यहाँ खडा भएकामध्ये एक जनाको नजिक म गएँ र यी कुराहरूको अर्थ मलाई देखाउनलाई मैले तिनलाई बिन्ती गरे । 17 थी विशाल पशुको चारवटा सङ्ख्याले चार जना राजालाई जनाउँछन् जो पृथ्वीमा खडा हुनेहुन् । 18 तर सर्वोच्च परमेश्वरका पवित्र मानिसहरूस्ते त्यो राज्य प्राप्त गर्नेछ, र तिनीहरूले सदासर्वदाको निम्नि त्यसको अधिकार गर्नेछन् ।” 19 अनि त्यो चौथो पशुको बारेमा अझौं थेरै जान्ने मलाई इच्छा भयो— त्यो अरूभन्दा थेरै फरक थियो र आफ्ना फलामका दाँत र काँसाका नड्ग्राका कारणले त्यो थेरै डरलादो थियो । त्यसले चपायो, टुक्रा-टुक्रा पार्थ्यो, र बँकीमाथि खुटाले कुलियो । 20 त्यसको शिरका दशवटा सिड र नयाँ पलाएको अर्को सिड जसको सामु तिनवटा सिड उखेलिएर झेरेको बारेमा जान्ने इच्छा मलाई भयो । आँखा भएका सिड र ठुला कुराहरूको सेखी गर्ने मुखको बारेमा जान्ने इच्छा मलाई भयो, अनि त्यो आफ्ना मित्रहरूभन्दा महान देखिन्थ्यो । 21 जसै मैले होरै, त्यो सिडले पवित्र मानिसहरूका विरुद्ध युद्ध सुरु गयो र तिनीहरूलाई पराजित गर्दै थियो, 22 जबसम्म दिनहरूभन्दा प्राचीन आउनुभएन, र सर्वोच्च परमेश्वरका पवित्र मानिसहरूलाई न्याय दिनुभएम । तब समय आयो जब पवित्र मानिसहरूले राज्य प्राप्त गरे । 23 ती मानिसले यसो भने, ‘चौथो पशुको बारेमा, त्यो पृथ्वीमा चौथो राज्य हुनेछ जुनचाहिं अरू सबै राज्यभन्दा फरक हुनेछ । त्यसले सारा पृथ्वीलाई नाश गर्नेछ र त्यसलाई कुल्चनेछ र त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ । 24 दसवटा सिडका बारेमाचाहिं, यो राज्यबाट दस जना राजा खडा हुनेछन्, तिनीहरूभन्दा पछि अर्को खडा हुनेछ । पहिलेकाभन्दा ऊ फरक हुनेछ, र उसले तिन जना राजालाई पराजित गर्नेछ । 25 उसले सर्वोच्च परमेश्वरका विरुद्ध बोल्चेह र सर्वोच्च परमेश्वरका पवित्र मानिसहरूमाथि अत्याचार गर्नेछ । उसले चाडहरू र व्यवस्थालाई परिवर्तन गर्न कोसिस गर्नेछ । यी कुराहरूलाई उसको हातमा एक वर्ष, दुई वर्ष, र आधा वर्षको लागि दिनेछ । 26 तर अदालतले न्यायको काम सुरु गर्नेछ, र अन्यमा भय्म पारिन र नाश गरिनलाई तीनीहरूले उसका राजकीय शक्तिलाई खोस्नेछन् । 27 राज्य र प्रभुत्व, र सम्पूर्ण वर्घगमुनिका राज्यहरूको महान्ता ती मानिसहरूलाई दिनेछ जो सर्वोच्च परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू हुन् । उहाँको राज्य सदासर्वदाको राज्य हो, र अरू सबै राज्यहरूले उहाँको सेवा गर्नेछन् । 28 कुराको अन्त यही हो । म, दानिएलको बारेमा, मेरा विचारहरूले मलाई थेरै भय्मीत बनाए र मेरो अनुहारको स्वरूप परिवर्तन भयो । तर यी कुराहरू मैले आफूमा नै सिमित राखें ।”

8 राजा बेलसज्जरले राज्य गर्न सुरु गरेको तेसो वर्षमा, (मैले पहिला देखेको दर्शनपछि) म, दानिएलले अर्को दर्शन देखें । 2 मैले हेरिहाँदा, दर्शनमा मैले आफूलाई एलाम प्रदेशको शूशनको किल्लामा भएको देखें । दर्शनमा म उलै नहरको छेउमा थिए । 3 मैले माथि होरै र मेरो सामु नहरको छेउमा दुर्घटा सिड भएको एउटा भेडालाई मैले देखें । एउटा सिडवाहि अर्कोभन्दा लामो थियो, तर छेउभन्दा लामो ढिला बढ्दो र छेउले त्यसलाई जित्यो । 4 अनि त्यो भेडाले पश्चिममा, त्यसपछि उत्तरमा, र त्यसपछि दक्षिणमा हामिरहेको मैले देखें । त्यसको सामु अरू कुनै पशु खडा हुन सकेन । तीमध्ये कुनैले पनि कसैलाई पनि त्यसको हातबाट बचाउन सकेन । आफूलाई जे मन लाग्यो, त्यसले त्यही गय्यो, र त्यो महान् भयो । 5 जब मैले यसको बारेमा विचार गरिरहेको थिए, तब पश्चिमबाट आउँदै गरेको एउटा बोकोलाई मैले देखें, जो जिमिलाई नै नछोए जस्तो गरी द्रुत गतिमा दौडैर सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमा गयो । त्यो बोकोको आँखाहरूका विचमा एउटा ठुलो सिड थियो । 6 दुर्घटा सिड भएको भेडालाई त्यो आयो—त्यो भेडालाई नहरको किनारमा खडा भएको मैले देखेको थिए— र त्यो बोकोको उक्त भेडातर्फ शक्तिशाली क्रोधमा दैडियो । 7 त्यो बोकोलाई उक्त भेडाको नजिक आएको मैले देखें ।

भेडासँग त्यो धेरै रिसाएको थियो, र त्यसले भेडालाई हिक्कियो र त्यसका दुईवटै सिडलाई भाँचिदियो । त्यसको सामु खडा हुनलाई त्यो भेडो शक्किहीन थियो । बोकोले त्यसलाई भुइँमा ढाल्यो र त्यसलाई कुलिच्यो । त्यसको शक्किबाट त्यो भेडालाई बचाउने त्यहाँ कोही थिएन । ८ तब त्यो बोको धेरै ठुलो भयो । तर जब त्यो शक्किशाली भयो, त्यसको ठुलो सिड भाँचियो, र त्यसको ठाउँमा अरु चार ठुला सिड पलाए जसले आकाशका चारै बतासलाई देखाए । ९ तीमध्येवाट अर्को एउटा सिड पलायो, जुन पहिला सानो थियो, तर त्यो दक्षिणमा, पूर्वमा, र सुन्दरताको देशमा धेरै विशाल भयो । १० त्यो यति विशाल भयो, कि त्यो स्वर्गको सेनासँग युद्ध गर्न तयार भयो । ती सेनामध्ये कोही र केही ताराहरू पृथ्वीमा फालेए, र त्यसले तीमाथि कुलिच्यो । ११ त्यसले आफूलाई सेनाका कमान्डर जस्तैकै महान् बनायो । त्यसले उहाँबाट नियमित होमबलि खोसेर लग्यो, र उहाँको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पारियो । १२ विद्रोहको कारणले, त्यो सेनालाई बोकोको सिडकहाँ सुम्पिङ्गेले, र होमबलि रोकिनेछ । त्यो सिडले सत्यतालाई तल जमिनमा फालेच, र त्यसले जे गर्छ त्यसमा त्यो सफल हुनेछ । १३ त्यसपछि एक जना पवित्र जनले बोल्दै गर्नुभएको र अर्को पवित्र जनले उहाँलाई यसी भनेर जवाफ दिई गर्नुपर्यो कैले सुन्ने, “यी दर्शनका कुराहरू रहने, होमबलि, सर्वनाश ल्याउने पाप, पवित्रस्थानको हस्तान्तरण, र स्वर्गका सेनाहरू कुलिच्याएका पूरा हुनलाई कहिलेसम्म लाम्छ?” १४ उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यो २,३०० सँझा र बिहानसम्म रहनेछ । त्यसपछि पवित्रस्थान फेरि शुद्ध पारिनेछ ।” १५ जब म, दानिएलले त्यो दर्शन देखें, तब मैले त्यो बुझ्ने कोसिस गरें । तब मेरो सामु एक जना खडा भए जो मानिसजस्तो देखिन्थ्ये । १६ ऊलै नहरको किनाराहरूका बिचाट एक जना मानिसले यस्तो भन्दै गरेको आवाज मैले सुनें । उहाँले भन्नुभयो, “ए गाडिएल, यो दर्शन बुझ्नलाई यस मानिसलाई मदत गर ।” १७ यसैले तिनी म उभिएको ठाउँ नजिक आए । जब तिनी आए, म भयभीत भएँ र आफूलाई भुइँमा लम्पसार पारेर दण्डवत् गरें । तिनले मलाई भने, “ए मानिसको पुत्र, यो दर्शन अन्तको समयको निम्नि हो भने कुरा बुझा ।” १८ तिनले मासँग बोलिरहँदा, मेरो अनुहार भुइँमा घोटो पारेर म गहिरो निद्रामा निदाएँ । तब तिनले मलाई छोए र मलाई खडा गराए । १९ तिनले भने, “हेर, पछि क्रीढिको समयमा के हुनेछ भनेर म तिमीलाई देखाउनेछु, किनभने यो दर्शन अन्त हुन तोकिएको समयको निम्नि हो । २० तिमीले देखेको भेडाको बरेमा, जसका दुई सिड थिए, ती मादी र फारसका राजाहरू हुन् । २१ त्यो बोकोचाहिं ग्रीसको राजा हो । त्यसका आँखाका बिचको सिडचाहिं पहिलो राजा हो । २२ अनि जुन सिड भाँचियो, जसको ठाउँमा चारवटा अरु उम्रे, उसको राज्यबाट चारवटा राज्य खडा हुनेछन्, तर उसको महान् शक्किमा होइन । २३ ती राज्यहरूको पछिल्लो समयमा, जब अपराधीहरूको पाप चरम सिमामा पुग्छ, एक जना हठी राजा खडा हुनेछ, जो धेरै बुद्धिमान् हुनेछ । २४ उसको शक्ति महान् हुनेछ— तर उसको आपै शक्तिहोइन । उसले जे कुराको विनाश गर्छ, त्यसमा ऊ अचम्ममा पर्नेछ । काम गर्नेछ र सफल हुनेछ । उसले शक्किशाली मानिसहरू, अर्थात् पवित्र जनहरूका बिचमा भएका मानिसहरूलाई सर्वनाश गर्नेछ । २५ आप्नो धूर्तीले उसले आप्नो हातमुनि छललाई सफल पार्नेछ । आपै मनमा ऊ महान् हुनेछ । उसले अप्रत्यासित किसिमले धेरै मानिसहरूलाई नाश गर्नेछ । राजाहरूका राजाको विरुद्धमा पनि ऊ उल्नेछ, र ऊ टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ, तर मानिसका हातले होइन । २६ सँझा र बिहानको विषयमा बताइएका यी दर्शनहरू सत्य हुन् । तर यो दर्शनलाई मोहर लगाई बन्द गर, किनकि यसले भविष्यका धेरै दिनहरूलाई जनाउँछ ।” २७ अनि, म दानिएल थकित भएँ र केही दिनसम्म कमजोर भएँ । त्यसपछि, म उठें, र राजाको कामधन्धामा लागें । तर म दर्शनको कारणले भयभीत भएँ, र यसलाई बुझ्ने त्यहाँ कोही थिएन ।

९ दारा मादी वंशका अहासूरसका छोरा थिए । यी तिनै अहासूरस थिए जसलाई बैबिलोनको राज्यमाथि राजा बनाइएको थियो । २ अब दाराले राज्य सुरु गरेको पहिलो वर्षमा, म दानिएलले, परमप्रभुको वचन पढदै थिएँ, जुन वचन यर्मियाकाहाँ अगमवक्ता आएको थियो । यस्तले म त्यागिएको अवस्थामा सत्तरी वर्षसम्म रह्न्छ भनिएको मैले देखेँ । ३ उपवाससहित प्रार्थना र बिन्ती गर्न, भाङ्गा लगाउँदै र खरानीमा बन्दै परमप्रभु परमेश्वरको खोजी गर्न मैले आप्नो अनुहार उहाँतक फर्काएँ । ४ परमप्रभु आप्नो परमेश्वरसँग मैले प्रार्थना गरें, अनि मैले हाम्रा पापहरू स्वीकारें । मैले भने, “कृपया, हे परमप्रभु, तपाईँ महान् र भययोग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ, तपाईँले आप्नो करारको पालन गर्नुहुन्छ र तपाईलाई प्रेम गर्ने र तपाईँका आजाहरू मान्नेलाई प्रेम गर्न तपाईँ विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । ५ हामीले पाप गरेका छाँ र गलत काम गरेका छाँ । हामीले दुष्टतापुर्वक काम गरेका छाँ र तपाईँका आज्ञा र विधिहरूबाट तर्केर हामीले बागी भएका छाँ । ६ तपाईँका नाउँमा हाम्रा राजाहरू, अगुवाहरू, पुर्खाहरू र देशका सबै मानिसहरूसँग बोलेका तपाईँका सेवक अगमवक्ताहरूका वचन हामीले सुनेका छैनौ । ७ हे परमप्रभु, धार्मिकता तपाईँको हो । तर आज, हाम्रो अनुहार, अनि यहूदीका मानिसहरू र यस्तातेमा बनेहरू, र सारा इसाएपीलाहरू लाजमा परेका छन् । अनि तपाईँले विभिन्न ठाउँहरूमा छरपष्ट पार्नुभएका नजिक र टाढाका सबै मानिसहरू त्यसमा समावेश हुन्न्छ । हामीले तपाईँको विरुद्धमा गरेका विश्वासधातको कारणले नै यस्तो भएको हो । ८ हे परमप्रभु, हामीले तपाईँको विरुद्धमा पाप गरेका कारणले गर्दा, हामी, हाम्रा राजाहरू, अगुवाहरू, र पुर्खाहरूका अनुहार शर्ममा परेका छन् । ९ दया र क्षमा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरका हुन्, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरेका छाँ । १० आप्ना सेवक अगमवक्ताहरूद्वारा परमप्रभुले हामीलाई दिनुभएका उहाँको व्यवस्थामा हिङ्गलाई हामीले उहाँको वचन मानेका छैनौ । ११ तपाईँको वचन पालन गर्नेलाई इन्कार गरेर सबै इसाएलले तपाईँको व्यवस्थाको विरुद्धमा अपराध गरेका छन् । परमेश्वरका सेवक मोशाका व्यवस्थामा लेखिएका सराप र प्रतिज्ञा हामीमाथि खनिएका छन्, किनकि हामीले उहाँको विरुद्ध पाप गरेका छाँ । १२ परमप्रभुले हामीमाथि तुलो विपत्ति ल्याउनुभएर उहाँले हामी र हाम्रा शासकहरूका विरुद्धमा बोल्नुभएका वचनहरू पुरा गर्नुभएको छ । किनभने यस्तातेमालाई जे गरिएको छ सारा स्वर्गमुनि त्यस्तो कहिल्यै गरिएको छैन । १३ मोशाको व्यवस्थामा लेखिएकै सबै विपत्ति हामीमाथि आइपरेको छन्, तापनि आप्ना पापबाट फर्केर र तपाईँ परमप्रभु परमेश्वरका सत्यतामा ध्यान दिएर हामीले तपाईँबाट कृपा पाउन अझैसम्म बिन्ती गरेका छैनौ । १४ यसकारण परमप्रभुले विपत्तिलाई पठाउन तयार राख्नुभएको छ, र त्यो हामीमाथि ल्याउनुभएको छ, किनभने परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर आपूले गर्नुहुन्ने सबै काममा धर्मी हुनुहुन्छ, तापनि हामीले उहाँको वचन पालना गरेका छैनौ । १५ अब हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, शक्किशाली हातले तपाईँले आप्ना मानिसहरूलाई मिश्रेश्वाट बाहिर ल्याउनुभयो, र आजको दिनसम्म तपाईँले आप्नो नामको ख्याति कायम राख्नुभएको छ । तापनि हामीले अझै पाप गर्याँ, र हामीले दुष्ट काम गरेका छाँ । १६ हे परमप्रभु, तपाईँको सबै धार्मिक कामहरूका कारणले, तपाईँको सहर यस्तले, तपाईँको पवित्र पर्वतबाट तपाईँको रिस र क्रोध होतोस् । हाम्रा पापहरू र हाम्रा पुर्खाहरूका अपराधहरूका कारणले, यस्तले, र हाम्रा वरिपरि भएका तपाईँको मानिस सबै धृणाका पात्र भएका छन् । १७ अब हे हाम्रा परमेश्वर, तपाईँको दासको प्रार्थना र कृपाको निम्नि गरिएको उसको निवेदन सुन्नुहोस् । हे परमप्रभु, तपाईँको खातिर, उजाड भएको तपाईँको पवित्र स्थानमा आप्नो अनुहार चम्काउनुहोस् । १८ मेरा परमेश्वर, आप्ना कान खोल्नुहोस् र सुन्नुहोस् । आप्ना आँखा खोल्नुहोस् र हेर्नुहोस् । हामी तहस-नहस पारिएका छाँ । तपाईँको नामद्वारा पुकारिने त्यो सहरलाई हेर्नुहोस् । हाम्रो धार्मिकताको कारणले होइन, तर तपाईँको महान् कृपाको कारणले तपाईँबाट सहायता पाउनलाई हामी बिन्ती

गर्छौं । 19 हे परमप्रभु सुन्नुहोस्! हे परमप्रभु क्षमा गर्नुहोस्! हे परमप्रभु ध्यान दिनुहोस् र काम गर्नुहोस् । हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको आफ्नै निमित्त ढिला नगर्नुहोस्, किनभने तपाईंको सहर र तपाईंको मानिस तपाईंकै नाउँले बोलाइन्छन् ।” 20 जब म बोलिरहेको, प्रार्थना गरिरहेको र आपू अनि आफ्ना मानिस इस्याएलका पाप स्विकार गरिरहेको थिएँ, र परमेश्वरको पवित्र पर्वत निमित्त परमप्रभु मेरा परमेश्वरको सामु मेरा बिन्नीहरू राख्दै थिएँ— 21 मैले प्रार्थना गरिरहेदा, मैले दर्शनमा पहिला देखेको मानिस, गान्निएल सँझको बलिदानको समयमा तिनि वेगले उडेर तल मकाहाँ आए । 22 उनले मलाई समझ दिए र मलाई भने, “ए दानिएल, तिमीलाई अन्तर्वृद्धि र समझ दिनाई अहिले म आएको हुँ । 23 तिमीले कृपाको निमित्त बिन्ती गर्न सुरु गर्दा, आज्ञा दिइयो र तिमीलाई जवाफको बारेमा बताउनलाई म आएको हुँ, किनकि तिमीलाई थेरै प्रेम गरिएको छ । यसकारण यो वचन विचार गर र प्रकट भएको कुरालाई बुझा । 24 तिमा मानिसहरू र तिम्रो पवित्र सहरको दोषको अन्त्य गर्न र आपालाई अन्त्य गर्न, दुष्टताको निमित्त पश्चात्ताप गर्न, अनन्त धार्मिकता ल्याउन, दर्शन र आगमणीलाई पुरा गर्न, र अति पवित्र स्थानलाई शुद्ध पार्नलाई सतरी सातहरूको आदेश दिइएको छ । 25 यो जान र बुझा, कि यस्तलेमलाई युनस्थपित र पुनर्निर्मित गर्न आज्ञा दिएपछि, अभिषिक्त जनको (जो अगुवा हुनेछन्) आगमनसम्म त्यहाँ सात सातहरू र बैस्थृती सातहरू हुनेछन् । थेरै विपद्का समयहरू हुने भए तापनि, सङ्कहरू र सुरुद्धरुस्तहित यस्तलेमको पुनर्निर्मित हुनेछ । 26 बैस्थृती सातहरूपछि, अभिषिक्त जनलाई नाश पारिनेछ र तिनीसँग कही पनि हुनेछन् । आउनेवाला शासकका सेनाले सहर र पवित्र स्थानलाई नाश गर्नेछ । 27 बाटीसँग त्यसको अन्त्य आउनेछ, र अन्त्यसम्म युद्ध हुनेछ । सर्वनाश पार्न आज्ञा दिइएको छ । 27 एउटा सातको निमित्त तिनले थेरै जनासँग करार सदर गर्नेछन् । सातको विचमा तिनले बलिदान र भेटीलाई समाप्त गर्नेछन् । धृणित कुराहरूको पखेटामा कोही व्यक्ति आउनेछ जसले सर्वनाश गर्नेछ । सर्वनाश गर्ने व्यक्तिलाई पूर्ण रूपमा खत्तम गर्ने र विनाश पार्न आदेश भएको छ ।”

10 फारसका राजा कोरेसको तेसो वर्षमा दानिएललाई एउटा सन्देश प्रकट गरियो जसलाई बेलतसजर पनि भनिन्थ्यो । यो सन्देश साँचो थियो । यो एउटा ठुलो युद्धको विषयमा थियो । आपूले दर्शनबाट अन्तर्वृद्धि पाएपछि दानिएलले यो सन्देश बुझे । 2 ती दिनहरूमा म दानिएल, तिन हप्तासम्म शोक गरिरहे । 3 तिन हप्ता पुरे नवितेसम्म नै मैले कुनै मिठो खाना खाइन्, न मासु खाएँ, न दाखमद्य पिएँ, न त मैले आफैलाई तेलाले अभिषेक गरें । 4 पहिलो महिनाको चौबीसी दिनमा, जब म त्यो विशाल नदी (अर्थात् टाइग्रिस) को छेउमा थिएँ, 5 मैले माथि हेरै र सूतीको लुगा लगाएका एक जना मानिसलाई देखें, यसको कम्मरमा उफाजाको शुद्ध सुनले बनेको पेटी बाँधिएको थियो । 6 तिनको शरीर पीतमणिजस्तो र तिनको अनुहार विजुलीजस्तो थियो । तिनका आँखा बलिरहेका रँकोजस्ता थिए, र तिनका हात र खुट्टाहरू टल्काइएका काँसाजस्तै थिए । तिनको वचन आवाज एउटा ठुलो भीडको जस्तो थियो । 7 म, दानिएल एकलै त्यो दर्शन देखें, किनकि मसँगै भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन् । तपनि, तिनीहरूमा एउटा ठुलो त्रास पन्यो, र तिनीहरू आफू लुकनलाई भागो । 8 यसेले म एकलै छोडिएँ र यो महान दर्शन देखें । ममा बल बाँकी रहेन । मेरो उज्जालो अनुहार तै अँध्यारो भयो, र ममा कुनै शक्ति नै रहेन । 9 तब मैले तिनका शब्दहरू सुनें— र मैले ती सनिरहेदा, म जमिनमा घोप्टो परेर गहिरो निदामा निदाएँ । 10 मलाई एउटा हातले छोयो, र त्यसले मेरा धुँडाहरू र हत्केलाहरूलाई थरथर काँम्मै बनायो । 11 ती स्वर्गदूतले मलाई भने, “ए दानिएल, थेरै समान पाएको मानिस, मैले तिमीलाई भनिहेका वचनलाई बुझा । सिधा खडा होइ, किनकि मलाई तिमीकाहाँ पठाइएको छ ।” तिनले मलाई यो सन्देश बोलेको समयमा, थरथर काँम्मै म उठें । 12 अनि तिनले मलाई यसो भने, “ए दानिएल, नडराऊ

। बुझन र आफ्नो परमेश्वरको सामु आफैलाई नम्र बनाउन तिमीले प्रयास गरेका पहिलो दिनदेखि नै तिम्रा शब्दहरूको सुनुवाइ भएको छ, र तिम्रा शब्दहरूकै कारणले म आएको हुँ । 13 तर फारस राज्यका राजकुमारलाई मेरो विरोध गयो, र मलाई एककाइस दिनसम्म फारसका राजाहरूसँग राखियो । तर प्रधान राजकुमारहरूमध्ये एक, मिखाएल मलाई सहायता गर्न आए । 14 तिम्रा मानिसहरूलाई अन्तका दिनमा के हुनेछ भनेर बुझन तिमीलाई मदत गर्न म आएको हुँ । किनकि यो दर्शनचाहिँ अझौ आउन बाँकी दिनको निमित्त हो ।” 15 जब तिनले यी शब्दहरूको प्रयोग गरी मसँग बोल्दै थिए, मैले मेरो मुहारलाई जमिनतर्फ झुकाएँ र म बोल्न सकिनँ । 16 मानिसका पुत्रजस्तै देखिने एक जनाले मेरो आठहरूमा छो, र मैले आप्नो मुख खोलेर मेरो सामु हुनेसँग बात गरे, “हे मेरा मालिक, दर्शनको कारणले गर्दा म वेदनामा परेको हुँ । मसँग बल छैन । 17 म तपाईंको सेवक हुँ । कसरी म आफ्नो मालिकसँग बोल्न सक्छु? किनकि म जान्दछु कि मसँग बल छैन, र ममा सास पनि बाँकी छैन ।” 18 मानिसजस्ता देखिनेले मलाई फेरि छोपेर मलाई शक्ति दिए । 19 तिनले भने, “ए थेरै समान पाएको मानिस, नडराऊ । तिमीलाई शान्ति होस्! अब शाहसी होइ, बलियो होऊ!” तिनी मसँग बोल्दै गर्दा, ममा बल आयो । मैले भने, “ए मेरा मालिक बोल्नुपौस, किनकि तपाईंले मलाई शक्ति दिनुभएको छ ।” 20 तिनले भने, “म तिमीकहाँ किन आँए के तिमीलाई थाहा छ? म छिटै फारसका राजकुमारसँग यद्य गर्नलाई फर्केनेछ । म गएपछि, ग्रीसका राजकुमार आउनेछन् । 21 तर सत्यको पुस्तकमा के लेखिएको छ, म तिमीलाई बताउनेछु । तिम्रा राजकुमार मिखाएल बाहेक अरु कसैले पनि तिनीहरूका विरुद्ध मलाई शाहसी बनाउन सक्दैनन् ।”

11 मादी दाराको पहिलो वर्षमा, म आफै मिखाएलको मदत र सुरक्षा गर्न आएँ । 2 अब म तिमीलाई सत्य कुरा बताउँछु । फारसमा तिन जना राजा खडा हुनेछन्, र अरुभन्दा वौथीचाहि थेरै धनी हुनेछ । आफ्नो धनदौलतबाट त्यसले शक्ति हासिल गरेपछि, त्यसले सबैलाई ग्रीस राज्यको विरुद्ध उत्तेजित गर्नेछ । 3 एक जना शक्तिशाली राजा खडा हुनेछन्, जसले थेरै विश्वल राज्यमा शासन गर्नेछन्, र आप्नै इच्छाअनुसार तिनले काम गर्नेछन् । 4 तिनी खडा भएपछि, तिनको राज्य दुकान्दुक्राहुनेछ र स्वर्गका चार बतासितर त्यो विभाजित हुनेछ, तर तिनका आपनै वंशमा होइन, अनि तिनले राज्य गरिरहेदाको शक्तिले तिनको शक्तिले होइन । किनकि तिनको राज्य तिनको वंशको निमित्त नभएर अरुका निमित्त उखेलिनेछ । 5 दक्षिणको राजा थेरै शक्तिशाली हुनेछन्, तर तिनका कमान्दरमध्ये एकजना तिनीभन्दा शक्तिशाली हुनेछ र आफ्नो राज्यलाई ठुलो शक्तिले शासन गर्नेछ । 6 कही वर्षपछि, ठिक समयमा, तिनीहरूले मित्रता कायम गर्नेछन् । समझौता पक्का गर्नलाई दक्षिणको राजाको छोरी उत्तरको राजाकहाँ जान्छन् । तर तिनको आप्नो हातको बल कायम राख्न सक्नेछन्, न त उनले वा उनको हातले नै सक्नेछन् । तिनी र तिनलाई त्याउनेहरू र तिनका पिता र ती समयमा तिनको समर्थन गर्न सबै त्यागिनेछन् । 7 तर तिनको ठाउँमा तिनका जराहरूबाट एउटा हाँगो पलाउनेछ । उनले उत्तरको राजाको सेनालाई आक्रमण गर्नेछन् र किल्लाभित्र प्रवेश गर्नेछन् । उनले तिनीहरूसित लडाइ गर्नेछन् र तिनीहरूमाथि विजय पाउनेछन् । 8 उनले तिनीहरूका देवताहरू र तिनीहरूका ढलोटे फलामका मूर्तिहरू र सुन र चाँदीका बहुमुल्य भाँडाहरू मिश्रदेशमा लानेछन् । केही वर्षसम्म उनी उत्तरका राजाको ठाठादा रहनेछन् । 9 अनि उत्तरका राजाले दक्षिणको राजाको राज्यमाथि आक्रमण गर्नेछन्, तर तिनि आफ्नै देशमा फर्कनेछन् । 10 तिनका छोराहरू तयार हुनेछन् र ठुलो सेनालाई भेला गर्नेछन् । त्यो निरन्तर अधि बढाउने र बाढीले झाँ झाँके रहेक कुरा बगाउनेछ । सबैलाई जित्दै त्यो उसको किल्लासम्म पुनेछ । 11 तब दक्षिणको राजा थेरै कुर्दू हुनेछन् । तिनी जानेछन् र उत्तरको राजाको विरुद्धमा लडाइ गर्नेछन् । उत्तरको राजाले एउटा ठुलो सेना खडा गर्नेछन्, तर त्यो सेनालाई दक्षिणको राजाको

हातमा दिनेछ । 12 त्यो सेना लगिनेछ, र दक्षिणको राजाको हृदय घमण्डले फुल्नेछ, र तिनले दसौं हजारलाई मार्नेछन्, तर तिनी विजयी हुनेछैनन् । 13 अनि उत्तरको राजाले पहिलेको धेरै भन्दा शक्तिशाली अर्को सेना खडा गर्नेछन् । केही वर्षपछि, उत्तरका राजा निश्चय नै शक्तिशाली सेनाका साथमा धेरै हातियारका साथमा आउनेछन् । 14 ती समयमा धेरै जना दक्षिणको राजाको विरुद्धमा खडा हुनेछन् । दर्शन पुरा गर्नलाई तिप्रामा मानिसहरूका विचामा भएका हिसात्मक छोराहस्ले आफैलाई तयार पार्नेछन्, तर तिनीहरू ठेस खानेछन् । 15 उत्तरका राजा आउनेछन्, र धेरा मचान बनाउनलाई माटो थुपार्नेछन् र पर्खालले धेरिएको सहरलाई कब्जा गर्नेछन् । दक्षिणको शक्ति टिक्न सक्नेछैन, तिनीहरूका सर्वोत्कृष्ट सेना पानि टिक्न सक्नैन । खडा हुने शक्ति हुनेछैन । 16 बरु, आउनेले चाहिए आफ्नो इच्छा अनुसार उनको विरुद्ध व्यवहार गर्नेछन् । तिनको मार्गमा कोही खडा हुनेछैन । सुन्दरताको देशमा तिनी खडा हुनेछन्, र विनाश तिनको हातमा हुनेछ । 17 उत्तरको राजा आफ्नो सम्पूर्ण राज्यको शक्तिमा आउने निर्णय गर्नेछन्, र तिनीसित सम्झौताको उटाडा दस्तावेज हुनेछ जुन तिनले दक्षिणको राजासँग गर्नेछन् । दक्षिणको राज्यलाई खत्तम गर्न तिनले एउटी स्त्रीको छोरीलाई उनीसित विवाहमा गरिदिनेछन् । तर त्यो योजनाले तिनलाई सफल वा मदत हुनेछैन । 18 यसपछि, उत्तरको राजाले समुद्रतटका देसहरूमा ध्यान लगाउनेछ र तीमध्ये धेरैलाई अर्थीन गर्नेछन् । तर एक जना कमान्डरले तिनको घमण्डको अन्त्य गर्नेछन् र तिनको घमण्डलाई तिनैकहाँ फर्काउनेछन् । 19 तब तिनले आफै देशका किल्लाहरूतर्फ ध्यान दिनेछन्, तर तिनी ठेस खानेछन् र त्यो ढल्नेछन् । तिनी फेरि भेटाइनेछैनन् । 20 तब तिनको ठाउँमा अूँ कोही एक जना खडा हुनेछन् जसले राज्यको वैभवको निमित एक जना कर उठाउनेलाई घुसपैट गर्न लगाउनेछन् । तर केही दिनमा कुनै रिस वा युद्धविना नै तिनी टुक्रा-टुक्रा पारिनेछन् । 21 तिनको ठाउँमा एक जना तुच्छ मानिस खडा हुनेछ जसलाई मानिसहरूले राजकीय शक्तिको सम्मान दिनेछैनन् । ऊ अचानक आउनेछ र छल गेरे उसले राज्यलाई कब्जा गर्नेछ । 22 उसको सामु एउटा सेनालाई बाढीले झाँ बगाउनेछ । करार सेना र अगुवा दुवै नष्ट हुनेछन् । 23 ऊसित मित्रता गरेको समयदेखि नै उसले छलपूर्ण ढङ्गले काम गर्नेछ । थेरै मानिसको साथमा पनि ऊ शक्तिशाली हुनेछ । 24 कुनै चेतावनीविना नै ऊ प्रदेशको सबैभन्दा सम्भव ठाउँमा आउनेछ, र उसको बुवा वा हजुरबुवाले नगरेका काम त्यसले गर्नेछ । उसले लुकाको सामान र धन-सम्पत्ति आफ्ना अनुयायीहरूसँग बाँडेनेछ । उसले किल्लाहरूलाई हटाउन्यो जोजना गर्नेछ, तर केही समयको लागि मात्र हुनेछ । 25 ऊ आफ्नो शक्ति र हृदयसहित ठुलो सेनाको साथमा दक्षिणको राजाको विरुद्धमा उठेनेछ । दक्षिणको राजाले ठुलो, र धेरै शक्तिशाली सेनासँग युद्ध गर्नेछ, तर तिनको विरुद्धमा अरूले षड्यन्त्र गरेको कारणले गर्दा तिनी टिक्नेछैनन् । 26 तिनको मिठा भोजन खानेहरूले समेत तिनलाई नाश गर्न खोजेन्छन् । बाढीले झाँ तिनका सेना बगाइनेछ, र तीमध्ये धेरै जना मारिनेछन् । 27 यी दुवै राजाहरू, आफ्नो हृदयमा एक-अर्काको विरुद्धमा दुष्टता लिएर, एउटै टेबिलमा बस्नेछन् र एक-अर्कालाई ढाँटेनेछन्, तर त्यो केही कामको हुनेछैन । किनभने तोकिएकै समयमा अन्त्य आउनेछ । 28 अनि उत्तरका राजा धेरै धनदैलत लिएर, आफ्नो हृदयलाई पवित्र करारको विरुद्धमा उठाएर आफ्नै देशमा फर्केनेछ । उसले त्यस्तै काम गर्नेछ र आफ्नै देशमा फर्केनेछ । 29 तोकिएको समयमा ऊ फर्केनेछ र दक्षिणको विरुद्धमा खडा हुनेछ । तर यस पटक पहिलाको झाँ हुनेछैन । 30 किनभने कितिमका जहाजहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्, र ऊ डाराउनेछ र पछि हटेनेछ । त्यो पवित्र करारको विरुद्ध ऊ रिसले चूर हुनेछ, र पवित्र करारलाई त्याग्नेहरूलाई उसले समर्थन गर्नेछ । 31 उसको सैन्य-बल उठेनेछ र पवित्र-स्थानका किल्लाहरूलाई अशुद्ध पार्नेछ । तिनीहरूले दैनिक होमबलि हटाउनेछन्, र तिनीहरूले धृणित थोक स्थापना गर्नेछन् जसले विनाश ल्याउनेछ । 32 अनि करारको विरुद्धमा दुष्टतापूर्ण काम

गर्नेहरूलाई उसले तिनलाई धोका दिनेछ र तिनलाई भ्रष्ट पार्नेछ । तर आफ्ना परमेश्वरलाई चिन्ने मानिसहरू बलियै हुनेछन् र सोअनुसार काम गर्नेछन् । 33 मानिसहरूमध्ये बुद्धिमानले धेरै जनालाई बुद्धाउनेछ । तर तरबार र आगोले तिनीहरू ढल्नेछन् । तिनीहरू कैदमा जानेछन् र धेरै दिनसम्म लुटिनेछन् । 34 तिनीहरू ढलेका अवस्थामा, तिनीहरूलाई थेरै सहायता मिलेले । कपट गेरे धेरै जनाले तिनीहरूसँग मिलाप गर्नेछन् । 35 बुद्धिमानमध्ये कोही-कोहीले ठेस खानेछन्, जसले गर्दा तिनीहरू अन्तको समयसम्म खारिनेछन्, शुद्ध पारिनेछन्, र दागरहित हुनेछन् । किनभने तोकिएको समय आउन अझौ बाँकी हुन्छ । 36 राजाले आफ्नो इच्छाहरूअनुसार काम गर्नेछ । उसले आफैलाई उठाउनेछ र सारा देवहरूमाथि आफूलाई महान् बनाउनेछ । देवहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा उसले आश्वर्यलाग्दा कुराहरू भन्नेछ, किनभने क्रोधको समय पूरा नभएसम्म ऊ सफल हुनेछ । किनभने जे आदेश दिएको छ, त्यो पूरा भएरै छोडेनेछ । 37 आफ्ना पुर्खाका देवहरू वा स्त्रीहरूले रुचाएका देवप्रति पनि उसले ध्यान दिनेछैन । न त उसले अन्य देवहरूप्रति ध्यान दिनेछ । किनभने सबैभन्दा माथि उसले आफैलाई महान् बनाउनेछ । 38 यीभन्दा किल्लाहरूका देवलाई उसले सम्मान गर्नेछ । उसले पुर्खाहरूले नमान्ने देवलाई उसले सुन र चाँदी, र बहुमुल्य पत्थरहरू, अनि महत्वपूर्ण उपहारहरूले सम्मान गर्नेछ । उसले तिनीहरूलाई थेरै मानिसहरूका शासकहरू बनाउनेछ, र त्यो देशलाई उसले इनामको रूपमा विभाजन गर्नेछ । 40 अन्त्यको समयमा, दक्षिणका राजाले आक्रमण गर्नेछन् । उत्तरको राजाले दक्षिणको राजाको विस्तुर रथहरू र घोडचडीहरू, र धेरै जहाजहरूको साथमा आँधीझौं युद्ध गर्नेछ । ऊ धेरै देशहरूका विस्तुर जानेछ, र तिनीहरूलाई बाढीले झाँ बाउनेछ र अगि बढेनेछ । 41 ऊ सुन्दरताको देशमा जानेछ, र दशौं हजार इस्याएलीहरू मर्नेछन् । तर त्यसका हातबाट: एदोम, मोआब, र अम्मोनका मानिसमदये बाँकी रहेकाहरू उम्केनेछन् । 42 उसले देशहरूमाथि आफ्नो अधिकार फैलाउनेछ । अनि मिश्रदेश बगाइनेछैन । 43 सुन र चाँदीका, र मिश्रदेशका सारा धन-सम्पत्तिमा उसले नियन्त्रण गर्नेछ । लिबियाली र कूशीहरू उसका पाउँमुनि हुनेछन् । 44 तर पूर्व र उत्तरबाट आउने समाचारले उसलाई भयभीत बनाउनेछ, र पूर्ण रूपमा नाश गर्न र धेरैलाई विनाशको निमित अलग गर्न ऊ क्रोधित भएर जानेछ । 45 उसले समुद्रहरू र पवित्रताको सुन्दरताको पर्वतको बिचमा आफ्नो राजकीय वासस्थानको पाल खडा गर्नेछ । उसको अन्त्य हुनेछ, र उसको निमित त्यहाँ सहायता गर्ने कोही पनि हुनेछैन ।

12 “त्यो समयमा, तिप्रामा मानिसहरूको रक्षा गर्ने महान् राजकुमार, मिखाएल खडा हुनेछन् । त्यहाँ विपत्तिको समय हुनेछ, जुन कुनै पनि जातिको सुरुदेखि त्यो समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन । त्यो समयमा तिप्रामा मानिसमध्ये हेरेक, जसका नाम पुस्तकमा लेखिएका पाइनेछ, ती बाचाइनेछन् । १ २ पृथ्वीको माटोमा सुतेकाहरूमध्ये हेरै जना, कोही अनन्तको जीवनको निमित, अनि कोही लाज र अनन्तको निन्दाको निमित फेरि उठेनेछन् । ३ बुद्धिमान् मानिसहरू माथि आकाशको उज्ज्वलोहरू चम्केनेछन्, र धेरैलाई धार्मिकतामा डौऽयाउनेहरू सदाको निमित ताराहरूझौं हुनेछन् । ४ तर तिप्रामा दानिएल, यी वचनलाई बन्द गर । अनन्तको समयसम्म त्यो पुस्तकलाई मोहर लगाई राख । धेरै जना याता-उत्ता दौडेनेछन्, र ज्ञान बढेनेछ ।” ५ तब, म, दनिएलहो हेरें, र त्यहाँ अूँ दुर्द जना खडा थिए । एक जना नदीको यातापटिको किनारमा, र एक जना नदीको अूँपटिको किनारमा खडा थिए । ६ तीमध्ये एक जनाले नदीको माथि भएका मलमलको लुगा लगाउने मानिसलाई सोधे, “यी अचम्का घटनाहरू पूरा हुन कर्ति समय लानेछ? ” ७ नदीमाथि भएका मलमलको लुगा लगाउने मानिसको आवाज मैले सुनें— तिनले आफ्नो दाहिने र देब्रे हात स्वगतिर उचाले र अनन्तसम्म रहनुहुनेको नाउँमा सपथ

खाएर भने, कि त्यो एक वर्ष, दुर्द्व वर्ष, र आधा वर्षसम्म हुनेछ । आखिरीमा जब पवित्र मानिसहरूका शक्ति तोडिनेछ, तब यी सबै कुराहरू पूरा हुनेछन् । 8 मैले सुर्ने, तर मैले बुझिनँ । यसैले मैले सोर्खे, “ए मेरा मालिक, यी सबै कुराहरूको परिणाम के हुनेछ?” 9 तिनले भने, “ए दानिएल, तिमी आफ्नो बाटो लाग, किनभने अन्तको समय नभएसम्म यी वचनलाई बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन् । 10 थेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, दागरहित बनाइनेछन् र खारिनेछन्, तर दुष्टहरूले दुष्ट काम गर्नेछन् । दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझेलैन, तर बुझिमानहरूले बुझेलैन । 11 दैनिक होमबलि हटाइएको र पूर्ण विनाश ल्याउने धृणित थोकको स्थापना गरिएको समयदेखि, त्यहाँ १,२९० दिन हुनेछन् । 12 त्यो मानिस धन्यको जो १,३३५ दिनहरूका अन्त्यसम्म पर्खकन्छ । 13 अन्तसम्म तिमी आफ्नै बाटो लाग, र तिमीले विश्राम पाउनेछौं । दिनहरूका अन्तमा तिमीलाई दिइएको ठाउँमा तिमी खडा हुनेछौं ।”

होशे

१ यहूदाका राजाहरू उज्जियाह, योताम, आहाज र हिजकिया अनि

येहोआशका छोरा इसाएलका राजा यारोबामको समयमा बेरीको छोरो होशेकहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो, २ जब परमप्रभु पहिलो पटक होशेद्वारा बोल्नुभयो, तब उहाँले तिनलाई यसो भन्नुभयो, “जा अनि एउटा वेश्यालाई आफ्नो पत्नी बना । त्यसले आफ्नो वेश्यागमनको फलस्वस्प छोरालोरी जन्माउनेछे । किनकि देशले परमप्रभुलाई त्यागेर तुलो वेश्यागमन गरिरहेको छ ।” ३ यसैले होशे गएर दिल्लैमकी छोरी गोमेरलाई विवाह गरे, र त्यो गर्भवती भई र तिनको निम्ती एउटा छोरो जन्माई । ४ परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “उसको नाउँ यिजरेल राख । किनकि केही समयमा नै, म येहूको धरानालाई यिजरेलमा बगाएको ग्रातको कारण दण्ड दिनेछु र इसाएलको धरानाको राज्यलाई म अन्त गर्नेछु । ५ त्यस दिमा यिजरेलको बेसीमा म इसाएलको धनु भाँचिदेनेछु ।” ६ गोमेर फेरि गर्भवती भई र एउटी छोरी जन्माई । तब परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “त्यसको नाउँ लो-रुहामा राख, किनकि इसाएलको धरानालाई म फेरि कृपा गर्ने छैन, तिनीहरूलाई म कुनै किसिमले पनि क्षमा गर्ने छैन । ७ तापनि यहूदाको धरानामाथि म कृपा गर्नेछु, र म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर आफैले तिनीहरूलाई बचाउनेछु । धनु, तरवार, युद्ध, घोडाहरू, वा घोडाहरूले, म तिनीहरूलाई बचाउनेछन् ।” ८ गोमेरले लो-रुहामालाई दूध छुटाएपछि, त्यो गर्भवती भई र अर्को एउटा छोरो जन्माई । ९ तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यसको नाउँ लो-अम्मी राख, किनकि तिमीहरू मेरा मनिसहरू होइन्नै, र म तिमीहरूका परमेश्वर होइन्नै । १० तापनि इसाएलका मानिसहरूको सङ्ख्या समुद्रको किनारको बालुवा जस्तिकै हुनेछ, जसलाई नाप वा गान सकिदैन । त्यो त्यही हुनेछ जहाँ तिनीहरूलाई भनिएको थियो, तिमीहरू मेरा प्रजा होइनौ, तिनीहरूलाई यसो भनिएछ, ‘तिमीहरू जीवित परमेश्वरका मानिसहरू हो ।’ ११ यहूदाका मानिसहरू र इसाएलका मानिसहरू, एकसाथ भेला पारिनेछन् । तिनीहरूले आफ्ना निम्ति एक जना अगुवालाई नियुक्त गर्नेछन्, र तिनीहरू त्यस देशबाट माथितर्फ जानेछन् किनकि यिजरेलको दिन महान् हुनेछ ।

२ आफ्ना दाजुभाइलाई ‘मेरा मानिसहरू’ र आफ्ना दिदीबहिनीलाई

‘तिमीहरूलाई कृपा गरिएको छ’ भन ।” २ आफ्नी आमाको विदुरद्वाम एउटा मुद्दा हाल, एउटा मुद्दा हाल, किनकि त्यो मेरी पत्नी होइन, र न त म त्यसको पति हुँ । त्यसले आफ्नो सामनेबाट आफ्नो वेश्यागमन, र आफ्ना स्तनहरूको विचबाट आफ्नो व्यभिचारका कामहरूलाई हटाओस् । ३ होइन भने, म त्यसलाई नाड्गो पार्नेछु र त्यो जन्मको दिनमा झौं म त्यसको नानता देखाउनेछु । उजाड-स्थानजस्तै, एउटा सुख्खा लागेको देशजस्तै, म त्यसलाई बनाउनेछु, र त्यसलाई तिखिले मर्मे म बानउनेछु । ४ त्यसका छोरालोरीलाई म कृपा देखाउनेछैन, किनकि ती वेश्यागमनका सन्तान हुन् । ५ किनकि तिनीहरूकी आमा वेश्या थिई, र तिनीहरूलाई गर्भधारण गर्नेले लज्जास्पद किसिमले काम गरेकी छे । त्यसले भीनी, “म आफ्ना प्रमीहरूको पछि जानेछु, किनकि तिनीहरूले मलाई मेरो रोटी र पानी, मेरो ऊन र सूती कपडा, मेरो तेल र दाखमध्य दिन्छन् ।” ६ यसकारण त्यसको मार्ग रोक्नलाई म काँडै झाडीका बार लगाउनेछु । त्यसले आफ्नो बाटो पत्ता नलगाओस् भनेर, म त्यसको विरुद्ध पर्खाल लगाउनेछु । ७ त्यो आफ्ना प्रेमीहरूको पछि लागेछ, तर त्यसले तिनीहरूलाई भेटाउनेछैन । त्यसले तिनीहरूलाई खोजेछ, तर त्यसले तिनीहरूलाई पाउनेछैन । अनि त्यसले भनेछ, “म आफ्नो पहिलो पतिकहाँ नै फर्कनेछु, किनभने अहिले भन्दा त्यो नै मेरो निम्ति असल थियो ।” ८ किनकि त्यसलाई अन्न, नयाँ दाखमध्य र तेल दिने, म नै थिँै भीनी त्यसलाई थाहा भएको थएन, र जसले त्यसलाई प्रस्तर चाँदी र सुन दियो जसलाई तिनीहरूले त्यस बेला बालको निम्ती प्रयोग गरे । ९ यसैले फसलको समयमा

म त्यसको अन्न, र दाखमध्यको मौसममा म त्यो फिर्ता लिनेछु । त्यसको

नगनतालाई ढाक्न प्रयोग भएका, मेरो ऊन र सूतीको कपडा म फिर्ता लिनेछु । १० तब त्यसका प्रेमीहरूको सामु म त्यसलाई नाड्गो बनाउनेछु, र मेरो हातबाट त्यसलाई कसैले बचाउनेछैन । ११ त्यसका सबै उत्सवहरू, त्यसका भोजहरू, त्यसका आँसीका उत्सवहरू, त्यसका शबाथहरू, र त्यसका निर्धारित सबै चाडलाई म अन्त गरिदिनेछु । १२ “म त्यसका दाख्खाको बोहारू र अन्जीरका रुखहरूलाई नष्ट गरिदिनेछु, जसका विषयमा त्यसले भन्थी, ‘मेरा प्रेमीहरूले मलाई दिएका ज्याला यी नै हुन् ।’ तिनलाई म झाडी तुल्याउनेछु, र मैदानका पशुहरूले ती खानेछन् । १३ बाल देवताका भोजका दिनका निम्ति म त्यसलाई दण्ड दिनेछु, जति बेला त्यसले आफ्ना औंठीहरू र गहनाले आफूलाई सुसज्जिए पारी, अनि त्यो आफ्ना प्रेमीहरूको पछि गई र मलाई विर्सी, यो परमप्रभुको घोषणा हो दै ।” १४ यसैले म त्यसलाई फकाउन जानेछु । म त्यसलाई उजाड-स्थानमा ल्याउनेछु र त्योसँग कोमल भएर बोल्नेछु । १५ त्यसका दाख्खारीहरू र आशाको ढोकाको रूपमा आकोटको बेसी, म त्यसलाई फिर्ता गरिदिनेछु । त्यसको जवानीका दिनहरूमा झौं, र मिश्रदेशबाट बाहिर आएको दिनहरूमा झौं, त्यसले मलाई त्यहाँ जवाफ दिनेछ । १६ “यो परमप्रभुको घोषणा हो, त्यो दिन यस्तो हुनेछ, तैले मलाई भेरो पति भनेछन्, अनि फेरि मलाई ‘मेरो बाल’ भनेछन् । १७ किनकि म त्यसको मुख्खाबाट बालको नाउँ हटाइदिनेछु, र तिनका नाउँ फेरि कहिल्यै सम्झाना हुनेछन् ।” १८ “त्यस दिन मैदानका पशुहरूसँग, आकाशका चराहरूसँग, अनि जमिनमा घस्ने जीवजन्तुसँग, म तिनीहरूसँग एउटा करार बाँधेनेछु । म देशबाट धनु, तरवार, र युद्धलाई हटाउनेछु, र म ताँलै युरुक्षासाथ पल्टिन दिनेछु । १९ सदासर्वदाको निम्ति तेरो पति हुने प्रतिज्ञा म गर्नेछु । धर्मिकता, न्याय, करारको विश्वस्तता र कृपामा तेरो पति हुने प्रतिज्ञा म गर्नेछु । २० विश्वस्ततामा प्रतिज्ञा गरेर म आफैलाई तँकहाँ सुन्पनेछु, र तैले परमप्रभुलाई चिन्नेछन् । २१ त्यो दिनमा जवाफ दिनेछु, यो परमप्रभुको घोषणा हो, म आकाशमण्डललाई जवाफ दिनेछु, र तिनले पृथ्वीलाई जवाफ दिनेछन् । २२ पृथ्वीले अन्न, नयाँ दाखमध्य र र तेललाई जवाफ दिनेछ, र तिनले यिजरेललाई जवाफ दिनेछन् । २३ आफ्नो निम्ति म त्यसलाई जमिनमा रोपेनेछु, र मैले लो-रुहामामाथि कृपा गर्नेछु । लो-अम्मीलाई म भनेछु, ‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो’ र तिनीहरूले मलाई भनेछन्, ‘तापाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ ।’”

३ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “फेरि जा, आफ्नो पतिले प्रेम गरेकी एक

जना स्त्रीलाई प्रेम गर, तर त्यो एक जना व्यभिचारिणी हो । इसाएलका मानिसहरू अन्य देवतातर्फ तागे र तिनीहरूले पवित्र दाख्खाको केकहरू मन पराए तापनि, जसरी म परमप्रभुले तिनीहरूलाई प्रेम गरें, त्यसरी नै त्यसलाई प्रेम गर ।” २ यसैले मैले त्यसलाई मेरो निम्ति पन्थ शेकेल चाँदी र अढाइ सुरी जी तिरेर किने । ३ मैले त्यसलाई भनेन, “तिमी मर्मांग धेरै दिन बस्नुपर्छ । तिमी अब वेश्या हुनेछैनो र कुनै अर्को पुरुषको हुनेछैनो । त्यसरी नै म पनि तिमीसँग रहेनेछु ।” ४ किनकि इसाएलका मानिसहरू राजा, राजकुमार, बलिदान, ढुङ्गाको स्तम्भ, एपोद र घरधरका मूर्तिहस्तिना धेरै दिनसम्पर्छन् । ५ त्यसपछि इसाएलका मानिसहरू फर्केनेछन् र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वर र आफ्ना राजा दाउदलाई खोजेन, र अन्तका दिनहरूमा, तिनीहरू परमप्रभु र उहाँको भलाइको सामु भयसाथ आउँछन् ।

४ ए इसाएलका मानिस हो, परमप्रभुको वचन सुन । यस देशका

वासिन्दाहरूको विरुद्धमा परमप्रभुको एउटा मुद्दा छ, किनभने देशमा सत्यता, करारको विश्वस्तता, परमप्रभुको ज्ञान छैन । २ त्यहाँ साराप, झूटो बोली, हत्या, चोरी र व्यभिचार छ । मानिसहरूले सबै सीमा तोडेका छन्, र रगत बोगेपछि रगत बोकेको छ । ३ यसैले त्यो देश सुख्खा हुँदैछ, र त्यहाँ बसोबास गर्ने सबै खेर जाँदैछन् । मैदानका पशुहरू, आकाशका चराहरू, र

समुद्र भएका माछासमेत मारिदैछन् । 4 तर कसैलाई मुद्रा ल्याउन नदेओ । कसैले कसैलाई पनि दोष नलगाओस् । किनकि मैले दोष लगाइरहेको तिमी, पुजारीहरूलाई नै हो । 5 तिमी पुजारीहरू दिनमा ठेस खानेछन्, र तिमीहरूको आमालाई म नष्ट गर्नेछु । 6 मेरा मानिसहरू जानको कमिले गर्दा नष्ट भइरहेका छन् । तिमी पुजारीहरूले ज्ञानलाई इकार गरेको कारणले, तिमीहरूलाई मेरो पुजारी हुनबाट म पनि इन्कार गर्नेछु । तिमीहरूले मेरो व्यवस्थालाई बिसेंको कारणले, म तिमीहरूका परमेश्वर भए पनि म तिमीहरूका छोराछोरीलाई बिसनेछु । 7 पुजारीहरूका सङ्ख्या जति थैरे वृद्धि भयो, त्यति नै थैरे तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा पाप गरे । आफ्नो आदरलाई तिनीहरूले लाजसँग साटे । 8 मेरा मानिसहरूको पापमा तिनीहरू पौसिन्धन्, र उनीहरूले थैरे दुष्टा गर्न भने तिनीहरूको इच्छा हुन्छ । 9 पुजारीहरूलाई जस्तो गरियो मानिसहरूलाई त्यस्तै गरिनेछ: तिनीहरूका अभ्यासहरूका निमित्त म तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनेछु, तिनीहरूका कामहरूको बदला म तिनीहरूलाई दिनेछु । 10 तिनीहरूले खानेछन् तर तिनीहरूसँग येथेष्ट हुनेछैन, तिनीहरूले वेश्यागमन गर्नेछन् तर वृद्धि हुनेछैन, किनभने तिनीहरू परमप्रभुबाट थैरे टाडा गएका छन् । 11 तिनीहरूलाई यौनको छाडापन, दाखमध्य र नमां मध्य मन पर्द, जसले तिनीहरूका समझलाई नाश पारेका छन् । 12 मेरा मानिसहरूले काठका मूर्तिहरूसँग सल्लाह लिन्छन्, र तिनीहरूका लौरोले तिनीहरूलाई अगमवाणीहरू दिन्छन् । किनभने यौनको छाडापनको विचारले तिनीहरूलाई भ्रममा पारेको छ, र आफ्ना परमेश्वरमा विश्वसयोग्य हुन छोडेर वेश्याहरूले जस्तो व्यवहार तिनीहरूले गरेका छन् । 13 पर्वतका टाकुराहरूमा तिनीहरूले बलि चढाउँछन् र पहाडहरूमा, फलाँट, लहरे-पीपल र तरापीनका फेदमा धूप बाल्छु, किनभने छाया शितल हुन्छ । यसले तिमीहरूका छोरीहरूले यौनका अनैतिक काम गर्नेन्, अनि तिमीहरूका बुहारीहरूले व्यभिचार गर्नेन् । 14 तिमीहरूका छोरीहरूले यौनका अनैतिक काम गर्दा म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछैन, न त तिमीहरूका बुहारीहरूले व्यभिचार गर्दा तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु । किनकि पुरुषहरूले पनि आफैलाई वेश्याहरूकहाँ दिन्छन्, र पवित्र वेश्याहरूसँग तिनीहरूले अनैतिक काम गर्न सकून भनेर तिनीहरू बलिदानहरू चढाउँछन् । यी मानिसहरू जसले तुझैनेन्, तिनीहरू तल फालिनेछन् । 15 तै इसाएलले व्यभिचार गरेको भए पनि, यहुदाचाहिं दोषी नहोस् । ए मानिस हो, तिमीहरू गिलगालमा नजाओ माथि बैथ-आवनमा नजाओ, र “परमप्रभु जिउँदो हुनुभएँदै” भनेर शपथ नखाओ । 16 किनकि एउटी अटेरी सँडी-गाईर्लै छौं इसाएलले अटेरी भएर व्यवहार गरेको छ । भेडाहरूलाई धाँसै-मैदानमा लगेझैं परमप्रभुले कसरी तिनीहरूलाई खर्कमा लान सक्नुहुन्छ? 17 एफ्राइमले आफूलाई मूर्तिहरूसँग मिलाएको छ । त्यसलाई वास्त नगर । 18 तिनीहरूका कडा दाखमध्य छोड्दा पनि, तिनीहरू निरन्तर व्यभिचारमा गर्नेन् । र त्यसको शासकहरूले आफ्नो लज्जास्पद कुरालाई ज्यादै मन पराउँछन् । 19 हावाले त्यसलाई आफ्ना पखेटामा बेर्नेछ, र आफ्ना बलिदानहरूका कारणले तिनीहरू शर्ममा पर्नेछन् ।

5 “ए पुजारीहरू हो, यो कुरा सुन! ए इसाएलको घराना, ध्यान देओ! ए राजाको घराना, सु! किनकि तिमीहरू सबैका विरुद्ध न्याय आउँदैछ । तिमीहरू मिस्पामा पासो, र तबोरमाथि फैलिएको जाल भएका छौ । 2 विद्रोहीहरू मारकाटमा साहै नै संलग्न हुन्छन्, तर म तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनेछु । 3 एफ्राइम र इसाएल मबाट लुकेका छैनन् भनी म जान्दछु । ए एफ्राइम, ताँ अब वेश्याझौं भएको छस् । इसाएल अपवित्र पारिएको छ । 4 तिनीहरूका कामहरूले तिनीहरूलाई परमेश्वरतर्फ फर्कन दिनेन्, किनकि तिनीहरूमा व्यभिचारको मन छ, र तिनीहरूले परमप्रभुलाई चिन्देन् । 5 इसाएलको घमण्डले उसके विरुद्ध गवाही दिन्छ । यसले इसाएल र एफ्राइम आफ्ने दोषमा ठेस खानेछन्, र यहूदा पनि तिनीहरूसँग ठेस खानेछ । 6

आफ्ना बगाल र बथानसँग परमप्रभुको खोजी गर्न तिनीहरू जानेछन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई भेटाउने छैनन्, किनकि उहाँले आफैलाई तिनीहरूबाट टाढा लानुभएको छ । 7 तिनीहरू परमप्रभुप्रति विश्वासाधाती भए, किनकि तिनीहरूले अवैधानिक छोराहरौ जन्माएका छन् । अब आँसैका पर्वहरूले तिनीहरूका भूमिसँगै तिनीहरूलाई पनि निलिदिनेछ । 8 गिबामा तुरी र रामामा बिगुलु फुक । बेश-आवनमा युद्ध-ध्वनि बजाओ: ‘ए बेन्यामीन, हामी तेरो पछि लाग्छौ!’ 9 न्यायको दिनमा एफ्राइम निर्जन हुनेछ । इसाएलका कुलहरू बिचामा निश्चय हुन आउने कुरा मैले घोषणा गरेको छु । 10 यहूदाका अगुवाहरू त्यस्ता हुन् जसले सिमानाको ढुङ्गा सार्छ । पानी खन्नाएँ तिनीहरूमाथि म आफ्नो क्रोध खन्न्याउनेछु । 11 एफ्राइम कुल्चिएको छ, त्यो न्यायमा कुल्चिएको छ, किनभने त्यो आफ्नै इच्छामा मूर्तिहरूको पछि लागेको छ । 12 यसैले एफ्राइमको निमित्त म कपडा काट्ने किराझौं हुनेछु र यहूदाको घरानाको निमित्त सडाउने कुराझौं हुनेछु । 13 जब एफ्राइमले आफ्नो रोग देख्यो, र यहूदाले आफ्नो घाउ देख्यो, तब एफ्राइम अश्शूरा गयो, र यहूदाले महान् राजाकहाँ सन्देशवाहक पठायो । तर त्यसले तेरा मानिसहरूलाई निको पार्न वा तिमीहरूका घाउ निको पार्न सकेन । 14 यसैले एफ्राइमको निमित्त म सिंहझौं हुनेछु, र यहूदाको घरानाको निमित्त जवान सिंहझौं हुनेछु । मैले नै तिनीहरूलाई दुक्रा-दुक्रा पार्नेछु र जानेछु । म तिनीहरूलाई बोकेर लानेछु, र तिनीहरूलाई बचाउने कोही पनि हुनेछैन । 15 तिनीहरूले आफ्ना दोष स्वीकार गरेर मेरो खोजी नगरेसम्म, र आफ्ना दुःखो समयमा मलाई तत्परतासाथ नखोजेसम्म, म जानेछु र आफ्नै ठाउँमा फर्केनेछु ।’

6 “आओ, हामी परमप्रभुतर्फ फकैँ । किनकि उहाँले हामीलाई दुक्रा-दुक्रा पार्नुभएको छ, तर उहाँले हामीलाई निको पार्नुहेछ । उहाँले हामीलाई घाइते बनाउनुभएको छ, तर उहाँले हामी घाउ माप्टी लगाउनुहेछ । 2 दुई दिनपछि उहाँले हामीलाई पुनर्जीवित पार्नुहेछ । तेसो दिनमा उहाँले हामीलाई उठाउनुहेछ, र हामीहरू उहाँको सामु जिउनेछौं । 3 हामी परमप्रभुलाई चिनैन् । परमप्रभुलाई चिन्हपूर्ण दवावमा हामी पर्नै । छिसमिसे विहानीझौं उहाँको आगमन निश्चित छ । उहाँ हामीकहाँ झरीझौं, जमिनलाई भिजाउने बसन्त ऋतुको झरीझौं आउनुहेछ ।” 4 ए एफ्राइम, म ताँलाई के गरू? ए यहूदा, म ताँलाई के गरू? तेरो विश्वस्तता बिहानीको बादलझौं, चाँडै हराएर जाने शीतझौं । 5 यसैले तिनीहरूलाई मैले आगमवक्ताहरूद्वारा दुक्रा-दुक्रा पारेको छु, तिनीहरूलाई मैले आफ्नो मुखको वचनले मारेको छु । तिमीहरूका आदेशहरू चम्किने बिजुलीझौं छन् । 6 किनकि म बलिदान होइन, विश्वस्तता चाहन्छु, र होमबलिहरूभन्दा धैर्ये परमेश्वरको ज्ञान भएको चाहन्छु । 7 आदमले झौं तिनीहरूले करार तोडेका छन्, तिनीहरू मप्रति विश्वासहीन भएका छन् । 8 गिलादायहि दुष्ट काम गर्नेहरूको सहर हो, जसका पाइलाहस्मा रागत छ । 9 डाँकुहरूका समुहरूले कसैलाई पर्खिरहेझौं, शकेम जाने बाटोमा पुजारीहरू मार्नालाई समुहमा बस्न् । तिनीहरूले लज्जास्पद अपराधहरू गरेका छन् । 10 इसाएलको घरानामा मैले धिनलादो कुरा देखेको छु । त्यहाँ एफ्राइमको वेश्यागमन छ, र इसाएल अशुद्ध भएको छ । 11 ए यहूदा तेरो निमित्त पनि कट्टी तोकिएको छ, जति बेला म आफ्ना मानिसहरूको सुदिन पुनर्स्थापना गर्नेछु ।

7 मैले इसाएललाई निको पार्ने इच्छा गर्द, एफ्राइमको पाप र सामरियाका दुष्ट कामहरू प्रकट हुन्छन्, किनकि तिनीहरू धोकापूर्ण काम गर्नेन् । एक जना चोर भित्र प्रवेश गर्छ, र डाँकुहरूको समुहले सडकमा आक्रमण गर्छ । 2 तिनीहरूका सबै दुष्ट कामलाई मैले याद गर्छु, भनी तिनीहरूले आफ्नो हृदयहरूमा महसुस नै गर्दैनन् । अब तिनीहरूका कामहरूले तिनीहरूलाई नै घेर्नेछु । ती मेरो अनुहारको सामु छन् । 3 तिनीहरूले आफ्ना दुष्टताले राजालाई, र आफ्ना झुट्टले अधिकारीहरूलाई खुशी बनाउँछन् । 4 रोटी

बनाउनेले तताएको तावाजस्तै, जसले पिठो मुछेर नफुलेसम्म आगो बाल्दैन, तिनीहरू सबै व्यभिचारीहरू हुन् । ५ हाम्रा राजाको दिनमा अधिकारीहरूसे आफैलाई दाखमध्यको मातले बिरामी पार्छन् । ठट्टा गर्नेहरूसँग उसले आफ्नो हात मिलायो । ६ किनकि एउटा तावाजस्तो हृदयहरूले, तिनीहरू आफ्ना छलपूर्ण योजना बनाउँछन् । तिनीहरूको रिस रातभरि दन्किछ । बिहान त्यो ज्वालामय आगोद्वारै बल्दछ । ७ तिनीहरू सबै तावाजस्तै तातो छन्, र आफूमाथि शासन गर्नेलाई तिनीहरू भस्म पार्छन् । तिनीहरूको सबै राजा पतित भएका छन् । तीमध्ये कसैले मलाई पुकारा गर्दैनन् । ८ एफ्राइमले आफैलाई अरु मानिसहरूसँग मिसाएको छ । नफर्काइएको रोटीजस्तै एफ्राइम छ । ९ परदेशीहरूले उसको शक्तिलाई नष्ट गरेको छ, तर उसलाई त्यो थाहा नै छैन । उसमा यताउता केश फुलेका छन्, तर उसलाई त्यो थाहा छैन । १० इसाएलको घमण्डले आफै विरुद्ध गवाही दिन्छ, तापनि तिनीहरू परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरतिर फर्केका छैनन्, न त यी सबै कुरापछि पनि तिनीहरूले उहाँलाई खोजेका छन् । ११ एफ्राइमचाहिं सजिले छकाउन सकिने र विवेकीन दुकुरजस्तो छ, मिश्रदेशलाई पुकारा गर्दैछ, त्यसपछि अश्शुरातिर उङ्दैछ । १२ जब तिनीहरू जान्छन्, तब तिनीहरूमाथि म आफ्नो जाल फैलाउनेछु, आकाशका चराहरूसँग तिनीहरूलाई म तल खसाउनेछु । तिनीहरू एकसाथ जम्मा हुँदा म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु । १३ तिनीहरूलाई धिक्काराछ! किनकि तिनीहरू मेरो विरुद्ध विद्रोह गरेका छन्! मैले तिनीहरूलाई बचाउन सक्यै, तर तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा झुट बोले । १४ आफ्ना सारा हृदयले, तिनीहरूले मसँग पुकारा गरेका छैनन्, तर आफ्ना ओछाचानमा तिनीहरू विलाप गर्दैन् । अन्न, र नयाँ दाखमध्यको निमित्त तिनीहरू एकसाथ भेला हुँच्छु, र तिनीहरू भबाट टाढा जान्छन् । १५ मैले तिनीहरूलाई तालिम दिएर र तिनीहरूका पाखुराहरूलाई सशक्त बनाएँ, तापनि अहिले तिनीहरू मेरो विरुद्धमा नै खराब बढ्यन्न रच्छन् । १६ तिनीहरू फर्कन्छन्, तर म, अर्थात् सर्वोच्चतिर भने फर्कदैनन् । तिनीहरू धोका दिने धनुँदैँ छन् । आफ्ना जित्रोको निर्लज्जताका कारणले, तिनीहरूका अधिकारीहरू तरवारले मारिनेछन् । मिश्रदेशमा यही तिनीहरूको उपहास हुनेछ ।

८ “तुरही फुक्न तयार होओ! परमप्रभुको मन्दिरमाथि एउटा गरुड आउँदैछ, किनभने मानिसहरूले मेरो करार भड्ग गरेका छन्, र मेरो व्यवस्थाको विरुद्ध बागी भएका छन् । २ तिनीहरू मलाई पुकारा गर्दैन्, हे मेरा परमेश्वर, इसाएलीमा हामी तपाईंलाई चिन्दछौं । ३ तर इसाएलले जे असल छ त्यो इन्कार गरेको छ, र सत्रुले त्यसलाई खेद्नेछ । ४ मैले नचुनेका राजाहरूलाई, तिनीहरूले स्थापित गरेका छन् । तिनीहरूले मलाई नसोधी राजकुमारहरू नियुक्त गरेका छन् । आफ्ना चाँदी र सुनले, आफै निमित्त तिनीहरूले मूर्तिहरू बनाएका छन्, तर तिनीहरूको विनाश हुनलाई नै यसो भयो ।” ५ “ए समारिया, तेगो बाँधो तिरस्कृत भाएको छ । यी मानिसहरूका विरुद्धमा मेरो क्रोध जल्दैछ । किनकि कहिलेसम्म तिनीहरू दोषी रहेनेछन्? ६ किनकि यो मूर्ति इसाएलबाट आएको हो । एउटा कारिगरले त्यो बनायो । त्यो परमेश्वर होइन! सामरियाको बाँधोलाई टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ । ७ किनकि मानिसहरूले बतास छर्छन्, र आँधिको कटनी गर्दैन् । खडा बालीमा बालाहरू छैनन्, र त्यसले केही फसल दिईन । त्यसमा फसल लाग्यो भने, परदेशीहरूले त्यो सखाप पार्नेछन् । ८ इसाएल निलिएको छ । अब जातिहरूमा बिचमा ती काम नलाग्ने वस्तुझौं रहन्छन् । ९ किनकि वन-गथा एकलै गएँ, तिनीहरू अश्शुरासम्म गए । एफ्राइमले आफै निमित्त प्रेमीहरू नियुक्त गरेको छ । १० तिनीहरूले जातिहरूका बिचमा प्रेमीहरू नियुक्त गरे तापनि, अब तिनीहरूलाई म एकसाथ भेला गराउनेछु । राजकुमारहरूका राजाको दमनको कारणले, तिनीहरू दुखी हुन लानेछन् । ११ किनकि पापबलिहरूका निमित्त एफ्राइमले वेदीहरूको सङ्ख्या बढाएका छन्, तर झन् पाप गर्न वेदीहरू ती भएका

छन् । १२ तिनीहरूका निमित्त मैले आफ्नो व्यवस्थालाई दस हजारपल्ट लेखे पनि, तिनीहरूले त्यसलाई कुनै नयाँ कुराजस्तो गरी हेठैन् । १३ मेरा भेटीहरूका बलिदानको बेरेमा, तिनीहरूले मासु चढाउँछन् र त्यो खान्छन्, तर म, परमप्रभुले त्यो ग्रहण गरिन्न । अब म तिनीहरूका अधर्मका बेरेमा विचार गर्नेछु, र तिनीहरूका पापालाई दण्ड दिनेछु । तिनीहरू मिश्रदेशमा फर्कनेछन् । १४ इसाएलले आफ्ना सृष्टिकर्ता, मलाई विर्भोक्ता छ, र दबाराहरू बनाएका छ । यहुदाले थेरै सहरहरूलाई किल्लाबन्दी गरेको छ, तर त्यसका सहरहरूमा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले उसका किल्लाहरू भष्म पार्नेछ ।

९ १५ इसाएल, अरु मानिसहरूद्वारा आनन्दित नहोओ । किनकि आफ्ना परमेश्वरलाई त्यागेर, तिनीहरूले विश्वासहीन भएका छौं । अन्नका सबै खलामा वेश्यालाई तिनुपर्ने ज्याला तिनीहरू मन पराउँछौं । २ तर अन्नका खला र दाखबारीका कोलाले तिनीहरूलाई खुवाउनेछैन, र नयाँ दाखमध्य तिनीहरूका निमित्त पर्याप्त हुनेछैन । ३ तिनीहरू परमप्रभुको देशमा सधैंभरि रहनेछैन, बरु, एफ्राइम मिश्रदेशमा फर्कनेछ, र एक दिन तिनीहरूले अश्शुद्ध भोजन खानेछन् । ४ तिनीहरूले परमप्रभुलाई दाखमध्यको भेटी चढाउनेछैन, न त तिनीहरूले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउनेछैन । तिनीहरूका बलिदानहरू तिनीहरूका निमित्त शोक गर्नेको भोजनझौं हुनेछ । जतिले त्यो खान्छन् ती सबै अश्शुद्ध हुनेछैन । किनकि तिनीहरूका भोजन तिनीहरूकै निमित्त मात्र हुनेछ । त्यो परमप्रभुको मन्दिरमा आउनेछैन । ५ तोकिएको चाडको दिनमा, परमप्रभुको निमित्त चाडको दिनमा तिनीहरूके गर्नेछौं? ६ किनकि, हेर, तिनीहरू विनाशबाट उम्के भने, मिश्रदेशले तिनीहरूलाई एकसाथ भेला गर्नेछ, र मोपका मानिसहरूले तिनीहरूलाई गाड्नेछैन । तिनीहरूका चाँदीका धन काँदाघारीले ढाक्नेछ, र तिनीहरूका पालाहरू काँदाको झाँगहरूले भरिनेछ । ७ दण्डका दिनहरू आउँदैछैन । बदलाका दिनहरू आउँदैछैन । सबै इसाएलीहरूले यी कुरा जान्नु । तिनीहरूका धोर अर्थम र वैरभावका कारणले, अगमवत्ता मुख्य हुन्छ र प्रेरणा पाएको मानिसचाहि बौलाह हुनेछ । ८ अगमवत्ताचाहिं एफ्राइममाथि मेरा परमेश्वरको निमित्त रेखेदेख गर्ने व्यक्तिहो । तर त्यसका सबै मार्गहरूमा चराको पासो थापिएको छ, र त्यसको परमेश्वरको मन्दिरमा त्योप्रति शत्रुता छ । ९ गिबाका दिनहरूमा झौं, तिनीहरूले आफैलाई भित्री रूपमा भ्रष्ट पारेका छन् । तिनीहरूको अर्थम परमेश्वरले समझाना गर्नुपनेछ र उहाँले तिनीहरूका पापको दण्ड दिनुपनेछ । १० परमप्रभु भन्नुहुँ, “मैले इसाएललाई भेट्टाउँदा, त्यो उजाड-स्थानमा दाख पाएको जस्तै थियो । नेभाराको बोटमा त्रुतको पहिलो फलझौं, मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई भेट्टाउँ । तर तिनीहरू बाल-पोरमा गए, र तिनीहरूले आफैलाई त्यस लज्जास्पद मूर्तिकहाँ अर्पण गरे । तिनीहरूले प्रेम गर्ने मूर्तिहरूद्वारा तिनीहरू पनि धृणित भए । ११ एफ्राइमको बारेमाचाहिं, तिनीहरूको महिमा चराझौं उडिजानेछ । त्यहाँ कुनै जन्म, कुनै गर्ववास, र कुनै गर्भधारण हुनेछैन । १२ तिनीहरूले छोराछोरीलाई हुकाएको भए पनि, एउटै पनि बाँकी नरहेने गरी म तिनीहरूलाई लैजानेछु । तिनीहरूबाट म फकँदा, तिनीहरूलाई धिक्काराहोस् । १३ मैले एफ्राइमले दुरोसेजस्तै सुन्दर मैदानमा रोपिएको देखेको छु, तर एफ्राइमले आफ्ना छोराछोरीलाई त्यसकहाँ लानेछ, जसले तिनीहरूको हत्या गर्नेछ ।” १४ हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई दिनुहोस— तपाईले तिनीहरूलाई के दिनहुन्छ? तिनीहरूलाई तुहिने गर्भ र दूध नआउने स्तन दिनुहोस् । १५ “तिनीहरूले गिलगालामा गरेका सबै दुष्टताका कारणले, तिनीहरूलाई मैले त्यहाँ धृणा गर्न सुरु गरे । तिनीहरूका पापी कामहरूका कारणले, मेरो मन्दिरबाट म तिनीहरूलाई धपाउनेछु । म तिनीहरूलाई फेरि प्रेम गर्नेछैन । तिनीहरूका सबै अधिकारीहरू विद्रोहीहरू हुन् । १६ एफ्राइम रोगले ग्रस्त भएको छ, र तिनीहरूको जरा सुकेका छ । तिनीहरूले फल दिईन । तिनीहरूका छोराछोरीलाई भए पनि, तिनीहरूका अति प्रिय छोराछोरीलाई म मार्नेछु ।” १७ मेरा परमेश्वरले तिनीहरूलाई इन्कार

गर्नुहुँच किनभने तिनीहरूले उहाँको आज्ञा मानेका छैनन् । जातिहरूका बिचमा तिनीहरू फिरन्तेहरू हुनेछन् ।

10 इसाएल एउटा मौलाएको दाखको बोट हो जसले फल फलाउँछ

१ त्यसको फलको जित बढ्दो, त्यसले त्यति नै धेरै वेदी बनायो । त्यसको देखेले जित धेरै उज्जनी दियो, त्यसले त्यति नै धेरै स्तम्भ खडा गयो । २ किनकि तिनीहरूको हृदय छलपूँछ छ । अब तिनीहरूले आफ्नो दोषको दण्ड भोग्नपैर्छ । परमप्रभुले तिनीहरूका वेदीहरू भल्काउनुहुँच, तिनीहरूका स्तम्भहरू नाश गर्नुहुँच । ३ किनकि तब तिनीहरूले यसो भन्नेछन्, “हाम्रा राजा छैनन्, किनकि हामीले परमप्रभुको भय मानेन्, अनि राजा भए पनि उनले हाम्रो निमित्त के गर्न सक्ये र?” ४ तिनीहरू फोसा शब्दहरू बोल्छन्, र झुटो कसम खाएर करावा बाँध्छन् । यसैले जोतेको डोबहरूमा विशाल झारहरू उप्रेतीं, न्याय बढ्नेछ । ५ बेथ-आवनका बाछाहरूका कारणले, सामरियामा बसोबास गर्नेहरू राउँठेन् । त्यसका मानिसहरूले तिनीहरूका निमित्त विलाप गरे, अनि तीमाथि र तिनका गौरवमा, आनन्द मनाउने ती मूर्तिपुजक पुजारीहरूले पनि विलाप गरे, तर तिनीहरू अब त्यहाँ छैनन् । ६ महान् राजाका निमित्त उपहारको रूपमा, तिनीहरू अश्शूरामा लगिनेछन् । एफ्राइम अपमान हुनेछ, र इसाएल आफ्नो मूर्तिको लागि लाजमा पर्नेछ । ७ पानीको सतहमाथिको काठको एउटा दुकाङ्गी, सामरियाका राजा नष्ट पारिनेछ । ८ दुष्टताका उच्च ठाउँहरू नष्ट हुनेछ । यो इसाएलको पाप हो! तिनीहरूका वेदीहरूमाथि काँडाहरू र सिउँठीहरू पलाउनेछन् । मानिसहरूले पर्वतहरूलाई, “हामीलाई छोप!” अनि पहाडहरूलाई, “हामीमाथि खस!” भन्नेछन् । ९ “ए इसाएल, तैले मिबाको दिनदेखि नै पाप गरेको छस् । तै अहिले त्यहाँ नै बसेको छस् । के गिबामा खराब गर्नेहरूका छोराहरूलाई युद्धले सखाय पारेनेछ र? १० जब म चाहन्छु, तब म तिनीहरूलाई अनुशासित गर्नेछु । तिनीहरूका विस्तु जातिहरू एकसाथ भेला हुनेछन् । अनि तिनीहरूको दोब्बर अर्थमको निमित्त तिनीहरूलाई बन्धनमा राखेनेछन् । ११ एफ्राइम दाइँ गर्न भनपराउने दाइपको बाछोरीँ हो, यसैले त्यसको सुदूर काँधमा म एउटा जुवा हाल्नेछु । म एफ्राइमको काँधमा म एउटा जुवा राखेलु, यहूदाले हलो जोनेछ । र याकूब अकैले लिंडको लगाउनेछ ।” १२ आफ्नो निमित्त धार्मिकता छर, अनि करारको विश्वस्तताको फल कट्टी गर । आफ्नो बाँझो बारी जोत, किनकि परमप्रभु आएर तिमीहरूमाथि धार्मिकता नवार्थाउनुभएसम्म यो उहाँको खोजी गर्ने समय यही हो । १३ तिमीहरूले दुष्टता जोतेका छै, अनि तिमीहरूले अन्यायको कटनी गयौ । तिमीहरूले छलको फल खाएका छै, किनभने तिमीहरूले आफ्ना योजनाहरू, र आफ्ना धेरै सिपाहीहरूमा भर पर्यो । १४ यसैले तिमीहरूका मानिसहरूमा युद्धको गर्जन हुनेछ, र तिमीहरूका किलालावन्दी गरिएका सहरहरू नष्ट हुनेछन् । युद्धको दिनमा शल्मनले बेथ-आर्बेलाई नाश गरेको त्यो हुनेछ, जुन बेला आमाहरूलाई आफ्ना छोराहोरीसितै दुक्का-दुक्का पारिएको थियो । १५ यसैले ए बेथेल, तेरो ठुलो दुष्टताको कारणले, तालाई पनि यस्तै हुनेछ । झिसमिसेमा इसाएलका राजा पूर्ण रूपले नाश पारिनेछ ।

11 “जब इसाएल जवान मानिस थियो, तब मैले त्यसलाई प्रेम गरे, र

मैले मेरो पुत्रलाई मिश्रवाट बाहिर ल्याएँ । २ जति धेरै तिनीहरूलाई बोलाइयो, तिनीहरू मबाट त्यति नै टाढा गए । तिनीहरूले बाल देवतालाई बलिदान चढाए, र मूर्तिहरूलाई धूप बाले । ३ तापनि एफ्राइमलाई हिंडन सिकाउने म नै थिएँ । तिनीहरूका हात समतेर तिनीहरूलाई उठाउने म नै थिएँ, तर मैले तिनीहरूको वास्ता गरे भन्ने कुरा तिनीहरूलाई थाहै भएन । ४ तिनीहरूलाई मानवताका डोरीहरू र प्रेमको बन्धनहरूले मैले डोयाएँ । तिनीहरूका काँधका जुवालाई सजिलो पारिदिन कोही व्यक्ति जस्तै म तिनीहरूका निमित्त थिएँ, र तिनीहरूका अगि म झुके र तिनीहरूलाई खुवाएँ । ५ के तिनीहरू मिश्रदेशमा फर्कने छैनन् र? तिनीहरू मकहाँ फर्कन नमानेका

हुनाले, के अश्शूरले तिनीहरूमाथि राज्य गर्ने छैन र? ६ तिनीहरूका सहरहरूमा तरवार चल्नेछ र तिनीहरूका मुख्य ढोकाका बारहरूलाई नष्ट गर्नेछ ।

७ मबाट तर्केर जानालाई मेरा मानिसहरूले निश्चित गरेका छन् । तिनीहरूले सर्वोच्चलाई पुकारे पनि, कसैले पनि तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछैन । ८ एफ्राइम, म कसरी तालाई त्याग्न सक्छु? ए इसाएल, म कसरी तालाई अरुकहाँ सुम्पिन सक्छु? म तालाई कसरी अदमाङ्गै बनाउन सक्छु? म तालाई कसरी सबोयामझौं बनाउन सक्छु? मेरो हृदय मधित्र परिवर्तन भएको छ, र मेरो सम्पर्ण दया जागेको छ । ९ म आफ्नो प्रचण्ड क्रोधलाई प्रयोग गर्नेछैन । म फेरि एफ्राइमलाई नष्ट गर्नेछैन । किनकि म परमेश्वर हुँ र म मानिस होइन । तिमीहरूका बिचमा म परमपवित्र हुँ, र म क्रोधमा आउनेछैन । १० तिनीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्नेछन्, र उहाँ सिंहझौं गर्नुहुनेछ । जब उहाँ गर्जनुहुँच, उहाँका छोराहोरी पश्चिमबाट थरथर कादै आउनेछन् । ११ तिनीहरू मिश्रदेशबाट चराङ्गे र अश्शूरबाट ढुकुरझौं कादै आउनेछन् । तिनीहरूका आफ्नै घरमा बस्ने म तिनीहरूलाई बनाउनेछु— यो परमप्रभुको धोषणा हो । १२ एफ्राइमले झुट्टले, अनि इसाएलको घरानाले छलले मलाई धेरै । तर यहूदाचारिं अझौं पनि म, परमेश्वरसँग निंदैदै, र म, परमपवित्रमा विश्वसयोग्य छ ।”

12 एफ्राइमले हावा खान्छ र त्यसले पूर्वीय बतासको पछि लाग्छ ।

त्यसले झुट र हिसालाई निरन्तर बढाउँछ । तिनीहरूले अश्शूरसँग करार बाँध्दछन् र मिश्रदेशमा जैतूनको तेल लान्छन् । २ यहूदाको विरुद्ध परमप्रभुसँग एउटा मुद्रा छ र याकूबले जे गरेको छ, त्यसको लागि दण्ड दिनुहुनेछ । त्यसका कामहरूका निमित्त उहाँले त्यसलाई बदला दिनुहुनेछ । ३ गर्भमा नै याकूबले आफ्नो दाजुको कुर्कुच्चा समाते, र आफ्नो जवान अवस्थामा तिनले परमेश्वरसँग लडन्त गरे । ४ तिनले सर्वगदूतसँग लडन्त गरे र जिते । तिनी रोए र उडाँको निगाहको निमित्त बिन्नी गरे । तिनले बैथेलमा परमेश्वरलाई भेरे । त्यहाँ तिनीसँग परमेश्वर बोल्नुभयो । ५ उहाँ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुँच । पुकारा गर्नुपर्ने उहाँको नाउँ “परमप्रभु” हो । ६ यसैले आफ्नो परमेश्वरकहाँ फर्क । करारको विश्वस्तता र न्याय कायम राख र आफ्नो परमेश्वरमा निरन्तर पर्ख । ७ व्यापारीहरूका हातमा छलको तराजु रहेको छ, तिनीहरूलाई छल गर्न मन पराउँछन् । ८ एफ्राइमले भन्यो, “निश्चय नै म धेरै धनी भएको छु । आफ्नो निमित्त मैले धनसम्पत्ति पाएको छु । मेरो सबै काममा कुनै अपराध हुने कुरा, पाप हुने कुनै कुरा तिनीहरूले भेटाउनेछैनन् ।” ९ “मिश्रदेशदेखि नै म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुँ । तोकिएको चाडका दिनहरूमा झौं, तिनीहरूलाई फेरि म पालहरूमा बस्ने बनाउनेछु । १० म अगमवक्ताहरूसँग बोलें, र तिनीहरूका निमित्त मैले तिनीहरूलाई धेरै दर्शनहरू दिँँ । अगमवक्ताहरूका हातद्वारा मैले दृष्टान्तहरू दिँँ ।” ११ गिलादमा दुष्टता छ भने, निश्चय नै त्यहाँका मानिसहरू बेकामका छन् । गिलादलमा तिनीहरू सौंदर्हरू बलि चढाउँछन् । तिनीहरूका वेदीहरू जोतेको खेतमा ढुङ्गाका थुपोझौं हुनेछन् । १२ याकूब अरामको देशमा भागे । एक जना पत्नी पाउनलाई इसाएलले काम गरे, र एक जना पत्नी पाउनलाई तिनले भेडाका बगालको रेखेदेख गरे । १३ परमप्रभुले एक जना अगमवक्ताद्वारा इसाएललाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउन्यथो, र एक जना अगमवक्ताद्वारा नै उहाँले तिनीहरूको रेखेदेख गर्नुभयो । १४ एफ्राइमले परमप्रभुलाई अत्यन्त क्रोधित पारेको छ । यसैले त्यसका परमप्रभुले त्यसको रागतको दोष त्यसमाथि नै छोडूनहुनेछ र त्यसको अपमान त्यसलाई फर्काउनुहुनेछ ।

13 “जब एफ्राइम बोल्थ्यो, तब त्यहाँ कम्पन हुन्थ्यो । त्यसले आफैलाई

इसाएलमा उच्च पायो, तर बाल देवताको उपासना गरेको कारणले त्यो दोषी ठहरियो, र त्यो मच्यो । २ अब तिनीहरू झान् धेरै पाप गर्छन् ।

आपना चाँदीलाई ढालेर तिनीहरू मूर्तिहरू बनाउँछन्, सकेसम्म राग्रो सिपले ती मूर्तिहरू बनाउँछन्, र ती सबै शिल्पकारका काम हुन् । मानिसहरूले तिनीहरूका बरेमा भन्छन्, ‘बलिदान चढाउने यी मानिसहरूले बाछाहरूलाई चुम्बन गर्नुहोस् ।’ 3 यसैले तिनीहरू बिहानको बादलझौं, चाँडै नै बिलाइजाने शितञ्जै, खलाबाट हुरीले टाढा उडाएको भुसझौं, र चिम्मीबाट निस्कने धूवाङ्गौं हुनेछन् । 4 तर मिश्रदेशदेखि नै म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ । मबाहेक अर्को कुनै परमेश्वर छैन भनी तिमीहरूले स्वीकार गर्नुपर्छ । र मबाहेक कुनै अर्को उद्धारकर्ता छैन भनी तिमीहरूले स्वीकार गर्नुपर्छ । 5 उजाड-स्थानमा, अति सुक्रम्या भूमिमा नै, मैले तिमीहरूलाई चिनें । 6 जब तिमीहरूले खर्कमा खायौं, तब तिमीहरू भरपेट भयौं, र जब तिमीहरूको पेट भरियो, तब तिमीहरूका हृदयमा घमण्ड पलायो । त्यही कारणले तिमीहरूले मलाई भुल्ल्याँ । 7 तिनीहरूका निस्ति म एउटा सिंहझौं हुनेछु, र चितुवाङ्गौं म तिनीहरूको बाटोभरि ढुक्नेछु । 8 छाउराहरू खोसिएको माउ भालुले झौं म तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नेछु । तिनीहरूका छातीहरूलाई म च्यालेछु, र त्यहाँ म तिनीहरूलाई सिंहले झौं निल्नेछु जसरी जडगली पशुले तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्छ । 9 ए इस्वाएल, म तैलाई नष्ट गर्नेछु । कसले तैलाई सहायता गर्नेछ? 10 तेरो राजा कहाँ छ, जसले तैलाई सबै सहारहरूमा बचाउन सक्ला? तेरा शासकहरू कहाँ छन्, जसको विषयमा तैले मलाई भनिस, ‘मलाई एउटा राजा र राजकुमारहरू दिनुहोस्?’ 11 मैले आपनो क्रोधमा तैलाई एउटा राजा दिएँ, र मेरो क्रोधमा त्यसलाई मैले हटाएँ । 12 एफ्राइमको अपराध थुप्रिएको छ । त्यसको पाप थुप्रिएको छ । 13 प्रसवको पीडा त्यसमाधि आउनेछ, तर त्यो एउटा मूर्ख छोरा हो, किनकि जन्मने समय हुँदा पनि त्यो कोखबाट बाहिर आउँदैन । 14 के म तिनीहरूलाई चिहानको शक्तिदेखि बचाउनेछु र? के म तिनीहरूलाई मृत्युबाट बचाउनेछु र? ए मृत्यु, तेरा विपत्तिहरू कहाँ छन्? ए चिहान, तेरो विनाश कहाँ छ? मेरा आँखबाट दया लुकेको छ ।” (Sheol h7585) 15 एफ्राइम आपना दाजुभाइका बिचमा समृद्ध भए पनि, पूर्वीय बतास आउनेछ, परमप्रभुको बतास उजाड-स्थानबाट बहनेछ । एफ्राइमको मुहान सुक्नेछ, र त्यसको इनामा पानी हुनेछैन । त्यसका हरेक बहुमुच्य थोकको भण्डरलाई त्यसको शत्रुले लुट्नेछ । 16 सामरिया दोषी ठहरिनेछ, किनकि त्यसले आप्नो परमेश्वरको विश्वदमा विद्रोह गरेको छ । तिनीहरू तरवारद्वारा मारिनेछन्, र तिनीहरूका जवान छोराछोरीलाई पछारेर टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ, र तिनीहरूका गर्भवती स्त्रीहरूका पेट चिरिनेछन् ।

14 ए इस्वाएल, परमप्रभु आपना परमेश्वरकहाँ फर्क, किनकि आपना अपराधको कारणले तिमीहरू पतित भएका छौं । 2 आपनो साथमा वचन लेओ र परमप्रभुकहाँ फर्क । उहाँलाई भन, “हाप्रा सबै अपराध क्षमा गर्नुहोस् र जे असल छ त्यो ग्रहण गर्नुहोस्, ताकि तपाईंलाई हामी आपना ओठको फल चढाउन सकाँ । 3 अशूरले हामीलाई बचाउनेछैन । हामी युद्ध गर्नलाई घोडाहरूमा सवार हुनेछैन । न त आपना हातले बनाएका कुरालाई हामी यसो भनेछौं, ‘तपाईं हाप्रा देवता हुनुह्न्छ,’ किनकि तपाईंमा नै ढुहरोले दया पाउँछ ।” 4 “तिनीहरू तर्कका भए पनि म निको पार्नेछु, म तिनीहरूलाई सितैमा प्रेम गर्नेछु, किनकि त्यसप्रतिको मेरो रिस मरेको छ । 5 इस्वाएलको निस्ति म शीतझौं हुनेछु । लिली फूलझौं त्यो फुल्नेछ र लेबनानको देवदारुझौं त्यसले जरा गाइनेछ । 6 त्यसका हाँगाहरू फैलिनेछन् । त्यसको सुन्दरता जैतूनको रूखझौं हुनेछ, र त्यसको सुनान्ध लेबनानको देवदारुझौं हुनेछ । 7 त्यसको छहारीमा बस्ने मानिसहरू फर्कनेछन् । तिनीहरू अन्नदै बढ्नेछन् र दाखको बोटझौं फुल्नेछन् । त्यसको ख्याति लेबनानको दाखमद्यझौं हुनेछ । 8 ए एफ्राइम, मूर्तिहरूसँग मेरो अरू के काम छ? म त्यसलाई जवाफ दिनेछु र त्यसको वास्ता गर्नेछु । म सल्लोको रूखझौं हुँ, जसका पातहरू सधैं हरिया हुन्छन् र मबाट नै तेरो फल आउँछ ।” 9 को बुद्धिमान छ, जसले यी कुराहरू बुझन सक्छ? कसले कुराहरू बुझ्छ जसले गर्दा उसले ती जान्न सक्छ?

किनकि परमप्रभुका मार्गहरू ठिक हुन्छन्, र धर्माचाहिं तिनमा हिँड्छन्, तर विद्रोह गर्नेहरूचाहिं तिनमा ठेस खानेछन् ।

योएल

1 पतुएलका छोरा योएलकहाँ आएको परमप्रभु वचन यही हो । 2 ए धर्मगुहरहु हो, यो कुरा सुन, र ए देशका सबै बासिन्दाहरु हो ध्यानसँग सुन । तिमीहरूका दिनमा वा तिमीहरूका पुर्खाहरूका दिनमा कहिल्लै यस्तो भएको छ? 3 त्यसको विषयमा आफ्ना छोराछोरीलाई भन, र तिमीहरूका छोराछोरीले आफ्ना छोराछोरीलाई भन्नू, र तिमीहरूका छोराछोरीले अर्को पुस्तालाई भन्नू । 4 बथनमा हिङ्गेसलहरूस्ते जेवाँकी छोडेका छन्, ती तुला सलहले खाएका छन्, तुला सलहले जे बाँकी छोडेका छन् ती फट्याङ्गाले खाएका छन्, र फट्याङ्गाले जे बाँकी छोडेका छन् ती झुसिल्कराले खाएका छन् । 5 ए मध्यले मातेकाहरु हो, उठ र रोए! ए दाखमध्य पिउनेहरु, सबै विलाप गर, किनभने मिठी दाखमध्यलाई तिमीहरूबाट खोसिएको छ । 6 किनकि मेरो देशमा एउटा जाति आएको छ, बलियो र अनगिन्ती छ । त्यसका दाँत सिंहका दाँतझौं छन्, र त्यसका दाहा सिंहनीका झौं छन् । 7 त्यसले मेरो दाखबारीलाई उजाड ठाउँ बनाएको छ र मेरो नेभाराका बोटलाई लाछेर नाड्गो पारेको छ । त्यसका बोक्राहरु त्यसले ताछेको छ र टाढा फालेको छ, र हाँगाहरु केवल सेता मात्र छन् । 8 आफ्नो भर्खरको पतिको मृत्यु भएर भाड्ग्रा लगाएकी कन्या केटीले झौं विलाप गर । 9 परमप्रभुको मन्दिरबाट अन्नबलि र अर्धबलि हटाइएका छन् । परमप्रभुको सेवा गर्ने पुजारीहरु विलाप गर्छन् । 10 खेतहरु सखाप पारिएका छन्, र अन्नहरु नष्ट पारिएका हुनाले भूमिले विलाप गर्दैछ । नयाँ दाखमध्य सुकेको छ, तेल बाँकी छैन । 11 ए किसानहरु हो, लजिज्जत होओ, र दाखबारी लगाउनेहरु हो, विलाप गर । किनभने भूमिको उज्जनी नष्ट भएको छ । गहुँ र जौका बढिरहेका छैन । 12 दाखका बोटहरु ओइलाएका छन् र नेभाराका बोटहरु सुकेका छन्, र अनार बोटहरु, खजूर बोटहरु र स्याउको बोटहरु, खेतबारिका सबै बोटहरु ओइलाएका छन् । किनभने मानवजातिका सन्तानबाट आनन्द विलाएर गएको छ । 13 ए पुजारीहरु हो, भाड्ग्रा लगाओ र विलाप गर! वेदीमा सेवा गर्नेहरु हो, विलाप गर । ए मेरा परमेश्वरका सेवा गर्नेहरु हो, आओ, र रातभर भाड्ग्रा लगाएर बस । किनभने तिमीहरूका परमेश्वरको मन्दिरबाट अन्नबलि र अर्धबलि हटाइएका छन् । 14 पवित्र उपवासको घोषणा गर, र पवित्र सभा आव्हान गर । परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको मन्दिरमा देशका सबै धर्मगुहरहरु र बासिन्दाहरूलाई भेला गराओ र, अनि परमप्रभुमा पुकार । 15 हाय! त्यो दिन, किनकि परमप्रभुको दिन नजिकै छ । त्योसँगै सर्वशक्तिमानबाट विनाश आउनेछ । 16 के हाँगै आँखाका सामु खानेकुरा, अनि हाप्रा परमेश्वरको मन्दिरबाट आनन्द र रमाहरट रोकिएको छैन र? 17 माटोका डल्लामुनि बीउहरु सडे, भण्डारहरु उजाड भए, र अन्नका भकराहरु भत्काइए, किनकि अन्न सुकेको छ । 18 पशुहरु कसरी विलाप गर्छन्! पाल्तु पशुका बथानहरूले कष्ट भोग्दैछन्, किनकि तिमीहरूका निमित्त खर्क छैन । सथै, भेडाका बगालहरु पनि कष्ट भोग्दैछन् । 19 हे परमप्रभु, म तपाईंमा पुकार गर्दछु । किनकि उजाड-स्थानका खर्कहरूलाई आगोले भस्म पारेको छ, र खेतका सबै रुखहरूलाई आगोले जलाएको छ । 20 जमिनका पशुहरु पनि तपाईंका निमित्त तिडिपन्छन्, किनकि पानीका खोलाहरु सुकेका छन्, र उजाड-स्थानका खर्कहरूलाई आगोले भस्म पारेको छ ।

2 सियोनमा तुरही फुक, र मेरो पवित्र पर्वतमा चेतावनी ध्वनि बजाओ!

देशका सबै बासिन्दाहरु डरले थरथर होऊन्, किनकि परमप्रभुको दिन आउँदैछ, वास्तवमा, त्यो नजिकै छ । 2 यो अन्धकार र उदासको दिन हो, बादलहरु र बाक्करो अन्धकारको दिन हो । जसरी पर्वतहरुमा झिसमिसे बिहानी फैलिन्छ, त्यसरी नै एउटा तुलो र शक्तिशाली सेना नजिक आँदैछ । त्यस्तो सेना पहिले कहिल्लै यैधिएन, अनि पुस्तै-पुस्ता पछिसम्म पनि, त्यहाँ त्यस्तो फेरि कहिल्लै हुनेछैन । 3 त्यसको अगाडिका सबै कुरालाई आगोले भस्म पार्दैछ, र त्यसको पछाडि आगोको ज्वाला बलिरहेको छ । त्यसको

अगाडिको देश अदनको बगैँचाजस्तो छ, तर त्यसको पछाडि एउटा नाश भएको उजाड-स्थान छ । त्यसबाट कुनै कुरा फुल्कनेछैन । 4 त्यो सेना घोडाहरूझौं देखा पर्छ, र तिनीहरु घोडचढीहरूझौं दौडन्छन् । 5 पर्वतहरुका टाकुराहरूमा रथहरूले गरेझौं, झिंजाहरु भस्म पार्ने भयडक ज्वालाको आवाजधौं, युद्धको निमित्त तयार भएको शक्तिशाली सेनाझौं, आवाज गरेर तिनीहरु उप्रन्छन् । 6 तिनीहरूको उपस्थितिले मानिसहरु वेदानामा पर्छन्, अनि तिनीहरूका सम्पूर्ण अनुहार पहेलो हुन्छ । 7 शक्तिशाली लडाकुहरूझौं तिनीहरु दौडन्छन्, सेनाहरूझौं तिनीहरु पर्खालहरूमा चढ्छन्, तिनीहरु हरेक व्यक्ति पडलिवद्व भएर हिंडन्छ, र आफ्नो पडलिलाई बिगार्देन्न । 8 न त एउटाले अर्कालाई ध्वक्का दिन्छन् । तिनीहरु प्रत्येक नै आ-आफ्नै बाटोमा हिङ्गन्छ । तिनीहरु सुरक्षाबलहरूलाई तोडैदै अधि बढ्छन्, र आफ्नो लाइनभन्दा बाहिर पुदैन्न । 9 तिनीहरूले सहरलाई आक्रमण गर्नु, तिनीहरु पर्खालिमा दौडन्छन्, तिनीहरु घरहरुमाथि चढ्छन्, र चोरहरूझौं तिनीहरु इयालहरूबाट भित्र जान्छन् । 10 तिनीहरूको अगि पृथ्वी काम्ल, आकाश थरथर हुन्छ, सूर्य र चन्द्रमा अँथ्यारो हुन्छन्, अनि ताराहरु चम्कन छोड्छन् । 11 परमप्रभुले आफ्नो सेनाको सामु ठुलो सोरले कराउनुहुन्छ, किनकि उहाँका योद्धाहरु असँख्य छन्, किनकि उहाँका आज्ञा पालन गर्नेहरु, ती बलिया छन् । किनकि परमप्रभुको दिन महान् र अत्यन्तै भयानक हुन्छ । त्यसबाट को बाँच सक्छ र? 12 परमप्रभु भन्नुहुन्छ “अहिले पनि, आफ्ना सारा हृदयले मकाहाँ फर्क । उपवास बस, रोओ, र विलाप गर ।” 13 आफ्ना लुगामात्र होइन तर आफ्ना हृदय पनि धुजाधुजा पार, र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरकाहाँ फर्क । किनकि उहाँ अनुग्रही र कृपापूर्ण, रिसाउनमा ढिला र करारको विश्वसतामा प्रशस्त हुनुहुन्छ, र दाढको पिडा दिनबाट उहाँ पर्कन चाहनुहुन्छ । 14 कसले जान्दछ? सायद उहाँ पर्कनुहुन्छ, र दया देखाउनुहुन्छ, र आफ्नो पछि आशिष छोइनुहुन्छ, तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरका निमित्त अन्नबलि र अर्धबलि दिनुहुन्छ कि? 15 सियोनमा तुरही फुक, पवित्र उपवासको आक्षान गर, र पवित्र सभा बोलाओ । 16 मानिसहरूलाई भेला गरा ओ, पवित्र सभा बोलाओ । धर्मगुहरहरूलाई भेला गर, बालबालिका र दूधे बालकहरूलाई भेला गराओ । दुलाहाहरु आफ्ना कोठाहरूबाट बाहिर आऊन्, अनि दुलाहाहरु आफ्ना सृजागारका कोठाहरूबाट बाहिर आऊन् । 17 पुजारीहरु, परमप्रभुका सेवकहरु, दलान र वेदीको बिचमा रोजन् । तिनीहरूले यसो भूमि, “हे परमप्रभु, आफ्ना मानिसहरु बाँकी राख्नुहोस्, र आफ्नो उत्तराधिकारलाई धृणाको पात्र बन नदिनुहोस्, र जातिहरूले तिनीहरूको गिल्ला नगर्नु । तिनीहरूले जातिहरूका बिचमा यस्तो किन भन्नु, “तिनीहरूका परमेश्वर कहाँ छ?”” 18 आफ्नो देशको निमित्त परमप्रभु डारी हुनुभयो र आफ्ना मानिसहरूलाई दया देखाउनुभयो । 19 परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई जावाफ दिनुभयो, “हेर, म तिनीहरूका निमित्त अन्न, नयाँ दाखमध्य, र तेल पठाउनेछु । ती कुराहरूले तिनीहरु सन्तुष्ट हुनेछौं, र तिनीहरूलाई फेरि म जातिहरूका बिचमा अपमानित तुल्याउनेछैन । 20 उत्तरबाट आक्रमण गर्नेहरूलाई म तिनीहरूबाट टाढा हटाइदिनेछु, र तिनीहरूलाई एउटा सुक्खा र त्यागिएको देशमा लखेतिदिनेछु । तिनीहरूको सेनाको अग्रपद्धकि पूर्वीय समुद्रमा, अनि पछिल्लो पडकिचाहिं पश्चिमी समुद्रमा जानेछ । त्यसको दुर्गम्य माथि उठेनेछ, त्यसको सङ्केतो दुर्गम्य माथि उठेनेछ ।” निश्चय नै उहाँले महान् काम गर्नुभएको छ । 21 ए देश, नदरा, रमाहरट गर र आनन्दित हो, किनकि परमप्रभुले महान् काम गर्नुहुनेछ । 22 ए मैदानका पशुहरु हो, नदराओ, किनकि उजाड-स्थानका खर्कहरूमा पलाउनेछु, र बोटहरूले आफ्ना फलहरु दिनेछु, र नेभाराका बोटहरु र दाखका बोटहरूले आ-आफ्ना फसल पुरा रूपमा दिनेछु । 23 ए सियोनका मानिस हो, खुशी होओ, आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरमा आनन्दित होओ । किनकि उहाँले ठिक समयमा चाँडे शरदको वर्षा दिनुहुनेछ, र तिनीहरूका निमित्त झारी पार्नुहुनेछ, पहिलेझौं नै शरद् र बसन्तका दुइ झारी हुनेछैन । 24 खलाहरु गहुँले भरिनेछैन,

र ध्याम्पोहरू नयाँ दाखमद्य र तेलले भरिएर पोखिनेछन् । 25 “बथानमा हिंडने सलहले— ठुला सलह, सखाप पार्ने सलहर नाश गर्ने सलहले— मैले तिमीहरूका बिचमा पठाएको मेरो शक्तिशाली सेनाले, वर्षदिखि खाएको बालीको म तिमीहरूलाई क्षतिपुर्ति दिनेछु । 26 तिमीहरू प्रशस्त गरी खानेछौं र भरपेट हुनेछौं, र आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको नाउंको प्रसंसा गर्नेछौं, जसले तिमीहरूका बिचमा अचम्मका काम गर्नुएको छ, र म कहिल्यै आफ्ना मानिसहरूमा जाल ल्याउनेछैन । 27 म इसाएलको बिचमा छु भनी तिमीहरूले जानेछौं, र म नै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, र त्यहाँ अर्को कोही पनि छैन, र म कहिल्यै आफ्ना मानिसहरूमा लाज ल्याउनेछैन । 28 कहीं समयपछि सबै मानिसमाथि, म आफ्नो आत्मा खन्याउनेछु, र तिमीहरूका छोराहरू र छोरीहरूले अगमवाणी बोलेछन् । तिमीहरूका वृद्ध मानिसहरूले सपनाहरू देखेछन्, र तिमीहरूका जवान मानिसहरूले दर्शनहरू देखेछन् । 29 साथै ती दिनहरूमा दासहरू र दासीहरूमा, म आफ्नो आत्माबाट खन्याउनेछु । 30 आकाश र पृथ्वीमा अचम्मका कामहरू, रगत, आगो, र धूँवाका मुस्लाहरू म देखाउनेछु । 31 परमप्रभुको त्यो महान् र भयानक दिन आउनुअघि, सूर्य अन्धकारमा अनि चन्द्रमा रगतमा परिवर्तन हुनेछ । 32 परमप्रभुको नाउँ पुकर्ने हारेक व्यक्तिको बाटाइनेछ । किनकि जस्तो परमप्रभुले भन्नुभएको छ, सियोन पर्वतमा र यस्तश्लेममा छुटकारा पाएका मानिसहरू हुनेछन्, जसलाई परमप्रभुले बोलाउनुहुन्छ ।

3 हेर, ती दिनमा र त्यो समयमा, यहुदा र यस्तश्लेमका निवासितहरूलाई मैले फकिँदा, 2 सबै जातिहरूलाई म भेला गर्नेछु, र तिनीहरूलाई यहोशापातको बेसीमा तल लैजानेछु । मेरा मानिसहरू र मेरो उत्तराधिकार इसाएलको कारणले, जसलाई तिनीहरूले जातिहरूका बिचमा छरपष्ट पारेको, र मेरो देशलाई तिनीहरूले भाग-भागको पारेको कारणाले, त्यहाँ म तिनीहरूको न्याय गर्नेछु । 3 तिनीहरूले मेरा मानिसहरूका निमित चिट्ठा हाले, एउटी वेश्या पाउनलाई केटालाई बेचे, र दाखमद्य पिउनलाई केटीलाई बेचे, यसरी तिनीहरूले जाँड-रक्सी पिए । 4 अब, दुरोस, सीदोन र पलिश्तीका सबै क्षेत्रहरू, तिमीहरू किन मसँग रिसाउँछौ? के तिमीहरूले मलाई बदला लिन सकछौ? तिमीहरूले मलाई बदला लियो भने पनि, तिमीहरूको बदलालाई म तुरुन्तै तिमीहरूके थाप्लोमा फर्काउनेछु । 5 किनकि तिमीहरूले मेरो चाँदी र सुन लायो, र मेरा बहुत्तुल्य धनसम्पत्ति तिमीहरूले आफ्ना मन्दिरहरूमा लाग्यो । 6 यहुदा र यस्तश्लेमका मानिसहरूलाई तिनीहरूका इलाकाबाट टाढा हटाउनलाई, तिमीहरूले तिनीहरूलाई ग्रीकहरूका हातमा बेचिदियो । 7 हेर, तिमीहरूले तिनीहरूलाई बेचेका ठाउंबाट, म तिनीहरूलाई माथि उठाउनेछु, र तिमीहरूके टाउकोमा त्यसको मुल्य चुकाउनेछु । 8 यहुदाका मानिसहरूका हातद्वारा, तिमीहरूका छोराहरू र छोरीहरूलाई म बेचिदिनेछु । टाढाको जाति शबाहरूका हातमा, तिनीहरूले उनीहरूलाई बेचेछन्, किनकि परमप्रभुले बोल्नुभएको छ ।” 9 जातिहरूका बिचमा यो कुरा घोषणा गर, “युद्धको निमित आफैलाई तयार गर, शक्तिशाली मानिसहरूलाई जगाओ, तिनीहरूलाई नजिक आउन देओ, युद्धका सबै मानिसहरू माथि आऊन । 10 आफ्ना फालीहरू पिटेर तरवारहरू बनाओ र छिमल्ले खुकुरीहरू पिटेर भालाहरू बनाओ । कमजोरले भनोसु, ‘म बालियो छु ।’ 11 ए सबै नजिकका जातिहरू, हतार गर र आओ, आफूलाई एकसाथ त्यहाँ भेला पार । हे परमप्रभु, आफ्ना शक्तिशाली योद्धाहरूलाई तल ल्याउनुहोस् । 12 जातिहरूले आफैलाई जगाउन र यहोशापातको बेसीमा उक्लेर आऊन । किनकि वरिपरिका सबै जातिको न्याय गर्न, म त्यहाँ बस्नेछु । 13 हाँसिया बोक, किनकि फसल पाकेको छ । आओ, दाखहरूलाई पेल, किनको दाखको कोल भरिएको छ । ध्याम्पोहरू भरिएर पोखिन्छन्, किनकि तिनीहरूका दुष्टता विशाल छ ।” 14 त्यहाँ होहल्ला छ, इन्साफको बेसीमा कोलाहल छ । किनकि इन्साफको बेसीमा परमप्रभुको दिन नजिकै छ । 15 सुर्य र चन्द्रमा अन्धकार

हुन्छन्, र ताराहरूले आफ्नो चमक लुकाउँछन् । 16 सियोनबाट परमप्रभु थरथर कानेछन्, तर परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूका निमित शरणस्थान, र इसाएलका मानिसहरूका निमित किल्ला हुनुहेछ । 17 “यसैते, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर म नै हुँ भनी तिमीहरूले जानेछौं, म आफ्नो पवित्र पर्वत सियोनमा बास गर्दू । तब यस्तश्लेम पवित्र हुनेछ, र त्यसबाट फेरि कहिलै कुनै सेना हिँडेनेछन् । 18 त्यो दिनमा यस्तो हुनेछ, पहाडहरूबाट मिठो दाखमद्य चुहिनेछ, डाँडाहरूबाट दूध बगेछ, यहुदाका सबै खोलाहरूमा पानी बनेछ, र परमप्रभुको मन्दिरबाट मूल फुट्नेछ, र शित्तिमको उपत्यकालाई भिजाउनेछ । 19 यहुदाका मानिसहरूमाथि अत्याचार गरिएको हुनाले, तिनीहरूले आफ्नो देशमा निर्दोष रगत बगाएको हुनाले, मिश्र त्यागीएर उजाड हुनेछ, र एदोमचाहिं त्यागिएको उजाड-स्थान हुनेछ । 20 तर यहुदामा सर्थै मानिसहरू बसोबास गर्नेछन्, र यस्तश्लेममा चाहिं पुस्तादेखि पुस्तासम्म बसोबास हुनेछ । 21 मैले बदला नलिएको रगतको म बदला लिनेछु, किनकि परमप्रभु सियोनमा बास गर्नुहुन्छ ।”

आमोस

१ तकोका गोठालामध्ये एक जना आमोसले इसाएलका विषयमा प्रकाशमात्र

पाएका कुराहू यी नै हुन् । भुकम्प जानुभन्दा दुई वर्षअगाडि यहूदाका राजा उज्जियाहका दिनमा, र येहोआशका छोरा इसाएलका राजा यारोबामका दिनमा पनि तिनले यी कुराहू प्राप्त गरे । २ तिनले भने, “परमप्रभु सियोनबाट गर्जनुपेछ । उहाँले यस्श्लेमबाट आफ्नो आवाज उठाउनुहोले । गोठालाहूका खक्कहू सुक्नेछन् । कार्मेलको टाकुरो ओइलाउनेछ ।” ३ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “दमस्कसका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले गिलादलाई फलामका औजाहरूले नाश गरे । ४ हजाएलको घरानामा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले बैन-हददका किल्लाहू भस्म पार्नेछ । ५ म दमस्कसका मूल ढोकाका गजबाहरू भाँचेलु र अवान उपत्यकामा राज्य गर्नेलाई, र बैथ अदनमा राजदण्ड लिनेलाई समेत म टुक्राटुका पार्नेछु । अरामका मानिसहरू निर्वासित भएर कीरमा जानेछन् ।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । ६ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “गजाका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले सम्पूर्ण मानिसलाई केटो बनाएर, एदोमको हातमा सुम्पन लगे । ७ गजाका पर्यालहरूमा म आगो पठाउनेछु र त्यसले त्यसका किल्लाहू भस्म पार्नेछ । ८ अश्देदमा बस्ने मानिस, र अशक्तोनको राजदण्ड लिने मानिसलाई म टुक्राटुका पार्नेछु । एक्रोनको विरुद्ध म आफ्ना हात उठाउनेछु, र बाँकी रहेका पलिश्तीहू नाश हुनेछन् ।” परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ । ९ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “तुरोसका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले सम्पूर्ण मानिसलाई एदोमा सुम्पेका छन्, र आफ्नो भ्रातृत्व करार तिनीहूले तोडका छन् । १० टुरोसका पर्यालहरूमा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले उसका किल्लाहूलाई भस्म पार्नेछ ।” ११ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ, “एदोमका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने त्यसले आफ्नो भाइलाई तरवारले खेदयो, र सबै दयालाई त्यापिदियो । त्यसको रिस निरन्तर बढ्द्यो, र त्यसको क्रोध सदाको निम्ति रह्यो । १२ तेमानमा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले बोज्याका दरबारहरूलाई भस्म पार्नेछ ।” १३ परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “अम्मोनका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले आफ्नो सीमा बढाउन सकून भनेर, गिलादका गर्भवती स्त्रीहूका पेट चिरे । १४ रब्बाका पर्यालहरूमा म आगो बाल्नेछु, र युद्धको दिनको चिच्याहट, र हरीबतासमा हुने आँधीको दिनको, आवाज निकालेर दरबारहरूलाई भस्म पार्नेछ । १५ तिनीहूका राजा, त्योसँगी त्यसका अधिकारीहू समेत कैदमा जानेछन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

२ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ: “मोआबका तिन वा चारवटा पापका निम्ति

समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने त्यसले एदोमका राजालाई जलाएर चून बनायो । २ मोआबमा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले किर्येतका किल्लाहूलाई भस्म पार्नेछ । चिच्याहट र तुरहीको आवाजमा, ठुलो गर्जनसहित मोआबचाही मर्नेछ । ३ त्यसको न्यायकर्तालाई म नष्ट गर्नेछु र त्यसका सबै राजकुमारलाई म मार्नेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । ४ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ: “यहूदाका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले परमप्रभुको व्यवस्थालाई तिरस्कार गरे, र उहाँका विधिहू पालना गरेनन् । तिनीहूका छुट्टेले तिनीहूलाई भ्रममा पाय्यो, जसका पछि तिनीहूका पुर्खाहू पनि हिँडेका थिए । ५ यहूदामा म आगो पठाउनेछु, र त्यसले यस्श्लेमका किल्लाहूलाई भस्म पार्नेछ ।” ६ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ: “इसाएलका तिन वा चारवटा पापका निम्ति समेत, दण्ड दिनबाट म पछि हट्नेछैन, किनभने तिनीहूले

निर्दोषहरूलाई चाँदीमा, अनि दरिद्रहरूलाई एक जोर जुतामा बेचे । ७ मानिसहरूले भुइँमा भएको धुलोलाई कुल्लेझौ, तिनीहूले गरिबहरूका शिरहरू कुल्लवन्छन् । तिनीहूले थिचोमिचोमा परेकालाई पर धकेल्छन् । एक जना मानिस र उसका बाबु एउटै केटीसँग सुत्थन्, र यसरी मेरो पवित्र नाँलाई अशुद्ध पार्नेछ । ८ तिनीहूले बन्धको रूपमा लिएका लुगाहरूमध्य नै तिनीहूले आफ्नो परमेश्वरका मन्दिरमा पिउछन् । ९ तापनि तिनीहूका सामु मैले एमोरीलाई नाश गरे, जसका उचाइ देवदारहूका उचाइँझै थियो । त्यो फलाँटको रुख जत्तिकै बलियो थियो । तापनि मैले त्यसको माथिको फल, अनि त्यसको मुनिका जराहरूलाई नाश गरे । १० साथै मैले तिनीहूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर माथि ल्याएँ, र एमोरीहूको देश कब्जा गर्नलाई, चालिस वर्षसम्म तिनीहूलाई मरभूमिमा ढोन्याएँ । ११ तिनीहूका छोराछोरीका विचबाट अगमवक्ताहरू, र तिनीहूका जवान मानिसहरूबाट नाजिरीहू मैले खडा गरे । १२ इसाएलका मानिस हो, के यो सत्य होइन? — यो परमप्रभुको घोषणा हो । १२ तर तिनीहूले नाजिरीहरूलाई दाखमध्य पिउन प्रेरित गयौ, अनि अगमवक्ताहरूलाई अगमवाणी नबोल्ने आज्ञा दियौ । १३ हेर, अन्न भरिएको गाडाले कसैलाई कुल्लेझौ, म तिनीहूलाई कुल्लनेछु । १४ तेज दौडने उकेर जान सक्नेछैन, र बलियोले आफ्नो बलमाथि बल पाउनेछैन, न त शक्तिशालीले आफैलाई बचाउन सक्नेछ । १५ धनुधारी खडा हुनेछैन । तीव्र गतिमा दौडने उम्क्ने छैन । घोडचडीले आफैलाई बचाउन सक्नेछैन । १६ त्यस दिनमा सबैभन्दा साहसी योद्धाहरू पनि नाड्गै भाग्नेछन् — यो परमप्रभुको घोषणा हो ।”

३ ए इसाएलका मानिस हो, तिनीहूका विरुद्धमा, मिश्रदेशबाट मैले

निकालेर ल्याएको सम्पूर्ण परिवारको विरुद्धमा परमप्रभुले बोल्नुभएको यो वचन सुन: “पृथ्वीमा भएका सबै परिवारहरूबाट, मैले केवल तिनीहूलाई छानेको छु । त्यसकारण तिनीहूका सबै पापहरूका निम्ति, म तिनीहूलाई दण्ड दिएछु ।” ३ सहमत नभएसम्म दुई जना सँगै हिँडछन् र? ४ जडगलको सिंहले कुनै सिकार नपाउदा पनि, के त्यो गर्जन्छ र? जवान सिंहले आफ्नो ओडारामा केही फेला नपारेसम्म, के त्यो ड्यार्ट-ड्यार्ग गर्छ र? ५ चराको निम्ति चारो नराखेसम्म के त्यो भुइँमा भएको पासोमा पर्छ र? पासोले केही कुरा समाउन नपाउदा पनि के त्यो भुइँबाट माथि उफिल्छ र? ६ सहरमा तुरी बज्जो भने, के त्यहाँका मानिसहरू थर-थर कामदैनन् र? सहरलाई प्रकोपले नाश गर्दा, त्यो परमप्रभुले नै पठाउनुभएको होइन र? ७ निश्चय नै परमप्रभुले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई आफ्नो योजना प्रकट नगर्नुभएसम्म उहाँले केही पनि गर्नुहोनेछ । ८ सिंह गर्जेको छ । को डराउनेछैन र? परमप्रभु परमेश्वर बोल्नुभएको छ । कसले अगमवाणी बोल्दैन र? ९ अश्देदमा भएका किल्लाहरूमा, र मिश्रदेशमा भएका किल्लाहरूमा यो कुरा घोषणा गर । यसो भन, “सामरियाका पाहाडहरूमा आफैलाई भेला पार र त्यहाँके ठुलो भ्रम छ र के अत्याचार छ त्यो हेर । १० किनभने ठिक काम कसरी गर्न सो तिनीहू जान्दैनन् — यो परमप्रभुको घोषणा हो — तिनीहूले आफ्ना किल्लाहरूमा हिंसा र विनाश संचित गर्छन् ।” ११ यसैकारण, परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहुन्छ: “एउटा शत्रुले देशलाई धेनेछ, र तिनीहूका गढहरूलाई नाश गर्नेछ र तिनीहूका किल्लाहरूलाई लुट्नेछ ।” १२ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ: “जसरी गोठालाले सिंहको मुखबाट दुर्घटवटा खुट्टा, वा कानको एक टुक्रामात्र छुटाउँछ, यसरी नै सामरियामा बस्ने मानिसहरूलाई पनि छुटाइनेछ । तिनीहूसित केवल पलड्याको एउटा कुना वा खाटको एक टुक्रा मात्र छोडिनेछ ।” १३ याकूबका घरानाका विरुद्धमा सुन र गवाही देओ — यो सर्वशक्तमान परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । १४ “किनभने मैले इसाएलका पापको दण्ड दिने दिनमा, म बेयेलका वेदीहरूलाई पनि दण्ड दिनेछु । वेदीका सिडहरू काटिनेछन् र भुइँमा खस्नेछन् । १५ म हिँडमा बस्ने

घरलाई गर्मीमा बस्ने घरसँगै नाश गर्नेछु । हस्तिहाडका घरहरू नाश हुनेछन्, र ठुला-ठुला घरहरू लोप हुनेछन्— यो परमप्रभुको घोषणा हो ।”

४ ए बाशानका गाईहरू, यो वचन सुन, तिमीहरू जो सामरियाको पहाडमा बस्था, तिमीहरू जसले गरिबहरूलाई थिथोमिचो गर्छन्, तिमीहरू जसले दरिद्रहरूलाई कुल्चिन्छै, तिमीहरू जसले आफ्ना पतिहरूलाई भन्छै, “हामीलाई मध्य ल्याउनुहोस” । २ परमप्रभुले आफ्नो पवित्रताद्वारा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, “हेर, तिमीहरूमाथि यस्ता दिनहरू आउनेछन् जति बेला तिमीहरूलाई तिनीहरूले अंकुसेले, र तिमीहरूमध्ये अनितम बचेकाहरूलाई बल्छीले लैजानेछन् । ३ तिमीहरू सहरका पर्वतिका धाँदाहरूका विचावाट जानेछै, तिमीहरू हेरक व्यक्ति सिधै त्यहाँबाट जानेछै, र तिमीहरू हर्मोनितर फालिनेछौ—यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” ४ “बेथेलमा जाओ र पाप गर, गिलगालमा जाओ अनि धैरे पाप बढाओ, हेरक बिहान आफ्ना बलिदानहरू, हेरक तिन दिनमा आफ्ना दाशशहरू ल्याओ । ५ रोटीले धन्यवादको बलिदान अर्पण गर, स्वइच्छा भैरीको घोषणा गर । तीबारे घोषणा गर, किनकि यस कुराले तिमीहरू, इसाएलका मानिसहरूलाई खुसी तुल्याउँछ, —यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो । ६ मैले तिमीहरूका सबै सहरहरूमा तिमीहरूका भोको पेट दिएँ र तिमीहरूका सबै ठाउँहरूमा रोटीको अभाव पारें । तापनि तिमीहरू मकहाँ फर्केका छैनो—यो परमप्रभुको घोषणा हो ।” ७ फसल काटनलाई तिन महिना बाँकी हुँदा नै मैले पनि तिमीहरूबाट वर्षालाई रोकें । एउटा सहरमा मैले पानी पर्न दिएँ र अर्को सहरमा मैले पानी पर्न दिइन । जमिनको एक भागमा पानी पर्यो, तर जमिनको जुन भागमा पानी परेन त्यो सुक्ष्मो । ८ दुई वा तिनवटा सहर पानी पिउनको निम्ति अर्को सहरतर्फ धर्मराउँदै हिँडे, तर तृप्त भएनन् । तापनि तिमीहरू मर्तफ फर्केका छैनो—यो परमप्रभुको घोषणा हो । ९ डुधवा र ओसले मैले तिमीहरूलाई कष्ट दिएँ । तिमीहरूका असङ्ख्य बाँग्याहरू, तिमीहरूका दाखबारीहरू, तिमीहरूका नेभाराका रुखहरू, र जैतूनका रुखहरू, सलहले ती सबैलाई सखाप पारे । तापनि तिमीहरू मर्तफ फर्केका छैनो—यो परमप्रभुको घोषणा हो । १० मैले मिश्रमा झौँ तिमीहरूका विचमा विपति पठाएँ । तिमीहरूका जवान मानिसहरूलाई मैले तरवारले मारें, तिमीहरूका घोडाहरूलाई लिएर गाँँ, र तिमीहरूका छाउनीको दुर्अन्ध तिमीहरूको नाकसम्म आउने पारें । तापनि तिमीहरू मर्तफ फर्केका छैनो—यो परमप्रभुको घोषणा हो । ११ मैले तिमीहरूका विचमा भएका सहरहरू नाश पारें, जसरी परमेश्वरले सदोम र गमोरालाई नाश पार्नुभएको थियो । तिमीहरू आगोबाट बाहिर तानिएका अगुलाहरूङ्गी थियो । तापनि तिमीहरू मर्तफ फर्केका छैनो—यो परमप्रभुको घोषणा हो । १२ त्यसैले, ए इसाएल, म तेरो विचमा केही डरलागदो कुरा गर्नेछु । र मैले तिमीहरूका विचमा केही डरलागदो गर्ने हुनाले, ए इसाएल, आफ्नो परमेश्वरलाई भेटन तयार हो । १३ किनकि, हेर, जसले पहाडहरू बनाउनुहुन्छ, उहाँले नै बतास पनि सृष्टि गर्नुहुन्छ, आफ्ना विचारहरू मानिसजातिकहाँ प्रकट गर्नुहुन्छ, बिहानको उज्यालोलाई अन्धकार बनाउनुहुन्छ, र पृथ्वीका उच्च ठाउँहरूलाई कुल्पिनुहुन्छ । परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, उहाँको नाँव हो ।”

५ ए इसाएलको घराना, तिमीहरूका विषयमा मेरो यो विलापको वचन सुन । २ कुमारी इसाएल पतन भएको छ, त्यो फेरि उठ्नेछन, त्यो आफ्नै भूमिमा त्यागिएको छ, त्यसलाई उठाउने त्यहाँ कोही छैन । ३ किनभने परमप्रभु परमेश्वर यस्तो भन्नुहुन्छ: “इसाएलको घरानामा भएकाका, एक हजार जना लिएर निकेको सहरमा सय जना बाँकी हुनेछन्, र सय जना लिएर निस्केको सहरमा दस जना बाँकी हुनेछन् ।” ४ किनभने इसाएलको घरानालाई परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ: “सेरो खोजी गर र जीवित रहो! ५ बेथेलको खोजी किनभने गिलगाल

निश्चय नै कैदमा जानेछ, र बेथेल शून्य हुनेछ । ६ परमप्रभुको खोजी गर र जीवित रहो, नत्रात उहाँ योसेफको घरानामा आगोझौं दक्नुहुनेछ । त्यसले भस्म पार्नेछ र बेथेलमा त्यसलाई निभाउने कुनै व्यक्ति हुनेछन् । ७ ती मानिसहरूले इन्साफलाई एउटा तितो कुरामा परिणत गर्नेन् र धार्मिकतालाई भुँड्मा फालिदिन्छन्! ८ परमेश्वरले किरकिटी र मृगशिरालाई बनाउनुभयो । उहाँले अन्धकार बनाउनुहुन्छ र समुद्रको पानीलाई बोलाउनुहुन्छ । उहाँले त्यसलाई पृथ्वीको सतहमा खन्याउनुहुन्छ । उहाँको नाँव परमप्रभु हो । ९ उहाँले बलियामाथि एककासि विनाश ल्यानुहुन्छ, जसले गर्दा किल्लाहरूमा विनाश आउँछन् । १० सहरको मूलद्वारमा तिनीहरूलाई ठिक कुरा सिकाउनेलाई तिनीहरू धृणा गर्नेन्, र सत्य बोल्नेलाई कुनै पनि व्यक्तिलाई तिनीहरू उपहास गर्नेन् । ११ किनभने तिमीहरूले गरिबहरूलाई कुल्चिन्छै र ऊबाट गहुँको भाग लिन्छै—तिमीहरूले कैदेका ढुगाले घरहरू बनाएको भए तापनि, तिमीहरू त्यसमा बस्नेछैनौ । तिमीहरूसँग लहलहाउँदा दाखबारीहरू छन्, तर तिमीहरूले त्यसको दाखमध्य पाउनेछैनौ । १२ किनकि तिमीहरूका अपराधहरू करिए छन् अनि तिमीहरूका पाप करिए तुला छन् भनी म जान्दछु—तिमीहरू जसले धर्मीलाई कष्ट दिल्छै, घूस लिन्छै, र सहरको मूलद्वारका दरिद्रहरूको न्यायहरू गर्छन् । १३ यसकारण यस्तो समयमा विवेकी मानिस पनि चूपै लाग्छ, किनभने यो खराब समय हो । १४ असल कुराको खोजी गर, खराबको होइन, जसले गर्दा तिमीहरू बाँचेछौ । यसरी तिमीहरूले भनेझौं, परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, साँच्चै तै तिमीहरूसँग हुनुहुनेछ । १५ दुष्टतालाई धृणा गर, असल कुरालाई प्रेम गर, सहरको मूलद्वारमा न्याय कायम गर । सायद परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर योसेफका बाँकी रहेकाहरूसँग अनुग्रही हुनुहुनेछ । १६ यसकारण, परमप्रभु, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर यस्तो भन्नुहुन्छ, “सबै चौकहरूमा रुवाबासी हुनेछ, र तिमीहरूले सबै सङ्कहरूमा यस्तो भनेछन्, “थिक्कार! थिक्कार! तिमीहरूले किसानहरूलाई विलाप गर्न र मलामीहरूलाई शोक गर्न बोलाउनेछन् । १७ सबै दाखबारीहरूमा रुवाबासी हुनेछ, किनकि म तिमीहरूका विचाव भएर जानेछु” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । १८ परमप्रभुको दिन चाहाना गर्नेहरूलाई थिक्कार! तिमीहरू किन परमप्रभुको दिनको चाहाना गर्दछौ? त्यो उज्यालो होइन तर अन्धकार हुनेछ, १९ जसरी कोही मानिस एउटा सिंहबाट भाग्छ र एउटा भालुले उसलाई भेटाउँछ, अर्थात् उ कुनै घरभित्र जान्छ र आफ्नो हात भित्तामा राख्छ अनि एउटा सर्पले उसलाई डस्छ । २० के परमप्रभुको दिन उज्यालो नभई अन्धकार हुनेछैन र? अन्धकार र कुनै उज्यालो नभएको? २१ “म तिमीहरूका चाहुरूलाई धृणा गर्दछु, म तिरस्कार गर्दछु, तिमीहरूका धार्मिक सभाहरूमा म खुसी हुन्नै । २२ तिमीहरूले मलाई होमबलि र अन्नबलि चढाए तापनि, म ती ग्रहण गर्नेछैनै, न त तिमीहरूका मोटा पशुहरूको मेलबलि नै म हरेन्छु । २३ तिमीहरूका गीतहरूको हल्ला मबाट हटाओ । तिमीहरूका वीणाहरूका धून म सुनेछैनै । २४ बरु, इन्साफ पानीझौं बगोसु, र धार्मिकताचाहाँहिन निरन्तर बगिरहने खोलाइँ होसु । २५ ए इसाएलको घराना, चालिस वर्ष मस्तुभिमा हुँदा, के तिमीहरूले मेरो निमित बलिदानहरू र भेटीहरू ल्यायो र? २६ तिमीहरूले आफ्ना राजा सिकुथ, र आफ्ना तारा-देवता काङ्गानको मूर्ति खडा गरेका छौ, जसलाई तिमीहरूले आफ्ना निमित बनायो । २७ यसकारण म तिमीहरूलाई दमस्मसभन्दा पर निर्वासनमा पठाउनेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जसको नाँव सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हो ।

६ सियोनमा आरामसित बस्नेहरूलाई थिक्कार, र सामरियाको पाहडी मुलुकमा सुरक्षित भएकाहरू, जातिहरूका उत्कृष्टहरूमध्ये विशिष्ट मानिसहरू, जसकहाँ इसाएलको घराना सहायताको निमित आउँछन् । २ तिमीहरूका अगुलाहरू यसो भन्नुहुन्छ, “कल्नेहमा जाओ र हेर । त्याँबाट महान् सहर हामातामा जाओ, अनि त्यसपछि पलिश्तीहरूको गातमा जाओ । के

तिमीहरूका दुई राज्यभन्दा ती असल छन् र? के तिनका सिमाना तिमीहरूका सिमानाभन्दा तुलो छ? 3 विनाशको दिनलाई पन्धाउने मानिसहरू, र हिंसाको सिंहासनलाई नजिक तुल्याउनेहरूलाई धिक्कार। 4 तिनीहरू हस्तिहाडको ओछायनमा सुल्छन् र आ-आफ्ना पलङ्गहरूमा आराम गर्नेन्। तिनीहरू बगालबाट भेडाको पाठाहरू र गोठबाट बाछाहरू खान्छन्। 5 तिनीहरू बीणाको सङ्गीतमा मुख्यताका गीतहरू गाउँछन्, दाक्तदले छैं तिनीहरू बाजाहरूले नयाँ सङ्गीत बनाउँछन्। 6 तिनीहरू कवौराबाट दाखमध्य पिउँछन् र उत्तम तेलहरूले आपूर्वाई अभिषेक गर्नेन्, तर योसेफको निवाशमा तिनीहरू शोक गर्दैनन्। 7 यसैले सुरुमा निर्वासित हुनेहरूसँगै तिनीहरू निर्वासित हुनेछन्, र मोज-मज्जा गर्नेहरूको भोजको अन्त हुनेछ। 8 “म, परमप्रभुले आफैसित यो प्रतिज्ञा गरेको छु — यो परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर घोषणा हो, म याकूबको घमण्डलाई धूणा गर्नु, म त्यसका किल्लाहरूलाई धूणा गर्नु। यसकारण म त्यो सहरमा भएका सबै थोकसँगै त्यसलाई सुम्प्तिनिमेछु।” 9 यस्तो हुनेछ कि एउटा घरमा दश जना मानिस बाँकी छन् भने तिनीहरू सबै मर्नेछन्। 10 जब कुनै मानिसको आफन्त तिनीहरूका लासहरू निकाल्न आउँछ — जसले ती लासहरू घरबाट बाहिर निकालेर तिनलाई जलाउँछ — उसले त्यस घरमा भएको मानिसलाई सोछ, “के तिमीसँग अरु कोही बाँकी क्छ? तब त्यो मानिसले भन्छ, “छैन।” त्यसपछि उसले भनेछ, “चुप लाग, किनकि हामीले परमप्रभुको नाँ लिनुहुँदैन।” 11 किनकि, हेर, परमप्रभुले एउटा आज्ञा दिनुवैछ, र तुलो घर दुक्रान्तुका हुनेछ, र सानो घरचाही धूलोपियो हुनेछ। 12 के घोडाहरू ठाडो चट्टानहरूमा डौँन्छन् र? के कसैले त्यहाँ गोरु जोल्छ? तापनि तिमीहरूले न्यायलाई विष अनि धार्मिकताको फललाई तिक्तातामा परिणत गरेका छौ। 13 लो-देवारको पराजयमा आनन्द मनाउनेहरू, जसले भन्छन्, “के हामीले आपनै शक्तिले कानैमलाई लिएनन् र?” 14 “तर ए इसाएलका घराना, हेर, म तिमीहरूका विरुद्धमा एउटा जातिलाई खडा गर्नेछु — परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको घोषणा हो। तिनीहरूले तिमीहरूलाई लेबो-हमातदेखि अराबाको खोलासमै पीडा दिनेछन्।”

7 परमप्रभु परमेश्वरले मलाई यो कुरा देखाउनुभयो। हेर, बसन्त ऋतुको बाटी मौलाउनै लाग्दा, उहाँले सलहको बथान तयार गर्नुभयो, अनि हेर, योचाहिं राजाको कट्टनी पछिको बाली थियो। 2 जब तिनीहरूले भूमिको बालीनाली खाएर सके, अनि त्यसपछि मैले भन्ने, “परमप्रभु परमेश्वर, कृपया क्षमा गर्नुहोस्। याकूब कसरी बाँचेछ? किनकि त्यो त धेरै सानो छ।” 3 परमप्रभु यस विषयमा नरम हुनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यस्तो हुनेछैन।” 4 अनि परमप्रभु परमेश्वरले मलाई यस्तो देखाउनुभयो: हेर, परमप्रभु परमेश्वरले न्याय गर्नलाई आगो बोलाउनुभयो। त्यसले पृथ्वीमुनिको गहिरो विशाल पानीलाई सुकायो र त्यसले जमिनलाई पनि भूम्य पार्न सकथ्यो। 5 तर मैले भन्ने, “परमप्रभु परमेश्वर, कृपया रोक्नुहोस्। याकूब कसरी बाँचेछ? किनकि त्यो त धेरै सानो छ।” 6 परमप्रभु यस विषयमा नरम हुनुभयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “यो पनि हुनेछैन।” 7 उहाँले मलाई यो कुरा देखाउनुभयो: हेर, परमप्रभु हातमा साहुल लिएर एउटा पर्खालिको छेउमा उभिनुभयो। 8 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “आमोस, तैले के देखिसु?” मैले भन्ने, “एउटा साहुल।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, इसाएलका मेरा मानिसहरूका बिचमा म एउटा साहुल राख्नेछु। म तिनीहरूलाई अब बाँकी छोडैनेछैन।” 9 इसहाडका उच्च ठाउँहरू नष्ट परिनेछन्, इसाएलका पवित्र स्थानहरू तहस-नहस पारिनेछन्, र म तरवार लिएर यारोबामको घरानाको विरुद्ध खडा हुनेछु।” 10 तब बेथेलका पुजारी अमस्याहले इसाएलका राजा यारोबामलाई यो सन्देश पठाएः “इसाएलको घरानाको बिचमा आमोसले तपाईंको विरुद्धमा छड्यन्त्र रचेको छ। यस देशले त्यसका सबै बोली सहन सक्दैन। 11 किनकि आमोसले यसो भन्न्यो, “यारोबाम तरवारद्वारा मर्नेछ,

र इसाएल निश्चय नै आफ्नो देशबाट टाढा निर्वासनमा जानेछ।” 12 अमस्याहले आमोसलाई भने, “ए दर्शी, दौडेर यहूदाको देशमा जाऊ, र त्यहाँ रोटी खाउ अनि अगमवाणी गर। 13 तर यहाँ बेथेलमा अरु धेरै अगमवाणी नगर, किनकि यो राजाको पवित्र-स्थान र एउटा राजकीय घराना हो।” 14 अनि आमोसले अमस्याहरूलाई भने, “म अगमवात्ता होइन्न, न त अगमवाकाका छोरा हुँ। म त एउटा गोठालो हुँ, र म त अन्जीराका रुख्वरूको रेखेदेख गर्नु।” 15 तर परमप्रभुले मलाई बगालको हेराचाह गर्नबाट पर लानुभयो र मलाई भन्नुभयो, “जा, मेरा मानिस, इसाएलको निमित अगमवाणी गर।” 16 अब परमप्रभुको वचन सुन। तिमी भन्छौ, “इसाएलको विरुद्धमा अगमवाणी नगर, र इसहाडको घरानाको विरुद्धमा नबोले।” 17 यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुँच, “तेरी पत्नी सहरमा वेश्या हुनेछे, तेरा छोराहरू र तेरा छोरीहरू तरवारद्वारा मारिनेछन्, तेरो देख नापिनेछ र विभाजन गरिनेछ, तैं एउटा अशुद्ध देशमा मर्नेछस्, र इसाएल निश्चय नै आफ्नो देशबाट निर्वासनमा जानेछ।”

8 परमप्रभु परमेश्वरले मलाई यो कुरा देखाउनुभयो। ग्रीष्म ऋतुको फलको एउटा डालो हेर। 2 उहाँले भन्नुभयो, “आमोस, त तैं के देख्छसु?” मैले भन्ने, “ग्रीष्म ऋतुको फलको एउटा डालो।” तब परमप्रभुले मलाई यसो भन्नुभयो, “मेरा मानिस, इसाएलको निमित अन्त्य आएको छ। म तिनीहरूलाई अब बाँकी छोडैनेछैन।” 3 यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, त्यो दिनमा मन्दिरका गीतहरू रुख्वाबासीमा बदलिनेछन्, धेरै लासहरू जतातौ फलिनेछन्! शान्त होन्!” 4 खाँचोमा परेकाहरूलाई यिचोमिचो गर्नेहरू, र गरीबहरूलाई देशबाट हटाउनेहरू, यो सुन। 5 तिनीहरू भन्नन, “आँसी कहिले समाप्त हुन्छ, ताकि हामीले रुख्व बेच्न सकौ? शबाथ दिन कहिले समाप्त हुन्छ, ताकि हामीले गर्हु बेच्न सकौ? हामीले द्युटो नापाले ठगी गर्द, हामी मानालाई सानो बनाउनेछौं र मुल्यलाई बढाउनेछौं।” 6 यसरी नै हामीले खरबाग गर्हु बेच्न सक्छौं, गरीबलाई चाँदीले, र खाँचोमा परेकाहरूलाई एक जोर जुताले किन्न सक्छौं।” 7 परमप्रभुले याकूबको घमण्डमा यसरी शपथ खानुभएको छ, “निश्चय नै तिनीहरूका कुनै पनि कामहरू म कदापि विसिनैछैन।” 8 यसको निमित जमिन काम्नेछैन, अनि त्यसमा बसोबास गर्ने हरेकले विलाप गर्नेछैन र? त्यसको सबै थोक नील नदीझौं माथि उडेनेछ, र मिश्रको नदीझौं त्यो छ्लच्लिकनेछ र डुब्नेछ। 9 “यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो — त्यो दिन यस्तो हुनेछ, सुर्यलाई दिँचै अस्ताउनेछु म बनाउनेछु, र पृथ्वीलाई मध्यदिनमा नै अँथायारो म बनाउनेछु।” 10 तिनीहरूका चाडहरूलाई विलापमा, अनि तिनीहरूका सबै गीतलाई रुख्वाईमा बदलिनेछु। तिनीहरू सबैलाई भाङ्गाला लाउने, र हरेकले कपाल खौरान म बनाउनेछु। एक मात्र छोराको निमित विलाप गरेझौं, र त्यसको अन्त्यमा तीतो म बनाउनेछु। 11 हेर, यस्ता दिनहरू आउँदैछन्, यो परमप्रभु परमेश्वरको घोषणा हो, जति बेला देशमा म अनिकाल पठाउनेछु, त्यो रोटीको अनिकाल होइन, न त पानीको तिखाको हो, तर त्यो परमप्रभुको वचन सुन्ने कुराको हो। 12 परमप्रभुको वचनको खोज्नालाई तिनीहरू एक समुद्रदेखि अर्को समुद्रसम्म धर्मराउनेछन्, र उत्तरदेखि पूर्वसम्म दौडेनेछन्, तर तिनीहरूले त्यो भेट्टाउनेछैन। 13 त्यो दिनमा सुदूरी कुमारीहरू र जवान मानिसहरू तिखाले मूर्छा हुनेछन्। 14 सामरियाको पापमा शपथ खानेहरू र ‘ए दान, तेरो देवता जीवित भएँझौं,’ र ‘बेरेशबाको देवता जीवित भएँझौं,’ भनेर भन्नेहरू, तिनीहरू पतन हुनेछन् र फेरि कहिल्यै उठनेछैन।”

9 मैले परमप्रभुलाई वेदीको छेउमा खडा हुनुभएको देखें, र उहाँले भन्नुभयो, “स्तम्भहरूका टुप्पाहरूमा हिर्का ताकि त्यसका जगहरू हल्लिउन्। तिनलाई ती सबै जनाका शिरहरूमा दुक्रा-दुक्रा पार, र तीमध्ये आखिरी बचेकोलाई म तरवारले मानेछु। तीमध्ये एक जना पनि निस्कनेछैन, न तीमध्ये एक जना पनि भाग्नेछैन।” 2 तिनीहरूले खनेर पातालामा गए भने पनि, त्यहाँबाट मेरा हातले तिनीहरूलाई निकाल्नेछन्। तिनीहरू माथि स्वर्गमा

चढे भने पनि, त्यहाँबाट म तिनीहरूलाई तल झार्नेछु । (Sheol h7585) 3
 तिनीहरू कर्मेलको टुप्पोमा लुके भने पनि, त्यहाँ म तिनीहरूलाई खोज्नेछु र
 निकाल्नेछु । तिनीहरू मेरो दृष्टिबाट समुद्रको पिंधमा लुके भने पनि, त्यहाँ म
 सर्पलाई आज्ञा गर्नेछु, र त्यसले तिनीहरूलाई डस्नेछ । 4 तिनीहरू आफ्ना
 शत्रुहरूद्वारा निर्वासनमा लगिए भने पनि, त्यहाँ म तरवारलाई आज्ञा गर्नेछु,
 र त्यसले तिनीहरूलाई मानेछ । असल निम्नि होइन तर खराबको निम्नि
 म तिनीहरूमाथि आफ्ना आँखा लगाउनेछु ।” 5 सर्वशक्तिमान् परमप्रभु
 परमेश्वरले भूमिलाई छुनुहुन्छ र त्यो पगिन्छ, त्यसमा बसोबास गर्ने सबै
 जना विलाप गर्नेन । त्यसका सबै कुरा नदीङ्गैं माथि उट्नेछ, र मिश्रको
 नदीङ्गैं फेरि तल डुब्लेछन् । 6 उहाँले आकाशमा आफ्नो महल बनाउनुहुन्छ, र
 पृथ्वीमा आफ्नो जग बसाल्नुहुन्छ । उहाँले समुद्रको पानीलाई बोलाउनुहुन्छ,
 र पृथ्वीको सतहमा खन्नाउनुहुन्छ, उहाँको नाउँ परमप्रभु हो । 7 “यो
 परमप्रभुको घोषणा हो, ए इसाएलका मानिसहरू हो, के तिमीहरू मेरो निम्नि
 कूशका मानिसहरू जस्तै होइनै? के मैले इसाएलीहरूलाई मिश्रदेशबाट,
 पलिश्तीहरूलाई कप्तोरबाट, र अरामीहरूलाई कीरबाट बाहिर ल्याइनै र?
 8 हेरु, परमप्रभु परमेश्वरको आँखा पापी राज्यमाथि पर्छ, र म त्यसलाई
 पृथ्वीको सतहबाट विनाश गर्नेछु, तर म याकूबको घरानालाई पूर्ण रूपमा
 नाश गर्नेछैन, यो परमप्रभुको घोषणा हो । 9 हेरु, म एउटा आज्ञा दिनेछु,
 र कसैले अन्नलाई एउटा नाड्लोमा निफनेङ्गैं, सबै जातिहरूका बिचमा
 म इसाएलको घरानालाई हल्लाउनेछु, ताकि सबभन्दा सानो ढुङ्गा पनि
 जमिनमा खस्नेछैन । 10 ‘विपत्तिले हामीलाई उछिन्ने वा छुनेछैन’ भनेहरू,
 मेरा मानिसहरूमध्येका सबै पापीहरू तरवारद्वारा मारिनेछन् । 11 त्यो दिनमा
 म दाऊदको ढलेको पाललाई खडा गर्नेछु, र त्यसका प्वालहरू टाल्नेछु
 । त्यसका भानावरोषहरूलाई म उठाउनेछु, र बितेका दिनमा द्वैं त्यसको
 पुनर्निर्माण गर्नेछु, 12 ताकि तिनीहरूले एदोमको बाँकी रहेकाहरू, र मेरो
 नाउँद्वारा बोलाइएका सबै जातिहरूमाथि अधिकार गर्नु, यो परमप्रभुको
 घोषणा हो, उहाँले यसो गर्नुहुन्छ । 13 यो परमप्रभुको घोषणा हो, हेरु, यस्ता
 दिनहरू आउनेछन्, जति बेलो हलो जोन्ले कृनी गर्नेलाई उछिन्नेछ, र दाख
 पैल्नेले बीउ छर्नेलाई उछिन्नेछ । पर्वतहरूले मिठो दाखमध्य चुहाउनेछ, र सबै
 पहाडहरू त्पोसँगै बग्नेछन् । 14 मेरा मानिस, इसाएललाई म निर्वासनबाट
 फिर्ता ल्याउनेछु । तिनीहरूले भक्तेका सहरहरूलाई निर्माण गर्नेछन् र तिनमा
 बसोबास गर्नेछन्, तिनीहरू दाखबारीहरू लगाउनेछन् र तिनका दाखमध्य
 पिउनेछन्, र तिनीहरूले बगैँचा लगाउनेछन् र तिनका फल खनेछन् । 15 म
 तिनीहरूलाई आफ्नै देशमा बसाल्नेछु, र तिनीहरूलाई मैले दिएको देशबाट,
 तिनीहरू फेरि कहिल्ये पनि उखेलिनेछैनन्,” परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर
 भन्नुहुन्छ ।

ओबदिया

सहरहरूमा अधिकार गर्नेछन् । 21 उद्धार गर्नेहरू एसावको पहाडी देशमा शासन गर्नलाई सियोन पर्वतसम्म जानेछन्, र त्यो राज्य परमप्रभुको हुनेछ ।

1 ओबदियाले देखेका दर्शन । एदोमको विषयमा परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुँछ: “हामीले परमप्रभुबाट एउटा सन्देश सुनेका छौं, र जातिहरूका विचमा एक जना राजदूतलाई यसो भनेर पठाइएको छ, ‘उठ! हामी युद्धको निमित्त त्यसको विरुद्धमा उठौं।’ 2 हेरू, म तिमीहरूलाई जाति-जातिका विचमा सानो तुल्याउनेछु, तिमीहरू अति घृणित हुनेछौं । 3 ए चट्टानका छेदहरूमा, आ-आफ्ना अग्ला धरहरूमा बस्नेहरू हो । आ-आफ्ना हृदयमा यसो भन्नेहरू “कसले मलाई तल ज मिनमा खसाल्छ र?” तिमीहरूको हृदयको घमण्डले तिमीहरूलाई धोका दिएको छ । 4 तिमीहरू गरूडझ्नै उचाइमा उडे पनि र तिमीहरूको गुँड ताराहरूका विचमा भए पनि, तिमीहरूलाई त्यहाँबाट म तल ल्याउनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 5 तिमीहरूकहाँ चोरहरू आउँदा, रातमा डाँकुहरू आउँदा— तिमीहरूको कस्तो सर्वनाश होला!— के तिनीहरूले आफूलाई चाहिने जति मात्र चोरेर लाईनन् र? दाख बाटुल्नेहरू तिमीहरूकहाँ आए भने, तिनीहरूले अलिअलि सिलाहरू छोडैनन् र? 6 तर एसाव कसरी लुटिएको छ, त्यसका लुकाइएका धनसम्पत्तिको खोजिनेछ । 7 तेरा मित्राष्ट्रका सबै मानिसहरूले तेलाई सिमाना कटाउनेछन् । तैसंग मिलापमा भएका मानिसहरूले ताँलाई थोका दिएका छन्, र तेरो विरुद्धमा प्रबल भएका छन् । 8 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्वयो दिनमा के म एदोमबाट बुद्धिमान् मानिसहरूलाई र एसावका पहाडबाट समझादारलाई नाश गर्नेछनै र?” 9 ए तेमान, तेरा बलवान् मानिसहरू निराश हुनेछन्, जसको कारणले एसावका पहाडबाट सबै मानिसहरू काटिएर सखाप हुनेछन् । 10 तेरो भाइ याकूबमाथि गरिएको कूरताको कारणले, त शर्ममा पर्नेछन्, र त ताँ सधैंको निमित्त नाश हुनेछस् । 11 त एकले खडा भएको दिनमा, अनजान मानिसहरूले त्यसको धन खोसेर लोको र परदेशीहरू त्यसका मूल ढोकाहरूभित्र पसेका र यस्तलेमको निमित्त चिट्ठा हालेका दिनमा, ताँ पनि तीमध्ये एकझौं थिइस् । 12 तर आप्फो भाइको दुर्भाग्यको दिनमा हार्षित नहो, र यहूदाका मानिसहरूको विनाशको दिनमा तिनीहरूमाथि आनन्दित नहो । तिनीहरूको विपत्तिको दिनमा घमण्ड नगर । 13 मेरा मानिसहरूको विपत्तिको दिनमा तिनीहरूका मूल ढोकाभित्र प्रवेश नगर । तिनीहरूको आपदको दिनमा तिनीहरूको कष्टमाथि हार्षित नहो । तिनीहरूको विनाशको दिनमा तिनीहरूको धन-सम्पत्ति नलुट । 14 त्यसका भगुवाहरूलाई काट्नलाई दोबाटोमा खडा नहो, र विपत्तिको दिनमा त्यसका बाँकी बचेकाहरूलाई नसुम्पी । 15 किनकि सबै जातिहरूमाथि परमप्रभुको दिन नजिकै छ । तैलै जस्तो गरेको छस्, तेलाई त्यस्तै गरिनेछ । तेरा कामहरू तेरो आपनै थाप्लोमा फर्किनेछन् । 16 किनकि जसरी तैलै मेरो पवित्र पर्वतमा पिएको छस्, त्यसरी नै सारा जातिहरूले त्यहाँ सधैं पिउनेछन् । तिनीहरूले पिउनेछन् र निल्लेछन् अनि तिनीहरू कहिल्लै अस्तित्वमा नभएङ्गै हुनेछन् । 17 तर भान्न सफल भएकाहरू सियोन पर्वतमा रहनेछन् र त्यो पवित्र हुनेछ । अनि याकूबको धरानाले तिनीहरूका आ-आफ्ना सम्पत्तिको अधिकार गर्नेछन् । 18 याकूबको धराना आगो हुनेछ, र योसेफको धराना ज्वाला हुनेछ, र एसावको धराना दिंजाहरू हुनेछ, र तिनीहरूले त्यसलाई जलाउनेछन् र भस्म पार्नेछन् । एसावको धरानामा कोही पनि बाँच्नेछन्, किनकि परमप्रभुले नै यसो भन्नुभएको छ ।” 19 नेगेवका मानिसहरूले एसावको डाँडामा अधिकार गर्नेछन् । तिनीहरूले एफ्राइम र सामरियाका देशमा अधिकार गर्नेछन् । अनि बेन्यामीनले गिलादमा अधिकार गर्नेछ । 20 निर्वासनमा गएको इस्याएलका मानिसहरूको समुहले कनान देशदेखि सारपतसम्मका देश अधिकार गर्नेछ । सपारादमा भएका यस्तलेमका निर्वासितहरूले नेगेवका

योना

1 अब अमितैका छोरा योनाकहाँ परमप्रभुको वचन यसो भनेर आयो, 2

“उँ र त्यो ठुलो सहर निनवेमा जा, र त्यसको विरुद्धमा बोल, किनभने मेरो सामु तिनीहरूको दुष्टता अति धेरै भएको छ ।” 3 तर परमप्रभुको उपस्थितिबाट भाग्न, र तर्शीशितिर जानलाई योना उठे । तिनी तल योप्यामा गए र तर्शीशितिर जाने एउटा पानी-जहाज फेला पारे । त्यसैले तिनले जहाजको भाडा तिरे र परमप्रभुको उपस्थितिबाट टाढा तर्शीशमा तिनीहरूसँै जानलाई त्यही जहाजमा चढे । 4 तर परमप्रभुले समुद्रमा एउटा ठुलो बतास पठाउनुभयो र त्यो समुद्रमा एउटा शक्तिशाली आँधी बन्न्यो । जहाज चाँडै नै नष्ट हुन लाग्दैछ भन्ने थाहा भयो । 5 तब नावीकहरू धेरै डराए र हरेक मानिसले आ-आफ्नै देवतालाई पुकार्यो । जहाजलाई हलुको बनाउनका निमित्त त्यसका मालसामान तिनीहरूले समुद्रमा फाले । तर योनाचाहि जहाजको भित्री भाग्ना तल गएका थिए, र तिनी त्यहाँ मस्त निरामा सुतिहेका थिए । 6 यसैले जहाजका कप्तान तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, “तिमी यहाँ सुतेर के गरिहेका छौ? उठ! आफ्नो देवतालाई पुकार! सायद तिस्रा देवताले हाप्रो वास्ता गर्नेछन् र हामी नष्ट हुनेछौं ।” 7 तिनीहरू सबैले एकआपसमा यसो भने, “आओ, हामी चिट्ठा हालौं, यसरी हामीमाथि आइपरेको यस खराबीको कारण को हो भने कुरा हामीले जानेछौं ।” यसैले तिनीहरूले चिट्ठा हाले, र त्यो चिट्ठा योनाको नाउंमा पप्यो । 8 तब तिनीहरूले योनालाई भने, “कृपागरी, हामीमाथि आइपरेको यस खराबीको कारण को हो, हामीलाई बताऊ । तिमी के काम गर्छौं, र तिमी कहाँबाट आएका हो? तिम्रो देश कुन हो, र तिमी कुन मानिसबाट हो?” 9 योनाले तिनीहरूलाई जावाप दिए, “म एक जना हिन्हुँ हूँ । अनि परमप्रभु स्वर्गका परमेश्वरको भय म मान्छु जसले समुद्र र सुख्खा जमिन बनाउनुभएको छ ।” 10 त्यसपछि ती मानिसहरू झन् धेरै डराए र योनालाई भने, “तिमीले गरेको यो के हो?” तिनी परमप्रभुको उपस्थितिबाट टाढा भागिरहेका थिए भनी ती मानिसहरूले थाहा पाए, किनभने तिनले उनीहरूलाई त्यसै भनेको थिए । 11 तब तिनीहरूले योनालाई भने, “तिमीलाई हामी के गरौं, जसले गर्दा समुद्र शान्त होस्?” किनकि समुद्र झन्-झन् धेरै प्रचण्ड हुँदै थियो । 12 योनाले तिनीहरूलाई भने, “मलाई उठाओ र समुद्रमा मलाई फालिदेजो । त्यसपछि तिमीहरूका निमित्त यो समुद्र शान्त हुनेछ, किनकि मैं कारणले गर्दा तिमीहरूमाथि यो ठुलो आँधी चल्दै भनी म जान्दछु ।” 13 तापनि, ती मानिसहरूले जहाजलाई जमिनमा लानलाई सक्सपुर्वक खियाए, तर तिनीहरूले त्यसो गर्न सकेनन्, किनकि तिनीहरूको विरुद्ध समुद्र झन्-झन् धेरै प्रचण्ड हुँदै थियो । 14 यसकारण तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारा गरे र यसो भने, “हे परमप्रभु, हामी तापाईँसँग बिन्ती गर्छौं, यस मानिसको प्राणको कारणले हामीलाई नष्ट हुन नदिनुहोस्, किनभने तपाईँ, परमप्रभुलाई जे गर्ने इच्छा भयो, त्यही तपाईँले गर्नुभयो ।” 15 यसैले तिनीहरूले योनालाई उठाए र तिनलाई समुद्रमा फालिदिए, र समुद्र उथल-पुथल हुन छाड्यो । 16 त्यसपछि ती मानिसहरूले परमप्रभुको भय अत्यन्तै माने । तिनीहरूले परमप्रभुलाई बलिदानहरू चढाए र उहाँमा भाकलहरू गरे । 17 यति बेला योनालाई निल्नको निमित्त परमप्रभुले एउटा ठुलो माछालाई तयार पार्नुभएको थियो, र तिन दिन र तिन रातसम्म योना माछाको पेटमा नै रहे ।

2 तब योनाले त्यस माछाको पेटबाट आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरसँग प्रार्थना

गरे । 2 तिनले भने, “मेरो सङ्कष्टको बरेमा मैले परमप्रभुलाई पुकारे र उहाँले मलाई जवाज दिनुभयो । चिहानको गर्भबाट मैले सहायताको निमित्त पुकारे । तपाईंले मेरो सौर सुन्नुभयो । (Sheol h7585) 3 तपाईंले मलाई गहिरा ठाउँहरूमा, समुद्रको अन्तस्करणमा नै फालनुभएको थियो, अनि धारहरूले

मलाई धेरे, र तपाईंका सबै छालहरू र लहरहरू ममाथि भए । 4 मैले भनें, ‘तपाईंको नजरबाट म हटाइएको छु, अझौं म फेरि तपाईंको पवित्र मन्दिरतिर आफ्ना आँखा लगाउनेछु ।’ 5 पानीले मेरा धाँटीसम्म नै भन्यो । 6 मेरो सबैतर समुद्रको गहिराइ थियो, र मेरो टाउकोमा समुद्रका झारहरू बेरहेरिए । 6 पहाडका फेदहरूमा म तल गएँ, र पृथ्वीले आफ्ना धेराहरूले सदाको निमित्त मलाई थुनिदियो । तापनि हे परमप्रभु, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मेरो जीवनलाई खालिलाई थाप्नु लाग्दै थियो । 7 जब मेरो प्राणले मधिरे मुङ्गी खायो, तब मैले परमप्रभुलाई याद गरे, अनि मेरो प्रार्थना तपाईंकहाँ, तपाईंको पवित्र मन्दिरमा आयो । 8 तिनीहरूले प्रेमपुर्ण विश्वस्ततालाई प्रेम गर्न छोड्दा, तिनीहरूले बेकारका देवताहरूमाथि थान लाग्ए । 9 तर मेरो बारेमा, उच्च सोरले म तपाईंलाई धन्यवादको बलिदान चढाउँछु । मैले गरेको भाकल म पुरा गर्नेछु । मुकित परमप्रभुबाट नै आउँछु!” 10 त्यसपछि परमप्रभुले माछालाई आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसले योनालाई सुख्खा जमिनमा उकेलिदियो ।

3 परमप्रभुको वचन योनाकहाँ दोस्रो पटक यसो भनेर आयो, 2 “उँ,

र त्यस ठुलो सहर निनवेमा जा र त्यसलाई मैले तैलाई आज्ञा गरेको सन्देश घोषणा गर ।” 3 यसैले योना उठे र परमप्रभुको वचनमा आज्ञाकारी भएर निनवेमा गए । त्यस बेला निनवे अत्यन्तै ठुलो सहर थियो । त्यहाँ पुग्न तिन दिनको यात्रा गर्नुपर्यन्त । 4 योना सहरभित्र प्रवेश गर्न थाले र एक दिनको यात्रापछि उनले कराए र यसो भने, “अबको चालीस दिनमा निनवे नाश हुँदैछ ।” 5 मिनेवेका मानिसहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरे र तिनीहरूले उपवासको घोषणा गरे । तिमध्ये ठुलादेखि लिएर सानासम्म सबैले भाड्ग्रा लगाए । 6 त्यो खबर चाँडै नै निनवेका राजाकहाँ पुग्यो । तिनी आफ्ना सिहासनबाट उठे, आफ्नो वस्त्र उतारे, आफूलाई भाड्ग्रा ढाके, र खरानीमा बसे । 7 तिनले एउटा यस्तो घोषणाको सन्देश पठाए, “निनवेमा, राजा र भादरहरूको अधिकारले, कुनै मानिस वा गाईबस्तु वा भेडाबालाले कुनै कुरा खानेछैनन् ।” तिनीहरूले खाना नखाउन, न पानी पिजन । 8 तर मानिस र पशु दुवैले भाड्ग्राले ढाक्न, र तिनीहरूले ठुलो सोरले परमेश्वरमा पुकारा गर्न । हरेक व्यक्तिआप्ना दुष्ट मार्ग र आफ्ना हाताले हिसात्मक कामबाट फर्क्न । 9 कसलाई जान्दछ? परमेश्वर नरम बन्न र आफ्नो मनलाई बद्लन र आफ्नो भयड्कर क्रोधबाट फर्क्न सक्नुन्छ, जसले गर्दा हामी नष्ट हुनेछैनन् ।” 10 तिनीहरूले जे गरे त्यो परमेश्वरले देख्नुभयो । यसरी तिनीहरू आफ्ना दुष्ट मार्गहरूबाट फर्क्न । यसैले परमेश्वरले तिनीहरूले दिन्छु भन्नुभएको दण्डको बारेमा उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुभयो, र उहाँले त्यसो गर्नुभएन ।

4 तर यो कुराले योनालाई अप्रसन्न बनायो र तिनी धेरै रिसाए । 2 यसैले

योनाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे र यसो भने, “हे परमप्रभु, के म आफ्नो देशमा हुँदा मैले यही कुरा भनेको थिएँ र? यसकारण म तर्शीशमा भागेर जाने प्रयत्न गरें, किनभने मलाई थाहा थियो, कि तपाईं अनुग्रही परमेश्वर हुनुन्छ, दयाले पूरा, रिसाउनमा ढिलो र प्रतिज्ञामा विश्वसनीय हुनुन्छ, र तपाईंले विपत्ति पठाउन रोक्नुन्छ ।” 3 यसकारण, अब हे परमप्रभु, तपाईंसँग म बिन्ती गर्छु, मबाट मेरो प्राण लिनुहोस, किनकि मेरो निमित्त जिजुनुभदा मर्नु नै असल छ ।” 4 परमप्रभुले भन्नुभयो, “कै त यति धेरै रिसाउनु ठिक हुँच र?” 5 तब योना त्यस सहरबाट बाहिर गए र सहरको पुर्पत्ति बसे । त्यहाँ उनले एउटा छाप्रो बनाए र त्यसको छायामा बसे जसले गर्दा त्यो सहरलाई के हुँदोरेहँ भनी तिनले हेर्न सक्थै । 6 परमप्रभु परमेश्वरले एउटा बिरुद्वा उमानुभयो र त्यसलाई योनाको माथि बढाउनुभयो, जसले गर्दा तिनको कष्ट कम गर्न त्यसले तिनको शिरमा छाया प्रदान गरेस । त्यो बिरुद्वाको कारणले योना असाध्ये खुशी भए । 7 तर अर्को बिहानीको सुर्योदयमा परमप्रभुले एउटा कीरा खटाउनुभयो । त्यो बिरुद्वालाई त्यसले काटिदियो, र त्यो बिरुद्वा सुख्ख्यो । 8 अर्को बिहानी सुर्योदय हुँदा यसो भयो । परमप्रभुले तातो पुर्वी हावा पठाउनुभयो । अनि योनाको टाउकोमाथि टन्टलाउरु धाम पन्यो र उनी

मुँछैं पर्न लागे । तब योनाले आफू मर्न पाए हुन्थ्यो भनी इच्छा गरे । तिनले आफैलाई भने, “मेरो निमित त जिउनुभन्दा मर्नु नै बेस हुन्छ ।” 9 तब परमप्रभुले योनालाई भन्नुभयो, “के त यो बिरुवाको निमित थेरै रिसाउनु ठिक हुन्छ र?” तब योनाले भने, “म मर्स्न्जेलसम्म पनि रिसाउन ठिक हुन्छ ।” 10 परमप्रभुले भन्नुभयो, “तैले मेहनत नै नागरेको, र तैले नहुकर्काएको बिरुवाको तँलाई यति थेरै माया लाग्यो । त्यो एक रातमै बढ्यो र एक रातमै मय्यो । 11 यसैले मेरो बारेमा, क मैले त्यो तुलो सहर निनवेलाई दया नदेखाउन्, जसमा एक लाख बिस हजारभन्दा थेरै मानिसहरू बस्छन्, जसलाई आफ्नो दाहिने र देब्रे हात बिचको भिन्नता थाहा छैन, र धेरै गाई-वस्तुहरू छन्?”

मिका

1 यस्तलेमका राजाहरू योताम, आहाज, र हिजकियाको समयमा मोरेशेतका निवासी मीकाहाँ परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, जुन उनले सामरिया र यस्तलेमको विषयमा देखेका थिए। 2 सारा जातिका मानिस, यो सुन। पृथ्वी र त्यसमा भएका सबैले यो सुन। परमप्रभु परमेश्वर उहाँको पवित्र मन्दिरबाट तिमीहरूका विरुद्ध गवाही बनून्। 3 हेर, परमप्रभु आफ्नो वासस्थानबाट बाहिर आउनुहुँदै, उहाँ तल आउनुहेछ र पृथ्वीका उच्च स्थानहरूमा आफ्नो पाउ राख्नुपर्नेछ। 4 मैन आगोको सामु परिलिएँ, र भिराले ठाउंबाट पानी बगेझाँ उहाँको चरणमुनि हिमालहरू पगलन्छन्, र उपत्यकाहरू टुक्रिन्छन्। 5 यो सबै याकूबको अपराध र इसाएलको घरनाको पापको कारणले भएको हो। याकूबको अपराध के हो? के त्यो सामरिया होइन? यहूदाको उच्च स्थान के हो? के त्यो यस्तलेम होइन? 6 “म सामरियालाई भमनारेशिको थुगो, र दाखबारी लगाउने स्थान बनाइदिनेछु, र म त्यसका ढुगाहरूलाई तल उपत्यकामा फ्याँकिदिनेछु र म त्यसका जगहरूलाई नाड्गा बनाइदिनेछु। 7 त्यसका सबै हातले बनाइएका चिजहरू ढुक्रा-टुक्रा पारिनेछन्, र त्यसले पाएका सबै उपहारहरूलाई आगोद्धारा जलाइनेछ, र त्यसका सबै मुर्तिहरूलाई म नष्ट गर्नेछु। त्यसले आफ्ना उपहारहरू वेश्याको ज्यालाबाट संचय गरेको हुनाले, ती फेरि वेश्याकै ज्याला बन्नेछन्।” 8 यसैकारण म विलाप गर्नेछु र स्नेछु; म खाली खुट्टा र नाड्गा जानेछु। म स्थालहरूँ चिच्याउनेछु र लाटोकासेरोझाँ शोक गर्नेछु। 9 किनभने त्यसको घाउ निको हुँदैन, किनकि त्यो यहूदासम्म आएको छ। त्यो मेरा मानिसको प्रवेशद्वार, अर्थात् यस्तलेम पुगिसकेको छ। 10 गातमा यस विषयमा केही नबताओ, रैंदै नरोओ। बेथ-ओप्रामा म आँफ धुलोमा लात्पिन्छु। 11 शाफिरका निवासीहरू, नगनता र शर्ममा हिँड। सानानका निवासीहरू बाहिर नमिस्क। बेथ एजेल विलाप गर्दछ, किनकि तिमीहरूको सुरक्षा-स्थान खोसिएको छ। 12 किनभने मरोतका निवासीहरू असल समाचारको निम्ति व्याकुल भएर पर्खन्छन्, किनभने परमप्रभुबाट यस्तलेमका प्रवेशद्वारहरूमा विनाश आएको छ। 13 लाकीशका निवासीहरू, रथलाई घोडाहरूका समुहमा बाँध। ए लाकीश, सियोनकी छोरिको निम्ति ताँ नै पापको सुरुवात थिइस, किनकि ताँमा नै इसाएलका अपराधाहरू भेटिएका थिए। 14 यसैकारण तिमीहरूले मोरेशो-गातलाई बिदार्को उपहार दिनेछौ। अक्जीबको नगरले इसाएलका राजाहरूलाई निराश बनाइनेछन्। 15 मरेशाका निवासीहरू, म तिमीहरूको विरुद्धमा एउटा विजेता ल्याउनेछु। इसाएलको वैभव अदुलामामा आउनेछ। 16 तिमीहरू हर्षित हुने आफ्ना छोराछोरीहरूका निम्ति आफ्नो केश खोर। आर्फालाई गिद्धाँ तालुकुइले बनाओ, किनभने तिमीहरूका छोराछोरीहरू तिमीहरूबाट टाढा निर्वासनमा जानेछन्।

2 धिक्कार तिमीहरूलाई जसले अधर्मको योजना बनाउँछन्, जसले आफ्ना ओछानमा दुरु रक्त काम गर्ने योजना बनाउँछन्। बिहानीको उज्यालोमा तिमीहरू यस्तो गर्छन् किनभने तिमीहरूसँग सामर्थ छ। 2 तिनीहरू भुमिहरूको लोभ गर्छन् र ती आफ्नो कब्जामा गर्छन्; तिनीहरू घरहरूको लोभ गर्छन् र ती आफ्नो बनाउँछन्। तिनीहरूले मानिस र त्यसको घर अनि त्यसको उत्तराधिकारामधि शासन गर्छन्। 3 यसैकारण परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँदै, “हेर, यस वंशको विरुद्ध म सर्वनाश ल्याउँदै छु, र त्यसबाट तिमीहरू उम्कन सम्भेष्टैनै। तिमीहरू धमडसाथ हिँडनेहैनौ, किनकि त्यो खराब समय हुनेछ। 4 त्यस दिन मानिसहरूले तिमीहरूबाटे गीत गाउनेछन्, र विलापको रुवाबासीसहित तिनीहरू विलाप गर्नेछन्। तिनीहरू यसरी गाउनेछन्, ‘हामी इसाएलीहरू पूर्ण रूपमा नष्ट भएका छाँ। परमप्रभुले मेरा मानिसहरूको इलाका परिवर्तन गर्नुहुँन्छ। उहाँले कसरी त्यो मबाट हटाउनुहेछ? उहाँले हाप्रो भुमि धोका दिनहरूलाई बाँडिदिनुहेछ!’” 5 यसैकारण, परमप्रभुको

समुदायमा चिट्ठा हालेर आफ्नो इलाका बाँडनको निम्ति धनी मानिसहरूसँग उत्तराधिकारीहरू हुनेछैनन्। 6 “अगमवाणी नगर” भनेर तिनीहरू भन्नेछन्। “तिनीहरूले यस्ता कुराहरूको अगमवाणी गर्नुहुँदैन; तिरस्कार हामीमाथि आउनेछैन।” 7 याकूबको घराना, के साँचै यस्तो भनिपुर्ष, “के परमप्रभुको आत्मा रिसाउनुभएको छ? के यी उहाँका कामहरू हुन्?” के सिधा हिँडने मानिसको निम्ति मेरो वचनले असल काम गर्दैन र? 8 अहिले मेरा मानिसहरू शत्रुहाँ जागेका छन्। युद्धबाट फर्केका सैनिकहरू तिनीहरूले सुरक्षित ठानेको ठाउंमा गएँ शड्का नगरी नजिकबाट जानेहरूबाट तिमीहरूको वस्त्र अर्थात् लबेदा खोस्छौ। 9 तिमीहरूले मेरा मानिसहरूका स्त्रीहरूलाई तिनीहरूका सुखद घरहरूबाट निकाल्दौ; तिनीहरूका साना छोराछोरीहरूबाट मेरो आशिषलाई तिमीहरू सदाको निम्ति खोस्दौ। 10 उठ र जाओ, किनभने त्यसको अशुद्धताको कारण यो ठाँउ तिमीहरू बस्न मिल्ने ठाँउ होइन। त्यो पूर्ण रूपमा सर्वनाश भएको छ। 11 यादि कोही झूट र असत्यताको आत्मामा तिमीहरूका हाँ आएर “म मध्य र कडा मदिराको विषयमा तिप्रो निम्ति अगमवाणी बोल्नेछु,” भनेर भन्दछ भने त्यसका मानिसहरूको निम्ति त्यो अगमवक्ता हुनेछ। 12 याकूब, म निश्चय नै तिमीहरू सबैलाई एकसाथ भेला गराउनेछु। म निश्चय नै इसाएलका बाँकी रस्काहरूलाई एकसाथ भेला गराउनेछु। गोठको भेडाङ्गै, तिनीहरूको खर्कको बिचमा भएको बगालझाँ म तिनीहरूलाई एकसाथ ल्याउनेछु। मानिसहरूको तुलो सङ्ख्याको कारण त्यहाँ तुलो आजाव जुनेछ। 13 तिनीहरूका निम्ति मार्ग खुला गरिदिनेचाहिँ तिनीहरूभन्दा अगि जानेछ। तिनीहरू ढोका भत्काएर बाहिर जान्छन्, र तिनीहरूका राजा तिनीहरूभन्दा अगाडि जानेछन्। तिनीहरू सबैभन्दा अगाडि परमप्रभु हुनुहेछ।

3 मैले भनें, “अब सुन, ए याकूबका अगुवाहरू र इसाएलका घरानाका

शासकहरू, के इन्साफलाई बुझुन तिमीहरूका निम्ति ठिक होइन र? 2 तिमीहरू जसले असल कुरालाई धृणा गर्छौ र दुष्टलाई रुचाँलै, तिमीहरू जसले तिनीहरूका छालालाई काढदैलै, र तिनीहरूका हडीबाट मासुलाई अलग गर्दछौ, 3 तिमीहरू जसले मेरा मानिसहरूका मासु खान्छौ, र तिनीहरूका छाला काढालै, तिनीहरूका हडी भाँच्छौ, र तिनीहरूलाई भाँडोमा राख्ने मासु, र खड्कुलोमा पकाउने मासुझौं टुक्रा-टुक्रा गर्दछौ। 4 त्यसपछि तिमी शासकहरूले परमप्रभुलाई पुकानेछौ, तर उहाँले तिमीहरूलाई जवाज दिनुहेछैन। त्यस बेला उहाँले आफ्नो मुहार तिमीहरूदेखि लुकाउनुहेछ किनभने तिमीहरूले दुष्ट कामहरू गरेका छौ।” 5 परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँन्छ, “मेरा मानिसहरूलाई गलत मार्गमा हिँडाउने अगमवक्ताहरू, कसैले तिनीहरूलाई केही खान दिए भने, तिनीहरू ‘शान्ति होस्’ भनेर घोषणा गर्दछन्। तर यदि त्यसले तिनीहरूलाई केही खान दिए भने, तिनीहरू त्यसको विरुद्ध युद्ध गर्निको निम्ति लागिपर्दछन्। 6 यसैकारण, तिमीहरूका निम्ति त्यो दर्दनिवानको रात हुनेछ। अति त्यो यस्तो अन्धकार हुनेछ, कि तिमीहरूले कुनै भविष्यवाणी गर्नेछैनौ। अगमवक्ताहरूका निम्ति सूर्य अस्ताउनेछ, र तिनीहरूमाथि दिन पनि अन्धकार हुनेछ। 7 दर्शन देखेहरू शर्ममा पर्नेछन्, र भविष्यवक्ताहरू भ्रमित हुनेछैन। तिनीहरू सबैले आफ्ना मुख छोप्नेछन्, किनभने मबाट कुनै जवाफ आउनेछैन।” 8 तर याकूबलाई त्यसको अपराध र इसाएलाई त्यसको पापको घोषणा गर्न मचाहिँ परमप्रभुको आत्माद्वारा शक्ति, न्याय र पराक्रमले भरपूरपूर्ण छु। 9 अब, न्यायलाई धृणा गर्ने, र सबै असल कुरालाई भ्रष्ट गर्ने ए याकूबका घरानाका अगुवाहरू, र इसाएलका घरानाका शासकहरू, यो सुन। 10 तिमीहरूले सियोनलाई रगतद्वारा र यस्तलेमलाई अर्धमद्वारा निर्माण गर्छौ। 11 तिमीहरूका अगुवाहरूले मोलको निम्ति शिक्षा दिन्छन्, र तिमीहरूका अगमवक्ताहरूले पैसाको निम्ति अगमवाणी बोल्दछन्? तथापि तिमीहरू परमप्रभुमा भर पछौं र भन्छौ, “के परमप्रभु भासीसँग हुत्तुहन्न?”

हामीमाथि कुनै खराबी आइपर्नेछैन ।” 12 यसैकारण, तिमीहरूको कारण, सियोन जोतिएको खेतझौं हुनेछ, यस्थलैम भानावशेषको थुप्रो हुनेछ, र मन्दिरको डाँडाचाहिँ धना जङ्गल हुनेछ ।

4

तर अन्त्यका दिनहरूमा परमप्रभुको धरानाको पर्वत अरू पर्वतहरूमाथि स्थापित हुनेछ । त्यो पहाडहरूभन्दा माथि उचालिनेछ र जाति-जातिहरू त्यसतर्फ जानेछन् । 2 धेरै जातिहरू गएर भनेछन्, “आओ, परमप्रभुको पर्वत, अर्थात् याकूबका परमेश्वरको वासस्थानसम्म जाऊँ । उहाँको मार्ग सिकाउनुहुनेछ, र हामी उहाँको बाटोमा हिँडेछौं ।” किनभने सियोनबाट व्यवस्था र यस्थलैमबाट परमप्रभुको वचन बाहिर निस्केनेछ । 3 उहाँले धेरै जातिहरूको न्याय गर्नुहुनेछ र टाढा-टाढा भएका धेरै जातिहरूका विषयमा निर्णय गर्नुहुनेछ । तिमीहरूले आफ्ना तरवारहरूलाई पिटेर हलोका फाली र आफ्ना भालाहरूलाई छिमल्ने हाँसिया बनाउनेछन् । एउटा जातिले अर्को जातिको विरुद्ध तरवार उठाउने छैन, नत तिमीहरूले अबदेखि युद्धको निमित्त तालिम लिएछन् । 4 बरू, तिमीहरूले हरेक मानिसलाई उहाँको दाखको बोटमुनि र उहाँको नेभाराको रुखमुनि राखेछन् । कसैले पनि तिमीहरूलाई भयभीत बनाउनेछन्, किनभने सेनाहरूका परमप्रभु बोल्नुभएको छ । 5 किनभने हरेक जातिहरू तिमीहरूका ईश्वरहरूका नाममा हिँडिछन् । तर हामी हाम्रा परेश्वर परमप्रभुको नाउंसा सदा सर्वदा हिँडेछौं । 6 परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, “त्यस दिनमा, म लङ्गाडाहरू भेला गराउनेछु र निर्वासितहरूलाई एकसाथ ल्याउनेछु, तिमीहरू जसलाई मैले पीडा दिएको छु । 7 म लङ्गाडोलाई बाँकी जाति र निर्वासितहरूलाई एउटा बलियो जाति बनाउनेछु, र म, परमप्रभुले सदा सर्वदा तिमीहरूमाथि सियोन पर्वतमा शासन गर्नेछु । 8 ए बगालको धर्हरा, सियोनकी छोरीको पर्वत, तरो पहिलेको राज्य अर्थात् यस्थलैमकी छोरीको राज्य पुनर्स्थापित हुनेछ । 9 अब, तिमीहरू किन तुलो सोरमा कराउँछौ? के तिमीहरूका विचमा कोही राजा छैन? के तिमीहरूको सल्लाहकार मरिसक्यो? के यही कारणले प्रसववेदनाकी स्त्रीलाई झँगी पीडाले तिमीहरूलाई पक्रेको छ? 10 सियोनकी छोरी, प्रसववेदनाकी स्त्रीङ्गी बच्चा जन्माउनको निमित्त पीडा र वेदनामा पर् । किनभने अब तँ सहरबाट बाहिर जानेछस्, मैदानमा बसेछस्, र बेविलोनमा जानेछस् । त्यहाँ ताँलाई बचाउनेछ । त्यहाँ परमप्रभुले तिमीहरूका शत्रुका हातबाट तिमीहरूलाई बचाउनुहोस्त । 11 अब धेरै जातिहरू तिमीहरूका विरुद्धमा एक भएको छन् । तिमीहरू भन्छन्, “त्यसलाई अपवित्र रहन देओ, हाम्रा आँखाले सियोनमाथि नजर लगाइहनून् ।” 12 तिमीहरू परमप्रभुका विचार जान्दैनन्, नत तिमीहरू उहाँको योजनाहरू बुझ्छन्, किनभने उहाँले तिमीहरूलाई खलाको निमित्त तयार गरिएको अनन्का बिटाङ्गौं बुल्नुभएको छ । 13 ए सियोनकी छोरी उत्र र दाँडूँ गर, किनभने म तरो सिङ्गालाई फलाम र तेरा खुरलाई काँसा बनाउनेछु । तिमीहरूले धेरै जातिहरूलाई कुल्चनेछौं र तिमीहरूका अन्यायपूर्ण धन समस्त पृथ्वीका परमप्रभुकहाँ सुम्पेनेछौं ।”

5

अब, ए सेनाहरूका छोरी, युद्धको निमित्त पडक्किमा आओ, किनभने सेनाहरूले सहरको वरिरिए धेरा लगाएका छन्, र तिमीहरूले इस्याएलका न्यायकर्ताको गालामा छडीले हिर्काउनेछन् । 2 तर, बेथलेहेम एप्रिला, तैं यहूदाका वंशहरूमा सानो भए तापनि, तैरै बिचबाट एक जना इस्याएलमा शासन गर्न मकहाँ आउनेछ, जसको सुरुवात प्राचीन समयेदेखि, अर्थात् सदादेखि नै भएको थियो । 3 यसैकारण प्रसववेदनामा भएकीले बच्चा नजन्माएसम्म, र त्यसका बाँकी रहेकाहरू इस्याएलका मानिसकहाँ नफक्केसम्म परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्याग्नुहुनेछ । 4 परमप्रभुको शक्ति, र परमप्रभु उहाँको परमेश्वरको नाउंको महिमामा उहाँ खडा भएर आफ्नो बगालको हेरेचाह गर्नुहुन्छ । तिमीहरू बाँकी रहेनेछन्, किनकि पृथ्वीको कुना-कुनासम्म उहाँको महानता रहिरहेनेछ । 5 किनभने हाम्रो शान्तिचाहिँ यो हुनेछ - जब अश्शूरीहरू हाम्रो देशभित्र प्रवेश गर्नेछन्, र जब तिमीहरू हाम्रा किल्लाहरूस्तर्फ अगि

बढ्छन्, त्यसबेला हामी तिनीहरूका विरुद्ध सात गोठाला र मानिसहरूमाथि आठ अगुवा खडा गर्नेछौं । 6 तिनीहरूले अश्शूर देश र निप्रोदको देशलाई तिनीहरूको प्रवेशद्वारामा तरवारहरूमा नियन्त्रण गर्नेछन् । अश्शूरीहरू हाम्रो देशमा आउँदा, र तिनीहरू हाम्रो सिमानाभित्र अगि बढ्दा उहाँले हामीलाई तिनीहरूबाट बचाउनुहुनेछ । 7 याकूबका बाँकी रहेकाहरू धेरै जातिहरूका माझामा हुनेछन् । तिनीहरू परमप्रभुबाटको शीत, र धृंसामा पर्ने झारीझौं हुन् जसले कुनै मानिस, वा मानिस जातिका सन्तानलाई पर्खैदेन । 8 याकूबका बाँकी रहेकाहरू राष्ट्रहरू र जातिहरूका माझामा हुनेछन् । तिनीहरू जङ्गलका पश्चूरुका विचमा भएको एउटा सिंहझौं, र भेडाहरूको बगालमा एउटा जवान सिंहझौं हुन् । जब त्यो तिनीहरूका बिचबाट जाछ, त्यसले तिनीहरूलाई कुल्चेछ र तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ, अनि तिनीहरूलाई बचाउने त्यहाँ कोही हुनेछेन । 9 तेरो हात तेरा शत्रुहरूका विरुद्ध उठ्नेछन् र त्यसले तिनीहरूलाई सर्वनाश गर्नेछ । 10 परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, “त्यस दिन यसतो हुनेछ । म तिमीहरूका विचमा तिमीहरूका घोडाहरूलाई नाश गर्नेछु र तिमीहरूका रथहरू भत्काइदिनेछु । 11 तेरो भुमिका सहरहरूलाई म नाश गर्नेछु र तिमीहरूका गढीहरूलाई भत्काइदिनेछु । 12 म तिमीहरूका विचमा भएको तन्त्रमन्त्र नष्ट पार्नेछु, र तिमीहरूका विचमा कोही पनि भविष्यवक्ताहरू हुनेछेन । 13 म तिमीहरूले हातले बनाएका मुर्तिहरू र तिमीहरूका दुङ्गाका स्तरभरूलाई नाश गर्नेछु । अबदेखि तिमीहरूले आफ्ना हातले बनाएका वस्तुहरूलाई पुज्नेछेन । 14 म तिमीहरूका विचबाट अशोराका खम्बाहरू उखेलिदिनेछु, र म तिमीहरूका सहरहरू नाश गर्नेछु । 15 मेरा कुराहरू नसुन्ने जातिहरूमा म रिस र क्रोधमा प्रतिशेषो ल्याउनेछु ।”

6

अब परमप्रभुके भन्नुहुन्छ त्यो सुन, “उठ र आप्नो विषयमा पर्वतहरूलाई बताओ; पहाडहरूले तिमीहरूको आवाज सुनून । 2 ए पर्वतहरू र पृथ्वीका बलिया जगहरू परमप्रभुको अभियोगलाई सुन । किनभने आफ्ना मानिसहरूको विस्तु र परमप्रभुको एउटा अभियोग छ, र उहाँ इसाएलको विरुद्ध न्यायलयमा लड्नुहोस्त ।” 3 “मेरा मानिस हो, मैले तिमीहरूलाई के गरेको छु? मैले तिमीहरूलाई कसरी थकित पारेको छु? मेरो विरुद्धमा साक्षी देओ! 4 किनभने मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएँ र दासत्वको घरबाट बचाएँ । मैले मोशा, हारून, र मिरियमलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ । 5 मेरा मानिस हो, तिमीहरू शिरीमदेखि गिलागतसम्म जाँदा, मोआबका राजा बालाकले कल्पना गरेका कुरा, र बओरेको छोरो बालामले कसरी जावाफ दिएका थिए त्यो सम्झा, ताकि तिमीहरूले परमप्रभुका धार्मिक कामहरू जान सक ।” 6 उच्च परमेश्वरकहाँ म निरुर्दिंदा, मैले परमप्रभुकहाँ के लैजाँऊँ? के म उहाँकहाँ एक वर्षे बालाहरूका होमबलि लिएर आऊँ? 7 के परमप्रभु हजारै भेडाहरूद्वारा, वा तेलका दश हजार नदीहरूद्वारा प्रसन्न हुनुहुन्छ? के मेरा अपराधहरूका निमित्त र मेरो आपनै पापको निमित्त मेरो जेठो छारो, मेरो शरीरको फल चढाऊँ? 8 ए मानिस, उहाँले ताँलाई जे असल छ त्यो, र ताँबाट परमप्रभुले चाहनुभएको कुरा बताउनुभएको छ । न्यायपूर्ण काम गर, कुपालाई प्रेम गर, र आफ्ना परमेश्वरसँग नग्र भाएर हिँड । 9 परमप्रभुको आवाजले सहरलाई एउटा घोषणा गर्दै छ - विवेकले तपाईंको नाउलाई स्वीकारादिः “छडीलाई र त्यो ठाउँमा राख्नेलाई ध्यान देओ । 10 बेइमान दुष्काका घरानाहरूमा सम्पत्तिहरू छन्, र त्यहाँ झाउता कुराहरू छन्, जुन घृणास्पद छन् । 11 यदि कसैले छलपूर्ण तराजू र कपथपूर्ण ढक प्रयोग गर्छ भने के मैले त्यसलाई निर्दोष मानेन? 12 धनी मानिसहरू हिंसाले भरिएका छन्, त्यसका निवासीहरू झुट बोल्छन्, र तिमीहरूका मुखमा तिमीहरूका जिग्रा छलपूर्ण छन् । 13 यसैकारण म तिमीहरूलाई भयडकर रूपमा प्रहार गर्नेछु, र तिमीहरूका पापको कारण म तिमीहरूलाई उजाड बनाउनेछु । 14 तिमीहरूले खानेछौं तर तृप्त हुनेछौं; तिमीहरूको खालीपन तिमीहरूभित्र रहनेछ । तिमीहरू वस्तुहरू संचय गर्नेछौं तर जोगाउनेछौंनौ, र तिमीहरूले

मिका

482

जे जोगाँड़ौ, त्यो म तरवारलाई दिनेछु । 15 तिमीहरूले छर्नेछौ तर कटनी गर्नेछैनौ । तिमीहरूले जैतूनको तेल निकालेछौ तर त्यस तेलले आफैलाई अभिषेक गर्नेछैनौ । तिमीहरूले दाख पेलेनेछौ तर मध्य भने पिउनेछैनौ । 16 आप्नीका नियमहरू, र आहाबका घरानाका सबै कामहरू पालना भएका छन् । यसैकाराण म तिमीहरूको सहरलाई भग्नावरेष बनाउनेछु, र त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई खिसीको पात्रो बनाउनेछु, र मेरा मानिसहरूबाट तिमीहरूले निन्दा सहनेछौ ।”

7 हाय म! म ग्रीष्म ऋतुमा बटुलिएको फलझ्वाँ भएको छु, र रस निकालिएको दाखझ्वाँ भएको छु । त्यहाँ खानलाई दाखको झुप्पा छैन, र मेरो प्राणले इच्छा गरेकोजस्तो पहिले नै पाकेको अन्जीर पनि छैन । 2 भुमिबाट विश्वसनीय मानिसहरू बिलिन भएका छन् । सारा मानवजातिमा कोही सोझो मानिस छैन । तिनीहरू सबै रक्पातको निम्नित पर्खिरहन्छन् । हरेकले आफ्नो दातुभाइलाई जालाले शिकार गर्दछ । 3 तिमीहरूका हातहरू हाती गर्नलाई पोक्त छन् । शासकले पैसा माग्दछन्, न्यायकर्ता धूस लिनको निम्नित तयार छन्, र शक्तिशाली मानिसले आफूले प्राप्त गन्त चाहेको कुरा अरुहस्सँग माग्दछ । यसरी तिनीहरू एकसाथ षड्यन्त्र रच्छन् । 4 तिनीहरूमध्येको उत्कृष्ट्याहाँ काँडाझ्वाँ छ, सबैभन्दा सोझीचाहाँ काँडाको झाँगभन्दा पनि खराब छ । तिमीहरूका पहरेदारहरूले पहिले नै बताएको दिन, तिमीहरूको दण्डको दिन यही हो । अब यो तिनीहरूको भ्रमको समय हो । 5 कुनै पनि छिमेकीमाथि विश्वास नगर्न । कुनै साधिमाथि भरोसा नगर्न । तिमारा अझालोमा बस्ने स्त्रीसँग पनि होसियारसँग बोल्नु । 6 किनभने छोरोले आफ्ना बुबाको अनादर गर्दछ, छोरी आफ्नी आमाको विरुद्धमा उठ्छे, र बुहारी सासूको विरुद्ध । मानिसको शत्रु आप्नै घरका मानिसहरू हुन् । 7 तर मचाहिं परमप्रभुतर्फ आँखा लगाउँछु । म मेरो मुक्तिको परमेश्वरको पर्खाइमा छु, मेरा परमेश्वरले मलाई सुन्नुहुँछ । 8 ए मेरो शत्रु, मलाई देखेर रमाहट नगर् । म लडपछि, फेरि उठ्नेछु । जब म अन्धकारमा बस्दछु, परमप्रभु मेरो निम्नित ज्योति हुनुहुनेछ । 9 मैले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेको कारणले, उहाँले मेरो विषयमा वकालत नगर्नुभएसम्म, र मेरो निम्नित इन्साफ नगर्नुभएसम्म मैले उहाँको क्रोध सहनेछु । 10 अनि मेरो शत्रुले त्यो देखेछ, र “परमप्रभु तेरो परमेश्वर कहाँ छ?” भनेर भन्नेलाई शर्मले ढाक्नेछ । मेरा आँखाले त्यसलाई धेर्नेछन् । सडकहरूका माटोझ्वाँ त्यो कुल्लिखेछे । 11 तिमीहरूका पर्खालहरू निर्माण गर्ने दिन आउनेछ । त्यस दिनमा सिमानाहरू टाढा-टाढासम्म विस्तार हुनेछन् । 12 त्यस दिन अश्शूर र मिश्रका शहरहरूबाट, मिश्रदेखि यूफ्रेटिस नदीसम्म, समुद्रदेखि समुद्रसम्म, र पर्वतदेखि पर्वतसम्म मानिसहरू तिमीहरूकाहाँ आउनेछन् । 13 तर भुमि भने त्यसमा बसोबास गर्ने मानिसहरूका कारण, र तिनीहरूका कामका प्रतिफलको कारण उजाड हुनेछ । 14 आफ्ना मानिसहरू, अर्थात् तपाईंका उत्तराधिकारको बगाललाई आफ्नो छडीले नियन्त्रण गर्नुहोस् । तिनीहरूले गर्नेछन् । 15 मिश्रको भुमिबाट तिमीहरू बाहिर आएका दिनमा झाँ, म तिनीहरूलाई आश्चर्य कामहरू देखाउनेछु । 16 जाति-जातिहरूले यो देखेछन् र आफ्ना शक्तिमाथि लजिजत हुनेछन् । तिनीहरूले केही बोल्नेछन्, र तिनीहरू बहिरा हुनेछन् । 17 तिनीहरूले सर्पले झाँ धुलो चाट्नेछन्, माटोमा घस्ने प्राणीझाँ तिनीहरूले गर्नेछन् । तिनीहरू आफ्ना गुफाहरूबाट डरसाथ निस्कनेछन् । परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, तपाईंकहाँ तिनीहरू डरसाथ आउनेछन्, र तिनीहरू तपाईंको कारण भयभीत हुनेछन् । 18 तपाईंझ्वाँ परमेश्वर को छ, जसले पापलाई मेटाउनुहुँच, र आफ्नो उत्तराधिकारका बाँकी रहेकाहरूको अपराध क्षमा गर्नुहुँच? उहाँ सदाको निम्नित रिसाउनुहुन्न, किनभने उहाँ आफ्नो करारको विश्वसनीयतामा खुशी हुनुहुँच । 19 तपाईंले फेरि हामीमाथि दया देखाउनुहुनेछ । तपाईंले हाम्रा अपराधहरूलाई आफ्ना पाऊसुनि कुल्चनुहुनेछ

। तपाईंले हाम्रा सबै पापहरूलाई समुद्रको गहिराइमा फ्याँकिदिनुहुनेछ । 20 प्राचीन दिनहरूमा तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूसँग प्रतिज्ञा गर्नुभएङ्गै तपाईंले याकूबलाई सत्यता र अब्राहामलाई करारको विश्वसनीयता दिनुहुनेछ ।

नूहम

१ निनवेको विषयमा भएको घोषणा । एल्कोसी नहमसको दर्शनको पुस्तक ।

२ परमप्रभु डाही परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँले बदला लिनुहुन्छ । परमप्रभुले बदला लिनुहुन्छ र उहाँ क्रोधले भरिनुभएको छ । उहाँले आफ्ना विरोधीहरूसँग बदला लिनुहुन्छ र आफ्ना शत्रुहरूप्रति उहाँको रिस रहिरहन्छ । ३ परमप्रभु रिसाउनमा ढिला र शक्तिमा महान् हुनुहुन्छ । उहाँले दुष्टलाई दण्डबाट उक्न दिनुहुन्न । परमप्रभुले भुमरी र आँधीमा आफ्नो मार्ग तयार गर्नुहुन्छ, र बादलहरू उहाँका पाउका थुलो हुन् । ४ उहाँले समुद्रलाई हप्काउनुहुन्छ र त्यसलाई सुख्खा बनाउनुहुन्छ । उहाँले सबै नदीहरूलाई सुकाइदिनुहुन्छ । बाशान र कर्मेल कमजोर छन् । लेबनानका फूलहरू कमजोर छन् । ५ पर्वतहरू उहाँको उपस्थितिमा काँच्छन्, र पहाडहरू पगिलन्छन् । उहाँको उपस्थितिमा पृथ्वी, सागर संसार र त्यसमा बसोबास गर्ने सबै मानिस नष्ट हुन्छन् । ६ उहाँको क्रोधको अगाडि को खडा हुन सक्छ? उहाँको क्रोधको प्रचण्डता कसले सहन सक्छ? उहाँको क्रोध आगोङ्गै ख्याल्न्छ, र उहाँद्वारा चट्टानहरू टुक्रा-टुक्रा पारिन्छन् । ७ परमप्रभु असल हुनुहुन्छ, र कष्टको समयमा उहाँ बलियो गढ हुनुहुन्छ, र उहाँमा शरण लिनेको निमित्त उहाँ विश्वसनीय हुनुहुन्छ । ८ तर उहाँले महान् बाढीले आफ्ना शत्रुहरूको अन्त गर्नुहोछ, र उहाँले तिनीहरूलाई अन्धकारमा लानुहोछे । ९ तिमीहरूले परमप्रभुको विसर्दु के षड्यन्त्र गर्दैछौ? उहाँले पूर्णरूपमा त्यो अन्त गर्नुहोछ । समस्या दोसो पटक आइप्पेन्छैन । १० किनभने तिनीहरू काँडायारीहरूङ्गै अलिङ्गेनेछन् । तिनीहरू आफ्नै पेय पदार्थले भरेपेट हुनेछन् । तिनीहरू सुकेका ठोसाहरूङ्गै आगोद्वारा पूर्ण रूपमा भस्म हुनेछन् । ११ निनवे, तिमीहरूका बिचमा कोही खड भयो, जसले परमप्रभुको विरुद्धमा योजना बनायो, र त्यसले दुष्टतालाई बढ्वा दियो । १२ परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ, “तिनीहरू आफ्ना पूर्ण शक्ति र पूर्ण सङ्ख्याको अवस्थामा भए तापनि तिनीहरू काटिनेछन्, र तिनीहरूका मानिसहरू बाँकी रहेनेछन् । तर यद्वा, मैले तालाई पीडा दिएको भए तापनि अब म तालाई पीडा दिनेछैन । १३ अब म मानिसहरूका जुवा भाँची ताँबाट निकालिनेछु, तेरा बन्धनहरूलाई म तोडिनेछु ।” १४ निनवे, तेरो विषयमा परमप्रभुले एउटा आज्ञा दिनुभएको छ, “अब तरी नाम बोक्ने कोही वंश बाँकी रहेनेछन् । कलात्मक रूपमा हातले बनाइएका र फलाम गालेर बनाइएका मुर्मिहरूलाई तिमीहरूका देवताहरूका भरबाट म हटाइनेछु । म तेरो चिहान तयार गर्नेछु, किनकि त तुच्छ छस् ।” १५ हेर, असल समाचार त्याउनुहोस, र शान्ति घोषणा गर्नुहोनेका पाउ पर्वतहरूमा छन् । यद्वा, आफ्ना चाडहरू मनाओ, र आफ्ना प्रतिज्ञाहरू पुरा गर, किनकि दुष्टले अब तालाई आक्रमण गरेनेछन्, त्यो पूर्णरूपमा नाश भएको छ ।

२ तालाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुहोस तेरो विरुद्धमा आउँदै हुनुहुन्छ । सहरहरूका

पर्खालिहरूमा मानिसहरू खटाओ, बाटोहरूलाई पहरा देओ, आफैलाई बलिया बनाओ, आफ्ना सेनाहरूलाई एकछा गर । २ लुटोराहरूले तिनीहरूलाई तहस-नहस गरे तापनि, र तिनीहरूका दाखका हाँगाहरूलाई नष्ट गरे तापनि, परमप्रभुले इसाएलको गौरवझौंया क्याक्को गौरव पुनर्स्थापित गर्दै हुनुहुन्छ । ३ त्यसका शक्तिशाली मानिसहरूका रक्षा कवचहरू राता छन्, र त्यसका सैनिकहरू वैज्ञानी रङ्गका पोशाकमा छन् । तिनीहरूका रथहरू तयार भएका दिनमा तिनीहरूका धातुद्वारा चम्किन्छन्, र सल्लोका भालाहरू हावामा लाहराइन्छन् । ४ ती रथहरू सङ्कहरूबाट तीव्र गतिमा अगि बढ्छन्, फराकिला सङ्कहरूमा ती अगाडि र पछाडि दौडन्छन् । तिनीहरू रङ्गको देखिन्छन्, र तिनीहरू बजुलीझौंया दौडन्छन् । ५ तालाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेले आफ्ना अधिकारीहरूलाई बोलाउँछ, तर तिनीहरू हिँड्ने क्रममा एक आपसमा ठेस खाई लड्छन् । तिनीहरू सहरको पर्खालिहरूलाई आक्रमण गर्न हतारिन्छन् । यी आक्रमण गर्नेहरूलाई बचाउनको निमित्त ठुलो रक्षा कवच बनाइन्छ । ६

नदीका बाँधहरू खुला पारिन्छन्, र दरबारचाहिं नाश हुनेछ । ७ हुज्जाबका वस्त्र फुकालिएकाछन्, र त्यो निर्वासनमा लगिनेछे । त्यसका कमारीहरू छाती पिट्दै दुकुरहरूझौंया विलाप गर्छन् । ८ निनवे चुहिहेको पोखरीझौंया, जसका मानिसहरू जोडले बगिरहेको पानीझौंया भागिरहेका छन् । अरुहरूले ठुलो सोरमा भन्छन्, “रोक, रोक,” तर कसैले पनि पछि फर्केर हर्दैन । ९ चाँदी र सुनका लुटका सामान लेओ, किनभने निनवेका सबै सुन्दर कुहाहरूका वैभवको कुनै अन्त्य छैन । १० निनवे रित्तो र नष्ट भएको छ । सबैका हृदय पगिलन्छन्, सबैका थुङ्गाहरू एक आपसमा ठोकिन्छन्, र पीडा सबैमा छ, तिनीहरू सबैका अनुहारहरू पहँला छन् । ११ सिंहको गुफा, जहाँ जवान सिंहरूलाई खुबाइङ्ग्यो, जहाँ सिंह र सिंही आफ्ना डमरुहरूसँग हिँड्थे, जहाँ तिनीहरू कोहीसँग डराउँदैनथे, त्यो ठाउँ कहाँ छैँ छ? १२ सिंहले आफ्ना डमरुहरूका निमित्त त्यसका शिकारहरूलाई टुक्रा-टुक्रा गय्यो । त्यसले आफ्ना सिंहीहरूका निमित्त शिकारको धाँटी निमोठी माझ्यो, र आफ्नो गुफालाई शिकारहरूले, र आफ्नो ओडारालाई टुक्रा-टुक्रा पारिएका सिनुहरूले भय्यो । १३ सेनाहरूका परमप्रभु यो घोषणा गर्नुहुन्छ, “हेर, म तेरो विरुद्धमा छु । म तेरा रथहरूलाई जलाएर धुँवा बनाउनेछु र तेरो जवान सिंहरूलाई तरवारले नष्ट पार्नेछ । तेरो धुमिबाट तेरो शिकारहरूलाई म हटाइदिनेछु र तेरा समाचाराबाहकहरूका आवाज अब कहिल्ये सुनिनेछैन ।”

३ रातले भरिएको सहरहरूलाई थिक्कार! त्यो झूट र लूटको सम्पत्तिले

भरिएको छ । त्यसका शिकारहरू सर्वै त्यर्हीभित्र छन् । २ तर अब त्यहाँबाट कोराहरूको, तेज पाड्ग्राहरू, उफ्रै गरेका घोडाहरू, र रथहरूको कुदाइको आवाज आउँछन् । ३ आक्रमण गर्ने घोडचीहरू, टल्क्ने तरवारहरू, चम्कने भालाहरू, लास र मुर्दीहरूको थुप्रो त्यहाँ छन् । त्यहाँ अनगिन्ती लाशहरू छन् । त्यसलाई आक्रमण गर्नेहरू लाशमा ठोकर खाँदै हिँड्छन् । ४ दुनामुनामा निपुण, त्यो सुन्दर वेश्या, जसले आफ्नो, र दुनामुनाले जाति-जातिहरूलाई बेच्छे, त्यसको कामवासानापूर्ण कामहरूका कारण यो भइरहेको छ । ५ सेनाहरूका परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, “हेर, म तेरो विरुद्ध छु । म तेरो फरियालाई तेरो अनुहारभन्दा माथिसम्म उचालिदिनेछु र तेरो गुप्तागरहरू जाति-जातिहरूलाई, र तेरो शर्म राज्यहरूलाई देखाइदिनेछु । ६ म तांमाथि घिनलाग्दो फोहोर प्याँक्नेछु र तालाई धृणित बनाइदिनेछु । म तालाई यस्तो बनाउनेछु, कि सबैले तालाई हेँदेन्छन् । ७ तालाई हेँरे सबै ताँबाट टाढा भानेछन् र भन्नेछन्, “निनवे नष्ट भएको छ, त्यसको निमित्त कसले विलौना गर्लाई?” तालाई शान्त्वना दिने मैले कहाँ पाउन सक्छु?” ८ निनवे, कै तै नील नदीको किनारमा बनाइएको नो शहरभन्दा असल छस्, त्यो शहर जसको वरिपरि पानी थियो, जसको सुरक्षा सागर, र जसको पर्खाल समुद्र थियो? ९ कूश र मिश्र त्यसका शक्ति थिए, र त्यसको कुनै अन्त थिएन । पूरू र लिलिया त्यसका मित्रात्राहरू थिए । १० तथापि नो शहर निर्वासनमा लगियो, त्यो दासत्वमा लगियो, त्यसका लोरालीहरू हेरेक सडकहरूका मुखमा टुक्रा-टुक्रा पारिए । त्यसका शत्रुहरूले त्यसका भारादारहरूका निमित्त चिट्ठा हाले, र त्यसका सबै महान् मानिसहरू साडलाले बाँधेण । ११ तँ मतवाला हुनेछस्, तँ लुक्न कोसिस गर्नेछस्, र तँ लै आफ्नो शत्रुबाट भान्नालाई शरणस्थान खोजेछस् । १२ तेरा सबै किललाई रुपहरैने नै फल पाकेका अन्जिरका रुखहरूझौंये हुनेछन् । ती हल्लाइ भने, त्यसका सबै फल खानेवालाको मुखमा झार्नेछन् । १३ हेर, तेरा चिहामा भएका मानिसहरू स्त्रीहरू मात्र छन् । तेरो देशका प्रवेशद्वारहरू शत्रुहरूका निमित्त खुला भएका छन् । आगोले त्यसका गजबारहरू भस्म पारेको छ । १४ घेरावन्दीको दिनको निमित्त पानी भरू, आफ्ना किल्लाहरू बलियो पार । हिलोमा जा, र त्यसलाई कुल्ची । इट बनाउने भाँडो बोक । १५ आगोले तालाई त्यहाँ भस्म पार्नेछ, र तरवारले तालाई नाश गर्नेछ । सलहरूले सबै कुरा सखापारेझौंये त्यसले तालाई सखापारेझौंये । १६ ताँले

आफ्ना व्यापारीहरूलाई आकाशका ताराहरूभन्दा पनि थेरै बनाएको छस्, तर तिनीहरू सलहरूझै हुन्, तिनीहरूले भुमिलाई लुटेर उडिजान्छन् । 17 तेरा राजकुमारहरू सलहरूझै थेरै छन्, र तेरा अधिकारीहरू सलहका बथानझै छन्, जो चिसो दिनमा पर्खालहरूमा बस्छन् । तर घाम उदाएपछि ती कहाँ उडेर जान्छन् भन्ने नै थाहा हुँदैन । 18 अश्वूरको राजा, तेरा गोठालाहरू सुतेका छन्, तेरा शासकहरू विश्राम गर्दै परटेका छन् । तेरा मानिसहरू पर्वतहरूमा छरिएका छन्, र तिनीहरूलाई त्यहाँ भेला गर्ने कोही छैन । 19 तेरा घाउहरू निको हुँदैन । ती गहिरा छन् । तेरो विषयमा सुन्ने सबैले रमाहटले ताली बजाउँछन् । तेरो लगातारको दुष्टताबाट को भागेको छ र?

हबकूक

1 अगमवत्ता हबकूकले पाएका सन्देश, 2 “परमप्रभु, म कति समय अझौं सहायताको निमित्त पुकार्ह, तर तपाईंले सुन्नुहन्न? म ‘हिंसा’ भनेर तपाईंलाई पुकार्दछु, तर तपाईंले बचाउनुहन्न। 3 मलाई किन अपराध र दुष्क्रम देखाउनुहन्छ? सर्वनाश र हिंसा मेरो समुन्ने छन्। त्यहाँ झाँ-झाँगडा छ, र विवाद चर्किदै छ। 4 यसैकारण कानून-व्यवस्था कमजोर भएको छ, र न्याय अब छैन। किनकि दुष्टले धर्मालाई घेर्दछ। यसैकारण इन्साफ झूटो भएको छ।” परमप्रभु हबकूकलाई जवाफ दिनुहुँच। 5 “जाति-जातिहरूलाई हेर र तिनीहरूको जाँच गर, अचमित, र आश्चर्यचकित हो। किनभने निश्चय नै तेरे समयमा म यस्तो काम गर्दै छु जसको विषयमा ताँलाई बताएँदा ताँलाई विश्वास लाग्नेछैन। 6 किनभने हेर, म वेबिलोनीहरूलाई उठाउँदै छु, त्यो भयानक र उग्र जाति। तिनीहरू सारा भुमिमा अकारो बासस्थान खोस्नाको निमित्त अगि बढिरहेका छन्। 7 तिनीहरू डरलाग्दा र भयानक छन्। न्याय र वैभव तिनीहरूबाट आगाडि बढ्छ। 8 तिनीहरूको घोडाहरू चिरुवाभन्दा तेज, र साँझका ब्वासाहरूभन्दा द्रुत छन्। यसैकारण तिनीहरूको घोडाहरूले जमिनमा कुल्चन्धन, र तिनीहरूको घोडाहरूहरू टाढाटाढाबाट आँठ्ठन, र तिनीहरू शिकारलाई खानाको निमित्त आतुर भएको गरुडङ्गौं उड्छन। 9 तिनीहरू सबै हिसाको निमित्त आउँछन्। तिनीहरूको समुहरू मरुभूमिको हुरीझौं जान्छन्, र बालुवासरह कैरीहरू ल्याउँछन्। 10 यसैकारण तिनीहरूले राजाहरूलाई जिस्काउँछन्, र शासकहरू तिनीहरूको निमित्त हाँसीका पात्र मात्र हुन्। हेरेक किल्लाहरू देखेर तिनीहरू हाँस्छन्, किनभने तिनीहरूले माटोको ढिस्को बनाएर ती लैजान्छन्। 11 अनि बतास आउनेछ र दोषी मानिसहरूबाट त्यो जानेछ, ती मानिसहरू जसको सामर्थ्य तिनीहरूको देवता हो।” हबकूकले परमप्रभुलाई अर्को प्रश्न गर्दछन्, 12 “परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मेरा एक मात्र पवित्र परमेश्वर, के तपाईं प्राचीन समयदेखि नै हुनुहन्न? त्यामी मर्नेछनौं। परमप्रभुले तिनीहरूलाई न्यायको निमित्त नियुक्त गर्नुभएको छ, र हे चट्टान, तपाईंले तिनीहरूलाई सुधारको निमित्त स्थापित गर्नुभएको छ। 13 तपाईंका आँखा यति शुद्ध छन्, कि तपाईं दुष्टलाई हेर्नुहन्न, र तपाईंले गलत काम गर्नेलाई कृपाले हेर्न सक्नुहन्न। त्यसोभाव तिन तपाईंले थोका दिनेलाई कृपाले हेर्नुभएको छ? दुष्टहरूले तिनीहरूको आफ्नो सङ्ख्याभन्दा थेरै धर्मालाई निल्दा तपाईं किन चुप बस्नुभएको छ? 14 तपाईंले मानिसलाई समुद्रका माछाङ्गौं बनाउनुहन्न, घस्ने जीवहरूङ्गौं जसको कुनै शासक छैन। 15 त्यसले सबैलाई बल्लीले ल्याउँछ। त्यसले मानिसहरूलाई माछी-जालमा पारेर पर लैजान्छ। त्यसले महाजालमा सबैलाई थुपार्छ, अनि त्यो खुरी हुँच र रमाहट गर्दछ। 16 त्यसैकारण त्यसले आफ्नो माछी-जालमा बलि चढाउँछ र महाजालमा धूप बाल्च, किनभने आफ्नो जालद्वारा त्यो विलासितामा जिउँछ, र त्यसको भोजन उत्तम हुँच। 17 के त्यसले यसैकारण आफ्नो जाल रित्याउँदै जान्छ, र जाति-जातिहरूलाई निर्देशतापूर्वक काटिरहन्छ?”

2 म मेरो सुरक्षा-कक्षमा उभिनेछु र पहरा-पर्खालिमा म बर्नेछु, र उहाँले मलाई के भन्नुहेछ, र म कसरी आफ्नो अभियोगबाट फँकू भनेर हेर्नेलाई म ध्यान दिनेछु। 2 परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनुभयो, “यस दर्शनलाई पाटीहरूमा प्रस्तुसँग लेख, ताकि यो पहनेचाहिँ दोडौसे। 3 किनभने यो दर्शन भविष्यको समयको निमित्त हो र त्यो अन्ततः बोल्नेछ र विफल हुनेछैन। त्यसले ढिलाइ गरे तापनि, त्यसको प्रतीक्षा गर्। किनभने त्यो निश्चय नै आउनेछ र त्यसले बिलम्ब गर्नेछैन। 4 हेरु, गलत इच्छा गर्नेचाहिँ धमण्डले फुलेको छ। तर धर्माचाहिँ आफ्नो विश्वासले जिउनेछ। 5 किनकि धमण्डी जवान मानिसको निमित्त मध्य विश्वासधारी हुँच, र यसैकारण त्यसले सहन सबैदैन, तर त्यसले आफ्ना इच्छाहरूलाई चिह्नाङ्गौं बढाउँछ, र त्यो मृत्युङ्गौं

कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन। त्यसले आफ्नो निमित्त सारा जाति र मानिसहरूलाई भेला गराउँछ। (Sheol h7585) 6 के यी सबैले त्यसको ठटा गर्ने एउटा यस्तो भनाइ र त्यसको विषयमा हाँसीको रूपमा यस्तो गीत सुन्ना गर्दैन, र ‘धिक्कार त्यसलाई जसले जे आफ्नो होइन त्यो थुपार्छ। कहिलेसम्म ताँले आफूले बन्धकमा लिएका कुराहरूको वजन बढाउँदै जान्छन्? 7 के ताँलाई टोकेहरू अचानक उठनेछैन, अनि ताँलाई त्रासमा राखेहरू जानेछैनन? तँ तिनीहरूका निमित्त शिकार बनेछैन। 8 ताँले थेरै जातिहरूलाई लुटेको हुनाले, जाति-जातिहरूमा बाँकी रहेकाहरू सबैले ताँलाई लुटनेछन्। किनभने ताँले मानिसहरूका रागत बगाएको छस्, र देश, शहरहरू, र त्यसमा बसोबास गर्ने सबैको विरुद्ध हिंसात्मक काम गरेरो छस्। 9 ‘धिक्कार त्यसलाई जसले दुष्टको हातबाट आँफालाई सुरक्षित राखलाई आफ्नो गुँड उच्च स्थानमा बनाउन सकोस् भनेर आफ्नो घरको निमित्त दुष्टताका मुनाफाबाट चीजहरू बनाउँछ।’ 10 ताँले थेरै मानिसहरूलाई सर्वनाश गरेर आफ्नो घरानाको निमित्त शर्म ल्याएको छस्, र आपनै विरुद्ध पाप गरेको छस्। 11 किनभने भित्ताबाट ढुङ्गाहरूले पुकार्नेछन्, र काठाका दलिनहरूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनेछन्, 12 धिक्कार त्यसलाई जसले रागत शहर बनाउँछ, र जसले अथर्वमा नगर स्थापना गर्दछ।’ 13 के सेनाहरूका परमप्रभुले यो भन्नुपाएको छन् र, जातिहरू आगोको निमित्त परिश्रम गर्दछन् र अरु सबै जातिहरू व्यर्थमा थकित हुन्छन्? 14 तथापि समुद्रलाई पारीनी ढाकेझौं सारा भुमि परमप्रभुको महिमाको ज्ञानले भरिनेछ। 15 धिक्कार त्यसलाई जसले आफ्नो छिमेकीलाई मध्य पियाउन जोड गर्छ। ताँले आफ्नो रिस पोखालाई, र तिनीहरूको नग्नता हेर्नको निमित्त तिनीहरूलाई मध्यले टिल्ल पार्छस्।’ 16 तँ महिमाले होइन तर शर्मले भरिनेछस्। अब यो तेरो पालो हो। पिर्ड र आपनो गुप्तांग देखा। परमप्रभुको दाहिने हातमा भएको कचौरा तक्हाँ आउँदै छ, र कलाकले तेरो महिमालाई ढाकेछ। 17 लेबनानमाथि गरिएको हिसाले ताँलाई ढाकेछ र पशुहरूको सर्वनाशले ताँलाई आतंकित बनाउनेछ। किनभने ताँले मानिसहरूका रागत बगाएको छस्, र देश, शहरहरू, र त्यसमा बसोबास गर्ने सबैको विरुद्ध ताँले हिसक काम गरेको छस्। 18 खोपेर बनाएको मुर्तिले ताँलाई के लाभ हुँछ? किनभने त्यो मुर्तिलाई खोपेर बनाउने, वा धातुलाई पगालेर मुर्ति बनाउनेचाहिँ झुक्को शिक्षक हो, किनभने त्यसले यी बोल्न नसक्ने देवताहरू बनाएर आफ्नै हातका कलामाथि विश्वास गर्दछ। 19 ‘धिक्कार त्यसलाई जसले काठालाई उठ भन्छ, वा बोल्न नसक्ने ढुङ्गालाई जाग भन्छ।’ के यी कुराहरूले सिकाउन सक्नेछन्? हेरु, त्यो सुन र चाँदीले मोहीरिएको छ, तर त्यसभित्र सास नै छैन। 20 तर परमप्रभु उहाँको पवित्र मन्दिरमा हुनुहुँछ। ए सारा भुमि उहाँको अगि शान्त होओ।’

3 अगमवत्ता हबकूकको प्रार्थना। 2 परमप्रभु मैले तपाईंको बयान सुनेको छु, र म भयभीत भएको छु। परमप्रभु, यी समयहरूको बिचमा आफ्नो काम पुनर्जीवित पार्नुहोस्। यी समयहरूको बिचमा ती परिचित बनाउनुहोस्। तपाईंको क्रोधको समयमा कृपा गर्न समझनुहोस्। 3 परमेश्वर तेमानबाट आउनुभयो, र एकमात्र पवित्रचाहिँ पारान पर्वतबाट आउनुभयो। सेला उहाँको महिमाले आकाशहरू ढाके, र पृथ्वी उहाँको प्रशंसाले भरिएको छ। 4 प्रकाशझौं चम्किलो, दुर्विटा किरण उहाँको हातबाट चम्कियो, र उहाँले आफ्नो शक्ति त्यहाँ लुकाउनुह्न्छ। 5 उहाँभन्दा अगि धातक रोग फैलियो, र महामारीले उहाँलाई हल्लाई पछायायो। 6 उहाँ उभिनुभयो र पृथ्वीको नाप लिनुभयो। उहाँले हेर्नुभयो अनि राष्ट्रहरूलाई हल्लाउनुभयो। सनातनका पर्वतहरू चकानाचुर भए, र स्थायी पहाडहरू झुके। उहाँको मार्ग अनन्तसम्म रहिरहन्छ। 7 मैले कूशनका पालहरूलाई दुःखमा देखें, र मिदानको भुमिमा भएका पालहरूका रचनाहरू भए, र स्थायी पहाडहरू झुके। 8 के परमप्रभु नदीहरूसँग रिसाउनुभएको थियो? तपाईं घोडाहरूमाथि र विजयी रथहरूमाथि चढ्नुहुँदा के तपाईंको क्रोध नदीहरूको विस्त्रुद्धा थियो, वा तपाईंको रिस समुद्रको विरुद्धमा

थियो? 9 तपाईंले आफ्नो नाड्गो धनु बाहिर निकाल्नुभएको छ, र तपाईंले आफ्नो धनुमा तिर राख्नुहन्छ! सेला तपाईंले पृथ्वीलाई नदीहरूले विभाजन गर्नुभयो । 10 पर्वतहरूले तपाईलाई देखे र पीडामा मडारिए । तिनीहरूमाथि मुसलधार पानी पर्यो । गहिरो समुद्रले आफ्नो आवाज उठायो । त्यसले आफ्ना छालहरू उठायो । 11 तपाईंका तिरहरू उडेर चम्किँदा, तपाईंको चम्किलो भालाको चमक आउँदा, सूर्य र चन्द्र तिनीहरूकै उच्च स्थानमा अडिरहे । 12 तपाईं पृथ्वीमाथि क्रीधमा हिँडनुभएको छ । क्रीधमा तपाईंले जाति-जातिहरूलाई दाँडै गर्नुभएको छ । 13 तपाईं आफ्ना मानिसहरूको मुक्ति, आफ्नो अभिषिक्त जनको मुक्तिको निमित्त निस्कनुभयो । दुष्टको घरानाको मुख्यालाई तपाईंले चक्कनाचुर पानुभयो र त्यसको खुटादेखि घाँटीसम्म त्यसलाई नाड्गो पारिदिनुभयो । सेला 14 तपाईंले त्यसका लडाकुहरूका शिरलाई तिनीहरूकै तिरले छेडिदिनुभयो किनभने तिनीहरू हामीलाई तितरबितर गर्न आँधीझाँ आए, शरणस्थानमा दरिद्रहरूलाई भस्म पार्नेको झाँ तिनीहरूको नजर थियो । 15 तपाईं आफ्ना घोडाहरूमा समुद्रमाथि हिँडनुभएको छ, र समुद्रमाथि तपाईंले कुल्चनुभएको छ । 16 मैले सुनै, र मेरा भित्री अडगाहरू काँपै! त्यो आवाजमा मेरा ओठ थर-थर काँपै । हामीलाई आक्रमण गर्ने मानिसहरूमाथि आउने संकटको दिनलाई शान्त भएर पर्खिदा मेरा हड्डीहरू मविकन्छन्, र म भित्र-भित्रै काँप्छु । 17 अनिजरका रुखहरूमा मुना नलागेपनि, र दाखका बोटहरूमा कुनै फल नलागेपनि, र जैतूनको रुखले कैही नफलाए पनि, र भुमिले कैही भोजन नदिएपनि, र खोरबाट बगाल हटाइएपनि, र गोठमा कुनै गाइवस्तु नभएपनि, म यही गर्नेछु । 18 म अझै पनि परमप्रभुमा रमाहट गर्नेछु । मेरो मुक्तिको परमेश्वरको कारण म खुशी हुनेछु । 19 परमप्रभु परमेश्वर मेरो शक्ति हुनुहुन्छ र उहाँले मेरा खुद्दालाई हरिणका झाँ बनाउनुहुन्छ । उहाँले मलाई उच्च स्थानहरू अगि जान दिनुहुन्छ । सङ्गीत निर्देशकको निमित्त, मेरा तार- वाद्धहरूमा बजाइने राग ।

सपन्याह

१ अमोनका छोरा, यहूदाका राजा योशियाहको समयमा हिजकियाका

जनाति, अमर्याहिका पनाति, गदल्याहिका नाति, कूरीका छोरा सपन्याहकहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो । २ “म निश्चय नै यस पृथ्वीबाट सबै कुरा नाश गर्नेछु, परमप्रभु धोषणा गर्नुहुँच । ३ म मानिस र पशु दुवैलाई सर्वनाश गर्नेछु । आकाशका चराहरू, र समुद्रका माछा, दुष्टहरू लगायत ढुङ्गाको रास सबैलाई म नष्ट गर्नेछु । किनभने म मानिस जातिलाई पृथ्वीबाट सखापार्नेछु, परमप्रभु धोषणा गर्नुहुँच । ४ यहूदा र यस्श्लेमका सबै वासिन्दाहरूमाथि म मेरो हात पसानेछु । यस ठाउँबाट बालका बाँकी रहेका सबैलाई र पूजाहरीहरूमध्ये मूर्तिपुजकहरूका नामलाई सखापार्नेछु, ५ र घरका माथिलो भागमा बसेर नक्षत्रहरूको पूजा गर्नेहरू, र ती मनिसहरू जसले परमप्रभुको आराधना गर्नेछु र उहाँको शपथ खान्छन् तर आफ्ना राजाको शपथ पनि खान्छन्, तिनीहरूलाई पनि म नाश गर्नेछु । ६ परमप्रभुलाई पछाउन छोडेर उहाँबाट टाढा हुनेहरू, र उहाँको खोजी जग्ने र उहाँको निर्देशन खोजेहरूलाई पनि म सखापार्नेछु ।” ७ परमप्रभु परमेश्वरको सामु शान्त रहो, किनभने परमप्रभुको दिन नजिको छ । परमप्रभुले बलिदान तयार पार्नुभएको छ र आफ्ना पाहुनाहरूलाई अलगै राख्नुभएको छ । ८ “परमप्रभुको बलिदानको दिनमा, म राजकुमारहरू र राजाका छोराहरू, र विदेशी पाहिन लगाएका सबैलाई दण्ड दिनेछु । ९ त्यस दिन सँघरमा खुट्टा नेटेक्नेहरू सबैलाई, र आफ्ना मालिकका घरलाई हिंसा र छलले भर्ने सबैलाई म दण्ड दिनेछु । १० अनि त्यो दिन यस्तो हुनेछ भनेर परमप्रभु धोषणा गर्नुहुँच । माछा ढोकाबाट कष्टको रुवाबासी, नयाँ टोलबाट विलाप, र पहाडहरूबाट ठुलो धमाकाको आवाज आउनेछ । ११ ए बजारहरूमा बस्नेहरू, रोओ, किनभने सबै व्यापारीहरू तहस-नहस हुनेछन्, र चाँदीका व्यापारीहरू सखापार्नेछन् । १२ त्यस बेला म बर्तीहरू बालेर यस्श्लेमको खोजी गर्नेछु र त्यसको मध्यमा प्रसन्न भएका र आफ्नो हृदयमा ‘परमप्रभुले असल वा खराब केही पनि गर्नुहोनेछैन’ भनेर भन्ने मानिसहरूलाई सजाय दिनेछु । १३ तब तिनीहरूको सबै सम्पत्ति लुटिनेछन्, अनि घरहरू नष्ट हुनेछन् । तिनीहरूले दाखिको बोट रोपे पनि त्यसको दाखरस खान पाउने छैन । १४ परमप्रभुको त्यो महान् दिन नजिको छ, नजिक र चाँडै आँडै छ । परमप्रभुको दिनको आवाज चिच्याई-चिच्याई रोरहेको योद्धाको झाँ हुनेछ । १५ त्यो दिन क्रोधको दिन, संकट र पीडाको दिन, आँधी र विनाशको दिन, अन्धकार र विरक्तको दिन, बादल र धोर अन्धकारको दिन हुनेछ । १६ त्यो दिन किल्ला भएका शहरहरू र उच्च धरहाहरूस्को विरुद्ध तुही र चेतावनीको सोरको दिन हुनेछ । १७ किनभने म मानवजातिमाथि संकंट त्याउनेछु, अनि तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेका हुनाले तिनीहरू अन्धा मानिसहरूङ्गी हिँडिनेछन् । तिनीहरूको रागत धुलोझाँ र तिनीहरूको भित्री अङ्गहरू लादीझाँ बाहिर पर्याँकिनेछन् । १८ परमप्रभुको क्रोधको दिनमा न त तिनीहरूको चाँदी न तिनीहरूको सुनले तिनीहरूलाई बचाउन सक्नेछ । उहाँको डाहको आगोमा सारा पृथ्वी भस्म हुनेछ, किनभने उहाँले पृथ्वीका सारा वासिन्दाहरूको पूर्ण र भयानक अन्त गर्नुहुनेछ ।”

२ निर्लज्ज जाति, एकछाहोओ, जम्मा होओ, २ आज्ञा लागु हुन्भन्दा

अगि र भुसझाँ त्यो दिन बितिजामभद्वा अगि, परमप्रभुको भयडुकर क्रोध तिनीहरूमाथि आउनअगि, परमप्रभुको क्रोधको दिन तिनीहरूमाथि आउन अगि । ३ उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने पृथ्वीका सबै नम्र मानिसहरू, परमप्रभुको खोजी गर । धार्मिकताको खोजी गर, नग्रताको खोजी गर, र सायद परमप्रभुको क्रोधको दिनमा तिनीहरू सुरक्षित हुनेछो । ४ किनभने गाजा त्यागिनेछ, र अश्कलोन सर्वनाश हुनेछ । तिनीहरूले मध्यदिनमा नै

अश्दोदलाई लखेद्नेछन्, र तिनीहरूले एक्रोनलाई उखेल्नेछन् । ५ ए सुमुद्रको किनारमा बस्ने करेती जाति, तिनीहरूलाई धिक्कार । ए पलिश्तीहरूको देश कनान, परमप्रभु तिनीहरूका विरुद्धमा बोल्नुभएको छ । कोही पनि नहरने गरी म तालाई नाश गर्नेछु । ६ यसैकारण सामुद्रको किनार गोठालाहरूका निम्ति खर्क र भेडाहरूका निम्ति बस्ने ठाउँ हुनेछ । ७ तटीय क्षेत्र यहूदाका घरानाका बाँकी रहेकाहरूको हुनेछ, जसले आफ्ना बागलालाई त्यहाँ चाराउनेछन् । तिनीहरूका मानिसहरू साँझमा अश्कलोनका घरहरूमा पलिटनेछन्, किनभने तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूको वास्ता गर्नुहुनेछ र तिनीहरूका सौभाग्य फकार्डिनुहेछ । ८ “मैले मोआबको उपहास र अम्मोनीहरूको तिरस्कारलाई सुनेको छु, जब तिनीहरूले मेरा मानिसलाई उपहास गरेका थिए र आफ्ना सिमानाहरू तोडेका थिए । ९ यसैकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर यो धोषणा गर्नुहुँच, म जेवित रहेझौं, मोआब सदोमझौं हुनेछ, र अम्मोनीहरू गमोराझौं अर्थात् काँडाहरू र नुनको खाडल भएको ठाउँझौं हुनेछन्, जो सधैँको निम्ति त्यागिका छन् ।” १० तिनीहरूको घमण्डको कारण मोआब र अम्मोनलाई यस्तो हुनेछ, किनभने तिनीहरूले सेनाहरूका परमप्रभुका मानिसहरूको उपहास र खिल्ली गरे । ११ अनि तिनीहरूले परमप्रभुको भय मान्नेछन्, किनभने उहाँले पृथ्वीका सर्वैश्वरहरूको उपहास गर्नुहुनेछ । सबैले आ-आफ्नो ठाउँबाट, र हरेक समुद्र किनारबाट उहाँको आराधना गर्नेछन् । १२ ए कूरी, तिनीहरूलाई पनि मेरो तरवारदारा प्रहार हुनेछ, १३ र परमेश्वरको हातले उत्तरलाई आक्रमण गर्नेछ र अश्शुरलाई सर्वनाश गर्नेछ, अनि निनवे त्यागिएको र सर्वनाश हुनेछ, र मरुभूमिझौं उजाड हुनेछ । १४ त्यसपछि सबै पशुका बगाल त्यहाँ परिट्टिनेछन्, मरुभूमिको लाटोकोसेरो र कराउने लाटोकोसेरो त्यसका स्तम्भहरूका टुप्पोमा बस्नेछन् । इयालहरूबाट एउटा पुकाराको गीत सुनिनेछ, ढोका अगाडि भग्नावरेष हुनेछ, त्यसका देवदालुका कुंदिएका दलिनहरू प्रकट गरिनेछन् । १५ यो त्यो उल्लासित सहर हो, जो कुनै भयबिना नै जिउथ्यो, र आफ्नो हृदयमा भन्यो, “म हुँ र मेरो बराबर कहीं छैन ।” त्यो अब पशुहरू बस्ने भयानक ठाउँ बनेको । त्यसको नजिकबाट जाने हेरेकले त्यसको गिल्ला गर्दै मुक्का देखाउनेछन् ।

३ धिक्कार त्यो बागी शहर! त्यो हिंसक शहर अशुद्ध भएको छ । २ त्यसले

परमेश्वरको आवाज सुनेको छैन, न त त्यसले परमप्रभुबाटको सुधारलाई ग्रहण गयो । त्यसले परमप्रभुमा विश्वास गर्दैन र त्यो आफ्नो परमेश्वरको समिप जाँदैन । ३ त्यसको माझामा त्यसका राजकुमारहरू गर्जने सिंहझौं छन् । त्यसका न्यायकर्त्ताहरू साँझमा आउने ब्वाँसाहरूङ्गी छन् । जसले बिहानसम्म खानको निम्ति केही पनि बाँकी राख्नेछन् । ४ त्यसका अगमवकाहरू ढीट र विश्वासधाती मानिसहरू हुन् । त्यसका पूजाहारीहरूले पवित्र कुरालाई अशुद्ध बनाएका छन् र व्यवस्थाको विरुद्ध हिंसा गरेका छन् । ५ त्यसको बिचमा परमप्रभु धार्मिक हुनुहुँच । उहाँले कुनै खराबी गर्नुहुँचन् । हरेक बिहानी उहाँले आफ्नो न्याय प्रदान गर्नुहुँच । त्यो प्रकाशमा लुन्नेछैन, तर पनि अधर्मीहरूलाई कुनै शर्म छैन । ६ “मैले जाति-जातिहरूलाई नष्ट पारेको छु । तिनीहरूका किल्लाहरू ध्वस्त भएका छन् । मैले तिनीहरूका सडकहरूलाई भग्नावरेष बनाइदिएको छु, अनि तीव्राट भएर कोही पनि जाँदैन ।” तिनीहरूका शहरहरू नष्ट पारिएका छन्, अनि त्यहाँ कोही मानिस बसेबास गर्दैन । ७ मैले भर्ने, निश्चय नै तैनै मेरो भय मान्नेछस् । मेरो सुधारलाई स्वीकार गर् र मैले तेरो विश्वदमा गरिदिनेछु भनी योजना गर्दैँ, तै तेरो घरबाट बहिष्कार हुनेछैनस् । तर तिनीहरू हरेक बिहानीलाई भ्रष्ट कामहरूदारा सुरुवात गर्न आतुर हुन्छन् । ८ त्यसैकारण जुन दिनसम्म म शिकारलाई प्रक्ननको निम्ति उठाउँ, त्यस बेलासम्म मलाई पर्य, परमप्रभु धोषणा गर्नुहुँच । किनकि मेरो निर्णय जाति-जातिहरूलाई एकछाहो गर्ने, राज्यहरूलाई जम्मा गर्ने, र तिनीहरूमाथि मेरो क्रोध, मेरो सम्पूर्ण ज्वलन्त क्रोध खन्नाउने हो, किनभने मेरो डाहको आगोमा सारा पृथ्वी भस्म हुनेछ ।

तर त्यसपछि म मानिसहरूका ओठहरूलाई शुद्ध पार्नेछु, ताकि तिनीहरू सबैले काँधमा काँध मिलाएर परमप्रभुको सेवा गर्नको निम्ति उहाँको नाउँ पुकारन् ।

10 कूशका नदीहरूको पारिबाट मेरो आराधना गर्नेहरू, र तितरबितर भएका मेरो मानिसहरूले मेरो निम्ति बलिदानहरू ल्याउनेछन् । 11 त्यस दिन तैले मेरो विरुद्ध गरेका सबै कामहरूको कारण त शर्ममा पारिनेछैनस्, किनभने त्यस समयमा तेरो घमण्डको उत्सव मनाउनेहरूलाई तेरो बिचबाट म हटाइदिनेछु, र मेरो पवित्र पर्वतमा अबदेखि उसो तैले अहङ्कारी भएर काम गर्नेछैनस् । 12 तर तेरो बिचमा म नम्र र गरीब मानिसहरूलाई छोडिदिनेछु, र तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँमा शरण पाउनेछन् । 13 इसाएलका बाँकी रहेकाहरूले अब उसो अन्याय गर्नेछैनन् वा झुटा बोल्नेछैनन्, र तिनीहरूको मुख्यमा छलपूर्ण जिक्रो पाइनेछैन । यसीकारण तिनीहरू खानेछन् र पलिटनेछन्, र तिनीहरू भयभीत हुनेछैनन् ।” 14 ए सियोनकी छोरी, गा! इसाएल, उच्च सोरमा करा । यस्तलेमकी छोरी आनन्दित हो र आफ्नो सारा हृदयले रमाहट गर् । 15 परमप्रभुले तेरो दण्ड तँबाट टाढा गरिदिनुभएको छ, तेरा शत्रुहरूलाई धपाइदिनुभएको छ । तेरो बिचमा परमप्रभु इसाएलका राजा हुनुहुन्छ । अबदेखि उसो तैले दुष्टको भय मानेछैनस् । 16 त्यस दिन तिनीहरूले यस्तलेमलाई भनेछन्, “ए सियोन, नडरा । तेरा हात कमजोर हुन नदे । 17 परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तेरो बिचमा हुनुहुन्छ, जो तँलाई बचाउन सार्थी हुनुहुन्छ । उहाँले तेरो निम्ति आनन्द मनाउनुहुन्छ । उहाँ आफ्नो प्रेममा तैसित शान्त हुनुहुन्छ । उहाँ आनन्दको सोरले तैसित रमाउनुहुनेछ ।

18 नियुक्त गरिएका भोजहरूमा उपस्थित हुन नसकेर शोक गर्नेहरूलाई म भेला गराउनेछु, यसैकारण अबदेखि त त्यसको निम्ति शर्ममा पर्नेछैनस् । 19 हेर, तँलाई दमन गर्नेहरूसँग म लेखा लिनेछु । त्यसबेला, म लड्गडालाई बचाउनेछु र बहिष्कृतहरूलाई भेला गराउनेछु । म तिनीहरूलाई मान-सम्मान दिनेछु, र तिनीहरूको शर्मलाई सारा पृथ्वीभरि प्रसिद्धिमा परिणात गरिदिनेछु ।

20 त्यसबेला, म तिमीहरूको नेतृत्व गर्नेछु, र तिमीहरूलाई भेला गराउनेछु । जब म तिमीहरूलाई पुनर्स्थापित गर्नेछु, म पृथ्वीका सारा जातिहरूलाई तिमीहरूको सम्मान र प्रशंसा गर्न लगाउनेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

हाग्गे

1 दारा राजाको दोस्रो वर्षको छैटीं महिनाको पहिलो दिनमा, शालतिएलका छोरा यहूदाका राज्यपाल यरुबाबेल, र यहोसादाकका छोरा प्रधान पूजाहारी यहोशूकहाँ अगमवक्ता हाग्गैद्वारा परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, 2 “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँच्छः यी मानिसहरू भन्नुन्, ‘हामी आएर परमप्रभुको भवन निर्माण गर्ने समय अझै आएको छैन’ ।” 3 त्यसपछि अगमवक्ता हाग्गैद्वारा परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, 4 “यो मनिर ध्वस्त हुँदा के यो तिमीहरू आफ्ना सुन्दर धरहरूमा बस्ने समय हो? 5 यसैकारण सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँच्छः आफ्ना मार्गहरूमाथि ध्यान देओ! 6 तिमीहरूले प्रश्नस्त बीङ छेरेका छौ, तर फसल भने थोरै मात्र ल्याउँछौ, तिमीहरू खान्छौ तर तिमीहरूसँग पर्याप्त छैन । तिमीहरू पिउँछौ, तर प्रश्नस्त मध्य तिमीहरूसँग छैन । तिमीहरू लुगा लाउँछौ तर आर्कलाई तातो राख्च सक्दैनौ, र ज्यालादारिमा काम गर्नेहरूले पैसा कमाउँन् तर तिनीहरूले ती प्वालहरू भएका झोलामा राख्दछन् ।” 7 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँच्छः “आप्ना मार्गहरूमाथि ध्यान देओ । 8 माथि पर्वतमा जाओ, काठहरू ल्याओ, र मेरो भवन बनाओ, अनि म त्यसमा आनन्द मनाउनेछु, र म महिमित हुनेछु - परमप्रभु भन्नुहुँच्छ ।” 9 “तिमीहरूले थेरै कुराको खोजी गँयो, तर हेर! तिमीहरूले धरमा थोरै कुरा ल्यायो, कनभने मैले ती उडाइदिएँ । किन?” सेनाहरूका परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ । “किनभने मेरो भवन भन्नावरेषको बिचमा छ, तर तिमीहरू हेरेके भने आफ्ने धर बनाउन लागिपरेका छौ । 10 यसैकारण आकाशले आफ्नो शीत रोकिदिनेछ, र पृथ्वीले आफ्नो उडनीहरू, मानिसहरू, पशुहरू, र तिमीहरूका हातका परिश्रममाथि अनिकाल बोलाएको छु ।” 12 अनि शालतिएलका छोरा यरुबाबेल, र यहोसादाकका छोरा प्रधान पूजाहारी यहोशूले, बाँकी रहेका सबै मानिसका साथमा तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभुको आवाज र अगमवक्ता हाग्गैका वचनलाई पालन गरे, किनभने तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभुले तिनलाई पठाउनुभएको थियो र मानिसहरूले परमप्रभुको भय माथ्ये । 13 त्यसपछि परमप्रभुका समाचारवाहक, हाग्गैले मानिसहरूलाई यसो भनी परमप्रभुको सन्देश सुनाए, “म तिमीहरूसँग छु - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ ।” 14 यसकारण परमप्रभुले यहूदाका राज्यपाल, शालतिएलका छोरा यरुबाबेल, यहोसादाकका छोरा प्रधान पुजारी यहोशू, र सबै बाँकी रहेका मानिसहरूका आत्मालाई उत्तेजित गरिदिनुभयो, अनि तिनीहरू गए र तिनीहरूका परमेश्वर सेनाहरूका परमप्रभुको भवनमा काम गरे । 15 दारा राजाको दोस्रो वर्षको छैटीं महिनाको चौबीसाँ दिनमा यो भयो ।

2 साताँ महिनाको एककाईसाँ दिनमा, अगमवक्ता हाग्गैद्वारा परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, 2 यहूदाका राज्यपाल, शालतिएलका छोरा यरुबाबेल, र यहोसादाकका लोरा प्रधान पूजाहारी यहोशू, र बाँकी रहेका मानिसहरूलाई यस्तो भन्न । 3 तिमीहरूमध्ये को बाँकी छ जसले यो भवनलाई त्यसको पहिलेको महिमामा देखेको थियो? अहिले तिमीहरूले यो कस्तो देख्छौ? के तिमीहरूका नजरमा यो केही मोल नभएको जस्तो छैन र? 4 अब, यरुबाबेल साहसी हो! - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ, र यहोसादाकका छोरा यहोशू साहसी हो, र भूमिका सबै मानिसहरू, साहसी होओ! - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ- र काम गरु, किनकि म तिमीहरूसँग छु! यो सेनाहरूका परमप्रभुको घोषणा हो । 5 यो त्यही करार हो जुन मैले तिमीहरू मिश्रदेशबाट बाहिर आउँदा तिमीहरूसँग स्थापित गरेको थिएँ, र मेरो आत्मा तिमीहरूसँग छ । नदराओ! 6 किनभने सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँच्छ: केही समयमा, म फेरि आकाश र पृथ्वी, र समुद्र र सुखखा भूमिलाई हल्लाउनेछु! 7 म हरेक जातिलाई हल्लाउनेछु, र हरेक जातिले तिनीहरूका बहुमुल्य थोकहरू मकहाँ

ल्याउनेछन्, अनि म यो भवनलाई महिमाले भर्नेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुँच्छ । 8 चाँदी र सुन मैरै हुन्! - सेनाहरूका परमप्रभु यो घोषणा गर्नुहुँच्छ । 9 यस भवनको महिमा सुरुवातको समयको भन्दा पछि अति महान् हुँचेह, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुँच्छ, र म यस ठाउँमा शान्ति दिनेछु - सेनाहरूका परमप्रभु यो घोषणा गर्नुहुँच्छ ।” 10 दाराको दोस्रो वर्षको नवाँ महिनाको चौबीसाँ दिनमा, अगमवक्ता हाग्गैद्वारा परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, 11 “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँच्छ: व्यवस्थाको विषयमा पूजाहारीहरूलाई सोध, 12 ‘परमप्रभुको निमिति अलग गरिएको मासुलाई कसैले आफ्नो लुगामा पोको पारेर लायो, र त्यो पोकोले रोटी वा सुरुवा, मध्य वा तेल, वा कुनै भोजनलाई छोयो भने, के त्यो पावित्र हुँच्छ?’” पूजाहारीहरूले यस्तो जवाफ दिए, “हुँदैन ।” 13 अनि हाग्गैले भने, “मेरेको मानिस छोएर अशुद्ध भएको कोहीले यी कुराहरू छोयो भने, के ती अशुद्ध हुँच्छन्?” पूजाहारीहरूले जवाफ दिए, “हो, ती अशुद्ध हुँच्छन् ।” 14 यसैकारण हाग्गैले जवाफ दिए, “यसैकारण मेरो अगि यी मानिसहरू र यो जाति, र तिनीहरूका हातले गरेका सबै कुरा यस्तो छन्! - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ । तिनीहरूले मलाई आर्पण गरेका कुरा अशुद्ध छन्! 15 यसैकारण अब, आजको दिनसम्म पुऱ्याउने वितेको समयको बारेमा विचार गर । परमप्रभुको मन्दिरमा एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा राख्चाअगि त्यो कस्तो रथ्यो? 16 तिमीहरू बिस मुरी अन्नको छेक्कमा आउँदा, त्यहाँ दश मात्र थिए, र तिमीहरू पचास लिटर र दखमय लिन कोलमा आउँदा, त्यहाँ बिसमात्र थिए । 17 मैले तिमीहरू र तिमीहरूका सबै कामहरूलाई शीत र ढुङ्गीले सताएँ, तर पनि तिमीहरू मकहाँ फर्केनौ, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ । 18 नवाँ महिनाको चौबीसाँ दिनबाट उसो परमप्रभुको मन्दिरको जग बसालिएको कुरामाथि ध्यान देओ । 19 के भण्डारमा अझौं बीङ छ? दाख्को बोट, अन्जिको रूख, अनार, र जैतूनको रूखले फल दिएको छैन । तर यस दिनदेखि म तिमीहरूलाई आशिष दिनेबु!” 20 त्यस महिनाको चौबीसाँ दिनमा परमप्रभुको यस्तो वचन फेरि एक पटक हाग्गैकहाँ आयो, 21 “मैले आकाश र पृथ्वी हल्लाउनेछु भनी यहूदाका राज्यपाल यरुबाबेललाई भन् । 22 किनभने म जाति-जातिहरूका राज्यहरूको सिंहासनलाई पल्टाइदिनेछु र तिनीहरूका शक्तिलाई नष्ट गर्नेछु । रथहरू र तिनीहरूमा सवारहरूलाई म पल्टाइदिनेछु । घोडाहरू र तिनमा सवारहरू आफ्ना दाजुभाइहरूका तरवारद्वारा तल खस्नेछन् । 23 सेनाहरूका परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ, त्यस दिन ए शालतिएलका छोरा यरुबाबेल, म तँलाई मेरो दास बनाउनेछु । म तँलाई छाप-आँठिङ्गैं बनाउनेछु, किनभने मैले तँलाई चुनेको छु! परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच्छ!”

जकरिया

१ दाराको शासनकालको दोस्रो वर्षको आर्ड महिनामा, अगमवत्ता इद्दोका नाति बेरेक्याहाका छोरा जकरियाकहाँ परमप्रभुको यस्तो वचन आय। २ “परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग अत्यन्तै रिसाउनुभएको थियो! ३ तिमीहरूलाई भन्, ‘सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः मातिरफर्क!-परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ- र म तिमीहरूतिर फर्केनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। ४ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूङ्गै नहोओ जसलाई अगमवत्ता हरूस्ते यस्तो भनेका थिए, “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः तिमीहरूका खराब मार्गहरू र दुष्ट कामहरूबाट फर्क!” तर तिमीहरूले सुनेन् र मलाई ध्यान दिएन् - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ।” ५ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू कहाँ छन्? अगमवत्ता हरू कहाँ छन्, के तिमीहरूलाई सर्दै रहन्छन्? ६ तर मैले मेरा दास अगमवत्ता हरूलाई आज्ञा गरेका मेरा वचन र नियंत्रिहरूले के तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई उछिनेकाछैनन् र? यसैकारण तिमीहरूले पाश्चाताप गरे र भने, ‘हाम्रा चाल र कामहरू अनुसार सुहाउंदो सेनाहरूका परमप्रभुले हामीसँग जस्तो व्यवहार गर्न योजना गर्नुभयो, उहाँले हामीसित त्यस्ते गर्नुभएको छ।” ७ दाराको शासनकालको दोस्रो वर्षको एधारौ महिनाको चौबिसौं दिन, अर्थात् शेषातको महिनामा, अगमवत्ता इद्दोका नाति बेरेक्याहाका छोरा जकरियाकहाँ परमप्रभुको यस्तो वचन आयो, ८ “मैले रातमा यस्तो देखें! एउटा मानिस रातो घोडामा सवार थिए, र तिनी बैंसीको असारे-फूलका रुखहरूका माझामा थिए, र उनको पछाडि रातो, रातो-खेरो, र सेतो घोडाहरू थिए।” ९ मैले भैं, “परमप्रभु, यी कुराहरू के हुन्?” अनि मसँग बोलिरहेका स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी कुराहरू के हुन्, म तिमीलाई देखाउनेछु।” १० ती असारे-फूलका रुखहरूबिचमा उभिरहेका मानिसले जवाक दिए, “यी तिनै हुन् जसलाई परमप्रभुले पृथ्वीभरि घुमफिर गर्नको निमित्त पठाउनुभएको छ।” ११ असारे-फूलका रुखहरूस्काबिचमा बसेका परमप्रभुका स्वर्गदूतले यस्तो जवाफ दिए, “हामी सारा पृथ्वीभरि धुमिरहेका छाँ। हेर्नुहोस, सारा पूर्वी शान्त र आराम गरिरहेको छ।” १२ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले यस्तो जवाफ दिए, सेनाहरूका परमप्रभु यस्तेले र यहूदाका सहरहरूप्रति तपाईंले कहिलेसम्म दया देखाउनुहुनेछैन, जसराँग तपाईं सत्तरी वर्षदिखि रिसाउनुभएको छ? १३ मसँग कुरा गरेका स्वर्गदूसँग परमप्रभुले असल शब्दहरू, सान्त्वनाका शब्दहरूमा बोल्नुभयो। १४ यसैकारण मसँग कुरा गरेका स्वर्गदूतले मलाई भने, “उच्च सोरमा भन, ‘सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः म यस्तेले र सियोनको निमित्त अत्यन्तै डाही भएको छु। १५ सुख-चन्नमा बिसिरेहेका जातिहरूसँग म थेरै रिसाएको छु। जब म तिमीहरूसँग थेरै मात्र रिसाएको थिए, तिमीहरूले विपतिलाई झान् खराब बनाइदिए। १६ यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः म यस्तेलेमामा दयासाथ फर्केको छु। मेरो भवन त्यस्तिर निर्माण हुनेछ र यस्तेलेमाथि नाप्ने डोरी तन्काइनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ।” १७ उच्च सोरमा फेरि यस्तो भन, ‘सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः मेरा सहरहरू फेरि असल कुराहरूले भरिएर पोखिनेछ, र परमप्रभुले फेरि सियोनलाई सान्त्वना दिनुहोस र उहाँले फेरि यस्तेलेमलाई चुन्नुहुनेछ।” १८ अनि मैले आफ्ना आँखाहरू माथि उठाएँ र चारओटा सीड देखें। १९ मसँग बोलिरहेका स्वर्गदूतसँग म बोलें, “यी के हुन्?” उनले जवाफ दिए, “यी ती सीडहरू हुन् जसले यहूदा, इसाएल, र यस्तेलेमलाई तितर-वितर पारे।” २० अनि परमप्रभुले मलाई चार जना कारीगरहरू देखाउनुभयो। २१ मैले भने, “यी मानिसहरू के गर्न आएका हुन्?” उनले जवाफ दिए, “यी ती सीडहरू हुन् जसले यहूदालाई तितर-वितर पारे ताकि कोही मानिसले पनि आफ्नो शिर उठाउन नसकोस्। तर ती कारीगरहरू तिमीहरूलाई त्रासित

गर्न, र यहूदालाई तितर-वितर गर्नको निमित्त त्यसको विरुद्ध सीड उठाएका जातिहरूका सीडहरूलाई पराजित गर्न आएका हुन्।”

२ अनि मैले माथितिर हेरें र एउटा मानिसले आफ्नो हातमा नाप्ने डोरी लिएको देखें। २ मैले भने, “तपाईं कहाँ जाँदैहुनुहुन्छ?” उहाँले मलाई भन्नुभयो, यस्तेलेमलाई नाप, त्यसको लमाइ र चौडाइ थाहा गर्न”। ३ त्यसपछि मसँग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत त्यहाँबाट गए र अर्को एउटा स्वर्गदूत उनलाई भेट्न निस्के। ४ दोस्रो स्वर्गदूतले उनलाई भने, “दौडेर जाऊ र त्यस जवान मानिसलाई यस्तो भन, ‘यस्तेलेमभित्रका मानिसहरू र पशुहरूको ठुलो संख्याको कालाण त्यो पर्खालिनिको देश हुनेछ। ५ किनभने म त्यसको वरिपरि आगोको पर्खाल हुनेछु, र त्यसभित्रको महिमा म नै हुनेछु, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ। ६ जाओ, जाओ, उत्तरको देशबाट भाग - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, किनभने मैले तिमीहरूलाई आकाशका चार बतासझाँ तितर-वितर पारेको छु - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ। ७ ए बेविलोनको छोरीसँग बस्ने हो, जाओ, भागेर सियोनमा जाओ।” ८ किनकि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई सम्मानित गर्नुभएर तिमीहरूलाई लुट्ने जातिहरूको विरुद्ध मलाई पठाउनुभएपछि (किनकि जसले तिमीहरूलाई छुन्छ, त्यसले परमेश्वरका आँखाको नानीलाई छुन्छ!) उहाँले भन्नुभयो, ९ “तिमीहरूमाथि म आँफे आफ्ना हात टक्टक्याउनेछु, र तिमीहरूका आफ्नै दासहरूले तिमीहरूलाई लुट्नेछन्।” त्यसपछि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको हो भन्ने कुरा तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ। १० “सियोनको छोरी, रमाहटको गीत गाऊ, किनकि म आँफै नै आएर तिमीहरूका बिचमा वास गर्नेछु।- परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ।” ११ त्यसपछि त्यस दिन महान् जातिहरू परमप्रभुकहाँ मिल्न आउनेछन्। उहाँ भन्नुहुन्छ, “अनि तिमीहरू मेरा मानिस हुनेछौ, किनकि म तिमीहरूका बिचमा वास गर्नेछु,” र सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको हो भने कुरा तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ। १२ किनकि पवित्र भूमिमा परमप्रभुले यहूदालाई आफ्नो उत्तराधिकारझाँ प्राप्त गर्नुहोनेछ र उहाँले फेरि पनि यस्तेलेमलाई आफ्नो निमित्त चुन्नुहोनेछ। १३ सारा मानिस हो, परमप्रभुको अगि शान्त होओ, किनकि उहाँ आँफो पवित्र सहरबाट जागिउनुभएको छ।

३ त्यसपछि परमप्रभुले मलाई प्रधान पुजारी यहोशू परमप्रभुको स्वर्गदूतको अगि उभिएका देखाउनुभयो र शैतान तिनलाई पापको दोष लगाउनको निमित्त तिनको दाहिने हात तिर उभिरहेको थियो। २ परमप्रभुका स्वर्गदूतले शैतानलाई भने, “ए शैतान, परमप्रभुले तालाई हक्काऊन्। यस्तेलेमलाई चुन्नुहे परमप्रभुले तालाई हक्काऊन्। के यो मानिस आगोबाट निकालिएको अगुल्टो होइन र?” ३ स्वर्गदूतको अगि उर्ध्दौ यहोशूले फोहोर लुगा लगाएका थिए। ४ अनि स्वर्गदूतले आफ्नो अगि उभिरहेकाहरूलाई भने, “त्यसबाट ती फोहोर लुगाहरू फुकालिदेओ।” अनि तिनले यहोशूलाई भने, “हे! मैले तिप्रा पाप तिमीबाट अलग गराइदिएको छु र म तिमीलाई असल लुगा लगाइदिनेछु।” ५ त्यसपछि मैले भने, “तिमीहरूले तिनको शिरमा एउटा सफा फेटा लगाइदिन।” यसैले परमप्रभुका स्वर्गदूत उभिरहेदै नै तिमीहरूले यहोशूको शिरमा सफा फेटा लगाइदिर र तिनलाई सफा लुगा पहिराइदिए। ६ त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूतले यहोशूलाई यस्तो कडा आज्ञा दिए, ७ “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ, तैं मेरा मार्गमा हिँडिस्, र मेरा आज्ञाहरू पालन गरिस् भने, तैंले मेरो भवनको जिम्मा लिनेछस् र मन्दिरको सुरक्षा गर्नेछस्, किनकि यहाँ मेरो सामु उभिएकाहरूमध्ये म तालाई भित्र आउन र बाहिर जान दिनेछु। ८ प्रधान पुजारी यहोशू, र तासँगी बस्ने तेरा साथीहरू, सुन! किनकि यी मानिसहरू चिन्ह नैन, तर म आँफैले नै मेरा दास अर्थात् हाँगोलाई ल्याउनेछु। ९ अब मैले यहोशूको सामु राखिदिएको ढुङ्गोलाई हेरे। यो एउटा ढुङ्गोमा सात आँखाहरू छन्, र म एउटा शिलालेख खोजेनु, परमप्रभु

घोषणा गर्नुहुन्छ, अनि म एक दिनमा नै यस भूमिबाट पाप मेटाउनेछु । 10 त्यस दिनमा हरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई आफ्नो दाखिको बोट र अन्जिकरो रूखमुनि बस्न निस्तो दिनेछन्, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ ।”

4 त्यसपछि मसँग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत फर्के र मलाई निन्द्राबाट

जगाइपको मानिसझौं जगाए । 2 तिनले मलाई भने, “तिमीले के देख्दैलो?” मैले भने, “मैले पूर्ण रूपमा सुनले बनेको एउटा सामदान देख्दैछु, र त्यसको टुप्पोमा एउटा बटुको रहेको छ । त्यसमा सातओटा बत्ती छन् र हरेक बत्तीको टुप्पोमा सातओटा नली छन् । 3 बटुकोको दाहिनेपटि एउटा जैतूनको रूख र देखेपछि अर्को जैतूनको रूख रहेका छन् ।” 4 अनि मसँग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूतसँग मैले फेरि भने, “मेरा मालिक, यी कुराहरूको अर्थ के हो?” 5 मसँग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूतले मलाई जवाफ दिए, “के तिमीलाई यी कुराहरूको अर्थ थाहा छ?” मैले भने, “अङ्गै, मेरा मालिक ।” 6 यसैले तिनले मलाई भने, “यो यस्वाबेलको निस्ति परमप्रभुको वचन हो: न त बल्ले, न शक्तिले, तर मेरो आत्माले, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 7 महान् पर्वत, तैं के होस्? यस्वाबेलको अगि तैं समतल जमिन हुनेछस्, र उहाँले टुप्पोको दुङ्गोलाई ‘अनुग्रह! त्यसलाई अनुग्रह! भन्ने सोरहरूको बिचमा ल्याउनुहोले छ ।” 8 परमप्रभुको यस्तो वचन मकहाँ आयो, 9 “यस्वाबेलका हातले यस भवनको जग बसाल्यो, र त्यसकै हातले यो पूर्ण गर्नेछ ।” अनि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको हो भन्ने कुरा तिमीहरूले थाहा गर्नेछौ । 10 साना कुराहरूका दिनलाई कसले तुङ्ग ठानिको छ? यी मानिसहरूले रमाहट गर्नेछन् र यस्वाबेलको हातमा तिनीहरूले साहुल देखेछन् । (यी सात बत्तीहरू परमप्रभुको आँखा हुन् जुन सारा पृथ्वीभरि युमिरहन्छन् ।) 11 त्यसपछि मैले स्वर्गदूतलाई सोधें, “सामदानको दाहिने र देखेपटि रहेका जैतूनका यी दुइ रूखहरू के हुन्?” 12 मैले फेरि तिनलाई सोधें, “सुनको तेल बगरहरै यी दुइ सुनको नलीहरूका छेउमा भएका जैतूनका यी दुइ हाँगाहरू के हुन्?” 13 अनि तिनले मलाई भने, “के तिमीलाई यी कुराहरू के हुन् भन्ने थाहा छ?” मैले भने, “अङ्गै, मेरा मालिक ।” 14 अनि तिनले भने, “यी दुइ नयाँ जैतूनकोतेलका छोराहरू हुन् जो सारा पृथ्वीका परमप्रभुको अगि खडा हुन्छन् ।”

5 अनि म फर्के र मेरो नजर उठाएर हेर्दा मेरोअगि एउटा चर्मपत्रको मुट्टो

उडिरहेको देखें । 2 स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमी के देख्दैलो?” मैले जवाफ दिए, “मैले नै मिटर लामो र साढे चार मिटर चौडा चर्मपत्रको मुट्टो उडिरहेको देख्दै छु ।” 3 अनि तिनले मलाई भने, “यो त्यो सराप हो जुन सारा भूमिमा जानेछ । किनकि यसको एकापटि जे भनिएको छ त्यसको आधारमा हरेक चोर बहिष्कृत हुनेछ, र अकापटि जे भनिएको छ त्यसको आधारमा झूटो शपथ खाने हरेक बहिष्कृत हुनेछ ।” 4 “म यो पठाउनेछु, अनि त्यो चारको घरमा र मेरो नाउंको झूटो शपथ खानेको घरमा जानेछ, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । त्यो त्यस घरभित्रै रहेनेह र त्यसका काठहरू र दुङ्गाहरूलाई ध्वस्त पार्नेछ ।” 5 त्यसपछि मसँग बोलिरहेका स्वर्गदूत बहिर निस्ते अनि मलाई भने, “आफ्नो नजर उठाउ र आउन लागेको कुरा हेरा!” 6 मैले भने, “त्यो के हो?” तिनले भने, “यो एउटा नाप्ने डालो हो । सारा भूमिमा तिनीहरूका पाप यही हो ।” 7 अनि त्यस डालोको ढक्कन उठाइयो र त्यस डालोभित्र एउटी स्त्री थिई । 8 स्वर्गदूतले भने, “योचाहिं दुष्टाहो हो ।” तिनले त्यस स्त्रीलाई त्यस डालोभित्र फ्याँकिदिए, र त्यसको ढक्कन लगाइदिए । 9 मैले आफ्नो नजर उठाएँ अनि दुर्ज जना स्त्री मतिर आइरहेको देखें, र बतास तिनीहरूका पखेटामा थियो, किनकि तिनीहरूका पखेटा सारसका पखेटाङ्गी थिए । तिनीहरूले त्यो डालोलाई पृथ्वी र आकाशको बिचमा पुन्याए । 10 यसैले मसँग बोलिरहेका स्वर्गदूतलाई मैले भने, “तिनीहरूले त्यो डालो कहाँलैजाई छन्?” 11 तिनले मलाई भने, “त्यसको निस्ति बेबिलोनिया

देशमा मन्दिर बनाउनको निस्ति । मन्दिर तयार भएपछि, डालो राख्नको निस्ति बनाइएको स्थानमा त्यो राखिनेछ ।”

6 अनि मैले फर्केर आफ्नो नजर उठाएँ र दुड्गोटा पर्वतका बिचबाट चारओटा

रथ बाहिर आउँदै गरेको देखें; र ती पर्वतहरू काँस्का थिए । 2 पहिलो रथमा रातो रङ्गका घोडाहरू, दोस्रोमा कालो रङ्गका घोडाहरू, 3 तेस्रो रथमा सेतो रङ्गका घोडाहरू, र चौथो रथमा पाटे खरानी रङ्गका घोडाहरू थिए । 4

यसैकारण मसँग बोलिरहेका स्वर्गदूतलाई मैले जवाफ दिए, “यी के हुन्, मेरा मालिक?” 5 ती स्वर्गदूतले मलाई जवाफमा भने, “यी आकाशका चारओटा बतास हुन् र ती सारा पृथ्वीका परमप्रभुको अगि खडाभएर त्यहाँबाट बाहिर निस्तकेछन् । 6 कालो रङ्गका घोडाहरू भएको रथचाहिँ उत्तरको देशमा जानेछ, सेतो रङ्गका घोडाहरू भएको रथचाहिँ पश्चिमको देशमा, र पाटे खरानी रङ्गका घोडाहरू भएको रथ चाहिँ दक्षिणको देशमा जानेछ ।” 7

यी बलिया घोडाहरू बाहिर निस्ते र पृथ्वीमाथि घुमा!” 8 र तिनीहरू सबै पृथ्वीतिर गए । 9 त्यसपछि तिनले मलाई बोलाएर भने, “उत्तरको देशमा गढरहेकालाई हेर, तिनीहरूले त्यहाँ मेरो आत्मालाई प्रसन्न बनाएका छन् ।” 10 यसैकारण परमप्रभुको यस्तो वचन मकहाँ आयो, 11 “निर्वासनमा गएकाहरू हेल्दै, तोवियाह र यदायाहबाट एउटा भेटी लिएर सोही दिन बेबिलोनबाट आएका सपन्याहाको छोरो योशियाहको घरमा लैजा । 11 अनि चाँदी र सुन लिएर एउटा मुकुट बना, र प्रधान पुजारी यहोसादाको छोरो यहोश्को शिरमा लगाइदे । 12 त्यसलाई यस्तो भन्नू, ‘सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छः यो मानिसको नाउँ हाँगा होै! यो त्यसको आफ्नै ठाँड़ा बढेनेह र त्यसले परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछ । 13 त्यो त्यही हो जसले परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछ, र त्यो राजकीय वैभवले पहिराइनेछ, त्यो आफ्नो सिंहासनमा विराजमान भएर शासन गर्नेछ । त्यो आफ्नो सिंहासनमा एउटा पुजारी हुनेछ, र दुर्दोको बिचमा मिलाप गराउनेछ । 14 मुटुकाहिँ हेल्दै, तोवियाह, यदायाह, र सपन्याहाको छोरो हेनलाई परमप्रभुको मन्दिरमा सम्झनाको निस्ति दिइनेछ । 15 टाढा-टाढा भएकाहरू आएर परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछन्, अनि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको हो भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ । किनकि तिमीहरूले साँचो रूपमा परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आवाज सुन्न्यो भने, यो हुनेछ ।”

7 दारा राजाले चार वर्ष शासन गरिसकेपछि, किसलेव (अर्थात नवाँ महिना)

को चौथो दिनमा, परमप्रभुको वचन जकरियाहाँ आयो । 2 बेथेलका मानिसहरूले शेरेसर र रेग्म-मेलक र तिनीहरूका मानिसहरूलाई परमप्रभुको सामु बिन्ती गर्न पठाए । 3 तिनीहरूले सेनाहरूका परमप्रभुको भवनमा भएका पुजारीहरू र अगमवत्ताहरूलाई यस्तो भने, “मैले बितेका वर्षहरूमा गर्आएकोझैँ, के म पाचौं महिनामा उपवास बसेर विलाप गँह्वै ।” 4 यसैकारण सेनाहरूका परमप्रभुको यस्तो वचन मकहाँ आयो, 5 “भूमिका सबै मानिसहरू र पुजारीहरूलाई यस्तो भन्नू, ‘यी सत्तरी वर्षसम्म तिमीहरूले पाचौं र साताँ महिनामा उपवास बस्दा र विलाप गर्दा, के तिमीहरू साँच्चे मेरो निस्ति उपवास बसिरहेका थियौ? 6 तिमीहरूले साँच्चा र पिउदा, के तिमीहरूले आफ्नै निस्ति खाएनौ र आफ्नै निस्ति पिएनौ? 7 तिमीहरू यस्तो भन्नुहुन्छ, र तिमीहरू नेवेग, र पश्चिमका पहाडहरूको फेद्मा अवस्थित हुँदा, के अगिलला अगमवत्ताहरूलाई मुखबाट परमप्रभुले घोषणा गर्नुभएका वचन यी नै थिएनन् र?” 8 परमप्रभुको यस्तो वचन जकरियाहाँ आयो, 9 “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ, ‘साँच्चो न्याय, करारको विश्वसनीयता, र अनुग्रहद्वारा इन्साफ गर । हरेक मानिसले आफ्नो दाजुभाड्को निस्ति यस्तो गरेस् । 10 विधारा र दुहो, परदेशी, र गरिब मानिसमाथि अत्याचार नगर, र कसैले पनि आफ्नो हृदयमा अर्काको विरुद्ध खराबीको योजना नबनाओस् ।” 11 तर तिनीहरूले ध्यान दिएनन् र

हठी भएर आफ्नो पीठ फर्काए। तिनीहरूले आफ्ना कान थुने र केही पनि सुनेनन्। 12 व्यवस्था वा सेनाहरूका परमप्रभुको वचन नसुन्नको निमित्त तिनीहरूले आफ्ना हृदयलाई चटानझाँ ढडा बनाए। पहिलेका समयमा, उहाँले यी सन्देशहरू आफ्ना मानिसहरूहाँ आफ्नो आत्माद्वारा, अगमवक्ताहरूका ओठद्वारा पठाउनुभयो। तर ती मानिसहरूले सुन्न इकारागे, यसैकारण सेनाहरूका परमप्रभु तिनीहरूसँग थेरै रिसाउनुभयो। 13 उहाँले बोलाउनहुँदा, तिनीहरूले सुनेनन्। त्यसरी तै तिनीहरूले मेरो पुकारा गर्नेछन्, तर म त्पो सुनेछैँ, ” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुँच। 14 “किनकि म आँधीबैहरीद्वारा तिनीहरूलाई तिनीहरूले नदेखेकाजातिहरूका बिचमा तिर-बितर पार्नेछु, र तिनीहरूपछि त्पो भूमि निर्जन हुनेछ। किनकि कोही पान त्पो देशबाट भएर जानेछन् न त कोही त्पाहाँ फक्कनेछ किनभने मानिसहरूले आफ्नो सुन्दर भूमिलाई उजाड बनाएका छन्।”

8 परमप्रभुको यस्तो वचन मकहाँ आयो, 2 “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो

भन्नुहुँचः म सियोनको निमित्त साहै डाही भएको छु र म त्पसको निमित्त डाही भएर अत्यन्त रिसाएको छु! 3 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः म सियोनमा फर्कनेछु र यस्तेलेमामा वास गर्नेछु, किनकि यस्तेलेमामा सत्यको सहर भनिनेछ र सेनाहरूका परमप्रभुको पर्वतचाहाँ पवित्र पर्वत भनिनेछ। 4 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः यस्तेलेमामा सङ्कहरूलमा फेरि वृद्ध पुरुष र स्त्रीहरू हुनेछन्, र हेरेक मानिस थेरै वृद्ध भएको हुँदा उसलाई आफ्नो हातमा एउटा लौरो आवश्यक पर्नेछ। 5 त्पस सहरका सङ्कहरू खेल्ने केटा-केटीहरूले भरिनेछन्। 6 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः ती दिनहरूमा बाँकी रहेका यी मानिसहरूका आँखामा केही कुरा असम्भव देखिएमा, के ती मेरो नजरमा पनि असम्भव हुन्छन्? - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच। 7 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः हेर, सुर्योदय दुर्ने र सुर्योदस्त हुने भूमिबाट मैले मेरो मानिसहरूलाई बचाउन लागेको छु! 8 किनभने म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु, र तिनीहरू यस्तेलेमामा वास गर्नेछन्, अनि तिनीहरू फेरि मेरा मानिसहरू हुनेछन्, र सत्यता र धार्मिकतामा म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। 9 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः मेरो यस घरको जग बसालैदा अगमवक्ताहरूको ओठबाट निस्केका वचनहरू जसले अहिले सुन्दछन्, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुँचः आफ्ना हातहरू बलिया बनाओ, ताकि त्पो मदिर निमाण गर्न सकियोस। 10 किनकि ती दिनहरूभन्दा पा पहिले कोहीले पनि फसल बुट्टलैन थिए, मानिस वा पशुको निमित्त त्पाहाँ कुनै मनाफा थिएन, र आउने र जाने कस्तैलाई पनि शत्रुहरूबाट शान्ति थिएन। मैले हेरेक मानिसलाई त्पसको छिमेकीको विरुद्ध खडा गरेको थिएँ। 11 तर म अब पहिलेका दिनमाझौं हुन्न, म यी बाँकी रहेका मानिसहरूलाई म यी सबै कुराहरू उत्तराधिकारमा दिनेछु। 13 ए यहूदा र इसाएलको धराना, अन्य शापित जातिहरूमा तिमीहरू एउटा उदाहरण थियो। यसैकारण म तिमीहरूलाई बचाउनेछु र तिमीहरू आशिषको कारण हुनेछौ। नडराओ; तिमीहरूका हात बालयो बनाओ। 14 किनभने सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मलाई रिस उठाउँदा मैले तिनीहरूलाई हानी पुऱ्याउने योजना गरेर तिनीहरूप्रति दया देखाइन् - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच, 15 यी दिनहरूमा पनि म यस्तेलेम र यहूदाको धरानालाई भलाइ गर्ने योजना गर्नेछु। नडराओ। 16 तिमीहरूले यी कामहरू गर्नुपर्छ: हेरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीसँग सत्य बोलोस्। आफ्नो इलाकामा सत्य, न्याय, र शान्तिसँग इन्साफ गर। 17 आफ्नो हृदयमा एक अर्काको विरुद्धमा खराबी गर्ने योजना नबनाओ, र झुटा शपथलाई प्रेम नगर - किनभने यी कुराहरूलाई म धूणा गर्दछु! - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुँच।” 18 अनि सेनाहरूका परमप्रभुको

यस्तो वचन मकहाँ आयो, 19 “सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः चौथो, साथाँ, र दशाँ महिनाका उपवासहरू यहूदाका धरानाको निमित्त आनन्द, हर्ष, र खुरीका पर्वहरूका समय हुनेछन्। यसैले सत्य र शान्तिलाई प्रेम गर। 20 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः विभिन्न सहरहरूमा बस्ने सबै मानिसहरू फेरि आउनेछन्। 21 एउटा सहरका वासिन्दाहरू अर्को सहरमा जानेछन् र भन्नेछन्, ‘हामी तुरूतै परमप्रभुको सामु बिन्ती गर्न र सेनाहरूका परमप्रभुको खोजी गर्न जाऊँ। हामीहरू आँफे पनि जाँदै छौं।’ 22 थेरै मानिसहरू र थेरै जातिहरू यस्तेलेमामा सेनाहरूका परमप्रभुको खोजी गर्न र उहाँको निमाह प्राप्त गर्न आउनेछन्। 23 सेनाहरूका परमप्रभु यस्तो भन्नुहुँचः ती दिनहरूमा होके भाषा र जातिबाट दश जना मानिसहरूले तिप्री लबदाको छेउ समातेर यसो भन्नेछन्, ‘हामीलाई तपाईँसँग जान दिनुहोस, किनभने परमेश्वर तपाईँसँग हुनुहुँच भन्ने हामीले सुनेका छौं।’”

9 “हद्राकको देशको विषयमा परमप्रभुको यस्तो वचन घोषणा भयो, र

उहाँको वचन दमस्कसको विषयमा पनि आयो, किनभने सबै मनुष्यजाति र इसाएलका सबै कुलहरूका आँखा परमप्रभुतिर छन्। 2 दमस्कसको सिमानामा भएको हमात, र दुरोस र सीदोनको निमित्त पनि यो घोषणा हो, किनकि तिनीहरू थेरै बुद्धिमान छन्। 3 दुरोसले आँफे एउटा गढी बनाएको छ, र त्पसले सङ्कहरूलमा धुलोसरह चाँदी र माटोसरह निखुर सुन थुपारेको छ। 4 हेर। परमप्रभुले त्पसबाट सबै खोस्नुहेछ र त्पसको बललाई समुद्रमा नष्ट गर्नुहेछ, अनि त्पो आगोले भस्म हुनेछ। 5 अश्कलोनते त्पो देखिछ र डराउनेछ। गाजा पनि थर-थर काँपेछ। एक्रोनको आशा निराशमा परिणत हुनेछ। 6 जाजाबाट राजा नष्ट हुनेछ, र अश्कलोनमा कोही वास गर्नेछै। 6 अश्दोदामा परदेशीहरूले घर बसाल्नेछन्, र म पलिश्तीहरूको घमड तोडिनेछु। 7 किनकि म तिनीहरूका मुखबाट रागत र तिनीहरूका दाँतबाट धिनालादा कुराहरू टाटाइदिनेछु। तिनीहरू हामाप्राप्तमेश्वरको निमित्त बाँकी रहेकाहरू, यहूदाको एउटा कुलझैं हुनेछन्, र एक्रोन यबूसीजस्त हुनेछ। 8 शत्रुका सेनाहरूको विरुद्ध म मेरो भूमिवरिपरि छाउनी लगाउनेछु, ताकि त्पाहाँबाट न त कोही छिरेस वा निस्कास, किनकि कोही अत्याचारीले पनि तिनीहरूलाई कुल्लनेछन, किनभने म मेरै आँखाले नजर लगाउनेछु। 9 ए सियोनकी छोरी अति थेरै आनन्दले कराऊ। यस्तेलेमकी छोरी खुशीले कराऊ। हेर! तिप्रा राजा धार्मिकतामा तिमीकहाँ तिमीलाई बचाउन आउँदै हुनुहुँच। उहाँ नम्र हुनुहुँच र उहाँ गधामाथि, अर्थात् गधाको बछेडामाथि सवार हुनुहुँच। 10 अनि म एफाइमबाट रथ र यस्तेलेमबाट घोडा हटाइदिनेछु, र युद्धबाट धनु हटाइनेछन्, किनभने उहाँले जाति-जातिमा शान्ति घोषणा गर्नुहुनेछ, र एउटा समुद्रेखि अर्कासम्म, र नदीदेखि पृथ्वीको छेउ-छेउसम्म उहाँको प्रभुत्व रहनेछ। 11 तैसँग मेरो करारको रागतको कारण, ती सुक्खा खालिबाट म तेरा कैदीहरूलाई मुक्त गरिदिनेछु। 12 आशा भएको कैदीहरू, गढीमा फर्क! आज म यो घोषणा गर्दै छु, कि म तिमीहरूलाई दोब्रर फिर्ता गरिदिनेछु, 13 किनभने मैले यहूदालाई मेरो धनुझौँ बडगाएको छु। मैले मेरो तूणलाई एफाइमले भेरेको छु। ए सियोन, मैले तेरा छोराहरूलाई ग्रीसका छोराहरूको विरुद्ध उक्साएको छु, र सियोन, मैले ताँलाई योद्धाको तरवारझौँ बनाएको छु!” 14 परमप्रभु तिनीहरूकहाँ देखापर्नुहेछ, उहाँको काँड बिजुलीझौँ निस्केनेछ। किनकि मेरा परमप्रभु परमेश्वरले तुराही फुक्नुहेछ र उहाँ तेमानबाट आँधीको साथ अगि बढ्नुहुनेछ। 15 सेनाहरूका परमप्रभुले तिनीहरूको सुरक्षा गर्नुहुनेछ, र तिनीहरूले उनीहरूलाई नाश गर्नेछन् र धूयेंत्रोका ढुङ्गाहरूलाई पराजय गर्नेछन्। तिनीहरूले पिउनेछन् र मध्यले मातेका मानिसहरूझौँ तुलो सोरमा कराउनेछन्, र तिनीहरू बुटुकाझौँ, र वेदीका छेउहरूझौँ मध्येले भरिनेछन्। 16 यसैकारण परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई त्पस दिन आफ्ना मानिसहरूको बागललाईझौँ बचाउनुहेछ। तिनीहरू उहाँको देशमा चाक्कने

मुकुटका रत्नहरू हुन् । 17 तिनीहरू कत्ति असल र कत्ति सुन्दर हुनेछन् । जवान मानिसहरू अन्नले र कन्याहरू नयाँ मध्यले हृष्टपृष्ठ हुनेछन् ।

10

वसन्त ऋतुको मौसममा परमप्रभुबाट वर्षा माग, परमप्रभु जसले आकाशमा बिजुली र आँधी बनाउनुहुन्छ, अनि उहाँले सबैलाई वर्षाको झरी र भूमिमा उज्जनी दिनुहोछ । 2 किनकि घरका मूर्तिहरू झुट बोल्छन, र भविष्य बताउनेहरू झुटा दर्शनहरू देख्छन् । तिनीहरू छलपूर्ण सपनाहरू बताउँछन् र व्यर्थका सान्त्वना दिन्छन् । यसैकारण तिनीहरू भेडाङ्गै बरालिन्छन र गोठालो नभएकोले समस्यामा पर्छन् । 3 “मेरो क्रोध गोठालाहरूमाथि खनिन्छ । भाले बोको, अर्थात् अगुवाहरूलाई म दण्ड दिनेछु । सेनाहरूका परमप्रभुले उहाँको बगाल अर्थात् यहूदाको घरानाको हेरचाह गर्नुहोछ र तिनीहरूलाई युद्धको घोडाङ्गै बनाउनुहोछ । 4 कुनेन्दुङ्गो यहूदाबाट आउनेछ । पालको कीला त्यसबाट आउनेछ, अनि युद्धको धनु र हरेक शासक एकसाथ त्यसैबाट आउनेछ । 5 युद्धको मैदानको माटोमा आफ्ना शत्रुहरूलाई कुल्पन्ने योद्धाहरूलाई तिनीहरू दिनेछन् । तिनीहरूले युद्ध गर्नेछन्, किनकि परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ, र तिनीहरूले युद्धका घोडा चढ्नेहरूलाई शर्ममा पार्नेछन् । 6 म यहूदाको घरानालाई बलियो बनाउनेछु र योसेफको घरानालाई बचाउनेछु, किनकि म तिनीहरूलाई पुनर्स्थापित गर्नेछु र तिनीहरूमाथि दया देखाउनेछु । तिनीहरू वहिष्कृत नभएकाहरूलाई हुनेछन्, किनकि म परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर छुँ, र म तिनीहरूलाई उत्तर दिनेछु । 7 अनि एक्राइम योद्धाङ्गै हुनेछ, र तिनीहरूका हृदय मध्यले झाँ आनन्दित हुनेछ । तिनीहरूका छोरालोरीहरूले यो देखेर आनन्द मनाउनेछन् । तिनीहरूका हृदय ममा आनन्दित हुनेछन् । 8 म तिनीहरूलाई सुस्केराले बोलाउनेछु र तिनीहरूलाई भेला गराउनेछु । म तिनीहरूलाई बचाउनेछु, र तिनीहरू पहिलेको झाँ महान् हुनेछन् । 9 मैले तिनीहरूलाई मानिसहरूका बिचमा छरै, तर तिनीहरूले मलाई टाडा-टाढाका देशहरूमा सम्झनेछन्, यसैकारण तिनीहरू र तिनीहरूका छोरालोरीहरू बाँचेछन् र फर्कनेछन् । 10 किनकि म तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट पुनर्स्थापित गर्नेछु र तिनीहरूलाई अश्शूर देशबाट भेला गराउनेछु । गिलाद र लेबनानमा तिनीहरूका निमित ठाउँ बाँकी नहेसम्म म तिनीहरूलाई त्यहाँ लानेछु । 11 म तिनीहरूको पीडाको समुद्रबाट भएर जानेछु । म त्यस समुद्रका छालहरूलाई प्रहरा गर्नेछु र नील नदीका सबै गहिराइलाई सुकाइदिनेछु । अश्शूरको गोरख घटाइनेछ, र मिश्रको राजदण्ड मिश्रीहरूबाट टाढा जानेछ । 12 तिनीहरूलाई म ममा नै बलियो बनाउनेछु, र तिनीहरू मेरो नाउँमा हिँडेनेछन्, परमप्रभु योषणा गर्नुहुन्छ ।”

11

ए लेबनान तेरा ढोकाहरू खोल, ताकि आगोले तेरा देवदारहरूलाई भस्म पारोस् । 2 ए सल्लोको रुख, विलाप गर, किनकि देवदारका रुख्हरु ढलेका छन् । सुन्दर र महान् भनिएका कुराहरू ध्वस्त भएका छन् । ए बाशानका फलाँटका रुख्हरु, विलाप गर, किनभने त्यो तुलो जड्गाल सखाप भएको छ । 3 गोठालाहरू वेदानामा रुच्छन्, किनभने तिनीहरूको महिमा नष्ट पारिएको छ । जवान सिंहहरू गर्जन्छन्, किनकि यद्यन नदीको घमण्ड नष्ट पारिएको छ । 4 परमप्रभु मेरा परमेश्वर यस्तो भन्नुहुन्छ, “गोठालाले झाँ काटिनको निमित काम गरिएको बगालको हेरचाह गरा । 5 ती किनेहरूले तिनीहरूलाई काट्छन र तिनीहरूलाई सजाय दिईदैन, र तिनीहरूलाई बेच्नेहरूले भन्नेछन्, ‘परमप्रभुको प्रशंसा होस् । म धनी भएको छु’ किनकि बगालका मालिकहरूका निमित काम गर्ने गोठालाहरूले तिनीहरूमाथि दया देखाउनेछन् । 6 किनकि अब म भूमिमा बसोबास गर्नेहरूलाई दया देखाउनेछन् । - परमप्रभु योषणा गर्नुहुन्छ । हेर, म हरेक मानिसलाई त्यसको छिमेकी र त्यसको राजाको हातमा सुप्तन लादै छु, अनि तिनीहरूले भूमिलाई नष्ट गर्नेछन् र तिनीहरूका हातबाट म कसैलाई पनि छुटाउनेछन् ।” 7 यसैकारण म काटिनको निमित चिन्ह लगाइएको भेडाको बगालको गोठालो बर्ने । मैले दुईवटा लौरो लिएँ: एउटा लौरोलाई मैले “अनुग्रह” नाउँ दिएँ र

अर्कोलाई “एकता” नाउँ दिएँ । यसरी मैले बगालको हेरचाह गरै । 8 एक महिनामा मैले तिनिवटा गोठालालाई नाश गरै । म तिनीहरूप्रति धैर्य भइन्न, र तिनीहरूले मलाई धृणा गरे । 9 अनि मैले मालिकहरूलाई भैंस, “म अब तिमीहरूका निमित गोठालोको रुपमा काम गर्नेछैन । मर्न लागेका भेडाहरू मर्न, नष्ट भइहेका भेडाहरूलाई नष्ट हुनदेउ । बाँकी रहेको भेडोलेचाहिँ आप्नो छिमेकीको मासु खाओस् ।” 10 यसैकारण मैले आप्नो लौरो “अनुग्रह” लिएँ अनि आफ्ना सबै कुलहस्सैंग गरेको करार तोडनको निमित त्यो भाँटीदिएँ । 11 त्यस दिन त्यो करार तोडियो, र भेडाको हेरचाह गर्नेहरू र मलाई हेरेहरूले परमप्रभु बोल्नुभएको थाहा पाए । 12 मैले तिनीहरूलाई भैंस, “यदि तिमीहरूलाई यो असल लागे, मलाई मेरो ज्याला देओ । तर तिमीहरूलाई असल नलागे, नदोइो ।” यसैले तिनीहरूले मेरो ज्याला चाँदीका तिस टुक्रा हिसाब गरे । 13 अनि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूले तेरो मुल्य तय गरेको उत्कृष्ट मोलमा त्यो चाँदी भण्डारमा जम्मा गर् ।” यसैकारण मैले ती तिस टुक्रा चाँदी लिएर परमप्रभुको भवनमा भण्डारमा जम्मा गरै । 14 अनि यहूदा र इसाएलबिचको दाजुभाइको नातालाई तोडनको निमित मैले मेरो दोस्रो लौरो “एकता” पनि भाँचि । 15 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “फेरि, मूर्ख गोठालोको उपकरण तेरो निमित ली, 16 किमधने हेरु, म भूमिमा एउटा गोठालो नियुक्त गर्दैछु । त्यसले हाँडै गरेको भेडाको वास्ता गर्नेछैन । हराएको भेडालाई त्यो खोज जानेछैन, न त घाइते भेडालाई निको पार्नेछ । त्यसले स्वस्थ भेडाहरूलाई खुवाउनेछैन, तर मोटो भेडाको मासु खानेछ र तिनीहरूका खुरालाई च्यालेछ । 17 धिक्कारा, आफ्नो बगाललाई त्याग्ने बेकामको गोठालो । त्यसको पाखुरा र दाहिने आँखाको विरुद्ध तरवार चलाइयोस् । त्यसको पाखुरा सुकोस् र त्यसको दाहिने आँखा अन्धो होस् ।”

12

इसाएलको विषयमा परमप्रभु यस्तो योषणा गर्नुहुन्छ, जसले आकाश बनाउनभयो र पृथ्वीको जग बसाल्नुभयो, जसले मानिसको आत्मालाई त्यसभित्र रच्युन्भयो, 2 “हेर, म यरूशलेमलाई एउटा कचौरा तुल्याउँदै छु जसको कारण त्यसको वरिपरिका सबै धर्माराउनेछन् । यरूशलेमको विरुद्ध धेरावन्दी हुँदा यहूदाको निमित पनि त्यस्तै हुनेछ । 3 त्यस दिन, म सबै जातिहरूका निमित यरूशलेमलाई एउटा गहाँ दुङ्गो तुल्याउनेछु । त्यो दुङ्गोलाई उठाउन खोज्ने सबैलाई गहिरो चोट लानेछ, र पृथ्वीका सबै जातिहरू त्यस सहरको विस्त्रुद्धम एक हुनेछन् । 4 त्यस दिन, म हरेक घोडालाई भ्रमले र त्यसमा सवारलाई पागलपनले प्रहर गर्नेछु - परमप्रभु योषणा गर्नुहुन्छ । यहूदाको घरानामाथि म मेरो नजर लाग्नेछु, तर जाति-जातिहरूका हरेक घोडालाई म अन्धोपनले प्रहर गर्नेछु । 5 अनि यहूदाको अगुवाहरूले आप्ना हृदयमा यस्तो भन्नेछन्, ‘सेनाहरूका परमप्रभु, तिनीहरूका परमेश्वरको कारण यरूशलेमका वासिन्दाहरू हाम्रो बल भएका छन् ।’ 6 त्यस दिन म यहूदाका अगुवाहरूलाई दाउराको बिचको आगोको मकललाई र बिटाहरूको बिचमा बलिरेको राँकोर्झै तुल्याउनेछु, किनकि तिनीहरूले वरिपरिका सबै मानिसहरूलाई आप्नो दाहिने र देवेपाटि सखाप पार्नेछन् । यरूशलेम केरि आप्नै ठाउँमा बस्नेछ ।” 7 दाऊदको घराना र यरूशलेममा बस्नेहरूको गौरव यहूदाका बाँकी रहेकाहरूको भन्दा बहादु नहोस भनेर परमप्रभुले पहिला यहूदाको पालालाई बचाउनुहोछ । 8 त्यस दिन, परमप्रभु नै यरूशलेमका वासिन्दाहरूको रक्षक हुनेछन्, र त्यस दिन तिनीहरूका कमजोरहरू दाऊदलाई हुनेछन्, अनि दाऊदको घरानामाचाहिँ परमेश्वरद्वाँ, तिनीहरूको अगि परमप्रभुका स्वर्गदूतद्वाँ हुनेछ । 9 “त्यस दिन यरूशलेमको विरुद्ध खडा हुने सबै जातिहरूलाई म सर्वनाश गर्न थालेनु । 10 तर दाऊदको घराना र यरूशलेमका वासिन्दाहरूमाथि म अनुग्रह र नम्भ-निवेदन गर्ने आत्मा खन्याउनेछु, अनि तिनीहरूले मलाई हेरेन्न, जसलाई तिनीहरूले नै घोरेका छन् । एक मात्र छोरोको लागि शोक गरेझै, तिनीहरू मेरो निमित शोक गर्नेछन् । आप्नो पहिलो पुत्रको निमित शोक गरेझै तिनीहरूले उनको

लागि अत्यन्त विलाप गर्नेछन् । 11 त्यस दिन यस्तलेमको विलाप मगिदोको बैसीमा हद्द-रिम्मोनको विलापहरू हुनेछ । 12 भूमि विलाप गर्नेछ, हरेक कुलले अलग-अलग विलाप गर्नेछन् । दाउदको घरानाको कुल अलग हुनेछ र तिनीहरूका पत्नीहरू पतिबाट अलग हुनेछन् । नातानको घरानाको कुल अलग हुनेछ र तिनीहरूका पत्नीहरू पतिबाट अलग हुनेछन् । 13 बाँकी घरानाको कुल अलग हुनेछ र तिनीहरूका पत्नीहरू पतिबाट अलग हुनेछन् । 14 बाँकी रहेका कुलहरूको हरेक वंश अलग हुनेछ र तिनीहरूका पत्नीहरू पतिबाट अलग हुनेछन् ।

13 “त्यस दिन दाउदको घराना र यस्तलेमका वासिन्दाहरूका पाप र अशुद्धताको कारण तिनीहरूका निम्नि पानीको छहरा खोलिनेछ । 2 त्यस दिन, म भूमिबाट मूर्तिहरूका नाउं मेटाइदिनेछु र तिनीहरूको कहिल्यै समझ्ना हुनेछन्, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । म भूमिबाट अगमवक्ताहरू र अशुद्धताका आत्मालाई हटाइदिनेछु । 3 कुनै मानिसले अझौं अगमवाणी गरेमा, त्यसको बुबा र त्यसलाई जन्माउने आमाले त्यसलाई भन्नेछन्, ‘तै बाँच्छैनस, किनभने तैले परमप्रभुको नाउं द्वाटो बोल्छस्!’ अनि त्यसको बुबा र त्यसलाई जन्माउने आमाले त्यसले अगमवाणी बोल्दा त्यसलाई छेडिदिनेछु । 4 त्यस दिन हरेक अगमवक्ता, अगमवाणी गर्न लाग्दा आफ्नो दर्शनको कारण शर्ममा पर्नेछ । यी अगमवक्ताहरूले अब मानिसहरूलाई धोकामा पार्न राई भएका लेबदा लगाउनेछन् । 5 किनभने हरेकले भन्नेछ, ‘म अगमवक्ता होइँन्! म त माटोमा काम गर्ने मानिस हुँ, किनकि म जवान हुँदादेखि नै भूमिमा नै मैले काम गर्न थालैं?’ 6 तर कसैले त्यसलाई भन्नेछ, ‘तेरा हातहरूका बिचमा भएका यी घाउ के हुन्?’ र त्यसले जावाफ दिनेछ, ‘म आफ्ना साथीभाइको भरमा हुँदा मलाईती चोट लागेका थिए।’ 7 “ए तरवार! मेरो गोठालोको विस्तु उठ, जो मेरो नजिक उभिएको छ, सेनाहरूका परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । गोठालोलाई प्रहर गर, र बगाल तितर-बितर हुनेछ! किनभने तल्लो वर्गकाहरूका विस्तु म मेरो हात उठाउनेछु । 8 र साराभूमिमा यस्तो हुनेछ - परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, कि त्यसको दुईतिहाइ भाग नाश हुनेछ! ती मानिसहरू नष्ट हुनेछन्, र एक-तिहाइमात्र बाँकी रहनेछ । 9 म ती एक-तिहाइलाई आगोबाट लैजानेछु र तिनीहरूलाई चाँदीलाई झाँ निखानेछु । सुनलाई झाँ म तिनीहरूको परिक्षण गर्नेछु । तिनीहरूले मेरो नाउं पुकारेन्न, र म तिनीहरूलाई जावाफ यस्तो दिनेछु, ‘यी मेरा मानिस हुन्?’ र तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘परमप्रभु हाप्रा परमेश्वर हुनुहुन्छन्।’

14 हे! परमप्रभुको त्यो दिन आउँदै छ जब तिनीहरूको लुटको सम्पति तिनीहरूका माझामा बाँडिनेछ । 2 किनभने म यस्तलेमको विस्तु युद्ध गर्नेको निम्नि सारा जातिलाई तयार गर्नेछु र त्यो सहर कब्जा हुनेछ । घरहरू लुटिनेछन् र स्त्रीहरूको इज्जत लुटिनेछ । आधा सहर निर्वासनमा जानेछ, तर बाँकी रहेका मानिसहरू सहरबाट बहिष्कृत हुनेछन् । 3 तर परमप्रभु बाहिर निस्कनुनेछ र यूदूको दिनमा झाँ ती जातिहरूको विस्तु लाडाई सुरु गर्नुनेछ । 4 त्यस दिन उहाँले यस्तलेमको पूर्वीतर भएको जैनू डाँडामा आपाना खुटा टेक्नुनेछ । जैनू डाँडाको पूर्व र पश्चिम एउटा ठुलो बैसीद्वारा दुई भाग हुनेछ र त्यस डाँडाको आधा भाग उत्तरातिर जानेछ र आधा भाग दक्षिणातिर जानेछ । 5 अनि तिनीहरू परमप्रभुका पर्वतहरूको बिचको बैसीतर्फ भाग्नेछौ, किनकि ती पर्वतहरूका बिचको बैसी आसेलसम्म पुगदछ । यहूदाका राजा उज्जियाहका दिनमा भूकम्पबाट भाग्नेहुँ तिनीहरू भाग्नेछौ । त्यसपछि परमप्रभु मेरा परमेश्वर आउनुनेछ र सबै पवित्र जनहरू उहाँसँग हुनेछन् । 6 त्यस दिन त्यहाँ उज्यालो हुनेछन्, न त चिसो हुनेछ, न तुसारो पर्नेछ । 7 त्यस दिन, जुन दिनको विषयम एउटा तुला आसेलसम्म थाहा छ, दिन वा रात हुनेछन्, किनभने साँझचाहिँ उज्यालोको समय हुनेछ । 8 त्यस दिन यस्तलेमबाट जिउँदो पानी बग्नेछ । गर्मीमा र जाडोमा,

आधाचाहिँ पूर्वीय समुद्रतिर र आधाचाहिँ पश्चिमी समुद्रतिर बग्नेछ । 9 परमप्रभु सारा पृथ्वीका राजा हुनुहुनेछ । त्यस दिन एक मात्र परमेश्वर परमप्रभु हुनुहुनेछ, र उहाँको नाउं मात्र रहनेछ । 10 गेवादेखियुरस्तशलेमको दक्षिण रिम्मोनसम्म सारा भूमि अराबाजस्तै हुनेछ । यस्तलेम निरन्तर माथि उठाइनेछ र बेन्यामीनको ढोकादेखि पहिलो ढोकाको ठाउँसम्म, कुने ढोकासम्म, र हननेलाको बुजादिखि राजाको दाखको कोलासम्म त्यो आफै ठाउँसम्म रहनेछ । 11 मानिसहरू यस्तलेममा बस्नेछन् र परमेश्वरद्वारा तिनीहरूको पूर्ण विनाश हुनेछन् । यस्तलेम सुरक्षित रहनेछ । 12 यस्तलेमको विस्तु युद्ध सुरु गर्न सबै जातिहरूलाई परमप्रभुले यस्तो महामारीद्वारा प्रहार गर्नुहुनेछ: तिनीहरू आपना खुटा उभरहँदा पनि तिनीहरूको मासु कुहर जानेछ । तिनीहरूका आँखा तिनीहरूके खोपिल्टामा कुहुनेछन्, र तिनीहरूका जिङ्रा तिनीहरूके मुखमा कुहुनेछन् । 13 त्यस दिन तिनीहरूका बिचमा परमप्रभुको त्यो महान् भय छाउनेछ । हरेकले अर्को व्यक्तिको हात समानेछ, र एउटाको हात अर्काको विस्तु उड्नेछ । 14 यहूदा पनि यस्तलेमको विस्तु लाडाई गर्नेछ । तिनीहरूले वरपरका सबै जातिहरूका सप्तिहरू-सुन, चाँदी, र असल लुगाहरू प्रशस्त मात्रामा बट्टलेछन् । 15 घोडाहरू र खच्चरहरू, ऊंठहरू र गथाहरू, र ती छाउनीहरूमा भाएका सबै पशुहरूमा त्यही महामारी फैलिनेछ । 16 यस्तलेमको विस्तुभालै दण्डवत् गर्न माथि यस्तलेममा गएनन् भने, परमप्रभुले तिनीहरूमाथि झरी वर्षातनुहुनेछन् । 18 यदि मिश्रदेशका मानिसहरू माथि गएनन् भने, त्यहाँ वर्षात हुनेछन् । छापो-बासको पर्व मनाउन माथि नजाने जातिहरूमाथि परमप्रभुको महामारीको प्रहार हुनेछ । 19 छापो-बासको पर्व मनाउन माथि नजाने मिश्रको निम्नि र हरेक जातिको निम्नि यही दण्ड हुनेछ । 20 तर त्यस दिन, घोडाहरूका घन्टीमा यस्तो लेखिएको हुन्छ, “परमप्रभुको निम्नि अलग गरिएको,” र परमप्रभुको घरानाका बाटाहरू वेदीसामुका कच्चाहरूहाँ हुन्छन् । 21 किनकि यस्तलेम र यहूदाका हरेक भाँडाहरू सेनाहरूका परमप्रभुको निम्नि अलग गरिनेछन् । 22 बलिदान ल्याउने सबैले तीबाटै खानेछन् र तिनमा तै पकाउनेछन् । त्यस दिन सेनाहरूका परमप्रभुको भवनमा कोही व्यापारीहरू बाँकी हुनेछन् ।

मलाकी

1 इसाएलको विषयमा मलाकीहारा भएको परमप्रभुको वचनको घोषणा

। 2 “मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । तर तिमीहरू भन्न्यो, “तपाईंले हामीलाई कसरी प्रेम गर्नुभएको छ?” “के एसाव याकूबको दाजु थिएन र?” परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ । “तथापि मैले याकूबलाई प्रेम गरेको छु, ३ तर मैले एसावलाई धृणा गरेको छु । मैले त्यसको पर्वतहरूलाई त्यागिएको बनाएको छु, र मैले त्यसको उत्तराधिकारलाई मस्त्रभूमिका स्यालहरूका वासस्थान बनाइदिएको छु ।” ४ “हामीहरू कुल्चिएकाछाँ, तर हामी हाप्रा भग्नावरेषहरूलाई पुनर्निर्माण गर्नेछौं,” भनेर एदोमले भनेमा, परमप्रभुले भन्नुहुनेछ, “तिनीहरूले पुनर्निर्माण गर्लान्, तर म फेरि तल झारिदिनेछु । अस्लहरूले तिनीहरूलाई ‘दुष्टताको देश’ र ‘परमप्रभुले सदाको निमित्त श्रापित गर्नुभएको जाति’ भनेर भन्नेछन् । ५ तिमीहरूका आपाने आँखाले यो देखेछन्, अनि तिमीहरूले भन्नेछौं, ‘इसाएलका सिमानाहरूभन्दा बाहिर पनि परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ ।’” ६ “छोरोले आफ्नो बुबाको आदर गर्दछ, र दासले आफ्नो मालिकको । यदि, यसैकारण, म पिता हुँ भने, मेरो आदर कहाँ छ? म मालिक हुँ भने, मेरो निमित्त श्रद्धा कहाँ छ?” सेनाहरूका परमप्रभु तिमी पुजारीहरूलाई भन्नुहुन्छ, जसले मेरो नाउँको तिरस्कार गर्दछौं । “तर तिमीहरू भन्न्यो, ‘हामीले कसरी तपाईंको नाउँको तिरस्कार गरेरका छौं?’” ७ तिमीहरूले मेरो वेदीमा अशुद्ध रोटी अर्पण गर्नेहैं । तर तिमीहरू परमप्रभुको टेबिल तुच्छ छ भनेर यसो भन्दछौं, ‘हामीहरूले कसरी तपाईंलाई अशुद्ध बनाएका छौं?’ ८ जब तिमीहरू बलिदानको निमित्त अन्धा पशुदूर चढाउँछौं, के त्यो खराब होइन र? जब तिमीहरू लड्गाडो र रोग लागेका पशु चढाउँछौं, के त्यो बेठिक होइन र? त्यो तिमीहरूका राज्यपाललाई चढाएर हेरि के तिनले तिमीहरूलाई स्वीकार गर्लान्, वा के तिनले तिमीहरूको शिर माथि उठाउलान्?” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । ९ उहाँ तिमीहरूप्रति अनुग्रही होऊँन् भनेर तिमीहरू उहाँको मुहरको खोी गर्नेहैं । तर सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिमीहरूका हातमा त्यस्तो भेटी लिएर, के उहाँले तिमीहरूका शिर उठाउलान्? १० “तिमीहरूले मेरो वेदीमा व्यर्थ आगो नबालोस् भनेर, तिमीहरूमध्ये कोही एकले मन्दिरका ढोकाहरू बन्द गरोस् भन्ने म इच्छा गर्दछु! म तिमीहरूमा प्रसन्न हुन्नै,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “र म तिमीहरूका हातबाट कुनै बलिदान अर्पण गर्नेछैन । ११ किनभने सूर्योदयदेखि सूर्यास्तसम्म जाति-जातिहरूमा मेरो नाउँ महान् हुनेछ र हरेक ठाउँमा मेरो नाउँमा धूप र शुद्ध भेटीहरू अर्पण गरिनेछन् । किनभने जाति-जातिहरूमा मेरो नाउँ महान् हुनेछ,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । १२ “तर तिमीहरूले परमप्रभुको टेबिल अशुद्ध छ, र त्यसमा भएको फलफुल र रोटी धृणायुक्त छन् भनेर त्यो अपवित्र बनाउँछौं । १३ तिमीहरू यसो पनि भन्न्यो, “यो कति थकानयुक्त छ,” र आफ्नो नाक बड्गाउँछौं, ” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “जडगाली पशुले लोकार कर लड्गाडो वा रोग लागेको पशु तिमीहरू ल्याउँछौं, र तिमीहरू यी आफ्नो भेटीस्वरूप ल्याउँछौं । के म ती तिमीहरूका हातबाट अर्पण गर्दै?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । १४ “छलगर्नेवाहिं श्रापित होस् जसले आफूसँग आफ्नो बगालमा भएको नर-पशु मलाई दिने प्रतिज्ञा गर्दछ, तर त्यसले परमप्रभुलाई खोट भएको पशु चढाउँछ । किनभने म महान् राजा हुँ, र सारा जातिहरूबिंध मेरो नाउँको आदर हुनेछ,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

2 ए पुजारी हो, यो आज्ञा तिमीहरूका निमित्त हो । २ “यदि मेरो नाउँलाई

आदर गर्न तिमीहरूले सुन्दैनौ र त्यो हृदयमा राख्दैनौ भने, म तिमीहरूकहाँ सराप पठाउनेछु, र तिमीहरूका आशिषलाई पनि सराप दिनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । साँच्चे, मैले तिनीहरूलाई सराप दिइसकेको छु, किनभने तिमीहरूले मेरो आज्ञालाई आफ्नो हृदयमा राख्नेहौ । ३ हेर, म तिमीहरूका

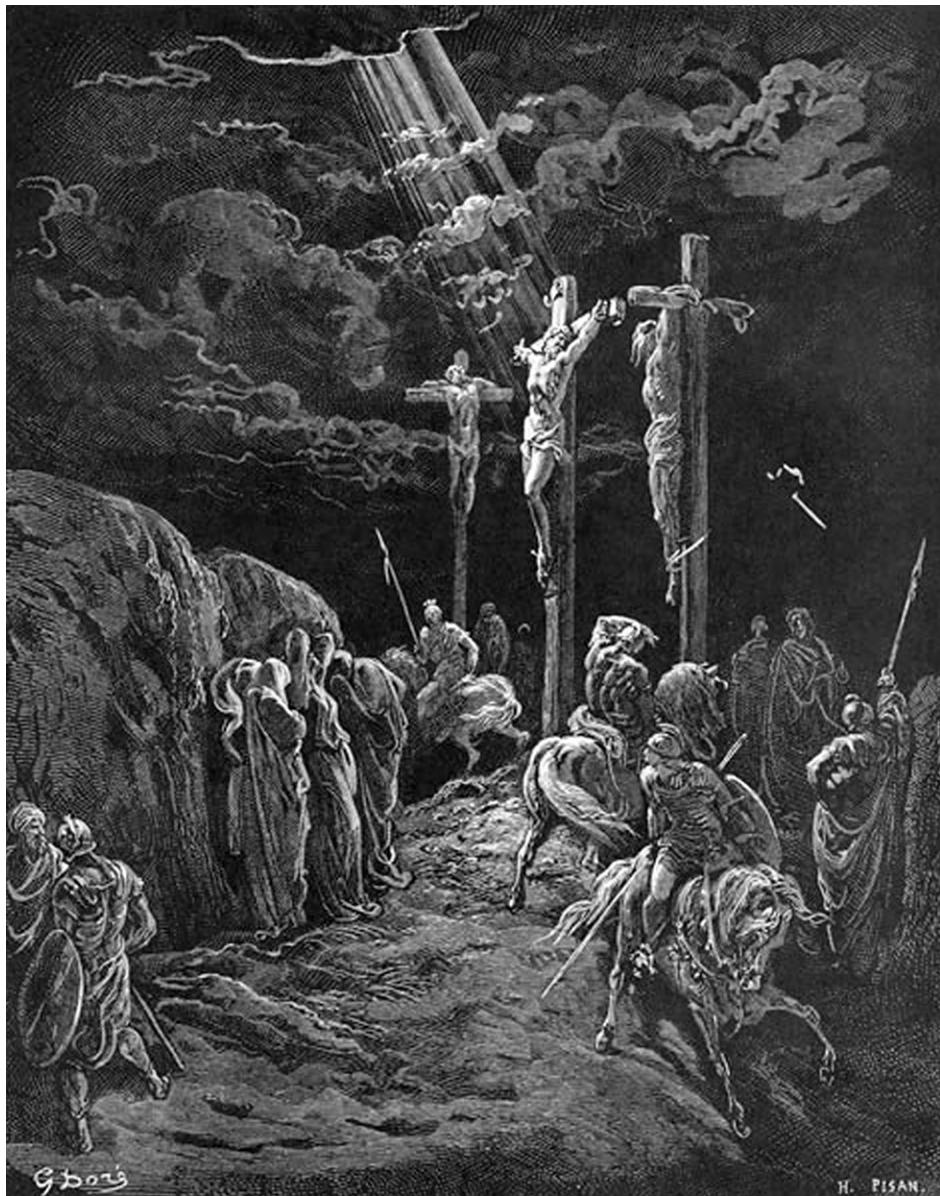
सन्ततिलाई हप्काउन जाँदैछु, र म तिमीहरूका अनुहारमा गोबर छारिदिनेछु, तिमीहरूका चाड-पर्वहरूको गोबर, र त्योसँगै त्यसले तिमीहरूलाई लैजानेछ । ४ यो आज्ञा मैले नै तिमीहरूलाई दिएको हुँ, र मेरो करार लेवीसँग रहिरहेछ भनेर तिमीहरूले जानेछौं,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । ५ “त्यससँग मेरो करार जीवन र शान्तिको थियो, र मैले ती तिनीहरूलाई दिएँ । मैले त्यसलाई डर दिएँ, र त्यसले मेरो भय राख्यो, मेरो नाउँको भयमा त्यो उभियो । ६ त्यसको मुखमा साँच्चे शिक्षा थियो, र त्यसको ओठमा कुनै द्वाट पाइएन । त्यो मसँग शान्ति र सत्यतामा हिँड्यो र त्यसले धेरेलाई पापबाट टाढा राख्यो । ७ किनभने पूजारीको ओठमा ज्ञान हुनुपछि र मानिसहरूले त्यसको मुखबाट शिक्षा खोजुपूर्छ, किनभने त्यो सेनाहरूका परमप्रभुको समाचारवाहक हो । ८ तर तिमीहरू साँच्चो मार्गबाट टाढा गएका छौं । तिमीहरूका शिक्षाले धेरेलाई ठेस लागेको छ । तिमीहरूले लेवीको करारलाई तोडेका छौं,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । ९ “यसैले मैले पनि तिमीहरूलाई सारा मानिसहरूका अगाडि तुच्छ र निदीय बनाएको छु, किनभने तिमीहरू मेरा मार्गमा हिँडिका छैनौ, तर शिक्षा दिइएका कुराहरूमा पक्षपात गरेका छौं ।” १० के हामीहरू सबैका निमित्त एउटै पिता हुनुहुन्न र? के एउटै परमेश्वरले हामीलाई बनाउँभएको होइन र? हामीहरू हरेक किन आफ्नो दाजुभाइको विरुद्धमा विश्वासहीन हुन्छौं, र हामी पितापुर्खाका नाउँलाई अपमानित गर्दछौं? ११ यहूदा विश्वासहीन भएको छ । इसाएल र यस्तशेलमा धिनलामदो काम भएको छ । परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्हो परिव्रत ठाउँलाई यहूदाले अपवित्र बनाएको छ, र त्यसले पराई ईश्वरकी छोरीसँग विहे गरेको छ । १२ यसो गर्ने मानिस, जो बिँडङ्को छ र जसले उत्तर दिन्छ, त्यसले सेनाहरूका परमप्रभुकहाँ भेटी अर्पण गर्ने भए तापनि, परमप्रभुले त्यसलाई याकूबका पालहरूबाट बहिष्कृत गर्न । १३ तिमीहरू यसो पनि गर्दछौं: तिमीहरू परमप्रभुको वेदीलाई आँसु, रोदन र विलापले ढाक्छौं, किनभने तिमीहरूका हातका भेटीलाई उहाँले कृपासित प्रगत गर्नुहुन्न, न त त्योतिर ध्यान नै दिनुहुन्छ । १४ तर तिमीहरू भन्न्यो, “उहाँले किन गर्नुहुन्न?” किनभने परमप्रभु तिमीहरू र तिमीहरूका जवानीपनकी पत्तीबिच साक्षी हुनुप्याहो, र त्यो तेरो जीवनसाथी र करारअनुसार तेरी पत्ती हुँगाउँदै पनि त्यसको विरुद्ध तिमीहरू विश्वासहीन भयो । १५ के उहाँले आफ्नो आत्मामा तिनीहरूलाई एक बनाउँभएको होइन र? त्यसोभए किन उहाँले तिमीहरूलाई एक बनाउँभयो? किनभने उहाँले परमेश्वरको सन्तान खोजुभएको थियो । त्यसैले आफैलाई हिँसाले ढाक्दछ, ” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “र त्यसलाई पनि जसले आफ्नो वस्त्रलाई हिँसाले ढाक्दछ,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “यसैकारण आफैलाई आत्मामा रखवाली गर र विश्वासहीन नहोआौ ।” १७ तिमीहरूले आफ्ना बोलीले परमप्रभुलाई थकित तुल्याका छौं । तर तिमीहरू भन्न्यो, “हामीले उहाँलाई कसरी थकित तुल्याएका छौं?” यसो भनेर, “दुष्ट काम गर्ने सबै परमप्रभुको दृष्टिमा असल छ, र उहाँ तिनीहरूमा खुशी हुनुहुन्छ,” वा “न्यायका परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ?”

3 “हेर, म आफ्नो समाचारवाहक पठाउँदै छु, र तिनले मेरो आगि बाटो तयार पार्नेछन् । अनि तिमीहरूले खोजेका प्रभु एक्कासी आफ्नो मन्दिरमा आउनेछन् । करारका समाचारवाहक जसमा तिमीहरू रामाह गर्दछौं, हेर, तिनी आउनेछन्,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । २ तर उहाँको आगमनको दिन कसले सहन सक्छ र? उहाँ आउनुहाँदौ को खडा हुन सक्छ र? किनभने उहाँ सुनारको आगो र धोबीको सांसून्दौ हुनुहुनेछ । ३ उहाँ चाँदी खार्ने र सफा गर्नेझाँ गरी बस्नुप्नेछ, र उहाँले लेवीका छोराहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ । उहाँले तिनीहरूलाई सुन र चाँदीलाई झाँ खार्नुहेछ, र तिनीहरूले धर्मिकताका भेटीहरू परमप्रभुकहाँ ल्याउनेछन् । ४ त्यसपछि यहूदा र यस्तशेलमको

भेटी, पुराना दिनमा झाँ, र प्राचीन वर्षहरूमा झाँ परमप्रभुको निमित्त प्रसन्न तुल्याउने किसिमको हुनेछु । 5 “अनि न्यायको निमित्त म तिमीहरूको नजिक आउनेछु । दुनामुना गर्नेहरू, व्यभिचारीहरू, द्वाटा साक्षी दिनेहरू, ज्यालादारिमा काम गर्ने श्रमिक, विधवा र दुहरा-दुहरीलाई दमन गर्नेहरू, परदेशीहरूलाई सहायता नगर्नेहरू, र मलाई आदर नगर्नेहरूका विरुद्ध म नै साक्षी हुनेछु,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 6 “किनभने म, परमप्रभु परिवर्तन भएको छैन, यसैकारण याकूबका सन्तान हो, तिमीहरू नष्ट भएका छैनौ । 7 तिमीहरूका पिता-पुर्खाका समयदेखि नै तिमीहरू मेरा आज्ञाहरूबाट टाढा गएका छौ र ती पालना गरेका छैनौ । मकहाँ फर्क र म तिमीहरूकहाँ फर्कनेछु,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “तर तिमीहरू भन्छौ, ‘हामी कसरी फर्कने?’ 8 के कुनै मानिसले परमेश्वरलाई लुट्ठ? तर तिमीहरूले मलाई लुटिरहेका छौ । तर तिमीहरू भन्छौ, ‘हामीले कसरी तपाईंलाई लुटेका छौ?’ दशांश र भेटीमा । 9 तिमीहरू श्रापित भएका छौ, किनभने तिमीहरू सारा जातिले मलाई लुटिरहेका छौ । 10 भण्डारमा पूर्ण दशांश ल्याओ, ताकि मेरो भवनमा भोजन होस्, र मैले स्वर्गका ढोकाहरू खोलेर तिमीहरूकहाँ राख्ने ठाउँ नहुनेसम्म गरी तिमीहरूमाथि आशिष खन्याउँछु, कि खन्याउँदिन, यसमा मलाई जाँवेर हेर,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 11 “तिमीहरूका बालीहरू नष्ट गर्नेहरूको विरुद्ध म बोल्नेछु, ताकि तिनीहरूले तिमीहरूका भूमिको जम्मै फसल नष्ट नगरून् । भूमिका तिमीहरूका दाखको बोटले आफ्ना फल गुमाउनेछैनन्,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 12 “सारा जातिहरूले तिमीहरूलाई आशिषित भन्नेछैन, किनभने तिमीहरू रमाहटको देश हुनेछौ,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 13 “मेरो विरुद्ध तिमीहरूका वचन कडा भएका छन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “तर तिमीहरू भन्छौ, ‘हामीहरूले हाम्रो बिचमा तपाईंको विरुद्ध के भनेका छौ?’ 14 तिमीहरूले भनेका छौ, ‘परमेश्वरको सेवा गर्नु व्यर्थ छ । हामीले उहाँले भनेअनुसार गरेर वा सेनाहरूहरूका परमप्रभुको अगि विलाप गर्दै हिँडेर हामीलाई के लाभ? 15 यसैकारण अब हामी हठीहरूलाई नै आशिषित भन्छौ । दुष्ट काम गर्नेहरू सफल मात्र हुँदैनन्, तर तिनीहरूले परमेश्वरलाई जाँच गरेर उम्कछन् ।” 16 अनि परमप्रभुको भय मान्नेहरू एक-आपसमा बोले । परमप्रभुले ध्यान दिनुभयो र सुन्नुभयो, र परमप्रभुको भय मान्ने र उहाँको नाउँलाई आदर गर्नेहरूका विषयमा उहाँके सामु सम्झनाको पुस्तक लेखियो । 17 “मैले काम गर्ने दिनमा, तिनीहरू मेरा हुनेछन्, मेरो आफ्नै धन-सम्पत्ति हुनेछन्,” सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । बुबाको सेवा गर्ने छोरोमाथि त्यो बुबाले दया देखाएँ, म तिनीहरूमाथि दया देखाउनेछु । 18 अनि फेरि एकपटक तिमीहरूले धर्मी र दुष्ट विव भिन्नता गर्नेछौ, तिमीहरूबिच जसले परमेश्वरको आराधना गर्नेन् र जसले उहाँको आराधना गर्देनन् ।

4 किनभने हेर, त्यो दिन आँदै छ, जुन दिन भट्टीझाँ द्वन्द्वनेछ । त्यस दिन सबै हठी र दुष्ट काम गर्नेहरू ठुट्टाझाँ हुनेछन् । आउन लागेको दिनले तिमीहरूलाई जलाई भस्म गर्नेछ, र तिनीहरूको न त जरा न हाँगा बाँकी रहनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 2 तर मेरो नाँको भय मान्नेहरूका निमित्त भने, धार्मिकताको सूर्य निको पार्दै आफ्ना पखेटामा उदाउनेछ । तिमीहरूलाई जानेछौ, र गोठबाट निस्केका बालाझाँ उफ्नेछौ । 3 त्यस दिन तिमीहरूले दुष्टलाई कुल्वनेछौ, किनभने मैले काम गर्ने दिनमा तिमीहरू, तिमीहरूका पाउमुनिका खरानीझाँ हुनेछन्, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 4 “मेरा दास मोशाका शिक्षालाई याद गर, जुन विधि र नियमहरू मैले त्यसलाई सारा इसाएलीहरूका निमित्त होरेब पर्वतमा दिएको थिएँ । 5 हेर, परमप्रभुको महान् र भयानक दिन आउनुअगि म अगमवत्ता एलियालाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु । 6 त्यसले बुबाहरूका हृदयलाई छोराछोरीहरूतर्फ, र छोराछोरीहरूका हृदयलाई तिमीहरूका बुबाहरूतर्फ फर्काउनेछन्, अनि म आएर देशलाई आक्रमण गरी पूर्ण रूपमा नाश गर्नेछैन ।”

NEW TESTAMENT

येशूले भनुभयो, “हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनभने तिनीहरूले के गर्दै छन् सो जान्दैनन् ।”

र तिनीहरूले उहाँका वस्त्रहरू भाग गर्नलाई चिट्ठा हाले ।

लुका 23:34

मत्ती

1 दाऊदका पुत्र अब्राहामका पुत्र येशू ख्रीष्टको वंशवालीको पुस्तक । 2 अब्राहाम इसहाकका पिता थिए, र इसहाक याकूबका पिता थिए, र याकूब यहूदा र तिनका दाजुभाइहरूका पिता थिए । 3 यहूदा तामारद्वारा फारेस र जहोरका पिता थिए, फारेस हेसोनका पिता, र हेसोन आरामका पिता थिए । 4 आराम अमीनादाबका पिता, अमीनादाब नहशोनका पिता, र नहशोन सल्मोनका पिता थिए । 5 सल्मोन राहाबद्वारा बोअजका पिता, बोअज झृथद्वारा ओबेदका पिता, ओबेद यिशैका पिता थिए, 6 यिशै दाऊद राजाका पिता थिए । दाऊद उरियाहकी पल्नीद्वारा सोलोमनका पिता थिए । 7 सोलोमन रहबामका पिता, रहबाम अबियाका पिता, अबिया आसाका पिता थिए । 8 आसा यहोशापातका पिता, यहोशापात यहोरामका पिता, र यहोराम उजियाहाका पिता थिए । 9 उजियाह योतामका पिता, योताम आहाजका पिता, आहाज हिजकियाका पिता थिए । 10 हिजकिया मनश्शेका पिता, मनश्शे अमोनका पिता, अमोन योशियाहका पिता थिए । 11 बेबिलोनमा निर्वासनको समयमा योशियाह यकोनियास र तिनका दाजुभाइहरूका पिता भए । 12 र बेबिलोनमा निर्वासनपछि यकोनियास शालतिएलका पिता भए, शालतिएल यरुबाबेलका पूर्वज थिए । 13 यरुबाबेल अबिउदका पिता, अबिउद एल्याकीम आजोरका पिता थिए । 14 आजोर सादोकका पिता, सादोक अखिमका पिता, र अखिम एलिउदका पिता थिए । 15 एलिउद एलाजारका पिता, एलाजार मत्तानका पिता, र मत्तान याकूबका पिता थिए । 16 याकूब तिनै मरियमका पति योसेफका पिता थिए, जसबाट येशू जन्मनुभयो, जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ । 17 अब्राहामदेखि दाऊदसम्म जम्मा पुस्ता चौथ पुस्ता, दाऊददेखि बेबिलोनको निर्वासनसम्म चौथ पुस्ता र बेबिलोनको निर्वासनदेखि येशू ख्रीष्टसम्म चौथ पुस्ता र येशू ख्रीष्टको जन्म यस प्रकारले भयो । उहाँकी आमा मरियमको योसेफसँग विवाहको निम्नि मग्नी भएको थियो, तर उनीहरूको सहवास हुनुभन्दा अगाडि तिनी पवित्र आत्माद्वारा गर्भवती भएकी थाहा हुन आयो । 19 तिनका पति योसेफ धर्मा मानिस थिए र उनले तिनलाई सबका सामु शर्ममा पार्न चाहेन् । यसैले, उनले गोप्य प्रकारले तिनीसँगको मग्नीलाई रह गर्ने निर्णय गरे । 20 जसै उनले यी कुराहरूको बारेमा चिचार गरे, सपनामा परमप्रभुका एक जना स्वर्गदूत उनको सामु देखा परे र यसो भने, “हे दाऊदका पुत्र योसेफ, मरियमलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा स्वीकार्न नदराऊ, किनकि जो तिनको गर्भमा हुनुहुँच, उहाँ पवित्र आत्माद्वारा गर्भधारण हुनुभएको हो । 21 तिनले एक जना पुत्र जन्माउनेछन् र तिनीले उहाँको नाउँ येशू राङ्गेछौं, किनकि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापबाट बचाउनुहुँचेछ ।” 22 अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले बोल्नुभएको यस्तो भनाइ पुरा हुनलाई यी सबै भए, 23 “हेर, कन्या गर्भवती हुनेछन् र एक जना पुत्र जन्माउनेछन्, र तिनीहरूले उहाँको नाउँ इमानुएल राख्छन्”, जसको अर्थ हुँच, “परमेश्वर हामीसँग ।” 24 योसेफ निद्राबाट ब्युँझे र उनले परमप्रभुका दूतले आज्ञा गरे अनुसार गरे र उनले तिनलाई उनकी पत्नीको रूपमा स्वीकारे । 25 तर, तिनले पुत्रलाई जन्म नदिएसम्म उनले तिनीसँग शारीरिक सम्बन्ध राखेनन् । र उनले उहाँको नाउँ येशू राखे ।

2 यहूदियाको बेथलेहेममा राजा हेरोदको समयमा येशूको जन्म भएपछि पूर्वबाट जानी मानिसहरू यरूशलेममा आएर यसो भन्न लागे, 2 “यहूदीहरूका राजा भई जन्मनुभएका उहाँ कहाँ हुनुहुँच? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्याँ र उहाँलाई दण्डवत् गर्न आएका छाँ ।” 3 जब हेरोद राजाले यो सुने, उनी र उनीसँगै सारा यस्तश्लेम बैचैन भए । 4 हेरोदले सबै मुख्य पुजारी र मानिसहरूका शास्त्रीहरूलाई भेला गराए, र उनले तिनीहरूलाई सोधे, “जन्मने भनिएका ख्रीष्ट कहाँ छन्?” 5 तिनीहरूले उनलाई भने,

“यहूदियाको बेथलेहेममा किनकि अगमवक्ताद्वारा यस्तै लेखिएको थियो, 6 ‘र यहूदाको देशमा, ए बेथलेहम, यहूदाका शासकहरूभन्दा तै कुनै कम छैनस, किनकि तै बाट एक जना शासक आउनुहुँचेछ जसले मेरा मानिस इस्पाएलको हेरचाह गर्नुहेछ ।’” 7 त्यसपछि ठिक कुन समयमा तारा देखा परेको थियो भनी सोध्य द्वे हेरोदले गुप्त रूपमा ती जानी मानिसहरूलाई बोलाए । 8 उनले तिनीहरूलाई यसो भन्दै बेथलेहेम पठाए, “जाओ र राग्रोसँग त्यस बालकलाई खोज । जब उनलाई भेटाउनेछौं, मलाई खबर गर ताकि म पनि गएर उनलाई दण्डवत् गर्न सकूँ ।” 9 तिनीहरूले राजाले भनेका कुरा सुनेपछि तिनीहरू आफ्नो बाटो लागे अनि तिनीहरूले पूर्वमा देखेका तारा तिनीहरूका अगिअगि गए, र सानो बालक भएको ठाँम्हा आइपुदा त्यो तारा त्यही ठाँम्हाथि रोकियो । 10 जब तिनीहरूले त्यो तारा देखे, तिनीहरू हर्षले अति आनन्दित भए । 11 तिनीहरू घरभित्र पसे र सानो बालकलाई उहाँकी आमा मरियमको साथमा देखे । तिनीहरूले दण्डवत् गरे र उहाँको आराधना गरे । तिनीहरूले आपना बहुमूल्य कुराहरू निकाले र उहाँलाई सुन, सुगिर्थित धूप र मूर्का उपहारहरू ढाए । 12 परमेश्वरले तिनीहरूलाई हेरोदकहाँ फर्की नजानू भनी सपनामा चेतावानी दिनुभयो । त्यसैले, तिनीहरू अँकै बाटो भएर आ-आफैनै देशमा गए । 13 तिनीहरू गहुसकेपछि परमप्रभुका उटारा दूर योसेफकहाँ सपनामा देखा परे र भने, “उठ, सानो बालक र उहाँकी आमालाई लिएर मिश्र देशमा भागेर जाऊ । मैले नभनेसम्म त्यहाँ बस, किनकि हेरोदले सानो बालकलाई मार्न उहाँलाई खोजेछ ।” 14 त्यो रात योसेफ उठे र सानो बालक र उहाँकी आमालाई लिए अनि मिश्रदेशतर्फ प्रस्थान गरे । 15 हेरोदको मृत्यु नभएसम्म उनी त्यहाँ बसे । अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले भन्नुभएको कुरा यसरी पुरा भयो, “मैले आफ्ना पुत्रलाई मिश्रदेशबाट छलिएको कुरा थाहा पाए, उनी औथी रिसाए । ती जानी मानिसहरूबाट उनले निर्धारण गरेका समयअनुसार त्यस क्षेत्रका दुई वर्ष पुरोका र त्योभन्दा मुनिका बालकहरूलाई र बेथलेहेमका सबै पुरुष बालकलाई मानिसहरू पठाएर मार्न लगाए । 17 यसरी यथिया अगमवक्ताद्वारा जे भनिएको थियो, त्यो पुरा भयो, 18 “रामामा एउटा आवाज सुनियो, रोदन र ठुलो विलाप, बालकहरूका निर्मित राहेलको रोदन, र सान्त्वना तिनले इकारागरिन, किनकि तिनका बालकहरू अब रहेनन् ।” 19 जब हेरोद मरे, हेर, परमप्रभुका एक जना दूर मिश्रमा योसेफकहाँ सपनामा देखा परे अनि उनलाई भने, 20 “उठ, अनि बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इसाएल देशमा जाऊ, किनकि जसले बालकलाई मार्न चाहेका थिए, तिनीहरू मरिसेका क्छन् ।” 21 योसेफ उठे, अनि बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इसाएल देशमा आए । 22 तर जब यहूदियामा आफ्ना बुबा हेरोदको ठाँम्हा अर्खिलाउसले शासन गरिरहेका उनले सुने, उनी त्यहाँ जान डारए । परमप्रभुले सपनामा चेतावानी दिनुभएपछि उनी गालीलोको क्षेत्रतिर लागे, 23 र नासरत भनिने सहरमा गएर बसे । “उहाँलाई नासरी भनिनेछ” भनेर अगमवक्ताहरूद्वारा बोलिएको वचन यसरी पुरा भयो ।

3 ती दिनमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना यहूदियाको उजाड-स्थानमा यसो भनेर प्रचार गर्दै आए, 2 “पश्चात्ताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिकै छ ।” 3 किनभने यी मानिस तिनै हुन् जसको बारेमा यस्तै यागमवक्ताद्वारा यसो भनिएको थियो, “उजाड-स्थानमा एक जना कराउनेको आवाज, ‘परमप्रभुको मार्ग तयार पार, उहाँका मार्गहरू सोझा बनाओ’ ।” 4 अब यूहन्नाले उँटको रौंका वस्त्र र कम्मरको वरिपरि छालाको पेटी लगाउँथे । उनका खानेकोरा सलाह र वन-मह थिए । 5 त्यसपछि यस्तश्लेम, सारा यहूदिया र यर्दन नदी वरपरका सबै क्षेत्रका मानिसहरू उनीकहाँ आए । 6 तिनीहरूले आ-आफ्ना पाप स्वीकार गर्दै यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिए । 7 तर जब तिनले धेरै फरिसहरू र सदुकीहरू बप्तिस्माको निम्नि तिनीकहाँ आएको देखे, तब तिनले तिनीहरूलाई भने, “विघालु सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको

क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? 8 पश्चात्तापको निमित्त सुहाउँदो फल फलाओ। 9 र आपनै विचमा यस्तो विचार नगर, ‘अब्राहाम नै हाम्रा पिता हुन्।’ किनकि म तिमीहरूलाई यो भन्दछु, कि अब्राहामका निमित्त परमेश्वरले यी दुड्गाहरूबाट पनि सन्तान उत्पन्न गराउन सक्नुहुन्छ। 10 रुखहरूको फेदमा बन्चरो अगि नै परिसकेको छ। यसकारण, असल फल नफलाउने हरेक रुख काटी ढालिनेछ, र आगोमा फाँफिनेछ। 11 म तिमीहरूलाई पश्चात्तापको निमित्त पानीले बप्तिस्मा दिन्छु। तर मपछि आउनुनेचाहिँ मन्बन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र म उहाँका चप्पलहरू बोक्न पनि योग्यको छैन। उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुन्छ। 12 उहाँको खलालाई राम्ररी सफा गर्न र धनसरामा उहाँको गँगूँ थुपारन उहाँको निफन्ने नाड्लो उहाँको हातमा छ। तर उहाँले भुसलाई चाहिँ कहिल्ये निभाउन नसकिने आगोले ढाडाइनुहुन्छ।” 13 त्यसपछि यूहन्नाबाट बप्तिस्मा लिनको निमित्त येशू गालीलाबाट यर्दन नदीमा आउनुभयो। 14 तर यूहन्नाले यसो भदौ उहाँलाई रोक्न खोजिहे, “मैले पो तपाईंबाट बप्तिस्मा लिमुपर्नेमा के तपाईंचाहिँ म कहाँ आउनुहुन्छ?” 15 येशूले जावाफ दिँदै तिनालाई यसो भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुन देउ, किनकि सबै धार्मिकता पुरा गर्नु हाम्रो निमित्त उपयुक्त छ।” तब यूहन्नाले उहाँलाई बप्तिस्मा लिन दिए। 16 उहाँको बप्तिस्मा भइसकेपछि येशू तुरन्तै पानीबाट बाहिर निस्केर आउनुभयो, र हेर, उहाँको निमित्त स्वर्ग उत्पारियो। उहाँले परमेश्वरका आत्मा दुकुरजस्तै गरी तल झाँझे आफूमाथि आइरहनुभएको देखुनुभयो। 17 हेर, स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा आवाज आयो, “यिनी मेरा अति प्रिय पुत्र हुन्। म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु।”

4 त्यसपछि दुष्टबाट परीक्षित हुनलाई पवित्र आत्माद्वारा येशू उजाड-स्थानमा डोङ्याइनुभयो। 2 चालिस दिन र चालिस रात उहाँ उपवासमा रहनुभएपछि उहाँ भोकाउनुभयो। 3 परीक्षा गर्ने आएर उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यी दुड्गाहरूलाई रोटी हुने आज्ञा गर्नुहोस।” 4 तर येशूले उत्तर दिनुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “यसो लेखिएको छ, ‘मानिस केवल रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्वरको मुख्याबाट निस्कने हरेक वचनद्वारा बाँच्छ।’” 5 त्यसपछि दुष्टले उहाँलाई पवित्र सहरमा लायो अनि उहाँलाई मन्दिरको सबैभन्दा अलगो ठाउँमा राख्यो, 6 अनि उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, तल हाम फालन्नुहोस, किनकि यसो लेखिएको छ, ‘तपाईंको हेरचाह गर्न उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुनेछ,’ अनि, ‘तपाईंका खुदा दुड्गामा नबजारिङ्गु भनेर तिनीहरूले तपाईंलाई आप्ना हातले माथि उठाउनेछ।” 7 येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “फेरि यस्तो लेखिएको छ, ‘तैले परमप्रभु आप्ना परमेश्वरको परीक्षा नगर।’” 8 फेरि, त्यो दुष्टले उहाँलाई एउटा अलो स्थानमा लायो र संसारका सबै वैभवसहित त्यहाँका राज्यहरू देखायो। 9 त्यसले उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईंले योटो पेरे मलाई दण्डबत, गर्नुभयो भने, यी सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु।” 10 त्यसपछि येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “शैतान, यहाँबाट गँहाल! किनकि यसो लेखिएको छ, ‘तैले परमप्रभु आप्ना परमेश्वरको मात्र आराधना गर्नेछस, र तैले उहाँको मात्र सेवा गर्नेछस।’” 11 अनि त्यो दुष्ट उहाँको सामुवाट गयो, र हेर, स्वर्गदूतहरू आएर उहाँको सेवा गरे। 12 अनि जब यूहन्ना प्रकाउमा परेको येशूले सुन्नुभयो, उहाँ गालीलामा फर्कनुभयो। 13 उहाँले नासरत छोड्नुभयो र उहाँ कफर्नहुमा जानुभयो र त्यहाँ बस्तुभयो, जुन जबूलून र नतालीको क्षेत्रहरूमा, गालील समुद्रको छेवैमा थियो। 14 यशैया अगमवक्ताद्वारा भिनेका कुराहरू पुरा हुन्को निमित्त यस्तो भयो, 15 “गैरयहूदीहरूको गालील, यद्यनपारि, समुद्रताफ, जबूलूनको भूमि र नपालीको भूमि।” 16 अन्धकारमा बसेका मानिसहरूले महान् ज्योति देखेका छन्, र त्यस क्षेत्रमा र मृत्युको छायामा बसेकाहरूमाथि एउटा ज्योति उदाएको छ।” 17 त्यस समयदेखि येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभयो अनि भन्नुभयो, “पश्चात्ताप

गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिक आएको छ।” 18 जब उहाँ गालीलको समुद्र छेउमा हिँदै हुनुहुन्यो, उहाँले दुई दाजुभाइ पत्रुस भनिने सिमोन र उनका भाइ अन्द्रियासालाई जाल हानिरहेका देखुन्नयो, किनकि उनीहरू मछुवाहरू थिए। 19 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, मेरो पछि लाग, र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवाहरू बनाउनेछु।” 20 तुरन्तै उनीहरूले जाल छाडे र उहाँको पछि लागे। 21 जब येशू त्यहाँबाट जाँदै हुनुहुन्यो उहाँले अर्का दुई दाजुभाइलाई देखुन्नयो। उनीहरू जब्दियाका छोरा याकूब र उनका भाइ यहन्ना थिए। उनीहरू आप्ना पिता जब्दियासँग दुड्गामा जालहरूको मर्मत गर्दै थिए। उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, 22 र उनीहरूले तुरन्तै उनीहरूका दुड्गामा र बुबालाई छोडी उहाँको पछि लागे। 23 येशूले गालीलका साधारहरूमा सिकाउँदै, परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै र मानिसहरूका बिचमा हर प्रकारका रोग र बिमारीहरूलाई निको पार्दै गालीलका सैै ठाउँमा जानुभयो। 24 उहाँको बारेमा भएको समाचार सिरियाभरि फैलियो, र उहाँको अगि मानिसहरूले तिनीहरू सबैलाई ल्याए जो विरामी थिए, विभिन्न रोगहरू र दुःखाइले ग्रस्त थिए, र जो भूतहरूद्वारा वशमा परिएका थिए र तिनीहरू जो छारे रोग लागेका थिए र पक्षाधातीहरू थिए। 25 गालील, डेकापेटिस, यस्तशेम, यहूदिया र यर्दन परिबाट आएको तुलो भिड उहाँको पछि लाग्यो।

5 जब येशूले भिडलाई देखुन्नयो, उहाँ डाँडामाथि जानुभयो। उहाँ तल बस्तुभएपछि उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए। 2 उहाँले आफ्नो मुख खोल्नुभयो र तिनीहरूलाई यसो भन्दै सिकाउनुभयो, 3 “धन्य आत्मामा दीन हुनेहरू, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो।” 4 धन्य हुन् तिनीहरू जसले शोक गर्दछन्, किनभने तिनीहरूले सान्त्वना पाउनेछन्। 5 धन्य नप्रहरू, किनभने तिनीहरूले पृथ्वीमा राज्य गर्नेछन्। 6 धन्य धार्मिकताको निमित्त भोकाउने र तिर्खाइनेहरू, किनभने तिनीहरू तृप्त पारिनेछन्। 7 धन्य दयावनतहरू, किनभने तिनीहरूले दया पाउनेछन्। 8 धन्य आत्मामा शुद्ध हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखेछन्। 9 धन्य मेलमिलाप गराउनेहरू, किनभने तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान कहलाउनेछन्। 10 धन्य धार्मिकताका निमित्त सताइएकाहरू, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो। 11 तिमीहरू धन्यका हौ, जब मानिसहरूले तिमीहरूको अपमान गर्दछन् र तिमीहरूलाई दुःख कष्ट दिनेछन्, वा मेरो खातिर तिमीहरूका विरुद्धमा झुटो रूपमा सबै किसिमका दुष्ट कुराहरू भन्दछन्। 12 आनन्दित होओ र निकै खुसी होओ, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूका इनाम ठुलो हुनेछ। किनभने यसरी नै तिमीहरूभन्दा अगिका अगमवक्ताहरूलाई मानिसहरूले सताएका थिए। 13 तिमीहरू यस पृथ्वीका नून हौ। तर यदि नूनले आप्नो स्वाद गुमायो भने, यसलाई फेरि कसरी नुनिलो बानाउने? यसलाई बाहिर फ्राँपैक्न र मानिसहरूका खुट्टाले कुल्चनबाहेक असू कुनै पनि कामको निमित्त त्यो उपयोगी हुँदैन। 14 तिमीहरू यस संसारका ज्योति हौ। डाँडामाथि बसालिएको सहर कहिल्ये पनि लुक्म सक्दैन। 15 न त मानिसहरूले बत्ती बालेर डालोमुनि राख्दछन्, बरु त्यसलाई सामादानामाथि राख्दछन्, र घरमा भएका प्रत्येकको निमित्त त्यसले उज्जालो दिँदै। 16 मानिसहरूका बिचमा तिमीहरूको ज्योति यसरी चम्कियोसु, कि तिनीहरूले तिमीहरूका पिताको प्रशंसा गर्नु। 17 म अगमवक्ताहरू वा व्यवस्थालाई नष्ट गर्न आएको हुँ भनी नसोच। म तिनलाई नष्ट गर्न गोह्दन, तर यु पुरा गर्न आएको हुँ। 18 किनकि म तिमीहरूलाई देख्नु र स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताको प्रशंसा गर्नु। 19 म तिनलाई नष्ट गर्न आएको हुँ। 20 किनकि म तिमीहरूलाई देख्नु बितेर जानेछैन। 21 त्यसकारण, जसले यी आज्ञाहरूका सानाभन्दा साना कुराहरूलाई भड्ग गर्दछ, र अस्लाई पनि त्यसो गर्न सिकाउँदछ, त्यो स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा तुच्छ ठाहिनेछ। तर जसले यी कुराहरूलाई मान्दछ र त्यही गर्न सिकाउँदछ, ऊ स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा उच्च ठहरिनेछ।

। 20 किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूको धार्मिकता फरिसी र शास्त्रीहरूको भन्दा बढी भएन भने, तिमीहरू कुनै रीतिले परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछौंन। 21 प्राचीन समयमा तिनीहरूलाई यसो भनिएको तिमीहरूले सुनेका छौ, ‘हत्या नगर’ र ‘हत्या गर्नेचाहिं इन्साफको जोखिममा पर्नेछ ।’ 22 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्नो भाइसँग रिसाउने जो कोही इन्साफको जोखिममा पर्नेछ । र जो कसैले आफ्नो भाइलाई ‘तँ काम नलाग्ने मानिस।’ भनेर भन्छ भने, त्यो न्यायालयमा उभ्याइने जोखिममा पर्नेछ । र जो कसैले ‘तँ मूर्ख।’ भन्दछ, त्यो नरकको आगोमा पर्ने जोखिममा हुनेछ । (Geenna g1067) 23 त्यसकारण, यदि तिमीले वेदीमा आफ्नो भेटी चढाउदै गर्दा तिम्रो भाइसँग तिम्रो विरुद्धमा केही कुरा छ भन्ने कुरा तिमीलाई याद आयो भने, 24 तिम्रो भेटी त्यही वेदीको अगाडि छोडे र आफ्नो बाटो लाग । पहिले आफ्नो भाइसँग मिलाप गर, र तब आऊ र आफ्नो भेटी चढाउ । 25 तिमीलाई दोष लगाउनेसँग अदालतको बाटोमा तिनीसँगै जाँदै गर्दा नै छिटै मिलाप गर, नत्रात तिमीलाई दोष लगाउनेले तिमीलाई न्यायकर्ताको हातमा सुमिपदेला, र न्यायकर्ताले अधिकारीको हातमा सुमिपदेलान्, र तिमीलाई इयालखानामा पर्याँकिदेलान् । 26 साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूको ऋणको एक-एक पैसा चुक्ता नगर्नेलासम्म तिमीहरू त्यहाँबाट कहिल्यै बाहिर आउनेछैन । 27 तिमीहरूले यसरी भनिएको सुनेका छौ, ‘व्यभिचार नगर।’ 28 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि यदि कसैले एउटा स्त्रीलाई अभिलाषाको दृष्टिले हेर्दछ भने, त्यसले आफ्नो हृदयमा त्यससँग व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ । 29 र यदि तिम्रो दाहिने आँखाको कारण तिमी ठोकर खान्छौ भने, त्यसलाई निकलिदेऊ र तिमीबाट टाढा पर्याँकिदेऊ । किनकि सम्पूर्ण शरीर नरकमा पर्याँकिनु भन्दा आफ्नो शरीरको कुनै एउटा भाग गुमाउनु नै तिम्रो लागि असल हुन्छ । (Geenna g1067) 30 र यदि तिम्रो दाहिने हातको कारण तिमी ठोकर खान्छौ भने, त्यसलाई काटिदेऊ र तिमीबाट टाढा पर्याँकिदेऊ । किनकि सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानुभन्दा आफ्नो शरीरको कुनै एउटा भाग गुमाउनु नै तिम्रो लागि असल हुन्छ । (Geenna g1067) 31 यसो पनि भनिएको थियो, ‘जसले आफ्नी पत्नीलाई त्यागदछ, उसले तिनलाई पापाचुकेको प्रमाण पत्र देओस्।’ 32 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि कामुक अनेतिकताको कारणबाहेक आफ्नी पत्नीलाई त्यागनेले तिनलाई व्यभिचारिणी तुल्याउँदछ । र तिनको पाराचुकेपछि तिनीसँग विवाह गर्नेले व्यभिचार गर्दछ । 33 फेरि, तिमीहरूले प्राचीन समयमा भएकाहरूलाई यसो भनिएको सुनेका छौ, ‘झुटो शपथ नखा, तर परमप्रभुमा ती शपथहरू पुरा गर।’ 34 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि शपथ खाँदै नखाओ, न त सर्वाको, किनकि त्यो परमेश्वरको सिंहासन हो; 35 न त पृथ्वीको, किनकि त्यो उहाँको निमिति पाउदान हो; न त यस्तलेमको, किनकि त्यो महान राजाको सहर हो; 36 न त आफ्नो शिरको शपथ खाँओ, किनकि तिमीहरूले एउटै केशलाई पनि सेतो वा कालो बनाउन सक्दैनौ । 37 तर म तिमीहरूको बोली ‘होलाई हो नै’, वा ‘होइनलाई होइन नै’ भन्ने होस् । त्योभन्दा बढी जुनसुकै कुरा पनि दुष्टबाट आएको हुन्छ । 38 तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ, ‘आँखाको सद्गमा आँखा, र दाँतको सद्गमा दाँत।’ 39 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो दुष्ट छ त्यसलाई प्रतिरोध नगर । त्यसको सद्गमा, जसले तिम्रो दाहिने गालामा हिकैउँच, उसलाई तिम्रो अको गाला पनि थापिदेऊ । 40 र यदि कसैले तिमीसँग अदालतमा जान चाह्न्छ, र तिम्रो दोरा लिएर जान्छ भने, त्यसलाई तिम्रो खास्टो पनि देऊ । 41 र जसले तिमीलाई एक किलोमिटर जानको लागि बाध्य गराउँछ, उसँग दुई किलोमिटर जाऊ । 42 तिमीहरूसँग मान्ने जो कोहीलाई देओ, र तिमीहरूसँग उथारो मान्न चाहनेहरूलाई इन्करन नगर । 43 तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ, ‘आफ्नो छिमेकीलाई तिमीहरूले प्रेम गर र शत्रुहरूलाई धृणा गर।’ 44 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिम्रा शत्रुहरूलाई प्रेम गर र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निमिति प्रार्थना गर, “तिमीहरूलाई सरापेहरूलाई आशिष् देओ, र तिमीहरूलाई धृणा गर्नेहरूका निमिति असल

काम गर” 45 ताकि तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताका छोराहरू कहलाइन सक । किनकि उहाँले असल र दुष्ट दुवैका लागि आफ्नो धामलाई उदाउन लगाउनुहुन्छ अनि धर्मी र अधर्मी दुवैका लागि झारी पठाइदिनुहुन्छ । 46 किनकि यदि तिमीलाई प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्छन् भने तिमीहरूले के इनाम पाउँछौ र? के कर उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? 47 र यदि तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्दछौ भने, अरुहरूले भन्दा तिमीहरूले के बढी गच्छौ र? के गैरयहूदीहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? 48 त्यसकारण, जसरी तिमीहरूका स्वर्गाय पिता सिद्ध हुनुहुन्छ, त्यसरी नै तिमीहरू पनि सिद्ध हुनुपर्दछ ।

6 तिमीहरूले आफ्ना धार्मिक कार्यहरूलाई मानिसहरूको सामुन्ने तिमीहरूले देख्यून् भनेर नगर्न सावधान रहो, नत्रात स्वर्गमा हुनुहुने पिताबाट तिमीहरूले कुनै इनाम पाउनेछैन । 2 त्यसैले, जब तिमीहरूले कसैलाई केही दान दिन्छौ, तब मानिसहरूबाट प्रश्नसां पाउनको निमिति पाखण्डीहरूले सभाघरहरू र सङ्कहरूमा गरेजस्तै आपनैअगै तुरही नफुक । साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् । 3 तर जब तिमीहरू केही दान दिन्छौ, तब तिमीहरूले दाहिने हातले जे गर्दै छ, त्यो तिमीहरूको देख्रे हातले थाहा नपाओस्, 4 ताकि तिमीहरूको दान गुत्तमा होस् । त्यसपछि गुप्तमा देख्यूहुने पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ । 5 अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब पाखण्डीहरूजस्ता नहोओ, किनकि मानिसहरूले उनीहरूलाई देख्यून् भनेर उनीहरू सभाघरहरू र बाटोका छेउमा उभिएर प्रार्थना गर्न मन पराउँछन् । साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् । 6 तर जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब आफ्नो भित्री कोठामा जाओ । ढोका बन्द गर र आफ्ना पितासँग प्रार्थना गर जो गुप्तमा रहनुहुन्छ । त्यसपछि गुप्तमा देख्यूहुने पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ । 7 अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, व्यर्थमा नबरबराओ, जसरी गैरवहूदीहरूले गर्नेन, किनकि धेरै बोल्नाले तिमीहरूको सुनाइ हुन्छ भनी तिमीहरू ठाठदछन् । 8 त्यसैकारण, तिमीहरू जस्ता नहोओ, किनकि तिमीहरूले मानुभन्दा अग्नि नै तिमीहरूलाई के कुराको खाँचो छ भनी तिमीहरूका पिता जानुहुन्छ । 9 त्यसैले, यसरी प्रार्थना गर: हे हाप्रा स्वर्गमा हुनुहुने पिता, तापाईंको नाउं पवित्र गरियोस्, 10 तपाईंको राज्य आओस् । तपाईंको इच्छा स्वर्गमा जस्तै यस पृथ्वीमा पुरा होस् । 11 हामीलाई आज दिनभरिको भोजन दिनुहोस् । 12 हाप्रा पाप क्षमा गरिदिनुहोस, जसरी हामीले हाम्रा विरुद्धमा पाप गर्नेहरूलाई क्षमा गरेका छौं । 13 र हामीलाई परीक्षामा नडो-याउनुहोस, तर दुष्टबाट छुटकारा दिनुहोस । किनकि राज्य र पराक्रम र महिमा सदासर्वदा तपाईंको हुन । आमेन ।’ 14 किनकि यदि तिमीहरूले मानिसहरूका पापलाई क्षमा गयौ भने, तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा दिनुहुनेछ । 15 तर यदि तिमीहरूले उनीहरूका पापलाई क्षमा गरेनौ भने, तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका पाप क्षमा गर्नुहुनेछैन । 16 साथै, जब तिमीहरू उपवास बस्दछौ, तब पाखण्डीहरूले गरेजस्तै उदास अनुहार नबनाओ, किनकि तिमीहरू मानिसहरूका अग्नि उपवास बसेको जस्तो देखिन सकियोस् भनेर तिमीहरूले आफ्ना अनुहारलाई बिगार्नेछैन । साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् । 17 तर तिमीहरू जब उपवास बस्छौ, आफ्ना अनुहार पखाल र आफ्ना शिरलाई अभिषेक ग । 18 यसरी मानिसहरूका नजरमा तिमीहरू उपवास बसिरहेका जस्तो देखिन्दैनौ, तर गुप्तमा हुनुहुने तिमीहरूका पितालाई मात्र त्यो थाहा हुन्छ । अनि गुप्तमा देख्यूहुने तिमीहरूका पितालाई इनाम दिनुहुनेछ । 19 पृथ्वीमा आफ्नो निमिति धन सम्पति नथुपार, जहाँ किरा र खियाले त्यसलाई नष्ट गर्नेन, र जहाँ चोरहरूले घर फोरेर चोर्नेन । 20 बरु, आफ्नो निमिति स्वर्गमा धन सम्पति थुपार, जहाँ न त खियाले वा किराले नष्ट गर्दछ, न त चोरले चोरेर लैजान्छ । 21 किनकि जहाँ तिमीहरूको धन सम्पति हुन्छ, त्यहाँ तिमीहरूको मन पनि हुनेछ । 22

आँखा शरीरको निम्नित बत्ती हो । त्यसैकारण, यदि तिमीहरूका आँखा असल छन् भने, सम्पूर्ण शरीर नै प्रकाशले भरिनेछ । 23 तर यदि तिमीहरूका आँखा खराब छन् भने, तिमीहरूका सम्पूर्ण शरीर तै अँथ्यारोले भरिन्छ । त्यसैकारण, यदि तिमीहरूमा भएको ज्योति वास्तवमा आँथ्यारो भयो भने, त्यो अन्धकार करि ठुलो होलो । 24 कस्तैले पनि दुर्द जना मालिकको सेवा गर्न सक्दैन, किनकि त्यसले कि त एउटालाई धृणा गर्छ र अर्कोलाई प्रेम गर्दछ, वा एउटाप्रिति समर्पित हुन्छ र अर्कोको उपेक्षा गर्दछ । तिमीहरूले परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न सक्दैन । 25 त्यसैकारण, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू आफ्ना जीवनको बारेमा के खाउँला वा के पिउँला भनेर वा आफ्नो शरीरको बारेमा के लगाउँला भनेर चिन्ता नगर । के जीवन भेजनभन्दा र शरीर वस्त्रभन्दा मूल्यवान् हुँदैन र? 26 आकाशका चाराहरूलाई हेरि । तिनीहरूले न त छर्छन् वा कट्टी गर्छन् वा भकारीमा बटुल्छन्, तरै पनि तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले तिनीहरूलाई खुवाउनुहुँच । के तिमीहरू तीभन्दा धेरै बहुमूल्य छैन र? 27 अनि तिमीहरूमध्ये कस्तैले चिन्ता गरेर आफ्नो आयुमा एक घडी पनि थप्न सकछ र? 28 अनि तिमीहरू किन लगाउने लुगाको लागि चिन्ता गर्छै? मैदानका लिली फुलहरूलाई हेर, ती कसरी उप्रन्थन् । तिनीहरूले न त काम गर्छन्, न कपडा नै बुँधन् । 29 र पनि म तिमीहरूलाई भन्दु, सोलोमन पनि आफ्नो सम्पूर्ण गौरवमा यिनीहरूले जस्तै गरी आभूषित थिएनन् । 30 यदि परमेश्वरले आज हुने र भोलि भट्टीमा प्याँकिने मैदानका धैँसहरूलाई समेत पहिराउनुहुँच भने, तिमीहरूलाई त झन् करिब ढाई एउटानुनेछ, ए अल्प-विश्वासीहरू हो? 31 त्यसैकारण, चिन्तित भएर यसरी नभन, ‘हामी के खाउँला?’ वा ‘हामी के पिउँला?’ वा ‘हामी के लगाउँला?’ 32 किनकि यी सबै कुरा त गैरयहूदीहरूले खोज्ञन् र यी कुराहरू तिमीहरूलाई आश्यक छ भने कुरा तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले जान्नुहुँच । 33 तर पहिले उहाँको राज्य र उहाँको धार्मिकताको खोजी गर अनि यी सबै थोक तिमीहरूलाई दिइनेछ । 34 त्यसैकारण, भोलिको निम्नित चिन्ता नगर, किनकि भोलिको चिन्ता त्यो आँफैले गर्नेछ । हरेक दिनको आफ्नै पर्याप्त चिन्ता रहेको छ ।

7 इन्साफ नगर, र तिमीहरूको पनि इन्साफ हुनेछैन । 2 किनकि जुन इन्साफले तिमीहरूले इन्साफ गर्छैं, त्यही इन्साफले तिमीहरूको पनि इन्साफ हुनेछ । जुन नापले तिमीहरूले नाप्छै, त्यही नापले तिमीहरू पनि नापिनेछै । 3 र किन तिमीहरूले आफ्नो भाइको आँखामा भएको परालको सानो टुक्रालाई देख्छौ, तर आपनै आँखामा भएको मुढालाई तिमीहरू ख्याल गर्दैनै? 4 तिमीले आफ्नो भाइलाई, ‘मलाई तिम्रो आँखामा भएको परालको टुक्रा निकाल्न देउ’ भनेर कसरी भन्न सक्छौ, जब कि मुढाचाहिं तिम्रो आपनै आँखामा छ? 5 ए कपटी, पहिले तिम्रो आपनै आँखामा भएको मुढालाई निकाल, र तिमीले आफ्नो भाइको आँखामा भएको परालको टुक्रा निकाल्न तिमीले स्पष्टसँग देख सक्छौ । 6 जे कुरा परिव्र छ त्यो कुकुरहरूलाई नदेउ, र आफ्ना मोतीहरू सुधूरुहरूको अगाडि नकाल । नक्ता तिनीहरूले त्यसलाई खुटाले कुलचेलान्, र फर्कर तिमीहरूलाई आक्रमण गर्लान् । 7 माग, र त्यो तिमीहरूलाई दिइनेछ । खोज, र तिमीहरूले भेट्टाउनेछै । ढकढक्याउ, र तिमीहरूका निम्नित उघारिनेछ । 8 किनकि माग्ने सबैले पाउँछन् । र खोज्ने सबैले भेट्टाउँछन् । र ढकढक्याउने व्यक्तिको निम्नित त्यो उघारिनेछ । 9 वा, तिमीहरूमध्ये यस्तो मानिस कोही छ जसले आफ्नो छोराले उसलाई रोटी मागदा दुड्गा देला? 10 वा, उसले माछा मागदा उसलाई सर्प देला? 11 यसकारण, तिमीहरू दुष्ट भएर पनि आफ्ना छोराछोरीलाई कसरी असल थोक दिने भनी जान्दछौ भने, तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले उहाँसँग मानेहरूलाई करि बढाउ गरेर दिउनुन्छ? 12 त्यसकारण, मानिसहरूले तिमीहरूको निम्नित जस्तो गरेको चाहन्छ, तिमीहरूले तिनीहरूसँग त्यस्तै गर्नुपर्छ । त्यो नै व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको शिक्षा हो । 13 साँधुरो ढोकाबाट भित्र पस । किनभने विनाशमा पुऱ्याउने ढोका र बाटो फराकिलो

हुन्छन्, र त्यस बाटोबाट जाने मानिसहरू धैरै छन् । 14 किनकि जीवनमा ढोङ्याउने ढोका र बाटो साँधुरो हुन्छन्, र त्यो भेट्टाउने थोरै मात्र छन् । 15 द्युटा अगमवक्ताहरूदेखि होसियार बस, जो भेडाको भेषमा आउँदछन्, तर वास्तवमा तिनीहरू भोका ब्वाँसाहरू हुन् । 16 तिनीहरूका फलहरूद्वारा तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिनेछौ । के मानिसहरूले काँडाको झाँडीबाट अड्गुर बटुल्छन्, वा काँडाको विरुवाबाट अन्जीर टिष्ठन् र? 17 यसरी नै, हरेक असल रुखले असले फल फलाउँछ, तर खराब रुखले खराबै फल फलाउँछ । 18 एउटास असल रुखले खराब फल फलाउन सक्दैन, न त खराब रुखले असल फल नै फलाउन सक्छ । 19 हरेक रुख जसले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिनेछ र अगामो फालिनेछ । 20 यसकारण, तिनीहरूका फलहरूद्वारा नै तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिनेछौ । 21 ‘प्रभु, प्रभु’ भन्ने सबै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छालाई पालन गर्ने मात्र स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछ । 22 त्यस दिन धेरै मानिसले मलाई भन्नेछन्, हे प्रभु, हे प्रभु, के तपाईंको नाउँमा हामीले अगमवाणी बोलेका थिएनाँ र? के तपाईंको नाउँमा भूतहरू धापाएनाँ र? र तपाईंको नाउँमा धेरै शक्तिशाली कामहरू गरेका थिएनाँ र? 23 तब म खुलमखुला तिनीहरूलाई घोषणा गर्नेछु, ‘मैले तिमीहरूलाई कहिवै धेरै पनि चिनेको थिएनाँ। ए दुरु काम गर्नेहरू हो, मबाट टाढा गइहाला!’ 24 त्यसकारण, हरेक जसले मेरा वचन सुन्न र ती पालन गर्छ, त्यो बुद्धिमान मानिसजस्तै हुनेछ जसले आफ्नो घर चटानमाथि बनायो । 25 पानी पर्यो, बाढी आयो, र हुरी आयो र त्यस घरलाई हान्यो, तर त्यो घर ढलेन, किनकि त्यो घर चटानमाथि बनाइएको थियो । 26 तर हरेक जसले मेरा वचन सुन्न र पालन गर्दैन, त्यो सूर्य मानिसजस्तै हो जसले आफ्नो घर बालुवामाथि बनायो । 27 पानी पर्यो, बाढी आयो, र हुरी आयो र त्यस घरलाई हान्यो । र त्यो ढल्यो र पूर्ण रूपमा नष्ट भयो ।” 28 जब येशूले यी वचन भनेर सक्नुभयो, यिद उहाँको शिक्षा सुनेर साहै अचम्मित भयो, 29 किनकि उहाँले तिनीहरूका शास्त्रीहरूले जस्तो गरी होइन, तर तिनीहरूलाई अधिकारसहित सिकाउनुभयो ।

8 जब येशू ढाँडाबाट तल ओर्लनुभएको थियो, तुलो भिडले उहाँलाई पछायायो । 2 हेर, एक जना कुर्झरोपी उहाँको नजिक आयो र उहाँको अगि घोटो पर्यो, र भन्यो, “हे प्रभु, तपाईंले इच्छा गर्नुभयो भने, मलाई शुद्ध पर्न सक्नुहुँच ।” 3 येशूले आफ्नो हात पर्सनुभयो र उसलाई छुनुभयो, र भन्नुभयो, “म चाहन्छु । तिमी शुद्ध होऊ ।” तब तुरून्तै आफ्नो कुर्झरोपाबाट र शुद्ध भयो । 4 येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हेर, कुनै पनि मानिसलाई केही नभनू । आफ्नो बाटो लाग, आँफैलाई पुजारीकौ हाँ प्रकट गराऊ र तिनीहरूको अगि गवाही होसँ भनेर मोशाले ज्ञाना गरे अनुसार भेटी चढाऊ ।” 5 जब येशू कर्फनहुमा प्रवेश गर्नुभएको थियो, एक जना कप्तान उहाँकहाँ आएर उहाँलाई सोधे, 6 “हे प्रभु, मेरो एक जना नोकर पक्षाधातले ग्रसित भएर घरमा पल्टिरहेको छ र ऊ भयानक पीडामा छ ।” 7 येशूले तिनालाई भन्नुभयो, “म आएर उसलाई निको पार्नेछु ।” 8 कप्तानले जवाफ दिए र भने, “प्रभु, तपाईं मेरो घरको छानामनि आउनको निम्नित म योग्यको छैन । तपाईंले केवल वचन मात्र बोलिनुहोसँ र मेरो नोकर निको हुनेछ । 9 किनकि म पनि एउटा यस्तो मानिस हुँ यो अधिकारको मुनि राखिएको छु, र मेरो मुनि पनि सिपाहीहरू छन् । म एक जनालाई ‘जाऊ’ भन्नु र ऊ जान्छ, र अर्कोलाई ‘आऊ’ भन्नु र ऊ जाउँछ, अनि मेरो नोकरलाई ‘त्पो गर’ भन्नु र उसले त्पो गर्छ ।” 10 जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँ छक्क पर्नुभयो र उहाँलाई पछायाउनहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चे म तिमीहरूलाई भन्नु, इसालेमा पनि मैले यस्तो विश्वास भएको कोही पाएको थिइनै । 11 म तिमीहरूलाई भन्नु, थेरै जना पूर्व र पश्चिमाबाट आउनेछन्, अनि तिनीहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबसँग स्वर्गीय राज्यको भोजमा बस्नेछन् । 12 तर राज्यका छोराहरू बाहिर अन्धकारमा फालिनेछन्, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ ।”

13 येशूले त्यस कप्तानलाई भन्नुभयो, “जाऊ । तिमीले विश्वास गरेजस्तै तिम्रो निमित गरियोस् ।” अनि त्यही घटी तिनको नोकर निको भयो । 14 जब येशू पत्रुसको घरमा आउनुभयो, उहाँले पत्रुसकी सासू ज्चरोले बिरामी भई थिला परिसरको देख्नुभयो । 15 येशूले तिनको हातमा छन्नुभयो, अनि ज्चरोले तिनलाई छोड्यो । त्यसपछि तिनी उठिन् र उहाँको सेवा गर्न थालिन । 16 जब सँझा पर्यो, मानिसहरूले भूतात्मा लागेका धेरै मानिसहरूलाई येशूकहाँ ल्याए । उहाँले उट्टे वचनबाट भूतात्माहरूलाई बाहिर निकालनुभयो र सबै बिरामीलाई निको पार्नुभयो । 17 यसरी यथैया अगमवक्ताद्वारा भनिएको यस्तो वचन पुरा भयो, “उहाँ आफैले नै हाम्रा बिमारीहरू लिनुभयो र हाम्रा रोगहरू वहन गर्नुभयो ।” 18 जब येशूले भिडलाई आप्नो वरिपरि देख्नुभयो, उहाँले गालील समुद्रको अर्कोपूर्वी जानको निमित निर्देशन दिनुभयो । 19 त्यसपछि एक जना शास्त्री आएर उहाँलाई भने, “गुरुज्यु तपाईं जहाँ जानुहन्छ म तपाईलाई त्यहीं पछाइनेछु ।” 20 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “स्यालहरूका दुला छन्, र आकाशका चाराचुरुङ्गीहरूका गुँडहरू छन्, तर मानिसका पुत्रको त आफ्नो शिर राख्ने ठाउँ कहीं छैन ।” 21 चेलाहरूमध्ये एक जनाले उहाँलाई भने, “प्रभु, पहिले मलाई गएर मेरो बुवालाई गाडन दिनुहोस् ।” 22 तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछाइ, र मुदाले नै मुदालाई गाडन छोडिडेऊ ।” 23 जब येशू डुङ्गामा चढ्नुभएको थियो, उहाँका चेलाहरूले पनि उहाँलाई भित्रसम्म पछायाए । 24 हेर, समुद्रमा प्रवण्ड आँधीबेरी चल्यो, अनि त्पो डुङ्गा समुद्रको छालद्वारा छोपियो । तर येशू सुतिरहनुभएको थियो । 25 चेलाहरू उहाँकहाँ आए र उहाँलाई यसी भनी उठाउन लागे, “हे प्रभु, हामीलाई बचाउनुहोस्, हामी मर्मै लागेका छाँ ।” 26 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ए अल्पविश्वासीहरू, तिमीहरू किन डराउँछौं? त्यसपछि उहाँ उठनुभयो अनि आँधी र समुद्रलाई हकार्नुभयो । त्यसपछि त्यहाँ पुरै शान्ति छायो । 27 ती मानिसहरू छक्क परे र भने, “उहाँ कस्तो मानिस हुनुहन्छ, कि समुद्र र आँधीले पनि उहाँको आज्ञा मान्छन्?” 28 जब येशू समुद्रको पारिपण्डि र गदरिनीहरूको देशमा आउनुभएको थियो, तुर्ड जना भूतात्मा लागेका मानिसले उहाँलाई भेटे । तिनीहरू चिह्नावाट निर्वेच आइरहेका थिए र धेरै हिस्तात्मक थिए । त्यसकारण, त्पो बाटो भएर कोही पनि यात्रु जान सक्वदेन थियो । 29 हेर, तिनीहरूले तुलो स्वरले कराए र भने, “हे परमेश्वरका पुत्र, तपाईँसँग हाम्रो के सरोकार? के तोकिएको समयभन्दा पहिले नै तपाईं यहाँ हामीलाई दुःख दिन आउनुभएको हो? 30 त्यहाँ नजिकै धेरै सुँगुरहरूको एउटा बथान चरिरहेको थियो । 31 ती भूतात्माहरूले उहाँलाई बिन्ती गरिरहे र भने, “यदि तपाईले हामीलाई बाहिर निकालनुहन्छ भने, हामीलाई सुँगुरहरूको बथानमा पठाइदिनुहोस् ।” 32 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाए!” ती भूतात्माहरू बाहिर निम्क्ते र सुँगुरहरूभित्र परे । अनि हेर, सबै सुँगुर त्पो भिरालो पहाडको तल दौडे र समुद्रमा खसे अनि तिनीहरू पानीमा डुबेर मरे । 33 सुँगुरहरू चाराइरहेका मानिसहरू त्यहाँवाट दौडेर गए । अनि जब तिनीहरू सहरमा गए, तिनीहरूले सबै कुरा बताइदिए, र विशेष गरी भूतात्मा लागेका मानिसहरूलाई के भएको थियो सो बताइदिए । 34 हेर, पुरे सहर येशूलाई भेट्न आयो । जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूको इलाका छोडेर त्यहाँवाट जान अनुरोध गरे ।

9 येशू एउटा डुङ्गाभित्र प्रवेश गर्नुभयो, पारिपण्डि जानुभयो, र आप्नो सहरमा आडपुन्नुभयो । 2 हेर, तिनीहरूले उहाँकहाँ आँछ्यानमा सुतिरहेको एउटा पक्षायातीलाई ल्याए । तिनीहरूको विश्वास देवैर येशूले त्पो पक्षायात भएको व्यक्तिलाई भन्नुभयो, “छोरा आनन्दित होऊ । तिम्रा पाप क्षमा भएका छन् ।” 3 हेर, त्यहाँका केही शास्त्रीहरूले तिनीहरूका माझामा यसो भने, “यो मानिसले ईश्वर-निन्दा गरिरहेको छ ।” 4 येशूले तिनीहरूको विचारलाई थाहा पाउनुभयो र भन्नुभयो, “किन तिमीहरू आप्ना हृदयमा दुष्ट विचार गरिरहेका छौ? 5 कुन कुराचाहैं भन्न सजिलो छ, तिम्रा पाप क्षमा

भएका छन् भन्न कि उठ र हिँड भन्न?” 6 तर मानिसका पुत्रलाई पृथ्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ भन्ने कुरा तिमीहरूले जान सक ।” उहाँले त्यस पक्षायातीलाई भन्नुभयो, “उठ, आप्नो ओछ्यान उठाऊ र आप्नो घर जाऊ ।” 7 त्यसपछि त्पो मानिस उठ्यो र आप्नो घरतर्फ गयो । 8 जब भिडले यो देख्यो, तिनीहरू छक्क परेर मानिसहरूलाई यस्तो अधिकार दिनुभएको परमेश्वरको प्रश्नास गरे । 9 येशू त्यहाँवाट जाँदै गर्नुहुँदा उहाँले मर्ती नाउँ गरेको व्यक्तिलाई देख्नुभयो, जो कर उठाउने ठाँडेमा बसिरहेका थिए । उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछाइ ।” तिनी उठे र उहाँको पछि लागे । 10 जब येशू खाना खान घरमा बस्नुभयो, हेर, धेरै कर उठाउने र पापी मानिसहरूले येशू र उहाँका चेलाहरूसँग खाना खाए । 11 जब फरिसीहरूले यो देख्यो, तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई भने, “किन तिमीहरूका गुरु कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग बसेर खान्छन्?” 12 जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “शरीरमा बलियो भएकाहरूलाई वैद्यको खाँचो पर्दैन, केवल तिनीहरूलाई मात्र खाँचो हुन्छ जो बिरामी छन् ।” 13 जाओ र यसको अर्थ के हो सिक, ‘म दया चाहन्छु, तर बलिदान होइन ।’ किनकि म, धर्मीहरूलाई पश्चात्ता पर्नलाई बोलाउन आएको होइन, तर पापीहरूका लागि आएको हुँ । 14 त्यसपछि बजिस्मा-दिने यहुन्नाका वेलाहरू उहाँकहाँ आए, र भने, “किन हामी र फरिसीहरू प्रायः उपवास बस्तछाँ, तर तपाईंका चेलाहरू उपवास बस्त्वैनन्?” 15 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के विवाहमा आएकाहरू, दुलाहा तिनीहरूका साथमा हुँदौ-हुँदै दुखी हुन्छन्? र? तर ती दिन आउनेछन्, जब दुलाहा तिनीहरूवाट टाढा लगिनेछ, र तिनीहरू उपवास बस्नेछन् ।” 16 कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा नयाँ कपडाको टुक्रा जोडैन, किनकि त्पो टुक्रा वस्त्रबाट च्यानिनेछ, र त्यहाँ झाँ नराप्रो दुलो हुनेछ । 17 न त कसैले पुरानो मध्यको मशक्कमा नयाँ दाखमध्य राख्दछ । तिनीहरूले त्यसो गरे भने, त्पो मध्यको फुटेनेछ र सबै दाखमध्य पोचिनेछ, र मध्यको मशक्कमा नष्ट हुनेछ । त्यसको सदृष्टामा, तिनीहरूले नयाँ दाखमध्यलाई नयाँ मध्यको मशक्कमा रख्दछन्, र दुवै सुरक्षित रहन्छन् ।” 18 जब येशूले तिनीहरूलाई यो कुरा भनिरहनुभएको थियो, हेर, एउटा अधिकारी आए र येशूलाई दण्डवत् गरे । तिनले भने, “मेरी छोरी भखरै मरेकी छन्, तर आएर तपाईले तिनको शिरमाथि हात र राखिदिन्होस र तिनी फेरि जीवित हुनेछिन् ।” 19 त्यसपछि येशू उठनुभयो र तिनको पछि लाम्हुनुभयो र उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे । 20 हेर, बाह वरपरिखि धेरै रगत बग्ने एक जना स्त्री येशूको पछाडि आइन, र उहाँको वस्त्रको छेउ छोइन । 21 किनकि तिनले आफैलाई यसो भनेकी थिइन, “मैले उहाँको वस्त्र मात्र छोएँ भने पनि, म निको पारिनेछु ।” 22 तर येशू पछाडि फर्कनुभयो र तिनलाई देख्नुपर्यो, र भन्नुभयो “छोरी, साहस गर । तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” अनि ती स्त्री तुरुन्तै निको भइन । 23 जब येशू त्यस अधिकारीको घरमा आउनुभयो, उहाँले बाँसुरी बजाउनेहरू र भिडले तुलो हल्ला गरिरहेका देख्नुभयो । 24 उहाँले भन्नुभयो, “पर जाओ, किनकि यी युवती मरेकी छैनन, तर यिनी निदाएकी छन् ।” तर तिनीहरू उहाँको गिल्ला गरेर हाँसे । 25 जब भिडलाई बाहिर पठाइएको थियो, उहाँ बोठाभित्र जानुभयो, र उहाँले तिनको हात समाल्नुभयो, र ती युवती उठिन । 26 यो खबर त्यस क्षेत्रको चारैतरै फैलियो । 27 जब येशू त्यहाँवाट भएर जाँदै हुन्नुच्यो, दुई जना दृष्टिविहीनले उहाँलाई पछ्याए । तिनीहरू तुलो स्वरले कराइरहे र यसो भनिरहे, “दाऊदका प्रतु, हामीमाथि दया गर्नुहोस् ।” 28 जब येशू घरभित्र आउनुभयो, ती दृष्टिविहीनहरू उहाँकहाँ आए । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म यो गर्न सक्छु भनी के तिमीहरू विश्वास गठाँ?” तिनीहरूले उहाँलाई भन्नुभयो, “ज्यू, प्रभु ।” 29 त्यसपछि येशूले तिनीहरूका आँखा छोए भन्नुभयो, “तिमीहरूले विश्वास गरे अनुसार तिमीहरूका निमित यो गरियोस् ।” 30 अनि तिनीहरूका आँखा खोलिए । त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई कडासाथ आज्ञा गर्नुभयो र भन्नुभयो, “च्याल गर, कि यो कुराबारे कसैलाई पनि थाहा नहोस् ।” 31 तर ती दुई जना मानिस

बाहिर निस्के र यो खबर त्यो क्षेत्रभरि नै फैलाए । 32 जब ती दुई जना मानिस जाँदै थिए, हेर, एक जना भूतात्मा लागेको बोल्न नसक्ने व्यक्तिलाई येशूकहाँ ल्याइयो । 33 जब त्यो भूतात्मा थपाइयो, तब त्यो व्यक्ति बोल्यो । भिडलाई छक्क परे र भने, “इसाएलमा यस्तो कहिल्यै देखिएको थिएन!” 34 तर फरिसीहरूले यसो भनिरहेका थिए, “यसले भूतहरूको मालिकद्वारा भूतहरू निकाल्दछ ।” 35 येशू सारा सहरमा र गाउँहरूमा जानुभयो । उहाँले राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै र सबै किसिमका रोग र विमारीहरूलाई निको पार्दै तिनीहरूका सभाधरहरूमा सिकाइरहनुभयो । 36 जब उहाँले भिडलाई देख्युभयो, उहाँ तिनीहरूका निमित्त द्याले भरिनुभयो, किनभने तिनीहरू विचालित र निराश थिए । तिनीहरू गोठालाविनाका भेडाहरूजस्तै थिए । 37 उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल त प्रशस्त छन्, तर खेतालाहरू थोरै छन् । 38 यसकारण फसलका प्रभुलाई चाँडै प्रार्थना गर, ताकि उहाँले आफ्नो फसलका निमित्त खेतालाहरू पठाइदिनुभएको होस ।”

10 येशूले आफ्ना बाह जना चेलालाई एकै ठाउँमा बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई अशुद्ध आत्माहरू धपाउने अधिकार दिनुभयो अनि हर प्रकारका रोग र विमारीहरूलाई निको पार्ने अधिकार पनि दिनुभयो । 2 यी बाह जना प्रेरितका नाम यस प्रकार छ । पहिले, सिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस पनि भनेर बोलाउनुहुन्थ्यो), र तिनका भाइ अन्द्रियास; जब्दियाका छोरा याकूब, र तिनका भाइ यूहन्ना; 3 फिलिप र बारथोलोमाई; थोमा र कर उठाउने मती, अल्फयसका छोरा याकूब र थेदियस; 4 सिमोन कनानी र यहूदा इस्करियोत, जसले येशुलाई पक्राइदिने थियो । 5 यी बाह जनालाई येशूले बाहिर पठाउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई निर्देशन दिनुभयो र भन्नुभयो, “गैरयहूदीहरू बस्ने कुनै पनि ठाउँमा नजाओ, र सामरीहरूको कुनै पनि सहरमा प्रवेश नगर ।” 6 यसको सट्टा, इसाएलको घरानाको हराएको भेडाकहाँ जाओ । 7 अनि जसै तिनीहरू जाँचौ, ‘स्वर्को राज्य नजिकै आइसकेको छ’ भनी प्रवार गर । 8 रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जीवित बनाओ, कुष्ठरोगीहरूलाई शुद्ध पार र भूतात्माहरूलाई ध्वापो । तिनीहरूले सिर्तैमा पाएका छौ, सिर्तैमा देओ । 9 तिनीहरूका थैलीमा कुनै पनि सुन, चाँदी वा पित्तल नबोक । 10 तिनीहरूका यात्राको निमित्त झोला वा फाल्तु दौरा वा जुता वा लौरो नबोक, किनकि खेतालाले आफ्नो भोजन पाउपर्छ । 11 तिनीहरू जुनसुकै सहर वा गाउँमा प्रवेश गर्छौं, त्यहाँको योग्यको छ भनी पत्ता लगाओ र नगान्जेलसम्म तिनीहरू त्यहाँ बस । 12 जब तिनीहरू घरमा पस्थौ, तब त्यसलाई अभिवादन गर । 13 यदि त्यो घर योग्यको छ भने, तिनीहरूको शान्ति त्यसमाथि आओस् । तर यदि त्यो योग्यको छैन भने, तिनीहरूका शान्ति तिनीहरूकहाँ नै फर्केर आओस् । 14 जसले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्दैन वा तिनीहरूका वचन सुन्दैन, तिनीहरू त्यस सहर वा गाउँबाट निस्केर जाँदै, तिनीहरूका खुट्टाबाट धुलो टकट्काइदेओ । 15 साँच्चै म तिनीहरूलाई भन्दछु, न्यायको दिनमा त्यस सहरको भन्दा सदोम र गमोराको इन्साफ बढी सहनीय हुन्छ । 16 हेर, म तिनीहरूलाई ब्वाँसाहरूका बिचामा भेडाङ्गै पठाउँदै छु । यसकारण, सर्पङ्गै चनाको र ढुकुरङ्गै सोझो होओ । 17 मानिसहरूदेखि हासियार बस! तिनीहरूले तिनीहरूलाई परिषद्हरूमा सुम्पिदिनेछन् र तिनीहरूले आफ्ना सभाधरहरूमा तिनीहरूलाई कोरा लगाउनेछन् । 18 अनि शासकहरू र राजाहरू र अन्यजातिहरूका निमित्त गवाहीको रूपमा मेरो खातिर तिनीहरूका सामु ल्याइनेछौ । 19 जब तिनीहरूले तिनीहरूलाई सुम्पिदिनेछन्, तब तिनीहरूले कसरी वा के बोल्ने भने विषयमा चिन्ता नगर, किनकि तिनीहरूलाई बोल्नुपर्ने कुरा सोही घडी दिनेछ । 20 किनकि बोल्ने तिनीहरू होइनी, तर तिनीहरूमा बोल्नुने तिनीहरूका पिताका आत्मा हुनुहुन्छ । 21 दाजुले भाइलाई मृत्युको निमित्त पक्राइदिनेछ, र बुबाले आफ्नो छोरालाई । छोराछोरीहरू आफ्ना बुबा-आमाका विरुद्धमा उठ्नेछन् र मृत्युका निमित्त तिनीहरूलाई सुम्पिदिनेछन् । 22 मेरो

नाउँको खतिर तिनीहरू सबैबाट घृणित हुनेछौ । तर जसले अन्तिम घडीसम्म सहन्छ, त्यस व्यक्तिको उद्धार हुनेछ । 23 जब तिनीहरूले यस सहरमा तिनीहरूलाई सताउँछन्, अर्का सहरमा भाग, किनकि साँच्चै म तिनीहरूलाई भन्दछु, मानिसका पुत्र नआउज्जेलसम्म तिनीहरू इसाएलका सहरहरू पनि घुमिसकेका हुनेछौन । 24 चेला आफ्नो गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुँदैन, त त नोकर आफ्नो मालिकजस्तो हुनु नै उसको निमित्त पर्याप्त हुन्छ । यदि तिनीहरूले घरका मालिकलाई नै बालजिबुल भनेका छन् भने, तिनीहरूले उनका घरानालाई झन् कति बढी बदाम गर्लाई । 26 त्यसकारण, तिनीहरूसँग नडराओ, किनकि कुनै कुरा पनि ढाकिएको छैन जुन प्रकट हुनेछैन, र कुनै कुरा पनि लुकाइएको छैन जुन थाहा हुनेछैन । 27 जे म तिनीहरूलाई अँध्यारोमा भन्दछु, त्यो उज्जालोमा भनिदेओ र जे तिनीहरूले आफ्नो कानमा मधुर रूपमा सुन्नो, त्यो घरको धुरीबाट घोषणा गर । 28 तिनीहरूसँग नडराओ जसले शरीरलाई मार्दछन्, तर आत्मालाई मार्न सक्नैन । बरु, आत्मा र शरीर दुवैलाई नरकमा नष्ट गर्न सक्नुहुनेसँग डराओ । (Geenna g1067) 29 के सानो सिक्कामा दुईवटा भडगोरा विकैनैन? र? तापनि तिनीहरूका पिताको इच्छाविना तीमध्ये एउटा पनि भुझ्मा खस्दैन । 30 तर तिनीहरूका शिरका केशहरू पनि गर्नी भएका छन् । 31 नडराओ । तिनीहरू धेरै भडगोराभन्दा बढी मूल्यवान् छौ । 32 यसकारण, जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने ग्रहण गर्दछ, म पनि उसलाई स्वर्णमा हुनुहुने मेरा पिताको सामु ग्रहण गर्नेछु । 33 तर जसले मानिसहरूका सामुन्ने मलाई इन्कार गर्दछ, म पनि उसलाई स्वर्णमा हुनुहुने मेरा पिताको सामु ग्रहण गर्नेछु । 34 म पृथ्वीमा शान्ति त्याउन आँँ भनी विचार नगर । म शान्ति त्याउन होइन, तर तरवार चलाउन आँँ । 35 किनकि म मानिसलाई उसको पिताको विरुद्ध र छोरीलाई उसकी आमाको विरुद्ध र बुहारिलाई उसकी सासूको विरुद्ध गराउन आँँ । 36 मानिसका शत्रुहरू उसको आफ्नै घरानाभित्रका हुनेछन् । 37 जसले मलाई भन्दा आफ्नो बुबा वा आमालाई प्रेम गर्छ, त्यो मेरो निमित्त योग्यको हुँदैन । र जसले आफ्नो छोरा वा आरोलाई मलाई भन्दा बढी प्रेम गर्छ, उ मेरो निमित्त योग्यको हुँदैन । 38 जसले आफ्नो कुस उठाएर मेरो पछि लाग्दैन, उ मेरो निमित्त योग्यको हुँदैन । 39 जसले आफ्नो जीवन भेट्टाउँठ, उसले त्यो गुमाउनेछ । तर जसले मेरो खतिर आफ्नो जीवन गुमाउँछ, उसले जीवन पाउनेछ । 40 जसले तिनीहरूलाई स्वागत गर्दछ, उसले मलाई स्वागत गर्दछ र जसले मलाई स्वागत गर्दछ, उसले मलाई पठाउनुहालाई पनि स्वागत गर्दछ । 41 जसले अगमवक्तालाई तिनी अगमवक्ता भएको कारणले स्वागत गर्दछ, उसले अगमवक्ताको इनाम पाउनेछ । अनि जसले धर्मी मानिसलाई तिनी धर्मी भएको कारणले स्वागत गर्दछ, उसले धर्मी मानिसको इनाम पाउनेछ । 42 जसले यी सानाहरूमध्ये कसैलाई चेला भएको कारणले एक कंचौरा चिसो पानी मात्र पनि पिउन देला, साँच्चै म तिनीहरूलाई भन्दछु, उसले कुनै रीतिले आफ्नो इनाम गुमाउनेछैन ।

11 येशूले आफ्ना बाह जना चेलालाई शिक्षा दिसक्नुभएपछि तिनीहरूका सहरहरूमा सिकाउन र प्रचार गर्न उहाँ त्यहाँबाट जानुभयो । 2 अनि जब यूहनाले इयालखानाबाट खीष्टले गर्नुभएका कामहरूको बारेमा सुने, उनले आफ्ना चेलाहस्त्रारा एउटा खबर पठाए, 3 र उनलाई भने, “के आउनुहेवाला तपाईं नै हुनुहुन्छ, वा कोही अँकै मानिस हुनुहुन्छ जसको हामीले प्रतीक्षा गर्नुपर्छ?” 4 येशूले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूले जे देखेका र सुनेका छौ, गएर यूहन्नालाई बताइदेओ । 5 दृष्टिविहीनहरूले दृष्टि पाइरहेका छन्; लङ्गडा मानिसहरू हिँडिरहेका छन्; कुष्ठरोगीहरू शुद्ध पारिएका छन्; बहिरा मानिसहरूले फेरि सुनिरहेका छन्; मेरेका मानिसहरूलाई फेरि जीवनमा फर्काइएको छ, अनि खाँचैमा परेका मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाइदै छ । 6 अनि तिनीहरू धन्यका हुन् जसले मलाई तिनीहरूका निमित्त कुनै बाधा सम्झाईदैन् ।” 7 जसै यी मानिसहरू

आपनो बाटो लागे, येशूले भिडहरूलाई यूहन्नाको बारेमा बताउन थाल्युभयो, “तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हर्न गयौ— हावाले हल्लाइरहेको निगालोलाई? 8 तिमीहरू के हर्न बाहिर गयौ— मलमलको लुगा लगाउने मानिसलाई? वास्तवमा मलमलको कपडा लगाउने व्यक्तित त राजाहरूका दरबारहरूमा बस्छ । 9 तर तिमीहरू के हर्न बाहिर गयौ— के अगमवक्तालाई? हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, अगमवक्ताभन्दा पनि महान् व्यक्तिलाई । 10 उनी तिने हुन् जसको बारेमा यस्तो लेखिएको छ, “हेर, म तिमीहरूको अगि-अगि मेरा समाचारवाहकलाई पठाउदै छु, जसले म आउनुभन्दा अगाडि तिमीहरूका निमित्त बाटो तयार पार्नेछन् ।” 11 साँच्यै म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्त्रीबाट जन्मेकाहरूमा बापितस्मा-दिने यूहन्नाभन्दा महान् अरु कोही छैन । तरै पानि स्वर्गको राज्यमा सबै भन्दा कम महत्वको मानिस उमीभन्दा महान् बुन्हन् । 12 बपितस्मा-दिने यूहन्नाको दिनदेखि अहिलेसम्म स्वर्गको राज्यले तीव्रता भोगिरहेको छ, र उग्र मानिसहरूले यसलाई बलपूर्वक पक्रन्छन् । 13 किनकि यूहन्ना नान्जेलासम्म सबै अगमवक्ता र व्यवस्थाले अगमवाणी गरिरहेका थिए । 14 अनि यदि तिमीहरूले एलियालाई पाउने इच्छा गरिरहेका छौ भने, आउनुपर्ने एलिया उनी नै हुन् । 15 जससँग सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस् । 16 यस पुस्तालाई म केसँग तुलना गर्है? यो त बजारामा खेलिरहेका बालकहरूस्तै छ, जो बस्दछ र एक अर्कालाई बोलाउँदछ, 17 र भन्दछ, ‘हामीले तिमीहरूका निमित्त बाँसुरी बजायाँ, अनि तिमीहरू नाचेनै । हामीले शोक गर्याँ, र तिमीहरू रोएनौ ।’ 18 किनकि यूहन्ना रोटी खाँदै अथवा दाखमय पिउँदै आएनन्, अनि तिमीहरू भन्हन, ‘त्यसलाई भूत लागेको छ ।’ 19 मानिसका पुत्र खाँदै र पिउँदै आए र तिमीहरू भन्हन, “हेर, ऊ एउटा धिचुवा मान्छे हो अनि पियक्कड, कर उठाउन्हेरू र पापीहरूको मित्र हो!” तर बुद्धियाहिं तिनको कामहरूले सिदू हुन्छ ।” 20 तब येशूले ती सहरहरूलाई हकार्न थाल्नुभयो जहाँ उहांका धेरेजसो शक्तिशाली कार्यहरू भएका थिए, किनकि तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेका थिएनन् । 21 “विक्कार तालाई, ए खोराजीन! धिक्कार तालाई, ए बेथसेदा! यदि तामा गरिएका शक्तिशाली कार्यहरू दुरोस र सीदोनमा गरिएका भए, तिमीहरूले धेरै पाहिले नै भाड्ग्रा र खरानी लगाएर पश्चात्ताप गरिसकेका हुने थिए । 22 न्यायको दिनमा तिमीहरूका निमित्त भन्दा दुरोस र सीदोनको निमित्त इन्साफ अझ बढी सहनीय हुनेछ । 23 तँ कर्फन्हुम, के तँ स्वर्गमा उचालिनेछस् भनी सम्झन्हस् । होइन, तालाई तल पातालमा झारिनेछ । किनकि यदि तामा गरिएका शक्तिशाली कार्यहरू सदैमा गरिएका भए, त्यो आजसम्म पनि रहिरहेन्हे थियो । (Hades g86) 24 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि इन्साफको दिनमा तेरो निमित्त भन्दा सदैम मुलुकको निमित्त सजिलो हुनेछ ।” 25 यस बेला येशूले भन्नुभयो, “पिता, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु । हे स्वर्ग र पृथ्वीका मालिक, किनभने तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमानी र समझदारहरूबाट लुकाउनुभयो, र ती अनपढाई प्रकट गराउनुभयो जो साना बालकहरूजस्ता छन् । 26 हो, पिता, किनकि तपाईंको दृष्टिमा यही नै मनपर्दै थियो । 27 मेरा पिताद्वारा सबै कुरा मलाई सुमिपएको छ । अनि पिताबाहेक पुत्रलाई कसैलै चिन्दैन, अनि पुत्र र पुत्रले प्रकट गराउन इच्छा गरेको व्यक्तिले बाहेक पितालाई कसैलै चिन्दैन । 28 मकहाँ आओ, तिमीहरू सबै जसले परिश्रम गर्दछौ र गहाँ बोझले लादिएका छौ, अनि म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु । 29 मेरो जुवा तिमीहरूमधि लेअो र मबाट सिक, किनकि म नग्र र कोमल हृदयको छु, अनि तिमीहरूले आपनो आत्माको निमित्त विश्राम पाउनेछौ । 30 किनकि मेरो जुवा सजिलो छ र मेरो बोझ हलुको छ ।”

12 त्यति बेला शबाथको दिनमा येशू अन्का खेतहरू हुँदै जानुभयो । उहाँका चेलाहरू भोकाए र तिमीहरूले अन्न टिँचे खान लागे । 2 तर जब फरिसीहरूले त्यो देखे, उनीहरूले येशूलाई भने, “हेर्नुहोस, जे शबाथमा गर्न अनुचित छ तपाईंका चेलाहरूले त्यही गर्घन् ।” 3 तर येशूले

तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “के दाऊदले उनीसँग भएका मानिसहरूले भोकाएको बेलामा के गरे भन्ने कुरा तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनै? 4 कसरी उनी र परमेश्वरको भवनमा पसरे उहाँको उपरिथितिको रोटी खाए, जुन उनी र उनीसँग भएकाहरूका निमित्त खानु अनुचित थियो तर त्यो पुजारीहरूले लागि मात्र उचित थियो? 5 र शबाथमा पुजारीहरूले त्यस दिनलाई अपवित्र गर्घ्न, तर पानि उनीहरू दोषरहित हुन्छन् भन्ने कुरा के तिमीहरूले व्यवस्थामा पढेका छैनै र? 6 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, मनिरभन्दा महान् एक जना यहाँ हुनुहुन्छ । 7 ‘म कृपा चाहन्छु र बलिदान होइन’ भन्ने कुराको अर्थ यदि तिमीहरूले बुझेका भए तिमीहरूले निर्देशको निन्दा गर्ने थिएनै । 8 किनभने मानिसका पुत्र शबाथका प्रभु हुन् ।” 9 त्यसपछि येशू त्यहाँबाट अलिग्नुभयो र तिमीहरूका सभाधरहरूमा जानुभयो । 10 तेर, त्यहाँ एक जना हात सुकेको व्यक्तिथियो । येशूलाई पापको दोष लगाउन फरिसीहरूले उहाँलाई सोधे, “के शबाथमा निको पार्न उचित छ?” 11 येशूले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूका बिचामा यस्तो व्यक्तित होला जोसँग एउटा मात्र भेडा छ, र यदि शबाथमा त्यो भेडा गहिरो खाल्डोमा खस्यो भने, उसले त्यसलाई समातेर बाहिर ननिकाल्ना? 12 त्यसो भए, एउटा मानिसको मूल्य त्यो भेडाभन्दा कति बढी छ! त्यसैले, शबाथमा असल गर्नु न्यायसङ्गत छ ।” 13 अनि येशूले त्यस व्यक्तिलाई भन्नुभयो, “तिप्रो हात पसारा ।” उसले आप्नो हात पसार्यो, र उसको त्यो हात अर्को हातजस्तै निको भयो । 14 तर ती फरिसीहरू बाहिर गए र षड्यन्त्र रच थाले । तिमीहरूले उहाँलाई कसरी मार्न सकिन्छ भनेर मोका खोज्न थाले । 15 अनि जब येशूले यो थाहा पाउनुभयो, उहाँ त्यहाँबाट निस्कनुभयो । धेरै मानिसले उहाँलाई पछायाए र उहाँले तिमीहरू सबैलाई निको पार्नुभयो । 16 उहाँको बारेमा अरुहरूलाई नभन्न भनी उहाँले तिमीहरूलाई आदेश दिनुभयो, 17 ताकि यशीया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको कुरा सत्य साबित होस्, 18 “हेर, मेरो दास जसलाई मैले छानेको छु; मेरा अति प्रिय, जसमा मेरो प्राण प्रसन्न छ । म उनमा मेरा आत्मा खन्याउनेछु, अनि उनले गैरयहरूलाई न्यायको धोषणा गर्नेछन् । 19 उनले सङ्घर्ष गर्नेछन्, न त ठुलो स्वरले कराउनेछन्, न त कसैले गल्लीहरूमा उनको स्वर सुनेछ । 20 उनले कुनै फुटेको नरकतलाई भाँच्येनन्; उनले न्यायालाई विजयमा नपुऱ्याएसम उनले कुनै पनि धिपधिप बलिरहेको सलोदोलाई निभाउनेछन् । 21 अनि उनको नाँँगा गैरयहरूलाई विश्वास गर्नेछन् ।” 22 अनि भूतामाले सताएको एक जना अन्धो र बोल्न नसक्ने व्यक्तियो येशूकोहरूलाई त्याग्नी ल्याइयो । उहाँले त्यसलाई निको पार्नुभयो र फलस्वरूप त्यो बोल्न नसक्ने व्यक्तियो येशूको सर्वेषां र देख्न सक्ने भयो । 23 सबै शिउ छक्क पेर र थमे, “के यी मानिस दाऊदका पुत्र हुन सक्छन्?” 24 तर जब फरिसीहरूले यस आश्चर्यकर्मको बारेमा सुने, तिमीहरूले भने, “यो मानिसले अरु केही होइन, तर भूतामाहरूको राजकुमार बालजिबुलद्वारा भूतहरू निकाल्दछ ।” 25 तर येशूले तिमीहरूको विचार जानुभयो र तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “आँकेमा विभाजित भएको हरेक राज्यलाई उजाड पारिनेछ, अनि आँकेमा विभाजित भएको हरेक सहर वा घराना टिक्नेछन् ।” 26 यदि शैतानले नै शैतानलाई निकाल्दछ भने, त्यो आँकेमा विभाजित हुन्छ । त्यसको राज्य कसरी टिक्नालाई? 27 अनि म बालजिबुलद्वारा भूतामाहरू निकाल्दु भने, तिमीहरूलाई पछ्याउनेहरूले कोद्वारा तिमीहरूलाई निकाल्दु भन्ने, तिमीहरूलाई ल्याइयो । 28 तर यदि म परमेश्वरको आत्माद्वारा भूतामाहरू निकाल्दु भने, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूमा आएको छ । 29 र कुनै मानिसले एक बालियो व्यक्तिलाई पाहिले नबाँधिसम्म उसको घरमा छिरेर उसका सामानहरू कसरी चोर्न सक्छ? त्यस बलियो व्यक्तिलाई बाँधेपछि उसको घरका सामानहरू त्यसले बोर्छ । 30 जो मसित छैन ऊ मेरो विरुद्धमा ठुळ्ठु, अनि जसले मसित बुल्दैन उसले छरपष्ट पार्छ । 31 त्यसैले म भन्दछु, मानिसले गरेको हरेक पाप र इश्वर-निन्दा क्षमा हुनेछ, तर पवित्र आत्माको विरुद्धमा गरिएको निन्दा क्षमा हुनेछैन । [32]

अनि जसले परमेश्वरका पुत्रको विरुद्धमा कुनै वचन बोल्छ भने उसलाई क्षमा गरिनेछ । तर जो कोहीले पवित्र आत्माको विरुद्धमा बोल्छ त्यसलाई न यो संसारमा न त आउने संसारमा क्षमा गरिनेछ । (aiōn g165) 33 कि त रुखलाई असल बनाओ र त्यसको फललाई पनि असल बनाओ, वा कि त त्यो रुखलाई खराब बनाओ र त्यसको फललाई पनि खराब बनाओ, किनकि रुख त्यसको फलद्वारा चिनिनेछ । 34 ए सर्पका सन्तानहरू, तिमीहरू दुष्ट छौं त कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयमा जे छ, त्यही मुखबाट निस्कन्छ । 35 एउटा असल व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा रहेको असल कुराले जे असल छ त्यो नै बाहिर ल्याउँछ, अनि एउटा दुष्ट व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा रहेको दुष्ट कुराले जे दुष्ट छ त्यो नै बाहिर ल्याउँछ । 36 र म तिमीहरूलाई भन्दूँछ, कि न्यायको दिनमा मानिसहरूले आफूले बोल्ने हरेक व्यर्थ वचनको निस्ति लेखा दिनेछन् । 37 किनकि तिमीहरूका वचनद्वारा नै तिमीहरूको न्याय हुनेछ, अनि तिमीहरूके वचनद्वारा तिमीहरू दोषी ठहरिनेछौ ।” 38 त्यसपछि केही शास्त्रीहरू र फरसीहरूले येशूलाई उत्तर दिए भने, “गुरु, हामी तपाईंबाट केही चिन्हहरू हेर्ने चाह्छौं ।” 39 तर येशूले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “एउटा दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्ह खोज्छ । तर त्यसलाई योना अगमवक्ताको चिन्हबाहेक अह चिन्ह दिइनेछै । 40 किनकि जसरी योना तिन दिन र तिन रात माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसका पुत्र तिन दिन र तिन रात पृथ्वीको गर्भभित्र रहेनेछन् । 41 निनवेका मानिसहरू न्यायको दिनमा यस पुस्तासँग खडा हुनेछन् र यस जातिको निन्दा गर्नेछन् । किनकि योनाको सन्देश सुनेर तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेका थिए, र हेर, योनाभन्दा अझै महान कोही यहाँ छन् । 42 दक्षिणकी रानी यस पुस्ताका मानिसहरूसँग न्यायको दिनमा उन्नेछिन् र यसको निन्दा गर्नेछिन् । तिनी पृथ्वीका कुनाबाट सोलोमनका ज्ञानका कुराहरू सुन्न आइन् तर हेर, सोलोमनभन्दा महान् कोही यहाँ छन् । 43 जब कुनै अशुद्ध आत्माले मानिसलाई छोड्छ, त्यो पानी नभएको ठाँउ हुँदै जान्छ र त्यसले आराम खोज्छ, तर त्यसले त्यो भेटाउँदैन । 44 अनि त्यसले भन्न, ‘म मेरो घरमा फर्केनेछु जहाँबाट म आँएँ ।’ फर्किएपछि त्यसले आफ्नो घर सफा गरिएको र मिलाएर राखिएको भेटाउँछ । 45 त्यसपछि त्यो गएर आफूभन्दा दुष्ट अरू सात आत्मालाई बटुल्छ अनि तिमीहरू सबै त्यहाँभित्र बसन अउँछन् । अनि त्यस मानिसको पछिल्लो अवस्था पहिलेको भन्दा अझै खराब हुन्छ । यस दुष्ट पुस्ताको निस्ति ठिक यस्तै हुनेछौ ।” 46 जब येशू भिडसँग बोल्ने हुन्हुँथ्यो, हेर, उहाँकी आमा र उहाँको भाइ उहाँसँग बोल्नको निस्ति बाहिर परिवर्ते । 47 कसैले उहाँलाई भन्यो, “हेर्नुहोस्, तपाईंकी आमा र तपाईंका भाइहरू तपाईंसँग बोल्न बाहिर परिवर्त्त्वहरूएका छन् ।” 48 तर येशूले उत्तर दिनुभयो र त्यसो भन्ने व्यक्तिलाई भन्नुभयो, “मेरी आमा को हुन्? र मेरा भाइहरू को हुन्?” 49 अनि उहाँले आफ्नो हात उहाँका चेलाहरूसर्फ पसारेर भन्नुभयो, “हेर, मेरी आमा र मेरा भाइहरू यीरीहरू नै हुन्! 50 किनकि जसले स्वर्गमा हुनुनु भेरा पिताको इच्छाअनुसार गर्दछ, त्यो मानिस नै भेरा भाइ, मेरी बहिनी र मेरी आमा हुन् ।”

13 त्यस दिन येशू घरबाट बाहिर निस्केर जानुभयो र समुद्रको छेउमा बन्नुभयो । 2 उहाँको वरिपरि एउटा ठुलो भिड जमा भयो । त्यसैले, उहाँ एउटा डुङ्गाभित्र जानुभयो र त्यहाँ बस्नुभयो । सबै भिड समुद्रको किनारमा उभयो । 3 तब येशूले दृष्टान्तहरूमा उनीहरूलाई थेरै कुरा भन्नुभयो । उहाँले यसो भन्नुभयो, “हेर, एक जना बिउ छर्ने मान्छे बिउ छर्न निस्क्यो । 4 जसै उनले छरे, केही बिउहरू बाटोको छेउमा परे, अनि चाराहरू आएर ती बिउलाई निलिदिए । 5 अरू बिउहरूचाहिँ डुङ्गेनी जमिनमा परे, जहाँ थेरै माटो थिएन । ती तुसन्त उम्रे, किनकि त्यहाँ माटो गहिरो थिएन । 6 तर जब चर्कों धाम लाग्यो, ती डढे किनकि तिनका जरा थिएनन्, अनि ती सुकिहाले । 7 अरू बिउहरू काँडाघारी माझमा परे । ती काँडाका बोहरू

बढेर आए र तिनलाई निसासिदिए । 8 अरू बिउहरू असल माटोमा परे र केहीले सय गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले तिस गुणा अन्न उब्जाए । 9 जोसँग कान छ, उसले सुनोस् ।” 10 चेलाहरू आएर येशूलाई भने, “तपाईं भिडहरूसँग किन दृष्टान्तहरूमा बोल्नुहुन्छ?” 11 येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई स्वर्गको राज्यका रहस्यहरू बुझ्ने मौका दिइएको छ, तर तिनीहरूलाई यो दिइएको छैन । 12 किनकि जोसँग छ, उसलाई अझै थेरै दिइनेछ, अनि ऊसँग प्रश्नस्त हुनेछ । तर जोसँग छैन, ऊसँग भएको पनि उसबाट लिइनेछ । 13 त्यसैले, तिनीहरूसँग म दृष्टान्तमा बोल्दछ, किनकि तिनीहरूले देखे तापनि तिनीहरूले वास्तवमा देख्यैनन् । अनि तिनीहरूले सुने तापनि वास्तवमा तिनीहरूले सुन्दैनन्, न त तिनीहरूले बुझ्दछन् । 14 तिनीहरूका निस्ति यशीया अगमवक्ताको अगमवाणी पुरा हुन्छ, जसले यसो भन्नन्, “सुनिरहेका हुँदा त तिनीहरूले सुन्नौ, तर तिनीहरूले कुनै रीतिले बुझ्दैलौ, हेरिरहेका हुँदा त तिनीहरूले हेँ्छौ, तर तिनीहरूले कुनै रीतिले देख्यैनौ । 15 किनकि यी मानिसहरूका हृदय सुस्त भएका छन्, र तिनीहरू सुन्नलाई कठोर भएका छन्, र तिनीहरू फेरि फर्केलान्, र मैले तिनीहरूलाई निको पार्ने थिए भनेर तिनीहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन् । यसैले, तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्यैनन्, वा तिनीहरूले आफ्ना कामले सुन्दैनन्, वा तिनीहरूले आफ्ना हृदयले बुझ्दैनन् ।” 16 तर धन्यका हुन तिप्रा आँखा, किनकि तिनले देख्यैन; र तिप्रा कान, किनकि तिनले सुन्दैनन् । 17 साँच्चै म तिनीहरूलाई भन्दूँछ, कि तिनीहरूले जे देखेका छौ थेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले ती हेर्ने इच्छा गरे, र तिनीहरूले ती सुन्ने इच्छा गरे, र तिनीहरूले ती सुनेका छौ तिनीहरूले ती सुन्ने इच्छा गरे, तर तिनीहरूले ती सुनेन । 18 तब बिउ छर्नेको दृष्टान्त सुन । 19 जब कसैले राज्यको वचन सुच्छ तर त्यसलाई बुझ्दैन, तब दुष्ट आँउँच र उसको हृदयमा जे छरिएको थियो, त्यो खोसेर लैजान्छ । योचाहिँ त्यो बिउ हो जुन बाटोको छेउमा छरिएको थियो । 20 दुर्घोनी माटोमा छरिएको चाहिँ त्यो हो जसले वचन सुच्छ र तुस्नै खुसीसाथ त्यसलाई ग्रहण गर्छ । 21 तर ऊ आँफौमा जारा हुँदैन र केही बेरसम्म मात्र टिकिरहछ । तर जब वचनको कारण सतावट वा कष्ट आउँछ, उसले तुरुन्तै ठेस खाल । 22 काँडाघारीमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्न, तर संसारको वास्ता र धनीहरूको कपटले वचनलाई निसासिदिछ, अनि ऊ निष्फल हुन्छ । (aiōn g165) 23 असल माटोमा छरिएको चाहिँ त्यो हो, जसले वचन सुन्न र त्यसलाई बुझ्छ । त्यसले नै साँचो रूपमा फल फलाउँछ र केहीले सय गुणा, केहीले साठी गुणा, र केहीले तिस गुणा फल फलाउँछ ।” 24 येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त प्रस्तुत गर्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य यस्तो मानिसजस्तो हो जसले आफ्नो जमिनमा असल बिउ छर्यो । 25 तर जब मानिसहरू सुते, उसको शत्रु आयो, र गहूँ बारीमा सामा पनि छारिदिएर गयो । 26 जब बोट देखा पर्यो र तिनीहरूले अन्न फलाउन थाले, तब सामाहरू पनि देखा परे । 27 त्यस जग्गाका मालिकका दासहरू आए र तिनलाई भने, “होजूर, के तपाईंको बारीमा असल बिउ मार्ट्र छर्नुभएको थिएन र? अहिले यिनमा सामाहरू सुते, उसको शत्रु आयो, र गहूँ बारीमा सामा पनि छारिदिएर गयो । 28 जब बोट देखा पर्यो र तिनीहरूले अन्न फलाउन थाले, तब सामाहरू पनि देखा परे । 29 त्यस जग्गाका मालिकले भने, “होइन, जब तिनीहरूले सामाहरूलाई उखेल्छौ, तिनीहरूले तीसँगी गहूँलाई पनि उखेलालौ । 30 कट्टनी गर्ने समयसम्म यी दुवैलाई सँगी हुँक्न देजो । कट्टनीको समयमा फसल कट्टनी गर्नेहरूलाई म भन्नेछु, “पहिले सामाहरूलाई उखेल र त्यसलाई जलाउनलाई मुठाहरूमा बाँध, तर गहूँलाई मेरो ढुकुटीमा जम्मा गर ।” 31 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य यस्तो मानिसजस्तो हो जसले आफ्नो जमिनमा असल बिउ छर्यो । 32 यो बिउ अरू सबै बिउभन्दा सानो हुन्छ ।” 33 तर जब यो हुक्कन्छ, यो बाँचामा भएका सबै बोटभन्दा ठुलो हुन्छ । यो एउटा रुख बन्छ, अनि आकाशका चराहरू आउँछन् र यसका हाँगाहरूमा गुँड

बनाउँछन्।” 33 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्यचाहिँ खरिजस्तो हो जुन एटरी स्त्रीले लिइन् र तिन कचौरा पिठोमा त्यो नफुलोसम्म मिसाइन्।” 34 येशूले यी सबै कुरा भिडलाई दृष्टान्तहरूमा भन्नुभयो । अनि दृष्टान्तहरूमा बाहेक उहाँले तिनीहरूलाई केही पनि भन्नुभएन । 35 योचाहिँ अगमवक्ताहरूले जे भनेका थिए, ती कुरा सत्य ठहरिउन् भनेर हुन आयो, जब उहाँले भन्नुभयो, “मे मेरो मुख दृष्टान्तहरूमा खोल्नेछु । म यस संसारको सुरुदेखि लुकाइएका कुराहरूलाई प्रकट गर्नेछु ।” 36 तब येशूले भिडलाई छोडूनभयो र धरभित्र जानुभयो । उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “खेतका सामाहरूको बारेमा भनिएको दृष्टान्त हामीलाई व्याख्या गरिदिनुहोस् ।” 37 येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “जसले बारीमा असल विट छेरे उनीचाहिँ मानिसका पुत्र हुन् । 38 बारीचाहिँ संसार हो; अनि असल बिउचाहिँ राज्यका पुत्रहरू हुन् । अनि सामाहरूचाहिँ दुष्टका छोराहरू हुन्, 39 र त्यो शत्रु जसले ती सामाहरू छेरे, त्योचाहिँ दुष्ट हो । फसलको कट्टी संसारको अन्त हो, र कट्टी गर्नेहरूचाहिँ स्वर्गदूतहरू हुन् । (aiōn g165) 40 त्यसैले, जसरी सामाहरू बहुलिङ्छन् र आगोमा जलाइन्छन्, यो संसारको अन्तमा यस्तै हुनेछ । (aiōn g165) 41 मानिसका पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पठाउनेछन्, र तिनीहरूले उनको राज्यबाट पाप ल्याउने सबै थोक र पाप गर्ने सबै जनालाई बढुल्नेछन् । 42 तिनीहरूले तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ । 43 तब धर्मी मानिसहरू उनीहरूका पिताको राज्यमा सूर्यङ्ग चम्कनेछन् । जससँग कान छ, उसले सुनोस । 44 स्वर्गको राज्यचाहिँ जमिनमा लुकाइएको धनजस्त हो । एक जना मानिसले त्यो भेटायो अनि त्यसलाई लुकायो । उसको आनन्दमा ऊ जान्छ, उसँग भएका सबैथोक बेच्छ, अनि उसले त्यो जमिन किन्छ । 45 फेरि, स्वर्गको राज्य एक जना व्यापारिले मूल्यवान् मोतीहरू खोजेजस्त हो । 46 जब उसले थेरै मूल्य भएको एउटा मोती भेट्यायो, ऊ गयो र उसँग भएका सबै थोक बेच्छो र त्यो किन्यो । 47 फेरि, स्वर्गको राज्य समुद्रमा पर्याप्तिएको जालजस्तो हो, अनि त्यसले सबै खालका प्राणीलाई बुल्यो । 48 जब त्यो भरियो, जालाहारीहरूले त्यसलाई समुद्रको किनारामा ताने । तब उनीहरू बसे अनि राशा कुराहरू भाँडाहरूमा बढुले । तर काम नलाग्ने चिजहरूलाई प्याँकिदिए । 49 संसारको अन्तमा यस्तै हुनेछ । स्वर्गदूतहरू आउनेछन् र धर्मीहरूका माझबाट दुष्टहरूलाई छुट्ट्याउनेछन् । (aiōn g165) 50 उनीहरूले तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ । 51 के तिमीहरूले यी सबै कुराहरू बुझेका छौं? चेलाहरूले उहाँलाई भने, “बुझेका छौं ।” 52 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसकारण, स्वर्गको राज्यको चेला बनेको हेरेक शास्त्री एउटा मानिसजस्तो हो जो घरको मालिक हो, जसले भण्डारबाट नयाँ र पुराना चिजहरू निकाल्छ ।” 53 येशूले यी दृष्टान्तहरू सकन्तुभएपछि उहाँ त्यस ठाउँबाट जानुभयो । 54 तब येशू आफ्ने नगरमा प्रवेश गर्नुभयो अनि मानिसहरूलाई तिनीहरूका सभाघरहरूमा सिकाउनुभयो । परिणामचाहिँ यस्तो भयो, कि तिनीहरू आश्चर्य चकित भए र भने, “यी मानिसले उनको ज्ञान र आश्चर्यकर्महरू कहाँबाट पाउँछन्? 55 के यी मानिस सिकर्मका छोरा होइनन्? के उनकी आमा मरियम होइनन्? र? अनि उनका भाइहरू, याकूब, योसेफ, सिमोन र यहूदा होइनन्? र? 56 अनि उनका सबै बहिरी हात्रै माझमा छैनन्? र? त्यसैले, यी मानिसले यी सबै कुरा कहाँबाट पाउँछन् त?” 57 तिनीहरू उहाँबाट अप्रसन्न भए । तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अगमवक्ताको आदर नहुने भनेको उनको आफ्ने परिवार र आफ्ने देशमा मात्र हो ।” 58 र तिनीहरूको अविश्वासको कारण उहाँले त्यहाँ धेरै आश्चर्यकर्महरू गर्नुभएन ।

14 त्यस समयमा शासक हेरोदले येशूको बारेमा समाचार सुने । 2 उनले आप्ना नोकरहरूलाई भने, “यिनी बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना हुन्

जो मरेकाहरूबाट फेरि जीवित भएका छन् ।” 3 किनकि हेरोदले आप्ना भाइ फिलिप्पी पत्नी हेरोदियासको कारण यूहन्नालाई समाती उनलाई बाँधेर ड्यालखानामा हालेका थिए । 4 किनकि यूहन्नाले तिनलाई भनेका थिए, “तिनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा राख्नु तपाईंको निमित उचित छैन ।” 5 हेरोदले उनलाई मार्न सक्थे, तर उती मानिसहरूसँग डराए, किनभने मानिसहरूले यूहन्नालाई अगमवक्ता मान्थे । 6 तर जब हेरोदोको जन्म दिन आयो, हेरोदियासकी छोरीले मानिसहरूका माझमा नाचिन र हेरोदलाई प्रसन्न बनाइन् । 7 त्यसको प्रतिक्रियामा तिनलाई जे मागे पनि दिनेछु भनेर हेरोदले बाचा गर्दै शपथ खाए । 8 आफ्नी आमाले सिकाएपछि तिनले भानिन्, “मलाई यहाँ एउटा थलमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर दिनुहोस् ।” 9 राजा तिनको बिन्नीबाट निकै निराश भए, तर उनको आफ्नो शपथको कारण र उनीसँग रात्री भोजमा समेल भएका सबै मानिसको कारणले गर्दा राजाले यस्तै होस् भनेर आज्ञा दिए । 10 हेरोदले मानिसहरू पठाए र ड्यालखानामा यूहन्नाको शिर काटिदिए । 11 अनि उनको शिर थलमा राखेर ल्याइयो र त्यस ठिटीलाई दिल्यो र तिनले त्यो आफ्नी आमाकहाँ लगिन् । 12 अनि उनका चेलाहरू आई उनको शवलाई लगेर गाडे । त्यसपछि तिनीहरू गए, र येशूलाई बताइदिए । 13 जब येशूले यो कुरा सुन्नुभयो, उहाँले त्यस ठाउँलाई छोडेर डुङ्गाबाट एकान्त स्थानमा जानुभयो । जब भिडहरूले यो कुरा सुने, तिनीहरूले उहाँलाई सहरहरूबाट पैदले पछ्याए । 14 त्यसपछि येशू तिनीहरूको आगाडि आउनुभयो र उहाँले तुलो भिड देख्नुभयो । उहाँ तिनीहरूप्रति दयाले भरिनुभयो र तिनीहरूको बिचमा भएका बिमारीहरूलाई निको पार्नुभयो । 15 जब साँझ पन्यो, चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “यो त एउटा उजाड-स्थान हो र दिन बितिसक्यो । भिडलाई बिदा गरिदिनुहोस्, ताकि तिनीहरू गाउँहरूमा जान सकून र आ-आफ्ना निमित खानेकुराहरू किन्न सकून ।” 16 तर येशूले उनीहरूलाई भन्नुभयो, “यिनीहरूलाई टाढा जान आवश्यक छैन । यिनीहरूलाई तिमीहरूले केही खान देओ ।” 17 उनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीसँग यहाँ जम्मा पाँचवटा रोटी र दुर्दिवटा माछा मात्र छौन् ।” 18 येशूले भन्नुभयो, “ती मकहाँ ल्याओ ।” 19 अनि येशूले भिडलाई चोरमा बस्को लागि आदेश दिनुभयो । उहाँले पाँचवटा रोटी र दुर्दिवटा माछा लिनुभयो । माथि स्वर्गमा हेर्दै उहाँले धन्यवाद दिनुभयो र रोटीलाई भाँच्नुभयो अनि चेलाहरूलाई ती दिनुभयो । चेलाहरूले ती भिडहरूलाई दिए । 20 तिनीहरू सबैले खाए र टन्न भए । त्यसपछि उनीहरूले खानाका बाँकी भएका टुक्राहरू बाह टोकीभारी भर्तुले । 21 त्यहाँ खाएकाहरूमध्ये महिला र बालबालिकाहरूबाहेक झन्डै पाँच हजार मानिस थिए । 22 उहाँले आप्ना चेलाहरूलाई तुरुरै डुङ्गामा चढेर उहाँभन्दा अर्को पट्टि जान लगाउनुभयो, जब कि भिडलाई चाहिँ उहाँ आफैले बिदा गर्न चाहनुभयो । 23 उहाँले भिडलाई पठाइसक्नुपछि उहाँ आफै डाँडामा प्रार्थना गर्न जानुभयो । जब पूर्ण रूपमा साँझ भयो, उहाँ त्यहाँ एकलै हुनुहुथ्यो । 24 तर त्यस बेला डुङ्गा भने समुद्रको बिचमा थियो, बतास विपरीत दिशाबाट आएको कारण छालाले त्यो अनियन्त्रित भयो । 25 बिहान तिन बजेतिर येशू समुद्रमाथि तिउरहनुभएको देखे, तिनीहरू भयभीत भए र भने, “यो त भूत हो” र तिनीहरू डरले चिच्याउन थाले । 27 तर येशू तिनीहरूसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “डाडस गर! मै हुँ! नडराओ ।” 28 पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए र भने, “प्रभु, तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई पानीमा आउनलाई आदेश दिनुहोस् ।” 29 येशूले भन्नुभयो, “आऊ ।” त्यसैले, पत्रुस डुङ्गाबाट बाहिर आए र येशूकहाँ जान पानीमा हिँडे । 30 तर जब पत्रुसले बतासलाई देखे, उनी डराए । जब उनी डुब थाले, उनले चिच्याउँदै भने, “प्रभु, मलाई बाचाउनुहोस् ।” 31 येशूले तुरन्तै आफ्नो हात फैलाउनुभयो; पत्रुसलाई समात्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, “ए अल्पविश्वासी! तिमीले किन शड्का गन्यौ?” 32 त्यसपछि जब येशू

र पत्रुस डुड़गामा जानुभयो, तब बतास रोकियो । 33 त्यसपछि डुड़गामा रहेका चेलाहरूले येशूको आराधना गरे र भने, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुँच्छ ।” 34 जब उहाँहरूले समुद्र पार गर्नुभयो, उहाँहरू गनेसरेतोका भूमिमा आइपुग्नुभयो । 35 जब त्यस ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई चिरे, तिनीहरूले वरपक्का सबै क्षेत्रमा त्यो समाचार फैलाए र तिनीहरूले चिरामी भएकाहरू सबैलाई उहाँकहाँ ल्याए । 36 तिनीहरूले उहाँको कपडाको एउटा छेत मात्र छुन पाउँ भनी उहाँलाई बिन्ती गरे, र जितिले छोए सबै जना निको भए ।

15 त्यसपछि

केही फरिसीहरू र शास्त्रीहरू यस्तलेमबाट येशूकहाँ आए । तिनीहरूले भने, 2 “किन तपाईंका चेलाहरूले अमुवाहरूको नियमलाई उल्लङ्घन गर्दछन्? किनकि तिनीहरूले खाना खाँदा आम्ना हात धूनेनन्?” 3 येशूले उत्तर दिनुभयो र उनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले चाहिं किन आफ्ना परम्पराहरूका निमित्त परमेश्वरको आजालाई उल्लङ्घन गर्दछन्? 4 किनकि परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘आप्नी आमा र आप्नो बुबालाई आदर गर’ र ‘जसले आप्नो बुबा वा आमाको बारेमा खराब कुरा बोल्दछ, त्यो निश्चय नै मर्नेछ ।’ 5 तर तिमीहरू भन्छौ, ‘जसले आप्नो बुबा र आमालाई, “जे जति सहयोग तपाईंले मबाट प्राप्त गर्नुपर्ने थियो, त्यो अब परमेश्वरको निमित्त उपहार हो” भनेर भन्दछ भने, 6 त्यस व्यक्तिले आप्नो बुबाको आदर गर्नुहुँदैन । यसरी तिमीहरूले आफ्ना परम्पराहरूका खातिर परमेश्वरको चवनलाई बेकम्मा बनाएका छौ । 7 ए पाखण्डीहरू हो, यशैयाले तिमीहरूका विषयमा ठैकै अगमवाणी गरेर यसो भने, 8 “यी मानिसहरूले आफ्ना ओठले मलाई आदर गर्दछन्, तर तिनीहरूका हृदय मबाट धेरै टाढा छन् । 9 तिनीहरू मलाई व्यर्थमा आराधना गर्दछन्, किनकि तिनीहरूले आफ्ना सिद्धान्तहरूलाई मानिसहरूले आज्ञा गरेअनुसार निकाउँदछन्?” 10 त्यसपछि उहाँले भिडलाई आप्नो निजिक बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “सुन र बुझ— 11 मुख्खाट भित्र पन्ने कुनै कुराले मानिसलाई अपवित्र बनाउँदैन । बरु, जुन कुरा मुख्खाट बाहिर आउँछ, त्यसले मानिसलाई अपवित्र बनाउँदछ ।” 12 त्यसपछि चेलाहरू आए र येशूलाई भने, “जब फरिसीहरूले यो वाक्य सुने, तब तिनीहरू चिढिएका थिए भन्ने कुरा के तपाईंलाई थाहा छ?” 13 येशूले उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, “हरेक बिस्वा जुन स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले रोनुभयोको छैन, त्यो उखेलिनेछ । 14 तिनीहरूलाई एकले छोडिदेओ, तिनीहरू दृष्टिविहीन अमुवाहरू हुन् । यदि एउटा अन्धोले अर्को अस्थी मानिसलाई डोयाउँछ भने, दुवै जना खाल्डोमा खस्नेछन् ।” 15 पत्रुसले उत्तर दिए र येशूलाई भने, “यस दृष्टान्तको बारेमा हामीलाई व्याख्या गरिदिनुहोस् ।” 16 येशूले भन्नुभयो, “के तिमी अझौ अबुझ छौ? 17 के तिमीलाई थाहा छैन, कि जुन कुरा मुख्खाट भित्र पस्दल त्यो पेटमा जान्छ र त्यो शोचालयमा बाहिर निस्कन्छ । 18 तर जुन कुराहरू मुख्खाट बाहिर आउँछन्, ती हृदयबाट आउँछन् । यी कुराहरू ती हुन जसले मानिसलाई अपवित्र तुल्याउँदछन् । 19 किनकि दुष्ट विचारहरू, हृत्या, व्यभिचार, कामुक अनैतिकता, चोरी, झुटो गवाही र अपमान हृदयबाट निस्कन्छन् । 20 यी कुराहरूले मानिसलाई अपवित्र तुल्याउँदछन् । तर हात न धोई खाना खाँदा त्यसले मानिसलाई अपवित्र बनाउँदैन ।” 21 त्यसपछि येशू त्याहाँबाट जानुभयो र दुरोस र सीदोन सहरहरूका क्षेत्रहरूस्तर्फ लाग्नुभयो । 22 र हेरे, एउटी कनानी स्त्री त्यस क्षेत्रबाट बाहिर आइन । तिनी चिच्च्याएर कराइन् र भनिन्, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्; मेरी छोरी दुष्टात्माद्वारा धेरै नै साताइएकी छन् ।” 23 तर येशूले एउटै पनि शब्द बोल्नुभएन । उहाँका चेलाहरू आए र उहाँलाई यसो भन्दै बिन्ती गरे, “तिनलाई यहाँबाट पठाइदिनुहोस्, किनकि तिनी हाप्रो पछि चिच्च्याइस्थेकी छन् ।” 24 तर येशूले जवाप दिनुभयो र भन्नुभयो, “मलाई इसाएलिको घरको हराएको भेडाकाहाँ बाहेक कसैकहाँ पैन पठाइएको होइन ।” 25 तर तिनी आइन् र उहाँको अगाडि घोटो पर्दै भनिन्, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस् ।” 26 उहाँले जवाप दिनुभयो र भन्नुभयो, “आप्ना

छोराछोरीहरूको रोटी लिएर साना कुकुरहरूकहाँ फालिदिनु उचित हुँदैन ।” 27 तिनले भनिन्, “हो, प्रभु, तर ती साना कुकुरहरूले पनि आप्नो मालिकको टेबुलबाट खसेका केही स-साना दुकाहरू खाँच्छन् ।” 28 त्यसपछि येशूले जवाप दिनुभयो र उनीहरूलाई भन्नुभयो, “स्त्री, तिग्रो विश्वास महान छ । तिमीले इच्छा गरेअनुसार तिग्रो निमित्त गरियोस् ।” र त्यही घडी तिनकी छोरी निको भइन । 29 येशूले त्यो ठाउँ छोडनुभयो र गालील समुद्रको नजिक जानुभयो । त्यसपछि उहाँ डाँडामाथि जानुभयो र त्यही बस्नुभयो । 30 तुलो भिड उहाँकहाँ आयो । उनीहरूले आप्ना साथमा लडगाडा, दृष्टिविहीन, गुँगा, र तुला मानिसहरू, र बिरामी भएका धेरैलाई ल्याए । उनीहरूले येशूको चरामा तिनीहरूलाई अर्पण गरे र उहाँले तिनीहरूलाई निको पानुभयो । 31 गुँगा मानिसहरू बोलेका, लुलाहरू निको पारिएका, लडागाहरू हिँडिका, र दृष्टिविहीनहरूले देखेका जब भिडले देख्यो तब तिनीहरू अचम्पित भए । तिनीहरूले इसाएलिको परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए । 32 येशूले आप्ना चेलाहरूलाई उहाँकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “मलाई यो भिडलामाथि दया लागेको छ, किनकि तिनीहरू तिन दिनदेखि मसँग बसेका छन् र तिनीहरूसँग खानको निमित्त केही पनि छैन । म तिनीहरूलाई केही नख्खाईकन यहाँबाट पठाउन चाहन्न, अनि तिनीहरू बोलामा मुर्छा पर्नेछैन ।” 33 चेलाहरूले उहाँलाई भने, “यस्तो मरभूमि ठाउँमा यत्रो भिडलाई सन्तुष्ट पार्न हामीले कहाँबाट पर्याप्त रोटी पाउन सक्छौ? 34 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूसँग कतिवटा रोटी छन्?” तिनीहरूले भने, “सातवटा र केही स-साना माछा छन् ।” 35 त्यसपछि येशूले भिडलाई भुङ्ग्मा बस्नालाई आज्ञा गर्नुभयो । 36 उहाँले ती सातवटा रोटी र माछा लिनुभयो, र धन्यवाद दिनुभएपछि ती रोटीहरू भाँच्युभयो र चेलाहरूलाई दिनुभयो । अनि चेलाहरूले ती भिडलाई दिए । 37 मानिसहरू सबैले खाए र सन्तुष्ट भए । र उनीहरूले बाँकी रहेका दुक्रा-टाक्री खाना जम्मा गरेर सात डाला भरे । 38 स्त्रीहरू र बालबालिकाहरूबाहेक जितिले खाए, तिनीहरू चार हजार मानिस थिए । 39 त्यसपछि येशूले भिडलाई पठाउनुभयो र डुड़गामा चढ्नुभयो र मगादानको क्षेत्रर्तफ जानुभयो ।

16 फरिसीहरू र शास्त्रीहरू

देखाउन माग गर्दै उहाँको परीक्षा गरे । 2 तर उहाँले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब साँझा हुन्छ, तिमीहरू भन्छौ, ‘मौसम सफा हुनेछ, किनकि आकाश रातो छ’ ।” 3 र बिहान तिमीहरू भन्छौ, “आज मौसम नरामो हुनेछ, किनकि आकाश रातो र बादलले ढाकिएको छ ।” आकाशको अवस्था हेरेर कसरी अर्थ लगाउने भनेर तिमीहरू जान्दछौ, तर तिमीहरूले समयका चिन्हहरूको अर्थ लगाउन सक्दैनौ । 4 एउटा दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्हको खोजी गर्दै, तर योनाको चिन्हबाहिक असु कुनै चिन्ह त्यसलाई दिइनेछैन ।” त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई छोडनुभयो र त्यहाँबाट टाढा जानुभयो । 5 चेलाहरू अर्को छेउमा आए, तर उनीहरूले साथमा रोटी ल्याउन बिसें । 6 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ध्यान देओ र फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमिरबाट सावधान रहो ।” 7 चेलाहरूले एक आपसमा कुरा गर्दै यसो भन्न थाले, “हामीले रोटी नल्याएको कारण उहाँले यसो भन्दै हुनुहुँच्छ ।” 8 येशूले यो कुरा थाहा पाउनुभयो र भन्नुभयो, “अल्प-विश्वासीहरू हो, आपसमा किन कुरा गर्दै र तिमीहरूले रोटी नल्याएका कारण मैले यसो भन्न भनेर भन्दछौ? 9 पाँच हजार जनाको निमित्त पाँचवटा रोटी र तिमीहरूले कति टोकरी बुलेको कुरा के तिमीहरूलाई अझौ समझ्नाछैन वा तिमीहरूले बुझेका छैन? 10 अर्थवा चार हजार जनाको निमित्त सातवटा रोटी र तिमीहरूले कति टोकरी उठायो? 11 मैले ती रोटीहरूको विषयमा बोलिरहेको थिइन भन्ने कुरा तिमीहरूका बुझ्दैनै? ध्यान देओ र फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमिरबाट सावधान रहो ।” 12 त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई रोटीको खमिरबाट होइन, तर फरिसीहरू र सदुकीहरूको

शिक्षाबाट सावधान रहो भनेर भन्नुभएको रहेछ भनी तिनीहरूले बुझे । 13 जब येशू कैसरिया फिलिपीको इलाकाहरूमा आइपुनुभयो, उहाँले आपना चेलाहरूलाई यसो भन्दै सोधुभयो, “मानिसका पुत्र को हो भनी मानिसहरूले भन्छन्?” 14 उनीहरूले भने, “कोही भन्छन् बॅप्टिस्मा-दिने यूहन्ना, कोहीले एलिया, र अरुले यमिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये एक हुन भनेर भन्छन्” । 15 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर म को हुँ भनेर तिमीहरू भन्छौ?” 16 सिमोन पत्रुसले उत्तर दिई भने, “तपाईँ जिवित परमेश्वरका पुत्र ख्रीष्ट हुनुहुन्छ” । 17 येशूले उत्तर दिनुभयो र उनलाई भन्नुभयो, “योनाका छोरा सिमोन तिमी धन्यका हौ, किनकि शरीर र रगतले यो कुरा तिमीलाई प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको हो । 18 म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हो, र यस चूटानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु । नरकका ढोकाहरू यसमाथि विजयी हुनेछेन् । (Hadés 986) 19 म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु । तिमीले पृथ्वीमा जे कुरा बाँधेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधेनेछ, र जे कुरा तिमीले पृथ्वीमा फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ । 20 त्यसपछि उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा कसरैलाई भन्नु भनी येशूले आपना चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो । 21 त्यस समयदेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँ यस्तश्लेम जानुपर्छ, धर्म-गुरुहरू र मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै कुरा भोगनुपर्छ, मारिपुर्पछ र तेसो दिनमा जीवनमा उठाइनुहुन्छ भनी बताउन थाल्नुभयो । 22 तब पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लागे र यसो भन्दै हप्काए, “प्रभु, यो तपाईंबाट टाढा रहोस; यस्तो तपाईलाई कहिल्लै नहोस ।” 23 तर येशू फर्कनुभयो र पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शैतान, मबाट टाढा होइजा! त तै मेरो लाग्न बाधा होसु, किनकि तैले परमेश्वरका कुराहरूलाई ध्यान दिनेन् तर मानिसहरूका कुराहरूमा ध्यान लगाउँछस ।” 24 त्यसपछि येशूले आपना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछाउने इच्छा गर्छ भने, उसले आर्कलाई इन्कार गर्नुपर्छ, आफ्नो क्लूस उठाउनुपर्छ र मलाई पछाउनुपर्छ । 25 किनकि जसले आफ्नो प्राण बाचाउन खोज्ज उसले त्यो गुमाउनेछ र जसले मेरो खातिर आफ्नो जीवन गुमाउँछ त्यसले त्यो प्राप्त गर्नेछ । 26 किनकि एउटा मानिसले सारा जगत् प्राप्त गरेर आफ्नो जीवनचाहिँ गुमायो भने उसलाई के लाभ हुच्छ र? एउटा मानिसले आफ्नो जीवनको बदलामा के दिन सकछ? 27 किनकि मानिसका पुत्र आफ्ना पिताको महिमामा उहाँका स्वर्गीतूहरूसँग आउनेछन् । त्यसपछि उनले हरेक व्यक्तिलाई उसको कामअनुसारको प्रतिफल दिनेछन् । 28 साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ खडा भएकाहरूमध्ये तिमीहरू कोही छौ, जसले मानिसका पुत्रलाई उनको राज्यमा आउँदै गरेका नदेखुन्जेलसम्म मृत्यु चाल्छेन ।”

17 छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र उनका भाइ यूहन्नालाई उहाँसँग लैजानुभयो, र तिनीहरूलाई मात्र एउटा अग्लो पहाडमा लैजानुभयो । 2 उनीहरूको अगाडि उहाँको रूप परिवर्तन भयो । उहाँको मुहार सूर्यझौं चम्किलो भयो, र उहाँको वस्त्र प्रकाशझौं उज्ज्वालो भयो । 3 हेर, त्याहाँ मोशा र एलिया उहाँसँग बोलिरहेका उतीहरूले देखे । 4 पत्रुसले जवाक दिए र येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई यहाँ रहनु असल हुन्छ । तपाईँ चाहनुहुन्छ भने, म यहाँ तिनवटा वासस्थान बनाउनेछ— एउटा तपाईको निमिति, एउटा मोशाको निमिति र एउटा एलियाको निमिति ।” 5 जब उनी बोलिरहेका थिए, तब हेर, चम्किलो बादलले उनीहरूलाई ढाक्यो, र हेर, त्याहाँ बादल भित्रबाट यस्तो आवाज आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुँदू, जससँग म अति प्रसन्न छु । यिनको कुरा सुन ।” 6 जब चेलाहरूले यो सुने, उनीहरूले आफ्नो मुहार लुकाएर साहै भयभीत भए । 7 अनि येशू आउनुभयो र उनीहरूलाई छुनुभयो र भन्नुभयो, “उठ र नडराओ ।” 8 त्यसपछि उनीहरूले माथि हेरे, तर येशूलाई बाहेक अरु कसैलाई देखेन् । 9 जब उहाँहरू पहाडबाट तल झाँदै हुनुहुन्यो, येशूले उनीहरूलाई यसो भन्दै आज्ञा दिनुभयो, “मानिसका पुत्र मृतकहरूबाट

जीवित भई नउठेसम्म यो दर्शनको विषयमा कसैलाई नवताउनु ।” 10 उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई यसो भनेर सोधे, “त्यसो भए, एलिया पहिले आउनुपर्छ भनेर शास्त्रीहरू किन भन्छन् त?” 11 येशूले जवाक दिनुभयो र भन्नुभयो, “एलिया अवश्य आउनेछन् र सबै कुराको पुनर्स्थापना गर्नेछन् । 12 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया पहिले नै आइसकेका छन्, तर तिनीहरूले उनलाई चिनेन् । त्यसको बदला, तिनीहरूले उनीमाथि जे मन लाग्यो त्यही गरे । त्यसै गरी, मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट दुःख भोग्नेछन् ।” 13 अनि उहाँले बॅप्टिस्मा-दिने यूहन्नाको विषयमा तिनीहरूसँग बोलिरहनुभएको थियो भने कुरा चेलाहरूले बुझे । 14 जब उहाँहरू भिड भएको ठाउंगा आउनुभयो, एक जना मानिस उहाँकहाँ आई उहाँको सामु धुँडा टेक्र भन्यो, 15 “प्रभु, मेरो छोरामाथि कृपा गर्नुहोसु, किनकि उसलाई छारे रोग लागेको छ र उसले कठोर रूपमा दुःख भोगिरहन्छ । किनकि ऊ प्रायः आगो वा पानीमा खस्दछ । 16 मैले उसलाई तपाईंका चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर उनीहरूले उसलाई निको पार्न सकेनन् ।” 17 येशूले जवाक दिनुभयो र भन्नुभयो, “हे अविश्वासी र भ्रष्ट पुस्ता हो, कहिलेसम्म म तिमीहरूसँग बरने? कहिलेसम्म मैले तिमीहरूलाई साथ दिने? उसलाई यता मकहाँ ल्याओ ।” 18 येशूले उसलाई हकार्नुभयो र भूतात्मा उसबाट बाहिर निष्कर्यो । त्यो केटा त्यही घडीबाट निको भयो । 19 त्यसपछि चेलाहरू गुप्तमा येशूकहाँ आए र भने, “हामीले किन त्यसलाई बाहिर निकाल्न सकेनौ?” 20 येशूले उनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको कमजोर विश्वासको कारण । किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूसँग रायोको दाना जस्तैकि मात्र विश्वास छ भने पनि, यो पहाडलाई तिमीहरूले “याहाँबाट होटेर त्यहाँ जा” भन्यौ भने पनि त्यो जानेछ र तिमीहरूको निमिति कुनै पनि कुरा असम्भव हुनेछैन । 21 तर यस्तो किसिमको भूतात्माचाहिँ प्रार्थना र उपवासविना बाहिर निस्कैदैन ।” 22 जब उहाँहरू गालीलामा बस्नुभयो, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र मानिसहरूका हातमा सुम्पिनेछन् । 23 र तिनीहरूले उनलाई मार्नेछन् र उनी तेसो दिनमा उठाइनेछन् ।” चेलाहरू औथी दुःखित भए । 24 जब उहाँहरू कर्फनहुमामा आउनुभएको थियो, आधा सेकेल कर उठाउने मानिसहरू पत्रुसकहाँ आए र भने, “के तिमीहरूका शिक्षकले आधा सेकेल कर उठाउने तिदैनेनन्?” 25 उनले भने, “तिछ्नैन् ।” तर जब पत्रुस घरभित्र गए, येशू पहिले उनीसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “सिमोन, तिम्रो विचार के छ? पृथ्वीका राजाहरूले कोबाट कर वा महसुल पाउँछन्? तिनीहरूका प्रजाबाट कि परदेशीहरूबाट?” 26 जब पत्रुसले “परदेशीहरूबाट” भनेर भने, येशूले उनलाई भन्नुभयो, “त्यसो भए, प्रजाहरूचाहिँ कर तिर्नबाट मुक्त हुन्छन् । 27 हामीले कर उठाउनेहरूलाई पाप गर्न बाध्य गरार्हाँ भनेर समुद्रमा जाऊ, बल्छी हान, र जुन माछा पहिले पर्छ त्यसलाई तान । तिमीले त्यसको मुख खोलेपछि तिमीले एक सेकेल भेड्वाउनेछौ । त्यो लेक अनि मेरो र तिम्रो निमिति कर उठाउनेहरूलाई देऊ ।”

18 त्यही समयमा येशूका चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा ठुलो को हो?” 2 येशूले आफ्नो नजिक एउटा सानो बालकलाई बोलाउनुभयो, र उसलाई उनीहरूका विचमा राख्नुभयो, 3 र भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले परश्वाताप गरेर यी बालकजस्तो न भएसम्म, तिमीहरू अरु कुनै रीतिले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछौन । 4 त्यसेले, जसले यी सानो बालकले झौँ आफूलाई नग्र तुल्याउँछ, त्यो मानिस नै स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा महान् हुन्छ । 5 अनि जसले मेरो नाउँमा एउटा यस्तो सानो बालकलाई अपनाउँछ, उसले मलाई अपनाउँछ । 6 तर ममा विश्वास गर्ने यी सानाहरूमध्ये एउटैलाई यस जसले पाप गर्न लगाउँछ, त्यसको गलामा एउटा ठुलो दुःखो द्वृण्डायाँ समुद्रको गहिराडमा फालिरिनु असल हुने थियो । 7 कठिनाइको समयको कारण यस संसारलाई धिक्कार! किनकि यस्तो समय आउनु आवश्यक छ, तर त्यस

मानिसलाई धिक्कार जसद्वारा यस्तो समय आउँछ! ४ यदि तिम्रो हात अथवा खुदाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने, त्यसलाई काटिदेक र त्यसलाई तिमीबाट टाढा फ्याँकिदेकु। दुवै हात वा दुवै खुदा भएर अनन्तको आगोमा फालिनुभन्दा लुलो वा लङ्गडो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिम्रो निम्ति असल हुँच्छ । (aiōnios g166) ९ यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने, त्यसलाई निकाल, र तिमीबाट टाढा फ्याँकिदेकु। दुवै आँखा भएर अनन्तको आगोमा फालिनु भन्दा एउटा आँखाको लिएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिम्रो निम्ति असल हुँच्छ । (Geenna g1067) १० होसियार रहो, यी सानाहरूमध्ये कसैलाई पनि धृण नगर । किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गमा तिनीहरूका दूहरूले सधैँ मेरा पिताको मुहार हर्षेछन् जो स्वर्गमा हुनुहुँच्छ । ११ किनकि मानिसका पुत्र हराएकोहरूलाई बचाउन आएका हुन् । १२ तिमीहरू के विचार गर्छौ? यदि कुनै मानिससँग एक सयवटा भेडा छन्, अनि तीमध्ये एउटा हारायो भने, के उसले ती उनान्सयलाई ढाँडाको एक छेउमा छोडेर त्यस हराएकोलाई खोज्न हँडैनन? १३ अनि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि उसले त्यो हराएको भेडालाई भेट्टायो भने, ऊसँग भएका ती उनान्स्य भेडाभन्दा त्यस एउटाको निम्ति उसले बढी रमाहट गर्दछ । १४ त्यसरी तै, यी सानाहरूमध्ये एउटै पनि नाश होस भनी स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले इच्छा गर्नुहुन्न । १५ यदि तिम्रो भाइले तिम्रो विरुद्धमा पाप गर्छ भने, जाऊ, र एकले भेटेर उसलाई उसको गल्ती देखाइदेउ । यदि उसले तिम्रो कुरा सुन्न भने, तिमीले आफ्नो भाइलाई प्राप्त गर्नेछौ । १६ तर यदि उसले तिम्रो कुरा सुन्दैन भने, अरु एक वा दुई जना भाइलाई तिमीसँग लैजाऊ, ताकि दुई वा तिन जना साक्षीको बोलीद्वारा हेरेक शब्द सत्य ठहरिओस् । १७ र यदि उसले तिनीहरूको कुरा पनि सुन्न इन्कार गर्दछ भने, यो विषय मण्डलीलाई बताऊ । यदि उसले मण्डलीलाई पनि सुन्न इन्कार गर्दछ भने, ऊ तिम्रो निम्ति गैरयहूदी वा कर उठाउने सरह होसु । १८ साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, जे कुराहरू तिमी संसारमा बाँध्छौ, त्यो स्वर्गमा पनि बाँध्नेछ । अनि जे कुराहरू तिमी संसारमा फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइदेउ । १९ अङ्ग म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूमध्ये दुई जनाले तिनीहरूले मागेका जुनसुकै कुरामा यस संसारमा सहमत हुन्छन् भने, स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताद्वारा तिनीहरूका निम्ति त्यो गरिनेछ । २० किनकि जहाँ दुई वा तिन जना मेरो नाँझा भेला हुन्छन्, म तिनीहरूका माझामा हुनेछु । २१ अनि पत्रुस आए र येशूलाई भने, “प्रभु, मेरो भाइले मेरो विरुद्धमा कति पटक पाप गर्न्यो भने मैले उसलाई क्षमा गर्न? के सात पल्टसम्म?” २२ येशूले उनलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई सात पटक भनेर भन्दिन्, तर सत्तरी गुणा सात पल्टसम्म । २३ यसैकारण, स्वार्को राज्यलाई एउटा यस्तो राजासँग तुलना गर्न सकिन्छ, जसले आफ्ना नोकरहरूसित आफ्नो हिसाब मिलाउन चाहे । २४ जब तिनले हिसाब लिन थाले, एउटा नोकर तिनको अगाडि ल्याइयो जसले तिनलाई दस हजार सुनका सिक्का तिर्नुपर्ने थियो । २५ तर त्यस नोकरसित त्यो चुक्ता गर्ने केही उपाय नभएकाले, त्यसका मालिकले त्योसिहित त्यसकी पत्ती, त्यसका बालबच्चा र सबथोके बेवेर त्यो तिर्न आदेश दिए । २६ त्यसैले, त्यस नोकर धुँडा टेक्दै तिनको अगि घोट्टो पर्यो, अनि भन्यो, ‘मालिक, मसँग धैर्य गर्नुहोस्, अनि म हजुरलाई सब थोक तिर्नेकु ।’ २७ त्यसैले, त्यस नोकरका मालिक दयाले भरिएको कारण तिनले त्यसलाई छोडिदिएर ब्रह्मणमुक्त गरिदिए । २८ तर त्यस नोकर बाहिर गयो र त्यसले आफ्नो सहकर्मी एउटा नोकर भेट्टायो जसले त्यसलाई एक सय दिनार तिर्नुपर्ने थियो । त्यसले उसलाई पाकियो, र धाँटीमा समाचारो, र भन्यो, ‘तैले मलाई जे तिर्नुपर्नेछ, त्यो तिरिहाल ।’ २९ तर त्यसको नोकरले धुँडा टेक्यो र त्यसलाई बिन्ती गर्न्यो, ‘मसँग धैर्य गर्नुहोस्, अनि म तपाईलाई सबै ब्रह्मण तिरिनेकु ।’ ३० तर त्यो पहिलो नोकरले इन्कार गयो । बरु, त्यो गयो र उसले तिर्नुपर्ने ब्रह्मण चुक्ता नगरेसम्म उसलाई इयालखानामा हालिदियो । ३१ जब त्यसका अरु सहकर्मी नोकरहरूले जे भएको थियो त्यो देखे, उनीहरू

अत्यन्त निराश भए । उनीहरू आए, र जे भएको थियो त्यो सबै उनीहरूका मालिकलाई सुनाइदिए । ३२ त्यसपछि त्यस नोकरका मालिकले त्यसलाई बोलाए र भने, ‘तैं दुष्ट नोकर, तैले मलाई बिन्ती गरेको हुनाले मैले तेरा सबै ब्रह्मण ताँलाई माफ गरिदिए ।’ ३३ मैले ताँमधि दया गरेख्नै के तैले पनि आफ्नो सहकर्मी नोकरमाथि दया गर्नु पर्दैनयो?’ ३४ त्यसका मालिक रिसाए र त्यसले तिर्नुपर्ने सबै ब्रह्मण चुक्ता नगरेसम्म त्यसलाई सताउनेहरूका हातमा सुम्पिदिए । ३५ यदि तिमीहरू हरेकले आफ्नो हृदयबाट आफ्नो भाइलाई क्षमा गरेनै भने, मेरा स्वर्गाय पिताले पनि तिमीहरूसित यस्तै गर्नुहोनेछ ।

१९ जब येशूले यी कुराहरू भनेर सिद्धान्तुभयो, उहाँ गालीलाबाट निस्कनुभयो, र यदन नदीको पार यहूदियाको सिमानासम्म आउनुभयो ।

१ एउटा ठुलो भिडले उहाँलाई पछाचायो, र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । ३ फरिसीहरू उहाँकहाँ आएर उहाँको जाँच गर्दै उहाँलाई भने, ‘के मानिसले कुनै कारणले उसकी पत्तीलाई त्याग्न उसको निमिति न्यायसँगत हुँच्छ?’ ४ येशूले उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, ‘के तिमीहरूलाई त्याग्न उसको निमिति न्यायसँगत हुँच्छ?’ ५ येशूले उत्तर दिनुभयो, ‘के तिमीहरूलाई बनाउनुभयो, उहाँले सुरुदेखि नै तिनीहरूलाई पुरुष र स्त्री गरी बनाउनुभयो?’ ५ अनि जसले तिनीहरूलाई बनाउनुभयो उहाँले यस्तो पनि भन्नुभयो, ‘यसै कारणले मानिसले उसका बुबा र आमालाई छोड्नेछ र उसकी पत्तीसँग मिल्नेछ र ती दुई ताजा एउटै शरीर हुनेछन् ।’ ६ यसैकारण तिनीहरू अब दुई होइन्, तर एउटै शरीर हुन् । त्यसैकारण जे परमेश्वरले एकसाथ जाइनुभएको छ, तिनीहरूलाई कस्तैले पनि नछुट्टायाओस् ।’ ७ तिनीहरूले उहाँलाई भन्नुभयो, ‘त्यसै भए मोशाले हामीलाई त्यागपत्र लेखेर त्याग्ने आज्ञा किन दिए त?’ ८ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूको हृदयको कठोरताको कारणले मोशाले तिमीहरूलाई तिमीहरूका पत्तीहरू त्याग्न अनुमति दिए, तर सुरुदेखि त यस्तो थिएन । ९ म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले कामुक अनैतिकताको कारणले बाहेक आफ्नी पत्तीलाई त्याग्छ, र अर्कसँग विवाह गर्छ, त्यसले व्यभिचार गर्दछ । र जुन मानिसले त्यस त्यागिएकी स्त्रीसँग विवाह गर्दछ उसले पनि व्यभिचार गर्दछ ।’ १० चेलाहरूले येशूलाई भने, ‘यदि पतिको आफ्नी पत्तीसँग यस्तो अवस्था हुँच्छ भने, विवाह गर्नुपै नै असल हो ।’ ११ तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘सबै व्यक्तिले यस शिक्षालाई ग्रहण गर्न सक्दैनन्, तर तिनीहरूले मात्र जसलाई यो ग्रहण गर्नको निमिति दिइएको छ ।’ १२ किनकि केही नपुंसकहरू छन् जो आफ्नी आमाको गर्भदेखि नै त्यस्तै जन्मे । र केही नपुंसकहरू छन् जो मानिसहरूद्वारा नपुंसक बनाइएका थिए । र केही नपुंसकहरू छन् जसले स्वर्गको राज्यको निमिति आँफैलाई नपुंसक बनाए । जसले यो शिक्षालाई ग्रहण गर्न सक्षम हुँच्छ, उसले ग्रहण गरोस् ।’ १३ त्यसपछि येशूले आफ्ना हात राखेर प्रार्थना गरिदिउन् भनी उहाँकहाँ केही स-साना बालकहरूलाई ल्पाइयो, तर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हाकाए । १४ तथापि येशूले भन्नुभयो, ‘साना बालकहरूलाई अनुमति देओ र तिनीहरूलाई मकहाँ आउन रोक किनभने स्वर्गको राज्य यिनीहरूकै हो ।’ १५ अनि उहाँले तिनीहरूमाथि आफ्ना हात राख्नुभयो, र त्यसपछि त्यहाँबाट निस्कनुभयो । १६ हेर, एक जना मानिस येशूकहाँ आयो र भन्यो, ‘गुरुज्यू, मैले अनन्त जीवन प्राप्त गर्न के असल काम गर्नुपर्छ?’ (aiōnios g166) १७ येशूले उसलाई भन्नुभयो, ‘असल के हो भनेर तिमी मलाई किन सोध्छौ? एक मात्र असल हुनुहुँच्छ, तर यदि तिमी जीवनमा प्रवेश गर्न चाह्न्छौ भने, आज्ञाहरू पालन गर ।’ १८ त्यो मानिसले उहाँलाई भन्यो, ‘कुन आज्ञाहरू?’ येशूले भन्नुभयो, ‘हत्या नगर्न, व्यभिचार नगर्न, चोरी नगर्न, झुटो गवाही नदिन् ।’ १९ आफ्ना बुबा र आमालाई आदर गर्नु, र आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु ।’ २० त्यो जवान मानिसले उहाँलाई भन्यो, ‘यी सबै कुरा त मैले पालना गरेकै छु । मैले अझै के गर्न आवश्यक छ?’ २१ येशूले उसलाई भन्नुभयो, ‘यदि तिमी सिद्ध हुने इच्छा गर्छौ भने, जाऊ, र तिमीसँग जे-जति छ त्यो बेच, र ती गरिबहरूलाई

देऊ र तिमीले स्वर्गमा धन प्राप्त गर्नेछ। त्यसपछि आएर मलाई पछ्याऊ।” 22 तर जब त्यस जवान मानिसले येशूले भन्नुभएको कुरा सुन्नो, ऊ साहै दुःखित भएर गइहाल्यो, किनभने ऊ थेरै सम्पत्ति भएको मानिस थियो। 23 येशूले उहाँको चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “साँचै मै तिमीहरूलाई भन्दछु, धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न थेरै कठिन हुन्छ। 24 म फेरि तिमीहरूलाई भन्दछु, “धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु भन्दा त उंतलाई सियोको नाश्रीबाट प्रवेश गर्न सजिलो हुन्छ।” 25 जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरू साहै छक्क परे र भने, “त्यसो भए को बचाइन सक्छ?” 26 येशूले तिनीहरूलाई हर्नुभयो र भन्नुभयो, “मानिसहरूका निमित्त त यो असभ्य छ, तर परमेश्वरको निमित्त सबै कुरा सम्भव छन्।” 27 त्यसपछि पत्रुसले जवाफ दिए र उहाँलाई भने, “हेर्नुहोसु, हामीले सबै थोक त्यागेका छौं र तपाईंलाई पछ्याएका छौं। तब हामीले के पाउनेछौं?” 28 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँचै मै तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू जसले मलाई पछ्याएका छौ, नयाँ जन्ममा जब मानिसका पुत्र इसाएलका बाहू कुलको न्याय गर्दै आफ्नो महिमाको सिंहासनमा बस्न्न, तिमीहरू पनि बाह्यवटा सिंहासनमा बस्नेछौ।” 29 प्रत्येक जसले मेरो नामको खातिर घरबार, दानुभाइ, दिदी-बहिनीहरू, बुवा, आमा, बालबच्याहरू वा देश त्यागेको छ, उसले सय गुणा प्राप्त गर्नेछ र अनन्त जीवनको अधिकार पाउनेछ। (alionios g166) 30 तर थेरै जना जो अहिले पहिला छन्, तिनीहरू पछि पर्नेछन्, र थेरै जना जो पछि परेका छन्, तिनीहरू पहिला हुनेछन्।

20 किनकि परमेश्वरको राज्य एक जना जमिन मालिकजस्तै हो, जो दाखबारीको लागि खेतालाहरूलाई ज्यालादारीमा लगाउन एका बिहानै बाहिर गए। 2 ती कामदारहरूसँग दिनको एक दिनारमा काम गराउन उनी सहमत भएपछि उनले तिनीहरूलाई दाखबारीमा पठाए। 3 उनी नौ बजे बाहिर गए र बजारमा अरु कामदारहरूलाई केही काम नगरी उभिरहेको देखे। 4 उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ, र जे उचित छ, त्यो मै तिमीहरूलाई दिनेछु।” 5 यसैकारण तिनीहरू काम गर्न गए। 5 फेरि उनी बाच्न बजे र तिन बजे बाहिर गए र त्यसै गरे। 6 एक पटक फेरि उनी पाँच बजे बाहिर गए र अरुहरूलाई केही काम नगरी उभिरहेको भेट्टाए। 7 उनले तिनीहरूले उनलाई भने, ‘किनकि कसैले पनि हामीलाई काममा लगाएको छैन।’ 7 उनले तिनीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ।’ 8 जब साँझा पर्यो, ती दाखबारीका मालिकले उनका व्यवस्थापकलाई भने, ‘ती कामदारहरूलाई बोलाऊ र अन्तिममा आएकोबाट सुरु गर्दै तिनीहरूलाई तिनीहरूका ज्याला तिरिदेउ।’ 9 जब पाँच बजे काममा लगाइएका कामदारहरू आए, तिनीहरू सबैले एक दिनार पाए। 10 जब सुरुका कामदारहरू आए, तिनीहरूले थेरै पाउनेछन् भनी तिनीहरूले विचार गरे, तर तिनीहरू हरूकले पनि एक दिनार नै प्राप्त गरे। 11 जब तिनीहरूले आफ्ना ज्यालाहरू प्राप्त गरे, तिनीहरूले त्यस जमिन मालिकको विरुद्धमा गनगन गरे। 12 तिनीहरूले भने, ‘थी अन्तमा आएका कामदारहरूले एक घण्टा मात्र काममा बिताएका थिए, तर तपाईंले उनीहरूलाई हामी समान बनाउनुभएको छ, हामीहरू जसले सारा दिनको बोझ र पोले घामलाई सट्ट्यै।’ 13 तर ती मालिकले जवाफ दिए र तिनीहरूमध्ये एक जनालाई भने, ‘मित्र, मैले तिमीलाई कुनै खराबी गरेको छैन।’ के तिमी मसँग एक दिनारमा मज्जुर भएका थिएनो र? 14 जे तिम्रो हो त्यो लेऊ र आफ्नो बाटो लाग। मैले तिमीलाई दिए जस्तैकि म यी अन्त्यमा काममा लगाइएका कामदारहरूलाई पनि दिने इच्छा गर्दछु। 15 के मैले मेरो आफ्नो सम्पत्तिलाई मैले चाहना गरेजस्तो गर्नु न्यायसङ्गत होइन र? वा म असल भएको कारणले तिम्रा आँखा दुष्ट भएको हो? 16 यसैले पछिलो पहिलो हुनेछ, र पहिलोचाहिं पछिलो हुनेछ। बोलाइएका थेरै छन्, तर चुनिएका थोरै मात्र छन्।’

17 जसै येशू यरुशलेमतिर जाँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले ती बाहै जना चेलालाई अलगै राख्नुभयो, र बाटोमा जाँदै गर्दा उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 18 “हेर, हामीहरू यरुशलेमतर्फ जाँदै छौं, र मानिसका पुत्र मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूका हातमा सुम्पेण्ठन।” तिनीहरूले उनलाई मृत्युदण्डको दोष लगाउनेछन्, 19 र उहाँको ठट्टा गर्न, उहाँलाई कोरो लगाउन, र कुसमा द्वाण्ड्याउनको लागि तिनीहरूले उनलाई गैरयूहीहरूका हातमा सुम्पेण्ठन। तर उनी तेस्रो दिनमा उठाइनेछन्।” 20 त्यसपछि जब्दियाका छोराहरूकी आमा आफ्ना दुई छोराका साथमा येशूकहाँ आइन्। तिनी उहाँको अगाडि घोटो परिन् र उहाँबाट केही कुरा पाउनलाई उहाँसँग बिन्ती गरिन्। 21 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले के कुराको चाहना गर्छौ?” तिनले उहाँलाई भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा दुई जना छोरामध्ये एउटा तपाईंको दायाँ हातपट्टि र अर्को बायाँ हातपट्टि बस्न् भनेर आज्ञा गर्नुहोस।” 22 तर येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरूले के मागिहेका छौ, सो तिमीहरूलाई थाहा छैन। के मैले पिउन गइहेको कचौराबाट पिउन तिमीहरू सक्षम छौ र?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीहरू सक्षम छौ।” 23 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मेरो कचौराबाट त पिउनेछौ।” तर मेरो दाहिने हातपट्टि र मेरो देव्रे हातपट्टि बस्न दिने मैले होइन, तर यो तिनीहरूका निमित्त हो, जसका निमित्त मेरा पिताद्वारा तयार पारिएको छ।” 24 जब अरु दस जना चेलाले यो कुरालाई सुने, तिनीहरू यी दुई जना दाजुभाइसँग अति नै रुष्ट भए। 25 तर येशूले तिनीहरूलाई आफ्काहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ, कि गैरयूहीहरूका शासकहरूले तिनीहरूलाई अधीनमा राख्नुन्, र तिनीहरूका महत्त्वपूर्ण मानिसहरूले तिनीहरूमध्यि अधिकार गर्दछन्।” 26 तर तिमीहरूका बिचमा यस्तो हुनुहुन्दैन। बरु, जो तिमीहरूका बिचमा महान् हुने चाहाना गर्दछ, ऊ तिमीहरूको सेवक हुनुपर्दछ। 27 र जो तिमीहरूका बिचमा पहिलो हुने इच्छा गर्दछ, ऊ तिमीहरूको दास हुनुपर्दछ, 28 जसरी मानिसका पुत्र सेवा पाउनलाई आएका होइनन्, तर सेवा दिनलाई आएका हुन्, र धेरैका मोल तिनको निमित्त आफ्नो जीवन दिनलाई आएका हुन्।” 29 जसै तिनीहरू यीहोबाट बाहिर गए, एउटा ठुलो भिड उहाँको पछि लायो। 30 र दुई जना दृष्टिविहीन बाटोको छेउमा बसिरहेका थिए। येशू त्यहाँबाट भएर जाँदै हुनुहुन्छ भन्ने कुरा जब तिनीहरूले सुने, तिनीहरू विच्छ्याए, “हेर प्रभु, दाङ्कदा पुत्र, हामीमाथि कृपा गर्नुहोस।” 31 तिनीहरूलाई चुप रहन भन्दै भिडले तिनीहरूलाई हाक्यायो, तर तिनीहरू अझै बढी कराएर भन्यो, “हेर प्रभु, दाङ्कदा पुत्र, हामीमाथि कृपा गर्नुहोस्।” 32 तब येशू उभिनुभयो र तिनीहरूलाई बोलाएर भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूका निमित्त के गरिदिएको तिमीहरू चाहन्छौ?” 33 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु, हाम्रा आँखा खोलिउन्।” 34 तब येशू दयाले भरिनुभएर तिनीहरूका आँखा छुनुभयो। तिनीहरूले त्यतिखेरै आफ्ना दृष्टि प्राप्त गरे र उहाँलाई पछ्याए।

21 जब येशू र उहाँका चेलाहरू यरुशलेमको नजिक पुन्नुभयो र जैतून डाँडाको बेथफागे भनिने ठाउँमा आइपुनुभयो, तब येशूले दुई जना चेलालाई पठाउनुभयो, 2 र यसो भन्नुभयो, “तिमीहरू सामुन्को गाउँमा जाओ, र तिमीहरूले त्यहाँ पुने बित्तिकै बाँधेर राख्येको एउटा गधा, र त्यससँग एउटा बछाउनेछौ।” तिनीहरूलाई फुकाओ र मकहाँ ल्याओ। 3 यदि यसको विषयमा कसैले केही भन्यो भने तिमीहरूले यसो भन, ‘प्रभुलाई यसको आवश्यक परेको छ’ र त्यस मानिसले तुरून्त तिनीहरूलाई तिमीहरूसँग पठाइदिनेछन्।” 4 अगमवक्ताद्वारा भनिएको कुरा पुरा हुनलाई यस्तो हुन आयो। उहाँले भन्नुभयो, 5 “सियोनकी छोरीलाई भन, हेर, विनम्र भई र गधामाथि सवार भएर अनि गधाको बच्चा अर्थात् एउटा बछामाथि चढेर तिम्रा राजा तिमीकहाँ आउँदै हुनुहुन्छ।” 6 तब चेलाहरू गए र येशूले जस्तो निर्देशन दिनुभएको थियो, त्यस्तै गरे। 7 तिनीहरूले गधा र बछाउलाई ल्याए र तिनीहरूमाथि आफ्ना कपडाहरू बिछ्याइदिए,

र येशू ती कपडाहरूमाथि बस्नुभयो । 8 भिडमा भएकाहरू थेरैले आफ्ना कपडाहरू बाटोमा बिछ्याइदिए, र अस्त्रहरूले सुखका हाँगाहरू भाँचै र ती बाटोमा फैलाइदिए । 9 येशूको अगि गएका र उहाँलाई पछ्याएका सबै भिडले यसो भन्दै चिच्याए, “दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना । उहाँ धन्यको हुनुहन्छ जो परमेश्वरको नाउमा आउनुहन्छ । उच्च्या विराजमान हनुनेलाई होसन्ना ।” 10 जब येशू यस्तरले मन्दिरभित्र आउनुभएको थियो, सारा सहरमा हलचल भयो र तिनीहरूले भने, “यिनीं को हुन्?” 11 भिडले जवाफ दियो, “उहाँ येशू हुनुहन्छ, गालीलिको नासरतबाट आउनुभएका अगमवक्ता ।” 12 त्यसपछि येशू मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नुभयो । उहाँले मन्दिरभित्र खरिद गर्न र बेचे सबैलाई बाहिर निकालिदिनुभयो, र पैसा साटेनेरुका टेबुलहरू अनि परेवा बेच्नेहरूका आसनहरू पल्टाइदिनुभयो । 13 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यस्तो लेखिएको छ, ‘भैरो घर प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ,’ तर तिनीहरूले यसलाई डाँकूहरूका अडाना बनाउँछो ।” 14 तब दृष्टिविहीनहरू र लड्गाडाहरू मन्दिरभित्र आए, र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । 15 तर जब मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँले गर्नुभएका अचम्पका कुराहरू देखे, र जब तिनीहरूले मन्दिरमा केटाकेटीहरूले “दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना” भनेर विच्छायाइकेका सुने, तिनीहरू रिसले चुनु भए । 16 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के यी मानिसहरूले जे भनिरहेका छन्, तिमी सुन्न सक्छै?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हो! तर के तिनीहरूले कहिल्लै पढेका छैनौ, ‘धूधे बालक र शिशुहरूको मुखबाट उहाँले पूर्ण प्रशंसा लिनुभएको छ?’” 17 त्यसपछि येशू तिनीहरूबाट बिदा हुनुभयो र बेथानीको सहरमा जानुभयो र उहाँले त्यो रात त्यहीं बिताउनुभयो । 18 बिहान जब उहाँ सहरमा फर्कनुभयो, उहाँ भोकाउनुभएको थियो । 19 उहाँले बाटोको छेउमा एउटा अन्जीरको बोट देख्नुभयो, उहाँ त्यसको नजिक जानुभयो र त्यसमा पाताहरूबाटके अरु केही भेट्याउनुभएन । उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “ताँबाट अब कहिल्लै पनि फेरि कुनै फल नआओस ।” र त्यो अन्जीरको बोट तुरुन्तै सुकिहाल्प्यो । (aiōn g165) 20 जब चेलाहरूले यो देख्ये, तिनीहरू अचम्पित भए र भने, “यति चाँडै यो बोट कसरी सुकेर गयो?” 21 येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्यै म तिनीहरूलाई भन्दछु, यदि तिनीहरूमा विश्वास छ र शडका गरेन्नो भने यस अन्जीरको बोटलाई जे गरिएको थियो त्यो मात्र होइन, तर तिनीहरूले यस पहाडलाई, ‘यहाँबाट उखेलिएर समुद्रमा जा’ भन्यो भने पनि त्यसी हुनेछ । 22 तिनीहरूले विश्वास गरेर जेसुकै कुरा प्रार्थनामा माग्छौ, त्यो तिनीहरूले पाउनेछौ ।” 23 जब येशू मन्दिरमा आउनुभएको थियो, उहाँले सिकाउदै गर्नुहुँदा मुख्य पुजारीहरू र मानिसका अगुवाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “तिनीमे कुन अधिकाराले यी कुराहरू गर्दछौ? र तिनीलाई यो अधिकार कसले दियो?” 24 येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूले मलाई त्यो बतायो भने, मैले कुन अधिकाराले यी कुराहरू गर्दछौ भन्ने कुरा म तिनीहरूलाई बताउनेछु । 25 यहनानाको बप्तिस्मा कहाँबाट आएको हो? स्वर्गबाट हो या मानिसहरूबाट?” तिनीहरूले एक आपसमा यस्तो भन्दै छलफल गरे, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भन्न्यौ भने, उसले हामीलाई ‘त्यसो भए, तिनीहरूले उनलाई किन विश्वास गरेन्नै?’ भनेर भनेनेछन् । 26 तर यदि हामीले ‘मानिसबाट’ भन्न्यौ भने, हामी भिडसँग डाराउँदॉ, किनकि तिनीहरू सबैले यूहनालाई एक अगमवक्ताको रूपमा हेर्दथे ।” 27 तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिएर भने, “हामीलाई थाहा छैन ।” उहाँले पनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो “म पनि कुन अधिकाराले यी कुराहरू गर्दछु भनेर तिनीहरूलाई भन्दिन् । 28 तर तिनीहरू के विचार गर्दछौ? एक जना मानिसका दुई जना छोरा थिए । उनी पहिलोकहाँ गएर भने, ‘छोरा आज दाखबारीमा गएर काम गर ।’ 29 त्यो छोराले जवाफ दियो र भन्यो, ‘म जान्नँ,’ तर केही समयपछि उसले आफ्नो मन बदल्यो र गयो । 30 र त्यो मानिस आफ्नो दोस्रो छोराकहाँ गए र त्यही कुरा भने । यो छोराले जवाफ दियो र भन्यो,

‘हजुर, म जानेछु,’ तर त्यो गएन । 31 यी दुई जनामध्ये कुनचाहिँ छोराले आफ्नो बुबाको इच्छा पुरा गयो?” तिनीहरूले भने, “पहिलो चाहिँले ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, साँच्यै म तिनीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरूभन्दा पहिले कर उठाउनेहरू र यौनकर्मीहरू परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछन् । 32 किनकि यूहन्ना तिनीहरूकहाँ धार्मिकताको बाटोमा आए, तर तिनीहरूले उनलाई विश्वास गरेनौ, जब कि कर उठाउनेहरू र यौनकर्मीहरूले उनलाई विश्वास गरे । र तिनीहरूले जब यो भिडहेको देख्यो, उनमा विश्वास गर्नलाई पछि तिनीहरूले पश्चात्ताप पनि गरेनौ । 33 अर्को दृष्टान्त सुन । एक जना मानिस थिए, जो जमिन मालिक थिए । उनले त्यहाँ दाखबारी लगाए र त्यसको वरिपरि बार लगाए; त्यहाँ दाख पेल्ले कोल बनाए; रेखेदेखको निमित एउटा धरहरा बनाए; र खेतालाहरूलाई त्यसको ठेक्का दिए । त्यसपछि उनी अर्कै देशमा गए । 34 जब दाखबोको फसलको समय आयो, उनले दाखबारीका खेतालाहरूकहाँ दाख ल्याउनको लागि नोकरहरू पठाए । 35 तर दाखबारीका खेतालाहरूले उनका नोकरहरूलाई वशमा लिए; एउटालाई पठेटे; अर्कोलाई मारे, र अर्कोलाई चाहिँ दुड्गाले हिकाए । 36 फेरि, मालिकले पहिले भन्दा अझै धेरै नोकरहरू पठाए, तर ती दाखबारीमा काम गर्नेहरूले तिनीहरूलाई पनि त्यस्तै व्यवहार गरे । 37 त्यसपछि मालिकले यसो भन्दै आफै छोरालाई तिनीहरूकहाँ पठाए, ‘तिनीहरूले मेरा छोरालाई आदर गर्नेछन् ।’ 38 तर जब दाखबारीमा काम गर्नेहरूले मालिकको छोरालाई देख्ये, तिनीहरूले एक आपसमा भने, ‘यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, हामी यसलाई मारौं र यसको उत्तराधिकार लिअँ ।’ 39 यसैले, तिनीहरूले उसलाई पक्रे, दाखबारीबाट बाहिर पर्याँकिदिए, र उसलाई मारे । 40 जब त्यस दाखबारीका मालिक आउँछन्, तिनले ती दाखबारीमा काम गर्नेहरूलाई के गर्लान्?” 41 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “उले ती दुष्ट मानिसहरूलाई सबैभन्दा भयानक तरिकाले नाश गर्नेछन् र त्यो दाखबारी ती मानिसहरूलाई ठेक्कामा दिनेछन्, जसले फल पाकिसकेपछि त्यसको निमित मोल तिर्दछन् ।” 42 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिनीहरूले कहिल्लै धर्मशास्त्रमा पढेनौ, ‘जुन दुड्गालाई भवन निर्माण गर्नेहरूले रद्द गरे त्यहाँचाहिँ कुनाको शिर दुङ्गो बन्न्यो । यो परमप्रभुबाट भएको हो, अनि हाम्रो दृष्टिमा यो आशचयपूर्ण छ?’ 43 यसकारण, म तिनीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिनीहरूबाट टाढा लगिनेछ र एउटा यस्तो जातिलाई दिनेछ जसले आफ्नो फल फलाउनेछ । 44 जो यस दुड्गामा खस्दछ, त्यो टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ । तर जसमाथि यो खस्दछ, त्यो कुल्लिनेछ ।” 45 जब मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तिनीहरूको विषयमा उहाँले बोलिरहनुभएको थियो भन्ने तिनीहरूले दुझे । 46 तिनीहरूले उहाँलाई पक्रनवाहन्थे, तर मानिसहरूले उहाँलाई अगमवक्ता मान्ने हुनाले तिनीहरू भिडसँग डराए ।

22 तिनीहरूसँग यसो भन्दै येशू दृष्टान्तमा बोल्नुभयो, 2 “स्वर्गको राज्य एउटा यस्तो राजाजस्तो हो, जसले आफ्नो छोराको निमित विवाह भोजको तयारी गरे । 3 उनले भोजमा आउनको निमित निम्त्याइएकाहरूलाई बोलाउन आप्ना नोकरहरू पठाए, तर तिनीहरू आउन मानेन् । 4 फेरि राजाले यसो भन्दै आप्ना अरु नोकरहरू पठाए, ‘ती निम्त्याइएकाहरूलाई यसो भन्नू “मैले मेरो भोज तयार पारेको छु । मेरा गोराहरू र मोटा पशुहरू मारिएका छन्, र सबै कुरा तयार छन् । विवाहको भोजमा आओ ।’ 5 तर तिनीहरूले केही वास्ता नै गरेनन्, र एउटा आफ्नो खेतबारी, र अर्को आफ्नो व्यवसायतिर लाग्यो । 6 अरुहरूले चाहिँ राजाका नोकरहरूलाई पक्रे; तिनीहरूसँग लाजमर्दी व्यवहार गरे, र तिनीहरूलाई मारे । 7 तर राजा रिसाए । उनले आफ्ना सेनाहरू पठाए; ती हत्याराहरूलाई मारे, र तिनीहरूको सहर जलाइदिए । 8 त्यसपछि उनले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको निमित सबै तयार छन्, तर जसलाई निम्त्याइएको थियो तिनीहरू योग्यका थिएनन् । 9 त्यसैले, तिनीहरू सङ्केतको दाखबारीमा जाओ र तिनीहरूले सक्ने जति

सबै मानिसलाई विवाह भोजमा सहभागी हुन बोलाओ । 10 ती नोकरहरू सडकहरूमा गए र तिनीहरूले भेट्टाए जस्ति असल र खराब दुवै थरीका मानिसलाई एकसाथ भेला गए । त्यसैले, विवाहको घर पाहुनाहरूले भरियो । 11 तर जब राजा पाहुनाहरूलाई हेर्ने भनी भित्र आए, त्यहाँ एक जना मानिस विवाहको पोशाक नलगाईकन भोजमा आएको उनले देखे । 12 राजाले उसलाई भने, ‘मित्र, विवाहको पोशाक नलगाईकन तिमी यहाँ भित्र कसरी आयो?’ अनि त्यस व्यक्तिले केही बोल्न सकेन । 13 त्यसपछि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘यस मानिसका हात र खुट्टा बाँध, र यसलाई बाहिरी अन्धकारमा फालिदेओ, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ ।’ 14 किनकि बोलाइएकहरू धेरै छन्, तर चुनिएकाहरू थेरै छन् ।’ 15 त्यसपछि फरिसीहरू त्यहाँबाट गए, र येशूले भन्नुभएको कुरामा उहाँलाई तै कसरी जालमा पार्ने भने बारेमा योजना बनाए । 16 त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना चेलाहरू र हेरेदी दलका केही मानिसहरूलाई उहाँकहाँ पठाए । तिनीहरूले येशूलाई भने, ‘गुरुज्यू, हामीलाई थाए छ, कि तपाईं सत्य हुनुहुन्छ, र तपाईंले परमेश्वरको मार्गलाई सत्यतामा सिकाउनुहुन्छ । तपाईंकसले के सोच्छ भन्ने कुरालाई वास्ता गर्नुहुन्न, र मानिसहरूका विचमा तपाईंले पक्षपात गर्नुहुन्न ।’ 17 त्यसैले, हामीलाई भन्नुहोस, कि तपाईंके भन्नुहुन्छ? कैसरलाई कर तिर्नु उचित हो कि होइन? 18 तर येशूले तिनीहरूको दुष्टता थाहा पाउनुभयो, र भन्नुभयो, ‘पाखण्डी हो, “तिमीहरू मलाई किन जाँच्छै? 19 कर तिनै सिकका मलाई देखाओ ।” त्यसपछि तिनीहरूले उहाँकहाँ एक दिनार ल्याए । 20 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘यी कसका नाम र छाप हुन्?’ 21 तिनीहरूले उहाँलाई भने, ‘कैसरको ।’ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘त्यसो भाइ, जे कैसरका हुन्, ती कैसरलाई देओ, र जे परमेश्वरका हुन्, ती परमेश्वरलाई देओ ।’ 22 जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरू छक्क परे । त्यसपछि तिनीहरू उहाँबाट अलगिएर त्यहाँबाट गए । 23 त्यही दिनमा केही सदुकीहरू उहाँकहाँ आए, जसले पुनरुत्थान हुनेन भनेर भन्दथे । तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, 24 ‘गुरुज्यू मोशाले भनेका थिए, ‘यदि कुनै पुरुष बालक नज्माईकन मर्यादा भने, उसको भाइले त्यसकी पत्तीलाई विवाह गर्नुपर्छ र आफ्ना दाजुको निमित्त सन्तान जन्माउनुपर्छ । 25 तिनीहरू सात जना दाजुभाइ थिए । पहिलोले विवाह गयो । कुनै पनि सन्तान न भईक्कन उसले आफ्नी पत्ती आफ्नो भाइलाई छोड्यो । 26 त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यसै गयो, त्यसपछि तेसोले, र साताँ भाइसम्म यसतै हुँदै गयो । 27 तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो स्त्री पनि मरी । 28 अब पुनरुत्थानमा ती सात दाजुभाइमध्ये त्यो स्त्री कुन चाहिंको पत्ती हुँचे? किनकि तिनीहरू सबैते उत्साग विवाह गरिसकेका छन् ।’ 29 तर येशूले तिनीहरूलाई जगाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, ‘तिमीहरू भुलाम परेका छौ, किनभने तिमीहरू धर्मशास्त्र वा परमेश्वरको शक्तिलाई जान्दैनै । 30 किनकि पुनरुत्थानमा तिनीहरू न त विवाह गर्दछन्, न त तिनीहरूलाई विवाहको निमित्त दिइछ । बरु, तिनीहरू स्वर्गमा हुने दूतहरूजस्तै हुँच्छन् । 31 तर मृतकहरूस्को पुनरुत्थानको बारेमा परमेश्वरद्वारा यसरी तिमीहरूलाई भनिएको के तिमीहरूले पढेका छैनौ, 32 ‘म अब्राहामिका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकब्का परमेश्वर हुँ? परमेश्वर मृतकहरूको परमेश्वर हुनुहुन्न, तर उहाँ जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।’ 33 जब भिडेले यो सुन्नो, तिनीहरू उहाँको शिक्षामा छक्क परे । 34 तर येशूले सदुकीहरूलाई चुप पार्नुभएको जब फरिसीहरूले सुने, तिनीहरू भेला भए । 35 तिनीहरूमध्येका एक जना व्यवस्थाका गुरुले उहाँको जाँच गर्दै एउटा प्रश्न सोधे, 36 ‘गुरुज्यू व्यवस्थामा सबैभन्दा महान् आज्ञाचाहिं कुन हो?’ 37 येशूले उनलाई भन्नुभयो, ‘तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा समझले प्रेम गर्न ।’ 38 योचाहिं पहिलो र महान् आज्ञा हो । 39 अनि दोस्रो आज्ञा पनि यसै छ- ‘तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई झाँ प्रेम गर्नु ।’ 40 सारा व्यवस्था र अगमवक्ताहरू यी दुर्विवाह आज्ञामाथि आधारित छन् ।’ 41 फरिसीहरू एकै

ठाउँमा जम्मा भएको बेलामा येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्नुभयो । 42 उहाँले भन्नुभयो, ‘तिमीहरू ख्रीष्टको बारेमा के विचार गर्दछौ? ख्रीष्ट कसका पुत्र हुन्?’ तिनीहरूले उहाँलाई भने, ‘दाउदका पुत्र ।’ 43 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘त्यसो भए, दाउद पवित्र आत्माले भरिदा तिनले किन उहाँलाई यसरी प्रभु भनी पुकारे, 44 ‘परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, “जबसम्म मैले तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो पाउदान बनाउँदैन, तबसम्म तिमी मेरो दाहिने हातपट्टै बस ।?” 45 यदि दाउदले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भन्दछन् भने, उनी कसरी दाउदका पुत्र हुन सक्छन् त?’ 46 तिनीहरू कसैले पनि जवाफमा एउटा शब्द पनि बोल्न सकेन, र त्यस दिनपछि उहाँलाई कसैले पनि अरु प्रश्नहरू सोध्ने साहस गरेन ।

23 त्यसपछि येशू भिडहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग बोल्नुभयो । 2 उहाँले

भन्नुभयो, ‘शास्त्रीहरू र फरिसीहरू मोशाको आसनमा बस्छन् ।’ 3 यसकारण, तिनीहरूले तिमीहरूलाई जे गर भनी आज्ञा गर्दछन्, ती कुरा गर र तिनीहरूलाई पालन गर । तर तिनीहरूका काम्महरूको अनुसरण नगर, किनकि तिनीहरू कुराहरूचाहिं गर्दछन्, तर पछि आफैले ती गर्दैनन् । 4 हो, तिनीहरूले बोक्न कठिन हुने गाहौं भारीहरू बाँधिदैनन्, अनि तिनीहरूले ती मानिसहरूका काँधहरूमा राखिदैनन् । तर तिनीहरू आफैले भने ती बोक्नलाई एउटा आँला पनि चलाउँदैनन् । 5 तिनीहरूले सबै काम मानिसहरूले देख्नु भनेर गर्न । किनकि तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रका द्युम्काहरू लामो पार्दैनन् । 6 तिनीहरूले भोजमा मुख्य स्थानहरू र सभाघरहरूमा प्रमुख आसनहरू मन पराउँदैन, 7 अनि बजारहरूमा विशेष अभिवादन गरिएको र मानिसहरूद्वारा ‘रब्बी’ भनी सम्बोधन गरिनुहोस । 8 तर तिमीहरूलाई ‘रब्बी’ भनी सम्बोधन गरिनुहोस, किनकि तिमीहरूले आफ्ना वस्त्रका द्युम्काहरू लामो पार्दैनन् । 9 अनि पृथ्वीमा कुनै पनि मानिसलाई पिता भनी नपुकार, किनकि तिमीहरूका एक मात्र पिता हुनुहुन्छ, र उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ । 10 न त ‘गुरुज्यू’ भनी कसैले तिमीहरूलाई बोलाउन, किनकि ख्रीष्ट तिमीहरूका एक मात्र गुरु हुनुहुन्छ । 11 तर जो तिमीहरूका माझामा सबैभन्दा महान् छ, ऊ तिमीहरूका दास हुनेछ । 12 जसले आफूलाई हीच्याउँछ, त्यसलाई उच्च यारिनेछ । 13 तर धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, र त्यसपछि तिमीहरूलाई ए पाखण्डीहरू! तिमीहरू मानिसहरूका सामुन्ने सर्वाङ्को राज्यलाई बन्द गर्दछौ । किनकि तिमीहरू यसमा आफै प्रवेश गर्दैन, अनि न त प्रवेश गर्न लालोकाहरूलाई त्यसो गर्न दिन्छौ । 14 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू विधावाहरूका घरहरू नष्ट गर्दछौ, जब कि लामो-लामो प्रार्थना गरी देखाउँदछौ । यसकारण, तिमीहरूले अझ बढी दण्ड पाउँदैन । 15 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! किनकि एक जनालाई आफ्नो मतमा त्याउनलाई तिमीहरू समुद्र र जसिन चाहर्दछौ । जब त्यो तिमीहरूको मतमा आउँछ, त्यसलाई आफू भन्दा दोब्बर नरकको पुत्र बनाउँछौ । (Geenna g1067) 16 धिक्कार तिमीहरूलाई, ए अन्धा अमुताहरू हो, तिमीहरू जसले भन्दछौ, ‘कसैले मन्दिरको शपथ खान्छ भने, केही पनि हुँदैन । तर जसले मन्दिरको सुनको शपथ खान्छ, ऊ आफ्नो शपथद्वारा बाँधिन्छ ।’ 17 ए दृष्टिविहीन मूर्खहरू हो! कुनचाहिं तुलो हो— सुन कि त्यस सुनलाई परमेश्वरकहाँ अर्पण गर्ने मन्दिर? 18 अनि, ‘कसैले वेदीको शपथ खान्छ भने, केही पनि हुँदैन । तर कसैले त्यसमाथि राखिएको भेटीको शपथ खान्छ भने, ऊ आफ्नो शपथद्वारा बाँधिन्छ ।’ 19 ए अन्धा मानिसहरू हो, कुनचाहिं तुलो हो— भेटी कि त्यस भेटीलाई परमेश्वरकहाँ अर्पण गर्ने वेदी? 20 अनि जसले वेदीको शपथ खान्छ, उसले त्यस वेदी र त्यसमाथि भएका सबै थोकको शपथ खान्छ । 21 अनि जसले मन्दिरको शपथ खान्छ, उसले त्यस मन्दिर र त्यसमा बास गर्नुहोसको शपथ खान्छ । 22 अनि जसले स्वर्गको

शपथ खान्छ, उसले परमेश्वरको सिंहासन र त्यसमा बास गर्नुहोनेको शपथ खान्छ । 23 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू पुदिना, सुप र जिराका दर्शांश दिन्छौ, तर व्यवस्थाका गहन कुराहरू अर्थात् न्याय, कृपा र विश्वासलाई बेवास्ता गरेका छौ । तर यी कुराहरू तिमीहरूले गर्नुपर्न थियो र यी अरु कामहरूलाई अवहेलना नगर्नुपर्न थियो । 24 ए अन्था अगुवाहक हो, तिमीहरू जो भुमिनालाई चाल्दछौ, तर उंटलाई चाहिं निल्दछौ । 25 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! तिमीहरू कचौराहरू र थालहरूको बाहिरपट्टि धुन्छौ, तर भित्रपट्टि तिमीहरू अन्यायपूर्ण माग र लोभले भरिएका छन् । 26 ए अन्था फरिसी हो, पहिले कचौरा र थालको भित्रपट्टि सफा गर, ताकि त्यसको बाहिरपट्टि पनि सफा होस् । 27 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू चुनले पोतेका चिहानहरूजस्ता छौ, जुन बाहिरपट्टि सुन्दर देखा पर्दछन्, तर भित्रपट्टि चाहिं मरेका मानिसहरूका हाडहरू र सबै अशुद्धताले भरिएका छन् । 28 यसै गरी, तिमीहरू पनि बाहिर मानिसहरूका सामुन्ने धर्मी देखा पर्दछौ, तर भित्रपट्टि तिमीहरू कपट र दुष्टताले भरिएका छौ । 29 धिक्कार तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरू, ए पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू अगमवक्ताहरूका चिहानहरू बानाईदछौ र धर्मीहरूको समयमा जिएका भए, अगमवक्ताहरूको रात बातावारे काममा तिमीहरूसँग सहभागी हुने थिएन् । 31 यसकारण, तिमीहरू आँफैले तिमीहरू तिमीहरूका सन्तान हो भनी गावाही दिन्छौ जसले अगमवक्ताहरूको हत्या गरे । 32 तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको कामलाई पनि पुरा गर्छौ । 33 ए सर्पहरू हो, साँपका सन्तानहरू, तिमीहरू नरकको दण्डबाट कसरी उन्केन्छौ? (Geenna g1067) 34 त्यसकारण, हेर, म तिमीहरूहाँ अगमवक्ताहरू, बुद्धिमान् मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु । तिमीहरूले मानेछौ र कुसमा टाँगेछौ । अनि तिमीहरूले केहीलाई तिमीहरूले आफ्ना सभाधरहरूमा कोरा लगाउनेछौ र सहर हुँदौ धपाउनेछौ । 35 यसको परिणाम यस्तो हुनेछ, कि पृथ्वीमा बगाइएका सबै धर्मी जनको रगत तिमीहरूसाथि आइपनेछ— धर्मी हाविलको रगतदेखि लिएर बेरेक्याहाका छोरा जकरियाको रातसम्म, जसलाई तिमीहरूले पवित्र-स्थान र वेदीको माझामा हत्या गन्नौ । 36 साँच्चे म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा यसै पुस्तामाथि आइपनेछन् । 37 ए यस्तलेम, ए यरूस्तलेम, तँ जसल अगमवक्ताहरूलाई मार्घस् र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्छस्! कति पटक मैले तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरै, जसरी एउटा कुखुरीले आफ्ना चलाहरूलाई त्यसको पर्खेटापुनि बटुल्छ, तर तैरै इच्छा गरिनस् । 38 हेर, तिमीहरूका घर तिमीहरूका सामु उजाड पारिएका छन् । 39 किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘परमप्रभुको नाउंमा आउने धन्यका हुन्’ भनी तिमीहरूले नभनेसम्म, अबदेखि तिमीहरूले मालाई देखेउनैनौ ।

24 येशु मन्दिरबाट बाहिर जानुभयो र उहाँ आफ्नो बाटोमा जाँदै हुनुहुन्थ्यो । उहाँलाई मन्दिरका भवनहरू देखाउन उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए । 2 तर उहाँले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, ‘कै तिमीहरूले यी सबै कुरा देखेउनौ? साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा छोडिएउनै, सबै भक्तका इनेछन् ।’ 3 जब उहाँ जैतून डाँडामा वस्नुभयो, चेलाहरू उहाँकहाँ सुट्कै आए र भने, “हामीलाई भन्नुहोस्, यी कुराहरू कहिले हुनेछन्? तपाईंको आगमन र संसारको अन्तको चिन्ह के हुनेछ?” (ai09 g165) 4 येशूले जावाफ दिनुभयो र तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “होसियर रहो, कसलै तिमीहरूलाई नभडिकाओस् ।” 5 किनकि मेरो नाउंमा धेरै जना आउनेछन् । किनकि तिमीहरूले भन्नेछन्, ‘मै नै ख्रीष्ट हुँ!’ र थेरेलाई भड्काउनेछन् । 6 तिमीहरूले लडाई र लडाईका हल्ला सुन्नेछौ । तर तिमीहरू, विचलित नहोओ, किनकि यी कुराहरू हुनैपर्छ; तर अझै अन्त आइसकेको

हुँदैन । 7 किनकि जातिको विरुद्धमा जाति खडा हुनेछ, र राज्यको विरुद्धमा राज्य खडा हुनेछ । विभिन्न ठाउँमा अनिकाल हुनेछ र भूकम्पहरू जानेछन् । 8 तर यी सबै कुरा प्रसव-वेदानको सुन्नावत मात्र हो । 9 तब तिमीहरूले तिमीहरूलाई सङ्कटको लागि सुन्नावेनेछन् र तिमीहरूलाई मार्नेछन् । मेरो नामको खातिर सबै जातिद्वारा तिमीहरूलाई धृणा गरिनेछ । 10 तब धेरै जनाले ठेस खानेछन्, र एक अर्कालाई धोका दिनेछन्, एक अर्कालाई धृणा गर्नेछन् । 11 धेरै झुटा अगमवक्ता खडा हुनेछन् र धेरै जनालाई बहकाउनेछन् । 12 किनभने अधर्मको वृद्धि हुनेछ, धेरै जनाको प्रेम सेलाउनेछ । 13 तर जो अन्तसम्म रिथर रहन्छ, उसले उद्धार पाउनेछ । 14 राज्यको यो सुसमाचार सारा संसारमा सबै जातिलाई साक्षीको रूपमा प्रवार गरिनेछ । तब अन्त आउनेछ । 15 त्यसकारण, जब तिमीहरूले दानिएल अगमवक्ताले भनेका जस्तै त्यस विनाशकारी धृणित व्यक्तिलाई पवित्र स्थानमा उभिएका देख्छौ (पाठकले आफै बुझोस), 16 जो यहूदियामा छन्, तिमीहरू पहाडहरूतिर भागून, 17 जो घरको छानामाथि छ, उ घरबाट कुनै सामान लिन तल नझारोस् । 18 र जो खेतमा छ, उ आप्नो खास्टो लिन नफकोस् । 19 तर ती दिनमा हाय तिमीहरूलाई जो गर्भवती छन् र जसले शिशुहरूलाई दूध चुसाउँछन्! 20 धैंडेमा वा शवाथको दिनमा तिमीहरू भाग्न नपरेस् भनी प्रार्थना गर । 21 किनकि त्यस बेल महासङ्कष्ट हुनेछ, जुन संसारको सुरुदेखि अहिलेसम्म कहिल्यै भएको छैन, न त कहिल्यै फेरि हुनेछ । 22 ती दिनहरू नघटाइएसम्म कुनै शरीर पनि बच्नेछैन । तर चुनिएकाहरूका निम्ति ती दिनहरू घटाइएनेछन् । 23 तब यदि कसैले तिमीहरूलाई हेर, ख्रीष्ट यहाँ छन्’ वा, ‘ख्रीष्ट त्यहाँ छन्’ भन्न भने त्यसलाई विश्वास नगर । 24 किनकि झुटा ख्रीष्टहरू र झुटा अगमवक्ताहरू आउनेछन् र हुन सके, चुनिएकाहरूलाई समेत बहकाउनलाई ढुला-ढुला चिन्हहरू र चमत्कारहरू देखाउनेछन् । 25 हेर, मैले यी अगाडि नै तिमीहरूलाई बताएको छु । 26 त्यसकारण, यदि तिमीहरूले तिमीहरूलाई हेर, उहाँ उजाड-स्थानमा हुनुहुन्छ भनेर भन्नुभने, उजाड-स्थानतिर नजाओ । वा हेर, उहाँ भित्री कोठाहरूमा हुनुहुन्छ भनेर भन्नुभने, त्यसलाई विश्वास नगर । 27 किनकि जसरी बिजुली पूर्वावट चक्कन्छ र पश्चिमसाम्म त्यसको उज्यालो पुढिछ, मानिसका पुत्रको आगमन पनि त्यसतै हुनेछ । 28 जहाँ सिनो छ, त्यहाँ गिद्धहरू भेला हुनेछन् । 29 तर ती दिनमा सङ्कष्ट आए लगतै सूर्य अँध्यारो हुनेछ; चन्द्रमाले आफ्नो ज्योति दिनेछैन; तारहरू आकाशबाट ख्सेछन्, र सर्वगका शक्तिहरू डगमाउनेछन् । 30 तब मानिसका पुत्रको चिन्ह आकाशमा देखा पर्नेछ, अनि पृथ्वीका सबै जातिले विलाप गर्नेछन् । तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई आकाशको बादलमा शक्तिर र ढुलो महिमासाथ आउदै गरेको देखेउनै । 31 उहाँनै आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई तुहीको ढुलो आवाजका साथ पठाउनुहोस्छ, अनि तिमीहरूले उहाँका चुनिएकाहरूलाई आकाशको एउटा छेउदेखि अर्को छेउसम्म चारै दिशाबाट भेला गराउनेछन् । 32 अन्जीरको बोटबाट पाठ सिक । जब त्यसका हाँगाहरू कलिला हुन्नन् र पातहरू पलाउँनै, तब ग्रीष्म ऋतु आउदै भ भनेर तिमीहरूले थाहा पाउँछौ । 33 त्यसरी तै, जब तिमीहरूले पनि यी सबै कुरा देख्छौ, उहाँ नैजिकै अर्थात् ढोकाकै छेउमा हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले जानुपर्छ । 34 साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा नभनेसम्म यो पुस्ता चित्रेर जानेछैन । 35 स्वर्ग र पृथ्वी चित्रेर जानेछैन, तर मेरा वचन चित्रेर जानेछैन । 36 तर त्यस दिन र घडीको विषयमा कसैलाई पनि थाहा छैन, न त स्वर्गका स्वर्गदूतहरूलाई, न पुत्रलाई, तर पितालाई मात्र थाहा छ । 37 मानिसका पुत्रको आगमन पनि नोआका दिनमा जस्तै हुनेछ । 38 किनकि ती दिनहरूमा जलप्रलय आउनुभद्दा अगि नोआ जहाजभिर नपसुन्जेल तिमीहरू खाँदै र पिउँदै, चिवाह गर्दै र विवाह गराउँदै थिए, 39 अनि प्रलय आएर तिमीहरू सबैलाई नलमुँजेलसम्म तिमीहरूलाई केही पनि थाहा थिएन । मानिसका पुत्रको आगमन पनि त्यसतै हुनेछ । 40 तब खेतमा दुई जना हुनेछन्— एक जना लागिनेछ, र अर्को यहाँ छोडिनेछ । 41 दुई जना स्त्री जाँतो

पिंधिरहेका हुनेछन्- एउटा लगिनेछ र अर्को त्यहाँ छोडिनेछ । 42 त्यसकारण, तिमीहरू जागा रहो, किनकि तिमीहरूका प्रभु कुन दिन आउनुहोनेछ भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा छैन । 43 तर यो जान, कि रातको कुन समयमा चोर आउँदै छ भन्ने कुरा घरको धनीलाई थाहा भएको भए, उ जागा बस्ने थियो र चोरलाई उसको घर फोर्न दिने थिएन । 44 त्यसकारण, तिमीहरू पनि तयार हुनुपर्छ, किनकि मानिसका पुत्र तिमीहरूले आशा नारेको बेलामा आउनुहोनेछ । 45 त्यसैले, विश्वासयोग्य र बुद्धिमान् नोकर को हो, जसलाई उसको मालिकले आफ्नो घरका मानिसहरूलाई तिमीहरूका खाना ठिक समयमा तिमीहरूलाई दिनालाई नियुक्त गरेको छ? 46 त्यो नोकर धन्य हो, जसलाई उसको मालिक आउँदा त्यसै गरिरहेको भेटाउनेछ । 47 साँच्यै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि मालिकले उसित भएका सबै कुराको जिम्मा उसलाई दिनेछ । 48 तर यदि दुष्ट नोकरले त्यसको मनमा, 'भेरो मालिक ढिला हुनुभएको छ' भनी भन्दछ, 49 अनि उसले आफ्ना सहकर्मी नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ, र मतवालाहरूसँग खान्छ र पिँड भने, 50 त्यस नोकरले आशा नारेको दिनमा र त्यसलाई थाहा नभएको घडीमा त्यस नोकरको मालिक आउनेछ । 51 त्यसको मालिकले त्यसलाई दुई दुक्का पारी काट्नेछ र त्यसको दशा ती पाखण्डीहरूको जस्तै हुनेछ, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ ।

25 तब स्वर्गको राज्य ती दस कन्याजस्तै हुनेछ जसले आ-आफ्ना बत्तीहरू लिएर दुलहालाई भेटन गए । 2 तिमीहरूमध्ये पाँच जना निर्बुद्धि र पाँच जना बुद्धिमती थिए । 3 किनकि जब ती निर्बुद्धि कन्याहरूले आफ्ना बत्तीहरू लिए, तिमीहरूले आफूसँग कृति पनि तेल लगेन् । 4 तर बुद्धिमती कन्याहरू प्रत्येकले बत्तीहरूसँग आ-आफ्ना तेलका भाँडाहरू पनि लगे । 5 दुलहा आउन ढिला भएको हुनाले तिमीहरू सबै निन्दामा परे र सुते । 6 तर मध्यरातमा एउटा आवाज आयो, 'हेर, दुलहा! बाहिर जाऊ अनि उनलाई भेट ।' 7 त्यसपछि ती सबै कन्या उठेर र आ-आफ्ना बत्तीहरूलाई ठिक्क पारे । 8 निर्बुद्धि कन्याहरूले बुद्धिमतीहरूलाई भने, 'हामीलाई तिमीहरूका केही तेल देऊ किनभने हाम्रा बत्तीहरू निभ्न लागेका छन् ।' 9 तर बुद्धिमती कन्याहरूले जवाफ दिए र भने, 'तिमीहरू र हामी दुवैलाई प्रशस्त पुनेर तेल न भएकोले, तेल बेच्नेहरूकहाँ जाओ र आफ्नो लागि तेल किन ।' 10 जब तिमीहरू तेल किन्न बाहिर गए, दुलहा आइपुगे अनि जति जना तयार थिए तिमीहरू विवाहको भोजमा उनीसँगै गए, अनि ढोका बद्द गरियो । 11 केही समयपछि अरु कन्याहरू पनि आएर भने, 'प्रभु, प्रभु, हाम्रो लागि खोलिदियुहोस ।' 12 तर उनले जवाफ दिएर भने, 'साँच्यै म तिमीहरूलाई भन्दछु, म तिमीहरूलाई चिन्दिन ।' 13 त्यसकारण, जागा रहो, किनकि त्यो दिन वा घडी तिमीहरूलाई थाहा छैन । 14 किनकि यो परदेश जानै लागेको मानिसजस्तै हो । उसले आफ्ना नोकरहरूलाई बोलाए र तिमीहरूलाई आफ्नो सम्पत्तिको जिम्मा दिए । 15 उनले तिमीहरूमध्ये एक जनालाई पाँच सिक्का दिए; अर्कोलाई दुई सिक्का र फेरि अर्कोलाई उनले एक सिक्का दिए । प्रत्यक्कले आफ्नो क्षमताअनुसार ती रकमहरू लिए, अनि त्यो मानिस तुरुन्तै आफ्नो यात्रामा हिँड्यो । 16 पाँच सिक्का पाउने तुरुन्तै गयो र उसले त्यसलाई लगानी गयो, र त्यसबाट अर्को पाँच सिक्का कमायो । 17 त्यसै गरी, जसले दुई सिक्का पाएको थियो, उसले पनि त्यसबाट अर्का दुई सिक्का कमायो । 18 तर एउटा मात्र सिक्का पाएको नोकर गयो र उसले एउटा खाल्डो खन्यो, र आफ्नो मालिकको पैसा त्यहाँ लुकायो । 19 अब थेरै समयपछि ती नोकरहरूका मालिक फर्केर आए अनि तिमीहरूसँग हिसाब लिए । 20 पाँच सिक्का पाएको नोकर आयो र उसले अर्को पाँचवटा सिक्का ल्यायो । उसले भन्यो, 'मालिक, तपाईंले मलाई पाँचवटा सिक्का दिनुभएको थियो, हेरुहोस, मैले अर्का पाँचवटा सिक्का कमाएको छु ।' 21 उसको मालिकले उसलाई भने, 'स्याबास, असल र विश्वासयोग्य नोकर! तिमी थेरै कुरामा विश्वासयोग्य भएको छौ । म तिमीलाई थेरै कुरामाथि अधिकार दिनेछु । तिमी पनि आफ्नो

मालिकको खुसीमा सामेल होऊ ।' 22 दुईवटा सिक्का पाएको नोकर आयो र भन्यो, 'मालिक तपाईंले मलाई दुईवटा सिक्का दिनुभएको थियो । हेरुहोस, मैले अर्का दुईवटा सिक्का कमाएको छु ।' 23 उसको मालिकले उसलाई भने, 'स्याबास, असल र विश्वासयोग्य नोकर! तिमी थेरै कुरामा विश्वासयोग्य भएको छौ । म तिमीलाई थेरै कुरामाथि अधिकार दिनेछु । तिमी पनि आफ्ना मालिकको खुसीमा सामेल होऊ ।' 24 त्यसपछि एउटा सिक्का पाएको नोकर आयो र भन्यो, 'मलाई थाहा छ, कि तपाईं कडा स्वभावको मानिस हुनुदुन्छ । तपाईंले आपूर्ते नरोपेको ठाउँबाट कटनी गर्नुहुन्छ र नछरेको ठाउँबाट फसल निकाल्नुहुन्छ । 25 मलाई डर थियो । त्यसकारण, म गएँ र तपाईंको सिक्कलाई जमिनमुनि लुकाइराख्यै । हेरुहोस, जे तपाईंको हो यसलाई लिउहोस ।' 26 तर उसको मालिकले जवाफ दिए र भने, 'ए दुष्ट र अल्छी नोकर, मैले नरोपेको ठाउँबाट कटनी गर्नु र नछरेको ठाउँबाट फसल निकाल्नु भनेर तालाई थाहा थियो । 27 त्यसकारण, तैले मेरो पैसा साहकहाँ दिनुपर्ने थियो, र म आउँदा मैले आफ्नो पैसा ब्याजसहित पाउने थिएँ । 28 त्यसकारण, त्योसँग भएको एक सिक्का लेआँ र जुन नोकरसँग दस सिक्का छ त्यसलाई देओ । 29 किनकि जससँग छ त्यसलाई अझ थेरै दिनेछ अर्थात् अझ प्रशस्त गरी दिनेछ । तर जससँग छैन, त्योसँग भएको पनि त्यसबाट खोसिनेछ । 30 त्यो बेकमा नोकरलाई बत्तीरी अन्धकारमा फालिदेओ, जहाँ रुवाबासी र दाहा किटाइ हुनेछ ।' 31 जब मानिसका पुत्र आफ्नो महिमामा आउनेछन् र उनको साथमा सारा सर्वगदूतहरू आउनेछन्, उनी आफ्नो महिमित सिंहासनमा विराजमान हुनेछन् । 32 उनको सामुन्ने सारा जाति भेला गराइनेछन्, र जसरी गोठालाले आफ्ना भेडाहरूलाई बाख्याहरूस्त छुट्याउँछ, त्यसरी नै उनले एउटा मानिसलाई अर्कोबाट छुट्याउनेछन् । 33 उनले भेडाहरूलाई आफ्नो दायाँ हातपटि र बाख्याहरूलाई आफ्नो बायाँपटि राखेछन् । 34 त्यसपछि राजाले आफ्नो दाहिनेपटि भएकाहरूलाई भन्नेछन्, 'आओ, तिमीहरू जो मेरा पिताद्वारा आशिषित भएको छौ, संसारको सुष्टिदेखि नै तिमीहरूका लागि तयार पारिएको राज्यलाई अधिकार गर । 35 किनकि म भोकाएको थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई खान दियौ; म पायासी थिएँ र तिमीहरूले मलाई भित्र आउन दियौ; 36 म नाड्गो थिएँ र तिमीहरूले मलाई लुगा पहिराइदियौ; म बिरामी थिएँ र तिमीहरूले मेरो वास्ता गयौ; म इयालखानामा थिएँ र तिमीहरू मकहाँ आयौ ।' 37 त्यसपछि धर्घी जनहरूले जवाफ दिए र भन्नेछन्, 'प्रभु हामीले कहिले तपाईंलाई भोकाउनुभएको देख्याँ र तपाईंलाई खुवायाँ? वा तिखाउनुभएको देख्याँ र तपाईंलाई पिउन दियाँ? 38 र हामीले कहिले तपाईंलाई परदेशी भएको देख्याँ र तपाईंलाई भित्र ल्यायाँ? 39 र हामीले तपाईंलाई बिरामी वा इयालखानामा कहिले देख्याँ र हामी तपाईंकहाँ आयौ?' 40 र राजाले जवाफ दिएछन् र तिमीहरूलाई भन्नेछन्, 'साँच्यै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले यहाँ मेरा भाइहरूसम्ये सानोभन्दा सानोलाई जे-जति गयौ, त्यो मेरो मिसितै गयौ ।' 41 त्यसपछि उनले आफ्नो बायाँ हातपटि भएकाहरूलाई भन्नेछन्, 'हे श्रापितहरू, मबाट दूर भएर अनन्त आगोमा जाओ, जुन दुष्ट र त्यसका दूतहरूका लागि तयार गरिएको हो, (aiónios g166) 42 किनभने म भोकाएको थिएँ, तर तिमीहरूले मलाई खान दिएनौ; म तिखाएको थिएँ, तर तिमीहरूले मलाई पिउन दिएनौ; 43 म परदेशी थिएँ, तर तिमीहरूले मलाई भित्र लगेनौ; नाड्गो थिएँ, तर तिमीहरूले मलाई पहिराइनौ; बिरामी थिएँ र इयालखानामा थिएँ, तर तिमीहरूले मेरो वास्ता गरेनौ ।' 44 त्यसपछि तिमीहरूले पनि जवाफ दिनेछन् र भन्नेछन्, 'प्रभु, हामीले तपाईंलाई भोकाउनुभएको, वा तिखाउनुभएको, वा परदेशी, वा नाड्गो, वा बिरामी हुनुभएको, वा इयालखानामा कहिले देख्याँ र हामीले तपाईंको सेवा गरेनौ?' 45 अनि उनले तिमीहरूलाई जवाफ दिनेछन् र भन्नेछन्, 'साँच्यै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यिनीहरूमध्ये सानोभन्दा सानोलाई जे गरेनौ,

त्यो तिमीहरूले मेरो निमित गरेनौ ।” 46 यिनीहरू अनन्तको दण्डमा जानेछन् तर धर्मीहरूचाहिं अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन् ।” (aiōnios g166)

26 येशूले यी सबै वचन भनिसक्नुभएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, 2 “तिमीहरूलाई थाहा छ, कि दुई दिनपछि निस्तार-चाड आउँदै छ, र मानिसका पुत्र कुसमा टाँगिनको निमित सुमिनेछ ।” 3 त्यसपछि कैयाफा नाउँ गरेका प्रधान पुजारीको दरबारमा मुख्य पुजारीहरू तथा मानिसहरूका एल्डरहरू एकसाथ भेला भए । 4 तिनीहरू मिलेर येशूलाई छलसित पक्रने र उहाँलाई मार्ने बड्यन्त्र गरे । 5 किनकि तिनीहरूले यसरी भनिरहेका थिए, “चाडको बेलामा भने होइन, ताकि मानिसहरूका माझ खैलाबैला नमच्चियोस् ।” 6 अनि जब येशू बेथानियामा सिमोन भन्ने एक जना कुष्ठरोगीको घरमा हुनुहुन्थ्यो, 7 उहाँ एउटा टेबुलमा अडेस लगाएर बसिरहनुहुँदा अति बहुमूल्य अत्तरको सिङ्गामरमरको एउटा शीशी बोकेको एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई, र उसले त्यसलाई उहाँको शिरमा खन्याइदिई । 8 तर जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरू रिसाएर भने, “यसरी नोक्सानी गर्नुको कारण के हो? 9 यसलाई ठुलो रकममा बेच्च सकिन्थ्यो, र गरिबलाई दिन सकिन्थ्यो ।” 10 तर येशूले यो जानेर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले यी स्त्रीलाई किन दुःख दिइरहेका छाँ? किनकि यिनले मेरो निमित अति नै आप्नो काम गरेकी छन् ।” 11 गरिबहरू त तिमीहरूसँग सर्थै हुनेछन्, तर म तिमीहरूसँग सर्थै रहनेछैन । 12 किनकि जब यी स्त्रीले यो अत्तर मेरो शरीरमधि ख्यालाई निलेरे मेरो दफनको निमित यो गरिन । 13 साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो सुसमाचार संसारको जुनसकै ठाउँमा प्रचार गरिँदा, यी स्त्रीले जे गरेकी छन्, तिनको समझनामा यो चर्चा गरिनेछ ।” 14 त्यसपछि बाह जनामध्येको एक जसको नाउँ यहूदा इस्करियोत थियो, ऊ मुख्य पुजारीहरूकहाँ गयो, 15 र भयो, “उहाँलाई तपाईहरूकहाँ पक्राइदिनलाई तपाईहरूले मलाई के दिन तयार हुनुहुन्छ?” तिनीहरूले उसको निमित तिसवाटा चाँदीका सिक्का क्षुट्ट्याइदिए । 16 त्यस बेलादेखि उहाँलाई तिनीहरूका हातमा पक्राइदिनलाई उसले मीका खोजिन्दैप्पो । 17 अब अख्यमिरी रोटीको चाडको पहिलो दिनमा चेलाहरू येशूकहाँ आएर भने, “हामीले तपाईंको निमित निस्तार-चाडको भोज कहाँ तयार पारेको तपाई चाहनुहुन्छ?” 18 उहाँले भन्नुभयो, “सहरमा एक जना व्यक्तिकहाँ जाओ र उसलाई भन, “गुरुले भन्नुहुँ, मेरो समय नजिके आइपुरोको छ । म तिप्रो घरमा चेलाहरूसँग निस्तार-चाड मनाउन चाहन्नु ।” 19 येशूले जस्तो निर्देश दिनुभएको थियो, चेलाहरूले त्यस्त गरे, र उनीहरूले निस्तार-चाडको निमित तयारी गरे । 20 जब साँझ पर्यो, उहाँ आफ्ना बाद चेलासँग भोज खानालाई बस्नुभयो । 21 जब उहाँ र चेलाहरू खाइरहनुभएको थियो, उहाँले भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूमध्ये एक जनाले मलाई थोका दिनेछ ।” 22 उनीहरू सबै अति दुखित भए, र हरेकले उहाँलाई यसरी सोध थाले, “प्रभु, म त निश्चय नै होइन होला?” 23 उहाँले जवाफ दिनुभयो, “जसले मस्यैंग यस कचौरामा हात डुबाउँछ, उसले नै मलाई थोका दिनेछ ।” 24 मानिसका पुत्र त्यही अनुसार नै जानेछन् जसरी उनको बारेमा लेखिएको छ । तर धिक्कार त्यस व्यक्तिलाई जसको कारण मानिसका पुत्रलाई थोका हुन्छ! त्यो व्यक्ति त नजिनमैके भए त्यसको निमित असल हुने थियो ।” 25 यहूदा जसले उहाँलाई थोका दिनेबाला थियो, उसले भन्यो, “रब्बी, के त्यो म हुँ” उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमी आफैले त्यो भनेका छौ ।” 26 उहाँ र चेलाहरूले खाइरहनुहुँदा येशूले गोटी लिनुभई धन्यवाद दिनुभयो र त्यो भाँच्नुभयो । उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “लेआ, खाओ । यो मेरो शरीर हो ।” 27 उहाँले कचौरा लिनुभयो र धन्यवाद दिनुभयो, अनि त्यो उनीहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले यसलाई पिअो ।” 28 किनकि यो करारमा भएको मेरो रगत हो जुन धेरैका पापको क्षमादानको निमित बगाइएको छ । 29 तर म तिमीहरूलाई

भन्दछु, म यस बोटको फलबाट अब फेरि पिउनेछैन, जबसम्म मेरा पिताको राज्यमा म तिमीहरूसँग नयाँ गरी पिउँदिन ।” 30 उहाँहरू सबैले भजन गाइसक्नुभएपछि उहाँहरू जैतून डाँडातर्फ लाम्बुभयो । 31 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज राती मेरो कारण तिमीहरू सबै पछि हट्नेछौ, किनकि यसरी लेखिएको छ, ‘म गोठालोलाई प्रहार गर्नेछु र बथानका सबै भेडा तितरवितर हुनेछन् ।” 32 तर म उठाइएपछि म तिमीहरूभन्दा अगि गालीलामा जानेछु ।” 33 तर पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईंको कारणले सबै जना पछि हटे तापनि म कहिन्चै पछि हट्नेछैन ।” 34 येशूले उनलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीलाई भन्दछु, आज राती भाले अस्तुभन्दा अगि तिमीले मलाई तिन पल्ट इन्कार गर्नेछौ ।” 35 पत्रुसले उहाँलाई भने, “म तपाईंसँग मनुपरे तापनि म तपाईलाई इन्कार गर्नेछैन ।” अनि अरू सबै चेलाले पनि त्यसै भने । 36 त्यसपछि येशू उनीहरूसँग गेतसमनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो र आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म अलि पर गएर प्रार्थना गर्छु, तर तिमीहरूचाहिं यहाँ बस ।” 37 उहाँले पत्रुस र जब्दियाका दुई छोरालाई आफूसँग लिएर जानुभयो, र शोकित र व्याकुल हुन थाल्नुभयो । 38 त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा अत्यधिक शोकले भरिए मरेतुन्थ थाएको छ । यहाँ बस २ मर्माँ जागा रहो ।” 39 उहाँ अलि पर जानुभयो, आफ्ना धुँडा टेक्कै घोप्टो पर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “हे मेरा पिता, सम्भव भए, यो कचौरा मबाट हटिजाओस् ।” 40 उहाँ चेलाहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेटाउनुभयो, र उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू मसँग एक घण्टाको लागि पनि जागा रहन सकेनौ? 41 जागा रहो र परीक्षामा नर्पनको निमित प्रार्थना गर । आत्मा त तयार छ, तर शरीर भने कमजोर छ ।” 42 उहाँ दोसो पटक पनि पर जानुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो, र भन्नुभयो, “हे मेरा पिता, यदि मैले नपीकन यो हुँदैन भने, तपाईंको इच्छा पुरा होस् ।” 43 उहाँ फेरि आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेटाउनुभयो, किनकि तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए । 44 त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई फेरि छोड्नुभयो र पर जानुभयो । उहाँले तेसो पल्ट प्रार्थना गर्नुभयो र उहाँ वचन दोहोऽयात्तुनुभयो । 45 त्यसपछि येशू चेलाहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै पनि सुतिरहेका छाँ र आराम गरिरहेका छाँ? हेर, त्यो घडी आइसकेको छ, र मानिसका पुत्रलाई आपाहीहरूको हातमा धोकासाथ सुमिन्दै छ ।” 46 उठ, अब हामी जाऊँ । हेर, मलाई थोका दिनेचाहिं नजिके छ ।” 47 जब उहाँ बोलिरहनुभएको थियो, बाहमध्ये एक जना अर्थात् यहूदा आए । मुख्य पुजारीहरू र मानिसहरूका एल्डरहरूको एउटा ठुलो भिड उसाँगी आयो । तिनीहरू लाठीहरू र तरवारहरू बोकेर आए । 48 अब जुन व्यक्तिले येशूलाई थोका दिन लागेको थियो, त्यसले तिनीहरूलाई यसो भनी सङ्केत दिएको थियो, “जसलाई म चुम्बन गर्छु, उनी नै हुन् । उनलाई नै पैक्रनू ।” 49 तुर्न्तै यो येशूकहाँ आयो र भन्यो, “रब्बी, अभिवादन!” अनि उसले उहाँलाई चुम्बन गयो । 50 येशूले उसलाई भन्नुभयो, “मित्र, तिमीले जे गर्न आएका छौ त्यो गरिहाल ।” त्यसपछि तिनीहरू आए, र येशूमाथि हात राखे, र उहाँलाई पके । 51 हेर, येशूसँग भएकाहरूमध्ये एक जनाले आफ्नो हात उठायो; आफ्नो तरवार थुल्मो, र मुख्य पुजारीको एउटा नोकरमाथि प्रहार गयो, अनि उसको कान काटिदियो । 52 त्यसपछि येशूले उसलाई भन्नुभयो, “आफ्नो तरवारलाई त्यसको स्थानमा राख, किनकि ज-जसले तरवार उठाउँछन् तिनीहरू तरवारद्वारा नै नष्ट पारिनेछन् ।” 53 के तिमीहरू विचार गर्दछौ, कि मैले मेरा पितालाई पुकार्न सिद्धिन् र? के उहाँले मेरो निमित स्वर्गदूतहरूका बाह पल्टन पठाइदिनुहुन्न? 54 तर यस्तो हुनुपर्छ भनी धर्मशास्त्रले भनेको कसरी पुरा हुने थियो त? 55 त्यति बेला येशूले भिडलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू तरवार र लाठाहरू लिएर चोरलाई छौ मलाई इपक्रन आएका छौ? म दिनहुँ मन्दिरमा सिकाउँदै बसौ, अनि तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ ।” 56 तर

यी सबै कुरा भाए, ताकि अगमवक्ताहरूले लेखेका कुरा पुरा हुन सकून्।” त्यसपछि सबै चेलाले उहाँलाई छोडेर भागे । 57 जसले येश्वराई पक्रेका थिए तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान पुजारी कैयाफाकहाँ लगे, जहाँ शास्त्रीहरू र एल्डरहरू एकसाथ भेला भएका थिए । 58 तर पत्रुसले प्रधान पुजारीको आँगनसम्म उहाँलाई टाढैबाट पछाडाइहे । उनी भित्र गए र परिणाम कस्तो हुने होला भने हेर्न पहरेदारहस्सैंग बसे । 59 अब मुख्य पुजारीहरू र सम्पूर्ण परिषद्ले येश्वराई मृत्युदण्ड दिन उहाँको विरुद्धमा झाउतो गवाही खोजिरहेका थिए । 60 थुप्रै झूटा गवाह अगि आए तापनि उनीहरूले कुनै प्रमाण भेट्टाएनन् । तर पछि दुई जना अगि आए, 61 र भने, “यो मानिसले यसो भन्यो, ‘मैले परमेश्वरको मन्दिरलाई भक्ताएर यसलाई तिन दिनमा पुनर्निर्माण गर्न सक्छु’” । 62 प्रधान पुजारी उभिए र उहाँलाई भने, “के तिमीसँग कुनै उत्तर छैन? यी मानिसहरूले तिम्रो विरुद्धमा दिइहेका गवाही के हो?” 63 तर येशु चुप रहनुभयो । प्रधान पुजारीले उहाँलाई भने, “जीवित परमेश्वरको नाँमा म तिमीलाई आज्ञा गर्दछ, हामीलाई बताऊ कि के तिमी ख्याट अर्थात् परमेश्वरका पुत्र हो?” 64 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “त्वो तपाईं आफैले नै भन्नुभएको छ । तर म तपाईंलाई भन्दछु, कि अबदेखि उसी तपाईंले मानिसका पुत्रलाई सर्वशक्तिमान्दो दाहिने हाततिर बसिरहेका र स्वर्गका बादलहरूमाथि आउदै गरेका देख्नुहोनेछ ।” 65 त्यसपछि प्रधान पुजारीले आफ्ना लुगा च्याते र भने, “यसले ईश्वर-निन्दा गरेको छ । अब हामीलाई अरु थप गवाहहरूको आवश्यकता किन पर्यो? हेनुहोस्, अब तपाईंहरूले यिनको ईश्वर-निन्दा सुन्नुभएको छ ।” 66 तपाईंहरू के विचार गर्नुहोन्छ?” उनीहरूले जवाफ दिएर भने, “यो मारिनको लागि योग्य छ ।” 67 त्यसपछि तिनीहरूले उहाँको मुखमा थुकेर र उहाँलाई पिटे, र तिनीहरूका हातले उहाँलाई हिकारी, 68 र भने, “हे ख्याट, अब हामीलाई अगमवाणी गरी भन्, ताँलाई हिकारिने को हो?” 69 अब पत्रुसचाहिं बाहिर आँगनमा बसिरहेका थिए र एउटी दासी उनीकहाँ आई र भनी, “तिमी पनि यी गालीलाका येशूसँग थियो, होइन र?” 70 तर उन्ले तिनीहरू सबैका अगि यसो भन्दै यस कुरालाई इन्कार गरे, “तिमीले केको बोरेमा कुरा गरिरहेका छौ, मलाई त्यो थाहा छैन ।” 71 जब उनी ढोकातिर बाहिर गए, अर्की दासीले उनलाई देखी र त्यहाँ भएकाहरूलाई भनी, “यो व्यक्ति पनि नासरतको येशूसँग थियो ।” 72 अनि उन्ले पुनः शथ खाँदै इन्कार गरे, “म यी मानिसलाई चिन्दिनँ ।” 73 त्यसको केही समयपछि त्यहाँ उभिरेका मानिसहरू आए र पत्रुसलाई भने, “निश्चय नै तिमी पनि तिनीहरूमध्ये कै एक हौ, किनकि तिम्रो बोलीले नै यो सङ्केत गर्दछ ।” 74 त्यसपछि उन्ले सराप र शथथ खान लागे, “म यी मानिसलाई चिन्दिनँ,” अनि तुफ्नै भाले बास्तो । 75 अनि येशूले भन्नुभएको वचनलाई पत्रुसले सङ्गो, “भाले बास्नुभन्दा अगि तिमीले मलाई तिन पल्ट इन्कार गरेन्छौ ।” त्यसपछि उनी बाहिर गए र धुरुधुरु रोए ।

27 अब जब विहान भयो, सबै मुख्य पुजारीहरू र मानिसका एल्डरहरूले येश्वराई मार्न उहाँको विरुद्ध घड्यन्त्र रचे । 2 तिनीहरूले उहाँलाई बाँधेत त्यहाँबाट लागे, र हाकिम पिलातसकहाँ सुम्पिदिए । 3 त्यसपछि जब उहाँलाई थोका दिने यहूदाले येश्वराई दण्डाचा भएको देखो, त्यसलाई पछुतो लाग्यो र मुख्य पुजारीहरू र एल्डरहरूलाई ती चाँदीका सिक्काहरू लिए र भने, “यसलाई दुकुटीमा राख्न न्यायसङ्गत हुँदैन, किनकि यो रगतको मोल हो ।” 7 तिनीहरूले आपसमा यसबारे छलफल गरे र त्यस पैसाले परदेशीहरूलाई दफन गर्न कुमालेको जमिन किने । 8 यही कारणले त्यस जमिनलाई आजको दिनसम्म पनि “रागतको जमिन” भनिन्छ । 9 यसरी

यर्मिया अगमवक्ताले भनेका वचन पुरा भयो, “इसाएलका मानिसहरूले उहाँको निमित तोकेका मूल्य अर्थात् चाँदीका तिसवटा सिक्का तिनीहरूले लिए, 10 र परमप्रभुले मलाई निर्देश दिनुभएनुसार तिनीहरूले कुमालेको जमिनको निमित त्यो दिए ।” 11 अब येशु ती हाकिमको अगाडि उभिनुभयो, र हाकिमले उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हौ?” येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “तपाईंले नै त्यसो भन्नुहुँच्छ?” 12 तर जब मुख्य पुजारीहरू र एल्डरहरूद्वारा उहाँलाई दोष लगाइयो, उहाँले केही जवाफ दिनुभएन । 13 अनि पिलातसले उहाँलाई भने, “के तिम्रो विरुद्धमा लगाइएका सबै अभियोग तिमीले सुनेनु?” 14 तर उहाँले एउटै पनि जवाफ दिनुभएन । त्यसकारण, ती हाकिम बडो अशर्याचकित भए । 15 अब चाउडको दिनमा भिडलाई चुनिएको एक जना कैदीलाई छोडिदिने हाकिमको प्रथा थियो । 16 त्यस समयमा तिनीहरूसँग बारब्बा नाम गरेको एउटा कुख्यात कैदी थियो । 17 त्यसैले, जब तिनीहरू आपसमा भेला भए, पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूका निमित कसलाई मुक्त गरिदिएको तिमीहरू चाहन्छौ— बारब्बा कि येशु जसलाई ख्याट भनिन्छ?” 18 किनकि उनलाई थाहा थियो, कि तिनीहरूले उहाँलाई तिनीकहाँ ईर्ष्याको कारणले गर्दा सुम्पेका थिए । 19 जब उनी न्यायकर्ताको आसनमा बसिरहेका थिए, उनकी पतीले उनलाई सन्देश पठाइन र भनिन्, “ती निर्दोष मानिसलाई केही नगर्नुहोस्, किनकि उनको कारणले गर्दा आज मैले सपनामा निकै दुःख भोगेको छु ।” 20 तब मुख्य पुजारीहरू र एल्डरहरूले बारब्बालाई छाइन र येश्वराई मार्नको निमित भिडलाई राजी गराए । 21 ती हाकिमले तिनीहरूलाई सोधे, “यी दुर्मध्ये मैले तिमीहरूका निमित कसलाई मुक्त गरेको तिमीहरू चाहन्छौ?” तिनीहरूले भने, “बारब्बा ।” 22 पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “ख्याट भनिने येश्वराई चाहिँ मे के रङ्ग?” तिनीहरू सबैले जब जवाफ दिए, “त्यसलाई कुसमा झुन्ड्याउनुहोस् ।” 23 र उन्ले भने, “किन, उनले के अपराध गरेका छन्?” तर तिनीहरू झान् चक्रो स्वरले यसो भनी कराए, “त्यसलाई कुसमा झुन्ड्याउनुहोस् ।” 24 जब, पिलातसले आफूले केही गर्न नसक्न देखे, बरु खैलाबैला माच्चन लागेको थाहा पाएर, उन्ले पानी लिई भिडको सामु आप्ना हात धोए र भने, “यी निर्दोष मानिसको रागतदेखि म निर्दोष छु । तिमीहरू आफै जान ।” 25 सबै मानिसले भने, “उसको रगत हामी र हाम्रा छोराछोरीहरूमाथि परोस् ।” 26 अनि उन्ले बारब्बालाई तिनीहरूका निमित छोडिदिए, तर उन्ले येश्वराई कोरा लगाए र कुसमा झुन्ड्याउनको निमित सुम्पिदिए । 27 अनि ती हाकिमका सेनाहरूले येश्वराई महलमा लगे र सेनाहरूको सारा पल्टनलाई भेला गराए । 28 तिनीहरूले उहाँको वस्त्र खोलिदिए र उनलाई लाल वस्त्र लगाइदिए । 29 तिनीहरूले काँडाहरूको एउटा मुक्त बनाए र उहाँको शिरमा लगाइदिए, र उहाँको दाहिने हातमा एउटा लौरो राखिदिए । तिनीहरूले उहाँको सामु धुँडा टेके र यसो भन्दै उहाँको गिल्ला गरे, “यूदीहरूका राजालाई प्रणाम!” 30 तिनीहरूले उहाँलाई थुके, र तिनीहरूले लौरो लिए र उहाँको शिरमा हिकाए । 31 तिनीहरूले उहाँको गिल्ला गरिसकेपछि तिनीहरूले उहाँलाई पहिराइदिएको वस्त्र खोलिदिए र उहाँको आफानु लुगा लगाइदिए, र उहाँलाई कुसमा झुन्ड्याउन त्यहाँबाट लगे । 32 जब तिनीहरू बाहिर आए, तिनीहरूले सिमेन नाउं गरेको कुरेनीको एक जना मानिसलाई भेटाए, जसलाई उनीहरूसँग जान तिनीहरूले कर गरे ताकि उसले उहाँको कुस बोकोस् । 33 तिनीहरू गलगथा भन्ने ठाउँमा आइपुगे, जसको अर्थ “खोपडीको स्थान” हो । 34 तिनीहरूले उहाँलाई पित मिसिएको दाख्मध पिउ दिए । तर जब उहाँले त्यो चाखुभयो, उहाँले त्यो पिउभएन । 35 जब उनीहरूले उहाँलाई कुसमा टाँगे, तिनीहरूले चिट्ठा हाले र उहाँका वस्त्रहरूलाई भाग लगाए । 36 अनि तिनीहरू बसे र उहाँलाई हेरे । 37 उहाँको शिरमाथि यसो भनिएको अभियोग लेखिएको थियो, “यिनी येशु हुन्, यहूदीहरूका राजा ।” 38 दुई जना डाँक उहाँसँगे कुसमा टाँगिएका थिए— एउटा उहाँको दायाँपटि र अर्को उहाँको बायाँपटि ।” 39 जो त्यो

बाटो भएर जान्थे, तिनीहरूले यसो भन्दै टाउको हल्लाएर उहाँको गिल्ला गर्थे, 40 “तिमी जसले मन्दिरलाई भत्काएर तिन दिनमा बनाउन गइरहेका थियौ, आफैलाई बचाऊ! यदि तिमी परमेश्वरका पुत्र हो भने, कुसबाट तल ओर्ले!” 41 यसरी नै मुख्य पुजारीहरूले पनि शास्त्रीहरू र एल्डरहरूसँगसँगै उहाँको गिल्ला गरे र भने, 42 “उसले अरुहरूलाई बचायो, तर आफैलाई भने बचाउन सक्छैन। ऊ इसाप्लाको राजा हो। ऊ कुसबाट तल आओसु, अनि त्यसपछि हामी उसमाथि विश्वास गर्नेछौं। 43 उसले परमेश्वरमा विश्वास गर्छ। ४ परमेश्वरले चाहनुहुन्छ भने उहाँले नै उसलाई बचाउन, किनकि उसले यस्तो भनेको थियो, ‘म परमेश्वरका पुत्र हुँ।’” 44 र उहाँसँगै कुसमा टाँगिएका ढाँकुहरूले पनि उस्तै तरिकाले उहाँको गिल्ला गरे। 45 अब मध्यान्नदेखि दिउँसो तिन बजेसम्म सारा देशलाई अन्धकारले ढाक्यो। 46 तिन बजे येशु तुलो स्वरले कराउनुभयो र भन्नुभयो, “इलोई, इलोई लामा सबखथनी?” जसको अर्थ हो, “मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यामनुभएको छ?” 47 जब त्यहाँ उभिरहेकाहरूमध्ये केहीले यो सुने, तिनीहरूले भने, “यसले एलियालाई बोलाइँदै छ।” 48 इटै तिनीहरूमध्ये एक जना दौडेर गयो र एउटा स्पन्ज लियो, त्यसलाई अमिलो दाखमध्ये भयो, त्यसलाई निगालोमा राखी उहाँलाई पिउन दियो। 49 अरुहरूले चाहाँ भने, “उसलाई एकलै छोडिदेऊ। उसलाई बचाउन एलिया आउँछन् कि आउँदैनन् हामीलाई हेर्न देक।” 50 त्यसपछि येशु फैरि तुलो स्वरले कराउनुभयो र आफ्नो प्राण त्याग्नुभयो। 51 हेर, मन्दिरको पर्दा दुप्पोदेखि फेदसम्म दुई भाग भएर च्यातियो। ५ र पृथ्वी हल्लियो र चट्टानहरू दुक्किए। 52 चिहानहरू उधारिए, र धेरै पवित्र जनहरूका मृत शरीरहरू उठाइए, जो निन्दामा परेका थिए। 53 उहाँको पुनरुत्थानपछि तिनीहरू चिहानबाट बाहिर निस्के; पवित्र सहरमा प्रवेश गरे, र धेरैका माझमा देखा परे। 54 अब जब कपतान र येशूलाई हेरिरेहेकाहरूले भूकम्प गएको र त्यहाँ भएका घटनाहरू देखे, तिनीहरू धेरै भयभीत भए र भने, “साँचै यिनी त परमेश्वरका पुत्र रहेछन्।” 55 गालीलाबाट येशूको हेचाहा गर्न उहाँलाई पछ्याइरहेका धेरै महिलाहरूले टाढाबाट त्पो हेरिरेहेका थिए। 56 तिनीहरूमध्ये मरियम मादलिनी, याकूब र योसेफकी आमा मरियम, र जब्दियाका छोराहरूकी आमा थिए। 57 जब सँझ पन्यो, अरिमाथियाबाट एक जना धनी मानिस आए, जसको नाम योसेफ थियो, जो येशुका चेला थिए। 58 तिनी पिलातसकहाँ गए र तिनले येशूको शरीर मागो। अनि पिलातसले सो तिनलाई दिइयोसु भनेर आदेश दिए। 59 योसेफले शरीर लिए, र त्यसलाई सफा मलमलको कपडामा बेरे, 60 र उनले आफैले चट्टान खोपेर बनाएका नयाँ चिहानमा राखे। अनि उनले चिहानको मुख्यमा एउटा तुलो दुड्गा गुडाइदिए तिनी त्यहाँबाट गए। 61 मरियम मरिदलिनी र अर्को मरियम पनि त्यही चिहानको अर्कोपटि बसिरेहेका थिए। 62 अर्को दिन जुन तयारीको दिनको भोलिपल्ट थियो, मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरू पिलातससँग भेला भएका थिए। 63 तिनीहरूले भने, “हुँ, हामीलाई समझ्ना छ, कि त्पो ठागाहा जिउँदो हुँदा त्यसले भेनेको थियो, ‘तिन दिनपछि म फेरि उठ्नेछु।’” 64 त्यसकारण, तेसो दिनसम्म त्यो चिहान सुरक्षित राखनलाई हुक्म गर्नुहोस्। नन्त्रात त्यसका चेलाहरू आउलान् र उनलाई चोरेर लगेर मानिसहरूलाई भन्नालान्, “उहाँ मृतकहरूबाट जीवित हुनुभएको छ।” अनि यो अन्तिम धोका पहिलेको भन्दा झन् नराम्रो हुनेछ। 65 पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “एक जना पहरेदार लेउ। जाऊ र त्यसलाई तिनीहरूले सकेसम्म सुरक्षित राख।” 66 त्यसले, तिनीहरू गए र दुड्गामा मोहर लगाए र पहरेदारहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित राखे।

28 अब शबाथको समय सकिनै लाग्दा हप्ताको पहिलो दिनको छिसमिसेमा मरियम मगदलिनी र मरियम नाउँ गरेकी अर्की स्त्री चिहान हेर्न आए। १ २ हेर, त्यहाँ विशाल भूकम्प गयो, किनकि परमप्रभुका एक स्वर्गादूत तल ओर्ले; अनि दुड्गा हटाए, र त्यसमाथि बसे। ३ तिनको रूप

बिजुलीजस्तो थियो, र पहिरन हिँजस्तै सेतो थियो। ४ पहरेदारहरू डरले थरथर काँपे र मरेका मानिसहरूजस्तै भए। ५ स्वर्गादूतले ती स्त्रीहरूलाई सम्बोधन गरे र भने, “भयभीत नहोओ, किनकि मलाई थाहा छ, कि तिनीहरूले कुसमा टाँगेनुभएका येशूलाई खोज्दै छौ।” ६ उहाँ यहाँ हुनुहुन्न, तर जस्तो उहाँले भन्नुभएको थियो, उहाँ जीवित भई उठ्नुभएको छ। आएर प्रभुलाई राखिएको ठाउँ हेर। ७ इटै जाओ र उहाँका चेलाहरूलाई भन, ‘उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उठ्नुभएको छ। हेर, उहाँ तिमीहरूभन्दा अगि गालीलमा जाँदै हुनुहुन्छ। त्यहाँ नै तिनीहरूले उहाँलाई देखेछौ।’ ८ हेर, मैले तिनीहरूलाई बताइदिएको छु।” ९ ८ ती स्त्रीहरू तुरूतै डर र आनन्दका साथ चिहानबाट निस्के, अनि उहाँका चेलाहरूलाई यो बताउनको निमित्त दाँडै। १० हेर, येशूले तिनीहरूलाई भेट्नुभयो र भन्नुभयो, “सबैलाई अभिवादन छ।” ती स्त्रीहरू आए, उहाँका पाउ पक्रे, र उहाँलाई दण्डवत् गरे। ११ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “नडारो। जाओ मेरा भाइहरूलाई गालीलमा जानू भनेर भनिदौओ। त्यहाँ तिनीहरूले मलाई भेट्नेछन्।” १२ जब ती स्त्रीहरू जाँदै थिए, हेर, कही पहरेदारहरू सहरमा गए र मुख्य पुजारीहरूलाई त्यहाँ भएका सबै घटनाको बारेमा तिनीहरूले एल्डरहरूलाई भेटे र ती सबै घटनाको बारेमा तिनीहरूले छलफल गरे, तिनीहरूले सिपाहीहरूलाई धेरै पैसा दिए, १३ र तिनीहरूलाई भने, “तिनीहरूले अरुहरूलाई यस्तो भन, ‘हामी सुतिरेका बेला येशूका चेलाहरू आए र उनको मृत शरीरलाई चोरेर लगे।’” १४ यदि यो खबर हाकिमकहाँ पुयो भने, हामी उहाँलाई राजी गराउनेछौं र तिनीहरूलाई कुनै समस्यामा पर्द दिनेछौनै।” १५ अनि ती सिपाहीहरूले पैसा लिए र उनीहरूलाई जस्तो निर्देशन दिइएको थियो, त्यस्तै गरे। यही खबर यहूदीहरूका माझमा सर्वत्र फैलियो र आजको दिनसम्म पनि यही कायम छ। १६ तर एधार जना चेला गालीलको त्यस डाँडामा गए जहाँ येशूले जानू भनी तिनीहरूलाई निर्देशन दिनुभएको थियो। १७ जब उनीहरूले उहाँलाई देखे, उनीहरूले उहाँलाई दण्डवत् गरे, तर कतिले चाहिँ शडका गरे। १८ येशु उनीहरूकहाँ आउनुभयो र उनीहरूसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकर मलाई दिइएको छ।” १९ यसकारण, जाओ र सबै देशका जातिलाई चेला बनाओ। पिता, पुत्र र पवित्र आँम्बाको नाउँ तिनीहरूलाई बपितस्मा देओ। २० मैले तिनीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ। र हेर, यस संसारको अन्तसम्म पनि म सधै तिनीहरूको साथमा छु।” (alōn g165)

मर्क्स

1 यो परमेश्वरको पुत्र प्रभु येशु ख्रीष्टको सुसमाचारको सुरुवात हो ।

2 जसरी यशीया अगमवक्ताको पुस्तकमा लेखिएको छ, “हेर, म मेरा समाचारवाहकलाई तिम्रोअगि पठाउदै छु, जसले तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ ।” 3 “उजाड-स्थानमा कोही बोलाउनेको आवाज, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार, उहाँका बाटाहरु सिधा बनाओ’ ।” 4 यूहन्ना उजाड-स्थानमा बप्तिस्मा दिँदै र पाप-क्षमाको निम्नित पश्चातापको बप्तिस्माको प्रचार गर्दै आए । 5 यहूदियाको पुरै इलाकाबाट र यरशलेमका सबै मानिस तिनीकहाँ गए । तिनीहरूले आ-आफ्ना पापहरु स्वीकार गर्दै तिनीबाट यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिए । 6 यूहन्नाले ऊँटको रॉबाट बनेको लुगा लगाउंथे र कम्मरमा छालाको पेटी बाँध्ये र तिनले सलहरू र वन मह खान्थे । 7 उनले प्रचार गरे र भने, “मपछि कोही आउदै हुनुहुन्छ जो मधन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र म त उहाँको चप्पलको फित्ता फुकाल्म निहुरन योग्य पनि छैन ।” 8 मैले तिमीहरूलाई पानीले बप्तिस्मा दिँए, तर उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ ।” 9 ती दिनहरूमा यसो भयो, कि येशु गालीलाको नासरतबाट आउनुभयो, र यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिनुभयो । 10 जसै येशु पानीबाट निसक्नुभयो, उहाँले स्वर्ग उप्रिएको र पवित्र आत्मा ढुकुरजस्तै उहाँमाथि आइहरूनुभयो देख्युभयो । 11 अनि स्वर्गबाट यस्तो आवाज आयो, “तिमी मेरा प्रिय पुरु है । तिमीसँग म अति प्रसन्न छु ।” 12 त्यसपछि पवित्र आत्माले उहाँलाई उजाड-स्थानमा जान बाथ गराउनुभयो । 13 उहाँ शैतानद्वारा परीक्षित हुई चालिस दिनसम्म उजाड-स्थानमा रहनुभयो । उहाँ जडगली जनावरहरूसँग रहनुभयो र स्वर्गद्वृतहरूले उहाँको सेवा गरे । 14 अब यूहन्ना प्रकात परेछिपि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दै येशु गालीलामा आउनुभयो । 15 र भन्नुभयो, “समय पुरा भएको छ, र परमेश्वरको राज्य नजिके छ । पश्चाताप गर र सुसमाचारमा विश्वास गर । 16 गालील समुद्र भएर जानुदुँदा उहाँले सिमोन र उनका भाइ अन्द्रियासालाई जाल हानिरहेको देख्युभयो, किनभने तिनीहरू मछुवाहरू थिए । 17 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, मेरो पछि लाग र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवाहरू बनाउनेछु ।” 18 तुरन्तै तिनीहरूले जालहरू छोडे र येशूको पछि लागे । 19 जसै येशु दिँदै अलि आगाडि पुनर्भयो, उहाँले जटियाका पुत्र याकूब र उनका भाइ यूहन्नालाई देख्युभयो; तिनीहरू दुडगामा बसेर जालहरू मर्मत गरिरहेका थिए । 20 उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, र तिनीहरूले तिनीहरूको पितालाई भाडाका नोकरहरूसँग डुडगामा नै छोडे, र तिनीहरू उहाँको पछि लागे । 21 र उहाँहरू कफर्नहुममा आउनुभयो, अनि शबाथ-दिनमा येशु सभारमा जानुभयो र शिक्षा दिनुभयो । 22 तिनीहरू उहाँको शिक्षामा छक्क परे, किनकि उहाँले तिनीहरूलाई शास्त्रीहरूले जस्तो होइन, तर अधिकार भएको व्यक्तित्वे जस्तै सिकाइहरूनुभएको थिए । 23 त्यस बेला सभारमा एक जना अशुद्ध आत्मा भएको मानिस थिए । त्यो चिच्यायो र 24 भन्यो, “हे नासरतका येशु, तपाईंसँग हाप्रो के सरोकार? के तपाईं हामीलाई नाश पार्न आउनुभएको हो? तपाईं को हुनुहुन्छ भनी म चिन्छु । तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुन्छ ।” 25 येशूले भूतलाई हकार्नुभयो र भन्नुभयो, “चुप लाग, र त्यसबाट निस्की आइज!” 26 अनि अशुद्ध आत्माले त्यसलाई पछाँयो, र त्यो अशुद्ध आत्मा ठुलो स्वरमा चिच्याउदै त्यसबाट निस्कियो । 27 अनि सबै मानिस छक्क परेर एक आपसमा भन्न लागे, “यो के हो? अधिकारसहितको एउटा नयाँ शिक्षा! उहाँले अशुद्ध आत्माहरूलाई पनि आज्ञा गर्नुहुन्छ र तिनीहरूले उहाँको आज्ञा मान्छै? 28 उहाँको बारेमा भएको समाचार तुरन्तै गालीलाका सबै क्षेत्रमा जातातै फैलियो । 29 सभारबाट बाहिर निस्कनुभएपछि उहाँहरू याकूब र यूहन्नासाँची सिमोन र अन्द्रियासको घरमा जानुभयो । 30 अब सिमोनकी सासू जरो आएर सुतिरहेकी थिइन् ।

तिनीहरूले तिनको विषयमा येशूलाई बताए । 31 यसकारण, उहाँ आउनुभयो र तिनको हातमा समाएर तिनलाई उठाउनुभयो; जरोले तिनलाई छोडिहाल्यो, र तिनले उहाँहरूको सेवा गर्न थालिन् । 32 त्यस साँझ घाम अस्ताएपछि तिनीहरूले भूत लागेका र बिरामी भएका सबैलाई उहाँकहाँ ल्याए । 33 सारा सहर नै त्यो घरको ढोकामा भेता भए । 34 उहाँले विभिन्न प्रकारका रोगी र बिमारहरूलाई निको पार्नुभयो र धेरै भूत निकाल्नुभयो, तर उहाँले भूतहरूलाई बोल्न दिनुभएन, किनकि तिनीहरूले उहाँलाई चिन्थे । 35 उहाँ बिहान सबैरे अँथ्यारो हुँदा नै उठ्युभयो; र उहाँ एकान्त ठाउँमा जानुभयो, र त्यहाँ प्रार्थना गर्नुभयो । 36 सिमोन र तिनीसँग भएकाहरूले उहाँलाई खोजे । 37 तिनीहरूले उहाँलाई भेटाए र भने, “सबैले तपाईंलाई खोजिरहेका छन् ।” 38 उहाँले भन्नुभयो, “हामी कतै वरिपरि सहरहरूमा जाँआँ, ताकि मैले त्यहाँ पनि प्रचार गर्न सक्नूँ । त्यसैको लागि म यहाँ आएँ ।” 39 उहाँ तिनीहरूको सभाघरमा प्रचार गर्दै र भूतहरू निकाल्दै सारा गालीलभित्र जानुभयो । 40 एक जना कुष्ठरोगी उहाँकहाँ आयो । त्यसले उहाँलाई बिन्ती गरिरहेको थियो; त्यसले धुँडा टेक्यो र उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईंले चाहनुभयो भने, तपाईंले मलाई शुद्ध गर्न सक्नुहुन्छ ।” 41 येशु दयाले भरिनुभयो र आफ्नो हात फैलाएर त्यसलाई छुँप्यो, अनि भन्नुभयो, “म चाहन्छु । तिमी शुद्ध होइजाऊ ।” 42 तुरन्तै कुछ रोगले त्यसलाई छोड्यो र त्यो शुद्ध भयो । 43 येशूले त्यसलाई कडाइका साथ चेतावनी दिँदुभयो र त्यसलाई पठाउनुभयो । 44 उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “कसैलाई केही नभन, तर जाऊ र पुजारीकहाँ आँफैलाई देखाऊ र मोशाले आज्ञा गरेबोजिम तिनीहरूलाई गवाहीको रूपमा तिम्रो शुद्धिकरणको निम्नि बलि चढाऊ ।” 45 तर त्यो व्यक्तिगत गरो र सबैलाई भन्न थाल्यो अनि कुरा यति धेरै फैलियो, कि येशु कून पनि सहरमा खुलमखुला जान सक्नुभएन । यसकारण, उहाँ एकान्त ठाउँहरूमा बस्नुभयो, र मानिसहरू उहाँकहाँ आए ।

2 केही दिनपछि जब येशू कफर्नहुममा फोर्केर आउनुभयो, उहाँ घरमा हुनुहुन्छ भन्ने सुनियो । 2 यति धेरै मानिसहरू भेला भए, कि त्यहाँ ढोकामा समेत पनि कुनै खाली ठाउँ थिएन अनि येशूले तिनीहरूलाई वचन प्रचार गर्नुभयो । 3 केही मानिसहरू उहाँकहाँ आए, जसले एक जना पक्षाधातीलाई त्याइरहेका थिए; चार जना मानिसले त्यसलाई बोकिरहेका थिए । 4 भिडले गर्दा तिनीहरू उहाँको नजिक जान सकेन् । तिनीहरूले उहाँ हुनुभएको ठिक माथि छानो हटाए, र तिनीहरूले यसमा च्वाल पारे, अनि तिनीहरूले त्यस पक्षाधाती सुतेको ओछ्यानलाई तल झारे । 5 तिनीहरूको विश्वास देखेर येशूले पक्षाधाती मानिसलाई भन्नुभयो, “छोरे, तिम्रा पापहरू क्षमा भएका छन् ।” 6 तर त्यहाँ बसिरहेका शास्त्रीहरूमध्ये केहीले तिनीहरूका मनमा तक वितक गरे । 7 “यो मानिसले कसरी यसरी बोल्न सक्छ? यसले त ईश्वर-निन्दा गर्यो! परमेश्वरले बाहेक कसले पाप क्षमा गर्न सक्छ?” 8 तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भन्ने येशूले आप्नो हृदयमा किन यस्तो विचार गर्छै? 9 पक्षाधाती मानिसलाई भन्नुभयो, “छोरे, तिम्रा पापहरू क्षमा भयो” भन्नु कि “उठ र आफ्नो ओछ्यान बोक र हिँड़ भन्नु?” 10 तर तिनीहरूले यो जान्न सक, कि पृथ्वीमा मानिसका पुत्रसँग पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ ।” उहाँले पक्षाधातीलाई भन्नुभयो, 11 “म तिमीलाई भन्दछु, उठ र आफ्नो ओछ्यान बोक र तिम्रो घर जाऊ ।” 12 त्यो मानिस उठ्यो र तुरन्तै आप्नो ओछ्यान बोक्यो र सबै मानिसको अगाडिबाट नै घर गयो । त्यसैले, तिनीहरू छक्क परे, र परमेश्वरलाई महिमा दिए, अनि तिनीहरूले भन्ने, “हामीले यस्तो कहिलै देखेका थिएनाँ ।” 13 फेरि उहाँ तालको छेउ भएर जानुभयो र सबै भिड उहाँकहाँ आए र उहाँले तिनीहरूलाई सिकाइनुभयो । 14 उहाँ जाँदै गर्नुहुन्दा उहाँले अल्फयसको छोरा लेवी कर उठाउने ठाउँमा बसिरहेको देखुभयो र उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि

लाग ।” तिनी उठे, र उहाँको पछि लागे । 15 जब येशूले लेवीको घरमा खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो, थेरै पापीहरू, कर उठाउनेहरूले येशू र उहाँका चेलाहरूसँग खाना खाइरहेका थिए, किनकि त्यहाँ थेरै जना थिए र तिनीहरूले उहाँलाई पछायेका थिए । 16 जब शास्त्रीहरू, जो फरिसीहरू थिए, तिनीहरूले येशू पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेको देखे, तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई भने “उहाँले किन पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खानुहुन्छ ।” 17 जब येशूले यो सनूभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जो मानिस शरीरमा बलियो छ, त्यसलाई वैद्यको आवश्यक पर्दैन; तर बिमारीलाई मात्र वैद्यको आवश्यक पर्छ । मध्यमीहरूलाई बोलाउन आएको होइन, तर पापीहरूका लागि आएको हुँ ।” 18 यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू उपवास बासिरहेका थिए । केही मानिसहरू आए र उहाँलाई भने, “यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीका चेलाहरू उपवास बस्छन्, तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बरदैनन् ।” 19 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के जन्ती दुलहाको साथमा हुँदा विवाहमा आउनेहरू उपवास बस्छन् र? दुलहा तिनीहरूसँग भएसम्म तिनीहरू उपवास बस्न सक्दैनन् ।” 20 तर दिन आउनेछ, जब दुलहा तिनीहरूबाट लगिनेछन्, ती दिनमा तिनीहरू उपवास बस्नेछन् । 21 कसैले पनि पुरानो लुगालाई नयाँ कपडाले टाल्दैन, नत्रा त्यो टालेको कपडा यसबाट अर्थात् पुरानोबाट नयाँ च्यातेर जानेछ, अनि उक्त फटाइ झानै नराप्रो हुनेछ । 22 कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो मशकमा हाल्दैन, नत्रा दाखमध्ये छालालाई फटाउँछ अनि दाखमद्य र मशक दुवै गुन्नेछन् । बरु नयाँ दाखमद्य नयाँ मशकमा हाल ।” 23 शबाथ-दिन येशू अन्नको खेतबाट भार जानुभयो र उहाँका चेलाहरूले अन्नका बाला टिप्प थाले । 24 अनि फरिसीहरूले उहाँलाई भने, “हेर्नुहोस्, तिनीहरूले शबाथ-दिनमा किन अनुचित कुरा गरिरहेका छन्? ” 25 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दाङ्डर र तिनीसँग भएका मानिसहरू खाँचेमा परेका र भोकाएका बेला तिनीहरूले के गरे भने के तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनै? ” 26 अबियाथार प्रधान पुजारी हुँदा तिनी कसरी परमेश्वरको भवनभित्र गए र उपस्थितिको रोटी खाए, जुन पुजारीबाहेक अरु कसैले खानु हुँदैनथो, अनि केही तिनीसँग हुनेहरूलाई पनि दिए? 27 येशू भन्नुभयो, “शबाथ मानव-जातिको निमित्त बनाइएको थियो, मानव-जाति शबाथको निमित्त बनाइएको होइन । 28 यसकारण मानिसका पुत्र शबाथको पनि प्रभु हो ।”

3 उहाँ केरि सभाघरभित्र जानुभयो, र त्यहाँ एक जना हात सुकेको मानिस थियो । 2 उहाँले त्यसलाई शबाथको दिनमा निको पार्नुहुन्छ, कि भनेर केही मानिसहरूले चेवा गरे, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई दोष लगाउन सक्न । 3 येशूले हात सुकेको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ र यहाँ संवेका माझमा खडा होइ ।” 4 तब उहाँले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथ-दिनमा असल गर्नु वा हानि गर्नु के उचित हुन्छ; जीवन बचाउन वा मार्नु के उचित हुन्छ? ” तर उनीहरू चुप लागे । 5 तिनीहरूका कठोर हृदयको कारण दुःखित हुँदै उहाँले रिसाएर वरिपरि तिनीहरूतिर हेर्नुभयो, र उहाँले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात पसार ।” त्यसले हात पसाच्यो र येशूले त्यसका हातलाई पहिलेको जस्तै बनाइदिनुभयो । 6 तुरुन्तै फरिसीहरू गए र तिनीहरूले उहाँलाई मार्न हेरोदीहरूसँग उहाँको विरुद्धमा षड्यजन रचे । 7 तर येशू उहाँका चेलाहरूसँग समुद्रतिर जानुभयो, अनि जब तिनीहरूले उहाँले गरिरहनुभएका सबै कुरा सुने तब गालील, यहूदिया, 8 यस्तलेम, इदुमिआ, यर्दन पारी, दुरोस र सीदोन वरिपरिबाट आएका मानिसहरूको ठुलो भिड पछि लाग्यो र उहाँकहाँ आयो । 9 भिडको कारण उहाँले आपना चेलाहरूलाई आफ्नो लागि एउटा सानो डुड्गा तयार गर्न लानुभयो, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई नकुल्चन । 10 किनभने उहाँले थेरैलाई निको पार्नुभयो । त्यसैले, कष्टमा परेकाहरू उहाँलाई छुन उत्सुकतासाथ उहाँको नजिक गए । 11 जब अशुद्ध आत्माहरूले उहाँलाई देख्यो उहाँको सामु ढल्ये र चिच्च्याउँथे, अनि तिनीहरूले

भन्थे, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।” 12 उहाँलाई नचिनाउन उहाँले तिनीहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो, र उहाँले चाहनुभएकाहरूलाई बोलाउनुभयो, अनि तिनीहरू उहाँकहाँ आए । 14 उहाँले बाह जनालाई नियुक्त गर्नुभयो, (जसलाई उहाँले प्रेरित नाउँ दिनुभयो), ताकि तिनीहरू उहाँसँग रहन सक्न । 15 अनि भूतहरूलाई निकाल्ने अधिकार होस् । 16 अनि उहाँले यी बाह जनालाई नियुक्त गर्नुभयो: सिमोन, जसलाई उहाँले पत्रुस नाउँ दिनुभयो; 17 जबिद्याका छोरा याकूब र याकूबका भाइ यूहना, जसलाई उहाँले बोअनर्गेश अर्थात् गर्जनका छोराहरू नाउँ दिनुभयो; 18 अनि अन्द्यास, फिलिप, बारथोलोमाइ, मत्ती, थोमा, अल्फयसका छोरा याकूब, थेदियस, सिमोन कनानी, 19 अनि यहूदा इस्करयोत, जसले उहाँलाई धोखा दिने थियो । 20 तब उहाँ घर जानुभयो, र फेरि थेरै भिड जम्मा भए । त्यसकारण, उहाँले खानसम्म पनि पाउनुभएन । 21 जब उहाँको परिवारले यसबारे सुन्नो, तिनीहरू उहाँलाई पक्रन गए, किनकि तिनीहरूले भने, “उहाँको दिमाग बिग्रेको छ ।” 22 यस्तलेमबाट आएका शास्त्रीहरूले भने, “त्यसलाई बालजिबुल लागेको छ” र “त्यसले भूतहरूका शासकद्वारा भूतहरू निकाल्छ ।” 23 येशूले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई दृष्टान्तमा भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई कसरी निकाल्न सक्छ? ” 24 यदि राज्य आँफैमा विभाजित हुँच्छ भने, त्यो राज्य टिक्न सक्दैन । 25 यदि घर आँफैमा विभाजित हुँच्छ भने, त्यो घर टिक्न सक्दैन । 26 यदि शैतान आँफैन विरुद्धमा खडा भएको छ भने त्यो टिक्न सक्दैन, तर त्यसको अन्त आएको हुन्छ । 27 तर कसैले पनि पहिले बलियो मानिसलाई नबाँधीकन त्यसको घरमा पस्न र त्यसका सम्पत्ति चोर्न सक्दैन, त्यसपछि त्यसले त्यसको घर लुटेनेछ । 28 म तिमीहरूलाई सँचौ सँचौ भन्दूकु, कि मानिसहरूका सन्तानहरूका सबै पाप क्षमा गरिनेछन्, तिनीहरूले गरेका सबै ईश्वर-निन्दा पनि क्षमा गरिनेछन्, 29 तर पवित्र आत्माको विरुद्धमा गरिने ईश्वर-निन्दा कहिल्यै क्षमा हुनेछैन, तर त्यो अनन्त पापको दोषी हुन्छ । (aiōn g165, aiōnios g166) 30 येशूले यसो भन्नुभयो, किनकि तिनीहरूले यसो भनिरहेका थिए, “त्योसँग अशुद्ध आत्मा छ ।” 31 उहाँकी आमा र उहाँका भाइहरू आए र बाहिर उभिए अनि उहाँलाई बोलाउन पठाए । 32 एउटा भिड उहाँको वरिपरि बस्यो, र तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंका आमा र भाइहरू चाहिर छन्, अनि उहाँले तपाईंलाई खोजिरहेका छन् ।” 33 उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मेरा आमा र भाइहरू को हुन्? ” 34 उहाँले उहाँका वरिपरि गोलाकारमा बसिरहेकाहरूलाई रेर्नुभयो र भन्नुभयो, “हेर, मेरी आमा र मेरा भाइहरू यहाँ छन्? ” 35 जसले परमेश्वरको इच्छालाई पालन गर्छ, तिनीहरू नै मेरा भाइहरू र बहिनीहरू र मेरी आमा हुन् ।”

4 फेरि उहाँले समुद्रको छेउमा सिकाउन थाल्नुभयो । अनि थेरै तुलो भिड उहाँको वरिपरि भेला भयो । त्यसैले, उहाँ समुद्रमा भएको एउटा डुड्गामा चढ्नुभयो र बस्नुभयो । सबै भिड समुद्र किनारको छेउमा थिए । 2 उहाँले तिनीहरूलाई थेरै कुरा दृष्टान्तमा सिकाउनुभयो र सिकाउँदै गर्दा उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 3 “सुन, बिउ छर्ने बिउ छर्न निस्क्यो । 4 त्यसले बिउ छर्दा केही बिउ बाटोमा परे र चराहरू आएर ती बिउहरू खाइदिए । 5 अरु बिउहरूचाहिं त्यति माटो नभएको ढुड्गेनी जमिनमा परे । तिनीहरू तुरन्तै उम्प्रिए, किनभने त्यहाँ माटो गहिरो थिएन । 6 तर जब घाम लाग्यो, तिनीहरू ओडिलाए, अनि तिनीहरूको जरा नभएकोले र ती सुकिहाले । 7 अरु बिउहरू काँडाका झाडहरूमा परे । काँडाका झाडहरू बढे, र ती निसासिए, अनि तिनीहरूले कुनै फल फलाएन । 8 अरु बिउहरू असल जमिनमा परे, र यो बढाउँदै र हुँकैदै गर्दा फल फलाए, केहीले तिस गुणा, साठी गुणा र सय गुणाभन्दा बढी फल फलाए ।” 9 अनि उहाँले भन्नुभयो, “जसको सुन्ने कान छ, त्यसले सुनोस् ।” 10 येशू एकलै हुनुहुँदा उहाँका नजिकका

मानिसहरू र बाह्र जना चेलाले उक्त दृष्टान्तको बारेमा उहाँसँग सोधे । 11 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको रहस्य दिइएको छ । तर बाहिरकाहरूलाई हरेक कुरा दृष्टान्तहरूमा दिइएको छ । 12 त्यसैले, जब तिनीहरूले हेर्छन्, हो, तिनीहरूले हेर्छन्, तर देख्चैनन्, र जब तिनीहरूले सुन्छन्, हो, तिनीहरूले सुन्छन्, तर बुडैनैन, नत्रता तिनीहरू फर्कथे र परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस् थियो ।” 13 अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले यो दृष्टान्त बुझेछन्?” त्यसो भए, तिमीहरूले अरू दृष्टान्तहरू कसरी बुझेछन्?” 14 बिउ छर्नेले वचन छर्छ । 15 वचन छर्दा बाटोतिर परेका केही बिउ यी नै हुन् । जब तिनीहरूले वचन सुन्छन्, र तुरुन्तै शैतान आँउछ र तिनीहरूमा छारिएका वचन खोसेर लैजाछ । 16 दुङ्गेनी जमिनमा छारिएका केही बिउचाहिँ यी नै हुन्, जब तिनीहरूले वचन सुन्छन्, तिनीहरूले यसलाई तुरुन्तै आनन्दसाथ ग्रहण गर्नेन् । 17 तिनीहरूको आफ्नो कुनै जरा हैन, तर केही समयसम्म मात्र टिक्क्छन् । वचनको कारणले सङ्कष्ट वा सातावट आँउदा तिनीहरूले तुरुन्तै ठेस खान्छन् । 18 अस्तुहरूचाहिँ ती हुन्, जो काँडाका झाडहरूका माझामा छारिएका छन् । तिनीहरूले वचन सुन्छन्, 19 तर संसारको फिक्री, धन-सम्पत्तिको छल र अन्य कुराहरूको लालसा प्रवेश गर्नेन् जसारे वचनलाई निसासिद्धिन् । 20 यो फलदायी हैन । (aiōn g165) 20 असल जमिनमा छारिएका बिउहरूचाहिँ ती नै हुन् । तिनीहरूले वचन सुन्छन्; यसलाई ग्रहण गर्नेन् अनि केहीले तिस गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले सय गुणा फल फलाउँछन् ।” 21 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले बत्तीलाई पाथीमुनि अथवा खाटमुनि राख घरभित्र ल्याउँछ?” तिमीहरूले यसलाई ल्याउँछौ र सामदानमायि राख्यौ । 22 किनभने प्रकट नुनेगे गरी कुनै पनि कुरा लुकाइएको छैन, र खुलस्त नै नहुने कुनै पनि गुप्त कुरा छैन । 23 यदि करैको सुन्ने कान छ भने, त्यसले सुनोस् ।” 24 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे सुन्छौ, किनभने त्यसमा ध्यान देओ, किनभने जुन नापले तिमीहरू नाप्छौ, त्यही नापले तिमीहरूलाई पनि नापिनेल (मापन गरिनेछ), र यो तिमीहरूलाई थिपिनेछ । 25 किनभने जोसँग छ, त्यसलाई अङ्ग बढाता गरी दिइनेछ र जोसँग छैन, त्यससँग भएको पनि खोसिनेछ ।” 26 येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य जमिनमा बिउ छर्ने मानिसजस्तो हो । 27 उ रातमा सुल्छ अनि दिन भएपछि उँछ, अनि कसरी भयो भने उसले नजाने पनि बिउ उम्रन्छ र बढ्छ । 28 जमिन आँफ्ले अन्न (फल) फलाउँछ: पहिला दुसा पलाउँछ, त्यसपछि बाला लाम्छ अनि बालामा अन्न पाक्छ । 29 जब अन्न पाक्छ, तुरुन्तै उसले त्यसलाई हाँसियाले काट्छ, किनभने कटनीको समय आएको छ ।” 30 उहाँले भन्नुभयो, “हामीले परमेश्वरको राज्यलाई केसँग तुलना गर्ने अथवा यसलाई व्याख्या गर्न कुन दृष्टान्त प्रयोग गर्न सकिन्छ? 31 यो रायोको (तोरिको) बिउजस्तो हो । यसलाई छर्दा पृथ्वीका बिउहरूमध्ये यो सबैभन्दा सानो हुन्छ । 32 तैपनि यसलाई छरेपछि यो बढ्छ र बर्गाचाका सबै किरुचाभन्दा तुलो हुन्छ । यसमा तुला हाँगाहरू पलाउँछ, ताकि आकाशमा उड्ने चराहरूले त्यसको छहारीमा गुँड बनाउन सक्नून् । 33 यस्ता धेरै दृष्टान्तद्वारा तिनीहरूले बुझ सक्नेसम्म उहाँले तिनीहरूलाई वचन सुनाउनुभयो । 34 अनि उहाँले दृष्टान्तविना केही बताउनुभएन । तर उहाँ हुनुप्राप्ता हुनुहुँदा उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिउन्नयो । 35 त्यो दिन जब साँझ पर्यो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तालको पारिपट्टि जाऊँ ।” 36 त्यसैले, तिनीहरूले येशूलाई साथैमा लिएर त्यो भिडलाई छोडी राख्ने गए, किनकि उहाँ पहिले नु डुङ्गामा हुनुहुँथ्यो । उहाँसँग अरू डुङ्गाहरू पनि साथमा थिए । 37 त्यहाँ भयडकर आँधी चल्न थाल्यो र छालहरू डुङ्गामा पस्न लागे, अनि डुङ्गा पानीले भरिन लाग्यो । 38 तर येशू डुङ्गामाको पछिल्लो भागमा सिरानी लाग्याएर मस्त निदाउनुभएको थियो । तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, हामी मर्न लागिसक्दा पनि तपाईंलाई वास्ता छैन?” 39 अनि उहाँ ब्युँझनुभयो र बतासलाई हप्काउनुभयो अनि समुद्रलाई भन्नुभयो, “शान्त हो र रोकिजा ।”

अनि बतास चल्न रोकियो र त्यहाँ सन्नाटा छायो । 40 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराएको? के तिमीहरूसँग अझै विश्वास छैन?” 41 तिनीहरू साहै डराए र एकले अर्कालाई भने, “यिनी को हुन्, किनभने बतास र समुद्रले पनि यिनले भनेको मान्छन्?”

5 उहाँहरू समुद्रको पारिपट्टि गदरिनीहरूको क्षेत्रमा आउनुभयो । 2 जब येशू डुङ्गाबाट ओलंप दुनुहुँथ्यो, अशुद्ध आत्मा लागेको एक जना मानिस चिहानबाट उहाँकहाँ आयो । 3 त्यो मानिस चिहानमा बस्थ्यो । कसैले पनि त्यसलाई रोन्न सकेको थिएन; त्यसलाई साङ्गलाले बाँधेर राख्य पनि सकेको थिएन । 4 त्यसलाई धेरै पटक साङ्गलाले बाँधेको र ठिङुरो लगाएर राख्योएको थियो । त्यसले साङ्गलालहरूलाई चुँडाल्थ्यो, र त्यसको ठिङुरोलाई तोडिदिन्थ्यो । त्यसलाई वशमा राख्ये सामर्थ्य कसैमा थिएन । 5 हरेक दिन र रात डाँडाहरूमा र त्यो चिहान घारीमा चिच्याउँथ्यो र त्यसले धारिलो डुङ्गाहरूले आँफेलाई काटोर चोट पार्थ्यो । 6 जब त्यसले येशूलाई टाढेबाट देख्यो, त्यो दौडेर उहाँकहाँ गयो, अनि उहाँको अगि घोष्टी पर्यो । 7 त्यसले तुलो स्वरमा कराए भन्न्यो “हे येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र, मेरो तपाईंसँग के सम्बन्ध छ? म परमेश्वरको नाउमा बिन्ती गर्नु, कि मलाई नसताउनुहोस् ।” 8 किनभने येशूले त्यसलाई भनिरहनुभएको थियो, “तँ अशुद्ध आत्मा, त्यो मानिसबाट बाहिर निस्किआज्जे ।” 9 उहाँले त्यसलाई सोध्युभयो, “तेरो नाम के हो?” त्यसले उहाँलाई भन्यो, “मेरो नाम फोज हो, किनकि हामी धेरै छौं ।” 10 त्यसले उहाँलाई त्यस क्षेत्रबाट बाहिर नपठाउन बारम्बार बिन्ती गय्यो । 11 त्यहाँ सुँगुरको एउटा तुलो बथान डाँडामा चरिहेको थियो, 12 अनि तिनीहरूले यसो भन्दे उहाँसँग बिन्ती गरे, “हामीलाई ती सुँगुरहरूभित्र पठाउनुहोस्; हामीलाई तिनीहरूमा पस्न दिनुहोस् ।” 13 उहाँले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुभयो; अशुद्ध आत्माहरू निस्किए र सुँगुरहरूभित्र पसे, अनि तिनीहरू भिरालो पहाडितर समुद्रभित्र हुर्रिए अनि लगभग दुई हजार सुँगुर समुद्रमा दुबे । 14 अनि सुँगुरहरू चराइहेका मानिसहरू दौडेर गए, र तिनीहरूले त्यहाँ धेटेको घटानाबाटे सहर र गाउँधरतिर बताए अनि के भएकोहेछ भनी हेर्न धेरै मानिसहरू गए । 15 तिनीहरू येशूकहाँ आए, र तिनीहरूले भूत लागेको मानिस जससँग फौज नै थियो, त्यसलाई लुगा लगाएर दिमाग ठिक भई बसिहेको देखेर तिनीहरू डराए । 16 भूत लागेको मानिसलाई के भएको थियो भनी देखेहरूले त्यसलाई र सुँगुरहरूको बारेमा के भएको थियो भनी तिनीहरूलाई बताए । 17 अनि तिनीहरूले येशूलाई तिनीहरूको क्षेत्रबाट जान आग्रह गरे । 18 जब येशू डुङ्गामा चढौदै हुनुहुँथ्यो त्यो भूत लागेको मानिसले त्यो पनि उहाँसँग जान उहाँलाई बिन्ती गय्यो । 19 तर येशूले त्यसलाई आफूसँग आउन अनुमति दिनुभएन । उहाँले भन्नुभयो, “तिप्रो जाति र तिप्रो घरमा जाऊ, र प्रभुले तिप्रो निमिति के गर्नुभयो र कस्तो अनुग्रह गर्नुभयो, सो उमीहरूलाई भन ।” 20 त्यसकारण, त्यो मानिस गयो र डेकापोलिसमा येशूले त्यसको निमिति गर्नुभएका महान कुराहरू बताउन थाल्यो, अनि तिनीहरू सबै छक्क परे । 21 येशू फेरि डुङ्गा चढेर पारिपट्टि पुग्नुभयो र उहाँ समुद्रको छेउमा हुनुहुँदा उहाँको वरिपरि एउटा तुलो भिड भेला भयो । 22 यहूदी सभाघरका याइरस नाउं गरेका एक जना अगुवा आए । जब उनले येशूलाई देखे, तब उहाँको पाउमा परे । 23 उनले यसो भन्दे बारम्बार बिन्ती गरे, “मेरो सानी छोरी मृत्युको मुखमा परेकी छे । म तपाईंलाई बिन्ती गर्नु, कि आउनुहोस् र उमीहरूलाई भन ।” 24 त्यसैले, उहाँ तिनीसँग जानुभयो, अनि ठुलो भिडले उहाँलाई पछायायो, अनि तिनीहरूले उहाँको वरिपरि ठेलमठेल गरे । 25 त्यहाँ बाह वर्षदिखि रगत बने रोगले ग्रस्त भएकी एक महिला थिएन । 26 तिनेले धेरै डाक्टरका गएर धेरै दुःख कष्ट भोगेकी थिइन् । अनि तिनीसँग भएका सबै थोक तिनले खर्च गरिसकेकी थिइन् । तैपनि तिनलाई कुनै पनि कुराले सहायता पुऱ्याएन, बरु तिनको अवस्था

झनझन नराप्त्रो मात्र हुँदै गयो । 27 तर तिनले येशूको बारेमा सुनेकी थिइन् । त्यसैले, उहाँ भिडा हिँडिहनुभएको बेला तिनी उहाँको पछाडि आइन्, अनि तिनले उहाँको खास्टो छोइन् । 28 किनकि तिनले भनिन्, “यदि मैले उहाँको खास्टो छाँए भने म निको हेनेछु ।” 29 जब तिनले उहाँलाई छोइन्, रगत बग्न रोकियो, अनि तिनले आफू आप्नो कष्टबाट निको भएको महसुस गरिन् । 30 येशूले आफूबाट शक्ति निस्केर गएको तुरन्त थाहा पाउनुभयो । अनि उहाँ भिडितर फक्केर भनुभयो, “कसले मेरो लुगा छोयो?” 31 उहाँका चेलाहस्ले उहाँलाई भने, “तपाईंको वरिपरि ठेलमठेल गरेको भिडलाई देख्नुहुन्छ, अनि तपाईं भन्नुहुन्छ ‘मलाई कसले छोयो?’” 32 तर येशूले यो कसले गरेको थियो भनी देख वरिपरि हेनुभयो । 33 ती स्त्रीले आफूलाई के भएको थियो भन्ने कुरा थाहा पाइन्, अनि तिनी डरले कामिन् । तिनी उहाँको सामु घोप्टो परिन् र सबै सत्यता उहाँलाई बताइन् । 34 उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “हे छोरी, तिग्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ । शान्तिसाथ जाउ र तिग्रो रोगबाट निको होऊ ।” 35 उहाँ बोल्दै गर्नुहुँदा सभाघरका अगुवाको घरबाट केही मानिसहरू यसो भन्दै आए, “तपाईंको छोरी मरी । अब गुरुलाई किन दुःख दिने?” 36 तर जब येशूले तिनीहरूले भनेको कुरा सुन्नुभयो, उहाँले सभाघरका अगुवालाई भन्नुभयो, “नडराऊ । विश्वास मात्र गर ।” 37 उहाँले पत्रुस, याकूब अनि याकूबका भाइ यूहन्नालाई बाहेक अरु कसैलाई पनि उहाँसँग जान अनुमति दिनुभएन । 38 उहाँहरू सभाघरका अगुवाको घरमा आउनुभयो, अनि उहाँले खैलावैला अर्थात् रोइरहेको र विलाप गरिरहेको देख्नुभयो । 39 जब उहाँ घरभित्र पस्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन निरास छौ र रुच्छौ? बालिका मरेकी छैनन्, सुकोकी मात्र हो ।” 40 उहाँको कुरामा तिनीहरू हाँसे, तर उहाँले ती सबैलाई बाहिर निकाल्नुभयो, अनि उहाँले बालिकाका बाबु र आमा अनि उहाँसँग आएकाहरूलाई लिएर उहाँ ती बालिका भएको ठाउँमा आउनुभयो । 41 उहाँले बालिकालाई हात समातेर तिनलाई भन्नुभयो, “तालिता कुरीमी”, जसको अर्थ हुन्छ, “सानी नानी, म तिमीलाई भन्दछु, उठ ।” 42 तुरन्तै बालिका उठिन् अनि हिँडिन् (उनी बाह वर्षकी थिइन्) । अनि तिनीहरू अत्यन्तै चिकित भए । 43 उहाँले त्यस बारेमा कसैलाई थाहा नदिन कडा आज्ञा दिनुभयो । अनि उहाँले ती बालिकालाई केही खाने कुरा दिनुभयो ।

6 उहाँ त्यहाँबाट जानुभयो र आप्नो गाउँमा आउनुभयो, अनि चेलाहस्ले उहाँलाई पछाचाए । 2 जब विश्रामको दिन आयो उहाँले सभाघरमा सिकाउनुभयो । धेरैले उहाँको शिक्षा सुने र छ छक्क परे । तिनीहरूले भने, “यिनले यी शिक्षाहरू कहाँबाट पाए? यिनलाई कस्तो बुद्धि दिइएको रहेछ? यिनका हातले गरेका यी कस्ता अचम्मका कामहरू हुन्?” 3 “के यिनी सिकर्मी होइनन् र? के यिनी मरियमका पुत्र अनि याकूब, योसेफ, यहूदा र सिमोनका दाजु होइनन् र? के यिनका बहिनीहरू हामीसित छैनन् र?” र तिनीहरू येशूहरू छुदू परिए । 4 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “एउटा अगमवक्ताको आप्नो गाँउ, नातेदार र आप्नो घर परिवारबाहेक कहाँ पनि अनादर हुँदैन ।” 5 केही विरामी मानिसहरूमा हात राखेर निको बनाउनुबाहेक त्यहाँ उहाँले कुनै शक्तिशाली कामहरू गर्न सक्नुभएन । 6 तिनीहरूको अविश्वासले उहाँलाई अच्यमित तुल्यायो । अनि उहाँ गाउँहरूभरि शिक्षा दिई हिँडुनुभयो । 7 उहाँले बाह जनालाई बोलाउनुभयो, र अशुद्ध आत्माहरूमाथि अधिकार दिनुभयो र दुई-दुई जना गरी तिनीहरूलाई पठाउनुभयो । 8 र उहाँले यात्रामा एउटा लट्टुबाहेक न रोटी न झोला र कम्मरमा पैसा नै बोक्न दिनुभयो । 9 तर उहाँले चप्पल लगाउन र दुई ओटा दौरा नलगाउनलाई निर्देशन दिनुभयो । 10 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब तिमीहरू कुनै घरभित्र पस्छौ, त्यो ठाउँ नछोडेसम्म त्यहाँ बस । 11 यदि कुनै नगरले तिनीहरूलाई स्वागत गरेन भने त्यो ठाउँ छोड, र तिनीहरूका निमित गवाहीको रूपमा आप्नो पैतालाको धुलो टकटकाइदिनू ।” 12 तिनीहरू त्यहाँबाट बाहिर

गए र मानिसहरू आप्नो पापबाट फर्केर आउनुपर्छ भनी घोषणा गरे । 13 तिनीहरूले धेरै भूतहरू निकाले, धेरै विरामीहरूलाई तेलले अभिषेक गरे र निको पारे । 14 हेरोद राजाले यो सुने, किनभने येशुको नाउँ प्रसिद्ध भएको थियो । कहीले भनिरहेका थिए, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना मृत्युबाट जीवित भई उठे । त्यसैले, यी आश्चर्यकर्महरू उहाँद्वारा हुँदै छन् ।” 15 असहरूले भने, “यिनी एलिया हुन्”, अब्द रुहरूले भने, “यिनी प्राचीन समयका एक जना अगमवक्ताहरूमध्ये एक हुन् ।” 16 तर जब हेरोदले यो सुने, तिनले भने, “यूहन्ना, जसको मैले टाउको कटाएको थिएँ, तिनी जीवित भई उठेछन् ।” 17 किनभने हेरोदले यूहन्नालाई हेरोदियास (तिनको भाइकी पत्नी) को कारण गिरफतार गर्न र कैदमा हाल्न लगाए, किनभने तिनले उनलाई विवाह गरेका थिए । 18 किनभने यूहन्नालाई हेरोदलाई भने, “आप्नो भाइकी पत्नीलाई विवाह गर्न तिनलाई उचित छैन भनेका थिए ।” 19 तर हेरोदियासले वैरभाव राखेकि थिइन् र तिनलाई मार्न चाहन्निन, तर सकेकी थिइन् । 20 किनभने हेरोद यूहन्नासित डराउँथे; तिनी धर्मी र पवित्र जन थिए भन्ने तिनलाई थाहा थियो, अनि हेरोदले उनलाई सुरक्षित राखे । तिनको प्रधार सुदूर हेरोद अशन्त हुथे, तरै पनि खुसीसाथ सुन्थे । 21 त्यसपछि एउटा उपयुक्त मौका मिल्यो । हेरोदले तिनको जन्म दिनमा आफ्ना भारदारहरू, कप्तानहरू र गारीलका अगुवाहरूलाई भोज दिए । 22 हेरोदियासकी छोरी आफै आइन् र तिनीहरूको लागि नाचिन् अनि तिनले हेरोद र उनका पाहुनाहरूलाई प्रश्नन तुल्याइन् । राजाले त्यस केटीलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ सो माग, म तिमीलाई दिनेछु ।” 23 तिनले शथप खाएर भने, “तिमीले मसित जे माण्डो, म तिमीलाई मेरो राज्यको आधा भागसम्म पनि दिनेछु ।” 24 तिनी बाहिर निस्किन् र आप्नी आमालाई भनिन्, “म तिनीसित के माण्डैँ?” र तिनले भनिन्, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर ।” 25 तिनी तुरन्तै राजाकहाँ आइन् र यसो भद्रै माणिन, “मलाई झाउँ बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर थालीमा दिनुहोस् भन्ने म चाहन्छु ।” 26 राजा निकै दुःखित भए, तर आप्ना पाहुनाहरू र शपथको कारण राजाले तिनको बिन्नी इन्कार गर्न सकेन् । 27 त्यसैले, राजाले आप्ना रक्षकहरूमध्ये एक जना सिपाहीलाई यूहन्नाको शिर ल्याउने आदेश दिएर पठाए । सुरक्षाकर्मी गए र इयालखानामा उनको टाउको काटे । 28 सिपाहीले थालमा उनको टाउको ल्याए र ती केटीलाई दिए, र ती केटीले आप्नी आमालाई दिइन् । 29 त्यो सुनेर यूहन्नाको चेलाहरू आए, र उनको लासालाई चिह्नामा राखे । 30 अनि प्रेरितहरू येशूको वरिपरि भेला भए, र तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई बताए । 31 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू आफै निर्जन स्थानमा आओ र केही समय आराम गर ।” किनभने धेरै जना आउने र जाने गरिरहेका थिए र तिनीहरूसँग खाना खाने समय पनि थिएन । 32 त्यसैले, उहाँहरू डुड्या चढेर निर्जन स्थानतिर जानुभयो । 33 तर तिनीहरूले उहाँहरू गइरहेको देखे अनि उहाँहरूलाई चिने र तिनीहरू सबै नगरबाट दौडेर उहाँहरूभन्दा अगि तै त्यस ठाउँमा पुगे । 34 जब उहाँहरू समयद्र तटमा आउनुभयो, उहाँले तुलो भिड देख्नुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई एउटाउनुभयो, किनकि उनीहरू गोठालाविनाका भेडाहरूसँस्तै थिए । अनि उहाँले धेरै कुरा सिकाउन थालुभयो । 35 जब ढिला भयो, उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए र भने “यो निर्जन स्थान हो र समय गइसकेको छ । 36 उनीहरूलाई पठाउनुहोस्, ताकि उनीहरू नजिकैको गाउँधरितर जाऊन् र उनीहरूका निमित्त केही खानेकुराहरू किन्न सकून ।” 37 तर उहाँले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै उनीहरूलाई केही खानेकुरा देओ ।” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के हामी दुई सय दिनारी वराबरको रोटी किन्न जाऊँ र उनीहरूलाई खान दिँँ?” 38 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटी छन्? जाओ र हेर ।” जब तिनीहरूले पता लगाए, तिनीहरूले भने, “पाँच रोटी र दुई माछा छन् ।” 39 उहाँले सबै मानिसलाई हरियो धाँसमाथि समूह-समूहमा मिलेर बस्ने आज्ञा गर्नुभयो । 40 उनीहरू सय र पचासको समूह-समूहमा

बसे । 41 जब उहाँले पाँच रोटी र दुईवटा माछा लिनुभयो, स्वर्गतिर हेरर आशिष् दिनुभयो, र भाँच्नुभयो अनि त्पो भिडलाई बाँडिदिन चेलाहरूलाई दिनुभयो । अनि उहाँले दुईवटा माछा पनि सबै जनालाई बाँडिनुभयो । 42 तुप्त नहुन्जेल उनीहरू सबै जनाले खाए । 43 तिनीहरूले बाह डालाभरी टुक्रा रोटीहरू बटुले र माछाका टुक्राहरू पनि बटुले । 44 त्यहाँ रोटी खानेहरू पाँच हजार जना थिए । 45 उहाँका चेलाहरूलाई दुड्गामा चाढन लगाएर उहाँले भिडलाई पारपिटि बैथसेदातिर उहाँभन्दा अगि जना लगाउनुभयो । 46 जब तिनीहरू गए, त्पसपछि उहाँ डाँडातिर प्रार्थना गर्न जानुभयो । 47 साँझ पायो, र अब दुड्गा समुद्रको बिचमा थियो, र उहाँ जमिनमा एकलै हुनुहुन्थ्यो । 48 तिनीहरूलाई दुड्गा खियाउन गाहो भएको उहाँले देख्नुभयो, किनभने हावा उनीहरूको विपरीत दिशाबाट आइहेको थियो । लगभग रातको चौथो पहरमा समुद्रामाथि हिँडिर उहाँ तिनीहरूकहाँ आउनुभयो, र तिनीहरूलाई उठिछ्न चाहनुभयो । 49 तर जब तिनीहरूले उहाँलाई समुद्रामाथि हिँडिरहनुभएको देख्ये, उहाँ भूत हुनुहुन्थ्यो भनेर तिनीहरू चिच्याए, 50 किनभने तिनीहरूले उहाँलाई देख्ये र भयभीत भए । अनि तुरुन्तै उहाँ तिनीहरूसँग बोल्नुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साहसी होओं । म नै हुँ । नडराओ ।” 51 उहाँ तिनीहरूलाई दुड्गामा चाढनुभयो, र बतास चल्न छोड्यो । तिनीहरू पूर्ण रूपमा अचम्पित भए । 52 किनभने तिनीहरूले रोटीको अर्थ के हो भनी बुझेका थिएनन् । बरु तिनीहरूका हृदय कठोर पारिएको थियो । 53 जब उहाँहरू पारी तरे, उहाँहरू गमेसरेतमा आए, र दुड्गालाई त्याँमें अड्याए । 54 जब उहाँहरू दुड्गाबाट ओर्लनुभयो, तिनीहरूले उहाँलाई तुम्ह्नी चिने । 55 तिनीहरू सबै क्षेत्रमा गए, र उहाँ जहाँ-जहाँ आउँदै हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले सुने तिनीहरूले त्यहाँ-त्यहाँ विरामीहरूलाई उहाँकहाँ ओछाचानसँग ल्याउन थाले । 56 जहाँ-जहाँ उहाँ गाउँहरूमा, सहरहरूमा, वा ग्रामीण ठाउँहरू भएर जानुहुन्थ्यो उनीहरूले विरामीहरूलाई बजार क्षेत्रहरूमा राख्ये र उनीहरूले उहाँको कपडाको छेउ मात्र भए पनि छुन दियोस् भनी बिन्ती गर्ये । र जतिले छोए, तिनीहरू निको हुन्थे ।

7 यरूलेमबाट आएका फरिसीहरू र केही शास्त्रीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए । 2 तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूले अशुद्ध अर्थात् नथोएका हातले खाएको देख्ये । 3 (फरिसी र सबै यहदी आफ्ना हात राम्ररी नथोउन्जेल कही खाँदैनन्, तिनीहरू आफ्ना धार्मिक अगुवाहरूको परम्परामा लागि पर्छन्, 4 जब फरिसीहरू बजारबाट आउँछन्, तिनीहरू आफै ननुहाईकरू कही खाँदैनन् । कचौरा, भाँडाहरू, काँसाका भाँडाहरू र खानालाई बस्ने ठाउँहरू धुनेलगायत धेरै नियम तिनीहरू कडाइका साथ पालन गर्नन् ।) 5 फरिसी र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “तापाईंका चेलाहरू किन धार्मिक अगुवाहरूको परम्पराअनुसार चल्दैनन्, किनकि तिनीहरूले आफ्ना हात नथोई रोटी खान्छन्?” 6 तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यशेयाले तिमी पाखण्डीहरूको विशयमा राम्री भविष्यत्वापाणी गरे, उनले लेखे, ‘यी मानिसहरूले मलाई तिनीहरूका ओर्हेले आदर गर्नन्, तर तिनीहरूका हृदय मबाट टाढिएको छ ।’ 7 तिनीहरूको शिक्षाको रूपमा मानिसहरूका नियमहरूलाई सिकाउँदै तिनीहरूले मलाई खोक्रो आराधना चढाउँछन् । 8 तिनीहरू परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागदछै र मानिसहरूको परम्परालाई पक्की राख्यो ।” 9 अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरू परमेश्वरको आज्ञालाई सहजै इन्कार गद्छै, कि तिनीहरूले आफ्नो परम्परा पालन गर्न सक । 10 किनभने मोशाले भने, ‘तिम्रो बुबा र आमाको आदर गर’, र ‘जसले आफ्ना बुबा वा आमाको विरुद्ध खराब कुरा बोल्छ, त्यो निश्चय नै मारिनेछ ।’ 11 तर तिनीहरू भन्छ, ‘यदि एउटा मानिसले आफ्नो बुबा वा आमालाई भन्छ, “तापाईंहरूले मबाट जति सहायता पाउपर्थ्यो त्यो त कुर्बान हो” (अर्थात् परमेश्वरलाई दिइएको छ ।)’ 12 तब तिनीहरूले त्पसलाई आफ्नो बुबा वा आमाको निमित केही गर्न दिँदैनौ । 13 तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई चल्दै आएको आफ्नो परम्पराले व्यर्थ

तुल्याएका छै । र तिनीहरू त्पस्तै धेरै काम गर्छै ।” 14 उहाँले भिडलाई फेरि बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरू सबैले मेरो कुरा सुन, र बुझ । 15 व्यक्तिलाई बाहिरबाट त्पसभित्र पसेर त्पसलाई नै अशुद्ध पार्छ ।” 16 (नोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा १६ पद हटाइएको छ) यदि कुनै मानिससित सुन्ने कान छ भने त्पसले सुनोस् । 17 जब येशूले भिडहरूलाई छोडेर घरभित्र पस्नुभयो, उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई त्पो उखानको बारेमा सोधे । 18 येशूले भन्नुभयो, “के तिनीहरूले अझ पनि बुझेका छैनै? के तिनीहरू देख्दैनौ, कि बाहिरबाट मानिसभित्र पस्ने कुराले त्पसलाई अशुद्ध पार्छ ।” 19 किनकि यो उसको हृदयमा जान सक्दैन, तर उसको पेटमा जान्छ र निस्केरे शौचालयमा पुछ्छ?” यो भनाइद्वारा येशूले सबै भोजनलाई शुद्ध तुल्याउनुभयो । 20 उहाँले भन्नुभयो, “मानिसको भित्रबाट जुन कुरा बाहिर निस्कन्छ त्पसले नै त्पसलाई अशुद्ध पार्छ । 21 किनभने मानिसको भित्रबाट नै अर्थात् हृदयबाट नै दुष्ट विचार, यौन अनैतिकता, चोरी, हत्या, 22 व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, धोखा, कामुकता, ईर्ष्या, निन्दा, घमण्ड, मूर्खता निस्कन्छन् । 23 यी सबै खराबी भित्रबाट नै आउँछन्, र यिनीहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्छन् ।” 24 उहाँ त्पहाँबाट उहाँलुभयो र त्पहाँबाट दुरोस र सीदोनको क्षेत्रित्र जानुभयो । उहाँ एउटा घरभित्र आउनुभयो र उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ भनी कसैले थाहा नपाइन् भन्ने उहाँ चाहनुहुन्थ्यो, तैपनि उहाँ लुक्न सक्नुभयो । 25 तर तुरुन्तै एउटा स्त्रीले उहाँको बारेमा सुनिन र त्पहाँ आईन् जसकी सानी छोरीलाई अशुद्ध आत्मा लागेको थियो । तिनी उहाँको पाउमा घोटो परिन् । 26 ती स्त्री एक ग्रिक र सिरियाको फोनिकेमा जम्मेकी थिडन् । तिनले आफ्नी छोरीबाट भूत निकाली दिनलाई उहाँसँग बिन्ती गरिन् । 27 उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “छोराछोरीहरूलाई पहिले खुवाइयोस् । किनकि छोराछोरीहरूको रोटी खोसेर कुकुरहरूलाई दिनु ठिक होइन ।” 28 तर तिनले जावाफ दिएर उहाँलाई भनिन् “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त छोराछोरीहरूको टेबलबाट झोरोको रोटीका टुक्राहरू त खान्छन् न ।” 29 उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले यसो भनेकी हुनाले तिमी जानलाई स्वतन्त्र छै । तिम्री छोरीबाट भूत निस्केर गएको छ ।” 30 तिनी आफ्नो घर फर्केर गइन् र आफ्नी छोरी ओछाचानमा पलिटरहेकी पाइन, र भूत निस्केर गएको थियो । 31 उहाँ फेरि दुरोसको क्षेत्रबाट निस्केर सिदेन हुँदै डेकापोलिसको प्रदेश भएर गालील समुद्रतिर जानुभयो । 32 तिनीहरूले सुन्न नसक्ने र बोल्न कठिनाई भएको कसैलाई उहाँकहाँ ल्याए र तिनीहरूले त्पसमाधि हात राखिदिनु हुन अनुरोध गरे । 33 उहाँले त्पसलाई भिडबाट एकातिर एकात्मा लैजानुभयो र त्पसको कामामा औला हाल्नुभयो र थुकिसकेपछि उहाँले त्पसको जिङ्गो छुनुभयो । 34 उहाँले स्वर्गतिर हेर्नुभयो; सुस्केरा हाल्नुभयो र त्पसलाई भन्नुभयो, “इफकाता” जसको अर्थ हुँछ, “खोलिजा ।” 35 तुरुन्तै त्पसको कान खोलियो, र त्पसको जिङ्गोलाई बाधा दिने कुरा नष्ट भयो र त्पसले प्रस्तरसँग बोल्न सक्यो । 36 उहाँले कसैलाई केही पनि न भन्नु भनी तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो । तर उहाँले जिति धेरै तिनीहरूलाई त्पस्तै आज्ञा दिनुभयो त्पति धेरै तिनीहरूले यसलाई बताए । 37 तिनीहरू अत्यन्तै अचम्पित भए र भने, “उहाँले सबै कुरा असल गर्नुभएको छ । उहाँले बहिरालाई सुन्ने र गुँगोलाई बोल्ने पनि बनाउनुहुन्छ ।”

8 ती दिनमा त्यहाँ फेरि एउटा ठुलो भिड भेला भयो, र तिनीहरूसँग खानको लागि केही थिएन । येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 2 “यो भिडमाधि मलाई दया लागेको छ, किनकि तिनीहरू मसाँग निरन्तर तिन दिनसम्म रहेका छन् र तिनीहरूले कुनै खानेकुरा छैन । 3 यदि मैले तिनीहरूलाई केही नखुवाईकन पठाएँ भने तिनीहरू बाटोमा मुर्छा पर्न सक्छन् । तिनीहरूमध्ये कोही धेरै टाढाबाट आएका छन्

।” 4 उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “यस्तो निजन ठाँमा यी मानिसहरूलाई तृप्त पार्न सक्ने पर्याप्त रोटी हामी कहाँ पाउन सक्छौं?” 5 उहाँले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “तिमीहरूसँग कातिवटा रोटी छन्?” तिनीहरूले भने “सातवटा ।” 6 उहाँले भिडलाई भुइँमा बसन आज्ञा दिनुभयो । उहाँले ती सातवटा रोटी लिनुभयो; धन्यवाद दिनुभयो; तिनलाई भाँच्नुभयो । उहाँले मानिसहरूका अगाडि राख्न भनी ती उहाँका चेलाहरूलाई दिनुभयो, र तिनीहरूले मानिसहरूका अगाडि राख्निथिए । 7 तिनीहरूसँग थारै स-साना माछा पनि थिए । त्यसको लागि धन्यवाद दिनुभएपछि उहाँले त्यो पनि बाँडिन चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो । 8 तिनीहरूले खाए र अघाए । अनि तिनीहरूले खाएर उड्रेका सात टोकीरी रोटीका टुक्रा-टाक्रीहरू बटुले । 9 त्यहाँ लगभग चार हजार जना पुरुष थिए । येशूले तिनीहरूलाई पठाउनुभयो । 10 त्यसपछि तुरुन्तै उहाँ चेलाहरूसँग डुडगामा चढ्नुभयो र दलमनुस्ताको क्षेत्रमा जानुभयो । 11 तब फरिसीहरू आए, र उहाँसँग वादविवाद गर्न थाले । तिनीहरूले उहाँको जाँच गर्न उहाँसँग सर्वगाबाट उडाए चिन्ह मागे । 12 उहाँले आत्मामा सुस्केर हाल्नुभयो र भन्नुभयो, “यो पुस्ताले किन चिन्हको खोजी गर्छ? साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो पुस्तालाई कुनै चिन्ह दिइनेछैन ।” 13 त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई छोड्नुपर्यो, फेरि डुडगामा चढ्नुभयो र तालको अर्को भागतिर जानुभयो । 14 अहिले चेलाहरूले तिनीहरूसँग रोटी ल्याउन विर्सेका थिए । तिनीहरूसँग डुडगामा उटाउन्द्यो बढी रोटी थिएन । 15 उहाँले तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो, र भन्नुभयो, “फरिसी र हेरोदको खमिरदेखि सचेत रहो र होसियार बस ।” 16 चेलाहरूले एक आपसमा बहस गरे, “हामीसँग रोटी नभएकोले हो ।” 17 येशू यसप्रति सजग हुनुहून्यो र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले रोटी नल्याएको विषयमा किन बहस गरिरहेका छौ? के तिमीहरू अझै महसुस गर्दैनै? के तिमीहरू बुदैनै?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “बाह टोकरी ।” 20 “अनि जब मैले पाँच हजारका सामु पाँच वटा रोटी भाँच्दा रोटीका काति टोकरी टुक्राहरू तिमीहरूले बटुलेका थियो?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “बाह टोकरी ।” 20 “अनि जब मैले चार हजारका बिच्मा सातवटा रोटी भाँच्दा काति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यो?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “सात टोकरी ।” 21 उहाँले भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै पनि बुदैनै?” 22 उहाँहरू बेथेदामा आउनुभयो । त्यहाँ मानिसहरूले उडाए दृष्टिविहीन मानिसलाई उहाँकहाँ ल्याए र त्यसलाई छोडिनुहोस् भनी येशूसँग बिन्ती गरे । 23 येशूले त्यस दृष्टिविहीनलाई हातमा समाउनुभयो, र गाउँबाटिहर लेजाउनुभयो । जब उहाँले त्यसको आँखामा थुक्नुभयो, र त्यसमाथि आफ्नो हात राख्नुपर्यो, उहाँले त्यसलाई सोधुभयो, “के तिमीले कुनै कुरा देख्छौ?” 24 त्यसले हेयो र भन्नो, “म मानिसहरू रुख्हरुस्त छिंडीको देख्छु ।” 25 उहाँले फेरि आफ्नो हात त्यसका आँखामा राख्नुभयो, र त्यस मानिसले त्यसका आँखा खोल्यो अनि त्यसको दृष्टि पुनः प्राप्त भयो र त्यसले सबै थोक स्पष्टसँग देख्यो । 26 येशूले त्यसलाई त्यसको घर पठाउनुभयो र भन्नुभयो, “त्यस सहरमा नपस ।” 27 येशू आफ्ना चेलाहरूसँग कैसरिया फिलिप्पीका गाउँहरूस्तिर जानुभयो । बाटोमा उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोधुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भन्छन्?” 28 तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, र भने, “बरितस्मादिने यूहाना । अरूहरूले, ‘एलिया’ र अरूले भने ‘अगमवक्ताहरूमध्ये एक’ भन्छन् ।” 29 उहाँले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “तर तिमीहरूचाहिं म को हुँ भन्छौ?” पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाइँ ख्रीष्ट हुनुहुँच” 30 येशूले उहाँको विषयमा कसैलाई पनि नभनू भनी तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो । 31 उहाँले मानिसका पुत्रले थेंने कुरा भोग्नुपर्य, र धम्न-गुरुहरू, मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूस्ताट तिरस्कृत हुनेछ, मारिनेछ र तिन दिनपछि फेरि मृत्युवाट जीवित भई उठ्नेछ भनी तिनीहरूलाई सिकाउन थाल्नुभयो । 32 उहाँले यो स्पष्टसँग भन्नुभयो । तब पत्रुसले उहाँलाई एकातिर लगे र उहाँलाई हपार्न थाले । 33

तर येशू आफ्ना चेलाहरूस्तिर फर्कनुभयो अनि पत्रुसलाई हप्काउनुभयो र भन्नुभयो, “मबाट पछि हट शैतान! तैले परमेश्वरको कुरालाई ख्याल गर्दैनस, तर तैले मानिसको कुरालाई ख्याल गर्छस् ।” 34 त्यसपछि उहाँले भिड र उहाँका चेलाहरूलाई सँगै बोलाउनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछाड्याउन चाहन्छ भने, त्यसले आफैलाई इन्कार गर्नुपर्छ, त्यसको कुस बोक्पुर्छ र मलाई पछाड्याउनुपर्छ ।” 35 किनकि जसले आफ्नो जीवन बचाउन खोज्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ, र जसले मेरो र सुसामाचारको खातिर आफ्नो जीवन गुमाउछ, त्यसले यसलाई बचाउनेछ । 36 मानिसले सारा संसार प्राप्त गरेर आफ्नै जीवन गुमायो भने उसलाई के लाभ हुन्छ र? 37 मानिसले आफ्नो जीवनको बदलामा के दिन सक्छ र? 38 यस व्याख्यारी र पापी पुत्रामा जो म र मेरो वचनसँग शर्माउछ, मानिसका पुत्र पनि पवित्र त्यर्गतहरूसँग पिताको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछ ।”

9 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँगो, साँचो म तिमीहरूलाई भम्द्यु, यहाँ खडा हुनेहरूमा तिमीहरूमध्ये केहीले परमेश्वरको राज्य शक्तिसित आएको देख्युअग्नि मृत्यु चाखेनेन ।” 2 6 दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र यूहनालाई आफ्नो साथमा लिएर उटाटा अग्लो पहाडमा जानुभयो । त्यसपछि तिनीहरूको सामु उहाँको रूप परिवर्तन भयो । 3 उहाँका तुगाहरू एकदमै चहिकिलो, अति सेतो भयो, यति सेतो भयो कि पृथ्वीका कसैले पनि त्यतिको सेतो बनाउन सक्कैनथायो । 4 त्यसपछि एलिया र मोशा उहाँहरूकहाँ देखा परे । तिनीहरूले येशूसँग कुरा गरिरहेका थिए । 5 पत्रुसले जवाफ दिए र येशूलाई भने, “गुरुज्यू, हामीलाई यहाँ बस्न राप्रो छ । त्यसैले, यहाँ हामी तिनवटा बस्ने ठाउँ बनाउँ: एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति र एउटा एलियाको निम्ति ।” 6 (तिनले के भन्ने भनी जानेन, किनभने तिनीहरू त्रसित भएका थिए ।) 7 बादल आयो र उहाँहरूलाई छोप्यो । तब बादलबाट एउटा आवाज आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र पुनः र यिनले भनेका कुरा सुन ।” 8 अचानक जब तिनीहरूले आफ्नो वरिपरि होरे, तिनीहरूले तिनीहरूसँग येश्वाबोह अरु क्लैपलाई पनि देखेन । 9 उहाँहरू पहाडबाट तल ओलंदै गर्नुहुँदा मानिसका पुत्र मृत्युबाट जीवित भएर नउठेसम्म कसैलाई केही पनि नभनू भनी उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो । 10 त्यसैले, ती कुराहरू तिनीहरूले आफैसँग राखे, तर तिनीहरूले “मृत्युबाट जीवित भई उठ्नु” को अर्थ के हो भनी तिनीहरूले आपसमा छलफल गरे । 11 तिमीहरूले उहाँलाई सोधे “शास्त्रीहरूले किन एलिया नै पहिला आउनुपर्छ भनेका त?” 12 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “वास्तवमा सबै थोकलाई पुनर्स्थापना गर्न एलिया नै पहिले आउनुपर्छ । मानिसका पुत्रले थेरै कष्ट भोग्नुपर्छ र धृणित हुनेछ भनी किन लेखिएको त?” 13 तर म तिमीहरूलाई यो भन्नु, कि एलिया आइसकेका छन्, र वचनमा तिनको बारेमा लेखिएअनुसार तिनीहरूले एलियालाई जे चाहे त्यही गरे ।” 14 जब उहाँ चेलाहरूस्कहाँ आउनुभयो, उहाँले तिनीहरूका वरिपरि ठुलो भिड देख्युभयो, र शास्त्रीहरूले तिनीहरूसँग बहस गरिरहेका थिए । 15 जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, सबै भिड छक्क परे र सबै उहाँलाई अभिवादन गर्न दोडेर गए । 16 उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोधुभयो, “तिमीहरूले तिनीहरूसँग के बहस गरिरहेका छौ?” 17 भिडमध्येका कसैले उहाँलाई जवाफ दियो, “गुरुज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएँ । त्यसलाई भूत लागेको छ जसले त्यसलाई बोल्न दिँदैन, 18 र यसले यसलाई पक्नन्छ, पछाडी मुख्या पिंज काढ्छ र दाहाको किट्छ र अरटू पर्छ । मैले तपाईंका चेलाहरूलाई यसलाई निकाल्नाई बिन्ती गर्न, तर तिनीहरूले निकाल्नसकेन ।” 19 उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “हे अविश्वासी पुस्ता हो, कति समयसम्म म तिमीहरूलाई सहनु? त्यसलाई मकहाँ ल्याओ ।” 20 तिनीहरूले त्यस केटोलाई उहाँकहाँ ल्याए । जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यो आत्माले त्यस केटोलाई जोरले काम्म लगायो । त्यो केटो भुइँ

लड्यो र मुखमा फिंज काढो । 21 येशूले त्यसको बुबालाई सोधुभयो, “यस्तो भएको कति भयो?” बुबाले भने, “बाल्यकालदेखि नै हो । 22 यसले उसलाई प्रायः आगो वा पानीमा पफ्याँको छ र उसलाई मार्न खोज्यो । यदि तपाईंले कुनै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ भने हामीमाथि दया देखाउनुहोस र सहायता गर्नुहोस ।” 23 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “यदि तपाईंले गर्न सक्नुहुन्छ भने? विश्वास गर्नेको निर्मित सबै कुरा सम्भव छ ।” 24 तुरुन्त त्यस बालकको बुबा चिच्चाए र भने, “म विश्वास गर्नु । मेरो अविश्वासमा सहायता गर्नुहोस ।” 25 जब येशूले भिड दौडै उहाँहुरूरित आइरहेको देख्नुभयो, उहाँले त्यो अशुद्ध आत्मालाई हपकाउनुभयो र भन्नुभयो, “तँ गुँगा र बहिरो आत्मा, म आज्ञा गर्नु यसबाट निसिक्जा र काहिल्लै पनि यसमा प्रवेश नगर ।” 26 यो चिच्चायो र डरलाग्दो गरी लछारपछार गन्यो अनि निस्क्यो । त्यो केटा मरेकोजस्तै देखियो । त्यसैले, थेरेले भने, “ऊ मन्यो ।” 27 तर येशूले त्यस केटालाई हातले समातेर उठाउनुभयो, र त्यो केटा उभियो । 28 जब येशू घरभित्र पस्नुभयो, चेलाहरूले उहाँलाई गुजामा सोधे, “हामीले यसलाई किन निकाल्न सक्नैन्?” 29 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यस्तो किसिमको कुरालाई प्रार्थनाले बाहेक निकाल्न सकिन्दैन ।” 30 उहाँहरू त्यहाँबाट जानुभयो र गालील हुँयै जानुभयो । उहाँहरू कहाँ हुनुहुन्छ कसैलाई थाहा नहोस भन्ने उहाँले चाहनुभयो, 31 किनभने उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सिकाइरहनुभएको थियो । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र मानिसहरूका हातमा सुम्पेछ र तिनीहरूले उसलाई मार्नेछन् । जब उसलाई मारिनेछ त्यसको तिन दिनपछि ऊ फेरि जीवित भई उठनेछ ।” 32 तर तिनीहरूले ये भनाइलाई बुद्धेनन र उहाँलाई सोधन तिनीहरू डराए । 33 अनि उहाँहरू कफर्नुहमामा आधपुरुनुभयो । जब उहाँ धरमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “तिमीहरूले बाटोमा के छलफल गरिरहेका थियो?” 34 तर सबै चुपचाप भए । किनभने तिनीहरूले “कोयाहिं सबैभन्दा तुलो हो” भनी बहस गरिरहेका थिए । 35 उहाँ बस्नुभयो र बाह जनालाई बोलाउनुभयो अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कोही पहिलो हुन चाहन्छ भने त्यो सबैभन्दा अन्तिम र सबैको दास हुनुपर्छ ।” 36 उहाँले एउटा सानो बालकलाई लिएर तिनीहरूका माझामा राखुभयो । उहाँले त्यसलाई हातमा लिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 37 “जसले यस्तो बालकलाई मेरो नाँमा ग्रहण गर्छ, उसले मलाई पनि ग्रहण गर्छ, र कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले मलाई मात्र होइन, तर मलाई पठाउनुहोलाई पनि ग्रहण गर्छ ।” 38 यूहानाले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, हामीले कसैलाई तपाईंको नाममा भूतात्मा धापाउँदै गरेको देखाँयै र हामीले त्यसलाई रोकाँयै, किनकि त्यसले हामीलाई पछाडँदैन ।” 39 तर येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरक, किनकि कसैले पनि मेरो नाँमा शक्तिशाली काम गरेर तकातै मेरो बारेमा कुनै खराब कुरा भन्न सक्नैन । 40 जो हाम्रो विरुद्धमा छैन, त्यो हाम्रो हो । 41 तिमीहरू ढ्याईष्टका भएको हुनाले कसैले एक गिलास पानी दिन्छ भने पनि साँचो साँचो म भन्दछु, कि उसले आफ्नो इनाम गुमाउनेछन । 42 ममा विश्वास गर्ने यी सानामध्ये एक जनालाई ठेस खान लगाउनुभन्दा त, त्यसलाई त्यसको धाँटीमा ठुलो जाँतोको ढुङ्गा बाँधेर समुद्रमा पफ्याँक्नु राम्रो हुने थियो । 43 यदि तिम्रो हातले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने यसलाई काटेर फालिदेउ । दुईवटा हात लिएर कहिल्लै ननिभने आगोको नरकमा जानुभन्दा अपाइग भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु वै रामो हुन्छ । (Geenna g1067) 44 (नोट: उत्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपिहरूले पद ४४ र ४६ बाट यस वाक्यांशलाई हटाएको छ) “जहाँ किराहरू काहिल्लै मर्दैनन् र आगो पनि कहिल्लै निख्दैन ।” 45 यदि तिम्रो खुटाले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने यसलाई काटेर फालिदेउ । दुईवटा खुटाले लिएर नरकमा फलिनुभन्दा त लझाङ्गो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु वै असल हुन्छ । (Geenna g1067) 46 (४४ पदको टिप्पीलाई हेर्नुहोस ।) 47 यदि तिम्रा आँखाले तिमीलाई ठेस खान लगाउँछ भने, यसलाई निकालेर फालिदेउ । दुईवटा आँखा लिएर नरकमा

फालिनुभन्दा एउटा मात्र आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु नै असल हुन्छ । (Geenna g1067) 48 जहाँ किराहरू मर्दैनन् र आगो पनि निभदैन । 49 किनकि सबैलाई आगोले नुनिलो पार्नेछ । 50 नुन असल हो, तर यदि नुनले आफ्नो नुनिलोपना गुमाउँछ भने यसलाई फेरि कसरी नुनिलो बनाउने? आफू-आफूमा नुन राख र एक-आपसमा शान्तिमा बस ।

10 येशू त्यो ठाँ छोडेर यहाँदियाको प्रान्त र यदन नदि पारिको क्षेत्रमा

जानुभयो अनि भिड फेरि उहाँकहाँ आयो । उहाँले गर्नुभएँडौ उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउँदै हुनुहुन्थ्यो । 2 अनि फरिसीहरू उहाँलाई जाँच उहाँकहाँ आए र सोधे, “के कुनै पतिले आफ्नी पल्लीसँग विवाहविच्छेद गर्नु उचित हो?” 3 उहाँले जावाक दिनुभयो, “मोशाले पल्लीलाई त्यागपत्र दिन र त्यसलाई पठाइदिन अनुमति दिए ।” 5 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका कठोर हृदयको कारण तिनले तिमीहरूका लागि यो व्यवस्था लेखेका हुन् ।” 6 तर सृष्टिको सुरुदेखि नै “परमेश्वरले तिनीहरूलाई पुरुष र स्त्री बनाउनुभयो ।” 7 यहाँ कारणले गर्दा पुरुषले आफ्ना बुबा र आमालाई छोडेर आफ्नी पल्लीसँग लागिरहन्छ, 8 र दुई जना एउटै शरीर हुन्छन् ।” त्यसैले, तिनीहरू दुई होइनन, तर एउटै शरीर हुन् । 9 त्यसकारण, जसलाई परमेश्वरले एक पार्नुभएको छ, त्यसलाई कुनै मानिसले अलग नगरोस् ।” 10 उहाँहरू घरभित्र हुनुहुँदा चेलाहरूले उहाँलाई यसको बारेमा फेरि सोधे ।” 11 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जसले आपनी पल्लीसँग विवाहविच्छेद गर्छ र अर्की महिलासँग विवाह गर्छ, उसले त्यसको विरुद्धमा व्यभिचार गर्छ ।” 12 र यदि तिनले आफ्नो पतीसँग विवाहविच्छेद गर्छ र अर्को पुरुषसँग विवाह गर्छ भने, त्यसले व्यभिचार गर्छ ।” 13 अनि उहाँले छोडिनुभएको होस् भनी मानिसहरूले आफ्ना स-साना बालबालिकाहरूलाई उहाँकहाँ ल्याए, तर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हप्काए । 14 तर जब येशूले यो देख्नुभयो, उहाँ तिनीहरूसँग रिसाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “स-साना बालबालिकाहरूलाई मक्हाँ हाउन देओ, र तिनीहरूलाई मनाही नगर, किनभने परमेश्वरको राज्य यस्तैहरूको हो ।” 15 साँचो साँचो, म तिनीहरूलाई भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यलाई यो सानो बालकको रूपमा ग्रहण गर्दैन, त्यो निश्चय नै यसभित्र प्रवेश गर्नेछन ।” 16 त्यसपछि उहाँले बालबालिकाहरूलाई आफ्नो अझालोमा लिनुभयो र तिनीहरूमाथि आफ्नो हातमा लिएर आशिष् दिनुभयो । 17 उहाँले यात्रा सुरु गर्न लाग्नुहुँदा एक जना मानिस दौडेर आई उहाँको सामू धुँडा टेके बिन्ती गयो, “हे असल गुरु, अनन्त जीवनको हक्कदार हुन मैले के गर्नुपर्छ?” (alēnios g166) 18 येशूले भन्नुभयो, “किन तिमी मलाई असल भन्दछौ? परमेश्वरबाहेक कोही पनि असल छैन ।” 19 तिमी यी आजाहरू जान्दछै: हत्या नगर्नु, व्यभिचार नगर्नु चोरी नगर्नु, झुटो गवाही नदिनु, ठगी नगर्नु, आफ्ना बुबा र आमालाई आदर गर्नु ।” 20 त्यो मानिसले भन्यो, “गुरुज्यू ती सबै त मैले बाल्यकालदेखि नै पालन गरेको छु ।” 21 येशूले त्यसलाई हेनुभयो र प्रेम गर्नुभयो । उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीमा एउटा कुराको कमी छ । तिमीले आफूसँग भएका सबै थोक बेच्नुपर्छ र ती गरिबहरूलाई दिनुपर्छ, अनि स्वर्गमा तिम्रो धन हुनेछ । त्यसपछि आऊ र मेरो पछि लाग ।” 22 तर यो भनाइको कारण त्यो निरुस्ताहित भयो; त्यो थेरै दुःखित भएर त्यहाँहाँबाट गयो, किनभने त्यससँग धेरै धन सम्पत्ति थियो । 23 येशूले वरपरि हेनुभयो र आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “धनी मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न अति कठिन छ!” 24 चेलाहरू उहाँका वचनहरूमा छक्क परे । तर येशूले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “बालकहरू हो, परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु अति गाहो छ!” 25 धनी मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा त झंतलाई सियोको नाश्रीबाट छिर्न सजिलो हुँच ।” 26 तिनीहरू अति चकित भएर एक-आपसमा भन्न लागे, “त्यसो हो भने, कसले उद्धार पाउन सक्छ

त?" 27 येशूले तिनीहस्लाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, "मानिसहरूका लागि यो असम्भव हुन्छ, तर परमेश्वरको लागि होइन। परमेश्वरको निम्नित सबै कुरा सम्भव छ।" 28 पत्रुसले उहाँसँग कुरा गर्न थाले, "हेर्नुस, हामीले सबै थोक त्यागेर तपाईंलाई पछ्याएका छाँ।" 29 येशूले भन्नुभयो, "साँचो साँचो म तिमीहस्लाई भन्दछु, जसले मेरो र सुसमाचारको खातिर आप्नो घर वा दाजुभाइहरू वा दिदी बहिनीहरू वा आमा वा बुवा वा छोरा-छोरीहरू वा जग्गा जमिन त्याग्छ, 30 त्यसले यही संसारमा अहिले नै सतावटको साथै यसको सय गुणा घरहरू, दाजुभाइहरू, दिदी बहिनीहरू, आमाहरू, छोराछोरीहरू र आउने संसारमा अनन्त जीवन पाउनेछ। (aiōn g165, aiōnios g166) 31 तर धेरै जना जो पहिला हुनेहरू पछिल्ला हुनेछन् र पछिल्ला हुनेहरू पहिला हुनेछन्।" 32 उहाँहरू यस्तलेम जाने बाटोमा जाँदै हुनुहरूस्यो, र येशू तिनीहरूका अगि-अगि जाँदै हुनुहरूस्यो। चेलाहरू छक्क परिरहेका थिए र तिनीहस्लाई पछ्यानेहरूचाहिं डराएका थिए। अनि येशूले फेरि ती बाह जनालाई अलगै लानुभयो र आब चाँडै उहाँलाई के हुने थियो, सो बताउन थाल्नुभयो। 33 "हेर, हामी यस्तश्लेमतिर जाँदै छाँ, र मानिसका पुत्रलाई त्याहाँ मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूका हातमा सुम्पिनेछ। तिनीहरूले उसलाई मृत्युदण्डको दोष लगाउनेछन् र गैरयहूदीहरूकाँ सुम्पिनेछन्।" 34 तिनीहस्लाले उसको गिल्ला गर्नेछन्, र थुक्केछन् र करोरा लागाउनेछन् र मृत्युमा पुत्याउनेछन्। तर तिन दिनपछि ऊ जीवित भई उठनेछ।" 35 जद्यियाका छोराहरू याकूब र यूहना उहाँकहाँ आए र उहाँलाई भने, "गुरुज्यू हामीले तपाईंसँग जे मार्छाँ सो हाम्रो निम्नित गरिदिनुहोस् भने हामी चाहन्छाँ।" 36 उहाँले तिनीहस्लाई भन्नुभयो, "मैले तिमीहरूका लागि के गरेको तिमीहरू चाहन्छै?" 37 तिनीहरूले भने, "तपाईंको महिमामा हामीमध्ये एउटालाई तपाईंको दायांपछि र अर्कोलाई बायांपछि बसन दिनुहोस्।" 38 तर येशूले तिनीहस्लाई जवाफ दिनुभयो, "तिनीहस्ले के मागिरहेका छौ, सो तिमीहरू यैले पिउन लागेको कचौरा पिउन सक्छौ वा यैले लिने बापितस्मा तिनीहरू सहन सक्छौ?" 39 तिनीहरूले उहाँलाई भने, "हामी सक्छाँ।" 39 येशूले तिनीहस्लाई भन्नुभयो, "मैले पिउने कचौरा तिनीहरूले पिउनेछौ।" 40 तर मेरो दाहिनेपछि वा देवेपछि बस्नुचाहिं मैले दिने कुरा होइन, तर यो जसको निम्नित तयार पारिएको छ, तिनीहरूका निम्नित नै हो।" 41 जब अरु दस जना चेलाले यसबाबे सुने, तिनीहरू याकूब र यूहन्नासँग निकै रिसाउन थाले। 42 येशूले तिनीहस्लाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, "गैरयहूदीहरूका शासकहरू मानिसहरूले तिनीहस्तमिति प्रभुत्व जमाउँछन्, र तिनीहरूका महत्त्वपूर्ण मानिसहरूले तिनीहस्तमिति अधिकार गर्नेछन् भने तिनीहरू जान्दछौ।" 43 तर तिनीहरूका माझामा यस्तो हुनेछै। तिनीहरूका माझामा जो महान हुने इच्छा गर्छ, त्यो तिनीहरूका सेवक हुनुपर्छ। 44 र तिनीहस्तमिति जो पहिलो हुने इच्छा गर्छ, त्यो सबैको दास हुनुपर्छ। 45 किनभने मानिसका पुत्र सेवा पाउन होइन, तर सेवा गर्नका निम्नित र धेरैको छुटकाराको मोलको रूपमा आप्नो जीवन दिन आयो। 46 उहाँहरू यरीहोमा आउनुभयो। र उहाँ आप्ना चेलाहरू र तुलो भिस्तसँगै यरीहोबाट जानुद्दा तिमैको छोरा बारातिमै दृष्टिविहीन भिखारी बाटोमा बसेको थियो। 47 जब त्यसले येशू नासरी भन्न सुने, त्यो कराउन थाल्यो र भन्यो, "हे येशू, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्।" 48 धेरैले चुप लाग भन्न त्यो दृष्टिविहीन मानिसलाई हक्काए। तर त्यो झान तुलो स्वरले करायो, "दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्।" 49 येशू रोकिनुभयो र त्यसलाई बोलाएर ल्याउन आज्ञा दिनुभयो। तिनीहस्ले यसो भनेर त्यसलाई बोलाए, "साहस गर! खडा होऊ! उहाँले तिनीहस्लाई बोलाउँदै हुनुहरू।" 50 त्यसले आप्नो खास्टो एकातिर फाल्पो, र उफ्रेन येशूकहाँ आयो। 51 येशूले त्यसलाई जावाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, "मैले तिनो निम्नित के गरेको चाहन्छै?" त्यो दृष्टिविहीन मानिसले भन्यो, "रब्बी, म मेरो दृष्टि प्राप्त गर्न चाहन्छु।" 52

येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, "जाऊ! तिनो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ।" त्यो तुर्नैतै फेरि देखा सक्यो र त्यो उहाँको पछिपछि गयो।

11 जब उहाँहरू यस्तलेम आउनुभयो उहाँहरू बेथकागे र बेथानीको नजिक पठाउनुभयो। 2 र तिनीहस्लाई भन्नुभयो, "तिमीहरू हाम्रो सामुन्नेको गाउँमा जाओ।" 3 तिमीहरू पस्ने बित्तिकै तिमीहरूले कहिल्यै नचडेको बछेडो पाउनेछौ। 4 त्यसलाई फुकाओ र मकहाँ ल्याओ। 5 कसैले तिमीहस्लाई 'तिमीहरूले किन यसो गरिरहेका छाँ?' भनेर सोध्यो भने, तिमीहरूले भन्नू, 'प्रभुलाई यसको खाँचो छ, र उहाँले तुर्नै यहाँ नै फिर्ता पाउनुहोस्छ।' 6 तिनीहरूले उहीहरूलाई येशूले तिनीहस्लाई भन्नुभाइँ भने, अनि मानिसहरूले तिनीहस्लाई जान दिए। 7 दुई जना चेलाले बछेडोलाई फुकारके गर्न लागिरहेका छाँ?" 7 तिनीहरूले त्यो बछेडोलाई फुकारके एउटा बछेडो भएर तिनीहरूले यसलाई फुकारके एउटा बछेडो भएर तिनीहरूले त्यो बछेडोलाई फुकारके गर्न लागिरहेका छाँ?" 8 धेरै मानिसले तिनीहरूका कपडा बाटोभारि ओछ्याए र अरुहरूले खेतबाट काटेर ल्याएका स्थाका हाँगाहरू बिछ्याए। 9 उहाँको अगिअगि जाने र उहाँका पछिपछि आउनेहरूले यसरी ठुलो सोरमा कराए, "होसन्ना! परमप्रभुको नाउँमा आउने धन्यका होऊन्।" 10 हाम्रा पिता दाऊदको आउने राज्य धन्यको होस्! सर्वोच्चमा होसन्ना!" 11 त्यसपछि येशू यस्तलेम प्रवेश गर्नुभयो र मन्दिरभित्र जानुभयो अनि विरपिर सबैतैर हेर्नुभयो। अहिले, अबेर भइरहेको थियो। उहाँ बाह चेलासँग बेथानियातिर जानुभयो। 12 अर्को दिन, जब उहाँहरू बेथानियाबाट फर्कनुभयो, उहाँ भोकाउनुभयो। 13 उहाँले पातसहितको अञ्जीरको बोट टाईबाट देख्नुभयो। 14 यसमा कुनै कुरा पाइन्न्यो कि भनी उहाँ हेर्ने जानुभयो। जब उहाँ त्यहाँ आउनुभयो उहाँले पातबाहेक केही पनि पाउनुभएन, किनभने यो अञ्जीर फल्ले समय थिएन। 14 उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, "तेरो फल फेरि करीले कहिल्यै पनि खानेछैन।" 15 उहाँहरू यस्तलेम आउनुभयो र उहाँ मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नुभयो अनि उहाँले त्यहाँका किन्ने र बेच्चोहरूलाई बाहिर खेदन थाल्नुभयो। उहाँले पैसा साट्नेहरूका टेबल र परेवा बेच्चेहरूको बस्ने मेचर्लाई पल्टाइदिनुभयो। 16 उहाँले कसैलाई पनि मन्दिर भएर बेच्च सकिने कुनै पनि थोक बोकेर लान दिनुभएन। 17 उहाँले तिनीहस्लाई सिकाउनुभयो र भन्नुभयो, "के यस्तो लेखिएको छैन, 'मेरो घर सबै जातिका निम्नित प्रार्थनाको घर हुनेछ?' तर तिमीहरूले यसलाई डाँकुहरूको ओढार बनाएका छाँ।" 18 उहाँले भन्नुभएको कुरा मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले सुने र उहाँलाई मार्न उपाय खोजे। उहाँको शिक्षामा सम्पूर्ण भिड नै छक्क परेका हुनाले तिनीहरू डराए। 19 जब सङ्ग पयो, उहाँहरू सहर छोडेर जानुभयो। 20 जब उहाँहरू बिहान त्यही बाटो भएर जानुभयो, तिनीहरूले अञ्जीरको रुख जैरेदेखि सुकेको देख्ये। 21 पत्रुसले सम्झे र भने, "गुरुज्यू हेर्नुहोस् त! तपाईंले सराप दिनुभएको अञ्जीरको रुख त सुकेछ।" 22 "परमेश्वरमा विश्वास गर!" भनेर येशूले उत्तर दिनुभयो। 23 साँचो साँचो म भन्दछु, जसले यो पहाडलाई, "उठ र समुद्रमा झर" भन्छ, अनि त्यसले आप्नो हृदयमा कुनै शडका गर्नेन, तर त्यसले मागेको कुरा हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, परमेश्वरले त्यही नै गर्नुहेनेछ। 24 त्यसकारण म तिमीहस्लाई भन्दछु: तिमीहरूले जुन कुराको निम्नित प्रार्थना गर्छाँ र माण्छाँ, यो तिमीहरूले पाएको छाँ र तिमीहरूको हुनेछ भनी विश्वास गर। 25 जब तिमी खडा हुन्छाँ र प्रार्थना गर्छाँ, तिमीहरूसँग कसैको विरुद्धमा कुनै कुरा छ भने तिमीहरूले क्षमा दिनुपर्छ, ताकि स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूले अपराधहरू क्षमा गरिदिनुन्।" 26 [टिप्पणी: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूले यो पदलाई समावेश गरेका छैनन् (मत्ती ६:१५)

हेर्नुहोस) मर्कूस ११:२६] तर यदि तिमीहरूले क्षमा गरेना भने स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका पापहरू क्षमा गर्नुहोस्नेछैन । २७ उहाहरू फेरि यरूशलेममा आउनुभयो । जब येशू मन्दिरमा धुमरिहनुभएको थियो, मुख्य पुजारीहरू, शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरू उहाकिहाँ आए । २८ तिनीहरूले उहालाई भने, “कसको अधिकाराले तिमीले यी कुराहरू गर्छौ? र ती गर्न तिमीलाई कसले अधिकार दियो?” २९ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोच्छु । मलाई भन र मैले यी सबै कुन अधिकाराले गर्नु भनी सो बताउनेछु । ३० यहुन्नाको बप्तिस्मा स्वर्गबाट भएको हो कि मानिसहरूबाट भएको हो? मलाई जवाप देओ ।” ३१ तिनीहरू एक-आपसमा छलफल र बहस गरे र भने, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भन्याँ भने उहालै भन्नुहोस्नेछ, ‘त्यसी भए, किन उनलाई विश्वास गर्दैनी?’ ३२ तर यदि हामीले ‘मानिसबाट’ भन्याँ भने, तिनीहरू मानिसहरूसित डराउँथे, किनभने उनीहरूले यूहन्ना अगमवक्ता हुन् भनी मान्थे । ३३ त्यसपछि येशूले येशूलाई जवाप दिए र भने, “हामीलाई थाहा छैन ।” त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “न त मैले यी कुराहरू कसको अधिकाराले गर्नु भनी तिमीहरूलाई बताउनेछु ।”

12 ત્યસપછી યેશૂને તિનીહરૂલાઈ દૃષ્ટાન્તમા સિકાઉન થાલ્નુભયો । ઉહાંલે

भन्नुभयो, “एक जना मानिसले दाखबारी लगाए, त्यसको वरिपरि बार लगाए र कोलको निम्नि एउटा खाल्डो खेने । उनले त्यहाँ एउटा मचान बनाए र दाख उमार्नेहरूलाई दाखबारी भाडामा दिए । त्यसपछि उनी यात्रामा लागे । 2 ठिक समयमा उनले दाख्खको केही फल पाउन दाख उमार्नेहरूकहाँ एक जना नोकर पठाए । 3 तर तिनीहरूले त्यसलाई समातेर पिटे र केही पनि नदिईकन पठाइदिए । 4 फेरि उनले अर्को नोकरलाई पठाए, तर तिनीहरूले त्यसलाई पनि टाउकोमा चोट पुऱ्याए र लज्जास्पद रूपमा व्यवहार गरे । 5 अझै पाणि उनले अर्कोलाई पठाए र त्यसलाई तिनीहरूले मारे । तिनीहरूले अरु धेरैलाई पनि त्यस्त व्यवहार गरे, कसैलाई कुटे र अरूलाई मारे । 6 उनीसँग पठाउन अझै पनि एक जना व्यक्ति अर्थात् प्यारो छोरा थिए । उनले तिनीहरूकहाँ पठाउन त्यो नै अनितम व्यक्ति थियो । उनले भने, “तिनीहरूले मेरो छोरालाई आदर गर्नेछन् ।” 7 तर मोहीहरूले एक-आपसमा भने, “यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, यसलाई मारौं र सम्पत्ति हाप्ने हुनेछ ।” 8 तिनीहरूले उसलाई पक्रे; उसलाई मारे र उसलाई दाखबारी बाहिर फालिदिए । 9 यसकारण, दाखबारिको मालिकले के गर्नेछ? उनी आउनेछन् र ती दाख उमार्नेहरूलाई नाश गर्नेछन् र दाखबारी अरूहरूलाई दिनेछन् । 10 के तिनीहरूले यो धर्मशास्त्र पढेका छैनौ? ‘जुन दुडगालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनै-दुङ्गो भएको छ ।’ 11 त्यो परमप्रभुबाट थियो र यो हाम्रो दृष्टिमा आस्चर्यजनक छ ।’ 12 तिनीहरूले येशूलाई पक्रन खोजे, तर तिनीहरू भिडसित डराए, किनभने उहाँले यो दृष्टान्त तिनीहरूकै विरुद्धमा बोल्नुभाएको कुरा तिनीहरूले जाने । त्यसैले, तिनीहरूले उहाँलाई छाडे र गए । 13 अनि तिनीहरूले उहाँलाई उहाँकै वचनहस्तमा फसाउन होरेदियासहरू र केही फरिसीहरू पठाए । 14 तिनीहरू आए र उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हामी जान्दछौं, कि तपाईंले कसैको विचारको वास्ता गर्नुहुन्न, र तपाईंले मानिसहस्रबिच कुनै भेदभाव गर्नुहुन्न । तपाईंले साँच्चै परमेश्वरको मार्ग सिकाउनुहुन्छ । कैसरलाई कर तिनु उचित हो वा होइन? हामी कर तिर्यो कि नतिरीौ?” 15 तर येशूले तिनीहस्को कपटलाई जान्नुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूले मलाई किन जाँच्छौ? मलाई एउटा सिक्का ल्याओ ताकि मैले हेर्न सकौ ।” 16 तिनीहरूले एउटा सिक्का येशूकहाँ त्याए । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो कस्को स्वरूप र छाप हो?” तिनीहरूले भने, “कैसरको हो ।” 17 येशूले भन्नुभयो, “कैसरका चिजहरू कैसरलाई नै देउँ र परमेश्वरका चिजहरू परमेश्वरलाई नै ।” तिनीहरू चकित भए । 18 त्यसपछि पुनरुत्थान हैन्दै भने सुट्कीहरू उहाँकहाँ आए । तिनीहरूले

१८ त्यसपांचे पुनरुत्थान हुदैन भन्न सदुकोहरू उहाकहा आए । तिनाहरूले

उहाँलाई यसो भनेर सोधे, १९ “गुरुज्यू, मोसाले हाम्रो लागि लेखे, ‘यदि कुनै मानिसको दाजु कुनै बालबच्चा न भर्हइकन मर्छ भने, त्यो मानिसले आफ्नो दाजुको पत्तीलाई विवाह गरेर आफ्नो दाजुको लागि बच्चा जन्माउनुपर्छ ।’ २० त्यहाँ सात जना दाजुभाइ थिए, पहिलोले आफ्नी पत्ती त्याए र बच्चा न भर्ह मरे । २१ दोसोले दाजुको पत्ती लगे र कुनै बालबच्चा न भर्ह तिनी मरे । अनि तेसोलाई पनि त्यस्तै भयो । २२ अनि सातै जना कुनैको पनि बालबच्चा भएन । अन्तमा ती स्त्री पनि मरिन् । २३ पुनरुत्थानमा जब तिनीहरू फेरी जीवित भई उठ्नेछन्, तिनी कसको पत्ती हुनेछन्? किनभने ती सातै दाजुभाइले तिनलाई पत्तीको रूपमा लिए । २४ येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले न त धर्मशास्त्र न परमेश्वरको शक्तिको बारेमा जानेका हुनाले नै के तिमीहरूले गल्ली गरेका होइनौ? २५ किनभने जब तिनीहरू मत्स्यबाट जीवित भई उठ्नेछन्, तिनीहरूले न विवाह गर्नु न त विवाह गर्न नै दिन्छन्, तर तिनीहरू स्वर्यका स्वर्गदूतहरूस्ता हुनेछन् । २६ तर जीवित भई उठ्ने मृतकहरूको विषयमा के तिमीहरूले मोशाको पुस्तकमा झाडीको विवरणमा परमेश्वर उनीसँग कसरी बोल्नुपर्यो र, ‘म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुँ भन्नुभयो भन्ने पढेका छैनौ?’ २७ उहाँ मृतकहरूका परमेश्वर हुनुहुन, तर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ । तिमीहरू गलत छौ ।” २८ शास्त्रीहरूसम्येको एक जना आए र तिनीहरूका छलफल सुने । येशूले तिनीहरूलाई राम्रो जवाफ दिनुभएको तिनले देखे । तिनले उहाँलाई सोधे, “सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण आज्ञा कुन हो?” २९ येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैभन्दा महत्त्वपूर्णचाहिँ यो हो, ‘सुन, हे इसाएल, परमप्रभु हाया परमेश्वर, परमप्रभु एक मात्र हुनुहुन्छ । ३० तिमीले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई आफ्ना सारा हृदय, सारा प्राण, सारा मन र सारा शक्तिले प्रेम गर्नुपर्दछ ।’ ३१ दोसो आज्ञा यो हो, ‘आफ्नो छिमेकीलाई आफुलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ ।’ योभन्दा अरु कुनै ठुलो आज्ञा छैन ।” ३२ शास्त्रीले भने, “हे असल गुरुज्यू! परमेश्वर एक मात्र हुनुहुन्छ र उहाँबाहेक अरु कोही पनि छैन भनी तपाईंले साँचो भन्नुभएको छ । ३३ उहाँलाई सारा हृदय, सारा समझ र सारा शक्तिले प्रेम गर्नू अन्नौ भन्नुभन्दा पनि महान् हो ।” ३४ जब तिनले बुद्धिमत्तापूर्वक जवाफ दिएको येशूले देख्युभयो, उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी परमेश्वरको राज्यबाट टाढा छैनौ” । त्यसपछि कसैले पनि येशूलाई अरु प्रश्न गर्ने आँट गरेन । ३५ येशूले मन्दिरमा सिकाउँदै गर्नुहुँदा उहाँले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूले ख्रीष्टलाई कसरी दाऊदका पुत्र भन्छन्? ३६ दाऊद आफैले पवित्र आत्माद्वारा यसो भने, ‘परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिने हातमा बस, जबसम्म मैले तिप्रा शत्रुहरूलाई तिप्रो खुट्टामुनि ल्याउँदिन ।’ ३७ दाऊद आफैले उहाँलाई ‘प्रभु’ भन्छन् भने मसीह कसरी दाऊदका पुत्र हुन सक्छन् त?” ठुलो मिडले उहाँको कुरा खुसीसाथ सुन्नो । ३८ येशूले उहाँको शिक्षामा भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूसदृश्ये होसियार बस, जसले लामो वस्त्र लगाएर हिँडन र बजारमा अभिवादन गरेको, ३९ अनि सभाघरमा भोजमा प्रमुख आसनहरू र भोजहरूमा प्रमुख स्थानहरू रुचाउँछन् । ४० तिनीहरूले विधवाहरूको घर खाल्न र मानिसहरूले देख्यु भनी लामो प्रार्थन गर्नु । यी मानिसहरूले अझ ठुलो दण्ड पाउनेछन् ।” ४१ त्यसपछि येशू मन्दिर परिसरको भेटी चढाउने बाकसको सामुन्ने बस्नुभयो । मानिसहरूले भेटी हालिरहदा उहाँले हेरिहरूभएको थियो । धैर्य धनी मानिसले ठुलो रकम हाले । ४२ त्यसपछि त्यहाँ एक जना गरिब विधवा आइन् र दुई सिक्काका हालिन् । ४३ उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनुपर्यो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँचै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी गरिब विधवाले भेटीको बाकसमा भेटी दिनेहरूमध्ये सबैभन्दा धैर्य हालेकी छन् । ४४ किनभने सबैले आ-आपना प्रश्नस्तावाट दिए । तर यी विधवाले आफ्नो गरिबीबाट तिनी जिउपर्नें सबै पैसा हालिन् ।”

13 जसै येशू मन्दिरबाट जाँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले

भन्यो, “गुरुज्यू हेहुहोस् त कति राम्रा ढुङ्गाहरू र भवनहरू!” 2 उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “के तिमी यी भव्य भवनहरू देख्छौ? यीनीहरू न भक्तकाइएर एउटामाथि अर्को ढुङ्गा रहने एउटा पनि हुनेछैन ।” 3 जब उहाँ मन्दिरको सामुन्हे पर्ने जैतूनको डाँडामा बस्नुभयो, पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अनिद्रासले उहाँलाई गुपतमा सोधे, 4 “हामीलाई भन्नुहोस्, कि यी कुराहरू कहिले हुनेछन्? यी सबै कुरा हुन लाग्दा कस्ता-कस्ता चिन्हहरू हुनेछन्?” 5 येशूले तिनीहरूलाई भन्न सुरु गर्नुभयो, “होसियार रहो, कसैले पनि तिमीहरूलाई नबहकाओस् ।” 6 मेरो नाँउमा धेरै जना आउनेछन् र भन्नेछन् “म उही हुँ र तिनीहरूले धेरैलाई भड्काउनेछन् ।” 7 जब तिमीहरूले युद्ध र युद्धको हल्ला सुनेछौ, चिन्ता नगर, यी कुराहरू हुनेपर्छ, तर अन्त्य अझौ आइसकेको हुँदैन । 8 किनभने जातिको विस्तुदमा जाति र राज्यको विलुदमा राज्य खडा हुनेछ । धेरै ठाउंमा भूकम्प र अनिकालहरू हुनेछन् । यी प्रसव-वेदनाको सुरुवात हुन् । 9 आफूलाई सचेत राख । तिनीहरूले तिमीहरूलाई परिषद्हरूको हातमा सुमिनेछन्, र सभाघरहरूमा तिमीहरू पिटिनेछौ । मेरा साक्षीको रूपमा तिमीहरू शासक र राजा दुवैका सामु मेरा खातिर खडा हुनेछौ । 10 तर सबै जातिलाई पहिले सुसमाचार प्रचार गरिनुपर्छ । 11 जब उनीहरूले तिमीहरूलाई गिरफतार गर्नेन् र सुम्पन्छन्, तिमीहरूले के बोल्ने भनी चिन्ता नगर । किनभने त्यो समय तिमीहरूले के बोल्नुपर्ने हो, सो तिमीहरूलाई दिइनेछ; त्यस बेला बोल्ने तिमीहरू होइनौ, तर पवित्र आत्मा हुनुनेछ । 12 दाजुले भाइलाई र बुबाले आप्नो छोरोलाई मृत्युको लागि सुम्पन्छन् । छोराछोरीहरू आफ्ना बुबा-आमाको विलुदमा खडा हुनेछन् र तिनीहरूलाई मृत्युमा पुऱ्याउनेछन् । 13 मेरो नाउंको खातिर तिमीहरू सबैद्वारा धृणित हुनेछौ । तर जो अन्यसम्म रहेछ, त्यो मानिस बचाइनेछ । 14 जब तिमीहरूले विनाशकारी धृणित थोक खडा नहुनुपर्ने ठाउंमा खडा भइहेको देख्छौ (पाठकले बुझोस), यहूदियामा हुनेहरू पहाडहरूति भागून । 15 घरको छतमा हुनेहरू तल न ओलून वा उसल घरभित्राबाट केही पनि ननिकालोस्, 16 र खेतमा हुनेहरू आप्नो खास्तो लिन नआऊन । 17 तर हाय, ती दिमा बालक भएकाहरू र दूध खुवाउने आमाहरू! 18 यो हिँदमा नपरोस् भनी प्रार्थना गर । 19 किनकि त्यस बेला तुलो महासङ्कष्ट हुनेछ । यस्तो त परमेश्वरले संसार सूष्टि गर्नुभएको दिनको सुरुदेखि अहिलेसम्म भएको छैन, न त फेरि कहिल्लै हुनेछ । 20 परमप्रभुले ती दिनलाई नघाउनुभएको भए, कुनै पनि प्राणी बाँच थिएन, तर चुनिएकाहरूका खातिर, जसलाई उहाँले छानुभएको छ, उहाँले दिनहरूको सङ्ख्या घटाई दिनुभयो । 21 यदि कसैले तिमीहरूलाई, हेर स्त्रीष्ट यहाँ हुनुहुँल! वा हेर उहाँ त्यहाँ हुनुहुँ भन्यो भने विश्वास नगर । 22 किनकि झुटा झीष्ट र अगमवक्ताहरू देख्या पर्नेछन् र सम्भव भए चुनिएकाहरूलाई पनि तिनीहरूले धोखा दिन चिन्ह र आशर्चकर्महरू गर्नेछन् । 23 सचेत रहो! मैले तिमीहरूलाई समय आउनुअग्नि नै यी सबै कुरा बताइदिएको छु । 24 तर ती दिनको महासङ्कष्टप्रष्ठि सूर्य अङ्गारो हुनेछ; चन्द्रमाले आप्नो प्रकाश दिनेछैन; 25 ताराहरू आकाशबाट ख्सेनेछन्, र स्वर्गमा भएको शक्तिहरू हलिलनेछन् । 26 त्यसपछि तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई बादलमा महान् शक्ति र महिमामा आउँदै गरेको देखेचेन । 27 तब उसले आफ्ना स्वर्गदूहरूलाई पठाउनेछन् र उसले चारै दिशाबाट, पृथ्वीको अन्तिम छेउदेखि आकाशको अन्तिम छेउबाट आफ्ना चुनिएकाहरूलाई जम्मा गर्नेछ । 28 अज्जीरको रुखबाट पाठ सिक । जब हाँगाहरूमा मुना पलाउँछ र पातहरू लाभ्छन्, तिमीहरू ग्रीष्म नाजिकै छ भनी जान्दैछौ । 29 त्यसै गरी, जब तिमीहरूले यी सबै कुराह घिरिहेको देख्छौ, उहाँ नजिकै हुनुहुँ, ढोकाकै नजिक दिनेछन् भनी तिमीहरूले जान । 30 साँचौ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा न भएसमयो पुस्ता बितेर जानेछैन । 31 स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जानेछ, तर मेरो वचन कहिल्लै बितेर जानेछैन । 32 तर त्यस दिन र घडीको विषयमा पितालाई बाहेक कसैलाई पनि थाहा छैन, न स्वर्गदूहरूलाई, न

त पुत्रलाई । 33 सचेत रहो! होसियार होओ, किनभने यो कुन समयमा हुन्छ भनी तिमीहरू जान्दैनौ । (टिपोट: केही प्राचीन प्रामाणिक लेखहरूले यसलाई यसरी उल्लेख गर्नेन्; होसियार रहो, जागा रहो र प्रार्थना गर किनकि ...) 34 यो यात्रामा गएका एक जना मानिसजस्तो हो: उसले आफ्नो घर छोड्छ र उसका नोकरहरू हेरेकलाई आ-आफ्नो कामसहित उसको घरको जिम्मा दिन्छ । अनि उसले पहेरेदारलाई जागा रहन आज्ञा दिन्छ । 35 त्यसकारण, जागा रहो! किनकि घरको मालिक साँझा वा मध्यरात वा भाले बास्ता वा बिहान कुन समयमा आउँन् भनी तिमीहरू जान्दैनौ । 36 यदि उनी अचानक आइपुगो भने, उनले तिनीहरूलाई सुतिरहेको नभेटाउन । 37 जे म तिमीहरूलाई भन्दु, त्यो म सबैलाई भन्दु, जागा रहो!”

14 यो निस्तार र अखमरी रोटीको चाडभन्दा दुई दिनअगि थियो । मुख्य

पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई कसरी गुप्त रूपमा रिपतार गर्ने र मार्ने भनी विचार गरिरहेका थिए । 2 किनकि तिनीहरूले भनिरहेका थिए, “चाडको समयमा होइन, ताकि मानिसहरूमाझा डङ्गा उत्पन्न नहोस् ।” 3 जब येशू बेथानियामा सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ टेबुलमा अडेस लागेर बसिरहुँदै एक जना स्त्री अति मूल्यवान् तरल पदार्थ सिङ्गामरमरको शिशीमा लिएर येशूकहाँ आइन, जुन शुद्ध जटामसी थियो । तिनले त्यो शिशीलाई फुटाइन् र उहाँको टाउकोमा खन्याइन । 4 तर त्यहाँका कोही-कोही रिसाए । तिनीहरूले आपसमा कुरा गरे र भने, “के कारणको लागि यो खेर फालिदै छ? 5 यो अत्तरलाई तिन सय चाँदीका सिक्काको भन्दा बढीमा बेच सकिन्थ्यो र गरिबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो ।” 6 तर येशूले भन्नुभयो, “तिनलाई छोडिदेओ । तिमीहरूले तिनलाई किन दुःख दिडरहका छौ? तिनले मेरो निमित्त सुन्दर काम गरेकी छन् । 7 गरिबहरू तिमीहरूसँग सधै हुन्छन्, र तिमीहरू जिहिले चाहाँच्छी तिनीहरूको निमित्त गर्न सक्छौ, तर म त तिमीहरूसित सधै हुनेछैन । 8 तिनले जे गर्न सकिन्थन् त्यही गरिन: तिनले मेरो शरीरलाई दफनको निमित्त अभिषेल गरेकी छन् । 9 साँचौ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, सारा संसारभर जहाँ-जहाँ सुम्पसमाचार प्रचार गरिन्छ, त्यहाँ यी स्त्रीले गरेकी काम तिनको सम्झनामा बताइनेछ । 10 अनि बाहमध्येका एक जना यहूदा इस्करियोत सम्भु पुजारीहरूकहाँ गयो, ताकि त्यसले उहाँलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पन सकोस् । 11 जब मुख्य पुजारीहरूले यो सुने, तिनीहरू खुसी भए र त्यसलाई पैसा दिने वाचा गरे । उसले येशूलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पनलाई अवसर हर्न थाल्यो । 12 अखमरी रोटीको पहिलो दिन उनीहरूले निस्तारको थुमा चढाउने बेला उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पन सकोस् । 13 जब मुख्य पुजारीहरूले यो सुने, तिनीहरू खुसी भए र त्यसलाई पैसा दिने वाचा गरे । उसले येशूलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पनलाई अवसर हर्न थाल्यो । 12 अखमरी रोटीको पहिलो दिन उनीहरूले निस्तारको थुमा चढाउने बेला उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पन सकोस् । 14 जुन घरभित्र ऊ पस्छ, उसलाई पछाड्याओ । 14 जुन घरभित्र ऊ पस्छ, उसलाई पछाड्याओ र त्यस घरको मालिकलाई भन, “गुरुज्यू भन्दुहुँ, मेरो पाहुना कोठा कहाँ छ जहाँ मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको भोज खानेछु?” 15 उनले तिनीहरूलाई एउटा त्यार भएको तुलो माथिल्लो तलाको कोठा देखाउनेछन् । त्यहाँ नै हाप्रो निमित्त त्यारी गर्न ।” 16 चेलाहरू निस्के र सहरातिर लागे । तिनीहरूले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएस्तै पाए र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सहरमा जाओ र एक जना पानीको गाग्रो बोक्ने मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ र उसलाई पछाड्याओ । 14 जुन घरभित्र ऊ पस्छ, उसलाई पछाड्याओ र त्यस घरको मालिकलाई भन, “गुरुज्यू भन्दुहुँ, मेरो पाहुना कोठा कहाँ छ जहाँ मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको भोज खानेछु?” 15 उनले तिनीहरूलाई एउटा त्यार भएको तुलो माथिल्लो तलाको कोठा देखाउनेछन् । त्यहाँ नै हाप्रो निमित्त त्यारी गर्न ।” 16 चेलाहरू निस्के र सहरातिर लागे । तिनीहरूले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएस्तै पाए र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सहरमा जाओ र एक जना पानीको गाग्रो बोक्ने मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ र उसलाई पछाड्याओ । 14 जुन घरभित्र ऊ पस्छ, उसलाई पछाड्याओ र त्यस घरको मालिकलाई भन, “गुरुज्यू भन्दुहुँ, मेरो पाहुना कोठा कहाँ छ जहाँ मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको भोज खानेछु?” 15 उनले तिनीहरूलाई एउटा त्यार भएको तुलो माथिल्लो तलाको कोठा देखाउनेछन् । त्यहाँ नै हाप्रो निमित्त त्यारी गर्न ।” 16 चेलाहरू निस्के र सहरातिर लागे । तिनीहरूले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएस्तै पाए र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सहरमा जाओ र एक जना पानीको गाग्रो बोक्ने मानिसले तिमीहरूलाई भेट्नेछ र उसलाई पछाड्याओ । 17 जब साँझा पायो, उहाँ आफ्ना बाह जना चेलाहरूसँग आउँबुधयो । 17 जब साँझा पायो, उहाँ आफ्ना बाह जना चेलाहरूसँग आउँबुधयो । 18 जब उहाँहरू टेबुलमा अडेस लागेर खाँदै हुनुहुन्थ्यो, येशूले भन्नुभयो, “साँचौ, म तिमीहरूलाई भन्दुहुँ, मसँग खाइरेको हास्मध्ये एक जनाले मलाई धोखा दिनेछ ।” 19 उनीहरू सबै एकदमै निराश भए, र तिनीहरू एक-एक जनाले उहाँलाई भन, “के म त होइन?” 20 येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यी बाह जनायेका एक हुन, जसले मसँग अहिले कचौरामा रोटी चोपिरहेको छ । 21 मानिसका पुत्र धर्मशास्त्रमा

उसको बरेमा लेखिएबमोजिम जानेछ । तर थिककार! जसद्वारा मानिसका पुत्रलाई थोखा दिनेछे । त्यसको निमित्त त्यो त नजन्मेको भए नै असल हुने थियो ।” 22 तिनीहरूले खाँदै गर्दा येशूले रोटी लिनुभयो; आशिष दिनुभयो, र भाँच्नुभयो । उहाँले यो तिनीहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “यो लेओ । यो मेरो शरीर हो ।” 23 उहाँले कचौरा लिनुभयो; धन्यवाद दिनुभयो; तिनीहरूलाई दिनुभयो र तिनीहरू सबैले त्यसबाट पिए । 24 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो करारको मेरो रागत हो । यो रागत धेरैका निमित्त बगाइएको छ ।” 25 साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो दाखको फलबाट तबसम्म पिउनेछैन जबसम्म मैले परेमश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ गरी पिउन्दिन । 26 जब उहाँहरूले एउटा भजन गर्नुभयो, उहाँहरू जैतून डाँडामा जानुभयो । 27 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबै मेरो कारणले पछि हट्टेछौ, किनकि यसरी लेखिएको छ, ‘म गोठालोलाई हिकिउनेछु र भेडाहरू छरपट हुनेछन् ।’” [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा “मेरो कारणले” भन्ने पदावली छैन ।] 28 तर म जीवित भई उठेपछि म तिमीहरूभन्दा अगि गालीलामा जानेछु ।” 29 पत्रुसले उहाँलाई भने, “सबै जना पछि हटे पनि म पछि हट्टेछैन ।” 30 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “साँच्चै, म तिमीलाई भन्दछु, कि यस रात थाले दुई पलट बासुअगि तिमीले मलाई तिन पलट इन्कार गर्नेछो ।” 31 तर पत्रुसले भने, “यदि म तपाईंसँगै मर्नुपर्छ भने पनि म तपाईंलाई इन्कार गर्नेछैन ।” तिनीहरू सबैले उही प्रतिक्षा गरे । 32 उहाँहरू गेतसमी भन्ने ठाउँमा आइपुनुभयो र येशूले अपाना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गर्दा यहाँ बस ।” 33 उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लानुभयो, र उहाँ दुखित र अति व्याकुल हुनुभयो । 34 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो प्राण मरेजतैके गहिरा वेदनामा छ । यहाँ बस र जागा रहो ।” 35 येशू अलि परतिर जानुभयो, भूँडामा लम्पसार पर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो, कि यदि यो सम्भव थियो भने यो घडी उहाँबाट हटेर जाओस् । 36 उहाँले भन्नुभयो, “हे अब्बा, पिता तपाईंसे सबै थोक सम्भव छ । यो कचौरा मबाट हटाउनुहोस् ।” तर मेरो इच्छा होइन, तपाईंको इच्छा पुरा होस् ।” 37 उहाँ फेर्केर आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेडाउनुभयो र उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “सिमोन, के तिमी पनि मस्त निद्रामा छौ? के एक घट्टा पनि जागा रहन सकेनौ? 38 जागा रहो र परीक्षामा नपर्ने भनी प्रार्थना गर । वास्तवमा आत्मा त तपर छ, शरीर कमजोर छ ।” 39 उहाँ फेरि जानुभयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो र उहाँले उही वचनहरू प्रयोग गर्नुभयो । 40 फेरि उहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेडाउनुभयो, किनभने तिनीहरूको आँखा लोलाएका थिए र उहाँलाई के भन्ने भनी तिनीहरूले जानेन । 41 उहाँ तेस्रो पलट आउपायो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै सुतिरहेका छौ र आराम गरिरहेका छौ? भयो? समस आएको छ । हेर! मानिसका पुत्र पापीहरूको हातमा सम्पूर्छै छ । 42 उठ र जाऊँ । हेर, मलाई थोखा दिने नजिके छ ।” 43 उहाँ बोलै दर्ग नहुँदा बाह जनामध्येको यहूदा आइपुयो अनि त्योसंग मुख्य पुजारीहरू, शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरूबाट आएका तरवार र लाठा बोकेको एउटा तुलो हुल थियो । 44 अब, उहाँलाई विश्वासाधात गर्नेले तिनीहरूलाई एउटा सङ्केत दिएको थियो, “जसलाई मैले चुम्बन गर्दू, ऊ त्यही हो । उसलाई समात र सुरक्षा घेरामा लैजाओ ।” 45 जब यहूदा आयो, तुरन्तै त्यो येशूहाँ आयो र भन्यो, “रब्बी!” र त्यसले उहाँलाई चुम्बन गर्न्यो । 46 त्यसपछि तिनीहरूले उहाँमाथि हात हाले र पक्रे । 47 तर त्यहीं उभिनेहरूमध्ये एक जनाले आप्नो तरवार थुते र मुख्य पुजारीका नोकरको कान काटिए । 48 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू डाँकुको विरुद्धमा आएङ्गै तरवार र भाला लिएर आउँछौ? 49 जब म तिमीहरूसँग दैनिक हुर्चे र मैले मन्दिरमा सिकाइहेको थिएँ, तिमीहरूले मलाई गिरफतार गरेनौ । तर धर्मशास्त्र पुरा होस भनेर यस्तो भयो ।” 50 अनि येशूसँग भएका सबैले उहाँलाई छाडे र भागो । 51 एक जना जवान मानिस उहाँको पछि

बेहिएको थियो; तिनीहरूले त्यसलाई पक्रे, तर 52 उसले त्यो सूतीको कपडा त्यहीं नै छाडे र नाड्गै भागो । 53 तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान पुजारीकहाँ लगे । त्यहीं तिनीसँग मुख्य पुजारीहरू, धर्म-गुरुहरू र शास्त्रीहरू भेला भएका थिए । 54 अब पत्रुसले चाहिं टाहेबाट उहाँलाई प्रधान पुजारीको धरको आँगनसम्म पछ्याए । तिनी पहेरादाहरूसँग बसे, जसले न्यानो हुन आगो तादै थिए । 55 अब, मुख्य पुजारीहरू र सबै यहूदी परिधाले येशूको विरुद्धमा गवाही खोजिरहेका थिए, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई मृत्युदण्ड दिन सकून । तर तिनीहरूले कुनै पनि कुरा भेट्टाएनन् । 56 किनभने धेरैले उहाँको विरुद्धमा द्वुटो गवाही ल्याए, तर तिनीहरूका गवाही मिलेन । 57 कोही खडा भए र उहाँको विरुद्धमा द्वुटो गवाही ल्याए; तिनीहरूले भने, 58 “यसले यसो भनेको हामीले सुन्न्यो, ‘हातद्वारा बनाइएका यो मन्दिर मैले बनाउनेछु ।’” 59 तापनि तिनीहरूको गवाही एकै मतको भएन । 60 प्रधान पुजारी तिनीहरूका बिचमा उभए र येशूलाई सोधे, “के तिमी कुनै जवाफ दिनेनै? यो मानिसहरूले तिन्नो विरुद्धमा दिएका गवाही के हुन् नि?” 61 तर उहाँ चुपचाप रहनुभयो, र जवाफ दिनुभएन । प्रधान पुजारीले उहाँलाई फेरि प्रश्न गरे र भने, “के तिमी धन्यका पुत्र ख्यात हो?” 62 येशूले भन्नुभयो, “म तुँ । र तिमीहरूसे मानिसका पुत्रलाई शक्तिको दाहिने हातपट्टि बसेको र आकाशको बादलसँग आएको देखेछौ ।” 63 प्रधान पुजारीले आप्नो लुगा च्याते र भने, “के हामीलाई अझै गवाहीको आवश्यक पर्छ र? 64 तपाईंहरूसे ईश्वर-निन्दा सुन्नुभएकै छ । तपाईंहरूको के निर्णय छ?” अनि तिनीहरू सबैले मृत्युको योग्य भएकालाई झाँ दोष लगाए । 65 केहीले उहाँलाई थुक्न र उहाँको अनुहार छोप र हिकाउन थाले र भने, “भविष्यवाणी गर!” अनि अधिकारीहरूले उहाँलाई लगे र पिटे । 66 पत्रुस तल आँगनमा हुँदा प्रधान पुजारीका नोकरीहरूमध्ये एक जना तिनीकहाँ आई । 67 त्यो न्यानो हुन आगोको नजिक उभिता त्यसले पत्रुसलाई देखी र उनलाई नियाले हेरी । त्यसले भनी, “तिमी पनि येशू नासीरासँग थियो?” 68 तर उनले इन्कार गरे र भने, “तिमीले के भनिरहेका छौ, मैले न बइछु न जान्नु त्यसपछि उनी आँगनमा गए । [टिपोट: केही प्राचीन प्रतिलिपिहरूले “अनि भाले बास्यो” भनी थम्छन्, तर उत्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपिहरूले यसलाई समावेश गरेका छैनन् ।] 69 तर नोकरीले उनलाई त्यहीं देवी र ती उभिएकाहरूलाई फेरि भन थाली, “यो मान्छे पनि तिनीहरूमध्येकै एक जना हो ।” 70 तर उनले फेरि पनि इन्कार गरे । केही समयपछि त्यहाँ उभिनेहरूले पत्रुसलाई भने, “निश्चय नै, तिमी पनि तिनीहरूमध्येकै एक है, किनकि तिमी पनि गालीली नै हो ।” 71 तर उनले आँफैलाई सराप र किरिया हालेर भन लागे, “तिमीहरूले कुरा गरिरहेका यी मानिसबाटे मलाई केही थाहा छैन ।” 72 तुरन्तै भाले दोसो चोटि बास्यो । त्यसपछि पत्रुसले येशूले उनलाई भन्नुभएका बचनहरू स्मरण गरे: “दुर्द चोटि भाले बास्नुअगि तिमीले मलाई तिन पटक इन्कार गर्नेछौ ।” र उनी धुरुधुरू रोए ।

15 बिहान सबैरे मुख्य पुजारीहरूसँग धर्म-गुरुहरू, शास्त्रीहरू र सम्पूर्ण यहूदी परिधाले येशूलाई धेरै सोधे भेला भए । अनि तिनीहरूले येशूलाई धेरै र लिएर गए । तिनीहरूले उहाँलाई पिलातसकाहाँ सुम्पिदिए । 2 पिलातसले उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हो है?” उहाँले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं नै त्यसो भन्नुहन्छ ।” 3 मुख्य पुजारीहरूले येशूको विरुद्धमा धेरै अभियोग पेस गरिरहेका थिए । 4 पिलातसले फेरि पनि येशूलाई सोधे, “किन तिमी जवाफ दिनेनै? हेर, तिनीहरूले तिन्नो विरुद्धमा कति धेरै अभियोग ल्याइरहेका छन्?” 5 तर येशूले पिलातसलाई कुनै जवाफ दिनुभएन, र जसले गर्दा तिनी छक्क परे । 6 अब चाडको समयमा पिलातसले सामान्यतया तिनीहरूले अनुग्रेध गरेअनुसार एउटा कैदीलाई मुक्त गर्थे । 7 विद्रोहमा विद्रोहीहरूसँगी सहभागी भएका हत्याराहरूमध्ये त्यहाँ इयालखानामा बारब्बा नाउँ गरेका एक जना मानिस कैदमा थिए । 8 भिड पिलातसकहाँ आयो र

तिनले विगतमा गरेझैं तिनीहरूका निमित्त गर्नलाई अनुरोध गर्न थाले । 9 पिलातसले तिनीहरूलाई जवाफ दिए र भने, “के तिमीहरू मैले यहूदीहरूका राजालाई मुक्त गरेको चाहन्छाई?” 10 किनभने डाहको कारणले गदा नै मुख्य पुजारीहरूले येशूलाई तिनको हातमा सुप्येका हुन् भने तिनलाई थाहा थियो । 11 तर मुख्य पुजारीहरूले भिडलाई बुल बारब्लाई नै मुक्त गरिनुपर्छ भनी करउन उक्साएका थिए । 12 पिलातसले तिनीहरूलाई फेरि जवाफ दिए र भने, “त्यसो भए यहूदीहरूका राजालाई म के गाहै त?” 13 तिनीहरू फेरि चिच्चाए, “त्यसलाई कुसमा टाँग्नुहोस!” 14 पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “त्यसले के गल्ती गरेको छ र?” तर तिनीहरू झन् ढुलो स्वरमा चिच्चाए, “त्यसलाई कुसमा टाँग्नुहोस् ।” 15 पिलातसले भिडलाई सन्नुष्ट परान चाहे । त्यसैले, तिनले तिनीहरूका निमित्त बारब्लाई छोडिए । तिनले येशूलाई कोरी लगाए र कुसमा टाँग्नको निमित्त सुमिपदिए । 16 सिपाहीहरूले उहाँलाई (व्यारेकभित्रको) चोकमा लगे र तिनीहरूले सिपाहीहरूको सम्पूर्ण जत्थालाई सँगै बोलाए । 17 तिनीहरूले येशूलाई बैजनी रडको पोशाक पहिराइदिए र तिनीहरूले काँडाको मुकुट बनाएर उहाँको टाउकोमा लगाइदिए । 18 तिनीहरूले “हे यहूदीहरूका राजा” भनी उहाँलाई सलाम गर्न थाले । 19 तिनीहरूले निगालोले उहाँको टाउकोमा हिकाए र उहाँलाई थुके । तिनीहरूले सम्मानमा उहाँको सामू धुँडा टेके । 20 जब तिनीहरूले उहाँको गिल्ला गरे, तिनीहरूले बैजनी रडको पोशाक फुकालिदिए र उहाँको आपनै पोशाक लगाइदिए र उहाँलाई कुसमा टाँग्न लिएर गए । 21 तिनीहरूले गाउँबाट आइरहेका (अलेकेजन्डर र रुफसका बुवा) कुरेनीका सिमोन नाउँ गरेका एउटा बटुवालाई सेवा गर्न दबाव दिए; तिनीहरूले तिनलाई येशूको कुस बोक्न कर लगाए । 22 सिपाहीहरूले येशूलाई गलगथा भनिने ठाउँमा ल्याए (जसको अर्थ नुच्छ: “ख्यारप्रको ठाउँ”) । 23 तिनीहरूले उहाँलाई सिर्का मिसाएको दाखमय पिउन दिए, तर उहाँले त्यो पिउनुभएन । 24 तिनीहरूले उहाँलाई कुसमा टाँगि र प्रत्येक सिपाहीले उहाँको पोशाकको कुनचाहिं दुका लिने भनी एक-आपसमा चिट्ठा हाले र भाग लगाए । 25 तिनीहरूले उहाँलाई कुसमा टाँग्दा तेसो पहर भएको थियो । 26 तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा यस्तो दोष-पत्र लेखे, “यहूदीहरूका राजा ।” 27 तिनीहरूले उहाँसँग दुई जना डाँकुलाई कुसमा टाँगि: एउटालाई उहाँको दाहिनेपटि र अकोलाई देव्रेपटि । 28 [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा २८ पदलाई हटाइएको छ (लूका २२:३ लाई हेर्नुहोस) पद २८] अनि “उहाँ अर्थमहीहरूसँग गनिनुभयो” भन्ने धर्मशास्त्रको वचन पुरा भयो । 29 त्याहाँबाट जानेहरूले आप्नो टाउको हल्लाउँदै उहाँको अपमान गरे, “आहा! तिमीले त मन्दिरलाई नष्ट गरेर तिन दिनभित्र नै निर्माण गर्थ्यो त, ३० आर्केलाई बचाऊ र कुसबाट ओर्तेर आऊ!” 31 त्यसै गरी, मुख्य पुजारीहरूले शास्त्रीहरूसँग मिलेर एक-आपसमा यसो भन्दै उहाँको गिल्ला गरे, “त्यसले अरुहरूलाई त बचायो, तर आर्केलाई बचायाउन सक्दैन । 32 इसाएलका राजा ख्रीष्ट कुसबाट तल ओर्लेर आओसु, ताकि हामी देखेर विश्वास गर्न सक्नै ।” अनि उहाँसँगै कुसमा टाँगेकाहरूले पनि उहाँको गिल्ला गरे । 33 छैटौं घडीदेखि नवाँ घडीसम्म सारा जगत्मा अन्धकार छायो । 34 नवाँ घडीमा येशू ढुलो स्वरमा यसो भन्दै कराउनुभयो, “इलोई, इलोई, लामा सबखर्थनी?” जसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, मलाई किन त्याग्नुभएको?” भन्ने हुँच । 35 त्यहाँ उभिएकाहरूमध्ये केहीले यो सुनेर भने, “हेर, त्यसले एलियालाई बोलाउँदै छ ।” 36 कोही दौडेर गए एउटा स्पन्जमा सिर्का हाले, र यसलाई निगालोको लट्टिमा राखे, अनि उहाँलाई दिए । त्यो मानिसले भने, “उसलाई तल झर्न एलिया आउँछन् कि हेरौं है त ।” 37 तब येशू ढुलो सोरले कराउनुभयो र प्राण त्याग्नुभयो । 38 मन्दिरको पर्दा माथिदेखि तलसम्म दुई भागमा चिरियो । 39 जब त्यहाँ उभिएर येशू यसरी मर्दुभएको देखे कप्तानले यो देखे, तिनले भने, “साँचै, यी मानिस परमेश्वरका पुत्र नै थिए ।” 40 त्यहाँ टाढाबाट हेर्ने स्त्रीहरू पनि थिए । तिनीहरूमध्ये मरियम मगदलिनी, मरियम (सानो याकूब र योसेफकी आमा),

र सलोमी थिए । 41 उहाँ गालीलमा हुनुहुँदा तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याए र उहाँको सेवा गरे । अरु धेरै स्त्री पनि उहाँसँग यस्तलेम आएका थिए । 42 जब साँझ पन्यो, यो तयारी गर्ने दिन अर्थात् शबाथ-दिनको अगिल्लो दिन भएको हुनाले 43 अरिमाथियाका योसेफ त्यहाँ आए । तिनी परिषदका आदरपीय व्यक्ति थिए, जसले परमेश्वरको राज्यको प्रतीक्षा गरारहेका थिए । तिनी साहसका साथ पिलातसकहाँ गए, अनि येशूको लास मागे । 44 येशू पहिले नै मरिसक्नुभएको थियो भनी सुन्दा पिलातस छक्क परे; तिनले कप्तानलाई बोलाए र येशू मर्दुभएको थियो वा थिएन भनी सोधे । 45 जब तिनले येशू मरिसक्नुभएको कुरा कप्तानबाट थाहा पाए, तिनले येशूको शरीर योसेफलाई दिए । 46 योसेफले मलमलको कपडा ल्याएका थिए । तिनले उहाँलाई कुसबाट तल झारे; उहाँलाई मलमलको कपडाले बेहे, अनि चट्टान काटेर बनाइएको चिहानमा उहाँलाई राखे । तब तिनले चिहानको मुख्यमा एउटा ढुङ्गालाई गुडाएर छोपे । 47 मरियम मगदलिनी र योसेफकी आमा मरियमले येशूलाई कहाँ गाडिएको थियो भन्ने देखेका थिए ।

16 जब शबाथ-दिन सकियो, मरियम मगदलिनी र याकूबकी आमा मरियम

र सलोमीले सुग्रीवित मसलात ल्याए, कि तिनीहरू आउन सकून र येशूको शरीर अभिषेक गर्न सकून । 2 हप्ताको पहिलो दिन बिहान सबैरे घाम द्वाल्कदा तिनीहरू चिहानमा गए । 3 तिनीहरूले एक आपसमा भन्दै थिए, “चिहानको मुख्यबाट हाप्रो लागि ढुङ्गा कसले हाटाइदिन्छ होला?” 4 जब तिनीहरूले माथि हेरे र उनीहरूले ढुङ्गा हाटाइसकेको देखे, किनभने ढुङ्गा धेरै ठुलो थियो । 5 उनीहरू चिहानभित्र प्रवेश गरे र एक जना जवान मानिस सेतो पोशाक लगाएर दाहिनेपटि बसिरहेका देखे, र तिनीहरू छक्क परे । 6 तिनले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ ।” तिनीहरूले येशू नासरीलाई खोज्दै छै जसलाई कुसमा टाँगिएको थियो । उहाँ जीवित भई उठ्नुभएको छ। उहाँ यहाँ हुनुहुन्न । तिनीहरूले उहाँलाई राखेको ठाँउलाई हेर । 7 तर जाओ, पत्रुस र उहाँका चेलाहरूलाई भनिन्दैओ, कि उहाँ तिनीहरूलाई अगि गालीलमा जाई दुनुहुँच । उहाँले भन्नुभएजस्तै तिनीहरूले उहाँलाई त्यहाँ देखेछौ । 8 तिनीहरू बाहिर निस्के र चिहानबाट दौडेर गए; तिनीहरू कामिरहेका थिए र छक्क परे । तिनीहरूले कस्तैलाई केही पनि भनेनन्, किनकि तिनीहरू डराएका थिए । 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20) [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] हप्ताको पहिलो दिन सबैरै, उहाँ जीवित भई उठ्नुभएपछि उहाँ मरियम मगदलिनीकहाँ देखा पर्नुभयो जसबाट उहाँले सातवटा भूत निकाल्नुभएको थियो । 10 उनी गहन र उनीसँग भएका सबैलाई बताइन् । त्यस बैला तिनीहरूले विलाप गर्दै रोइरहेका थिए । 11 तिनीहरूले सुने कि उहाँ जीवित हुनुहुँच र उनले उहाँलाई देखिन, तर तिनीहरूले विश्वास गरेनन् । 12 [टिपोट: पद ९ को टिपाणी होइ] त्यसपछि उहाँ दुई जना मानिससँग अैक बाटोमा हिंडिरहनुभएको थियो । 13 तिनीहरू गएर अरु चेलाहरूलाई बताए, तर उनीहरूले तिनीहरूलाई विश्वास गरेनन् । 14 [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] पछि येशू एधार जनाकहाँ तिनीहरू देखुलमा अडेस लगाएर बसिरहाँ देखा पर्नुभयो अनि उहाँले तिनीहरूको अविश्वास र कठोर हृदयको निति तिनीहरूलाई हकाउनुभयो, किनकि उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उठ्नुभएपछि तिनीहरूले उहाँलाई देखेहरूका कुरा विश्वास गरेनन् । 15 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सारा संसारमा जाओ, र समग्र सृष्टिलाई सुसमाचार प्रचार गर । 16 जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बचाइनेछ र जसले विश्वास गर्दैन त्यो दोषी ठहरिनेछ । 17 [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्कूस १६:९-२० छैन] जसले विश्वास गर्नेछन् तिनीहरूसँग यी चिन्हहरू हुनेछन्: तिनीहरूले मेरो नाउमा भूतहरू ध्याउनेछन् । तिनीहरूले नयाँ भाषाहरूमा बोल्नेछन् । 18 तिनीहरूले आफ्ना हातले सर्पहरू समाउनेछन् र यदि तिनीहरूले कुनै विषालु पदार्थ

पिए पनि यसले तिनीहरूलाई कुनै हानि गर्नेछैन । तिनीहरूले बिरामीमाथि हात राख्नेछन् र तिनीहरू निको हुनेछन् । 19 [टिपोट: प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा मर्क्स १६:१-२० छैन] प्रभु तिनीहरूसँग बोलिसक्नुभएपछि उहाँ स्वर्गमा उचालिलिग्नुभयो र परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो । 20 चेलाहरू गए, र सबैतिर प्रचार गरे र प्रभुले तिनीहरूसँग काम गर्नुभयो र तिनीहरूसँग भएका आश्चर्य चिन्हहरूले वचनलाई पुष्टि गर्नुभयो ।

लुका

१ धेरैले हाप्रा बिचमा घटेका र पुरा भएका यी घटनाहरूको विवरण लेख्ने प्रयास गरेका छन् । २ तिनीहरूले यी कुरा हामीलाई भखरै सुम्पिदिए, जो सुरुदेखिये नै प्रत्यक्षक्षर्दी र वचनका सेवकहरू भएका छन् । ३ सम्मानित थियोफिलस, त्यसैले मलाई पनि यी सबै कुराहरूलाई अनुसन्धान गरी ठिकसित क्रमबद्ध रूपमा सुरुदेखिये घटेका घटनाहरूलाई लेख्न असल लाग्यो । ४ त्यसैले, तपाईंलाई सिकाइएको सत्यतावारे यी कुराहरू तपाईंलाई थाहा होस् । ५ यहदाका राजा हेरोदको समयमा, त्यहाँ जकरिया नाउँ गरेका एक जना पुजारी थिए जो अबियाको कुलका थिए । उनकी पत्नी हारुन कुलकी छोरी थिइन र जसको नाउँ एलीशिबा थियो । ६ परमेश्वरको दृष्टिमा तिनीहरू दुवै थर्मी थिए । तिनीहरूले परमेश्वरका सबै आजाहरू पालाना गर्दै र निर्देश जीवन जिथै । ७ तर तिनीहरूको कुनै सन्तान थिएन, किनकि एलीशिबा बाँझी थिइन र तिनीहरू दुवै जना वृद्ध भइसकेका थिए । ८ एक दिन आफ्नो कुलको पालो अनुसार जकरिया पुजारी सेवा गर्न परमेश्वरको उपस्थितिमा थिए । ९ त्यहाँको परमपराअनुसार चिङ्गाद्वारा पुजारीहरू आफ्नो सेवा गर्ने पालो अनुसार परमप्रभुको मन्दिरभित्र धूप बाल्नलाई छानिन्थे । त्यसैले, उनको नाउँ पन्यो । १० जब तिनी धूप बाल्दै थिए, बाहिर त्यही समयमा मानिसको पुरे भिडले प्रार्थना गरिरहेको थियो । ११ ठिक त्यसै बेला परमप्रभुका एउटा दूष उनीकहाँ देख्या परे र धूप बाल्न वेदीको दाहिनेपटि उभिए । १२ जब जकरियाले स्वर्गदूतलाई देख्ये, तब उनी साहि डराए र आतिए । १३ तर स्वर्गदूतले उनलाई भने, “जकरिया नडाराउ, किनकि प्रार्थनाको सुनाइ भएको छ । तिनी पली एलीशिबाले तिन्नो लागि एउटा छोरा जन्माउनेछन् । र तिनीले उनको नाउँ यूहन्ना राखेछौ । १४ तिनीमा खुसी र आनन्द हुनेछ र उनको जन्ममा धैरै मानिसहरू आनिन्दित हुनेछन् । १५ परमप्रभुको दृष्टिमा उनी महान् हुनेछन् र उनले दाखमधि पिउनेछन् । उनी आमाको गर्भमा नै पवित्र आत्माले भरिनेछन् । १६ अनि उनले इसाएलका धेरै मानिसहरूलाई परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरतर्फ फर्काउनेछन् । १७ उनी एलीशियो आत्माको शक्तिमा परमप्रभुको अगि-अगि जानेछन् । उनले बुबाहरूको हृदय आफ्ना छोराछोरीतर फर्काउनेछन् र अनाजाकारीहरूलाई बुद्धि र धार्मिकतामा हिँडाउनेछन् । उनले मानिसहरूलाई परमप्रभुको निर्मित तयार गर्नका लागि त्यसो गर्नेछन् । १८ जकरियाले स्वर्गदूतलाई भने, “यो कुरा पुरा हुनेछ भनी मैले कसरी थाहा पाउने?” किनकि म बुद्धि भइसकै र मेरी पत्नी पनि बुद्धि भइसकिन् । १९ तब स्वर्गदूतले जवाफ दिए र उनलाई भने, म गब्रिएल हुँ, जो परमेश्वरको उपस्थितिमा तभन्नु । तिन्नो निर्मित बोल्न र शुभ खबर दिन मलाई पठाइएको हो । २० हेर, ती कुरा हुने समयसम्म तिनी शान्त रहेनेछौ र बोल्न सक्ने छैनो, किनकि तिनीले मेरो वचनमा विश्वास गरेनौ, जुन ठिक समयमा पुरा हुनेछ । २१ अनि जकरियाले लामो समयसम्म मन्दिरमा समय बिताइरहेकाले मानिसहरू अचम्म मान्दै पर्खिरहेका थिए । २२ तर, जब तिनी बाहिर आए, तब उनी तिनीहरूसँग बोल्न सकेनन् र उनले मन्दिरभित्र एउटा दर्शन देखे भनी तिनीहरूले महसुस गरे । उनले तिनीहरूलाई इसारा मात्र गरे, तर बोल्न सकेन । २३ जब तिनको सेवाको समय समाप्त भयो, तब तिनी आफ्नो घरमा फर्किए । २४ ती दिनहरूपछि, तिनकी पत्नी एलीशिबा गर्भवती भइन् । पाँच महिनासम्म उनले यसो भन्दै आफूलाई लुकाइन् । २५ “परमप्रभु परमेश्वरले मेरो लागि यो गर्नुभएको छ, उहाँले ममाथि निगाह गर्नुभयो र मानिसहरूका बिचाराट मेरो निन्दा हाउनुभयो । २६ एलीशिबा गर्भवती भएको छैठौ महिनामा, परमेश्वरले गालीलको सहर नासरतमा गब्रिएल स्वर्गदूतलाई पठाउनुभयो । २७ परमेश्वरले तिनलाई एउटा कर्याकहाँ पठाउनुभयो जसको योसेफ भने मानिससँग मगानी भएको थियो । तिनी दाऊदका वंशका थिए र कन्याको नाउँ मरियम थियो । २८ उनी

तिनीकहाँ आए र भने, “तिमीलाई अभिवादन! तिमीले परमेश्वरबाट धेरै निगाह पाएकी छौ ।” २९ तर उनको वचन सुनेर तिनले यो कस्तो प्रकारको अभिवादन हो भनी तिनी विचलित भड्न र चकित परिन् । ३० तब स्वर्गदूतले उनलाई भने, “मरियम, तिमी नडाराउ । किनकि तिमीले परमेश्वरबाट निगाह प्राप्त गरेकी छौ । ३१ हेर, तिमी गर्भवती हुनेछौर र एउटा छोरा जन्माउनेछौ । ३२ उहाँ महान् हुनुहुनेछ र उहाँ सर्वोच्च परमेश्वरको पुत्र भनेर चिनिन् हुनेछ । परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको पिता दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ । ३३ उहाँ महान् हुनुहुनेछ र उहाँ सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र कहलाइनुहुनेछ । परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँका पुर्या दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ । (alōn g165) ३४ तब मरियमले स्वर्गदूतलाई भनिन्, “यो कसरी हुन सक्छ जब कि अहिलेसम्म म कुनै मानिससँग सुनेको छैन?” ३५ अनि स्वर्गदूले जवाफ दिए, र उनलाई भने, “पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनुहुनेछ र सर्वोच्चका परमेश्वरको शक्तितले तिमीलाई ढाक्नेछ । त्यसैले, जो पवित्र जन्मनुहुनेछ उहाँलाई परमेश्वरका पुत्र भनेर बोलाइनेछ । ३६ अनि हेर, तिनी नातेदार एलीशिबाले पनि उनको वृद्धावस्थामा एउटा छोरा जन्माउन गर्भवती भएकी छन् । उनलाई बाँझी भनिए तापनि उनी अहिले ६ महिनाको गर्भवती अवस्थामा छिन् । ३७ परमेश्वरको लागि कुनै पनि कुरा असम्भव हुनेहैन ।” ३८ मरियमले भनिन्, “हेर, म परमप्रभुकी दासी एक स्त्री हुँ । तपाईंको सद्देशअनुसार नै मेरो निर्मित होस् ।” त्यसपछि स्वर्गदूत उनीबाट बिदा भए । ३९ त्यसपछि स्वर्गदूत उनीबाट देशले ती दिनहरूमा हतापिदै यूदाको पहाडी देशको एउटा सहरमा गइन् । ४० जहाँ उनी जकरियाको घरमा गइन र एलीशिबालाई अभिवादन गरिन् । ४१ जब एलीशिबाले मरियमको अभिवादन सुनिन्, उनको गर्भमा भएको बालक उप्रियो र एलीशिबा पवित्र आत्माले भरिन्दै । ४२ तिनले तुलो आवाजले उनलाई यसो भनिन्, “स्त्रीहरूमा तिमी धन्यकी हौ र तिन्नो गर्भको फल धन्यको होस् ।” ४३ तब यो कसरी हुन कि सक्छ मेरा प्रभुकी आमा मकहाँ आउनुभयो? ४४ तब हेर, जब तिन्नो अभिवादनको आवाज मेरो कानमा आयो, मेरो गर्भमा भएको बालक आनन्दले उप्रियो । ४५ अनी जसले विश्वास गरेकी छिन्, धन्यकी हुन किनकि जुन कुराहरू उनलाई परमप्रभुबाट भनिएको थियो ती पुरा हुनेछन् ।” ४६ मरियमले भनिन्, “मेरो प्राण परमभुमा आनन्दित छ । ४७ र मेरो आत्मा परमप्रभु मेरो उद्धारकमा आनन्दित हुँदछ । ४८ किनकि उहाँले आफ्नी दासी स्त्रीको नीच अवस्थामा ध्यान दिनुभएको छ । अब हेर, अहिलेबाट सबै पुस्ताहरूले मलाई धन्यकी भन्नेछन् । ४९ किनकि सर्वशक्तिमान्नले मेरो लागि महान् कार्य गर्नुभएको छ, र उहाँको नाउँ पवित्र छ । ५० जसले उहाँलाई आदर गर्न, एउटा पुस्तादेखि एकै पुस्तसम्म उहाँको दया रहिरहन्छ । ५१ उहाँका बाहुलीले शक्तिशाली कामहरू गरेका छन् । आफ्नो हृदयमा घमण्ड विचार भएकाहरूलाई उहाँले तितर-वितर पार्नुभएको छ । ५२ उहाँले राजकुमारहरूलाई तिनीहरूका सिंहासनबाट खसाल्नुभएको छ । अनि तल्लो अवस्थाकाहरूलाई उठाउनुभएको छ । ५३ उहाँले भोकाहरूलाई असल थोकहरूले भरिदिनुहुन्छ, तर धनीहरूलाई रितै हात पठाउनुहुन्छ । ५४ त्यसकारण, आफ्नो दयालाई समझाना गरेर, उहाँले आफ्नो दास इसाएललाई सहायता दिनुभएको छ । ५५ जसरी उहाँले हाप्रा पुर्खाहरूलाई भनेजस्तै, अब्राहाम र उनका वंशसँग सदासर्वदा गर्नुहुनेछ ।” (alōn g165) ५६ मरियम झाँडै तिन महिना एलीशिबासँग बसिन् र अनि आफ्नो घरमा फर्किन् । ५७ अब एलीशिबाको बालक जन्माउने बेला आयो, र तिनसे एउटा छोरा जन्माइन् । ५८ जब तिनको छिमेकी र नातेदारहरूले परमप्रभुले तिनीमाथि महान् दया गर्नुभएको कुरा सुने, तब उनीहरू तिनीसँग आनन्दित भए । ५९ अब बालक जन्मेको आठौं दिनमा तिनीहरू बालकको खताना गर्न गए र तिनीहरूले उनलाई आफ्ना पिताको नाउँबाट नै जकरिया भनेर बोलाउन सक्ये । ६० तर उनकी आमाले जवाफ दिएर भनिन्, “होइन, उनलाई यूहन्ना भनेर बोलाइनेछ ।” ६१ तिनीहरूले तिनलाई भने, “तिन्नो नातेदारहरूका बिचमा यो नाउँ भएको त्यहाँ

कोही पनि छैन ।” 62 तिनीहरूले उनको बुबासँग इसारा गेरे बालकको नाउँ के राख चाहेका छन् भनेर तिनलाई सोधे । 63 उनले लेखका लागि पाटी मागे, र त्यसमा “तिनको नाउँ यूटन्ना हो” भनेर लेखे । त्यो देखेर तिनीहरू सबै अचम्पित भए । 64 तुरन्तै उनको मुख खुल्पो र जिज्रोको बन्धन टुट्यो, अनि तिनले बोल्न सुरु गेरे र परमेश्वरको प्रशंसा गेरे । 65 तिनीहरूका वरिपरि बस्नेहरूको बिचामा भय उत्पन्न भयो र त्यहाँ भएका कुराहरू यहूदाको पहाडी मुलुकभरि नै फैलियो । 66 त्यसपछि यी कुरा सुने सबैले आफ्नो हृदयमा राख्यै भने, “त्यसो भए, अब यो बालक कस्तो हुनेछ?” किनकि परमप्रभुको हात त्यस बालकसँग थियो । 67 उनका पिता जकरिया पवित्र आत्माले भरिए र यसो भन्दै अगमवाणी गेरे, 68 “इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा होसु, किनभने उहाँले आफ्ना मानिसहरूका लागि सहायता र उद्धारको काम गर्नुभएको छ । 69 उहाँले हाम्रा मिस्ति मुक्तिको सिङ्गलाई उहाँका दास दाउदको घरानाबाट शक्तिशाली रूपमा खडा गर्नुभएको छ । 70 प्राचीन कालमा उहाँका पवित्र अगमवक्ताहरूका मुखद्वारा बोल्नुभए झाँ भयो । (aión g165) 71 उहाँले हाम्रा शत्रुहरू र हामीलाई धृणा गर्नेहरूबाट छुटकारा दिनुहुनेछ । 72 यो उहाँले हाम्रा पुरुषहरूप्रति दया प्रकट गर्न र उहाँको पवित्र करारलाई स्मरण गर्नलाई गर्नुभएको छ । 73 त्यो करारचाहिं उहाँले हाम्रा पुरुष अब्राहामसँग गर्नुभएको शथप हो । 74 उहाँले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूका हातबाट मुक्त गर्न र उहाँको सम्मुख हाम्रो सारा जीवनभर 75 पवित्रता र धार्मिकतामा उहाँको सेवा गर्नलाई योग्यको बनाउने शथप खानुभयो । 76 हो, बालक तिमी, सर्वोच्चका अगमवक्ता कहलाइनेछो, किनभने तिमी मानिसहरूका निस्ति मार्ग तयार पार्न प्रभुको अगि-अगि जानेछन् । 77 तिनीहरूका पाप-क्षमाद्वारा उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई मुक्तिको ज्ञान दिनुभएको छ । 78 हाम्रा परमेश्वरले उहाँको कोमल कृपाको कारणले हामीलाई क्षमा गर्नुहुनेछ । यही कृपाद्वारा उहाँ हामीकहाँ बिहानको सूर्यदृङ्ग आउनुहुनेछ । 79 मृत्युको अन्धकारको छायाँमा बस्ने मानिसहरूमाथि उहाँ चम्कनुहुनेछ । उहाँले हाम्रा गोडाहरूलाई शान्तिको मार्गातिर डोच्याउनुहुन्छ ।” 80 त्यसपछि बालक हुर्के र आत्मामा बलियो भए, र उनी इसाएलमा देखा नपरेसम्म उजाड-स्थानमा नै बसे ।

2 ती दिनहरूमा रोमी साम्राज्यभित्र बस्ने सबै जनाको जनगणना गर्न भीनी कैसर अगस्टसले उर्दी जारी गेरे । 2 कुरेनियर सिरियाका हाकिम हुँदाको यो पहिलो जनगणना थियो । 3 त्यसैले, सबै जना आ-आफ्ना गाउँमा जनगणनाका लागि नाउँ दर्ता गर्न गए । 4 योसेफ पनि गालीलोको नासरतबाट यहूदियाको बेथलेहेममा गए, जुन ताउँ दाउदको सहरको नामले चिनिन्थ्यो, किनभने उनी दाउदको वंशका थिए । 5 उनी मरियमसँगी दर्ता गर्न त्यहाँ गएका थिए, जससँग उनको मग्नी भएको थियो र तिनले एउटा बालकको आशा गरेका थिए । 6 तिनीहरू त्यहाँ छाँदा मरियमको बालक जन्माउने समय आयो । 7 उनले आफ्नो पहिलो छोरा जन्माइन्, र कपडाले बेहिन अनि जनावरहरूले खने ठाउँमा राखिन् । किनभने तिनीहरूका निनित धर्मशालामा कुनै ठाउँ थिएन । 8 त्यस इलाकाको चौरमा राती आ-आफ्ना भेडाका रखवाली गर्दै गोठालाहरू बसिरहेका थिए । 9 एककासि, तिनीहरूकहाँ परमप्रभुको एउटा दूत देखा परे, र तिनीहरूका वरिपरि परमप्रभुको महिमा चम्पिकरहेको थियो, र तिनीहरू साहै भयभीत भए । 10 तब स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “नदराऊ, किनभने आज म तिमीहरूलाई बडो आनन्दको सुसमाचार घोषणा गर्नु, जसले सबै मानिसहरूलाई तुलो आनन्द दिनेछ । 11 आज तिमीहरूका निस्ति दाउदको सहरमा एउटा मुक्तिदाताको जन्म भएको छ । उहाँ ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ । 12 तिमीहरूलाई चिह्नाहिं यो दिइएको छ, कि तिमीहरूले बालकलाई कपडाले बेहेरेर जनावरहरूलाई खुवाउने झुँडमा सुताइरहेको भेटाउनेछै ।” 13 एककासि ती स्वर्गदूतसँग स्वर्गीय सेनाको एउटा ठुलो दल देखा पन्यो र तिनीहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गेरे

। 14 “सर्वोच्चमा परमेश्वरलाई महिमा र पृथ्वीमा जुन मानिसहरूसँग उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्छ, तिनीहरूलाई शान्ति ।” 15 जब परमप्रभुको स्वर्गदूतहरू स्वर्ग फर्के, तब गोठालाहरूले एक-अकालीलाई भने, “परमप्रभुबाट हामीलाई प्रकट गरिएको र घटेको यस घटनालाई बताउन बेथलेहेममा जाँऊ र हेरेँ ।” 16 तब तिनीहरू तहात-हतात गर्दै त्यहाँ गए, अनि योसेफ र मरियमलाई भेटे । तिनीहरूले बालकलाई दाना खुबालो झुँडमा सुताइदेहेको देखे । 17 तिनीहरूले यसलाई देखे पछि, बालकको बारेमा बताइएका सबै कुरा मानिसहरूलाई बताए । 18 गोठालाहरूद्वारा भनिएका कुरा सुन्नेहरू जति सबै जना आश्चर्य चकित भए । 19 तर मरियमले सुनेका सबै कुराहरूको बारेमा सोच्दै गरिन् र उनले आफ्नो मर्माई राखिन् । 20 तिनीहरूलाई भनेअनुसार सुनेका र देखेका हेक कुराका निस्ति परमेश्वरलाई महिमा दिँदै र प्रशंसा गर्दै फर्के । 21 जब आठाँ दिन भयो, तब बालकको खत्तना गर्ने समय भयो । तिनीहरूले उहाँको नाउँ येशू राखे, जुन नाँ स्वर्गदूतद्वारा उहाँ गर्भधारण हुनुभन्दा अगि दिइएको थियो । 22 मोशाको व्यवस्थाअनुसार तोकिएका शुद्धिकरणका दिनहरू सकिएपछि, योसेफ र मरियमले सानो बालकलाई परमप्रभुको उपस्थितिमा यस्तलेमा ल्याए । 23 परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएङ्ग “पहिलो जन्मेको प्रयोक पुरुष परमप्रभुमा अर्पण गर्पुपर्थ्यो ।” 24 तिनीहरूले परमप्रभुको व्यवस्थामा भनेअनुसार “एक जोडी ढुकुर र ढुँव्वाटा परेवा बलिदान चढाउन लिएर आए ।” 25 हेर, यस्तलेमा एक जना सिमियोन नाउँ गरेका व्यक्ति थिए । उनी धर्मी र ईश्वरभक्त मानिस थिए । उनले इसाएलका सान्त्वना दाताको प्रतीक्षा गरिराखेका थिए र पवित्र आत्मा उनीमाथि हुनुहुन्यो । 26 पवित्र आत्माद्वारा उनलाई यो प्रकट गराइएको थियो कि परमप्रभुका खीष्टलाई नदेखेसम्म उनको मृत्यु हुनेछैन । 27 एक दिन तिनी मन्दिरमा पवित्र आत्माको अगुवाइमा आए । व्यवस्थाले जे माग गरेको थियो, त्यो पुरा गर्न आमाबुवाद्वारा बालक येशूलाई मन्दिरमा ल्याइयो । 28 त्यसपछि शिमियोनले बालक येशूलाई काखमा लिएर परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने, 29 “तपाईंको वचनअनुसार, अब हे परमप्रभु, आफ्ना दासलाई शान्तिसँग बिदा दिनुहोस् । 30 किनभने मेरा आँखाले तपाईंको उद्धारलाई देखेका छन्, 31 जुन तपाईंले सबै मानिसहरूको दृष्टिमा दर्ता गर्न गर्नुभएको छ । 32 तपाईंका जन इसाएलीहरूका महिमा र अन्यजातिहरूलाई प्रकाश दिने ज्योति हुनुहुन्छ ।” 33 बालकका बुबाआमा बालकका विषयमा भनिएका कुरामा अचम्पित भए । 34 त्यसपछि शिमियोनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए र उहाँकी आमा मरियमलाई भने, “होसियारीसँग सुन, यो बालक इसाएलमा धेरैको उत्थान र पतनका निस्ति र धेरैको विस्त्रद्वामा बोलिने चिह्नोको निस्ति नियुक्त गरिएको छ । 35 साथै तरवारले तिमी आपनै प्राण छेँडेछ, ताकि धेरैका हृदयका विचारहरू प्रकट होऊन् ।” 36 एक जना हन्ना नामकी अगमवादीनी पनि त्यहाँ थिइन् । उनी आशेर कुलकी फनुपलकी छोरी थिइन् । उनी धेरै वृद्ध भइसकेकी थिइन् । विवाहपछि उनी जम्मा सात वर्ष आफ्ना पतिसँग बसेको थिइन् । 37 त्यसपछि उनी चौरासी वर्ष विध्वा नै रहिन् । उनले मन्दिर कहिलै नछोडी निरन्तर दिनताप्रार्थना र उपवास गर्दै परमेश्वरको आराधना गर्दै रहिन् । 38 त्यही समयमा उनी त्यहाँ आइन् र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन थालिन् । यस्तलेमको उद्धार पर्खिहरैको हरेकलाई उनले बालकको बारेमा बताइन् । 39 परमप्रभुको व्यवस्थाले बताएबोमीज जब तिनीहरूले सबै काम सिद्धयाए, उनीहरू आप्नै सहर गालीलाको नासरतमा फर्के । 40 बालक बुद्धिमा र कदमा बढौदै जानुभयो, र परमप्रभुको अनुग्रह उहाँमाथि थियो । 41 उहाँका आमाबुवा निस्तार-चाड मनाउनका निस्ति हरेक वर्ष यस्तलेमा जान्थे । 42 जब उहाँ बाह वर्षको हुनुहन्यो, तिनीहरू सर्दैङ्ग चाड मनाउनका निस्ति फेरि गए । 43 चाडका पुरा दिनहरू त्यहाँ चिताएपछि तिनीहरू आफ्ना घर फर्किन थाले, तर बालक येशू यस्तलेमा नै रहनुभयो जुन कुरा उहाँका बुबाआमालाई थाहा थिएन । 44 तर तिनीहरूले बालक येशू यात्रीहरूकै दलमा हुनुहुन्छ भनी विचार गरे र एक दिनको यात्रा गरी सिद्धायाए । त्यसपछि

उनीहरूले उहाँलाई नातेदार र साथीहरूको बिचमा खोज्न थाले । 45 जब उनीहरूले उहाँलाई भेटाएन्, यरुशलेममा फर्केर उहाँलाई खोज्न थाले । 46 तिन दिनपछि, उनीहरूले उहाँलाई मन्दिरमा शिक्षकहरूको बिचमा सु-दैर र तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै गरेको भेट्टाए । 47 जितेले उहाँका कुरा सु-यो, उहाँको समझशक्ति र जवाफमा आश्चर्य चकित हुन्थे । 48 जब उनीहरूले उहाँलाई देखे, तब अचम्पित भए । उहाँकी आमा मरियमले उहाँलाई भनिन “छोरा, किन तिमीले हामीसँग यस्तो व्यवहार गर्दौ? सुन! तिप्रा बुबा र मैले कति चिन्तित हुँदै तिमीलाई खोजिरहेका थियाँ” । 49 उहाँले उनीहरूलाई भन्नुभयो, “तपाइहरूले मलाई किन खोजिरहन्बएको? म मेरा पिताको घरमा हुनुपर्छ भनेर के तपाइहरूलाई थाथा छैन?” 50 तर उहाँले उनीहरूलाई के भन्नुभएको थियो भनी उनीहरूले बुद्धन सकेनन् । 51 त्यसपछि उहाँ तिनीहरूसँग आफ्नो घर नासरत फक्नुभयो र आजाकारी भई रहनुभयो । उहाँकी आमाले यी सबै कुरा मनवै राखिन् । 52 तर येशु बुद्धिमा, कदमा र परमेश्वर अनि मानिसको निगाहमा निरन्तर बढ्दै जानुभयो ।

3 कैसर तिबेरियसको पन्थां वर्षमा, जति बेला पन्तियस पिलातस

यहूदियाका शासक थिए, हेरोद गालीलाका शासक र उनका भाइ फिलिप इतिरिया र त्राखोनितिसका शासक थिए । लुसानियास अविलेनेका शासक थिए । 2 हन्नास र कैयाफा प्रधान पुजारी भएको समयमा, जकरियाका छोरा यूहन्नाकहाँ उजाड-स्थानमा परमेश्वरको वचन आयो । 3 उनले पाप क्षमाका निम्नि बप्तिस्माको प्रचार गर्दै यर्द्दन नदी वरपरिका क्षेत्रहरूमा प्रचार गर्दै हिँडे । 4 जसरी यशेया अगमवक्ताको पुस्तकमा लेखिएको छ, “उजाड-स्थानमा कसैको आवाजले बोलाइरहेको छ, प्रभुको मार्ग तयार पार, उहाँका मार्गहरू सोझो बनाऊ । 5 हरेक उपत्यका बनाइनेछ, हरेक पहाड र डाँडाहरू समतल पारिनेछ, बाड्गा बाटाहरू सोझो हुन आउँछन् र नरामा बाटोहरू राम्रा बनाइनेछन् । 6 सबै मानिसहरूले परमेश्वरको उद्धारलाई देखेञ्छन्” । 7 यसकारण, यूहन्नाले उनीकहाँ बप्तिस्मा लिन आइरहेको ठुलो भिडलाई भने, “हे विषातु सर्पका सन्तान हो, कसले तिमीहरूलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबाट भाग्नलाई चेताउनी दियो? 8 पश्चात्ताप योग्यको फल फलाउ र आफ्नो मनमा हाम्रा पिता त अब्राहाम हुन् भन्न छोड, किनभने परमेश्वरले यी चट्टानहरूबाट पनि अब्राहामको निम्नि सन्तान खडा गर्न सक्नुहुन्छ । 9 रुखहरूको जरामा बन्दरो परिस्केको छ । त्यसैले, असल फल नफलाउने हरेक रुख काटिनेछ र आगोमा फालिनेछ” । 10 तब भिडबाट मानिसहरूले यसो भन्दै सोधे, “त्यसो भए हामीले के गर्ने त?” 11 उनले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “दुर्उ जोर दौरा हुनेले नहुनेलाई दिओस् । त्यसै गरी, जससँग खानेकुरा छ, त्यसले नहुनेलाई दिओस्” । 12 त्यसपछि केही कर उठाउनहरू पनि उनीकहाँ बप्तिस्मा लिन आए र भने, “पुरु, हामीले के गर्ने नि?” 13 उनले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीहरूले उठाउनुपर्न भन्ना बढी पैसा नउठाउन्” । 14 केही सिपाहीहरू पनि आएर सोधे, “हाम्हो बरेमा नि? हामीले के गर्ने?” उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले अरुहरूबाट जबरजस्ती पैसा नले ओर कसैलाई पनि झुगो दोष नलगाओ, तर आफ्ना तलबमा नै सन्तुष्ट होओ” । 15 तब मानिसहरूले ख्रीष्ट आउनुहुन्छ भनेर उत्सुकतासाथ प्रतीक्षा गरिरहेका थिए, कतै यूहन्ना नै पो ख्रीष्ट हुन् कि भनेर हरेकको मनमा दोधार भइरहेको थियो । 16 यूहन्नाले तिनीहरू सबैलाई जवाफ दिए, “म तिमीहरूलाई पानीले बप्तिस्मा दिन्छु, तर मध्नदा अर्का शक्तिशाली व्यक्ति आउनुहुन्छ, जसको जुताको फित्ता फुकाल्म पनि म योग्यको छैन्” । 17 उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ । 17 उहाँको खला सफा गर्न र अन्नलाई भण्डारमा जम्मा गर्नलाई उहाँको हातमा निफन्ने नाड्ग्लो छ । तर उहाँले भुसलाई चाहिँ कहिल्यै ननिभ्ने आगोमा जलाउनुहुनेछ । 18 उहाँले मानिसहरूलाई अझ धेरे उत्साह दिँदै सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो । 19 यूहन्नाले हेरोदलाई उनका भाइकी पत्नी हेरोदियासलाई

विवाह गरेको साथै उनले गरेको अन्य खराबीहरूका निम्नि पनि हप्काए । 20 तर हेरोदले अझ बढी दुष्ट काम गरे । किनभने उनले यूहन्नालाई जेलमा हालेका थिए । 21 यूहन्नाले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिँदै गर्द, येशूलाई पनि बप्तिस्मा दियो । जब उहाँले प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्थ्यो, तब सर्व खुल्यो । 22 पवित्र आत्मा उहाँमाथि ढुकरजस्तै ओल्नुभयो । त्यसै बेला स्वर्गाबाट यस्तो आवाज आयो, “तिमी मेरा प्रिय पुत्र हो, म तिमीसँग प्रसन्न छु” । 23 येशूले आफै सिकाउन सुरु गन्हुँदा उहाँ तिस वर्षको हुनुहुन्थ्यो, योसेफ एलीका छोरा थिए । 24 मत्तातका छोरा एली, लेवीका छोरा मत्तात, मल्कीका छोरा लेवी, यान्नाका छोरा मल्की, योसेफका छोरा याना, 25 मत्ताथियासका छोरा योसेफ, आमोसका छोरा आमोस, इसलीका छोरा नहूम र इसली नग्नका छोरा थिए, 26 माथाका छोरा नग्ने, मत्ताथियासका छोरा, माथ मत्ताथियासका छोरा, सेमैनका छोरा योसेखा छोरा सेमैन, योदाका छोरा योसेख थिए, 27 योआनानका छोरा योदा, रेसाका छोरा योआनान, यस्ताबेलका छोरा रेसा, शालतिएलका छोरा यस्ताबेल, नेरीका छोरा शालतिएल, 28 मल्कीका छोरा नेरी, अर्दीका छोरा मल्की, कोसामका छोरा अर्दी, एलमादमका छोरा कोसाम, एका छोरा एलमादम थिए, 29 यहोशूका छोरा एर, एलिएजरका यहोशू, योरीमका छोरा एलिएजर, मत्तातका छोरा योरीम, लेवीका छोरा मत्तात थिए, 30 शिमियोनका छोरा लेवी, यहूदाका छोरा शिमियोन, योसेफका छोरा यहूदा, योनानका छोरा योसेफ, एल्याकीमका छोरा योनान, 31 मलेआका छोरा एल्याकीम, मिन्नाका छोरा मलेआ, मत्ताथाका छोरा मिन्ना, नातानका छोरा मत्ताथ, दाउदका छोरा नातान, 32 यिशैका छोरा दाउद, ओबेदका छोरा यिशै, बोअज्का छोरा ओबेद, सल्पोनका छोरा बोअज, नहोनेका छोरा सल्पोन, 33 अम्मीनादाबका छोरा नहशोन, आरामका छोरा अम्मीनादाब, हेसोनका छोरा आराम, फरेसका छोरा हेसोन, यहूदाका छोरा फरेस, 34 याकूबका छोरा यहूदा, इसहाकका छोरा याकूब, अब्राहामका छोरा इसहाक, तेरहका छोरा अब्राहाम, नाहोरका छोरा तेह, 35 सरूगका छोरा नाहोर रउका छोरा सरूग, पेलेगका छोरा रउ, एबेरका छोरा पेलेग, शेलहका छोरा एबेर, 36 केनानका छोरा शेलह, अर्पक्षदका छोरा केनान, शेमका छोरा अर्पक्षद, नोआका छोरा शेम, लेमेखका छोरा नोआ, 37 मत्तेशेलहका छोरा लेमेख, हनोका छोरा मत्तेशेलह, येरेदका छोरा हनोक, महलालेलका छोरा येरेद, केनानका छोरा महलालेल, 38 एनोशका छोरा केनान, शेतका छोरा एनोश, आदमका छोरा शेत आदम परमेश्वरका छोरा थिए ।

4 तब पवित्र आत्माले भरिएर येशु यर्दन नदीबाट फर्कनुभयो, अनि आत्माद्वारा उजाड-स्थानमा ढोयाइनुभयो । 2 त्यहाँ उहाँ चालिस दिनसम्म दियाबलसद्वारा परीक्षामा पर्नुभयो । ती दिनहरूमा उहाँले केही पनि खनुभएको थिएन, र त्यो समयको अन्यमा उहाँ भेकाउनुभएको थियो । 3 तब शैतानले येशूलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यो ढुङ्गालाई रोटी हुन आज्ञा दिनुहोस्” । 4 येशूले जवाफ दिनुभयो, “लेखिएको छ, मानिस रोटीले मात्र बाँच सक्दैन” । 5 त्यसपछि, शैतानले उहाँलाई उच्च स्थानमा लगेर संसारका सबै राज्यहरूलाई छिन्भरमै देखायो । 6 शैतानले उहाँलाई भन्यो, “म तपाईलाई यी सबै राज्यहरू र यसको वैभवमाथि शासन गर्ने अधिकार दिनेछु । म यो गर्न सक्छु, किनकि यी सबैमाथि शासन गर्ने अधिकार मलाई दिँदैको छ, मैले जसलाई चाहनुहुन्छ त्यसलाई दिन सक्छु । 7 यसकारण यदि तपाईले मलाई दण्डवत् गरी आराधना गर्नुभयो भने, यी सबै तपाईंको हुनेछन्” । 8 तर येशूले जवाफ दिनुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “लेखिएको छ, तैले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको मात्र आराधना गर्नु र उहाँको मात्र सेवा गर्नु” । 9 त्यसपछि शैतानले येशूलाई यस्तालेम मन्दिरको उच्च स्थानको टुप्पामा लगेर उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र

हुन्हुन्छ भने, यहाँबाट तल हाम्फाल्मुहोस् । 10 किनभने लेखिएको छ, तपाईंको सुरक्षा र वास्ता गर्न 'उहाँले आफ्ना दूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुनेछ ।' 11 अनि तिनीहरूले तपाईलाई हात हाते थाएनेछन, त्यसकारण तपाईंका खुट्टा डुङ्गामा ठोकिए छैनन् ।' 12 येशूले जवाफ दिए त्यसलाई भन्नुभयो, 'यस्तो भनिएको छ, तैले आफ्ना परमप्रभु भरमेश्वरको परीक्षा गर्नु ।' 13 अनि शैतानले येशूको परीक्षा गरिसकेपछि उहाँलाई अर्को समय नआएसम छोडेत गयो । 14 त्यसपछि पवित्र आत्माको शवितद्वारा येशू गालीलामा फर्कनुभयो र उहाँको विषयमा भएको खबर वरिपरिका सबै क्षेत्रहरूमा फैलियो । 15 उहाँले तिनीहरूका सभाघरहरूमा सिकाउनुभयो र हरेकले उहाँको प्रशंसा गरे । 16 एक दिन येशू नासरतमा आउनुभयो, जुन सहरमा येशू हुर्कनुभएको थियो । उहाँको रीतिअनुसार उहाँ यूटी यस्तो सभाघरमा प्रवेश गरी विश्रामको दिनमा खाडा भई धर्मास्त्र पाठ गर्नुपर्यो । 17 उहाँलाई यथीया अगमवक्ताको चर्मपत्रको मुद्दो दियो । त्यसपछि उहाँले मुद्दो खोल्नुभयो र यो लेखिएको ठाउँ भेट्टाउनुभयो । 18 'परमप्रभुका आत्मा मामाथि छ, किनभने उहाँले मलाई गरिबहरूलाई सुसामाचार सुनाउनको निम्नित अभिषेक गर्नुभएको छ । उहाँले कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न मलाई पठाउनुभएको छ र दृष्टिविहीनहरूलाई दृष्टि दिन, अन्यायमा पंरेकाहरूलाई स्वतन्त्रता प्रदान गर्न, 19 र परमप्रभुको निगाहको वर्ष्य घोषणा गर्न मलाई पठाउनुभएको छ ।'

20 त्यसपछि उहाँले चर्मपत्रको मुद्दोलाई बन्द गर्नुभयो र सभाघरको मुख्य सेवकलाई फिर्ता गर्नुभयो र उहाँ बस्तुभयो । सभाघरमा उपस्थित भएका सबै मानिसहरूको हेराइ उहाँमाथि पत्तो । 21 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'आज तिमीहरूले यी वचनहरू सुन्दा सुन्दै यो पुरा भएको छ ।' 22 उहाँले बोल्नुभएको वचनको सबैजना साक्षी भए र सबै मानिसहरू उहाँको मुखबाट निस्केको अनुग्रही वचनप्रति आश्चर्य चकित भए । उनीहरू यसो भन्ने थिए, 'के यी मानिस योसेफका छोरा होइनन् र २३ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'निश्चय नै तिमीहरूले मलाई यो उखान भनेछाँ, ए वैद्य तिमी आफैलाई निको पार । कर्फहुमामा जे-जति कामहरू तपाईंले गर्नुभयो त्यो हामीले सुनेका छौं, ती कार्यहरू तप्त्रो आप्नो स्थानीय ठाउँमा पनि गर ।'

24 साँच्यै तिमीलाई भन्दछु, 'कुनै पनि अगमवक्तालाई आफ्नो ठाउँमा स्वीकार गरिएँदै । 25 तर म तिमीहरूलाई सत्य भन्दछु, तिन वर्ष छ महिनासम्म स्वर्गको ढोका बन्द गरी वृष्टि रोकिंदा र सारा भूमीमा तुलो अनिकाल पर्दा एलियाको समयमा इस्पालमा धेरै विधावाह्रू थिए । 26 तर एलियालाई अन्य कुनै व्यक्तिर र स्थानहरूमा नपठाई सिदेन नगरमा भएकी सारपतकी विधावाह्रू हँ पठाइयो । 27 अगमवक्ता एलीशाको समयमा इस्पालमा धेरै कुष्ठरोगीहरू थिए, तर सिरियाली नामानवाहेक कोही पनि निको पारिएन । 28 जब सभाघरमा भएका सबै मानिसहरूले यी सबै कुराहरू सुने, तब उनीहरू रिसले चुर भए । 29 तिनीहरू उठे र उहाँलाई सहरको बाहिरपट्टि ठेल्दै लागे, जुन सहर तिनीहरूले पहाडमा बसालेका थिए, त्यहाँबाट तल उहाँलाई खसाल्ने प्रयत्न गरे । 30 तर उहाँ तिनीहरूका बिचबाट निस्केर आफ्नो बाटो लानुभयो । 31 त्यसपछि उहाँ गालील सहरको कफर्न्हुमामा जानुभयो । विश्राम दिनमा उहाँले मानिसहरूलाई सभाघरमा सिकाउँदै हुन्हुन्छ्यो । 32 तिनीहरू उहाँको शिक्षाका आश्चर्य चकित भए, किनभने उहाँले अधिकारसहित बोल्नुभएको थियो । 33 त्यस दिन सभाघरमा एक जना अशुद्ध आत्मा भएको मानिस त्यहाँ थियो, र उसले तुलो स्वरले चिच्याउँदै भन्नो, 34 'नासरतका येशू हामीहस्साँग तपाईंको के सरोकार छ?' के तपाईं हामीलाई नाश गर्न आउनुभएको हो? तपाईं को हुन्हुन्छ भनी मलाई थाहा छ । तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुन्हुन्छ ।' 35 येशूले दुष्टात्मालाई हकार्नुभयो र भन्नुभयो, 'चुप लाग र त्यसबाट बाहिर निस्किजा ।' त्यसले तिनीहरूका बिचमा उसलाई लडायो र कुनै पनि हानि नोकसानी नगरीकन उसबाट निस्केर गयो । 36 सबै मानिसहरू अति आश्चर्य चकित भए र उनीहरू एक अर्कामा यो विषयमा छलफल गर्न लागे । उनीहरूले भने, 'यी वचनहरू कस्ता हुन्? उहाँले अशुद्ध आत्माहरूलाई

अधिकार र शक्तिसाथ आज्ञा गर्नुहुन्छ र तिनीहरू बाहिर निस्केर जान्छन्?' 37 उहाँको विषयमा भएका समाचारहरू वरिपरिका सबै क्षेत्रहरूमा चारैतर फैलियो । 38 त्यसपछि येशू सभाघरबाट निस्केर सिमोनको घरमा पस्नुभयो । सिमोनकी सासुलाई उच्च ज्वरोले सताएको थियो र उनीहरूले उनको पक्षमा उहाँसँग बिन्नी गरे । 39 उहाँ उनको छेउमा उभिनुभयो र ज्वरोलाई हकार्नुभयो र ज्वरोले उनलाई छोड्यो । तुरुन्ते उनी उठिन र उहाँहरूको सेवा गर्न थालिन । 40 साँझपख स्थूर्य अस्तुउने बेलामा धेरै प्रकारका रोग लागेका बिरामीहरूलाई येशूकहाँ ल्याइयो । उहाँले तिनीहरू सबैमाथि आफ्नो हात राख्नुभयो र सबैलाई निको पार्नुभयो । 41 तिनीहरूमध्ये धेरैबाट भूत आत्मा चिच्याउँदै बाहिर निस्केर यसो भन्नो, 'तपाईं जीवित परमेश्वरका पुत्र हुन्हुन्छ ।' येशूले भूत आत्माहरूलाई हकार्नुभयो र तिनीहरूलाई बोल्न दिनुभएन, किनभने उहाँ श्रीष्ट हुन्हुन्छ्यो भनी तिनीहरूलाई थाहा थियो । 42 जब विहान भयो, उहाँ एकान्त ठाउँमा जानुभयो । तुलो मिडेले उहाँलाई खोजी राखेको थियो र उहाँ जहाँ हुन्हुन्छ्यो, भिड त्यहाँ नै आइपुयो र तिनीहरूले उहाँलाई अन्त जानबाट रोक्ने कोसिस गरे । 43 तर येशूले भन्नुभयो, 'मैलै अन्य सहरहरूमा पनि राज्यको सुसामाचार प्रचार गर्नुपर्छ, किनभने म यसैको लागि पठाइपको हुँ ।' 44 त्यसपछि यहूदियाका सबै प्रान्तका सभाघरहरूमा उहाँले निरन्तर प्रचार गर्नुभयो ।

5 जब मानिसहरू येशूकहाँ परमेश्वरको वचन सुन्नको लागि जम्मा भए, त्यो समयमा येशू गनेसरेतको तालमा उभिनुभएको थियो । 2 उहाँले तालको किनारामा दुर्घटा डुङ्गा राखेको देख्नुभयो । जालहारीहरूले बाहिर निस्केर आफ्ना जालहरू धोइहेका थिए । 3 येशू तीमध्ये एउटा डुङ्गामा चढ्नुभयो जुनचाहिं सिमोनको थियो र उनलाई जिमिनभन्दा पर पानी भएको ठाउँतिर लैजान भन्नुभयो । 4 उहाँले बोलिसकुभएपछि सिमोनलाई भन्नुभयो, 'माछाहरू समालालाई तिग्रो डुङ्गा गहिरो पानीतिर लैजाऊ र जाल हान ।' 5 सिमोनले ज्वाफ दिएर भने, 'प्रभु हामीले रात भरि जाल हान्याँ, तर केही पनि पक्न सक्नैन । तरै पनि तपाईं भन्नुहुन्छ भने म जाल हानेछु ।' 6 जब तिनीहरूले यसो गरे, तिनीहरूले धेरै सङ्ख्यामा माछाहरू बुले र तिनीहरूको जाल फाट्न लागिरहेको थियो । 7 त्यसैले, तिनीहरूले आफ्ना डुङ्गाका अरू साथीहरूलाई सहयोग गर्न आउनको लागि इसारा गरे । तिनीहरू आए र सबै डुङ्गाहारू भेर अनि ती डुङ्ग थाले । 8 तर सिमोन पत्रुसले जब यो देख्ये, येशूको अगाडि धुँडा टेकेर भने, 'हेर प्रभु, मबाट टाठा जानुहोस् किनकि म पापी हुँ ।' 9 तिनीहरूले माछा समातेको देखेर उनी र तिनीसँग भएका सबै जना आश्चर्य चकित भए । 10 यस कार्यमा जब्दियाका छोराहरू याकूब र यूहन्ना पत्रुसँग साझेदार थिए । येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, 'नडराऊ, किनभने अबदेखि तिमीले मानिसहरू पक्ननेछौ ।' 11 जब तिनीहरूले आफ्नो डुङ्गालाई जिमिनमा ल्याए, उनीहरूले आफूसँग भएका सबै कुरा छोडेर उहाँको पालि लागे । 12 जब उहाँ सहरहरूमध्ये एउटा सहरमा जाँदै गर्नुहुँदा उहाँले कुष्ठरोगीलाई देख्नुभयो । जब कुष्ठरोगीले येशूलाई देख्यो, उसले घोटो परेर दण्डवत् ग्यो र भन्नो, 'हेर प्रभु, तपाईंले इच्छा गर्नुभयो भने मलाई शुद्ध पार्न सक्नुहुन्छ ।' 13 येशूले हात पसारेर छुनुभयो र भन्नुभयो, 'म चाहन्छु कि तिमी शुद्ध होऊ ।' अनि तत्कालै कुष्ठरोगले उसलाई छोड्यो । 14 उहाँले यो कुरा कसैलाई नभन् भनी आज्ञा गर्नुभयो र भन्नुभयो, 'आफ्नो बाटो लाग र मोशाको व्यवस्थाबमोजिम आफैलाई पुजारीकहाँ देखाऊ । तिग्रो शुद्धाताको लागि बलि चढाऊ र तिनीहरूलाई तिमी कसरी निको भयो भनी गवाही देऊ ।' 15 तर यो कुरा चारैतिर फैलियो र भिडहरू त्यो कसरी निको भयो भनी सिकाएको सुन र आ-आफ्नो रोगबाट निको हुन आए । 16 तर उहाँ प्रायः गेरेर उजाड-स्थानातर गएर प्रार्थना गर्नुहुन्छ्यो । 17 एक दिन उहाँले शिक्षा दिवरहरूभएको बेलामा, त्यहाँ फरिसीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरू पनि बसिरहेका थिए,

जो गालील र यहूदाका विभिन्न गाँउ र इलाकाहरूबाट अनि यस्तलेमको सहरबाट आएका थिए । निको पार्नका लागि परमेश्वरको शक्ति उहाँसँग थियो । 18 केही मानिसहरूले एक जना पक्षाधारी मानिसलाई गुन्द्रिमा बोकेर त्यहाँ आए । उसलाई येशूको अगाडि भित्र लगे राख्नका लागि लैजाने बाटो खोजे । 19 तर भिडको कारणले गर्दा तिनीहरूले उसलाई येशूकूहाँ लैजान सकेन् । त्यसैले, तिनीहरू घरको छानामाथि चढे र छाना खोलेर तिनीहरूले त्यो मानिसलाई येशू भएको ठाउँको अगाडि ओछ्यानसहित झारिदिए । 20 येशूले तिनीहरूको विश्वासलाई देख्नुभयो र भन्नुभयो, “हे मानिस, तिम्रो विश्वासको कारण तिम्रा पाप क्षमा भएका छन् ।” 21 शास्त्री र फारिसीहरूले प्रश्न गर्न थाले, “यो ईश्वर-निदा गर्न को हो? परमेश्वराहेक कसले पापको क्षमा दिन सक्छ? ” 22 येशूले तिनीहरूले आपसमा के विचार गरेका थिए भन्ने कुरा जानुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू आफ्नो हृदयमा किन यस्तो प्रश्न गर्दछौ? 23 कून कुरा सजिलो छ ‘तिम्रा पाप क्षमा भए भन्नु वा उठेर हिँड भन्नु? ’ 24 तिमीहरूलाई थाहा होस् कि मानिसका पुत्रलाई पूर्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ । म तिमीलाई भन्दछु, ‘उठ, तिम्रो आफ्नो ओछ्यान उठाउ र आफ्नो घर जाऊ। ’ 25 तुरुन्तै तिनीहरूको सामुने ऊ उठ्यो र आफ्नो ओछ्यान उठाएर परमेश्वरको महिमा गर्दै आफ्नो घरतर्फ लाग्यो । 26 सबै जना अचम्पित भए र परमेश्वरलाई महिमा दिए । तिनीहरू डरले भरिए भने, “आज हामीले असाधारण काम देखेका छौं । 27 त्यसपछि येशू त्यहाँबाट जानुभयो र लेवी नाउँ गरेको कर उठाउने व्यक्तिलाई कर उठाउने ठाउँमा बसिरहेको देख्नुभयो । उहाँले उसलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याचाउ । ” 28 त्यसैले, लेवीले सब थोक छाडेर उठे अनि उहाँलाई पछ्याए । 29 तब लेवीले येशूको निमित्त उसको घरमा एउटा तुलो भोज दिए, जहाँ धेरै कर उठाउनेहरू पनि थिए अनि अन्य मानिसहरूले पनि टेबलमा अडेस लगाएर तिनीहरूसँग खाइरहेका थिए । 30 तर फरिसीहरू र तिनीहरूका शास्त्रीहरूले उहाँका चेलाहरूसँग यसरी गुनासो गरिरहेका थिए, “तिमीहरू किन कर उठाउनेहरू र अरु पापीहरूसँग बसेर खान्छ्यो? ” 31 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “असल स्वस्थ हुने मानिसलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन, बिरामीलाई मात्र यसको आवश्यकता पर्छ । ” 32 म धर्मी मानिसलाई पश्चात्तापको लागि बोलाउन आएको होइनै, तर पापीहरूलाई पश्चात्तापको निमित्त बोलाउन आएको हुँ । 33 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “पूर्वान्का चेलाहरू प्रायः उपवास बस्छन् र प्रार्थना गर्दैन् । 34 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के विवाह भोजमा दुलाहा त्यहाँ तिनीहरूकासाथमा हुँदा विवाह भोजमा उपस्थित हुएरह उपवास बस्छन् र? ” 35 तर तिनीहरूबाट दुलाहालाई लिगिने समय आउनेछ, तब मानिसहरू ती दिनहरूमा उपवास बस्नेछन् । ” 36 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो, “कसैले पनि पुरानो कपडा टाल्नालाई नयाँ कपडा च्याट्दैन । उसले त्यसो गन्यो भने, उसले त्यो नयाँ कपडालाई च्यातेको हुँच, तर त्यो नयाँ कपडाको दुक्रा पुरानो कपडासँग पनि मिल्दैन । 37 साथै कसैले पनि पुरानो मशकमा नयाँ दाखमध्य हाल्दैन । उसले त्यसो गन्यो भने नयाँ दाखमध्यले पुरानो मशकलाई फुटाउनेछ र दाखमध्य पोकिन्छ र मशक पनि नष्ट हुनेछ । 38 तर नयाँ दाखमध्य नयाँ मशकमा नै राख्नुपर्छ । 39 पुरानो दाखमध्य पिएर कसैले पनि नयाँ दाखमध्यको चाह गर्दैन, किनभने उसले “पुरानो नै असल छ भन्न! ”

6 अब विश्वासको दिनमा यस्तो भयो कि येशू चेलाहरूसँग अन्नको खेतको बाटो भएर जाँदै गर्नुहुँदा तिनीहरूले हातले अन्नका बाला टिँदै र तिनीहरूका हातमा माडिरहेका र अन्न खाइरहेका थिए । 2 तर केही फरिसीहरूले भने, “किन तिमीहरूले विश्वासको दिनमा व्यवस्थाअनुसार गर्न नहुने काम गरिरहेका छौं? ” 3 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, “दाऊद र तिनीसँग भएका मानिसहरू भोकाएका बेला दाऊदले के गरे भनी

तिमीहरूले पढेका छैनौ? 4 तिनी परमेश्वरको भवनभित्र पसेर पूजारीहरूले बाहेक अस्ले खान निषेध गरिएको परमेश्वरको उपस्थितिको रोटीबाट आफूले केही खाए र केही आफूसँग भएका मानिसहरूलाई पनि दिए । ” 5 तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र विश्राम दिनको पनि प्रभु हो । ” 6 अर्को विश्वामा यसो भयो कि उहाँ साधारणमा जानुभयो र त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो । त्यहाँ दाँन्दिने हात सुकेको एक जना मानिस थियो । 7 उहाँले विश्वासको दिनमा कसेलाई निको पार्नुहुँच कि हुन भनेर शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले नजिकबाट उहाँलाई नियाली राखेका थिए ताकि तिनीहरूले उहाँलाई केही गल्ती गरेको कारण दोष भेदाउन सकियोस । 8 तर तिनीहरूले के सोचिरहेका थिए भनी उहाँलाई थाहा थियो, र हात सुकेको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ र सबैका बिचमा खडा होऊ । ” त्यसकारण, त्यो मानिस उठ्यो र त्यहाँ सबैका बिचमा उभियो । 9 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई सोध्यु, विश्वासको दिनमा कसैको असल गर्नु वा हानि गर्नु, जीवन बचाउन वा नाश गर्नु कुन ठिक हो? ” 10 तब उहाँले तिनीहरूका वरिपरि हेर्नुभयो र त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तेरो हात पसार । ” उसले त्यसै गन्यो र उसको हात पहिलाको जस्तै भयो । 11 तर तिनीहरू रिसले चूर भए र येशूको बरेमा के गर्न सकिन्छ भनी एक अर्कामा कुराकानी गरे । 12 उहाँ डाँडामा प्रार्थना गर्न जानुभयोको बेला ती दिनहरूमा यसो भएको हो । उहाँले परमेश्वरसँग रातभर निरन्तर प्रार्थनामा बिताउनुभयो । 13 जब उज्यालो भिसकेको थियो । उहाँले चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र तिनीहरूमध्येयबाट बाह जानालाई चुन्नुभयो जसलाई “प्रीरित” नाउँ दिनुभयो । 14 प्रप्रेरितहरूका नाउँहूँथ थिए: सिमोन (जसलाई उहाँले पत्रस भनी नाउँ दिनुभयो) र उनका भाड अन्द्रियास, याकूब, यूहना, फिलिप, बारथोलोमाइ, 15 मर्ती, थोमा, अन्त्ययासका छोरा याकूब, सिमोन जसलाई विद्रोही भनिन्थ्यो, 16 याकूबका छोरा यहूदा, र यहूदा इस्करियोत, जो एक थोकेबाज हुन पुर्यो । 17 त्यसपछि येशू तिनीहरूसँग डाँडाबाट तल ओर्लनुभयो र समथर ठाउँमा उभिनुभयो । त्यहाँ उहाँका चेलाहरूको तुलो भिड थियो र त्यसै गरी तुलो सङ्ख्यामा यहूदिया, र यरूशलेम, र सिदेन, दुरोसको समुद्री टटका बासिन्दाहरू पनि थिए । 18 तिनीहरू उहाँका बचन सुन्न र आ-आफ्ना रोगहरूबाट निको हुनालाई आएका थिए । अशुद्ध आत्माले सताइङ्का मानिसहरू पनि निको भए । 19 भभिडमा भएका सबैले उहाँलाई छुन खोजे, किनभने निको पार्ने शक्ति उहाँबाट गढ्हेको थियो र उहाँले सबैलाई निको पार्नुभयो । 20 उहाँले चेलाहरूस्तर्फ हेर्नुभयो र भन्नुभयो, “धन्य तिमीहरू जो दीन छौ, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूके हो । ” 21 धन्य तिमीहरू जो अहिले भोकाउदैछौ, तिमीहरू तृप्त हुनेछौ । धन्य तिमीहरू जो अहिले भोकाउदैछौ, तिमीहरू पछि रुनेछौ । 22 जब मानिसको पुत्रका खातिर बहिकार गरी साथीहरूबाट अलग गरेर तिमीहरूलाई निकाल्दछन् र दुष्ट ठानी तिमीहरूका नाउँलाई अपमान गर्दछन् । धन्य हो तिमीहरू जब मानिसहरूले तिमीहरूलाई धृणा गर्दछन् । 23 त्यसदिन तिमीहरू रमाओ र आनन्दले उप्र, किनकि निश्चय नै स्वर्गमा तिमीहरूका लागि तुलो इनाम हुनेछ । किनकि तिनीहरूका पुर्खाहरूले पनि अगमवक्ताहरूलाई त्यसै गरेका थिए । 24 तर धिक्कार तिमीहरू जो धनी छौ! तिमीहरूले आफ्ना सान्त्वना पाइसकेका छौ । 25 धिक्कार तिमीहरूलाई जो अहिले हाँस्छौ! तिमीहरू पछि रुनेछौ र विलाप गर्नेछौ । 26 धिक्कार तिमीहरू मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनेहरू! तिम्रा पुर्खाहरूले झुटा अगमवक्ताहरूलाई पनि त्यसै गरेका थिए । 27 तर म तिमीहरूलाई भद्रछु जसले सुनिरहेका छौ, तिम्रा शत्रुहरूलाई प्रेम गर र तिमीहरूलाई धृणा गर्नेहरूको भलाइ गर । 28 तिमीहरूलाई सराप्नेहरूलाई आशिष देउ र तिमीहरूलाई दुर्व्यवहार गर्नेहरूका निमित्त प्रार्थना गर । 29 तिम्रो एउटा गालामा हिक्काउनेलाई अर्को पनि थापिदेउ । यदि कसैले तिम्रो कोट खोस्छ भने उसलाई दौरा पनि दिइहाल । 30 तिमीसँग मान्ने सबैलाई देउ । यदि कसैले तिम्रो केही कुरा लगेमा त्यससँग

फिर्ता नमाग । 31 मानिसहरूले तिमीलाई जसो गरेको चाहन्छौ, तिमीले पनि तिमीहरूलाई त्यस्तै गर्नुपर्छ । 32 तिमीलाई प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्छौ भने के लाभ भयो र? किनकि पापीहरूले पनि तिमीहरूलाई प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्छन् । 33 यदि तिमीहरूलाई असल गर्नेलाई मात्र असल गर्छौ भने के लाभ भयो र? पापीहरूले पनि त त्यसै गर्छन् । 34 यदि तिमीले तिमीहरूले फिर्ता गर्न सक्छन् भने आशामा मात्र उत्तर दिन्छौ भने तिमीलाई के लाभ भयो र? पापीहरूले पनि पापीहरूलाई उत्तर दिन्छन् र उत्तिकै मात्रामा फिर्ता पाउने आशा राख्छन् । 35 तर तिग्रा शत्रुहरूलाई प्रेम गर र तिमीहरूको भलाइ गर । पैचो मानेहरूलाई कही पनि फिर्ता पाउने आशा नगरीकन देउ ताकि तिग्रो इनाम तुलो हुनेछ । तिमी सर्वोच्चका छोराहरू हुनेछौ, किनकि उहाँ आफै अधन्यवादी र खराब मानिसहरूप्रति कृपालु हुनुच्छ । 36 तिग्रा पिता कृपालु हुनुभएँ तिमी पनि कृपालु होऊ । 37 कसैकै न्याय नगर र तिग्रो न्याय गरिसेछन् । दोष नलगाऊ र तिमी दोषी ठहरिनेछौ; अरुलाई क्षमा देउ र तिमीलाई पनि क्षमा गरिनेछ । 38 अरुहरूलाई देउ र तिमीहरूलाई पनि दिनेछ । प्रशस्त परिमाणामा खाँदी-खाँदी, हल्लाई-हल्लाई पोछिने गरी, तिमीहरूले तिमीहरूका पोल्टामा खन्याउनेछन् । जुन नापले तिमीहरू नाप्छौ, त्यहाँ नापले तिमीहरू पनि नापिनेछौ ।” 39 त्यसपछि उहाँले तिमीहरूलाई एउटा दृष्टान्त पनि भन्नुभयो, “के एक जना अन्धा मानिसले अर्को अन्धा मानिसलाई डोच्चाउन सकछ? त्यसो गरे दुवै जना खाल्दोमा पर्दैनन् र? 40 एउटा चेला आफ्नो गुरुभन्दा महान् हुन सक्दैन । तर हेरेक जसले तालिम प्राप्त गर्छ, तब ऊ आफ्नो गुरुजस्तै हुनेछ । 41 तिमीले तिग्रो भाइको आँखामा मात्र किन सानो कसिङ्गर देख्छाउ तर आफ्नै आँखामा भएको मुढाचाहिँ किन देख्छैनै? 42 कसरी तिमीले आफ्नो भाइलाई भन्न सक्छ, भाइ मलाई तिग्रा आँखामा भएको कसिङ्गर निकाल्न देउ जब कि तिमीले आफ्नै आँखामा भएको मुढा देख्छैनै? हे पाखण्डी हो! पहिले तिग्रा आँखाबाट मुढा निकाल तब तिमीले तिग्रो भाइको आँखामा भएको कसिङ्गर निकाल्न स्पष्टसँग देखेछौ । 43 किनकि कुनै असल रुखले कुहिएको फल फलाउन्दैन, न त कुहिएको रुखले असल फल फलाउन सकछ । 44 किनभने प्रत्येक रुख त्यसको फलले नै चिनिन्छ । किनकि काँडाको रुखबाट कसैले अज्जीर बटुल्न सक्दैन, न त काँडे झाडीबाट अड्गुर बटुल्न सकछ । 45 असल मान्छेले आफ्नो हृदयको भण्डारबाट खराब कुरा नै निकाल्दछ । किनकि उसले आफ्नो हृदयको प्रशस्तबाट त्यही बोल्दछ र जे भण्डार गरी राखेको छ, त्यहाँ निकाल्छ । 46 तिमीहरू मलाई किन “प्रभु, प्रभु” भन्दछौ, जब कि मैले भनेका कुराहरूचाहिँ तिमीहरूले पालना गर्दैनै? 47 हेरेक व्यक्ति जो मकहाँ आउँछ र मेरा वचन सुन्छ र पालन गर्छ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, ऊ कस्तो मानिस हो । 48 ऊ एक जना घर बनाउने मानिसजस्तो हो, जसले जमिन गहिरो गरी खन्नो र घरको जग बलियो चटानमाथि बसाल्यो । जब जलप्रवाह भयो, तब बाढी उर्ती आएर त्यस घरलाई प्रहार गयो, तर त्यसलाई हल्लाउन सकेन, किनभने त्यो राप्ररी बनाइएको थियो । 49 तर एक जना मानिस जसले मेरा वचनहरू सुन्छ र पालन गर्दैनै, त्यो मानिस जमिनमाथि विनाजग घर बनाउने मानिसजस्तो हो । जब जलप्रवाह उर्ती आयो र त्यस घरलाई प्रहार गयो तब त्यो घर तुरन्तै ढली हाल्यो र त्यस घरको पुरै विनाश भयो ।

7 सुनिरहेका मानिसहरूलाई सबै कुरा भनेर सकन्तुभएपछि येश कफन्दुममा प्रवेश गर्नुभयो । 2 एउटा कप्तानको दास जो उनका लागि अति नै महत्वपूर्ण थियो, ऊ साहै बिरामी भएर मर्नै आँटेको थियो । 3 तर उनले येश्को बारेमा सुनेको हुनाले कप्तानले यहूदीहरूका धर्म-गुरुहरूलाई येश्कूहाँ गएर उहाँ आएर आफ्नो दासलाई मर्दिखि बचाइ दिनुहोस् भनी पठायो । 4 जब तिमीहरू येश्को नजिक आए, तब तिमीहरूले उहाँसँग यसो भन्दै बिन्ती गरे, तिनी योग्यका छन् यो तिनका निमित्त तपाईंले गरिदिनुहोस् । 5 किनकि

उनले हाम्रा जातिहरूलाई प्रेम गर्छन् र उनी तिनै नै हुन् जसले हाम्रा लागि सभाघर पनि निर्माण गरिदिका छन् ।” 6 त्यसैले, येशु तिनीहरूसँगै सारासर बाटो लामुभयो । तर उहाँ घरबाट थेरे टाढा नहुँदै कप्तानले साथीहरू पठाएर उहाँलाई यसो भन्न लगाए, “प्रभु तपाईंले आफैलाई दुख नदिनुहोस, किनकि तपाईं मेरो घरभित्र प्रवेश गर्न योग्यको छैन ।” 7 यही कारणले मैले आफैलाई तपाईंकहाँ आउने प्रेर्यात्य योग्यको ठानिन, तर वचन बोली दिनुहोस् र मेरो दास निको हुनेछ । 8 किनकि म पनि एउटा अधिकार पाएको मानिस हुँ र मेरोयुनि सिपाहीहरू छन् । मैले एउटलाई जा भन्दू र त्यो जान्छ र अर्कोलाई आइज भन्दू र त्यो आउँछ र मेरो दासलाई “यसो गर भन्दू, ‘त्यसले त्यो गर्छ ।” 9 जब येशूले त्यो सुन्नुभयो, उहाँ अचामित हुनुभयो र भिडातिर फक्केर उनलाई देखाउँदै भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्दूलु, कि इसाएलमा पनि मैले कसैमा यस्तो विश्वास भेटाएको छैन ।” 10 तब ती पठाइएका मानिसहरू घरमा फक्केर आए र दासलाई स्वस्थ अवस्थामा भेटाए । 11 त्यसको केही समयपछि येशु नाइन भन्ने सहरमा यात्रा गरिरहनुभएको थियो । मानिसहरूको एउटा तुलो भिडसँगै उहाँका चेलाहरू पनि उहाँसँगै थिए । 12 जब उहाँ सहरको मूल ढोकानजिक पुग्नुभयो, त्यहाँ एउटा मृत मानिसलाई बोकेकर ल्याइएको थियो । त्यो उसकी आमाको एक मात्र छोरो थियो । तिनी एउटी विधाय इन्न-र सहरबाट आएको एउटा भिड तिनीसँगै थियो । 13 तिनलाई देखेर प्रभु तिमीप्रति अति नै द्याले भरिनुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “नरोऊ ।” 14 तब उहाँ आगांडि आउनुभयो र मृतकलाई छुनुभयो र शरीरलाई बोक्नेहरू टक्क अडिए । उहाँले भन्नुभयो, “जवान मानिस, म तिमीलाई भन्दूलु, उठ ।” 15 मृत मानिस उठ्यो र बोल्न थाल्यो । तब येशूले उसलाई उसकी आमालाई सुम्पनुभयो । 16 तब तिमीहरू सबै डराए । तिनीहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहे, “हाम्रा बिचमा एउटा महान् अगमवक्ता खडा भएका छन् र परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई हेर्नुभएको छ ।” 17 येशूले गर्नुभएका यस कार्यको खबर सारा यहूदियाभारी र सबै छिमेकी इलाकाहरूमा चारैतिर फैलियो । 18 यूहन्नाका चेलाहरूले उहाँलाई यी सबै कुराहरूको बारेमा बताइदिए । 19 तब यूहन्नाले आफ्ना दुई जना चेलाहरूलाई बोलाएर प्रभुकहाँ यसो भनी पठाए, “के हामीले ख्योजी राखेको आउनेवाला व्यक्ति तपाईं नै हुनुहुँच वा अर्को कुनै छ? 20 जब तिमीहरू येश्कूले नजिक गए, तब तिमीहरूले यसो भने, बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाले हामीलाई तपाईंकहाँ यसो भनी पठाए, “के हामीले ख्योजी राखेको आउनेवाला व्यक्ति तपाईं नै हुनुहुँच वा अर्को कुनै छ?” 21 त्यस घडीमा उहाँले थेरे मानिसहरूलाई तिनीहरूका रोग, दुखकाट र दुष्टात्माबाट निको पान्नुभयो । 22 येशूले तिमीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो, “तिमीहरू आफ्नो बाटो लागिसकेपछि तिमीहरूले जे सुनेका र देखेको छौ, सो यूहन्नालाई बताइदेओ । दृष्टिविहानहरूले दृष्टि पाइराखेका छन्, लडाकाहरू हिँडिराखेका छन्, कुछरोगीहरू शुद्ध भइराखेका छन्, कान नसुनेहरूले सुनिराखेका छन्, मृतकहरू जीवित भइराखेका छन् र आवश्यकतामा परेका मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाइएको छ । 23 मेरो क्रियाकलापको कारणले मलाई विश्वास गर्न नछोड्ने त्यो मानिस धन्यको हो । 24 यूहन्नाका समाचार वाहकहरू गड्सकेपछि येशूले भिडहरूलाई यूहन्नाको बारेमा बताउन थाल्नुभयो, “तिमी उजाड-स्थानमा के हेर्नेलाई गयौ, के बतासले हल्लाइराखेको निगालोलाई? 25 तर के हेर्नेलाई तिमी गयौ, मलमलको कपडा लगाएको एउटा मानिसलाई? हेर, रामा सुन्दर कपडा लगाएका मानिसहरू राजाका दरबारमा भोगविलाससाथ जिउँछन् । 26 तर के हेर्नेलाई तिमीहरू बाहिर गयौ, एउटा अगमवक्तालाई? हो, म तिमीहरूलाई भन्दूलु, र एउटा अगमवक्ताभन्दा पनि महान् यहाँ छ । 27 यो जसको बारेमा लेखिएको छ, हेर, मेरा सद्देशवाहकलाई तिम्रो अग्नि-अग्नि पठाउँदै छु । 28 म तिमीहरूलाई भन्दूलु, स्त्रीहरूबाट जन्मेकाहरूमध्येमा, बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाभन्दा महान् कोही छैन, तापनि परमेश्वरको राज्यमा

सबभन्दा कम महत्वको मानिस पनि उनीभन्दा महान् हुन्छ ।” 29 जब सबै मानिसहरूले यो सुने, तब कर उठाउनेहरूसमेत, तिनीहरूले यो घोषणा गरे कि परमेश्वर धर्मी हुनुहुन्छ, जसले बपितिस्मा-दिने यूहान्नासँग बपितिस्मा लिएका थिए । 30 तर फरिसीहरू र यहूदीहरूका व्यवस्थाका पणिडतहरू, जसले उत्तीवाट बपितिस्मा लिएका थिएन्, तिनीहरू आफैले आप्ना निमित परमेश्वरको बुद्धिलाई इन्कार गरे । 31 यस पुस्ताका मानिसहरूलाई मैले केसित तुलना गरूँ? तिनीहरू केजस्ता छन्? 32 तिनीहरू बजार क्षेत्रमा खेलिरहे बालाचालिकाहरूजस्ता छन्, जो बस्दछन् र एक अर्कोलाई यसो भन्दै बोलाउँछन्, “हामीले तिमीहरूका लागि बाँसुरी बजायाँ, ततमीहरू नाचेयो । हामीले विलाप गर्याँ, तर तिमीहरू रोएन् ।” 33 किनकि बपितिस्मा-दिने यूहान्ना न रोटी खाँदै आए न त दाखम्य नै पिउदै आए र पनि तिमीहरू भन्छौ कि उसलाई भूत लागेको छ । 34 मानिसका पुत्र खाँदै र पिउदै आए र तिमीहरू भन्छौ, “हेर, ऊ त एउटा धिवुवा र पियककड मानिस, कर उठाउने र पापीहरूका मित्र हो ।” 35 तर बुद्धि तिनका सबै सन्तानहरूद्वारा प्रमाणित हुन्छ ।” 36 अहिले एक जना फरिसीले येशूलाई ऊसँग भोजन गर्नका लागि अनुरोध गरिरहेको थियो । त्यसपछि येशू फरिसीको घरमा प्रवेश गर्नुभयो, भोजन खानलाई देखुलमा गएर बस्नुभयो । 37 हेर, त्यस सहरमा एउटी स्त्री थिइन् जो पापी थिइन्, तिनले पता लगाइन् कि उहाँ फरिसीको घरमा बस्नुभएको छ र तिनले सिङ्गारमरको बोतलमा अत्तर ल्याइन् । 38 तिनी उहाँका पाउको नजिक पछाडिपछि उभिन्न र रोइन् । तब तिनले उहाँको पाउ आफ्ना आँसुले भिजाउन थालिन् र टाउकाको कपालले उहाँका पाउ पुछिन्, उहाँका पाउमा म्वाइ खाइन् र पाउमा अत्तर घसिन् । 39 जब येशूलाई बोलाउने फरिसीले यो देख्यो, तब उसले आफूले विचार गर्दै भन्यो, “यदि यी मानिस एउटा अगमवक्ता भएको भए, तब उनले जान्ने थिए कि को र कस्ती प्रकारकी स्त्रीले उहाँलाई छोइहेकी छे र त्यो एउटी पापी स्त्री हो भनेर ।” 40 येशूले जवाफ दिएर उसलाई भन्नुभयो, “सिमोन मैले तिमीलाई केही भन्नु छ ।” उसले भन्यो, “गुरुज्यु, भन्नुहोस् ।” 41 येशूले भन्नुभयो, “दुर्द जना मानिसले एक जना साहूबत ऋण लिएका थिए । एउटाले पाँच सय दिनार ऋण, र अर्कोले पचास दिनार ऋण लिएको रहेछ । 42 तिनीहरूसँग तिर्ने नभएकोले साहुले ती दुवै जनालाई माफ गरिदिए । त्यसकारण, तिनीहरूमध्ये कुनवाचाहिले उनलाई बढी प्रेम गर्नेच?” 43 सिमोनले उहाँलाई जवाफ दिए र भने, “म विचार गर्छु कि जसलाई उनले बढी माफ गरे । येशूले उसलाई भन्नुभयो तिमीले ठिकसित न्याय गर्याँ ।” 44 येशू स्त्रीतिर फक्त सिमोनलाई भन्नुभयो, “तिमी यो स्त्रीलाई देख्याउ । म तिमी घरभित्र प्रवेश गरै । तिमीले मेरो पाउ धुनलाई पानीसम दिएन्, तर तिनले त आफ्नो आँसुले मेरो पाउ धुनलाई पानीसम दिएन्, तर तिनले त आप्नो आँसुले मेरो पाउ धुनलाई पानीसम दिएन्, तर तिनले त आप्नो आँसुले मेरो पाउ धुनलाई पानीसम दिएन्, तर कपालले मेरो पाउ पुछिन् । 45 तिमीले मलाई म्वाइ खाएना, तर तिनले म यहाँभित्र पसेको समयदेखि मेरा पाउमा म्वाइ खान छोडेकी छैनन् । 46 तिमीले मेरो शिर तेलले अभिषेक गरेना, तर तिनले मेरा पाउमा अत्तर घसिन् । 47 यो घटानाको कारणले म तिमीलाई भन्दछु, कि जसका धेरै पाप थिए र बढी क्षमा गरिएको छ, तिनले धेरै प्रेम गरेकी छन् । तर जसलाई थेरै मात्र क्षमा गरिएको छ, उसले थेरै नै मात्र प्रेम गर्छ ।” 48 तब उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिग्रा पापहरू क्षमा भएका छन् ।” 49 त्यहाँ एकसाथ बसिरहेकाहरूले एक-अर्कामा भन्न थाले, ‘‘पाप क्षमा गर्ने यी को हुन् र?“ 50 तब येशूले स्त्रीलाई भन्नुभयो, “तिग्रो विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ, शान्तिसँग जाओ ।”

8 यसपछि छिटै प्रभु येशू आफ्ना बाह जना चेलाका साथमा वरपरका सहरहरू र गाउँहरूमा प्रचार गर्दै र परमेश्वरको राज्यको सुसामाचार घोषणा गर्दै जानुभयो । 2 केही स्त्रीहरू जो दुट्टात्मा र रोगहरूबाट निको भएका थिए, तिनीहरू पनि उहाँहरूसँग थिए । तिनीहरू मरियम जसलाई मदलाई भनिन्थ्यो, जसबाट सातवटा भूतात्मा निकालिएका थिए । 3 हेरोदका

कारिन्दा खुजासकी पत्ती योअन्ना र सुसन्ना, यिनीहरू र अरूहरू आफ्ना भौतिक स्रोतहरूबाट उहाँहरूका निमित जुटाई दिन्थे । 4 अब मानिसहरूको एउटा ठुलो भिड एकसाथ भेला भएको थियो, साथै धेरै विभिन्न सहरबाट मानिसहरूसमेत उहाँकाहाँ आइरहेका थिए । उहाँले तिनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो । 5 “एउटा बित छर्ने केही बिउहरू छर्नलाई निसक्यो । उसले छदा केही बिउहरू बाटोमा परे र ती बिउहरू खुटाले कुल्लिच, र आकाशका चराहरूले ती खाए । 6 अरू बित ढुङ्गेनी जमिनमा परे र चाँडै ती बोटको रूपमा बढे र सुकिहाले, किनकि त्यो जमिन आबोना थियो । 7 अझै अरू बिउहरू काँडाँका बिरुवाहरूमा परे, र बिउहरू सँगसँग बिरुवाहरू पनि बढे र बिउहरूलाई काँडै झाडीले निसासिदियो । 8 तर केही बिउहरू असल जमिनमा परे र सय गुणा फल फलाए ।” येशूले यी कुराहरू भनिसकुभाएपछि उहाँले बोलाउनुभयो, जससँग सुन्ने कानहरू छन् त्यसले सुनोस् । 9 त्यसपछि उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई यो दृष्टान्तको अर्थ के हुन सक्छ भनी सोधे । 10 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई परमेश्वरका राज्यका रुक्मिणी कुराहरू बुझ्ने अवसर दिइएको छ, तर बाँकी मानिसहरूलाई दृष्टान्तमा सिकाइने छ । त्यसकारण ‘वास्तवमा तिनीहरूले हेरेर पनि देखोछैनन्, सुनेर पनि बुझ्नेछन् ।” 11 अब दृष्टान्तको अर्थ यही हो: बित परमेश्वरको वचन हो । 12 बाटोको किनारमा परेका बित ती मानिसहरूजस्ता हुन् जसले वचन सुन्नन्, तर बाँचलाई दृष्टान्तमा सिकाइने छ । 13 त्यसपछि ढुङ्गेनी जमिनमा परेको बित ती मानिसहरूजस्ता हुन् जसले वचन सुन्नन्, खुसीसाथ ग्रहण गर्छन्, तर तिनीहरूको गहिराइ नभएकोले केवल एक क्षणका लागि मात्र विश्वास गर्छन् र जाँचको समयमा तिनीहरू पतन भाएर जान्छन् । 14 काँडाँको झाडीमा परेको बित ती मानिसहरूजस्ता हुन् जसले वचन सुनेका छन्, तर जीवन जिउने क्रममा, संसारका धन सम्पत्तिको फिक्री, सुख विलासका कारण निसासिएर परिपक्व फल फलाउन सक्दैन । 15 तर असल जमिनमा परेका बित ती मानिसहरूजस्तउ हुन्, जसले इमानदार र असल हृदयसाथ वचन सुनेर यसलाई सुरक्षितसाथ पक्की राख्नुन् र धैर्यसाथ फल फलाउँछन् । 16 अनि बत्ती बालेर कसैले पनि भाँडाले छोपैदैन अथवा खाटमुनि राख्नेव, बरु यसलाई उसले सामदानमा राख्न, ताकि भित्र पस्ने सबैले उजालो देख्नु । 17 किनभने कुनै पनि कुरालाई प्रकट हुन नसक्ने गरी लुकाउन सर्किनै, न त कुनै पनि गोप्य कुरा प्रकट नै हुन नसक्ने र ज्योतिमा आउन नसक्ने हुन्छ । 18 त्यसैकारण, तिनीहरू कसरी सुन्नौ, त्यसमा होसियार होओ, किनभने जससँग छ त्यसलाई धेरै दिनेछ, जससँग छैन उसले आफूसँग जे छ भनी सोचेको छ त्योसमेत उसबाट खोसिनेछ ।” 19 त्यसपछि येशूकी आमा र भाइहरू उहाँकाहाँ आए, तर भिडको कारणले गर्दा उहाँको नजिक आउन सक्नेन । 20 र उहाँलाई यसो भनिएको थियो, “तपाईंकी आमा र भाइहरू तपाईलाई भेट्ने इच्छा गरी बाहिर परिखेहेका छन् ।” 21 तर येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा आमा र भाइहरू भनेका ती हुन्, जसले मेरो वचन सुन्नन् र पालना गर्छन् ।” 22 अब ती दिनहरूमा एक दिन येशू र उहाँका चेलाहरू ढुङ्गामा चढ्नुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, हामी तालको पल्लोपछि जाओ ।” तब उहाँलाई ढुङ्गामा चढ्नुभयो । 23 तर उहाँहरू यात्रामा हुहुँदा, प्रभु येशू निदाउनुभयो र त्यस तालमा थेरै ठुलो अँधीबेहरी आयो अनि तिनीहरूको ढुङ्गा पानीले भरिन थाल्यो र तिनीहरू डरलागदो खतरामा थिए । 24 त्यसपछि येशूका चेलाहरू उहाँकहाँ आए र यसो भन्दै उहाँलाई व्युँग्गाए, “प्रभु, प्रभु, हामी त मर्ने लाग्याँ ।” उहाँ उठनुभयो, र बतासलाई हक्काउनुभयो, पानीको बेग थामियो र त्यहाँ सुनसान भयो । 25 अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको विश्वास कहाँ छ?“ डराएर तिनीहरू अचम्पित हुँदै एक-अर्कालाई भन्दै थिए “उहाँ को हुनुहुन्छ, जसले आँधी र पानीलाई हफ्काउनुहुन्छ र तिनले उहाँको आज्ञा मान्छन?“ 26 उहाँहरू गोरासेनसको इलाकामा आइपुनुभयो, जुन गालीलको पारीपछि

पर्छ । 27 जब प्रभु दुःङ्गबाट पाखामा उत्रनुभयो, एउटा सहरबाट आएको एक जना मानिसले उहाँलाई भेट्यो र त्यस मानिसले कपडाहरू लगाएको थिएन र घरमा बस्दैनथ्यो, बरु चिहानहरूमा नै बस्दथियो । 28 जब उसले येशूलाई देख्यो, ऊचिच्यायो, उहाँको सामु लड्यो र उसले उच्च स्वरमा भन्यो, “सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र येशु तपाईंसँग मेरो के सरोकार? म बिन्ती गर्छु कि मलाई नसताउहोस् ।” 29 किनभने येशूले त्यो मानिसबाट अशुद्ध आत्मालाई निस्केर आउने आज्ञा गर्दै हुनुभ्यो, किनकि धेरै पटक यसले उसलाई पक्रेर राखेको थियो । ऊ साङ्गला र नेले बाँधेपर पहरामा राखिएको भए तापनि उसले ती छिनलिहाल्यो र दुष्ट आत्माद्वारा मरुभूमितर डोयाईच्यो । 30 त्यसपछि येशूले त्यसलाई सोधुनुभयो, “तेरो नाउँ के हो?” र त्यसले भन्यो, “फौज ।” किनभने धेरै दुष्ट आत्माहरू त्यसप्रित्र पसेका थिए । 31 तिनीहरूलाई अगाध खाँदमा नपठाउनुहोस् भनी तिनीहरूले उहाँलाई निरन्तर बिन्ती गरे । (Abyssos g12) 32 जब त्यहाँ नजिके डाँडामा सुँगुरको एक बथान चरिरहेको थियो र दुष्ट आत्माहरूले उहाँलाई सुँगुरको बथानमा पठाइदिन भनी बिन्ती गरे । उहाँले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न आज्ञा दिनुभयो । 33 त्यसैले, त्यस मानिसबाट दुष्ट आत्माहरू निस्की सुँगुरको बथानमा पथे, र त्यो बथान भिरालोबाट हुर्दै गएर सम्भ्रमा डुबेर मरे । 34 सुँगुर चराइहरेको मानिसहरूले जे भिरहेको थियो त्यो देखेपछि तिनीहरू भादै सहर र वरपरका ठाउँहरूमा गए र त्यो कुरो बताए । 35 त्यसकारण, मानिसहरू जसले यसबाटे सुने, के भएको थियो सो हेर्नलाई तिनीहरू येशूको हाँहाए आए र त्यस मानिस जसबाट दुष्ट आत्माहरू निस्केर गएका थिए, त्यसलाई कपडा लगाएर राप्रो अवस्थामा येशूको चरणमा बसिरहेको भेट्दैए र तिनीहरू डराए । 36 तब जुन घटना घटेको ती मानिसहरूले देखेका थिए, अर्थात् कसरी दुष्ट आत्माहरूद्वारा नियन्त्रित मानिस बचाइको थियो, सो तिनीहरूले अरुहरूलाई भने । 37 गेरासेन र वरपरका सबै मानिसहरूले येशूलाई तिनीहरूबाट जान आग्रह गरे, किनभने तिनीहरू साहै डराएका थिए । 38 तर दुष्ट आत्माहरू निस्केर गएको मानिसले येशूसँग जानलाई उहाँलाई बिन्ती गयो, तर येशूले यसो भन्दै उसलाई पठाउनुभयो, 39 “आप्नो घर फर्क र परमेश्वरले तिप्रो निमित गर्नुभएका महान् कायद्धरूको स्मरण गर ।” 40 जब येशु फर्कनुभयो, भिडले उहाँलाई स्वागत गयो, किनकि तिनीहरू सबैले उहाँलाई पर्खियेहेका थिए । 41 हेर, याइरस नाउँ गरेका एक जना मानिस त्यहाँ आए, जो सभाधरका अगुवाहरूमध्ये एक थिए । याइरस प्रभु येशूका पाउमा घोटो परे र उहाँलाई उनको घरमा आउन बिन्ती गरे । 42 किनभने उनको एउटै मात्र बाह वर्षकी छोरी मर्म लागेकी थिइन् । तर उहाँ जाँदै गर्नुसिंया मानिसहरूको भिडले उहाँलाई घरेटिरहेको थियो । 43 त्यहाँ एउटी बाह वर्षसम्म राग बन्ने समस्या भएकी स्त्री थिइन् । तिनले आप्नो सम्पूर्ण पैसा डाक्टरहरूको हाँ औषधी उपचारमा खर्चे गरिसकेकी थिइन्, तर तिनीहरूमध्ये कसैले पनि निको पार्न सकेका थिएनन् । 44 तिनी येशूको पछिल्तिर आइन् र उहाँको कपडाको छेल छोडी छिन् र तुरन्तै तिनको रक्तश्वाव रोकियो । 45 येशूले भन्नुभयो, “मलाई कसले छोयो?” जब सबैले यसलाई इन्कार गरे, प्रतुसले भने, “प्रभु मानिसहरूको भिडले तपाईंलाई धेरेवर घेचेदै छन् ।” 46 तर येशूले भन्नुभयो, “कसैले मलाई छोयो, किनभने शक्ति मबाट बाहिर गएरहेको मैले थाहा पाएँ ।” 47 जब त्यस स्त्रीले आफूले गरेको कुरा लुकाउन नसक्ने देखिन्, तब काँदै येशूको चरणमा घोटो परिन, तिनले येशूलाई छुनुको कारण र कसरी तुरन्तै निको भइन् सबै मानिसहरूका सामु बताइन् । 48 त्यसपछि उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “छोरी, तिप्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ । शान्तिसँग जाऊ ।” 49 जब उहाँ अङ्गी बोल्दै हुनुभ्यो, सभाधरका अगुवाको घरबाट एक जना आएर भने, “तिमी छोरी मरिसकिन् । गुरुलाई दुख नदेउ ।” 50 तर जब येशूले त्यो सुन्नुभयो, उहाँले उसलाई जवाफ दिनुभयो, “नडराऊ, विश्वास मात्र गर र तिनी बचाइनेछिन् ।” 51 जब उहाँ घरमा आउनुभयो, तब

पत्रुस, यूहन्ना र याकूब, केटीको बुबा र आमाबाहेक अरू कसैलाई पनि भित्र पस्ने अमुमति दिनुभएन । 52 अनि त्यहाँ सबै मानिसहरू ती केटीका निमित्त लैंडै र विलाप गर्दै थिए । तर उहाँले भन्नुभयो, “नरोऊ, तिनी मरेकी छैनन्, तर तिनाएकी मात्र छिन् ।” 53 तर तिनीहरू केटी मरेको थाहा पाएर, येशूलाई गिल्ला गर्दै हाँसे । 54 तर उहाँले केटीलाई हातमा लिएर यसो भनेर बोलाउनुभयो, “नानी उठ ।” 55 तिनको आत्मा फर्क्यो, र तिनी तुस्नै उठिन् । उहाँले तिनलाई केही खान दिनका लागि आज्ञा दिनुभयो । 56 तिनका बुबा-आमा अचम्मित भए, तर त्यहाँ जे भएको थियो त्यो कसैलाई नभन्न भनी उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो ।

9 उहाँले बाह जनलाई एकैसाथ बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई सबै भूतहरू निकाल्ने र रोगहरू निको पार्ने अधिकार र शक्ति दिनुभयो । 2 उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्न र बिरामी निको पार्न पठाउनुभयो । 3 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले यात्राका निमित्त केही नलैजाओ न त लौरो, न त थैली, न त रोटी, न त पैसा, न त दुईवटा दौरा लैजाओ ।” 4 तिमीहरू जुन घरमा पस्छो, त्यस ठाँलाई नछोडेसम्म त्यहाँ बस । 5 कसैले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्दै भने, जब तिमीहरू त्यस सहरलाई छोड्छौ, तिनीहरूका विस्त्रदमा साक्षीका लागि तिमीहरूका खुट्टाको धुलोसमेत टक्टकाइदैओ ।” 6 तब तिनीहरू सुसमाचारको धोणाणा गर्दै हिडे र हरेक ठाँकाको रोगी मानिसहरूलाई निको पार्दै गाउँहरूतिर गए । 7 अनि शासक हेरोदले जे भिडहेको थियो, त्यो सुनेर उरी अन्योलामा परे, कारण बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना जीवित भएका छन् भनेर कसैले उनलाई सुनाइदिएको थियो । 8 र कसैले एलिया देखा परेका छन्, र अरुहरूले पुराना अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना फेरि पुनर्जीवित भएका छन् भने । 9 हेरोदले भने, “मैले यूहन्नाको टाउको काँै, तर यो को हो जसको बारेमा म यस्तो कुरा सुन्नै छु? ” र हेरोदले येशूलाई हेर्ने बाटो खोज्ने कोसिस गरे । 10 जब पठाइएकाहरू फर्केर आए, तिनीहरूले गरेका सबै कुरा उहाँलाई तिनीहरूले बताए । तिनीहरूलाई उहाँसौंग लागे, बेखसेदा भनिने सहरमा आँके तिनीहरूसँग जानुभयो । 11 तर भिडले यो सुन्नो र उहाँलाई पछायायो र उहाँले तिनीहरूलाई स्वागत गर्नुभयो, र परमेश्वरको राज्यको बारेमा तिनीहरूलाई बताउनुभयो र जसलाई निको हुन आवश्यक थियो, तिनीहरूलाई निको पानुभयो । 12 दिन ढालिक्न लादा बाहै जना उहाँकाँहाँ आए र भने, “यस भिडलाई बिदा दिनुहोस्, ताकि तिनीहरूले गाउँहरूतिर र वरिपरिका ठाँउहरूमा गएर बास बस्न र खान पाउन सक्नून, किनकि हामी यहाँ मस्रुमीको ठाँमा छौं ।” 13 तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई केही खानलाई देओ ।” तिनीहरूले भने, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछाभन्दा बढी केही छैन ।” मानिसहरूको यो ठुलो भिडलाई गएर खाना किन्बाहेक अर्को उपाय छैन ।” 14 त्यहाँ पाँय हजारभन्दा बढी मानिस थिए । उहाँले आप्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, तिनीहरूलाई पचास-पचास जनाको समूहमा बस्न लगाओ ।” 15 अनि तिनीहरूले त्यसै गरे, र सबै मानिसहरू बसे । 16 उहाँले पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछालाई हातमा लिनुभयो र स्वगतिर आँखा ठाउँदै, तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो, र तिनलाई भौंचिर टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो, र भिडको सामु बाँडलाई चेलाहरूलाई दिनुभयो । 17 तिनीहरू सबैले खाए र सन्तुष्ट भए र उबेका सबै रोटीका टुक्राहरू बटुले र बाह डाला भरे । 18 जब उहाँ एकलै प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो, चेलाहरू पनि उहाँसँग थिए । उहाँले तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै भन्नुभयो, “भिडले म को हुँ भनी भन्दछ?” 19 तिनीहरूले जवाफ दिँदै भने, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना, तर अरुले भन्छन् एलिया र अरुहरूले फेरि उदाएका पुरानो समयका एक जना अगमवक्ता हुन् भनी भन्दछन् ।” 20 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिनीहरूचाहिं म को हुँ भनी भन्दछौ?” पत्रुसले जवाफ दिँदै भने, “परमेश्वरबाट आउनुभएका श्रीष्ट ।” 21 तर तिनीहरूलाई चेताउनी दिँदै

येशूले तिनीहरूलाई यो कसैलाई पनि न भन्नू भनी शिक्षा दिनुभयो । 22 निश्चय नै मानिसका पुत्रले थेरै कुरामा दुख सहनु, बुढापाकाहरू, मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूबाट तिरकृत हुनू छ र तिनी मारिनेछन् र तेसो दिनमा जीवनमा फर्की आउनेछन् । 23 उहाँसे तिनीहरू सबैलाई भन्नुभयो, “यदि कोही मेरो पछि आउन चाहन्छ भने, उसले आफैलाई इन्कार गरोसू, दिनहुँ आफ्नो कुस उठाओस् र मलाई पछाड्याओस् । 24 जसले आफ्नो जीवनलाई बचाउने प्रयास गर्दछ, उसले त्यसलाई गुमाउनेछ, तर मेरो खातिर जसले आफ्नो जीवन गुमाउँछ, त्यसले त्यो बचाउनेछ । 25 सारा संसार हात पारेर पनि उसले आफैलाई नाश गर्छ वा गुमाउँछ भने, मानिसलाई के लाभ हुन्छ र? 26 जो मेरा वचनहरू र मसांग शर्मउँछ, माहिमाका पिता र पवित्र दूतहरूका सामु मानिसका पुत्र पनि आफ्नो महिमामा आँदा तिनीहरूसँग शर्मउनेछन् । 27 तर म तिनीहरूलाई साँचो भन्दछु, यहाँ तिमीहरूमध्ये उभिनेहरू कोही छन् जसले मृत्युको स्वाद चाख्नागिए परमेश्वरको राज्य देखेछैनन् । 28 लगभग आठ दिनपछि येशूले उहाँसँग प्रार्थना गर्न पत्रुस, यूहन्ना र याकूबलाई सँगै लिएर जाँदा यी कुराहरू भन्नुभएको थियो । 29 जब उहाँले प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँको अनुहार परिवर्तन भयो, र उहाँको वस्त्र सेतो र चम्किलो भयो । 30 हेर, त्यहाँ दुई जना मानिस उहाँसँग कुरा गरिरहेका थिए! तिनीहरू मोशा र एलिया थिए, 31 जो महिमित देखेए । तिनीहरू उहाँको उठाइबारे कुरा गरिरहेका थिए, जुन यस्तशलेममा पुरा हुन लागेको थियो । 32 अब पत्रुस र तिनीहरू भएकाहरू निन्द्नाले लटू भएका थिए । तर जब तिनीहरू पूर्ण रूपले ब्युँझे, तिनीहरूले उहाँसँग उभिनेहरूका दुई जना मानिस र उहाँको महिमालाई देखे । 33 तिनीहरू येशूबाट टाढा जाँदै गर्दा, पत्रुसले उहाँलाई भने, “गुरुज्यु, हामी यहाँ तिन वटा टहरा बनाऊँ, यो हाम्रो लागि असल छ । एउटा तपाईंको लागि, अर्को मोशाको लागि र एउटा एलियाको लागि ।” उहाँले केको बारेमा भदै हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरा उनले बुझेनन् । 34 जब तिनले यी कुराहरू भन्दै थिए, बादल आयो र तिनीहरूलाई ढाक्यो र तिनीहरूका वरिपरि बादलले ढाकेको देखेर तिनीहरू अतालिए । 35 बादलबाट यसो भन्दै एउटा आवाज आयो, “यिनी मेरा चुनिएका पुत्र हुन् । यिनको कुरा सुनु ।” 36 जब त्यो आवाज बन्द भयो, येशू एकले हुनुभयो । तिनीहरू चुप भए र ती दिनमा जुन कुरा तिनीहरूले देखेका थिए, कसैलाई पनि भनेनन् । 37 तिनीहरू पहाडबाट तल आँलेर आएको भोलिपल्ट मानिसहरूको ढुलो भिडले उहाँलाई भेट्यो । 38 हेर, भिडबाट एक जना मानिस यसो भन्दै चिच्यायो, “गुरुज्यु, म बिन्ती गर्छु, कि तपाईंले मेरो छोरालाई हेर्नुहोसू, किनभने ऊ मेरो एउटै मात्र छोरा हो । 39 हेर्नुहोस, उसलाई आत्माले सामाल, र ऊ अचानक चिच्याउँछ, यसले उसको मुख्यमा किज काढेर उसलाई काम लगाउँछ । यो उसबाट मुस्किलले जान्छ, जब यसले छोडछ तब उसलाई नराप्रो गरी चोट पार्छ । 40 मैले ऊबाट यसलाई निकाल्न भेरेर तपाईंका चेलाहरूसँग बिन्नी गरै, तर तिनीहरूले सकेनन् ।” 41 येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “हे अविश्वासी र भ्रष्ट पुस्ता, म तिमीहरूसँग कति समयसम्म रहनु र तिमीहरूलाई सहनु? तिग्रो छोरालाई यहाँ लेऊ ।” 42 त्यो केटो आँदै थियो, भूतले उसलाई भुझ्या पछाड्यो, र भयानक तवरले कमायो । तर येशूले अशुद्ध आत्मालाई हफ्काउनुभयो र केटालाई निको पार्नुभयो र उसको बुबालाई फिर्ता दिनुभयो । 43 तिनीहरू परमेश्वरको महानतामा चकित भए । तर सबै जना उहाँले गर्नुभएका यी सबै कुराहरूप्रति चकित भइरहँदा, उहाँले आप्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, 44 “यी वचनहरू तिमीहरूका कानका गहिराइसम्म पुग्न, किनभने, मानिसका पुत्र मानिसहरूका हातमा सुम्पेनेछन् ।” 45 तर तिनीहरूले यस भनाइलाई बुझेनन् र यो तिनीहरूबाट लुकाइएको थियो । त्यसैले, तिनीहरूले यसलाई बुझ्न सकेनन् । तिनीहरूले त्यस भनाइबारे उहाँलाई सोध डराए । 46 तब तिनीहरूबिंच सबैभन्दा ढुलो को हुने हो भनी विवाद चल्यो । 47 तर येशूले तिनीहरूले हृदयमा के विचार गरिरहेका छन् भन्ने थाहा पाएर उहाँले एउटा बालकलाई लिएर उहाँको छेउमा राख्नुभयो,

48 र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मेरो नाउमा सानो बालकलाई झौंग्रहण गर्छ भने उसले मलाई पठाउनुनेलाई पनि ग्रहण गर्छ, र कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले मलाई पठाउनुनेलाई पनि ग्रहण गर्छ । किनभने तिमीहरूसम्ये सबैभन्दा सानो नै सबैभन्दा महान् हो ।” 49 यूहन्नाले जवाफ दिए र भने, “प्रभु, हामीले कसैले तपाईंको नाउमा भूतहरू निकालिरहेको देख्यौ । र उसलाई हामीले रोक्यौ, किनकि उसले हामीलाई पछाड्याएन ।” 50 तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “उसलाई नरोक, किनभने जो तिग्रो विरुद्धमा हुँदैन, त्यो तिग्रो पक्षमा हुन्छ ।” 51 जब उहाँ स्वर्गतिर जाने समय नजिक आँदै थियो, उहाँले यस्तशलेमतिर जाने अठोट लिनुभयो । 52 उहाँले आफूभन्दा अगि सन्देशवाहकहरूलाई पठाउनुभयो र तिनीहरू गर्ए र उहाँका निम्ति तयारी गर्ने सामरीहरूको गाउँमा प्रवेश गरे । 53 तर त्याँका मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन्, किनभने उहाँले यस्तशलेमतिर जाने अठोट लिनुभएको थियो । 54 जब उहाँका चेलाहरू यूहन्ना र याकूबले यो देखे, तिनीहरूले भन्ने, “प्रभु के स्वर्गबाट आगो बासारपार तिनीहरूलाई नष्ट गर्न हामी आज्ञा गराएँ? ” 55 तर उहाँ फर्केर तिनीहरूलाई हफ्काउनुभयो । 56 तब उहाँहरू अर्को गाउँतिर जानुभयो । 57 जब उहाँहरू बाटोमा जाँदै हुनुहुन्थ्यो, तब कसैले उहाँलाई भन्यो, “तपाईं जानुहुँच म तपाईंलाई पछाड्यानेछु ।” 58 येशूले उसलाई भन्नुभयो, “प्याउराहरूका दुला छन् र आकासका चराहरूका गुँड छन्, तर मानिसका पुत्रको टाउको लुकाउने ठाँ चाँ पनि छैन ।” 59 तब उहाँले अर्को मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग ।” तर उसले भन्यो, “प्रभु, मलाई पहिले मेरा बुबालाई गाउँ दिनुहोस ।” 60 तर उहाँले उसलाई भन्नुभयो, “मृतकहरूलाई नै तिनीहरूको मृत शरीर गाउँ देऊ, तर तिमी जाऊ र जातातै परमेश्वरको राज्यको घोषणा गर ।” 61 अर्को मानिसले पनि भन्यो, “प्रभु म तपाईंलाई पछाड्याउँछ, तर पहिले मेरो घरमा भएकाहरूसँग बिदा माग्न दिनुहोस ।” 62 तर येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हलोमा आफ्नो हात राखेर पछाडि हेर्ने कोही पनि परमेश्वरको राज्यको योग्य हुँदैन ।”

10 अब यी कुराहरूपछि, प्रभुले अरु सत्तरी जनालाई नियुक्त गर्नुभयो,

र जाहाँ उहाँ आँपे जान चाहनुहुन्थ्यो हरेक सहर र ठाउमा तिनीहरूलाई उहाँको अगि-अगि जोडी-जोडी बानाएर पठाउनुभयो । 2 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “फसल प्रशस्त छ, तर खेताताहरू थेरै छन् । यसकारण फसलका प्रभुसँग जरीरा प्रार्थना गर, ताकि उहाँले खेताताहरूलाई उहाँको फसलमा पठाऊन । 3 तिग्रो मार्गमा गई राख । हेर, म तिमीहरूलाई ब्यासहरूका बिचामा भेडाजस्तै पठाउँदै छु । 4 पैसाको थैली नबोक, यात्राको निम्ति झोला नबोक, न त फाल्तु चप्पलहरू, र बाटोमा कसैलाई अभिवादन नगर । 5 तिमीहरू जुन घरमा पस्थी, पहिला यसो भन यस घरमा शान्ति होस ।” 6 यदि एउटा शान्तिको मानिस त्यहाँ छ भने, तिमीहरूको शान्ति उसँग रहनेछ, तर यदि होइन भने, यो तिमीहरूमा नै फर्कनेछ । 7 तिनीहरूले जे दिन्छन्, त्यहाँ खादै र पिँडै त्यही घरमा रहो, किनकि खेताताल उसको ज्यालाको योग्य हुँछ । एउटा घरबाट अर्को घरमा नजाओ । 8 तिमीहरू जुन सहरमा जान्छौ, त्यहाँ तिनीहरूले स्वागत गरे भने, तिमीहरूका अगि जे राखिएको छ खाओ, 9 र त्यहाँ भएका विरामीहरूलाई निको पार । तिनीहरूलाई भन, “परमेश्वरको राज्य तिमीहरूको नजिक आएको छ ।” 10 तर तिमीहरू जुन सहरमा प्रवेश गर्छौ र तिनीहरूले तिमीहरूलाई स्वागत गरेनन् भने, त्यस सहरका सडकहरूमा गएर यसो भन, 11 “तिमीहरूको सहरबाट हाम्रा खुदाहरूमा टौसीसेका धुला पनि तिमीहरूको विरुद्ध टकटकाउदै छौ । तर यो जान कि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूको नजिक आएको छ ।” 12 म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि न्यायको दिन त्यस सहरलाई भन्दा सदोमका निम्ति सात्य हुेछ । 13 खाराजीन, तलाई धिक्कार छ । बेथसेदा, तलाई पनि धिक्कार छ । यदि तिमीहरूमा गरिएका शक्तिशाली कामहरू दुरोस र सिदोनमा गरिएका भए, तिनीहरूले भाइग्रा र खरानी लगाएर परश्चात्पाप गरिसक्ये । 14 तर न्यायको दिनमा तिमीहरूलाई

भन्दा टुरोस र सदोमलाई बढ़ी सहज हुनेछ । 15 तँ कफर्नहुम, के तँ स्वर्गतिर उचालिन्छस् जस्तो लाग्छ? होइन, तैलाई पातालमा ल्याइनेछ । (Hadēs g86) 16 जसले तिमीहरूले भनेको सुन्छ, त्यसले मैले भनेको सुन्छ, जसले तिमीहरूलाई इन्कार गर्छ, त्यसले मलाई इन्कार गर्छ, र जसले मलाई इन्कार गर्छ, त्यसले मलाई पठाउनुहोलाई इन्कार गर्छ । 17 सत्तरी जना आनन्दित हुँदै फर्के र भने, “प्रभु, तपाईंको नाउँमा भूताहरू पनि हाँग्रे वशमा आउँछन् ।” 18 येशूले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले शैतानलाई स्वर्गबाट बिजुलीजस्तै खसेको देखिरहेको थिएँ । 19 हेर, मैले तिमीहरूलाई सर्पहरू र बिच्छीहरू कुल्चने र शत्रुका सबै शक्तिमाथि कुल्चने अधिकार दिएको छु र कुनै कुराले तिमीहरूलाई हानि पुयाउनेछैन । 20 तथापि आत्माहरू तिमीहरूको वशमा पर्छन् भनेर मात्र नरमाओ, तर तिमीहरूको नाम स्वर्गमा लेखिएका छन् भनेर अझ बढी आनन्दित होओ ।” 21 त्यही समय उहाँ पवित्र आत्मामा आनन्दित हुनुभयो, “हे पिता, पृथ्वी र स्वर्गका प्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्नु, किनभने तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान् र समझदारहस्बाट लुकाउनुभयो र साना बालकहरूजस्ता अन्जानहरूलाई प्रकट गर्नुभयो । हे पिता, किनभने यो नै तपाईंको दृष्टिमा असल थियो ।” 22 सबै कुराहरू पिताबाट मलाई सुप्यिएको छ र पितालेबाहेक पुत्र को हो भनी कसैले जान्दैन र पुत्रले उहाँलाई प्रकट गर्ने इच्छा गरेकोले बाहेक पिता को हो भनी कसैले जान्दैन ।” 23 चेलाहरूतिर फर्केर उहाँले गुप्त रूपले भन्नुभयो, “तिमीहरूले देखेका कुरा देखेहरू धन्यका हुन् । 24 म तिमीहरूलाई भन्दूँ थेरै अगमवक्ताहरू र राजाहरूले तिमीहरूले देखेको कुरा देख्ने इच्छा गरे र तिमीहरूले देखेनन्, तिमीहरूले सुनेको कुरा सुन्ने इच्छा गरे र पनि तिमीहरूले सुनेनन् ।” 25 हेर, एउटा यहूदी व्यवस्थाका शिक्षक खडा भएर यसो भन्दै उहाँलाई जाँचे “गुरु, मैले अनन्त जीवन पाउन के गर्नुपर्छ?” (aénios g166) 26 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “व्यवस्थामा के लेखिएको छ? तिमीहरू यसलाई कसरी पढ्छौ?” 27 तिनले जवाफ दिँदै भने, “तिमीले आफ्ना सारा हृदयले, आफ्ना सारा प्राणले, आफ्ना सारा सामर्थ्यले र आफ्ना सारा मनले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु अनि आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्ते प्रेम गर्नु ।” 28 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले ठिकसँग जवाफ दियो । यसै गर, र तिमी बाँचेछौ ।” 29 तर ती व्यवस्थाको शिक्षकले आफैलाई धर्मी ठाराउने विचारले येशुलाई यसो भने, “मेरो छिमेकी को हो?” 30 येशूले जवाफ दिँदै भन्नुभयो, एक जना मानिस यस्तलेमबाट यरीहोतिर जाँदै थियो । ऊ लुटेराहरूको हातमा पत्त्यो, जसले उसका सम्पत्तिहरू लुटेर उसलाई पिटे, अनि उसलाई अर्ध-मृत अवस्थामा छोडे । 31 त्यसै बेला एक जना पुजारी त्यही बाटो भएर झरे र जब उनले त्यसलाई देखे, तिनी अर्को छेउबाट भएर गए । 32 यसै गरी, एक जना लेवी पनि त्यस ठाउँमा आइपुगे र त्यसलाई देखे र अर्को छेउबाट भएर गए । 33 तर एक जना सामरी पनि यात्रा गर्दा त्यो भएको ठाउँमा आइपुगे । जब उनले त्यसलाई देखे, उनी दयाले भरिए । 34 उनी त्यसको नजिक गए र उसको घाउमा पट्टी बाँधिए अनि तेल र दाखमध्य लगाइए । उनले आफ्नो जनावरमाथि राखेर त्यसलाई धर्मशालामा ल्याए र उसको हेरचाह गेरे । 35 अर्को दिन उनले दुर्द दिनार छिकेको धर्मशालाका चौकीदारलाई दिएर भने, “यसको हेरचाह गर, तिमीले गरेको अन्य खर्च पछि म फर्कदा तिमीलाई तिरेन्छु ।” 36 यी लुटेराहरूको हातमा पर्नेको छिमेकी यी तिनजनामध्ये कुनैचाहिं हो जस्तो तिमीलाई लाग्छ? 37 ती शिक्षकले भने, “जसले त्यसलाई दया देखायो ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाँक र तिमीले पनि त्यसै गर ।” 38 जब तिमीहरू यात्रा गरिरहेका थिए, उहाँ एउटा गाउँमा पस्नुभयो, र मार्था नाउँ गरेकी एउटी स्त्रीले उहाँलाई तिनको घरमा स्वागत गरिएन् । 39 मरियम नाउँ गरेकी तिनकी एउटी बहिनी थिइन्, जो प्रभुको चरणमा बसेर उहाँका वचन सुन्दरिन । 40 तर मार्था खाना पकाउने काममा अत्ति नै व्यस्त थिइन् । तिनी येशूकोहाँ आइन्, र भनिन, “प्रभु, मेरी बहिनीले पकाउने काममा मलाई एकले छोडेकी तपाईंलाई थाहा छैन?

त्यसकारण, मलाई सहायता गर्न तिनलाई भनिदिनुहोस् ।” 41 तर प्रभुले जवाफ दिनुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “मार्था, मार्था, तिमी थेरै कुराको बारेमा चिन्ता गर्दछ्यौ । 42 तर एउटा मात्र कुरा आवश्यक छ । मरियमले सबैभन्दा असल कुरा चुनेकी छिन् जुन कुरा चिनीबाट खोसिनेछैन ।”

11 उहाँले प्रार्थना गरिसक्नुपछि उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जनाले भने,

“प्रभु, हामीलाई प्रार्थना गर्न सिकाउनुहोस् जसरी यूहन्नाले आफ्नो चेलालाई सिकाएका थिए ।” 2 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले प्रार्थना गर्छौं, यसो भन्नू हे पिता, तपाईंको नाउँ पवित्र गरियोस् । तपाईंको राज्य आओस् । 3 हामीलाई हाम्रो प्रत्येक दिनको रोटी दिनुहोस् । 4 हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहोस्, जसरी हामीले हाम्रा ऋणीहरूलाई क्षमा गरेका छौं । हामीलाई परीक्षामा नडोप्याउनुहोस् ।” 5 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिम्रो यस्तो मित्र होला जसले मध्य-रातमा गएर तिमीलाई भन्नेछ हे मित्र, मलाई तिनवटा रोटी सापट दिनुहोस् । 6 मेरा एउटा मित्र घुमै गर्दा मकहाँ आइपुनुभयो र उहाँलाई दिनका लागि मसित केही पनि छैन ।” 7 त्यसपछि भित्रबाट यस्तो उत्तर आउन सकछ, “मलाई दिक्क नबनाउनुहोस् । ढोका पहिले नै लगाइसकिएको छ, मेरा नानीहरू मसँगै ओच्चानामा सुतिराखेका छन् । त्यसैले, म उठेर तपाईंलाई रोटी दिन सकिनँ ।” 8 म तिमीलाई भन्दछु, कि उसले उठेर तिमीलाई रोटी नदिए तापनि तिमी उनको मित्र भएकोले गर्दा र लगातार मागिरहेको कारणले ऊ उठेनेछ र तिमीलाई आवश्यक पर्ने रोटीहरू दिनेछ । 9 म तिमीलाई भन्दछु, “माग, र तिमीलाई यो दिइनेछ, खोज, र तिमीले भेट्टाउनेछौ; ढकढक्याऊ, र तिम्रो लागि यो उधारिनेछ । 10 माग्ने हेरेकले यो पाउनेछ, र खोज्ने व्यक्तिले भेट्टाउनेछ; र ढकढक्याऊने व्यक्तिका लागि उधारिनेछ । 11 तिमीहरूमध्ये को यस्तो बाबु होला जसले आफ्नो छोराले रोटी माग्दा दुडगा देला अथवा माछा माग्दा सर्प देला र? 12 अथवा उसले अन्डा माग्दा, तिमीले बिच्छी दिन्छौ र? 13 त्यसैकारण, तिमीहरू दुष्ट भएर पनि आफ्ना नानीहरूलाई असल चिजहरू दिन जान्दछौ भने, तिमीहरूका स्वर्गिका पिताले उहाँसँग माननेहरूलाई झन् कति प्रश्नस्त गेरेर पवित्र आत्मा दिनुनेछैन र? 14 त्यसपछि, येशूले बोल्न नसक्ने मानिसबाट भूतात्मा निकालनुभयो । जब भूतात्मा ऊबाट निस्क्यो र ऊ बोल्न थाल्यो । यो देखेर मानिसहरूको भिड छक्क पन्यो । 15 त्यहाँ भएका केही मानिसहरूले आपसमा भने, “शैतानहरूको शासक बालजिबुलाले भूतात्मालाई निकाल्यो ।” 16 तर कतिले उहाँलाई परीक्षा गर्नका लागि स्वार्गिको कुनै एउटा चिह्न देखाउन भन्यो । 17 तर येशूले तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भनी जान्नुभयो र भन्नुभयो, हेरेक राज्य एक-अकाकी विरुद्धमा विभाजन गरिनेछ र घरहरू एक-आपसको विरुद्धमा खडा हुनेछ । 18 यदि शैतानहरू एक आपसमा विभाजित हुन्छन् भने, कसरी तिनीहरूको राज्य रहन सक्छ? तिमीहरूले भन्छौ, मैले बालजिबुलालो नाउँमा भूतात्मालाई धपाउँछु । 19 यदि मैले बालजिबुलालो नाउँमा भूतहरूलाई धपाउँ भने, तिमीहरूका चेलाले कसको नाउँबाट धपाउलान् त? किनकि, तिनीहरू तिरो न्याय गर्नेहरू हुनेछन् । 20 तर यदि मैले परमेश्वरको हातबाट भूतहरू निकालें भने, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूमा आएको छ । 21 जब कुनै बलियो मानिसले हातहतियारसहित आफ्नो धरको सुरक्षा गर्दछ भने, त्यसको कारणले गर्दा उसका सामानहरू सुरक्षित हुन्छन् । 22 तर कुनै अझ बलियो मानिसले उसलाई हराउँ भने मानिसहरूका हातहतियारहरू कब्जा गर्दछन् र मानिसका धन सम्पत्तिहरू लुटेने छन् । 23 मसगौँ नहुने, मेरो विरुद्धमा हुन्छ, र मसँगै ज्यामा नगर्नेले छरपस्त पार्छ । 24 जब अशुद्ध आत्मा मानिसबाट निस्केर गयो, यो पानी नभएको ठाउँ भएर गयो र यसले आरामको लागि ठाउँ खोजेको छ । त्यसले कुनै ठाउँ पनि बस्नका लागि पाएन र त्यसले भन्यो, म जाहाँबाट आएको हुँ म त्यहाँ फर्कीजानेछु । 25 फर्की सकेपछि, त्यसले आफ्नो घर सफासँग व्यवस्थित पारेर राखिएको देख्यो । 26 त्यसपछि, ऊ जानेछ र अन्य सातवटा

भूतात्मालाई पनि बोलाउनेछ र तिनीहरूसँगै बसेछ र त्पो मानिसको अवस्था अझ खराक हुनेछ । 27 उहाँले यो कुरा भन्दै गर्नुहुँदा, एउटी स्त्रीले भिडबाट कराएर उहाँलाई भनी “त्यो कोख थन्यको हो जसले तपाईलाई जन्माइन् र दध चुसाइन् र हुक्किन् ।” 28 तर उहाँले भन्नुभयो, “त्योभन्दा पनि, ती मानिसहरू थन्यका हुन् जसले परमेश्वरका वचन सुन्दछन् र त्पसलाई पालन गर्दछन् ।” 29 जब अझ थेरै मानिसहरू जम्मा भए, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो पुस्ता दुष्ट पुस्ता हो, यिनीहरूले चिह खोजेछन्, तर योनाको चिहबाहेक तिमीहरूलाई कुनै चिह दिइनेछन् ।” 30 जसरी निनवेका मानिसहरूका लागि योना चिह थिए, त्पसै गरी यो पुस्ताका लागि पनि मानिसका पुत्र चिह हुनेछ । 31 दक्षिणिकी रानी मानिसको विरुद्धमा दोष लगाउनका लागि उठनेछन्, किनकि उनी पृथ्वीको पल्लो कुनाबाट सोलोमनको ज्ञानको बारेमा सुन्न आएकी थिइन् र हेर, सोलोमनभन्दा पनि महान् यहाँ हुनुहुँछ । 32 निनवेका मानिसहरू यो पुस्ताका मानिसहरूसँगै न्यायमा उभिनेछन् र यिनीहरूलाई दोष लगाउनेछन् । तिनीहरूले योनाको प्रचार सुनेर पश्चात्ताप गरे र हेर, योनाभन्दा पनि महान् कोही यहाँ हुनुहुँछ । 33 कसैले बत्ती बालेर टोकरीले छोपेर राख्दैन, तर त्पसलाई सामदानमा राख्दछ, ताकि त्यो भएर जाने हरेकलाई उज्जालो होस् । 34 तिग्रा आँखा खराक छन् भने, तिग्रो पुरे शरीरलाई अन्धकारले छोपेर राख्दैन, तर त्पसलाई सामदानमा राख्दछ, ताकि त्यो भएर जाने हरेकलाई उज्जालो होस् । 35 तिग्रा आँखा खराक छन् भने, तिग्रो पुरे शरीरलाई अन्धकारले छोपेर छ । 36 यदि त्पसै भए, तिग्रो पुरे शरीर ज्योति हो, यसको कुनै पनि भाग अन्धकारमा रहेको छैन, त्पसपछि तिग्रो पुरे शरीर बत्तीको चमकजस्तै तिमीमा चम्कोस् । 37 उहाँले बोलिसक्नुभएपछि, फरिसीहरूले उहाँलाई आफ्नो धरमा खाना खानालाई बोलाए । त्पसपछि येशु जानुभयो र ढल्केर बस्नुभयो । 38 खाना खानुभन्दा पर्हिले हात नथोएको कारणले गदा फरिसीहरू छक्क परे । 39 तर प्रभुले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमी फरिसीहरू गिलास र कचौराको बाहिर सफा गर्दछौ, तर तिमीहरू भित्रपट्टि लोभ र खराब कुराले भरिएका छौ । 40 हे मूर्ख मानिसहरू हो, जसले बाहिर बनायो के उसले भित्र पनि बनाउदैन र? 41 तिमीभित्र जे छ, त्यो कुरा गरिबालाई देउो र त्पो कुरा तिग्रो निमित्स सबै शुद्ध हुनेछन् । 42 धिक्कार तिमी फरिसीहरू, किनभने तिमीहरूले पुदिना, सुप र जडीबुटीको दशांश त दिन्छै, तर परमेश्वरको प्रेम र धार्मिकतालाई बेवास्ता गर्दछौ । तर तिमीहरूले परमेश्वरको प्रेम र धार्मिकताबोमेजिम काम गर्नुपर्ने हो । यी काम गर्न असफल नहोओ । 43 धिक्कार फरिसीहरू, तिमीहरूले सभाधरको अगाडि बस्ने मानिसहरूलाई सहरहरूमा आदर र इज्जत गर्दै । 44 तिमीहरूलाई धिक्कार होस्, तिमीहरू चिह नलगाइएको चिहानजस्तै छौ । मानिसहरू केही थाहा नपार्दक्न हँडने छन् ।” 45 अनि केही यहूदी व्यवस्थाका शिक्षकहरूले जवाफ दिई भने, “गुरु, तपाईं हामीलाई किन अपमान गर्नुहुँछ ।” 46 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई धिक्कार व्यवस्थाका शिक्षकहरू, तिमीहरू मानिसहरूलाई व्यवस्थाको भार उठाउन लगाउँदछौ, तर तिमीहरूले आफ्नो एउटा आँलाले पनि त्पस्तो व्यवस्थाका सारा भारलाई उठाउँदैन । 47 तिमीहरूलाई धिक्कार, किनभने तिमीहरूले अगमवक्ताहरूको चिहानको स्मरणको लागि निर्माण गर्यौ, तर तिनीहरूलाई मार्ने तिमीहरूस्कै पुर्खाहरू हुन् । 48 त्पसैले, तिमीहरूले तिग्रा पुर्खाहरूको काममा गवाही दियो र सहमति जनायो, किनकि वास्तवमा तिनीहरूले त्पस समयका अगमवक्ताहरूलाई मारेका थिए र जसको चिहान तिमीहरूले आज समझानको लागि बनाएका छौ । 49 त्पसैकारणले गदा, परमेश्वरको विवेकले भन्दछ, “म तिमीहरूलाई अगमवक्ता र प्रेरितहरूको पठाउनेछु र तिमीहरूले तिनीहरूलाई सताउनेछन् र यीमयो कतिलाई मार्नेछन् ।” 50 तब यो पुस्ताको लागि संसारको सुरुदेखि अगमवक्ताहरूको रगतमा तिमीहरू जिम्मेवार छौ । 51 म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि हाविलको रगतदेखि वेदी र पवित्र स्थानमा मारिएका जकरियाको रगतसम्मको दोष लागि यो पुस्ता जिम्मेवार

छ । 52 यहूदी व्यवस्थाका शिक्षकहरू तिमीहरूलाई धिक्कार छ, किनभने तिमीहरूले बुद्धिको साँचोलाई तिमीहरूबाट टाढा लग्यौ । तिमीहरू आफै यो परिस्थिति भएर गएनै र तिमीहरू तिनीहरूबाट लुक्यौ । 53 येशु त्यहाँबाट गइसक्नुभएपछि, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू एक-आपसमा धेरै कुराका लागि बहस गर्न लागे । 54 तिनीहरूले येशूलाई आफ्नो वचनको कारण परीक्षामा पार्ने कोसिस गरे ।

12 त्पसै बेला, जब हजारौं मानिस एकै ठाँडा जम्मा भएका थिए ।

उनीहरूको सङ्ख्या अत्यधिक भएको कारण एउटाले अर्कोलाई कुल्लिचरको थियो । उहाँले आपना चेलाहरूलाई यसो भन्न सुरु गर्नुभयो, “फरिसीहरूको खमिरबाट सावधान रहो, जुनवाहिं पाखण्डीपाना हो ।” 2 तर कुनै पनि कुराहरू लुकेका छैनन् जुन कुरा थाहा नहोस् । 3 यसकारण, तिमीले जे कुराहरू अन्धकारमा भनेका छौ, त्यो ज्योतिमा सुनिनेछ र जे कुरा तिमीले भित्री कोठामा कानमा भनेका छौ, त्यो घरको थुरीबाट घोषणा गरिनेछ । 4 मेरा मित्रहरू, म तिमीलाई भन्दछु कि शरीरलाई मार्नेहरूसँग नडराओ किनकि त्पसपछि तिनीहरूले केही गर्न सक्दैनन् । 5 तर म तिमीहरूलाई कोसँग डराउने भनी चेताउनी दिन्छु । त्यो व्यक्तिसँग डराओ जससित मारेपछि नरकमा फालिदिने अधिकार छ । हो, म तिमीलाई भन्दछु, उहाँसँग डराओ । (Geenna g1067) 6 के पाँचवटा भड्गेरा दुई सिक्कामा वेचिदैनन् र? परमेश्वरको दृष्टिबाट एउटा पनि विसेको दुईन । 7 तर उहाँले तिग्रा कपालका सबै राँको पानि गणना गर्नुभएको छ । उहाँसित नडराओ, किनकि तिमीहरू धेरै भड्गेराहरूभन्दा पनि मूर्त्यवान् छौ । 8 म तिमीलाई भन्दछु, कि हरेक जसले मानिसहरूका अगि मलाई स्वीकार गर्दछ, परमप्रभुका दूतहरूका अगि मानिसका पुत्रले पनि उसलाई स्वीकार गर्नेछन् । 9 तर जसले मलाई मानिसहरूका सामु इन्कार गर्दछ, परमप्रभु परमेश्वरका दूतहरूले उसलाई पनि इन्कार गर्नेछन् । 10 हरेक जसले परमेश्वरका प्रत्रको विस्त्रुमा बोल्दछ, उसलाई क्षमा गरिनेछ, तर जसले पवित्र आत्माको विरुद्धमा निन्दा गर्दछ, उसलाई क्षमा गरिनेछैन । 11 जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाधरको शासक र अधिकारीहरूको अगि ल्याउनेछन्, कसरी प्रतिकार गर्ने र के बोल्ने भन्ने विषयमा चिन्तित नहोओ । 12 पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यही घडी के भन्नुपर्ने हो भनी सिकाउनुहेनेछ । 13 त्पसपछि भिडबाट एक जनाले उहाँलाई यसो भन्यो, “गुरुज्ञु, मेरो भाइलाई सम्पत्तिको भागबन्डा गरिदिनुहोस् भनी बताइदिनुहोस् ।” 14 येशूले त्पसलाई भन्नुभयो, “हे मानिस, कसले मलाई तिमीहरूमाथि न्यायाधीश र मध्यस्तकर्ता बनायो? 15 र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हेर आफैलाई लोही डिच्छाहरूबाट अलग राख, किनभने कसैको पनि जीवन उसको प्रशस्त धन सप्तिको कारणले गर्दा जीवन प्रशस्तात्मा रहन सक्दैन ।” 16 तब येशूले तिनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो, “धनी मानिसको भूमिले प्रशस्त उज्जीवन उपर्याप्ति र धन्यवाद ।” 17 र उसले मनमनै भन्न लाग्यो, ‘म के गरू, किनकि मसँग अन्नको भण्डारण गर्ने प्रशस्त ठाँडैन? 18 उसले भन्यो, ‘म के गरू, किनकि मसँग अन्नको भण्डारण गर्ने प्रशस्त ठाँडैन? 19 त्पसले भन्न लाग्यो, ‘म के गरू, किनकि मसँग अन्नको भण्डारण गर्ने प्रशस्त ठाँडैन? 20 तब येशूले त्पसलाई भन्नुभयो, ‘मूर्ख मानिस, आजको रात नै तेरो प्राण किर्ता लिइयो भने, तैले त्याहार गरेको ती सब चिह्नहरू कसको हुनेछ? 21 यसरी नै कसैले आफ्नो धन सम्पत्तिको संचय गरेर आफ्नै लाग्यो राख्दछन् र यो परमेश्वरकहाँ पुदैन ।” 22 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्नो जीवनको विषयमा के खाँलाँवा वा के पाहिँलाँ भनी चिन्ता नगर । 23 जीवन खानेकुरा भन्दा र शरीर लगाउने कुराभन्दा अझ बढी उत्तम छ । 24 कागहरूलाई विचार

गर, तिनीहरूले न त छर्छन् न त बटुल्दछन् । उनीहरूका भण्डारणहरू छैनन् अथवा भकारी पनि छैन, तर परमेश्वरले उनीहरूलाई खुवाउनुहुन्छ । तिमी चराहूभन्दा थेरै मूल्यवान् छौ । 25 र के तिमीहरूसमध्ये कसैले चिन्ता गरेर आफ्नो जीवनको आयुमा एकपल पनि थान सक्छौ? 26 तिमीहरू सबैभन्दा सानो काम गर्न योग्यका छैनी भने बँकी कुराहस्को लागि किन चिन्तित हुन्छौ? 27 मैदानका लिली फुलहरूलाई विचार गर, तिनीहरू कसरी बढ्छन्? न त तिनीहरूले परिश्रम गर्छन्, न त मेहनत नै गर्छन, म तिमीहरूलाई भन्दछु, सोलोमन पनि आफ्ना सबै महिमामा यिनीहरूङ्गै आभूषित थिएनन् । 28 यदि परमेश्वरले जमिनका धाँसलाई सुशोभित पार्नुहुन्छ जुन आज अस्तित्वमा छ, तर भोली आगोमा फलिनेछ भने, हे अल्प विश्वासी हो, त्यो भद्रावधी तिमीहरूलाई कति थेरै सरोभित गर्नुहेछ । 29 के खाँौला र के पिँौला भनी न भौतिरिओ र चिन्ता न नगर । 30 संसार भरका सबै राष्ट्रहरूले यही कुराको खोजी गर्दछन् र तिप्रा पिताले तिशा सबै आवश्यकताहरू जानुहुन्छ । 31 तर उहाँको राज्यको खोजी गर, र यी सबै थोकहरू तिमीलाई थथिपेचेन् । 32 सानो बालाहो, नडराओ, किनकि तिप्रा पिताले तिमीलाई राज्य दिन अति खुपी हुनुहुन्छ । 33 आफ्ना धन सम्पति बेच र गरिबहरूलाई देओ । तिनलाई नखिने थैतीभित्री राख; स्वर्गमा धन संवय गर, जहाँ चोराले चोर्म सकदैन, र किराले हानि पुय्याउँदैन, न त खिया नै लाग्दछ । 34 जहाँ तिप्रो धन छ, त्यहाँ नै तिप्रो मन पनि हुनेछ । 35 तिप्रो लामो पोसाक कम्मरको पेटीसम्म होस् र तिप्रा बत्तीहरू बलिरहन् । 36 आफ्नो मालिक विवाहको भोजबाट फर्केर आउने प्रतीक्षामा रहेका मानिसहरूलाई होजो । जब मालिक आउँछ र ढोका ढकडकाउँदछ, तिनीहरूले तुरुन्ती ढोका खोलेछेन् । 37 धन्य हन् ती सेवकहरू, जो आफ्नो मालिक फर्केर आउँदा उसले जागा रहेको भेद्भाइजेछ । म तिमीहरूलाई सँचो भन्दछु, कि उसले आफ्नो लामो वस्त्रलाई पेटीले कसरे भित्री भागमा सुरक्षित राखी खानामा बसाल्दछ र आएर उनीहरूको सेवा गर्नेछ । 38 यदि मालिक दोसो पटक रातको समय आयो भने पनि वा तेसो चोटि हेर्न आयो भने पनि तिनीहरू जागा भेद्भाइ भने, तिनीहरू धन्यका हुन् । 39 तर पनि यो जानी राख, कि यदि धरको मालिकलाई चोर कुन बेला आउँछ भन्ने थाहा भएको भए उसले आफ्नो धर फोर्निबाट बचाउने थियो । 40 जागा रहो, किनभने तिमीहरूलाई मानिसका पुत्र कुन घडीमा आउँ छ भन्ने कुरा थाहा छैन ।” 41 पनुसंते भने, “प्रभु, के तपाईंले यो दृष्टान्त हामीलाई मात्रै भन्नुभएको हो, कि सबैलाई?” 42 प्रभुले भन्नुभयो, “विश्वासयोग्य र बुद्धिमान् व्यवस्थापकलाई मालिकले आफूमुनिका सेवकहरूलाई उनीहरूको भागको खाना ठिक समयमा खाना दिन्छन् । 43 धन्य हो त्यो सेवक, जसले आफ्नो मालिक फर्कदा यी कार्यहरू गरिरहेको भेद्भाइनेछ । 44 म सँचो भन्दछु, कि उसले सबै सम्पत्तिको हक उसलाई दिनेछ । 45 तर यदि सेवकले आफ्नो हृदयमा यसो भन्दछ भने, मेरो मालिक फर्की आउन ढिलो गर्नुहेछ भनी स्त्री तथा पुरुष सेवकहरूलाई दुर्योर्वहार गरी कुटपिट गर्दछ अनि खाँदै, पिँडै दाखमध्यै मातिन्छ । 46 त्यस सेवकले नविताएको बेलामा मालिक फर्की आउनेछ, जुन घडी उसलाई थाई हुनेछैन । आफ्नो मालिकले उसलाई भेटेर टुक्रा-टुक्रा गरी काटेनेछ र अविश्वासीहरूका लागि तापर पारेको ठाउँमा उसको नियुक्ति हुनेछ । 47 त्यस सेवकलाई आफ्नो मालिकले यस्तै गर्नेछन भन्ने थाहा हुँगुहुँदै पनि आफैलाई तापर नगरी वा आफ्नो इच्छाअनुसार गरेको कारण उसलाई थेरै मुक्का हानिनेछ । 48 तर जसले थाहै नभईकन मुक्का पाउने योग्यको काम गर्दछ, उसलाई थेरै मात्र मुक्काहरू दिनेछ । हरेक जसलाई थेरै दिइएको छ, उसबाट पनि चाहिए जति असुलिने छ, जसलाई तिनीहरूले थेरै जिम्मा दिइएको छ उसबाट थेरै नै फिर्ति मागिनेछ । 49 म पृथीमा आगो वर्षाउन आएको हुँ र म जो चाहन्छ त्यो भइसकेको छ । 50 तर मैले एउटा बप्तिस्मा लिनुपर्नेछ, यो पुरा नहुन्जेलसम्म मैले कष्ट भोग्नुपर्छ । 51 के म पृथीमा शान्ति त्याउन आएको हुँ भनी सोच्छौ? होइन, म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि म बरु विभाजन त्याउन आएँ । 52 अब परिवारमा

भएका पाँच जना मानिसमध्ये तिन जना दुई जनाको विरुद्धमा वा दुई जना तिन जनाको विरुद्धमा हुनेछन् । 53 त्यहाँ विभाजन हुनेछ । बाबुको विरुद्धमा छोरा र छोराको विरुद्धमा बाबु हुनेछ, आमा छोराको विरुद्धमा र छोरी आमाको विरुद्धमा, सासू बहारीको विरुद्धमा र बहारी सासूको विरुद्धमा हुनेछन् । 54 येशूले भिडलाई पनि यसो भनिरहनुभएको थियो, “जब तिमीहरूले पश्चिम दिशामा बादल उठेको देख्दछो र तुरुन्त भन्दछौ, ‘वृष्टि हुनेछ र त्यसै हुनेछ’ ।” 55 जब दक्षिणाबाट बतास बहन्छ, तिमीहरू भन्दछौ, ‘त्यो एकदमै प्रचण्ड तातो हुनेछ र त्यसै हुनेछ’ । 56 पाखण्डीहरू हो, तिमीहरू जान्दछौ कि पृथी र सर्वामा भएका चिह्नहरूलाई हेरे, के हुँदै छ त्यो भन्न सकदैनौ, तर आहिलेको वर्तमान समयको विषयमा केही भन्न सकदैनौ? 57 तिप्रो आफ्नै लागि जे कुरा ठिक छ, त्यसमा किन न्याय गर्दैनौ? 58 तिमी आफ्नो विरोधीसँग प्रशासकहाँ जाँदा, बाटोमा नै आफ्नो मुद्दा मिलाउ ताकि उसले तिमीलाई न्यायमा नडोयाञ्चोस् र हाकिमकहाँ नसुपोस्, नत्रता हाकिमले तिमीलाई इयालखानामा हाल्नेछ । 59 म तिमीलाई भन्दछु, “तिमी कहिल्यै पनि त्यहाँबाट मुक्त भएर आउन सकदैनौ जबसम्म तिमीले त्यसको पैसा चुक्ता गर्दैनौ ।”

13 त्यस बेला, केही मानिसहरूले उहाँलाई पिलातसले तिमीहरूको रगत

तिनीहरूको आफ्नै बलिदानसँग मिसाइदिएका गालीलीहरूबाटे बताए । 2 येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के ती गालीलीहरूले यस्तो भोगेकाले तिनीहरू अरु गालीलीहरूभन्दा पापी थिए भन्ने तिमीहरू सोच्छौ? 3 होइन, म तिमीहरूलाई भन्दछु । तर यदि तिमीहरूले पनि पश्चात्ताप गरेनौ भने, तिमीहरू पनि यसरी नै नष्ट हुनेछौ । 4 वा सिलोआमको धराहरा भत्केर मरेका अठार जना मानिस, यस्तलिमाका अरु मानिसहरूभन्दा बढी पापी थिए भन्ने लाग्छ? 5 म भन्दछु, होइन । तर यदि तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेना भने, तिमीहरू पनि यसरी नै नष्ट हुनेछौ । 6 येशूले यो दृष्टान्त भन्नुभयो, “कसैले उसको दाखबारीमा दाख रोप लगायो र त्यसमा केही फलहरू खोज्न आयो, तर उसले केही पनि पापाएन । 7 त्यो मानिसले त्यसको हेचाह गर्नेलाई भयो, ‘हेर, मैले यो दाखको रुखमा तिन वषदिखि फल खोजेको छु, तर कुनै पनि फल पाइनँ । यसलाई ढाल । जमिनलाई किन खेर फाल्ने?’ 8 त्यसको हेरचाह गर्नेले जावाफ दिएर भन्यो, ‘यस वर्ष यसै होस् । म यसको वरिपरि खनेर मल हाल्नेछु । 9 यसले अर्को वर्ष फल फलायो भने, ठिक छ; तर यदि फल फलाएन भने, ढाल्नुहोस्’ ।” 10 यस बेला येशू विश्रामको समयमा एउटा सभाघरमा सिकाउँदै हुनुहुन्छ्यो । 11 हेर, त्यहाँ अठार वषदिखि दुर्बलताको अशुद्ध आत्माले सताइडको एउटी स्त्री थिइन् र तिनी कुप्रे भएर पूर्ण रूपमा उभिन सकिन थिइन् । 12 जब येशूले तिनलाई देख्युभयो, उहाँले तिनलाई बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “तिप्रो दुर्बलताबाट छुटकारा पाउ ।” 13 उहाँले तिनीमधि हात राख्नुभयो र तिनी तत्कालै सोझी भएर उभिन र परमेश्वरको महिमा गरिन । 14 तर सभाघरका शासकहरू क्रूद्ध भए, किनभने येशूले विश्रामको दिनमा निको पार्नुभएको थियो । त्यसैले, शासकले जावाफ दिएर भिडलाई भने, “काम गर्नको निमित्त छ दिन छन् । यसैले, विश्रामको दिन होइन, अरु दिनमा आओ र निको होओ ।” 15 प्रभुले जवाफ दिएर भन्नुभयो, “पाखण्डीहरू हो ।” के तिमीहरू हेरेकले विश्रामको दिनमा तिमीहरूको गधा वा गाईलाई फुकाएर पानी खुवाउन लाईदैनौ? 16 त्यसैले, यी अड्डाहामकी छोरी जसलाई अठार वषदिखि शैतानले बन्धनमा पारेको छ, के तिनको बन्धन विश्रामको दिनमा नै फुकाल्नु पर्दैन र? 17 जब उहाँले यी कुराहरू भन्नुभयो, उहाँका विरोध गर्नुहरू सबै लजित भए, तर सम्पूर्ण भिड उहाँले गर्नुभएका यी सबै महिमामय कार्यहरूमा आनन्दित भए । 18 तब येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य केजस्तो छ र म यसलाई केसँग तुलना गर्न सक्छु? 19 यो एउटा रायोको बिउजस्तो हो, जसलाई एउटा मानिसले उसको करेसाबारीमा लागेर छेरे र यो एउटा ठुलो बिरुवा भयो र आकाशका चराहरूले

यसका हाँगाहरूमा गुँड बनाए ।” 20 उहाँले फेरि भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यलाई म केसँग तुलना गर्न सक्छु? 21 यो एउटा स्त्रीले खमिरलाई लिएर तिन मुरी पिठोमा यसलाई नफुलेसम्म मिसाएजस्तो हो ।” 22 येशू यस्तलेम जाने बाटोमा पर्ने हरेक सहर र गाउँमा भूम्नुभयो र तिनीहरूलाई सिकाउनुभयो । 23 कसैले उहाँलाई भन्न्यो, “प्रभु, के थारै मानिसहरू मात्र बचाइन्छन त?” त्यसैले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 24 “साँगुरो ढोका भएर पस्ने कोसिस गर, किनभने थेरैले प्रयास गर्नेछन्, तर पस्न सक्षम हुनेछैनन् ।” 25 एक पटक घरको मालिक उठेर ढोका थुनेपछि, तिमीहरू बाहिर उभिएर ढोका ढक्छक्याउँदै यसो भन्नेछौ, ‘प्रभु, हामीलाई भित्र आउन दिनुहोस् ।’ अनि उहाँले जवाफ दिएर तिमीहरूलाई भन्नुनेछ, ‘म तिमीहरूलाई चिन्दिन अरथात् तिमी कहाँबाट आएको?’ 26 तब तिमीहरूले भन्नेछौ, ‘हामीले तपाईँसँग खायाँ, पियाँ र तपाईँले हाम्रा गल्लीहरूमा सिकाउनुभयो ।’ 27 तर उहाँले जवाफ दिनुहोस्, ‘म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरू कहाँबाट आएका है, म चिन्दिनँ । दुष्टहरू हो, मबाट गढाहाल् ।’ 28 जब तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यमा अद्वाहाम, इसहाक, याकूब र सबै अगमवक्ताहरूलाई देखेछौ, तिमीहरूलाई बाहिर फ्याँसीनेछ जहाँ रुवाइ र दाँत किटाइ हुनेछ । 29 तिनीहरू पूर्व, परिवरम, उत्तर र दक्षिणबाट आइपुनेछन् र परमेश्वरको राज्यको भोजमा रमाउनेछन् । 30 र अब, यो जान कि अन्तिमको पहिलो हुनेछ र पहिलोचाहिं अन्तिम हुनेछ । 31 लगतै केही फरिसीहरू आए र उहाँलाई भने, “यहाँबाट जानुहोस्, यसलाई छोडुहोस्, किनभने हेरोदले तपाईँलाई मार्न चाहन्छन् ।” 32 येशूले भन्नुभयो, “जाऊ र त्यो फ्याउरोलाई भन, हेर, मैले आज र भोलि भूतहरू निकाल्छु र निको पार्नेछु र तेसो दिन मेरो लक्ष्य पुरा गर्नेछु । 33 आज, भोलि र पर्सि मैले निरन्तरता दिनु आवश्यक छ, किनभने यस्तलेमबाट टाढामा एउटा अगमवक्ताहरूलाई मार्नु ग्रहणयोग्य हुनैन । 34 त्यहाँ पठाइएका अगमवक्ताहरूलाई मार्न, दुङ्गाले हाने हेरे यस्तलेम । मैले एउटा पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई बुलेझैं तेरा सन्तानहरूलाई बटुल्न कति पटक इच्छा गर्ने, तर तैले मानिसस् । 35 हेर, तेरो घर त्यागिएको छ । म तिमीहरूलाई भन्नु, तिमीहरूले यसो नभनेसम्म तिमीहरूले मलाई देखेछैनौ, “परमप्रभुको नाउमा आउने धन्यको हो ।”

14 एउटा विश्राम दिनमा जब उहाँ फरिसीहरूका एक जना अगुवाको घरमा रोटी खान जानुभयो, तिनीहरूले उहाँलाई नजिकबाट हेरिराखेका थिए । 2 हेर, त्यहाँ उहाँको अगाडि एउटा मानिस थियो जो छारे रोगबाट ग्रसित थियो । 3 येशूले यहूदी व्यवस्थाका पण्डितहरू र फरिसीहरूलाई सोधुभयो, “विश्राम दिनमा निको पार्नु उचित छ वा छैन? 4 तर तिनीहरू मौन रहे । त्यसैले, येशूले त्यसलाई समातेर निको पार्नुभयो र उसलाई पठाइदिनुभयो । 5 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये कसले आफ्नो छोरा अथवा गोरुलाई विश्राम दिनको लिन इनारमा खसेको देख्या तुरुतै बाहिर निकाल्दैन र?” 6 तिनीहरूले ती कुराहरूको जवाफ दिन सकेन् । 7 जब येशूले ख्याल गर्नुभयो कि कसरी ती जो बोलाइएकाहरूले आदरको आसन छान्ने गर्दैन, तिनीहरूलाई उहाँले एउटा उखान भन्नुभयो । 8 “जब तिमीहरूलाई कसैले विवाह भोजमा बोलाउँछ, आदरको ठाउँमा नबस किनकि तिमीभन्दा अझै आदरको मानिसलाई बोलाएको हुन सक्दछ । 9 जब बोलाइएका दुवै जना आउँदछन्, उसले तिमीलाई भन्दछ, “तपाईँ बसेको यो ठाउँ उहाँका लागि छोडिदिनुहोस्”भन्न्या 2 र लाजकासाथ तिमीले त्यो ठाउँ छोडेर तल्लो ठाउँमा बस्नुपर्ने हुन्छ । 10 तर जब तिमीलाई निमन्त्रणा गरिन्छ, गएर कम महत्वको ठाउँमा बस, ताकि तिमीलाई बोलाउने मानिस आएर साथी माथिल्लो स्थानमा गएर बस्नुपर्ने भनोस् । तब तिप्रो टेबलमा बस्नेहरूका बिचमा तिप्रो आदर हुनेछ । 11 हरेक जसले आफूलाई उचाल्दछ त्यसलाई होच्याइनेछ, र जसले आफूलाई होच्याउँछ त्यो उच्च पारिनेछ । 12 उहाँलाई बोलाउनुभयोएको मानिसलाई येशूले भन्नुभयो, “जब तिमीले कसैलाई खाना खान बोलाउँछै,

तब आफ्ना साथीहरू वा आफ्ना दाजुभाइहरू वा आफ्ना नातेदारहरू वा आफ्ना धनी छिमेकीहरूलाई नबोलाउ किनकि तिनीहरूले पनि तिमीलाई त्यसको बदला बोलाउन सक्दछन् । 13 तर जब तिमीले भोज दिन्छौ, गरिब, लुला-लङ्गडा र दृष्टिविहीनहरूलाई बोलाउ । 14 र तिमी आशिषित हुनेछौ, किनकि तिनीहरूले तिमीलाई तिप्रो गुणा फिर्ता गर्न सक्दैनन् । किनकि धर्मीहरूको पुनरुत्थान हुँदा तिप्रो गुण तिरिनेछ ।” 15 येशूसँगै टेबलमा बस्दा तिनीहरूमध्ये एक जना जसले यी कुराहरू सुन्न्यो, जब उसले उहाँलाई भन्न्यो, “त्यो धन्यको हो जसले परमेश्वरको राज्यमा रोटी खानेछ ।” 16 तर येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “एक जना मानिसले ठुलो भोजको आयोजना गर्यो र धेरैलाई निम्नो दियो । 17 जब भोज तयार भयो, तब उसले आफ्नो सेवकलाई निम्नो गरिएकाहरूलाई बोलाउन पठायो “आउनुहोस् सबै कुरा तयार भइसक्यो ।” 18 तिनीहरू सबैले फरक-फरक किसिमको बहाना बनाउन थाले । पहिलोले भन्न्यो, ‘मैले भर्खर खेत किनेको छु र मैले गएर त्यो हेरुपर्छ । कृपया मलाई माफ गर्नुहोस् ।’ 19 र अर्कोले भन्न्यो, ‘मैले पाँच वर्ष हल गोरु किनेको छु र मैले तिनीहरूलाई जोत्नुपर्छ । कृपया मलाई माफ गर्नुहोस् ।’ 20 र अर्को मानिसले भन्न्यो, ‘मैले श्रीमती विवाह गरेको छु, त्यसकारण म आउन सक्दिनँ ।’ 21 त्यो सेवक फर्केर आएर आफ्ना मालिकलाई ती कुराहरू सुनाइदियो, तब त्यस घरका मालिक रसाए र सेवकलाई भने, छिटो बाहिर गल्ली र सहरका खुल्ला मैदानमा जाऊ र गरिब, लुला, लङ्गडा, दृष्टिविहीनहरूलाई यहाँ ल्याउ ।” 22 तब सेवकले भन्न्यो, ‘मालिक, तपाईँको आदेश अनुसार सबै कुरा भयो, तरै पनि त्यहाँ अझै ठाँडै बाँकी छ ।’ 23 मालिकले सेवकलाई भने, ‘राजमार्गहरू, गल्लीहरूमा गएर मानिसहरूलाई भित्र आउन अनुरोध गर, ताकि मेरो घर भरिएको होस् ।’ 24 किनकि म तिमीलाई भन्दछु, पहिला बोलाएकाहरू कसैले पनि मेरो भोज चाख्न पाउने छैन ।” 25 तुलो भिड उहाँसँग गद्धारेखिको थियो, र उहाँ तिनीहरूतिर फर्केर भन्नुभयो, 26 “यदि कोही मेरो पछि आउँछ भने र आफ्नो आमा, बुबा, श्रीमती, छोराछोरी, दाजुभाइ र दिदी-बहिनी, र आफै जीवनलाई पनि इन्कार गर्दैन भने, ऊ मेरो चेता हुन सक्दैन ।” 27 जसले आप्नो कुस बोकेर मेरो पछि लाग्दैन, ऊ मेरो चेता हुन सक्दैन । 28 तिमीहरूमध्ये को होला, जसले एउटा धरहरा बनाउने इच्छा गर्दछ र पहिला बसेर निर्माण सम्पन्न गर्न सक्ने रूपियाँ-पैसा छ कि छैन भनेर त्यसको हिसाब गर्दैन र? 29 नत्रभने, उसले जग बसालिसकेपछि निर्माण सम्पन्न गर्न सकेन भने, यसलाई देखे सबैले उसको गिल्ला गर्नेछन् । 30 भन्नेछन्, “यो मानिसले निर्माण गर्न त सुरु गर्यो तर सिद्धायाउन सकेन ।” 31 अथवा त्यो कस्तो राजा हो, जसले आफूसँग भएको दस हजार मानिसका साथ अर्को बिस हजार मानिस भएको राजासँग सामना गर्न सक्छु कि सक्दिनँ भनी पहिला बसेर सल्लाह लिँदैन? 32 र यदि सक्दैन भने, अर्को सेना टाढा हुदाँ नै उसको राजदूत पठाएर शान्तिको शर्त राख्न सक्छ । 33 त्यसैले, तिमीहरूमध्ये कसैले आफूसँग भएको सबै कुरा त्याग्न सक्दैन भने, ऊ मेरो चेता हुन सक्दैन । 34 नुन असल हो, तर यदि नुनले यसको स्वाद गुमायो भने, यसलाई कसरी फेरि नुनिलो बनाउने? 35 यो जमिनको लागि काम लाग्दैन वा मलको थुप्रोको लागि पनि । यो कुल्चन र फ्याँक्स को लागि मात्र हुन्छ । जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।”

15 अब सबै कर उठाउनेहरू र पापीहरू उहाँकहाँ बचन सुन्नालाई आउँदै थिए । 2 फरिसीहरू र शास्त्रीहरू एक-अकार्सिंग गनगन गर्न थाले र भने, “यस मानिसले पापीहरूलाई स्वागत गरी तिनीहरूसँग खाने गर्दछ ।” 3 येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो, 4 “तिमीहरूमध्ये कुनचाहिं होला, यदि उसको सयवटा भेडा छन र त्यसमध्ये एउटा हाराएमा, उनान्सयवटा भेडालाई उजाड-स्थानमा छोडेर हराएको एउटा भेडालाई नभेट्टाउन्जेल खोज्दैन? 5 त्यसपछि जब उसले भेट्टाउँछ, उसलाई काँधमा राखेर रमाउँछ । 6 जब ऊ घर आउँछ, उसले आफ्ना साथीहरू र छिमेकीहरूलाई बोलाउँछ र

यसो भन्छ, ‘मसँग आनन्दित हुनुहोस्, किनभने मैले मेरो हराएको भेडालाई भेटाएको छु ।’ 7 म पनि तिमीहरूलाई भन्दछु, कि उनासय जना पश्चात्ताप गर्न नपर्ने अर्थमा मानिसहरून्दा पश्चात्ताप गर्नुन्होने एक जना पापी मानिसको खातिर स्वर्गमा तुलो रमाहट हुनेछ । 8 अथवा कुन स्त्री होला जससँग दसवटा चाँदीका सिक्काका हरूमध्ये एउटा हराएमा, बत्ती बालेर, घर बढाउरेर र सिक्का नभेटाइन्जेल दिलोज्यानसाथ खोजिद्दन र? 9 जब तिनले भेटाउँछिन् तब तिनले अफ्ना सबै साथीहरू र छिमेकीहरूलाई यसो भनी बोलाउँछिन्, ‘मसँग रमाओ, किनभने मैले हराएको सिक्का भेटाएकी छु ।’ 10 त्यसै गरी, म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि एक जना पश्चात्ताप गर्ने पापिका खातिर परमेश्वरका दूतहरूका उपास्थितिमा स्वर्गमा तुलो आनन्द हुनेछ ।’ 11 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “एक जना मानिसका दुई जना छोरा थिए, 12 र कान्छाले उसका बुबालाई भन्यो, ‘बुबा मैले पाउनुपर्ने सम्पत्तिको अंश अब मलाई दिनुहोस् ।’ त्यसैले, तिमीहरूका बिचमा उनले सम्पत्ति चाँडिदिए । 13 थेरै दिन नबिदै, कान्छा छोराले आफ्ना सर सामान तयार गरी टाढा देश जान यात्रा सुरु गरे र उनले अनाअवश्यक थोकहरू किनेर त्यहाँ उनले जथाभावी रुपियाँ-पैसा खर्च गरे । 14 जब उनले सबै खर्च गरी सिध्याए, त्यहाँ देशभरि तुली अनिकाल पर्न सुरुभयो र उनी निकै खाँचोमा पर्न थाले । 15 उनी त्यस देशको एक जना नागरिककहाँ गए र काम खोजे, ती नागरिकले उनलाई दिनुहोस् । 16 उनलाई कसैले केही पनि खानेकुरा नदिएका कारण सुँगुरहरूले खाने दानाले उनले अप्नो पेटे भर्न चाहाह्ये । 17 तर जब कान्छा छोरा आँफैले विचार गरे र भने, ‘मेरा बुबाका कति थेरै सेवकहरूसँग प्रश्नस्त खानेकुरा छ, तर म भने यहाँ भोकभोकै मरिहेको छु ।’ 18 म यस ठाउँलाई छोडेर मेरा बुबाकहाँ जानेछु, र उहाँलाई भनेछु, ‘बुबा, मैले स्वर्गको विरुद्धमा र तपाईंको दृष्टिमा पाप गरेको छु ।’ 19 म तपाईंको छोरा भनिनयोग्य छैन्; मलाई तपाईंका सेवकहरूमध्ये एक नोकर बनाउनुहोस् ।’ 20 यसरी कान्छा छोराले त्यस ठाउँ छाडे र आफ्ना बुबाको घरतर्फ लागे । उनी टाढै छाँदा बुबाले उनलाई देखे र दयाले भरिएर दौडे र अँगालो हालेर म्वाँ खाए । 21 छोराले बुबालाई भन्यो, ‘बुबा मैले स्वर्ग र तपाईंको दृष्टिमा पाप गरेको छु र म तपाईंको छोरा भनी बोलाइन योग्यको छैन् ।’ 22 बुबाले सेवकहरूलाई भने, ‘तुरुन्तै उत्तम वस्त्रहरू ल्याओ र उनलाई लगाइदेओ, उनको हातमा आँठी र खुट्टामा जुता लगाइदेओ ।’ 23 त्यसपछि मोटो पशु मार । हामी खाँओ र उत्सव मनाओँ । 24 किनकि मेरा छोरा मरेका थिए, अब जीवित भएका छन्; हराएका थिए, तर अब भेटिएका छन् । तिमीहरूले उत्सव मनाउन सुरु गरे ।’ 25 अब उनको जेठो छोरा खेतमा थियो, ज जब घरको नजिके आँपुप्यो, उनले नाचानाहरू भरेहेको सुने । 26 उनले सेवकहरूमध्ये एक जनलाई बोलाएर के कुराहरू भद्राखेको होला भनेसे थोडे । 27 सेवकले उनलाई भने, तपाईंका भाउ आउनुभएको छ, र तपाईंको बुबाले मोटो पशु मार्नुभएको छ, किनकि उहाँ सुरक्षित फर्कनुभयो । 28 जेठो छोरो रिसाएको थियो र भित्र पसेन र उनका बुबा बाहिर आएर उसलाई मनाउन थाले । 29 तर जेठा छोराले जवाप दिएर उनका बुबालाई भने, ‘हेनुहोस्, यति थेरै वर्ष मैले तपाईंको सेवकक्षी काम गए, मैले कहिल्यै तपाईंको एउटा नियम पनि तोडिन्, तर तपाईंले मलाई कहिल्यै मेरा साथीहरूसँग आनन्द मनाउन एउटा पाठो पनि दिनुभएन, 30 तर जब तपाईंको छोरा आयो, जसले सम्पत्ति वेश्याहरूसँग सखाय पारेको थियो, त्यसको लागि तपाईंले मोटो पशु मार्नुभयो ।’ 31 बुबाले उनलाई भने, ‘छोरा, तिमी त मसँग सधै छो र मसँग भएका सबै थोक तिमै हुन ।’ 32 तर अहिले हामीलाई उत्सव मनाउन र खुसी हुनु उचित छ, किनभने तिम्रो भाउ मरेका थिए र अहिले जीवित भएका छन्; र उनी हराएका थिए र अहिले भेटिएका छन् ।’

16 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई यसो पनि भन्नुभयो, ‘कोही एक जना धनी मानिसको एउटा व्यवस्थापक थियो र त्यस व्यवस्थापकले

तिनको धन फजुल खर्च गरिरहेको छ भनी तिनलाई सुनाइदिए । 2 तब ती धनी मानिसले उसलाई बोलाएर भने, ‘तिम्रो बारेमा हिसाब देउ । अब उप्रान्त तिमी व्यवस्थापक रहन सक्दैनै ।’ 3 त्यो व्यवस्थापकले आँफैसँग भन्यो, ‘मेरा मालिकले अब मलाई व्यवस्थापकको कामबाट हटाउन लागेका छन्, म के गर्है? मेरो खन्ने तागत छैन; मलाई माग्न पनि लाज लागदछ ।’ 4 मैले के गर्नेछु भने कुरा मलाई थाहा छ । मलाई व्यवस्थापकको कामबाट हटाइएपछि मानिसहरूले मलाई तिनीहरूका घरमा निस्त्याऊन् भनी म यसो गर्नेछु ।’ 5 तब त्यस व्यवस्थापकले उसका मालिकका ऋणीहरू प्रत्येकलाई बोलायो र पहिलो चाहिलाई भन्यो, ‘तिमीले मेरा मालिकलाई कति तिर्नु छ? ।’ 6 उसले भन्यो, ‘एक सय माना जैतूको तेल ।’ उसले त्यसलाई भन्यो, ‘तिम्रो तमसुक लेउ, तुरुन्तै बसेर पचास लेख ।’ 7 तब त्यस व्यवस्थापकले अर्कोलाई भन्यो, ‘तिम्रोचाँचि ऋण कति छ? ।’ उसले भन्यो, ‘एकसय माना गर्है ।’ 8 उसले त्यसलाई भन्यो, ‘तिम्रो तमसुक ल्याऊ र असी लेख ।’ 8 तब ती मालिकले त्यस अर्थमा व्यवस्थापकको प्रशंसा गरे किनकि उसले चतुर्याइँसँग काम गरेको थियो । किनकि आफ्ना मानिसहरूसँग व्यवहार गर्दा ज्योतिका सन्तानभन्दा यस संसारका सन्तानहरू बढी चारु हुल्छन् । (aiōn g165) 9 म तिमीहरूलाई भन्दछु, अर्थमा धनले तिमीहरूले अफ्ना लागि मित्र बनाओ, र यो धन सकिएपछि तिनीहरूले तिमीहरूलाई अनन्त वासस्थानमा स्वगत गर्नु । (aiōnios g166) 10 जो अत्यन्त थोरैमा विश्वासयोग्य हुच्छ, त्यो थेरैमा पनि विश्वासयोग्य हुन्छ र जो अत्यन्त थोरैमा अर्थमा दुन्हु, त्यो थेरैमा पनि अर्थमा हुन्छ । 11 त्यसकारण, तिमीहरू अर्थमा सम्पत्ति प्रयोग गर्ने कुरामा विश्वासयोग्य भएनौ भने, साँचो सम्पत्तिमा तिमीहरूलाई कसले भरोसा गर्ला र? 12 त्यसै तौर रूप मानिसहरूको सम्पत्तिमा तिमीहरू विश्वासयोग्य भएनौ भने, तिमीहरूको आफै सम्पत्ति तिमीहरूलाई कसले देला र? 13 कुनै पनि सेवकले दुई जना मालिकको सेवा गर्न सक्दैन, किनभने त्यसले एउटालाई घृणा गर्नेछ र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ अथवा एउटाप्रति भक्ति देखाउनेछ र अर्कोलाई तुरुँ छाँदो छ । तिमीहरूले परमेश्वर र धनको सेवा गर्न सक्दैनो ।’ 14 अब सम्पत्तिका प्रेमी फरिसीहरूले यी सबै कुरा सुने र तिनीहरूले उहाँको गिल्ला गरे । 15 अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘मानिसको दृष्टिमा तिमीहरूले आँफैलाई धर्मी ठह्याउँछौ, तर परमेश्वरले तिमीहरूका हृदयहरू जान्नुहुन्छ ।’ जो मानिसहरूका माझमा उच्च हुन्छ, त्यो परमेश्वरको नजरमा घृणित हुन्छ । 16 यूह्ना आउनागि अगमवक्ता र व्यवस्थाले काम गर्दै । त्यस समयदेखि, परमेश्वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार गरिएको छ र यसमा सबै जना बलजपरीसँग प्रवेश गर्न कोसिस गर्न्छ । 17 स्वर्ग र पृथ्वी बिरेर जान सक्ला तर व्यवस्थाको चर्चनबाट एउटा अक्षरको थोप्तो पनि रद्द हुनेछैन । 18 प्रत्येक जसले आफ्नी पल्लीलाई छोडपत्र दिन्छ र अर्कोसँग छोडपत्र गरेकीसँग विवाह गर्दै त्यसले पनि व्यभिचार गर्दै । 19 अब कोही एक जना धनी मानिस थियो र उसले सबै मसिनो मलमल र वैजूनी वस्त्र पहिरन्थ्यो र आफ्नो प्रश्नस्त धन सम्पत्तिमा हरेक दिन आनन्द गर्दथ्यो । 20 लाजरस नाम गरेको, घावेघाउ भएको कोही एक जना मानिसलाई ल्याएर उसको ढाकामा राखिएन्थे । 21 उसले त्यस धनी मानिसको टेबलबाट झारेका ढुकाटाक्रीले आफ्नो पेट भर्ने इच्छा गर्थ्यो र त्यसबाहेक, कुकुरहरू आएर उसका घाउहरू चाह्ने गर्थ्यो । 22 यसपछि त्यो भिखारी मस्तो र स्वर्गदूतहरूले उसलाई उठाएर अद्वाहमकहाँ लगे । त्यो धनी मानिस पनि मस्तो र गाडियो । 23 र नरकमा कष्ट भोगिरहेको बेला, उसले आफ्ना आँखा उठाएर हेच्यो र टाढामा अद्वाहमलाई र तिनको छाँतीमा आड लागेको लाजरसलाई ल्याएर उसको ढाकामा राखिएन्थे । 24 अनि उसले कराएर भन्यो, ‘पित अद्वाहम, ममाथि कृपा गर्नुहोस् र लाजरसलाई पठाइदिनुहोस् ।’ उसको आँलाले पानीको थोपा चुहाई देओस् र मेरो जिड्गो शितल हुनेछ तिनभने म यस ज्वालाको पीडामा छु ।’ 25

तर अब्राहामले भने, ‘बाबू आफ्नो जीवनकालमा तिमीले असल कुराहरू पायौ र त्यसै गरी लाजसले खराब कुराहरू पायो भन्ने कुरा याद राख । तर अहिले ऊ यहाँ आराममा छ र तिमी पीडामा छौ । 26 र यी सबै बाहेक तिग्रो र हाम्रो बिचमा र मानिसहरू यताबाट उता र उताबाट यता आउन नसकून् भनेर ठुलो खाडल राखिएको छ । 27 धनी मानिसले भन्नो, ‘म बिनी गर्छु पिता अब्राहाम, उसलाई मेरा पिताको घरसा पठाइदिनुहोस् । 28 किनकि मेरा पाँच जना भाइ छन् । उसले तिनीहरूलाई चेतानी दिओस् र तिनीहरू यस डरलाग्दो ठाँड़मा आउनु परोस् । 29 तर अब्राहामले भने, ‘तिनीहरूसँग मोशा र अगमवक्ताहरू छन् । तिनीहरूले उनीहरूका कुरा सुनून् । 30 धनी मानिसले उत्तर दियो, ‘होइन पिता अब्राहाम, मरेकाहरूबाट कोही तिनीहरूकहाँ गयो भने, तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्ने थिए । 31 अब्राहामले उसलाई भने, ‘यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताका कुरा सुनेन् भने कोही मृत्युबाट उठेको मानिसको कुरा पानि मान्ने छैनन् ।’

17 येशूले आफ्ना चैलाहरूलाई भन्नुभयो, “पाप गर्न लगाउने कुराहरू निश्चय नै हुनेछन्, तर त्यस व्यक्तिलाई धिक्कार छ जसद्वारा यो आउँदछ । 2 उसले यी सानाहरूमध्ये एक जनालाई ठेस लगाउनुभन्दा त उसको धौंटीमा ढुङ्गा झुङ्डाएर उसलाई समुद्रमा फालिदिएको भए उसको लागि असल हुने थियो । 3 आफ्नो बारेमा होसियार रहो । तिग्रो भाइले पाप गर्छ भने उसलाई हप्काऊ र उसले क्षमा माग्छ भने उसलाई क्षमा गर । 4 यदि उसले तिग्रो विस्त्रित दिनमा सात पटकसम्म पाप गर्दछ भने र सातै पटक तिमीकहाँ फर्की आएर, ‘म पश्चात्ताप गर्हुँ भन्नो भने तिमीले उसलाई क्षमा गर्नुपर्छ । 5 प्रेरितहरूले प्रभुलाई भने “हाम्रो विश्वास बढाइदिनुहोस् ।” 6 प्रभुले भन्नुभयो “यदि तिमीसँग रायोको भिउज्ज्रो विश्वास छ भने नेभाराको रुखलाई “यहाँबाट उखेलिएर समुद्रमा जा” भन्नो भने त्यसले तिग्रो आज्ञा मान्नेछ । 7 तर तिमीहरूमध्ये को होला जसको नोकरले जोदै वा भेडा चराउँदै गर्दा उसले तिमीलाई भनेछ, तत्कालै आउनुहोस् र खाना खानालाई बसाँ ।” 8 मेरो लागि खानको लागि खानेकुरा तयापार, र कम्मरामा पुटुका कस र मैले नसकून्जेल मेरो सेवा गर भनेन भने, के तिमीले त्यसपछि केही कुरा खने र पिउने गर्दछी र? 9 उसले आफ्नो नोकरलाई स्पावासी दिनेछैन किनकि हामीले केही आज्ञा नगरी के उसले हाम्रो निमित गर्नेछ? 10 तिमीले अङ्गाएको कुरा मात्र गर्दछौ भने तिमीले यसो पो भनुपर्ने हो, “हामी अयोर्य नोकरहरू हाँ, हामीले गर्नुपर्ने मात्र गरेका छौ ।” 11 यो भन्दै गर्दा तिनीहरू यस्थलेमको यात्रा गर्दै थिए । त्यस बेला उहाँसामारिया र गालीले हुँदै यात्रा गर्नुभयो । 12 एउटा गाउँमा पुगेपछि, उहाँले दस जना कुप्तरोग लागेका मानिसलाई भेट्नुभयो । तिनीहरू उहाँभन्दा टाढा उभिए । 13 र तिनीहरूले चर्को स्वरले भने, “येशु गुरुज्यू हामीमाथि दया गर्नुहोस् ।” 14 जब उहाँले तिनीहरूलाई देख्नुभयो र भन्नुभयो, “जाओ र आफैलाई पुजारिकहाँ देख्नाओ । र तिनीहरू गए अनि निको भए ।” 15 जब तीमध्ये एक जनाले आफू निको भएको महसुस गयो, ऊ चर्को स्वरले परमेश्वरको महिमा गर्दै फर्कियो ।” 16 उसले येशूको चरणमा पर्दै, उहाँलाई धन्यवाद दधायो । ऊ एउटा सामरी थियो । 17 येशूले उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “के त्यहाँ दस जना निको भएका होइनन्? अरू नौ जना कहाँ गए? 18 के यो परदेशीबाहेक निको भएकाहरू फर्केर परमेश्वरलाई महिमा दिनुपर्ने होइन र? 19 उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ र आफ्नो बाटो जाऊ, तिग्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” 20 फरिसीहरूले परमेश्वरको राज्य कहिले आउँछ भनी सोधे । येशूले तिनीहरूलाई जवाप दिनुभयो, “परमेश्वरको राज्य तिमीहरूले देखेको जस्तै होइन, 21 न त तिनीहरूले भनेछन्, ‘यता हेर! वा ता हेर!’ किनभने परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकै माझामा छ ।” 22 येशूले चैलाहरूलाई भन्नुभयो, “त्यो दिन आउनेछ जब तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई हरेन इच्छा गरौला तर तिमीहरूले देखेछैनौ । 23 तिनीहरूले तिमीलाई भन्नेछन्, ‘यता हेर! उता

हेर!’ तर तिमीहरूले नहर, न त तिनीहरूलाई पछ्याओ । 24 आकाशमा एउटा कुनामा बिजुली चम्कदा अर्को कुनामा देखिएजस्तै मानिसका पुत्रको आगमनको दिनमा त्यस्तै हुनेछ । 25 तर उहाँ पहिले विभिन्न थोकहरूबाट सताइनुनेछ र यो पुस्ताद्वारा अस्वीकार गरिनुहोनेछ । 26 यस्ता घटनाहरू नोआको समयमा पनि भएको थिए र मानिसका पुत्रको समयमा पनि ती कुराहरू हुनेछन् । 27 नोआ जहाजभित्र नपसुन्जेलसम्म तिनीहरू खाँदै, पिउँदै, र विवाहमा सहभागी भएका थिए । त्यसपछि बाढी आयो र सबै कुरालाई विनाश गयो । 28 यस्तै घटनाहरू लोतको समयमा पनि घटेको थियो । त्यस समयमा तिनीहरूले खाँदै, पिउँदै, किन्दै, बेच्दै, र ती विभिन्न कुराहरूको निर्माण गर्दै थिए । 29 तर त्यो दिन जब लोत सदाम छोडेर गए, त्यसपछि आगो र गन्धक स्वर्गावाट बर्सियो र सबै कुरालाई नष्ट गयो । 30 अब मानिसका पुत्रको समयमा पनि यस्ती कुराहरू हुनेछन् । 31 त्यस दिनमा घरको माथिल्लो तल्लाबाट आफ्ना असल चिज लिनको लागि तल नआओ । र कोही खेतमा छ भने, नफक । 32 लोतकी पनीलाई सम्झ । 33 जसले आफ्नो प्राण बचाउन खोज्जा उसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले गुमाउला, उसको बचाइनेछ । 34 म तिमीलाई भनेछु, रातको समयमा दुई जना एके ठाँउमा सुनेछन् । 35 तिनीहरूमध्ये एक जना लगिनेछ, र अर्को छोडिनेछ । 36 (खेतमा दुई जना हुनेछन् तिनीहरूमध्ये एक जना लगिनेछ र अर्को छोडिनेछ ।) 37 तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “कहाँ प्रभु? ” र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाहौं सिनो हुँच, त्यहाँ गिर्दहरू जम्मा हुनेछन् ।”

18 तब तिनीहरूले कसरी सधैं प्रार्थना गर्नुपर्छ र निरुत्साह हुनुहूँदैन भन्ने सम्बन्धमा उहाँले तिनीहरूसँग दृष्टान्तमा बोल्नुभयो । 2 उहाँले भन्नुभयो, “कुनै एउटा सहरमा एक जना न्यायाधीश बस्दथे, जसले परमेश्वरको भय मान्दैन्थे र मानिसहरूको पनि आदर गर्दैन्थे । 3 त्यस सहरमा एक जना विधवा बस्थिन् र बारम्बार ती अधर्मी न्यायाधीशकहाँ आउँथिन् र भथिन्, “मलाई सहायता गर्नुहोस् र मेरो वादीको विस्तु लाई न्याय दिलाउनुहोस् ।” 4 लामो समयसम्म उनले ती विधवालाई सहायता गर्ने इच्छा गरेन्न, तर केही समयपछि उनले मनमनै भने, “मैले परमेश्वरको भय मान्दैन्न र मानिसहरूको पनि आदर गर्दैन्न, 5 तर यस विधवाले मलाई सताउँछे । त्यसैले, मकहाँ बारम्बार आएर यसले मलाई नसताओस् भने, म उसलाई न्याय दिलाउनेछु” । 6 तब प्रभुले भन्नुभयो, “ती अन्यायी न्यायाधीशले के भन्ननु, सुन । 7 के परमेश्वरले पनि उहाँलाई दिनरात पुकारा गर्ने आफ्ना चुनिएका मानिसहरूको निमित न्याय गरिदिनुहोनु र? के उहाँ तिनीहरूप्रति धैर्यवान् हुनुहून र? 8 म तिमीहरूलाई भन्दूक्छु, उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्नै न्याय दिलाउनुहोनेछ । तर जब मानिसका पुत्र आउनेछन्, के उनले पृथ्वीमा विश्वास भेटाउनेछन् र? ” 9 त्यसपछि उहाँले आफैलाई धर्मी ठान्ने र अरुलाई तुच्छ ठान्ने कतिपय मानिसहरूलाई यो दृष्टान्त पनि भन्नुभयो, 10 “दुई जना मानिस मन्दिरमा प्रार्थना गर्न गए—एक जना फरिसी र अर्को कर उठाउने । 11 फरिसीले उभिएर यसो भेनेर आफ्नै बारेमा प्रार्थना गयो, “हे परमेश्वर, म तपाईलाई धन्यवाद दिन्नु कि म अरू चोरहरूजस्तो छैन, अर्धमाहरूजस्तो छैन, व्यभिचारीजस्तो पनि छैन, यही कर उठाउनेजस्तो पनि छैन । 12 म हरेक हप्ता दुई पटक उपवास बस्दछु । म आफूले पाएका सबै थोकको दरांश दिन्नु । 13 तर कर उठाउने मानिसले टाढैबाट उभिएर, स्वगतिर पनि नहरीकन आफ्नो छाती पिट्दै यसो भन्नो, “हे परमेश्वर म आपीमाथि कृपालु हुनुहोस् ।” 14 म तिमीहरूलाई भन्दूक्छु, कि यो मानिस अर्को मानिसभन्दा बढी धर्मी ठाहरिएर आफ्नो घर फर्क्यो, किनभने हरेक जसले आफूलाई उचाल्दछ त्यो होच्याइनेछ र जसले आफैलाई होच्याउँछ त्यो उचालिनेछ । 15 उहाँले तिनीहरूलाई छोडिक्न भनी मानिसहरूले बालबालिकाहरूलाई पनि उहाँकहाँ ल्याए, तर यो यो देखेर चेलाहरूले तिनीहरूलाई हक्कारे । 16 तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साना बालबालिकाहरूलाई मकहाँ आउन

देओ, तिनीहस्ताई नरोक, किनभने स्वर्गको राज्य यस्तैहस्तको हो । 17 साँच्चे म तिमीहस्ताई भन्दछु, यदि कसैले परमेश्वरको राज्यस्ताई बालकले छाँ ग्रहण गर्दैन भने त्यो निश्चय नै स्वर्गमा प्रवेश गर्नेछैन ।” 18 एक जना शासकले उहाँलाई सोधे, “हे असल गुरु, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नुपर्छ?” (aiōnios g166) 19 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “किन मलाई असल भन्दछौ, एक परमेश्वरबाटहक कही पनि असल छैन । 20 तिमीलाई आज्ञाहस्त थाहा छ—तैलै व्यभिचार नगर्नु हत्या नगर्नु, नचोर्नु झुटो गवाही नदिनु आफ्ना आमाबुबाको आदर गर्नु ।” 21 ती शासकले भने, “यी सबै कुराहरू त मैले आफ्नो जवान अवस्थादेखि नै पालन गरिरहेको छ ।” 22 जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीमा अझै एउटा कुराको कर्मी छ । तिमीले आफ्नो सारा सम्पति बेच्नुपर्छ र गरिबहस्ताई दिनुपर्छ अनि तिमी धन स्वर्गमा हुनेछ । त्यसपछि आऊ र मेरोपछि लाग ।” 23 तर जब धनी मानिसले यो कुरा सुने, तिनी अति नै द्रुतित भए, कारण तिनी धेरै धनी थिए । 24 तब येशूले तिनलाई हेरेर अति दुःखित हुँदै भन्नुभयो, “धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न करि गाहो छ । 25 धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नुभन्दा बरु उँटलाई सियोको नाश्रीबाट छिन्नु सजिलो हुन्छ ।” 26 त्यो सुनेहस्तले यसो भने, “त्यसो धए को बचाइनेछ त?” 27 येशूले जवाफ दिनुभयो, “मानिसको निम्ति जुन कुरा असम्भव छ, त्यो परमेश्वरमा सम्भव छ ।” 28 पत्रुसले जवाफ दिए, “हामीले आफ्ना सबै कुराहरू त्यागेर तपाईंको पछि लागेका छाँ ।” 29 येशूले तिनीहस्ताई भन्नुभयो, “साँच्चे म तिमीहस्ताई भन्दछु, जसले परमेश्वरको राज्यको खातिर घर, श्रीमती वा दाजुभाइ, आमाबुबा वा छोरालोरीलाई त्यागदछन्, 30 तिनीहस्तले यस संसारमा अझै धेरै पाउनेछन् अनि आउने संसारमा अनन्त जीवन पाउनेछन् ।” (aiōnios g165, aiōnios g166) 31 बाहू जनलाई आफूकहाँ भेला गेरे उहाँले तिनीहस्ताई भन्नुभयो, “हेर, हामी यरुशलामतर्फ जाँदै छाँ, अनि मानिसका पुत्रको बारेमा अगमवक्ताहस्तले लेखेका सबै कुरा पुरा हुनेछन् । 32 किनकि उनी अन्यजातिहस्तका हातमा सुप्रियिनेछन् र मनिसहस्तले उनलाई गिल्ला गर्नेछन् २ र अपमानजनक व्यवहार गर्नेछन् २ र उनलाई थुकेछन् ।” 33 उनलाई दण्ड दिइसकेपछि तिनीहस्तले उनलाई मार्नेछन् २ र तेसो दिनमा उनी मृत्युबाट जीवित भई उन्नेछन् ।” 34 उनीहस्तले यी कुनै पनि कुराहरू बुझेनन् २ र यो वचन उनीहस्तबाट लुकाइएका थिए, यसकारण भनिएका कुनै पनि कुराहरू उनीहस्तो समझमा आएन । 35 येशू यरीहो नजिक आउनुहाँ, एक जना दृष्टिविहीन मानिस बाटोको छेउमा बर्सी भिख मागिरहेको थियो । 36 त्यो बाटो भएर ठुलो भिड गइहेको कुरा सुनेर उसले सोध्यो, “यहाँ के हुँदै छ?” 37 तिनीहस्तले उसलाई भने, “नासरतका येशू यो बाटो भएर जाँदै हुनुहुन्छ ।” 38 त्यसपछि त्यो दृष्टिविहीन मानिसले चिच्चाउँदै भन्नो, “हे दाऊदका पुत्र येशू, ममाथि दया गर्नुहोस् ।” 39 भिडको अगिअगि हिँडिरहेका मानिसहस्तले त्यो दृष्टिविहीन मानिसलाई हकारेर चुप लाग्न भने, तर उसले झन् चर्को स्वरले कराउँदै भन्नो, “दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस् ।” 40 येशू टक्क उभिनुभयो र त्यस दृष्टिविहीन मानिस येशूको नजिक आयो, येशूले उसलाई सोध्युभयो, 41 “मैले तिमी निम्ति के गरेको तिमी चाह्न्छै?” उसले भन्नो, “प्रभु, म देख चाह्न्छु ।” 42 येशूले भन्नुभयो, “तिमी देखे भइ जाऊ । तिमो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” 43 तुरुन्तै उसले देख सक्यो र परमेश्वरको महिमा गर्दै उहाँलाई पछ्यायो । यो देखेर सबै मानिसहस्तले परमेश्वरको प्रशंसा गरे ।

19 येशू यरीहोमा प्रवेश गरेर त्यहाँबाट जाँदै हुनुहुन्थ्यो । 2 हेर, त्यहाँ जखायस नाउँ गरेका एक जना मानिस थिए । उनी कर उठनेहस्तका मुख्य र धनी मानिस थिए । 3 उनले येशू को हुनुहुन्छ भनी हेर्न कोसिस गरिरहेका थिए, तर भिडको कारणले गर्दा हेर्न सकेनन्, किनकि उनी होचा

थिए । 4 त्यसैले उनी भिडका मानिसहस्तलाई अगाडि दैडे र उहाँलाई हेर्नको लागि नेभाराको रुखमा चढे, किनभने येशू त्यही बाटो भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो । 5 जब येशू उनी भाइको ठाउँ नजिक आइपुनुभयो, उहाँले मास्तिर हेरेर भन्नुभयो, “जखायस छिटो ओर्लो आऊ, किनकि आज मलाई तिप्रो घरमा बस्नु छ ।” 6 त्यसैले उनी हतार-हतार ओर्लो आए र उहाँलाई खुसीसाथ स्नात गरे । 7 जब तिनीहस्त सबैले यो देखे, तब उनीहस्तले यसो भन्दै गनगन गर्न थाले, “उहाँ पापी मानिसकहाँ बस्नको लागि जानुभयो ।” 8 जखायस खडा भएर भने, “हेर्नुहोस प्रभु, मसँग भएका जे-जति छन् त्यसको आधा म गरिबहस्ताई दिनेछु र यदि मैले कसैलाई ठारे कसैबाट केही कुरा लिएको छु भने त्यसको चार गुणा किर्ता दिनेछु ।” 9 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “आज यो घरमा मुक्ति आएको छ, किनकि यिनी पनि अब्राहामका पुत्र हुन् । 10 किनकि मानिसका पुत्र हराएकाहस्ताई खोज्न र बचाउनको लागि आएका हुन् ।” 11 तिनीहस्तले यी कुरा सुन्दै गर्दा, उहाँले अर्को द्रृस्तान्त पनि भन्नुभयो, किनभने तिनीहस्त यरुशलामको नजिक थिए र तिनीहस्तले परमेश्वरको राज्य तुरन्तै देखा पर्न लागेको छ भन्ने सोचेका थिए । 12 त्यसकारण, उहाँले भन्नुभयो, “एउटा भलादमी मानिस आफ्नो राज्य प्राप्त गर्नको निम्ति एउटा टाढा देशमा गएर फर्की आउनलाई गए । 13 उनले आफ्ना दस जना नोकरलाई बोलाए र तिनीहस्तलाई दस सिक्का दिँदै भने, ‘म फर्की नआउँदासम्य यसलाई व्यापारमा लागाओ ।’ 14 तर उनका मानिसहस्तले घृणा गर्दै यसो भन्ने सन्देश दिएर दूतहरू पठाए, ‘यो मानिसले हामीमाथि शासन गरेको हामी चाहैदैनै ।’ 15 तब राज्य प्राप्त गरी फर्केर आएपछि उनले सिक्का पाएका नोकरहस्तलाई बोलाए र तिनीहस्तले व्यापारबाट कति आर्जन गरे भनेर जाने इच्छा गरे । 16 पहिलो नोकर उनको अगाडि आयो र भन्नो, ‘मालिक, मैले तपाईंको सिक्काबाट अरु दस सिक्का कमाएँ ।’ 17 ती भलादमी मानिसले त्यसलाई भने, ‘स्याबास, असल नोकर । तिमी धेरै सानो कुरामा विश्वासयोग्य भयो, त्यसकारण तिमीले दसवटा सहर अधिकार गर्नेछै ।’ 18 दोसो नोकर आयो र भन्नो, ‘मालिक, तपाईंको सिक्काबाट मैले पाँच सिक्का कमाएँ ।’ 19 ती भलादमी मानिसले त्यस नोकरलाई भने, ‘तिमीले पाँचवटा सहरमा राज्य गर्नेछै ।’ 20 अनि अर्को नोकर आयो र भन्नो, ‘मालिक, तपाईंको सिक्का यहाँ छ, जसलाई मैले कपडाभित्र सुरक्षितसाथ राखेको थिएँ ।’ 21 किनकि म डराँ, किनभने तपाईं कठोर मानिस हुनुहुन्छ । तपाईंले जे राख्नुभएको छैन, त्यो कुरा लिनुहुन्छ र जे छर्नुभएको छैन, त्यही कटनी गर्नुहुन्छ ।” 22 ती भलादमी मानिसले त्यसलाई भने, “तैं दुष्ट नोकर, म ताँलाई तेरो आप्ने वचनले न्याय गर्नेछु । जहाँ राखेको छैन त्यहाँबाट लिन खोज्ने र जहाँ छरेको छैन त्यहाँबाट कटनी गर्न खोज्ने म कठोर मानिस हुँ भनी ताँलाई थाहा थियो । 23 त्यसो भए, तैले मेरो सिक्का किन बैडुकमा राखिनस्, ताकि फर्की आउँदा व्याजसहित मैले यो रकम पाउने थिएँ? 24 ती भलादमी मानिसले त्यहाँ उभिएका मानिसहस्तलाई भने, “योसँग भएको सिक्का खोसेर जससँग दस सिक्का छ, त्यसलाई देओ ।” 25 तिनीहस्तले उसलाई भने, “मालिक उसलाई चाहैदै भन्ने ताँलाई थाहा थियो ।” 26 “म तिमीलाई भन्दछु, जससँग छ त्यसलाई अझै धेरै दिनेछ, तर जोसँग छैन, त्यससँग भएको पनि खोसिनेछ ।” 27 तर, मैले तिनीहस्तलाई शासन गरेको नचाहने मेरा यी शत्रुहस्तलाई यहाँ ल्याओ र मेरो अगाडि मारा ।” 28 यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि, उहाँ यस्तेलामतिर जानुभयो । 29 बेथफागे र बेथानियाबाट जैतून भनिने डाँडा नजिक पुग्नुभएपछि उहाँले आफ्ना दुई जना चेलालाई यसो भनेर पठाउनुभयो, 30 “नाजिकैको गाउँमा जाओ । त्यहाँ पस्दै गर्दा, तिमीहस्तले कोही पनि नचढेको एउटा बछेडो भेट्टाउनेछै । त्यसलाई फुकाओ र मकहाँ ल्याओ ।” 31 यदि कसैले तिमीहस्तलाई, “यसलाई किन फुकाँदै छाँ?” भनेर सोध्यो भन्ने यसो भन्नु, “प्रभुलाई यसको खाँचो छ ।” 32 पठाइएकाहरू गए र तिनीहस्तले येशूले भन्नुभएजस्तै बछेडो पाए । 33 तिनीहस्तले बछेडालाई फुकाल्दै गर्दा, त्यसका मालिकले तिनीहस्तलाई

भने, “तिमीहरूले यस बछेड़ालाई किन फुकाउँदै छौ?” 34 तिनीहरूले भने, “प्रभुलाई यसको खाँचौ छ।” 35 तिनीहरूले त्यसलाई येशूकहाँ ल्याए र तिनीहरूले त्यस बछेड़ामाथि आपना कपडाहार राखे र त्यसमाथि येशूलाई बसाले । 36 उहाँ जाँदै गर्नुहुँदा, तिनीहरूले बाटोमा कपडा ओछाया । 37 उहाँ जैतून डाँडाको ओरालोको नजिकै आइपुनुहुँदा, उहाँका चेलाहरूको ठुलो भिडले उहाँले गर्नुभएका शक्तिशाली कायहरू देखेको कारण आनन्दित हुँदै चक्रो स्वरले परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागे । 38 तिनीहरूले यसो भन्न लागे, “परमप्रभुको नाउंमा आउने राजा धन्यका हुन्! स्वर्गमा शान्ति र सर्वोच्चमा महिमा!” 39 त्यो भिडमा भाएका केही फरिसीहरूले उहाँलाई यसो भने, “गुरुज्यू तपाईंका चेलाहरू चुप बसून भनी हाप्काउनुहोस्।” 40 येशूले जवाफ दिए भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरू चुप लागे भने, यी दुङ्गाहरू नै कराउनेछन्।” 41 जब येशू सहरको नजिक पुग्नुभयो, उहाँ त्यसलाई देखेर यसो भन्दै रुनुभयो, 42 “यदि तैले यो दिनको बारेमा थाहा पाएको भए, तैलाई शान्ति दिने कुरालाई जानेको भए! तर अहिले यी कुराहरू तेरो नजरबाट लुकाइएका छन्। 43 किनकि तेरो लागि यस्ता दिनहरू आउनेछन्, जब तेरा शत्रुहरूले तेरो विश्वदाम वरिपरि पर्खाल निर्माण गर्नेछन् र तैलाई वेर्नेछन् र चाहैतिरबाट आक्रमण गर्नेछन्। 44 तिनीहरूले तैलाई र तेरा सन्तानलाई आक्रमण गरेर लडाउनेछन्; तिनीहरूले एउटा दुङ्गामाथि अर्को दुङ्गा छोड्नेछैनन, किनभने परमेश्वरले तैलाई बचाउनका लागि गर्नुभएका प्रयत्नलाई तैले बुझिन्स्। 45 येशू मन्दिरभित्र छिर्नुभयो र त्यहाँ व्यापार गरिरहेका मानिसहरूलाई यसो भन्दै खेद्नुभयो, 46 “यसो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर हुनेछ,’ तर तिमीहरूले त यसलाई डाँकुहरूको अड्डा बनाएका छौ।” 47 येशूले मन्दिरमा दिनहुँ शिक्षा सिकाउनुहन्थ्यो। मुख्य पुजारीहरू, शास्त्रीहरू र धार्मिक अगुवाहरूले उहाँलाई मार्न चाहन्थ्ये। 48 तर तिनीहरूले त्यसो गर्ने कुनै उपाय भेटाउन सकेनन्, किनभने मानिसहरूले उहाँको चवन ध्यानसित सुनिरहेका थिए ।

20 येशूले मन्दिरमा मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरनुहुँदा र सुसमाचार प्रचार गरिरहनुहुँदा, अगुवाहरूसित मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरू येशूकहाँ आए । 2 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीलाई बताऊ, कुन अधिकारद्वारा तिमी यी कामहरू गर्छौ? अथवा कसले तिमीलाई यो अधिकार दियो?” 3 उहाँले जवाफ दिएर भन्नुभयो, “म पनि तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न सोच्छु। 4 यूहन्नाको बप्तिस्माको बारेमा मलाई बताओ। यो स्वर्गबाट यिथो कि मानिसहरूबाट?” 5 उनीहरूले आपसमा भने, “यदि हामीले स्वर्गबाट भन्न्यै भने उसले यसो भन्ना ‘त्यसो भए तिमीहरूले उनलाई किन विश्वास गरेन?’ 6 तर यदि हामीले मानिसबाट हो भन्न्यै भने, ‘सबै मानिसले हामीलाई दुङ्गागाले हान्नेछन्, किनभने उनीहरूले यूहन्नालाई अगमवक्ता हो भनी विश्वास गरेका छन्।’ 7 यसकारण तिनीहरूले यसो भनेर उत्तर दिए, “त्यो कहाँबाट भयो भनी हामीलाई थाहा छैन।” 8 येशू लितीनीहरूले भन्नुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई मैले कुन अधिकारले यी कामहरू गर्छु भनी बताउँदिनँ।” 9 उहाँले मानिसहरूलाई यो दृष्टान्त भन्नुभयो, “एक जाना मानिसले दाखबारी लगाएर कामदारहरूलाई जिमा दिएर आफू लामो समयको लागि अर्को देशमा गए। 10 तोकिएको समयमा तिनीहरू आफ्नो हिस्साको फल दिउन् भनी तिनले आफ्नो एक जाना नोकरलाई ती कामदारहरूकहाँ पठाए। तर ती कामदारहरूले त्यसलाई पिटेर रिसो हात पठाइदिए। 11 तिनले अड्डे अर्को नोकरलाई पठाए, तर तिनीहरूले त्यसलाई पनि पिटेर बेइज्जत गरी रित्तै हात पठाए। 12 तिनले तेसो नोकरलाई पनि पठाए, तर तिनीहरूले त्यसलाई पनि घाँट्टे बनाएर निकाली दिए। 13 त्यसकारण, दाखबारीका मालिकले भने, ‘अब म के गरूँ? म आफ्नो प्यारो छोरालाई पठाउनेछु सायद उसलाई त तिनीहरूले आदर गलन् कि।’ 14 तर कामदारहरूले उसलाई देखेर आपसमा कुरा गरे, ‘यो त हक्कवाला हो। हामी यसलाई मारौं र

सम्पत्तिको हक हाप्रो हुनेछ।’ 15 अनि तिनीहरूले उसलाई दाखबारीको बाहिर लगेर मारे। अब दाखबारीका मालिकले तिनीहरूलाई के गर्लान्? 16 उनी आएर ती कामदारहरूलाई मारेछन् र दाखबारी अरुहरूलाई दिनेछन्।” यो सुनेर तिनीहरूले भने, “यस्तो कहिल्लै नहोस्।” 17 तर येशूले तिनीहरूलाई हेरुभयो र भन्नुभयो, “यो धर्मशास्त्रको भनाइको अर्थ के हो, ‘जुन दुङ्गालाई भवन निर्माण गर्नेहरूले इकार गरे त्यही नै कुनै-दुङ्गो बच्यो?’” 18 त्यस दुङ्गामाथि खस्ने हेरेक चकानाचुर हुनेछ, तर जसमाथि त्यो खस्छ त्यसले त्यसलाई धुलेपिठो पार्नेछ।” 19 त्यसकारण, शास्त्री र मुख्य पुजारीहरूले त्यति नै बेला उहाँलाई पक्रन खोजे। किनकि तिनीहरूलाई थाहा भयो कि उहाँले यो दृष्टान्त तिनीहरूको विश्वदर्श भन्नुभएको थियो। तर तिनीहरू मानिसहरूसंग डराउँथे। 20 तिनीहरूले मौका हेर्न लागे र येशूले भन्नुभएको कुरामा केही गलत साबित भए उहाँलाई फसाएर अधिकारीहरूको हातमा सुम्पदिने नियतले तिनीहरूले धर्म भई टोपल्ने जासुसहरूलाई उहाँकहाँ पठाए। 21 उनीहरूले उहाँलाई सोधे, “गुरुज्यू हामी जान्द्धाँ कि तपाईं ठिक बोल्नुहुँच र ठिक सिकाउनुहुँच र कसको पक्षपात गर्नुहुँन तर परमेश्वरको मार्गको सत्यता सिकाउनुहुँच। 22 हामीले कैसरलाई कर तिर्नु उचित छ कि छैन?” 23 येशूले उनीहरूको थूर्याईलाई बुझ्ने भन्नुभयो, 24 “मलाई एउटा सिक्का देखाओ, यसमा कसको नाम र चिर खोपिएको छ?” उनीहरूले भने, “कैसरको?” 25 उहाँले उनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसो भए जे कैसर को हो, कैसरलाई देओ र जे परमेश्वरको हो परमेश्वरलाई देओ।” 26 मानिसहरूको सामानुने उहाँले बोल्नुभएका कुरामा शास्त्री र मुख्य पुजारीहरूले उहाँलाई फसाउन सकेनन्। 1 उहाँको जवाफमा उनीहरू छक्क परे र केही पनि भन्न सकेनन्। 27 त्यसपछि मृतकहरूबाट पुनरुत्थान हुँदैन भन्ने सदूकीहरू उहाँकहाँ आए, 28 र उहाँलाई सोधे, “गुरुज्यू मोशाले हामीलाई लेखिदिएका थिए, कि कुनै मानिसको विवाहित दाजु निसन्तान भयो भने भाइले त्यसकी पत्नीलाई विवाह गरी दाजुको लागि सन्तान खडा गरिदिनुपर्छ। 29 सात भाइ थिए। जेठोले एउटी पत्नी ल्यायो र निसन्तान मन्यो 30 अनि माहिलाले पनि त्यसलाई विवाह गयो र निसन्तान मन्यो। 31 साहिंलाले पनि त्यसलाई विवाह गयो अनि त्यसरी नै ती सातै जाना निसन्तान मरे। 32 पछिबाट त्यो स्त्री पनि मरी। 33 यसकारण, मृतकबाट पुनरुत्थान हुँद्य त्यो स्त्री तिनीहरूमध्ये कसकी पत्नी हुनेछे? किनकि ती सातै जानाले त्यसलाई पत्नीको रूपमा लिएका थिए।” 34 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यस युगका मानिसहरू विवाह गर्नेछन् र विवाह गरेर पठाइन्छन्। (aiōn g165) 35 तर मृतकबाट जीवित भई उन्न र अनन्त जीवन प्राप्त गर्न योग्य ठहरिनेहरूले न विवाह गर्दछन् र त विवाह गरेर पठाइन्छन्। (aiōn g165) 36 तिनीहरू फेरि मर्देनन्, किनभने तिनीहरू स्वर्गदूत समान हुन् र पुनरुत्थानका सन्तान भएकाले परमेश्वरका सन्तान हुन्। 37 तर मृतकहरू जीवित भई उठेनेछन् भन्नेकुरा मोशाले पनि पोथाको विवरणमा परमप्रभुलाई अग्राहामका परमेश्वर, इस्हाकाका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर भनेर पुकार्दा देखाइदिए। 38 उहाँ मृतकहरूका परमेश्वर हुत्तुहुन्न, तर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुँच, किनकि सबै उहाँकै निमित जिउँद्धन्।” 39 अनि शास्त्रीहरूमध्ये कुनै-कुनैले भने, “गुरुज्यू तपाईंले सही जवाफ दिनुभयो।” 40 उनीहरू कसले पनि उहाँलाई फेरि प्रश्न सोध्ने आँट गरेनन्। 41 येशूले उनीहरूलाई भन्नुभयो, “झीष्ट दाऊदका पुत्र हुन् भनेर तिनीहरूले कसरी भन्दछन्? 42 किनकि भजनको पुस्तकमा दाऊद आफैले भन्दछन्, परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, ‘तिमी मेरो दाहिने हातपाटि बस, 43 जबसम्म म तिमा शत्रुहरूलाई तिमो पाउदान तुल्याउँदिनँ।’ 44 यसकारण, दाऊदले झीष्टलाई प्रभु भन्दछन् भने फेरि उनी कसरी दाऊदका पुत्र भए?” 45 सबै मानिसहरूले सुने गरी उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, 46 “शास्त्रीहरूदेखि होसियार रहो जो लामा वस्त्रहरूमा सजिएर बजारमा अभिवादन गरिएको मन पराउँछन् अनि सभाघर र भोजहरूमा प्रमुख स्थान चाहन्छन्। 47 तिनीहरूले विवाहरूको घर

हडप्पन् र लामो-लामो प्रार्थना गरेर देखाउँछन् । तिनीहरूले नै अझै ठुलो दण्ड पाउनेछन् ।”

21 येशूले माथि हेर्नुहुँदा धनी मानिसहरूलाई दानपत्रमा तिनीहरूका भेटीहरू हालेको देख्नुभयो । 2 उहाँले एक जना गरिब विधवाले दुई पैसा भेटी हालेको हेर्नुभयो । 3 यसैले, उहाँले भन्नुभयो, “साँच्यै म तिनीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरू सबैले भन्दा यस विधवाले बढी दिई ।” 4 यिनीहरू सबैले प्रेशस्तताबाट भेटीहरू दिए । तर यस विधवाले आफू गरिब भएर पनि, ऊ बाँचनका लागि जे-जति शियो सबै दिई ।” 5 अब कसैले मन्दिरको बारेमा भने, “दानहरू र सुन्दर-सुन्दर दुङ्गाहारूले सजाइएको हेर्नुहोस् ।” उहाँले भन्नुभयो, 6 “जसरी यी सबै थोकहरू तिनीहरू देख्नौ, यस्ता दिनहरू आउनेछन् जुन बेला एकमाथि अर्को ढुङ्गा रहनेछैन, सबै भक्तिनेछन् ।” 7 त्यसकारण, तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै सोधे, “गुरुज्यू यी कुराहरू कहिले हुनेछन्? र यी सबै घटनाहरू हुँदा के-कस्ता चिह्नहरू हुनेछन्?” 8 येशूले जावाप दिनुभयो, “होसियार रही ताकि तिनीहरू धोकामा नपर । धेरै जना मेरो नाउंमा यसो भन्दै आउनेछन्, ‘म उहाँ हुँ र समय नजिक आएको छ।’ तिनीहरू तिनीहरूका पछि नजाओ । 9 जब तिनीहरूले लडाई र ईङ्गागडाहरू सुन्नेछौ, तब भयभीत नहोओ, यी कुराहरू पहिले हुनेपर्छ, तर अन्त्य भने तुरुन्तै हुनेछन् ।” 10 तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “राज्य-राज्यको विरुद्धमा र देश-देशको विरुद्धमा उठनेछन् ।” 11 त्यहाँ धेरै भूकम्पहरू जानेछन्, १ धेरै ठाउँमा महामारी र अनिकालहरू हुनेछन् । त्यहाँ डरलाग्दा घटनाहरू हुनेछन् र आकाशमा ठुला-ठुला चिह्नहरू हुनेछन् । 12 तर यी सबै कुरा हुन अगाडि, तिनीहरूका हात तिनीहरूमाथि पर्नेछन् र तिनीहरूले तिनीहरूलाई सताउनेछन्, सभाघरमा सुम्पिनेछन् र इयालखानामा हाल्नेछन्, तिनीहरूलाई मेरो नाउंको कारण राजाहरू र हाकिमहरूका आगाडि ल्याउनेछन् । 13 यसले तिनीहरूको गवाहीका लागि अवसरित डो-याउनेछ । 14 त्यसकारण, तिनीहरूले बचाउको लागि के भन्ने भनेर अगिबाटै हृदयमा नसोच । 15 तिनीहरूका विरोधीहरूले सबै कुराको खण्डन गर्न नसकून भनेर म तिनीहरूलाई वचन र बुद्धि दिनेछु । 16 तर तिनीहरूलाई तिनीहरूका आमा बुबा र दाजुभाइहरू, नातेदारहरू र साथीभाइहरूले सुम्पिनेछन् र तिनीहरूमध्ये केही मृत्युका लागि सुम्पिनेछौ । 17 मेरो नाउंको खातिर सबैले तिनीहरूलाई धृणा गर्नेछन् । 18 तर तिनीहरूको शिरको एउटै कपाल पनि नष्ट हुनेछैन । 19 तिनीहरूको सहनशीलतामा तिनीहरूले प्राण प्राप्त गर्नेछौ । 20 जब तिनीहरूले यस्तलाई सेनाले धेरेको देख्नेछौ, तब त्यसको विनाश नजिके छ भनी जान । 21 तब यहूदियामा हुनेहरू पहाडहरूतिर भागून् र जो सहरको बिचमा छन् तिनीहरू सहर बाहिर भागून्, २ बाहिर हुनेहरू सहरभित्र नपसून् । 22 यी दिनहरू बदला लिने दिनहरू हुनेछन्, यसैले लेखिएका सबै कुराहरू पुरा हुनेछन् । 23 हाय ती दिनमा गर्वती र दूध चुसाउने स्त्रीहरू! त्यस देशमाथि महासङ्कष्ट आउनेछ, र ती मानिसहरूमाथि क्रोध आइपर्छ । 24 तिनीहरू तरावारले मारिएनेछन् र सबै देशहरूमा तिनीहरू कैदी भएर जानेछन्, र गैरयहूदीहरूको समय पुरा नभएसम्म गरैयहूदीहरूले यस्तलाई नै कैदी बनाएर राखेणेछन् । 25 सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूमा चिह्नहरू देखा पर्नेछन् । अनि समुद्रका गर्जनहरू र छालहरूलाई पृथ्वीमा भएका राष्ट्रहरू कब्जामा पर्नेछन् । 26 संसारमा आइपर्न लागेका घटनाहरूका आशङ्काले मानिसहरू मुर्छिए हुनेछन्, किनकि आकाशका शक्तिहरू डगमाउनेछन् । 27 त्यसपछि तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई ठुलो शक्तिर र महामहिमाका साथ बादलमा आइदै गरेको देखेणेछन् । 28 जब यी कुरा हुन आउनेछन्, उठ र आफ्ना शिरहरू ठाडो पारेर हेर, तिनीहरूको उदारको दिन नजिके छ ।” 29 येशूले उनीहरूलाई एउटा दृष्टान्त भन्नुभयो, “नेभाराको रुखलाई हेर र अरू सबै रुखहरूलाई पनि । 30 जब तिनीहरूले पालुवा फेरेको तिनीहरूले देख्नौ, तब गृष्म ऋतु नजिके छ

भनी तिनीहरू आफैले थाहा पाउनेछौ । 31 त्यसैले पनि, जब तिमीले यी थोकहरू भएको देखेछौ, परमेश्वरको राज्य नजिके छ भन्ने कुरा तिनीहरूले थाहा पाउनेछौ । 32 तिनीहरूलाई म साँचो भन्दछु, यी सबै कुराहरू पुरा नभन्जेलसम्म यो पुस्ता बित्रे जानेछन् । 33 सर्व र पृथ्वी टलेर जानेछ, तर मेरा वचनहरू कहिल्यै टल्लैछैन । 34 तर तिनीहरू आफै होसियार रहो । त्यसकारण तिनीहरूको हृदय विलास, मतवालापान र जीवनको चिन्ताले नभरियोस् । नत्रभने, त्यो दिन तिनीहरूमाथि अचानक आइपर्ला । 35 यसरी नै सारा पृथ्वी भरि जिउने हरेकमाथि त्यो पासोझाँ आइपर्नेछ । 36 तर हर समय सतर्क रहो, र हुन आउने सम्पूर्ण कुराहरूबाट उम्कनलाई बलियो हुन सक र मानिसका पुत्रका अगाडि खडा हुनलाई प्रार्थना गर्दै रहो ।” 37 दिउँसोको समयमा उहाँले नाम्दिरमा सिकाउनुहुँथ्यो र सँझामा उहाँ बाहिर जानुहुँथ्यो, र डाँडामा रात बिताउनुहुँथ्यो जसलाई जैतून भनिन्छ । 38 सबै मानिसहरू उहाँका कुरा सुन बिहानै नाम्दिरमा आउँथे ।

22 अखमिरी रोटीको चाड नजिक थियो, जसलाई निस्तार-चाड भनिन्छ । 2 मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई कसरी मार्ने भनी छलफल गरे, किनकि तिनीहरू मानिसहरूसँग डाराएका थिए । 3 बाह जनामध्ये एउटा यहूदा इस्क्रियोतमा शैतान पस्यो । 4 येशूलाई कसरी तिनीहरूकाहाँ सुम्पन सकिन्छ भन्ने बारेमा छलफल गर्न यहूदा मुख्य पुजारीहरू र कपानहरूसँगै गयो । 5 तिनीहरू खुसी भए र उसलाई पैसा दिन सहमत भए । 6 ऊ सहमत भयो र उसले उहाँलाई भिडबाट टाढा बनाएर तिनीहरूकाहाँ सुम्पने उचित अवसर खोज्यो । 7 अखमिरी रोटीको चाडको दिन आयो जुन दिन निस्तार-चाडको थुमा बलिदान चढाउन पर्थ्यो । 8 येशूले पत्रुस र यहून्नालाई यसो भनेर पठाउनुभयो, “जाआओ र हाप्रो निम्ति निस्तार-चाडको भोज तयार पार, ताकि हामीले खान सकौं ।” 9 तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “हामीले कहाँ तयार परेको तपाईं चाहाउनुहुँन्छ?” 10 उहाँले तिनीहरूलाई जावाप दिनुभयो, “सुन, जब तिनीहरू सहरभित्र पस्ताहाँ, तिनीहरूले एउटा पानीको गाग्रो बोकिहेको मानिस भेट्टाउनेछौ । ऊ जाने धरभित्र उनलाई तिनीहरूले पछाड्याओ । 11 तब घरको मालिकालाई भन, गुरुले तपाईलाई भन्नुहुँच, “पाहुना कोठा कहाँ छ, जहाँ मैले मेरा चेलाहरूसँग निस्तार-चाड खानेलुँ ।” 12 उनले तिनीहरूलाई एउटा ठुलो सजाइको माथिल्लो तलाको कोठा देखाउनेछन् । त्यहाँ तयारी गर “।” 13 त्यसैले, तिनीहरू गए र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नेहुँ हरेक थोक भेट्टाए । तब तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार पारे । 14 जब समय आयो, उहाँ प्रैरितहरूसँग बस्नुभयो । 15 तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले कष्ट भोग्नअगि तिनीहरूसँग निस्तार-चाड खाने ठुलो इच्छा गरेको छु । 16 किनभने म तिनीहरूलाई भन्दछु, यो परमेश्वरको राज्यमा पुरा नभएसम्म मैले फेरि खानेलैन ।” 17 तब येशूले कचौरा लिनुभयो, र जब उहाँले धन्यवाद दिनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यो लेतौ, र तिनीहरूका बिचमा बाँड ।” 18 किनकि म तिनीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य नआएसम्म म फेरि अड्यारुको फलको रस पिउनेलैन ।” 19 तब उहाँले रोटी लिनुभयो, र जब उहाँले धन्यवाद दिनुभयो, उहाँले रोटी भाँच्नुभयो, र तिनीहरूलाई यसो भन्दै दिनुभयो, “यो मेरो शरीर हो, जुन तिनीहरूका निम्ति दिइएको छ । मेरो सम्झनामा यो गर्ने गर ।” 20 भोज खानुभएपछि त्यसै गरी उहाँले कचौरा लिनुभयो र भन्नुभयो, “यो कचौरा मेरो रगतमा भएको नयाँ करार हो, जुन तिनीहरूका निम्ति बगाइन्छ ।” 21 तर ध्यान देओ । मलाई धोखा दिनेचाहिँ यही टेबलमा नै छ । 22 किनभने मानिसका पुत्र त निश्चय गरे अनुसार जानुपर्छ । तर त्यो मानिसलाई धिक्कार होस् जसद्वारा उनलाई विश्वासात गरिन्छ ।” 23 र तिनीहरूमध्ये कसले यो गर्ला भनी तिनीहरूबिच आँक्मा प्रश्न गर्न लागे । 24 तब तिनीहरूमध्ये को सबैभन्दा ठुलो भन्नेबारे तिनीहरूबिच झगडा उब्जियो । 25 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “गैरयहूदीहरूका राजाहरूले तिनीहरूमाथि प्रभुत्व जमाउँदछन्, र तिनीहरूमाथि अधिकार जमाउनेलाई

आदरणीय शासकहरू भनिन्छ । 26 तर तिमीहरूमा यस्तो हुनुहुँदैन । बरू, तिमीहरूमध्ये सबैभन्दा ठुलोचाहिँ सबैभन्दा सानोजस्तो होस् । 27 किनभने टेबलमा खान बस्ने कि वा सेवा गर्ने कुनचाहिँ ठुलो हो? टेबलमा खान बस्ने होइन र? तर म त तिमीहरूका बिचमा एक सेवा गर्नेजस्ते छु । 28 तर मेरो परीक्षामा निरन्तर मर्मसँग रहने तिमीहरू नै हो । 29 जसरी मेरा पिताले मलाई एउटा राज्य दिनुभएको छ, म तिमीहरूलाई एउटा राज्य दिन्छु । 30 मेरो राज्यमा तिमीहरूले मर्मसँग टेबलमा खान र पितन सक्नेछौ । र इसाएलका बाहै कुलको न्याय गरेर सिंहासनमा बस्नेछौ । 31 सिमोन, हे सिमोन, होसियार होऊ, शैतानले तिमीलाई हात पार्न खोल्यो ताकि उसले तिमीलाई गहुँलाई जस्तै निफन्न पन्न आओस् । 32 तर मैले तिम्रो निमित प्रार्थना गरेको छु, ताकि तिम्रो विश्वास नचुकोस् । तिमी फेरि फर्केपछि तिम्रा भाइहरूलाई बलियो बनाओ । 33 पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, म तपाईँसँग जेल र मृत्युसम्म जानको निम्नि तयार छु ।” 34 येशूले जवाफ दिनुभयो, “पत्रुस, म तिमीलाई भन्नु, तिमीले मलाई चिन्दिन भनेर तिन पटक इकाकर नगरेसम्म, यो दिन भाले बास्नेछैन ।” 35 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब मैले तिमीहरूलाई पैसाको थैलो, खेनेकुरा, वा जुत्ताहरूविना पठाउँदा, के तिमीहरूलाई केही कुराको खाँचो पर्यो?” र तिनीहरूले जवाफ दिए, “खाँचो परेन ।” 36 तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर अहिले जो सँग पैसाको थैली छ, उसलाई बोक्न देउ र खानेकुरा बोक्ने झोला पनि । जससँग तरवार छैन, त्यसले आफ्नो ओढ्ने बेचोस् र एउटा किनोस् । 37 किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, मेरो बारेमा जे लेखिएको छ त्यो पुरा हुनेछ, “उ उसलाई दुष्टलाई जस्तै व्यवहार गरिनेछ । किनकि मेरो बारेमा जे अगमवाणी गरिएको छ त्यो पुरा भझरेको छ ।” 38 तब तिनीहरूले भने, “प्रभु, हेनुहोसि! यहाँ दुईवटा तरवार छन् ।” र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो पर्याप्त छ ।” 39 भोजनपछि, येशूले प्रायः गर्नेजस्तै गर्नुभयो, उहाँ जैतून डाँडातिर जानुभयो, र चेलाहरूले उहाँलाई पछायाए । 40 जब तिनीहरू आइपुगे, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “प्रार्थना गर ताकि तिमीहरू परीक्षामा नपर ।” 41 उहाँ तिनीहरूबाट टाढा ढुङ्गा फ्याक्न सकिने ठाउँसम्म जानुभयो, र उहाँले ढुङ्गा टेक्रे प्रार्थना गर्नुभयो, 42 “हे पिता, यदि तपाईँ चाहनुहुँच भने, यो कवौरा मावट हटाइदिनुहोस् । तथापि मेरो इच्छा होइन, तर तपाईँको इच्छा पुरा होस् ।” 43 तब स्वर्गबाट एउटा स्वर्गदूत उहाँकाहाँ देखा परे र उहाँलाई शक्ति दिए । 44 पीडामा परेर पनि उहाँले जसिलो प्रकारले प्रार्थना गर्नुभयो, अनि उहाँका पसिना स्पातको ठुला-ठुला थोपाजस्ते भुँडामा खसिरेका थिए । 45 जब उहाँ प्रार्थना गरेर उठाउँभयो, उहाँ चेलाहरूस्कहाँ आउउँभयो, र तिनीहरूका दुःखको कारणले गर्दा तिनीहरूलाई निदाइहेका भेटाउनुभयो । 46 र उहाँले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “किन तिमीहरू निदाइहेका छै? उठ र प्रार्थना गर, ताकि तिमीहरू परीक्षामा पर्नु नपरेस् ।” 47 हेर, उहाँ बोलिरहनु हुँदा, बाहै जनामध्ये एउटा अर्थात् यहदाको अगुवाइमा एउटा भिड देखा पर्यो । ऊ येशूलाई चुम्बन गर्न उहाँको नजिक आयो, 48 तर येशूले उसलाई भन्नुभयो, “यहदा, के तिमीले मानिसका पुत्रलाई एउटा चुम्बनले विश्वासयात गर्दछै? ” 49 जब येशूको वरिपरि भाकाहरूले जे भझरेको थियो, त्यो देखे, तिनीहरूले भने, “प्रभु, के हामीले तरवारले प्रहर गर्नुपर्दछ? ” 50 तिनीहरूमध्ये एक जनाले प्रधान पुजारीको नोकरलाई प्रहार गरे, र उसको दाहिने कान काटिदिए । 51 येशूले भन्नुभयो, “यति नै हुन्देको ।” र उहाँले उनको कान छुनुभयो, र निको पार्नुभयो । 52 येशूले उहाँ विरुद्ध आउने मुख्य पुजारीहरू, मन्दिरको काठान र अगुवाहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू एउटा लुट्राको विरुद्धमा जस्तै तरवारहरू र लाठीहरू लिएर आउँछौ? ” 53 जब म तिमीहरूसँग मन्दिरमा दिनहुँ हुँदा, तिमीहरूले ममाथि हात हालेनै । तर यो तिमीहरूको समय र अन्धकारको अधिकारको समय हो ।” 54 तिनीहरूले उहाँलाई गिरफ्तार गरेर प्रधान पुजारीको घरभित्र ल्याए । तर

पत्रुसले टाढैबाट उहाँलाई पछाया । 55 त्यसपछि तिनीहरूले आँगनको बिचमा आगो बाले र सँगै बसे, पत्रुस तिनीहरूका बिचमा बसे । 56 पत्रुस आगोको उज्यालोमा बस्दा एउटी नोकरीले उनीतिर सोझी हेरेर भनी, “यी मानिस पनि उनीसँगै थिए ।” 57 तर पत्रुसले यसलाई इन्कार गर्दै भने, “नारी, म उहाँलाई चिन्दिनै ।” 58 केही बेरपछि अरु कसैले देखेर भन्यो, “तिमी पनि तिनीहरूमध्ये एक हो ।” तर पत्रुसले भने, “हे मानिस, म होइनै ।” 59 लगभग एक घण्टापछि अर्को मानिसले जिद्दी गर्दै भन्यो, “साँच्चै यी मानिस पनि उनीसँगै थिए, किनभने उनी पनि एक गालीलबासी हुन् ।” 60 तर पत्रुसले भने, “हे मानिस, तिमीले के भनिरहेछौ, म जान्दिनै ।” र उनले बाल्दै गर्दा भाले तुरन्तै बास्यो । 61 प्रभुले पत्रुसितर फर्केर हेर्नुभयो । र पत्रुसलाई उहाँले भन्नुभएको वचनलाई समझे, “भाले बास्नअगि तिमीले मलाई तिन पटक इन्कार गर्नेछौ ।” 62 पत्रुस बाहिर गएर धुरुधुरु रोए । 63 तब येशूलाई सुरक्षा दिने मानिसहरूले उहाँलाई गिज्याए र कुटे । 64 उहाँका आँखामा पट्टी बाँधेर, तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै सोधे, “भविष्यवाणी गर! तलाई कुट्टेको हो? ” 65 येशूको विरुद्धमा तिनीहरूले अरु धेरै कुराहरू बोले र उहाँलाई ईश्वर-निन्दाको दोष लगाए । 66 बिहान हुनेवितिकै, मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरू दुवै मानिसहरूका थर्म-गुहरहरू सँगै भेला भए । तिनीहरूले उहाँलाई परिषद्या लगे र 67 भने, “यदि तँ खीट होस भने हामीलाई भन्न ।” तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि मैले तपाईँहरूलाई भन्नुभयो, पनि तपाईँहरूले विश्वास गर्नुहुनेछैन, 68 र मैले तपाईँहरूलाई सोधै भने, तपाईँहरूले जवाफ दिनुहुनेछैन ।” 69 तर अहिलेबाट, मानिसका पुत्र प्रमेश्वरको शक्तिको दाहिने हातपट्टि विराजमान हुनेछ ।” 70 तिनीहरूले सबैले भने, “त्यसो भए के तँ परमेश्वरका प्रत्र होस्? ” र येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तपाईँहरू नै भन्नुहुन्छ, म उहाँ हुँ ।” 71 तिनीहरूले भने, “अब हामीलाई किन अझ साक्षीहरूको आवश्यक पर्छ र? किनभने हामी आफैले उसको आपैने मुख्याबाट सुनिसक्याँ ।”

23 तिनीहरूका सबै दल उठे, र येशूलाई पिलातसका सामु ल्याए । 2

तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै दोष लगाउन सुरु गरे, “हामीले यस मानिसलाई हाम्रो देश भाँडै गरेको, कैसरलाई कर तिन मनाही गरेको र ऊ आफैलाई खीट राजा भनेको भेटायाँ ।” 3 पिलातसले उहाँलाई यसो भन्दै सोधे, “के तिमी यदूरीहरूका राजा हो? ” येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “तपाईंले नै त्यसो भन्दै हुनुहुन्छ ।” 4 पिलातसले मुख्य पुजारीहरू र भिडलाई भने, “यी मानिसमा म कुनै पनि दोष भेट्दूँदिनै ।” 5 तर तिनीहरूले जबरवास्ती भनिरहेका थिए, “यसले गालीलाबाट सुरु गरेर सारा यहूदापरि यस ठाउँसम्म मानिसहरूलाई भडकाउदै छ ।” 6 त्यसकारण जब पिलातसले यो सुने, तब उनले उहाँ गालीली हुनुहुन्यो कि भनी सोधे । 7 जब उनले उहाँ त हेरोदको अधिकारमुनि हुनुहुन्छ भने थाहा पाए, उनले येशूलाई हेरोदकहाँ पठाए जो ती दिनहरूमा यस्तालेमा नै थिए । 8 जब हेरोदले येशूलाई देखे, उनी धेरै खुनी भए, किनकि उनले उहाँलाई धेरै अगाडिदेखि हेर्न इच्छा गरेका थिए । उनले उहाँको बारेमा धेरै कुराहरू सुनेका थिए र उहाँद्वारा केही आश्चर्यकर्महरू गरिएको हेर्न चाहन्थे । 9 हेरोदले येशूलाई धेरै शब्दहरूमा प्रश्न गरे, तर येशूले उनलाई कुनै पनि जवाफ दिनुभएन । 10 मुख्य पुजारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई जोडैदर दोष लगाउदै उभिएका भए । 11 हेरोदले आफ्ना सिपाहीहरूसँग मिली उहाँको अपमान गरे र उहाँलाई गिल्ला गरे अनि असल पोशाक पहिच्याएर येशूलाई पिलातसकहाँ फर्काइदिए । 12 हेरोद र पिलातस त्यस दिनदेखि एक-अकर्साँग साथी भए (त्यस अगि उनीहरू शत्रु थिए) । 13 तब पिलातसले मुख्य पुजारीहरू र शासकहरू र मानिसहरूको भिडलाई बोलाए, 14 र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यी मानिसलाई खराब काम गर्न मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्न व्यक्तिको रूपमा मक्हालै ल्यायौ, र हेर, तिमीहरूके सामुन्ने यी मानिसलाई मैले प्रश्न गरै । तर

तिमीहरूले लगाएको आरोपको दोष मैले यी मानिसमा भेटूइँ ।” 15 हेरेदले पनि दोषी भेटाएनन्, किनकि उनले हामीकहाँ फिर्ता पठाए । र हेर, यिनले मृत्युदण्ड पाठनेयोग्य कुनै काम गरेका छैनन् । 16 यसकारण म यिनलाई सजाय दिनेछु र छोडिदिन्छु ।” 17 अब चाढको समयमा पिलातसले यहूदीका निम्नि एक जना कैदीलाई छोडिदिनुपर्थ्यो । 18 तर तिनीहरू एकसाथ कराउँदै यसो भने, “यस मानिसलाई हाम्रा बिचाबाट हटाउनुहोस् र हाम्रा निम्नि बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् ।” 19 बारब्बा सहरमा विद्रोह र हत्याको कारण गर्दा इयालखानमा राखिएको एक मानिस थिए । 20 येशूलाई छोडेने इच्छा गरी फेरि पिलातसले तिनीहरूलाई सब्बोधन गरे । 21 तर तिनीहरूले चिच्चाउँदै यसो भने, “त्यसलाई कुसमा बिचाबाट हटाउनुहोस् र हाम्रा निम्नि बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् ।” 19 बारब्बा सहरमा विद्रोह र हत्याको कारण गर्दा इयालखानमा राखिएको एक मानिस थिए । 20 येशूलाई छोडेने इच्छा गरी फेरि पिलातसले तिनीहरूलाई सब्बोधन गरे । 21 तर तिनीहरूले चिच्चाउँदै यसो भने, “त्यसलाई कुसमा बिचाबाट हटाउनुहोस् र हाम्रा निम्नि बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् ।” 22 पिलातसले तेस्रो पटक तिनीहरूलाई भने, “किन, यो मानिसले के दुष्ट काम गरेको छ र? मैले यिनमा मृत्युदण्ड दिने कुनै दोष पाइँहै । यसकारण, यसलाई सजाय दिएर छोडिदिन्छु ।” 23 तर तिनीहरू उच्च स्वरमा येशूलाई कुसमा टाँगे माग गर्दै लागि परे । र पिलातसलाई उनीहरूका आवाजले विश्वस्त तुल्यायो । 24 त्यसकारण, पिलातसले उनीहरूका माग पुरा गरिदिने निर्णय गरे । 25 त्यसले तिनीहरूले माग गरेअनुसार पिलातसले बारब्बालाई छोडिए जसद्वारा सहरमा हत्या र आतङ्क भएको थियो, तर येशूलाई तिनीहरूको इच्छाअनुसार सम्पिदिए । 26 तिनीहरूले उहाँलाई टाढा लाजाउँदै गर्द गाउँबाट आउँदै गरेको कुरेनीका सिमोनलाई समातेर येशूलाई पछायाउँदै उहाँको कुस बोक्न लगाए । 27 मानिसहरूको एउटा तुलो भिड, उहाँका लागि विलाप गर्ने र दुःखित हुने स्त्रीहरूले पनि उहाँलाई पछायाइरहेका थिए । 28 तर तिनीहरूतिर फर्केर येशूले भन्नुभयो, “यूरश्लेमका छोरीहरू हो, मेरो लागि नरोऊ, तर आफै निम्नि र आफ्ना छोराछोरीहरूका निम्नि रोओ । 29 किनभने हेर, दिनहरू आउँदै छन् र तिनीहरूले भनेछन्, “हे बाँझीहरू, नज्ञामउने कोखहरू, दूध नचुसाउने स्तनहरू धन्यका हुन् ।” 30 त्यसपछि तिनीहरूले पाहाडहरूलाई भन्न थाल्नेछन्, ‘हामीमाथि खस,’ र डाँडाहरूलाई भन्नेछन्, ‘हामीलाई छोप ।’ 31 यदि रुख हरियो हुँदै तिनीहरूले यस्ता कुराहरू गर्न्छ भन्न, सुख्खा हुँदा के गर्नलन्? 32 उहाँसँगी अरु दुई जना अपराधीलाई पनि मृत्युदण्ड दिनलाई लगिएको थियो । 33 जब तिनीहरू खप्परे भन्ने ठाँउमा आए, त्यहाँ तिनीहरूले उहाँ र ती अपराधीहरूमध्ये एउटालाई उहाँको दायाँतर्फ र अकालाई बायाँतर्फ कुसमा टाँगे । 34 येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनभने तिनीहरूले के गर्दे छन् सो जान्दैनन् ।” र तिनीहरूले उहाँका वस्त्रहरू भाग गर्नलाई चिट्ठा हाले । 35 मानिसहरूले उभिएर हेरिरहेका थिए, जहाँ शासकहरूले पनि उहाँलाई यसो भन्दै गिल्ला हेरिरहेका थिए, “यो परमेश्वरको चुनिएको स्त्रीष्ट हो भने यसले अरूलाई त बचायो, अब आफैलाई बचाओस् ।” 36 अनि सिपाहीहरूले पनि सिर्का दिँदै यसो भनी गिल्ला गरे, 37 “यदि तिमी यहूदीहरूका राजा हो भने, आफैलाई बचाओ ।” 38 “यो यहूदीहरूका राजा हो भनी” त्यहाँ उहाँको माथि एउटा चिह्न पनि थियो । 39 कुसमा टाँगिएको एक जना अपराधीले उहाँको गिल्ला गर्दै यसो भन्न्यो, “के तिमी ख्रीष्ट होइना? हामीलाई र आफैलाई बचाऊ ।” 40 तर अर्कोले त्यसलाई हफ्काउँदै जवाफ दियो, “के त त परमेश्वरको डर मान्दैनसु, त आँकै यस्तो अवस्थामा छस्? 41 हामी वास्तवमा यहाँ न्यायोचित रूपले छौं, हामीले हाम्रो कामको उचित परिणाम पाइँदेका छौं । तर यी मानिसले त कुनै गल्ती काम गरेका छैनन् ।” 42 र उसले थायो, “येशू तपाईँ आफ्नो राज्यमा आउनुहुँदा, मलाई सम्झनुहोस् ।” 43 येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “साँच्चे म तिमीलाई भन्दछु, आजै तिमी मसैंगी स्वालिकोमा हुनेछो ।” 44 यो छैठौं घडीको बेला थियो, र नवौं घडीसम्म सारा देशभरि अन्धकारले ढाक्यो । 45 सूर्यले प्रकाश दिन छोड्यो । त्यसपछि मन्दिरको पर्दा बिचाबाट च्यातियो । 46 येशूले उच्च स्वरमा कराएर भन्नुभयो, “हे पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु । यसो भनेर उहाँले प्राण त्याग्नुभयो ।” 47 जब कप्तानले जे भइरहेको थियो सो देखे, उनले यसो

भन्दै परमेश्वरको महिमा गरे, “निश्चय नै यिनी एक धार्मिक मानिस थिए ।” 48 यस ताउमा आएका सबै भिडले त्यहाँ भएका घटनाहरूलाई देखेपछि तिनीहरू आफ्नो छाती पिट्टै फक्के । 49 तर उहाँका चिनाजानीका मानिसहरू र गालीलाबाट उहाँलाई पछाउने स्त्रीहरू टाढै उभिएर यी कुराहरू हेरिरहेका थिए । 50 हेर, त्यहाँ एक जना योसेफ नाँच गरेका मानिस थिए । तिनी महासभाका सदस्य थिए, जो एक असल र धार्मिक मानिस थिए । 51 (उनी तिनीहरूका निर्णय र क्रियाकलापसँग सहमत थिएनन), उनी यहूदिया सहर अरिमाथियाका थिए, जसले परमेश्वरको राज्यको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए । 52 यी मानिसले पिलातसकहाँ गएर येशूको शरीर मारे । 53 उनले तल लगे र सफा मलमलको कपडामा बेहर चटूनमा कापेर बनाइएको चिह्नमा राखे, जहाँ कहिल्यै कसैलाई राखिएको थिएन । 54 यो तयारीको दिन थियो, र विश्राम दिन सुरु हुने लागेको थियो । 55 गालीलदेखि पछायाउँदै आएका स्त्रीहरूले पनि चिह्नमा उहाँको शरीर कसरी राखिएको थियो, त्यसलाई हेरे । 56 तिनीहरू फक्के र सुगम्भित द्रव्य र अत्तरहरू तयार पारे । त्यसपछि आज्ञाअनुसार विश्राम दिनमा तिनीहरूले विश्राम गरे ।

24 हप्ताको पहिलो दिन सबैरै आफूले तयार गरेको सुगम्भित मसला लिएर उनीहरू चिह्नमा आए । 2 तिनीहरूले चिह्नमाबाट ढुग्गा हटाइएको भेट्टाएनन् । 4 जब तिनीहरू यस विषयमा अन्योलामा परिरहेका थिए, तुरुन्ते चम्किलोवस्त्र लगाएका दुई जना मानिस तिनीहरूको छेउमा उभिए । 5 ती स्त्रीहरू डरले भरिएर आफ्नो अनुहार भुँडीतर निहुराइरहेका थिए, तिनीहरूले स्त्रीहरूलाई भने, “किन तिमीहरूले जीवितलाई मृतकहरूका बिचमा खोज्दै?” 6 उहाँ यहाँ हुनुहुन, तर जीवित हुनुभएको छ! उहाँ गालीलामा हुनुहुँदा तिनीहरूलाई के भन्नुभएको थियो, सो सम्झ । 7 मानिसका पुत्र पापी मानिसहरूका हातमा सुम्पिनु र कुसमा टाँगिनु, र तेसो दिनमा फेरि जीवित हुन आवश्यक छ ।” 8 तब ती स्त्रीहरूले उहाँका वचनलाई सम्झे । 9 र चिह्नमाबाट फक्के, र ती सबै कुराहरू एघार जना र अरू सबैलाई बताइदिए । 10 अब मरियम मगदलीनी, योअन्ना, याकूबकी आमा मरियम र उनीहरूसँग अरु स्त्रीहरू पनि थिए र प्रेरितहरूलाई ती सबै कुराहरूको जानकारी गराए । 11 तर यो सन्देश प्रेरितहरूलाई बेकारको कुराजस्तो लगायो, र तिनीहरूले स्त्रीहरूको कुरामा विश्वास गरेनन् । 12 यथापि पत्रुस उठे, र चिह्नानिति दौडेर गए र निहेर भित्र हेर्दा सूर्यी कपडाको पट्टीलाई देखे । तब पत्रुस आश्चर्य चकित हुँदै के भएको होला भन्दै आफ्नो घोर तरफलागो । 13 हेर, तिनीहरू दुई जना त्यही दिन इम्माउस नाउं भएको गाउँतरि गाइराखेका थिए, जुन यस्तलेमाबाट साठी किलोमिटर टाढा थियो । 14 जे भएको थियो, ती सबै कुराको विषयमा तिनीहरूले एक-अर्कामा छलफल गरे । 15 तिनीहरू छलफल र एकसाथ प्रश्न गरिरहेका बेलामा येशू आँकै तिनीहरूको नजिक आउनुभयो र तिनीहरूसँगै जानुभयो । 16 तर तिनीहरूका आँखा उहाँलाई नचिन्ने बनाइएका थिए । 17 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू दुवै जना हिँडै गर्दा के को विषयमा कुरा गरिरहेका थियो?” उदास भएर तिनीहरू त्यहाँ उभिए । 18 तिनीहरूमध्ये क्लेओपास नाउं गरेका एक जनाले उहाँलाई जवाफ दिए, “यी दिनहरूमा यस्तलेमाय भएका कुराहरू थाहा नपाउने व्यक्तिके ते पताई मात्रै एक हुनुहुँच?” 19 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के कुराहरू?” तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “येशू नासरीसँग सम्बन्धित कुराहरू, जो एक अगमवत्ता हुनुहुँच्यो, सबै मानिसहरू र परमेश्वरको अगाडि काम र वचनमा शक्तिशाली हुनुहुँच्यो । 20 र कसरी मुख्य पुजारीहरू र हाम्रा शासकहरूले उहाँलाई दोष लगाएर मृत्युदण्ड दिए र उहाँलाई कुसमा टाँगे । 21 तर उहाँले नै इसाएलाई स्वतन्त्र गर्नुहोसे थियो भनी हामीले आशा राखेका थियाँ । र यी सबै कुराबाहेक, यी सबै कुरा हुन आएको आज तेसो दिन भइसक्यो । 22 तरै पनि, बिहान सबैरै उहाँको चिह्नमा गएर, हाम्रो समूहका केही स्त्रीहरू

हामीलाई आश्चर्य चकित पारेका छन् । 23 जब तिनीहरूले उहाँको शरीरलाई भेटाएनन्, तब यसो भन्दै तिनीहरू आए, तिनीहरूले स्वर्गदूतहरूको दर्शन पनि देखे जसले उहाँ जीवित हुनुभएको थियो भने । 24 हामीसँग भएका केही मानिसहरू चिह्नामा गए, र थाहा पाए कि स्त्रीहरूले भनेजस्तै भएको थियो । तर तिनीहरूले उहाँलाई देखेनन् ।” 25 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हे मूर्ख मानिसहरू र विश्वास गर्न सुस्त हृदय भएकाहरू हो, ती सबै कुराहरू अगमवक्ताहरूले बोलेका थिएनन् र?” 26 के ख्रीष्टले यी सबै कुराहरूमा दुख कष्ट भोग्न र उसको महिमामा प्रवेश गर्न आवश्यक थिएन र?” 27 तब मोशादेखि लिएर सबै अगमवक्ताहरूद्वारा सबै धर्मशास्त्रमा येशूको विषयमा भनिएका कुराहरू उहाँले तिनीहरूलाई व्याख्या गरिदिनुभयो । 28 तिनीहरू जुन गाउँतिर गझरहेका थिए, तिनीहरू त्यसको नजिकै पुन लाग्दा येशूले अझौं टाढा जानेजस्तै गरी व्यवहार गर्नुभयो । 29 तर तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै कर गरे, “हामीसँगी बस्नुहोस् किनकि सँझा परिसक्यो र लगभग दिन बितिसक्यो ।” त्यसैले, येशू तिनीहरूसँगै बस्न जानुभयो । 30 जब उहाँ तिनीहरूसँग खान बस्नुभयो, तब उहाँले रोटी लिनुभयो, आशिष् माग्नुभयो र यसलाई भाँचेर तिनीहरूलाई दिनुभयो । 31 तब तिनीहरूका आँखा खुले, र तिनीहरूले उहाँलाई चिने, र उहाँ तिनीहरूका दृष्टिबाट हराउँथयो । 32 तिनीहरूले एक अर्कोलाई भने, बाटोमा उहाँ हामीसँग बोल्नुहुदा उहाँले हामीलाई धर्मशास्त्र खोलिदिनुहुँदा के हामा हृदयभित्र जलन भइराखेको थिएन र?” 33 त्यसै घडी तिनीहरू उठे, र यस्तालेमाफा फर्के । तिनीहरूले एधार जना एक आपसमा र उनीहरूसँग भएकाहरू पनि जम्मा भइराखेको भेटाए, 34 तिनीहरूले भने, “प्रभु जीवित हुनुभएको रहेछ, र सिमोनकहाँ देखा पर्नुभएको रहेछ ।” 35 त्यसकारण, बाटोमा जे भएको थियो, ती कुराहरू तिनीहरूले बताए र कसरी येशूले रोटी भाँच्ने बेलामा तिनीहरूलाई आफूलाई प्रकट गर्नुभयो, सो पनि बताए । 36 जसरी तिनीहरूले ती कुराहरू भन्दै थिए, येशू आँफे तिनीहरूका विचमा उभिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् ।” 37 तर तिनीहरू भयभीत भए र डरले भरिए, र हामीले एउटा आत्मा देख्याँ भनी विचार गरे । 38 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “किन तिमीहरू दुःखित हुन्छो? किन तिमीहरूका हृदयमा प्रश्न उठाउँछो? 39 मेरा हात र खुट्टा हेर, त्यो म आँफे हुँ । मलाई छोएर हेर । किनकि आत्माको मासु र हड्डी हुँदैन, जसरी तिमीले मेरो शरीरमा भएको देखेका छौ ।” 40 जब उहाँले यो भनी सक्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना हातहरू र गोडा देखाउनुभयो । 41 तर तिनीहरू खुसीले पत्यार गर्न नसकी अचम्पित भझरहेकै बेला येशूले तिनीहरूलाई सोधुभयो, “तिमीहरूसँग केही खानेकुरा छ?” 42 तिनीहरूले उहाँलाई एउटा पकाएको माछा दिए । 43 येशूले त्यसलाई लिनुभयो, र तिनीहरूकै सामु खानुभयो । 44 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब म तिमीहरूसँग थिँ, मैले तिमीहरूलाई भनेको थिँ कि मोशाको व्यवस्था, अगमवक्ताहरूको पुस्तक र भजनसङ्ग्रहको पुस्तकमा लेखिएका सबै कुराहरू पुरा हुनेपर्छ ।” 45 तब तिनीहरूले धर्मशास्त्र बुझन सकून् भनेर उहाँले तिनीहरूको विवेक खोली दिनुभयो । 46 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसो लेखिएको छ, ख्रीष्टले कष्ट भोग्न, र तेसो दिनमा मृतकबाट जीवित भई उठ्नु आवश्यक छ । 47 र उहाँको नाउँमा यस्तालेमबाट सुरु गेरर सबै जातिहरूलाई पश्चात्ताप र पाप क्षमाको बारेमा प्रचार गर्नुपर्छ । 48 तिमीहरू यी कुराहरूका साक्षी छौ । 49 हेर, म मेरा पिताको प्रतिज्ञा तिमीहरूका लागि पठाउँछु, तर माथिबाट शक्ति प्राप्त नारेसम्म तिमीहरू यही सहरमा पर्खेर बस ।” 50 त्यसपछि तिनीहरू बेथानी नुपोसम्म उहाँले तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्नुभयो । उहाँले आफ्ना हातहरू उचालेर तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो । 51 त्यसपछि, जब उहाँले तिनीहरूलाई आशिष् दिए हुनुहुँथयो, उहाँ तिनीहरूलाई छोडेर स्वर्गातिर उचालिनुभयो । 52 त्यसैले, तिनीहरूले उहाँको आराधना गरे, र बडो आनन्दसाथ यस्तालेम फर्के । 53 तिनीहरू निरन्तर परमेश्वरलाई धन्यको भन्दै मन्दिरमा रहे ।

यूहन्ना

१ सुरुमा वचन हुनुहुन्थ्यो । वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो । अनि वचन नै परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो । २ उहाँ सुरुदेखि नै परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो । ३ सबै थोकहरू उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै पनि थोक उहाँविना बनिएन । ४ उहाँमा जीवन थियो, अनि त्यो जीवन सबै मानिसहरूका लागि ज्योति थियो । ५ ज्योति अन्धकारमा चम्किन्छ, अनि अन्धकारले यसलाई जितेन । ६ परमेश्वरबाट पठाइएका एक जना मानिस थिए, जसको नाउं यूहन्ना थियो । ७ उहाँद्वारा सबैले विश्वास गर्नु भनेर उहाँ ज्योतिको बारेमा गवाही दिन साक्षीको रूपमा आउनुभयो । ८ यूहन्ना ज्योति थिएनन्, तर ज्योतिको बारेमा गवाही दिन भनेर उनी आए । ९ उहाँ सबै मानिसहरूलाई ज्योति दिनुने र संसारमा आउनुने सत्य ज्योति हुनुहुन्थ्यो । १० उहाँ संसारमा हुनुहुन्थ्यो र संसार उहाँद्वारा नै बनियो, तर संसारले उहाँलाई चिनेन । ११ उहाँ आपनैहरूकहाँ आउनुभयो, तर उहाँलाई आपनैहरूले स्वीकार गरेनन् । १२ तर जितेले उहाँलाई स्वीकार गरे अर्थात उहाँको नाउंमा विश्वास गरे उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तानहरू हुने अधिकार दिनुभयो । १३ यिनीहरू न रगतले, न शारीरिक इच्छाअनुसार, न मानिसको इच्छाअनुसार नै जमेका थिए, तर परमेश्वरबाट जमेका थिए । १४ अनि वचन देहधारी हुनुभयो र हाप्रा विचामा बास गर्नुभयो । हामीले पिताबाट आउनुभएका एक मात्रको जस्तो अर्थात अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण महिमा देखाँ । १५ यूहन्नाले उहाँको बारेमा गवाही दिए, र ठुलो सोरले यसो भने, “मपछि आउनुनुने मम्भन्दा महान् हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ मम्भन्दा अगिदेखि नै हुनुहुन्छ भनी मैले भनेको व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्छ ।” १६ किनकि उहाँको पूर्णताबाट हामी सबैले अनुग्रहमाथि अनुग्रह पाएका छाँ । १७ किनकि व्यवस्था मोशाद्वारा दिइयो । अनुग्रह र सत्यताले येशु ख्रीष्टद्वारा आयो । १८ कसैले पनि परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेको छैन । पिताको छातीमा अडेस लाग्नुनुने एक मात्र परमेश्वरले उहाँलाई चिनाउनुभएको छ । १९ यहूदीहरूले यरुशलेमबाट पुजारीहरू र लेवीहरूलाई “तिमी को हौ?” भनी सोध्न पठाउदा यूहन्नाको गवाही यही हो । २० उनले खुला भएर भने, र इन्कार गरेनन्, तर जवाफ दिए, “म ख्रीष्ट होइनँ ।” २१ त्यसकारण, तिनीहरूले उनलाई भने, “त्यसो भए तिमी को हौ त? के तिमी एलिया हौ?” उनले भने, “होइनँ ।” २२ तब तिनीहरूले उनलाई भने, “तिमी को हौ, ताकि हामीलाई पठाउनेहरूलाई हामीले जेवाफ दिन सकै? तिमी आपनै बारेमा के भन्छौ?” २३ उनले भने, “म मरभूमिमा कराइरहेको एउटा आवाज हुँ । “परमप्रभुको निर्मित बाटो सोँझो बनाओ” जस्तो यशेया अगमवक्ताले भने ।” २४ ती पठाइएकाहरू फरिसीहरूबाटका थिए । २५ तिनीहरूले उनलाई सोधेर भने, “तिमी न ख्रीष्ट, न एलिया, न अगमवक्ता नै हौ भने किन बपिदिस्मा दिन्छौ?” २६ अनि यूहन्नाले तिनीहरूलाई यसो भनेर जवाफ दिए, “म पानीले बपिदिस्मा दिन्छु ।” तर तिमीहरूका माझमा तिमीहरूले नविनेको कोही खडा हुनुहुन्छ, २७ उहाँ जो मपछि आउनुहुन्छ, म उहाँको जुताको फित्ता खोल्न लायकको छैन ।” २८ यर्दनको पारिपृष्ठि बेथानियामा यी कुराहरू गरिएका थिए, जाँच्यूहन्नाले बपिदिस्मा दिइरहेका थिए । २९ अर्को दिन यूहन्नाले येशु आफूकहाँ आइरहनुभएको देखेर र भने, “हेर, संसारको पाप उठाइलानुहुने परमेश्वरका थुमा! ३० मपछि आउनुने मम्भन्दा महान् हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ मम्भन्दा अगिदेखि नै हुनुहुन्छ भनी मैले भनेको उहाँ नै हुनुहुन्छ । ३१ म उहाँलाई चिन्दिनथै, तर उहाँलाई इसाएलाहीरूप्रति प्रकट गराउन सकियोस भनी म पानीले बपिदिस्मा दिँदै आए ।” ३२ यूहन्नाले यसरी गवाही दिए, “मैले पवित्र आत्मा स्वर्गबाट ढुकुङ्गै ओलिरहनुभएको र उहाँमाथि बस्नुभएको देखै । ३३ मैले उहाँलाई चिन्दिनथै, तर पानीमा बपिदिस्मा दिन पठाउनुहुनेले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले जसमाथि पवित्र

आत्मा ओलिरहनुभएको र उहाँमाथि रहनुभएको देखौ, पवित्र आत्माले बपिदिस्मा दिनुने उहाँले नै हुनुहुन्छ ।” ३४ मैले देखेको, र उहाँ नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनेर गवाही दिएको कुू ।” ३५ फेरि अर्को दिन यूहन्नाले आपना दुई जना चेलासाँग उभिरहँदा, ३६ तिनीहरूले येशु त्यही बाटो भएर हिंडिरहनुभएको देखे, र यूहन्नाले भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा!” ३७ यी दुई चेलाले यूहन्नाले यसो भनेका सुने, र तिनीहरूले येशुलाई पछ्याए । ३८ तब येशूले तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याइरहेका देख्युभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ?” तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “रब्बी (जसको अर्थ हो, गुरु), तपाईं कहाँ बस्दै हुनुहुन्छ?” ३९ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आऊ अनि देखौ ।” तब उनीहरू आए र उहाँ कहाँ बसिरहनुभएको थियो भनी देखे । त्यस दिन तिनीहरू उहाँसाँग बसे, किनभने दसौं पहर हुन लागेको थियो । ४० यूहन्नाले भनेको सुन्ने र येशुलाई पछ्याउनेहरू यी दुई जनामध्ये एक जना सिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियास थिए । ४१ अन्द्रियासले आपना भाइ सिमोनलाई भेटाएर भने, “हामीले मसीह (जसलाई खीट भनिन्छ) लाई भेटाएका छाँ ।” ४२ उनले आपना भाइलाई येशूकहाँ ल्याए । अनि येशूले उनलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, “तिमी यूहन्नाका छोरा सिमोन हौ । तिमीलाई केफास (जसको अर्थ पत्रुस हो) भनिनेछ ।” ४३ अर्को दिन जब येशु गालीलातिर जान त्यस ठाउलाई छोडन चाहनुभयो, उहाँले फिलिपलाई भेट्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ ।” ४४ फिलिप बेथेसेदाका थिए जुन अन्द्रियास र पत्रुसको सहर थियो । ४५ फिलिपले नथानेलाई भेटे र उनलाई भने, “मोशाको व्यवस्थामा र अगमवक्ताहरूले लेखेका अर्थात् नासरतका योसेफका छोरो येशुलाई हामीले भेटाएका छाँ ।” ४६ नथानेलाले उनलाई भने, “के नासरतबाट कुनै असल कुरा आउन सक्छ र?” फिलिपले उनलाई भने, “आएर हेर!” ४७ येशूले नथानेलाई आफूकहाँ आइहेको देख्युभयो र उनलाई उनको बारेमा भन्नुभयो, “हेर, कुनै छल नभएका एक इसाएली!” ४८ नथानेलाले उहाँलाई भने, “तपाईं मलाई कसरी चिन्हुन्छ?” येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “फिलिपले बोलाउनुभन्दा पहिले तिमी नेभाराको रुखमुनि हुँदै न मैले तिमीलाई देखै ।” ४९ नथानेलाले जवाफ दिए, “रब्बी, तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ! तपाईं इसाएलका राजा हुनुहुन्छ!” ५० येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मैले तिमीलाई नेभाराको रुखमुनि देखै भनेको कारण, के तिमी मलाई विश्वास ग छौं? तिमीले योभन्दा तुला-तुला कुराहरू देखेछौ ।” ५१ येशूले भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, “तिमीहरू स्वर्ग उप्रिएको, अनि परमेश्वरका स्वर्गदूतहरू मानिसका पुत्रमाथि ओलिरहेका र उकिलरहेका देखेछौ ।”

२ तिन दिनपछि गालीलाको कानामा एउटा विवाह थियो, र येशूकी आमा त्यहाँ थिङ्नु । २ विवाहमा येशु र उहाँका चेलाहरूलाई निन्तो दिइएको थियो । ३ जब दाखमध्य सकियो, येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन्, “तिनीहरूसित दाखमध्य छैन ।” ४ येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे नारी, तपाईं किन मकहाँ आउनुहुन्छ? मेरो समय अझ आइसकेको छैन ।” ५ उहाँकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्, “उहाँले तिनीहरूलाई जे गर भन्नुहुन्छ, त्यही गर ।” ६ त्यहाँ यहूदी विधिअनुसार शुद्धिकरणको लागि हरेकमा झाँडै एक सय लिटर अटाउने छ वटा ढुकाका भाँडाहरू थिए । ७ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “भाँडाहरूमा पानी भर ।” त्यसैते तिनीहरूले पानी मुखसमै भरिदिए । ८ तब उहाँले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “अब अलिकित लगेर मुख्य व्यक्तिलाई देऊ ।” तिनीहरूले त्यसै गरे । ९ मुख्य व्यक्तिले दाखमध्य बनेको त्यो पानी चाखे, तर यो कहाँबाट आएको भन्ने उनलाई थाहा थिएन (तर पानी भन्ने नोकरहरूलाई थाहा थियो) । तब उनले दुलाहालाई बोलाए । १० र तिनीहरू भने, “हेरेक मानिसले असल दाखमध्य अझसम्म राखेका छाँ ।” ११ गालीलाको कानामा येशूले गर्नुभएको यो पहिलो चिह्न थियो, र उहाँले आपनो

महिमा प्रकट गर्नुभयो, अनि त्यसैले उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई विश्वास गरे । 12 यसपछि येशू, उहाँकी आमा, उहाँका भाइहरू, उहाँका चेलाहरू कर्फन्हुममा जारे, र त्यहाँ उनीहरू केही दिनसम्म बसे । 13 यहूदीहरूको निस्तार-चाड आउन लागेको थियो, र येशू यस्तश्लेम जानुभयो । 14 उहाँले त्यहाँ गोरहरू, भेडाहरू र परेवाहरू बेच्नेहरूलाई भेद्याउनुभयो, र पैसा साट्नेहरू पनि त्यहाँ बसिरहेका थिए । 15 त्यसकारण, उहाँले डोरीको कोरो बाटाएर भेडाहरू र गोरहरूसहित तिनीहरू सबैलाई मन्दिरबाट बाहिर खेद्नुभयो । उहाँले पैसा साट्नेहरूको पैसा छरपष्ट पारिदिनुभयो र तिनीहरूका टेबलहरू पल्टाइदिनुभयो । 16 परेवा बेच्नेहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, “यिनीहरूलाई यहाँका थारेका थिए । मेरा पिताको धरलाई बाजार बनाउन छोड ।” 17 उहाँका चेलाहरूले यस्तो लेखिएको कुरा समझे, “तपाईंको धरको जोसले मलाई जलाउँ ।” 18 तब यहूदीहरूका अधिकारीहरूले उहाँलाई प्रत्युत्तर दिए, र यसो भने, “तिमीले यी कुराहरू गरिरहेका हुनाले तिमीले हामीलाई के चिह्न देखाउँछा?” 19 येशूले जवाफ दिनुभयो, “यो मन्दिरलाई भक्तिकाओ र तिन दिनमा म यसलाई खडा गर्नेछु ।” 20 तब यहूदी अधिकारीहरूले भने, “यो मन्दिर बनाउन छायालिस वर्ष लाग्यो र तिमीले यसलाई तिन दिनमा बनाउने?” 21 तर उहाँले आफ्नो शरीरको मन्दिरबाट बाटाइहरूनुभएको थियो । 22 त्यसैले उहाँ मृत्युबाट जीवित भई उठ्नुहुँदा, उहाँले भन्नुभएको यो कुरा उहाँका चेलाहरूले समझे र तिनीहरूले धर्मसास्त्र र येशूले भन्नुभएको यो भनाइमाथि विश्वास गरे । 23 उहाँ निस्तार-चाडको अवधिभर यस्तश्लेममा हुनुहुँथ्यो । उहाँले गर्नुभएको चिह्नहरू देखिए र जानाले उहाँको नाउंमा विश्वास गरे । 24 तर येशूले तिनीहरूलाई भरोसा गर्नुभएन, किनभने उहाँले तिनीहरू सबैलाई चिन्नुहुँथ्यो, 25 किनकि मानिसको बारेमा उहाँलाई कसैले गवाही दिनुपर्देन्थ्यो, किनभने त्यसभित्रको छ भन्ने उहाँ जान्नुहुँथ्यो ।

3 अब त्यहाँ निकोदेमस नाउँ गरेका एक जना यहूदी अग्रवा थिए । 2 यी मानिस रात येशूकहाँ आए, र उहाँलाई भने, “गुरुज्य हामी जान्दछौं, कि तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएका एक जना शिक्षक हुनुहुँल्छ, किनकि तपाईंले गर्नुभएका यी चिह्नहरू परमेश्वर त्यससँग नभईकन कसैले पनि गर्न सक्दैन ।” 3 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही फेरि नजनिमासम्म, त्यसले परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन ।” 4 निकोदेमसले उहाँलाई भने “मानिस वृद्ध भएपछि कसरी जन्मन सक्छ? ऊ फेरि दोसो पल्ट उसकी आमाको गर्भमा पस्न, र जन्मन सक्दैन, सक्छ त? 5 येशूले जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही पनि पानी र आत्माबाट नजन्मेसम ऊ परमेश्वरको राज्यमा पस्न सक्दैन ।” 6 शरीरबाट जन्मेको शरीर हो, र पवित्र आत्माबाट जन्मेको आत्मा हो । 7 मैले तिमीलाई, “तिमी फेरि जन्मनुपर्छ भनेकोमा अचम्म नमान । 8 हावा जता चाहन्छ त्यतै बहन्छ; तिमीले यसको आवाज सु-चौँ; तर यो कहाँबाट आउँछ, र कतातिर गिरहेको छ तिमी जान्दैन । पवित्र आत्माबाट जन्मेका सबै त्यसै तुनुहुँन् ।” 9 निकोदेमसले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “यी कुराहरू कसरी हुन सक्छन्?” 10 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “के तिमी इसाएलका शिक्षक भएर पनि यी कुराहरू बुझ्दैनो? 11 साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कि हामी जे जान्दछौं, त्यहाँ भन्दौं, र हामीले जे देखेका छौं, त्यसैको गवाही दिन्छौं ।” 11 तपापनि तिमीलाई पृथ्वीको कुरा भैं भने तिमीलाई विश्वास गर्दैनो, यदि मैले स्वर्गका कुराहरू भन्ने भने तिमीले कसरी विश्वास गर्दैनो? 13 स्वर्गबाट ओर्लिआउनुभएका मानिसका पुत्रबाहेको कोही पनि स्वर्गमा उक्केको छैन । 14 जसरी माशाले उजाड-स्थानमा सर्पलाई उचाले, त्यसै गरी मानिसका पुत्र पनि उचालिनुपर्छ, 15 ताकि उहाँमा विश्वास गर्न सबैले अनन्त जीवन पाऊन् । (aiōnios g166) 16 किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एक मात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमा विश्वास गर्ने कोही पनि

नमरोसु, तर उसले अनन्त जीवन पाओस् । (aiōnios g166) 17 किनकि परमेश्वरले यस संसारलाई दण्ड दिन होइन, तर उहाँद्वारा संसारलाई बाचाउन आफ्ना पुत्र पठाउनुभयो । 18 उहाँमा विश्वास गर्ने दण्डित हैन्दैन, तर उहाँमा विश्वास नगर्ने अगि नै दण्डित भद्रसकेको छ, किनभने त्यसले परमेश्वरका एक मात्र पुत्रको नाउंमा विश्वास गरेको छैन । 19 न्यायको कारण यही हो: ज्योति संसारमा आउनुभएको छ, र मानिसहरूले ज्योतिभन्दा अन्धकारलाई नै रुचाए, किनभने तिनीहरूका कामहरू दुष्ट थिए । 20 किनकि दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई धृणा गर्छ, र त्यो ज्योतिर्तफ आँदैन, ताकि त्यसका कार्यहरू प्रकट नहोउन् । 21 तपापि सत्य काम गर्ने ज्योतिमा आउँछ, ताकि परमेश्वरमा गरिएका त्यसका कामहरू प्रकट होउन । 22 त्यसपछि येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदीयामा जानुभयो । त्यहाँ उहाँले तिनीहरूसँग केही समय बिताउनुभयो र बपित्स्मा दिनुभयो । 23 अहिले यूहन्नाले पनि सालीम नजिकैको एनोनमा बपित्स्मा दिइरहेका थिए, किनभने त्यहाँ धेरै पानी थियो । मानिसहरू उनीकहाँ आइहेका थिए, र तिनीहरूले बपित्स्मा लिदै थिए । 24 किनकि यूहन्ना यस बेलासम्म इयालखानामा परेका थिएनन् । 25 त्यहाँ यूहन्नाका केही चेलाहरू र एक जना यहूदीविच विधिवत शुद्धिकरणको विषयमा विवाद भयो । 26 तिनीहरू यूहन्नाकहाँ गए, तिनलाई भने “गुरुन्यू हेर्नुहोसु, यर्दम नदीको पारिपछि तपाईंसँग हुनुहुने र तपाईंले गवाही दिनुभएको व्यक्तिले बपित्स्मा दिइरहुनुभएको छ र तिनीहरू सबै उहाँकहाँ गइहेको छन् ।” 27 यूहन्नाले जवाफ दिए “मानिसलाई स्वर्गबाट नदिएसम्म त्यसले कुनै पनि कुरा प्राप्त गर्न सक्दैन । 28 तिमीहरू आफै गवाही दिन सक्छौ, कि मैले भन्ने, ‘म ख्याप्त होइँ,’ तर बस ‘म उहाँभन्दा अगि पठाइएको हुँ ।’ 29 दुलहीयाहिं दुलहाको नै हो । दुलहाको छेउमा खडा हुने र उहाँको आवाज सुन्ने साथी दुलहाको आवाज सुनेर धेरै आनन्दित हुँच । तब मेरो आनन्द पुरा हुनेछ । 30 उहाँ बढ्नुपछ र म घट्नुपछ । 31 माथिबाट आउदुने सबैभन्दा माथि हुनुहुँन्छ । जो पृथ्वीबाटको हो त्यो पृथ्वीकै हो, र त्यसले पृथ्वीका कुराहरू बोल्दछ । जो स्वर्गबाट आउनुहुँन्छ, उहाँ सबैभन्दा माथि हुनुहुँन्छ । 32 उहाँले जे देख्नु र सुनुभएको छ, त्यसको गवाही दिनुहुँच, तर उहाँको गवाही कसैले स्वीकार गदैन । 33 उहाँको गवाही ग्रहण गर्नेले परमेश्वर सत्य हुनुहुँच भन्ने पुष्टि गरेको छ । 34 किनकि परमेश्वरले जसलाई पठनुभएको छ, त्यसले उहाँको वचन बोल्छ । किनकि उहाँले पवित्र आत्मा नापतौल गरेर दिनुहुँन । 35 पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुँन्छ, र उहाँले सबै कुरा उहाँको हातमा दिनुभएको छ । 36 पुत्रा यिविश्वास गर्नेसँग अनन्त जीवन हुँच, तर पुत्रको आवाजा गर्नेले जीवन देखेउन, तर त्यसमाथि परमेश्वरको ग्रोथ पर्नेछ ।” (aiōnios g166)

4 अब जब यूहन्नाले भन्दा येशूले धेरै चेलाहरू बनाउँदै हुनुहुँथ्यो र बपित्स्मा दिई दुनुहुँथ्यो भनी फरिसीहरूले सुने भन्ने उहाँले थाहा गर्नुभयो, 2 (यद्यपि येशू आफैले बपित्स्मा दिई दुनुहुँथ्यो, तर उहाँका चेलाहरूले बपित्स्मा दिए थिए) 3 उहाँ यहूदिया छोडेर गालीलितर जानुभयो । 4 तर उहाँ सामरिया भएर जानु आवश्यक थियो । 5 त्यसैले, उहाँ याकूबले आफ्नो छोरा योसेफलाई दिएका जग्गाको टुक्रा नजिक रहेको सामरियाको सुखार भनिने एउटा सहरमा आउनुभयो । 6 त्यहाँ याकूबको इनार थियो । येशू आफ्नो यात्राले थाक्नुभयो र इनारको छेउमा बस्नुभयो । यो छेँठों थाँडीतिरको कुरा थियो । 7 एक जना सामरी स्त्री पानी लिन आइन् र येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पिउन थोै पानी देउ ।” 8 किनभने उहाँका चेलाहरू खानेकुरा किन्न सहरतिर गएका थिए । 9 त्यसपछि सामरी स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “तपाईं एक जना यहूदी भएर पनि म एउटी सामरी स्त्रीसँग कसरी पिउने कुरा माग्नुभएको?” किनकि यहूदीहरूले सामरीहरूसँग कुनै किसिमिको लेनदेन गर्दैनन् । 10 येशूले तिनलाई जवाफ दिउभयो, र भन्नुभयो, “यदि तिमीले परमेश्वरको वरदानलाई चिनेकी भए र ‘मलाई पिउन देउ’ भनिरहुनुहेलाई चिनेकी भए, तिमीले चाँही उनीसँग मान्ने थियो, र उनले तिमीलाई जिउँदै

पानी दिने थिए।” 11 स्त्रीले उहाँलाई जवाफ दिइन, “महाशय, तपाईंसित बालिटन छैन; इनार पनि गहिरो छ। अनि तपाईंसँग जिउँदो पानी कहाँ छ त? 12 के तपाईं हाप्रा पुर्खा याकूब भन्दा महान् हुनुहुन्छ जसले हामीलाई इनार दिनुभयो र उहाँ आँफैले पनि यही इनारबाट पानी पिउनुभयो र उहाँका सन्तानहरु र उहाँका गाईवस्तुहरु ले पनि पिए?” 13 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “हेरेक जसले यो पानी पिउँछ, त्यो फेरि तिखाउनेछ, 14 तर जसले मैले दिने पानी पिउँछ, त्यो फेरि कहिलै तिखाउनेछैन। बरु, मैले दिने त्यो पानी त्यसको अन्तस्करणमा अनन्त जीवनसम्मै उप्रिहरने पानीको मूल बन्नेछ।” (aiōn g165, aiōnios g166) 15 स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “महाशय, मलाई यो पानी दिनुहोस्, ताकि म फेरि तिखाउनेछैन र यहाँ पानी लिन आउनुपर्नेछैन।” 16 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिप्रो लोग्नेलाई बोलाउ, र यहाँ आऊ।” 17 स्त्रीले उहाँलाई जवाफ दिइन र भनिन्, “मेरो लोग्ने छैन।” येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो लोग्ने छैन भनी तिमीले साँचो भनेकी छाँच। 18 किनकि तिप्रा पाँच जना लोग्ने भद्दसकेका छन् र अहिले भएको पनि तिप्रो लोग्ने होइन। तिमीले भनेकी कुरो साँचो हो।” 19 स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “महाशय, तपाईं अगमवक्ता हुनुहुन्छ भनी म देख्छु। 20 हाप्रा पुर्खाहरुले यही पर्वतमा आराधना गरे, तर मानिसहरूले आराधना गर्नुपर्ने स्थान यस्थलेमै नै हो भनी तपाईंहरु भन्नुहुन्छ।” 21 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “हे नारी, मलाई विश्वास गर। समय आइहरेको छ, तिमीहरूले पितालाई न यो पर्वतमा न त यस्थलेमो नै आराधना गर्नेछौ। 22 तिमीहरूले जे जान्दैनौ, त्यसैको आराधना गर्छौ। हामी जे जान्दैछौ, त्यसैको आराधना गर्छौ, किनकि उद्धार यहूदीहस्ताबाट नै आउँछ। 23 तापानि, साँचा आराधकहरूले पितालाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्ने बेला आइहरेको छ र त्यो अहिले नै हो, किनकि पिताले आप्ना आराधकहरु हुन यस्ता मानिसहरूको खोजी गर्दै हुनुहुन्छ। 24 परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ र उहाँलाई आराधना गर्ने मानिसहरूले उहाँलाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नुपर्छ।” 25 स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “(ख्रीष्ट भनिने) मसीह आउँदै हुनुहुन्छ भने मलाई थाहा छ, जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई सबै कुरा बताउनुहोस्छ।” 26 येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीसँग कुराकानी गरिरहने, म उहाँ नै हुँ।” 27 त्यही बेला उहाँका चेलाहरू आइपुगे। उहाँ स्त्रीसित किन कुराकानी गर्दै हुनुहुन्थ्यो भनी तिनीहरु चकित भद्रहरेका थिए, तर “तपाईं के चाहनुहुन्छ?” वा “किन तपाईं त्यससँग कुराकानी गर्दै हुनुहुन्छ?” भनी कसैले पनि भनेन। 28 त्यसैले, ती स्त्रीले आप्नो छोडेर सहरतिर गढन र मानिसहरूलाई भनिन्, 29 “आओ, मैले गरेका सबै कुराहरू मलाई बताइदिनुहोसे मानिसलाई हेर। उहाँ नै ख्रीष्ट दुन सक्छ, हुन सक्दैन त?” 30 तिनीहरु सहरबाट उहाँकहाँ आए। 31 त्यसै बेला चेलाहरूले उहाँलाई यसो भन्दै अनुरोध गरिरहेका थिए, “रब्बी, खानुहोस्।” 32 तर उहाँले तिनीहरुलाई भन्नुभयो, “मसँग खानेकुरा छ जुन तिमीहरु जान्दैनौ।” 33 त्यसकारण, चेलाहरूले एक आपसमा भने, “उहाँलाई कुनै खानेकुरा कसैले ल्याएको छैन, ल्याएको छ र?” 34 येशूले तिनीहरुलाई भन्नुभयो, “जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँको इच्छा र उहाँको काम पुरा गर्नु नै मेरो खानेकुरा हो।” 35 अझ पनि चार महिना छ र त्यसपछि कट्टी गर्ने समय आउनेछ भनी के तिमीहरु भन्दैनौ? म तिमीहरुलाई भन्दै छु, हेर र खेतलाई देख, किनकि तिनीहरु कट्टीको निस्ति अगि नै पाकिसकेका छन्। 36 जसले कट्टी गर्दै, त्यसले ज्याला पाउँछ र अनन्त जीवनको निस्ति फल बदल्छ, ताकि छर्ने र कट्टी गर्ने सँगसँगै रमाउन सकून्। (aiōnios g166) 37 किनकि एउताले छर्छ र अर्काले कट्टी गर्दै भन्ने यो भनाइ यसैमा साँचो छ। 38 तिमीहरुले काम नगरेका कुरा कट्टी गर्न मैले तिमीहरुलाई पठाएँ। अरुहरूले काम गरेका छन्, र तिमीहरु उतीहरुका श्रममा प्रवेश गरेका छो।” 39 “मैले गरेका सबै कुरा उहाँले मलाई भन्नुभयो” भनी स्त्रीले दिएको गवाहीले गर्दा त्यस सहरमा बसोबास गर्न थेरै सामरीहरूले उहाँमा विश्वास गरे। 40 त्यसैले, जब सामरीहरु उहाँकहाँ आए, तिनीहरुले तिनीहरुसँग बस्ने

आग्रह गरे र उहाँ त्यहाँ दुई दिन बस्नुभयो। 41 उहाँको वचनको कारणले गर्दा थेरै जनाले विश्वास गरे। 42 तिनीहरुले ती स्त्रीलाई भने, “तिमीले भनेकी कारणले हामी विश्वास गर्दैनौ, किनकि हामी आँफैले सुनेका छाँ र हामी जान्दैछौ, कि उहाँ नै संसारका उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ।” 43 दुई दिनपछि उहाँ त्यहाँबाट गालील प्रस्थान गर्नुभयो। 44 किनकि येशू आँफैले घोषणा गर्नुभयो, कि अगमवक्तालाई उसको आफ्ने गाउँमा आदर गर्नेदैन। 45 जब उहाँ गालीलमा आउनुभयो, गालीलीहरुले उहाँलाई स्वागत गरे। यस्थलेमको चाडमा उहाँले गर्नुभएका सबै कुराहरुले देखेका थिए, किनकि तिनीहरु पनि चाडमा गएका थिए। 46 अब उहाँले पानीलाई दाखमध्यमा परिणत गर्नुभएको गालीलाको काना सहरमा उहाँ फेरि आउनुभयो। त्यहाँ एक जना राजकीय अधिकारी थिए जसको छोरा कर्फनमुमा बिरामी थिए। 47 जब येशू यहूदियाबाट गालील आउनुभएको तिनले सुने, तिनी येशूकहाँ गए र उहाँ आएर तिनका मर्द लागेका छोरालाई निको पारिदिनुहोस् भनी उहाँलाई बिन्नी गरे। 48 तब येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “चिह्नहरु र आश्चर्यकर्महरु नदेखेसम्म तिमीहरुले विश्वास गर्नेछैन।” 49 ती अधिकारिले उहाँलाई भने, “महाशय, मेरो छोरो मर्नुअगावै आउनुहोस्।” 50 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिप्रो छोरा बाँच्छ।” येशूले तिनलाई भन्नुभएको वचन तिनले विश्वास गरे, र तिनी आफ्नो बाटो लागे। 51 तिनी जाँदै गर्दा, तिनका छोरो जीवित भए भन्दै तिनका नोकरहरूले तिनलाई भेटे। 52 यसकारण, उसको सुधार करि बेलादेखि भएको थियो भनी तिनले तिनीहरुलाई सोधि। तिनीहरुले तिनलाई जवाफ दिए, “हिजो साँतौं घडीमा उसलाई ज्वरोले छोड्यो।” 53 त्यसपछि यो येशूले “तिप्रो छोरा बाँच्छ” भन्नुभएको घडी थियो भने ती बुबाले महसुस गरे। यसकारण तिनी र तिनका आफ्ना सम्पूर्ण घरानाले विश्वास गरे। 54 येशू यहूदियाबाट गालीलमा आउनुहुँदै उहाँले गर्नुभएको यो दोस्रो चिह्न थियो।

5 यसपछि यहूदीहरुको चाड थियो, र येशू यस्थलेम जानुभयो। 2

यस्थलेमको भेडा-ढोका नजिकै एउटा तलाउ छ जसलाई हिब्रूमा बेथस्दा भनिन्छ जसको छानासहितका पाँचवटा दलान छन्। 3 त्यहाँ तुलो सङ्ख्यामा बिरामीहरु, अन्धा, लडगाडा र पक्षाधातीहरु त्यो तलाउको नजिक पडिहेका थिए। (नोट: उत्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरुलाई यो पदावलीलाई हटाइएको छ) । 3 तिनीहरुले पानी छल्यालिकाएको पर्सिहरेका थिए। 4 (नोट: उत्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरुले पद ४ लाई हटाइएको छ) । ४ “परमेश्वरका स्वर्गादूत तल अर्लिएर पानीलाई कुनै समयमा हल्लाइदिन्थे र त्यो पानी छल्यालिकरहँदा जो पहिले पानीमा पस्थ्यो त्यसको जस्तोसुकै रोग भए तापनि निको भइहाल्थ्यो। ५ त्यहाँ अठितस वर्षदिनी रोगले ग्रसित भएको कुनै एक जना मानिस थियो। ६ जब येशूले त्यसलाई त्यहाँ पल्टिरहेको देख्नुभयो र उहाँले त्यो मानिस त्यहाँ थेरै समाप्तेदेखि रहेको थियो भनी महसुस गर्नुभयो, तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “के तिमी स्वस्थ हुन चाहन्छी?” ७ त्यो बिरामी मानिसले जवाफ दियो, “महाशय, पानी छल्यालिकदा मलाई पानीमा राखियिने मेरो कोही पनि छैन। म आउँदा मध्यन्दा अगि अर्को पसिहाल्छ।” ८ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ, आफ्नो चकटी लेउ, र हिँड।” ९ त्यो मानिस तुरुन्त निको भयो र त्यसले आफ्नो ओछ्यान उठायो, र हिँड्यो। अब त्यो विश्वामको दिन थियो। १० त्यसैले, यहूदीहरुले त्यो निको भएको मानिसलाई भने, “यो विश्वामको दिन हो, र तिमीलाई तिप्रो चकटी बोकेर हिँड्दै अनुमति छैन।” ११ त्यसले जवाफ दियो, “जसले मलाई स्वस्थ बनाउनुभयो, उहाँले नै मलाई तिप्रो चकटी उठाउ र हिँड।” १२ उनीहरुले त्यसलाई भने, “तिमीलाई तिप्रो यो उठाउ र हिँड भन्नुभयो।” १३ तापानि येशू सुट्कक गड्सकनुभएकोले जो निको भएको थियो, त्यसलाई उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भन्ने थाहा थिएन, किनकि त्यहाँ भिड लागेको थियो। १४ पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेटाउनुभयो, “हेर, तिमी स्वस्थ भएको छाँच।

। अब पाप नगर, ताकि तिमीमाथि योभन्दा झान् खराबी आइनपरोस् ।” 15 त्यो मानिस गयो र त्यसलाई स्वस्थ बनाउने येशू हुनुहुँदोरहेछ भनी त्यसले यहूदीहरूलाई बतायो । 16 अब यी कुराहस्का कारणले यहूदीहरूले येशूलाई सताए, किनकि उहाँले यी कुराहू विश्वामको दिनमा गर्नुभएको थियो । 17 येशूले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मेरा पिताले अहिले पनि काम गरिरहनुभएको छ र म पनि काम गरिरहेको छु ।” 18 यसले गर्दा यहूदीहरूले उहाँलाई झानै मार्न खोजे, किनकि उहाँले विश्वाम दिन मात्र तोड्युभएन, तर आफैलाई परमेश्वर समान तुल्याएर परमेश्वरलाई पिता भन्नुभयो । 19 येशूले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो, पिताले गरिरहनुभएको देखु बाहेक पुत्र आफैले केही गर्न सक्नैन, किनकि पिताले जो गरिरहनुभएको छ पुत्रले पनि त्यही कुराहू गर्छ ।” 20 किनभने पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुँच, र उहाँ आफूले गर्नुहुने सबै कुरा पुत्रलाई देखाउनुहुँच अनि उहाँले उनलाई यी कुराहूभन्दा पनि तुला कुराहू देखाउनुहोनेछ, ताकि तिमीहरू अचम्पित हुन सक । 21 किनकि पिताले जसरी मृतकलाई जीवित पार्नुहुँच, र तिमीहरूलाई जीवन दिनुहुँच, त्यसरी नै पुत्रले पनि जसलाई चाहन्छ त्यसलाई जीवन दिन्छ । 22 किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुँच, तर उहाँले न्याय गर्ने सबै काम पुत्रलाई दिनुभएको छ । 23 त्यसैले, तिमीहरूले पितालाई आदर गरेउँ, सबैले पुत्रलाई आदर गर्नेछन् । जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन, त्यसले उहाँलाई पठाउनुहोने पितालाई पनि आदर गर्दैन । 24 साँचो, साँचो, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुलाई विश्वास गर्छ त्यससँग अनन्त जीवन हुन्हुँ र त्यो दोषी ठहराइनेछैन, तर त्यो मृत्युबाट जीवनमा सरेको छ । (aiōnios g166) 25 साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्नु, समय आइरहेको छ र यो अहिले नै हो, जब मृतकहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुनेछन्, र ती सुनेहरू बाँचेछन् । 26 किनकि जसरी पिता आफैसँग जीवन छ, त्यसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि दिनुभएको छ, ताकि ऊ आफैसँग जीवन होस, 27 र पिताले पुत्रलाई न्याय गर्ने अधिकार दिनुभएको छ । किनकि ऊ मानिसका पुत्र हो । 28 यस कुरामा तिमीहरू अचम्प नमान, किनकि विहानमा हुनेहरूले उसको सोर सुने समय आइरहेको छ, 29 र तिमीहरू विहानबाट बाहिर आउनेछन्: असल गर्नुहरू जीवनको पुनरुत्थानको निम्ति र दुष्ट काम गर्नेहरू न्यायको पुनरुत्थानको निम्ति । 30 म आफैले केही गर्न सकिन्दैन । म जस्तो सुन्नु त्यस्त न्याय गर्छु र मेरो न्याय धार्मिक हुँच, किनकि मैले आप्नो इच्छा खोजिरहेको छैन, तर मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा खोजिरहेको छु । 31 यदि म आफैले आप्नै बारेमा गवाही दिने हो भने मेरो गवाही सत्य हुनुहोन्यो । 32 मेरो बारेमा गवाही दिनुहुने अको एक जना हुनुहुँच, र म जान्दछु, कि उहाँले मेरो विषयमा दिनुहुने गवाही सत्य हुँच । 33 तिमीहरूले यूहन्नाकाहाँ पठाएका छौ र उनले सत्य गवाही दिनेका छ । 34 तर मैले प्राप्त गर्न त्यो गवाही मानिसबाट आएको होइन । तिमीहरूलाई बचाइयोस् भनी म यी कुराहू भन्नु । 35 यूहन्ना बोलिरहेका र चम्पिकरहेका बत्ती थिए र तिमीहरू उनको ज्यातिमा केही क्षणका लागि आनन्द मनाउन तत्पर थियो । 36 तैपनि मसँग भएको गवाही त्योभन्दा पनि महान् छ, किनकि पिताले मलाई पुरा गर्न दिनुभएका कामहरू र मैले गर्ने कामहरूले नै मलाई पिताले पठाउनुभएको हो भन्ने गवाही दिन्छन् । 37 मलाई पठाउनुहोने पिता आफैले मेरो विषयमा गवाही दिनुभएको छ । तिमीहरूले नै उहाँको सोर सुनेका छौ न उहाँको रूप नै कहिल्ये देखेका छौ । 38 तिमीहरूमा उहाँको वचन रहेको छैन, किनकि उहाँले पठाउनुभएकोलाई तिमीहरूले विश्वास गरिरहेका छैन । 39 तिमीहरू धर्मशास्त्रमा खोज्दछौ, किनकि तिनमा तिमीहरूको निम्ति अनन्त जीवन छ भन्ने सोच्दछौ र यी नै धर्मशास्त्रहरूले मेरो विषयमा गवाही दिछ्न, (aiōnios g166) 40 र तिमीहरू जीवन पाउन मकहाँ आउन तत्पर छैन । 41 म मानिसहरूबाट प्रशंसा प्राप्त गर्दिन्, 42 तर म जान्दछु, तिमीहरू आफैमा परमेश्वरको प्रेम छैन । 43 म मेरा पिताको नाउँमा आएको छु, र तिमीहरू मलाई स्वीकार गर्दैनौ । यदि आफैनै नाउँमा अको कोही आउने हो भने तिमीहरूले त्यसलाई स्वीकार गर्छौ

। 44 एक अर्कोबाट प्रशंसा खोज्ने तर परमेश्वरबाट मात्र आउने प्रशंसा नखोज्नलाई तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ? 45 पिताको सामु तिमीहरूलाई म आफैले दोष लगाउँछु भन्ने तिमीहरू नसोच । तिमीहरूले आशा राखेका मोशाले नै तिमीहरूलाई दोष लगाउँछन् । 46 यदि तिमीहरूले मोशामा विश्वास गर्थ्यौ भने तिमीहरूले ममा पनि विश्वास गर्ने थियो, किनकि उनले मेरो विषयमा लेखे । 47 यदि तिमीहरूले उनले लेरेका कुराहरूमा विश्वास गर्दैनौ भने तिमीहरूले मेरो वचनमा कसरी विश्वास गर्छौ र?”

6 यी कुराहरूपछि येशू गालील सम्मुद्र अर्थात् तिबेरियास समुद्रको पारिपट्टि जानुभयो । 2 एउटा तुलो भिडले उहाँलाई पच्छायाइरहेको थियो, किनकि बिरामी मानिसहरूमा उहाँले गरिरहनुभएको चिह्नहरू तिमीहरूले देखेका थिए । 3 येशू पर्वतमाथि जानुभयो, र त्यहाँ उहाँका चेलाहरूसँग बस्नुभयो । 4 (यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिके थियो ।) 5 येशूले माथितिर हेर्नुभयो र एउटा तुलो भिड आफूतार्फ आइरहेको देखाउपयो, अनि उहाँले फिलिपलाई भन्नुभयो, “यिनीहरूको लागि खानलाई रोटी किन्न हामी कहाँ जाने?” 6 (तर येशूले फिलिपलाई जाँच यसो भन्नुभएको थियो, किनकि उहाँ आफैले के गर्न गइरहनुभएको थियो सो उहाँ आफैलाई थाहा थियो ।) 7 फिलिपले उहाँलाई जवाफ दिए, “दुर्ई स्वयं चाँदीका सिक्काको रोटी पनि होकरलाई थारै-थारै दिनलाई पर्याप्त हुँदैन ।” 8 चेलाहरूमध्ये एक जना सिमोन पत्रुसका भाइ अनिद्यासले येशूलाई भने, 9 “यहाँ एक जन केटोसँग जाकौ पाँचवटा रोटी र दुखिटा माछा छन्, तर यत्ति धेरेका बिचमा यी कति नै हुन्छन् र?” 10 येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लगाऊ ।” (त्यस ठाउँमा धेरै धाँस थियो ।) त्यसैले झाँपै पौर्व खाजार जस्ति सङ्ख्यामा मानिसहरू बसे । 11 तब येशूले रोटी लिनुभयो र धन्यवाद चढाउनुभएपछि उहाँले त्यहाँ बसेकाहरूलाई तिमीहरूले चाहे जाति दिनुभयो र उहाँले माछा पनि त्यसी गर्नुभयो । 12 जब मानिसहरू भर पेट भए, उहाँले आपना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “बाँकी रहेका टुक्रा-टाक्री सबै बटुल, ताकि कुनै पनि थोक खेर नजाओस् ।” 13 यसैले तिमीहरूले बटुले, र पाँचवटा जाकौ रोटीबाट बाँकी रहेका टुक्रा-टाक्री अर्थात् तिमीहरूले स्खाएर बचेका टुक्राहरू बाह्न डाला भरे । 14 जब मानिसहरूले उहाँले गर्नुभएको यी चिह्नहरू देखे, तिमीहरूले भने, “उहाँ साँचौ यो संसारमा आउनुपर्ने अगमवक्ता हुनुहुँच ।” 15 जब उहाँलाई पक्रेर बलजफतीसँग राजा बनाउन तिमीहरू आउन लागेका थिए भन्ने उहाँले महसुस गर्नुभयो, उहाँ फेरि पनि एकलै डाँडातार्फ लाम्नुभयो । 16 जब साँझा पन्यो, उहाँका चेलाहरू समुद्रित झरे । 17 तिमीहरू एउटा डुङ्गामा चढे, र समुद्रको पारि करफन्हुमामा गइरहेका थिए । यस बेला अँध्यारो भइसकेको थियो र अङ्गासम्म पनि येशू तिमीहरूकहाँ आउनुभएको थिएन । 18 र तुलो अँधीबेहरी चलिरहेको थियो र समुद्रका छालहरू उल्दै थिए । 19 जब तिमीहरू दुङ्गाखिएर र करिब पाँच किलोमिटर टाढा पुगेका थिए, तिमीहरूले येशूलाई समुद्रमा हिंडिरहनुभएको र उहाँ डुङ्गाको नजिक आइरहनुभएको देखे, अनि तिमीहरू डाराए । 20 तर पनि उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “म नै हुँ नडराओ ।” 21 तब तिमीहरू उहाँलाई डुङ्गामा ल्याउन तत्पर भए, र डुङ्गा जमिनमा तुरुन्तै पुग्यो जहाँ तिमीहरू गइरहेका थिए । 22 अर्को दिन, समुद्रको पारिपट्टि उभिरहेको भिडले त्यहाँ त्यो एउटा डुङ्गाबाहेक अरु कुनै पनि डुङ्गा थिएन, र त्यसमा येशू उहाँका चेलाहरूसँग नचहूनुभएको र उहाँका चेलाहरू मात्रै त्यहाँबाट गएका थिए भन्ने देखे । 23 तापनि प्रभुले धन्यवाद चढाएर तिमीहरूले रोटी खाएका नजिकैको ठाँच तिबेरियासबाट आएका केही डुङ्गाहरू त्यहाँ थिए । 24 जब त्यस भिडले न येशू न उहाँका चेलाहरू नै त्यहाँ थिए भन्ने कुरा पत्ता लगाए, तिमीहरू आफै डुङ्गा चढे र येशूलाई खोज्दै करफन्हुमातिर गए । 25 तिमीहरूले उहाँलाई त्यस समुद्रको पारिपट्टि उभेपछि उहाँलाई भने “रब्बी, तपाईँ यहाँ कहिले आउनुभयो?” 26 येशूले तिमीहरूलाई यसो भन्ने र जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो, तिमीहरूले चिह्नहरू देखेको कारणले तिमीहरूले

मलाई खोजेका होइना, तर तिमीहरूले केही रोटी खाएर अधाएकाले गर्दा हो । 27 नष्ट हुने खानाको निमिति काम नगर, तर मानिसका पुत्रले तिमीहरूलाई दिने अनन्त जीवनसम्म रहने खानाको निमिति काम गर, किनकि परमेश्वर पिताले आफ्नो मोहोर उहाँमा लगाउनुभएको छ ।” (aiōnios g166) 28 तब तिनीहरूले उहाँलाई भने, “परमेश्वरका कामहरू गर्न हामीले के गर्नुपर्छ?” 29 येशूले जवाफ दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको काम यही हो: उहाँले पठाउनुभएकोलाई तिमीहरूले विश्वास गर्न ।” 30 यसैले तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंले कस्तो किसिमको चिह्न गर्नुहोले, ताकि हामीले देख्न र तपाईंलाई विश्वास गर्न सक्नै? तपाईंले के गर्नुपर्छ?” 31 हामा पिताहरूले मध्यभूमिमा मन्न खाए । यस्तो लेखिएको छ, ‘उहाँले तिनीहरूलाई खानाको निमिति स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो ।’ 32 तब येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो स्वर्गबाट तिमीहरूलाई रोटी दिने मोशा थिएनन, तर स्वर्गबाट तिमीहरूलाई साँचो रोटी दिनुहरूने मेरा पिता हुन्हुङ्छ ।” 33 किनकि परमेश्वरको रोटी त्यही हो, जो स्वर्गबाट आउँ र संसारलाई जीवन दिँदछ ।” 34 यसैले तिनीहरूले उहाँलाई भने, “महाशय, हामीलाई यो रोटी सदैव दिनुहोस् ।” 35 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म जीवनको रोटी हुँ, जो मकहाँ आउँ त्यो कहिलै भोकाउनेछैन ।” 36 तर वास्तवमा तिमीहरूले मलाई देखेका छै भनी मैले तिमीहरूलाई भन्ने र पनि तिमीहरू विश्वास गर्छ त्यो कहिल्यै तिखाउनेछैन । 37 तर वास्तवमा तिमीहरूले मलाई देखेका छै भनी मैले तपाईंसँग छ । (aiōnios g166) 38 पिताले मलाई दिनुभएका सबै मकहाँ आउनेछन् र जो मकहाँ आउँ म निश्चय नै त्यसलाई बाहिर फ्याँक्नेछैन । 39 किनकि म स्वर्गबाट आएको छु, मेरो आफ्नो इच्छा पुरा गर्नलाई होइन, तर मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा पुरा गर्नलाई हो । 39 र मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा यही हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएका सबैमध्ये एक जना पनि मैले नापुँसाँक, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारँ । 40 किनकि मेरा पिताको इच्छा यही हो, कि पुत्रलाई देखे र उहाँमा विश्वास गर्ने सबैले अनन्त जीवन पाउन् र अन्तिम दिनमा तिनीहरूलाई म जीवित पारँ ।” (aiōnios g166) 41 तब यहूदीहरूले उहाँको बारेमा गनगन गरे, किनकि उहाँले यसो भन्नुभएको थियो, “म स्वर्गबाट आएको रोटी हुँ ।” 42 तिनीहरूले भने, “के यिनी योसेफका पुत्र येशू होइन्, जसका बुबा र आमालाई हामी चिन्छौ? तब ‘म स्वर्गबाट आएको हुँ भनी अहिले यसले कसरी भन्न सक्छ?’” 43 येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू माझ गनगन गर्न छोड ।” 44 मलाई पठाउनुहोने पिताले नखिँचेसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्कैन र त्यसलाई अन्तिम दिनमा म जीवित पारेन्नु । 45 अगमवक्ताहरूका पुस्तकहरूमा यस्तो लेखिएको छ, ‘सबैलाई परमेश्वरद्वारा सिकाउनेछ ।’ जसले सुनेका छन् र पिताबाट सिकेका छन्, सबै मकहाँ आउनेन् । 46 परमेश्वरबाट आएकाले बाहेका कसैले पनि परमेश्वरलाई देखेको छैन, उसैले पितालाई देखेको छ । 47 साँचो, साँचो, जसले विश्वास गर्छ, त्यससँग अनन्त जीवन हुङ्छ । (aiōnios g166) 48 म जीवनको रोटी हुँ । 49 तिमीहरूका पिताहरूले मध्यभूमिमा मन्न खाए, र तिनीहरू मरे । 50 यो नै स्वर्गबाट आएको रोटी हो, ताकि एक व्यक्तित्वले यसको केही भाग खाओस्, र त्यो नमरोस् । 51 स्वर्गबाट आलिंआएको जीवित रोटी म नै हुँ । यदि कसैले यो रोटीको केही भाग खान्छ भने, त्यो सदासर्वदा जिउनेछ । मैले दिने रोटी संसारको जीवनको निमिति दिने मेरो देह नै हो ।” (aiōnios g165) 52 यहूदीहरू रिसाए र यसो भनेर वादविवाद गर्न थाले, “यो मानिसले कसरी हामीलाई उसको देह खान दिन सक्छ?” 53 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँचो, साँचो, तिमीहरूले मानिसका पुत्रको देह नखाएसम्म र उसको रगत नपिएसम्म, तिमीहरू आफैमा जीवन हुनेछैन ।” 54 मेरो शरीर खाने र रगत पिउनेसँग अनन्त जीवन हुङ्छ र त्यसलाई अन्त्यको दिनमा म जीवित पारेन्नु । (aiōnios g166) 55 किनकि मेरो देह साँचो खाना हो, र मेरो रगत साँचो पिउने कुरा हो । 56 मेरो देह खाने र मेरो रगत पिउने ममा रहन्छ, र म त्यसमा रहन्छु । 57 जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभयो र म

जसरी पिताको कारणले जिउँछु, यसरी नै मलाई खाने पनि मेरो कारणले जिउनेछ । 58 स्वर्गबाट आलिंआएको रोटी यही हो, जुन पिताहरूले खाएर मरेजस्तो होइन । यो रोटी खाने सदासर्वदा जिउनेछ ।” (aiōnios g165) 59 तर येशूले यी कुराहरू कफर्नहुमको सभाघरमा सिकाइरहनुहुँदा भन्नुभयो । 60 यो सुने जति उहाँका धेरै चेलाहरूले भने, “यो एट्रा कठिन शिक्षा हो, यसलाई कसले स्वीकार गर्न सक्छ?” 61 उहाँका चेलाहरू यसमा गनगन गरिरहेका थिए भन्ने कुरा येशूले थाहा पाउनुभएकोले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यसले तिमीहरूलाई अप्रसन्न तुल्याउँछ?” 62 त्यसो भए यदि तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई पहिला भएकैतिर गइहरेका देखा भने नि? 63 जीवन दिनुहुने त आत्मा नै हुनुहुङ्छ, देहले त कुनै पानि लाभ दिँदैन । मैले तिमीहरूलाई बोलेका वचनहरू आत्मा हुन् र तिनीहरू जीवन हुन् । 64 तैपनि तिमीहरूमध्ये कति जनाले विश्वास गर्ननै ।” किनकि क-कसले विश्वास गर्नेन्थे र उहाँलाई थोका दिने को हो भन्ने येशूलाई सुन्दरेखि नै थाहा थियो । 65 उहाँले भन्नुभयो, “यही कारणले पिताले उम्लाई नदिएसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्कैन भनी मैले तिमीहरूलाई भन्नै ।” 66 यसले गर्दा उहाँका धेरै जना चेलाहरू गए र उहाँसँग कहिलै थाहा थियो । 67 तब येशूले ती बाह जनालाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई जान चाहैदैनै, चाहैचौ त?” 68 सिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “प्रभु, हामी कसकहाँ जानु? अनन्त जीवनको वचन तपाईंसँग छ ।” (aiōnios g166) 69 र हामीले विश्वास गरेका थोकौं र तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुङ्छ भनी हामीले जानेका छौं ।” 70 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू बाह जनालाई मैले नै चुनेको होइँ, र पनि तिमीहरूमध्ये एक जनाचाहिं दुष्ट छ?” 71 अब उहाँले सिमोन इस्कारियोतका छोरा यहूदाको बारेमा भन्नुभएको थियो, किनकि येशूलाई थोका दिने बाह जनामध्ये एक जना उही नै थियो ।

7 अनि यी कुराहरू भएपछि येशू गालीलभरि यात्रा गर्नुभयो, किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्न खोजिरहेका हुनाले उहाँ यहूदियामा जान चाहून्भएन । 1 यहूदीहरूको छाप्रो-वास चाड नजिकै आएको थियो । 3 यसकारण, उहाँका भाइहरूले उहाँलाई भने, “यो ठाँड छोले यहूदियामा जानुहोस्, ताकि तपाईंका चेलाहरूले पनि तपाईंले गर्नुहुने कामहरू देख सकून ।” 4 यदि उसले आर्कैलाई खुला रुपमा चिनाउन चाहैचू भने कसैले पनि कुनै कुरा गुप्तमा गर्दैन । यदि तपाईंले यी कुराहरू गर्नुहुङ्छ भने आफूलाई संसारमा देखाउनुहोस् ।” 5 किनकि उहाँका भाइहरूले पनि उहाँलाई विश्वास गर्नेन्थे । 6 त्यसकारण येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो समय अझै आएको छैन, तर तिमीहरूको समय सधैं तयार छ ।” 7 संसारले तिनीहरूलाई धृणा गर्न सर्वदैन, तर यसले मलाई धृणा गर्छ, किनभने यसको काम खराब छ भनेर यसको बारेमा म गवाही दिन्नु । 8 तिमीहरू चाडमा जाओ, म यो चाडमा जाँदिनै, किनभने मेरो समय अहिलेसम्पर्क पुरा भाएको छैन ।” 9 उहाँले तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नुभएपछि उहाँ गालीलमा नै बस्नुभयो । 10 तर जब उहाँका भाइहरू चाडमा गए, तब उहाँ पनि खुलमखुल्ला होइन, तर गोप्य तरिकाले जानुभयो । 11 यहूदीहरूले उहाँलाई चाडमा खोजिरहेका थिए र भने, “उनी कहाँ छन्?” 12 त्यहाँ भिडहरूमा उहाँको बारेमा धेरै बहस भएको थियो । कसैले भने, “उनी असल मानिस हुन् ।” अरुहरूले भने, “होइन, यसले भिडहरूलाई बहकाउँछ ।” 13 तैपनि यहूदीहरूको डरको कारणले कसैले पनि खुलमखुल्ला बोलेन । 14 जब चाड आधा सिद्धिएको थियो, येशू मन्दिरमा जानुभयो र सिकाउन सुरु गर्नुभयो । 15 यहूदीहरू अचिमित भएर यसो भने, “यो मानिसले कसरी यति धेरै जान्दछ? यसलाई त कहिल्यै पनि शिक्षा दिइएको छैन ।” 16 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “मैले दिइएको शिक्षा मेरो होइन, तर उहाँको हो जसले मलाई पठाउनुभयो । 17 यदि कसैले उहाँको इच्छा पालन गर्ने इच्छा गर्छ भने यो परमेश्वरबाट आएको हो वा मेरो आफ्नै तरफबाट बोल्छ भनी त्यसले यो शिक्षाबारे

जान्नेछ । 18 आपने तर्फबाट बोल्नेले उसको आपने महिमा खोजदछ, तर जसले आफूलाई पठाउनुहुनेको महिमा खोजदछ, त्यो व्यक्तिसत्य हो र उसमा कुनै अधिकरिता हुँदैन । 19 के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था दिएनन् र? तैपनि तिमीहरू कसैले व्यवस्था पालन गर्दैन । तिमीहरू मलाई किन मार्न चाहन्छौ? 20 भिडले जवाफ दियो, “तिमीताई भ्रूत लागेको छ । तिमीलाई कसले मार्न खोज्छ? 21 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “मैले एउटा काम गरें, र यसको कारण तिमीहरू सबै चकित हुँन्छौ । 22 मोशाले तिमीहरूलाई खतनाको रीति दिए (यो मोशावाट आएको होइन, तर पुर्खाहरूबाट आएको हो) अनि तिमीहरूले मानिसलाई विश्रामको दिनमा खतना गर्दैछौ । 23 मोशाको व्यवस्था भड्ग नहोस् भन्ने र यदि एक जना मानिसले विश्रामको दिनमा खतना गर्न स्वीकार गर्छ भने तब मैले विश्रामको दिनमा एक जना मानिसलाई पूर्ण रूपमा स्वस्थ बनाएकोमा तिमीहरू मसंग किन रिसाउँछौ? 24 बाहिरी रूप हेरेर न्याय नगर, तर धार्मिकतापूर्वक न्याय गर । 25 यस्थले मबाट आएका केहीले भने, “के तिनीहरूले मार्न खोजेका यिनी नै होइनन्? 26 अनि हेरे, यिनी खुलमखुला बोल्नेन् र तिनीहरू यिनलाई केही पनि भन्दैनन् । वास्तवमा शासकहरूले यिनी नै ख्रीष्ट हुँ भने जान सक्दैनन्, जान्न सक्छन् त? 27 तापानि यो मानिस कहाँबाट आएको हो हामी जान्दछौ । तर जब ख्रीष्ट आउनुहुँच्छ उहाँ कहाँबाट आउनुहुँच्छ कसैले पनि जान्नेछैन ।” 28 त्यसपछि येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनुहुँदा ठुलो सोरमा यसो भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई र म कहाँबाट आएको भनी दुवै जान्दछौ । म आपनै तर्फबाट आएको होइन, तर जसले मलाई पठाउनुभयो उहाँ सत्य हुँदून्हुँ जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ । 29 म उहाँलाई चिन्दछु, किनभने म उहाँबाट आएको हुँ र उहाँले मलाई पठाउनुभयो ।” 30 तिनीहरूले उहाँलाई पक्नान कोसिस गरिरहेका थिए, तर उहाँमाथि कसैले पनि हात हालेन, किनभने उहाँको समय अझ पनि आएको थिएन । 31 तर भिडका धैरेले उहाँमाथि विश्वास गरे, र तिनीहरूले भने, “के ख्रीष्ट आउनुहुँदा उहाँले यो मानिसले गरेको भन्दा धेरै चिह्नहरू गर्नुहेले र?” 32 भिडले येशूको बारेमा यी कुराहरूबाटे खासखुस गरेको फरिसीहरूले सुने, अनि मुख्य पुजारी र फरिसीहरूले उहाँलाई पक्नान अधिकारीहरूलाई पठाए । 33 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म अझै केही समयसम्म तिमीहरूसँग हुँकु, र त्यसपछि म मलाई पठाउनुहेकाहैं जान्नु ।” 34 तिमीहरूले मलाई खोजेछौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्टाउनेछैनौ, म जहाँ जान्नु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेछैनौ ।” 35 त्यसकारण यहूदीहरूले तिनीहरू माझामै भने, “यी मानिस कहाँ जानेछन्, कि हामी यिनिलाई भेट्न नसकाँ? के यिनी प्रिक्हरूका विचामा छरपट भएकाहरूकाहैं जानेछन् र प्रिक्हरूलाई सिकाउनेछन्?” 36 यिनले “तिमीहरूले मलाई खोजेछौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्टाउनेछैनौ, म जहाँ जान्नु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेछैनौ” भनेको वचन के हो?” 37 चाढको अन्तिम महान् दिनमा येशू खडा हुनुभयो र ठुलो सोरमा भन्नुभयो, “यदि कोही तिखाएको छ भने त्यो मकहाँ आ०स् र पिओस् । 38 धर्मशास्त्रले भनेझौं जसले मलाई विश्वास गर्छ त्यसको पेटबाट जीवित पानीका नदीहरू बग्नेछन् ।” 39 तर उहाँले यो पवित्र आत्माको बारेमा भन्नुभएको थिए जसलाई उहाँमा विश्वास गर्नेहरूले प्राप्त गर्थे । पवित्र आत्मा अझ पनि दिइएको थिएन, किनभने येशू अझ पनि महिमित हुनुभएको थिएन । 40 जब तिनीहरूले यी वचनहरू सुने भिडका केहीते भने, “यिनी साँच्ये अगमवक्ता नै हुँ ।” 41 अरुहरूले भने, “यिनी ख्रीष्ट हुँ ।” तर कोहीले भने, “के ख्रीष्ट गालीलबाट आउँछन् त? 42 के धर्मशास्त्रले ख्रीष्ट बेथलेहम अर्थात् दाऊद बसेका गाउँबाट र दाऊदका सन्तानहरूबाट नै आउनुहेछ भनेको छैन र?” 43 यसरी त्यहाँ उहाँको कारणले भिडहरूमा विभाजन आयो । 44 तिनीहरूमध्ये कतिले उहाँलाई पक्ने, तर कसैले पनि उहाँमाथि हात हालेन । 45 त्यसपछि अधिकारीहरू मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूकहाँ फूर्केआए, जसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले त्यसलाई किन ल्याएनौ?” 46

अधिकारीहरूले जवाफ दिए, “कोही मानिसले पनि कहिल्यै यसरी बोलेको छैन ।” 47 त्यसकारण फरिसीहरूले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “के तिमीहरू पनि छलियो? 48 के कुनै शासकहरू वा फरिसीहरू कसैले त्यसमाथि विश्वास गरेका छन्? 49 तर यो भिडले व्यवस्था जान्दैन, तिनीहरू श्रापितहरू हुँ ।” 50 निकोदेमस (पहिला नै येशूकहाँ आउने एक जना फरिसी) ले तिनीहरूलाई भने, 51 “के हात्रो व्यवस्थाले एउटा मानिसलाई त्यसबाट सुन्न र त्यसले के गर्छ भनी जान्न अगि न्याय गर्छ?” 52 तिनीहरूले जवाफ दिए र उनलाई भने, “के तिमी पनि गालीलबाट आएका हैं? खोज र हेर गालीलबाट कुनै पनि अगमवक्ता आउँदैन ।” 53 (नोट: उत्कृष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरूले यूहन्ना ७:५३-८:११लाई हटाएका छन् ।) [तब सबै जना आ-आफ्नो घरातिर गए ।]

8 [नोट: यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबाटे माथि हेर्नुसु, येशू जैतून डाँडामा जानुभयो ।] 2 बिहानै सबैरै उहाँ फेरि मन्दिरमा आउनुभयो, र सबै मानिसहरू आए; उहाँ बस्नुभयो, र तिनीहरूलाई सिकाइनुभयो । 3 शास्त्री र फरिसीहरूले व्यभिचारको काममा पक्राउ परेकी एउटी स्त्री ल्याए । तिनीहरूले त्यसलाई बिचामा राख्ने । 4 [नोट: यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबाटे माथि हेर्नुहोस्], त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू यो स्त्री व्यभिचारको काममा पक्राउ परेकी छे । 5 व्यवस्थामा मोशाले यस्ता मानिसलाई ढुङ्गाले हान्ने आज्ञा दिएका छन्; यिनको विषयमा तपाईं के भन्नुहुँच?” 6 तिनीहरूले येशूलाई फन्दामा पार्नलाई यसो भनेका थिए, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई केही कुराको बारेमा दोष लगाउन सक्नू, तर येशू निहुरेर आफ्नो आँलाले जमिनमा लेख्नुभयो । 7 [नोट यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबाटे माथि हेर्नुहोस्], जब तिनीहरूले उहाँलाई निरन्तर सोधिहे, उहाँ खडा हुनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये पापविनाको जो छ ढुङ्गाल हान्नन्मा त्यही नै पहिलो हास् ।” 8 उहाँ फेरि निहुरुभयो र आफ्नो आँलाले जमिनमा लेख्नुभयो । 9 [नोट यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबाटे माथि हेर्नुहोस्], जब तिनीहरूले यो सुने, ठुलोदेखि सुरु गरेर एक-एक गर्दै तिनीहरू गए । अन्तमा माझामा राखिएकी ती स्त्रीसँग येशू मात्र छोडिनभएको थियो । 10 येशू खडा हुनुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “हे नारी, तिमीलाई दोष लगाउनेहरू कहाँ छन्? के कसैले तिमीलाई दण्ड दिएन?” 11 त्यसले भनी, “कसैले दिएन, प्रभु” येशूले भन्नुभयो, “न त म पनि तिमीलाई दण्ड दिन्नु । जाऊ, र कुनै पाप नगर ।” 12 फेरि येशूले तिनीहरूलाई यसो भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ, मलाई पछ्याउने अन्धकारमा हिँडुल गर्नेछैन, तर त्यसले जीवनको ज्योति पाउनेछ ।” 13 फरिसीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी आँफे आफ्नो बारेमा गवाही दिइरहेका छो; तिम्रो गवाही सत्य होइन ।” 14 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “म आफैले आफ्नो बारेमा गवाही दिए तापानि मेरो गवाही सत्य छ । म जान्दछु, कि म कहाँबाट आएँ र म कहाँ जाँदै छु, तर म कहाँबाट आएँ र कहाँ जाँदै छु, तर यिनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ । 15 तिमीहरू शरीरअनुसार न्याय गर्छौं, तर म कसैको न्याय गर्दिन्नै । 16 तैपनि मैले न्याय गर्ने भने मेरो न्याय सत्य हुँच, किनकि म एकले छैँ, तर म मलाई पठाउनुहोने पितासँग छु । 17 हो, दुई जना मानिसको गवाही सत्य हुँच भनी तिमीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ । 18 मेरो आफैबाटे गवाही दिने म नै हुँ, र मलाई पठाउनुहोने मेरो पितालाई दिनुहुँच ।” 19 तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तिम्रो पिता कहाँ छन्?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूले न मलाई न त मेरा पितालाई चिन्छौ, तिमीहरूले मलाई चिनेका थियो भने तिमीहरूले मेरा पितालाई पनि चिनेका हुन्थ्यै ।” 20 उहाँले मन्दिरमा सिकाउनुहुँदा यी वचनहरू ढुकुटीमा भन्नुभयो र कसैले उहाँलाई पक्रेन, किनभने उहाँको समय अझै आएको थिएन । 21 त्यसैले, उहाँले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म जाँदै छु; तिमीहरूले मलाई खोजेछौ । र तिमीहरूको पापमा मर्नेछौ । जहाँ म जाँदै छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।” 22 यहूदीहरूले भने, “के यसले आफैलाई मार्नेछौ? के यसले त्यसले ‘म जहाँ जाँदै छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन

“सकदैनौ” भनेको हो?” 23 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तलका हो, म माथिको हुँ । तिमीहरू यस संसारको हो, म यस संसारको होइँ । 24 यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू आप्नो पापामा नै मर्नेछौ, किनभने म उही हुँ भनी तिमीहरूले विश्वास नगरेसम्म तिमीहरू आप्नो पापामा नै मर्नेछौ ।” 25 यसकारण तिनीहरूले उहाँलाई भने “तिमी को हौ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई सुरुदेखि जे भनेको छु, म उही हुँ । 26 मैले तिमीहरूबारे भन्नु र न्याय गर्न थेरै छ, तापनि मलाई पठाउनुहोने सत्य हुनुहुन्छ, र मैले उहाँबाट सुनेका यी कुराहरू नै म संसारलाई भन्नु ।” 27 उहाँले पिताको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले बुझेनन् । 28 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले मानिसिका पुत्रलाई माथि उचालेपछि म उही हुँ र म आफै कही पनि गर्दिनै भन्ने तिमीहरूले जानेछौ । जसरी पिताले मलाई यी कुराहरू सिकाउनुभयो, त्यसरी नै म यी कुराहरू बोल्छु । 29 मलाई पठाउनुहोने मसांग हुनुहुन्छ, र उहाँले मलाई एकलै छाइनुभएको छैन, किनभने म सदैव उहाँलाई प्रसन्न पार्ने काम गर्छ ।” 30 येशूले यी कुराहरू भन्दै गन्हुँदा थेरैले उहाँमा विश्वास गरे । 31 येशूले उहाँमा विश्वास गर्ने यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू मेरो वचनमा रहिरट्टी भने तिमीहरू साँचै मेरा वैलाहरू हो; 32 र तिमीहरूले सत्य जनेछौ, र सत्यले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछ ।” 33 तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “हामी अब्राहामका सन्तानहरू हों र कहिल्यै कसैको दास भएका छैन; तिमीहरू स्वतन्त्र पारिनेछौ” भनी तिमीले कसरी भन्न सक्छौ ।” 34 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचौ, साँचौ म तिमीहरूलाई भन्नु, प्रत्येक जसले पाप गर्छ, त्यो पापको दास हो । 35 दास सधैर्भएर धरमा रहेदैन, तर पुत्र भने सधैर्भनि नै रहन्छ ।” (aiōn g165) 36 यसकारण, पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्न्यो भने तिमीहरू साँचै स्वतन्त्र हुनेछौ । 37 म जान्दछु, कि तिमीहरू अब्राहामका सन्तानहरू हो र तिमीहरू मलाई मार्न खोज्छौ, किनभने तिमीहरूमा मेरो वचनको निस्ति ठाँडँ छैन । 38 मैले मेरा पितासांग जे देखेको छु म त्यही भन्नु, र तिमीहरू पनि तिमीहरूका पितावाट जे सुनेका छी त्यही गर्दछौ ।” 39 तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, र भने, “हाम्रा पिता अब्राहाम हुन् ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अब्राहामका सन्तानहरू हुँदा हो त, तिमीहरूले अब्राहामका कामहरू गर्न थियो । 40 तैपनि अहिले तिमीहरू मलाई अर्थात् तिमीहरूलाई परमेश्वरबाट सुनेको सत्य बताउने मानिसलाई मार्न खोज्दछौ । अब्राहामले यस्तो गरेनन् । 41 तिमीहरू तिमीहरूका पिताका कामहरू गर्छौ ।” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीहरू व्यभिचारमा जनिएका थिएँ; हाम्रा एक पिता परमेश्वर हुनुहुन्छ ।” 42 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि परमेश्वर तिमीहरूका पिता हुनुहुन्यो भने, तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्न थियो, किनकि म परमेश्वरबाट आँ, र यहाँ छु, म आप्नै तर्फबाट आएको होइन, तर उहाँले मलाई पठाउनुभयो । 43 तिमीहरू मेरा वचनहरू किन बुद्धैनौ? किनभने तिमीहरू मेरो वचन सुन्न सकदैनौ । 44 तिमीहरू आप्ना पिता अर्थात् शेतानका हो, र तिमीहरू तिमीहरूका पिताको इच्छा पुरा गर्ने इच्छा गर्छौ । त्यो सुरुदेखि नै हत्यारा थियो र त्यो सत्यमा खडा हुँदैन, किनकि त्यसमा सत्य छैन । जब त्यसले झुट बोल्छ, त्यो आप्नै स्वभावबाट बोल्छ, किनकि त्यो झुट र झुटको पिता हो । 45 म सत्य बोल्छु, तापनि तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनै । 46 तिमीहरूमध्ये कसले मलाई पापको दोष लगाउँ? यदि म सत्य बोल्छु भने, तिमीहरू मलाई किन विश्वास गर्दैनै? 47 जो परमेश्वरको हो त्यसले परमेश्वरको वचन सुन्न; तिमीहरू ती सुन्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ ।” 48 यहूदीहरूले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “के ‘तिमी सामरी हो, र तिमीलाई भूत लागेको छ’ भनी हामीले भनेको साँचौ होइन र?” 49 येशूले जवाफ दिनुभयो, “मलाई भूत लागेको छैन, तर म मेरा पितालाई आदर गर्नु, र तिमीहरू मलाई अनादर गर्छौ । 50 म आप्नो महिमा खोज्दिनै; खोजे र न्याय गर्ने एक जना हुनुहुन्छ । 51 म तिमीहरूलाई साँचौ, साँचौ भन्दछु, यदि कसैले मेरो वचन पालना गर्छ भने, त्यसले कहिल्यै मृत्यु

देखेछैन ।” (aiōn g165) 52 यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “अब हामी जान्दछौ, कि तिमीलाई भूत लागेको छ । अब्राहाम र अगमवक्ताहरू मरे, तर तिमी भन्छौ ‘यदि कसैले मेरो वचन पालन गर्छ भने त्यसले कहिल्यै मृत्यु चाहेछैन’” (aiōn g165) 53 तिमी हाप्रा मरेका पिता अब्राहाम भन्दा महान होइनौ, हो त? अगमवक्ताहरू पनि मरे । तिमी आफैचाहिं को हुँ भनी ठाँच्छौ?” 54 येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि म आफैले आप्नो महिमा गर्ने भने मेरो महिमा कही पनि होइन । मलाई महिमित पार्नुहुने मेरा पिता हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू तिमीहरूका परमेश्वर भन्दछौ । 55 तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनौ, तर म उहाँलाई चिन्छु । यदि मैले ‘म उहाँलाई चिन्दिनै’ भन्नु भने म द्वुटजस्त हुन्नै । तापनि म उहाँलाई चिन्छु र उहाँको वचन पालन गर्दछु । 56 तिमीहरूका पिता अब्राहाम मेरा दिन देखेर रमाए र उनले यो देखे, र खुसी भए । 57 यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी पचास वर्ष पनि भने भाएका छैनौ, र के तिमीले अब्राहामलाई देखेका छौ?” 58 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचौ, साँचौ भन्दछु, अब्राहाम हुनुभन्दा अगिदेखि नै म छैदै छु ।” 59 तब तिनीहरूले उहाँलाई हान्नालाई ढुङ्गा टिपे, तर येशू आफै लुक्नुभयो, र मन्दिरबाट बाहिर जानुभयो ।

9 येशू त्यही बाटो हुँदै जानुहुँदा जन्मैदेखिको एक जना मानिसलाई देखुभयो

। 2 उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “रबी, यो मानिस, कि यसका आमाबुवा कसले पाप गर्न्यो र यो अन्धो जन्मिएको?” 3 येशूले जवाफ दिनुभयो, “न त यो मानिसले पाप गर्यो, न यसका आमाबुवाले नै पाप गरे, तर परमेश्वरको काम त्यसमा प्रकट होस् भनेर यसो भएको हो । 4 मलाई पठाउनुहुनेका कामहरू हामीले दिन हुँदै गर्नुपर्छ । रात आउँदै छ, तब कसैले पनि काम गर्न सकदैन । 5 म संसारमा हुँदा म संसारको ज्योति हुँ ।” 6 येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि उहाँले भुझ्मा थुक्नुभयो र थुक्ले माटो मुच्छनुभयो, अनि त्यसको आँखामा पोतिदिनुभयो । 7 उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, सिलोआमको तलाउम धोउ (जसको अर्थ हुन्छ, ‘पठाउको ।’) । त्यसैले त्यो गयो, धोयो र देखो भएर आयो । 8 त्यसपछि त्यसका छिमेकीहरू र त्यसलाई पहिला भिखरीरीको रूपमा देखेहरूले भने, “त्यो बसेर भिख माग्ने गर्ने के यही नै होइन?” 9 केहीले भने, “यही हो ।” अरुहरूले भने, “होइन, यो त्यहीजस्तो देखिन्छ ।” तर त्यसले भन्यो, “म त्यही हुँ ।” 10 तिनीहरूले त्यसलाई भने, “अनि तिम्रा आँखा कसरी खोलिए त?” 11 त्यसले जवाफ दियो, “येशू भनिने मानिसले माटो मुच्छनुभयो, मेरो आँखामा पोतिदिनुभयो र मलाई भन्नुभयो ‘सिलोआमा जाऊ र धोउ ।’ त्यसकारण म गएँ र धोएँ अनि मैले मेरो दृष्टि पाएँ ।” 12 तिनीहरूले त्यसलाई भने, “उनी कहाँ छन्?” उसले जवाफ दियो, “मलाई थाहा छैन ।” 13 तिनीहरूले पहिले अन्धो भएको त्यो मानिसलाई फरिसीहरूकहाँ ल्याए । 14 येशूले माटो मुच्छेर त्यसको आँखामा खोल्नुभएको दिन विश्रामको दिन थियो । 15 तर त्यसले त्यसका दृष्टि कसरी प्राप्त गरेका थिए भनी फरिसीहरूले फेरि सोधे? त्यसले तिनीहरूलाई भने, “उहाँले मेरा आँखामा हिलो लाई दिनुभयो, मैले धोएँ र अहिले म देख सक्छु ।” 16 केही फरिसीहरूले भने, “यो मानिस परमेश्वरबाट आएको होइन, किनकि यसले विश्राम दिन पालना गर्दैन ।” अरुहरूले भने, “एउटा पापी मानिसले यस्ता चिह्नहरू कसरी गर्न सक्छ?” त्यसैले, तिनीहरूका बिचमा विभाजन आयो । 17 त्यसकारण, तिनीहरूले त्यो अन्धो मानिसलाई फेरि सोधे, “उसको विषयमा तिमी के भन्छौ, किनकि उसले तिम्रा आँखा खोलिदियो?” अन्धो मानिसले भन्यो, “उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ ।” 18 यहूदीहरूले आफ्नो दृष्टि प्राप्त गरेको थियो भने तिनीहरूले अझै विश्वास गरेनन् । 19 तिनीहरूले आमाबुवालाई साँधे, “तिमीहरूले जिम्मैदै अन्धो थियो भनेका साँचौ भन्दछौ, यदि कसैले मेरो वचन पालना गर्छ भने, त्यसले कहिल्यै मृत्यु

त्यसैले, त्यसका आमाबुबाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “यो हाम्रो छोरो हो, र यो जन्मिदै अन्धो थियो भनी हामी जान्दैँ। 21 अहिले यसले कसरी देख्छ, हामी जान्दैन्, र यसका आँखा कसले खोलिदियो सो पनि हामी जन्दैन्। १ यसैलाई सोधुनोहोस्, यो वयस्क मानिस हो। २ यसले आपनो विषयमा आँफ बोल्न सक्छ। २२ त्यसका आमाबुबाले यी कुराहरू भने, किनभने तिनीहरू यहूदीहरूसँग डराएका थिए। यदि कसैले येशुलाई श्रीष्ट भनी स्वीकार गरे भने तिनीहरूलाई सभाघरबाट बाहिर निकालिनेन् भनी यहूदीहरू अगिबाटै सहमत भएका थिए। २३ त्यसैले गर्दा त्यसका आमाबुबाले “यो वयस्क मानिस हो, त्यसैलाई सोधुनोहोस्” भने। २४ त्यसैले, जो पहिला अन्धो थियो त्यो मानिसलाई तिनीहरूले दोसो पटक बोलाए, र त्यसलाई भने, “परमेश्वरलाई महिमा दे। हामी जान्दैँ यो मानिस पापी हो।” २५ तब त्यो मानिसले जवाफ दियो, “उहाँ पापी हुनुहुँच कि हुनुहुन, म जान्दैन्। १ तर म एउटा कुरो जान्दछु: म अन्धो थिए र अहिले म देख्छु।” २६ तब तिनीहरूले त्यसलाई भने, “उसले तिम्रो निम्ति के गयो? उसले तिग्रा आँखा कसरी खोलिदिए?” २७ त्यसले जवाफ दियो, “मैले तपाईंहरूलाई पहिले नै बताइसकै, अनि तपाईंहरूले सुन्नुभएन। तपाईंहरू यसलाई फेरि किन सुन चाहनुहुँच? तपाईंहरू त उहाँको वैलाहरू बन चाहनुहुन, चाहनुहुँच त? २८ तिनीहरूले त्यसलाई अपमान गरे, र भने, “तँ पो उसको चेला होस्, तर हामी त मोशाका चेलाहरू हाँ। २९ हामी जान्दैँ, कि परमेश्वर मोशासँग बोल्नुभयो, तर यो मानिस कहाँबाट आएको हो, हामी जान्दैन्।” ३० त्यो मानिसले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, र भने, “उहाँले मेरा आँखा खोलिदिनुभो, तैपनि उहाँ कहाँबाट आउनुभएको तपाईंहरू जान्नुहन, यो त अचम्म भो! ३१ हामी जान्दैँ, कि परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नुहुन, तर यदि कोही भक्त हो, र उहाँको इच्छा पुरा गर्छ भने उहाँले त्यसको कुरा सुन्नुहुँच। ३२ संसारको सुरु भएदेखि नै अन्धो जन्मिएको मानिसका आँखा कसैले खोलिदिएको कुरो कहिलै सुनिएको छैन। (aiōn g165) ३३ यदि यो मानिस परमेश्वरबाट आएको होइन भने उहाँले केही पनि गर्न सक्नुहुन्नथो।” ३४ तिनीहरूले जवाफ दिए र त्यसलाई भने, “तँ पूर्ण रूपमा पापमा जन्मेको थिइस् र हामीलाई सिकाउदै छस्?” त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई सभाघरबाट बाहिर निकालिदिए भन्ने येशूले सुन्नुभयो र भन्नुभयो, “के तिमी मानिसका पुत्रमा विश्वास गर्छै?” ३६ त्यसले जवाफ दियो, र भय्यो, “प्रभु, उहाँ को हुनुहुँच, कि मैले विश्वास गर्न सक्छै?” ३७ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले उसलाई देखेका छौ, तिमीसँग बोल्न गर्ने उही हो।” ३८ त्यो मानिसले भय्यो, “प्रभु, म विश्वास गर्दू” तब त्यसले उहाँको आराधना गयो। ३९ येशूले भन्नुभयो, “न्यायको निम्ति म यस संसारमा आएँ, ताकि जसले देख्नैन् तिनीहरूले देख्नू र जसले देख्नैन्, तिनीहरू अन्धो होऊन्।” ४० उहाँसँग हुने केही फरिसीहरूले यी कुराहरू सुने र उहाँलाई सोधे, “के हामी पनि अन्धा हाँ त?” ४१ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अन्धा भएका भए तिमीहरूमा कुनै पाप हुने थिएन, तर तिमीहरू “हामीले देख्छौ” भन्छौ, त्यसैले तिमीहरूमा पाप रहन्छ।

10 “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो भेडाको खोरको ढोकाबाट प्रवेश गर्ने नै भेडाको गोठालो हो। ३ ढोकाको पालेले उसको निम्ति ढोका खोलिदिन्छ। भेडाहरूले उसको सोर सुन्नन् र उसले आप्ना भेडाहरूलाई नाउँ काढेर बोलाउँच्न् र बाहिर लाउँच्न्। ४ उसले आप्ना सबै भेडाहरूलाई बाहिर निकालेपछि, ऊ तिनीहरूको अगिए जान्छ र भेडाहरूले उसलाई पछाउँचन्, किनकि तिनीहरूले उसको सोर चिन्छन्।” ५ तिनीहरूले अपारिचित मानिसलाई पछाउनेछैनन्, बरु तिनीहरू त्योदेखि टाढिनेन्, किनकि तिनीहरूले अपारिचितको सोर चिन्दैन्।” ६ येशूले यो

दृष्टान्त उनीहरूलाई सुनाउनुभयो, तर उहाँले तिनीहरूलाई बताइरहनुभएका कुराहरू के थिए भनी तिनीहरूले बुझेनन्। ७ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, म मै भेडाहरूको ढोका हुँ।” ८ म भन्दा अगि आउनेहरू सबै चोर र डाँकु हुन्, तर भेडाहरूले तिनीहरूका कुरा सुनेनन्। ९ म ढोका हुँ। यदि कोही मद्रासा भएप्रभाव पस्छ भने, त्यो बचाइनेछ; त्यो भिर र बाहिर जानेछ र त्यसले चर्ने मैदान भेटाउनेछ। १० यदि चोरले नयोर्ने, नमार्न र नष्ट नगर्न भए, त्यो आउँदैन नै। म आएको छु, ताकि तिनीहरूले जीवन पाऊन् र यो प्रश्नस्त मात्रामा पाऊन्। ११ म असल गोठालोले हुन ज्यान पनि दिन्छ। १२ भादामा लिएको नोकागोठालो हुँदैन, र त्यसका भेडाहरू हुँदैन। त्यसले ब्वाँसाहरू आँउँदै गरेको देख्छ, अनि भेडाहरूलाई छोँछ, र भाचछ। अनि ब्वाँसाहरूले तिनीहरूलाई पक्नैन्छन् र तिनीलाई तिरत बितर पार्छन्। १३ त्यो भादामा लिएको हुनाले भाच्छ र त्यसले भेडाहरूको हेरचाह गर्दैन। १४ म असल गोठालो हुँ र मैले मेरा आफ्नालाई चिन्छु र मेरा आफ्नाले मलाई चिन्छन्। १५ पिताले मलाई चिन्नुहुँच र म पितालाई चिन्छु र मेरा भेडाहरूका लागि म मेरो ज्यान पनि दिन्छु। १६ मेरा अरू भेडाहरू छन् जो यो भेडाको खोरका होइनन्। मैले तिनीहरूलाई पनि ल्याउपर्छ र तिनीहरूले मेरो सोर सुनेछैन, ताकि त्यहाँ एउटै बगाल र एउटै गोठालो हुन सकोस्। १७ त्यसैकारण, पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुँच: म मेरो ज्यान पनि दिन्छु, ताकि मैले यसलाई फेरि लिन सकूँ। १८ यो मबाट कसैले खोसेर लान सक्वदैन, तर यो म आँफ अर्पण गर्नु। यसलाई अर्पण गर्ने अधिकार मसँग छ, र यसलाई फेरि लिने अधिकार मसँग छ। यो आज्ञा मैले मेरा पिताबाट पाएको छु।” १९ यी वचनहरूको कारण फेरि यहूदीहरू माझा विभाजन देखियो। २० तिनीहरूमध्ये धेरैले भने, “यसलाई भूत लागेको छ र यो पागल हो। तिमीहरू उसको कुरा किन सुन्न्छै?” २१ अरूहरूले भने, “यी वचनहरू भूत लागेका व्यक्तिका होइनन्। के भूतले कसैका आँखा खोलिदिन सक्छ र?” २२ त्यसपछि यश्शलेममा समर्पणको चाडको समय थियो। २३ यो हिँडको समय थियो र येशू मन्दिरमा सोलोमनको दलानमा हिँडिरहनुभएको थियो। २४ तब यहूदीहरूले उहाँलाई धेरै र भने, “तपाईंले हामीलाई कहिलेसम्म दोधारमा राख्नुहुनेछ? यदि तपाईं श्रीष्ट हुनुहुँच भने हामीलाई खुलामखुला बताउनुहोस्।” २५ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले तिनीहरूलाई बताइसकै, तर तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ। मैले मेरा पिताको नाउँमा गरेका यी कामहरूले मेरो विषयमा गवाही दिन्छन्। २६ तर पनि तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ, किनकि तिमीहरू मेरा भेडाहरू होइनौ। २७ मेरा भेडाहरूले मेरो सोर सुन्नन्, म तिनीहरूलाई चिन्छु र तिनीहरूले मलाई पछाउँचन्। २८ म तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दिन्छु; तिनीहरू कहिल्यै मर्नेछैनन् र मेरो हातबाट तिनीहरूलाई कसैले खोसेर लैजान सक्नेछैन। (aiōn g165, aiōnios g166) २९ तिनीहरू मलाई दिनुनै मेरा पिता अरूहरू सबैभन्दा महान् हुनुहुँच, र कोही पनि तिनीहरूलाई मेरा पिताको हातबाट खोसेर लैजान सक्षम छैन। ३० म र पिता एक हो।” ३१ तब यहूदीहरूले उहाँलाई हान्न फेरि दुङ्गाहरू टिपे। ३२ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले पिताको धेरै असल कामहरू तिमीहरूलाई देखाएको छु। ती कुन्नाहाँ देखाएको लागि तिमीहरू मलाई दुङ्गाले हान्दै छौ?” ३३ यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “हामी तिमीलाई कुनै पनि असल कामहरूका लागि दुङ्गाले हान्दै छैनौ, तर ईश्वर-निन्दाको निम्ति हो, किनकि तिमी मानिस भएर आँफालाई परमेश्वर बनाइरहेका छौ।” ३४ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले भनें, ‘तिमीहरू ईश्वरहरू हैं’ भन्ने के तिमीहरूका व्यवस्थामा लेखिएको छैन?” ३५ यदि उहाँले तिनीहरूलाई ईश्वरहरू भन्नुभयो भने परमेश्वरको वचन कसकहाँ आयो? (अनि धर्मशास्त्रलाई भडग गर्न सकिन्दैन।) ३६ के तिमीहरू पिताले अलग गर्नुभएको, र संसारमा पठाउनुभएको जनलाई मैले, “म परमेश्वरको पुत्र हुँ भनकोले तैले ईश्वर-निन्दा गरिरहेको छस्” भन्छौ? ३७ यदि मैले पिताका

कामहरू गरिरहेको छैन भने मलाई विश्वास नगर । 38 तर यदि मैले ती काम नै गरिरहेको छु भने, तिमीहरूले मलाई विश्वास नगरे तापनि कामहरूमा त विश्वास गर, ताकि पिता ममा हुनुहुन्छ र म पितामा छु भने तिमीहरूले जान र रुझन सक ।” 39 तिनीहरूले उहाँलाई फेरि पनि पक्रने प्रयास गरे, तर उहाँ तिनीहरूका हातबाट फुक्नुभयो । 40 उहाँ फेरि यूहन्नाले पहिलो पटक बपितास्मा दिएको ठाँउ यर्दनको पारिपटि जानुभयो र उहाँ त्यहीं रहनुभयो । 41 थेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आए, र तिनीहरूले भने, “वास्तवमा यूहन्नाले चिह्नहरू देखाएन, तर उनले यी मानिसबाट भनेका सबै कुराहरू सत्य रहेछन् ।” 42 त्यहाँ धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे ।

11 लाजरस नाम गरेका मानिस बिरामी थिए । तिनी तिनकी दिदीहरू मरियम र मार्थाको गाउँ बेथानियाका थिए । 2 यिनी तिनै मरियम थिइन जसले प्रभुलाई मूरले अभिषेक गरिन र उहाँका खुटा आप्नो कपालले पुछेको थिइन, जसका भाइ लाजरस बिरामी थिए । 3 यी दुई दिदी-बहिनीले येशूलाई बोलाउन पठाए “प्रभु, हेर्नुहोस, तपाईंले जसलाई माया गर्नुहुन्छ तिनी बिरामी छन् ।” 4 जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यस बिरामीले मृत्युमा पुच्चाउँदैन, तर बस यो परमेश्वरको महिमाको निम्नि हो, ताकि परमेश्वरका पुत्र यसद्वारा महिमित हुन सकून ।” 5 येशूले मार्था र तिनकी बहिनी अनि लाजरसलाई माया गर्नुहुन्यो । 6 त्यसैले, जब येशूले लाजरस बिरामी भएको सुन्नुभयो, उहाँ अरु दुई दिन त्यहीं ठाँमा बस्नुभयो जहाँ उहाँ हुनुहुन्यो । 7 यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फेरि यहूदियातिर जाऊँ ।” 8 चेलाहरूले उहाँलाई भने, “रब्बी, अहिले नै यहूदीहरूले तपाईंलाई दुङ्गा हान्न खोजिरहेका थिए र तपाईं फेरि त्यहीं फक्कर जाँदै हुनुहुन्छ?” 9 येशूले जवाफ दिनुभयो, “के दिनमा बाह घण्टा उज्यालो हुँदैन र? यदि कोही दिनको समयमा हिँच्छ भने त्यसलाई ठेस लाग्दैन, किनकि त्यसले यस संसारको उज्यालोको साहायताले देख्छ । 10 तापनि त्यो राति हिँच्छ भने त्यसलाई ठेस लाग्छ, किनकि त्यसमा उज्यालो हुँदैन ।” 11 उहाँले यी कुराहरू उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हात्रा सारी लाजरस मस्त निद्रामा परेका छन्, तर म जाँदै छु, ताकि म तिनलाई निद्राबाट बिउँझाउन सकूँ ।” 12 यसकारण चेलाहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु, यदि तिनी निद्रामा परेका छन् भने तिनी होसमा आउनेछन् ।” 13 अहिले येशूले तिनको मृत्युको बारेमा बोल्नुभएको थियो, तर उहाँ आरामको निद्राको बारेमा बोलिरहनुभएको छ भन्ने तिनीहरूले सोचे । 14 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपमा भन्नुभयो, “लाजरस मरेको छ । 15 म त्यहाँ नभएकोमा तिमीहरूका खातिर म खुसी छु, ताकि तिमीहरूले विश्वास गर्न सक । तिनीकहाँ जाऊँ ।” 16 दिमुस भनिने थोमाले उनका सङ्गी चेलाहरूलाई भने, “हामी पनि जाऊँ, कि हामी पनि येशूसँगै मर्न सकौँ ।” 17 जब येशू आउनुभयो, लाजरसलाई चिह्नामा राखेको चार दिन भइसकेको उहाँले पाउनुभयो । 18 बेथानिया यश्शलेमबाट नजिकै करिब तिन किलोमिटर दुरीमा पर्थ्यो । 19 थेरै यहूदीहरू मरियम र मार्थाकहाँ तिनीहरूका भाइको बारेमा तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन आएका थिए । 20 जब मार्थाले येशू आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने सुनिन्, तिनी उहाँलाई भेटन गइन, तर मरियमचाहिँ घरमा तै बसिरहेकी थिइन । 21 त्यसपछि मार्थाले येशूलाई भनिन्, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरा भाइ मर्न थिएनन् ।” 22 म जान्दछु, कि अहिले पनि तपाईंले परमेश्वरसँग जे मानुहुन्छ सो उहाँले तपाईंलाई दिनुहेछ ।” 23 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमा भाइ फेरि जीवित हुनेछन् ।” 24 मार्थाले उहाँलाई भनिन्, “म जान्दछु, कि तिनी अन्त्यको दिनको पुनरुथानमा फेरि जीवित हुनेछन् ।” 25 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “पुनरुथान र जीवन म नै हुँ; जसले मलाई विश्वास गर्छ, त्यो मेरे तापनि जीवित ह्नेछ ।” 26 जसले मलाई विश्वास गर्छ र ममा जिउँछ त्यो कहिल्ये मर्नेछन् । के तिमी यो विश्वास गछ्यौ?” (aiōn g165) 27 तिनले उहाँलाई भनिन्, “हो प्रभु, म विश्वास गर्छु, तपाईं नै संसारमा आइरहनुभएका

परमेश्वरका पुत्र अर्थात् खीष्ट हुनुहुन्छ ।” 28 जब तिनले यो भनिन्, तिनी त्यहाँबाट गइन् र तिनकी बहिनी मरियमलाई सुट्कक बोलाइन् । तिनले भनिन्, “गुरुज्यू यहाँ हुनुहुन्छ र तिमीलाई बोलाउँदै हुनुहुन्छ ।” 29 जब तिनले यो सुनिन्, तिनी छाउ उठिन् र उहाँकहाँ गइन् । 30 येशू अझै पनि त्यस गाउँभित्र आउनुभएको थिएन, तर उहाँ त्यही ठाँमा हुनुहुन्यो जहाँ माथाली उहाँलाई भेटेकी थिइन् । 31 त्यसैले, तिनीसँग घरमा भएका र तिनलाई सान्त्वना दिइहेका यहूदीहरूले जब मरियम झाउ उठेर बाहिर गइरहेकी देखे, तिनीहरूले तिनी चिह्नामा रून गइरहेकी छन् भने सोची तिनीहरू पनि तिनको पछि लागे । 32 त्यसपछि जब मरियम येशू हुनुभएको ठाँमा आइन् र उहाँलाई देखिन्, तिनी उहाँको पातमा घोप्नो परिन्, र उहाँलाई भनिन्, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरा भाइ मर्न थिएनन् ।” 33 जब येशूले तिनी र तिनीसँग आएका यहूदीहरू पनि रोइरहेको देख्नुभयो, उहाँ आत्मामा अति विचलित हुनुभयो, र दुःखित हुनुभयो । 34 उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले तिनलाई कहाँ राखेका छौ?” उनीहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु आउनुहोस, र हेर्नुहोस् ।” 35 येशू रुनुभयो । 36 त्यसपछि यहूदीहरूले भने, “हेर, उहाँले लाजरसलाई कति माया गर्नुहुन्यो?” 37 तर तिनीहरूमध्ये कहीले भने, “के अन्धाका आँखा सुन्नो यी मानिसले यस मानिसलाई पनि नमर्न तुल्याउने बनाउन सक्दैन्यो र?” 38 त्यसपछि फेरि येशू आत्मामा आफै अति विचलित हुनुभयो, र चिह्नातिर जानुभयो । यो एउटा गुफा थियो र यसलाई एउटा ढुङ्गाले ढाकेको थियो । 39 येशूले भन्नुभयो, “ढुङ्गा हाठाऊ ।” लाजरस जो मरेका थिए, तिनकी दिदी माथाली येशूलाई भनिन्, “प्रभु, अहिलेसम्म त शरीर कुहिसकेको हुनेछ, किनकि तिनी मेरेको चार दिन भइसकयो ।” 40 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीलाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीले विश्वास गच्छ भने तिमीले परमेश्वरको महिमा देखेछो?” 41 त्यसैले, तिनीहरूले दुङ्गा हाठाए । येशूले आफ्ना आँखा माथितिर उठाउनुभयो, र भन्नुभयो, “हे पिता, मेरो बिन्ती सुन्नुभएकोमा म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु ।” 42 म जान्दैन्ये, तपाईंले मेरो बिन्ती सर्दै सुनुहुन्छ, तर मेरो वरिपरि उभिहेका यो भिडको कारण मैले यो भनै, ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको छ भन्ने तिनीहरूले विश्वास गर्न सकून ।” 43 उहाँले यी कुराहरू भन्नुभएपछि उहाँले तुलो सोरमा भन्नुभयो, “लाजरस, बाहिर आऊ!” 44 मेरेको मानिस बाहिर आयो, त्यसका हात र खट्टाहरू कपडाले बाँधिएका थिए; त्यसको अनुहार कपडाले बेहिएको थियो । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसलाई खोलिदेओ, र त्यसलाई जान देओ ।” 45 त्यसपछि मरियमकहाँ आएका र येशूले जे गर्नुभयो सो दखेका थेरै यहूदीहरूले उहाँमा विश्वास गरे । 46 तर तिनीहरूमध्ये कही परिसीहरूकहाँ गए र येशूले गर्नुभएका ती कुराहरू तिनीहरूलाई बताइदिए । 47 त्यसपछि मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूले परिषद्का सदस्यहरूलाई भेला पारे, र भने, “हामीले के गर्ने? यस मानिसले थेरै चिह्नहरू गर्नेछन् ।” 48 यदि हामीले यसलाई यसरी नै छोडिदियो भने सबैले यसलाई विश्वास गर्नेछन्; रोमीहरू आउनेछन् अनि हाप्रो ठाँ र हाप्रो जाति दुवै लिनेछन् ।” 49 तैपनि तिनीहरूमध्ये कैयाफा नामका मानिस जो त्यस वर्ष प्रधान पुजारी थिए तिनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू कही पनि जान्दैनै ।” 50 सम्पूर्ण राष्ट्र नै नष्ट हुनुभन्दा मानिसहरूका निम्नि एक जना मर्नु नै तिमीहरूका निम्नि उत्तम हो भन्ने तिमीहरू ठाँदैनै ।” 51 अब यो तिनले आफै तरफाक भनेका थिएनन् । बरु उनी त्यस वर्षका प्रधान पुजारी भएको कारणले येशू राष्ट्रको निम्नि मर्नुपर्छ भनी तिनले अगमवाणी गरेका थिए । 52 राष्ट्रको निम्नि मात्र होइन, तर छरपट्ट भएका परमेश्वरका सत्तानहरूसँगै एक होउन् भनेर पनि हो । 53 त्यसैले, त्यस दिनदेखि उनीहरूले येशूलाई कसरी मानै भनी योजना बनाउन थाले । 54 येशू यहूदीहरू माझा खुलामखुला हिँडुल गर्नुभएन, तर उहाँ त्यहाँबाट उजाड-स्थान नजिकैको गाउँमा रहेको एफाइम भनिने सहरमा जानुभयो । त्यहाँ उहाँ चेलाहरूसँग बस्नुभयो । 55 अब यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो र थेरै जना आफैलाई शुद्ध पार्न

गाँउहरूबाट निस्तार-चाड अगि नै यरूशलेम गए । 56 तिनीहरूले येशूलाई खोजिरहेका थिए । तिनीहरू मन्दिरमा खडा भइरहँदा एक-अकर्मा भन्दै थिए, “तिमीहरूलाई करस्तो लाग्छ? उनी चाडमा आउने छैनन् र?” 57 अहिले मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूले यो उर्द्दी जारी गरेका थिए, कि यदि कसैले येशू कहाँ हुनुहन्थ्यो भनी जान्दथो भने, त्यसले त्यो भन्नुपर्छ ताकि तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन सकून् ।

12 निस्तार-चाडको छ दिन अगाडि येशू बेथानिया आउनुभयो, जहाँ उहाँले

मृत्युबाट जीवित पार्नुभएका लाजरस थिए । 2 त्यसकारण, तिनीहरूले उहाँको लागि बेलुकीको खाना तयार पारे । माथाले सेवा-सत्कार गरिरहेकी थिइन् र लाजरस येशूसँग टेबलमा ढलिकरहेकाहरूमध्ये एक जना थिए । 3 तब मरियमले आधा लिटर जति शुद्ध जटामसीले बनेको बहुमूल्य अत्तर लिइन्, र येशूको पाउ अभिषेक गरिन्, अनि तिनको आफ्नो कपालले उहाँको पाउ पुछिन् । त्यो घर अत्तरको सुग्राथ्ले भरियो । 4 उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जना यहूदा स्करियोत जसले उहाँलाई विश्वासाधात गर्ने थियो, त्यसले भन्यो, 5 “यो अत्तर तिन सय चाँदीका सिक्कामा बेचेरे गरिबहरूलाई किन दिइन?” 6 त्यसले यो कुरा गरिबहरूको बास्ता गरिर भनेको थिएन, तर त्यो चोर भएकोले भनेको हो । त्यससँग पैसाको थैलो हुन्थ्यो र यसमा राखिएकोबाट चोर्ने गर्न्थ्यो । 7 येशूले भन्नुभयो, “तिनीसँग मेरो दफनको दिनको लागि जे छ, त्यो राख्न देउ । 8 गरिबहरू त तिमीहरूसँग सधै हुनेछन्, तर म तिमीहरूसँग सधै हुनेछैन ।” 9 अब यहूदीहरूको ठुलो भिडले येशू त्यहाँ हुनुहुळ भन्ने थाहा पायो र तिनीहरू येशूको निमित मात्र होइन, तर लाजरसलाई हर्न पनि आए, जसलाई येशूले मृत्युबाट जीवित पार्नुभएको थियो । 10 मुख्य पुजारीहरूले सँगसँगै षड्यन्त्र रचे, ताकि तिनीहरूले लाजरसलाई पनि मानन कसको होस् । 11 किनकि तिनको कारण थैरे यहूदीहरू भइकिएका थिए र येशूमा विश्वास गरेका थिए । 12 अर्को दिन चाडमा ठुलो भिड पाइ आयो । जब येशू यस्त्रश्लेममा आउँदै हुनुहुळ भन्ने तिनीहरूले सुने, 13 तिनीहरूले खजुरको बोटका हाँगाहरू लिए र उहाँलाई भेटन गए, अनि उच्च सोरमा यसो भने, “होसन्ना! इसाएलका राजा अर्थात् परमप्रभुको नाउँमा आउनुने धन्यको हुनुहुळ ।” 14 येशूले एउटा गधाको बछेडा भेटाउनुभयो र त्यसमाथि चढाउनुभयो, जस्तो यो लेखिएको थियो, 15 “सियोनको छोरी नडाराइ, हेर, तिमा राजा गधामा चढेर आउँहै हुनुहुळ ।” 16 उहाँका चेलाहरूले सुरुमा यी कुराहरू बुझेन्न, तर जब येशू महिमेत हुनुभयो तब उहाँको विषयमा लेखिएका थिए र यी सबै कुराहरू तिनीहरूले उहाँको निमित गरेका थिए भनी उनीहरूले सम्झे । 17 उहाँले अहिले लाजरसलाई विहानबाट बाहिर बोलाउनुहुँदा र तिनलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहुँदा उहाँसँग भएको भिडले गवाही दियो । 18 यही कारणले गर्दा पनि भिडहरू उहाँलाई भेटन गए, किनकि उहाँले यो चिह्न गर्नुभयो भन्ने तिनीहरूले सुने । 19 यसकारण फरिसीहरूले एक-आपसमा भने, “हेर, तिमीहरू कही पनि गर्न सक्दैनी, हेर, सारा संसारै त्यसको पछि लागेको छ ।” 20 अहिले चाडमा आराधना गर्न माथि गइरहेका तिनीहरूमध्ये केही प्रिकहरू पनि थिए । 21 यिनीहरू फिलिपकाहाँ गए जो गालीलोको बेथेसेदाका थिए र तिनलाई भने, “महाशय, हामी येशूलाई भेटन चाहन्छौं ।” 22 फिलिपले गएर अनिद्रियासलाई भने । अनि अनिद्रियास फिलिपपैसेंग गए, र तिनीहरूले येशूलाई भने । 23 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मानिसका पुत्रको निमित महिमित हुने समय आएको छ । 24 साँचौ, साँचौ मेरो तिमीहरूलाई भन्दछु, गहुँको दाना जबसम्म माटोमा झारेर मर्दैन, यो आँफे एकलो रहन्छ, तर यदि त्यो मर्दै भने यसले थेरे फल फलाउनेछ । 25 जसले आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्दै त्यसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले यस संसारमा आफ्नो जीवनलाई घृणा गर्दै त्यसले यो अनन्त जीवनको लागि जोगाइराखेछ । (aiōnios g166) 26 यदि कसैले मेरो सेवा गर्दै भने, त्यसले मलाई पछ्याओस्, र म जहाँ हुन्छु त्यहाँ मेरो सेवक पनि हुनेछ । यदि कसैले मेरो सेवा गर्दै भने पिताले

त्यसको आदर गर्नुहुनेछ । 27 अहिले मेरो प्राण दुःखित भएको छ: म के भनूँ? हे पिता, मलाई यो घडीबाट बचाउनुहोस्? तर यही कारणको निमित म यो घडीमा आएँ । 28 हे पिता, तपाईंको नाउँ महिमित पार्नुहोस् ।” तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो, र भन्यो, “मैले यिनलाई महिमित पारेको छु र म फेरि महिमित पार्नेछु ।” 29 तब उहाँको छेउमा उभिने भिडले यो आवाज सुने, र तिनीहरूले मेघ जर्ज्यो भने । अरुहरूले भने, “स्वर्गदूत उहाँसँग बोलेको हो ।” 30 येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “यो आवाज मेरो निमित होइन, तर तिमीहरूका निमित आएको हो ।” 31 अब यो संसारको न्याय हुच्छ, अब यस संसारको शासक फ्याँकिनेछ । 32 अनि जब म पृथ्वीबाट उचालिन्छु, म सबैलाई आफूतिर खिँचेचु ।” 33 कस्तो किसिमको मृत्यु मर्दै हुनुहुळ भन्ने सङ्केत गर्न उहाँले यो कुरा भन्नुभएको थियो । 34 भिडले उहाँलाई जवाफ दियो, “हामीले व्यवस्थाबाट सुनेका छौं, कि ख्रीष्ट सर्थै रहनुहुनेछ । तपाईं कसरी भन्नुहुळ, ‘मानिसका पुत्र उचालिनुपर्छ?’ यो मानिसका पुत्र को हो?” (aiōn g165) 35 तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “केही समयको निमित ज्योति तिमीहरूसँग अझौ हुनेछ । तिमीहरूसँग ज्योति हुँदा हिँड, ताकि अन्धकारले तिमीहरूलाई नदाकोस् । जो अन्धकारमा हिँडिछ त्यो कहाँ जादै छ भनी त्यसलाई थाहा हुँदैन । 36 तिमीसँग ज्योति हुँदा नै त्यो ज्योतिमा विश्वास गर, ताकि तिमीहरू ज्योतिको सन्तान हुन सक ।” येशूले यी कुराहरू भन्नुभयो र त्यसपछि उहाँ त्याहाँबाट प्रस्थान गर्नुभयो र उहाँ तिनीहरूबाट लुकेर बस्नुभयो । 37 तिनीहरूको सामु येशूले यति धेरै चिह्नहरू गर्नुभए तापनि तिनीहरूले उहाँमाथि अझौ पनि विश्वास गरेन्न । 38 यशैया अगमवक्ताको वचन पुरा होस भनेर यसो भएको थियो । तिनी भन्दछन, “प्रभु, हाम्रो समाचार कसले विश्वास गरेको छ? र परमेश्वरको बाहुली कसलाई प्रकट गरिएको छ?” 39 यसैकारण, तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन्, किनकि यशैयाले यसो पनि भने, 40 “उहाँले तिनीहरूका आँखा अन्धो तुल्याइदिनुभएको छ र उहाँले तिनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनुभएको छ; नत्रात तिनीहरूका आँखाले देख्ने थिए र उनीहरूका हृदयले बुझ्ने थिए र फर्किने थिए, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्ने थिए ।” 41 यशैयाले यी कुराहरू भने, किनकि तिनले येशूको महिमा देख्ने र उहाँको विषयमा बोले । 42 तरे पनि शासकहरूमध्ये धेरैले येशूमा विश्वास गरे, तर फरिसीहरूको कारणले गर्दा तिनीहरूले यसलाई स्वीकार गरेनन्, ताकि तिनीहरूलाई सभाधरमा रोक नलगाइयोस् । 43 तिनीहरूले परमेश्वरबाट आउने प्रशंसाभन्दा मानिसहरूबाट आउने प्रशंसाबाट बढी रुचाए । 44 येशूले ठुलो सोरमा भन्नुभयो, “जसले ममाथि विश्वास गर्दै त्यसले मलाई मात्र होइन, तर मलाई पठाउनुहोसाथि पनि विश्वास गर्दै, 45 र जसले मलाई देख्न त्यसले मलाई पठाउनुहोलाई देख्न ।” 46 म संसारमा ज्योतिको रूपमा आएको छु ताकि जसले मलाई विश्वास गर्दै त्यो अन्धकारमा नरहोस् । 47 यदि कसैले मेरो वचन सुन्छ, तर त्यसको पालाना गर्दैन भने म त्यसको न्याय गर्दिन्न, किनकि म संसारको न्याय गर्न आएको होइँ, तर संसारलाई बचाउन आएको हुँ । 48 जसले मलाई इन्कार गर्दै, र मेरा वचनहाँ ग्रहण गर्दैन, त्यसको न्याय गर्ने एक जना हुनुहुळ: मैले बोलेको मेरो वचनले नै अन्यत्को दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ । 49 किनकि म मेरो आपै तर्फबाट बोलिन्न, तर मलाई पठाउनुहोपि पिता नै हुनुहुळ, जसले मैले के बोल्ने र के भन्ने विषयमा आज्ञा दिनुभएको छ । 50 म जान्दछु, कि उहाँको आज्ञा अनन्त जीवन हो । त्यसैले, म त्यही भन्नुः पिता मस्ज जस्तो बोल्नुभएको छ, म त्यस्तै बोल्छु । (aiōnios g166)

13 अब निस्तार-चाडअगि येशू जान्नुहन्थ्यो, कि उहाँ यस संसारबाट पिताकहाँ जाने उहाँको समय आएको थियो, यस संसारमा भएका उहाँका आपानाहरूलाई प्रेम गरेर उहाँले तिनीहरूलाई अन्त्यसम्पै प्रेम गर्नुभयो । 2 अहिले दियाबलसले सिमोनको छोरा यहूदा इस्करियोतको हृदयमा येशूलाई विश्वासाधात गर्ने कुरा अगि नै हालिदिएको थियो । 3 येशूले जान्नुहन्थ्यो,

कि पिताले सबै थोक उहाँको हातमा दिनुभएको थियो, उहाँ पितावाट नै आउनुभएको थियो र फेरि परमेश्वरकहाँ नै फर्केर जाँदै हुनुहुन्थ्यो । 4 उहाँ बेलुकीको खाना खाएर उठनुभयो र उहाँको बाहिरी वस्त्र फुकाल्नुभयो । त्यसपछि उहाँले एउटा तौलिया लिनुभयो, र आफ्नो कम्मरमा बेर्नुभयो । 5 त्यसपछि उहाँले बाटामा पानी हाल्नुभयो र चेलाहस्का गोडा धनु थाल्नुभयो, अनि उहाँको कम्मरमा बेर्नुभएको तौलियाले तिनीहस्का गोडा पुछ्नुभयो । 6 उहाँ सिमोन पत्रुसकहाँ आउनुभयो, र पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, के तपाईं मेरा गोडा धूँदै हुनुहुन्छ?” 7 येशूले जवाफ दिनुभयो, र तिनलाई भन्नुभयो, “मेरे के गरिरहको छु, तिमी अहिले यसलाई बुझ्दैनै, तर तिमीले यो पछि बुझ्नेछौ ।” 8 पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईंले मेरा गोडा कहिल्यै पनि धुनुहुनेछेन ।” येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले तिमीलाई धोइँन्ने भने तिम्रो मसित केही हिस्सा हुनेछेन ।” (aión g165) 9 सिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, मेरा गोडा मात्र होइन, मेरा शर र हातहरू पनि धोइदिनुहोस् ।” 10 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जो नुहाएको छ, त्यसका गोडाबाहक अरु केही धुनुपर्नै र त्यो पूर्ण रूपमा शुद्ध हुन्छ; तिमी शुद्ध छौ, तर तिमीहरू सबै जना नै त छैनौ ।” 11 (किनकि कसले उहाँलाई विश्वासघात गर्थ्यो भन्ने येशूलाई थाहा थियो, त्यसैले उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू सबै जना त शुद्ध छैनौ ।”) 12 त्यसैले, जब येशूले तिनीहस्का गोडा धुनुभयो र उनीहरूका लुगा लगाउनुभयो, र फेरि बस्नुभयो, उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूका निस्ति के गरेको छु भन्ने के तिमीहरू जान्दछौ? ” 13 तिमीहरू मलाई “पुरु” र “प्रपु” भन्न्यो र तिमीहरू ठिकै बोलिरहेको छौ, किनकि म त्यही हुँ । 14 तब म गुरु र प्रभुले तिमीहरूका गोडा धोएको छु भने तिमीहरूले पनि एक अर्काको गोडा धुनुपर्छ । 15 किनकि मैले यो तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिएको हुँ, ताकि तिमीहरूले पनि मैले तिमीहरूका निस्ति गरेजस्तै गर्न सक । 16 साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, नोकर आफ्नो मालिकभन्दा ठुलो हूँदैन न त समाचारवाहक त्यसलाई पठाउनेभन्दा ठुलो हुन्छ । 17 यदि तिमीहरूले यी कुराहरू जान्नौ, र ती गर्थ्यो भने तिमीहरू धन्यका हुनेछौ । 18 म तिमीहरू सबै जनाको बारेमा बोलिरहेको छैनै; मैले जसलाई छानेको छु म तिनीहरूलाई चिन्छु, तर यो यसैले हो, कि धर्मशास्त्र पुरा होस्; जसले मेरो रोटी खायो, त्यसैले नै मामाथि लात उठायो । 19 म यो घटनअग्नि नै तिमीहरूलाई भन्नु, ताकि जब यो घटन आउँ, म उही हुँ भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक । 20 म साँचो, साँचो तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मैले जसलाई पठाउँछु त्यसलाई ग्रहण गर्छ, त्यसैले मलाई ग्रहण गर्दछ, र जसले मलाई ग्रहण गर्छ, त्यसैले मलाई पठाउँदुलाई ग्रहण गर्दछ । 21 जब येशूले यो भन्नुभयो, उहाँ आत्मामा विचलित हुनुभयो, उहाँले गवाही दिनुभयो, र भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूमध्ये एक जनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछै ।” 22 उहाँले कसको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ भनेर छक्क पर्दै चेलाहस्तै एक आपसमा हेराहेर गर्न थाले । 23 उहाँका चेलाहस्तै यो भन्नुभयो, उहाँ आत्मामा विचलित हुनुभयो, उहाँले गवाही दिनुभयो, र भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, हामीलाई भन ।” 25 त्यसैले, तिनी येशूको छातीमा ढालिकर बरसे, र उहाँलाई भने, “प्रभु, यो को हो?” 26 त्यसपछि येशूले जवाफ दिनुभयो, “त्यो त्यही हो, जसलाई म यो रोटीको टुक्रा चोपेर दिन्छु ।” त्यसपछि उहाँले रोटीको टुक्रा चोप्नुभयो र सिमोनको छोरा यहूदालाई दिनुभयो । 27 र रोटी दिइसक्नुभएपछि शैतान त्यसाभित्र पस्यो । त्यसैले, येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले जे गरिरहेको छौ, सो छिटो गरी हाल ।” 28 अब उहाँले त्यसलाई किन यसो भन्नुभएको भन्ने त्यहाँ टेबलमा ढालिकरहेका कसलैलाई पनि थाहा भएन । 29 कहीले यहूदसँग पैसाको थैलो भएको हुनाले येशूले त्यसलाई, “चाडको निस्ति हामीलाई आवश्यक पर्न सामानहरू किन” वा त्यसले गरिबहरूलाई दिनुपर्छ भन्नुभएको

होला भन्ने सोचे । 30 जब यहूदाले रोटी खायो, त्यो तुरुन्तै त्यहाँबाट हिँडी हाल्यो । यो रातको समय थियो । 31 जब यहूदा त्यहाँबाट गयो, येशूले भन्नुभयो, “मानिसका पुत्रलाई महिमित तुल्याइन्छ, र उसमा परमेश्वरलाई महिमित तुल्याइन्छ । 32 परमेश्वरले आफैमा उसलाई महिमित पार्नुहोनेछ र उहाँले उसलाई तुरुन्तै महिमित तुल्याउनुहोनेछ । 33 साना बालकहरू हो, म तिमीहरूसँग अझा केही समयसम्म हुनेछु । मैले यहूदीहरूलाई भनेङ्ग, अहिले म तिमीहरूलाई यो पनि भन्नु, तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, ‘जहाँ म गइहेको छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।’ 34 म तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा दिइहेको छु, कि तिमीहरू एकले अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ, जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेरेको छु । त्यसैले पनि तिमीहरू एकले अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ । 35 यदि तिमीहरूले एकले अर्कालाई प्रेम गर्याए भने यसैद्वारा तिमीहरू मेरा चेलाहरू ही भनी सबैले जान्नेछन् । 36 सिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “म जहाँ जाँदै छु, तिमी अहिले पछ्याउन सक्दैनै, तर तिमीले पछि पछ्याउनेछौ ।” 37 पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, मैले तपाईंलाई अहिले नै किन पछ्याउन सक्दैनै? म तपाईंको लागि मेरो ज्यान पनि दिनेछु ।” 38 येशूले जवाफ दिनुभयो, “के तिमीले मेरो निस्ति आफ्नो ज्यान नै दिनेछौ त? साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कि तिमीले मलाई तिन पल्ट इन्कार गरेपछि मात्र भाले बास्नेछ ।”

14 “तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् । तिमीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गर्दछौ, ममा पनि विश्वास गर । 2 मेरा पिताको घरमा बस्ने थैरै कोठाहरू छन् । यदि त्यसो नहुँदो हो त, मैले तिमीहरूलाई भन्ने थिए त, किनकि म तिमीहरूका लागि ठाउँ तयार पार्न गइहेको छु । 3 म जाँछु, र तिमीहरूका लागि ठाउँ तयार पार्नु भन्न्यो, मै फेरि आउनेछु र म आफैसँग लानेछु, ताकि जहाँ म हुँलु तिमीहरू पनि त्यहाँ हुनेछौ । 4 तिमीहरूले म जहाँ गइहेको त्यो बाटो चिन्छौ ।” 5 थोमाले येशूलाई भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ, हामी जान्नैनै; हामीले बाटो कसरी चिन्नेत?” 6 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “बाटो, सत्य र जीवन मै नै हुँ: मद्धारा बाहको कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन । 7 यदि तिमीहरूले मलाई चिनेका भए, तिमीहरूले मेरा पितालाई पनि चिन्ने थियो । अबदेखि उसो तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छौ र उहाँलाई देखेको छौ ।” 8 फिलिप्पले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाउनुहोस्, त्यो नै हामीलाई पर्याप्त हुेछ ।” 9 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूसँग यति लामो समयसम्म रहेको छु, र पनि फिलिप, अझै तिमी मलाई चिन्दैनै? जसले मलाई देखेको छ त्यसैले पितालाई देखेको छ । तिमीहरू कसरी ‘हामीलाई पिता देखाउनुहोस्’ भन्न सक्छौ?” 10 म पितामा छु र पिता ममा हुनुहुन्छ भनी के तिमीहरू विश्वास गर्दैनै? मैले तिमीहरूलाई बोलेका चवचनहरू, म आफ्ने अधिकारले बोलिन्दैँ । योचाहिं ममा रहनुहोने पिता नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो काम गरिरहनुभएको छ । 11 म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर; नत्र कामहरूके खारिप रपि यसि विश्वास गर । 12 साँचो, साँचो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले ममाथि विश्वास गर्छ त्यसैले मैले गर्नेछ र त्यसैले यीभन्दा पनि ठुल्हाको कामहरू गर्नेछ, किनकि म पिताकहाँ गइहेको छु । 13 तिमीहरूले मेरो नाउँमा जे माघाँ, सो म गर्नेछु, ताकि पुत्रामा पिता महिमित हुनुभएको होस् । 14 यदि तिमीहरूले मेरो नाउँमा कुनै थोक माघाँ भने सो म गर्नेछु । 15 यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्नेछ भने तिमीहरूले मेरा आजाहरू पालन गर्नेछौ । 16 अनि म पितासँग प्रार्थना गर्नेछु, अनि उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार दिउनेछ, ताकि उहाँ तिमीहरूसँग सदासर्वदा रहनुहोनेछ, जो (aión g165) 17 सत्यका आत्मा हुनुहुन्छ । संसारले उहाँलाई ग्रहण गर्न सक्दैन, किनकि यसले उहाँलाई देख्यैन वा उहाँलाई चिन्दैन । तर तिमीहरू उहाँलाई चिन्दै, किनकि उहाँ तिमीहरूसँग रहनुहुन्छ र तिमीहरूमा हुनुहोनेछ । 18 म तिमीहरूलाई एकले छोडेन्नैँ; म तिमीहरूकहाँ फर्की आउनेछु । 19 तैपनि केही समय मात्र हो, अनि संसारले

मलाई देखें, तर तिमीहरू मलाई देख्छौ। किनकि म जिउँछु, तिमीहरू पनि जिउँछौ। 20 त्यस दिन तिमीहरूले म पितामा छु, अनि तिमीहरू ममा छौ र म तिमीहरूमा छु भनी जान्छौ। 21 जोसँग मेरा आज्ञाहरू छन् र तिनलाई पालन गर्छन्, मलाई प्रेम गर्ने त्यही हो, अनि जसले मलाई प्रेम गर्छ त्यसलाई मेरा पिताद्वारा प्रेम गरिनेछ, र म त्यसलाई प्रेम गर्नेछु र म आफै त्यसकहाँ देखा पर्छु।” 22 यहूदाले (स्करियोत होइन) येशूलाई भने, “प्रभु, किन यस्तो, हामीकहाँ चाहिँ तपाईँ आफै देखा पर्नुन्छ र संसारकहाँ चाहिँ देखा पर्नुहन्न?” 23 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, त्यसले मेरो वचन पालन गर्नेछ। मेरा पिताले त्यसलाई प्रेम गर्नुहन्न, अनि हामी त्यसकहाँ आउनेछौं र त्यससँग हामी हाप्री बासस्थान बनाउनेछौं।” 24 जसले मलाई प्रेम गर्दैन, त्यसले मेरो वचन पालन गर्दैन। तिमीहरूले सुनेका वचन मबाट आएको होइन, तर पिताबाट आएको हो जसले मलाई पठाउनुभयो। 25 म तिमीहरूसँग रहिन्हाँदा नै मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु। 26 तपानि सल्लाहकार अर्थात् पवित्र आत्मा जसलाई पिताले मेरो नाउँमा पठाउनुहोन्छ उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुनेछ र मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई याद दिलाउनुहोले। 27 म तिमीहरूसँग शान्ति छोड्छु, म तिमीहरूलाई मेरो शान्ति दिन्छु। संसारले जसरा दिन्छ त्यसरी म यो तिमीहरूलाई दिन्न। तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस्, र भयभीत नहोस्। 28 मैले तिमीहरूलाई भनेको सुनेका छौ, “म गझरेहु, अनि म तिमीहरूकहाँ फेरि आउनेछु।” यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका भए, तिमीहरू खुसी हुनेथियो, किनकि म पिताकहाँ गझरेहो कु, किनकि पिता मध्नदा महान हुन्हुन्छ। 29 अहिले मैले तिमीहरूलाई यो हुन अगाडि नै बैताएको कु, ताकि जब यो हुन आउँछ तिमीहरूले विश्वास गर्न सक। 30 म तिमीहरूसँग धेरै बोलिन्दैन, किनकि यस संसारको शासक आउँदै छ। त्यसको ममाथि केही शक्ति छैन, 31 तर म पितालाई प्रेम गर्छ भने संसारले जानोस् भनेर पिताले मलाई जस्तो आज्ञा गर्नुभएको छ म त्यसै गर्छु। उठौं, र यहाँबाट जाऊँ।”

15 म साँचो दाख हुँ र मेरा पिता दाखबारीका किसान हुनुहन्छ। 2 ममा भएका फल नफलाउने हरेक हाँगालाई उहाँले छाँटनुन्छ र उहाँले फल फलाउने हरेक हाँगालाई पनि छिंवल्नुन्छ, ताकि यसले अझ धेरै फल फलाउस्। 3 मैले तिमीहरूलाई भनेको सदेशले तिमीहरू अगि नै शुद्ध भद्रसकेका छौ। 4 ममा रहो र म तिमीहरूमा रहेन्छु। जसरी दाखको बोटमा नरहेसम्म हाँगा आफैले फल फलाउन सक्दैन, त्यसरी नै तिमीहरू पनि ममा नरहेसम्म फल फलाउन सक्दैन। 5 म दाखको बोट हुँ, र तिमीहरू त्यसका हाँगाहरू हो। जो ममा रहन्छ र म त्यसमा रहेन्छु, त्यसले धेरै फल फलाउँछ, किनकि मविना तिमीहरू केही पनि गर्न सक्दैन। 6 यदि कोही ममा रहेदैन भने त्यसलाई हाँगालाई झौँ फालिन्छ र त्यो सुकछ; अनि तिनीहरूले हाँगाहरूलाई बढुल्न् र आगोमा हाल्चन्, अनि तिनीहरूलाई जलाइन्छ। 7 यदि तिमीहरू ममा रथ्यै र मेरा वचनहरू तिमीहरूमा रहे भने, तिमीहरू जे इच्छा गर्छौं सो माग, र यो तिमीहरूको निम्ति गरिनेछ।” 8 मेरा पिता यसमा महिमित तुल्याइनुहोनेछ; तिमीहरू धेरै फल फलाउन सक र तिमीहरू मेरा चैलाहरू होओ। 9 जसरी पिताले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ, त्यसरी नै मैले पनि तिमीहरूलाई प्रेम गरेको कु, मेरो प्रेममा रहो। 10 तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्छौं भने जसरी मैले मेरा पिताको आज्ञा पालन गरेको कु र उहाँको प्रेममा रहेको कु, त्यसरी नै तिमीहरू मेरो प्रेममा रहनेछौ। 11 मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको कु, ताकि मेरो आनन्द तिमीहरूमा होस् र तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होस्। 12 यो मेरो आज्ञा हो, कि मैले तिमीहरूलाई जसरी प्रेम गर्न तिमीहरूले एक अर्कालाई त्यसरी नै प्रेम गर। 13 आफ्नो मित्रको लागि आफ्नो ज्यान दिनुभन्दा अर्को कुनै महान प्रेम छैन। 14 यदि तिमीहरूले मैले आज्ञा गरेका कुराहरू गर्छौं भने तिमीहरू

मेरा मित्रहरू हो। 15 म तिमीहरूलाई नोकरहरू भन्दिन, किनकि त्यसका मालिकाले के गरिरहेहैं सो नोकरले जान्दैन। मैले तिमीहरूलाई मित्र भनेको कु, किनकि मैले मेरा पिताबाट सुनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई प्रष्ट पारेको कु। 16 तिमीहरूले मलाई चुनेनौ, तर मैले तिमीहरूलाई चुनै, र तिमीहरूलाई नियुक्त गरै, ताकि तिमीहरू जाओ, र फल फलाओ अनि तिमीहरूको फल रहनुपर्छ। त्यसले तिमीहरूले मेरो नाउँमा पितासँग जे माघबौ, सो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहोले। 17 म तिमीहरूलाई यी कुराहरू आज्ञा गर्छुः कि तिमीहरूले एक अर्कालाई प्रेम गर्नेछौ। 18 यदि संसारले तिमीहरूलाई धृणा गर्छ भने, जान कि यसले तिमीहरूलाई धृणा गर्नुअग्र मलाई धृणा गरेको छ। 19 यदि तिमीहरू संसारका थियो त, संसारले तिमीहरूलाई आपनैझौं प्रेम गर्न थियो। तर तिमीहरू संसारका होइनौ, र मैले तिमीहरूलाई संसारबाट चुनै, यसकारण संसारले तिमीहरूलाई धृणा गर्छ। 20 मैले तिमीहरूलाई भनेको वचन याद राख, ‘नोकर त्यसको मालिकभन्दा महान हूँदैन।’ यदि तिनीहरूले मलाई सताएका छन् भने, तिनीहरूले तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन्। यदि तिनीहरूले मेरो वचन पालन गरेका थिए भने तिनीहरूले तिमीहरूको पनि पालन गर्नेछन्।” 21 तिनीहरू मेरो नाउँको कारणले तिमीहरूलाई यी सबै कुराहरू गर्नेछन्, किनकि मलाई पठाउनुहोलाई तिमीहरू विदेन्। 22 यदि म आएको थिङ्न, र तिनीहरूसँग बोलेको थिङ्न भन्ने त, उनीहरूमा पाप हुने थिएन, तर अब त तिनीहरूसित आफ्नो पापको लागि कुनै बहाना छैन। 23 जसले मलाई धृणा गर्छ, त्यसले मेरा पितालाई पनि धृणा गर्छ। 24 यदि मैले तिनीहरू माझ कसैले नागरका कामहरू गरेको थिङ्न भन्ने तिनीहरूमा कुनै पाप हुने थिएन, तर अहिले तिनीहरूले म र मेरा पिता दुवैलाई देखेका छन्, र धृणा गरेका छन्। 25 तर यो तिनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको वचन पुरा हुनलाई हो, तिनीहरूले मलाई विनाकारण धृणा गरे।” 26 जब सल्लाहकार आउनुहन्छ जसलाई म तिमीहरूको निम्ति पिताको तर्फबाट पठाउनेछु अर्थात् सत्यको आत्मा जो पिताबाट जानुहन्छ, उहाँले मेरो बोरेमा गवाही दिनुहोनेछ। 27 तिमीहरूले पनि गवाही दिरहेका छौ, किनकि तिमीहरू मसँग सुरुदेखि नै छौ।

16 तिमीहरू पछि नहट भनेर मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको कु। 2 तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरबाट बाहिर निकाल्नेछन्। तर यस्तो समय आउदै छ कि तिमीहरूलाई मार्ने हरेकले तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गरिरहेका छन् भनी ठान्नेछन्। 3 तिनीहरूले यी कुराहरू गर्नेछन्, किनकि तिनीहरूले न त पितालाई न मलाई नै चिनेका छन्। 4 मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको कु, ताकि त्यो घडी आउँदा मैले तिमीहरूलाई तिनीहरूको बरेमा भनेको कुरा तिमीहरूले सम्झन सक। मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू पहिले नै भनिन्हैं, किनकि म तिमीहरूसँग नै थिएँ। 5 तर अहिले म मलाई पठाउनुनेकहाँ जाँदै कु, तर पनि तिमीहरू कसैले पनि ‘तपाईँ कहाँ जाँदै हुनुहरू?’ भनी मलाई सोधैन्दै। 6 तर मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको कारण, तिमीहरूको हृदय निराशले भरिएको छ। 7 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु: म जानु नै तिमीहरूको निम्ति असल छ। किनकि म गर्ज्न भने सल्लाहकार तिमीहरूकहाँ आउनुहोनेछन, तर यदि म गर्ज्न भने म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु। 8 जब सल्लाहकार आउनुहन्छ, उहाँले संसारलाई पाप र धार्मिकता र न्यायको बरेमा गलत साबित गर्नुहोनेछ— 9 पापको बरेमा, किनभने तिनीहरूले ममा विश्वास गर्दैनन्; 10 धार्मिकताको बरेमा, किनकि म पिताकहाँ जाँदै कु र अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई देखेलेहौं; 11 अनि न्यायको बरेमा, किनकि यस संसारको शासकको न्याय गरिएको छ। 12 मैले तिमीहरूलाई धेरै कुरा भन्नु कु, तर तिमीहरू अहिल्लै ती कुराहरू बुझैनौ। 13 तर जब उहाँ अर्थात् सत्यको आत्मा आउनुहन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा डोन्याउनुहोनेछ, किनकि उहाँ आफ्ना निम्ति बोल्नुहोनेछन। तर उहाँले जे सुन्नुहन्छ, त्यही बोल्नुहोनेछ र के हुनेछ भनी उहाँले तिमीहरूलाई

बताउनुहुनेछ । 14 उहाँले मलाई महिमित तुल्याउनुहुनेछ, किनकि उहाँले जे मेरो हो त्यहीबाट लिनुहुन्छ, र उहाँले ती तिमीहरूलाई बताउनुहुनेछ । 15 पितासँग भएका सबै थोक मेरा हुन् । यसकारण उहाँले जे मेरो हो त्यहीबाट लिनुहुन्छ, र उहाँले यो तिमीहरूलाई बताउनुहुनेछ भनी मैले भनेको हुँ । 16 अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरू मलाई देखेछौ । 17 तब उहाँका चलाहरूमध्ये केहीले एक आपसमा भने “अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरू मलाई देखेछौ ।” र “किनकि म पिताकहाँ जाँदै छु” भनेर उहाँले हामीलाई के भन्नुभएको हो?” 18 त्यसैले तिनीहरूले भने, “उहाँले ‘केही बेरमा’ भनेर के भन्नुभएको? उहाँले केको बारेमा बताउदै हुनुहुन्छ? सो हामी जान्दैनौ ।” 19 तिनीहरूले येशूलाई सोध चाहेको उहाँले देखुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले एक आपसमा सोधेको कुरा यही हो कि जसको बारेमा मैले भाँवै “अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरूलाई देखेछौ ।” 20 म तिमीहरूलाई साँचो साँचो भद्रछु, तिमीहरू रुनेछौ र विलाप गर्नेछौ, तर संसार खुर्ची हुनेछ; तिमीहरू निराशाले भरिनेछौ, तर तिमीहरूको निराशा आनन्दमा बदूलिनेछ । 21 जब स्त्रीले जन्म दिन्छन्, तिनी निराश हुनुहुन्न, किनकि तिनको समय आएको छ, तर जब तिनले बच्चा जन्माउँछन्, संसारमा एक बालक जन्माएको छ भन्ने आनन्दले तिनलाई पीडाको सञ्चाना हुँदैन । 22 त्यसैले तिमीहरू पनि अहिले निराश हुन्छौ, तर म तिमीहरूलाई फेरि भेटेनेछु; अनि तिमीहरूको हृदय खुर्ची हुनेछ र तिमीहरूको आनन्द तिमीहरूबाट कसैले लैजान सक्नेछैन । 23 त्यस दिन तिमीहरूले मलाई कुनै पनि कुरा मानेछैनौ । साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूले मेरो नाउँमा मेरा पितासँग कुनै थोक मार्ग्यो भने यो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । 24 अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाउँमा केही मार्गेका छैनौ । माग र तिमीहरूले पाउनेछौ, ताकि तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होस् । 25 मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू आलङ्कारिक भाषामा भनेको छु, तर मैले आलङ्कारिक भाषा नबोली तिमीहरूलाई पिताको बारेमा स्पष्ट स्पष्टमा बताउने समय आउदै छ । 26 त्यस दिन तिमीहरूले मेरो नाउँमा मानेछौ, र म तिमीहरूको निस्ति पितासँग प्रार्थना गर्नेछु भनेर म तिमीहरूलाई भन्दिन्दै, 27 किनकि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेको हुनाले र म पिताबाट आएँ भनी तिमीहरूले विश्वास गरेको हुनाले पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ । 28 म पिताबाट आएँ । म संसारमा आएको छु । फेरि म संसार छोड्दै छु, र म पिताकहाँ जाँदै छु ।” 29 उहाँका चैलाहरूले भने, “हेर्नुहोस्, अहिले तपाईं स्पष्ट स्पष्ट रूपमा बोल्दै हुनुहुन्छ अनि तपाईंले आलङ्कारिक भाषा प्रयोग गरिरहनुभएको छैन । 30 अब हामी जान्दछौं, कि तपाईं सबै थोक जन्माउन्छ, अनि कसैले तपाईंलाई प्रश्न सोध्नु आवश्यक छैन । त्यही कारणले हामी विश्वास गर्छौं, कि तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको हो ।” 31 येशूले जवाफ दिनुभयो, “के तिमीहरू अब विश्वास गर्छौं? 32 हेरि, तिमीहरू छरपछ दुने अर्थात् सबै आ-आफ्नो घरतिर जाने, र मलाई एकलै छोड्दैन समय आउदै छ, । वास्तवमा त्यो समय आइसको छ । तैर पनि म एकलो हुन्न, किनभने पिता मसँग हुनुहुन्छ । 33 मैले तिमीहरूलाई यी कुरा भनेको छु, ताकि तिमीहरूलाई ममा शान्ति मिलोस् । संसारमा तिमीहरूलाई कष्ट हुन्छ, तर साहस गर: मैले संसारलाई जितेको छु ।

17 येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि स्वगतिर आफ्ना आँखा उचालेर भन्नुभयो, “पिता, समय आएको छ; आफ्ना पुत्रलाई महिमित पानुहोस्, ताकि पुत्रले तपाईंलाई महिमित पारोस्, 2 जसरी तपाईंले पुत्रलाई सारा शरीरमाथि अधिकार दिनुभयो, ताकि जसलाई तपाईंले तिनलाई दिनुभएको छ तिनीहरू सबैलाई अनन्त जीवन मिलोस् । (aionios g166) 3 यो अनन्त जीवन हो: तिनीहरूले तपाईंलाई अर्थात् एक मात्र साँचा परमेश्वर, र जसलाई तपाईंले पठाउनुभएको छ अर्थात् येशू ख्रीष्टलाई चिनून् । (aionios

g166) 4 मैले संसारमा तपाईंलाई महिमित तुल्याएको छु । तपाईंले मलाई गर्न दिनुभएको काम मैले सिद्धाध्याएको छु । 5 अब, हे पिता, संसार बनिनुभन्दा अगि नै मसँग तपाईंमा भएको महिमाले मलाई तपाईंसँगै महिमित पार्नुभोस् । 6 तपाईंले मलाई संसारबाट दिनुभएका मानिसहरूकाहाँ मैले तपाईंको नाउँ प्रकट गरें । तिनीहरू तपाईंका थिए, र तपाईंले तिनीहरू मलाई दिनुभयो, अनि तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरेका छन् । 7 अब तपाईंले मलाई दिनुभएका सबै थोक तपाईंबाट नै आउँदछन् भनी तिनीहरू जान्दछन्, 8 किनकि मैले सबै वचनहरू तिनीहरूलाई दिएको छु जुन तपाईंले मलाई दिनुभयो । तिनीहरूले ती ग्रहण गरे र म तपाईंबाट आएको हुँ भनेर तिनीहरूले सँच्चै जाने र तपाईंले नै मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गरे । 9 म तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछु । म संसारको निस्ति प्रार्थना गर्दिन्दै, तर तपाईंले मलाई दिनुभएकाहरूका निस्ति प्रार्थना गर्गु, किनकि तिनीहरू तपाईंको हन् । 10 सबै जो मेरा हुन्, ती तपाईंको हन् र तपाईंका सबै मेरा हुन्; म तिनीहरूमा महिमित हुँछु । 11 अब उप्रान्त म संसारमा हुन्न, तर यी मानिसहरू संसारमा छन् र म तपाईंहाँ आउँदै छु । हे पवित्र पिता, यिनीहरूलाई तपाईंको नाउँमा सुरक्षा दिनुहोस् जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, ताकि जसरी हामी एक छौं त्यसरी नै तिनीहरू एक होऊँन् । 12 म तिनीहरूसँग हुँदा मैले तिनीहरूलाई तपाईंको नाउँमा सुरक्षा दिएँ, जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ । मैले तिनीहरूलाई सुक्षम दिएँ, र विनाशको पुत्रबाहेक तिनीहरूमध्ये कोही पनि नष्ट भएन, ताकि धर्मशास्त्र पुरा होस् । 13 अब म तपाईंहाँ आउँदै छु, तर म यी कुराहरू संसारमा नै भनिरहेको छु, ताकि तिनीहरूले मेरो आनन्द तिनीहरूमा पुरा गर्नु । 14 मैले तिनीहरूको वचन दिएको छु, संसारले तिनीहरूलाई धृणा गरेको छ, किनभने जस्तो म संसारको होइनै, तिनीहरू पनि संसारका होइनन् । 15 तपाईंले तिनीहरूलाई संसारबाट लैजान होस् भनेर होइन, तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट बचाउनुहोस् भनी म तपाईंसँग बिन्नी गर्दछु । 16 जस्तो म संसारको होइन, तिनीहरू पनि संसारका होइनन् । 17 तिनीहरूलाई सत्यतामा आफै लागि समर्पण गर्नुहोस् । तपाईंको वचन सत्य छ । 18 जसरी तपाईंले मलाई संसारमा पठाउनुभयो, त्यसरी नै मैले तिनीहरूलाई संसारमा पठाएको छु । 19 तिनीहरूका खातिर म आफैलाई समर्पण गर्दछु, ताकि तिनीहरू आफै पनि सत्यतामा तपाईंमा समर्पण गरिनेछन् । 20 म यीनीहरूका लागि मात्र होइन तर तिनीहरूका लागि पनि प्रार्थना गर्दछु जसले तिनीहरूको वचनद्वारा मलाई विश्वास गर्नेछन् । 21 ताकि जसरी तपाईंहाँ अर्थात् पिता ममा हुनुहुन्छ, र म तपाईंमा छु त्यसरी नै तिनीहरू सबै एक होऊँन् । म यो प्रार्थना गर्दछु, कि तिनीहरू पनि हामीमा होऊँन ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी संसारले विश्वास गरेस् । 22 तपाईंले मलाई दिनुभएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, ताकि हामी एक भएङ्गै तिनीहरू पनि एक होऊँन् । 23 म तिनीहरूमा छु, र तपाईंमा हुनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू एक भएर पूर्ण होऊँन्, ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको यिथो भनी संसारले जानोस्, अनि तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुहोस् । 24 तपाईंले मलाई दिनुभएको मैले तिनीहरूलाई पनि प्रेम गरे । 25 हे पिता, जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ तिनीहरू म जहाँ हुँ त्यहाँ होऊँन भन्ने म चाहन्दु, ताकि तिनीहरूले मेरो महिमा देख्नु जुन तपाईंले मलाई दिनुभएको छ । किनभने तपाईंले मलाई संसारको सृष्टिअगि देखि नै प्रेम गर्नुभएको छ । 25 हे धर्म पिता, यो संसारले तपाईंलाई चिनेन, तर म तपाईंलाई चिन्दछु; र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी यिनीहरू जान्दछन् । 26 मैले तपाईंको नाउँलाई तिनीहरूका बिचमा परिचय तुल्याएको छु र मैले यसलाई परिचय तुल्याउनेछु, ताकि जुन प्रेमले तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुभयो, त्यो तिनीहरूमा रहोस् र म तिनीहरूमा रहनेछु ।

18 यी कुराहरू बोलिसक्नुभएपछि येशू आफ्ना चेलाहरूसित किरोन उपत्यकाको अर्कोपटि जानुभयो । त्यहाँ एउटा बगँचा धियो जसमा

उहाँ र उहाँका चेलाहरू प्रवेश गर्नुभयो । 2 उहाँलाई विश्वासघात गर्ने यहूदालाई पनि त्यो ठाँ थाहा थियो, किनकि येशू आफ्ना चेलाहरूसित प्रायः त्यस बर्गाचामा जानुहन्थ्यो । 3 अनि मुख्य पुजारीहरू, फरिसीहरू र अधिकारीहरूसहित सिपाहीहरूको एक समूह लिएर यहूदा लालटिन, राँको र हतियारहरूसहित त्यहाँ आए । 4 के भझहेको थियो भनी सबै थोक जानुनुने येशू आगाडि आउनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोजिरहेका छौं?” 5 तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “नासरतका येशूलाई ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म उही हुँ ।” 6 उहाँलाई विश्वासघात गर्ने यहूदा पनि सिपाहीहरूसँग उभिरहेको थियो । 6 त्यसैले, जब येशूले “म उही हुँ” भन्नुभयो तिनीहरू पछाडि हो अनि जमिमा ढाले । 7 अनि उहाँले तिनीहरूलाई फेरि सोधुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोजिरहेका छौं?” तिनीहरूले फेरि भने, “नासरतका येशूलाई ।” 8 येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भन्ने, म उही हुँ ।” त्यसैले, यदि तिमीहरू मलाई खोजिरहेका छौ भने, यिनीहरूलाई जान देओ ।” 9 यो “तपाईंले मलाई दिनुभएका हस्मधे, मैले कसैलाई पनि गुमाइँहैँ” भनी उहाँले भन्नुभएको वचन पुरा हुनको निम्ति थियो । 10 तब सिमोन पत्रुस जससँग तरवार थियो, तिनले त्यो थुरेन प्रधान पुजारीका नोकरलाई प्रहार गरे, र उसको दार्था काम काटिए । त्यस नोकरको नाम माल्खस थियो । 11 येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तरवारलाई म्यानमा नै राख । के पिताले मलाई दिनुभएको कचौरा मैले पितु र्पेंदन र?” 12 त्यसैले, सिपाहीहरूको समूह, कप्तान र यहूदी अधिकारीहरूले येशूलाई पक्रे र बाँधे । 13 तिनीहरूले पहिले उहाँलाई हन्नासकहाँ लगे, किनकि तिनी कैयाफाका ससुरा थिए जो त्यस वर्षका प्रधान पुजारी थिए । 14 मानिसहरूको निम्ति एक जना मर्नु उत्तम हुन्छ भनी यहूदीहरूलाई सल्लाह दिने व्यक्ति कैयाफा नै थिए । 15 सिमोन पत्रुस येशूको पछिपछि लागे, र अर्का चेलाले पनि त्यसै गरे । ती चेलाको प्रधान पुजारीसँग चिनजान थियो, र तिनी येशूसँग प्रधान पुजारीका आँगनभित्र पसे । 16 तर पत्रुसचाहि बाहिर ढोकामा नै उभिरहेका थिए । त्यसैले, प्रधान पुजारीसँग चिनजान भएका अर्का चेला बाहिर गए र ढोकाको महिला पालेसँग कुरा गरे, र पत्रुसलाई भित्र ल्याए । 17 तब महिला दासी अर्थात् ढोकाको पालेले पत्रुसलाई भनिन्, “के तिमी पनि यी मानिसका चेलाहरूमध्ये एक जना होइनौ र?” तिनले भने, “म होइनँ ।” 18 अब नोकरहरू र अधिकारीहरू त्यहाँ उभिरहेका थिए, र तिनीहरूले आगोको भुद्गो बनाएका थिए, किनकि जाओ थियो, अनि तिनीहरूले आँफलाई न्यानो बनाइराखेका थिए । आफूलाई न्यानो पार्दै पत्रुस पनि तिनीहरूसँग उभिरहेका थिए । 19 प्रधान पुजारीले येशूलाई उहाँका चेलाहरू र उहाँको शिक्षाको बारेमा सोधपुछ गरे । 20 येशूले तिनालाई जवाफ दिनुभयो, “म संसारसँग खुल्लमखुल्ला बोलेको छु । मैले सर्थै मन्दिर र सभाघरहरूमा शिक्षा दिइरहेको थिएँ जहाँ सबै यहूदीहरूसँग आँठ्छन् ।” मैले कुनै पनि कुरा गुप्तमा भनेको छैन । 21 तपाईंहरूले मलाई किन सोधुनुहुँ? तिनीहरूलाई नै सोधुनुहोस् जसले मैले भनेको सुनेका छन् । हेर, मैले भनेका कुरा यी मानिसहरूले जान्दछन् ।” 22 जब येशूले यो कुरा भन्नुभयो, त्यहाँ उभिरहेकाहरूमध्ये एक जनाले येशूलाई एक मुक्का हाने, र भने, “के प्रधान पुजारीलाई जवाफ दिने तेरो तरिका त्यही हो?” 23 येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले गलत तवरले बोलै भने, त्यो गलत कुराको गवाही देउ, तर यदि मैले ठिकसँग बोलेको छु भने तिमी मलाई किन हिकाउँछौ?” 24 अनि हन्नासले येशूलाई बाँधकै अवस्थामा प्रधान पुजारी कैयाफाकहाँ पठाए । 25 अब सिमोन पत्रुसचाहि उभिएर आफूलाई न्यानो पार्दै थिए । अनि मानिसहरूले तिनालाई भने, “के तिमी पनि त्यसका चेलाहरूमध्येका एक जना होइनौ?” तिनले यसलाई इन्कार गरे, र भने, “म होइनँ ।” 26 अनि प्रधान पुजारीका नोकरहरूमध्ये पत्रुसले कान काटिएका नोकरका एक जना नातेदारारे भने, “के मैले तिमीलाई बाँचामा तिनीसित देखिनैर?” 27 पत्रुसले फेरि इन्कार गरे र तुरन्तै भाले बास्यो । 28 त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई कैयाफाबाट

राज्यपालको महलमा लगे । बिहान सबैरै थियो, तिनीहरू राज्यपालको महलमा पसेनन, ताकि तिनीहरूले अशुद्ध नहोउन् तर निस्तार-चाड खान सकून् । 29 त्यसैले पिलातस तिनीहरूलाई बाहिर गए र भने, “तिमीहरूले यी मानिसको विश्वद्धमा के आरोप ल्याउँदै छौ?” 30 तिनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, र भने, “यदि यो मानिसले खराबी नगरेको भए हामीले यसलाई तपाईंहाँ सुम्पने थिएनँ ।” 31 त्यसकारण, पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आफले यिनालाई लेजाउ र आपनो व्यवस्थाअनुसार यिनको न्याय गर ।” अनि यहूदीहरूले तिनलाई भने, “कुनै मानिसलाई मृत्युदण्ड दिनु हाप्रो लागि न्यायसङ्गडगत छैन ।” 32 उहाँको मृत्यु कस्तो किसिमले हुनेछ भनी येशूले सङ्केत गरेर भन्नुभएको उहाँको वचन पुरा होस् भनेर यसा भाएको थियो । 33 त्यसपछि पिलातस फेरि राज्यपालको महलभित्र पसे, अनि येशूलाई बोलाए र तिनले उहाँलाई भने, “के तिमी यहूदीहरूका राजा है?” 34 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं आफैले भन्नुभएको हो वा तपाईंलाई मेरो बारेमा अरू कसैले भनेको हो?” 35 पिलातसले जवाफ दिए, “म यहूदी होइनँ, हुँ र? तिप्रा आपने मानिसहरू र तिप्रा मुख्य पुजारीहरूले नै तिमीलाई मकहाँ सुम्पेका छन् ।” 36 येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो राज्य यो संसारको होइन ।” यदि मेरो राज्य यस संसारको होइन ।” 37 तब पिलातसले उहाँलाई भने, “त्यसो भए तिमी राजा नै है त?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं नै मलाई राजा भन्नुहन्छ । म यही उद्देश्यको निम्ति जन्मिएको हुँ, अनि म यही उद्देश्यको निम्ति म यस संसारमा आएको छु, ताकि मैले तपाईंहाँ यहूदीहरूको हातमा सुम्पियोस् ।” तर मेरो राज्य यस संसारको होइन ।” 37 तब पिलातसले उहाँलाई भने, “त्यसो भए तिमी राजा नै है त?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं नै मलाई राजा भन्नुहन्छ ।” 38 पिलातसले उहाँलाई भने, “सत्य के हो?” जब तिनले यसो भने, तिनी फेरि यहूदीहरूकहाँ बाहिर गए र तिनीहरूलाई भने, “म यस मानिसमा कुनै अपराध पाउँदिन ।” 39 तर निस्तार-चाडमा मैले तिमीहरूका निम्ति एक जनालाई छोडिएने तिमीहरूको प्रचलन छ । त्यसैले, के म तिमीहरूका निम्ति यहूदीहरूका राजालाई छोडी दिँ भने तिमीहरू चाहछौ?” 40 तब तिनीहरूले फेरि कराए, र भने, “यस मानिसलाई होइन ।” बारबालाई छोडिएनुहोस् ।” बारबालाई एक डाँकु थिए ।

19 तब पिलातसले येशूलाई लगे र उहाँलाई कोरा लगाए । 2 सिपाहीहरूले काँडाको मुकुट बनाए । तिनीहरूले यसलाई येशूको शिरमा लगाइए, अनि उहाँलाई बैजनी रडको वस्त्र पहिचाइदिए । 3 तिनीहरू उहाँकहाँ आए, र भने, “यहूदीहरूका राजाको जय होस् ।” अनि तिनीहरूले उहाँलाई मुक्का हाने । 4 तब पिलातस फेरि बाहिर गए, र तिनीहरूलाई भने, “हेर, मैले यिनालाई तिमीहरूकहाँ बाहिर ल्याउँदै छु, ताकि मैले यिनमा कुनै दोष पाउँदिन भन्ने तिमीहरूले जान्न सक ।” 5 त्यसैले, येशू बाहिर आउनुभयो । उहाँले काँडाको मुकुट र बैजनी रडको वस्त्र लगाउनुभएको थियो । तब पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “यी मानिसलाई हेर ।” 6 जब मुख्य पुजारीहरू र अधिकारीहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू उच्च सोरले कराए, र भने, “त्यसलाई क्रुसमा टाँग, त्यसलाई क्रुसमा टाँग!” पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आफैले र यिनालाई क्रुसमा टाँग, किनकि म यिनमा कुनै दोष भेदौउँदिन ।” 7 यहूदीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हामीसँग व्यवस्था छ, अनि त्यो व्यवस्थाअनुसार यो मनुपर्छ, किनभने यसले परमेश्वरका पुत्र हुँ भनी दावी गर्छ ।” 8 जब पिलातसले यो भनाइ सुने, तिनी झान् डराए, 9 अनि तिनी फेरि राज्यपालको महलभित्र पसे, र येशूलाई भने, “तिमी कहाँबाट आएका है?” तर येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभएन । 10 तब पिलातसले उहाँलाई भने, “के तिमी मसँग बोल्दैनै? मसित तिमीलाई छोडिएने र क्रुसमा टाँने शकित छ भने के तिमीलाई थाहा छैन?” 11 येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “तपाईंलाई माथिबाट दिइएको बाहेक तपाईंसँग माथि कुनै शकित छैन ।” यसकारण, जसले मलाई तपाईंको

हातमा सुम्प्यो त्यसको पाप अझ ठुलो हुन्छ ।” 12 यस जवाफमा पिलातसले उहाँलाई छोड्ने कोसिस गरे, तर यहूदीहरू यसो भन्दै कराए, “तपाईंत यो मानिसलाई छोड्नुभयो भने तपाईं कैसरको मित्र हुनुहुन्न: जसले आफैलाई राजा तुल्याउँ, त्यो कैसरको विरुद्ध बोल्छ ।” 13 जब पिलातसले यी कुराहरू सुने, तिनले येश्वाई बाहिर ल्याए, र “दुङ्गाको पेटी” (हिम्मा “गब्बाथा”) भनिने ठाउँको न्याय आसनमा बसे । 14 निस्ताराको तयारीको दिनको करिब छैठाँ पहर भएको थियो । पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “हेर, तिमीहरूका राजा याहाँ हुनुहुन्छ!” 15 तिनीहरू ठुलो सोरमा कराए, “यसलाई लानुहोस्, यसलाई कुसमा टाँग्नुहोस्!” पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “के तिमीहरूका राजालाई मैले कुसमा टाँग्नुपर्ने हो?” मुख्य पुजारीहरूले जवाफ दिए, “हामीसँग कैसरबाहेक अरु कुनै राजा छैन ।” 16 तब पिलातसले कुसमा टाँग्नको लागि येश्वाई तिनीहरूकहाँ सुन्पे । 17 तब तिनीहरूले येश्वाई लगे, अनि उहाँ आफ्नो कुस आफै बोकी, “खप्परे ठाँ” भने ठाउँतर जानुभयो, जसलाई हिम्मा “गलगथा” भनिन्छ । 18 त्यहाँ तिनीहरूले येश्वाई कुसमा टाँग, उहाँसँग अरु दुई जना मानिसलाई पनि येश्वाई बिचमा पारेर दुवैपटि एक-एक जनालाई कुसमा टाँग । 19 पिलातसले उटाटा चिन्ह पनि लेखे र कुसमाथि राखे । त्यहाँ यस्तो लेखिएको थियो: नासरतका येश्व यहूदीहरूका राजा । 20 यहूदीहरूमध्ये धेरैतो यो चिन्ह पढे, किनभने येश्वाई टाँगिएको ठाउँ सहरको नजिकै थियो । यो चिन्ह हिम्म, ल्याटिन र ग्रिकमा लेखिएको थियो । 21 तब यहूदीहरूका मुख्य पुजारीहरूले पिलातसलाई भने, “यहूदीहरूका राजा नलेख्नुहोस् बर यसले, ‘म यहूदीहरूका राजा हुँ भनेको थियो भनी लेख्नुहोस्’ ।” 22 पिलातसले जवाफ दिए, “मैले जे लेख्न सो लेख्ने ।” 23 सिपाहीहरूले येश्वाई कुसमा टाँगेपछि तिनीहरूले उहाँको वस्त्र लिए अनि चार भाग बनाए । हरक सिपाहीको लागि एक-एक भाग पयो र लबेदा पनि । अब लबेदाचाहिं सिउरिविनाको माथिदेखि पुरै बुनेको थियो । 24 तब तिनीहरूले एक आपसमा भने, “यसलाई नचायातौं, बरु यो कसको हुनेछ भनी निर्णय गर्न चिट्ठा हालाँ ।” धर्मशास्त्रको वचन पुरा होस् यसो भएको थियो, “तिनीहरूले मेरो वक्त आपसमा भाग लगाए; तिनीहरूले मेरो वस्त्रको लागि चिट्ठा हाले ।” 25 सिपाहीहरूले यी कुराहरू गरे । येश्वकी आमा, उहाँकी आमाकी बहिनी, क्लोपासकी पत्नी मरियम र मरियम मगदलिनी येश्वको कुसको छेउमा उभिरहेका थिए । 26 जब येश्वले आफ्नी आमा र आफूले माया गर्नुभएका चेलालाई नजिकै उभिएको देख्नुभयो, उहाँले आफ्नी आमालाई भन्नुभयो, “हे नारी, हेनुहोस्, तपाईंका छोरा!” 27 तब उहाँले ती चेलालाई भन्नुभयो, “हेर, तिरी आमा!” त्यस बेलादेखि ती चेलाले तिनलाई आफ्नो घरमा लगे । 28 यसपछि येश्वले सबै थोक पुरा गरिएको थियो भने जानुभएको हुनाले धर्मशास्त्र पुरा हुनको लागि उहाँले भन्नुभयो, “मलाई तिर्खा लाग्यो ।” 29 अमिलो मध्यले भरिएको उटाटा भाँडा त्यहाँ राखिएको थियो । त्यसैले, तिनीहरूले अमिलो दाखमयले भरिएको स्पन्जलाई हिसपको हाँगामा चोपेर उहाँको मुखमा राखिदिए । 30 जब येश्वले अमिलो लिनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “सिद्धिओ ।” उहाँले आफ्नो शिर द्वाकाउनुभयो र आफ्नो आत्मा त्यानुभयो । 31 यो तयारीको दिन भएको, र शबाथको अवधिमा शरीर कुसमा नरहोस् भन्ने हेतुले (किनकि शबाथ महत्त्वपूर्ण दिन थियो), यहूदीहरूले पिलातसलाई तिनीहरूका खुटा भाँचेर तिनीहरूलाई हटाउनलाई आग्रह गरे । 32 तब सिपाहीहरू आए, र येशूसँग कुसमा टाँगिएका पहिले र दोस्रो मानिसका खुटा भाँचीदिए । 33 जब तिनीहरू येश्वकहाँ आए, तिनीहरूले उहाँको मृत्यु अग्नि नै भइसकेको देखे । त्यसैले, तिनीहरूले उहाँका खुटा भाँचेन् । 34 तापनि सिपाहीहरूमध्ये एक जनाले उहाँको कोखमा भालाले घोचे, र तत्कालै सगत र पानी निस्कियो । 35 जसले यो देखि तिनले यो गवाही दिएका छन्, र तिनको गवाही सत्य छ । तिनले भनेको सत्य हो भनी तिनी जान्दछन् छन्, र तिमीहरूले विश्वास गर । 36 यी कुराहरू यस हेतुले भए, ताकि धर्मशास्त्र पुरा होस्, “उहाँको एउटै पनि हड्डी भाँचेन्दैनै ।”

37 फेरि, अर्को धर्मशास्त्रले भन्छ, “तिनीहरूले उहाँलाई हेर्नेछन् जसलाई तिनीहरूले घोचे ।” 38 यी कुराहरूपछि अरिमाथियाका योसेफ येशूको चेला भएका हुनाले (तर यहूदीहरूको डरले तिनी गुप्तमा मात्र चेला थिए) तिनले येशूको शरीरलाई लान पाँऊ भनी पिलातससँग अनुरोध गरे । पिलातसले तिनलाई अनुमति दिए । त्यसकारण योसेफ आए, र उहाँको शरीर लगे । 39 निकोटेमस पनि आए जो पहिले येशूकहाँ राति आएका थिए । तिनले छाँडै तेतिस किलो मूर्ख र एलावाको मिश्रण ल्याए । 40 त्यसैले, तिनीहरूले येशूको शरीरलाई लगे र दफनको निमित्त यहूदीहरूको चलनअनुसार मसलासहित सुती कपडाले बेहे । 41 अब उहाँलाई कुसमा झुण्ड्याइएको ठाउँमा एउटा बग्ना थियो, र त्यो बग्नाचामा एउटा नायाँ चिहान थियो जसमा अहिलेसम्म कुनै व्यक्तिलाई गाडिएको थिएन । 42 यो दिन यहूदीहरूका निमित्त तयारीको दिन भएको र चिहान पनि नजिकै भएको हुनाले तिनीहरूले येश्वाई त्यसैमा राख्ये ।

20 हप्ताको पहिले दिन सबैरे अँध्यारो छँदै मरियम मगदलिनी चिहानमा आइन्, र तिनले चिहानबाट दुङ्गा हटाइएको देखिन । 2 यसकारण तिनी दौडिन्, अनि सिमोन पत्रुस र येशूले प्रेम गर्नुभएका अर्का चेलाकहाँ आइन्, र तिनले तिनीहरूलाई भनिन्, “तिनीहरूले हाम्रा प्रभुलाई चिहानबाट निकालेर लगेछन्, अनि तिनीहरूले कहाँ राखेका छन्, हामी जान्दैन् ।” 3 तब पत्रुस र ती अर्का चेला बाहिर निसके र तिनीहरू चिहानतिर गए । 4 तिनीहरू दुवै जना संगसँगी दौडे, अर्का चेला चाँडै पत्रुसभन्दा अग्नि दौडे, अनि चिहानमा पहिले आइपुगे । 5 तिनले निहुरिएर चिहानभित्र होरे; तिनले सुतीका कपडाहरू पडिरहेको देखे, तर तिनी भित्र पसेन् । 6 सिमोन पत्रुस तिनीपछि आइपुगे र चिहानभित्र गए । तिनले त्यहाँ सुतीका कपडाहारू पडिरहेका देखे, 7 अनि उहाँको शिरको कपडा पनि देखे । यो पडिरहेका कपडाहारूसँग थिएन, तर अलगै पट्टवाइएको थियो । 8 त्यसपछि चिहानमा पहिला आइपुनी ती अर्का चेला पनि भित्र गए, अनि तिनले देखे र विश्वास गरे । 9 त्यसबेलासम्म पनि उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उहनुपर्छ भनी तिनीहरूले अझै पनि धर्मशास्त्र बुझेन् । 10 यसकारण चेलाहरू फेरि घर गए । 11 तर मरियमचाहिं रुँदै चिहानबाहिर उभिएरहेकी थिइन्; तिनले रुँदै निहुरिएर चिहानभित्र होरिन् । 12 तिनले सेतो पहिनमा येशूको शरीर राखिएको शिरपटि एक र पाउपटि अर्को गरी दुई जना स्वर्गदूत बासिरहेका देखिन् । 13 तिनीहरूले तिनलाई भने, “हे नारी, तिमी किन रोइहरेको छ्याँ?” तिनले तिनीहरूलाई भनिन्, “किनभने तिनीहरूले मेरा प्रभुलाई लगे, अनि मलाई थाहा छैन तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन् ।” 14 जब तिनले यसो भनिन्, तिनी फर्किन्, अनि तिनले त्यहाँ येशू उभिरहनुभएको देखिन, तर उहाँ येशू नै हुनुहुन्छ भनी तिनले चिहानन् । 15 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “ए नारी! तिमी किन रोइहरेको छ्याँ?” तिनले ती मानिस बग्नाचामा माली हुन् भनी ठानिन्, र तिनले भनिन्, “महाशय, यदि तपाईंले उहाँलाई लान तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मरियम!” तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “राखिन् र आरम्भइक भाषामा उहाँलाई भनिन् “रब्बोनी” (जसको अर्थ हुन्छ, “गुरु”) । 17 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई नछाउ, किनभने म अझै पिताकहाँ गएको छैन, तर मेरा भाइहरूसँग यहूदीहरूको डरले चेलाहरू जहाँ बसेका थिए, त्यसका ढोकाहरू बन्द गरिएको हुँदा, येशू आउनुभयो र तिनीहरूका बिचमा उभिरहनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई शान्ति!” 20 जब उहाँले तिनीहरूलाई यो भन्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना हात र कोखा

देखाउनुभयो । चेलाहरूले प्रभुलाई देखेपछि तिनीहरू खुसी भए । 21 तब येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् । जसरी पिताले मलाई पठाउनुभएको छ त्यसरी नै मै तिमीहरूलाई पनि पठाउँदै छु ।” 22 जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले तिनीहरूमाथि सास फुक्नुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा लेओ । 23 तिमीहरूले जसका पापहरू क्षमा गर्छौं ती तिनीहरूका निमित्त क्षमा गरिन्छन्: जसका पापहरू तिमीहरू कायम राख्छौं, ती कायम राखिन्छन् ।” 24 येशू आउनुहुँदा बाह जना चेलामध्ये दिमुस भनिने थोमाचाहिं तिनीहरूसँग थिएनन् । 25 पछि अरू चेलाहरूले “हामीले प्रभुलाई देख्याँ” भनी तिनलाई बताए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “मैले उहाँका हातका काँटीहरूका डोबहरू नदेखेसम्म र मेरो औला त्यहाँ नहालेसम्म, र उहाँको कोखमा मेरो हात नहालेसम्म म विश्वास नगर्नेन् ।” 26 आठ दिनपछि उहाँका चेलाहरू फेरि कोठाभित्र थिए, र थोमा पनि तिनीहरूसँग थिए । ढोकाहरू बन्द गरिएको अवस्थामा नै येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूका बिचमा उभिन्नुभयो, र भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति!” 27 त्यसपछि उहाँले थोमालाई भन्नुभयो, “तिम्रा औला यहाँ हाल, र मेरा हातहरू हेर अनि मेरो कोखमा तिम्रो हात हाल, अविश्वासी नहोऊ, तर विश्वास गर ।” 28 थोमाले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “मेरा प्रभु, मेरा परमेश्वर!” 29 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई देखेको कारणले विश्वास गरेका छौं । धन्य हुन् तिनीहरू जसले देखेका छैनन् र पनि विश्वास गरेका छन् ।” 30 यस पुस्तकमा नलेखिएका अरू थेरै विन्हरू येशू चेलाहरूको उपस्थितिमा गर्नुभयो, 31 तर येचाहिं लेखिएका छन्, ताकि येशू नै ख्रीष्ट अर्थात् परमेश्वरका पुत्र हुनुहुँच्छ भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक र विश्वास गरेर उहाँको नाउँमा तिमीहरूले जीवन पाउन सक ।

21 यी कुराहरूपछि येशू आफै फेरि तिवेरियास समुद्रमा चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभयो, उहाँ यसरी देखा पर्नुभयो । 2 सिमोन पत्रुस, दिमुस भनिने थोमा, गालीलाको कानाका नथानेल, जब्दियाका छोराहरू, र येशूका अरू दुर्दु चेलासँग थिए । 3 सिमोन पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “म माछा मार्न जाँदै छु ।” तिनीहरूले तिनलाई भने, “हामी पनि तिमीसँगै आउनेछौं ।” तिनीहरू गए, र दुङ्गामा चढे, तर रातभरिमा तिनीहरूले कुनै पनि माछा पक्रेनन् । 4 अब बिहान सबैरी थियो । येशू समुद्रको किनारमा खडा हुनुभयो, तर उहाँ येशू हुनुहुँच्यो भनी चेलाहरूले चिनेनन् । 5 त्यसैले, येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ए जवान मानिसहरू, के तिमीहरूसँग कुनै खानेकुरा छ?” तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “छैन ।” 6 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको जाल दुङ्गाको दाहिनेपटि हान, अनि तिमीहरूले केही भेटाउनेछौं ।” त्यसैले, तिनीहरूले आप्नो जाल हाने, तर माछाहरू अति थेरै भएकोते तिनीहरूले त्यो तान्न सकेनन् । 7 तब येशूले प्रेम गर्नुभएका चेलाले पत्रुसलाई भने, “उहाँ प्रभु हुनुहुँच्छ ।” जब सिमोन पत्रुसले उहाँ प्रभु हुनुहुँच्छ भन्ने सुने, तिनले तिनको बाहिरी वस्त्र बाँधे (किनकि तिनले त्यो फुकालेका थिए), र समुद्रमा आफै हाम्फाले । 8 अरू चेलाहरू दुङ्गामा चढे (किनकि तिनीहरू जमिनबाट थेरै टाढा थिएनन्, करिब सय मिटर टाढा मात्र थिए), र तिनीहरूले माछाले भरिएको जाल तानिरेका थिए । 9 जब तिनीहरू जमिनमा उत्रे, तिनीहरूले आगोको भुङ्ग्यो र त्यसमा रोटीसँगै माछा राखेको देखे । 10 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले खरैर पक्रेका केही माछाहरू ल्याओ ।” 11 तब सिमोन पत्रुस गए, र एक सय त्रिपन्वटा ठुला-ठुला माछाले भरिएको त्यो जाल जमिनमा ल्याए । त्यहाँ यति धैरै माछाहरू थिए, तर पनि जाल च्यातिएन । 12 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, र खाजा खाओ ।” कुनै पनि चेलाले “तपाईं को हुनुहुँच्छ?” भनी उहाँलाई सोधने साहस गरेन । 13 येशू आउनुभयो र रोटी लिनुभयो, र तिनीहरूलाई दिनुभयो र माछा पनि दिनुभयो । 14 मृत्युबाट जीवित हुनुभएपछि येशूले आफूलाई चेलाहरूकहाँ

प्रकट गर्नुभएको यो तेसो पटक थियो । 15 तिनीहरूले खाजा खाइसकेपछि येशूले सिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमीले मलाई यिनीहरूभन्दा पनि बढी प्रेम गर्छैं?” पत्रुसले उहाँलाई भने, “हो प्रभु, तपाईं जानुहुँच्छ कि म तपाईलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा थुमाहरूलाई खुवाऊ ।” 16 उहाँले तिनलाई फेरि दोस्रो पटक भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमी मलाई प्रेम गर्छैं?” पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “हो प्रभु, तपाईं जानुहुँच्छ कि म तपाईलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूको हेरचाह गर ।” 17 उहाँले तिनलाई तेसो पटक भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमी मलाई प्रेम गर्छैं?” पत्रुस निराश भए, किनकि येशूले तिनलाई “के तिमी मलाई प्रेम गर्छैं?” भनी तेसो पटक सोधनुभएको थियो । तिनले उहाँलाई भने, “प्रभु, तपाईं सबै थोक जानुहुँच्छ, कि म तपाईलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ ।” 18 साँचो साँचो म तिमीलाई भन्दछू, जब तिमी जवान थियो, तिमी आफै कपडा लगाउँथ्यो र जहाँ जान चाहन्न्यो त्यतै जान्न्यो, तर जब तिमी वृद्ध हुन्छौं, तिमीले आप्ना हात पसारेन्छौं र कसैले तिमीलाई कपडा लगाइदिनेछ र तिमी जहाँ जान चाहैदैनी त्यहाँ तिमीलाई बोकेका लगिन्छ । 19 पत्रुसले कस्तो किसिमको मृत्युले परमेश्वरलाई महिमा दिन्छ भनी सङ्केत गर्न येशूले यसो भन्नुभयो । उहाँले यो बताउनुभएपछि पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ ।” 20 पत्रुस फर्केका देर्दा तिनले येशूले प्रेम गर्नुभएका चेला अर्थात् भोजमा येशूको छातीमा अडेस लगाएर बस्ने र उहाँलाई, “प्रभु, तपाईलाई विश्वासयात गर्ने को हो?” भनी सोध्ने पत्रुसलाई भन्नुभयो, “प्रभु, तपाईलाई पछ्याऊ ।” 21 पत्रुसले तिनलाई देखे, र येशूलाई भने, “प्रभु, यी मानिसले चाहिं के गर्नेछन्?” 22 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “यदि म नआउज्जेसम्म तिनी रहेको चाहै भने पनि तिमीलाई के भयो त? मलाई पछ्याऊ ।” 23 त्यसैले, ती चेला मनेछेनन् भन्ने यो भनाइ भाइहरूमाझ फैलियो । तरै पनि येशूले पत्रुसलाई अर्का चेला मर्देनन् भन्नुभएन, तर “यदि म नआउज्जेसम्म तिनी रहेको चाहै भने पनि तिमीलाई के भयो त?” भन्नुभएको थियो । 24 यी कुराहरूको गवाही दिने, र यी कुराहरू लेखे यिने चेला हुन्, र हामी जान्दछौं, कि तिनको गवाही सत्य छ । 25 येशूले गर्नुभएका अरू थेरै कुराहरू पनि छन् । यदि ती सबै लेखिएका भए, मलाई लाग्छ, ती लेखिएका पुस्तकहरू संसारमा पनि अटाउने थिएनन् ।

प्रेरित

1

थियोफिलस, मैले पहिला लेखेको पुस्तकले येशूलाई माथि नलगएसम्म उहाँले गर्न र सिकाउन थाल्नुभएका सबै कुरा बताएको छ । 2 उहाँले चुन्नुभएका प्रेरितहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा उहाँले देखि विश्वसनीय प्रमाणसहित आफैलाई तिनीहरूकहाँ जीवित प्रस्तुत गर्नुभयो । उहाँ चालिस दिनसम्म उनीहरूकहाँ देखा पर्नुभयो र परमेश्वरको राज्यको बारिमा बताउनु भयो । 4 उहाँले तिनीहरूसँग भेटघाट गरिरहँदा उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेम नछोडन, तर पिताको प्रतिज्ञाको प्रतीक्षा गर्नलाई आज्ञा दिनुभयो । त्यसको बारेमा उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले मबाट सुन्नै 5 कि वास्तवमा यूहन्नाले पानीले बपितस्मा दिए, तर केही दिनमा नै तिमीहरूलाई पवित्र आत्मामा बपितस्मा दिखाउँछ । 6 तिनीहरू सँगै भेलाउँद्या, तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “प्रभु, के तपाईंले इसाएल राज्य पुनर्स्थापिना गर्नुने समय यही हो?” 7 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पिताले उहाँको अधिकारद्वारा तोक्नुभएको समय र ऋद्धत्वरूप जान्ने काम तिमीहरूको होइन । 8 तर जब पवित्र आत्मा तिमीहरूमाथि आउनुहुँच, तिमीहरूले शक्ति प्राप्त गर्नेछो, अनि तिमीहरू यरूशलेममा र सारा यहूदियामा र सामरिया र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्मै मेरा साक्षीहरू हुनेछाँ ।” 9 येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि, तिनीहरूले माथि हेरिरहँदा उहाँलाई माथि उठाइयो, र बादलेले उहाँलाई तिनीहरूका आँखाबाट छेक्यो । 10 उहाँ जाँदै गर्नुहुँदा तिनीहरूले स्वर्गातिर उत्कटतापूर्वक हेरिरहेका बेला सेतो वस्त्र पहिरेका दुर्दृ जना मानिस अचानक तिनीहरूका छेउमा खडा भए । 11 तिनीहरूले भने, “हे गालीलाका मानिसहरू हो, तिमीहरू यहाँ उभिएर किन स्वर्वारि हेरिरहछाँ? स्वर्ग आरोहण हुनुभएका यी येशूलाई तिनीहरूले जसरी स्वर्वारि गड्हरहेका देखेका छौ, उहाँ त्यसरी नै फर्कनुहुनेछ । 12 त्यसपछि तिनीहरू यस्तशेलोम नजिकी पर्ने जैतून डाँडाबाट यस्तशेलमतिर फर्के, जुन एक शावाथ दिनको यात्रा जिति टाढा थियो । 13 तिनीहरू आइपुरोपछि तिनीहरू बसिरहेका माथिल्लो कोठामा गए । तिनीहरू पत्रुस, यूहन्ना, याकूब, अन्द्रियास, फिलिप, थोमा, बारथोलोमाइ, मत्ती, अल्फयसका छोरा याकूब, उग्रवादी सिमोन र यकूबका छोरा यहूदा थिए । 14 तिनीहरू एक मनको भएर प्रार्थनामा यत्नपूर्वक लागिरहे । त्यहाँ येशूकी आमा मरियम लगायत अन्य महिलाहरू र उहाँका भाइहरू पनि थिए । 15 ती दिनहरूमा झाण्डै १२० जना भाइका माझामा पत्रुस खडा भए र भने, 16 “भाइहरू हो, येशूलाई पक्राऊ गर्नलाई अगुवाइ गर्ने यहूदाको बारे दाऊदको मुख्याबाट पवित्र आत्माले पहिला नै बोल्नुभएको धर्मशास्त्र पुरा हुनु आवश्यक थियो । 17 किनभने त्यो हामीमध्ये एक जना थियो र त्यसले आफ्नो सेवाकाइको हिस्सा प्राप्त गन्न्यो ।” 18 (यो मानिसले उसको दुष्ट कर्मको कमाइबाट एउटा खेत किन्नो । त्यसपछि, उसको टाउको तल पारेर खस्यो, उसको शरीर फुट्यो, र उसको सबै आन्द्रा-भुँडी निस्क्यो । 19 यो कुरा यस्तशेलमा बस्ने सबैले सुने त्यसले तिनीहरूले आफ्नो भाषामा त्यस खेतको नाम अखेल्दमा राख्ये जसको अर्थ “रगतको खेत” हुन्छ ।) 20 “किनभने भजनसंग्रहको पुस्तकमा लेखिएको छ, ‘त्यसको खेत उजाड बनाइयोस् र त्यहाँ कोही एक जना पनि नबसोस्’ १ र ‘त्यसको नेतृत्वको पद अरु कसैले लिअोस् ।” 21 यसकारण यो आवश्यक छ कि, यूहन्नाको बपितस्माको दिनदेखि उहाँलाई हामीबाट माथि लगिएको दिनसम्म, प्रभु येशू हाप्रो माझामा भित्र-बाहिर गर्हुहुँदा सधैँहरि हामीलाई साथ दिने मानिसहरूमध्येबाट एक जना हामीसँगै उहाँको पुनरुत्थानको साक्षी भएको हुनुपर्छ ।” 23 तिनीहरूले बरबा भनिने योसेफ जसको नाउं युस्तस पनि थियो र मतियास दुर्दृ जनालाई अगि सारे । 24 तिनीहरूले प्रार्थना गरे र भने, “तपाईं प्रभुले सबै मानिसहरूको हृदय जान्नु हुन्छ, त्यसैले यी दुई जनामध्ये कसलाई चुन्नुभएको छ प्रकट गर्नुहोस् । 25 यहूदाले अपराध गरेर

उसको ठाउँमा गएपछि खाली भएको यो सेवाकाइ र प्रेरितको पद तिनले लिइन् ।” 26 उतीहरूले तिनीहरूको निमित चिट्ठा हाले; र चिट्ठा मतियासको नाममा पन्यो र तिनलाई एधार जना प्रेरितसँगै गनियो ।

2

जब पेनिकोसको दिन आयो, तिनीहरू सबै जना एकै ठाउँमा थिए । 2 एककासि स्वर्गाबाट जोडसँग शक्तिशाली हावाको झोकका जस्तै आवाज आयो र तिनीहरू बसिरेहेको पुरे घर भरियो । 3 आगोका जिब्राहरू जस्ता तिनीहरूकहाँ देखा परे र भागभाग भएर तिनीहरू हेरेकमाथि बसे । 4 तिनीहरू सबै जना पवित्र आत्माले भरिए र आत्माले तिनीहरूलाई दिनुभएनुसार अरु भाषाहरूमा बोल्न थाले । 5 यरूशलेममा स्वर्गमुनि भएका हेरेक जातिबाट आएका ईश्वरभक्त यहूदीहरू बसिरेहेका थिए । 6 जब यो आवाज सुनियो मानिसहरूका भिड एकसाथ आए र अन्योलामा परे किनभने हेरेकले तिनीहरू तिनीहरूका आफै भाषामा बोलिरहेका सुने । 7 तिनीहरू छक्क र चकित भए र तिनीहरूले भने, “साँचै, के यी बोलिरहेहरू गालीलीहरू होइनन्? 8 त्यसो भए किन तिनीहरूले हाप्रो आफै भाषाहरूमा नै बोलिरहेका हामी हेरेकले सुनिरहेका छौं? 9 पार्थीहरू र मादीहरू र एलामीहरू र मेसोपोटामिया, यहूदिया र कापाडोकिया, पोन्टस र एसिया 10 फ्रिगिया र पामिफिलिया, मिश्र र कुरेनी नजिकका लिबियाका भागहरूका बासिन्दाहरू, र रोमका आगन्तुकहरू, 11 यहूदीहरू र यहूदी मत मान्नेहरू, क्रेट निवासी र अरबीहरू छौं । 12 तिनीहरूले परमेश्वरका महान कामहरूका बारेमा हाप्रै भाषामा बताइरहेका हामीले सुन्दैछौं ।” 12 तिनीहरू सबै जना चकित र जिल्ल परेर तिनीहरूले एकअकालीए भने, “यसको तात्पर्य के हो?” 13 तर अरूले चाहिं गिज्याए र भने, “तिनीहरू नयाँ मध्यले टन्न भएका छन् ।” 14 तर पत्रुस एधार जनासँगै खडा भएर उच्च स्वरले तिनीहरूलाई भने, “यहूदिया र यरूशलेममा बस्ने सबै मानिसहरू हो, यो कुरा तपाईंहरूलाई थाहा होस्; मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन्नुहोस् । 15 किनभने तपाईंहरूले ठान्नुभएस्तो यी मानिसहरू मातेका छैनन, कारण अहिले दिनको तेसो प्रहर मात्र भएको छ । 16 तर अगमवक्ता योलद्वारा यो कुरा बोलिएको छ: 17 “परमेश्वर भन्नुहुँच, “अन्यका दिनहरूमा यस्तो हुनेछ, म मेरो आत्मा सबै मानिसहरूमाथि ख्यानेनु, तिमीहरूका छोराहरू र छोरीहरूले अगमवाणी बोल्नेछन्, र तिमीहरूका वृद्ध मानिसहरूले सपनाहरू देखेन्न । 18 ती दिनहरूमा मेरा दास र दासीहरूमाथि म मेरो आत्मा ख्यानेनु र तिनीहरूले अगमवाणी बोल्नेछन् । 19 म माथि स्वर्गमा अचम्मका कुराहरू र तल पृथ्वीमा रागत, आगो, र धुवाँको मुस्लोका चिन्हहरू देखाउनेछु । 20 परमप्रभुको महान् र असाधारण दिन आउनअगि सूर्य अङ्ग्यारोमा र चन्द्रमा रगतमा परिणत हुनेछ । 21 यस्तो हुनेछ कि परमेश्वरको नाउं पुकार्ने हेरेकले उद्धर पाउनेछ । 22 हे इसाएलका मानिसहरू हो, यी वचनहरू सुन्नुहोस्: परमेश्वरले तपाईंहरूका बिचमा उहाँद्वारा गर्नु भएका शक्तिशाली कामहरू, आश्चर्यकर्महरू र चिन्हहरूद्वारा परमेश्वरले तपाईंहरूकहाँ सँचौ प्रमाणित गर्नुभएका मानिस नासरतका येशू नै हुनुहुँच भन्ने कुरा तपाईंहरूलाई थाई छ । 23 परमेश्वरको अठोट गरिएको योजना र पूर्वज्ञानले गर्दा, उहाँ सुमिप्दिनुभयो, र तपाईं अधर्मी मानिसहरूको हातद्वारा कुसमां टाँगिनुभयो र मारिनुभयो । 24 उहाँलाई मृत्युका पीडाहरूबाट छुटाएर परमेश्वरले उहाँलाई जीवित पार्नुभयो किनभने उहाँ यसको अधीनमा रहिरहन सम्भव थिएन । 25 किनभने दाऊदले उहाँको बारेमा भनेकाछन्, “परमप्रभुलाई मैले सधैँ मेरो मुहर अगाडि देखें । उहाँ मेरो दाहिने हात नजिक हुनुहुँच, यसकारण म नडगमगाउनु पर्दैन । 26 यसकारण मेरो हृदय आनन्दित थियो र मेरो जिब्रोले आनन्द मनायो । मेरो शरीरले पनि दृढतामा वास गर्नेछ । 27 किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा त्याग्नुहोस्नेछन न त तपाईंले तपाईंका पवित्रजनलाई कुहिन दिनुहोस्नेछ । (Hades 986) 28 तपाईंले मलाई जीवनका मार्गहरू प्रकट गर्नुभयो । तपाईंले आफ्नो मुहारले मलाई खुसीले भरिपूर्ण बनाउनुहोस्नेछ । 29 हे दाजुभाइहरू हो, म

हाप्रा पुर्खा दाऊदका बारेमा दृढतासाथ बोल्न सकछुः तिनी मरे र गाडिए र तिनको विहान आजको दिनसम्म हामीसँग छ । 30 यसकारण तिनी एक अगमवक्ता थिए र परमेश्वरले तिनके सन्तानहरूमध्येबाट एक जनालाई तिनको सिंहसनाम बसान्नुने थियो भनी उहाँले तिनीसँग शपथ खानुभएको कुरा तिनलाई थाहा थियो । 31 तिनले यो कुरा पहिला नै देखे र ख्रीष्टको पुनरुत्थानको बारेमा यसरी बताए, “उहाँ नत पातालमा त्यागिन भयो नत उहाँको शरीर नै कहियो ।” (Hades g86) 32 यी नै येशूलाई परमेश्वरले जीवित पानुभयो जसको हामी सबै जना साक्षी छौं । 33 यसकारण उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि उठाइनुभयो र पिताबाट प्रतिज्ञा गरिएको पवित्र आत्मा पाएर, उहाँले यो ख्यातनुभएको छ जुन तपाईंहरू सुन्न र देनु हुँच । 34 दाऊद आफै सर्व च्छेनन् तर तिनी भन्छन्, “परमप्रभुले मेरा प्रभुताई भन्नुभयो, “मेरो दाहिने हातपट्टि बस, 35 जबसम्म म तिप्रा श्वरुहरूलाई तिप्रो पाउदान बनाउँदिन ।” 36 यसकारण इसाएलका सबै धरानाले यो निश्चयसाथ जानुन कि यही येशू जसलाई तपाईंहरूले क्रुसमा टाँग्नुभयो, परमेश्वरले उहाँलाई प्रभु र ख्रीष्ट दुवै बनाउनु भयो । 37 जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरूको हृदय छिया-छिया भयो र तिनीहरूले पत्रुस र अरु बाँकी प्रेरितहरूलाई भने, “भाइहरू हो, हामी के गर्तौ?” 38 अपि पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “पश्चाताप गर र तिमीहरू हरेकले तिमीहरूका पाप क्षमाको निमित्य येशू ख्रीष्टको नाउँमा बपिस्मा लेओ र तिमीहरूले पवित्र आत्माको वरदान प्राप्त गर्नेछौं । 39 यो प्रतिज्ञा तिमीहरूका लागि, तिमीहरूका सन्तानहरूका लागि र टाढाटाढा भएका सबैका लागि, र परमेश्वरले बोलाउनुहोने सबै मानिसहरूका लागि हो ।” 40 अरु धेरै वचनहरूद्वारा तिनले गवाही दिए र तिनीहरूलाई आग्रह गरे । तिनले भने, “यो दुष्ट पुस्ताबाट तिमीहरूले आफैलाई बचाओ ।” 41 तब तिनीहरूले तिनको वचन ग्रहण गरे र बपिस्मा लिए र झाँडै तिन हजार प्राणहरू त्यस दिन थपिए । 42 तिनीहरू प्रेरितहस्को शिक्षा र सङ्गति, रोटी भाँचे कार्य र प्रार्थनामा लागिरहे । 43 हरेक व्यक्तिमाथि डर छायो र प्रेरितहरूद्वारा धेरै अचम्मका कार्यहरू र चिन्हहरू भए । 44 विश्वास गर्नुहरू सबै जना सँगसँगै बस्थे र तिनीहरूका सबै चिज साझा थिए । 45 र तिनीहरूले आफ्ना सम्पत्ति र स्वामित्वमा भएका कुराहरू बेचे र विश्वासीहरूको आवश्यकता अनुसार एकअकार्मा बाँडचुँड गरे । 46 यसरी तिनीहरू दिनहुँ एकै उद्देश्यसहित मन्दिरमा भेला हुथे र तिनीहरूले घरधरमा रोटी भाँचे र हृदयको नम्रता र आनन्दसाथ एकअकार्मा भोजन बाँडचुँड गरे । 47 तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्ने र सबै मानिसहरूमाझा शुभेच्छा थियो । प्रभुले उद्धार पाइरहेकाहरूलाई दिनदिनै तिनीहरूका माझामा थनुभयो ।

3 अब पत्रुस र यूहना प्रार्थना गर्ने समयको नवाँ घडीमा मन्दिरतिर जाँदै थिए । 2 त्यहाँ एक जना जम्मैदेखि हिँडन नसको मानिसलाई हरेक दिन ल्याउदेने गरिन्थ्यो र तिनलाई मन्दिरको सुन्दर नाउँको ढोकाका राखिन्थ्यो, ताकि ती व्यक्तिले त्यस मन्दिरमा गएका मानिसहरूसँग भिक्षा माग्न सक्नूँ । 3 जब तिनले पत्रुस र यूहनालाई त्यस मन्दिरमा जान लागेका देखे, तिनले उनीहरूसँग भिक्षा मागे । 4 पत्रुस र यूहनाले तिनीतर्फ नजर अडाएर भने, “हामीलाई हेर ।” 5 ती मानिसले उनीहरूबाट कही चिज प्राप्त गर्ने आशा राखेका उनीहरूलाई हेरे । 6 तर पत्रुसले भने “मसँग सुन र चाँदी छैन, तर जे मसँग छ त्यो मैले तिमीलाई दिनेछु । नासरतका येशू ख्रीष्टको नाउँमा हिँडै ।” 7 पत्रुसले तिनको दाहिने हात समाए र तिनलाई उठाए र तुरन्तै तिनको गोडा र गोलिगाँठोको हड्डीमा बल प्राप्त भयो । 8 ती मानिस उफ्ँैदै उठे र हिँडनलाई सुरु गरे, अनि पत्रुस र यूहनालाई हिँडै, उफ्ँैदै र परमेश्वरको प्रश्नसा गर्दै मन्दिरभित्र प्रवेश गरे । 9 सबै मानिसहरूले तिनलाई हिँडिरहेको र परमेश्वरको प्रश्नसा गरिरहेको देखे । 10 तिनीहरूले देखे कि तिनी त्यही मानिस थिए जो त्यस मन्दिरको सुन्दर ढोकामा भिक्षा माग्नलाई बस्दै आइरहेका थिए र तिनमा भएका कुराले तिनीहरू

आश्चर्य र विस्मयले भरिएका थिए । 11 तिनले पत्रुस र यूहनाको हात समाइरहँदा, सबै मानिसहरू अति चकित हुँदै तिनीहरू भएका सोलोमनको दलानतर्फ द्यारे । 12 जब पत्रुसले यो देखे, तब उनले मानिसहरूलाई जवाप दिए, “हे इसाएलका मानिसहरू हो, तपाईंहरू किन आश्चर्यचकित हुनुभएको छ? किन तपाईंहरूले तिनलाई हामीले आप्नै शक्ति वा धार्मिकताले हिँडे बनाएको जस्तै गरी हामीलाई एक टकले हेरिरहनुभएको छ? 13 अब्राहाम, इसहारक र याकूब हाम्रा पूख्याका परमेश्वरले उहाँका सेवक येशूलाई महिमित पानुभएको छ । उहाँ नै हुरुहुन्छ जसलाई तपाईंहरूले पिलातसकहाँ सुन्पनुभयो र तिनले उहाँलाई छोड्ने निर्णय गर्दा पनि तपाईंहरूले तिनको सामु उहाँलाई इकाकर गर्नुभयो । 14 तपाईंले पवित्र र धर्मी जनलाई इन्कार गर्नुभयो र उहाँको सद्वामा तापाईंहरूले एउटा हत्यारालाई छोडिदिन आग्रह गर्नुभयो । 15 तपाईंहरूले जीवनका राजकुमारको हत्या गर्नुभयो जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट उठाउनुभयो, र हामी यसको साक्षी छौं । 16 अब उहाँको नाउँमाथिको विश्वासले यी मानिसलाई बलियो बनायो, जसलाई तपाईंले देख्नु र जानुहुन्छ । येशूप्रति यिनको विश्वासले यिनलाई तपाईंहरू सबैको सामुन्ने पूर्ण स्वास्थ्य प्रदान गरेको छ । 17 अब भाइहरू हो, तपाईंहरूले तपाईंका शासकहरूलेद्वारा अज्ञानतामा कार्य गर्नुभएको कुरा म जान्दछु । 18 तर उहाँका ख्रीष्टले दुःख भोग्नुपर्छ भनी ती सबै अगमवक्ताहरूका मुख्यबाट परमेश्वरले पहिले नै बताउनुभएको थियो जुन कुरा उहाँले अहिले पुरा गर्नुभएको छ । 19 त्यसकारण, पश्चाताप गर्नुहोस् र फर्कुहोस् ताकि तपाईंहरूस्का पाप मेटिउन्, र परमप्रभुको उपरिस्थितबाट ताजा बनाउने समय आओस् । 20 र उहाँले नियुक्त भइसक्नुभएको ख्रीष्ट येशूलाई तपाईंहरूका निमित्य पठाउन सक्नुहोनेछ । 21 सबै कुराहरूको पुनर्न्यापना नभएसम्म उहाँलाई स्वर्गले ग्रहण गर्नुपर्छ, जसको बारेमा परमेश्वरले उहाँका पवित्र अगमवक्ताहरूद्वारा धेरै पहिले देखि बोल्नु भयो । (aion g165) 22 वास्तवमा मोशाले यसो भने, “परमप्रभुले तिमीहरूका दाजुभाइहरूका बिचार मजस्तै अगमवक्तालाई खडा गर्नुहोनेछ । उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुने सबै कुराहरू तिमीहरूले सुन्नुपर्छ । 23 ती अगमवक्ताले भेनेको नसुने हरेक व्यक्तिलाई मानिसहरूका बिचार पूर्ण रूपमा नाश गरिनेछ ।” 24 हो, शम्पूलदेखिका र उनीपछि आएका सबै अगमवक्ताहरूले यी दिनहरूका बारेमा घोषणा गरे । 25 तपाईंहरू अगमवक्ताका र परमेश्वरले तपाईंहरूका पुरुषहरूसँग गर्नुभएको करारका पुत्रहरू हुनुहुन्छ, जसरी उहाँल अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘तिमी सन्तानद्वारा नै यस पृथ्वीका सबै परिवारहरू आशिषित हुनेछन् ।’ 26 परमेश्वरले आफ्ना सेवकलाई उठाउनु भएपछि तपाईंहरूमध्ये हरेकलाई तपाईंहरूको दुष्टाबाट फर्काएर तपाईंहरूलाई आशिष् दिनलाई उहाँलाई पहिला तपाईंहरूकहाँ पठाउनुभयो ।”

4 जब पत्रुस र यूहना मानिसहरूसँग बोलिरहेका थिए, पूजाहारीहरू, मन्दिरका मुख्य व्यक्ति र सदूकीहरू तिनीहरूकहाँ आए । 2 पत्रुस र यूहन्नाले मानिसहरूलाई येशूको बारेमा सिकाइरहेका र उहाँको मृत्युबाट पुनरुत्थान हुनुभएको घोषणा गरिरहेका कारण उनीहरूलाई साई गाहे भयो । 3 उनीहरूले तिनीहरूलाई पक्रे र अर्को बिहानसम्मका लागि इयालखानामा हालिदिए, किनभने त्यातिबाट साँझा परिसकेको थियो । 4 तर सदैसे सुनेका मानिसहरूमध्ये धेरै जानाले विश्वास गरे र विश्वास गर्ने मानिसहरूको सङ्ख्या करिब पाँच ज्ञान समाविहारीहरू र अल्लरहरू र शास्त्रीहरू यस्तावेमा जम्मा भए । 6 प्रथान पूजाहारीहन्नास, कैयाफा, यूहन्ना, अलेक्जेन्डर र प्रधान पूजाहारीका अरु सबै आफ्नतहरू त्यहाँ थिए । 7 जब उनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई उनीहरूका माझामा राख्न तर उनीहरूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरूले कुन शक्ति वा कुन नाउंडा यसो गरेका है?” 8 अनि पवित्र आत्माले भरिएर पत्रुसले उनीहरूलाई भने, “हे जनताहरूका शासकहरू र एल्डरहरू हो, 9 यदि यो मानिसलाई कसरी ठिक पारियो

भनी यो बिरामी मानिसलाई गरेको असल कामको बारेमा आज हामीलाई नै प्रश्न गरिर्दैछ भने, 10 तपाईंहरू सबै र इसाएलका सबै मानिसहरूलाई यो थाहा होस कि, तपाईंहरूले कुसमा टाँग्नुभएका र परमेश्वरले मृत्युबाट जीवित पार्नुभएका नासरतका येशू ख्रीष्टको नाउँद्वारा नै भएको हो कि यो मानिस तपाईंहरूको बिचामा यहाँ स्वस्थ भएर उभिएको छ । 11 येशू ख्रीष्ट त्यो ढुङ्गा हुनुहुँच्छ जसलाई तपाईंहरू र निर्णयिकताहरूले इन्कार गर्नुभयो तर उहाँ नै मुख्य कुनेढुङ्गा हुनुभयो । 12 अरु कुनै व्यक्तिमा मुक्ति छैन किनभने हामी बचाइनका लागि स्वर्गमुनि मानिसहरूका माझमा अर्को कुनै नाउँ दिइएको छैन । 13 जब तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नाको साहस देखे र महसुस गरे कि उनीहरू साधारण र आशिक्षित मानिसहरू थिए, तब पत्रुस र यूहन्ना येशूसँगै रहे गर्दै भने कुरा थाहा पाएर तिनीहरू छक्क परे । 14 उनीहरूले त्यो निको भएको मानिस तिनीहरूसँगै उभिरहेको देखेको कारण तिनीहरूका विरुद्ध केही बोल्न सकेनन् । 15 तर प्रेरितहरूलाई परिषद बैठक छोड्न आज्ञा दिएपछि उनीहरू एकआपसमा कुरा गर्न थाले । 16 उनीहरूले भने, “यी मानिसहरूलाई हामी के गराँ? किनकि तिनीहरूद्वारा गरिएको उल्लेखनीय आश्वयकर्मको वास्तविकता यस्तैलेममा बढने हरेक मनिसलाई थाहा छ; हामी यसलाई इन्कार गर्न सक्दैनौ । 17 तर यो कुरा अझ बढी मानिसहरू बिचामा नफैलियोस् भनेर तिनीहरूलाई यो नाउँमा अब उसो कसैसँग पनि नबोल्नु भनी चेताउनी दिँञ्जौ ।” 18 तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई भित्र बोलाए र येशूको नाउँमा बोल्दै नबोल्नु न त शिक्षा नै दिनू भनी आज्ञा दिए । 19 तर पत्रुस र यूहन्नाले उनीहरूलाई जवाफ दिए र भने, “परमेश्वरको नजरमा उहाँको भन्दा बढी तपाईंहरूको आज्ञापालन गर्नु उचित हो कि होइन, तपाईंहरू नै न्याय गर्नुहोस् । 20 किनकि हामीले देखेका र सुनेका कुराहरूको बारेमा हामी नबोली रहन सक्दैनौ ।” 21 अझ बढी चेताउनी दिएपछि उनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई जान दिए । उनीहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिनको निस्ति कुनै पनि दोष भेटाउन सकेनन्, किनभने तिनीहरूले जे गरेका थिए त्यसको निस्ति मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गिरहेका थिए । 22 यो चांगाईको आश्चर्यकर्म अनुभव गर्ने मानिस चालिस वर्षभन्दा माथिका थिए । 23 तिनीहरूलाई स्वतन्त्र छोडेपछि, पत्रुस र यूहन्ना आफ्नै मानिसहरूकहाँ आए र प्रधान पूजाहरीहरू र एल्डरहरूले तिनीहरूलाई भनेका सबै कुराको प्रतिवेदन दिए । 24 तिनीहरूले यो सुनेपछि आफ्ना आवाज परमेश्वरमा एकसाथ उचाले र भने, “हे प्रभु, तपाईं जसले आकास र पृथ्वी र समुद्र र त्यसमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो, 25 तपाईं जो पवित्र आत्माद्वारा तपाईंका सेवक हाम्रा पिता दाउदको मुख्यद्वारा बोल्नुभयो, ‘अरु जातिहरू किंग क्रायित भए र मानिसहरूले अर्थीन कुराहरू कल्पना गरे? 26 परमप्रभु र उहाँका ख्रीष्टको विरुद्धमा पृथ्वीका राजाहरू एक मत भए र शासकहरू एकसाथ भेला भए । 27 वास्तवमा, गैरयहूदीहरू र इसाएलका मानिसहरूसँगै हेरोद र पनियस पिलातस दुवै यो शहरमा तपाईंले अभिषेक गर्नुभएका तपाईंका पवित्र सेवक येशूको विरुद्धमा भेला भए । 28 तपाईंको बाहुली र इच्छाले यो हुनुभन्दा पहिले नै निर्णय गर्नुभएको सबै कुरा गर्नलाई तिनीहरू सँगसँगै भेला भए । 29 हे प्रभु, अब तिनीहरूका चेताउनीलाई हेर्नुहोस् र तपाईंका सेवकहरूलाई तपाईंको वचन पुरा साहससित बोल्न दिउहोस् । 30 ताकि जब तपाईंले निको पार्नका लागि आफ्नो हात पसार्नुहुँच्छ तपाईंका पवित्र सेवक येशूको नाउँद्वारा चिन्हहरू र आश्चर्यहरू होइन् ।” 31 तिनीहरूले प्रार्थना गरेर सिध्याएपछि तिनीहरू भेला भएको ठाँ हल्लियो र तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले भरिए र तिनीहरूले परमेश्वरको वचन साहससित बोले । 32 विश्वास गर्नेहरूको त्यो ठुलो समूह एउटै हृदय र आत्माका थिए; तिनीहरूमध्ये कसैले पनि आफूसँग भएको कुनै पनि थोक वास्तवमा उसको आफ्नो हो भनेनन्, तर तिनीहरूका सबै थोक साझा थिए । 33 ठुलो शक्तिसाथ प्रेरितहरूले प्रभु येशूको पुनरुत्थानको बारेमा गवाही घोषणा गर्दैथिए र उनीहरू सबैमाथि ठुलो अनुग्रह थियो । 34 तिनीहरूमध्ये

कुनै थोकको अभाव भएको कुनै एक व्यक्ति पनि थिएन किनभने तिनीहरू सबैले आफूसँग भएका जग्गाहरू र घरहरू बैचेर आएका पैसा ल्याउँथे 35 र प्रेरितहरूका पाउमा राखिदिन्थे र आवश्यकतापरे अनुसार हरेक विश्वसीलाई वितरण गरिन्थ्यो । 36 साइप्रसवाट आएका योसेफ नाउँका एक जना मानिस थिए जो लेवी कुलका थिए जसलाई प्रेरितहरूले बारानाबास (जसको अर्थ उत्साहको पुत्र हुन्छ) नाउँ राखिदिएका थिए । 37 उनीसँग भएको जमिन उनले बैचेर र त्यसको पैसा ल्याएर प्रेरितहरूको पाउमा राखिदिए ।

5 अब एक जना हननिया नाउँ गरेका मानिसले आफ्नी पत्नी सफिरासँग मिलेर एक दुक्का जमिन बैचे । 2 उनले त्यो पैसाको केही अंश आफूसँग राखे (यो कुरा उनकी पत्नीलाई पनि थाहा थियो) र यसको बाँकी अंश ल्याएर प्रेरितहरूको पाउमा राखिदिए । 3 तर पत्रुसले भने, “हननिया, पवित्र आत्मालाई झुट बोल्न र त्यस जमिनको मूल्यको केही अंश राख्नलाई तिप्री हृदयलाई शैतानले किन भयो? 4 यसलाई बिक्री नगर्दा पनि के यो तिप्री आफ्नो थिएन र? अनि यसलाई बेचिसकेपछि पनि यो तिप्री आफ्नै नियन्त्रणमा नै थिएन र? तिमीले तिप्री हृदयमा यस्तो कुरा कसरी सोच्यो? तिमीले मानिसहरूलाई होइन तर परमेश्वरलाई झुट बोलेका छौ । 5 यी कुराहरू सुनेर हननिया भुँड्मा लडे र उनको मृत्यु भयो र यो कुरा सुनेहरू सबैमा ठुलो डर छायो । 6 जवान मानिसहरू अगाडि आए र उनलाई कपडाले बैहे र तिनीहरूले उनलाई बोकेर बाहिर लगे र गाडे । 7 त्यसको झाँण्डै तिन घटापछि उनकी पत्नी त्यहाँ के भएको थियो भन्ने थाहै नपाई भित्र आइन् । 8 पत्रुसले उनलाई भने, “तिनीहरूले सो जमिनलाई त्यति नै मूल्यमा बेचेका हाँ या होइन्नी, मलाई बताऊ ।” उनले भनिन, “हो, त्यतिमा नै हो ।” 9 तब पत्रुसले उनलाई भने, “तिमीहरू परमप्रभुको आत्मालाई जाँच गर्न कसरी सँगै सहमत भयो? हेर, तिप्री पतिलाई गाङ्डेहरूका पाउ ढोकामा नै छन् र तिनीहरूले तिमीलाई पनि बोकेर बाहिर लानेछन् । 10 तिनी तुरन्तै उनको पाउमा लडिन् र तिनको मृत्यु भयो र ती जवान मानिसहरू भित्र आए र तिनलाई मृत भेटाए; तिनीहरूले तिनलाई बोकेर बाहिर लगे र तिनलाई तिनको पतिको नजिकै गाडिदिए । 11 पुरै मण्डलीमा र यी कुराहरू सुन्ने सबैमा ठुलो डर छायो । 12 प्रेरितहरूको हातद्वारा मानिसहरूका बिचामा धेरै चिह्न र आश्चर्यकर्मभूल भइरहेका थिए । तिनीहरू सबै सोलोमनको दलानमा सँगै थिए । 13 तिनीहरूलाई मानिसहरूद्वारा उच्च सम्मान पिलेको भए तापनि कसैले पनि तिनीहरूसँगै सामेल हुन साहस गरेनन् । 14 अझ धेरै विश्वासीहरू अर्थात् असंच्य स्त्रीहरू र पुरुषहरू प्रभुमा थिँदिए थिए । 15 पत्रुस त्यहाँबाट भएर आउँदा तिनको छाया तिनीहरूमध्ये कोहीमाथि परेसू भनेर तिनीहरूले विरामीहरूलाई गल्लीहरूमा बोकेर ल्याए र तिनीहरूलाई खाट र पलडहरूमा राखे । 16 त्यहाँ यस्तैलेम वरिपरिका सहरहरूबाट पनि विरामी र अशुद्ध आत्माले सताइएका मानिसहरू ठुलो संख्यामा आए र तिनीहरू सबैले निको भए । 17 तर प्रधान पूजाहारी र उनीसँग रहनेहरू सबै जना (जुन सदूकीहरूको सम्प्रदाय हो) उठेर र तिनीहरू इर्झाले भरिए । 18 तिनीहरूले प्रेरितहरूमध्ये हात हाले र तिनीहरूलाई सार्वजनिक इयालखानामा शुनिदिए । 19 तर रातको समयमा परमप्रभुका एउटा ठूलते इयालखानाका ढोकाहरू खोलिदिए र तिनीहरूलाई बाहिर लगे र भने, “जाओ र त्यस मन्दिरमा खडा होओ र यस जीवनका सबै वचनहरू मानिसहरूलाई बताओ ।” 21 जब तिनीहरूले यो कुरा सुनेर होइन तर तिनीहरू सबैरै मन्दिरभित्र प्रवेश गरे र शिक्षा दिए । तर प्रधान पूजाहारी र तिनीहरूसँग भएकाहरू आए र परिषदलाई इसाएलका मानिसहरूका एल्डरहरूसँगै बोलाए र प्रेरितहरूलाई ल्याउन लगाउनलाई इयालखानामा भेटाएनन् र तिनीहरू फर्केर आए र प्रतिवेदन दिए । 23 “हामीले इयालखानालाई राखिएको पायाँ र परेदारहरू ढोकामा उभिरहेका थिए, तर त्यसलाई खोल्दा हामीले भित्र कोही पनि भेटाएनौ ।”

24 जब मन्दिरका कपतान र मुख्य पूजाहारीहरूले यी कुराहरू सुने, के हुने होला भनी तिनीहरू अन्योलमा परे । 25 तब कोही तिनीहरूकहाँ आए र तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरूले इयालखानामा राख्युभएका ती मानिसहरू, मन्दिरमा खडा भएर मानिसहरूलाई सिकाइरहेका छन् ।” 26 त्यसैले, कपतान हाकिमहरूसँगै गए र तिनीहरूलाई हिंसाविना नै फर्काएर ल्याए । किनकि तिनीहरू मानिसहरूले ढुगाले हालान् भनी डराए । 27 तिनीहरूले उनीहरूलाई ल्याएपछि, तिनीहरूले उनीहरूलाई सभाको अगि राखे । प्रधान पूजाहारीले उनीहरूलाई यसो भनेर सोधपुछ गरे, 28 “हामीले तिमीहरूलाई यस नाउँमा नसिकाउनलाई कडा आज्ञा दियाँ तर पनि तिमीहरूले आफ्नो शिक्षाले यस्तले भरिसकेका छौं र त्यस मानिसको रात हामीमाथि ल्याउने इच्छा गर्छौं ।” 29 तर पत्रुस र प्रेरितहरूले जवाफ दिए, “हामीले मानिसहरूको भन्दा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ । 30 हामा पितापुरुखिका परमेश्वरले येशुलाई मृत्युबाट उठाउनु भयो, जसलाई तपाईंहरूले रुखमा झुङ्गाएर मार्चुभयो । 31 परमेश्वरले इसाएललाई पश्चात्ताप गर्न र पापको क्षमा प्रदान गर्न उहाँलाई राजकुमार र मुकिदाता हुनलाई आफ्नो दाहिने हाततर्फ उचाल्नु भयो । 32 हामीस्थाई कुराहरूका साक्षी छौं र पवित्र आत्मा पनि यसको साक्षी हुनुहुँच जसलाई परमेश्वरले उहाँको आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई दिनुभएको छ ।” 33 जब परिषद्का सदस्यहरूले यो सुने तब तिनीहरू कुद्द भए र प्रेरितहरूलाई मार्ने चाहना गरे । 34 तर गमलिएल नाउँ गरेका फरिस्ता र व्यवस्थाका एक जना शिक्षक थिए जो सबै मानिसहरूद्वारा सम्मानित थिए । उनी उभिए र केही समयको लागि प्रेरितहरूलाई बाहिर रहनलाई आज्ञा गरे । 35 तब उनले तिनीहरूलाई भने, “इसाएलका मानिसहरू हो, तपाईंहरूले यी मानिसहरूलाई जे गर्नलाई प्रस्ताव गर्नुभएको छ, त्यसमा राम्रारी ध्यान दिनुहोस् । 36 केही समयअगि, थूदास केही हुँ भन्ने दाबी गर्दै खडा भयो, र झाङ्गै चार सय जना मानिस त्योसँगै लागे । त्यो मारियो र त्यसका आज्ञा पालन गर्नेहरू सबै तितरवितर भए र त्यो सबै छरपस्त भयो । 37 त्यो मानिसपछि जनगणनाको समयमा गालीलको यहूदा खडा भयो र कतिपय मानिसहरूलाई आफ्नो पछि खिँच्यो । त्यो पनि नष्ट भयो र उसका आज्ञा पालन गर्दै आइरहेकाहरू सबै छरपस्त भए । 38 अब म तपाईंहरूलाई भन्न्यु कि यी मानिसहरूलाई तपाईंहरूलाई छोडिदिनुहोस् किनकि यदि यो यो जोना वा काम मानिसहरूको हो भने, यो पतन हुनेछ । 39 तर यदि यो परमेश्वरको हो भने, तपाईंहरूले तिनीहरूलाई पतन गराउन सक्नुहुन्न र तपाईंहरूले आफैलाई परमेश्वरको विरुद्धमा लडिहेको पाउनु हुनेछ ।” यसरी तिनीहरूले तिनको कुरा माने । 40 तब तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई भित्र बोलाए र उनीहरूलाई कुटे र येश्वरीको नाउँमा नबोलनलाई आज्ञा गरे र तिनीहरूलाई जान दिए । 41 तिनीहरू त्यस नाउँको निम्नि अपमान भोग्न योग्यका गणिकामा तिनीहरूले अनान्दित हुँदै त्यो परिषद् छाडे । 42 त्यसपछि होरेक दिन मन्दिर र घर-घरमा, तिनीहरूले निरन्तर येशुलाई नै ख्रीष्टको रूपमा सिकाइरहेका र प्रचार गरिरहेका थिए ।

6 ती दिनमा जब चेलाहरूको सङ्ख्या गुणात्मक रूपमा बढ्दै गयो ग्रिक भाषा बोल्ने यहूदीहरूले हिब्रूहरूको विरुद्धमा गनगन गर्न थाले किनकि तिनीहरूका विधवाहरूलाई दैनिक खाद्य वितरणमा वेवास्ता गरिए थिए । 2 बाह प्रेरितले चेलाहरूको समूहलाई बोलाएर भने, “खुवाउने-पियाउने काममा अल्लिन हामीले परमेश्वरको वचनलाई वेवास्ता गर्नु उपयुक्त हुँदैन ।” 3 यसकारण भाइ हो, तपाईंहरूमध्येबाट सात जना मानिसलाई छान्नुहोस् जो नाउँ चलेका, बुद्धि र पवित्र आत्माले भरिएका होऊन् जसलाई हामी यस कामको लागि नियुक्त गर्न सक्छौं । 4 हाम्रो सम्बन्धमा भन्नुपर्दा, हामी निरन्तर रूपमा प्रार्थना र वचनको सेवामा लागिरहनेछौं ।” 5 तिनीहरूको भनाइ पुरै समुदायलाई मन पन्च्यो । त्यसैले, तिनीहरूले विश्वास र पवित्र आत्माले भरिएका स्तिफनस, फिलिप, प्रधरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास

र एन्टिओखियाका यहूदी-मत मान्ने निकोलाउसलाई छाने । 6 विश्वासीहरूले यी मानिसहरूलाई प्रेरितहरूका सामु ल्याए जसले प्रार्थना गरे र तिनीहरूमधि हात राखे । 7 यसरी परमेश्वरको वचन फैलियो र यस्तशेलमा चेलाहरूका सङ्ख्या गुणात्मक रूपमा बुद्धि भयो । 8 धेरै पूजाहारीहरूले यस विश्वासलाई स्वीकार गरे । 8 अब अनुहान र शक्तिले भरिएर स्तिफनसले मानिसहरूका बिचमा महान् आश्चर्य र चिन्हहरू देखाउँदै थिए । 9 तर त्यहाँ स्वतन्त्र दल नामक सभाधरका मानिसहरू, कुरेनीहरू, अलेक्जान्ड्रियाका बासिन्दाहरू र किलिकियासाथै एसियाका केही मानिसहरू खडा भए । यी मानिसहरू स्तिफनससित वादविवाद गर्दै थिए । 10 तर स्तिफनसले जुन बुद्धि र पवित्र आत्माको शक्तिमा बोलेका थिए तिनीहरूले त्यसको सामना गर्न सकेनन् । 11 त्यसपछि तिनीहरूले केही मानिसहरूलाई गुप्तमा मनाई यसो भन्न लगाए, “हामीले स्तिफनसले मोशा र परमेश्वरको विरुद्धमा ईश्वर-निन्दक वचनहरू बोलेका सुनेका छाँ ।” 12 तिनीहरूले मानिसहरू, एल्डरहरू, शास्त्रीहरूलाई उक्साए अनि स्तिफनससित मुकाबला गरे; तिनलाई पक्रे र परिषद्मा ल्याए । 13 तिनीहरूले झुटा साक्षीहरू पेस गरे जसले भने, “यो मानिसले यस पवित्रस्थान र व्यवस्थाको विरुद्धमा बोल्न छाइदैन ।” 14 नासरतको यो येशूले यस स्थानलाई नष्ट पार्नेछ र मोशाले हामीलाई सुष्पेका चलनहरूलाई बद्लनेछ भनी त्यसले बोलेको हामीले सुनेका छाँ ।” 15 परिषद्मा जम्मा भएका हरेकको आँखा तिनमा केन्द्रित भयो र तिनको मोहोडा स्वर्गदूतको झौं देखियो ।

7 प्रधान पूजाहारीले भने, “के यी कुराहरू साँचा हन्?” 2 स्तिफनसले भने, “दाजुभाइ तथा पिताहरू हो, मेरो कुरा सुन्नुहोस्: हाम्रा पिता अब्राहाम हारानमा बस्नुअगि महिमाका परमेश्वर मेसोपोटामियामा तिनीकहाँ देखा पर्नुभयो । 3 उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “तिप्रो देश र तिप्रा नातोदारहरूलाई छाड र मैले देखाउन देशमा जाऊ ।” 4 त्यसपछि तिनी कल्दीहरूको देशबाट प्रस्थान गरे अनि तिनी हारानमा आएर बसे । त्यहाँ तिनका पिताको मृत्यु भएपछि परमेश्वरले तिनलाई यस देशमा ल्याउनुभयो जहाँ अहिले तपाईंहरू बस्नुहुन्छ । 5 उहाँले तिनलाई कुनै पनि कुरा पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिनुहोसियो र त्यसपछि तिनका सन्तानहरूलाई दिनुहोसियो भनी तिनीसित प्रतिज्ञा गर्नुभयो । 6 परमेश्वरले तिनलाई भन्दै नुहुन्न्यो कि तिनका सन्तानहरू विदेशी भूमिमा केही समयको लागि बस्नेथिए र त्यहाँका बासिन्दाहरूले तिनीहरूलाई कमारा तुल्याउनेथिए । 7 परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिनीहरू जुन जातिको अधीनमा कमारा हुनेछन् भन्नुभयो ।” 8 अनि उहाँले अब्राहामसित खतनाको करार बाँध्नुभयो । त्यसैले, अब्राहाम इसहाकका पिता बने र तिनले आठौं दिनमा उनको खतना गरे । इसहाक याकूबका पिता बने र याकूब बाह कुलका पिता बने । 9 कुलपतिहरूले योसफको विरुद्धमा डाह गरे र तिनलाई मिश्रमा बेचिदिए । तर परमेश्वर तिनीसित हुनुहुन्न्यो । 10 र उहाँले तिनलाई सबै दुखकाटबाट छुटाउनुभयो र मिश्रका राजा फारोको सामने तिनलाई कृपा र बुद्धि दिनुभयो । तब फारोके तिनलाई मिश्र र तिनका सारा धरानाका शासक बनाए । 11 त्यस बेला सारा मिश्र र कनानभरि अनिकाल पन्चो र ठुलो सङ्कष्ट आइपन्यो । परिणाम स्वरूप हाम्रा पुर्खाहरूले कुनै खाना पाएनन् । 12 तर जब मिश्रमा अन्न पाईदेवैछ भनी याकूबले सुने तिनले पहिले हाम्रा पुर्खाहरूलाई त्यहाँ पठाए । 13 दोस्रो पटकको भेटाटमा योसेफले आफूलाई आफ्ना दाजुहरूकहाँ प्रकट गरे, र योसेफको परिवारलाई फारोकहाँ परिचित गराइयो । 14 आफ्ना पिता याकूब र तिनका सबै नातेदारहरू अर्थात् पचहत्तर प्राणीलाई मिश्रमा

आउनुहोस् भनी तिनले आफ्ना दाजुहरूमार्फत खबर पठाए । 15 त्यसैले याकूब मिश्रमा गए । त्यहाँ तिनको मृत्यु भयो र हाम्रा पुर्खाहरू पनि त्यहाँ नै मरे । 16 तिनीहरूका मृत शरीर शकेमामा लगिए र अब्राहामले शकेमामा हमोरका छोराहरूबाट चाँदीको मूल्यमा किनेको चिह्नानमा तिनीहरूलाई गाडियो । 17 परमेश्वरले अब्राहामसित प्रतिता गर्नुभएको समय नजिकिंदै गर्दा मानिसहरू मिश्रमा गुणात्मक रूपमा बढे । 18 त्यसपछि मिश्रमा अर्का राजाको उदय भयो जसले योसेफलाई चिदैनथ्ये । 19 ती राजाले हाम्रा मानिसहरूलाई छलागे र हाम्रा पुर्खाहरूलाई यसरी दुर्व्विहार गरे कि आफैलाई बचाउन तिनीहरूले आफ्ना शिशुहरूलाई बाहिर फाल्नुपर्थ्ये । 20 त्यही बेला मोशाको जन्म भयो । तिनी परमेश्वरको सामु सुन्दर थिए र तिन महिनासम्म तिनका पिताको घरमा तिनको स्याहार गरियो । 21 जब तिनलाई फारोकी छोरीले तिनलाई उठाइन र तिनलाई आफ्नै छोरासरह हुक्किन् । 22 मोशालाई मिश्रका सारा विद्यामा शिक्षा दिइयो र तिनी आफ्ना वचन र कर्ममा शक्तिशाली बने । 23 तर जब तिनी करिब चालिस वर्ष पुगे, तिनलाई आफ्ना दाजुहरू अर्थात् इसाएलीहरूलाई भेट गर्न मन लाग्यो । 24 एक जना इसाएलीमाथि अत्याय भएको देखेर तिनले उसको रक्षा गरे र अत्याचार गर्ने मिश्रीलाई मारिदिए । 25 परमेश्वरले तिनीद्वारा तिनका दाजुभाइहरूको छुटकारा गर्न खोदै हुनुहुन्थ्यो भने कुरा तिनीहरूले बुझान भनी तिनले सोचे, तर तिनीहरूले त्यो कुरा बुझेनन् । 26 अर्को दिन तिनी केही इसाएलीहरूकहाँ आए जहाँ तिनीहरू एक आपसमा झङ्गाडा गरिरहेका थिए । तिनले तिनीहरूको झङ्गाडा मिलाउन खोजे र भने, “तपाईंहरू दाजुभाइ हुनुहुन्छ ।” किन एकअर्काको विरुद्धमा लडनुहुन्छ?” 27 तर जसले आफ्नो छिमेकालाई हानि पुऱ्याएको थियो त्यसले तिनलाई धकेले भन्यो, “तिमीलाई कसले हाम्रो शासक र न्यायकर्ता तुल्यायो?” 28 हिजो तिनीले त्यस मिश्रीलाई मारेङ्गै के तिमी मलाई पनि मार्न चाहन्छी?” 29 यो सुनेर मोशा भागे । तिनी मिश्यान देशमा परदेशी बने जहाँ तिनी दुई छोराका पिता बने । 30 चालिस वर्ष बितेपछि सीनै पर्वतको उजाड-स्थानमा जलिरहेको आगोको पोशामा एउटा स्वर्गदूत तिनीकहाँ देखा परे । 31 मोशाले ज्वालालाई देखेपछि तिनी छक्कक परे । त्यसलाई हेन तिनी नजिक जाँदा त्यहाँ परमप्रभुको आवाज आयो, 32 “तिम्रा पुर्खाहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबका परमेश्वर मैं हुँ ।” मोशा कपी र तिनले हेर्ने साहस गरेनन् । 33 परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रा जुता फुकाल किनकि तिमी उभिएको ठाउँ पवित्र भूमि हो । 34 निश्चय नै मैले मिश्रमा भएको मेरा मानिसहरूको दुःखकष्टलाई देखेको छु । मैले तिनीहरूको क्रन्दन सुनेको छु र म तिनीहरूलाई छुटकारा दिन तल औलीआएको छु । म तिमीलाई मिश्रमा पठाउनेछु ।” 35 यी मोशा जसलाई तिनीहरूसे इन्कार गरेका थिए, जसलाई तिनीहरूले भनेका थिए, “कसले तिमीलाई शासक र न्यायकर्ता तुल्यायो?” तिनलाई परमेश्वरले शासक र उद्धारकर्ता दुवै बनाएर पठाउनुभयो । पोशामा मोशाकहाँ देखा पर्ने स्वर्गदूतद्वारा परमेश्वरले तिनलाई पठाउनुभयो । 36 मिश्र, लाल सम्प्रदासथि उजाड-स्थानमा चालिस वर्षसम्म आश्चर्यकर्म र चिन्हहरू गरेर मोशाले तिनीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याए । 37 यी तिनै मोशा थिए जसले इसाएलीहरूलाई भनेका थिए, “परमेश्वरले तिमीहरूका दाजुभाइहरूकै बिचबाट मजस्तै एक जना अगमवक्ता खडा गर्नुहुनेछ ।” 38 यी तिनै मानिस हुन् जो उजाड-स्थानमा भएको समुदायसित स्वर्गदूसर्सँग थिए जो सीनै पर्वतमा तिनीसित बोलेका थिए । यी तिनै मानिस थिए जो हाम्रा पुर्खाहरूसित थिए; यी तिनै मानिस थिए जसले हामीलाई दिन जीवित वचनहरू प्राप्त गरे । 39 यी तिनै मानिस थिए जसप्रति हाम्रा पुर्खाहरू आजाकारी बनेनन्; तिनीहरूले तिनलाई पन्धाए र तिनीहरू आफ्ना हृदयमा मिश्रमा फर्केने चाहाना गरे । 40 त्यस बेला तिनीहरूले हास्नलाई भने, “हामीलाई अग्राही गर्ने देवताहरू बनाउनुहोस् । हामीलाई मिश्र देशबाट अग्राही गरेर ल्याउने यी मोशालाई के भयो हामीलाई थाहा छैन ।” 41 ती दिनमा तिनीहरूले एउटा बाछोको मूर्ति बनाए र तिनीहरूले त्यसलाई बलिदान

चढाए र तिनीहरू आफूले गरेको काममा रमाए । 42 तर परमेश्वर तिनीहरूबाट तर्कनुभयो र तिनीहरूलाई आकाशका ताराहरूको सेवा गर्न छाडिदिनुभयो जस्तो अगमवक्ताका पुस्तकहरूमा लेखिएको छ: “इसाएलका धराना हो, के तिमीहरूले मलाई चालिस वर्षसम्म उजाड-स्थानमा पशुबलि र बलिदानहरू चढायौ र?” 43 तिनीहरूले मोलोखको पवित्र वासस्थान र रेफेन देवताको तारा र आफूले पूजा गर्न बनाएका मूर्तिहरूलाई स्वीकार गन्यौ । यसकारण म तिमीहरूलाई बेविलोनभन्दा पर निर्वासनमा लैजानेछु ।” 44 उजाड-स्थानमा हाम्रा पुर्खाहरूको गवाहीको पवित्र वासस्थान थियो जुन परमेश्वरले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएमुताबिक उहाँले देखाउनुभएको नमुनाबामोजिम बनाइएको थियो । 45 हाम्रा पुर्खाहरूको पालोमा तिनीहरूले यस पाललाई यहोशूसँगै यस देशमा ल्याए । हाम्रा पुर्खाहरूको उपस्थितिमा परमेश्वरले ती जातिहरूलाई बाहिर निकाली तिनीहरूको देश हाम्रा पुर्खाहरूको हातमा दिनुहुँदा यो घटना भएको थियो । दाऊदको समयसम्म यस्तै भयो, 46 जसले परमेश्वरको दृष्टिमा निगाह पाए र तिनले याकूबका परमेश्वरको निमित्त एउटा वासस्थान निर्माण गर्नका निमित्त अनुरोध गरे । 47 तर सोलोमनले परमेश्वरको निमित्त एउटा भवन बनाए । 48 तथापि सर्वेच्य परमेश्वर हातले बनाएका घरहरूमा बस्नुहुन्न जस्तो अगमवक्ताले भनेका छन्: 49 “वर्षा मेरो विहासन हो, र पृथ्वी मेरा खुट्टोका पाउदान । तिमीहरूले मेरो निमित्त कस्तो किसिमको घर बनाउन सक्छी?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । वा मेरो विश्राम स्थान कहाँ है? 50 के यी सबै कुराहरू मेरै हातले बनाएका होइनन्?” 51 हे हठी मानिसहरू हो, हृदय र कानको खतना नभएकाहरू, तपाईंहरू सधैं पवित्र आत्माको विरोध गर्नुहुन्छ । तपाईंहरूका पुर्खाले जस्तो गर्ने तपाईंहरू पनि त्यस्तै गर्नुहुन्छ । 52 तपाईंहरूका पुर्खाले कुनाहाँ अगमवक्तालाई सताएनन्? तिनीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मारे जो धर्मी जनको आगमनअगि देखा पेरेका थिए । अहिले आएर तपाईंहरूले उहाँका विश्वासधारी र उहाँका हत्यारा बन्नु भएको छ । 53 तपाईंहरूले स्वर्गदूतहरूद्वारा स्थापित व्यवस्था पाउनुभयो तर त्यसको पालना गर्नुभएन ।” 54 जब परिषद्का सदस्यहरूले यी कुराहरू सुने तिनीहरू स्तिफनसको विरुद्धमा कूदू बने र तिनीहरूले दाहो किटे । 55 तर तिनले पवित्र आत्माले भरिएर एकटकले स्वर्गीतर होइरे र परमेश्वरको महिमा साथै येशूलाई परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि उभिरहनुभएको देखे । 56 स्तिफनसके भने, “हेर्नुहोस्, म स्वर्ग उत्रेको र मानिसका पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि उभिरहनुभएको देख्छु ।” 57 तर परिषद्का सदस्यहरू ठुलो सोरले चिच्याए; तिनीहरूले तिनलाई सहराहिर ल्याए र तिनीहरू तिनीमाथि ढुङ्गा बसाए । साक्षीहरूले शाऊल नाउँ गरेका जवान मानिसको खुट्टानेर आफ्ना बाहिरी वस्त्रहरू सोरले राखे । 59 तिनीहरूले स्तिफनसमाथि ढुङ्गा बासाईहँदा तिनले निरन्तर रूपमा प्रभुको पुकारा गरे र भने, “हे प्रभु येशू, मेरो आत्मालाई ग्रहण गर्नुहोस् ।” 60 तिनले धुङ्गा टेकी तुलो सोरले चिच्याए, “हे प्रभु, तिनीहरूलाई यो पापको दोष नलागोस् ।” यिति भनेपछि तिनले आफ्नो प्राण त्यागे ।

8 तिनको हत्यामा शाऊल पनि सहमत थिए । त्यही दिन यस्तोलेमको मण्डलीको विरुद्धमा तुलो सतावट सुरु भयो र प्रेरितहरूबाट अन्य विश्वासीहरू यस्तोलिया र सामारियाका क्षेत्रहरूमा तितर-बितर भएर गए । 2 ईश्वरभक्त मानिसहरूले स्तिफनसलाई गाडे र तिनको लागि बेसरी विलाप गरे । 3 तर शाऊलले मण्डलीलाई और्धी हानि पुऱ्याए । तिनी घैरपिछ्ये जाँचे र तिनले पुरुष र स्त्रीहरूलाई घिसारेर ल्याँठें र तिनीहरूलाई इयालखानामा हालिदिये । 4 तथापि छरपट भएका विश्वासीहरूले चारैतर वचन बाँझै गए । 5 फिलिप सामरियाको सहरमा गए र तिनले तिनीहरूलाई खीष्टको बारेमा प्रचार गरे । 6 जब भिडले फिलिपले गरेका चिन्हहरू देखे तब तिनीहरूले ध्यान दिएर तिनका कुरा सुने । 7 किनकि तिनीहरूमध्ये धैरै जनाबाट अशुद्ध आत्माहरू चिच्याउँदै निस्किआए र धैरै पक्षाधाती र

लङ्गडाहरू निको भए । 8 र त्यस सहरमा बडो आनन्द भयो । 9 तर त्यस सहरमा सिमोन नाउँ गरेको एक जना मानिस थियो जसले पहिले जादुगरी गर्न गर्थ्यो । त्यसले एक प्रभावशाली मानिस थिए भन्ने दाबी गर्दै तिनले सामरियाका मानिसहरूलाई छक्क पार्ने गर्थ्यो । 10 सबैभन्दा सानादेखि सबैभन्दा तुलासम्मका सामरीहरूले त्यसका कुरा ध्यान दिएर सुन्थे । तिनीहरूले भन्न्ये, “यी मानिस परमेश्वरका ती शक्ति हुन जसलाई महान् भनिन्छ ।” 11 तिनीहरूले त्यसका कुरा सुन्थे किनकि त्यसले आफ्नो जादुरीद्वारा लामो समयदेखि तिनीहरूलाई चकित पार्दै आएको थियो । 12 तर जब फिलिपले परमेश्वरको राज्य र येशू ख्रीष्टको सुसमाचारको बारेमा जे प्रचार गरे तिनीहरूले त्यसमाथि विश्वास गरे अनि पुरुष र स्त्रीहरू दुवैले बप्तिस्मा लिए । 13 सिमोन आफैले पनि विश्वास गर्यो र बप्तिस्मा लियो । त्यो फिलिपसँगी लागिरहत्यो । चिन्हहरू र उंडेकका कामहरू देखेर त्यो छक्क परे । 14 सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई ग्रहण गरे भन्ने कुरा जब यस्तलेमका प्रेरितहरूले सुने, तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई उनीहस्कहाँ पठाए । 15 तिनीहरू आएपछि तिनीहरूले उनीहरूले पवित्र आत्मा पाउन सकून भनी उनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरे । 16 किनकि त्यस बेलासम्प मवित्र आत्मा उनीहस्मध्ये कसैमाथि पनि आउनुभएको थिएन, प्रभु येशूको नाउमा मात्र उनीहरूको बप्तिस्मा भएको थियो । 17 त्यसपछि पत्रुस र यूहन्नाले उनीहस्मध्ये आफ्ना हात राख्ये र उनीहरूले पवित्र आत्मा पाए । 18 प्रेरितहरूले हात राख्या पवित्र आत्मा पाईदोरहेछ भनी जब सिमोनले देख्यो त्यसले तिनीहरूलाई स्पैयैं-पैसा दिन लाग्यो । 19 त्यसले भन्न्यो, “मलाई पनि यो शक्ति दिनुहोस् ताकि मैले जो कसैमाथि हात राख्या उसले पवित्र आत्मा पाउन सकोस् ।” 20 तर पत्रुसले भने, “तेरो रूपैयैं-पैसा तैसित नप्त होस् किनकि तैले परमेश्वरको वरदानलाई रूपैयैं-पैसाले प्राप्त गर्न सकिंदोरहेछ भनी ठानिस् । 21 यस विषयमा तेरो कुनै हिस्सा वा भाग छैन किनकि तिम्रो हृदय परमेश्वरसित ठिक छैन । 22 त्यसकारण, तेरो दुष्टाको लागि पश्चात्ताप गरी प्रभुलाई प्रार्थना चढा, कतै उहाँले तलाई क्षमा गरिनुहुन्छ कि । 23 किनभने मे देख्यु कि तै तिक्काको विष र पापको बन्धनमा छस् ।” 24 सिमोनले जावाफ दियो, “मेरो निमित्त प्रार्थना गरिदिनुहोस् ताकि तपाईंले भन्नुभएको कुनै पनि कुरा मामाथि आइनपरोस् ।” 25 पत्रुस र यूहन्नाले साक्षी दिर्घ परमप्रभुको वचन बोलेपछि तिनीहरू यस्तलेम फर्केर बाटोमा सामरियाका धेरै गाउँहरूमा तिनीहरूले सुसमाचार प्रचार गरे । 26 अब परमप्रभुका एउटा दूतले फिलिपलाई भने, “उठ र दक्षिणतिर जाऊ जाहाँ यस्तलेमदेखि गाजासम्म जाने बाटो छ (यो बाटो उजाड-स्थानमा पर्दछ) ।” 27 तिनी उठे र गए । त्यहाँ इथियोपियाका एक जना नयुसक थिए जो इथियोपिया देशकी रानी कन्दाकीका पदाधिकारी थिए । तिनी उनका सारा सम्पत्तिको कोषाध्यक्ष थिए । तिनी आराधनाको लागि यस्तलेम आएका थिए । 28 फर्कदै गर्दा तिनले रथमा यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढिरहेका थिए । 29 पवित्र आत्माले फिलिपलाई भन्नुभयो, “माथि जाऊ र त्यस रथको साथ लाग ।” 30 त्यसैले, फिलिप तिनीहरूको दौडेर गए र तिनले यशैया अगमवक्ताबाट पठेको सुनेर फिलिपले सोधे, “के तपाईंले पढिरहनुभएको कुरा बुझनुहुन्छ?” 31 इथियोपियालीले भने, “कसैले मलाई नबुझाएसम्म म कसरी बुझ्न सक्छ रुहुँ?” तिनले फिलिपलाई तिनीसँगै रथमा बस्न अनुरोध गरे । 32 इथियोपियालीले पठेको धर्मशास्त्रको खण्ड थियो: “काटिने थुमाजस्तै उसलाई लगियो; जसरी थुमा ऊन कत्रेको सामु मौन हुन्छ त्यसै गरी उसले आप्नो मुख खोल्न ।” 33 उसको विनम्रतामा उसको न्याय खोसियो । कसले उसको पुस्ताको घोषणा गर्ने? किनकि उसको जीवन यस पृथ्वीबाट हरण गरियो ।” 34 त्यसैले, नयुसकले फिलिपलाई सोधी, “मलाई बताइदिनुस् कि अगमवक्ताले कसको बारेमा भन्दै छन्— आफै बारेमा वा अरु कसैको बारेमा?” 35 फिलिपले बताउन थाले । तिनले उनलाई येशूको बारेमा बताउन यशैयाको यस खण्डबाट सुरु गरे । 36 तिनीहरू जाँदै

गर्दा तिनीहरू केही पानी भएको ठाउँमा आइपुगे । नयुसकले भने, “हेर्नुहोस्, यहाँ पानी छ । मलाई बप्तिस्मा लिनदेखि कैले रोक्छ?” 37 त्यसैले, ती इथियोपियालीले रथ रोक्न आज्ञा दिए अनि फिलिप र नयुसक दुवै जना पानी भएको ठाउँमा गए र फिलिपले तिनलाई बप्तिस्मा दिए । 39 तिनीहरू पानीबाट बाहिर आएपछि परमप्रभुको आत्माले फिलिपलाई लैजानुभयो । नयुसकले तिनलाई फेरि देखेन र तिनी रमाउँदै आफ्नो बाटो लागे । 40 तर फिलिप अशदोदामा देखा परे । तिनी कैसरिया नयुज्जेलसम्म तिनले सबै सहरहरूमा सुसमाचार सुनाए ।

9 तर शाऊल अझौं प्रभुको चेलाहरूको विस्त्रुद्भामा हत्याको धम्की दिँदै प्रधान

पूजाहारीकाहाँ गए 2 त्यस मार्गका पुरुष होस् या स्त्री जोसुकैलाई बाँधेर यस्तलेममा ल्याउन पाँकू भनी तिनले दमस्कसका सभाधरहको नाउँमा पत्र मागे । 3 तिनी जाँदै गर्दा जब तिनी दमस्कस नजिकै आइपुगे तब अकस्मात् तिनको बरिपरि स्वर्गबाट आएको ज्योति चम्क्यो । 4 तिनी भुङ्गामा ढले र तिनले यसो भन्ने आवाज सुने, “ए शाऊल, ए शाऊल, किन तिमी मेरो खेदो गर्दैछौ? 5 शाऊलले जावाफ दिए, “प्रभु, तपाईं को हुनुहुन्छ?” प्रभुले भन्नुभयो, “म येशू हुँ जसको तिमी खेदो गर्दैछौ । 6 तर उठ र सहरमा जाऊ र तिमीले के गर्नुपर्छ भनी तिमीलाई बताइनेछ ।” 7 शाऊलसँगै यात्रा गर्ने मानिसहरूले आवाजाचाहिँ सुने तर तिनीहरूले कसैलाई देखेन र तिनीहरू अवाक् भई उभिरहे । 8 शाऊल भुङ्गामा उठे र तिनले आफ्ना आँखा खोल्दा तिनले केही देखेन । त्यसैले, तिनीहरूले हात समातेर तिनलाई दमस्कस पुर्याए । 9 तिनी तिन दिनसम्म दृष्टिविहीन भए र तिनले न खाए न पिए । 10 दमस्कसमा हननिया नाउँ गरेको चेला थिए । प्रभुले दर्शनमा तिनलाई भन्नुभयो, “ए हननिया” तिनले भने, “प्रभु, म यहाँ छु ।” 11 प्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “उठ र सोङ्गो भनिने गल्लीमा जाऊ र त्यहाँ यहूदाको धरमा टार्ससका शाऊल नाउँ गरेको मानिसको खोजी गर । किनकि तिनी प्रार्थना गर्दैछन् । 12 र तिनले दृष्टि पाउन सकून भनेर तिनले दर्शनमा हननिया नाउँका मानिसले तिनीमाथि हात राखेको देखेका छन् ।” 13 तर हननियाले जावाफ दिए, “प्रभु, तिनले यस्तलेममा तपाईंका पवित्र मानिसहरूलाई कति थेरै हानि पुयाएका छन् भन्ने बरेमा मैले थेरै मानिसहरूबाट सुनेको छु । 14 तपाईंको नाउँ लिने हेरेकलाई गिरफ्तार गर्न तिनले मुख्य पूजाहारीहरूबाट अधिकार पाएका छन् ।” 15 तर प्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, किनकि अन्यजातिहरू र राजाहरू र इस्साएलका सन्तानहरूको सामु मेरो नाउँ प्रचार गर्न तिनी छानिएका एक पात्र हुन् । 16 किनकि मेरो नाउँको खातिर तिनले कति थेरै दुःख भोग्नुपर्नेछ भनी म तिनलाई देखाउनेछु ।” 17 त्यसैले, हननिया गए र त्यस धरभित्र प्रवेश गरे । तिनीमाथि आफ्ना हात राख्यै उनले भने, “भाइ शाऊल, तिमीले आफ्नो दृष्टि पाउन सक र पवित्र आत्माले भरिन सक भनी तिमी आउँदा बाटोमा देखा पर्दूहुने प्रभु येशूले मलाई पठाउनुभएको छ ।” 18 तुरुन्तै शाऊलका आँखाबाट पाराप्रजस्ता केही खरै र तिनले दृष्टि पाए । तिनी उठे र बप्तिस्मा लिए । 19 तिनले केही खाएपछि तिनमा ताकत आयो । तिनी केही दिनसम्म दमस्कसका चेलाहरूसँगै बसे । 20 तुरुन्तै येशू नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्दै तिनले सभाधरहरूमा उहाँको प्रचार गरे । 21 तिनका कुरा सुन्नहरू सबै छक्क परे र तिनीहरूले भने, “यस्तलेममा यो नाउँ लिनेहरूलाई नष्ट गर्ने मानिस यिनी तै होइनन् र? के तिनी उनीहरूलाई बाँधेर मुख्य पूजाहारीहरूको हाँ लैजान यहाँ आएका होइनन् र? 22 तर प्रचाराको लागि शाऊल अझौं शक्तिशाली बने र येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण दिएर दमस्कसमा बस्ने यहूदीहरूलाई तिनले अकमक्क पारिदिए । 23 थेरै दिन वितेपछि यहूदीहरूले तिनलाई मार्ने छड्यन्त्र रचे । 24 तर शाऊलले तिनीहरूको छड्यन्त्र थाहा पाए । 25 तर तिनका चेलाहरूले रेखाउने र बस्थे । 26 शाऊल यस्तलेममा राती नै पर्चालबाट टोकीरामा हालेर खसालिदिए । 26 शाऊल यस्तलेममा

आएपछि तिनी चेलाहरूसँग मिल खोजे । तर तिनी चेला हुन् भन्ने कुरा नपत्याएर तिनीहरू सबै तिनीदेखि डराए । 27 तर बारनाबासले तिनलाई चेलाहरूकहाँ ल्याए । दमस्कसको बाटोमा कसरी शाऊले प्रभुलाई देखे र प्रभु तिनीसित बोल्नुभयो अनि दमस्कसमा कसरी तिनले साहसपूर्वक येशूको नाउँ प्रचार गरे भनी तिनले उनीहरूलाई बताए । 28 यस्तलेमको भित्र-बाहिर गर्दा तिनले उनीहरूलाई भेटे । तिनले साहसपूर्वक प्रभु येशूको नाउँमा बोले । 29 र तिनले प्रिक-यहूदीहरूसित वादविवाद गरे । तथापि उनीहरूले तिनलाई मार्न खोजिरहे । 30 भाइहरूले यो कुरा थाहा पाएर तिनलाई कैसरिया ल्याए र त्यहाँबाट तिनलाई टार्सस पठाइदिए । 31 यसरी सारा यहूदिया, गालील र सामारियाभिरका माडलीमा शान्ति छायारो र मण्डली मज्जुत भयो । परमप्रभुको भय र पवित्र आत्माको सान्त्वनामा मण्डली सङ्ख्यामा बढौदै गयो । 32 पत्रुस पौरे इलाकामा जाने क्रममा तिनी लुइडा नगरमा बस्ने परमेश्वरका मानिसहरूकहाँ पनि आइपुगे । 33 तिनले त्यहाँ एनियास नाउँका कोही एक जना मानिसलाई भेटाए जो आठ वर्षसम्म ओछ्यानमा थिए किनकि तिनलाई पक्षाधात भएको थियो । 34 पत्रुसले तिनलाई भने, “ए एनियास, येशू ख्रीष्टले तिमीलाई निको पार्नुहुन्छ । उठ र तिप्रो ओछ्यान मिलाऊ ।” तिनी तुरुतै उठे । 35 लुइडा र शरोनमा बस्ने सबैले ती मानिसलाई देखे र तिनीहरू प्रभुमा आए । 36 अब योपामा तबीता (प्रिकमा डोरकास) नाउँकी एक जना चेली थिइन् । यी स्त्री असल काम र कृपापूर्ण कार्यले भरिएकी थिइन् र उनले गरिबहरूको हेरचाह गर्थिन् । 37 ती दिनमा उनी बिरामी परिन् र मरिन् । तिनीहरूले उनको मृत शरीरलाई धोएर माथिल्लो कोठामा राखे । 38 लुइडा योपामाबाट नजिकै भएकोले र पत्रुस त्यहाँ थिए भनी चेलाहरूले सुनेकाले तिनीहरूले यस्तो अनुरोध गर्न तिनीकहाँ दुइ जना मानिस पठाए, “विलम्ब नगरीकन हामीकहाँ आइदिनुहोस् ।” 39 पत्रुस उठे र तिनीहरूसँग गए । तिनी आइपुगेपछि तिनीहरूले तिनलाई माथिल्लो कोठामा लगे । पत्रुसको नजिकै बसेका सबै विधवाहरू रुँदै थिए र तिनीहरूले डोरकास तिनीहरूसँग छँदा उनले बनाएका वस्त्रहरू र अरु पोशाकहरू तिनलाई देखाउँदै थिए । 40 पत्रुसले सबैलाई कोठाबाट बाहिर पठाए र धुँडा टेकी प्रार्थना गरे । मृतकपट्टि फर्केर तिनले भने, “ए तबीता, उठ ।” उनले आफ्ना आँखा खोलिन् र पत्रुसलाई देखेपछि उनी बसिन् । 41 त्यसपछि पत्रुसले उनलाई आफ्ना हातले उठाए । तिनले विश्वासीहरू र विधवाहरूलाई डाके र तिनीहरूको उपस्थितिमा उनलाई जीवित प्रस्तुत गरे । 42 यो खबर सारा योपाभिर फैलियो र धेरै मानिसहरूले प्रभुमा विश्वास गरे । 43 पत्रुस धेरै दिनसम्म योपामा सिमोन नाउँ गरेका चर्मकारसँग बसे ।

10 कैसरिया सहरमा कर्नेलियस नाउँका एक जना मानिस थिए जो इटालिया नामक पल्टनका कप्तान थिए । 2 तिनी ईश्वरभक्त मानिस थिए । तिनी र तिनका सारा धरानाले परमेश्वरको आराधना गर्थे । तिनले यहूदीहरूलाई धेरै रूपैयाँ-पैसा सहयोग गरे र तिनले सर्वै परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाइरहथे । 3 दिँसो तिन बजेतिर तिनले दर्शनमा परमेश्वरका एक स्वर्गदूत आफूतिर आइरहेको देखे । स्वर्गदूतले भने, “ए कर्नेलियस” 4 कर्नेलियसले एकटक लगाएर स्वर्गदूतलाई हेरे र भयभीत हुँदै भने, “हुजुर, भन्नुहोस् ।” स्वर्गदूतले तिनलाई भने, “तिप्रा प्रार्थना र तिमीले गरिबहरूलाई दिएका दान समझनायोग्य बलिको रूपमा परमेश्वरको उपस्थितिमा पुगेका छन् । 5 पत्रुस पनि भनेर चिनिने सिमोन भनिने मानिसलाई ल्याउन योप्पा शहरमा मानिसहरू पठाउ । 6 तिनी सिमोन नामक चर्मकारसित बासिरहेका छन् जसको घर समुद्रको छेउमा छ ।” 7 आफूसुकै बोल्ने स्वर्गदूत गाएपछि कर्नेलियसले आफ्नो घरका दुइ जना नोकर र तिनको सेवा गर्ने सिपाहीहरूमध्ये परमेश्वरलाई पुज्ने एक जना सिपाहीलाई बोलाए । 8 कर्नेलियसले तिनीहरूलाई सबै कुरा बताएर तिनीहरूलाई योप्पा पठाए । 9 भोलिपल्ट लगभग दिँसोको बाह बजेको थियो । तिनीहरू यात्रा गरेर

शहरको नजिक आइपुदा पत्रुस प्रार्थनाको लागि घरको माथिल्लो कैसीमा उक्ते । 10 तिनी भोकाए र तिनलाई केही खान मन लाग्यो । तर मानिसहरूले खानेकुरा पकाइरहँदा तिनीले एउटा दर्शन देखे । 11 तिनले आकास खुलोको र एउटा वस्तु पृथ्वीतिर खसिरहेको देखे जुन चारै कुनामा बाँधिएको एउटा ठुलो तनाजस्तो थियो । 12 त्यसमा सबै किसिमका चारखुटे प्राणीहरू, पृथ्वीमा घस्ने जन्तुहरू र आकासका चराचुरूझीहरू थिए । 13 त्यसपछि एउटा आवाजले तिनलाई भन्यो, “पत्रुस, उठ अनि मारेर खाऊ ।” 14 तर पत्रुसले भने, “हुँदैन प्रभु । किनकि मैले कहिचै अशुद्ध र अपवित्र कुराहरू खाएको छैन ।” 15 तर त्यो आवाज देसो पटक पनि तिनीकहाँ आयो: “परमेश्वरले जेलाई शुद्ध पानुभएको छ तिमिले त्यसलाई अशुद्ध नभन ।” 16 तिन पटकसम्य यसै भयो । त्यसपछि त्यो तनाजस्तो वस्तु तुरुन्तै आकासतिर लगियो । 17 आफूले देखेको दर्शनको अर्थ के होला भनेर पत्रुस अन्योलमा परिरँदा कर्नेलियसले पठाइएका मानिसहरू ढोकाको सामु खडा भए । तिनीहरू घर खोज्दै त्यहाँ आइपुको थिए । 18 पत्रुस भनिने सिमोन त्यहाँ बसिरहेका छन् कि छैनम् भनी तिनीहरूले सोधे । 19 पत्रुसले दर्शनको बारेमा अझै सोविरहेकै बेला पवित्र आत्माले तिनलाई भन्नुभयो, “हेर, तिन जना मानिसले तिप्रो खोली गर्दैछन् । 20 उठ र तल जाऊ अनि तिमीहरूसँगी लाग । तिनीहरूसँग जानदेखि नडराऊ किनकि मैले नै तिनीहरूलाई पठाएको हुँ ।” 21 त्यसैले, पत्रुस ती मानिसहरूकहाँ ओर्ले र तिनले भने, “तपाईंहरूले खोजिरहनुभएको व्यक्ति मै हुँ । तपाईंहरू किन आउनुभएको?” 22 तिनीहरूले भने, “परमेश्वरको आराधना गर्न र कर्नेलियस नाउँ गरेर कापतान धर्मी मानिस हुनुहुन्छ जो सारा यहूदी जातिको बिचमा प्रसिद्ध हुनुहुन्छ । परमेश्वरका पवित्र स्वर्गदूतले तपाईंलाई बोलाएर उहाँको घरमा ल्याऊ भनी उहाँलाई आज्ञा दिए ताकि उहाँले तपाईंको सन्देश सुन्न सूक्न ।” 23 त्यसैले, पत्रुसले तिनीहरूलाई भित्र आई तिनी र तिनका मानिसहरूसित बस्न निमन्त्रणा दिए । भोलिपल्ट बिहान पत्रुस उठे र तिनीहरूसँग गए । योप्पाका केही भाइहरू पनि तिनीसँगी लागे । 24 अर्को दिन तिनीहरू कैसरिया आइपुगे । कर्नेलियसले तिनीहरूको प्रतीक्षा गर्दै थिए । तिनले आफ्ना नातेवाहरूसाथै धनिष्ठ मित्रहरूलाई पनि बोलाएका थिए । 25 पत्रुस भित्र पसेपछि कर्नेलियसले तिनलाई स्वागत गरे र तिनको सम्मान गर्दै तिनले दण्डवत् गरे । 26 तर पत्रुसले तिनलाई उठाएर भने, “उठनुहोस । म आँफै पनि केवल मानिस हुँ ।” 27 पत्रुस तिनीसित बातचित गरिरहँदा तिनी भित्र प्रवेश गरे र धेरै मानिसहरू जम्मा भएका देखे । 28 पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरूलाई थाहा छ कि एउटा यहूदीले अर्को जातिका मानिसहरूसित सङ्गत गर्नु वा तिनीहरूलाई भेट्याट गर्नु अनुचित कार्य हो ।” तर मैले कुनै पनि मानिसलाई अशुद्ध वा अपवित्र भन्नु हुँदैन भनी परमेश्वरले मलाई देखाउनुभएको छ । 29 त्यसकारण, मलाई बोलाइँदा म गनगन नगरीकन आँए । तपाईंहरूले मलाई किन बोलाउनुभएको?” 30 कर्नेलियसले भने, “चार दिनअग्यी यही घडीमा म मेरो घरमा दिँसो तिन बजे प्राथमा गरिरहँदा सेतो पोशाक लगाएका एक जना मानिस मेरो सामु खडा भए । 31 तिनले भने, “हेर कर्नेलियस, परमेश्वरले तिप्रो प्रार्थना सुन्नुभएको छ र तिमीले गरीबहरूलाई दिएको दानको सम्भन्ना गर्नुभएको छ । 32 त्यसैले, कसलैलाई योप्पामा पठाउ र पत्रुस भनिने सिमोनलाई डाकेर ल्याऊ । तिनी सिमोन भनिने चर्मकारको घरमा बसिरहेका छन् जुन समुद्रको छेउमा पछि ।” 33 त्यसैले, तुरुन्तै मैले तपाईंलाई बोलाउन पठाएँ । तपाईं गनगन नगरीकन आइदिनुभयो । अब परमप्रभुले तपाईंलाई निर्देशन दिनुभएका सबै कुरा सुन्न हामी सबै यहाँ परमेश्वरको उपस्थितिमा छौँ ।” 34 तब पत्रुसले आफ्नो मुख खोलेर भने: “साँच्चै म जान्दछु कि परमेश्वरले कसैको पक्षपात गर्नुहुन्न । 35 बरु, हेरक जातिमा उहाँको आराधना गर्ने र धार्मिक कामहरू गर्ने व्यक्ति उहाँको अगि स्वीकारयोग्य हुन्छ । 36 परमेश्वरले इसाएलीहरूलाई पठाउनुभएको सन्देश तपाईंहरूलाई थाहै छ । उहाँले सबैका प्रभु अर्थात् येशू ख्रीष्टद्वारा

शान्तिको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो । 37 यूहन्नाले प्रचार गरेको बिपिसमाप्तचात् गालीलाबाट सुरु गरेर सारा यूहदियाभारि भएका घटनाहरूको बारेमा तपाईंहरूलाई थाई छ । 38 ती घटनाहरू नासरतका येशूको बारेमा हुन जसलाई परमेश्वरले पवित्र आत्मा र शक्तिले अभिषेक गर्नुभएको थियो । उहाँले असल कामहरू गर्नुभयो र शैतानद्वारा पीडितहरूलाई निको पार्दै जानुभयो किनकि परमेश्वर उहाँसिंत हुनुहुँस्थ्यो । 39 यूहदीहरूको देश र यस्थलेम दुवैमा उहाँले गर्नुभएका सबै कुराहरूका हामी साक्षी हाँ । यही येशूलाई तिनीहरूले काठमा झुण्ड्याएर मारे । 40 परमेश्वरले उहाँलाई तेसा दिनमा बिउतानुभयो र प्रकट गराउनुभयो, 41 सबैकहाँ होइन तर परमेश्वरले पहिले नै छानुभएका साक्षीहरूकहाँ । हामी नै ती साक्षीहरू हाँ जसले उहाँ मृतकहरूबाट बीरी उठनुभएपछि उहाँसँग खायाँ र पियाँ । 42 परमेश्वरले उहाँलाई नै जिउँदा र मरेकाहरूको न्यायकर्ता हुन चुनुभएको छ भनी मानिसहरूलाई प्रचार गर्न र गवाही दिन उहाँले हामीलाई आज्ञा दिनुभयो । 43 सबै अगमवकाशहरूले उहाँको गवाही दिएका छन् ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने हरेकले उहाँको नाउँद्वारा पापको क्षमा पाओसु । 44 पत्रुसले यी कुराहरू बताइरहँदा तिनको सन्देश सुनेहरू सबैमाथि पवित्र आत्मा ओर्नुभयो । 45 पत्रुससँगी आएका यूहदी विश्वासीहरू छक्क परे किनकि पवित्र आत्माको वरदान अन्यजातिहरूले अन्य भाषाहरूमा बोलेका र परमेश्वरको प्रशंसा गरेका सुने । तब पत्रुसले जवाफ दिए, 47 “हामीले जस्तै पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न यी मानिसहरूलाई पानीको बिपिसमा लिनू भन्ने आज्ञा दिए । तिनीहरूले तिनलाई केही दिन तिनीहरूसँग बस्न अनुरोध गरे ।

11 अहिले यूहदीयामा भएका प्रेरितहरू र भाइहरूले गैरयूहदीहरूले पनि परमेश्वरको वचन ग्रहण गरेका थिए भन्ने सुने । 2 जब पत्रुस यस्थलेममा आए, खतनाको समूहका मानिसहरूले तिनकोको आलोचना गरे । 3 तिनीहरूले भने, “तपाईं बेखतनाका मानिसहरूसँग बस्नुभयो र तिनीहरूसँग खानुभयो ।” 4 तर पत्रुसले तिनीहरूलाई त्पो कुरा विस्तृत रूपमा वर्णन गर्न सुरु गरे; उनले भने: 5 “म योप्पा सहरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ, र मैले एउटा दर्शन देखेँ जसमा स्वर्गाबाट एउटा ठूलो तन्ना जस्तो तलिपर झारिएको थियो । यो मकहाँ आयो । 6 मैले यसलाई एक टक लगाएर हेरेँ र यस बारे सोर्चैँ । मैले पृथ्वीको चारखुट्टे जनावरहरू, जडगाली जन्तुहरू, घसने जन्तुहरू, र आकासमा उड्ने चारहरू देखेँ । 7 त्यसपछि मैले एउटा आवाजले मलाई भेनेको सुने, “पत्रुस उठ अनि तिनीहरूलाई मारे र खाओ ।” 8 मैले भने, “प्रभु, यसो होइन, किनभने अहिलेसम्म अपवित्र र अशुद्ध थोक मेरो मुखमा परेकै छैन ।” 9 तर स्वर्गाबाट फेरि उत्तर आयो, “परमेश्वरले जुन कुराहरूलाई शुद्ध योप्पामा गर्नुभएको छ, अशुद्ध नभन ।” 10 यो तिन पल्टसम्म भयो, त्यसपछि सबै कुरा स्वर्गातीर फेरि उठाइ लागियो । 11 हेनुहोसु, हामी बसको घर अगाडि तिन जना मानिस उभिरहेको थिए । उनीहरूलाई कैसरियाबाट मकहाँ पठाइएको थियो । 12 पवित्र आत्माले मलाई उनीहरूसँग जानु र मैले तिनीहरूको सम्बन्धमा कुनै विभेद गर्नुहुँदै भनी आज्ञा दिनुभयो । यी छ जना भाइहरू मस्संग गए र हामी त्यो मानिसको घरभित्र गर्याँ । 13 उनले स्वर्गदूत तिनको घरमा उभिरहेको कसरी देखेका थिए, र तिनले उनलाई यसो भने भनी हामीलाई बताए, “योप्पामा मानिसहरूलाई पठाऊ र सिमेनलाई फर्काएर ल्याऊ, जसको अर्को नाउँ पत्रुस हो । 14 उनले तिप्रीलागि एउटा सन्देश बताउने छन् जसद्वारा तिमी बचाइनेछै, तिमी र तिप्री सबै घराना ।” 15 जब म तिनीहरूसँग बोल्न थालै, तिनीहरूमाथि पवित्र आत्मा आउनुभयो, जसरी सुरुमा हामीमाथि आउनुभएको थियो । 16 कसरी उहाँले भन्नुभएको थियो, तब मैले प्रभुका वचनहरूलाई सम्झौँ, “यूहन्नाले पानीले बिपिसमा दिए, तर तिमीहरूलाई पवित्र आत्मामा बिपिसमा दिइनेछ ।” 17 हामीले प्रभु येशू

ख्रीष्टमाथि विश्वास गर्दा उहाँले हामीलाई दिनुभएको त्यही वरदान उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो भने, परमेश्वरको विरोध गर्ने म को थिएँ र?” 18 जब तिनीहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले कुनै पनि प्रतिकृया जनाएनन् । तर तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे र भने, “परमेश्वरले गैर-यूहदीहरूलाई पनि जीवनको निम्ति पश्चाताप दिनुभएको छ ।” 19 त्यसकारण स्तिफनसको मृत्युसँगी सुरु भएको कष्ट भोगिरहेका विश्वासीहरू यस्थलेमबाट छरपस्ट भए । यी विश्वासीहरू फोनेसिया, साइप्रस र एन्टिओखियासम्म गए । उनीहरूले येशूको बारेमा सन्देश अरु कसैलाई नबताई यूहदीहरूलाई मात्र बताए । 20 तर तिनीहरूमध्ये केही मानिसहरू साइप्रस र कुरेनीबाटका एन्टिओखियामा आए र प्रिक्रहसँग पनि बोले र प्रभु येशूको प्रचार गरे । 21 र तिनीहरूसँग प्रभुको हात थियो, ठुलो संख्यामा मानिसहरूले विश्वास गरे र प्रभुतिर फर्के । 22 तिनीहरूको बारेको खबर यस्थलेमको मण्डलीको कानमा आइपुर्यो र तिनीहरूले बारनाबासलाई एन्टिओखियासम्म पठाए । 23 जब उनी आए र परमेश्वरको वरदानलाई देखे, तब उनी खुसी भए, र तिनीहरूको सम्पूर्ण हृदयले प्रभुसँग रहिरहन उनले उत्साह दिए । 24 बारनाबास एक असल र पवित्र आत्माले भरिएका र विश्वासमा परिपक्व मानिस थिए, र प्रभुमा थैरे मानिसहरू थपिए । 25 तब बारनाबास शाऊललाई खोजनका निम्ति टार्ससितर गए । 26 जब उनले तिनलाई भेटाए, तब उनले तिनलाई एन्टिओखियामा ल्याए । तिनीहरू पूरे वर्षभरी नै मण्डलीमा सँगसँगै भेला भए र थेरे मानिसहरूलाई सिकाए । एन्टिओखियामा नै पहिलोपल्ट चेलाहरूलाई ख्रीष्टियान भनियो । 27 अब यी दिनहरूमा केही अगमवकाशहरू यस्थलेमबाट तल एन्टिओखियामा आए । 28 तिनीहरूमध्ये एक जना अगाबस नाउँ गरेका उभिए संसारभर नै ठुलो अनिकाल आउन लागेको छ भनी आत्माले देखाउनुभयो । क्लाउडियसका दिनहरूमा यस्तो भयो । 29 त्यसैले सक्ने जति हरेक चेलाहरूले यूहदीयामा भएका भाइहरूलाई सहायता पठाउने निर्णय गरे । 30 तिनीहरूले त्यसो गरेपछि, तिनीहरूले शाऊल र बारनाबासको हातमा एल्डरहरूकाँ पैसा पठाए ।

12 त्यसै समयमा हेरोद राजाले केही मानिसहरूमाथि हात हाल्न र समूहका केहीलाई दुर्घट्याहार समेत गर्न थाले । 2 उनले यूहन्नाको भाइ याकूबलाई तरवारले मारे । 3 त्यसपछि यस कुराले यूहदीहरूलाई प्रसन्न पारको देखेपछि, उनी पत्रुसलाई पनि पक्रन अग्नि बढे । यो अख्यरी रोटीको चाडको सम्य थियो । 4 उनलाई पक्रेपछि, तिनले इयालखानामा हाले र उनलाई सुरक्षा गर्न चारवटा सैनिक दललाई खटाए । निस्तार चाडपछि उनलाई मनिसहरूका बिचमा ल्याउने तिनले विचार गरिरहेका थिए । 5 त्यसकारण पत्रुस इयालखानामा हालिए, तर उनको निम्ति समूहले यत्नपूर्वक परमेश्वरसँग प्रार्थना गरेका थिए । 6 हेरोदले तिनलाई बाहिर ल्याउन खोजेको अधिल्लो दिन, त्यस रातमा पत्रुस दुर्दू जना सिपाहीका बिचमा दुर्घटा साइलाले बाँधेएर सुरिरहेका थिए । ढोकाको अगाडि पहेरेदारहरूले इयालखानाको सुरक्षा दिइरहेका थिए । 7 तब अचानक तिनको छेउमा प्रभुका दूत देखा परे र त्यस कोठामा ज्योति चम्क्यो । उनले पत्रुसको कोखामा हिकाएर तिनलाई उठाए र भने, “छिटो उठ ।” त्यसपछि तिनका हातहरूबाट साइलालाई झारे । 8 स्वर्गदूतले तिनलाई भने, “तिमी आफैले कपडाहरू र चप्पलहरू लगाउ ।” पत्रुसले त्यसै गरे । स्वर्गदूतले तिनलाई भने, “आफ्ना बाहिरी वस्त्रहरू लगाउ र मलाई पछाडाउ ।” 9 त्यसकारण पत्रुसले स्वर्गदूतलाई पछाडाएर र बाहिर गए । स्वर्गदूतले जुन काम गरेका थिए त्यो वास्तविक थियो भन्ने कुरा पत्रुसलाई थाहा नै थिएन । उनले दर्शन देखिरहेको छु भनी जीवाले गरे । 10 त्यसपछि पहिलो र दोस्रो पहेरेदारलाई पार गरी सकेपछि, तिनीहरू सहरतिर डोच्याउने फलामे ढोकामा आइपुर्यो, यो तिनीहरूका निम्ति आफै खोलियो । तिनीहरू बाहिर गए र तलतिरको गल्लीमा गए र ठिक त्यही समयमा स्वर्गदूतले तिनलाई छाडेर गए । 11 जब पत्रुस

आपनो होशमा आए, उनले भने, “अहिले मलाई सौंचै थाहा भयो कि प्रभुले आपना स्वर्वादूत पठाएर हेरेदको हातबाट यहूदी मानिसहरूले आशा गरेको कुराबाट मलाई छुटकारा दिनुभयो ।” 12 उनले यो महसुस गरेपछि, उनी मर्कूस उपनाँ गरेका यूहन्नाकी आमाको घरमा आए; त्यहाँ धेरै विश्वासीहरू भेला भएर प्रार्थना गरिरहेका थिए । 13 जब उनले ढोका ढकढक्याए, तब रोधा नाउँ गरेकी एकजना दासी केटी ढोका खोन्न आइन् । 14 जब तिनले पत्रुसको आवाजलाई चिनिन्, तब आनन्दले भरिएर ढोका खोल्ने भुलिन् अनि कुदै कोठभित्र आइन् र पत्रुस ढोकानिर उभिरहेका थिए भनी सुनाइन् । 15 त्यसैले तिनीहरूले तिनलाई भने, “तिमी बहुलाएकी छौ ।” यो त्यस्तै नै थियो भनी तिनले जिद्दी गरिन् । तिनीहरूले भने, “यो उनको स्वर्वादूत हो ।” 16 तर पत्रुसले निरन्तर ढोका ढकढक्याइहेर र जब तिनीहरूले ढोका खोले, तिनीहरूले उनलाई देखेर र चकित भए । 17 पत्रुसले तिनीहरूलाई चुप रहन हातले इसारा गरे र प्रभुले उनलाई कसरी कैदबाट बाहिर ल्याउनुभयो तिनीहरूलाई भने । उनले भने, “याकूब र बाइहरूलाई यी कुराहरू बताइदेओ ।” त्यसपछि उनले त्यो ठाउँ छाडे र अर्को ठाउँतिर गए । 18 जब उज्जालो भयो, पत्रुसलाई के भयो होला भनी त्यहाँ सिपाहीहरूको माझमा कमित उत्तेजना भएन । 19 हेरेदले उनलाई खोजे र भेटाउन नसकेपछि, तिनले पहरेदारहरूलाई प्रश्न गरे र तिनीहरूलाई मृत्युदण्डको हुक्म दिए । त्यसपछि तिनी यहूदियाबाट कैसिरियामा झारे र त्यहाँ बसे । 20 हेरेद सीदोन र दुरोसका मानिसहरूसँग साहै रिसाएका थिए । तिनीहरू उनीकहाँ सँग गए । तिनीहरूलाई सहयोग गर्नका निमित राजाका सहायक बलस्तसलाई मनाइ । अनि तिनीहरूले शान्तिको लागि बिन्नी गरे, किनभने तिनीहरूको देशले राजाको देशबाट खायान्न प्राप्त गर्ने गर्दथयो । 21 एउटा तोकिएको दिनमा राजकीय पहिरन पहिरिएर हेरोद सिंहासनमा बसे, उनले तिनीहरूलाई भाषण दिए । 22 मानिसहरूले यसो भन्दै चिच्चायाए “यो त ईश्वरको अवाज हो, मानिसको होइन ।” 23 तिनले परमेश्वरलाई महिमा नदिएका हुनाले तुरून्तै प्रभुका एउटा दूतले तिनलाई प्रहार गरे, अनि किरा पेरेर तिनी तिनी मरे । 24 तर परमेश्वरको वचन वृद्धि र गुणात्मक बुद्धि गयो । 25 शाउल र बारानाबासले यस्तलेमको तिनीहरूको मिसन पुरा गरेपछि, तिनीहरू आफूसँग यूहन्नालाई लिएर गए, जसको अर्को नाउँ मर्कूस थियो ।

13 एन्टिओखियाको सभामा त्यहाँ केही अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू थिए
। तिनीहरूमा बारानाबास, सिमियोन (जसलाई नाइजर भनिन्थ्यो), कुरेनीका लुसियस मनेन (जो पालनपोषण गरेर हेरोदसँगे हुर्किएका भाइ) र शाऊल थिए । 2 जब तिनीहरू उपवाससहित आराधना गरिरहेका थिए, पवित्र आत्माले भन्नुभयो, “शाऊल र बारानाबासलाई मेरो निमित अलग गर जुन काम गर्नका निर्मित मैले तिनीहरूलाई बोलाएको छु ।” 3 सभाले उपवास प्रार्थना गरे र उत्तीहरूलाई पठाइदिए । 4 त्यसकारण पवित्र आत्माको आज्ञा शाऊल र बारानाबासले माने र तल सिलुसियामा गए, अनि त्यहाँबाट जहाज चाढी साइप्रसको टापुतिर गए । 5 सलामिस सहम्या हुँदा, उनीहरूले यहूदीहरूको सभाघरमा वचन धोषणा गरे र सहायताका लागि यूहन्ना मर्कूस पनि उनीहरूसँग थिए । 6 उनीहरू पुरै टापु पार गरेर पाफोस पुरोपछि एक जना जादुगर यहूदी द्वाटा अगमवक्तालाई भेटाउ, जसको नाउँ बार येशु थियो । 7 यो जादुगर त्यहाँको प्रान्तीय शासक सर्वियस पौलससँग सम्बन्धित थियो, जो एक विद्वान मानिस थिए । उनले शाऊल र बारानाबासलाई बोलाए किनभने तिनी परमेश्वरको वचन सुन चाह्ये । 8 तर इलुमास, “जादुगर” ले तिनीहरूको विरोध गयो (यसरी नै उसको नाउँ अनुवाद गरिन्छ); उसले प्रान्तीय शासक सर्वियस पौलसलाई विश्वासबाट फर्काउन प्रयास गयो । 9 तर शाऊल जसलाई पावल पनि भानिन्छ, पवित्र आत्माले भरिएर, उसलाई एकटक लाएर हेरे 10 र भने, तँ शैतानको छोरो, तँ छल र दुष्टताले भरिएको

छस् । तँ हेरेक प्रकारको धार्मिकताको शत्रु होस् । तैले प्रभुको सोझो बाटोलाई बड्याउन कहिल्यै छोडैनस्, छोड्छस् र? 11 अब हेरे, प्रभुको हात तमाथि पेरेको छ र तै अन्धो हुनेछस् । केही समयका लागि तैले घाम देख्ने छैनस् ।” तुरून्त त्यहाँ बाक्लो तुवालो र अन्धकारले एलुमासलाई ढाक्यो र हात समातेर ढोयाइदिनू भन्दै यताउति मानिसहरूलाई आग्रह गर्न थाल्यो । 12 प्रान्तीय शासकले जे भएको थियो त्यो देखेपछि उनले विश्वास गरे, किनभने उनी प्रभुको शिक्षाबारे चकित भएका थिए । 13 अब त्यसपछि पावल र उनका साथीहरू पाकोसबाट पानीजहाजमा चढी पाम्फिलियाको पर्गामा आए । तर यूहन्नाले उनीहरूलाई छोडेर यस्तलेमतिर फर्के । 14 पावल र उनका साथीहरू पर्गाबाट यात्रा गर्दै पिसिदियाको एन्टीओखियामा आइपुगे । त्यहाँ उनीहरू विश्राम दिनमा सभा रहमा गए र बसे । 15 अनि व्यवस्था र अगमवक्ताहरूका पुस्तक पढिसकेपछि सभाघरका अगुवाहरूले उनीहरूलाई यसो भनेर सन्देश पठाए, “भाइहरू हो, यदि तपाईंहरूसँग यहाँ भएका मानिसहरूको निमित्त कुनै उत्साहाको सन्देश छ भने भन्नुहोस् ।” 16 त्यसकारण पावल उठे र हातले इसारा गर्दै उनले भने, “इसाएलका मानिसहरू र जसले परमेश्वरलाई आदर गर्नुहुन्छ, सुन्नुहोस् ।” 17 इसाएलका यी मानिसहरूका परमेश्वरले हाम्रा पितापुर्खाहरूलाई चुनेर र मिश्रदेशमा रहेदा तिनीहरूलाई संचायामा थेरै बढाउनुभयो र आप्नो उचालिएको बाहुलीद्वारा तिनीहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर निकाल्नुभयो ।” 18 उहाँले झाङ्डै चालिस वर्षसम्म तिनीहरूलाई उजाड स्थानमा सहनुभयो । 19 कनानमा भएका सातवटा जातिहरूलाई उहाँले नास गरिसकेपछि हाम्रा मानिसहरूलाई तिनीहरूको भूमि आप्नो उत्तराधिकारका लागि दिनुभयो । 20 यी सबै घटनाहरू हुन चारसय पचास वर्षको अवधिमा भएका हुन् । यी सबै कुरापछि परमेश्वरले शमूएल अगमवक्ताको समयसम्म तिनीहरूलाई न्यायकर्ताहरू दिनुभयो । 21 त्यसपछि, मानिसहरूले एउटा राजाको माग गरे, त्यसैले परमेश्वरले बैन्यामिन कुलको किशका छोरा शाऊललाई चालिस वर्षसम्मको निमित्त दिनुभयो । 22 तब परमेश्वरले शाऊललाई राजाबाट हटाउनुभएपछि, उहाँले दाऊदलाई तिनीहरूको राजा हुनलाई खडा गर्नुभयो । परमेश्वरले यी नै दाऊदको बारेमा भन्नुभएको थियो, ‘यिशैका छोरा दाऊद मेरो हृदयअनुसारका मानिस भएको पाएँ र मैले चाहेको हेरेक काम उनले गर्नेछन् ।’ 23 यिनै मानिसका सन्तानहरूबाट उहाँले गर्नेछु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएअनुसार परमेश्वरले इसाएलमा मुक्तिदाता येशु ल्याउनुभएको छ । 24 येशु आउनुभन्दा अगाडि नै यो हुन थाल्यो, जब यूहन्नाले पहिला इसाएलका सबै मानिसहरूलाई पश्चात्तापको बिपिस्तमाको बरिमा धोषणा गरे । 25 जसरी यूहन्नाले आप्नो काम पुरा गर्दै गर्द उनले भने, “तिमीहरू म को हुँ भनी चिचारा गर्दछौ? म त्यो होइँन् ।” तर सुन, मपछि एकजना आउँदेहुन्हुन्छ, जसको खुट्टाको जुताको तुना फुकालै म योग्यको हैन् । 26 भाइहरू, अब्राहामका वंशका सन्तानहरू, र तपाईंहरूमध्ये जसले परमेश्वरलाई आराधना गर्नुहुन्छ, यो मुक्तिबारेको सन्देश हामीहरूलाई नै पठाइएको छ । 27 यस्तलेमामा बस्नेहरू र तिनीहरूका शासकहरूले उहाँलाई वास्तमै चिनेनन्, न त हेरेक शबाथमा पढिने अगमवक्ताहरूको आवजलाई नै बुझे । त्यसकारण तिनीहरूले यसरी येशूलाई मृत्यु दण्डको आज्ञा दिएर अगमवक्ताको भविष्यवाणीलाई पुरा गरे । 28 उहाँलाई मृत्यु दण्डको निमित्त कुनै पनि दोष नभेटाए तापनि तिनीहरूले पिलातससँग उहाँलाई मार्न माग गरे । 29 जब तिनीहरूले उहाँको बरिमा लेखिएका यी सबै कुराहरू पुरा गरे, तिनीहरूले उहाँलाई रुखबाट ओराले र चिह्नामा राखे । 30 तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभयो । 31 गालीलदेखि यस्तलेमामा उहाँसँगै आएका मानिसहरूकहाँ उहाँ धेरै दिनसम्म देखार्पनु भयो । अहिले यिनीहरू नै मानिसहरूका लागि उहाँको साक्षी भएका छन् । 32 यसकारण हाम्रा पितापुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको असल समाचार हामीले तपाईंहरूकहाँ ल्याएकाछौं । 33 परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहाँदा, हामी तिनीहरूका सन्तानहरूका निमित्त उहाँले यी प्रतिज्ञाहरू पुरागरिदिनुभयो ।

जसरी यो दोसो भजनमा पनि लेखिएको छ: ‘तिमी मेरा पुत्र हौ, आज म तिप्रो पिता भएको छु ।’ 34 उहाँको शरीर नकुहोस् भनी उहाँले येशूलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभयो भन्ने तथ्यबाटे उहाँले यसरी बोल्नुभएको छ, ‘म तिमीलाई दाऊदको पवित्र र निश्चित आशिष दिनेछु ।’ 35 यसैकारणले गर्दा उहाँले अर्को भजन पनि यसरी भन्नुभएको छ, ‘तपाईंले आफ्नो पवित्र जनलाई कुहिन दिनुहुनेछैन ।’ 36 किनभने दाऊदले उनको पुस्तामा परमेश्वरको इच्छाअनुसार सेवा गरेपछि, उनको मृत्यु भयो र उनलाई उनका पिताऊर्खाहस्सैंग राखियो र उनको शरीर कुहियो । 37 तर जसलाई परमेश्वरले जीवित पार्नुभयो उहाँलको शरीर कुहिएन । 38 त्यसैले भाइहरू हो, यो कुरा तपाईंहस्ताई थाहा होस् कि यिनै मानिसद्वारा तपाईंहस्ताई पाप क्षमाको घोषणा गरिन्छ । 39 विश्वास गर्ने होके उहाँद्वारा सबै थोकहस्ताबाट धर्मी ठाहरिन्छ, जसबाट मोशाको व्यवस्थाले तपाईंहस्ताई धर्मी ठहराउन सकेको थिएन । 40 यसैकारण होसियार हनुमोस, अगमवक्ताले बोलेको यो कुरा तपाईंहस्ताई आइनपरोसः । 41 ‘धृणा गर्नेहरू हो, हेर र छक्कप, पर, र नष्ट भजाओ, तिमीहस्तको समयमा मैले काम गरिरहेको छु, यदि कसैले तिमीहस्ताई यसबारे घोषणा गरे पनि तिमीहस्त कहिलै विश्वास गर्ने छैनै ।’ 42 पावल र बारनाबास त्यहाँबाट जान लाग्दा मानिसहरूले यी नै वचनहरू अर्को विश्राममा आएर बोलिदियुहोस् भनी तिनीहस्ताई बिन्नी गरे । 43 जब सभाघरको सभा अन्त्य भयो, तब धैरे यहूदीहरू र यहूदी मत मान्ने भक्तहरू पावल र बारनाबासको पछि लागे । तिनीहरूले परमेश्वरको अनुग्रहमा निस्तर रहिरहन उनीहस्ताई उत्साह दिए । 44 अर्को विश्राममा, लगभग पुरे सहर नै प्रभुको वचन सुन्नलाई सँगसँगै भेलाभएको थियो । 45 जब यहूदीहरूले भिडलाई देखे, तिनीहरू डाहले भरिए, र पावलले भनेका कुराहरूको बिरुद्मा बोल थाले र उनको अपमान गरे । 46 तर पावल र बारनाबासले साहससित बोल्ने भने, ‘परमेश्वरको वचन पहिले तपाईंहरूकाहाँ नै बोल्नु नै आवश्यक थियो । तपाईंहस्ताबाट धकेलिएको देखेर आफूले आफैलाई अनन्त जीवन प्राप्त गर्नदिखि अयोग्य तुल्यानुभएको हुनाल, हेनुहोस, हामी गैरयहूदी तर्फ फर्केनेछै । (aiōnios g166) 47 किनभने परमेश्वरले हामीलाई यस्तो आज्ञा गर्नुभएको छ, ‘मैले तिमीलाई गैरयहूदीहरूको निमित्त ज्योतिको स्पमा राखेकोछु, र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म तिमीहरूले मुक्ति ल्याउनु पर्छ ।’ 48 जब गैरयहूदीहरूले यो सुने, तिनीहरू खुसी भए र परमेश्वरको वचनको महिमा गरे । अनन्त जीवनका लागि नियुक्त गरिएका जितिले विश्वास गरे । (aiōnios g166) 49 त्यस सम्पूर्ण क्षेत्रभरि नै प्रभुको वचन फैलियो । 50 तर यहूदीहरूले भक्त र महत्त्वपूर्ण स्त्रीहरू र साथ-साथै सहरका मुख्य मानिसहस्रसँग पावल र बारनाबासको विरुद्धमा अनुरोध गरे । तिनीहरूले पावल र बारनाबासलाई दिङ्ड गरे उनीहस्ताई तिनीहरूको सहरको सिमाना कटाए । 51 तर पावल र बारनाबासले आफ्नो खुट्टामा लागेको धुलो तिनीहरूका विरुद्धमा टक्कट्याए । त्यसपछि तिनीहरू आइकोनियम सहरमा गए । 52 अनि चेलाहरू आनन्द र पवित्र आत्माले भरपुर भए ।

14 आइकोनियमा आइसकेपछि पावल र बारनाबास सँगसँगै यहूदीहरूको सभाघरमा गए र यसरी बोले जसको कारण यहूदीहरू र ग्रिकहरू दुवैका ठुलो भिडले विश्वास गरे । 2 तर अनाजाकारी यहूदीहरूले गैरयहूदीहरूका मनहस्ताई खल्लल्याइदिए र दाजुभाइहरूको विरुद्धमा तितो बनाइदिए । 3 त्यसैले उहाँले आफ्नो अनुग्रहको सन्देशको बारेम प्रमाण दिनुभएकाले प्रभुको शक्तिमा सहासपूर्वक बोल्ने तिनीहरू लामो समयसम्म त्यहाँ बसे । उहाँले यो परमेश्वरले पावल र बारनाबासका हातहरूद्वारा यी चिह्नहरू र अचम्काका कामहरू दिएर गर्नुभयो । 4 तर सहरका अधिकांश मानिसहस्र विभाजित भए । कोही मानिसहस्र यहूदीहरूका पक्षमा र कोही प्रेरितहरूका पक्षमा लागे । 5 जब यहूदीहरू र गैरयहूदीहरू दुवैले तिनीहरूका अगुवाहस्ताई पावल र बारनाबासलाई दुर्व्यवहार गर्न र ढुङ्गाले हान्न मनाउन प्रयास गरे,

6 यो कुरा थाहापाएपछि तिनीहरू लुकोनिया, लुस्त्रा, र डर्भी सहरहरू र वरिपरिका क्षेत्रितर भागेर गए । 7 त्यहाँ तिनीहरूले सुसमाचार प्रचार गरिरहे । 8 लुस्त्रामा एकजना मानिस बसिरहेको थियो जसको खुट्टा शक्तिहीन् र आमाको गर्भमै लङ्गडो थियो र उ कहिलै हिँडेको थिएन । 9 पावलले बोलिरहेको त्यो मानिसले सुन्न्यो । पावलले आफ्ना आँखा उसलाई एकत्र लगाएर हेरे र त्यो मानिसमा निको हुनसक्ने विश्वास भएप्नो देखे । 10 यसकारण उनले ठुलो स्वरमा त्यसलाई भने, ‘आफ्नो खुट्टामा उठ ।’ अनि त्यो मानिस उफ्रियो र वरिपरि हिँडन थाल्यो । 11 जब भिडले पावलले गरेका काम देखे, तब तिनीहरूले आफ्ना स्वर उच्चालेर कराउँदै लुकोनियाको भाषामा भने, ‘देहरू मानिसहस्रका रूपमा हामीकहाँ तल ओर्ली आएछन् ।’ 12 तिनीहरूले बारनाबासलाई ‘जिउस’, र पावललाई ‘हर्मेस’ भने किनकि उनी चाहिँ प्रमुख वक्ता थिए । 13 जिउसका पूजाहारी, जसको मन्दिर सहरको बाहिरपटि थियो, उनले र भिडले ढोकामा गोरुहरू र फूलका मालाहरू ल्याए, किनभने तिनीहरूले बलिदान चढाउन चाहन्थे । 14 तर जब प्रेरित पावल र बारनाबासले यो सुने, र तिनीहरूले आप्ना लुगा च्याते र झाँटै कराउँदै मानिसहस्रका शीडतिर गए । 15 र भने, ‘ए मानिसहरू हो, यी कुराहरू तपाईंहस्ते किन गरिरहनु भएको छ? हामी पनि तपाईंहस्तस्तै भावामा भएका मानव जाति हाँ । हामीले तपाईंहस्रलाई अर्थविहीन् कुराहस्ताबट ती जीवित परमेश्वरतिर फर्कनुपर्छ भनेर सुसमाचार ल्याएका छैं जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र तिनमा भएका होके थोक बनाउन भयो । 16 विगतका समयहरूमा, उहाँले सबै जातिहस्ताई आ-आफ्ना मार्गमा हिँडन अनुमति दिनुभयो । 17 तथापि उहाँले आफैलाई गवाहीबिन छोड्नु भएन त्यसका निमित्त उहाँले असल गर्नुभयो र तपाईंहस्रलाई स्वर्गबाट वर्षा, र फलादीयी छत्रहरू अनि भोजन र आनन्दले तपाईंहस्रका हृदयलाई भर्नुभएको छ ।’ 18 यी वचनहरूले पनि पावल र बारनाबासले तिनीहरूले भिडलाई बलिदान गर्नबाट बढो मुस्किलाले रोके । 19 तर एन्टिओखिया र आइकोनियमबाट केही यहूदीहरू आए र भिडहस्ताई ढुङ्गाले हाने र उ करेछ भनी विचार गेरे धिसाईं सहरबाट बाहिर निकाले । 20 तर पनि चेलाहरू उनको वरिपरि उभिरहाँदा, उनी उठे र सहरभित्र पसे । अर्को दिन बारनाबाससँग उनी ढर्भातिर गए । 21 सहरमा तिनीहरूले सुसमाचार प्रचार गरे र धेरैलाई चेलाहरू बनाएपछि तिनीहरू लुस्त्रा, आइकोनियम र एन्टिओखियामा फर्किए । 22 तिनीहरूले चेलाहरूको मनलाई ढहिलो बनाउँदै र विश्वासमा रहिरहनका निमित्त उत्साहित दिने कममा लागिरहे । तिनीहरूले उनीहस्ताई धेरै ढुङ्ग र सातवटहस्ताबट भएर नै हामी परमेश्वरको राज्यमा पस्तुपर्छ भनी बताए । 23 जब तिनीहरूले विश्वासीहस्तको होके सम्पूर्वक एल्डरहरू नियुक्त गरे र उपवाससहित प्रार्थना गरे अनि तिनीहरूले विश्वास गरेका प्रभुमा उनीहस्ताई सुमिपिदिए । 24 त्यसपछि तिनीहरू पिसिदिया हुँदै पाम्फिलिया आए । 25 पर्गामा वचन बोलेपछि तिनीहरू अटालियातिर जारे । 26 त्यहाँबाट तिनीहरू जहाजमा चढेर एन्टिओखियातिर गए जहाँ उनीहरूले भखी पुरा गरेका कामको निमित्त परमेश्वरको अनुग्रहमा तिनीहरू समर्पण गरिएका थिए । 27 तिनीहरू एन्टिओखियामा आइपुणपछि सभा बोलाए अनि तिनीहरूले परमेश्वरले तिनीहस्रसँग गर्नुभएका कामहरू र गैरयहूदीहरूका विचमा कसरी उहाँले विश्वासको ढोका खोलिदिनुभयो, सोबारे सबै कुरा बताए । 28 तिनीहरू चेलाहस्रसँग लामो समयसम्म बसे ।

15 यहूदीहरूका केही मानिसहरू आए र भाइहस्ताई यसो भन्दै सिकाए, “जबसम्म तपाईंहस्रले मोशाको विधिअनुसार खत्ना गर्नुहुन, तबसम्म तपाईंहस्र बाँच सक्नुहुन ।” 2 जब पावल र बारनाबासको तिनीहरूसँग विरोध र विवाद भयो तब यस प्रश्नलाई लिएर पावल, बारनाबास र अरू केही मानिस यस्तलेमा प्रेरित र एल्डरहस्तकहाँ जानुपर्छ भनी भाइहस्त निर्णय गरे । 3 त्यसकारण उनीहरू मण्डलीद्वारा पठाइए अनि फोनिसिया

र सामरिया भएर गए र गैरयहूदीहरू विश्वासमा आएका कुरा घोषणा गरे । उनीहरूले सबै दाजुभाइहरूमा तुलो आनन्द ल्याए । 4 जब उनीहरू यस्त्रश्लेषमा आए, उनीहरूलाई मण्डली, प्रेरितहरू र एल्डरहरूद्वारा स्वागत गरियो, र यसरी उनीहरूसँग परमेश्वरले गर्नुभएका सबै कामहरूको प्रतिवेदन उनीहरूलाई सुनाए । 5 फरिसी दलबाट विश्वास गरेका केही मानिसहरू उठे र भने, “तिनीहरूलाई खताना गर्न र मोशाको व्यवस्था पालन गर्न आज्ञा दिन आवश्यक छ ।” 6 त्यसैले यस विषयमा विचार गर्न प्रेरितहरू र एल्डरहरू भेला भए । 7 थेरै छलफलपछि, पन्त्रुस उठे र तिनीहरूलाई भने, “भाइहरू, केही समय अगाडि परमेश्वरले तपाईंहरूको माझामा मर्नुभएको एउटा छनौट तपाईंहरूलाई थाएँ छ कि मेरो मुख्यद्वारा गैरयहूदीहरूले सुसमाचारको वचन सुन सक्न र विश्वास गर्न । 8 मानिसहरूका हृदय जान्नुहोने परमेश्वरले हामीलाई जस्तै तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिएर तिनीहरूलाई गवाही दिनुहुन्छ । 9 विश्वासद्वारा तिनीहरूका हृदय शुद्ध गर्नुभएर उहाँले हामीहरू र तिनीहरूका बिचमा कुनै भेदभाव गर्नुभएन । 10 अब यसकारण हाम्रा पिताहरूले र हामीहरूले बोक्न नसकेको जुगा चेलाहरूको घाँटीमा राख्नपर्छ भनी तपाईंहरू किन परमेश्वरको परीक्षा गर्नुहुन्छ? 11 तर हामी विश्वास गर्दछौं कि हामीहरू प्रभु येश्वरो अनुग्रहद्वारा बचानेभैं, जसरी तिनीहरू पनि बचाइए ।” 12 तिनीहरूले पावल र बारनाबासद्वारा गैरयहूदीहरूको माझामा परमेश्वरले गर्नुभएका चिह्न र आश्चर्यकर्महरूको विवरण सुनिरहँदा सारा भिड चुपचाप रस्तो । 13 तिनीहरूले बोल्न छोडेपछि, याकूबले जवाफ दिए भने, “भाइहरू हो, मेरा कुरा सुन्नुहोस् । 14 परमेश्वरले आफ्नो नाउँको खातिर तिनीहरूबाटै एक जाति लिनलाई कसरी पहिले गैरयहूदीहरूलाई कृपादृष्टिकासाथ सहायता गर्नुभयो भनी सिमोनले बताएका छन् । 15 यससँग अगमवक्ताका वचनहरू सहमत छन्, किनकि यसरी लेखिएको छ, 16 यी कुराहरूपछि म फक्कर आउनेछु, र म दाउदको ढलेको पाल फेरि निर्माण गर्नेछु, यसका भग्नावशेषहरूलाई म उठाउनेछु र फेरी पुनर्स्थापित गर्नेछु । 17 ताकि बाँकी रहेको मानिसहरू र सबै गैरयहूदीहरू लगायत मेरो नाउँद्वारा बोलाइएकाहरूले प्रभुलाई खोज्न सक्नू । 18, जसले यी प्राचीन समयदेखि थाहा कुराहरू गर्नुपर्ने प्रभुले यसरी भन्नुहुन्छ । (aión g165) 19 त्यसकारण मेरो विचार यो छ कि परमेश्वरतिर फक्कने गैरयहूदीहरूलाई हामीले दुख दिनुहुन्दैन । 20 तर हामीले तिनीहरूलाई यो लेख्छाँ कि तिनीहरू मूर्तिहरूको अशुद्धताबाट, व्यभिचारबाट र घाँटी अन्याएर मारेको मासु र रगतबाट अलग रह्न । 21 किनभने हरेक सहरमा मोशाको व्यवस्थाका कुराहरू हरेक सबाथमा पुस्तैदेखि मानिसहरूले सभाधरहरूमा प्रचार गर्दै र पढ्दै आएका छन् ।” 22 त्यसपछि मण्डलीका अगुवाहरू यहूदा बरसाबास र सिलासलाई छानेर पावल र बारनाबासका साथमा तिनीहरूलाई एन्टिओखिया पठाउने कुरा सबै प्रेरितहरू, एल्डरहरू, भाइहरूलाई अभिवादन । 24 हामीले त्यस्तो गर्ने आज्ञा नगरेका केही मानिसहरू हाम्रो बिचबाट तपाईंहरूकहाँ आएर तपाईंहरूको आत्मालाई दुःखित पार्ने खालका शिक्षाहरू दिएर तपाईंहरूलाई दुःख दिरहेका छन् । 25 त्यसकारण हाम्रा प्रिय पावल र बारनाबासका साथमा कोही मानिसहरूलाई छानेर तपाईंहरूकहाँ पठाउन हामी सहमत भयाँ र यो हामी सबैलाई असल लाग्यो । 26 यी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँको खातिर आफ्नो जीवनलाई जोखिममा पारेका मानिसहरू हुन् । 27 त्यसैले हामीले यहूदा र सिलासलाई पठाएका छौं, जसले तिनीहरूलाई त्यही कुराहरू बताउनेछन् । 28 किनभने यी आवश्यक कुराहरूभन्दा बढि तुलो भार तपाईंहरूमाथि नबोकाउन पवित्र आत्मा र हामीलाई असल लाग्यो । 29 तपाईंहरू मूर्तिहरूलाई चढाइएका बलिदानका कुराहरू, रगत, घाँटी अन्याएर मारेको थोकहरू र यौन अनैतिकताबाट अलग रहनुहोस् । यदि तपाईंहरूले आफैलाई यी कुराहरूबाट अलग राख्नुभयो भने तपाईंहरूलाई

भलो हुनेछ । बिदा ।” 30 जब उनीहरू बिदा भएर एन्टिओखियामा आए । उनीहरूले भिडलाई एकसाथ भेला पारेपछि पत्र दिए । 31 जब उनीहरूले यसलाई पढे, उत्साहको कारण तिनीहरू अनन्दित भए । 32 यहूदा र सिलास पनि अगमवक्ताहरू भएकोले थेरै वचनहरूद्वारा भाइहरूलाई उत्साह दिए र तिनीहरूलाई बलियो पारे । 33 उनीहरूले त्यहाँ केही समय बिताइसकेपछि भाइहरूको बिचबाट उनीहरूलाई पठाउनेहस्कहाँ शान्तिसाथ पठाइयो । 34 (टिप्पणी: सबैभन्दा उत्तम प्राचीन पाण्डुलिपिहरूले “३४” पदलाई छोडेका छन् (प्रेरित १५:४० हेर्नुहोस) तर सिमोनलाई त्यहाँ रहन नै असल लाग्यो । 35 तर पावल र बारनाबास अरु धेरैकासाथ एन्टिओखियामा बसे । जहाँ उनी सिकाए र प्रभुको वचन प्रचार गरे । 36 केही दिनपछि पावलले बारनाबासलाई भने, “अहिले हामी फक्कर जाँर्हाँ र हामीले प्रभुको वचन घोषणा गरेको हरेक सहरका भाइहरूलाई भेटौं, र उनीहरू कस्ता छन हेरौं । 37 बारनाबासले मर्क्स भनिने यूह्नालाई पनि तिनीहरूसँग लैजान चाहन्न्ये । 38 तर पावलले मर्क्सलाई लिएर जान ठिक छैन भनी विचार गरे । किनभने पाम्फिलियामा हुँदा उनी तिनीहरूबाट छुट्टिएर उनीहरूसँग कामामा अगाडि गएनन् । 39 तब त्यहाँ कडा असहमति उत्पन्न भयो । त्यसैकारण उनीहरू एकअर्कावाट छुट्टिएर । अनि बारनाबासले मर्क्सलाई आफूसँगी लिएर साइप्रसतिर समुद्रयात्रा गरे । 40 तर पावलले सिलासलाई छाने । भाइहरूद्वारा प्रभुको अनुग्रहमा सुम्पिएपछि उनी त्यहाँबाट बिदा भए । 41 र उनी मण्डलीहरूलाई बलियो पार्दै सिरिया र किलिकिया भएर गए ।

16 पावल डर्बी र लुस्त्रामा पनि आए, त्यहाँ तिमोथी नाउँ गरेका एक

जना चेला पनि थिए । उनी एउटी विश्वासी यहूदी स्त्रीका छोरा थिए भने उनका बाबुचाहिँ ग्रीक थिए । 2 लुस्त्रा र आइकोनियमका भाइहरूले तिमोथीका बारेमा असल कुरा भन्न्ये । 3 पावलले तिमोथीलाई आफूसँगी यात्रामा लान चाहन्न्ये, यसकारण उनले तिमोथीलाई आफूसँगी लगे र तिनको खतना गरे किनभने ती इलाकाहरूमा यहूदीहरू पनि थिए र उनका बाबु ग्रीक हुन् भनेर तिनीहरू सबैलाई थाहा थियो । 4 ती सहरहरूको यात्रा गर्दैजाँदा उनीहरूले मण्डलीहरूमा पालन गर्नुपर्ने निर्देशनहरू दिए जुन निर्देशनहरू प्रेरितहरूले र अगुवाहरूले यस्त्रश्लेषमा लेख्नेर दिएका थिए । 5 यसरी मण्डलीहरू विश्वासमा बलियो हुँदै र दिन प्रतिदिन संख्यामा वृद्धि हुँदै गडरहे । 6 एसियामा वचन प्रचार गर्न उनीहरूलाई पावित्र आत्माले मनाही गर्नुभएको हुँदा, पावल र उनका साथीहरू फिगिया र गलातियाका क्षेत्रहरू हुँदै अगि बढे । 7 जब उनीहरू माइसियाको नजिक आइपुगो उनीहरूले बिधिनिया जान प्रयास गरे, तर येश्वका आत्माले उनीहरूलाई रोक्नुभयो । 8 त्यसैले माइसियाहुँदै अगाडि बढ्दै जाँदा, उनीहरू त्रोआस सहरमा झारे । 9 रातको समयमा पावलले एउटा दर्शन देख्ने जसमा माकेडोनियाका एकजना व्यक्ति उभिएर उनलाई यसो भनिहरेका थिए, “माकेडोनिया आउहोस् र हामीलाई सहायता गर्नुहोस् ।” 10 पावलले त्यो दर्शन देखेपछि, परमेश्वरले हामीलाई तिनीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्न बोलाउनुभएको हो भन्ने निष्कर्ष निकालेर हामीहरू तुर्नुतै माकेडोनियाको बाटोतर्फ लाग्यौ । 11 त्यसकारण हामी त्रोआसबाट जहाजमा चढेर सोझी सामोथ्रेकको बाटो लाग्यौ र अर्को दिन हामी नियापोलिस पुर्यौ, 12 त्यहाँबाट रोमी उपनिवेशको एकदमै महत्वपूर्ण जिल्लाको फिलिप्पी गर्याँ जुनचाहिँ माकेडोनियाको एउटा स्त्री थिइन् जो वैजीनी रुको वस्त्रको व्यापारी थिइन् । जसले परमेश्वरको आराधना गर्निन् र हाम्रो कुरालाई ध्यान दिएर सुनिन् । पावलले भेनेका कुरा तिनले ध्यानपूर्वक सुन्न भनेर परमप्रभुले तिनको हृदय खोलिदिनुभयो । 15 तिनी र तिनका परिवार सबैजनालाई

बप्तिस्मा दिएपछि तिनले हामीलाई यसो भन्दै आग्रह गरिन्, “यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभुप्रति विश्वासयोग्य ठान्हुङ्छ भने मेरो घरमा आएर बस्नुहोस् ।” भनी हामीलाई मनाइन् । 16 हामीहरू प्रार्थना गर्ने स्थानतर्फ जाँदै गर्दा, जोखना हेर्ने एउटी जवान स्त्रीसँग हाम्रो सामना भयो । त्यसले जोखना हेरेर आफ्ना मालिकहरूका निमित्त थेरै धन कमाइदिन्थी । 17 त्यो स्त्री यसो भन्दै पावल र हाम्रो पछि लागी, “यी मानिसहरू सर्वोच्च परमेश्वरका सेवकहरू हुन् । यिनीहरूले तपाईंहरूलाई मुक्तिको बाटो घोषणा गर्छन् ।” 18 त्यसले थेरै दिनसम्म त्यसो गरिरही । तर त्यसबाट थेरै छिजो मानेर पावलले पछाडितिर फर्केर त्यो आत्मालाई भने, “येशू ख्रीष्टको नाँचा म ताँलाई यसबाट निस्केर जाने आज्ञा दिन्छु ।” र त्यो तुरुन्तै निस्केर गयो । 19 जब त्यस स्त्रीका मालिकहरूले आफ्नो कमाइको आशा गुम्नेभयो भने थाहा पाए, तिनीहरूले पावल र सिलासलाई समातेर घिसादै बजारमा अधिकारीहरूका अगि लगे । 20 तिनीहरूले पावल र सिलासलाई न्यायाधीशहरूकहाँ त्याएर भने, “यिनीहरू यहूदीहरू हुन् र हाम्रो सहरमा एकमै समस्या खडा गरिरहेका छन् ।” 21 यिनीहरूले कानुन विपरित शिक्षाहरू सिकाइरहेका छन्, जुन हामी रोमीहरूका लागि ग्रहण गर्न वा पालन गर्न योग्यका छैनन् ।” 22 त्यसपछि मानिसहरूको भिड पावल र सिलास माथि खनिए; अनि न्यायाधीशहरूले उनीहरूको कपडा च्यातिदिए र उनीहरूलाई लहराले हिकाउने आदेश दिए । 23 तिनीहरूले उनीहरूलाई थेरै पिटेपछि तिनीहरूले पावल र सिलासलाई इयालखानामा हालिदिए र उनीहरूमाथि कडा निगरानी राख इयालखानाका हाकिमलाई आदेश दिए । 24 आदेश पाउने वित्तिकै इयालखानाका हाकिमले उनीहरूलाई भित्री कोठामा थुने र उनीहरूका खुट्टाहरू ठिंगुरामा हालेर बाँधे । 25 मध्यारातमा पावल र सिलास परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दै र भजन गाउँदै थिए र अरु कैदीहरूले पनि त्यो कुराहरू सुनिहेका थिए । 26 अचानक त्यहाँ एउटा तुलो भूकम्प गयो जसले गर्दा इयालखानाका जगहरू हल्लिए । तुरन्तै इयालखानाका सबै ढोकाहरू खोलिए अनि सबैका साइलाहरू आफै खोलिए । 27 इयालखानाका हाकिम आफ्नो निद्राबाट ल्युँझिए र इयालखानाका सबै ढोकाहरू खुल्ला देखे । तब सबै कैदीहरू भागिसके भने ठारेर उनले आफ्नो तरवार निकालेर आफूलाई मार्ने लागेका थिए । 28 तर पावलले चकों सोरले कराएर भने, “आफूलाई हानि नगर्नुहोस् किनाकि हामी सबैजना यहाँ छौं ।” 29 इयालखानाका हाकिमले बत्ती बाल्न लगाए र दौडेर भित्र पसे अनि डराउँदै पावल र सिलासको सामु भुँडामा लम्पसार परे । 30 अनि उनीहरूलाई बाहिर निकाले र भने, “हुजर, उद्धार पाउनका निमित्त मैले के गर्नुपर्छ? ।” 31 उनीहरूले भने, “प्रभु येशूमा विश्वास गर्नुहोस् अनि तपाईंले उद्धार पाउनुहोस् छ, तपाईं र तपाईंको परिवाररो ।” 32 उनीहरूले प्रभुको वरम तिनलाई र तिनका धर-परिवारका सबैलाई सुनाए । 33 तब रातको त्यही घडी इयालखानाका हाकिमले उनीहरूलाई निकालेर लगे अनि उनीहरूका घाउयोटहरू सफा गरिदिए र इयालखानाका हाकिम र उनका सबै घरानालाई तुरन्तै बप्तिस्मा दिइयो । 34 उनले पावल र सिलासलाई आफ्नो घरमा लिएर गए र तिनीहरूलाई खाना खुवाए । उनी उनका सबै घराना निकै रमाए किनभने उनीहरू सबैले परमेश्वरमा विश्वास गरेका थिए । 35 भोलिपल्ट बिहान न्यायाधीशहरूले इयालखानाका सिपाईहरूलाई यसो भन्दै सन्देश पठाए, “ती मानिसहरूलाई छाडिदेओ ।” 36 यसकारण इयालखानाका हाकिमले पावललाई भने, “न्यायाधीशहरूले तपाईंहरूलाई छाडिदिनू भनेर आदेश दिएका छन्, त्यसले तपाईंहरू बाहिर आउनुहोस् र शान्तिसँग जानुहोस् ।” 37 तर पावलले तिनीहरूलाई भने, “हामी निदोष रोमी नागरिक भए तापनि तिनीहरूले हामीलाई सार्वजनिक स्थलमा पिटेका छन् र हामीलाई इयालखानामा हालेका छन्; र अहिले हामीलाई सुस्तक्क पठाउन खोजदेखन्? वास्तवमा त्यसो होइन, तिनीहरू आफै आएर र हामीलाई छुटाएर लैजाउन् ।” 38 तब इयालखानाका सिपाईहरूले गएर न्यायाधीशहरूलाई यी कुरा सुनाए; अनि तिनीहरूले पावल र सिलास रोमी हुन् भन्ने थाहा पाएपछि

न्यायाधीशहरू डराए । 39 न्यायाधीशहरू आफै आएर बिन्ति गरे र पावल र सिलासलाई इयालखानाबाट बाहिर निकाले अनि सहर छाडेर जान आग्रह गरे । 40 अनि पावल र सिलास इयालखानाबाट निस्केर लिडियाको घरमा गए । जब पावल र सिलासले दाजुभाइहरूलाई देखे, उनीहरूले तिनीहरूलाई प्रोत्साहन दिए र त्यस सहरबाट आफ्नो बाटो लागे ।

17 अब तिनीहरू अमिकपोलिस र अपोल्लोनिया सहरहरू हुँदै यहूदीहरूको सभाघर भएको थेसलोनिके सहरमा आइपुगे । 2 पावलले आफ्नो आदतअनुसार उनीहरूकहाँ गए र तिनवटा विश्राम दिनसम्म त्यहाँका मानिसहरूसँग धर्मशास्त्रखोल्लै ख्रीष्टले दुःख भोग्नु र मृत्युबाट फेरि जीवित हुनु आवश्यक थियो भनी व्याख्या गरे । उनले भने, “यिनै येशू जसलाई मैले तपाईंहरूका बिचमा घोषणा गरेको छु, उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुङ्छ ।” 4 केही यहूदीहरू साथै ईश्वरभक्त ग्रीकहरू, थेरै अग्रवा स्त्रीहरू र तुलो भिडले पावल र सिलासको कुरामा विश्वास गरे । 5 तर अविश्वासी यहूदीहरू इर्थाले भरिए र बजारका चोकबाट केही दुष्ट मानिसहरूलाई जम्मा गरे र तुलो भिड बनाएर सहरमा होहल्ला मच्याए । तिनीहरूले यासोनको घरमा आक्रमण गरेर पावल र सिलासलाई मानिसहरूका बिचमा बाहिर ल्यान चाहन्थे । 6 तर जब तिनीहरूले पावल र सिलासलाई भेटाएनन्, तब यासोन र केही भाइहरूलाई घिसादै सहरका अधिकारीहरूकहाँ ल्याए । तिनीहरूले कराएर भने, “संसारालाई उलटपुलट पार्ने यी मानिसहरू यहाँ पनि आइपुगोका छन् ।” 7 यासोनले स्वागत गरेका यी मानिसहरूले कैसरको आदेश विपरित काम गर्नेन् र भन्छन्, “येशू भन्ने अर्को एकजना राजा पनि छन् ।” 8 यी कुराहरू सुनेमानिसहरूका भिड र सहरका हाकिमहरू आत्तिए । 9 तिनीहरूले यासोन र अरु भाइहरूबाट जरिवानाको रकम लिइसकेपछि उनीहरूलाई जान दिए । 10 त्यहाँ रात भाइहरूले पावल र सिलासलाई बेरियामा पठाइदिए । त्यहाँ आइपुगेपछि उनीहरू यहूदीहरूको सभाघरमा पसे । 11 थेसलोनिकेमा भएका मानिसहरूभन्दा यहाँका मानिसहरू असल थिए किनभने यिनीहरूले सिकाइएका कुराहरू त्यस्तै हुन् कि होइनन् भनी दैनिक रूपमा धर्मशास्त्रबाट जाँच्दै खुल्ला रूपमा परमेश्वरको वचनलाई ग्रहण गर्थे । 12 यसकारण तिनीहरूमध्ये केही प्रभावाशाली ग्रीक स्त्रीहरू लगायत थेरै पुरुषहरूले प्रभुमा विश्वास गरे । 13 तर जब पावलले परमेश्वरको वचन बेरियामा पनि घोषणा गर्दैछन् भनी थेसलोनिकेका यहूदीहरूले थाहा पाए, तिनीहरू त्यहाँ गएर भिडहरूलाई उक्सापए र खलबल मच्याउन लगाए । 14 त्यसपछि भाइहरूले पावललाई तुरुन्तै सम्पुरित पठाइदिए, तर सिलास र तिमोथी त्यहाँ बसे । 15 पावललाई डोङ्याइरहेका मानिसहरूले उनलाई एथेन्स सहरसम्म लगे । पावललाई त्यहाँ छाडेर फर्कदा पावलले तिनीहरूसँग सिलास र तिमोथीलाई जिति सक्दै छिद्धो उनीकहाँ आउनू भन्ने निर्देशन दिएर पठाए । 16 पावलले सिलास र तिमोथीलाई एथेन्समा पर्खैदै गर्दा, त्यो सहर मूर्ती नै मूर्तीले भरिएको देखेर उनको आत्मा उनीभित्र वेचैन भयो । 17 यसैकारण उनले यहूदीहरू र परमेश्वरको आराधना गर्नेहरूसँग सभाघरहरूमा र बजारमा दिनहुँ भेटिने मानिसहरूसँग पनि यसको बारेमा बहस गरे । 18 तर त्यहाँ कैतिजना एपिक्युरी र स्टोइकी दार्शनिकहरूसँग पनि उनको विवाद भयो । 19 कैतिजे ले यसो भने, “यो बकबकेको भेन्न खोज्दैलै?” अरुहरूले भने, “ऊ त विदेशी देवताहरूको प्रचारक जस्तो देखिन्छ नै ।” किनभने उनले येशू र उहाँको पुनरुत्थानकी बारेमा प्रचार गर्दै थिए । 20 तिनीहरूले पावललाई अरिओपागमसमा ल्याए, र उनलाई सोधे, “के हामी तपाईंले बताइहनुभएको नयाँ शिक्षाको बारेमा जान सक्छौं? 20 किनभने तपाईंले केही अनीठां कुराहरू हाम्रो कानमा ल्याउँदै हुनुहुङ्छ ।” त्यसकारण हामी यी कुराहरूको अर्थ के हो भनी जान चाहन्छौं ।” 21 (अब सबै एथेन्सबासीहरू र त्यहाँ बस्ने परदेशीहरूले अस्ताई नयाँ कुराहरू बताउने र नयाँ कुराहरूको बारेमा सुन्ने बाहेक अन्य केही कुरामा समय बिताउन्दैनथे ।)

22 त्यसैले पावल अरिओपागासको बिचमा उभिए र यसो भने, “एथेन्सबासी हो, तपाईंहरु हरेक क्षेत्रमा धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने कुरा मैले देखें । 23 किनकि यहाँ हिंडौ गर्दा मैले तपाईंहरूले पुज्ने वस्तुहरू देखें । मैले यस्तो एउटा वेदी पनि देखें, जसमा ‘अज्ञात ईश्वरका निम्नि’ भन्ने कुँदिएको थियो । यसकारण जसलाई तपाईंहरूले नाजिनिकन पुज्नुहुन्छ, तिने ईश्वरको बारेमा म तपाईंहरूलाई बताउँछु । 24 परमेश्वर जसले संसार र त्यसमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो, उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु हुनुभएको कारण उहाँ मानिसका हातहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बस्नुहन्न । 25 न त उहाँलाई केही कुराको खाँचो परेजस्तै मानिसका हातद्वारा सेवा गरिनुपर्छ, किनकि उहाँलै नै मानिसहरूलाई जीवन, सास र सबै थोक दिनुहुन्छ । 26 उहाँलै एउटा मानिसबाट पृथ्वीमा रहने सबै जातिका मानिसहरूलाई बनाउनुभयो अनि ऋतुहरू र तिनीहरू बस्ने क्षेत्रका सिमानाहरू निधिराप गर्नुभयो । 27 यसैकारण उनीहरूले तिनै परमेश्वरलाई खोज्नु र सायद तिनीहरूले उहाँलाई खोजेर पाउनेछन् । वास्तवमा उहाँ हामीमध्ये कसैबाट पनि टाढा हुनुहन्न । 28 किनकि हामी उहाँमा नै जिउँछौं र हिंडुल गर्छौं र उहाँमै हाप्रो अस्तित्व छ, जसरी तपाईंहरूका आफ्नै कविहरूले भनेका छन्: ‘किनकि हामीहरू पनि उहाँके सन्तान हाँ ।’ 29 यसकारण हामी परमेश्वरका सन्तान भएका हुनाले परमेश्वरलाई मानिसको कला वा विचारअनुसार सुन वा चाँदी वा ढुङ्गाबाट खोपेर बनाइएको चीज हो भनी ठानु हुँदैन । 30 यसकारण परमेश्वरले पहिलैको अज्ञानताको समयलाई ध्यान दिनुभएन, तर अहिले परमेश्वरले सबै ठाँडका सारा मानिसहरूलाई आफ्नो पापको परश्चात्पाप गर्न आज्ञा गर्नुहुन्छ । 31 किनभने उहाँलै एक दिन निश्चित गर्नुभएको छ, जुन दिन आफूले चुनु भएको मानिसद्वारा उहाँल धार्मिकतामा संसारलाई न्याय गर्नुहुन्छ । परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभएर सबै मानिसहरूलाई यी मानिसको बारेमा प्रमाण दिनुभएको छ ।’ 32 जब एथेन्सका मानिसहरूले मृत्यु व्यक्तिको पुनरुत्थानको बारेमा सुने, कसै-कसैले पावललाई गिज्याए तर अरुहरूले यसो भने, “हामी यो विषयमा तपाईंबाट फेरि सुनेछौं ।” 33 त्यसपछि पावलले तिनीहरूलाई छोडेर गए । 34 तर अरिओपागासका डायनोसियस, दामारिस नाउँ गरेकी एक स्त्री र अरु कतिपय मानिसहरू पावललाई भेट्न आए र उनको कुरामा विश्वास गरे ।

18 यी कुराहरूपछि पावल एथेन्स छोडेर कोरिस्थमा गए । 2 त्यहाँ उनले इटालीबाट आएका अकिला नाउँ गरेका पोन्टस निवासी एक यहूदी र तिनकी पत्नी प्रिस्किलालाई भेटे । किनभने क्लाउडियसले यहूदीहरूलाई रोम छाडून आदेश दिएका थिए; र पावल तिनीहरूकहाँ आए । 3 पावल तिनीहरूसँग बसेर काम गरे किनकि उनीहरूको पेसा मिल्दथ्यो । तिनीहरूले पाल बनाउँथे । 4 तब पावल हरेक सबाथ-दिनमा सभाधरमा गएर ग्रीक र यहूदी दुवै समुद्रायका मानिसहरूसँग बहस गर्न थाले । 5 तर जब सिलास र तिमोर्थी माकेडोनियाबाट तल आए, पावललाई पवित्र आत्माले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा यहूदीहरूलाई बताउन लगाउनु भयो । 6 तर जब यहूदीहरूले पावलको विरोध गरे, तब आफ्नो कपडा टक्टक्याउँदै पावलले तिनीहरूलाई यसो भने, “तिमीहरूको सगत तिमीहरूके शिरमाथि परोसेस; म निर्दोष छु । अबदेखि म अन्यजातिहरूकहाँ जानेछु ।” 7 तब उनी त्यो ठाँउ छाडेर तीतस युस्तसको धरमा गए जसले परमेश्वरको आराधना गर्दथे । उनको धर सभाधरको छेउमा पर्दथ्यो । 8 सभाधरका अगुवा क्रिस्पस र तिनका सारा परिवाले प्रभुमा विश्वास गरे । पावलका कुरा सुन्ने कोरिन्थका धेरै मानिसहरूले विश्वास गरे र बप्तिस्मा लिए । 9 राति दर्शनमा प्रभुले पावललाई भन्नुभयो, “नडराऊ, तर बोल र चुप नलाग । 10 किनकि म तिमीहरूसँग छु र तिमीलाई कसैले हानि गर्न सक्नेछैन किनकि यस सहरमा मेरा थुपै मानिसहरू छन् ।” 11 त्यस ठाँमा पावल एक वर्ष छ महिनासम्म बसेर र तिनीहरूको बिचमा परमेश्वरको वचन सिकाए । 12 तर जब गालियो

अखैयाका शासक बने तब यहूदीहरू एक भई पावलको विरुद्धमा उठे र फैसला गर्न पावललाई न्याय आसनको सामु ल्याए । 13 तिनीहरूले भने, “यस मानिसले व्यवस्थाको विपरित परमेश्वरको आराधना गर्न लगाउँछ ।” 14 तर जब पावलले बोल्नै लागेका थिए, गालियोले यहूदीहरूलाई भने, “तिमी यहूदीहरू; यदि यो कुनै गलित वा अपराधको विषय भएको भए यस विषयमा तिमीहरूसँग बोल्नु तर्कपूर्ण नै हुने थियो । 15 तर यी शब्दहरू र नाउँहरू त तिमीहरूका आफ्नै व्यवस्थासँग सम्बन्धित विषयमा भएकाले तिमीहरू आफै मिलाउ । यी विषयहरूमा म न्याय गर्न चाहन्नै ।” 16 तब गालियोले तिनीहरूलाई न्याय आसन छोडेर जाने आदेश दिए । 17 तर तिनीहरू सबैले सभाधरका शासक सोस्थेनसलाई समातेर न्याय आसनको अगाडि नै पिटे । तर गालियोले तिनीहरूले गरेका कुराको वास्तै गरेनन् । 18 थेरै दिन त्यहाँ बसेपछि पावलले भाइहरूलाई छोडे अनि अकिला र प्रिस्किलालाई साथमा लिएर जहाज चढी सिरियातिर अगि बढे । बन्दरगाह छोडनुभन्दा पहिले किंक्रियामा पावलले आफ्नो कपाल खोरै किनकि उनले नाजरी भाकल गरेका थिए । 19 जब उनीहरू एफिससमा आइपुगे तब पावलले अकिला र प्रिस्किलालाई त्यहाँ छोडे । तर उनीचाहिँ सभाधरमा गए र यहूदीहरूसँग बहस गरे । 20 तिनीहरूसे पावललाई अझौं केही समय बस्न अनुरोध गरे तर उनले इन्कार गरे । 21 तर तिनीहरूसँग बिद्या लिँदै उनले भने, “यदि परमेश्वरको इच्छा भएमा म तपाईंहरूकहाँ फर्किआउनेछु ।” त्यसपछि उनी जहाज चढेर एफिससतर्फ लागे । 22 कैसरियामा जहाजबाट उत्रेपछि पावल उक्लेर यरूशलेममा गए र त्यहाँको मण्डलीलाई अभिवादन गरे अनि एनिटोखियातर्फ झोरे । 23 त्यहाँ केही समय बिताएपछि पावल त्यहाँबाट फ्रिगिया र गलातिया क्षेत्रका सबै चेलाहरूलाई उत्साह दिँदै गए । 24 अब अपोलोस नाउँ गरेका एक जना यहूदी जो जनका आधारमा एलकजिन्ड्रियाका थिए, उनी पनि एफिससमा आए । उनी धर्मशास्त्रीय ज्ञानमा र बोल्नमा दक्ष थिए । 25 अपोलोस प्रभुको वचनका बारेमा ज्ञान पाएका व्यक्ति थिए । आत्मामा जोशिलो हुँदै येशू ख्रीष्टको बारेमा ठिक कुराहरू बोल्थे र सिकाउथे तर उनलाई यूहन्नाको बप्तिस्माको बारेमा मात्र ज्ञान थियो । 26 अपोलोसले सभाधरहरूमा बडो साहसका साथ बोल्न थाले । जब अकिला र प्रिस्किलाले उनको बारेमा सुने तब तिनीहरू उनको साथ लागे र उनलाई परमेश्वरको वचनको बारेमा अझौं ठिकसँग बताइदिए । 27 जब उनले अखैया हुँदै जाने इच्छा गरे, भाइहरूले उनलाई त्यहाँ जान प्रेत्साहन दिए र अखैयाका चेलाहरूले उनलाई ग्रहण गर्नु भनेर पत्र लेखे । त्यहाँ आइपुगेपछि उनले अनुग्रहद्वारा विश्वास गर्नेहरूलाई ठूलो मद्दत गरे । 28 धर्मशास्त्रद्वारा येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सबैका सामु प्रमाणित गरेर देखाउन सक्ने अपोलोको शक्ति र सीप देखेर यहूदीहरू नाजवाफ भए ।

19 अपोलोस कोरिन्थमा भएको बेला पावल माथिल्लो भूभागको बाटोहुँदै एफिसस सहर आइपुगे र त्यहाँ कतिपय चेलाहरूलाई भेटे । 2 पावलले तिनीहरूलाई सोधे, “के तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पायी त?” तर तिनीहरूले उनलाई ग्रहण गर्नु भने, “होइन, हामीले त पवित्र आत्माको बारेमा अहिलेसम्म सुनेका समेत हैनै ।” 3 पावलले भने, “त्यसो भए तिमीहरूले केमा बप्तिस्मा लियो त?” तिनीहरूले भने, “यूहन्नाको बप्तिस्मामा ।” 4 त्यसैले पावलले जवाफ दिए, “यूहन्नाले दिने बप्तिस्माचाहिँ पश्चात्पापको हो । उनले मानिसहरूलाई भन्ने किनकि उनीहरूले तिनीभन्दा पछि आउनुहोमाथि अर्थात येशूमाथि विश्वास गर्नुपर्छ ।” 5 मानिसहरूले त्यो कुरा सुनेपछि उनीहरूले प्रभु येशूको नाउँ बप्तिस्मा लिए । 6 त्यसपछि पावलले उनीहरूलाई हात राखे र पवित्र आत्मा उनीहरूमाथि आउनुभयो अनि उनीहरूले अन्यभाषाहरूमा बोले र अगमवाणी गरे । 7 उनीहरू ज्ञान बाह जना जति मानिसहरू थिए । 8 पावलले सभाधरमा गएर साहससाथ प्रचार गर्दै तीन महिना बिताए । उनले परमेश्वरको राज्यको बारेमा मानिसहरूसँग

बहस गरे र विश्वास दिलाए । 9 तर केही यहूदीहरूले हृदय कठोर पारे र अनाज्ञाकारी भए, अनि तिनीहरूले ख्रीष्टको मार्गको विरुद्धमा भिडहरूका सामु दुष्ट कुरा बोल्न थाले । यसकारण पावलले उनीहरूलाई छोडे र विश्वासहरूलाई लिएर त्यहाँबाट गए । उनले दुरान्सको प्रवचन कक्षमा हरेक दिन बोल्न थाले । 10 यो प्रक्रिया दुई वर्षसम्म चल्यो र यसरी एसियामा भएका यहूदी र ग्रीकहरू दुवैले प्रभुको वचन सुने । 11 पावलको हातबाट परमेश्वरले महान् कामहरू गर्नुभयो । 12 पावलको शरीरमा रुमाल र कपडालाई छुवाएर लगेर विरामीहरूलाई छुवाइदिँदा समेत तिनीहरू निको भए र दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूका शरीरबाट निस्केर गए । 13 तर त्यस इलाकामा येशूको नाउलाई आफू अनुकूल प्रयोग गर्ने केही यहूदी ज्ञारुफुक गर्नेहरू पनि थिए । तिनीहरूले भूतात्मा लागेकाहरूलाई यसो भन्ने गर्थे, “पावलले प्रचार गरेको येशूको नाउलाई आज्ञा गर्नु” । 14 त्यस्तो गर्नेमा एक जना यहूदी प्रधान पूजाहारी स्केवाका सातजना छोराहु थिए । 15 एउटा दुष्ट आत्माले तिनीहरूलाई यसो भनेर जावाफ दियो, “येशूलाई म चिन्छु; पावलाई यसी चिन्छु, तर ताँचाहिँ को होस्?” 16 त्यो दुष्ट आत्मा लागेको मानिस तिनीहरूमाथि झाम्टो र तिनीहरूलाई लछारपछार गेरे पिट्यो । तब तिनीहरू त्यस घबबाट नाडौरे र घाउदे भएर भागे । 17 एफिससमा बस्ने यहूदी र ग्रीक सबै विश्वासीहरूलाई यो कुरा थाहा भयो । यसले गर्दा उनीहरूमा तुलो भयो उत्पन्न भयो अनि प्रभु येशूको नाउको महिमा भयो । 18 साथै धेरै विश्वासीहरू आएर आफूले गरेको दुष्ट कामहरू स्वीकार गरे । 19 दुनामुगा गर्नेहरू धेरै जनाले आफ्ना पुस्तकहरू ल्याइ सबैको सामान्जने जलाए । तिनीहरूले यी सबैको मूल्याङ्कन गर्दा पचास हजार चाँदीका सिक्का बराबर भयो । 20 यसरी प्रभुको वचन धेरै शक्तिशाली रूपमा फैलियो । 21 अब पावलले एफिससमा अफ्नो सेवा-कार्य पुरा गरिसकेपछि पवित्र आत्माको अगुवाइमा उनले माकेडोनिया र अखेया हुँदै यस्तलेमतर्फ जाने निर्णय गरे । उनले भने, “यस्तलेम पुरोपछि म रोममा पनि जानै पर्छ” । 22 पावलले आफ्ना दुई जना चेलाहरू तिमोरी र एरास्तसलाई माकेडोनिया पठाए जसले उनलाई सहयोग गरेका थिए । तर पावल आँचाईं केही समय एसियामै बसे । 23 त्यसैबेला एफिससमा यो मार्गको विषयमा ठुलो खैलाबैला मच्यियो । 24 डायनाको चाँदीका मूर्तिहरू बनाउने चाँदीका सिल्पकार डेमेत्रियसले कारीगरहरूलाई धेरै व्यापार जुटाइदिन्थे । 25 त्यसैकारण ती मानिसहरूलाई भेला गेरे तिनले भने, “साथीहरू, यो व्यापारबाट हामीले धेरै पैसा कमाइरहेका छौं । 26 तर तपाईहरूले देख्दै र सुन्दै हुनुहुच्छ कि एफिससमा मात्र नभएर एसियामा भएका सबै ठाउँरुमा पावलले कसरी धेरै मानिसहरूलाई यी कुराहरूबाट फर्काएको छ । उसले हातले बनाएका कुराहरूलाई ईश्वरहरू होइन्न. भनिरहेछ । 27 त्यसले गर्दा हामी व्यापारमा नोकसानी हुने मात्र होइन तर हामी महान् देवी डायनाको मन्दिर र तिनीप्रति मानिसहरूको आस्था पनि अब एसिया र संसारबाट हराउनेछ” । 28 यो कुरा सुनेपछि, तिनीहरू रिसाएर यसो भन्दै चिच्याए, “एफिसीहरूकी देवी डायना महान् छिन्!” 29 यसरी सहरका सबै मानिसहरू अलमलमा परे । अनि पावलसँग माकेडोनियाबाट यात्रा गरी आएका गायस र अरिस्तार्खसलाई लिएर तिनीहरू सबै रङ्गशालाभित्र दौडै । 30 पावल पनि त्यस भिडमा जान चाह्न्थे, तर चेलाहरूले उनलाई रोके । 31 साथै कतिपय स्थानीय अधिकारीहरू जो पावलका मित्र थिए तिनीहरूले उनलाई त्यस भिडमा नआउन अनुरोध गर्दै खबर पठाए । 32 केही मानिसहरू एउटा कुरा भन्दै थिए भने अरूपे चाहिँ अर्कै कुरा गर्थे, कारण भिडका मानिसहरू अलमलमा थिए । धेरै मानिसहरूलाई त तिनीहरू त्यहाँ किन भेला भएका थिए भन्ने कुरा समेत थाहा थिएन । 33 यहूदीहरूले एलेकेजेन्डरलाई भिडको पक्किमा ल्याए र तिनले आफ्ना हातद्वारा इशारा गेरे भिडलाई केही कुरा बुझाउन बोल्न लागे । 34 तर जब तिनीहरूले अलेकजेन्डर पनि यहूदी हुँ भन्ने थाहा पाए, तब तिनीहरू सबैले एउटै स्वरमा दुई घण्टासम्म “एफिसीहरूकी देवी डायना महान्

छिन्!” भन्दै चिच्याए । 35 तब नगर-सचिवले भिडलाई शान्त गराएर भने, “एफिससका मानिसहरू हो! एफिसीहरूको सहर महान् डायनाको मन्दिर र आकाशबाट ख्सेको तिनको मूर्तिको रक्षक हो भन्ने कुरा कसलाई थाहा छैन र? 36 यसरी यी कुराहरूलाई इन्कार गर्न सकिंदैन, यसकारण तपाईंहरू शान्त रहनुपर्छ र हतारमा केही गर्नुहैदैन । 37 किनकि तपाईंहरूले ल्याएका यी मानिसहरूले न त मन्दिर लुटेका छन् न त हामी देवीको विरुद्धमा ईश्वरनिन्दा नै गरेका छन् । 38 त्यसकारण, डेमेत्रियस र उसका कारीगरहरूसँग कसैको विरुद्धमा केही भएमा अदालतहरू खुल्ला छन् र त्यहाँ न्यायाधीशहरू छन् । त्यहाँ तिनीहरूले उजुरी दिन्न । 39 तर यदि अरू कुराहरू भएमा नियमित सभामा निर्णय लिइने छ । 40 किनभने आजको यस खैलाबैलाको दोष हामीलाई लान्ने खतरा छ । यो बिनाकारणको हो र यसको व्याख्या गर्न हामी सक्दैनैन् ।” 41 यति भनेपछि उनले सभालाई विसर्जन गरे ।

20 खैलाबैला सकिएपछि, पावलले वेलाहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई उत्साह दिए । तब तिनीहरूबाट बिदा भएर उनी माकेडोनिया जानका लागि हिँडे । 2 उनी ती क्षेत्रहरू भएर जाँदा त्यहाँका विश्वासीहरूलाई धेरै उत्साह दिए गए, त्यसपछि उनी ग्रीसतर्फ लागे । 3 उनले त्यहाँ तिन महिना बिताइसकेपछि जब उनी जहाजद्वारा यात्रा गेरे सिरियातर्फ लाग्ने तरखर गर्दै थिए, तब यहूदीहरूले उनको विरुद्धमा एउटा षडयन्त्र रेखे । त्यसैले उनी माकेडोनिया भएर फर्किने निर्णय गरे । 4 उनलाई एसियासम्म बेरिया निवासी पुरोसका छोरा सोपात्रोस, थेसलोनिकेका विश्वासीहरूबाट दुई जना अरिस्तार्खस र सिक्कन्दस; ढर्बाका गायस; तिमोथी, अनि एसियाबाट तुखिकस र त्रोमिफसले साथ दिए । 5 तर यी मानिसहरू हामीभन्दा अगि गएका थिए र त्रोआसमा हामीलाई पर्खिरहेका थिए । 6 अखमीरी रोटीको चाडपछि हामी फिलिपीबाट जहाजमा चढेर हिँडेङ्गे र पाँच दिनमा हामी त्रोआसमा तिनीहरूकहाँ आयौं । त्यहाँ हामी सात दिनसम्म बस्तौं । 7 हप्ताको पहिलो दिन जब हामी रोटी भाँच्नलाई भेला भएका थियौं, तब पावल विश्वासीहरूसँग बोल्न थाले । उनले त्यहाँबाट अर्को दिन हिँडेने योजना गरेकाले उनी मध्यरातसम्म बोलिरहे । 8 हामीहरू भेला भएको माथिल्लो कोठामा धेरै बत्तीहरू थिए । 9 युटिक्स नाउंको एक जना जवान मानिस इयालमा बसिरेहेको थियो, र त्यो गहिरोमा निद्रामा पर्यो । पावलले अझौ बोल्दै जाँदा निद्रामा परेको त्यो जवान मानिस तेस्रो तल्लाबाट झर्यो र तिनीहरूले त्यसलाईलाई मृत अवस्थामा उठाए । 10 तर पावल तल गएर त्यसलेमतील लप्पसार परे र त्यसलाई अँगालोमा हाले । त्यसपछि उनले भने “चिन्तित नहुनुहोस् किनभने ऊ जीवितै छन् ।” 11 त्यसपछि उनी फेरि माथिल्लो तल्लामा गए र रोटी भाँचे र खाए । झिसिमिसे उज्यालो हुदाँसम्म पनि उनले तिनीहरूसँग कुराकानी गरिरहे र त्यसपछि त्यहाँबाट हिँडे । 12 तिनीहरूले ती ठिलाई जीवितै त्याए र धेरै सान्त्वना पाए । 13 हामी पावलभन्दा अगि जहाजमा चढेर आस्सोसतिर लाग्यौं, जहाँ हामीले पावललाई जहाजमा ल्याउने योजना गच्यौं । उनी आँफैले यस्तो चाहना गरे किनकि उनले जमिनको बाटो भएर जाने योजना गरेका थिए । 14 उनले हामीलाई आस्सोसमा भेटेपछि, हामीले उनलाई जहाजमा लियौं अनि मिटिलेने गच्यौं । 15 त्यसपछि हामी त्यहाँबाट यात्रा गेरे अर्को दिन खियोस टापुको सामुन्ने आइपुर्यो । भोलिपल्ट सामोस टापुमा पुर्यो अनि अर्को दिन हामी मिलेटस सहरमा आयौं । 16 सम्भव भएसम्म पावल पेनिकोसको दिनमा यस्तलेममा पुनलाई हतार गरिरहेका थिए, त्यसैले उनले एसियामा कुनै समय न बिताइक्न एफिसस भएर यात्रा गर्ने निर्णय गरे । 17 मिलेटसबाट उनले एफिससमा मानिसहरूलाई पठाए अनि मण्डलीका एल्डरहरूलाई आफूकहाँ बोलाए । 18 तिनीहरू उनीहरूकहाँ आएपछि, उनले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू आँके जानुहुँच्छ कि एसियामा पाइलाट टेकेको पहिलो दिनदेखि नै मैले सधै तपाईंहरूसँग आपनो समय कसरी बिताए । 19 यहूदीहरूका

बड्यन्त्रहरूका बिचमा मैले मनको सारा नम्रतामा, आँशु बगाउँदै र कष्टहरूमा समेत प्रभुको सेवा गरिरहैं । 20 कुनै पनि भलाइको कुरा तपाईँहरूको बिचमा घोषणा गर्नदिखि मैले आँफैलाई रोकिनँ अनि सार्वजनिक रूपमा र घर-घरमा गएर मैले कसरी तपाईँहरूलाई शिक्षा दिएँ भन्ने कुरा तपाईँहरूलाई थाहै छ । 21 तपाईँहरूलाई थाहै छ कि मैले कसरी यहूदी र ग्रीकहरू दुवैलाई परमेश्वरतिर फर्कन पश्चात्ताप गर्नुपर्ने र हाम्रा प्रभु येशूमा विश्वास गर्नुपर्ने कुराको बारेमा चेताउनी दिइरहैं । 22 अब हेर्नुहोस्, म पवित्र आत्मामा बाध्य भएर यस्तलेमामा जाँदैल्लु, त्यहाँ मलाई के-कस्तो हुन आउने हो त्यो मलाई थाहा छैन । 23 केवल पवित्र आत्माले मलाई यो गवाही दिनुहन्छ कि हरेक सहरमा साइलाहरू र कष्टहरूले मलाई पर्खिरहेका छन् । 24 तर म आफ्नो जीवनलाई कुनै मूल्यको ठान्दिनँ, ताकि परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचारको गवाही बन्नको निमित्त मेरो दोढ र प्रभु येशूबाट मलाई प्राप्त भएको सेवा-कार्य पुरा गर्न सकूँ । 25 र अब हेर्नुहोस्, मलाई थाहा छ कि तपाईँहरू सबै जसलाई मैले रात्यको प्रचार गरै, तपाईँहरूले अब उसो मेरो मुहार कहिल्यै देखुहुनेछैन । 26 त्यसकारण तपाईँहरूलाई आजको दिन म यो गवाही दिन्छु कि म कुनै मानिसको खातदेखि निर्देष छु । 27 किनकि मैले तपाईँहरूलाई परमेश्वरको सम्पूर्ण इच्छा घोषणा गर्नदिखि आँफैलाई रोकिनँ । 28 त्यसकारण तपाईँहरू आफ्नै निमित्त र सारा बगालको बारेमा होसियार हुनुहोस्, जुन बगालका लागि पवित्र आत्माले तपाईँहरूलाई देखेरेख गर्ने तुल्याउनु भयो ताकि प्रभुले आफ्नै रगतले किन्नुभएका उहाँको बगालका गोठाला भई तपाईँहरू काम गर्नुहोस् । 29 मलाई थाहा छ कि म यहौंबाट गएपछि, खतरनाक ब्वाँसाहरू तपाईँहरूका बिचमा प्रवेश गर्नेछन् र बगाललाई बाँकी राख्ने छैन । 30 मलाई थाहा छ कि तपाईँहरूसम्येबाटै केही मानिसहरू आउनेछन् र चेलाहरूलाई आफ्नोपछि तान्नका लागि भ्रष्ट कुराहरू गर्नेछन् । 31 त्यसैले होसियार हुनुहोस् । यो सम्झना गर्नुहोस् कि तिन वर्षसम्म दिन र रात आँशु बगाउँदै तपाईँहरू हरेक जनालाई निर्देशन दिन म पछि परिनँ । 32 र अब म तपाईँहरूलाई परमेश्वरमा र उहाँको अनुग्रहको वचनमा सुमिप्नुँ, जुन तपाईँहरूलाई निर्माण गर्न र परमेश्वरमा समर्पित भेकाहरू सबैका माझमा तपाईँहरूलाई उत्तराधिकार दिन सक्षम छ । 33 मैले कुनै मानिसको सुन, चाँदी वा कपडाको लोभ गरिनँ । 34 तपाईँहरू आँफ जानुहन्छ कि यी हातहरूले मेरा आफ्नै र मसँग भएकाहरूका आवश्यकताहरू पुरा गरेका छन् । 35 सबै कुरामा मैले तपाईँहरूलाई कसरी काम गरेर कमजोरहरूको सहायता गर्नुपर्छ र प्रभु येशूका वचनहरूको सम्झना गर्नुपर्छ भन्ने उदाहरण दिएको छु, जसरी उहाँ आँफैले यी वचनहरू भन्नुभयो, ‘तिनुभन्दा दिन अझ बढी आशिषको कुरो हो ।’ 36 उनले यसरी बोलिसकेपछि उनले युँडा देके र सबै जनासँग प्रार्थना गरे । 37 तिनीहरू सबै जना धेरै रोए र उनलाई अँगालो हाले र चुम्हान गरे । 38 तिनीहरूले उनको मुहाह फेरि कहिल्यै पनि देख्ने छैन । भनी उनले भनेका हुनाले तिनीहरू धेरै जना दुःखित भए । तब तिनीहरूले उनलाई जहाजसम्म पुऱ्याए ।

21 जब हामी उनीहरूबाट छुट्टिएर जहाजमा यात्रा सुरु गर्याँ, हामी सिधै कोस सहरतिर लाग्याँ । त्यसपछि हामी अर्को दिन रोडस सहरतिर र त्यहाँबाट पटारा सहरतिर लाग्याँ । 2 जब हामीले फोनिकेतिर जाँदै गरेको एउटा जहाज भेट्टौं, हामी त्यही जहाजमा चढेर यात्रा सुरु गर्याँ । 3 हामी साइप्रसको टापु नजिक आँपुग्दा, हामीले त्यसलाई बायाँतफ पारेर सिरियातफ लाग्याँ, र दुरोस सहरमा उत्तौं, किनभने त्यस जहाजले त्याएको मालसमान त्यहाँ झानू पथ्यो । 4 हामीले चेलाहरूलाई भेट्टाएपछि हामी त्यहाँ सात दिनसम्म बस्याँ । ती चेलाहरूले पवित्र आत्माद्वारा पावलले यस्तलेमामा पाइला राख्नुहोस् भने । 5 जब हामीले त्यहाँ केही दिन बितायौं, हामी त्यहाँबाट बिदा भएर हामीले हात्रो यात्रालाई निरन्तरता दियों । हामी सहरबाहिर नआँपुगेसम्म तिनीहरू, तिनीहरूका पत्तीहरू र छोराछोरीहरू सबै

बाटोमा सँगै आए । हामीले समुद्रको किनारमा धुँडा टेकेर प्रार्थना गर्याँ, र एक अर्कासिंग बिदा भयाँ । 6 हामी जहाजमा चढेर निरन्तर रूपमा आगाडि बढ्याँ, अनि उनीहरू पनि आफ्ना घरतर्फ लागे । 7 जब हामीले दुरोसबाटको जलयात्रा सिध्याएका थियाँ, हामी टोलेमाइसमा आँपुग्याँ । त्यहाँ हामीले भाइहरूलाई अभिवादन गर्याँ, र उनीहरूसँग त्यहाँ एक दिन बस्याँ । 8 अर्को दिन हामी बिदा भयाँ, र कैसरियातिर लाग्याँ । हामी सुसमाचार प्रचारक फिलिपोको घरमा गर्याँ, जो सात जना मथ्येका एक जना थिए । हामी उनीसँगी बस्याँ । 9 यी मानिसका चार जना कुमारी छोरी थिए, जसले अगमवाणी गर्थे । 10 हामी त्यहाँ केही दिन बस्दा, त्यहाँ यहूदियाबाट अगाबस भन्ने कोही एक जना अगमवक्ता आए । 11 तिनी हामीकाहाँ आए, र पावलको पेटी लिए । त्यो पेटीले उनले आप्ना हात र खुट्टा बाँधे, र भने, ‘पवित्र आत्मा यसो भन्नुहन्छ, यस्तलेमका यहूदीहरूले यस पटुकाको मालिकलाई यसरी नै बाँध्देछन्, र तिनीहरूले उसलाई अन्यजातिहरूका हातमा सुमिपदिनेछँ ।’ 12 जब हामीले यस्ता कुराहरू सुन्नाँ, हामी र त्यस ठाउँमा बस्ने मानिसहरू दुवैले पावलाई यस्तलेमामा नजान बिन्नी गर्याँ । 13 त्यसपछि पावलले जवाफ दिए, ‘मलाई जानदेखि निरुत्साही पार्न रोएर रोक्ने कोसिस नगर्नुहोस् । किनकि म प्रभु येशूको नाउंको खतिर बाँधिन मात्र होइन, यस्तलेमामा मर्न पनि तायर छु ।’ 14 पावलले फर्किने इच्छा नारेपछि हामीले कोसिस गर्न छाड्याँ, र भन्नाँ, ‘प्रभुको इच्छा पुरा होस् ।’ 15 ती दिनपछि हामीले आप्ना झोलाहरू लियाँ, र यस्तलेमात्फ लाग्याँ । 16 कैसरियाबाट केही चेलाहरू पनि हामीसँगै गए । उनीहरूले साइप्रस टापुबाट आएका मनासोन नामका एक जना पुराना चेलालाई ल्याए, जससँग हामी बस्याँ । 17 जब हामी यस्तलेमामा आँपुग्याँ, दाङुभाइहरूले हामीलाई खुसीसाथ स्वागत गरे । 18 अर्को दिन पावल हामीसँगै याकुबकहाँ पुगे, जहाँ सबै अगुवाहरू उपस्थित थिए । 19 जब पावलले उनीहरूलाई अभिवादन गरे, उनले आफ्नो सेवा-कार्यद्वारा परमेश्वरले अन्यजातिहरूका माझमा गर्नुभएका कुराहरू एक-एक गेरेर तिनीहरूलाई प्रतिवेदन दिए । 20 उनीहरूले यो सुनेपछि उनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे, र उनीहरूले तिनलाई भने, ‘हे भाइ, हजारौं यहूदीले विश्वास गरेका छन् । उनीहरू व्यवस्था पालना गर्नमा दृढ छन् । 21 तपाईँले अन्यजातिहरूका माझमा बस्ने सारा यहूदीहरूलाई मोशालाई त्याग भनी सिकाउनुहन्छ, र उनीहरूसँग आँफैलाई अभिवादन गरे । 22 हामीले के गर्नुपर्छ? अवश्य, उनीहरूले तपाईँ यहाँ आउनुभएको छ भन्ने सुनेछन् । 23 त्यसैले, अब हामीले जे भान्छौं तपाईँले त्यहाँ गर्नुहोस् । हामीसँग भाकल गेरेका चार जना मानिस छन् । 24 यी चार जना मानिसलाई लैजानुहोस्, र उनीहरूसँग आँफैलाई शुद्धिकरण गर्नुहोस्, र उनीहरूको खर्च तिरिविनुहोस् । ताकि उनीहरूले आफ्नो कपाल चाहीरिउन् । यसरी, उनीहरूलाई तपाईँको बारेमा भनिएका कुराहरू झुटा हुन भनी सबैले जानून् । तपाईँ व्यवस्था पालना गर्न मनसायले नै जिनुहुंदैरहेछ भनी तिनीहरूले जानून् । 25 तर विश्वास गर्न अन्यजातिहरूको सम्बन्धमा, उनीहरूले आँफैलाई मूर्तिलाई बलि चढाएका कुराहरू, रगत, धाँटी निमोठेर मारेको कुरा, र व्यभिचारबाट अलग रहनुपर्छ भनी हामीले लेख्याँ, र निर्वेशन दियाँ ।’ 26 त्यसपछि पावलले ती मानिसहरूलाई लिए, र अर्को दिन तिनीहरू हरेकको निमित्त भेटी नचढाएसम्म, शुद्धिकरणको अवधि घोषणा गर्दै, तिनीहरूसँग आँफैलाई मन्दिरमा शुद्ध पारे । 27 सात दिनको समय पुरा हुन लाग्दा, एसियाबाट आएका केही यहूदीहरूले पावललाई मन्दिरमा देखे, र सबै भिडलाई नै उचेजित बनाए, र उनीमाथि हात हाले । 28 उनीहरू चिच्च्याउँदै थिए, ‘हे इसाएलाका मानिसहरू हो, हामीलाई सहायता गर्नुहोस् । मानिसहरू, व्यवस्था र यस ठाउँको विश्वदुक्का कुराहरू जातातै सबै मानिसहरूलाई सिकाउने मानिस यिनै हैन् । साथै यिनले यिक्रिहरूलाई पनि मन्दिरभित्र त्याएका छन्, र यो पवित्र ठाउँलाई अशुद्ध तुल्याएका छन् ।’ 29 किनभने तिनीहरूले एफिमसलाई

उनीसँग सहरमा देखेका थिए, र पावलले नै उनलाई मन्दिरभित्र ल्याएका थिए भन्ने सोचे । 30 सारा सहर नै उत्तेजित भयो, र सबै मानिसहरू सँगै दौडे, र तिनीहरूले पावललाई समाते । तिनीहरूले उनलाई धिसादै मन्दिर बाहिर ल्याए, र ढोकाहरू तुरन्तै थुनिए । 31 तिनीहरूले उनलाई मार्न कोसिस गरिरहँदा, सारा यस्थलेम नै खलबलिएको थियो भन्ने खबर सुरक्षाकर्मीहरूका प्रमुख कप्तानकहाँ आयो । 32 तुरन्तै सिपाहीहरू र कप्तानहरू लिए तिनी त्यस भिडतिर दौडे । जब मानिसहरूले प्रमुख कप्तान र सिपाहीहरूलाई देखे, उनीहरूले पावललाई कुटन छोडे । 33 त्यसपछि प्रमुख कप्तान नजिक गए, र पावललाई समाते, र तिनलाई दुर्घटवा सिक्रीले बाँध आदेश दिए । तिनले उनी को थिए, र उनले के गरेका थिए भनी सोधे । 34 भिडमा केही मानिसहरू अउटा कुरा भन्दै चिच्च्याए, भने अरुहरू अर्के कुरा भन्दै चिच्च्याए । यी सबै हल्लाले गर्दा कप्तानले केही पनि भन्न सकेनन, र पावललाई किल्लामा ल्याउनलाई आदेश दिए । 35 जब पावल सिंडीमा आए, भिडको हिसाले गर्दा उनी सेनाहस्रद्वारा लगाए । 36 मानिसको भिड पछि-पछि लाग्यो, र तिनीहरू यसरी चिच्च्याइ रहे, “तीनीबाट अलग बस!” 37 पावललाई किल्लाभित्र ल्याउन लाग्दा, तिनले प्रमुख कप्तानलाई भने, “के म तपाईंलाई केही कुरा भन्दै?” कप्तानले सोधे, “के तिमी प्रिक बोल्छै? 38 के तिमी त्यही मिश्री होइनै र जसले पहिले विद्रोहको नेतृत्व गरी चार हजार आतङ्ककारीलाई उजाड-स्थाननिर लम्यै?” 39 पावलले भने, “म किलिकियाको टार्सस सहरको एक यहूदी हुँ । म अउटा महत्त्वपूर्ण सहरको नागरिक हुँ । म तपाईंलाई आग्रह गर्नु कि, मलाई यी मानिसहरूसँग बोल्न दिनुहोस् ।” 40 जब कप्तानले पावललाई अनुमति दिए, तिनी सिंडीमाथि चढे, र तिनले मानिसहरूतिर हात हल्लाए । जब त्यहाँ गहन मौनता छायो, उनले तिनीहरूसँग हिम्मा बोले । उन्हो भने,

22 “मेरा दाजुभाइहरू र बुबाहरू हो, मेरो बचाउको कुरा सुन्नुहोस्, जुन मैले अहिले तपाईंहस्ताई बताउनेछु ।” 2 पावलले तिनीहरूसँग हिम्मा भाषामा बोलेको भिडले सुनेपछि भिड चुप लाग्यो । उनले भने, 3 “म किलिकियाको टार्ससमा जन्मेको एक यहूदी हुँ, तर यही सहरमा गमलिएलको चरणमा शिक्षा पाएको व्यक्ति हुँ । मलाई हाम्रा पुर्खाहरूको व्यवस्थाको कडा नियमहरूअनुसार शिक्षा दिइएको थियो । आज यहाँहरूजस्तै म पनि परमेश्वरको निमित्त जोसिलो भएको छु । 4 मैले यस मार्नलाई मृत्युसम्म सताए । मैले स्त्रीहरू र पुरुषहरू दुवैलाई बाँधे, र तिनीहरूलाई इयालखानामा सुम्पिदिए । 5 मलाई दमस्कसमा यात्रा गर्नलाई त्यहाँका भाइहरूका लागि मैले प्रधान पूजाहारी र सबै धर्म-गुरुहरूबाट पत्र पनि पाएको थिए, जसको गवाही उहाँहरूले नै दिन सक्नुहुन्छ । मैले यस मार्काहरूलाई बाँधेर दण्ड दिनको लागि यस्थलेममा ल्याउनुपर्यो । 6 म यात्रा गर्दै दमस्कसको नजिकै पुग्दा, मध्याह्नतिर अचानक स्वर्वाराट अउटा विशाल ज्योति मेरो वरिपरि चम्किन लाग्यो । 7 म भुङ्मा लड्ने, र मलाई यस्तो भेनेको आवाज सुन्ने, ‘ऐ शाऊल, ऐ शाऊल, तिमी मलाई किन सताउँदै छै?’ 8 मैले जवाफ दिए, “तपाईं को हुनुहुच्छ, प्रभु” उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘म नासरतको येशू हुँ जसलाई तिमी सताउँदै छै’ । 9 मसँग भएकाहरूले त्यो ज्योति त देखे, तर मसँग बोल्नुनेको आवाजलाई भने सुनेन् । 10 मैले भन्ने, ‘प्रभु, मैले के गर्नुपर्छ?’ प्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उठ, र दमस्कसमा जाऊ । त्यहाँ नै तिनीले गर्नुपर्ने सबै कुरा तिमीलाई बताउनेछ’ । 11 मैले त्यो ज्योतिको चम्कले गर्दा देख सकिन । त्यसैले, मसँग भएकामानिसहरूका हातबाट डोङ्याइएर म दमस्कसमा गए । 12 मैले त्यहाँ व्यवस्थाअनुसार भक्तिपूर्ण जीवन जिएका र त्यहाँ बस्ने सबै यहूदीहस्ताका सम्मान र आदर पाएका हननिया नाउं गरेका मानिसलाई भईं । 13 उनी मकहाँ आए, र मेरो छेउमा उभिए, र भने, ‘भाइ शाऊल, दृष्टि प्राप्त गर ।’ त्यतिखेरै, मैले तिनलाई देखें । 14 तब तिनले भने, ‘हाम्रा पितापुर्खाहरूका परमेश्वरले उहाँको इच्छा जान्नको

लागि धार्मिक जनलाई देख र उहाँको आपनै मुखबाट निस्केको आवाजलाई सुन्न तिमीलाई छान्नुभएको छ । 15 किनभने तिमीले देखेका र सुनेका कुराहरूको बारेमा तिमी सबै मानिसहरूका लागि गवाही बनेछै । 16 अब तिमी किन पर्खिए छै? उठ, बप्तिस्मा लेझ, र उहाँको नाउं पुकारेर आफ्ना पापहरू पखाल । 17 म यस्थलेम फर्केपछि मैलै मन्दिरमा प्रधाना गरिरहँदा, म अर्धचेत अवस्थामा पुगें । 18 उहाँले मलाई यसो भन्नुभएको मैलै देखें, ‘छिटो गर, र चाँडै यस्थलेम छोड । किनभने तिनीहरूले मेरोबाट तिप्रे गवाही ग्रहण गर्नेछैनन् ।’ 19 मैलै भन्नै, ‘हे प्रभु, तिनीहरू आफैलाई थाहा छ, कि मैलै कसरी तपाईंमा विश्वास गर्नेहरूलाई हरेक सभाघरमा पसेर पर्नै, र जेलमा हालै । 20 तपाईंका साक्षी स्तिफनसको रात बगाँदा, म पान नाजिकै उभिएर सहमत हुदै थिएँ, र उनलाई मार्नेहरूको कपडा कुरिरहेको थिएँ । 21 तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘गङ्गाहाल, किनभने म तिमीलाई अन्यजातिहस्तकहाँ पठाउनेछु ।’ 22 मानिसहरूले उनलाई यतिबेलासम्म बोल्न दिए । तर त्यसपछि तिनीहरू चिच्च्याए र भने, “यस्ता मानिसलाई पृथ्वीबाट हटाइदेओ, उनी बाँच्नु ठिक छैन ।” 23 तिनीहरू करउँदै, आफ्ना लुगाहरू फाल्दै, हावामा धुलो उडाउँदै गर्दा, 24 सेनापतिले पावललाई किल्लाभित्र ल्याउन आज्ञा गरे । उनले तिनलाई कोरा लगाउँदै सोधपूछ गर्न आदेश दिए, तत्कि तिनीहरू उनको विरुद्ध किन त्यसरी चिच्च्याइहेका थिए भनी उनी आफैले थाहा पाउन सकून् । 25 जब तिनीहरूले पावललाई डोरीले बाँधे, तब पावलले नजिकै उभिरहेका कप्तानलाई भने, “के एक रोमी नागरिक र दोषी नठहराइएको मानिसलाई कोरा लगाउनु तपाईंको निमित्त न्यायसङ्गत छ र?” 26 जब कप्तानले यो सुने, तब उनी सेनापतिकहाँ गए, र उनलाई भने, “तपाईंले यी मानिसलाई के गर्न लाग्दै हुनुहुन्छ? किनभने यी मानिस त रोमी नागरिक पो रहेछन् ।” 27 सेनापति आए, र उनलाई भने, “मलाई भन कि, के तिमी रोमी नागरिक है?” अनि पावलले भने, “हजुर, हुँ ।” 28 सेनापतिले जवाफ दिए, “मैले धेरै तुलो धनराशी खर्च गरेर मार नागरिकता पाएको थिएँ ।” तर पावलले भने, “म त रोमी नागरिक भाएरै जन्मेको हुँ ।” 29 त्यसपछि पावललाई सोधपूछ गर्न गङ्गरहेका मानिसहरू तुरन्तै लोडेर गए । पावल रोमी नागरिक रहेछन् भनी थाहा पाएपछि सेनापति पनि डराए, किनभने उनले तिनलाई बाँधेका थिए । 30 भेलिपल्ट मुख्य कप्तानले पावलको विरुद्धमा यहूदीहरूले लगाएको अभियोगको सत्यता जान्न चाहे । त्यसैले, उनले आफ्नो दलबलालाई एकत्रित गरे, र प्रधान पूजाहारीहरूसाथै महासभाका सबै मानिसहरूलाई भेला हुनलाई आदेश दिए । त्यसपछि तिनले पावललाई तल ल्याए, र उनीहरूका बिचमा राखे ।

23 पावलले महासभाका मानिसहरूलाई सिधा हेरेर भने, “हे दाजुभाइहरू हो, आजको दिनसम्म म परमेश्वरको अग्नि सबै असल विवेकमा जिएको छु । 2 प्रधान पूजाहारी हननियाले नजिकमा उभिरहेकाहरूलाई पावलको मुख्यमा हिक्काउन आज्ञा गरे । 3 त्यसपछि पावलले तिनलाई भने, “परमेश्वरले तपाईं चुन पोतेको पर्खाललाई पनि प्रहार गर्नुहोनेछ । तपाईं व्यवस्थाद्वारा मेरो न्याय गर्न बसिरहनुभएको छ, र पनि व्यवस्थाको विरुद्धमा गएर मलाई हिक्काउन आज्ञा दिनुहुच्छ?” 4 ती नजिकमा उभिरहेकाहरूले भने, “के तैं परमेश्वरका प्रधान पूजाहारीको यसरी निन्दा गर्नेसँस?” 5 पावलले भने, “दाजुभाइहरू हो, उहाँ प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ भने मलाई थाहा थिएन । किनभने यस्तो लेखिएको छ, ‘तिमीले तिप्रे मानिसहरूका शासकहरूबाटे खराब कुरा बोल्नुहैन’ ।” 6 जब पावलले परिषद्को एक भाग सदूकीहरू र अर्को भाग फरिसीहरू रहेछन् भनी देखे, तब उनले परिषद्मा ठुलो सौरले भने, “दाजुभाइहरू हो, म फरिसीका छोरा एक फरिसी हुँ ।” मृतकहरूको पुनरुत्थानमा दृढ आशा भएकै कारणले मलाई न्याय गरिदै छ ।” 7 उनले यो कुरा भनेपछि सदूकी र फरिसीहरूका बिचमा वादविवाद सुर्खेय, र सभा विभाजित भयो । 8 किनकि ती सदूकीहरूले पुनरुत्थान हुँदैन,

स्वर्गदूतहरू छैनन् र आत्माहरू छैनन् भन्छन्, तर फरिसीहरूले यी सबै कुराहरू अस्तित्वमा छन् भन्छन् । 9 त्यसैले, त्यहाँ ठुलो होहल्ला भयो, अनि कतिपय फरिसीहरूमध्येका शास्त्रीहरू उठे, र यसो भन्दै तर्क गरे, “यी मानिसमा हामी कुनै गलती भेट्याउदैनन् । यदि आत्मा वा स्वर्गदूतले नै तिनीसँग बोलेका हुन् भने, के गर्ने त?” 10 जब त्यहाँ अझौ ठुलो विवाद उठ्यो, तिनीहरूले पावललाई टुक्रा-टुक्रा पालान् कि भनेर मुख्य कपातन डराए । त्यसैले, उनले तल गएर परिषद्का सदस्यहरूका विचाराट पावललाई जबरजस्ती सेनाको किल्लामा ल्याउन सेनाहरूलाई आदेश दिए । 11 अर्को रात परमेश्वर उनको छेउमा आएर उभिनुभयो, र भन्नुभयो, “नडराज, किनकि जसरी तिमीले मेरो बारेमा यशश्वलेमामा गवाही दिएका छौ, त्यसरी नै तिमीले रोमामा पनि गवाही दिनुपर्छ ।” 12 जब उज्जालो भयो, केही यहूदीहरूले मतो गरे, र तिनीहरू आँक्माथि श्राप धोषणा गरे: तिनीहरूले यसो भने, कि तिनीहरूले पावललाई नमारेसम्म न केही खानेछन्, न त पिउनेछन् । 13 यसरी षड्यन्त्र गर्नेहरू चालिस जनाभन्दा बढी थिए । 14 तिनीहरू प्रधान पूजाहारीहरू र अगुवाहरूकहाँ गएर भने, “हामीले पावललाई नमारेसम्म केही नखाने र केही नपिउने भनी ठुलो भाकल गरेका छौं । 15 त्यसैले, उनको मुदालाई अझौ ठिक प्रकाले निर्णय गर्ने गरी परिषद्को मुख्य कपातानलाई पावललाई तल ल्याउनलाई भनोस् । हामीचाहिँ तिनी यहाँ आउनुअगावै तिनलाई मार्न तयार हुन्छौं ।” 16 तर तिनीहरूले उनलाई मार्न पर्खिरहेका थिए भनी पावलको भान्जाले सुने । त्यसैले, ऊ सेनाको किल्लाभित्र प्रवेश गरी पावललाई त्यो कुरा बताइदियो । 17 पावलले सेनाहरूमध्ये एक जना कपातानलाई बोलाएर भने, “यो जवान केटोलाई मुख्य कपातानकहाँ लगिदिनुहोस, किनभने उसँग उहाँलाई भन्ने केही कुरा छ ।” 18 त्यसैले, उनले जवान केटोलाई मुख्य कपातानकहाँ लगे, र उनले भने, “कैदै पावलले मलाई बोलाए, र यो केटोलाई तपाईंहाँ लैजान भने । उसँग तपाईंलाई भन्ने केही कुरा छ ।” 19 मुख्य कपातानले त्यो केटोलाई हातले समातेर गोप्य ठाउँमा लगेर उसलाई सोधे, “तिमीले मलाई के भन्नु छ?” 20 त्यो जवान मानिसले भन्यो, “तिनीहरूले उनको मुदालाई अझौ ठिकसँग सोधिपुल गर्ने गरी ती यहूदीहरूले भोलि पावललाई तल परिषद्मा ल्याउनका लागि तपाईंलाई अनुरोध गर्न सहमत भएका छन् । 21 तर पावललाई उनीहरूको हातमा नसुम्पनुहोस, किनभने त्यहाँ चालिसभन्दा बढी मानिस उनलाई मार्न पर्खेर बसिरहेका छन् । उनीहरूले पावललाई नमारेसम्म खाना पनि नखाने र केही पनि नपिउने भनी भाकल गरेका छन् ।” 22 त्यसैले, प्रमुख कपातानले त्यो जवान मानिसलाई यस्तो निर्देश दिएर जान दिए, “तिमीले मलाई भनेका यी कुराहरू असू केटोलाई पनि नभन्नु ।” 23 त्यसपछि तिनले दुर्दृ जना कपातानलाई बोलाए, र भने, “कैसरियासम्म जानको लागि दुर्दृ सय जना सिपाही, सत्तरी जना घोडचढी र दुर्दृ सय जना भालाधारी सिपाही तयार पार । तिमीहरू रातको तेसो पहरमा हिँडनुपर्नेछ ।” 24 अनि उनले पावलले चढन सक्ने जनावरहरू उपलब्ध गराउन र उनलाई शासक फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुच्याउनलाई आज्ञा गरे । 25 त्यसपछि उनले यस्तो चिट्ठी लेखे । 26 “क्लाउडियस लुसियसबाट, मानीनीय राज्यपाल फेलिक्सलाई अभिवादन । 27 यी मानिस यहूदीहरूबाट पकिएका थिए र तिनीहरूले येनलाई मार्न लागेका थिए । जब मैले सैन्यदलसहित गएर यी मानिसको उद्घार गरे, त्यसपछि तिनी रोमी नागरिक रहेछन् भन्ने कुरा थाहा पाएँ । 28 यिनीहरूले यी मानिसलाई किन दोष लगाएका रहेछन् भनी जान्को लागि मैले तिनलाई तिनीहरूको परिषद्मा ल्याएँ । 29 मैले थाहा पाएँ, कि उनीहरूले उनीहरूको आफ्नै व्यवस्थाको विरुद्धमा यी मानिसलाई दोष लगाएका रहेछन् । तर मृत्युदण्ड दिनुपर्ने वा इयालखानामा हालुपर्ने तिनको विरुद्धमा त्यस्तो कसरु भएको मैले देखिन्नै । 30 र मलाई यो पनि जानकारी गराइयो, कि त्यहाँ यी मानिसलाई मार्नको लागि षड्यन्त्र गरिएको थियो । त्यसकारण, मैले तुरन्तै यी मानिसलाई तपाईं समक्ष पठाइदिएको छु, र दोष लगाउने मानिसहरूलाई पनि यिनको विरुद्धमा

जे-जे छ तपाईंकै उपस्थितिमा राख्न भनी निर्देशन दिएको छु । बिदा!” 31 यसरी सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई दिइएको आज्ञाअनुसार पावललाई लगे, र उनलाई सोही रात एन्टिप्राटिस ल्याए । 32 अर्को दिन थेरेजसो सिपाहीहरूले पावललाई घोडचढीहरूसँग छोडेर उनीहरूचाहाँ सैन्य किल्लामा फर्के । 33 जब घोडचढीहरू कैसरिया पुगे, र तिनीहरूले शासकलाई पत्र हस्तान्तरण गरे, तिनीहरूले पावललाई पनि तिनीकहाँ बुझाए । 34 जब शासकले चिट्ठी पढे, उनले पावल कुन प्रान्तबाट आएका हुन् भनी सोधे । तिनी विलिकियाबाट आएको कुरा थाहा पाएर 35 उनले भने, “तिमीलाई दोष लगाउने मानिसहरू आएपछि म पूर्ण रूपमा तिम्रो कुरा सुनेछु ।” तब उनले पावललाई हेरेदोको दरबारमा राख्ने आज्ञा गरे ।

24 पाँच दिनपछि, प्रधान पूजाहारी हननिया, केही एल्डरहरू र तरुलसंसार

नाउँ गरेका कुशलत्वका त्यहाँ गए । यी मानिसहरूले शासककहाँ पावलको विरुद्धमा दोष लगाए । 2 जब पावल शासकका आगाडि उभिए, तरुलसंसार तिनलाई दोष लगाउन थाल्यो र शासकलाई भन्यो, “तपाईंको कारणले हामीलाई ठुलो शान्ति मिलेको छ; तपाईंको दूरदृष्टिले हाम्रो देशमा असल सुधार ल्याउँछ । 3 त्यसकारण अतिउच्च फेलिक्स, सबै धन्यवादका साथ तपाईंले गर्नुभएको हरेक कुरालाई हामी स्वागत गर्छौं । 4 त्यसैले म तपाईंलाई अल्जाउँदिन, मेरो कुरा छोटकरीमा दया गरी सुनिनलाई आग्रह गर्छु । 5 किनभने हामीले यस समिसलाई दुःख दिने र सारा संसारभरिका यहूदीहरूलाई विद्रोह गर्न लगाउने व्यक्तिको रूपमा पाएका छौं । ऊ नाजरी सम्प्रदायको उट्टा अगुवा हो । 6 उसले मन्दिरलाई अशुद्ध पार्न पनि प्रयास गयो, त्यसैले उसलाई हामीले पक्राउँ । 7 तर जब सैनिक अधिकृत आइयुँ, तिनले पावललाई हाम्रो हातबाट बलजप्ति गरेर खोसेर लगे । 8 जब तपाईंले यी सबै कुराहरू बारे पावललाई प्रश्न गर्नुहुन्छ, हामीले उसलाई दोष लगाएको कुराको बारेमा तपाईं आँफैले थाहा पाउनुपेछ । 9 यहूदीहरूले पनि एकैसाथ पावललाई दोष लगाए र यी कुराहरू सत्य हुन् भने । 10 तर जब शासकले पावललाई बोल्नका लागि इशारा गरे, पावलले जवाप दिए, “म बुझ्छु कि तपाईं यस जातिको निम्नि धेरै वर्धिदिखि न्यायकर्ता हुनुभएको छ, र यसैले म आँफैलाई तपाईंको सामु खुसीसाथ बयान गर्छु ।” 11 तपाईं आँफैले प्रमाणित गर्न सक्नु हुन्छ कि म यस्तश्वलेमामा आराधना गर्न गएको बाह दिनभन्दा बढी भएको छैन । 12 र जब तिनीहरूले मलाई मन्दिरमा भेट्याए, मैले करैसँग विवाद गरिन, र मैले सभाधरहरू वा सहरहरूमा भिडलाई उक्साइन । 13 र तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा जुन दोष लगाएका छन् त्यो तपाईंको आगाडि अहिले प्रमाणित गर्न सक्वदैन । 14 तर तपाईंसँग म यो स्वीकार गर्नु कि तिनीहरूले पन्थ भन्ने गरेको मार्गअनुसार नै मेरो पुर्खाहरूको परमेश्वरको सेवा गर्नु । व्यवस्थामा भएका सबै कुराहरूति र अगमवक्ताहरूले लेखेका पुस्तकहरूप्रति म विश्वासयोग्य छु । 15 यी मानिसहरूले दुवै धर्मी र अधर्मी मृतकहरूको पुनरुत्थानको प्रतीक्षा गरेजस्ते, परमेश्वरमा मेरो पनि त्यस्तै दूढ विश्वास छ । 16 र यसमा नै परमेश्वर र मानिसहरूको सामु सबै कुराहरूद्वारा विनादोषको विवेक पाउन म काम गर्नु । 17 अहिले धेरै वर्धपछि म यहाँ मेरो जिल्लालाई सहायता र पैसाको उपहारहरू ल्याउन आँए । 18 जब मैले यो गरै, एसियाका केही यहूदीहरूले मलाई शुद्धिकरणको समारोहमा मन्दिरमा भेट्याए, जहाँ कुनै भिडभाड वा होहल्ला थिएन । 19 ती मानिसहरू अहिले तपाईंको आगाडि हुनुपर्दथ्यो । अनि यदि मेरो विरुद्धमा तिनीहरूको केही थियो भने भन्नुपर्दथ्यो । 20 नत्र भने म यहूदी परिषद्का राजा खडा हुँदा तिनीहरूले ममा के गल्ती भेट्याए, यिनै मानिसहरूले भन्नुपर्छ । 21 मैल उनीहरूको माझामा खडा भएर ठुलो स्वरमा यतिमात्र भनेर कराएको थिएँ, ‘मृतकहरूको पुनरुत्थान बारेको कुराले नै आज तपाईंद्वारा मेरो इन्साफ गरिर्दैन ।’ 22 फेलिक्स यो मार्गको बारेमा जानकार थिए, त्यसैले उनले यहूदीहरूलाई पर्खन लगाए । तिनले भने “यस्तश्वलेमबाट सेनापति लुसियस तल आएपछि म तिम्रो मुद्दाको फैसला

गर्नेछु ।” 23 त्यसपछि उनले कप्तानलाई पावललाई पहरा दिने आज्ञा दिए, तर उनीसँग सदासयताको साथ व्यवहार गर र उनका कुनै साथीहरूबाट सहायता लिन वा भेटाघाट गर्नलाई कसैले नरोनमू भनी आदेश दिए । 24 केही दिनपछि, फेलिक्स आफ्नी श्रीमती द्वुसिल्लासँग फर्क, तिनी यहूदी थिएन्, अनि उनले पावललाई बोलाए, र उनबाट ख्रीष्ट येशूप्रतिको विश्वासको बोरेमा सुने । 25 तर जब पावलले उनलाई धार्मिकता, संयमता र आउँदै गरेको न्यायको बारे उनीसँग बहस गरे, फेलिक्स भयभीत भए; अनि उनले जवाफ दिए, “अहिलेलाई जाऊ, तर जब मलाई फेरि समय मिल्छ, म तिमीलाई बोलाउनेछु ।” 26 त्यही समयमा, पावलले तिनलाई पैसा दिन्छनु कि भनी तिनले आशा गरिरहका थिए, त्यसैले तिनले पावललाई प्रायः बालाउँथे र तिनीसँग कुरा गर्दथे । 27 तर जब दुई वर्ष बित्पो, फेलिक्सपछि पर्सिअस फेस्टस शासक बने, तर फेलिक्सले यहूदीहरूको समर्थन प्राप्त गर्न चाहन्थे, त्यसैले उनले पावललाई निरन्तर पहरामा नै छोडिराखे ।

25 अब, फेस्टस त्यस प्रान्तमा प्रवेश गरेको तीन दिनपछि, उनी कैसरियाबाट यरूशलेमस पुगे । 2 प्रधान पूजाहारी र विशिष्ट यहूदीहरूले फेस्टसकहाँ पावलका विरुद्ध अभियोगहरू प्रस्तुत गरे, र तिनीहरूले फेस्टससँग कडा रूपमा कुरा गरे । 3 र तिनीहरूले पावलको विषयमा सहायताको निमित फेस्टससँग अनुरोध गरे, कि तिनले उनलाई यरूशलेममा बोलाउन, ताकि तिनीहरूले उनलाई बाटोमा नै मर्न सक्नुन् । 4 तर पावल कैसरियाको कैदी थिए, र तिनी आफै पनि चाँहैं त्यहाँ फर्कनु थियो भनी फेस्टसले जवाफ दिए । 5 उनले भने “यसकारण जान सक्नेहरू हार्मासँगै जानुपर्छ । यदि त्यो मनिसमा कुनै गलती छन् भने, तिमीहरूले दोष लगाउनुपर्छ ।” 6 आठ वा दश दिन अझा बसेपछि फेस्टस कैसरियातर गए । र अर्को दिन उनी न्यायको आसनमा बसे र पावललाई तिनीकहाँ ल्याइयोस् भनी आदेश दिए । 7 जब उनी आझुपुगे यरूशलेमका यहूदीहरू नजिके उभिए र तिनीहरूले साबित नै गर्न नसक्ने गम्भीर अभियोगहरू ल्याए । 8 पावलले आफ्नो बचाउ गरे र भने, “के तिमी यरूशलेम गएर यी कुराहरूको इन्साफ मद्वारा गरिएको चाहन्छै? ।” 10 पावलले भने, “म कैसरको न्यायको आसनको सामु खडा छु, जहाँ मेरो इन्साफ गरिनुपर्छ । जसरी तर्पाईलाई पनि शाहा छ कि मैले कुनै पनि यहूदीलाई खराबी गरेको छैन ।” 11 तैपनि यदि मैले गलती गरेको छु र यदि मैले मृत्युको योग्य केही कुरा गरेको छु भने, म मर्लाई इकार गरिन्दै । तर यदि तिनीहरूको आरोपहरू केही पनि छैनन् भने, कसैले पनि मर्लाई तिनीहरूको हातमा सुम्पन सक्दैन । म कैसरलाई गुहार्छु । 12 त्यसपछि फेस्टसले परिषद्भामा कुरा गरे र जवाफ दिए, “तिमीले कैसरसँग गुहार मायौ; तिमी कैसरकहाँ नै जानेछो ।” 13 अब केही दिनपछि राजा अग्रिया र वर्निकी कैसरियामा फेस्टसलाई कामकाजी भेटाघाट गर्न आझुपुगे । 14 उनी त्यहाँ थाए दिनसम्म बसेपछि, फेस्टसले पावलका मुद्वाहरू राजाको अधि प्रस्तुत गरे । तिनले भने, “फेलिक्सले एक जना मानिसलाई कैदीको रूपमा छोडेका थिए । 15 जब म यरूशलेममा थिएँ, मुख्य पूजाहारी र यहूदीहरूको अगुवाहरूसे यो मानिसको विरुद्ध मकहाँ आरोपहरू ल्याए, र तिनीहरूले उसको विरुद्ध दण्डको लागि अनुरोध गरे । 16 यसमा मैले यस्तो जवाफ दिए, “एउटा मानिसलाई कृपाको रूपमा कसैलाई सुम्पने रोमी प्रचलन छैन, बरु, दोष लगाइएको मानिसले उसलाई दोष लगाउनेहरूको सामना गर्न र आरोपहरूको विरुद्ध बचाउ गर्ने मोका पाउनु पर्छ ।” 17 यसकारण जब तिनीहरू सँगै यहाँ आए, मैले पर्खिन्दै, अर्को दिन म न्याय आसनमा बसेँ र त्यो मानिसलाई भित्र ल्याउने आदेश दिए । 18 जब अभियोक्ताहरू उठे र अभियोग लागाए, तिनीहरूले उसको विरुद्ध लागाएको कुनै पनि आभियोगहरू मलाई गम्भीर

लागेन । 19 यसको सट्टामा, तिनीहरूको आफ्नै धर्म सम्बन्धी र मरेको कोही येशूको बारे तिनीहरूको विवाद थियो जसलाई पावलले जीवित छन् भनी दावी गर्थ्यो । 20 म यो कुरामा कसरी अनुसन्धान गर्ने भनी अन्योलमा पैँ, र यी कुराहरूको बोरेमा इन्साफ गरिनको निमित ऊ यरूशलेम जान्छ कि भनी मैले उसलाई सोधेँ । 21 तर पावलले सप्राटोको फैसलाको निमित सुरक्षा पहरामा राखिनलाई छच्चा गरेपछि, मैले उसलाई कैसरकहाँ नै पठाइएसम्म राखलाई आदेश दिए ।” 22 अग्रियाले फेस्टससँग भने, “म पनि यो मानिसका कुराहरू सुन्न चाहन्छु ।” 23 यसरी अर्को दिन अग्रिया र बर्निकी भव्य समारोहसँग आए; उनीहरू भवनाभ्रत सैनिक अधिकृतहरू र सहरका विशिष्ट व्यक्तिहरूसँग आए । र फेस्टसले आदेश दिएपछि पावललाई तिनीहरूकहाँ ल्याइयो । 24 फेस्टसले भने, “राजा अग्रिया, यहाँ हामीसँग हुन्नुभएका सबै मानिसहरू, तपाईंले यो मानिसलाई देख्नु हुन्छ; यरूशलेममा र यहाँ पनि कैर्यां यहूदीहरूले मसँग छलफल गरे, र ऊ जीवित रहनु हुँदैन भनी मसँग कराए । 25 तर मैले थाहा पाएँ कि यो मानिसले मृत्युको लायकको त्यस्तो कुनै गलती गरेका छैन; तर उसले सप्राटकहाँ जाने अपिल गरेकाले, मैले उसलाई पठाउने निर्णय गरेँ । 26 तर मसँग सप्राटलाई लेख्ने कुनै निश्चित कुराहरू छैन । यसकारण मैले उसलाई तपाईंहरूकहाँ ल्याएको छु, विशेषगरी राजा अग्रियाकहाँ, ताकि मसँग मुद्दाको बारेमा लेख्ने केही कुराहरू होस् । 27 किनभने एउटा कैदीलाई पठाउनु र उसको विरुद्धको आरोपहरू उल्लेख नगर्नु मलाई अनुपयुक्त जस्तो लाग्छ ।”

26 यसरी अग्रियासले पावललाई भने, “तिमी आफ्नो निमित बोल्न सक्छै ।” तब पावलले उनका हातहरू पसारे, र उनको बचाउ गरे । 2 “यी यहूदीहरूले तगाएका सबै दोषहरूको विरुद्धमा मेरो मुद्वालाई राजा अग्रियास तपाईंको आगाडि राखा पाउँदा म आफै खुसी भएको महसुस गर्दछु । 3 खास गरी, किनकि तपाईं यी सबै यहूदी रिटिरिवाजहरू र प्रश्नहरूबाट जाता हुनुहुन्छ । त्यसैले, तपाईंले मेरो कुरा ध्येयपूर्वक सुनिदिनुहोस् भनेर म बिन्ती गर्दछु । 4 साँचौ, यी सबै यहूदीहरूले जान्दछन्, कि म कसरी मेरो जवानीदेखि मेरो आफ्नै देशमा र यरूशलेममा जिएँ । 5 तिनीहरूले मलाई सुरुबाट नै जान्दथे, र मैले फरिसीको रूपमा जिएको कुरा तिनीहरूले स्वीकार गर्नुपर्छ, जुन हाम्रो धर्मको अति कठीर सम्प्रदाय हो । 6 अब म यहाँ न्यायको लागि उभिन्छु, किनकि म परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाको आशा राख्दछु । 7 यसैकारणले गर्दा, हाम्रा बाहु कुलले उत्कर्तासाथ दिनरात परमेश्वरको सेवा गरे, र हामी पनि यसमा पुग्न आशा राख्छौं । हे राजा, त्यही आशाको कारणले यहूदीहरू मलाई दोष लगाउँछन् । 8 मृतकहरूलाई जीवित बनाउने कुरा परमेश्वरको लागि अपत्यारिलो छ भनेर तपाईंहरू किन विचार गर्नुहुन्छ? 9 एक समय येशू नासरीको नाँडेको विरुद्धमा धैरै कुराहरू गर्नुपर्छ भने म आफैले पनि विचार गरेँ । 10 मैले यरूशलेममा यी कामहरू गरेँ, मैले धेरै सन्तहरूलाई इयालखानामा थान्नै, र मैले यसो गर्ने अधिकार मूल्य पूजाहारीहरूबाट पाएँ । जब तिनीहरू मारिए, मैले तिनीहरूको विरुद्धमा मेरो मत पनि जाहेर गरेँ । 11 मैले तिनीहरूलाई सबै सभाधरहरूमा बारम्बार सजाय दिएँ, र मैले तिनीहरूलाई ईश्वरको निन्दा गर्ने बनाउन कोसिस गरेँ । म तिनीहरूसित अति नै रिसाएँ, र तिनीहरूलाई विदेशका सहरहरूमा पनि खेदाएँ । 12 यसो गर्ने क्रममा मुख्य पूजाहारीहरूबाट पाएको आज्ञा र अधिकार लिएर म दमस्कसमा गएँ । 13 अनि बाटोमा, मध्यदिनमा, देव राजा, मैले स्वर्वाट आएको ज्योति देख्नै, जुन सूर्यभन्दा पनि चम्किलो थियो, र त्यो म र मसँग यात्रा गर्ने मानिसहरू दुवैका वरिपरि चम्कियो । 14 जब हामीहरू सबै जना भुझ्ना लड्याँ, मैले हिँबू भाषामा मसँग यसो भनेर बोलिहरेको एउटा आवाज सुन्नै, “ए शाकल, ए शाकल, तिमी मलाई किन सताउँछौ? सुइरोमा लात हान्नु तिमीलाई कठिन हुन्छ ।” 15 तब मैले भनेँ, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ, प्रभु? ’

प्रभुले जवाफ दिनुभयो, 'म येशू हुँ, जसलाई तिमी सताउँछौ? 16 अब तिमी उठ, र तिमी प्रातुमा खडा होइ, किनकि म तिमीलाई सेवक र अहिले तिमीले मेरो बारेमा जानेका कुराहूँ र पछि मैले तिमीलाई देखाउने कुराहूँको गवाही बन्को लागि नियुक्त गर्ने उद्देश्यले म तिमीकहाँ देखा पर्न 17 म तिमीलाई मानिसहरूबाट र गैरयहूदीहरूबाट उद्धार गर्नेछु, जसकहाँ मैले तिमीलाई पठाइहेको छु । 18 तिमीहरूका आँखा खोल्न र तिमीहरूलाई अन्धकारबाट ज्योतिमा फक्तिन र शेतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा फक्तिनको लागि, ताकि तिमीहरूले परमेश्वरबाट पापको क्षामा र मैले ममाथिको विश्वासद्वारा मेरो आफ्नै निम्नि अलग गरेकाहरूलाई मैले दिने उत्तराधिकार प्राप्त गर्न सकून् । 19 त्यसकारण, राजा अग्रिपास, मैले त्यो स्वर्गीय दर्शनको अवाज्ञा गरिन् । 20 तर पहिले दमस्कसमा भएकाहरूकहाँ, त्यसपछि यस्तुलेमामा र यहूदियाको देशभरि रहनेहरू, र गैरयहूदीहरूकहाँ पनि तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेर परमेश्वरमा फर्कनुपर्छ र पश्चात्ताप योग्यका कार्यहरू गर्नुपर्छ भनेर प्रचार गरे । 21 यसैकारण, यहूदीहरूले मलाई मन्दिरमा पक्राउ गरे, र मलाई मार्ने प्रयास गरे । 22 परमेश्वरले अहिलेसम्म मलाई सहायता गर्नुभएको छ । यसैकारण म खडा भएर साधारण मानिसहरू र ठुला मानिसहरूलाई अगमवक्ताहरू र मोशाले जे हुने थिए भेनका थिए ती कुराहूरूभन्दा बढी कुनै पनि कुराको गवाही दिन्न । 23 कि खीष्टले दुःख भोग्नुपर्छ, र उहाँ मृतकहरूबाट जीवित हुनेहरूमा पहिलो हुनुहुन्छ, र यहूदीहरूसाथै गैरयहूदी मानिसहरूमा ज्योतिको घोषणा गर्ने जन हुनुहुनेछ । 24 पावलले उनको बचाउलाई पुरा गरिसकेपछि फेस्तसले उच्च सोरमा भने, "पावल, तिमी पागल भएका छौ, तिमी धेरै विद्याले तिमीलाई पागल बनाएको छ ।" 25 तर पावलले भने, "म पागल होइँ, सम्माननीय फेस्तस, तर म साहसकासाथ यी सत्य र गम्भीर वचनहरू बोल्छु ।" 26 किनकि राजाले यी कुराहूरूको बरेमा जानुहुन्छ, र यसैले म उहाँसँग खुलेर बोल्छु, किनकि मलाई विश्वास छ, कि उहाँबाट यीमध्ये कुनै पनि कुराहूरू लुकेका छैनन्, किनकि यो कुरा गुपचुपमा गरिएको छैन । 27 राजा अग्रिपास, के तपाईँ अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर्नुहुच्छ? म यो कुरा जान्दूँ, कि तपाईँले विश्वास गर्नुहुच्छ ।" 28 अग्रिपासले पावलाई भने, "के तिमी छोटो समयमा मलाई फकाएर ख्रीष्टियान बनाउन चाहन्छी?" 29 पावलले भने, "चाहे छोटो समयमा होस्, या लामो समयमा होस्, तपाईँ मात्र होइन तर आज मेरो कुरा सुन्ने जित सबै यी इयालखानाका साइलाहरूबाहेक अरु कुरामा म जस्तै होइन् भनी म परमेश्वरमा प्रार्थना गर्छु ।" 30 त्यसपछि राजा उठे, र शासक, बरनिकी र तिमीहरूसँग बसिरहेकाहरू पनि उठे । 31 तिमीहरू सभा भवनबाट बहिरिँदा, तिमीहरूले एक अर्कामा कुराकानी गरे, र भने, "यी मानिसले मृत्यु वा कैदमा पर्न लायक कुनै कुरो गरेका छैनन् ।" 32 अग्रिपासले फेस्तसलाई भने, "यदि तिनले कैसरकहाँ अपील नगरेको भए यी मानिसलाई छाड्न सकिन्थ्यो ।"

27 जब हामीले इटालीको यात्रा गर्नुपर्छ भने निर्णय गरियो, तिमीहरूले

पावल र केही कैदीहरूलाई अगस्तसको फौजको कप्तान युलियसको जिम्मा लगाइदै । 2 हामी एडामिटेनोसाबाट जहाजमा चढ्दैँ, जुन एसियाको समुद्रीत भएर जान लाग्दै थियो । त्यसैले, हामी समुद्रतिर गय्यौ । माकेडोनियामा पर्ने थेसेतोनिकेका अरिस्तार्खस हामीसँगी गए । 3 अर्को दिन हामी जहाजबाट सिदेन सहरमा उत्रियौं, जहाँ युलियसले पावललाई दयापूर्ण व्यवहार गरे, र उनलाई उनका साथीहरूकहाँ जान अनुमति दिए ताकि उनले तिमीहरूबाट वास्ता पाउन सकून् । 4 त्यहाँबाट हामी समुद्रतिर लाग्यौ, अनि बातसाबाट सुरक्षित भएको साइप्रसको टापु नजिक जहाजमा यात्रा गर्यौ, किनभने बातस हाम्रो विपरीत दिशाबाट चलेको थियो । 5 किलिकिया र पामफिलियाको नजिकैबाट जहाजमा यात्रा गर्दै हामी लुकिया सहरको माइरा आइपुग्यौ । 6 त्यहाँ सिपाहीका कप्तानले इटाली गइरहेको अलेजेंटिन्ड्रियाको एउटा जहाज भेटाए । उनले हामीलाई त्यसमा चढाइदिए ।

7 जब हामी थेरै दिन यात्रा गर्दै बिस्तारै र कष्टसाथ अन्तमा किन्डस नजिकै आइपुग्यौ, बतासले हामीलाई त्यत्याबाट अगाडि बढन दिए । त्यसैले, हामीले सल्मोनको सामुन्ने रहेको क्रेटको आड लिएर यात्रा गर्यौ । 8 समुद्रीत भएर लासिया सहरको नजिकै रहेको सुन्दर बन्दरगाह भन्ने ठाउँसम्म नगुसम्म हामीले कष्टसाथ यात्रा गर्यौ । 9 हामीले ज्यादै थेरै समय लाग्यौ । यहूदी उपवासको समय पनि बितिसकोथी थियो । सामुद्रिक यात्रा खतरनाक भएको थियो । त्यसैले, पावलले तिमीहरूलाई चेताउनी दिए, 10 र भने, "मानिसहरू हो, हामीले सुर गर्न लागेको सामुद्रिक यात्रामा हाम्रा सामानहरू र जहाजलाई मात्र होइन, हामीलाई पनि ठुलो चोटपटक लाग्नेछ र नोकसानी हुनेछ भन्ने म देख्छु ।" 11 तर सिपाहीका कप्तानले पावलले बोलेका कुरामा भन्दा जहाजका चालक र जहाजको मालिकको कुरामा बढता ध्यान दिए । 12 किनभने जाडो समयमा त्यो बन्दरगाहमा समय बिताउन सजिलो थिएन । त्यसैले, जहाज चालकहरूमध्ये थेरै जानाले जसरी भएपनि फोनिक्स सहरमा पुगेर जाडो बिताउनको लागि त्यहाँबाट यात्रा गर्न सल्लाह दिए । फोनिक्स क्रेटको एउटा बन्दरगाह हो, जुन उत्तर-पूर्व र दक्षिण-पूर्वपटि फेंकेको छ । 13 जब दक्षिणी बतास मन्द रूपले बहन थाल्यो, तब जहाज चालकहरूले जे बाहेका थिए त्यो प्राप्त गरे भनी उमीहरूले सोचे । त्यसकारण, तिमीहरूले लड्गर निकाली समुद्रमा खसारे, र क्रेटको समुद्र किनार हुँदै यात्रा गरे । 14 तर त्यसको केही समयपछि डरलागादो उत्तर-पूर्वी नामक तुफान चल्यो र त्यो सम्पूर्ण टापुभरि हामीमाथि बज्रन थाल्यो । 15 जहाजले त्यस आँधीको सामाना गर्न नसकेपछि हामीले हार मान्यौ, र त्यसले जता लैजान्थ्यो, त्यै गर्यौ । 16 हामी क्लौडा नाउँ गरेको एउटा सानो टापुको सुरक्षित स्थान हुँदै लाग्यौ, अनि बडो कष्टका साथ पानी जहाजमा रहेको सानो डुड्गलाई जोगाउन सक्षम भय्यौ । 17 जब तिमीहरूले यसलाई माथि उचाले, त्यसपछि त्यसका डोरीहरू जहाजको मुख्य भागलाई बाँधको लागि प्रयोग गरे । हामीहरू सिरटिसको बलौते धापमा फस्छाँ कि भनेर तिमीहरू डराएका थिए । त्यसैले, तिमीहरूले लड्गरहरू झारिरिदिए, र जहाज आफै तैरन थाल्यो । 18 हामी आँधीद्वारा थेरै धेकेलाई । त्यसकारण, अर्को दिन जहाज चालकहरूले जहाजमा राखिएका समानहरू समुद्रमा फाल्न लागे । 19 तेसो दिन जहाज चालकहरूले जहाजलाई नियन्त्रण गर्न सामान पुनः फाले । 20 जब थेरै दिनसम्म सूर्य र ताराहरू हाम्रामाझा चम्किएनन, र ठुलो आँधी हामीमाथि बत्रिरथ्या । तब हामीले बच्न सक्छाँ कि भन्ने आशा नै त्यागोका थियौ । 21 जब तिमीहरूले खानाविना थेरै दिन बिताइसकोथा थिए, त्यसपछि पावल जहाज चालकहरूले जहाजलाई नियन्त्रण गर्नुपर्न तुफान चल्यो । 22 अब म तपाईँहरूलाई साहसी बन्न उत्साह दिन्छ, किनभने तपाईँहरूका माझमा कुनै कुरो गरेका छैनन् ।" 32 अग्रिपासले फेस्तसलाई भने, "यदि तिनले कैसरकहाँ अपील नगरेको भए यी मानिसलाई छाड्न सकिन्थ्यो ।"

त्यागनको लागि बाटो खोजिरहेका थिए र सानो डुड्गा समुद्रमा तल झारे अनि जहाजको अगाडिको भागबाट लंगरहरू तल खसाल्न्हो भनी बहाना बनाए । 31 तर पावलले सिपाहीहरू र उनीहरूका कप्तानलाई भने, “यी मानिसहरू यस जहाजमा बरेनन् भने तपाईंहरू जीवित रहन सक्नुहोने छैन ।” 32 त्यसपछि सिपाहीहरूले त्यो डुड्गाको डोरी काटिएर र त्यसलाई त्यही पानीमा नै बगेर जान दिए । 33 जब बिहानको हुने लागेको थियो, पावलले ती सबैलाई खाना खान बिन्ती गरे । उनले भने, “तपाईंहरूले खाना नखाई पर्ख्येको आज यो चौथाँ दिन हो, तपाईंहरूले केही पनि खानु भएको छैन । 34 त्यसैले तपाईंहरूले केही खानुहोसु किनकि यो तपाईंहरूलाई बाँचको लागि हो र तपाईंहरूको टाउकोको एउटै रीं पानी नष्ट हुन पाउने छैन ।” 35 त्यति भनिसकेपछि, उनले रोटी लिए र सबैको सामु परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए । त्यसपछि उनले त्यो रोटी भाँच्ये अनि खान सुरु गरे । 36 त्यसपछि तिनीहरू सबै उत्साहित भए र खाना खाए । 37 हामी जहाजमा 276 जना मानिस थियाँ । 38 जब उनीहरूले पर्याप्त खाना खाए, त्यसपछि तिनीहरूले गहुँलाई समुद्रमा पर्याँकर जहाजलाई हल्कुका बनाए । 39 जब उज्जालो भयो, तिनीहरूले जमिनलाई चिन्न सक्नेन्, तर तिनीहरूले समुद्रबाट बलौटे किनारा भएको खानी देखे, अनि तिनीहरूले जहाजलाई त्यहाँ लैजान सक्छन् कि सकैनन् भनी छलफल गरे । 40 त्यसैले तिनीहरूले लंगरहरू काटेर र समुद्रमा नै छोडिए । त्यही समयमा तिनीहरूले जहाजमा भएका पतवारको डोरीहरू खोलि दिए अनि बतासतिर जहाजका पालहरू फकराए, र त्यसपछि तिनीहरू सम्प्रद किनारातिर अगि बढे । 41 तर तिनीहरू दुईओटा पानीको प्रवाह मिलेको ठाउँमा पुगे अनि जहाज जमिनमा भासियो । जहाजको अगाडिको भाग त्यहाँ अङ्कियो र जहाज हलचल गर्न सकेन् । तर प्रचण्ड बतासको कारणले जहाजको पछाडिको भाग भाँचिन सुरु भयो । 42 कैदीहरू पौडेर नाभागून भनेर सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई मार्न योजना गरे । 43 तर सिपाहीको कप्तानले पावललाई बचाउने चाहाना गरे, त्यसकारण उनले तिनीहरूको योजनालाई रोके, र जसलाई पौढी खेलन आउँछ तिनीहरूले पहिले जहाजबाट हाम फालेर उत्त्रून् र जमिनमा जाऊन् भने अदेश दिए । 44 त्यसपछि उनले बाँकी मानिसहरू जाऊन् भने कोही काठका तखाहरूमा र केही जहाजका अन्य सामानहरूमा छढेर जाऊन् भने । यसरी हामी सबै जना जमिनमा सुरक्षित आइपुर्यो ।

28 हामीलाई सुरक्षित तरिकाले ल्याइएको टापुको नाम माल्टा रहेछ भने

कुरा हामीले जान्याँ । 2 ती स्थानीय मानिसहरूले सामान्य खालको दया मात्र देखाएनन्, निस्तर र पानी परेर जाडो भएको हुनाले तिनीहरूले आगो बालेर हामी सबै जनालाई स्वागत पनि गरे । 3 तर जब पावलले एक बिटा दाउरा जम्मा गरे, र त्यसलाई आगोमा हाले, तापले गर्दा एउटा विशालु सर्प निस्केर उनको हातमा बेरियो । 4 जब त्यहाँको स्थानीय मानिसहरूले उनको हातमा त्यो प्राणी छुण्डीरहेको देखे, तब तिनीहरूले एक आपसमा यसो भने, “यो मानिस पक्का पनि हत्यारा हो, जो समुद्रबाट उकेको थियो, तापनि इन्साफले उसलाई जिउन दिएन । 5 तब उनले त्यो प्राणीलाई आगोमा झटकारी दिए र कुनै हानी भोगेनन् । 6 तिनीहरूले उनलाई हनहनी ज्वरो आउँछ होला भेरीहरेका थिए, वा तिनी अचानक मर्छन होला भने ठानेका थिए । तर तिनीहरूले उनलाई लामो समयसम्म हेरिसकेपछि, उनलाई कुनै पनि असामान्य कुरा नभएको देखे, र तिनीहरूले आफ्नो विचारलाई परिवर्तन गरेर उती त ईश्वर रहेछन् भने । 7 त्यसको नजिकैको स्थानमा, पब्लियस नाम गरेको त्यस टापुको मुख्य मानिसको जमिन थियो । उनले हामीलाई स्वागत गरे, र दयाका साथ हामीलाई तिन दिनसम्म बन्देवस्त गरिए । 8 पब्लियसका बुबा ज्वरो र आँक्ले गर्दा विरामी परेका थिए । जब पावल उनी भएको ठाउँमा गए, उनले प्रार्थना गरे, उती माथि हात राखे र उनलाई निको पारे । 9 यस्तो घटना भइसके पछि, त्यस टापुमा रहेका बिरामी मानिसहरू

पनि उनीकहाँ आए, र सबै निको पारिए । 10 ती मानिसहरूले थेरै सम्मानका साथ हाम्रो आदर गरे । जब हामीले जहाजको यात्राको लागि तयारी गरिरहेका थियाँ, तिनीहरूले हामीलाई खाँचो परेका सबै थोकहरू दिए । 11 तिन महिना पछि त्यस टापुमा हामीले अलेक्जेन्ड्रियोको जहाजमा यात्रा सुरु गर्याँ, जुन हिउँदमा यसै टापुमा थियो, र त्यसमा जुम्ल्याहा दाजुभाइको तसिवर थियो । 12 साइराक्युस शहरमा पुगिसकेपछि त्यहाँ हामी तीन दिन बस्याँ । 13 हामी त्यहाँबाट यात्रा गरेरे रेपीयमको शहरमा आइपुर्याँ । त्यसको एक दिनपछि दक्षिणी बतास चल्यो, र त्यसको दुर्द दिनपछि पटेओली भन्ने शहरमा आइपुर्याँ । 14 त्यहाँ हामीले केही भाइहरूलाई भेट्याँ, जसले हामीलाई सात दिनसम्म त्यहाँ रहनको लागि निमन्त्रणा दिए । यसरी हामी रोमा आइपुर्याँ । 15 हाम्रो बारेमा सुनेर त्यहाँ रहेका दाजुभाइहरू हामीलाई भेट्न अपियासको बजार र तिन भृत्यसम्म आए । जब पावलले ती दाजुभाइहरूलाई देखे, उनले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए र उत्साहित भए । 16 जब हामी रोमा प्रवेश गर्याँ, पावललाई एक जना सिपाहीको रेखदेखमा एक्टै बस्ने अनुमति दियो । 17 तब यसको तिन दिनपछि, पावलले यहुदीहरूको अगुवाहरूलाई एकसाथ बोलाए । जब तिनीहरूसँगसँगै आइपुर्ये उनले तिनीहरूलाई भने, “दाजुभाइ हो, यद्यपि मैले मानिसहरूको विरुद्धमा वा पितापुर्खिको रितिविवाजको विरुद्धमा कुनै पनि काम गरेको छैन, मलाई एक जना कैदीको रूपमा यस्तलेमबाट रोमीहरूको हातमा सुमिपएको छ । 18 तिनीहरूले मलाई प्रश्न गरिसकेपछि, तिनीहरूले मलाई स्वतन्त्र गर्न चाहे, किनकि ममा मृत्युदण्डको सजाय पाउनु पर्ने कुनै पनि कारण थिएन । 19 तर जब यहुदीहरूले तिनीहरूको चाहना विरुद्धमा बोले, तब कैसरकहाँ अपिल गर्न म बाध्य भाँ, तथापि यो मैले मेरो जातिको विरुद्धमा कुनै पनि दोष लगाइरहेको जस्तो थिएन । 20 तब मेरो अपिलको कारणले गर्दा मैले तपाईंहरूलाई भेट्न, र कुराकानी गर्न बोलाएको हुँ । इसाएल जे कुराको निमित दृढ छ, त्यसैको निमित म साइलाले बाँधिएको छु । 21 तब तिनीहरूले उनलाई भने, “हामीले न त तपाईंको बारेमा यहुदीबाट कुनै पत्र नै प्राप्त गर्याँ, न त कुनै भाइहरू आएर तपाईंको बारेमा कुनै नराम्रो प्रतिवेदन दिए वा कुनै नराम्रो कुरा गरे । 22 तर हामीले यस पथको बारेमा के विचार गर्नुहुँ भ भन्ने कुरा तपाईंबाट सुन चाहन्छौ, किनकि यसको विरुद्धमा बोलिन्छ भन्ने र हामीहरूले जन्दछाँ । 23 जब उनीहरूले उनको निमित एक दिन तोकिदिए, तब उनको बासस्थानमा थेरै मानिसहरू आए । उनले त्यस विषयलाई उनीहरूको सामु प्रस्तुत गरे, र परमेश्वरको राज्यको बारेमा गवाही दिए । उनले तिनीहरूलाई येशू ख्रीष्टको बारेमा मोशा र अगमवक्ताको पुस्तक दुवैबाट विहानदेखि बेलुकासम्म विश्वस्त पार्ने कोसिस गरे । 24 किंतु जना भनिएको कुरामा विश्वस्त भए भने कतिले विश्वास गरेन् । 25 जब तिनीहरू एक अर्कामा सहमत भएन् तब पावलले यो एउटा चबन बोलिसकेपछि तिनीहरू गए, “पवित्र आत्माले यशेया अगमवक्ताद्वारा तिप्रापितापुर्खाहरूसँग ठिके कुरा बोल्नुभयो । 26 उनले भने, “यी मानिसहरूकहाँ जा, र भन्, “सुन्न त तिनीहरू सुनेछो तर बुझ्दैनै, देखेर देख्दैछी तर सजग हुँदैनै । 27 किनकि यी मानिसहरूको हृदय सुस्त भएका छन् । तिनीहरूले मुश्किलसाथ सुनेका छन् । तिनीहरूले आँखा बन्द गरेका छन्, नत्रता तिनीहरूको आँखा सजग हुने थिए, र तिनीहरूका कानले सुन्ने थिए, र तिनीहरूका हृदयले बुझ्ने थिए, र फकर्ने थिए र म तिनीहरूलाई निको पार्ने थिए । 28 त्यसकारण, तिमीले जान्नुर्मै हुँल, कि परमेश्वरको मुकितलाई अन्यजातिहरूको निमित पठाईएको छ, र तिनीहरूले सुन्नेछन् । 29 (टिपोट: प्रेरित २८:१९- उत्तम प्राचिन पाउलिपिहरूले २९ पदलाई हहाएका छन्) जब उनले यी कुराहरू भनिसके, तब ती यहुदीहरू ठूलो वाद-विवाद गर्दै बिदा भए । 30 पावल आफ्नो भाडामा लिएको घरमा पुगा दुर्द वर्षसम्म बसे, र उनीकहाँ आउने सबैलाई स्वागत गरे । 31 उनले परमेश्वरको राज्यको प्रचार गरिरहेका थिए, र तुलो साहसका साथ प्रभु येशू ख्रीष्टको बारेमा शिक्षा दिइरहेका थिए । कसलै पनि उनलाई रोकेन ।

रोमी

1 प्रेरित हुनको निमित बोलाइएका र सुसमाचारको कामको निमित अलग गरिएका, येशु ख्रीष्टका दास पावल । 2 उहाँले आपना अगमवकाताहस्त्रारा पहिले नै पवित्र धर्मशास्त्रमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको सुसमाचार यही हो । 3 यो शरीरअनुसार दाऊदको वंशबाट जम्मनुभएका उहाँका पुत्रको बोरेमा हो । 4 मृतकहस्तरात पुनरुत्थान हुनुभएर उहाँलाई पवित्रताको आत्माद्वारा शक्तिशाली परमेश्वरका पुत्र हुन घोषणा गरिनुभएका उहाँ हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्ट हुनुह्न्छ । 5 उहाँको नाउँको खातिर सबै जातिमाझ विश्वासको आज्ञाकारिताको निमित हामीले उहाँद्वारा अनुग्रह र प्रेरितको सेवा पाएका छौं । 6 यी जातिहस्तमध्ये तिमीहरू पनि येशु ख्रीष्टका हुन बोलाइएका छौं । 7 यो पत्र रोमा भएका सबैका निमित हो, अर्थात् परमेश्वरका प्रियहरू यो पवित्र जाति हुन बोलाइएका छौं । हाम्रा परमेश्वर र प्रभु येशु ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूमा रहेस् । 8 पहिले, तिमीहरू सबैका निमित येशु ख्रीष्टद्वारा म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु, किनकि तिमीहरूको विश्वास सारा संसारभरि घोषणा गरिएको छ । 9 किनकि म तिमीहरूको नाउँ कक्तिको लिइरहन्नु भनी परमेश्वर मेरो साक्षी हुनुह्न्छ । उहाँको पुत्रको सुसमाचारमा म मेरो आत्माले (जोसका साथ) उहाँको सेवा गर्नु । 10 परमेश्वरको इच्छाद्वारा जसरी भए पनि म तिमीहरूकहाँ आउन सफल हुन सकूँ भनी म सबै गर्ने प्रार्थनामा अनुरोध गर्नु । 11 म तिमीहरूलाई भेटेने इच्छा गर्नु, ताकि तिमीहरूलाई बलियो बनाउनको लागि म तिमीहरूलाई केही आत्मिक वरदानहरू दिन सकूँ । 12 अर्थात् तिमीहरू र मेरो एक-अकिका विश्वासद्वारा म पारस्परिक रूपमा प्रोत्साहित हुने उत्कट इच्छा गर्नु । 13 मैले प्रायः तिमीहरूकहाँ आउने इच्छा गर्न भन्ने कुरामा तिमीहरू अनीभिज्ञ होइ भन्ने म चाहन्न, तर मराई अहिलेसम्म रोकिएको छ । मैले बाँकी कुराहस्त्रीहस्तका माझमा झाँ तिमीहरूका माझमा पनि केही फल पाउनको लागि यो चाहेको हुँ । 14 म यहूदीहरू र विदेशीहरू, बुद्धिमानहरू र मूर्खहरू दुवैप्रति त्रणी छु । 15 त्यसले, मेरो हकमा म तिमीहरू रोमा हुनेहरूलाई पनि सुसमाचार घोषणा गर्न तयार छु । 16 म सुसमाचारको निमित शर्माउँदैन, किनकि यो विश्वास गर्ने सबैको निमित परमेश्वरको मुकितको शक्ति हो, पहिलो यहूदी र त्यसपछि ग्रिकहरूका निमित । 17 किनकि यसैमा परमेश्वरको धार्मिकता विश्वासद्वारा विश्वासमा प्रकट गरिएको छ, जस्तो लेखिएको छ “धर्माहरू विश्वासद्वारा नै जिउनेछन् ।” 18 किनभने सबै भक्तिहीनता र मानिसहरूको अधार्मिकता विरुद्ध परमेश्वरको क्रोध सर्वावाट प्रकट भएको छ जसले भक्तिहीनताद्वारा सत्यतालाई रोकेको छ । 19 यो परमेश्वरबाट अज्ञात भएको कुरा तिमीहरूलाई दृश्य भएको हुनाले हो । किनभने परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रकाश दिनुभएको छ । 20 किनकि संसारको उत्पत्तिदेखि उहाँका अदृश्य पक्षहरू स्पष्ट रूपमा दृश्य भएका छन् । ती सृजिएका थोकहस्तद्वारा बुझिएका छन् । यी पक्षहरू उहाँको अनन्त शक्ति र ईश्वरीय स्वभावहरू हुन् । परिणामस्वरूप, यी मानिसहरूलाई कुनै बहाना छैन । (aidios g126) 21 यो तिमीहरूले परमेश्वरलाई प्रियेतर पनि तिमीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा नदिएकाको गर्दा भएको हो । बरू, तिमीहरू आ-आपै प्रियाचारमा मूर्ख भए, र तिमीहरूका अचेत हृदयमरु अँथ्यारो बनाइए । 22 तिमीहरूले बुद्धिमान भएको दाबी गरे, तापनि तिमीहरू मूर्ख नै भए । 23 तिमीहरूले अविनाशी परमेश्वरको महिमालाई नाश हुने मानिस, चराचुरुहरू, चार खुट्टै जनावरहरू र घस्तने जन्मुहरूको प्रतिमासंग सारे । 24 त्यसकारण, परमेश्वरले तिमीहरूलाई अशुद्धताको निमित अर्थात् तिमीहरूका बिचमा नै तिमीहरूका शरीरको अनादर होस् भनी तिमीहरूका हृदयका कामबासनामा नै छाडिदिनुभयो । 25 परमेश्वरको सत्यतालाई शुद्धसंग साट्टो र सदासर्वदा प्रशंसा गरिनुपर्ने सृष्टिकर्तालाई आराधना गर्नुको सट्टा सृष्टि गरिएका थोकहरूको सेवा गर्ने तिमीहरू नै हुन् । आमेन ।

(aiōn g165) 26 यसैले, परमेश्वरले तिमीहरूलाई लाजमर्दो अभिलाषाहरूमा छाडिदिनुभयो, किनकि तिमीहरूका स्त्रीहरूले प्राकृतिक स्वभावलाई प्रकृति विरुद्धको अस्वाभाविक कार्यहरूसँग सारे । 27 त्यसै गरी, पुरुषहरूले पनि स्त्रीहरूसँगको स्वाभाविक कार्यलाई छोडे, र एक-अकार्प्रतिको कामुकताले जले । पुरुषहरूसँग अशलील कार्य गर्ने र तिमीहरूका भ्रष्टात्मानुसारको दण्ड पाउने पुरुषहरू यिनीहरू नै थिए । 28 तिमीहरूको सजगतामा पनि तिमीहरूले परमेश्वर हुनुभएकोमा सहमत नभएका हुनाले उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूका अनुवित कुरा गर्नलाई भ्रष्ट मनमा छोडिदिनुभयो । 29 तिमीहरू अथार्मिकता, दुष्टता, लालच, र द्वेषले भरिएका छन् । तिमीहरू ईर्ष्या, हत्या, कलह, छल र दुष्ट विचारले पूर्ण छन् । 30 तिमीहरू कुराउटे, निन्दा गर्ने, र परमेश्वरलाई धृणा गर्नेहरू हुन् । तिमीहरू हिस्क, घमण्डी र अहडकारी छन् । तिमीहरू दुष्ट थोकहरूका आविष्कारकहरू हुन् र आपना आमाबुवाप्रति अनाज्ञाकारी भएका छन् । 31 तिमीहरूमा समझ छैन, तिमीहरू अविश्वासयोग्य, स्वाभाविक प्रेमविनाका, र कृपाप्रहित छन् । 32 यसो गर्नेहरूमा मृत्युका भागीदार हुन्छन् भन्ने परमेश्वरको नियमलाई तिमीहरू जान्दछन् । तर तिमीहरू यी थोकहरू गर्ने मात्र होइनन्, तिमीहरू यसो गर्नेहरूसँग सहमत पनि हुन्छन् ।

2 यसकारण, तिमीहरूलाई कुनै बहाना छैन । ए मानिस, तिमी जसले न्याय गर्दौ र तिमी अर्कालाई जेको निमित दोष लगाउँछौ तिमी आँफे पनि त्यसैमा दोषी ठाराइन्छौ । किनकि तिमी न्याय गर्नेले पनि त्यही कुराहरू गर्दौ । 2 तर यसता कुराहरू गर्नेहरूमाथि परमेश्वरको न्याय हुँदा सत्यताअनुसार हुन्छ भन्नी हामी जान्दछौ । 3 तर ए मानिस, यसलाई विचार गर कि तिमी आँफैले पनि त्यही गर्दौ यद्यपि तिमीले यी कुराहरू गर्नेहरूको न्याय गर्दौ । के तिमी परमेश्वरको इन्सापबाट उक्नेहोर्दौ? 4 अथवा के तिमी उहाँको कृपाको प्रश्नस्ता, उहाँको दण्डको ढिलाइ र उहाँको धेरैलाई तुच्छ ठन्छौ? के उहाँको भलाइ तिमीहरूलाई पश्चात्तापमा ढोयाउनलाई हो भन्ने तिमीहरू जान्दैनै? 5 तर तिमीहरूको कठोर र अपश्चात्तापी हृदयको कारण तिमीहरूले क्रोधको दिन अर्थात् परमेश्वरको धार्मिक न्याय प्रकट हुने दिनको निमित क्रोध थुपारिरहेका छौ । 6 परमेश्वरले हरेकलाई त्यसको आपनाको कर्महरूको नापअनुसार दिनुहेछेः 7 अटुट रूपमा सुकर्म गर्दै प्रशंसा, इज्जत र अमरत्वको खोजी गर्नेलाई उहाँले अनन्त जीवन दिनुहेछेः । (aiōnios g166) 8 तर आपनै मात्र भलाइ खोजे, सत्यताको अवज्ञा गर्ने तर अधार्मिकताप्रति आज्ञाकारी हुनेहरूमाथि क्रोध र भयद्वाकर रिस आइपर्नेछ । 9 परमेश्वरले दुष्ट कार्य गर्ने हरेक मानव प्राणमाथि सङ्कट र दुःख ल्याउनुहेल, पहिले यहूदीमाथि अनि ग्रिकहरूमाथि । 10 तर असल काम गर्नेहरूमाथि प्रशंसा, इज्जत र शान्ति आउनेछ, पहिले यहूदी र त्यसपछि ग्रिकहरूमाथि । 11 किनकि परमेश्वरले पक्षपात गर्नुहन्न । 12 किनकि जतिले व्यवस्थाविना पाप गरेका छन्, तिमीहरू व्यवस्थाविना नै नैष्ट हुनेछन् र जतिले व्यवस्थाप्रति पाप गरेका छन्, तिमीहरू व्यवस्थाद्वारा नै न्याय गरिनेछन् । 13 किनकि परमेश्वरको सामु धर्मी ठहरिनेहरू व्यवस्था सुनेहरू होइनन्, तर व्यवस्था पालन गर्नेहरू नै धर्मी ठहरिनेहरू । 14 किनकि गैरयहूदीहरू जससँग व्यवस्था छैन, तिमीहरूले स्वभावद्वारा नै व्यवस्थाका कुराहरू गर्नेलाई । 15 यसैद्वारा व्यवस्थाले चाहेका कुराहरू तिमीहरूका हृदयमा लेखिएका छन् भन्ने देखाउँछ । तिमीहरूको विवेकले पनि तिमीहरूलाई गवाही दिन्छ र तिमीहरूका आपै विचारले कि तिमीहरू आँफैलाई दोष दिन्छ कि प्रतिरक्षा गर्छ । 16 अनि परमेश्वरप्रति पनि यही कुरो लाग्नु हुन्छ । त्यो मेरो सुसमाचारअनुसार येशु ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरले सबै मानिसहरूको गोप्य कुराहरूको इन्साफ गर्नुहुने दिन हुनेछ । 17 मार्गाँ, व्यवस्थामाथि भर परर तिमी आँफैलाई यहूदी भन्नौ, परमेश्वरमा गर्वका साथ रमाउँछौ, 18 उहाँको इच्छा जान्दछौ र व्यवस्थाका

शिक्षा पाएर त्यसबाट फरक भएका कुराहरूको जाँच गर्दछौ । 19 मानौं, कि तिमी आफै अन्धाहरूका अगुवा हो, र अन्धकारमा हुनेहरूका निमित्त ज्योति हो, 20 मूर्खलाई सुधार गर्ने, शिशुहरूका शिक्षक हो, अनि तिमीसँग ज्ञान र सत्यताको स्वरूप व्यवस्थामा छ । 21 अनि तिमी जसले अरुलाई सिकाउँछौ, के तिमी आफैलाई चाहिँ सिकाउँनै? तिमी जसले चोरी नगर्नू भनी सिकाउँछौ, के तिमी नै चोरी गर्छौ? 22 तिमी जसले व्यभिचार नगर्नू भन्छौ, के तिमीले नै व्याभिचार गर्छौ? तिमी जसले मूर्खहरूलाई धृणा गर्छौ, के तिमी मनिदरहरू लुँछौ? 23 तिमी जो परमेश्वरको व्यवस्थामा गर्वका साथ रमाउँछौ, के तिमीले व्यवस्था उल्लङ्घन गरेर परमेश्वरको अपमान गर्छौ? 24 किनकि जसो लेखिएको छ, “तिमीहरूले गर्दा गैरयहूदीहरूका माझामा परमेश्वरको नाउँको अनादर भएको छ” । 25 यदि तिमीहरूले व्यवस्था पालन गर्छौ भने वास्तवमा खतनाले तिमीहरूलाई लाभ दिन्छ, तर यदि तिमीहरू व्यवस्था भडग गर्नेहरू हाँ भने, तिमीहरूको खतना बेखतना हुँच । 26 यदि बेखतने व्यक्तिले व्यवस्थाले माग गरेका कुराहरूलाई पालन गर्छ भने, के त्यसको बेखतना खतना नै ठानिनेछैन र? 27 यदि स्वाभाविक रूपले खतना नभएकाले व्यवस्था पुरा गर्छ भने के त्यसले तिमीलाई दोषी ठहराउँदैन र? तिमीहरूलाई लिखित धर्मशास्त्र र खतना भएको भए तापनि तिमीहरूले व्यवस्था उल्लङ्घन गर्ने भएकाले यसो भएको हो । 28 किनकि त्यो यहूदी होइन जो बाहिरी रूपले मात्र यहूदी हो; न त केवल बाहिरी शरीरको खतना नै खतना हो । 29 तर त्यही यहूदी हो जो भित्री रूपमा यहूदी हो र अक्षरमा होइन तर आत्माद्वारा हृदयको खतना नै खतना हो । यस्तो व्यक्तिको प्रशंसा मानिसबाट होइन, तर परमेश्वरबाट आउँछ ।

3 त्यसो भए यहूदीलाई के फाइदा छ त? अनि खतनाको के फाइदा छ त? 2 यो हरतरहले महान् छ । सर्वप्रथम त परमेश्वरको प्रकाश यहूदीलाई सुम्पिएको थियो । 3 किनकि कहीं यहूदीहरू विनाविश्वासका भए भन्दैमा के भयो त? के तिनीहरूको अविश्वासले परमेश्वरको विश्वासयोग्यतालाई अमान्य तुल्याउँछ र? 4 कहिल्यै यस्तो नहोस् । यसको सटौ, सबै मानिस झुटा ठहरिए परमेश्वर नै सत्य भेटाइनुभएको होस् । यस्तो लेखिएको छ, “तपाईँलाई आफ्ना वचनहरूमा धर्मी देखाइयोस्, अनि न्यायको दिनमा आउनुहुँदा तपाईँ विजय हुनसक्नुभएको होस् ।” 5 तर यदि हाम्रो अधार्मिकताले परमेश्वरको धर्मिकतालाई देखाउँछ भने हामी के भन्न सक्छौ? र? परमेश्वरले उहाँको क्रोध प्रकट गर्नुहुँदा उहाँ अर्थमा ठहरिनुहुँन, के अर्थमा ठहरिनुहुँछ त? म मानवीय तर्कअनुसार बोलिरहेको छु । 6 कहिल्यै यस्तो नहोस्! किनकि त्यसो भए त परमेश्वरले कसरी संसारको न्याय गर्नुहुँछ? 7 तर यदि मेरो झुट्टद्वारा परमेश्वरको सत्यताले उहाँको निमित्त प्रश्नस्त प्रशंसा प्रदान गर्छ भने मलाई अझा पनि किन पापीको रूपमा न्याय गरिन्छ त? 8 किन नभनौं, जसरी हामीलाई झुटो रूपमा आरोप लगाइन्छ, र केहीले पुष्टि गर्नुहुँ, कि हामी भन्दौं, “दुष्ट काम गर्तै, ताकि असल आओसै्” तिनीहरूमाथिको न्याय उचित छ । 9 त्यसो भए के त? के हामी आफैले आफ्नो सफाइ दिँदै छाँ? त्यसो नहोस्! किनकि यहूदीहरू र ग्रिकहरू सबै पापको अधीनमा थिए भनी हामीले पहिले नै दोष लालाइसकेका छाँ । 10 यस्तो लेखिएको छ, “धर्मी कोही छैन, एक जना पनि छैन । 11 बुझ्ने कोही पनि छैन । परमेश्वरलाई खोज्ने कोही पनि छैन । 12 तिनीहरू सबै तक्रेर गएका छन् । तिनीहरू सबै जना एकैसाथ अनुपयोगी भएका छन् । 13 असल गर्ने कोही पनि छैन, अहैं, एक जना पनि छैन । 13 तिनीहरूको धाँटी खुल्ला चिह्न हो । तिनीहरूका जिब्राले छल गरेका छन् । तिनीहरूका ओठहरूमा सर्पको विष छ । 14 तिनीहरूका मुख श्राप र तिक्तताले भरिएका छन् । 15 तिनीहरूका झुटा रात बगाउनमा ढूट छन् । 16 विनाश र कष्ट तिनीहरूका मार्हिहरूमा छन् । 17 यी मानिसहरूले शान्तिको मार्ग जानेका छैनन् । 18 तिनीहरूका आँखाको सामुन्ने परमेश्वरको डर छैन । 19 अब हामी जान्दैछौं,

कि व्यवस्थाले जे भन्दछ त्यो व्यवस्थाको अधीनमा बस्नेहरू कै लागि भन्छ । यो हरेक मुख बन्द होस् भन्नाका लागि हो, ताकि सारा संसार परमेश्वरप्रति जवापदेही हुन सक्नन् । 20 उहाँको ध्रिष्टमा व्यवस्थाका कामहरूद्वारा कुनै पनि मानिस धर्मी नठहरिने हुनाले यसो भएको हो । किनकि व्यवस्थाद्वारा नै पापको ज्ञान आउँ । 21 तर अब व्यवस्थाविना नै परमेश्वरको धर्मिकता प्रकट गरिएको छ । यसलाई व्यवस्था र अगमवक्ताहरूद्वारा साक्षी दिइएको छ, 22 अर्थात् यो विश्वास गर्न सबैका निमित्त येशू ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा आउने परमेश्वरको धार्मिकता हो । किनकि त्यहाँ कुनै भेदभाव छैन । 23 किनकि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्न चुकेका छन् । 24 ख्रीष्टमा भएको छुकाराद्वारा तिनीहरू सिँत्मा धर्मी ठहराइन्छन् । 25 किनकि परमेश्वरले येशू ख्रीष्टको सातमा विश्वासद्वारा प्रायश्चित्तको रूपमा उहाँलाई अर्पण गर्नुभयो । उहाँको धर्मांग रूपमा उहाँलाई ठहराउनुहुँ भन्ने देखाउन यसो भयो । 27 घमण्ड कहाँ गर्ने? यो त हटाइएको छ । केको आधारमा? कामहरूको आधारमा? होइन, तर विश्वासको आधारमा हो । 28 तब हामी निचोडमा आउँछौं, कि कुनै पनि व्यक्ति व्यवस्थाका कामहरूविना नै विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छ । 29 अर्थात् के परमेश्वर यहूदीहरूका मात्रै परमेश्वर हुनुहुँ त? के उहाँ गैरयहूदीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न र? हो, उहाँ गैरयहूदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुँ । 30 यदि वास्तवमै परमेश्वर एक हुनुहुँ भने उहाँले खतना भएकाहरूलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनुहुँ, र खतना नभएकाहरूलाई पनि विश्वासद्वारा नै धर्मी ठहराउनुहुँ । 31 के हामीले विश्वासद्वारा व्यवस्थालाई रुद गर्छौं त? कहिल्यै यस्तो नहोस्! बरु, हामीले व्यवस्थालाई कायम पो राख्नौं ।

4 तब हामी के भन्नै त? हाम्रा पुर्खा अब्राहामले शरीरअनुसार के पाए त?

2 यदि अब्राहाम कामद्वारा धर्मी ठहरिएका भए, उनले घमण्ड गर्ने कारण हुन्नयो, तर परमेश्वरको सामु त होइन । 3 किनकि धर्मशास्त्रले के भन्छ? “अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे, र यो उनको निमित्त धर्मिकता गनियो ।” 4 अब जसले काम गर्छ, त्यसको ज्यालाताई अनुग्रहको रूपमा गर्निएन, तर पाउनुपर्ने कुराको रूपमा गनिन्छ । 5 तर त्यसको निमित्त जसले काम गर्दैन, तर त्यसको सदा अर्थमालाई धर्मी ठहराउनुहोस्ना विश्वास गर्छ, त्यसको विश्वासलाई धर्मिकताको रूपमा गनिन्छ । 6 दाऊदले पनि कामविना नै परमेश्वरले धर्मिकता गान्नुभएको मानिसलाई आशिष् घोषणा गर्नेन् । 7 उनले भने, “ती धन्य हुन, जसका अर्थमहरू क्षमा भएका छन् र जसका पापहरू ढाकिएका छन् ।” 8 त्यो मानिस धन्यको हो, जसको विरुद्धमा परमेश्वरले पापको लेखा राख्नुहुन् । 9 तब के यो आशिष् केवल ती खतना भएकाहरूका लागि मात्रै भनिएको हो वा ती खतना नगरिएकाहरूका लागि पनि भनिएको हो? किनकि हामी भन्दौं, “अब्राहामको निमित्त विश्वास धर्मिकताको रूपमा गनियो ।” 10 त्यसो हो भने, यो कसरी गनियो त? अब्राहाम खतनामा हुँदा वा बेखतनामा हुँदा? यो खतनामा हुँदा भएको थिएन, तर बेखतनामा हुँदा भएको थियो । 11 अब्राहामले खतनाको चिन्ह पाए । यो विश्वासको धर्मिकताको छाप थियो, जुन उनी बेखतनाको हुँदा नै पाइसकेका थिए । यो चिन्हको परिणामचाहिँ तिनीहरू बेखतनामै भए तापनि उनी विश्वास गर्ने सबैका पिता भए । यसको मतलब यो हो, कि त्यो धर्मिकता तिनीहरूको निमित्त धर्मिकता गनिनेछ । 12 यसको अर्थ यो हो, कि अब्राहाम खतनाबाट आएकाहरूका निमित्त मात्र होइन, तर हाम्रा पिता अब्राहामको कदम पछाउनेहरूका निमित्त पनि पिता भए । र उनी बेखतनामा हुँदा नै उनीसँग विश्वास थियो । 13 किनकि अब्राहाम र उनका

सन्तानहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा अर्थात् तिनीहरू संसारको उत्तराधिकार हुने प्रतिज्ञा व्यवस्थाद्वारा दिइएको थिएन । बरु, यो विश्वासको धार्मिकताद्वारा थियो । 14 किनकि यदि ती व्यवस्थाकाहुरू उत्तराधिकारीहरू हुन् भने विश्वासीलाई त रितो बनाइयो र प्रतिज्ञालाई रद् गरियो । 15 किनकि व्यवस्थाले क्रोध ल्याउँछ, तर जहाँ व्यवस्था छैन त्यहाँ अनाजाकारिता हुँदैन । 16 यसैले, यो विश्वासद्वारा हुँच, ताकि त्यो अनुग्रहद्वारा हुन सकोस् । परिणामस्वरूप, प्रतिज्ञा सारा सन्तानहरूका निमित्त निश्चित छ । अनि यी सन्तानहरूले केवल व्यवस्था जान्नेहरूलाई मात्र होइन, तर ती अब्राहामको विश्वासबाट आएकाहरूलाई पनि समेट्छन् । किनकि उनी हामी सबैका पिता हुन् । 17 जस्तो लेखिएको छ, “मैले तिमीलाई धेरै जातिहरूका पिता बनाएको छु ।” अब्राहाम आफूले भरोसा गरेका परमेश्वरको उपस्थितिमा थिए, जसले मरेकालाई जीवन दिनुहुँच र अस्तित्वमा नभएका थोकहरूलाई अस्तित्वमा ल्याउन सक्नुहुँच । 18 यी सारा बाहिरी परिस्थितिहरूका बाबजुद पनि भविष्यको निमित्त अब्राहामले परमेश्वरमा दृढतासाथ भरोसा गरे । त्यसैले, उनी “तेरा सन्तानहरू यस्तै हुँचेन्” भनिए अनुसार धेरै जातिहरूका पिता बने । 19 उनी विश्वासमा कमजोर थिएनन् । अब्राहामले बुझे, कि उनको शरीर बालक जन्माउन समर्थ थिएन (किनकि उनी करिब एक सय वर्ष पुरोका थिए) । साराको कोख पनि बालक पैदा गर्न समर्थ थिएन भन्ने पनि उनले स्वीकार गरे । 20 तर परमेश्वरको प्रतिज्ञाका कारण, अब्राहाम अविश्वासमा रोकिएनन् । बरु, उनलाई विश्वासमा बलियो बनाइयो र उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे । 21 परमेश्वरले जे कुरा प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, त्यो उहाँ पुरा गर्न सक्षम पनि हुँतुहुँन्यो भनी उनी पूर्ण रूपमा विश्वस्त थिए । 22 त्यसकारण, यो उनको निमित्त धार्मिकता गमियो । 23 अब यो केवल उनको भलाङ्को निमित्त गमिएको थिएन । 24 यो हाम्रो निमित्त पनि लेखिएको थियो, जसको निमित्त यो गमिनेछ, हामी जसले हाम्रा येशु प्रभुलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहोनेमा विश्वास गर्छौं । 25 यो उहाँ नै हुँतुहुँच जसलाई हाम्रा अपराधका लागि सुमिपाएको थियो, र हामीलाई धर्मी ठहराउन जीवित पारिएको थियो ।

5 हामी विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने हुनाले हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टद्वारा हामी परमेश्वरसँग शान्तिमा छौं । 2 हामीले उहाँप्रतिको विश्वासद्वारा यो अनुग्रहमा प्रवेश पाएका छौं जसमा हामी खडा छौं । हामी परमेश्वरले हामीलाई भविष्यको निमित्त दिनुहुने दृढाता अर्थात् हामी परमेश्वरको महिमामा सहभागी हुनेछौं भने दृढातामा रसाउँछौं । 3 यति मात्र होइन, तर हामी हाम्रो कट्टमा पनि रसाउँछौं । हामी जान्दछौं, कि कष्टले सहनशीलता उत्पन्न गराउँछ । 4 सहनशीलताले सहमति उत्पन्न गराउँछ । 5 यो भरोसाले निराश पार्दैन, किनभने हामीलाई दिइएको पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याइएको छ । 6 किनकि हामी कमजोर हुँदा नै ख्रीष्ट अर्थमीको निमित्त ठिक समयमा मर्नुभयो । 7 एक जना धर्मी मानिसको लागि मुसिकलेले कोही मर्ने । अर्थात् एक जना असल मानिसको लागि सायद कोहीले मर्ने साहस गर्थ्यो । 8 तर परमेश्वरले हामीप्रति उहाँको आफ्नो प्रेम प्रमाणित गर्नुहुँच, किनकि हामी पापी हुँदै ख्रीष्ट हाम्रा निमित्त मर्नुभयो । 9 अहिले हामी उहाँको सगतद्वारा अझ धेरै धर्मी ठहराइएका छौं, अनि हामी उहाँको क्रोधबाट बचाइनेछौं । 10 हामी शत्रु हुँदा नै हामीलाई उहाँको पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग मिलाप गराइयो, मिलाप भाएपछि उहाँको जीवनद्वारा हामी अझ धेरै बचाइनेछौं । 11 यति मात्र होइन, तर हामी हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरमा रसाउँछौं, जसद्वारा हामीले यो मिलाप प्राप्त गरेका छौं । 12 यसकारण, एक जना मानिसद्वारा संसारमा पाप प्रवेश गयो, यसरी पापद्वारा मृत्यु प्रवेश गयो । अनि मृत्यु सबै मानिसमा फैलियो, किनभने सबैले पाप गरे । 13 किनकि व्यवस्था नहुँदा पनि संसारमा पाप थियो, तर व्यवस्था नहुँदा पापको निमित्त कूने लेखा हुँदैन । 14 तथापि, मृत्युले आदमदेखि मोशासम्म र आदमले झौँ अनाजाकारिताको पाप

नगर्नेमाथि पनि राज्य गयो जो आउनु पर्थ्यो त्यसको प्रतिरूप थियो । 15 तरै पनि यो सिर्तैको वरदान अर्थमै जस्तो होइन । एक जनाको अर्थमर्ले धेरै जना मरे, परमेश्वरको अनुग्रहले अझ धेरै गन्यो र एक जना मानिस अर्थात् येशु ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा आउने वरदान धेरैका निमित्त प्रशस्त होस् । 16 किनकि वरदान एक जनाले पाप गरेको परिणामजस्तो होइन । एकातिर, एक जना मानिसको अपराधाले दण्डको न्याय आयो । अर्कोतिर, सिर्तैको वरदान धेरै अपराधपछि धर्मिकरणको परिणाममा आयो । 17 एक जनाको अपराधद्वारा अर्थात् एक जनाद्वारा मृत्युले राज्य गन्यो, अनुग्रह र धार्मिकताको वरदानको प्रशस्तता प्राप्त गर्नेले एक जना अर्थात् येशु ख्रीष्टको जीवनद्वारा अझ धेरै राज्य गर्नेछ । 18 यसरी एउटा अपराधद्वारा सबै मानिसमा दण्डको भागीदार हुन आए र एउटा धार्मिकताको कामद्वारा सबै मानिसको निमित्त धर्मीकरण आयो । 19 जसरी एक जना मानिसको अनाजाकारिताद्वारा धेरै जनालाई धर्मी बनाइयो, त्यसरी नै एक जनाको आजाकारिताद्वारा धेरै जनालाई धर्मी बनाइनेछ । 20 तर व्यवस्था आयो ताकि अपराध बढोस् । तर जहाँ पाप बढ्यो, त्यहाँ अनुग्रह पनि झान् बढ्यो । 21 ताकि जसरी पापले मृत्युद्वारा राज्य गरेस्, त्यसरी पापले मृत्यु येशु ख्रीष्टद्वारा अनन्त जीवनको निमित्त धार्मिकताद्वारा राज्य गरेस् । (aiōnios g.16)

6 हामी अब के भनाँ त? के अनुग्रह प्रशस्त होस् भनेर हामीले पाप गरिरहने त? 2 यस्तो कोहिल्यै नहोस् । हामी जो पापप्रति मर्याँ हामी यसमा कसरी जिउने? 3 के जितिलाई ख्रीष्ट येशुमा बप्तिस्मा दिइएका छन् उनीहरूलाई उहाँको मृत्युमा बप्तिस्मा दिइएका छन् भन्ने तिमीहरू जान्दैनै? 4 हामी बप्तिस्माद्वारा मृत्युमा उहाँसँगै गाडियाँ । ताकि जसरी ख्रीष्ट पिताको महिमाद्वारा मृतकहरूबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी नै हामी जीवनको नवीनतामा हिँडन सक्छौं । 5 किनकि यदि हामी उहाँको मृत्युको स्वरूपमा एक भएका छौं भने हामी उहाँको पुनरुत्थानमा पनि एक हुँदैछौं । 6 हामी जन्दछौं, कि हाम्रो पुरानो मनुष्यत्वलाई उहाँसँगै कुसमा टाँगिएको थियो, ताकि पापको शरीरलाई नाश गर्न सकियोस्; ताकि हामी पापको दास बन नपरोस् । 7 जो मरेको छ, पापको सम्बन्धमा त्यसलाई धर्मी घोषित गरिन्छ । 8 तर यदि हामी ख्रीष्टसँग मरेका छौं भने, हामी विश्वास गर्छौं, कि हामी पनि उहाँसँगै जिउनेछौं । 9 हामी जान्दछौं, कि ख्रीष्ट मृतकबाट जीवित पारिनुभएको छ र अब उहाँ मृत हुँतुहुन् । अब मृत्युले उहाँमाथि राज्य गर्दैन । 10 मृत्युको विषयमा उहाँ पापको लागि मर्नुभयो, उहाँ एक पल्ट हामी सबैका लागि मर्नुभयो । तथापि जुन जीवन उहाँ जिउनुहुँच, त्यो उहाँले परमेश्वरको निमित्त जिउनुहुँच । 11 त्यसै गरी, तिमीहरूले पनि पापको निमित्त मरेको, तर ख्रीष्ट येशुमा परमेश्वरमा जीवित ठानुपर्छ । 12 त्यसकारण, तिमीहरूले उत्पन्न राज्य गर्न नदेओ, ताकि तिमीहरूले त्यसको अभिलाषालाई मान्न परेस् । 13 आफ्नो शरीरका अङ्गहरूलाई अर्थात्किताका साधनहरूको रूपमा प्रयोग गर्न नदेओ । तर आफैलाई परमेश्वरको निमित्त अहिले जिइहेको मृतकको रूपमा देओ । अनि आफ्नो शरीरका अङ्गहरूलाई परमेश्वरको लागि धार्मिक साधनको रूपमा प्रयोग गर्नलाई देओ । 14 पापलाई आफूमाथि राज्य गर्न नदेओ । किनकि तिमीहरू व्यवस्थामा छैनौ, तर अनुग्रहमा छौं भनेर हामी पाप गर्न त? कहिल्यै यस्तो नहोस् । 16 के तिमीहरू जान्दैनै, जसको निमित्त तिमीहरूले आँफैलाई नोकरको रूपमा दिन्छौ त्यसप्रति तिमीहरू आजाकारी हुँपुर्छ अर्थात् त्यसको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ? यो सत्य हो, कि या तिमीहरू मृत्युमा पुऱ्याउने पापको नोकरहरू हो या धार्मिकतामा पुऱ्याउने आजाकारिताका सेवकहरू हो । 17 तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्! तिमीहरू पापका नोकरहरू थियो, तर तिमीहरूले आफूलाई दिइएको शिक्षाको ढाँचालाई आफ्नो हृदयदिखि नै पालन गर्यौ । 18 तिमीहरूलाई पापाबाट छुटकारा दिइएको छ र तिमीहरूलाई धार्मिकताको

सेवक बनाइएको छ । 19 म तिमीहरूको शरीरको कमजोरीको कारणले बोल्ने मानिसझौं बोल्छु । किनकि जसरी तिमीहरूले आफ्नो शरीरका अड्गाहरू अशुद्धता र दुष्टका नोकरहरूको रूपमा दियो; त्यसरी नै अब शुद्धिकरणको निम्नि आफ्ना शरीरका अड्गाहरूलाई धार्मिकताको सेवकको रूपमा देखो । 20 किनकि तिमीहरू पापका दासहरू हुँदा, तिमीहरू धार्मिकताबाट स्वतन्त्र थियो । 21 त्यति बेला अहिले तिमीहरू लज्जित हुनुपर्ने थोकहरूका कस्ताकस्ता फलहरू तिमीहरूसित थिए? किनकि ती कुराहरूको परिणाम मृत्यु हो । 22 तर अब तिमीहरूलाई पापबाट मुक्त गराइएको छ, अनि परमेश्वरको दास बनाइएको छ र तिमीहरूसित शुद्धिकरणको फल छ । (aiōnios g166)

23 किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको सित्तैंको वरदान्नाहाँ हाप्रा प्रभु येशु ख्रीष्टमा अनन्त जीवन हो । (aiōnios g166)

7 भाइ हो, के तिमीहरूलाई थाहा छैन (किनकि म व्यवस्था जान्नहरूसित बोल्दै छु), कि व्यवस्थाले मानिस जीवित रह्दासम्म मात्र नियन्त्रण गर्दै? 2 किनकि एक विवाहित स्त्री आफ्नो पति जीवित रह्दासम्म व्यवस्थाद्वारा बाँधेको हुँचे, तर यदि उसको पति मर्यो भने ऊ त्यो विवाहको व्यवस्थाबाट मुक्त हुँचे । 3 त्यसै, उसको पति जीवित हुँदा ऊ अर्को पुरुषसँग बसी भने, उसलाई व्यभिचारिणी स्त्री भनिनेछ । तर उसको पति मर्यो भने, ऊ त्यस व्यवस्थाबाट मुक्त हुँचे, अनि अर्को पुरुषसँग बसी भने पनि ऊ व्यभिचारिणी हुँदिन । 4 त्यसैले, मेरा भाइहरू हो, तिमीहरू पनि ख्रीष्टको शरीरद्वारा व्यवस्थाको निम्नि मेरका थियो । हामीले परमेश्वरको निम्नि फल फलाउन सकाँ भनेर तिमीहरू अर्कैसँग अर्थात् मृतकहरूबाट जीवित पारिनुभएकासँग एक हुन सक्यो । 5 किनकि जब हामी शरीरमा थियाँ, व्यवस्थाद्वारा मृत्युको निम्नि फल फलाउन हाप्रा अड्गाहरूमा पापमय स्वभावहरू सक्रिय गराइ । 6 तर अब हामी व्यवस्थाबाट स्वतन्त्र पारिएका छाँ । हामीलाई जुन कुराले बाँधेको थियो, त्यसको निम्नि हामी मेरका छाँ । हामीले पुरानो विधानमा होइन, तर पवित्र आत्माको नयाँनपना सेवा गर्न सकाँ भनेर यसो भएको हो । 7 त्यसो भए, हामी के भनाँ त? के व्यवस्था आर्को पाप हो? यस्तो कहिल्ये नहोस् । तथापि यदि व्यवस्था नभएको भए मैले कहिल्यै पाप जाने थिड्नँ । किनकि यदि व्यवस्थाले, “तैले लोभ नग़” नभनेसम्म मैले लोभ के हो भनी कहिल्यै जाने थिड्नँ । 8 तर पापले यी आजाद्वारा मौका पापो अनि ममा हर किसिमको अभिलाषा ल्यायो । किनकि व्यवस्थाविना पाप मेरेतुल्य हुँच । 9 एक समय म व्यवस्थाविना जीवित थिएँ, तर जब आज्ञा आयो, पापले पुनः जीवन पायो र म मरै । 10 जीवन ल्याउनुपर्ने आज्ञा मेरो निम्नि मृत्युमा परिणत हुन पुयो । 11 किनकि पापले यी आजाद्वारा मौका छोप्यो र मलाई छल गयो । नियमहरूद्वारा यसले मालई मायो । 12 त्यसैले, व्यवस्था पवित्र छ, अनि आज्ञा पवित्र, धार्मिक र असल छ । 13 त्यसैले, के जे असल छ त्यो मेरो निम्नि मृत्यु बन्यो? यस्तो कहिल्यै नहोस् । तर पापलाई पाप नै देखाउन सकियोस् भनी जे असल थियो त्यसद्वारा ममा मृत्यु ल्याइयो । आजाद्वारा यस्तो भयो, ताकि पाप अत्यधिक पापमय बन्न सकोस् । 14 हामी जन्दछाँ, कि व्यवस्था आमिक हो, तर म शरीरिक हुँ । म पापको दासत्वमा बैचिएको छु । 15 किनभने म जे गर्छु, त्यो म वास्तवमा बुझिन्दै । किनकि म जे गर्न चाहन्छु, त्यो म गरिन्दै, अनि म जेलाई धृणा गर्नु, म त्यही गर्छु । 16 तर म जे चाहाँदिन म त्यही गर्छु भने, व्यवस्था असल हो भनी म व्यवस्थासँग सहमत हुँच । 17 तर अब यो गर्ने म होइन, तर ममा रहने पाप हो । 18 किनकि म जान्दछु, कि ममा अर्थात् मेरो शरीरमा कुनै पनि असल थोक बास गर्दैन । किनकि ममा असल गर्ने इच्छा छ, तर म यो गर्न सकिन्दै । 19 किनकि मैले चाहेको असल थोक म गरिन्दै, तर म जुन खराब कुरो गर्न चाहान्नै, म त्यही गर्छु । 20 अब म जे गर्न चाहाँदिन त्यही गर्छु भने, यो गरिरहने म होइन, तर ममा बास गर्ने पाप हो । 21 तब मैले ममा असल गर्ने सिद्धान्त भेटाउँछु, तर ममा दुष्ट वास्तवमै उपस्थित

भएको पाउँछु । 22 किनकि म भित्री मनुष्यत्वसँगै परमेश्वरको व्यवस्थामा आनन्द मनाउँछु । 23 तर मैले मेरा अड्गाहरूमा फरक सिद्धान्त देख्छु । यसले मेरो मनको नयाँ सिद्धान्तसँग लाइछ । मेरा अड्गाहरूमा भएको सिद्धान्तद्वारा यसले मलाई पापको कैदी बनाउँछ । 24 म दुःखि मानिस हुँ । मलाई यो मृत्युको शरीरबाट कसले छुट्कारा देला? 25 तर हाप्रा प्रभु येशु ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् । त्यसैले, म आर्कैले मेरो मनले परमेश्वरको व्यवस्थाको सेवा गर्नु । तापनि शरीरले म पापको सिद्धान्तको सेवा गर्नु ।

8 त्यसकारण, अब ख्रीष्ट येशू मात्रकोहरूलाई दण्डको कुनै आज्ञा छैन

1 किनकि ख्रीष्ट येशू माजीवनको आत्माको सिद्धान्तले मलाई पाप र मृत्युको सिद्धान्तबाट स्वतन्त्र बनाएको छ । 3 जुन कुरा गर्न व्यवस्था असमर्थ थियो, सो परमेश्वरले गर्नुभयो, किनकि यो शरीरद्वारा कमजोर थियो । उहाँले आफ्ना पुत्रलाई पापमय शरीरको रूपमा पापको निम्नि बलिदान हुन पठाउन्पयो र उहाँले पापलाई शरीरमा दउड दिनुभयो । 4 हामीमा व्यवस्थाको मापदण्ड पुरा हुन सकोस् भनेर उहाँले यसो गर्नुभयो, ताकि हामी शरीरअनुसार होइन, तर आत्माअनुसार चल्न सकैन् । 5 जो शरीरअनुसार जिउँछन्, तिनीहरूले शरीरको कुरामा ध्यान दिन्छन्, तर जो आत्माअनुसार जिउँछन्, तिनीहरूले आत्माको कुरामा ध्यान दिन्छन् । 6 शरीरको मानसिकता मृत्यु हो, तर आत्माको मानसिकता जीवन र शान्ति हो । 7 शरीरको मानसिकता परमेश्वरप्रति शत्रुता हो, किनकि यो परमेश्वरको व्यवस्थाको अधीनमा छैन, न यो बस्न नै समर्थ हुँच । 8 जो शरीरमा छैन, उनीहरू परमेश्वरलाई खुसी तुल्याउन सक्षम छैनन् । 9 तापनि तिमीहरू शरीरमा छैनौ, तर आत्मामा छौ, यदि यो सत्य हो भने परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमा बास गर्नुहुँच । तर यदि कसैसँग ख्रीष्टका आत्मा हुनुहुन्न भने, त्यो उहाँको होइन । 10 यदि तिमीहरूमा ख्रीष्ट हुनुहुँच भने, पापको निम्नि शरीर मृत हुँच, तर धार्मिकताको निम्नि आत्मा जीवित हुँच । 11 येशुलाई मृतकहरूबाट जीवित पानुहुनेका आत्मा तिमीहरूमा बास गर्नुहुँच जसले ख्रीष्टलाई मृतकहरूबाट जीवित पानुप्यो भने, उहाँले नै तिमीहरूमा बास गर्नुहुने उहाँको आत्माद्वारा तिमीहरूको मरणशील शरीरलाई जीवन दिनुबोले । 12 त्यसकारण, भाइ हो, हामी ऋणी छौ, तर शरीरअनुसार जिउन शरीरप्रति ऋणी छैनौ । 13 तिमीहरू शरीरअनुसार जिउँछी भने, तिमीहरू मर्न लागेका छौ, तर तिमीहरूले आत्माद्वारा शरीरका कामहरूलाई मालो भने तिमीहरू जिउनेछौ । 14 किनकि जिति परमेश्वरका आत्माद्वारा डोन्याइएका छन्, तिनीहरू नै परमेश्वरका छोराछोरीहरू हुन् । 15 किनकि तिमीहरूले डर्को लागि दासत्वको आत्मा पाएका छैनौ । बरु, तिमीहरूले धर्मपुत्रको आत्मा पाएका छौ जसद्वारा हामी “अब्बा, पिता!” भनी पुकालौ । 16 हामी परमेश्वरका सन्तान हाँ भनी पवित्र आत्मा स्वयम्भले हाप्रो आत्मालाई गवाही दिनुहुँच । 17 यदि हामी सन्तानहाँ हाँ भने त हामी उत्तराधिकारीहरू पनि हाँ अर्थात् परमेश्वरका उत्तराधिकारीहरू हाँ । अनि हामी ख्रीष्टसँगै साझे-उत्तराधिकारीहरू हाँ । वास्तवमा हामीले उहाँसँगै कष्ट भोग्याँ भने, हामी पनि उहाँसँगै महिमित हुन सक्छाँ । 18 यो वर्तमान समयका कष्टहरू हामीलाई प्रकट गरिसे महिमासँग तुलना गर्न योग्यका छैनन् भने म ठान्छु । 19 किनकि सृष्टिको उत्कट आशा परमेश्वरका पुत्रहरूको प्रकटीकरणको प्रतीक्षामा छ । 20 किनकि सृष्टिलाई व्यर्थताको वशमा सुमिप्एको छ; यसको आपनै इच्छामा होइन, तर यसलाई वशमा राख्नुहुनेको इच्छामा । यो दुर निश्चयता हो, 21 कि सृष्टि स्वयम्भलाई विनाशको दासत्वबाट मुक्त गरिनेछ, र यसलाई परमेश्वरका सन्तानहरूको महिमाको स्वतन्त्रात्मा ल्याइनेछ । 22 हामी जन्दछाँ, कि सारा सृष्टि अहिले पनि एकसाथ क्रन्दन र प्रसव वेदनामा छ । 23 यति मात्र होइन, तर पवित्र आत्माको पहिलो फल भएका हामी आर्कै पनि हाप्रो धर्मपुत्र ग्रहणको प्रतीक्षा अर्थात् हाप्रो शरीरको उद्धारको प्रतीक्षामा हामी आर्कैभित्र क्रन्दनमा छैनौ । 24 किनकि हामीलाई यही

भरोसाद्वारा बचाइएको थियो । तर जे हुनेछ भनी हामी विश्वस्त छौं, त्यो अझ देखिएको छैन, किनकि आगाडि नै देखिएको कुराको निमित्त कसले दृढतासाथ प्रतीक्षा गर्छ र? 25 तर यदि हामी अझैसम्म नदेखिएका कुरामा विश्वस्त छौं भने, हामी यसको लागि धैर्यसाथ प्रतीक्षा गर्दछौं । 26 त्यसै गरी, पवित्र आत्माले पनि हाम्रो कमजोरीमा सहायता गर्नुहुन्छ । किनकि कसरी प्रार्थना गर्ने भनी हामी जान्दैनै, तर पवित्र आत्माले व्यक्त गर्न नसकिने क्रदन्मा हाम्रो निमित्त मध्यस्थता गर्नुहुन्छ । 27 जसले हृदयको खोजी गर्नुहुन्छ उहाले पवित्र आत्माको विचार जान्नुहुन्छ, किनकि उहाले परमेश्वरको इच्छाअनुसार विश्वासीहरूको तर्फबाट अन्तर्भविती गर्नुहुन्छ । 28 हामी जान्दछौं, कि परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरू र उहाँको उद्देश्यअनुसार बोलाइकाहरूका निमित्त उहाँले सबै थोकमा एकसाथ भलाइको निमित्त काम गर्नुहुन्छ अर्थात् (नोट: केही पुरानो संस्कृतरणमा यस्तो छ) सबै थोकले एकसाथ भलाइको निमित्त नै काम गर्नेन् । 29 किनकि जसलाई उहाँले पहिलेदेखि नै जान्नुहुन्थ्यो, धेरै भाइहरूमध्ये ज्येष्ठ होउन् भनी उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो पुत्रको स्वरूप समान हुन पहिले नै नियुक्ति गर्नुभयो । 30 जसलाई उहाँले पहिले नै नियुक्ति गर्नुभयो, तिनीहरूलाई उहाँले बोलाउनु पनि भयो । जसलाई उहाँले बोलाउनुभयो, तिनीहरूलाई धर्मी पनि ठायाउनुभयो । जसलाई उहाँले धर्मी ठायाउनुभयो, तिनीहरूलाई धर्मी पनि पार्नुभयो । 31 त्यसो भए, यी कुराहरूको विषयमा हामी के भनाँ त? यदि परमेश्वर नै हाम्रो पक्षमा हनुहुन्छ भने, हाम्रो विश्वदमा को हुच्छ र? 32 जसले आप्ना पुत्रलाई पनि बाँकी राख्नुभएन तर हामी सबैको तर्फबाट उहाँलाई सुमिप्तिनुभयो, कसरी उहाँले हामीलाई उहाँसँग सबै थोक पनि सिताँमा दिनुहुन्न र? 33 परमेश्वरका चुनिएकाहरूका विश्वदमा कसले दोष ल्याउने? धर्मी तुल्याउनुहुने त परमेश्वर नै हुनुहुन्छ । 34 दण्डको आज्ञा दिनुहुने को हुनुहुन्छ? हाम्रो निमित्त मर्मुहुने त ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ, अनि त्यस भन्दा बढी उहाँ जीवित भई उनु पनि भयो । उहाँले आदरको स्थानमा रहेर परमेश्वरसँग शासन गर्दै हुनुहुन्छ, र हाम्रो लागि मध्यस्थता गरिरहनुहुने उहाँ नै हुनुहुन्छ । 35 हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट कसले अलग गर्न सक्छै? सङ्कटिले, वा दुखले, वा साताटले, वा भोकले, वा नगनताले, वा खतराले, वा तरवारले? 36 जस्तो लेखिएको छ, “तपाईंको लाभको निमित्त हामी दिनभरि मारिन्छौं । हामीलाई मारिने भेडाहरूङ्गै ठानियो ।” 37 यी सबै कुरामा हामी हामीलाई प्रेम गर्नुहुनेद्वारा विजेताहरूभन्दा पनि बढी छौं । 38 किनकि म विश्वस्त भएको छु, कि मै न मृत्युले, न जीवनले, न स्वर्गदूतहरूले, न शासकहरूले, न वर्तमानका कुराहरूले, न आउने कुराहरूले, 39 न उचाइले, न गहिराइले, न सृष्टि गरिएको कुनै थोकले हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूमा भएको परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्छ ।

9 म येशू ख्रीष्टमा साँचो भन्दछु । म ढाँट्दिनै, र मेरो विवेकले पवित्र आत्मामा मसँगी साक्षी दिन्छ, 2 कि मेरो लागि मेरो हृदयमा असाध्य कष्ट र अटूट पीडा छ । 3 म इच्छा गर्न्छ, कि मेरा भाइहरू अर्थात् शरीरअनुसार आफ्नै जातिका खातिर म आँफाहिं श्रापित होऊँ र ख्रीष्टबाट अलग गरिँ । 4 तिनीहरू इसाएलीहरू हुन् । धर्मपुरु हुने अधिकार, महिमा, करारहरू, व्यवस्थाको उपहार, परमेश्वरको आराधना र प्रतिज्ञाहरू उत्तीर्णहरूके हुन् । 5 ख्रीष्टको शरीरअनुसार ख्रीष्ट आउनुभएका पुर्खाहरू तिनीहरूले हुन् । उहाँ नै सबैका परमेश्वर हुनुहुन्छ । सदासर्वदा उहाँको प्रश्नसां भइरहोस् । आमेन । (अंग 16) 6 तर यो परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू चुकेकोजस्तो होइन । किनकि इसाएलका सबै साँचो रूपमा इसाएलका होइन । 7 न त अब्राहामका सबै सन्तानहरू साँचो रूपमा उनका सन्तानहरू नै हुन् । तर, “इसाहकबाट नै तेरा सन्तानहरू भनिनेछन् ।” 8 अर्थात् शरीरबाट जन्मेका सन्तानहरू परमेश्वरका सन्तानहरू होइन । तर प्रतिज्ञाका सन्तानहरू नै सन्तानहरूका रूपमा गरिन्छन् । 9 किनकि प्रतिज्ञाको वचन यही हो, “म यही समयमा आउनेछु र सारालाई उत्ता छोरो दिइनेछ ।” 10 यति मात्र होइन, तर रिवेका

पनि एक जना व्यक्ति अर्थात् हाम्रा पिता इसाहकबाट गर्भवती भएपछि— 11 किनकि सन्तानहरू अझ जन्मेका थिएनन् र उनीहरूले कुनै असल वा खराब केही गेरेका थिएनन्, ताकि परमेश्वरको उद्देश्य कर्महरूका कारण होइन, तर बोलाउनुहुनेको कारणले चुनाउनुसार ठारियोस् भनेर 12 तिनलाई यसो भनियो, “जेठोले कान्छेको सेवा गर्नेछ ।” 13 जस्तो लेखिएको थियो, “मैले याकूबलाई प्रेम गरै, तर एसावलाई धृणा गरै ।” 14 त्यसो हो भने, हामी के भनाँ त? कि परमेश्वरसित अधार्मिकता छ त? कहिलै यस्तो नहोस । 15 किनकि उहाँ मोशालाई भन्नुहुन्छ, “जसमाथि म दया देखाउन चाहन्छु, त्यसमाथि म दया देखाउँछु, र जसमाथि म करुणा देखाउन चाहन्छु, त्यसमाथि म करुणा देखाउँछु ।” 16 त्यसैले, यो इच्छा गर्नेको कारणाले होइन, न त दौडेको कारणले नै हो, तर दया देखाउनुहुने परमेश्वरको कारणले नै हो । 17 किनकि धर्मशास्त्रले फारोलाई भन्छ, “यही उद्देश्यको निमित्त मैले ताँलाई खडा गरै, ताकि मैले ताँमा मेरो शक्ति प्रदर्शन गर्न सकूँ, र सारा पृथीवीमा मेरो नाउँ घोषणा गरियोस् ।” 18 त्यसैले, परमेश्वरले जसलाई इच्छा गर्नुहुन्छ त्यसलाई दया गर्नुहुन्छ र जसलाई इच्छा गर्नुहुन्छ त्यसलाई कठोर पनि बनाउनुहुन्छ । 19 तब तिमीहरूले मलाई भनेछौं, “उहाँले किन अझ पनि गलती नै भेटाउनुहुन्छ त?” 20 त्यसको विपरीत, हे मानिस, परमेश्वरको विरुद्धमा जावफहरू दिने तिमी को हौ? के आकार दिइएको थोकले आकार दिनेलाई यसो भन्छ, “तिमीले मलाई किन यस्तो बनाएको?” 21 के कुमालेसित उही माटोको डल्लोबाट विशेष प्रयोगको निमित्त प्रयोग गरिने भाँडो र दैनिक प्रयोगको निमित्त प्रयोग गरिने भाँडो बनाउने अधिकार हुँदैन? 22 परमेश्वरले नै उहाँको क्रोध प्रकट गर्न र विनाशको निमित्त तयार पारिएका भाँडाहरूलाई निकै धैर्यसाथ सहिरहने इच्छा गरिरहनुभएको छ भने के त? 23 यदि उहाँले पहिलेबाट नै महिमाको निमित्त तयार पार्नुभएको दयाका भाँडाहरूमध्ये उहाँको महिमा प्रकट गर्न यसो गर्नुभएको हो भने के त? 24 यदि उहाँले यो हाम्रो निमित्त अर्थात् यहूदीहरूबाट मात्र होइन, तर गैर्यहूदीहरूबाट बोलाउनुभएकाहरूका निमित्त यो गर्नुभएको हो भने के त? 25 जसरी उहाँ होशेको पुस्तकमा भन्नुहुन्छ, “जो मेरा मानिसहरू थिएनन् म तिनीहरूलाई मेरा मानिसहरू भन्नेछु, र जो प्रिय थिएनन् तिनलाई प्रिय भन्नेछु । 26 र त्यसो हुनेछ, कि जहाँ तिनीहरूलाई भनियो, तिमीहरू मेरा मानिसहरू होइनौ, त्यहाँ तिनीहरू “जीवित परमेश्वरका छोराहरू” भनिनेछन् ।” 27 यशैया इसाएलको विषयमा भन्नन्, “यदि इसाएलका सन्तानहरूको सङ्ख्या समुद्रका बालुवाजिति थिए भने बचाइएकाहरू बाँकी रहेकाहरू मात्र हुनेछन् । 28 किनभने प्रभुले आफ्नो वचन पृथ्वीमा चाँडै र पूर्ण रूपमा पुरा गर्नुहुनेछ, 29 अनि यशैयाले आगाडि नै भने, “यदि सेनाहरूका प्रभुले हाम्रा निमित्त सन्तानहरू छोड्नुभएको थिएन भने, हामी सदोम र गमोराजस्ता हुने थियाँ ।” 30 त्यसो भए, हामी के भनाँ त? गैरयहूदीहरू जसले धार्मिकतालाई पछाडाइहेका थिएनन्, तिनीहरूले धार्मिकता अर्थात् विश्वासद्वारा आउने धार्मिकता प्राप्त गरे । 31 तर इसाएलीहरू, जो व्यवस्थाको धार्मिकताको पछि लागे, तिनीहरू यसमा आइयोन् । 32 किन पाएनन् त? किनकि तिनीहरूले विश्वासद्वारा खोजेनन्, तर कर्मद्वारा खोजे । तिनीहरू ठेस लाग्ने ढुङ्गामा ठेस खाए, 33 जस्तो लेखिएको छ, “हेर, मैले सियोनमा एउटा ठेस लाग्ने ढुङ्गा र चोट लाग्ने चट्टान राख्दै छु । जसले यसमा विश्वास गर्छ त्यो लजिजत हुनेछैन ।”

10 भाइहरू हो, मेरो हृदयको इच्छा र परमेश्वरलाई मेरो बिन्नी तिनीहरूको लागि र तिनीहरूको उद्धारको निमित्त हो । 2 किनकि म तिनीहरूको विषयमा गवाही दिन्छु, कि तिनीहरूसँग परमेश्वरको निमित्त जोस छ, तर जान्नुसार छैन । 3 किनकि तिनीहरूले परमेश्वरको धार्मिकता जान्दैनन्, र तिनीहरूले आफ्नै धार्मिकता प्राप्ति समर्पित भएनन् । 4 विश्वास गर्ने सबैको निमित्त ख्रीष्ट नै धार्मिकताको विषयमा समाप्ति हुनुहुन्छ । 5 किनकि मोशा

व्यवस्थाबाट आउने धार्मिकताको विषयमा लेख्छन्, “व्यवस्थाको धार्मिकता पालन गर्ने मानिस, यो धार्मिकताद्वारा नै जिउनेछ ।” 6 तर विश्वासद्वारा आउने धार्मिकताले यसो भन्छ, “आफ्नो हृदयमा यसो नभन, ‘स्वर्गमा को उक्लने?’ (अर्थात् ख्याल्टलाई तल ल्याउन) । 7 र यसो नभन, ‘तल पातालसम्म को ओलने?’ (अर्थात् ख्याल्टलाई मरेकाहरूबाट ल्याउन), (Abyssos g12) 8 तर यसले के भल? “वचन तिमीहरूको नजिकै छ, तिमीहरूको मुख र हृदयमा नै छ ।” त्यो विश्वासको वचन हो, जुन हामी धोषणा गर्छौं । 9 यदि तिमीले तिम्रो मुखले येशूलाई प्रभु भनी स्वीकार गर्छौं र परमेश्वरले उहाँलाई मृतकहरूबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्छौं भने, तिमी बचाइनेछौं । 10 किनकि मानिसले धार्मिकताको निमित आफ्नो हृदयले विश्वास गर्छ, र उसले उद्धारको निमित आफ्नो मुखले स्वीकार गर्छ । 11 किनकि धर्मसास्त्रले भन्छ, “हरेक जसले उहाँमा विश्वास गर्छ, त्यो शर्ममा पारिनेछैन ।” 12 किनकि यहुदी र ग्रिहस्विच कूनै भिन्नता छैन । किनकि उही प्रभु नै सबैका प्रभु हुनुहुँच र उहाँलाई पुकाने सबैको लागि उहाँ प्रश्नस्त हुनुहुँच । 13 किनकि प्रभुको नाम पुकाने सबै बचाइनेछन् । 14 त्यसो हो भने, जसमाथि तिमीहरूले विश्वास गरेका छैनन् उहाँलाई कसरी पुकाने? र जसको विषयमा तिमीहरूले सुनेका छैनन् उहाँमाथि कसरी विश्वास गर्ने? र प्रचारकिना तिमीहरूले कसरी सुन्न सक्छन्? 15 र जबसम्म तिमीहरू पठाइदैनन् तिमीहरूले कसरी प्रचार गर्न्हन्? र जस्तो लेखिएको छ, “असल कुराहरूबाट खुसीको सन्देश प्रचार गर्नेहरूका पाउ कति राम्रा?” 16 तर तिमीहरू सबैले सुसामाचार सुनेनन् । किनकि यशेया भन्छन्, “हे प्रभु, हाम्रो सन्देश कसरो विश्वास गरेको छ?” 17 त्यसकारण, विश्वास सुनाइबाट आउँछ, र सुनाइ ख्याल्टको वचनद्वारा आउँछ । 18 तर म भन्छु, “के तिमीहरूले सुनेनन्?” हो, निश्चय नै । “तिमीहरूको आवाज सारा पृथ्वीभरि र तिमीहरूका शब्दहरू पृथ्वीको अन्त्यसम्म नै पुरोका छन् ।” 19 यसको अतिरिक्त, म भन्छु, “के इसाएलले जानेन?” पहिले मोशा भन्छन्, “म तिमीहरूलाई एउटा जाति नै नभएको समूहद्वारा डाही तुल्याउँछ । समझविनाको जातिद्वारा म तिमीहरूलाई क्रोधित तुल्याउँछु ।” 20 यशेया निकै साहीच्छन् र भन्छन्, “जसले मलाई खोजेनन्, तिमीहरूले मलाई भेटाए । जसले मलाई बिन्ती गरेनन्, म तिमीहरूकाहाँ देखा परें ।” 21 तर इसाएलालाई उहाँ भन्नुहुँच, “मैले मेरा हात दिनभरि अनाजाकारी र हही जातितिर फैलाएँ ।”

11 त्यसो भए म भन्छु, के परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई इन्कार गर्नुभयो त? किनकि म पनि अब्राहामका सन्तान, बेन्यामीन कुलका एक इसाएली हुँ । 2 परमेश्वरले अधिगाटे पहिचान गर्नुभएको आफ्नो जातिलाई इन्कार गर्नुभएन । एलियाको बारेमा धर्मशास्त्रले के भन्छ अर्थात् तिनले इसाएलको बारेमा परमेश्वरसँग कसरी बिन्नी गरे भन्ने कुरा के तिमीहरूलाई थाहा छैन? 3 “हे प्रभु, तिमीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारेका छन्, तिमीहरूले तपाईंका वेरीहरूलाई भत्काएका छन् ।” म मात्र छोडिएको छु, र तिमीहरूले मेरो पनि ज्यान लिन खोजी गरिरहेका छन् ।” 4 तर परमेश्वरको जावाफले तिनलाई के भन्छ? “बाल देवतासामु आफ्ना धुँडा नटेकेका सात हजार मानिसलाई मेरो निमित साँचर राखेको छु ।” 5 त्यसो भए, अनुग्रहको छोटको कारण वर्तमान समयमा पनि बाँकी रहेकाहरू छन् । 6 तर यो अनुग्रहद्वारा हो भने यो कामद्वारा होइन । नत्रता अनुग्रह अनुग्रह नै हुने थिएन । (नोट: केही पुरानो प्रतिलिपिमा यस्तो छ, तर यदि यो कर्महरूद्वारा हो भने यो अनुग्रह हुँदै होइन; नन्त्र कर्म हुँदै हुँदैन ।) 7 त्यसो भए के त? इसाएलले जे खोजिरहेको थियो, यसले पाएन, तर चुनिएकाहरूले त्यो पाए र बाँकी रहेकाहरूलाई चाहिँ कठोर बनाइयो । 8 जस्तो लेखिएको छ, “परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोधी आत्मा दिनुभएको छ, ताकि आजको दिनसम्म पनि तिमीहरूका आँखा छन् र पनि तिमीहरूसे देख्न नसकून् अनि कान छन् र पनि तिमीहरूले सुन्न नसकून् ।” 9 अनि

दाऊद भन्छन्, “तिमीहरूका भोजनको टेबल तिमीहरूका निमित पासो, जाल, बाधा र तिमीहरूका विरुद्धमा प्रतिशोध बनोस् । 10 तिमीहरूका आँखा अँथारो होस, ताकि तिमीहरूले नदेखन् । तिमीहरूका ढाढ सर्थै कुप्री होस् ।” 11 त्यसो भए म भन्छु, “के तिमीहरू पतन हुनका लागि ठक्कर खाएका हुन्?” त्यस्तो कहिले नहोस् । बरु, तिमीहरूका असफलताद्वारा तिमीहरूलाई डाही तुल्याउनको निमित गैरयहूदीहरूकहाँ मुक्ति आएको छ । 12 अब यदि तिमीहरूको असफलता संसारको निमित धन हो र यदि तिमीहरूको पूर्णता झानै कति तुलो हुन्छ होला? 13 अनि अहिले मै गैरयहूदीहरूसँग बोलिरहेको छु । जबसम्म म गैरयहूदीहरूको प्रेरित हुन्छु, म मेरा सेवा-कार्यमा गर्व गर्नु । 14 सायद मेरा आफ्नैहरूलाई म डाही तुल्याउनेछु । सायद हामीले तिमीहरूस्थे केहीलाई बचाइनेछौं । 15 किनकि यदि तिमीहरूको इन्कार संसारको मिलाप हो भने, तिमीहरूको स्वीकार मृतकहरूबाट जीवित पारिनुबाहेक के हुनेछ र? 16 यदि अगैटे फलहरूलाई बचाएर राखिन्छ भने हाँगाहरूलाई पनि त्यसै गरिन्छ । यदि जरालाई बचाएर राखिन्छ भने हाँगाहरूलाई पनि त्यसै गरिन्छ । 17 तर यदि तिमीले गर्व गर्छौं भने, जरालाई थाम्ने तिमी जडगाली जैतूनको हाँगालाई तिमीहरूसँग कलमी बाँधिएका थियो भने, र तिमीहरू जैतूनको उर्बर जरामा तिमीहरूसँग सहभागी भयो भने 18 हाँगाहरू भएकोमा घमण्ड नगर । तर यदि तिमीले गर्व गर्छौं भने, जरालाई थाम्ने तिमी होइनौ, तर जराला तिमीलाई थाम्छ । 19 तब तिमीले भन्नेछौं, “हाँगाहरू भाँचिएका थिए, ताकि ममा कलमी बाँधियोस ।” 20 त्यो सत्य हो । तिमीहरूको अविश्वासले तिमीहरू काटिए, तर तिमीहरू तिमीहरूको विश्वासले खडा छौ । आफैलाई अति उच्च नठान, तर भय मान । 21 किनकि परमेश्वरले प्राकृतिक हाँगाहरूलाई त छोडनुभएन भने, उहाँले तिमीहरूलाई पनि छोडनुहोनेछैन । 22 तब परमेश्वरको दियाका कामहरू र कठोरतालाई हुँहे । एकातिर, पतन भएका यहूदीहरूमाथि परमेश्वरको कठोरता आइप्यो । तर अकोर्तिर, यदि तिमीहरू उहाँको भलाइमा लागिरहियो भने तिमीहरूमाथि परमेश्वरको भलाइ आउँछ । नत्रता तिमीहरू पनि काटिनेछौं । 23 अनि त्यसीरा नै, यदि तिमीहरू आफ्ना अविश्वासमा लागिरहैनन् भने तिमीहरू पुऱ: कलमी बाँधिनेछन् । 24 यदि तिमीहरू स्वभावैले जडगाली जैतूनबाट काटियो र आफ्नो स्वभाव विपरीत असल जैतूनमा कलमी बाँधियौ भने, यी यहूदीहरू जो प्राकृतिक हाँगाहरू हुन्, यिनीहरू आफ्नै जैतूनको रुखमा काटि धेरै कलमी बाँधिनेछन्? 25 किनकि भाइहरू हो, तिमीहरू स्व रहस्यबारे अन्जान रहो भन्ने म चाहन्नै, ताकि तिमीहरू आफ्नै विचारमा बुद्धिमानी नहोइ । यो रहस्यचाहिँ गैरयहूदीहरू आउने काम पुरा नभएसम्म इसाएलमा अशिक रूपमा कठोर पार्ने काम भएको छ । 26 त्यसैले, सबै इसाएली बचाइनेछन् जस्तो लेखिएको छ, “सियोनबाट एक जना उदारकर्ता आउनुहोनेछ । उहाँले याकूबबाट सबै अर्थमहरू हटाइदिनुहोनेछ ।” 27 अनि तिमीहरूसँग मेरो करार यही हुनेछ, जब म तिमीहरूका पापहरू उठाई लानेछु ।” 28 एकातिर, सुसामाचारको सम्बन्धमा तिमीहरूका तर्फबाट तिमीहरू शत्रु हुन् । अकोर्तिर, परमेश्वरको चुनाउअनुसार पुर्खाहरूको खातिर तिमीहरू प्रियहरू हुन् । 29 किनकि परमेश्वरका वरदानहरू र बोलावाट अपरिवर्तनशील हुन्छन् । 30 किनकि तिमीहरू पहिला परमेश्वरप्रति अनाजाकारी थियो, तर तिमीहरूका अनाजाकारिताले अहिले तिमीहरूले दया प्राप्त गरेका छौं । 31 त्यसरी नै, अहिले यी यहूदीहरू अनाजाकारी भएका छन्, ताकि तिमीहरूलाई देखाइएको दयाद्वारा तिमीहरूले पनि दया प्राप्त गर्न सकून् । 32 किनकि परमेश्वरले सबैलाई अनाजाकारिताभित्र बन्द गर्नुभएको छ, ताकि उहाँले सबैलाई दया देखाउन सक्नुभएको होस् । 33 ओहो! परमेश्वरका बुद्धि र ज्ञान दुवै कति गहन! उहाँको न्यायहरू कति अगम्य र उहाँको मार्गहरू खोज्न नै नसकिने छन् । 34 “किनकि परमेश्वरको मनलाई कसले जानेको छ र? अथवा उहाँको सल्लाहकार को भएको छ र? 35 अथवा कसले परमेश्वरलाई पहिले कुनै

कुरा दिएको छ, ताकि त्यसलाई यो फर्काइयोस्?” 36 किनकि सबै थोक उहाँबाट, उहाँद्वारा र उहाँकै निमित्त हुन् । उहाँलाई नै सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन । (ai0n g165)

12 यसकारण, भाइहरू हो, परमेश्वरको कृपाद्वारा मतिमीहरूलाई बिन्नी गर्दछु, कि आ-आपना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरमा ग्रहणयोग्य जिउंदो बलिको रूपमा अर्पण गर । यो नै तिमीहरूको उचित सेवा हो । 2 यस संसारको ढाँचाअनुसार नचल, तर आपनो मनलाई नयाँ बनाई पूर्ण रूपमा परिवर्तित होओ । परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो भनी जान्न यसो गर । (ai0n g165) 3 किनभने मलाई दिइएको अनुग्रहअनुसार म यो कुरा भन्नु, कि तिमीहरूमध्ये कसैले पनि आफूलाई जस्तो ठानुपर्नेहो सोभन्दा बढी नठानोस् । बरु, परमेश्वरले हरेकलाई दिनुभएको विश्वासको नापमोजिम बुद्धिमानी ढूङ्गाले सोचुपर्छ । 4 किनभने हात्रो एउटा शरीरमा धेरै अङ्गहरू छन्, तर अङ्गहरूको काम एउटै हुँदैन । 5 त्यसरी नै, हामीहरू जो धेरै छाँ खीष्टमा एउटै शरीर हाँ, र हामी सबै एक-अकारका अङ्गहरू हाँ । 6 हामीलाई दिइएको अनुग्रहअनुसार हामीसँग फरक-फरक वरदानहरू छन् । यदि कसैको वरदान अगमवाणी हो भने, उसको विश्वासको परिमाणअनुसार गरोस् । 7 यदि कसैको वरदान सेवाको हो भने, त्यसले सेवा गरोस् । यदि कसैसँग सिकाउने वरदान छ भने, त्यसले सिकाओस् । 8 यदि कसैको वरदान उत्साह दिने हो भने, त्यसले उत्साह देओस् । यदि कसैको वरदान दिने छ भने, त्यसले उदारतासाथ गरोस् । यदि कसैको वरदान दया गर्ने हो भने, त्यसले होसियारीसाथ गरोस् । यदि कसैको वरदान दया गर्ने हो भने, त्यसले यो प्रसन्न भएर गरोस् । 9 प्रेम निष्कपट होस् । जे खराब छ, त्यसलाई धृणा गर; जे असल छ, त्यसमा लागिरहो । 10 दाजुभाइहरूस्थिरू हुने प्रैमको सम्बन्धमा चाहिँ एक-अकारप्रति स्नेही बन । आदर गर्ने सम्बन्धमा एक-अकारलाई आदर गर । 11 लगनशीलताको सम्बन्धमा नहिचुकिचाओ । आत्माको सम्बन्धमा उत्सुक होओ । प्रभुको सम्बन्धमा उहाँको सेवा गर । 12 तिमीहरूमा भएको भविष्यप्रतिको निश्चयताको बरेमा आनन्द मनाओ । दुःखमा धैर्य गर । निरन्तर प्रार्थना गर्दै रहो । 13 विश्वासीहरूको खाँचाहरूमा बाँड-चुँच गर । अतिथि सत्कारको निमित्त धेरै उपायहरूको खोजी गर । 14 तिमीहरूलाई सताउनेहरूलाई अशिष् देओ; श्राप नदेओ । 15 आनन्द गर्नेहरूसँग आनन्द मनाओ; रुनेहरूसँग रोओ । 16 एक अकारप्रति एउटै मनका होओ । अभिमानी तरिकाले नसोच, तर नग्नहरूलाई स्वीकार गर । आपनै विचारमा बुद्धिमान नहोओ । 17 खराबीको सट्टा खराबी नगर । सबै मानिसको नजरमा असल गर । 18 सम्भव भए, तपाईंको हकमा भएसम्म सबैसँग शान्तिमा बस । 19 प्रिय हो, आफैले बदला नलेओ, तर परमेश्वरको क्रोधमा छोडिएओ । किनकि लेखिएको छ, “बदला लिने काम मेरो हो; मैले बदला लिनेछु”, परमप्रभु भनुहुन्छ । 20 “तर तिप्रो शत्रु भोकाएको छ भने, उसलाई खान देउ । उतिखाएको छ भने, उसलाई पिउन देउ । किनकि तिमीले यसो गच्छो भने तिमीले उसको टाउकोमा आगोको भुङ्गो खन्याउनेछौ ।” 21 खराबीबाट पराजित नहोओ, तर खराबीलाई भलाइले जित ।

13 हरेक व्यक्ति उच्च अखियारको अधीनतामा रहोस्, किनभने परमेश्वरबाट आउने अधिकाराहेक अरू कुनै अधिकार नहैन । जुन अधिकारीहरू छन्, तिनीहरू परमेश्वरद्वारा नियुक्त गरिएका हुन् । 2 यसकारण, जसले उक्त अधिकारीहरूको प्रतिरोध गर्छ, त्यसले परमेश्वरको विरोध गर्दछ, जसले यसलाई विरोध गर्छ, तिनीहरूले आफैमाथि न्याय गर्नेछन् । 3 असल कामहरूका निमित्त होइन, तर दुष्ट कामहरूका निमित्त शासकहरूको डर मानिन्छ । के तिमी अधिकारीप्रति निर्भय हुने इच्छा गर्छौ? जे असल छ त्यही गर, र तिमीले तिनीहरूबाट प्रशंसापाउनेछौ । 4 किनकि भलाइको निमित्त तिनी तिप्रो लागि परमेश्वरका सेवक हुन् । तर यदि तिमीले खराबी गच्छो भने भयभीत होऊ; किनकि तिनले विनाकारण तरवार भिट्दैनन् । किनकि तिनी

परमेश्वरका एक सेवक हुन् अर्थात् खराबी गर्नेमाथि बदला लिने व्यक्ति हुन् । 5 यसकारण, क्रोधको कारणले मात्र होइन, तर विवेकको खातिर पनि तिमीले आज्ञा पालन गर्नुपर्छ । 6 तसर्थ, तिमी कर पनि तिर्छौ । अधिकारीहरू यैनै कुराहरूको निरन्तर रूपमा हेरेचाह गर्ने परमेश्वरका सेवकहरू हुन् । 7 तिर्नु पर्नेलाई तिर; कर तिर्नुपर्नेलाई कर र महसुल दिनुपर्नेलाई महसुल देउ; डर मान्युपर्नेलाई डर मान; जसको इज्जत गर्नुपर्नेहो, उसको इज्जत गर ।

8 एकले अकोलाई प्रेम गर्नुवाहक कसैको त्रणी नहोऊ । जसले आपनो छिमेकीलाई प्रेम गर्दछ, त्यसले व्यवस्था पालना गरेको हुन्छ । 9 किनकि, “तिमीले व्यभिचार नगर, तिमीले हत्या नगर, तिमीले नचार, तिमीले लालच नगर” र यदि अरू आज्ञाहरू पनि छन् भने यसलाई यही वाक्यमा सारांशमा ल्याउन सकिन्छ, “आपनो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर ।” 10 प्रेमले आपनो छिमेकीलाई हानि गर्दैन । त्यसकारण, प्रेममा नै व्यवस्था पुरा हुन्छ । 11 यसकारण, तिमीहरूले समय जान्दछौ, निन्दाबाट व्युङ्गने समय अघि नै भइसकेको छ । किनकि हामीले पहिले विश्वास गरेको भन्दा अहिले हाम्रो मुक्तिअद्वारा नजिक छ । 12 रात बितिसकेको छ र दिन नजिकै आइपुरेको छ । त्यसकारण, अन्धकारका कामहरू त्यागौं, र ज्योतिका हातहतियार धारण गर्तौ । 13 उद्घट उत्सवहरू वा मतवालीपनमा होइन, दिनमा जस्तै उचित तबरले हिँडौं । अनि यौन अनौतिकात वा अनियन्त्रित कामवासनामा नहिँडौं, न त झगडा र ईर्ष्यामा नै हिँडौं । 14 तर प्रभु येशु ख्रीष्टलाई धारण गर, र शरीर अर्थात् यसका अभिलाषाहरूका निमित्त कुनै स्थान नदेउ ।

14 बहसहरूको बरेमा न्याय नगरीकै विश्वासमा कमजोर हुनेलाई ग्रहण गर । 2 एक जनासँग कुनै पनि थोक खाने विश्वास हुन्छ, अर्को जो कमजोर छ, त्यसले सागसब्जी मात्र खान्छ । 3 सबै थोक खानेले सबै थोक नखानेलाई धृणा नगरोस् । अनि सबै थोक नखानेले सबै थोक खानेको न्याय नगरोस् । किनकि उसलाई परमेश्वरले ग्रहण गर्नुभएको छ । 4 अरूको नोकरको न्याय गर्ने तिमी को हौ? यो त्यसको मालिकको सामु नै खडा हुन्छ वा पतन हुन्छ । तर त्यसलाई खडा गराइनेछ, किनकि प्रभु त्यसलाई खडा गराउन सक्षम हुनुहुन्छ । 5 एक जनाले कुनै दिनलाई अर्कोभन्दा मूल्यको मान्छ । अर्कोले हरेक दिनलाई समान रूपमा लिन्छ । हेरेक आ-आपनै मनमा विश्वस्त होस् । 6 जसले कुनै दिन पालन गर्छ, त्यसले प्रभुकै निमित्त पालन गर्छ, र जसले खान्छ, त्यसले प्रभुकै निमित्त खान्छ, किनकि त्यसले परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छ । जसले खावैन, त्यसले प्रभुकै निमित्त खानबाट आफूलाई रोक्छ । 7 किनकि हामी कोही पनि आपनै लागि जिउँदैनौं र कोही पनि आपनै निमित्त मर्दैनौं । 8 किनकि यदि हामी जिउँछौं भने, प्रभुकै निमित्त जिउँछौं र यदि हामी मर्दै भने, हामी प्रभुकै निमित्त मर्दै । त्यसैले, हामी चाहे जिआँ वा मर्हौं, हामी प्रभुकै हाँ । 9 यही उद्देश्यको निमित्त ख्रीष्ट मर्नुभयो र फेरि जीवित हुनुभयो, ताकि उहाँ मरेका र जीवितहरू दुवैका प्रभु हुन सक्नुभएको होस् । 10 तर तिमीहरू किन आपनो भाइलाई तुच्छ ठान्छौ? किनकि हामी सबै परमेश्वरको न्याय आसनको सामु खडा हुनेछौ । 11 किनकि यसले लेखिएको छ, परमप्रभु भनुहुन्छ, “जस्तो म जीवित छु, मेरो निमित्त हरेक खुँडा टेक्नेछ र हेरेक जिबाले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछौ ।” 12 यसैले, हामी हरेकले परमेश्वर स्वयम्भलाई लेखा दिनुपर्नेछ । 13 यसकारण, एक-अकारको न्याय नगरौं, तर बरु, यो अठोट गरौं, कि हामी कसैले आपनो भाइको निमित्त ठेस लाग्ने थोक वा पासो राख्नेछौं । 14 म यो जान्दछु र म प्रभु येशुमा विश्वास गर्दछु, कि कुनै पनि थोक आफै अशुद्ध हुँदैन । जसले कुनै थोकलाई अशुद्ध भनी ठान्छ, त्यसको निमित्त मात्र यो अशुद्ध हुनेछ । 15 यदि खानाले गर्दा तिप्रो भाइलाई चोट पुग्छ भने, तिमी प्रेममा चलिरहेका छैनौ । जसको निमित्त ख्रीष्ट मर्नुभयो त्यसलाई तिप्रो खानाले नट नपार । 16 यसैले, तिप्रा असल कार्यहरूले तिनीहरूलाई गिल्ला गर्ने नतुल्याओस् । 17 किनकि परमेश्वरको

राज्य खाने र पिउनेबारे होइन, तर पवित्र आत्मामा धार्मिकता, शान्ति र आनन्दबारे हो । 18 किनकि यसरी ख्रीष्टको सेवा गर्ने व्यक्ति परमेश्वरको निमित्त ग्रहणयोग्य र मानिसहरूद्वारा समर्थन गरिएको हुँच । 19 यसैले, शान्तिका कुराहरूका र एक-अकालाई निर्माण गर्ने कुराहरूका पाछि लाग्न । 20 खानाको कारणाले परमेश्वरको कामलाई नष्ट नगर । वास्तवमा सबै थोक शुद्ध छन् तर जसले खान्छ र त्यसलाई ठेस खान लगाउँछ, त्यसको निमित्त यो दुष्टता हो । 21 मासु नखानु, मध्यपान नगर्नु, र आफ्नो भाइलाई चोट पुऱ्याउने कुनै पनि कुरा नगर्नु असल हो । 22 तिमीसँग यी विशेष विश्वासहरू छन्, तिनीहरूलाई आफु र परमेश्वरको बिचामा नै राख । आफै मज्जुर भएको कुरामा आफैलाई दोषी नतुल्याउने मानिस धन्यको हो । 23 जसले शड्का गरेर खान्छ, यो विश्वासबाट नभएको हुनाले त्यो दोषी ठहरिन्छ । अनि जे विश्वासबाट आएको होइन, त्यो पाप हो ।

15

अब हामी जे बलिए छौं, हामीले दुर्बलहरूका कमजोरीलाई सहनुपर्य, र आफैलाई मात्र खुसी पार्नु हुँदैन । 2 जे असल छ त्यसको निमित्त त्यसलाई निर्माण गर्नको लागि हरेकले आफ्नो छिमेकीलाई खुसी पारेस । 3 किनकि ख्रीष्टले पनि उहाँ आफैलाई खुसी पार्नुभएन । बरु, यो लेखिएको जस्तै थियो, “तपाईलाई अपमान गर्नेहरूको अपमान ममाथि पन्यो ।” 4 किनकि पहिले जे लेखिएका थिए, ती कुराहरू हाम्रै शिक्षाको निमित्त लेखिएका थिए, ताकि धर्मसास्त्रको धैर्य र उत्साहद्वारा हामीसँग भरोसा होस् । 5 अब धैर्य र उत्साहका परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूअनुसार प्रिमीहरू एक-अकालिसँग एकै मनको हुन दिउन । 6 उहाँले यो गर्नुभएको होस, ताकि तिमीहरूले एकै मनको भएर एकै मुखले परमेश्वर र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको प्रिताको प्रशंसा गर्न सक । 7 त्यसकारण, प्रसेश्वरको प्रशंसाको निमित्त ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभए द्यौँ तिमीहरूले पनि एक-अकालाई ग्रहण गर । 8 म भन्नु, कि परमेश्वरको सत्यताको तर्फबाट ख्रीष्टलाई खतनाको एक सेवक बनाइएको छ । उहाँले यसो गर्नुभयो, ताकि उहाँले पुर्खाहरूलाई दिनुभएका प्रतिज्ञाहरूलाई पक्का गर्न, 9 अनि गैरयहूदीहरूका निमित्त परमेश्वरको दयाको निमित्त उहाँको महिमा गर्न सक्नुभएको होस । यस्तो लेखिएको छ, “यसकारण म गैरयहूदीहरूका माझामा तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु, अनि तपाईंको नाउँको स्तुति गाउनेछु ।” 10 यसले फेरि भन्न, “हे गैरयहूदीहरू हो, उहाँका मानिसहरूँग आनन्द मनाओ ।” 11 अनि फेरि पनि “हे सबै गैरयहूदी हो, सबै मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नु ।” 12 यशेया फेरि भन्नन्, “त्यहाँ यिशैको जरा हुनेछ र एक जना जसले गैरयहूदीहरूमध्य थासाम गर्नुनेछ । गैरयहूदीहरूले उहाँमा भरोसामा गर्नेछन् । 13 अब भरोसाका परमेश्वरले विश्वास गर्नको निमित्त तिमीहरूलाई आनन्द र शान्तिले भर्नु, ताकि पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा तिमीहरू भरोसामा प्रशस्त होजैन । 14 मेरा भाइहरू हो, म आफै पनि तिमीहरूको बारेमा विश्वस्त छु, कि तिमीहरू आफै पनि भलाइले पूर्ण र सबै जानले भरिएका छौ । म विश्वस्त छु, कि तिमीहरू एक-अकालाई अर्ती दिन पनि समर्थ छौ । 15 तर मलाई परमेश्वरद्वारा दिइएको वरदानको कारण म तिमीहरूलाई फेरि याद दिलाउनको लागि केही कुराहरूको बारेमा अझ साहससित लेखिरहेको छु । 16 यो वरदानचाहिं पुजारीको रूपमा परमेश्वरको सुसमाचार दिन गैरयहूदीहरूको पठाइनलाई म ख्रीष्ट येशूको सेवक बन्नुपर्छ भन्ने थियो । मैले यो गर्नुपर्छ, ताकि पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरलाई अर्पण गरिएको गैरयहूदीहरूको भेटी ग्रहणयोग्य होस् । 17 त्यसैले, मेरो आनन्द ख्रीष्ट येशू र परमेश्वरका कुराहरूमा छ । 18 किनकि गैरयहूदीहरूका आज्ञाकारिताको निमित्त ख्रीष्टले मद्दारा पुरा गर्नुभएको कुराबाहेक अरु कुनै कुरामा पनि बोल्न म साहस गर्नेछैन । यिनीहरू वचन र कामद्वारा, 19 चिन्हहरू र चमत्कारहरूको शक्तिद्वारा अनि पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा गरिएका हुन् । मैले यस्तले र वरिपरिको क्षेत्रदेखि इल्लुरिकनसम ख्रीष्टको सुसमाचार पूर्ण रूपमा प्रचार गर्न सकूँ भनेर यसो

भएको हो । 20 यसरी सुसमाचार घोषणा गर्ने मेरो इच्छा भएको छ, तर ख्रीष्टको नाउँ चिनिएका ताउँहरूमा होइन, ताकि अरु मानिसहरूले बसालेको जगमाथि मैले निर्माण नगरौँ । 21 जस्तो लेखिएको छ, “जसकहाँ उहाँको समाचार आएन तिनीहरूले उहाँलाई देखेछन्, अनि जसले उहाँको समाचार सुनेका छैनन्, तिनीहरूले बुद्धेन्छन् ।” 22 यसकारण, तिमीहरूकहाँ आउन मलाई धेरै पल्ट रोकिएको छ । 23 तर अब यी क्षेत्रहरूमा मेरो निमित्त कुनै पनि ठाँउ छैन, र थेरै वर्षदिखि म तिमीहरूकहाँ आउने चाह गरिरहेको छु । 24 त्यसैले, जब म स्पेन जान्छु, त्यहाँ जाँदै गर्दा म तिमीहरूलाई भेट्ने र केही समयको निमित्त तिमीहरूसँग आनन्द मनाएपछि तिमीहरूद्वारा मलाई मेरो यात्रामा पठाइने आशा गर्नु । 25 तर अहिले म विश्वासीहरूको सेवा गर्न यस्तलेमिति गरइहरूलाई केही योगदान दिने माकेडोनिया र अस्यैयाको श्वेच्छा थियो । 27 हो, यो तिनीहरूको श्वेच्छा थियो, र वास्तवमै तिनीहरू तिनीहरूका ऋणी छन् । किनकि यदि गैरयहूदीहरू तिनीहरूका आमिक तुराहरूमा सहभागी भएका छन् भने तिनीहरूलाई भौतिक थोकहरूमा सेवा गर्न पनि तिनीहरू ऋणी छन् । 28 यसकारण, जब म यो काम पुरा गर्नु र तिनीहरूलाई यो फल अधिकारिक रूपमा दिन्छु, म तिमीहरूको बाटो हुँदै स्पेन जानेछु । 29 म जान्दछु, कि जब म तिमीहरूकहाँ आउँछु, म ख्रीष्टको आशिषको पूर्णतामा आउनेछु । 30 भाइहरू हो, अब म तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा र पवित्र आत्माको प्रेमद्वारा बिन्ती गर्नु, कि मेरो निमित्त परमेश्वरसित तिमीहरूका प्रार्थनामा तिमीहरूले मसँग सद्धर्घ गर । 31 यो प्रार्थना गर, कि म यहूदियामा भएका अनाज्ञाकारी मानिसहरूलाई जोगिन सँकूँ, र यस्तलेमको निमित्त मेरो सेवा विश्वासीहरूलाई ग्रहणयोग्य हुन सकोस् । 32 प्रार्थना गर, कि म परमेश्वरको इच्छाद्वारा तिमीहरूकहाँ आनन्दसित आउन सँकूँ र तिमीहरूसँग विश्राम पाउन सँकूँ । 33 शान्तिका परमेश्वर तिमीहरू सबैसँग रह्नु । आमेन!

16

किंकियामा भएको मण्डलीकी सेविका हाम्री बहिनी फिबीको म तिमीहरू समक्ष प्रशंसा गर्नु । 2 ताकि तिमीहरूले तिनलाई प्रभुमा ग्रहण गर । यो विश्वासीहरूलाई सुहाउँदै प्रकारले गर अनि तिनलाई जे कुरामा तिमीहरूको खाँचो पर्छ, तिनलाई सहायता गर । किनकि तिनी आफै नै थेरैको साथै मेरो आपनै पनि सहयोगी भएकी छन् । 3 ख्रीष्ट येशूमा मेरा सहकर्मी प्रिस्का र अकिलासलाई अभिवादन गर, 4 जसले मेरो जीवनको प्रार्थनामा तिमीहरूले मण्डलाई धन्यवाद दिन्छु, मैले मात्र होइन, तर गैरयहूदीहरूका सबै मण्डलीहरूले धन्यवाद दिन्छन् । 5 तिनीहरूका धरमा भएको मण्डलीलाई अभिवादन देओ । मेरा प्रिय इपेनिसलाई अभिवादन देओ, जो ख्रीष्टमा एसियाको पहिलो फल हुन् । 6 मरियमलाई अभिवादन देओ, जसले तिमीहरूका निमित्त कडा परिश्रम गरेकी थिइन् । 7 एन्ड्रॉनिकस र युनियस, मेरा आफन्तहरू र मेरा सङ्गी कैटीहरूलाई अभिवादन भनिदेओ । तिनीहरू प्रेरितहरूसम्ये विशेष छन्, जो मभन्दा पहिले नै ख्रीष्टमा थिए । 8 प्रभुमा मेरा प्रिय एम्प्लीआतसलाई मेरो अभिवादन भन । 9 उबर्नास, ख्रीष्टमा हाम्रा सहकर्मी र मेरा प्रिय स्ताखसलाई अभिवादन देओ । 10 ख्रीष्टमा समर्थन गरिएका अपेल्लेसलाई अभिवादन देओ । अस्तित्वबुलसका धरानाकाहरूलाई अभिवादन देओ । 11 मेरा आफन्त हेरोदियनलाई अभिवादन देओ । प्रभुमा भएका नर्किसका धरानाकाहरूलाई अभिवादन भनिदेओ । 12 प्रभुमा कडा परिश्रम गर्ने त्रुफेना र त्रोफोसलाई अभिवादन देओ । परसीसलाई अभिवादन देओ, जसले प्रभुमा धेरै काम गरेका छन् । 13 प्रभुमा चुनिएका रूपसँग र तिनकी आमा जो मेरो पनि आमा भएकी थिइन्, तिनीहरूलाई अभिवादन देओ । 14 असिक्रितस, फ्लेगन, हर्मेस, पत्रोबास, हर्मास र उत्तरहसित भएका भाइहरूलाई अभिवादन देओ । 15 फिलोलोगस र युलिया, नेरियस र तिनकी बहिनी, र ओलिम्पास र तिनीहरूसित भएका सबै विश्वासीहरूलाई अभिवादन देओ । 16 एक

आपसमा पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर । ख्रीष्टका सबै मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 17 अब भाइ हो, जसले विभाजन र बाधा खडा गर्दैन् तिमीहरूको बारेमा विचार गर्न म तिमीहरूलाई आग्रह गर्दूँ । तिनीहरू सिकेका शिक्षाभन्दा बाहिर गइहेका छन् । तिनीहरूदेखि टाठा बस । 18 किनकि यस्ता मानिसहरूले हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दैनन्, तर तिनीहरूले आफै पेटको सेवा गर्दैन् । तिनीहरूका चिप्ला कुरा र चापलुसीले निर्दोषहरूको हृदयलाई छल्छ । 19 किनकि तिमीहरूका आज्ञाकारिताको उदाहरण सबैकहाँ पुछ । त्यसकारण, तिमीहरूमा म आनन्द मनाउँछु, तर जुन कुरो असल छ त्यसमा बुद्धिमानी होओ, र जुन कुरा खराब छ त्यसमा निर्दोष होओ भने म चाहन्दू । 20 शान्तिका परमेश्वरले चाँडै नै शैतानलाई तिमीहरूको पैतालामुनि कुच्छ्याउदुहुनेछ । हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस् । 21 मेरा सहकर्मी तिमोथी र मेरा आफन्त लुकियस, यासोन र सोसिपात्रोसले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 22 यो पत्र लेखे म तर्तियसले प्रभुमा अभिवादन गर्दछु । 23 गायस जसले मलाई र सम्पूर्ण मण्डलीलाई उहाँको घरमा राखेका छन्, उनले तिमीहरूलाई अभिवादन भनेका छन् । सहरका कोषाध्यक्ष इरास्तस र भाइ क्वार्टसले तिमीहरूलाई अभिवादन गरेका छन् (रोमी १६:२० हेर्नुहोस) पद २४ । हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैसित रहेको होस् । 25 अब उहाँलाई जसले तिमीहरूलाई मेरो सुसमाचार र येशु ख्रीष्टको सन्देशअनुसार अर्थात् थैरै अगाडिदेखि गुप्त रहेको रहस्यको प्रकाशअनुसार जो तिमीहरूलाई खडा राख्न सक्षम हुनुहुन्छ, (aiōnios g166) 26 तर अब सारा गैरयहूदीहरूका विचामा विश्वासको आज्ञाकारिताको निम्ति अनन्त परमेश्वरको आज्ञाअनुसार अगमवाणीका धर्मशास्त्रहरूद्वारा त्यसलाई प्रकट गरिएको र जनाइएको छ, (aiōnios g166) 27 एक मात्र बुद्धिमान् परमेश्वरलाई, येशु ख्रीष्टद्वारा सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन! (aiōn g165)

१ कोरिन्थी

१ परमेश्वरको इच्छाद्वारा येशूका प्रेरित हुन बोलाइएका पावल र हाप्रा भाइ सोस्थेनसबाट । २ कोरिन्था भएको परमेश्वरको मण्डलीलाई, ख्रीष्ट येशुमा समर्पित गरिएका र पवित्र जनहरू हुनको लागि बोलाइएकाहरूलाई । हामी हरेक ठाउंमा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ लिनेहरू सबैलाई पनि लेखिरहेका छाँ, जो तिनीहरू र हाप्रा प्रभु हुनुहुन्छ । ३ हाप्रा परमेश्वर पिता र ख्रीष्ट येशुबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति । ४ ख्रीष्ट येशूले तिमीहरूलाई दिनुभएको परमेश्वरको अनुग्रहको निमित परमेश्वरलाई सर्वै धन्यवाद दिन्छु । ५ उहाँले तिमीहरूलाई सारा बोली र ज्ञानमा हर प्रकारले धनी बनाउनुभएको छ । ६ ख्रीष्टको विषयमा भएको गवाही सत्य छ भनेर तिमीहरूका माझमा पुष्टि भएको छ, ७ ताकि तिमीहरूले उत्सुकतासाथ हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट प्रकट हुने कुराको प्रतीक्षा गर्दा तिमीहरूमा आत्मिक वरदानहरूको अभाव नहोस् । ८ तिमीहरू हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको दिनमा निर्दोष हुन सक भन्ने हेतुले उहाँले तिमीहरूलाई अन्तिमसम्म नै सुदूर राख्नुहुनेछ । ९ परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले तिमीहरूलाई उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्ट हाप्रा प्रभुको सङ्गतिमा बोलाउनुभयो । १० अब भाइहरू हो, हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउंद्वारा म तिमीहरूलाई आग्रह गर्दू, कि तिमीहरू सर्वै सहमत होए र तिमीहरूका माझमा फाटो नहोस् । म आग्रह गर्दू कि तिमीहरू एकै मनको र एउटै उद्देश्यका साथ एकजुट होए । ११ किनकि तिमीहरूका माझमा गुटबन्दी छ भन्ने कुरा कल्पोएका मानिसहरूले मलाई बताएका छन् । १२ मेरो भनाइको अर्थ यही हो कि तिमीहरूमध्ये कसैले “म पावलको हुँ”, कसैले “म अपोल्लोसको हुँ”, कसैले “म केफासको हुँ” र कसैले “म ख्रीष्टको हुँ” भन्छौ । १३ के ख्रीष्ट बाँडिनुभएको छ र? के पावल तिमीहरूका निमित कुसमा टाँगी र? के तिमीहरूले पावलको नाउँमा बप्तिस्मा लियो र? १४ म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु कि मैले क्रिस्पस र गायसबाहेक अरु कर्सेलाई पनि बप्तिस्मा दिइन् । १५ तिमीहरूले मेरो नाउँमा बप्तिस्मा लियो भनी कसैले भन्न सक्दैन । १६ (मैले स्टिफनसको परिवारलाई पनि बप्तिस्मा दिएँ । त्योभन्दा बढी अरु व्यक्तिलाई मैले बप्तिस्मा दिएको मलाई सम्झना छैन ।) १७ किनकि येशूले मलाई बप्तिस्मा दिनलाई होइन, तर प्रचार गर्नलाई पठाउनुभयो । ख्रीष्टको कुस शक्तिहीन नबनाउयोस् भनेर उहाँले मलाई मानवीय बुद्धिको वचनहरूद्वारा प्रचार गर्न पठाउनुभएन । १८ किनकि कुसको सदेश मरिरहेकाहरूका निमित मूर्खता हो, तर परमेश्वरले बचाइहरूनुभएका मानिसहरूका लागि शक्ति हो । १९ किनकि यस्तो लेखिएको छ, “म बुद्धिमानहरूको बुद्धि नष्ट गर्नेछु । म चतुरहरूको समझलाई बैकम्मा तुल्याउनुको” । २० बुद्धिमान् कहाँ छ? शिक्षित कहाँ छ? यो संसारको तर्क गर्ने कहाँ छ? के परमेश्वरले संसारको ज्ञानलाई मूर्खतामा परिणत गर्नुभएको छैन र? (aiōn g165) २१ संसारले आफ्नो बुद्धिले परमेश्वरलाई चिनेन । यसको ज्ञानले उहाँलाई चिन्न नसकेको हुनाले विश्वास गर्नेहरूलाई प्रचारको मूर्खताद्वारा बचाउन परमेश्वरलाई उचित लायो । २२ किनकि यहूदीहरू विन्ह माग्न, र प्रिकहरू ज्ञानको खोजी गर्नेन् । २३ तर हामीचाहिँ कुसमा मर्मुभएका येशूको प्रचार गर्छौ, जुन यहूदीहरूका निमित ठेस लाग्ने दुखो हो, र ग्रिकहरूको निमित मूर्खता हो । २४ तर तिनीहरू अर्थात् यहूदी र ग्रिक दुवै जसलाई परमेश्वरले बोलाउनुभएको छ, तिनीहरूका माझमा हामी ख्रीष्टलाई परमेश्वरको शक्ति र बुद्धिको स्पष्टमा प्रचार गर्छौ । २५ किनकि परमेश्वरको मूर्खता मानिसभन्दा बुद्धिमानी छ, र परमेश्वरको दुर्बलता मानिसभन्दा शक्तिशाली छ । २६ भाइहरू हो, आफ्नो बोलावटलाई हेर । तिमीहरूमध्ये धेरै जना मानिसको स्तरको मापमा बुद्धिमान् थिएनै । तिमीहरूमध्ये धेरै जनाको जन्म महान् थिएन । २७ तर परमेश्वरले बुद्धिमानहरूलाई शर्ममा पार्नको लागि संसारका मूर्ख कुराहरूलाई छानुभयो । संसारमा भएका बलियालाई

शर्ममा पार्नको निमित परमेश्वरले दुर्बल कुरालाई छानुभयो । २८ परमेश्वरले संसारमा भएको नीच र तुच्छ ठहरिएको कुरालाई छानुभयो । उहाँले नग्य दुर्काहरू मूल्यवान् ठहरिउन् भनेर नग्य कुराहरूलाई छानुभयो । २९ उहाँको अगि कसैले पनि धमण्ड नारोस् भनेर नै उहाँले यसो गर्नुभयो । ३० परमेश्वरले जे गर्नुभयो, त्यसैको कारण तिमीहरू अहिले ख्रीष्टमा छौ, जो हाप्रा निमित परमेश्वरबाट आउनुभएका बुद्धि बन्नुभयो । उहाँ हाप्रो धार्मिकता, पवित्रता र छुटकारा बन्नुभयो । ३१ यसैले धर्मशास्त्र भन्दछ, “गर्व गर्नेले परमेश्वरमा नै गर्व गरोस् ।”

२ भाइहरू हो, गुप्तमा रहेका परमेश्वरका सत्यताहरूको घोषणा गर्न म तिमीहरूकहाँ आउँदा कुशल वक्ता र बुद्धिका साथमा आइन् । २ तिमीहरूका माझमा हुँदा येशू ख्रीष्ट र कुसमा टाँगेनुभएका येशूलाई बाहेक मैले कुनै पनि कुरा नजाने निर्णय गरे । ३ अनि कमजोरी, डर र धेरै कम्पसाथ म तिमीहरूसित थिएँ । ४ र मेरा सन्देश र घोषणा ज्ञानको आकर्षक वचनहरूमा थिएनन् । बरु, ती पवित्र आत्मा र शक्तिको प्रदर्शनमा थिए । ५ तिमीहरूको विश्वास मानिसहरूको बुद्धिमा होइन, तर परमेश्वरको शक्तिमा भएको होस् । ६ अब, परिपक्वहरूका बिचमा हामी बुद्धिका कुरा गर्छौ, तर यस संसारका वा यस युगका शासकहरूको बुद्धि होइन जो बितेर जाँदै छन् । (aiōn g165) ७ बरु, लुकाइएका सत्यतामा हामी परमेश्वरको बुद्धिको प्रचार गर्छौ, लुकेको बुद्धि जो परमेश्वरले हाप्रो महिमाको निमित युगको अगिबाटै नियुक्त गर्नुभयो । (aiōn g165) ८ यस युगका कुनै पनि शासकहरूले यो ज्ञानलाई जानेन, तर तिनीहरूले त्यस समयमा यो कुरा बुझेका भए, तिनीहरूले महिमाको प्रभुलाई कुसमा टाँग्ने थिएनन् । (aiōn g165) ९ तर यसो लेखिएको छ, “आँखाले नदेखेका, कानले नसुनेका, मनले विचारे नगरेका कुराहरू उहाँलाई एउटै गर्ने हरूका किसैले तरायार पार्नुभएको छ ।” १० परमेश्वरले पवित्र आत्माद्वारा हामीलाई यी कुराहरू प्रकट गर्नुभएको छ । किनकि आत्माले हरेक कुराको खोजी गर्नुहुन्छ, उहाँले परमेश्वरका गहिरा कुराहरूको पनि खोजी गर्नुहुन्छ । ११ मानिसमा भएको आत्माबाहेक कसले मानिसका विचारहरू बुझन सक्छ? यसरी नै, परमेश्वरका आत्माबाहेक कसले पनि परमेश्वरका गहिरा कुराहरू बुझ्दैन । १२ तर हामीले संसारको आत्मा पाएका छैनौ, तर परमेश्वरका आत्मा पाएका छाँ, ताकि परमेश्वरले हामीलाई सिन्तामा दिनुभएका कुराहरू हामीले जान्न सकौ । १३ हामी यी कुराहरू मानिसको बुद्धिले सिकाउन नसन्नने वचनहरूमा बोल्छौ, तर आत्माले हामीलाई सिकाउनुहुन्छ । आत्माले आत्मिक वचनहरूलाई आत्मिक बुद्धिले प्रकाश पार्नुहुन्छ । १४ परमेश्वरका आत्माका कुराहरू अनात्मिक व्यक्तितरे ग्रहण गर्दैन, किनकि तिनीहरू त्यसका निमित मूर्खता हुन्छन् । उसले तिनीहरूलाई बुझन सक्दैन किनभने तिनीहरूलाई आत्मिक रूपले जाँच सकिन्छ । १५ आत्मिक व्यक्तितरे सबै कुराहरू जाँच गर्दछ, तर ऊचाहिँ अरुल्द्वारा जाँच्दैन । १६ किनकि “कसले परमेश्वरको मनलाई जान्दछ? र कसले उहाँलाई अर्ती दिन सक्छ?” तर हामीसँग ख्रीष्टको मन छ ।

३ अनि भाइहरू हो, मैले तिमीहरूसँग आत्मिक मानिसहरूसित बोलेद्वाँ बोल्न । सकिनै, तर शारीरिक मानिसहरू अर्थात् ख्रीष्टमा बालकहरूसित बोलेद्वाँ बोलैन् । २ मैले तिमीहरूलाई दूध खुवाएँ, मासु होइन, किनकि तिमीहरू मासु खानको लागि तयार थिएनौ । ३ किनभने तिमीहरू अझौ सांसारिक नै छौ । यदि तिमीहरूका माझमा डाह र झागडा छैदै छ भने के तिमीहरू सांसारिक तरबले जिइरहेका छैनौ र? वा के तिमीहरू मानवीय मापदण्डअनुसार जिइरहेका छैनौ र? ४ किनकि जब एक जनाले “म पावललाई पछ्याउँछु” भन्छ र अर्कोले “म अपोल्लोसलाई पछ्याउँछु” भन्छ भने के तिमीहरू सांसारिक तरबले जिइरहेका हुँदैनै र? ५ त्यसो भए अपोल्लोस को हो? अनि पावल को हो? सबै परमेश्वरका सेवकहरू हुँ, जसले परमेश्वरले दिनुभएका कामहरूअनुसार गरे र त्यही माध्यमद्वारा तिमीहरूले विश्वास ग-यौ

। 6 मैले रोपैं, अनि अपोल्लोसले पानी हाले, तर परमेश्वरले नै बढाउनुभयो । 7 त्यसैले, रोपै र पानी हाल्ने केही होइन । तर परमेश्वर जसले बढाउनुहुँच, उहाँ नै महान् हुनुहुँच । 8 अब रोपै र पानी हाल्ने एक हुन, ती हरेकले आफ्नो कामको परिश्रमअनुसार ज्याला पाउनेछन् । 9 किनकि हामीहरू परमेश्वरका सहकर्मी हाँ । तिमीहरू परमेश्वरका बाँचारा र उहाँका भवनहरू हाँ । 10 परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार उहाँले मलाई दिनभाप्तो कागिरको क्षमतालाई प्रयोग गरेर मैले जग बसार्नै, र अकोले त्यसमाथि घर बनाउँदै छ । तर हेरेक व्यक्तिले कसरी बनाउँदै छ भने बरेमा सावधान रहनुपर्छ । 11 किनकि जुन जग बसालिएको छ, त्यो बाहेक कसैले पनि अर्को जग बसाल्न सक्दैन, जुन जग ख्रीष्ट हुनुहुँच । 12 यदि त्यस जगामाथि कसैले सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, काठ, वा परालको प्रयोग गरेर निर्माण गर्छ भने 13 उसको काम दिनमा प्रकट गरिनेछ, किनकि दिनको उज्जालोले त्यो प्रकट गर्नेछ । किनकि त्यो आगोमा प्रकट हुनेछ । हेरेको कामको गुणस्तरलाई आगोद्वारा जाँचिनेछ । 14 यदि कसैले गरेको काम रहिरह्यो भने त्यसले इनाम प्राप्त गर्नेछ । 15 तर यदि कसैको काम जलेर नष्ट भयो भने त्यसले नोक्सानी भोग्नुपर्नेछ । तर ऊ आँफ्चाहिं आगोबाट फुकेदौँ बचाइनेछ । 16 के तिमीहरूलाई थाहा छैन, कि तिमीहरू परमेश्वरको मन्दिर हाँ, र पवित्र आत्मा तिमीहरूमा बास गर्नुहुँच? 17 यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नाश गर्छ भने उहाँले त्यसलाई पनि नाश गर्नुपर्नेछ । किनकि परमेश्वरको मन्दिर पवित्र छ, र तिमीहरू पनि त्यस्तै छी । 18 कसैले आँफ्लाई धोका नदेओस् । यदि तिमीहरूमध्ये कसैले आफूलाई यस युगमा बुद्धिमान् सम्भन्ध भने त्यसले आफूलाई “मूर्ख” सम्भोस्, र त्यो बुद्धिमान् हुनेछ । (aión g165) 19 किनकि संसारको ज्ञान परमेश्वरको निम्नि मूर्खता हो । किनकि यस्तो लेखिएको छ, “उहाँले ज्ञानी मानिसहरूलाई तिमीहरूकै चलाखीमा पक्नुहुँच ।” 20 धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ, “परमेश्वर जान्नुहुँच कि संसारमा भएका ज्ञानीहरूको तर्क व्यर्थ छ ।” 21 त्यसैले, तिमीहरू मानिसहरूका निम्नि घण्ड नगर! किनकि सबै कुरा तिमीहरूकै हुन, 22 चाहे पावल वा अपोल्लोस वा केफास वा संसार वा जीवन वा मृत्यु वा वर्तमानको कुराहरू वा आउने कुराहरू सबै तिमीहरूको हुन, 23 अनि तिमीहरूचाहिं ख्रीष्टका है, र ख्रीष्टचाहिं परमेश्वरका हुनुहुँच ।

4 यसरी कुनै व्यक्तिले हामीलाई ख्रीष्टका सेवकहरू र परमेश्वरको गोप्य सत्यताको भण्डारे ठानुपर्छ । 2 यस सम्बन्धमा, भण्डारेहरू विश्वासयोग्य दुन आवश्यक छ । 3 तर म तिमीहरूबाट र मानिसको अदालतबाट जाँचिनु मेरो निम्नि अति सानो कुरा हो । किनकि म आँफै पनि मेरो जाँच गर्दैन । 4 मेरो विरुद्धमा कुनै अभियोग भएको मलाई थाहा छैन, तर यसको अर्थ म निर्दोष छु भने चाहिं होइन । परमेश्वरले नै मेरो न्याय गर्नुहुँच । 5 यसकारण समय आउनुभन्दा अगि वा येशु आउनुभन्दा अगि कुनै पनि कुराको बरिमा न्याय नगर । उहाँले अन्धकारमा लुकाइएका कुराहरूलाई ज्योतिमा त्याउनुहुनेछ, र हृदयका उद्देश्यहरू प्रकट गर्नुपर्नेछ । त्यसपछि हरेकले परमेश्वरबाट आफ्नो प्रश्नसापाउनेछ । 6 अब भाइहरू हो, तिमीहरूका खातिर मैले र अपोल्लोसले यी सिद्धान्तहरू प्रयोग गर्याँ, ताकि तिमीहरूले “जे लेखिएको छ, त्योभन्दा बाहिर नजाऊ” भने भनाइको अर्थ बुझन सकौला । तिमीहरू एउटाको पक्षक्षमा लागेर अर्काको विरुद्धमा नलाग भनेर यो भएको हो । 7 किनकि कसले तिमीहरू र अरु मानिसहरूका बिचमा फरक देख्छ? तिमीहरूसँग भएको कुन कुरा तिमीहरूले सिर्दैमा पाएका होइनौ? तिमीहरूले त्यो सिर्दैमा पाएका छौ भने तिमीहरूले त्यसरी नापाएको झौँ गरेर किन घण्ड गर्छै? 8 तिमीहरूले चाहने कुराहरू तिमीहरूले अगाडि नै पाइसकेका छौ! तिमीहरू अगिबाटै धनी भएका छौ! तिमीहरूले हामीविना नै शासन गर्न सुरु गरेका छौ! वास्तवमा, तिमीहरूले शासन गर भन्ने म चाहन्छु ताकि हामी पनि तिमीहरूसँग शासन गर्न सकौं । 9 किनकि मलाई यस्तो लाग्छ कि परमेश्वरले हामी प्रेरितहरूलाई

मृत्युदण्ड पाउन लागेका मानिसहरूलाई जस्तै मारिनेको भिडको पछिल्लो लहरमा प्रदर्शनमा राख्नुभएको छ । हामी संसार, सर्वांगदूहरू र मानिसहरूका बिचमा तमाशा भएका छौं । 10 हामी ख्रीष्टको निम्नि मुख्य छौं, तर तिमीहरू ख्रीष्टमा बुद्धिमानी छौ । हामी दुर्बल छौं, तर तिमीहरू बलिया छौ । तिमीहरूले आदर पाएका छौ, तर हामीले अनादर पाएका छौं । 11 यो वर्तमान घडीमा हामी भोकाएका र तिखाएका छौं; हामा कपडाहरू फाटिएका छन्; हामी नराप्रीरी कुटिएका छौं; हामी घरवारविहीन भएका छौं । 12 हामी आपनै हातले कडा रिश्रम गर्दछौं । मानिसहरूले गिल्ला गर्दा हामी तिनीहरूलाई आशिष दिन्छौं । सतावटमा पर्दा हामी सहचौं । 13 मानिसले हामीलाई निन्दा गर्दा हामी दयापूर्वक बोल्छौं । हामी संसारले इन्कार गरेको फोहोर कुराहरू र सबैभन्दा धिनलाग्दा कुराहरूजस्ता भएका छौं र अझ पनि हामीलाई यस्तै ठानिन्छ । 14 तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न मैले यो कुरा लेखेको होइनै, तर मेरा प्रिय बालकहरूको रूपमा तिमीहरूलाई सुधार गर्नको निम्नि लेख्छु । 15 किनकि ख्रीष्टमा तिमीहरूका दस हजार अभिभावक भए तापानि तिमीहरूका धेरै जना पिता छैनन् । किनकि कुसुमाचारद्वारा म ख्रीष्टमा तिमीहरूका पिता बनै । 16 त्यसैले, मेरो अनुकरण गर्ने होइनै भनी म तिमीहरूलाई आग्रह गर्छु । 17 यसकारण, मैले तिमीहरूकहाँ मेरा प्रिय र प्रभुमा विश्वासयोग्य बालक तिमोथीलाई पठाएँ । मैले हरेक स्थान र हरेक मण्डलीमा सिकाएकमोजिम ख्रीष्टमा मेरो जीवन कस्तो छ सो उनले तिमीहरूलाई सम्भाना गराउनेछन् । 18 म फेरि तिमीहरूकहाँ आँड़िन भन्ने ठानेर तिमीहरूमध्ये कोही अहडकारी भएका छन् । 19 तर यदि परमेश्वरको इच्छा भयो भने म त्यहाँ चाँडै नै आउनेछु । त्यसपछि म ती अहडकारीहरूको कुरा मात्र होइन, तर तिमीहरूको शक्तिहोनेछु । 20 किनकि परमेश्वरको राज्य कुरामा होइन, तर शक्तिमा छ । 21 तिमीहरू के चाहचौं? म तिमीहरूकहाँ कसरी आँऊँ, छडी लिएर वा प्रेम र नग्रताको आत्मामा?

5 तिमीहरूका बिचमा व्यभिचार छ भने हामीले खबर पाएका छौं । यस्तो खालको व्यभिचार त अन्यजातिहरूमा पनि स्वीकार्य हुन्दैन । तिमीहरूमध्ये एक जना आपनै बुबाकी पत्नीसँग सुतिरहेको छ भने खबर हामीले पाएका छौं । 2 तिमीहरू यति अहडकारी छौ! के तिमीहरूले शोक गर्नुपर्ने होइन र? यस्तो काम गर्ने व्यक्तिलाई तिमीहरूका माझबाट हटाइनुपर्दछ । 3 किनभने शरीरमा म अनुपस्थित भए तापानि आत्मामा म तिमीहरूसँग उपस्थित छु; त्यस्तो काम गर्नेलाई म त्यहाँ भएजस्तै गरेर मैले अगिबाटै न्याय गरिसकेको छु । 4 जब तिमीहरू येशु प्रभुको नाउँमा एक साथ भेला हुन्छौं, येशु प्रभुको शक्तिमा मेरो आत्मा त्यहाँ उपस्थित हुन्छ; त्यस मानिसलाई मैले अगि नै न्याय गरेको छु । 5 शरीरको विनाशको निम्नि त्यस मानिसलाई मैले शैतानको हातमा सुम्पेको छु, ताकि प्रभुको दिनमा त्यस मानिसको आत्माचाहैं बाँचोस् । 6 तिमीहरूको घमण्ड ठिक होइनै? 1 के थोरै खमिरले पुरे रोटीलाई खमिरी बनाउँ भन्ने तिमीहरू जाँदैनी? 7 पुराना खमिरबाट आफैलाई शुद्ध गर ताकि तिमीहरू नयाँ मुळेको पिठो बन्न सक; फलस्वरूप तिमीहरू अखमिरी रोटी बन्न सक । किनभने हाप्रा निस्तार-चाडको थुमा ख्रीष्टको बलिदान भइसकेको छ । 8 त्यसैकारण, पुरानो खमिर अर्थात् दुष्टाता तथा खराब आचरणसाथ होइन, बरु इमानदार तथा सत्यताको अखमिरी रोटीका साथ चाड मनाउँ । 9 मेरो पत्रमा मैले तिमीहरूलाई यौनसम्बन्धी अनैतिक मानिसहरूसँग घुलमिल नहुनु भनेर लेख्छै । 10 त्यसको अर्थ, संसारमा भएका अनैतिक मानिसहरू वा लोभीहरू वा ठगाहाहरू वा मूर्तिपूजक वा गालीगलौज गर्ने वा पियकड वा ठगाहासँग सङ्गत नगर्नु भनेर लेखिरहेछु । यस्ता मानिसहरूसँग बसेर खानसमेत नस्वाओ । 12 किनभने म किन

मण्डली बाहिरकाहरूको न्याय गर्ने कामा संलग्न हुन्? बरु, के तिमीहरूले नै मण्डलीभित्र हुनेहरूको न्याय गर्नुपर्ने होइन र? 13 तर बाहिरकाहरूको न्याय परमेश्वरले गर्नुहुँछ । “तिमीहरूका माझाबाट दुष्ट व्यक्तिलाई हटाओ।”

6 तिमीहरूमध्ये एक जनाको अर्को भाइसँग झागडा छ भने के त्यसले

न्यायको लागि विश्वासीहरूको अगाडि नगाएर विश्वास नगर्ने न्यायाधीशको अगाडि जाने आँट गर्छै? 2 के विश्वासीहरूले संसारको न्याय गर्नेन् भन्ने तिमीहरूलाई थाहा छैन? अनि तिमीहरूले संसारको न्याय गर्ने हो भने महत्त्वहीन कुराहरूलाई मिलाउन सक्दैनै र? 3 के हामीले स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्नेछौं भन्ने तिमीहरूलाई थाहा छैन? त्यसे भए, यस जीवनका मामलाहरूलाई हामीले कति बढी न्याय गर्न सक्छौं? 4 त्यसो हो भने तिमीहरूले नै दैनिक जीवनसित सम्बन्धित कुराहरूको न्याय गर्नुपर्छ । त्यस्ता मुद्दाहरू किन ती मानिसहरूका अगाडि राख्छौ, जसको मण्डलीमा कुनै प्रतिष्ठा छैन । 5 तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न म यसो भन्दछु । के तिमीहरूको माझमा दाजुभाइका बिचमा भएका झागडाहरू मिलाउन सक्ने बुद्धिमान मानिस कोही छैन? 6 तर यस्तो भएको छ, एक विश्वासी अर्को विश्वासीको विरुद्धमा अदालत जान्छ र अविश्वासी न्यायाधीशको अगि मुद्दा राख्छ । 7 वास्तवमा ख्रीष्टियानहरूका बिचमा कुनै पनि झागडा हुनु नै तिमीहरूको हार हो । बरु, किन अन्याय नसहुन्? बरु, किन आफैलाई ठिगन नदिन? 8 तर तिमीहरूले अरूको अन्याय गरेका र ठोगेका छौ, अनि तिनीहरू तिमीहरूका आफ्नै दाजुभाइहरू हुन्! 9 अर्थमध्ये रुपरेश्वरको राज्यमा उत्तराधिकार पाउदैन् भनेर के तिमीहरूलाई थाहा छैन? झुटको विश्वास नगर । अनैतिक यौन-सम्बन्धहरू मूर्तिपूजकहरू, व्यभिचारीहरू, पुरुषगामीहरू, समलिङ्गीहरू, 10 चोरहरू, लोभीहरू, मतवालाहरू, सन्दिग्नहरू, र ठगहरू कोही पनि परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकारी हुनेछेनन् । 11 अनि तिमीहरूमध्ये कोही यस्तै थियौ । तर तिमीहरू शुद्ध परिएका छौ, तर तिमीहरू परमेश्वरमा अपूर्ण गरिएका छौ, येथे ख्रीष्टको नाउँमा हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा तिमीहरू परमेश्वरमा धर्मी ठहराइएका छौ । 12 “सबै कुरा मेरो निमित्त न्यायसङ्गत छन्”, तर सबै कुरा फाइदाजनक छैनन् । “सबै कुरा मेरो निमित्त न्यायसङ्गत छन्”, तर म तिनीहरूमध्ये कुनै कुराको अधीनमा हुन्नै । 13 “खाना पेटको निमित्त हो, र पेट खानको निमित्त हो”, तर परमेश्वरले ती दुवैलाई नाश गर्नुहोले । शरीर अनैतिक यौन सम्बन्धको लागि होइन । यसको साठो शरीर प्रभुको लागि हो, र प्रभुले शरीरको लागि जुटाउनुहुँछ । 14 परमेश्वरले प्रभुलाई जीवित पार्नुभयो र हामीलाई पनि उहाँको शक्तिद्वारा जीवित पार्नुहोले । 15 तिमीहरूका शरीरहरू ख्रीष्टको अडगाहरू हुन् भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? तब के मैले ख्रीष्टको अडगाहरूलाई छुटाएर तिनीहरूलाई वेश्यासँग जोडौं? त्यसो नहोस्! 16 वेश्यासँग जोडिने व्यक्तित त्यससँग एउटै शरीर हुँच भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? धर्मास्त्रले भन्न, “दुई जना एउटै शरीर हुँचन्” । 17 प्रभुसित जोडिने व्यक्तित उहाँसँग आत्मामा एउटै हुँच । 18 यौन अनैतिकतादेखि भाग! कुनै पनि व्यक्तिले गरेका अन्य सबै पापहरू शरीरदेखि बाहिर गर्दछ, तर यौन अनैतिकताको पाप गर्नेले उसको आफ्नै शरीरको विरुद्धमा पाप गर्दछ । 19 तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो भन्ने कुरा के तिमीहरूलाई थाहा छैन, जो तिमीहरूभित्र रहनुहुँच, जसलाई तिमीहरूले परमेश्वराबाट पाएका छौ? तिमीहरू आफ्नै होइनी भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? 20 किनकि तिमीहरू मोल तिरर किनिएका थियौ । त्यसकारण, तिमीहरूको शरीरमा परमेश्वरलाई महिमा देओ! [टिपोट: केही पुराना प्रतिलिपिहरूमा यस्तो लेखिएको छ] यसकारण तिमीहरूको शरीर र आत्मामा परमेश्वरको महिमा गर, जुन परमेश्वरको हो । तर उत्तम प्रतिलिपिहरूमा यो छैन ।

7 अब तिमीहरूले लेखेका यी कुराहरूका विषयमा भन्नुपर्दा पुरुषको लागि स्त्रीलाई नछुनु नै असल हो । 2 तर धेरै अनैतिक कामहरूका अनेक

परीक्षाहरूको कारणले गर्दा हरेक मानिसको आफ्नै पत्नी होस् र हरेक स्त्रीको आफ्नै पति होस् । 3 पतिले पत्नीलाई उसको वैवाहिक हक देओस् र त्यसरी नै पत्नीले पनि आफ्नो पतिलाई । 4 आफ्नो शरीरमाथि पत्नीको अधिकार हुँदैन; उसको पतिको हुँच । र यसरी नै आफ्नो शरीरमाथि पतिको आफ्नो अधिकार हुँदैन, तर पत्नीको भने हुँच । 5 पारस्परिक सहमतिमा केही समयको निमित्त बाहेक एक अकलिलाई वजिचत नगर, ताकि तिमीहरू प्रार्थनामा लागिरहन सक । त्यसपछि तिमीहरू फेरि एकसाथ हुनुपर्दछ, ताकि तिमीहरूका आत्मसंयमको अभावको कारणले शैतानले तिमीहरूलाई परीक्षामा पार्न नसकोस् । 6 म तिमीहरूलाई यी कुराहरू आजाको रूपमा होइन, तर अनुमातिको रूपमा भन्दछु । 7 सबै जना मजस्तै भएको म इच्छा गर्दछु । तर हरेकले परमेश्वराबाट आ-आफ्नो वरदान पाएको छ । एक जनाले एक प्रकारको वरदान र अर्कोले अँके प्रकारको वरदान पाएको छ । 8 अविवाहित र विवाहहरूलाई म भन्दछु कि तिनीहरू मजस्तै अविवाहित रहन्छन् भने यो तिनीहरूका लागि असल हुँच । 9 तर यदि तिनीहरूले आफूलाई वशमा राख्न सक्दैन भने तिनीहरूले विवाह गर्नुन् । कामुकतामा जल्लुभन्दा तिनीहरूका निमित्त विवाह गर्नु असल हो । 10 अब विवाहितका निमित्त म यो आजा दिन्छु । मैले होइन, तर प्रभुले दिनुपुँच: 11 तर यदि तिनी आफ्नो पतिबाट अलग हुन्निहरू भने, तिनी विवाह नगरी बसून कि त उनीसँग मिलाप गर्नुपर्दछ । अनी “पतिले आफ्नी पत्नीसँग सम्बन्ध विच्छेद गर्नुहुँदैन ।” 12 तर बाँकीलाई म भन्दछु (मैले होइन तर प्रभुले भन्नुहुँच) कि यदि कुनै भाइसँग अविश्वासी पत्नी छ र तिनी ऊसँग बस्नलाई सन्तुष्ट छिन् भने उसले तिनीसँग सम्बन्ध विच्छेद नगरोस् । 13 यदि पत्नीसँग अविश्वासी पति छ भने र उ तिनीसँग सन्तुष्ट छ भने, तिनले ऊसँग सम्बन्ध विच्छेद नगरन् । 14 किनकि अविश्वासी पति पत्नीद्वारा पवित्र ठहरिन्छ र अविश्वासी पत्नी विश्वासी पतिको कारण पवित्र ठहरिन्छ, नत्रता तिमीहरूका छोरा छोरीहरू अपवित्र हुनेछन्, तर वास्तवमा तिनीहरू पवित्र छन् । 15 तर यदि अविश्वासी जीवन साथी छुट्टिन्छ भने, त्यसलाई जान देउ । यस्तो अवस्थामा भाइ वा बहिनी तिनीहरूका प्रतिज्ञामा बाँधेनेछैन । परमेश्वरले हामीलाई शान्तिमा बस्न बोलाउनुभएको छ । 16 स्त्री हो, तिमीलाई के थाहा सायद तिमीले आफ्नो पतिलाई बचाउन सक्छौं कि? अथवा पुरुष हो, तिमीलाई के थाहा, सायद तिमीले आफ्नी पत्नीलाई बचाउन सक्छौं कि? 17 प्रभुले खटाएबोमिज र परमेश्वरले बोलाएबोमिज ह्रेकले आफ्नो जीवन जिआस, । सबै मण्डलीहरूको निमित्त मेरो नियम यही नै हो । 18 के विश्वासको लागि बोलावट हुनुअगि नै कसैको खतना भएको थियो? उसले आफूलाई खतना नभएको जस्तो नेदखाओस् । विश्वासको निमित्त बोलावट हुँदा खतना नगर्न कोही थियो? उसले खतना केही हो न त बेखतना नै । प्रमुख कुरा परमेश्वरका आजाहरू पालन गर्नु नै हो । 20 परमेश्वरले बोलाउनुहुँदा कुनै व्यक्तित जस्तो अवस्थामा थियो, हरेक त्यही बोलावटमा रहोस् । 21 के परमेश्वरले बोलाउनुहुँदा तिमीहरू कमारा थियौ? यसको बारेमा तिमी फिक्री नगर । तर तिमीहरू स्वतन्त्र हुन सक्छौं भने यसको फाइदा उठाओ । 22 किनकि दासको रूपमा हुँदा प्रभुले कसैलाई बोलाउनुभएको छ भने उ प्रभुको स्वतन्त्र मानिस हो । यसरी नै कसैलाई बोलाउँदा कोही स्वतन्त्र थियो भने उ ख्रीष्टको दास हो । 23 तिमीहरू दाम तिरी किनिएका हौ, त्यसैले मानिसहरूको दास नबन । 24 भाइहरू हो, हामीलाई विश्वास गर्न बोलावट हुँदा हामी जस्तो अवस्थामा थियौ, हामी त्यही अवस्थमा रहौं । 25 अब कहिल्यै विवाह नगरेकाहरूको सम्बन्धमा मसाँग प्रभुबाट केही पनि आजा छैन । तर प्रभुको कृपाद्वारा विश्वासयोग ठहराइएको व्यक्तिको रूपमा म यसै राय दिन्छु । 26 त्यसकारण, आउन लागेको सङ्कटको कारणले गर्दा जुन व्यक्तित जस्तो अवस्थामा छ, त्यही अवस्थामा बस्नु असल हुँच । 27 के तिमी कुनै स्त्रीसँग वैवाहिक बन्धनमा बाँधेका छौ? तिनीबाट व्यवत्त्वन्त हुन खोज । के तिमी अविवाहित छौ? पत्नीको खोजी नगर । 28 तर तिमीले

विवाह गन्यौ भने पनि तिमीले पाप गर्दैनौ । कुनै कन्या केटीले विवाह गर्छ भने तिनले पाप गरेकी हुँदिन । तापनि विवाह गर्नेहरूले जीवन जिउने क्रममा थेरे दुःखकष्ट भोगेन्छन् र म तिमीहरूलाई तीबाट बचाउन चाहन्छु । 29 तर भाइहरू हो, म यो भन्नु कि समय छोटो छ । अब उप्रान्त पत्ती हुनेहरू पत्ती नभएजस्तो गरी जिउन् । 30 रुनेहरू नरोएको जस्तै गरी बस्न्; खुसी हुनेहरू खुसी नभाइँगै गरी बसून र किनमेल गर्नेहरूले तिनीहरूसँग कही नभाइँगै गर्न । 31 अनि संसारसित व्यवहार गर्नेहरूले यससँग पूर्ण रूपमा नभाइँगै व्यवहार गर्न, किनकी यो संसारको प्रणालीको अन्त्य हुँदै छ र यो बितेर जाँदै छ । 32 तिमीहरू निस्फिकी होआ भन्ने म चाहन्छु । अविवाहित पुरुषले प्रभुलाई कसरी खुसी पार्ने भनी उहाँका कुराहरूका बारेमा चिन्ता गर्दछ । 33 तर विवाहित पुरुषले आफ्नी पत्तीलाई कसरी प्रसन्न पार्ने भनी संसारका कुराहरूमा फिक्री गर्दछ । 34 ऊ दोहोरो मनको हुन्छ । अविवाहित स्त्री वा कन्याले शरीरमा र आत्मामा कसरी पवित्र हुन सक्छ भनी प्रभुका कुराहरूका फिक्री गर्दछ । तर विवाहित स्त्रीले आफ्नो पतिलाई कसरी प्रसन्न पार्न सकिन्छ भनी संसारका कुराहरूको चिन्ता गर्दछे । 35 म तिमीहरूको आपनै भलाइका निस्ति भन्दछु, तिमीहरूलाई प्रतिबन्ध लाउन होइन । जे ठिक छ म त्यही भद्रलु ताकि तिमीहरू बाधाबिना एक चित्का भई भक्तिका साथ प्रभुमा लागिरहन सक । 36 कसैले विचार गर्दछ कि उसले मग्नी भएकी आफ्नी कन्यासँग राष्ट्रो व्यवहार गरिरहेको छैन भन्ने ठान्छ र तिनको विवाह गर्ने उमेर बितिसकेको छ भने चाहेबोजिम उसले गरोस् । 37 तर यदि ऊ हृदयमा पक्का छ, ऊ कुनै करकापमा परेको छैन भने र उसले आफ्नो इच्छा वशमा राख्न सक्छ, र उसले आफ्नो हृदयमा यसो गर्ने अर्थात आफ्नी मग्नी भएकी कन्यालाई कुमारी नै राख्ने निर्णय गरिसकेको छ भने उसले असल नै गर्दछ । 38 त्यसैले, जसले आफ्नी कन्यासँग विवाह गर्दछ उसले असल नै गर्दछ, र जसले विवाह नगर्न इच्छा गर्दछ भने उसले अझ बढी राष्ट्रो गर्दछ । 39 स्त्री तिनको पति बाँचुज्जेलसम्भ बन्धनमा बाँधेकी हुन्निन । तर तिनको पतिको मृत्यु भयो भने तिनी जोसँग विवाह गर्न चाहान्छन् त्यससँग विवाह गर्न स्वतन्त्र हुँच्नु, तर त्यो व्यक्तिप्रभुमा हुनुपर्छ । 40 तापनि मेरो विचारमा यदि तिनी त्यसै अवस्थामा बस्तिन् भने तिनी अझ धेरे प्रसन्न हान्छन् । अनि मसंग पनि परमेश्वरको आत्मा छ भनी म विचार गर्दछु ।

8 मूर्तिलाई बलिदानको रूपमा चढाइएको खानेकुराको बारेमा भन्नुपर्दा हामीलाई थाहा छ कि “हामी सबैसँग जान छ ।” ज्ञानले धमण्ड लायउँदछ, तर प्रेमले उन्नति गराउँछ । 2 यदि कसैले केही जान्दछु र म कोही हुँ भनी विचार गर्छ भने त्यो व्यक्तिले जिति जान्नुपर्ने हो त्यति जानेको हुँदैन । 3 तर यदि कसैले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ भने त्यो व्यक्तित उहाँद्वारा चिनिएको हुन्छ । 4 त्यसकारण, मूर्तिलाई बलिदानको रूपमा चढाइएको खानेकुराको बारेमा हामीलाई थाहा छ कि “यस संसारमा भएको मूर्ति केही पानि होइन” र एक मात्र परमेश्वर अस्तित्वमा हुनुहुन्छ । 5 थेरे देवताहरू र प्रभुहरू भएजस्तै आकाशमा वा पृथ्वीमा नाम मात्रका देवताहरू होलान् । 6 तर हाम्रा निस्ति “परमेश्वर पिता एक मात्र हुनुहुन्छ, जसबाट नै सबै कुरा हुन आए, र हामी उहाँकी निस्ति जिउँछै; र एउटै प्रभु येशु ख्रीष्टको जसद्वारा सबै कुरा अस्तित्वमा आउँछन् र जसद्वारा नै हामी अस्तित्वमा छौं ।” 7 तापनि यो ज्ञान सबैमा हुँदैन । कति जनापे पहिले मूर्तिपूजा गर्थे र तिनीहरूले यो खानेकुरा मूर्तिलाई नै चढाइएको मानेर खान्नन् । तिनीहरूको विवेक कमजोर भएको कारण भ्रष्ट भएको छ । 8 तर खानेकुराले हामीलाई परमेश्वरमा स्वीकारयोग्य बनाउँदैन । हामीले यो खादिमा बढी असल हुँदैनौ र नखादिमा बढी खराब पनि हुँदैनौ । 9 तर होसियार होओ । तिम्रो स्वतन्त्रता कमजोर विश्वास भएकाहरूलाई ठेसको कारण नबोस् । 10 मानौ, जो कोही ज्ञान भएको व्यक्तिले तिमीले मन्दिरमा बसेर खानेकुरा खाइरहेको देख्यो भने के उसको कमजोर विवेकले त्यो उसलाई मूर्तिलाई चढाइएको खानेकुरा खान आँट नदेला? 11 मूर्तिहरूको

वास्तविक प्रकृतिको बारेमा तिमीहरूको समझाको कारणले गर्दा कमजोर भाइ नष्ट हुन्छ, जसको निस्ति ख्रीष्ट मर्नभयो । 12 त्यसैले, जब तिमीले आफ्नो भाइको विरुद्धमा पाप गरेर उनीहरूको कमजोर विवेकलाई चोप पुन्याउँछै, तिमीले ख्रीष्टको विरुद्धमा पाप गर्छै । 13 त्यसकारण, यदि मैले खाएको खाना मेरो भाइलाई ठेसको कारण बन्छ भने, म फेरि कहिल्यै मासु खानेछैन, ताकि म मेरो भाइको पतनको कारण नबून् । (aiom g165)

9 के म स्वतन्त्र छैन? के म प्रेरित होइँ? के मैले येहु हाम्रा प्रभुलाई देखेको छैन? के तिमीहरू परमप्रभुमा मेरो हातका सिप होइनौ र? 2 म अरूको लागि प्रेरित नभए तापनि तिमीहरूको लागि त हुँ । तिमीहरू नै परमप्रभुमा मेरो प्रेरितको कामको प्रमाण हाँ । 3 यो मलाई जाँच खोजेहरूलाई जवाफ हो: 4 के हामीलाई खाने र पिउने अधिकार छैन? 5 के अरू प्रेरितहरू, प्रभुका भाइहरू र केफाले गरेजस्तै हामीले पनि आफूसँग विश्वासी पत्ती लिएर हिँड्ने अधिकार छैन? 6 अथवा के बारनाबास र मैले मात्र काम गर्नु पर्छ? 7 कसले आफ्ने खर्चमा सिपाहीको रूपमा सेवा गर्छ? कसले दाखबारी लगाएर त्यसको फल खादिन र? कसले गाईवस्तु पालेर तिनीहरूबाट दूध पिउँदैन र? 8 के मैले यी कुराहरू मानवीय अधिकारको आधारमा भनिहेको छु? के व्यवस्थाले पनि यसै गर भन्दैन र? 9 मोशाको व्यवस्थामा यस्तो लेखिएको छ, “दाँडै गर्दा गोरुलाई मोहाला नलगाओ ।” के परमेश्वरले साँचै गोरुहरूको मात्र वास्ता गर्नुहुन्छ? 10 के उहाँले हामीहरूको निस्ति नै यो बोलिरहन्भएको छैन र? यो हामी निस्ति लेखिएको हो । किनभाने खेत जोनेले बालीको आशा राखेर नै जोत्पुर्पछ र बाली चुन्नेले पनि बाली भित्र्याने आशले नै चुन्नुपर्पछ । 11 यदि हामीले तिमीहरूको बीचमा आत्मिक कुराहरू छाँच्याँ भने तिमीहरूबाट भौतिक कुराहरूको कट्टी गर्ने काम अति भयो र? 12 यदि तिमीहरूबाट अरूहरूले हक्कको दाबी गर्न्छ भने के हामीलाई त्योभन्दा बढाता हक्क छैन र? तापनि हामीले यो हक्कको दाबी गरेनौ । बरु, ख्रीष्टको सुसमाचारमा बाधा नबन्नाँ भनेर हामीले सबै सट्याँ । 13 के मन्दिरमा सेवा गर्नेले मन्दिरबाट नै खानेकुरा पाउँछन् भन्ने तिमीहरूलाई थाहा छैन? वेदीमा सेवा गर्नेले वेदीमा चढाइएको कुराको हिस्सा पाउँछ भने तिमीहरूलाई थाहा छैन? 14 त्यसरी नै सुसमाचार प्रचार गर्नेले त्यसैबाट जीविका चलाओस् भनेर परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभयो । 15 तर मैले यी कुनै पनि हक्कहरूको दाबी गरिन्नै । र मेरो लागि केही गरियोस् भनेर म यो लेखिन्नै । यो गर्व गर्ने कुरादेखि कसैले मलाई वज्रित गर्छ भने म बरु मर्न तयार छु । 16 मैले सुसमाचार प्रचार गर्ने भनेर मैले धमण्ड गर्ने कारण नै छैन, किनभाने मैले यो गर्नुपर्छ । यदि मैले सुसमाचार प्रचार गरिन्नै भने मलाई धिक्कार छ । 17 किनकि यदि मैले आफूखुसी यसो गरेको छु भने मैले इनाम पाउँछु । तर यो आफूखुसी होइन भने मलाई सुमिप्पएको जिम्मेवारी अझ पनि मसँग बाँकी नै छ । 18 त्यसो भए मेरो इनाम के हो? यही हो कि जब म प्रचार गर्छु, सिर्तामा सुसमाचार प्रचार गर्है र सुसमाचारमा मेरो हक्कको पूर्ण प्रयोग नगर्है । 19 किनकि म सबै कुरामा स्वतन्त्र भए तापनि धेरैलाई जित्न सकाँ भनेर म सबैको दास भए । 20 यहूदीहरूलाई जित्नको लागि म यहूदीजस्तै बनै । व्यवस्थाको अधीनमा भएकाहरूलाई जित्नको निस्ति म व्यवस्थाको अधीनमा भएको जस्तै बनै । म आफै व्यवस्थाको अधीनमा नभए तापनि मैले यसो गरै । 21 म आफै परमेश्वरको व्यवस्थाबाट बाहिर नभएर ख्रीष्टको व्यवस्थामा भए तापनि व्यवस्थाबाट बाहिर भएकाहरूलाई जित्नको निस्ति म व्यवस्थाबाट बाहिर भएजस्तै बनै । व्यवस्थाबाट बाहिर भएकाहरूलाई जित्न सकू भनेर मैले यसो गरै । 22 कमजोरहरूलाई जित्न सकू भनेर कमजोरहरूको लागि म कमजोर बनै । सबै उपायहरूद्वारा केहीलाई बचाउन सँगू भनेर म सबै मानिसहरूको लागि सबै कुरा बनेको छु । 23 सुसमाचारको खातिर म सबै कुराहरू गर्छ ताकि यसको आशिष्टरूमा म सहभागी हुन सँकू । 24 दौडमा सबै मानिसहरू दौडिन्छन्, तर एक जनाले मात्र पुरस्कार पाउँछ भने कुरा

के तिमीहरूलाई थाहा छैन? त्यसैले, पुरस्कार पाउने गरी दौडै। 25 एउटा खेलाडी सबै तालिमहरूमा आत्मसंयमी हुन्छ। तिनीहरूले नाश हुने माला पाउनको लागि यसो गर्नेन्, तर हामी नाश नहुने माला पाँजै भनेर दौड्न्छौ। 26 त्यसैले, म बिनाउदेश्य वा हावामा दौड्न्है। 27 तर म आफ्नो शेरीरलाई वशमा राख्नु र यसलाई दासजस्तै बनाउँछु, ताकि प्रचार गरेपछि म आफैचाहिं अयोग्य नबन्नै।

10 भाइहरू हो, तिमीहरूले यो जान भनी म चाहन्छु, कि हाम्रा पिता

पुर्खाहरू सबै बादलमुनि थिए र सबै समुद्रको बिचबाट भएर गए। 2 सबैले बादल र समुद्रमा मोशामा बपितमा पाएका थिए, 3 र सबैले एउटे आत्मिक भोजन खाए। 4 सबैले उस्तै आत्मिक पानी पिए। किनकि तिनीहरूले आत्मिक चट्टानबाट पिए, अनि त्यो चट्टान ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। 5 तर तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर प्रसन्न हुनुभएन, र तिनीहरूका लासहरू उजाङ्ग-स्थनभरि छारेका थिए। 6 तिनीहरूले जस्तै हामीले दुष्ट कुराहरूको इच्छा नगर्नै भनेर यी कुराहरू हाम्रा लागि उदाहरणहरू थिए। 7 तिनीहरूमध्ये धेरै झाँ तिमीहरू मूर्तिपूजक नहोओ। यस्तो लेखिएको छ, “मानिसहरू खान र पिउन बसे अनि खेल्नालाई उठे।” 8 तिनीहरू धेरैले गरेझाँ हामीले यौन अनैतिक कार्य नगर्नै, जुन कारणले गर्दा एकै दिनमा तिनीहरूमध्ये तेइस हजार मरे। 9 हामीले ख्रीष्टको परीक्षा गर्नुहुन्नेजसरी तिनीहरूले गेरे र सर्पहरूद्वारा नष्ट भए। 10 तिनीहरूमध्ये धेरै जसोले गनगन गरेझाँ हामीले नगर्नै, जसले गर्दा तिनीहरू मृत्युको दूरदूरा नष्ट भएका थिए। 11 हाम्रो निमित्त उदाहरणको लागि तिनीहरूमध्ये यी कुराहरू भए। यी हाम्रो शिक्षको निमित्त लेखिएका हुन्— हाम्रो निमित्त जसमा युग्मो अन्य आएको छ। (abon g165) 12 त्यसैकारण, कसैले म खडा छु भनी सोच्छ भने होइसियार रहेस् ताकि ऊ नलडैस्। 13 मानव-जातिमा आउने परीक्षाभन्दा तिमीहरू फरक परीक्षामा परेका छैनैन्। तर परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ। 1 उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको शक्तिभन्दा बाहिरको परीक्षामा पन्न दिनुहुन्न। तिमीहरूले तिनलाई सहन सक भनेर उहाँले परीक्षाको साथमा त्यसबाट उम्हिने उपाय पनि प्रदान गर्नुहुन्छ। 14 त्यसकारण, मेरा प्रियहरू हों, मूर्तिपूजाबाट अलग बस। 15 म समझदार मानिसहरूसित बोलेजस्तै तिमीहरूसित बोल्दछु, ताकि तिमीहरूले मैले भनेको कुरा जाँच गर्न सक। 16 हामीले आशिष्को कचौरा ख्रीष्टको रातमा भएको सहभागिता होइन र? हामीले भाँच्ने रोटी ख्रीष्टको शेरीरमा भएको सहभागिता होइन र? 17 रोटीको टुक्रा एउटे भएकोले हामी धेरै भए तापनि एउटै शेरीर हाँ। हामी सबैले एकसाथ एउटे रोटीबाट खान्छौ। 18 इसाएलका मानिसहरूलाई हेरै के वेदीमा चढाइएको बलि खानेहरू वेदीका सहभागी होइन र? 19 त्यसो भए, म के भन्दै छु? के त्यो मूर्ति कुनै कुनै कुरा हो? अथवा मूर्तिमा चढाइएको बलिदान केही कुरा हो? 20 तर म अन्यजाति मूर्तिपूजकहरूको बलिदानको बारेमा भद्रलू, कि तिनीहरूले यी कुराहरू भूतहरूलाई चढाउँछन्, परमेश्वरलाई होइन! तिमीहरू भूतहरूसँग सहभागी होओ भने म चाहन्नै। 21 तिमीहरूले प्रभुको कचौरा र भूतहरूको कचौरा दुवैबाट पिउन सकदैनै। तिमीहरूले प्रभुको टेबुलमा र भूतहरूको टेबुल दुवैमा सङ्गति गर्न सकदैनै। 22 अथवा के हामीले प्रभुलाई डाही बनाउने? के हामी उहाँभन्दा बलिया छौ? 23 “हेरेक कुरा न्यायसङ्गत छ”, तर सबै कुरा फाइदाजनक छैनन्। “सबै कुरा न्यायसङ्गत छन्”, तर सबै कुराले मानिसको निर्माण गर्नेन्। 24 कसैले पनि आफ्नै भलाइ मात्र नखोजोस्। बरू, हेरेकले आफ्नो छिमेकीको भलाइ खोजोस्। 25 तिमीहरूले बजारमा जे बेनिन्छ त्यसलाई विवेकका खातिर कुनै प्रश्न नगरी खान सक्छौ। 26 किनकि “पृथ्वी प्रभुको हो र त्यसमा भएका सबै कुरा उहाँकै हुन्।” 27 तिमीहरूलाई विश्वास नगर्ने कुनै व्यक्तिले खानलाई निमो दिन्छ र तिमीहरू जान इच्छा गर्छौ भने तिमीहरूको अगाडि खानलाई राखिएको कुरा विवेकको खातिर पनि प्रश्न नसोधी खाओ

। 28 तर कसैले तिमीहरूलाई “यो खाना मूर्तिपूजामा चढाइएको खाना हो” भन्यो भने त्यो नखाओ। योचाहिँ जसले तिमीहरूलाई जानकारी दियो उसको र तिमीहरूको विवेकको खातिर हो। 29 मैले तिमीहरूको आफ्नो विवेकको बारेमा भनेको होइन, तर अरु व्यक्तिको विवेकको बारेमा भनेको हुँ। 1 किनकि अरुको विवेकलाई मेरो स्वतन्त्रताको न्याय हुन किन दिने र? 30 म कृतज्ञतासाथ खानामा सहभागी हुन्छ भने मैले धन्यवाद दिएको कुरामा म किन निन्दित हुने? 31 त्यसकारण, तिमीहरूले जे खान्छौ वा पिउँछौ, वा तिमीहरू जे गर्छौ, सबै परमेश्वरको महिमाको निमित्त गर। 32 तिमीहरूले यहौदीहरू वा ग्रिहरूको अथवा परमेश्वरको मण्डलीको अपमान नगर। 33 म सबै मानिसहरूलाई सबै कुरामा खुसी पाने कोसिस गर्दू। म आफ्नो भलाइ खोइदिन, तर धेरैको भलाइ खोजुँ। धेरैले उदाहर पाउन् भनेर म यो गर्दछु।

11 मेरो अनुकरण गर्नेहरू होओ, जसरी म ख्रीष्टको अनुकरण गर्दछु

। 2 म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु किनकि तिमीहरूले हरेक कुरामा मलाई समझाउँ। 1 म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु, किनकि मैले सिकाएका शिक्षा तिमीहरूले कायम राख्छौ। 3 म तिमीहरूले यो बुझ भन्ने चाहन्छु कि येषु ख्रीष्ट प्रत्येक मानिसको शिर हुनुहुन्छ, मानिस स्त्रीको शिर हो, र परमेश्वरचाहिँ ख्रीष्टको शिर हुनुहुन्छ। 4 कुनै पुरुषले आफ्नो शिर ढाकेर प्रर्थना गर्छ अथवा अगमवाणी बोल्छ भने उसले परमेश्वरको अपमान गर्छ। 5 तर यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो शिर नढाकी प्रार्थना गर्छ वा अगमवाणी बोल्छ भने उसले आफ्नो शिरको अपमान गर्छ। 1 किनकि यसो गर्दू भनेको उसले आफ्नो केश खारेको जस्तै हो। 6 यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो शिर ढाकिदै भने, उसले आफ्नो केश छोटो गरी काटोस्। 7 यदि कपाल काट्नु उसको लागि शर्मको कुरा हो भने उसले आफ्नो शिर ढाकोस्। 7 पुरुषले आफ्नो शिर नढाकोस् किनकि ऊ परमेश्वरको प्रतिस्तुर पर गौरव हो। 1 तर स्त्रीचाहिँ पुरुषको गौरव हो। 8 किनकि पुरुष स्त्रीबाट बनिएको होइन, तर स्त्री पुरुषबाट बनिएकी हो। 9 न त पुरुष स्त्रीको निमित्त सूचित गरिएका हो, तर स्त्री पुरुषको निमित्त बनिएकी हो। 10 यसै कारणले स्वर्गदूतहरूका खातिर स्त्रीले आफ्नो शिरमा अधिकारको चिह्न लगाउपुर्छ। 11 तापनि प्रभुमा स्त्री पुरुषबाट स्वतन्त्र हुन न त स्त्रीबाट पुरुष नै। 12 किनकि जसरी स्त्री पुरुषबाट आउँछ त्यसरी नै पुरुष पनि स्त्रीबाट आउँछ। 1 र सबै कुरा परमेश्वरबाट आउँछन्। 13 तिमीहरू आफै विचार गर: के स्त्रीले आफ्नो शिर नढाकी परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नु उपयुक्त हो? 14 कुनै पुरुषले लामो केश पाल्नु उसको निमित्त शर्मको कुरो हो भने प्रकृतिले पनि तिमीहरूलाई सिकाउँदैन? 15 कुनै स्त्रीलो लामो केश हुनु, उसको निमित्त गौरवको कुरो हो भने प्रकृतिले पनि तिमीहरूलाई सिकाउँदैन? 16 तर यदि कोही यस विषयमा बहस गर्न चाहन्छ भने हामीसँग अर्को कुनै प्रथा छैन, न परमेश्वरको मण्डलीसँग छ। 17 यी निर्देशनहरू दिंदा म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन्। किनकि तिमीहरू असलको निमित्त होइन तर खराको निमित्त भेला हुँछी। 18 पहिलो कुरा त तिमीहरू मण्डलीमा भेला हुँदा, तिमीहरूमा फाटो हुन्छ भन्ने म सुन्छु र म केही हद्दसम्म विश्वास पनि गर्दू। 19 तिमीहरूका माझामा स्वीकृत भएका व्यक्तिहरू चिनिनको लागि पनि तिमीहरूका माझामा गुरुदन्दी हुनु आवश्यक छ। 20 तिमीहरू भेला भएर खाएको कुरा प्रभुभोज होइन। 21 जब तिमीहरू खान्छौ, अरुले आफ्नो भोजन खाउँगि हरेकले आफ्नो खाना खान्छ। एक जना भोकै हुन्छ र अर्को मातोको हुन्छ। 22 के खान र पिउनको लागि तिमीहरू आफ्ने धरै छैन र? के तिमीहरू केही नभएकाहरूलाई अपमान गर्छौ र परमेश्वरको मण्डलीमा तुच्छ ठान्छौ? म तिमीहरूलाई के भाँू? के तिमीहरूको प्रशंसा गर्छौ? यसको निमित्त म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन्। 23 मैले जे परमेश्वरबाट पाएँ त्यो मैले तिमीहरूलाई सुम्पिदैँ, कि प्रभु येशु ख्रीष्टले धोका पाएको त्यो रात रोटी लिनुभयो। 24 धन्यवाद दिनुभएपछि उहाँले रोटी भाँच्नुभयो र भन्नु भयो, “यो मेरो शेरीर हो; यो तिमीहरूको निमित्त

हो । मेरो समझनाको निम्ति यो गर ।” 25 त्यसरी नै खाइसक्नुभएपछि कचौरा लिनुभयो र भन्नुभयो, “यो कचौरा मेरो सातमा भएको नयाँ कराहो हो । जब तिमीहरू पिउँछौ, मेरो समझना गर्ने गर ।” 26 जब जब तिमीहरूले यो रोटी खान्छौ र कचौराबाट पिउँछौ, उहाँ न आउज्जेलसम्म प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्छौ । 27 यसकारण जसले अयोग्य रीतिले रोटी खान्छ र कचौराबाट पिउँछौ, उ प्रभुको शरीर र रगतको दोषी हुनेछ । 28 कुनै व्यक्तिले पहिले आफैलाई जाँयोस् र रोटी खाओस् र कचौराबाट पिओस् । 29 किनकि जसले शरीरको वास्ता नाराखीकन रोटी खान्छ र कचौराबाट पिउँछौ, उसले खाएको र पिएको कारण आफूमाथि न्यायको दण्ड ल्याउँछ । 30 त्यसकारण, तिमीहरूमध्ये धेरै जना रोटी र बिमारी छन् र कोही त मरिसकेका छन् । 31 तर यदि हामीले आफैलाई जाँच गर्याँ भने हामी न्यायमा पर्नेछैनौ । 32 तर जब हामी परमेश्वरबाट जाविन्छौ हामी अनुशासित हुनेछौ, र संसारसँगी दोषी ठहरिनेछैनौ । 33 त्यसकारण, मेरा भाइहरू हो, जब तिमीहरू खानको लागि भेला हुन्छौ एकले अर्कालाई पर्ख । 34 यदि कोही भोकाएको छ भने त्यसले घरैमा खाओस्, ताकि तिमीहरू भेला हुँदा तिमीहरू न्यायमा पर्नेछैनौ । र तिमीहरूले लेखेका अन्य विषयहरूको बरेमा म आएपछि निर्देशनहरू दिनेछु ।

12 भाइहरू हो, आमिक वरदानहरूको बारेमा तिमीहरू अनभिज्ञ रहेको म चाहन्नै । 2 तिमीहरूलाई थाई छ कि कुनै बेला तिमीहरू मूर्तिपूजक थियो । 3 त्यसकारण, तिमीहरूले यो जान भने म चाहन्छु कि परमेश्वरका आत्माद्वारा बोल्ने कसैले पनि “येशू श्रापित होस् भद्रैन्” । पवित्र आत्माद्वारा बाहेक कसैले पनि “येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ” भन्न सक्दैन । 4 वरदानहरू फरक फरक भए तापनि प्रभु त एउटै हुनुहुन्छ । 5 सेवाको कार्यहरू फरक फरक छन्, तर प्रभु एउटै हुनुहुन्छ । 6 कामहरू विभिन्न किसिमका छन्, तर तिमीहरूलाई हरेकको जीवनमा सम्भव तुल्याउनुहो सेरेश्वर एउटै हुनुहुन्छ । 7 सबैको भलाइको निमित्त हेरेकलाई आत्माको बाहिर देखिने चिह्न दिइएको छ । 8 किनभने एउटालाई आत्माद्वारा बुद्धिको कुरा बोल्ने वरदान दिइएको छ भने उहाँ आत्माद्वारा अर्कालाई जानको कुरा गर्ने वरदान दिइएको छ । 9 त्यसरी नै कसैलाई एउटै पवित्र आत्माद्वारा विश्वासको वरदान दिइएको छ भने अझ अर्कालाई उहाँ आत्माद्वारा निको पर्ने वरदान दिइएको छ । 10 एउटालाई शक्तिको काम गर्ने वरदान दिइएको छ भने अर्कालाई अगमवाणीको । एउटालाई आत्माहरू छुट्ट्याउने वरदान दिइएको छ भने अर्कालाई भाषाहरूमा बोल्ने अनि कसैलाई भाषाहरूको अर्थ खोल्ने वरदान दिइएको छ । 11 तर यीनीहरू सबैमा एउटै आत्माले काम गर्नुहुन्छ । उहाँको इच्छाबमोजिम उहाँले हेरेकलाई व्यक्तितत रूपमा वरदानहरू दिनुहुन्छ । 12 जसरी शरीर एउटै हुन्छ र अङ्गहरू धेरै हुन्छन् अनि ती सबै अङ्ग एउटै शरीरको भएँझौ ख्रीष्टमा पनि त्यस्तै हुन्छ । 13 किनभने एउटै आत्माद्वारा हामीहरू सबैको एउटै शरीरमा बापिस्मा भएको थियो, यहूदी वा ग्रिक, कमारा वा स्वतन्त्र; सबैलाई एउटै आत्माबाट पिउन दिइएको छ । 14 किनकि शरीर एउटै अङ्गले मात्र होइन, तर धेरै अङ्गहरूले बनेको हुन्छ । 15 यदि खुटाले “म हात होइन, त्यसैले म शरीरको अङ्ग होइन” भन्छ भने पनि त्यो शरीरको कुनै पनि अङ्गभन्दा कम ठहरिदैन । 16 र त्यसरी नै कानले “म शरीरको आँखा होइन, त्यसैले म शरीरको अङ्ग होइन” भन्छ भने पनि त्यो शरीरको कुनै पनि अङ्गभन्दा काम ठहरिदैन । 17 यदि सम्पूर्ण शरीर नै आँखा हुँदी हो त सुने कहाँबाट? यदि सम्पूर्ण शरीर आँखा भइदिएको भए सुन्ने कहाँबाट? 18 तर परमेश्वरले शरीरको स्वरूप निर्माण गदा नै यसका अङ्गहरू मिलाएर राख्नुभयो । 19 यदि सबै अङ्गहरू एउटै भइदिएको भए शरीर कहाँ हुन्थ्यो? 20 यसकारण अङ्गहरू धेरै भए तापनि शरीर एउटै छ । 21 आँखाले हातलाई, “मलाई तिम्रो खाँचो छैन” भन्न सक्दैन । न टाउकोले खुटालाई “मलाई तिम्रो खाँचो छैन” भन्छ । 22 बरु कमजोर

ठानिएका शरीरका अङ्गहरू अत्यावश्यक हुन्छन् । 23 अनि हामीले कम आदरका ठान्ने शरीरका अङ्गहरूलाई हामी झाँ बढी नै आदर गर्दछौं र देखाउन नमिल्ने अङ्गहरूलाई झाँ बढी भद्रतासाथ राख्छौं । 24 देखाउन मिल्ने अङ्गहरूलाई इज्जत गरिरहनु आवश्यक छैन किनभने तिनीहरूले अगिबाट नै उज्जत पाएका छन् । तर परमेश्वरले सम्पूर्ण अङ्गहरूलाई सँगै जोड्नुभएको छ र कम आदर पाएकाहरूलाई झाँ बढता आदर दिनुभएको छ । 25 शरीरमा कुनै विभाजन नहोस्, बरु हरेक अङ्गले उहाँ स्नेहसाथ एक अर्कोलाई वास्ता गर्नु भनेर उहाँले यसो गर्नुभएको हो । 26 कुनै एउटा अङ्गले दुःख पाउँदा सबै अङ्गहरूले सँगै दुःख भोग्छन् । अथवा कुनै एउटा अङ्गको आदर हुँदा सबै अङ्गहरू सँगै आनन्दित हुन्छन् । 27 अब तिमीहरू ख्रीष्टका शरीर हो अनि व्यक्तितत रूपले यसका अङ्ग हो । 28 अनि परमेश्वरले मण्डलीमा पहिलो प्रेरितहरू, दोस्रो अगमवक्ताहरू, तेस्रो शिक्षकहरू, त्यसपछि शक्तिशाली कार्य गर्नेहरू, निको पार्ने वरदान पाएका व्यक्तिहरू, मदत गर्नेहरू, प्राशासन चलाउनेहरू र विभिन्न भाषाका वरदान पाएकाहरूलाई नियुक्त गर्नुभएको छ । 29 के तिनीहरू सबै प्रेरितहरू हुन्? के सबै अगमवक्ताहरू हुन्? के सबै शिक्षकहरू हुन्? के हामी सबैले शक्तिशाली कार्यहरू गर्छौ? 30 के तिनीहरू सबैसँग निको पार्ने वरदान छन्? के तिनीहरू सबै अन्य भाषाहरूमा बोल्छन्? के तिनीहरू सबैले अन्य भाषाहरूको अर्थ खोल्छन्? 31 जोसिलो भई अङ्ग तुला वरदानहरूको खोजी गर । अनि म तिमीहरूलाई अझ उत्तम मार्ग देखाउनेछु ।

13 मानाँ, म मानिसहरू र स्वर्गदूतहरूको भाषामा बोल्छु, तर मसँग प्रेम छैन भने म हल्ला मच्चाउने घण्टा र झ्याइँ-झ्याइँ गर्ने झ्याली मात्र हुन्छु । 2 मानाँ, मसँग अगमवाणी गर्ने वरदान छ र म लुकेका रहस्यहरू बुझ्न सक्छु र मसँग पहाडहरू हटाउन सक्ने सम्प्रको विश्वास छ, तर मसँग प्रेम छैन भने म केही पनि होइँन । 3 र मानाँ, मसँग भएका सबै थोकहरू गरिबहरूलाई खुवाउनको लागि दिन्छु अनि मेरो शेरीरलाई जलाउन दिन्छु, तर मसँग प्रेम छैन भने मलाई केही पनि फाइदा हुँदैन । 4 प्रेम सहनशील र दयालु हुन्छ । प्रेमले डाह वा घमण्ड गर्दैन । यो अहङ्कारी हुँदैन । 5 वा प्रेम रुखो हुँदैन । यसले आपानै स्वार्थ खोज्दैन । यो सजिलै रिसाउँदैन न त यसले खराबीको हिसाब राख्छ । 6 प्रेम अधारितकामा खुसी हुँदैन । बरु, यो सत्यतामा रामाउँछ । 7 प्रेमले सबै कुरा सहन्छ; सबै कुरामा विश्वास गर्छ; सबै कुरामा आत्मविश्वासी हुन्छ अनि सबै कुरामा स्थिर रहन्छ । 8 प्रेमको कहिले अन्त्य हुँदैन । अगमवाणीहरू वितर जानेछन् । भाषाहरू बन्द हुनेछन् । अनि ज्ञान बितरे जानेछ । 9 किनकि हामी थैरै जान्दछौं र थैरै अगमवाणी बोल्छौं । 10 तर जब सिद्ध आउँछ अनि अपूर्ण कुरा बितेर जानेछ । 11 जब म बालक थैए बालकले जस्तै बोलै र बालकले जस्तै सोचै अनि बालकले जस्तै तर्कहरू गरै । जब वयस्क भएँ बालकका चालहरू छोडी दिएँ । 12 किनकि अहिले हामी ऐनामा अप्रत्यक्ष देख्छौं, तर त्यस बेला आमने-सामने देखेछौं । अहिले म थैरै जान्दछु, तर त्यस बेला म पूर्ण रूपमा जान्नेछु, जसरी म पूर्ण रूपमा जानिएको छु । 13 तर अब यी तिनवटा कुरा रहन्छन्: विश्वास, भविष्यको निश्चयता र प्रेम । तर यी सबैमा सर्वोत्तमचाहिँ प्रेम नै हो ।

14 प्रेममा लागिरहो र आमिक वरदानहरूका लागि जोसिलो होओ, विशेष गरी अगमवाणी बोल्ने चाहना गर । 2 किनभने अन्य भाषामा बोल्नेले मानिसहरूसँग होइन, तर परमेश्वरसँग बोल्दछ । उसले गुप्त कुराहरूलाई आत्मामा बोल्दछ र उसको कुरा कसैले पनि बुझ्न सक्दैन । 3 तर अगमवाणी गर्नेले मानिसहरूसँग बोलेको तिनीहरूलाई निर्माण गर्ने, उत्साह प्रदान गर्ने र सान्त्वना दिने काम गर्दछ । 4 अन्य भाषामा बोल्नेले आफैलाई निर्माण गर्छ तर अगमवाणी गर्नेले मण्डलीलाई निर्माण गर्दछ । 5 तिनीहरू सबै जान अन्य भाषा बोल भन्ने म चाहना गर्दछु । तर त्योभन्दा पनि अझ बढी अगमवाणी

गर भन्ने म चाहना गर्दछु । (मण्डली वृद्धि होस् भनेर कसैले त्यसको अर्थ नखोलेसम्म) अन्य भाषा बोल्नेभन्दा पनि अगमवाणी गर्ने महान् हुन्छ । 6 तर भाइहरू हो, यदि म तिमीहरूकहाँ अन्य भाषामा बोल्दै आँए भने मैले तिमीहरूलाई कसरी फाइदा पुऱ्याउँछु र? जबसम्म भैले प्रकाश वा ज्ञानमा वा अगमवाणी वा शिक्षाको लागि मा तिमीहरूसँग बोलिदै तबसम्म फाइदा पुऱ्याउँदिन । 7 यदि तुराती वा वीणाजस्ता निर्जीव साधनहरूले फरक खालिका आवाजहरू निकाल्दैनन् भने कसैले कसरी कुनचाहिँ साधन बजाइएको हो भनेर जान्न सकछ? 8 यदि तुरहीलाई नविनिने आवाजमा बजाउने हो भने कसरी कसैले लाडाङ्को लागि तयार हुने समय हो भनेर जान्ने? 9 तिमीहरूका लागि पनि त्यस्तै हो । यदि तिमीहरूले नबुझिने तरिकाले बोल्यै भने तिमीहरूले बोलेका कुरा कसरी बुझेन? तिमीहरू बोलिहरून्छी र कसैले पनि तिमीहरूको कुरा बुझेन्छैन । 10 संसारमा थेरै भाषाहरू छन् भने कुरामा कुनै शङ्कु छैन र कुनै पनि अर्थ बिनाका छैनन । 11 तर यदि मैले भाषाको अर्थ बुझिन भने म त्यस व्यक्तिको लागि र त्यो व्यक्ति मेरो लागि विदेशी हुनेछ । 12 तिमीहरूका निमित्त पनि यस्तै हो । तिमीहरू आत्माको प्रकटीकरणको लागि उत्सुक भएँझै मण्डलीलाई निर्माण गर्ने कार्यमा जोसिलो बन । 13 यसरी नै अन्य भाषामा बोल्ने व्यक्तित्वे त्यसको अर्थ खोल्न सक्कोस भनेर प्रार्थना गरोस् । 14 किनकि यदि मैले अन्य भाषामा प्रार्थना गर्हु भने मेरो आत्माले प्रार्थना गर्ह तर मेरो दिमागचाहिँ निष्फल हुन्छ । 15 मैले के गर्ने त? म मेरो आत्माले गाउनेछु र म मेरो दिमागले पनि गाउनेछु । 16 नन्त्रता यदि तिमीले आत्मामा धन्यवाद दिँदा यदि तिमीले भेनेका कुरा बाहिरकाहरूले बुझेन् भने कसरी तिनीहरूले आमेन भन्ने? 17 किनकि तिमीले त निश्चय नै प्रश्नसत मात्रामा धन्यवाद दिँन्छै, तर त्यसले अर्को व्यक्तिको वृद्धि गर्दैन । 18 म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु कि म तिनीहरू सबैभन्दा बढी नै अन्य भाषाहरूमा बोल्दछु । 19 तर म मण्डलीमा अन्य भाषामा दस हजारवटा शब्द बोल्नुको साटो आफ्नै समझामा पाँचवटा शब्द बोल्न चाहन्छु । 20 भाइहरू हो, आफ्नो सोचाइमा बालक नबन । खराबीको निमित्त बालक बन । तर आफ्नो सोचाइमा परिपक्व बन । 21 त्यवस्थामा यस्तो लेखिएको छ “अनौठो भाषामा बोल्ने मानिसहस्द्वारा र विदेशीहरूका ओढाउद्वारा म यी मानिसहस्रसँग बोल्नेछु, तर पनि तिनीहरूले मलाई सुनेछैनन्” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । 22 त्यसकारण, अन्य भाषा विश्वास नगर्नेहरूको लागि चिह्न हो, विश्वासीहरूको लागि होइन । तर अगमवाणीचाहिँ विश्वासीहरूका लागि चिह्न हो, विश्वास नगर्नेहरूका लागि होइन । 23 त्यसकारण, यदि सम्पूर्ण मण्डली भेला हुँदा सबै जनाले अन्य भाषा बोल्दा बाहिरकाहरू तथा विश्वास नगर्नेहरू त्यहाँ आँदा तिनीहरूले तिमीहरू पागल हो भनेर भद्रैनन् र? 24 तर तिनीहरू सबै जनाले नै अगमवाणी गर्छै र कोही अविश्वासी वा बाहिरको व्यक्ति भित्र आयो भने उसले सुनेको कुरालाई पापको बोध हुनेछ । भनिएका सबै कुराहस्द्वारा ऊ जाँचेनेछ । 25 उसको हृदयका गोप्य कुराहरू प्रकट हुन्छन् । परिणामस्वरूप, उसले परमेश्वरको सामान्य घोटो परी आराधना गर्नेछ । उसले परमेश्वर साँच्यै तिनीहरूको बिचामा हुनुहुन्छ भनेर घोषणा गर्नेछ । 26 भाइहरू हो, अब के त? जब तिमीहरू भेला हुँदै, तब कसैसँग भजन, शिक्षा, प्रकाश, अन्य भाषा वा अर्थ खोल्ने काम हुन्छ । सबै कुरा मण्डलीको वृद्धिको लागि गर । 27 यदि कसैले अन्य भाषामा बोल्छ भने दुई वा तिनले पालैपालो बोलून् । र कसैले बोलिएको कुराको अर्थ खोलोस् । 28 तर यदि त्यहाँ अर्थ खोल्ने कोही पनि छैन भने मण्डलीमा रहेको होके व्यक्ति चुप बसोस् । ऊ आफै र परमेश्वरसँग एकलै बोलोस् । 29 दुई वा तिन जना अगमवक्ता बोलून् र अरुले त्यो भनिएको कुरालाई ध्यानसँग त्यसको जाँच गर्दै सुन्न । 30 तर यदि त्यो सेवामा बसिरहेको कसैलाई अन्तर्वृष्टि प्राप्त भयो भने बोलिरहेको व्यक्ति चुप लागोस् । 31 किनकि तिमीहरू एक-एक गरेर हरेक व्यक्तित्वे अगमवाणी गर्न सक्छौ ताकि हरेकले सिक्कन सकोस् र

सबै जना नै उत्साहित बनून् । 32 अगमवक्ताका आत्माहरू अगमवक्ताकै नियन्त्रणमा हुन्छन् । 33 किनकि परमेश्वर अन्योलका होइन तर शान्तिका परमेश्वर हुनुहुन्छ । विश्वासीहरूका अन्य मण्डलीहरूमा भएजस्तै 34 स्त्रीहरू मण्डलीहरूसमा चुपचाप रहन् । किनकि तिनीहरूलाई बोल्नका लागि अनुमति दिइएको छैन । बरू, तिनीहरू व्यवस्थाले भेने अनुसुरास र समर्पित हुनुपर्छ । 35 यदि तिनीहरूले केही सिक्कने चाहाना गर्न्छ भने तिनीहरूले आप्ना धरमा तिनीहरूका पतिहरूलाई सोधून् । किनकि स्त्रीहरू मण्डलीमा बोल्न शर्मको कुरा हो । 36 के परमेश्वरको वचन तिमीहरूबाट आएको थियो? के यो तिमीहरूकहाँ मात्र आएको थियो? 37 यदि कसैले आफैलाई अगमवक्ता वा आत्मिक समझान्छ भने मैले तिमीहरूलाई लेखेका कुराहरू परमप्रभुका आजाहरू हुन् भनी उसले स्वीकार गर्नुपर्छ । 38 तर यदि कसैले यसलाई स्वीकार गर्दैन भने उसलाई पनि स्वीकार नगरियोस् । 39 यसैले भाइहरू हो, अगमवाणी गर्ने दुढ चाहाना गर र कसैलाई पनि अन्य भाषा बोल्नदेखि नरोक । 40 तर सबै कामहरू उचित तरिकाले र व्यवस्थित रूपमा गर ।

15 भाइहरू हो, तिमीहरूका माझमा मैले घोषणा गरेको सुसमाचार तिमीहरूलाई म सरण गराउँछु जुन तिमीहरूले पायो र तिमीहरू त्यसेमा रहन्छै । 2 मैले प्रचार गरेको वचनमा अटल रथ्यौ भने यही सुसमाचारद्वारा तिमीहरू बचाइन्छै । नत्रता तिमीहरूले व्यर्थमा विश्वास गच्छै । 3 किनकि मैले जे पाएँ ती तिमीहरूलाई अति महत्वका साथ सुम्पिदिएँ धर्मशास्त्रअनुसार ख्रीष्ट हाम्रा पापका लागि मर्नुभयो, 4 उहाँ गाडिनुभयो अनि धर्मशास्त्रअनुसार नै तेसो दिनमा जीवित पारिनुभयो । 5 त्यसपछि उहाँकै फेकास र बाह जना चेलाकहाँ देखा पर्नुभयो । 6 त्यसपछि उहाँ एकसाथ पाँचसय भाइहरूकहाँ देखा पर्नुभयो । तीमध्ये थेरै जन अहिलेसम्म जीवित छन्, तर कतिचाहिँ मारिसकेका छन् । 7 त्यसपछि उहाँ याकूब र बाँकी रहेका सबै प्रेरितहरूका माझमा देखा पर्नुभयो । 8 अन्त्यमा उहाँ असमयमा जन्मेको बालककहाँ जस्तै गरी मकहाँ देखा पर्नुभयो । 9 किनकि म प्रेरितहरूमध्ये सबैभन्दा तुच्छ उहाँ । म प्रेरित कहलाइ इन योग्य छैन किनकि मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई सताएँ । 10 तर म जे छु परमेश्वरको अनुग्रहमा छु र ममा भाएको उहाँको अनुग्रह व्यर्थमा थिएन । बरू, मैले तिनीहरू सबैले भन्दा बढी परिश्रम गरेँ । तरे पनि त्यो मैले होइन्दैन तर ममा काम गर्नुहुने परमेश्वरको अनुग्रहले थिएन । 11 यसैकरण, म वा तिनीहरू जसले भए पनि हामी प्रचार गर्छै र तिमीहरूले विश्वास गच्छै । 12 अब यदि ख्रीष्ट मृतकहरूबाट जीवित पारिनुभएको हो भनी घोषणा गरिन्छ भने कसरी तिमीहरूमध्ये कतिपयले मृतकहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भन्न सक्छौ? 13 तर यदि मृतकहरूको पुनरुत्थान हुँदैन भने ख्रीष्ट पनि जीवित पारिनुभएन । 14 र यदि ख्रीष्ट जीवित पारिनुभएको होइन भने हाम्रो प्रचार पनि व्यर्थ हुन्छ र तिमीहरूको विश्वास पनि व्यर्थ हुन्छ । 15 अनि परमेश्वरले ख्रीष्टलाई जीवित नपारीकन उहाँले जीवित पार्नुभयो भनेर उहाँको विरुद्धमा झाटो गवाही दिएको कारण हामी झाटा गवाह हुन्छै । 16 यदि मरेकाहरू जीवित पारिन्दैन भने ख्रीष्ट पनि जीवित पारिनुभएन । 17 तर यदि ख्रीष्ट जीवित पारिनुभएको होइन भने तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हुन्छ र तिमीहरू अझै पनि पापमा नै छै । 18 तब ख्रीष्टमा मर्नेहरू पनि नष्ट भएका छन् । 19 यदि यस जीवनको लागि मात्र हामीले ख्रीष्टमा भविष्यको निश्चयता पाएका छौ भने त हामी सबै मानिसहरूभन्दा बढी दयनीय हुन्छै । 20 तर अब ख्रीष्ट मृतकहरूबाट जीवित पारिनुभएको छ र यसरी मरेकाहरूबाट जीवित भई उठ्नेमा उहाँ पहिलो फल हुनुभएको छ । 21 किनकि मृत्यु एक जना मानिसबाट आयो र मृतकहरूको पुनरुत्थान पनि एक जना मानिसबाट नै आयो । 22 किनकि जसरी आदममा सबैको मृत्यु हुन्छ, त्यसरी नै ख्रीष्टमा सबै जीवित परिनेछै । 23 तर प्रत्येक कुरा आपनै क्रममनुसार हुनेछः ख्रीष्ट पहिलो फल हुनुहुन्छ र त्यसपछि ख्रीष्टमा भएकाहरू उहाँको आगमनमा जीवित पारिनेछै । 24

त्यसपछि अन्त्य आउनेछ, जुन बेला खीष्टले राज्यलाई परमेश्वर पिताको हातमा सुमिप्दिनुहोनेछ । त्यस बेला उहाँले सबै शासन, सारा अवित्यार र सबै सामर्थ्यलाई उन्मूलन गरिदिनुहोनेछ । 25 किनकि आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई आफ्ना खुद्दामुनि नपारूज्जेलसम्प उहाँले शासन गर्नुहोनेछ । 26 नष्ट गर्नुपर्ने अन्तिम शत्रु मृत्यु हो । 27 किनकि “उहाँले सबै कुरालाई उहाँको आफ्नो पारउनि ल्याउदुहोनेछ ।” तर “उहाँले सबै कुरा आफ्नो अधीनमा राख्नुभएको छ” भन्नाले यसको अर्थ हुन्छ कि सबै कुरा उहाँको अधीनमा राख्नेहाचाहिँ यसमा पर्नुहन्न । 28 जब सबै कुरा उहाँको अधीनमा राख्नेहाचाहिँ यसमा पर्नुहन्न । 29 जब सबै कुराहरू राखिदिनेको अधीनमा उहाँ आफै आउनुहोनेछ । परमेश्वर पिता सबै कुरामा सर्वोच्च ठहरिन सक्तुभएको होस् भन्नर यसो हुनेछ । 29 नत्रात मरेकाहरूको निम्नित बप्तिस्मा लिनेहरूले के गर्ने त? यदि मरेकाहरू जीवित नपारिने हो भने किन तिनीहरूका निम्नित उनीहरूले बप्तिस्मा लिए? 30 र किन हामी हरपल खतरामा छौं? 31 म प्रतिदिन मर्दछु । भाइहरू हो, म तिमीहरूमा गर्व गर्दछु, जुन मैले येशू खीष्ट हाम्रा प्रभुभामा पाएको छु । 32 यदि मरेकाहरू जीवित भई उदैनैन भने एफिससमा मैले मेरो ज्यानलाई नै जोखिममा पारेर जड्गली जनावरसँग गरेको लडाइले मानवीय दृष्टिबाट मलाई के लाभ हुन्छ? ३३ भर्ममा नपर “खराब सङ्गतले असल चरित्रलाई बिगार्छ ।” ३४ थोका नख्याओ! धर्मिकतामा जिओ! पाप गरी नरहो । किनकि तिमीहरूमध्ये कतिलाई त परमेश्वरको कुनै ज्ञानै छैन । तिमीहरूलाई लजिज्त पार्न म यो भन्दछु । 35 तर कसैले यसरी भन्नेछ, “मरेकाहरू कसरी जीवित पारिन्छन्? अनि कस्तो शरीर लिएर तिनीहरू आउनेछन्?” ३६ तिमीहरू अति अन्जान छौं! जे रोप्छी सो नमरेसम्म उप्रन थाल्नेछैन, ३७ अनि तिमीहरूले जे रोप्छी त्यो पछि हुने शरीर होइन, तर बिउ मात्र हो । त्यो गाहुँ या अन्य कुनै कुरा बन्न सक्छ । ३८ तर परमेश्वरले चाहेअनुसारको शरीर त्यसलाई दिनुहोनेछ र प्रत्येक बिउलाई त्यसको आफै शरीर दिनुहोनेछ । ३९ सबै शरीर उस्तै हुँदैन । मानवीय शरीर एक किसिमको हुन्छ भने पशुको शरीर अर्को किसिमको र त्यसरी नै चाहारू वा मालाहरूको शरीर अर्कै किसिमको हुन्छ । ४० त्यसरी नै स्वर्गीय तथा पार्थिव शरीरहरू हुन्छन् । तर स्वर्गीय शरीरको महिमा एक किसिमको र पार्थिव शरीरको महिमा अर्कै हुन्छ । ४१ सूर्यको महिमा एक किसिमको हुन्छ र चन्द्रमाको अर्कै र त्यसरी नै ताराहरूको महिमा फरक हुन्छ । किनकि एउटा ताराको महिमा अर्को ताराको भन्दा फरक हुन्छ । ४२ मृतकहरूको पुनरुत्थान पनि त्यस्तै हो । रोपिएको कुरा नष्ट भएर जानेछ र उठाइएको कुरा नष्ट हुनेछैन । ४३ त्यसलाई अनादरमा रोपिन्छ र महिमामा उठाइळ; त्यसलाई कम्पोरीमा रोपिछ र शक्तिमा उठाइळेत । ४४ त्यसलाई प्राकृतिक शरीरमा रोपिन्छ र आत्मिक शरीरमा उठाइळ । यदि प्राकृतिक शरीर हुन्छ भने आत्मिक शरीर पनि हुन्छ । ४५ त्यसैले, यस्तो पनि लेखिएको छ, “पहिलो मानिस आदम जीवित प्राण बन्यो ।” अन्तिम आदम जीवन दिने आत्मा बन्नुभयो । ४६ तर पहिले एाकोचाहिँ आत्मिक होइन, तर प्राकृतिक थियो त्यसपछि आत्मिक आयो । ४७ पहिलो मानिस भूमिको माटोबाट बनेको मानिसजस्तो हो; माटोबाट बनेकोहारू पनि त्यस्तै हुन्छन् । र स्वर्गको मानिस जस्तो छ, स्वर्गकाहरू पनि त्यस्तै हुन्छन् । ४९ जसरी हामी सबैले माटोबाट बनेको मानिसको रूप धारण गरेका छौं, त्यसरी तै स्वर्गबाट आउनुभएका मानिसको रूपलाई धारण गरेका छौं । ५० त्यसैले, अब भाइहरू हो म भन्छु कि मासु र सगत परमेश्वरको राज्यको हक्कदार हुन सक्नेछैन, न त विनाशी अविनाशिको हक्कदार हुन सक्छ । ५१ हेर! म तिमीहरूलाई गोप्य सत्य बताउँछु: हामी सबै मनेछैनौं, तर हामी सबै परिवर्तन हुनेछैनौं । ५२ हामीहरू एकै क्षणमा, आँखाको एक निमेषमा, तुरहीको अन्तिम आवाजमा परिवर्तन हुनेछैनौं । किनकि तुरही बज्नेछ र मरेकाहरू अविनाशी शरीरमा जीवित पारिनेछन् र हामी परिवर्तन हुनेछैनौं । ५३ किनकि विनाशीले शरीरले अविनाशी शरीरलाई

धारण गर्नुपर्छ र यो मरणशील शरीरले अमरत्व धारण गर्नुपर्छ । ५४ यो विनाशी शरीरले अविनाशीलाई धारण गर्नेछ र यो मरणशील शरीरले अमरत्व धारण गरेपछि यसरी लेखिएको वचन पुरा हुन आउनेछ: “मृत्यु विजयमा निलिएको छ ।” ५५ “हे मृत्यु तेरो विजय कहाँ छ? मृत्यु तेरो खिल कहाँ छ?” (Hadès p86) ५६ मृत्युको खिल पाप हो र पापको शक्ति व्यवस्था हो । ५७ तर येशू खीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा हामीलाई विजय दिए परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्! ५८ त्यसैकारण, मेरा प्रिय भाइहरू हो, स्थिर र अटल रहो । सर्वै परमेश्वरको काममा व्यस्त रहो, किनकि परमेश्वरमा तिमीहरूको काम व्यर्थ हुँदैन ।

१६ अब विश्वासीहरूका निम्नित भेटीको बारेमा गलातीका मण्डलीहरूलाई मैले निर्देशन दिएअनुसार तिमीहरूले गर्नु । २ हप्ताको पहिलो दिन तिमीहरूको दक्षताअनुसार हरेकले केही जम्मा गरेर एक ठाँड़मा भेला गर, ताकि म आउँदा भेटी उठाउन नपरोस् । ३ र जब म आइपुछु, तिमीहरूले समर्थन गरेका व्यक्तिको हातामा पत्र लेखे तिमीहरूको भेटीलाई यरूशलेममा पठाइदिनेछु । ४ र म पनि जानको निम्नित उचित भयो भने, तिनीहरू मसँगै जानेछन् । ५ तर माकेडोनियाको यात्रा गरिसकेपछि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु, किनकि म माकेडोनिया भएर जानेछु । ६ सायद म तिमीहरूसँगै बस्नेछु अथवा पुरै हिँड बिताउनेछु, ताकि तिमीहरूले मेरो यात्रामा म जहाँ जान्नु त्यहाँ साहायता गर्न सक । ७ किनकि अब म छोटो समयको निम्नित मात्र तिमीहरूलाई भेटन चाहन्न । यदि परमेश्वरले मलाई अनुमति दिनुभयो भने मैले तिमीहरूसँग केही समय बिताउने आशा राखेको छु । ८ तर म पेन्तिकोससम्म एफिससमा नै बस्नेछु । ९ किनकि मेरो निम्नित फराकिलो ढोका खोलिएको छ, तर त्यहाँ धेरै विरोधीहरू पनि छन् । १० तिमोथी त्यहाँ आउँदा तिनलाई तिमीहरूसँग बिनाडर बस्न देओ, किनकि तिनी पनि मैले जस्तै परमेश्वरको सेवा गर्दछन् । ११ कसैले पनि तिनको अवहेलना नगरोस् । शान्तिसँग तिनको यात्रामा साहायता गर, ताकि तिनी मक्हाँ हाँ आउन सक्नू । किनकि तिनी अरु भाइहरूसँग आउनेछन् भनी मैले आशा गरिहेको छु । १२ अब हाम्रा भाइ अपेल्लोसको बारेमा भन्नुपर्दा मैले तिनलाई भाइहरूका साथ तिमीहरूकहाँ भेटायामा जानको निम्नित धेरै आग्रह गरेँ । तिनलाई तिमीहरूकहाँ आउन मन भएन । तापनि ठिक समयमा तिनी तिमीहरूकहाँ आउनेछन् । १३ सतर्क रहो, विश्वासमा दृढ बस; मानिसजस्तै बन र सामर्थ्य बन । १४ तिमीले जे गर्छौं, सबै प्रेममा गर । १५ स्तिफनासको घरानालाई तिमी जान्दछौं जो अख्यायाका पहिलो विश्वासी हुन् । तिनीहरूले विश्वासीहरूको सेवाको निम्नित आँफैलाई समर्पित गरेका छन् । भाइहरू हो, म तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछु कि १६ त्यस्ता मानिसहरू र हामीलाई काममा सहायता गर्न अनि हामीसँग परिश्रम गर्नेहरूको अधीनमा रहो । १७ स्तिफनास, फोर्ट्नाटस र अखाडकसको आगमनमा म आनन्दित हुन्छ । तिनीहरूले तिमीहरूको अनुपस्थितिलाई पुरा गरिदिए । १८ किनकि तिनीहरूले र तिमीहरूको आत्मालाई ताजा परिदिइका छन् । त्यसैले गर्दा मानिसहरूको कदर गर । १९ एसियामा भएका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । अकिलास र प्रिस्काले र तिनीहरूको घरमा भएको मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई प्रभुमा अभिवादन पठाएका छन् । २० सबै भाइहरूले अभिवादन पठाएका छन् । एकले अर्कालाई परिव्रत्र चुम्बनले अभिवादन गर । २१ म पावल, मेरो आफ्नै हातले यो पत्र लेख्छु । २२ यदि कसैले प्रभुद्वारा प्रेम गर्दैन भने ऊ श्रापित होस् । हाम्रा प्रभु, आउनुहोस् । २३ हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसँग रहोस् । २४ खीष्ट येशू तिमीहरू सबैलाई मेरो प्रेम छ ।

2 कोरिन्थी

1 पावल, परमेश्वरको इच्छा अनुसार येशु ख्रीष्टका प्रेरित, र हाम्रा भाइ तिमीथीबाट, कोरिन्थमा भएका परमेश्वरको मण्डली र अख्याय प्रान्तमा रहेका सम्पूर्ण विश्वासीहरूलाई । 2 हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशु ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूमा रहेको होस् । 3 हाम्रा पिता परमेश्वर येशु ख्रीष्टलाई प्रशंसा भएको होस् । उहाँ दयाका पिता र सबै सान्त्वनाका परमेश्वर हुनुहुन्छ । 4 परमेश्वरले हाम्रा सारा दुःख कष्टमा हामीलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ । त्यसैले, हामी पनि दुःखमा परेकाहरूलाई सान्त्वना दिन सक्छौं । परमेश्वरले हामीलाई सान्त्वना दिनको निमित्त प्रयोग गर्नुभएको सान्त्वनाद्वारा नै हामी अरूलाई सान्त्वना दिन्छौं । 5 जसरी हाम्रो निमित्त ख्रीष्टको कष्ट प्रशस्त छ, त्यसरी नै ख्रीष्टद्वारा हाम्रो सान्त्वना प्रशस्त हुन्छ । 6 तर यदि हामीले दुःख भोग्यौं भने यो तिमीहरूका सान्त्वना र उद्धारको निमित्त हो । र यदि हामीले सान्त्वना पार्यौं भने यो तिमीहरूको सान्त्वनाको निमित्त हो । तिमीहरू हाम्रो दुःखमा धैर्यसाथ सहभागी हुँदा तिमीहरूको सान्त्वनाले प्रभावकरी रूपले काम गरिरहेको हुन्छ । 7 तिमीहरूको निमित्त हाम्रो आशा दूढ छ । तिमीहरू दुःखमा सहभागी हुँदा सान्त्वनामा पनि सहभागी हुन्छै भन्ने हामीलाई थाहा छ । 8 भाइहरू हो, हामीले एसियामा भोगेका दुःखको बारेमा तिमीहरू अजान रहो भन्ने हामी चाहन्नै । हामीले सहन नसक्ने किसिमले हामी मिचिएका थियौं, यति साहो कि हामीले बाँचे आशा नै मारेका थियौं । 9 वास्तवमा, हामीमाथि मृत्युदण्ड थियो । तर त्यो हामी आफैमा होइन, मृतकहरूलाई जीवन दिनुहुने परमेश्वरमाथि भरोसा गर्न सकाँ भनेर भएको थियो । 10 उहाँले हामीलाई त्यस्तो थातक जेखिमबाट बचाउनुभयो र फेरि पनि उहाँले हामीलाई बचाउनुहुनेछ । उहाँले हामीलाई फेरि पनि छुटाउनुहुनेछ भन्ने हामीले उहाँमा आशा राखेका छौं । 11 उहाँले यसो गर्नुहुनेछ जसरी तिमीहरूले पनि हामीलाई आफ्ना प्रार्थनाद्वारा मदत गर्छौं । त्यसपछि धेरैको प्रार्थनाद्वारा हामीलाई दिइएको अनुग्रही कृपाको लागि धेरैले हाम्रो तर्फबाट धन्यवाद दिनेछन् । 12 हाम्रो अन्तस्करणको गवाहीमा हामी गर्व गर्छौं । किनकि यो परमेश्वरबाट आउने शुद्ध प्रेरणा र इमानदारीमा छ जसअनुसार हामी यो संसारमा चलेका छौं । विशेष गरी, हामीले यो तिमीहरूसँग अझ बढी गरेका छौं, सांसारिक ज्ञानमा होइन, तर परमेश्वरको अनुग्रहमा । 13 हामी तिमीहरूले पठन र बुझन नसक्ने गरी केही पनि लेख्दैनै । म आशा गर्नु, कि तिमीहरूले पूर्ण रूपले बुझेछौं । 14 जसरी अहिले तिमीहरूले हामीलाई केही मात्रमा बुझ्यौ । येशु ख्रीष्टको दिनमा हामी तिमीहरूका निमित्त गर्व गर्ने कारण बन्नेछौं, जसरी तिमीहरू हाम्रा कारण बन्नेछौं । 15 यो कुरामा म निर्धक्क भएको कारण, तिमीहरूले दुर्विवाट भेटको लाभ उठाउन सक भनेर म तिमीहरूकहाँ अगाडि नै आउन चाहन्थै । 16 माकेडोनिया जाँदा तिमीहरूकहाँ आएर भेटाघाट गर्ने मैले योजना बनाउँदै थिएँ । माकेडोनियाको यात्रापछि म फेरि तिमीहरूलाई भेटन चाहन्थै, र तिमीहरूले मलाई यहूदियाको बाटो हुँदै पठाएको चाहन्थै । 17 जब मैले यस तरिकाले सोइदै थिएँ, तब के म हिच्छिचारैँ र? के मैले मानवीय मापनअनुसार योजनाहुन बनाएँ कि मैले एकै समयमा “हो” र “होइन” भर्नै र? 18 तर जसरी परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, हामी एकैसाथ “हो” र “होइन” भर्दैनै । 19 किनकि परमेश्वरका पुत्र येशु ख्रीष्ट जसलाई सिलास, तिमोथी र मैले तिमीहरूसँग घोषणा गर्याँ, जो चाहिँ “हो” र “होइन” हुनुहुन्छ । बरु, उहाँ सदा “हो” हुनुहुन्छ । 20 किनकि परमेश्वरका सबै प्रतिज्ञा उहाँमा “हो” नै हुन्छन् । यसैले, उहाँद्वारा नै हामीले परमेश्वरको महिमालाई “आमेन” भनेका छौं । 21 अब परमेश्वर जसले हामीलाई तिमीहरूसँग ख्रीष्टमा दरिला पार्नुहुन्छ, उहाँले हामीलाई नियुक्ति गर्नुभयो । 22 उहाँले आफ्नो छाप हामीमा लगाउनुभयो र हामीलाई पछि दिने कुराको बैनाको रूपमा हाम्रो हृदयमा पवित्र आत्मा दिनुभयो । 23

बरु, मैले परमेश्वरलाई मेरो गवाहीको लागि पुकारै । त्यसैले, तिमीहरूलाई बचाउन सकूँ भनेर म कोरिन्थमा आइनँ । 24 तिमीहरूको विश्वास कस्तो हुनुपछि भनेर हामीले नियन्त्रण गर्ने प्रयास गरेको कारण यसो भएको होइन । बरु, हामी तिमीहरूको आनन्दको निमित्त तिमीहरूसँग काम गरिरहेका छौं जसरी तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा अटल रहन्छौं ।

2 तिमीहरूको दुःखपूर्ण अवस्थामा म फेरि तिमीहरूलाई नआउने निर्णय मैले गर्नै । 2 यदि मैले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याएँ भने, मैले जसलाई दुःखित तुल्याएँ उसले बाहेक असु कसले मलाई खुरी तुल्याउन सक्छ र? 3 मैले जे लेख्नै, त्यो यसकारण लेख्नै कि म तिमीहरूकहाँ आउँदा जुन व्यक्तिहरूद्वारा मैले आनन्द पाउनुपर्ने थियो तिमीहरूद्वारा म दुःखित नहोँ । मेरो आनन्द तिमीहरू सबैमा भएको जस्तै छ भन्ने कुरामा म निश्चित छु । 4 किनकि मैले ठुलो कष्ट, हृदयको पीडा र धेरै आँशुका साथमा तिमीहरूलाई लेख्नै । म तिमीहरूलाई कष्ट दिन चाहन्न थिएँ । 5 बरु, तिमीहरूप्रति भएको मेरो प्रेमको गहिराई तिमीहरूले थाहा पाओ भन्ने म चाहन्थै । 5 यदि कसैले दुःख दिइएको छ भने, त्यसले मलाई मात्र छैन, तर केही हृदसम्म (यसलाई कडा गरी नभन्ने हो भने) तिमीहरू सबैलाई पनि दुःखित तुल्याएको छ । 6 त्यो व्यक्तिलाई बहुमतद्वारा दिइएको सजाय पर्याप्त छ । 7 त्यसैले, अब सजायको साठो उसलाई क्षमा र सान्त्वना देओ । उसले धेरै दुःखबाट हरेस खाओस् भनेर यसो गर । 8 उसको निमित्त गरेको तिमीहरूको प्रेम सार्वजनिक रूपमा प्रकट गर । 9 तिमीहरूलाई जाँच गर्न सकूँ र तिमीहरू सबै कुरामा आज्ञाकारी छौं कि छैनो भनी मैले बुझन सकूँ भनेर मैले तिमीहरूलाई लेख्नै । 10 यदि तिमीहरूले कसैलाई क्षमा दियौ भने, म पनि त्यस व्यक्तिलाई क्षमा दिनेछु । यदि मैले केही क्षमा दिएको छु भने, यो येशूको उपस्थितिमा तिमीहरूका निमित्त हो । 11 यसैले, शैतानले हामीलाई छक्काउने छैन । किनकि हामी त्यसका योजनाहरूको विषयमा अजान छैनै । 12 जब म ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्न त्रोआस सहर आँए, त्यहाँ मेरो लागि प्रभुले ढोका खोलिदिनुभएको थियो । 13 तापनि, मलाई मनमा शान्ति मिलेन, किनकि मैले मेरा भाइ तीतसलाई त्यहाँ भेटिन । त्यसैले, उतीहरूलाई छोडेर म माकेडोनिया फर्कै । 14 तर परमेश्वरलाई धेरै धन्यवाद होस्, जसले हामीलाई सँधै विजयमा अगुवाइ गर्नुहुन्छ । हामीद्वारा उहाँले सबैतर ज्ञानको मिठो सुबास्ना छर्नुहुन्छ । 15 किनकि हामी परमेश्वरको निमित्त उद्धार पाएकाहरू र नष्ट भइहेकाहरूका निमित्त ख्रीष्टका सुबास्ना हाँ । 16 नष्ट भइहेका मानिसहरूका लागि यो मृत्युदेखि मृत्युसम्मको सुबास्ना हो । अनि बचाइएकाहरूको लागि हामी जीवनदेखि जीवनसम्मको सुबास्ना हो । यी कुराहरूका लागि को योग्यको छ? 17 हामी नाफाको लागि परमेश्वरको वचन बेन्ने धेरै मानिसहरूजस्ता होइनै । बरु, हामी ख्रीष्टमा शुद्ध अभिप्रायले परमेश्वरको दृष्टिमा उहाँले पठाउनुभएको जस्तै गरी बोल्दछौं ।

3 के हामी फेरि आफ्नो प्रशंसा आँकै गर्न लागिरहेका छौं? केही मानिसहरूलाई जस्तै हामीलाई पनि तिमीहरू समक्ष वा तिमीहरूलाई सिफारिस पत्रको जसरी छैन, छ र? 2 तिमीहरू नै हाम्रो लागि हृदयमा लेख्नेएको सिफारिस पत्र हौं जसलाई सबै मानिसले पढेका र जानेका छन् । 3 र तिमीहरू हामीद्वारा वितरण गरिएका ख्रीष्टका पत्र हौं भन्ने तिमीहरूले नै देखाउँछौं । यो मसीले होइन, तर जीवित परमेश्वरको आत्माबाट लेख्नेएको थियो । यो ढुङ्गाको पाटीमा लेख्नेएको थिएन, तर मानिसहरूका हृदयका पाटीमा लेख्नेएको थियो । 4 र यो ख्रीष्ट येशूद्वारा परमेश्वरमा भएको हाम्रो आत्मविश्वास हो । 5 कुनै पनि कुरा हामीबाट आइरहेको छ भनेर दावी गर्न हामी आँकै योग्य छैनै । बरु, हाम्रो योग्यता परमेश्वरबाट आएको हो । 6 परमेश्वरले हामीलाई नयाँ करारका सेवकहरू हून योग्य बनाउनुभएको छ । यो करार अक्षरबाट होइन, तर आत्माबाट हो । किनकि अक्षरले मार्दछ, तर आत्माले जीवन दिन्छ । 7 अब ढुङ्गामा कुँदिएको मृत्यु ल्याउने अक्षर

यस्तो महिमासँग इसाएलीहरूको बिचमा आयो कि इसाएलीहरूले मोशाको अनुहार सिधै हेर्न सकेनन् । यो उनको अनुहारको महिमाको कारणले गर्दा हो, जुन महिमा मन्द खुँदै थियो । ८ पवित्र आत्माको काम झन् कति थेरै महिमित होला? ९ यदि निन्दापूर्ण सेवाको महिमा थियो भने धार्मिकताको सेवा अझ कति थेरै महिमित हुन्छ! १० किनकि वास्तवमा जुन एक समय महिमित पारिएको थियो, यसलाई माथ गर्ने अर्को महिमाको कारण अहिले त्यो महिमित छैन । ११ यदि बितेर जानेको कुराको महिमा थियो भने सधैंको लागि रहने कुराको झन् कति थेरै महिमा हुनेछ! १२ हामीसँग यस्तो आशा भएको कारण हामी साहसी छौं । १३ हराउँदै गरेको महिमाको अन्त्य इसाएलीहरूले सिधै देख नसकून भनेर हामी आफ्नो अनुहारमा धुम्टो लगाउने मोशाजस्ता छैनौं । १४ तर तिनीहरूको मन कठोर पारिएका थिए । पुरानो करार पढादू आजाको दिनसम्म पनि त्यो धुम्टो रहिरहन्छ । त्यो खोलिएको छैन, किनकि ख्रीष्टमा मात्र यो खोलिन्छ । १५ तर आज पनि जब मोशाको बारेमा पढिन्छ, तिनीहरूको हृदयमा धुम्टो रहन्छ । १६ तर जब कोही व्यक्ति परमप्रभुमा फर्किन्छ, तब धुम्टो हटाइन्छ । १७ परमप्रभु आत्मा हुनुहुन्छ । जहाँ परमप्रभुको आत्मा छ, त्यहाँ स्वतन्त्रा हुन्छ । १८ अब हामी सबै धुम्टो हटाइएको अनुहाराले परमप्रभुको महिमालाई हेल्छौं । हामी एक महिमादेखि अर्को महिमामा उक्तलै त्यही महिमामा बद्लिंदै छौं । यो परमप्रभुबाट आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ ।

४ त्यसकारण, हामीसँग यो सेवा-कार्य भएको र हामीले यो दया पाएको कारणले गर्दा हामी निराश हुँदैनौं । २ बरु, हामीले गोप्य र लाजमदाई मार्गहरू त्यागेका छौं । हामी धूर्ततामा जिउँदैनौं र हामी परमेश्वरको वचनलाई गलत तरिकाले चलाउँदैनौं । सत्यता प्रस्तुत गर्दै परमेश्वरको नजरमा प्रत्येको विवेकप्रति हामी आफैलाई सिफारिस गर्दछौं । ३ यदि हाम्रो सुसमाचार धुम्टोले ढाकिएको छ भने, त्यो विनाश भइहेकाहरूको निमित्त मात्र ढाकिएको छ । ४ तिनीहरूको विषयमा भन्ने हो भने, यस संसारको देवले तिनीहरूको अविश्वासी मनहरू अन्यो तुल्याइदिएको छ । फलस्वरूप, तिनीहरू ख्रीष्टको महिमाको सुसमाचारको प्रकाश देखन सक्दैनन्, जो परमेश्वरको स्वरूप हुनुहुन्छ । (aiōnios g165) ५ किनकि हामी आफैलाई होइन, तर ख्रीष्टको खातिर तिनीहरूको सेवकको रूपमा रहेर ख्रीष्ट येशूलाई धोषणा गर्दछौं जो प्रभु हुनुहुन्छ । ६ किनकि परमेश्वरले भन्नुभयो, “अन्धकारबाट ज्योति चम्कनेछ ।” येशु ख्रीष्टको उपरिथितमा परमेश्वरको महिमाको ज्ञानको ज्योति दिन उहाँ हाम्रो हृदयमा चम्कनुभएको छ । ७ यो अति नै महान् शक्ति हामीसँग होइन, तर परमेश्वरसँग छ भने स्पष्ट पार्नको निमित्त हामीसँग यो धन माटाका भाडाहरूमा छ । ८ हामी सबैतरिबाट कष्टित भएका छौं, तर निराश भएका छैनौं । ९ हामी सताइएका छौं, तर त्यागिएका छैनौं । हामी हिर्काइएका छौं, तर नाश पारिएका छैनौं । १० येशूको जीवन हाम्रा शरीरमा देखियोस् भनेर हामी हाम्रा शरीरमा सधै येशूको मृत्युलाई बोकिहिँदैछौं । ११ हाम्रा मानवीय शरीरहरूमा येशूको जीवन देखा परोस् भनेर जीवित भएका हामीहरू येशूको खातिर सधै मृत्युमा सुमिपडै छौं । १२ यही कारणले, हामीमा मृत्युले काम गर्दछ, तर जीवनले तिमीहरूमा । १३ “मैले विवास गरै, यसले मैले बोलै ।” भनेर लेखिएजस्तै हामीसँग विश्वसको उस्तै आत्मा छ । १४ हामीलाई थाहा छ, कि जसले प्रभु येशूलाई पुनः जीवित पार्नुभयो, उहाँले हामीलाई पनि उहाँसँगी पुनः जीवित पार्नुहोले । हामीलाई थाहा छ, कि उहाँले हामीलाई तिमीहरूसँग उहाँको उपस्थितिमा ल्याउनुहोले । १५ हरेक कुरा तिमीहरूको निमित्त हो ताकि जसरी थेरै मानिसहरूमा अनुग्रह फैलाएको छ, त्यसरी नै परमेश्वरको महिमाको लाली धन्यवाद दिने काम पनि वृद्धि होस् । १६ त्यसकारण हामी निराश हुँदैनौं । हामी बाहिरी रूपमा विनाश हुँदै गए तापनि, भित्री रूपमा हामी प्रतिदिन नयाँ भइरहेका छौं । १७ किनकि यो क्षणिक छ, हलुका कष्टले हामीलाई सबै नापलाई माथ गर्न जबनदार

अनन्त महिमाको लागि तयार पारिरहेको छ । (aiōnios g166) १८ किनकि हामीले देखिने कुराहरूको होइन, तर नदेखिने कुराहरूको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं । देखिने कुराहरू क्षणिक हुन्छन् र नदेखिने कुराहरू अनन्तसम्म रहन्छन् । (aiōnios g166)

५ हामी जान्दछौं, कि हामीले बास गरेको यो यो पार्थिव शरीर नष्ट भयो भने पनि हामीसँग परमेश्वरले दिनुभएको भवन छ । यो मानिसको हातले बनाएको घर होइन, तर स्वर्गमा रहेको अनन्तसम्म रहने घर हो । (aiōnios g166) २ किनकि हाम्रो स्वर्गीय बासस्थानको पोशाक पहिरिने आशामा हामी यो पालमा पीडाले आर्तनाद गर्छौं । ३ हामी यसको इच्छा गर्छौं किनकि यसलाई पहिरिएपछि हामी नाङ्गा हुनेछैनौं । ४ किनकि जबसम्म हामी यस पालमा छौं, बोझले भरिएर हामी आर्तनाद गर्छौं । हामी निर्वस्त्र हुन चाहैदैनौं । तर जे मरणशील छ, त्यो जीवनमा समावेश होस् भनेर हामी वस्त्र पहिरन चाहैन्छौं । ५ हामीलाई यसको निमित्त तयार गर्नुहोसे परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, जसले हाम्रो निमित्त पछि आउने कुराको बैनाको रूपमा पवित्र आत्मा दिनुभएको छ । ६ त्यसैले, सधै विश्वस्त रहो । यो जानी राख कि जब हामी याप्रो शारीरिक घरमा रहन्छौं, हामी परमेश्वरबाट टाढा रहन्छौं । ७ हामी विश्वासद्वारा हिँडौं, देखिने कुराको आधारमा होइन । ८ त्यसैले, हामी विश्वस्त छौं । हामी शरीरबाट टाढा रहेर प्रभुसँग हुन रुचाउँडौं । ९ त्यसैले, घरमा वा त्यसबाट टाढा जहाँ रहे पनि हाम्रो उद्देश्य उहाँलाई प्रसन्न पार्नु हो । १० किनकि हामी सबै ख्रीष्टको न्याय आसनको आगाडि खडा हुनुपर्छ, ताकि हेरेकले शरीरमा हुँदा गरेको असल वा खराब कार्यको निमित्त प्रतिफल पाओस् । ११ त्यसकारण, परमेश्वरको भय जानेर नै हामी मानिसहरूलाई मनाउँछौं । हामी को हाँ भने कुरा परमेश्वरलाई थाहा छ । म आशा गर्नु कि तिमीहरूको विवेकमा यो कुरा स्पष्ट छ । १२ हामीलाई तिमीहरूले इमानदार ठान भनेर हामीले तिमीहरूलाई मनाउन खोजिरहेका छैनौं । बरु, हामी तिमीहरूलाई हामीमाथि गर्व गर्ने कारण दिँदै छौं ताकि हृदयका भन्दा बाहिरी रूपको धाक लगाउनेहरूलाई जवाफ दिन सक । १३ किनकि यदि हाम्रो मन ठिक छैन भने पनि त्यो परमेश्वरको लागि हो । तर यदि हाम्रो मन ठिक छ भने त्यो तिमीहरूको खातिर हो । १४ किनकि ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई बाध्य पार्छ र हामीलाई यो निश्चय छ कि सबैको निमित्त एक जना मर्नुभएको हुनाले सबै मरेका छन् । १५ अनि ख्रीष्ट हामी सबैको निमित्त मर्नुभयो ताकि बाँच्नेहरू आफ्नो लागि नबाँचून् । बरु, तिनीहरू उहाँको निमित्त जिउपर्छ, जो मर्नुभयो र केरि जीवित पारिसुभयो । १६ त्यसैले, हामीले एक चोटि ख्रीष्टलाई त्यसै गरेका भए तापनि अब उसो हामी कसैलाई मानिसको दृष्टिकोणअनुसार मूल्याङ्कन गर्दैनौं । अब हामी कसैलाई कदापि त्यसरी हेदैनौं । १७ किनभने कोही ख्रीष्टमा छ भने ऊ नयाँ सृष्टि हो । पुराना कुरा बितेर गएका छन् । हेर, ती नर्याँ भएका छन् । १८ यी सबै कुरा परमेश्वरबाट भएका हुन् । उहाँले हामीलाई ख्रीष्टद्वारा उहाँसँगै मिलापमा ल्याउनुभयो र हामीलाई मिलापको सेवा दिनुभएको छ । १९ अर्थात तिनीहरूका पापका लेखा नलिएर परमेश्वरले ख्रीष्टद्वारा संसारलाई आकूसित मिलापमा ल्याउदै हुनुहुन्छ । उहाँले मिलापको सन्देशको जिम्मा हामीलाई सुम्पुहुँदै छ । २० त्यसैले, परमेश्वरले हामीद्वारा अनुरोध गरिरहनुभए झाँ गरेर हामी ख्रीष्टका दूतको रूपमा नियुक्त गरिएका छौं । “परमेश्वरमा मिलापमा आओ!” भनेर हामी तिमीहरूसित ख्रीष्टको खातिर अनुरोध गर्छौं । २१ उहाँले ख्रीष्टलाई हाम्रा पापको निमित्त बिल बन्न लगाउनुभयो । उहाँले कहिल्यै पाप गर्नुभएन । हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर उहाँले यसो गर्नुभयो ।

६ र त्यसकारण, उहाँको अनुग्रहमा सँगसँगै काम गर्दै हामी तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछौं कि उहाँको अनुग्रहलाई व्यर्थमा नलैओ । २ उहाँ यसरी भन्नुहुन्छ, “मैले उपयुक्त समयमा तिम्रो वास्ता गरै, र मुकितको दिनमा मैले

तिप्रो सहायता गरें ।” हेर, यो मुकितको दिन यो । 3 हामी कसैको अगाडि ठेस लाग्ने कुराहू राख्दैनौं, कारण हामी हाम्रो सेवामा बेइमानी गर्न चाहन्नौं । 4 बरु, हामी आफैलाई परमेश्वरका सेवकहरू हाँ भनी हाम्रो कामबाट प्रमाणित गर्छौं । हामी धैर्य धारणमा, कष्टमा, विपत्तिमा, कठिनाइमा, 5 पिटाइमा, कैदी अवस्थामा, हुलदङ्गामा, कडा परिश्रममा, अनिदा रातमा, भोकमा 6 शुद्धतामा, ज्ञानमा, धैर्यमा, दयामा, पवित्र आत्मामा, असल प्रेममा उहाँका सेवकहरू हाँ । 7 हामीहरू परमेश्वरको शक्तिमा, वचनको सत्यतामा सेवकहरू हाँ । हामीसँग हाम्रो दायाँ र बायाँ हातमा धार्मिकताको हतियार छन् । 8 हामी मान र अपमान, निन्दा र प्रशंसामा काम गर्दछौं । हामीलाई ठगाहा छौं भन्ने आरोप लगाइन्छ, तथापि हामी साँचा छौं । 9 हामी नवचिनिएका व्यक्तिहरूले डाँग गर्छौं तापनि हामी चिनिएका छौं । हामी मरे जस्तो काम गर्छौं, तर हामी अझी जीवित छौं । हामीहरू हाम्रा कार्यहरूको निमित्त दण्डित भए जस्तै गरी काम गर्छौं, तर मृत्युदण्ड पाए जस्तै गरी होइन । 10 हामी अफ्सोसी भएर काम गर्छौं, तर सधैँ अनन्दमा रमाइरहेका छौं । हामी गरिब भएर काम गर्छौं, तर धेरैलाई धनी बनाउँछौं । हामी केही नभए जस्तो गरी काम गर्छौं, तापनि सबै थोकहरू पाएका छौं । 11 हे कोरिन्थिका विश्वासीहरू हो, हामीले तिमीहरूलाई सबै साँचा कुराहू बताएका छौं र हाम्रा हृदयहरू खुला छन् । 12 तिमीहरूका हृदय हामीबाट नियन्त्रित छैनन्, तर तिमीहरूका आपनै भावानाद्वारा नियन्त्रित छन् । 13 अब यसको सट्टामा, म बालकहरूसँग डाँबोल्दछु, कि आफ्नो हृदयलाई खुला राख । 14 अविश्वासीहरूसँग ननरिओ । किनकि धार्मिकताको व्यवस्थाविहीनहरूसित के सहभागिता? अनि ज्योतिको अन्धकारसित के सङ्गति? 15 ख्याप्तको द्वाटा बोल्नेहरूसित के सम्झौता? अर्थात्, विश्वासीहरूको अविश्वासीहरूसँग के सहभागिता? 16 र परमेश्वरको मन्दिर र मूर्तिहरूसित के सम्झौता? त्यसकारण, हामीहरू जीवित परमेश्वरको मन्दिर हाँ, जसरी उहाँले भन्नुभएको छ: “म तिनीहरूका बिचमा हिँडेनेछु र बास गर्नेछु । म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु र तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् ।” 17 त्यसकारण, ‘तिनीहरूका माझबाट बाहिर निस्केर आओ र आफूलाई अलान गर,’ परमप्रभु भन्नुहुँछ । अशुद्ध चिजहरूलाई नछोओ र म तिमीहरूलाई अपनाउनेछु । 18 म तिमीहरूका पिता हुनेछु र तिमीहरू मेरा छोराहरू र छोरीहरू हुनेछौं, ”सर्वशक्तिमान् परमेश्वर भन्नुहुँछ ।

7 प्रियहरू, हामीसँग यी प्रतिज्ञाहरू भएका कारण हाम्रो शरीर र आत्मामा हामीलाई अशुद्ध पार्ने कुराहूबाट आँफैलाई शुद्ध पार्नै । परमेश्वरको भयमा पवित्रतालाई पछाड्याँ । 2 हाम्रा निमित्त ठाँडू बनाओ । हामीले कसैको खराबी गरेका छैनौं । हामीले कसैलाई हानी पुऱ्याएका छैनौं, न त कसैको फाइदा नै लिएका छौं । 3 मैले तिमीहरूलाई दोषी ठह्याउन यो भनेको होइनै । किनकि मैले अधि नै भनिसकेको छु कि तिमीहरू हाम्रा हृदयमा छौ, सँगै मर्म र बँच्नको निमित्त । 4 तिमीहरूसमिथि मेरो तुलो भरोसा छ र म तिमीहरूमा गर्व गर्दू । म सान्त्वनाले भरिएको छु । हाम्रा सबै कष्टमा पनि म आनन्दले भरिएको छु । 5 हामी माकेडोनिया आँद्या हाम्रो शरीरले आराम पाएन । बरु, बाहिरका सङ्घर्षहरू र भित्रका भयहरूबाट हामी हरतरहले सताइएका थिएँ । 6 तर निरस्ताहितहरू लाई सान्त्वना दिनुभयो । 7 तिनको आगमनले मात्र हामीलाई परमेश्वरले सान्त्वना दिनुभएन । तर तीतसले तिमीहरूबाट प्राप्त गरेको सान्त्वनाबाट पनि हो । तिनले तिमीहरूको महान् प्रेम, दुःख र मेरो निमित्त तिमीहरूको गढिरो चिन्ताको बरेमा बताए । यसकारण, म अझै धेरै अनन्दित भाँ । 8 मेरो पत्रले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याएको भए तापनि म यसको लागि पछुताउँदिनै । मेरो पत्रले तिमीहरूलाई दुःखित बनाएको मैले देख्दा म पछुताएँ । तर तिमीहरू केही समयको लागि मात्र दुःखित भयौ । 9 तिमीहरू सताइएको कारणले होइन, तर तिमीहरूको दुःखले तिमीहरूलाई पश्चात्तापसम्म डोऱ्याएको कारणले अब म खुसी छु । तिमीहरूले ईश्वरीय

शोकको महसुस गर्यौ । हाम्रो कारण तिमीहरूले कुनै नोकसानी भोगेनौ । 10 किनकि ईश्वरीय शोकले पश्चात्ताप ल्याउँछ जसले पछुतोविना नै मुकितको काम पुरा गर्छ । तर सांसारिक शोकले मृत्यु ल्याउँछ । 11 हेर, यस ईश्वरीय शोकले तिमीहरूमा कति तुलो सङ्कल्प उत्पन्न गरायो । आफूलाई निर्दोष प्रमाणित गर्न तिमीहरूमा कति तुलो सङ्कल्प थिए । तिमीहरूका क्रोध, डर, तृष्णा, जोस र न्याय भएको हेर्ने तिमीहरूको इच्छा कति तुलो यी सबै कुरामा तिमीहरूले यो विषयमा आफैलाई निर्दोष प्रमाणित गरेका छौ । 12 मैले तिमीहरूलाई लेखे तापनि त्यो खराबी नै वा खराबी भोगेको खातिर मैले लेखिनै । हामीप्रति भएको तिमीहरूको गम्भीरता परमेश्वरको सामू थाहा पाउन सकूँ भनेर मैले लेखै । 13 यही कारणले हामी उत्साहित हुन्छौं । हाम्रा सान्त्वनासाथै हामी तीतसको आनन्दमा अझै रमायाँ किनकि तिमीहरूद्वारा तिनको प्राणलाई स्फूर्ति मिलेको छ । 14 किनकि तिनीसँग तिमीहरूको बारेमा गर्व गर्दा म शर्माइँहूँ । यसको विपरीत, जसरी तिमीहरूलाई हामीले भनेका सबै कुरा साँचा थिए, त्यसरी नै तिमीहरूको बरेमा हामीले तीतसँग गरेको गर्व पनि सत्य ठहरियो । 15 तिमीहरू सबैको आजाकारिता र तिमीहरूले तिनलाई डर र कम्पसाथ गरेको स्वागत सम्झेकर तिमीहरूप्रति तिनको स्नेह अझ बढ्छ । 16 म रमाउँलु, किनकि तिमीहरूसमिथि मेरो पूर्ण भरोसा छ ।

8 भाइहरू हो, माकेडोनियाका मण्डलीहरूलाई परमेश्वरले दिनुभएको अनुग्रहको बरेमा तिमीहरूले थाहा पाएको हामी चाह्न्छौं । 2 कष्टको भयद्वकर परीक्षाको समयमा पनि तिनीहरूको प्रश्नस्ताताको शान्ति र घोर दरिद्रताले तिनीहरूमा उदाराताको तुलो धन उत्पन्न गरायो । 3 म साक्षी छु, कि तिनीहरूले जति सके दिए, र दिन सक्नेभन्दा पनि बढ्ता र आफ्नो स्वेच्छाले दिए । 4 तिनीहरूले विश्वासीहरूका बिचको सेवामा सहभागिताको अवसरको लागि हामीहरूसँग धेरै बिन्नी गरे । 5 यो हामीले आशा गरेबोजिम भएन । बरु, तिनीहरूले पहिले आफैलाई प्रभुभासु सुमिपिदिए । त्यसपछि परमेश्वरको इच्छाअनुसार आफैलाई हामीकहाँ सुमिपिदिए । 6 त्यसपछि तीतसले यो काम अघिबाटे सुरु गरेको हुनाले उदाराताको यो काम तिमीहरूका माझमा पनि पुरा गर्नु भनेर हामीले तिनलाई अनुरोध गर्याँ । 7 तर तिमीहरू सबै कुरामा बढेर गएका छौ, अर्थात् विश्वासमा, बोलीवचनमा, ज्ञानमा, सबै लगावमा र हामी प्रतिको प्रेममा । त्यसकारण, उदाराको यो काममा पनि तिनीहरू बढेर जाने कुरामा ख्याल राख । 8 म यसलाई आजाको रूपमा भन्दिनै । बरु, अरु मानिसहरूको तत्परतासँग तिमीहरूको इमानदारी तुलना गरेर जाँचको निमित्त म यो भन्छु । 9 किनकि हाम्रा प्रभु येशू ख्याप्तको अनुग्रह तिमीहरूलाई थाहा छ । उहाँ धनी दुनुभए तापनि तिमीहरूका खातिर गरिब हुनुभयो, ताकि उहाँको गरिबीबाट तिमीहरू धनी बन्न सक । 10 यस कुरामा म तिमीहरूलाई सल्लाह दिन्छु जसले तिमीहरूलाई सहयोग मिलेछ । एक वर्षापछि तिमीहरूले केही कुरा सुरु मात्र गरेनां, तर त्यो गर्ने चाहना पनि गर्याँ । 11 अब यसलाई पुरा गरा । जसरी त्यस बेला तिमीहरूमा केही गर्ने इच्छा र चाहना थियो, तिमीहरूले त्यसलाई पुरा गर्न पनि जिति सक्दै प्रयास गर । 12 किनकि यदि तिमीहरू यो काम गर्न इच्छक छौ भने, यो असल र ग्रहणयोग्य कुरा हो । यो कुनै व्यक्तिसँग भएको कुरामा त्यसमा भर पर्वुपर्छ, उसँग नभएको कुरामा होइन । 13 किनकि यो काम तिमीहरूलाई भार होस् र अरुलाई हलुका होस् भनेर होइन । बरु, निष्पक्षता हुनुपर्छ । 14 तिमीहरूमा अहिले भएको प्रश्नस्ताताले तिनीहरूको आवश्यकता पुरा गर्नेछ । यो यसकारणले पनि हो कि तिनीहरूका ग्रास तिमीहरूलाई आवश्यकताहारू पुरा हुन सकोस् र समानता कायम होस् । 15 यसरी लेखिएको छ: “धेरै हुनेसँग केही बाँकी रहेन, र थेरै हुनेसँग कुनै अभाव भएन ।” 16 तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, जसले तीतसले दृद्यमा पनि मेरो जस्तै साँची फिर्कीको मन हालिदिनुभयो । 17 किनकि तिनले हाम्रो अनुरोधलाई ग्रहण मात्र गरेनन, तर उनी यसप्रति धेरै उत्साहित पनि भए । तिनी आपनै स्वतन्त्र इच्छाले

तिमीहरूकहाँ आए । 18 सुसमाचार प्रचार गर्ने काममा सबैका माझमा प्रख्यात भएका एक भाइलाई पनि हामीले तिनको साथमा पठाएका छाँ । 19 त्यति मात्र होइन, तिनी हाप्रो यो उदारताको काममा हामीसँगी यात्रा गर्नको निमित्त मण्डलीहरूद्वारा छानिएका थिए । यो परमेश्वरको आफै आदर र सहयोग गर्ने हाप्रो उत्कट इच्छाको निमित्त हो । 20 हामीले गरिरहेको यो उदारताको कामको विषयमा कसैले गर्ने उज्जुरीको सम्भावनालाई हामी पछाइरहेका छाँ । 21 हामी परमप्रभुको आगाडि मात्र होइन, तर मानिसहरूका अधि पनि आदरणीय भएको कुरा गर्ने कुरामा ख्याल राख्छाँ । 22 हामी अर्को भाइलाई पनि तिनीहरूसँग पठाउँदै छाँ । हामीले तिनको धेरै पल्ट जाँच गय्यौं र हामीले तिनलाई धेरै काममा जोसिलो भएको भेटायौं । तिमीहरूप्रति भएको भरोसाको कारण तिनी अहिले इन्न मेहनती भएका छन् । 23 तीतसको सन्दर्भमा भन्नुपर्द, तिमीहरूको निमित्त तिनी मेरा साझेदार र सहकर्मी हुन् । भाइहरूचाहिं मण्डलीहरूवाट पठाइएका हुन् । तिनीहरू ख्याष्टका महिमा हुन् । 24 त्यसैले, तिनीहरूलाई तिमीहरूको प्रेम देखाओ, र तिमीहरूका विषयमा गरिएको हाप्रो गर्वको कारण मण्डलीहरूलाई देखाओ ।

9 विश्वासीहरूको सेवा-कार्यको विषयमा तिमीहरूलाई लेखिरहन म आवश्यक ठिन्दैन् । 2 तिमीहरूमा भएको चाहाना मलाई थाहा छ, जसको बारेमा माकेडोनियामा भएका मानिसहरूलाई मैले गर्वका साथ बताएँ । गएको वरिष्ठि अखेयामा तयार हुँदै आइरहेको छ भनेर मैले तिनीहरूलाई भनें । 3 तिमीहरूका निमित्त हामीले गरेको गर्व व्यर्थ नहोस्, र तिमीहरू पनि मैले भने जस्तै गरी तयार होआ भनेर मैले भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाएको छु । 4 नत्रात, यदि माकेडोनियाका कोही मसगै आउँदा तिमीहरू तयार नभएको पाए भने, हामी शर्ममाप्नेछाँ । तिमीहरूमध्यि धेरै भरोसा भएको हुनाले तिमीहरूको बारेमा म कहीं पनि भन्दैन् । 5 त्यसैले, भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनलाई आवश्यक ठानेर बिन्ती गरेको छु ताकि तिमीहरूले प्रतिज्ञा गरेको उपहारहरू आगाडि नै प्रबन्ध गर्न सक । यो भेटी करकापले होइन, तर आशिषको रूपमा तयारी हुन सकोस भनेर यसो गरिएको हो । 6 यसको अर्थ हो: थोरेसँग छर्नेले थेरै बटुल्छ, आशिष् पाउने उद्देश्यले छर्नेले आशिष्कै कर्तनी गर्छ । 7 हेकेले आफ्नो हृदयमा सङ्कल्प गरेअनुसार देओस् । दुखित भएर र करकापामा परेर कसैले पनि नदेओस् । खुसीसाथ दिनेलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ । 8 र परमेश्वरले हेरक अशिष्टलाई तिमीहरूको निमित्त वृद्धि गर्न सक्नुहुन्छ, ताकि तिमीहरूलाई चाहिने सबै कुरा तिमीहरूले सधैँ प्राप्त गर्न सक । तिमीहरूका असल कामहरू वृद्धि हुन् भनेर यसो हुनेछ । 9 यस्तो लेखिएको छ: “उहाँले आफ्नो सम्पत्ति बाँडेर गरिबहरूलाई दिनुपराएको छ । उहाँको धार्मिकता सधैँभरि रहन्छ ।” (aiōn g165) 10 छर्नेलाई बिउ र खानाको निमित्त रोटी उपलब्ध गराउनुहोले तिमीहरूको बिउ उपलब्ध गराएर वृद्धि पनि गराउनुहोनेछ । उहाँले तिमीहरूको धार्मिकताको फसल प्रशस्ततासँग वृद्धि गराउनुहोनेछ । 11 तिमीहरूले उदारसँग दिन सक भनेर तिमीहरू हरू किसिमले धनी तुल्याइनेछाँ । यसले हामीद्वारा परमेश्वरप्रति चढाउने धन्यवाद उत्पन्न गराउनेछ । 12 किनकि सेवाको काम गर्दा विश्वासीहरूको खाँचो मात्र पुरा हुँदैन । यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिने काममा वृद्धि गराउँछ । 13 सेवाको कामले तिमीहरू जाँचिदा र प्रमाणित हुँदै येशु ख्याष्टको सुसमाचारलाई स्वीकार गर्ने आज्ञाकारिताको कारण तिमीहरूले परमेश्वरलाई पनि महिमित तुल्याइनेछाँ । तिमीहरूले तिनीहरूलाई र सबैलाई उदारसँग दिएको भेटीका कारण पनि परमेश्वरलाई महिमित तुल्याइनेछाँ । 14 तिनीहरूले तिमीहरूको चाहाना गरेका छन् र तिमीहरूको निमित्त प्रार्थना गरिरहेका छन् । परमेश्वरको महान् अनुग्रहको कारण तिनीहरू यसो गर्छन्, जुन अनुग्रह तिमीहरूमा पनि छ । 15 व्यक्त गर्न नसकिने वरदानको लागि परमेश्वरलाई महिमा भएको होस् ।

10 म पावल आफै तिमीहरूलाई येशु ख्याष्टको नप्रता र विनप्रतामा आग्रह गर्दछु । म तिमीहरूको उपस्थितिमा हुँदा नम्र हुन्छ, तर जब म टाढा

हुन्छु, तब म तिमीहरूप्रति साहसी हुन्छु । 2 म तिमीहरूसँग बिन्ती गर्दछु, कि तिमीहरूसँग म उपस्थित हुँदा, मलाई आत्म-विश्वासका साथ साहसी हुन आवश्यक पर्नेछैन । तर मेरो विचारमा हामी शरीरअनुसार बाँचिरहेका छाँ भनी तान्नेहरूको विरोध गर्दा म साहसी हुन आवश्यक पर्नेछ । 3 हामी शरीरमा हिँडे तापनि हामी शरीरअनुसार युद्ध लडैनैन । 4 हामीले लडाँह लडने हतियार शरीरिक होइन, बरु तिनीहरूसँग किल्लाहरू नष्ट गर्न सक्ने ईश्वरीय शक्ति छ । तिनीहरूले बहाउने विवादहरूलाई बैकारको तुल्याउँछन् । 5 हामी पनि परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा खडा हरेक उच्च कुरालाई नष्ट गर्दछाँ । हामी हरेक विचारलाई ख्याष्टको आज्ञाकारितामा कैद गर्छाँ । 6 तिमीहरूको आज्ञाकारिता पुरा हुन्यासाथ हामी हरेक अनाज्ञाकारिताका कामहरूलाई दण्ड दिन तयार हुँदै छाँ । 7 जे कुरा तिमीहरूको आगाडि स्पष्ट छ, त्यसलाई हेर । यदि कसैले उ ख्याष्टको हो भन्ने कुरामा विश्वस्त छ भने, उ ख्याष्टको भए जस्तैहामी पानि ख्याष्टका हाँ भन्ने कुरा आफैलाई याद दिलाओस् । 8 किनकि जसले तिमीहरूलाई नाश गर्न नभई तिमीहरूलाई निर्माण गर्न हामीलाई प्रभुले दिनुभएको हामो अधिकारको बारेमा मैले केही ज्यादा नै घमण्ड गर्ने भने पनि म लजित हुनेछैन । 9 मेरा प्रत्रहरूमा म तिमीहरूलाई भयभीत तुल्याउँदै छु भन्ने देखाउन चाहन्नै । 10 तर केही मानिसहरू भन्न, “त्यसका पत्रहरू गम्भीर र शक्तिशाली छन्, तर त्यो शारीरिक रूपमा कमजोर छ । त्यसका वचनहरू सुन्न योग्यका छैनन् ।” 11 त्यस्ता मानिसहरू यो कुरामा सचेत रहनु, कि हाप्रो अनुपस्थितिमा हामा प्रत्रहरूका वचनमा हामी जस्ता छाँ हामी त्यहाँ हुँदा पनि हाप्रा कामद्वारा हामी त्यस्तै हुनेछाँ । 12 हामी आफ्नो प्रशंसा आफै गर्ने मानिसहरूको समूहमा रहन वा तिनीहरूसँग आफैलाई तुलना गर्ने हदसम्म हामी जाँदैनै । तर जब तिनीहरूले आफैलाई एक अर्कासँग नापेर हेँ्छन्, र एक अर्कासँग तुलना गर्दछन्, तिनीहरूसँग अन्तर्दृष्टि हुँदैन । 13 तर हामी सीमाभन्दा बाहिर गएर घमण्ड गर्नेछैन । बरु, परमेश्वरले नियुक्त गरिदिनुभएका सीमाहरूभित्र मात्र हामी त्यसो गर्दछाँ, जुन सीमा तिमीहरूसम्म पुग्दछ । 14 किनकि तिमीहरूकहाँ आउँदा हामीले आफैलाई बढी ठारेनौं । सुसमाचार लिएर तिमीहरूकहाँ पहिलो पटक आउने हामी नै थियाँ । 15 हामीले अस्को परिश्रमको बारेमा सीमाभन्दा बढी घमण्ड गरेका छैनै । बरु, हामी आशा गर्छौं, कि तिमीहरूको विश्वास बढादा हाप्रो कामको दायरा पनि ब्रह्म रूपमा फैलनेछ, तापनि यो उचित सीमाभित्र नै रहेनेछ । 16 हामी यसको आशा गर्दछाँ, ताकि तिमीहरूभन्दा परका क्षेत्रहरूमा पनि हामी सुसमाचार प्रचार गर्न सकौं । अस्को क्षेत्रमा भइरहेको कामको बारेमा हामी घमण्ड गर्दैनौं । 17 “तर घमण्ड गर्नेले परमप्रभुमा घमण्ड गरोस् ।” 18 किनकि आफ्नो सिफारिस आफै गर्ने मानिसलाई स्वीकार गरिन्छ । बरु, परमप्रभुले सिफारिस गरेको मानिसलाई स्वीकार गरिन्छ ।

11 मेरा केही मूर्खताहरू तिमीहरूले सहिदिए हुँस्यो भन्ने मेरो इच्छा छ । तर वास्तवमा तिमीहरूले सहिरहेका पनि छाँ । 2 किनकि म तिमीहरूप्रति डाही भएको छु । तिमीहरूलाई एउटै पतिसँग विवाह गरिदिने प्रतिज्ञा गरिदिएपछि म ईश्वरीय डाहले डाही भएको छु । मैले तिमीहरूलाई एक शुद्ध कन्याको रूपमा ख्याष्टमा प्रस्तुत गर्ने प्रतिज्ञा गर्न । 3 तर सर्पले हत्यालाई आफ्नो धूर्ताद्वारा झुक्याए जस्तै गरी ख्याष्टप्रति भएको तिमीहरूको निष्कपट र शुद्ध आराधनाबाट तिमीहरूका विचार टाढा लगिन्छ कि भनेर मलाई डर लागेको छ । 4 किनकि मानौं, यदि कोही आएर हामीले प्रचार गरेको येशुभन्दा अर्को येशु छ भनेर प्रचार गर्दछ, अथवा मानौं, तिमीहरूले प्राप्त गरेको आत्माभन्दा छुटै आत्मा प्राप्त गयौ, अथवा मानौं, तिमीहरूले प्राप्त गरेको सुसमाचारभन्दा फरक सुसमाचार तिमीहरूले ग्रहण गयौ भने तिमीहरूले यी कुराहरूलाई राप्री सहने गच्छौ । 5 किनकि म विचार गर्दछु, कि ती सर्वोच्च प्रेरितहरू भनाउदाहरूभन्दा म कुनै पनि दिसावले कम छैनै । 6 तर भाषण गर्नमा तालिम प्राप्त नभए पनि, म ज्ञानमा अनभिज्ञ छैनै ।

हामीले सबै कुरामा हार किसिमले तिमीहरूलाई यो कुरा थाहा दिएका छौं । 7 के मैले तिमीहरूलाई उच्च पार्नको निम्नित आफैलाई नम्र पारेर पाप गरे? किनकि मैले तिमीहरूलाई सिर्तेमा सुसमाचार प्रचार गरें । 8 तिमीहरूलाई सेवा दिम सँकृ भने मैले अरु मण्डलीबाट सहयोग स्वीकार गरे तिमीहरूलाई लुटै । 9 तिमीहरूको साथमा हुँदा म ख्याँचोमा थिएँ, म कसैको बोझ भद्दैन । किनकि माकेडोनियाबाट आएका भाइहरूबाट मेरा ख्याँचोहरू पुरा भए । सबै कुरामा मैले आफैलाई तिमीहरूको बोझ बन्नबाट ताढा राख्यै, र म यो कुरालाई निरन्तरता दिनेछु । 10 ख्याँष्टको सत्यता मधित्र भएको हुनाले अख्यायामा मेरो गर्व रोकिनेछैन । 11 किन? किनकि म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दिनै? परमेश्वर जानुहन्छ । 12 तर म जे गरिरहेको छु, त्यो म गर्नेछु । म यो गर्नेछु किनकि हाम्रो स्थानमा आएर स्थापित हुन खोज्दै जे कुरामा तिनीहरू घमण्ड गरिरहेका छन्, तिनीहरूको त्यो मौकालाई म बन्द गर्न चाहन्छु । 13 किनकि त्यस्ता मानिसहरू झुटा प्रेरितहरू र छली काम गर्नेहुन् । तिनीहरूले ख्याँष्टको प्रेरितको भेस धारण गर्दैन् । 14 र यो कुनै अचम्मको कुरा होइन, किनकि शैतानले पनि ज्योरितिय स्वर्गदूतको भेस धारण गर्दै । 15 यदि त्यसका सेवकहरूले पनि धार्मिकाताको सेवकको रूपमा भेस धारण गरे भने, यो अचम्मको कुरा होइन । तिनीहरूको अन्त्य तिनीहरूको कामअनुसार नै हुनेछ । 16 म फैरि भन्दूँ: मलाई मूर्खैको रूपमा ग्रहण गर, ताकि म अलिकाति भए पनि घमण्ड गर्न सकूँ । 17 मैले भनेको यो घमण्डको निश्चयतालाई परमप्रभुले स्वीकार गर्नुभएको छैन, तर म मूर्खैँ बोल्दै छु । 18 धेरै मानिस शरीरअनुसार घमण्ड गर्दैन्, म पनि घमण्ड गर्नेछु । 19 किनकि तिमीहरू खुसीसाथ मूर्खहरूको सहन गर्दैँ । तिमीहरू आफै बुद्धिमानी छौ! 20 किनकि तिमीहरू त्यसलाई सहन्छौ जससे तिमीहरूलाई दास बनाउँछ; बर्बाद गर्दै; तिमीहरूबाट फाड्दा उठाउँछ; आफूलाई तिमीहरूभन्दा असल ठाँच र तिमीहरूलाई थप्पड पनि लाउँछ । 21 म हायै शर्ममा यो भन्दूँ, कि हामीहरू ती सब गर्न नसक्ने गरी दुर्बल थियो । तर यदि कसैले घमण्ड गर्दै भने, म एक मूर्खजस्तो बोल्दै छु, म पनि घमण्ड गर्नेछु । 22 के तिनीहरू हिवूहरू हुन्? म पनि हुँ । के तिनीहरू इसाएली हुन्? म पनि इसाएली हुँ । के तिनीहरू अब्राहामका सन्तान हुन्? म पनि हुँ । 23 के तिनीहरू ख्याँष्टका सेवकहरू हुन्? (म पागल भाएको जस्तै गरी बोल्छु ।) म अझै बढ़दै हुँ । मैले अझै धेरै परिशम गरेको छु; अझै धेरै इग्यालखानामा बसेको छु, मापन गर्न नै नसकिने गरी कुटाइ खाएको छु, मूस्युका धेरै खतराहरूको सम्मान गरेको छु । 24 यहूदीहरूबाट मैले पाँच पल्ट “एक कम चालिस कोरा खाएको छु ।” 25 मलाई तिन पल्ट लौराले पिटियो । एक पल्ट मलाई ढुङ्गाले हानियो । तिन पल्ट म पानी जहाज दुर्घटनामा परें । मैले एक दिन र एक रात खुला समुद्रमा खिताएको छु । 26 नदीहरूका खतरामा, डाकुहरूका खतरामा, मेरा आपनै मानिसहरूका खतरामा, अन्यजातिहरूका खतरामा, सहर भित्रका खतरामा, उजाड-स्थानहरूका खतरामा, समुद्रका खतरामा, झुटा भाइहरूका खतरामा मैले बारम्बार यात्राहरू गरेको छु । 27 धेरै अनिदेका रातहरूमा, भोक र तिर्खामा, प्राय उपवासमा, नाड्गोपन र जाडोमा म कडा परिश्रम र कठिनाइमा परेको छु । 28 यी कुराहरूबाहेक सबै मण्डलीको फिक्रीको बोझ पनि ममाथि छ । 29 को कमजोर छ, र म कमजोर छैनन? कससे ठक्कर खाएको छ र मचाहिं थकित हुन्न? 30 यदि मैले घमण्ड गर्नेपर्छ भने, मेरा कमजोरहरू देखाउने कुरामा घमण्ड गर्दै । 31 प्रभु येशूका पिता र सदासर्वदा प्रशंसा गरिनुहोसे परमेश्वरलाई थाहा छ कि मैले ढाँटेको छैन! (aion g165) 32 दमस्कसका राजा अरितसको मातहतमा रहेका हाकिमले मलाई गिरफतार गर्नको निम्नि सहरलाई पहरा दिइरहेका थिए । 33 तर मलाई पर्खालिको इग्यालबाट टोकीरीमा हाले तल झारियो र म तिनको हातबाट उम्के ।

12 मैले गर्व गर्नपर्छ, तर यसबाट केही लाभ हुँदैन । तर प्रभुको दर्शन र प्रकाशहरूमा म लागिरहन्छु । 2 म ख्रीष्टमा एक जना मानिसलाई चिन्नु जो चौध वर्ष अगाडि तेसो ख्वर्गसम्म उचाली लगियो, शरीरमा वा शरीरविनै मलाई थाहा छैन, तर परमेश्वरलाई थाहा छ । 3 मलाई थाहा छ, त्यो मानिस शरीरमा वा शरीरविनै हो, मलाई थाहा छैन, तर परमेश्वरलाई थाहा छ । 4 कि ऊ ख्वर्गमा उचाली लगियो र उसले कस्लै उच्चारण नै गर्न नसक्ने अति पवित्र कुराहू सुन्नो । 5 त्यस मानिसको तर्फबाट म गर्व गर्नु । तर म आफ्ने दुर्बलताबाहेक अरु कुरामा गर्व गर्नेछैन । 6 यदि मैले गर्व नै गर्न चाहेको भए तापनि म मूर्ख बन्नेछैन किनकि मैले सत्य बोलिरहेको छु । तर कस्लै पनि मबाट देखेको वा सुनेको कुरा भन्दा बढि मलाई नसोसू भनेर म गर्व गनदिखि थामिन्छु । 7 आचर्यजनक प्रकाशहरूको कारण म गर्व गनदिखि थामिन्छु । त्यसकारण, म घमण्डले नकूलू भनेर एउटा काँडो मेरो शरीरमा दिइएको छ । म धेरै घमण्डी नहुँ भनेर शैतान तरफको दूत मलाई दुख दिनको निम्न दिइएको छ । 8 मबाट यो काँडो निकालिदिनुभएको होस भनेर मैले प्रभुसित तिन पटक बिन्नी गर्न । 9 अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “मेरो अनुग्रह तिप्री निम्नि प्रश्नस्त छ, किनकि दुर्बलतामा नै शक्ति सिद्ध हुन्छ ।” यसेले, ख्रीष्टको शक्ति ममा बास गरोस् भनेर म मेरो दुर्बलतामा गर्व गर्नेछु । 10 त्यसकारण, म ख्रीष्टको खातिर दुर्बलताहरूमा, निन्दाहरूमा, समस्याहरूमा, सतावहरूमा, कष्टपूर्ण अवस्थाहरूमा खुसी रहन्छु । 11 म मूर्ख भएको छु! तिमीहरूले मलाई यसो गर्न कर लगायौ, किनकि तिमीहरूबाट त मेरो प्रश्नसा हुनुपर्ने थियो । किनकि म केही नभए तापनि ती सर्वोच्च प्रेरितहरूभन्दा तुच्छ छैन । 12 सारा धर्य, यिहहरू र शक्तिशाली कामहरूद्वारा सँचाप्रेरितहरूका लक्षणहरू तिमीहरूका माझमा प्रदर्शन गरिएका थिए । 13 म तिमीहरूको बोझ नभएको कुरा बाहेक कसरी तिमीहरू अरु मण्डलीहरूभन्दा कम महत्वका भयो र?” यो गलतीको निम्नि मलाई क्षमा देओ । 14 हेर! म तिमीहरूकहाँ तेसो पटक आउन इच्छुक छु । तिमीहरूका निम्नि म बोझ बन्न चाहान्न, किनकि म तिमीहरूसँग भएका कुराहू चाहान्न । म तिमीहरूलाई चाहन्छु । किनकि छोराछोरीहरूले आमा बाबुको निम्नि बचत गर्नेन्दैन । बस, आमा बाबुले छोराछोरीको निम्नि बचत गर्नुपर्छ । 15 म तिमीहरूका प्राणको निम्नि ज्यादै खुसीसाथ खर्च गर्नेछु र स्वयम् आफै पनि खर्चनेछु । यदि म तिमीहरूलाई बढी प्रेम गर्नु भने के मैलैचाहिँ कम माया पाउने र? 16 यसो भए तापनि म तिमीहरूमाथि बोझ बनिन । तर म धूर्त भएको कारण मैले नै छलद्वारा तिमीहरूलाई फसाएँ । 17 के मैले पठाएको कोहीमार्फत मैले तिमीहरूको फाइदा उठाएँ र? 18 मैले बिन्नी गरेर तीतससँग केही भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ । के तीतसले तिमीहरूबाट केही फाइदा लिए र? के हामी पनि यसरी नै चलेनाँ र? के हामीले पनि यसरी नै पाइला चालेनाँ र? 19 के यतिज्जेल हामी तिमीहरूका सामु हामी आफ्नो सफाइ दिइरहेका थियो भन्ने तिमीहरू सोच्छो? परमेश्वरको दृष्टिमा हामी तिमीहरूलाई बलियो बनाउनको निम्नि सबै कुरा ख्रीष्टमा बोलिरहेका छौं । 20 किनकि म तिमीहरूकहाँ आउँदा तिमीहरूलाई मैले चाहेजस्तै पाउँदिन्नि कि भनेर म डराउँछु । मलाई तिमीहरूले चाहेजस्तै पाउँदिन्नि कि भनेर म डराउँछु । त्यहाँ वादविवाद, ईर्ष्या, रिसहरू पोछो काम, व्यक्तिगत स्वार्थ, कुरा काट्ने, घमण्ड र गडबडी होला भनेर म डराउँछु । 21 म तिमीहरूकहाँ फेरि फर्कर आउँदा मेरा परमेश्वरले मलाई तिमीहरूका सामु विनम्र पार्नुहोला भनेर मलाई डर लाग्छ । त्यस्ता धेरै मानिसहरू जसले अपवित्रता र यौन अनैतिकता अनि कामवासनाको चाहनाबाट पश्चात्पाप गरेका छैनन्, तिनीहरूको कारण मैले शोक पर्नुपर्ला कि भनेर मलाई डर लाग्छ ।

13 म तेसो पटक तिमीहरूक्ह हाँ आउँदै छु । “हरेक आरोपलाई दुर्द वा तिन
जना साक्षीद्वारा प्रमाणित गरिनुपर्छ ।” २ म दोसो पटक त्यहाँ हुँदा नै
पाप गर्नेहरू र बाँकीलाई भनिसकेको छ र फेरि पनि भन्दछ: म फेरि आउँदै

तिनीहरूलाई छोड़नेछैन । ३ तिमीहरूलाई म यो भन्छु, किनकि तिमीहरू मद्वारा ख्रीष्ट बोल्नुभएको कुराको प्रमाण खोज्छौ । उहाँ तिमीहरूप्रति कमजोर हुनुहुन्न । तर उहाँ तिमीहरूमा शक्तिशाली हुनुहुन्छ । ४ किनकि उहाँ दुर्बलतामा क्लृसमा टाँगेनुभयो, तर परमेश्वरको शक्तिद्वारा जीवित हुनुभयो । किनकि हामी पनि उहाँमा दुर्बल छौं, तर तिमीहरूका विचमा हामी परमेश्वरको शक्तिद्वारा उहाँमा जिउँछौं । ५ तिमीहरू विश्वासमा छौ कि छैनो भनी आफैले जाँच । आफैलाई जाँच । येशू ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ भन्ने तिमीहरूले महसुस गरेका छैनौ? उहाँ हुनुहुन्छ, नत्रा तिमीहरू स्वीकृत हुँदैनौ । ६ २ म निश्चित छु, कि तिमीहरूले हामी अस्वीकृत नभएका पाउँछौं । ७ तिमीहरूले केही खराबी गन्छैनौ भनी हामी परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दैछौं । हामी जाँचमा सफल भएका छौं भन्ने देखाउनको निमित म प्रार्थना गर्दिन्न । बरु, हामी जाँचमा असफल भएको जस्तो देखिए तापनि तिमीहरूले जे असल छ त्यही गर्न सक भनेर हामी प्रार्थना गर्दैछौं । ८ किनकि हामी सत्यको विरुद्ध केही पनि गर्न सक्दैनौ, केवल सत्यको निमित मात्र गर्न सक्छौं । ९ किनकि हामी दुर्बल हुँदा र तिमीहरू सामर्थी हुँदा हामी रमाउँछौं । तिमीहरू पूर्ण होओ भनी हामी प्रार्थना गर्दैछौं । १० म टाढा हुँदा यी कुराहरू तिमीहरूलाई लेख्दै छु, ताकि म तिमीहरूमा रहेँदा निर्द्यतासाथ च्यवहार गर्नु नपरोस् । मैले प्रश्नुबाट पाएको अधिकार तिमीहरूको निर्माण गर्नको निमित प्रयोग गर्न सकूँ, भक्ताउन होइन । ११ अन्तमा भाइ हो, आनन्द गर! पुनर्निर्माणको निमित काम गर; उत्साहित होओ; एक अर्कासँग सहमत होओ; शान्तिमा बस । अनि प्रेम र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसँग रहनुहुनेछ । १२ एउटाले अर्कालाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर । १३ सबै विश्वासीले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । १४ प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह, परमेश्वरको प्रेम, अनि पवित्र आत्माको सङ्गति तिमीहरू सबैसँग रहन् ।

गलाती

1 म पावल एक प्रेरित हूँ । म कुनै मानिस वा व्यक्तिद्वारा प्रेरित भएको होइन, तर येशू ख्रीष्ट र परमेश्वर पिताद्वारा भएको हुँ जसले उहाँलाई मृतकहरूबाट जीवित पार्नुभयो । 2 मसँग भएका सबै भाइहरूका साथ म यो पत्र गलातियाका सबै मण्डलीहरूलाई लेखिरहेको छु । 3 परमेश्वर हाम्रा पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति होस्, 4 जसले हाम्रा परमेश्वर र पिताको इच्छाअनुसार यस वर्तमान दुष्ट संसारबाट हामीलाई मुक्त गराउन हाम्रा पापका निमित्त आफैलाई अर्पण गर्नुभयो । (aiōn g165) 5 उहाँलाई नै सदासर्वदा महिमा होस् । (aiōn g165) 6 तिमीहरू यति छिटै फरक सन्देशतिर फर्किएको देख्दा म चकित परेको छु । ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा तिमीहरूलाई बोलाउनुहोबाट तिमीहरू टाडिएको देख्दा म चकित परेको छु । 7 अरु कुनै सुसमाचार छैन, तर कैही यस्ता मानिसहरू छन् जसले तिमीहरूलाई समस्यामा पार्न र ख्रीष्ट येशूको सुसमाचारलाई विकृत गर्न चाहन्छन् । 8 तर हामीले तिमीहरूका माझामा जुन सुसमाचार घोषणा गर्याँ, त्योभन्दा बाहेक अरु कुनै सन्देशलाई यदि हामी वा स्वर्गबाट आएका स्वर्गदूतले नै प्रचार गरे तापनि त्यो श्रापित होस् । 9 हामीले पहिले नै भनिसकेका छौं र म अहिले फेरि पनि भन्दछु, “कसैले तिमीहरूले स्वीकार गरेको भन्दा बाहेक तिमीहरूका सामु अर्को सन्देशको घोषणा गर्दछ भने, त्यो श्रापित होस् ।” 10 के मैले अहिले मानिसहरू वा परमेश्वरको समर्थन खोजिरहेको छु र? के मैले मानिसहरूलाई खुसी पार्न खोजिरहेको छु र? यदि मैले अझौं पनि मानिसहरूलाई खुसी पार्ने प्रयास गरिरहेको छु भने, म ख्रीष्टको दास होइँ । 11 भाइहरू हो, तिमीहरूले यो कुरा जान भन्ने म चाहन्छु, कि मैले घोषणा गरेको सुसमाचार मानिसहरूबाट मात्र आएको होइन । 12 मैले यो कुनै मानिसबाट प्राप्त गरेको होइन, न त मलाई यो सिकाइएको थियो । बरु, मलाई यो येशू ख्रीष्टको प्रकाशद्वारा दिइएको थियो । 13 म यहूदी हुँदू मेरो पहिलेको जीवनको बारेमा तिमीहरूले सुनेका छौं, कि कसरी मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई हिंसात्मक रूपले अत्यधिक सताइहरेको थिएँ र त्यसलाई नष्ट गरिरहेको थिएँ । 14 म यहूदी धर्मकर्मा मेरा आपनै मानिसहरूका कैर्यौ सहकर्मीहरूभन्दा धेरै अगि बढिरहेको थिएँ । मेरा पुर्खाहरूका परम्पराहरूका निमित्त म अत्यन्तै उत्साहित थिएँ । 15 तर मेरी आमाको गविरिखि नै मलाई चुन्नको निमित्त परमेश्वर खुसी हुनुभयो । 16 मैले गैरयहूदीहरूका माझामा उहाँलाई घोषणा गर्न सँकू भनेर उहाँका पुत्रलाई ममा प्रकट गर्नको निमित्त उहाँको अनुग्रहद्वारा उहाँल मलाई बोलाउनुभयो । मैले तुरन्तै शरीर र रगतको सल्लाह लिइँ, 17 र मम्भन्दा अगि प्रेरित भएकाहरूकहाँ म यस्तलैमा गइँ । बरु, म अरबतिर गएँ र त्यसपछि दमस्कसमा फर्किएँ । 18 अनि तिन वर्षपछि केफासलाई भेट्न म यस्तलैम गएँ र त्यहाँ उनीसँग पन्थ दिनसम्म बसेँ । 19 तर मैले प्रभुका भाड याकूबलाई बाहेक अरु कसैलाई भेटिँ । 20 हेर, मैले जे लेखेको छु, परमेश्वरको अगि मैले तिमीहरूलाई ढाँटको छैन । 21 त्यसपछि म सिरिया तथा किलिकियाका क्षेत्रहस्तिर गएँ । 22 ख्रीष्टमा भएका यहूदियाका मण्डलीहरूमा म अझैसम्म चिनिएको थिइँ, 23 तर उनीहरूले सुनेका थिएँ, “एक पटक हामीलाई सताउन व्यक्तिले अहिले त्यही विश्वासको घोषणा गरिरहेका छन् जुन विश्वासलाई कुनै समय उनले नष्ट गरिरहेका थिएँ ।” 24 मेरो कारण तिमीहरूले परमेश्वरको महिमा गरिरहेको थिए ।

2 अनि चौथ वर्षपछि म बारनाबाससँग फेरि यहूलेम गएँ । मैले तीतसलाई पनि साथमा लाँ । 2 परमेश्वरले म जानुपर्छ भभी मलाई प्रकट गराउनुभएको कारण म त्यहाँ गएँ । मैले गैरयहूदीहरूका माझामा घोषणा गरेको सुसमाचार तिमीहरूका अगि राख्यै । (तर जो महत्त्वपूर्ण अगुवाहरू जस्तो देखिन्थे तिमीहरूसँग म व्यक्तिगत रूपमा बोलौ) । म व्यर्थमा दौडिरहेको थिए ।

ठैनै, वा दौडिन भनेर सुनिश्चित गर्नको निमित्त मैले यो गरेँ । 3 तर तीतस, जो मसँगै थिए, जो एक थिए, तिनलाई समेत खतना गर्न कर लगाइएन । 4 ख्रीष्ट येशूमा हामीसँग भएको स्वतन्त्रताको जासुसी गर्न गुप्त रूपमा आएका द्वाटा दाजुभाइहरूका कारण यो विषय उठ्यो । तिनीहरूले हामीलाई व्यवस्थाका दासहरू बनाउन चाहे । 5 तिमीहरूका निमित्त सुसमाचारको सत्यता अपरिवर्तित रहिरहोस् भनेर हामी तिनीहरूका कुरामा एक धण्टा पनि छुकेकैन् । 6 तर महत्त्वपूर्ण देखिएकाहरूले मलाई केही पनि सहयोग गरेनन् । तिनीहरू जो भए तापनि मलाई केही फरक पद्देन । मानिसले मन पराएकाहरूलाई परमेश्वरले स्वीकार गर्नुहुन । 7 त्यसको सट्टामा, तिनीहरूले यो देखे, कि खतना नभएकाहरूलाई सुसमाचार घोषणा गर्नको निमित्त मलाई जिम्मेवारी सुन्धिएको थियो । जसरी पत्रुसले खतना भएकाहरूका विचमा सुसमाचार घोषणा गर्नुवर्ने थियो, यो पनि त्यस्तै हो । 8 किनकि खतना भएकाहरूलाई प्रचार गर्नको निमित्त पत्रुसमा काम गर्नुभएका परमेश्वरले नै गैरयहूदीहरूका बिचमा प्रचार गर्नालाई ममा काम गर्नुभयो । 9 जब मण्डली निर्माण गर्नेहरू भनेर चिनिएका याकूब, कफास र यूहन्नाले मलाई दिइएको अनुग्रहलाई बुझे, तिनीहरूले बारनाबास र मलाई सङ्गतिको अधिकार दिए । हामी गैरयहूदीहरूका माझामा जान सकौं र उनीहरू खतना भएकाहरूका माझामा जान सकून् भनेर उनीहरूले यसो गरे । 10 हामीले गरिबहरूको सम्झना गरेको पनि उनीहरू चाहन्थे । म पनि त्यो कुरा गर्न इच्छुक थिएँ । 11 जब पत्रुस एप्टिओखियामा आए, मैले उनलाई आमने-सामने विरोध गरै किनकि उनी गलत थिए । 12 याकूबबाट केही मानिसहरू आउनुअगि पत्रुस गैरयहूदीहरूसँग बसेर खाँदै थिए । त जब यी मानिसहरू आए, उनले यो रोके र उनी गैरयहूदीहरूबाट टाडिए । उनी यी खतना गर्नेपर्ने मानिसहरूसँग डराए । 13 बाँकी यहूदीहरूले पनि पत्रुसको यस कपथपूर्ण काममा साथ दिए । यसको परिणाम स्वरूप बारनाबास पनि उनीहरूको कपथपूर्ण कामको कारण भडकिए । 14 जब मैले तिनीहरूले सुसमाचारको सत्यता नपछाइहरेको देख्यै, मैले तिनीहरू सबैका सामुन्हे पत्रुसलाई भर्ने, “तिमी यहूदी भएर पनि यहूदी स्वभावको सट्टा गैरयहूदी स्वभावमा जिउहेका छौं भने, तिमीले कसरी गैरयहूदीहरूलाई यहूदीहरू जस्तो गरी जिउनको निमित्त कर लगाउन सकछौ?” 15 हामी जो जन्मसिद्ध यहूदीहरू हों र “गैरयहूदी पापीहरू होइन्नै”, 16 व्यवस्थाद्वारा कोही पनि धर्मी हुन सक्तैनै भने कुरा हामी जान्दछौं । त्यसको सट्टा, तिनीहरू येशू ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छन् । हामी ख्रीष्ट येशूमा विश्वासमा आयौं ताकि हामी ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन सकौं र व्यवस्थाअनुसारका कामहरूद्वारा कोही पनि धर्मी हुन खोज्छौं भने, हामीले आफैलाई पापी भएको पनि पाउँछौं । के त्यसो भाड ख्रीष्ट पापको दास हुनुभयो त? त्यस्तो होइन । 17 तर यदि हामी ख्रीष्टमा परमेश्वरद्वारा धर्मी हुन खोज्छौं भने, हामीले आफैलाई पापी भएको पनि पाउँछौं । के व्यवस्थाअनुसारको व्यवस्थाद्वारा धर्मी हुन खोज्छौं भने, हामीले आफैलाई पापी भएको पनि पाउँछौं । 18 व्यवस्थालाई पुरा गर्नुपर्छ भन्ने कुरामा मैले मेरो विश्वासलाई पुरनिर्माण गरै, त्यो विश्वास जुन मैले भड्ग गरिसकेको थिएँ । म आफैलाई व्यवस्था भड्ग गर्ने मानिस तुल्याउँछ । 19 व्यवस्थाद्वारा व्यवस्थाको निमित्त म मरै, ताकि म परमेश्वरको निमित्त बाँच सँकू । 20 म ख्रीष्टसँग कुसमाटा टाँगिएको छु । अब उसो जिउने म होइन, तर ख्रीष्ट ममा जिउनुहुन । अब जुन जीवन म शरीरमा जिउँछु, म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो । 21 म परमेश्वरको अनुग्रहलाई इन्कार गर्दिँ, किनकि यदि व्यवस्थाद्वारा धर्मिकता आउने भए, ख्रीष्ट व्यर्थमा मर्नुभयो ।

3 है मर्खू गलातीहरू! कसको दुष्ट अँखाले तिमीहरूलाई नोकसानी गयो? के तिमीहरूका आँखाको अगाडि येशू ख्रीष्ट कुसमाटा टाँगिनुभएको कुरा दर्शाइएको थिएन र? 2 म तिमीहरूबाट यो कुरा मात्र बुझ चाहन्छु । के तिमीहरूले पवित्र आत्मालाई व्यवस्था अनुसारका कामहरू गरेर पाएका हौ

कि तिमीहरूले सुनेका कुरामा विश्वास गरेर पाएका है? 3 के तिमीहरू यति धेरै मूर्ख भएका छौ? के अब केवल शरीरमा अन्त हुन तिमीहरूले आत्मामा सुरु गरेका थियो? 4 यदि त्यो साँचै निर्वक थियो भने के तिमीहरूले व्यर्थमा यति धेरै कुराहरूको अनुभव गय्यै त? 5 त्यसो भए, जसले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ र तिमीहरूका बिचमा शक्तिशाली कार्यहरूद्वारा काम गर्नुहुन्छ, के उहालै यो व्यवस्था अनुसारका कामहरूका कारण गर्नुभएको हो कि विश्वास गरेर सुनेका कारणले? 6 अब्राहामले “परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि यो उनको निमित धर्मिकता गनियो।” 7 त्यसो भए, यसै गरी यो बुझा, कि विश्वास गर्नेहरू नै अब्राहामका सन्तान हुन्। 8 धर्मसास्त्रले पहिलै नै यो देखेको थियो, कि परमेश्वरले गैरयहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनुहुन्छ। अब्राहामलाई अगाडि नै सुसमाचार दिइएको थियो, “तांबाट नै पृथ्वीमा हुने सबै जातिहरू आशिषित हुनेछन्।” 9 त्यसैकारण, जोसँग विश्वास छ, तिनीहरू अब्राहामसँग आशिषित हुन्छन्, तिनै अब्राहाम जससँग पनि विश्वास थियो। 10 व्यवस्था अनुसारका कामहरूमा भर पर्नेहरू श्रापित हुन्छन्। किनकि यसरी लेखिएको छ “व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुराहरू पालन नगर्न सबै श्रापित हुन्छन्।” 11 अब यो स्पष्ट छ, कि परमेश्वरले कैलैलाई पनि व्यवस्थाद्वारा धर्मी ठहराउनुहुन्छ, किनकि “धर्मी मानिस विश्वासद्वारा नै जिउनेछ।” 12 व्यवस्था विश्वासबाट आएको होइन, तर त्यसको सट्टामा, “जसले व्यवस्थामा भएका कुराहरू गर्दछ त्यो व्यवस्थाअनुसार नै जिउनेछ।” 13 हाप्रो निमित ख्रीष्ट श्रापित हुनुभएर उहालै हामीलाई व्यवस्थाको श्रापबाट मुक्त गराउनुभयो। किनकि यसरी लेखिएको छ, “काठमा झूणिङ्गे हेरेक श्रापित हुन्छ।” 14 यसको उद्देश्य यही थियो, कि अब्राहाममा भएको आशिष ख्रीष्ट येशुद्वारा गैरयहूदीहरूमाझ आउन सकोस्, ताकि हामीले विश्वासद्वारा पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा प्राप्त गर्न सकौं। 15 भाइहरू हो, माननीय शब्दहरूमा बोल्द्यु। एक पटक पक्का भद्रसकेको मानिसले बनाएको इच्छा-पत्र त न कसैले रद्द गर्दै न त त्यसमा केही थपिन्छ। 16 अब यी प्रतिज्ञाहरू अब्राहाम र उनको सन्तानलाई दिइएको थियो। यसले धेरै मानिसहरूलाई जनाउने गरी “सन्तानहरूलाई” भन्दैन, तर यसको सट्टामा “तिम्रो सन्तानलाई” भनेर यसले एक जनालाई मात्र जनाउँछ, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। 17 अब म यो भन्दछु। परमेश्वरले पहिलै नै स्थापना गर्नुभएको करारलाई ४३० वर्षपछि आएको व्यवस्थाले रद्द गर्दैन। 18 किनकि उत्तराधिकार व्यवस्थाद्वारा आएको हो भने, यो अहिले प्रतिज्ञाद्वारा आउने थिएन। तर परमेश्वरले प्रतिज्ञाद्वारा अब्राहामलाई यो सिन्तामा दिनुभयो। 19 त्यसो भए व्यवस्था किन दियो त? ती प्रतिज्ञा गरिएकाहरूकहाँ अब्राहामका सन्तान नआउन्नेलसम्म अपराधको कारणले व्यवस्था थपियो। यो व्यवस्था एउटा मध्यस्तकर्ताको हातद्वारा स्वर्गदूतहरूमार्फत लागु गरिएको थियो। 20 अहिले मध्यस्तकर्ताले एकभन्दा बढी व्यक्तिलाई बुझाउँछ, तापनि परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ। 21 त्यसो भए, के व्यवस्था परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको विश्वद्वारा छ त? कदापि होइन! किनकि यदि जीवन दिन सक्ने व्यवस्था दिइएको भए, निश्चय नै त्यही व्यवस्थाद्वारा धार्मिकता आउने थियो। 22 तर त्यसको सट्टामा, पापको अधीनमा रहेका सबै कुरालाई धर्मशास्त्रले कैदमा राख्यो। परमेश्वरले यो गर्नुभयो ताकि येशु ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा हामीलाई बचाउने उहाँको प्रतिज्ञालाई विश्वास गर्नेहरूलाई दिन सकियोस्। 23 तर ख्रीष्टमा विश्वास आउनुभन्दा अगाडि विश्वासको प्रकाश नआउन्नेलसम्म हामी व्यवस्थाद्वारा कैदमा थियाँ र सीमित थियाँ। 24 त्यसकारण, हामी विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनको निमित ख्रीष्ट नआउन्नेलसम्मको लागि व्यवस्था हाप्रो संरक्षक बन्यो। 25 अब विश्वास आइसकेकोले हामी कुनै संरक्षकको अधीनमा छैनौं। 26 किनकि ख्रीष्ट येशुमा विश्वासद्वारा तिमीहरू सबै परमेश्वरका पुत्रहरू हौ। 27 तिमीहरूमध्ये सबै जितिको ख्रीष्ट येशुमा बप्तिस्मा भयो, तिमीहरू आँफैले ख्रीष्टलाई पहिलेरिका छौ। 28 अब न त यहूदी छ, न ग्रिक, न कमारा छ न फुकका, न पुरुष छ न स्त्री, किनभने ख्रीष्ट

येशुमा तिमीहरू सबै एक हौ। 29 यदि तिमीहरू ख्रीष्टका हौ भनेता तिमीहरू अब्राहामका सन्तानहरू हौ र प्रतिज्ञाबमोजिम उत्तराधिकारीहरू हौ।

४ मैले यो भनिरहेको छु, कि उत्तराधिकारी बालकै भएसम्म ऊ सारा सम्पत्तिको मालिक भए तापनि ऊ कमारो भन्दा फरक द्यैनै। 2 बरू, उसको बुगाले निर्धारण गरेको समयसम्म ऊ अभिभावकहरू र संरक्षकहरूको मुनि हुन्छ। 3 यसरी नै हामीहरू पनि जब बालक थियाँ, यस जग्तका आधारभूत सिद्धान्तहरूको बन्धनमा थियाँ। 4 तर जब ठिक समय आयो, तब परमेश्वरले व्यवस्थाअनुसार स्त्रीबाट जन्मनुभएका उहाँका पुत्रलाई पठाउनुभयो। 5 हाप्री धर्मपुत्रको रूपमा स्त्रीकरिअँ भनेर उहालै व्यवस्थामुनि भएकाहरूलाई छुटकारा दिनको निमित यसो गर्नुभयो। 6 तिमीहरू पुत्रहरू भएका हुनाले परमेश्वरले उहाँका पुत्रको आमालाई हाप्रा हृदयहरूमा पठाउनुभयो, त्यो आत्मा जसले, “अब्बा, पिता” भनेर पुकार्नुहुन्छ। 7 यसैकारणले गर्दा, अब तिमी दास हाइनौ, तर पुरु हाँ। यदि तिमी पुत्र हाँ भने, तिमी परमेश्वरको एक उत्तराधिकारी पनि हाँ। 8 तर पहिले जब तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दैन थियौ, तिमीहरू तिमीहरूका दास थियौ जो स्वभावैले ईश्वरहरू होइन। 9 तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दौ वा निश्चय नै तिमीहरू परमेश्वरद्वारा चिनिएका छौ भने, किन तिमीहरू फेरि कमजोर र मूल्यहीन आधारभूत सिद्धान्तहरूतर्फ फरिकहेका छौ? के तिमीहरू फेरि दास हुने चाहाना गर्छौ? 10 तिमीहरूले ध्यानपूर्वक विशेष दिनहरू, आँसी, ऋतुहरू र वर्षहरूलाई मादौछौ। 11 म तिमीहरूका लागि चिन्ता गर्दछु। म यो चिन्ता गर्दछु, कि मैले तिमीहरूमात्र व्यर्थमा मेहनत गरैँ। 12 भाइहरू हो, म यो बिन्ती गर्दछु, कि म जस्तो छु तिमीहरू पनि त्यस्तै होआौ, किनकि म पनि तिमीहरूजस्तै भएको छु। तिमीहरूले मप्रति कुनै खराबी गरेका छैनौ। 13 तर तिमीहरू यो कुरा जान्दछौ, कि मेरो शारीरिक बिमारीको कारण मैले तिमीहरूलाई पहिलो पटक पक्का भद्रसकेको मानिसले बनाएको इच्छा-पत्र त न कसैले रद्द गर्दै न त त्यसमा केही थपिन्छ। 14 अब यी प्रतिज्ञाहरू अब्राहाम र उनको सन्तानलाई दिइएको थियो। 15 भाइहरू हो, माननीय शब्दहरूमा बोल्द्यु। एक पटक पक्का भद्रसकेको मानिसले बनाएको इच्छा-पत्र त न कसैले रद्द गर्दै न त त्यसमा केही थपिन्छ। 16 मैले तिमीहरूलाई सत्यता बताएको कारण, के म अब तिमीहरूको शत्रु भएँ त? 17 तिमीहरूले तिमीहरूलाई उत्कट इच्छाले खोज्दछन्, तर कुनै भलाइको लागि होइन। तिमीहरूले तिमीहरूलाई पछाउनेछौ भनेर तिमीहरूले मबाट तिमीहरूलाई अलग गर्न चाहन्छन्। 18 म तिमीहरूको उपस्थितिमा रह्दा मात्र नभएर सर्दै नै असल अभिप्रायको निमित उत्कट इच्छा राख्नु असल हुन्छ। 19 मेरा साना बालकहरू हो, तिमीहरूभित्र ख्रीष्ट नबन्निएरासम्म मैले फेरि तिमीहरूको निमित प्रसव वेदनाको पीडा भोगिरहेको छु। 20 म अब तिमीहरूकहाँ उत्पत्तिहरू हो भनेर बोलीलाई परिवर्तन गर्न चाहन्छु, किनकि म तिमीहरूको विषयमा अन्योलामा परेको छु। 21 तिमीहरू जो व्यवस्थाको अधीनमा रहने इच्छा गर्दछौ, मलाई यो बताओ, कि व्यवस्थाले के भन्दछ भन्ने कुरा के तिमीहरूले सुन्दरैनौ? 22 किनकि यस्तो लेखिएको छ, कि अब्राहामका दुई जना छोरा थिए, एक जना दासी स्त्रीबाट र अर्कोचाहिँ स्वतन्त्र स्त्रीबाट। 23 तथापि, दासीबाटको चाहिँ केवल शरीरद्वारा जन्मिएको थियो, तर स्वतन्त्र स्त्रीबाटको चाहिँ प्रतिज्ञाद्वारा जन्मिएको थियो। 24 यो कुराहरूलाई एउटा रुपक दृष्टान्तद्वारा वर्णन गर्न सकिन्छ, किनकि यी दुई स्त्री दुईवटा प्रतिज्ञाझाँ हुन्। तिमीहरूमध्ये एक जनाचाहिँ सीनै पर्वतबाट हो। तिनले यस्ता छोराहरूचोरीहरू जन्माउँछिन, जो दासहरू हुन्। तिनी हागर हुन्। 25 अहिले हागारचाहिँ अरबको सीनै पर्वत हो। तिनले वर्तमान यस्तलैमोको सङ्केत गर्निँन्, किनकि तिनी तिनका छोराहरूसँग दासत्वमा छिन्। 26 तर माथि रहेको यस्तलैम स्वतन्त्र

छ, जोचाहिं हामी आमा हुन् । 27 किनकि यस्तो लेखिएको छ, “ए बाँझी स्त्री, जसले जन्म दिन सविदनन्, आनन्द मनाओ । तिमी जसले बालक जन्माउने अनुभव पाएको छैनौ, मन खोल र आनन्दले कराऊ । किनकि त्यस बाँझीका पति भएकाहरूका भन्दा पनि धैर्य छोराछोरीहरू छन् ।” 28 भाइहरू हो, अब तिमीहरू पनि इसहाकजस्ते प्रतिजाका छोराछोरीहरू हैं । 29 त्यो समयमा शरीरअनुसार जम्मेकोले आत्मानुसार जन्मेकोलाई सतायो । अहिले पनि यस्तै नै छ । 30 धर्मस्थास्त्रले के भन्दछ? “दासी स्त्री र तिनको पुत्रलाई निकालिदेओ । किनकि दासी स्त्रीको पुत्रले स्वतन्त्र स्त्रीको पुत्रसँग समान उत्तराधिकार प्रपात गर्नेछैन ।” 31 त्यसकारण, भाइहरू हो, हामी दासी स्त्रीका छोराछोरीहरू होइनौ, तर स्वतन्त्र स्त्रीका छोराछोरीहरू हैं ।

5 स्वतन्त्रात्माको निष्ठि ख्रीष्टले हामीलाई मुक्त गराउनुभएको हो । यसैकारण, दिथर होओ र केरि बन्धनको जुवामुनि नपर । 2 हेरै! म पावल तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूको खतना भए तापनि ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई केही फाइदा हुनेछैन । 3 केरि, खतना गरिएका सबै मानिसलाई यो गवाही दिन्छु, कि सबै व्यवस्था पालन गर्न त्यो बाध्य हुन्छ । 4 जो व्यवस्थाबाट धर्मी ठहराइएका छौ, तिमीहरू ख्रीष्टबाट अलग गरिएका छौ । तिमीहरू अनुग्रहबाट टाढा गएका छौ । 5 किनकि आत्माद्वारा विश्वासबाट हामीले धार्मिकताको आशाको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं । 6 ख्रीष्ट येशूमा न खतना न बेखतना कुनै मूल्यको हुन्छ । केवल प्रेमद्वारा काम गर्ने विश्वासको मात्र मूल्य हुन्छ । 7 तिमीहरू असल रूपमा दौडिरहेका थियो । स्वतन्त्राको पालन गर्ने तिमीहरूलाई कसले रोक्यो? 8 यो काम गर्नको निष्ठि आएको प्रोत्साहन तिमीहरूलाई बोलाउनुहो बाटको होइन । 9 थोरै खमिरले पुरै आटाको डल्लोलाई फुलाउँछ । 10 प्रभुमा म तिमीहरूमा भरोसा गर्दछु, कि तिमीहरूले अर्को तरिकाले विचार गर्दैनौ । तिमीहरूलाई अलमलमापार्ने जोसुकै भए तापनि त्यसले आफ्नो दण्ड पाउनेछ । 11 मेरा भाइहरू हो, यदि म अझै पनि खतनाको प्रचार गर्दछु भने, अझै पनि म किन सताइएको छु? त्यसो हो भनेता क्रुसको बाधा नष्ट हुने थियो । 12 तिमीहरूलाई बहकाउनेहरूले त आफैलाई नपुङ्सक तुल्याओस् । 13 किनकि मेरा भाइहरू हो, परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्वतन्त्रात्माको निष्ठि बोलाउनुभएको छ । आफ्नो स्वतन्त्रतालाई शरीरको निष्ठि अवसरको रूपमा मात्र प्रयोग नगर । बरु, प्रेमद्वारा एक अर्कालाई सेवा पुर्याओ । 14 किनकि सारा व्यवस्था एउटै आजामा पुरा हुन्छ, “तिमीहरूले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ ।” 15 तर यदि तिमीहरूले एक अर्कालाई टोक्ने र निल्ने गर्छौं भने, ध्यान देओ, तिमीहरू आफै एक अर्काबाट नष्ट हुन नपरेस् । 16 म भन्दछु, आत्माद्वारा हिँड, अनि तिमीहरूले शरीरका अभिलाषाहरूलाई पुरा गर्नेछैनौ । 17 किनकि शरीरका अभिलाषाहरू आत्माको विरुद्धमा हुन्छन्, र आत्माको इच्छा शरीरको विरुद्धमा हुन्छ । किनकि यी एक अर्काका विपरीत हुन्छन् । यसको परिणामचाहिं यही हो, कि तिमीहरूले गर्न चाहेका कुराहरू तिमीहरूले गर्दैनौ । 18 तर यदि आत्माले तिमीहरूलाई अगुवाइ गर्नुहुन्छ भने तिमीहरू व्यवस्थाको अधीनमा हुँदैनौ । 19 शरीरका कामहरू प्रत्यक्ष देखा सकिने हुन्छन् । ती कामक अनैतिकता, अपवित्रता, कामवासना, 20 मूर्तिपूजा, तन्त्रमन्त्र, दुश्मनी, झाँझगडा, ईर्ष्या, क्रोध, स्वर्ण, फुट, गुटबन्दी, 21 डाह, पियक्कडपन, मोजमज्जा र अरू यस्तै कुराहरू हुन् । मैले तिमीहरूलाई पहिले पनि चेतावनी दिएँझैं म केरि चेतावनी दिन्छु, कि जसले यी कुराहरू गर्छन्, तिनीहरू परमेश्वरको राज्यका हकदार हुनेछैनन् । 22 तर पवित्र आत्माका फलचाहिं प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वास, 23 नम्रता र संयम हुन् । यी कुराहरूका विरुद्धमा कुनै व्यवस्था छैन । 24 तिमीहरू जो ख्रीष्ट येशूका हुन् उपीहरूले आफ्ना शरीरलाई त्यसका तालसा र दुष्ट अभिलाषाहरूसहित क्रुसमा टाँगेका हुन्छन् । 25 यदि हामी आत्माद्वारा जिउँछौं भने, हामी आत्माद्वारा नै हिँडौं । 26 हामी अहङ्कारी नबनौं; एक अर्कालाई रिस नउठाउँ; वा एक अर्काको ईर्ष्या नगरौं ।

6 भाइहरू हो, यदि कुनै मानिसले पाप गरेको फेला परेमा, तिमीहरूमध्येका आत्मिक व्यक्तिहरूले चाहिँ नप्रताको आत्मामा त्यस व्यक्तिलाई पुनर्स्थापित गर्नुपर्छ । तिमीहरू आफै परीक्षामा नपर्नको निष्ठि आफ्नो ख्याल गर । 2 एक अर्काको भार उठाओ, र यसरी तिमीहरूले ख्रीष्टको व्यवस्थालाई पुरा गर्नेछौं । 3 किनकि यदि कसैले आफै कुनै महर्त्वको नुँदू नुँदै पनि केही हुँ भनी ठान्छ भने, त्यसले आफैलाई धोका दिन्छ । 4 हरेकले आफ्नो कामको जाँच गर्नुपर्छ । तब मात्रै अरू कसैसँग तुलाना नगरिकन पनि उ आफैसँग गर्व गर्ने केही कारण हुन्छ । 5 किनकि हरेकले आफ्नो भार आफै उठाउनेछ । 6 जसलाई वचन सिकाइएको छ, उसले शिक्षकसँग सबै असल कुराहरू बाँहनुपर्छ । 7 धोकामा नपर । परमेश्वरको ठट्टा हुँदैन । मानिसले जे रोप्छ, त्यसले त्यही नै कट्टी गर्नेछ । 8 किनकि जसले आफै पाप-स्वभावमा बिउ छर्दछ, त्यसले विनाशको कट्टी गर्नेछ, तर जसले आत्मामा बिउ छर्दछ, त्यसले आत्माबाट अनन्त जीवनको कट्टी गर्नेछ । (aiōnios g166) 9 हामी असल काम गर्न थकित नहोआँ, किनकि यदि हामीले हरेस खाएनौ भने ठिक समयमा हामीले फसलको कट्टी गर्नेछौं । 10 त्यसकारण, हामीले मौका पाउन साथ, सबैको निष्ठि भलाइ गर्नै । विशेष गरी विश्वासको परिवारको निष्ठि हामीले भलाइ गर्नै । 11 हेरै मैले आफै हातले कति तुला-तुला अक्षरहरूमा तिमीहरूलाई लेखिरहेछु । 12 शरीरिक रूपमा प्रभाव पार्न चाहेहरूले तिमीहरूलाई खतना गर्न बाध्य गराउँछन् । ख्रीष्टको क्रुसको खातिर सतावट भोग्नु नपरेस् भनेर मात्र तिनीहरूले यसो गर्नेछन् । 13 किनकि खतना भएकाहरूले नै व्यवस्थाको पालन गरेका हुँदैनन् । बरु, तिमीहरूका शरीरका विषयमा धमण्ड गर्न सकून भनेर तिमीहरूको खतना भएको तिनीहरू चाहेन्छन् । 14 हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रुसबाहेक मैले अरू कुनै कुरामा कहिल्यै गर्व गर्न नपरेस् । उहाँद्वारा नै म ससारको लागि र संसार मेरो लागि क्रुसमा टाँगेको छ । 15 किनकि न त खतना न बेखतना कुनै मूल्यको हो । बरु, नयाँ सृष्टि महत्वपूर्ण छ । 16 यही नियमअनुसार जिउने सबैमा अनि परमेश्वरको इसाएलमा शान्ति र कृपा रहोस् । 17 अब उप्रान्त मलाई कसैले दुःख नदेओस्, किनकि म आफ्नो शरीरमा येशूका चिन्हहरू धारण गर्दछु । 18 भाइहरू हो, तिमीहरूका आत्मामा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह रहोस् । आमेन ।

एफिसि

1 पावल, परमेश्वरको इच्छाद्वारा येशू ख्रीष्टको एक प्रेरितबाट परमेश्वरका निमित्त अलग गरिएका एफिसमा भएकाहरू र ख्रीष्ट येशूमा विश्वासयोग्य भएकाहरूलाई 2 हाप्रा पिता परमेश्वर र ख्रीष्ट येशूबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति । 3 परमेश्वर हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिताको प्रशंसा होस् । जसले हामीलाई हर प्रकारको अतिक आशिषले ख्रीष्टमा स्वर्गीय स्थानहरूमा आशिषित पार्नुभयो । 4 यस संसारको सृष्टिभन्दा पहिले नै हामी ख्रीष्टमा विश्वास गर्नेहरूलाई परमेश्वरले चुनुभयो । उहाँको दृष्टिमा पवित्र र दोषरहित हुन सकाँ भनेर उहाँले हामीलाई चुनुभयो । 5 प्रेममा परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्टद्वारा आप्नै निज पुत्रहरूका रूपमा ग्रहण गर्नको निमित्त पूर्णनिर्धारण गर्नुभयो । उहाँले यसो गर्नुभयो किनकि उहाँले योजना गर्नुभएको कुरा गर्न उहाँ प्रसन्न हुनुपर्यो । 6 नरिजा यो हो, कि परमेश्वरको महिमामय अनुग्रहको कारण सबैले उहाँको प्रशंसा गर्छन् । यो अनुग्रह उहाँले आप्नो प्रियद्वारा सितैमा हामीलाई दिनुभएको छ । 7 अपार अनुग्रहद्वारा उहाँको प्रिय पुत्रमा हामीले रगतबाट छुटकारा अनि पापको क्षमा पाउदछौं । 8 पुरा बुद्धि र समझको पूर्णतामा उहाँले यस अनुग्रहचाहिँ प्रशस्त मात्रामा हामीलाई दिनुभएको थियो । 9 परमेश्वरले आप्नो इच्छा अनुसार ख्रीष्टमा प्रकाशमा त्याउनुभएको उहाँको योजनाको गुप्त सत्यतालाई हाप्रो निमित्त प्रकट गर्नुभयो । 10 उहाँको योजनाको पूर्णताको समय जब पूरा हुन्छ, तब ख्रीष्टमा परमेश्वरले स्वर्ग र पृथ्वीका सबै थोकलाई एक साथ त्याउनुहोस्ने । 11 येशू ख्रीष्टमा हामी परमेश्वरका सन्तानको रूपमा चुनिएका थियाँ । सबै कुरा आप्नो इच्छा अनुसार गर्नुहोस्नेको योजनामा हामी अगिबाटै चुनिएका थियाँ । 12 उहाँको महिमाको प्रशंसाको निमित्त अस्तित्वमा रहन सकाँ भनेर परमेश्वरले यो गर्नुभयो । हामी ख्रीष्टमा भरोसा राखे पहिलो व्यक्तिहरू थियाँ । 13 ख्रीष्टमा तिमीहरूले सत्य वचन, तिमीहरूको छुटकाराको सुसमाचार सुनिसकेपछि, उहाँमा नै तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं र प्रतिज्ञा सहितको पवित्र आत्माको छाप लगाइएका थियो । 14 हामीतै हाप्रो उत्तराधिकार प्राप्त नगरून्जेल सम्प पवित्र आत्मा हाप्रो उत्तराधिकारको निश्चयताको प्रमाण हुनुहोस्न । यो उहाँको महिमाको प्रशंसाको लागि हो । 15 यसकारण प्रभु येशू ख्रीष्टमा भएको तिमीहरूको विश्वासको बारेमा र उहाँको लागि छुट्टयाइएकाहरूको लागि तिमीहरूको प्रेमको सम्बन्धमा मैले सुनेको समय देखि, 16 मैले तिमीहरूको लागि परमेश्वरमा धन्यवाद दिन र मेरो प्रार्थनामा तिमीहरूलाई सम्झिन रोकेको छैन । 17 म यो प्रार्थना गर्दछु, कि हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको परमेश्वर, महिमाको पिताले तिमीहरूलाई बुद्धिको आत्मा र उहाँको ज्ञानको प्रकाश दिउन् । 18 म यो प्रार्थना गर्दछु, कि हाप्रो बोलावटको निश्चयता के हो भनेर जान्नको निमित्त तिमीहरूका हृदयका आँखाहरू प्रज्वलित होउन, र उहाँको निमित्त अलग गरिएकाहरूका बिचमा उहाँको उत्तराधिकारको महिमाको प्रशस्तता के हो सो तिमीहरूले जान सकोस् । 19 हामी विश्वास गर्नेहरूमा उहाँको शक्तिको अत्यधिक महानताको विषयमा तिमीहरूले जान सकोस भनेर म प्रार्थना गर्दछु । यो महानता उहाँको शक्तिको तीव्रताको कार्य अनुसारको हो । 20 यो यही शक्ति हो जुन परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभएको र स्वर्गीय स्थानहरूमा उहाँको दाखिने बाहुलीमा येशूलाई बासालनुभएको समयमा येशू ख्रीष्टमा कार्य गर्दैथेयो । 21 उहाँले येशूलाई सबै शासन, सबै अधिकार, शक्ति, प्रभुत्वहरू र हरेक नामभन्दा माथि राख्नुभयो । यस युगको लागि मात्र होइन, तर आउने युगको लागि पनि उहाँले ख्रीष्टलाई राख्नुभएको छ । (aiōn g165) 22 परमेश्वरले सबै कुराहरू येशू ख्रीष्टको पातुमा सुम्पनुभएको छ र उहाँलाई नै मण्डलीमा सबै कुराहरू माथि शिर बनाउनुभएको छ । 23 उहाँले सबै तरिकामा सबै कुरा पूरा गर्नुहोस्न, र उहाँको पूर्णता उहाँको शरीर, मण्डली हो ।

2 तिमीहरू त आफ्ना अपराधहरू र पापहरूमा मरेका थियौ । 2 यस संसारको रीतिअनुसार तिमीहरू यस्ता कुराहरूमा एकपल्ट हिँडका थियौ । यो त्यसको आत्मा हो, जो अनाजाकारीताका सन्तानहरूमा काम गर्दछ । (aiōn g165) 3 हामी एकपल्ट यी सबै अविश्वासीहरू सँगै थियौ । हाप्रो शरीरको खराब इच्छा अनुसार हामी चल्थ्याँ र शरीर र मनका इच्छा अनुसार काम गर्ने गन्थ्याँ । हामी अरू मनिसहरू जस्तै स्वभावले क्रोधका सन्तान थियौ । 4 तर परमेश्वरले आफ्नो महान प्रेमले हामीलाई प्रेम गर्नुभएको कारण उहाँ दयामा धनी हुनुहुन्छ । 5 जब हामी आफ्ना अपराधहरूमा मरेका थियौ, उहाँले हामी सबैलाई सँगै ख्रीष्टमा नयाँ जीवनमा ल्याउनुभयो । उहाँको अनुग्रहद्वारा तिमीहरू बचाइएका छौं । 6 ख्रीष्ट येशूमा हामीलाई परमेश्वरले उठाउनुभएको छ र स्वर्गीय स्थानहरूमा उहाँसँगै बसाल्नुभएको छ । 7 आँदू दिनहरूमा उहाँको अनुग्रहको प्रशस्तता हामीलाई प्रकट गराउने हेतुले उहाँले यसो गर्नुभयो । ख्रीष्ट येशूमा उहाँको दयाद्वारा उहाँले यो देखउनुहुन्छ । (aiōn g165) 8 किनकि तिमीहरू अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा बचाइएका छौं, र यो तिमीहरूबाट आएको होइन तर यो परमेश्वरको उपहार हो । 9 कामहरूबाट यो होइन, यसैकारण कसैले घमण्ड गर्न सक्दैन । 10 किनकि हामीहरू परमेश्वरले थेरै पहिले देखि नै योजना गर्नुभएको असल काम गर्नको निमित्त र हामीहरू ती बमोजिम हिँड भनेर ख्रीष्ट येशूमा सृजना गरिएका उहाँको हातका सिप हाँ । 11 त्यसकारण यो कुरा सम्भ, कि एक समय तिमीहरू शरीरमा गैरयहूदीहरू थियौ । मानिसहरूका हातहरूबाट शरीरमा खतना भएकाहरूले तिमीहरूलाई “बेखातानोका” भनेर बोलाउँथे । 12 किनकि त्यो समयमा तिमीहरू ख्रीष्टबाट अलगिएका थियौ । इसाएलका मानिसहरूका निमित्त तिमीहरू परदेशी थियौ । तिमीहरू प्रतिज्ञाका करारबाट बिराना थियौ । तिमीहरूको भविष्यको कुनै निश्चयता थिएन । तिमीहरू परमेश्वर बिना यास संसारमा थियौ । 13 तिमीहरू एक समय परमेश्वरबाट टाढा भएकाहरू, अब येशू ख्रीष्टको रगतद्वारा ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरसँग नजिक ल्याइएका छौं । 14 किनकि उहाँ हाप्रो शान्ति हुनुहुन्छ । उहाँले दुर्लाई एक बनाउनुभयो । हामीलाई एक अर्कामा विभाजन गर्ने शत्रुताका पर्खालहरू उहाँको शरीरद्वारा भत्काइएका छन् । 15 अर्थात्, उहाँमा नै ऐउटा नयाँ मानिस सृष्टि गर्न, उहाँले नियमहरू र आज्ञाहरूका कानुनलाई खरेज गरिदिनुभयो । उहाँले मिलाप गराउनुभयो । 16 उहाँको कूसद्वारा दुर्ग मानिसलाई परमेश्वरमा शरीरमा एक बनाउनको निमित्त उहाँले यो गर्नुभयो । कूससँगै उहाँले शत्रुतालाई नाश गर्नुभयो । 17 येशू आउनुभयो र थेरै टाढा र नजिक भएकाहरूलाई उहाँले शान्तिको घोषणा गर्नुभयो । 18 किनकि येशूद्वारा हामी दुरै एउटे आत्मामा पिताकहाँ जान सक्छौं । 19 त्यसकारण, तिमी यहूदीहरू कोहीपनि नौलो मानिस वा परदेशी छैनौ । तर सबै परमेश्वरको निमित्त अलग गरिएकाहरू सँगै उहाँको राज्यको सँगी नागरिकहरू हाँ र परमेश्वरको परिवारका सदस्यहरू हाँ । 20 तिमीहरू प्रेरित र अगमवकाहरूको जग माथि बसालेर निर्माण गरिएका हाँ । ख्रीष्ट येशू आर्फे कुनेदुङ्गो हुनुहुन्छ । 21 येशू ख्रीष्टमा उहाँको सारा निर्माण मिल्दै जान्छ र प्रभुमा एउटे मन्दिरको रूपमा बढ्दै जान्छ । 22 अनि उहाँमा नै तिमीहरू पनि पवित्र आत्मामा परमेश्वरको वासस्थानको रूपमा सँगै निर्माण भइरहेका छौं ।

3 यसैकारण, म पावल, तिमी गैरयहूदीहरूका निमित्त येशू ख्रीष्टको एक कैदी हूँ । 2 तिमीहरूका निमित्त परमेश्वरले मलाई दिनुभएको उहाँको अनुग्रहको कार्यको विषयमा तिमीहरूले सुनेको छौं भनी म विचार गर्दछु । 3 मलाई दिइएको प्रकाश अनुसार म यी कुराहरू लेख्दै छु । मेरो अर्को पत्रमा मैले समिक्षात रूपमा लेखेको कुरा एउटा गुप्त सत्यता हो । 4 जब तिमीहरू यसको बारेमा पढ्दौ, तब ख्रीष्टको लुकिएको सत्यताको बारेमा मसँग भएको अन्तर्दृष्टिको बारेमा तिमीहरूले बुझन सक्ने छौं । 5 यो सत्यता

अरू पुस्ताहरूको मानिसहरूलाई बताइएको थिएन । तर अहिले उहाँमा समर्पित प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूलाई आत्माद्वारा यो प्रकट गराइएको छ । 6 यो गुप्त सत्यता यही हो, कि गैरयहूदीरूप सँगी उत्तराधिकारीहरू र उहाँको शरीरका सँगी सदस्यहरू हुन । यो सुसमाचारद्वारा ख्रीष्ट येशूमा भएको प्रतिज्ञाका तिनीहरू सँगी भावोदारहरू हुन । 7 उहाँको शक्तिको कामद्वारा मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहको वरदानद्वारा म यस सुसमाचारको सेवक भएको छ । 8 परमेश्वरका निम्नित अलग गरिएकाहरू मध्ये म सबै भन्दा सानो भएतापनि, उहाँले मलाई यो वरदान दिनुभयो । गैरयहूदीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको अचिन्तनीय सम्पत्तिको विषयमा सुसमाचार घोषणा गर्नको निम्नित यो वरदान मलाई दियो । 9 सबै मानिसहरूलाई परमेश्वरको गुप्त योजनाको बारेमा मैले स्पष्ट गर्नुपर्छ । पहिले, यो योजना सबै कुरालाई स्ट्रिट गर्नुहुने परमेश्वरद्वारा पुस्ताईसम्म लुकाइएको थियो । (aiōn g165) 10 परिणाम स्वरूप, अब मण्डलीद्वारा स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका शासकहरू र अधिकार गर्नेहरूले परमेश्वरको विवेकको बुहुपक्षिय प्रवृत्तिबारे थाहा पाउनेछन् । 11 हाप्रा प्रभु, ख्रीष्ट येशूमा उहाँले पूरा गर्नुभएको अनन्त योजना अनुसार यो हुनेछ । (aiōn g165) 12 किनभने ख्रीष्टमा, उहाँमाथि हाप्रो विश्वासको कारण हामीले साहस र आत्मविश्वास पाएका छौं । 13 यसकारण, तिमीहरूका निम्नित मैले गरेका दुःखहरूमा तिमीहरू निरुत्साहित नहुन म आग्रह गर्दछ । त्यो तिमीहरूका निम्नित महिमा हो । 14 यही कारण म पिताको सामु मेरा धुँडा, टेक्दछु, 15 जसको पछाडि स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै परिवारको नाउं राखिएको छ । 16 उहाँको महिमाको प्रश्नस्ताता अनुसार तिमीहरूमा बास गर्नुहुने उहाँको आत्माको शक्तिद्वारा उहाँले तिमीहरूलाई मजबूत गराऊन भनेर म प्रार्थना गर्दछ । 17 तिमीहरूको विश्वासद्वारा येथू ख्रीष्ट तिमीहरूका हृदयमा वास गर्नु भनेर म प्रार्थना गर्दछु । उहाँको प्रेममा तिमीहरूले जरा गाडी जग बसाल्न सकोस् भनेर म प्रार्थना गर्दछु । 18 ताकि, उहाँको प्रेममा सबै विश्वासीहरू सँगे ख्रीष्टको प्रेमको चौडाई, लम्बाई, उचाई र गहिराई तिमीहरूले बुझन सकोस् । 19 तिमीहरूले ख्रीष्टको प्रेमको महानतालाई बुझन सकोस् भनेर म प्रार्थना गर्दछु, जुन जान भन्दा उत्तम छ । तिमीहरू परमेश्वरको सम्पूर्णताले भरिन सक भनेर यसो गर । 20 अब हामी भित्र काम गर्ने उहाँको शक्ति अनुसार, हामीले मान्ये वा विचार गर्ने सबै कुराभन्दा धेरै माथि सबै थोक गर्न सक्नुपुने उहाँलाई, 21 ख्रीष्ट येशूमा भएका सबै पुस्ताहरूद्वारा र मण्डलीमा उहाँलाई सदासर्वदा युग-युग सम्म महिमा होस् । आमेन । (aiōn g165)

4 यसकारण, प्रभुको निम्नित कैदी भएको नाताले तिमीहरूलाई जुन बोलावटमा बोलाइएको छ, त्यस बोलावटमा उचित ढंगले चलनको निम्नित म तिमीहरूलाई आग्रह गर्दछु । 2 ज्यातै विनम्रता र कोमलता र धैर्यतामा जिओ । एकले अर्कालाई प्रेममा स्वीकार गर । 3 आत्माको एकतालाई शान्तिको बन्धनमा राख्नालाई उत्कृष्ट तरिकाले प्रयत्न गर । 4 शरीर एउटै छ र आत्मापनि एउटै हुनुहुँच, जसरी तिमीहरू पनि एउटै निश्चित आशामा बोलाइएका थियो । 5 प्रभु एउटै हुनुहुँच, विश्वास एउटै हो, र बप्तिस्मा पनि, 6 र सबैका पिता, परमेश्वर पनि एउटै हुनुहुँच । उहाँ सबै कुरामाथि, सबै कुराभित्र र सबै कुरामा हुनुहुँच । 7 हामी हेरेकलाई ख्रीष्टको वरदानको नाप अनुसार वरदान दिइएको छ । 8 जसरी धर्मशास्त्रले भन्दछ: “जब उहाँ उच्च स्थानमा जानुभयो, उहाँले कैदीहरूलाई दासत्वमा राख्नुभयो । उहाँले मानिसहरूलाई वरदानहरू दिनुभयो ।” 9 “उहाँ उच्च स्थानमा जानुभयो” भन्ने भनाइको अर्थ के हो त, यस बाहेक उहाँ पृथ्वीका गहिराइहरूमा पनि ओर्लानुभयो? 10 उहाँ जो तल ओर्लानुभयो, उहाँ नै सबै स्वर्गहरूभन्दा धेरै माथि उकलनुभयो । उहाँले सबै कुराहरूलाई धूर्प गर्नको निम्नित यो गर्नुभयो । 11 ख्रीष्टले यस्ता वरदानहरू दिनुभयो: प्रेरितहरू, अगमवक्ताहरू, प्रचारकहरू, पास्टरहरू र शिक्षकहरू । 12 ख्रीष्टको शरीरलाई निर्माण गर्ने सेवाको कार्यको

निम्नित विश्वासीहरूलाई निपुण गर्नलाई उहाँले यो गर्नुभयो । 13 विश्वासको एकता र परमेश्वरका पुत्रको ज्ञानमा हामी नपुगेसम्म उहाँले यो गर्नुहुँच । ख्रीष्टको उचाइमा पूर्ण रूपमा पुगेकाहरू झाँ हामी परिपक्व नभएसम्म उहाँले यो गर्नुहुँच । 14 हामी अब बालकहरू जस्तै नहोआँ भनेर यो जरूरी छ । हामी अब उसो यता-उता नबरालिआँ भनेर यो जरूरी छ । सबै शिक्षाको बेगासँगै र मानिसहरूको धोखा दिने चलाखीपनको छलद्वारा हामी नबहकिआँ भनेर यो जस्तै छ । 15 बरु हामी प्रेममा सत्य बोल्नेछाँ र हाप्रो शिर, ख्रीष्टमा हामी सबै क्षेत्रमा वृद्धि हुनेछाँ । 16 ख्रीष्टले विश्वासीहरूको शरीरलाई सँगे जोहरूहुँच । प्रेममा सम्पूर्ण शरीरको विकास होस् र आँफ वृद्धि होस् भनेर, त्यो होरेक सहयोगी तनहुँद्वारा सँगै गाँसिएको हुँच । 17 त्यसले म तिमीहरूलाई भन्दछु र प्रभुमा उत्साह दिन्छु: गैरयहूदीहरू आफ्ना विचारहरूको व्यथातामा हिँडि झाँ अबैदेखि तिमीहरू चाहिँ हिँडनु पर्दैन । 18 तिनीहरू विचारमा अन्था भएका छन् । तिनीहरूका हृदयको कठोरताको कारण तिनीहरूमा भएको अज्ञानाताले तिनीहरू परमेश्वरको जीवनबाट अलग गरिएका छन् । 19 तिनीहरूमा शर्म छैन । अशुद्ध कुराहरूमाथि कामुकता र हर किसिमका लालचमा तिनीहरूले आँफैलाई सुम्पिदिएका छन् । 20 तर तिमीहरूले यस्तो तरिकाले ख्रीष्टको बारेमा जानेका होइनै । 21 तिमीहरूले येशूको बारेमा सुनेका छौ भनी म ठान्दछु । ख्रीष्टमा नै सत्यता भएको हुनाले तिमीहरू उहाँमा नै सिकाइएका छौ भनी म ठान्दछु । 22 तिमीहरूका पुराना आचरण, पुरानो मनुष्यताअनुसार गरिएका सबै कुराहरू तिमीहरूले त्याग्नुपर्छ । यही पुरानो मनुष्यताको कपटी अभिलाषाहरूका कारण तिमीहरू नष्ट भइहेका छौ । 23 तिमीहरू आफ्नो विचारको आत्मामा पुनः नयाँ हुनको निम्नित आफ्नो पुरानो मनुष्यतालाई त्याग । 24 परमेश्वरले चाहनुभएअनुसार नयाँ मनुष्यता धारण गर्नको निम्नित यस्तो गर । यो नयाँ मनुष्यतालाई धार्मिकता र सत्यताको पवित्रतामा सृजना गरिएको हो । 25 त्यसले असत्यतालाई त्याग । “सबैते आफ्नो छिमेकीसँग सत्य बोलोस्,” किनभने हामी एकअर्काकिएका सदस्यहरू हाँ । 26 “रिस गर, तर पाप नगर ।” तिप्रो रिससँगै धामलाई अस्ताउन नदेओ । 27 दुर्टलाई मौका नदेओ । 28 चोरेले अब उसो नचोरेस् । बरु उसले परिश्रम गरोस् । आवश्यकतामा रहेका मानिसहरूलाई सहायता गर्नको निम्नित उसले आप्ना हातहरूलाई उपयोगी काममा लगाओस् । 29 तिप्रो मुखबाट कुनै अपशब्द ननिस्कोस् । तर यसको सट्टामा, आवश्यताहरू पूरा गर्ने र सुन्ने मानिसहरूलाई लाभ हुने शब्दहरू तिप्रो मुखबाट निस्कून । 30 र परमेश्वरको पवित्र आत्मालाई दुःखित नतुल्याओ । छुटकाराको दिनको निम्नित उहाँद्वारा नै तिमीहरूमा छाप लगाइएको छ । 31 सबै किसिमका तीरोपाना, क्रोध, रिस, झाग्दा र अपमान सहित सम्पूर्ण दुर्दाता तिमीहरूले त्याग्नुपर्छ । 32 एकअर्का प्रति दयालु होओ । कपालु मनका होओ । जसरी ख्रीष्टमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा दिनुभयो त्यसरी नै तिमीहरूले पनि एकअर्कालाई क्षमा देओ ।

5 त्यसकारण परमेश्वरका प्रिय छोरा-छोरीहरू झाँ उहाँको अनुकरण गर्ने होओ । 2 र ख्रीष्टले हामीलाई प्रेम गर्नुभएर आँफैलाई हाप्रो निम्नित दिनुभए झाँ तिमीहरू प्रेममा हिँड । परमेश्वरको निम्नित सुगन्धित सुवास्ना हुन्को निम्नित उहाँ एक भेटी र बलिदान हुनुपूँछ्यो । 3 जस्तो विश्वासीहरूका लागि उपयुक्त हुँच, तिमीहरूको विचारा कामुक अनेतिकता वा कुनै अशुद्धता वा कामवासनाको लालसाको बारेमा चर्चा नहोस् । 4 नकि अशिलताता, मूर्ख बोली वा अपमानजनक ठट्योलीहरू होस् जुनचाहिँ अनुचित छन् । बरु धन्यवाद दिने काम होस् । 5 तिमीहरूले यो निश्चय गर, कि कुनै कामुक रूपमा अनैतिक, अशुद्ध, वा लालसित व्यक्तिले ख्रीष्ट र परमेश्वरको राज्यमा कुनै उत्तराधिकार पाउँदैन, किनकि त्यो मूर्तिपूजक हो । 6 तिमीहरूलाई कसैले पनि फोसा कुराहरूले धोखा नदिओस् । यी कुराहरूको कारण अनाजाकारिताको पुत्रहरूमा परमेश्वरको क्रोध आउनेछ । 7 यसले गर्दा

तिनीहरूसँग सहभागी नहोओ । 8 किनकि तिमीहरू एकचोटी अन्धकार थियौ, तर अब तिमीहरू परमप्रभुमा ज्योति भएका छौ । यसैले ज्योतिका सन्तान जस्तै गरी हिँड । 9 किनकि ज्योतिको फल सबै भलाइ, धार्मिकता र सत्यतामा हुँच । 10 परमप्रभुलाई खुशी तुल्याउने कुराहरू पत्ता लगाऊ । 11 अन्धकारका फलहिन कार्यहरूमा सहभागी नहोओ । बरु, तिनीहरूलाई प्रकट गर । 12 किनकि तिनीहरूद्वारा गोप्यमा गरिएका कार्यहरू वर्णन गर्न पनि लाजमदी छ । 13 सबै थोक जब ज्योतिमा आउँछन्, तब ती प्रकट हुँच्न, 14 किनकि प्रकट भएका सबै कुरा ज्योतिमा प्रकाशमान हुँच्न । त्यसकारण यस्तो भनिएको छ कि, “सुताहा हो जाग, र मेरेकाहरूबाट उठ, र ख्रीष्ट तिमीमा चम्कनुपेछ ।” 15 त्यसकारण तिमी कसरी हिँड्छै भन्ने कुरामा होसियार होओ, मूर्ख जस्तो होइन तर बुद्धिमानजस्तो । 16 समयलाई बचाओ, किनकि दिनहरू खराब छन् । 17 मूर्ख नबन । बरु, प्रभुको इच्छा के हो, सो बुझ । 18 र दाखमध्याने नमातीओ, किनकि त्यसले विनाशक ढोन्याउँछ । तर त्यसको सट्टामा, पवित्र आत्माले भरिओ । 19 एक-अर्कामा भजनहरूमा र आत्मिक गीतहरूमा बोल । परमप्रभुको निमित्त तिमीहरूका हृदयमा गीतहरू गाउँद प्रशंसा गर । 20 येशु ख्रीष्टको नाउँमा, सर्वै सबै कुराहरूको निमित्त पिता परमेश्वरलाई ध्यावाद चढाओ । 21 ख्रीष्टको आदरको लागि एकअर्काको अधिनमा रहो । 22 पत्नीहरू हो, प्रभुको अधीनमा रहे जस्तो आफ्ना पतिहरूको अधीनमा बस । 23 किनकि पति पत्नीको शिर हो, जसरी ख्रीष्ट पनि मण्डलीको शिर हुनुपेछ । उहाँ शरीरको उद्धारकर्ता हुनुपेछ । 24 तर जसरी मण्डली ख्रीष्टप्रति समर्पित छ, त्यसरी नै पत्नीहरूलेपनि आफ्ना पतिहरूप्रति सबैथोकमा त्यसै गर्नुपर्दछ । 25 पतिहरू हो, जसरी ख्रीष्टले मण्डलीलाई प्रेम गर्नुभयो र आफैलाई तिनको निमित्त समर्पित गर्नुभयो, त्यसरी नै आफ्ना पत्नीहरूलाई प्रेम गर । 26 उहाँले तिनलाई पवित्र गर्न यसो गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई वचनमा पानीले धोएर शुद्ध पार्नुभयो । 27 दागरहित वा चाउरा नभएको वा अन्य यस्ता कुनै थोक नभएको, तर पवित्र र दोषरहित, महिमित मण्डली आफ्नो निमित्त प्रस्तुत गर्नको निमित्त उहाँले यस्तो गर्नुभयो । 28 यस्तै प्रकारले पातिहरूले तिनीहरूका आफ्ना पत्नीहरूलाई आफ्ना शरीरलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ । आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर्नेले आफैलाई प्रेम गर्छ । 29 कहिल्यै पनि कसैले आफ्नो शरीरलाई धृणा गरेको छैन । बरु, उसले यसलाई पालन-पोषण गरेर प्रेम गर्दछ, जसरी ख्रीष्टले पनि मण्डलीलाई प्रेम गर्नुपेछ । 30 किनकि हामी उहाँको शरीरका सदस्यहरू हौं । 31 “यसैकारपाले गर्दा एकजना मानिसले उसको बुवा र आमालाई छोड्नेछ र उसको पत्नीसँग मिल्नेछ, र ती दुई एउटै शरीर हुनेछन् ।” 32 यो एउटा महान् गुप्त सत्यता हो, तर मैले ख्रीष्ट र उहाँको मण्डलीको बारेमा बताइहोको छु । 33 तथापि, तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना पत्नीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ, र पत्नीले पतिलाई समान गर्नुपर्छ ।

6 छोराछोरीहरू हो, प्रभुमा तिमीहरूका आमाबुबालाको आज्ञा पालन गर, किनकि यो उचित छ । 2 “आफ्ना आमाबुबालाई आदर गर” (जुन प्रतिज्ञा सहितको पहिलो आज्ञा हो), 3 “ताकि यसो गर्नाले तिमीहरूलाई राप्रो होस् र तिमीहरू यस पृथ्वीमा धेरै समय बाच्न सक ।” 4 र बुबाहरू हो, आफ्ना छोराछोरीहरूलाई रिस नउठाऊ । बरु, अनुशासनमा र प्रभुको शिक्षा अनुसार अगि बढाओ । 5 दासहरू हो, संसारका मालिकहरूसँग गहिरो आदर र डरका साथ तिमीहरूका हृदयको इमान्दारितामा आज्ञाकारी बन । ख्रीष्टसँग आज्ञाकारी भए द्वाँ तिनीहरूसँग आज्ञाकारी बन । 6 आफ्ना मालिकले देखे समयमा मात्रै तिनीहरूलाई खुशी तुल्याउन आज्ञाकारी नबन । बरु, ख्रीष्टका दासहरू द्वाँ आज्ञाकारी बन । तिमीहरूका हृदयबाट परमेश्वरको इच्छालाई पूरा गर । 7 मानिसहरूलाई सेवा पुर्याए द्वाँ होइन तर आफ्ना सारा हृदयले परमप्रभुको सेवा गरे द्वाँ सेवा गर । 8 तिमीहरूले यो जान, कि मानिसले गर्ने सबै असल कामको निमित्त उसले परमप्रभुबाट इनाम पाउनेछ,

चाहे त्यो मानिस दास होस् वा मुक्त होस् । 9 र मालिकहरू हो, आफ्ना दासहरूका निमित्त त्यस्तै व्यवहार गर । तिनीहरूलाई धम्की नदैओ । यो जान कि तिमीहरू दुवैको मालिक सर्वामा हुनुपेछ । उहाँमा कुनै भेदभाव छैन भन्ने कुरा जान । 10 अन्त्यमा, प्रभुमा र उहाँको सामर्थ्यको शक्तिमा बलियो होओ । 11 परमेश्वरका सम्पूर्ण हात-हतियारहरू धारण गर, ताकि तिमीहरू शैतानको धूर्थ युक्तिहरूको विरुद्धमा खडा हुन सक । 12 किनकि हाम्रो लडाइ शरीर र रागतको विरुद्धमा होइन । तर, यो त शासकहरू र आत्मिक अधिकारीहरू र अन्धकारको राज्यको शासकहरू र स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका दुष्टात्माहरूको विरुद्धमा हो । (aiōn g165) 13 यसकारण परमेश्वरको सबै हातहातियार धारण गर, ताकि यस दुष्ट समयमा दुष्टको सामाना गर्न तिमीहरू स्थिर भइ खडा हुन सक । यी सबै कुराहरू गरेपछि तिमीहरू स्थिर हुनेछै । 14 यसकारण स्थिर भइ खडा होओ । सत्यताको कम्परेटी कसेर धार्मिकताको छातिपाता लगाए पछि यस्तो गर । 15 आफ्ना खुदाहरूमा शान्तिको सुसमाचार प्रचारको लागि तत्परता धारण गरेपछि यस्तो गर । 16 सबै परिस्थितिहरूमा विश्वासको ढाल बोक, जसद्वारा तिमीहरूले दुष्टको सबै अग्निवाणहरू निभाउन सक्नेछौ । 17 र मुक्तिको टोप लगाऊ र आत्माको तरवार बोक, जुन परमेश्वरको वचन हो । 18 सबै प्रार्थना र बिन्नीद्वारा, हरसमय पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर । विश्वासीहरू सबैका लागि प्रार्थना र निरन्तर प्रयत्नसाथ यही मन सँगै सतर्क भइराख । 19 र मेरो निमित्त प्रार्थना गर, ताकि मैले आफ्नो मुख खोल्दा, मलाई सन्देश दिइगोस् । सुसमाचारको गुप्त सत्यतालाई मैले ढढतापूर्वक अरूलाई बताउन सँकू भनेर प्रार्थना गरिदैऊ । 20 सुसमाचारको निमित्त साङ्गलाले बाँधिएको मे एक राजदूत हुँ, र मैले बोलुपर्ने समयमा म आँटिले भएर यस विषयमा बोल्न सँकू । 21 तर तिमीहरूलाई पनि मेरो अवस्थाको बारेमा र मलाई कस्तो छ भनी थाहा होस् भन्नको निमित्त, प्रभुमा प्रिय भाइ र विश्वासीलो चेला तुखिकसले तिमीहरूलाई सबैकुरा बुझाउनेछै । 22 मैले उनलाई तिमीहरूकहाँ यही उद्देश्यसाथ पठाएको छु, ताकि तिमीहरूले हाप्रो बारेमा जान सक र उनले तिमीहरूका हृदयलाई सान्त्वना दिन सकून । 23 परमेश्वर पिता र प्रभु येशु ख्रीष्टबाट भाइहरूलाई विश्वास सहितको प्रेम र शान्ति होस् । 24 कहिल्यै अन्त नहुने प्रेमद्वारा हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टलाई प्रेम गर्नेहरू सबैमाथि अनुग्रह रहोस् ।

फिलिप्पी

1 ख्रीष्ट येशूका दासहरू पावल र तिमोथीबाट, फिलिप्पीमा भएका ख्रीष्ट

येशूमा अलग गरिएकाहरू सबै, अनि विशेष र डिकनहरूलाई । 2 परमेश्वर

हाम्रा पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति । 3 हर

समय तिमीहरूको सञ्ज्ञना गर्दा, म मेरा परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु । 4

तिमीहरू सबैका निमित्त मेरो हरेक प्रार्थनामा म आनन्दसाथ प्रार्थना गर्दछु ।

5 पहिलो दिनेदेखि अहिलेसम्म सुसमाचारमा तिमीहरूको सहभागिताको

लागि म धन्यवाद दिन्छु । 6 म यो कुरामा निश्चित छु, कि तिमीहरूमा यो

असल कामलाई प्रारम्भ गर्नुहोनेले येशू ख्रीष्टको दिनसम्म यसलाई पुरा गर्न

निस्तरता दिनुहोनेछ । 7 तिमीहरू सबैका निमित्त मैले यस्तो प्रकारल विचार

गर्नु मेरो निमित्त उचित छ, किनकि मैले तिमीहरू सबैलाई मेरो हृदयमा राखेको

छु । मेरो कैदमा र सुसमाचारको समर्थन एवम् निश्चयता दुवैमा तिमीहरू सबै

अनुग्रहमा मेरा साझेदारहरू भएका छौ । 8 किनकि ख्रीष्ट येशूको प्रेमको

गहिराइमा म तिमीहरूको निमित्त किति तृष्णा गर्दछु भन्ने कुरामा परमेश्वर मेरो

साक्षी हुनुहुन्छ । 9 र मैले यस्तो भन्दै प्रार्थना गरिएको छु, कि ज्ञान र सम्पूर्ण

समझामा तिमीहरूको प्रेम झानझान प्रश्नस्त दैदै ज्ञाओस् । 10 म यसको निमित्त

प्रार्थना गर्दू, ताकि जे असल छ ती कुराहरू तिमीहरूले पाखर गरेर छान्न सक

। म यसको निमित्त प्रार्थना गर्दू, ताकि तिमीहरू ख्रीष्टको दिनमा झाननदार र

दोषरहित रहन सक । 11 यो यसको निमित्त पनि हो, ताकि परमेश्वरको

महिमा र प्रशंसाको निमित्त, येशू ख्रीष्टद्वारा आउने धार्मिकताको फलद्वारा

तिमीहरू भरिन सक । 12 भाइ हो, अब तिमीहरूलाई यो थाहा होस् भन्ने म

चाहन्छु, कि मलाई भएका यी सबै कुराहरूले सुसमाचारलाई थेरै अगाडि

बढाउने काम भएको छ । 13 किनकि ख्रीष्टमा मेरा साङ्गाहरूका विषयमा

महलभरिका सारा रक्षकदेखि अरु सबै मानिसलाई थाहा भएको छ । 14 र

परमप्रभुमा भएका थेरै भाइहरू मेरा साङ्गाहरूका कारण निदर भएर वचन

बोल्ने आँत गर्न झानै बढी उत्साहित भएका छन् । 15 कसै-कसैले त ईर्ष्यार

बेमेलमा, र अरुहरूले सदूभावले पनि ख्रीष्टको प्रचार गरेका छन् । 16 प्रेमले

ख्रीष्टको प्रचार गर्नेहरूले सुसमाचारको समर्थन गरेको कारण मलाई यहाँ

राखिएको छ भन्ने कुरा झान्दछन् । 17 तर अरुहरूले ख्रीष्टको प्रचार स्वार्थ र

निष्ठाहीन उद्देश्यले गर्दछन् । मेरा यी साङ्गाहरूका अवस्थामा तिमीहरूले

मलाई अझै कष्ट दिइहेका छन् भनी तिमीहरू विचार गर्दछन् । 18 त्यसो भए

के त? चाहे बहानामा होस् वा सत्यतामा दुवै तरिकाले ख्रीष्टको प्रचार हुन्छ, र

म यसैमा रमाउँदछु । हो, म रमाउँनु । 19 किनकि मलाई थाहा छ, कि

परिणामस्वरूप यसले मेरो निमित्त छुटकारा ल्याउनेछ । तिमीहरूको प्रार्थना र

येशू ख्रीष्टको आत्माको सहायताको कारण यो हुनेछ । 20 मेरो विश्वस्त

आशा र निश्चयताअनुसार, म शर्मा पर्नेछैन । बरु, सारा साहससँग सधै

जस्तै र अहिले पनि, चाहे मेरो जीवनद्वारा वा मृत्युद्वारा, ख्रीष्ट मेरो शरीरमा

उचालिनुहोनेछ भन्ने म आशा गर्दछु । 21 किनकि मेरो निमित्त जिउनु ख्रीष्ट हो,

र मर्नु लाभ हो । 22 तर शरीरमा जिउनाले मेरो परिश्रमबाट प्रतिफल आउँछ

भन्ने, कुन कुरालाई चुने भन्ने कुरा मलाई थाहा छैन । 23 किनकि मैले

चयन गर्नुपर्ने यी दुवै कुराहरूमा विचारा परेको छु । म बिदा भएर ख्रीष्टसँग

हुने इच्छा गर्दछु, जुन्याहिं झानै असल कुरा हो । 24 तर तिमीहरूका निमित्त

शरीरमा रहनुचाहिं थेरै आवश्यक छ । 25 यस कुरामा म निश्चित भएको

कारणले म जान्दछु, कि विश्वासमा तिमीहरूको प्रगति र आनन्दको निमित्त म

तिमीहरू सँग-सँगै रहेह निस्तरता दिनेछु । 26 परिणामस्वरूप, तिमीहरूकहाँ

मेरो पुनः: उपस्थितिको कारण तिमीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई मेरो निमित्त महिमा

दिने काम अझै थेरै प्रश्नस्त हुनेछ । 27 ख्रीष्टको सुसमाचारको निमित्त योग्य

हुने किसिमतै मात्र आफ्नो जीवनयापन गर । चाहे म तिमीहरूलाई भेद्दे

आँऊ वा म उपस्थित नहोँ, यो गर, ताकि तिमीहरू उटै आत्मामा दृढ भएर

खडा भएका छौ भनेर तिमीहरूका विषयमा मैले सुन्न पाऊँ । सुसमाचारको विश्वासको निमित्त तिमीहरू मिलेर उटै प्राणको भएर कडा परिश्रम गरिरहेका छौ भनेर सुन्ने मेरो चाहना छ । 28 र तिमीहरूका शत्रुहरूले गरेका कुनै कुराहरूबाट भयभीत नहोओ । यो तिमीहरूको निमित्त तिमीहरूको विनाशको चिह्न हो । तर तिमीहरूका निमित्त यो तिमीहरूको मुकितको चिह्न हो, र यो परमेश्वरबाट आएको हो । 29 किनकि ख्रीष्टको निमित्त यो तिमीहरूलाई दिइएको छ, उहाँमाथि विश्वास गर्न मात्र होइन, तर उहाँको निमित्त कष्ट भोग्न पनि । 30 किनकि जे तिमीहरूले ममा देख्यौ र अहिले मसँग छ भनी सुन्दछौ, त्यही सङ्दर्भ तिमीहरूसँग छ ।

2 यसकारण म मान्दछु, कि ख्रीष्टमा उत्साह छ । म मान्दछु, कि त्यहाँ

आत्माको सङ्गति छ । म मान्दछु, कि उहाँको प्रेमबाट सान्त्वना मिल्दछ ।

म मान्दछु, कि त्यहाँ स्नेही करुणा र सहानुभूति छ । 2 तिमीहरू एउटै मनका भएर, एउटै प्रेम धारण गरेर, आत्मामा एक भएर, र एउटै उद्देश्य राखेर मेरो आनन्दलाई पुग गर । 3 स्वार्थ र रितो अहङ्कारमा केही नगर । बरु नप्रतामा आफूलाईभन्दा अरुहरूलाई उच्च ठान । 4 आफ्ना आवश्यकताहरूमा मात्र ध्यान नदेओ, तर अरुहरूका आवश्यकताहरूमा पनि ध्यान लगाओ । 5 त्यही शैलीमा विचार गर, जुन ख्रीष्ट येशूमा पनि थिए । 6 उहाँ परमेश्वरको स्वरूपमा हुनुहुन्थ्यो, तर पनि परमेश्वरसँगको आफ्नो बाबाबीराई उहाँले पक्रियाख्ये वस्तुहुँ ठानुभेन । 7 बरु, उहाँले आफैलाई रित्याउतुभयो । उहाँले कमराको रूप धारण गर्नुभयो । उहाँ मानिसको स्वरूपमा आउनुभयो । मानिसकै स्वरूपमा उहाँ रहनुभयो । 8 उहाँले आफूलाई नप्र तुल्याउनुभयो, र मृत्यु अर्थात् कुस्तको मृत्युसम्मै आज्ञाकारी हुनुभयो । 9 यसकारण, परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो । परमेश्वरले उहाँलाई सबै नाउँभन्दा उच्च नाउँ दिनुभयो । 10 उहाँले यसो गर्नुभयो, ताकि येशूको नाममा हरेक धुँडाहरू टेकिउन: स्वर्ग, पृथ्वी र पृथ्वीमुनि भएका सबैको धुँडाहरू । 11 र उहाँले यो गर्नुभयो, ताकि परमेश्वर पिताको महिमाका लागि प्रत्येक जिब्रोले येशू ख्रीष्ट नै प्रभु हुनुहुँ भनी स्वीकार गरोस् । 12 यसकारण, मेरा प्रियहरू हो, जसरी तिमीहरूले सर्दै आज्ञापालन गर्ने गरेका छौ, अब मेरो उपस्थितिमा मात्र होइन तर मेरो अनुपस्थितीमा झान् बढी डर र कम्पसाथ आफ्ना मुकितको काम पुरा गर । 13 किनकि परमेश्वरको प्रसन्नताको निमित्त तिमीहरूलाई दुवै इच्छा र काम गर्न लगाउनालाई तिमीहरूमा काम गर्नुहोने उहाँ नै हुनुहुँ । 14 गनगन नगरी र तर्क वित्किविना सबै कामहरू गर । 15 यस्तो प्रकारले व्यवहार गर, ताकि तिमीहरू कुनै कलडकिविना परमेश्वरका निर्दोष र झाननदार छोराछोरी हुन सक । यस्तो प्रकारले व्यवहार गर, ताकि तिमीहरू धूर्त र बरालिएका पुस्ताकाविच्च यस संसारमा ज्योतिहुँ चक्कन सक । 16 जीवनको वचनलाई बलियो गरी पक्क तर्क ख्रीष्टको दिनमा मसँग महिमा गर्ने कारण होस् । किनभने त्यस दिन म व्यर्थमा दैडिनैर र मेरो परिश्रम व्यर्थको भएन भन्ने म जानेछु । 17 तर तिमीहरूको विश्वासको त्याग र सेवामा म बलिदानको रूपमा अर्पित हुनुपरे तापनि, म आनन्द मनाउँछु, र म तिमीहरू सबैसँग आनन्दित हुन्छु । 18 त्यसै गरी, तिमीहरू पनि आनन्दित होओ, र मसँगी आनन्दित होओ । 19 तर तिमोथीलाई तिमीहरूसँह हिँटै पठाउनको निमित्त मैले प्रभु येशूमा आशा राख्दछु, ताकि तिमीबाट तिमीहरूका विषयमा जान्दा म प्रोत्साहित हुन सकूँ । 20 किनकि तिमको जस्तै मन भएको, र तिमीजस्तै तिमीहरूका निमित्त साँचो रूपमा उत्सुक हुने मसँग अरु कोही पनि छैन । 21 किनकि तिमीहरू सबैले येशू ख्रीष्टको कुराहरूभन्दा आफै इच्छाको खोजी गर्दछन् । 22 तर तिमीहरूलाई तिमको योग्यता थाहै छ, किनकि जसरी बालकले आफ्ना पिताको सेवा गर्दछ, त्यसीरै नै सुसमाचारमा मलाई दिनेले सेवा गरेका छन् । 23 यसकारण, मेरो निमित्त को हुनेछ भनेर मैले थाहा पाउनासाथ जति सकदौ चाँडो म तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ पठाउने आशा गर्दछु । 24 तर म आफै तिमीहरूका माझामा छिटै आउनेछु भन्ने

कुरामा प्रभुमा निर्धक्क कुछु । 25 तर इप्राक्रोडिटसलाई तिमीहरूकहाँ फिर्ता पठाउन म आवश्यक ठान्दछु । तिनी मेरा भाइ र सहकर्मी र सङ्गी सिपाही, र तिमीहरूको सन्देशवाहक तथा मेरा आवश्यकताहरूका निमित्त सेवक हुन् । 26 किनकि तिनी बिरामी भएको कुरा तिमीहरूले थाहा पाएकाले तिनी धेरै व्याकुल भएका थिए, र तिमीहरूसँग हुनको निमित्त तिनले तृष्णा गरेका थिए । 27 किनकि तिनी साँच्चे यति बिरामी थिए, कि तिनी मरणासन्न अवस्थामा पुरोका थिए । तर परमेश्वरले तिनीमाथि कृपा गम्भीर्यो, र उनमा मात्र नभएर शोकमाथि शोक नथपिओस् भनेर ममाथि पनि दया देखाउनुभयो । 28 यसकारण, अझौ धेरै उत्सुकतासाथ म तिनलाई तिमीहरूकहाँ पठाउँदै कुछु, ताकि जब तिमीहरूलेतिनलाई केरि देख्छौ, तिमीहरू आनन्दित हुन सक र म चिन्ताबाट मुक्त हुनेछु । 29 त्यसैले, सारा आनन्दसाथ प्रभुमा इप्राक्रोडिटसलाई स्वागत गर । तिनीजस्ता मानिसलाई आदर गर । 30 किनकि ख्रीष्टको कार्यको निमित्त तिनी मुत्युको नजिक पुगे । मलाई सेवा पुर्याउन र तिमीहरूले मेरो सेवामा गर्न नसकेका कामलाई पुरा गर्न तिनले आफ्नो जीवन जोखिममा पारे ।

3 अन्त्यमा मेरा भाइहरू हो, परमप्रभुमा आनन्द गर । तिमीहरूलाई बारम्बार

एउटै कुरा लेखिरहनु मेरो निमित्त झक्कोलाग्दो कुरो होइन । यी कुराहरूहरूले तिमीहरूलाई सुरक्षित राखेछेन् । 2 कुकुरहरूदेखि होसियार रहो । खराब काम गर्नेहरूदेखि होसियार रहो । अडग कटाइ गर्नेहरूदेखि होसियार रहो । 3 किनकि खताना हामीहरू नै हाँ । हामीहरू नै परमेश्वरका आत्माद्वारा आराधना गर्दछौ । हामीहरू नै ख्रीष्ट येशूमा गर्व गर्दछौ, र शरीरमा कुनै भरोसा राख्दैनै । 4 यद्यपि, म आफैले शरीरमा भरोसा राख्न सक्थे । यदि कसैले आफ्नो शरीरमा भरोसा राख्ने विचार गर्छ भने, त्योभन्दा बढी म गर्न सक्छु । 5 मेरो आठों दिनमा खताना गराइएको थियो, म इसाएलका मानिसहरूमध्ये एक, बेन्यामीन कुलमा जन्मेको, हिरूहरूका हिँडुँ, व्यवस्थाको विषयमा चाहिँ, एक फरिसी । 6 मैले जोसिले रूपमा मण्डलीलाई सताएँ । व्यवस्थाको धार्मिकताको विषयमा चाहिँ म दोषरहित थिएँ । 7 तर मेरो निमित्त लाभाद्यक भएका सबै कुराहरू, ख्रीष्टको खातिर मैले हानि नै सम्झेको छु । 8 वास्तवमा, मेरा प्रभु ख्रीष्ट येशूको ज्ञानको श्रेष्ठताको कारण अब म सबै कुराहरूलाई हानि नै सम्झन्छु । उहाँको निमित्त मैले सबै कुराहरूलाई त्यागेको छु । मैले ती कुराहरूलाई काम नलाग्ने ठान्दछु ताकि मैले ख्रीष्टलाई हासिल गर्न सक्नै, 9 र उहाँमा स्थापित हुन सक्नै । व्यवस्थाबाट मैले आफैले प्राप्त गरेको धार्मिकता मसँग छैन । बस, ख्रीष्ट येशूमा विश्वासद्वारा प्राप्त गरेको धार्मिकता मसँग छ, जुन धार्मिकता विश्वासमा आधारित परमेश्वरबाट मैले प्राप्त गरेको हुँ । 10 यसैकारण, अब म उहाँ र उहाँको पुनरुत्थानको शक्तिलाई जान्ना चाहन्दू र उहाँका कष्टहरूमा सहभागी हुन चाहन्दू । उहाँको मृत्युको समरूपतामा म बद्लिन चाहन्दू, 11 ताकि मैले मेरेकाहरूबाटो पुनरुत्थानको कुनै किसिमले अनुभव गर्न सक्नै । 12 मैले यी सबै कुराहरू प्राप्त गरिसकेको छु, वा म पूर्ण भइसकेको छु भने कुरा साँचो होइन । तर जे कुराको निमित्त म ख्रीष्टद्वारा चुनिएको थिएँ, ती मैले पक्रन सकूँ भनेर म जोड दिन्छु । 13 भाइहरू हो, मैले यी सबै कुराहरू पक्रिसकेको छु भनी म ठान्दिनै । तर एउटा कुराहाँहि मैले पक्रन सक्केछु: म पछाडिका कुराहरूलाई बिर्सेर आगाडिका कुराहरूका निमित्त परिश्रम गर्दछु । 14 म ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको माथिल्लो बोलावटको इनाम जित्ते लक्ष्यतर्फ अगाडि बढ्नमा जोड दिन्छु । 15 यसकारण, हामी परिपक्व भएकाहरू सबैले यसरी विचार गराँ । यदि तिमीहरूले कुनै कुरालाई भिन्न प्रकारले विचार गर्दछौ भने परमेश्वरले ती कुराहरूलाई पनि तिमीहरूका निमित्त प्रकट गर्नुहोनेछ । 16 तथापि, हामीले जे प्राप्त गरिसकेका छौ, हामी त्यसमा अडिग रहौँ । 17 भाइहरू हो, मेरो अनुकरण गर्नेहरू होओ । हामीमा तिमीहरूले पाएका उदाहरणअनुसार ठिँड्नेहरूलाई ध्यान दिएर हेरे । 18 ती धेरै व्यक्तिहरू जसको विषयमा मैले तिमीहरूलाई बारम्बार बताएको

थिएँ, र अहिले आँसुका साथ म बताउँदै कुछु, कि तिनीहरू ख्रीष्टको कुसका शत्रुहरूहरै हिँडिरहेका छन् । 19 तिनीहरूको नतिजा विनाश हो । किनकि तिनीहरूको ईश्वर तिनीहरूको पेट हो, र तिनीहरूको शर्ममा तिनीहरूको घमण्ड छ । तिनीहरू सांसारिक कुराहरूका बारेम विचार गर्दछन् । 20 तर हाम्रो नागरिकता स्वर्गमा छ, जहाँबाट हामी मुकितदाता प्रभु येशु ख्रीष्टको प्रतीक्षा गर्दछौ । 21 उहाँले हायो श्वुद शरीरलाई उहाँको जस्तै महिमित शरीरमा परिवर्तन गर्नुहोनेछ, जुन शरीर सबै कुराहरू उहाँको अधीनमा ल्याउनको निमित्त उहाँको शक्तिद्वारा बनाइएको छ ।

4 यसकारण मेरा प्रिय भाइहरू हो, जसको म चाहना गर्दछु, मेरो आनन्द

र मुकुट, मेरा प्रिय साथीहरू, यस्तै गरी प्रभुमा स्थिर रहो । 2 म इयोदिया र सुन्तुखेलाई प्रभुमा उटै मनको हुन निवेदन गर्दछु । 3 वास्तवमा, उटै जुवामा भएको मेरो साँचो सहकर्मी, म तिमीलाई यो पनि बिन्ती गर्दु, कि यी माहिलाहरूलाई सहायता गर । किनभने तिनीहरूले म, क्लेमेन्ट र मरा बाँकी सहकर्मीहरूसँग सुसमाचार प्रचार गर्न परिश्रम गरेका छन्, जसका नामहरू जीवनको पुस्तकमा छन् । 4 प्रभुमा सबै आनन्द गर । म फेरि पनि भन्दछु, आनन्द गर । 5 तिमीहरूको सहनशीलता सबै मानिसहरूलाई थाहा होस् । प्रभु नजिकै हुनुहन्छ । 6 कुनै कुरामा चिन्तित नहोओ । बरु, हरेक कुरामा प्रार्थना र नम्र निवेदनद्वारा, र धन्यवादसाथ तिमीहरूका निवेदन परमेश्वरमा जाहेर होउन् । 7 र हाया सबै समझाभन्दा उच्च परमेश्वरको शान्तिले ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूका हृदय र विचारहरूलाई रक्षा गर्नेछ । 8 अन्तमा भाइहरू हो, जे कुराहरू सत्य छन्, जे कुराहरू आदरणीय छन्, जे कुराहरू न्यायसङ्गत छन्, जे कुराहरू शुद्ध छन्, जे कुराहरू प्रेमयोग्य छन्, जे कुराहरू असल नामका छन्, यदि केही श्रेष्ठता छ र प्रशंसा गरिनुपर्ने केही कुराहरू छन् भने, यी नै कुराहरूका बारेम विचार गर । 9 जुन कुराहरू तिमीहरूले मबाट सिक्योर र प्राप्त गन्धी र मबाट सन्ध्या र ममा देख्यौ, ती कुराहरू गर । 10 र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसँग हुनुहोनेछ । 10 म प्रभुमा अत्यन्तै आनन्दित छु किनकि अहिले अन्तमा तिमीहरूले म प्रतिको आफ्नो वास्तालाई न्याय गरेका छौ । तिमीहरूले वास्तवमा पहिला पनि मेरो निमित्त वास्ता गरेका थियो, तर त्यस समय तिमीहरूसँग मलाई सहायता गर्न अवसर थिएन । 11 म अहिले आवश्यकतामा परेकोले मैले यो भनिरहेको होइँ । मैले सबै परिस्थितिहरूमा सन्तुष्ट हुन सिकेको छु । 12 मलाई गरिबी के हो भन्ने कुरा थाहा छ, र मलाई प्रशस्त हुनु भनेको के हो पनि थाहा छ । सबै किसिमले र सबै कुराहरूमा कसरी परिपूर्ण हुनु वा भोक्प्यासमा रहनु, र कसरी प्रशस्तता प्राप्त गर्नु वा आवश्यकतामा हुनु भने कुरा मैले सिकेको छु । 13 जसले मलाई शक्ति दिनुहन्छ, उहाँद्वारा नै म सबै कुराहरू गर्न सक्दछु । 14 तथापि, तिमीहरूले मेरा कठिन परिस्थितिहरूमा सहभागी भएर असल गन्धौ । 15 तिमी फिलिप्पीहरू यो जान्दछौ, कि सुसमाचारको सुरुआतमा जब म माकेडोनियाबाट निस्कै, तिमीहरूबाहिक कुनै मण्डलीले दिने र लिने विषयमा मलाई सहायता गरेन् । 16 म थेसलोनिकेमा हुँदा पनि मेरा आवश्यकताहरूका निमित्त तिमीहरूले एक पटकभन्दा धैर सहायता पठायौ । 17 मैले उपहार खोजेको भने होइँ । बरु, म तिमीहरूको हिसाबमा बढ्दै जाने फल खोज्दछु । 18 मैले सबै कुराहरू प्राप्त गरेको छु, र मसँग ती प्रशस्त छन् । म पूर्ण रूपमा भरिएको छु । तिमीहरूले इप्राक्रोडिटससँग पठाएका सामानहरू मैले पाएँ । ती सुगन्धित वासना आउने ग्रहणयोग्य बलिदान हुन जसले परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्दछ । 19 र मेरा परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूमा उहाँको महिमाको प्रशस्तताअनुसार तिमीहरूका सबै आवश्यकताहरू पुरा गरिदिउनुहोनेछ । 20 अब हाया परमेश्वर र पितालाई सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन । (aión g165) 21 ख्रीष्ट येशूमा भएका हरेक विश्वासीलाई अभिवादन गर । मसँग भएका भाइहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 22 यहाँ भएका सबै विश्वासीहरू, र विशेष गरेर

कैसरका घरानाकाहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 23 प्रभु
येशु ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मासँग रहोस् । आमेन ।

कलस्सी

१ पावल, परमेश्वरको इच्छाद्वारा ख्रीष्ट येशूका एक प्रेरित र हाम्रा भाइ हुन् तिमोर्थीबाट २ कलस्सेमा ख्रीष्टमा भएको विश्वासीहरू र विश्वसनीय भाइहरू, परमेश्वर हाम्रा पिताबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति । ३ हामी परमेश्वरको अनुग्रह येशू ख्रीष्टमा भएको पितालाई धन्यवाद दिन्छाँ र तिमीहरूका निमित्त सर्वथा प्रार्थना गर्छौं । ४ येशू ख्रीष्टमा भएको तिमीहरूको विश्वास तथा परमेश्वरको निमित्त अलग गरिएकाहरू सबैका लागि तिमीहरूको प्रेमको बोरामा हामीले सुनेका छौं । ५ स्वर्गमा तिमीहरूका लागि सुरक्षित रहेको निश्चित आशाको कारण तिमीहरूले यो प्रेम धारण गरेका हौं । सत्यको वचन, अर्थात् सुसमाचारमा तिमीहरूले पहिलो पटक यो निश्चित आशाबारे सुन्न्यौ, ६ जुन तिमीहरूहाँ आयो । यस सुसमाचारले फल फलाउँदै छ र यो संसारभरी फैलिंदै छ । अनि तिमीहरूले यसलाई सुनेका तथा सत्यतामा परमेश्वरको अनुग्रहलाई जानेका दिन देखि नै तिमीहरूमा पनि यो बढिरहेको छ । ७ यो सुसमाचार तिमीहरूले इप्राकासाबाट सिकेको जस्तै हो, जो हाम्रा प्रिय मित्र तथा हाम्रो निमित्त ख्रीष्टको विश्वसनीय सेवक हुन् । ८ इप्राकासले हामीलाई परिव्रत्र आत्मामा तिमीहरूको प्रेमको विषयमा देखाए । ९ यस प्रेमको कारणले गर्दा, हामीले यो सुनेको दिनदेखि नै तिमीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्न हामी रोकिएका छैनौं । सबै जान र आत्मिक समझामा, तिमीहरू उहाँको इच्छाअनुसारको ज्ञानमा पूर्ण होओ भनेर हामीले बिन्ती गरिरहेका छौं । १० हामीले प्रार्थना गरिरहेका छौं, कि तिमीहरू परमप्रभुलाई पूर्ण रूपले प्रसन्न नार्याय चालमा चल्न सक । हरेक असल कार्यमा तिमीहरूले फल फलाउने छौं र परमेश्वरको ज्ञानमा तिमीहरू अग्नि बढ्नेछौं भनी हामीते प्रार्थना गरिरहेका छौं । ११ सबै सम्भन्धीलता र धैर्यमा, उहाँको महिमाको शक्तिले प्रत्येक दक्षतामा तिमीहरू बलिया होओ भनी हामी प्रार्थना गर्दछौं । १२ हामी यो प्रार्थना गर्छौं, कि तिमीहरूले आनन्दसाथ पितालाई धन्यवाद दिनेछौं, जसले तिमीहरूलाई ज्योतिमा विश्वासीहरूको उत्तराधिकारमा सहभागी हुनको लागि योग्य बनाउनुभएको छ । १३ उहाँले हामीलाई अन्धकारको शक्तिबाट छुटकारा दिनुभएको छ र हामीलाई उहाँको प्रिय पुत्रको राज्यमा सार्वभएको छ । १४ उहाँका पुत्रमा हामीले उद्धर अर्थात् पापको क्षमा पाएका छौं । १५ पुत्र अदृश्य परमेश्वरका प्रतिरूप हुनुहुन्छ । उहाँ सबै सृष्टिमा जेझ दिनुहुन्छ । १६ किनकि पृथ्वीमा तथा स्वर्गमा भएका सबै दृश्य र अदृश्य कुराहरू उहाँद्वारा सृष्टि गरिएका थिए । चाहे सिंहासनहरू वा प्रभुत्वहरू वा प्रधानातहरू वा अधिकारहरू, सबै थोक उहाँद्वारा उहाँको लागि सृष्टि गरिएका थिए । १७ उहाँ सबैथोकहरूभन्दा अग्नि हुनुहुन्छ र उहाँमा सबै कुराहरू एकसाथ रहेका छन् । १८ र उहाँ शरीर अर्थात् मण्डलीको शिर हुनुहुन्छ । उहाँ नै सुरुआत हुनुहुन्छ र मरेकाहरूबाट जीवित हुनेमा पहिलो हुनुहुन्छ, यसले सबै कुराहरूमा उहाँको प्रथम स्थान रहेको छ । १९ किनकि आफ्ना सारा पूर्णात्मा ख्रीष्टमा बास गरेकोमा, २० अनि पुत्रद्वारा सबै कुराहरू उहाँमा पुर्निमालपमा ल्याउनको निमित्त उहाँ प्रसन्न हुनुभयो । उहाँको क्रुसको रगतद्वारा परमेश्वरले शान्ति ल्याउनुभयो । चाहे स्वर्गका कुराहरू होऊन् वा पृथ्वीका कुराहरू, सबैलाई परमेश्वरले उहाँमा पुर्निमालपमा ल्याउनुभयो । २१ अनि एकसमय तिमीहरू पनि परमेश्वरका निमित्त बिरानाहरू थियो र मनमा र आफ्ना दुष्ट कामहरूमा तिमीहरू उहाँका शत्रुहरू थियो । २२ तर अब परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टको शरीरले मृत्युद्वारा मिलापमा ल्याउनुभयो । २३ अनि एकसमय तिमीहरू पनि परमेश्वरका निमित्त बिरानाहरू थियो र मनमा र आफ्ना दुष्ट कामहरूमा तिमीहरू उहाँका शत्रुहरू थियो । २४ यो त्यही सुसमाचार हो जुन स्वर्गमुनि सृष्टि गरिएका सबै व्यक्तिलाई घोषणा गरिएको थियो । यो त्यही सुसमाचार

हो, जसको म पावल दास भएको छु । २५ तिमीहरूका लागि मेरो कष्टमा म अब आनन्द मनाउँछु । ख्रीष्टका कष्टहरूको कमीलाई उहाँको शरीर अर्थात् मण्डलीको खातिर म मेरो शरीरमा पुरा गर्दछु । २६ परमेश्वरको वचनलाई पुरा गर्नको लागि तिमीहरूका खातिर मलाई परमेश्वरबाट दिइएको जिम्मेवारीअनुसार म यसै मण्डलीको एक सेवक हुँ । २७ यो युग्मै र पुस्ताँसम्म लुकाइएको गुप्त सत्यता हो । तर अहिले उहाँमा विश्वास गर्नेहरूका लागि यो प्रकट गरिएको छ । (aiōn g165) २८ यो तिनीहरूका निमित्त हो जसलाई परमेश्वरले अन्यजातिहरूका बिचमा यस रहस्यको महिमाको सम्पत्ति के हो, सो थाहा गराउन चाहनुभयो । यो रहस्य त्यही हो, कि ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ, र यो भविष्यको महिमाको निश्चयता हो । २९ यो त्यही व्यक्तित हुनुहुन्छ जसलाई हामी घोषणा गर्छौं । ३० यो त्यही व्यक्तिलाई ख्रीष्टमा पूर्ण प्रकारले प्रस्तुत गर्न सकियोसँ भनी सम्पूर्ण बुद्धिसाथ हामी सबैलाई सलाह दिन्छाँ र सिकाउछौं । ३१ मेरो जीवनमा शक्तिशाली रूपमा काम गरिरहनुहुन्ने उहाँको सामर्थ्यानुसार म परिश्रम गर्नु र अगि बढ्छु ।

२ किनकि मैले तिमीहरू अर्थात् लाउडिकियामा भएकाहरू र शरीरमा मेरो अनुहार नदेखेकाहरू सबैका निमित्त गरेको थैरै ठुलो सङ्गवर्धीबाटे तिमीहरूले जानेको म चाहन्छु । २ प्रेम र समझाको पूर्ण निश्चयताको प्रशस्तातमा र परमेश्वरको गुप्त सत्यताको ज्ञान अर्थात् ख्रीष्टमा तिनीहरूका हृदयहरू एक साथ त्याइएर तिनीहरू उत्साहित होऊन् भनेर म काम गर्दछु । ३ ज्ञान र बुद्धिका सबै सम्पत्तिहरू उहाँमा लुकाइएका छन् । ४ मयो भन्नु, कि बहकाउने बोलीले कसैले पनि तिमीहरूलाई नछलोस् । ५ र म तिमीहरूसँग शरीरमा नभए तापनि, म तिमीहरूसँग आत्मामा छु । म तिमीहरूका सुव्यवस्था र ख्रीष्टमा तिमीहरूका विश्वासको शक्तिलाई देखेर आनन्दित हुन्छु । ६ तिमीहरूले येशू ख्रीष्टलाई जुन प्रकारले प्राप्त गर्यै, सोही प्रकारले उहाँमा हिँड । ७ तिमीहरूलाई सिकाइएको जस्तै गरी उहाँमा बलियोसँग जरा गाड, उहाँमा मिर्णां हुँदै जाओ, विश्वासमा स्थापित होओ, र प्रशस्तसँग धन्यवाद देओ । ८ तिमीहरूलाई कसैले पनि दर्शनद्वारा र ख्रीष्टानुसार नभई यस संसारका तत्त्वहरूअनुसार मानिसहरूका परम्पराको रिसोपनको धोकाबाट वशमा पार्न नदेओ । ९ किनकि उहाँमा परमेश्वरको पूर्णता शरीरमा बास गर्दछ । १० र तिमीहरू उहाँमा पूर्ण रूपमा भरिएका छौं । उहाँ नै सबै शक्ति र अधिकारको शिर हुनुहुन्छ । ११ उहाँमा नै तिमीहरूको खत्ना भएको थियो, जुन खत्ना मानिसहरूद्वारा मासुको शरीरमा गरिएको थिएन, तर यो ख्रीष्टमा गरिएको थियो । १२ तिमीहरू उहाँसँग बप्तिस्मामा गाडिएका थियो । र उहाँलाई मृतकहरूबाट ब्युँताउनुहोने परमेश्वरको शक्तिमाथि विश्वासद्वारा तिमीहरू उहाँसँग ब्युँताउनुहाएका थियो । १३ र जब तिमीहरू आपना पाप र शरीरको बेखतनामा मेरेका थियो, उहाँले तिमीहरूलाई उहाँसँग जीवित पार्नुभयो र हाम्रा सबै पापहरूलाई क्षमा गर्नुभयो । १४ उहाँले हाम्रो विरुद्धमा लगाइएका त्रणका लिखित अभियोगहरूलाई र त्यसका विनियमहरूलाई हटाइदिनुभयो । उहाँले यी सबैलाई हाटाउनुभयो र क्रुसमा टाँगिदिनुभयो । १५ उहाँले शक्तिहरू र अधिकारवालाहरूलाई हाटाउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई खुल्ला रूपमा प्रकट गर्नुभयो र उहाँको क्रुसको माध्यमद्वारा तिनीहरूलाई विजय समारोहमा डोयाउनुभयो । १६ यसैकारण, अब कसैले तिमीहरूलाई ख्यानेकुरा वा पिउनेकुरा वा चाडको दिनको बरेमा वा औंसी वा शबाथ-दिनको विषयमा दोष लगाउन नदेओ । १७ यिनीहरू आउनेवाला थोकहरूका छायाँ मात्र हुन् तर वास्तविकता ख्रीष्ट हुनुहुन्छ । १८ नम्रताको चाहना र स्वर्गद्वारहरूको आराधनाद्वारा कसैको इनाम नखोसिएको होस् । यस्तो व्यक्तिले उसले देखेका कुराहरूमा मन लगाउँछ र उसको शरीरिक विचारद्वारा घमण्डी बन्दछ । १९ उसले शिरलाई पक्की राख्दैन । शिरबाट नै जोर्नीहरू र ग्रन्धिहरू हुँदै सम्पूर्ण शरीरमा आवश्यक तत्त्वहरू फैलाइछ र तिनीहरूलाई एकसाथ राख्निन्छ; र शरीर परमेश्वरले दिनुभएको वृद्धिअनुसार बढ्ददछ ।

20 यदि यस संसारका तत्त्वहस्प्रति तिमीहरू ख्रीष्टसँगै मरेका छौ भने, किन तिमीहरू यस संसारमा समर्पित भएर जिउँछौ? 21 “नसमात, नचाख, नछोकै” 22 मानिसहरूका निर्देशनहरू र शिक्षाहरूअनुसार, यी सबै कुराहरू प्रयोगसँगै नष्ट हुन्छन् । 23 यी नियमहरूमा मानिस आफैले बनाएका धर्म र नम्रता र शरीरको कठोरताका ज्ञान छन् । तर शरीरको विलासिताको विरुद्धमा यीनीहरूको कुनै मोल छैन ।

3 यदि परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टसँगै उठाउनुभएको छ भने माथिका कुराहरूलाई खोज, जहाँ ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिने बाहुलीतर्फ बस्नुभएको छ । 2 माथिका कुराहरूमा विचार गर, तर पृथ्वीका कुरामा ध्यान नलागाओ । 3 किनकि तिमीहरू मरेका छौ, र तिमीहरूका जीवन परमेश्वरमा ख्रीष्टसँगै लुकाइएको छ । 4 जब ख्रीष्ट प्रकट हुनुहोनेछ जो तिमीहरूका जीवन हुनुहुन्छ, तब तिमीहरू पनि उहाँसँगै महिमामा प्रकट हुनेछौ । 5 त्यसकारण, संसारका स्वभावहरू अर्थात् कामुक अनैतिकता, अशुद्धता, कामवासना, खराब इच्छा र लोभको अन्त्य गर, जुन मूर्तिपूजा हो । 6 यी कुराहरू गर्ने अनाजाकारीका छोराहरूमाथि परमेश्वरको क्रोध आउँछ । 7 तिमीहरू पनि यी कुराहरूमा जिउँदा एक समय यसरी नै हिँड्यथ्यौ । 8 तर अब यी कुराहरू तिमीहरूले त्याग्नुपर्छ—रिस, क्रोध, खराब इच्छा, डाह र निन्दा, तिग्रो मुखबाट निस्कने फोहोर बोली । 9 एक अर्कालाई नढाँट; कारण तिमीहरूले पुरानो मनुष्यत्वलाई त्यसको व्यवहारसमेत त्यागेका छौ । 10 तिमीहरूले नयाँ नयाँ मनुष्यत्व धारण गरेका छौ, जुन त्यसलाई सृष्टि गर्नुहोको प्रतिरूप अनुसारको ज्ञानमा नवीकरण गरिएको छ । 11 यस ज्ञानमा, कोही प्रिक वा याहूदी, खतना वा बेखतनाका, अशिक्षित, असभ्य, कमारा, फुक्का हुँदैन, तर ख्रीष्ट नै सबै कुरा हुनुहुन्छ र सबै कुरामा हुनुहुन्छ । 12 त्यसकारण, परमेश्वरका चुनिएकाहरू, पवित्र र प्रियहरू, करुणामय हृदय, दया, नम्रता, दीनता, र धैर्य धारण गर । 13 एक अर्कालाई सहेने गर । एक अर्कासँग कृपालु होओ । यदि कसैको विरुद्धमा कसैको उजुरी भएमा, परमप्रभुले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभए जसरी क्षमा गर । 14 यी सबै कुराहरूभन्दा माथि प्रेम धारण गर, जुन्हाँहिं पूर्णताको बन्धन हो । 15 तिमीहरूका हृदयमा ख्रीष्टको शान्तिले राज्य गरेस् । यही शान्तिको निमित्त तिमीहरू एक शरीरमा बोलाइएका थियौ, र धन्यवादी होओ । 16 ख्रीष्टको वचन तिमीहरूमा प्रशस्त मात्रामा रहोस् । सारा बुद्धिले एक अर्कालाई भजन, गीत र आत्मिक गानहरूले शिक्षा र अर्ती देओ । तिमीहरूका हृदयमा परमेश्वरका निमित्त धन्यवादका गीतहरू गाओ । 17 अनि जे तिमीहरूले वचन वा काममा गाउँ, ती सबै प्रभु येशूको नाउँमा गर । परमेश्वर पितालाई उहाँद्वारा धन्यवाद देओ । 18 पत्नीहरू, पतिहरूका अधीनमा बस जुन कुरा प्रभुमा सुहाउँदो छ । 19 पतिहरू, आफ्ना पत्नीहरूलाई प्रेम गर र उनीहरूप्रति कठोर नहोओ । 20 छोराछोरीहरू, सबै कुरामा आफ्ना बाबुआमाप्रति आजाकारी होओ, किनकि यो कुराले प्रभुलाई खुसी बनाउँछ । 21 बुवाहरू, आफ्ना छोराछोरीहरूलाई रिस नउठाओ, कारण त्यसले गर्दा उनीहरू निराश बन्नेछन् । 22 दासहरू, शरीरअनुसार आफ्ना मालिकहरूप्रति सबै कुराहरूमा आजाकारी होओ, मानिसहरूलाई खुसी तुल्याउनेहरूजस्तो गरी आँखाको अगाडि मात्र होइन, तर इमानदार हृदयसाथ गर । परमप्रभुको भय मान । 23 तिमीहरूले जे-जे गाउँ, मानिसको निमित्त गरेजस्तो गरी होइन, तर प्रभुको निमित्त आत्मदेखि नै गर । 24 तिमीहरू जान्दछौ, कि तिमीहरूले परमप्रभुबाट उत्तराधिकारको इनाम पाउनेछौ । तिमीहरूले जसको सेवा गर्दछौ, उहाँ प्रभु ख्रीष्ट हुनुहुन्छ । 25 किनकि अधार्मिकता गर्नेले उसले गरेको अधार्मिकताको कारण दण्ड पाउनेछ, र त्यसमा कुनै पक्षपात हुनेछैन ।

4 मालिक हो, आप्ना नोकरहरूलाई जे सही र उचित छ त्यही देओ । तिमीहरू यो जान्दछौ, कि तिमीहरूका पनि मालिक स्वर्गमा हुनुहुन्छ । 2 दृढतापूर्वक निरन्तर प्रार्थनामा लागिरहो, र धन्यवादसाथ प्रार्थनामा जागा रहो । 3 हाम्रो निमित्त पनि सँगसँगै प्रार्थना गर, ताकि ख्रीष्टको गुप्त

सत्यताको वचन बोल्नको निमित्त परमेश्वरले ढोका खोलिदिनुभएको होस् । यही वचनको कारण, म बौद्धिएको छु । 4 जसरी मैले बोल्नुपर्ने हो, त्यसरी नै मैले यसलाई स्पष्टपार्न सँझौ भनेर प्रार्थना गर । 5 बाहिरकाहरूसँग बुद्धिमानीपूर्वक व्यवहार गर्दै हिँड, अनि तिमीहरूको समयलाई बुद्धिमानीपूर्वक प्रयोग गर । 6 तिमीहरूका वचनहरू सर्वै अनुग्रहसहित होस् । तिमीहरू नुनले स्वादिलो पारिएको जस्तै होउँड, र हरेक मानिसलाई तिमीहरूले कस्ती जवाफ दिनुपर्छ, सो तिमीहरूले जान्न सक । 7 तुखिकसले मेरो बारेमा सबै कुराहरूलाई बताउनेछन् । तिनीचाहिं मेरा प्रिय भाइ, विश्वासयोग्य दास र प्रभुमा सङ्गी सेवक हुन् । 8 यही कार्यको निमित्त मैले तिनलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ, ताकि तिमीहरूले हामीहरूको विषयमा जान्न सक, र तिनले तिमीहरूका हृदयलाई प्रोत्साहित पार्न सक्नू । 9 तिमीहरूमध्येका एक, विश्वासयोग्य र प्रिय भाइ ओनेसिमससँगै मैले तिनलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ । तिमीहरूले यहाँ भएका सबै कुराहरू तिमीहरूलाई बताउनेछन् । 10 मेरा सङ्गी कैदी अरिस्तार्खसले तिमीहरूलाई आफ्नो अभिवादन पठाएका छन्, र बारानाबासका भानिज मर्कूसको पनि अभिवादन छ, जसको बारेमा तिमीहरूले आदेश पाइसकेको छौ, “यदि उनी तिमीहरूकहाँ आए भने उनलाई स्वागत गर, ” 11 र युस्तस भनिने येशूले पनि अभिवादन पठाएका छन् । परमेश्वरको राज्यका निमित्त खतनाका मेरा सहकर्मीहरू यिनीहरू मात्रै हुन् । तिनीहरू मेरा निमित्त सान्त्वनाका पात्र भएका छन् । 12 इप्राकासले तिमीहरूलाई अभिवादन गरेका छन् । यिनी पनि तिमीहरूमध्येके एक जना हुन् र ख्रीष्ट येशूका दास हुन् । यिनी तिमीहरूका निमित्त सर्वै प्रार्थनामा परिश्रमसाथ लागिरहन्छ, ताकि परमेश्वरको इच्छाअनुसार तिमीहरू सम्पूर्ण रूपले निश्चित र्भई खडा हुन सक । 13 यो कुरामा म तिनको साक्षी भएको छु, कि उनी तिमीहरूका लागि र लाउडिकियामा भएकाहरू अनि हिरापेलिसमा भएकाहरूका खातिर कडा परिश्रम गर्छन् । 14 प्रिय चिकित्सक लुका र डेमासले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 15 लाउडिकियामा भएका भाइहरू, र नुम्फास, र तिनको घरमा भएको मण्डलीलाई पनि अभिवादन गर । 16 जब यो पत्र तिमीहरूका बिचमा पढिनेछ, त्यसपालि लाउडिकियाको मण्डलीमा पनि यो पढनू र लाउडिकियाबाट आउने पत्र पनि तिमीहरूले पढनू । 17 अर्खिंप्सलाई भन, “तिमीले प्रभुमा पाएको सेवा-कार्य र त्यसलाई पुरा गर्नुनें कुरालाई ध्यान देउ ।” 18 यो अभिवादनको पत्र म पावलको आफै हातले लेखेको हुँ । मेरा साइलाहरूलाई याद गर । तिमीहरूमा अनुग्रह होस् ।

१ थेसलोनिकी

१ पावल, सिलास र तिमीथीबाट थेसलोनिकीहरूको मण्डलीलाई परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टमा अनुग्रह र सान्ति । २ तिमीहरू सबैका लागि हामी परमेश्वर पितालाई धन्यवाद चढाउछौं र हाम्रो प्रार्थनामा तिमीहरूलाई याद गर्दछौं । ३ हामी निरन्तर रूपमा तिमीहरूको विश्वासको काम, प्रेमको परिश्रम र आत्मविश्वासको धैर्यलाई साझाना गर्दछौं जुन परमेश्वर पिताको सामु हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा भएको भविष्यको कारणले गर्दा हो । ४ परमेश्वरबाट प्रेम पाएका भाइहरूलाई, तिमीहरूको बोलावट हामीलाई थाहा छ । ५ हाम्रो सुसमाचार तिमीहरूहाँ कसरी आयो, वचनमा मात्र होइन, तर शक्तिमा, पवित्र आत्मामा, र धेरै निश्चयतामा । तिमीहरूका खातिर हामी कस्ता मानिसहरू हाँ, सो तिमीहरूलाई थाहा छ । ६ तिमीहरू हाम्रो र प्रभुको देखासिकी गर्नेहरू भयो जसरी तिमीहरूले कष्टमा वचन पायो र आनन्द र पवित्र आत्मामा ग्रहण गर्याँ । ७ त्यसैले, तिमीहरू सबै माकेडोनिया र अख्यामा विश्वास गर्नेहरू सबैका बिचार उदाहरण भयो । ८ तिमीहरूबाट परमेश्वरको वचन माकेडोनिया र अख्यामा मात्र प्रचार भएको होइन, तर तिमीहरूको विश्वास हरेक ठाउँमा फैलिएको छ । त्यसैले, हामीलाई केही भन्नु आवश्यक छैन । ९ हाम्रो विषयमा तिमीहरू आफैले भन्दछन्, कि हामीलाई तिमीहरूले कस्तो प्रकारले स्वीकार गरेका थियो र कसरी तिमीहरू मूर्तिपूजा गर्न छोडेर जीवित र साँचो परमेश्वरको सेवा गर्न फर्क्यो । १० र उहाँको पुत्र आकाशमा आउने समयलाई पर्खिराखेका छौं, जसलाई उहाँले मृतकबाट जीवित पार्नुभयो । उहाँ येशू हुनुहुन्छ जसले हामीलाई आउने वाला क्रोधबाट छुटकारा दिनुहुन्छ ।

२ भाइहरू हो, तिमीहरू आफैलाई थाहा छ कि तिमीहरूमा हाम्रो आगमन बेकम्मा थिएन, २ तर तिमीहरूलाई थाहा छ, हामीले पहिला नै कष्ट भोग्याँ र फिलिप्पिमा हामीलाई निर्लज्जपूर्वक व्यवहार गरियो । हामी ठुलो विवादको विचार पनि तिमीहरूसँग परमेश्वरको सुसमाचार बताउन परमेश्वरमा साहसी भयाँ । ३ किनभने हाम्रो उत्साह गलत कुराबाट होइन न त अशुद्ध, न छलबाट नै आएको हो, ४ तर जसरी परमेश्वरले हामीहरूलाई सुसमाचार सुम्पिएको व्यक्तिको रूपमा स्वीकृति दिनुभएको छ, त्यसैले हामी मानिसलाई होइन तर हाम्रो हृदय जाँच्नुने परमेश्वरलाई खुसी पार्नेलाई बोल्छौं । ५ तिमीहरूलाई थाहा छ र परमेश्वर पनि साक्षी हुनुहुन्छ कि हामीले कुनै पनि बेला चाप्युसी गरेनै, न त तोभकी निम्नि बहाना नै बनायो, ६ न त हामीले मानिसहरूबाट महिमा खोज्यो, न त तिमीहरूबाट या अस्फूर्हबाट नै, जब कि हामीले ख्रीष्टको प्रेरितहरूको रूपमा विशेष सुविधाहरूको दावी गर्न सक्याँ । ७ यसको सट्टा हामीहरू तिमीहरूका माझामा एउटा आमाले आफ्ना बाल बच्चालाई सान्त्वना दिएजस्तै भद्र भयाँ । ८ यसरी तिमीहरूप्रति हाम्रो गहिरो प्रेम थियो, हामी तिमीहरूसँग परमेश्वरको सुसमाचार बाँडुन मात्र होइन, तर हाम्रो जीवन बाँडुन पनि खुसी थियो किनभने तिमीहरू हाम्रो निम्नि अति प्रिय भएका छौं । ९ किनभने भाइहरू हो, तिमीहरूलाई हाम्रो परिश्रम र काम याद छ, कि हामीले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दै हामी तिमीहरू कसैलाई बोझ नबन्नै भनेर हामीले दिनरात काम गर्याँ । १० हामीले तिमीहरू विश्वास गर्नेहरूसित कति पवित्रता, धार्मिकता र कपटरहित व्यवहार गर्याँ भन्ने कुराको साक्षी तिमीहरू छौं र परमेश्वर पनि हुनुहुन्छ, ११ तिमीहरूलाई पनि थाहा छ, कि हामीले तिमीहरू हरेकलाई कसरी एउटा बुबाले आफ्ना छोराछोरीलाई गरे दाँ तिमीहरूलाई उत्साह, सान्त्वना दियाँ र गवाही दियाँ, १२ कि तिमीहरू परमेश्वरको योग्यको भएर हिँडुन सक जसले तिमीहरूलाई उहाँको राज्य र महिमामा बोलाउनुहुन्छ । १३ यही कारणको निम्नि हामी परमेश्वरलाई निरन्तर धन्यवाद दिन्छौं । किनभने तिमीहरूले जब हामीबाट परमेश्वरको वचन, सन्देशको वचन पायौ तिमीहरूले

मानिसको वचनको रूपमा मात्र ग्रहण गरेनौ, तर साँच्चै परमेश्वरको वचनको रूपमा नै ग्रहण गर्याँ । १४ किनभने भाइहरू हो, तिमीहरू ख्रीष्ट येशूमा भएका यहूदियाका मण्डलीबिच तिमीहरू परमेश्वरको मण्डलीको नक्कल गर्नेहरू भएका छौं किनभने तिमीहरूले यहूदीहरूबाट सतावट पाएजस्तै तिमीहरू पनि आप्ने मानिसहरूबाट सताइएका छौं । १५ जसले प्रभु येशू र अगमवक्ताहरूलाई मारे र हामीलाई पनि धधाए, जसले परमेश्वरलाई खुसी पादैनन, तर सबै मानिसहरूप्रति शत्रुता राख्छन् । १६ तिमीहरू सदैव तिमीहरूका पापहरूबाट भरिन हामीहरूलाई गैरयहूदीहरूले उद्धार पाऊन् भनेर बोल्न दिँदैनन । तिमीहरूमाथि क्रोध चरम रूपमा आएको छ । १७ भाइहरू हो, हामीहरू छोटो समयको निम्नि हृदयमा होइन, तर उपरिथितमा छुट्ट्याइका थियाँ र हामीले तिमीहरूलाई भेट गर्नलाई सक्को तीव्र इच्छा गर्याँ । १८ किनभने हामी तिमीहरूहाँ आउन चाहन्थाँ । म पावलले बारम्बार कोसिस गर्दै, तर शैतानले हामीलाई बाधा दियो । १९ किनभने हाम्रा प्रभु येशूको आगमनमा उहाँको सामु हाम्रो भविष्यको निम्नि दृढ आनन्द वा महिमाको मुकुट अस्फूर्ह जति नै तिमीहरू नै होइनौ र? २० किनभने तिमीहरू हाम्रो महिमा र आनन्द हाँ ।

३ यसकारण जब हामीले अरू थेरै सहन सक्नैनौ, तब एथेन्समा एकलै रहन उचित ठान्याँ । १ तिमीहरूको विश्वास दहिलो पार्न र तिमीहरूलाई सान्त्वना दिन हामीले हाम्रा भाइ तिमीथीलाई पठायो जै स्थिरका सुसमाचार र परमेश्वरका सेवक हुन् । ३ यी कष्टहरूबाट कोही नखल्ललियोस, किनकि यसैको खातिर हामी नियुक्त भएका छौं । ४ साँच्चै हामीहरू तिमीहरूका विचमा रहेंदा पहिले नै भनेका थियाँ कि हामी कष्टका नजिक छौं, तिमीहरूलाई थाहा नै छ यो हुन आयो । ५ यसैकारण, जब मैले सहनै सकिन तिमीहरूको विश्वासबाटे जान्न र परीक्षा गर्नेवालाले तिमीहरूलाई परीक्षामा पारेर हाम्रो मेहनत व्यर्थमा जान्छ कि भनेर मैले उनलाई पठाएँ । ६ जब तिमीहरू कहाँबाट विश्वास र प्रेमको सुसमाचार लिएर आए कि तिमीहरूसँग सधै हामीसँगका असल क्षणहरूको समझना छ र जसरी हामी तिमीहरूलाई भेट्न उत्कट इच्छा गर्छौं त्यसै गरी तिमीहरू पनि हामीलाई हेर्न उत्कट इच्छा गर्छौं । ७ यसैले गर्दा, भाइहरू हो, हाम्रा सबै निराश र कष्टकर अवस्थामा तिमीहरूको विश्वासद्वारा हामीलाई सान्त्वना मिलेको छ । ८ यदि तिमीहरू प्रभुमा स्थिर रह्यो भने, अब हामी साँच्चै जिउदैहौं । ९ तिमीहरूका कारण हामीमा भाएको आनन्दको खातिर परमेश्वरको सामु हामी कसरी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँ । १० तिमीहरूको मुहार हेर्न र तिमीहरूको विश्वासमा जुन कुराको कमी छ, सो दिन सकै भनेर दिनरात हामी कडा मेहनतसाथ प्रार्थना गर्दछौं । ११ हाम्रा परमेश्वर, र पिता आफैले र हाम्रा प्रभु येशूले, तिमीहरूकहाँ आउने ढोका खोलिदिउन, १२ र प्रभुले तिमीहरूलाई एक अकार्प्रति र सबै मानिसहरूप्रति प्रेममा प्रश्नस्त गरी बढ्दै जान दिउन् जसरी हामी तिमीहरूप्रति गर्दछौं । १३ हाम्रा प्रभु येशू उहाँका पवित्र जनहरूसँग आउनुहुँदा उहाँले हाम्रा पिताका सामु तिमीहरूलाई पवित्रतामा निष्कलडक बनाऊन् ।

४ अन्तमा भाइहरू हो, येशू ख्रीष्टमा हामी तिमीहरूलाई उत्साह र अर्ती दिँदौं, जसरी तिमीहरूले हामीबाट कसरी चल्युपर्ने र परमेश्वरलाई रिजाउनुपर्ने हो भने अर्ती पायो र त्यसरी नै तिमीहरू चलेका छौं र त्यसभन्दा बढी पनि गरेका छौं । २ किनकि तिमीहरूलाई थाहा छ, हामीले प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा तिमीहरूलाई के अर्ती दियाँ । ३ यो परमेश्वरको इच्छा हो, तिमीहरू आफैलाई पवित्र पार, यौन क्रियाकालापको अनैतिकताबाट टाढै बस । ४ ताकि कसरी आदर र समानसाथ आफ्नै पत्नीलाई लिनुपर्छ भनी तिमीहरू हरेकले जान्न सक । ५ (परमेश्वरलाई नचिने अन्यजातिले जस्तै) कामवासनामा जालेर होइन । ६ यो कुराको कुनै मानिसले पाप नगरोस् र आफ्नो भाइलाई गलत नसम्झोस् किनकि यी सबै कुराको बदला प्रभुले लिनुहुँन्छ जसरी

हामीले तिमीहरूलाई अगाडि नै चेतावनी र साक्षी दिसकेका छौं । 7 किनकि परमेश्वरले हामीलाई अशुद्धताको लागि बोलाउनुभएको होइन, तर पवित्रताको लागि हो । 8 त्यसकारण, जसले यो इन्कार गर्दछ त्यसले मानिसलाई होइन तर परमेश्वरलाई इन्कार गर्दछ, जसले तिमीहरूलाई आफ्ना पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ । 9 भाइहरूप्रतिको प्रेमको विषयमा तिमीहरूलाई कसैले केही लेख जस्तरी छैन । एक अर्कोलाई प्रेम गर्ने विषयमा तिमीहरू परमेश्वरबाट सिकाइएका छौं । 10 वास्तवमा तिमीहरूसे माकेडोनियामा भएका सबै दाजुभाइहरूलाई गरेका छौं, तर हामी तिमीहरूलाई अर्ती दिन्छौं कि भाइहरू हो, अझै बढी गर । 11 हामीले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेछौं शान्त रहने, आफ्नै धन्दमा मन लगाउने र आफ्नै हातले परिश्रम गर्ने अर्ती दिन्छौं । 12 यसो गर ताकि विश्वासभन्दा बाहिर भएकाहरूका खातिर तिमीहरू ठिक प्रकारले जिउन सक कि तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव नहोस् । 13 भाइहरू हो, सुतिगएकाहरूका विषयमा तिमीहरू अन्जनाबस भन्ने हामी चाहन्नौं ताकि आशा नहुने मानिसहरूले जस्तो तिमीहरूले शोक गर्न नपरोस् । 14 येषु मर्नुभयो र जीवित हुँयुभयो भनी हामी विश्वास गाउँ भने परमेश्वरले पनि जो-जिति येशूमा सुतेका छन् तिनीहरूलाई उहाँमा जीवित पार्नुगेछ । 15 परमेश्वरको वचनद्वारा हामी तिमीलाई यसो भद्रौं कि हामी जो जीवित छौं र प्रभुको आगमनसम्म बाँचिरहन्छौं, हामीले कुनै हालतमा पनि मरिगएकाहरूलाई उछिन्नेछैन । 16 प्रभु आफै स्वर्वाबाट ठुलो प्रशंसा, प्रधान स्वर्वादूको आवाज र तुरहीको गर्जनसहित आउनुगेछ र ख्रीष्टमा मरेकाहरू पहिले बिउत्तेछन् । 17 तब हामी जो जीवित छौं उठाई लगिएकाहस्सँग एकसाथ बादलमा प्रभुलाई भेट्नेछौं र हामी सदासर्वदा प्रभुसँग हुनेछौं । 18 त्यसकारण, यी वचनले एक अर्कालाई सान्त्वना देउ ।

५ भाइहरू हो, तिमीहरूलाई समय र ऋतुहरूको बरेमा कुनै कुरा लेखिरहनु जस्तर छैन । २ किनकि तिमीहरू आफैले राम्ररी जान्छौं कि प्रभुको आगमनको समय राती आउने चोरको जस्तै हुनेछ । ३ तिनीहरूले “शान्ति र सुरक्षा” भन्दै गर्दा गर्भवती स्त्रीलाई प्रसव-वेदना भएँदैं तिनीहरूमाथि अचानक विनाश आइपर्छ र तिमीहरू कुनै पनि किसिमले उम्कनेछैनन् । ४ तर भाइहरू हो, त्यो दिन तिमीहरूमाथि चोरझौं आइपर्नलाई तिमीहरू अन्धकारमा छैनौं । ५ किनभने तिमीहरू सबै प्रकाशका सन्तानहरू र दिनका सन्तानहरू हो । हामी रातका सन्तान होइन्हौं, न त अन्धकारका नै । ६ त्यसैले, हामी बाँकी अरुहस्तौं नसुन्नौं, तर जागा रहाँ र गम्भीर हाँ । ७ किनभने सुल्तेहरू रातमा नै सुत्खन् र पिएर मालेहरू रातमा नै मात्दछन् । ८ तर हामी दिनका सन्तानहरू हाँ । त्यसैले, गम्भीर हाँ, विश्वास र प्रेमको छाती-पाता लगाउँ र भावी मुकितको टोप पनि लगाउँ । ९ किनभने परमेश्वरले हामीलाई क्रोधको निमित्त होइन, तर हाप्रा प्रभु येषु ख्रीष्टद्वारा मुकितको निमित्त चुनुभयो । १० उहाँ हाप्रो निमित्त मर्नुभयो ताकि हामी जागा हाँ वा निन्द्रामा हामी सबै उहाँसँग जिउन सकौं । ११ यसकारण, तिमीहरूले अगिदेखि गरेजस्तै एक अर्कालाई सान्त्वना देउ र निर्माण गर । १२ भाइहरू हो, हामीले तिमीहरूमाझा परिश्रम गर्नेहरूप्रति र तिमीहरूलाई उत्साह दिनेलाई प्रभुमा तिमीहरूभन्दा माथि भएकाहरूप्रति कृतज्ञ हुनलाई आग्रह गाउँ । १३ हामीले तिनीहरूलाई तिमीहरूको कामको खातिर प्रेममा उच्च आदरको सम्झानलाई पनि आग्रह गाउँ । तिमीहरू आपसमा शान्तिमा रहो । १४ भाइहरू हो, हामी तिमीहरूलाई गोलमाल गर्नेहरूलाई चेतावनी दिन, निरुत्साहित भएकाहरूलाई उत्साह दिन, कमजोरलाई समर्थन गर्न र सबैसँग धेर्यवान् हुनलाई उत्साह दिन्छौं । १५ हेर, कसैले खराबीको बदला खराबी नगरोस्, तर सदैव एक अर्कामा र सबैलाई असल गर्न प्रयत्न गर । १६ सदैव आनन्द गर, १७ नरोकी प्रार्थना गरिरहो, १८ हेरेक कुरामा धन्यवाद देओ किनभने यो तिमीहरूको निमित्त ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको इच्छा हो । १९ पवित्र आत्मालाई ननिभाओ । २० अगमवारीलाई अवहेलना नगर । २१ सबै कुराको जाँच गर, जे असल छ त्यसमा लागिरहो

। २२ सबै किसिमको खराबीलाई त्याग । २३ शान्तिका परमेश्वर आफैले तिमीहरूलाई पूर्ण रूपमा शुद्ध पारून, र तिमीहरूका सम्पूर्ण आत्मा, प्राण, र शरीरलाई हाप्रा प्रभु येशु ख्रीष्टको आगमनमाम दोषरहित राख्नून् । २४ तिमीहरूलाई बोलाउनुहोने इमानदार हुनुहुन्छ । उहाँले नै यो पनि गर्नुगेछ । २५ भाइहरू हो, हाप्रा निमित्त पनि प्रार्थना गर । २६ सबै भाइहरूलाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर । २७ म प्रभुद्वारा तिमीहरूलाई बिन्नी गर्दछु, कि यो पत्र सबै भाइहरूको निमित्त पनि पढियोस् । २८ हाप्रा प्रभु येशु ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसँग रहोस् ।

२ थेसलोनिकी

१ पावल, सिलास र तिमीथीबाट परमेश्वर हाम्रा पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टमा

थेसलोनिकीहरूको मण्डलीलाई, २ परमेश्वर हाम्रा पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति । ३ भाइहरू हो, हामीले तिमीहरूका लागि परमेश्वरलाई सर्वथा धन्यवाद दिनुपर्छ । किनभने यो उचित छ, किनभने तिमीहरूको विश्वास थेरै बढिरहेको छ र तिमीहरूमध्ये हेरेकको प्रेम एक अर्काप्रति प्रश्नस्त छ । ४ त्यसैले, हामीहरू तिमीहरूको धैर्य र विश्वासको बारेमा परमेश्वरका मण्डलीहरूका बिचमा तिमीहरूले सहने तिमीहरूका सारा सतावटहरू र दुःख भोगाइहरूप्रति गर्व गर्दछौं । ५ यो परमेश्वरको धार्मिक न्यायको प्रष्ट चिन्ह हो, जसको कारणले तिमीहरू परमेश्वरको राज्यको योग्य ठहरिन्छौं, जुन राज्यको निम्नि तिमीहरू दुःख पनि भोगदछौं । ६ तिमीहरूलाई दुःख दिनेहरूलाई दुःख दिनु चै परमेश्वरको धार्मिकता हो, ७ र येशू ख्रीष्ट स्वर्गबाट स्वर्गदूतहरूका शक्तिसाथ उहाँको आगमनमा आउनुहुँदा, हामीसँग दुःख भोगेकाहरूलाई छुटकारा मिल्नेछ । ८ जसले परमेश्वरलाई चिदैनन् र तिमीहरू जसले हाम्रा प्रभु येशूको सुसमाचार पालन गर्दैनन्, उहाँले तिमीहरूलाई बलिरहेको आगोमा बदला लिनुहोनेछ । ९ तिमीहरूले प्रभु र उहाँको शक्तिको महिमाको उपस्थितिबाट टाढा रहेर अनन्त विनाशको दण्ड भोगेन्छैन, (aiōnios g166) १० तिमीहरूले हाम्रो गवाहीमा विश्वास गन्यौ । त्यसै गरी विश्वास गर्ने सबैद्वारा अचम्मित पार्नलाई र सबै सन्तहरूद्वारा महिमित हुनलाई उहाँ त्यो दिनमा आउनुहुँच । ११ यसको निम्नि हामी निरन्तर तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछौं, कि हाम्रा परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूको बोलावटको योग्य ठानून्, र भलाइको निम्नि तिमीहरूको प्रत्येक चाहना र विश्वासको हेरेक काम शक्तिद्वारा पुरा गर्नु । १२ हाम्रा परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रहको कारणले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाम तिमीहरूबाट महिमित पारियोस् र तिमीहरू उहाँद्वारा महिमित होओ ।

२ अब भाइहरू हो, हाम्रा प्रभु येशूको आगमन र हाम्रो उहाँसँग एकसाथ भेट

गर्ने सम्बन्धमा हामी अनुरोध गर्दछौं, २ कि प्रभुको दिन आइसकेको छ भनी तिमीहरूको मन सजिलै न धर्मराजोस्, न त विचित्रित होस्, न आत्माद्वारा, न वचन न त हाम्रो पत्रद्वारा । प्रभुको आगमन पहिल्यै भइसकेको छ भनेर ३ तिमीहरूलाई कसैले कुनै प्रकारले छल्न नपाओस । किनकि पतित, पापमय विनाशको छोरे, अर्थमा मानिस प्रकट नहोइजेलसम्य यो हुन आउनेछैन । ४ यो त्यो हो जसले आफैलाई उचाल्दछ र परमेश्वरको विरोध गर्दछ र आफैलाई परमेश्वरको रूपमा प्रस्तुत गरेर महिमित हुन चाहन्छ र उहाँको मन्दिरमा बस्छ । ५ म तिमीहरूसँग हुँदा मैले तिमीहरूलाई ज भनै के तिमीहरू त्यो समझदैनै? ६ अब तिमीहरू जान्दछौं कि कुनै कुराते उसलाई रोक्दछ, ताकि ऊ ठिक समयमा मात्र प्रकट हुनेछ । ७ किनभने, पापको रहस्यले पहिले देखि नै काम गरिरहेको छ जबसम्म जसले उसलाई थारिकाउभएको छ उहाँले उसका मार्गबाट हटाउनुहुन् । ८ त्यसपछि पापको मानिस प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभु येशूले उहाँको मुखको सासले मार्नुहोनेछ र उहाँका आगमनले उसको अन्त हुनेछ । ९ शैतानका सबै शक्तिशाली काम, चिनहरू र झुटा आश्चर्यकर्महरूको कारण पापको मानिसको आगमन होनेछ । १० त्यो अधार्मिकताका सबै छलका साथ आउनेछ । यी कुराहरू नाश हुनेहरूका निम्नि हुनेछन् जसले बचाइनको लागि परमेश्वरको प्रेमको सत्यतालाई ग्रहण गरेनन् । ११ यसकारण, तिमीहरूले द्युटो विश्वास गर्नु भनी परमेश्वरले भ्रमको काम पठाई रहनुभएको छ, १२ ताकि अधार्मिकतामा रमाउने तर सत्यतालाई विश्वास नगर्ने सबैको न्याय होस् । १३ प्रभुका प्रिय भाइहरू हो, हामीले प्रभुलाई तिमीहरूका लागि धन्यवाद दिनुपर्छ किनभने परमेश्वरले आत्माको शुद्धतामा र सत्यताको विश्वासमा उद्धारको पहिलो फलझौं तिमीहरूलाई चुन्नुभयो, १४ हाम्रा सुसमाचारद्वारा प्रभु येशूको महिमा प्राप्त गर्न सक भनी

उहाँले तिमीहरूलाई यसतर्फ बोलाउनुभयो । १५ यसैले अब भाइहरू हो, स्थिर रहो, वचन या हाम्रा पत्रद्वारा तिमीहरूलाई सिकाएका परम्पराहरूलाई विक्रियाख । १६ अब हामीलाई प्रेम गर्नुहुने अनुग्रहद्वारा अनन्तको सान्त्वना र उत्तम आशा दिनुहोने हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आफैले तथा परमेश्वर हाम्रा पिताले, (aiōnios g166) १७ हरेक असल काम र वचनमा तिमीहरूका हृदयलाई सान्त्वना र स्थिर गराउन् ।

३ अब भाइहरू हो, हाम्रो निम्नि प्रार्थना गर, ताकि हाम्रा प्रभुको वचन

द्रुत गतिमा फैलियोस् र महिमित होस्, जसरी तिमीहरूका माझमा पनि भएको थियो । २ र हामी दुष्ट र ईश्वरहीन मानिसहरूबाट छुटकारा हुन सक्छै, किनकि सबैसंग विश्वास छैन । ३ तर हाम्रा प्रभु विश्वासयोग्य हुनुहुँच, जसले तिमीहरूलाई स्थापना गर्नुहुँच र दुष्टताबाट सुरक्षा प्रदान गर्नुहुँच । ४ हामी तिमीहरूप्रति प्रभुमा विश्वरूप छौं कि तिमीहरू दुवैले हामीले आज्ञा गरेका कामहरू गर्नेछौं र निरन्तरता दिइरहनेछौं । ५ प्रभुले तिमीहरूका हृदयलाई परमेश्वरको प्रेम, ख्रीष्टको सहनशीलतातर्फ अगुवाइ गर्नुभएको होस् । ६ अब हाम्रा प्रभु येशूको नार्डेमा भाइहरूलाई आज्ञा गर्दछौं कि, तिमीहरूले अल्ले भाइहरूलाई अलग गर जसले हामीले सिकाएको परम्परालाई कार्यान्वयन गर्दैनन् जुन कुराहरू तिमीहरूले हामीबाट ग्रहण गरेका छौं । ७ तिमीहरू आफैलाई थाहा छ, कि कसरी तिमीहरूले हाम्रो अनुकरण गरेका छौं जसरी हामीले तिमीहरूका बिचमा अल्लीपना देखाएन्न, ८ न त हामीले सितैँमा कसैको खाना नै खाएँ, तर त्यसको सदृष्टामा हामी कसैको भार बनेनै भनेर हामीले मेहनत गन्यौ, रातदिन काम गन्यौ । ९ यसको अर्थ हामीसँग अधिकार छैन भनेको होइन, तर हामी तिमीहरूको निम्नि उदाहरण भयाँ ताकि तिमीले हाम्रो अनुकरण गर्न सक । १० हामी तिमीहरूसँग हुँदा आज्ञा गरेका थियौं, “यदि कसैले काम गर्न चाहैदैन भने, उसले खाना पनि न खाओस्” । ११ किनकि हामीले सुन्यौ कोही-कोही अल्ली भएर काम नगरीकन तिमीहरूको माझमा हिँड्दछन्, तिनीहरू काम गर्दैनन् तर अर्काको काममा हात लागउनेहरू भएका छन् । १२ यस्ताहरूलाई हामी ख्रीष्ट येशूमा उत्पाह र आज्ञा दिँदछौं, ताकि तिनीहरू शान्तसँग काम गर्नु र आफैनै मेहनतद्वारा जीविकोपार्जन गर्नु । १३ तर तिमी भाइहरू हो, हृदयलाई जे असल छ त्यो गर्नेबाट वज्चित नगर, १४ यदि कसैले यो पत्रमा लेखिएको आज्ञालाई पालना गर्दैन भने, उसको विषयमा ख्याल गर र उसलाई सहभागी नगराओ ताकि ऊ शर्मा परोस् । १५ उसलाई शत्रुलाई झौँ व्यवहार नगर तर आफौ भाइ सम्झेर सुझाव देओ । १६ शान्तिका परमेश्वर आफैले तिमीहरूलाई सदासर्वदाका लागि शान्ति प्रदान गर्नु । १७ यो मेरो अभिवादन हो, म पावल आप्नै हातले हरेक पत्रहरू लेखेको हो भन्ने चिन्ह हो । १८ हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरू सबैमा रहोस् ।

१ तिमोथी

१ हाप्रा मुक्तिदाता परमेश्वर र हाप्रो आशा ख्वीष्ट येशूको आज्ञा अनुसार परमेश्वर पिता र हाप्रा प्रभु येशू ख्वीष्टबाट अनुग्रह, कृपा र शान्ति । ३ मैले म्पाकेडोनिया जाई गर्दा तिमीलाई अनुरोध गर्ने जस्तै एफिसमा नै बस ताकि तिमीले भिन्न सिद्धान्त सिकाउनेहरूलाई आज्ञा दिन सक्छै । ४ न तिनीहरूले कथाहरू र अनन्त वंशवालीहरूतिर ध्यान दिउन, जसले विश्वासद्वारा आउने परमेश्वरको योजनालाई सहायता पुऱ्याउनु सारो विवाद उत्पन्न गर्छ । ५ तर आज्ञाको लक्ष्यचाहिं विशुद्ध हृदय, असल विवेक र निष्कपत विश्वासबाट आउने प्रेम हो । ६ केही मानिसहरू यसबाट बरालिएर खोक्रा कुराहरूतिर फर्केका छन् । ७ तिनीहरू व्यवस्थाको शिक्षकहरू बन्न चाहन्छन्, तर तिनीहरूले जे भन्छन वा जे कुरामा जोड दिउन तिमीहरूले नै बुझेन् । ८ तर यदि कसैले न्यायसँगत तवरले प्रयोग गर्छ भने व्यवस्था असल छ भन्ने हामीलाई थाहा छ । ९ हामीयो पनि जान्दछौं कि व्यवस्था धर्मी मानिसको निम्नि बनाइएको होइन, तर व्यावस्थाविहीन र विद्रोही मानिसहरूको निम्नि, अधर्मी र आपारीहरूको निम्नि, ईश्वरहिन र अपवित्र हुनेहरूको निम्नि, आफ्ना बावुहरू र आमाहरूलाई मार्नेहरूको निम्नि, हत्याराहरूका निम्नि, १० अनैतिक यौनसम्बन्ध राख्ने मानिसहरूका निम्नि, समलिंगीहरूका निम्नि, दास बनाउनको लागि अपहरण गर्नेहरूका निम्नि, र विश्वासयोग्य शिक्षको विस्तुदमा हुनेहरूको निम्नि हो । ११ यो मलाई सुनिष्पेको धन्य परमेश्वरको महिमित सुसमाचार अनुसार छ । १२ र म ख्वीष्ट येशू हाप्रो प्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु, जसले मलाई शक्ति दिनुभयो, किनभने उहाँले मलाई विश्वासयोग्य ठारंर सेवामा नियुक्त गर्नुभयो । १३ म पहिला ईश्वरनिन्दा गर्ने, सताउने र एउटा हिस्सक मानिस थिएँ । तर ती मैले अन्जनामा र अविश्वासमा गरेको कारण मैले कृपा प्राप्त गर्ने । १४ तर हाप्रो प्रभुको अनुग्रह ख्वीष्ट येशूमा भएको विश्वास र प्रेमको साथ हाप्रा परमप्रभुको अनुग्रह प्रशस्तमात्रामा आयो । १५ यो सन्देश विश्वासयोग्य र सर्वस्वीकारायाग्य छ, कि ख्वीष्ट येशू आपारीहरूलाई बचाउनलाई यस संसारमा आउनुभयो । म यी सबैभन्दा तुच्छ हुँ । १६ तर यही कारणको निम्नि मलाई पहिला दया गरियो ताकि अनन्त जीवनको लागि उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूको निम्नि एउटा उदाहरणस्वरूप म सबैभन्दा तुच्छ मानिसमा ख्वीष्ट येशूले आफ्नो सारा धैर्यता प्रकट गर्न सक्नु भएको होस् । (aiōnios g166) १७ अब युगहरूका राजा, अविनाशी, अदृश्य, एकमात्र परमेश्वरलाई सदासर्वदा आदर र महिमा होइस् । आमिन । (aiōn g165) १८ मेरो छारो तिमोथी, तिप्रो बारेमा पाहिला गरिएको अगमवारीसँग सहमत हुँदै तिमीलाई यो आज्ञा दिन्छु ताकि तिमी असल लडाँ लडन सक । १९ यसैले तिमीले विश्वास र असल विवेक कायम गर । केही मानिसहरूले यी कुराहरूलाई इनकार गरेर विश्वासमा नष्ट भएका छन् । २० हुमेनियस र अलेकजेन्डर जस्ता मानिसहरूलाई मैले शैतानको हातमा सुम्पेकोछु ताकि तिनीहरूले निन्दा गर्नुदैन भनेर सिकून् ।

२ यसकारण, सर्वप्रथम म आग्रह गर्दछु कि सबै मानिसहरूको निम्नि अनुरोधहरू, प्रार्थनाहरू, अन्तर्बिन्तीहरू र धन्यवाद चढाइन, २ राजाहरूका लागि र अधिकारमा हुनेहरूका लागि पनि ताकि हामीले हरप्रकारले धार्मिक र मर्यादापूर्वक आदरणीय र शान्तिपूर्ण जीवन जिउन सकाँ । ३ यो परमेश्वर हाप्रा मुक्तिदाताको सामु असल र ग्रहणयोग्य छ । ४ उहाँले सबै मानिसहरू बाचून् र सत्यताको ज्ञानमा आउन् भन्ने चाहनुहुँच । ५ किनभने परमेश्वर एकमात्र हुनुदैन्छ, मानिस र परमेश्वरको बीच केवल एकमात्र मध्यस्तकर्ता, मानिस ख्वीष्ट येशू हुनुदैन्छ । ६ जसले आफैलाई सबैका छुटकाराको मोलको स्वरूप दिनुभयो, जुन ठीक समयमा दिइएको

थियो । ७ यसै उद्देश्यसको लागी एक सन्देशवाहक बनाइँ । म साँचो बोल्छु; म ढाँट्टिन । म विश्वास र सत्यतामा अन्यजातीहरूको शिक्षक हुँ । ८ यसकारण, म सबै ठाउँमा पुरुषहरूले विना क्रोध र शंका, पवित्र हात उचाल्न्दै प्रार्थना गरेको चाहन्छु । ९ यसै गरी म महिलाहरूले सरलता, भद्रता र आत्मसंयमताकासाथ वरन्न पहिलून्, कपालको सूंगारपटार वा सुन वा मोती वा बहुमूल्य वस्त्र पहिरे होइन, १० तर महिलालाई सुहाउने भक्ति देखाउने असल कामहारूद्वारा सुसज्जित होइन । ११ एउटा स्त्रीले सारा आज्ञापालन चुपचापसित सिकून् । १२ म स्त्रीलाई सिकाउन र पुरुषमाथि अधिकार गर्न अनुमति दिन्न तर तिनी चुपचाप रहन् । १३ किनभने आदम पहिले सृष्टि भएका थिए त्यसपछि हवा । १४ र आम छालिएका थिएन तर स्त्री पूर्ण रूपले अपराधमा छलिएकी थिइन् । १५ तरै पनि, यदि तिनीहरू भद्रतासाथ विश्वास, प्रेम र पवित्र आत्मामा लागि रहे भने बालक जन्माउदा तिनीहरू बचाइनेछन् ।

३ यो भनाइ भरोसायोग्य छ, यदि कसैले बिशप हुने इच्छा गर्छ भने उसले असल कामको इच्छा गर्दछ । २ तसर्थ, बिशपचार्ह दोषरहित होस् । २ एउटा पत्नीको पति, संयमी, समझदार, व्यवस्थित, अथिति सत्कार गर्ने, सिकाउन सक्ने, ३ मतवाला र रिसाहा होइन तर भद्र, नम्र, शान्तिप्रिय, रूपैयैसाको लोभ नार्ने । ४ तिनले आफ्नो घरबार राप्रोसँग व्यवस्थापन गर्नुपर्छ । ५ उसका छोराछोरीले तिनको आज्ञापालन पुरा आदरका साथ गर्नुपर्छ । ६ तर यदि एउटा मानिसले आफ्नो घरलाई राप्रोसँग व्यवस्थापन गर्न जान्दैन भने उसले कसीरी परमेश्वरको मण्डलीको वास्ता गर्न सक्दै? ७ तिनी नयाँ विश्वासी हुनुहुँदैन ताकि तिनी घमण्डी भार शैतानझ्नै दण्डमा नपर्न । ८ तिनी बाहिरको मानिसहरूको दृष्टिकोणमा पनि प्रतिष्ठित हुनुपर्दछ । ९ ताकि तिनी शर्ममा र दुष्टको पासोमा नपर्न । १० त्यसैगरी डिकनहरू पनि प्रतिष्ठित होउन, दुईज्ञि, धैरै मध्य पिउँ, र लोभी नहन् । ११ तिनीहरूले प्रकट गरिइएको विश्वासको सत्यतालाई शुद्ध विवकले कायम राख्नुपर्छ । १२ पहिले स्विकृत भाएपछि तिनीहरूले सेवामा गर्नुपर्छ किनभने तिनीहरू कलंकित हुनुहुँदैन । १३ त्यसैगरी स्त्रीहरू पनि प्रतिष्ठित होउन, निन्दा नगर्न, त्रम र सबै कुरामा विश्वासयोग्य हुनुपर्दछ । १४ डिकनहरू एउटा पत्नीको पति र आफ्नो छोराछोरीहरू र घरलाई राप्रोसँग व्यवस्थापन गर्नुपर्दछ । १५ किनभने तिनीहरू जसले असल सेवा गरेकाछन् तिनीहरूले आफ्नो निम्नि प्रतिष्ठा र ख्वीष्ट येशूमा भएको विश्वासद्वारा तुलो भरोसा पाउँछन् । १६ म तिमीलाई यी कुराहरू लेख्छु र म तिमी कहाँ चाँडै आउने आशा गर्दछु । १७ तर यदि मैले ढिलो गरै भने परमेश्वरको घराना जुन जीवित परमेश्वरको मण्डली, सत्यताको खाँबौरा आड हो, त्यो सही बाटोमा डोङ्याइनु पर्छ तिमीले जान भन्ने हेतुले म तिमीलाई लेख्छु । १८ र सँगी हामी, सहमत हुँच्छौ, “कि धार्मिकताको प्रकटित सत्याता महान छ: उहाँ शरीरमा प्रकट हुनुभयो, पवित्र-आत्माद्वारा धर्मी ठारिनुभयो, “स्वर्गदूतहरूबाट देखिनुभयो, जाति-जातिहरूको माझमा घोषणा गरिनु भयो, संसारमा विश्वास गरिसुभयो”, र “महिमामा माथि लगिनु भयो ।”

४ अहिले आत्माले प्रष्टसँग भन्नुहुँच कि पछि आउने समयमा केही मानिसहरूले विश्वासलाई त्यागेछन् र छली आत्माहरू र भूतप्रेतका शिक्षाहरू तिर ध्यान दिनेछन् । २ द्युटा कपटहरू ध्यान दिनेछन् । तिनीहरूको आफ्नै विवेक तातो फलामले दामिनेछ । ३ तिनीहरूले विवाह गर्न र खाना खान मनाही गर्नेछन् जून कुरा सत्यलाई जाने विश्वासीहरूको बीचमा धन्यवाद दिएर बाँड्युठ गर्नेलाई परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो । ४ किनकि परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयोको हरेक चिज असल छ । हामीले धन्यवाद दिएर लिएका कुनै कुराहरू इकार गरिसु हुन । ५ किनकि यो परमेश्वरको वचन र प्रार्थनाद्वारा त्यसलाई समर्पित गरिएको छ । ६ यदि तिमीले यी कुराहरू दाखुँभाइहरूको अगाडि राखीदियो भने, तिमी येशू ख्वीष्टको असल सेवक हुनेछौ । किनकि तिमी विश्वासको वचन र तिमीले पछ्याएको असल शिक्षाद्वारा पोषित हुनेछौ

। 7 तर वृद्ध स्त्रीहरूबाट प्रेम गरे गरिएका संसारिक कथाहरू अस्वीकार । बरू आफैलाई भक्तिमा तालिम देउ । 8 किनकि शारीरिक तालिम केही उपयोगी हुन्छ तर भक्तिक्याहैं सबै कुराको लागि उपयोगी हुन्छ । यसमा यो अहिलेको जीवन र आउने जीवनको लागि प्रतिज्ञा रहेको हुन्छ । 9 यो सन्देश भरोसायोग्य र पुरा स्वीकारको योग्य छ । 10 किनकि हामी यसैको लागि हामी संघर्ष र कठिन परिश्रम गँडौं । किनभने हामीलाई जीवित परमेश्वरमा भरोसा छ, जो सबै मानिसहरू, विशेष गरी विश्वासीहरूको उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ । 11 यी कुराहरू घोषणा गर र सिकाऊ । 12 कसैले पनि तिम्रो जवानीलाई तुच्छ नठानोस् बरू, तिमी विश्वास गर्नेहरूको लागि वचनमा, व्यवहारमा, प्रेममा, विश्वासमा, र पवित्रतामा उदाहरण होऊ । 13 म नआउदासम्म वचन पढाईमा, अर्ति दिने कुरामा, र शिक्षा दिने कुरामा ध्यान देउ । 14 तिमीमा भएको वरदानलाई हेला नगर, जुन वरदान एल्डरहरूले हात राखेर अगमवाणीद्वारा तिमीलाई दिइएको थियो । 15 यी कुराहरूको ख्यात राख । तिनीहरूमा लागिबस, ताकि तिम्रो प्रगति सबै मानिसहरूको सामू प्रकट होस् । 16 आफैलाई र आफ्नो शिक्षालाई होसियारीसाथ ध्यान देउ । यी कुराहरूमा निरन्तर ध्यान देउ किनकि यसो गनले तिमीले आफुलाई र तिम्रो वचन सुनेहरूलाई बचाउने छौं ।

5 वृद्धमानिसलाई नहाप्काऊ । बरू आफ्नै बाबुलाई झाँ सम्झाऊ । जवानहरूलाई आफ्नै भाइझाँ सम्झाऊ । 2 वृद्ध स्त्रीहरूलाई आमालाई झाँ र जवान स्त्रीहरूलाई सारा शुद्धतामा दिव्यिवहीलाई झाँ सम्झाऊ । 3 जो साँचो विध्वाहरू हुँ तिनीहरूको आदर गर । 4 तर यदि कुनै विध्वावाको छोराछोरी वा नातिनातिनीहरू छन् भने तिनीहरूको धरानामा नै पहिला आदर देखाउन सिकून । तिनीहरूले आपना आमाबाबुहरूको ऋण चुकाउन्, किनभने यो चाहिँ परमेश्वरलाई खुसी तुल्याउने कुरा हो । 5 तर वास्तविक विध्वा एकलै छोडिन्छन् । तिनको आत्मा भरोसा परमेश्वरमा नै हुन्छ । तिनी रातदिन बिन्नी र प्रार्थनामा रहन्छन् । 6 तैपनि मोजमस्तीको लागि जिउने स्त्री जीउदै मरेकी जस्तै हुन्छन् । 7 र यी कुराहरूको प्रचार गर ताकि तिनीहरू निन्दारहित होऊन् । 8 तर यदि कसैले आफ्ना नातेदाहरू विशेषणी आफ्ने धरानाहरूको लागि जुटाउदैन भने उसले विश्वासलाई इकाकार गरेको हुन्छ र एउटा विश्वास नगर्ने भन्दा पनि खराब हुन्छ । 9 साठी वर्ष भन्दा कम उमेर नभएका एउटै पतिको पत्नी भाएर बसेकी स्त्रीलाई मात्र विध्वाको सूचीमा राख्नु । 10 तिनी असल कामहरूले चिनिएको हुनुपर्छ चाहे तिनले छोराछोरीहरूको वास्ता गरेकी हुन् वा परदेशीहरूको सत्कार गरेकी हुन्, वा विश्वासीहरूका खुटा धोएकी हुन् वा जुनसुकै काममा समर्पित भएकी हुन् । 11 तर जवान विध्वाहरूलाई सूचीमा लेखा इन्कार गर । किनभने जब तिनीहरूलाई ख्याप्त विरुद्ध शरीरिक अभिलाषाको अधि हार खान्छन्, तिनीहरूले विवाह गर्ने इच्छा गर्न्छन् । 12 यसरी तिनीहरूले पहिलेको प्रतिबद्धता तोडेर दोषोको वशमा पर्न्छन् । 13 तिनीहरू अल्छी गर्ने पनि हुन्छन् । तिनीहरू अल्छी गर्ने मात्र होइन तर कुरीटै र अकाको काममा हस्तक्षेप गर्ने पनि बन्छन् । तिनीहरूल भन्न नहुने कुरा भन्छन् । 14 यसकारण म चाहन्छु जवान स्त्रीहरूले हामा विरोधीहरूलाई हामीले खराबी गरेकोमा दोष लगाउने मौका नदिनको लागि विवाह गर्नु, बालबच्चा जन्माउन, घरवार चलाउन् । 15 किनभने कोही त अधि नै शैतानको पछि लागिसकेका छन् । 16 यदि कोही विश्वासी स्त्रीसँग विध्वाहरू छन् भने तिनले तिनीहरूलाई सहायता गर्नु, ताकि मण्डलीलाई बोझ नहोस्, ताकि यसले वास्तविक विध्वाहरूको सहायता गर्न सकोस् । 17 असल तरिकाले प्रशासन चलाउने एल्डरहरू दोब्बर आदरकायोग्य ठानिन्न । 18 किनभने पवित्रशास्त्र भन्छ, “तिमीहरूले दाङ गर्दै गर्दै गरेको गोरुको मुखमा मोहोली नलगाउँ” र “कामदार उसको ज्यालाको योग्य हुन्छ” । 19 दुई वा तीन जना साक्षीहरू बिना एउटा एल्डरको विरुद्ध लगाइएको आरोप स्वीकार नगर । 20 पापीहरूलाई सबैको सामू सुधार गर ताकि बाकी रहेकाहरू पनि

उराऊन् । 21 परमेश्वरको, ख्याप्त येशूको र चुनिएको स्वर्गदूतहरूको सामु म तिमीलाई निष्ठापूर्वक आज्ञा दिल्लु कि यी नियमहरू बिना भेदभाव पालना गर र तिमीले कुनै पनि कुरामा पक्षपात नगर । 22 कसैमाथि पनि हात राख्न हतार नगर । अरुको पापमा सहभागी नहोऊ । तिमीले आफैलाई पवित्र राख्नु पर्छ । 23 तिमीले पानी मात्र नपितुन बूरू त्यसको सङ्गा पेट र तित्रो घरियरि हुने बिमारको निस्ति थोरै दाखमध खाने गर । 24 केही मानिसहरूको पापहरू स्पष्ट देखिने हुन्छन् र ती पापहरू तिनीहरू अधि नै न्यायमा जान्छन् । तर केही पापहरू पछि मात्र जान्छन् । 25 त्यसैरी केही असल कामहरू स्पष्ट हुन्छन्, तर अरुहरू पनि लुकाउन सकिन्नन् ।

6 दासत्वको जुवामूनि भएका सबैले आपना मालिकहरूलाई पुरा सम्मानको योग्य सम्झून । तिमीहरूले त्यसो गर्नुपर्छ ताकि परमेश्वरको नाउं र शिक्षा निन्दित नहोस् । 2 विश्वास गर्ने मालिक भएको नोकरले तिनीहरू दाजुभाइ हुन् भन्दैमा अवहेलाना गर्नु हुँदैन । बरू तिनीहरूले अझ बढी सेवा गर्नुपर्छ । 3 मानाँको कासैले फरक तरिकाले शिक्षा दिन्छ र वचन हाप्रो विश्वासयोग्य शिक्षा, अर्थात हाप्रो प्रभु येशू ख्याप्तको वचनलाई स्वीकार गर्दैन । मानाँको तिमीलेहरूले भक्तिकर्फ ढोयाउने शिक्षालाई स्वीकार गर्दैन । 4 त्यो व्याकि घमाडी हो र केही पनि जान्दैन, बरू ऊ विवाहहरू र शब्दहरूको बरेमा गरिने तर्कहरूले झागाडा गर्छ, जेलिएको हुन्छ । ती शब्दहरूले डाह, कलह, बदनामी, खराब शंकाहरू र, 5 भ्रष्ट वुँदि भएका मानिसहरूले बीचमा वादविवाद उत्पन्न गराउँछन् । तिनीहरू सत्यबाट टाढा जान्छन् । तिनीहरू भक्तिलाई धनी हुने बाटो सम्झन्नन । 6 अब सन्तुष्टि सहितको भक्ति ठूलो लाभ हो । 7 किनभने हामीले संसारमा केही ल्याउन्नै । न त केही लान नै सक्ने छौं । 8 बरू हामीसँग भएको खानेकुरा र कपडाहरूमा सन्तुष्ट होइन्नै । 9 अब, धनी हुन चाहनेहरू परिक्षामा पर्छन, पासोमा फस्छन । तिनीहरू धेरै मूर्ख र हानिकारक वासनाहरूमा फस्छन्, र मानिसलाई बरावारी र विनाशमा दुख्छन् । 10 रुपैयाँ पैसाको मोह नै सबै किसिमको खराबीहरूको जड हो । यसको चाह गर्ने केही मानिसबाट टाढा भडकाइएका छन् र धेरै पीडाले आफैलाई धोचेको छन् । 11 तर तिमी, परमेश्वरका जन, यी कुराहरूबाट भाग । धार्मिकता, भक्ति, विश्वासयोग्यता, प्रेम, धैर्यता र नम्रताको पछि लाग । 12 विश्वासको उत्तम लडाई लड । अनन्त जीवनलाई पक्की राख्न जसका लागि तिमी बोलाइका थियो । यो धेरै गवाहाहरूको सामु जै असल छ त्यसको बोरमा तिमीले गवाहीको बारेमा थियो । (aiōnios g166) 13 सबै कुराहरूलाई अस्तित्वमा ल्याउनु हुने परमेश्वर र पन्तियस पिलातसको अधि सत्य कुरा बोल्नुहो ख्याप्त येशूको अगाडि म तिमीलाई यो आज्ञा गर्दछु । 14 यस आज्ञालाई हाप्रो प्रभु येशू ख्याप्त देखा नपरन्जल सिद्ध र दोषरहित राख । 15 अनि धन्य सर्वशक्तिमान, राज्य गर्ने राजा, शासन गर्ने परमप्रभु परमेश्वर उपयुक्त समयमा उहाँको आगमनलाई प्रकट गर्नु हुनेछ । 16 केवल उहाँ मात्र अमर हुनुहुल र कोही पनि जान नसक्ने ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ । न त उहाँलाई कसैले देखेको छ न त देखा सक्दछ । उहाँलाई नै आदर र अनन्त शक्तिहरूस् । आमिन । (aiōnios g166) 17 यस संसारका धनीहरूलाई भन, यस संसारका धनमा गर्व नगर्न भन, र अनिश्चित सम्पत्तिमा आशा नगर्न भन । बरू तिनीहरूले परमेश्वरमा आशा राख्नु । उहाँलाई हामीलाई सबै साँचो सम्पत्तिहरू लाग्नी दिनुहुन्छ । (aiōn g165) 18 तिनीहरूलाई असल काम गर्न, तिनीहरू असल काममा धनी हुन, उदार हुन र बाडुचु गर्ने इच्छा गर्न भन । 19 यसरी तिनीहरूले आउने कुराको लागि असल जग भण्डार गर्नेछन्, यसैले तिनीहरूले साँचो जीवनलाई पक्केछन् । (aiōnios g166) 20 तिमोथी, तिमीलाई दिइएको कुरा सुरक्षित राख । मूर्खतापूर्ण वातचित र विरोधाभासपूर्ण वादविवाद जुन झुटो जान हो, तीबाट अलग बस । 21 कोही मानिसहरू यी कुराहरूको धोषणा गर्न्छ र यसरी तिनीहरू विश्वासबाट चुकेका छन् । तिमीसँग अनुग्रह रहिरहोस् ।

२ तिमोथी

१ ख्रीष्ट येशूमा भएको जीवनको प्रतिज्ञाअनुसार परमेश्वरको इच्छाद्वारा
ख्रीष्ट येशूको प्रेरित पावल, २ मेरा प्रिय बालक तिमोथीलाईः पिता परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह, कृपा र शान्ति । ३ मैले दिन-रात तिमीलाई निस्तर मेरो प्रार्थनामा समिक्षारहँदा म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदछु, जसको सेवा मेरा पुर्खाहरूले गरेक्कै म शुद्ध विवेकले गर्दछु । ४ तिप्रो आँसुको सम्झना गर्दै म तिमीलाई भेटून चाहन्छु, ताकि म आनन्दले भरिन सकूँ । ५ सुरुमा तिप्रा हजुरआमा लोइस र आमा युनिसमा भएको तिप्रो असल विश्वासको सम्झना गर्दै, त्यो विश्वास तिमीमा पनि छ भन्ने कुरामा म विश्वस्त छु । ६ यही कारणले गर्दा मैले तिमीमाथि हात राखेर तिमीले प्राप्त गरेको परमेश्वरको वरदानलाई फेरि प्रज्ञलित पार । ७ परमेश्वरले हामीलाई उर्को आत्मा होइन तर प्रेम, शक्ति र अनुशासनको आत्मा दिनुभएको छ । ८ तब हाम्रा प्रभुको बारेमा गवाही दिन नसर्माइ, र मेरो बारेमा पनि । म पावल उहाँको एक कैटी हुँ, तर परमेश्वरको शक्तिद्वारा कष्टमा पनि सुसमाचार प्रचार गर, ९ जसले हामीलाई उहाँको पवित्र बोलावटमा बचाउनुभयो र बोलाउनुभयो, हाम्रो आफ्नै कामहरूद्वारा होइन, तर उहाँको आफ्नो योजना र अनुग्रहअनुसार जुन हामीलाई ख्रीष्ट येशूमा समयको सुरुवातभन्दा अग्नै नै प्रदान गर्नुभएको थियो । (aiōnios g166) १० तर अहिले परमेश्वरको मुक्ति ख्रीष्ट येशूको आगमनले प्रकट गरिदिएको छ, जसले मृत्युलाई नाश पार्नुभयो, सुसमाचारद्वारा कहिल्यै अन्त नहुने जीवन ल्याउनुभयो । ११ त्यसैको निम्नि म प्रचारक, प्रेरित र शक्तिक हुन नियुक्त भएको छु । १२ यसको निम्नि म सतावटमा परेको छु, तरै पनि म शर्माउँदिनँ । किनकि म उहाँलाई जान्दछु र विश्वास गर्दू, साथै म विश्वस्त छु कि उहाँले मैले सुम्पेका सबै कुराहरूलाई अन्तिम दिनसम्म सुरक्षित राख्नुपेन । १३ ख्रीष्ट येशूको प्रेम र विश्वासमा मबाट सुनेको विश्वसनीय निर्देशनहरूको अनुसरण गर । १४ जुन-जुन असल कुराहरू परमेश्वरले तिमीलाई सुम्पनुभएको छ, त्यसलाई हामीभित्र बास गर्नुहोने पवित्र आत्माद्वारा सुरक्षित राख । १५ तिमीलाई यो थाहा छ, कि एसियामा हुनेहरू सबै मबाट तर्केर गएका छन् । यो समूहमा फुगेलस र हमोर्गेनस पर्छन् । १६ परमप्रभुले ओनेसिफरसको घरानालाई कृपा प्रदान गर्नुभएको होस, किनकि तिनले मलाई उत्साह दिए, मेरा साङ्गलाहरूको शर्म मानेन् । १७ तर जब तिमी रोममा आए तिनले परिश्रमपूर्वक खोजे मलाई भेदाए । १८ त्यस दिनमा परमप्रभुले तिनलाई कृपा प्रदान गर्नुभएको होस र तिमीलाई राम्रीरा थाहा छ, कि एफिससमा तिनले मलाई सबै किसिमको सहायता गरेका थिए ।

२ त्यसैकारण, मेरा बालक, येशू ख्रीष्टमा भएको अनुग्रहमा बलियो होउ
१ २ थेरै गवाहीको माझ्हामा तिमीले जे कुरा मबाट सुनेका छौं, अरूलाई पनि सिकाउन सक्ने विश्वासयोग्य मानिसहरूलाई सुम्पिदेऊ । ३ येशू ख्रीष्टको असल सिपाहीझौँ मसँग कष्ट भोग । ४ सेनामा भर्ना भएको कुनै पनि जावान आफ्नो जीवनको अन्य काममा लाग्दैन, ताकि उसले आफ्नो हाकिमलाई खुसी पार्न सकोस् । ५ कोही खेलमा भाग लिन्छ भन्ने, उसले नियमअनुसार नखेली मुकुट जित्न सक्दैन । ६ परिश्रम गर्ने किसानले नै आफ्नो बालीको पहिले भाग प्राप्त गर्नुपर्छ । ७ मैले भनेको कुरामा विचार गर, किनकि परमेश्वरले तिमीलाई सबै कुरामा समझाशक्ति दिनुहोनेछ । ८ मैले सुसमाचारको सन्देशमा भनेअनुसार दाउदको वंशबाट आउनुभएको येशू ख्रीष्टको सम्झना गर । ९ जुन कुराको लागि मैले अपराधीझौँ बन्धनमा पर्ने अवस्थासम्म कष्ट भोगें । तर परमेश्वरको वचन बन्धनमा परेको छैन । १० त्यसैकारण चुनिएकाहरूका लागि म सबै कुरा सहन्छु, ताकि तिनीहरूले अनन्तको महिमाको साथ येशू ख्रीष्टमा भएको मुक्ति प्राप्त गर्न । (aiōnios g166) ११ यो भनाइ भरोसायोग्य छ: “हामी उहाँसँगै भन्ने, हामी

उहाँसँगै जीवित पनि हुनेछौं । १२ हामीले सट्याँ भन्ने, हामीले उहाँसँगै राज्य गर्नेछौं । हामीले उहाँलाई इकाकर गर्याँ भन्ने, उहाँले पनि हामीलाई इन्कार गर्नुहन्छ । १३ हामी उहाँमा विश्वासयोग्य भएर्नै भन्ने, उहाँ विश्वासयोग्य हुनुहन्छ, किनकि उहाँले आफैलाई इन्कार गर्नुहन्छ । १४ तिनीहरूलाई यी कुराहरूको निरन्तर सम्झना दिलाऊ । शब्दहरूमा तर्क-वितरक नगर भनी तिनीहरूलाई परमेश्वरको अगाडि चेतावनी देओ, किनभने तिनीहरूले केही फाइदा गर्दैनन् र यी कुराहरू सुनेहरूलाई नोक्सान मात्र पुग्छ । १५ सत्यको वचनलाई होसियारीसाथ प्रयोग गर्ने शर्माउन नपर्ने कामदारजस्तै परमेश्वरको उपस्थितिमा स्वीकारयोग्य हुन भरमग्दू प्रयत्न गर । १६ भक्तिहीन कुरालाई त्याग, जसले तिमीहरूलाई अझ थेरै भक्तिहीनतार्क डोयाउँछ । १७ तिनीहरूको वचन निको नहुने सङ्गनको घाउजस्तै फैलिनेछ । तिनीहरूमध्ये हुमेनियस र फिलेतस हुन् । १८ ती मानिसहरू सत्यताबाट टाढा हाराइहेका छन् र तिनीहरूले येशूको पुनरुत्थान पहिले नै भड्सकेको छ भनेर भन्दछन्, र तिनीहरूमध्ये कितिको विश्वासलाई खल्बल्याइहेका छन् । १९ तथापि यस छाप सहितको परमेश्वरको दृढ जग स्थिर रह्न्छ, “प्रभुले आफ्नाहरूलाई चिन्हुन्छ” र “जसले उहाँको नाउँ लिन्छ, त्यो सबै अधर्मबाट टाढा रहेस्” । २० सम्पन्न घरमा सुन र चाँदीका भाँडाहरू मात्र हैनैनन्, तर त्यहाँ माटा र काठका भाँडा पनि हुन्छन्, र कति आदर र कति अनादरको निम्ति प्रयोग हुन्छन् । २१ कसैले अनादरयोग्य प्रयोगबाट आफैलाई शुद्ध पार्दछ भन्ने, उ कलग गरिएको, मालिकको लागि उपयोगी र हेरेक असल कामको लागि तयार भएको आदरको भाँडो हुँछ । २२ जवानीको अभिलाषाबाट अलग बस, र शुद्ध हृदयले परमेश्वरलाई पुकार्नेहरूसँै धार्मिकता, विश्वास, प्रेम, शान्तिको खोजी गर । २३ तर मूर्ख र अज्ञानी प्रश्नहरूले वादविवाद ल्याउँछन् भन्ने जानेर तिनबाट अलग बस । २४ परमेश्वरका सेवकहरूले झाग्डा गर्नुहैन, तर तिनीहरू सबैका लागि दयालु, सिकाउन सक्ने र धैर्यवान् हुनुपर्छ । २५ उहाँको विरोधीहरूलाई विनाप्रतामा सुधार्ने हुनुपर्छ । सायद परमेश्वरले तिनीहरूलाई सत्यताको ज्ञानको लागि पश्चाताप दिनुहोनेछ । २६ अनि दुष्टले आफ्नो इच्छा पुरा गर्नको लागि पारेको पासोबाट उम्किएर तिनीहरूको चेतना फर्किनेछ ।

३ तर यो जान कि अन्तिम दिनहरूमा खतरापूर्ण समय आउनेछ । २ किनकि मानिसहरू आफैलाई प्रेम गर्नेहरू, धनका प्रेमी, धमणी, हठी, अरूको निन्दा गर्ने, आमा बुवाले भनेको नमान्ने, कृतघ्न, अपवित्र, ३ स्वाभाविक प्रेरहित, कठोर, निन्दा गर्नेहरू, आत्म-नियन्त्रण गर्न नसक्ने, विद्रोही, असल नस्तुउने, ४ ठागाहा, जिद्विलाल, धमणी, परमेश्वरको प्रेमको साटो सुखविलास रुचाउने हुनेछन् । ५ तिनीहरू भक्तिमय देखिनेछन्, तर यसको शक्तिलाई भने इन्कार गर्नेछन् । यस्ता मानिसहरूबाट अलग बस । ६ यी मानिसहरूमध्ये केही मानिसहरू घर-घरमा पसेरे मूर्खताले भरिएका विभिन्न पाप-स्वभावले चियिएका र थेरै अभिलाषाले प्रभावित स्त्रीहरूलाई अधीनमा पार्छन । ७ यी स्त्रीहरू सधैं नयाँ नयाँ कुरा सिक्न प्रयास गरिरहेका हुन्छन्, तर कहिल्यै सत्यको ज्ञानमा आउन सक्दैन । ८ जसरी यानेस र याम्ब्रेस मोशाको विस्त्रुद्धमा खडा भए, त्यसीरी नै यी झुटा शिक्षकहरू सत्यको विरुद्धमा खडा हुन्छन् । तिनीहरूको मन भ्रष्ट भएको छ, र तिनीहरूले विश्वासलाई इन्कार गरेका छन् । ९ यी मानिसहरू थेरै अगाडि जान सक्दैन, किनकि तिनीहरूको मूर्खी यी दुर्द मानिसको जस्तै समै मानिसहरूलाई थाहा हुनेछ । १० तर तिमीहरूले मेरो शिक्षा, आचरण, उद्देश्य, विश्वास, धैर्य धारण, प्रेम, सहनशक्ति, ११ सतावट, दुःखभोग अनि एन्टिओस्थिया, आइकोनियन र लुस्त्रामा ममाथि आइपरेको कुराको अनुकरण गर्यो । मैले त्यस्ता सतावटहरू सहैं र प्रभुले मलाई ती सबैबाट छुटकारा दिनुभयो । १२ ख्रीष्ट येशूको भक्तिमा जिउन चाहने मान्छे सधैं सतावटमा पर्छ । १३ दुष्ट मानिस र ठागाहरू अझ खराब हुनेछन्, तिनीहरूले अरूलाई बनाउँछन्, र आफू

पनि अरुद्वारा पथभ्रष्ट पारिन्छन् । 14 तर तिमीचाहिं सिकेका र बलियोसँग विश्वास गरेको कुरामा लागि राख, यो जानेर कि ती कुराहरु तिमीले कसबाट सिकेका हो । 15 तिमीलाई थाहा छ, कि तिमीले सानेदेखि पवित्रशास्त्र जानेका छाँ, जसले तिमीलाई ख्याष्ट येशूमा भएको विश्वासद्वारा मुक्तिमा तिमीलाई बुद्धिमान् तुल्याउन सक्छ । 16 सम्पूर्ण पवित्र-शास्त्र परमेश्वरबाट भएको हो र यो सिद्धान्तको लागि, दोष देखाउनको लागि, सच्चाउनको लागि, धार्मिकतामा तालिम दिनको लागि लाभदायक छ, 17 ताकि परमेश्वरका मानिस सक्षम भएर हरेक असल काममा सुसज्जित हुन सकून् ।

4 परमेश्वर र येशू ख्याष्टको सामने जसले जिउँदा र मरेकाहरुको न्याय गर्न लाग्नुभएको छ, र उहाँको प्रकटीकरण र राज्यलाई ध्यानमा राखेर म तिमीहरूलाई कडा आज्ञा दिँदूँ: 2 वचन प्रचार गर, सजिलो र असजिलो दुवै अवस्थामा तयार बस । सबै प्रकारका धैर्य र शिक्षाद्वारा सुधार गर, हप्काऊ र अर्ती देऊ । 3 त्यस्तो समय आउनेछ जब मानिसहरूले असल शिक्षा सहने छैनन् । तर तिनीहरू आफ्नो अभिलाषाअनुसारको शिक्षा दिने शिक्षकहरूबाट घेरिनेछन् । यसरी तिनीहरूले आफूलाई मन परेको कुरा मात्र सुन्दछन् । 4 तिनीहरूले सत्यताबाट आफ्नो कान फर्काउनेछन् र दन्त्य कथातिर लागउनेछन् । 5 तर तिमी सबै कुरामा सचेत होऊँ; कष्ट भोग; प्रचारको काम गर; आफ्नो सेवा पुरा गर । 6 म अगीबाट नै बलिको रूपमा अर्पित भइरहेको छु, मेरो बिदाइको समय आएको छ । 7 मैले राम्रो प्रतिस्पर्धामा भाग लिएको छु, मैले दौड सिध्याएको छु, मैले विश्वासलाई जगाइराखको छु । 8 मेरो लागि धर्मिकताको मुकुट राखिएको छ, जुन त्यस दिनमा धार्मिक न्यायाधीश प्रभुले मलाई त्यो मुकुट दिनुहोनेछ, मलाई मात्र होइन तर उहाँको आगमनलाई प्रिय ठान्से सबैलाई । 9 जितिसक्दो छिटो मकहाँ आऊ । 10 किनकि डेमासले मलाई छोडिए । यस वर्तमान संसारलाई प्रेम गरेर तिनी थेसलोनिकेमा गएका छन् । क्रेसेन्स गलातियामा गएका छन् भने तीतसचाहिं दलमातियामा । (aiōn g165) 11 लूका मात्र मसँग छन् । मर्क्झसलाई तिमीसँग लिएर मकहाँ आऊ, किनकि काममा तिनी मेरो लागि उपयोगी हुनेछन् । 12 तुखिकसलाई मैले एफिससमा पठाएको छु । 13 तिमी आउँदा मैले त्रोआसमा कार्पससित छाडेका कपडा र किताबहरू, विशेष गरी चर्मपत्रका मुट्ठाहरू लिएर आऊ । 14 तमौटे अलेकजेन्डरले मप्रति खराब व्यवहार गरेको छ । प्रभुले त्यसलाई त्यसको कामअनुसारको इनाम दिनुहोनेछ । 15 तिमी पनि त्यससँग होसियार होऊ, किनकि त्यो हाप्रामो वचनको विरुद्धमा जोडदारसँग खडा भयो । 16 मेरो पहिलो प्रतिरक्षामा करीते मलाई साथ दिएन, तर सबैले मलाई छाडे । तिनीहरूको विरुद्धमा यसो नभएको होस । 17 तर प्रभु मसँग उभिनुभयो र मलाई बल दिनुभयो, ताकि मद्वारा सुसमाचारको घोषणा पूर्ण रूपमा पुरा हुन सकोस् र सबै गैरयहूदीहरूले सुन्न पाऊन् । यसैले, मैले सिंहको मुखबाट छुटकारा पाएँ । 18 परमेश्वरले मलाई सबै दुष्ट कामबाट छुटकारा दिनुहोन्छ, र उहाँको रवानीय राज्यको लागि बचाउदुनेछ । उहाँलाई सदासर्वदा महिमा होस् । आमेन (aiōn g165) 19 प्रिस्किला, अकिलास र ओनेसिफरसको घरानालाई अभिवादन सुनाइदेउ । 20 इरास्तस कोरिन्थमा नै बसे, तर त्रोफिमसलाई मैले बिरामी अवस्थामा मिलेटसमा छोडेँ । 21 हिँड लाग्नुभन्दा अगाडि नै मकहाँ आउने कोसिस गर । युलुलसले तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् र पुडेस, लिनस, क्लौडिया र सबै भाइहरूले पनि । 22 प्रभु तिम्रो आत्मामा हुनुभएको होस् । तिमीसँग अनुग्रह रहोस् । आमेन ।

तीतस

1 परमेश्वरका सेवक र येशु ख्रीष्टिका प्रेरित पावल परमेश्वरद्वारा चुनिएका मानिसहरूको विश्वासलाई स्थापित गर्न र सत्यताको ज्ञानलाई स्थापित गर्न जुन भक्तिसित सहमत हुँदछ, 2 अनन्त जीवनको निश्चयतामा, झुटहित परमेश्वरले समयका सबै युगभन्दा पाहिले प्रतिज्ञा गर्नुभयो । (aiōnios g166) 3 ठिक समयमा, हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको आदेशअनुसार मलाई प्रचार गर्न सुम्पिएको सन्देशद्वारा उहाँले आफ्नो वचन प्रस्त पार्नुभयो । 4 हाम्रो साझा विश्वासमा साँचा छोरा तीतसलाई । पिता परमेश्वर र हाम्रा मुक्तिदाता येशु ख्रीष्टबाट अनुग्रह, कृपा र शान्ति । 5 अझै पुरा नभएका कुराहरूलाई तिमीले व्यवस्थित गर र मैले तिमीलाई निर्देशन गरेबोमेजिम हरेक सहरमा एल्डरहरू नियुक्त गर भन्ने उद्देश्यले मैले तिमीलाई क्रेटमा छोडें । 6 एल्डर दोषरहित, एके पत्नीका पति, दुष्ट वा अनुशासनीहरूस्को सूचीमा नामे विश्वासयोग्य छोराछोरीहरू भएको हुनुपर्छ । 7 परमेश्वरको धरानाका व्यवस्थापकको रूपमा बिशप हुनका लागि दोषरहित, नद्वक्ने वा नियन्त्रित, क्रोधित नहुने, मध्यको लात नलागेको, झैझगडा नगर्ने र लोभ नगर्ने हुनु आवश्यक छ । 8 तर तिनी अतिथि सत्कार गर्ने, जे असल छ सोको मित्र, स्वेदनशील, धर्मी, भक्त र आत्म-संयमी हुनुपर्छ । 9 तिनी भरोसा गर्न सक्ने वचनको सिद्धान्तमा दहोसँग लाग्नुपर्छ, ताकि तिनले जे उचित छ त्यस सिद्धान्तद्वारा उत्साह दिन सकून र तिनको विरोध गर्नेहरूलाई हप्काउन सकून । 10 किनकि त्यहाँ धेरै अनुसाशनहीन मानिसहरू छन्, विशेष गरी ती खतना गरेकाहुँ । तिनीहरूका वचनहरू मूल्यहीन छन् । तिनीहरूले मानिसहरूलाई छल गर्दछन र गलत मार्गमा ढोयाउँछन् । 11 तिनीहरूलाई रोकन आवश्यक छ । तिनीहरूले निर्लज्ज लाभका निमित सिकाउनु नहुने कुरा सिकाउँछन् र सम्पूर्ण परिवारलाई बर्वाद पारि दिन्छन् । 12 तिनीहरूमध्येका बुद्धिमान मानिसले भनेका छन्, “क्रेटका मानिसहरू नरोकिकन झुटो बोलेहरू, खराब र खतरनाक जनावर अर्थात् अल्छी पेट भएकाहरू हुन् ।” 13 यो भनाई सत्य छ, तिनीहरूलाई कडाइका साथ सुधार, ताकि तिनीहरू विश्वासमा ठिक हुन सकून । 14 यहूदीहरूका दन्त्य कथामा र सत्यताबाट तर्केर गएका मानिसहरूका आदेशहरूमा समय खेर नफल । 15 शुद्ध हुनेहरूका निमित सबै थोक शुद्ध हुँच्न, तर प्रदूषित र विश्वास नामेहरूका निमित भने केही पनि शुद्ध हुैन । बहु तिनीहरूका निमित मन र विवेक समेत प्रदूषित भएका हुँच्न । 16 तिनीहरूले परमेश्वरलाई चिनेको छु त भन्छन्, तर तिनीहरूका कामले उहाँलाई इन्कार गर्दछ । तिनीहरू धृणित र अनाजाकारी हुँच्न अनि कुनै पनि असल कामका लागि योग्यका ठहरिदेन् ।

2 तर तिमीले उचित सिद्धान्तसँग मिल्ने कुरो मात्र भन्नु । 2 वृद्ध पुरुषहरू संयम, प्रतिष्ठित, समझदार, विश्वासमा, प्रेममा र धैर्यमा पक्का हुनुपर्छ । 3 त्यसैगरी वृद्ध स्त्रीहरू कुरौटे होइन, सदैव आँफेलाई आदरीय प्रस्तुत गर्नुपर्छ । तिनीहरूले मध्य पिइरहनु हुँदैन । 4 तजवान स्त्रीहरूलाई तिनीहरूको सोचमा सन्तुलित हुन आहान गर्न, तिनीहरूका आफ्ना पतिहरू र बालबालिकाहरूलाई प्रेम गर्न उत्साह दिन, समझदार हुन, 5 शुद्ध, असल गृहिणी र तिनीहरूका पतिहरूका आज्ञा पालन गर्न तिनीहरूले जे असल छ त्यही सिकाउनुपर्छ, ताकि परमेश्वरको वचनको निन्दा नगरियोस् । 6 त्यसै गरी जवान पुरुषहरूलाई समझदार हुनलाई आहान गर । 7 सबै कुरामा आफेलाई असल कामहरूको एउटा नमुनाको रूपमा प्रस्तुत गर, तिमीले सिकाउँदा शुद्धता, प्रतिष्ठा र निन्दा गर्न नसक्ने बोली-वचन देखाऊ । 8 सच्याउनु नै नपर्ने शब्दहरू बोल, तर यदि उन्ते तिप्रो विरोध गर्न प्रयास गरे भने हामी बारे भने कुनै पनि खराब कुरा नभएकोले त्यसले क्षेमाधि शर्म ल्याओस् । 9 दासहरूले हरेक कुरामा तिनीहरूका मालिकहरूका आज्ञा पालन गर्नु । तिनीहरूले उनीहरूलाई खुरी पार्न प्रयास गर्नुपर्छ, र तिनीहरूसँग

विवाद नगर्नु, 10 र कुनै पनि थोक नचोरून्, तर तिनीहरूले असल विश्वास प्रकट गर्नु, ताकि तिनीहरूले हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरबारेको हाम्रो शिक्षालाई हरतरहले आकर्षक बनाउन् । 11 हेर, हामीले खुनीसाथ आशा गरिरहेका अर्थात् हाम्रा महान् परमेश्वर र मुक्तिदाता येशु ख्रीष्टको महिमा प्रकट हुने कुरालाई हामीले प्राप्त गर्न प्रतिक्षा गर्दा, हरेककहाँ मुक्ति ल्याउन सक्षम परमेश्वरको अनुग्रह देखा परेको छ, 12 र हामीलाई अधार्मिकता र संसारिक इच्छाहरूलाई इन्कार गर्न अनि यस युगमा समझदार, (aiōn g165) 13 धार्मिक र ईश्वरीय जीवन जिउन तालिम दिन्छ । 14 येशूले हामीलाई अधार्मिकतावाट स्वतन्त्र पार्न, र आफ्ने निमित जे असल छ त्यही गर्न इच्छुक मूल्यबान मानिसहरू अर्थात् शुद्ध बनाउन आँफेलाई हाम्रो निमित दिनुभयो । 15 यी कुराहरू भन, र उत्साह देकै, र सारा अधिकारसहित सच्याउ । तिमीलाई कसैले अनादर नगरोस् ।

3 शासकहरू र अधिकारीहरूका अधिनमा रहन, तिनीहरूका आज्ञा मान्न र हरेक असल कामका लागि तयार बसन, 2 कसैको निन्दा गर्न, तर्कवितरकबाट अलग रहन, अरू मानिसहरूलाई आ-आप्ना मार्गमा चल्न दिन र सबै मानिसहरूप्रति नम्रता देखाउन याद दिलाऊ । 3 किनभने एक पटक हामीहरू पनि लापरवाह, अनाजाकारी थियाँ । हामी बरालिएका र धेरै प्रकारका खराब इच्छाहरू र विलासिताको दासत्वमा थियाँ । हामी दुष्टता र ईर्ष्यामा जिउँथ्याँ । हामी धृणित र एक अर्कालाई घृणा गर्ने मानिस थियाँ । 4 तर जब परमेश्वर हाम्रा उद्धारको दया र मानवजातिप्रति उहाँको प्रेम देखा पयो, 5 हामीले धार्मिकतामा गरेका कामहरूद्वारा होइन, तर उहाँको कृपाअनुसार नयाँ जन्मको स्नान र पवित्र आत्माको नविकरणद्वारा उहाँले हामीलाई बचाउनुभयो । 6 परमेश्वरले हाम्रा उद्धारक येशु ख्रीष्टद्वारा हामीमाथि पवित्र आत्मा प्रशस्त मात्रामा ख्यानाउनुभयो । 7 ताकि उहाँको अनुग्रहद्वारा धर्मी ठहरिएर हामी अनन्त जीवनको पक्का उत्तराधिकारीहरू भयाँ । (aiōnios g166) 8 यी वचनहरू विश्वासयोग्य छन् । तिमी यी कुराहरूबाटे ढठतासाथ बलेको म चाहन्छु, ताकि परमेश्वरमा भरोसा गर्नेहरूले उहाँले तिनीहरूका सामु राख्युभएको असल कामहरूतिर तिनीहरूका मन लगाउन् । यी कुराहरू सबै मानिसहरूका लागि असल र फाइदाजनक छन् । 9 तर व्यवस्थाबारेको मूर्खतापूर्ण वादविवादहरू, वंशावलीहरू, झागडा र द्वन्द्वात अलग रहन् । ती कुराहरू मूल्यहीन र बेफाइदाका छन् । 10 एक या दुई पटकको वेतावनी पश्चात तिनीहरूका बिचमा विभाजन गराउने जो-कोहीलाई इन्कार गर, 11 र जान, कि यस्तो मनिस सही मार्गबाट भड्केको छ, पाप गर्दै छ र आँफेलाई दोष्याउँछ । 12 जब म अर्तिमास वा तुखिकसलाई तिमीकहाँ पठाउँछु, चाँडो गर, र निकोपेलिसमा आऊ, जहाँ मैले हिँद बिताउने निर्णय गरेको छु । 13 चाँडो गर, र कानुनका ज्ञाता जेनास र अपोल्लोसलाई तिनीहरूलाई चाहिने सबै थोक दिएर पठाऊ । 14 हाम्रा मानिसहरू अत्यावश्यक खाँचाहरू पुरा गर्ने असल कामहरूमा आँफे लाग्न सिक्नुपर्छ, ताकि तिनीहरू निष्फल नहोउन् । 15 मसँग भएका सबैले तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् । विश्वासमा हामीलाई प्रेम गर्नेहरूलाई अभिवादन भनिदेउ । तिमीहरू सबैसँग अनुग्रह रहोस् । आमेन् ।

फिलेमोन

1 ख्रीष्ट येशूको कैदी पावल र हाप्रा भाइ तिमोथीबाट हाप्रा प्रिय साथी तथा सङ्गी-सहकर्मी फिलेमोनलाई, 2 अनि हाप्री बहिनी अपिफया र हाप्रा सम्झना गर्दा म सर्वे परमेश्वरलाई ध्यावाद दिन्छु । 5 प्रभु येशूमा भएको तिमो विश्वास र प्रेम र अस विश्वासीहरूप्रति भएको तिमो प्रेमको बारेमा मैले सुनेको छु । 6 म प्रार्थना गर्दू, कि ख्रीष्टमा हामीमा भएको हरेक असल कुराको ज्ञानको निमित्त तिमो विश्वासको सहभागित प्रभावकारी हुन सकोस् । 7 किनकि तिमो प्रेमले मलाई ज्यादै आनन्द र सान्त्वना दिएको छ, किनभने भाइ, तिमीले विश्वासीहरूका हृदयलाई ताजा बनाएका छौ । 8 यसकारण, तिमीले के गर्नुपर्छ, त्यो कुरा तिमीलाई आज्ञा दिनको निमित्त ख्रीष्टमा ममा साहस भए, तापनि 9 प्रेमको कारणले म वृद्ध पावल, येशूको निमित्त एउटा कैदी, म तिमीलाई बिन्ती गर्दू, 10 म मेरा छोरा ओनेसिमसको निमित्त बिन्ती गरिरहेछु, जसको म कारागारमा हुँदा बुवा बनेँ । 11 किनकि एक पटक ऊ तिमो निमित्त काम नलाग्ने व्यक्तिथियो, तर अहिले ऊ तिमी र म दुवैको निमित्त काम लान्ने भएको छ । 12 म उसलाई, जो मेरो हृदय हो, तिमीकहाँ पठाउँदै छु । 13 म सुसमाचारको निमित्त कारागारमा हुँदा उसले तिमो सद्गुमा मेरो सेवा गर्न सक्ने थियो भनेर मैले उसलाई मसँगै राख्न चाहह्यैँ । 14 तर म तिमो अनुमतिविना केही गर्न चाहन्न, किनभने म तिमीलाई मेरो निमित्त केही असल काम गर्न जबरजस्ती गरिन्न, तर तिमी आफैले राजीखुसीले गरेको म चाहन्छु । 15 सायद अब तिमीले सदाको लागि उसलाई फिर्ता पाउन सकोस् भनेर नै ऊ केही समयको निमित्त तिमीबाट अलग भएको थियो । (alēnios g166) 16 अब एक दासको रूपमा होइन, तर दासभन्दा अधिक एउटा प्रिय भाइको रूपमा ग्रहण गर । म उसलाई माया गर्दू र तिमीले पनि उसलाई प्रेम गर । तिमीले उसलाई शरीरमा र प्रभुमा भाइको रूपमा प्रेम गर । 17 त्यसैले, यदि मलाई सहकर्मी मानेर स्वीकार गर्छौ भने उसलाई पनि मलाई जस्तै गरी स्वीकार गर । 18 तर यदि उसले कुनै भुल गरेको छ भने मलाई दोष लगाऊ र केही तिर्नुपर्ने छ भने मेरो हिसाबमा राखिदेउ । 19 म पावल, आफ्नै हातले यो कुरा लेख्दै छु, कि त्यो म तिमीलाई तिरिरिशेउ । म यो उल्लेख गरिन्न, कि तिमी आप्नो जीवनको निमित्त मप्रति कर्ति त्रप्णी छौ । 20 हो, भाइ, मेरो आनन्दको निमित्त प्रभुमा केही गरिदेउ; ख्रीष्टमा मेरो हृदयलाई ताजा पारिदेउ । 21 तिमीले मेरो आज्ञा पालन गर्छौ भन्ने निश्चयतासाथ म तिमीलाई यो पत्र लेख्दै छु । मलाई विश्वास छ, कि तिमीले मैले भनेको भन्दा पनि बढी गर्नेछौ । 22 साथै, मेरो निमित्त एउटा कोठा तयार गर, किनकि म आशा गर्दछु, कि तिमो प्रार्थनाले गर्दा चाँडै नै म तिमीलाई भेटन आउन सक्नेछु । 23 ख्रीष्टको निमित्त मसित कैदी भएका डुपाफ्रासले पनि तिमीलाई अभिवादन पठाएका छन् । 24 साथै मेरा सहकर्मीहरू मूर्कस, अरिस्तार्खस, डेमास र लूकाले पनि अभिवादन पठाएका छन् । 25 हाप्रा येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमो आत्मासित रहोस् । आमेन ।

हित्रू

1 प्राचीन कालमा परमेश्वर विभिन्न समयमा विभिन्न प्रकारले हाम्रा पिता पुर्खाहसूँग अगमवक्ताहस्त्रारा बोल्नुभयो । 2 तर यी अन्तिम दिनहरूमा उहाँ हामीहसूँग पुत्रद्वारा बोल्नुभएको छ, जो सबै कुराको निमित्तिउत्तराधिकारी नियुक्त गरिनुभएको छ । परमेश्वरले उहाँद्वारा नै सबै कुरा पनि बनाउनुभयो । (aiōn g165) 3 उहाँ नै परमेश्वरलको स्वभावको सार र महिमाको चमक हुनुहुन्छ । आफ्नो शक्तिको वचनद्वारा उहाँले सबै कुरा सौंग पक्रिआख्नुभएको छ । उहाँसै पापको शुद्धेइ गर्नुपर्छ उहाँ उच्च सिंहासनको दाहिनेपटि विराजमान हुनुभएको छ । 4 उहाँ स्वर्वगदूतहस्तन्दा महान् हुनुहुन्छ, किनभने जुन नाउँ उहाँले प्राप्त गर्नुभएको छ, त्पो तिनीहस्ताई दिइएको नाउँभन्दा उत्तम छ । 5 के परमेश्वरले स्वर्वगदूतहस्तये कसैलाई कहिल्लै यसो भन्नुभयो र? “तिमी मेरा पुत्र हो, आज म तिमा पिता भएको छु” र फेरि, “म उनका लागि पिता हुनेछु, र उनी मेरा लागि पुत्र हुनेछन्?” 6 फेरि, जब परमेश्वरले पहिले जन्मकालाई संसारमा ल्याउन्हुँदा उहाँ भन्नुहुन्छ, “परमेश्वरका सबै स्वर्वगदूतले उहाँलाई आराधना गर्नेपर्छ ।” 7 स्वर्वगदूतहस्तको विषयमा उहाँ यसो भन्नुहुन्छ, “उहाँ जसले आफ्ना दासहस्ताई आगोको ज्वाला र उहाँका स्वर्वगदूतहस्ताई आत्माहस्त बनाउनुहुन्छ ।” 8 तर पुत्रको विषयमा उहाँ यसो भन्नुहुन्छ, “हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सर्थभरि रहिहने छ । तपाईंको राजदण्ड नै तपाईंको राजयको न्यायको राजदण्ड हुनेछ ।” (aiōn g165) 9 तपाईंले धर्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ र अधर्मलाई धृणा गर्नुहुन्छ । त्पसकारण, हे परमेश्वर, तपाईंको परमेश्वरले तपाईंलाई आनन्दको तेलले अभिषेक गर्नुभएको छ र सहयोगी बनाउनुभएको छ ।” 10 “हे प्रभु, आदिमा तपाईंले पृथिवीको जग बसाउनुभयो । स्वर्वहस्त तपाईंका हातका काम हुन् । 11 तिनीहस्त नष्ट हुनेछन्, तर तपाईं रहिहनुहुनेछ । तिनीहस्त लगाइने कपडाका टुक्राङ्गै झुक्ता हुनेछन् । 12 तपाईंले तिनीहस्ताई लबेदाजस्तै बैरुहुनेछ, र तिनीहस्त कपडाका टुक्राङ्गै परिवर्तन हुनेछन् । तर तपाईं सर्व उत्तै हुनुहुन्छ, र तपाईंका वर्षहस्तको अन्त्य कहिल्लै हुनैन ।” 13 तर कुनचाहिँ स्वर्वगदूतलाई परमेश्वरले कहिल्लै यस्तो भन्नुभएको छ, “मेरो दाहिने हातपटि बस जबसम्म म तिमा शत्रुहस्ताई योग्य र महान् महिमा दिनुभएको थियो ।” 14 के सबै स्वर्वगदूतहस्त मुक्तिपाउनेहस्तको वास्ता र सेवा गर्न पठाइएका आत्माहस्त होइनन् र?

2 त्पसकारण, हामीले जे सुनेका छाँ त्पसमा हामीले सबैभन्दा बढी ध्यान दिनुपर्छ । त्पसैले, यसबाट बहिकिएर हामी टाढा जाउनुहेस । 2 यदि स्वर्वगदूतहस्त्रारा बोलिएको सन्देशको मान्यता भयो भने, र हरेक आज्ञा उल्लङ्घन गर्ने र अनाजाकारीहस्तले ठिक सजाय पाउँछन् भने र 3 हामीले यति ठुलो मुक्तिको बेवासा गर्न्याँ भने, तब हामी कसरी उम्कन सक्छाँ र? यो मुक्तिजुन पहिलो पल्ट प्रभुद्वारा नै धोषणा गरिएको थियो र जसले यो सुने हाम्रा निमित्त त्यो पक्का गरियो । 4 त्यही समयमा परमेश्वरले यसलाई चिह्नहस्त, अचम्पका काम र विभिन्न शक्तिशाली कामहस्तबाट अनि उहाँको आफ्नै इच्छाअनुसार पवित्र आत्माका वरदानहस्तको वितरणद्वारा प्रमाणित गरिदिनुभयो । 5 हामीले कुरा गरिराखेको आउँदो संसारलाई परमेश्वरले स्वर्वगदूतहस्तको अधीनमा राख्नुभएन । 6 त्पसको सदृष्टा, कसैले कुनै ठाउँमा यसरी गवाही दिएको छ, “मानिसको हो, तपाईं त्पसको ख्याल गर्नुहुन्छ? वा मानिसको छोरो के हो जसका निमित्त तपाईं वास्ता गर्नुहुन्छ? 7 तपाईंले मानिसलाई स्वर्वगदूतभन्दा अलि कम बनाउनुभएको छ; तपाईंले उसलाई महिमा र आदरको मुक्तिपाउनुभएको छ । (नोट: केही पुरानो संस्करणले थछ) र तपाईंले हरेक कुरा उहाँको अधीनमा राख्नुभएको छ ।” किनभने परमेश्वरले सबै कुरा मानव-जातिको अधीनतामा राख्नुभएको थियो । उहाँले कुनै पनि

थोक मानिसबाट बाहिर रहन दिनुभएन । तर आज हामी कुनै पनि चिज मानिसको अधीनमा रहेको देख्दैनौँ । 9 तर, उहाँलाई केही समयको निमित्त स्वर्वगदूतभन्दा कम बनाइएको हामीले देखेका छाँ । उहाँ येशु हुनुहुन्छ । किनभने उहाँका दुख र मृत्युको कारणले येशु ख्रीष्टलाई महिमा र आदरको मुक्तिपाउनाइएको छ । त्पसकारण, अहिले परमेश्वरको अनुग्रहबाट येशु ख्रीष्टले हरेक मानिसका निमित्त मृत्यु चाख्नुभयो । 10 यो परमेश्वरका निमित्त उपयुक्त थियो, किनभने हरेक थोक उहाँका निमित्त र उहाँद्वारा अस्तित्वमा आएको छ । धैरे छोराहस्त महिमामा ल्याइँदा उहाँको दुखद्वारा तिनीहस्तको मुक्तिलाई पुरा गर्न उहाँ एक अगुवा बनाइनुभयो । 11 किनकि समर्पण गर्ने र समर्पण गरिएकाहरू दुवै एउटै सोतोबाट आउँछन् । त्पसैकारण, उहाँ तिनीहस्ताई भाइहस्त भनी बोलाउन शर्माउनुहुन्छ । 12 उहाँ भन्नुहुन्छ, “म तपाईंको नाउँ मेरा दाजुभाइहस्ताई धोषणा गर्नेछु; म सभाको बिचबाट तपाईंको गीत गाउनेछु ।” 13 र फेरि, “म उहाँमा भरोसा गर्नेछु ।” 14 र फेरि, “हेर, यहाँ म र मेरा छोराछोरीहस्त जसलाई परमेश्वरले मलाई दिनुभएको छ ।” 14 त्पसकारण, पहिले नै परमेश्वरका छोराछोरीहस्त मासु र रातको एक भाग भएका दुग्नाले येशूले पनि त्यही कुराहस्त तिनीहस्तसंग बाँइनुभयो । त्पसैले, येशूले मृत्यु संसर मृत्युको शक्ति भएकोलाई अर्थात् शैतानलाई नष्ट पार्नुपर्यो । 15 मृत्युको डरद्वारा र सर्व शैतानका दास भएर जिएकाहस्तको लागि स्वतन्त्रता दिन उहाँले त्पसो गर्नुभयो । 16 किनकि वास्तवमा उहाँले स्वर्वगदूतहस्तको वास्ता गर्नुहुन्छ; बरु, उहाँले वास्ता गर्ने त अद्वाहामका सन्तानको हो । 17 त्पसैले, उहाँका भाइहस्तस्तै बन उहाँका निमित्त सबै क्षेत्रमा आवश्यक थियो । त्पसकारण, उहाँ परमेश्वरका कुराहस्तसम्बन्धी दयापूर्ण र विश्वासयोग्य हुनुभई परमेश्वरका महान् पुजारी हुनुभयो । त्पसैले, उहाँले सबै मानिसका पापको क्षमा ल्याउन सक्नुभयो । 18 किनभने येशु आफैले दुख भेग्नुभयो, र परीक्षित हुनुभयो; उहाँले परीक्षामा पर्नेहस्तलाई सहायता गर्न सक्नुहुन्छ ।

3 त्पसकारण, पवित्र भाइहस्त हो, तिमीहस्त स्वर्वर्या बोलावटमा साझेदार हुन बोलाइएका हाम्रा प्रधान पुजारी, प्रेरित र येशु ख्रीष्टलाई विचार गर । 2 जसले उहाँलाई नियुक्त गर्नुभयो, उहाँ परमेश्वरप्रति विश्वासयोग्य हुनुहुन्थ्यो, जसरी मोशा पनि परमेश्वरको घरानामा विश्वासयोग्य थिए । 3 परमेश्वरले मोशालाई भन्दा येशूलाई योग्य र महान् महिमा दिनुभएको थियो । किनभने घर आफैलाई भन्दा घर बनाउनेको बढी आदर हुन्छ । 4 हरेक घर कोही न कोहीद्वारा बनाइएको हुन्छ, तर हरेक थोक बनाउने परमेश्वरले नै हुनुहुन्छ । 5 एकातिर, मोशा परमेश्वरका सारा घरानामा विश्वासयोग्य सेवकजस्तै भएर भविश्यमा बोलिने कुराहस्तको बारेमा उनी एक गवाही थिए । 6 तर परमेश्वरको घरानाको जिम्मा पुरु ख्रीष्टले लिनुभएको छ । यदि हामी निश्चयतासाथ उहाँलाई पक्की रहन्छन् भने हामी गर्वसाथ भन्न सक्छाँ, कि हामी उहाँका घराना हाँ । 7 त्पसकारण, जसरी पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ, “आज, यदि तिमीले उहाँको सोर सुन्दी भने, 8 उजाड-स्थानमा परीक्षाको समयमा विद्रोह गरेजस्तै तिमीहस्तको हृदयलाई कठोर नपार । 9 चालिस वर्षसम्म मैले गरेको काम तिमीहस्तले देखे र पनि तिमा पुरुहस्तले विद्रोह गरेर मेरो परीक्षा गरे । 10 त्पसकारण म त्पस पुस्तासंग अप्रसन्न भए । मैले भैं, “तिमीहस्त जहिले पनि आफ्ना हृदयलाई तर्किएर गएका छन् । अनि तिमीहस्तलाई मेरो बाटो नै थाहा छैन ।” 11 मेरो क्रोधमा मैले शपथ खाएः “तिमीहस्त कहिल्लै पक्की मेरो विश्वासमा प्रवेश गर्न पाउनेछैनन् ।” 12 भाइहस्त हो, होसियार बस । त्पसैले, तिमीहस्तथे कोही पनि दुष्ट हृदय र अविश्वासी नहोस । जुन हृदयले जीवित परमेश्वरबाट तर्किएर टाढा नलैजाओस । 13 बरु, जबसम्म “आजको दिन” भने कुरा छ, दिनहुँ एकले अर्कोलाई उत्साह देओ । त्पसकारण, तिमीहस्तमध्ये कसैले पनि छलकपटको पापद्वारा हृदय कठोर नपारोस । 14 यदि हामीले सुरुदेखि अन्यसम्म उहाँमा राख्नुभएको थियो । उहाँले कुनै पनि

साङ्गेदार भएका हुन्छौं । 15 यसको बारेमा यस्तो भनिएको थियो, “आज, यदि तिमीहरूले उहाँको सोर सुन्यौ भने, विद्रोहमा गरेजस्तै तिमीहरूले हृदय कठोर नपार ।” 16 ती की थिए जसले परमेश्वरको आवाज सुने र उहाँको विरोध गरे? के ती सबै मोशाले मिश्र देशबाट निकालेर ल्याएकाहरू नै होइनन र? 17 जोसँग उहाँ चालिस वर्षसम्म रिसाउन्भएको होइन र? के ती पाप गर्नेहरूसित होइन जसका मृत शरीरहरू उजाङ्ग-स्थानमा छरिएका थिएनन र? 18 तिमीहरू उहाँको विश्राममा पस्न पाउनेछैन् भनी कीसँग उहाले शपथ खानुभएको थियो, के ती उहाँका आज्ञा नमान्नेहरू होइनन् र? 19 र अविश्वासको कारणले नै तिमीहरू उहाँको विश्राममा पस्न नसकेको हामी देख्दछौं ।

4 यसकारण, हामी निकै होसियार होअँ ताकि हामीमध्ये कोही पनि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्ने प्रतिज्ञा हुँगा हुँदै विश्राम गर्नदिखि वजिच्यत हुन नपरोस् । 2 किनभने तिमीहरूलाई जस्तै हामीलाई पनि सुसमाचार सुनाइएको थियो । तर सुनेको वचनले तिमीहरूलाई कुनै पनि फाइदा भएन । किनकि सुनेहरूले विश्वाससाथ स्वीकार गरेनन् । (नोट: अरू संस्करणमा पढ्छौं) तर त्यो सन्देश सुन्नेहरू जसले विश्वासविना नै सहभागी भए तिमीहरूलाई फाइदा भएन । 3 किनकि हामी जसले विश्वास गरेका छाँ त्यस विश्राममा हामी प्रवेश गर्नेछौं, जसरी उहाँले भन्नुभयो, “जसरी मैले मेरो क्रोधमा शपथ खाएँ, ‘तिमीहरू कहिल्यै मेरो विश्राममा प्रवेश गर्नेछैन्’ ।” उहाँले यसो भन्नुभयो, यद्यपि संसारको उत्पत्तिमा नै उहाँका सृष्टिका कामहरू पुरा भइसकेका थिए । 4 किनकि साताँ दिनको विषयमा उहाँले केही भन्नुभएको छ, “परमेश्वरले साताँ दिनमा आफ्ना सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो ।” 5 फेरि उहाँले भन्नुभएको छ, “तिमीहरू मेरो विश्राममा कहिल्यै प्रवेश गर्नेछैन् ।” 6 त्यसकारण, उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्न अझौं कसैका लागि बाँकी नै छ, र धेरै इसाएलीहरूले सुसमाचार सुने, तर तिमीहरूले आज्ञापालन नगरेको कारण यस विश्राममा प्रवेश गर्न सकेनन् । 7 “आज” भनेर परमेश्वरले फेरि एउटा निश्चित दिन ठहराउन्भएको छ । धेरै दिनपछि उहाँ दाउदद्वारा बोल्नुभयो, जसरी यो अग्रिमाटै भनिएको थियो, “आज तिमीहरूले उहाँको आवाजलाई सुन्यौ भने, तिमीहरूका हृदय कठोर नपार ।” 8 किनकि यदि योहोशूले तिमीहरूलाई विश्राम दिएका भए, परमेश्वरले अर्को दिनको विषयमा बोल्नुहो थिएन । 9 यसकारण, परमेश्वरको मानिसहरूका निम्निएउटा विश्राम दिनको विश्राम अझौं बाँकी छ । 10 किनकि जसले परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्दछ, त्यो आफैले पनि आफ्नो कामहरूबाट विश्राम लिन्छ, जसरी परमेश्वरले उहाँका कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो । 11 त्यसकारण, हामी त्यस विश्राममा प्रवेश गर्नका निम्नि प्रयत्न गराँ, ताकि कोही पनि त्यस प्रकारको अनाज्ञाकारितामा नपरोस् जसरी तिमीहरू परे । 12 किनभने परमेश्वरको वचन जीवित र क्रियाशील अनि दुर्भिधरे तरवारभन्दा पनि धरिलो छ । यसले आत्मा, प्राण र मासीलाई अलग गर्दछ र छेँदछ अनि यो हृदयका भावना र विचारहरूको जाँच गर्न सक्षम छ । 13 सृष्टिको कुनै पनि थोक परमेश्वरको दृष्टिमा लुकेको छैन । बरू, उहाँको दृष्टिमा हरेक कुरा र्छाल्ड्गै छ जसलाई हामीले लेखा दिनुपर्छ । 14 त्यसकारण, हामीसँग महान् प्रधान पुजारी हुनुहुँ जो सर्वं भएर जानुभएको छ । उहाँ परमेश्वरका पुत्र येशु हुनुहुँ । तसर्थ, हामी हाम्रो विश्वासलाई दृढतासाथ थामिराख्यौ । 15 किनकि हामीसँग हाम्रा कमजोरीहरूमा हामीलाई सान्त्वना दिन नसक्ने एक जना प्रधान पुजारी हुनुहन् । त्यसको सट्टामा, हामीसँग एक जना हुनुहुँ जो हामीजस्तै परीक्षामा भएर जानुभयो, तर पैन उहाँ पापहित हुनुहुँ । 16 तब हामी परमेश्वरको अनुग्रहको सिंहासनमा साहसपूर्वक जाऊँ, ताकि खाँयोकी समयमा हामीले कृपा र अनुग्रह पाउन सकौं ।

5 किनकि प्रत्येक प्रधान पुजारी मानिसहरूकै बिचबाट छानिएको हुँच्छ । परमेश्वरका थोकहरूसम्बन्धी काम गर्न मानिसहरूका सट्टामा तिनलाई

नियुक्त गरिएको हो । त्यसकारण, तिनले पापहरूका निम्नि बलि र उपहारहरू दुवै बलिदानका काम गर्न सक्छन् । 2 तिनले आजान र कमजोरोहरूसँग नग्रातपूर्वक व्यवहार गर्नुपर्दछ, किनकि तिनी आफै पनि कमजोरीबाट धेरिएका छन् । 3 यसकारणले गर्दा, जसरी तिनले मानिसहरूका पापको निम्नि बलि चढाउँचन्, त्यसरी नै तिनलाई पनि आफ्नो पापका निम्नि बलिदान चढाउन माग गरिएको छ । 4 र कुनै पनि मानिस आफैले आफ्नो आदर लिन सक्दैन । त्यसको सट्टामा, हास्नलाई जस्तै उसलाई परमेश्वरद्वारा बोलाइएको हुन्छ । 5 त्यसै गरी, ख्याल्टाई प्रधान पुजारी बनाइएको कारणले न त उहाँले आफैलाई उचाल्नुभयो । बरू, उहाँसँग बोलिरहनुहोनेले भन्नुभयो, “तिमी मेरा पुत्र हौ, आज म तिप्रा पिता भएको छु ।” 6 अर्को ठाउँमा पनि उहाँले यसरी भन्नुभएको छ, “तिमी सधैंका निम्नि मल्कीसेदेकको दर्जाअनुसारको पुजारी हौ ।” (alōn g165) 7 उहाँ शरीरमा हुनुहुँया उहाँलाई मृत्युबाट बचाउन सक्नुहुने परमेश्वरसँग उहाँले तुलो सोरमा क्रन्दन र आँशुकासाथ प्रार्थना र निवेदन गर्नुभयो । उहाँको आदरको कारणले गर्दा उहाँले सुन्नुभयो । 8 उहाँ एक पुत्र हुनुभएर पनि आफूले भोगेको कष्टबाट उहाँले आज्ञापालन गर्न सिक्नुभयो । 9 उहाँसिद्ध बनाइनुभएपछि उहाँमा आज्ञाकारी हुने हेकेका निम्नि उहाँ अनन्त मुकितको कारण बन्नुभयो । (aiōnios g166) 10 मल्कीसेदेकको दर्जाबाटेजिम प्रधान पुजारी हुनलाई परमेश्वरले उहाँलाई नियुक्त गर्नुभयो । 11 हामीसँग येशूको बारेमा भन्नुपर्ने धेरै कुरा छन्, तर तिमीहरू सुन्नमा मन्द भएकाले यसलाई व्याञ्छा गर्न गाहो छ । 12 किनकि यस बेलासम्म त तिमीहरू शिक्षकहरू भइसक्नुपर्ने थियो, तर तिमीहरूलाई अझौं पनि कसैले परमेश्वरको वचनका साधारण सिद्धान्तहरू सिक्ताउनुपरेको छ । तिमीहरूलाई ख्यालिलो भोजन होइन, दूधको आवश्यक छ । 13 किनकि दूध मात्र पिएर जिउने कसैले पनि धार्मिकताको वचनसँग अनुभव गर्न सक्दैन, किनकि उ अझसम्म बालकै हुन्छ । 14 तर ख्यालिलो भोजन परिपक्वहरूका लागि हो । किनकि तिमीहरूको परिपक्वताको बुझाइको तालिमले तिमीहरू दुष्टबाट असल छुट्ट्याउन सक्ने भएका हुन्छन् ।

6 त्यसकारण, सुरुमा सिकेको ख्याल्टको वचनलाई छोडेर हामी परिपक्वतातिर अगाडि बढौं । परमेश्वरमा विश्वास र मरेका कामहरूबाट पश्चात्तापको जग बसाल्ने काम फेरि नगराँ, 2 न त बप्तिस्माबारे शिक्षाको जग, हात राख्ने काम, मरेका मानिसहरूको पुनरुत्थान, र अनन्त न्यायको जग बसाल्नां । (aiōnios g166) 3 यदि परमेश्वरले अनुमति दिनुभयो भने हामीले पनि यो गर्नेछौं । 4 किनकि जसले एक चोटि ज्योति पाएर स्वर्गको वरदान चाखेका थिए, जो पवित्र आत्मामा सहभागी भएका थिए, तिमीहरूका लागि यो असम्भव कुरा हो । 5 र जसले परमेश्वरको असल वचन र आउने युगको शक्तिको स्वाद चाखेका थिए, तिमीहरूका लागि यो असम्भव कुरा हो । (alōn g165) 6 तर जो पतित भएको छ, तिमीहरूलाई फेरि पश्चात्तापमा ल्याउन असम्भव छ । किनकि तिमीहरूले फेरि आफै पनि निम्नि परमेश्वरका पुत्रलाई कुसमा टाँग्दछन्, र उहाँलाई खुल्लमखुल्ला शर्ममा पार्दछन् । 7 किनकि जमिनले आफूमाथि बसिनेजुन पानी पिँँच, जसमा बारम्बार पानी पर्छ र त्यसले जमिनमा काम गर्नेहरूका लागि उपयुक्त अन उत्पादन गर्दछ, त्यस जमिनले परमेश्वरबाट आशेश प्राप्त गर्दछ । 8 तर यदि त्यसले काँडा र सिउँडीहरू फलाउँ भने, त्यो मूल्यहीन हुन्छ र यो श्रापको नजिक पुग्दछ, र अन्त्यमा त्यसलाई जलाइन्छ । 9 हामीले यस प्रकारले बोले, तापनि प्रिय हो, हामीलाई तिमीहरूका असल थोकहरूसे प्रावित परेका छन्, र त्यो कुरा उदासको विषयमा हो । 10 किनकि तिमीहरूले उहाँको नाउँका खातिर देखाएको काम र प्रेमलाई बिसेन परमेश्वर अधर्मी हुनुहुन्न, किनभने तिमीहरूले विश्वासीहरूको सेवा गरेका थियो र अझौं पनि तिमीहरूको सेवा गर्दै छौं । 11 अनि हामी उत्कट इच्छा गर्दछौं, कि तिमीहरू हरेकले अन्त्यसम्म आफ्नो भरोसाको निम्नि त्यही पूर्ण निश्चयता देखाओ । 12

त्यसैले, तिमीहरू अल्छे नहोओ, तर विश्वास र धैर्यद्वारा प्रतिज्ञाहरूको हकदार हुनेहरूका देखासेखी गर्नेहरू होओ । 13 किनकि परमेश्वरले अब्राहामलाई आफ्नो प्रतिज्ञा गर्नुहुँदा उहाँ भन्दा ठुलो अरु कोही नभएकाले गर्दा उहाँ आफैले शपथ खानुभयो । 14 उहाँले भन्नुभयो, “निश्चयता नै म तँलाई आशिष दिनेछु, र तँलाई ज्यादै वृद्धि गराउनेछु ।” 15 यसरी, अब्राहामले धैर्यसाथ पर्वै र जे प्रतिज्ञा गरिएको थियो, सो प्राप्त गरे । 16 किनकि मानिसहरूले आफूभन्दा ठुलाहरूद्वारा शपथ खान्छन्, र शपथले अन्त्यमा तिनीहरूको वादविवाद मिलाउन निश्चयता दिन्छ । 17 परमेश्वरले उहाँको प्रतिज्ञाको अपरिवर्तनशील स्वभावको प्रतिज्ञाका हकदारहरूलाई स्पष्ट रूपले देखाउन निर्णय गर्नुहुँदा उहाँले शपथद्वारा नै पक्का गर्नुभयो । 18 त्यसैले, यी दुईवटा अपरिवर्तनशील कुराद्वारा उहाँले यसो गर्नुभयो जसद्वारा परमेश्वरलाई झुट बोल्न असम्भव छ, ताकि हामी, जो शरणको लागि भाग्नेहरूले, हाम्रो अगाडि राखिएको निश्चयतालाई बलियो गरी समाजलाई ढहो उत्साह पाउन सकौं । 19 हामीसित हाम्रो आत्मा सुरक्षित र भरपर्दो निश्चयतामा गाडिएको छ, यस्तो निश्चयता जुन भित्रको पर्दाभित्र पनि पस्दछ । 20 मल्कीसेदेकको दर्जाअनुसार उहाँ सधैँका निम्ति प्रधान पुजारी हुनुभएकाले हाम्रा अग्रदूतको रूपमा येशु हामीभन्दा पहिले त्यस ठाउँमा गएर बसिसक्नुभएको छ । (aiōn g165)

7 यिनै मल्कीसेदेक शालेमका राजा, सर्वोच्च परमेश्वरका पुजारी थिए । अब्राहाम लडाई जितेर फर्की रहेको बेलामा मल्कीसेदेकले तिनलाई भेटेर आशीर्वाद दिए । 2 अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई सबै कुराको दशांश दिए । मल्कीसेदेक नाउँको अर्थ हुन्छ, “धार्मिकताका राजा ।” तिनको अर्को पद “शालेमका राजा” हो, अर्थात् “शान्तिका राजा ।” 3 उनी विनापिता, विनामाता, विनापिता-पुर्खाहरू र जीवनको सुरु वा अन्त्य नभएका व्यक्ति हुन् । बरु, उनी परमेश्वरका पुत्रजस्तै सदाकालका पुजारी हुनुहुन्छ । 4 हेर, यिनी कस्ता महान् व्यक्ति थिए । हाम्रा पुर्खा अब्राहामले तिनलाई लडाइँ ज्ञान जितेर ल्याएका सबै कुराको दशांश दिए । 5 एकातिर, लैवीका छोराहरू जसले पुजारी पदलाई प्राप्त गरेका छन्, तिनीहरूलाई मानिसहरू अर्थात् आपनै भाइहरूबाट दशांश लिने आज्ञा व्यवस्थाले दिएको छ, यद्यपि तिनीहरू पनि अब्राहामकै सन्तानबाट आएका हुन् । 6 तर अर्कोतिर, मल्कीसेदेक जसका वंशाली तिनीहरूबाटका थिएनन्, जसले अब्राहामबाट सबै दशांश प्राप्त गरे, र तिनले जसलाई प्रतिज्ञाहरू गरिएको थियो उनलाई आशिष दिए । 7 ठुला मानिसले दिएको आशीर्वादलाई साना मानिसले इन्कार गर्न तुर्ने कारण छैन । 8 यस अवस्थामा मरणशील मानिसहरूले दशांश प्राप्त गर्दछन् भने, अर्कोतिर त्यस सन्दर्भमा उनी जीवित रहन्छन् भनी यसले प्रमाणित गर्दछ । 9 र यस सन्दर्भमा भन्नुपर्दा, अब्राहामद्वारा दशांश पाउने लेवीले पनि दशांश दिए, 10 किनभने मल्कीसेदेकले अब्राहामलाई भेट्दा लेवी पनि आफ्ना पुर्खाकै शरीरमा थिए । 11 अब यदि लैवीको पुजारी पदद्वारा पूर्णताको सम्भव भएको भाए (किनकि जसबाट मानिसहरूले व्यवस्था प्राप्त गर्दछन्), हालूनको दर्जाबमोजिम नभाएर मल्कीसेदेकको दर्जाअनुसार अर्को पुजारी स्थापित गर्न किन आवश्यक पर्याय? 12 किनकि जब पुजारी पद परिवर्तन हुन्छ, तब व्यवस्था पनि परिवर्तन हुनुपर्दछ । 13 किनकि एक जना जसको बारेमा यी कुराहरू भनिएका छन्, उहाँ हाँ अर्कै कुलका हुनुहुन्छ, जसबाट कहिल्यै कसैले वेदीमा सेवा गरेका छैन । 14 अब यो स्पष्ट छ, कि यहूदाको कुलबाट हाम्रा प्रभु जन्मनुभएको थियो, तर मोशाले पुजारीहरूका बारेमा कहिल्यै उल्लेख गरेका छैन । 15 यदि मल्कीसेदेकजस्तै अर्को स्वरूपमा पुजारी खडा हुन्छ भने, हामीले जे भनिरहेका छौं, त्यो स्पष्ट छ । 16 उहाँ शारीरिक पुर्खाहरूका नियमका आधारमा पुजारी हुनुभएको होइन, तर बरु उहाँ अविनाशी जीवनको शक्तिमा पुजारी हुनुभयो । 17 किनकि उहाँको बिषयमा धर्मशास्त्रले यसरी गवाही दिन्छ: “मल्कीसेदेकको दर्जाजस्तै तिमी सधैँका निम्ति पुजारी हाँ हो ।”

(aiōn g165) 18 किनभने पहिलेको आज्ञा रद्द भएको छ, कारण त्यो कमजोर र काम नलाग्ने थियो । 19 किनकि व्यवस्थाले कुनै पनि कुरालाई सिद्ध बनाएन । तथापि, भविष्यको निम्ति उत्तम निश्चयता छ, जसद्वारा हामी परमेश्वरको नजिक पुग्न सकछौं । 20 अनि यो शपथविना भएको होइन । एकातिर, ती अरुहरू शपथविना नै पुजारीहरू भएका थिए । 21 तर अर्कोतिर भने, यी येशु शपथविना नै पुजारी हुनुभयो, जसको बारेमा परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, र उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुन्न, ‘तिमी सदाकाल पुजारी हुनेछौं ।’” (aiōn g165) 22 जसद्वारा येशूलाई उत्तम करारको निश्चयता दिइएको छ । 23 एकातिर, धेरै पुजारीहरू भएका छन्, तर मृत्युको कारणले गर्दा तिनीहरूलाई निरन्तर पुजारीको कार्यमा लाग्ने रहन दिएन । 24 तर अर्कोतिर भने, येशु सदासर्वदा रहिरहनुहुन्छ, उहाँसँग एउटा स्थायी पुजारी पद छ । (aiōn g165) 25 यसकारण, येशूद्वारा परमेश्वरको नजिक आउने मानिसहरूलाई बचाउनका निम्ति उहाँ पूर्ण रूपमा सामर्थी हुनुहुन्छ, किनभने उहाँ तिनीहरूका निम्ति अन्तर-बित्ती गर्नलाई सधैँ जीवित हुनुहुन्छ । 26 किनकि यस्ते प्रकारको प्रधान पुजारी हाम्रा निम्ति सुहाउंदो छ । उहाँ पापरहित हुनुहुन्छ; उहाँ दोषरहित, शुद्ध, पापीहरूबाट अलग गरिएप्राप्तका र आकाशभन्दा उच्च हुनुभएको छ । 27 प्रधान पुजारीले जस्तै पहिले आप्नै पापका निम्ति र त्यसपछि मानिसहरूका पापका पनिम्ति उहाँले दिनहुँ बलिदान चढाई रहनुपर्दैन । जब उहाँले आफैलाई अर्पण गर्नुभयो, तब उहाँले यो एक पटक सधैँका निम्ति गर्नुभयो । 28 किनकि व्यवस्थाले मानिसहरूलाई प्रधान पुजारीको रूपमा नियुक्त गयो, जससँग कमजोरी हुन्ने । तर उहाँ व्यवस्थापछि आएको शपथको वचनले नियुक्त हुनुभएका पुत्र हुनुहुन्छ जो सदाकालका निम्ति सिद्ध बनाइनुभएको छ । (aiōn g165)

8 अब हामीले भनिरहेको कुरा यही हो: हामीसँग एक जना प्रधान पुजारी हुनुहुन्छ जो स्वर्को सिंहासनको दाहिनेपटि विराजमान हुनुहुन्छ । 2 मानिसले बनाएको होइन, तर परमेश्वरले बनाउनुभएको साँचो पवित्र बासस्थानमा उहाँ एक सेवक कुराहरू छ । 3 किनकि हेरेक प्रधान पुजारी भेटीहरू र बलिदानहरू दुवै चढाउन नियुक्त गरिएको हुन्छ । त्यसकारण, केही कुरा चढाउन आवश्यक छ । 4 अब यदि ख्रीष्ट पृथ्वीमा हुनुभएको भए, उहाँ सबैका पुजारी हुनुहो थिएन किनकि त्याँहाँ व्यवस्थाअनुसार भेटी चढाउनेहुँ छैंदै छन् । 5 तिनीहरूले स्वर्गीय कुराहरूको नक्कल र छायाँको मात्र सेवा गर्दछन् । जसरी मोशाले बासस्थान बनाउन लाग्दा परमेश्वरद्वारा मोशालाई चेतावनी दियो, परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, तिमीलाई पहाडमा देखाइएको नमनाबामोजिम तिमीले हेरेक थोक बनाउनु ।” 6 तर अहिले ख्रीटिले प्राप्त गर्नुभएको सेवा-कार्य अझा धेरै उत्तम छ । किनभने उहाँले मध्यस्थता गर्नुभएको करार धेरै उत्तम छ, जुनचाहिँ उत्तम प्रतिज्ञाहरूमा स्थापना गरिएको छ । 7 किनकि यदि पहिलो करार दोषरहित भएको भए, दोस्रो करारको आवश्यकता नै पर्दैन थियो । 8 किनकि जब परमेश्वरले मानिसको दोष भेटाउनुभयो, तब उहाँले भन्नुभयो, “हेर, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिन आउँदै छन्, जब म यहूदा र इसाएलका धरानासँग नयाँ करार स्थापना गर्नेछु ।” 9 यो करार तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग मैले बाँधेको जस्तो हुनेछैन, एक दिन मैले तिनीहरूको हात समातेर तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट डोयाएर ल्याएँ । किनकि तिनीहरूले मेरो करारलाई अटुट रूपमा पछ्याएनन्, र परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मैले तिनीहरूको बेवास्ता गरे । 10 परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिनपछि म इसाएलका धरानासँग यो करार बाँधेछु । म सेरो व्यवस्था तिनीहरूको मनमा राखिदिनेछु, र म तिनीहरूका हृदयमा पनि ती लेखिदिनेछु । म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, अनि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् । 11 तिनीहरूले हेरेक आफ्नो छिमेकालाई सिकाउछैनन्, र आप्नो हेरेक भाइलाई परमप्रभुलाई चिन भन्नुपर्दैन । किनकि तिनीहरूमध्येका सानादेखि लिएर ठुलासम्म सबैले मलाई चिन्नेछन् । 12 किनकि तिनीहरूले गरेका

अपराधहस्त्रपति म अनुग्रह देखाउनेछु, र तिनीहस्त्रले गरेका पापहस्तको सम्झना म कहिल्यै गर्नेछैन् ।” 13 “न्याँ” भन्नुहुँदा उहाँले पहिलो करारलाई पुरानो बनाउनुभयो । र जुन काम नलाग्ने र पुरानो भएको छ, त्यो हाराएर जानै लागेको छ ।

9 अब पहिलेको करारमा आराधनाका निम्नि नियमहस्त र सांसारिक बासस्थान थिए । 2 किनकि एउटा बासस्थान तयार गरिएको थियो जसको पहिलो कोठाभित्र सामदान, टेब्ल, र उपस्थितिको रोटी थिए, त्यसलाई पवित्रस्थान भनिन्थ्यो । 3 पर्दाको पछाडितर अर्को दोसो कोठा थियो, जसलाई महा-पवित्रस्थान भनिन्थ्यो । 4 यसमा धूपको निम्नि एउटा सुनको देवी थियो । यसमा करारको सन्कु पनि थियो, जुन पूर्ण रूपले सुनले मोहोरिएको थियो । यसको भित्रपटि रहेको सुनको भाँडोमा मन राखिएको भाँडो, कोपिला लागेको हास्तनको लौरो र करारका शिलालेखहरू थिए । 5 करारको सन्दुकको माथि ईश्वरीय महिमाका करूहस्तले प्रायशित्तको ढक्कनीलाई ढाकेका थिए, जसको बारेमा हामी अहिले पूर्ण रूपले वर्णन गर्न सक्दैन् । 6 यी थोकहस्तलाई तयार गरिसकेपछि पुजारीहस्त नियमित रूपमा बासस्थानको बाहिरी कोठामा सधै आफ्ना सेवाको काम गर्न प्रवेश गर्दथे । 7 तर प्रधान पुजारी मात्रै हारेक वर्षको एक पल्ट दोस्रो कोठामा प्रवेश गर्दथे । उनले रगत लिएर आफ्ने निम्नि र मानिसहस्तले अजानमा गरेका अपराधहस्तको निम्नि बलि चढाउँछन् । 8 पवित्र आत्माले देखाउनुभयो, कि पहिलो पवित्रस्थान रहेजेलसम्म महा-पवित्रस्थानमा जाने मार्ग प्रकट गरिएको थिएन । 9 वर्तमान समयका लागि यो एक उदाहरण थियो । चढाइएका भेटी र बलिदानहस्त दुवैले आराधकको विवेकलाई सिद्ध गर्न सकेनन् । 10 ती यिभिन्न किसिमका उत्सवका शुद्धिकरणहस्त खाने र पिउने कुरासँग मात्रै सम्बन्धित छन् । ती सबै शरीरका निम्नि नियमहस्त मात्रै थिए, जसलाई नयाँ प्रकारले सृजना नगरेसम्म क्रमिक रूपमा राखिएको थियो । 11 ख्रीष्ट आउनेवाला असल थोकहस्तका प्रधान पुजारीको रूपमा आउनुभयो । उहाँ अङ्ग बढी महान् र सिद्ध पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्नुभयो, जुन मानवीय हातद्वारा बनाइएको होइन, जुन यस सृजित संसारको होइन । (नोट: अन्य संस्करणहस्तमा लेखिएको छ) ख्रीष्ट आउनेवाला असल थोकहस्तका प्रधान पुजारीजस्तै भएर आउनुभयो । 12 बोका र बाछाहस्तको रगतले नन्हई उहाँ आफ्नै रगतद्वारा सबैका निम्नि एकै चोटि त्यस महा-पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्नुभयो र हाम्रो अनन्तको भुट्कारालाई सुरक्षित गर्नुभयो । (aiónios g166) 13 किनकि यदि बोका र सौंठहस्तको रगत अनि कोरेलीको खरानीले छर्किदा तिनीहस्त अशुद्ध हुन्छन् र तिनीहस्तका शरीरलाई शुद्ध पार्न तिनीहस्त परमेश्वरमा समर्पित हुनुपर्छ भने, 14 झाँकि त्रै धेरै ख्रीष्टको रगतले हाम्रा विवेकलाई मृत कामहस्तबाट शुद्ध पार्दछ र जीवित परमेश्वरको सेवा गर्न जसले अनन्त आत्माद्वारा दोषरहित प्रकारले आफैलाई अर्पण गर्नुभयो? (aiónios g166) 15 यसै कारणले गर्द, उहाँ नयाँ करारको मध्यस्तकता हुनुहुन्छ । यो मृत्युको कारणले गर्दा स्वतन्त्र गराइएकाहरू तिनीहस्तका पापको सजायबाट पहिलो करारमा रहन्छन् ताकि परमेश्वरद्वारा बोलाइएकाहस्त प्रतिज्ञा गरिएको अनन्त उत्तराधिकारलाई प्राप्त गर्न सक्न । (aiónios g166) 16 किनकि जहाँ इच्छा हुन्छ, त्यहाँ त्यो बनाउने व्यक्तिको मृत्युलाई प्रमाणित गर्नुपर्ने हुन्छ । 17 किनकि एउटा इच्छा तब मात्र लाग्नु हुन्छ, जब त्यहाँ मृत्यु भएको हुन्छ, किनभने जबसम्म यसलाई बनाउने जीवित हुन्छ, तबसम्म यसको कुनै जोड छुँदैन । 18 त्यसैले, पहिलो करार पनि रातविना स्थापित भएको थिएन । 19 किनकि जब मोशाले मानिसहस्तलाई व्यवस्थामा भएका हरेक आज्ञा दिए, उनले बाछा र बोकाहस्तको रगत, पानी, रातो उन र हिसप लिएर त्यस मुद्दा र सबै मानिस दुवैलाई छर्के । 20 तब उनले भने, “यो करारको रगत हो, जुन परमेश्वरले तिनीहस्तका निम्नि आज्ञा गर्नुभएको थियो ।” 21 यसरी नै, उनले पवित्रस्थान र सेवामा प्रयोग हुने सबै भाँडामा

रगत छर्के । 22 अनि व्यवस्थाअनुसार रगतले हरेक थोकलाई शुद्ध पार्दछ । रगत नबगाइकन क्षमा हुँदैन । 23 त्यसकारण, स्वर्गमा भएका थोकहस्त नक्कलहस्तलाई जनावरहस्तको बलिदानद्वारा शुद्ध पारिनुपर्यो भने स्वर्गमा भएका थोकहस्त आफैलाई झाँकि त्रै धेरै उत्तम बलिदानद्वारा शुद्ध पार्न आवश्यक पय्यो । 24 किनकि ख्रीष्ट हातद्वारा बनाइएको महा-पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्नुभएन, जुनयाँहै सत्यताको एक नक्कल मात्र हो । बरु, उहाँ आँके स्वर्गमा प्रवेश गर्नुभयो, अनि हाम्रा निम्नि अहिले उहाँ परमेश्वरको सामु उपस्थित हुनुहुन्छ । 25 उहाँ आप्नै निम्नि धरियरि बलि चढाउनका निम्नि त्यहाँ जानुभएको होइन, जसरी प्रधान पुजारिले हरेक वर्ष अर्काको रगत लिएर महा-पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्दछन् । 26 त्यसो भएको भए, संसारको उत्पत्तिदेखि नै उहाँले धेरै पल्ट दुःख भोगनुपर्ने हुँथ्यो । तर यस युगको अन्यत्यमा एक पल्ट उहाँको आप्नै बलिदान पापलाई हटाउन उहाँ सधैका निम्नि एकै पल्ट प्रकट हुनुभएको हो । (aión g165) 27 हरेक व्यक्तिएक एक पटक मर्न निश्चित छ, र त्यसपछि न्याय आउँछ । 28 त्यसरी नै, ख्रीष्ट पनि धेरै जनाका पाप बोक्नलाई सधैका निम्नि एकै पल्ट बलि हुनुभयो । पापसँग सामाना गर्नलाई दोसो पल्ट उहाँ देखा पनुहुने होइन, तर मुक्तिका लागि धैर्यसाथ उहाँका निम्नि पर्खिरहनेहस्तका लागि हो ।

10 किनकि व्यवस्था हुन आउने असल कुराहस्तको एक छायाँ मात्र हो, ती आँक्मा सत्य थोकहस्त भने होइनन् । पुजारीहस्तले वर्षीपच्छे लातातार रूपमा चढाउने यस्ता बलिहस्तले परमेश्वरको नजिक जान कहिल्यै पूर्ण बनाउन सकेन् । 2 नत्रात के बलि चढाउने काम बन्द हुने थिएन र? त्यसो हुँयो हो त, आराधकहस्त एकै पल्टमा सधैका लागि शुद्ध हुने थिए, तिनीहस्तलाई थप पापको चेताना हुने थिएन । 3 तर ती बलिदानहस्तले वर्षीपच्छे पापहस्तको सम्झना गराउँछन् । 4 किनभने साँढै र बोकाहस्तको रगतले पाप हटाउन असम्भव छ । 5 जब ख्रीष्ट संसारमा आउनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “तपाईंले भेटीहस्त र बलिदानहरू चाहनुभएन, बरु तपाईंले मेरो लागि एउटा शरीर तयार पारिदिनुभएको छ । 6 पापका लागि न त पूरे होमबलि न बलिदानहस्तमा तपाईं प्रसन्न हुनुभयो ।” 7 तब मैले भन्नै, “हेर्नुहोस्, पुस्तकको मुद्दोमेरो बिषयमा लेखिएजस्तै तपाईंको इच्छा पुरा गर्न म यहाँ छु ।” 8 उहाँले पहिलो भन्नुभयो, “पापका निम्नि न त बलिदानहस्त, न भेटीहस्त र होमबलिहस्त नै तपाईंले चाहनुभयो, न त ती कुराहस्तमा तपाईं प्रसन्न हुनुभयो ।” (यी त व्यवस्थाअनुसार चढाउन्छन्) । 9 तब उहाँले भन्नुभयो, “हेर्नुहोस्, म तपाईंको इच्छा पुरा गर्न आएको छु ।” दोसो अभ्यासलाई स्थापित गर्न उहाँले पहिलो अभ्यासलाई रद्द गर्नुहुन्छ । 10 दोसो अभ्यासमा हामी उहाँको इच्छाबाट सधैका निम्नि येशू ख्रीष्टको शरीरको बलिदानद्वारा परमेश्वरमा समर्पित भएका छाँ । 11 अर्कोतिर, हरेक पुजारी दिनहुँ परमेश्वरको सेवा गर्न खडा भइरहन्छ । उसले सधै उस्तै भेटीहस्त चढाइहस्तको हुन्छ, त्यसले कहिल्यै पनि पापलाई उठाई लान सक्दैन । 12 अर्कोतिर, ख्रीष्टले पापका निम्नि सधैका लागि एउटे बलिदान चढाएर उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपटि बस्नुभएको छ । 13 उहाँका शत्रुहस्तलाई आफ्नो पाउदानमा नपारेसम उहाँ पर्खिरहनुहुन्छ । 14 किनकि उहाँले एउटे बलिदान परमेश्वरमा समर्पित भएकाहस्तलाई सदाका निम्नि सिद्ध पार्नुभएको छ । 15 र पवित्र आत्माले पनि हामीलाई गवाही दिनुहुन्छ, किनभने पहिला उहाँले भन्नुभयो, 16 “मैले तिनीहस्तमा बाँध्ने करार यही हो, ती दिनहरूपछि, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । तिनीहस्तका हृदयमा म मेरो व्यवस्था रखिदिनेछु, र तिनीहस्तको मनमा पनि लेखिदिनेछु ।” 17 म कहिल्यै पनि तिनीहस्तका पाप र दुष्कर्महस्त सम्झाउनेछैन् ।” 18 अब जहाँ यी कुराहस्तको क्षमा हुच्छ, त्यहाँ पापका निम्नि कुनै बलिदानको खाँचो पर्दैन । 19 यसकारण, भाइहरू हो, हामीसँग येशूको रगतद्वारा महा-पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्ने साहस छ । 20 पर्द अर्थात् उहाँको आफ्नो शरीरद्वारा उहाँले हाम्रा लागि नयाँ र जीवित बाटो खोलिदिनुभएको छ । 21 र

परमेश्वरको घरमा हामीसँग महान् पुजारी हुनुभएकोले 22 हाम्रो हृदयका अशुद्ध विवेकलाई छिट्काउद्वारा हाम्रो शेरीरलाई शुद्ध पानीले धोएर विश्वासको सम्पूर्ण निश्चयतासाथ हामी साँचो हृदय लिएर नजिक जाँचौ । 23 हामीले स्वीकार गरेको आशालाई दृढतासाथ बलियोसँग थामी राख्यौ, किनकि प्रतिज्ञा गर्नुहोने परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । 24 हामीले एक अर्कालाई प्रेम र असल कामहरूले कसरी उत्साह दिने भन्ने कुरालाई विचार गर्तौ । 25 हामी एक-अर्कामा संगसंगी भेला हुन नछोडौं, जसरी कतिले छोडेका छन् । बरु, दिन नजिकै आएको हुनाले जतिसक्दै एकले अर्कालाई झन् बढी उत्साह देओ । 26 किनकि यदि सत्यताको ज्ञान पाएर पनि हामी जानिबुझिक्न याप गरिरह्यौं भने, पापका लागि कुनै बलिदान बाँकी रहैदैन । 27 त्यसको सट्टामा, न्यायको डरलाग्दो प्रतीक्षा र परमेश्वरका शत्रुहरूलाई भस्म पार्ने क्रोधको डरलाग्दो आगो मात्र रहनेछ । 28 मोसाको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गर्ने जो कोही पनि दुर्भ वा तिन जना साक्षीको गवाहीमा दयाविना नै मर्दछ । 29 परमेश्वरका पुत्रलाई खुट्टाले कुल्चने, परमेश्वरमा समर्पित गरिएको करारको रगतलाई अपवित्र तुल्याउने र अनुग्रहको आत्मालाई अपमान ठाने जो कोहीले झन् कति बढी सजाय पाउँछ होला । 30 किनकि यसो भन्नुहोलाई हामी जान्छौं, “बदला लिने काम मेरो हो; म बदला लिनेछु ।” र फेरि, “परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूको न्याय गर्नुहेछ ।” 31 जीवित परमेश्वरको हातमा पर्नु डरलाग्दो कुरा हो । 32 तर तिमीहरूले ज्योति पाएपछि पनि दुःखको कठिन घडीमा कसरी सह्यौ, ती अधिका दिनहरूको समझना गर । 33 तिमीहरू सबैका सामु अपमानित र तिरस्कृत भएका थियौ, र त्यस्तै समस्यामा परेकाहरूसँग तिमीहरू सहभागी भयो । 34 किनकि कैदमा हुनेहरूलाई तिमीहरूले दया देखायौ; आफ्नो सम्पत्ति खोसिँदा पनि त्यसलाई सहर्ष स्वीकार गय्यौ; यो जानेर कि तिमीहरूसँग अझ उत्तम र रहिरने आपैसु सम्पत्ति छ । 35 त्यसकारण, आफ्नो निश्चयतालाई नगुमाओ, जसको तुलो इनाम छ । 36 तिमीहरूलाई धैर्यको खाँचो छ । त्यसकारण, परमेश्वरले तिमीहरूलाई जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, उहाँको इच्छालाई पुरा गरेपछि, सो प्राप गर्नेछौं । 37 “किनकि केही भेरमा जो आउँदै हुनुहुन्छ, उहाँ अवश्य आउनुहेछ र ढिलाउनु हुनेछैन ।” 38 मेरा धर्मी जन विश्वासद्वारा जिउनेछ, यदि ऊ पछि फर्क्न्छ भने, म उर्सँग प्रसन्न हुनेछैन ।” 39 तर हामी नाश हुनेहरूमध्येका होइनाँ, जो विनाशतिर फर्क्न्छ । बरु, ती मध्येका हाँ जसले हाम्रो आत्मालाई बचाइराख्ने विश्वास छ ।

11 अब विश्वासचाहिं आशा गरिएका कुराहरूको बारेमा भएको निश्चयता हो; अहिलेसम्म नदेखेका घटनाहरूको बारेमा भएको प्रमाण हो । 2 किनकि हाम्रा पुर्खार्हु तिनीहरूको विश्वासका निम्नि यसरी नै प्रमाणित भएका थिए । 3 विश्वासद्वारा हामी बुझन सक्छौं, कि सारा विश्व परमेश्वरको आज्ञाद्वारा सृष्टि भएको थियो । त्यसकारण, जे देखिन्छन् ती देखिने कुराहरूस्वाट बनाइएका होइनन् । (aión g165) 4 विश्वासद्वारा नै हाबिलले कयिनले भन्दा उत्तम बलिदान चाहाए । यसकारण, तिनी धर्मी हुन पुगे । यसरी, परमेश्वरप्रति तिनको भेटीको कारणले गर्दा तिनले समर्थन पाए । त्यसकारण, हाबिल मेरे तापनि तिनी अझ बोलिहेका छन् । 5 विश्वासद्वारा नै होनोक माथि उठाई लिएर र तिनले मृत्यु देखेनन् । “तिनी भेटिएनन्, किनकि परमेश्वरले तिनालाई उठाउनुभयो ।” कारण तिनी उठाउनुभन्दाअधि तिनले परमेश्वरलाई प्रसन्न पारेको प्रमाणित भएको थियो । 6 विनाशिवास परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न असम्भव छ । किनकि जो परमेश्वरकहाँ आउँछ उसले परमेश्वर अस्तित्वमा हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास गर्नेपछि र उहाँलाई जसले खोज्छ त्यसले इनाम पाउनेछ भनी विश्वास गर्नुपर्छ । 7 विश्वासद्वारा नै नोआलाई अहिलेसम्म नदेखेका कुराहरूका बारेमा ईश्वरीय सदनेश दिइएको थियो । तिनले भक्तिमय सम्मानसाथ एउटा पानी जहाज बनाए र आफ्नो घरानालाई बचाए । यसो गरेर तिनले संसारलाई दोषी ठहराए र

विश्वासअनुसार तिनी धार्मिकताका उत्तराधिकारी भए । 8 अब्राहामलाई बोलाइँदा विश्वासद्वारा नै तिनले आज्ञापालन गरे र तिनी उत्तराधिकारको रूपमा पाउनुपर्ने ठाँउतिर गए । आफू कहाँ जाँदै छु भने कुरा थाहै नपाए तापनि तिनी गए । 9 तिनी विश्वासद्वारा नै प्रतिज्ञाको देशमा एक परदेशीको रूपमा बसे । तिनी पालहरूमा इसहाकर र याकूबसँग उही प्रतिज्ञाको सङ्गी उत्तराधिकारीको रूपमा बसे । 10 किनकि तिनले जगहरू भएको सहरलाई हेरिरहेका थिए, जुन सहरको रचनाकार र निर्माणकर्ता परमेश्वर स्वयम् हुनुहुन्छ । 11 सारा बाँझी भए तापनि अब्राहामले गर्भधारण गराउने शक्ति विश्वासद्वारा नै प्राप गरे । तिनी एकदमै वृद्ध भइसक्दा यसो भएको थियो । तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा दिनुहोनेप्रति तिनीहरू विश्वासयोग्य भइरहे । 12 त्यसैकारण, मरेतुल्य यिनै एक जना मानिसबाट आकाशका असङ्ग्य तारा र समुद्री किनारका असङ्ग्य बालुवासरह सन्तानहरू जन्मिए, जसलाई गनै सकिँदैन । 13 यी सबै प्रतिज्ञालाई प्राप्त नगरिकै यिनीहरू सबैले टाढैबाट स्वागत गरे । पृथ्वीमा परदेशी र निर्वासितहरू मात्र हाँ भने कुरा स्वीकार गर्दै तिनीहरू विश्वासमा नै मेरे । 14 किनकि जसले यस्ता कुराहरू भन्दछन् तिनीहरूले एउटा स्वदेश खोजिरहेका छन् भने कुरा स्पष्ट हुन्छ । 15 सँच्यै नै तिनीहरूले आफू निस्केर गएको देशका लागि सोचिरहेका भए, तिनीहरूले फर्केर जाने मौका पाउने थिए । 16 तर तिनीहरू अझ उत्तम देश अर्थात् स्वर्गीय देशको चाहना गर्दछन् । त्यसकारण, परमेश्वर तिनीहरूका परमेश्वर हुन लजाउनहुन्न, किनकि उहाँले तिनीहरूका लागि एउटा सहर तयार पार्नुभएको छ । 17 आफ्नो जाँच दुँहा विश्वासद्वारा नै अब्राहामले इसहाकलाई बलि चाहाए, जो उनको एक मात्र छोरा थिए जसलाई उनले बलिदान चाहाए । उनले नै प्रतिज्ञाहरू प्राप्त गरेका थिए । 18 यिनी तिनै अब्राहाम थिए जसलाई यसो भनिएको थियो, “इसहाकद्वारा नै तेरो सन्तानको नाउँ रहेछ ।” 19 परमेश्वरले इसहाकलाई मृत्युबाट जीवित पार्न सक्नुहोने थियो भने कुरा अब्राहामलाई थाहा थियो, र साइकेतिक अर्थमा भन्नुपर्दा उनले तिनीहरूबाट आपना छोरालाई फिर्ता पाएका थिए । 20 आउन लागेका थोकहरूको बारेमा इसहाकले विश्वासद्वारा नै याकूब र एसालाई आश्रिष्ट दिए । 21 याकूब मर्ने लागेका बेलामा विश्वासद्वारा नै उनले योसेफका हरेक छोरालाई आश्रिष्ट दिए । लौरीको तुप्पोमा अडेस लागेर याकूबले आराधना गरे । 22 योसेफको अन्त्य नजिकिंदा विश्वासद्वारा नै तिनले मिश्रबाट इसाएलीहरू प्रस्थान हुने विषयमा बोलेका थिए र तिनका अस्थिहरूको बारेमा तिनीहरूलाई आदेश दिएका थिए । 23 मोशा जम्माँदा तिनी सुन्दर भएको कारणले गर्दा उनका आमाबुबाले विश्वासद्वारा नै तिनलाई तिन महिनासम्म लुकाएर राखे र तिनीहरू राजाको आदेशसित डराएनन् । 24 मोशा हुर्केपछि विश्वासद्वारा नै तिनले फारेकी छोरीको छोरा कहलाइनलाई इन्कार गरे । 25 त्यसको सट्टामा, तिनले पापको क्षणिक सुख भोग्नुभन्दा बरु परमेश्वरका मानिसहरूसँग दुःख भोग्ने कुरालाई छाने । 26 मिश्रको सम्पत्तिमा भन्दा ख्याल्टलाई पछ्याउंदा सहनुपर्ने अपमानलाई नै उनले बहुमूल्यको ठाने । कारण उनले आपना आँखालाई इनाममाथि केन्द्रित गराएका थिए । 27 विश्वासद्वारा नै मोशाले मिश्रदेश छोडे । उनी राजाको क्रोधदेखि डराएनन्, किनकि एक जो अदृश्यलाई देखेजस्तै गरी उनले सही रहे । 28 त्यसकारण, नाश गर्नेले इसाएलीहरूको परिह जन्मिएका जेठा छोराहरूलाई छुन नसकोस् भनी विश्वासद्वारा नै उनले निस्तार-चाड र रगातको छिट्काउको पालन गरे । 29 विश्वासद्वारा नै उनले सुख्खा जन्मिमा हिँडेजस्तै गरी लाल समुद्र पार गरे । जब मिश्रीहरूले पनि यसै गर्न खोजे, तब तिनीहरू ढुबे । 30 तिनीहरूले सात दिनसम्म यरीहो पर्खालिको वरिपरि धुमेपछि विश्वासद्वारा नै यो ढल्प्यो । 31 राहाब वेश्याले विश्वासद्वारा नै जासुसहरूलाई शान्तिसाथ सक्तकार गरेकीले हुनाले तिनी अनाजाकारीहरूसँग नष्ट भइनन् । 32 अनि योभन्दा बढी म के भनौँ? यदि मैले गिदोन, बाराक, शिमशोन, यिप्ता, दाऊद, शमूएल र अगमवक्ताहरूको बारेमा भनै भने, मलाई समय नै पुग्दैन । 33 विश्वासद्वारा

नै तिनीहरूले राज्यहरूलाई जिते; न्यायपूर्ण काम गरे; र प्रतिज्ञाहरू प्राप्त गरे । तिनीहरूले सिंहहरूको मुख्यालाई बन्द गरिरिदै । 34 तिनीहरूले आगोको ज्वालालाई निभाए; तरवारको धारबाट भागे; रोगहरूबाट निको परिए; युद्धमा शक्तिशाली भए; र विदेशी सेनाहरूलाई भगाए । 35 स्त्रीहरूले आपना मरेकाहरूलाई पुनरस्थानद्वारा प्राप्त गरे । अस्ले अझ उत्तम पुनरस्थान प्राप्त गर्नलाई तिनीहरूले छुटकारालाई स्वीकार गरेन । त्यसैले, तिनीहरूले दण्ड भोगे । 36 अरुहरूले निन्दा, कोरा, साइला र केदजस्ता आदि कुराहरू सहे । 37 तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हानियो । तिनीहरूलाई ढुङ्ग भाग हुने गरी चिरियो । तिनीहरूलाई तरवारले मारियो । तिनीहरूले भेडा र बाखाको छाला लगाएर ढिलुल गर्नुपर्यो र विभिन्न किसिमका दुःख, निर्दृता र अमानवीय कुराहरू सहनुपर्यो । 38 यो संसार तिनीहरूका लागि योग्य थिएन । तिनीहरू मरुभूमि, पहाड, गुफा र जमिनका ओडारहरूति तितर-बितर हुनुपर्यो । 39 यहाँसम्म यी सबै मानिसहरू तिनीहरूका विश्वासको कारण परमेश्वरद्वारा प्रमाणित भए, तापनि तिनीहरूले प्रतिज्ञा गरिएका कुराहरू प्राप्त गर्न सकेन । 40 हामीविना तिनीहरू सिद्ध नहोऊन् भनी परमेश्वरले हाम्रा लागि अझ उत्तम कुरा अधिबाटै योजना गरिदिनभुएको थियो ।

12 यसकारण, हामी यतिका धेरै साक्षीहरूका बादलले धेरिएका हुनाले हर प्रकारका बोझ र हामीलाई सजिलैसित अल्जाउने पापलाई पन्थाँ । हाम्रा अधि राखिएको दौडलाई धैर्यसाथ दोडै । 2 विश्वासका कर्ता र सिद्ध तुल्याउनुहो येशूमा हामीले हाम्रा आँखा केन्द्रित गराँ, जसले आपनो सामुने राखिएको आनन्दको लागि अपमान सहनुभयो र कुसको दुःख भोग्नुभयो, अनि उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि विराजमान हुनुभएको छ । 3 त्यसैले, पापीहरूबाट उहाँको विरुद्धमा भएका वादविवाद सहनुहुनेलाई विचार गर । त्यसकारण, तिमीहरू आपना हृदयमा शिथित नहोओ र हरेस नखाओ । 4 तिमीहरूले पापको विरुद्धमा अझसम्म रगत बगाउनुपर्ने अवस्था आएको छैन वा यसको लागि सङ्घर्ष गर्नुपरेको छैन । 5 अनि तिमीहरूलाई छोराहरूसह उत्साह दिने अर्तीलाई तिमीहरूले भुलेका छौ: “हे मेरो छोरा, परमेश्वरको अनुशासनलाई हलुका नसम्भा । जब उहाँद्वारा तिमी सुधारिन्छौ, तब हरेस नखाऊ । 6 किनकि परमप्रभुले जसलाई प्रेम गर्नुहान्छ ती हेरेकलाई अनुशासनमा राख्नुहुन्छ । अनि उहाँले ग्राह गर्ने हरेक छोरालाई उहाँले दण्ड दिनुहुन्छ ।” 7 कष्टलाई अनुशासनझाँ सहो । परमेश्वरले तिमीहरूसित छोराहरूलाई जस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ । किनकि बाबुले अनुशासन नगरेको कुन छोरा हुन्छ र? 8 तर यदि तिमीहरू अनुशासनविनाका छौ भने तिमीहरू अवैध भयो, उहाँका छोराहरू भएनो । 9 यो भन्दा बढी, हामीलाई अनुशासन गर्ने हाम्रा संसारिक बुबाहरू अनुशासनकर्ताका रूपमा थिए, जसलाई हामीले आदर गर्याँ । यसकारण, के हामीले हाम्रा आत्माका पिताको झन् बढी आज्ञा पालन गर्नुपर्दैन र? 10 किनकि एकातिर, हाम्रा बाबुहरूले केही दिनसम्म हामीलाई अनुशासनमा राखे जुन त्यसो गर्न तिनीहरूलाई उचित लायो । तर अर्कोतिर, हामीले उहाँको पवित्रतालाई बाँडून सक्को भनेर परमेश्वरले हाम्रे भलाइका लागि त्यसो गर्नुहुन्छ । 11 यस समयमा कुनै पनि अनुशासन आनन्दको हुँदैन, तर दुःखदायी नै हुन्छ । तथापि जे भए तापनि यसद्वारा तालिम प्राप्त गरेकाहरूका निमित भने अन्त्यमा गएर यसले धार्मिकताको शान्तिपूर्ण फल फलाउँदछ । 12 त्यसकारण, लत्रेका हातहरू र दुर्बल धुँडाहरू बलियो बनाओ । 13 आपन्मा खुटाका लागि बाटो सिधा बनाओ । त्यसैले, जे लड्गडो छ, त्यो नखुरिकयोस्, बरु निको होस् । 14 हेरेकसित शान्तिमा बन्से प्रयत्न गर, र पवित्रताविना कसैले पनि परमप्रभुलाई देख्न सवदैन । 15 होसियार रहो, ताकि परमेश्वरको अनुग्रहबाट कोही पनि वजित हुन नपरोस्, र तिक्ताको जरा उप्रिएर कसैलाई पनि दुःख नदियोस्, र यसले धेरैलाई दोषी नबनाओस् । 16 होसियार रहो । कोही पनि एक छाक खानाको लागि आपनो जन्माधिकार बेच्ने एसावजस्तो अधर्मी नहोस् वा यौन अनैतिक नहोस् ।

17 किनकि तिमीहरूलाई थाहै छ, कि पछि गएर उनले त्यो आशिष्को उत्तराधिकार प्राप्त गर्ने इच्छा गर्दा उनलाई अस्वीकार गरियो, किनभने उनले विलाप गर्दा आँशुका साथ पश्चात्याप गर्ने मौकासमेत पाएन, यद्यपि उनले यसलाई चाहेका थिए । 18 किनकि तिमीहरू जलिरेहको पहाड, अन्धकार, बादल र छुन नसक्ने पहाडमा आएका छैनो । 19 तिमीहरू तुरही फुकिएको चर्को आवाज भएको ठाउँमा पनि आएका छैनो, न त त्यस्तो आवाज सुन्ने ठाउँमा आएका छौ जसलाई सुनेर तिनीहरूले अर्को शब्द सुन्नु नपरोस् भनी बिन्नी गरेका थिए । 20 किनकि “यदि कुनै जनावरले त्यस पहाडलाई छोयो भने त्यसलाई ढुङ्गाले हान्नैपर्छ” भन्ने आज्ञालाई तिनीहरूले सहन सकेन । (नोट: केही पुरानो संस्करणमा लेखिएको छ: एउटा जनावरले त्यस पहाडलाई छोयो भने, तापनि त्यसलाई ढुङ्गाला वा तीरले हान्नैपर्छ ।) 21 मोशाले भने कि त्यो दृश्य एकदमै डरलाग्दो थियो, “म डराएँ र म डरले काम्दै छु ।” 22 त्यसको सट्टामा, तिमीहरू सियोन पहाड र जीवित परमेश्वरको सहर स्वर्गाय यस्तलेम अनि दसौं हजार स्वर्गदूतको उत्सवमा आएका छौ । 23 तिमीहरू स्वर्गमा नाउं दर्ता गरिएका पहिले जन्मेकाहरूको सभामा, सबैका न्यायकर्ता परमेश्वरकहाँ, अनि सिद्ध पारिएका धर्मी जनका आत्माहरूकहाँ आएका छौ । 24 अनि नयौं करारका मध्यस्तकर्ता येशुकहाँ र हालिको रात्मभन्दा अझ उत्तमसित बोल्ने रगतको छिट्काउमा आएका छौ । 25 हेर, तिमीहरूसित बोल्दै गर्नुहुनेलाई इन्कार नगर । किनकि यदि पृथ्वीमा तिनीहरूलाई चेतावनी दिनेलाई इन्कार गर्नेहरू त उम्मेनन् भने, स्वर्गबाट चेतावनी दिनुहुनेदेखि हामी तर्कीनहरू झान् कसरी उम्मन कस्छौं र? 26 कुनै समय उहाँको आवाजले पृथ्वी हल्लायो । तर अहिले उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभयो र भन्नुभयो, “अझ एक पटक म पृथ्वी मात्र होइन, तर स्वर्गहरूलाई पनि हल्लाउनेछु ।” 27 “अझ एक पटक” भन्ने यी शब्दहरूको अर्थ हुँचु कि हल्लाउन सकिने थोकहरू जो सृष्टि गरिएका छन्, सबै निकालिमेनन् र हल्लाउन नसकिने थोकहरू स्थिर रहेनेछन् । 28 त्यसकारण, एउटा हल्लाउन नसकिने राज्य प्राप्त गरिकोमा हामी कृतज्ञ होआँ र यस प्रकारले आदर र श्रद्धासाथ परमेश्वरलाई आराधना गरौ । 29 किनकि हाम्रा परमेश्वर भस्म पार्ने आगो हुनुहुन्छ ।

13 भ्रातृ-प्रेम बनिरहोस् । 2 अपरिचितहरूलाई अतिथि सत्कार गर्न नबिर्स । किनकि थाहा नै नपाइकन करि जनाले स्वर्गदूतहरूको अतिथि सत्कार गरेका थिए । 3 तिमी आँकै पनि कारागारमा तिनीहरूसँगै बायिएजस्तै सम्झना गर । जसले तिनीहरूलाई दुर्व्विवराह गरे तिमी पनि तिनीहरूको शरीरमा भएजस्तै तिनीहरूको सम्झना गर । 4 हेरेकले विवाहलाई आदर गरोस । विवाहको ओछाचान नबिटुलियोस्, किनकि यौन दुराचारी मानिस र व्यभिचारीहरूलाई परमेश्वरले न्याय गर्नुहोनेछ । 5 तिमीहरूका चालचलनलाई स्पियाँ-पैसाको प्रेमबाट अलग राख । तिमीहरूसँग भएका थोकहरूमा सन्तुष्ट होआँ । किनकि परमेश्वर आँकैले यसो भन्नुभएको छ, “म तिमीहरूलाई कहिल्यै छोडेनेछैन, न त म तिमीहरूलाई त्याग्नेछु ।” 6 हामी सन्तुष्ट होआँ । त्यसकारण, हामी साहससाथ भन्न सक्छौं, “परमप्रभु मेरा सहायक हुनुहुचु म डराउनेछैन । मानिसले मालाई के गर्न सक्छ र?” 7 तिमीहरूलाई परमेश्वरको चवन सुनाउने तिम्रा अगुवाहरूलाई विचार गर, र तिनीहरूका रहनसहनको परिणामलाई विचार गर र तिनीहरूका विश्वासको देखासिखी गर । 8 येशू ख्रीष्ट जितेन, आज र सँझैभै एक समान हुनुहुन्छ । (aion g165) 9 विभिन्न प्रकारका र अनौठा शिक्षाहरूले तिमीहरूलाई टाढा नलैजाओस् । तर भोजनसम्बन्धी विथिद्वारा जिउनेहरूलाई यसले केही सहायता गर्नैन, किनकि अनुग्रहद्वारा निर्माण भएको ह्रदय असल दुँच । 10 हामीसँग एउटा वेदी छ, जसबाट पवित्रस्थानमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन । 11 किनकि पाप क्षमाका निमित प्रधान पुजारीद्वारा पशुहस्को रगत पवित्रस्थानमा ल्याइन्थ्यो । तर तिनीहरूको शरीरहरूलाई भन्ने छाउनीबाहिर जलाइन्थ्यो । 12 त्यसकारण, येशूले पनि आपनै रगतद्वारा मानिसहरूलाई

समर्पण गर्नका खातिर सहरको ढोकाबाहिर दुःख भोग्नुभयो । 13 त्यसैले, हामी पनि उहाँसँगे छाउनीबाहिर जाओँ, र उहाँको निन्दामा सहभागी होओँ । 14 किनकि हामीसँग यहाँ कुनै स्थायी सहर छैन । बरु, हामी आउनेवाला सहरको प्रतीक्षामा छाँ । 15 त्यसैले, उहाँद्वारा परमेश्वरलाई महिमा दिन हामी सधैं बलिदान चढाओँ, उहाँको नाउलाई थाहा गर्दै महिमा दिनु हाम्रो ओठको फल हो । 16 अनि हामीले एक अकर्लाई भलाइ गर्न र सहायता गर्न नविसौं । किनकि यस्तै बलिदानहरूसँग परमेश्वर अति प्रसन्न हुनुहुन्छ । 17 तिमीहरूका अगुवाहरूको अधीनमा बस र आज्ञा मान, किनभने जसरो हिसाब दिनुपर्नेले जस्तै गरी तिनीहरूले तिमीहरूका आत्माको रेखदेख गर्दछन् । आज्ञा मान ताकि तिम्रा अगुवाहरूले आनन्दस्थित तिमीहरूको वास्ता गर्नु, दुखसँग होइन, जुन तिमीहरूका लागि प्रयोगयोग्य छैन । 18 हाम्रा लागि प्रार्थना गर, किनकि हामीमा सफा विवेक छ भनी निश्चित हुन सकौं र सबै कुरामा ठिक प्रकारले जिउन सकौं । 19 अझ धेरै काम गर भनेर म तिमीहरूलाई उत्साह दिन्छु । त्यसकारण, म तिमीहरूकहाँ चाँडै फर्केर आउनेछु । 20 अब भेडाका महान् गोठाला हाम्रा प्रभु येशूको अनन्त करारको रगतद्वारा मृत्युबाट जीवनमा ल्याउनुहुने शान्तिका परमेश्वरले, (aiōnios g166) 21 उहाँको इच्छा पुरा गर्न तिमीहरू हरेकलाई सुसज्जित पाल्नु । परमेश्वरको दृष्टिमा जे कुरा ग्रहणयोग्य छ ख्येट येशूद्वारा त्यही गर । उहाँलाई नै सधैँभरि महिमा भइहोस् । आमेन । (aiōn g165) 22 अब भाइहरू हो, म तिमीहरूलाई उत्साह दिन्छु, कि यी उत्साहका वचनहरूलाई पालन गर, जुन मैले छोटकरीमा तिमीहरूलाई लेखेको छु । 23 तिमीहरूलाई यो थाहा होस्, कि हाम्रा भाइ तिमोथी स्वतन्त्र पारिएका छन् । यदि उनी छिट्टै आए भने, म तिमीहरूलाई उनीसँग देखेछु । 24 तिम्रा सबै विश्वासी र अगुवाहरूलाई अभिवादन गर । इटालियाकाहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 25 तिमीहरू सबैसँग अनुग्रह रहेस् ।

याकूब

1 परमेश्वर र प्रभु येशु ख्रीष्टिका सेवक याकूबबाट, छरपट्ट भएका बाह

कुललाई अभिवादन । 2 मेरा भाइहरू हो, तिमीहरूले अनेकाँ किसिमका समस्याहरूको अनुभव गर्दा त्यसलाई पूर्ण रूपमा आनन्द सम्झा, 3 तिमीहरू जान्दछौ, कि तिमीहरूको विश्वासको जाँचले थैर्थ उत्तन्न गराउँदछ । 4 थैर्लाई पूर्ण रूपमा काम गर्न देओ, ताकि तिमीहरू सम्पूर्ण रूपमा सुधारिएको र पूर्ण हुन सक र तिमीहरूमा कुनै कुराको कमी नहोस् । 5 तर यदि तिमीहरूमध्ये कसैलाई बुद्धिको खाँचो छ भने, मान्ने जित संबलाई उदारतासँग र नहप्काइकन दिनुहुने परमेश्वरसँग उसले मागोस् र उहाँले उसलाई त्यो दिनुहुनेछ । 6 तर उसले शङ्का नगरी विश्वासाथ मागोस् । किनभने शङ्का गर्नेचाहिँ बतासले हुत्याउने र यताउता पलाउने सुमुद्रको छालजस्तो हुँच । 7 त्यस्तो व्यक्तिले परमेश्वरबाट कुनै पनि कुरा पाउनेछ भनी नसोचोस् । 8 त्यस्तो व्यक्ति दोहोरो मनको हुँच, र आफ्ना सबै चालमा ऊ अस्थिर हुँच । 9 दीन भाइले आफ्नो उच्च अवस्थामा गर्व गरोस्, 10 तर धनी मानिसले आफ्नो दीनतामा गर्व गरोस्, किनभने ऊ धाँस्मा फलेको जङ्गली फुलझौं औइलाएर बितिजानेछ । 11 किनकि प्रचण्ड तापसहित सूर्य उदाउँछ र घाँसलाई सुकाइदिन्छ । फुल झार्छ, र त्यसको सौन्दर्य नष्ट हुँच । त्यसै गरी, धनी मानिस आफ्नो यात्राको विचमा नै बिलाएर जानेछ । 12 त्यो मानिस धन्यको हो जो परीक्षामा स्थिर रहन्छ । किनभने परीक्षामा सफलताप्राप्त गरिसकेपछि उसले जीवनको मुकुट पाउनेछ, जुन परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्नि प्रतिज्ञा गरिएको छ । 13 परीक्षामा पर्दा “यो परीक्षा परमेश्वरबाट आएको हो” भनी कसैले पनि नभनोस् किनभने दुष्टबाट परमेश्वरको परीक्षा हुँदैन र उहाँ आँफैले पनि कसैको परीक्षा गर्नुहुन । 14 तर हरेक व्यक्ति आफ्ने अभिलाषाद्वारा परीक्षामा पर्दछ, जसले उसलाई बहकाउँछ र प्रलोभनमा पार्दछ । 15 अभिलाषाले गर्भधारण गरेपछि त्यसले पाप जन्माउँछ । अनि पाप पूर्ण रूपमा बढेपछि त्यसले मृत्यु ल्याउँछ । 16 मेरा प्रिय भाइहरू हो, थोकामा नपर । 17 हरेक असल वरदान र हरेक सिद्ध वरदान माथिबाटको हो । ज्योतिका पिताबाट त्यो तल आउँछ । उहाँ बदलिरहने छायाजस्तो बदलिनुहुन । 18 उहाँले सृष्टि गर्नुभएका सबै कुरामध्ये हामी पहिलो फलझौं हुन सक्छै भनेर परमेश्वरले सत्यको वचनद्वारा हामीलाई जीवन दिनलाई चुन्नुभयो । 19 मेरो प्रिय भाइहरू हो, तिमीहरू यो जान्दछौ: हरेक मानिस सुन्नमा छिटो, बोल्नमा ढिलो र रिसाउनमा धीमा होस् । 20 किनभने मानिसको रिसले परमेश्वरको धार्मिकताको काम गर्दैन । 21 यसकारण, सबै पापमय धिनलाग्दा कुरा र दुष्टताको प्रचुरतालाई मिलकाइदेओ । रोपेएको वचनलाई विनम्रतामा धारण गर जसले तिमीहरूका प्राणलाई बचाउन सकछ । 22 आँफैलाई थोक दिने गरी वचन सुन्ने मात्र होइन, तर पालन पनि गर । 23 किनकि यदि कोही वचन सुन्ने मात्र व्यक्ति हो, तर पालन गर्ने व्यक्ति होइन भने ऊ ऐनामा आफ्नो स्वाभाविक अनुहार जाँच्ने मानिसजस्त हो । 24 उसले आँफैलाई जाँच्छ र गहालाई र ऊ कस्तो यिथो भन्ने कुरा तुरन्तै विसिहालाई । 25 तर सुनेर बिसनि व्यक्ति मात्र नभई स्वतन्त्रताको सिद्ध व्यवस्थालाई होसियारीपूर्वक ध्यान दिने र निरन्तर त्यसै गरिहरैने व्यक्तित्वाहिं उसले गेने कामहरूमा आशिषित हुनेछ । 26 यदि कसैले आँफैलाई धार्मिक ठान्दछ, तर उसले आफ्नो जिब्रोलाई नियन्त्रण गर्दैन भने उसले आफ्नो हृदयलाई थोका दिन्छ र उसको धर्म व्यथिको हुँच । 27 हाम्रा परमेश्वर र पिताको सामु पवित्र र निष्कलडक धर्म यही हो: अनाथ र विधवाहरूको कष्टमा तिमीहरूलाई सहायता गर्नु, अनि आँफैलाई संसारबाट दोषरहित राख्नु ।

2 मेरा भाइहरू हो, केही मानिसहरूप्रति पक्षपात गर्दे महिमाका प्रभु हाम्रा

प्रभु येशु ख्रीष्टमा तिमीहरूले विश्वास नगर । 2 विचार गर कि कोही मानिस तिमीहरूको सभामा सुनका अँठीहरू र राम्रा-राम्रा लुगाहरू लगाएर

प्रवेश गयो र त्यहाँ एउटा गरिब मानिस पनि फोहोर पहिरनमा आयो । 3 यदि तिमीहरूले त्यस राम्रा-राम्रा लुगा लगाएको मानिसतर्फ हेँही र “कृपया यहाँ यस राम्रो स्थानमा बस्नुहोस्” भनेर भन्छौ, तर तिमीहरूले त्यस गरिब मानिसलाई “तैं यहाँ उभी” वा “मेरो पाउनेर बद्द” भनेर भन्छौ भने, 4 के तिमीहरूले आँफैचिय न्याय गरिरहेका छैनौ र? के तिमीहरू दुष्ट विचारहरू भएका न्यायकर्ताहरू बनेनौ र? 5 मेरा प्रिय भाइहरू हो, सुन, के परमेश्वरले संसारका गरिबहरूलाई विश्वासमा धनी हुनको निम्नि र उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्नि उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको राज्यको उत्तराधिकारीहरू हुनलाई चुन्नुभएन र? 6 तर तिमीहरूले गरिबहरूलाई अनादर गरेका छौ । के तिमीहरूमाथि दमन गर्ने धनीहरू नै होइनन् र? 7 तिमीहरू जसका हौ, उहाँको सुनामलाई तिमीहरूले नै अपामन गर्दैनन् र? 8 तथापि, यदि तिमीहरूले “आफ्ना छिमेकीलाई आँकुराई झाँप्ने प्रेम गर” भने धर्मशास्त्रको राजकीय व्यवस्थालाई पुरा गर्दछौ भने, तिमीहरूले असलै गर्दछौ । 9 तर यदि तिमीहरूले कोही मानिसहरूप्रति भेदभाव देखायो भने, तिमीहरूले पाप गरेका हुँछौ, र तिमीहरू व्यवस्थाद्वारा व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्नेहरू भनी दोषी ठहरिन्छौ । 10 किनकि जसले सम्पूर्ण व्यवस्था पालन गर्दछ, तर एउटै कुरामा मात्र ठक्कर खान्छ भने, त्यो सम्पूर्ण व्यवस्थाको उल्लङ्घन गरेकोमा दोषी ठहरिन्छ । 11 किनभने जसले व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्नेहरू भन्नुभयो उहाँले “हत्या नगर” पनि भन्नुभयो । यदि तिमीहरूले व्यभिचार गर्दैनौ, तर हत्या गाँधौ भने तिमीहरूले व्यवस्थाको उल्लङ्घन गाँधौ । 12 यसकारण, स्वतन्त्रताको व्यवस्थाद्वारा न्याय हुनेहरूँगै गरी बोल र व्यवहार गर । 13 किनकि कृपा नदेखाउनेहरूमाथि कृपाविना नै न्याय आउँछ । कृपा न्यायामाथि विजयी हुँच । 14 मेरा भाइहरू हो, यदि कोही मानिसले उसित विश्वास छ भनी भन्दछ तर उसले कुनै काम गर्दैन भने, त्यसबाट के लाभ? के त्यस विश्वासले उसलाई बचाउन सकछ र? 15 विचार गर, कि कोही भाइ वा बहिनीको पहिरन राम्रो छैन र उसको निम्नि दैनिक भोजनको अभाव छ । 16 विचार गर, कि तिमीहरूमध्ये कसैले उसलाई “शान्तिसँग जाऊ, न्यानो गरी बस र पेटभार खाऊ” भनेर भन्छौ । यदि तिमीहरूले शरीरलाई आवश्यक पर्ने कुराहरूकाहिं तिनीहरूलाई दिईनौ भने, त्यसबाट के लाभ भयो र? 17 यसै गरी, विश्वासले पनि काम गर्दैन भने त्यो मरेतुल्य हुँच । 18 तर पनि कसैले यसो भन्ना, “तिमीहरूसँग विश्वास छ, र मसँग कामहरू छन्” । कामविना तिमीहरूको विश्वास मलाई देखाऊ र मैले मेरा कामहरूद्वारा आफ्नो विश्वास तिमीहरूलाई देखाउनेछु । 19 परमेश्वर एउटै हुन्हुन्छ भनेर तिमीहरू विश्वास गर्दछौ; तिमीहरूले त्यो असल गर्दछौ । तर भूतात्महरूले पनि विश्वास गर्दछन्, र तिमीहरू थरथर काम्छन् । 20 मूर्ख मानिस हो, के तिमी यो जान्न चाहन्छौ, कि कामविनाको विश्वास व्यर्थ हुँच? 21 जब हाम्रा पुर्खा अब्राहामले देवीमा आफ्ना पुत्र इसहाकलाई अर्पण गरे, के उनी कामद्वारा नै धर्मी ठहरिएका थिएनन् र? 22 तिमीहरू देख्दछौ, कि उनका कामहरूसँग विश्वासले कार्य गयो, र कामहरूद्वारा नै उनको विश्वास पूर्ण भयो । 23 धर्मशास्त्रको यस्तो भन्ने वचन पुरा भयो, “अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे, र त्यो उनको निम्नि धार्मिकता गनियो” । 24 तिमीहरू देख्दछौ, कि कामद्वारा मानिस धर्मी ठहरिन्छ, विश्वासद्वारा मात्र होइन । 25 त्यसै गरी, राहाव वेश्याले पनि गुप्तचरहरूलाई स्वावगत गरेर अँके बाटोबाट पठाइदिए, के तिनी कामद्वारा नै धर्मी ठहरिएकी होइनन् र? 26 जसरी आत्मादेखि अलग हुँदा शरीर मर्दछ, त्यसै गरी कामबाट अलग हुँदा विश्वास पनि मर्दछ ।

3 मेरा भाइहरू हो, धेरै जान शिक्षक बन्नु हुँदैन । हामीले यो जान्नुपर्छ, कि हामीहरूको अझ धेरै कडा इन्साफ हुनेछ । 2 किनकि हामी धेरै किसिमले ठेस खान्छौ । यदि कोही वचनमा ठक्कर खाँदैन भने, ऊ पूर्ण रूपमा परिपक्व मानिस हो, जसले उसको सारा शरीरलाई नै नियन्त्रण गर्न

सक्छ । 3 आज्ञा पालन गराउनको निमित अब यदि हामीले घोडाको मुखमा लगाम लगायाँ भने, हामीले त्यसको सारा शरीरलाई नै नियन्त्रण गर्न सक्छौ । 4 पानी जहाजहरूलाई ख्याल गर, तिमीहरू थेरै ठुला हुन्छन् र तिमीहरू तेज बतासले चलाइँदा पनि थेरै सानो पतवारद्वारा चालकले जहाँ लैजान चाहन्छ त्यो त्यहीं लगिन्छ । 5 त्यसै गरी, जिब्रो पनि शरीरको एउटा सानो अडग हो, तरै पनि त्यसले ठुला कुराहरूको शेखी गर्दछ । हेर, एउटा सानो आगोको झिल्कोले कसरी ठुलो जडगलामा डढेतो लगाउँछ । 6 जिब्रो पनि आगो नै हो, हाम्रा शरीरका अडगहरूमध्ये यो अधर्मको दुनियाँ नै हो । यसले सम्पूर्ण शरीरलाई अशुद्ध तुल्याउँछ र जीवनको मार्गमा आगो लगाउँछ । नरकद्वारा यो आफै आगोले सालिकएको छ । (Geenna g1067) 7 किनकि सबै किसिमका जडाली जनावरहरू, चराचुरुङ्गीहरू, घस्ने जन्तुहरू, र समुद्रमा भएका प्राणीहरूलाई वशमा राखिएको छ र ती मानव-जातीद्वारा नै वशमा राखिएको छ । 8 तर मानिसमध्ये कसैरे पनि जिब्रोलाई वशमा राख्न सकेको छैन । यो धातक विघ्ने भरिएको र नियन्त्रण गर्न नसकिने दुष्ट हो । 9 यही जिब्रोले हामी परमप्रभु र पिताको प्रशंसा गर्छौ, र यसले हामी परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएका मानिसहरूलाई सराञ्छौ । 10 एउटे मुखबाट आशिष र अपशब्द निकलन्न्है । मेरा भाइहरू हो, यस्ता कुराहरू हुनुद्दैन । 11 के एउटा छहराको मुखबाट त्यसले मिठो र तितो पानी दुवै निकाल्दछ र? 12 मेरा भाइहरू हो, के अन्जीरको बोटले जैतून फलाउँदछ र? वा दाखको बोटले अन्जीर फलाउँदछ? न त नुनिलो पानीले मिठो पानी निकाल्न सक्छ । 13 तिमीहरूका माझामा बुद्धिमान् र समझदार को छ? त्यस व्यक्तिले बुद्धिको नम्रतामा आफ्ना कामहरूद्वारा एउटा असल जीवन जिएर देखाओस । 14 तर यदि तिमीहरूको हृदयमा तितो ईर्ष्या र अभिलाषा छ भने, सत्यको विरुद्धमा शेखी नगर र दुटो नबोल । 15 यो माथिबाट तल आउने विवेक होइन । बरु, यो त सांसारिक, अनात्मिक र शैतानिक हो । 16 किनकि जहाँ ईर्ष्या र अभिलाषा हुन्छ, त्यहाँ भ्रम र हरेक किसिमको दुष्ट काम हुन्छ । 17 तर स्वर्वाबाट आउने विवेकचाहिँ सर्वप्रथम शुद्ध हुन्छ, त्यसपछि शान्तिप्रिय, कोमल, प्रतिक्रियाशील, कृपा र असल फलले पूर्ण, कमजोर नबनाउने र निष्कपट हुन्छ । 18 अनि धार्मिकताको फलचाहिँ शान्ति कायम गर्नेहरूका माझामा शान्तिमा छरिएको छ ।

4 तिमीहरूका माझामा झागडा र विवाद कहाँबाट आउँछ? के त्यो तिमीहरूका सदस्यहरूका बिचमा सङ्घर्ष त्याउने तिमीहरूका अभिलाषाहरूबाट आउँदैन र? 2 तिमीहरू इच्छा गर्दछौ, र तिमीहरूसँग हुन्दैन । तिमीहरू हत्या गर्दछौ र तालच गर्दछौ, र तिमीहरू प्राप्त गर्न सक्षम हुन्दौन । तिमीहरू लडाड्छौ र झागडा गर्दछौ । तिमीहरूसँग छैन किनभने तिमीहरूले आफ्ना अभिलाषाको निमित प्रयोग गर्न सकियोस् भनेर खराब नियतले माग्दछौ । 4 तिमी व्यभिचारीहरू हो । संसारसितके मित्रता परमेश्वरको विरुद्धमा भएको शत्रुता हो भनी के तिमीहरूलाई थाहा छैन? त्यसकारण, जसले संसारको मित्र हुने इच्छा गर्दछ, उसले आफैलाई परमेश्वरको शत्रु बनाउँछ । 5 वा धर्मशास्त्रले, “उहाँले हामीमा बास गर्न लगाउनुभएका आत्मा अत्यन्त डाही हुनुभएको छ” भनेर व्यर्थमा भन्दछ भनी के तिमीहरू ठान्दछौ? 6 तर परमेश्वरले अझ बढी अनुग्रह दिनुहुन्छ, यसैकारण धर्मशास्त्रले भन्दछ, “परमेश्वरले अभिमानीहरूको विरोध गर्नुहुन्छ, तर नप्रहरूलाई अनुग्रह दिनुहुन्छ” । 7 त्यसकारण, परमेश्वरमा आफैलाई समर्पण गर । शैतानको विरोध गर, र त्यो तिमीहरूबाट भानेछ । 8 परमेश्वरको नजिक आओ, र उहाँ तिमीहरूको नजिक आउनुहुनेछ । ए पापीहरू हो, तिमीहरूका हात सफा पार, र ए दोमनकाहरू हो, तिमीहरूका हृदय शुद्ध पार । 9 दुःखी होओ; विलाप गर; र रोओ! तिमीहरूका हाँसे दुःखमा र तिमीहरूको आनन्द निराशमा परिणत होस । 10 प्रभुको सामु तिमीहरू आफैलाई विनम्र तुल्याओ, र उहाँले तिमीहरूलाई माथि उठाउनुहुनेछ

। 11 भाइहरू हो, एक अर्काको विरुद्धमा नबोल । कुनै एक जना भाइको विरुद्धमा बोल्ने वा आफ्नो भाइको न्याय गर्ने व्यक्तिले व्यवस्थाको विरुद्धमा बोल्दछ र व्यवस्थाको न्याय गर्दछ । यदि तिमीहरू व्यवस्थाको न्याय गर्दछौ भने, तिमीहरू व्यवस्थालाई पालन गर्नेहरू हुन्दौनौ, तर न्यायकर्ता पो हुन्छौ । 12 व्यवस्था दिने र न्यायकर्ता एक जना मात्र हुनुहुन्छ । बचाउन र नाश गर्न सक्युने उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ । आफ्नो छिमेकीको इन्साफ गर्ने तिमीहरू को हो है? 13 अब सुन, तिमीहरू जसले, “आज वा भोलि हामी सहरभित्र प्रवेश गर्नेछौ, र त्यहाँ एक वर्ष बिताउनेछौ र व्यापार गरेर पैसा कमाउनेछौ” भनेर भन्छौ । 14 भोलि के हुनेछ, र तिप्रो जीवन कस्तो हुनेछे भनेर कुरा कसलाई थाहा छ? किनकि तिमीहरू त तुवाँलो हाँ जुन केही समय देखा पछे र त्यसपछि हराइहाल्ल । 15 यसको साटो तिमीहरूले यस्तो भन्नुपर्ने हो, “यदि परमेश्वरले इच्छा गर्नुभयो भने, हामी जिउनेछौ र यो वा त्यो गर्नेछौ” । 16 तर अहिए तिमीहरू आफ्ना अभिमानी योजाहरूका विषयमा शेखी गरिरहेका छौ । यस्ता सबै शेखी खराब हुन् । 17 त्यसकारण, जसले भलाइ गर्दैन भने त्यो त्यसको निमित पाप हुन्छ ।

5 अब आओ, तिमीहरू जो धनी छौ, तिमीहरूमा आउन लागेका कष्टहरूको कारण रोओ र विलाप गर । 2 तिमीहरूका धनहरू सङ्केका छन् । 2 तिमीहरूका धनहरू सङ्केका छन् । 3 तिमीहरूका सुन र चाँदीहरूमा कस लागेको छ । तिनीहरूमा लागेको कस तिमीहरूको विरुद्ध साक्षी हुनेछ । त्यसले तिमीहरूका शरीरलाई आगोले द्वाँ नाश पानेछ । तिमीहरूले आफ्ना धन सम्पर्तिलाई अन्तिम दिनका निमित थुपारिराखेका छौ । 4 हेर, ती खेतालाहरूको ज्याला उच्च सोरमा कराइहरूको छ- त्यो ज्याला जुन तिमीहरूका खेतहरूमा कट्टी गर्नेहरूलाई दिन तिमीहरूले रोक लगाएका छौ, र ती खेतालाहरूको चित्कार सेनाहरूका परमप्रभुका कानसम्म पुगेको छ । 5 तिमीहरू पृथ्वीमा सुख विलासमा बसेका छौ र आफैलाई तृतृ पारेका छौ । तिमीहरूले आप्ना हृदयलाई बलिको दिनको निमित हष्टपृष्ठ पारेका छौ । 6 तिमीहरूले धर्मी जनलाई दोष लगाएका छौ र हत्या गरेका छौ । त्यसले तिमीहरूको विरोध गर्दैन । 7 त्यसकारण, भाइहरू हो, प्रभुको आगमनसम्म धैर्य धारण गर । किसानले जमिनबाट मूल्यवान् फसल लापउनलाई प्रतीक्षा गरेको हेर । त्यसले अगिलो र पछिलो वर्षा नपाएसम्म उसले त्यो धैर्यसँग प्रतीक्षा गरिरहच । 8 तिमीहरू पनि धैर्य धारण गर । तिमीहरूको हृदयलाई बलियो बनाओ, किनभने प्रभुको आगमन नजिकै छ । 9 भाइहरू हो, तिमीहरूको इन्साफ नहोस् भनेर एक अर्काको विरुद्धमा गनगन नगर । हेर, न्यायकर्ता ढोकैमा उभरिनुभएको छ । 10 भाइहरू हो, प्रभुको नाममा बोल्ने अगमवक्ताहरूको कष्ट र धैर्यबाट एउटा उदाहरण लेओ । 11 हेर, जसले धैर्य धारण गरे हामी तिनीहरूलाई आशिषित मान्छौ । तिमीहरूले अच्युबको धैर्यको बारेमा सुनेका छौ, र प्रभु कुति धैरे दयालु र कृपालु हुनुहुन्छ भन्ने विषयमा प्रभुको उद्देश्य तिमीहरूलाई थाहा छ । 12 यी सबै कुराभन्दा माथि, मेरा भाइहरू हो, स्वर्गद्वारा वा पृथ्वीद्वारा वा कुनै पनि कुराद्वारा शपथ नखाओ । बरु, तिमीहरू इन्साफमा नपर्नको निमित तिमीहरूको “हो” को अर्थ चाहिँ “हो” र “होइन” को अर्थ चाहिँ “होइन” नै होस । 13 के तिमीहरूका माझामा कसैले कष्ट भोगिरहेको छ? उसले प्रश्नसाको गीत गाओस । 14 के तिमीहरूका माझामा कोही बिरामी छ? उसले मण्डलीका एल्डरहरूलाई बोलाओस, अनि उतीहरूले त्यसलाई प्रार्थना गरून । प्रभुको नाममा उनीहरूले उसलाई तेलले अभिषेक गरून । 15 विश्वासको प्रार्थनाले त्यस विरामी मानिसलाई निको पार्नेछ, र प्रभुले उसलाई माथि उठाउनुहुनेछ । यदि उसले पाप गरेको छ भने, परमेश्वरले उसलाई क्षमा गर्नुहुनेछ । 16 त्यसकारण, एक अर्कामा आफ्ना पापहरू मानिलो, र एक अर्काका निमित प्रार्थना गर, ताकि तिमीहरू निको हुन सक । धर्मी मानिसको प्रार्थना आफ्नो काममा धैरे शक्तिशाली हुन्छ । 17 एलिया

पनि हामीजस्तै मानिस थिए । पानी नपरोस् भनी उनले नम्रतापूर्वक प्रार्थना गरे, र देशमा तिन वर्ष र छ महिनासम्म पानी परेन । 18 अनि एलियाले फेरि प्रार्थना गरे । आकाशले पानी दियो र पृथ्वीले त्यसको फल उब्जायो । 19 मेरा भाइहरू हो, यदि तिमीहरूमध्ये कोही सत्यबाट तर्किएर जान्छ, र कसैले उसलाई फर्काएर ल्याउँछ भने, 20 त्यस व्यक्तिले यो थाहा गरोस्, कि जसले कुनै पापीलाई त्यसको भड्किएको मार्गबाट फकरिउँछ, उसले त्यसलाई मृत्युबाट बचाउनेछ, र असङ्ख्य पापलाई ढाकेनेछ ।

१ पत्रस

१ पोन्टस, गलातिया, कापाडोकिया, एसिया र विथिनियाभरि छिरएर हकेका परदेशीहरूलाई येशू ख्रीष्टका प्रेरित पत्रस्वाबाट । २ येशू ख्रीष्टप्रतिको आज्ञाकारिता र उहाँको रगतको छिट्काइको निम्नित परमेश्वर पिताको पूर्वज्ञानअनुसार पवित्र आत्माको शुद्धिकरणद्वारा चुनिएकाहक । तिमीहरूमा अनुग्रह होस् र तिमीहरूको शान्तिको वृद्धि होस् । ३ परमेश्वर र हाप्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता धन्यको हुनुभएको होस् । उहाँको महान् दयामा मृतकहरूस्वाबाट येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा ईश्वरीय उत्तराधिकारको निश्चयतको लागि हामीलाई नयाँ जन्म दिनुभयो । ४ किनकि कहिल्यै नष्ट नहुने ईश्वरीय उत्तराधिकारमा कहिल्यै दाग लाग्दैन र यो कहिल्यै बिलाएर पनि जाँदैन । यो तिमीहरूका निम्नित स्वर्गमा संरक्षित छ । ५ अन्तिम समयमा प्रकट हुने उद्धारको निम्नित तिमीहरू विश्वासद्वारा परमेश्वरको शक्तिले सुरक्षित राखिएका छौ । ६ अहिले तिमीहरू विभिन्न किसिमका धैरै कष्टको अनुभव गर्न जरूरी भए तापनि तिमीहरू यसमा रमाउँछौ । ७ तिमीहरूको विश्वास जाँचियोस् भनेर यो भएको हो, जुन विश्वास आगोमा नष्ट भएर जाने सुनभन्दा धैरै बहुमूल्य छ । येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदै तिमीहरूको विश्वास स्थापित भएर यसले प्रशंसा, महिमा र आदर उत्पन्न गरोस् भनेर यसो भएको हो । ८ तिमीहरूले उहाँलाई देखेका छैनौ, तर तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्छौ । तिमीहरू अहिले उहाँलाई देख्नौनै, तर तिमीहरू उहाँमा विश्वास गर्छौ र व्यक्त गर्न नसकिने महिमाले भरिपूर्ण आनन्दमा तिमीहरू धैरै खुसी छौ । ९ अहिले तिमीहरूले आफ्ने निम्नित तिमीहरूको विश्वासको प्रतिफल पाइरहेका छौ, जुनचाहिँ तिमीहरूका प्राणको मुक्ति हो । १० अगमवक्ताहरूले तिमीहरूका निम्नित हुन आने अनुग्रहको विषयमा यहाँ मुक्तिको विषयमा ध्यानसित खोजतलास गरेका थिए । ११ तिनीहरूले कस्तो प्रकारको मुक्ति आउँदै छ भनी खोजी गरे । तिनीहरूमा हुनुभएका ख्रीष्टका आत्माले कुन समयको विषयमा बोलिरहनुभएको छ भन्ने कुराको पनि तिनीहरूले खोजी गरे । यो कार्य त्यति बेला भझरेको थियो जति बेला उहाँले अगाडिबाट नै तिनीहरूलाई येशू ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आने महिमाको बोरेमा बताउँतै हुनुहुँस्यो । १२ यो अगमवक्तालाई प्रकट गरिएको थियो जुन तिनीहरूले यी कुराहरूको सेवा गरिरहेका थिए, तिनीहरू आप्नै लागि होइन तर तिमीहरूका लागि । यी कुरा स्वर्गबाट पठाइनुभएका पवित्र आत्माबाट तिमीहरूलाई प्रचार भएको सुसमाचार ल्याउनेहरूद्वारा तिमीहरूलाई सुनाइएको छ । यी कुराहरू प्रकट होउन् भनेर स्वर्गदूतहरू पनि इच्छा गर्छन् । १३ त्यसकारण, तिमीहरूका मनलाई बाँध । आफ्नो सोचाइमा संयमी होओ । येशू ख्रीष्टको तिमीहरूकहाँ प्रकट हुनुहुँदौ तिमीहरूकहाँ ल्याइने अनुग्रहमा पूर्ण आशा राख । १४ आज्ञाकारी छोराछोरीहरू भएकाले तिमीहरूसँग अन्जान हुँदा तिमीहरूले पछ्याएका इच्छाहरूमा नचल । १५ तर तिमीहरूलाई बोलाउनुहोने जस्तो पवित्र हुनुहुँच, तिमीहरू पनि आ-आफ्ना जीवनका सबै व्यवहारमा पवित्र होओ । १६ किनकि यस्तो लेखिएको छ, “तिमीहरू पवित्र होओ किनकि म पवित्र छु ।” १७ जसले प्रत्येक व्यक्तिलाई उसको कामअनुसार भेदभाव नगरी न्याय गर्नुहोलाई तिमीहरू “पिता” भन्छै भने, आफ्नो यात्राको समय आदरमा बिताऊ । १८ तिमीहरूलाई थाहा छ, कि तिमीहरूले तिमीहरूका सांसारिक पिताहरूस्वाबाट सिकेका मुर्ख बानीहरूस्वाबाट नष्ट भएर जाने चाँदी वा सुनबाट छुटकारा पाएका होइनै । १९ तर तिमीहरूले येशू ख्रीष्टको आदरयोग्य रगतद्वारा छुटकारा पाएका छौ, जो दोषरहित र दागरहित थुमा हुनुहुँच । २० येशू सासारको जग बसालिनुभन्दा पहिले नै छानिनुभएको थियो, तर यी अन्तिम समयहरूमा उहाँ तिमीहरूका निम्नित प्रकट हुनुभएको छ । २१ तिमीहरू उहाँद्वारा परमेश्वरमा विश्वास गर्छौ, जसलाई तिमीहरूका विश्वास र आशा परमेश्वरमा रहन् भनेर परमेश्वरले मृतकहरूस्वाबाट पुनर्जीवित

पार्नुभयो र उहाँलाई महिमा दिनुभयो । २२ सत्यताको आज्ञाकारिताद्वारा निष्कपट भातृ-प्रेमको निम्नित तिमीहरूले आफ्नो प्राण शुद्ध बनायौ । त्यसैले, आफ्नो हृदयबाट एक-अकालाई प्रेम गर । २३ तिमीहरू नयाँ गरी जम्मेका छौ, त्यो नाशवान वीर्यबाट होइन, तर जीवित र रहरहेपनि परमेश्वरको वचनको अविनाशी वीर्यबाट । (aiōn g165) २४ किनकि “सबै देह घाँसजस्तै हुन् र तिनका सबै महिमा घाँसका फुलजस्तै हुन् । घाँस सुक्त र फुल ओइलाउँछ ।” २५ तर परमेश्वरको वचन सदासर्वदा रहिरहन्छ । सुसमाचारको रूपमा यही सन्देशलाई तिमीहरूकहाँ घोषणा गरिएको थियो । (aiōn g165)

२ त्यसकारण सबै दुष्ट्याङ्ग, छल, पाखण्डीपन, डाहा र बदख्खाइँलाई टाढै राख । २ नवजात शिशुहरूले जस्तै शुद्ध आत्मिक दूधको तृणा गर ताकि तिमीहरू त्यसबाट मुक्तिमा बढ्न सक, ३ यदि प्रभु भला हुनुहुँच भनी तिमीहरूले चाखेका छौ भने, ४ उहाँमा आओ, जो मानिसहरूद्वारा इन्कार गरिनुभएका जीवित पथथर हुनुहुँच, तर त्यही पथथर नै परमेश्वरबाट चुनिएको छ र उहाँका निम्नित बहुमूल्य पथथर हुनुभएको छ । ५ तिमीहरू पनि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको निम्नित ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाउने पवित्र पुजारीहरू हुनको निम्नित आत्मिक भवन निर्माण गर्ने जीवित पथथरहरूस्तै है । ६ धर्मास्त्रले भन्दछ, “हेर म सियोनमा एउटा कुनेन्डूङ्गो बासल्नेछु, जुन मुख्य, चुनिएको र बहुमूल्य हुेच । जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो शर्ममा पर्नेछन् ।” ७ त्यसैले, तिमीहरू जसले विश्वास गर्छौ तिमीहरूको निम्नित आदर छ । तर, “त्यो दुइगो जसलाई निर्माणकरतहरूले इकावर गरे त्यो नै कुनाको शिर-दुड्गा भयो ।” ८ र “एउटा ठक्कर लाग्ने दुड्गा र एउटा ठक्कर लाग्ने चट्टान ।” चन उल्लङ्घन गरेको कारण तिनीहरू ठक्कर खान्छन् जसको निम्नित तिनीहरू नियुक्त गरिएका थिए । ९ तर तिमीहरू त चुनिएका वंश, राजकीय पुजारीहरू, पवित्र जाति, परमेश्वरका निजी प्रजा हो । त्यसैले, तिमीहरूलाई अन्धकाराबाट बोलाई उहाँको उदेको ज्योतिमा ल्याउनुभुनेका आशर्चयकर्महरूको घोषणा गर्न सक । १० तिमीहरू एक समय परमेश्वरका थिएनौ, तर अब परमेश्वरको कृपा पाएका छौ । ११ हेर, तिमीहरूका आत्माको विरुद्धमा लडाइँ गर्ने पापमय इच्छाबाट टाढा रहनको निम्नित परदेशीहरू र प्रवासीहरूलाई झाँ म तिमीहरूलाई बोलाउँछ । १२ अरू जातिहरूका बिचमा तिमीहरूको व्यवहार असल होस् ताकि तिमीहरूले दुष्ट काम गरेका छौ भने तिमीहरूले भने तापनि तिमीहरूका राम्रा कामहरू देखेर तिनीहरूले उहाँको आगमनमा परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु । १३ प्रभुको खातिर सबै मानवीय अधिकारलाई स्वीकार गर चाहे ती सर्वोच्च राजा हुन, १४ या शासकहरू जो नराप्तो काम गर्नेहरूलाई सजाय दिन र असल काम गर्नेहरूको प्रशंसा गर्न उत्साह दिन पठाइएका हुन । १५ किनकि परमेश्वरको इच्छा यही हो कि असल काम गरेर तिमीहरूले मूर्ख मानिसहरूका आज्ञानतालाई चुप लगाउनुपर्छ । १६ स्वतन्त्र मानिसहरूँहाँ तिमीहरूको स्वतन्त्रता दुष्टतालाई ढाकनको निम्नित प्रयोग नगर, तर परमेश्वरका दासहरूस्तै बन । १७ सबै मानिसको आदर गर भातृत्वलाई प्रेम गर । परमेश्वरको भय मान । राजाको आदर गर । १८ कमारा हो, सम्पूर्ण आदरसाथ आफ्नो मालिकको अधीनमा बस; असल र भला मालिकहरूसँग मात्र होइन, तर दुष्टहरूसँग पनि । १९ किनकि कोही व्यक्तिको विवेक परमेश्वरप्रति भएको कारण उसले असल काम गरे पनि कष्ट सहन्छ भने त्यो परमेश्वरमा प्रशंसनीय कुरो हो । २० यदि तिमीले पाप गरेर सहन्छ भने त्यो कुन ठुलो कुरा भयो र? तर यदि तिमीले असल गरेर पनि सहन्छ भने त्यो परमेश्वरमा प्रशंसनीय हुेछ । २१ यसको निम्नित तिमीहरू बोलाइएका थियो, किनकि तिमीहरूले उहाँका पाइला बोलाइएका थियो र तिमीहरूका निम्नित उदाहरण छोड्नुपर्यो । २२ उहाँले कुनै पाप गर्नुभएन, न उहाँका मुखमा कुनै छलको कुरो पाइयो । २३ उहाँको अपमान हुँदौ उहाँले त्यसको बदला लिनुभएन । उहाँले दुःख

भोग्नुहुँदा पनि आफैलाई उचित न्याय गर्नुहुनेकहाँ सुमिनुभयो । 24 हामी पापको भागीदार नबाँ र धार्मिकताको खातिर जिओं भनेर उहाँले हाप्रा सबै पाप आफ्नो शरीरमा बोकी क्रुसमा चढ्नुभयो । उहाँका चोटले तिमीहरू निको भएका छौ । 25 तिमीहरू सबै हराएका भेडाङ्गै भौतिर्दिं थियौ, तर अब तिमीहरू आत्माका गोठालो र संरक्षकहाँ फकिएका छौ ।

3 यसरी नै पत्नीहरू हो, तिमीहरूका आ-आफ्ना पतिको अधीनमा रहो, ताकि यदि कोही वचनमा आज्ञाकारी छैन भने तापनि तिनीहरूका पत्नीहरूको आचरणको कारण तिनीहरूलाई वचनविना जिल्ल सकिन्छ । 2 किनकि तिनीहरूले तिमीहरूको शुद्ध आचरणलाई आफ्नो समानाको रूपमा देखेछन् । 3 यसको लागि केशको शृङ्गार, सुनका गरगहानाहुँ, शृङ्गारका वस्त्रहरूजस्ता बाहिरी सजावट नगर । 4 तर तिमीहरूको भित्री हृदयबाट र सदैव रहने भलो र शान आत्माद्वारा परमेश्वरको दृष्टिमा अनमोल हुने किसिमले यसो गर । 5 किनकि पहिलेका पवित्र स्त्रीहरूले यसरी नै आफ्नो शृङ्गार गर्थे । तिनीहरूले परमेश्वरमा आशा राख्ये र आफ्ना पतिहरूका अधीनमा बस्दथे । 6 यसरी नै सारा अद्वाहामप्रति आज्ञाकारी हुन्थिन् र तिनलाई “स्वामी” भनेर बोलाउँथिन् । अब यदि तिमीहरूले जे असल छ त्यही गय्यौ र समस्याहरूसँग डराएनी भने तिमीहरू छोरीहरू ठहरिन्छौ । 7 त्यसरी नै पतिहरू हो, आफ्ना पत्नीहरूलाई अबला र जीवनका वरदानहरू प्राप्त गर्ने साझेदार समझी तिनीहरूसँग बस । तिमीहरूका प्रार्थनामा अवरोध नहोस् भनेर यसो गर । 8 अन्यथा तिमीहरू सबै एकै मनका, दयावानु भातृत्वाई प्रेम गर्ने, कोमल हृदयका र नम्र होओ । 9 खराबीको बदला खराबी र अपमानको बदला अपमान नगर । तर त्यसको विपरीत निरन्तर आशीर्वाद देओ किनकि आशिष्मा सहभागी हुन सक भनेर तिमीहरू यसैको निमित बोलाइएका हौ । 10 “जसले आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्न चाहन्छ र असल दिनहरू देख्ने इच्छा गर्दछ उसले आफ्नो जिन्नोलाई खराबाबाट र उसको ओठलाई छल कुरा गर्नबाट रोकोस् । 11 ऊ खराब कुराहरूबाट फर्की जे असल छ त्यही गरोस् । उसले शान्तिको खोजी गरोस् र त्यसैमा लागिरहोस् । 12 परमेश्वरका आँखाले धर्मी जनलाई देख्नन्; उहाँका कानले तिनीहरूका निवेदनहरू सुन्नन् । तर परमेश्वरको मुहार खराबी गर्नेहरूको विरुद्धमा हुँच ।” 13 तिमीहरूले असल गर्न चाहना गर्द तिमीहरूलाई कसले खराबी गर्दै? 14 तर यदि तिमीहरू धार्मिकताको लागि सताइन्छौ भने तिमी आशिषित हुनेन्छौ । तिनीहरू डराउने कुरादेखि तिमीहरू नदराओ । हतास नहोओ । 15 बरु, प्रभु येशूलाई पवित्र मानेर तिमीहरूका हृदयमा राख । तिमीहरू किन परमेश्वरमा आशा राख्छौ भनेर कसैले सोधेमा त्यसको जवाफ दिन सधैं तयार बस? यो काम नम्रात र आदरपूर्वक गर । 16 असल विवेक कायाम राख ताकि ख्रीष्टमा तिमीहरूका असल जीवनको निन्दा गर्न खोजेहरू लाजामा पर्नन्, किनकि तिनीहरूले दुष्ट मानिसहरूको रूपमा तिमीहरूको विरुद्धमा कुरा गरिरहेका छन् । 17 परमेश्वरले इच्छा गर्नुभयो भने तिमीहरूले खराब काम गरेर दुःख भोग्नुभन्दा असल काम गरेर दुःख भोग्नु असल हुँच । 18 ख्रीष्टले पनि पापका निमित एक पटक दुःख भोग्नुभयो । धर्मी भएर पनि उहाँले हामीलाई परमेश्वरमा त्याउनको निमित हामी अर्थमाहरूका लागि दुःख भोग्नुभयो । उहाँले शरीरिक रूपमा मृत्यु वरण गर्नुभयो, तर उहाँ आत्मामा जीवित पारिनुभयो । 19 उहाँ आत्मामा जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई प्रचार गर्नुभयो । 20 नोआको समयमा जहाज बनाइँदा परमेश्वरले धैर्य गरेर पर्खिहरूको बेला तिनीहरू आज्ञाकारी भएनन्, र परमेश्वरले पानीबाट आठ जना आत्मा बचाउनुभयो । 21 यो अहिले तिमीहरूलाई बचाउने बोतिस्माको एउटा सङ्केत हो जुनचाहिँ शरीरको फोहोर सफा गरेजस्तो नभई येशु ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा परमेश्वरमा असल विवेकको निवेदनको रूपमा हो । 22 उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपटि हुँगुन्छ । उहाँ स्वर्णमा जानुभयो । स्वर्गदूतहरू, अधिकारहरू र शक्तिहरू सबै उहाँमा द्युक्षुपुर्छ ।

4 यसैकारण, जसरी ख्रीष्टले शरीरमा कष्ट भोग्नुभयो, तिमीहरूले पनि त्यस्तै उद्देश्य धारण गर । जसले शरीरमा कष्ट भोगेको छ उसले पाप गर्न छोडेको हुँच । 2 यो व्यक्तिले अब उसो मानवीय अभिलाषामा होइन, तर आफ्नो बाँकी जीवन परमेश्वरको इच्छाको निमित जिउँछ । 3 किनकि अन्यजातिले इच्छा गरेजस्तो कामुकता, कुवासना, मद्यापान, मोजमज्जा, पियक्कदप्त, असभ्य भोजहरू अनि धृणित मूर्तिपूजाहरूमा धेरै समय खर्च भइसकेको छ । 4 तिमीहरू यी कुरामा तिनीहरूसँग सहमत नभएको कारण तिनीहरू अचम्म मान्छन् । त्यसैले, तिनीहरूले तिमीहरूको बारेमा खराब कुरा गर्दैन् । 5 तिनीहरूले जीवित र मरेकाहरूको न्याय गर्न तयार हुनुहोलाई लेखा दिनेछन् । 6 त्यसैले, मरिसेकाहरूलाई यो वचन प्रचाराईको थियो । शरीरमा मानिसको रूपमा तिमीहरूको न्याय गरिएको भए तापनि आत्मामा तिनीहरू परमेश्वरअनुसार जिङ्कन् । 7 सबै कुराको अन्य आइँदै छ । त्यसैले, आफ्नो मन ठिक ठाउँमा लागाओ र तिमीहरूका प्रार्थनाको खातिर आफ्नो विचारमा सचेत रहो । 8 सबै कुराभन्दा बढी एक-अर्कालाई उत्कृ प्रेम गर, किनकि प्रेमले एक-अर्काको दोष पत्ता लगाउँदैन । 9 गणगन नगरी एक-अर्काको अतिथि सत्कार गर, 10 जसरी तिमीहरू हरेकले वरदान पाएका छौ । परमेश्वरले दिनुभएका सिँकैका वरदानहरू उहाँको असल भण्डरेजस्तै एक-अर्काको सेवाको लागि प्रयोग गर । 11 यदि कोही बोल्छ भने उसले परमेश्वरको मुख्यबाट निस्केको कुरा बोलोस्; यदि कसैले सेवा गर्दै भने उसले परमेश्वरले दिनुभए शक्तिमा गरोस्, ताकि सबै कुरामा ख्रीष्टद्वारा परमेश्वर महिमित हुनुभएको होस् । महिमा र शक्ति सदासर्वदा उहाँकै हुँ । आमेन । (aiōn g165) 12 प्रिय हो, तिमीहरूलाई जाँच गर्नको निमित कूनै अग्निमय परीक्षा आइप्रेमा त्यसलाई आन्ठो नसम्भ । 13 तर जति तिमीहरू ख्रीष्टको दुःख भोग्छ, त्यति रसाओ ताकि उहाँको महिमा प्रकट हुँदा तिमीहरू पनि आनन्द मनाउन सक्नेछौ । 14 तिमीहरू ख्रीष्टको नाउँको कारण अपमानित भयो भने तिमीहरू धन्यका हौ, किनकि महिमाका आत्मा र परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमाथि रहनुहुँच । 15 तर तिमीहरू कसैले पनि हत्यारा, चोर, खराबी गर्न अथवा अर्काको कुरामा हात हाल्ने व्यक्तिको रूपमा दुःख भोग्नु नपरोस् । 16 तरै पनि ख्रीष्टियान भएको कारणले कसैले पीडा भोग्छ भने उसले लाज नमानोस, तर त्यही नाममा परमेश्वरको महिमा गरोस् । 17 किनकि यो परमेश्वरको परिवारबाट न्याय सुरु हुने समय हो । अनि यदि न्याय हामीबाट सुरु हुँच भने, परमेश्वरको वचन नमानेको अवस्था कस्तो होला? 18 अनि “धर्मी जनको उद्धाराचाहिँ उसको कठिनाइले हुँच भने, अर्धमी र पापीको अवस्था के होला?” 19 त्यसैले परमेश्वरको इच्छामा दुःख भोग्नेहरूले असल काम गाँद आफ्नो आत्मा सृष्टिकरिलाई सुप्न ।

5 सङ्गी-एल्डर र ख्रीष्टका कष्ट अनि प्रकट हुने महिमामा सहभागी भएको व्यक्तिको हैसियतले म तिमीहरूका माझमा भएको एल्डरहरूलाई आग्रह गर्दछु । 2 त्यसकारण, म एल्डरहरूलाई आग्रह गर्दछु, तिमीहरूका माझमा भएको परमेश्वरको बगालको हेरचाह गर, करले होइन तर तिमीहरूका आफ्नै र परमेश्वरको इच्छाअनुसार । बेइमानीपूर्वक कमाइने पैसाको लागि होइन, तर स्वेच्छाले । 3 तिमीहरूको हेरचाहमा रहेका मनिसहस्माथि मालिकजस्तो व्यवहार नगर, तर बगालको लागि उदाहरण बन । 4 मुख्य गोठालो प्रकट हुँहुँदा तिमीहरूले कहिल्यै नाश नहुने महिमित मुकुट पाउनेछौ । 5 त्यसै गरी, तिमी युवकहरू वृद्धहरूको अधीनमा बस । तिमीहरू सबैले विनप्रताको वस्त्र धारण गर र एक-अर्काको सेवा गर किनकि परमेश्वरले अहङ्कारीहरूको विरोध गर्दुहुँच, तर नम्रहरूलाई अनुग्रह गर्दुहुँच । 6 त्यसकारण, आफैलाई उहाँको शक्तिशाली बाहुलीमुनि नम्र तुल्याओ, ताकि उहाँले उचित समयमा तिमीहरूलाई उच्च पार्नुभएको होस् । 7 तिन्ना सबै चिन्ता-फिक्री उहाँमा सुम्पदेओ किनकि उहाँले तिमीहरूको वास्ता गर्नुहुँच । 8 सचेत र जागा रहो । तिमीहरूको शत्रु दियाबलास कसैलाई भेटेर निल्नको निमित गजने

सिंहझौँ खोजिरहेको छ । 9 त्यसको विरुद्धमा खडा होओ । तिमीहरूको विश्वासमा दहिलो बन । यो जान कि संसारमा भएका तिमीहरूका भाइहरूले पनि यस्तै कष्टहरू भोगिरहेका छन् । 10 तिमीहरूको केही समयको कष्टपछि तिमीहरूलाई ख्रीष्टम उहाँको महिमामा बोलाउनुहुने सबै अनुग्रहका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिद्ध, स्थापित र बलियो बनाउनुहुनेछ । (alionios g166) 11 सबै शक्ति सदा सर्वदा उहाँकी होस् । आमेन । (alion g165) 12 म सिलासलाई विश्वासयोग्य भाइको रूपमा लिन्छु र तिनीबाट मैले तिमीहरूलाई केही कुरा छोटकरीमा लेखेको छु । म तिमीहरूलाई आग्रह गर्नु र तिमीहरूलाई साक्षी दिन्छु कि मैले लेखेको कुरा परमेश्वरको साँचो अनुग्रह हो । त्यसमा खडा होओ । 13 तिमीहरूसँगै चुनिएकी बेबिलोनमा भएकीले र मेरो छोरो मर्कूसले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् । 14 प्रेमको पवित्र चुम्बनले एक-अकर्तालाई अभिवादन गर । ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरू सबैलाई शान्ति होस् ।

२ पत्रस

१ येशु ख्रीष्टिका दास र प्रेरित सिमोन पत्रसबाट, हाम्रा परमेश्वरको

धार्मिकता र मुक्तिदाता येशु ख्रीष्टमा हाम्रो जस्ते मूल्यवान् विश्वास प्राप्त गरेकाहरूलाई । २ तिमीहरूलाई अनुग्रह होसु; हाम्रा परमेश्वर र येशु ख्रीष्टको ज्ञानद्वारा तिमीहरूला शान्ति प्रशस्त हुँदै जाओस । ३ आफै माहिमा र सदृष्टिद्वारा हामीलाई बोलाउनुहोने परमेश्वरको ज्ञानद्वारा हामीलाई इश्वरीय शक्तिको जीवन र धार्मिकताको निमित्त आवश्यक पर्ने सबै कुरा दिइएको छ । ४ यी कुराहरूल्द्वारा उहाँले हामीलाई बुझ्मूल्य र महान् प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ । तिमीहरू संसारका कुछ्चालाबाट आउने भ्रष्टालाबाट उम्के इश्वरीय स्वभावमा सहभागी हुन सक भनेर उहाँले यस्तो गर्नुभयो । ५ यसैकारण, तिमीहरूको विश्वासद्वारा सदृष्टि, सदृष्टिद्वारा ज्ञान थन्न सकदै प्रयत्न गर । ६ तिमीहरूको ज्ञानद्वारा आत्मसंयम र आत्मसंयमद्वारा सहनशीलता अनि सहनशीलताद्वारा इश्वरभक्तिद्वारा भातृ-स्नेह, र भातृ-स्नेहद्वारा प्रेम । ८ यदि यी कुरा तिमीहरूमा छन्, र तिमीहरूमा प्रशस्त हुँदै जान्छन् भने प्रभु येशु ख्रीष्टको ज्ञानमा तिमीहरू बाँडो वा निष्फल हुनेछैनो । ९ तर योसंग यी कुराको घटी छ र नजिकको वस्तु मात्र देख्छ भने, ऊ अन्थो हो । उसले पुरानो पापबाट थोइएको कुरालाई विसेको हुँच । १० त्यसकारण भाइ हो, आफ्नो बोलावट र चुनाउ निश्चित गर्नको लागि सकदै प्रयास गर । तिमीहरूले त्यो गयो भने, तिमीहरू लोदेउछैनो । ११ त्यसकारण, हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टको अनन्त राज्यमा प्रवेशको निमित्त तिमीहरूले प्रशस्त अनुमति पाउनेछौ । (alioñios g166) १२ यसैले, तिमीहरूलाई यी कुराहरू थाहा भएर अहिले तिमीहरू यो सत्यतामा बलियो भए तापनि म तिमीहरूलाई यी कुराहरू समझाउन सधैं तयार छु । १३ जबसम्म म यो शरीररूपी पालामा छु तिमीहरूलाई जागा राख्नु र यी कुराहरूको बारेमा तिमीहरूलाई समझाउनु मेरो निमित्त असल हुँच भन्ने मलाई लाग्छ । १४ किनकि मैले यो पालालाई चाँडै त्याएै छु भन्ने मलाई थाहा छ जुन कुरा हाम्रा प्रभु येशु ख्रीष्टले यो मलाई देखाउनुभएको छ । १५ मेरो प्रस्त्रथापणि पनि तिमीहरूले यी कुराहरू सधैं समझान सक भनेर म सकदै प्रयास गर्नेछु । १६ किनकि हामीले येशु ख्रीष्टको शक्तिर र आगमनको बारेमा तिमीहरूलाई बताउँदा धूर्तासाङ्ग रचिएका दन्त्यकथाहरूलाई पछायाएन्, तर हामी उहाँको वैभवको प्रत्यक्ष साक्षी थियो । १७ उहाँले परमेश्वर पिताबाट आदर र महिमा प्राप्त गर्नुभयो, जब वैभवपूर्ण महिमाबाट यो स्वर आएको थियो: “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन् जोसित म थेरै खुसी छु ।” १८ हामी उहाँसित पवित्र डाँडामा हुँदा हामीले स्वर्गबाट आएको त्यो आवाज सुन्न्यो । १९ हामीसंग भएको अगमवाणीको वचन अझ निश्चित भएको छ, जसलाई तिमीहरू पालना गर्न उत्तम प्रयास गर्छौ । यो उज्यालो नहुँजेल र तिमीहरूका हृदयमा बिहानको तारा नआउँजेल अन्धकारमा चम्कने बत्तीजस्तै छ । २० तिमीहरूले पहिले यो जान कि लेखिएको भविष्यवाणी अगमवक्ताको आफै तर्कबाट आउँदैन । २१ किनकि कुनै पनि अगमवाणी मानिसहरूको इच्छाबाट आएन, तर परमेश्वरको तर्कबाट बोल्ने पवित्र आत्माद्वारा डोङ्याइएका मानिसहरूबाट आयो ।

२ इसाएलीहरूकहाँ झुटा अगमवक्ताहरू आए, अनि तिमीहरूकहाँ पनि झुटा

शिक्षकहरू आउनेछन् । तिमीहरूले आफूसँग गोप्य रूपमा विनाशसकारी झुटा शिक्षाहरू ल्याउनेछन् र तिमीहरूलाई उद्धार गर्नुहुने गुरुलाई पनि इन्कार गर्नेछन् । तिमीहरूले आफूमाथि चाँडै विनाश ल्याउनेछन् । २ थेरैले तिमीहरूको विलासी आचरणको अनुसरण गर्नेछन् र तिमीहरूद्वारा सत्यताको मार्ग निनिदित हुनेछ । ३ लोभको कारण तिमीहरूले छलपूर्ण कुरा गरेर तिमीहरूबाट फाइदा उठाउनेछन् । तिमीहरूको विरुद्धमा श्राप आउन लामो समय लाग्दैन । तिमीहरूको विनाश निष्क्रिय छैन । ४ किनकि परमेश्वरले पाप गर्ने स्वर्गदूतहरूलाई त छोड्नुभएन । बरु, तिमीहरूलाई तल पालामा

सुम्पिदिनुभयो र इन्साफ नहुँजेलसम्म साङ्गलाले बाँधेर घोर अन्धकारमा राखिदिनुभयो । (Tartaroō g5020) ५ अनि उहाँले प्राचीन संसाराई पनि बाँकी राख्नुभएन । बरु, धार्मिकताका दूत नोआ र अरू सात जनालाई बचाउनुभयो र जल प्रलयद्वारा अधर्मी संसारको विनाश गर्नुभयो । ६ अनि अधर्मीहरूमाथि के आइनर्छ भने कुराको उदाहरणको निमित्त परमेश्वरले सदोम र गमोरा सहरहरूलाई खरानीमा परिणत गरिदिनुभयो र तिनीहरूलाई विनाशको निमित्त दोषी ठहाउनुभयो । ७ तर उहाँले त्यसो गर्दा धर्मी लोतलाई बचाउनुभयो, जो अराजक र धिनलामा मानिसहरूको व्यवहारको कारण निकै दुखी थिए । ८ किनकि तिनीहरूसँग दिनदिनै बस्दा, तिनीहरूका बिचमा देखेका र सुनेका कुराहरूको कारण ती धर्मी मानिस आत्मामा व्याकुल भएका थिए । ९ त्यसैले, धर्मीहरूलाई परीक्षाबाट कसरी बचाउपर्छ र अधर्मीहरूलाई न्यायको दिनमा सजायको निमित्त कसरी तयारी राख्नुपर्छ भने उहाँ जान्नुन्छ । १० यो विशेष गरी शरीरका भ्रष्ट इच्छाहरूमा जिउने र अधिकारालाई तुच्छ ठान्नेहरूको निमित्त हो । तिनीहरू हीरी र स्वेच्छाचारी थिए । तिनीहरू महिमितहरूको निन्दा गर्न डाउँदैनन् । ११ स्वर्गदूतहरूसँग मानिसहरूसित भन्दा धेरै शक्ति र दक्षता छ, तर उनीहरूले प्रभुको अगाडि तिनीहरूको विरुद्धमा निन्दापूर्ण न्याय ल्याउँदैनन् । १२ तर यी अज्ञानी पशुहरू स्वाधारिक रूपमा नाश र नियन्त्रणको निमित्त बनाइएका हुन् । तिनीहरूले जे कुराको निन्दा गर्नेन् त्यो जान्नैनन् । १३ आफैले गरेका गलत कामहरूका परिणामले तिनीहरूलाई क्षति पुऱ्याउनेछ । तिनीहरू दिनमा आनन्दित रह्न्छन् । १४ तिनीहरू धब्बा र दागहरू हुन् । तिनीहरूसँग भोजमा बस्दा तिनीहरू आफ्ना छलमा आनन्द मनाउँछन् । १५ तिनीहरूका आँखा व्यभिचारले भरिएका हुन्छन्; तिनीहरू पाप गरेर कहिल्यै आधाउँदैनन् । तिनीहरूले अस्थिर मनलाई नराश्रो काममा लोभ्याउँछन्; तिनीहरूका मनले लोभमा तालिम पाएका हुन्छन् र तिनीहरू श्रापित सन्तान हुन् । १६ तिनीहरूले सही मार्गलाई त्यागेका छन् । तिनीहरू बरालिएर अधार्मिक कामको ज्याला लिन मन पराउने बोअरको छोरा बालामको पछि लाग्छन् । १७ तर त्यसले आफ्नै अपराधको निमित्त हक्की पायो । एटा नबोले गधाले मानिसको आवाजमा बोलेर अगमवकाको पागलपनाई रोकिदियो । १८ यी मानिसहरू मूलविनामा पानीजस्ता छन् । तिनीहरू आँखीले उडाई लैजाने बादलजस्ता छन् । तिनीहरूको निमित्त धोर अन्धकार साँचिएको छ । १९ तिनीहरू खोक्रो अहङ्कारसाथ बोल्छन् । तिनीहरू शारीरिक वासनाद्वारा मानिसहरूलाई प्रलोभनमा पार्छन् । खराबी गर्नेहरूदेखि भाग्न खोज्नेहरूलाई तिनीहरू प्रलोभनमा पार्छन् । २० उनीहरूले तिनीहरूलाई छुटकारा दिने प्रतिज्ञा गर्नेन्, तर तिनीहरू आँफै भ्रष्टताका दास हुन् । किनकि माझेलाई जुन कुराले जिल्ल, ऊ त्यसैको दास बन्छ । २१ यदि कसैले हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशु ख्रीष्टलाई चिनेर यस संसारका दूषित गराउने कुराबाट उम्किसकेपछि पनि फेरि त्यर्ही फर्कन्छ भने त्यसको अवस्था पहिलेको भन्दा खराब हुँछ । २२ धार्मिकताको मार्गलाई जानेर तिनीहरूलाई दिइएको पवित्र आज्ञाहरूबाट फक्नुभन्दा त तिनीहरूले धार्मिकताको मार्ग नै नजानेको भए असल हुने थियो । २३ तिनीहरूका निमित्त यो उखान सत्य छ: “कुकुर आफ्नै बान्तामा फर्किन्छ । नुहाइदिएको सुँगुर हिलैमा फर्किन्छ ।”

३ प्रिय हो, तिमीहरूका निष्कपट मनलाई उत्साहित तुल्याउन म यो दोस्रो

पत्र लेख्दै छु, २ ताकि तिमीहरूले पवित्र अगमवक्ताहरूले बोलेका वचनहरू र तिमीहरूका प्रेरितहरूद्वारा हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाताका आज्ञाहरूको याद गर्न सक । ३ पहिले यो कुरा जान कि अन्तिम दिनहरूमा गिल्ला गर्नेहरू तिमीहरूलाई गिल्ला गर्दै र आफ्नै इच्छामा हिँडै आउनेछन् । ४ अनि यसो भन्दै आउनेछन्, “उहाँको आगमनको प्रतिज्ञा कहाँ गयो? हाम्रा पुर्खाहरू वितेर गए, तर सृष्टिको सुरुदेखि नै सबै चिज उस्तै छन् ।” ५ थेरै वर्षअगि वचनद्वारा नै स्वर्व र पृथ्वी पानीबाट बनाइएका थिए भने कुरा तिनीहरूसँग स्वेच्छाले बिर्सन्छन् । ६ अनि त्यस बेलाको पृथ्वी उहाँको वचन र जल प्रलयद्वारा नष्ट

भयो ७ अनि स्वर्ग र पृथ्वी आगोको न्यायको निम्ति र दुष्टहरूको विनाशको लागि त्यही वचनद्वारा सुरक्षित राखिएको छ । ८ प्रिय हो, यो कुरा नभुल कि प्रभुको लागि एक दिन एक हजार वर्ष र एक हजार वर्ष एक दिनझौँ हुन्छ । ९ अरुले सोचेजस्तै परमेश्वर आफ्नो प्रतिज्ञाको बारेमा ढिलो गर्नुहुन्न, तर तिमीहरूको निम्ति उहाँ धैर्यवान् हुनुहुन्छ । उहाँ तिमीहरूमध्ये कोही पनि नाश होस् भन्ने चाहनुहुन्न, तर उहाँले सबैलाई पश्चात्ताप गर्ने समय दिने चाहना गर्नुहुन्छ । १० तर परमेश्वरको समय चौराजस्तै गरी आउनेछ । ठुलो आवाजसहित आकाश बितेर जानेछ । आगोले तत्त्वहरू पगाल्नेछ र पृथ्वी अनि यसमा भएका कामहरू प्रकट हुनेछन् । ११ सबै कुरा यसरी नै नाश गरिनेछन् भने तिमीहरू कस्ता मानिसहरू हुनुपर्ने हो? तिमीहरूले पवित्र र धर्मी जीवन जिउपर्छ । १२ तिमीहरूले व्यग्रतासाथ परमेश्वरको आगमनको लागि आशा गर्नुपर्छ । त्यस दिन आकाशहरू आगोद्वारा नष्ट गरिनेछ र तत्त्वहरूलाई प्रचण्ड तापले पगाल्नेछन् । १३ तर उहाँको प्रतिज्ञाअनुसार हामी नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको पर्खाइमा छौं, जहाँ धार्मिकताले बास गर्छ । १४ त्यसकारण प्रिय हो, तिमीहरूले यी कुराहरू गरेका हुनाले दागरहित र खोटरहित अनि उहाँको शान्तिमा हुनको निम्ति सक्दो प्रयास गर । १५ र हाम्रा प्रभुको धैर्यलाई मुक्ति ठान, जसरी हाम्रा प्रिय भाइ पावलले उनलाई दिइएको ज्ञानद्वारा तिमीहरूलाई लेखेका छन् । १६ पावलले उनका सबै पत्रहरूमा यी कुराहरूको बारेमा उल्लेख गरेका छन्, जहाँ बुझन कठिन हुने कुराहरू पनि छन् । अनुशासनहीन र अस्थिर मानिसहरूले यी कुराहरूलाई बड़्याउँछन् जसरी तिनीहरूले धर्मशास्त्रका अरू वचनहस्ताई बड़्याउँदै आफ्नो विनाश निम्त्याउँछन् । १७ त्यसकारण प्रिय हो, तिमीहरूले यी कुराहरू जानेको हुनाले आफैलाई सुरक्षित राख ताकि व्यवस्थाहीन मानिसहरूको छलले तिमीहरूलाई टाढा नलैजाओसु, र तिमीहरूले आफ्नो विश्वासयोग्यतालाई नगुमाओ । १८ तर हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशूको अनुग्रह र ज्ञानमा बढेर जाओ । उहाँलाई अहिले र सदासर्वदा महिमा होस! आमेन । (aiōn g165)

१ यूहन्ना

१ सुरुदेखि नै हुनुभएको जीवनको वचनको बारेमा, जुन हामीले सुनेका छौं, हाम्रा आफ्नै आँखाले देखेका छौं, हामीले विचार गरेका छौं र हाम्रा आफ्नै हातहरूले छोएका छन् २ (अनि जीवन प्रकट गरियो र हामीले देखेका छौं, गवाही दिन्छौं, अनि तिमीहरूलाई अनन्त जीवन धोषणा गर्छौं जुन पितासँग थियो, र हामीलाई प्रकट गरिएको थियो); (aiōnios g166) ३ जुन हामीले देखेका र सुनेका छौं, हामी तिमीहरूलाई पनि धोषणा गर्छौं, ताकि हामीहरूसँग तिमीहरूको सङ्गति होस् । हाम्रो सङ्गति पिता र उहाँको पुत्र येशू ख्रीष्टसँग हुन्छ । ४ २ तिमीहरूको आनन्द पुरा होस् भने हामी यी कुराहरू तिमीहरूलाई लेख्छौं । ५ हामीले उहाँबाट सुनेको वचन यसी हो र हामी तिमीहरूलाई धोषणा गर्छौं, कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ र उहाँमा कुनै अन्धकार छैन । ६ हामीले उहाँसँग सङ्गाइ गर्छौं भनी भन्छौं र अन्धकारमा हिँडिली भने, हामी झूट बोल्छौं र सत्य व्यवहार गर्दैनौं । ७ तर उहाँ ज्योतिमा हुनुभएँ हामी ज्योतिमा हिँडिली भने, हामी एक अकारसँग सङ्गति गर्छौं, र उहाँको पुत्र येशू ख्रीष्टको रागतले हामीलाई हाम्रा सबै पापबाट शुद्ध पार्छ । ८ यदि हामीले हामीसँग पाप छैन भन्छौं भने, हामीले आर्कालाई धोका दिन्छौं, र हामीसँग सत्य हुन्दैन । ९ तर यदि हामीले आप्ना पापहरू स्वीकार गर्छौं भने उहाँ हामीलाई शुद्ध पार्न विश्वासयोग्य र धर्मी हुनुहुन्छ । १० यदि हामीले पाप गरेका छैनौं भन्छौं भने हामीले उहाँलाई झुटा तुल्याउँछौं, र उहाँको वचन हामीमा हुन्दैन ।

२ मेरा प्रिय बालकहरू हो, तिमीहरूले पाप नगर भनी म यी कुराहरू तिमीहरूलाई लेख्छु । तर यदि कसैले पाप गर्छ भने हाम्रो निम्नि पितासँग वकालत गर्ने एक जना अर्थात धर्मी येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ । २ उहाँ हाम्रा पापहरूका निम्नि प्रायशित्त हुनुहुन्छ, र हाम्रो लागि मात्र होइन, तर सारा संसारको लागि पनि हो । ३ यदि हामीले उहाँको आज्ञा पालन गर्छौं भने यसेद्वारा हामी जान्दौं कि हामी उहाँलाई चिन्छौं । ४ जसले “म परमेश्वरलाई चिन्छु” भन्छ, तर उहाँको आज्ञा पालन गर्दैन भने त्यो झुटो हो, र त्यसमा सत्य हुन्दैन । ५ तर जसले उहाँको वचन पालन गर्छ, साँच्चे त्यो व्यक्ति परमेश्वरको प्रेमले सिद्ध भएको हुन्छ । हामी उहाँमा छौं भने हामी यसेद्वारा थाहा पाउँछौं । ६ परमेश्वरमा रहन्छ भने व्यक्ति आर्क पनि येशू ख्रीष्ट जिउन भएँ जिउनपुर्छ । ७ प्रिय हो, मैले तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा लेखिरहेको छैनौं, तर तिमीहरूसँग सुरुदेखि भएको पुरानो आज्ञा नै हो । तिमीहरूले सुनेको वचन पुरानो आज्ञा नै हो । ८ तापनि म तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा लेखिरहेको छु, जुन ख्रीष्टमा र तिमीहरूमा सत्य छ, किनभने अन्धकार बितिरहेको छ, र साँच्चे ज्योति अगिदेखि नै चम्पिकरहेको छ । ९ जसले ज्योतिमा छु भन्छ र आप्नो भाइलाई धृणा गर्छ, त्यो अझ पनि अन्धकारमा नै छ । १० जसले आप्नो भाइलाई प्रेम गर्छ त्यो ज्योतिमा रहन्छ, र त्यसलाई ठेस लाने कुनै अवसर हुन्दैन । ११ तर जसले आप्नो भाइलाई धृणा गर्छ, त्यो अझै अन्धकारमा नै हुन्छ र अन्धकारमा हिँडु । त्यो कहाँ गइरहेको छ भनी त्यसलाई थाहा पाउँदैन, किनभने अन्धकारले त्यसको आँखा अन्पो तुल्याएको छ । १२ मेरा प्रिय बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्छु, किनभने तिमीहरूको पाप ख्रीष्टको नाउँको खातिर क्षमा गरिएका छन् । १३ बुबाहरू हो, म तपाईंहरूलाई लेख्छु, किनभने सुरुदेखि नै हुनुहोलाई तपाईंहरू चिन्नुहुन्छ । जवानहरू हो, म तिमीहरूलाई लेख्छु, किनभने तिमीहरूले दुष्टलाई जितेका छौं । साना बालकहरू हो, मैले तिमीहरूलाई लेखेको छु, किनभने तिमीहरू पितालाई चिन्छौं । १४ बुबाहरू, मैले तपाईंहरूलाई लेखेको छु, किनभने तपाईंहरूले सुरुदेखि हुनुहोलाई चिन्नुहुन्छ । जवानहरू, मैले तिमीहरूलाई लेखेको छु, किनकि तिमीहरू बलिया छौं, र परमेश्वरको वचन तिमीहरूमा रहन्छ, र तिमीहरू दुष्टमाथि विजय भएका छौं । १५ संसारलाई प्रेम नगर,

न त संसारमा भएका थोकहरूलाई नै । कसैले संसारलाई प्रेम गर्छ भने पिताको प्रेम त्यसमा हुन्दैन । १६ किनभने संसारमा भएका सबै थोकहरू अर्थात शरिरको अभिलाषा, आँखाको अभिलाषा र जीवनको शेखी पिताबाट आएका होइनन, तर संसारबाट आएका हुन् । १७ संसार र यसका इच्छाहरू बितेर जाँदै छन् । तर जसले परमेश्वरको इच्छाअनुसार गर्छ, त्यो सदासर्वदा रहिहरूच । (aiōn g165) १८ साना बालकहरू हो, यो आखिरी घडी हो । तिमीहरूले ख्रीष्ट विरोधी आइहरेको छ भनी सुन्दै छौं, अहिले पनि थेरे ख्रीष्ट विरोधीहरू आइसकेका छन् । यसद्वारा नै यो आखिरी घडी हो भन्ने हामी जान्दौं । १९ तिनीहरू हामीबाट बाहिर गए, तर तिनीहरू हाम्रा थिएनन् । यदि तिनीहरू हाम्रा भएक भए तिनीहरू हामीहरूसँगै रहिहरै थिए, तर तिनीहरू हाम्रा होइनन् भन्ने देखाउन तिनीहरू गए । २० तर तिमीहरूसँग पवित्र हुनुहोनेबाटको अभिषेक छ, र तिमीहरू सबैले सत्य जान्दछौं । २१ तिमीहरूले सत्य जानेका छैनौं भनेर मैले लेखेको होइन, तर तिमीहरूले यो जानेका हुनाले र कुनै पनि झुट सत्य नहुने हुनाले हो । २२ येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी इकार गर्नेबाहेक अर्को झुट को हुन्छ? यो व्यक्ति नै ख्रीष्ट विरोधी हो, किनभने त्यसले पिता र पुत्रलाई इन्कार गर्छ । २३ पुत्रलाई इकार गर्ने कोहीरैंग पनि पिता हुनुहुन्छ । २४ तिमीहरूका हकमा, तिमीहरूले सुरुदेखि सुनेका कुरा तिमीहरूमा रहोस् । तिमीहरूले सुरुदेखि सुनेका कुरा तिमीहरूमा रहन्छ भने तिमीहरू पनि पिता र पुत्रमा रहन्छौं । २५ उहाँले हामीलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा अर्थात अनन्त जीवन यही हो । (aiōnios g166) २६ तिमीहरूलाई बहकाउनेहरूको बारेमा मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई लेखिसकेको छु । २७ तिमीहरूका हकमा, तिमीहरूले उहाँबाट पाएका अभिषेक तिमीहरूमा रहन्छ र तिमीहरूलाई सिकाउन कसैको आवश्यक पट्टैन । तर उहाँको अभिषेकले नै तिमीहरूलाई सबै थोकहरूबाट सिकाउनुहुन्छ, अनि त्यो सत्य हो, झुटो होइन । उहाँले तिमीहरूलाई सिकाउनुभएअनुसार, उहाँमा रहो । २८ अब मेरा प्रिय बालकहरू हो, उहाँमा रहो, ताकि उहाँ प्रकट हुनुहुदा हामीमा साहस होस् र उहाँको आगमनमा उहाँको सामु लजित हुनु नपरोस् । २९ यदि उहाँ धर्मी हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले जान्दछौं भने धार्मिक व्यवहार गर्ने हरेक उहाँबाट जन्मेको हो भने तिमीहरूले जान्दछौं ।

३ हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमको प्रेम दिनुभएको छ, कि हामीलाई परमेश्वरको सन्तान भनियोस् र हामी यही हौं । यसैकारण, संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनकि संसारले उहाँलाई चिनेन । २ प्रिय हो, अब हामी परमेश्वरका सन्तानहरू हो, र हामी के हुनेछौं भने अझ पनि प्रकट गरिएको छैन । हामी जान्दौं, कि जब येशू देखा पर्नुहोस, हामी उहाँजस्तै हुनेछौं, किनकि उहाँजस्तो हुनुहुन्छ त्यसै हामी उहाँलाई देखेछौं । ३ उहाँमा यो दृढाहुने हरेकले आर्कलाई उहाँ जस्तो शुद्ध हुनुहुन्छ त्यसै शुद्ध पार्छ । ४ पाप गर्ने हरेकले व्यवस्था भड्ग पार्छ, पाप व्यवस्था भड्ग हो । ५ पापहरू हटाई लानलाई नै ख्रीष्ट प्रकट हुनुभयो भने तिमीहरू जान्दछौं, र उहाँमा कुनै पाप छैन । ६ उहाँमा रहनेले पाप गर्दैन । पाप गर्नेले न उहाँलाई देखेको छ न यिनेको हुन्छ । ७ प्रिय बालकहरू हो, तिमीहरूलाई कसैले नवहकाओस् । जस्तो ख्रीष्ट धर्मिक हुनुहुन्छ त्यसै धर्मिकता गर्ने नै धर्मी हो । ८ जसले पाप गर्छ, त्यो शैतानको हो, किनभने शैतानले सुरुदेखि नै पाप गरेको छ । यसैकारण, परमेश्वरको पुत्र प्रकट हुनुभयो, ताकि उहाँले शैतानका कामहरू नष्ट गर्नुभएको होस् । ९ जो परमेश्वरबाट जन्मेको छ त्यसले पाप गर्दैन, किनकि परमेश्वरको स्वभाव त्यसमा रहन्छ, र उसले पाप गर्न सक्दैन, किनकि त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो । १० यसैमा परमेश्वरका सन्तानहरू र शैतानका सन्तानहरू प्रकट गरिन्छन् । जसले धर्मिकता गर्दैन त्यो परमेश्वरको होइन, न आप्नो भाइलाई प्रेम नगर्ने नै हो । ११ तिमीले सुरुदेखि सुनेको सन्देश यही नै हो, हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ । १२ कियनजस्तो होइन

जो दुष्टको थियो र त्यसले आपनो भाइलाई मार्यो । अनि उसले आपनो भाइको हत्या किन गन्यो? किनकि उसका कामहरू दुष्ट थिए र उसको भाइका काम धार्मिक थिए । 13 मेरा भाइहरू, यदि संसारले तिमीहरूलाई धृणा गर्छ भने तिमीहरू अचम्म नमान । 14 हामी जान्दछौं, कि हामी मृत्यु पार गरेर जीवनमा सरेका छौं, किनकि हामी दाजुभाइहरूलाई प्रेम गर्छौं । जसले प्रेम गर्दैन, त्यो मृत्युमा रहन्छ । 15 जसले आपनो भाइलाई धृणा गर्छ त्यो हत्यारा हो । अनि तिमीहरू जान्दछौं, कि बुने पनि हत्यारासँग अनन्त जीवन हुँदैन । (aiōnios g166) 16 यसैद्वारा हामी प्रेम थाहा पाउँछौं, किनकि ख्रीष्टले हाम्रो निम्निआपनो जीवन दिनुभयो । हामीले पनि हाम्रा दाजुभाइहरूका निम्निहाम्रो जीवन दिनुपर्छ । 17 तर जससँग संसारका थोकहरू छन्, जसले आफ्नो भाइ ख्रीयोमा परेको देखेर पनि दयाको हृदय त्यसबाट बन्द गर्छ भने कसरी परमेश्वरको प्रेम त्यसमा रहन्छ? 18 मेरा प्रिय बालकहरू हो, हामी वचन र मुख्ये मात्र प्रेम नगरौं, तर सत्यता र कामले प्रेम गराँ । 19 यसैद्वारा हामी सत्यका हाँ भन्ने जान्दछौं र हाम्रो हृदयलाई दोष दिन्छ भने परमेश्वर हाम्रो हृदयभन्दा महान् हुनुहुन्छ, र उहाँले सबै थोक जान्नुहुन्छ । 21 प्रिय हो, यदि हाम्रो हृदयले हामीलाई दोष दिवैन भने हामी परमेश्वरप्रति दूह छौं । 22 अनि हामीले जे मार्छौं त्यो हामी उहाँबाट पाउँछौं, किनकि हामीले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छौं र उहाँको दृष्टिमा असल हुने थोकहरू गर्छौं । 23 अनि यो उहाँको आज्ञा हो, जस्तो उहाँले हामीलाई यो आज्ञा दिनुभयो, हामीले उहाँका पुत्र येशु ख्रीष्टको नाउँमा विश्वास गर्नुपर्छ र एक अर्कोलाई प्रेम गर्नुपर्छ । 24 जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छ, त्यो उहाँमा रहन्छ र परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ । अनि यसैद्वारा हामी जान्दछौं, कि हामीलाई दिनुभएको पवित्र आत्माद्वारा उहाँ हामीमा रहनुहुन्छ ।

4 प्रिय हो, हरेक आत्मालाई विश्वास नगर, तर ती आत्माहरू परमेश्वरबाट

आएका हुन् वा होइनन् भनी जाँच गर, किनभने धेरै झूटा अगमवक्ताहरू संसारमा आइसकेका छन् । 2 यसैद्वारा तिमीहरूस्ले परमेश्वरको आत्मालाई चिन्नेछौं: येशु ख्रीष्ट शरीरमा आउनुभयो भनी स्वीकार गर्ने हरेक आत्मा परमेश्वरको हो । 3 अनि येशुलाई स्वीकार नगर्ने हरेक आत्मा परमेश्वरको होइन । यो ख्रीष्ट विरोधी आत्मा हो, जुन तिमीहरूस्ले संसारमा उआउँदै छ भनी सुनेका छौं, र त्यो संसारमा अगिदेखि नै छ । 4 मेरा प्रिय बालकहरू हो, तिमीहरू परमेश्वरका हो, र तिमीहरूस्ले ती आत्माहरूलाई जितेका छौं, किनभने तिमीहरूमा जो हुनुहुन्छ उहाँ संसारमा हुने भन्दा महान् हुनुहुन्छ । 5 ती आत्माहरू संसारका हुन्, यसकारण, तिमीहरूस्ले भनेका कुराहरू संसारकै हुन्, र संसारले तिमीहरूको कुरा सुन्छ । 6 हामी परमेश्वरका हाँ । जसले परमेश्वरलाई चिन्छ, त्यसले हाम्रो कुरा सुन्छ । जो परमेश्वरका होइनन्, त्यसले हाम्रो कुरा सुन्दैन । यसैद्वारा हामी सत्यको आत्मा र झुको आत्मालाई चिन्नौं । 7 प्रिय हो, एक अर्कालाई प्रेम गरौं, किनकि प्रेम परमेश्वरको हो, र हरेक जसले प्रेम गर्छ, त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो र त्यसले परमेश्वरलाई चिन्छ । 8 जसले प्रेम गर्दैन, त्यसले परमेश्वरलाई दिवैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ । 9 यसैमा परमेश्वरको प्रेम हामीहरूमाझा प्रकट भएको छ, कि जसैद्वारा हामी जिउन सकौं भनेन परमेश्वरले संसारमा उहाँका एक मात्र पुत्र पठाउनुभएको छ । 10 यसैमा उहाँको प्रेम छ, हामीले परमेश्वरलाई प्रेम गरेकाले होइन, तर उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभएको छ, अनि हाम्रा पापहरूका लागि प्रायशिच्छत हुन उहाँका पुत्र पठाउनुभयो । 11 प्रिय हो, परमेश्वरले हामीलाई यति धेरै प्रेम गर्नुभयो भने हामीले पनि एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ । 12 परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छौं । यदि हामी एक अर्कालाई प्रेम गर्छौं भने परमेश्वर हामीमा रहनुहुन्छ, र उहाँको प्रेम हामीमा सिद्ध भएको हुन्छ । 13 यसैद्वारा हामी जान्दछौं, कि हामी उहाँमा रहन्छौं र उहाँ हामीमा रहनुहुन्छ, किनभने उहाँले हामीलाई उहाँका आत्मा दिनुभएको छ । 14 अनि

हामीले देखेका छौं र गवाही दिएका छौं, कि पिताले संसारको मुकितादाता हुन पुत्रलाई पठाउनुभएको छ । 15 जसले येशु परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्छ, परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ र त्यो परमेश्वरमा रहन्छ । 16 अनि हामीप्रति परमेश्वरले गर्नुभएको प्रेमलाई हामीले जानेका छौं र विश्वास गरेका छौं । परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ र जो प्रेममा रहन्छ, त्यो परमेश्वरमा रहन्छ, र परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ । 17 न्यायाको दिनमा हामीमा दृढाता होस् भनेर यसैमा प्रेम हामीमाझा सिद्ध बनाइएको छ, किनभने उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ, हामी यस संसारमा त्यस्तै थाँछौं । 18 प्रेममा कुनै डर हुँदैन । तर यसिद्ध प्रेमले डरलाई हटाउँछ, किनभने डरले दण्डसँग सोकोका राख्छ । तर जो डराउँछ, त्यो प्रेममा सिद्ध बनाइएको हुँदैन । 19 हामी प्रेम गर्दछौं, किनभने परमेश्वरले हामीलाई पहिले प्रेम गर्नुभयो । 20 कसैले “म परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु” भन्छ तर आपनो भाइलाई धृणा गर्छ भने, त्यो झूटी हो, किनकि त्यसले देखेको आपनो भाइलाई प्रेम गर्दैन भने त्यसले नदेखेको परमेश्वरलाई प्रेम गर्न सक्दैन । 21 अनि उहाँबाटको यो आज्ञा हामीसँग छ, कि जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ, त्यसले आपनो भाइलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ ।

5 जसले येशु नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ, त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हुन्छ

1 र जसले पितालाई प्रेम गर्छ, त्यसले उहाँबाट जन्मनुहालेई पनि प्रेम गर्छ । 2 जब हामी परमेश्वरलाई प्रेम गर्छौं र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छौं, यसैद्वारा हामी परमेश्वरका सन्तानहरूलाई प्रेम गर्छौं भनी जान्दछौं । 3 किनकि उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु तै परमेश्वरको निमित्त प्रेम हो । अनि उहाँका आज्ञाहरू बोझिला छैनन् । 4 किनकि परमेश्वरबाट जन्मेको हरेकले संसारलाई जित्छ । अनि संसारलाई जित्ते विजय हाम्रो विश्वास हो । 5 येशु नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्नेबाहेक संसारमाथि विजय हासिल गर्ने को हो? 6 उहाँ यही हुनुहुन्छ जो पानी र रगतद्वारा आउनुभयो । येशु ख्रीष्ट पनि पानीद्वारा मात्र होइन, तर पानी र रगतद्वारा आउनुभयो । 7 किनकि गवाही दिनेहरू तिन छन्, 8 आत्मा, पानी र रगत अनि यी तिनै सहमत हुन्छन् । 9 हामीले मानिसहरूको गवाही स्वीकार गर्छौं भने परमेश्वरको गवाही त झनै महान् हुन्छ । किनकि परमेश्वरको गवाही यही हो, कि उहाँले आपना पुत्रको बरेमा गवाही दिनुभएको छ । 10 जसले परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छ त्यो आर्केसँग गवाही हुन्छ । जसले परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैन, त्यसले उहाँलाई झुटो बनाएको छ, किनभने परमेश्वरले उहाँका पुत्रको विषयमा दिनुभएको गवाहालाई त्यसले विश्वास गरेको छैन । 11 अनि गवाही यही हो, कि परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनुभयो, र यो जीवन उहाँका पुत्रमा छ । (aiōnios g166) 12 जससँग पुत्र छ, त्यससँग जीवन छ; जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहन्न, त्यससँग जीवन छैन । 13 मैले यी कुराहरू परमेश्वरका पुत्रको नाउँमा विश्वास गर्ने अर्थात् तिमीहरूलाई लेखेको छु, ताकि तिमीहरूसित अनन्त जीवन छ भने तिमीहरूले जान्न सक । (aiōnios g166) 14 अनि यदि हामीले उहाँको इच्छाअनुसार कुनै पनि कुरा मार्ग्यां भने, उहाँले हाम्रो बिन्नी सुन्नुहुन्छ । उहाँको सामुने हामीसँग भएको दृढाता यही हो । 15 अनि यदि हामीले उहाँसँग जे मार्ग पनि उहाँले हाम्रो बिन्नी सुन्नुहुन्छ भनी हामी जान्दछौं भने हामीले उहाँसँग मार्ग-निवेदनहरू हामीसँग छन् भनेर पनि हामी जान्दछौं । 16 यदि कसैले त्यसको भाइले मृत्युमा नपुऱ्याउने पाप गरिरहेको देख्छ भने त्यसले प्रार्थना गर्नुपर्छ, र मृत्युमा नपुऱ्याउने पाप गर्ने त्यसलाई परमेश्वरले क्षमा दिनुनेछ । मृत्युमा पुऱ्याउने पाप छ । त्यसले त्यसबाट बिन्ती चढाउनुपर्छ भनी म भद्रिन । 17 सबै अधार्मिकता पाप हो, तर मृत्युमा नपुऱ्याउने पाप पनि छ । 18 हामी जान्दछौं, कि जो परमेश्वरबाट जन्मेको छ त्यसले पाप गर्दैन; तर जो परमेश्वरबाट जन्मेको छ, परमेश्वरले त्यसलाई सुरक्षित राख्नुहुन्छ, र दुष्टले त्यसलाई झुँदैन । 19 हामी जान्दछौं, कि हामी परमेश्वरका हाँ, र सारा संसार दुष्टको नियन्त्रणमा परेको छ । 20 तर हामी जान्दछौं, कि परमेश्वरका पुत्र आउनुभएको छ र हामीलाई

समझशक्ति दिनुभएको छ, कि जो सत्य हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई चिनाँ, र जो सत्य हुनुहुन्छ हामी उहाँमा र उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टमा पनि छाँ। उहाँ साँचो परमेश्वर र अनन्त जीवन हुनुहुन्छ । (aiōnios g166) 21 प्रिय बालकहरू हो, तिमीहरू आफैलाई मूर्तिहरूबाट अलग राख ।

२ यूहन्ना

१ एल्डरबाट चुनिएकी महिला र तिनका छोराछोरीहरूलाई, जसलाई म सत्यतामा प्रेम गर्दछु- र मैले मात्र होइन तिनीहरू सबैले पनि प्रेम गर्दैन् जसले सत्यता जानेका छन्- २ हामीभित्र जुन सत्यता छ र हामीसँग सदासर्वदा रहनेछ त्यही सत्यताले गर्दा प्रेम गर्दैन् । (aion g165) ३ परमेश्वर पिता र येशु ख्रीष्ट अर्थात् पिताको पुत्रबाट हामीमा अनुग्रह, दया र शान्ति सत्यता र प्रेममा रहोस् । ४ जसरी हामीले यो आज्ञा पिताबाट प्राप्त गर्दैन् त्यसरी नै तिग्रा केही छोराछोरीहरू सत्यतामा हिडेको मैले भेट्टाएर म अति आनन्दित छु । ५ अब हे महिला, म तिमीलाई बिन्ती गर्दछु- मैले तिमीलाई नयाँ आज्ञा लेखिरहेको जस्तो होइन, तर हामीसँग सुरुदेखि भएको नै हो- कि हामीले एक अकालाई प्रेम गर्नुपर्छ । ६ र प्रेम यो हो, कि हामी उहाँको आज्ञाहरूअनुयाया हिङ्नुपर्छ । तिमीले सुरुदेखि नै सुनेजसरै आज्ञा यसी हो कि तिमी यसमा हिङ्नुपर्छ । ७ किनकि थेरै छलीहरू संसारमा गएका छन्, जसले येशु शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्दैनन् । यो नै छली र ख्रीष्ट विरोधी हो । ८ आफैलाई हेर, कि तिमीले ती कुराहरू नगुमाऊ जसको लागि हामी सबैले परिश्रम गरेका छौं, तर तिमीले पूरा इनाम पाउन सक । ९ जो अगाडि बढिरहन्छ र ख्रीष्टको शिक्षामा रहेदैन त्यससँग परमेश्वर हुनुहुन्न । जो शिक्षामा रहन्छ योसँग पिता र पुत्र द्वै हुनुहुन्छ । १० यदि कोही तिमीकहाँ आउँछ र यो शिक्षा त्याउँदैन भने त्यसलाई तिग्रो घरमा स्वागत नगर र त्यसलाई अभिवादन पनि नगर । ११ किनकि जसले त्यसलाई अभिवादन गर्दै त्यो त्यसको दुष्ट कामहरूमा सहभागी हुँछ । १२ मैले तिमीलाई थेरै कुराहरू लेख्यु छ, तर मैले ती कुराहरू कागज र मरीले लेख्ये इच्छा गरिन । तर पनि म तिमीकहाँ आउने आशा गर्दै, ताकि हाम्रो आनन्द पूर्ण होस् । १३ तिग्री चुनिएकी बहिनीका छोराछोरीहरूले तिमीलाई अभिवादन गर्दैन् ।

३ यूहन्ना

१ प्रिय एल्डर गायसलाई, जसलाई म सत्यतामा प्रेम गर्नु । २ प्रिय, म प्रार्थना गर्नु, कि जसरी तिम्रो प्राणको उन्नति हुन्छ त्यसरी नै तिमीले सबै कुराहरूमा उन्नति गर र स्वस्थ्य होओ । ३ किनकी जसरी तिमी सत्यमा हिँड्छौ त्यस्तै जब भाइहरू आएर तिम्रो सत्यताप्राप्ति गवाही दिए म अति आनन्दित भएँ । ४ योभन्दा अर्थात् मेरा छोराछोरीहरू सत्यतामा हिँड्छन् भनी सुन्नुभन्दा अरु कुनै ठूलो आनन्द मसँग हुँदैन । ५ प्रिय, भाइहरू र परदेशीहरूको निम्निकाम गर्दा तिमी विश्वासयोग्यताको अभ्यास गर्न्छौ, ६ जसले मण्डलीको सामु तिम्रो प्रेमको गवाही दिन्छन् । तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका यात्रामा परमेश्वरको योग्य हुने तरिकाले पठाउन असल गर्न्छौ, ७ किनकि अन्यजातिहरूबाट केही नलिइ नाउँको खातिर तिनीहरू गए । ८ त्यसकारण यस्ताहरूलाई हामीले स्वागत गर्नुपर्छ, ताकि हामी सत्यताको लागि सहकर्मीहरू बन्न सकौँ । ९ मैले मण्डलीको निम्नि केही लेख्नै, तर डियोनिफस जसले तिनीहरूमा पहिलो हुन रुचाउछन् तिनले हामीलाई स्वीकार गर्दैन । १० यसकारण यदि म आएँ भने त्यसले गर्ने कामहरू अर्थात् त्यसले कुवाक्यहरूसहित हाम्रो विरुद्ध कसरी हाँस्यास्पद कुराहरू भन्छ म सम्झनेछु । यी कुराहरूले मात्र सन्तुष्ट नभएर, त्यो आफैले भाइहरूलाई स्वीकार गर्दैन । यसो गर्न इच्छा गर्नेहरूलाई पनि त्यसले निषेध गर्नु र तिनीहरूलाई मण्डलीबाट निकाली दिन्छ । ११ प्रिय, जे खराब छ त्यसको अनुकरण नगर, तर जे असल छ त्यसको अनुरूप गर । जसले असल गर्दछ त्यो परमेश्वरको हो, जसले दुष्ट कर्म गर्नु त्यसले परमेश्वरलाई देखेको छैन । १२ डेमेन्ट्रियसको बारेमा सबैद्वारा र सत्यता आफैद्वारा पनि गवाही दिइन्छ । हामी पनि गवाही दिन्छौ, र तिमी जान्छौ, कि हाम्रो गवाही सत्य छ । १३ मैले तिमीलाई लेख्नु थेरै कुराहरू छन्, तर मैले तिनीहरूलाई कागज र मसीले लेख्ने इच्छा गरिनँ । १४ तर तिमीलाई छिटै भेट्ने आशा गर्नु, र हामी आमने सामने कुरा गर्नेछौ । तिमीलाई शान्ति होस् । मित्रहरूले तिमीलाई अभिवादन गर्नु । मित्रहरूलाई नाउँद्वारा अभिवादन गर ।

यहूदा

१ येशू ख्रीष्टका एक सेवक र याकूबका भाइ यहूदाबाट, बोलाइएकाहरू

र परमेश्वर पितामा प्रिय अनि येशू ख्रीष्टको निमित्त राखिएकाहरूलाई, २ अनुग्रह, शान्ति र प्रेम तिमीहरूका निमित्त प्रश्नस्त हुँदै जाओस् । ३ प्रियहरू, हाम्रो साझा मुक्तिको विषयमा मैले तिमीहरूलाई लेखा प्रयत्न गर्दा, विश्वासीहरूलाई सधैंको निमित्त दिइएको विश्वासको लागि सँचौ रूपमा सङ्घर्ष गर्न उपदेश दिनलाई मैले तिमीहरूलाई यो लेखा आवश्यक भयो । ४ किनकि तिमीहरूका माझामा कोही मानिसहरू गुप्त रूपमा सुनेका छन् । यी ती मानिसहरू हुन् जो दण्डको निमित्त चुनिएका थिए । यी परमेश्वरको भय नमान्ने मानिसहरू हुन् जसले परमेश्वरको अनुग्रहरूलाई कामुकताको निमित्त भ्रष्ट पार्दछन्, र हाम्रा एक मात्र मालिक र प्रभु येशू ख्रीष्टलाई इकाव गर्दछन् । ५ तिमीहरूले एक पटक यसलाई पूर्ण रूपमा जानेका भए, तापनि अब म तिमीहरूलाई यो समझना दिलाउन चाहन्नु, कि परमेश्वरले मिश्र देशबाट मानिसहरूलाई बचाउनुभयो, तर पछि विश्वास नगर्नेहरूलाई उहाँले नष्ट गर्नुभयो । ६ आफ्नो अधिकारको प्रतिष्ठालाई कायम नगरेका तर आफ्नो उचित बासस्थानलाई त्यागेका स्वर्वर्गदूतहरूलाई परमेश्वरले अनन्तका साल्लाहरूमा त्यस महान् दिनमा इन्साफको निमित्त पूर्ण अन्धकारमा राख्नुभएको छ । (aidios g126) ७ यो त सदोम र गमोरा र वरपरका सहरहरूस्तरी हो, जसले आफैलाई कामुक अनैतिकतामा संलग्न गराए र तिनीहरू अस्वाभाविक अभिलाषाहरूको निमित्त लागिपरे । अनन्तको आगोमा दण्ड भोगेहरूको उदाहरणको रूपमा तिनीहरू प्रकट गरिए । (aiōnios g166) ८ तर यस्तै प्रकारले, यी सपना देखेहरूले पनि आ-आफ्ना शरीरहरूलाई दृष्टि गर्दछन् । तिनीहरूले अधिकारलाई इन्कार गर्दछन्, र महिमतहरूको विरुद्धमा निन्दा गर्ने कुराहरू भन्दछन् । ९ तर प्रथान दूत मिखाएले पनि दुष्टसँग बहस गर्दा र मोशाको शरीरको विषयमा त्यससँग विवाद गद्द, त्यसको विरुद्धमा निन्दा गर्ने इन्साफ ल्याउने साहस गरेन् । बरु तिनले भने, “परमप्रभुले तँलाई हप्काऊन्!” १० तर यी मानिसहरूले आफूले नबुझ्ने कुराहरूको विरुद्धमा निन्दा गर्दछन् । र यिनीहरूले बुझ्ने कुराहरू जुन विवेकहीन पशुहरूले स्वाभाविक रूपमा जान्दछन् यी कुराहरूले नै यिनीहरूलाई नष्ट गरेका छन् । ११ धिक्कार तिनीहरूलाई! किनकि तिनीहरू कयिनको मार्गमा हिँडेका छन्, र लाभको निमित्त बालामले गरेको भुलमा सामेल भएका छन् । तिनीहरू कोरहको विद्रोहमा नष्ट भएका छन् । १२ तिमीहरूका प्रेम भोजहरूमा लुकेका कलडकहरू यिनीहरू नै हुन् । तिनीहरू केवल आफ्ने निमित्त मात्र निलेज्ज समुद्रका भयड्कर क्लाहरू हुन्, जसले आफ्ना निर्लज्जताको फिँज निकाल्दछन् । तिनीहरू बत्तिएका ताराहरू हुन्, जसको निमित्त अनन्त अँथ्यारोको घोर अन्धकार संचिर राखिएको छ । (aiōn g165) १४ आदमदेखि सातौं पुस्ताका होनोकले तिनीहरूको विषयमा यसो भनी अगमवाणी गरेका थिए, “हे! परमप्रभु उहाँका हजारौं पवित्र जनसँग आउँदै हुनुहूँच । १५ उहाँ सबैको इन्साफ गर्न आउँदै हुनुहूँच । परमेश्वरको भय नमान्नेहरूले ईश्वरहीन रूपमा गरेका सबै काम, र परमेश्वरको भय नमान्ने पापीहरूले उहाँको विरुद्धमा बोलेका कठीर बोलीको दोष लगाउन उहाँ आउँदै हुनुहूँच ।” १६ यिनीहरू असन्तोषीहरू, गनगन गर्नेहरू हुन् जसले आफ्ना दुष्ट अभिलाषाहरूलाई पछ्याउँचन् । यिनीहरू ठुला-ठुला शेखी गर्नेहरू हुन् जसले आफ्नै फाइदाको निमित्त अरुहरूको चापलुसी गर्दछन् । १७ तर प्रिय हो, तिमीहरूले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका प्रेरितहरूले पहिले बोलेका वचनहरूलाई स्मरण गर । १८ उनीहरूले तिमीहरूलाई यसो भने, “अन्त्यको

समयमा गिल्ला गर्नेहरू हुनेछन् जसले आफ्नै ईश्वरहीन अभिलाषाहरूलाई पछ्याउँचन् ।” १९ यी फुट त्याउने मानिसहरू हुन् । तिनीहरू सांसारिक हुन् र तिनीहरूसँग पवित्र आत्मा छैन । २० तर मेरा प्रियहरू, तिमीहरू आफैलाई सबैभन्दा पवित्र विश्वासमा निर्माण गर, र पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर । २१ तिमीहरू आफैलाई परमेश्वरको प्रेममा राख्न, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको कृपाको निमित्त प्रतिक्षा गर जसले तिमीहरूकहाँ अनन्त जीवन ल्याउँदछ । (aiōnios g166) २२ शङ्का गर्नेहरूसँग दयालु होओ । २३ अरुहरूलाई आगोबाट बाहिर निकालेर बचाओ । अरुहरूसँग होसियारीसाथ दयालु होओ । शरीरद्वारा कलडकित भएको वस्त्रलाई समेत घृणा गर । २४ अब तिमीहरूलाई लडखाडाउनदेखि जोगाउन सक्नुहो र उहाँको महिमामय उपस्थितिको सामु निष्कलडक बडो रमाहटसँग तिमीहरूलाई खडा हुन सक्षम बनाउनुहो, २५ हाम्रा उद्धारक एक मात्र परमेश्वरलाई सारा समयभन्दा पहिलेदेखि, अहिले र अनन्तसम्म हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टबाट महिमा, गरिमा, प्रभुत्व र शक्ति रहिहोस् । आमेन । (aiōn g165)

प्रकाश

1 परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई अब चाँडै हुन आउने कुराहरू प्रकट पठाउनुभई उहाँका सेवक यूहन्नालाई प्रकट गराउनुभयो । २ परमेश्वरको वचनको सम्बन्धमा आफूले देखेका सबै कुरा र येशु ख्रीष्टको बारेमा यूहन्नाले गवाही दिएका छन् । ३ अगमवाणीको यो वचन जसले चर्को स्वरमा पढ्छ र जसले सुन्छ र यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छ, त्यो मानिस धन्यको हो, किनकि समय नजिक छ । ४ यूहन्नाबाट ऐसियामा भएका सातवटा मण्डलीलाई: जो हुनुहूँच, हुनुहूँयो अनि हुन आउनुहेछ उहाँबाट अनुग्रह र शान्ति, र उहाँको सिंहासनका सामु भएका सातवटा आत्मा, ५ अनि येशु ख्रीष्टबाट, जो विश्वासयोग्य गवाही हुनुहूँच, मृतकहरूमध्येबाट जीवित पारिनुभएका पहिलो र पृथ्वीका राजाहरूका शासक हुनुहूँच, उहाँ जसले हामीलाई प्रेम गर्नुहूँच र उहाँको रगतद्वारा हामीलाई हाप्रा पापबाट स्वतन्त्र पार्नुभयो । ६ उहाँले हामीलाई एउटा राज्य बनाउनुभएको छ, अनि उहाँका पिता र परमेश्वरका निमित पुजारीहरू, जसलाई सदासर्वदा महिमा र शक्ति होस् । आमेन । (aion g165) ७ हेर, उहाँ बादलमा आँदै हुनुहूँच । हरेक आँखाले उहाँलाई देखेछ, उहाँलाई घोचेहरूले पनि । अनि उहाँको कारण पृथ्वीका सबै कुलले बिलाना गर्नेछन् । यसै होस, आमेन । ८ सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहूँच, “अल्फा र ओमेगा म नै हुँ”, “उहाँ जो हुनुहूँच, जो हुनुहूँयो, र जो हुन आउनुहेछ ।” [टिपोट: केही संस्करणमा लेखिएको छ] “अल्फा र ओमेगा, सुरु र अन्त म नै हुँ”, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहूँच । ९ म तिमीहरूका दाजु यूहन्ना र जसले राज्य र कष्टहरूमा धैर्यसाथै सहनशिलता जुन येशुमा थिए, तिमीहरूसँग परमेश्वरको वचन र येशु ख्रीष्टको गवाहीका निमित पत्तोस भनिने टापुमा थिएँ । १० प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ । मैते मेरो पछाडि चर्को स्वरमा तुरहीको जस्तै एउटा आवाज सुने । ११ “त्यसले भन्यो, “तिमीले जे देख्दौ, सो एउटा पुस्तकमा लेख र सातवटा मण्डली अर्थात एफिसस, सुर्ना, पर्गामिम, थिआटीरा, सार्डिस, फिलाडेल्फिया र लाउडिकियालाई पठाउँ ।” १२ कसको आवाज मसँग बोलिरहेको थियो भनी म फर्किएँ र मैले हेर्दै सातवटा सुनका सामदान देखें । १३ सामग्रनहरूका माझ्मा पाउसम्पै पुने लामो पोशाक पहिरिनुभएका र छातीको वरिपरि सुनको पेटी बाँध्नुभएका मानिसका पुत्रजस्तै त्यहाँ एक जना हुनुहूँयो । १४ उहाँको शिर र कपाल ऊन अनि हिउँस्तै सेता र उहाँका आँखा आगोको ज्वालाजस्तै थिए । १५ उहाँका पाउहरू भट्टीमा चम्किएका काँसाजस्ता थिए र उहाँको सोर उर्लंदो पानीको आवाजजस्तै थियो । १६ उहाँको दाहिने हातमा सातवटा तारा थिए, अनि उहाँको मुखबाट एउटा दुईधारे धारिलो तरवार निस्किरहेको थियो । उहाँको अनुहार सुर्यको तेजज्ञ चम्किरहेको थियो । १७ जब मैले उहाँलाई देखें, म मरेतुल्य मानिसजस्तै भएर उहाँको पाउँमा परें । उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममाथि राख्नुभयो र भन्नुभयो, “नडराऊ ।” पहिलो र अनितम म नै हुँ । १८ म जीवित छु । म मरेको थिएँ, तर हेर, म सदाका निमित जीवित रहन्छु, अनि मृत्यु र पातालका साँचाहरू मसित छन् । (aion g165, Hades g86) १९ त्यसकरण, जे अहिले छ, र यसपछि जे हुन आउनेछ तिमीले जे देखेका छौ, सो लेख । २० मेरो दाहिने हाततिर तिमीले देखेका सातवटा तारा र सातवटा सामदानको बारेमा लुकेको रहस्यको अर्थ सातवटा तारा सातवटा मण्डलीका दुतहरू र सातवटा सामदान सातवटा मण्डली हुन् ।”

2 “एफिससको मण्डलीका दूतलाई लेख: ‘जसले आफ्नो दाहिने हातमा सातवटा तारा लिनुहोने र जो सातवटा सुनका सामदानहरूका माझ्मा हिँड्नुहेका वचनहरू यनै हुन् । २ तिमीले गरेका काम, तिप्रो कठा परिश्रम, तिप्रो धैर्य र सहनशिलता मर्लाई थाहा छ । तिमीले दुष्ट मानिसहरूलाई सहन

सक्दैनौ । आफैलाई प्रेरितहरू भनी दाबी गर्नेहरूलाई तिमीले जाँचिसकेका छौ, तर ती होइनन्, र तिमीले तिनीहरूलाई झुटा भेट्टाएका छौ । ३ मर्लाई थाहा छ, कि तिमीमा धैर्य सहनशिलता छ, अनि मेरो नाँको खातिर तिमीले धैरै दुख भोगेका छौ र पनि थकित भएका छैनौ । ४ तर तिप्रो विरुद्धमा मसँग वास्तविक कुरा छ, तिमीले आफ्नो पहिलो प्रेमलाई त्यागेका छौ । ५ यसकारण, तिमी कहाँबाट पतन भयो सो सम्झा । तिमीले पहिले गरेका कामहरू गर र पश्चात्ताप गर । म तिमीकहाँ आउनेछु र तिमीले पश्चात्ताप नगरेसम्म म तिप्रो सामदानलाई त्यसको ठाउँबाट हटाइदिनेछु । ६ तर तिमीमा यो छ । निकोलाइट्सहरूले गरेका कामलाई तिमीले धृणा गरेका छौ, जसलाई म पनि धृणा गर्दू । ७ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्नुहूँच, जसको कान छ त्यसले सुनोस् । जसले जित्त, त्यसलाई म जीवनको रुखबाट खाने अनुमति दिनेछु जुन्याहाँ परमेश्वरको स्वर्णलोक हो ।” ८ “सुन्नाको मण्डलीका दूतलाई लेख: ‘जो सुरु र अन्त्य हुनुहूँच यी वचनहरू उहाँका हुन्, जो मर्नुभएको थियो र जो फेरि जीवित हुनुभयो । ९ मर्लाई तिप्रो कष्टहरू र गरिबी थाहा छ, तर तिमी धनी छौ । अनि तिप्रो निन्दा गर्नेहरू जसले आफैलाई यहूदी हुँ भनी दाबी गर्नेछ, तर तिनीहरू होइनन्, तिनीहरू त शैतानका सभादर हैन् । १० तिमीले भोग्नै लागोको कष्टको बारेमा नडराऊ । हेर! शैतानले तिमीहरूमध्ये केहीलाई जाँचको लागि इयालखानामा हाल्न आँटेको छ र दस दिनका निमित तिमीले कष्ट भोग्नेछौ । मृत्युसम्पै विश्वासयोग्य होइ र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु । ११ आत्माले मण्डलीहरूलाई के भद्रै हुनुहूँच, जसको कान छ त्यसले सुनोस् । विजय प्राप्त गर्नेलाई दोस्रो मृत्युद्वारा चोट पुऱ्याइनेछैँ ।” १२ “पार्गामिमको मण्डलीका दूतलाई लेख: ‘यो वचन दुईधारे धारिलो तरवार साथमा हुनुहेनेको हो । १३ मलाई थाहा छ तिमी कहाँ बस्छौ, त्यहाँ शैतानको सिंहासन छ । तरै पनि तिमीले मेरो नाँलाई ददो गरी पक्रियेका छौ । अनि शैतान बस्ने ठाउँमा मारिएका मेरा विश्वासयोग्य साक्षी एन्टिपासको समयमा पनि तिमीले ममाथि भएको विश्वासलाई इन्कार गरेनै । १४ तर तिप्रो विरुद्धमा मसित केही कुरा छन्: तिमीमध्ये कोही-कोहीले इसाएलका छोराछोरीहरूले मूर्तिलाई बलिदान गरेको खनेकुरा खाउँन् र अनैतिक यौनमा लाग्नू भन्ने हेतुले ठेस लाग्ने ढुङ्गा ती छोराछोरीहरूको अगि पर्याँक्म लगाउने बालकलाई सिकाउने बालामको शिक्षालाई ढहो गरी पक्रेका छन् । १५ त्यसै गरी, तिमीहरूमध्ये कोही-कोही निकोलाइट्सका शिक्षाहरूलाई ढहो गरी पक्रेनेहरू पनि छन् । १६ त्यसैकारण, पश्चात्ताप गर! यदि पश्चात्ताप गरेनो भने, म तिमीकहाँ चाँडै आउनेछु र तिप्रो विरुद्धमा मेरो मुखको तरवारले युद्ध गर्नेछु । १७ जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, आत्माले मण्डलीहरूलाई के भद्रै हुनुहूँच । जसले जित्त, उसलाई म लुकाइएको केही मन्न दिनेछु, र पत्थरमा एउटा नयाँ नाँउ लेखिएको सेतो पत्थर म उसलाई दिनेछु, तर त्यो नाँउ पाउनेले बाहेक अरू कसैले पनि जादैनै ।” १८ “थिआटीराको मण्डलीका दूतलाई लेख: ‘यी वचनहरू परमेश्वरका पुत्रका हुन्, जसका आँखा आगोको ज्वालाजस्ता र पाउ भट्टीमा टल्कैने काँसाजस्ता छन् । १९ तिप्रो प्रेम, विश्वास, सेवा, तिप्रो धैर्यवान सहनशिलता र तिमीले गरेका कामहरू मलाई थाहा छ । तिमीले अहिले जे गरेका छौ, त्यो पहिले गरेका कामहरून्दना बढी महत्त्वका छन् । २० तर मसँग तिप्रो विरुद्धमा यो कुरा छ: जसले आफैलाई अगमवादिनी भन्ने स्त्री ईजेबेललाई तिमीले सहेका छौ । त्यसका शिक्षाद्वारा मेरा सेवकहरूलाई अनैतिक पाप गर्न र मूर्तिहरूलाई चढाएका खानेकुरा खान लगाउँछे । २१ मैले त्यसलाई पश्चात्ताप गर्ने समय दिँँ, तर त्यसले आफ्नो अनैतिक पापको पश्चात्ताप गर्ने इच्छा गरिन । २२ हेर! म त्यसलाई रोगी-ओछायामा फालिदिनेछु, र त्यससंग व्यभिचार गर्नेहरूलाई त्यसले गरेको कामको निमित पश्चात्ताप नगरेसम्म ठुलो कष्टमा पार्नेछु । २३ म त्यसका छोराछोरीहरूलाई रुदीते मारिदिनेछु, अनि म नै हुँ जसले विचार र हृदयहरूको खोनेकुरा खान लगाउँछे । २४ तर म प्रत्येकलाई त्यसको कामअनुसारको प्रतिफल दिनेछु ।

तिमीहरू थिआटीरामा बाँकी रहेकाहरू हरेक जसले यस शिक्षालाई पक्कदैन, र कतिपयले शैतानका गहिरा कुराहरू जान्दैन, तिमीहरूलाई म भन्दछु, कि तिमीहरूमाथि अरु कुनै भार बोकाउनेछैन । 25 जस्तोसुकै समयमा पनि म नाउन्जेलसम्म तिमीले यसलाई दरोलासँग पक्की राख । 26 जसले जित्त र अन्त्यसम्म मैले गरेका काम जसले गर्छ, उसलाई म जाति-जातिहरूमाथि अधिकार दिनेछु । 27 कुमालेका माटाका भाँडाहरूलाई उसले तुक्रा-तुक्रा परेजस्तै उसले फलामको छडीले तिनीहरूमाथि शासन गर्नेछ । 28 मैले मेरा पिताबाट प्राप्त गरेजस्तै उसलाई म बिहानको तारा दिनेछु । 29 जसको कान छ उसले सुनोस, आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्दै हुनुन्छ ।”

3 “सार्डिसको मण्डलीमा भएका दूतलाई लेख: ‘सातवटा तारा र परमेश्वरका

सात आत्मा पक्किनुहोनेका वचनहरू यिनै हुन् । तिमीले गरेका कामहरू मलाई थाहा छ । तिमी जीवित भएको ख्याति भए तापनि तिमी मरेका छै । 2 उठ र जाग अनि मर्नै लागेका बाँकी रहेका कुराहरूलाई बिलियो बनाउ, तर यो मर्नै लागेको छ, किनकि मैले मेरा परमेश्वरको दृष्टिमा तिप्रा कामहरू पुरा भएको पाएको छैन । 3 त्यसकारण, जुन कुरा तिमीले प्राप्त गन्याँ र सुन्न्याँ, सो सम्झा । यसलाई पालन गर अनि पश्चात्ताप गर । तर यदि तिमी जागा रहेनौ भने, म तिप्रो विश्वदुमा चोरजस्तै गरी कुन घडी आउनेछु र कुन समयमा आउनेछु भर्नी तिमीले जान्नेछैन । 4 तर सार्डिसका मानिसहरूमा केही नाउँहरू छन, जसले आफ्नो वस्त्र फोहोर परेका छैनन् । तिनीहरू सेतो वस्त्रमा मसँग हिँडेउन, कारण तिनीहरू योग्यका छन् । 5 जसले जित्त, उसलाई सेतो वस्त्र पहिराइनेछ, र जीवनको पुस्तकबाट म उसको नाउँ कहिन्थ्यै मेटाउनेछैन, अनि म मेरा पिता र उहाँका स्वर्गदूतहरूका सामु उसको नाउँ थोषपाण गर्नेछु । 6 आत्माले मण्डलीहरूलाई के भन्दै हुनुन्छ, जसको कान छ, उसले ‘सुनोस’ ।” 7 “फिलाडेलिक्यामा भएको मण्डलीका दूतलाई लेख: ‘जो सत्य र पवित्र हुनुन्छ, यी वचनहरू उहाँका हुन, उहाँले दाऊदको साँचोलाई पक्किनुभएको छ, उहाँले खोल्नुहुँच र कसैले पनि बन्द गर्न सक्दैन, उहाँले बन्द गर्नुहुँच र कसैले पनि खोल्न सक्दैन । 8 तिमीले गरेका काम मलाई थाहा छ । तेर, तिप्रो अगि मैले खुला ढोका राखिएको छु र त्यसलाई कसैले पनि बन्द गर्न सक्दैन । मलाई थाहा छ, कि तिमीसँग थेरै शक्ति छ, तापनि तिमीले मेरा वचन पालन गरेका छै र मेरो नाउँलाई इन्कार गरेका छैन । 9 हेर, जसले आँफेलाई यहूदीहरू हुँ भर्नी भन्दून् तर तिनीहरू होइनन्, तिनीहरू शैतानको सभाधरकाहरू हुन्, बर तिनीहरूले झूट बोलिरहेका छन् । म तिनीहरूलाई तिप्रो पाउको अगि आई निहेरे दण्डवत गर्न लगाउनेछु, अनि मैले तिमीलाई प्रेम गरेको कुरा तिनीहरूले जान्नेछैन । 10 तिमीले मेरो वचन धैर्यसाथ पालन गरेका हुनाले पृथ्वीमा जिउनहरूको जाँच आउँदा सारा संसारमा आइप्पेन विपत्तिको घडीमा पर्नबाट म पनि तिमीलाई जोगाउनेछु । 11 म चाँड आउँदै छु । तिमीसँग जे छ त्यसलाई बिलियो गरी पक्रियाख ताकि तिप्रो मुकुर्लाई कसैले लिएर जान नसकोस । 12 जसले जित्त त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खाँबो बनाउनेछु र योसबाट कहिल्यै बाहिर जानेछैन । उसमाथि मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, मेरा परमेश्वरको नाउँ (नयाँ यस्त्वाले, जुन मेरा परमेश्वरबाट स्वगदिखि तल ओलेर आउँछ), अनि मेरो नयाँ नाउँ म लेखिनेछु । 13 मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्दै हुनुन्छ, जसको कान छ उसले ‘सुनोस’ ।” 14 “लाउडिकियामा भएको माडलीको दूतलाई लेख: परमेश्वरका सृष्टिमाथिको शासनकर्ता जो भरपर्दो र सत्य साक्षी, ‘यी वचनहरू आमेनका हुन् । 15 मलाई तिप्रा कामहरू थाहा छ, कि तिमी न तातो न चिसो छै । तिमी कि त तातो वा चिसो भएको म चाहार्है । 16 त्यसैले, तिमी मनतातो, न तातो न चिसो छै । यसैकारण, मैले तिमीलाई मेरो मुख्यबाट उकेलिदिन आँटोको छु । 17 किनकि तिमी भन्छौ, ‘म धर्नी छु र मसित धैरै भौतिक सम्पत्ति छन् र मलाई कुनै थोकको आवश्यक छैन ।’ तर तिमी दुःखित, दयनीय, गरिब, अन्धा र नाझौरी छै भर्नी तिमीलाई थाहा नै छैन

। 18 मेरो सल्लाहलाई ध्यान देउः आगोद्वारा शुद्ध पारिएको सुन मबाट किन ताकि तिमी धर्नी हुन सक, र तिप्रो नाइगोपनको लाज ढाक्नलाई चम्किलो सेतो वस्त्र लगाउ र तिप्रो नाइगोपनको लाज नदेखियोस, र आप्ना आँखामा मलहम लगाउ ताकि तिमीले देखा सक । 19 मैले प्रेम गर्ने प्रत्येकलाई म तालिम दिन्छु, र तिनीहरू कसरी जिउनुपछ सो म तिनीहरूलाई सिकाउँछ । त्यसकारण, पश्चात्ताप गर र इमानदार होइ । 20 हेर, म ढोकामा उभिरहन्छु र ढक्कव्याइहरन्छु । यदि कसैले मेरो स्वर सुनेर ढोका खोल्छ भने, म उसको घरभित्र आउनेछु र उसँग खानेछु अनि उसले मसँग खानेछ । 21 जसले जित्त, उसलाई मेरो सिंहासनमा मसँग बस्नलाई अधिकार दिनेछु, जसरी मैले पनि जित्त र त्यसरी नै म पनि मेरा पितासँग उहाँको सिंहासनमा बसेको छु । 22 मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्दै हुनुन्छ, जसको कान छ उसले सुनोस् ।”

4 पी कुराहरूपछि मैले हेँ र स्वर्गमा एउटा ढोका उधिएको मैले देखै । मैले

सुनको तुरहीको जस्तो पहिलो आवाजले मलाई भन्यो, “यहाँ माथि आऊ, र यी कुराहरूपछि के हुन आउनेछ म तिमीलाई देख्याउनेछु ।” 2 एकै छिनमा म आत्मामा थिएँ, र स्वर्गमा एउटा सिंहासन भएको मैले देखैँ, जसमाथि कोही बसिरहन्थुभएको थियो । 3 त्यसमाथि बस्नुहुने स्फटिक र लालमणिजस्तै देखिनुहुँथ्यो । सिंहासनको वरिपरि इद्देणी थियो । त्यो इद्देणी मोती जस्तो चम्किलो देखिन्थ्यो । 4 त्यस सिंहासनको वरिपरि चैविसवटा सिंहासन थिए, र चैविस जना एल्डर तिनीहरूका शिरमा सुनका मुकुर्हारू लगाएका र सेतो वस्त्र पहिरिएर बसेका थिए । 5 सिंहासनबाट बिजुलीको चमक र गर्जनहरू आए, र चत्याडसँग नष्ट भए । सिंहासनको अगाडि सातवटा बत्ती बलिहेका थिए । ती बत्तीहरूस्थाँ हरैमेश्वरका सात आत्मा थिए । 6 सिंहासनको अगि स्फटिकजस्तै देखिने काँचको समुद्र थियो । सिंहासनको बिचमा र सिंहासनवरिपरि, अगाडि र पछाडि आँखैआँखाले भरिएका चार जीवित प्राणी थिए । 7 पहिलो जीवित प्राणी सिंहजस्तो थियो, दोस्रो जीवित प्राणी बाल्छोजस्तो थियो, तेसो जीवित प्राणीको अनुहार मानिसको जस्तो थियो र चौथो जीवित प्राणी उडिहेको चिलजस्तो थियो । 8 चारै जीवित प्राणीमध्ये हरेकका ६-८ वटा पहेटा थिए; तल र माथि आँखैआँखाले भरिएका चार जीवित प्राणी थिए । 9 जसले जित्त तिनीहरूले ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर जो हुनुहुँथ्यो, र हुनुहुँच, र हुन आउनुहेनेछ’ भनी रहथे । 9 जब ती जीवित प्राणीहरूले सिंहासनमाथि विराजमान हुनुहुने र सदासर्वदा जीवित रहनुहरूलाई महिमा, आदर र धन्यवाद दिए, (aiōn g165) 10 चैविस जना एल्डरले निहुरे सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेका अगाडि आ-आप्ना मुकुट राख्यै यसो भने, (aiōn g165) 11 “हाम्रा परमप्रभु र परमेश्वर, तपाईँ महिमा, आदर र शक्ति ग्रहण गर्न योग्यका हुनुहुँच । किनकि तपाईंले सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो, र तपाईंके इच्छाद्वारा तिनीहरू अस्तित्वमा आए र सृष्टि भए ।”

5 तब सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको दाहिने हाततिर सातवटा छाप

लगाएर यसलाई बन्द गरिएको अगाडि र पछाडि लेखिएको एउटा चर्मपत्रको मुट्ठो मैले देखैँ । 2 “यस मुट्ठोलाई खोल्न र यसका छापहरूलाई तोडन को योग्यको छै?” भनी एक जना शक्तिशाली स्वर्गदूतो चर्को सोरमा घोषणा गरेको मैले देखैँ । 3 स्वर्गमा वा यस पृथ्वीमा वा यस पृथ्वीमुनि भएका कसैले पनि यस मुट्ठोलाई खोल्न वा यसलाई पढ्न सकेन । 4 म दुःखित भएर रोँ, किनकि यस मुट्ठोलाई खोल्न र पढ्न योग्यको कोही पनि भेट्टाइएन । 5 तर ती एल्डरहरूमध्येका एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ । हेर! यहूदाको कुलको सिँह, दाऊदको मुलले यस्त्र ग्राप्त गर्नुभएको छ । त्यो मुट्ठो र त्यसका सातवटा छाप खोल्न उहाँ योग्यका हुनुहुँच ।” 6 मैले सिंहासन र चारवटा जीवित प्राणी र एल्डरहरूका बिचमा मारिएको जस्तो देखिनुहुने एउटा थुमालाई उभिरहेको देखैँ । उहाँका सातवटा सिड र

सातवटा आँखा थिए । यी सारा संसारभरि पठाइएका परमेश्वरका सात आत्मा हुन् । 7 उहाँ जानुभयो र सिंहासनमा बसिरहनुनेको दाहिने हातबाट र त्यस मुट्ठोलाई समात्नुभयो । 8 जब उहाँले त्यो मुट्ठोलाई लिनुभयो, ती चारवटा जीवित प्राणी र चौबिस जना एल्डर उहाँको अगाडि घोप्टे परे । तिनीहरू हरेकसँग वीणा र धूपले भरिएका सुनका धूपौराहरू थियो, जुन विश्वासीहस्का प्रार्थना हुन् । 9 तिनीहरूले एउटा नयाँ गीत गाएः “तपाईं त्यो मुट्ठोलाई लिन र त्यसका छापहरूलाई खोल्न योग्यका हुनुहुन्छ । किनकि तपाईं मारिनुभयो, र तपाईंको रातले हरेक जाति, भाषा, मानिस र राष्ट्रलाई तपाईंले परमेश्वरका निमित्त किन्नुभयो । 10 परमेश्वरको सेवा गर्न तपाईंले तिनीहरूलाई राज्य र पुजारीहरू बनाउनुभयो, र तिनीहरूले पृथ्वीमा राज्य गर्नेछन् ।” 11 तब मैले हेरें र सिंहासन, जीवित प्राणीहरू र एल्डरहरूका वरिपरि थेरै स्वर्गदूतका आवाजलाई सुनें । तिनीहस्को पुरा सङ्ख्या दर्दाँ हजार र हजार हजार थियो । 12 तिनीहरूले चर्को सोरमा यसो भने, “शक्ति, धन, बुद्धि, बल, आदर, महिमा र प्रशंसा प्राप्त गर्न मारिनुभएका थुमा योग्यका हुनुहुन्छ ।” 13 स्वर्गमा, पृथ्वीमा, पृथ्वीमुनि र समुद्रमुनि सृष्टि गरिएका हरेक थोकले यसो भनेको मैले सुनें, “उहाँ जो सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्ने र थुमालाई, प्रशंसा, आदर, महिमा र राज्य गर्ने शक्ति सदासर्वदा होस् ।” (aiōn g165) 14 ती चारैवटा जीवित प्राणीले भने, “आमेन ।” र एल्डरहरू आँफे घोप्टे परेर आराधना गरे । [टिपोटः पुरानो संस्करणमा यसरी लेखिएको छ] चौबिस एल्डर आँफे घोप्टो परेर सदासर्वदा रहिरहनुनेलाई आराधना गरे ।

6 जब थुमाले सातवटा छापमध्ये एउटालाई खोल्नुभएको मैले देखें, अनि ती चार जीवित प्राणीमध्ये एक जनाले गर्जनको आवज जस्तोमा “आऊ” भनेको मैले सुनें । 2 मैले हेरें र त्यहाँ एउटा सेतो घोडा थियो । त्यसमाथि चढ्नेले एउटा वाण समातिका थिए र उनलाई एउटा मुकुट दिइयो । अनि जिन्तेले जस्तै गरी उनी विजयी गर्नलाई आए । 3 जब थुमाले दोस्रो छापलाई खोल्नुभयो, तब मैले त्यो दोस्रो जीवित प्राणीले “आऊ” भनिरहेको सुनें । 4 तब अर्को अग्निमय रातो घोडा निस्केर आयो । त्यसमा सवार गर्नेलाई पृथ्वीबाट शान्ति लिएर जानलाई अनुमति दिइएको थियो । त्यसकारण, ती मानिसहरूले एक-अकार्लाई मार्नेछन् । यी घोडसवारलाई एउटा तुलो तरवार दिइएको थियो । 5 जब थुमाले देसो छापलाई खोल्नुभयो, तब देसो जीवित प्राणीले “आऊ” भनेको मैले सुनें । मैले एउटा कालो घोडालाई देखें, र यसका घोडसवारले उनको हातमा एकजोर तराजुलाई समाइरहेका थिए । 6 मैले चार जीवित प्राणीका बिचमा एउटा आवज जस्तो देखिनेले भनेको कुरा सुने, “एक दिनको ज्यालामा एक किलो गूँड र एक दिनको ज्यालामा तिन किलो जै । तर तेल र दाखमिलाई नष्ट नर्गुँ ।” 7 जब थुमाले चौथो छापलाई खोल्नुभयो, तब मैले चौथो जीवित प्राणीले “आऊ” भनेको सोरलाई सुनें । 8 तब मैले पहेलो घोडालाई देखें । यसको घोडसवारको नाँ त्यू थियो, र पातालले त्यसलाई पछ्याइदिहेको थियो । अनि तिनीहरूलाई पृथ्वीको एक-चौथाइ भागमाथि तरवारले मार्द, अनिकाल र रोगहरूमाथि, र पृथ्वीका जड्गली जनावरलाई मार्न अधिकार दिइएको थियो । (Hades g86) 9 जब थुमाले पाँचौ छापलाई खोल्नुभयो, तब वेदीको मुनि परमेश्वरको वचन र तिनीहरूको गवाहीका खातिर मारिएका आत्माहरूलाई मैले देखें । 10 तिनीहरूले चर्को सोरमा कराए, “सर्वामाथिका शासक, पवित्र र साँचो, कहिलेसम्म तपाईंले हाम्रो रगतको बदला लिनुहन र पृथ्वीमा बाँचिरहेकाहरूको न्याय गर्नुहुन्न?” 11 तब तिनीहरू हरेकलाई एउटा सेतो वस्त्र दिइयो, अनि तिनीहरूका सहकर्मी सेवकहरू र तिनीहरूका दाजुभाइहरू र दिदी-बहिनीहरू तिनीहरूजस्तै जो मारिएर सङ्ख्यामा पूर्ण नभएसम्म तिनीहरूलाई पर्खनु भनियो । 12 जब थुमाले छैटौं छापलाई खोल्नुभयो, तब त्यहाँ एउटा तुलो भूकम्प गएको मैले देखें । सूर्य भाड्ग्राको कपडाजस्तै कालो र चन्द्रमा पुरा रगतजस्तै बन्नो । 13 जसरी अज्जीरको रुखलाई आँधीबेहरीले हल्लाउँदा नपाकेका फलहरू

झारेजस्तै स्वर्गमा भएका ताराहरू पृथ्वीमा खसे । 14 आकाश चर्मपत्रको मुट्ठोजस्तै बेरिएर लोप भयो, जुनचाहिँ बटारिएको थियो । हरेक पहाड र तापु त्यसको ठाउँदेखि हटेर गए । 15 तब पृथ्वीका राजाहरू र महत्वपूर्ण मानिसहरू अनि जनसाधारणहरू, धनी, शक्तिशाली, अनि दास र स्वतन्त्र हरेक व्यक्ति पहाडका चटानहरूस्का बिचमा र गुफाहरूमा लुके । 16 तिनीहरूले पर्वत र चटानहरूलाई भने, “हामीमा खसा सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको मुहारबाट र थुमाको क्रोधबाट हामीलाई लुकाउ । 17 किनकि तिनीहरूको क्रोधको महान् दिन आएको छ र त्यहाँ को उभिन सक्छ र?” ।

7 त्यसपछि पृथ्वीका चारै कुनामा चार जना स्वर्गदूत उभिरहेका मैले देखें

जसले पृथ्वीको चारैतर भएका बतासलाई बलियोसँग पक्रिहेका थिए । त्यसैले, पृथ्वी, समुद्र वा कुनै पनि स्खको विरुद्धमा कुनै पनि बतास न यस्तोस् । 2 जीवित परमेश्वरको छाप लिएर अर्को स्वर्गदूत पूर्वबाट माथि आउँदे गरेको मैले देखें, जसले पृथ्वी र समुद्रलाई हानि गर्ने अनुमति पाएका चार स्वर्गदूतलाई तुलो सोरले चिच्याउँदै यसो भने, 3 “हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरूका निधारमा हामीले मोहोर नलगाउजेलसम्म पृथ्वी, समुद्र वा स्खहरूलाई हानि नगर ।” 4 मैले छाप लगाइएका एक लाख चवालिस हजारको सङ्ख्या सुनें, जो इसाएलका मानिसको हरेक कुलबाट छाप लगाइएका थिए: 5 यहूदाको कुलबाट बाह हजारलाई, रुबेनको कुलबाट बाह हजारलाई, गादको कुलबाट बाह हजारलाई छाप लगाइएको थियो, 6 आशेरको कुलबाट बाह हजारलाई, नपालीको कुलबाट बाह हजारलाई र मन्त्रशेषको कुलबाट बाह हजारलाई छाप लगाइएको थियो । 7 शिमियोनको कुलबाट बाह हजारलाई, लेवीको कुलबाट बाह हजारलाई, इस्साखारको कुलबाट बाह हजारलाई, 8 जब्लूनको कुलबाट बाह हजारलाई, योसेफको कुलबाट बाह हजारलाई र बैन्यामीनको कुलबाट बाह हजारलाई छाप लगाइएको थियो । 9 यी कुराहरूपछि मैले हेरें, र हरेक जाति, कुल, मानिस र भाषाका कसैले पनि गन्न नसक्ने एउटा तुलो भिड सेतो पोशाक लगाएर र आ-आफ्ना हातमा खुजरुका हाँगा लिई सिंहासन अगाडि र थुमाका सामा उभिरहेका थिए । 10 अनि तिनीहरूले तुलो सोरमा बोलाइराख्येका थिए: “मुकित सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने हाम्रा परमेश्वर र थुमाको हो ।” 11 अनि सबै स्वर्गदूत चार जीवित प्राणी, एल्डरहरूका वरिपरि र सिंहासनका वरिपरि उभिए र तिनीहरू आँफे लाप्सार परेर सिंहासनको अगि आप्नो अनुहार छुकाए । तिनीहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको आराधना गरे, 12 “आमेन । हाम्रा परमेश्वरलाई प्रशंसा, महिमा, बुद्धि, धन्यवाद, आदर, शक्ति र बल सदासर्वदा भद्रहोस् । आमेन ।” (aiōn g165) 13 त्यसपछि एल्डरहरूमध्ये एक जनाले मलाई सोरो, “यी सेता वस्त्रहरू पहिरनेहरू को हुन, र तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?” 14 अनि मैले उहाँलाई भनेँ, “हुजुर, तपाईंलाई नै थाहा छ, ” र उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यिनीहरू नै हुन् जो महासङ्कष्टबाट आएका हुन् । तिनीहरूले आप्ना वस्त्रहरू थुमाका रातमा धोरा रेता बनाएका छन् । 15 यसैकारणले गर्दा, तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको अगाडि छन्, अनि उहाँको मन्दिरमा तिनीहरूले दिनरात उहाँको आराधना गर्दछन् । सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेले तिनीहरूमाथि आप्नो पाल फैलाउनुहोनेछ । 16 तिनीहरू फेरि भोकउन्छेनन्, न त तिनीहरू फेरि तिर्खिउनेछन् । सूर्यको ताप तिनीहरूमाथि पर्नेछैन, न त कुनै तापले तिनीहरूलाई जलाउनेछ । 17 किनकि सिंहासनका माझामा रातमा धोरा रेता बनाएका गोठालो हुनुहोनेछ, अनि उहाँले तिनीहरूलाई जिउँदो पारीको मुहानतिर डोयाउनुहोनेछ, र परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट सबै आँसु पुछिदिनुहोनेछ ।”

8 जब थुमाले सातौं मोहोर खोल्नुभयो, स्वर्गमा लगभग आधा घण्टा जति

सन्नाटा छायो । 2 त्यसपछि मैले परमेश्वरको अगाडि उभिरहेका सात जना स्वर्गदूतलाई देखें, र तिनीहरूलाई सातवटा तुरही दिइयो । 3 अर्को स्वर्गदूत आए र सुनको धुपौरो लिएर वेदीको छेउमा उभिए । सिंहासन

अगाडि सबै विश्वासीका प्रार्थनासँग चढाउनका लागि ती स्वर्गदूतलाई धेरै धूप दियो । ४ विश्वासीहरूको प्रार्थनासँग धूपको धुवाँ स्वर्गदूतको हातबाट परमेश्वरको अगाडि पुम्यो । ५ स्वर्गदूतले धुपयोरे लिए र वेदीबाट आगो भेरे । तब तिनले त्यसलाई पृथ्वीमा पर्याकिदिए, अनि चट्याङ, गडगाडाहट, बिजुलीका चमकहरू उत्पन्न भए र भूकम्प गयो । ६ तब सातवटा तुरही भाएका सात स्वर्गदूतहरू ती फुकन्लाई तयार भए । ७ पहिलो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके र त्यहाँ असिना र शगत मिसिएको आगो आयो । यसलाई तल पृथ्वीमा फालियो । यसले पृथ्वीको तिन भागको एक-तिहाइ भागलाई डढायो; तिन भागको एक-तिहाइ रुखहरूलाई डढायो र सबै हरिया धाँसालाई पनि ढढायो । [टिपेट: केही पुराना संस्करणहरूमा यसलाई छोडिएको छ] । त्यसैले, यसको तिन भागको एक-तिहाइ डढेको थियो । ८ दोसो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि आगोले जलिहेको एउटा ठुलो पहाडजस्तो केही समुद्रमा फालियो । समुद्रको एक-तिहाइ भाग शगत बन्यो । ९ त्यसपछि समुद्रमा भएका जीवित प्राणीहरूमध्ये एक-तिहाइ भाग मरे, र जहाजहरूका एक-तिहाइ भाग नष्ट भए । १० तेसो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, अनि आकाशबाट बलिहेको राँकोजस्तो एउटा ठुलो तारा नदीहरूका एक-तिहाइ भाग र पानीको मुहानमा खस्यो । ११ त्यो ताराको नाँ “ऐरेलु” हो । एक-तिहाइ भागको पानी तितो भयो, र त्यो तितो भएको पानीबाट धेरै मानिस मरे । १२ चौंचौ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, त्यसैले, सूर्यको एक-तिहाइ भाग साथासाथै चन्द्रमाको एक-तिहाइ र ताराहरूको एक-तिहाइ भागमा प्रहार गरियो । एक-तिहाइ भाग अन्थकारामा परिणत भयो, अनि दिनको एक-तिहाइ र रातको एक-तिहाइ भागमा ज्योति भएन । १३ अनि मैले हेँ, र आकाशको बिचमा उडिहेको एउटा गरुड ठुलो सोरामा यसो भन्दै कारिरहेको सुनें, “बाँकी रहेका तिन स्वर्गदूतले फुक्न अँटैका तुरहीको आवाजको कारण पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई थिक्कार, थिक्कार, थिक्कार ।”

९ त्यसपछि पाँचौ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके । अनि मैले स्वर्गबाट पृथ्वीमा एउटा तारा खशिरहेको देखें । त्यो तारालाई अतल कुण्डको साँचो दिड्यो । (Abyssos g12) २ त्यसले अतल कुण्ड खोल्यो, अनि त्यस कुण्डबाट धुवाँको मुस्लोजस्तो माथि गइरहेको थियो । त्यसले सूर्य र वायुलाई अँथ्यारो बनाइदियो । (Abyssos g12) ३ धुवाँबाट पृथ्वीमा सलहरू निक्केर आए । अनि पृथ्वीमा बिच्छिहरूको जस्तो शक्ति तिनीहरूलाई दिड्यो । ४ पृथ्वीमा भएका धाँस वा कुनै पनि हरियो बोट बिरुवा वा रुखलाई हानि नगर्न भनी तिनीहरूलाई भनियो । तर तिनीहरूलाई निधारमा परमेश्वरको मोहर नभएका मानिसहरूलाई मात्र हानि गर्न भनीयो । ५ तिनीहरूलाई पाँच महिना मात्र यातना दिनू, तर ती मानिसहरूलाई नमार्न भन्ने अनुमति दिड्यो । अनि तिनीहरूको पौडा एक जना व्यक्तिलाई बिच्छिले डसेको जस्तो हुनेछ । ६ ती दिनहरूमा मानिसहरूले मृत्यु खोजेन्छ, तर यसलाई भेटाउनेनेछन् । तिनीहरूले मर्म ठुलो इच्छा गर्नेछन्, तर मृत्यु तिनीहरूबाट भानेछ । ७ सलहरू लडाइङ्का निम्ति तयार गरिएका घोडाहरूजस्ता देखिए । तिनीहरूका शिरमा सुनको जस्ता मुकुट र तिनीहरूका अनुहार मानवको अनुहारहरूजस्ता देखिन्थे । ८ तिनीहरूका कपाल स्त्रीहरूका कपालजस्तै र तिनीहरूका दाँत सिंहका दाँतजस्ता थिए । ९ तिनीहरूका छाती-पाता, फलामका छाती-पाताजस्तै अनि तिनीहरूका पखेटाहरूको आवाज युद्धमा दर्घुने धेरै रथ र घोडाहरूका जस्तै थिए । १० तिनीहरूका पुच्छर र खिल बिच्छिका जस्तै थिए, र तिनीहरूका पुच्छरमा पाँच महिनासम्म मानिसहरूलाई हानि गर्ने शक्ति थियो । ११ गहिरो अतल कुण्डका स्वर्गदूत तिनीहरूका राजाजस्तै थिए । हिरू भाषामा त्यसको नाँ एबाहुन थियो र प्रिक भाषामा त्यसको नाँ अपेलिल्योन थियो । (Abyssos g12) १२ पहिलो विपत्ति बित्तिहाल्यो । हर, यसपछि दुइवटा विपत्ति आउन बाँकी नै छन् । १३ छैंटौं स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके । मैले परमेश्वरको अगाडि भएको सुनको

वेदीका सिडहरूबाट एउटा आवाज आइरहेको सुने । १४ तुरही बोक्ने छैंटौं स्वर्गदूतलाई आवाजले यसो भन्यो, “ठुलो नदी यूफेटिसमा बाँधिराखेका चार जना स्वर्गदूतलाई छोडिदेइ ।” १५ मानव-जातिको एक-तिहाइ भागलाई मार्न त्यस घटी, त्यस दिन, त्यस महिना, त्यस वर्षका निम्ति तयार पारिराखेका चार स्वर्गदूत छाडिए । १६ घोडामा सवार भएका सिपाहीहरूको सङ्ख्या बिस करोड थियो । मैले तिनाहरूको सङ्ख्या सुनें । १७ यसरी मैले दर्जनमा घोडाहरू र ती घोडाहरूमाथि सवार हुनेहरूलाई देखें । तिनीहरूका छाती-पाता आगोजस्तै रातो, गाडा निलो र गन्धकजस्तो पहँलो थियो । घोडाहरूका टाउका सिंहहरूका टाउकाजस्तै थिए, अनि तिनीहरूका मुखबाट आगो, धुवाँ र गन्धक निस्कन्थे । १८ तिनीहरूका मुखबाट निस्केका आगो, धुवाँ र गन्धकको यी विपत्तिहरूद्वारा मानिसको एक-तिहाइ भागलाई मारियो । १९ किनभने घोडाहरूको शक्ति तिनीहरूका मुख र पुच्छरमा थियो, किनकि तिनीहरूका पुच्छर सर्पको जस्तै थियो; तिनीहरूका टाउकोले हानेर मानिसहरूलाई चोट पुच्याएका थिए । २० बाँकी रहेका मानव-जाति जो यी विपत्तिहरूद्वारा मारिएका थिएनन्, तिनीहरूले आफूले गरेका कामहरूबाट पश्चात्ताप गरेनन् । तिनीहरूको सुन, चाँदी, काँसा, ढुङ्गा र काठहरू अनि देख्न, सुन वा हिंडन नसन्ने थोकहरूका मूर्तिहरू र भूहरूलाई पुज छोडेनन्; २१ न त तिनीहरूले गरेको हत्या, जादुगरी, अनैतिक यौन वा चोरीजस्ता कामदेखि पश्चात्ताप गरे ।

१० त्यसपछि मैले स्वर्गबाट अर्को शक्तिशाली स्वर्गदूत आइरहेको देखें । । तिनलाई बादलले धेरेको थियो, र तिनको शिरमाथि इडेप्री थियो । तिनको अनुहार सूर्यजस्तै अनि तिनका खुट्टा आगोका खाँबाहरूजस्तै थिए । २ तिनको हातमा खोलिएको एउटा सानो चर्मपत्रको मुट्ठो थियो, र तिनले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमा र आफ्नो देब्रे खुट्टा पृथ्वीमा राखेका थिए । ३ त्यसपछि तिनी सिंह गर्जेजस्तै ठुलो सोरामा कराए । जब तिनी कराए, तब सातवटा गर्जनले आफ्नो आवाज निकाले । ४ जब ती सातवटा गर्जनले आवाज निकाले, तब मैले लेख्न लाएको थिएँ । तर मैले स्वर्गबाट यसो भेनेको आवाज सुनें, “ती सातवटा गर्जनले भेनेका कुरा गुप्त राख । यसलाई नलेख ।” ५ तब मैले स्वर्गतिर आफ्नो दाहिने हात उचालेर समुद्र र पृथ्वीमा उभरेहेको स्वर्गदूतलाई देखें । ६ त्यसपछि सदासर्वदा जीवित रहनुहुने, जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै थोक, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोक, समुद्र र त्यसमा भएका थोक सुष्टि गर्नुहुनेको नाउमा शपथ खाएर स्वर्गदूतले भने, “अब त्यहाँ ढिलो हुनेछैन । (aion g165) ७ तर त्यस दिन सातौं स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुक्नै लाग्दा त्यस दिनमा उहाँका सेवक अगमवत्ताहरूलाई धोषाणा गर्नुभएजस्तै त्यो रहस्य परमेश्वरले पुरा गर्नुहुनेछ ।” ८ तब स्वर्गबाट मैले सुनेको आवाजले फेरि मलाई भन्यो, “जाऊ, समुद्र र जमिनमा उभरेहेको स्वर्गदूतलाई देखें ।” ९ त्यसपछि मैले सुनेको नाउमा शपथ खाएर स्वर्गदूतले भने, “अब त्यहाँ ढिलो हुनेछैन । (aion g165) १० मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो चर्मपत्रको मुट्ठो लेउ ।” ११ जब म स्वर्गदूतकहाँ गाँँ र त्यो सानो चर्मपत्रको मुट्ठो मागे, तब तिनले मलाई भने, “चर्मपत्रको मुट्ठो लाऊ र खाऊ । यसले तिम्रो पेटलाई तितो बनानेछ, तर तिम्रो मुखमा यो महजस्तै गुलियो हुनेछ ।” १० मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो चर्मपत्रको मुट्ठो लिएँ र त्यसलाई खाएँ । मेरो मुखमा त्यो महजस्तै गुलियो भयो, तर मैले यसलाई खाइसकेपछि मेरो पेट तितो भयो । ११ अनि मलाई कसैले भन्यो, “धेरै मानिसहरू, जातिहरू, भाषाहरू र राजाहरूको बारेमा तिमीले फेरि अगमवाणी गर्नुपर्छ ।”

११ मलाई नाप्ने निगलोको एउटा टाँगो दिड्यो । “उठ र परमेश्वरको मन्दिर र वेदी, र जसले त्यसमा आराधना गर्दछन् तिनीहरूको नाप लेउ भनी मलाई भनियो । २ तर मन्दिरदेखि बाहिर चोकको भागलाई मार्न, किनभने त्यो गैरयूहीहरूलाई दिइएको छ । तिनीहरूले बयालिस महिनासम्म पवित्र सहरलाई कुल्चनेछन् । ३ मेरा दुर्द साक्षीताई म २,२६० दिनका निम्ति भाड्ग्रामो लुगा लगाएर अगमवाणी गर्न अधिकार दिनेछु ।” ४ यी साक्षीहरू

दुर्द्विवटा जैतुनका रुखहरू र दुर्द्विवटा सामदानहरू हुन्, जो पृथ्वीमा परमेश्वरको अगि उभियो कथि ए । ५ यदि कसैले तिनीहरूलाई हानि गर्न चाहन्छ भने, तिनीहरूका मुख्यबाट निस्केर आउने आगोले तिनीहरूका शत्रुहरूलाई नाश पार्नेछ । कसैले तिनीहरूलाई हानि गर्न चाहन्छ भने, त्यसलाई पनि यसरी नै मारिनुपर्छ । ६ यी साक्षीहरूसँग अगमवाणी गरेको समयमा पानी नपरोस भनी आकाश बन्द गर्ने अधिकार थियो । यी साक्षीहरूले पानी पार्न सक्ने सम्भको अधिकार उनीहरूको अगमवाणीको समयमा पाएका थिए । पानीलाई रगतमा परिवर्तन गर्न सक्ने र पृथ्वीलाई विभिन्न प्रकारका विपत्तिहरूबाट तिनीहरूलाई इच्छा लागेको बेलामा प्राहार गर्ने शक्ति तिनीहरूसित थियो । ७ जब तिनीहरूले आफ्ना गवाही सिद्धान्तनेछन्, तब अतल कुण्डबाट निस्केर आउने पश्चुले तिनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्नेछ । त्यसले तिनीहरूलाई जिलेछ र तिनीहरूलाई मार्नेछ । (Abyssos g12) ८ तिनीहरूका मृत शरीरहरू ठुलो सहरको बाहिर गलिलतिर पसिरहेनेछन् (जसलाई साङ्केतिक रूपमा सदोम र मिश्र भनिन्छ) जहाँ तिनीहरूका प्रभु कुसमा टाँगिनुभएको थियो । ९ किनकि साँडै तिन दिनसम्म हरेक राष्ट्र, जाति, भाषा र मानिसहरूले तिनीहरूका मृत शरीरलाई हेनेछन् । तिनीहरूले तिनीहरूलाई विहानमा गाइन अनुमति दिनेछन् । १० पृथ्वीमा जिउनेहरू तिनीहरूको मृत्युमा आनन्दित हुनेछन् र उत्सव मनाउनेछन् । तिनीहरूले एक-अर्कालाई उपहारहरू पनि पठाउनेछन् किम्भने ती दुई अगमवक्ताले पृथ्वीमा जिउनेहरूलाई सताएका थिए । ११ तर साँडै तिन दिनपछि परमेश्वरबाट आएको जीवनको सास तिनीहरूभित्र पस्नेछ र तिनीहरू आफ्ना खुदामा उभिनेछन् । तिनीहरूलाई देखेहरू ठुलो डरले भरिनेछ । १२ तब तिनीहरूलाई स्वर्गबाट एउटा ठुलो आवाजले “यतामाथि आओ” भनेको तिनीहरूले सुनेछन् । अनि तिनीहरूका शत्रुहरूले हेदहिँदै तिनीहरू बादलमाथि स्वर्गसम्म जानेछन् । १३ त्यसै घटीमा त्यहाँ ठुलो भूकम्प जानेछ, र सहरको दसाँ भाग पूर्ण रूपमा विनाश हुनेछ । त्यस भूकम्पमा सात हजार मानिस मारिनेछन् र बाँचेकाहरूले डराउँदै स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिनेछन् । १४ दोसो विपत्ति वितिगयो । हेर, तेसो विपत्ति चाँडै आउँदै छ । १५ तब साँडै स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, र स्वर्गमा ठुलो स्वरमा यसो भनियो, “संसारको राज्य हाम्रा प्रभु र उहाँका ख्रीष्टको राज्य भएको छ । उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुनेछ ।” (aiōn g165) १६ त्यसपछि चौबिस जना धर्म-गुरु जो तिनीहरूको सिंहासनअगि आ-आफ्ना आसनमा परमेश्वरको उपस्थितिमा घोप्टो परेर अनुहार निहुराएर बासिरहेका थिए, तिनीहरूले परमेश्वरको आराधना गरे । १७ तिनीहरूले भने, “सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर हामी तपाईलाई धन्यवाद दिन्छौं, जो हुनुहुन्छ र जो हुनुहुन्यो, किनकि तपाईंले महान् शक्ति लिनुभएको छ र राज्य गर्न थाल्नुभएको छ । १८ संसारका राष्ट्रहरू क्रोधित भएका थिए, तर तपाईंको क्रोध आएको छ । मृतकहरूको न्याय गर्ने समय आएको छ, र तपाईंका दास अगमवक्ताहरू सन्तहरू, जो विश्वासीहरू हुन्, र जो तपाईंको नाडामा डराउँछन्, महत्त्वहीन र शक्तिशाली दुवैलाई इनाम दिने समय र पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई नाश गर्ने समय आएको छ ।” १९ तब स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो र मन्दिरभित्र उहाँको कराको सन्कु देखियो । त्यहाँ ज्योतिका चमकहरू, गर्जनहरू, चट्याङ्कको आवाजसाथै भूकम्प गयो, र ठुला-ठुला असिना परेका थिए ।

१२ स्वर्गमा एउटा ठुलो विह देखियो: सूर्य पहिरेकी तथा चन्द्रमालाई पहिरेकी थिई । २ त्यो गर्भवती थिई, र बालक जन्माउने प्रसव-वेदानामा चिच्छाइद्वाहेकी थिई । ३ त्यसपछि स्वर्गमा अर्को चिह्न देखियो: हेर! त्यहाँ ठुलो रातो सातवटा टाउका र दसवटा सिड र त्यसको टाउकोमा सातवटा मुकुट लगाएको एउटा ठुलो रातो पशु थियो । ४ त्यसको पुच्छरले स्वर्गमा भएको एक-तिहाइ तारालाई सोहोरर तिनीहरूलाई पृथ्वीमा खसाल्यो ।

बालक जन्माउन लागेकी त्यस स्त्रीको अगि त्यो डरलाग्दो पशु उभियो ताकि त्यसले त्यसको बालकलाई जन्माउने वित्तिकै निल्न सकोस् । ५ त्यसले एउटा बालकलाई जन्माई, जसले फलामको लौरोसँगै सौंज जातिमाथि शासन गर्नेछ । त्यसको बालकलाई ख्यासेर परमेश्वर र उहाँको सिंहासनतिर लगियो । ६ अनि त्यो स्त्री उजाड-स्थानभित्र भागी, जहाँ परमेश्वरले त्यसको निम्नि ठाउँ तयार पार्नुभएको थियो, ताकि बाहू सय साडी दिनसम्म त्यसलाई हेरचाह गर्न सकियोस् । ७ अब स्वर्गमा युद्ध भयो । मिखाएल र तिनका दूतहरूले त्यस पशुको विरुद्धमा लडाइँ गरे, अनि अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले पनि लडाइँ गरे । ८ तर जिल्का निम्नि त्यो अजिङ्गरसँग पर्याप्त बल थिएन । त्यसकारण, स्वर्गमा त्यसको र त्यसका दूतहरूका निम्नि कुनै ठाउँ भएन । ९ त्यो ठुलो अजिङ्गर अर्थात् प्राचीन सर्प जसलाई दुष्ट वा शैतान भनिन्थ्यो, जसले सारा संसारलाई छल गर्छ, त्यसलाई पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरूलाई पनि त्यससँगै पृथ्वीमा फ्याँकियो । १० तब मैले स्वर्गमा एउटा ठुलो आवाज सुँँ: “अब मुक्ति, शक्ति, हाम्रा परमेश्वरको राज्य, ख्रीष्टको अधिकार आएका छन् । किनभने हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने फ्याँकिएको छ, जसले परमेश्वरको सामु तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँथ्यो । ११ तर मैले स्वर्गमा आवाज सुँँ: “अब मुक्ति, शक्ति, हाम्रा परमेश्वरको राज्य, ख्रीष्टको अधिकार आएका छन् । किनभने हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने फ्याँकिएको छ, जसले परमेश्वरको सामु तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँथ्यो । १२ त्यसकारण, हे स्वर्ग र त्यसमा रहनेहरू तिमीहरू सबै रमाओ । तर पृथ्वी र समुद्रलाई धिक्कारा! किनकि शैतान तिमीहरूकहाँ तल गएको छ । त्यो डरलाग्दो रिसले भरिएको छ, किनभने त्योसँग थैरै मात्र समय छ भनेर त्यसलाई थाहा छ । १३ आफू पृथ्वीमा फ्याँकिएको कुरा जब अजिङ्गरले महसुस गयो, तब त्यसले बालक जन्माउने स्त्रीलाई सतायो । १४ अनि सर्पको उपस्थितिबाहिर तयार पारेको ठाउँ उजाड-स्थानमा उडेर जानका निम्नि त्यस स्त्रीलाई एउटा ठुलो गरुडको दुवैता पथेता दिइयो । यो त्यही ठाउँ थियो जहाँ त्यसलाई एक समय, समयहरू र आधा समयका निम्नि वास्ता गर्न सकिन्थ्यो । १५ त्यस स्त्रीलाई बाढीले बगाएर टाढा लैजाओस् भनेर त्यस सर्पले आफ्नो मुख्यबाट पानीको नदिजस्त निकाल्यो । १६ तर पृथ्वीले स्त्रीलाई सहायता गयो । अजिङ्गरले आफ्नो मुख्यबाट निकालेको नदी पृथ्वीले आफ्नो मुख उद्यारेर निल्यो । १७ त्यसपछि त्यो अजिङ्गर स्त्रीप्रति क्रोधित भयो अनि परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने र येशुको बारेमा गवाही दिने त्यसका बाँकी रहेका सन्तानहरूसँग युद्ध गर्न गयो ।

१३ तब त्यो अजिङ्गर समुद्र किनारको बालुवामाथि उभियो । त्यसपछि मैले समुद्रबाट एउटा पशु आइहेको देखें । त्यसको दसवटा सिड र सातवटा टाउका थिए । त्यसका सिडहरूसम्म धन्यवाद दिनामा उडेर जानका निम्नि त्यस स्त्रीलाई एउटा ठुलो गरुडको दुवैता पथेता दिइयो । यो त्यही ठाउँ थियो जहाँ त्यसलाई एक समय, समयहरू र आधा समयका निम्नि वास्ता गर्न सकिन्थ्यो । १५ त्यस स्त्रीलाई बाढीले बगाएर टाढा लैजाओस् भनेर त्यस सर्पले आफ्नो मुख्यबाट पानीको नदिजस्त निकाल्यो । १६ तर पृथ्वीले स्त्रीलाई सहायता गयो । अजिङ्गरले आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन र आफ्नो महान् अधिकार दियो । ३ त्यो पशुको टाउकामा गहिरो चोट थियो, जसले मृत्युसम्म लैजान सक्यो, तर त्यो घाउ निको भयो । र सारा पृथ्वी अचम्पित भयो र तिनीहरूले त्यस पशुलाई पछायाए । ४ तिनीहरूले अजिङ्गरको पनि आराधना गद्यथे, किनकि त्यसले आफ्नो अधिकार त्यस पशुलाई दिएको थियो । “यो पशुजस्तो अस्तु को छ र?” र “यसको पशुलाई गर्न सक्छ?” भन्दै तिनीहरूले त्यस पशुलाई आराधना गरे । ५ त्यसको मुख्यमा घमण्डको वचनहरू बोल्न दिइयो । त्यसलाई बयालिस महिनाको निम्नि अधिकार गर्न अनुमति दिएको थियो । ६ त्यसैले, परमेश्वरको विरुद्ध ईश्वर-निन्दा गर्न, उहाँको नाडै, उहाँको वासस्थान र स्वर्गमा बस्नेहरूका विरुद्धमा निन्दा गर्न त्यस पशुले आफ्नो मुख खोल्यो । ७ विश्वासीहरूसँग युद्ध गर्न र तिनीहरूलाई जिल्न त्यो पशुलाई अनुमति दिइएको थियो । अनि हेरेक जाति,

मानिस, भाषा, र राष्ट्रमाथि पनि अधिकार दिइएको थियो । ८ पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसले त्यो पशुको पुजा गर्नेछन्, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभाएका थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन् । ९ कसैको कान छ भने, त्यसले सुनोस । १० कसैलाई कैदमा लैजानुछ भने, त्यो कैदमा जानेछ । यदि कोही तरवारासँगै मारिनुछ भने, त्यो तरवाराले नै मारिनेछ । धैर्य, सहनशिलता, र विश्वासका निमित जो पवित्र छन् यसैका निमित यहाँ बोलावट छ । ११ तब मैले पृथ्वीबाट आझरहको अर्को पशु देखें । त्यसका थुमाका जस्ता दुर्वटा सिड थिए, र त्यसले अजिङ्गरले जस्तै गरी बोल्पो । १२ त्यसले पहिले पशुको उपस्थितिमा सबै शक्तिको अभ्यास गयो, अनि पृथ्वी र त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई त्यसले पहिले पशुलाई पुजा गर्न लगाउँथ्यो, जसको धातक धाउ निको भएको थियो । १३ त्यसले शक्तिशाली आश्चर्यकर्म पनि देखायो । त्यसले मानिसहरूका अगाडि स्वर्गबाट पृथ्वीमा आगे झाँगेर्ने कामसमेत गयो । १४ शक्तिशाली चिह्नहरूद्वारा यसलाई त्यसो गर्ने अनुमति दिइयो । दोसो पशुले पृथ्वीमा भएका मानिसहरूलाई छल गयो । त्यसले पहिलो पशुलाई आदर गर्नका निमित तिनीहरूलाई त्यसको एउटा मूर्ति बनाउन लगायो । त्यस पशुलाई तरवारको चोट लागेको थियो, तरै पनि त्यो जीवित भयो । १५ त्यसलाई त्यो पशुको मूर्तिलाई जीवित पार्ने अनुमति दिइयो, जसले गर्दा त्यो मूर्तिले बोल्प सकोस् र त्यस पशुको मूर्तिलाई पुजा गर्न इन्कार गर्नेहरू मारिन सूक्न् । १६ अनि त्यसले शक्तिशाली र महत्वहीन, धनी र गरिब, स्वतन्त्र र कमारा हरेकलाई दाहिने हात वा निधारमा चिह्न लगाउन दबाव दियो । १७ त्यो पशुको चिह्न नभएकाहरूका निमित किन्न वा बेच्न असम्भव हुन्थ्यो । त्यो पशुको चिह्नले त्यसको नाउँको सङ्ख्यालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ । १८ त्यसले बुद्धिको आव्हान गर्दछ । कसैसँग अन्तर्दृष्टि छ भने, त्यसले पशुको सङ्ख्या हिसाब गरेस् । किनकि त्यो सङ्ख्या मानव-जातिको निमित हो । यो सङ्ख्या ६६६ हो ।

१४ मैले सियोन पर्वतमा थुमा उभिरहुभएको हेरै र देखें । उहाँसँग १,४४,००० थिए, जोसँग उहाँको नाउँ र उहाँका पिताको नाउँ तिनीहरूका निधारमा लेखिएका थिए । २ मैले धेरै पानीको आवाजजस्तै र ठुलो गर्जनको आवाजजस्तो स्वर्गबाट आएको एउटा सोर सुनै । मैले सुनेको त्यो आवाज वीणा बजाउनेहरू आफ्ना वीणाहरू बजाउरहका सोरेजस्तो थियो । ३ धर्म-गुरुहरू, चार जीवित प्राणीहरू र सिंहासनका अगाडि तिनीहरूले एउटा नयाँ गीत गाए । पृथ्वीबाट ल्याइएका १,४४,००० बाहेक अरू कसैले पनि त्यो गीत सिन्धन सङ्कैनथ्यो । ४ यिनीहरू जसले आफैलाई स्त्रीहरूसित लासपस गरेका थिएनन्, किनकि तिनीहरूले अनैतिकतादेखि आफूलाई शुद्ध राखेका थिए । यी तिनीहरू हुन्, जो थुमा जहाँ-जहाँ जानुहुन्छ तिनीहरूले उहाँलाई त्यता-त्यता पछ्याउँछन् । परमेश्वर र थुमाका निमित यिनीहरू पहिलो फलको रूपमा मानव-जातिबाट ल्याइएकाहरू हुन् । ५ तिनीहरूका मुखमा कुनै झट्ट पाइएन, तिनीहरू दोषरहित थिए । ६ तब मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशको विचमा उडिरहेको देखें; पृथ्वीमा बर्ने हरेक जाति, कुल, भाषा, र मानिसलाई सुसमाचार घोषणा गर्न तिनीसँग अनन्त सन्देश थियो । (aiōnios g166) ७ तिनले चर्को सोरसँग कराएर भने, “परमेश्वरसँग डराओ र उहाँलाई महिमा देउ । किनकि उहाँको इन्साफको घडी आएको छ । उहालाई आराधना गर, जसले त्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मुलहरू बनाउनुभयो ।” ८ अर्को दोसो स्वर्गदूतले यसो भन्दै पछ्याए, “पतन, महान् बेबिलोनको पतन भएको छ, जसले त्यसको अनैतिक कुबासनाको मध्य सबै जातिलाई पिउन लगाई ।” ९ अनि अर्को तेस्रो स्वर्गदूतले चर्को सोरमा यसो भन्दै तिनीहरूलाई पछ्याए, “यदि करैले त्यस पशु र उसको मूर्तिलाई पुजा गर्दछ, र निधारमा वा उसको हातमा छाप लगाउँछ भने, १० उसले पनि परमेश्वरको क्रोधबाट केही मध्य पिउनेछ, जुन उहाँको क्रोधको कचौरामा खन्याइएको छ । जसले यो पिउँछ त्यसलाई परमेश्वरका पवित्र स्वर्गदूतहरू र थुमाको अगाडि आगो र गन्धकमा

यातना दिइनेछ । ११ तिनीहरूको वेदनाबाट धुवाँ सदासर्वदाका निमित माथितिर जान्छ; पशु र त्यसको मूर्ति पूज्नेहरू र त्यसको नाउँको छाप लिनेहरूले दिन वा रातमा कहिलै विश्राम पाउनेछेन् । (aiōn g165) १२ पवित्रहरूको धैर्यका निमित यहाँ एउटा बोलावट छ, जसले परमेश्वरको आज्ञा पाउन गर्दछन् र येशूमा विश्वास राख्यन् ।” १३ मैले स्वर्गबाट यसो भनेको एउटा सोर सुनै, “यो लेख: प्रभुमा मर्हेहरू धन्यवाका हुन् ।” “हो,” आत्मा भन्नुहुन्छ, “ताकि तिनीहरूले आफ्नो प्रश्नमाबाट विश्राम पाउन सकून, किनकि तिनीहरूका कामले तिनीहरूलाई पछ्याउनेछन् ।” १४ मैले हेरै र त्यहाँ एउटा सेतो बादल थियो, बादलमाथि बस्नुभएको एक जना मानिसका प्रत्यजस्तैलाई देखें । उहाँको शरमा एउटा सुनको मुकुट र उहाँको हातमा धारिलो हाँसिया थियो । १५ त्यसपछि अर्को स्वर्गदूत मन्दिरबाट बाहिर आए र बादलमाथि बस्नुहुनेलाई चर्के सोरसँग बोलाए: “तपाईंको हाँसिया लिनुहोस् र कटनी गर्न सुरु गर्नुहोस् । किनभने कटनीको समय आएको छ, किनकि पृथ्वीको बाली पाकिसकेको छ ।” १६ तब बादलमाथि बस्नुहुनेले आफ्नो हाँसिया पृथ्वीमाथि चलाउनुभयो, र पृथ्वीमा कटनी भयो । १७ स्वर्गमा भएको मन्दिरबाट अर्को स्वर्गदूत बाहिर आए; तिनीसँग पनि एउटा धारिलो हाँसिया थियो । १८ अझ अर्को स्वर्गदूत हृष्प वेदीबाट आए, जोसँग आपामाथि अधिकार थियो । जोसित धारिलो हाँसिया थियो, उनलाई उहाँले चर्को सोरले बोलाउनुभयो, “तिम्रो धारिलो हाँसिया चलाऊ र पृथ्वीका अझगुरहरूको झुप्पालाई जम्मा गर, किनभने तिनीहरूका अझगुरहरू पाकिसकेका छन् ।” १९ ती स्वर्गदूतले आफ्नो हाँसिया पृथ्वीमा चलाए र पृथ्वीका अझगुरको फसल जम्मा गरे । परमेश्वरको क्रोधको तुलो दाख कोलभित्र फालिदिए । २० सहर बाहिरबाट दाखको कोल भरियो र घोडाको लगामको उच्चाइसम्म रगत पोखियो, किनकि यो १,६०० किलोमिटरसम्म फैलिएको थियो ।

१५ तब मैले अर्को अचम्म र शक्तिशाली चिह्न स्वर्गमा देखें: त्यहाँ सात जना स्वर्गदूतले सातवटा विपत्ति लिएका थिए जुनचाहिँ अन्तिम विपत्तिहिन्ह थिए, किनकि तिनीहरूमा परमेश्वरको क्रोध पुरा भएको थियो । २ मैले आगोसँग मिसिएको काँचको समुद्रजस्तो केही देखा परेको देखें । त्यहाँ समुद्रको छेउमा पशु, त्यसको मूर्ति र नाउँको सङ्ख्यामाथि प्रतिनिधित्व गर्दै विजय पाउनेहरू उभिएका थिए । परमेश्वरले दिनुभएको वीणा तिनीहरूले परिन्रहेका थिए । ३ तिनीहरूले परमेश्वरका दास मोशा र थुमाको गीत गाइरहेका थिए: “हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंका कामहरू महान् र आश्चर्यपूर्ण छन् । हे जातिहरूका राजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायी र सत्य छन् । ४ हे प्रभु, तपाईंको नाउँको महिमा कसले गर्दैन र? तपाईंसँग को डाराउँदैन? किनकि तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ । सबै जाति आएर तपाईंको अगाडि आराधना गर्दैन किनभने तपाईंका धार्मिक कार्यहरू प्रकट गरिएका छन् । ५ यी कुरापछि मैले हेरै, र स्वर्गमा गवाहीको पालको मन्दिर उघारियो । ६ सुतीको चम्किलो पोशाक लगाएर र सुनको फित्ता छातीको वरिपरि लगाएर सात जना स्वर्गदूत सातवटा विपत्ति लिएर महा-पवित्रस्थानबाट बाहिर आए । ७ चार जीवित प्राणीमध्ये एउटाले सदाकाल जिउनुहुने परमेश्वरको क्रोधले भरिएको सुनका सातवटा कचौरा ती स्वर्गदूतहरूलाई दिए । (aiōn g165) ८ परमेश्वरको महिमा र उहाँको शक्तिले मन्दिर धुवाँले भरिएको थियो । ती सात स्वर्गदूतका सातवटा विपत्ति पुरा नहुँजेलसम्म कोही पनि त्यसभित्र पस्न सकेन ।

१६ मन्दिरदेखि आएको एउटा चर्को सोरले सात जना स्वर्गदूतलाई यसो भनेर बोलाएको मैले सुनै, “जाऊ र परमेश्वरको क्रोधका सातवटा कचौरा पृथ्वीमा खन्याओ ।” २ पहिलो स्वर्गदूत गए र आफ्नो कचौरा पृथ्वीमा खन्याए । त्यस पशुको छाप हुने र त्यसको मूर्तिलाई पुजा गर्ने मानिसहरूलाई धिनलागदा र पीदादीया धाउहरू आए । ३ दोसो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा समुद्रमा खन्याए । अनि यो मरेको मानिसको रगतजस्तो भयो, र समुद्रमा

भएका हरेक जीवित प्राणीहरू मरे । 4 तेसो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा नदी र पानीका मूलहरूभित्र खन्याए, र ती सात भए । 5 पानीको स्वर्गदूतले यसो भनेको मैले सुर्ने, “तपाईँ थर्मी हुनुहुन्छ, जो हुनुहुन्छ, हुनुहुन्थ्यो, र पवित्र जन हुनुहुन्छ, किनकि यी कुराहरूलाई तपाईले न्याय गर्नुभयो । 6 किनभने तिनीहरूले विश्वासी र अगमवक्ताहरूको रगत बगाएका छन्, तपाईले तिनीहरूलाई रगत पिउन दिनुभयो, तिनीहरू यसैको योग्य छन् ।” 7 वेदीले जावाफ दिएको मैले सुर्ने, “हो, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भरमेश्वर, तपाईंका न्याय सत्य र धार्मिक छन् ।” 8 चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा सूर्यमा खन्याए, र त्यसलाई मानिसहरूलाई आगोले ढाडाउने अनुमति दिइएको थियो । 9 तिनीहरू प्रवचण तपाद्वारा डढे, र तिनीहरूले यस विपत्तिहरूमाथि शक्ति भएका परमेश्वरको नाउँको निन्दा गरे । तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेन् न वा उहाँलाई महिमा दिएन् । 10 पाँचौं स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा त्यस पशुको सिंहासनमा खन्याए, र त्यसको राज्यलाई अन्धकारले ढाक्यो । तिनीहरूले कष्टमा आ-आफ्नो जिग्नो चापाए । 11 तिनीहरूका पीडा र धाउहरूका कारण स्वर्गका तिनीहरूले परमेश्वरको नाउँको निन्दा गरे, र अझै पनि तिनीहरूले गरेका कामबाट पश्चात्ताप गर्न तिनीहरूले इन्कार गरे । 12 छैटौं स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा महानीदी यूप्रेटिसमा खन्याए । पूर्वबाट आउनुहोसे राजाहरूका निम्नि बाटो तायार गर्न त्यो नदीको पानी सुक्यो । 13 मैले अजिङ्गर, पशु र द्वारो अगमवक्ताका मुखहरूबाट भ्यागुताजस्ता तिनवटा अशुद्ध आत्मा बाहिर निस्किरहेको देखें । 14 किनकि तिनीहरू दुष्टिका आत्माहरू थिए जसले आश्चर्योपूर्ण चिह्नको प्रदर्शन गर्दछन् । तिनीहरू सारा संसारका राजाहरूकहाँ गएर सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको महान् दिनको युद्धका लागि तिनीहरूलाई सँगसँगै भेला गर्छन् । 15 “हेर, म एउटा चोरजस्तै गरेर आउनेछु; धन्य हो त्यो मानिस जो जागा रहन्छ, जसले आफ्ना वस्त्रहरू राखतछ, ताकि उन्नाइ बाहिर जान नपरोस २ र तिनीहरूले उसको लाजमदो अवस्था देख्न नपरोस् ।” 16 तिनीहरूले उनीहरूलाई एक ठाउँमा ल्याए जसलाई हिनू भाषामा आर-मागेहोन भनिन्छ । 17 तब साताँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा ख्याए । त्यसपछि सिंहासन र मन्दिरबाट यसो भद्रै एउटा चर्को सोर आयो, “सिद्धिएको छ ।” 18 त्यहाँ बिजुलीहरू चम्किए, गर्जन र आवाजहरू र डरलागदो भूकम्प गयो: यसि डरलागदो भूकम्प गयो कि पृथ्वीमा मानिसहरू सुष्टि भारेदेखि यति तुलो भूकम्प कहिल्यै गएको थिएन । 19 त्यो तुलो नगर तिन भागमा विभाजन भयो, र जातिहरूका सहरहरू नष्ट भए । अनि परमेश्वरले त्यो महान् बेबिलोन भनेर नमना बोलाउनुभयो, र उहाँको आफ्नो डरलागदो त्रोधको मृत्युले भरिएको कचौरा त्यस सहरलाई दिनुभयो । 20 हरेक टापु हराएर गयो, र पर्वतहरू फेरि भेट्टाइएन् । 21 आकाशबाट तुला-तुला असिनाहरू मानिसहरूमाथि बर्सेन लागे । असिनाको विपत्तिका कारण तिनीहरूले परमेश्वरलाई सरापे, किनकि त्यो विपत्ति अति नै डरलागदो थियो ।

17 सातवटा कचौरा लिएका सात जना स्वर्गदूतमध्ये एक जनाले मकहाँ आएर भने, “आऊ, म तिनीलाई धैरै पानीमाथि बसेको त्यस महावेश्यालाई दिएको दण्डलाई देखाउनेछु । 2 त्यससँग पृथ्वीका राजाहरूले यौन अनैतिकताको मृद्युले मातेका छन् ।” 3 त्यसपछि स्वर्गदूतले मलाई आत्मामा बोकेर उजाड-स्थाननिर लगे, र निन्दा गर्ने पुरै नाउँहरूले भरिएको रातो रडको पशुमाथि बसेकी एउटी स्त्रीलाई मैले देखें । त्यस जनावरको सातवटा टाउका र दसवटा सिड थिए । 4 त्यस स्त्रीले बैजनी र रातो चहकिलो पोशाक लगाएको र सुन, बहुमूल्य मणि र मोतीहरूले सँगारिएकी थिई । धिनलागदा कुराहरू र योन अनैतिकताका अशुद्ध थोकहरूले भरिएको एउटा सुनको कचौरा त्यसले हातमा समातिरहेकी थिई । 5 एउटा रहस्यको अर्थ भएको नाउँ त्यसको निधरामा लेखिएको थियो: “पृथ्वीमा भएका धिनलागदा कुराहरू

र वेश्याहरूकी आमा महान् बेबिलोन ।” 6 मैले त्यस स्त्रीले विश्वासीहरूको रगत र येशूको निम्नि सहिद भएकाहरूको सात पिएर मातेकी देखें । जब मैले त्यसलाई देखें, तब म साहै नै चकित भएँ । 7 तर स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमी किन चकित हुन्छै? म तिमीलाई त्यो स्त्री र त्यसलाई बोक्ने सातवटा टाउका र दसवटा सिड भएको पशुको रहस्यको अर्थ बताउनेछु । 8 तिमीले देखेको त्यो पशु अस्तित्वमा थियो र अहिले अस्तित्वमा छैन, तर अगाध खाँदबाट माथि निस्कन लागेको छ । तब यो विनाशतिर जानेछ । पृथ्वीमा जिउनेहरू जसका नाउँ संसारको उत्पत्तिदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैन, तिनीहरू त्यो पशुलाई देखेर चकित पर्नेछन्, किनभने त्यो अस्तित्वमा थियो, अहिले अस्तित्वमा छैन, तर आउनै लागेको छ । (Abyssos g12) 9 यसले बुद्धि भएको मनलाई आक्षान गर्छ । सातवटा टाउका सातवटा डॉँडा हुन् जसमाथि त्यो स्त्री बसेकी छे । 10 तिनीहरू सात राजाहरू पनि हुन् । पाँच जना राजा पतन भइसकेका छन्, एक जना अस्तित्वमा छ, र एक जना अहिलेसम्म आएको छैन । जब त्यो आँउँ, तब केही समयका लागि रहन्छ । 11 त्यो पशु अस्तित्वमा थियो, तर अहिले अस्तित्वमा छैन । त्यो आँफ पनि आठौं राजा हो, तर ती सात राजामध्ये त्यो एक हो, तर त्यो नष्ट हुन गइरहेको छ । 12 तिमीले देखेका दसवटा सिड दस जना राजा हुन्, जसले अहिलेसम्म राज्य प्राप्त गरेका छैन, तर त्यो पशुसँग तिनीहरूले एक घण्टाका निम्नि राजा कै अधिकार प्राप्त गर्नेछन् । 13 यीनीहरूको एउटै विचार छ, र तिनीहरूले आफ्नो शक्ति र अधिकार त्यो पशुलाई दिन्छन् । 14 तिनीहरूले थुमाको विरुद्धमा लडाइँ गर्नेछन् । तर थुमाले तिनीहरूलाई जिल्तुहुनेछ, किनभने उहाँ प्रभुहरूका प्रभु र राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ, र उहाँसँग हुनेहरू बोलाइएका, छानिएका र विश्वासयोग्यहरू हुन् ।” 15 ती स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमीले देखेको पानीमाथि जहाँ त्यो वेश्या बसेकी छे, त्यो पानी मानिसहरू, भिड, जाति र भाषाहरू हुन् ।” 16 तिमीले देखेका दसवटा सिड र त्यो पशुले त्यो वेश्यालाई धृणा गर्नेछन् । तिनीहरूले त्यसलाई एकलो र नाडौं पारेर त्यसको शरीरलाई सिद्धाइउनेछन्, र त्यसलाई तिनीहरूले आगोले पूर्ण रूपमा डढाउनेछन् । 17 किनभने परमेश्वरको वचन पुरा नहोउज्जेलसम्म एउटै मनको भई तिनीहरूले आफ्नो अधिकार त्यो पशुलाई राज्य गर्न दिन उहाँको उद्देश्य पुरा हुनलाई परमेश्वरले यस्तो विचार हलिदिनुभयो । 18 तिमीले देखेको त्यो स्त्री पृथ्वीका राजाहरूमाथि शासन गर्ने महानगरी हो ।”

18 यी कुराहरूपछि मैले अर्को स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल झारिरहेको देखें । उनीसँग तुलो शक्ति थियो, र उनको महिमाद्वारा पृथ्वी उज्ज्वलो भएको थियो । 2 उनी शक्तिशाली चर्को सोरले यसो भन्दै कराए, “पतन, महान् बेबिलोनको पतन भएको छ, त्यो दुष्ट आत्माहरूका निम्नि एक वासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माका लागि वासस्थान र हरेक अशुद्ध र धृणित चराको एक वासस्थान भएकी छे । 3 किनभने सबै जातिले त्यसको अनैतिक कामवासनको मध्य पिएका छन् । पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग अनैतिक काम गरेका छन् । त्यसको विलासिताको शक्तिको जीवन यापनबाट पृथ्वीका व्यापारीहरू वैरै धनी भएका छन् ।” 4 त्यसपछि मैले स्वर्गबाट यसो भनेको अर्को आवाज सुर्ने, “मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर आओ, ताकि तिमीहरू त्यसका पापहरूमा सहभागी बन्नु नपरोस ।” 5 त्यसको पापहरूको थुप्रो स्वर्गजस्तै अग्लो भएको छ, र परमेश्वरले त्यसका दुष्ट कामहरूको सम्झाना गर्नुभएको छ । 6 जसरी त्यसले अरुलाई दिएकी थिई, त्यसरी नै त्यसलाई फर्काइदेओ र त्यसले जे गरेकी छे फिरा गाइदेओ । त्यसले क्यारूमा जे मिसालाकी थिई, त्यसको दोबार हुने गरी त्यसलाई देओ । 7 जसरी त्यसले आँफलाई महिमित तुल्याई र सुखविलासमा जीवन बिताएकी थिई, त्यसरी नै त्यसलाई यातना र शोक देओ । किनभने त्यसले आफ्नो हृदयमा भनेकी छे, “म रामीजस्तै भएर बसेकी छु, म एक विधवा होइन, र मैले कहिल्यै शोक हेर्नुपर्नेछैन ।”

8 त्यसकारण, त्यसमाथि एकै दिनमा मृत्यु, शोक र अनिकालका विपत्ति आइपर्नेछन् । त्यसलाई आगोद्वारा भस्म पारिनेछ, किनभने परमप्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र उहाँ त्यसको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ ।” 9 पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग अनैतिक यौन काम गरे र त्यसले नियन्त्रणदेखि बाहिर गएर बलेको ध्रुवाँ देखेर त्यससँग रुने र विलाप गर्नेछ । 10 तिनीहरूले त्यसको यातनाको डरलाई देखेर टाढै उभिएर यसो भनेछन्, “धिकार, धिकार त्यस महान् सहरलाई, शक्तिशाली सहर बेबिलोन! किनकि एकै घडीमा तेरो न्याय आएको छ ।” 11 पृथ्वीका व्यापारीहरूले त्यसको लागि रुने र विलाप गर्नेछन्, किनकि त्यस समयदेखि कसैले पनि त्यसका सामानहरू किन्नेछैन । 12 सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, मोती, मिहिन सुती कपडा, बैजनी, रेसम, चहकिलो रड सबै किसिमका सुगन्धित काठ, हरेक प्रकारका हस्तिहाडका भाँडाहरू, हरेक बहुमूल्य काठबाट बनेको भाँडा, काँसा, फलाम, सिङ्गमरमर, 13 तेजपात, मसला, धूप, मूर्त, सुगन्धित धूप, दाखमयी, तेल, मसिनो पिठो, गहूँ, गाई, भेडा, घोडाहरू र रथहरू, र दासहरू र मानव आत्माहरू । 14 तेरो सबै शक्तिले तैले चाहेको फल तँबाट गइसकेको छ । तेरा सबै सुखविलास र वैभवहरू गुमेका छन्, ती फेरि कहिल्यै भेटिनेछैनन् । 15 यी सामानका व्यापारीहरू जसले व्यापारद्वारा धन कमाएका थिए, तिनीहरूले त्यसमा परिआउने यातनाको डरले टाढै उभिएर रुने र चर्कों गरी विलाप गर्नेछन् । 16 तिनीहरूले भनेछन्, “धिकार महान् सहर, तँलाई धिकार, त्यो जसले मलमल, बैजनी र रातो रडको कपडा लगाएर सुन, मोती र बहुमूल्य गहनाहरूले सिंगाराएकी थिइस् । 17 एकै घडीमा सबै सम्पत्ति नष्ट भएका छन् ।” हरेक जहाजको कप्तान, हरेक यात्रा गर्ने मानिस, नाविकहरू र समुद्रमा व्यापार गर्नेहरू टाढै उभिए । 18 त्यो जलेको ध्रुवाँ देखेर तिनीहरू कराए । तिनीहरूले आफ्ना टाउकामा धुलो फ्यारकर सँदै र कराउँदै विलाप गरे, “धिक्कार, महान् सहरलाई धिक्कार, जहाँ समुद्रमा तिनीहरूका जहाज हुनेहरू त्यसको सम्पत्तिबाट धनी भएका थिए । किनकि एकै क्षणमा त्यो नष्ट पारिएको छे ।” 20 स्वर्ग, त्यसमाथि आनन्द गर, शिशुसीहरू, प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरू, किनकि परमेश्वरले तिमीहस्माथिको न्याय त्यसमाथि ल्पाउनुभएको छ ।” 21 एक जना शक्तिशाली स्वर्गदूतले जाँतोजस्तो एउटा ढुङ्गा उठाए र यसो भन्दै समुद्रमा फाले, “यस प्रकारले बेबिलोन, महान् सहर हिंसात्मक तरिकाले तल खसालिनेछ र त्यसलाई फेरि कहिल्यै देखिनेछैन । 22 वीणाको स्वर, सङ्गीतकारहरू, बाँसुरी बजाउनेहरू र तुरही फुक्नेहरूको धुन ताँमा फेरि कहिल्यै सुनिनेछैन । कुनै पनि कारिगर ताँमाथि भेटाइनेछैन । कुनै पनि जाँतीको आवाज ताँमा कहिल्यै सुनिनेछैन । 23 बीकीको ज्योति ताँमा कहिल्यै चम्कनेछैन । दुलहा र दुलहीको आवाज ताँमा कहिल्यै सुनिनेछैन, किनभने तेरा व्यापारीहरू पृथ्वीका राजकुमारहरू थिए, र जातिहरू तेरा दुनामुनाद्वारा छानिएका थिए । 24 त्यसैमा अगमवक्ताहरू र विश्वासीहरूको रगत र पृथ्वीमा मारिएकाहरू सबैको रगत भेटिएको थियो ।”

19 यी कुरापछि मैले तुलो सङ्ख्यामा भएका मानिसहरूले चर्कों सोरले स्वर्गमा यस भनिरहेको जस्तो सुनौँ, “हल्लेलूयाह! मुक्ति, महिमा र शक्ति हाम्रा परमेश्वरका हुन् । 2 उहाँको इन्साफ सत्य र न्यायपूर्ण छन् । किनभने उहाँले महान् व्यभिचारीणीलाई इन्साफ गर्नुभएको छ, जसले पृथ्वीलाई त्यसको अनैतिक यौनले भ्रष्ट पारेकी छे । उहाँले आफ्ना दासहरूका रगतको निमित बदला लिनुभएको छ, जुन त्यो आफैले बगाएकी थिई ।” 3 तिनीहरूले दोसो चोटि भने, “हल्लेलूयाह! त्यसबाटै सदाकालका निमित ध्रुवाँ निस्किरहन्छ ।” (aiōn g165) 4 चौबिस जना एलडर र चार जिवित प्राणीहरू आफैले भुँस्समै घोप्टो परेर सिंहासनमा विराजमान हुनुभएका परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्दै आराधना गरे । तिनीहरूले “आमेन । हल्लेलूयाह!” भनिरहेका थिए । 5 त्यसपछि सिंहासनबाट यसो भन्ने एउटा आवाज

आयो, “तिमीहरू सबै उहाँका दासहरू हौं जसले उहाँको भय मान्दछन्, हाम्रा परमेश्वरको प्रशंसा गर ।” 6 अनि एउटा तुलो भिडको आवाज जस्तो सौर, थेरै पानीको आवाज र गर्जनजस्तोले “हल्लेलूयाह” भनिरहेको मैले सुनै किनभने हाम्रा परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले राज्य गर्नुहुन्छ । 7 हामी आनन्दित होअँ र खुसी मनाअँ, र उहाँलाई महिमा दिँजौं किनभने थुमाका विवाहको उत्सव मनाउने दिन आएको छ, उहाँकी दुलाहीले आफैलाई तयार बनाएकी छन् ।” 8 तिनीहरूले मलमलको वस्त्र लगाउन अनुमति दिइयो, (किनकि मलमलको वस्त्र उहाँका पवित्र मानिसहरूका धार्मिक कार्यहरू हुन् ।) 9 स्वर्गदूतले मलाई भने, “यो लेख: ‘थुमाको विवाहको भोजमा निमन्त्रणा गरिएकाहरू ध्यय्का हुन् ।’ उनले मलाई यो पनि भने, ‘यी परमेश्वरका सत्य वचन हुन् ।’ 10 उनलाई आराधना गर्न म उनको खुट्टा अगाइ घोटो पर्नै, तर उनले मलाई “यसो नगर भन्नुभयो, किनभने म येशूको बारेमा गवाही राख्ने तिप्रा भाइहरू र एक सङ्गी दास मात्र हुँ । परमेश्वरको आराधना गर, किनभने येशूको बारेमा भएको गवाही आमवाणीका आत्मा हुनुहुन्छ ।” 11 तब मैले स्वर्ग खोलिएको देखै, र मैले हेरै त्यहाँ एउटा सेतो घोडा थियो । त्यसमाथि सबार हुनुहेनेलाई सत्य र विश्वासयोग्य भनिन्थ्यो । उहाँले न्यायपूर्ण रूपमा इन्साफ र युद्ध गर्नुहुन्छ । 12 उहाँका आँखा आपोको ज्वालाजस्ता र उहाँका शिरमा धेरै मुकुट थिए । उहाँमाथि लेखिएको नाउँ उहाँलाई बाहेक अरु कसैलाई थाए थिएन । 13 उहाँले रगतमा चोबलिएको वस्त्र पहिरिनुभएको थियो, र उहाँको नाउँलाई परमेश्वरको वचन भनेर बोलाइन्थ्यो ।” 14 मलमलका सफा कपडा पहिरिएर स्वर्गका सेनाहरू सेतो घोडामा उहाँलाई पछाड्याइहे । 15 जाति-जातिहरूलाई प्रहरा गर्न उहाँको मुखबाट धारिलो तरवार निस्कन्छ, र उहाँले तिनीहरूमाथि फलामको डन्डाले शासन गर्नुहुनेछ । सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको क्रोधले दाखको कोललाई कुल्वन्छ । 16 उहाँको पोशाक र तिप्रामा “राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका प्रभु” भनी एउटा नाउँ लेखिएको छ । 17 मैले एउटा स्वर्गदूतलाई सूर्यमा उभिरहेको देखै । तिनले माथि उडिरहेका चराहरू सबैलाई तुलो सोरले बोलाए, “आओ, सबै परमेश्वरको तुलो भोजका निमित भेला होओ । 18 तिमीहरूले राजाहरू, कप्तानहरू, शक्तिशाली मानिसहरू, घोडाहरू र त्यसमाथि सबार हुनेहरू, सबै मानिसहरू, दास र स्वतन्त्र दुवै, कमजोर र शक्तिशाली सबैका मासु खानेछौ ।” 19 मैले पशु पृथ्वीका राजाहरूलाई तिनीहरूका सेनाहरूका साथमा देखै । तिनीहरू घोडामाथि सबार हुनुहेन र उहाँका सेनाहरूसँग युद्ध गर्न भेला भएका थिए । 20 उहाँको उपस्थितिमा आश्चर्य कामहरू प्रदर्शन गर्ने द्युता आगमवक्ताले त्यस पशुको छाप लगाउने र त्यसको प्रतिस्पृष्टको आराधना गर्नेहरूलाई छल गयो । तिनीहरूमध्ये दुई जनालाई बलिरहेको गन्धकको अग्नि-कृण्डमा जिँदै फालियो । (Limne Pyr g3041 g4442) 21 तिनीहरूमध्ये बाँकी रहेकाहरूलाई घोडा सवारको मुखबाट निस्केको तरवारद्वारा मारियो । तिनीहरूको मृत शरीरलाई सबै चाराले खाए ।

20 तब मैले स्वर्गबाट तल झारिरहेको एउटा स्वर्गदूतलाई देखै । उनीसँग अगाध खाँदको साँचो र एउटा तुलो साडलो उनको हातमा थियो । (Abyssos g12) 2 उनले अजिङ्गर अथात् त्यो प्राचीन सार्पलाई पक्रे, जो दुष्ट वा शैतान हो । उनले त्यसलाई एक हजार वर्षका निमित बाँधै । 3 उनले त्यसलाई आगाद खाँदमा फालिदिए र यसलाई बन्द गरे र त्यसमाथि मोहोर लगाइदिए । एक हजार वर्ष पुरा नभएसम्म त्यसले जाति-जातिहरूलाई छल गर्न नपाओस् भनी यसो गरिएको थियो । त्यसपछि त्यसलाई केही समयका निमित खत्तन्त्र गरिसुपर्छ । (Abyssos g12) 4 अनि मैले सिंहासनहरू देखै । त्यसमाथि बस्तुहेनेलाई न्याय गर्ने अधिकार दिइएको थियो । मैले परमेश्वरको वचन र येशूको गवाहीका निमित शिर काटिएका आत्माहरूलाई पनि देखै । तिनीहरूले पशु वा मूर्तिहरूलाई आराधना गरेनन्, र तिनीहरूले

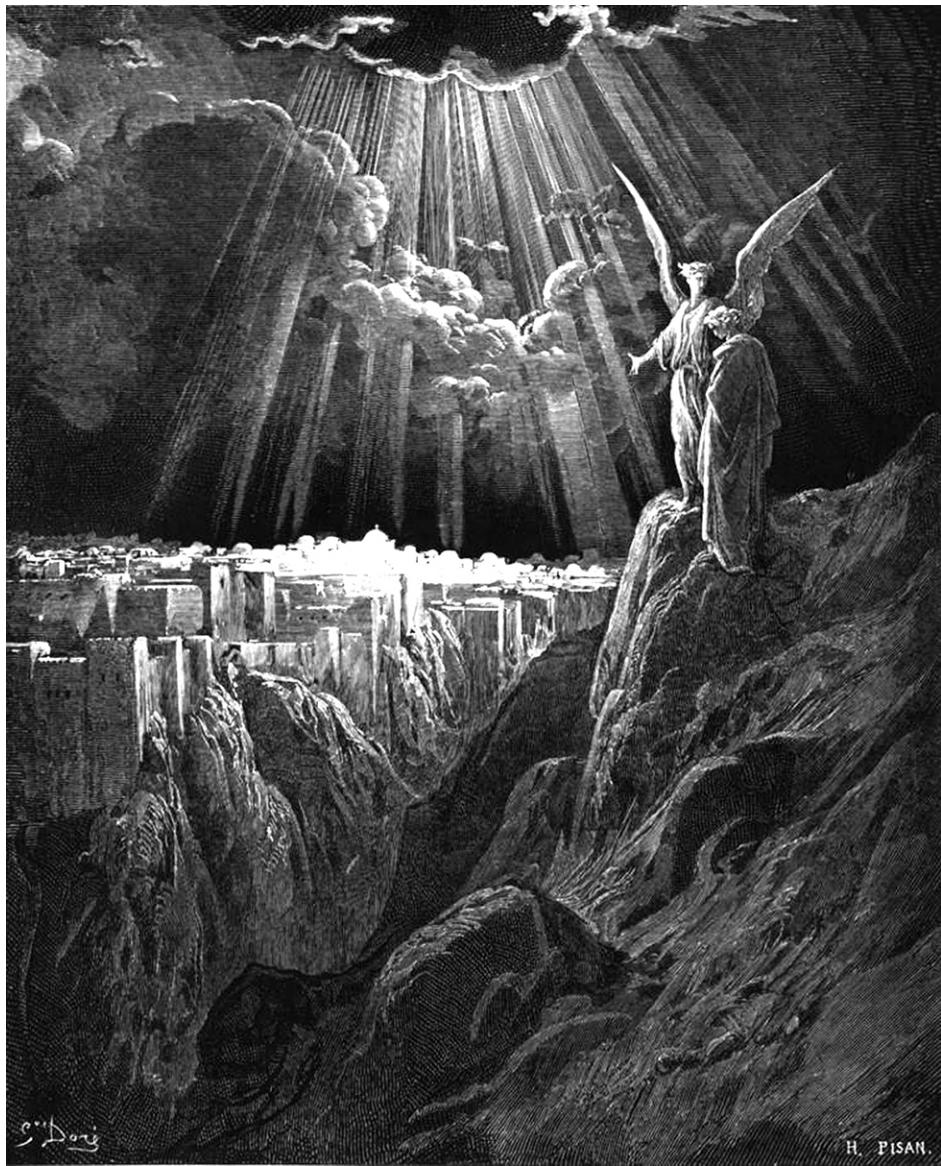
आपनो निधारमा वा हातमा छाप लगाउनलाई इन्कार गरे । तिनीहरू जीवित भए, र येशूसँगै एक हजार वर्षसम्म राज्य गरे । 5 बाँकी रहेका मृतकहरू हजार वर्षको अन्त्य नभएसम्म जीवित भएनन् । यो पहिलो पुनरुत्थान हो । 6 पहिलो पुनरुत्थानमा सहभागी हुनेहुँ जो कोही पनि पवित्र र धन्यका हुन् । यिनीहरूमाथि दोसो मृत्युको कुनै शक्ति नहुँदै । तिनीहरूले परमेश्वर र ख्रीष्टका पुजारीहरू भएर एक हजार वर्षसम्म उहाँसँगै राज्य गर्नेछन् । 7 जब एक हजार वर्षको अन्त्य हुन्छ, तब शैतानलाई त्यसको कैदबाट छोडिनेछ । 8 पृथ्वीको चारै कुनामा भएका जातिहरूलाई छल गर्न त्यो बहिर जानेछ, गोग र मागोगले तिनीहरूलाई युद्धका निमित्त सँगै त्याउनेछन् । तिनीहरू समुद्रको बालुवासरह अनगिन्ती हुनेछन् । 9 तिनीहरू पृथ्वीको चारैतिर गएर विश्वासीहरूको छाउनीवरिपरि र प्रिय सहरलाई धेरे । तर स्वर्गबाट आगो तल झारेर तिनीहरूलाई नष्ट पाय्यो । 10 तिनीहरूलाई छल गर्न त्यस दुष्टलाई गन्धकको जलिरहेको कुण्डमा फालियो, जहाँ पशु र झुटा अगमवक्ता फाँफ्याको थियो । तिनीहरूले दिनरात सदाकाल यातना भोग्नेछन् । (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 त्यसपछि मैले एउटा महान् सेतो सिंहासन र त्यसमाथि विराजमान हुनुहुनेलाई देखेँ । उहाँको उपस्थितिबाट स्वर्ग र पृथ्वी भागेर टाढा गए, तर तिनीहरूका लागि जान त्यहाँ कुनै ठाउँ थिएन । 12 मैले शक्तिशाली र कमजोर मृतकहरूलाई सिंहासनको आगाडि उभिरहेको देखेँ र पुस्तकहरू खोलिए । तब अर्को पुस्तक अर्थात् जीवनको पुस्तक पनि खोलिएको थियो । ती पुस्तकहरूमा लेखिएका विवरण अनुसार तिनीहरूका कामहरूका आधारमा मृतकहरूको न्याय भयो । 13 समुद्रमा भएका मृतकहरूलाई त्यसले फिर्ता गरिरदियो । मृत्यु र पातालले तिनीहरूमा भएका मृतकहरूलाई दिए, र तिनीहरूले गरेका काम अनुसार मृतकहरूको न्याय भयो । (Hadēs g86) 14 मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए । यो अग्नि-कुण्ड दोसो मृत्यु हो । (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 जीवनको पुस्तकमा करैको नाउँ लेखिएको नभेटाइएमा त्यसलाई अग्नि-कुण्डमा फालियो । (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 अनि मैले नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वी देखेँ, किनभने पहिलो स्वर्ग र पहिलो पृथ्वी बितिगए, र समुद्र त छैदै थिएन । 2 तब परमेश्वरबाट दुलाहाका लागि दुलहीदाँ सिङ्गाराइर तयार पारिएकी पवित्र सहर, नयाँ यस्तले म स्वर्गबाट तल झारिरहेको मैले देखेँ । 3 मैले सिंहासनबाट चर्को सोरमा यसो भेनेको सुनेँ, “हेर, परमेश्वरको वासस्थान मानव-जातिसँग छ, र उहाँ तिनीहरूसँग बास गन्तुनेछ । तिनीहरू उहाँका मानिसहरू हुनेछन्, अनि परमेश्वर आपै तिनीहरूसँग हुनुहुनेछ र उहाँ तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुनेछ । 4 उहाँले तिनीहरूका आँखाबाट आँशुका हरेक थोपा पुछिन्दैनुहोनेछ, र त्यहाँ कुनै मृत्यु हुनेछन्, वा शोक वा विलौना वा कष्ट पनि हुनेछन् । पहिलेका थोकहरू बितेर गएका छन् । 5 सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेले भन्नुभयो, “हेर, म सबै कुरा नयाँ बानउनेलु ।” उहाँले भन्नुभयो, “यो लेख किनभने यी वचनहरू भरोसायोग्य र सत्य छन् ।” 6 उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यी कुराहरू सिद्धिएका छन् । म नै अलफा र ओमेगा, सुरु र अन्त्य हुँ । जो तिखाउंचेत उसलाई म सित्तैंमा जीवनको पानी मुहानबाट पिउन दिनेलु । 7 जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसले यी कुराहरूमाथि उत्तराधिकार गर्नेछ, र म त्यसको परमेश्वर हुनेछ, र ऊ मेरो छोरा हुनेछ । 8 तर डाराउनेहरू, अविश्वासीहरू, धिनलागाहरू, हत्याराहरू, यौन-अनैतिकहरू, जातुराहरू, मूर्तिपूजकहरू र झूट बोल्नेहरूको भाग बलिरहेको आगो र गन्धकको कुण्डमा हुनेछ । त्यो दोसो मृत्यु हो ।” (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 अन्तिम सात विपत्तिका कचौराले भरिएका स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जना स्वर्गदूत मकहाँ आए, र तिनले भने, “यहाँ आऊ । म तिमीलाई थुमाकी पन्ती दुलही देखाउनेलु ।” 10 अनि तिनले मलाई आत्मामा बोकेर एउटा ठुलो अग्लो पर्वतमा लगे र परमेश्वरबाट स्वर्गादिति तल झारिरहेको पवित्र सहर यस्तले मलाई देखाए । 11 यस्तले ममा

परमेश्वरको महिमा थियो, र त्यसको चमक बहुमूल्य रत्नहरूजस्तो, मणिक स्फटिक पत्थरको जस्तो थियो । 12 त्यसका बाह्वटा ढोकासँगै एउटा ठुलो अग्लो पर्खालि थियो, ढोकाहरूमा बाह्व जना स्वर्गदूत थिए । ढोकाहरूमा इसाएलको सन्तानका बाह्व कुलका नाउँहरू लेखिएका थिए । 13 पूर्वमा तिनवटा ढोका, उत्तरामा तिनवटा ढोका, दक्षिणमा तिनवटा ढोका र पश्चिममा तिनवटा ढोका थिए । 14 सद्विका पर्खालिका बाह्वटा जग थिए, र तीमाथि थुमाका बाह्व प्रेरितका बाह्वटा नाउँ थिए । 15 मसंग बोल्नुहेसँग सहर र त्यसका पर्खालहरू नापलाई एउटा सुनको नाप्ने लैरो थियो । 16 त्यो सहर वर्गाकार थियो; त्यसको लम्बाइ र चौडाइ उस्तै थिए । त्यस लौरेले सहर नाप्ना त्यो लगभग बाह्व हजार लम्बाइ, चौडाइ र उचाइ उस्तै थिए । 17 तिनले त्यसको पर्खाल पनि नाप्ने, मानिसहरूद्वारा नाप्ना त्यो पैसस्ती मिटरको थियो । (जुन स्वर्गदूतहरूले पनि नापेको हो) । 18 पर्खाल बिल्लौर र सहर शुद्ध सुनले सफा काँचजस्तै बनाइएको थियो । 19 पर्खालिका जगहरू हर प्रकारका बहुमूल्य पत्थरद्वारा बनाइएका थिए । पहिलो बिल्लौर थियो, दोसो निलमणि थियो, तेसो हरित थियो, चौथो पन्ना थियो । 20 पाँचाँ आनिकस थियो, छैटाँ लालमणि थियो, साताँ पीतमणि थियो, आठाँ बेरेज थियो, नवाँ पुष्पराज थियो, दशाँ लासुप्ते रत्न थियो । 21 बाह्वटा ढोका बाह्व मोतीका थिए । प्रत्येक ढोका मोतीबाट बोकेको थियो । सहरका गल्लीहरू निखुरु सुनका थिए, काँचजस्तै छर्लिङ्ग देखिन्थे । 22 मैले सहरमा कुनै मन्दिर देखिनै, किनभने सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर र थुमा यै यसको मन्दिर हुनुहुन्छ । 23 सहरलाई उज्यालो पार्न सूर्य वा चन्द्रमाको कुनै आवश्यक थिएन । किनकि परमेश्वरको महिमा नै त्यसमाथि चमक थियो, र त्यसको बत्ती थुमा हुनुहुन्छ । 24 त्यस सहरमा जाति-जातिहरू ज्योतिद्वारा द्विनेछन् । पृथ्वीका राजाहरूले आपना वैभव त्यसमा ल्याउनेछन् । 25 यसका ढोकाहरू दिनको समयमा बन्द गरिनेछन्, र त्यहाँ रात हुनेछन् । 26 जाति-जातिहरूले आफ्ना गौरव र आदर त्यसभित्र ल्याउनेछन् । 27 रुनै अशुद्ध थोक कहिलै त्यसभित्र पस्न पाउनेछन्, न त लाजमर्दो वा छलपूर्ण काम गर्नहरू त्यहाँ जान पाउनेछन्, तर थुमाको जीवनको पुस्तकमा नाउँ लेखिएकाहरू मात्र त्यहाँ पस्न पाउनेछन् ।

22 त्यसपछि स्वर्गदूतले मलाई स्फटिकजस्तो सफा जीवनको पानीको नदी देखाए । यो परमेश्वर र थुमाको सिंहासनबाट बगिरेको थियो । 2 यो सहरको बिच्चाभागको बाटो भएर बोको थियो । नदीको हरेक छेउमा जीवनको रुख थियो, बाह्व प्रकारका फल फलाउने र यसले प्रत्येक महिना आफ्नो फल फलाउँछ । रुखका पातहरू जाति-जातिहरूका निमित्त निको पार्नलाई हुन् । 3 त्यहाँ कुनै आप हुनेछन् । परमेश्वर र थुमाको सिंहासन सहरमा हुनेहेले, र उहाँको सेवकहरूले उहाँको सेवा गर्नेछन् । 4 तिनीहरूले उहाँको अनुहार देखेलन्, र उहाँको नाउँ तिनीहरूका निधारमा हुनेछ । 5 त्यहाँ कुनै रात हुनेछन्, तिनीहरूलाई ज्योतिका निमित्त बत्तीको आवश्यकता पर्दैन, न त सूर्यको प्रकाश नै आवश्यकता पर्नेछ किनकि परमप्रभु परमेश्वर नै तिनीहरूको ज्योति हुनेहेल । तिनीहरूले सदासर्वदा राज्य गर्नेछन् । (aiōn g165) 6 स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी वचनहरू विश्वासयोग्य र सत्य छन् । अगमवक्ताहरूका आत्माका परमप्रभु परमेश्वर छिटै के हुनुपूर्छ भनी उहाँका सेवकहरूलाई देखाउन उहाँले आफ्नो स्वर्गदूतलाई पठाउनुभयो ।” 7 “हेर, म चाँडै छु । यस पुस्तकको अगमवाणीको वचन जसले पालन गर्छ, त्यो धन्यको हो ।” 8 म यहन्ना हुँ, जसले यी कुराहरू सुनै र देखेँ । जब मैले सुनै र तिनलाई देखेँ, तब स्वर्गदूत जसले मलाई यी कुराहरू देखाए, म तिनको अगि दण्डत्व गर्न स्वर्गदूतको पाउमा धोप्टो परेँ । 9 तिनले मलाई भने, “त्यसो नगर । तिन्ना दाजुभाइ अगमवक्ताहरू र यस पुस्तकको वचन पालना गर्नहरूका म सङ्गी दास मात्र हुँ । परमेश्वरको आराधना गर ।” 10 तिनले मलाई भने, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूमा मोहर नलगाओ,

किनभने समय नजिकै छ । 11 जो अर्थमा छ, त्यसले निरन्तर अधर्म गरिरहोस् । जो अनैतिक छ, त्यसले अनैतिक घृणित काम गरिरहोस् । जो धार्मिक छ, त्यसले धार्मिक काम गरिरहोस् । जो पवित्र छ, त्यो निरन्तर पवित्र रहिरहोस् ।” 12 “हेर, म चाँडै आउँदै छु । हरेकले गरेको काम अनुसारको इनाम मसँग छ । 13 अल्फा र ओमेगा, पहिलो र पछिल्लो, सुरु र अन्त म नै हुँ । 14 आफ्ना वस्त्र धुनेहरू धृत्यका हुन् ताकि तिनीहरूले जीवनको रुखबाट खान र ढोकाहरूबाट सहरमा पर्ने अधिकार पाउन सकून् । 15 कुकुरहरू, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, अश्लील काम गर्नेहरू, हत्याराहरू, मूर्तिपूजकहरू, र द्वृटा कुरा अभ्यास गर्ने र प्रेम गर्न मन पराउने हरेक बाहिर हुन्छन् । 16 म येशूले मेरा स्वर्गदूतलाई माडलीहरूका यी कुराहरूबाटे गवाहीको निर्मित पठाएको छु । म दाउदको वंश र मुल, बिहानको चम्किलो तारा हुँ ।” 17 पवित्र आत्मा र दुलही भनुहुन्छ, “आओ ।” जसले सुन्छ त्यसले यसो भनोस, “आओ ।” जो तिर्खाएको छ, त्यसलाई आउन देउ, र जसले यसको इच्छा गर्ई, त्यसले जीवनको पानी सित्तैमा पिओस् । 18 यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू सुन्ने हरेकलाई म चेताउनी दिन्छु । यदि कसैले तिनमा थाढ्छ भने, यस पुस्तकमा लेखिएका विपत्तिहरू परमेश्वरले त्यसमाथि थपिदिनुहुनेछ । 19 यदि कसैले यस अगमवाणीको पुस्तकका वचनहरूबाट केही निकाल्यो भने, परमेश्वरले यस पुस्तकमा लेखिएका जीवनको रुख र पवित्र सहरको भागदेखि त्यसलाई निकालिदिनुहुनेछ । 20 यी कुराका गवाही दिने जसले भनुहुन्छ, “हो, म चाँडै आउँदै छु ।” आमेन! आउनुहोस्, हे प्रभु येशू । 21 प्रभु येशूको अनुग्रह हरेकसँग रहोस् । आमेन ।

तब परमेश्वरबाट दुलहाका लागि दुलहीझौं सिङ्गारिएर तयार पारिएकी पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम स्वर्गबाट तल झारिरहेको मैले देख्यौं । मैले सिंहासनबाट चर्कों सोरमा यसो भनेको सुनै, “हेर, परमेश्वरको वासस्थान मानव-जातिसँग छ, र उहाँ तिनीहरूसँग बास गर्नुहुनेछ । तिनीहरू उहाँका मानिसहरू हुनेछन्, अनि परमेश्वर आफै तिनीहरूसँग हुनुहुनेछ र उहाँ तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुनेछ ।”

प्रकाश 21:2-3

Reader's Guide

नेपाली at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

नेपाली at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Nepali---Nepali-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

लुका 8:31

रोमी 10:7

प्रकाश 9:1

प्रकाश 9:2

प्रकाश 9:11

प्रकाश 11:7

प्रकाश 17:8

प्रकाश 20:1

प्रकाश 20:3

aidios

रोमी 1:20

यहूदा 1:6

aiōn

मत्ती 12:32

मत्ती 13:22

मत्ती 13:39

मत्ती 13:40

मत्ती 13:49

मत्ती 21:19

मत्ती 24:3

मत्ती 28:20

मर्कूस 3:29

मर्कूस 4:19

मर्कूस 10:30

मर्कूस 11:14

लुका 1:33

लुका 1:55

लुका 1:70

लुका 16:8

लुका 18:30

लुका 20:34

लुका 20:35

यूहन्ना 4:14

यूहन्ना 6:51

यूहन्ना 6:58

यूहन्ना 8:35

यूहन्ना 8:51

यूहन्ना 8:52

यूहन्ना 9:32

यूहन्ना 10:28

यूहन्ना 11:26

यूहन्ना 12:34

यूहन्ना 13:8

यूहन्ना 14:16

प्रेरित 3:21

प्रेरित 15:18

रोमी 1:25

रोमी 9:5

रोमी 11:36

रोमी 12:2

रोमी 16:27

१ कोरिन्थी 1:20

१ कोरिन्थी 2:6

१ कोरिन्थी 2:7

१ कोरिन्थी 2:8

१ कोरिन्थी 3:18

१ कोरिन्थी 8:13

१ कोरिन्थी 10:11

२ कोरिन्थी 4:4

२ कोरिन्थी 9:9

२ कोरिन्थी 11:31

गलाती 1:4

गलाती 1:5

एफिसि 1:21

एफिसि 2:2

एफिसि 2:7

एफिसि 3:9

एफिसि 3:11

एफिसि 3:21

एफिसि 6:12

फिलिप्पी 4:20

कलस्सी 1:26

१ तिमोथी 1:17

१ तिमोथी 6:17

२ तिमोथी 4:10

२ तिमोथी 4:18

तीतास 2:12

हिब्रू 1:2

हिब्रू 1:8

हिब्रू 5:6

हिब्रू 6:5

हिब्रू 6:20

हिब्रू 7:17

हिब्रू 7:21

हिब्रू 7:24

हिब्रू 7:28

हिब्रू 9:26

हिब्रू 11:3

हिब्रू 13:8

हिब्रू 13:21

१ पत्रुस 1:23

१ पत्रुस 1:25

१ पत्रुस 4:11

१ पत्रुस 5:11

२ पत्रुस 3:18

१ यूहन्ना 2:17

२ यूहन्ना 1:2

यहूदा 1:13

यहूदा 1:25

प्रकाश 1:6

प्रकाश 1:18

प्रकाश 4:9

प्रकाश 4:10

प्रकाश 5:13

प्रकाश 7:12

प्रकाश 10:6

प्रकाश 11:15

प्रकाश 14:11

प्रकाश 15:7

प्रकाश 19:3

प्रकाश 20:10

प्रकाश 22:5

aiōnios

मत्ती 18:8

मत्ती 19:16

मत्ती 19:29

मत्ती 25:41

मत्ती 25:46

मर्कूस 3:29

मर्कूस 10:17

मर्कूस 10:30

लुका 10:25

लुका 16:9

लुका 18:18

लुका 18:30

यूहन्ना 3:15

यूहन्ना 3:16

यूहन्ना 3:36

यूहन्ना 4:14

यूहन्ना 4:36

यूहन्ना 5:24

यूहन्ना 5:39

यूहन्ना 6:27

यूहन्ना 6:40

यूहन्ना 6:47

यूहन्ना 6:54

यूहन्ना 6:68

यूहन्ना 10:28
यूहन्ना 12:25
यूहन्ना 12:50
यूहन्ना 17:2
यूहन्ना 17:3
प्रेरित 13:46
प्रेरित 13:48
रोमी 2:7
रोमी 5:21
रोमी 6:22
रोमी 6:23
रोमी 16:25
रोमी 16:26
२ कोरिन्थी 4:17
२ कोरिन्थी 4:18
२ कोरिन्थी 5:1
गलाती 6:8
२ थेसलोनिकी 1:9
२ थेसलोनिकी 2:16
१ तिमोथी 1:16
१ तिमोथी 6:12
१ तिमोथी 6:16
१ तिमोथी 6:19
२ तिमोथी 1:9
२ तिमोथी 2:10
तीतस 1:2
तीतस 3:7
फिलेमोन 1:15
हिब्रू 5:9
हिब्रू 6:2
हिब्रू 9:12
हिब्रू 9:14
हिब्रू 9:15
हिब्रू 13:20
१ पत्रुस 5:10
२ पत्रुस 1:11
१ यूहन्ना 1:2
१ यूहन्ना 2:25
१ यूहन्ना 3:15
१ यूहन्ना 5:11
१ यूहन्ना 5:13
१ यूहन्ना 5:20
यहूदा 1:7
यहूदा 1:21
प्रकाश 14:6

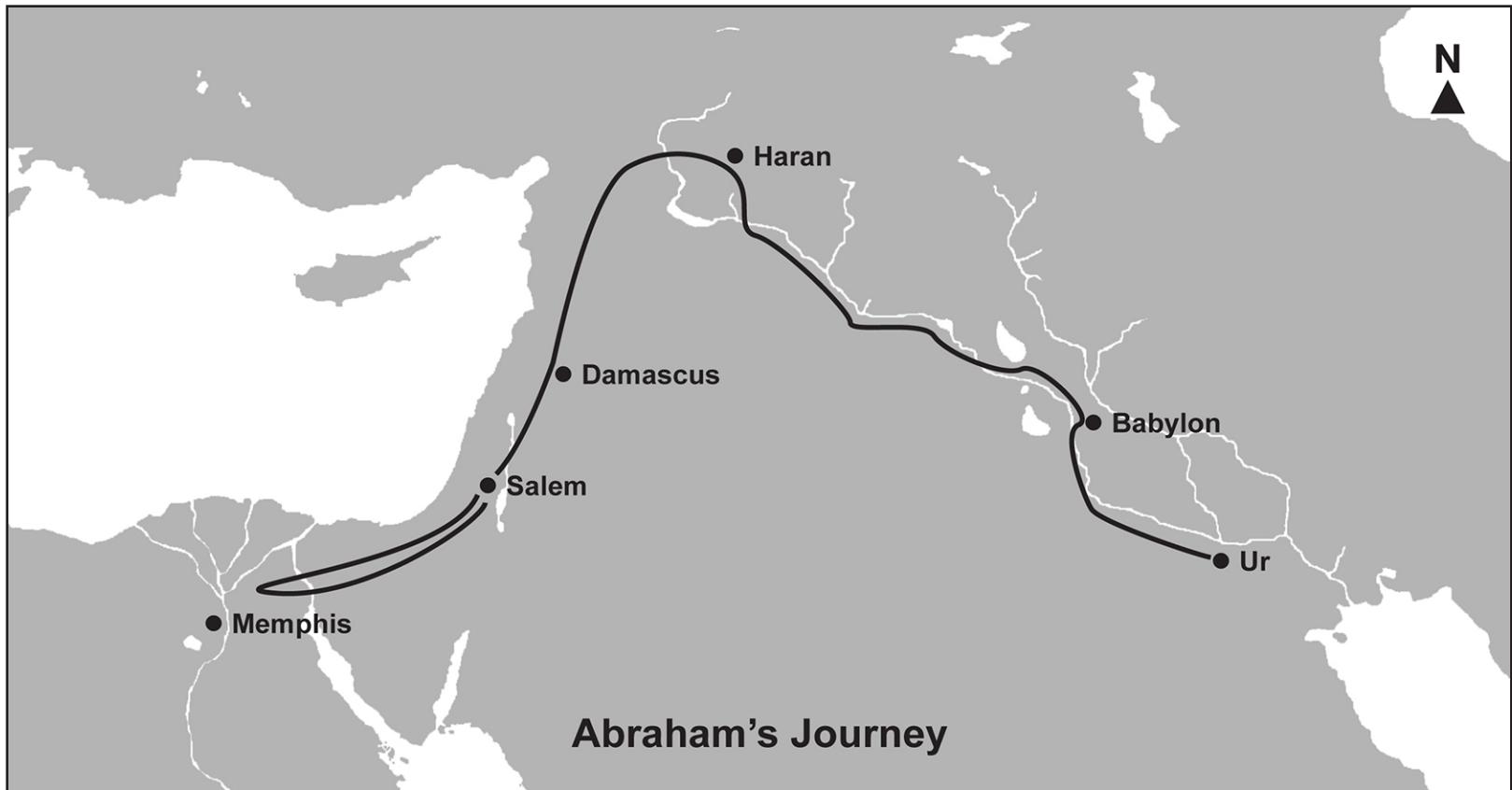
Geenna
मती 5:22
मती 5:29
मती 5:30
मती 10:28
मती 18:9
मती 23:15
मती 23:33
मर्कुस 9:43
मर्कुस 9:45
मर्कुस 9:47

लुका 12:5
याकूब 3:6
Hades
मती 11:23
मती 16:18
लुका 10:15
लुका 16:23
प्रेरित 2:27
प्रेरित 2:31
१ कोरिन्थी 15:55
प्रकाश 1:18
प्रकाश 6:8
प्रकाश 20:13
प्रकाश 20:14
Limnē Pyr
प्रकाश 19:20
प्रकाश 20:10
प्रकाश 20:14
प्रकाश 20:15
प्रकाश 21:8
Sheol
उत्पत्ति 37:35
उत्पत्ति 42:38
उत्पत्ति 44:29
उत्पत्ति 44:31
गन्ती 16:30
गन्ती 16:33
व्यवस्था 32:22
१ शमूएल 2:6
२ शमूएल 22:6
१ राजाहरू 2:6
१ राजाहरू 2:9
अय्यूब 7:9
अय्यूब 11:8
अय्यूब 14:13
अय्यूब 17:13
अय्यूब 17:16
अय्यूब 21:13
अय्यूब 24:19
अय्यूब 26:6
भजनसंग्रह 6:5
भजनसंग्रह 9:17
भजनसंग्रह 16:10
भजनसंग्रह 18:5
भजनसंग्रह 30:3
भजनसंग्रह 31:17
भजनसंग्रह 49:14
भजनसंग्रह 49:15
भजनसंग्रह 55:15
भजनसंग्रह 86:13
भजनसंग्रह 88:3
भजनसंग्रह 89:48
भजनसंग्रह 116:3
भजनसंग्रह 139:8

भजनसंग्रह 141:7
हितोपदेश 1:12
हितोपदेश 5:5
हितोपदेश 7:27
हितोपदेश 9:18
हितोपदेश 15:11
हितोपदेश 15:24
हितोपदेश 23:14
हितोपदेश 27:20
हितोपदेश 30:16
उपदेशक 9:10
श्रेष्ठगीत 8:6
यशैया 5:14
यशैया 14:9
यशैया 14:11
यशैया 14:15
यशैया 28:15
यशैया 28:18
यशैया 38:10
यशैया 38:18
यशैया 57:9
इजकिएल 31:15
इजकिएल 31:16
इजकिएल 31:17
इजकिएल 32:21
इजकिएल 32:27
होशे 13:14
आमोस 9:2
योना 2:2
हब्बूक 2:5

Tartaroō
२ पत्रुस 2:4

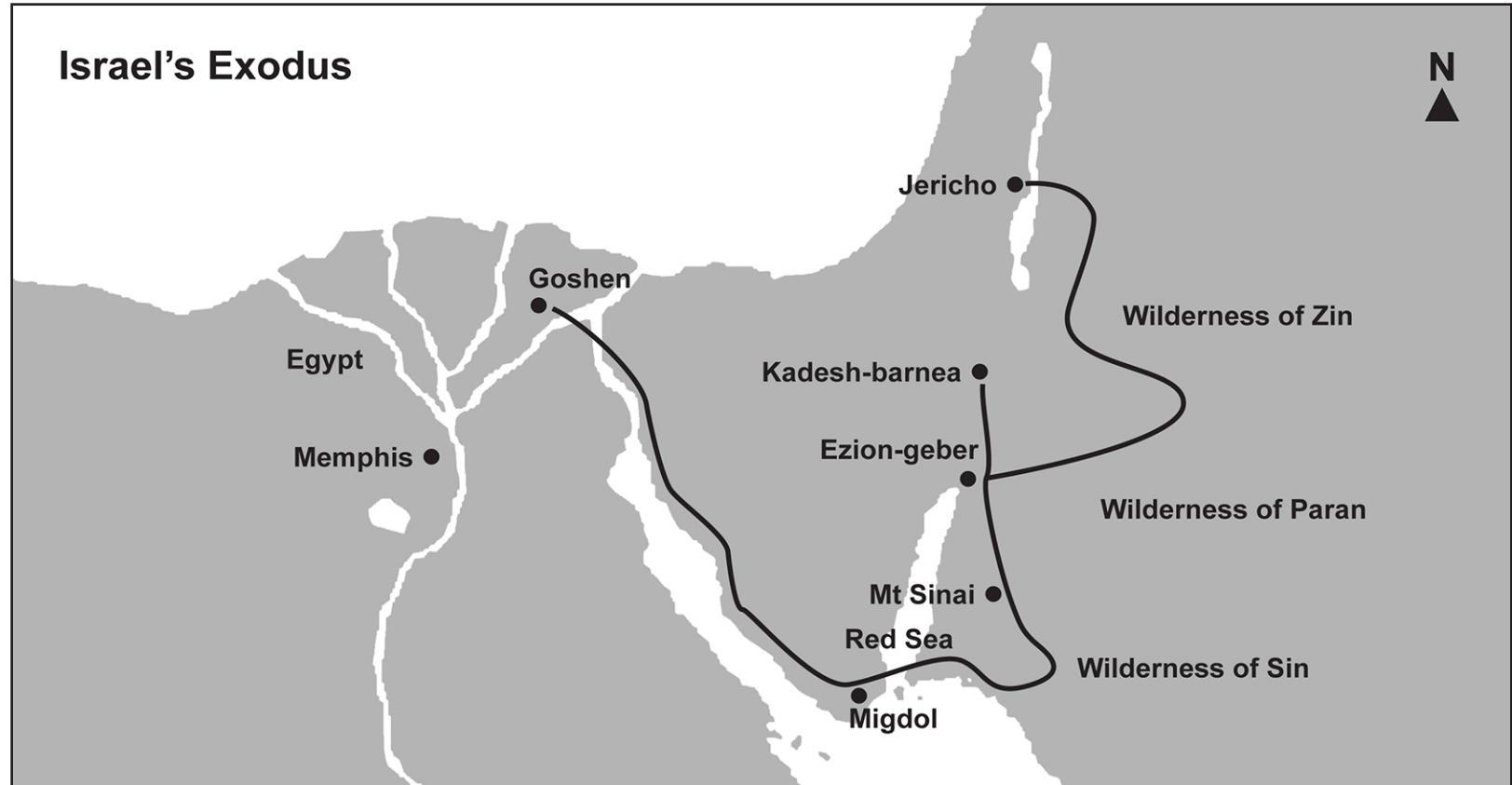
Questioned
None yet noted

अब्राहामलाई बोलाइँदा विश्वासद्वारा नै तिनले आज्ञापालन गरे र तिनी उत्तराधिकारको रूपमा पाउनुपर्ने ठाउँतिर गए । आफू कहाँ जाँदै छु भन्ने कुरा थाहै नपाए तापनि तिनी गए । - हिन्दू 11:8

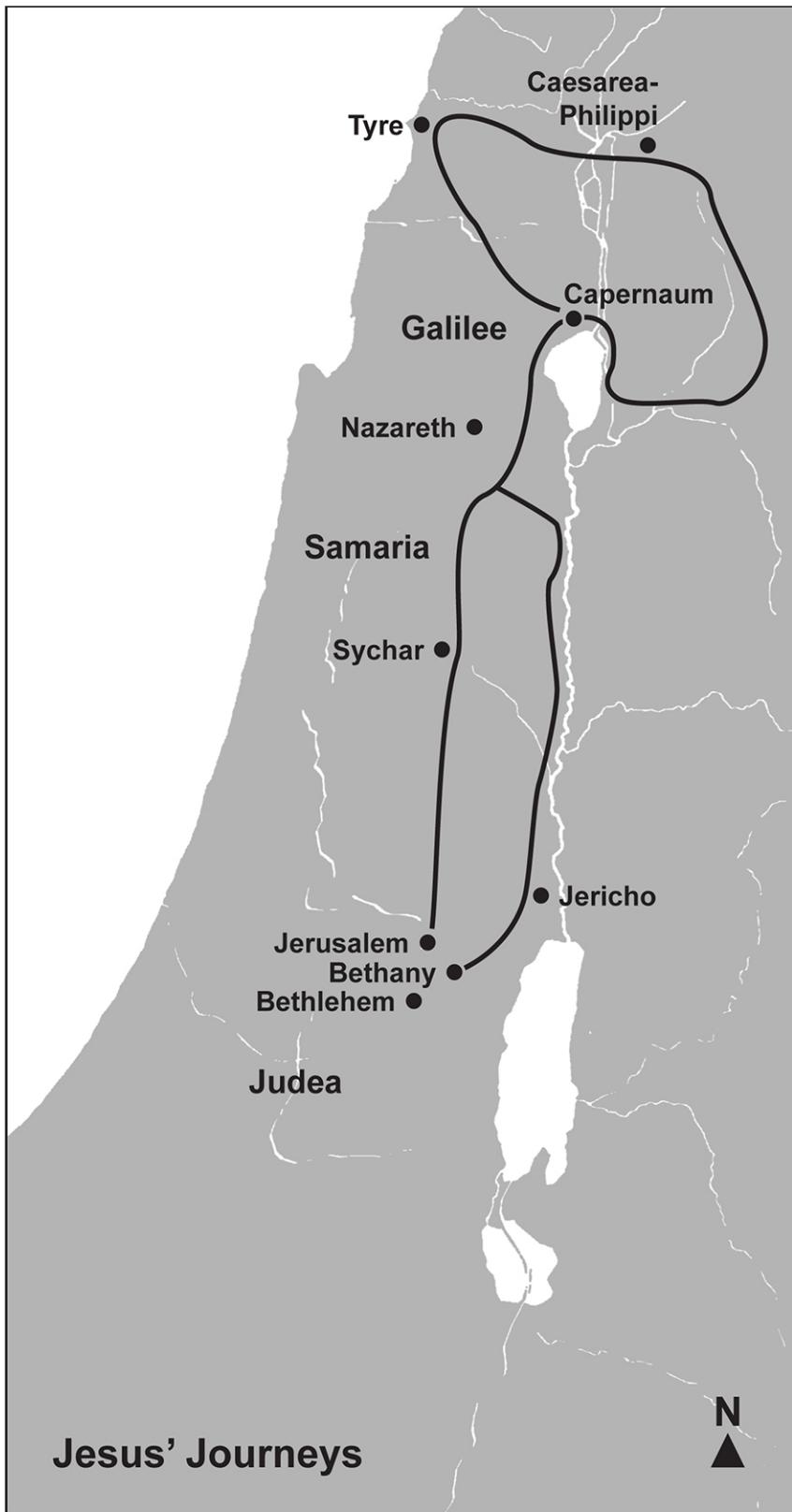
Israel's Exodus

N

फारोले मानिसहरूलाई जान दिएपछि परमेश्वरले तिनीहरूलाई पलिश्तीको देशको बाटो नजिकै भए तापनि त्यहाँबाट भएर अगुवाइ गर्नुभएन ।

किन्तु उहाँले भन्नुभयो, “तिनीहरूले लडाई देखेर तिनीहरूको मन बद्ली तिनीहरू मिश्रमा नै फर्केर जान सक्छन् ।” - प्रस्थान 13:17

विनाभने मानिसका पुत्र सेवा पाउन होइन, तर सेवा गर्नका निम्ति र धेरोको छुटकाराको मैलको रूपमा आप्नो जीवन दिन आयो । - मर्कस 10:45

Jesus' Journeys

प्रेरित हुनको निम्ति बोलाइएका र सुसमाचारको कामको निम्ति अलग गरिएका, येशू ख्रीष्टका दास पावल । - रोमी 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen			Glory				
Who are we? ►	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Prepared for the Devil and his Angels

नेपाली at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

यसकारण, जाओ र सबै देशका जातिलाई चेला बनाओ । पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा तिनीहरूलाई बप्तिस्मा देओ । - मर्ती 28:19